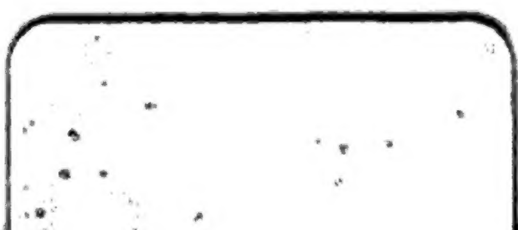

ANTHOLOGIA GRAECA

AD FIDEM

CODICIS OLIM PALATINI NUNC PARISINI

EX APOGRAPHO GOTHANO

EDITA.

CURAVIT

EPIGRAMMATA IN CODICE PALATINO DESIDERATA

ET

ANNOTATIONEM CRITICAM

ADIECIT

FRIDERICUS JACOBS,

S. D. SAX. GOTH. A CONSIL. AUL. ORDINIS MERITORUM CIVIL. CORONAE BAVARICAE EQUES.

TOMUS TERTIUS ET ULTIMUS

QUI APPARATUM CRITICUM COMPLECTITUR.

ACCESSERUNT SUPPLEMENTA VARIARUM LECTIONUM EX IPSO CODICE PALATINO SUMMA DENUO DILIGENTIA COLLATO

AB

ANTONIO IACOBO PAULSSEN,

PHILOSOPHIAE DOCTORE.

LIPSIAE

OPUS IMPRESSUM TYPIS HAERTELIO-BREITKOPFIANIS

VENDITUR IN LIBRARIA DYCKIANA

1817.

Hoc Volumine continentur haec:

Praefatio.

Addenda et Emendanda.

Notae criticae in XVII capita Anthologiae.

Index epigrammatum.

Index poetarum.

Index scriptorum, qui in notis corriguntur et explicantur.

Index verborum et rerum, quae in notis tractantur.

Antonii Iac. Paulssen Supplementa variarum lectionum ex Codice Palatino denuo comparato.

Praefatio.

Duo anni praeterlapsi sunt, postquam, Anthologiae Palatinae textu edito, notarum criticarum volumen, quod intra anni spatium absolvi posse speraveram, typis exscribi coeptum est. Haec dilatio operi nostro non unam ob causam profuit. Quod enim in hoc volumine typographorum errores pro numero paginarum admodum pauci sunt, id praecipue quidem debetur curae viri eximii, qui etiam alteram textus partem corrigere dignatus est, deinde vero typothetae, insigni omnia diligentia rimantis, lentae festinationi. Sed ad illam quoque partem operis, quae jam profligata videbatur, eadem mora fructuosa fuit, opportunitatibus quibusdam per hoc ipsum tempus, quod notis exscribendis impendebatur, oblatis, quae et depravatis quibusdam locis salutiferae essent, et judicio de universa textus lectione rectius constituendo prodessent, et omnino criticum apparatum nostrum locupletarent. In his primo loco commemorari debet, quod felici re-

rum eventorumque conversione effectum est, ut per maximorum regum clementiam liber Anthologiae Palatinus cum plurimis aliis in easdem sedes, quibus ante hos ferme ducentos annos armorum vi ereptus fuerat, inter faustos Germaniae exsultantis clamores, postliminio reduceretur. Quem pretiosissimi libri ex diuturno exsilio in patriam reditum non minus illustri Universitati Heidelbergensi, cui ad multa alia ornamenta doctrinaeque praesidia hoc quoque accessit decus, quam nobismet ipsis et operi a nobis suscepto gratulati sumus. Quum enim in nova hac editione illud inprimis spectavissemus, ut, quod *Wyttenbachius*, vir clarissimus, in censura Analectorum (Bibl. Crit. P. II. p. 42.) optavit, Anthologiae textus firmiore superstrueretur fundamento, quod non aliud est, quam membranae Palatinae; quumque id ipsum Apographi Gothani ope haud paulo plenius esset praestitum, quam ab iis, qui hujusmodi adminiculo destituti, ad Anthologiam edendam sese dederant, fieri poterat: nihil ad rem profligandam, consiliumque, quod ceperam, penitus exsequendum, utilius mihi potuit contingere, quam opportunitas, ipsa locorum vicinitate adjuta, iteratae textus cum membranis comparationis instituendae. Quamvis enim, quod nunc etiam majore, quam olim, confidentia affirmare et testari possum, Gothanus liber diligen-

tiore studio sit scriptus [1]), quam ullus alius graeci latinive scriptoris codex, qui intra haec quatuor aut quinque secula exaratus est, facile tamen intellexi, quum nemo tam oculatus sit tamque indefessus, quin eum in tam longo labore aut acies interdum fallat, aut sopor obrepat, fieri posse, ut hic illic in membranis aliquid sit residui, quod *Spalettum* in descri-

---

1) Quum in Supplementorum libello, huic Volumini subjecto, hoc passim agi videatur, ut Apographi nostri infirmetur fides, de hac re verbo dicendum est. Nullus unquam librarius se autographo ita in servitutem addixit, ut non solum singula verba sine ulla, quam sensus aut sermonis leges requirere videantur, mutatione, verum etiam omnia ejus compendia, omnes siglas, omnes lineolas denique et puncta, quae ibi reperiantur, eaque omnia in eadem pagina eademque paginae parte exhiberet. Hoc tamen *Spalettum* plerumque fecisse apparet. Qui si hic illic, semel fortasse in mille locis, ab illa lege casu deflexit, si in nonnullis erravit, non tamen continuo *vitium ex vitio sevisse* dicendus est, nec fides abroganda apographo, ex quo textus Anthologiae innumeris in locis restitutus est. Quod an de ullo alio Palatini libri apographo praedicari possit, vehementer dubito. Ipse Supplementorum auctor, qui *Spaletti* nostri levitatem tantopere exagitat, aliquo in loco (p. 46.) se jam nescire fatetur, an non in lemmatibus ex Codice describendis manifesta vitia statim sustulerit. Hoc si illi in tanta diligentia accidit, quidni *Spaletto* idem in similibus ignoscamus? At nonnulla non recte explicuit; quaedam scribendi compendia cum aliis permutavit. Audio. Nemo ἀναμάρτητος, nisi deum dicas; nec omnia tamen, quae in compendiorum siglis in Commentario nostro emendanda veniunt, a Romano descriptore peccata sunt. Quidam mei sunt, alii typothetarum errores; nonnullos etiam casus progignere potuit. Ii tamen omnes sunt in lemmatibus et notis marginalibus, quarum plurimas si omisissem, neminem me facile reprehensurum fuisse satis scio.

bendo fefellerit. Nihil itaque ad rem conficiendam magis profuturum esse existimabam, quam si quis diligens graecarumque litterarum satis peritus homo totum Codicem denuo excuteret, et comparatione cum editione nostra instituta, omnia, quae aut *Spalettum* latuissent, aut a me in apographo conferendo praetermissa essent, diligenter enotaret. Et jam id, quod in votis habebam, per insigne fortunae fautricis beneficium

---

Gravissima quidem crimina, quibus doctissimus Supplementorum auctor *Spalettum* oneravit, in Addendis diluere conati sumus; (vid. ad I. nr. 34. 118. II. vers. 410. V. nr. 55. VI. nr. 34. VII. nr. 154. 477. 505. 687. IX. nr. 180. 402. et alibi.) alia quaedam hoc loco commemorare liceat. Cap. VII. nr. 356. in Notis nostris p. 302. in lemmate exhibetur πάλῖ i. e. πάλιν. Ad h. l. diligentissimus *Paulssen* p. 37. „πάλ' i. e. πάλιν. Hinc elucet, Spalettum non modo voces „per compendia scriptas plene dedisse, plenas vero compendiaria ra„tione, sed *eo licentiae progressum* esse, ut ad lubitum exhiberet pro „altero alterum scripturae compendium." Si vere *Spalettus* scripsisset πάλῖ, quaenam tanta, quaeso, licentia? at scripsit πάλ'; quod compendium a me fortasse obscurius pictum, alterâ lineolâ longius productâ, typotheta pro ῖ habuit. In eodem Capite nr. 738. v. 3. dixi (Not. p. 413.), in Codice legi δέ οὐ (sic enim ibi expressum), in margine autem δέ σου notari, quod ipsum in textu exhibui. Hic cl. *Paulssen* p. 46. „δέ 'ου, quod est haud dubie δέ σου; at Spaletti „*pro levitate sua*, quod sigma est, spiritum asperum putavit." Hoc unde appareat, me non satis intelligere fateor, praesertim quum margo δέ σου perspicue reddat. Si autem hoc levitatis est flagitium, quid de *Salmasio* dicamus, qui et aliis in locis quam plurimis Codicis scripturam perperam reddidit, et hoc ipso loco κόνιν δ' οὐδ', aut δ' οὐσ' e membranis enotavit? quam vitiosam lectionem nos primi ex Autographo Romano emendavimus.

doctorumque virorum erga me voluntatem, ita effectum est, ut jam nihil superesse videatur, quod ex illis fontibus ad Anthologiam expolien-dam hauriri queat. Quum enim brevi post felicissimam librorum Palatinorum in antiquas sedes restitutionem *Creuzerum*, virum clarissimum mihique amicissimum, per litteras rogassem, ut talem Codicis comparationem, quali opus esse videbatur, per doctum aliquem disciplinae suae alumnum, aliumve, qui ejusmodi laborem susci-pere et posset et vellet, in meam gratiam instituendam curaret, statim mihi rescripsit vir humanissimus, nihil jam sua procuratione opus esse; inventum esse, qui illam comparationem sponte susciperet, juvenem eruditissimum, *Antonium Iacobum Paulssen*, Jenensem, Philosophiae Doctorem; eum jam magnam laboris illis partem incredibili studio atque diligentia perfecisse; neque dubitare se, juvenem humanissimum permoveri posse, ut, quae excerpsisset et annotasset, mecum communicaret. Non ita multo post *Paulssenius* per hanc urbem in patriam rediens, me convenit, apparatusque ex Codice Palatino collecti specimina quaedam apud me expromsit, quae plane id confirmabant, quod *Creuzerus* de ea re scripserat. Quid multa? Impetravi a juvene doctissimo, ut totam illam variarum lectionum farraginem, ipsius animadversionibus

auctam, cum nostro opere conjungeret. Ac quid ille praestiterit, non est, ut multis verbis doceamus, quum id ipse libellus, alteri hujus voluminis parti subjectus, abunde ostendat. Quum enim nulla sit ne dicam syllaba, sed littera, nulla librarii correctorisve notula, nullus apex, nullum scribendi compendium, quod non ad calculum vocaverit, enotaverit, explicaverit, nulla jam amplius in membranis illis lectio residere videtur, quae non in haec horrea nostra relata sit. Ac sunt quidem in his variarum lectionum supplementis, id quod repetita comparatione intellexi, non pauca, quae in Apographo nostro sic plane extant, ut in Palatino Codice, consilio a me praetermissa, quia ad judicium de vera lectione ferendum, nedum ad emendandum emaculandumque textum nihil omnino momenti habere videbantur [2]). Quod an recte fecerim nec ne, alii judicent; certe me illa praetermisisse nunc eo

2) Sic, ut paucis defungar exemplis, saepe peccatur in Cod. Pal. in accentibus et spiritibus ponendis. Haec, in lemmatibus praesertim, et ubi nihil interesse censebam, sine animadversione praetermisi, sicut ἢ ποτὲ, εἰ πότε, τοῦτον τὶς, πρὶν τὶ, ἆδε, μὴ ϰ ἔτι, ὠδίνας, ϰαίσαρ, et alia infinita hujus generis. Nec de jota adscripto, quod in membr. Pal. saepe pro lubito omittitur, monendum existimavi, praesertim in dativis, in πάντῃ et similibus. Ne quis tamen existimet, me solertiam, in talibus enotandis positam, elevare velle, haec quoque cognitu sunt utilia, neque omnino in opere, ex uno Codice magnam partem derivato, ulla diligentia nimia potest videri.

minus poenitet, quod, quorum interest, omnia ista librariorum peccata, omnes Codicis *ἰδιότητας*, summa cum fide ex ipsis membranis enotata, in *Paulssenii* nostri libello reperire et examinare possunt. Plurima sunt in his ad palaeographicam rationem egregie observata de singularum litterarum formis, scribendique compendiis; lectiones etiam nonnullae in ipsis epigrammatis, quae me Brunckianum textum cum Apographo comparantem notasque scribentem fefellerant [3]). Harum aliquas, Apographo denuo iterumque consulto, ipse in Addendis notaveram, nihil quod Anthologiae studiosorum interesset, praetermissurus; sed quum easdem in *Paulssenii* Supplementis commemoratas viderem, illas ibi, ne actum agerem, delendas duxi. Et fore quidem non dubito, qui moleste ferant, non omnia, quae ad judicium de unaquaque lectione ferendum faciant, uno in loco reperiri. Hi sciant, mihi quoque idem molestum esse, et si per me stetisset, me id quovis modo evitaturum fuisse. Verum in ejusmodi

3) Liceat mihi in hac re uti verbis, quae vir summus, *Ricardus Porson*, Supplemento Variarum Lectionum ex Cod. Homeri Harlejano praefixit: „Dum collationem meam relego, et ad codicem ipsum exigo, „video sane paulo plura cum omissa, tum commissa, quam putabam. „Nec dubito, quin, si quis laborem conferendi codicis iterum susceperit, quaedam adhuc inventurus sit, quae diligentiam meam effugerint. Quicunque hoc opus aggredietur, me non invito fecerit; agnoscet „tamen, opinor, se aliquantum opera mea esse adjutum."

opere vix fieri potest, ut simul promta et parata sint omnia, et si vel cuncta paraveris, improvisi tamen casus, qúalis ille fuit, de quo modo diximus, non sunt in potestate nostra. Multa etiam per hos duos annos inter legendum subnata, quae jam suo loco inseri non poterant; multa ab aliis suppeditata; alia denique, ut dixi, serius animadversa. Sic paulatim Additamentorum succrevit Spicilegium satis copiosum, cui ne lectionum e membranis enotatarum supplementa, suo quamque loco, insererem, obstitit *Paulssenii* voluntas, cui repugnare non poteram, quum is ob plurimas causas totum hoc observationum suarum syntagma, peculiari libello, qui et a reliquo notarum nostrarum volumine sejungi posset, mallet exhiberi. Quae quum ita essent, ut aliqua tamen ex parte lectorum commodis prospicerem, de iis locis, quae ex nova membranarum comparatione in textu emendari posse videbantur [4]), in Addendis, huic Praefationi subjectis, breviter monui.

---

4) Haec loca pro amplitudine operis numero sunt paucissima. In his duo potissimum reperi, in quibus lectionum ex Codice nunc demum erutarum ope sensus praeclàre juvatur: unus Cap. IX. nr. 556. v. 6. *ἐγνιώθην*; alter Cap. XI. nr. 348. v. 2. *πατρολέτωρ*. Reliqua minoris momenti videntur. Sic duobus in locis membr. *κρέσσονα* offerunt, ubi *κρείσσονα* edidi; bis *τοῦτο* pro *ταῦτα*; *παθῶν* pro *κακῶν*; *μαστὸν* pro *μαζόν*; *πανδερκέα* pro *πολυδερκέα*; et quaedam alia hujus generis, ubi nostra lectio, quamvis per se bona, cum membranarum lectione permutanda est.

Hoc igitur primum erat, quod, dum hoc volumen typis exscribebatur, opportune accidit, supplementorum, dico, ex Codice Palatino accessio. Alterum erant symbolae doctorum quorundam virorum benevolentia ad criticum apparatum nostrum humanissime collatae. Inter quos εὐεργέτας nostros primo loco nominandus est *Augustus Seidlerus*, Professor Halensis meritissimus, vir ob egregiam eruditionem cum pari conjunctam acumine inprimis illustris. Hic quum inter libros suos *Suidae* haberet exemplar Kusteriani, cujus margines *Iacobus Gronovius* variis lectionibus ex Codice Lugdunensi excerptis opplevit, illarum lectionum in versibus a Lexicographo laudatis specimen ultro ad me misit, reliqua quoque, si vellem, missurus. Non me fugiebat libri Lugdunensis praestantia, quippe quam cum ex *Gronovii* contra *Kusterum* scriptis, tum ex testimonio a *Valckenario* ei tributo in Callimachi Elegiarum Fragmentis p. 182, cognitam habebam. Quare quum conditio a *Seidlero* mihi oblata esset gratissima, neque tamen a me impetrare possem, ut viro doctissimo variarum lectionum in meam gratiam excerpendarum onus imponerem, rogavi eum, ut mihi *Suidae* sui usum concederet, dum lectiones, quae ad Anthologiam facerent, inde excerpsissem. Facile precibus meis annuit vir humanissimus; allatus est liber, quum typothetae jam ad Notarum paginam 257

pervenissent. Hinc factum est, ut varietas lectionis eorum locorum Lexicographi, quae in foliis tum jam impressis commemorantur, non ad illa ipsa loca in Notis, sed in Addendis indicanda esset. Caeterum nec haec accessio parvi aestimari debet. Quum enim *Suidae* Lexicon inter fontes lectionum Anthologiae non infimum locum teneat, operae pretium videri debet, hunc fontem a sordibus, quibus vehementer inquinatus est, purgari. Ut autem totam illam farraginem a correctoribus valde interpolatam esse constat, ita Anthologiae fragmenta passim emendata videntur, cum ex Sylloge Planudea, tum etiam ex ingenio. In plurimis hujusmodi locis liber Vossianus Lugdunensis Palatini Codicis lectiones exhibet; qua re *Suidae* cum illo codice conspiratio, de qua et olim dixi (in Prolegomenis ad Animadversiones p. LXXIX.) et nuper in Praefatione ad primum hujus editionis volumen p. XIX. monui, nunc in clariore quam antea luce collocata est.

Inter eos, qui de meis in Anthologiam studiis per hos annos bene meruerunt, non praetereundus est is, quem utraque hujus operis praefatio cum laude commemorat, *Chr. Fr. Graefius*, Eques, vir eruditissimus, qui insignes quasdam de veteribus epigrammatis conjecturas per litteras mecum communicavit, plures etiam in Epistola critica de Bucolicis graecis, anno hujus seculi decimo quinto Petropoli edita, expromsit. Ex his quoque eae, quae

ad prima Anthologiae nostrae capita spectabant, libro illo serius ad nos allato, in Addenda debuerunt referri. Commemorantur in his praeterea *Friderici Henrici Bothii*, viri et antiquarum et recentiorum litterarum peritissimi, emendationes manuscriptae, excerptae illae ex Anthologiae Epitome, a viro doctissimo concinnata criticisque passim observationibus instructa; quam quum mecum ob alias quasdam causas communicasset, rogavi eum, ut conjecturis, quae mihi probabiles essent visae, liceret uti. Quod *ille*, qua est humanitate, facile concessit, aliasque etiam in litteris ad me datis adjecit, quibus, si vellem, uterer. Gratiae habendae sunt etiam viro clarissimo, *Ioanni Francisco Boissonadio*, graecarum litterarum in Gallia inter paucos statori, qui emendationes quasdam suas, ex commentario ad *Eunapium,* qui jam diu avide exspectatur, et ex notis ad *Lucae Holstenii* epistolas, in quibus edendis nunc cum maxime versatur, excerptas, sponte ad me misit; *Francisco Passovio*, Professori Vratislaviensi doctissimo, cui plura debeo diversis temporibus in Anthologia acute animadversa; *Welckero* denique, antiquarum litterarum in Georgia Augusta Professori, cujus cum alia mihi ad Anthologiam profuerunt scripta, tum observationes nonnullae ex instructissimo ejus penore depromtae et per litteras mecum communicatae de Inscriptionibus quibusdam metricis, quae quum diligentiam meam fugissent, nunc in Addendis exhibitae leguntur.

Jam quum pietatis officio erga eos, qui voluntate sua et benevolentia de opere a nobis suscepto bene meruerunt, eruditione et doctrina labores nostros sublevarunt, utcunque satisfecerim, praefandi finem faciam, postquam verbum de Commentario critico, qui hoc volumine continetur, addidero. Hunc ne quis existimet ex Animadversionibus, octo olim a nobis voluminibus editis, esse excerptum, illae praecipue in interpretatione versantur, quam in his notis raro attigi. Nam quum in iis hoc inprimis agerem, ut textus a me constituti rationem redderem, fontes uniuscujusque lectionis, quae non ex Palatino codice derivata esset, sedulo indicavi, causis etiam immutatae lectionis, ubi necesse esset, breviter allatis. Brevitatis enim studiosissimus fui. Passim tamen, occasione oblata, conjecturas de corruptis aliorum scriptorum locis interposui, et ut taedium fallerem, et quod ejusmodi diverticula eruditis viris non displicere noveram. Ut autem omnia, quae in hac notarum farragine continentur, facile inveniri possent, Indicibus additis prospexi. Scribebam Gothae VI Idus Apriles MDCCCXVII.

ADDENDA.

ADDENDA

ad Praefationem Voluminis Primi.

Ad pag. XXXVII. not. 37. Locus in epigramm. *Antipatri* Cap. IX. nr. 10. Tom. II. p. 8. *οὔπω δ' ἦν πέτρῃ ἴκελος χρόα*, ubi erat, quum, hiatus tollendi causa, mutatis verborum sedibus scribendum existimarem: *οὔπω δ' ἦν ἴκελος πέτρῃ χρόα*, admonet, ut de illo hiatuum genere, quod ex longarum vocalium in arsi positarum aut inter se, aut cum brevibus concursu oritur, paucis disseram, hactenus saltem, ut quae hujusmodi hiatuum exempla in Anthologiae epigrammatis occurrunt ad calculum vocem, ut appareat, quales hoc genus poëtae admiserint, quibusque de causis, et a quibus abstinuerint.

Ac primum quidem se nobis offerunt hiatus illi, a quibus nec scena attica abhorruit, ex concursu interjectionis cum nomine nati, sicut *ὦ ἄνα*. IX. nr. 91. *ὦ ἄνερ*. Append. nr. 310. *ὦ Ἑλικών*. XI. nr. 24. (*Callimach.* Lav. Pallad. v. 90. *ὦ ὄρος, ὦ Ἑλικών*.) *ὦ ἄλλιστ' Ἀΐδη*. VII. nr. 643. *ὦ ἐμὸν ἐκμήνας*. VII. nr. 99. *οἲ ἐμὲ δειλήν*. IX. nr. 408. *ὦ ἴτε Δήμητρος*. IX. nr. 147. *ὦ ἴτ' ἐπ' ἐμπορίην*. X. nr. 6. *φεῦ ἐλεεινέ*. VII. nr. 286. *φεῦ ἀπὸ τοσσατίου*. IX. nr. 425. quae omnia non magis offendunt, quam in scena attica *ὦ οὗτος*, *ὦ Ἡρακλεῖς*, et similia. In interjectionibus enim arsis vim suam vel maxime exserit, qua efficitur, ut hujusmodi hiatus auribus non sint molesti; ut nec in interrogationibus, v. c. ap. *Agathiam* X. nr. 64. *Πῆ ἔβαν ἐξαίφνης ἀγχίποροι κόλακες;* eandem ob causam.

Cum hoc genere proxime conjunctum est illud, quod in epigrammatis maxime est obvium, ubi longam vocalem praepositio sequitur, (aut verbum cum praepositione compositum,) aut aliud hujusmodi vocabulum, quod cum proximis verbis sensu arctissime copulatur. Tum enim vocales illae, in quibus hiatus inest, et caesurâ simul et sensu ita a se invicem sejunguntur, ut earum concursus sine offensione aurium toleretur. Nec facile hujusmodi hiatum in Anthologia reperias,

nisi in diphthongo, aut longa vocali, cui iota praeterea adscriptum, nunquam, si recte memini, in vocalibus simplicibus. Hujus generis exempla apud eos poëtas, qui in censum venire possunt, nam christianorum epigrammatum auctores et *Gregorium Nazianzenum* non moramur, reperi fere haec. Cap. VII. nr. 153. in epigr. *Homeri* aut *Cleobuli*, πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ. In Planud. nr. 160. *Plato:* περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ. VII. nr. 536. *Alcae. Mess.* οὐδὲ θανὼν ὁ πρέσβυς ἑῷ ἐπιτέτροφε τύμβῳ. ubi etiam ἐπὶ τέτροφε bene haberet. VII. nr. 641. *Antipater:* προφυγόντα γαληναίῳ ὑπ' ὀλέθρῳ. Id. IX. nr. 82. καὶ γὰρ Ἴων ὅρμῳ ἐνικάππεσεν. VI. nr. 345. *Crinagoras:* σῇ ἐπιμειδήσαντα γενεθλίῃ. VII. nr. 371. *Idem:* κεῖμαι δ' ἐν ξείνῃ, ἐπὶ χερμάδι. IX. nr. 276. πνεῦμα δ' ὁμοῦ πενίῃ ἀπελύσατο. Ib. nr. 419. *Idem:* οἷοι γὰρ οὐδὲ πέριξ δρυτόμοι ἀπεφαιδρύναντο. Ib. nr. 430. *Idem:* νηδὺς δὲ τριτοκεῖ ἀνὰ πᾶν ἔτος. Ib. nr. 555. *Idem:* ἐπ' ἰχθύσι καὶ ὑπὸ μαίρῃ. X. nr. 24. *Idem:* Θρήϊκι διωκομένῳ ὑπ' ἀήτῃ. VII. nr. 294. *Tull. Laur.* τὸν ἀλιτρύτου ἀπὸ κύμβης. quem locum frustra olim tentavi. VI. nr. 238. *Addaeus:* ὁ δέ που βαθέῃ ἐνὶ ποίῃ. VI. nr. 332. *Hadrianus:* πέρσεν ὑπερθύμους ᾧ ὑπὸ δουρὶ Γέτας. XI. nr. 399. *Apollinaris:* Γραμματικός ποτ' ὄνῳ ἐποχούμενος. IX. nr. 121. v. 2. ποταμῷ ὑπέθηκε γένειον. Ib. nr. 134. *Palladas:* φάσματα ὡς ὕπνῳ ἐμβάλλετε. Append. nr. 1. *Agathias:* καὶ μαρναμένῃ ὑποείκειν. VII. nr. 42. *Incert.* αἱ δέ οἱ εἰρομένῳ ἀμφ' ὠγυγίων ἡρώων. Ib. nr. 158. εὐκτιμένῃ ἐνὶ Ῥώμῃ. IX. nr. 194. ἀρξάμενος πρώτου ἀπὸ γράμματος. Ib. nr. 207. τεῷ ἐνικάτθετο θυμῷ. IX. nr. 802. μορφὴν τήνδ' ὁράᾳς ζώῳ ἐναλίγκιον ἵππῳ. XIV. nr. 124. τριτάτῃ ἐπὶ μοίρῃ. Ib. nr. 149. in Oraculo: εὐρρήτου ἀπὸ κόρσης. In Planud. nr. 335. ἔπρεπε μὴν χρυσέῳ ἐν ἀγάλματι. Append. nr. 103. ἄρτι γὰρ εὐμόχθου ἐπὶ γυμνάδος. Ib. nr. 120. ἄνθεα πολλὰ γένοιτο νεοδμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ. Ib. nr. 278. μακάρων νήσους θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. Ib. nr. 334. Σαλαμίνιος ᾧ ἐνὶ χερσίν.

Quum horum hiatuum, qui apud optimos quosque versuum artifices creberrimi, causa sit ea, quam diximus, mirari quis possit, quum ejusmodi hiatus admissos videat passim, licet exempla illis longe pauciora sint, sequente praepositione in anastrophe posita. In talibus enim, dum hiatus syllabas sejungit, anastrophe easdem conjungi jubet. Nec tamen propterea ejusmodi loca pro vitiosis habenda sunt, nec poëtarum negligentiae tribui debent. Si enim praepositio pertinet ad eam vocem, quae praecedit, illa et sensu et pronuntiatione ita cum praece-

dente copulatur, ut ambae pro uno habendae sint vocabulo, in quo vocalium concursus non est molestior, quam in verbis ἀΐω, ὀΐω, ὀΐομαι, χηῶν, ἠΐονιος, αἰών, et innumeris aliis. Ut igitur apud *Apollonium Rhodium* L. I. 285. bene legitur, ᾧ ἔπι πολλήν. Ib. 286. ᾧ ἔπι μούνῳ. Ib. 1234. ῥόῳ ἔνι. sic etiam ap. *Alcae. Mess.* Cap. VII. nr. 1. Ἴῳ ἔνι. ap. *Crinagor.* VII. nr. 683. μόρῳ ἔπι. IX. nr. 362. ᾧ ἔπι. XIV. nr. 135. μοίρῃ ἔνι. ap. *Niciam* in Planud. nr. 188. ᾧ ἔπι παῖδες. In Append. nr. 111. νοῦ ἄπο. Ejusdem generis est hiatus, quem articulus facit cum nomine suo, ut VII. nr. 519. *Callimach.* τῇ ἑτέρᾳ κλαύσαντες ἐθάπτομεν. Ib. nr. 663. *Leonidas*: Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ. Ubi vero articulum praecedit vocalis longa, ut ap. *Pallad.* X. nr. 53. κτεῖνεν ἄν, εἰ ὁ Κρόνος, ibi non alia excusatione utendum videtur, quam arctae articuli cum nomine conjunctionis, qua caesura juvatur, hiatus mollitur. Exempla tamen hujus generis paucissima sunt; in Anthologia fortasse praeter id, quod laudavimus, nullum. Frequentiora sunt exempla articuli brevis ὁ et τὸ hiatum facientis, ut τὸ ἔθος et similia; cujus generis loca ex Anthologia laudavimus ad Cap. VI. nr. 79. p. 140.

Proximum locum tenent hiatus ii, qui distinctione, caesuram juvante, molliuntur. Hi tamen in epigrammatis sunt paucissimi. *) Sic *Leonidas* VII. nr. 736. μὴ φθεῖρευ, ἄνθρωπε. *Strato* XII. nr. 246. τῷ μὲν ἀποστείχει, ὁ δ' ἀπέρχεται. *Zosimus* IX. nr. 40. ἀλλὰ καὶ

*) Frequentiores sunt hiatus hujus generis in iis Anthologiae poëmatiis, quae solis heroicis constant versibus, in Oraculis, Inscriptionibus. Sic in Inscriptionibus Triopeis, quas dedimus in Appendice nr. 50 et 51. p. 772. in centum fere versibus numeravi sedecim. Qua re infirmari quis existimaverit conjecturam *Ennii Quirini Visconti*, viri eruditissimi, has inscriptiones referentis ad *Marcellum Sidetam*, in cujus fragmentis aliis hujusmodi hiatuum exempla sane quam paucissima. Sed potuit hic in his Inscriptionibus antiquitatis quandam speciem sectari, ut certo in verbis ipsis gravitatem aucupatus est, quam longarum vocalium concursus non parum adjuvat. Et Herodis etiam, in cujus gratiam illas Inscriptiones composuit, peculiari antiqui sermonis studio et amori non nihil indulsisse videri potest.

ἐκ πόντου, ὁπότ' ἔσχισε νῆα θάλασσα. *) *Iulian. Aeg.* IX. nr. 798. ἐκ φύσεως τέχνη· οὐ γὰρ φύσιν εὕρετο τέχνη. *Incert.* XI. nr. 298. ἡ δὲ γυνή, ἅτε πᾶσα γυνή.

Cum hoc genere jungamus illud, cui necessitas originem dedisse videtur, in propriis illud nominibus maxime obvium, praesertim longiore vocabulo praecedente. Utrumque hoc excusationi est hiatui ap. *Incert.* IX. nr. 523. Καλλιόπη πολύμυθε μελισσοβότου Ἑλικῶνος. in quo nomine hiatus etiam admissus a *Dioscoride* VII. nr. 407. ἢ Ἑλικὼν εὔκισσος. ab *Arato* Phaen. v. 216. καθ' ὑψηλοῦ Ἑλικῶνος. 218. οὐ γάρ πω Ἑλικὼν ἄκρος κατελείβετο πηγαῖς. *Theocrit.* Eid. XXV. 209. τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέῳ Ἑλικῶνι Εὑρών. quibus omnibus praeivit *Hesiodus* Theog. v. 7. ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο. — Ejusdem est generis in Peplo *Aristotelis* T. II. p. 751. v. 19. Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος. par illud Homerico Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος, et Od. μ. 378. Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος. et illud ipsum Ἰλ. β. 185. λ. 231. In eodem Peplo v. 41. υἱὸν ὑπερθύμου Ἀνδραίμονος. simile Homerico ἀντιθέου Ὀδυσῆος. Od. υ. 369. φ. 254. Hujus generis est ap. *Magnum Medicum* in Planud. nr. 270. μέλαθρα πολυκλαύτου Ἀχέροντος. ut *Apollon. Rhod.* I. 644. ἀποιχομένου Ἀχέροντος. *Theocrit.* Eid. XVI. 31. μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος. Ib. v. 41. σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος. Adde his *Crinagoram* X. nr. 24. φρὴν ἱερὴ μεγάλη Ἐνοσίχθονος. *Alcae. Mess.* VII. nr. 1. νήσων πόντῳ Ἴος. *Incert.* XIV. nr. 24. παιδοφόνου Ἑκάβης. Append. nr. 182. Εὐρυδίκη Ἱεραπολιῆτις. ut *Apollon. Rhod.* L. I. 1109. λυσάμενοι Ἱερῆς. Locus *Lucillii* XI. nr. 107. κεῖται δ' ἡ Τιτυῷ ἐναλίγκιος — ad aliud genus pertinet, quod paulo ante commemoravimus. Quae supersunt exempla, ea etiam distinctio juvat. *Dioscorid.* VII. nr. 407. ἢ Κινύρεω νέον ἔρνος ὀδυρομένη, Ἀφροδίτη ... *Antip. Thess.* IX. nr. 26. Πράξιλλαν, Μοιρώ, Ἀνύτης στόμα. In versu *Incert.* IX. nr. 511. δαιδάλλειν ἀγανοφροσύνῃ, ἐτέλεσσα δὲ χαίρων, qui est in tristicho heroico, hiatus et longitudine vocabuli et distinctione excusatur.

---

*) Non infrequentes hiatus ante ὅτε et ὁπότε. ut *Apoll. Rh.* L. I. 632. δείματι λευγαλέῳ, ὁπότε Θρηΐκες ἴασι. *Aratus* v. 292. νότοι, ὁπότ' αἰγοκερῆϊ. 569. ἀφαυρότατοι, ὅτε Καρκίνος. 700. Κενταύρῳ ὁπότ'.

Ultimo loco reservavimus hiatus illos, quos *Homeri* exemplum, heroicorumque poëtarum, qui ab *Homero* pendent, auctoritas tuetur. Cujus generis est locus, qui huic disputationi occasionem dedit, *Antipatri* IX. nr. 10. *οὔπω δ' ἦν πέτρῃ ἴκελος χρόα.* ad quem in Notis p. 453. loca Homerica excitavi. Sed hujus quoque generis exempla in epigrammatis paucissima sunt. Quaedam in particula disjunctiva ἢ (quo hiatu etiam *Callimachus*, *Aratus*, *Apollonius* usi sunt saepissime), ut *Crinagor.* IX. nr. 516. *ἢ ἀγαθόν.* (*Theogn.* v. 957. *ἀπ' ἐμεῦ ἀγαθόν.* Ib. 1053. *σῷ ἀγαθῷ τε νόῳ.* *Solon.* Fragm. XIII. 1. *πλουτεῦσι κακοί, ἀγαθοί.*) *Zonas* IX. nr. 226. *ἢ ἴον, ἢ μάλων.* In nonnullis particulam disjunctivam excipit praepositio, ut ap. *Crinagor.* VII. nr. 645. *ἢ ἐπὶ Νείλῳ.* ubi *Brunckius*, *ἢ ῥ' ἐπὶ Νείλῳ.* Interposita littera nunc necessaria non videtur. *Antipater* IX. nr. 143. *ἐγὼ δέ σοι ἢ ἐν ἔρωτι.* *Cyrus* IX. nr. 136. *ἢ ὑπὸ πέτρης.* (Sic etiam *Aratus* Phaenom. v. 713. *ἢ ἐπὶ ταύρῳ.* *Callimach.* H. in Del. 94. *ἢ ἀπὸ δάφνης.* Ib. 114. *ἢ ἐπ' ἐμεῖο.* Lav. Pallad. 47. *ἢ ἐς Ἀμυμώνην.*) Ex eodem genere haec sunt: *Incert.* I. nr. 100. *ῥόος χθόνα οἶδε ποτίζειν.* et in Append. nr. 317. *εὖ εἰδώς.* *Callimach.* VII. nr. 519. *Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε.* (ut *Theognis* 375. *εὖ οἶσθα.*) *Crinagor.* IX. nr. 81. *μὴ εἴπῃς.* *Thymocles* XII. nr. 32. *ὅτε σοι* (sic cum *Schaefero*) *ἔπος ἱερὸν εἶπον.* (Cf. *Spitzner.* de versu Gr. her. p. 124.) *Pallad.* IX. nr. 174. *μισθὸν ὅλον ἔτεος.* ut *Homer.* Od. τ. 484. *εἰκοστῷ ἔτεϊ.* *Apollon. Rhod.* I. 688. *τελλομένου ἔτεος.* Huc fortasse retuleris etiam VII. nr. 665. *Leonid.* v. 3. *ὤλεσε καὶ Πρόμαχον πνοιὴ ἅμα.* (Od. κ. 208. *βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷγε.* Ib. τ. 376. *τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς.* *Apoll. Rhod.* III. 916. *ἦγε διὲκ πεδίου· ἅμα δέ σφισιν.* quae tamen omnia nonnihil sunt diversa.)

* * *

Non abs re fuerit, pauca addidisse etiam de altero genere hiatus, quod nascitur ex concursu brevis vocalis cum alia aut brevi aut longa. In hoc quoque genere usus non nullam et auctoritatis vim fuisse nunc satis constat, ita ut verba ap. *Flaccum* VII. nr. 650. (de quo loco minus recte statueram in Praefat. p. XXXVIII. not. 37.) *φεῦγε θαλάσσια ἔργα*, non magis tentanda sint, quam in Append. nr. 292. *τά σ' ἀρήϊα ἔργα.* et XII. nr. 209. *καὶ τὰ πρὸ ἔργων.* Append. nr. 141. *ἐμμὶ δὲ ἔργον.* in christianis denique I. nr. 84. *τελεσφόρα ἔργματα.* Ejusdem generis est in Append. nr. 317. *ὅσσα ἔοικε.* et alia

quaedam, de quibus in notis passim monuimus *). Sed de his et aliis hiatuum generibus satis tradiderunt viri doctissimi, *Hermannus, Spitznerus, Friedemannus, Gerhardus*, alii; nos de illo agamus, quod in epigrammatis fere solum dubitationem potest injicere, quippe a quo ne optimi quidem versuum artifices abstinuerunt, orto illo ex concursu brevis vocalis cum alia in fine ordinis, praesertim in fine quarti pedis hexametri collocata, plerumque sensu etiam cum voce finito **). Sic enim, voce simul cum sensu inhibita, pausa existit, qua hiatus offensio fere evanescit. At vel sic tamen poëtae epigrammatici raro hiatum admiserunt, nisi in nomine proprio, aut in vocabulo polysyllabo i. e. eo, quod quatuor saltem syllabis constat, aut cum praepositione conjunctum est, quae syllabae defectum explet. Nomen proprium est in his: VII. nr. 662. *Leonidas: αἴ, αἴ λυγρὰ παθοῦσα, Πειριστερί, ὡς ἐν ἑτοίμῳ.* VII. nr. 230. *Erycius: αὐτά τοι φονίαν, Δαμάτριε, αὐτίκα λόγχαν.* ***) Longiora autem vocabula in his: VI. nr. 264. *Mnasalcas: ἀνδρὶ κορυσσαμένα σὺν ἀριστεῖ, ὅς μ' ἀνέθηκεν.* IX. nr. 240. *Philippus: ζωὴν*

---

*) Iis vocabulis, quae brevem vocalem praecedentem ferunt, annumerandum est ἦθος. *Hesiod.* *Ἔ. καὶ Ἡ.* 697. ἵνα ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς. Od. ξ. 411. κατὰ ἤθεα κοιμηθῆναι. unde fortasse defendas *Paul. Silent.* in Ecphr. S. Soph. II. 51. ἔνθα γὰρ ἀλλήλων ἀπονεύμενα, ἤθεσι τέχνης. ubi hiatum tollendum existimat *Gerhard.* in Lectt. Apollon. p. 205.

**) Hujus generis est versus *Virgilii* Aen. I. 405. *et vera incessu patuit dea: ille uti matrem...* quem excitavit *Hermannus* Elem. Doctr. Metr. p. 63.

***) Sic etiam *Theognis* v. 993. (971) *Εἰ θείης, Ἀκάδημε, ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν.* Frequentius hic poëta hiatum in pausa admittit. Sic v. 831. (809) *πίστει χρήματ' ὄλεσσα, ἀπιστίῃ δ' ἐσάωσα.* ubi frustra verborum transpositionem tentaveris. V. 1085. (1043) ubi Cod. Mutin. *δήμων ἄξιοῖ δὲ πολλά φέρειν βαρύ· οὐ γὰρ ἐπίστῃ.* *Welckerus* in Fragm. Alcman. p. 85. corrigere tentavit: *Δήμωναξ, σοὶ πολλὰ φέρειν βαρύ.* V. 1141. (1097) *εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιτο, οὐδὲ θέμιστας.* V. 1195. (1147) *μή τι θεοὺς ἐπίορκον ἐπόμνυθι· οὐ γὰρ ἀνεκτόν.* V. 1287. *ἀλλά σ' ἐγὼ τρώσω, φεύγοντά με, ὥς ποτέ φασιν.*

νηπιάχῳ δ' ἐχαρίσσατο· ἄρ' ἀπὸ Ἥρης *). Ib. nr. 254. *Idem:* ἀλλοτρίαις ὠδῖσιν ἐφώρμισα· ἢ γὰρ ἐώλπειν. ubi conjecturam in margine propositam rectius repudiavi in Notis. VII. nr. 681. *Palladas:* Γἶσαι, Μοιράων τροχαλώτεροι· ἐκ προκοπῆς γάρ.. XI. nr. 279. *Lucillius:* οὐδεὶς γραμματικῶν δύναταί ποτε ἄρτιος εἶναι, ubi δύναταί ποτε pro vocabulo quinquesyllabo habendum. Lectio tamen minus certa, quum ἄρτιος in membranis desideretur. XI. nr. 400. *Lucianus:* ἵλαθι, Γραμματική, φυσίζοε, ἵλαθι λιμοῦ... IX. nr. 512. *Incertus:* κοιράνου Αὐσονίοισι διδάσκαλε, ἵλαος εἴης. In Planud. nr. 121. αὐτὸν Ἀλέξανδρον τεκμαίρεο· ὧδε τὰ κείνου.. His exemplis adjungere non dubito versum *Posidippi*, aut *Asclepiadis* V. nr. 209. quem me recte refinxisse existimo: Σῇ, Παφίη Κυθέρεια, παρ' ἠόνι εἶδε Κλέανδρος Νικοῖν. cui hiatui favet etiam usus homericus, de quo vid. *Spitzner.* de vers. Gr. her. p. 130. Breviorum vocabulorum hiatum facientium exempla haec inveni; IX. nr. 17. *Germanicus:* ἐκ πυρός, ὡς αἶνος, πίσεις εἰς φλόγα· ἢ ῥά σε δαίμων... ubi V. D. φλόγας legendum suspicatur; fortasse citra necessitatem. IX. nr. 775. *Glaucus:* Ἡ Βάκχη Κρονίδην Σάτυρον θέτο· εἰς δὲ χορείαν. XI. nr. 424. *Piso:* Γαίης ἐκ Γαλατῶν μηδ' ἄνθεα· ἧς ἀπὸ κόλπων. IX. nr. 584. v. 21. εἴ τοι Ἀθηναίης πέλει ἔργα, ὥριον ἤδη. Appendix nr. 215. Incertus: οἷος ἔφυς πραπίδας, οἷος χρόα, οἷος ἰούλους. Quae omnia sunt recentioris commatis. **)

---

*) In hoc versu legendum suspicabar: καὶ γὰρ ἀφ' Ἥρης... Prior hiatus nihil habet offensionis, recteque monuit *Hermann.* ad Orpheum p. 741. tertiam personam verbi passivi hiatum facere ap. Homerum. Cf. *Theocrit.* Eid. II. 154. Eid. XIX. 5. *Bion.* Eid. I. 26. στάθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσετο· οἱ δ' ὑπομαζοὶ... Sed ἀπὸ Ἥρης in *Philippi* epigr. vix feras. Cf. *Hermann.* ad Orph. p. 735. *Spitzner.* de versu Gr. her. p. 129. Suspicari possis, legendum esse: ἢ ῥ' ἀπὸ πειρης

Ἡρακλέης βρεφέων ᾤκτισεν ἡλικίην.

sed Ἥρης commemorationem obliterari nolim.

**) Apud *Theocritum,* quo nemo frequentius inter vetustiores rhythmo bucolico usus est, in tanto numero versuum, qui pausam habent in fine quarti pedis, mireris sane vix quinque aut sex hiatuum in illa sede exempla reperiri. Unum horum Eid. XIX. 8. χὠ τυτθὸς

Ut autem hoc genus hiatus, qui in quarti pedis terminatione occurrit, *Homerum* auctorem habuit, (vid. *Heyn.* Exc. ad 'Ιλ. XV. T. VII. p. 136.) ita, eodem auctore, praestantissimi versuum artifices hiatum admiserunt in medio tertio pede, in caesura trochaica. Verum et hujus generis in epigrammatis exempla sunt admodum pauca. Sic *Plato* Cap. VII. nr. 265. *ναυηγοῦ τάφος εἰμί· ὁ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ.* ubi in Notis p. 281. hiatum conatus sum tollere, ratione satis leni, sed fortasse inutili. Similiter certe *Theocritus*, qui majore tamen in heroicis utebatur licentia, Eid. XXII. 116. *εἰπὲ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα· ἐγὼ δ' ἑτέρων ὑποφήτης.* Idem Eid. XXIV. 71. *τὼς ἔλεγεν βασίλεια· ὁ δ' ἀνταμείβετο τοίως.* et, quod paulo est durius, Eid. XIII. 24. *αἰετὸς ὡς μέγα λαῖτμα, ἀφ' ὧ τότε χοιράδες ἔσταν.* ubi eodem sensu potuisset scribere: *λαῖτμ', ἐξ ὧ.* Ad Anthologiam revertor. Legitur ibi X. nr. 5. in epigr. *Thyillii*, *σχοίνους μηρύεσθε· ἐφ' ὁλκάδα φορτίζεσθε.* fortasse recte. Si tamen Cod. offerret, quod in Notis conjeci: *σχοίνους μηρύεσθ'· ἐπὶ δ' ὁλκάδα*... id lubens amplecterer. *)

μὲν ἴῃς, τὰ δὲ τραύματα ἄλικα ποιεῖς. sustulit *R. Porson*, *ταλίκα* legens, ap. *Gaisford* in Poet. Minor. T. II. p. 148. Caeterum in exemplis, quae hactenus ex Anthologia attulimus, omnibus sensus simul cum vocabulo, quod hiatum facit, terminatur. Ejus generis, ubi praepositio, ad nomen in quinto pede positum pertinens, quartum pedem finiat ante vocalem, unum hoc in Anthologia inveni exemplum in Append. nr. 275. *οὕνεκεν οὐκ ἔφθην χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθαι.* Sed sic etiam *Theocritus* Eid. XXIV. 22. *'Αλκμήνας φίλα τέκνα· φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.* et Eid. XXV. 45. *εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ κατὰ ἄστυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις.* (ut ap. *Homer.* Od. α. 119. *καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι.* quemadmodum etiam in altero exemplo hiatus *Homeri* auctoritate defenditur.) et *Apollon. Rhod.* L. IV. 1479. *τὼς ἰδέειν, ὥς τίς τε νέῳ ἐνὶ ἤματι μνήμην.* Apud *Hesiodum* autem Theog. v. 727. recte emendasse videtur *Heynius: τριστοιχεὶ κέχυται δειρὴν πέρι· αὐτὰρ ὕπερθεν.* Caeterum praepositio haud raro quartum pedem terminat, sine hiatu tamen, apud optimos quosque poëtas, apud nullum fortasse frequentius, quam apud *Nonnum.*

*) Sic etiam *Apollon. Rhod.* L. II. 338. *ἄψοῤῥοι στέλλεσθε· ἐπεὶ*... Ibi editio Flor. *στέλλεσθαι*, probante *Brunckio* in Addendis ad

Recentioris commatis haec sunt: IX. nr. 607. *αἱ Χάριτες λούσαντο· ἀμειψάμεναι δὲ λοετρόν.* Ib. nr. 384. in Mensibus Romanis v. 9. *οἴγεται ἄρτι θάλασσα· ἐφοπλίζοιτε δὲ νῆας.* Append. nr. 70. *βίβλοις ἐγκατέθεντο· ἀποσκόπιοι δ' ἀφάμαρτον.* Hiatus in primo pede occurrentis nonnisi unum notavi exemplum. IX. nr. 70. *Mnasalcae: παῦε, ἐπεί σε μένει καὶ κατόπιν δάκρυα.* ubi *Planudes παῦσαι* habet. vid. Not. p. 467. unum etiam in secundo pede L. XIV. nr. 129. in problemate arithmetico, quod ex solis hexametris constat: *τέμνων νηῒ· ἁλὸς πόσα λείπεται εἰσέτι μέτρα;*

Verbum addam de hiatibus in caesura pentametri, de quibus, sicut etiam de brevibus in eadem pentametri parte syllabis, docte et accurate disputavit *Fr. Traug. Friedemannus* in peculiari libello, junctim edito cum *Fr. Spitzneri* Commentatione de versu Gr. heroico. Lipsiae. 1816. Post illos hiatus, qui aut Codicum ope, aut emendatione probabili sublati sunt, parvus in epigrammatis superest numerus versuum, qui hiatu in caesura deformentur. *Nicarch.* XI. nr. 74. v. 1. *ὅλως δ' ὃ λέγω, οὔποτ' ἐπαισθάνεται.* Ib. nr. 151. *καὶ πῶς; οὐ λαλέει· οὐδὲν ὁμοιότερον.* *Ammian.* XI. nr. 15. *ἤδη σοι προλέγω, Ὠριγένης λέγομαι.* *Pallad.* XI. nr. 44. *οὐκ ἐθέλω Δόμνε· οὐ γὰρ ἔχω δόμεναι.* *Sophron.* VII. nr. 679. v. 4. *εὐγενέος Στεφάνου· ἦν δὲ νομεὺς Φαρίης.* v. 8. *οὐδ' ἐμοῦ ἐστι νόου, οὐδ' ἑτέρων στομάτων.* ubi vereor, ne nimis calide emendaverim, *κοὐδ' ἑτέρων.* *Incert.* VII. nr. 134. *οὐκέτι χρεμπτομένη, οὔτ' ἀπομυσσομένη.* Ib. nr. 699. v. 8. *πλώοιμι, στυγεροῦ ὅσσον ἀπ' Ἀΐδεω.* In his omnibus hiatus distinctione mollitur. Caret hac excusatione versus in Mensibus Rom. IX. nr. 384. v. 6. *ἴση δ' εἰκοστῷ ἤματι νὺξ τελέθει.* Ib. v. 8. *ῥίζῃ ἐπ' ἀγροτέρῃ ἥμερον ἀκρίμονα.* Sed haec prioribus illis etiam recentiora sunt, sicut etiam nonnulla in epigr. Byzantinis in aurigas, epigrammatis christianis et Inscriptionibus, ab imperitis plerumque versificatoribus profecta, quae collegi in his Addend. ad VII. nr. 679. Quare fortasse nec apud *Barbucallum* IX. nr. 425. movenda suspicio de sinceritate lectionis: *ἄμμιγα νεκροῖς Ἐνναέταις κεῖμαι ἁ πανυποτμοτάτα.* quamvis causa

---

L. II. 324. „ut hiatus ingratus tollatur." In idem inciderat *G. Wakefield* Sylv. crit. T. III. Aliud remedium proposui in Not. p. 281. quod ipsum *Gerhardio* quoque in mentem venit in Lectionibus Apollon. p. 191.

non apparet, cur ille non maluerit scribere, hiatu vitato: *ἄμμεγα κεῖμαι Νεκροῖς ἐνναέταις ἅπαν*. Superest versus in disticho IX. nr. 35. quod membr. Palatinae ad *Antiphilum* referunt, *Planudes* fortasse rectius ad *Cyllenium*, recentioris aetatis hominem, ubi legitur: *πόντος κὴν χέρσῳ εἰς ἐμὲ μηνάμενος.*

* * *

Pag. XXXIV. l. 1. pro *lare videtur*, lege, syllabis, quae exciderunt, restitutis, *postulare videtur.*

Pag. XL. l. 4. pro *ὄρτα* scribe *ὄρτο*. De ō in membr. pro ῶ posito vid. Not. p. 454.

Pag. XLVIII. l. 8. pro, *et sponte apparet*, lege, *et sponte intelligitur.*

Pag. LIII. not. 53. de loco *Tullii Laureae* supra dixi. Nihil ibi mutandum esse, monui etiam in Notis p. 287. s. vera tamen hiatus in eo causa non allata.

Ad Caput primum.

Nr. 10. v. 68. *λίνεα* codicis quomodo servari possit, quod existimat cl. *Paulssen*, equidem non video. De *δήνεα* iis, quae in Notis congessi, adde: *Hesiod.* Theog. v. 236. *δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν.* Stel. Athlet. VIII. *τίς ἔνθεα δήνεα τέχνης Τεύξει. Theogn.* v. 221. *ὅστις τοι δοκέει ... αὐτὸς μοῦνος ποικίλα δήνε' ἔχειν. Coluthus* v. 61. *ἐφράσσατο δήνεα μόχθων. Theodor. Prodrom*, Poëma editum ex Cod. Vatic. in Notices des Msc. T. VIII. p. 195. *ἔῤῥετ' Ἀριστοτέλους παλυμήχανα δήνεα τέχνης.*

Nr. 11. Haec verba in quatuor senarios digerenda, quod fecit *Friedemannus* in Commentat. de Mod. Syll. Pent. p. 331. De *ἀναργύροις* conf. *Suicer.* Thesaur. Eccl. T. I. p. 298. *DuCang.* Gloss. gr. T. I. p. 71. *Villois.* Prolegg. ad Homer. p. XLVIII.

Nr. 12. v. 10. Hoc poëmation cum sequente disticho cohaesisse mihi persuadere nequeo. Pro *ἐς δ' ἐμὸν ἔργον* suspicari quis possit, *αἴσιμον ἔργον*, *pium opus. Homer.* Od. ξ. 84. *ἀλλὰ δίκην τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων. Aeschyl.* Agam. 775. *Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοισι δόμοις, τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον. Hesych. αἴσιμον ... ἀγαθόν, συμφέρον.* Anecdot. Bekkeri T. I. p. 359. *αἴσιμα,*

τὰ προσήκοντα ... ἐνίοτε δὲ τὰ καθήκοντα ἢ τὰ ἀγαθά. Sed quum obscurum sit, in membranis ἐς δ' legatur, an ὧδ', temerarium sit, de lectione mutili loci statuere.

Nr. 13 et 14. Haec duo disticha fortasse jungenda.

Nr. 34. v. 4. κρείνσσονι. Scribe κρέσσονι. ut est in Cod. Pal. et in Ap. Goth.

Nr. 47. Scr. εἰς τὴν βάπτισιν, et iterum Nr. 48. εἰς τὴν μεταμ.

Nr. 60. v. 1. Scr. Μωσῆς. nominativus pro vocativo. In Ap. nostro habetur Μωσῆι.

Nr. 65. v. 2. θυσίαν vitium typographicum pro θυσίην.

Nr. 83. Una voce transposita rhythmum hujus versus restitues: θαύματα γράψε θεοῦ σαρκώσιος ἔξοχα πάντα. neque tamen sic ab auctore scriptum esse affirmaverim.

Nr. 99. v. 5. λιμῷ δ' ἀμβροσίᾳ. ἡ λιμὸς reperiri jam in Hymno Homerico in Cerer. v. 312. monuit *Spitznerus* de versu gr. her. p. 74. Non itaque apud Dorienses tantum femininum in usu fuit, ut dicit *Etymol. M.* p. 513. 10. ed. Lips.

Nr. 116. v. 3. *Paulssenii* nota non ad h. l. pertinet, sed procul dubio ad nr. 117. v. 2.

Nr. 118. v. 1. Scr. τῶν παθῶν. Negligentiae crimen, quo cl. P. *Spalettum* incusat, meum est. Serius animadverteram errorem calami, de quo nec sensus legentem adverterat, nec metrum. V. 3. repono προσφόρως ex Codice.

Nr. 121. v. 4. πλάκας .. θεογράφους. Iis, quae in Notis attuli, adjice *Gregor. Naz.* Or. III. Opp. T. I. p. 99. D. οἳ καὶ πλαξὶ θεοχαράκτοις ἐγγραφῆναι τὸν νόμον παρὰ θεοῦ πιστεύουσι. *Theodor. Prodrom.* Or. edita in Notit. Msc. Bibl. Paris. Tom. VI. p. 561. πλάκας θεῷ γεγραμμένας, καὶ τὰ ἐκείνου νόμιμα. *Suidas* T. III. p. 122. πλαξίν. ὅτι ἐν ταῖς θεογράφοις πλαξὶν ταῦτα ἦν γεγραμμένα.

Nr. 123. v. 3. ὑμνοπολοῦσιν. In fine epigrammatum semper addidi litteram paragogicam, etiamsi a Cod. abesset. Vid. Praefat. ad Tom. I. p. XXXI. not. 30.

Ad Caput secundum.

Christodori Ecphrasis v. 72. ἑστήκει. Hanc formam in homerica poësi unice probabat *Aristarchus*. Vid. *Heyn.* ad Ἰλ. T. IV. p. 624.

Tom. V. p. 267. Recentiores εἱστήκει scripsisse contendit *Gerhardius* in Lectt. Apoll. p. 96. idque ipsum *Christodoro* v. 561. restituendum existimat. Ap. *Tryphiodorum* utraque forma occurrit. Vid. *Schaefer.* ad v. 162. — V. 110. ῥαθάμιγγος. Pal. et Ap. Goth. ῥαθάμιγγας sensu postulante Plan. — V. 117. Scr. ὅττι καί. pro vitio typographico ὅτι. — V. 199. κρήδεμον. Corrige κρήδεμνον. V. 318. τόπερ ᾤκεεν. *Philostrat.* Imagg. L. II. 23. p. 849. τὴν Ἐριννὺν δὲ οὐκ ἂν ἴδοις. αὐτὸν γὰρ ἐσῳκίσατο τὸν Ἡρακλῆν, καὶ διὰ τοῦ στέρνου χορεύει μέσῳ αὐτῷ. — V. 393. Ἀλκμάων. *Athen.* L. IV. pag. 140. C. Αἴκλον Ἀλκμάων ἁρμόξατο. V. 410. In textu Ap. Gothani scriptum καδαλίμη, prius autem ᾱ obliteratum littera ῡ alio atramento scripta. In marg. *Spalettus* monuit, in Cod. legi καδαλίμη, ap. *Brunckium* κυδαλίμη. cui notae cl. *Uhden* addidit, ᾱ codicis correctum et κυδαλίμη emendatum esse. Haec monenda duxi, ne bono *Spaletto*, ob meam fortasse culpam aliquam, injuria fiat. Ipse autem in re manifestissima verbis peperci in Notis. In qua re si erravi, meus est error, quem aliorum existimationi obesse nolo.

Ad Caput tertium.

Nr. 2. ὄφρα μιν ἄψ ἀνάγω ἐς πέδον Ἀρκαδίης. Verbis transpositis scribendum censet *Graefius* in Epist. crit. de Bucol. gr. p. 104. ὄφρα μιν Ἀρκαδίης ἐς πέδον ἄψ ἀγάγω. In eadem tamen sede imperitissimus versificator concursum vocalium admisit Nr. 10. vers. 2. Nr. 14. v. 4.

Nr. 3. v. 1. ξύνευνον. Idem V. D. nobiscum corrigit ξυνόμευνον.

Nr. 5. v. 2. λέκτρα θέλων μιάναι. *Graefius* l. c. corrigit, μιᾶν' ἐθέλων. aut (p. 125.) θέλων μιανεῖν. At qui non dubitavit ω̆ corripere in *Βοιωτίης* nr. 16. v. 4. et in *Ῥωμύλου* nr. 19. v. 2. nec mediam in εἴασε nr. 14. v. 4. cur non idem sibi licere putaverit in μιᾶναι? Hujus licentiae exemplum in Notis attuli in eodem vocabulo et in similibus.

Nr. 6. v. 1. γηγενέα πυθῶνα μεμιγμένον ἑρπετὸν ὁλκοῖς. *Graefius* p. 105. legendum suspicatur: γηγενέα πυθῶν', ἀνελιγμένον ἑρπετὸν ὁλκοῖς. aut γηγενέοιν ὁλκοῖς. aut denique, γηγενέων πυθῶνα, μεμιγμένον ἑρπετὸν ὁλκοῖς. hoc sensu: *Python, cujus forma e serpentibus terrae filiorum mixta et composita.* Serpentes enim gigan-

tibus pedum erant loco. V. 3. correctionem nostram τόξῳ probat *Chardon* Mélanges T. II. p. 285. V. 5. 6. verba sic jungit idem: ἐξαποπνεύσει δὲ ὀδυρόμενος ῥοῖζον πικρὸν δρακόντων. *Il n'occupera donc plus à Delphes le trépied prophétique; mais il poussera (en expirant) des sifflemens lamentables. Graefius* autem existimat corrigendum esse: Δελφὸν δ' αὖ θήσει τρίπον ἔνθεον· ἐκ δὲ δράκων οἱ Πικρὸν ἀποπνεύσει ῥοῖζον, ὀδυρόμενος. „necessarius nominativus δράκων; additum οἷ ad Apollinem, *cui* exspirat Python, referendum."

Nr. 7. v. 4. ἱκέτης. ἱκέτις mecum scribendum esse, non dubitabat *Chardon* l. c. p. 289. Codicis lectionem tueri conatur *Friedemann* de Med. Syll. Pent. p. 353. quia προστάτης quoque interdum occurrat pro προστάτις. Alia quaedam exempla vide ap. *Lobeckium* ad Sophocl. Aj. p. 273. a nostro tamen nonnihil discrepantia. Me in hoc versificatore brevis syllaba in caesura non offendit. Quare ἱκέτις etiamnum verum puto.

Nr. 9. Hoc epigramma *Graefius* l. c. sic restituendum arbitratur:

Μὴ τρέμε τρηχείῃσιν ἐπὶ σπείρῃσι Σιδηροῦς,
Σαλμωνεῖ γενέτη τῷδ' ὑποτασσομένη·
οὔ σ' ἔτι γὰρ δουλώσει ἐν ἕρκεσιν, ἐγγύθι λεύσσων
Νηλέα καὶ Πελίαν τούσδε καθεζομένους.

„Poëta alloquitur Tyronem, Salmoneï filiam. Si μητέρα ab initio „servandum, tentaverim: τρηχείαις ἴδετ' ἐν σπείρῃσι Σιδηροῦς. et v. 3. „οὔτι ἑ γάρ. ut verba dicantur ad Tyronis filios, quorum nomina „versu ult. cum emphasi posita."

Nr. 10. v. 3. Idem vir doctus conjicit: ἦμος ἄρ' εἶθαρ. Hoc certe a lectione Cod. ἀφοῦθαρ proxime abest. Nec male fortasse legeris: ἦμος ὀρούσας Ὕδρος... V. 5. *Graefius* aut nostram correctionem probandam esse censet, λιπὼν Ἀσωπίδας, Εὐνοῖ, ἀρούρας. aut, suppresso Eunoi nomine, scribendum: Ἀσωπίδος αἶαν ἀρούρας, aut etiam: Ἀσωπίδος ἕδρανα κούρας.

Nr. 14. v. 4. εἴασε media correpta, cujus licentiae exempla aliquot collegi in Not. p. 945.

Nr. 15. v. 5. 6. *Graefius* tentat: καὶ σὺ πατρὸς φόνον αὐτὸς ἀπήλασας, ἐγγύθεν ἐλθών, καὶ μύθων ἐσθλῶν μάρτυν ἐπεφράσαο.

Nr. 16. v. 3. τοὔνεκα γὰρ καὶ πεφήνατε. Facile nunc praetulerim correctionem, olim a me propositam: τοὔνεκ' ἄρ' ἀμφότεροί γε πεφήνατε ἄλκιμοι ἄνδρες. quae nec *Chardono* displicebat, *Mélanges* T. II. p. 291. s.

Ad Caput quartum.

Nr. 1. v. 17. οἴνης. Fortasse scribendum et distinguendum: *Παμφίλου, οὔλοις Σύμπλεκτον χαρίης ἔρνεσι Παγκράτεος.*

Nr. 3. v. 2. *πανδαισίας. Agathiae* obversatus fuisse videtur locus *Astydamantis* apud *Athenaeum* L. X. p. 411. A.

ἀλλ' ὥσπερ δεῖπνον γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν
τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν.

Ad Caput quintum.

Nr. 2. v. 2. *τὴν τοῖς βουλομένοις χρυσὸν ἐρευγομένην.* Num legendum, *χρυσὸν ἀμεργομένην*, quod non multum abhorret a Latinorum, *pecuniam emungere.* Est enim id quod *ἀμέλγειν, ἐκπιέζειν.* Cf. *Eustath.* ad Il. p. 145. 16. Od. p. 326. 3. Media voce utitur *Agathias* Cap. VI. nr. 72. et *Nicander* haud semel. Quam *βαρύμισθος* noster appellat, ea *μεγαλόμισθος* est ap. *Athenae.* L. XIII. p. 569. A.

Nr. 4. v. 5. *σὺ δ', ὦ φιλεράστρι' ἄκοιτις. Passovius* me per litteras certiorem fecit, juvenem eruditum, disciplinae suae alumnum, *Wilhelmum Schneiderum*, correxisse: *σὺ δ', ὦ φιλεράστρια κοίτη.* quam lectionem verissimam dicere, minime dubito. De crebra permutatione litterarum *ις* et *η* dixi in Notis p. 153 et 525. Conversio autem sententiae plane est eadem, quae ap. *Marc. Argent.* cap. V. nr. 128. *τὰ λοιπὰ σιγῶ, μάρτυς ἐφ' οἷς λύχνος ἐπεγράφετο.* et *Asclepiad.* nr. 181. v. 11. *Βακχῶν ὅτι πέντ' ἐφίλησεν ἑξῆς, ὧν κλίνη μάρτυς ἐπεγράφετο.*

Nr. 5. v. 2. *μαραίνομαι· τῆς ἐπιόρκου..* Diphthongus h. l. ante consonantem producta omnes editores fefellit. Unus *Bothius* in not. mst. correxit: *μαραίνομαι· εἰς ἐπιόρκου ... κούρης αἴσχεα δερκόμενος.*

Nr. 13. v. 5. 6. *Passovius* servata lectione Cod. Palat. hoc distichon sic probabiliter legit et distinguit:

καὶ χρὼς ἀῤῥυτίδωτος ἔτ' ἀμβροσίην, ἔτι πειθὼ
πᾶσαν ἀποστάζει, μυριάδας Χαρίτων.

Qua distinctione admissa, verbisque *μυριάδας Χαρίτων*, quae ad

nomen puellae *Χαριτὼ* respiciunt, a reliquis separatis, mens et consilium poëtae melius apparet.

Nr. 19. v. 4. Ap. *Suidam* in *ἐπεισόδιον*. Cod. Lugd. *χρώματα* habet, ut Palat. non *χρίσματα*.

Nr. 20. v. 4. *ὡρία καλλοσύνη*. Vitium fortasse non est in *ὡρία*, sed in ultima voce, qua cum *ἀνθοσύνη* permutata, nihil erit in hoc versu, quod reprehendi queat. *ἀνθοσύνη* est pro *ἄνθος*, ut Nr. 276. v. 8. Cap. XI. nr. 365. v. 8.

Nr. 36. v. 4. *νέκταρι λειπόμεναι*. *Bothe* in not. mst. tentavit, *νέκταρ ἀλειφόμεναι*. Scribendum, ni fallor, una littera mutata: *νέκταρι λειβόμεναι* i. e. *στάζουσαι νέκταρ*. *Meleager* Cap. VI. nr. 163. *ὅπλα δὲ λύθρῳ λειβόμενα*. *Erycius* Ib. nr. 36. *τύμβος Ὑμηττείῳ λειβόμενος μέλιτι*. *Hegesippus* Ib. nr. 444. *δάκρυσι νύμφα λειβομένα*. *Anyte* Ib. nr. 646. *Ἐρατοὶ χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα*.

Nr. 38. v. 4. *δικάσεται*. *λειχάσεται* corrigit *Toup*. Em. in Suid. T. II. p. 169. ed. Oxon.

Nr. 39. v. 4. *τῶν δ' ἕνεκεν γὰρ ἴσως*. Fortasse legendum: *τῶνδ' ἕνεκέν γ' ἑ τ ά ρ ω ν οὔποτ' ἐῶ θιάσους*.

[Not. p. 64. l. 3. ab ult. Scr. *ὅρκιον* pro *ὄρκιον*.]

Nr. 54. v. 1. *μήποτε γαστροβαρῆ πρὸς σὸν λέχος*. Suspicari licet: *μήποτε γαστροβαρὲς π ρ ο σ ο ρ ῶ ν λέχος ἀντιπρόσωπον*. *λέχος* pro *conjuge*.

Nr. 55. v. 4. Scr. *ἤνυσεν*, quod in Cod. fuisse, littera *σ̄* fere evanescente, monet *Paulss*. In Apogr. quoque ejusdem litterae tenuia exhibentur vestigia. V. 7. Scr. *ἀμφοτέροισιν* c. Cod.

Nr. 56. v. 3. Adde *Oppian*. Cyneg. L. I. 44. *εὔδιον ἀμβροσίῃσιν ἐπ' ὀφρύσι σῇσι γεγηθώς*.

Nr. 63. v. 1. Monuit ad h. l. *Bothius* in not. mst. „Sicut nomi„nibus *Αἰτωλῇ* et *Μῆδος*, luditur etiam, ni fallor, *τῷ Σικελῇ*, quod „quidem verbum et *Siculam* indicat, et dorice *Diis similem* (*σιοῖς* „*ἰκέλην*, *σιικέλην*, et per contractionem *σικέλην*) sonare possit h. e. „divina pulcritudine praeditam, quam ipsam pulcritudinem procax „facta et avara mulier perdidisse videtur."

Nr. 76. v. 1. *αὔτη*. Idem Vir doctus tentat: *Αὔγη πρόσθεν*...

Nr. 77. v. 2. Iis, quae in Notis attuli p. 69. adde *Theophyl. Sim*. Epist. LXXII. *εἰ μὴ ταῖς ἀφροδισίαις ἡδοναῖς τὸν ἀτερπῆ κόρον ἡ φύσις ἐνέμιξεν, ἐδουλαγωγεῖτο τὸ ἄῤῥεν τῷ γυναικείῳ φύλῳ*.

Nr. 89. v. 3. *πεφορημένος ἰοῖς*. *Nonn*. Dion. L. XXXIII. p. 830.

20. *αἰεὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα πόθου δεδονημένος ἰῶ.* Ib. L. XLIII. p. 1137. 32. *γαμίῳ δεδονημένος ἰῷ.*

Nr. 101. v. 3. 4. In obscuritate, qua hoc distichon laborat, conjecturam periclitari licebit, an tenebrae illae dissipari queant. *β. φέρεις τι Χρυσίον; α. εὐφήμει· μὴ τόσον. β. οὐ δύνασαι.* Puella interrogat: *num aureum affers?* Ille ad pretii magnitudinem stupens, clamat: *bona verba, quaeso! noli tantum poscere pretium!* Quo audito, illa parcum amatorem repudians, *non potes* (*poteris*) *igitur*, *οὐ δύνασαι*, nobis frui sc. Certe *εὐφήμει* bene sic haberet positum. Vid. *T. Hemsterh.* ad *Lucian.* T. III. p. 391. ed. Bip. *Pierson.* ad *Moer.* p. 161.

Nr. 104. v. 1. In voce *κακόσχολος* etiam *ludificationis ex petulantia* notio inesse videtur. Verba *κακοσχολεύεσθαι* et *τωθάζειν* junxit Cyrill. Alex. adv. Iulian. IV. p. 126. — V. 3. *λεπτὸς στολιδώμασι.* Quamvis conjecturae minime poeniteat, non tamen refragabor, si quis *λεπτοστολιδώμασι* reponendum existimaverit.

Nr. 106. v. 3. De *δύσποτμος* media correpta plura exempla vide pag. 572.

Nr. 120. v. 4. *κοὐχὶ λαλεῦντες εὕδομεν, ὡς εὕδειν τοῖς φιλέουσι θέμις.* Haec verba contrarium ejus significant, quod poëta dicere voluit; amantes enim non tacentes tempus transigere par est, sed garrientes. Hic sensus autem ex vulgata lectione, nisi durissima interpretatione, elici nequit. Num igitur scribendum: *κοὐχὶ λαλεῦντες Εὕδομεν, ὡς εὕδειν τοῖς στυγέουσι θέμις;*

Nr. 121. v. 3. notis ad h. l. adde haec: „V. 3. *Suidas* in *κεστός.* „T. II. p. 302. ubi vulgo *ἡ κεστοῦ.* Cod. Lugd. *καί.* Ib. in *μαγωτέρα.* „T. II. p. 480. *καὶ κεστοῦ.* pro *κάμνου*, quod vulgo ibi legitur, Cod. „Lugd. *καί μου.*"

Nr. 139. notatis p. 81. adde: „V. 1. laudat *Suid.* in *πηκτίς.* „T. III. p. 109. ubi vulgo *νή.* Cod. Lugd. *ναί.* V. 2. *Suid.* in *κρέκω.* „T. II. p. 372. vulgo *λιγὺ κρέκ.* Cod. Lugd. *λιγεὰρ κρ. τι μέλος.*"

Nr. 144. v. 2. *οὐρεσίφοιτα.* Ad conjecturam nostram *οὐρεσίοικα* comparaveris *Philostrat.* p. 775. de abietibus, *ταῦτά τοι καὶ ἀποικοῦσι τῶν πεδίων.* Sed vulgatam lectionem rectius non sollicitari existimo.

Nr. 166. v. 4. *εἰκασία.* *Nicephorus* ad *Synesium* p. 355. D. *εἶναι τοὺς ὕπνους καὶ τὸ ὄναρ θεάματα σκιώδεις τινὰς εἰκασίας τῶν ἐσομένων.*

Nr. 170. v. 3. *τινὰ δ' ἁ Κύπρις.* Non memineram, dum Notas ad

hoc epigramma scriberem, correctionis *Bentleii*, τὰν δ' ἁ Κύπρις... quam unice probat *Blomfield* ad *Callimach.* p. 152. s. usum pronominis τὶς pro ὅςτις barbarum esse affirmans. Vid. Eundem ad *Callim.* H. in Iov. v. 63. p. 86.

Nr. 181. v. 6. Ap. *Suidam* in κίναιδος. T. II. p. 315. ὡς μεγάλου κιναίδου.

Nr. 184. v. 5. οὐχ ὁ περίβλεπτος ἔκλαιον. *Bothius* in Not. mst. tentabat: οὐχ ὁ περίβλ. σε Κλέων.

Nr. 186. v. 1. Idem vir doctus δάκρυσι cum δακρύοισι permutandum existimat; quam ob causam, non satis video. V. 3. τοῦτον ὅσον παρ' ἐμοὶ κέκλισαι χρόνον. *Friedemannus* de Med. Syll. Pent. p. 355. legendum suspicatur: τυτθὸν ὅσον... *pauculum illud tempus, quo mecum cubas.* Mihi vulgata emendatione egere non videtur.

Nr. 187. v. 1. ὡς ἐπίκτητα. *Plutarch.* T. II. p. 65. B. ἐλαφρὸς ὢν καὶ ἐπίκτητος καὶ ἀπατηλός. *Wyttenbachius* Tom. XI. p. 501. ἐπίτηκτος suspicatur legendum, nostri loci non memor. Idem tamen plura loca attulit, in quibus ἐπίκτητος opponitur τῷ φυσικῷ καὶ ἐμφύτῳ, *adscititium* ei quod est *ingenitum*, quorum hoc firmum est et interiora attingit, illud nonnisi speciem habet.

Nr. 195. v. 1. στεφάνωμα συνεύνας. Conjecturis de hoc loco in Notis allatis adde, στεφάνωμ' ἀπένειμαν. ut supra nr. 140. σοὶ σκῆπτρα πόθων ἀπένειμαν. V. 5. Iis, quae in Notis attuli de permutatione syllabarum δε et δαι, adde *Philostrat.* p. 798. θεαταὶ δὲ μόνον. Cod. Guelph. δαιμόνιον. *Heliodor.* L. III. p. 201. καὶ δαιμονίας. Cod. Monac. κηδεμονίας.

Nr. 197. v. 1. laudatur ap. *Suidam* T. II. p. 313. ubi τὸν εὐέρωτα τιμοῦς habetur.

Nr. 199. v. 4. Ap. *Suidam* in μυδῶντες. Cod. Lugd. non κεῖται habet, sed κεῖνται, ut membr. Pal.

Nr. 204. v. 5. Ap. *Suidam* in σπαδών. post hunc versum Cod. Lugd. addit: περὶ σπαδόνων ἤτοι ἀποκόπτων.

Nr. 205. v. 3. χρυσῷ ποικίλλουσα. *Salmasii* correctio ποικιλθεῖσα ad sensum optima. Sed parum verisimile, hoc a librariis in ποικίλλουσα depravatum fuisse. Vide an fuerit:

χρυσωπὸς στίλβουσα.

aureo splendore corusca; ut ἀελίου χρυσωπὸν ἕδραν ap. *Eurip.* Electr. v. 740. De Magorum iyngibus *Michael Psellus* ap. *Seldenum* de Diis Syr. I. c. 2. Ἑκατικὸς στρόφαλος σφαῖρά ἐστι χρυσῆ, μέσον σάπφειρον

περικλείουσα διὰ ταυρείου στρεφομένη ἱμάντος, δι' ὅλης αὐτῆς ἔχουσα χαρακτῆρας, ἣν δὲ στρέφοντες ἐποιοῦντο τὰς ἐπικλήσεις· καὶ τὰ τοιαῦτα καλεῖν εἰώθασιν ἴυγγας, εἴτε σφαιρικόν, εἴτε τρίγωνον, εἴτε καὶ ὅ τι σχῆμα. Quem locum debeo *Huschkio*, qui in docta Commentat. de Inscr. Vasculi Locris reperti de iyngibus disputavit.

Nr. 206. v. 8. In Notis p. 99. l. 15. corrige: ἐγκροτέουσα pro ἐγκοτέουσα. Elegans *Dorvillii* correctio, sed non certa. Suspicabar aliquando: ἠῶ Ἠύγασ' ἐν αὐλείοις οὐ κοπιῶσα θύραις.

Nr. 207. v. 4. μίσει τάς. μισῆτας tentabat *Valcken.* ad *Ammon.* p. 152. merito improbante *Toupio* in Em. in Suid. et Hesych. T. II. p. 514. ed. Oxon.

Nr. 208. v. 2. Verbum ἀνδροβατεῖν, quod antiquiora Lexica non habent, *Schneiderus* ex nostro tantum loco, occurrit etiam apud *Iustin. Martyr.* Apol. pro Christ. I. Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν μιμηταὶ γενόμενοι ἐν τῷ ἀνδροβατεῖν.

Nr. 209. v. 1. Παφίη Κυθέρεια. Κυθέρεια Ἀφροδίτη legitur ap. *Musae.* v. 38. ubi vid. *Passovius* p. 175.

Nr. 217. v. 1. Ap. *Suidam* in Κάσιον. Cod. Lugd. ἀθραύστοιο habet pro ἀψαύστοιο.

Nr. 222. v. 7. Etiam ap. *Nonn.* Dion. L. XXII. p. 582. 22. σιγῇ ἐφ' ἡμείων, μὴ δήϊος ἐγγὺς ἀκούσῃ. qui locus patrocinatur Brunckianae correctioni ἔχῃ.

[Not. p. 104. l. 3. βάλλειν. rectius βάλλων.]

Nr. 226. v. 7. ἐξ ὑμέων γάρ. Vitato exitu spondaïco *Paulus* scribere poterat: ὑμέτερον γάρ, Φεῦ, πρὸς ὅττι τόσην ἤλθομεν ἐργασίην. *vestra enim factum est culpa, ut in hoc incendium devenerimus.*

Nr. 228. v. 1. Ap. *Suid.* T. I. p. 443. Cod. Lugd. habet εἴπερ τινι.

Nr. 232. v. 4. Ἱππομένην. In Apogr. nostro litterae η tenuissima linea superscripta. Quae etiamsi abesset, tamen Ἱππομένην mihi exhibendum erat ob vers. 1. Ἱππομένην φιλέουσα, et ob Planudeae consensum, cui in his recentiorum poëtarum epigrammatis plus quam in aliis tribuendum est.

Nr. 235. v. 1. Ap. *Suidam* in ἐξεσάλαξας vulgo legitur, τήνδε δὲ θυμῷ. in Cod. Lugd. τήνδ' ἐν θυμῷ.

Nr. 238. v. 7. σὺ δ' ἦν ἀπ' ἐμεῖο λαθῆναι Τὸ ξίφος. Depravatum hunc locum sic fortasse restitues: σὺ δ' ἦν ἀπ' ἐμεῖο λυθῆναι Τλῇς, ξίφος ἡμετέρην δύσεται εἰς λαγόνα.

Nr. 241. v. 7. Apud *Suidam* in σειρῆνας. vulgo: κεῖνο τὸ τῶν Σ. Cod. Lugd. τῶν omittit.

Nr. 242. v. 8. Ut hoc loco κεφαλὴν in Plan., σκευὴν in Pal., sic ap. *Suidam* in Δράκων. Tom. I. p. 626. vulgo legitur: ἐπιῤῥιψάντων αὐτῷ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πετάσους πλείονας. Cod. Lugd. ἐπὶ τὴν σκευήν. Utraque lectione inter se comparata facile adducar, ut *Eratosthenem* scripsisse existimem: μὴ τὴν σκυτάλην ὀλέσῃς. Ambiguae significationis vocabulum, quod et scipionem significat, et serpentem, instrumentum denique abstersorium ap. *Polluc.* L. IV. 170. et nonnulla alia. Vid. *Etymol. M.* p. 653. 42. ed. Lips. Hoc quam apte ad partem obscoenam transferatur, per se patet; magis etiam patebit comparantibus *Aristoph.* Lys. v. 991. s.

[Not. p. 109. l. 23. scr. ἦθος pro ηθος.]

[Not. p. 110. l. 18. post τοίην adde *quod.*]

Nr. 251. v. 3. Ap. *Suidam* in σοβεῖ. Cod. Lugd. πολλὰ et σοβεῖς.

Nr. 256. v. 2. post ἐπευξαμένη major ponenda distinctio.

[Not. p. 112. l. 21. lege 705 pro 706. et mox τε ἤ. pro τε ῄ.]

Nr. 264. v. 4. νυκτεγρεσίης ex apographo nescio quo probat *Toup.* ad *Suidam* T. II. p. 18. ed. Oxon. At bene habet νηχεγρεσίη, ut νηχαυγής.

Nr. 270. v. 5. Ap. *Suidam* in λογάδες Cod. Lugd. habet, ἣν δίψη et ὑάκινθος.

Nr. 271. v. 4. Ap. *Suidam* in φίληται. Cod. Lugd. τριλίστως αἴτιον. In hoc epigrammate v. 1. pro ἐν εἴδεϊ θηλυτεράων fortasse legendum, ἐν εἴαρι, *ea aetate, quae ver est mulierum.*

Nr. 279. v. 6. κήδεται in marg. Wechel. p. 595. non est varians lectio, sed glossema. Quare in Notis p. 116. l. 19. γρ. delendum.

Nr. 280. v. 1. πόνον. Cod. πόθον. Br. ex Plan.

Nr. 282. v. 4. Hunc versum *Agathias* mutuatus est ab Anonymo in *Hephaest.* Enchir. pag. 92. παύσατε· τῶν δ' ἐτέων ἡ δεκὰς οὐκ ὀλίγη. quod monuit *Gaisford.*

Nr. 287. v. 4. ἀρτίπος. De hac voce et ἀρτίπους monuit quaedam *Wakef.* ad *Soph.* Trach. v. 58. *Claudo* opponitur ap. *Herodot.* IV. 161. χωλὸς ἐὼν καὶ οὐκ ἀρτίπους. pro quo *Io. Chrys.* Homil. in Corinth. I. XXXIX. p. 512. καὶ χωλὸν ἀντὶ ἀρτίου. Contra *Agathias* ἀρτίπος pro simplici ἄρτιος posuit.

[Not. p. 118. l. ult. corrige ἀνῆψας pro ἀνήψας.]

Ad Caput sextum.

Nr. 3. v. 1. Ap. *Suidam* in πρῶνες. Cod. Lugd. ὅς τε καὶ οἴτην, ut membr. Pal.

Nr. 4. v. 1. εὐκαμπὲς ἄγκιστρον. *Oppian.* Hal. III. 128. λάβραξ δ' ἀγκίστροιο τυπεὶς εὐκαμπέος αἰχμῇ. *Blomfield* ad *Callimach.* H. in Dian. v. 10. legendum contendit, ἄγκιστρ' εὐκαμπῆ. De qua correctione vid. *Hermann.* Elem. Doctr. metr. p. 809. qui ipse legendum suspicatur: γαμψόν τ' ἄγκιστρον. Sic *Archias* infra p. 246. nr. 192. καὶ γαμψὸν χαίτῃσιν ἐφ' ἱππείῃσι πεδηθὲν Ἄγκιστρον. In hoc instrumentorum recensu nonnulli plures hamos commemorant, alii nonnisi unum. Sic etiam *Iulian. Aeg.* p. 194. nr. 29.

[Not. p. 124. l. 6. ab ult. corrige: T. III. p. 440. pro 414.]

[Not. p. 125. l. 8. ab ult. corrige: T. I. p. 57. pro 7.]

Nr. 14. v. 3. Apud *Suidam* in δεραιοπέδη. Cod. Lugd. τάνδε πετεινῶν. unde legendum videtur: τὰν δὲ πετηνῶν τάνδε δεραιοπέδαν.

Nr. 16. v. 1. Ap. *Suidam* Tom. III. p. 335. Cod. Lugd. σοὶ δὲ τάδε.

Nr. 22. v. 3. Ap. *Suidam* in πιδακίων. Cod. Lugd. πορφυρίαν, ut membr. Pal. V. 5. idem Cod. etiam in altero *Suidae* loco, quem excitavimus, ἀγροιώτᾳ habet.

Nr. 23. v. 2. Ap. *Suidam* in ἀστιβές. Cod. Lugd. ἰχθυοβόλοισι.

Nr. 28. v. 6. Ap. *Suidam* in ἕδρανον. idem Cod. ἀστυθέων.

[Not. p. 129. l. 21. corrige 498. pro 490.]

Nr. 30. v. 5. laudat *Suidas* T. I. p. 128. — V. 8. θρέψον ἔτι σπαῖρον τὸ γερόντιον, ἀλλ' ἀπὸ γαίης, Ὡς ἐθέλεις. In mentem venit, an *Macedonius* scripserit: ὡς ὅθ' ἁλός. *ut quum me de mari alebas.* Praepositio ad ἁλός repetenda; fere ut Cap. XII. nr. 88. ἢ μὲν ἐπ' Ἀσάνδρου κλίνω δέμας, ἢ δὲ πάλιν μοι Ὀφθαλμὸς νεύει Τηλέφου ὀξύτερος.

Nr. 32. v. 2. Apud *Suidam* in λόχμιος. T. II. p. 462. ubi vulgo ὑλοβάταν, Cod. Lugd. ὑλοβάτα.

[Not. p. 130. l. 8. ab ult. corrige λυγισμοὺς pro λιγυσμούς.]

Nr. 34. v. 6. Σιμύλεω. In *Virgilii* Moreto v. 3. est *Simulus*, quod nomen depravatum in *Similus*. Cf. *N. Heins.* ad *Ovidii* Fast. L. III. 754. Caeterum hoc loco bonus *Spaletti* immerito vapulat a

et. *Paulssenio.* Omnia in Apographo ita habentur, ut V. D. in Codice esse ait; ipse autem, in re manifestissima, id quod esset paucis verbis notasse satis habui, verba *στίχοι β ἄνω* post *σταγρεοίης* legi monens.

Nr. 35. v. 6. Ap. *Suidam* in *λαιμοπέδη.* vulgo *λαιμοπέδην.* Cod. Lugd. *λαιμοπέδαν.*

Nr. 39. v. 5. Apud *Suidam* in *πολυσπαθής* pro *πέπλων* habetur *κίδων.*

sic in Cod.
οἱ τόν δε

Nr. 40. v. 1. In Apogr. sic habetur: *μοι οἱ τόνδε.* omnia a manu *Ios. Spaletti;* ne cum P. *Uhdenii* esse errorem existimes. V. 7. Ap. *Suidam* in *κορινθικόν.* Cod. Lugd. *μικρᾶς.*

Nr. 44. v. 3. Ap. *Suid.* in *δράγματα* vulgo *ἱρώσατο*, Cod. Lugd. *ἱερώσατο.* — Nr. 45. v. 1. Ap. Eundem in *ἐχῖνος* idem Cod. *λαχνίωτα.* — Nr. 46. Ap. Eund. in *θυμέλη.* C. Lugd. *'Αθανάς.*

Nr. 52. v. 1. Ap. *Suidam* in *ταναή.* C. Lugd. *ἀντὶ κίονα.*

[Not. p. 135. l. 2. corrige 525. pro 522.]

Nr. 62. v. 3. *παραθῆγα* probare videtur *Schneiderus* in Lex. Gr. T. II. p. 206.

[Not. p. 136. l. 12. ab ult. corrige 450 pro 558.]

[Not. p. 137. l. 4. ab ult. corr. 652 pro 852.]

Nr. 66. *σπόγγον . . . χυτῆς λειμῶνα θαλάσσης.* Cogitavi de *θημῶνα*, quod de *copiis* et *divitiis* usurpatur. *Paul. Sil.* Ecphr. S. Soph. v. 104. p. 507. *ἀλλ' ἐπὶ πάσης 'Αγλαΐης θημῶνι, περιξὺν ὑπὸ χεύματα λήθης Μήποτέ μοι, Σκηπτοῦχε, τὸ θέσκελον ἔργον ἐάσῃς.* Ib. v. 594. p. 523. *αὐτίκα γὰρ καθαροῖο νόου θημῶνα πετάσσας, Λυδὸν ἐριχρύσοιο παρέδραμες ὄλβον 'Αναύρου. Κτεάνων θημῶνα* est ap. *Synes.* in Hymn. I. 22.

Nr. 69. v. 2. Ap. *Suidam* in *πέζα.* Cod. Lugd. *τράπεζαν.*

Nr. 73. v. 7. Ap. *Suidam* in *σίντης*, vulgo *ἐμοῖο*, in Cod. Lugd. *ἐμεῖο* legitur. — Nr. 74. v. 2. Voc. *βασσαρὶς* idem Cod. *τανυκέῤῥων.* et v. 7. in *ῥόπτρον*, exhibet *δέοι* et *ἀναῤῥίψαντα.*

Nr. 83. v. 6. Ap. *Suidam* in *βάκτρος* C. Lugd. non, ut vulgo, *ἐρεισόμεθα*, sed *ἐρεισάμεθα* cum membr. Pal.

Nr. 85. v. 2. Attigit *Friedemann.* de Med. Syll. Pentam. p. 314.

Nr. 87. v. 1. Ap. *Suidam* in *νεβρίς.* Cod. Lugd. *ὑμέτερος*, ut membr. Pal.

Nr. 90. v. 5. *πυρητόκον* non improbat *Toup.* Em. in Suid. et

Hes. T. II. p. 591. ed. Oxon. vocem notandam esse monens, ut alibi non obviam. Analogiam non illustravit. Equidem suspicatus sum *περισπόρον*. Nec *πυρίπνοον* male haberet.

[Not. p. 144. lin. 2. corrige 600 pro 608. Ibid. lin. 17. corr. p. 129. pro 311.]

Nr. 93. v. 1. *ὁ πᾶς ῥυτίς*. *Eustath.* de Amor. Ism. L. IV. p. 146. ed. Teuch. *καί τις ἀνὴρ ἑκατοντάπελος παρακάθηται τῇ φλογί, ὅλος ῥυτίς, ὅλος πολιά*. ubi Cod. Monac. nr. 96. praeclare: *ἑκατονταπέμπελος*. *τριπέμπελος* est ap. *Plutarch.* Tom. II. p. 1071. C. Simplex *πέμπελος* ap. *Lycophr.* v. 682. et v. 826. *πέμπελον γραῦν*, i. e. *ὑπέργηρως* et *πάγγηρως*, ut *Tzetza* interpretatur.

Nr. 94. v. 1. Apud *Suidam* in *τύμπανον*, Cod. Lugd. *ἀραξάχειρα*. V. 5. in *πέλεκυν* idem Cod. *λυσιφλεβῆ σάγαριν θῆκε*. V. 6. *λεοντόδιφε*.

Nr. 95. v. 4. Idem Cod. in *θρίναξ* firmat correctionem *Toupii*, *παλινουρόφορον*.

Nr. 97. v. 5. corr. *ἵλαθι* pro *ἴλαθι*.

Nr. 98. v. 3. Ap. *Suidam* in *λικμαία* Cod. Lugd. *ἀλωεῖται στάχυας πανσπερμάταια λικμώντων*. V. 4. *ὄσπρι'*. Cod. Palat. *ὃς πρίν*. Sic fere peccatum in Orat. *Themistii* nuper ab *Angelo Majo* V. Cl. ex thesauris bibliothecae Ambrosianae edita p. 42. *καὶ ἡνίκα ὁ πρίων οὐκ ἦν ἀμητός*. Scr. *ὀσπρίων*.

[Not. p. 146. l. 19. corrige 874. pro 335.]

Nr. 101. v. 3. Ap. *Suidam* in *ἐσχάρα*, Cod. Lugd. *πολύτρητον ἢ τετρ*. Ib. v. 5. Ap. Eundem in *ζωμήρυσις*. T. II. p. 13. ubi Cod. Lugd. *κρέους* habet pro *λίπους*.

Nr. 102. v. 5. Ap. *Suidam* in *σίκυον*. Cod. Lugd. omittit *τόν*.

Nr. 103. v. 2. *σφυρα* secundum vulgarem regulam posteriorem producit, quare *σφύρα* vulgo recte scribitur. Vid. *Etymol. M.* p. 746. s. ed. Lips. Aliquando autem eandem corripit, ut supra nr. 61. v. 4. *σφῦραν ἀειραμένη*. *Aristoph.* Pac. v. 566. *νὴ Δί', ἡ γὰρ σφύρα λαμπρὸν ἦν ἄν ἐξωπλισμένη*. ubi causa non est, cur non *σφῦρα* scribatur. Sic etiam in *Cratini* versu hexametrico ap. *Hephaestionem* p. 6. *ἔστιν ἄκμων καὶ σφῦρα νεανίᾳ εὔτριχι πώλῳ*. Cf. *Spitzner.* de versu Gr. her. p. 33.

[Not. p. 147. l. 21. corrige 504. pro 604.]

Nr. 104. v. 6. haud scio an rectius distinguatur: *καὶ τρίνακας, ξυλίνας χεῖρας ἀρουροπόνων*.

Nr. 105. v. 3. Ap. *Suidam* in ζωρότερον Cod. Lugd. ζωρὸν habet, non ζωρότερον, ut vulgo ibi legitur.

Nr. 106. v. 6. Frustra dubitavi de εὐάγρης (aut εὐαγρὴς potius), an sit obvium. Legitur ap. *Oppian.* Hal. III. 49. ὧδε γάρ εὐαγρής τε καὶ Ἑρμείᾳ φίλος εἴη. Nec tamen εὐάγρῃ ferri poterit, cum εὐαγρεῖ esse debeat. Ib. IV. 157. εὐαγρέϊ δεσμῷ. Ib. 587. εὐαγρέϊ τέχνῃ. et L. V. 445. εὐαγρέα μοῖραν. Apud Eundem δυςαγρὴς reperitur Hal. IV. 549.

Nr. 110. v. 2. Apud *Suidam* in σαυρωτῆρσι, idem Cod. θηκτῶν ἔκτανε habet, et v. 4. in φράγματα. T. III. p. 631. non ἄλλος cum vulgatis, sed ἀλὸς cum Cod. Palat.

Nr. 111. v. 4. Ap. *Suidam* in ῥομβεῖν, Cod. Lugd. ῥομβωτοῦ. et v. 6. in δεξίραιον, θέτο pro θῆκε. Pro σπασάμενος *Bothe* in not. mst. corrigit, σπασσάμενος, ut nunc etiam ap. *Homerum* legitur Od. κ. 439. et λ. 230. ubi vett. editt. perperam habent σπασάμενος.

Nr. 112. v. 3. Γύγεω, quod restituendum suspicor, bisyllabum est etiam in Fragm. *Archilochi* II. ed. *Liebel.* οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει. Prima enim in hoc nomine, si ab uno loco discesseris Cap. VII. nr. 709. v. 6., producitur. Vid. Not. p. 400.

Nr. 113. v. 2. Ap. *Suidam* in ἴξαλος, Cod. Lugd. non δυοῖν legit, sed δοιω, quod Palat. membr. lectionem firmat.

Nr. 115. v. 2. Ap. *Suidam* in ἐρημωτής, Cod. Lugd. habet θῆρα μακηδονίους, ubi ας, ut sexcentis in locis, abiit in ους.

Nr. 117. v. 2. Ap. *Suidam* in ῥαιστήρ, Cod. Lugd. iterum cum membr. Pal. conspirans, ἄγχειν θ' exhibet.

Nr. 120. v. 2. Scr. ἀείδειν.

Nr. 122. v. 4. ἐν προμάχοις ἱδρύσας δήϊον ἀμπεδίον. Fortasse ἔθρισας scribendum. Quamquam tum vocibus transpositis legi malim:

δήϊον ἐν προμάχοις ἔθρισας ἀμπεδίον.

Theodorid. Cap. VII. nr. 439. Πύλιον ... πρώϊον ἐξ ἥβης ἔθρισας Αἰολίων. *Aeschyl.* Agam. v. 533. πανώλεθρον Αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον. ἀποθρίζειν est ap. *Eurip.* Orest. v. 128. ap. *Agath.* Cap. VII. nr. 204. v. 5. Ut *metere*, sic θερίζειν bene dicitur de pugnantibus. *Aeschyl.* Suppl. v. 638. Ἄρη, τὸν .. ἐν ἀρόταις θερίζοντα βροτοὺς ἄλωαῖς.

[Not. p. 153. l. 1. corrige, *quosque* pro *quoque*.]

Nr. 123. v. 1. Ap. *Suidam* in κράνεια. Cod. Lugd. κρανάνεια.

Nr. 124. v. 3. Ap. *Suidam* V. κεκονιμένος. Idem Cod. κεκονια-

μένη, ubi manifestum est σ̄ abiisse in α. Quod in notis suspicatus sum, lectionem membr. κεκονημένα fortasse ex κεκονισμένα depravatam esse, idem *Friedemannus* existimat de Med. Syll. Pent. p. 353.

Nr. 126. v. 2. *Suid.* in θοῦρον. Cod. Lugd. Κράτας.

Nr. 128. v. 4. ἰκόνισσε. rectius fortasse ἐκόνισε.

Nr. 131. v. 2. ξεστοὶ .. κάμακες. ἀργυρέοισι κάμαξι est ap. *Hesiod.* in Scut. Herc. v. 298. — V. 4. Apud *Suidam* in δεδμημένος. Cod. Lugd. παλλαδίου.

Nr. 145. v. 2. εἶδε κλέος. Sic est in Ap. Goth. [male in Not. excusum εἶχεν. P. pro εἶδε. P.] Attigit haec *Friedem.* de Med. Syll. Pent. p. 364. qui locutionem κλέος ἔχειν exemplis illustravit.

[Not. p. 156. l. 13. ab ult. corrige 374 pro 174.]

Nr. 147. v. 3. καί μιν ἀπαιτῇς. καὶ μισθὸν ἀπαιτῇς, corrigendum censet *Porson* in Append. ad Toup. Em. T. IV. p. 485. idque in textu posuit *Blomfield.*

Nr. 148. v. 1. Ap. *Suidam* in μέξα, C. Lugd. habet, τωμεκανωπιτά.

Nr. 149. v. 3. post ἀλέκτορα pone comma.

Nr. 153. v. 1. Ap. *Suidam* in βουχανδής, Cod. Lugd. ἐραπιδαυλος κεύματος.

Nr. 154. v. 1. Ap. *Suidam* in εὐαστήρ, Cod. Lugd. ἀγρονόμων, et in versus exitu, τουτέστι λυαίωι. V. 4. in κισσύβιον, idem Cod. πολυπλανέος.

Nr. 156. v. 1. Apud *Suidam* in κουρόσυνον, idem Cod. χαο ρισθενέως.

Nr. 159. v. 1. *Suid.* in δαΐ. Cod. Lugd. ὁ πάρος. et Nr. 160. v. 3. in ἄτρακτος, idem πολυῤῥοίδητον.

[Not. p. 160. l. 12. corrige 734 pro 34.]

Nr. 165. v. 2. Ap. *Suidam* in ἀχαιίνη. Cod. Lugd. ἀχαιῦνεο.

[Not. p. 160. l. 3. ab ult. corrige 166 pro 466.]

Nr. 166. v. 1. Ap. *Suidam* in ναύτης. Cod. Lugd. διονύσου ἀνέθηκε. Nr. 167. v. 2. Ap. Eundem in ἡγέτης, idem Cod. δισσαι et θηροσυναι. littera ε̄, ut sexcenties, in ῑ mutata. V. 3. in priore *Suidae* loco, quem in notis excitavimus, Cod. Lugd. κυνῶν omittit.

Nr. 169. v. 2. Ap. *Suidam* in κώμαυλος, T. II. p. 363. Cod. Lugd. θηλοπέδῳ habet, ut Cod. Palat.

Nr. 170. v. 3. Ap. *Suid.* in λιβάδα. Cod. Lugd. βοτηρά. V. 4. ἄγκειται etiam *Suidae* auctoritate firmatur.

Nr. 172. v. 4. Ap. *Suid.* in *νεβρίς.* Cod. Lugd. *ἀναπτομένη.*

Nr. 174. v. 5. *Suid.* in *μίτος.* idem Cod. *τὰν ἐν ἱρ.* et *εὐκρίκτοις εὖ.* V. 7. Ap. *Suidam* in *ἀργυμένη* vulgo *ἑκάστη.* Cod. Lugd, *ἑκάστα.*

Nr. 177. v. 2. post *ὕμνους* comma ponendum. V. 4. *τὰν πήραν.* *καὶ* corrigit *Bothius* in not. mst.

Nr. 183. v. 6. Apud *Suidam* Cod. Lugd. non *τῆσδε*, sed *τοῖσδε* exhibet. — Nr. 184. v. 5. Scribe *δι' αἰθέρος* pro *δ' αἰθέρος.*

Nr. 190. v. 2. Apud *Suidam* in *αἶψα*, Cod. Lugd. *κλυτοῦ* habet, ut membr. Pal.

Nr. 192. v. 5. Ap. *Suidam* in *φελλός*, idem Cod. *καθ' ὕδατος.*

Nr. 198. v. 2. *βυσσομέτρης* *Salmasio* deberi videtur. Sic *Majus* dedit ex Apogr. suo in Cat. Uffenb. p. 583. pro depravato *κυσσομέτρης*, quod in membr. legi, in Animadversionibus monui, in Notis nescio quomodo praeterii. Formatum vocabulum ut *σιτομέτρης* ap. *Polluc.* VI. 36. et, quod Lexicis addendum, *πυρομέτρης* ap. *Eund.* VII. 18.

Nr. 199. v. 1. Ap. *Suid.* in *πῖλος.* C. Lugd. *φίλη*, ut membr. Pal.

Nr. 201. v. 6. *εὐφράντηι.* Fortasse latet Dianae epitheton, v. c. *ἀχράντου .. 'Αρτέμιδος.*

Nr. 203. v. 1. Iis, quae in Notis de permutatione verborum *γυρὸς* et *γυιὸς* dixi, adde locum *Empedoclis* ap. *Aelian.* Hist. An. L. XVI. 29. *σκιεροῖς ἠσκημένα γυίοις.* ubi Cod. Monac. *γύροις.* — V. 3. Ap. *Suidam* utroque loco Cod. Lugd. *ἦλθε.* V. 8. pro *ἀμφίχωλον* *Toupius* Em. in *Suid.* T. I. p. 434. ed. Oxon. *ἀμφίκωλον* corrigit; sic etiam ap. *Dorvillium* esse monens in Sicul. T. I. p. 166. *ἀμφίκωλον* est ap. *Salmas.* in Plinian. p. 73. unde *Dorvillius* hoc epigramma repetivit.

Nr. 204. v. 3. Ap. *Suid.* in *ῥυκάνα.* Cod. Lugd. *οὐκ ἄνατ' εὐαγία.*

Nr. 205. v. 7. Ap. Eundem in *τρύπανα*, vulgo *ὠκύεντα*, in Cod. Lugd. *ὠκήεντα.* V. 9. 10. Ib. in *χαριεργός.* Vulgo et in Cod. Lugd. *Παλλάδι ἐκ τέχνας*, omisso *'Αθάνᾳ.*

Nr. 206. v. 1. Ap. *Suid.* in *βίτυννα*, vulgo *καὶ τά.* Cod. Lugd. *μὲν τά.* V. 8. Ap. Eund. in *εὐσπειρῆ.* idem Cod. *ῥαδινόν.*

Nr. 212. v. 4. *αἶνον ἔχεις χαρίτων δέσποτα τοῖς στεφάνοις.* In depravatissimis verbis vide an haec lateant:

αἶνον ἔχεις χαρίτων, αἷσι πάτραν στεφανοῖς.

laudem beneficiorum, quibus patriam ornas. Cap. VII. nr. 697. *'Ιλλυριοῖσι δικάζων, Μούσας καὶ καθαρὴν ἐστεφάνωσε Δίκην.*

Nr. 214. v. 4. Ap. *Suidam* in *δαρετίον*. Cod. Lugd. *τὰς δεκάτας δεκάτας*.

Nr. 217. v. 10. Scr. *ἐνδυτά*, pro *ἔνδυτα*.

Nr. 218. v. 5. Adde *Callimach*. Fragm. CXVIII. *εὐναίους δαρισμοὺς ἔχθειν ἴσον ὀλέθρῳ*.

Nr. 219. v. 3. Ap. *Suidam* in *ἀσκητός*. Cod. Lugd. *ἐϋσπείροισι*.

Nr. 220. v. 4. Ap. *Eundem* in *θειφορία*. idem Cod. *πνευματ*.

Nr. 223. v. 3. Ap. *Suidam* in *πεφορυγμένον*. Cod. Lugd. *ἡ πολλῷ*. unde apparet lectionis origo ex *ὑπὸ* (*ὑπαὶ* membr. Palat.); nam *πολλῷ* aut *πολιῷ* ab *Antipatro* scriptum fuisse non arbitror, quamvis cum versu conciliari possit: *δὶς τετρόργυιον πολλῷ* (aut *πολιῷ*) *πεφορυγμένον ἀφρῷ*. Vide, an fuerit: *διοσάκι τ., ὅλως πεφορυγμένον ἀφρῷ*.

Nr. 226. v. 4. Apud *Suidam* in *ὀγδοήκοντα*. Cod. Lugd. *κλείτων*.

Nr. 229. v. 5. Non improbabilis est conjectura *Salmasii*, in qua tamen displicet *ὑπάσσαι σοί*. Fortasse legi debet, paucis litteris immutatis: *βαιὸν ἀπ' οὐκ ὀλίγης πέμπει φρενός· οἷα δὲ δαιτὸς Δῶρον ὅπασσέ τι σοί, Λεύκιε, Κριναγόρας. munus ad epulas*, qualia amici amicis mittere solent, ut aves, lepores et alia hujus generis, non magni pretii, sed ad benevolentiae significationem. Cum hujusmodi munusculis suum comparat *Crinagoras*.

Nr. 230. v. 1. *ἀκτίτᾳ*. probabile etiam ob ordinem elementarem. Apollo *ἐπάκτιος* est ap. *Apollon. Rhod.* L. I. 403. *μαντεῖον Ἀπόλλωνος ἀκταίου* ap. *Strabon*. L. XIII. p. 879.

Nr. 231. v. 1. Ap. *Suidam* in *μελάμβωλος*. Cod. Lugd. *μελάμβωλε*. V. 5. Ap. Eundem T. II. p. 288. idem *κεγχρήτοισι* et *ψαφαρῇ*. V. 7. Ap. Eund. in *κεμάς*, Cod. Lugd. *ἐῤῥύσατο*.

Nr. 232. v. 1. in *οἰνοπέπαντοι*. C. Lugd. *ἐϋσχίστοιο* et *θρέμματα*. V. 4. Ib. in *ποπάδες*, idem Cod. *τιαιστριναι*. V. 5. Ib. in *γελγίθες*. C. L. *κόχναι* et *δαψιλῆ ἐπεισόδια*, in his etiam cum membr. Palat. conspirans. Pro *ὑελακυκάδες* *Toup*. in Em. in Suid. et Hesych. T. III. p. 26. s. ed. Oxon. tentat *ὑελοοίδακες*, *cyathi ad instar tumentes*. *Οἴδακες, οἱ λεγόμενοι φήληκες καὶ πάντα τὰ μὴ πέπειρα ἀκρόδρυα. Suidas*.

Nr. 233. v. 2. Ap. *Suidam* in *μάστιξ*. Cod. Lugd. non, ut vulgo, *εὔγραφία*, sed *εὐραφία* habet.

Nr. 234. v. 1. Apud *Suidam* in *γάλλος*, vulgo *ὅς ποτε Τμώλῳ*. Cod. Lugd. *δμωλωι*. De formis *Τμῶλος* et *Τίμωλος* nuper monuit

Heinrichius in doctis commentariis ad Fragmenta Oratt. Ciceronis p. 96. — V. 2. Idem C. L. non *μακρόν*, sed *μακρός*. V. 3. pro *ταῦτα*, quod abundat post *τάδε*, *ταύτῃ* corrigit *Bothius* in Not. mst. Malim equidem:

τᾷ παρὰ Σαγγαρίῳ τάδε ματέρι τύμπανα ταύρου.

Antipater Sid. Cap. VI. nr. 219. de Gallo tympanum pulsante: *ἀήθεα γὰρ τότε βύρσης Ταυρείου κενεὸν δοῦπον ἔδεισε λέων*. *Catull.* LXIII. 10. *Quatiensque terga tauri teneris cava digitis*. *Claudian.* XXIV. 364. *taurinaque pulsu Baccharum Bromios invitant tympana remos*. Tympanum ex pelle taurina factum *βοείη* vocatur ap. *Nonn.* Dionys. L. XII. p. 348. 21. XV. p. 416. 16. et alibi.

Nr. 239. v. 1. Ap. *Suidam* in *σμήνη*. Cod. Lugd. *ἔκ τε ταμών*, et *ἀντινομένων*, quod etiam propius abest a ductibus conjecturae nostrae *αἰνυομεῦ Πάν*. V. 2. idem Cod. *κλειτῶν*. et in *τηλοπέτους* v. 4. *ἀπ' οἰμάντου*. quod in editt. Lexicographi infeliciter mutatum est.

Nr. 242. v. 5. *καὶ αὐτίκα*. Non video, quomodo *αὐτίκα* hoc loco commode explicari possit. Fortasse legendum, *καὶ αἴσια τῶνδ' ἀπ' ἰούλων ... πολιῆς ἄχρις ἄγοιτε τριχός*. Similiter Nr. 278. *Φοῖβε, σὺ δ' ἵλαος .. κοῦρον ἀέξοις Εὔμοιρον λευκὴν ἄχρις ἐφ' ἡλικίην*.

Nr. 244. v. 6. *ἡ νηδὺς οἴκων*. Plures hic conjecturas protulit *Graefius* V. Cl. in Epist. crit. de Bucol. gr. p. 46. *ἡ νηδὺς θώκων*. aut, *νηδύς, ἴδ', ἠδ' οἴκων*. aut, quod ipse auctor magis probat, *ἡ νηδὺς τοκίων αἷμα φ. μ.* Hoc et ipse probarem, si necessaria esset emendatio. Jam vero in *νηδὺς* posteriorem produci posse, dubitari non potest post exempla a *Spitznero* allata de versu gr. her. p. 68. Vide nos in Notis p. 584 et 692.

Nr. 245. v. 1. Ap. *Suidam* in *βοῤῥᾶς*. Cod. Lugd. *βορραιη* exhibet. V. 2. idem *ἐπελυκ* pro *ἐσεῖδε*, omisso participio *κλασθέν*.

[Not. p. 184. l. 13. lege T. I. p. 373. pro T. III.]

Nr. 250. v. 2. Apud *Suidam* in *λιτός*. Cod. Lugd. *ὄλβιον*. V. 5. in *ῥάβδος*, idem *κανὸ τρίχα*.

Nr. 252. v. 1. *Suid.* in *ἄσπιλος*. C. Lugd. *στρούθιον*. — *ἄσπιλον, ἀῤῥυτίδωτον*. Utrumque jungit *Cyrill. Alex.* De Adorat. L. XII. p. 431. *ἡρμόσατο ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίαν παρθένον ἁγνὴν τῷ χριστῷ, ἄσπιλόν τε καὶ ἀῤῥυτίδωτον, μᾶλλον δὲ ἁγίαν καὶ ἄμωμον*.

Nr. 253. v. 1. Ap. *Suidam* in *εἴβεσθαι*, idem Cod. *πόσον*.

Nr. 254. v. 3. Ap. Eundem in *θέριστρον*. C. L. *τὰ κόκκου βαφθέντα* et *ὑσίνοιο*. V. 6. in *πάμβαξ*, idem *κυτίδα*.

[Not. p. 186. l. 18. corrige T. II. p. 339. pro T. I.]

Nr. 255. v. 6. Ap. *Suidam* in *βούτης*. Cod. Lugd. *ἰειθ'*.

Nr. 256. v. 1—5. excitat *Suidas* in *ἀτρόμητος*. Tom. I. p. 374. Ap. Eundem in *τένοντας*, Cod. Lugd. *βαθυτένοντα*.

Nr. 258. v. 1. Ap. *Suidam* in *ὄγμος*, idem Cod. *πάντ' ἀκέρ*.

Nr. 260. v. 2. Ap. *Suid.* in *θεσπιάσι*. Cod. Lugd. *θεσπίεσι*.

Nr. 264. v. 4. ut edit. pr. *Suidae* in *ἴτυς*, sic etiam Cod. Lugd. *αἷς ἔκιχον*.

Nr. 265. v. 1. Ap. *Suidam* in *θυῶδες*, C. Lugd. pro vulgato *ἢ τὸ* legit *αὐτό*. i. e. *ἃ τό*. V. 3. Ap. Eundem in *εἶμα*, idem Codex *τό τοι*, ut membr. nostrae et *ἀγανοῦ*.

Nr. 266. v. 3. *Suid.* in *λύγα*. C. Lugd. *οἱ αὐτά*. De lectione horum verborum aliter ac nos statuit vir egregius ad *Gregor. Cor.* p. 873. cujus judicium, ut par est, plurimi facio. Hic, laudato *Homero* Il. *ω*. 729. *ὅστε μιν αὐτήν*. Od. *ο*. 371. *ἀλλά μοι αὐτῷ*. Hymn. in Merc. v. 239. *ἀλίεινέν ἑ αὐτόν*. (adde *Apollon. Rhod.* L. I. 1188. *ὥς κεν ἐρετμὸν Οἷ αὐτῷ φθαίη καταχείριον ἐντύνασθαι.*) in quibus omnibus pronomen *αὐτός* abundat, haec scripsit: „Itaque nemo facile dubitet, in *Hegesippi* epigrammate, de quo *Koenius* p. 84., recte legi *αὐτᾷ*. Imo sic scribendum censerem, etiamsi libri tuerentur *αὐτά*." *Suidam* in Anthologiae Cod. *αὐτὰ* legisse, non dubito; in Palatino dubia videri possit lectio, quum ibi circumflexus et gravis sibi sint simillimi; at magis *αὐτὰ* fuisse videtur quam *αὐτᾶ*. Et illud mihi etiamnum alteri non videtur esse posthabendum.

Nr. 267. v. 1. Ap. *Suidam* in *σωτήρ*. C. Lugd. recte habet *σῶτερ* et *ἵσταθι*. Ibid. in *κλῆρος*. T. II. p. 328. vulgo *ἵσταθι*, in Cod. Lugd. *ἱστάθι*.

Nr. 268. v. 2. *πουλύ*. *magnum*, *amplum*. Infra Cap. IX. nr. 293. *πουλὺ Λεωνίδεω κατιδὼν δέμας*. Cap. VIII. 178. *τάφος οὔρεος ἄκρην Πουλὺς ὑπερτέλλων*.

Nr. 269. v. 1. Scribendum *παιδνῇ*. Causa enim afferri nequit, cur poëtria h. l. masculina terminatione uti maluerit; nec in Codd. litterae *ει* multum ab *η* abhorrent.

Nr. 270. v. 3. Ap. *Suidam* in *λευγαλέας*. Cod. Lugd. *ὥσσε*, ut membr. Palat. — Nr. 271. v. 6. Quod in margine conjeci, non satisfacit *Friedemanno* de Med. Syll. Pent. p. 304. nec mihi illam cor-

rectionem satisfacere, dixi in Notis. Sed sensum et metrum habebis integrum, si legeris:

Ἄρτεμι, νηπίαχον δ' εὐχαῖς ἔτι παῖδα Λέοντος
νεῦσον κοῦρον ἰδεῖν αἰὲν ἀεξόμενον.

verbis sic junctis: *νεῦσον εὐχαῖς Λέοντος* (Cichesiae filii, Themistodices marito) *ἰδεῖν παῖδα, νηπίαχον ἔτι ὄντα, κοῦρον ἀεξόμενον ἀεί.*

Nr. 274. v. 4. Ap. *Suidam* in *ῥυτῆρα*. Cod. Lugd. *τι εἶδος.*

Nr. 276. v. 6. Ap. *Suid.* in *Λυκομήδειος*, idem Cod. habet *Λυκομηδείου*, ut membr. Palat.

Nr. 277. v. 2. Ap. *Suidam* in *πλόκον*. Cod. Lugd. *τόνδ' ἀνέθηκα.*

Nr. 282. v. 3. Ap. Eundem in *περόνη*. C. L. *ἐς περόνην.*

Nr. 284. v. 1. 2. Si auctor dicere volebat id, quod in notis suspicatus sum, dicere debebat:

Λάθρ' ὅτ' ἐκοιμήθης σύ, Φιλαίνιον, εἰς Ἀγαμήδευς
κόλπους, τὴν φαιὴν εἰργάσατο χλανίδα
αὐτὴ Κύπρις ἔριθος.

Nr. 288. v. 6. Ap. *Suidam* in *πανίον*. vulgo *κερταστοὺς* et *ἐμβριθεῖς*. Cod. Lugd. in utroque vocabulo conspirat cum membr. Pal.

[Not. p. 197. l. 10. ab ult. corrige 411 pro 414.]

Nr. 292. v. 1. Ap. *Suidam* in *Λάκωνες*. C. Lugd. *τοῖς τε Λάκ.*

[Not. p. 198. l. 6. corr. T. III. p. 215. pro T. II.]

Nr. 294. v. 3. Ap. *Suidam* in *κίρκον*. C. Lugd. *κίρκον τ' εὐ.*

Nr. 295. v. 1. *ομῖλαν Ἀκεστώνδας.* Haec verba fortasse frustra adducuntur in suspicionem. In *ομιλαν* terminatio corripi posse videtur, ut interdum in *νύμφαν* (cf. *Graef.* Epist. crit. ad Bucol. gr. p. 41. s.) et in *μίτραν* ap. *Theocr.* Eid. XXVII. 54.

Nr. 296. v. 1. Apud *Suidam* in *ἀστεμφέα*. Cod. Lugd. *ἀντιστῆρας.*

Nr. 297. v. 3. Ap. *Suid.* in *ἀρθροπέδαν*. C. Lugd. *στεῖραν* offert, quod ipsum volebat *Salmasius.*

[Not. p. 201. l. 4. corrige: *ἰπνεοταπιαλλίον.* et l. 5. 143 pro 140.]

Nr. 299. v. 4. Ap. *Suidam* in *δρύππα*. C. Lugd. habet *δρύψια*, ut membr. Pal.

Nr. 301. v. 1. Ap. *Suid.* in *ἐπέσθων*, idem Cod. *λυτὸν* habet. Pro *ἐφ' ἧς Blomfield* dedit *ἀφ' ἧς.*

[Not. p. 202. l. 19. corrige *κρίμνα. P. Suid. κρῖμνα.* Pl. Br.]

Nr. 302. v. 2. Ap. *Suid.* in *μεταλλεύει*. C. Lugd. *τῶν τι.* V. 8. *ἁρμαλιήν.* Tolle vitium ex textu Brunckiano relictum, scribens *ἁρμαλιήν.*

Nr. 303. v. 3. Ap. Eundem in ἰσχάς, idem Cod. δρέψεσθε, praepositione omissa.

Nr. 304. v. 1. ἀκτίτα. ultima producta, ut in similibus, quae ex Anthologia laudavit *Hermann.* ad Orph. p. 769. Cf. *Friedemann.* de Med. Syllab. Pentam. p. 300. nisi malis cum *Passovio* in not. mst. ἀκτῖτ' ὦ καλαμευτά.

Nr. 306. v. 2. Ap. *Suidam* in τανάχαλκος. Cod. Lugd. σὺν πελίκει τὰν ἐντοδόνον. in ultima voce *Brunckii* correctionem egregie confirmans. V. 7. idem θυίαν. Tom. II. p. 210.

[Not. p. 204. l. 12. corrige 107 pro 207.]

Nr. 307. v. 3. Apud *Suidam* in συλόνυχας, non est λιποκόπτους, sed λιποκόπους. In τύλος, de quo dixi in Notis, prior syllaba est ambigua. Quare ap. *Callimach.* H. in Dian. v. 213. ἀτύλωτοι δέ σφιν ὦμοι, minime opus ἀτύλλωτοι scribas, quod in mentem venit *Toupio* Em. in Suid. T. II. p. 285. ed. Oxon. — Ap. *Suid.* in φάσγανον, C. L. ἄκιτιν exhibet, ubi vulgo est ἄκοιτιν.

Nr. 309. v. 3. ἀστραγάλας. Lexic. Rhetor. in *Bekkeri* Anecdot. T. I. p. 454. 24. ἀστραγάλους οἱ Ἀττικοί· τὸ γὰρ θηλυκὸν Ἰακόν.

Nr. 310. v. 6. „ὄνειαρ *somnium* interpretantur omnes, quo sensu „nescio an alibi reperiatur, nisi in epigr. Inc. 665. (565. Anth. Pal. „T. I. p. 319. nr. 42.) ὦ μέγα Βαττιάδαο σοφοῦ περίπυστον ὄνειαρ. „Sed in utroque loco legendum videtur ὄνειραρ. Etym. M. p. 47. 53. „ὄνειραρ, ὀνείρατος· ὡς ἧπαρ ἥπατος· οὕτως Ἀπολλώνιος. nempe „Rhodius II. 306. III. 691. Haec forma in Od. *T.* 87. recentiorem „Homero manum prodit." *Blomfield.*

Nr. 312. v. 1. ἔνι. *Bothius* in not. mst. corrigit ἐνί, ut sit ἐνιθέντες.

Nr. 332. v. 2. βοὸς οὖρον. Ridicula de sensu horum verborum conjectura profertur ad Carmen *Empedoclis* de *Sphaera* v. 98. in *Fabricii* Bibliothec. gr. T. I. p. 821. sq. ed. *Harl.* V. 5. Ap. *Suid.* in ἔξαιτον. Cod. Lugd. ἀτειρεῖς, ut membr. Palat.

Nr. 334. v. 3. Apud *Suidam* in γλωχῖνας. Cod. Lugd. πέτρα γλώχιν μηλοσσομαι μαιάδος ἕρμα. Ap. Eundem in μαῖα idem Cod. πετράγλωχιν.

Nr. 335. v. 3. tolle spalma typographicum ἄλκιμιε, scribens ἄλκιμε.

Nr. 342. v. 1. 2. In argumenti obscuritate, qua hoc epigr. laborat, hariolationibus utendum est. De arte agi, Palladis consilio inventa,

apparet. Jam si *τριήρους* sincerum est, de nulla alia arte agi posse videtur, quam de navium exstruendarum regendarumque ratione, quam Argo a Minerva traditam fuisse vulgo narrant. Cum hac traditione alia conjuncta esse potuit de *triremium* inventione, in cujus memoriam triremis imago, cippo imposita, Cyzici in Gratiarum aede collocata fuerit. Tum poëtam scripsisse dixerim:

Ἄθρησον Χαρίτων ὑπὸ παστάδι τήνδε τριήρους
στηλίδα· τᾶς πλωτᾶς τοῦθ' ὑπόδειγμα τέχνας.

πλωτὴ τέχνη, *ars navigans*, pro *navigandi*; ut *πλωτοὶ θῆρες*, *ferae nantes*, in Hymno *Arionis* v. 4. et *πλωτὴ νῆσος* in *Homeri* Od. *κ*. 3. secundum *Aristarchum*. Cf. *Schol. Apollonii Rhodii* L. III. 43.

Nr. 344. v. 4. Addendus hic versus exemplis brevis syllabae in caesura pentametri; quamvis poëta hoc vitare potuisset hemistichiorum sedibus inter se permutatis: *δαιδαλέον τρίποδα στῆσαν ἐριβρεμέα*.

Nr. 348. v. 1. *Suid.* in *αἴλινον*. C. Lugd. *αἴλινον* omittit; tum idem habet *λεχοῖδι*.

Nr. 355. v. 1. 2. Ap. *Suidam* in *φωπικά*. Cod. Lugd. *μάτηρ* et *μίκυνθον*.

Ad Caput septimum.

[Not. p. 214. l. 12. ab ult. post *ἐπιτυμβίων* excidit *ἐπιγραμμάτων*. quod serius animadverti.]

[Not. p. 214. l. 6. *ab ult.* corrigo 499 pro 491. Ibid. l. 3. ab ult. scr. *apostropho* pro *spiritu*.]

[Not. p. 215. l. 12. corrige *κατασπείσας* pro *κατα σπείσας*.]

Nr. 6. v. 2. Ap. *Suidam* in Cod. Lugd. *βιοτῇ*.

Nr. 8. v. 3. Apud *Suidam* in *βρόμος* Cod. Lugd. *κειμίσαις* et *χαλάζων*.

Nr. 9. v. 1. Ibid. in *προμολῆσιν* idem Cod. *Θρηΐκηΐσι*.

Nr. 18. v. 5. *κεῖσαι*. Scr. *κεῖται*. Error est typographicus. Apud *Suid.* in *Λυδός*, Cod. Lugd. *ἔρισει δ'*. V. 6. Ibid. *μητέρας*.

Nr. 19. v. 3. *εἶθ' ὅγε Λυδός*. Hunc locum sic fere, ut nos, interpretatur *Welkerus* v. cl. in Fragm. Alcmanis p. 4. Vulgatae tamen lectioni nondum satis confido, quae *Planudi* debetur, et praecedenti epigrammati, quum membr. *λύσθος* exhibeant, *Suidas λοῖσθος*. In *εἶθ' ὅγε* autem fieri possit, ut *ἔνθ' ὅγε* lateat. Hunc sensum equidem

desidero, multum gloriae Alcmanem attulisse Spartae, ubi paupertatis servitutisque onus, quo in patria premeretur, abjecerit. Cf. infra epigr. *Alexandri* nr. 709.

Nr. 22. v. 3. πεταλόν. remansit ex textu Br. Scribe, πέταλον.

Nr. 23. v. 5. Ap. *Suid.* in μίθν. Cod. Lugd. ὄφρα καί τοι.

Nr. 24. v. 9. Ap. *Suid.* in λαρόν. Cod. Lugd. ἧς ὁ γ. λαμπρότερον μ. ἔπνεον.

Nr. 25. v. 7. Μεγιστία. De hac terminatione in versus exitu conf. *Spitzner.* de versu heroico p. 184. s. ubi adde Hymn. Homer. in Diosc. XXXIII. 3. καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα. *Dionys.* ap. *Steph. Byz.* Fragm. pag. 754. καὶ κελάδων Σπερχειὸς ἔχουσί σε Δώτεα Τέμπεα.

Nr. 27. v. 1. Ap. *Suidam* in ἄνδιχα. Cod. Lugd. εὔδεις pro εἴης. V. 4. ap. Eundem in αἰθύσσω. Tom. I. p. 648. vulgo αἰθύσσον, ut in veteribus editt. Planud. Sed Cod. Lugd. αἰθύσσων exhibet. V. 8. ap. Eund. in στόλιον. Cod. Lugd. ἢ νέκταρ.

Nr. 28. v. 1. Ap. *Suidam* in οἰνοπότης. idem Cod. τὸν omittit.

Nr. 39. v. 1. Ap. *Suid.* in πυργώσας. Cod. Lugd. ὃ τραγικόν.

Nr. 40. v. 3. *Scholiast. Pindari* Ol. II. v. 29. παρὰ Γέλᾳ τῷ Σικελιωτικῷ ποταμῷ, οὗ Καλλίμαχος μέμνηται· οἱ δὲ Γέλᾳ ποταμῷ ἐπικείμενον ἄστυ. ubi *Toupius* Emend. in Suid. T. II. p. 460. ed. Oxon. οἶδε corrigit.

Nr. 45. v. 2. ἢ γάρ. Malim a Codice offerri: τῇ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.

Nr. 47. legitur ap. *Suidam* in λαλητέος. Tom. II. p. 412. sine lectionis diversitate.

Nr. 50. v. 3. 4. λείη ... σκόλοπος. Librarius, quum σκόπολος scriberet, de σκοπέλου videtur cogitasse. Iis, quae in Notis congessimus, adde *Gregor. Naz.* Carm. IV. 57. Opp. T. II. p. 69. A. ὡς δὲ ποθῶν, ἰέναι λείην ὁδὸν, οὐκ ἐπ' ἀκάνθαις, Οὐδὲ κατὰ σκοπέλων, καὶ τρίβον οὐχ ὁσίην. ubi non inepte quis suspicetur, fuisse σκολόπων. Certe σκόλοπες et ἄκανθαι junguntur et alibi, et ap. *Hegesipp.* VII. nr. 320.

Nr. 66. v. 4. τόν με κύνα. Adde *Callimach.* Fr. ap. *Hephaest.* p. 50. τόν με παλαιστρίταν ὀμόσας θεόν.

Nr. 67. v. 1. Ap. *Suidam* in πορθμίς. Cod. Lugd. τοῦδ'. V. 3. Ibid. in ὀκρυόεσσα. idem Cod. ὀκριόεσσα. In βάρεις autem Tom. I. p. 416. idem ἀκρυόεσσα. quod favet correctioni: ἁ κρυόεσσα βᾶρις

ἀποφθιμένων. V. 5. Ap. *Suid.* in ἐφόλκια. Cod. Lugd. πλήρη. V. 7. πάνθ' ὅσα. Sic Plan. et *Suidas* T. I. p. 794. ταῦθ' ὅσα Pal. (etiam Ap. Goth.) vitiose.

[Not. p. 232. l. 11. ab ult. In loco *Quinti Smyrn.* L. XII. 135. jam *Heringa* ὀκριόεντι correxit in Obss. crit. p. 15. Cf. *Spitzner* de versu gr. her. p. 240. s. In *Marcelli Sidet.* Fragm. v. 34. κάραβος ὀκρυόεις, rectius scribes ὀκριόεις. Ap. *Oppian.* Cyn. II. 452. olim legebatur, σιδήρου τε κρυεροῖο Πέτρου τ' ὀκρυόεντος. nunc ὀκριόεντος ex Cod. Veneto rediit.]

Nr. 75. v. 1. Ap. *Suidam* in ζαπληθέε. Cod. Lugd. στηοίχορος et ἄμετρον.

Nr. 79. v. 3. δὰξ non solum ap. Lexicographos obvium et Grammaticos, sed est etiam ap. *Oppianum* Hal. L. IV. 60. αὐτὰρ ὁ δὰξ μὲν ἔρυσεν. V. 5. 6. *Boissonade* V. cl. per litteras me certiorem fecit, se in Notis ad Eunapium p. 241. (quas adhuc in librarii manibus haerere dolemus) de hoc loco monuisse, in verbis οὐκ ἀπ' ἐμεῦ.... latere distinctionem personarum. Verba οὐκ ἀπ' ἐμοῦ Heracliti esse, indignantis nempe, quod viator tam diu circa sepulcrum moretur. Viatorem respondere, μὴ τρηχύς — πείσῃ τρηχ. *ne sis tam durus; nam fortasse tu quoque durius quid a me poteris audire.* Tum abire viatorem, Heraclito non sine ironia salvere et gaudere jusso.

Nr. 80. v. 4. τετράπαλαι σποδιή. τέφρα πάλαι σποδίη ex *Brodaei* conjectura edidit *Blomfield*, ut σποδίη sit adjectivum. Si quid mutandum sit, praetulerim equidem *Wakefieldii* conjecturam, τέφρα τε καὶ σποδιή. Vulgata tamen, Vaticani quoque Codicis auctoritate munita, mihi sollicitanda non videtur.

Nr. 81. v. 4. Μιτυλᾶνα scribendum esse monet *Graefius* in Epist. cr. in Buc. gr. p. 42. quum ᾱ hoc loco corripiatur, ut interdum in νύμφα, et paucis aliis vocabulis. His doricis miramur Πριήνη et Μίλητος interposita.

Nr. 87. v. 1. κύπριον πῦρ. Sic etiam legitur ap. *Diog. Laertium.* Cl. *Paulssen*, si recte intelligo, Κύπριος (i. e. Κύπριδος. Cf. *Theocr.* Eid. XI. 16. Κύπριος ἐκ μεγάλας. ubi multi libri Κύπριδος.) malit.

Nr. 92. v. 3. 4. habet *Suidas* in ἄκραντον. Tom. I. p. 90.

Nr. 96. v. 3. Notabilis *Suidae* locus, qui mihi, quum notas scriberem, non succurrebat, T. II. p. 345. Κόνειον. βοτάνη δηλητήριος· διὰ τοῦ ο μικροῦ διὰ τὸ μέτρον τοῦ στίχου· πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κόνειον μὲν ἁπλῶς οὐ ἔδεξω, Αὐτοὶ δ' ἐξέπιον τοῦτό γε τῷ στόματι.

ubi *Kusterus* monet, *Salmasium* ad Inscr. Herod. Att. p. 65. testari, in omnibus vetustis *Diogenis Laërtii* exemplaribus eundem versum sic legi: πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κόνιον μὲν ἁπλῶς οὐ ἰδέξω. Ipse tamen *Kusterus* vulgatam in *Diogene* lectionem κώνειον ἁπλῶς μὲν praefert. *Suidas*, qui hunc locum non ex *Diogene*, sed ex Anthologia descripsit, lectiones in ea inventas repraesentare putandus est.

Nr. 98. v. 3. 4. leguntur ap. *Suidam* in φιληδῶν. T. III. p. 599. ubi ἔδεκτος et ἀρέσκει ὡς. Rectius in Cod. Lugd. ἀρέσκῃ. In ἢ νομίζεται autem T. II. p. 39. ἢ οὐ φιληδῶν οὕτως ἀρέσειν καὶ μένειν ἔγνως. — Nr. 99. v. 2. Ap. *Suid.* in γειναμέναις. Cod. Lugd. ἐπεκλώσαντο.

Nr. 101. Hoc epigramma ab interpretibus *Diogenis* male explicatum rectius interpretatur *Ign. Rossius* in Commentatt. Laërtianis p. 53. s. Sed huic quoque depravata ultimi versus lectio fraudi fuit. In nostra lectione, deletis verbis ἀλλ' ἂν, ex διττογραφίᾳ natis, sensus perspicuus: *non enim vir Platoni cognatus ob tam pusillam rem moerore consumtus esset.*

Nr. 105. v. 2. ἄκρος. Tolle vitium typogr. scribens ἄκροις.

Nr. 107. v. 4. laudatur ap. *Suidam* T. III. p. 392. in συκοφάσους, ut ibi perperam legitur pro συκοφάσεις. Cf. *Toup.* Em. in Suid. T. II. p. 209. ed. Oxon.

Nr. 110. v. 2. ῥήγνυσθαι σοφίης τόξον ἀνιέμενον. *Plutarch.* T. II. p. 792. C. τόξον μὲν γάρ, ὥς φασιν, ἐπιτεινόμενον ῥήγνυται, ψυχὴ δ' ἀνιεμένη. Cf. *Gataker.* ad Antonin. L. IV. 26. p. 114.

Nr. 112. v. 3. ἃ πρίν. Non dubito, recte *Scaligerum* correxisse ὡς πρίν, verbis sic continuatis: τὴν οὕτως ἀΐδαο μακρὴν ὁδὸν ὡς πρὶν ὁ ποσσὶν Ἀλλοτρίοις βαδίσας ἔδραμε νυκτὶ μιῇ.

Nr. 116. v. 2. Ap. *Suid.* in Διογένης Cod. Lugd. ἄγριον omittit.

Nr. 117. v. 3. Ap. Eundem in ἄτρεστος idem Cod. μῆτερ.

[Not. p. 244. l. 19. Exemplum ex *Philostrato* rectius delebitur. Quamquam enim sensus est, *quomodo vaticinari possim, quum vates non sim?* hoc tamen sic quoque efferri poterat: *si quis, ut ego, vates non sit?* ubi μὴ legitimum. Sed μὴ est pro οὐ in ep. *Dioscorid.* VII. nr. 411. Αἰσχύλος .. ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράξας γράμματα. in ep. *Gregorii* VIII. nr. 177. εἰ δ', ὅτι μὴ νέκυς οἶδε τὰ ἐνθάδε, τοῦτ' ἀδίκαστον. XIV. nr. 10. Αἰβητας ἔγνων μὴ σιωπᾶν εἰδότας. *Achill. Tat.* I. 8. pag. 23. ἀπέκτεινεν Ἱππόλυτον φιλοῦσα Φαίδρα, Κλυταιμνήστρα δὲ Ἀγαμέμνονα μὴ φιλοῦσα.]

Nr. 131. v. 2. Quo metri genere haec verba sint concinnata, ignoro equidem, nec in correctione in marg. proposita aliud quid quam sensum spectavi. In proximo epigr. versus minor iambicus scazon fuisse videtur.

Nr. 141. v. 6. *Suidas* in δυσμίσητος. Cod. Lugd. φυλλοχοεῦσι. Mira in hoc epigrammate dialectorum perturbatio.

Nr. 146. v. 1. Ap. *Suidam* in θυμοβαρής Cod. Lugd. haud aliter legit ac membr. Palat. Similiter ap. *Tryphiodorum* v. 216. legebatur, ἀποῤῥοιτιάδος ἀκτῆς. ubi ἀποῤῥοιτειάδος malebat *Lennepius* ad *Coluth.* v. 208. p. 60. s. ἀπὸ Ῥοιτειάδος dedit *Schaefer.*

Nr. 151. v. 2. εἷς θάνατος. Schol. ed. Wechel. p. 345. γράφεται καὶ ἦν ἀντὶ τοῦ εἷς (sic).

Nr. 152. v. 3. Ap. *Suidam* in πείρησαν. Cod. Lugd. δώρων χάριν πείρησαν. et v. 5. εἶδ'. V. 5. καὶ πάλι ζωστήρ. In his verbis correptionem brevis vocalis ante litteram duplicem non ferens *Passovius*, verbis transpositis corrigendum existimabat: καὶ πάλιν εἷλκεν ζωστήρ. Quae transpositio si admittenda sit, malim saltem: καὶ πάλιν εἷλξε ζωστήρ.

Nr. 153. v. 1. Ap. *Suidam* in αὐτοῦ, Cod. Lugd. ἀγγελέων παρειᾶσι. Nihil idem mutat in *Μίδας.* V. 2. νάῃ est ap. *Liban.* p. 259. sed ῥέῃ apud Eund. Or. IX. V. 3. πολυκλαύστου ἐπὶ τύμβου. Cod. Monac. Platonis, quam lectionem *Astius* probat in Additam. ad Phaedrum ad calcem Plat. de Rep. p. 665. De πολύκλαυτος et πολύκλαυστος dixi in Not. crit. p. 477. Caeterum de hoc epigr. consule *Kaemmerer.* in Hymn. Homer. Marburg. 1815. p. 381.

Nr. 154. v. 3. Ap. *Suidam* in κήρ. vulgo τυμβούλου. In Cod. Lugd. τυμβοῦλος. Caeterum versu 1. μεγαρεῦσι in Apogr. Spal. ita exaratum, ut esse possit εγ et αγ (vid. *Bast.* Comm. Pal. p. 743. Tab. III. 5. in voce μεγέθει). Hoc in re manifesta monere nolui. Nam de *Megarensi* homine agi, non dubitatur. Vid. *Pausan.* L. I. 43. p. 105.

Nr. 155. v. 1. Ap. *Suidam* in Φιλιστίων. Cod. Lugd. γέλωτα.

Nr. 161. v. 5. ἐφεδρήσσουσι. In priore loco *Coluthi*, quem in Notis ad h. l. excitavimus, edit. Aldina ἐφεδρήσοντα exhibet. Ibi *Nonni* loca, in quibus ἐφεδρήσσειν occurrit, collegit *Bekkerus.*

Nr. 162. v. 3. Ap. *Suid.* in αὐθιγενής. C. L. πῦρ δὲ μὴ εἶναι.

Nr. 164. v. 8. τριετῆ. *Suidas* T. III. p. 499. τριακονταετής, ἐπὶ τῶν ἡλικιῶν ὀξύνεται· οἷον ἐνναετὴς ἄνθρωπος· ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων

βαρύνεται. Accurate de his compositis tradidit *Fr. Sylburgius* in Not. ad Clenard. Gr. gr. p. 440. s. ed. Francof. 1590. 4.

[Not. p. 252. l. 12. corrige: p. 21. pro 23.]

Nr. 167. v. 6. *παντολιγοχρόνιος* facile nunc praetulerim, quamquam *Planudes* in Cod. suo divisim scriptum repererit. Vid. *Paulssen* pag. 32.

Nr. 169. v. 7. Ap. *Suidam* in *βοίδιον*, Cod. Lugd. non *καλεύμην* habet, sed *καλεῦμαι.*

Nr. 170. v. 6. *τὸν βαθύν.* P. 2. Plan. Br. *μακρόν.* P. 1.

Nr. 172. v. 4. Ap. *Suidam* in *κῶλα*, idem Cod. *ἄποθε.* V. 5. *καί μέ τις*, quod etiam apud Lexicographum legitur, revocandum.

Nr. 180. v. 3. Apud Eundem in *ἠρία.* Cod. Lugd. *ἡνίκα καὶ δυσδ.*

Nr. 182. v. 8. Ap. *Suidam* T. III. p. 104. vulgo *φθιμένοις.* In Cod. Lugd. *φθιμένη.*

Nr. 188. v. 8. Ap. *Suidam* in *νυμφεῖος οἶκος.* Cod. Lugd. *συναλάμων.* In hoc epigrammate v. 1. *γάμῳ* cum *γάμου* videtur permutandum.

[Not. p. 260. l. 12. ab ult. corrige *στόμασιν.*]

Nr. 191. v. 3. Apud *Suidam* in *κερτόμιος.* T. II. p. 302. Cod. Lugd. *δὲ κεκράξασα.*

Nr. 192. v. 1. Ap. Eundem in *λιγυφθόγγοις*, idem Cod. *λιγυροφθόγγοισιν.*

Nr. 195. v. 8. *μυζομένας.* *Theodorit.* ad Psalm. CXVIII. 12. p. 874. *καθάπερ μέλιτται κηρίον εὑροῦσαι τὴν τοῦ μέλιτος ἐκμυζῶσιν ἰκμάδα.*

Nr. 200. v. 3. *χεῖρα εἰς ἀραιάν.* *Gregor. Naz.* de Virginitate Carm. v. 640. T. II. p. 53. D. de muliere, *δρύπτουσα παρήϊα χερσὶν ἀραιαῖς.* Ibi paulo ante v. 632. lege: *ἄμμιγα τερπνοῖς Ἄλγεα, μικρὸν ἄεισμα παροίτερον ἐσθλὸν ἀτηροῦ.* pro *ἀνιηροῦ.*

Nr. 201. v. 4. Ap. *Suidam* in *ἠχέτης*, Cod. Lugd. *μετεπταμένα.* Ut hoc loco *παῖς ἠΐθεος*, sic in epigr. quod dedi ad calcem notarum p. 967. s. nr. 397. v. 5. *ἄῤῥενι δ' ἠϊθέῳ.*

Nr. 215. v. 6. *ῥαδινάν . . . ἠϊόνα.* *Graefius* in epist. crit. in Bucol. gr. p. 46. tentat, *ῥακίλαν ἀϊόνα*, aut, *ῥαχίαν τ. παρ' ᾀονίαν*, aut denique, *κεῖμαι δ' ἐν ῥαχίᾳ, τάνδε παρ' ἀϊόνα.* Liceat his conjecturis nostram adjicere, illis certe non audaciorem:

κοιμῶμαι δ' ἀδινόν, τάνδε παρ' ἠϊόνα.

i. e. *βαθὺ κῶμα ἔχω.* *Apollon. Rhod.* L. I. 1082. *αὐτὰρ Ἄκαστος,*

Μόψος τ' Ἀμπυκίδης ἀδινὰ κνώσσοντες ἵζοντο. Id. L. III. 747. *καί τινα παίδων Μητέρα τεθνειώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν.*

Nr. 218. v. 10. *καὶ λιπαραὶ θυόεν ἆσθμα πνείουσι κόμαι.* Ut brevis syllaba tollatur, *Bothius* in not. mst. proposuit: *καὶ λιπαραὶ πνείουσ' ἆσθμα κόμαι θυόεν.* Magis probo *θυόειν* ab *Hermanno* propositum. V. 11. *ἧς ἔπι. ἧς* repetitum a librario ex v. 8 et 9. Verum videtur *ἧ ἔπι.* Saepe sic *ἧ* praecedit praepositionem *ἐπί.* Infra nr. 645. *ἧ ἐπὶ Νείλῳ.* *Aratus* v. 366. *πρώτη ἐπίκειται.* Ib. v. 713. *ἧ ἐπὶ ταύρῳ.* — *ἄμυξε κάτα,* i. e. *κατάμυξε,* corrigit *Bothius.* Non apparet, cur *Antipater* non potius scripserit: *ἧ ἔπι καὶ κατάμυξε καλὸν ῥέθος Ἀφρογένεια.*

Nr. 222. v. 2. *Scholiast. Msc. Dionysii* Perieg. v. 99. *ὁ δ' Ἀδριὰς παράκειται ἄχρι τῆς τῶν Ἰηπύγων, οἵ εἰσιν ἐν Ἰταλίᾳ· μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος οὕτως· Ἰηπύγων ἔγχος ἀπωσάμενοι.* quod *Ernesti* ex Schediis *Ruhnkenii* retulit inter Fragm. *Callimachi* nr. CCCCXLIV. nihil de vitio monens. *Ἰηπυγίων* emendavit *Blomfield* p. 310.

Nr. 223. v. 7. 8. *κεῖθ' ἁ μυρίπνους Ἡ τὸ πρὶν στεφάνων ἄνθεσι κρυπτομένη.* Si litterarum vestigia spectas, mecum fortasse legendum suspicaberis: *κεῖτ' ἀμύριστος. unguentis et odoribus destituta* (non unguenta redolens, sed putredinem) *iacet, quam olim fragrantes coronae tegebant.* Hoc compositum est apud *Plutarchum* T. II. p. 397. A. *Σίβυλλα δὲ μαινομένῳ στόματι, καθ' Ἡράκλειτον, ἀγέλαστα καὶ ἀκαλλώπιστα καὶ ἀμύριστα φθεγγομένη.* quibus respondent, quae praecedunt: *τάχα δὴ μεμψόμεθα τὴν Πυθίαν, ὅτι Γλαύκης οὐ φθέγγεται τῆς κιθαρῳδοῦ λιγυρώτερον, οὐδὲ χριομένη μύροις, οὐδὲ ἁλουργίδας ἀμπεχομένη κάτεισιν.*

Nr. 233. v. 5. Ap. *Suidam* in *ὑπάτη,* Cod. Lugd. *ἔγχος* habet pro *ξίφος.* V. 1. pro *στρατίης,* quod est Br. textus *λείψανον,* scr. *στρατιῆς.*

N. 234. v. 1. Ap. Eundem in *θρασύχειρ,* idem Cod. *ἀργοῦς,* et v. 3. *κεκωλυμένος.* V. 4. *προτέρην* Cod. Lugd. habet etiam T. III. p. 463.

Nr. 240. v. 1. *εἴ τις ἀείδῃ.* Ad h. l. scribit *Bothius* in not. mst. „In epigrammate *Addaei* fuit, quum vulgatum *ἀείδῃ* significare videretur, *canere instituit;* sicut interdum verba proprie dicta nonnisi voluntatem exprimunt agendarum earum, quae significantur iis, rerum."

Nr. 241. v. 3. ap. *Suidam* T. III. p. 467. Cod. Lugd. habet: *τιθηνάς, τροφούς, καὶ τιθηνητήρ· πολλὰ τιθηνητὴρ ὀλοφύρατο.*

Nr. 251. v. 2. Ne hiatus sit in medio versu, hemistichiorum sedes

βαρύνεται. Accurate de his compositis tradidit *Fr. Sylburgius* in Not. ad Clenard. Gr. gr. p. 440. s. ed. Francof. 1590. 4.

[Not. p. 252. l. 12. corrige: p. 21. pro 23.]

Nr. 167. v. 6. *παντολιγοχρόνιος* facile nunc praetulerim, quamquam *Planudes* in Cod. suo divisim scriptum repererit. Vid. *Paulssen* pag. 32.

Nr. 169. v. 7. Ap. *Suidam* in *βοίδιον,* Cod. Lugd. non *καλεύμενην* habet, sed *καλεῦμαι.*

Nr. 170. v. 6. *τὸν βαθύν.* P. 2. Plan. Br. *μακρόν.* P. 1.

Nr. 172. v. 4. Ap. *Suidam* in *κῶλα*, idem Cod. *ἄποθε.* V. 5. *καί μέ τις*, quod etiam apud Lexicographum legitur, revocandum.

Nr. 180. v. 3. Apud Eundem in *ἠρία.* Cod. Lugd. *ἡνίκα καὶ δυσδ.*

Nr. 182. v. 8. Ap. *Suidam* T. III. p. 104. vulgo *φθιμένοις.* In Cod. Lugd. *φθιμένῃ.*

Nr. 188. v. 8. Ap. *Suidam* in *νυμφεῖος οἶκος.* Cod. Lugd. *συνα-λάμων.* In hoc epigrammate v. 1. *γάμῳ* cum *γάμου* videtur permutandum.

[Not. p. 260. l. 12. ab ult. corrige *στόμασιν.*]

Nr. 191. v. 3. Apud *Suidam* in *κερτόμιος.* T. II. p. 302. Cod. Lugd. *δὲ κεκράξασα.*

Nr. 192. v. 1. Ap. Eundem in *λιγυφθόγγοις*, idem Cod. *λιγυ-ροφθόγγοισιν.*

Nr. 195. v. 8. *μυζομένας.* *Theodorit.* ad Psalm. CXVIII. 12. p. 874. *καθάπερ μέλιτται κηρίον εὑροῦσαι τὴν τοῦ μέλιτος ἐκμυζῶσιν ἰκμάδα.*

Nr. 200. v. 3. *χεῖρα εἰς ἀραιάν.* *Gregor. Naz.* de Virginitate Carm. v. 640. T. II. p. 53. D. de muliere, *δρύπτουσα παρήϊα χερσὶν ἀραιαῖς.* Ibi paulo ante v. 632. lege: *ἄμμιγα τερπνοῖς Ἄλγεα, μι-κρὸν ἄεισμα παροίτερον ἐσθλὸν ἀτηροῦ.* pro *ἀνιηροῦ.*

Nr. 201. v. 4. Ap. *Suidam* in *ἠχέτης*, Cod. Lugd. *μετεπταμένα.* Ut hoc loco *παῖς ἠΐθεος*, sic in epigr. quod dedi ad calcem notarum p. 967. s. nr. 397. v. 5. *ἄῤῥενι δ' ἠϊθέῳ.*

Nr. 215. v. 6. *ῥαδινὰν . . . ἠϊόνα.* *Graefius* in epist. crit. in Bucol. gr. p. 46. tentat, *ῥακίλαν ἀϊόνα*, aut, *ῥαχίαν τ. παρ' ᾀονίαν*, aut denique, *κεῖμαι δ' ἐν ῥαχίᾳ, τάνδε παρ' ἀϊόνα.* Liceat his conjecturis nostram adjicere, illis certe non audaciorem:

κοιμῶμαι δ' ἀδινόν, τάνδε παρ' ἠϊόνα.

i. e. *βαθὺ κῶμα ἔχω.* *Apollon. Rhod.* L. I. 1082. *αὐτὰρ Ἄκαστος,*

Μόψος τ' Ἀμπυκίδης ἀδινὰ κνώσσοντες ἔρυντο. Id. L. III. 747. καί τινα παίδων Μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν.

Nr. 218. v. 10. καὶ λιπαραὶ θνόεν ἆσθμα πνείουσι κόμαι. Ut brevis syllaba tollatur, *Bothius* in not. mst. proposuit: καὶ λιπαραὶ πνείουσ' ἆσθμα κόμαι θυόεν. Magis probo θυόειν ab *Hermanno* propositum. V. 11. ἧς ἔπι. ἧς repetitum a librario ex v. 8 et 9. Verum videtur ἧ ἔπι. Saepe sic ἧ praecedit praepositionem ἐπί. Infra nr. 645. ἧ ἐπὶ Νείλῳ. *Aratus* v. 366. πρώτῃ ἐπίκειται. Ib. v. 713. ἧ ἐπὶ ταύρῳ. — ἄμυξε κάτα, i. e. κατάμυξε, corrigit *Bothius*. Non apparet, cur *Antipater* non potius scripserit: ἧ ἔπι καὶ κατάμυξε καλὸν ῥέθος Ἀφρογένεια.

Nr. 222. v. 2. *Scholiast. Msc. Dionysii* Perieg. v. 99. ὁ δ' Ἀδριὰς περάκειται ἄχρι τῆς τῶν Ἰηπύγων, οἵ εἰσιν ἐν Ἰταλίᾳ· μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος οὕτως· Ἰηπύγων ἔγχος ἀπωσάμενοι. quod *Ernesti* ex Schediis *Ruhnkenii* retulit inter Fragm. *Callimachi* nr. CCCCXLIV. nihil de vitio monens. Ἰηπυγίων emendavit *Blomfield* p. 310.

Nr. 223. v. 7. 8. κεῖθ' ἁ μυρίπνους Ἡ τὸ πρὶν στεφάνων ἄνθεσι κρυπτομένη. Si litterarum vestigia spectas, mecum fortasse legendum suspicaberis: κεῖτ' ἀμύριστος. *unguentis et odoribus destituta* (non unguenta redolens, sed putredinem) *iacet, quam olim fragrantes coronae tegebant.* Hoc compositum est apud *Plutarchum* T. II. p. 397. A. Σίβυλλα δὲ μαινομένῳ στόματι, καθ' Ἡράκλειτον, ἀγέλαστα καὶ ἀκαλλώπιστα καὶ ἀμύριστα φθεγγομένη. quibus respondent, quae praecedunt: τάχα δὴ μεμψόμεθα τὴν Πυθίαν, ὅτι Γλαύκης οὐ φθέγγεται τῆς κιθαρῳδοῦ λιγυρώτερον, οὐδὲ χριομένη μύροις, οὐδὲ ἁλουργίδας ἀμπεχομένη κάτεισιν.

Nr. 233. v. 5. Ap. *Suidam* in ὑπάτη, Cod. Lugd. ἔγχος habet pro ξίφος. V. 1. pro στρατίης, quod est Br. textus λείψανον, scr. στρατιῆς.

N. 234. v. 1. Ap. Eundem in θρασύχειρ, idem Cod. ἀργοῦς, et v. 3. κεκωλυμένος. V. 4. προτέρην Cod. Lugd. habet etiam T. III. p. 463.

Nr. 240. v. 1. εἴ τις ἀείδῃ. Ad h. l. scribit *Bothius* in not. mst. „In epigrammate *Addaei* fuit, quum vulgatum ἀείδῃ significare videretur, *canere instituit;* sicut interdum verba proprie dicta nonnisi voluntatem exprimunt agendarum earum, quae significantur iis, rerum."

Nr. 241. v. 3. ap. *Suidam* T. III. p. 467. Cod. Lugd. habet: τιθηνάς, τροφούς, καὶ τιθηνητήρ· πολλὰ τιθηνητὴρ ὀλοφύρατο.

Nr. 251. v. 2. Ne hiatus sit in medio versu, hemistichiorum sedes

inter se permutandas suspicatur *Friedemann.* de Media Syll. Pent. p. 287. *ἀμφεβάλοντο νέφος κυάνεον θανάτου.*

Nr. 252. v. 2. *ἀρετὰν ἀντ' ἀρετᾶς. pro virtute, quam pugnantes praestiterunt, laudem et gloriam nacti sunt.* Vid. *Schaefer.* in Notis crit. nostris p. 973.

Nr. 265. v. 1. *ναυηγοῦ τάφος εἰμί· ὁ δ' ἀντίον . . .* Nihil mutandum esse, docent exempla huiusmodi hiatuum in Praefatione a nobis congesta.

Nr. 272. v. 6. *δυομένων. δυνομένων* dedit *Blomfield.* Vulgatam ferri posse existimabam. Vid. Not. cr. p. 354.

Nr. 277. v. 1. *τίς ξένος, ὦ ναυηγέ; Λεόντιχος . .* Pronomen interrogativum ortum esse videtur ex *τί* $\overline{\text{Cη}}$. i. e. *τί σημαίνει;* quod obscuris depravatisve locis appingi solet. Qua voce deleta, corrigas licet: *Ξεῖνος ἐὼν ναυηγοῦ 'Αμύντιχος ἐνθάδε νεκρὸν Εὗρεν.*

Nr. 298. v. 3. *σὺ δ' ἔκλαυσας.* Quum brevis syllaba in caesuram incidat, *Bothius* in not. mst. corrigit: *σὺ δ' εἰ κλαύσαις.* remittens ad *Matth.* Gramm. gr. §. 559. *Friedemanno* de Med. Syll. Pent. p. 320. nulla in vulgata corruptelae subesse videbatur suspicio. Vitium tamen esse possit in nomine *Εὔδικε.* V. 4. *ἥσυχος* legendum censet etiam *Blomfield.*

Nr. 307. v. 3. *ζήσας ἐνδόξως.* Scr. cum Cod. *ζήσας δ' ἐνδ.*

Nr. 315. v. 3. Iis, quae de utriusque modi conjunctione diximus, adde *Tryphiodor.* v. 90. *Κληΐστὴν μὲν ἔθηκε θύρην, καὶ κλίμακα τυκτήν· 'Η μὲν ὅπως, ἀΐδηλος ἐπὶ πλευρῇς ἀραρυῖα, Ἔνθα καὶ ἔνθα φέρῃσι λόχον κλυτόπωλον 'Αχαιῶν· 'Η δ' ἵνα, λυομένη τε καὶ ἔμπεδον εἰς ἓν ἰοῦσα, Εἴη σφιν καθύπερθεν ὁδὸς καὶ νέρθεν ὀρούσαι.* Et statim v. 100. *Κύκλον ἐϋκνήμιδα ποδῶν ὑπέθηκεν ἑκάστῳ, Ἑλκόμενος πεδίοισιν ὅπως πειθήνιος εἴη, Μηδὲ βιαζομένοισι δυσέμβατον οἶμον ὁδεύῃ.* Ibid. v. 106. *'Αμφὶ δέ μιν μέγα τεῖχος ἐλήλατο, μή τις 'Αχαιῶν Πρίν μιν ἐπαθρήσειε, δόλον δ' ἀνάπτυστον ἀνάψῃ.*

Nr. 321. v. 3. *πρέμνον . . ἐλαίης. Oppian.* Hal. IV. 280. de polypode, qui, ubi oleam prope littus viderit, *γαῖαν ἀνέρπει Καγχαλόων, πρέμνοισι δ' 'Αθηναίης ἐπέλασσε.* et v. 287. *ὡς ὅ περὶ πρέμνοισιν ἑλίσσεται ἔρνεϊ χαίρων.*

Nr. 339. v. 8. *καὶ λύπης ὀδύνην τὸν Βρόμιον πάρεχε.* Dubitari potest, utrum horum vocabulorum vitium traxerit; *λύπης* tuearis loco *Astydamantis* ap. *Athen.* L. II. p. 40. B. *θνητοῖσι τὴν ἀκεσφόρον Λύπης ἔφηνεν, οἰνομήτορ' ἄμπελον. Euripid.* Bacch. v. 771. *τὴν*

παυσίλυπον ἄμπελον. Tamen non improbabiliter mihi correxisse videor:

κἄμμι λυτῆρ' ὀδύνης τὸν Βρόμιον πάρεχε.

γάμου λυτῆρα est ap. *Aeschyl.* Suppl. v. 810. *λυτὴρ πόνων.* *Eurip.* Electr. v. 136. Respicitur autem ad nomen Bacchi *Λυαῖος* et *Λύσιος* (vid. *Plutarch.* T. II. p. 654. F.), unde etiam *τὸ μεθύειν πημονῆς λυτήριον* ap. *Sophocl.* *Athen.* L. II. p. 40. A. Ne quis in plurali *ἄμμι* haereat post *μοι* illato, sic *Antipater* nr. 413. *οὐδέ μοι... εὐμαρίς.. ἐνάδε... Ἄμμι δὲ Μαιναλίας κάῤῥον λῆμ' ἦν Ἀταλάντας.* Nec aliter *ἡμέτερος* et *ὑμέτερος* saepissime cum pronomine singularis numeri copulatur.

Nr. 344. v. 3. *ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμόν, οὔνομά τ' εἶχον.* *τε* corrigit *Bothius* in not. mst. In Inscriptione, quam ex Opere Pocockiano ad hoc epigramma dedi in Notis, v. 1. verba sic transponenda: *καὶ θάνον ἀτρέστῳ λήματι μαρνάμενοι.*

Nr. 355. v. 4. *ὦ χαίροις.* *Bothius* in not. mst. corrigit: *ᾧ χαίροις.*

Nr. 378. v. 3. *ὡς ὑμέναιον ἐπὶ πλακί.* Praceunte *Tyrwhitto* fortasse scribendum: *ἄμφω δ' ὡς ἅμ' ἔναιον, ὑπὸ πλακὶ τυμβεύονται.*

Nr. 386. v. 3. 4. Verba *ἢ τέκον* nec *Brunckii* correctione, quae languet, nec mea, quae paralyticum orationi membrum infert, restituta videntur. Elegantius terminabitur epigr. sic scriptum:

Ἀΐδεω πολὺς ὄλβος ἐμῆς ὠδῖνος ἀριθμός·
ὦ τέκν', ὦ μεγάλης λείψανα πυρκαϊῆς.

Nr. 387. v. 3. *φθονερὴν ἀπενόσφισε Μοῖραν.* Admisso *λίνα*, quod restituendum esse suspicatus sum in Notis, paucissimis litteris mutatis scribe: *παιδὸς φθονερῶν λίνα νόσφισε Μοιρᾶν.* Pluralis in talibus non minus usitatus, quam singularis. Supra *Diodorus* VI. nr. 243. *Μοιράων δ' οὐκ ἐμέγηρε λίνα.* In Append. Epigr. nr. 154. *Μοιρῶν νῆμ' ἀνέκλωσαν.* *Phanocles* ap. *Clem. Alex.* Strom. VI. p. 750. *ἀλλὰ τὸ Μοιράων νῆμ' ἄλυτον.*

Nr. 393. v. 2. *οὐκ ὀνοτήν.* *Callimach.* H. in Del. v. 19. *τῇ δ' ὄπιθεν Φοίνισσα μετ' ἴχνια Κύρνος ὀπηδεῖ, Οὐκ ὀνοτή.* *Apollon. Rh.* L. IV. 91. *χήτεϊ κηδεμόνων ὀνοτὴν καὶ ἀεικέα θείης.*

Nr. 420. v. 1. *Λέσβον.* *Λέσβον' ὁ λ.* Cod. Pal. *Λέσβον.* Plan. Br. V. 2. In vestigiis Cod. *ἐπεὶ οὐθ' ἱερός...* non id videtur inesse, quod *Brunckius* posuit, sed potius: *ἐπεὶ οὐ θιάσους... οἶδ' Ἀχέρων.* Lacunam autem sic expleveris: *ἐπεὶ οὐ θιάσους, ἀλλ' ἄχε' οἶδ' Ἀχέρων.*

Euripides in Licymnio ap. *Stobae*. Ecl. phys. T. I. p. 1004. de Acheronte: *μυρίαις παγαῖς δακρύων ἀ χ έ ω ν τε βρύει.* et iterum: *Ἀχέρων ἄχεα πορθμεύει βροτοῖσιν.*

Nr. 423. v. 6. *τιμελ ἄχραντον.* Nomen hominis fortasse *Σίμαλος.* quod est in versu *Anacreontis* ap. *Hephaest.* p. 101. *Σίμαλον εἶδον ἐν χορῷ πηκτίδ' ἔχοντα καλήν.*

Nr. 424. v. 1. *τίς εὐαγής.* Recte me emendasse existimo, *τί σεῦ ἀκμή. ἀκὶς* de eodem instrumento *Theaetet.* in Planud. nr. 221. T. II. p. 692. *Χιονέην με λίθον . . . λαοτύπος τμήξας πετροτόμοις ἀκίσι.* Quam ipsam vocem si quis in *αγης* latere existimaverit, vereor, ut ea satis facili caeterorum vocabulorum mutatione versui accommodari possit.

[Not. p. 324. l. 3. corrige *δόμων* pro *δέμων.*]

Nr. 454. v. 2. *ᾤχετ' ἔχουσα.* Sic etiam supra nr. 190. v. 3. *δισσὰ γὰρ αὐτᾶς Παίγνι' ὁ δυσπειθὴς ᾤχετ' ἔχων Ἀΐδης.* *Callimach.* H. in Lavacr. Pall. v. 39. *φυγᾷ τεὸν ἱρὸν ἄγαλμα Ὤιχετ' ἔχων, Κρεῖον δ' εἰς ὄρος ᾠκίσατο.*

Nr. 457. v. 3. Exemplis de infinitivo, verbo *ἔρχεσθαι* subjecto, adde epigr. *Menandri* cap. 1. nr. 101. *εὖτε δὲ πυρσὸς ἔδαπτεν ἐμὴν πόλιν, ἦλθον ἀρῆξαι.* *Nicarch.* XI. nr. 330. *ἐκλήθην ἐχθὲς, Δημήτριε· σήμερον ἦλθον Δειπνεῖν.* V. 6. Sic ut *Passovius* et *Meineckius*, emendavit etiam *Friedemannus* de Med. Syll. Pent. p. 327. qui comparat *Theognid.* v. 964. *νῦν δ' ἤδη, ναῦς ἅθ', ἑκὰς διέχω.* *Automedon* cap. X. nr. 23. *μέσσα θέει πελάγη, Ναῦς ἅτε μυριόφορτος.*

Nr. 463. v. 7. in Schol. ed. Wech. p. 340. non *φίλαι* legitur pro *φίλον*, sed pro *ἄλλο μὲν* in quibusdam libris *ὦ φίλαι* reperiri, Scholiastes narrat. Haec lectio quum absurda sit, suspicari possumus, Scholiasten in illis libris revera reperisse, *φίλαι, τέκος, ἄλλο μὲν .....* sed illud, memoria deceptum, perperam scripsisse.

Nr. 468. v. 10. *τοῖς δ' ἁ π λ ῶ ς πευθομένοις.* Eruditissimus *Boissonade* hanc suam emendationem in litteris ad me datis firmat loco *Plutarchi* Vit. Alex. c. 50. *τὰ περὶ Κλεῖτον οὕτω μὲν ἁ π λ ῶ ς π υ θ ο μ έ ν ο ι ς τῶν κατὰ Φιλώταν ἀγριώτερα.*

Nr. 469. v. 2. Scr. *κρέσσονα* cum Cod. Pal. (et ap. Goth.). *κρείσσονα.* Br. et DuCang. CP. chr. p. 193.

Nr. 477. v. 1. *ταῦτα.* Nescio quo errore hoc in textum venerit. *τοῦτο* est in Cod. Pal. (ap. Goth.) Plan. Br. Ad sensum nihil interest.

Nr. 479. v. 1. *τάλαι.* Scr. *πάλαι.*

Nr. 485. v. 5. *ἐφ' ὑμετέροισιν ἀδάπταις.* In *ἀλαλαγμοῖς*, ut nos, et in *ἀραγμοῖς* incidit etiam *Wyttenbach.* v. cl. in Animadverss. ad *Plutarch.* T. XI. p. 459. Comparat vir eruditissimus *Euripid.* Cycl. 204. *οὐ κρόταλα χαλκοῦ, τυμπάνων τ' ἀράγματα.* Ib. v. 65. *Οὐ τόδε... Βάκχαι θυρσοφόροι, Οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοί.* sensumque sic explicat: „Thyadibus clamantibus iisque accinente tibicine, ad hujus dulcem sonum mollesque nomos reliqua civitas saltavit." Idem v. 1. tentat: *βαίνεθ' ὑπὲρ τύμβον σκολιὰ κρίνα. saltate super sepulcro sinuosas saltationes.* V. 4. autem *ἀμφὶ πόλιν* ponit idem v. cl. sicuti ego quoque in var. lect. legendum dixi.

Nr. 492. v. 1. *οἰχόμεθ'* in Pal. est, teste *Paulssenio.* In ap. Goth. *οἰχόμεθ'* correctum, quum prius illud esset. *ᾠχόμεθ'* Plan. Br.

Nr. 505. v. 1. *Βερίσκος* esse etiam in ap. Goth. nunc monitus video. Figura literae *β* simillima literae *μ.* Vid. *Bast.* Comm. Pal. p. 708. *Μενίσκος* tamen exhibet Plan. *Μηνίσκος* aut *Μενίσκος*, quem etiam *Μνίσκον* appellant, histrio, commemoratur. Vid. *Buhl.* ad Aristot. T. V. p. 436. *Schweigh.* ad *Athen.* T. VIII. p. 456. Ipsum nomen *Μενίσκος* habetur Cap. XI. nr. 184. v. 1.

Nr. 510. v. 4. Vitium in *Χῖος* non latuit *Friedemannum* de Med. Syll. Pent. p. 287. s. ubi inter alia: „Quid substituendum sit, nescio; hoc scio, *Χῖος* saepissime aliarum vocum sedem occupasse. Cf. *Dorvill.* ad *Charit.* p. 622. ed. Lips. *Bast.* in Epist. crit. p. 106. *Tzschucke* ad *Strabon.* T. V. p. 560."

Nr. 517. v. 1. *ἠελίου.* In membr. Palatinis *ἠῷος* esse ait *Paulssen* p. 41. Mirus error, si res sic habet.

Nr. 524. v. 8. Non omittendus erat in Notis versus *Callimachi*, quo *Goettlingii* conjectura nititur: *ἐκ τῶν, ὅκου βοῦν κολλύβου πιπρήσκουσιν.* (quem comparavi olim in Add. ad Anim. T. III. 2. p. 443. s.) Sic scazontem correxit *Bentleius* in Fragm. nr. LXXXV. Prima vox in mendo cubare videtur. Bene haberet: *ἐλθὼν* aut *ἕρπων ὅκου...* De *κολλύβῳ*, unde *κολλυβιστής*, vide *Suicer.* Thes. Eccles. Tom. II. p. 135.

Nr. 527. v. 1. *Χαρίδας. Χαρίλας* correxit *Blomfield*, comparans nomina *'Αγεσίλας, 'Αρχίλας, Μενίλας, 'Αναξίλας, Βρασίλας.* Idem helluo, qui *Χαρίλας* vocatur in loco *Archilochi* ap. *Athen.* Lib. X. p. 415. D. *Χαρίδας* est ap. *Aelian.* V. H. I. 27.

Nr. 551. v. 3. *ἀπάνευθε δυνάσθην.* Malim: *ἀπάνευθ' ἐδυνάσθην.* [Not. p. 362. l. 11. *πάτρος.* corrigo *πάτριος.*]

Nr. 577. v. 3. In marg. *καίλουσιν*. corr. *καλέουσιν*.

Nr. 583. v. 1. *ἄβαλε*. Sic membr. Sed verius videtur *ἀβάλε*.

Nr. 621. v. 3. *ἐγώ*. Pal. *ἐγών*. Plan. Br.

Nr. 623. v. 1. *μαζὸν* remansit ex textu Br. et Plan. pro *μαστόν*, quod est in Cod. Pal. et ap. Goth.

Nr. 626. v. 2. *ἔθνεσιν ἠπείρου*. *Friedemannus* l. c. p. 319. „*Reiskii* *ἠπείροις*, i. e. *ἀπείροις*, non plane videtur aspernandum. *Dorvill.* certe ad *Chariton.* pag. 651. ed. Lips. e *Manethon.* Apotel. II. 260. *ἤπειρος* pro *ἄπειρος* profert, deque similibus formis nonnulla expromit.“ V. 6. *εἰς μίαν αἰχμηταῖς Καῖσαρ ἔθηκεν ὁ παῖς*. Parum abest, quia *Bernardi* conjecturam, *αἰχμητὴς Καῖσαρ*, pro vera lectione habeam. Qua correctione admissa, reliqua sic emendaveris:

εἰς μίαν αἰχμητὴς Καῖσαρ ἔθηκεν ὁ ρ ᾷ ν.

quod *ὁρᾷν* scriptum in *ὁ παῖς* depravari potuit.

Nr. 629. v. 3. *οὐδὲ ἐν ᾄδου*. *Schol.* ed. Wechel. p. 417. *ἴσως, εἶδαρ ἐν ᾄδου. πάντως τὶ τοιοῦτον· νοεῖ δὲ τὸ κώνειον*. V. 4. *δόντες· οἱ τοσσοῦτοι πολλάκι Κεκροπίδαι*. Sic membranae. Lectionem, *τοιοῦτοι πολλ. Κ. Planudis* ingenio deberi, nullus dubito. Fortius quid requiritur. Quid si *Antipater* scripserit: *οὐδὲ ἐν αἰδοῖ*

Δόντες· ἀ π ό π τ υ σ τ ο ι πολλάκι Κεκροπίδαι.

quo convicio *Antipater* Thessalus eodem jure in Athenienses uti potuit, quo *Demosthenes* synonymo *κατάπτυστος* de Thessalis. Sic ille Or. pro Cor. p. 240. 9. *τί ἐγίνετο; οἱ μὲν κατάπτυστοι Θετταλοὶ καὶ ἀναίσθητοι Θηβαῖοι φίλον... τὸν Φίλιππον ἡγοῦντο*. Iratus filio Oedipus in *Sophocl.* Oedip. Col. 1383. *σὺ δ' ἔῤῥ' ἀπόπτυστός τε, κἀπάτωρ ἐμοῦ*. Iason ad Medeam ap. *Euripidem* v. 1384. *ἴσασι δῆτα σήν γ' ἀπόπτυστον φρένα.*

Nr. 635. v. 5. Schol. ed. Wechel. p. 117. *ἀντὶ πονεύμενον· εἶτα θανόντα. γράφεται οὐ μόνον, πονησαμένη· εἶτα θανόντα· ἀλλὰ καὶ πονησαμένη δὲ θανόντα.*

Nr. 636. *κριοῖς ἀγητῆρσι ποτε βληχημένα βάζων*. In depravatissimis verbis praeter id, quod in Notis proposui, suspicari quis possit, scribendum esse: *κριοῖς ἀγητῆρσι ποτε βληχήματ' ἐρίζων*. quod dictum, ut apud *Homerum* Il. ι. 389. *οὐδ' εἰ χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι*. *Hesiod.* Scut. v. 5. *νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε*. *Theocrit.* Eid. V. 8. *φαντί νιν Ἡρακλῆϊ βίην καὶ κάρτος ἐρίσδεν.*

Nr. 637. v. 6. *καὶ φράσεν*. Fortasse legendum: *κεὶς φράσιν Ἀρ-*

γῶτιν οὐκ ἐπόθησε τρόπιν. *neque, ut hunc nuntium ederet, Dodonaeo ligno erat opus*, εἰς τὴν τῆς συμφορᾶς ἀπαγγελίαν.

Nr. 645. ὕροις. Scr. ὅροις. ut etiam in Notis p. 381. l. 7.

Nr. 648. v. 8. ἐνστῇ, αὐγάζων δαλόν. εὐτελῆ, quod legendum conjeci, metrum salvum praestat, et sensui satisfacit. Postea tamen in mentem venit, quod nescio quomodo magis blanditur:

αἰὲν ὑπαυγάζων δαλὸν ἐπεσχάριον.

In his ὑπαυγάζων peculiarem habet vim de titione cineribus tecto ignisque servante semina. *Philostr.* p. 823. οἱ μαζοὶ ὀρθοὶ ὑπαυγάζουσι.

Nr. 651. v. 1. οὐχ ὁ τρηχὺς σε λιθαῖος. Corruptissima verba *Graefius* in Epist. crit. p. 111. sic eleganter corrigit: Οὐ Τρηχίς σε λίθειος ἐπ' ὀστέα κεῖνα καλύπτει. Idem v. 5. pro ξενίης πολυμήδεος recte corrigit: ἀντὶ δ' ἐγὼ κονίης πολυκήδεος. *pro lacrymabili cinere inanis ego terra in cumulum aggesta sum.* Similiter ξεῖνον et κεῖνον permutata Cap. IX. n. 265. v. 3. Addit idem vir praestantissimus, se vereri, ne in fine epigrammatis βοτάναις corruptum sit ex δαπέδοις, aut simili vocabulo.

Nr. 660. v. 3. ἀντὶ δὲ πολλῆς πατρίδος. Miratur *Hermannus* in Obss. ad Bucolic. p. XI. lectionem πολλῆς a quoquam potuisse defendi, legendumque suspicatur, quod etiam *Heinsio* in mentem venit, ἀντὶ δὲ βώλου πατρίδος. Si illa lectio prorsus non ferenda est, nihil propius accesserit, quam πότνης πατρίδος. *venerabilis.* ut de regione est ap. *Euripid.* Ion. 871. λίμνης τ' ἐνύδρου Τριτωνιάδος πότνιαν ἀκτάν. Etiam πότνια *Λίνδος* laudatum reperio.

Nr. 661. v. 6. Consensus membr. Pal. cum Plan. in lectione πάντων ὧν ἐπέοικεν ἔχει, efficit, ut de sinceritate vulgatae, ex *Aurati* conjectura profectae, nonnihil dubitem. Restituta lectione ἦν (aut ἧς) in fine secundi distichi, non spernenda videtur conjectura *Wartoni*, quamvis raro alias felicis, πάντ' ὧν, ὡς ἐπέοικεν, ἔχει. Vulgo cum his verbis posterius hemistichion arcte cohaeret.

Nr. 665. v. 4. ἐς κοίλην ... ἅλα. Simpliciter ornat hoc epitheton apud *Tryphiodorum* v. 212. ἐλκέμεν εἰς ἅλα κοίλην Νῆας ἐϋκραίρους.

Nr. 670. De viro eximiae pulcritudinis *Gregor. Naz.* Carm. VII. 19. Opp. T. II. p. 76. A. οὗτος κάλλιμος ἦεν ἑωσφόρος, ὄμματα πάντων ἕλκων. *Timarion* (Notices des Manuscrits de la Bibl. Nat. Tom. IX. p. 179.): ὁ καλὸς ἀνεφάνη Δοὺξ. καὶ οὐδ' Ἕσπερος, οὐδ' Ἑῷος οὕτω θαυμαστός, ὡς ἡμῖν ἐκεῖνος τῷ τότε παρανατέταλκε. ubi doctissimus editor distichi Platonici non fuit immemor.

Nr. 671. v. 2. *θάνεν* esse videtur in Pal.

Nr. 679. v. 4. *εὐγενέος Στεφάνου· ἦν δὲ νομεὺς Φαρίης.* et v. 8. *οὐδ' ἐμοῦ ἐστὶ νόου, οὐδ' ἑτέρων στομάτων.* ubi *κοὐδ'* dedi, fortasse calidius. Haud aliter T. I. p. 515. nr. 687. *τοῦ ξεινικοῦ θανάτου ἐγγύθεν ἐρχόμενος.* T. II. p. 611. nr. 29. *ἵλαθι μοι ὄμματι εὐμενέϊ.* Ib. nr. 30. *κεδνοῦ Παύλοιο· ὥστε γάρ...* et *ἠδ' ἀρετῆς κάματοι εὖχος ἔχουσι μέγα.* Ib. nr. 31. *πάντα λιπὼν βίοτον, ὅσσα περ εἶχε, Θεῷ.* Ib. p. 731. nr. 350. *ἄγρια μαινομένῳ ἐχθρῷ ἀνακτορέῳ.* Ib. p. 732. n. 350. v. 8. *τὸν δὲ τύπον τέχνη ἕξεσε, Πορφύριε.* Ib. p. 733. nr. 354. *ἤθελε γὰρ χρυσῷ· ἀλλ' ἴδεν.* p. 738. nr. 373. *ἀλλὰ πόθῳ οὐκ ἐπένευσεν.* quae omnia sunt recentioris commatis.

Nr. 686. v. 4. *ἀκήδεστος.* Male hoc legi in edit. nostra monet *Paulssen*, quum in membr. *ἀκήδευτος* sit. In Apogr. nostro ambiguum est. Sed quum p. 544. Codicis, ubi idem epigr. legitur, *ἀκήδεστος* perspicue scriptum esset, hoc recipere non dubitavi. Nec aliter *Planudes* legit, nec *Brunckius*. De ipsa vocis forma, quin recte habeat, dubitari non potest; et *ποιητικώτερον* etiam videtur hoc, quam *ἀκήδευτος*. *Apollon.* Lex. Homer. pag. 75. ed. Toll. *ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι. ἤγουν ἀκήδευτοι, ἀφανεῖς.* *Suidas: ἀκήδεστοι, μηδεμιᾶς φροντίδος τυχόντες, ἢ ἀκήδευτοι καὶ ἄταφοι.*

Nr. 687. v. 4. *ἀστρολόγοις.* Hoc quoque loco ambigua est scriptura Apographi, in quo ultimae syllabae, *Uhdenii* manu, *ους* superscriptum, obscurioris ductus interpretamentum. Sed *ἀστρολόγους* esse testatur *Paulssen*. Quum infra in Cod. p. 545. in eodem epigrammate *ἀστρολόγοις* sine controversia legatur, ut etiam apud *Planudem*, etiam nunc recte me fecisse arbitror, quod hanc lectionem alteri praetuli. Eandem Grotius expressit: *Et si quis vanis crederet Astrologis.*

Nr. 688. v. 4. „*μέχρι*) *ἄχρι.* ejusmodi ultimae levitatis peccata iram paene accendunt." *Paulssen.* Etiam hoc epigr. bis legitur in membranis. Priore loco ob maculam in Apogr. agnosci non poterat, utrum *ἄχρι* esset, an *μέχρι*; altero loco p. 544. *μέχρι* habetur, ut etiam in *Planudea*. Utra harum lectionum a *Pallada* profecta sit, nemo facile dixerit. Neque tamen peccasse me existimo, quod lectionem a membranis, haud secus atque alteram, oblatam, et a *Planude* confirmatam, recepi.

Nr. 690. v. 4. *πυθέα.* Schol. ed. Wechel. p. 283. *ποθέων* suspicatur.

Nr. 694. v. 2. *κείμενος.* Pal. *κείμενον* Br. ex emendatione *Salmasii.*

Nr. 699. v. 3. ἄβαλε. rectius ἀβάλε.

Nr. 700. v. 2. κωκυτοῦ τ' ἀμφ'. Copula addita a *Brunckio*, aut *Salmasio* potius, non solum ob hiatum, sed etiam ob sensum.

Nr. 701. v. 1. In marg. ἤνεσ' P. Scribe: ἤνεσ' P. ἤνεσ' Pl.

Nr. 709. v. 6. In Γύγης priorem corripuit *Hesiodus* Theog. v. 149. 618. 714. 734. 817. Produxit *Alpheus Mit.* Cap. IX. nr. 110. οἷα Γύγης.

Nr. 710. v. 5. χὤττι με νύμφαν εὖσαν ἔχει τάφος. Rhythmum vehementer languidum eriges, legens: χὤττι με νύμφαν, ἐοῖσαν ἔχει τάφος. In νύμφαν posteriorem syllabam corripi posse, satis constat. Infra cap. XIV. nr. 43. τείρει νύμφα φίλη. *Homer.* Il. γ. 130. νύμφα φίλη. *Bion.* Fr. XV. 28. σὺ δέ, νύμφα, καθεύδεις. Cf. *Graefius* Epist. crit. p. 41. s. In eodem versu quamvis, distinctione, ita ut feci, posita, lectio Codicis χὤτι defendi possit, non tamen infitias eam, commodiorem videri lectionem et distinctionem Brunckianam: ἔχει τάφος· εἴπατε καὶ τό, Ὅττι πατήρ...

Nr. 712. v. 1. ἐμμί. Sic *Br.* εἰμί. Pal. Illud ad dialecti rationem verius. V. 6. ταῖς δ' ἐπί. Fortasse deleto δ' rectius scribes: ταῖς ἐπὶ καδεστάς (sic membr.) ἔφλεγε πυρκαϊᾷ.

Nr. 718. Praeclare hoc epigr. restituit Vir Summus, *Rich. Porson,* in Notis *Gaisfordii* ad *Hephaest.* p. 10.

Ὦ ξεῖν', εἰ τύ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν,
τὰν Σαπφῶ Χαρίτων ἄνθος ἐνοψόμενος,
εἰπεῖν, ὡς Μούσαισι φιλάθην, ἅ τε Λοκρὶς γᾶ
τίκτεν, ἴσαις θ' ὅτι μοι τοὔνομα Νοσσίς. ἴθι.

Nr. 720. v. 1. Κλεύας ὁ τιμ. Exempla terminationis ᾱς in nominibus propriis a recentioribus interdum correptae dedi p. 7. 424 et 853. Adde *Gregor. Naz.* Carm. XI. v. 54. Opp. T. II. pag. 80. C. ὥς ποτ' Ἰωνᾶς ἔδυ. At *Chaeremon* recentioribus annumerari non potest. Quare in κλευασου aut aliud nomen latet, aut legendum cum *Ruhnkenio*: Κλεύας Τιμοκλῆος.

Nr. 725. v. 1. 2. Hoc distichon sic, ut nos, correxit *Blomfield* ad *Callimach.* p. 167. nisi quod pro αἴνει legit, αἴ, αἴ. et οὐκ pro οὐδ'. Etiam in reliquis mecum conspirat.

Nr. 729. v. 3. In conjectura, quam in notis proposui, pro Κήρ, quod in talibus minus usitatum, rectius pones Μοῖρα: μετ' οὐ πολὺ Μοῖρ' ἄγαγεν βρέφος ᾅδην.

Nr. 731. ποίας θάλψαι etiam sine ellipsios ope explicari potest,

aestates transigere; quo sensu *fovere* usurpavit *Virgil.* Aen. IV. 193. *nunc hiemem inter se luxu, quam longa, fovere.*

Nr. 732. v. 1. *Ἑρμοῦ ἄγρει.* Fortasse Mercurii commemoratio debetur librariis.

Nr. 734. v. 1. 2. Fortasse minori etiam mutatione corrigi potest: *ὦ ποτὶ παίδων Τῶν ἀγαθῶν ἅλις ἦν· ἀρχιγέρων ὁ γέρων, Ἀλλὰ φίλος γ'.* Ad *ἀρχιγέρων* subaudi *μέν.*

Nr. 735. v. 6. *λαβοῦσα.* Pal. *βαλοῦσα.* Plan. Illud legitur etiam in marg. ed. Wechel. p. 536.

Nr. 744. Hoc *Diogenis* epigramma sic plane, ut *Buttmannus* et *Grotefendius*, constituit *Porson* in *Gaisfordii* Not. ad *Hephaest.* p. 326. in paucis tantum et minutis rebus a duumviris illis doctissimis discedens; nempe v. 6. *ἀποδύσῃ,* v. 8. *πέντ' ἐπὶ τρισσαῖς εἰσιδόντι πλειάδας.*

Nr. 745. v. 4. *ἀλγίστους. θανάτους* etiam *Friedemannus* corrigit p. 301. aut, *ἀλγινόεντ' ὀλλ.* Vir doctus in Ephem. Lips. ann. 1816. p. 1999. si quid mutandum sit, malit, *ἀλγίστων θανάτων.* Hoc mihi verum videtur. V. 7. Ad hunc versum pertinet *Paulssenii* nota p. 47. non ad nr. 744. Quod ibi monuit V. D. *spatium in Cod. relictum satis superque testari, novum ordiri epigramma*, id non satis intelligo. Existimasse librarium, novum hoc versu incipere epigramma, non dubito; sed cur sic existimaverit, sensu et contextu longe aliud quid suadentibus, causam esse suspicor etiam nunc, quod in autographo, unde Pal. liber descriptus est, nova pagina inciperet.

Ad Caput octavum.

Nr. 8. *ὦ μῦθοι.* Simili correptione usus est *Theodorus Prodrom.* in poematio ex Cod. Vat. edito in *Notices des Manuscr. de la Bibl. Nat.* T. VII. p. 256. v. 35. *ὄπασσας ἐμοῖς βλεφάροισιν ἰδέσθαι Ἀριστηνιάδαο Ἀλεξίου ἡδὺ μύθημα.* et iterum p. 257. v. 17. *ἤ τάχα Σειρῆνος ἡδὺ μύθημα φέρει.*

Nr. 11. v. 6. *δυωδέκαδα.* Scr. *δυωδεκάδα.*

Nr. 12. v. 1. Scr. *ἑκατονταετής.* et v. 2. *τεσσαρακονταετής.*

Nr. 19. *ἐτέων.* In membr. *π* superscriptum, i. e. *ἐπέων. ἐτέων* etiam *Muratori* reperit in Codd. suis p. 74. qui interpretatur: *diu vixi mundo, et diu caelo, ecclesiasticam sanctamque vitam ducens.*

Nr. 24. v. 5. *δάκρυσι τεοῖς.* Scrib. *δάκρυσσι.* ut supra Cap. V. nr. 186. *μή με δοκεῖ πιθανοῖς ἀπατᾶν δάκρυσσι.* Sic *γένυσσιν* est ap. *Homer.* Il. λ. 416. *Oppian.* Cyneg. II. 261. *Quint. Sm.* II. 576. *νέκυσσιν* ap. *Quint. Sm.* II. 532. *μάρτυσσιν Hipponax* ap. *Tzetz.* ad *Lycophr.* v. 579.

Nr. 26. v. 4. *μεγάλης παλάμης.* Rhea ap. *Callimachum* H. in Jov. v. 30. *καὶ ἀντανύσασα θεὰ μέγαν ὑψόθι πῆχυν.* quod recte interpretatur *Ernesti* ad v. 15. ubi de eadem dea: *ἔνθα σ' ἐπεὶ μήτηρ μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων.* — V. 7. *ῥέξετε. ῥέζετε* membr. Pal. nec aliud quid Romanus descriptor voluisse videtur. *ῥέξετε* exhibuit *Muratori* p. 81. — V. 9. 10. Nexus hujus distichi cum praecedentibus obscurior. Pro *κάρτος* liber *Murat. κράτος.* Fortasse *κρατός.* Aut: *σαρκὸς φέρε πάντα χαμᾶζε.*

Nr. 44. v. 1. *Νόννης καὶ δάκρυ' ἐδέξω.* Fortasse: *ἢ δάκρυ' ἐδέξω.* V. 3. 4. lege et distingue:

εἶπε καὶ ἐκ μελέων κέαρ ἔπτατο· ἓν δ' ἄρα μοῦνον,
παῖδ' ἐπόθει, τεκέων τόν γ' ἔτι λειπόμενον.

unam rem solam, filium nempe, desiderabat.

Nr. 46. v. 1. post *θάνεν* et in fine versus pone comma. V. 3. *τίς λύσεν.* saltem scribendum: *τίς λύσ' εὐχ.* nisi aliud verbum latet. Fortasse: *τίς πλάσεν,* aut *πλάσει.* Tum videtur scribendum: *ὡς ἐπὶ δηρὸν Ἤθελεν ἄντα μένειν καὶ νέκυς εὐσεβίων. in conspectu piorum.* Hoc fieret, si aliae mulieres Nonnae precantis speciem aemulatae exprimerent. (*εἰ πλάσαιντο Νόννης εὐχομένης τύπον.*)

Nr. 57. v. 1. *μελεδωνιῶν* per se bene habet a *μελεδώνη.* Sed membr. auctoritati parendum, quae *μελεδώνων* habent.

Nr. 67. v. 2. *παρ' ᾗ ἐλύθης. παρ' ἧς,* quod Cod. Parisin. habet, non videtur spernendum. Vid. supra in Not. crit. p. 330. s.

Nr. 89. v. 3. *οἷα δίκη.* Scribe: *οἷα.* posteriore syllaba in hac voce (per Cappadocismum) perperam correpta; ut nr. 85. v. 4. *ποία δίκη.* et nr. 221. v. 2. ubi frustra emendationem tentavi. Sic etiam in Carm. XII. 11. Opp. T. II. p. 85. C. *ποία δίκη μόχθον μὲν ἐμοὶ καὶ δεῖμα γενέσθαι.*

Nr. 102. v. 1. *ὀστέα μοῦνα* iterum quidem legitur nr. 229. et in Carm. XIV. 93. Opp. T. II. p. 89. C. sed in contextu longe alio.

Nr. 111. v. 2. *πρῶτα φέρων.* Timarion ex Cod. Vatic. editus in *Notices des Msc. de la Bibl.* T. IX. P. II. p. 177. *ὅ, τε γάρ ἐκ πατρὸς πάππος αὐτῷ τὰ πρῶτα φέρων τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ Φρυγίᾳ πρώ-*

των. ubi doctissimus *Hasius* multa exempla locutionis τὰ πρῶτα et τὰ πρωτεῖα φέρεσθαι congessit, nullius loci memor, ubi esset φέρειν.

Nr. 117. v. 4. post φέροις pone comma.

Nr. 119. v. 4. κιρίδιοις. Scr. κουριδίοις.

Nr. 122. v. 3. εἰ θαλάμους. typographi error pro ἐς θαλάμους. Post ὤλετο rectius colon pones, quam comma.

Nr. 134. v. 4. μύρατο πάτρα φίλη. Longam syllabam h. l. iterum corripuit optimus *Gregorius*; quod facile vitasset, si scripsisset: γαῖα φίλη.

Nr. 138. v. 2. τύμβος ὕδ᾽ ἀμφὶς ἔχω. In Carmin. XXII. Opp. T. II. p. 95. A. ὤμοι ἐγὼν, ὅτι δή με ... σῶμα τόδ᾽ ἀμφὶς ἔχει.

Nr. 143. v. 4. ἦν ὅτε ἦν. et nr. 178. in notis correxi: ἦν ὅτ᾽ ἔην. Sed etiam in Carm. XI. v. 29. Opp. T. II. p. 82. A. ἔθνος ἄπιστον Ἦν ὅτε ἦν. et Ib. v. 70. p. 82. D. ἦν ὅτε ἦν.

Nr. 151. 152. Duo haec epigrammata separavi non propter lemmata Cod., quorum iteratio quam inanis saepe esset, non poteram ignorare, et passim in notis monui, sed primum ob sensum, tum quia separantur altero loco p. 705. Codicis, et in Codd. Muratori p. 43 et 44.

Nr. 192. v. 1. Nisi *Gregorius* primam in λιτάζομαι produxit, quod verisimile non est, scribendum dixerim: πρός γε θεοῦ ξενίου σε λιτάζομαι.

Nr. 242. v. 1. ἦε. Cf. epigr. *Diogen. Laert.* VII. nr. 114. Tom. I. p. 338. δὴ γὰρ ὁ μὲν θὴρ ἦε δράκων. Cap. XV. nr. 34. ibique notata p. 832. Etym. M. p. 24. 3. (p. 22. ed. Lips.) p. 317. 56. (p. 288.)

Ad Caput nonum.

Nr. 1. v. 2. πικρὸς *Friedemannus* de M. S. P. p. 365. comparat cum *Oppian.* Hal. I. 559. καὶ ἐγγύθι σύρεται ἀκτῆς πικρὸς ἔχις.

Nr. 15. v. 4. καιόμενον referebam ad σέλας aut πῦρ. *Blomfield* καιομένη legendum censet.

Nr. 16. v. 2. τρεῖς δ᾽ ἐμέ. rectius scribes: τρεῖς δέ με.

Nr. 17. v. 5. εἰς φλόγα. φλόγας ob hiatum malit *Bothius* in not. mst.

Nr. 32. v. 5. δειλαίαν, παροξυτόνως apogr. Goth. Sed ob insolentem ultimae syllabae correptionem accentus sedem cum *Brunckio* mutavimus. Corrupta videtur lectio et sic emendanda: ὁλκάδα δειλαίαν αἰεὶ κλόνος. quod me non statim animadvertisse, piget.

Nr. 35. v. 2. *κὴν χέρσῳ εἰς ἐμὲ μηνάμενος. Friedemannus* l. c. p. 304. „nullus hic conjecturae locus videtur relictus ob dictiones, quae imitationis speciem prae se ferunt. . . . . nisi forte *μηνάμενος κατ' ἐμὲ* legendum statueris. Sed in Planudea hoc epigr. diserte tribuitur *Cyllenio* cuidam, de cujus aetate ne hilum quidem constat." Idem Vir Doctus p. 291. ad Nr. 39. v. 2. primum *ἔρωτ'* probabat, comparans Cap. XII. nr. 115. *ἢν βάλλῃ τὸν ἔρωθ' ὅπλον ἄτρωτον ἔχων. Meleag.* Cap. XII. nr. 57. *τὸν τριπανοῦργον Ἔρωτ' ἔπλασεν ἐν κραδίᾳ.* In Addendis pag. 360. idem non abhorret ab *Ἔρων.* Ap. *Apollon. Rhod.* I. 612. *ἔχον δ' ἐπὶ ληϊάδεσσι Τρηχὺν ἔρον, ἅς αὐτοὶ ἀγίνεον.* Cod. Paris. *ἔρων.* Ibi *Spitznerus* (de V. Gr. her. p. 61.) probat lectionem Cod. Flor. *ἔρον, τὰς αὐτοὶ ἀγίνεον.*

Nr. 42. v. 1. in marg. *'Α. εἰ ἐνί.* dele *'Α.*

Nr. 64. v. 8. *γένος* suspectum, quia quatuor voculis interjectis praecessit. Fortasse: *καὶ κλέος.* Ad finem v. 7. pone comma.

Nr. 67. v. 1. *μικρὰν λίθον. μακρὰν* corrigit *Blomfield.*

Nr. 70. v. 3. *χελιδόν. χελιδὼν* Planud. quod Grammaticorum praeceptis magis consentaneum, nisi *Mnasalcas* illam formam ex *Sapphus* versibus arripuit. Vid. *Koen.* ad *Gregor. Cor.* p. 596. cum quo conferendus *Gaisford* ad *Hephaest.* p. 67. Vocativum *χελιδὸν* grammatici aeolicae dialecto tribuunt.

Nr. 74. Ejusmodi quid, et fortasse ipsum epigr. nostrum, obversabatur *Basilio M.* in Psalm. LXII. p. 304. *οὕτω καὶ ἡ τοῦ πλούτου ποικιλία ἔχει ὀξυτάτην καὶ ὀλισθηρὰν τὴν παρουσίαν, ἄλλους ἐξ ἄλλων παραμείβεσθαι πεφυκυῖα. Σήμερον τοῦδε ἀγρός, καὶ αὔριον ἑτέρου, καὶ μετ' ὀλίγον ἄλλου.*

Nr. 81. v. 1. *μὴ εἴπῃς θάνατον βιότου ὅρον.* Recte me cum Planudea scripsisse *βιοτῆς,* non dubito. Alterum quoque hiatum facile sustuleris, verbis aliter collocatis: *μὴ θάνατον βιοτῆς εἴπῃς ὅρον.* sed frustra.

Nr. 101. v. 4. *ἔγνων αἰπολίου.* Proposui: *ἔγνωκα, σκοπέλου παντὸς ἐρημοτέρην.* Sed rectius scribes, *ἐγνώκειν.* De re praeterita agi apparet ex *εἶπεν.*

Nr. 112. v. 3. *οἱ δ' ἐπὶ τούτοις Νέστορι.* Ex his verbis, quocunque te vertas, nunquam idoneum sensum elicies. *Nestoreos annos* poëtam vituperare voluisse, non valde probabile est, quamquam ejusmodi quid suspicari nos jubet versio *Grotii: Hoc satis, haec hominum vita est: quae tempora restant, Nestoris.* At eum hoc potius voluisse exi-

stimo, si quis vel Nestoreos annos attigerit, mortem tamen inevitabilem esse. In hunc sensum verba *Antipatri* accepit Incertus Cap. VII nr. 157. T. I. p. 349. ὁ γὰρ χρόνος ἄνθος ἄριστον Ἡλικίης· ἔθανεν χὠ τριγέρων Πύλιος. Quare vide, an scribendum sit:

εἰ δ' ἔπιοός τις
Νέστορι, καὶ Νέστωρ ἤλυθεν εἰς Ἀΐδα.

Nr. 113. Metro bis violato offensus *Passovius* in not. mst. corrigendum censet:

ἄχρι κόρου κόριες κορέσαντό μου· ἀλλ' ἐκορέσθην
ἄχρι κόρου κἀυτὸς κόριας ἐκκορίσας.

qua mutatione admissa etiam lusum verborum clarius apparere.

Nr. 114. v. 2. Μοῖραι etiam *Friedemannus* legendum existimat de M. S. P. p. 305.

Nr. 129. v. 3. πᾶς δ' ἄρα Κηφισοῦ εἴσω ῥέεν. Fortasse rectius: πᾶς δ' ἄρα οἱ Κηφισὸς ἔσω ῥέεν.

Nr. 134. Inscriptio esse debet Ἄδηλον. *Palladae* esse hoc epigr. conjectura est ejus, qui lemmata concinnavit, sed, ut mihi videtur, falsa. Meliores versus pangebat ille. V. 7. παίζοιτε, ἴετε, θέλοιτε, οὓς ἐμεῦ... Fortasse scribendum: παίζοιτ', εἴ γε θέλοιτε, ὅσους ἐμεῦ ὕστερον ὄντας εὕροιτ'...

Nr. 135. v. 1. βροτοῖσι. Scr. βροτοῖσιν cum membr.

Nr. 146. Νέμεσιν Εὔνους. nomen fortasse depravatum.

Nr. 157. [Not. p. 486. l. 16. ποίνιμος. P. Pl. dele P.]

Nr. 161. v. 3. ταῦτ' ἐβόησε. Scr. τοῦτ' cum membr.

Nr. 171. v. 3. λόγοι, συντάσσομαι. Schol. ed. Wechel. p. 34. γρ. λόγοι, οὐ τάσσομαι. permutatis syllabis σ̄ῡ et σ̄ν̄. De συντάσσομαι, *valedico*, vid. *Kuster.* ad *Suid.* T. III. p. 408. *Dorvill.* ad *Char.* p. 151.

Nr. 180. v. 4. Lectio ἐστι σῶ τις in marg. Apogr. nostri accurate notata, nec semel, sed bis. Verum p. Cod. 669. ubi idem epigr. iterum legitur, perspicue scriptum, ἐστι νῦν τι σοῦ θεά. et in Plan. ἐστι νῦν τις, οὐ θεά. unde illud leve librarii peccatum esse, prius ν̄ non satis exprimentis, sponte apparet. De vocabulo quodam βῦτις non cogitandum.

Nr. 187. v. 5. 6. τὸ δὲ κλέος ἔστ' ἐν Ἀθήναις Ἐκ σέθεν οὐρανίων ἁπτόμενον νεφέων. Difficultates, quibus hic locus premitur, in notis attigi. Non probabile est, poetam dicere voluisse, Athenarum gloriam per Menandrum usque ad coelum evectam esse, sed potius Menandri laudem non intra patriae fines substitisse, sed coelum attingere. *Alci-*

phron L. II. 4. p. 252. οὐκ ὄψονται δὲ Μένανδρον, εἰ μὴ ἐν ἄστει παρὰ Γλυκέρᾳ γένοιντο, καὶ τὴν ἐμὴν εὐδαιμονίαν ἴδοιεν, τὸν πάντη διὰ τὸ κλέος αὐτοῦ Μένανδρον, καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐμοὶ περικείμενον. In hanc sententiam vide, an scribi possit:

ζώεις εἰς αἰῶνα· τὸ δὲ κλέος οὐκ ἐν Ἀθήναις,
ἐκ δὲ θεῖ, οὐρανίων ἁπτόμενον νεφέων.

i. e. οὐ μόνον ἐν Ἀθήναις ἐστίν, ἀλλὰ ἐκθεῖ καὶ ἅπτεται νεφέων. Sic *Lucillius* Cap. XI. nr. 77. οὐ κυσὶν ἄγνωστος, τῇ δὲ πόλει γέγονας. Vid. ad *L. Bos* pag. 309. s. Verbo θεῖν sic utitur *Antipater* Cap. IX. nr. 58. Ἀρτέμιδος νεφέων ἄχρι θέοντα δόμον. Caeterum inter ἐκεῖθεν et ἐκδεῦθει in Codd. perparum interest.

Nr. 194. v. 1. Φιλοστόργιος. Notanda insolens correptio, durior eâ, quam ap. *Homer.* Od. VII. 89. tollere conatus est *Barnesius*, non improbante *Bekkero* in Ephem. Ienens. an. 1809. nr. 243. pag. 126. Cf. *Gaisford* ad *Hephaest.* p. 206. sqq.

Nr. 199. Ὀρειβασίου. Pal. et ed. Asc. Steph. Ὀρειβασίοιο vett. editt. Plan. In Notis p. 496. l. 2. pro V. 1. corrige V. 2.

Nr. 209. v. 1. μετοκλάζεις πετομένη. Num fortasse οὐ interponendum?

Nr. 214. Similiter lusit auctor epigr. in Porphyrium Tejum, *Notices des Manuscrits* T. VIII. p. 253.

Πορφύριος, ὃν ἔσχε τοῦτο τὸ σχέδος,
καταγλαΐζων τῶν σχεδογράφων φρένα
ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κογχύλης, τῆς τῶν λόγων.

Nr. 218. v. 1. ἄβαλε. Scr. ἀβάλε.

Nr. 236. v. 3. Ἰταλόν. Priorem produxit etiam *Antipater* Cap. VII. nr. 692. T. I. p. 516. τὸν δὲ πρόσθεν, οὔτ' ἐν Ἰταλοῖς.

Nr. 240. [Not. p. 506. l. 10. κοπτῶν. lege κόπτων.]

Nr. 241. v. 5. Εὐαγόρας δ' ὢν χαλκός. Quamvis *Brodaei* conjectura probanda non sit, nec codicis tamen lectio sincera videri potest. Ineptum enim, hominem bene numatum simpliciter *aes* dici. Facilius tulerim ὁλόχαλκος, quod cum hyperbole usurpari possit de homine πολυχάλκῳ, (*opulento*, ut ἄχαλκος, *pauper*), respectu simul habito ad statuas ex aere conflatas.

Nr. 253. v. 7. οἰκτρὸν ἀεὶ πτολίεθρον. De ἄκρον fortasse cogites: *urbs semper et in omnibus eximia*, ut in bonis, sic in malis. De regione *Herodot.* L. VII. 5. p. 507. 75. ὡς ἡ Εὐρώπη περικαλλὴς χώρη, καὶ δένδρεα παντοῖα φέρει τὰ ἥμερα, ἀρετὴν ἄκρη.

Nr. 256. v. 5. εἰς πολὺν ὄχλον. ὄγκον suspicabar. Similiter *Sophocl* Aj. v. 157. πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει. ubi vid. doctissimus Lobeck. p. 239.

Nr. 269. v. 5. Eodem modo, ut in lectione Planudea, rhythmu laborat ap. *Theogn.* v. 905. (885) εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βιότου τέλος ἦν, ὁπόσον τις. quod vitium sustuleris, scribens: εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν τέλος ἦν, βιότου (aut βιοτῆς) ὁπόσον τις Ἥμελλ' ἐκτελέσας. . . .

Nr. 274. v. 1. γυρητόμον. *Brunckii* conjecturam πυρητόκον comparaveris cum πυρηφόρος, *fruges ferens.*

Nr. 279. [Not. p. 518. l. 11. ἀμπαύσασθαι. Scr. ἀμπαύσασθε.]

Nr. 299. [Not. p. 524. l. 16. ab ult. μακροτόνων. Pl. Br. μακροτέρων. P. Scribe: P. Br. μακροτέρων. Pl.]

Nr. 312. v. 4. ἢ πρῖνον, ἢ τάν.. non poenitet καὶ τάν .. conjecisse. Sed scribi possit etiam, ἢ πρίνους, ἢ ... De diversorum numerorum conjunctione monui in Notis p. 488.

Nr. 314. v. 4. κράνα ὑποϊάχει. ὑπεκπροχέει corrigit *Spitznerus* de Versu Gr. her. p. 203.

Nr. 316. v. 3. ὁρων. *Schol.* Wechel. p. 80. γράφεται ὅρων ἢ ὁρῶν. Idem verba ποθ' αὐτοὺς sic interpretatur: οὐ πρὸς ἀλλήλους καλῶς διακείμεθα. aposiopesin esse statuens. De αὐτῶν pro ἀλλήλων vide Interpp. ad *Xenophont. Ephes.* p. 164. *Coray* ad *Heliodor.* T. II. p. 7. *Schaeferum* ad *Aesopi* Fab. p. 96. Quae si vera est interpretatio, non tamen aposiopesis est, sed locus cum *Casaubono* pro mutilo haberi debet.

Nr. 335. v. 1. ὑλοφόρου τὤγαλμαθ', ὁδοιπόρε, Μικκαλίωνος. Fere suspicor, scriptum fuisse: τὤγαλμ' ἀφ', ὁδοιπόρε, Μικκαλίωνος. ubi praepositionis a casu suo sejunctio corruptelae occasionem dare potuit.

Nr. 336. v. 3. ἀνέρι δ' ἱππεῖ corrigendum suspicatur *Blomfield*, sensum epigrammatis obscuriorem esse fassus.

Nr. 340. v. 5. πατρὸς οὕνεκ'. Hunc dicendi usum illustravit *Wyttenbach.* ad *Plutarch.* T. XII. p. 671. s.

Nr. 353. v. 3. θώμιξ. θώμιγξ restitue ex membranis.

Nr. 362. v. 24. πολυδερκέα remansit ex textu Brunckiano. Membranarum lectionem πανδερκέα indicavi et illustravi in Animadverss. T. III. P. I. p. 281.

Nr. 367. v. 7. αὐτὰρ ἐπεὶ Θήρωνα περιφρένας ἤλυθε πλοῦτος. In φρένας latere φερνῆς non absimile; sed ut eam lectionem versui accommodes, nimis multa mutari debent. Quare vide, an *Lucianus* scripse-

rit: ἐπεὶ Θήρωνα περίστροφος aut παλίνστροφος ἦλθε πλοῦτος. *postquam divitiae redierunt ad Theronem.* Θήρωνα ἦλθε dictum ut ὅν κεν ἵκωμαι ap. *Homerum* Il. α. 139. et similia.

Nr. 376. v. 1. τέκτον. Ad τέκτων in edit. Wechel. p. 115. Schol. γράφεται καὶ τέκνον. Voluit τέκτον.

[Not. p. 547. l. 7. ab ult. πάλιν. lege πάλι.]

Nr. 383. v. 3. φαίνουσαν. γρ. καὶ δύνουσαν. Schol. Wechel. p. 176.

[Not. p. 550. l. 20. βόασι. P. corrige, Pl.]

Nr. 391. v. 5. Ἀνταίου τὸ πτῶμα. Hanc Cod. lectionem probavit etiam *Schaeferus* in *Handii* Praefat. ad *Gronovii* Diatr. in Stat. p. XIII. De *Antaeo* et *palaestra Libyca Gronovius* dixit in Diatr. L. III. 1. p. 245.

Nr. 399. v. 3. ἀπαστράπτουσαν ἀδύτως. Fortasse: ἅπανθ' ἅπτουσαν ἀλύπως. *quae omnia* (omnium animos) *incendit, sine dolore tamen.*

Nr. 402. Nihil hic peccavit *Spalettus*, qui verba τοῖιν αοῖ ita exaravit, ut quinta littera et α significare possit et β (*u*); nec aliter esse videtur in membr. ipsis. Ille autem ductus quum propior esset τῷ β, scripsi in Cod. βοῖ legi.

Nr. 406. v. 2. σταγόσιν. Sic scribe cum membr. pro σταγόσι.

Nr. 412. v. 5. ἐν ἀπόψει. Vid. *Casaubon.* ad *Strabon.* L. XVII. p. 1152. A. et *Wyttenbach.* ad *Plutarch.* T. XII. p. 850.

Nr. 414. v. 1. ἴος ἐν ἕρκει. Fortasse legendum:

ἡ παλίουρος ἐγώ, τρηχὺ ξύλον, οὖρος ἐν ἕρκει.

custos in septo. Ludit auctor in vocibus παλίουρος et οὖρος. Ut autem hoc loco ῑος scriptum pro ρ̄ος, priore syllaba a praecedente ο̄ν absorpta, sic fere Cap. XIV. nr. 4. v. 5. παρΐρον in Cod. legitur pro παρ' οὖρον.

[Not. p. 558. l. 6. βαστάζω ξένον. lege βαστάζων ξέναν. ut in var. lect. in margine recte excusum.]

[Not. p. 560. l. 8. διαβαίνῃ. lege διαβαίῃ.]

Nr. 430. v. 3. χαῖται δ' οὐ μήλοις ἅτε που. Fortasse latet:

οὐ μήλοιο πέκος.

pili non sunt pellis ovilis molli instructae vellere. πέκος, δέρμα, κώδιον, ἐξ οὗ καὶ πεκτῆρες· τὸ δ' αὐτὸ καὶ πέσκος. *Suidas.* πέσκος σημαίνει κυρίως τὸ τοῦ προβάτου δέρμα, παρὰ τὸ πείκω, πέκω· πέκος καὶ πέσκος. Etymol. Magn. p. 630. 50. ed. Lips.

Nr. 432. ὦ δείλαιε. Scr. ἆ cum membr.

Nr. 437. v. 5. Lectio σακὸς δ' εὖ ἱερὸς reperitur etiam in Schol.

ed. Wech. p. 42. ubi initium et finis huius epigrammatis. V. 6. πάντοτε. Ibid. V. 15. εὐθὺς ἐπιῤῥέξειν. Ib. V. 18. ἄὕοι. Ibid.

Nr. 440. Totum hoc Idyllion jambicis versibus reddidit *Niceta Eugenianus* in Amoribus Drusillae, ut discimus ex Notitia Codd. Mssc Bibl. Paris. T. VI. p. 247.

Nr. 504. v. 9. καὶ ἤθεα. Nulla excusatione indiget hiatus. Vide supra p. XXIV.

[Not. p. 579. l. penult. τό. Scr. τε.]

Nr. 505. v. 4. εἰδήμονα. Rectius recepissem εἰρήτορα, ut critica auctoritate non destitutum, licet εἰδήμονα fortasse sit verius.

Nr. 507. *Ruhnkenii* de hoc epigrammate notas quasdam vid. in ejus epistolis ad Ernestium p. 16. ed. *Tittm.*

Nr. 521. v. 7. Non μαῖα reponendum videtur, sed μᾶτερ ἐμά.

Nr. 524. l. 12. λαθικηθέα. Tolle errorem typographi, scribens λαθικηδέα. ut etiam Nr. 537. v. 3. ἐθέλησιν pro ἐθέλησεν. In membr. jota pro more omissum.

Nr. 541. v. 5. δισσὰ γάρ ἀμφοῖν ἄθρει. Sic Cap. X. nr. 18. ὧν μὲν γὰρ σοφίην ἀποδρέπτεο· τῆς δ' ἐς ἔρωτας ἔρχεο.

Nr. 555. v. 7. 8. ἀλλὰ γελᾶσθαι τῷ ἐπεωρίσθην. In argumenti obscuritate, qua hoc epigr. laborat, hariolari tantum possumus. Fortasse: ἀλλὰ γελαστόν, τῷ μετεωρίσθην, τοῦτ' ἐθέμην ὄνομα. *ab illa ipsa re, qua me jactabam, ridiculum accepi nomen. Suidas* T. II. p. 542. μετεωρισθέντων δὲ τῶν Βοιωτῶν διὰ τὴν εὐημερίαν, τούτους Χαβρίας ἐταπείνωσε. Μετεωρισμός, ἡ ὑπερηφανία.

Nr. 556. v. 6. ἐγνώθην. Praeclare *Paulssen* ex Cod. vestigiis eruit ἐγυιώθην i. e. ἐπηρώθην, ἐβλάφθην. Nihil ad reliqui epigrammatis elegantiam accommodatius. Sic plane peccatum ap. *Hippocrat.* περὶ χυμ. p. 48, 40. ed. *Foes.* ὅκου δὲ δεῖ γυιῶσαι ἢ λειποθυμῆσαι. olim γνῶσαι. Vid. *Foes.* Oecon. Hipp. p. 89.

Nr. 558. v. 1. ὕλαν διὰ πάννυχον ὄρφναν. Locis a *Passovio* ad *Theognidem* collectis adde *Aeschyl.* VII. c. Theb. v. 18. ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδίας ὄτλον. Eumenid. v. 193. ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας ὡς παναίτιος. Similes sunt pleonasmi ap. Eund. Agam. v. 760. παλαίφατος ἐν τοῖς βροτοῖς γέρων λόγος. *Soph.* Trachin. 1132. τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγής. *Callimach.* H. in Apoll. v. 83. ἀεὶ δέ τοι ἀέναον πῦρ.

Nr. 559. v. 5. [Not. p. 594. l. 22. λάβον. Scr. λάβεν. ut in textu.]

Nr. 570. v. 8. Conjecturam δεῖ σε βιοῦν αἰεὶ *Chardono* deberi, intelligitur ex ejus Miscell. T. I. p. 218. Lenissima sane correctio.

Nr. 573. v. 3. ἄλλοτε μέν. Faciunt huc verba *Plutarchi* T. II. p. 672. D. de anima, parasiti ad instar, corpori ministrante: ἀτεχνῶς τῷ σώματι παραζῶσαν αὐτὴν οἰομένους τοῖς ἐκείνου συνεπιμειδιᾶν πάθεσι, καὶ πάλιν αὖ συνεπισκυθρωπάζειν, ὥσπερ ἐκμαγεῖον ἢ κάτοπτρον εἰκόνας καὶ εἴδωλα τῶν ἐν σαρκὶ κινουμένων αἰσθήσεων ἀναδεχομένην.

Nr. 588. [Not. p. 603. l. 6. παλαίσας. P. Br. Scribe: Pl. Br.]

Nr. 591. v. 4. [Not. p. 603. l. 12. ab ult. σκοπέων. P. Scribe: σκοπήσας. P.]

Nr. 598. v. 3. πρῶτος. Corrige πρᾶτος cum membr.

Nr. 603. v. 7. παρηόριόν τε νόημα. Sic fere de Maenadibus *Tryphiodorus* v. 371. ἥτε θεῷ πληγεῖσα παρήορον ὄμμα τιταίνει.

Nr. 613. v. 1. ὑπεδάκρυσε. Non haesit *Brunckius*. Sed ὑπεδάκρυε scribendum cum Plan. quum non sit verisimile, poëtam penultimam in aoristo corripuisse.

Nr. 615. v. 5. Fortasse paucarum litterarum mutatione hic versus sic potest restitui: φρὴν σοφὴ Ἀσπασίου Θεοδωρίδα, ὡς ἐτεὸν δή, Κᾶν... *Aspasii*, *Theodoridae filii*. Verba ὡς ἐτεὸν δὴ ad utriusque nominis significationem spectant. Vere enim ille ἀσπάσιος, et Dei munus. Tum v. 6. δεικνυμένου.

Nr. 647. v. 1. κλέος. Schol. ed. Wechel. p. 498. γρ. καὶ κράτος.

Nr. 662. v. 3. ἐνθάδε δέ. Sic Pal. δὲ abest a Plan. ubi Schol. ed. Wech. p. 501. ἄλλως ἔνθα διὰ ξείνων.

Nr. 668. v. 9. εὔβοτρυν ex Br. textu remansit. Scr. εὔβοτρυν.

Nr. 690. v. 2. ἔτευξεν. vitium typogr. pro ἔτευξαν.

Nr. 706. [Not. p. 620. l. 5. ἐπίφλους. Scr. ἐπίφλοος.]

Nr. 707. v. 3. βέ θος. Excidit littera. Scr. βένθος.

Nr. 709. v. 4. ὑγροφατῶν. Scr. ὑγροφάτων.

Nr. 714. Fortasse distinctione mutata legendum:

Τίπτε, Μύρων, με τὸ βοίδιον ἐνταυθοῖ παρὰ βωμοῖς
στάσας, οὐκ ἐθέλεις εἰςαγέμεν μέγαρον;

Nr. 721. v. 1. προςέρχεαι· τίπτε δὲ μυκᾷ. Corrigi possit etiam: ἐς τί δὲ μυκᾷ; ut Cap. VII. nr. 307. ἐς τί δὲ τοῦτο;

Nr. 722. v. 1. [Not. p. 622. lib. 17. *imperativi*. Scr. *conjunctivi*.]

Nr. 733. v. 1. ἣν ὅδε. Sic etiam Plan. qui v. 2. μητέρα habet, in reliquis doricas formas servans. Scr. ἂν ὅδε.

Nr. 744. [Not. p. 624. l. 3 ab ult. Scr. I. nr. 89. pro nr. 744.]

V. 2. παρολκιδαν. Sensui satisfaceret: βαθυοχίνων.. γαλοφιᾶν. γεωλοφίη est in ep. *Zonae* Cap. VI. nr. 98. v. 6. et γήλοφος apud alios.

Nr. 753. v. 3. ἔχοντα. *Schol.* ed. Wechel. p. 489. γρ. καὶ ἔχουσα.

Nr. 764. v. 2. ἀγρείῳ πλέγμασιν ἡμετέροις. Adde *Callimach.* H. in Del. 226. ἀμύνειν πότνια δούλοις Ὑ μ ε τ έ ρ ο ι ς, οἳ σεῖο πέδον πατέουσιν ἐφετμῇ.

Nr. 773. v. 2. Hexametrico tono haec fuisse a *Pallada* exhibita, vix dubito. Nam quod δὴ punctis suppositis in membr. deletur, id post comparationem cum textu Planudeo factum existimo. Non me poenitet conjecturae in Notis expromtae. Sed non minus bene scripseris, una vocula inserta:

τήγανον, οὐκ ἀλόγως, ὅτι δὴ φλεγέθει τι καὶ αὐτό.

Nr. 775. v. 2. μαινόμενος. Versus vitium tolles, non sine sensus commodo, scribens: εἰς δὲ χορείαν Θρώσκει μ α ι ν ο μ έ ν ω ν, ὡς βρομιαζόμενος.

Nr. 788. v. 2. ἐννεσίῃς. ἐννοίαις etiam legi, monet Schol. Wechel. p. 164.

Nr. 791. *Graefius* in Epist. cr. de Bucol. gr. p. 109. initium hujus epigrammatis in hunc modum legendum esse suspicatur: *Μητρὶ περιστεφέας σηκοῦ, Κυθέρεια, θαλάσσῃ Κρηπῖδας βυθίοις οἴδμασι πηξαμένη, Χαίρεις· ἀμφὶ δὲ πόντος*... Correctione primi distichi admissa, reliqua sic legerim:

χ α ί ρ ε ι γ' ἀμφὶ σὲ πόντος ἐπὶ Ζεφύροιο πνοῇσιν
  ἀβρὸν ὑπὲρ νώτου κυανέου γελάσας,
εἵνεκα δ' εὐσεβίης νηοῦ θ' ὃν ἐδείματ', ἔ ς α ι ε ὶ
  Πόστυμον α ὔ ξ η σ ο ν μέζον, ἄ ν α σ σ α Πάφου.

V. 6. σεῖο Πόστυμος *Graef.* probatis *Hermanni* correctionibus. Tum addit: „videndum tamen, ne in φλουσι, unde φησὶ *Hermannus* fecit, lateat nomen proprium hujus loci aut sacelli, de quo magis, quam de tota Papho, more gloriaturum est."

Nr. 792. v. 1. ἀεὶ ζώει ὅσα νεκυία. Rectius fortasse: ἀειζώουσα. Verbum ἀειζώω est ap. *Callimach.* H. in Del. 115.

Nr. 808. v. 1. *Μαξιμίνος.* Schol. Wechel. p. 500. γράφεται καὶ *Μαξιμῖνος*· ἀνθ' οὗ ἐγὼ *Μαξμῖνος* γραπτέον ἡγοῦμαι.

Ad Caput decimum.

Nr. 6. v. 6. *πίτνατε δ' εὐπτερύγων λεπταλέας στολίδας.* Quum vela cum alis comparari soleant, fortasse non ineptum fuerit suspicari, *Satyrum* scripsisse:

πίτνατε δὲ πτερύγων λεπταλέας στολίδας.

Quod enim *Virgilius* dixit, *velorum pandimus alas*, hoc recentior audacius potuit efferre sic: *naves, alarum pandite lintea.* Quin *Hesiodus* quoque vela appellavit *πτερὰ* in *"Ε. καὶ Ἡ.* v. 628. *εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο.* Haec certe correctio reliquis facilitate praestat, quum inter δεπ et δευπ in membr. perparum intersit.

Nr. 12. v. 3. *φυρδανοεσον* etiam apogr. Goth. ut denuo inspiciens intellexi. Ad rem nihil refert. In praecedente epigr. v. 4. in membr. est *σύνθεσιν*, ut in textu exhibui, primis litteris ita implicatis, ut ab *αν* parum discrepent. Sic etiam in apographo.

Nr. 22. v. 3. *ἀγρευ δουνακο δη φα.* Fortasse una littera mutata scribendum: *ἀγρεῦ δουνακόδιφα.* *qui arundines quaeris*, aut ad usum in aucupio, aut ad sagittas. Similia sunt composita *δικοδίφης* et *πραγματοδίφης.*

Nr. 38. *ὥρῃ ἐρᾶν.* Tamquam *Timonis* hunc versum laudat *Athenae.* L. VII. p. 281. E. *ἡνίκ' ἐχρῆν δύνειν, νῦν ἄρχεται ἡδύνεσθαι. Ὥρη ἐρᾶν, ὥρη δὲ γαμεῖν, ὥρη δὲ πεπαῦσθαι.* ubi *Schweighäuseri* Codd. *παύεσθαι*, in *ὥρη* autem omnes consentiunt; ut etiam Ibid. L. XIII. p. 601. C. ubi idem versus sine lectionis varietate. Quae loca repugnant conjecturae *Paulssenii* p. 69. ter *ὥρῃ* in hoc versu legendum existimantis, quia in membr. semel *ὥρηι* scriptum. Sic vero etiam Cap. XII. nr. 32. v. 2. membr. *ὥρηι κάλλιστον, χὥρῃ ἐλαφρότατον.*

Nr. 41. v. 2. [Not. p. 644. l. 13. *λύπης.* Corrige *λύπην.*]

Nr. 48. v. 5. *πᾶς.. εἰθισμένος.* Sic Plan. Br. Sed praeeuntibus membr., duabus litteris mutatis, scribendum:

πῶς γὰρ ὁ μισθαρνεῖν εἰθισμένος οὐδὲν ἑταίρας
σεμνότερον, δικάσαι μὴ ῥυπαρῶς δύναται;

quomodo enim is, qui, ceu meretrix, mercede accepta aliis servire consuevit, jus sine sordibus dicere potest? ἑταίρας Casauboni debetur acumini, qui tamen plura mutabat, quam necesse esset, et totum hoc distichon paulo aliter accepisse videtur.

Nr. 49. v. 3. *μὴ ἔχοντα.* Fortasse, *μὴ σχόντα.*

Nr. 50. v. 5. *φύσεως ἰδίας ἔμφρονα.* Nihil eorum, quae de h. l suspicatus sum, satis verisimile; *ἄμβωνα* autem (*umbonem*) *Pallada* certe aevo non ea significatione fuisset acceptum, quam hic locus requirit, sed longe diversa. Ad vestigia membr. proxime accederet, *φύσεως ἰδίας ἔμφραγμα, λογισμόν.* remedium ipsi, non a Mercurio, sed ab indole sua oblatum, rationem scilicet, *aures* quasi *obturantem,* Circesque illecebris et dolosis verbis aditum prohibentem. Verbum *ἐμφράττειν obstruendi* et *praecludendi* significatione apud optimos scriptores obvium; de *ἔμφραγμα* vide *Stephan.* Th. Gr. Tom. IV. pag. 191. E.

Nr. 75. v. 8. *πνοῆς.* Pal. *πνοιῆς.* Plan. Br.

Nr. 84. v. 4. *φερόμενον κατὰ γῆς.* *Palladas* fortasse scripsit *φυρόμενον.* *Themist.* Or. XXI. p. 250. C. *μὴ ξυγχωροῦντες ξυγχεῖν, μηδὲ ξυμφέρειν ἅπαντα.* Vere Cod. Monac. *ξυμφύρειν.*

Nr. 100. v. 6. Pronomen *σ'*, quod in membr. desideratur, ex Planudea accessit.

Nr. 109. v. 2. *καὶ πᾶσα πρᾶξις τὸν λόγον ἔργον ἔχει.* In obscuris his verbis fortasse scribendum: *τοῦ λόγου ἔργον ἔοι.* Luditur in ambigua significatione vocabuli *λόγος,* quod et *orationem* significat et *rationem.* Oratio factis perfici, facta ex ratione nasci debent. *ἔχων* et *ἐὼν* confusa Cap. I. nr. 66.

Nr. 126. v. 2. *τῶνδ' ὁ πονηρότερος.* Si vera est correctio *Brunckii,* ut certe est verisimilis, praeterea legendum dixerim: *αὐτάρκης δὲ κακῶν πολλῷ ἀπειρότερος.* Vid. Not. p. 474.

Ad Caput undecimum.

Nr. 4. v. 4. in marg. *ἀλλωτρίω.* Scr. *ἀλλοτρίω.*

Nr. 6. v. 1. *πτωχοῦ ἐστι γάμος.* Si verborum sedes permutari nolis, *πτωχῶν* scribi possit. — *εὐθὺ κυδοιμός.* *εὐθὺ* de tempore a bonorum scriptorum usu abhorrere existimatur. Vid. *Brunck.* ad *Pseudo-Phocyl.* v. 20. *πτωχῷ δ' εὐθὺ δίδου.* Nec certe genuina videtur lectio in *Euripidis* Syleo Fr. 5. *ἐν τούτῳ δέ μου τὴν πεῖραν εὐθὺ λάμβαν', εἰ κρείττων ἔσῃ.* sed *εὐθὺς* scribendum. At ap. *Callimach.* H. in Apoll. v. 103. *εὐθύ σε μήτηρ Γείνατ' ἀοσσητῆρα.* frustra *Abreschius* bonam lectionem sollicitat. Passim sic epigrammatarii. Infra nr. 35. *καὶ δικάτης εὐθὺ θέλω παράγειν.* nr. 137. *εὐθὺ κατακλύζειν ἐπιγράμμασιν.*

nr. 158. *εὐθὺ σολοικίζον τὸ στόμα μου δέδεται.* nr. 217. *αὔριον εὐθὺ λέγων ἴξω τέκνον.* nr. 388. *πάλιν εὐθὺ δοκεῖ σοι Ἐν τῷ ζῆν εἶναι πάντα κακῶν τὰ κακά.* Cap. XII. nr. 200. *τὸν ὅτ' ἐστιν ἐν ἀγκάσιν εὐθὺ θέλοντα.* nr. 227. *βαιὸν ὅσον παραβὰς εὐθὺ μεταστρέφομαι.* Cap. XIV. nr. 5. *εὐθὺ δὲ γεννηθεὶς λύομαι εἰς ἀέρα.* Append. nr. 255. *παύσῃ μὲν δίψης, εὐθὺ δὲ καὶ βιότου.*

Nr. 22. v. 3. [Not. p. 661. l. 9. lege *πάντεσσι.* Pl. pro Br.]

Nr. 25. v. 3. *τάχειον* scriptum in membr. ut *ἥδειον* Cap. XII. nr. 36. ubi vid. not. Recte itaque *Bothius ταχίων* videtur correxisse.

Nr. 40. v. 6. *ὡς ἂν ὁ μύστης . . . ἄγῃ.* Temere repudiavi Dorvillianam lectionem *ἄγοι.* Caeterum v. 3. etiam *Dorvillius* in Cod. Pal. *ἐξώσατο* videtur legisse ad *Charit.* p. 57.

Nr. 42. v. 1. *εἰ καί σοι ἑδραῖος ἀεὶ βίος.* In hac lectione non tam hiatus per se, a quo *Crinagoras* non abstinet, quam pronomen encliticum in hiatu positum offendit. Huic incommodo fortasse medearis verbis transpositis: *εἴ σοι καὶ ἑδραῖος ἀεὶ βίος.* ubi *καὶ* facilius fertur ante vocalem. Idem vitium, *Hermanno* praeeunte, sustulimus Cap. V. n. 108. v. 5. *Πρώτη σοί γ' ὄνομ' ἔσχεν.* pro eo, quod est in Cod. *σοι ὄνομ' ἔσχεν.* Sic etiam in Append. nr. 325. v. 3. *δῶρ' Ἱέρων τάδε σοι ἐχαρίσσατο.* scr. *σοί γ' ἐχαρίσσατο.* In alio autem ejusd. Append. epigr. nr. 268. quod recentioris est commatis, *τοὔνομά μοι Ὕπατος.* mutari posse non videtur.

Nr. 74. v. 10. Vir doctus in Ephem. Lips. an. 1816. p. 1999. si mutatione opus sit, corrigendum existimat, *ὅλως δὲ λόγων οὔποτ' ἐπαισθάνεται.*

Nr. 80. v. 2. *Ἄπιν.* Diversi generis est *Palladae* locus, quem in notis excitavi. Ibi enim verba Homerica afferuntur, quae mutari non poterant.

Nr. 82. v. 1. *Χάρμος.* Etiam *Κάδμος* reperiri, monet Schol. Wechel. p. 183.

Nr. 114. v. 4. *τἀμὰ δὲ σύντομά σοι.* Fortasse legendum: *τἄμ' ἴδε σύντομά σοι.*

Nr. 131. v. 1. *ὅτε πάντ' ἐγενήθη.* Fortasse *πάντ' ἀπεπνίχθη.* *quum omnia undis mersa necarentur.* Batrachom. v. 118. *τοῦτον ἀπέπνιξεν Φυσίγναθος, ἐς βυθὸν ἄξας.* Ib. v. 232. *ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε.* *Xenoph.* Anab. V. 7. 25. *συνεισέπεσον (εἰς τὴν θάλασσαν) καὶ ἡμῶν αὐτῶν τινες, καὶ ἐπνίγετο, ὅστις μὴ ἐτύγχανεν ἐπιστάμενος νεῖν.*

Nr. 137. v. 6. *μακρὰν* pro trochaeo est iterum Cap. XIV. nr. 15.

ubi membr. *πυῤῥιχίου τέλος ἐστιν ὅς οἶδεν μακρὰν ἐν ἀρχῇ.* sed hic locus verborum transpositione emendari potest. In nostro autem versu recte me scripsisse existimo *ἔνθεν μάκρ', ἄρας ...* Cap. IX. nr. 252. *μακρὰ γεφυρώθη δὲ λύκοις βυθός.* Cap. XII. nr. 122. *νέον οἶδεν ὁ παῖς μακρὰ κεραυνοβολεῖν.* *Moschus* Eid. I. 13. *μικκύλα μὲν τήνω τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει.* De adverbio autem cum verbo substantivo vid. *Heusd.* Specim. crit. in Platon. p. 6. *Schaefer.* ad *Dion. Hal.* p. 76. *Bast.* ad *Gregor. Cor.* p. 83.

Nr. 145. [Not. p. 685. l. 15. *depravata.* Scr. *depravatae.*]

Nr. 146. v. 2. etiam *πεντεδιηκοσίους* legi, monet Schol. Wechel. pag. 247.

Nr. 153. v. 3. corrige *παραρπάξῃς.*

Nr. 155. v. 2. *κακοστομάχων.* Conjeci in marg. *κακοστομάτων,* de cujus vocabuli sinceritate ne quis dubitet, quum *κακόστομος* dici soleat, duplex haec forma in plurimis hujus generis compositis reperitur. Sic a *σῶμα* habetur *εὔσωμος, εὐσώματος, τρίσωμος* et *τρισώματος;* a *σπέρμα, ἀγγειόσπερμος, ἀγγειοσπέρματος, γυμνόσπερμος* et *γυμνοσπέρματος, κακόσπερμος* et *μικροσπέρματος;* ab *αἷμα, ἄναιμος* et *ἀναίματος, πολύαιμος* et *πολυαίματος;* a *γόνυ, βαρύγουνος* et *βαρυγούνατος.* Huc faciunt etiam composita *ἀχρήματος, ἀνόμματος, ἀσχήματος.*

Nr. 171. v. 7. *κεῖτο δ' οὐδὲν ἔχων.* Fortasse: *κεῖται δ' οὐδὲν ἔχων.* In praecedenti enim versu, qui periit, verbum praesentis temporis esse potuit: *οἱ δὲ τὰ κείνου χρήματ' ἔχουσι.*

Nr. 186. Laudat hoc distichon *Theodorus Prodrom.* in Epistola ex Cod. Vatic. edita in Notitia Mss. Codd. Bibl. Paris. T. VI. p. 552. ubi v. 1. *εἰ δέ ποτ' ᾄσει Δημόφιλος.*

Nr. 191. v. 2. *ἔχεις.* Plan. Br. *ἔχει.* Pal. V. 4. *ἢ τὰ κάτωθεν τῶν γονάτων.* Suspecta lectio. Fortasse: *τῶν γναθμῶν. partes infra maxillas.* ad has enim, genis dissectis, carnifici illi transeundum erat.

Nr. 196. v. 5. In lectione membr. *εἰ δὲ λέγεις μισεῖς με.* vide an lateat, *εἰ μάλα τις μισεῖ με.* Certe *λατις* et *λεγεις* in membr. non multum inter se discrepant.

Nr. 210. v. 1. *παραβύεται. παραβαίνεται* aut *παραμείβεται* legendum suspicatur Schol. ed. Wechel. p. 202.

Nr. 237. v. 2. *κάτθανε γευσαμένη αἵματος ἰοβόλου.* Fortasse *φλέγματος.*

Nr. 238. Duo priora disticha excitat *Io. Laurentius* de Magistr. Rom. L. III. 57. p. 252. ubi Cod. ex quo *Fussius* hunc librum edi-

dit: *θρέξωνται μεγάλως ἀπημεις δ' ἤρατό τις ὥρας φαυλ' ἐπιφαυλοτέρας.* unde cl. editor fecit: *Δή ῥα τότ' εἰς ὥρας φαυλεπιφαυλότεροι.* eamque lectionem ea, quae in Anthologia habetur, veriorem existimat.

Nr. 269. v. 1. Idem versus est apud *Diogen. Laert.* L. VI. 2. 6. *ὁ τοῦ Διὸς παῖς Ἡρακλῆς Καλλίνικος Ἐνθάδε κατοικεῖ, μηδὲν εἰσίτω κακόν.* quem locum verbis transpositis sanavit *Friedem.* de Med. Syll. Pentam. p. 324.

Nr. 270. 271. Duo haec epigrammata junctim exhibet *Io. Laurentius* l. c. p. 252. narrans ea a populo in hippodromo fuisse proposita, quum Anastasio statua ferrea esset posita. Ibi legitur v. 2. *στήσαμεν ὡς χαλκῆς οὖσαν ἀτιμοτέραν.* V. 3. *δὲ ὀλοῆς λοιμοῦ.* Cod. V. 4. *ἡ πάντα φθειρίσει φιλοχρημοσύνη.* Corrigit cl. editor: *οἷς πάντα φθείρει σῇ φ.* V. 5. *γείτονα δὲ Σκύλλης ὀλοὴν ἀνέθεντο X.* V. 6. *ὠμηστήν.*

Nr. 292. Ad *Themistium* auctorem hoc epigr. retulit *Theodorus Hyrtacen.* in Epist. LXI. edita in Notit. Manuss. Bibl. Paris. T. VI. p. 25. *Εἰ δ' οὖν, κατὰ χώραν μενῶ, τήν τ' ἐμαυτοῦ πατῶν, καὶ κοσμῶν Σπάρταν, ἣν ἔλαχον· καὶ οὐκ ἂν εἴποιμι κατὰ Θεμίστιον· Ἦσθα κάτω κρείσσων, ἀναβὰς δ' ἐγένου μέγα χείρων.*

Nr. 297. v. 4. *νῦν δ' ἴθι.* δ' accessit ex Plan.

Nr. 298. v. 5. De *λάγυνος* vid. *Dracon.* de Metr. pag. 28, 25. pag. 46, 19. Aliter, sed perperam, de eadem voce statuit Schol. ed. Wechel. p. 108.

Nr. 304. v. 5. [Not. p. 706. l. 14. *οὐκ ἀναφαίνει.* P. Scr. Pl. Br.]

Nr. 308. „Tandem aliquando cl. Editor hanc nominis formam adhibet, quae in ipso Cod. jam dudum invaluerat." *Paulssen* p. 73. *Λουκίλλου* in Cod. semper scribitur inde a nr. 68. *Λουκιλλίου* nr. 216. (ubi ego *τοῦ αὐτοῦ*). Tum semper *Λουκίλλου* usque ad nr. 249. ubi iterum *Λουκιλλίου*. Sed statim nr. 253. *Λουκίλλου*, et sic porro usque ad nr. 264. ubi altera forma recurrit, sicut etiam nr. 294. 308. 388. Haec omnia sunt exempla formae *Λουκιλλίου*, quam ipsam dedi nr. 308. et 388. *Tribus* autem aliis locis, ubi eam exhibere potuissem, *Λουκίλλου* scripsi, ignoscendo errore, ut mihi quidem videtur. Quod ad *Leonidae* nomen attinet, de quo *Paulssenius* h. l. monet, illud in Cod. modo *Λεωνίδου*, modo *Λεωνίδα* scribitur, saepe etiam terminatio omissa. Utraque forma bene habet.

Nr. 321. v. 1. *σῆτες ἀκανθῶν.* Iis, quae in Notis attuli, adde *Ciceron.* de Fin. L. IV. 3. *Deinde ea, quae requirebant orationem ornatam et gravem, quam magnifice sunt dicta ab illis! quam splen-*

dide! . . . de omni virtute, nec more hominum acu spinas vellentium, ut Stoici, nec ossa nudantium, sed eorum, qui grandia ornate vellent, enucleate minora dicere. ut hunc locum probabiliter restituit *Heinrichii* acumen ad Ciceronis Orationum partes ineditas p. 17.

Nr. 328. v. 7. *ἔνθ' ἀκταὶ νεκύων καὶ ἐρμηναῖοι ἠνεμόεντες Δινεῦνται . . .* Quum in toto hoc epigrammate *Nicarchus* παρῳδὸν agat, ei hoc quoque loco obversatum esse suspicor locum Ἰλ. χ. 145. *οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα . . . κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο.* eumque scripsisse:

καὶ ἐρινεοὶ ἠνεμόεντες

κινεῦνται.

in qua parodia hoc respicere potuit auctor, quod ex illa parte agri Trojani, ubi *caprificus erat*, maxima offerebatur moenia urbis incursandi opportunitas. Cf. *Spohn* de Agro Trojano p. 18. s. Urbs etiam commemoratur Ἐρινεὸς in versibus *Tyrtaei* ap. *Strabon.* Lib. VIII. p. 362. T. III. p. 174. *Οἷσιν ἅμα προλιπόντες Ἐρινεὸν ἠνεμόεντα Εὐρεῖαν Πέλοπος νῆσον ἀφικόμεθα.* quos si *Nicarchus* respexerit, nequitia etiam magis obvia. Huc fortasse retuleris etiam lusum impudicum in vocibus σῦκα, ἰσχὰς et similibus ad nates translatis, de quo lusu dixi in Animadverss. T. II. P. II. p. 187. Ne quem pluralis offendat, conferatur *Eustath.* ad Ἰλ. p. 1361. 45. qui in loco Homerico unam caprificum intelligi negans, *ῥάχις δέ τις ἦν*, inquit, *ἐρινεοὺς ἔχουσα ὑψηλὴ πρὸ τῆς Τροίας . . . . περιεκτικὴ γοῦν τις . . . λέξις ὁ ἐρινεός.*

Nr. 329. *Καὶ σὺ ζῇς ἡμῖν.* In prioribus verbis fortasse correxeris: χἠδὺ ζῇς. *suaviter vivis.* Sed vel sic desideratur nescio quid ad hoc distichum cum praecedente vinciendum.

Nr. 348. v. 2. *παντολέτωρ. παντολέτορ.* Plan. Br. Restitue *πατρολέτωρ*, quam praeclaram lectionem cl. *Paulssen* ex membranis eruit. Sic hoc epigramma scriptum est non in homines universum, aliis animalibus exosos, sed in *parricidas.* Ejusdem est analogiae compositum *παιδολέτωρ* ap. *Aeschyl.* VII. c. Theb. 711. *Euripid.* Med. 1383. Rhes. 545.

Nr. 362. v. 4. Vereor, ut recte scripserim, *ἄλλαν, χἒν.* Adversativa particula omitti posse non videtur. Quamvis bene habeat *ἓν μόνον*, vide tamen, an in lectione membr. *ἀλλαιχεν* lateat:

ἀλλ' ἀρχὴν δρᾶμ' ἐδίδαξε μόνον.

unum omnino drama, nec aliud. ἀρχὴν etiam sine negatione usurpari, constat. Vid. *Reiz.* ad Viger. p. 723. ed. Herm. sec.

Nr. 366. v. 2. ἀποθνήσκειν Plan. quoque habet.

Nr. 398. v. 3. In vulgata ἐβόησε non haesit *Wyttenbachius*, Vir Ill., ad *Plutarch.* T. XI. ubi hoc distichon sic vertit: *propterea tinctor exclamavit, ne amplius tonderet nec albam comam, nec nigram comam.* Equidem vulgatam vitiosam esse non dubito; nec facile reperiri possit, quod Brunckiana correctione sit lenius.

Nr. 403. τέρπῃ δ' αὖ πλοῦτον πρὸς πόδας ἐρχομένη. Faceta est in his verbis ambiguitas, quum verba πρὸς πόδας ἔρχεσθαι etiam de servis usurpentur, qui heris accumbentibus ministrant. Supra nr. 11. σὺ τοὺς δούλους κατάκλινον, Ἡμεῖς δ' αὐτοῦ σοι (Scr. δ' αὖ τούτοις) πρὸς πόδας ἐρχόμεθα.

Nr. 408. v. 3. [Not. p. 726. l. 4. ab ult. ψιμυθίῳ. corrige ψιμύθῳ.]

Nr. 409. v. 3. εὔχαιτα Διόνυσε. Hoc quoque loco *Passovius* mallit, εὔχαιτ' ὦ Διόνυσε. cf. Addenda ad Cap. VI. nr. 304. v. 1. — V. 6. νεκύων ψάμαθον. *Zonas* Cap. VII. nr. 365. de filio Cinyrae ad inferos delato, γυμνὰ δὲ θεῖναι Ἴχνια δειμαίνει ψάμμον ἐπ' ἠονίην.

Nr. 410. v. 1. βακτροπροσαίτου. ex Plan. Br. βάκτρου προσαίτου vitiose Pal. et nostrum quoque Apogr.

Nr. 413. v. 4. Verbum ἡδύοσμον pro trisyllabo habendum censet *Hermann.* in Elem. Doctr. Metr. p. 53.

Nr. 417. v. 2. μήλων. Plan. Br.

Ad Caput duodecimum.

Nr. 3. v. 3. *Piersoni* correctio, quam in notis probavi, eo laborat incommodo, quod sic hiatus oritur illius generis, quod *Strato* cum plurimis epigrammatum scriptoribus evitavit. Fortasse vitium non quaerendum in λάλον, quod vocabulum accipi potest de puero quadrimo aut quinque annorum, quae aetas amabili quadam loquacitate placet; eoque servato legi possit:

> τὴν ἔτι μὲν γὰρ ἄθικτον ἀκμὴν λάλον ἐξονόμαζε
> κωκώ, τὴν φυσᾶν ἄρτι καταρχομένην.

Hui conjecturae favet etiam hoc, quod *Strato* bucolici, quem vocant, rhythmi studiosissimus est. [Not. p. 732. l. 8. ab ult. κωκοτήν. Scr. κωκωτήν.]

Nr. 8. v. 7. *καὶ οἴκαδ' ἀπελθών.* Scribi possit: *στεφάνους,' οἷς οἴκαδ' ἀπελθὼν 'Εστεφάνωσα θεούς.* Hiatus tamen excusari potest usu homerico in voce *οἶκος* et ab *οἶκος* derivatis. Vid. *Spitzner* de V. Gr. her. p. 137.

Nr. 24. v. 2. Quum *οιος* in membr. versum incipiat, sponte concidit conjectura nostra, nec quidquam probabilius reperiri posse arbitror eo, quod *Schneiderus* scribendum proposuit.

[Not. p. 739. l. 13. ab ult. corrige: *quam turpis.* pro *sed.*]

Nr. 42. v. 5. *ἕλξεις ἐκ λιμένος πολλὴν δρόσον. μαιόμενος* suspicatus sum olim in Addendis ad Animadverss. T. III. 2. p. 447. Fortasse, una littera mutata: *ἐκλυμένος.* pro *ἐκλελυμένος. multo labore frustra consumtus. Plutarch.* T. II. p. 161. B. *οὐδὲν εἶχε κακόν, ἀλλ' ἢ διὰ τάχος καὶ ῥοῖζον ἐφαίνετο τῆς φορᾶς ἐκλελυμένος καὶ κεκμηκώς. Suid.* in *καχεκτοῦντες.* *'Ο δὲ Περσεὺς.. ἐξελύετο τῇ ψυχῇ.* Vid. *Stephan.* Thes. Gr. T. II. p. 755. C. D.

Nr. 43. Hoc epigr. *Hemsterhusium* pro insulso recentioris poetae lusu habuisse, narrat *Ruhnkenius* in Epist. ad Ernest. VII. p. 27. Ad v. 2. scribet *Blomfield:* „Confidenter reposui, *τῇ πολλοὺς ὧδε καὶ ὧδε φέρει.* recte sine dubio in Nossidis versu [Cap. V. nr. 170. v. 3.] *τὰν* rescripsit Bentleius. Neque Callimachus, neque alius quisquam Graecitatis studiosus adhibere potuisset *τὶς* pro *ὅς*, quicquid sentiant Brunckius, Iacobsius et alii, quos memorat Fischerus ad Wellerum; etsi satis frequens est hic barbarismus apud N. F. scriptores." Veteres Grammaticos etymologiae causa finxisse nominativum *τός, τή, τό,* non ignoro (Cf. *Fischer.* ad Vellerum T. I. p. 315.), at veteris scriptoris locum, qui *τῇ* pro *ᾗ* usus esset, nondum vidi.

Nr. 55. v. 7. *εὖ τέλοι.* Fortasse, *εὖ πλεῖν πέλοι.*

Nr. 58. v. 3. *οὐκ ἂν ἁμάρτοις Δονήσας* (*δινήσας* membr.) *παίδων οὐδὲ τὸν ὑστάτιον.* Nulla earum conjecturarum, quas in notis commemoravimus, mentem poëtae assequitur. Scribendum videtur:

δαιμονίσας παίδων οὐδὲ τὸν ὑστάτιον.

δαιμονίζειν. τὸν δαίμονα ἡγεῖσθαι. Hesych. Iam habes hyperbolen delirante poëta dignissimam: non errabis, si vel postremum puerorum Troezenis pro deo habueris; tamen inter hos ipsos Empedocles ita excellit, ut rosa inter reliquos flores veris.

Nr. 66. v. 6. [Not. p. 744. l. 4. ab ult. *μηκέτι.* Scr. *μημέτι.*]

Nr. 73. [Not. p. 747. l. 4. corrige *ad litterarum* pro *at.*] V. 5. *ουκισυνιφησον. δίφησον* in his latere, non est absimile. Praeceden-

tes autem syllabae sic fortasse refingendae: *ὂν κῖεν οὖν δίφησον*, i. e. *πρὸς ὅν.*

Nr. 74. v. 1. Lectioni *τὸ γὰρ πλέον ἐν πυρὶ παίδων Κεῖμαι* . . . patrocinatur quodammodo *Gregor. Naz.* Carm. VII. 27. p. 76. A. *βαιὸν ἔτ' ἐν μερόπεσσι, τὸ δὲ πλέον εἰν 'Αΐδαο.*

Nr. 81. v. 3. *ψυχρὸν ὕδωρ νίψαι. Boissonade* V. cl. in Not. ad Eunap. p. 215. conjecit, *ψυχρὸν ὕδωρ διψῶ.* Idem, tamquam *Guyeti*, notatum in Ap. Pauw.

Nr. 84. v. 4. *παιδὸς ἀπεστίπτει.* Languent conjecturae in notis exhibitae. Dignior Gadareno fuerit lectio, quae et a Cod. scriptura proxime abest:

φλόγα δ' οἷα προφαίνων
παιδὸς ἀπέσσυτ' ἐμοὶ κάλλος ἐραστὸν ἰδεῖν.

Nr. 95. v. 3. *ἄντιος ἤδη.* Fortasse scribendum: *ὁ δὲ γλυκὺς ἄντ' ἰσίδοι σε.* Paulo post Nr. 122. *'Αρισταγόρην εἰσιδοῦσαι ἀντίον.*

Nr. 102. v. 3. *κεχρημένος. κεχαρημένος Bentleii* probat *Blomfield.* Idem in Addendis p. 399. v. 4. pro *τῇ* reponendum censet *τῇ*; illud *τῇ* a Criticis Homericis excogitatum meram barbariem esse affirmans.

Nr. 105. v. 2. *ἐξ οἴκων ὕψου.* Requiritur verbum, ut *τραυλίζειν, ψελλίζειν.*

Nr. 118. v. 6. „Bentleii lectionem unice veram puto. Limini enim osculum dedisse, non esset idonea offensionis caussa. Horat. Carm. II. 12. 25. *Dum flagrantia detorquet ad oscula Cervicem.*" *Blomfield.*

Nr. 126. v. 1. *ἀλύων* explices licet etiam *per otium, non habens quod ageret*; quam significationem verbi *ἀλύειν* copiose exposuit *Wyttenbach.* ad *Plutarch.* T. XI. p. 231. s.

Nr. 130. v. 4. *ἀλλ' ἐν ἐμῇ ἴσχετ' Ἔρως κραδίῃ.* Suspecta lectio vel ob vocalium concursum in medio versu, cum poeta scribere posset, *γλύψεν* aut *στίξεν. Amor pueri nomen cordi meo insculpsit.* At vera est, ni fallor, lectio:

ἀλλ' ἐν ἐμῇ σμύχετ' Ἔρως κραδίῃ.

De Amore *Theocrit.* Eid. III. 17. *ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει. Mosch.* Eid. VI. 4. *ἔρως δ' ἐσμύχετ' ἀμοιβᾷ. Agath.* Cap. V. nr. 292. *δάμαλιν, ἧς με περισμύχουσι μεληδόνες. Heliodor.* L. X. 17. p. 415. *πλείονι δὲ αὐτὸς πυρὶ τῷ πάθει τὴν καρδίαν σμυχόμενος.* Fuse hanc vocem illustravit *Hemsterh.* ad *Lucian.* T. II. p. 427. sqq. Similiter *Philodemus* Cap. XI. nr. 41. *καὶ πῦρ ἀπλήστῳ*

τίφετ' ἐνὶ κραδίῃ. Quam lenis sit illa correctio, apparebit lectionem Cod. comparantibus: ἐν ἐμηΐσχετ' ἔρως.

Nr. 134. v. 5. „Quid sit ἀπὸ ῥυσμοῦ, nemo omnium intellexit. Vereor, ut omnia recte se habeant." *Blomfield.*

Nr. 135. v. 2. ἤτασεν. ἐβασάνισεν. *Hesych.* ubi laudatur conjectura *Guyeti* (*Salmasii* potius) ἤτασαν αἱ πολλαὶ N. προπόσεις.

Nr. 138. v. 4. ἔσθ' ὅτε τοῖς καλοῖς. Malim, τοῖσι καλοῖς.

Nr. 140. v. 4. In marg. scribe: πᾶς δ' ἐν ἐμοὶ Ζεύς. P. deleto Ζεὺς in proxima linea, in quam hoc vocabulum typothetae culpa aberravit. *Blomfield* dedit: ἐν πυρὶ πᾶς δ' ἐπ' ἐμοὶ Ζεὺς ἐκεραυνοβόλει.

Nr. 143. v. 12. Verborum vestigia si spectas, nihil fuerit lenius, quam corrigi: Ἑρμῇ τοξευθεὶς ἐξέσπασε πικρὸν ἔφηβος Κῆλον. Certe ad πικρὸν substantivum desideratur. Κῆλον λέγεται τὸ ξύλινον βέλος. Etym. M. p. 463. 45. ed. Lips. Sed vel sic argumentum epigrammatis obscurum.

Nr. 149. v. 1. περίφευγε. περίψυχε conjecit cl. *Boissonade* ad *Eunapium* p. 145. eo sensu procul dubio, quem illustravit *Berglerus* ad *Alciphr.* L. III. Ep. LIX. p. 422.

Nr. 161. v. 3. ἠδ' ὑπὲρ ὤμων. Si, quod in notis conjeci, sensum offert idoneum, propius tamen ad litterarum vestigia scribes: εὖτε παρ' οἴνῳ. Vid. *Valcken.* ad Callim. Fr. Eleg. p. 15 et p. 262. aut παρ' οἶνον. nam hic quoque casus bene habet, ut apparet ex locis allatis a *Valcken.* ad *Herodot.* p. 188. 49. *Wyttenbach.* ad *Plutarch.* T. XI. p. 354. s.

Nr. 163. v. 2. ὃ μήτ' ἀνθεῖ, μήτε γένοιτ' ἐν ἴσῳ. Haec verba non referri posse videntur ad inaequalitatem quandam auri et smaragdi, sed ad conjunctionem illam, quam Amorem effecisse poëta narrat, cui nihil simile reperiri posse ait, ne auri quidem cum smaragdo consociationem, quamvis illa pulcherrima sit. In hunc sensum corrigi posse videtur: ἃ μήτ' ἀνθεῖ, μήτε γανοῦτ' ἐν ἴσῳ. De verbo γανοῦσθαι vide inprimis *Wyttenbach.* ad *Plutarch.* T. XI. p. 359. ἐν ἴσῳ pro ἴσως dixit *Xenoph.* Anab. I. 8. 11. Cyrop. VII. 1. 4. V. 4. ἐν βιότῳ. Cod. et Ap. Goth. Εὐβιότῳ. Br. ex emendatione *Salmasii.*

Nr. 164. v. 3. Quo saepius hoc distichon lego, eo probabilior fit opinio, quam in notis significavi, ad Ἄλεξις deesse epitheton, respondens epitheto ἁβροκόμης. Etiam ὄντως suspectum ob articulum in Cod. additum. Quare vide, an scribi possit:

οἷα τὸν ἁβροκόμην στέργει Κλεόβουλον Ἄλεξις
ἁβροκομῶν· λῷστον Κύπριδος οἰνόμελι.

ubi certe ultimae syllabae *ωνλωστον* proxime absunt a lectione membr. *οιτωστο*. De verbo *ἁβροκομῶν* cum nemine disputaverim. Nam et *οὐλοκόμον* legi possit, (*Pollux* II. 23. *οὐλοκόμος μέντοι εἴρηται παρ' Ἀλέξιδι καὶ Φερεκράτῃ, οὐλοκέφαλος. οὐλοκίκιννα δὲ Τελεσίλλα εἴρηκε.* Indos *οὐλοκόμους* appellat *Nonn.* Dion. L. XIV. p. 404. 6. Sed non minus recte de formosis dicitur. Od. ψ. 157. *κὰδ δὲ κάρητος Οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας. Callimach.* H. in Del. 302. *οὔλας ἐθείρας Ἕσπερος. Marc. Argent.* Cap. VI. nr. 201. *βόστρυχον ὡραίων οὖλον ἀπὸ πλοκάμων. Achill. Tat.* Lib. I. 4. p. 15. *κόμη ξανθή, τὸ ξανθὸν οὖλον.*) et *ξανθοκόμον*, quod a *ϑνατονον* proxime abest. *ξανθοκόμας* habet *Oppian.* Cyneg. L. III. 24.

Nr. 190. v. 1. *ὁ κάλλει τῷ σῷ νικᾶσθαι κηρὸς ἐπιστάμενος.* Frigida laus pulcritudinis, ceram assequi eam non potuisse. Num scribendum *κιρνᾶσθαι? cera, quae cum pulcritudine tua misceri potuit.*

Nr. 194. v. 5. *ἣν ἐσαθρήσῃς.* Durior accusativi omissio. Fortasse scribendum: *ἄν σφ' ἐσαθρήσῃς.*

Nr. 200. v. 4. Post *χύδην* comma ponendum.

Nr. 236. v. 3. *Boissonade* v. cl. per litteras mihi significavit, se in Notis ad Holstenii epistolas p. 106. de hoc loco sic scripsisse: „Stratonis lectio suspecta est in Ep. 75. ubi eunuchum, qui pueros delicatos nullum in usum habebat, cani in praesepi comparat: *ὄντως ὡς ὁ κύων φάτνῃ ῥόδα, μωρὰ δ' ὑλακτῶν.* Mira sane hic mentio rosarum. Auctores alii, qui hoc proverbio sunt usi, hordeum in praesepi collocant, non rosas; et illud certe tali loco aptius est. Sed et alio incommodo laborat vox *ῥόδα*; nam verbum non habet, a quo pendeat. Conjeci *σφόδρα*, et verba *μωρὰ δὲ* tale quid appositionis postulare videntur. Notandum insuper in verbis *μωρὰ ὑλ.* adludi ad Homeri versum Od. XIV. 29. *ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι.*" Lenis et ingeniosa correctio; an vera, non dixerim. Me quidem non tam *rosae* offendunt, quae cum pulchris illis pueris satis apte componuntur, quam *praesepis* in hoc contextu commemoratio. Fortasse *φάτνῃ* debetur sciolo, cui proverbium *ὡς κύων ἐν φάτνῃ* parum opportune obversabatur. Sed aliud fortasse fuit proverbium *ὡς κύων ῥόδα φυλάττων*, ad quod respiciens *Strato* scribere potuit: *ὡς ὁ κύων, φασίν, ῥόδα*, subaudito verbo; quamquam oratio multo foret lenior, si egeretur: *φρουρῶν ὡς ὁ κύων, φασίν, ῥόδα, μωρὰ δ' ὑλακτῶν....*

Nr. 249. v. 4. χρωτὸς ἀκηροτάτου. Vulgaris usus postularet ἀκηρατωτάτου, ab ἀκήρατος. *Philostr.* Epist. XXXVI. p. 929. ὡς ἐκπεσόντα ἀκηράτου χρωτὸς τῆς σῆς δρόσου. Forma ἀκηρότατος descendit ab ἄκηρος, quod alibi non reperitur; sed ἐπίκηρος extat ap. *Plutarch.* T. VII. p. 71. ed. *Reisk.* Syncopen in hoc vocabulo esse statuit, ut in similibus, *Wyttenbachius* ad *Plutarch.* T. XI. p. 434. quem nec *Stratonis* locus fefellit. Et ad hunc quidem notavit haec: „ἀκηροτάτου pro ἀκηρατωτάτου, ab ἀκήρατος, *incorruptus, immortalis*, sumsit superlativum nominis ἄκηρος, itaque duplici significatione vim acuminis auxit; est enim et *sine cera*, a κηρός, et *incorruptus, immortalis*, a κήρ, *fatum, corruptio*." [Conf. quae notavi in Addend. ad Nackii librum de Choerilis. *G. H. S.*]

Nr. 253. v. 2. καί μ' ὁ καλός. κεἴ μ' ὁ καλὸς scribendum videtur: *etiamsi pulcher ille puer me ebrium et saltantem irrideret.*

Nr. 255. v. 1. ἀκοινώτητε. Scr. ἀκοινώνητε.

Nr. 256. v. 10. ἱμερτοὺς ἀρετῆς κλῶνας ἀπεδρέπετο. In ἀρετῆς nomen pueri latere non dubito; sed illi floris quoque plantaeve nomen additum fuisse debuit, ut in reliquis. Lenitate saltem se commendabit conjectura nostra:

μύρτου δ' Ἀρχιτέλην κλῶνας ἀπεδρέπετο.

ut v. 3. κρίνον ἡδὺ κατέπλεξεν Διόδωρον. et v. 7. χρυσάνθη κρόκον Θήρωνα. Ut autem ἀρχὴ et ἀρετὴ inter se confunduntur (vid. Addit. Anim. in Athen. p. 184.), sic etiam Ἀρχιτέλη facile in ἀρετῇ depravari potuit. Hoc nomen occurrit ap. *Philipp.* Cap. VII. nr. 554. *Athen.* L. VI. p. 232. B. *Lucian.* Scyth. §. 2. T. IV. p. 146. et apud alios.

Ad Caput decimum tertium.

Nr. 1. Poemation ex solis pentametris constans, *Theodori Prodromi*, legitur in Notitia Manuss. Bibl. Nat. Paris. T. VII. p. 257.

Nr. 3. v. 3. χρηστῶν ex *Opsopoei* correctione primus recepit *Stephanus*, quem reliqui sunt secuti. Ex hoc praecipue epigrammate de Hipponactis moribus et animo aliter, ac vulgo fieri solet, statuendum esse existimat *Welckerus* V. cl. qui nuper illius poëtae reliquias collegit, et docto commentario instruxit, p. 6.

Ad Caput decimum quartum.

Quum *Paulssenii* comparatio libri Palatini in fine praecedentis capitis subsistat, illa parte praestantissimi codicis, quae Cap. XIV. usque

ad finem complectitur, Parisiis relicta, varietates lectionis, quas in Notis praetermisi, ex Apogr. nostro enotabo. Nr. 3. v. 3. In Notis perperam excusum *Χάριστος.* P. Pl. pro *Χαρίσιος.* P. Pl. *Χαρίστιος* est ap. *Br.* Illud nomen restituendum est, quod etiam in Cod. Gudiano legitur, et passim occurrit, v. c. ap. *Demosthenem* T. II. p. 1304. 26. p. 1351. 4.

Nr. 6. in marg. cod. ϛ́ χγ. Nr. 7. Item Ζ ιθ. et sic passim problematis numeri solutionis appicti.

Nr. 15. v. 5. *τοῖσδε κατίσχε.* Rectius scripsissem *τοῖσδε*, quam cum *Br.* *τόνδε.* ὅς enim, ad quod pronomen illud refertur, plura complectitur. Vid. Addenda ad Anim. T. III. 3. p. 133.

Nr. 35. v. 1. *ὃ καὶ τέμνει σίδηρος.* Leni mutatione scribendum:

ἀνθρώπου μέλος εἰμί, ὅ κεν τ έ μ ν η σ ι σίδηρος.

aut etiam *ὃ καὶ τέμνῃσι σίδ.* quum saepe sic ponatur conjunctivus post pronomen relativum, particula ἄν non interveniente. De hiatu in tertio pede vid. haec Addenda p. XXVI. s.

Nr. 36. v. 1. *ἴδατα.* Ap. Goth. i. e. *ὕδατα.*

Nr. 48. v. 1. *δὲ ἑκάστῳ.* De hoc genere hiatus vid. *Hermann.* ad Orph. p. 725. *Spitzner* de versu gr. her. p. 119. — V. 3. *αἳ δ'.* Sic membr. *αἱ δ'* verius. V. 5. rectius fortasse scripsissem: *εἰπέ, πόσον μ ὲ ν ἔδωκαν, ὅπως δ' ἴσα πᾶσαι ἔχεσκον.*

Nr. 49. v. 7. *ἀλλ'. ἄλλ'* Ap. G.

Nr. 52. v. 2. Ad ea, quae diximus in notis de loco *Platonis*, facit *Libanius* T. III. p. 282. 17. *μή τοι νομίσῃ τις ἀκούσεσθαι Πηλίου κορυφὰς καὶ Κενταύρου σῶμα διφυές, καὶ τροφέα μισάνθρωπον, καὶ τροφὴν ἐξηγριωμένην.* Quamquam Chiron ab hominum consortio remotus in montium jugis degebat, nemo tamen propterea sapientissimum Achillis aliorumque heroum magistrum hominum humanitatisque osorem appellavit. Quare hoc quoque loco *μιξάνθρωπον* videtur legendum. Comparandum simile compositum *μιξόμβροτος*, de Io usurpatum ap. *Aeschylum* Suppl. v. 570. s.

Nr. 53. v. 1. *ὑπ' ἀγκοίνῃσι μιγεῖσα.* Hanc lectionem tueri videtur *Homer.* Od. λ. 268. *ἥ ῥ' Ἡρακλέα ... γείνατ' ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα.* cui simile Hesiodeum ap. *Pausan.* L. IX. 11. 3. *Θηρὼ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοίνῃσι πεσοῦσα Γείνατο Χείρωνος κρατερὸν μένος.* Nec fortasse repetitio ejusdem vocabuli nos offendere debet.

Nr. 58. v. 3. *ὑπέραυλον.* Ap. G. — Nr. 59. v. 1. *υἷας.* Ibid.

Nr. 60. v. 1. In Notis marg. scr. *μὲν τετέκεν.* Accentus sedes, et

lectio edit. Stephan. efficit, ut legendum suspicer: ὕλη μέν με τέκεν, καινούργησεν δὲ σίδηρος. quod temporum rationi magis consentaneum est.

Nr. 66. v. 7. δύςξενετὸν Ap. Goth. V. 11. ζῶντί τε καὶ φθιμένῳ. Ibid. καὶ ζῶν καὶ φθίμενος. Pseudo-Plutarch.

Nr. 67. v. 3. Transpositis verbis etiam χείρεσι servari posset, χείρεσί σου παιδὸς λείψειν φάος. Sed lenior mutatio, qua in textu sum usus. De χερσὶ et χείρεσσι confusis dixi in Not. p. 13.

Nr. 71. v. 1. ἁγνὸς εἰς τέμενος. Fortasse ἀγνής, quam formam apud poëtas reperiri testatur *Stephanus*. Exempla vellem adjecisset.

Nr. 73. v. 4. In notis corrige: οἱ τὸ μεσοηγύ. P. pro μεσηγύ. V. 8. non δυωδεκαταῖοι legitur in membr., sed, quod Apographum nostrum iterum consulens intellexi, δυωκαιδεκαταῖοι.

Nr. 75. v. 3. εἰπέ. Si haec quoque verba diriguntur ad Iovis Neptunique internuntium, jubetur ille, mari ter percusso, Iovis mandata reddere, fere ut terram manibus caedunt, qui se ab inferis volunt exaudiri. Tum vero καὶ πείσεαι non habet locum, sed εἰ πείσεται legendum.

Nr. 93. v. 6. ξύλινον. In Ap. nostro scriptum ξυλινον, quod foret ξύηνον.

Nr. 97. v. 2. Εὐβοΐης. Sic editt. Herodoti. Εὐβοίης. Ap. Goth.

Nr. 102. In lemmate ante βασιλεῖ adde τῷ.

Nr. 103. v. 3. In marg. corr. ῥύσαιτάν με.

Nr. 106. v. 4. εὑρήσεις ἐπίῤῥημα. Aliud agens scripsi, metrum bene habiturum, si legeretur, βραχύ τι ῥῆμα. quod locum haberet, si scriberetur, καὶ βραχὺ ῥῆμα. Sed nihil horum probabile. Scribendum potius:

ἢν δὲ τὸ λοῖσθον
αἴρῃς, εὑρήσεις εἰςέτι ῥῆμα τόπου.

[Not. p. 808. l. 13. *correxit*. Scr. *correxi*.]

Nr. 113. Lemma, quod dedimus, oraculo in Cod. superscriptum est. In margine legitur aliud: χρησμὸς δοθεὶς ἀρχιλόχῳ. (Cod.: χρηα δο ἀρχιλοχ with μ, θ, ω superscript.)

Nr. 114. v. 2. In comment. νέ κεν. In Apogr. hae syllabae junctae.

Nr. 116. v. 7. γλαύκης. Pal.

Nr. 118. v. 6. ἤλυθεν. typothetae error pro ἤλυθον.

Nr. 123. v. 10. Λάος. In membr. δάος esse videtur, ut v. 11. συνέ τῇ. Ibid. τιμιος est in Apogr. et procul dubio etiam in membr.

Recte *Brunckius* edidit *Τίβιος*, quod servi nomen. *Lucian.* Tim. §. 22. T. I. p. 92. ἀντὶ τοῦ τέως Πυῤῥίου, ἢ Δρόμωνος, ἢ Τιβίου, Μεγακλῆς ἢ Μεγάβυζος ἢ Πρώταρχος μετονομασθείς. ubi vid. *Solan.* et *Hemsterhusium.* Ap. *Theophrastum* Char. IX. (XVI. ed. *Schn.*) vulgo εἰσαγοῦ Τίμει. *Τίβιε* scripsit *Schneiderus* cum *Salmasio*, repugnante tamen *Hottingero* in versione vernacula p. 388.

Nr. 124. v. 9. εἴκοσ' ἔτεσσι. Sic *Huschke.* εἴκοσι ἔτεσσι Ap. Goth. In praecedente versu pro ἐπάλλιστα δάκρυα χεύσας, suspicari possis, ἐπ' ἄλληκτον δάκρυ χεύσας. *Callimach.* H. in Dian. v. 148. θεοὶ δ' ἐπὶ πάντες ἐκείνῳ Ἄλληκτον γελόωσι.

Nr. 126. v. 8. τοῦδε καὶ ἡ κρυεροῦ μέτρον ἑλὼν βιότου. Leniorem hujus loci, quam in notis desiderabam, correctionem mihi reperisse videor, scribens:

αἴ, αἴ, τηλύγετον δειλὸν τέκος, ἥμισυ πατρὸς
τοῦδ' ἑκάτης δυεροῦ μέτρον ἑλὼν βιότου.

combustus, i. e. *sepultus es, quum dimidiam partem aerumnosae patris vitae peregisses.*

Nr. 127. v. 4. ἔζησεν λοιπὰ τρεῖς καὶ δέκα. Male sic *Br.* quem sequi non debebam. Restituenda membr. lectio, conjunctis tantum syllabis: λοιπὰ τρισκαίδεκα. Ellipsin nominis ἔτη illustrant exempla ap. *L. Bos* p. 162.

Nr. 134. v. 3. ἤματι Ap. G. et in sqq. quoque passim adspiratur.

Nr. 137. v. 3. δαιτυμόνας, οἷσιν θεὸς δαιτός τε τάφου τε Τόνδ' ἔπορεν χῶρον. Elegantior foret lectio, si scriberetur: θεὸς οἷσιν ὁ μοῦ δαιτός τε τάφου τε... Fortasse tamen acquiescendum in correctione, quam in notis expromsimus.

Nr. 138. v. 2. In Κλεῖτ' fortasse latet Κλεῖς. Hoc nomen, sed per diaeresin solutum, legitur apud *Hephaestionem* p. 95. ed. *Gaisf.* Κλεῒς ἀγαπατά. Haec si probabilis conjectura, legendum, Κλεϊδὶ (an Κλεῒδι?) πόρεν τὸ τρίτον.

Nr. 140. v. 1. ἦ ῥά τοι ἦρα τάδ' εὔαδεν. An ἔργα τάδ' legendum?

Nr. 146. v. 2. λαβὼν σου Ap. G. recte.

Ad Caput decimum quintum.

Nr. 2. v. 4. In Ap. Goth. scriptum; παλινορσον ἰόν. Ib. εἴρατο.

Nr. 7. v. 5. Corrige in marg. εἰὼ (η supra) P.

Nr. 8. v. 1. *οὐδὲ θανόντων Μνήμονες ἀλλήλων ἴσχον ἀποικεσίην.* *μνήμονες* in hoc contextu non solum molestum, sed vix ferendum. Scribendum videtur, *λήσμονες ἀλλήλων.*

Nr. 9. v. 8. In membr. esse videtur, *τριτάτ... γενέθλ* i. e. *τριτάτην γενέθλην.*

Nr. 11. v. 7. *Νιρεύς.* Corrige *Νηρεύς.* V. 8. *ἰῶν.* Ap. G.

Nr. 13. v. 4. *κλεῖσμος.* Ap. G. — *φορέειν.* Verior nunc videtur *Reiskii* correctio, *φορέων.* Lacunam in v. 2. sic licet expleas: *εἰ δέ γε Μούσης Νῆϊς, δακτύλῳ ἀκροτάτῳ ἀπεγεύσαο μοῦνον.* ex Cap. IX. nr. 191. *εἰ δὲ Νῆϊς ἔφυς Μουσέων, χερσὶ βάρος φορέεις.* Ib. nr. 538. *εἰ δέ γε πάμπαν Νῆϊς ἔφυς Μουσέων, ῥίψον ἃ μὴ νοέῃς.*

Nr. 18. v. 1. Post *γενέσθαι* comma delendum.

Nr. 20. v. 2. *τὸν βίον.* prava lectio. Restitue *τὸν χρόνον,* ut est in Palat. et ap. *Reiskium.* Illud calami errori debetur.

Nr. 21. v. 14. *στῆτας.* Ap. Goth.

[Not. p. 823. l. 5. corrige *κερι.* ubi *κ* scriptum pro N.]

Nr. 28. v. 11. *ὁ καὶ Μαρίης καὶ ἀθανάτου πατρὸς υἱός.* Fortasse, *Μαρίης τε καί.*

[Not. p. 827. l. 7. ab ult. *χρύσας.* Scr. *χρυσᾶς* Pal.]

[Not. p. 827. l. penult. *ματροῤῥιπνος.* Scr. *ματροριπνος.*]

[Not. p. 831. l. 1. post *translata est.* insere: Omnem varietatem lectionis in Anacreontis Odariis ex Cod. Palat. diligenter enotavit cl. *Levesque* in Notit. Manuscr. Bibl. Paris. T. VIII. p. 468. sqq.]

Nr. 29. v. 5. *ἠελίοιο.* Ap. G. et iterum Nr. 30. v. 2.

Nr. 33. v. 13. *εἰ δ' οὖν. εἰ δ' οὐ* conjeci, idque in notis adstruxi. Verum vide, an necessaria sit correctio. Sequioribus certe temporibus etiam particulis *εἰ δ' οὖν* negandi vis videtur esse tributa. Sic certe *Theodor. Hyrtac.* Epist. VIII. (*Notices des Manuscr. de la Bibl. Nat.* T. V. p. 731.) *εἰ μὲν οὖν μεταβάλοιεν, εἰ δ' οὖν, ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν εἰδείην, αὐτὸς δ' ἂν εἰδείης.* Id. Ep. XLII. (Ibid. T. VI. p. 11.) *λόγος ἐπηγγελμένος, ἣν μὲν καὶ πρὸς ἔργον ἐκβαίη, βέβαιος ἂν εἴη λόγος... εἰ δ' οὖν, ἐνύπνιον, μᾶλλον δὲ σκιᾶς ὄναρ.* Ep. LX. Ibid. p. 25. *ἢν οὖν ἐνδιδῷς, γράμμασιν ἱεροῖς γνώρισον· καὶ δῆτα, τὸ τῆς παροιμίας, καὶ χωλὸν ὄψει πρὸς δρόμον. Εἰ δ' οὖν, κατὰ χώραν μενῶ.* Cf. Ib. Ep. LXXIV. p. 27. Ep. LXXVI. p. 28. Ep. LXXXIV. p. 35.

Nr. 34. v. 3. *πένησιν.* Ap. Goth. V. 9. *φιλοπτωχίης.* Ibid.

Nr. 37. v. 5. *Κομητᾶς.* Exemplis de correpta terminatione *ας* in notis ad h. l. allatis adde *Gregor. Naz.* Carm. XLIII. 1. Tom. II.

p. 103. παροιμίων δὲ Λουκᾶς ἐμνήσθη τόσων. V. 3. ἀριπρεπίας τε esse videtur in Pal.

Nr. 40. v. 29. In marg. post τάχιστ' dele *P*. V. 57. νίος ἐῆος. In Ap. nostro est ἐῆος. Sed verius videtur, quod in textu dedi, ἑῆος. Inter duas has lectiones librarii fere ubique fluctuant. Vid. Heyn. ad Il. α. T. IV. p. 102. s.

Ad Caput decimum sextum.

Nr. 19. v. 1. εἰρήνη πάντεσσιν. Facit huc inprimis *Io. Chrysost.* Homil. III. in Epist. ad Coloss. p. 107. ὅταν εἰσέλθῃ ὁ τῆς ἐκκλησίας προεστώς, εὐθέως λέγει, Εἰρήνη πᾶσιν· ὅταν ὁμιλῇ· Εἰρήνη πᾶσιν· ὅταν εὐλογῇ· Εἰρήνη πᾶσιν· ὅταν ἀσπάζεσθαι κελεύῃ· Εἰρήνη πᾶσιν.

[Not. p. 847. l. 9. Corrige τῶ. *Br.* pro τῷ.]

[Not. p. 848. l. 5. ἀχρεῖος. *Br.* Corrige ἀχρείως. In Schol. Wechel. ἀχρεῖος.]

Nr. 68. v. 8. κοιλὰς adjective occurrit ap. *Tryphiodor.* v. 194. θῆρες ἐρωήσαντες ὑπὸ πτύχα κοιλάδος εὐνῆς. *Nonn.* Dion. Lib. XII. p. 348. 2. κοιλάδι πέτρῃ.

Nr. 92. v. 8. ὄγδοον ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον. Valde molesta est particula adversativa in hac sede; nec dubito, scribendum esse:

ὄγδοον ἐκ Κρήτηθε.

pleonasmo perquam crebro. De forma Κρήτηθε autem ne dubites pro Κρήτηθεν, sic infra nr. 185. ἀμφότεροι Θήβηθε. *Callimach.* H. in Del. v. 197. σὺ δ' Εὐβοίηθε κατῄεις. Ib. v. 284. ἃ Δωδώνηθε Πελασγοὶ.. πρώτιστα δέχονται. *Apollon. Rhod.* L. I. v. 209. ἦμος ἔβη Πυθῶθε θεοπροπίας ἐρεείνων. *Nicander* ap. *Athen.* L. XV. p. 683. A. ἄνθη Ἰαονίηθε. ut *Casaubonus* correxit, accinente Cod. Veneto. Ib. p. 683. B. πρῶτα μὲν Ὠδονίηθε. Κύπροθε et Ἀθήνηθε affert *Bastius* ad *Gregor. Cor.* p. 166. Facit huc etiam ἔκτοσθε et προτέρωθε, quae apud poetas obvia commemorat *Etymol. M.* p. 349. 48. ed. Lips.

Nr. 95. v. 4. ὑπὲρ ζωᾶς καὶ βιοτᾶς σφετέρας. Haec tautologia quum ferri nequeat, vide an *Damagetas* scripserit:

ὑπὲρ ῥώμας καὶ βιοτᾶς.

certamen erat roboris, in quo de vita agebatur. Xenophanes ap. *Athen.*

L. X. p. 414. B. οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτᾶτι ποδῶν, τόπερ ἐστὶ πρότιμον Ῥώμης, ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει.

Nr. 111. v. 1. καὶ τὸν ἀπὸ Τρηχῖνος ἰδὼν πολυώδυνον ἥρω .... ἔγραψε Παῤῥάσιος. Hunc quoque versum occupat vitium, de quo diximus p. 861 et 869. Scribendum enim: ἴδ' ὡς πολυώδυνον ἥρω .... ἔγραψε. Initio versus καὶ refertur fortasse ad alia Glauci epigrammata in artis opera.

Nr. 127. v. 1. μονοκρήπιδα. De accentu hujusmodi compositorum, quae ex oxytonis femininis orta, communia fiunt, accurate disputantem vide *Spohnium* in Comm. de extrema Odysseae parte p. 191. s.

Nr. 134. v. 5. Rectius fortasse hunc versum sic distinxeris:

οὔ σοι παῖδες ἔτ' εἰσίν· ἀτὰρ τί τόδ'; ἄλλο τι λεύσσω.

Certe in Brunckiana lectione et distinctione verba τί λεύσσω; colon efficiunt cum praecedentibus comparatum nimis breve et jejunum.

Nr. 139. v. 5. σῶν γὰρ ἀμέτρων Ζήλων, εἰς ἃ θέμις, καὶ γραφὶς αἰσθάνεται. Conjectura, quam in marg. posui, id, quod sensus requirere videtur, indicat; a vulgata autem longius abest. Hac ex parte probabilius, poëtam scripsisse:

ζήλων, οἷς θύεις, καὶ γραφὶς αἰσθάνεται.

Oppian. Hal. IV. 174. οἴστρῳ τε ζήλῳ τε, βαρύφρονι δαίμονι, θύων. *Apoll. Rh.* III. 755. πυκνὰ δέ οἱ κραδίη στηθέων ἔντοσθεν ἔθυεν.

Nr. 150. v. 4. σώφρονι κρύπτε πέπλῳ. Sensui satisfacit, quod conjeci, κρύπτε πόνῳ. Sed quum in sequentibus tota res tamquam praesens ob oculos ponatur, vulgatum κρύπτε molestum est. Huic incommodo medeberis legens:

σώφρονι ΚΡΥΠΤΕΙ ̓ΟΤΛΩι.

quod quam facile depravari potuerit in ΚΡΥΠΤΕ ΠΕΠΛΩι, in oculos incurrit. Ὀτλεῖν pro πονεῖν, μοχθεῖν est Cap. V. nr. 226. v. 6. ἔνδικον ὀτλήσοντες ἀεὶ πόνον. *Callimach.* Fragm. CCLXXIV. κενεὸν πόνον ὀτλήσαντες. ὄτλον ipsum est pro πόνῳ ap. *Aeschyl.* VII c. Theb. v. 16.

Nr. 151. ἀλλὰ βίας φεύγουσα Ἰαρβαίων ὑμεναίων. Nisi negligentiae tribuendus est hiatus, corrigendum dixerim: βίας φεύγουσ' ἀπ' Ἰαρβαίων ὑμ. in quibus periphrasis est apud poetas crebro obvia. Vid. Not. p. 42.

[Not. p. 859. l. 4. pro: *Prior quidem* lege: *Priorem.*]

Nr. 176. v. 1. Si recte distinxit Br., scribendum praeterea:

καὶ Κύπρις Σπάρτας· οὐ δ' ἄστεσιν οἷά τ' ἐν ἄλλοις...

quod monui in Animadverss. T. III. P. 2. p. 455.

Nr. 228. v. 1. ὑπὸ τὰν πέτραν. Per se haec lectio non habet, quod offendat; immo egregie eam tuearis loco *Hesiodi* Ἔ. καὶ Ἡ. 586. de calida aestate agentis: ἀλλὰ τόδ' ἤδη Εἴη πετραίη τε σκιὴ καὶ βίβλινος οἶνος .... ἐπὶ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον, Ἐν σκιῇ ἑζόμενον .. ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπον, Κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀποῤῥύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος. Etiam *Theocrit.* Eid. VIII. 55. ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ᾄσομαι. Sed proximus in epigrammate nostro versus magis favere videtur conjecturae nostrae, ὑπὸ τὰν πτελέαν. *Cyrus* Cap. IX. nr. 136. ὑπὸ πτελέῃσι καθήμενος, ἢ ὑπὸ πέτρῃ Συρίσδων.

Nr. 233. v. 8. In loco *Aristophanis* Acharn. v. 181. quem in notis excitavimus, Μαραθωνομάχοι legit etiam *Io. Laurentius* de Magistr. Rom. I. 10. p. 24.

Nr. 241. v. 3. Delenda in margine conjectura ἐφθέγξατο.

[Not. p. 869. l. ult. *ad nr.* 250. lege, 180.]

Nr. 251. v. 1. πτανῷ πτανὸν Ἔρωτα τὸν ἀντίον ἔπλασ' Ἔρωτι. Valde suspicor, scriptum fuisse olim: Ἔρωτα κατ' ἀντίον ἔπλ. Ἔρωτι.

Nr. 265. v. 1. ἐσθλοῖσι. Remansit hoc ex textu Brunckiano. Addenda littera paragogica cum Planude.

Nr. 266. v. 6. Si in ἀνδρόσιν autepenultima producatur litterae sibilantis beneficio, quae interdum pronuntiando duplicatur, (vid. *Spitzner* de Versu gr. her. p. 80. s.) legi possit, una littera inserta: ὥστε τις ἔμψυχόν σ' ἀνδρόσσιν ἄνυσε τέχνα.

Nr. 298. v. 1. μάρναντο σοφὴν διὰ ῥίζαν Ὁμήρου. In Dialogo *Theodori Prodromi* ex Vatic. Cod. edito in Notit. Mss. Bibl. Paris. T. VIII. p. 134. μάρνανθ' ἱερὴν διὰ ῥίζαν ἐμεῖο.

Nr. 299. v. 5. Ut h. l. ἤ ῥα mutavimus in ἦρα, sic in Fragm. *Callimachi* XLI. *Valckenarius*, quem vide in Epist. ad Ernest. nr. XVI. pag. 49.

Nr. 308. v. 1. τοῖς. Schol. Wechel. p. 507. etiam ταῖς legi monet. V. 7. ἀγλαΐζεται pro ἀθροΐζεται. Idem.

Nr. 320. v. 3. φασὶν ἅμα πᾶσαι. Num ὁμῇ?

Nr. 334. v. 2. post καθελεῖ pone colon.

Ad Caput decimum septimum.

Nr. 6. v. 3. τοῖον ἐλαφρίζοντι τεῷ ἐγκάτθετο κώλῳ. Sic *Homer.* Il. ξ. 219. τοῦτον ἱμάντα τεῷ ἐγκάτθεο κόλπῳ. Hymn. in Cer. v. 285.

παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ. Etiam in Inscr. Triopea, in qua hiatus studiose cumulati, v. 31. *νηῷ ἐγκατέθηκε.* Alius fortasse praetulisset, *τεῷ ἐνικάτθετο κόλπῳ.* Nihil certe frequentius hujusmodi hiatibus longae syllabae et praepositionis *ἐνί.* Cap. VI. nr. 228. *ὅδε που βαθέῃ ἐνὶ ποίῃ.* Cap. VII. 1. *Ἴῳ ἔνι παῖδες.* Cap. IX. nr. 207. *τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ.* plane ut apud *Hesiodum* *Ἔ. καὶ Ἡ.* 27. et 625. *πάντα τεῷ ἐνικάτθεο οἴκῳ.* ubi Cod. Gothan. et alii nonnulli *ἐγκάτθεο.* In Append. nr. 278. *θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.* *Callimach.* H. in Apoll. v. 78. *ᾗ ἔνι πολλοί.* Id. H. in Dian. 138. *τῇ ἔνι μὲν Λητοῦς γάμος ἔσσεται.* Ib. v. 170. *νύμφαι σε χορῷ ἔνι κυκλώσονται.* H. in Cerer. v. 55. *ᾧ ἔνι δαῖτας.* Ib. v. 92. *ὡς ἠελίῳ ἔνι πλαγγών.* Poeta ap. *Athen.* L. III. p. 73. E. *ὡς δ' ὅτ' ἀέξηται σικυὸς δροσερῷ ἐνὶ χώρῳ.* *Theocrit.* Eid. XIV. 49. *ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.* Id. Eid. XVII. 106. *δόμῳ ἔνι πίονι.* *Apollon. Rh.* Lib. I. 45. 83. 94. 215. II. 131. 282. 977. 1207. IV. 1479. 1485. 1502.

Nr. 14. v. 2. In *μυελὸς Homerus* primam produxit, alii eandem corripere non dubitarunt. *Nicander* Ther. 101. *ἐν μὲν γὰρ μυελοῖο νεοσφαγέος ἐλάφοιο.* *Theocrit.* Eid. XXVIII. 18. *νάσω Τρινακρίας μυελόν.* *Aeschyl.* Agam. v. 76. in anapaestis: *ὅτε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων.* *Soph.* Trach. v. 784. *κομμοῖς δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσου Κρατός.* *Eurip.* Hipp. v. 254. in anapaestis: *καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχᾶς.*

Nr. 32. v. 5. In lectione Cod. Veneti, *λιθούμεθ' ἅπαντα πάλαι που,* vide an lateat: *λιθούμεθα τετράπαλαί που.* ut in ep. *Callimachi* Cap. VII. nr. 80. *ἀλλὰ σὺ μέν που, Ξεῖν' Ἁλικαρνησεῦ, τετράπαλαι σποδιή.* nisi ille scripsit, quod a membr. vestigiis etiam propius abest, *λιθούμεθα πεντάπαλαί που.* Hoc enim compositum, licet alibi non occurrat, non minus tamen genuinum, quam *τρίπαλαι, τετράπαλαι, δεκάπαλαι* ap. *Aristoph.* Eqq. v. 1153. s. *Lucian.* Lexiphan. §. 2. T. V. p. 177.

Nr. 37. Post hoc epigramma inserere poteram epigrammata nonnulla *Theodori Prodromi,* ex Vatic. Cod. edita in Notitia Manuscr. T. VIII. p. 163. 183. sqq. 212. verum non tanti videbatur, pessimos mali poetae versus hoc loco repetitos legi.

Nr. 41. v. 6. Iis, quae in notis dixi de participiis et adjectivis, ad remotius interdum nomen referendis, adde *Hesiod.* *Ἔ. καὶ Ἡ.* v. 402. *οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα, Κτητήν, οὐ γαμετήν, ἥτις καὶ βουσὶν ἕποιτο.*

Nr. 45. v. 6. *ποσσί νιν ὧετ' ἔργῳ. Blomfield* corrigendum existimabat: *ποσσὶν ἐμοῖς τὤργῳ τοὔνομα συμφέρεται.*

Nr. 46. v. 3. *Ὁμήρειον* etiam *Schol.* in *Dion. Thr.* ap. *Villois.* in Anecdot. Gr. T. II. p. 172. Alii *Ὁμήρου νῦν δὲ καλεῦμαι.*

Nr. 51. v. 14. *Ἅρπυιαι κλωθῶες.* eaedem, quae *κλῶθες*, de qua voce egregie disputavit *Huschke* in Comment. de Inscr. Vasculi Locris inventi p. 17. *Heraclito* eam restituens, ap. *Plutarch.* T. II. p. 370. D.

Nr. 93. v. 4. *οὔτις οἱ ἀνθρώπων.* Quod margini allevimus, defendi potest, quum *οἱ* haud raro in arsi ante vocalem producatur. Sed aut *Hermanni* correctio admittenda, aut scribendum, quod longe facillimum: *οὔτις οἱ μερόπων.* Sic paulo post nr. 104. *ἀθάνατος μερόπων οὐδεὶς ἔφυ.* Obiter notanda vox *μεροπεύς*, unde *μεροπῆος* ap. *Eudoc.* in Martyr. S. Cypr. v. 119. et *μεροπήων* Ib. 115. in *Bandini* Catal. Mss. Gr. p. 235.

Post Nr. 103. inseri potest Inscriptio, ex Graecia in Britanniam delata, quam edidit V. cl. *E. Q. Visconti* in Monumenti Gabini della Villa Pinciana. 1797. p. 151. Insculpta ea basi statuae puellae, quae Dianae sacerdos fuerat:

Ἁζομένη κούρην Λητωΐδα ἰοχέαιραν,
Ἄρτεμιν Ὀρθωσίην, πόλεως περὶ τείχεα πάντα
εἰμ' ἱερῆς ἐγὼ Ἀσκληπιάς· ἐκ δὲ τοκήων,
πατρὸς Εὐκτιμένου Ἀσκληπιάδαο γενέσθην,
ματρὸς σεμνοτάτης Νικηφόριδος, γένος ἐσθλόν,
οἵ δ' εὖ γεινάμενοι μ' ἔδοσαν ἱερῆΐδα τῇδε θεαίνῃ,
βουλῆς καὶ δήμου ψηφισαμένης περ' ἐμεῖο.

Mali versificatoris opus. V. 1. *Ὀρθωσία, ἐπώνυμον Ἀρτέμιδος. Hesych.* V. 4. in marmore esse videtur *ΠΑΤΡΟϹ ϹΥΚΤΙΜΕΝΟΥ*. *Εὐκτιμένου* exhibuit cl. editor. V. 6. versus heptameter, perperam addita voce *θεαίνῃ*. Haud pauca sunt in Inscriptionibus exempla hujusmodi interpolationum, metrum corrumpentium, quae nec a poëtis profectae videntur, nec a quadratariis, sed ab iis, qui illas inscriptiones faciendas curaverant, perspicuitatis plerumque causa. V. 7. Scr. *ψηφισσαμένης.* Ad *περ* addidi apostrophum: *περὶ ἐμοῦ.* Vid. *Boekh.* ad *Pindar.* p. 376.

Nr. 112. Hoc distichon excitat *Scholiast.* Anth. Wech. p. 5. ubi *δίσκων τε β. καὶ κόντου ἐρωή.* et iterum p. 184. ubi nihil varietatis, nisi quod *ποδὸς* ibi legitur pro *ποδῶν.*

Nr. 119. „Legitur hoc epigr. in ara quadrangulari, in qua praefericulum et patera, Apollo cum quatuor Musis et lucus laurorum. In

Zoegae Apographo v. 5. *αθανατον και αγηραον.* V. 6. *αμυμνισιν σελιδ.* V. 11. *ειητηρ.*" *Welcker.* in not. msst.

Nr. 128. *κατὰ ἄστυ.* Excusationem habet hic hiatus ab usu homerico, de quo vid. *Spitzner.* de versu gr. homer. p. 115. s.

Nr. 130. v. 1. restituendum *ἀγακλύτου*, quod in marmore legi *Welckerus* me docuit. Ibid. v. 3. *ειγενιαν σοφιαισι.* Subscripta verba: *ο κεινησας τον βωμον Η αλλον των εκ του ταφου Αποδωσει δημωι ρωμαιων Δηναρια πεντακοσια.*

Nr. 133. v. 1. post *πάντα* comma ponendum. Intelliguntur agri Herodis, in quibus ipse sepultus erat.

[Not. p. 923. l. penult. *στυγιῇ παιδός.* lege *στυγνῇ*, ut recte excusum in margine T. II. p. 804.]

Post Nr. 135. inseri potest Inscriptio a *Sestinio* edita in libro, cui titulus: *Descrizione del Museo del Prencipe di Biscari, nuova edizione.* 1787. p. 6. cujus libri notitiam debeo *Welckero* v. cl. Repertus est lapis anno 1771, prope Monasterium Ordinis S. Benedicti in Catania, eumque princeps cum tabulis aere incisis edere constituerat; quod consilium exitum habuisse non videtur. Inscriptio sic habet:

ΒΑΙΟΝ ΕΜΕ ΝΥΜΦΑΙΣ ΕΡΙΟΝ ΚΑΜ........
ΟΥ ΓΑΡ ΜΟΙ ΣΘΕΝΑΡΗΝ ΧΕΙΡ ΕΠΕ.......
ΑΜ ΕΝΕ ΜΟΙ ΚΑΜΑΤΩΝ ΕΥΡΕΝ ΤΕΛ .....
ΑΓΧΟΘΙ ΛΑΙΝΕ ΗΣ ΑΥΛΑΚΟΣ ΥΔΡΟ .....
ΤΗΝ ΑΥΤΟΣ ΠΟΙΗΣΕΝ ΕΣ ΗΕΡΑ ΠΟΜ ....
ΝΑΜΑ ΦΕΡΕΙΝ ΚΑΘΑΡΟΝ ΕΝΝΑΕΤΑΙ ....
ΕΝΝΟΙΟΥ.

Haec *Welckerus* in hunc fere modum legi posse existimabat:

Βαιὸν ἐμὲ Νύμφαις ἔργον κάμ[νειν θέμις ἐστίν·]
οὐ γάρ μοι σθεναρὴν χεῖρ᾽ ἐπέ[δωκε θεός·]
ἀλλ᾽ ἐν ἐμοὶ καμάτων εὗρεν τέλος [ἀγλαὸν ὕδωρ],
ἀγχόθι λαϊνέης αὔλακος ὑδροχόην,
τὴν αὐτὸς ποίησεν ἐς ἠέρ᾽ [Ἀπολλωνίσκος]
νᾶμα φέρειν καθαρὸν ἐνναέται[ς πόλεος].

hac nota addita: „In postica ejusdem lapidis parte incisa est Inscriptio latina, quam Sestini, lacunis a Musei possessore expletis, ita exhibuit:

TemporVM INjurIA. NYMFEVM
LaBe FOEDATVM. CVIVS. ETIAM. AQVA
Fluens. SVO. MEATV TAMEN. CORRVPTIONE
SordiduM. ITA. FVERAT. POLLVTA. VT. QVANDAM

PerniecieM. AVRIENTIBVS. INFERRE. VIDERETVR
II. VV curA. ET ARSINI V. C. CONSVLARIS P. S.
RestitutVM. ADQVE. VSVI. POPVLI SPLENDIDISSImi
Ad cultuM. REDDITVM. REFORMATVMQVE. EST
CurANTE. FL. AMBROSIO V. P. DD. P. R. I.

Epigramma graecum non ad opus in hac inscriptione designatum pertinere, sed aliunde petitum, nec fortasse statim ab initio, cum illa conjunctum esse videtur ob argumenti qualemcumque similitudinem, quae Consularem istum aut amicum aliquem advertisset. Haud tamen scio, an hac ipsa conjunctione arguatur, talem aliquem sensum, qualem conjecturando inde elicui, in epigrammate fuisse expressum. Homo igitur, cui ob mediocrem fortunam levia tantum munera diis offerre liceret, parvo licet opere, gratum tamen (ἀλλὰ v. 3.) Nymphis praestiterat officium. Ipsius enim opera fons restagnans, et aquaeductu ad profluvium derivandum carens, eoque *corruptione pollutus* (ut est in inscriptione latina) sive *morbo laborans* (quae elegans Graeculi est metaphora v. 3.) restitutus erat, fossula inde ab αὔλακι marmorea, in qua nimirum aqua in nymphaeo scaturiens excipiebatur, ad urbem ducta. Ad v. 2. compara *Xenophontis* ἡ γεωργία πολὺ ἐπιδιδοίη. Quod v. 5. tertia persona poeta utitur pro prima, in eo haud magis offendendum hic, quam in simili personarum mutatione in Epigr. Appendicis nr. 322. p. 859. Si nomen Apolloniscl, minus id Graecis frequentatum, displiceat, cum Jacobsio legatur, ἐς ἠέρα πολλὰ μογήσας, nomen proprium autem subsecutum fuisse statuatur, et ad id ipsum pertinuisse litteras adhuc extantes *ENNOIOT*, infra tria illa disticha in ipso versuum medio positas." Haec vir doctissimus, quibus adjutus aliam mutili epigrammatis restituendi viam tentavi hanc:

Βαιὸν ἐμὲ Νύμφαις ἔργον κάμεν [Ἀμβροσίου φρήν,]
οὐ γάρ μοι σθεναρὴν χεῖρ᾽ ἐπέχειν θέμις ἦν.
ἀλλ᾽ ἐν ἐμοὶ καμάτων εὗρεν τέλος· ἠρίον ὧδε,
ἀγχόθι λαϊνέης αὔλακος ὑδροχόου,
τὴν αὐτὸς ποίησεν ἐς ἠέρα, πολλὰ μογήσας,
νᾶμα φέρειν καθαρὸν ἐνναέταις Κατάνης.

Ille, de quo hoc epigramma narrat, *Ambrosius*, aquae ductum prope Catanam, ut videtur, exstruxit, sed morte impeditus, opus illud non ita, ut animo conceperat, perfecit. Erat hic ultimus laborum ejus, quare monimentum ei (ἠρίον) in illo loco collocatum erat, prope canalem saxeum, quo effecerat, non sine multiplici opera, ut limpida aqua e

terrae visceribus in auram ederetur. Diversa sunt igitur opera, de quibus latina et graeca Inscriptio agit, sed ejusdem tamen hominis cura facta. De formula *πολλὰ μογήσας* dixi in Animadverss. T. I. P. I. p. 389. Similiter *Agathias* Cap. IX. nr. 677. *τεῦξέ με πολλὰ καμὼν Μουσώνιος, οἶκον ἀγητόν*. Caeterum auctor epigrammatis numerorum magis, quam syllabarum mensurae studiosus fuit, quippe qui v. 1. in *ἐμὲ* ultimam produxit, et v. 6. in *καθαρόν*, quod facile vitasset verbis transpositis: *ἐνναέταις Κατάνης νᾶμα φέρειν καθαρόν*.

Nr. 147. v. 4. *γηραὸς* alibi non occurrit, sed *γηραιός*, quod reponendum esse non dubito, media correpta, ut ap. *Tyrtaeum* I. 20. *φεύγετε τοὺς γεραιούς*. *Euripid.* Hec. v. 64. in anapaesticis: *γεραιᾶς χειρός*. Contra in Oracul. Sibyll. L. I. p. 165. *οἱ δέ τ' ἰθεντῆρες ἀγήραιοι ἤματα πάντα*. scribo: *οἱ δέ τε ἰθυντῆρες ἀγήραοι*. ut L. II. p. 274. *οὐ βόες ἰθυντῆρες ἀροτρεύσουσιν ἄρουραν*.

Post nr. 176. inserenda inscriptio, quae legitur in eleganti anaglypho ex marmore in Alexandri honorem, quod inventum prope viam Laurentinam edidit et explicavit Vir illustris, *Ennius Quirinus Visconti*, in *Sanctae Crucis* (*Sainte-Croix*) Examine crit. Historicorum, qui de rebus Alexandri M. tradiderunt, edit. sec. 1804. p. 777. Inscriptio haec est:

ΕΠΤΑΞΑΝ ΒΑΣΙΛΗΕΣ ΕΜΟΝ ΔΟΡΥ ΕΘΝΕΑ ΤΕ ΑΥΤΩΝ
ΟΣΣΑ ΠΕΡΙΞ ΓΑΙΗΣ ΩΚΕΑΝΟΣ ΝΕΜΕΤΑΙ
ΕΙΜΙ Δ ΑΦ ΗΡΑΚΛΕΟΣ ΔΙΟΣ ΕΚΓΟΝΟΣ ΥΙΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΑΙΑΚΙΔΩΝ ΓΕΝΕΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ.

V. 1. Caelator, multum ille epigrammatis auctori ab arte praeferendus, in *τε* litteram elidendam, ut etiam in marmoribus fieri solet, expressit. Jejunus versus exitus. Ad Doricum *ἔπταξαν* pro *ἔπτηξαν* retuleris glossam *Hesychii ἐπτακέναι, κεκρυφέναι*, et *πτάκες, δειλοί, ἐπτηχότες*. Sed memorabilis est dialectorum in duobus his distichis confusio; certe enim post *ἔπταξαν* etiam *γαίας, γενεᾶς* et *ματρὸς* expectari debebat. V. 2. *ὅσσα πέριξ γαίης ὠκεανὸς νέμεται*. Haec verba sic interpretatur cl. editor: *quoscunque Oceanus terram circumfluens alit; νέμεται* pro *νέμει* positum esse statuens, nisi caelator *ὠκεανὸς* perperam dederit pro *ὠκεανόν*, aut *νέμεται* pro *νεμέθει*. Verba auctor sic videtur junxisse: *ὅσσα ὠκεανὸς πέριξ γαίης ὢν* (i. e. *τὴν γῆν περιέχων*) *νέμεται. quaecunque Oceanus terram circumfluens tenet*. A significatione *colendi*, qua *νέμεσθαι* proprie gaudet, pendet altera *possidendi, tenendi, habendi*. *Herodot.* IV. 165. p. 355. 61. *ἡ δὲ μήτηρ Φερετι-*

μη... ἐῆς αὐτῇ τοῦ παιδὸς τὰ γέρεα, ἐν Κυρήνῃ καὶ τἄλλα νεμομένη, καὶ ἐν βουλῇ παρίζουσα. *Thucyd.* II. 15. ξυνῴκισε πάντας, καὶ νεμομένους τὰ αὐτῶν ἑκάστους, ἅπερ καὶ προτοῦ, ἠνάγκασε μιᾷ πόλει ταύτῃ χρῆσθαι. — V. 4. υἱὸς Φιλίππου. Correptio syllabae ος ante consonantem pessimum versificatorem prodit. Editor comparat Od. α. 47. ἄλλος ὅστις. ubi nunc ὅτις legitur; et *Aratum* v. 1002. ἠὲ ἑσπερίη κρώζει πολύφωνος κορώνη. Sed apud hunc quoque mendum sublatum Codd. ope, qui πολύφωνα dederunt.

Post Nr. 181. inseras licet Inscriptionem ex marmore Farnesino editam a v. cl. *E. Q. Visconti* in Monumenti Gabini della Villa Pinciana, 1797. p. 154.

Ἐστὼς διστάζεις, τίς ὕπεστιν τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ;
 ἀνὴρ εὖ ζήσας τρεῖς ἐτέων δεκάδας.
τοὔνομ' Ἀπολλοφάνης, πίστει μέγας, ἠδ' ἔτι δόξῃ,
 ὃς προλέγει θνητοῖς εὐφροσύνης μετέχειν.
τὴν δ' ἐπιτυμβίδιον τούτῳ θῆκεν χάριν, ὃν τρέφε παῖδα.
 τοὔνομα καὶ τέχνην ἦν Διόδωρος ὅδε.

V. 2. *ΑΝΗΡ* est in marmore; ὡνὴρ scripsit cl. editor, sine causa idonea. Vid. *Porson.* ad *Eurip.* Phoen. v. 1617. V. 5. τούτῳ abundat in versu; de quo genere interpolationum supra monui ad Epigr. post Nr. 103. inserendum. Ad v. 6. *Visconti* monuit, solere poëtas graecos ludere in nominibus ex δῶρον compositis; ut *Meleager* in Prooemio v. 41. Vid. in his Addendis notata ad Cap. IX. nr. 615.

Nr. 182. v. 2. εὔιστον mutandum esse negat etiam *Wyttenbachius* ad *Plutarch.* T. XI. p. 155. ubi h. l. sic interpretatur: „εὔιστον est bene notum, celebrem, ut ἄϊστος, ignotus: αἱρεῖν πόθον, capere desiderium, idem est, quod τυγχάνειν τοῦ ἔρωτος, potiri desiderio suo: et sub τὸν δ' ἀνέθηκε audiendum στέφανον vel simile, ex hac in epigrammatibus dedicationem habentibus frequente ellipsi. — Igitur sensus est: Eurydice H. hanc (sc. coronam, vel tale quid) Musis dedicavit, animo consecuta celebratum desiderium, cognitionis literarum."

Nr. 198. v. 2. *ΚΑΙΚ* etiam in *Zoegae* apographo esse, per litteras me docuit *Welckerus.*

Post Nr. 202. inseratur epigr. in Pindarum, ex Cod. Vratislaviensi nuper a *Schneidero* V. cl. editum in *Nicandri* Theriacis p. XVII.

Ἦ μάλα Πρωτομάχα τε καὶ Εὔμητις λιγύφρωνοι
 ἔκλαυσαν πινυταὶ Πινδάρου θυγατέρες,

Ἀργόθεν ἦμος ἵκοντο κομίζουσ' ἔνδαθι κρωσσοῦ

λείψαν' ἀπὸ ξείνης ἀθρόα πυρκαΐης.

V. 1. *λιγύφωνοι* corrigit editor. V. 2. *Πίνδαρον αἱ θύγατρες.*] Idem Notatu dignum, quod auctor epigrammatis Pindarum Argis defunctum et crematum narrat.

Nr. 209. v. 1. *ἥ ποτε κυδιόωσα ξανθαῖς ἐπὶ κρατὸς ἐθείραις.*] Vocabulo, quo metrum corrumpitur, transposito, *Passovius* in not. mss existimabat legendum: *Ἡ ξανθαῖς ποτε κυδιόωσ' ἐπὶ κρ. ἐθ.* quam correctionem lubens amplecterer, nisi *ποτὲ* in talibus proximam plerumque sedem post articulum pronomenve occuparet. Cap. V. nr. 271 *τήν ποτε βακχεύουσαν.* VII. nr. 270. *τούσδε ποτ' ἐκ Σπάρτας.* Ibid nr. 256. *οἵδε ποτ' Αἰγαίοιο.* Ib. nr. 443. *τῶνδέ ποτε στέρνοισι.* Ib nr. 564. *τῇδέ ποτ' ἀκτερέϊστον.* Cap. IX. nr. 602. *ἅ ποτε παρθενικαῖσι.* Append. nr. 8. *τόνδε ποτ' οὐχ ὁσίως.* Sic etiam synonyma *πρίν* et *πάρος.* Cap. V. nr. 274. *τὴν πρὶν ἐνεοφρήγισσεν.* VII. nr. 172. *ὁ πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα.* V. nr. 273. *ἡ πάρος ἀγλαΐῃσι μετάρσιος.* VII. nr. 191. *ἁ πάρος ἀντίφθογγον.* Ib. nr. 593. *τὰν πάρος ἀνθήσασαν.* nr. 723. *ἁ πάρος ἄδμητος.*

[Not. p. 936. l. 24. *concessissem.* lege, *concessisset.*]

Post Nr. 220. inseri potest Inscriptio, inventa in insula Imbro, quam edidit *Åkerblad* in libello, cui titulus: Sopra due laminette di bronzo trovate ne' contorni di Atene. Roma. 1811. p. 22. Quae desiderabantur, editor de suo addidit:

Κήρυκι ἀθανάτων Ἑρμῇ στῆσάμ με ἀγοραίῳ·

σοὶ μέν, ἄναξ, δῶρον, κόσμον δὲ αὐτοῖσι τιθέντες,

δύο κασίγνητοι παῖδες πατρὸς ἐξ Ἀγασίππου,

..ΑΣΙΚΡΑΤΗΣ: ΕΥΩΝΥ: ΑΓΑΣΙΚΛΗΣ: ΕΥΩΝΥ:

Ultimam lineam sic interpretatur vir doctissimus: *Ἀγασικράτης Εὐωνυμεύς, Ἀγασικλῆς Εὐωνυμεύς.* Notanda v. 1. correptio mediae syllabae in *κήρυκι.* Vid. Not. crit. ad Cap. XI. nr. 124. v. 5. p. 680. — *στῆσαμ* pro *στῆσαν*, ut saepissime in marmoribus *N* ante labiales litteras in *M* transit. Vid. *Hermann.* de Em. Rat. Gr. gr. p. 10. V. 3. Ne versus tribrachy incipiat, scribe: *αὐτοκασίγνητοι.* Fratres illos mercatores fuisse, probabiliter suspicatur cl. editor.

Post Nr. 227. insere distichon servatum in vita Sophoclis:

Κρύπτω τῷδε τάφῳ Σοφοκλῆν, πρωτεῖα λαβόντα

τῇ τραγικῇ τέχνῃ, σχῆμα τὸ σεμνότατον.

ubi *Schaeferus* p. XXV. de forma *Σοφοκλῆν* monuit, verba ultima an-

tem interpretatur, *summum patriae decus*, laudans *Musgr.* ad *Euripid.* Androm. v. 1. *Brunck.* ad *Sophocl.* Electr. v. 682.

Nr. 254. Ex schedis *Zoegae* has varietates mecum communicavit *Welckerus.* V. 1. *μητιρ.* V. 2. *ονγομα.* V. 3. *δηιοι.* de qua orthographia dixi in Notis p. 8. 266. 524. V. 12. *Κεκροπιας.* Ad v. 2 et 3 idem V. D. notaverat, legem, quae vetaret, ne hierophantarum nomen pronuntiaretur, rem esse altioris indaginis. Se quidem plurium meminisse locorum, ubi hierophanta suo nomine appelletur, ut *Plutarchi* V. Alcib. c. 33. Or. c. Neaer. p. 1384. 28.

Post Nr. 247. inserenda inscriptio, anno 1810 prope Athenas inventa in via Acharnas ducente; edita in Actis Instituti regii (Mémoires de l'Institut royal de France. Classe d'Histoire et de Littérature anc. T. I. p. 250.)
ΜΝΗΜΑΙ..... ΠΙΣΑΜΑΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΗΑΝΔΡΟΣ ΑΡΙΣΤΟ ΠΥΘΙΩΝ ΕΓ ΜΕΓΑΡΩΔΑΙΩΣ ΑΣΕΠΤΑ ΜΝΑΝΔΡΑΣ ΕΠΤΑ ΔΕ ΑΠΟΡΡΗΣΑΣΑ ΟΙΓΧΑΣ ΕΝΙ ΣΩΜΑΤΙ ΕΚΕΙΝΩΝ ΕΙΛΕΤΟ ΤΑΝ ΑΡΕΤΑΝ ΠΑΤΕΡΑ ΕΥΚ ΛΕΙΞΩΝ ΕΝΙ ΔΗΜΩΙ ΟΥΤΟΣ ΑΝΗΡ ΟΣΕΩΙΣΕΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΡ ΕΣ ΦΥΛΑΣ ΕΚ ΠΑΓΑΝ ΑΓΑΓΩΝ ΔΙΑ ΒΟΙΩΤΩΝ ΕΣΑΘΗΝΑΣ ΕΥΚ ΕΙΣ ΑΝΔΟΚΙΔΑΝ ΔΙΣΧΙΛΟΙΣ ΑΝΔΡΑΠΟΔΟΙΣΙΝ ΟΥΔΕ ΔΕΝΑ ΠΗΜΑΝΔΕΠΙΧΘΟΝΙΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝΕΣΑΙΔΚΑΤΕΒΑ ΠΑΣΙΝ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ ΙΔΕΣΘΑΙ ΦΥΛΑΙ ΑΙΔ ΕΙΣΙΝ ΠΑΝΔΙΟΝΙΣ ΚΕΚΡΟΠΙΣ ΑΝΤΙΟΧΙΣ.
Haec verba Visconti V. ill. in novem hexametros unumque pentametrum redegit sic:

Μνῆμ' ἰδὲ τοῦτ' ἐπὶ σάματι κείμενον ἀνδρὸς ἀρίστου·
Πύθων ἐκ Μεγάρων, δαΐξας ἑπτὰ μὲν ἄνδρας,
ἑπτὰ δ' ἀποῤῥίψας λόγχας ἐνὶ σώματι κείνων,
εἵλετο τὰν ἀρετάν, πατέρ' εὐκλεΐζων ἐνὶ δήμῳ·
οὗτος ἀνὴρ ἐσάωσεν 'Αθηναίων τρεῖς φυλάς,
ἐκ Παγᾶν ἀγαγὼν διὰ Βοιωτῶν ἐς 'Αθήνας·
εὔκλεϊσ' 'Ανδοκίδαν δισχιλίοις ἀνδραπόδοισιν,
οὐδεὶς δ' οὐ πημαντὸς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
εἰς 'Αΐδα κατέβα, πᾶσιν μακαριστὸς ἰδέσθαι.
φυλαὶ αἵδ' εἰσίν· Πανδιονίς, Κεκροπίς,
'Αντιοχίς.

Clarissimus editor refert hanc inscriptionem ad historiam belli sacri tertii, quod gestum est ab Ol. CVI. usque ad exitum Ol. CVII. Quae conjectura nos hoc loco non morabitur. In verbis autem et versibus constituendis passim a viro eruditissimo recedimus. V. 1. rhythmus

parum elegans, quem sic meliorem futurum fuisse censet Viscontius: *Μνῆμ' ἰδὲ σάματι τοῦτ' ἐπί.* Magis me offendit oratio abrupta, quam in sequenti versu par erat continuari. Iam quum syllaba *ΕΓ* non multum abhorreat ab *ΟΣ*, scribendum suspicor:

Μνᾶμα βλέπεις ἐπὶ σάματι κείμενον ἀνδρὸς ἀρίστου,
ΠΥΘΩΝΟΣ, Μεγάρων· δῃώσας ἑπτὰ μὲν ἄνδρας,
ἑπτὰ δ' ἀποῤῥήξας λόγχας ἐνὶ σώμασιν ἘΧΘΡΩΝ,
εἵλετο τὰν ἀρετάν, πατέρ' εὐκλεΐζων ἐνὶ δήμῳ,
οὗτος ἀνήρ· ἐσάωσε δ' Ἀθηναίων τρεῖς φυλάς.

V. 7. fortasse nondum satis emendatus; sed melius quid non habeo, quod reponam. V. 8. 9. Sententia generalis exspectare nos jubet rei adversae cujusdam, quae Pythoni acciderit, commemorationem; quae quum absit, aliud quid ab auctore scriptum fuisse suspicor, quod etiam propius a litteris Inscriptionis abest:

οὐδένα πημάνας δ' [ἄρ'] ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
εἰς Ἄϊδος κατέβα, πᾶσιν μακαριστὸς ἰδέσθαι.

Passim hoc in inscriptionibus commemoratur, defunctum ab omni in alios homines (cives, puta, et socios) injuria immunem ad inferos descendisse. Sic plane in Appendice nr. 3‹5. *Ῥουφίνου τάφος οὗτος .. ὃς προλιπὼν Ῥώμης δάπεδον .... πολλοῖσι δὲ πολλὰ παρασχών, Μηδένα λυπήσας, ἀλλ' εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας, Μοιρῶν οὐκ ἔφυγεν τρισσῶν μίτον.* — Verba, quae post v. 9. sequuntur, metro adstricta fuisse non videntur.

Nr. 257. v. 3. *ἐγκείρσας ΛΑΙΝΑ ΣΤΕΛΛΗ.* Vide an lateat: *ΤΑι ΜΑι στήλῃ.* quod imperitus quadratarius pro *τῇ 'μῇ* insculpsit. V. 18. *εἶτ' ἔταμόν με φίλοι γενέτου.* An fuit: *χεῖρ' ἔταμόν με φίλου γενέτου. χεῖρε* pro *χεῖρες.*

Nr. 261. *κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο ΠΑΤΡΗιΣΙ μειδιόωντες.* Latere suspicor: *ἘΠ' ὈΦΡΥΣΙ μειδιόωντες. Hermesianax* ap. *Athen.* XIII. pag. 597. C. *κωκυτόν τ' ἀθέμιστον ἐπ' ὀφρύσι μειδήσαντα. Oppian.* Cyneg. I. 44. *ἀμβροσίῃσιν ὑπ' ὀφρύσι σῇσι γεγηθώς. Hesiod.* Theog. 826. *ἐκ τέ οἱ ὄσσων .. ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε.*

Nr. 266. v. 3. *μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δείματος.* Genitivum fortasse tuearis loco *Hesiodi* Theog. v. 881. *Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι.* i. e. *ἐπολέμησαν Τιτῆσι τιμῶν ἕνεκα.* ubi vid. *Wolf.* Sic *ἀρετῆς, ut virtutis laudem nanciscerentur. Schaeferus* in Notis ad Demosth. Or. pro Coron. p. 474. ed. *Harl.* alter. corrigit, *ἀρνύμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος,* genitivos pretium significare arbitratus, quo vita

tanquam redimatur. Vir D. in Ephemer. Jen. an. 1817. Mart. nr. 5. p. 437. pro καὶ δείματος conjicit, παιδεύματος, vertens: *kämpfend um das Lehrgut der Tugend, um die edle Gesinnung, in der sie erzogen waren;* tum expromit alius viri docti (*Passovii*, ni fallor) conjecturam: μνησάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δείγματος (cum *Marklando*), aut etiam ἰήματος cum *Valckenario*.

Nr. 287. v. 2. πενταέτη. Rectius scribes πενταετῆ. V. 5. Ἀλεξάνδρα.

Nr. 290. v. 3. Ἰταλικῆς ἀδαῆς παῖς. Scr. πάϊς.

Post Nr. 295. inseri potest Inscriptio, quam post *Winkelmannum* accuratius dedit C. *Fea* in Historia Artium T. III. p. 603. Repetita est eadem in nova editione Operum Winkelmanni T. VI. p. 341.

Πατρὶς ἐμοὶ Ζήνωνι μακαρτάτη ἐστ' Ἀφροδισιάς.
πολλὰ δὲ ἄστεα πιστὸς ἐμαῖσι τέχναισι διελθών,
καὶ τεύξας Ζήνωνι νέῳ προτεθνηκότι παιδὶ
τύμβον, καὶ στήλην καὶ εἰκόνας αὐτὸς ἔγλυψα,
ταῖσιν ἐμαῖς παλάμαισι τεχνασσάμενος κλυτὸν ἔργον.

V. 1. nomen urbis Ἀφροδισιάς auctor usurpavit ut quadrisyllabum, ῑ ante ᾱ obmutescente; cujus licentiae exempla dedimus in notis. Vid. Indic. in ῑ.

Post Nr. 327. inseras licet Inscriptionem editam in *Guasco* Titulis Musei Capitol. p. 42. *Visconti Osservazioni sopra due Mosaici antichi istoriati* in Parma. 1788. *Villoison* Magas. Enc. an. VII. Tom. II. p. 450. Ipse eandem exhibui in Paralipom. nr. 56. p. 808.

α. *Στήλη μαρμαρέη, τίνος εἶ τάφος;* β. *ὠκέος ἵππου.*
α. *τί δ' ὄνομ';* β. *Εὐθύδικος.* α. *τί κλέος;* β. *ἀθλοφόρος.*
α. *ποσσάκις ἐστέφθη δρόμον;* β. *πολλάκι.* α. *τίς δ' ἔλαέν μιν;*
β. *Κοίρανος.* α. *ὦ τιμῆς κρέσσονος ἡμιθέων.*

V. 3. ἐστέφθη scripsi cum editoribus pro ΕΣΤΕΦΘΗΣ. In fine versus fortasse ἔλασεν scribendum. Sed quid medio versui facias, non video. Inepte poeta (nisi quadratarii peccatum dicere mavis) δρόμον addidit, quod et metrum corrumpit, nec sensum juvat. Quanto melius scripsisset: ποσσάκις ἐστέφθη; Μάλα πολλάκι. V. 4. Κοίρανος scripsi initiali majore ad mentem *Boissonadi* v. cl. ad *Eunapium* p. 502. qui proprium illustris cujusdam aurigae vel equitis nomen esse arbitratur. — ΚΡΕΣΣΕΝΟΣ in marmore; unde cl. *Visconti* fecit: κοίρανός οἱ Τίμης Κρῆς γένος ἡμιθέων. metro invito. Rectius *Villoison* κρέσσονος. Hic κοίρανος de Imperatore interpretabatur.

Nr. 338. v. 3. μνήμην ἁγιάζων. De usu hujus verbi, quod ex conjectura reposui, conf. *Suicer*. Thesaur. eccles. T. I. p. 54. sqq.

Nr. 344. v. 3. ΤΙΜΕΑΙ ΔΕ ΠΑΙΔΙ. Quod reposui, παιδὶ δὲ

τιμάν, sensu commendatur. In Pocockiana tamen lectione aliud quid latere suspicor. Lenissimum fuerit: *ΣΗΜΑ ΔΕ ΠΑΙΔΙ.* aut *ΣΑΜΑ*, ut v. 1. Hoc si verum, *monimenti* Tenoto a populo exstructi *laus et honor* ad filium quoque et posteros propagatus intelligi debet.

Post Nr. 346. inseri potest Inscriptio edita in *Clarke's Greek Marbles.* 1809.

ΤΕΙΜΟΘΕΟΣ ΔΑΣΕΙΟΣ ΧΑΙΡΕ.
ΤΕΙΜΟΘΕΟΣ Ο ΠΑΤΡΑΣ ΟΣΙΟΣ ΦΩΣ ΠΑΙΣ ΔΕ ΔΑΣΕΙΟΣ
ΤΡΙΣΔΕΚΑΤΑΣ ΕΤΕΩΝ ΤΕΡΜΑΤΙΣΑΣ ΕΘΑΝΕΣ.
Α ΤΑΛΑΝ ΟΙΚΤΕΙΡΩ ΣΕ ΠΟΛΥΚΛΑΥΣΤΩι ΕΝΙ ΤΥΜΒΩι
ΗΤΝ ΔΕ ΣΥΝ ΗΡΩΩΝ ΧΩΡΟΝ ΕΧΟΙΣ ΦΘΙΜΕΝΟΣ.

V. 2. fortasse corrigendum: *τρεῖς δεκάδας ἐτέων τερματίσας.* et v. 4. vocibus junctis, *ΣΥΝΗΡΩΩΝ.* Reliquas difficultates, quibus hoc tetrastichon laborat, expediet aliquando *Welckerus* v. cl. cui ejus notitiam debeo.

Nr. 383. v. 5. *δεύτερα δ' οὐκ ἄκλαυτον ἔχων τάφον.* Rectius leges *ἔχον* i. e. *εἶχον.* ut Cap. I. nr. 13. *κάλλος ἔχον καὶ πρόσθεν ἐπήρατον.*

[Not. p. 968. in Epigr. nr. 397. V. 6. *ἦν .. νόσφιος.* Sic *Theodor. Prodrom.* in epigr., quod ex Cod. Vatic. editum in Notitia Mssc. Bibl. Par. T. VIII. p. 181. *οὐδέ τ' Ἄρης βροτολοιγὸς ἐμὰς ἀπενόσφισε χεῖρας.*]

Not. Pag. 972. In memorabili illo epigrammate *Thierschius* v. cl. priora disticha nunc ita constituit in Actis Philolog. Monac. T. II. P. 3. pag. 431.

Ἀθάνατον κλέος οἵδε φίλην περὶ πατρίδ' ἔθεντο,
σημαίνειν δὲ μάχη δυσμενέεσσι βίην·
καὶ προγόνων τὸν θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φέροντες
νίκην εὐπόλεμομ μαρνάμενοι κάθελον.

comparans ad v. 1. Simonid. Cap. VII. nr. 201. *ἄσβεστον κλέος οἵδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες.* V. 2. Pugna vim, virtutem defunctorum hostibus conspiciendam exhibuit. V. 3. *εὐπόλεμομ* debetur *Viscontio.* Cf. Homer. Hymn. in Mart. v. 4. *Agath.* Ep. XXXVI. V. 12. nunc dedit *ἠλλάξαντ' ἀρετήν.* ex felicissima *Langli* et *Schaeferi* correctione. Totius epigrammatis interpretationem et singularum correctionem confirmationem melius ex ipsis Actis Monacensibus petes.

NOTAE CRITICAE
IN
CORPUS EPIGRAMMATUM,
QUAE
IN ANTHOLOGIA PALATINA ET PLANUDEA,
IN MARMORIBUS ET ANTIQUIS
SCRIPTORIBUS
SERVATA SUNT.

DESCRIPTIO CODICIS PALATINO-VATICANI, NUNC PARISINI.

Codex praestantissimus, cujus historiam enarravimus in Prolegomenis §. VI. pag. LXI. sqq., scriptus est in membranis, foliis quadruplicatis, forma longiore, quam latiore. Constat foliis CCCLV, quibus accesserunt quatuor in fronte libri agglutinata. Impleta sunt haec epigrammatis numero XXXIV, varii argumenti, ex Planudea, ut videtur, maximam partem excerpta, scripta illa manu multo quam in reliquis recentiore. Ceterum nec ipsa Anthologia una manu scripta est. Prior enim Codicis pars usque ad p. 453. antiquiorem manum ostendit; quae sequuntur usque ad p. 644. recentiorem; ab ea inde pagina usque ad p. 705. iterum antiquior manus conspicitur. Reliqua denique adjecta sunt a manu recentiore, diversa tamen ab ea, quae in praecedentibus lacunam explevit. Manus antiquior satis est elegans; ductus puri et exigui; verba crebro inter se connexa et complicata; distinctionis signa aut nunquam aut raro addita; accentus interdum neglecti; caesura pentametrorum interdum puncto notata. Compendia scribendi in priore Codicis parte admodum sunt frequentia; rariora in altera parte, inde a pag. 453. usque ad p. 644. Recentissima manus rudis est et inculta, compendiorum plena, lectuque difficilis.

In primo folio (A), quod Codici agglutinatum est, Index habetur eorum, quae in hoc volumine continentur. Est autem hic:

τῶ ἐπιγραμμάτων.

Τάδε ἔνεστιν ἐν τῆιδε τῆι βίβλωι τῶν ἐπ.....μμάτων

α. νόννου ποιητοῦ πανοπολι ἔκφρασις κατα ἰωάνν

ου τ
β. ἁγιου εὐαγγελίου.*) ※ B. παύλου ποιητ σιλεν υἱοῦ κυρο υ ἔκφρασ
εἰςὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἢ....**) τὴν ἁγίαν σοφίαν.
τ
Γ ※ Γ συλλογαὶ ἐπιγραμμ χριστιανικῶν εἴςε ναοὺς καὶ εἰκόνας
υ
Δ καὶ εἰς διάφορα ἀναθήματα. ※ Δ χριστοδώρου ποιητ θηβαίυ ἐκ
ϊ οοὶ υ
φρασ τῶν ἀγαλμάτων τ εἰςὸ δημ γυμνάσιον τεπικα-
ο
κε/ ππ υ υ υ ω
ε λμ ζευξι ※ ε μελεαγρ ποιητ παλαιστιν στεφα/ διαφορ
τ υ υ α
ϛ. ἐπιγραμμα ※ Φιλίππ ποιητ θεσσαλονικέως στεφ/ ὁ-
υ υ υ
ζ μοίως διαφ°ρ ἐπιγρ ※ ἀγαθίου σχολαστικ ασιαν μυρηνʒ συλλο
τ τ ο
νίων επιγραμμάτων : ἐκτεθὲν ἐν κωνσταν πο πρ θεοδωρ
υ
δεκριονα.
τ
※ ἔστι δε ἡ τάξις τῶν ἐπιγραμμα ἤγουν διαίρεσις οὕτως:
B
α ⁘ πρώτη μεν ἡ τῶν χριστιανῶν ※ δευτέρα δὲ ταχριστοδώρου
B υ
γ περιέχουσα τ θηβαίου ※ Γ τρήτη δὲ ἀρχὴν μενεχου-
τ
Δ σα τὴν τ ερωτικῶν ἐπιγραμμα ὑπόθεσιν ※ ἡ τῶν
ε ἀναθεματικῶν. ※ ε πέμπτη ἡ τ ἐπιτυμβίων ※
ϛ ἡ τῶν ἐπι δεικτικῶν ※ Ζ εβδόμη ἡ τ προτρεπτικῶν
υ υ
Η ※ ἡ τῶν σκοπτικῶν. ※ Θ ἡ των στράτωνος τ σαρδιαν
ω ω τ
ι ※ διαφορ μετρ διάφορα ἐπιγραμμα ※ ια ἀριθμητι-
ια κὰ καὶ γρήφα σύμμικτα. ⁜ IB ἰωάννου γραμματι-
ου ο τ ω
ιβ κοῦ γάζης ἔκφρασις τ κοσμικ πίνακ τ εν χειμερι
υ υ
ιΓ λουτρῶι ⁘ σύριγξ θεοκρίτ καὶ πτέρυγ σιμμι · δοσιάδα
τ
ιδ βωμός. Βησαντίνου ὠὸν · καὶ πέλεκυς. ※ ιδ ἀνακρέον
υ
ιε τηΐου συμποσιακὰ ἡμιάμβια καὶ ανακρεόντια : καὶ τρῖμετρα : τ
υ υ
αγιου γρηγορι τ θεόλογου ἐκ τ ἐπῶν ἐκλογαὶ διάφοροι : ἐν υς †) καὶ

*) Haec Nonni ecphrasis in codice desideratur.

**) Scr. ἤγουν. †) Scr. αἷς.

θ τ τ υ
τε αρε καὶ αναστασίου καὶ ἴγνα καὶ κωνσταν καὶ θεοφαν κεῖνται ἐπιγραμματα ⁘

Post hunc Indicem in locum paraphrasios Nonni inserta sunt tria folia, impleta illa, ut dixi, variis epigrammatis, ex Planudea maximam partem excerpta. Sunt autem haec: 1) *ἡ σάτυρος*. Plan. p. 430. St. 2) *χαῖρε θεά*. Plan. p. 15. 3) *δῆμος Ἀθηναίων*. Vid. Anal. I. p. 142. nr. 87. 4) *ἄλσος δ' ὡς ἱκόμεσθα*. Plan. p. 332. 5) *εἰ καὶ σοὶ πτέρυγες*. Ib. p. 333. 6) *ἷζευ ὑπὸ σκιεράν*. Ib. p. 26. 7) *ἔρχευ καὶ κατ' ἐμάν*. Ib. p. 27. 8) *ἀχὼ φίλα μοι*. Ib. p. 320. 9) *πλῆκτρον ἔχει*. Ib. p. 319. 10) *σὸν μὲν κάλλος*. Ib. p. 319. 11) *μουσάων δεκάτη*. Ib. p. 362. 12) *οὔτις ἐπ' ἀνθούσῃ*. Ib. p. 362. 13) *οὔνομ' ἔχεις λιβάνου*. Ib. p. 363. 14) *τίς λίθον ἐψύχωσε*. Ib. p. 323. 15) *ἡ παφίη κυθέρεια*. Ib. p. 323. 16) *οὔτε σε πραξιτέλης*. Ib. p. 323. 17) *τὴν παφίην γυμνήν*. Ib. p. 323. 18) *σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα*. Ib. p. 323. 19) *ἀνδρόθεν ἐκκέχυθ'*. Ib. p. 313. 20) *οὔνομά μοι*. Ib. p. 206. 21) *αὐτὸν πυθαγόραν*. Ib. p. 380. 22) *τίς πόθεν ὁ πλάστης*. Ib. p. 346. 23) *νικήταν δορίτολμον*. Ib. p. 294. 24) Versus, sive verborum lusus potius, mihi aliunde non notus, *καρκινοίδης*·

νίψον ἀνομήματα μὴ μόναν ὄψιν.

In marg. τ υ στυλι (i. e. *τοῦ κύρου στυλίτυ*) *καρκῖνος*. 25) *φ λῶστε, μὴ νόμιζε*. Plan. p. 328. 26) *τίς ὅδε βάκχα*. Ib. p. 296. 27) *τόλμαν ἀλεξάνδρου*. Ib. p. 314. 28) *κρὴς Ἄλκων*. In marg. *σιμ*. i. e. *σιμωνίδου*. Versus hic est:

Κρὴς Ἄλκων διδ..... *) *Φοίβῳ στέφος ἴσθμι' ἑλὼν πύξ.*

29) *τὰν ἐκφυγοῦσαν*. Plan. p. 326. 30) *ἴδ' ὡς ὁ πρέσβυς*. Ib. p. 367. 31) *ἄγριος οὗτος Ἄδωνις*. In Anal. II. p. 496. nr. 13. 32) *ἴσως με λεύσσων*. Plan. p. 259. 33) *ταύρου βαθὺν τένοντα*. Ib. p. 2. 34) *τὸν ἐκ σινώπης*. Ib. p. 196. Quaedam horum epigrammatum lacunosa sunt, litteris, ut fieri solet in primis Codicum paginis, passim evanidis et extritis.

Jam in pag. 1. (paginae autem a recente manu signatae) sequitur: *παύλου σιλεντιαρίου ἔκφρασις τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας σοφίας*. usque ad p. 40. Quod insigne poëma ex apographo Claudii Salmasii edidit Du-Cangius ad calcem Joannis Cinnami. Parisiis 1670. p. 497. sqq. ignorans, in apographo suo deesse ultimam Descriptionis partem, quae in

*) Fort. *ἐδίδου Φοίβῳ*.

Cod. legitur p. 31. cum hac inscriptione: τοῦ αὐτοῦ ἔκφρασις τοῦ ἄμβωνος λεχθεῖσα ἰδιαζόντως μετὰ τὴν πρώτην πάροδον τὴν μεγάλην τε πατριαρ. Insignem hanc particulam, quae ultra septem codicis paginas implet, cum reliquo poëmate omnibusque Pauli Silentiarii reliquiis aliquando in lucem proferet et illustrabit Graefius, cui Meleagrum debemus expolitum, mox Nonni Dionysiaca illustrata debebimus *).

Proximum locum in Cod. p. 40. occupant haec: τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τῶν ἐπῶν ἐκλογαὶ διαφόρων ἐπιγραμμάτων καὶ ὑποθέσεων καὶ γνωμῶν. et quidem nr. 1. ὅσαι ἐνδιάθετοι βίβλοι τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας διαθήκης· θείοις ἐν λογίοισιν κ. τ. λ. Vid. Gregor. Naz. Opera T. II. p. 98. nr. XXXIII. Ibi v. 2. ὁ γάρ. Cod. ἡ γάρ ἔδωκε. Scribe: ἧ γάρ. V. 5. deest in Pal. V. 7. κακότητες. P. recte pro κακότητος. V. 11. πρώτη. P. V. 17. σολομώντιαι. P. V. 19. πτι προφη. P. V. 30. ἀρίθμει. P. Ibidem post μυστηρίου inseruntur voces βίβλοις ἱεράς. V. 38. γνησίαις. P. — Nr. 2. μάστιγες αἰγυπτίων δι' ἐλεγείων. In Opp. T. II. p. 99. nr. XXXIV. V. 5. σκνίφεσσιν. P. Vulgo σκνίπεσσιν. V. 7. λυγρός. P. Nr. 3. Ἡ δεκάλογος. Opp. p. 99. nr. XXXV. — Nr. 4. Πατριάρχαι υἱοὶ ἰακώβ. V. 1. πατριάρχαι. P. V. 2. ῥουβήν. P. V. 3. νεφθαλί. P. — Nr. 5. Μαθηταὶ Χριστοῦ οἱ ιβ. Ibid. p. 99. nr. XXXVI. V. 2. ἀνδρέας et ἰακωβός τε. P. — Nr. 6. Ματθαίου θαύματα. Ib. p. 101. nr. XXXIX. V. 2. κεκραμένος. P. pro κιρνάμενος. V. 3. πρῶτα. P. V. 6. ηὔνασε. V. 7. γεργασηνοῖς. V. 8. κλίμην et μελέεσσι. V. 12. δέκατος. V. 13. χεῖρα. V. 29. ἔλυσεν οὔατα. V. 35. πέτρης ὑπερέοχιος πέτρας. V. 38. ἐν γαλίλαια φάνη. P. — Nr. 7. Παραβολαὶ εἰς τὸν αὐτὸν εὐαγγελιστήν. Opp. p. 102. Nr. XL. V. 2. ἀδρανέως. V. 7. θησαυροῖό τε χάριν. V. 18. ἔμπαλί τε πρ. P. — Nr. 8. Ἰωάννου θαύματα. Opp. p. 102. nr. XLI. V. 2. δὴ om. P. V. 3. ἐκέρον. V. 4. βασιλικοῦ. V. 5. ἀνάειρε νόσον φύγε. — Nr. 9. λουκᾶ θαύματα. Opp. p. 102. nr. XLII. V. 1. ἑλλάδι σεπτά. V. 3. καὶ ἄγρη λέπρα λύσις τε. V. 4. τείνετο. V. 5. εἴτ' ἔκατον. V. 6. ναΐν. V. 9. εὐαίροιο. V. 11. ἰχθύων. V. 13. τηλιγέτοιο. V. 17. ἐξ om. P. V. 20. καὶ ὡς. P. — Nr. 10. παραβολαὶ τοῦ αὐτοῦ εὐαγγελιστοῦ. Opp. p. 103. nr. XLIII. V. 6. λῃσταῖς πληγέντος. V. 7. ἐλθόν. V. 9. πνεῦμα εἰς. V. 19. ἐκεῖθεν χήρας τε. In marg. ἐκεῖθεν οὖν. V. 20. εἶτα τελ. — Nr. 11.

*) Ambonis Ecphrasin primus edidit praestantissimus Bekkerus Berolini 1815. 4. *G. H. S.*

Μάρκου θαύματα. Opp. p. 103. nr. XLIV. V. 5. *θάλασσα*. V. 7. *εὐαίρεια*. V. 12. *ἀνδρῶν χιλιάδας καὶ τυφλὸς εἶδε φάος*. recte. Gregorius enim heroïcis versibus passim immiscet pentametros, ut statim v. 14. *γλώσσης πνεῦμ' ἐλάσας, Βαρτίμεος δὲ φάος*. ut in Pal. quidem est Cod. V. 13. *ἀπέλαμψε σέλας*. V. 15. *ἐξ* om. P. — Sequuntur Nr. 13. *Παραβολαὶ τοῦ αὐτοῦ*, quas in editis non reperio:

τόσσα χριστὸς ἔρεξε μέγας, μύθους δ' ἀγόρευσε
παραβλήδην *), *ἐπὶ γαῖαν, ἕνα σπόρον, οὔτι ὁμοίην,*
καὶ τῶν ζιζανίων σπέρματα συμφυέα.
καὶ νάπυ, κληρονόμον τε θανόνθ' ὑπὸ χερσὶν ἀθέσμοις.
μάρκος μὲν δὴ τοῖα, πέτρου φυτόν, εὐρυχόρῳ δὲ
ἑλλάδι παύλοιο λουκᾶς **) *ἔγραψε τάδε.*

Nr. 13. *παραβολαὶ τῶν Δ*. Opp. T. II. p. 103. nr. XLV. V. 1. *ἐν ψαμάθ*. V. 2. *εἰν* om. P. V. 5. *πολλοῖς*. in marg. *τυτθοῖς*. V. 10. *σταχύεσσι δὲ θῆναι*. P. V. 11. 12. om. P. V. 18. *τιμήει*. V. 22. *πεπασμένος*. V. 29. *διαδ' ἄνδιχα*. ut ap. *Hesiod*. Opp. et Dies v. 30. *δια δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν*. V. 3. *ἀλωὴν καλήν*. V. 41. *καὶ ἔξετ*. V. 51. *ἀγηνόν*. V. 55. *ἄφρονα*. V. 56. *ὀλιγοδρανέων*. V. 60. *καθαροῖσι*. V. 61. *κραδίησι θάρσος*. V. 63. *δοκέουσιν ἐπιστὰς καὶ οὐ δοκέουσιν*. V. 70. *εἴ τις ἐμοί γε*. V. 72. *λογχίνης*. V. 78. *πνα εἰδάσαις*. V. 84. *ἐς δόμον αὖθις*. V. 87. *χριστοῖς*. V. 90. om. P. V. 95. *καὶ εἰ λίθον*. V. 100. *ἀδρανέεσσιν*. Post v. 104. inseritur versus supra omissus: *λάζαρος ἐνθάδ' ἴοιμι καὶ ἐς* (sic) *ὕστερον ἄλλος ἀγήνωρ*. V. 105. *ἔπειτ' ἄν*. — Nr. 14. *τίς πόθεν εἰς βίον*. Duo priora disticha Carm. XV. in Opp. p. 90. *περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν*.

* * *

Jam ipsa epigrammatum Collectio initium capit p. 49. cum hoc prooemio: *Τὰ τῶν χριστιανῶν προτετάχθω εὐσεβῆ καὶ θεῖα ἐπιγράμματα κἂν αἱλληνες ἀπαρέσκωνται*. Scr. *οἱ Ἕλληνες*. *pagani*. Haec epigrammata, quae omnia ad res christianas spectant, editurus erat *Claudius Maltretus*, qui ea una cum Descriptione S. Sophiae ex nostro Cod. a *L. Holstenio* descripta acceperat (Vid. Praefat. ad Procopium). Falso autem Jos. Maria Quercius in Praef. ad Nov. Append. Scriptt. Historiae Byz. p. 11. haec epigrammata eadem esse putat, quae Bandurius edidit in Antiqq. CPolit. L. VII.

*) Scr. *παρβλήδην*.

**) Vid. ad p. 695. nr. 37. v. 1.

Nr. 1. *εἰς τὸ κιβούριον τῆς ἁγίας σοφίας.* Vsitatius est κιβώριον Cf. DuCange, qui S. Sophiae ciborium descripsit in Append. Jo. Cinnami p. 569. s. et in CP. Chr. L. III. 57. p. 50 sqq. V. 2. ἀνεστήλωσεν Theophan. Chron. p. 438. ἣν καθεῖλε πάλαι Λέων ὁ δεσπόζων, ἐνταῦθα πάλιν ἀνεστήλωσεν Εἰρήνη. — *Nr.* 2. *ἐν ταῖς ἀψίσι τῶν βλαχερνῶν.* V. DuCange CP. Chr. L. IV. 2. p. 83. s. ἀψῖσι scribendum. V. Dracc de Metr. p. 23. 15. Spitzner. de Product. Brev. Syllab. p. 22. — *Nr.* 3 *εἰς τὸ αὐτὸ ἐν ταῖς αὐταῖς.* V. 1. ὁ πρίν. Cf. *Procop.* de Aedific. I. c. 3. — νηῶν. P. νηὸν scripsi. Nr. 9. περικαλλέα νηὸν..αὖτις ἔδειξας.

Nr. 4. *εἰς τὸν ναὸν τοῦ προδρόμου ἐν τῷ στουδίῳ.* De Studio, Monasterii Joannis Baptistae conditore, vide DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 103. — *Nr.* 5. *εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου θωμᾶ ἐν τοῖς ἀμαν.* Amantius, eunuchus sacro cubiculo praepositus. Vide DuCang. l. c. p. 116. Tractus erat in urbe, ab ejus domo appellatus, τὰ Ἀμαντίου Banduri Antiqq. CP. T. II. p. 687. — V. 2. μαρναμενον. P. vera correctio. — πολὺ δινήτοις. P. — V. 6. ζώιοις. P. ut ap. Manethon. II. 59. ζώιων. Ib. 150. ζῴοις. et alibi. Vid. Dorvill. ad Char. p. 765. Sic in hoc cod. ι abundat in verbo σώιζειν p. 97. nr. 62. θνήισκειν p. 243. nr. 242. θρώισκειν p. 482. nr. 775. Sic reperitur etiam δηιοῖ et δηιοῦς p. 238. nr. 209. σκῦιλα p. 213. nr. 31. ὠιόν p. 563. nr. 598. ἀηιδονίσιν p. 422. nr. 38. ἐγγυτάτωι p. 101. nr. 102. τηλοτέρωι p. 139. nr. 501. — *Nr.* 6. *εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου θεοδώρου ἐν τοῖς σφορ3.* σφωρακίου interpretor. Vid. DuCang. l. c. IV. p. 116. et Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 484. — *Nr.* 7. *εἰς τὸν αὐτόν.* Additum lemmati ε ν̃ το λογαρ' εὑρέθη. i. e. ἐν ναῷ τοῦ λογαριαστοῦ. Magni Logariastae Monasterium ex Pachymere commemorat DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 158. et in Gloss. Gr. p. 819. Ibi igitur hoc epigr. a compilatoribus descriptum. Cf. p. 254. nr. 327.

Nr. 8. *εἰς τὸν ναὸν τ ἁγι ἀπτ* (i. e. ἀποστόλων, litteris στ in π depravatis.) *πλησίον τ ἁγι σεργι εἰς ὁρμίδου.* i. e. εἰς τὴν ὁρμίσδου. Cf. DuC. CP. Chr. L. IV. 88. p. 135. Inscriptionem in templo S. Sergii lectam exhibuit *Alemannus* in Notis ad Procopii Hist. Arcan. p. 124. quam, quum ad hoc epigrammatum genus, in quo nunc versamur, pertineat, adscribam:

Ἄλλοι μὲν βασιλῆες ἐτιμήσαντο θανόντας
ἀνέρας, ὧν ἀνόνητος ἔην πόνος· ἡμέτερος δὲ
εὐσεβίην σκηπτοῦχος Ἰουστινιανὸς ἀέξων

Σέργιον αἰγλήεντι δόμῳ θεράποντα γεραίρει
Χριστοῦ παμμεδέοντος· τὸν οὐ πυρὸς ἀτμὸς ἀνάπτων,
οὐ ξίφος, οὐχ ἑτέρη βασάνων ἐτάραξεν ἀνάγκη,
ἀλλὰ θεοῦ τέτληκεν ὑπὲρ Χριστοῖο δαμῆναι,
αἵματι κερδαίνων δόμον οὐρανοῦ· ἀλλ' ἐνὶ πᾶσι
κοιρανίην βασιλῆος ἀκοιμήτοιο φυλάξοι,
καὶ κράτος αὐξήσειε θεοστεφέος Θεοδώρας,
ἧς νόος εὐσεβίῃ φαιδρύνεται, ἧς πόνος αἰεὶ
κὰκ κτεάνων θρεπτῆρες ἀφειδέες εἰσὶν ἀγῶνες.

V. 5. κάλλει ψυχῇ. P. in marg. γρ. καί. — V. 7. δὲ ὁρῶν. Facile hiatum sustuleris, scribens: τερπέσθω δ' ὁρόων. aut ἐσορῶν. Sed non magis fortasse tentandus hic locus, quam nr. 20. τε ὁμόχρονε. nr. 40. ἔδεκτο ἄναξ. et alia huius generis, in hoc capite obvia. — P. *Nr.* 9. εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀρ ἐν βοθρεπτῳ. P. Hanc regionem non novi. Ad Bosporum Archangeli aedem fuisse sitam, constat ex Gyllio in Topogr. CP. II. 11. — V. 1. πανασιδήμον. P. In epigr. Planud. nr. 71. T. II. p. 645. κῦδος Ἰουλιανοῦ πανάοιδιμον.

Nr. 10. εἰς τὸν ναὸν τ ἀγι μρτ πολυεύκτου. De templo Polyeucti martyris vid. DuCang. CP. Chr. IV. p. 135. — V. 7. Ἰουλιανή. Vid. Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 654. V. 15. φαίδρυνε. Christodor. p. 317. nr. 698. φαιδρύνας καθαρῆς ἔργα Δικαιοσύνης. Photius ap. Bandur. l. c. L. VI. p. 118. E. ναὸς.. τῷ οἰκείῳ κάλλει καὶ τῇ ἐνούσῃ λαμπρότητι καὶ ταῦτα (τὰ ἀνάκτορα) περιαστράπτων καὶ φαιδρύνων. i. e. καλλωπίζων. — V. 16. Scr. ἱδρῶτι. — V. 19. ἐπ' οὐρανίου. P. ἀεθλητῆρες et ἀθληταί, *martyres*. Vid. Murator. in Anecdot. p. 45. In Orat. Pisidae in S. Anastasium in Append. Corp. Byzant. p. 308. 19. ὧν θάτερος μὲν ἀνδρείως ἐνεδεσῃ διὰ σταυροῦ τοὺς ἀγῶνας τῆς πίστεως ἐνεδέξατο, ὁ δὲ καθ' ἡμᾶς καλλίνικος ἀθλητὴς ἐν Περσίδι κατηγωνίσατο τὸν ἀντίπαλον. editor Romanus vocem ἐνεδεσῃ, ut supervacaneam, delendam existimat. Tu scribe: ἐν Ἐδέσσῃ. — V. 20. βοάαν. P. ubi ν fortasse natum ex ι. Vid. Schaefer. Meletem. p. 109. s. — V. 22. οὐ γάρ. P. Scripsi, ποῦ γάρ, sensu jubente. — οὐκέστιν ἁγίοις P. in marg. ἁγίοις οὐκέστιν. — V. 29. ἀπὸ σβ. P. V. 30. Hic versus, qui ultimus est in hac pagina, in sequente iterum legitur. In marg. scriptum litteris evanescentibus: μένουσιν ἄριστε πάντα μέχρι τῆς σήμερον ἔτεσι πεντακοσίοις. Hinc verisimile fit, Codicem scriptum, aut certe collectionem epigrammatum institutam fuisse seculo decimo; Juliana enim,

Olybrii ex Placidia filia, seculo quinto floruit. Cf. nr. 12. Ejus pietatem in aedibus exstruendis conspicuam laudat Theophanes p. 150. — V. 31. ἀμετρήτοις. P. ἀμετρήτους scripsi, *innumerabiles*. nr. 98. ἀμετρήτοιο μετάλλου. Macedon. p. 123. nr. 233. γῆρας ἀμετρήτῳ πλη-θύμενον ῥυτίδι. In marg. scribitur: ταῦτα μὲν ἐν τῷ ναῷ ἔνδοθεν κύκλῳ περιγράφοντα. scr. περιγράφονται. Cf. ad v. 59. — V. 34. ἴχνεσι. P.—V, 41. εἰσόκεν.. ἐλαύνει. Fortasse ἐλαύνῃ. Sed quum praesens h. l. vim futuri habeat, nihil mutavi. Homer. Ἰλ. γ. 409. εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται. Ἰλ. ι. 46. εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν. Ὀδ. θ. 317 εἰσόκε μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσει ἔεδνα. — V. 42 in marg. ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ αὐτοῦ ναοῦ ἔξωθεν τοῦ νάρθηκος πρὸς τὴν ἀψῖδα. P. — V. 45. τοσσατίων. Vid. ad p. 156. nr. 80. v. 3. — V. 47. In marg. ἐν τρισὶν ἔτεσι συνετελέσθη ἅπαν ἔργον τοῦ ναοῦ. — ἔτεσι χρόνον. P. Fortasse: ἔτεσιν· χρόνον ἤδ' ἐβιήσατο. — V. 54. ἐπ' ἀστράπτων. P. V. 56. κιόνες et κιόσιν. P. V. 57. ἀκτίνας. P. V. 58. 59. excitavit Salmas. in Plin. p. 854. C. et ex eo Banduri Antiqq. CP. T. II. p. 604. ἐπαψίδεσσι. P. — V. 59. ἐμαιώσαντο. P. ἐμιμήσαντο exhibet Salm. porticus in utramque partem excurrentes lunae speciem *imitantur*. — In marg. τέσσαρές εἰσι πίνακες ἐνῷ (L. ἐν οἷς) ταυ περιγραφον ἀπὸ στι πεν ἢ καὶ ἕξ. — V. 64. θέσκελα ἔργα. Ne in hiatu haereas, vid. ad p. 310. nr. 650. — τελέσθηι. P. τελεσθῇ scripsi. In marg. ἔσχατός ἐστι πίναξ ὁ πρὸς τοῖς δεξιοῖς μέρεσι τῆς εἰσόδου, ἐν ᾧ ἐπιγέγραπται ταῦτα. P. — V. 68. λίνεα. P. Scripsi δήνεα. Christodor. Ecphr. v. 75. ἀληθέα δήνεα Μοίρης. Cod. δίνεα. Paul. Sil. in parte inedita Descript. S. Sophiae: ἔνθα σοφῶν ἀνάγονσι θεηγόρα δίνεα βίβλων. Scr. δήνεα. Agathias p. 159. nr. 302. δήνεα μαχλοσύνης. Oppian. Cyneg. I. 16. θήρης κλυτὰ δήνεα. Cf. ib. II. 4. Id. Halieut. I. 7. ἁλίης τε πολύτροπα δήνεα τέχνης. Ap. Apollon. Rh. III. 826. ἵνα φράζοιντο νόον καὶ δήνεα κούρης. Br. μήδεα dedit cum Codd. nonnullis. Vulgata videtur verior. Cf. IV. 1. 193. 559. — τοξεύσει. Cf. Animadverss. T. II. 2. p. 209. — V. 69. οἶκον δ' ἰδών. P. Delevi δ', quod saepe sic temere inseritur. Vid. p. 118. nr. 204. v. 9. p. 281. nr. 469. v. 1. p. 364. nr. 42. v. 3. p. 413. nr. 338. v. 2. p. 418. nr. 365. v. 17. 18. 21. Cf. Boeckh. in Not. crit. ad Pind. Ol. VI. 74. p. 379. s. — V. 70. ὑπεράντυγος. P. — V. 72. λύσσα / λήθην P. λύσσα frequens de impietate ethnicorum. Infra nr. 19. στήσας Ἀσσυρίης γενεῆς ἑτερόφρονα λύσσαν. Nonni Paraphr. p. 4. ἴδιοι δέ μιν (Χριστὸν) ἄφρονι λύσσῃ, Ὡς ξένον, οὐκ ἐγί-

ραιρον. Ib. p. 20. *πολλοὶ λύσσαν ἄπιστον ἐπετρέψαντο θυέλλαις, Χριστῷ πίστιν ἔχοντες ἐς οὔνομα.* Ib. p. 32. *φεύγων λύσσαν ἄπιστον ἀκηλήτων Φαρισαίων.* Vid. Wolf. ad Pseudo-Origen. de Philosophumenis in Origen. Opp. T. I. p. 874. — V. 73. *εὗρεν ὕδασι.* P. *ἐν* interposui. — *Τριάδος φάος.* De incredulis Theodosius Exp. Cretae III. 148. *οἱ θεαρχίας πράξει πονηρᾷ τὸ τρισεμφω τὸ κράτος Ἐκ τῆς ἑαυτῶν καρδίας ὠθηκότες.* Scr. *τὸ τρισέμφωτον κράτος.* Georg. Nicomed. ap. DuCang. in Append. Glossar. p. 190. *ἡ τρίφωτος καὶ παναγία τριάς.* Mox ap. Theodosium v. 158. scribe: *αἰσθητικῆς ἔκαμνε πεντάδος μέτρον.* pro *αἰσθητικῶς.* V. 74. *μεταμυρίον* et *ὑπερψυχῆς.* et sic sexcentis in locis praepositio substantivo adhaeret.

τ
Nr. 11. *εις ἁγίους ἀναργύρους τοὺς εἰς τὰ βασιλ.* i. e. *βασιλίσκου.* Zonar. in Origg. CP. Mst. ap. DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 121. *οἱ δὲ ἅγιοι ἀνάργυροι οἱ ὄντες εἰς τὰ βασιλίσκου ἐκτίσθησαν ὑπὸ Ἰουστίνου*
τ
καὶ Σοφίας. — V. 6. *κατανόσων.* P. — *Nr.* 12. *εις ἁγίαν εὐφημίαν τὴν ὀλυβρίου.* P. Cf. DuCange CP. Chr. L. IV. p. 146. Bandur. Antiqq. T. II. p. 785. nr. 252. V. 5. *συνολβιστωι.* P. De forma *ὀλβιστος* vid. Bast. et Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 896. s. — V. 7. *ὑπερμνημης.* P. *τὴν δέ* est in Cod. ne quis *τήνδε* corrigat. Recte *δὲ* locum suum tuetur in apodosi, praesertim post enuntiationes conditionales. In Aeliani H. An. L. I. 45. *οὐκοῦν εἴ τις λίθον ἐνθεὶς ἐπιφράξει* (Cod. Monac. nr. 87. *ἐπιφράξειε*) *τῷ ὀρνέῳ ... ὅδε συμβαλὼν τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατ᾽ αὐτοῦ, κομίζει πόαν.* Cod. Monac. *ὁ δὲ συμβ.* Ibid. I. 18. recte editum: *καὶ δείματα ὁπόσα ἐθέλοις εἰ ἐπάγοις, ἡ δὲ οὐκ ἐκπλήττεται.* Nec aliter fuisse videtur ib. c. 16. *ἐὰν δέ τι δείσῃ τῶν νηπίων, ὁ δὲ χανὼν εἰσεδέξατο τὸ βρέφος.* Vulgo *ὅδε.* Ib. c. 41. *σαγήνη δὲ εἴποτε αὐτοὺς περιβάλοι, οἵδε ἀγνοοῦντες ἑαλώκασιν.* Cod. Monac. *οἱ δέ.* Et sic ap. eundem saepissime. Etiam ap. Hesiodum *Ἔ. καὶ Ἡ.* 296. *ὃς δέ κε μήτ᾽ αὐτὸς νοέῃ, μήτ᾽ ἄλλου ἀκούων Ἐν θυμῷ βάλληται, ὅδ᾽ αὖτ᾽ ἀχρήιος ἀνήρ.* fuisse arbitror: *ὁ δ᾽ αὖτ᾽.* et ib. v. 365. *ὃς δ᾽ ἐπ᾽ ἐόντι φέρει, ὁ δ᾽* (vulgo *ὅδ᾽*) *ἀλέξεται αἴθοπα λιμόν.* V. 10. *εἰ δ᾽ ἐμὸν ἔργον.*
τ τ ϑ κ
Mancum epigramma. — *Nr.* 13. *εις αυ ναὸν ἔνδο τοῦ περιδρόμ.* Legebantur itaque hi versus in porticu circa aedem S. Euphemiae. — *Nr.* 14. *ἄλλο.* V. 1. *γῆρας ξύσεν.* Themist. Or. XIII. p. 167. B. *καὶ γῆρας ἑκάστῃ πόλει ἀποξυόμενον καὶ νεότητα ἐπανιοῦσαν.* De animatis Homer. *Ἰλ.* ι. 445. quem multi expresserunt.

P. *Nr.* 15. *καὶ ταυ ἐντναωῖ τῆς ἁγίας μάρτυρος εὐφημίας ἐν ὀλυβρίου. ἄλλο.* V. 3. *ἄλλο.* P. quasi novum epigr. inciperet. Saepissime autem in Cod. nostro, ubi epigr. in novam paginam continuat novum lemma adscribitur. — *Nr.* 16. *ἄλλο.* Etiam hoc tetrastich Cod. in duo epigrr. discerpsit. V. 1. *μάρτυρα νηοπόλον.* Vulgo *νηοπόλοι* sunt sacerdotes, ut ap. Nonn. in Paraphr. p. 190. c. 18, 29. p. 1 c. 19, 38. h. l. ipsam Euphemiam significat. — V. 3. *τόσον τε.* P. 4. *ἤνυσεν.* Suspiceris *ἤνυσ' ἄν;* sed passim in talibus *ἄν* omittitur, nulla est corruptelae suspicio. Sic infra p. 465. nr. 567. *Βήσας εἰ φρένας εἶχεν, ἀπήγχετο.* p. 547. nr. 501. *εἰ δὲ καὶ αὐτὸς Ὕβριζεν φαίνοι οὐδὲ τὸ φῶς ἐπόθουν.* Cf. p. 547. nr. 502. Bion. Eid. V. 5—8. Schaefer. Meletem. p. 55. — *Nr.* 17. *ἄλλο.* Hoc quoque epigr. in duo divisit P. V. 2. *λίπον.* P. *λίπεν* scripsi. Junge: *κῦδος Ἰουλιανῆς ὀψιγόνοις οὐκ ἔλιπεν εὖχος οὐδ' ὅσσάτιον.* — *Nr.* 18. *εἰς ἀκούβιτον. βαήν.* Duo tituli duorum, ut videtur, epigrammatum, quorum pri a fine, alterum ab initio mutilum. Post v. 1. lacuna est in Cod. marg. *ζτ. τὰ λείποντα τοῦ ἐπιγράμματος.* De *ἀκουβίτῳ* vid. DuCang CP. Chr. II. VI. p. 135. *βαήν* ignoro equidem.

Nr. 19. *κλαυδιανοῦ εις ορα. οὗτος ὁ Κλαυδιανός ἐστιν ὁ γράψας τὰ πάτρια ταρσοῦ, ἀναζάρβου, βηρύτου, νικαίας.* Cf. Catal. Poët. epigr in Animadverss. T. III. P. 3. p. 872. Primus edidit D. Heinsius in Opp Claudiani (nr. XCVI. p. 708. ed. Gesn.) e Salmasii, ni fallor, apographo V. 2. *παλινδ. ἀνάγκην.* Vid. ad p. 444. nr. 505. v. 14. — V. 4. *ἀσημάντοιο, ἀῤῥήτου. ἀσήμαντος μῦθος* in Nonn. Par. p. 22, 18. p. 82, — V. 5. *μέγα.* P. quod Gesnerus cum *στήσας* jungens, vertit: valde stabilivit, constituit. Scripsi *μετά.* Haec permutata etiam p. 508. nr 9. — V. 6. *αὐτοτέλεστον.* Similiter *αὐτολόχευτος Ἀθήνη* in Nonn Dion. VIII. p. 228, 19. Eodem sensu *αὐτογένεθλος* ap. poëtam in Bandini Catal. Codd. Mss. gr. Bibl. Med. T. I. p. 123. *πρωτοφανῆ γενετῆρα, θεοῦ θεὸν αὐτογένεθλον.* Ibid. in Paraphr. Psalterii p. 63. *καὶ γόνον αὐτογένεθλον ἄτερ βροτέων ὑμεναίων.* ubi post paucos versus de Christo: *δούρατί τ' ου τιθέντα, καὶ οὐκ εἴξαντα σιδήρῳ.* Scr. *δούρατί τ' οὐτηθέντα.* — V. 7. *ἑτερόφρονα λύσσαν.* Nonn. Paraphr. c. 5. p. 54. *πολυπλανέος βιοτῆς ἑτερόφρονι λύσσῃ.* Id. Dion. IX. p. 252, 6. *φοιταλέης ἑτερόφρονι κύματι λύσσης.* — *Ἀσυρίης.* P. Gesnerus cogitabat de cultu Deae Syriae et Magnae Matris Deûm; sed Assyrium nomen, ob bella cum Judaeis gesta, veri Dei hostes in universum signi-

Beat. Gregor. Naz. Carm. de reb. suis v. 359. Opp. T. II. p. 37. C. *δούλιον ἐσσυρίηθε φυγὼν ζυγὸν, ὅς πρὶν ἔτειρε.* — V. 9. *ἑπτάζωνον ὀχῆα.* Nonn. Dion. III. p. 104, 29. *αἰθέρος ἑπτάζωνον ἀερτάζων κενεῶνα.* Ib. VIII. p. 226, 8. XLVI. p. 1182, 31. *οὐρανὸν ἑπτάζωνον.* Ib. XXXVIII. p. 984. 5. *οὐρανὸν.. ἑπτὰ περὶ ζώναις κυκλούμενον.* — *Nr.* 20. *ε^{τ}ις α^{τ}υ τ^{τ}ουαυ κλαυ^{δ} εἰς τον δεσποτην χν.* Claudian. Opp. nr. XCVII. p. 709. P. V. 3. *καὶ ὁμόχρ.* Gesn. — *Nr.* 21. *εις αὐ^{τ}τόν. πατρὸς ὁμῆλιξ.* Nonni Paraphr. c. 1. 2. *ἰσοφυὴς γενετῆρος ὁμήλικος.* — *ὁμῆλιξ.* P. Vid. Schaefer. ad Sophocl. T. II. p. 347. — *Nr.* 22. *ε^{τ}ις α^{τ}υ.* V. 4. *εἴσοι γάρ.* P. — *Nr.* 23. *ε^{τ}ις α^{τ}υ.* V. 3. *τήνδε.* Descriptum epigr. ex libro, a Marino quodam exarato. Talia plurima in Codd. reperiuntur. Sic etiam *Nr.* 24. *ε^{τ}ις α^{τ}υ.* V. 1. *συνάναρχε. ὁμοούσιον καὶ συνάναρχον τῷ πατρὶ* jubebant haberi *τὸν λόγον* decreta Concilii Nicaeensis. Basil. Magn. in Precat. in Henr. Hammond. Catech. Pract. p. 279. *ὃς ὑπὲρ τῶν σταυρούντων σε θεομάχων ἔντευξιν προςήγαγες τῷ συναναρχῳ γεννήτορι αὐτός.* — *Nr.* 25. *ε^{τ}ις α^{τ}υ.* V. 3. *ὑμετέραις ἐφετμῆσι.* Expectabas in versus exitu: *ἐν ὑμετέρῃσιν ἐφετμαῖς. Ἰλ. ξ. 249. τεῇ ἐπίνυσσεν ἐφετμῇ.* Media in hac voce corripitur nr. 24. v. 4. Orpheus Arg. v. 6. *ἠπύσω Μούσης ἐφετμαῖς, καὶ πηκτίδι πυκνῇ.*

Nr. 26. *ε^{τ}ις α^{τ}υ.* V. 1. *φωςφόρον.* P. V. 3. *ουσαν οὕτω.* P. Scripsi *ἰοῦσαν ὅτῳ.* Ap. Liban. T. IV. p. 401. 27. *οὕτω δὲ τὰ σαυτοῦ παραδῷς.* recte Reiskius, *ὅτῳ.* Ibid. p. 878. 21. *πότε δ' ἂν ὁ Διομήδης Ὀδυσσέα λαβὼν, τὰ τῶν πολεμίων ἐσκέψατο πράγματα, οὕτω καὶ Τροίαν Ἕλληνες παρεστήσαντο.* corrigendum existimo: *πότε δ' αὖ ὁ Διομ. Ὀδυσσέα συλλαβὼν, τὰ τῶν πολ. ἐσκ. πραγματα, ὅτῳ καί* ... *quo autem tempore* (nonne noctu?) *Diomedes, Ulysse assumto, res hostium exploravit, qua expeditione etiam factum est, ut Graeci Trojam sibi subjicerent.* — *Nr.* 27. *ε^{τ}ις α^{τ}υ.* — *Nr.* 28. *ε^{τ}ις α^{τ}υ.* Cf. nr. 23. V. 3. *ἑαῖς χερσί.* Scr. *χείρεσσι.* Cf. p. 336. nr. 76. v. 1. Apud Manethon. II. 272. *ἢ καὶ ἑὰς κεδνὰς ἀλόχους χερσὶν ὀλέκουσιν.* scr. *χείρεσσ' ὀλ.* — *τεῦχος. volumen.* Vid. Agath. epigr. p. 87. *πινυτῶν ἐνὶ τεύχεσι βίβλων.* Crinag. p. 395. nr. 293. Suid. T. I. p. 420. *συνέταξε περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τεῦχος... ἕτερον τεῦχος ἀσκητικόν.* cujus loci non meminerat Pierson ad Moerin p. 271. — *Nr.* 29. *ε^{τ}ις α^{τ}υ μονόστιχα.* V. 1. *πρωΐ ἄλ-*

λοις. P. Scripsi προΐαλλε. Unicuique horum versuum ἄλλο adscriptum in P. — ℙ. V. 5. ἄλλο εις αυ.

Nr. 30. sine lemmate. P. V. 2. ἐσθλὰ δίδου. Ductum hoc ex disticho ap. Platon. Alcib. Sec. p. 143. A. infra p. 505. nr. 108. Theocrit. Eid. VII. 128. τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι. — Nr. 31. εις ὑπεραγια θκου. V. 3. ὑπερμεροπων. P. Vid. ad nr. 10. v. 74. Hoc genus errorum in seqq. non notabo, nisi gravior quaedam causa intercesserit. — V. 3. τελέθουσα. P. Scribe: τελέουσα. Eadem verba permutata in Oppiani Cyn. IV. 149. ap. Maneth. IV. 385. VI. 351. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 752. — Nr. 32. εις ἀρχάγγε\ μι. V. 1. χραιμῆϊα. P. V. 3. Φύσις πόνων. i. e. πόνοι. Vide de hac periphrasi Abresch. ad Aesch. T. II. p. 174. — Pro καὶ γάρ mallem ἢ γάρ. Saepenumero permutatur καὶ cum ἢ. Arat. Phaenom. v. 291. ἔλθοι, ἢ μάλα πολλὰ βοωμένῳ. Scr. καὶ μάλα c. Cod. Mosq. et aliis. Obscurissimo loco ap. Liban. T. IV. p. 814. 15. lucem accendes, si legeris: πάντα τεχνάζεται· ἢ εἰ (vulg. καὶ) ψήφισμα τοιοῦτον ἐπ' ἐκκλησίας ἤκουσεν κ. τ. λ. — Nr. 33. νείλου σχο\ εἰς εικ τ ἀρχαγγε\. Edidi in Anim. T. III. 1. p. 77. V. 2. μνῆστιν. P. (In notulis lin. ult. male excusum μνῆσιν).

Nr. 34. ἀγαθίου σχο\ εις αυ ἐν πλατη. Br. III. 46. nr. 38. Anim. III. 1. p. 76. V. 2. ἀπεπλάσατο. Distinctione hunc versum juvare conatus sum, ut verba ἃ μέγα τολμήεις per parenthesin accipiantur. ἃ..ἀνεπλάσατο exhibet Suidas in ἃ T. I. p. 3. ἃ..ἀπεπλάσατο in σκοπῶν T. III. p. 336. Memoria deceptus Stephan. in Thes. Gr. L. I. p. XVIII. a. ἃ μέγα νηλειὴς κηρὸς ἀνεπλ. Malim: ἃ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀπεπλάσαο. Saepe in his terminationibus peccatur. Sic p. 452. nr. 561. v. 1. ἐγείραο. Cod. ἐγείρατο. — Nr. 35. τοῦ αυ. εις αυ ἐν τῷ σωσθενιω. Dedi in Paralip. T. III. 3. p. 617. s. Cf. DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 187. Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 734. nr. 66. V. 4. Scr. ἄνθεσαν. — Nr. 36. ἀγαθίου σχο\ εἰς εἰκ θεοδώρου ἰλλουστρίου καὶ δισανθυπάτου. ἐνῇ γέγραπται παρατοῦ ἀρχαγγε\ δεχόμενος τὰς ἀξίας ἐν ἐφέσω. In marg. ἀγαθίου σχολαστι. εἰς εἰκόνα θεοδώρου ἰλλουστρίου καὶ δις. Edidi in Anim. T. III. 1. p. 77. in Paral. T. III. 3. p. 618. nr. 5. — ℙ. Post v. 3. in nova pagina legitur: ταυ ἐνεφέσωι γέγραπται ἐν τῷι

νάφθηκε τ θεολόγου. Et in marg. ενεφεσω. V. 3. post Μαγίστρου comma ponendum.

Nr. 37. εἰς τὴν χριστοῦ γέννησιν. Hoc et seqq. epigrr. tabulis pictis subscripta fuisse suspicor, aut picturis in Cod. aliquo Novi et Veteris Testamenti. — *Nr.* 38. εις αὐτό. — *Nr.* 39. εις ποιμ καὶ τοὺς ἀγγε. V. 2. ἐνγέγονε. Gregor. Naz. Carm. II, 149. T. II. p. 45. B. ἦλθε θεός, θνητός τε, φύσεις δύο εἰς ἓν ἀγείρας. Carm. VIII. 48. p. 173. D. — *Nr.* 40. εις χυ γέννησιν. — *Nr.* 41. εις μάγους. V. 1. ἠελίω τε. P. — *Nr.* 42. εις βηθλεεμ. V. 2. ἵζεσθαι. P. Similiter ap. Nicandr. Ther. 335. Spitznerus in Diss. de Brev. Syll. Prod. p. 35. ἵξεται αἶσα correxit pro ἵζεται. — *Nr.* 43. εις ραχηλ. V. 1. γόωσα. P. Scripsi γοόωσα. — καταδάκρυον h. l. et v. 2. P. — *Nr.* 44. εις εὐαγγελ. V. 2. ἴξεις. P. — *Nr.* 45. εις ἀσπασμον. V. 1. σκιρτήμασιν εἶδε. intelligebat, filium tuum esse deum, idque se intelligere subsiliendo significabat. — *Nr.* 46. εις υπαν. V. 2. λύσεις. P. Rectius λύσει τε scripseris. — *Nr.* 47. εις βαπτισιν. V. 1. μέγα σθενές. P.

Nr. 48. εις μεταμορ. In hoc et praecedente lemmate articulus τὴν perperam in edit. nostra omissus. Post πῶζο est lacuna in P. — *Nr.* 49. εις λάζαρον. V. 1. ἄιδην. P. ᾅδης, *sepulcrum*. Vid. Huschke in An. Crit. p. 125. — παλίνοοον, i. e. παλίνοστον, non comparet in Lexicis. — *Nr.* 50. εις αυ ενεφεσωι. P. Cf. ad nr. 56. — P. *Nr.* 52. εἰστα βαΐα ἤγουν τὴν βαϊοφόρω. Scr. βαϊοφόρον. V. 2. καὶ ἐς. Scribi poterat τε καὶ ἐς. Sed cf. nr. 38. 53. 90. — *Nr.* 53. εις πάσχα. V. 1. post θῦμα comma delendum. V. 2. αὐτός. Mallem χαὐτός. — *Nr.* 54. εις σταύρωσιν. V. 1. παθῶν. P. Scripsi παθέων. Mallem praeterea: παθέων τ' ἐλατ. De aqua lustrali Paul. Sil. Ecphr. S. Soph. P. II. 181. p. 515. A. ὁλκὸν ἀναθρώσκοντα .. ὁλκὸν ὅλων παθέων ἐλατήριον. Ib. 574. p. 522. D. τλήμονες, οἳ μὴ χεῖρα τεὴν δέξαντο καρήνοις, Χεῖρα δυσαντήτων ἐλατήριον ἀμπλακιάων.

Nr. 55. εις αὐτόν. P. Scripsi εἰς τὸν σωτῆρα, quod res postulabat. V. 1. τὸν παρθένον. Nonn. Paraphr. c. 19, 25. γύναι, φιλοπάρθενε, μῆτερ, Ἠνίδε παρθένον υἱόν. Anastasius infra p. 694. nr. 28. καὶ

παρθένον ἄλλον ἑταῖρον. — Pro ἔφη fort. ὅρα scribendum aut potius: παρθένου υἱὸς ἔφη τ. π. ἄλλον. *Christus Joannem.* — *Nr.* 56. εις ἀναστασι. V. 2. ᾅδην. Scr. ᾍδην. βροτολοιγός, Satanae epitheton. Suid. βροτολοιγός, ὀλέθριος, ὁ τοὺς βροτοὺς ὀλοθρεύων. — *Nr.* 57. εις ἀμνὸν τοῦ θυ. V. 2. post ἀμνοῦ rectius fortasse ponetur colon. Quamvis et illa distinctio, quam textus exhibet, optimum sensum fundit. — *Nr.* 58. εις ποκο γεδεών. Cf. Judic. c. VI. 37—40. Inter typos recensetur ab Auctore Carm. aureor. in Bandin. Catal. Codd. gr. T. I. p. 106. ὡς ἂν διδαχθῇς τὸν θεὸν πῦρ καὶ δρόσος, Εἰς τὴν βάτον πῦρ, εἰς δὲ τὸν πόκον δρόσος. V. 2. αὐτοσῶδε. P. ὧδε scripsi. — *Nr.* 59. εις μωσῆ καὶ εις θυγατέρα φαραῶ.— *Nr.* 60. εἰς τὸν αὐτὸν ὅτε τὰς παλάμας ἐξέτεινεν τροπούμενος τὸν ἀμαλήκ. V. 2. ἀμαλήκ. Mediam producit ap. Theodos. de Cretae Expugn. P. III. 67. p. 368. τοιαῦτα μὲν σὺ συστρατηγῶν οἰκέταις, Καὶ μὴ παρὼν ἔπραττες, ὡς Μωσῆς πάλαι, Τροπῶν Ἀμαλὴκ τῇ χερῶν ἐπεκτάσει. Nulla facile alia veteris testamenti historia, ex iis, quae ad typos referuntur, frequentius commemoratur. Oracul. Sibyll. VIII. p. 731. σωτὴρ ἀθάνατος, βασιλεὺς ὁ παθὼν ἕνεχ᾽ ἡμῶν, Ὃν Μωσῆς ἐτύπωσε, προτείνας ὠλένας ἁγνάς, Νικῶν τὸν Ἀμαλὴκ πίστει. Joann. Oecon. in Bandin. Catal. T. I. p. 377. δι᾽ ὧν ὁ νέος Μωϋσῆς χεροῖν ἐκτεταμέναις Τὸν Ἀμαλὴκ, τὸν Ἰσμαὴλ συνέτριψεν εἰς κράτος. Gregor. Naz. de reb. suis T. II. p. 31. B. Χριστὲ ἄναξ, ὃς ἁγναῖς ποτ᾽ ἀειρομέναις παλάμῃσιν Σταυροτύποις Μωσῆος ἐπ᾽ οὔρεϊ σου θεράποντος Ἔκλινας Ἀμαλὴκ ὀλοὸν σθένος. Cf. ejusd. Or. III. p. 57. B. Or. VI. p. 137. D. Or. XLII. p. 691. B. Andr. Cretens. p. 106. D. p. 111. C.

Nr. 61. εις αὐτόν. V. 1. μωσῆι. P. — *Nr.* 62. εἰς κιβωτὸν ὅτε τὸν ἰορδάνην ἐπέρασε. Cf. Josu. c. 4. v. 10—24. V. 2. λοεσσόμενον. Scr. λοεσσομένου. genitivo relato ad σύς. Plato Apolog. p. 22. A. τὴν ἐμὴν πλάνην ... ὥςπερ πόνους τινὰς πονοῦντος. Liban. T. IV. p. 565. 21. ὑμέτερον δ᾽ ἂν εἴη κέρδος τῶν οὔπω τοιαῦτα θρηνούντων. Apud Lucian. T. V. p. 22. ed. Bip. ὅπερ οὐ σὸν ἂν ἔγκλημα εἴη μόνον. cave σοῦ cum Belino corrigas. — *Nr.* 63. εις ο φοινικ) καὶ τὰς ιβ πηγ. Falsum lemma, cui ἄλλο substitui. V. 2. οἶδε. — *Nr.* 64. lemma idem. Vid. Exodum c. 15. v. 27. De duodecim apostolis Oracul. Sibyll. VIII. p. 730. ὕδασι φωτίζων κλητοὺς ἐν δώδεκα πηγαῖς. — Nr. 65. εις ἀβραάμ. Frequens hujus quoque typi commemoratio. Clemens Alex. Pae-

dag. I. p. 111. 63. Strom. II. p. 459. 8. Gregor. Naz. Or. XXXIV. p. 549. A. Joann. Chrys. T. IV. p. 478. Anonymus ap. Suidam T. I. p. 10. γεννήτορα κατέστησεν Ἰσαὰκ, ἵν' ἔχοι μονογενῆ υἱὸν καὶ πρωτότοκον, τοῦ μονογενοῦς καὶ πρωτοτόκου μυστικὴν εἰκόνα. — *Nr.* 66. εις μελχισεδὲκ διδουν τάβρααμ οἶνον καὶ ἀρ. V. 2. ὡς τίς ἔχων. Scr. ἰών. Melchisedec Christi typus in Epist. ad Hebrae. c. 6, 20. c. 7, 1—17. Gregor. Naz. Or. XXXVI. p. 592. C. Jo. Chrys. ad Genes. c. 18, 13. T. IV. p. 557. Vid. Potter. ad Clem. Alex. Strom. IV. p. 637. 10. Anonym. ap. Suid. T. I. p. 12. ἦν δὲ ὁ Μελχισεδὲκ ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, ἀφωμοιωμένος τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ.

Nr. 67. εις ἀβραὰμ ὅτε ὑπεδέξατο τὸν θν̄. V. 1. μούνην. Versus sanabitur, si scripseris: μορφὴν ἐνθάδε μοῦνον ἔχει. aut vocibus transpositis: μορφὴν ἐνθάδ' ἔχει μούνην θεός. Hoc fere praetulerim. — P. *Nr.* 68. εις ἰσαὰκ καὶ τὸν ἰακὼβ ὅτε αυ ηὐλογησε̄. V. 1. δέρας. Ex nr. 72. suspicari licet, pellem, qua indutus Jacobus patrem decepit, ad Christum a nonnullis relatam fuisse. Sed omnino obscurius est distichon. — *Nr.* 69. εις ῥεβεκκᾱ. V. 2. σώματος οὐ καθαροῦ. cameli. Cf. Genes. c. 24, 64. et Levit. c. 11, 4. — *Nr.* 70. εις αὐτήν. V. 1. τηλόθεν οὐχ. pro οὐ τῆλε ὑδάτων. — *Nr.* 71. εις σωμανι. In Libris Regg. IV, 4. 12. 25. 36. Codd. fluctuant inter σωμανίτιν, σουναμίτιν et σωμανίτην. — ἐλισσαίου. Sic P. Alibi Ἐλισσαιὸς scribitur. Ἐλισσαίου etiam ap. Greg. Naz. T. II. p. 204. A. — *Nr.* 72. εις μηλω ἡλι. Scr. Ἡλίου. Vid. ad p. 333. nr. 49. v. 1. V. 1. post θεοῦ commate distinguendum.

Nr. 73. εις δαδ χριομ. V. 2. εἰσ ὁράαις. P. — *Nr.* 74. εις τυφλόν. V. 1. ἐσταλμένος. Evang. S. Joann. c. 9, 7. σιλωάμ, ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Nonni Paraphr. p. 102. — *Nr.* 75. εις σαμαρειτι̅. Evang. S. Joann. c. 4, 9. — *Nr.* 76. εις γαμο̄. V. 2. ἔχει. Scr. ἔχεις. — *Nr.* 77. εις χήραν τὴν τὸν ηλίαν θρέψασᾱ. Idem lemma iterum est in marg. V. 1. λαιψηρή. i. e. αἶψα. Homer. Od. β. 257. λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν. — *Nr.* 78. εἰς πέτρο τὸ απο.

Nr. 79. εἰς παυλ τὸν απ. V. 1. post ἄντην pone comma. — *Nr.* 80. εἰς ιω τὸν απ. — *Nr.* 81. εις αυ. — *Nr.* 82. εις αυ αποστολ

DESCRIPTIO CODICIS PALATINO-VATICANI, NUNC PARISINI.

Codex praestantissimus, cujus historiam enarravimus in Prolegomenis §. VI. pag. LXI. sqq., scriptus est in membranis, foliis quadruplicatis, forma longiore, quam latiore. Constat foliis CCCLV, quibus accesserunt quatuor in fronte libri agglutinata. Impleta sunt haec epigrammatis numero XXXIV, varii argumenti, ex Planudea, ut videtur, maximam partem excerpta, scripta illa manu multo quam in reliquis recentiore. Ceterum nec ipsa Anthologia una manu scripta est. Prior enim Codicis pars usque ad p. 453. antiquiorem manum ostendit; quae sequuntur usque ad p. 644. recentiorem; ab ea inde pagina usque ad p. 705. iterum antiquior manus conspicitur. Reliqua denique adjecta sunt a manu recentiore, diversa tamen ab ea, quae in praecedentibus lacunam explevit. Manus antiquior satis est elegans; ductus puri et exigui; verba crebro inter se connexa et complicata; distinctionis signa aut nunquam aut raro addita; accentus interdum neglecti; caesura pentametrorum interdum puncto notata. Compendia scribendi in priore Codicis parte admodum sunt frequentia; rariora in altera parte, inde a pag. 453. usque ad p. 644. Recentissima manus rudis est et inculta, compendiorum plena, lectuque difficilis.

In primo folio (A), quod Codici agglutinatum est, Index habetur eorum, quae in hoc volumine continentur. Est autem hic:

τῶ ἐπιγραμμάτων.

Τάδε ἔνεστιν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ τῶν ἐπ.....μμάτων

α. νόννου ποιητοῦ πανοπολι ἔκφρασις κατα ἰωάνν

ου τ
β. ἁγιου εὐαγγελίου.*) ⁜ Β. παύλου ποιητ σιλεν υἱοῦ κυρου ἔκφρασις
εἰςὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἡ ....**) τὴν ἁγίαν σοφίαν.
τ
Γ ⁜ Γ' συλλογαὶ ἐπιγραμμ χριστιανικῶν εἴςε ναοὺς καὶ εἰκόνας
ʋ
Δ καὶ εἰς διάφορα ἀναθήματα. ⁜ Δ χριστοδώρου ποιητ θηβαίυ ἔκ-
ϊ οσι ʋ
φρασ τῶν ἀγαλμάτων τ εἰσὸ δημ γυμνάσιον τεπικα-
ο
ʋε/ ππ ʋ ʋ ʋ ω
ε λμ ζευξι ⁜ ε μελεαγρ ποιητ παλαιστιν στεφα/ διαφορ
τ ʋ ʋ α
ϛ. ἐπιγραμμα ⁜ Φιλίππ ποιητ θεσσαλονικέως στεφ/ ὁ-
ʋ ʋ ʋ
ζ μοίως διαφ°ρ ἐπιγρ ⁜ ἀγαθίου σχολαστικ ασιαν μυρηνʒ συλλογῆ
τ τ ο
νέων επιγραμμάτων : ἐκτεθὲν ἐν κωνσταν πο\ πρ θεοδωρον
ʋ
δεκριονα.
τ
⁜ ἔστι δε ἡ τάξις τῶν ἐπιγραμμα ἤγουν διαίρεσις οὕτως :
Β
α ⁘ πρώτη μεν ἡ τῶν χριστιανῶν ⁜ δευτέρα δὲ ταχριστοδώρου
Ϊ ʋ
γ περιέχουσα τ θηβαίου ⁜ Γ' τρήτη δὲ ἀρχὴν μενεχου-
τ
Δ σα τὴν τ ερωτικῶν ἐπιγραμμα ὑπόθεσιν ⁜ ἡ τῶν
ε ἀναθεματικῶν. ⁜ ε πέμπτη ἡ τ ἐπιτυμβίων ⁜
ϛ ἡ τῶν ἐπὶ δεικτικῶν ⁜ Ζ εβδόμη ἡ τ προτρεπτικῶν
ʋ ʋ
Η ⁜ ἡ τῶν σκοπτικῶν. ⁜ ϑ ἡ των στράτωνος τ σαρδιαν
ω ω τ
ἱ ⁜ διαφορ μετρ διάφορα ἐπιγραμμα ⁜ ἷα ἀριθμητι-
ἷα κὰ καὶ γρῆφα σύμμικτα. ⁜ ΙΒ ἰωάννου γραμματι-
ου ο τ ω
ἱβ κοῦ γάζης ἔκφρασις τ κοσμικ πίνακ τ ἐν χειμερι
ʋ ʋ
ἱΓ' λουτρῶι ⁘ σύριγξ θεοκρἱτ καὶ πτέρυγ σιμμι · δοσιάδα
τ
ἱδ βωμός. Βησαντίνου ὠὸν · καὶ πέλεκυς. ⁜ ἱδ ἀνακρέον
ʋ
ἱε τηΐου συμποσιακὰ ἡμιάμβια καὶ ανακρεόντια : καὶ τρΐμετρα : τ
ʋ ʋ
αγιου γρηγορι τ θεόλογου ἐκ τ ἐπῶν ἐκλογαὶ διάφοροι : ἐν ὑς †) καὶ

*) Haec Nonni ecphrasis in codice desideratur.

**) Scr. ἤγουν. †) Scr. αἷς.

ϑ τ τ ω
τα αρε καὶ αναστασίου καὶ ἴγνα καὶ κωνσταν καὶ θεοφαν κεῖνται ἐπιγραμματα ✕

Post hunc Indicem in locum paraphrasios Nonni inserta sunt tria folia, impleta illa, ut dixi, variis epigrammatis, ex Planudea maximam partem excerpta. Sunt autem haec: 1) ἡ σάτυρος. Plan. p. 430. St. 2) χαῖρε θεά. Plan. p. 15. 3) δῆμος Ἀθηναίων. Vid. Anal. I. p. 142. nr. 87. 4) ἄλσος δ' ὡς ἱκόμεσθα. Plan. p. 332. 5) εἰ καὶ σοὶ πτέρυγες. Ib. p. 333. 6) ἵζευ ὑπὸ σκιεράν. Ib. p. 26. 7) ἔρχευ καὶ κατ' ἐμάν. Ib. p. 27. 8) ἀχὼ φίλα μοι. Ib. p. 320. 9) πλῆκτρον ἔχει. Ib. p. 349. 10) σὸν μὲν κάλλος. Ib. p. 349. 11) μουσάων δεκάτη. Ib. p. 362. 12) οὔτις ἐπ' ἀνθούσῃ. Ib. p. 362. 13) οὔνομ' ἔχεις λιβάνου. Ib. p. 363. 14) τίς λίθον ἐψύχωσε. Ib. p. 323. 15) ἡ παφίη κυθέρεια. Ib. p. 323. 16) οὔτε σε πραξιτέλης. Ib. p. 323. 17) τὴν παφίην γυμνήν. Ib. p. 323. 18) σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα. Ib. p. 323. 19) ἀνδρόθεν ἐκκέχυθ'. Ib. p. 313. 20) οὔνομά μοι. Ib. p. 206. 21) αὐτὸν πυθαγόραν. Ib. p. 380. 22) τίς πόθεν ὁ πλάστης. Ib. p. 346. 23) νικήταν δορίτολμον. Ib. p. 294. 24) Versus, sive verborum lusus potius, mihi aliunde non notus, καρκινώδης·

νίψον ἀνομήματα μὴ μόναν ὄψιν.

In marg. τ ϗ στυλι (i. e. τοῦ κύρου στυλίτυ) καρκῖνος. 25) φ λῷστε, μὴ νόμιζε. Plan. p. 328. 26) τίς ἅδε βάκχα. Ib. p. 296. 27) τόλμαν ἀλεξάνδρου. Ib. p. 314. 28) κρὴς Ἄλκων. In marg. σίμ. i. e. σιμωνίδου. Versus hic est:

Κρὴς Ἄλκων διδ..... *) Φοίβω στέφος ἴσθμι' ἑλὼν πύξ.

29) τὰν ἐκφυγοῦσαν. Plan. p. 326. 30) ἴδ' ὡς ὁ πρέσβυς. Ib. p. 367. 31) ἄγριος οὗτος Ἄδωνις. In Anal. II. p. 496. nr. 13. 32) ἴσως με λεύσσων. Plan. p. 259. 33) ταύρου βαθὺν τένοντα. Ib. p. 2. 34) τὸν ἐκ σινώπης. Ib. p. 196. Quaedam horum epigrammatum lacunosa sunt, litteris, ut fieri solet in primis Codicum paginis, passim evanidis et extritis.

Jam in pag. 1. (paginae autem a recente manu signatae) sequitur: παύλου σιλεντιαρίου ἔκφρασις τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας σοφίας. usque ad p. 40. Quod insigne poëma ex apographo Claudii Salmasii edidit Du-Cangius ad calcem Joannis Cinnami. Parisiis 1670. p. 497. sqq. ignorans, in apographo suo deesse ultimam Descriptionis partem, quae in

*) Fort. ἐδίδου Φοίβῳ.

Cod. legitur p. 31. cum hac inscriptione: τοῦ αὐτοῦ ἔκφρασις τοῦ ἄμβωνος λεχθεῖσα ἰδιαζόντως μετὰ τὴν πρώτην πάροδον τὴν μεγάλην τῷ πατριαρχ. Insignem hanc particulam, quae ultra septem codicis paginas implet, cum reliquo poëmate omnibusque Pauli Silentiarii reliquiis, aliquando in lucem proferet et illustrabit Graefius, cui Meleagrum debemus expolitum, mox Nonni Dionysiaca illustrata debebimus *).

Proximum locum in Cod. p. 40. occupant haec: τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τῶν ἐπῶν ἐκλογαὶ διαφόρων ἐπιγραμμάτων καὶ ὑποθέσεων καὶ γνωμῶν. et quidem nr. 1. ὅσαι ἐνδιάθετοι βίβλοι τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας διαθήκης· θείοις ἐν λογίοισιν κ. τ. λ. Vid. Gregor. Naz. Opera T. II. p. 98. nr. XXXIII. Ibi v. 2. ὃ γάρ. Cod. ἢ γὰρ ἴδωκε. Scribe: ἢ γάρ. V. 5. deest in Pal. V. 7. κακότητες. P. recte pro κακότητος. V. 11. πρώτη. P. V. 17. σολομόντιαι. P. V. 19. πνι προφη. P. V. 30. ἀρίθμει. P. Ibidem post μυστηρίου inseruntur voces βίβλους ἱεράς. V. 38. γνησίαις. P. — Nr. 2. μάστιγες αἰγυπτίων δι' ἐλεγείων. In Opp. T. II. p. 99. nr. XXXIV. V. 5. σκνίφεσσιν. P. Vulgo σκνίπεσσιν. V. 7. λυγρός. P. Nr. 3. Ἡ δεκάλογος. Opp. p. 99. nr. XXXV. — Nr. 4. Πατριάρχαι υἱοὶ ἰακώβ. V. 1. πατριάρχαι. P. V. 2. ῥουβήν. P. V. 3. νεφθαλί. P. — Nr. 5. Μαθηταὶ Χριστοῦ οἱ ιβ. Ibid. p. 99. nr. XXXVI. V. 2. ἀνδρέας et ἰακωβός τε. P. — Nr. 6. Ματθαίου θαύματα. Ib. p. 101. nr. XXXIX. V. 2. κεκραμένος. P. pro κιρνάμενος. V. 3. πρῶτα. P. V. 6. ηὔνασε. V. 7. γεργασηνοῖς. V. 8. κλίμην et μελίεσσι. V. 12. δέκατος. V. 13. χεῖρα. V. 29. ἔλυσεν οὔατα. V. 35. πέτρης ὑπερέσχισε πέτρας. V. 38. ἐν γαλίλαια φάνη. P. — Nr. 7. Παραβολαὶ εἰς τὸν αὐτὸν εὐαγγελιστήν. Opp. p. 102. Nr. XL. V. 2. ἀδρανέως. V. 7. Θησαυροῖο τε χάριν. V. 18. ἔμπαλί τε πρ. P. — Nr. 8. Ἰωάννου θαύματα. Opp. p. 102. nr. XLI. V. 2. δὴ om. P. V. 3. ἐκέρου. V. 4. βασιλικοῦ. V. 5. ἀνάειρε νόσου φύγε. — Nr. 9. λουκᾶ θαύματα. Opp. p. 102. nr. XLII. V. 1. ἑλλάδι οεπτά. V. 3. καὶ ἄγρη λέπρα λύσις τε. V. 4. τείνετο. V. 5. εἶτ' ἑκατον. V. 6. ναΐν. V. 9. εὐαίμοιο. V. 11. ἰχθύων. V. 13. τηλιγέτοιο. V. 17. ἐξ om. P. V. 20. καὶ ὥς. P. — Nr. 10. παραβολαὶ τοῦ αὐτοῦ εὐαγγελιστοῦ. Opp. p. 103. nr. XLIII. V. 6. λῃσταῖς πληγέντος. V. 7. ἐλθόν. V. 9. πνεῦμα εἰς. V. 19. ἐκεῖθεν χήρας τε. In marg. ἐκεῖθεν οὖν. V. 20. εἶτα τελ. — Nr. 11.

---

*) Ambonis Ecphrasin primus edidit praestantissimus Bekkerus Berolini 1815. 4. *G. H. S.*

Μάρκου θαύματα. Opp. p. 103. nr. XLIV. V. 5. *θάλασσα.* V. 7. *εὐαίροιο.* V. 12. *ἀνδρῶν χιλιάδας καὶ τυφλὸς εἶδε φάος.* recte. Gregorius enim heroïcis versibus passim immiscet pentametros, ut statim v. 14. *γλώσσης πνεῦμ' ἐλάσας, Βαρτίμεος δὲ φάος.* ut in Pal. quidem est Cod. V. 13. *ἀπέλαμψε σέλας.* V. 15. *ἐξ* om. P. — Sequuntur Nr. 13. *Παραβολαὶ τοῦ αὐτοῦ*, quas in editis non reperio:

τόσσα χριστὸς ἔρεξε μέγας, μύθους δ' ἀγόρευσε
παραβλήδην *), *ἐπὶ γαῖαν, ἕνα σπόρον, οὔτι ὁμοίην,*
καὶ τῶν ζιζανίων σπέρματα συμφυέα.
καὶ νάπυ, κληρονόμον τε θανόνθ' ὑπὸ χερσὶν ἀθέσμοις.
μάρκος μὲν δὴ τοῖα, πέτρου φυτόν, εὐρυχόρῳ δὲ
ἑλλάδι παύλοιο λουκᾶς **) *ἔγραψε τάδε.*

Nr. 13. *παραβολαὶ τῶν Δ.* Opp. T. II. p. 103. nr. XLV. V. 1. *ἐν ψαμάθ.* V. 2. *εἰν* om. P. V. 5. *πολλοῖς.* in marg. *τετθοῖς.* V. 10. *σταχύεσσι δὲ θῆναι.* P. V. 11, 12. om. P. V. 18. *τιμήει.* V. 22. *πεπασμένος.* V. 29. *διαδ' ἄνδιχα.* ut ap. *Hesiod.* Opp. et Dies v. 30. *δια δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.* V. 3. *ἀλωὴν καλήν.* V. 41. *καὶ ἔξετ.* V. 51. *ἀγνῶν.* V. 55. *ἄφρονα.* V. 56. *ὀλιγοδρανέων.* V. 60. *καθαροῖσι.* V. 61. *κραδίῃσι θάρσος.* V. 63. *δοκέουσιν ἐπιστὰς καὶ οὐ δοκέουσιν.* V. 70. *εἴ τις ἐμοί γε.* V. 72. *λογχίης.* V. 78. *πνα εδάσαις.* V. 84. *ἐς δόμον αὖθις.* V. 87. *χριστοῖς.* V. 90. om. P. V. 95. *καὶ εἰ λίθον.* V. 100. *ἀδρανέεσσιν.* Post v. 104. inseritur versus supra omissus: *λάζαρος ἐνθάδ' ἔοιμι καὶ ἐς* (sic) *ὕστερον ἄλλος ἀγήνωρ.* V. 105. *ἔπειτ' ἄν.* — Nr. 14. *τίς πόθεν εἰς βίον.* Duo priora disticha Carm. XV. in Opp. p. 90. *περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν.*

* * *

Jam ipsa epigrammatum Collectio initium capit p. 49. cum hoc prooemio: *Τὰ τῶν χριστιανῶν προτετάχθω εὐσεβῆ καὶ θεῖα ἐπιγράμματα κἂν ἀέλληνες ἀπαρέσκωνται.* Scr. *οἱ Ἕλληνες. pagani.* Haec epigrammata, quae omnia ad res christianas spectant, editurus erat *Claudius Maltretus*, qui ea una cum Descriptione S. Sophiae ex nostro Cod. a *L. Holstenio* descripta acceperat (Vid. Praefat. ad Procopium). Falso autem Jos. Maria Quercius in Praef. ad Nov. Append. Scriptt. Historiae Byz. p. 11. haec epigrammata eadem esse putat, quae Bandurius edidit in Antiqq. CPolit. L. VII.

*) Scr. *παρβλήδην.*

**) Vid. ad p. 695. nr. 37. v. 1.

Nr. 1. εἰς τὸ κιβούριον τῆς ἁγίας σοφίας. Vsitatius est κιβώριον. Cf. DuCange, qui S. Sophiae ciborium descripsit in Append. Jo. Cinnami p. 569. s. et in CP. Chr. L. III. 57. p. 50 sqq. V. 2. ἀνεστήλωσεν. Theophan. Chron. p. 438. ἣν καθεῖλε πάλαι *Λέων* ὁ δεσπόζων, ἐνταῦθα πάλιν ἀνεστήλωσεν *Εἰρήνη*. — *Nr.* 2. ἐν ταῖς ἀψίσι τῶν βλαχερνῶν. V. DuCange CP. Chr. L. IV. 2. p. 83. s. ἀψῖσι scribendum. V. Draco de Metr. p. 23. 15. Spitzner. de Product. Brev. Syllab. p. 22. — *Nr.* 3. εἰς τὸ αὐτὸ ἐν ταῖς αὐταῖς. V. 1. ὁ πρίν. Cf. *Procop.* de Aedific. I. c. 3. — νηῶν. P. νηὸν scripsi. Nr. 9. περικαλλέα νηὸν..αὖτις ἔδειξας.

Nr. 4. εἰς τὸν ναὸν τοῦ προδρόμου ἐν τῷ στουδίῳ. De Studio, Monasterii Joannis Baptistae conditore, vide DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 103. — *Nr.* 5. εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου θωμᾶ ἐν τοῖς ἀμαν^τ^. Amantius, eunuchus sacro cubiculo praepositus. Vide DuCang. l. c. p. 116. Tractus erat in urbe, ab ejus domo appellatus, τὰ *Ἀμαντίου*. Banduri Antiqq. CP. T. II. p. 687. — V. 2. μαρναμενον. P. vera correctio. — πολὺ δινήτοις. P. — V. 6. ζώιοις. P. ut ap. Manethon. II. 59. ζώιων. Ib. 150. ζώοις. et alibi. Vid. Dorvill. ad Char. p. 765. Sic in hoc cod. ι abundat in verbo σώιζειν p. 97. nr. 62. θνήισκειν p. 243. nr. 242. θρώισκειν p. 482. nr. 775. Sic reperitur etiam δηιὼ et δηιοῦς p. 238. nr. 209. σκῦιλα p. 213. nr. 31. ὠιὸν p. 563. nr. 598. ἀηιδονίσιν p. 422. nr. 38. ἐγγυτάτωι p. 101. nr. 102. τηλοτέρωι p. 139. nr. 301. — *Nr.* 6. εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου θεοδώρου ἐν τοῖς σφορ^ͅ^. σφωρακίου interpretor. Vid. DuCang. I. c. IV. p. 116. et Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 484. — *Nr.* 7. εἰς τὸν αὐτόν. Additum lemmati ε ν̃ το λογαρ' εὑρέθη. i. e. ἐν ναῷ τοῦ λογαριαστοῦ. Magni Logariastae Monasterium ex Pachymere commemorat DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 158. et in Gloss. Gr. p. 819. Ibi igitur hoc epigr. a compilatoribus descriptum. Cf. p. 254. nr. 327.

Nr. 8. εἰς τὸν ναὸν τ̑ ἁγι̑ ἀπτ^ω^ (i. e. ἀποστόλων, litteris οτ in π depravatis.) πλησίον τ̑ ἁγι σεργι εἰς: ὁρμίδου. i. e. εἰς τὴν ὁρμίσδου. Cf. DuC. CP. Chr. L. IV. 88. p. 135. Inscriptionem in templo S. Sergii lectam exhibuit *Alemannus* in Notis ad Procopii Hist. Arcan. p. 124. quam, quum ad hoc epigrammatum genus, in quo nunc versamur, pertineat, adscribam:

Ἄλλοι μὲν βασιλῆες ἐτιμήσαντο θανόντας
ἀνέρας, ὧν ἀνόνητος ἔην πόνος· ἡμέτερος δὲ
εὐσεβίην σκηπτοῦχος Ἰουστινιανὸς ἀέξων

Σέργιον αἰγλήεντι δόμῳ θεράποντα γεραίρει
Χριστοῦ παμμεδέοντος· τὸν οὐ πυρὸς ἀτμὸς ἀνάπτων,
οὐ ξίφος, οὐχ ἑτέρη βασάνων ἐτάραξεν ἀνάγκη,
ἀλλὰ θεοῦ τέτληκεν ὑπὲρ Χριστοῖο δαμῆναι,
αἵματι κερδαίνων δόμον οὐρανοῦ· ἀλλ' ἐνὶ πᾶσι
κοιρανίην βασιλῆος ἀκοιμήτοιο φυλάξοι,
καὶ κράτος αὐξήσειε θεοστεφέος Θεοδώρας,
ἧς νόος εὐσεβίῃ φαιδρύνεται, ἧς πόνος αἰεὶ
κὰκ κτεάνων θρεπτῆρες ἀφειδέες εἰσὶν ἀγῶνες.

V. 5. κάλλει ψυχῇ. P. in marg. γρ. καί. — V. 7. δὲ ὁρῶν. Facile hiatum sustuleris, scribens: τερπέσθω δ' ὁρόων. aut ἐσορῶν. Sed non magis fortasse tentandus hic locus, quam nr. 20. τε ὁμόχρονε. nr. 40. ἔδεκτο ἄναξ. et alia huius generis, in hoc capite obvia. — P. Nr. 9. εἰς τὸν ναὸν του ἀρχ ἐν βυθρεπτωι. P. Hanc regionem non novi. Ad Bosporum Archangeli aedem fuisse sitam, constat ex Gyllio in Topogr. CP. II. 11. — V. 1. παναοιδήμον. P. In epigr. Planud. nr. 71. T. II. p. 645. κῦδος Ἰουλιανοῦ παναοίδιμον.

Nr. 10. εἰς τὸν ναὸν τ ἁγι μρτ πολυεύκτου. De templo Polyeucti martyris vid. DuCang. CP. Chr. IV. p. 135. — V. 7. Ἰουλιανή. Vid. Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 654. V. 15. φαίδρυνε. Christodor. p. 317. nr. 698. φαιδρύνας καθαρῆς ἔργα Δικαιοσύνης. Photius ap. Bandur. l. c. L. VI. p. 118. E. ναὸς.. τῷ οἰκείῳ κάλλει καὶ τῇ ἐνούσῃ λαμπρότητι καὶ ταῦτα (τὰ ἀνάκτορα) περιαστράπτων καὶ φαιδρύνων. i. e. καλλωπίζων. — V. 16. Scr. ἱδρῶτι. — V. 19. ἐπ' οὐρανίου. P. ἀεθλητῆρες et ἀθληταί, *martyres*. Vid. Murator. in Anecdot. p. 45. In Orat. Pisidae in S. Anastasium in Append. Corp. Byzant. p. 308. 19. ὧν θάτερος μὲν ἀνδρείως ἐνεδεσῃ διὰ σταυροῦ τοὺς ἀγῶνας τῆς πίστεως ἐνεδέξατο, ὁ δὲ καθ' ἡμᾶς καλλίνικος ἀθλητὴς ἐν Περσίδι κατηγωνίσατο τὸν ἀντίπαλον. editor Romanus vocem ἐνεδεσῃ, ut supervacaneam, delendam existimat. Tu scribe: ἐν Ἐδέσσῃ. — V. 20. βοάαν. P. ubi ν fortasse natum ex ι. Vid. Schaefer. Meletem. p. 109. s. — V. 22. οὐ γάρ. P. Scripsi, ποῦ γάρ, sensu jubente. — οὐκέστιν ἁγίοις P. in marg. ἁγίοις οὐκέστιν. — V. 29. ἀπὸ σβ. P. V. 30. Hic versus, qui ultimus est in hac pagina, in sequente iterum legitur. In marg. scriptum litteris evanescentibus: μένουσιν ἄριστε πάντα μέχρι τῆς σήμερον ἔτεσι πεντακοσίοις. Hinc verisimile fit, Codicem scriptum, aut certe collectionem epigrammatum institutam fuisse seculo decimo; Juliana enim,

Olybrii ex Placidia filia, seculo quinto floruit. Cf. nr. 12. Ejus pietatem in aedibus exstruendis conspicuam laudat Theophanes p. 135. — V. 31. ἀμετρήτοις. P. ἀμετρήτους scripsi; *innumerabiles*. nr. 98. ἀμετρήτοιο μετάλλου. Macedon. p. 123. nr. 233. γῆρας ἀμετρήτῳ πληθόμενον ῥυτίδι. In marg. scribitur: ταῦτα μὲν ἐν τῷ ναῷ ἔνδοθεν κύκλῳ περιγράφοντα. scr. περιγράφονται. Cf. ad v. 59. — V. 34. ἴχνεσι. P. — V, 41. εἰσόκεν. ἐλαύνει. Fortasse ἐλαύνῃ. Sed quum praesens h. l. vim futuri habeat, nihil mutavi. Homer. Ἰλ. γ. 409. εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται. Ἰλ. ι. 46. εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν. Ὀδ. θ. 317. εἰσόκε μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσει ἔεδνα. — V. 42 in marg. ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ αὐτοῦ ναοῦ ἔξωθεν τοῦ νάρθηκος πρὸς τὴν ἀψῖδα. P. — V. 45. τοσσατίων. Vid. ad p. 156. nr. 80. v. 3. — V. 47. In marg. ἐν τρισὶν ἔτεσι συνετελέσθη ἅπαν ἔργον τοῦ ναοῦ. — ἔτεσι χρόνον. P. Fortasse: ἔτεσιν· χρόνον ἦδ' ἐβιήσατο. — V. 54. ἐπ' ἀστράπτων. P. V. 56. κιόνες et κιόσιν. P. V. 57. ἀκτίνας. P. V. 58. 59. excitavit Salmas. in Plin. p. 854. C. et ex eo Banduri Antiqq. CP. T. II. p. 654. ἐπαψίδεσσι. P. — V. 59. ἐμαιώσαντο. P. ἐμιμήσαντο exhibet Salm. porticus in utramque partem excurrentes lunae speciem *imitantur*. — In marg. τέσσαρές εἰσι πίνακες ἐνῷ (L. ἐν οἷς) ταν(τ) περιγραφον(τ) ἀνὰ σι(χ) πεν(τ) ἢ καὶ ἕξ. — V. 64. θέσκελα ἔργα. Ne in hiatu haereas, vid. ad p. 310. nr. 650. — τελέσθηι. P. τελέσθῇ scripsi. In marg. ἔσχατός ἐστι πίναξ ὁ πρὸς τοῖς δεξιοῖς μέρεσι τῆς εἰσόδου, ἐν ᾧ ἐπιγέγραπται ταῦτα. P. — V. 68. λίνεα. P. Scripsi δήνεα. Christodor. Ecphr. v. 75. ἀληθέα δήνεα Μοίρης. Cod. δίνεα. Paul. Sil. in parte inedita Descript. S. Sophiae: ἔνθα σοφῶν ἀνάγονσι θεηγόρα δίνεα βίβλων. Scr. δήνεα. Agathias p. 139. nr. 302. δήνεα μαχλοσύνης. Oppian. Cyneg. I. 16. θήρης κλυτὰ δήνεα. Cf. ib. II. 4. Id. Halieut. I. 7. ἀλίης τε πολύτροπα δήνεα τέχνης. Ap. Apollon. Rh. III. 826. ἵνα φράζοιντο νόον καὶ δήνεα κούρης. Br. μήδεα dedit cum Codd. nonnullis. Vulgata videtur verior. Cf. IV. 1. 193. 559. — τοξεύσει. Cf. Animadverss. T. II. 2. p. 209. — V. 69. οἶκον δ' ἰδών. P. Delevi δ', quod saepe sic temere inseritur. Vid. p. 118. nr. 204. v. 9. p. 281. nr. 469. v. 1. p. 364. nr. 42. v. 3. p. 413. nr. 538. v. 2. p. 418. nr. 565. v. 17. 18. 21. Cf. Boeckh. in Not. crit. ad Pind. Ol. VI. 74. p. 379. s. — V. 70. ὑπεράντυγος. P. — V. 72. λύσσα / ληθην P. λύσσα frequens de impietate ethnicorum. Infra nr. 19. στήσας Ἀσσυρίης γενεῆς ἑτερόφρονα λύσσαν. Nonni Paraphr. p. 4. ἴδιοι δέ μιν (Χριστόν) ἄφρονι λύσσῃ, Ὡς ξένον, οὐκ ἐγέ-

ραιρον. Ib. p. 20. πολλοὶ λύσσαν ἄπιστον ἐπετρέψαντο θυέλλαις, Χριστῷ πίστιν ἔχοντες ἐς οὔνομα. Ib. p. 32. φεύγων λύσσαν ἄπιστον ἀκηλήτων Φαρισαίων. Vid. Wolf. ad Pseudo-Origen. de Philosophumenis in Origen. Opp. T. I. p. 874. — V. 73. εὗρεν ὕδασι. P. ἐν interposui. — Τριάδος φάος. De incredulis Theodosius Exp. Cretae III. 148. οἱ θεαρχίας πράξει πονηρᾷ τὸ τρισεμφω τὸ κράτος Ἐκ τῆς ἑαυτῶν καρδίας ὠθηκότες. Scr. τὸ τρισέμφωτον κράτος. Georg. Nicomed. ap. DuCang. in Append. Glossar. p. 190. ἡ τρίφωτος καὶ παναγία τριάς. Mox ap. Theodosium v. 158. scribe: αἰσθητικῆς ἔκαμνε πεντάδος μέτρον. pro αἰσθητικῶς. V. 74. μεταμυρίον et ὑπερψυχῆς. et sic sexcentis in locis praepositio substantivo adhaeret.

Nr. 11. εις ἁγίους ἀναργύρους τοὺς εἰς τὰ βασιλ. i. e. βασιλίσκου. Zonar. in Origg. CP. Mst. ap. DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 121. οἱ δὲ ἅγιοι ἀνάργυροι οἱ ὄντες εἰς τὰ βασιλίσκου ἐκτίσθησαν ὑπὸ Ἰουστίνου καὶ Σοφίας. — V. 6. κατανόσων. P. — Nr. 12. εις ἁγίαν εὐφημίαν τὴν ὀλεβρίω. P. Cf. DuCange CP. Chr. L. IV. p. 146. Bandur. Antiqq. T. II. p. 785. nr. 252. V. 5. συνολβίστωι. P. De forma ὄλβιστος vid. Bast. et Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 896. s. — V. 7. ὑπερμνήμης. P. τὴν δὲ est in Cod. ne quis τήνδε corrigat. Recte δὲ locum suum tuetur in apodosi, praesertim post enuntiationes conditionales. In Aeliani H. An. L. I. 45. οὐκοῦν εἴ τις λίθον ἐνθεὶς ἐπιφράξει (Cod. Monac. nr. 87. ἐπιφράξειε) τῷ ὀρνέῳ ... ὁ δὲ συμβαλὼν τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατ' αὐτοῦ, κομίζει πόαν. Cod. Monac. ὁ δὲ συμβ. Ibid. I. 18. recte editum: καὶ δείματα ὁπόσα ἐθέλοις εἰ ἐπάγοις, ἡ δὲ οὐκ ἐκπλήττεται. Nec aliter fuisse videtur ib. c. 16. ἐὰν δέ τι δείσῃ τῶν νηπίων, ὁ δὲ χανὼν εἰσεδέξατο τὸ βρέφος. Vulgo ὅδε. Ib. c. 41. σαγήνῃ δὲ εἴποτε αὐτοὺς περιβάλοι, οἵδε ἀγνοοῦντες ἑαλώκασιν. Cod. Monac. οἱ δέ. Et sic ap. eundem saepissime. Etiam ap. Hesiodum Ἔ. καὶ Ἡ. 296. ὃς δέ κε μηδ' αὐτὸς νοέῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων Ἐν θυμῷ βάλληται, ὅδ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνήρ. fuisse arbitror: ὁ δ' αὖτ'. et ib. v. 365. ὃς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὁ δ' (vulgo ὅδ') ἀλέξεται αἴθοπα λιμόν. V. 10. εἰ δ' ἐμὸν ἔργον. Mancum epigramma. — Nr. 13. εις αυ ναὸν ἔνδο τοῦ περιδρόμ. Legebantur itaque hi versus in porticu circa aedem S. Euphemiae. — Nr. 14. ἄλλο. V. 1. γῆρας ξύσεν. Themist. Or. XIII. p. 167. B. καὶ γῆρας ἑκάστῃ πόλει ἀποξυόμενον καὶ νεότητα ἐπανιοῦσαν. De animatis Homer. Ἰλ. ι. 445. quem multi expresserunt.

Olybrii ex Placidia filia, se
tem in aedibus exstruendi
P. V. 31. ἀμετρήτοις. P.
ἀμετρήτοιο μετάλλου. Mace
θόμενον ῥυτίδι. In marg.
κλῳ περιγράφοντα. scr. πε
P. V, 41. εἰσόκεν. . ἐλαύνει.
vim futuri habeat, nihil m
χον ποιήσεται. Ἰλ. ι. 46.
εἰσόκε μοι μάλα πάντα π
τῇ εἰσόδῳ τοῦ αὐτοῦ ναοῦ
V. 45. τοσσατίων. Vid.
ἐν τρισὶν ἔτεσι συνετελέ
Fortasse: ἔτεσιν· χρόνο
V. 56. κιόνες et κιόσιν
mas. in Plin. p. 854. C
αψίδεσσι. P. — V. 5
ticus in utramque p

In marg. τέσσαρές ε
χ τ
σει πεν ἢ καὶ ἕξ. —
ad p. 310. nr. 650
ἐστι πίναξ ὁ πρ
ταῦτα. P. —
75. ἀληθέα δή
script. S. Sop
δήνεα. Agat
I. 16. δήρ
πολύτροπ
καὶ δήνε
detur v
2. p.
re in
nr.
Ho

em. de reb. suis v. 359. Opp. T. I
ν ζυγόν, ὅς πρὶν ἔτειρε. — V. 9-
p. 104, 29. αἰθέρος ἑπτάζωνον ἀ
6, 8. XLVI. p. 1182, 31. οὐρανὸν
οὐρανὸν..ἑπτὰ περὶ ζώναις κυκ
ελαν εις τον δεσποτην χν. Claudia
3. καὶ ὁμόχρ. Gesn. — Nr. 2
Paraphr. c. 1. 2. ἰσοφυὴς γενετῆ
haefer. ad Sophocl. T. II. p. 547
άρ. P. — Nr. 23. εις αυ. V. 3.
, a Marino quodam exarato. Ta
Sic etiam Nr. 24. εις αυ. V. 1. σ
χον τῷ πατρὶ jubebant haberi τὸν λόγο
asil. Magn. in Precat. in Henr. Han
ὑπὲρ τῶν σταυρούντων σε θεομάχων
ἀρχῷ γεννήτορι αὐτός. — Nr. 25. εις
. Expectabas in versus exitu: ἐν ὑμετέ
ἐπίνευσεν ἐφετμῇ. Media in hac voc
heus Arg. v. 6. ἠπίου Μούσης ἐφετμαῖ

εις αυ. V. 1. φωσφόρον. P. V. 3. ουσαν
Ap. Liban. T. IV. p. 401. 27. οὕτω δὲ τὰ
skius, ὅτῳ. Ibid. p. 878. 21. πότε δ' ἂν ὁ Δ
τὰ τῶν πολεμίων ἐσκέψατο πράγματα, οὕτω
ρεστήσαντο. corrigendum existimo: πότε δ' αὖ
λαβών, τὰ τῶν πολ. ἐσκ. πραγματα, ὅτῳ
ore (nonne noctu?) *Diomedes, Ulysse assumto*
avit, qua expeditione etiam factum est, ut G
jicerent. — Nr. 27. εις αυ. — Nr. 28. εις αυ.
ῖς χεροῖ. Scr. χείρεσσι. Cf. p. 336. nr. 76. v. 1. -
272. ἢ καὶ ἐὰς κεδνὰς ἀλόχους χεροῖν ὀλέκουσιν. scr.
χος. volumen. Vid. Agath. epigr. p. 87. πινυτῶν
Crinag. p. 395. nr. 293. Suid. T. I. p. 420. συνέ
πνεύματος τεῦχος...ἕτερον τεῦχος ἀσκητικόν. cujus
Pierson ad Moerin p. 271.— Nr. 29. εις αυ μονό

P. Nr. 15. *καὶ ταυ ἐντναωῖ τῆς ἁγίας μάρτυρος εὐφημίας ἐν τοῖς ὀλυβρίου. ἄλλο.* V. 3. *ἄλλο.* P. quasi novum epigr. inciperet. Saepissime autem in Cod. nostro, ubi epigr. in novam paginam continuatur, novum lemma adscribitur. — *Nr.* 16. *ἄλλο.* Etiam hoc tetrastichon Cod. in duo epigrr. discerpsit. V. 1. *μάρτυρα νηοπόλον.* Vulgo *νηοπόλοι* sunt sacerdotes, ut ap. Nonn. in Paraphr. p. 190. c. 18, 29. p. 194. c. 19, 38. h. l. ipsam Euphemiam significat. — V. 3. *τόσον τε.* P. V. 4. *ἤνυσεν.* Suspiceris *ἤνυσ' ἄν;* sed passim in talibus *ἄν* omittitur, ubi nulla est corruptelae suspicio. Sic infra p. 465. nr. 567. *Βῆσας εἰ φρένας εἶχεν, ἀπήγχετο.* p. 547. nr. 301. *εἰ δὲ καὶ αὐτὸς Ὕβριζεν φαίνων, οὐδὲ τὸ φῶς ἐπόθουν.* Cf. p. 547. nr. 302. Bion. Eid. V. 5—8. Schaefer. Meletem. p. 55. — *Nr.* 17. *ἄλλο.* Hoc quoque epigr. in duo divisit P. V. 2. *λίπον.* P. *λίπεν* scripsi. Junge: *κῦδος Ἰουλιανῆς ὀψιγόνοις οὐκ ἔλιπεν εὖχος οὐδ' ὅσσάτιον.* — *Nr.* 18. *εἰς ἀκούβιτον. εἰς βαήν.* Duo tituli duorum, ut videtur, epigrammatum, quorum prius a fine, alterum ab initio mutilum. Post v. 1. lacuna est in Cod. In marg. *ζτ. τὰ λείποντα τοῦ ἐπιγράμματος.* De *ἀκουβίτῳ* vid. DuCang. CP. Chr. II. VI. p. 135. *βαὴν* ignoro equidem.

Nr. 19. *κλαυδιανοῦ εἰς σρα. οὗτος ὁ Κλαυδιανός ἐστιν ὁ γράψας τὰ πάτρια ταρσοῦ, ἀναζάρβου, βηρύτου, νικαίας.* Cf. Catal. Poët. epigr. in Animadverss. T. III. P. 3. p. 872. Primus edidit D. Heinsius in Opp. Claudiani (nr. XCVI. p. 708. ed. Gesn.) e Salmasii, ni fallor, apographo. V. 2. *παλινδ. ἀνάγκην.* Vid. ad p. 444. nr. 505. v. 14. — V. 4. *ἀσημάντοιο, ἀῤῥήτου. ἀσήμαντος μῦθος* in Nonn. Par. p. 22, 18. p. 82, 8. — V. 5. *μέγα.* P. quod Gesnerus cum *στήσας* jungens, vertit: valde stabilivit, constituit. Scripsi *μετά.* Haec permutata etiam p. 508. nr. 9. — V. 6. *αὐτοτέλεστον.* Similiter *αὐτολόχευτος Ἀθήνη* in Nonni Dion. VIII. p. 228, 19. Eodem sensu *αὐτογένεθλος* ap. poëtam in Bandini Catal. Codd. Mss. gr. Bibl. Med. T. I. p. 123. *πρωτοφανῆ γενετῆρα, θεοῦ θεὸν αὐτογένεθλον.* Ibid. in Paraphr. Psalterii p. 63. *καὶ γόνον αὐτογένεθλον ἄτερ βροτέων ὑμεναίων.* ubi post paucos versus, de Christo: *δούρατί τ' ου τιθέντα, καὶ οὐκ εἴξαντα σιδήρῳ.* Scr. *δούρατί τ' οὐτηθέντα.* — V. 7. *ἑτερόφρονα λύσσαν.* Nonn. Paraphr. c. 5. p. 54. *πολυπλανέος βιοτῆς ἑτερόφρονι λύσσῃ.* Id. Dion. IX. p. 252, 6. *φοιταλέης ἑτερόφρονι κύματι λύσσης.* — *Ἀσυρίης.* P. Gesnerus cogitabat de cultu Deae Syriae et Magnae Matris Deûm; sed Assyrium nomen, ob bella cum Judaeis gesta, veri Dei hostes in universum signi-

ficat. Gregor. Naz. Carm. de reb. suis v. 359. Opp. T. II. p. 57. C. *δούλιον ἀσσυρίηθε φυγὼν ζυγὸν, ὃς πρὶν ἔτειρε.* — V. 9. *ἑπτάζωνον ὄχημα.* Nonn. Dion. III. p. 104, 29. *αἰθέρος ἑπτάζωνον ἀερτάζων κενεῶνα.* Ib. VIII. p. 226, 8. XLVI. p. 1182, 31. *οὐρανὸν ἑπτάζωνον.* Ib. XXXVIII. p. 984. 5. *οὐρανὸν..ἑπτὰ περὶ ζώναις κυκλούμενον.* — *Nr.* 20. *εις αυ τουαυ κλαυ εἰς τον δεσποτην χν.* Claudian. Opp. nr. XCVII. p. 709. P. V. 3. *καὶ ὁμόχρ.* Gesn. — *Nr.* 21. *εις αὐτόν. πατρὸς ὁμῆλιξ.* Nonni Paraphr. c. 1. 2. *ἰσοφυὴς γενετῆρος ὁμήλικος.* — *ὁμήλιξ.* P. Vid. Schaefer. ad Sophocl. T. II. p. 347. — *Nr.* 22. *εις αυ.* V. 4. *εἴσοε γάρ.* P. — *Nr.* 23. *εις αυ.* V. 3. *τήνδε.* Descriptum epigr. ex libro, a Marino quodam exarato. Talia plurima in Codd. reperiuntur. Sic etiam *Nr.* 24. *εις αυ.* V. 1. *συνάναρχε. ὁμοούσιον καὶ συνάναρχον τῷ πατρὶ* jubebant haberi *τὸν λόγον* decreta Concilii Nicaeensis. Basil. Magn. in Precat. in Henr. Hammond. Catech. Pract. p. 279. *ὃς ὑπὲρ τῶν σταυρούντων σε θεομάχων ἔντευξιν προσήγαγες τῷ συνανάρχῳ γεννήτορι αὐτός.* — *Nr.* 25. *εις αυ.* V. 3. *ὑμετέραις ἐφετμῇσι.* Expectabas in versus exitu: *ἐν ὑμετέρῃσιν ἐφετμαῖς. Il.* ξ. 249. *τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή.* Media in hac voce corripitur nr. 24. v. 4. Orpheus Arg. v. 6. *ἠπύσω Μούσης ἐφετμαῖς, καὶ πηκτίδι πυκνῇ.*

Nr. 26. *εις αυ.* V. 1. *φωςφόρον.* P. V. 3. *ουσαν οὕτω.* P. Scripsi *ἐοῦσαν ὅτῳ.* Ap. Liban. T. IV. p. 401. 27. *οὕτω δὲ τὰ σαυτοῦ παραδῷς.* recte Reiskius, *ὅτῳ.* Ibid. p. 878. 21. *πότε δ' ἂν ὁ Διομήδης Ὀδυσσέα λαβὼν, τὰ τῶν πολεμίων ἐσκέψατο πράγματα, οὕτω καὶ Τροίαν Ἕλληνες παρεστήσαντο.* corrigendum existimo: *πότε δ' αὖ ὁ Διομ. Ὀδυσσέα συλλαβὼν, τὰ τῶν πολ. ἐσκ. πραγματα, ὅτῳ καὶ* ... *quo autem tempore* (nonne noctu?) *Diomedes, Ulysse assumto, res hostium exploravit, qua expeditione etiam factum est, ut Graeci Trojam sibi subjicerent.* — *Nr.* 27. *εις αυ.* — *Nr.* 28. *εις αυ.* Cf. nr. 23. V. 3. *ἑαῖς χερσί.* Scr. *χείρεσσι.* Cf. p. 336. nr. 76. v. 1. Apud Manethon. II. 272. *ἢ καὶ ἑὰς κεδνὰς ἀλόχους χερσὶν ὀλέκουσιν.* scr. *χείρεσσ' ὀλ.* — *τεῦχος. volumen.* Vid. Agath. epigr. p. 87. *πινυτῶν ἐνὶ τεύχεσι βίβλων.* Crinag. p. 395. nr. 293. Suid. T. I. p. 420. *συνέταξε περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τεῦχος...ἕτερον τεῦχος ἀσκητικόν.* cujus loci non meminerat Pierson ad Moerin p. 271. — *Nr.* 29. *εις αυ μονόστιχα.* V. 1. *πρωῒ ἄλ-*

λοις. P. Scripsi *προΐαλλε*. Unicuique horum versuum *ἄλλο* adscriptum in P. — ₱. V. 5. *ἄλλο εις αυ*.

Nr. 30. sine lemmate. P. V. 2. *ἐσθλὰ δίδου*. Ductum hoc ex disticho ap. Platon. Alcib. Sec. p. 143. A. infra p. 505. nr. 108. Theocrit. Eid. VII. 128. *τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι*. — *Nr.* 31. *εις ὑπεραγια θκου*. V. 3. *ὑπερμεροπων*. P. Vid. ad nr. 10. v. 74. Hoc genus errorum in seqq. non notabo, nisi gravior quaedam causa intercesserit. — V. 3. *τελέθουσα*. P. Scribe: *τελέουσα*. Eadem verba permutata in Oppiani Cyn. IV. 149. ap. Maneth. IV. 385. VI. 351. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 752. — *Nr.* 32. *εις ἀρχάγγε\ μι*. V. 1. *χραιμήϊα*. P. V. 3. *Φύσις πόνων*. i. e. *πόνοι*. Vide de hac periphrasi Abresch. ad Aesch. T. II. p. 174. — Pro *καὶ γάρ* mallem *ἢ γάρ*. Saepenumero permutatur *καὶ* cum *η*. Arat. Phaenom. v. 291. *ἔλθοι, ἢ μάλα πολλὰ βοωμένῳ*. Scr. *καὶ μάλα* c. Cod. Mosq. et aliis. Obscurissimo loco ap. Liban. T. IV. p. 814. 15. lucem accendes, si legeris: *πάντα τεχνάζεται· ἢ εἰ* (vulg. *καὶ*) *ψήφισμα τοιοῦτον ἐπ' ἐκκλησίας ἤκουσεν* κ. τ. λ. — *Nr.* 33. *νείλου σχο\ εἰς εικ τ ἀρχαγγε*. Edidi in Anim. T. III. 1. p. 77. V. 2. *μνήστιν*. P. (In notulis lin. ult. male excusum *μνῆσιν*).

Nr. 34. *ἀγαθίου σχο\ εις αυ ἐν πλατη*. Br. III. 46. nr. 38. Anim. III. 1. p. 76. V. 2. *ἀπεπλάσατο*. Distinctione hunc versum juvare conatus sum, ut verba *ἃ μέγα τολμήεις* per parenthesin accipiantur. *ἃ..ἀνεπλάσατο* exhibet Suidas in *ἃ* T. I. p. 3. *ἃ..ἀπεπλάσατο* in *σκοπῶν* T. III. p. 336. Memoria deceptus Stephan. in Thes. Gr. L. I. p. XVIII. a. *ἃ μέγα νηλειὴς κηρὸς ἀνεπλ*. Malim: *ἃ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀπεπλάσαο*. Saepe in his terminationibus peccatur. Sic p. 452. nr. 561. v. 1. *ἐγείναο*. Cod. *ἐγείνατο*. — *Nr.* 35. *τοῦ αυ. εις αυ ἐν τῷ σωσθενιω*. Dedi in Paralip. T. III. 3. p. 617. a. Cf. DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 187. Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 734. nr. 66. V. 4. Scr. *ἄνθεσαν*. — *Nr.* 36. *ἀγαθίου σχο\ εἰς εικ θεοδώρου ἰλλουστρίου καὶ δισανθυπάτου. ἐνῆ γέγραπται παρατοῦ ἀρχαγγε\ δεχόμενος τὰς ἀξίας ἐν εφέσωι*. In marg. *ἀγαθίου σχολαστι. εἰς εἰκόνα θεοδώρου ἰλλουστρίου καὶ δις*. Edidi in Anim. T. III. 1. p. 77. in Paral. T. III. 3. p. 618. nr. 5. — ₱. Post v. 5. in nova pagina legitur: *ταυ ἐνεφέσωι γέγραπται ἐν τῶι*

νάρθηκι τ θεολόγου. Et in marg. ἐνεφέσω. V. 3. post Μαγίστρου comma ponendum.

Nr. 37. εἰς τὴν χριστοῦ γέννησιν. Hoc et seqq. epigrr. tabulis pictis subscripta fuisse suspicor, aut picturis in Cod. aliquo Novi et Veteris Testamenti. — Nr. 38. εἰς αὐτό. — Nr. 39. εἰς ποιμ καὶ τοὺς ἀγγε. V. 2. ἐνγέγονε. Gregor. Naz. Carm. II, 149. T. II. p. 45. B. ἦλθε θεός, θνητός τε, φύσεις δύο εἰς ἓν ἀγείρας. Carm. VIII. 48. p. 173. D. — Nr. 40. εἰς χυ γέννησιν. — Nr. 41. εἰς μάγους. V. 1. ἠελίω τε. P. — Nr. 42. εἰς βηθλεεμ. V. 2. ἵζεσθαι. P. Similiter ap. Nicandr. Ther. 335. Spitznerus in Diss. de Brev. Syll. Prod. p. 35. ἵξεται αἶσα correxit pro ἵζεται. — Nr. 43. εἰς ραχὴλ. V. 1. γόωσα. P. Scripsi γοόωσα. — καταδάκρυον h. l. et v. 2. P. — Nr. 44. εἰς εὐαγγελ. V. 2. ἕξεις. P. — Nr. 45. εἰς ἀσπασμόν. V. 1. σκιρτήμασιν εἶδε. intelligebat, filium tuum esse deum, idque se intelligere subsiliendo significabat. — Nr. 46. εἰς ὑπαν. V. 2. λύσεις. P. Rectius λύσει τε scripseris. — Nr. 47. εἰς βαπτισιν. V. 1. μέγα σθενές. P.

Nr. 48. εἰς μεταμορ. In hoc et praecedente lemmate articulus τὴν perperam in edit. nostra omissus. Post πῶζο est lacuna in P. — Nr. 49. εἰς λάζαρον. V. 1. ἀίδην. P. ἅδης, sepulcrum. Vid. Huschke in An. Crit. p. 125. — παλίνσοον, i. e. παλίνοστον, non comparet in Lexicis. — Nr. 50. εἰς αν ἐνεφεσω. P. Cf. ad nr. 56. — P. Nr. 52. εἰς τα βαΐα ἤγουν τὴν βαϊοφόρω. Scr. βαϊοφόρον. V. 2. καὶ ἐς. Scribi poterat τε καὶ ἐς. Sed cf. nr. 38. 53. 90. — Nr. 53. εἰς πάσχα. V. 1. post θῦμα comma delendum. V. 2. αὐτός. Mallem καὐτός. — Nr. 54. εἰς σταύρωσιν. V. 1. παθῶν. P. Scripsi παθέων. Mallem praeterea: παθέων τ' ἐλατ. De aqua lustrali Paul. Sil. Ecphr. S. Soph. P. II. 181. p. 515. A. ὁλκὸν ἀναθρώσκοντα .. ὁλκὸν ὅλων παθέων ἐλατήριον. Ib. 574. p. 522. D. τλήμονες, οἵ μὴ χεῖρα τεὴν δέξαντο καρήνοις, Χεῖρα δυσαντήτων ἐλατήριον ἀμπλακιάων.

Nr. 55. εἰς αὐτόν. P. Scripsi εἰς τὸν σωτῆρα, quod res postulabat. V. 1. τὸν παρθένον. Nonn. Paraphr. c. 19, 25. γύναι, φιλοπάρθενε, μῆτερ, Ἠνίδε παρθένον υἱόν. Anastasius infra p. 694. nr. 28. καὶ

παρθένον ἄλλον ἑταῖρον. — Pro ἔφη fort. ὅρα scribendum aut potius: παρθένου υἱὸς ἔφη τ. π. ἄλλον. *Christus Joannem.* — *Nr.* 56. εις ἀναστασι. V. 2. ᾄδην. Scr. Ἅιδην. βροτολοιγός, Satanae epitheton. Suid. βροτολοιγός, ὀλέθριος, ὁ τοὺς βροτοὺς ὀλοθρεύων. — *Nr.* 57. εις ἀμνὸν τοῦ θῦ. V. 2. post ἀμνοῦ rectius fortasse ponetur colon. Quamvis et illa distinctio, quam textus exhibet, optimum sensum fundit. — *Nr.* 58. εις ποκο γεδεών. Cf. Judic. c. VI. 37—40. Inter typos recensetur ab Auctore Carm. aureor. in Bandin. Catal. Codd. gr. T. I. p. 106. ὡς ἂν διδαχθῇς τὸν θεὸν πῦρ καὶ δρόσος, Εἰς τὴν βάτον πῦρ, εἰς δὲ τὸν πόκον δρόσος. V. 2. αὐτοσώδε. P. ὧδε scripsi. — *Nr.* 59. εις μωσῆ καὶ εις θυγατέρα φαραῶ. — *Nr.* 60. εἰς τὸν αὐτὸν ὅτε τὰς παλάμας ἐξέτεινεν τροπούμενος τὸν ἀμαλήκ. V. 2. ἀμαλήκ. Mediam producit ap. Theodos. de Cretae Expugn. P. III. 67. p. 368. τοιαῦτα μὲν σὺ συστρατηγῶν οἰκέταις, Καὶ μὴ παρὼν ἔπραττες, ὡς Μωσῆς πάλαι, Τροπῶν Ἀμαλὴκ τῇ χερῶν ἐπεκτάσει. Nulla facile alia veteris testamenti historia, ex iis, quae ad typos referuntur, frequentius commemoratur. Oracul. Sibyll. VIII. p. 731. σωτὴρ ἀθάνατος, βασιλεὺς ὁ παθὼν ἕνεχ' ἡμῶν, Ὃν Μωσῆς ἐτύπωσε, προτείνας ὠλένας ἁγνάς, Νικῶν τὸν Ἀμαλὴκ πίστει. Joann. Oecon. in Bandin. Catal. T. I. p. 377. δι' ὧν ὁ νέος Μωϋσῆς χερσὶν ἐκτεταμέναις Τὸν Ἀμαλὴκ, τὸν Ἰσμαὴλ συνέτριψεν εἰς κράτος. Gregor. Naz. de reb. suis T. II. p. 31. B. Χριστὲ ἄναξ, ὃς ἁγναῖς ποτ' ἀειρομέναις παλάμῃσιν Σταυροτύποις Μωσῆος ἐπ' εὐρεῖ σου θεράποντος Ἔκλινας Ἀμαλὴκ ὀλοὸν σθένος. Cf. ejusd. Or. III. p. 57. B. Or. VI. p. 137. D. Or. XLII. p. 691. B. Andr. Cretens. p. 106. D. p. 111. C.

Nr. 61. εις αὐτόν. V. 1. μωσῆι. P. — *Nr.* 62. εἰς κιβωτὸν ὅτε τὸν ἰορδάνην ἐπέρασε. Cf. Josu. c. 4. v. 10—24. V. 2. λοεσσόμενον. Scr. λοεσσομένου. genitivo relato ad σός. Plato Apolog. p. 22. A. τὴν ἐμὴν πλάνην ... ὥσπερ πόνους τινὰς πονοῦντος. Liban. T. IV. p. 565. 21. ὑμέτερον δ' ἂν εἴη κέρδος τῶν οὔπω τοιαῦτα θρηνούντων. Apud Lucian. T. V. p. 22. ed. Bip. ὅπερ οὐ σὸν ἂν ἔγκλημα εἴη μόνον. cave σοῦ cum Belino corrigas. — *Nr.* 63. εις ο φοινικ) καὶ τὰς ιβ πηγ. Falsum lemma, cui ἄλλο substitui. V. 2. οἶδε. — *Nr.* 64. lemma idem. Vid. Exodum c. 15. v. 27. De duodecim apostolis Oracul. Sibyll. VIII. p. 730. ὕδασι φωτίζων κλητοὺς ἐν δώδεκα πηγαῖς. — Nr. 65. εις ἀβραάμ. Frequens hujus quoque typi commemoratio. Clemens Alex. Pae-

dag. I. p. 111. 53. Strom. II. p. 459. 8. Gregor. Naz. Or. XXXIV. p. 549. A. Joann. Chrys. T. IV. p. 478. Anonymus ap. Suidam T. I. p. 10. γεννήτορα κατέστησεν Ἰσαάκ, ἵν' ἔχοι μονογενῆ υἱὸν καὶ πρωτότοκον, τοῦ μονογενοῦς καὶ πρωτοτόκου μυστικὴν εἰκόνα. — *Nr.* 66. εις μελχισεδὲκ διδουν τἀβραὰμ οἶνον καὶ ἄρ. V. 2. ὡς τίς ἔχων. Scr. ἰών. Melchisedec Christi typus in Epist. ad Hebrae. c. 6, 20. c. 7, 1—17. Gregor. Naz. Or. XXXVI. p. 592. C. Jo. Chrys. ad Genes. c. 18, 13. T. IV. p. 357. Vid. Potter. ad Clem. Alex. Strom. IV. p. 637. 10. Anonym. ap. Suid. T. I. p. 12. ἦν δὲ ὁ Μελχισεδὲκ ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, ἀφωμοιωμένος τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ.

Nr. 67. εις ἀβραὰμ ὅτε ὑπεδέξατο τὸν θν̄. V. 1. μούνην. Versus sanabitur, si scripseris: μορφὴν ἐνθάδε μοῦνον ἔχει. aut vocibus transpositis: μορφὴν ἐνθάδ' ἔχει μούνην θεός. Hoc fere praetulerim. — P. *Nr.* 68. εις ἰσαὰκ καὶ τὸν ἰακὼβ ὅτε αυ ηὐλογησε. V. 1. δέρας. Ex nr. 72. suspicari licet, pellem, qua indutus Jacobus patrem decepit, ad Christum a nonnullis relatam fuisse. Sed omnino obscurius est distichon. — *Nr.* 69. εις ῥεβεκκᾶ. V. 2. σώματος οὐ καθαροῦ. cameli. Cf. Genes. c. 24, 61. et Levit. c. 11, 4. — *Nr.* 70. εις αὐτήν. V. 1. τηλόθεν οὐχ. pro οὐ τῆλε ὑδάτων. — *Nr.* 71. εις σωμανι. In Libris Regg. IV, 4. 12. 25. 36. Codd. fluctuant inter σωμανίτιν, σουναμίτιν et σωμανίτην. — ἐλισσαίου. Sic P. Alibi Ἐλισσαιὸς scribitur. Ἐλισσαίου etiam ap. Greg. Naz. T. II. p. 204. A. — *Nr.* 72. εις μηλω ἡλι. Scr. Ἡλίου. Vid. ad p. 333. nr. 49. v. 1. V. 1. post θεοῦ commate distinguendum.

Nr. 73. εις δαδ̄ χρισμ. V. 2. εἰσ ὁράασις. P. — *Nr.* 74. εις τυφλόν. V. 1. ἐσταλμένος. Evang. S. Joann. c. 9, 7. σιλωάμ, ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Nonni Paraphr. p. 102. — *Nr.* 75. εις σαμαρειτη̄. Evang. S. Joann. c. 4, 9. — *Nr.* 76. εις γαμο̄. V. 2. ἔχει. Scr. ἔχεις. — *Nr.* 77. εις χήραν τὴν τὸν ἠλίαν θρέψασᾱ. Idem lemma iterum est in marg. V. 1. λαιψηρῆ. i. e. αἶψα. Homer. Od. β. 257. λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν. — *Nr.* 78. εἰς πέτρο̄ το̄ ἀπο.

Nr. 79. εἰς παυλ τὸν ἀπ. V. 1. post ἄντην pone comma. — *Nr.* 80. εἰς ιω̄ τὸν απ. — *Nr.* 81. εις αυ. — *Nr.* 82. εις αυ αποστολ

Ἰωάννην. V. 1. δῶμα. δόγμα fuisse videtur. — P. Nr. 83. εις ματθαῖ̄ο. V. 1. Pessimum versum non difficile erat melius concinnari: θαύματα πάντα θεοῦ σαρκώσιος ἔξοχ' ἔγραψε. — Nr. 84. εις λουκᾶν. V. 1. ἀθάνατοι. P. Scripsi ἀθανάτου. V. 2. πυκτίον. Ne πτυκτίον corrigas, vid. Eustath. ad Ἰλ. ζ. p. 489. 44. Ap. Hesych. πτυκτίον. πτυκτίον. βιβλίον. verum vidit Is. Vossius corrigens: πτυκτίον, πυκτίον. Cf. Suid. T. III. p. 239.

Nr. 85. εις μάρκον. V. 1. ἐπ' ὠνυμίην. P. Aegyptus regio caliginis. Gregor. Naz. Carm. de reb. suis v. 355. T. II. p. 37. C. φεύγων Αἰγύπτοιο μέλαν πέδον, ἔργα τε πικρά. Pisidae Hymn. in Append. Scr. Byzant. p. 71. λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος. Andreas Cretens. Or. in S. Pantapium Aegyptium p. 205. D. αὕτη τοίνυν (ἡ Αἴγυπτος) ὁ σκοτασμὸς πρὸς τῇ γραφῇ καλουμένη, τὸν τοῦ σκότους διώκτην ἐξήστραψεν. Caeterum Marcum Evangelistam Christi doctrinam Aegyptiis tradidisse, narrat Euseb. Hist. Eccl. II. 16. ubi vid. Valesium. — Nr. 86. εις ἅγιον βασι\. V. 2. γρηγόριωι. P. De S. Gregorio Nysseno accipio, S. Basilii fratre. — Nr. 87. εις ἅγιον πολύκαρπον. V. 1. ὁ καί. Distinguendum videtur: ὁ καὶ θρόνον ἀρχιερῆος, Ἔσχε καὶ ἀτρεκ. ita ut ex seqq. ἔχων subaudiatur. — Nr. 88. εις ἅγιον διονύσιον. Ex Cod. Dionysii Areop. primus hos versus protulit Bandin. in Cat. Codd. gr. I. p. 31. ubi v. 4. ἀνάπτει. Tum Chardon de la Roch. Mélanges T. I. p. 268. Ap. Bandin. est etiam aliud distichon in idem S. Dionysii opus: ἀγγελικῆς σοφίης ἀμαρύγματα πολλὰ κιχήσας, ἀνθρώποις ἀνέφηνας ἰδεῖν νοοσύνθετον ἄστρον. — V. 1. ἱεράρχια. Respicitur tractatus S. Dionysii περὶ τῆς οὐρανίας ἱεραρχίας. V. 3. ζωοσόφ. λογ. In epigr. in eundem a Chardono edito: καὶ μετὰ πότμον Ζωοσόφοις λογίοις κελαδῶν θεοφάντορας ὕμνους. — Nr. 89. εις ἅγιον νικο\. De pluribus Nicolais vid. Catalog. Sanctt. in Fabric. Bibl. Gr. T. X. p. 298. — Nr. 90. εἰς κύρον καὶ ἰω̄ σωφρονίου πατριαρχ ἱεροσολύμων. Sophronii Episcopi commemoratur panegyricus Joannis et Cyri martyrum, cum προθεωρίᾳ, cui initium: Ὀφθαλμῶν ἀῤῥωστίας. in Fabr. Bibl. Gr. T. X. p. 216. quem vide de Sophronio T. IX. p. 164. Tetrastichon nostrum illi panegyrico praefixum fuisse videtur.

Nr. 91. εἰς ἰουστινιανὸν τὸν βασι\ ἐν ἱερεῶι. — *Nr.* 92. ἐν καισαρείαι εις ναὸν τοῦ ἁγίου βασι\. et paulo post: ἤγουν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν. Legitur hoc epigr. in Carm. Gregor. Naz. T. II. p. 179. C. sine lectionis varietate. V. 1. ἐπολκάδος. P. Etiam ap. Gregor. ἐπ' ὁλκάδος. Sic iterum in Pal. p. 110. nr. 161. ὁλκάδες. p. 490. nr. 5. ἐφ' ὁλκάδα φορτίζεσθε. Cod. ἐπ' ὁλκάδα. Similiter p. 484. nr. 787. ἀπ' ὁδοιπορίης. Cf. ad p. 444. nr. 508. v. 4. — *Nr.* 93. εις αὐτὸν ναόν. — V. 1. ἀρετῶν τετρακτ. Paul. Sil. Ecphr. S. Soph. v. 547. p. 522. B. κραναὴν ἀρετῆς τετράζυγος οἶμον Πᾶσαν ἐπιτροχάοντα. p. 256. nr. 343. τῶν πισύρων ἀρετῶν ἀμαρύγματα πάντα φέροντα. ubi vid. Anim. T. III. 2. p. 260. — λεύσων. P. ut saepius. — *Nr.* 94. εις κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας θκου. In marg. εἰς τὴν κοίμησιν τῆς θεοτόκου. P. V. 2. repetitur lemma. V. 3-6. sunt versus politici. V. 6. σωσιοκομοιο. P.

Nr. 95. ἐνεφέσωι. Cf. nr. 86. 91. ἄμνιν. P. — *Nr.* 96. εἰς σκῆπτρον. V. 2. θεουδίησιν. P. Nonni Paraphr. p. 28. ὃς δὲ θεουδείῃσιν ἐτήτυμα πάντα φυλάσσει. Ib. p. 168. πᾶσι θεουδείης ὁδὸν ἔννεπεν. — *Nr.* 97. ἐν τῇ μελίτῃ. V. 4. Scr. Ἰουστινιανῷ. — *Nr.* 98. ἐν τῶ αυτόπω. V. 2. Scr. Ἰουστινιανοῦ. V. 4. ἄρας. In marg. ὅσπολιν αἴρας. P. Illud verius.

Nr. 99. ἐν τῶι κίονι τοῦ ὁσίου δανιηλ ἐντωι ἀνάπλω. In marg. ἐν τῶι στυλωι τ ὁσίου δανιηλ. S. Daniel stare solebat in columna ad os Ponti Euxini. Vid. Majell. de Stylitis in Assemanni Actis Mart. Orient. et Occident. T. II. p. 246. De ἀνάπλῳ vid. Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 734. nr. 165. V. 2. ἄνεμος. P. Post h. v. lacuna est in P. V. 4. λιμῷ ἀμβροσίᾳ. Ad Bion. Fr. VI. 4. ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά, Valkenarius: „Cum Cantero Grotius edidit ἐλαφρός. Sed dorice ἁ λιμὸς dicebatur, ut et in vulgari dialecto.“ Cf. Schol. ad Aristoph. Acharn. v. 742. — *Nr.* 100. εἰς νεῖλο μονα τὸν μέγαν ἐν ἀσκηταῖς. Edidit Salmas. in Tract. de Nilo p. 7. ubi v. 1. ὡς νείλου ποταμοῖο. — *Nr.* 101. μενανδρου προτίκτορος εἰς πέρσην μάγον γενόμενον χριστιανὸν καὶ μαρτυρήσαντα. In marg. μενάνδρου προτίκτορος. Dixi de Menandro in Catal. Poëtar. T. III. 3. p. 916. — *Nr.* 102. εις ὁρα καὶ κύριον ἡμῶν ιν χριστὸν τὸν υἱὸν τ θυ. V. 1. πάντων ἐπέκεινα. Gregor. Naz. T. II. p. 252. B. ὦ πάντων ἐπέκεινα· τί γὰρ θέμις ἄλλο

Ἰωάννην. V. 1. δῶμα. δόγμα fuisse videtur. — P. Nr. 83. εις ματθαῖο. V. 1. Pessimum versum non difficile erat melius concinnari: θαύματα πάντα θεοῦ σαρκώσιος ἔξοχ' ἔγραψε. — Nr. 84. εις λουκᾶν. V. 1. ἀθάνατοι. P. Scripsi ἀθανάτου. V. 2. πυκτίον. Ne πτυκτίον corrigas, vid. Eustath. ad Ἰλ. ζ. p. 489. 44. Ap. Hesych. πτυκτίον. πτυκτίον. βιβλίον. verum vidit Is. Vossius corrigens: πτυκτίον, πυκτίον. Cf. Suid. T. III. p. 239.

Nr. 85. εις μάρκον. V. 1. ἐπ' ὠνυμίην. P. Aegyptus regio caliginis. Gregor. Naz. Carm. de reb. suis v. 555. T. II. p. 37. C. φεύγων Αἰγύπτοιο μέλαν πέδον, ἔργα τε πικρά. Pisidae Hymn. in Append. Scr. Byzant. p. 71. λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος. Andreas Cretens. Or. in S. Pantapium Aegyptium p. 205. D. αὕτη τοίνυν (ἡ Αἴγυπτος) ὁ σκοτασμὸς πρὸς τῇ γραφῇ καλουμένη, τὸν τοῦ σκότους διώκτην ἐξήστραψεν. Caeterum Marcum Evangelistam Christi doctrinam Aegyptiis tradidisse, narrat *Euseb.* Hist. Eccl. II. 16. ubi vid. Valesium. — Nr. 86. εις ἅγιον βασιλ. V. 2. γρηγόριοι. P. De S. Gregorio Nysseno accipio, S. Basilii fratre. — Nr. 87. εις ἅγιον πολύκαρπον. V. 1. ὁ καί. Distinguendu[m] videtur: ὁ καὶ θρόνον ἀρχιερῆος, Ἔσχε καὶ ἀτρεκ. ita ut ex seq[...] subaudiatur. — Nr. 88. εις ἅγιον διονύσιον. Ex Cod[...] primus hos versus protulit Bandin. in Cat. C[...] 4. ἀνάπτει. Tum Chardon de la Roch[...] Bandin. est etiam aliud distichon in [...] σοφίης ἀμαρύγματα πολλὰ κιχ[...] θετον ἄστρον. — V[...] τῆς οὐρανίας [...] Chardono edi[...] τορας ὕμ[...] Catalog[...] κύρον [...] comme[...] cui in[...] [...]6. quem [...] illi paneg[...]

Nr. 91. εἰς Ἰουστινιανὸν τὸν βασι\ ἐν ἱφεσωι. — *Nr.* 92. ἐν καισαρείαι εις ναὸν τοῦ ἁγίου βασι\. et paulo post: ἤγουν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν. Legitur hoc epigr. in Carm. Gregor. Naz. T. II. p. 179. C. sine lectionis varietate. V. 1. ἐπολκάδος. P. Etiam ap. Gregor. ἐπ' ὁλκάδος. Sic iterum in Pal. p. 110. nr. 161. ὁλκάδες. p. 490. nr. 5. ἐφ' ὁλκάδα φορτίζεσθε. Cod. ἐπ' ὁλκάδα. Similiter p. 484. nr. 787. ἀπ' ὁδοιπορίης. Cf. ad p. 444. nr. 508. v. 4. — *Nr.* 93. εις αὐτὸν ναόν. — V. 1. ἀρετῶν τετρακτ. Paul. Sil. Ecphr. S. Soph. v. 547. p. 522. B. κραναὴν ἀρετῆς τετράζυγος οἶμον Πᾶσαν ἐπιτροχάοντα. p. 256. nr. 343. τῶν πισύρων ἀρετῶν ἀμαρύγματα πάντα φέροντα. ubi vid. Anim. T. III. 2. p. 260. — λείσων. P. ut saepius. — *Nr.* 94. εις κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας θκου. In marg. εἰς τὴν κοίμησιν τῆς θεοτόκου. P. V. 2. repetitur lemma. V. 3-6. sunt versus politici. V. 6. σωσισκομοιο. P.

Nr. 95. ἐνεφέσωι. Cf. nr. 86. 91. ἄμνιν. P. — *Nr.* 96. εἰς σκῆπτρον. V. 2. θεουδίησιν. P. Nonni Paraphr. p. 28. ὃς δὲ θεουδείησιν ἐτήτυμα πάντα φυλάσσει. Ib. p. 168. πᾶσι θεουδείης ὁδὸν ἔννεπεν. — *Nr.* 97. ἐν τῇ μελίτῃ. V. 4. Scr. Ἰουστινιανῷ. — *Nr.* 98. ἐν τῷ αυτ'
Scr. Ἰουστινιανοῦ. V. 4. ἄρας. In marg. ὅσπολιν
verius.
τῶι κίονι τοῦ ὁσίου δανιηλ ἐντωι ἀνάπλω. In marg.
-λ. S. Daniel stare solebat in columna ad
ll. de Stylitis in Assemanni Actis Mart.
246. De ἀνάπλῳ vid. Bandur. Antiqq.
2. ἄνεμος. P. Post h. v. lacuna est in
n. Fr. VI. 4. ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά,
rotius edidit ἐλαφρός. Sed dorice ἀ
ri dialecto.“ Cf. Schol. ad Aristoph.
εἰς νεῖλο μονα τὸν μέγαν ἐν ἀσκηταῖς.
p. 7. ubi v. 1. ὡς νείλου ποταμοῖο. —
s εἰς πέρσην μάγον γενόμενον χριστια-
arg. μενάνδρου προτίκτορος. Dixi de
T. III. 3. p. 916. — *Nr.* 102. εις σρα
τὸν υἱὸν τ θυ. V. 1. πάντων ἐπέκεινα.
ὦ πάντων ἐπέκεινα: τί γὰρ θέμις ἄλλο

Cod. legitur p. 51. cum hac inscriptione: *τοῦ αὐτοῦ ἔκφρασις τοῦ ἄμβωνος λεχθεῖσα ἰδιαζόντως μετὰ τὴν πρώτην πάροδον τὴν μεγάλην τῷ πατριαρ.* Insignem hanc particulam, quae ultra septem codicis paginas implet, cum reliquo poëmate omnibusque Pauli Silentiarii reliquiis, aliquando in lucem proferet et illustrabit Graefius, cui Meleagrum debemus expolitum, mox Nonni Dionysiaca illustrata debebimus *).

Proximum locum in Cod. p. 40. occupant haec: *τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τῶν ἐπῶν ἐκλογαὶ διαφόρων ἐπιγραμμάτων καὶ ὑποθέσεων καὶ γνωμῶν.* et quidem nr. 1. *ὅσαι ἐνδιάθετοι βίβλοι τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας διαθήκης· θείοις ἐν λογίοισιν κ. τ. λ.* Vid. Gregor. Naz. Opera T. II. p. 98. nr. XXXIII. Ibi v. 2. *ὃ γάρ.* Cod. *ἢ γὰρ ἔδωκε.* Scribe: *ἣ γάρ.* V. 5. deest in Pal. V. 7. *κακότητες.* P. recte pro *κακότητος.* V. 11. *πρώτη.* P. V. 17. *σολομόντιαι.* P. V. 19. *πνι προφη.* P. V. 30. *ἀρίθμει.* P. Ibidem post *μυστηρίου* inseruntur voces *βίβλους ἱεράς.* V. 38. *γνησίαις.* P. — Nr. 2. *μάστιγες αἰγυπτίων δι' ἐλεγείων.* In Opp. T. II. p. 99. nr. XXXIV. V. 5. *σκνίφεσσιν.* P. Vulgo *σκνίπεσσιν.* V. 7. *λυγρός.* P. Nr. 3. *Ἡ δεκάλογος.* Opp. p. 99. nr. XXXV. — Nr. 4. *Πατριάρχαι υἱοὶ ἰακώβ.* V. 1. *πατριάρχαι.* P. V. 2. *ῥουβήν.* P. V. 3. *νεφθαλί.* P. — Nr. 5. *Μαθηταὶ Χριστοῦ οἱ ιβ.* Ibid. p. 99. nr. XXXVI. V. 2. *ἀνδρέας* et *ἰάκωβός τε.* P. — Nr. 6. *Ματθαίου θαύματα.* Ib. p. 101. nr. XXXIX. V. 2. *κεκραμένος.* P. pro *κιρνάμενος.* V. 3. *πρῶτα.* P. V. 6. *ἤνασε.* V. 7. *γεργασηνοῖς.* V. 8. *κλίμνη* et *μελίεσσι.* V. 12. *δέκατος.* V. 13. *χεῖρα.* V. 29. *ἔλυσεν οὔατα.* V. 35. *πέτρης ὑπερέσχισε πέτρας.* V. 38. *ἐν γαλίλαια φάνη.* P. — Nr. 7. *Παραβολαὶ εἰς τὸν αὐτὸν εὐαγγελιστήν.* Opp. p. 102. Nr. XL. V. 2. *ἀδρανέως.* V. 7. *θησαυροῖο τε χάριν.* V. 18. *ἔμπαλί τε πρ.* P. — Nr. 8. *Ἰωάννου θαύματα.* Opp. p. 102. nr. XLI. V. 2. *δὴ* om. P. V. 3. *ἐκέρου.* V. 4. *βασιλικοῦ.* V. 5. *ἀνάειρε νόσου φύγε.* — Nr. 9. *λουκᾶ θαύματα.* Opp. p. 102. nr. XLII. V. 1. *ἑλλάδι οἱ πτά.* V. 3. *καὶ ἄγρη λέπρα λύσις τε.* V. 4. *τείνετο.* V. 5. *εἰτ' ἑκατον.* V. 6. *ναΐν.* V. 9. *εὐαΐροιο.* V. 11. *ἰχθύων.* V. 13. *τηλυγέτοιο.* V. 17. *ἐξ* om. P. V. 20. *καὶ ὡς.* P. — Nr. 10. *παραβολαὶ τοῦ αὐτοῦ εὐαγγελιστοῦ.* Opp. p. 103. nr. XLIII. V. 6. *λῃσταῖς πληγέντος.* V. 7. *ἐλθόν.* V. 9. *πνεῦμα εἰς.* V. 19. *ἐκεῖθεν χήρας τε.* In marg. *ἐκεῖθεν οὖν.* V. 20. *εἶτα τελ.* — Nr. 11.

*) Ambonis Ecphrasin primus edidit praestantissimus Bekkerus Berolini 1815. 4. *G. H. S.*

Μάρκου θαύματα. Opp. p. 103. nr. XLIV. V. 5. *θάλασσα*. V. 7. *εὐαΐροιο*. V. 12. *ἀνδρῶν χιλιάδας καὶ τυφλὸς εἶδε φάος*. recte. Gregorius enim heroïcis versibus passim immiscet pentametros, ut statim v. 14. *γλώσσης πνεῦμ' ἐλάσας, Βαρτίμεος δὲ φάος*. ut in Pal. quidem est Cod. V. 13. *ἀπέλαμψε σέλας*. V. 15. *ἐξ* om. P. — Sequuntur Nr. 13. *Παραβολαὶ τοῦ αὐτοῦ*, quas in editis non reperio:

τόσσα χριστὸς ἔρεξε μέγας, μύθους δ' ἀγόρευσε
παραβλήδην *), *ἐπὶ γαῖαν, ἕνα σπόρον, οὔτι ὁμοίην,*
καὶ τῶν ζιζανίων σπέρματα συμφυέα.
καὶ νάπυ, κληρονόμον τε θανόνθ' ὑπὸ χερσὶν ἀθέσμοις.
μάρκος μὲν δὴ τοῖα, πέτρου φυτόν, εὐρυχόρῳ δὲ
ἑλλάδι παύλοιο λουκᾶς **) *ἔγραψε τάδε.*

Nr. 13. *παραβολαὶ τῶν Δ*. Opp. T. II. p. 103. nr. XLV. V. 1. *ἐν ψαμάθ*. V. 2. *εἶν* om. P. V. 5. *πολλοῖς*. in marg. *τυτθοῖς*. V. 10. *σταχύεσσι δὲ θῆραι*. P. V. 11, 12. om. P. V. 18. *τιμήει*. V. 22. *πεπασμένος*. V. 29. *διαδ' ἄνδιχα*. ut ap. *Hesiod*. Opp. et Dies v. 30. *δια δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν*. V. 3. *ἀλωὴν καλήν*. V. 41. *καὶ ἔξετ*. V. 51. *ἀγνῶν*. V. 55. *ἄφρονα*. V. 56. *ὀλιγοδρανέων*. V. 60. *καθαροῖσι*. V. 61. *κραδίῃσι θάρσος*. V. 63. *δοκέουσιν ἐπιστὰς καὶ οὐ δοκέουσιν*. V. 70. *εἴ τις ἐμοί γε*. V. 72. *λογχίης*. V. 78. *πνα εδάσαις*. V. 84. *ἐς δόμον αὖθις*. V. 87. *χριστοῖς*. V. 90. om. P. V. 95. *καὶ εἰ λίθον*. V. 100. *ἀδρανέεσσιν*. Post v. 104. inseritur versus supra omissus: *λάζαρος ἐνθάδ' ἴοιμι καὶ ἐς* (sic) *ὕστερον ἄλλος ἀγήνωρ*. V. 105. *ἔπειτ' ἄν*. — Nr. 14. *τίς πόθεν εἰς βίον*. Duo priora disticha Carm. XV. in Opp. p. 90. *περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν*.

* * *

Jam ipsa epigrammatum Collectio initium capit p. 49. cum hoc prooemio: *Τὰ τῶν χριστιανῶν προτετάχθω εὐσεβῆ καὶ θεῖα ἐπιγράμματα κἂν ἀέλληνες ἀπαρέσκωνται*. Scr. *οἱ Ἕλληνες*. *pagani*. Haec epigrammata, quae omnia ad res christianas spectant, editurus erat *Claudius Maltretus*, qui ea una cum Descriptione S. Sophiae ex nostro Cod. a *L. Holstenio* descripta acceperat (Vid. Praefat. ad Procopium). Falso autem Jos. Maria Quercius in Praef. ad Nov. Append. Scriptt. Historiae Byz. p. 11. haec epigrammata eadem esse putat, quae Bandurius edidit in Antiqq. CPolit. L. VII.

*) Scr. *παρβλήδην*.

**) Vid. ad p. 695. nr. 37. v. 1.

Olybrii ex Placidia filia, seculo quinto floruit. Cf. nr. 12. Ejus pietatem in aedibus exstruendis conspicuam laudat Theophanes p. 135. — ¶. V. 31. *ἀμετρήτοις.* P. *ἀμετρήτους* scripsi, *innumerabiles.* nr. 98. *ἀμετρήτοιο μετάλλου.* Macedon. p. 123. nr. 233. *γῆρας ἀμετρήτῳ πληθόμενον ῥυτίδι.* In marg. scribitur: *ταῦτα μὲν ἐν τῷ ναῷ ἔνδοθεν κύκλῳ περιγράφοντα.* scr. *περιγράφονται.* Cf. ad v. 59. — V. 34. *ἴχνεσι.* P. — V. 41. *εἰσόκεν.. ἐλαύνει.* Fortasse *ἐλαύνῃ.* Sed quum praesens h. l. vim futuri habeat, nihil mutavi. Homer. *Ἰλ. γ.* 409. *εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται.* *Ἰλ. ι.* 46. *εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν.* *Ὀδ. θ.* 317. *εἰσόκε μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσει ἔεδνα.* — V. 42 in marg. *ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ αὐτοῦ ναοῦ ἔξωθεν τοῦ νάρθηκος πρὸς τὴν ἀψῖδα.* P. — V. 45. *τουσατίων.* Vid. ad p. 156. nr. 80. v. 3. — V. 47. In marg. *ἐν τρισὶν ἔτεσι συνετελέσθη ἅπαν ἔργον τοῦ ναοῦ.* — *ἔτεσι χρόνου.* P. Fortasse: *ἔτεσιν· χρόνον ἤδ' ἐβιήσατο.* — V. 54. *ὑπ' ἀστράπτων.* P. V. 56. *κιόνες* et *κιόσιν.* P. V. 57. *ἀκτίνας.* P. V. 58. 59. excitavit Salmas. in Plin. p. 854. C. et ex eo Banduri Antiqq. CP. T. II. p. 604. *ἐπαψίδεσσι.* P. — V. 59. *ἐμαιώσαντο.* P. *ἐμιμήσαντο* exhibet Salm. porticus in utramque partem excurrentes lunae speciem *imitantur.* — In marg. *τέσσαρές εἰσι πίνακες ἐνῷ* (L. *ἐν οἷς*) *ταν*[τ] *περιγραφον*[τ] *ἀνά*

στι[χ] *πεν*[τ] *ἢ καὶ ἕξ.* — ¶. V. 64. *θέσκελα ἔργα.* Ne in hiatu haereas, vid. ad p. 310. nr. 650. — *τελέσθηι.* P. *τελεσθῇ* scripsi. In marg. *ἔσχατός ἐστι πίναξ ὁ πρὸς τοῖς δεξιοῖς μέρεσι τῆς εἰσόδου, ἐν ᾧ ἐπιγέγραπται ταῦτα.* P. — V. 68. *λίνεα.* P. Scripsi *δήνεα.* Christodor. Ecphr. v. 75. *ἀληθέα δήνεα Μοίρης.* Cod. *δίνεα.* Paul. Sil. in parte inedita Descript. S. Sophiae: *ἔνθα σοφῶν ἀνάγουσι θεηγόρα δίνεα βίβλων.* Scr. *δήνεα.* Agathias p. 139. nr. 302. *δήνεα μαχλοσύνης.* Oppian. Cyneg. I. 16. *θήρης κλυτὰ δήνεα.* Cf. ib. II. 4. Id. Halieut. I. 7. *ἁλίης τε πολύτροπα δήνεα τέχνης.* Ap. Apollon. Rh. III. 826. *ἵνα φράζοιντο νόον καὶ δήνεα κούρης.* Br. *μήδεα* dedit cum Codd. nonnullis. Vulgata videtur verior. Cf. IV. 1. 193. 559. — *τυξεύσει.* Cf. Animadverss. T. II. 2. p. 209. — V. 69. *οἶκον δ' ἰδών.* P. Delevi δ', quod saepe sic temere inseritur. Vid. p. 118. nr. 204. v. 9. p. 281. nr. 469. v. 1. p. 364. nr. 42. v. 3. p. 413. nr. 338. v. 2. p. 418. nr. 365. v. 17. 18. 21. Cf. Boeckh. in Not. crit. ad Pind. Ol. VI. 74. p. 379. s. — V. 70. *ὑπεράντυγος.* P. — V. 72. *λύσσα / ληθην* P. *λύσσα* frequens de impietate ethnicorum. Infra nr. 19. *στήσας Ἀσσυρίης γενεῆς ἑτερόφρονα λύσσαν.* Nonni Paraphr. p. 4. *ἴδιοι δέ μιν* (*Χριστόν*) *ἄφρονι λύσσῃ, Ὡς ξένον, οὐκ ἐγέ-*

ραιρον. Ib. p. 20. πολλοὶ λύσσαν ἄπιστον ἐπετρέψαντο θυέλλαις, Χριστῷ πίστιν ἔχοντες ἐς οὔνομα. Ib. p. 32. φεύγων λύσσαν ἄπιστον ἀκηλήτων Φαρισαίων. Vid. Wolf. ad Pseudo-Origen. de Philosophumenis in Origen. Opp. T. I. p. 874. — V. 73. εὗρεν ὕδασι. P. ἐν interposui. — Τριάδος φάος. De incredulis Theodosius Exp. Cretae III. 148. οἱ θεαρχίας πράξει πονηρᾷ τὸ τρισεμφω τὸ κράτος Ἐκ τῆς ἑαυτῶν καρδίας ὠθηκότες. Scr. τὸ τρισέμφωτον κράτος. Georg. Nicomed. ap. DuCang. in Append. Glossar. p. 190. ἡ τρίφωτος καὶ παναγία τριάς. Mox ap. Theodosium v. 158. scribe: αἰσθητικῆς ἔκαμνε πεντάδος μέτρον. pro αἰσθητικῶς. V. 74. μεταμυρίον et ὑπερψυχῆς. et sic sexcentis in locis praepositio substantivo adhaeret.

Nr. 11. εις ἁγίους ἀναργύρους τοὺς εἰς τὰ βασι^τλ. i. e. βασιλίσκου. Zonar. in Origg. CP. Mst. ap. DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 121. οἱ δὲ ἅγιοι ἀνάργυροι οἱ ὄντες εἰς τὰ βασιλίσκου ἐκτίσθησαν ὑπὸ Ἰουστίνου καὶ Σοφίας. — V. 6. κατανόσων. P. — Nr. 12. εις ἁγίαν εὐφημίαν τὴν ὀλυβρία. P. Cf. DuCange CP. Chr. L. IV. p. 146. Bandur. Antiqq. T. II. p. 785. nr. 252. V. 5. συνολβίστωι. P. De forma ὀλβιστος vid. Bast. et Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 896. s. — V. 7. ὑπερμνημης. P. τὴν δὲ est in Cod. ne quis τήνδε corrigat. Recte δὲ locum suum tuetur in apodosi, praesertim post enuntiationes conditionales. In Aeliani H. An. L. I. 45. οὐκοῦν εἴ τις λίθον ἐνθεὶς ἐπιφράξει (Cod. Monac. nr. 87. ἐπιφράξειε) τῷ ὀρνέῳ ... ὁ δὲ συμβαλὼν τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατ' αὐτοῦ, κομίζει πόαν. Cod. Monac. ὁ δὲ συμβ. Ibid. I. 18. recte editum: καὶ δείματα ὁπόσα ἐθέλοις εἰ ἐπάγοις, ἡ δὲ οὐκ ἐκπλήττεται. Nec aliter fuisse videtur ib. c. 16. ἐὰν δέ τι δείσῃ τῶν νηπίων, ὁ δὲ χανὼν εἰσεδέξατο τὸ βρέφος. Vulgo ὅδε. Ib. c. 41. σαγήνη δὲ εἴποτε αὐτοὺς περιβάλοι, οἱ δὲ ἀγνοοῦντες ἑαλώκασιν. Cod. Monac. οἱ δέ. Et sic ap. eundem saepissime. Etiam ap. Hesiodum Ἔ. καὶ Ἡ. 296. ὃς δὲ κε μηδ' αὐτὸς νοέῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων Ἐν θυμῷ βάλληται, ὅδ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνήρ. fuisse arbitror: ὁ δ' αὖτ'. et ib. v. 363. ὃς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὁ δ' (vulgo ὅδ') ἀλέξεται αἴθοπα λιμόν. V. 10. εἰ δ' ἐμὸν ἔργον. Mancum epigramma. — Nr. 13. εις αυ^τ ναὸν ἐνδο^τ τοῦ περιδρόμ^{ου}. Legebantur itaque hi versus in porticu circa aedem S. Euphemiae. — Nr. 14. ἄλλο. V. 1. γῆρας ξῦσεν. Themist. Or. XIII. p. 167. B. καὶ γῆρας ἑκάστῃ πόλει ἀποξυόμενον καὶ νεότητα ἐπανιοῦσαν. De animatis Homer. Ἰλ. ι. 445. quem multi expresserunt.

parum elegans, quem sic meliorem futurum fuisse censet Viscontius: *Μνῆμ' ἰδὲ σάματι τοῦτ' ἐπί.* Magis me offendit oratio abrupta, quam in sequenti versu par erat continuari. Iam quum syllaba *ΕΓ* non multum abhorreat ab *ΟΣ*, scribendum suspicor:

Μνᾶμα βλέπεις ἐπὶ σάματι κείμενον ἀνδρὸς ἀρίστου,
ΠΥΘΩΝΟΣ, Μεγάρων· δῃώσας ἑπτὰ μὲν ἄνδρας,
ἑπτὰ δ' ἀποῤῥήξας λόγχας ἐνὶ σώμασιν 'ΕΧΘΡΩΝ,
εἵλετο τὰν ἀρετάν, πατέρ' εὐκλεΐζων ἐνὶ δήμῳ,
οὗτος ἀνήρ· ἐσάωσε δ' Ἀθηναίων τρεῖς φυλάς.

V. 7. fortasse nondum satis emendatus; sed melius quid non habeo, quod reponam. V. 8. 9. Sententia generalis exspectare nos jubet rei adversae cujusdam, quae Pythoni acciderit, commemorationem; quae quum absit, aliud quid ab auctore scriptum fuisse suspicor, quod etiam propius a litteris Inscriptionis abest:

οὐδένα πημάνας δ' [ἄρ'] ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
εἰς Ἄϊδος κατέβα, πᾶσιν μακαριστὸς ἰδέσθαι.

Passim hoc in inscriptionibus commemoratur, defunctum ab omni in alios homines (cives, puta, et socios) injuria immunem ad inferos descendisse. Sic plane in Appendice nr. 313. *'Ρουφίνου τάφος οὗτος .. ὃς προλιπὼν 'Ρώμης δάπεδον .... πολλοῖσι δὲ πολλὰ παρασχών, Μηδένα λυπήσας, ἀλλ' εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας, Μοιρῶν οὐκ ἔφυγεν τρισσῶν μίτον.* — Verba, quae post v. 9. sequuntur, metro adstricta fuisse non videntur.

Nr. 257. v. 3. *ἐγκύρσας ΛΑΙΝΑ ΣΤΕΛΛΗ.* Vide an lateat: *ΤΑι ΜΑι στήλῃ.* quod imperitus quadratarius pro τῇ 'μῇ insculpsit. V. 18. *εἶτ' ἔταμόν με φίλοι γενέτου.* An fuit: *χεῖρ' ἔταμόν με φίλου γενέτου. χεῖρε* pro *χεῖρες.*

Nr. 261. *κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο ΠΑΤΡΗιΣΙ μειδιόωντες.* Latere suspicor: *'ΕΠ' 'ΟΦΡΥΣΙ μειδιόωντες. Hermesianax* ap. *Athen.* XIII. pag. 597. C. *κωκυτόν τ' ἀθέμιστον ἐπ' ὀφρύσι μειδήσαντα. Oppian.* Cyneg. I. 44. *ἀμβροσίῃσιν ὑπ' ὀφρύσι σῇσι γεγηθώς. Hesiod.* Theog. 826. *ἐκ τέ οἱ ὄσσων .. ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε.*

Nr. 266. v. 3. *μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δείματος.* Genitivum fortasse tuearis loco *Hesiodi* Theog. v. 882. *Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι.* i. e. *ἐπολέμησαν Τιτῆσι τιμῶν ἕνεκα.* ubi vid. *Wolf.* Sic ἀρετῆς, *ut virtutis laudem nanciscerentur. Schaeferus* in Notis ad Demosth. Or. pro Coron. p. 474. ed. *Harl.* alter. corrigit, *ἀρνύμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος,* genitivos pretium significare arbitratus, quo vita

tanquam redimatur. Vir D. in Ephemer. Jen. an. 1817. Mart. nr. 5. p. 457. pro *καὶ δείματος* conjicit, *παιδεύματος*, vertens: *kämpfend um das Lehrgut der Tugend, um die edle Gesinnung, in der sie erzogen waren;* tum expromit alius viri docti (*Passovii*, ni fallor) conjecturam: *μνησάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δείγματος* (cum *Marklando*), aut etiam *λήματος* cum *Valckenario.*

Nr. 287. v. 2. *πενταέτη.* Rectius scribes *πενταετῆ.* V. 5. *'Αλεξάνδρα.*

Nr. 290. v. 3. *'Ιταλικῆς ἀδυῆς παῖς.* Scr. *πάϊς.*

Post Nr. 295. inseri potest Inscriptio, quam post *Winkelmannum* accuratius dedit *C. Fea* in Historia Artium T. III. p. 603. Repetita est eadem in nova editione Operum Winkelmanni T. VI. p. 341.

Πατρὶς ἐμοὶ Ζήνωνι μακαρτάτη ἐστ' 'Αφροδισιάς.
πολλὰ δὲ ἄστεα πιστὸς ἐμαῖσι τέχναισι διελθών,
καὶ τεύξας Ζήνωνι νέῳ προτεθνηκότι παιδὶ
τύμβον, καὶ στήλην καὶ εἰκόνας αὐτὸς ἔγλυψα,
ταῖσιν ἐμαῖς παλάμαισι τεχνασσάμενος κλυτὸν ἔργον.

V. 1. nomen urbis *'Αφροδισιὰς* auctor usurpavit ut quadrisyllabum, *ῐ* ante *ᾱ* obmutescente; cujus licentiae exempla dedimus in notis. Vid. Indic. in *ῐ.*

Post Nr. 327. inseras licet Inscriptionem editam in *Guasco* Titulis Musei Capitol. p. 42. *Visconti Osservazioni sopra due Mosaici antichi istoriati* in Parma. 1788. *Villoison* Magas. Enc. an. VII. Tom. II. p. 450. Ipse eandem exhibui in Paralipom. nr. 56. p. 808.

α. *Στήλη μαρμαρέη, τίνος εἶ τάφος;* β. *ὠκέος ἵππου.*
α. *τί δ' ὄνομ';* β. *Εὐθύδικος.* α. *τί κλέος;* β. *ἀθλοφόρος.*
α. *ποσσάκις ἐστέφθη δρόμον;* β. *πολλάκι.* α. *τίς δ' ἔλαέν μιν;*
β. *Κοίρανος.* α. *ὦ τιμῆς κρέσσονος ἡμιθέων.*

V. 3. *ἐστέφθη* scripsi cum editoribus pro *ΕΣΤΕΦΘΗΣ.* In fine versus fortasse *ἔλασεν* scribendum. Sed quid medio versui facias, non video. Inepte poeta (nisi quadratarii peccatum dicere mavis) *δρόμον* addidit, quod et metrum corrumpit, nec sensum juvat. Quanto melius scripsisset: *ποσσάκις ἐστέφθη; Μάλα πολλάκι.* V. 4. *Κοίρανος* scripsi initiali majore ad mentem *Boissonadi* v. cl. ad *Eunapium* p. 502. qui proprium illustris cujusdam aurigae vel equitis nomen esse arbitratur. — *ΚΡΕΣΣΕΝΟΣ.* in marmore; unde cl. *Visconti* fecit: *κοίρανός οἱ Τίμης Κρῆς γένος ἡμιθέων.* metro invito. Rectius *Villoison κρέσσονος.* Hic *κοίρανος* de Imperatore interpretabatur.

Nr. 338. v. 3. *μνήμην ἁγιάζων.* De usu hujus verbi, quod ex conjectura reposui, conf. *Suicer.* Thesaur. eccles. T. I. p. 54. sqq.

Nr. 344. v. 3. *ΤΙΜΕΑΙ ΔΕ ΠΑΙΔΙ.* Quod reposui, *παιδὶ δὲ*

τιμάν, sensu commendatur. In Pocockiana tamen lectione aliud quid latere suspicor. Lenissimum fuerit: *ΣΗΜΑ ΔΕ ΠΑΙΔΙ.* aut *ΣΑΜΑ*, ut v. 1. Hoc si verum, *monimenti* Tenoto a populo exstructi *laus et honor* ad filium quoque et posteros propagatus intelligi debet.

Post Nr. 346. inseri potest Inscriptio edita in *Clarke's Greek Marbles.* 1809.

ΤΕΙΜΟΘΕΟΣ ΔΑΣΕΙΟΣ ΧΑΙΡΕ.
ΤΕΙΜΟΘΕΟΣ Ο ΠΑΤΡΑΣ ΟΣΙΟΣ ΦΩΣ ΠΑΙΣ ΔΕ ΔΑΣΕΙΟΣ
ΤΡΙΣΔΕΚΑΤΑΣ ΕΤΕΩΝ ΤΕΡΜΑΤΙΣΑΣ ΕΘΑΝΕΣ.
Α ΤΑΛΑΝ ΟΙΚΤΕΙΡΩ ΣΕ ΠΟΛΥΚΛΑΥΣΤΩι ΕΝΙ ΤΥΜΒΩι
ΗΙΝ ΔΕ ΣΥΝ ΗΡΩΩΝ ΧΩΡΟΝ ΕΧΟΙΣ ΦΘΙΜΕΝΟΣ.

V. 2. fortasse corrigendum: *τρεῖς δεκάδας ἐτέων τερματίσας.* et v. 4. vocibus junctis, *ΣΥΝΗΡΩΩΝ.* Reliquas difficultates, quibus hoc tetrastichon laborat, expediet aliquando *Welckerus* v. cl. cui ejus notitiam debeo.

Nr. 383. v. 5. *δεύτερα δ' οὐκ ἄκλαυτον ἔχων τάφον.* Rectius leges *ἔχον* i. e. *εἶχον.* ut Cap. I. nr. 13. *κάλλος ἔχον καὶ πρόσθεν ἐπήρατον.*

[Not. p. 968. in Epigr. nr. 397. V. 6. *ἦν.. νόσφιος.* Sic *Theodor. Prodrom.* in epigr., quod ex Cod. Vatic. editum in Notitia Mssc. Bibl. Par. T. VIII. p. 181. *οὐδέ τ' Ἄρης βροτολοιγὸς ἐμὰς ἀπενόσφισε χεῖρας.*]

Not. Pag. 972. In memorabili illo epigrammate *Thierschius* v. cl. priora disticha nunc ita constituit in Actis Philolog. Monac. T. II. P. 3. pag. 431.

Ἀθάνατον κλέος οἵδε φίλῃ περὶ πατρίδ' ἔθεντο,
σημαίνειν δὲ μάχῃ δυσμενέεσσι βίην·
καὶ προγόνων τὸν θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φέροντες
νίκην εὐπόλεμομ μαρνάμενοι κάθελον.

comparans ad v. 1. Simonid. Cap. VII. nr. 201. *ἄσβεστον κλέος οἵδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες.* V. 2. Pugna vim, virtutem defunctorum hostibus conspiciendam exhibuit. V. 3. *εὐπόλεμομ* debetur *Viscontio.* Cf. Homer. Hymn. in Mart. v. 4. *Agath.* Ep. XXXVI. V. 12. nunc dedit *ἤλλαξαντ' ἀρετήν.* ex felicissima *Langli* et *Schaeferi* correctione. Totius epigrammatis interpretationem et singularum correctionem confirmationem melius ex ipsis Actis Monacensibus petes.

NOTAE CRITICAE

IN

CORPUS EPIGRAMMATUM,

QUAE

IN ANTHOLOGIA PALATINA ET PLANUDEA,

IN MARMORIBUS ET ANTIQUIS

SCRIPTORIBUS

SERVATA SUNT.

DESCRIPTIO CODICIS PALATINO-VATICANI, NUNC PARISINI.

Codex praestantissimus, cujus historiam enarravimus in Prolegomenis §. VI. pag. LXI. sqq., scriptus est in membranis, foliis quadruplicatis, forma longiore, quam latiore. Constat foliis CCCLV, quibus accesserunt quatuor in fronte libri agglutinata. Impleta sunt haec epigrammatis numero XXXIV, varii argumenti, ex Planudea, ut videtur, maximam partem excerpta, scripta illa manu multo quam in reliquis recentiore. Ceterum nec ipsa Anthologia una manu scripta est. Prior enim Codicis pars usque ad p. 453. antiquiorem manum ostendit; quae sequuntur usque ad p. 644. recentiorem; ab ea inde pagina usque ad p. 705. iterum antiquior manus conspicitur. Reliqua denique adjecta sunt a manu recentiore, diversa tamen ab ea, quae in praecedentibus lacunam explevit. Manus antiquior satis est elegans; ductus puri et exigui; verba crebro inter se connexa et complicata; distinctionis signa aut nunquam aut raro addita; accentus interdum neglecti; caesura pentametrorum interdum puncto notata. Compendia scribendi in priore Codicis parte admodum sunt frequentia; rariora in altera parte, inde a pag. 453. usque ad p. 644. Recentissima manus rudis est et inculta, compendiorum plena, lectuque difficilis.

In primo folio (A), quod Codici agglutinatum est, Index habetur eorum, quae in hoc volumine continentur. Est autem hic:

τῶ ἐπιγραμμάτων.

Τάδε ἔνεστιν ἐν τῇιδε τῆι βίβλωι τῶν ἐπ.....μμάτων

α. νόννου ποιητοῦ πανοπολι ἐκφράσις κατα ἰωάνν

β. ἁγιου εὐαγγελίου.*) ※ Β. παύλου ποιητ σιλεν υἱοῦ κυρου ἔκφρασις εἰςὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἡ....**) τὴν ἁγίαν σοφίαν.

Γ ※ Γ συλλογαὶ ἐπιγραμμ χριστιανικῶν εἴςε ναοὺς καὶ εἰκόνας

Δ καὶ εἰς διάφορα ἀναθήματα. ※ Δ χριστοδώρου ποιητ θηβαίο' ἔκφρασ τῶν ἀγαλμάτων τ εἰςὸ δημ γυμνάσιον τεπικαλμ ζευξι ※ ε μελεαγρ ποιητ παλαιστιν στεφα/ διαφορ

ε ※ ε μελεαγρ

ς. ἐπιγραμμα ※ Φιλίππ ποιητ θεσσαλονικέως στεφ/ ὁμοίως διαφορ ἐπιγρ ※ ἀγαθίου σχολαστικ ασιαν μυρηνȝ συλλογῆ νέων επιγραμμάτων : ἐκτεθὲν ἐν κωνσταν πο πρ θεοδωρον δεκριονα.

※ ἔστι δε ἡ τάξις τῶν ἐπιγραμμα ἤγουν διαίρεσις οὕτως:

α ⁘ πρώτη μεν ἡ τῶν χριστιανῶν ※ Β δευτέρα δὲ ταχριστοδώρου

γ περιέχουσα τ θηβαίου ※ Γ τρήτη δὲ ἀρχὴν μενεχουσα τὴν τ ερωτικῶν ἐπιγραμμα ὑπόθεσιν ※ ἡ τῶν

Δ ἀναθεματικῶν. ※ ε πέμπτη ἡ τ ἐπιτυμβίων ※

ς ἡ τῶν ἐπὶ δεικτικῶν ※ Ζ εβδόμη ἡ τ προτρεπτικῶν

Η ※ ἡ τῶν σκοπτικῶν. ※ Θ ἡ των στράτωνος τ σαρδιαν

ι ※ διαφορ μετρ διάφορα ἐπιγραμμα ※ ια ἀριθμητικὰ καὶ γρῆφα σύμμικτα. ⁜ ΙΒ ἰωάννου γραμματικοῦ γάζης ἔκφρασις τ κοσμικ πίναk τ εν χειμερι

ιβ

ιΓ λουτρῶι ⁘ σύριγξ θεοκρίτ καὶ πτέρυγ σιμμι · δοσιάδα

ιδ βωμός. Βησαντίνου ὠὸν · καὶ πέλεκυς. ※ ιδ ἀνακρέοντ τηΐου συμποσιακὰ ἡμιάμβια καὶ ανακρεόντια : καὶ τρίμετρα : τ ἁγιου γρηγορι τ θεόλογου ἐκ τ ἐπῶν ἐκλογαὶ διάφοροι : ἐν ὑς †) καὶ

*) Haec Nonni ecphrasis in codice desideratur.

**) Scr. ἤγουν. †) Scr. αἷς.

ϑ τ τ α
τα αρε καὶ αναστασίου καὶ ἴγνα καὶ κωνσταν καὶ θεοφαν κεῖνται ἐπιγραμματα ⁘

Post hunc Indicem in locum paraphrasios Nonni inserta sunt tria folia, impleta illa, ut dixi, variis epigrammatis, ex Planudea maximam partem excerpta. Sunt autem haec: 1) ἡ σάτυρος. Plan. p. 430. St. 2) χαῖρε θεά. Plan. p. 15. 3) δῆμος Ἀθηναίων. Vid. Anal. I. p. 142. nr. 87. 4) ἄλσος δ' ὡς ἱκόμεσθα. Plan. p. 332. 5) εἰ καὶ σοὶ πτέρυγες. Ib. p. 333. 6) ἵζεν ὑπὸ σκιεράν. Ib. p. 26. 7) ἔρχευ καὶ κατ' ἐμάν. Ib. p. 27. 8) ἀχὼ φίλα μοι. Ib. p. 320. 9) πλῆκτρον ἔχει. Ib. p. 349. 10) σὸν μὲν κάλλος. Ib. p. 349. 11) μουσάων δεκάτη. Ib. p. 362. 12) οὔτις ἐπ' ἀνθούσῃ. Ib. p. 362. 13) οὔνομ' ἔχεις λιβάνου. Ib. p. 363. 14) τίς λίθον ἐψύχωσε. Ib. p. 323. 15) ἡ παφίη κυθέρεια. Ib. p. 323. 16) οὔτε σε πραξιτέλης. Ib. p. 323. 17) τὴν παφίην γυμνήν. Ib. p. 323. 18) σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα. Ib. p. 323. 19) ἀνδρόθεν ἐκκέχυθ'. Ib. p. 313. 20) οὔνομά μοι. Ib. p. 206. 21) αὐτὸν πυθαγόραν. Ib. p. 380. 22) τίς πόθεν ὁ πλάστης. Ib. p. 346. 23) νικήταν δορίτολμον. Ib. p. 294. 24) Versus, sive verborum lusus potius, mihi aliunde non notus, καρκινώδης·

νίψον ἀνομήματα μὴ μόναν ὄψιν.

υ υ γ

In marg. τ ʀ στυλι (i. e. τοῦ κύρου στυλίτου) καρκῖνος. 25) φ λῶστε, μὴ νόμιζε. Plan. p. 328. 26) τίς ἅδε βάκχα. Ib. p. 296. 27) τόλμαν ἀλεξάνδρου. Ib. p. 314. 28) κρὴς Ἄλκων. In marg. σιμ̄. i. e. σιμωνίδου. Versus hic est:

Κρὴς Ἄλκων διδ..... *) Φοίβῳ στέφος ἴσθμι' ἑλὼν πύξ.

29) τὰν ἐκφυγοῦσαν. Plan. p. 326. 30) ἴδ' ὡς ὁ πρέσβυς. Ib. p. 367. 31) ἄγριος οὗτος Ἄδωνις. In Anal. II. p. 496. nr. 13. 32) ἴσως με λεύσσων. Plan. p. 259. 33) ταύρου βαθὺν τένοντα. Ib. p. 2. 34) τὸν ἐκ σινώπης. Ib. p. 196. Quaedam horum epigrammatum lacunosa sunt, litteris, ut fieri solet in primis Codicum paginis, passim evanidis et extritis.

Jam in pag. 1. (paginae autem a recente manu signatae) sequitur: παύλου σιλεντιαρίου ἔκφρασις τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας σοφίας. usque ad p. 40. Quod insigne poëma ex apographo Claudii Salmasii edidit Du-Cangius ad calcem Joannis Cinnami. Parisiis 1670. p. 497. sqq. ignorans, in apographo suo deesse ultimam Descriptionis partem, quae in

*) Fort. ἐδίδου Φοίβῳ.

Cod. legitur p. 51. cum hac inscriptione: τοῦ αὐτοῦ ἔκφρασις τοῦ ἄμβωνος λεχθεῖσα ἰδιαζόντως μετὰ τὴν πρώτην πάροδον τὴν μεγάλην τῷ πατριαρχ. Insignem hanc particulam, quae ultra septem codicis paginas implet, cum reliquo poëmate omnibusque Pauli Silentiarii reliquiis, aliquando in lucem proferet et illustrabit Graefius, cui Meleagrum debemus expolitum, mox Nonni Dionysiaca illustrata debebimus *).

Proximum locum in Cod. p. 40. occupant haec: τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τῶν ἐπῶν ἐκλογαὶ διαφόρων ἐπιγραμμάτων καὶ ὑποθέσεων καὶ γνωμῶν. et quidem nr. 1. ὅσαι ἐνδιάθετοι βίβλοι τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας διαθήκης· θείοις ἐν λογίοισιν κ. τ. λ. Vid. Gregor. Naz. Opera T. II. p. 98. nr. XXXIII. Ibi v. 2. ὃ γάρ. Cod. ἡ γὰρ ἔδωκε. Scribe: ᾗ γάρ. V. 5. deest in Pal. V. 7. κακότητες. P. recte pro κακότητος. V. 11. πρώτη. P. V. 17. σολομόντιαι. P. V. 19. πνι προφη. P. V. 30. ἀρίθμει. P. Ibidem post μυστηρίου inseruntur voces βίβλους ἱεράς. V. 38. γνησίαις. P. — Nr. 2. μάστιγες αἰγυπτίων δι' ἐλεγείων. In Opp. T. II. p. 99. nr. XXXIV. V. 5. σκνίφεσσιν. P. Vulgo σκνίπεσσιν. V. 7. λυγρός. P. Nr. 3. Ἡ δεκάλογος. Opp. p. 99. nr. XXXV. — Nr. 4. Πατριάρχαι υἱοὶ ἰακώβ. V. 1. πατριάρχαι. P. V. 2. ῥουβήν. P. V. 3. νεφθαλί. P. — Nr. 5. Μαθηταὶ Χριστοῦ οἱ ιβ. Ibid. p. 99. nr. XXXVI. V. 2. ἀνδρέας et ἰακωβός τε. P. — Nr. 6. Ματθαίου θαύματα. Ib. p. 101. nr. XXXIX. V. 2. κεκραμένος. P. pro κιρνάμενος. V. 3. πρῶτα. P. V. 6. ηὔνασε. V. 7. γεργασηνοῖς. V. 8. κλίμην et μελέεσσι. V. 12. δέκατος. V. 13. χεῖρα. V. 29. ἔλυσεν οὔατα. V. 35. πέτρης ὑπερέσχισε πέτρας. V. 38. ἐν γαλίλαια φάνη. P. — Nr. 7. Παραβολαὶ εἰς τὸν αὐτὸν εὐαγγελιστήν. Opp. p. 102. Nr. XL. V. 2. ἀδρανέως. V. 7. θησαυροῦ ὅ τε χάριν. V. 18. ἔμπαλί τε πρ. P. — Nr. 8. Ἰωάννου θαύματα. Opp. p. 102. nr. XLI. V. 2. δὴ om. P. V. 3. ἐκέρον. V. 4. βασιλικοῦ. V. 5. ἀνάειρε νόσον φύγε. — Nr. 9. λουκᾶ θαύματα. Opp. p. 102. nr. XLII. V. 1. ἑλλάδι σεπτά. V. 3. καὶ ἄγρη λέπρα λύσις τε. V. 4. τείνετο. V. 5. εἰτ' ἕκατον. V. 6. ναΐν. V. 9. εὐαΐροιο. V. 11. ἰχθύων. V. 13. τηλιγέτοιο. V. 17. ἐξ om. P. V. 20. καὶ ὡς. P. — Nr. 10. παραβολαὶ τοῦ αὐτοῦ εὐαγγελιστοῦ. Opp. p. 103. nr. XLIII. V. 6. λῃσταῖς πληγέντος. V. 7. ἐλθών. V. 9. πνεῦμα εἰς. V. 19. ἐκεῖθεν χήρας τε. In marg. ἐκεῖθεν οὖν. V. 20. εἶτα τελ. — Nr. 11.

*) Ambonis Ecphrasin primus edidit praestantissimus Bekkerus Berolini 1815. 4. G. H. S.

Μάρκου θαύματα. Opp. p. 103. nr. XLIV. V. 5. *θάλασσα.* V. 7. *εὐαῖροιο.* V. 12. *ἀνδρῶν χιλιάδας καὶ τυφλὸς εἶδε φάος.* recte. Gregorius enim heroïcis versibus passim immiscet pentametros, ut statim v. 14. *γλώσσης πνεῦμ' ἐλάσας, Βαρτίμεος δὲ φάος.* ut in Pal. quidem est Cod. V. 13. *ἀπέλαμψε σέλας.* V. 15. *ἐξ* om. P. — Sequuntur Nr. 13. *Παραβολαὶ τοῦ αὐτοῦ*, quas in editis non reperio:

τόσσα χριστὸς ἔρεξε μέγας, μύθους δ' ἀγόρευσε
παραβλήδην *), *ἐπὶ γαῖαν, ἕνα σπόρον, οὔτι ὁμοίην,*
καὶ τῶν ζιζανίων σπέρματα συμφυέα.
καὶ νάπυ, κληρονόμον τε θανόνθ' ὑπὸ χερσὶν ἀθέσμοις.
μάρκος μὲν δὴ τοῖα, πέτρου φυτόν, εὐρυχόρῳ δὲ
ἑλλάδι παύλοιο λουκᾶς **) *ἔγραψε τάδε.*

Nr. 13. *παραβολαὶ τῶν Δ.* Opp. T. II. p. 103. nr. XLV. V. 1. *ἐν ψαμάθ.* V. 2. *εἶν* om. P. V. 5. *πολλοῖς.* in marg. *τυτθοῖς.* V. 10. *σταχύεσσι δὲ θῆραι.* P. V. 11, 12. om. P. V. 18. *τιμήει.* V. 22. *πεπασμένος.* V. 29. *διαδ' ἄνδιχα.* ut ap. *Hesiod.* Opp. et Dies v. 30. *δια δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.* V. 3. *ἀλωὴν καλήν.* V. 41. *καὶ ἔξετ.* V. 51. *ἀγνῶν.* V. 55. *ἄφρονα.* V. 56. *ὀλιγοδρανέων.* V. 60. *καθαροῖσι.* V. 61. *κραδίῃσι θάρσος.* V. 63. *δοκέουσιν ἐπιστὰς καὶ οὐ δοκέουσιν.* V. 70. *εἴ τις ἐμοί γε.* V. 72. *λοχνίης.* V. 78. *πνα εδάσιις.* V. 84. *ἐς δόμον αὖθις.* V. 87. *χριστοῖς.* V. 90. om. P. V. 95. *καὶ εἰ λίθον.* V. 100. *ὑδρανέεσσιν.* Post v. 104. inseritur versus supra omissus: *λάζαρος ἐνθάδ' ἔοιμι καὶ ἐς* (sic) *ὕστερον ἄλλος ἀγήνωρ.* V. 105. *ἔπειτ' ἄν.* — Nr. 14. *τίς πόθεν εἰς βίον.* Duo priora disticha Carm. XV. in Opp. p. 90. *περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν.*

* * *

Jam ipsa epigrammatum Collectio initium capit p. 49. cum hoc prooemio: *Τὰ τῶν χριστιανῶν προτετάχθω εὐσεβῆ καὶ θεῖα ἐπιγράμματα κἂν αἱλληνες ἀπαρέσκωνται.* Scr. *οἱ Ἕλληνες. pagani.* Haec epigrammata, quae omnia ad res christianas spectant, editurus erat *Claudius Maltretus*, qui ea una cum Descriptione S. Sophiae ex nostro Cod. a *L. Holstenio* descripta acceperat (Vid. Praefat. ad Procopium). Falso autem Jos. Maria Quercius in Praef. ad Nov. Append. Scriptt. Historiae Byz. p. 11. haec epigrammata eadem esse putat, quae Bandurius edidit in Antiqq. CPolit. L. VII.

*) Scr. *παρβλήδην.*

**) Vid. ad p. 695. nr. 37. v. 1.

Nr. 1. *εἰς τὸ κιβούριον τῆς ἁγίας σοφίας.* Vsitatius est *κιβώριον.* Cf. DuCange, qui S. Sophiae ciborium descripsit in Append. Jo. Cinnami p. 569. s. et in CP. Chr. L. III. 57. p. 50 sqq. V. 2. *ἀνεστήλωσεν.* Theophan. Chron. p. 438. *ἣν καθεῖλε πάλαι Λέων ὁ δεσπόζων, ἐνταῦθα πάλιν ἀνεστήλωσεν Εἰρήνη.* — *Nr.* 2. *ἐν ταῖς ἀψῖσι τῶν βλαχερνῶν.* V. DuCange CP. Chr. L. IV. 2. p. 83. s. *ἀψῖσι* scribendum. V. Draco de Metr. p. 23. 15. Spitzner. de Product. Brev. Syllab. p. 22. — *Nr.* 3. *εἰς τὸ αὐτὸ ἐν ταῖς αὐταῖς.* V. 1. *ὁ πρίν.* Cf. *Procop.* de Aedific. I. c. 3. — *νηῶν.* P. *νηόν* scripsi. Nr. 9. *περικαλλέα νηόν.. αὖτις ἔδειξας.*

Nr. 4. *εἰς τὸν ναὸν τοῦ προδρόμου ἐν τῷ στουδίῳ.* De Studio, Monasterii Joannis Baptistae conditore, vide DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 103. — *Nr.* 5. *εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου θωμᾶ ἐν τοῖς ἀμαν*ᵀ. Amantius, eunuchus sacro cubiculo praepositus. Vide DuCang. l. c. p. 116. Tractus erat in urbe, ab ejus domo appellatus, *τὰ Ἀμαντίου.* Banduri Antiqq. CP. T. II. p. 687. — V. 2. *μαρναμενον.* P. vera correctio. — *πολὺ δινήτοις.* P. — V. 6. *ζώιοις.* P. ut ap. Manethon. II. 59. *ζώιων.* Ib. 150. *ζῴοις.* et alibi. Vid. Dorvill. ad Char. p. 765. Sic in hoc cod. *ι* abundat in verbo *σώιζειν* p. 97. nr. 62. *θνήισκειν* p. 243. nr. 242. *θρώισκειν* p. 482. nr. 775. Sic reperitur etiam *δηιώ* et *δηιοῦς* p. 238. nr. 209. *σκῦλα* p. 213. nr. 31. *ὠιόν* p. 563. nr. 598. *ἀηιδονίσιν* p. 422. nr. 38. *ἐγγυτάτωι* p. 101. nr. 102. *τηλοτέρωι* p. 139. nr. 301. — *Nr.* 6. *εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου θεοδώρου ἐν τοῖς σφορ3.* *σφωρακίου* interpretor. Vid. DuCang. I. c. IV. p. 116. et Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 484. — *Nr.* 7. *εἰς τὸν αὐτόν.* Additum lemmati *ε ν̃ το λογαρ᾽ εὑρέθη.* i. e. *ἐν ναῷ τοῦ λογαριαστοῦ.* Magni Logariastae Monasterium ex Pachymere commemorat DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 158. et in Gloss. Gr. p. 819. Ibi igitur hoc epigr. a compilatoribus descriptum. Cf. p. 254. nr. 327.

Nr. 8. *εἰς τὸν ναὸν τ̃ ἁγι̃ ἀπτ̃* ($^{o\,\omega}$) (i. e. *ἀποστόλων*, litteris *στ* in *π* depravatis.) *πλησίον τ̆ ἁγῐ σεργῐ εἰς: ὁρμίδον.* i. e. *εἰς τὴν ὁρμίσδου.* Cf. DuC. CP. Chr. L. IV. 88. p. 135. Inscriptionem in templo S. Sergii lectam exhibuit *Alemannus* in Notis ad Procopii Hist. Arcan. p. 124. quam, quum ad hoc epigrammatum genus, in quo nunc versamur, pertineat, adscribam:

Ἄλλοι μὲν βασιλῆες ἐτιμήσαντο θανόντας
ἀνέρας, ὧν ἀνόνητος ἔην πόνος· ἡμέτερος δὲ
εὐσεβίην σκηπτοῦχος Ἰουστινιανὸς ἀέξων

Σέργιον αἰγλήεντι δόμῳ θεράποντα γεραίρει
Χριστοῦ παμμεδέοντος· τὸν οὐ πυρὸς ἀτμὸς ἀνάπτων,
οὐ ξίφος, οὐχ ἑτέρη βασάνων ἐτάραξεν ἀνάγκη,
ἀλλὰ θεοῦ τέτληκεν ὑπὲρ Χριστοῖο δαμῆναι,
αἵματι κερδαίνων δόμον οὐρανοῦ· ἀλλ' ἐνὶ πᾶσι
κοιρανίην βασιλῆος ἀκοιμήτοιο φυλάξοι,
καὶ κράτος αὐξήσειε θεοστεφέος Θεοδώρας,
ἧς νόος εὐσεβίῃ φαιδρύνεται, ἧς πόνος αἰεὶ
κὰκ κτεάνων θρεπτῆρες ἀφειδέες εἰσὶν ἀγῶνες.

V. 5. κάλλει ψυχῇ. P. in marg. γρ. καί. — V. 7. δὲ ὁρῶν. Facile hiatum sustuleris, scribens: τερπέσθω δ' ὁρόων. aut ἐσορῶν. Sed non magis fortasse tentandus hic locus, quam nr. 20. τε ὁμόχρονε. nr. 40. ἔδεκτο ἄναξ. et alia huius generis, in hoc capite obvia. — P. Nr. 9. εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀρχ ἐν βοθρεπτωι. P. Hanc regionem non novi. Ad Bosporum Archangeli aedem fuisse sitam, constat ex Gyllio in Topogr. CP. II. 11. — V. 1. πανασιδήμον. P. In epigr. Planud. nr. 71. T. II. p. 645. κῦδος Ἰουλιανοῦ πανάοίδιμον.

Nr. 10. εἰς τὸν ναὸν τ ἀγι μρ πολυεύκτου. De templo Polyeucti martyris vid. DuCang. CP. Chr. IV. p. 133. — V. 7. Ἰουλιανή. Vid. Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 654. V. 15. φαίδρυνε. Christodor. p. 317. nr. 698. φαιδρύνας καθαρῆς ἔργα Δικαιοσύνης. Photius ap. Bandur. l. c. L. VI. p. 118. E. ναὸς.. τῷ οἰκείῳ κάλλει καὶ τῇ ἐνούσῃ λαμπρότητι καὶ ταῦτα (τὰ ἀνάκτορα) περιαστράπτων καὶ φαιδρύνων. i. e. καλλωπίζων. — V. 16. Scr. ἱδρῶτι. — V. 19. ἐπ' οὐρανίου. P. ἀεθλητῆρες et ἀθληταί, martyres. Vid. Murator. in Anecdot. p. 45. In Orat. Pisidae in S. Anastasium in Append. Corp. Byzant. p. 308. 19. ὧν θάτερος μὲν ἀνδρείως ἐνεδεσῃ διὰ σταυροῦ τοὺς ἀγῶνας τῆς πίστεως ἐνεδέξατο, ὁ δὲ καθ' ἡμᾶς καλλίνικος ἀθλητὴς ἐν Περσίδι κατηγωνίσατο τὸν ἀντίπαλον. editor Romanus vocem ἐνεδεσῃ, ut supervacaneam, delendam existimat. Tu scribe: ἐν Ἐδέσσῃ. — V. 20. βοάαν. P. ubi ν fortasse natum ex ι. Vid. Schaefer. Meletem. p. 109. s. — V. 22. οὐ γάρ. P. Scripsi, ποῦ γάρ, sensu jubente. — οὐκέστιν ἁγίοις P. in marg. ἁγίοις οὐκέστιν. — V. 29. ἀπὸ σβ. P. V. 30. Hic versus, qui ultimus est in hac pagina, in sequente iterum legitur. In marg. scriptum litteris evanescentibus: μένουσιν ἄριστε πάντα μέχρι τῆς σήμερον ἔτεσι πεντακοσίοις. Hinc verisimile fit, Codicem scriptum, aut certe collectionem epigrammatum institutam fuisse seculo decimo; Juliana enim,

Olybrii ex Placidia filia, seculo quinto floruit. Cf. nr. 12. Ejus pietatem in aedibus exstruendis conspicuam laudat Theophanes p. 135. — ¶. V. 31. *ἀμετρήτοις*. P. *ἀμετρήτους* scripsi, *innumerabiles*. nr. 98. *ἀμετρήτοιο μετάλλου*. Macedon. p. 123. nr. 233. *γῆρας ἀμετρήτῳ πληθύμενον ῥυτίδι*. In marg. scribitur: *ταῦτα μὲν ἐν τῷ ναῷ ἔνδοθεν κύκλῳ περιγράφοντα*. ser. *περιγράφονται*. Cf. ad v. 59. — V. 34. *ἴχνεσι*. P. — V, 41. *εἰσόκεν*. . *ἐλαύνει*. Fortasse *ἐλαύνῃ*. Sed quum praesens h. l. vim futuri habeat, nihil mutavi. Homer. *Ἰλ. γ*. 409. *εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται*. *Ἰλ. ι*. 46. *εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν*. *Ὀδ. θ*. 317. *εἰσόκε μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσει ἔεδνα*. — V. 42 in marg. *ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ αὐτοῦ ναοῦ ἔξωθεν τοῦ νάρθηκος πρὸς τὴν ἀψῖδα*. P. — V. 45. *τοσσατίων*. Vid. ad p. 156. nr. 80. v. 3. — V. 47. In marg. *ἐν τρισὶν ἔτεσι συνετελέσθη ἅπαν ἔργον τοῦ ναοῦ*. — *ἔτεσι χρόνον*. P. Fortasse: *ἔτεσιν· χρόνον ἦδ' ἐβιήσατο*. — V. 54. *ἐπ' ἀστράπτων*. P. V. 56. *κιόνες* et *κιόσιν*. P. V. 57. *ἀκτίνας*. P. V. 58. 59. excitavit Salmas. in Plin. p. 854. C. et ex eo Banduri Antiqq. CP. T. II. p. 654. *ἐπαψίδεσσι*. P. — V. 59. *ἐμαιώσαντο*. P. *ἐμιμήσαντο* exhibet Salm. porticus in utramque partem excurrentes lunae speciem *imitantur*. — In marg. *τέσσαρές εἰσι πίνακες ἐνῷ* (L. *ἐν οἷς*) *ταυ* [τ] *περιγραφον* [τ] *ἀνά* *στι* [χ] *πεν* [τ] *ἢ καὶ ἕξ*. — ¶. V. 64. *θέσκελα ἔργα*. Ne in hiatu haereas, vid. ad p. 310. nr. 650. — *τελέσθηι*. P. *τελεσθῇ* scripsi. In marg. *ἔσχατός ἐστι πίναξ ὁ πρὸς τοῖς δεξιοῖς μέρεσι τῆς εἰσόδου, ἐν ᾧ ἐπιγέγραπται ταῦτα*. P. — V. 68. *λίνεα*. P. Scripsi *δήνεα*. Christodor. Ecphr. v. 75. *ἀληθέα δήνεα Μοίρης*. Cod. *δίνεα*. Paul. Sil. in parte inedita Descript. S. Sophiae: *ἔνθα σοφῶν ἀνάγουσι θεηγόρα δίνεα βίβλων*. Scr. *δήνεα*. Agathias p. 159. nr. 302. *δήνεα μαχλοσύνης*. Oppian. Cyneg. I. 16. *θήρης κλυτὰ δήνεα*. Cf. ib. II. 4. Id. Halieut. I. 7. *ἁλίης τε πολύτροπα δήνεα τέχνης*. Ap. Apollon. Rh. III. 826. *ἵνα φράζοιντο νόον καὶ δήνεα κούρης*. Br. *μήδεα* dedit cum Codd. nonnullis. Vulgata videtur verior. Cf. IV. 1. 193. 559. — *τοξεύσει*. Cf. Animadverss. T. II. 2. p. 209. — V. 69. *οἶκον δ' ἰδών*. P. Delevi δ', quod saepe sic temere inseritur. Vid. p. 118. nr. 204. v. 9. p. 281. nr. 469. v. 1. p. 364. nr. 42. v. 3. p. 413. nr. 338. v. 2. p. 418. nr. 365. v. 17. 18. 21. Cf. Boeckh. in Not. crit. ad Pind. Ol. VI. 74. p. 379. s. — V. 70. *ὑπεράντεγος*. P. — V. 72. *λεύσσα* / *ληθην* P. *λύσσα* frequens de impietate ethnicorum. Infra nr. 19. *στήσας Ἀσσυρίης γενεῆς ἑτερόφρονα λύσσαν*. Nonni Paraphr. p. 4. *ἴδιοι δέ μιν* (*Χριστόν*) *ἄφρονι λύσσῃ, Ὡς ξένον, οὐκ ἐγέ-*

ραιρον. Ib. p. 20. *πολλοὶ λύσσαν ἄπιστον ἐπετρέψαντο θυέλλαις, Χριστῷ πίστιν ἔχοντες ἐς οὔνομα.* Ib. p. 32. *φεύγων λύσσαν ἄπιστον ἀκηλήτων Φαρισαίων.* Vid. Wolf. ad Pseudo-Origen. de Philosophumenis in Origen. Opp. T. I. p. 874. — V. 73. *εὗρεν ὕδασι.* P. *ἐν* interposui. — *Τριάδος φάος.* De incredulis Theodosius Exp. Cretae III. 148. *οἱ θεαρχίας πράξει πονηρᾷ τὸ τρισεμφω τὸ κράτος Ἐκ τῆς ἑαυτῶν καρδίας ὠθηκότες.* Scr. *τὸ τρισέμφωτον κράτος.* Georg. Nicomed. ap. DuCang. in Append. Glossar. p. 190. *ἡ τρίφωτος καὶ παναγία τριάς.* Mox ap. Theodosium v. 158. scribe: *αἰσθητικῆς ἔκαμνε πεντάδος μέτρον.* pro *αἰσθητικῶς.* V. 74. *μεταμυρίον* et *ὑπερψυχῆς.* et sic sexcentis in locis praepositio substantivo adhaeret.

Nr. 11. *εις*[τ] *ἁγίους ἀναργύρους τοὺς εἰς τὰ βασιλ.* i. e. *βασιλίσκου.* Zonar. in Origg. CP. Mst. ap. DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 121. *οἱ δὲ ἅγιοι ἀνάργυροι οἱ ὄντες εἰς τὰ βασιλίσκου ἐκτίσθησαν ὑπὸ Ἰουστίνου καὶ Σοφίας.* — V. 6. *κατανόσων.* P. — *Nr.* 12. *εις*[τ] *ἁγίαν εὐφημίαν τὴν ὀλυβρίs.* P. Cf. DuCange CP. Chr. L. IV. p. 146. Bandur. Antiqq. T. II. p. 785. nr. 252. V. 5. *συνολβίστωι.* P. De forma *ὄλβιστος* vid. Bast. et Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 896. s. — V. 7. *ὑπερμνημης.* P. *τὴν δέ* est in Cod. ne quis *τήνδε* corrigat. Recte *δὲ* locum suum tuetur in apodosi, praesertim post enuntiationes conditionales. In Aeliani H. An. L. I. 45. *οὐκοῦν εἴ τις λίθον ἐνθεὶς ἐπιφράξει* (Cod. Monac. nr. 87. *ἐπιφράξειε*) *τῷ ὀρνέῳ ... ὅδε συμβαλὼν τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατ' αὐτοῦ, κομίζει πόαν.* Cod. Monac. *ὁ δὲ συμβ.* Ibid. I. 18. recte editum: *καὶ δείματα ὁπόσα ἐθέλοις εἰ ἐπάγοις, ἡ δὲ οὐκ ἐκπλήττεται.* Nec aliter fuisse videtur ib. c. 16. *ἐὰν δέ τι δείσῃ τῶν νηπίων, ὁ δὲ χανὼν εἰσεδέξατο τὸ βρέφος.* Vulgo *ὅδε.* Ib. c. 41. *σαγήνη δὲ εἴποτε αὐτοὺς περιβάλοι, οἱ δὲ ἀγνοοῦντες ἑαλώκασιν.* Cod. Monac. *οἱ δέ.* Et sic ap. eundem saepissime. Etiam ap. Hesiodum *Ἔ. καὶ Ἡ.* 296. *ὃς δέ κε μηδ' αὐτὸς νοέῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων Ἐν θυμῷ βάλληται, ὅδ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνήρ.* fuisse arbitror: *ὁ δ' αὖτ'.* et ib. v. 363. *ὃς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὁ δ'* (vulgo *ὅδ'*) *ἀλέξεται αἴθοπα λιμόν.* V. 10. *εἰ δ' ἐμὸν ἔργον.* Mancum epigramma. — *Nr.* 13. *εις*[τ] *αυ*[τ] *ναὸν ἔνδο*[ϑ] *τοῦ περιδρόμ*[ι]. Legebantur itaque hi versus in porticu circa aedem S. Euphemiae. — *Nr.* 14. *ἄλλο.* V. 1. *γῆρας ξύσεν.* Themist. Or. XIII. p. 167. B. *καὶ γῆρας ἑκάστῃ πόλει ἀποξυόμενον καὶ νεότητα ἐπανιοῦσαν.* De animatis Homer. *Ἰλ.* ι. 445. quem multi expresserunt.

P. Nr. 15. *καὶ ταυ ἐν ναῷ τῆς ἁγίας μάρτυρος εὐφημίας ἐν τοῖς ὀλυβρίου. ἄλλο.* V. 3. *ἄλλο.* P. quasi novum epigr. inciperet. Saepissime autem in Cod. nostro, ubi epigr. in novam paginam continuatur, novum lemma adscribitur. — Nr. 16. *ἄλλο.* Etiam hoc tetrastichon Cod. in duo epigrr. discerpsit. V. 1. *μάρτυρα νηοπόλον.* Vulgo *νηοπόλοι* sunt sacerdotes, ut ap. Nonn. in Paraphr. p. 190. c. 18, 29. p. 194. c. 19, 38. h. l. ipsam Euphemiam significat. — V. 3. *τόσον τε.* P. V. 4. *ἤνυσεν.* Suspiceris *ἤνυσ' ἄν;* sed passim in talibus *ἄν* omittitur, ubi nulla est corruptelae suspicio. Sic infra p. 465. nr. 567. *Βῆσας εἰ φρένας εἶχεν, ἀπήγχετο.* p. 547. nr. 501. *εἰ δὲ καὶ αὐτὸς Ὕβριζεν φαίνων, οὐδὲ τὸ φῶς ἐπόθουν.* Cf. p. 547. nr. 502. Bion. Eid. V. 5—8. Schaefer. Meletem. p. 55. — Nr. 17. *ἄλλο.* Hoc quoque epigr. in duo divisit P. V. 2. *λίπον.* P. *λίπεν* scripsi. Junge: *κῦδος Ἰουλιανῆς ὀψιγόνοις οὐκ ἔλιπεν εὖχος οὐδ' ὅσσάτιον.* — Nr. 18. *εἰς ἀκούβιτον. εἰς βαὴν.* Duo tituli duorum, ut videtur, epigrammatum, quorum prius a fine, alterum ab initio mutilum. Post v. 1. lacuna est in Cod. In marg. *ζτ. τὰ λείποντα τοῦ ἐπιγράμματος.* De *ἀκουβίτῳ* vid. DuCang. CP. Chr. II. VI. p. 135. *βαὴν* ignoro equidem.

Nr. 19. *κλαυδιανοῦ εἰς τὸν σρα.* *οὗτος ὁ Κλαυδιανός ἐστιν ὁ γράψας τὰ πάτρια ταρσοῦ, ἀναζάρβου, βηρύτου, νικαίας.* Cf. Catal. Poët. epigr. in Animadverss. T. III. P. 3. p. 872. Primus edidit D. Heinsius in Opp. Claudiani (nr. XCVI. p. 708. ed. Gesn.) e Salmasii, ni fallor, apographo. V. 2. *παλινδ. ἀνάγκην.* Vid. ad p. 444. nr. 505. v. 14. — V. 4. *ἀσημάντοιο, ἀῤῥήτου. ἀσήμαντος μῦθος* in Nonn. Par. p. 22, 18. p. 82, 8. — V. 5. *μέγα.* P. quod Gesnerus cum *στήσας* jungens, vertit: valde stabilivit, constituit. Scripsi *μετά.* Haec permutata etiam p. 508. nr. 9. — V. 6. *αὐτοτέλεστον.* Similiter *αὐτολόχευτος Ἀθήνη* in Nonni Dion. VIII. p. 228, 19. Eodem sensu *αὐτογένεθλος* ap. poëtam in Bandini Catal. Codd. Mss. gr. Bibl. Med. T. I. p. 123. *πρωτοφανῆ γενετῆρα, θεοῦ θεὸν αὐτογένεθλον.* Ibid. in Paraphr. Psalterii p. 63. *καὶ γόνον αὐτογένεθλον ἄτερ βροτέων ὑμεναίων.* ubi post paucos versus, de Christo: *δούρατί τ' ου τιθέντα, καὶ οὐκ εἴξαντα σιδήρῳ.* Scr. *δούρατί τ' οὐτηθέντα.* — V. 7. *ἑτερόφρονα λύσσαν.* Nonn. Paraphr. c. 5. p. 54. *πολυπλανέος βιοτῆς ἑτερόφρονι λύσσῃ.* Id. Dion. IX. p. 252, 6. *φοιταλέης ἑτερόφρονι κύματι λύσσης.* — *Ἀσυρίης.* P. Gesnerus cogitabat de cultu Deae Syriae et Magnae Matris Deûm; sed Assyrium nomen, ob bella cum Judaeis gesta, veri Dei hostes in universum signi-

ficat. Gregor. Naz. Carm. de reb. suis v. 359. Opp. T. II. p. 57. C. *δούλιον ἀσσυρίηθε φυγὼν ζυγὸν, ὅς πρὶν ἔτειρε.* — V. 9. *ἑπτάζωνον ὄχημα.* Nonn. Dion. III. p. 104, 29. *αἰθέρος ἑπτάζωνον ἀερτάζων κενεῶνα.* Ib. VIII. p. 226, 8. XLVI. p. 1182, 31. *οὐρανὸν ἑπτάζωνον.* Ib. XXXVIII. p. 984. 5. *οὐρανὸν.. ἑπτὰ περὶ ζώναις κυκλούμενον.* — *Nr.* 20. *εις αυ τουαυ κλαυ εἰς τον δεσποτην χν.* Claudian. Opp. nr. XCVII. p. 709. P. V. 3. *καὶ ὁμόχρ.* Gesn. — *Nr.* 21. *εις αὐτὸν. πατρὸς ὁμῆλιξ.* Nonni Paraphr. c. 1. 2. *ἰσοφυὴς γενετῆρος ὁμήλικος.* — *ὁμήλιξ.* P. Vid. Schaefer. ad Sophocl. T. II. p. 347. — *Nr.* 22. *εις αυ.* V. 4. *εἴσοι γάρ.* P. — *Nr.* 23. *εις αυ.* V. 3. *τήνδε.* Descriptum epigr. ex libro, a Marino quodam exarato. Talia plurima in Codd. reperiuntur. Sic etiam *Nr.* 24. *εις αυ.* V. 1. *συνάναρχε. ὁμοούσιον καὶ συνάναρχον τῷ πατρὶ* jubebant haberi *τὸν λόγον* decreta Concilii Nicaeensis. Basil. Magn. in Precat. in Henr. Hammond. Catech. Pract. p. 279. *ὃς ὑπὲρ τῶν σταυρούντων σε θεομάχων ἔντευξιν προσήγαγες τῷ συνανάρχῳ γεννήτορι αὐτός.* — *Nr.* 25. *εις αυ.* V. 3. *ὑμετέραις ἐφετμῇσι.* Expectabas in versus exitu: *ἐν ὑμετέρῃσιν ἐφετμαῖς.* Il. ξ. 249. *τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή.* Media in hac voce corripitur nr. 24. v. 4. Orpheus Arg. v. 6. *ἠπύσω Μούσης ἐφετμαῖς, καὶ πηκτίδι πυκνῇ.*

Nr. 26. *εις αυ.* V. 1. *φωσφόρον.* P. V. 3. *ουσαν οὕτω.* P. Scripsi *ἰοῦσαν ὅτῳ.* Ap. Liban. T. IV. p. 401. 27. *οὕτω δὲ τὰ σαυτοῦ παραδῷς.* recte Reiskius, *ὅτῳ.* Ibid. p. 878. 21. *πότε δ' ἂν ὁ Διομήδης Ὀδυσσεία λαβὼν, τὰ τῶν πολεμίων ἐσκέψατο πράγματα, οὕτω καὶ Τροίαν Ἕλληνες παρεστήσαντο.* corrigendum existimo: *πότε δ' αὖ ὁ Διομ. Ὀδυσσεία συλλαβὼν, τὰ τῶν πολ. ἐσκ. πραγματα, ὅτῳ καὶ* ... *quo autem tempore* (nonne noctu?) *Diomedes, Ulysse assumto, res hostium exploravit, qua expeditione etiam factum est, ut Graeci Trojam sibi subjicerent.* — *Nr.* 27. *εις αυ.* — *Nr.* 28. *εις αυ.* Cf. nr. 23. V. 3. *ἰαῖς χερσί.* Scr. *χείρεσσι.* Cf. p. 336. nr. 76. v. 1. Apud Manethon. II. 272. *ἢ καὶ ἑὰς κεδνὰς ἀλόχους χερσὶν ὀλέκουσιν.* scr. *χείρεσσ' ὀλ.* — *τεῦχος.* *volumen.* Vid. Agath. epigr. p. 87. *πινυτῶν ἐνὶ τεύχεσι βίβλων.* Crinag. p. 395. nr. 293. Suid. T. I. p. 420. *συνέταξε περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τεῦχος...ἕτερον τεῦχος ἀσκητικόν.* cujus loci non meminerat Pierson ad Moerin p. 271. — *Nr.* 29. *εις αυ μονόστιχα.* V. 1. *προϊ ἄλ-*

λοις. P. Scripsi προΐαλλε. Unicuique horum versuum ἄλλο adscriptum in P. — ¶. V. 5. ἄλλο εις αυ.

Nr. 30. sine lemmate. P. V. 2. ἐσθλὰ δίδου. Ductum hoc ex disticho ap. Platon. Alcib. Sec. p. 143. A. infra p. 505. nr. 108. Theocrit. Eid. VII. 128. τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι. — Nr. 31. εις ὑπεραγια θκον. V. 3. ὑπερμερόπων. P. Vid. ad nr. 10. v. 74. Hoc genus errorum in seqq. non notabo, nisi gravior quaedam causa intercesserit. — V. 3. τελέθουσα. P. Scribe: τελέουσα. Eadem verba permutata in Oppiani Cyn. IV. 149. ap. Maneth. IV. 385. VI. 351. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 752. — Nr. 32. εις ἀρχάγγε\ μι. V. 1. χραιμήϊα. P. V. 3. Φύσις πόνων. i. e. πόνοι. Vide de hac periphrasi Abresch. ad Aesch. T. II. p. 174. — Pro καὶ γὰρ mallem ἢ γάρ. Saepenumero permutatur καὶ cum ἡ. Arat. Phaenom. v. 291. ἔλθοι, ἢ μάλα πολλὰ βοωμένῳ. Scr. καὶ μάλα c. Cod. Mosq. et aliis. Obscurissimo loco ap. Liban. T. IV. p. 814. 15. lucem accendes, si legeris: πάντα τεχνάζεται· ἢ εἰ (vulg. καὶ) ψήφισμα τοιοῦτον ἐπ' ἐκκλησίας ἤκουσεν κ. τ. λ. — Nr. 33. νείλου σχο\ εἰς εικ τ ἀρχαγγε\. Edidi in Anim. T. III. 1. p. 77. V. 2. μνήστιν. P. (In notulis lin. ult. male excusum μνῆσιν).

Nr. 34. ἀγαθίου σχο\ εις αυ ἐν πλατη. Br. III. 46. nr. 38. Anim. III. 1. p. 76. V. 2. ἀπεπλάσατο. Distinctione hunc versum juvare conatus sum, ut verba ἃ μέγα τολμήεις per parenthesin accipiantur. ἃ . . ἀνεπλάσατο exhibet Suidas in ἃ T. I. p. 3. ἃ . . ἀπεπλάσατο in σκοπῶν T. III. p. 336. Memoria deceptus Stephan. in Thes. Gr. L. I. p. XVIII. a. ἃ μέγα νηλειὴς κηρὸς ἀνεπλ. Malim: ἃ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀπεπλάσαο. Saepe in his terminationibus peccatur. Sic p. 452. nr. 561. v. 1. ἐγείναο. Cod. ἐγείνατο. — Nr. 35. τοῦ αυ. εις αυ ἐν τῶσωσθενιω. Dedi in Paralip. T. III. 3. p. 617. s. Cf. DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 187. Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 754. nr. 66. V. 4. Scr. ἄνθεσαν. — Nr. 36. ἀγαθίου σχο\ εἰς εικ θεοδώρου ἰλλουστρίου καὶ διςανθυπάτου. ἐνῇ γέγραπται παρατοῦ ἀρχαγγε\ δεχόμενος τὰς ἀξίας ἐν ἐφέσωι. In marg. ἀγαθίου σχολαστι. εἰς εἰκόνα θεοδώρου ἰλλουστρίου καὶ δις. Edidi in Anim. T. III. 1. p. 77. in Paral. T. III. 3. p. 618. nr. 5. — ¶. Post v. 3. in nova pagina legitur: ταυ ἐνεφέσωι γέγραπται ἐν τῶι

νάρθηκι τ θεολόγου. Et in marg. ενεφεσω. V. 3. post Μαγίστρου comma ponendum.

Nr. 37. εἰς τὴν χριστοῦ γέννησιν. Hoc et seqq. epigr. tabulis pictis subscripta fuisse suspicor, aut picturis in Cod. aliquo Novi et Veteris Testamenti. — Nr. 38. εις αὐτό. — Nr. 39. εις ποιμ καὶ τοὺς ἀγγε. V. 2. ἓν γέγονε. Gregor. Naz. Carm. II, 149. T. II. p. 45. B. ἤλυθε θεός, θνητός τε, φύσεις δύο εἰς ἓν ἀγείρας. Carm. VIII. 48. p. 173. D. — Nr. 40. εις χυ γέννησιν. — Nr. 41. εις μάγους. V. 1. ἠελίω τε. P. — Nr. 42. εις βηθλεεμ. V. 2. ἵζεσθαι. P. Similiter ap. Nicandr. Ther. 335. Spitznerus in Diss. de Brev. Syll. Prod. p. 35. ἵξεται αἶσα correxit pro ἵζεται. — Nr. 43. εις ραχηλ. V. 1. γόωσα. P. Scripsi γοόωσα. — καταδάκρυον h. l. et v. 2. P. — Nr. 44. εις εὐαγγε\. V. 2. ἵξεις. P. — Nr. 45. εις ἀσπασμον. V. 1. σκιρτήμασιν εἶδε. intelligebat, filium tuum esse deum, idque se intelligere subsiliendo significabat. — Nr. 46. εις υπαν. V. 2. λύσεις. P. Rectius λύσεις τε scripseris. — Nr. 47. εις βαπτισιν. V. 1. μέγα σθενές. P.

Nr. 48. εις μεταμορ. In hoc et praecedente lemmate articulus τὴν perperam in edit. nostra omissus. Post ηὔξο est lacuna in P. — Nr. 49. εις λάζαρον. V. 1. ἀΐδην. P. ᾅδης, sepulcrum. Vid. Huschke in An. Crit. p. 125. — παλίνοοον, i. e. παλίνοστον, non comparet in Lexicis. — Nr. 50. εις αν ενεφεσωι. P. Cf. ad nr. 56. — ¶. Nr. 52. εἰς τὰ βαΐα ἤγουν τὴν βαϊοφόρω. Scr. βαϊοφόρον. V. 2. καὶ ἐς. Scribi poterat τε καὶ ἐς. Sed cf. nr. 38. 53. 90. — Nr. 53. εις πάσχα. V. 1. post θῦμα comma delendum. V. 2. αὐτός. Mallem καὐτός. — Nr. 54. εις σταύρωσιν. V. 1. παθῶν. P. Scripsi παθέων. Mallem praeterea: παθέων τ' ἐλατ. De aqua lustrali Paul. Sil. Ecphr. S. Soph. P. II. 181. p. 515. A. ὁλκὸν ἀναθρώσκοντα .. ὁλκὸν ὅλων παθέων ἐλατήριον. Ib. 574. p. 522. D. τλήμονες, οἳ μὴ χεῖρα τεὴν δέξαντο καρήνοις, Χεῖρα δυσαντήτων ἐλατήριον ἀμπλακιάων.

Nr. 55. εις αὐτόν. P. Scripsi εἰς τὸν σωτῆρα, quod res postulabat. V. 1. τὸν παρθένον. Nonn. Paraphr. c. 19, 25. γύναι, φιλοπάρθενε, μῆτερ, Ἠνίδε παρθένον υἱόν. Anastasius infra p. 694. nr. 28. καὶ

παρθένον ἄλλον ἑταῖρον. — Pro ἔφη fort. ὅρα scribendum aut potius: παρθένου υἱὸς ἔφη τ. π. ἄλλον. *Christus Joannem.* — *Nr.* 56. εἰς ἀναστασι. V. 2. ᾄδην. Scr. Ἅιδην. βροτολοιγός, Satanae epitheton. Suid. βροτολοιγός, ὀλέθριος, ὁ τοὺς βροτοὺς ὀλοθρεύων. — *Nr.* 57. εἰς ἀμνὸν τοῦ θυ. V. 2. post ἀμνοῦ rectius fortasse ponetur colon. Quamvis et illa distinctio, quam textus exhibet, optimum sensum fundit. — *Nr.* 58. εἰς ποκο γεδεών. Cf. Judic. c. VI. 37—40. Inter typos recensetur ab Auctore Carm. aureor. in Bandin. Catal. Codd. gr. T. I. p. 106. ὡς ἂν διδαχθῇς τὸν θεὸν πῦρ καὶ δρόσος, Εἰς τὴν βάτον πῦρ, εἰς δὲ τὸν πόκον δρόσος. V. 2. αὐτοσῶδε. P. ὧδε scripsi. — *Nr.* 59. εἰς μωσῆ καὶ εἰς θυγατέρα φαραῶ. — *Nr.* 60. εἰς τὸν αὐτὸν ὅτε τὰς παλάμας ἐξέτεινεν τροπούμενος τὸν ἀμαλήκ. V. 2. ἀμαλήκ. Mediam producit ap. Theodos. de Cretae Expugn. P. III. 67. p. 368. τοιαῦτα μὲν οὐ συστρατηγῶν οἰκέταις, Καὶ μὴ παρὼν ἔπραττες, ὡς Μωσῆς πάλαι, Τροπῶν Ἀμαλὴκ τῇ χερῶν ἐπεκτάσει. Nulla facile alia veteris testamenti historia, ex iis, quae ad typos referuntur, frequentius commemoratur. Oracul. Sibyll. VIII. p. 731. σωτὴρ ἀθάνατος, βασιλεὺς ὁ παθὼν ἕνεχ' ἡμῶν, Ὃν Μωσῆς ἐτύπωσε, προτείνας ὠλένας ἁγνάς, Νικῶν τὸν Ἀμαλὴκ πίστει. Joann. Oecon. in Bandin. Catal. T. I. p. 377. δι' ὧν ὁ νέος Μωϋσῆς χερσὶν ἐκτεταμέναις Τὸν Ἀμαλὴκ, τὸν Ἰσμαὴλ συνέτριψεν εἰς κράτος. Gregor. Naz. de reb. suis T. II. p. 31. B. Χριστὲ ἄναξ, ὃς ἁγναῖς ποτ' ἀειρομέναις παλάμῃσιν Σταυροτύποις Μωσῆος ἐπ' οὔρεϊ σου θεράποντος Ἔκλινας Ἀμαλὴκ ὀλοὸν σθένος. Cf. ejusd. Or. III. p. 57. B. Or. VI. p. 137. D. Or. XLII. p. 691. B. Andr. Cretens. p. 106. D. p. 111. C.

Nr. 61. εἰς αὐτόν. V. 1. μωσῆι. P. — *Nr.* 62. εἰς κιβωτὸν ὅτε τὸν ἰορδάνην ἐπέρασε. Cf. Josu. c. 4. v. 10—24. V. 2. λοεσσόμενον. Scr. λοεσσομένου. genitivo relato ad σός. Plato Apolog. p. 22. A. τὴν ἐμὴν πλάνην … ὥσπερ πόνους τινὰς πονοῦντος. Liban. T. IV. p. 565. 21. ὑμέτερον δ' ἂν εἴη κέρδος τῶν οὔπω τοιαῦτα θρηνούντων. Apud Lucian. T. V. p. 22. ed. Bip. ὅπερ οὐ σὸν ἂν ἔγκλημα εἴη μόνον. cave σοῦ cum Belino corrigas. — *Nr.* 63. εἰς ο φοινικ καὶ τὰς ιβ πηγ. Falsum lemma, cui ἄλλο substitui. V. 2. οἶδε. — *Nr.* 64. lemma idem. Vid. Exodum c. 15. v. 27. De duodecim apostolis Oracul. Sibyll. VIII. p. 730. ὕδασι φωτίζων κλητοὺς ἐν δώδεκα πηγαῖς. — Nr. 65. εἰς ἀβραάμ. Frequens hujus quoque typi commemoratio. Clemens Alex. Pae-

dag. I. p. 111. 65. Strom. II. p. 459. 8. Gregor. Naz. Or. XXXIV. p. 549. A. Joann. Chrys. T. IV. p. 478. Anonymus ap. Suidam T. I. p. 10. *γεννήτορα κατέστησεν Ἰσαάκ, ἵν᾽ ἔχοι μονογενῆ υἱὸν καὶ πρωτότοκον, τοῦ μονογενοῦς καὶ πρωτοτόκου μυστικὴν εἰκόνα.* — *Nr.* 66. *εις μελχισεδὲκ διδουν τἀβραὰμ οἶνον καὶ ἄρ.* V. 2. *ὡς τίς ἔχων.* Scr. *ἰών.* Melchisedec Christi typus in Epist. ad Hebrae. c. 6, 20. c. 7, 1—17. Gregor. Naz. Or. XXXVI. p. 592. C. Jo. Chrys. ad Genes. c. 18, 15. T. IV. p. 557. Vid. Potter. ad Clem. Alex. Strom. IV. p. 637. 10. Anonym. ap. Suid. T. I. p. 12. *ἦν δὲ ὁ Μελχισεδὲκ ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, ἀφωμοιωμένος τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ.*

Nr. 67. *εις ἀβραὰμ ὅτε ὑπεδέξατο τὸν θν̄.* V. 1. *μούνην.* Versus sanabitur, si scripseris: *μορφὴν ἐνθάδε μοῦνον ἔχει.* aut vocibus transpositis: *μορφὴν ἐνθάδ᾽ ἔχει μούνην θεός.* Hoc fere praetulerim. — P. *Nr.* 68. *εις ἰσαὰκ καὶ τὸν ἰακὼβ ὅτε αυ ηὐλογησε̄.* V. 1. *δέρας.* Ex nr. 72. suspicari licet, pellem, qua indutus Jacobus patrem decepit, ad Christum a nonnullis relatam fuisse. Sed omnino obscurius est distichon. — *Nr.* 69. *εις ῥεβεκκᾱ.* V. 2. *σώματος οὐ καθαροῦ.* cameli. Cf. Genes. c. 24, 64. et Levit. c. 11, 4. — *Nr.* 70. *εις αὐτήν.* V. 1. *τηλόθεν οὐχ.* pro *οὐ τῆλε ὑδάτων.* — *Nr.* 71. *εις σωμανι.* In Libris Regg. IV, 4. 12. 25. 36. Codd. fluctuant inter *σωμανίτιν, σουναμίτιν* et *σωμανίτην.* — *ἐλισσαίου.* Sic P. Alibi *Ἐλισσαιὸς* scribitur. *Ἐλισσαίου* etiam ap. Greg. Naz. T. II. p. 204. A. — *Nr.* 72. *εις μηλω ἡλι.* Scr. *Ἡλίου.* Vid. ad p. 333. nr. 49. v. 1. V. 1. post *θεοῦ* commate distinguendum.

Nr. 73. *εις δαδ χριομ.* V. 2. *εἰσ ὁράαις.* P. — *Nr.* 74. *εις τυφλόν.* V. 1. *ἐσταλμένος.* Evang. S. Joann. c. 9, 7. *σιλωάμ, ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος.* Nonni Paraphr. p. 102. — *Nr.* 75. *εις σαμαρειτη̄.* Evang. S. Joann. c. 4, 9. — *Nr.* 76. *εις γαμο̄.* V. 2. *ἔχει.* Scr. *ἔχεις.* — *Nr.* 77. *εις χήραν τὴν τὸν ηλίαν θρέψασᾱ.* Idem lemma iterum est in marg. V. 1. *λαιψηρή.* i. e. *αἶψα.* Homer. Od. β. 257. *λῦσεν δ᾽ ἀγορὴν αἰψηρήν.* — *Nr.* 78. *εἰς πέτρο̄ το̄ ἀπο.*

Nr. 79. *εἰς παυλ τὸν απ.* V. 1. post *ἄντην* pone comma. — *Nr.* 80. *εἰς ιω̄ τὸν απ.* — *Nr.* 81. *εις αυ.* — *Nr.* 82. *εις αυ αποστολ*

Ἰωάννην. V. 1. δῶμα. δόγμα fuisse videtur. — P. Nr. 83. εἰς ματθαῖο. V. 1. Pessimum versum non difficile erat melius concinnari: θαύματα πάντα θεοῦ σαρκώσιος ἔξοχ' ἔγραψε. — Nr. 84. εἰς λουκᾶν. V. 1. ἀθάνατοι. P. Scripsi ἀθανάτου. V. 2. πυκτίον. Ne πτυκτίον corrigas, vid. Eustath. ad Ἰλ. ζ. p. 489. 44. Ap. Hesych. πτυκτίον. πτυκτίον. βιβλίον. verum vidit Is. Vossius corrigens: πτυκτίον, πυκτίον. Cf. Suid. T. III. p. 239.

Nr. 85. εἰς μάρκον. V. 1. ἐπ' ὠνυμίην. P. Aegyptus regio caliginis. Gregor. Naz. Carm. de reb. suis v. 355. T. II. p. 37. C. φεύγων Αἰγύπτοιο μέλαν πέδον, ἔργα τε πικρά. Pisidae Hymn. in Append. Scr. Byzant. p. 71. λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος. Andreas Cretens. Or. in S. Pantapium Aegyptium p. 205. D. αὕτη τοίνυν (ἡ Αἴγυπτος) ὁ σκοτασμὸς πρὸς τῇ γραφῇ καλουμένη, τὸν τοῦ σκότους διώκτην ἐξήστραψεν. Caeterum Marcum Evangelistam Christi doctrinam Aegyptiis tradidisse, narrat Euseb. Hist. Eccl. II. 16. ubi vid. Valesium. — Nr. 86. εἰς ἅγιον βασιλ. V. 2. γρηγόριωι. P. De S. Gregorio Nysseno accipio, S. Basilii fratre. — Nr. 87. εἰς ἅγιον πολύκαρπον. V. 1. ὁ καί. Distinguendum videtur: ὁ καὶ θρόνον ἀρχιερῆος, Ἔσχε καὶ ἀτρεκ. ita ut ex seqq. ἔχων subaudiatur. — Nr. 88. εἰς ἅγιον διονύσιον. Ex Cod. Dionysii Areop. primus hos versus protulit Bandin. in Cat. Codd. gr. I. p. 31. ubi v. 4. ἀνάπτει. Tum Chardon de la Roch. Mélanges T. I. p. 268. Ap. Bandin. est etiam aliud distichon in idem S. Dionysii opus: ἀγγελικῆς σοφίης ἀμαρύγματα πολλὰ κιχήσας, ἀνθρώποις ἀνέφηνας ἰδεῖν νοοσύνθετον ἄστρον. — V. 1. ἱεράρχια. Respicitur tractatus S. Dionysii περὶ τῆς οὐρανίας ἱεραρχίας. V. 3. ζωοσόφ. λογ. In epigr. in eundem a Chardono edito: καὶ μετὰ πότμον Ζωοσόφοις λογίοις κελαδῶν θεοφάντορας ὕμνους. — Nr. 89. εἰς ἅγιον νικολ. De pluribus Nicolais vid. Catalog. Sanctt. in Fabric. Bibl. Gr. T. X. p. 298. — Nr. 90. εἰς κύρον καὶ ἰω σωφρονίου πατριαρ ἱεροσολύμων. Sophronii Episcopi commemoratur panegyricus Joannis et Cyri martyrum, cum προθεωρίᾳ, cui initium: Ὀφθαλμῶν ἀῤῥωστίας. in Fabr. Bibl. Gr. T. X. p. 216. quem vide de Sophronio T. IX. p. 164. Tetrastichon nostrum illi panegyrico praefixum fuisse videtur.

Nr. 91. εἰς ἰουστινιανὸν τὸν βασιλ ἐν ἱερεῶι. — *Nr.* 92. ἐν καισαρείαι εἰς ναὸν τοῦ ἁγίου βασιλ. et paulo post: ἤγουν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν. Legitur hoc epigr. in Carm. Gregor. Naz. T. II. p. 179. C. sine lectionis varietate. V. 1. ἐπολκάδος. P. Etiam ap. Gregor. ἐπ' ὁλκάδος. Sic iterum in Pal. p. 110. nr. 161. ὁλκάδες. p. 490. nr. 5. ἐφ' ὁλκάδα φορτίζεσθε. Cod. ἐπ' ὁλκάδα. Similiter p. 484. nr. 787. ἀπ' ὁδοιπορίης. Cf. ad p. 444. nr. 508. v. 4. — *Nr.* 93. εἰς αὐτὸν ναόν. — V. 1. ἀρετῶν τετρακτ. Paul. Sil. Ecphr. S. Soph. v. 547. p. 522. B. κραναὴν ἀρετῆς τετράζυγος οἶμον Πᾶσαν ἐπιτροχάοντα. p. 256. nr. 343. τῶν πισύρων ἀρετῶν ἀμαρύγματα πάντα φέροντα. ubi vid. Anim. T. III. 2. p. 260. — λείσων. P. ut saepius. — *Nr.* 94. εἰς κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας θεοῦ. In marg. εἰς τὴν κοίμησιν τῆς θεοτόκου. P. V. 2. repetitur lemma. V. 3-6. sunt versus politici. V. 6. σωσισκομοιο. P.

Nr. 95. ἐνεφίσωι. Cf. nr. 86. 91. ἄμυιν. P. — *Nr.* 96. εἰς σκῆπτρον. V. 2. θεουδίησιν. P. Nonni Paraphr. p. 28. ὃς δὲ θεουδείῃσιν ἐτήτυμα πάντα φυλάσσει. Ib. p. 168. πᾶσι θεουδείης ὁδὸν ἔννεπεν. — *Nr.* 97. ἐν τῇ μελίτῃ. V. 4. Scr. Ἰουστινιανῷ. — *Nr.* 98. ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. V. 2. Scr. Ἰουστινιανοῦ. V. 4. ἄρας. In marg. ὅσπολιν αἴρας. P. Illud verius.

Nr. 99. ἐν τῶι κίονι τοῦ ὁσίου δανιὴλ ἐντῶι ἀνάπλωι. In marg. ἐν τῶι στύλωι τοῦ ὁσίου δανιὴλ. S. Daniel stare solebat in columna ad os Ponti Euxini. Vid. Majell. de Stylitis in Assemanni Actis Mart. Orient. et Occident. T. II. p. 246. De ἀνάπλῳ vid. Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 734. nr. 165. V. 2. ἄνεμος. P. Post h. v. lacuna est in P. V. 4. λιμῷ ἀμβροσίᾳ. Ad Bion. Fr. VI. 4. ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά, Valkenarius: „Cum Cantero Grotius edidit ἐλαφρός. Sed dorice ἁ λιμὸς dicebatur, ut et in vulgari dialecto.“ Cf. Schol. ad Aristoph. Acharn. v. 742. — *Nr.* 100. εἰς νεῖλον μοναχὸν τὸν μέγαν ἐν ἀσκηταῖς. Edidit Salmas. in Tract. de Nilo p. 7. ubi v. 1. ὡς νείλου ποταμοῖο. — *Nr.* 101. μενανδρου προτίκτορος εἰς πέρσην μάγον γενόμενον χριστιανὸν καὶ μαρτυρήσαντα. In marg. μενάνδρου προτίκτορος. Dixi de Menandro in Catal. Poëtar. T. III. 3. p. 916. — *Nr.* 102. εἰς σωτῆρα καὶ κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. V. 1. πάντων ἐπέκεινα. Gregor. Naz. T. II. p. 252. B. ὦ πάντων ἐπέκεινα· τί γὰρ θέμις ἄλλο

σε μέλψειν; πῶς λόγος ὑμνήσει σε · σὺ γὰρ λόγῳ οὐδενὶ ῥητόν. quae tamquam inedita protulit Bandin. in Catal. Msc. gr. T. I. p. 57. Θεὸς δὲ ὁ ἐπέκεινα λόγου γενεσιάρχης Euseb. de Laud. Constant. p. 529. C. ubi vid. Vales. p. 255. ed. Paris. an. 1678. Rarius ἐπέκεινα sensu tropico usurpari, monuit Schaefer. ad L. Bos de Ellips. p. 289. saltem ap. antiquiores. Aelian. H. A. IV. 36. χιόνος ἐπέκεινα καὶ γάλακτος πλέον λευκήν. Aristid. T. I. p. 39. πῶς οὐκ ἐπέκεινα τρυφῆς θήσομαι. Liban. T. IV. p. 752. 28. πάσης προσδοκίας ἐπέκεινα. Ap. eund. p. 1113. 8. lectio suspecta in verbis: οἷς δὲ ἐν ταῖς σκηναῖς ἐπέκεινα.

Nr. 103. εἰς ὑπέρθυρο οἴκου εν κυζίκωι σωθεν ἀπὸ πυρός. V. 1. μῶμε. Saepe sic diabolus. Eudoc. in S. Cypriani Martyr. ap. Bandin. T. I. p. 229. σάωσον σῇ κρατερῇ βουλῇ δμωὴν σέο, μηδέ με δεινὸς μῶμος νικήσῃ. — *Nr.* 104. εις θήκην τω λειψάνων τ ἁγίου μάκακι καὶ ἀλεξ. V. 2. κεῖται τάπερ. P. ἅπερ scripsi, quamvis non ignorans, seriores αι interdum ante consonantem corripuisse. — *Nr.* 105. εἰς εὐδοκίαν τὴν γυναῖκα θεοδοσίου βασι. In marg. εἰς εὐδοκίαν τὴν γυναῖκα θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. i. e. τοῦ νέου. ut ap. alios appellatur. V. 2. ὑπευσεβοῦς. P. V. 5. post γάμον comma ponendum. V. 6. Scr. ζῇ. V. 7. ἦν ὡς ἦν. ad suam i. e. divinam naturam rediit.

Nr. 106. ἐν τῷ χρυσοτρικλίνῳ μαζαρινοῦ. τοῦ μεγάλου παλατίου κυκλ. τῆς ὀροφῆς. Postrema haec verba pertinere videntur ad v. 12. — V. 8. ὡς θεία πύλη. Gregor. Pisid. c. Sever. v. 378. τὴν Γρηγορίου γὰρ μυστικωτάτην φρένα Πηγὴν θεοῦ φράσαιμι καὶ θεοῦ πύλην. Id. in Hexaëm. v. 1801. ἡ μυστικὴ κλεὶς τῆς θεοδόχου πύλης. V. 9. στηλογραφεῖται. *repraesentatur*. Basil. Imp. Exhort. c. 2. p. 437. ὀφείλουσι γὰρ οἱ μὲν ζωγράφοι τοὺς χαρακτῆρας ἀναστηλοῦν. — V. 10. ἄναξ. Imperator praeses (V. DuCang. Gloss. gr. p. 1236.) una cum iis, qui ipsi in haereticorum erroribus superandis et pellendis opem tulerant, ibi spectabatur. — V. 13. νόες. Gregor. Naz. Carm. II. 31. T. II. p. 43. A. ἄγγελοι . . ἐπεὶ νόες εἰσὶν ἐλαφροί. Ib. v. 84. p. 44. B. ἀείζωοι θεράποντες Οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, ἁγνοὶ νόες, ἄγγελοι ἐσθλοί. Ib. v. 694. p. 54. D. ἄλλα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὅσοις νόας ἀμφικαλύπτει. Epigr. ap. DuCang. in CP. Chr. IV. p. 131. ὁμῶς δὲ τοῦτο προσκυνοῦσι καὶ νόες. Vid. Hoeschel. ad S. Athan. Vit. Ambr. p. 132. Bandin. Cat. Msc. Gr. T. I. p. 32. In marg. P. legitur nota: ἐγράφησαν μετὰ τὴν ὀρθοδοξίαν ἐπὶ Μιχαὴλ αὐτοκράτορος υἱοῦ Θεο-

φίλον. — P. V. 16. χριστόν. P. Scripsi χριστοῦ. Ad hunc versum legitur in marg. ἕως ὧδε τοῦ χρυσιτρικλίνου. — Nr. 107. εις αυ χρυσοτρίκλινον. V. 4. γραφή. P. — Nr. 108. αδέσποτον, εἰς τὸν αδαμ. V. 2. τεσσαρ. γραμμ. Oracul. Sibyll. L. II. p. 317. τετραγράμματον Ἀδὰμ τὸν πρῶτον πλασθέντα καὶ οὔνομα πληρώσαντα, Ἀντολίην τε δύσιν τε, μεσημβρίαν τε καὶ ἄρκτον. Fuse hoc mysterium tractatur in Opp. Jo. Chrysostomi T. VI. p. 483. A.

Nr. 109. εις ναὸν τῆς παναγίας θκου εἰς τὴν πηγῆ. In marg. ἐν τ ναῷ τῆς πηγ ἠγνατίου τοῦ μαγίστορος τῶν γραμματικῶν. Templum τῆς πηγῆς, sic appellatum a fonte salutari in eo manante, commemoratur in Anonymi Descr. CPolis in Bandur. Antiqq. CP. L. III. p. 56. nr. 158. Depravatus v. 2dus. — Nr. 110. εις αυ εἰς τὸν τρυλ ἐν τῇ ἀναλήψει. τροῦλλος est θόλος. V. DuCang. Gloss. Gr. T. II. p. 1618. s. — Nr. 111. εν αυ ναω εις στρωσι. V. 2. νεκρὸς ᾅδης ἐξεμεῖ. Sic Pisid. Hexaëm. v. 1829. quum Christus ad inferos descendisset, νεκρὸς ᾅδης γίνεται παρ' ἐλπίδα ... μαραίνεται γὰρ τοὺς νεκροὺς ἀναπτύων, Οὓς εἶχεν. Cyrill. Homil. Pasch. V. p. 44. ᾅδης .. ὁ πᾶσαν ἀπληστίαν νοσῶν .. ἤδη καὶ τοὺς ἁλόντας ἀπήμεσε. Carm. de Resurr. Chr. in Append. Scr. Byzant. p. 90. πολλοὺς δὲ νεκροὺς τῇ φθορᾷ τεθηγμένους (Scr. τετηγμένους. Theodos. Exp. Cret. 3. v. 146. διψᾷ τετηγμένος.) Ἐκ τῆς σκοτεινῆς κοιλίας ἐρεύγεται, Καὶ τὴν ἄτακτον ἐμφορήσας γαστέρα Ἀπεψίαν πέπονθεν ἐξ ἀπληστίας. — Nr. 112. εις αυ ναὸν εις μεταμόρφωσι. V. 2. σκιὰν νόμον. Nicephor. Callist. Serm. in Mar. Magdal. quem edidit Bandin. in Catal. T. I. p. 448. ἀλλ' ἔργον ἦν αὐτοῖς ἄπαυστον ἡ τοῦ παιδαγωγοῦ νόμου (Legis Mosaïcae) μελέτη· ἔτι καὶ γὰρ αὐτοῦ, κἂν ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς τὰ τῆς σκιᾶς ἐνειστήκει, καὶ ἡ πρὸς τὸ θεῖον δι' αἱμάτων καὶ κνίσσης οἰκείωσις. Scribe et distingue: εἱστήκει γὰρ αὐτοῦ, κἂν ἐπὶ ξ. ἀκμῆς, τὰ τῆς σκιᾶς, ἐνειστήκει καὶ ἡ πρὸς τ. θ. Conf. ad p. 331. nr. 51. v. 1. — Nr. 113. εν αυ ναῷ εις υ. i. e. ὑπαντήν. V. 1. βρέφος, ὃν scil. — Nr. 114. εν αυ ναῷ εἰς χαιρε.

Nr. 115. εις θκον. τίκτει. P. Non dubitavi τίκτε scribere. — μεθ' νίκα. Vid. ad p. 500. nr. 71. v. 5. — Nr. 116. εις αὐτόν. quod re postulante mutavi. V. 3. τόκος. P. Scripsi τέκος. In fine v. 4. ad

scriptum εὐκτικά, quod ad sequ. epigr. pertinet. Sequitur autem ¶. epigr. quod supra dedimus nr. 30. cum lemmate εἰς τὸν σωτῆρα. — *Nr.* 117. εἰς τὸν τυφλόν. V. 2. παν ὄμμα. P. πανόμματος. Pisid. Hexaëm. v. 1492. ἢ μᾶλλον ἐμπέφυκε τῇ πανομμάτῳ, καὶ τῇ πτερωτῇ τοῦ τάχους ἐπεκτάσει. Idem v. 1318. ἐξ ἀομμάτου θέας. quae composita non magis comparent in Lexicis nostris, quam ὀμματόπλουτος ap. eund. 1507. — *Nr.* 118. εὐκτικά. V. 7. πρὸς ορμίσας. P. Vide an legendum sit: τῷ σῷ πρὸς ὅρμῳ προφρόνως προσορμ. Cf. supra nr. 10. v. 39. — V. 8. συμφρ. P. Scripsi συμφοραῖς. βεβρεγμένον pendet a δείξαις.

Nr. 119. ὑπόθεσις. ἀπολογία εὐφ/ ὁμηροκέντρων. In hoc lemmate aliquid videtur excidisse. V. 1. πατρικίοιο. Pelagii Patricii Homerocentones extant in pluribus Codd. Mst. Etiam editi dicuntur in Append. Bibl. Patr. par Marin. de la Bigne. Paris. 1634. qui liber non ad manus est. V. 7. ἀπείρητος. P. V. 15. ἀλαωτύν. ἀεικελίην ἀλαωτύν Od. ι. 501. ἀλαωπὸν ὁμίχλην vocat Nonn. in Paraphr. c. 9. p. 104. ἀλαώπιδα ὄρφνην ib. c. 9. p. 100. — V. 16. ὅπως. P. — V. 22. ἐπὶ χθονίων. P. — V. 24. ῥῆξαι. P. — V. 25. δὲ ηχάς. P. Scripsi δὲ ψυχάς. *) Simili vitio laborat Lesbon. in Oratt. gr. T. VIII. p. 30. εὐξάμενοι οὖν τοῖς θεοῖς τοῖς ὀλυμπίοις, οἳ ἡμῖν κατὰ τὸ εἰκὸς πλέον νέμουσιν, ἢ τοῖς πολεμίοις, εὐχῇ συμβάλλωμεν λῃσταῖς ἀνδράσι. Scribendum videtur: εὐψύχως συμβάλλ. — ¶. V. 28. ἀνάρχου. Clem. Alex. Strom. VII. p. 829. 34. τὴν ἄχρονον καὶ ἄναρχον ἀρχήν τε καὶ ἀπαρχὴν τῶν ὄντων. Cf. eund. in Cohort. p. 57, 15. Orat. Matut. in Fabric. Bibl. Gr. T. XI. p. 177. Λόγε ἀΐδιε τοῦ ἀνάρχου θεοῦ. Ib. p. 178. προσκυνῶ τοίνυν τὸν ἐμὸν δημιουργὸν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρί. Greg. Naz. Or. XXVI. p. 445. — *Nr.* 120. ἐν βλαχέρναις, ἴαμβοι. Hoc et sequ. nr. 121. tanquam Georgii Pisidae edidit DuCang. in Not. ad Zonar. Ann. XIV. p. 63. Banduri in Antiqq. CP. L. VII. p. 177. Est etiam in Append. nova Corp. Scriptt. Byzant. Rom. 1777. p. 334. De templo B. Mariae Virginis in Blachernis vide DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 83. V. 1—4. laudat Dorvill. ad Char. p. 332. V. 3. τὸν θεόν. P. Dorv. ἡ γὰρ φέρουσα τὸν θεὸν ἐν ἀγκάλαις. Bandur. ἐν ταῖς ἀγκάλαις. Append. V. 4. φορεῖ. Append. V. 9. δὲ ὑπερβάλλοντες. Band. δὲ ὑπερβαλόντες. Append. — V. 10. μόνον. Band.

*) Vid. Praefat. p. LVIII. sq.

quum vidisset tantum. In Cod. lectione μόνη est *eximia*, ut nr. 10. v. 16. 47. Hoc sensu Liban. T. IV. p. 427. 21. μέχρι τίνος Θηβαίοις συνηγορεῖς μ ό ν ο ς, ἥττονας εἶναι τῆς τύχης ἀποκαλῶν. Sic enim scribendus hic locus, quem interpres haud recte cepit. Ap. Lucian. in Iove Tragoed. §. 48. distingue: καὶ εἰδότα τῶν χρησίμων ἕκαστα μ ό ν ο ν (eximie), τοῦτον ἀντλεῖν προστεταγμένον.

Nr. 121. εἰς τὸν αὐτὸν ναόν. Vide ad nr. 120. V. 1. ἔδει γεν. P. δεῖ γεν. Band. qui vitium quaerens, ubi non est, τοῦ θεοῦ correxit. — V. 2. ὡς δὲ τόν. Append. — V. 4. πλάκας θεογρ. Georg. Pisid. c. Sever. v. 80. ἤπλωσεν ἡμῖν τὰς θεογράφους πλάκας. Clem. Alex. Strom. VI. p. 807. 27. ἱερὰ ἡ δεκάς.. αἱ πλάκες αἱ γεγραμμέναι ἔργον θεοῦ. — V. 7. καὶ ψυχικαὶ λυτρώσεις. Band. Append. — V. 8. ὅσαι γὰρ εἰσι προσβολαὶ παθημάτων. Band. Append. V. 9. τοσούτων δωρ. τῶν. Ibid. V. 10. τῶν ἐναντίων. P. in marg. τοὺς ἐναντίους, ut etiam reliqui. V. 11. μόνην. P. μόνη. Band. Append. V. 13. θεὸν τεκοῦσα. Append. — *Nr.* 122. εἰς τὴν θεοτόκον βαστάζουσαν τ̀ χ̅ν̅. μιχαὴλ χαρφύλξ (τ). Iterum habetur p. 668. εἰς τὴν αὐτὴν. μι (χ). Edidit Dorvill. ad Char. p. 332. Reisk. Anth. nr. 642. p. 107. V. 2. μὴ θρονθῆς. P. 1. μηθρονθ (ς) P. 2. μητροπαρθένος Dorv. ex conj. ut videtur. ᾠδὴ θεάνδρου μητροπαρθένου κόρης. Bandin. Catal. Codd. gr. T. I. p. 68. παρθενομήτωρ ib. p. 86. 4. μὴ τρονθῆς. Reisk. Una littera mutata, μητροήθης scripsi, *virgo quidem, sed materno animo praedita.* — *Nr.* 123. εἰς τὸν κρανίου λίθον ἐν ἱλημ. σωφρονίου. Dedi in Paralip. nr. 7. p. 619. V. 2. ἀμφὶ πολεύει. P.

II.

P. Χριστοδώρου ποιητοῦ θηβαίου κοπτίτου ἔκφρασις τῶν ἀγαλμάτων, τῶν εἰς τὸ δημόσιον γυμνάσιον τοῦ ἐπικαλουμένου ζευξίππου. εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ δηϊφόβου. Plan. τὸ ἐπικαλούμενον τοῦ Ζευξίππου. Praetuli lectionem Cod. P. Cedrenus p. 252. A. οὗτος καὶ τὸ Ζεύξιππον λουτρὸν ἔκτισε Βυζαντίοις. Ibid. p. 369. C. τότε ἐνεπρήσθη τὸ λεγόμενον Ζεύξιππος. Zonar. p. 51. τὸ Σευήρου λουτρόν, τὸ λεγόμενον Ζεύξιππον. Chronic. Alex. p. 206. καὶ ἔκτισεν ἐν αὐτῇ τὸ δημόσιον λουτρὸν τὸ λεγόμενον Ζεύξιππον. Et sic alii non pauci. V. 1. In marg. εἰς τὸ ἄγαλμα δηϊφόβου. tum: οὗτος ὁ δηϊφοβος υἱος πριάμοναδελφος εκτορος καὶ αλεξαν (δρ). Br. II. 456. An. II. 5. p. 502–526. V. 1. Scr. εὐγλύπτῳ. V. 4. ἰών. P. V. 5. ἐπὶ κόσμῳ. εὖ κατὰ κόσμον Homer.

'Ιλ. κ. 472. λ. 48. μ. 85. Alii κόσμῳ sine praepositione. Vid. Abresch. ad Aeschyl. T. 1. p. 303. — V. 7. ἔλισσε. P. ut etiam v. 27. et 193. — V. 11. καταχροός. P. ἀντιβίον et ἐλάσσειν. Plan. Homer. 'Ιλ. ν. 607. οὐδὲ διὰ πρὸ ἠνύσατο χαλκὸν ἐλάσσαι. V. 12. ἄλλον. P. — V. 13. εἰς ἄγαλμα αἰσχ. τοῦ ῥήτορος. marg. P. Κεκροπίδης ῥήτρ. P. δ' inserui cum Plan. Br. ut iterum v. 52. — ἄνθεα. P. ἄνθεα. Plan. ἄνθεμα. Br. quod pro ἀνάθεμα videtur dictum, ut p. 153. nr. 68. v. 2. p. 165. nr. 128. v. 2. et alibi; sive ita, ut ipsa Πειθὼ Aeschinem statua ornasse, sive Aeschines eidem deae consecratus esse dicatur. V. 14. αἰσχίνης. media producta. Sic p. 469. nr. 662. v. 5. in 'Αγαθίας penultima producitur; et p. 487. nr. 815. in Μιχαὴλ. Multo frequentior est licentia, qua longae syllabae in nominibus propriis corripiuntur. V. 17. εἰς τὸ ἄγαλμα αριστοτέ. τοῦ φιλοσόφου. marg. P. V. 20. σκεπτομένῳ. Vid. v. 328. — V. 21. ἀμφιέλισσαν. P. Plan. ἀμφιέλισσον. Br. V. 23. εἰς αγαλμ τοῦ δημοσθένους. τοῦ μεγάλου ῥήτορος. του παιανιέως. σαλπιγξ. P. σάλπιγξ. Pl. Br. Formae σάλπιξ aliud exemplum non reperio, ut vocum φάρυξ, ὕσπληξ, θώμιξ. Cf. Eustath. ad Od. p. 363. 42. — V. 27. ἐλίσσειν. P. ut v. 7. — V. 28. κατενόπλων. P. — P. V. 31. ὑποσφραγῖδα. P. σφρηγῖδι. Plan. σφραγῖδα. Br. V. 338. φέγγος ὑπὸ κραδίην σοφίης ἄσβεστον ἀείρων. Apoll. Rh. I. 50. μίμνεν ὑπὸ σκοπιὴν ὄρεος. Ib. 102. Ταιναρίην ὑπὸ χθόνα δεσμὸς ἐρύκει. Julian. Aeg. p. 216. nr. 58. νεκύων ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσων. — V. 32. εἰς ἄγαλμα εὐριπίδου του τραγικοῦ. P. V. 34. διανεύμενος. 'Ιλ. α. 136. ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι. Antipater infra p. 372. nr. 96. ὅτ' ἦν ἤδη νεύμενος εἰς ἀΐδην. In εἰρεσιώνῃ v. 11. νεῦμαί σοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος ὥστε χελιδών. — V. 35. θύρσα. Infra p. 168. nr. 158. Νύμφαις ῥόδα, θύρσα Λυαίῳ. Nonn. Dion. L. 38. p. 968. 13. ἀλλὰ Λυαίου Σείων εὔϊα θύρσα. Vid. Passow. ad Longum p. XXI. et in libello, cui titulus: *Ueber Zweck, Anlage und Ergänzung gr. Wörterb.* p. 72. — V. 36. εἰς ἀγαλμ. παλαιφάτου. P. V. 37. στεψάμενος. P. στεφόμενος. Pl. Br. metro labante. V. 367. ἀπειρογάμῳ τρίχα δάφνῃ Στεψάμενος. V. 37. εἰς ἄγαλμα ἡσιόδου. P. V. 40. εἰς ἄγαλμα πολυείδου. P. V. 42. τινάξας. P. τινάξαι. Pl. Br. frequenti terminationum αι et ας permutatione. — V. 44. εἰς αγαλμ σιμωνίδου. P. V. 45. σιμωνίδη. P. Pl. Σιμωνίδες. Br. ut iterum v. 47. et infra p. 179. nr. 213. perperam. — V. 47. ὁπλάσσας. P. ὁ πλάσσας. Pl.

Br. V. 48. ἀναιδὴς αἰδόμενος. P. ἀναιδὴς αἰδόμενος. Pl. Br. De hoc erroris genere, quo eaedem syllabae, sed alieno loco, a librariis scribuntur, dixi in Addit. ad Athen. p. 265. s. — ἀνήχεε. P. Pl. ἀντήχεε. Br. — V. 50. εἰς ἄγαλ ἀναξιμένους. P. V. 52. εἰς ἄγαλ χάλχαντ. P. θεοτορίδης ἄρα. P. δ' interposui cum Pl. Br. Vid. v. 13. — V. 53. τε θέσφ. Mallem: τὰ θέσφατα. oracula illa, quae animo premebat. V. 54. οἰκτείρων. simultatem regum, vaticinio edito orituram, et funesta mala, exercitui graeco inde imminentia, jamjam praevidens. Christodorus ei silentii causae, quam ex Iliade sumsit, α. 78-83., aliam generosiorem addidit. — V. 56. εἰς ἄγαλμα πύρρου. P. V. 56. ταμινοῖ. P. τὰ μή οἱ Pl. Br. Scripsi ἑοῖ, quia οἱ in thesi positum corripi solet. Mosch. Eid. I. 19. τυτθὸν ἑοῖ τὸ βλέμμα. Ap. Aratum v. 567. περιστρέφεται ἑοῖ αὐτῷ. Cod. Vratislav. οἱ αὐτῷ. Minus recte de hac correctione dubitabam in Praefat. p. XXXVIII. not. 39. — V. 59. ἴτευξε. P. ἴτευξεν. Pl. Br.

V. 61—64. omissi in P. accesserunt ex Plan. Vncinis includi debebant, quamvis genuini. — V. 65. εἰς ἄγαλμα ποσειδῶνος. P. V. 66. πλόκαμος. P. πλόκαμον. Pl. Br. — V. 69. εἰς ἄγαλμα σατροῦς τῆς λεριχ. P. V. 70. ὑφαίνει. P. ὑφαίνειν. Pl. Br. V. 71. ἀναψαμένην. P. ἀναψαμένη. Pl. Br. V. 72. εἰς ἄγαλμα ἀπόλλωνος τοῦ πυθίου. P. εἱστήκει. P. Pl. Br. Ausus sum ἱστήκει scribere, ut in sequentibus quater aut quinquies habetur in Cod. — χαίτης. P. χαίτης. Pl. Br. V. 75. δίνεα. P. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 68. — V. 77. τηλοσκοπόν. P. τηλεσκόπον. Pl. τηλέσκοπον. Br. In ep. Philipp. p. 187. nr. 251. ναύταις τηλεσκοπον ὄχθον. Suid. τηλέσκοπον: Pal. τηλεσκόπον. Utroque loco passive significat, ut in Hesiod. Theogon. v. 566. πυρὸς αὐγὴν τηλέσκοπον. — V. 78. εἰς ἄγαλμα ἀφροδίτης. P. V. 80. φάρος. P. ἄντυγι μηρῶν. Nonn. Dion. VX. p. 426. 7. ἀσκεπέων ἐδόκευεν ἐλεύθερον ἄντυγα μηρῶν. Vid. Graef. ad Nonni Hymnum et Nicae. p. 30. — V. 81. χρυσείην et πλοκαμίδας.

V. 82. εἰς ἄγαλμα τοῦ ἀλκιβιάδου τ ἐρωμένου σωκρα. P. V. 3. ἂν ἔπλεκε. P. V. 85. ἀγείρων. P. Pl. ἄγειρεν. Br. Ad οἷόσπερ subaudiendum ἦν, de qua ellipsi vid. Schaefer. ad L. Bos. p. 680. — V. 86. εἰς ἄγαλμα χρύσου τοῦ ἱερέως. P. V. 91. ἄπλεκτος. P. marg. Weck. Br. ἄπλατος. Plan. De litteris α et εκ confusis vid. Bast. ad

Gregor. Cor. p. 567. Hinc in Orac. Sibyll. II. p. 226. *μηδὲ φρένας βλάπτειν οἴνῳ, μηδὲ πίνειν ἄμετρα.* scribendum videtur: *μηδ' ἔκμετρα πίνειν.* — *ἄπλεκτος*, quod in Lexicis nostris desideratur, est etiam p. 268. nr. 412. *Ἑλλὰς ἄπλεκτον χαίταν ἐν χροῒ κειραμένα.* — V. 92. *εἰς ἄγαλμα ἰουλίου καίσαρος.* P. V. 94. *ἦεν ἀγείρων.* P. *ἀείρων.* Pl. Br. Littera *γ* interdum orta ex ductu calligraphico. Vid. ad p. 260. nr. 367. Ap. Oppian. Cyn. II. 469. *τὸν δ' ὤλεσε πρῶτος ἐναίρων.* fortasse scribendum: *κάρτος ἀγείρων.* — *αἰγίδα βλοσυρῶπιν* sumsit Noster ex *Ἰλ. λ.* 36. — V. 96. *Ζεὺς ἄλλος.* P. in marg. *νέος* additur. — V. 97. *εἰςάγαλμα τοῦ φιλοσόφου πλάτωνος.* P. *ἑστήκει.* P. *εἱστήκει.* Pl. Br. — V. 99. *εἰς ἄγαλμα ἄλλ ς ἀφροδίτης.* P. *χρυσῆν.* P. — P. V. 102. *εἰςάγαλμα ἑρμαφροδίτου.* P. V. 103. *ἢ τάχα.* P. Br. *ἦ* Plan. V. 104. De Hermaphrodito, Amore et Priapo Lucian. in D. D. XXIII. 1. *τί ἂν λέγοιμεν ὁμομητρίους ... ἀδελφοὺς ... ἀνομοίους ὄντας τὰς μορφὰς καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα.* Cod. Par. *ἀνομοιοτάτους.* Fortasse: *ἀνομοίους οὕτω τὰς μορφάς.* et statim: *οὐ γὰρ ἡ Ἀφροδίτη αἰτία τούτου.* Scr. *τούτων* c. Cod. Par. — V. 106. *ἐφαίνετο.* P. *ἔφαινε.* Pl. Br. V. 107. *κεκερασμένη.* P. *κεκερασμένα.* Pl. Br. *φαίνων.* P. *φαῖνον.* Pl. Br. Codicis lectionem restitui.

Nr. 108. *εἰςάγαλμα ἠρίννης.* P. V. 111. *εἰςάγαλ μ τερπάνδρου.* P. — *μή με λιπ.* P. *μήτε.* Pl. Br. *φαίης*, sine *ἄν*. Vid. p. 86. v. 84. — V. 113. *κινουμέναις.* P. *κινυμέναις.* Pl. Br. V. 116. *ἀμυκλέων.* P. — V. 117. *εἰςαγαλμα περικλέους.* P. V. 120. *ἢ μόθον.* P. Br. *οὐ μόθον.* Pl. ex prava Planudis, ut videtur, emendatione. Ad h. v. pertinet Schol. in ed. Wechel. perperam adscriptum versui 121. *ἢ γραπτέον ἀντὶ τοῦ οὐ* (sic lege pro *ἀλλ'*)· *οὗτος γὰρ σχεδὸν ἦν αἴτιος τῶν πελοποννησιακῶν, ὡς δῆλον τοῖς μετιοῦσι τὰ Θουκυδίδου.* — V. 121. *εἰςάγαλμα φιλοσόφου πυθαγόρου.* P. V. 122. *ἐδόκευε.* P. Pl. *δοκέεσκε.* Br. perperam. Pythagoras in cogitationibus defixus, se non in terris, sed inter coelites versari existimabat. De *δοκεύειν* vid. ad v. 181. — V. 123. *πλημύρων.* P. *πλημμύρων.* Pl. Br. Quosdam veterum *πλημύρειν* scripsisse, monet Eustath. ad Od. p. 371. 40. Etiam p. 363. nr. 32. *ἐπλήμυρεν* habet P. A vulgari tamen orthographia recedere nolui, praesertim invita Plan. — V. 125. *εἰςαγαλμα στησιχόρου.* P. V. 126. *λύρησα ἐδίδαξεν.* P. *λύρης δ' ἐδίδαξεν.* Pl. *ἐδίδασκεν.* Br. sine causa idonea. V. 128. *τικτόμενοι.* P. *μολοῦντος.* Ib. Br. *μολόντος.* Plan. Formam *μολέω* e graecitate prorsus circumscribens Schaeferus

ad Sophocl. T. II. p. 329. etiam in epigr. Rhiani p. 583. nr. 93. v. 11. *μολεῖτε* in *μόλοιτε* mutat. Iterum p. 463. nr. 631. *μολοῦντες* offert P. *μολόντες* Plan. Et recte in Sophocl. Trach. v. 394. *μολόντα* praelatum est lectioni editt. vett. *μολοῦντα*. Seriores tamen a forma contracta abhorruisse non videntur. Maxim. *π. καταρχ.* v. 227. *βρέφος ψυχολιπὲς μολέον*. — V. 130. *λυγυρήν*. P.

V. 131. *εἰς ἄγαλμα δημοκρίτου φιλοσόφου*. P. P. V. 134. *ἐγίλαις*. P. Vid. ad p. 49. nr. 5. v. 6. — V. 136. *εις ἀγαλ ἡρακλε*. P. V. 138. *λιβύτιδος*. P. et editt. vett. Plan. — *λιβυστίδος*. ed. St. Br. — V. 139. *εισάγαλ τ αυγ*. P. *αὐγῇ*. P. *αὔγη*. Pl. Br. V. 140. *ἐπιστείλασα*. P. Pl. Br. *ὑποστείλασα* corr. Hermann. ad Eurip. Hec. p. 165. probabiliter. Certe *ἐπιστέλλειν* alibi sic non videtur reperiri. — *οὐ γάρ*. P. Plan. *οὐδ' ἄρ'* Br. fortasse recte. — *ἐθείραις*. P. *ἐθείρας*. Pl. Br. V. 143. *'υποδειράδος*. P. *ὑπὸ δειράδας*. Pl. Br. Vid. ad v. 31. Etiam genitivus sic interdum ponitur. Homer. *'Ιλ. δ.* 106. *ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας*. Aeschyl. VII c. Th. 370. *ὑπ' ἀσπίδος κλάζουσι κώδωνες*. Apollon. Rh. I. 155. *καὶ νέρθεν ὑπὸ χθονὸς αὐγάζεσθαι*. *δειράδας* tamen fortasse verius. — V. 144. *εἰσάγαλ αἰνείου*. P. *λάμπον*. Ib. *λάμπων*. Pl. Br. — V. 148. *εἰσάγαλ κρεούσης*. P. V. 150. *ἀφελκύσασα*. P. *ἐφελκύσασα*. Pl. Br.

V. 155. *εἰσάγαλ ἑλένου*. P. *ἀπεπαύετο*. Ib. *ἀνεπαύετο*. Pl. Br. Etiam v. 282. *ἀπέπεμπεν*. P. *ἀνέπεμπεν*. Plan. — V. 158. *καδδετὶ θήνης*. P. Vid. p. 531. nr. 30. v. 5. — V. 159. *ἠράτο*. P. *ἠρᾶτο*. Pl. Br. — V. 160. *εἰσαγαλ ἀνδρομαχης*. P. V. 162. *κορυθαιόλος*. P. *κορυθαίολος*. Pl. Br. Veteres dubitabant. V. Etym. M. p. 278. Heyn. ad *'Ιλ.* XVIII. 21. T. VII. p. 430. — V. 164. *ἐληΐσαντο*. P. *ἐληΐσσαντο*. Pl. Br. — V. 165. *εἰσάγαλ μενε*. P. V. 168. *εἰς ἀγαλ ἑλέν*. P. V. 171. *εἰσάγαλ ὀδυσσέως*. P. V. 174. *γὰρ ἐγέγηθεν*. P. *ἐγήθει*. Pl. Br. V. 175. *εἰς ἀγαλ εκάβ. τῆς γυναικὸς πριάμου. μητρὸς δὲ ἕκτορος*. P. V. 179. *δυσαλθέος*. P. Br. *δυσαλγέος*. Pl. V. 188. *δυσαλθέος αὐχμὸν ἀνίης*. Saepius ap. Nicandrum. — V. 180. *ὡς δὲ δοκεύω*. *ut existimo*. v. 336. *ὡς δὲ δοκεύω, Τέχνη τοῦτο τέλεσσε*. v. 395. *ἐγὼ δ' 'Αλκμᾶνα δοκεύω*. V. 182. *πεσοῦσα*. P. *πεσοῦσαν*. Pl. Br. — V. 189. *εἰς ἀγαλ τῆς κασάνδρας*. P. *κασάνδρην*. P. Pl. In ed.

pr. tamen κασσάνδρην. Eadem est varietas ap. Pindar. Pyth. XI. 50. ubi vid. Bokh. Not. crit. p. 505. — V. 192. εἰςαγαλμ. ετέρου πύρρου. P. In descriptione statuae Pyrrhi ap. Liban. T. IV. p. 1088. legitur: καὶ κράνος οὐχ ὅλον, ἀλλ' οἷον ἄνεμος ἄκραις ἐπιψαύοιτο ταῖς κόμαις. Cod. Bavar. ἄνεμος omittit, et ἐπιψαύσαι legit. Tu scribe: ἀλλ' οἷον ἂν ἄκραις ἐπιψαύσαι ταῖς κόμαις. V. 193. ἱπποκόμου. P. Pl. ἱππόκομον. Br. ut ἱππόκομοι κόρυθες Homer. 'Ιλ. ν. 132. ubi vid. Eustath. p. 892. 15. — ἐλίσσων. P. ut v. 7. 27. — V. 195. ἑὴν a P. omissum suppeditavit Pl. ἑῆς. Br. inutili mutatione. V. 196. λοξά... λεύσσων. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 1072. 10. τὸ γὰρ ὄμμα πρὸς τὸν τῆς ἡμιόνου διαλλαξεύσασα πάτταγον, ἕτερον εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐπέτεκε πάταγον. Scribendum videtur: πρὸς τὸν τῆς ἡμιόνυ διαλοξεύσασα πάταγον. ut paulo post: τῆς δὲ σπασαύσης καὶ λοξευσάσης τὸν ὀφθαλμὸν πρὸς τὸν ἔρωτα. — βαρυδάκρυον. pro βαρύδακρυν. ut p. 148. nr. 40. v. 8. ἀφιλοστάχυος pro ἀφιλόσταχυς. — ὄμματι. P. Br. ὄμμασι. Plan. λευσων. P.

V. 197. εἰςάγαλ πολυξένης. P. V. 199. ἐπειρύσασα. P. ἐπειρύσσασα. Pl. Br. Vid. Clark. ad Homer. 'Ιλ. π. 781. P. V. 200. novum lemma: εἰς τὸ ἄγαλμα πολυξεν τῆς ἀδελφῆς ἕκτορος. P. et paulo post: ταύτης ἠράσθη ἀχιλλεύς, διὸ καὶ ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐσφαγίασαν αὐτὴν ἕλληνες ἐν τῷ ἀπόπλῳ. — In descriptione Polyxenae Liban. T. VI. p. 1089. 6. τὸ δ' αὖ στέρνον προανέχει μὲν ὁ δεξιὸς τῶν μαζῶν... ὥσπερ ἐνδείξασθαι προῃρημένου τοῦ πλάσαντος, ὡς ἄλλοις ὁ 'Αχιλλεὺς διαφθείρεται. scribendum videtur: ὡς ὥρᾳ ἁλοὺς ὁ 'Αχ. διεφθάρθη. Paulo post: οὐκ ἐῶν τὸ πλέον ὑπορεῦσαι παντάπασι. scr. τὸν πέπλον. Denique pro βάθρον ἄμφω ἀνακειμένοις ἔχει περιφανές. scr. ἀνακειμένους ἔχει περιφερές. ut p. 1085. 54. ἐν δ' ἀμφοτέροις βάθρον ἔχει. ut ibi scribendum. — V. 207. ξυνήϊον. P. ξυνήονα. Pl. Cf. Heyne ad Pindar. Pyth. IV. 84. Bökh. in not. p. 456. — V. 209. εἰςάγαλ τοῦ μικροῦ αἴαντος τ λοκρ. P. V. 210. ἐσπερμεινε. P. ἐσπέρμηνε. Pl. Br. Jota subscriptum delevi, ut in talibus semper. V. 215-218. vulgo leguntur post v. 221. Restitui ordinem Cod. P. qui sine dubio est verior. V. 215. εἰςάγαλ τ οινων γυναικ ἀλεξανδρ τ πάριδος. P. V. 216. ἐκέλευε. P. Pl. ἐπέλευσε. Br. quod recepi. δέ γ' ἔλευσε. Huetius p. 57. Similiter p. 518. nr. 72. κλέπουσα scriptum in Cod.

pro λεύσσασα. Apud Orpheum Arg. 1079. Ῥιπαίους αὐλῶνας ἐκέλσαμεν. vide an ἐλεύσαμεν fuerit. V. 219. εἰσάγαλ[μ] ἀλέξαν[δ]. P. — εἶχεν ὀπωπὴν ἑτέρωσε. Ap. Liban. T. IV. p. 778. 9. ἐπιφέρων πληγήν, ἑτέρας ἐδεόμην, ἵνα μὴ μετάμελος γένηταί τις ἐμοί. scr. ἑτέρωσε ἐθεώμην. et paulo post pro: δι' αὐτὸν ἐσφαλμένης. lege: ἐσφαγμένης.

V. 222. εἰσάγαλ[μ] τοῦ πυγμάχου δάρητ[ο]. Etiam hunc locum Plan. integriorem dat, quam P. ubi legitur: ἀυαλέῳ δὲ δάρητος ἐναντίον ὄμμα τιταίνων. omissis iis, quae sunt inter αὐαλέῳ et τιταίνων. Causa omissionis in oculos incurrit. V. 226. γυιοτόρους esse videtur in P. γυιοτόρους. Pl. Br. V. 227. φόνον διψώωσαν. P. φόνων διψῶσαν. Br. φόνου. Pl. quod restitui. Poëta ap. Athen. L. X. p. 433. F. ἴσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου. Lycophr. v. 1171. μαιμῶν κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου. V. Lobeck. ad Sophocl. Ajac. v. 50. p. 227. — V. 228. εἰς ἄγαλ[μ] τοῦ ἀθλητοῦ φίλωνος μαλλ[ο] δεμιλωνος τ[ου] κροτωνιάτου. P. — V. 235. εἵλκετο. P. Pl. ἕλκετο. Br. — ₱. V. 236. ἀνοιδαίνοντο. Liban. T. IV. p. 1092. 3. παρειαὶ δὲ διδοῦσαι καὶ συνωγκωμέναι τῷ κάτωθεν πνεύματι. Scr. οἰδοῦσαι. V. 240. ἐϋγνάπτοιο. P. εὐγνάμπτοιο. Pl. εὐγνάπτοιο. Br. γναμπτὰς ἕλικας dixit Homer. Ἰλ. σ. 401. γναπτάς. Hesych. Idem habet εὐγνάπτοις. Homer. Od. σ. 293. κλῇσιν ἐϋγνάμπτοις. Vid. Heyn. ad Ἰλ. T. VII. p. 499. et nos infra p. 120. nr. 217. v. 6. Manetho V. 195. ἢ γναπτοῖς ὀνύχεσσιν. — V. 241. εἰς ἄγαλ[μ] χαριδήμου. P. V. 242. ἐῆς πειθήμον αβουλῆς. P. Pl. ἐῆς βουλῆς. Br. quod recepi. V. 12. ἀλλ' οὐ χαλκὸν ἔθηκε φύσις πειθήμονα λύσσῃ. Vera tamen Cod. lectio, si fides Stephano in Thes. Gr. T. III. p. 134. H. „Apud Nonnum autem cum genitivo, ἐῆς πειθήμονα βουλῆς, suo obsequentem consilio.“ Locum Nonni nondum inveni. In Paraphrasi quatuor aut quinque locis πειθήμων cum dativo reperitur. At Stephanus Nonnum cum Christodoro videtur confudisse. — V. 243. εἰς ἄγαλ[μ] τοῦ μάντεως μελάμπο[δ]. P. V. 245. τιταίνων. P. τιταίνειν. Pl. Br. Illud restitui, monente Schaefero ad Longum p. 367. ad Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 212. Aristoph. Thesm. v. 38. προθυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.

V. 246. εἰς ἄγαλ[μ] τοῦ πάνθου. P. V. 247. ἀργειάων. P. ἀργείων. Pl. V. 248. εἰς ἄγαλ[μ] τοῦ θυμοίτου. P. Post v. 250. sequitur in Cod. imago Clytii v. 254. s. tum Isocratis v. 256 - 258. Lamponis

denique statua v. 251–253. sed appositis litteris error emendatus. V. 251. εἰς ἄγαλ^{μ} τοῦ λαμπων^{o}. P. *Λάμπος* Br. c. Brodaeo, ut est ap. Homer. 'Ιλ. γ. 247. Sed *Λάμπων* idem vocatur ap. Apollodor. III. 12. 5. — V. 252. εἶχεν. P. εἶχε. Pl. V. 254. εἰς ἄγαλ^{μ} τοῦ κλυτίου. P. ἑστήκει. P. εἱστήκει. Pl. Br. cf. v. 263. — κλυτίος. P. κλύτιος. Pl. Eustath. ad 'Ιλ. γ. p. 299. 33. ὁ δὲ *Κλυτίος* ὡς τρίβραχυ κύριον παροξύνεται, καθὰ καὶ τὸ *Τυχίος*, καὶ τὸ *'Οδίος*, καὶ τὸ *Δολίος*, καὶ ἄλλα πολλά. Addo Etym. M. in *Κλονίος*. — εἶσχε. P. εἶχε. Pl. Br. V. 256. εἰςάγαλ^{μ} τοῦ^{o} γητορ^{τ} ἴσοκρα. P. — V. 259. εἰςάγαλ^{μ} του μάτεως ἀμφιαρου. P. V. 261. βιόκτιτος. P. λυρόκτιτος. Pl. Br. In lectione Cod. mihi μιτόκτιτος videbatur latere. μίτος κιθάρης est p. 156. nr. 83. μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάνον p. 235. nr. 195. Verius tamen Graefius in not. mst. βοόκτιτος emendavit, quod restituendum. Nonn. Dion. XXV. p. 666. 14. τεῦξε λυροδμήτοιο βοόκτιτα τείχεα Θήβης. Cf. Eurip. Phoen. v. 642. — V. 262. ὑπότρομον. P. ὑπότροπον. Pl. Br. Haereo in repetito ἀνδράσι. — V. 263. εἰςάγαλ^{μ} τοῦ μάτεως ἀγλαοῦ. P. ἀγλαός. P. Pl. *Ἄγλαος* scripsi secundum regulam in nominibus propriis. φασίν. P. φασί. Pl. Br. V. 264. μαντιπόλον. P. μαντιπόλου. Pl. Br. πολυειδου. P. πολυΐδου. Pl. Br. Eadem varietas in 'Ιλ. ν. 663. ubi vid. Heyn. T. VI. p. 483. s. et ad Apollodor. p. 251. — V. 266. εἰς ἄγαλ^{μ} τοῦ ἀπόλλωνος. P. V. 267. ἀδμήτοισι... χαίτην. P. ἀτμήτοισι. Pl. ἀτμήτοισι.. χαίτης. Br. fortasse vere. ἄνθεα ἄτμητα *intonsi* sunt Apollinis *crines*. ¶. V. 270. πλήματα. P. πήματα. Pl. Br.

V. 271. εἰς ἄγαλ^{μ} τοῦ μεγα αἴαντος τοῦ τελαμωνιαδ^{ο} τουτε σαλαμίνος. P. V. 273. δ' post πλοκάμους omissum in P. supplevit Pl. Br. V. 276. ἀνέφαινε ἀγηρονίην. P. ἀνέφαινεν ἀγηνορίην. Pl. Br. τελαμώνος. P. — V. 277. εἰς ἄγαλ^{μ} σαρπηδόνος τ^{o} λυκίου. ὅςηλθεν εντροίαι μεταγλαύκου. P. V. 282. ἀπέπεμπεν. P. ἀνέπεμπεν. Pl. Br. Vid. ad v. 155. et 294. V. 324. σέβας δ' ἀπελάμπετο μορφῆς. — V. 283. εἰς ἄγαλμα ἑτέρου ἀπόλλωνος. P. τριποδήλαλος. P. τριποδηλάλος. Br. τριποδιλάλος. Pl. — V. 288. εἰς ἄγαλ^{μ} ἑτέρ^{o} ἀφροδίτης. P. In fine versus comma ponendum. V. 291. εἰς ἄγαλ^{μ} τοῦ ἀχιλλέως. P. V. 292. lectionem Cod. et Plan. temere mutavit Br. scribens: γυμνὸς ἐὼν κόρυθος · δοκέεσκε μὲν . . . Sensus in vulgata argutus:

quamvis nec clypeo, nec hasta instructus, artificio tamen sculptoris speciem habebat utrumque gestantis. V. 294. ἀπέπεμπεν. P. ἀνέπεμπεν. Pl. Br. Vid. ad v. 282. — V. 295. οὐ γάρ. P. αἱ γάρ. Pl. Br.

V. 297. εἰς ἄγαλμα τοῦ ἑρμοῦ. P. ἑρμείας. P. ἑρμείης. Pl. Br. — V. 301. ἂν ἔπεμπεν. P. ἀνέπεμπεν. Br. ταθεῖσαν ἔπεμπεν. Pl. P. V. 302. ἐπιτρωπῶντος. P. Br. ἐπιτροπόωντος. Plan. Illud, ut παρατρωπῶσι in Ἰλ. ι. 500. — V. 303. εἰς ἄγαλμα τοῦ ἀπολ͂ηΐου. P. V. 304. ἀπολήϊος. P. ἀπυλήϊος. Pl. Br. Sic p. 81. nr. 19. ἀμόλιος et νομήτωρ. — V. 305. ἐθρέψατο. P. ἀνεθρέψατο. Pl. Br. — V. 306. εἰς ἄγαλμα τῆς ἀρτέμιδος. P. V. 308. ἰοδόκην ἀνέχουσα. P. ἰοδόκον κατέχουσα. Pl. ἰοδόκον ἀνέχουσα. Br. metro vacillante. φαρέτρην ἰοδόκην restitui. Apoll. Rh. I. 1194. ὀϊστοδόκην φαρέτρην. De ejusmodi compositis nonnulla dedi in Actis Phil. Monac. T. I. p. 149. Ap. Oppian. Cyn. IV. 158. εὐκελάδοισι Μάστιξιν θαμινῇσι δι' ἠέρος αἰθύσσοντες. Cod. Par. εὐκελάδεσσι. Fortasse εὐκελάδῃσι scribendum. — V. 310. ἀνειμένη πλοκάμου αὔρης. P. ἀνειμένη πλόκον αὔραις. Pl. Br. Ut h. l. πλόκον abiit in πλόκαμον, sic infra p. 372. nr. 97. βάθρων in βαράθρων. p. 396. nr. 245. παστάσιν in παραστάσιν. Cf. p. 553. nr. 346. v. 6. p. 573. nr. 28. v. 2. In Aelian. H. An. L. XI. 1. καὶ μέντοι καὶ οἱ κιθαρισταὶ συγκεκράκωσι τῷ χορῷ. omnibus conjecturis praestat lectio Cod. Vat. συγκρέκωσι. Ib. L. III. 21. καὶ αὐτὴ προσελθοῦσα ἐπεσήμηνε. recte mihi emendasse videor ὑπίσηνε. Cf. L. VII. 48. IX. 1. (ubi idem vitium.) L. XVII. 17. In Luciani Saturn. §. 35. T. IX. p. 40. pro ἡ φακῆ Cod. Paris. offert φακελή. Ib. §. 23. p. 28. καὶ τάριχος μὲν ἐς τὴν φακῆν ἐμβαλεῖν τῶν ἰχθύων. Cod. Par. κεφαλήν. quod temere probabat Belinus. — V. 311. εἰς ἄγαλμα ὁμήρου. P. ἔμφρονα χαλκὸν ὅμηρος. Br. χαλκὸς Ὅμηρον volebat, falsa opinione deceptus. — V. 314. ηἱ et ὁμη. P. ὁμοῦ. Pl. Br. Scripsi ὀμῇ. Cf. Interpp. Hesych. T. II. p. 747. 15. V. 316. θάσσων. P. θαάσσων. Pl. Br.

V. 318. τόπερ ᾤκεεν. P. τό τ' ἐῴκεεν. Pl. Br. Scripsi τόπερ ᾤκεεν. *Minerva bene noverat formam viri, in quo ipsa habitabat.* Hoc et argutum et cum proximis optime conspirans. — V. 320. ἠράσθης, ὦ φίλος, τοῦ κάλλους καὶ τῶν λόγων ὁμήρου, καὶ τοῦτον πατέρα σὸν ἐκάλεσας διὰ τὴν σὴν εὐμουσίαν, καὶ ναὶ μὰ τοὺς λόγους οὐ μακρὰν εἶ τῆς ἐκείνου ψυχῆς καὶ τῶν ἐκείνου χαρίτων. marg. P. — πατὴρ ἐμός. P. πατὴρ δ' ἐμός. Pl. Br. Non video, quam vim δὲ hoc loco habeat. V. 323. καὶ κεραστο δέ. P. κεκέραστο. Pl. Br. V. 334.

τυφλὸς ἦν ὁ πλάσας αὐτόν, ἐπεὶ Ὅμηρος πολλῶν ἀνδρῶν ἔβλεπε κρείττων. marg. P. — ¶. V. 335. In nova pag. novum lemma: εἰς τὸ ἄγαλμα ὁμήρου· ἔκφρασις τοῦ ἤθους καὶ τοῦ σχηματ(ο)ς αὐτοῦ. P. V. 337. τοῦτο τίλεσσεν. P. Pl. τοῦτ' ἐτέλεσσεν. Br. — V. 344. ὡς θαυμαστὸν τὸ τῆς εἰκόνος σχῆμα. P.

V. 351. εἰς ἄγαλ(μ) τοῦ φιλοσοφου φερεκ(δ)ν. P. V. 352. σοφίης κέντρα. Ap. Theodos. Exp. Cret. I. 268. δὸς παῤῥησίαν λόγου, Πλήττει γὰρ ἡμᾶς κέντρῳ τῆς ἀτολμίας. Scr. κέντρα. — V. 354. εἰς ἄγαλ(μ) τοῦ φιλοσόφου ἡρακλεί(υ)τ. P. V. 356. ἀνδρομένης. P. ἀνδρομέης. Pl. Br. — V. 357. εἰς ἄγαλ(μ) κρατίνου τοῦ κωμ(ι)ϰ. P. V. 358. πολυσσούχουσιν. P. V. 359. In fine versus loco puncti comma ponendum. — V. 361. εἰς ἄγαλ(μ) μενάδρου τοῦ κωμικοῦ. P. ἑστήκει. P. Pl. Br. — V. 367. εἰς ἄγαλ(μ) τοῦ ἀμφιτρύωνος. P. ἤσταπτεν. P. ἤστραπτεν. Pl. Br. ¶. V. 370. πολυστέπτοισιν ἐφάρμενον. P. πολυστρέπτοισιν ἐπάρμενον. Plan. Br. πολυστρέπτοιο μενοινῆς v. 172. 348. πολυστρέπτοις δεσμοῖς Nicander Alex. 224. De ἐπάρμενος vid. Br. ad Apoll. Rh. I. 234.

V. 372. εἰς ἄγαλ(μ) τοῦ ἱστορι(κ) θουκυδίδου. P. V. 375. καὐτῶν. P. καὶ αὐτῶν. Pl. Br. V. 376. ἀμητῆρα. In Babrii Fab. XII. 15. μισθὸν μὲν ἀμήτορσιν αὔριον πέμπειν. Scr. ἀμητῆρσιν. — V. 377. εἰς ἄγαλ(μ) τοῦ ἱστορικοῦ ἡροδότου. P. ἁλικάρνησσοῦ restitui ex P. et antiqq. edit. Plan. pro ἁλικαρνασσοῦ. Vid. Schaefer. Meletem. p. 1. sq. — ἀηδών. P. ἀοιδός. Pl. Br. Cf. Animadverss. T. I. 1. p. 421. — V. 379. δοιάς. P. δυάς. Pl. Br. de divisione orbis terrarum in duas partes dixit Schaefer. Meletem. p. 37. ad L. Bos. p. 531. ad Apoll. Rh. T. II. p. 188. — V. 380. in P. omissus, accessit ex Plan. ἐνάταις. pro ἐννέα. Vid. Abresch. ad Aeschyl. T. I. p. 88. et Schaefer. Melet. p. 97. not. 42. V. 382. εἰς ἄγαλ(μ) τοῦ λυρικοῦ πινδάρου. P. V. 384. βρώτοιο aut βιώτοιο. P. Similiter ap. Athen. L. V. p. 186. F. βρωτικῆς ἀναισθησίας scriptum pro βοιωτικῆς. Vid. Additam. Anim. in Athen. p. 117. — V. 386. λιγυροῖσι. P. Litteram paragogicam addit Pl. Br. V. 387. ἀνεπλάσαντο. P. ἀνεπλάσσαντο. Pl. Br. — V. 388. εἰς ἄγαλ(μ) τοῦ ξενοφωντ(ο). P. ξενοφόων. P. quod emendatum ex Pl. ut statim v. 389. λιγαίνων. pro λιγαίνειν. P. V. 391. post ὀπώρην comma delendum.

V. 393. εἰς ἄγαλμ τοῦ λυρικοῦ ἀλκμάωνος. P. ἀλκμάων. P. ἀλκμαίων. Plan. Br. Eustath. ad Ἰλ. X. p. 1379. 12. γίνεται δὲ ἐξ παιάων, παιάν, ὡς ἀλκμάων, ἀλκμάν, καὶ ἀμυθάων, ἀμυθάν. Athen. IV. p. 140. C. αἴκλον Ἀλκμάων ἀμόρξατο. Qui ap. Greg. Cor. de Dial. Dor. §. CLXXVII. Ἀλκμὰν scribitur, idem Ἀλκμάων est ap. Joann. Gramm. Hoc autem nihil ab Ἀλκμαίων discrepare, existimat Schaeferus ad Greg. p. 6. Ap. Apollodor. III. 7. 5. ἔνιοι μὲν μᾶλλον λέγουσιν σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτεῖναι τὴν Ἐριφύλην. vocem μᾶλλον delet Clavierius. Vide an Ἀλκμαίωνα lateat. — V. 398. εἰς ἄγαλμ πομπηΐου καίσαρος. P. Mutilum videtur lemma. P. V. 402. ✕ ὅτι ὁ θαυμαστὸ οὗτο χριστίδωρος ἐπιάναστασίου ἦν βασιλέως του διαδεξαμένη τὸν Ζ/. (i. e. τὸν Ζήνωνα.) P. V. 402. ἄμματι. P. ἄμματι. Pl. Br. V. 406. διώισας. P. δηώσας. Pl. Br. Ap. Herodot. IV. 102. στρατὸν ἰθυμαχίῃ διώσασθαι. nonnulli δηώσασθαι. Ap. Liban. T. IV. p. 933. 1. τὴν δέ γε Μυσίαν Τρωάδα νομίσαντες, ἐπιβάντες ἐδίουν. scr. ἐδῄουν. Sed paulo post lin. 7. ὁ δὲ ἐδῄου τῶν πολεμίων τὴν γῆν. scr. ὁ δὲ ἐδείκνυ τ. πολ. — ἔθεα γαίης. P. ἔθνεα. Pl. Quaedam editt. ἔνθεα. Fortasse: Ἰσαυρίδος ἤθεα γαίης. Infra p. 86. v. 93. ὀθνείης σε δεδέξεται ἤθεα γαίης. Confusionem verborum ἔθνη et ἤθη attigit Koen. ad Gregor. p. 495. ed. Lips. Vid. infra p. 438. nr. 471. v. 3. — V. 407. εἰς ἄγαλμ τοῦ ποιητοῦ ὁμήρου. P. Post Ὅμηρος oratio incidenda. V. 409. ἦῖσα γείνατο. P. ᾔσσι. Pl. Br. Vid. Hermann. ad Orph. p. 820. v. 564. V. 410. μοιρῷ. P. μυρῷ. Pl. Br. Vid. ad p. 81. nr. 1. v. 5. — καδαλίμη et πεδνήν. P. Hoc est etiam in editt. vett. Pl. παιδνήν. Steph. Br. Ap. Liban. T. III. p. 350. 10. καὶ τὸν λόγον ἀπὸ τῆς ἐκεῖ στενοχωρίας εἰς παιδείαν ἐξαγάγῃ. Scr. εἰς πεδεινήν. Sic παιδία et πεδία saepissime permutantur. Vid. Boissonad. ad Marin. Vit. Procl. p. 69. Ap. Themist. Or. XXI. p. 264. A. ubi Homerum omnia laudare ait: ἀλλὰ καὶ τὰ παιδία αὐτῷ καλά, καὶ αἱ μάστιγες ἅπασαι φαειναί. scribe sine haesitatione: καὶ τὰ πέδιλα. καλὰ πέδιλα plurimis locis ap. Homerum reperiuntur. V. 412. κεῖνος γάρ. P. Pl. κεῖνος ἄρα. Br. Vulgatam sic explicueris: Hunc Homerum veterem illum esse epicum non puto, sed Byzantinum recentiorem. Hic enim non epicus fuit, sed tragicus. — V. 414. εἰς ἄγαλμα τοῦ ποιητοῦ βιργιλίου τοῦ γραψαντ τῇ τ ρωμαιων διαλεκτ τὴν

τυφλὸς ἦν ὁ πλάσας αὐτόν, ἐπεὶ Ὅμηρος πολλῶν ἀνδρῶν ἔβλεπε κρείττων. marg. P. — ¶. V. 335. In nova pag. novum lemma: εἰς τὸ ἄγαλμα ὁμήρου· ἔκφρασις τοῦ ἤθους καὶ τοῦ σχήματ^{o} αὐτοῦ. P. V. 337. τοῦτο τέλεσσεν. P. Pl. τοῦτ' ἐτέλεσσεν. Br. — V. 344. ὡς θαυμαστὸν τὸ τῆς εἰκόνος σχῆμα. P.

V. 351. εἰς ἄγαλ^{μ} τοῦ φιλοσοφου φερεκυ^{δ}. P. V. 352. σοφίης κέντρα. Ap. Theodos. Exp. Cret. I. 208. δὸς παῤῥησίαν λόγου, Πλήττει γὰρ ἡμᾶς κέντρῳ τῆς ἀτολμίας. Scr. κέντρα. — V. 354. εἰς ἄγαλ^{μ} τοῦ φιλοσόφου ἡρακλείτ^{ο}. P. V. 356. ἀνδρομένης. P. ἀνδρομέης. Pl. Br. — V. 357. εἰς ἄγαλ^{μ} κρατίνου τοῦ κωμιꝫ. P. V. 358. πολυσσούχουσιν. P. V. 359. In fine versus loco puncti comma ponendum. — V. 361. εἰς ἄγαλ^{μ} μενάδρου τοῦ κωμικοῦ. P. ἑστήκει. P. Pl. Br. — V. 367. εἰς ἄγαλ^{μ} τοῦ ἀμφιτρύωνος. P. ἤσταπτεν. P. ἤστραπτεν. Pl. Br. ¶. V. 370. πολυστέπτοισιν ἐφάρμενον. P. πολυστρέπτοισιν ἐπάρμενον. Plan. Br. πολυστρέπτοιο μενοινῆς v. 172. 348. πολυστρέπτοις δεσμοῖς Nicander Alex. 224. De ἐπάρμενος vid. Br. ad Apoll. Rh. I. 234.

V. 372. εἰς ἄγαλ^{μ} τοῦ ἱστοριꝫ θουκυδίδου. P. V. 375. καὐτῶν. P. καὶ αὐτῶν. Pl. Br. V. 376. ἀμητῆρα. In Babrii Fab. XII. 15. μισθὸν μὲν ἀμήτορσιν αὔριον πέμπειν. Scr. ἀμητῆρσιν. — V. 377. εἰς ἄγαλ^{μ} τοῦ ἱστορικοῦ ἡροδότου. P. ἁλικάρνησοῦ restitui ex P. et antiqq. editt. Plan. pro ἁλικαρνασσοῦ. Vid. Schaefer. Meletem. p. 1. sq. — ἀηδών. P. ἀοιδός. Pl. Br. Cf. Animadverss. T. I. 1. p. 421. — V. 379. δοιάς. P. δυάς. Pl. Br. de divisione orbis terrarum in duas partes dixit Schaefer. Meletem. p. 57. ad L. Bos. p. 531. ad Apoll. Rh. T. II. p. 188. — V. 380. in P. omissus, accessit ex Plan. ἐνάταις. pro ἐννέα. Vid. Abresch. ad Aeschyl. T. I. p. 88. et Schaefer. Melet. p. 97. not. 42. V. 382. εἰς ἄγαλ^{μ} τοῦ λυρικοῦ πινδάρου. P. V. 384. βρώτοιο aut βιώτοιο. P. Similiter ap. Athen. L. V. p. 186. F. βρωτικῆς ἀναισθησίας scriptum pro βοιωτικῆς. Vid. Additam. Anim. in Athen. p. 117. — V. 386. λιγυροῖσι. P. Litteram paragogicam addit Pl. Br. V. 387. ἀνεπλάσαντο. P. ἀνεπλάσσαντο. Pl. Br. — V. 388. εἰς ἄγαλ^{μ} τοῦ ξενοφωντ^{ο}. P. ξενοφόων. P. quod emendatum ex Pl. ut statim v. 389. λιγαίνων. pro λιγαίνειν. P. V. 391. post ὀπώρην comma delendum.

V. 393. εἰς ἄγαλ^μ τοῦ λυρικοῦ ἀλκμάωνος. P. ἀλκμάων. P. ἀλκμαίων. Plan. Br. Eustath. ad Ἰλ. X. p. 1379. 12. γίνεται δὲ ἐξ παιάων, παιάν, ὡς ἀλκμάων, ἀλκμάν, καὶ ἀμυθάων, ἀμυθάν. Athen. IV. p. 140. C. ἄϊκλον Ἀλκμάων ἀμόρξατο. Qui ap. Greg. Cor. de Dial. Dor. §. CLXXVII. Ἀλκμὰν scribitur, idem Ἀλκμάων est ap. Joann. Gramm. Hoc autem nihil ab Ἀλκμαίων discrepare, existimat Schaeferus ad Greg. p. 6. Ap. Apollodor. III. 7. 5. ἔνιοι μὲν μᾶλλον λέγουσιν σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτεῖναι τὴν Ἐριφύλην. vocem μᾶλλον delet Clavierius. Vide an Ἀλκμαίωνα lateat. — V. 398. εἰς ἄγαλ^μ πομπηΐου καίσαρος. P. Mutilum videtur lemma. P. V. 402. ✕ ὅτι ὁ θαυμαστ^ο ουτ^ο χριστόδωρος ἐπιδναστασίου ην βασιλέως του διαδεξαμ^ε τὸν Ζ^η. (i. e. τὸν Ζήνωνα.) P. V. 402. ἄμματι. P. ἄμματι. Pl. Br. V. 406. διώσας. P. δῃώσας. Pl. Br. Ap. Herodot. IV. 102. στρατὸν ἰθυμαχίῃ διώσασθαι. nonnulli δῃώσασθαι. Ap. Liban. T. IV. p. 933. 1. τὴν δέ γε Μυσίαν Τρωάδα νομίσαντες, ἐπιβάντες ἐδίοντο. scr. ἐδῄουν. Sed paulo post lin. 7. ὁ δὲ ἐδήου τῶν πολεμίων τὴν γῆν. scr. ὁ δὲ ἐδείκνυ τ. πολ. — ἔθεα γαίης. P. ἔθνεα. Pl. Quaedam editt. ἔνθεα. Fortasse: Ἰσαυρίδος ἤθεα γαίης. Infra p. 86. v. 93. ὀθνείης σε δεδέξεται ἤθεα γαίης. Confusionem verborum ἔθνη et ἤθη attigit Koen. ad Gregor. p. 495. ed. Lips. Vid. infra p. 438. nr. 471. v. 3. — V. 407. εἰς ἄγαλ^μ τοῦ ποιητοῦ ὁμήρου. P. Post Ὅμηρος oratio incidenda. V. 409. ἤΐσσ γείνατο. P. ἤϊσσι. Pl. Br. Vid. Hermann. ad Orph. p. 820. v. 564. V. 410. μοιρῷ. P. μυρῷ. Pl. Br. Vid. ad p. 81. nr. 1. v. 5. — καδαλίμη et πεδνὴν. P. Hoc est etiam in editt. vett. Pl. παιδνήν. Steph. Br. Ap. Liban. T. III. p. 350. 10. καὶ τὸν λόγον ἀπὸ τῆς ἐκεῖ στενοχωρίας εἰς παιδείαν ἐξαγάγῃ. Scr. εἰς πεδεινήν. Sic παιδία et πεδία saepissime permutantur. Vid. Boissonad. ad Marin. Vit. Procl. p. 69. Ap. Themist. Or. XXI. p. 264. A. ubi Homerum omnia laudare ait: ἀλλὰ καὶ τὰ παιδία αὐτῷ καλά, καὶ αἱ μάστιγες ἅπασαι φαειναί. scribe sine haesitatione: καὶ τὰ πέδιλα. καλὰ πέδιλα plurimis locis ap. Homerum reperiuntur. V. 412. κεῖνος γάρ. P. Pl. κεῖνος ἄρα. Br. Vulgatam sic explicueris: Hunc Homerum veterem illum esse epicum non puto, sed Byzantinum recentiorem. Hic enim non epicus fuit, sed tragicus. — V. 414. εἰς ἄγαλμα τοῦ ποιητοῦ βιργιλίου τοῦ γραψαν^τ τη ῥωμαιων διαλεκτ τὴν

καλ̊μενην αἰνεάδα: εν σπεσι θαυμασίοις. P. V. 415. ante ὄνποτε incidendum. Βεργίλλιος. P. Βιργίλλιος. Pl. Br. Vid. Fabric. Bibl. Lat. T. I. p. 305. ed. Ern. Οὐεργίλιος ap. Plutarch. Vit. Ciceron. c. 32. Vid. Coray T. V. p. 422. — V. 416. θυβριάς. P. θυμβριάς. Pl. Br.

III.

Ἐν κυζίκωι εἰς τὸν ναὸν ἀπολλωνίδος τῆς μρς αττάλου καὶ εὐμενοῦς ἐπιγράμματα ἄ εἰς τἀστυλοπινάκια ἐγέγραπτο περιέχοντα ἀναγλύφους ἱστορίας ὡς ὑποτέτακται. P. In marg. ταῦτα ἐν κυζίκωι ἐν τωῖ θαυμαζομέν ναωῖ της μρς ἀτταλ καὶ εὐμενοῦς τῶν περγαμηνῶν. P. In edit. nostra male excusum κυζικῷ. Pro εὐμενοῦς scripsi Εὐμένυς. Vid. Reiz. de Prosod. gr. accent. inclin. p. 116. Saepissime tamen hoc nomen in libris scriptis et impressis ὀξυτονεῖται. unde Eustathius ad Ἰλ. ν. p. 930. 39. hunc usum recentiorem esse statuit. Apud Plutarchum semper Εὐμένης scripsit cl. Coray, quem vide T. IV. p. 329. 336. et in Prodromo Bibl. Hellen. p. 307. s. nec aliter Schweighäuserus in Polybio. Vid. ad L. III. 3. Tom. V. p. 501.

Undeviginti haec epigrr. edidi in Exercitatt. crit. T. II. p. 139–204. cujus libri censuram egit Chard. de la Roch. in Mag. encycl. an. V. T. VI. p. 159. sqq. In templo Apolloniadi a filiis Cyzici exstructo anaglypha fuerunt, exempla pietatis, parentibus, imprimis matribus, a liberis praestitae exhibentia. Plurimorum argumenta ex tragoediis videntur derivata. Loca veterum de matre Attali et Eumenis, horumque fratrum concordia et in communem matrem pietate, collegi in Exercitt. l. c. p. 139. sqq.

Nr. 1. Cf. Animadverss. T. III. 3. p. 621. In titulo σιλήνων. P. ut ap. Hesych. σιλῆνοι. De diversitate scripturae σιληνὸς et σειληνὸς vid. Steph. Thes. Gr. T. I. p. 1921. s. In Cod. Vindob. et Moscov. Pausaniae semper σιληνός. Vid. Facium ad Pausan. T. I. p. 86. not. 9. De Baccho Apollodor. III. 5. 3. p. 266. ὡς δὲ μαθόντες αὐτὸν θεόν, ἄνθρωποι ἐτίμων· ὁ δὲ ἀναγαγὼν ἐξ ᾅδου τὴν μητέρα ... εἰς οὐρανὸν ἀνῆλθεν. ubi Heynius haerens, ὧδε μαθόντες corrigit. Sincera est lectio, modo, distinctione post ἐτίμων sublata, apodosin ab ὁ δὲ incipias. Sic etiam L. II. 5. 4. p. 172. apodosis est in verbis, θάψας δὲ Φόλον Ἡρακλῆς. ubi δὲ non debebat deleri ab Heynio, qui in reliquis bene de h. l. meruit. Fabulam de Baccho, matrem ducente ad superos, illustravimus in Exercitt. p. 145. s. V. 2. παῖδα κάδμου καὶ

ἁρμονόης. P. Verba transposui, ne metrum bis in uno versu frustra violaretur. — V. 4. *πενθεύς*. P. *πενθεῦς* scripsi cum Chardono. Sic *Ἄρευς φθισήνορος*. Oppian. Hal. II. 667. *Ἄρευς δωξίπποιο*. p. 410. nr. 322. *Διογενεῦς* est ap. Gregor. Cor. p. 298. ed. Lips. Vid. infra ad p. 165. nr. 129. — *ἀμειβόμενος*. P. De *ἀμυνόμενος* olim cogitabam; quod fortasse non necessarium.

Nr. 2. Vide Paralip. I. T. III. 3. p. 621. s. nr. 9. V. 2. *τάς δ'* P. pro *τᾶσδ'*, ut saepe in hoc Cod. *τευθραντιάδος*. P. Numeros restitui cum Chard. et Wakefieldio. V. 3. *φίλος*. P. *φίλιος* corr. Wakef. Oppian. Cyn. II. 368. *λῦσαι μητέρα μοὶ φίλην*. Codd. Paris. *φιλίην*. quod nunc in textu legitur. Ib. II. 350. *κοῦροι φιλίους κομέουσι τοκῆας*. V. 4. *ἀγγάγω εὐ πεδίον*. P. Fortasse pro *ἀγάγω*. — *ἀνάγω ἐς πέδον* dedi. *Θήβης πέδον*. Eubul. ap. Athen. II. 47. B. Eurip. Phr. Fr. 1. *εἰς Τροίας πέδον*. Idem Orest. 521. et sic saepissime. — *Nr.* 3. Paralip. I. nr. 10. p. 622. s. In marg. *ὁ τρίτος πίναξ τοῦ τρίτου στυλοβα*. P. Videntur itaque illa anaglypha columnarum basibus, *τοῖς στυλοβάταις*, inserta fuisse. V. 1. *ξύνευνον*. Scribendum videtur *ξυνόμευνον*, nisi auctor *ξυν* produxit, ut in *συνεχής* et paucis aliis. Vide Winterton. in Poët. minor. ad Hesiod. Theog. 636. Br. ad Apoll. Rh. I. 1271. Buhl. ad Arat. Phaenom. v. 20. — V. 2. *φοίνικος ἠδ' ἐθέλει*. P. Sic certe est in Ap. Goth. In Cod. ipso *ὅδ'* legi contendit Chard. Melanges T. II. p. 278. qui p. 276. probat correctionem nostram: *Φοίνικος δ' ἐθέλει*. — *χόλον γενέτου*. iram Phoenicis in patrem, ob injuriam matri Alcimedae illatam. In *παῦσαι* diphthongus correpta. Vid. Exercitatt. crit. p. 155. — P. V. 4. *προϊεμένωι*. P. *προσιεμένῳ* dedi cum Heynio, ut v. 6. *παιδολέτιν*, pro *παιδολέτην*.

Nr. 4. Paralip. I. nr. 11. p. 624. In titulo *κλύτιον* P. Sed v. 1. recte *κλύτιος*. Vid. ad Christodor. Ecphr. v. 254. — V. 1. *κλυτόνους*. P. *κλειτόνοος* malebat Heynius, invito Chardono, qui primam syllabam ob plures breves continuas produci existimabat. Idem alliterationem esse statuebat in *κλύτιος* et *κλυτόνοος*. Certe in hoc versificatore, qui quantitatem syllabarum susque deque habet, talia non debent mutari. V. 2. *πατρός*. P. *ματρὸς* correxi cum Uhdenio. V. 3. *ἐπὶ τοῖσιν*. non debebat tentari. *His factis* laetatur i. e. *super illis*. Ap. Aelian. H. A. VIII. 17. *τὸ ἐντεῦθεν ἐπὶ τούτοις οὐκ οἶδεν αὐτήν*. sincera est vulgata, in qua est abundantia, post adverbia loci et temporis non infrequens. — *ἡ πρίν*. P. *ἥτις* volebat Chardon. *ἥπερ* fuerit lenius. —

Nr. 5. Paralip. I. nr. 12. p. 624. In titulo κρεοφόνην habet P. ἐκδημίαν. *mortem.* Cf. Suicer. Thes. eccl. T. I. p. 1045. DuCang. Glossar. in ἐκδημεῖν. Ἀποδημία sic legitur ap. Liban. T. IV. p. 168. 24. Obiter corrige Aelian. Hist. An. XVII. 40. καὶ καταβολὴν τῆς ἐπιδημίας τῆς προειρημένης. pro ἐπιμελείας. V. 1. κρεφόντου. P. V. 2. μιάναι. Longam syllabam auctor corripuit, ut Oracul. Sibyll. L. II. p. 286. καὶ πάλιν οἱ τὴν σάρκα ἀσελγίῃ μιήναντες. ubi rectius Codd. ἀσελγείαις μιάναντες. Similiter Gregor. Nazianz. Carm. II. 65. T. II. p. 43. C. in διέκρινας penultimam corripuit. V. 3. ἧκεν φόνοι γενέτῃ προσαμύνων. P. *caede patrem ulciscens* interpretatur Chard. quum prius correctionem nostram probasset, φόνον γενετῆρος ἀμύνων, quam etiamnum tueor. Sic ap. Orpheum Argon. v. 538. ὅσσε κυβερνήτῃ προσεπέστιχε νήδυμος ὕπνος. Schneiderus correxit probabiliter: κυβερνητῆρος ἐπέστιχε. V. 5. δόρυ πῆξε. Homer. Ἰλ. χ. 283. μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν.

Nr. 6. Paralip. I. nr. 13. p. 626. In titulo τὸ μαντεῖον scripsi; in Cod. τὸ desideratur. ἐπιφανεῖς. P. marg. ἐπιφανής. — V. 1. μεμιγμένον ὁλκοῖς. monstrum ex homine et serpentibus mixtum interpretatur Heynius. ὁλκοῖς de draconis spiris accipiendum esse, docui in Animadverss. — V. 3. σκύλαν. P. σκυλᾶν Chard. Deae vim voluisse facere draconem, docet Apoll. Rh. II. 706. Schol. ad Lycophr. v. 208. — τόξον. aut τόξῳ scribendum, aut τόξον .. Φοίβου. — V. 5. δελφόν. Si Φοῖβος sincerum est, non male correxeris: Δελφοῖς (sic Chard.) δ' οὖν θήσει τρίπον ἔνθεον. Nec tamen ferri potest θήσει ad Apollinem, ἀποπνεύσει ad Pythonem relatum. Huic incommodo medeberis scribens: Δελφοῖς οὖν θήσει τρίπον ἔνθεον· ὃς δ' ἄρ' ὀδόντων Πικρὸν ἀποπνεύσει ῥοῖζον ὀδυρόμενος. *Phoebus igitur tripodem Delphis ponet* (alius fortasse scripsisset ὀρθώσει); *hic autem* (Pytho) *e dentibus tristem strepitum lamentando edet.* Nonn. Dion. IV. p. 134. 29. παύεο θηρείων τρομέων συριγμὸν ὀδόντων. Respicitur autem ad τὸν ὀδοντισμόν, de quo Pollux IV. 80. et 84. de nomo Pythico: ἐν δὲ τῷ ἰαμβικῷ μάχεται (Apollo). ἐμπεριείληφε δὲ τὸ ἰαμβικὸν καὶ τὰ σαλπιστικὰ κρούματα, καὶ τὸν ὀδοντισμόν, ὡς τοῦ δράκοντος ἐν τῷ τετοξεῦσθαι συμπρίοντος τοὺς ὀδόντας. Cf. Clem. Alex. Coh. ad Gent. p. 2, 8. Eodem fortasse retuleris Orac. Sibyll. p. 699. οὐκ αὐλὸς πολύτρητος, ἔχων τε φρενόβλαβον αὐδήν, Οὐ σκολιοῦ σύριγμα φέρων μίμημα δράκοντος. quod vulgo de *lituo* minus recte interpretantur.

Nr. 7. Paralip. I. nr. 14. p. 627. In titulo post *αὐτῆς* Heynius supplebat *παραδοθεῖσαν*. Tum *ἐνοχεθεῖσα* scripsi, pro *ἐνεχθεῖσα*. De fabula cf. Schol. ad Apoll. Rhod. IV. 1090. ubi in verbis, *ὁ δὲ Νυκτεὺς διὰ τὴν τόλμαν τῆς παιδὸς λυπηθεὶς τελευτᾷ*. scribendum videtur: *διὰ τὴν ἀποδημίαν*. — P. Initio novae paginae novum lemma adscriptum: *περὶ ἀμφίωνος καὶ ζήθου τῶν υἱῶν ἀντιόπης*. V. 1. *σκυλεύματα*. P. *σκυλακεύματα* scripsi, probante Chardono, cum quo *Δίρκην* et distinctionem hujus distichi emendavi. Tymnes p. 274. nr. 433. *ἔῤῥε κακὸν σκυλάκευμα, κακὰ μερίς*. V. 3. *ἡ πάρος*. P. Sensus postulabat *ἦν*. V. 4. *ἱκέτης*. fortasse ut *τύχη σωτήρ, λωβητῆρες Ἐριννύες, πατροφόντης μήτηρ*, et similia, quae congessit Abresch. ad Aesch. T. I. p. 94. Rectius tamen scripseris *ἱκέτις*, praesertim quum hunc scriptorem metricarum legum non admodum curiosum fuisse appareat. In his terminationibus saepe peccatur. Ap. Maxim. *π. καταρχ.* v. 110. *πέλοιντο, Πολλάκι καὶ χείρεσσιν ἑὸν λωβήσατ' ἄκοιτιν*. scribe: *ἑὸν λωβήσαι ἀκοίτην*. Activa forma verbi *λωβάομαι* utitur Phocylid. v. 53. — Ap. Plutarch. Vit. Romul. c. 16. in fr. Simyli primum distichon sic videtur corrigendum: *ἡ δ' ἀγχοῦ Ταρπῆα παραὶ Καπιτώλιον αἶπος Ναίουσα, Ῥώμης ἔπλετο τειχολέτις*. sic ed. Aldin. pro *τειχολέτης*. Infra p. 279. nr. 1. *πεντηκονταέτις* dedi cum Reiskio, pro *πεντηκονταέτης*. V. 5. *καθάπτεται*. P. *καθάπτετε* dedi cum Chard. et Schaefero ad L. Bos p. 532. Ap. Apollodor. III. 5. 5. p. 268. *τὴν δὲ Δίρκην θριξὶ δήσαντες ἐκ ταύρου*. vocem *θριξὶ* ab Heynio cum Codd. nonnullis omissam tuetur Hygin. Fab. VIII. p. 26. *Dircen ad taurum crinibus religatam necant.* In *ἄγε* prior syllaba aut producta vi arsios, aut legendum: *ἀλλ' ἄγε κὰκ ταύροιο καθάπτετε*. *ἄγε* cum verbo pluralis numeri multi illustraverunt. Stephan. Thes. T. I. p. 62. H. Clark. ad Homer. *Ἰλ.* ζ. 576. et alii.

Nr. 8. Paralip. I. nr. 15. p. 629. In titul. *καθέτηκε*. P. V. 1. *μάτερ*. P. V. 2. *ὑπεδέξατο πάϊν*. P. *ὑπέδεξο* scripsi c. Heynio. Homer. Od. ξ. 54. *πάϊν* Schaeferus ad Gregor. Cor. p. 583. comparat cum *δάϊν* ap. Callimach. fr. 243. *ἐς δάϊν ἐρχομένων*. Ipsum *πάϊν* occurrit p. 376. nr. 125. v. 3 et 6. — V. 3. *ἐπιριγμῖσι*. P. V. 4. *ἀνὰ γλυκ*. P. *θαμβεῖ ἄναξ*. tentabat Heynius. Fortasse scribendum: *θαμβεῖ, τὰν γλυκεράν*. nisi fuit: *παγγλυκεράν*. quod compositum etiam alibi occurrit. — *Nr.* 9. Paralip. I. nr. 16. p. 629. In titulo *σιδήρω*. Scripsi, *σιδηρῷ*. Pro *ἐπέτεινεν* Heynius *ἐνέτεινεν* malebat. —

Νηλεύς. alibi *Νειλεύς* scribitur, minus recte. Vid. Animadverss. T. I. 2. p. 239. Liban. T. IV. p. 1111. 7. *Νειλέα καὶ Πελίαν ἐκ τῆς κόρης παῖδας προήγαγεν*. V. 1. *σπείρημα σιδήρωι*. P. Obscurum distichon, in quo adjectivum *τρηχεῖος* offendit, alibi non obvium, et *σπείρημα* pro *σειρᾷ* positum. Haec tamen si sincera fuerint, sensum restitueris scribens: *μητέρα τρηχείοισιν* (*τρηχαλέοισιν*) *ἐνὶ σπειρήμασι Τυρὼ Σαλμωνεῖ γενέτᾳ τῷδ' ὑποτασσομέναν*... *Matrem Tyro duris in vinculis patri Salmoneo hic adstanti subjectam*... Tunc distichon excidisse videtur. V. 3. *ἔρκεσσιν* et *λεύσων*. P. *δουλώσει* referendum ad Salmoneum. Titulum hujus epigr. ediderunt Salm. ad Script. Hist. Aug. T. II. p. 356. et Meziriac Comment. sur les épitres d'Ovide. T. II. p. 27. uterque in verbo *ἐνλελάξευνται* a vero aberrans.

Nr. 10. Paralip. I. nr. 17. p. 630. In titulo *σύμβουλον* et *διὰ τῆς ἀρχ*. P. In marg. *ὅτι ὁ Εὔνοος καὶ Θόας ἀδελφοὶ ἐξ ὑψιπύλης*. Cf. Argum. *β* ad Pindari Nem. — De Hypsipyle Apollodor. III. 6. 4. p. 300. V. 2. *οἰκέτις* pro *δούλη* absolute non dicitur. Scr. *ἱκέτιν*. Vid. infra p. 120. nr. 215. et p. 571. nr. 19*. v. 2. Ap. Lucian. T. VI. p. 144. 2. *τὸν σαυτῆς ἱκέτην*. Codd. Paris. duo *οἰκέτην*. Ib. T. VII. p. 78. *ὥσπερ ἱκέτην*. editt. vett. *οἰκέτην*. Aelian. H. An. XI. 31. *οἰκτεῖραι τὸν οἰκέτην*. Gesnerus emendavit, *ἱκέτην*. Eadem permutatio e Cod. August. enotata in Fabul. Aesop. 3. p. 3. ed. Schn. Vid. Wesseling. ad Dion. Cass. T. II. p. 1500. Facius ad Pausan. T. I. p. 219. not. 8. Ap. Liban. T. IV. p. 303. 9. *οἱ τοὺς οἰκέτας αἰδούμενοι· παρ' οἷς βωμὸς ἐλέου*. aliena sunt, quae de Atheniensium erga servos clementia ad h. l. dixit Reiskius. Scr. sine haesitatione: *οἱ τοὺς ἱκέτας αἰδούμενοι*. Contra ap. Eund. p. 1112. 13. *ἡγεῖται μὲν οὖν ὁ δεσπότης φέρων λιβανωτόν, ἕπεται δὲ ὁ ἱκέτης ἱερεῖον κομίζων*. scr. *ἕπεται δὲ οἰκέτης*. — *τὸν θατέρου*. P. Scripsi *τοῦ θανάτου*. — V. 3. *ἀφοῦθαρ*. P. *ἐπ' οὖθαρ* corr. Heynius. Subaudi *ὄντα*. *Archemorum lactentem*. Non satis confido huic correctioni; nec tamen melius quid succurrit. — V. 5. *ἀσώτιδος*. P. *ἀσωπίδος* scripsi: Nymphae Asopidis arva. Plura fuerunt ejusdem nominis flumina. Vid. Schol. Pindar. Nem. 3, 1. p. 683. — *νέαν κούραν*. Scribendum videtur: *Ἀσωπίδος, Εὔνο', ἄρουραν*. Post Thoantem enim v. 1mo compellatum, etiam Eunoi mentio fieri debebat. De elisione ne dubites, Od. α. 389. *Ἀντίνο', ἦ καί μοι νεμεσήσεαι*. β. 130. *Ἀντίνο', οὔπως ἔστι*. η. 159. *Ἀντίνο', ὕβριν*. — V. 6. *ἐξω*. P. *ἄξων* scripsi.

P. Nr. 11. Paralip. I. nr. 18. p. 632. In marg. Cod. π πολυδέκτου τονσεριφων βασιλέως ὃν ἀπέκτεινε περσεύς. V. 2. δυσφ. εὐναῖς. Jove indignum videri poterat, si Danaë post illum mortali nupsisset. Sic lectionem Cod. explicueris. Non tamen poenitet conjecturae olim prolatae: δυσφήμοις δέννοις. inauspicatis in Jovem conviciis invectus. Similiter peccatum ap. Theognid. v. 1163. φίλους δ' εὔναζε τοκῆας. ubi Neander emendavit δέννᾶζε. — V. 3. ἔλυσε. Medusae caput retexit. V. 4. λιθουργήσας pro λιθώσας, quod notandum. — Nr. 12. Paralip. I. nr. 19. p. 632. In marg. Cod. π φορβαντ καὶ πολυμήλου οὓς ἀπέκτεινεν ἰξίων. V. 1. γαίῃ. P. γαίῃ scripsi. Agathias p. 389. nr. 204. πῶς τὸν Πριαμίδην ἐξεκύλισα πέδῳ. Sophocl. Electr. 747. τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ. Cf. p. 191. nr. 258. — V. 4. ποινάν. εἰς ποινάν, τιμωρίαν τοῦ φόνου τῆς μητρός, ἀμυνόμενος αὐτῇ. — Nr. 13. Paralip. I. nr. 20. p. 633. π ἡρακλέ καὶ ἀλκμην τ μρς αὐτοῦ. Margo P. Primus edidit Visconti in Comment. ad Inscr. Triop. p. 102. s. — Nr. 14. Paralip. I. nr. 21. p. 633. π τῶν υἱῶν νιόβης οὓς ἀπέκτειν ἀπόλλων. Margo P. quo nihil falsius. Sed error ortus ex titulo, in quo perperam scriptum: τοὺς ὑπὸ ... τοξευομένους .. ἐτόλμησαν. Recte Zoëga emendabat: Τιτυὸς ... τοξευόμενος .. ἐτόλμησεν. V. 3. ὃς ad Jovem refer. βοῤῥάν. Glossae Mss. in Job. ap. Albert. ad Hesych. βοῤῥάν, βρῶμα, ἤγουν θήραμα. V. 4. γαῖ. P. i. e. γᾶ.

Nr. 15. Paralip. I. nr. 22. p. 634. In marg. P. π γλαύκου καὶ βελλεροφοντ τῶν ἡρώων. Obscurum epigr. cum ob argumentum, tum ob crebra lectionis vitia. V. 1. ουτέτι. sic Cod. Plures hujus versus emendandi viae sese offerunt. Lenissimum fortasse fuerit: οὐ Προίτου παιδὸς φόνον ἴσχεθε. aut: οὐκέτι, Προίτου παῖ, φόνον ἴσχεθε Βελλ. ubi ἂν subaudiendum. Vid. ad p. 63. nr. 16. *non amplius Bellerophontes, o fili Proeti, caedem ipsi tua manu intentatam cohibuisset.* — V. 2. ἐκτοῦ. Suspicabar: τοῦδ' ἐκτὸς παιδὸς τινυμένου θανάτου. *absque hoc suo filio, Glauco, si fuisset.* θάνατον de caede *intentata* accipiendum. Quod quum sit durius, vide an corrigi possit: τοῦδ' ἐκτὸς παιδὸς ῥυομένου θανάτου. ut fortasse nr. 16. v. 2. Apoll. Rhod. III. 905. τὸν ξεῖνόν με κέλονται . . ὀλοῶν ῥύσασθαι ἀέθλων. Euripid. Ion. 165. οὐδέν σ' ἁ φόρμιγξ τόξων ῥύσαιτ' ἄν. —

Γλαύκου cohaeret cum παιδός. V. 3. κραντανένους ἰοβάτον δ' ὑπ. P. Suspicabar: κῆρα κακὴν δ' οὐδ' Ἰοβάτας ὑπαλύξει. Homer. Ἰλ. μ. 113. κακὰς δ' ὑπὸ κῆρας ἀλύξας. Od. ψ. 332. αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας. — V. 4. μοιρῶν ἐπέκλωσε λίνα. P. Proposui olim: Μοιρῶν ἔμπεδ' ἔκλωσε λίνα. Sed compositum ἐπέκλωσε tuetur perpetuus poëtarum usus. Fortasse igitur versum sic impleveris: οὕτως γὰρ Μοιρῶν τῷδ' ἐπέκλωσε λίνα. Cf. Hermann. ad Orph. Argon. p. XIV. — P. V. 5. novum lemma: π βελλεροφοντ καὶ γλαύκου. P. ἀπήλαυσας. P. Scripsi ἀπήλασας. (in edit. nostra pessime excusum ἀπηλάσας.) Lentulus Gaetul. p. 174. nr. 190. εἰ δ' ὡς μεν βαρύγυιον ἀπώσαο νοῦσον ἐλάσσεις καὶ πενίην. Liban. T. IV. p. 860. 29. ἐξετάσομεν, ἅ τε ἀπέλαυσεν, ἅ τε παρέσχεν. In Morell. ἀπήλαυσεν. Scr. ἐξετάσωμεν, ἅ τε ἀπήλασεν. Saepe αυ scriptum pro α. Hinc ap. Aelian. H. A. VII. 22. καὶ μέντοι λαλούντων αὐτά. Scr. ἄττα. Et ib. XVI. 18. πυνθάνομαι δὲ γένη αὐτὰ καὶ ἀμφίβια εἶναι. Scr. γένη ἄττα. V. 6. obscurus versus. μύθων fortasse cum μόχθων permutandum. Sed sic in ἐπεφράσατο adhuc haeremus.

Nr. 16. Paralip. I. nr. 23. p. 636. In marg. π αἰόλου καὶ βοιωτοῦ τ υἱῶν ποσειδῶνος. P. V. 1. μύθον. P. Scripsi μόχθον. V. 2. μητέρην. P. μητέρ' ἑὴν correxi cum Chard. qui etiam λυόμενοι tuetur. Mihi ῥυόμενοι videtur verius. De horum verborum permutatione vid. Br. ad Apoll. Rh. III. 906. Liban. T. IV. p. 296. 16. ῥύεσθαι τοὺς ἐν Χεῤῥονήσῳ. Cod. Bavar. λύεσθαι. V. 3. τοὔνεκα γὰρ καί. Mutilum hunc et corruptum versum sic impleveris: τοὔνεκα καρτερόχειρε πεφήνατε κάλλιμοι ἄνδρες. Sed lenius quid reperiri velim. V. 4. βοιωτίης. Sic iterum ω corripitur nr. 19. et passim apud seriores. Exempla dedi in Dissert. de Memnoniis in Memor. Acad. Monac. T. II. p. 48. Ad historiam facit Stephan. Byz. in βοιωτία. Etym. M. in βοιωτός. Cf. Berkel. p. 228. — *Nr.* 17. Paralip. I. nr. 24. p. 636. In marg. π ἀνάπεως καὶ ἀμφινόμου τῶν σικελιωτῶν. Locis olim laudatis in Exercitt. p. 199. adde N. Heinsium ad Claudian. Carm. de Piis fratribus. Interpp. Ausonii in Clar. Urb. XII. 2. Wernsd. Poët. min. T. IV. 1. p. 371. V. 1. πυρὸς καὶ γαίης. P. Num πρηκαΐης? Vid. p. 371. nr. 89. v. 4. In marg. ζτ. τὸ λεπτ ἐπιγραμμ.

Nr. 18. Paralip. I. nr. 25. p. 637. In marg. π κλεόβιδος καὶ βίτωνος τῶν υἱῶν κυδίππης. P. — In titulo post βίτων addidi οἵ,

ne manca esset constructio. — τὸ σκεῦος. Fortasse, τὸ ζεῦγος. Ap. Aelian. H. A. XIV. 26. καὶ μάστιγας ὡς ἐλαύνειν ζεῦγος ἵππων. ζεῦγος γὰρ ἤ τινι ἤ οὐδὲν διαφέρει. Scr. σκύτους γὰρ ἤ τι ἤ οὐδὲν δ. Est autem σκύτος lorum, etiam illud, quo pueri castigabantur. Lucian. T. IX. p. 62. παίειν, σκύτος ἔχοντα, ἐς ὑπτίας τὰς χεῖρας. Procop. ap. Suid. T. I. p. 131. τὸ ἀπὸ σκύτους δέος. Cf. Liban. T. IV. p. 380. 32. p. 868. 28. — Mox φασὶν scripsi pro φησίν. Post ἱερουργῆσαι autem sustuli τὴν μητέρα, vocem ex praecedentibus temere repetitam. In historia de Argivis fratribus ap. Lucian. in Contempl. §. 10. Tom. III. p. 44. adoptari debet distinctio a Solano proposita. V. 2. εὐσεβίης θυσίην. P. εὐσεβίης θ' ὁσίης scripsi sensu flagitante. Contra in Schol. ad Pindari Isthm. IV. 110. ἡ τῶν θεῶν ἀναφαινομένη φλὸξ συνεχῶς λάμπει. scr. ἡ τῶν θυσιῶν φλόξ. V. 3. ἡδὺ χάρις. P. dedi ἡδυχαρής, ut ἡδυπαθής, ἡδυφαὴς et similia. — σκοπὸς ἀνδράσιν. P. κόπος dedi et χώριος. Cf. infra p. 421. nr. 374. v. 6. — V. 4. ἐπ' εὐσεβίῃ. Scr. ne hiet oratio: μητρὸς ὅτ' εὐσεβίῃ.. *quum pietate erga matrem adducti illustrem illum laborem susciperent.* V. 5. ἱεροῖσιν. P. ἐνέροισιν fuisse suspicor, praepositione subaudita. — *Nr.* 19. Paralip. I. nr. 26. p. 638. In titulo σερβήλειαν. P. Hunc titulum Salm. edidit in Exercitt. Plin. p. 11. A. ut doceret, Rheam Silviam ab aliis Serbiliam fuisse appellatam. Heynius librarii errorem in hoc nomine fuisse suspicatur. In marg. Cod. etiam haec habentur: π ρῆμ καὶ ρωμυλ τῶν υἱῶν σερβιλ οἵτινες πρῶτοι τὴν ῥώμην ἔκτισαν. et iterum in nova pag. π ρωμύλου καὶ ῥέμου τῶν ἀδελφῶν οἵτινες τὴν μεγάλην ῥώμην ἔκτισαν. V. 2. ξυνῇ καὶ ῥωμύλλῳ. P. V. 3. τιθῆνος. P.

IV. *Prooemia diversarum Anthologiarum.*

P. *Μελεάγρου στέφανος.* In marg. οὗτος ὁ μελέαγρος φοίνιξ ἦν ἀπὸ παλαιστίνης πόλ. ἐποίησεν δὲ τὸν θαυμάσι τουτονὶ τῶν (hoc dele) ἐπιγραμμα στέφανον ※ συνέταξεν δὲ αυ καταστοιχ ἀλλὰ κωνσταν ὁ ἐπονομαζόμ κεφαλας συνεχεεν αυ αφορίσας εἰς κεφαλ διφ (εἰς κεφάλαια διάφορα nunc interpretor; paulo aliter quam olim in Prolegg. §. VI. p. LXVIII. ubi totum hoc scholion diserte explicui) ἤγουν ἐρωτικὰ ἰδίως, καὶ ἀναθεμα καὶ ἐπιτύμβια καὶ ἐπιδεικτικά:

ὡς νῦν ὑποτέτακται: ἐν τῶι παρόντι πτυκτίωι: — ὅτι ὁ μελέαγρος γαδαρηνὸς ἦν τὸ γένος σύρος· ἐτελεύτησεν ἐν κώτῃ (κῶ τῇ) νήσῳ. — *Meleagri* Prooemium. Br. I. 1. p. 1. An. I. 1. p. 1. V. 1-4. in quatuor his versibus Graefius ionicas formas septies restituit, φίλη, κτῆνδε, ἀοιδήν, ἤνυσε, ἀριζήλῳ, μνημόσυνον, ταύτην, quod in reliquo poëmatio Cod. P. ionicas formas exhibeat; in notis autem causas affert, cur quis in toto hoc poëmatio *dorismum* obtinuisse non inepte existimare possit. — V. 2. ὁ καὶ τεύξας. Vid. ad p. 577. nr. 65. — ὑμνοθέταν. P. Br. ὑμνοθετᾶν. Reisk. ὑμνοθετῶν. Graef. P. 607. nr. 257. τὸν ἐκ πάντων ἠθροισμένον εἰς ἕνα μόχθον Ὑμνοθετᾶν βύβλων. ubi Cod. etiam ὑμνοθέταν. Servavi tamen ὑμνοθέταν, quod h. l. ferri posse videbatur; ut μουσοπόλον στέφανον in epigr. laud. Vid. Dorv. Vann. crit. p. 155. — V. 2. post μναμόσυνον Br. comma posuit. — V. 5. μοιροῦς. P. Μυροῦς. Br. c. Reiskio. Schol. marg. quod mox dabimus, Μυρώ. At Μοιρὼ illa vocatur ap. Athen. XI. p. 490. E. p. 491. A. ubi Schweigh. Codd. lectionem servavit, quem vide T. VI. p. 238. Μοιρὼ κυδαλίμη Βυζαντιὰς est supra in Christod. Ecphr. v. 410. et in poëtriarum enumeratione p. 362. nr. 27. Cf. Eustath. ad Ἰλ. ω. p. 1351. Od. μ. p. 1713. ed. Rom. In Μυρὼ prior corripitur p. 234. nr. 190. p. 259. nr. 364. p. 271. nr. 425. Quare non dubitavi Μοιροῦς restituere. — V. 6. λειρία. P. V. 7. χορῶν. P. τορῶν. Br. c. Reisk. quod adstruxi in Anim. Adde Aeschyl. Agam. 613. 1054. Suppl. 277. Graefius tuetur χορῶν, commate post Μελανιππίδου posito. Hoc mihi frigere videtur. De confusione litterarum χ et τ dixit Bast. in Comment. palaeogr. p. 738. In Oracul. Sibyll. VIII. p. 707. οὐ κώμοις μεθύοντες ἀθέσμοις, οὐχὶ τορείαις. Cod. Reg. recte χορείαις. — V. 9. σὺν δ' ἀναμίξ. Sic Cod. non ἐν δ' ἀν. ut olim scripsi, intricatioribus apogr. ductibus deceptus. Sic v. 27. σὺν δ' ἅμα. V. 10. δέλτος. P. δέλτοις. Br. c. Reisk. V. 11. ἡδύπνοιο. Br. errore typothetae. De praepositionis ἀπὸ usu periphrastico dixi in Anim. T. I. 1. p. 308. Verba Libanii T. IV. p. 888. 6. πρὸς τὸν πατέρα περὶ τῶν ἀπὸ Τροίας πραγμάτων ἐρωτῶντα. frustra sollicitat Reiskius. Contra ap. Eund. p. 963. 11. τιμωρίαν ἔδει λαβεῖν παρὰ τῶν βαρβάρων τῆς ὑπ' ἐκείνων ὕβρεως. scr. τῆς ἀπ' ἐκείνων. — V. 16. ὀξυτόρου. P. Salm. de Hom. Hyl. Iatr. p. 83. E. ὀξυπόρου Vavass. Br. ὀξύτορος πίτυς vocatur ob formam arboris acuminatam. Nonn. Paraphr. c. XX. 25. p. 214. ἐς ὀξυτόρων τύπον ἥλων. — V. 17. οἴνης. P. ὑγροῖς. Br. c. Reisk. οἴμης. Graefius. Lenis

emendatio, non tamen ea, quae omnem difficultatem tollat. In Apollinar. Metaphr. Psalm. in Bandin. Cat. Mss. gr. p. 62. repone lectionem marg. *ἔλπομαι ἀθανάτοιο θεοῦ κεκορυθμένος οἴμῃ* (pro *εἶναι*) *Σοὶ χάριν ἀντὶ πόνων φορέειν.* — V. 19. *χροερόν.* P. *χλοερὸν* Br. c. caeteris. V. 20. *ἀμματρύφον.* P. *ἀμμότροφον.* Br. V. 23. *μούσῃισιν.* P. *μούσαισιν.* Br. *ἄμεινον.* P. Br. *ἄμωμον* ex Heynii correctione reposui, praeeunte Graefio. Obiter corrige Lesbonact. in Oratt. Gr. T. VIII. p. 21. *οὔκουν, ὅπερ εἶπον ὀλίγῳ πρόσθεν, οὐδεὶς ἂν κάλλιον παρασκευάσαι σημεῖον.* Scribe: *κάλλιον παρασκευάσαι ἢ ἄμεινον,* ex praecedentibus: *ἢ ἄλλο τι παρασκευάσατε κάλλιον ἢ ἄμεινον.* — 𝔓. *) V. 26. *σχοῖνον.* P. cf. Salm. Hyl. Iatr. p. 121. C. *σχῖνον.* Br. c. Reisk. — V. 28. *ἄνθη.* Verbis transpositis Graefius, *ἄνθεα καὶ ῥοιῆς. ἄνθεα* noster v. 32. Elegans correctio. V. 29. *μυῤῥηναίους.* P. *σμυρναίους.* Br. c. Salm. De *σμύρνα* vide Casaub. ad Athen. L. XV. p. 688. C. — V. 30. *σιμίεω.* P. In margin. Scholio *σιμμίας.* V. 31. *ἀμωμήτοιο* pro poëtae nomine habebat Reisk. qui v. 32. legebat: *βαιὰ δὲ καὶ κνίζων.* Et sic est in textu Analectt. In Lectt. autem Br. Cod. lectionem restituit. — Incidi commate post *ἄνθεα,* ut *σέλινα Παρθενίδος* jungatur. — V. 33. *εὐκαρπνεῦντα.*

---

*) In marg. hujus pag. habetur Scholion: *οἱ τ̄ ἐπιγράμματ ποιηταὶ οὓς συνῆξε μελέαγρος ἐν τῷ παράυτ πλακέντι στεφάνωι.* ✕. *σιμωνίδης. ῥιανο. ἀλκ̄ος. λεονίδης. ἀνύτη. μυρῶ. σαπφῶ. μελάνιππο. νοσσίς. ἤριννα. σαμ̄ίας. μνάσαλκ. πάμφιλος. παγκρατ. τύμνης. νικίας. εὔφημος. δαμάγητ. καλλιμαχ. εὐφορίων. ἡγήσιππος. περσεύς. διότιμος. μενεκρατ. νικ̲ιαινετος. σιμμίας. παρθενίδ. βακχυλι. ἀνακρέων. ἀνθεμυ. (vide ad v. 36.) ἀρχίλοχος. πολυκλῆ. ἀντίπατρος. ποσειδιππο. ἥδυλλος. σικελιδ. πλάτων ὁ μέγας. ἄρατος. χαιρήμων. φαίδιμο. ἀνταγόρας. θεοδωριδ. φανίας καὶ αὐτὸς μελέαγρος. ἔγραψεν δὲ τὸν στεφα προς διοκλέα.* — *ζτ. τὴν πόλιν μελεάγρου ἐν τῷ στεφω. γαδαρηνὸς ἦν ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν αὐτὸς ἑαυτοῦ ἐμνημονευσεν. ἤκμασεν ἐπισελευκου του εσχάτου.* Patria Meleagri commemoratur p. 270. nr. 417. 418. 419. Hoc Scholion explicatum dedimus in Prolegg. §. 2. p. XXXVI. sqq.

P. et Martin. — *μουσῶν*. P. Inter formas *Σιμμίεω*, *Βακχυλίδεω*, *Σικελίδεω*, etiam *Μουσέων* videbatur scribendum. — V. 35. *τὸ μέν*. Si genuina est lectio, verba *μέλισμα νέκταρος* referenda sunt ad carmina lyrica, *nectareae* suavitatis plena, ita ut, quod poëta gignit et habet, id *esse* dicatur. *ἀνθέμιον* fuerunt, qui pro poëtae nomine haberent, ut auctor Scholii in marg. Hermannus autem certi cujusdam floris nomen esse suspicabatur. Idem V. D. corrigebat: *μέλισμα, νεκταρέους δ' ἐλέγους, εὔσπορον ἀνθέμιον*. Graefius in not. mst. *κεῖνο μέλημα εἴαρος* (Cf. Anacr. Od. V. 3. In eandem conjecturam inciderat V. D. in Ephem. Litt. Gothan. an. 1799. nr. 30. p. 252.) aut: *νεκταρίου δ' ἐλέγοις εὔσπορον ἀνθέμιον*. — Pro *εὔσπορον* in P. est *ἄσπορον*. De *ᾱ* et *εῦ* crebro inter se permutatis dixi in Addit. ad Athen. p. 133. — V. 37. *ἐκ δὲ καί*. P. *ἐν δέ*. Br. qui praeterea in textu dedit: *ἐκ φοβερῆς σκ. ἄνθος ἀκανθὲς Ἀ.* in Lectt. autem *ἐκ φορβῆς* revocat, servata lectione *ἀκανθές*, quod pro *ἀκανθῶδες* positum analogiae adversatur. *ἀκάνθης* ex P. restitui cum Graefio, qui *ἄνθος ἀκάνθης* de *carduo* interpretatur. V. 38. *μικράς*. P. *πικρὰς* nonnulli. Frustra. Vid. Dorvill. ad Char. p. 712. — V. 39. *ὄρπικας ἐλίης*. P. *ὄρπηκας ἐλαίης* Br. c. aliis. — V. 40. *πολυκλείτου*. P, In Schol. marg. *πολυκλήτου*. V. 43. *καὶ μὴν καί*. P. *ναὶ μὴν καὶ* Br. cum Salm. Sic v. 47. In Prooem. Agath. v. 82. *ναὶ μὴν καὶ κυανωπόν*. Eadem est varietas in Orphei Argon. v. 213. ubi vid. Ruhnk. Ep. crit. II. p. 238. — *συρίην*. Br. *συρίαν*. P. — V. 44. *ὑμνοθέταν*. P. Br. *ὑμνοθετῶν*. Graef. Vid. ad v. 2. — *Ἑρμοῦ δῶρον*. In Hermodori nomine etiam alios lusisse apparet ex Athen. L. X. p. 448. E. — V. 45. *ποσιδίππου*. Sic in plurimis titulis in P. *Ποσειδίππου*. Br. Vid. in Catal. Poët. epigr. p. 942. Schweigh. ad Athen. T. II. p. 93. et 326. — V. 45. *ἥδυλον*. P. *ἡδύλον*. Br. Vid. Bast. Epist. ad Boiss. p. 243. sqq. — V. 47. *χρυσίεν*. P. *χρύσειον*. Br. *χρύσειον ἔρνος ἐλαίης* Callim. H. in Del. 262. Junge *ἀεὶ χρύσειον*, ut flores dicuntur *ἀειθαλεῖς*, arbores *ἀείφυλλοι*. Respicitur autem eloquentiae splendor, per omnia Platonis opera fusus. V. 53. *τήντε φαλ*. P. *τόν τε φιλακρ*. Br. c. Reisk. Hoc epitheton serpyllo tribuitur ob usum in compotationibus. Agath. Prooem. v. 132. *φιλακρήτους χορείας*. Antip. Sidon. p. 212. nr. 26. *ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἁρμονίης*. Paul. Sil. p. 134. nr. 281. *φιλακρήτους μετὰ κώμους*. — *νεοθαλῆ*. P. *νεοθηλῆ*. corr. Graef. Vide ad p. 408. nr. 315. v. 1. — V. 54. *ἕρπυλον κυανῶν*. P. *τὸν . . ἕρπυλλον*. Br. Restitui *τὴν . . ἕρπυλλον*. Theocr.

Epigr. p. 204. nr. 336. καὶ ἁ κατάπυκνος ἐκεῖνα ἕρπυλλος. Pancrat. ap. Athen. L. XV. p. 677. F. οὔλην ἕρπυλλον. Theophr. ib. p. 681. E. τῆς ἑρπύλλου τὴν ἄγριον. — κυανῶν. P. κυάνων. Br. At hunc florem jam supra v. 40. commemoraverat. Quare probanda videtur Purgoldi correctio, κυάμων, quam Graefius recepit. — V. 56. πρώϊμα. P. πρώϊα. Br. Illud cum Gr. restitui. V. 58. bis in Cod. scriptus.

P 2. Φιλίππου στέφανος. Scholion in marg. ἕτερ(ο) στέφανος Φιλίππου θεσσαλονικέως: ὃν ἐποίησεν κατὰ μίμησιν μελεάγρου: συνῆξεν δὲ καὶ αυ(τ) ἀποτῶν ἐμφερομένων ποιητῶν: ἐξ ἀντιπάτρου ἀντιπάτρου. κριναγόρ. ἀντιφίλου. τυλλ(ι)ι. φιλοδημ. παρμενίω(ν). ἀντιφαν. αὐτομέδων. ζωνᾶ. βιάνορος. ἀντιγόνου. διοδώρ. εὐήνου, καὶ αυτ φιλίππω. ἔγραψεν δ' οὗτος ὁ φιλιππ(ο) τὸν στέφαν(ο) προστιν κάμιλλον ✕ Br. II. p. 211. nr. 1. An. II. 2. p. 138. — V. 3. νεανῆς. P. νεαρῆς Br. c. Ap. Lips. νεαρῶν ἀοιδῶν Antipater p. 320. nr. 713. νεαρῇ ἥβῃ. Nicand. Ther. v. 138. De permutatione litterarum ν et ρ vid. ad p. 205. nr. 348. v. 6. p. 416. nr. 358. v. 3. — ὡς ἴκελον. *quam simillimum.* Vid. Heindorf. ad Platon. T. III. p. 41. T. IV. p. 153. Hinc tuearis vulgatam ap. Plutarch. T. II. p. 392. F. τὸ γὰρ ἐν τῷ εἶναι τὸ μηδέπω γεγονός, ἢ πεπαυμένον ἤδη τοῦ εἶναι, λέγειν, ὡς ἔστιν εὔηθες καὶ ἄτοπον. ubi cl. Wyttenbachius δεινῶς tentat. — V. 6. Post h. v. in Cod. spatium relictum, et v. 7. adscriptum, ἄλλος. quasi novi esset epigr. initium. — V. 9. τυλλίας. P. τύλλιος. Br. V. 11. ζωνάς. P. ζωνᾶς. Br. V. 12. ἐλαίῃ. P. ἐλάῃ omnes praeter Martin. Philipp. p. 160. nr. 102. χρυσοχίτων' ἐλάην. Etiam Cod. lectionem cum metro conciliari posse, non ignoro. (Vid. Addit. ad An. in Athen. p. 113. 133. 169. et infra ad p. 293. nr. 549. nr. 1.) Sed non apparet, cur Philippus duriorem rationem praetulerit. — V. 13. συνεπίπλεκε. P. συνεπέπλεκα. Br. συνεπέπλεκε. Alii. Vid. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 851. not. — V. 14. οἷς ἐθέλεις. P. οἷς ἐθέλοις. Br. c. Vavassore. p. 532. nr. 177. τοῖς ὠνησαμένοις πᾶν ὃ θέλεις με λέγε. p. 533. nr. 183. πᾶν ἀνάτελλ' ὃ θέλεις.

3. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ συλλογή. In tit. διοκουρίωνα. P. τὰς κατεκεῖνο καιροῦ. Sic Cod. quod sponte assecutus est Schaefer. ad L. Bos p. 552. Cf. eundem ad Gregor. Cor. p. 775. — In marg. habetur Scholion: ἀγα(θ) σχολαστικ(ου) ασιαν μυριναίου οὐ στεφαν(ο): ἀλλὰ

P. et Martin. — μουσῶν. P. Inter formas Σιμμίεω, Βακχυλίδεω, Σικελίδεω, etiam Μουσέων videbatur scribendum. — V. 35. τὸ μέν. Si genuina est lectio, verba μέλισμα νέκταρος referenda sunt ad carmina lyrica, *nectareae* suavitatis plena, ita ut, quod poëta gignit et habet, id *esse* dicatur. ἀνθέμιον fuerunt, qui pro poëtae nomine haberent, ut auctor Scholii in marg. Hermannus autem certi cujusdam floris nomen esse suspicabatur. Idem V. D. corrigebat: μέλισμα, νεκταρέους δ' ἐλέγους, εὔσπορον ἀνθέμιον. Graefius in not. mst. κεῖνο μέλημα εἴαρος (Cf. Anacr. Od. V. 3. In eandem conjecturam inciderat V. D. in Ephem. Litt. Gothan. an. 1799. nr. 30. p. 252.) aut: νεκταρίου δ' ἐλέγοις εὔσπορον ἀνθέμιον. — Pro εὔσπορον in P. est ἄσπορον. De ᾱ et εῡ crebro inter se permutatis dixi in Addit. ad Athen. p. 133. — V. 37. ἐκ δὲ καί. P. ἐν δέ. Br. qui praeterea in textu dedit: ἐκ φορβῆς σκ. ἄνθος ἀκανθὲς 'Α. in Lectt. autem ἐκ φορβῆς revocat, servata lectione ἀκανθές, quod pro ἀκανθῶδες positum analogiae adversatur. ἀκάνθης ex P. restitui cum Graefio, qui ἄνθος ἀκάνθης de *carduo* interpretatur. V. 38. μικράς. P. πικρὰς nonnulli. Frustra. Vid. Dorvill. ad Char. p. 712. — V. 39. ὄρπικα … ἐλίης. P. ὄρπηκας ἐλαίης Br. c. aliis. — V. 40. πολυκλείτου. … In Schol. marg. πολυκλήτου. V. 43. καὶ μὴν καί. P. ναὶ μὴν καὶ Br. … cum Salm. Sic v. 47. In Prooem. Agath. v. 82. ναὶ μὴν καὶ κυαν… πόν. Eadem est varietas in Orphei Argon. v. 213. ubi vid. Ruhnk. Ep. crit. II. p. 238. — συρίην. Br. συρίαν. P. — V. 44. ὑμνοθετ… In H… P. Br. ὑμνοθετῶν. Graef. Vid. ad v. 2. — Ἑρμοῦ δῶρον. … modori nomine etiam alios lusisse apparet ex Athen. L. X. p. 449. E. — V. 45. ποσειδίππου. Sic in plurimis titulis in P. …
Br. Vid. in Catal. Poët. epigr. p. 942. Schweigh…
p. 93. et 326. — V. 45. ἤδυλον. P. ἡδυλ…
ad Boiss. p. 243. sqq. — V. 47. χρ…
ἔρνος ἐλαίης Callim. H. in Del. 2…
dicuntur ἀειθαλεῖς, arbores ἀείφ…
splendor, per omnia Platonis …
τε φιλακρ. Br. c. Reisk. Ho…
in compotationibus. Agath…
Antip. Sidon. p. 212. nr…
Sil. p. 134. nr. 281. …
λῇ. corr. Graef. V…
κυανῶν. P. τὸν…

Epigr. p. 204. nr. 336. καὶ ἃ κατάπυκνος ἐκεῖνα ἕρπυλλος. Pancrat. ap. Athen. L. XV. p. 677. F. οὔλην ἕρπυλλον. Theophr. ib. p. 681. E. τῆς ἑρπύλλου τὴν ἄγριον. — κυανῶν. P. κυάνων. Br. At hunc florem jam supra v. 40. commemoraverat. Quare probanda videtur Purgoldi correctio, κυάμων, quam Graefius recepit. — V. 56. πρώϊμα. P. πρώϊα. Br. Illud cum Gr. restitui. V. 58. bis in Cod. scriptus.

☞ 2. Φιλίππου στέφανος. Scholion in marg. ἕτερ^ο^ στέφανος Φιλίππου θεσσαλονικέως: ὃν ἐποίησεν κατὰ μίμησιν μελεάγρου: συνῆξεν δὲ καὶ α^τ^υ ἀποτῶν ἐμφερομένων ποιητῶν: ἐξ ἀντιπάτρου ἀντιπάτρου. κριναγόρ. ἀντιφίλου. τυλλ^ιου^. φιλοδημ^ου^. παρμενίω^ν^. ἀντιφα^ν^. αὐτομεδ^τ^ω^ν^. ζωνᾶ. βιάνορος. ἀντιγόνου. διοδώρ. εὐήνου, καὶ αὐτ^ου^ φιλίππ^ου^. ἔγραψεν δ' οὗτος ὁ φιλιππ^ο^ τὸν στέφα^ν^ προςτιν^ο^ κάμιλλον ✕.
Br. II. p. 211. nr. 1. An. II. 2. p. 138. — V. 3. νεανῆς. P. νεαρῆς Br. e. Ap. Lips. νεαρῶν ἀοιδῶν Antipater p. 320. nr. 713. νεαρῇ ἥβῃ. Nicand. Ther. v. 138. De permutatione litterarum ν et ρ vid. ad p. 205. nr. 348. v. 6. p. 416. nr. 358. v. 3. — ὡς ἴκελον. *quam simillimum.* Vid. Heindorf. ad Platon. T. III. p. 41. T. IV. p. 155. Hinc tuearis vulgatam ap. Plutarch. T. II. p. 392. F. τὸ γὰρ ἐν τῷ εἶναι τὸ μηδέπω γεγονός, ἢ πεπ[illegible] ῆη τοῦ εἶναι, λέγειν, ὡς ἐστιν εὔηθες καὶ ἄτοπον. ubi [illegible] achius δεινῶς tentat. — V. 6. Post h. v. in Cod. sp[illegible] t v. 7. adscriptum, ἄλλος. quasi novi esset epigr. in[illegible] τυλλίας. P. τύλλιος. Br. V. 11. ζωνᾶς. P. ζωνᾶ[illegible] ίη. P. ἐλάη omnes praeter [illegible]tin. Philipp. p.[illegible] σοχίτων' ἐλάην. Etiam Cod. [illegible]ionem cum me[illegible], non ignoro. (Vid. Addit. ad An. in Athen. [illegible] infra ad p. 293. nr. 549. nr. 1.) Sed non [illegible] dur[illegible] onem praetulerit. — V. 13. [illegible] πέπλεκε. Alii. Vid. Sch[illegible] 85[illegible]. οἷς ἐθέλεις. P. οἷς [illegible] P.[illegible] οῖς ὠνησαμένοις πᾶν [illegible] nr[illegible] ὃ θέλεις.

[illegible] ζολ[illegible] ή. In tit. δεοκουρίωνα. [illegible] αιρο[illegible] onte assecutus est Schaefer. [illegible]2. C[illegible] r. Cor. p. 775. — In marg. [illegible] olio[illegible] α^ν^ μυριναίου οἱ στεφα^ο^: ἀλλὰ

συναγωγὴ νέων ἐπιγραμμάτων. ἤκμασεν δ' οὗτος ὁ ἀγαθ ἐπὶ ἰουστινιανοῦ τουμεγάλου: ἔγραψεν δὲ καὶ ἱστορίαν καὶ τὰ ἐπονομαζόμενα δαφνιακά ἔγραψε δὲ ταῦτα ἐπιγράμματα πρὸς θεόδωρον δεκουρίωνα. ✕. Cf. Suid. in Ἀγαθίας. T. I. p. 16. Edidi hoc Prooemium in Prolegg. §. V. p. LII. sqq. — V. 2. λόγων πανδαισίας. Lucian. T. VI. p. 19. ἑορτὴν, ὦ Πολύστρατε, καὶ πανδαισίαν ἐπαγγέλλεις. Themist. Or. XXIII. p. 301. A. καὶ τοὺς ἑστιάτορας ἀγαπᾶτε, ὅτι δὴ δεξιοὶ καὶ φιλάνθρωποι. Pausaniam Sophistam appellatum esse μάγειρον, πολυτελῆ ὄψα πονηρῶς ἀρτύοντα, narrat Philostrat. Vit. Soph. p. 594. Jo. Chrysostom. Homil. IV. T. XII. p. 340. A. ἀλλὰ δι' αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτο καὶ δαψιλεστέραν παραθήσομεν τὴν τράπεζαν. Theophyl. Inst. Reg. II. 29. τάχα καὶ εἰς ἑτέραν ταμιεύσομαι τράπεζαν .... μόνον ἴδοιμί σε ταῦτα μετ' ὀρέξεως προσηκάμενον, καὶ πέψαντα τὰ βρωθέντα. De translato usu verborum ἑστιᾶν et εὐωχεῖν vide Astium ad Platon. Phaedr. p. 221. — V. 3. ἐρυγκάνειν. P. ἐριγγάνειν scripsi. Vid. ad p. 245. nr. 263. v. 3. — V. 8. τί δαὶ νῦν. P. τί δὲ νῦν recepi ex em. Salmasii. In proxima enuntiatione quamquam interrogandi particula non sit opus (vid. Heind. ad Platon. T. I. p. 330.), rhythmus tamen insigniter juvabitur, si legeris: τί δὲ νῦν ποιήσω; μῶν τὰ προὐξειργασμένα.. P. V. 14. πῶς. P. pro πως. Ap. Philostr. Vit. Soph. II. 1. p. 561. ταῦτα μὲν δὴ ὧδε οὕτως ἐφιλοσοφεῖτο τῷ Μάρκῳ. scr. ὧδέ πως. — ὦτα μὴ τετρημένα. Lucian. Contempl. §. 21. T. III. p. 59. ed. Bip. ὡς μηδ' ἂν τρυπάνῳ ἔτι διανοιχθῆναι αὐτοῖς τὰ ὦτα. Plutarch. T. II. p. 631. D. καὶ μὴν τετρυπημένον ἔχεις τὸ οὖς. Aeschyl. Choëph. 442. δι' ὤτων δὲ συντέτραινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει. Fortasse, βάθει. — V. 16. μεταλαβεῖν, exspectabas ἂν adjici. Sed vide Wunderlich. in Obss. crit. p. 177. — κατεβλακευμένως. ex Aristoph. Plut. 325. καὶ συντεταμένως, κοὐ κατεβλακευμένως. Ap. Suid. T. I. p. 12. θρυπτόμενος. κολακευόμενος. restitue ex Codd. Paris. βλακευόμενος. quae verba confusa docui in loco Clearchi ap. Athen. VI. p. 256. E. in Addit. p. 156. — V. 19. καὶ πρός γε. Eurip. Heracl. 642. καὶ πρός γ' εὐτυχεῖς τανῦν τάδε. Aeschyl. Prom. 73. κἀποθωΰξω γε πρός. Vid. Wessel. ad Diod. T. II. p. 66. Br. ad Arist. Lysistr. 628. — V. 31. παρέθηκεν. P. V. 32. οὐδὲ τῶν σοφωτάτων. P. σοφῶν emendavit Salm. Praeterea οἶδα scripsi. Sic ap. Liban. T. IV. p. 829. 32. καὶ οὐδεὶς ἄν με ἐλέγξειεν, οὐδεὶς, ἕτερον τούτων παρανομήσαντ . ubi repetitio nullam vim habet, scri-

bendum videtur: *οἶδα, εἴς ἕτερόν με παρ. nemo mihi exprobraverit, scio, me in unum horum praeceptorum peccasse.* — V. 3. *τοῦ δοκεῖν μή.* pro, *μὴ δοκῶ παντελῶς ξένος τις εἶναι.* Isocr. Orat. Aegin. c. 13. p. 391. ed. Coray. *οὐδὲ γὰρ ἀπελθεῖν οἷόν τ' ἦν μοι, τοῦ μὴ δοκεῖν ἀμελεῖν.* Heliodor. VII. 6. p. 142. ed. Bip. *οὐ μὴν ἔνοπλός γε, τοῦ μή τινα λαβεῖν ὑπόνοιαν.* Themist. Or. XXIII. p. 294. *ἐν οἷς ἐκεῖνος αὐτὸν καθεῖρξέ τε καὶ ἐφράξατο, τοῦ μὴ ἐπίδρομον εἶναι τοῖς παντάπασιν ἀμυήτοις.* Liban. T. IV. p. 5. *ἡμεῖς δὲ τοσαύτῃ προνοίᾳ κεχρήμεθα, τοῦ μηδὲν ἀνεπιεικὲς ποιεῖν.* Ap. Eund. p. 941. 1. *μεμψάμενος δὲ τὴν πρεσβείαν, καὶ τοῦ μὴ συνεῖναι τοῦτο* ... delendum *καί.* Ib. p. 1101. 1. *ποιεῖ τὴν ἐρωμένην ἄρκτον, τοῦ τὴν Ἥραν λαθεῖν.* Vid. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 39. — V. 37. *ξένος τῶν συνηγμένων.* Soph. Oed. Tyr. 218. *ἃ 'γὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ, Ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος.* V. 38. *ἐξάγω μέρος.* Hoc sensu verbum *ἐξάγειν* alibi non reperio. Suspicabar, *ἐξαρῶ μέρος.* — ₱. V. 39. *ἀπογεῦσαι.* Vid. Valk. ad Herodot. p. 532.

V. 42. *πονήμασι.* P. V. 47. *τοῦ αὐτοῦ.* marg. P. V. 50. *ὄρθιων.* P. *ὄρθιον ἀθρεῖν* i. e. *ὀρθοῖς ὄμμασιν ἀθρεῖν.* vid. Bentl. ad Horat. I. Od. 3. 18. — *ἐποκλάζειν.* desideratur in Lexicis; *ὑποκλάζειν* est ap. Paul. Sil. p. 133. nr. 279. — *γαίῃ.* P. Vid. ad III. nr. 12. v. 1. — V. 54. *θούλλην.* P. — V. 55. *ἀμοιβαίων. sibi succedentium.* Intelligendi videntur successores Theodorici, cum quibus Justinianus per viginti fere annos bella gessit, quibusque devictis, Italia sub romanorum imperatorum potestatem rediit. V. 56. *μετρήσασα.* i. e. *ἀριθμήσασα.* Theocr. Eid. XVI. 60. *ἐπ' ᾀόνι κύματα μετρεῖν.* Schol. ad Soph. Ajac. v. 1. *μετρούμενον, ἀριθμοῦντα.* Vid. Phot. Lex. p. 194. Supra *ἀμέτρητος* pro *ἀναρίθμητος* p. 51. nr. 10. v. 31. — V. 58. *καυκασίῳ τίνοντι.* Nonn. Dion. II. p. 64, 20. *Αἰτναῖοι δὲ τίνοντες.* et statim: *Πιερικῷ δὲ τίνοντι.* — *ῥηγμῖνι κυκταίῃ* P. *κυταίῃ* emendavit Salm. in not. mst. Cf. Ruhnk. Epist. cr. p. 260. Ap. Lycophr. v. 174. forma est adjectivi *κυταϊκή.* V. Schol. — De praepositione alteri de duobus substantivis apposita, ad prius omissa, plures dixerunt. Cf. inprimis Valken. ad Callim. Eleg. fragm. p. 178. et Bentlej. ad Horat. III. Od. XXV. 3. — V. 60. *ἀδρυάδεσσιν.* P. — V. 62. *φασίας.* P. Accentum mutavi. *Φασιάς* pro *Φασῖτις* et *Φασιανή.* — V. 64. *γιγαντείου.* Progeniem draconis *γηγενέων ἀνδρῶν στάχυν* appellat Apollon. Rhod. III. 1339. — V. 65. *Ἄργος.* malo tentavi olim. Vid. Apoll. Rh. I. 18. 226. Burm. in Cat.

Arg. v. *Argus.* — ἔμβολον h. l. navis. — V. 70. ἐλοῦσαν. P. V. 71. μάγον κίνησεν ἀνάγκην. Heliodor. II. 33. p. 162. σοφίαν τινὰ καὶ ἴυγγα κίνησον ἐπ' αὐτὴν αἰγυπτίαν. VII. 10. p. 156. ὥρα δέ σοι κινεῖν πᾶσαν μηχανὴν, πᾶσαν πρεσβυτικὴν ἴυγγα καὶ αἱμυλίαν. Cf. Aristaen. II. ep. 18. p. 101. — V. 75. 76. protulit Dorvill. ad Char. p. 425. — V. 78. Cf. p. 473. nr. 686. — V. 80. vocem κατοργάς alibi non reperi. — [P]. V. 81. ὕασπιν. P. V. 83. κύρβεις h. l. Herculis columnae. De columnis, quibus leges inscriptae, Albert. ad Hesych. T. II. p. 385. not. 9. Ruhnk. ad Tim. p. 170. de codice Homeri Cosmas Schol. infra p. 696. nr. 36. de tabula inscripta Agath. p. 87. στῆλαι καὶ γραφίδες καὶ κύρβεις. de charta geographica Apollon. Rhod. IV. 280. — V. 85. βαλβίδα. P. de extremis finibus. Oppian. Cyn. I. 513. εἰσόκε τέρμα βίοιο καὶ εἰς βαλβῖδα περήσῃ. Lycophr. v. 13. ἄκραν βαλβῖδα μηρίνθου. Ib. v. 286. τὴν πανυστάτην δραμὼν βίου βαλβῖδα. ex Eurip. Med. v. 1245. — V. 91. ἀλίπλωι. P. Hesych. ἀλίπλοα, ὑποβρύχια, οἷς ἡ θάλασσα ἐπιπολάζει. Hinc ῥηγμὶν ἀλίπλοος est littus vadosum, undis alluentibus tectum. In talibus ἐν saepe subauditur. Vid. T. Hemsterh. ad Xenoph. Eph. p. 171. ed. Locell. Hiatus in dativo tertiae declinationis facile excusatur. Herm. ad Orph. p. 730. Salmas. tamen tentabat in not. mst. ῥηγμῖνι παλίπλῳ vel παλίμπλῳ. — V. 96. κοιρανίη. P. V. 99. ξένοιο. P. V. 104. μιῇ δ' ὑπὸ σ. βίβλῳ. uno volumine comprehensam. Plato de Rep. VI. p. 511. A. μανθάνω, ἔφη, ὅτι τὰ ὑπὸ ταῖς γεωμετρίαις τε καὶ ταῖς ταύταις ἀδελφαῖς τέχναις λέγεις. V. 104-107. excitavit Salmas. ad Solin. p. 596. C. a quo καλλιοπείης sumsi pro καλλιοπίης. Sic ap. Virgil. IV. Ecl. 57. plures Codd. *Calliopia* habent, pro *Calliopea.* — V. 106. τοσόν. P. — V. 110. διονύσσοιι. P. V. 111. ἄληκτον P.

V. 113. σοι λέξαιμι. P. συλλέξαιμι. Vavassor, qui hanc partem Prooemii edidit in Libro de Epigr. p. 187. sq. — [P]. V. 114. bis scriptus in Cod. — γενετῆρες ἀοιδῆς. Pindar. Pyth. IV. 313. ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμικτὰς, ἀοιδᾶν πατὴρ, ἔμολεν εὐαίνητος Ὀρφεύς. Plato in Phaedr. p. 257. B. Conviv. p. 177. D. et plurimi alii. Ap. Themist. Or. XXVI. p. 325. D. lege: ἀτεχνῶς γὰρ δὴ τοῦτο συμβαίνει τοῖς λόγοις, οὓς ἂν μὴ ὁ γεννήσας αὐτὸς δεικνύῃ καὶ τιθηνῆται. pro, οὓς ἂν ὁ μὴ γενν. V. 117. ἀρήγει. superscriptum in P. ἀγείρει. εὖχος videtur positum pro ἀνάθημα, de libro, Theodoro ἀνατεθέντι. V. Huschk. An. cr. p. 133. In παλαίτερον haereo. Num

fuit: τὸ δεύτερον εὖχος ? — V. 118. χαραξαμένη τινί. P. Cf. v. 124. 129. — V. 121. βαλβίδα. P. ut v. 85. — V. 126. κρηπῖδα. P. V. 127. θέλξειεν ἀέθλον. suspicabar: θέλξειέ σ' ἀέθλου (in Prolegg. p. LVIII. l. 23. male excusum θέλξειέ σ' ἀοιδῆς). Sed mutatione fortasse non est opus. V. 128. ἑπεσβόλον ἦχον. Suavius foret, ἑπεσβόλου ἦχον ἀοιδῆς. et sic Agathiam scripsisse existimo. — V. 129. Venus, quae sibi sextum librum vindicavit, elegiacos numeros ad amatorios sermones dulcesque convertat cupidines. πορείην ἐλέγοιο. Pindar. Ol. IX. 73. ἔγειρ' ἐπέων σφιν οἶμον λιγύν. Oppian. Cyn. I. 20. τρηχείην ἐπιστείβωμεν ἀταρπόν, Τὴν μερόπων οὔπω τις ἑῇ ἐπάτησεν ἀοιδαῖς. Vid. Matthiae ad Homer. Hymn. in Merc. v. 45. Ej. Animadverss. p. 292. — V. 131. γλυκεροῖς. P. Male h. l. explicavit Vavassor, ut etiam plura in hoc epilogo.

* * *

Τοῦ αὐτοῦ. Br. III. 53. nr. 58. An. III. 1. p. 89. s. V. 1. κύρβεις. Vid. ad p. 86. v. 83. — V. 5. Schol. in marg. ὅτι μόνη ἀρετὴ καὶ σοφία ἐπακολουθεῖ τοῖς ἔχουσιν αὐτὴν ἐντεῦθεν ἀποιχομένοις. — καὶ κεῖθι. P. κἀκεῖσε Br. c. Reiskio in Miscell. Lips. T. IX. p. 99. Illud restitui. κεῖθι. ἐκεῖσε. εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. Hesych. quae glossa frustra in suspicionem vocatur. Etym. M. κεῖθι. ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε, ἐπὶ τόπου. Aeschyl. VII c. Theb. 795. ἐκεῖθι κῆλθον. Oppian. Hal. IV. 274. κεῖθι δὲ πουλύποδος νόος ἕλκεται. Musaeus v. 23. εἴ ποτε κεῖθι περήσεις. Oracul. ap. Achill. Tat. II. 14. p. 65. κεῖθι θυηπολίην σε φέρειν κέλομ' Ἡρακλῆϊ. Ne quis autem κἀκεῖθι scribendum existimet, sic Paul. Sil. p. 122. nr. 226. εἰ δ' ἄρα που καὶ κεῖθι κατάσχετος ἔσσομαι οἴστρῳ. — V. 6. μνῆστι. P. μνῆστιν. Br. — V. 7. οὔτε ὄμηρος. P. οὔτε γ' ὄμηρος. Br. Mihi ἄρ' videbatur inserendum. Ὀδ. δ. 566. οὐ νιφετός, οὔτ' ἄρ χειμὼν πολύς, οὔτε ποτ' ὄμβρος. Ib. 605. ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἄρ δρόμοι εὐρέες, οὔτε τι λειμών. V. 8. μόνη σοφίη. P. V. 9. τεύχεσι. Vid. ad p. 54. nr. 28. — V. 10. ἐς κενεάς. Achill. Tat. I. 1. p. 4. θερίζειν τοῦ λιμένος εἰς τὸ προκόλπιον. Philostr. Her. p. 669. ἐς γὰρ κοῖλον τὸν ἵππον ὁ νεκρὸς ἀπέκειτο. Lucian. T. VI. p. 131. ἄνδρα οἰκοῦντα ἐς τὰ Ὕπατα.

V.

Sequuntur in Cod. verba: Φεύγετε νέοι παῖδα κυθήρης τοξοβόλον ἔρωτα. ⁜ Ἐπιγράμματα ἐρωτικὰ διαφόρων μέτρων. In margine:

ἀρχ τῶν ἐρωτικῶν ἐπιγραμμάτων. Tum tres illi senarii, quibus principem locum in hoc capite dedimus, Constantini fortasse Cephalae, prooemii vice fungentes. Sunt ap. Br. III. 151. nr. 1. An. III. 1. p. 286. — P. ἀρχ τῶν ἐρωτικῶν ἐπιγραμμάτων ✕ διαφόρω ποιητῶν.

Nr. 2. εἰς σθενελαΐδα τὴν ἑταίραν. Br. III. 161. nr. 56. An. III. 1. p. 317. In Pl. p. 472. St. Meleagro tribuitur. V. 1. βαρύμισθον. P. Br. πολύμισθον. Pl. — V. 2. χρυσὸν ἐρευγομένην. totos thesauros *vomentem et poscentem*, interpretatur Brodaeus, cogitans, ut videtur, de dictionibus ἀνερεύγειν φωνήν, ἰωήν, et similibus, quibus Nonnus utitur Dion. I. p. 36, 32. III. p. 98, 25. Vid. Graef. ad Ejusd. Hymn. et Nicae. p. 31. s. Sed facile apparet, quam absurda sit haec dictio. Depravatum vocabulum. — V. 4. χαριζομένην. P. Br. χαριζόμενος. Pl. V. 5. ἐπ' ἐμαυτῷ, κατ' ἐμαυτόν, *domi, apud me;* si sincera est lectio. V. 6. ἔχειν. P. Pl. ἔχω. Br. Illud sine haesitatione restitui. — κεινά. P. κεῖνα. Br. κεῖνο. Pl. De hoc usu pluralis pronominum dixi in Animadverss. T. II. 5. p. 95. — *Nr.* 3. ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως εἰς χρύσιλλαν τὴν ἑταῖραν. Br. II. 110. nr. 5. An. II. 1. p. 291. V. 1. ἠῶος. P. V. 2. φθονερήν. P. Pl. φθονερὰν Br. qui tamen v. 6. ὀρθριδίην in textu reliquit. V. 3. φθονερώτατος. P. φθονερώτατε. Br. c. Pl. de hiatu securus.

Nr. 4. φιλοδήμου. εἰς φιλαινίδα τὴν νεωτέραν. Br. II. 87. nr. 17. An. II. 1. p. 225. Antiquior Philaenis ea est, de qua diximus in Anim. T. I. 1. p. 385. In nostro epigr. Philaenis non est meretricis nomen, sed ancillae. V. 4. πυκτήν. P. τυκτήν. Pl. πηκτήν. Br. πηκταὶ θύραι, καὶ εὔπηκτοι. καὶ εὔθυροι. Hesych. Eurip. Fr. incert. nr. 207. λῦε πακτὰ δωμάτων. An πυκτὴ θύρα est pro πτυκτὴ (ut πυκτίον, de quo ad p. 58. nr. 84.), *janua valvata?* — V. 5. 6. Planud. ob obscuritatem omisit. Supplevit eos Grotius T. III. p. 231. φίλη ξανθῶ με. P. φίλη Ξανθώ. corr. Huschk. An. cr. p. 151. Xantho, quam Philodemus alibi Ξανθάριον appellat ὑποκοριστικῶς. Lenior mihi videbatur altera Cod. lectio, φίλει. Saepe σὺ δέ, ὁ δέ, ad eand[illegible] personam refertur, quae praecessit. Ad Venerem Antimachus [illegible] 21. δούρατα δ' αἱματόεντα μέθες Τριτωνίδι δίᾳ Ταῦτα· [illegible] εἰς Ὑμέναιον ἴθι. Homer. Ἰλ. ο. 57. 59. τὸν μὲν [illegible] . . . τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις. Loca Herodoti ex [illegible] collegit Bekkerus in Ephem. Jen. an. 1809. nr. 248.

p. 163. Frustra Belinius haesit in Lucian. Imagg. §. 8. Tom. VI. p. 33. ἄτεφον ἔφης αὐτήν ... ὁ δὲ ταῦτα εἰπών. Similiter in Toxar. §. 61. p. 127. καὶ ἐπειδή ὠνείδισέ τις ὕστερον τὸν Ἀβαύχαν, διότι προδοὺς τὰ τέκνα καὶ γυναῖκα, ὁ δὲ Γυνδάνην ἐξεκόμισεν. — φιλεράστρ' ἄκοιτις. P. Comparat Huschk. epigr. Marci Argent. p. 493. nr. 18. Διώνυσός σε καὶ ἡ φιλεράστρια Κύπρις. Similes formas vid. ap. Bast. ad Greg. Cor. p. 259. s. not. — Br. hunc versum sic edidit: καὶ σύ, φίλη, ξανθῷ με .. σὺ δ' ὦ φιλεράστρια κοίτης. et hoc quidem ex em. Salm. ut in Ap. Ruhnk. reperio. — *Nr.* 5. σταγυλλίου φλάκκου, εἰς ἑταῖραν τινά. P. Br. II. 262. nr. 3. An. II. 2. p. 269. V. 2. ἔδωκεν ἄπνη. P. ἔδοκε νάπῃ. Br. e. Salm. *Νάπη* est ap. Longum. — V. 4. παντοπαθῆ. Manetho V. 283. μοιχοὺς καὶ λάγνους καὶ παντοπαθεῖς ἐποίησεν. — Duo postrema disticha bis scripta in Cod. a diversis manibus.

Nr. 6. καλλιμάχου. εἰς ἰωνίδα ἑταῖραν καλλιγνώστου. Br. I. 463. nr. 9. An. I. 2. p. 260. s. V. 1. καλλίγνωστος. P. καλλίγνωτος. Pl. Br. Sic hoc nomen scribitur ap. Pausan. VIII. 31. 4. T. II. p. 450. — V. 2. Cf. Homer. Hym. in Merc. v. 524. s. — V. 4. δύνειν. P. et Stob. Flor. XXVIII. p. 194. ubi vitiose, ἀλλὰ θεάσαι, pro ἀλαθέα. — βαίνειν. Pl. ante Steph. — V. 3. οὐδ' ἄρ. P. Pl. οὔτ' ἄρ. Br. vid. Schaefer. ad Dion. Halic. p. 36. et 299. s. — ¶. *Nr.* 7. ἀσκληπιάδου, εἰς ἑταῖραν ἡρακλειαν. P. Br. I. 216. nr. 25. An. I. 2. p. 42. V. 1. παρ' ἰοῦσα. P. V. 2. εἰ θεὸς εἶ. Comicus ap. Plutarch. T. II. p. 513. F. Βακχὶς θεόν σ' ἐνόμισεν, εὐδαῖμον λύχνε· Καὶ τῶν θεῶν μέγιστος, εἰ ταύτῃ δοκεῖς. Sic scribe. Vulgo: μέγιστος εἶ, ταύτῃ δοκεῖς. Saltem δοκῶν scribendum erat. At rectius verbum substantivum subaudias. V. 3. ἀπάμυνον. P. ἐπάμυνον. Pl. Br. unde *ulciscendi* significationem in Thesaur. intulit Steph. T. I. p. 405. G. De ἀπαμύνασθαι vid. Eustath. ad Ἰλ. β. p. 260. 12. — *Nr.* 8. μελεάγρου, εἰς ἑταῖραν τινά. P. Br. I. 21. nr. 71. An. I. 1. p. 87. V. 1. οὔτινας. P.

Nr. 9. ῥουφίνου· εἰς ἐλπίδα, εἴτε ἑταῖραν τινά, εἴτε τ οὔτ καλοῦμεν· ἐρωτικόν. Br. II. 396. nr. 25. An. II. 3. p. 170. V. 1. ἐλπίδι. sic omnes. Sed ut ἰσχύς, cum proprium fit nomen, Ἴσχυς scribitur, sic etiam Ἔλπις videtur scribendum. In Inscriptione, quam ex marmore edidit cl. Hammer in libro cui titulus: *Topographische Ansichten.* p. 171.

Νηλεύς. alibi *Νειλεὺς* scribitur, minus recte. Vid. Animadverss. T. I. 2. p. 239. Liban. T. IV. p. 1111. 7. *Νειλέα καὶ Πελίαν ἐκ τῆς κόρης παῖδας προήγαγεν*. V. 1. *σπείρημα σιδήρωι*. P. Obscurum distichon, in quo adjectivum *τρηχεῖος* offendit, alibi non obvium, et *σπείρημα* pro *σειρᾷ* positum. Haec tamen si sincera fuerint, sensum restitueris scribens: *μητέρα τρηχείοισιν* (*τρηχαλέοισιν*) *ἐνὶ σπειρήμασι Τυρὼ Σαλμωνεῖ γενέτᾳ τῷδ' ὑποτασσομέναν*... *Matrem Tyro duris in vinculis patri Salmoneo hic adstanti subjectam*... Tunc distichon excidisse videtur. V. 5. *ἔρκεσσιν* et *λεύσων*. P, *δουλώσει* referendum ad Salmoneum. Titulum hujus epigr. ediderunt Salm. ad Script. Hist. Aug. T. II. p. 356. et Meziriac Comment. sur les épitres d'Ovide. T. II. p. 27. uterque in verbo *ἐνλελάξευνται* a vero aberrans.

Nr. 10. Paralip. I. nr. 17. p. 630. In titulo *σύμβουλον* et *διὰ τῆς ἀρχ*. P. In marg. *ὅτι ὁ Εὔνοος καὶ Θόας ἀδελφοὶ ἐξ ὑψιπύλης*. Cf. Argum. *β* ad Pindari Nem. — De Hypsipyle Apollodor. III. 6. 4. p. 300. V. 2. *οἰκέτις* pro *δούλη* absolute non dicitur. Scr. *ἱκέτιν*. Vid. infra p. 120. nr. 215. et p. 571. nr. 19*. v. 2. Ap. Lucian. T. VI. p. 144. 2. *τὸν σαυτῆς ἱκέτην*. Codd. Paris. duo *οἰκέτην*. Ib. T. VII. p. 78. *ὥσπερ ἱκέτην*. editt. vett. *οἰκέτην*. Aelian. H. An. XI. 31. *οἰκτεῖραι τὸν οἰκέτην*. Gesnerus emendavit, *ἱκέτην*. Eadem permutatio e Cod. August. enotata in Fabul. Aesop. 3. p. 3. ed. Schn. Vid. Wesseling. ad Dion. Cass. T. II. p. 1500. Facius ad Pausan. T. I. p. 219. not. 8. Ap. Liban. T. IV. p. 303. 9. *οἱ τοὺς οἰκέτας αἰδούμενοι· παρ' οἷς βωμὸς ἐλέου*. aliena sunt, quae de Atheniensium erga servos clementia ad h. l. dixit Reiskius. Scr. sine haesitatione: *οἱ τοὺς ἱκέτας αἰδούμενοι*. Contra ap. Eund. p. 1112. 13. *ἡγεῖται μὲν οὖν ὁ δεσπότης φέρων λιβανωτόν, ἕπεται δὲ ὁ ἱκέτης ἱερεῖον κομίζων*. scr. *ἕπεται δὲ οἰκέτης*. — *τὸν θατέρου*. P. Scripsi *τοῦ θανάτου*. — V. 3. *ἀφοῦθαρ*. P. *ἐπ' οὖθαρ* corr. Heynius. Subaudi *ὄντα*. *Archemorum lactentem*. Non satis confido huic correctioni; nec tamen melius quid succurrit. — V. 5. *ἀσώτιδος*. P. *ἀσωπίδος* scripsi: Nymphae Asopidis arva. Plura fuerunt ejusdem nominis flumina. Vid. Schol. Pindar. Nem. 3, 1. p. 683. — *νέαν κούραν*. Scribendum videtur: *Ἀσωπίδος, Εὔνο', ἄρουραν*. Post Thoantem enim v. 1mo compellatum, etiam Eunoi mentio fieri debebat. De elisione ne dubites, Od. *α*. 389. *Ἀντίνο', ἦ καί μοι νεμεσήσεαι*. *β*. 130. *Ἀντίνο', οὔπως ἔστι*. *η*. 159. *Ἀντίνο', ὕβριν*. — V. 6. *ἔξω*. P. *ἄξων* scripsi.

P. *Nr.* 11. Paralip. I. nr. 18. p. 632. In marg. Cod. ε π πολυδέκτου τοναερεφων βασιλέως ὃν ἀπέκτεινε περσεύς. V. 2. δυσφ. εὐναῖς. Jove indignum videri poterat, si Danaë post illum mortali nupsisset. Sic lectionem Cod. explicueris. Non tamen poenitet conjecturae olim prolatae: δυσφήμοις δέννοις. inauspicatis in Jovem conviciis invectus. Similiter peccatum ap. Theognid. v. 1163. φίλους δ' εὔναζε τοκῆας. ubi Neander emendavit δέννaζε. — V. 3. ἔλυσε. Medusae caput retexit. V. 4. λιθουργήσας pro λιθώσας, quod notandum. — *Nr.* 12. Paralip. I. nr. 19. p. 632. In marg. Cod. ε π φορβαντ ο καὶ πολυμήλου οὓς ἀπέκτεινεν ἰξίων. V. 1. γαίη. P. γαίῃ scripsi. Agathias p. 389. nr. 204. πῶς τὸν Πριαμίδην ἐξεκύλισα πέδῳ. Sophocl. Electr. 747. τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ. Cf. p. 191. nr. 258. — V. 4. ποινάν. εἰς ποινάν, τιμωρίαν τοῦ φόνου τῆς μητρός, ἀμυνόμενος αὐτῇ. — *Nr.* 13. Paralip. I. nr. 20. p. 633. π ἡρακλέ καὶ ἀλκμην τ μρς αὐτοῦ. Margo P. Primus edidit Visconti in Comment. ad Inscr. Triop. p. 102. s. — *Nr.* 14. Paralip. I. nr. 21. p. 633. ε π τῶν υἱῶν νιόβης οὓς ἀπέκτειν ἀπόλλων. Margo P. quo nihil falsius. Sed error ortus ex titulo, in quo perperam scriptum: τοὺς ὑπό ... τοξευομένους .. ἐτόλμησαν. Recte Zoëga emendabat: Τιτυός ... τοξευόμενος .. ἐτόλμησεν. V. 3. ὃς ad Jovem refer. βοῤῥάν. Glossae Mss. in Job. ap. Albert. ad Hesych. βοῤῥάν, βρῶμα, ἤγουν θήραμα. V. 4. γαῖ. P. i. e. γᾶ.

Nr. 15. Paralip. I. nr. 22. p. 634. In marg. P. ε π γλαύκου καὶ βελλεροφον τῶν ἡρώων. Obscurum epigr. cum ob argumentum, tum ob crebra lectionis vitia. V. 1. ουτέτι. sic Cod. Plures hujus versus emendandi viae sese offerunt. Lenissimum fortasse fuerit: οὐ Προίτου παιδὸς φόνον ἔσχεθε. aut: οὐκέτι,' Προίτου παῖ, φόνον ἔσχεθε Βελλ. ubi ἂν subaudiendum. Vid. ad p. 63. nr. 16. *non amplius Bellerophontes, o fili Proeti, caedem ipsi tua manu intentatam cohibuisset.* — V. 2. ἐκτοῦ. Suspicabar: τοῦδ' ἐκτὸς παιδὸς τιννυμένου θάνατον. *absque hoc suo filio, Glauco, si fuisset.* θάνατον de caede *intentata* accipiendum. Quod quum sit durius, vide an corrigi possit: τοῦδ' ἐκτὸς παιδὸς ῥυομένου θανάτου. ut fortasse nr. 16. v. 2. Apoll. Rhod. III. 905. τὸν ξεῖνόν με κέλονται .. ὀλοῶν ῥύσασθαι ἀέθλων. Euripid. Ion. 165. οὐδέν σ' ἁ φόρμιγξ τόξων ῥύσαιτ' ἄν. —

[illegible] Homer. Il. [illegible] Primus olim [illegible] permutandum. Sed sic [illegible]

[illegible] In marg. [illegible] Vid. [illegible] De iterum versuum permutatione vid. [illegible] p. 296. 16. [illegible] V. 3. [illegible] sic impleveris: [illegible] Sed lenius quid reperiri velim. [illegible] sic iterum [illegible] corripitur nr. 19. et passim apud seriores. [illegible] in Dissert. de Memnoniis in Memor. Acad. Monac. T. II. p. [illegible] ad historiam facit Stephan. Byz. in βοωτία. Etym. M. in [illegible] Cf. Berkel. p. 228. — Nr. 17. Paralip. I. nr. 24. p. 636. In marg. π ἀνάπαυσις καὶ ἀμφισβήτησις τῶν συνελευτῶν. Locis olim laudatis in Exercitt. p. 193. adde N. Heinsium ad Claudian. Carm. de piis fratribus. Interpp. Ausonii in Clar. Urb. XII. 2. Wernsd. Poët. min. [illegible] p. 371. V. 1. πυρὸς καὶ γαίης. P. Num πυρκαϊῆς? Vid.

[illegible]. In marg. ζτ. τὸ λοιπὸν ἐπίγραμμα.

[illegible] I. nr. 25. p. 637. In marg. π [illegible] καὶ [illegible]. P. — In titulo post βίτων addidi οἱ,

ne manca esset constructio. — τὸ σκεῦος. Fortasse, τὸ ζεῦγος. Ap. Aelian. H. A. XIV. 26. καὶ μάστιγας ὡς ἐλαύνειν ζεῦγος ἵππων. ζεῦγος γάρ ἢ τινι ἢ οὐδὲν διαφέρει. Scr. σκύτους γάρ ἢ τι ἢ οὐδὲν δ. Est autem σκύτος *lorum*, etiam illud, quo pueri castigabantur. Lucian. T. IX. p. 62. παίειν, σκύτος ἔχοντα, ἐς ὑπτίας τὰς χεῖρας. Procop. ap. Suid. T. I. p. 131. τὸ ἀπὸ σκύτους δέος. Cf. Liban. T. IV. p. 380. 32. p. 868. 28. — Mox φασὶν scripsi pro φησίν. Post ἱερουργῆσαι autem sustuli τὴν μητέρα, vocem ex praecedentibus temere repetitam. In historia de Argivis fratribus ap. Lucian. in Contempl. §. 10. Tom. III. p. 44. adoptari debet distinctio a Solano proposita. V. 2. εὐσεβίης θυσίην. P. εὐσεβίης θ' ὁσίης scripsi sensu flagitante. Contra in Schol. ad Pindari Isthm. IV. 110. ἡ τῶν θεῶν ἀναφαινομένη φλὸξ συνεχῶς λάμπει. scr. ἡ τῶν θυσιῶν φλόξ. V. 3. ἡδὺ χάρις. P. dedi ἡδυχαρής, ut ἡδυπαθής, ἡδυφαὴς et similia. — σκοπὸς ἀνδράσιν. P. κόπος dedi et χῶρος. Cf. infra p. 421. nr. 374. v. 6. — V. 4. ἐπ' εὐσεβίῃ. Scr. ne hiet oratio: μητρὸς ὅτ' εὐσεβίῃ.. *quum pietate erga matrem adducti illustrem illum laborem susciperent.* V. 5. ἱεροῖσιν. P. ἐνίροισιν fuisse suspicor, praepositione subaudita. — *Nr.* 19. Paralip. I. nr. 26. p. 638. In titulo σερβήλειαν. P. Hunc titulum Salm. edidit in Exercitt. Plin. p. 11. A. ut doceret, Rheam Silviam ab aliis Serbiliam fuisse appellatam. Heynius librarii errorem in hoc nomine fuisse suspicatur. In marg. Cod. etiam haec habentur: π ῥήμ καὶ ῥωμυλ τῶν υἱῶν σερβιλ οἵτινες πρῶτοι τὴν ῥώμην ἔκτισαν. et iterum in nova pag. π ῥωμύλου καὶ ῥέμου τῶν ἀδελφῶν οἵτινες τὴν μεγάλην ῥώμην ἔκτισαν. V. 2. ξυνῇ καὶ ῥωμύλλων. P. V. 3. τιθῆνος. P.

IV. Prooemia diversarum Anthologiarum.

1. Μελεάγρου στέφανος. In marg. οὗτος ὁ μελέαγρος φοίνιξ ἦν τ ἀπὸ παλαιστίνης πόλ. ἐποίησεν δὲ τὸν θαυμάσι τουτονὶ τῶν τ (hoc dele) ἐπιγραμμα στέφανον ※ συνέταξεν δὲ αυ κατὰ στοιχεῖ ἀλλὰ κωνεταν ὁ ἐπονομαζόμ κεφαλας συνεχεεν αυ αφορίσας εἰς κεφαλ διφ (εἰς κεφάλαια διάφορα nunc interpretor; paulo aliter quam olim in Prolegg. §. VI. p. LXVIII. ubi totum hoc scholion diserte explicui) ἤγουν ἐρωτικὰ ἰδίως, καὶ ἀναθεμα καὶ ἐπιτύμβια καὶ ἐπιδεικτικά·

Γλαύκου cohaeret cum *παιδός*. V. 3. *κραντα γένους Ἰοβάτου δ' ὑπ*. P. Suspicabar: *κῆρα κακὴν δ' οὐδ' Ἰοβάτας ὑπαλύξει*. Homer. *Ἰλ. μ.* 113. *κακὰς δ' ὑπὸ κῆρας ἀλύξας*. Od. *ψ.* 332. *αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας*. — V. 4. *μοιρῶν ἐπέκλωσε λίνα*. P. Proposui olim: *Μοιρῶν ἔμπεδ' ἔκλωσε λίνα*. Sed compositum *ἐπέκλωσε* tuetur perpetuus poëtarum usus. Fortasse igitur versum sic impleveris: *οὕτως γὰρ Μοιρῶν τῷδ' ἐπέκλωσε λίνα*. Cf. Hermann. ad Orph. Argon. p. XIV. — P. V. 5. novum lemma: *π βελλεροφοντ καὶ γλαύκου*. P. *ἀπήλαυσας*. P. Scripsi *ἀπήλασας*. (in edit. nostra pessime excusum *ἀπηλάσας*.) Lentulus Gaetul. p. 174. nr. 190. *εἰ δ' ὥς μεν βαρύγυιον ἀπώσαο νοῦσον ἐλάσσεις καὶ πενίην*. Liban. T. IV. p. 860. 29. *ἐξετάσομεν, ἅ τε ἀπέλαυσεν, ἅ τε παρέσχεν*. In Morell. *ἀπήλαυσεν*. Scr. *ἐξετάσωμεν, ἅ τε ἀπήλασεν*. Saepe *αν* scriptum pro *α*. Hinc ap. Aelian. H. A. VII. 22. *καὶ μέντοι λαλούντων αὐτά*. Scr. *ἄττα*. Et ib. XVI. 18. *πυνθάνομαι δὲ γένη αὐτὰ καὶ ἀμφίβια εἶναι*. Scr. *γένη ἄττα*. V. 6. obscurus versus. *μύθων* fortasse cum *μόχθων* permutandum. Sed sic in *ἐπεφράσατο* adhuc haeremus.

Nr. 16. Paralip. I. nr. 23. p. 636. In marg. *π αἰόλου καὶ βοιωτοῦ τ υἱῶν ποσειδῶνος*. P. V. 1. *μῦθον*. P. Scripsi *μόχθον*. V. 2. *μητέρην*. P. *μητέρ' ἑὴν* correxi cum Chard. qui etiam *λυόμενοι* tuetur. Mihi *ῥυόμενοι* videtur verius. De herum verborum permutatione vid. Br. ad Apoll. Rh. III. 906. Liban. T. IV. p. 296. 16. *ῥύεσθαι τοὺς ἐν Χεῤῥονήσῳ*. Cod. Bavar. *λύεσθαι*. V. 3. *τοὔνεκα γὰρ καί*. Mutilum hunc et corruptum versum sic impleveris: *τοὔνεκα καρτερόχειρε πεφήνατε κάλκιμοι ἄνδρες*. Sed lenius quid reperiri velim. V. 4. *βοιωτίης*. Sic iterum *ω* corripitur nr. 19. et passim apud seriores. Exempla dedi in Dissert. de Memnoniis in Memor. Acad. Monac. T. II. p. 48. Ad historiam facit Stephan. Byz. in *βοιωτία*. Etym. M. in *βοιωτός*. Cf. Berkel. p. 228. — *Nr.* 17. Paralip. I. nr. 24. p. 636. In marg. *π ἀνάπεως καὶ ἀμφινόμου τῶν σικελιωτῶν*. Locis olim laudatis in Exercitt. p. 199. adde N. Heinsium ad Claudian. Carm. de Piis fratribus. Interpp. Ausonii in Clar. Urb. XII. 2. Wernsd. Poët. min. T. IV. 1. p. 371. V. 1. *πυρὸς και γαίης*. P. Num *πυρκαΐης*? Vid. p. 371. nr. 89. v. 4. In marg. *ζτ. τὸ λεπτ ἐπιγραμμ.*

Nr. 18. Paralip. I. nr. 25. p. 637. In marg. *π κλεόβιδος καὶ βίτωνος τῶν υἱῶν κυδίππης*. P. — In titulo post *βίτων* addidi *οἱ*,

ne manca esset constructio. — τὸ σκεῦος. Fortasse, τὸ ζεῦγος. Ap. Aelian. H. A. XIV. 26. καὶ μάστιγας ὡς ἐλαύνειν ζεῦγος ἵππων. ζεῦγος γάρ ἤ τινι ἢ οὐδὲν διαφέρει. Scr. σκύτους γάρ ἤ τι ἢ οὐδὲν δ. Est autem σκύτος lorum, etiam illud, quo pueri castigabantur. Lucian. T. IX. p. 62. παίειν, σκύτος ἔχοντα, ἐς ὑπτίας τὰς χεῖρας. Procop. ap. Suid. T. I. p. 131. τὸ ἀπὸ σκύτους δέος. Cf. Liban. T. IV. p. 380. 32. p. 868. 28. — Mox φασὶν scripsi pro φησίν. Post ἱερουργῆσαι autem sustuli τὴν μητέρα, vocem ex praecedentibus temere repetitam. In historia de Argivis fratribus ap. Lucian. in Contempl. §. 10. Tom. III. p. 44. adoptari debet distinctio a Solano proposita. V. 2. εὐσεβίης θυσίην. P. εὐσεβίης θ' ὁσίης scripsi sensu flagitante. Contra in Schol. ad Pindari Isthm. IV. 110. ἡ τῶν θεῶν ἀναφαινομένη φλὸξ συνεχῶς λάμπει. scr. ἡ τῶν θυσιῶν φλόξ. V. 3. ἡδὺ χάρις. P. dedi ἡδυχαρής, ut ἡδυπαθής, ἡδυφαὴς et similia. — σκοπὸς ἀνδράσιν. P. κόπος dedi et χῶρος. Cf. infra p. 421. nr. 374. v. 6. — V. 4. ἐπ' εὐσεβίῃ. Scr. ne hiet oratio: μητρὸς ὅτ' εὐσεβίῃ.. *quum pietate erga matrem adducti illustrem illum laborem susciperent.* V. 5. ἱεροῖσιν. P. ἐνίεροισιν fuisse suspicor, praepositione subaudita. — *Nr.* 49. Paralip. I. nr. 26. p. 638. In titulo σερβήλειαν. P. Hunc titulum Salm. edidit in Exercitt. Plin. p. 11. A. ut doceret, Rheam Silviam ab aliis Serbiliam fuisse appellatam. Heynius librarii errorem in hoc nomine fuisse suspicatur. In marg. Cod. etiam haec habentur: π ῥῆμ καὶ ῥωμυλ τῶν υἱῶν σερβιλ οἵτινες πρῶτοι τὴν ῥώμην ἔκτισαν. et iterum in nova pag. π ῥωμύλου καὶ ῥέμου τῶν ἀδελφῶν οἵτινες τὴν μεγάλην ῥώμην ἔκτισαν. V. 2. ξυνῇ καὶ ῥωμύλλων. P. V. 3. τιθῆνος. P.

IV. *Prooemia diversarum Anthologiarum.*

1. *Μελεάγρου στέφανος.* In marg. οὗτος ὁ μελέαγρος φοῖνιξ ἦν τ ἀπὸ παλαιστίνης πόλ. ἐποίησεν δὲ τὸν θαυμάσι τουτονὶ τῶν τ (hoc dele) ἐπιγραμμα στέφανον ※ συνέταξεν δὲ αυ καταστοιχει ἀλλὰ κωνσταν ὁ ἐπονομαζόμ κεφαλας συνεχεεν αυ αφορίσας εἰς κεφαλ διφ (εἰς κεφάλαια διάφορα nunc interpretor; paulo aliter quam olim in Prolegg. §. VI. p. LXVIII. ubi totum hoc scholion diserte explicui) ἤγουν ἐρωτικὰ ἰδίως, καὶ ἀναθεμα καὶ ἐπιτύμβια καὶ ἐπιδεικτικά:

ὡς νῦν ὑποτέτακται: ἐν τῶι παρόντι πτυκτίωι: — ὅτι ὁ μελέαγρος γαδαρηνὸς ἦν τὸ γένος σύρος · ἐτελεύτησεν ἐν κώτη (κῷ τῇ) νήσῳ. — *Meleagri* Prooemium. Br. I. 1. p. 1. An. I. 1. p. 1. V. 1-4. in quatuor his versibus Graefius ionicas formas septies restituit, φίλη, τήνδε, ἀοιδήν, ἤνυσε, ἀριζήλῳ, μνημόσυνον, ταύτην, quod in reliquo poëmatio Cod. P. ionicas formas exhibeat; in notis autem causas affert, cur quis in toto hoc poëmatio *dorismum* obtinuisse non inepte existimare possit. — V. 2. ὁ καὶ τεύξας. Vid. ad p. 577. nr. 65. — ὑμνοθέταν. P. Br. ὑμνοθετᾶν. Reisk. ὑμνοθετῶν. Graef. P. 607. nr. 257. τὸν ἐκ πάντων ἠθροισμένον εἰς ἕνα μόχθον Ὑμνοθετᾶν βύβλων. ubi Cod. etiam ὑμνοθέταν. Servavi tamen ὑμνοθέταν, quod h. l. ferri posse videbatur; ut μουσοπόλον στέφανον in epigr. laud. Vid. Dorv. Vann. crit. p. 155. — V. 2. post μναμόσυνον Br. comma posuit. — V. 5. μοιροῦς. P. Μυροῦς. Br. c. Reiskio. Schol. marg. quod mox dabimus, Μυρώ. At Μοιρὼ illa vocatur ap. Athen. XI. p. 490. E. p. 491. A. ubi Schweigh. Codd. lectionem servavit, quem vide T. VI. p. 238. Μοιρὼ κυδαλίμη Βυζαντιὰς est supra in Christod. Ecphr. v. 410. et in poëtriarum enumeratione p. 362. nr. 27. Cf. Eustath. ad Ἰλ. ω. p. 1351. Od. μ. p. 1713. ed. Rom. In Μυρὼ prior corripitur p. 234. nr. 190. p. 259. nr. 364. p. 271. nr. 425. Quare non dubitavi Μοιροῦς restituere. — V. 6. λειρία. P. V. 7. χορῶν. P. τορῶν. Br. c. Reisk. quod adstruxi in Anim. Adde Aeschyl. Agam. 613. 1054. Suppl. 277. Graefius tuetur χορῶν, commate post Μελανιππίδου posito. Hoc mihi frigere videtur. De confusione litterarum χ et τ dixit Bast. in Comment. palaeogr. p. 738. In Oracul. Sibyll. VIII. p. 707. οὐ κώμοις μεθύοντες ἀθέσμοις, οὐχὶ τορείαις. Cod. Reg. recte χορείαις. — V. 9. σὺν δ' ἀναμίξ. Sic Cod. non ἐν δ' ἀν. ut olim scripsi, intricatioribus apogr. ductibus deceptus. Sic v. 27. σὺν δ' ἅμα. V. 10. δέλτος. P. δέλτοις. Br. c. Reisk. V. 11. ἡδύπνοιο. Br. errore typothetae. De praepositionis ἀπὸ usu periphrastico dixi in Anim. T. I. 1. p. 308. Verba Libanii T. IV. p. 888. 6. πρὸς τὸν πατέρα περὶ τῶν ἀπὸ Τροίας πραγμάτων ἐρωτῶντα. frustra sollicitat Reiskius. Contra ap. Eund. p. 963. 11. τιμωρίαν ἔδει λαβεῖν παρὰ τῶν βαρβάρων τῆς ὑπ' ἐκείνων ὕβρεως. scr. τῆς ἀπ' ἐκείνων. — V. 16. ὀξυτόρου. P. Salm. de Hom. Hyl. Iatr. p. 83. E. ὀξυπόρου Vavass. Br. ὀξύτορος πίτυς vocatur ob formam arboris acuminatam. Nonn. Paraphr. c. XX. 25. p. 214. ἐς ὀξυτόρων τύπον ἥλων. — V. 17. οἴνης. P. ὑγροῖς. Br. c. Reisk. οἴμης. Graefius. Lenis

emendatio, non tamen ea, quae omnem difficultatem tollat. In Apollinar. Metaphr. Psalm. in Bandin. Cat. Mss. gr. p. 62. repone lectionem marg. ἕλπομαι ἀθανάτοιο θεοῦ κεκορυθμένος οἴμῃ (pro εἶναι) Σοὶ χάριν ἀντὶ πόνων φορέειν. — V. 19. χροερόν. P. χλοερὸν Br. c. caeteris. V. 20. ἀμμοτρύφον. P. ἀμμότροφον. Br. V. 23. μούσησιν. P. μούσαισιν. Br. ἄμεινον. P. Br. ἄμωμον ex Heynii correctione reposui, praeeunte Graefio. Obiter corrige Lesbonact. in Oratt. Gr. T. VIII. p. 21. οὔκουν, ὅπερ εἶπον ὀλίγῳ πρόσθεν, οὐδεὶς ἂν κάλλιον παρασκευάσαι σημεῖον. Scribe: κάλλιον παρασκευάσαι ἢ ἄμεινον, ex praecedentibus: ἢ ἄλλο τι παρασκευάσατε κάλλιον ἢ ἄμεινον. — P. *) V. 26. σχοῖνον. P. cf. Salm. Hyl. Iatr. p. 121. C. σχῖνον. Br. c. Reisk. — V. 28. ἄνθη. Verbis transpositis Graefius, ἄνθεα καὶ ῥοιῆς. ἄνθεα noster v. 32. Elegans correctio. V. 29. μυῤῥηναίοις. P. σμυρναίοις. Br. c. Salm. De σμύρνα vide Casaub. ad Athen. L. XV. p. 688. C. — V. 30. σιμίεω. P. In margin. Scholio σιμμίας. V. 31. ἀμωμήτοιο pro poëtae nomine habebat Reisk. qui v. 32. legebat: βαιὰ δὲ καὶ κνίζων. Et sic est in textu Analectt. In Lectt. autem Br. Cod. lectionem restituit. — Incidi commate post ἄνθεα, ut σέλινα Παρθενίδος jungatur. — V. 33. εὐκαρπνεῦντα.

*) In marg. hujus pag. habetur Scholion: οἷ τ̃ ἐπιγραμμα ποιηταὶ οὓς συνῆξε μελέαγρος ἐν τῷ παρὰντ πλεκέντι στεφάνωι. ✕. σιμωνίδης. ῥιαν. ἀλκος. λεονίδης. ἀνύτη. μυρῶ. σαπφῶ. μελάνιππ. νοσσίς. ἤριννα. σαμίας. μνάσαλϑ. πάμφιλος. παγκρα. τύμνης. νικίας. εὔφημος. δαμάγη. καλλιμα. εὐφορίων. ἡγήσιππος. περσεύς. διότιμος. μενεκρα. νικνετος. σιμμίας. παρθενίς. βακχυλι. ἀνακρέων. ἄνθεμι. (vide ad v. 36.) ἀρχίλοχος. πολυκλῆ. ἀντίπατρος. ποσίδιππ. ἥδυλλος. σικελιδ. πλάτων ὁ μέγας. ἄρατος. χαιρήμων. φαίδιμ. ἀνταγόρας. θεοδωριδ. φανίας καὶ αὐτὸς μελέαγρος. ἔγραψεν δὲ τὸν στεφ πρὸς διοκλέα. — ζτ. τὴν πόλιν μελεάγρου ἐν τῷ στεφω. γαδαρηνὸς ἦν ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν αὐτὸς ἑαυτοῦ ἐμνημόνευσεν. ἤκμασεν ἐπισελευκου του εσχάτου. Patria Meleagri commemoratur p. 270. nr. 417. 418. 419. Hoc Scholion explicatum dedimus in Prolegg. §. 2. p. XXXVI. sqq.

P. et Martin. — μονσῶν. P. Inter formas Σιμμίεω, Βακχυλίδεω, Σικελίδεω, etiam Μουσίων videbatur scribendum. — V. 35. τὸ μέν. Si genuina est lectio, verba μέλισμα νέκταρος referenda sunt ad carmina lyrica, *nectareae* suavitatis plena, ita ut, quod poëta gignit et habet, id *esse* dicatur. ἀνθέμιον fuerunt, qui pro poëtae nomine haberent, ut auctor Scholii in marg. Hermannus autem certi cujusdam floris nomen esse suspicabatur. Idem V. D. corrigebat: μέλισμα, νεκταρίους δ' ἐλέγους, εὔσπορον ἀνθέμιον. Graefius in not. mst. κεῖνο μέλημα εἴαρος (Cf. Anacr. Od. V. 3. In eandem conjecturam inciderat V. D. in Ephem. Litt. Gothan. an. 1799. nr. 30. p. 252.) aut: νεκταρίου δ' ἐλέγοις εὔσπορον ἀνθέμιον. — Pro εὔσπορον in P. est ἄσπορον. De ᾱ et ευ crebro inter se permutatis dixi in Addit. ad Athen. p. 133. — V. 37. ἐκ δὲ καί. P. ἐν δέ. Br. qui praeterea in textu dedit: ἐκ φοβερῆς σκ. ἄνθος ἀκανθὲς 'Α. in Lectt. autem ἐκ φορβῆς revocat, servata lectione ἀκανθές, quod pro ἀκανθῶδες positum analogiae adversatur. ἀκάνθης ex P. restitui cum Graefio, qui ἄνθος ἀκάνθης de *carduo* interpretatur. V. 38. μικράς. P. πικρὰς nonnulli. Frustra. Vid. Dorvill. ad Char. p. 712. — V. 39. ὄρπηκας ἐλίης. P. ὄρπηκας ἐλαίης Br. c. aliis. — V. 40. πολυκλείτου. P. In Schol. marg. πολυκλήτου. V. 43. καὶ μὴν καί. P. ναὶ μὴν καὶ Br. eum Salm. Sic v. 47. In Prooem. Agath. v. 82. ναὶ μὴν καὶ κυανωπόν. Eadem est varietas in Orphei Argon. v. 213. ubi vid. Ruhnk. Ep. crit. II. p. 238. — συρίην. Br. συρίαν. P. — V. 44. ὑμνοθέταν. P. Br. ὑμνοθετῶν. Graef. Vid. ad v. 2. — Ἑρμοῦ δῶρον. In Hermodori nomine etiam alios lusisse apparet ex Athen. L. X. p. 448. E. — V. 45. ποσιδίππου. Sic in plurimis titulis in P. Ποσειδίππου. Br. Vid. in Catal. Poët. epigr. p. 942. Schweigh. ad Athen. T. II. p. 93. et 326. — V. 45. ἥδυλον. P. ἡδύλον. Br. Vid. Bast. Epist. ad Boiss. p. 243. sqq. — V. 47. χρυσίεν. P. χρύσειον. Br. χρύσειον ἔρνος ἐλαίης Callim. H. in Del. 262. Junge ἀεὶ χρύσειον, ut flores dicuntur ἀειθαλεῖς, arbores ἀείφυλλοι. Respicitur autem eloquentiae splendor, per omnia Platonis opera fusus. V. 53. τήν τε φαλ. P. τόν τε φιλακρ. Br. c. Reisk. Hoc epitheton serpyllo tribuitur ob usum in compotationibus. Agath. Prooem. v. 132. φιλακρήτους χορείας. Antip. Sidon. p. 212. nr. 26. ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἁρμονίης. Paul. Sil. p. 134. nr. 281. φιλακρήτους μετὰ κώμους. — νεοθαλῆ. P. νεοθηλῆ. corr. Graef. Vide ad p. 408. nr. 313. v. 1. — V. 54. ἕρπυλον κυανῶν. P. τὸν .. ἕρπυλλον. Br. Restitui τὴν .. ἕρπυλλον. Theocr.

Epigr. p. 204. nr. 336. *καὶ ἃ κατάπυκνος ἐκεῖνα ἕρπυλλος*. Pancrat. ap. Athen. L. XV. p. 677. F. *οὔλην ἕρπυλλον*. Theophr. ib. p. 681. E. *τῆς ἑρπύλλου τὴν ἄγριον*. — *κυανῶν*. P. *κυάνων*. Br. At hunc florem jam supra v. 40. commemoraverat. Quare probanda videtur Purgoldi correctio, *κυάμων*, quam Graefius recepit. — V. 56. *πρώϊμα*. P. *πρωΐα*. Br. Illud cum Gr. restitui. V. 58. bis in Cod. scriptus.

P 2. *Φιλίππου στέφανος*. Scholion in marg. *ἕτερ στέφανος Φιλίππου θεσσαλονικέως: ὃν ἐποίησεν κατὰ μίμησιν μελεάγρου: συνῆξεν δὲ καὶ αυ ἀποτῶν ἐμφερομένων ποιητῶν: ἐξ ἀντιπάτρου ἀντιπάτρου. κριναγόρ. ἀντιφίλου. τυλλι. φιλοδημ. παρμενίων. ἀντιφαν. αὐτομεδων. ζωνᾶ. βιάνορος. ἀντιγόνου. διοδώρ. εὐήνου, καὶ αυτ φιλίππ. ἔγραψεν δ' οὗτος ὁ φιλιππ τὸν στέφαν προστιν κάμιλλον* ✕ Br. II. p. 211. nr. 1. An. II. 2. p. 138. — V. 3. *νεανῆς*. P. *νεαρῆς* Br. c. Ap. Lips. *νεαρῶν ἀοιδῶν* Antipater p. 320. nr. 713. *νεαρῇ ἥβῃ*. Nicand. Ther. v. 138. De permutatione litterarum *ν* et *ρ* vid. ad p. 205. nr. 548. v. 6. p. 416. nr. 358. v. 3. — *ὡς ἴκελον*. *quam simillimum*. Vid. Heindorf. ad Platon. T. III. p. 41. T. IV. p. 155. Hinc tuearis vulgatam ap. Plutarch. T. II. p. 392. F. *τὸ γὰρ ἐν τῷ εἶναι τὸ μηδέπω γεγονός, ἢ πεπαυμένον ἤδη τοῦ εἶναι, λέγειν, ὡς ἐστιν εὔηθες καὶ ἄτοπον*. ubi cl. Wyttenbachius *δεινῶς* tentat. — V. 6. Post h. v. in Cod. spatium relictum, et v. 7. adscriptum, *ἄλλος*. quasi novi esset epigr. initium. — V. 9. *τυλλίας*. P. *τύλλιος*. Br. V. 11. *ζωνάς*. P. *ζωνᾶς*. Br. V. 12. *ἐλαίη*. P. *ἐλάη* omnes praeter Martin. Philipp. p. 160. nr. 102. *χρυσοχίτων' ἐλάην*. Etiam Cod. lectionem cum metro conciliari posse, non ignoro. (Vid. Addit. ad An. in Athen. p. 113. 133. 169. et infra ad p. 293. nr. 549. nr. 1.) Sed non apparet, cur Philippus duriorem rationem praetulerit. — V. 13. *συνεπίπλεκε*. P. *συνεπέπλεκα*. Br. *συνεπέπλεκε*. Alii. Vid. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 851. not. — V. 14. *οἷς ἐθέλεις*. P. *οἷς ἐθέλοις*. Br. c. Vavassore. p. 532. nr. 177. *τοῖς ὠνησαμένοις πᾶν ὃ θέλεις με λέγε*. p. 533. nr. 183. *πᾶν ἀνάτελλ' ὃ θέλεις*.

3. *Ἀγαθίου σχολαστικοῦ συλλογή*. In tit. *διοκουρίωνα*. P. *τὰς κατεκεῖνο καιροῦ*. Sic Cod. quod sponte assecutus est Schaefer. ad L. Bos p. 552. Cf. eundem ad Gregor. Cor. p. 775. — In marg. habetur Scholion: *ἀγα σχολαστικ ασιαν μυριναίου οὐ στεφαν: ἀλλὰ*

καλμενην αἰνεάδα: εν επεσι θαυμασίοις. P. V. 415. ante ὅνποτε incidendum. Βεργίλλιος. P. Βιργίλλιος. Pl. Br. Vid. Fabric. Bibl. Lat. T. I. p. 305. ed. Ern. Οὐεργίλιος ap. Plutarch. Vit. Ciceron. c. 32. Vid. Coray T. V. p. 422. — V. 416. θυβριάς. P. θυμβριάς. Pl. Br.

III.

Ἐν κυζίκωι εἰς τὸν ναὸν ἀπολλωνίδος τῆς μρς αττάλου καὶ εὐμενοῦς ἐπιγράμματα ἃ εἰς τὰστυλοπινάκια ἐγέγραπτο περιέχοντα ἀναγλύφους ἱστορίας ὡς ὑποτέτακται. P. In marg. *ταῦτα ἐν κυζίκωι ἐν τωῖ θαυμαζομεν ναωῖ της μρς ατταλ καὶ εὐμενοῦς τῶν περγαμηνῶν.* P. In edit. nostra male excusum *κυζικῷ*. Pro *εὐμενοῦς* scripsi *Εὐμένες*. Vid. Reiz. de Prosod. gr. accent. inclin. p. 116. Saepissime tamen hoc nomen in libris scriptis et impressis *ὀξυτονεῖται*. unde Eustathius ad *Ἰλ. ν.* p. 930. 39. hunc usum recentiorem esse statuit. Apud Plutarchum semper *Εὐμένης* scripsit cl. Coray, quem vide T. IV. p. 329. 536. et in Prodromo Bibl. Hellen. p. 307. s. nec aliter Schweighäuserus in Polybio. Vid. ad L. III. 3. Tom. V. p. 501.

Undeviginti haec epigrr. edidi in Exercitatt. crit. T. II. p. 139-204. cujus libri censuram egit Chard. de la Roch. in Mag. encycl. an. V. T. VI. p. 159. sqq. In templo Apolloniadi a filiis Cyzici exstructo anaglypha fuerunt, exempla pietatis, parentibus, imprimis matribus, a liberis praestitae exhibentia. Plurimorum argumenta ex tragoediis videntur derivata. Loca veterum de matre Attali et Eumenis, horumque fratrum concordia et in communem matrem pietate, collegi in Exercitt. l. c. p. 139. sqq.

Nr. 1. Cf. Animadverss. T. III. 3. p. 621. In titulo *σιλήνων*. P. ut ap. Hesych. *σιλῆνοι*. De diversitate scripturae *σιληνὸς* et *σειληνὸς* vid. Steph. Thes. Gr. T. I. p. 1921. s. Iu Cod. Vindob. et Moscov. Pausaniae semper *σιληνός*. Vid. Facium ad Pausan. T. I. p. 86. not. 9. De Baccho Apollodor. III. 5. 3. p. 266. *ὡς δὲ μαθόντες αὐτὸν θεόν, ἄνθρωποι ἐτίμων · ὁ δὲ ἀναγαγὼν ἐξ ᾅδου τὴν μητέρα . . . εἰς οὐρανὸν ἀνῆλθεν.* ubi Heynius haerens, *ὧδε μαθόντες* corrigit. Sincera est lectio, modo, distinctione post *ἐτίμων* sublata, apodosin ab *ὁ δὲ* incipias. Sic etiam L. II. 5. 4. p. 172. apodosis est in verbis, *θάψας δὲ Φόλον Ἡρακλῆς.* ubi *δὲ* non debebat deleri ab Heynio, qui in reliquis bene de h. l. meruit. Fabulam de Baccho, matrem ducente ad superos, illustravimus in Exercitt. p. 145. s. V. 2. *παῖδα κάδμου καὶ*

ἁρμονόης. P. Verba transposui, ne metrum bis in uno versu frustra violaretur. — V. 4. πενθεύς. P. πενθεῦς scripsi cum Chardono. Sic Ἄρευς φθισήνορος. Oppian. Hal. II. 667. Ἄρευς διωξίπποιο. p. 410. nr. 322. Διογενεῦς est ap. Gregor. Cor. p. 298. ed. Lips. Vid. infra ad p. 165. nr. 129. — ἀμειβόμενος. P. De ἀμυνόμενος olim cogitabam; quod fortasse non necessarium.

Nr. 2. Vide Paralip. I. T. III. 3. p. 621. s. nr. 9. V. 2. τάς δ' P. pro τάσδ', ut saepe in hoc Cod. τευθραντιάδος. P. Numeros restitui cum Chard. et Wakefieldio. V. 3. φίλος. P. φίλιος corr. Wakef. Oppian. Cyn. II. 368. λῦσαι μητέρα μοὶ φίλην. Codd. Paris. φιλίην. quod nunc in textu legitur. Ib. II. 350. κοῦροι φιλίους κομίουσι τοκῆας. V. 4. ἀνγάγω εὐ πεδίον. P. Fortasse pro ἀγάγω. — ἀνάγω ἐς πέδον dedi. Θήβης πέδον. Eubul. ap. Athen. II. 47. B. Eurip. Phr. Fr. 1. εἰς Τροίας πέδον. Idem Orest. 521. et sic saepissime. — *Nr.* 3. Paralip. I. nr. 10. p. 622. s. In marg. ὁ τρίτος πίναξ τοῦ τρίτου στυλοβα. P. Videntur itaque illa anaglypha columnarum basibus, τοῖς στυλοβάταις, inserta fuisse. V. 1. ξύνευνον. Scribendum videtur ξυνόμευνον, nisi auctor ξυν produxit, ut in συνεχής et paucis aliis. Vide Winterton. in Poët. minor. ad Hesiod. Theog. 636. Br. ad Apoll. Rh. I. 1271. Buhl. ad Arat. Phaenom. v. 20. — V. 2. φοίνικος ἠδ' ἐθέλει. P. Sic certe est in Ap. Goth. In Cod. ipso ὅδ' legi contendit Chard. Melanges T. II. p. 278. qui p. 276. probat correctionem nostram: Φοίνικος δ' ἐθέλει. — χόλον γενέτου. iram Phoenicis in patrem, ob injuriam matri Alcimedae illatam. In παῦσαι diphthongus correpta. Vid. Exercitatt. crit. p. 155. — P. V. 4. προϊεμένωι. P. προσιεμένῳ dedi cum Heynio, ut v. 6. παιδολέτιν, pro παιδολέτην.

Nr. 4. Paralip. I. nr. 11. p. 624. In titulo κλύτιον P. Sed v. 1. recte κλυτίος. Vid. ad Christodor. Ecphr. v. 254. — V. 1. κλυτόνους. P. κλειτόνοος malebat Heynius, invito Chardono, qui primam syllabam ob plures breves continuas produci existimabat. Idem alliterationem esse statuebat in κλυτίος et κλυτόνοος. Certe in hoc versificatore, qui quantitatem syllabarum susque deque habet, talia non debent mutari. V. 2. πατρός. P. ματρὸς correxi cum Uhdenio. V. 3. ἐπὶ τοῖσιν. non debebat tentari. *His factis* laetatur i. e. *super illis*. Ap. Aelian. H. A. VIII. 17. τὸ ἐντεῦθεν ἐπὶ τούτοις οὐκ οἶδεν αὐτήν. sincera est vulgata, in qua est abundantia, post adverbia loci et temporis non infrequens. — ἣ πρίν. P. ἥτις volebat Chardon. ἥπερ fuerit lenius. —

3*

Nr. 5. Paralip. I. nr. 12. p. 624. In titulo κρεσφόνην habet P. ἐκδημίαν. *mortem.* Cf. Suicer. Thes. eccl. T. I. p. 1045. DuCang. Glossar. in ἐκδημεῖν. Ἀποδημία sic legitur ap. Liban. T. IV. p. 168. 24. Obiter corrige Aelian. Hist. An. XVII. 40. καὶ καταβολὴν τῆς ἐπιδημίας τῆς προειρημένης. pro ἐπιμελείας. V. 1. κρεφόντου. P. V. 2. μιάναι. Longam syllabam auctor corripuit, ut Oracul. Sibyll. L. II. p. 286. καὶ πάλιν οἱ τὴν σάρκα ἀσελγίῃ μιήναντες. ubi rectius Codd. ἀσελγείαις μιάναντες. Similiter Gregor. Nazianz. Carm. II. 65. T. II. p. 43. C. in διέκρινας penultimam corripuit. V. 3. ἥκεν φόνωι γενέτηι προσαμύνων. P. *caede patrem ulciscens* interpretatur Chard. quum prius correctionem nostram probasset, φόνον γενετῆρος ἀμύνων, quam etiamnum tueor. Sic ap. Orpheum Argon. v. 538. ὅσσε κυβερνήτῃ προσεπέστιχε νήδυμος ὕπνος. Schneiderus correxit probabiliter: κυβερνητῆρος ἐπέστιχε. V. 5. δόρυ πῆξε. Homer. Ἰλ. χ. 283. μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν.

Nr. 6. Paralip. I. nr. 13. p. 626. In titulo τὸ μαντεῖον scripsi; in Cod. τὸ desideratur. ἐπιφανεῖς. P. marg. ἐπιφανής. — V. 1. μεμιγμένον ὁλκοῖς. monstrum ex homine et serpentibus mixtum interpretatur Heynius. ὁλκοῖς de draconis spiris accipiendum esse, docui in Animadverss. — V. 3. σκύλαν P. σκυλᾶν Chard. Deae vim voluisse facere draconem, docet Apoll. Rh. II. 706. Schol. ad Lycophr. v. 208. — τόξον. aut τόξῳ scribendum, aut τόξον .. Φοίβου. — V. 5. δελφόν. Si Φοῖβος sincerum est, non male correxeris: Δελφοῖς (sic Chard.) δ' οὖν θήσει τρίπον ἔνθεον. Nec tamen ferri potest θήσει ad Apollinem, ἀποπνεύσει ad Pythonem relatum. Huic incommodo medeberis scribens: Δελφοῖς οὖν θήσει τρίπον ἔνθεον· ὃς δ' ἄρ' ὀδόντων Πικρὸν ἀποπνεύσει ῥοῖζον ὀδυρόμενος. *Phoebus igitur tripodem Delphis ponet* (alius fortasse scripsisset ὀρθώσει); *hic autem* (Pytho) *e dentibns tristem strepitum lamentando edet.* Nonn. Dion. IV. p. 134. 29. παύεο θηρείων τρομέων συριγμὸν ὀδόντων. Respicitur autem ad τὸν ὀδοντισμόν, de quo Pollux IV. 80. et 84. de nomo Pythico: ἐν δὲ τῷ ἰαμβικῷ μάχεται (Apollo). ἐμπεριείληφε δὲ τὸ ἰαμβικὸν καὶ τὰ σαλπιστικὰ κρούματα, καὶ τὸν ὀδοντισμόν, ὡς τοῦ δράκοντος ἐν τῷ τετοξεῦσθαι συμπρίοντος τοὺς ὀδόντας. Cf. Clem. Alex. Coh. ad Gent. p. 2, 8. Eodem fortasse retuleris Orac. Sibyll. p. 699. οὐκ αὐλὸς πολύτρητος, ἔχων τε φρενόβλαβον αὐδήν, Οὐ σκολιοῦ σύριγμα φέρων μίμημα δράκοντος. quod vulgo de *lituo* minus recte interpretantur.

Nr. 7. Paralip. I. nr. 14. p. 627. In titulo post *αὐτῆς* Heynius supplebat *παραδοθεῖσαν*. Tum *ἐνοχεθεῖσα* scripsi, pro *ἐνεχθεῖσα*. De fabula cf. Schol. ad Apoll. Rhod. IV. 1090. ubi in verbis, *ὁ δὲ Νυκτεὺς διὰ τὴν τόλμαν τῆς παιδὸς λυπηθεὶς τελευτᾷ*. scribendum videtur: *διὰ τὴν ἀποδημίαν*. — P. Initio novae paginae novum lemma adscriptum: *περὶ ἀμφίωνος καὶ ζήθου τῶν υἱῶν ἀντιόπης*. V. 1. *σκυλεύματα*. P. *σκυλακεύματα* scripsi, probante Chardono, cum quo *Δίρκην* et distinctionem hujus distichi emendavi. Tymnes p. 274. nr. 433. *ἔῤῥε κακὸν σκυλάκευμα, κακὰ μερίς*. V. 3. *ἡ πάρος*. P. Sensus postulabat *ἥν*. V. 4. *ἱκέτης*. fortasse ut *τύχη σωτήρ, λωβητῆρες Ἐριννύες, πατροφόντης μήτηρ*, et similia, quae congessit Abresch. ad Aesch. T. I. p. 94. Rectius tamen scripseris *ἱκέτις*, praesertim quum hunc scriptorem metricarum legum non admodum curiosum fuisse appareat. In his terminationibus saepe peccatur. Ap. Maxim. π. καταρχ. v. 110. *πέλοιντο, Πολλάκι καὶ χείρεσσιν ἑὸν λωβήσατ' ἄκοιτιν*. scribe: *ἑὸν λωβήσαι ἀκοίτην*. Activa forma verbi *λωβάομαι* utitur Phocylid. v. 33. — Ap. Plutarch. Vit. Romul. c. 16. in fr. Simyli primum distichon sic videtur corrigendum: *ἡ δ' ἀγχοῦ Ταρπῆα παραὶ Καπιτώλιον αἶπος Ναίουσα, Ῥώμης ἔπλετο τειχολέτις*. sic ed. Aldin. pro *τειχολέτης*. Infra p. 279. nr. 1. *πεντηκονταέτις* dedi cum Reiskio, pro *πεντηκονταέτης*. V. 5. *καθάπτεται*. P. *καθάπτετε* dedi cum Chard. et Schaefero ad L. Bos p. 532. Ap. Apollodor. III. 5. 5. p. 268. *τὴν δὲ Δίρκην θριξὶ δήσαντες ἐκ ταύρου*. vocem *θριξὶ* ab Heynio cum Codd. nonnullis omissam tuetur Hygin. Fab. VIII. p. 26. *Dircen ad taurum crinibus religatam necant*. In *ἄγε* prior syllaba aut producta vi arsios, aut legendum: *ἀλλ' ἄγε κὰκ ταύροιο καθάπτετε*. *ἄγε* cum verbo pluralis numeri multi illustraverunt. Stephan. Thes. T. I. p. 62. H. Clark. ad Homer. Ἰλ. ζ. 576. et alii.

Nr. 8. Paralip. I. nr. 15. p. 629. In titul. *καθέτηκε*. P. V. 1. *μάτερ*. P. V. 2. *ὑπεδέξατο πάϊν*. P. *ὑπέδεξο* scripsi c. Heynio. Homer. Od. ξ. 54. *πάϊν* Schaeferus ad Gregor. Cor. p. 583. comparat cum *δάϊν* ap. Callimach. fr. 243. *ἐς δάϊν ἐρχομένων*. Ipsum *πάϊν* occurrit p. 376. nr. 125. v. 3 et 6. — V. 3. *ἐπιριγμῖσι*. P. V. 4. *ἀνὰ γλυκ*. P. *θαμβεῖ ἄναξ*. tentabat Heynius. Fortasse scribendum: *θαμβεῖ, τὰν γλυκεράν*. nisi fuit: *παγγλυκεράν*. quod compositum etiam alibi occurrit. — *Nr.* 9. Paralip. I. nr. 16. p. 629. In titulo *σιδήρῳ*. Scripsi, *σιδηρῷ*. Pro *ἐπίτεινεν* Heynius *ἐνέτεινεν* malebat. —

Νηλεύς. alibi *Νειλεὺς* scribitur, minus recte. Vid. Animadverss. T. I. 2. p. 239. Liban. T. IV. p. 1111. 7. *Νειλέα καὶ Πελίαν ἐκ τῆς κόρης παῖδας προήγαγεν.* V. 1. *σπείρημα σιδήρωι.* P. Obscurum distichon, in quo adjectivum *τρηχεῖος* offendit, alibi non obvium, et *σπείρημα* pro *σειρᾷ* positum. Haec tamen si sincera fuerint, sensum restitueris scribens: *μητέρα τρηχείοισιν (τρηχαλέοισιν) ἐνὶ σπειρήμασι Τυρὼ Σαλμωνεῖ γενέτᾳ τῷδ' ὑποτασσομέναν...* *Matrem Tyro duris in vinculis patri Salmoneo hic adstanti subjectam...* Tunc distichon excidisse videtur. V. 5. *ἔρκεσσιν* et *λεύσων.* P. *δουλώσει* referendum ad Salmoneum. Titulum hujus epigr. ediderunt Salm. ad Script. Hist. Aug. T. II. p. 356. et Meziriac Comment. sur les épitres d'Ovide. T. II. p. 27. uterque in verbo *ἐνλελάξευνται* a vero aberrans.

Nr. 10. Paralip. I. nr. 17. p. 630. In titulo *σύμβουλον* et *διὰ τῆς ἀρχ.* P. In marg. *ὅτι ὁ Εὔνοος καὶ Θόας ἀδελφοὶ ἐξ ὑψιπύλης.* Cf. Argum. *β* ad Pindari Nem. — De Hypsipyle Apollodor. III. 6. 4. p. 300. V. 2. *οἰκέτις* pro *δούλη* absolute non dicitur. Scr. *ἱκέτιν.* Vid. infra p. 120. nr. 215. et p. 571. nr. 19*. v. 2. Ap. Lucian. T. VI. p. 144. 2. *τὸν σαυτῆς ἱκέτην.* Codd. Paris. duo *οἰκέτην.* Ib. T. VII. p. 78. *ὥσπερ ἱκέτην.* editt. vett. *οἰκέτην.* Aelian. H. An. XI. 31. *οἰκτεῖραι τὸν οἰκέτην.* Gesnerus emendavit, *ἱκέτην.* Eadem permutatio e Cod. August. enotata in Fabul. Aesop. 3. p. 3. ed. Schn. Vid. Wesseling. ad Dion. Cass. T. II. p. 1500. Facius ad Pausan. T. I. p. 219. not. 8. Ap. Liban. T. IV. p. 303. 9. *οἱ τοὺς οἰκέτας αἰδούμενοι· παρ' οἷς βωμὸς ἐλέου.* aliena sunt, quae de Atheniensium erga servos clementia ad h. l. dixit Reiskius. Scr. sine haesitatione: *οἱ τοὺς ἱκέτας αἰδούμενοι.* Contra ap. Eund. p. 1112. 13. *ἡγεῖται μὲν οὖν ὁ δεσπότης φέρων λιβανωτόν, ἕπεται δὲ ὁ ἱκέτης ἱερεῖον κομίζων.* scr. *ἕπεται δὲ οἰκέτης.* — *τὸν θατέρου.* P. Scripsi *τοῦ θανάτου.* — V. 3. *ἀφοῦθαρ.* P. *ἐπ' οὖθαρ* corr. Heynius. Subaudi *ὄντα.* *Archemorum lactentem.* Non satis confido huic correctioni; nec tamen melius quid succurrit. — V. 5. *ἀσώτιδος.* P. *ἀσωπίδος* scripsi: Nymphae Asopidis arva. Plura fuerunt ejusdem nominis flumina. Vid. Schol. Pindar. Nem. 3, 1. p. 683. — *νέαν κούραν.* Scribendum videtur: *Ἀσωπίδος, Εὐνό', ἄρουραν.* Post Thoantem enim v. 1mo compellatum, etiam Eunoi mentio fieri debebat. De elisione ne dubites, Od. *α.* 389. *Ἀντίνο', ἦ καί μοι νεμεσήσεαι.* *β.* 130. *Ἀντίνο', οὔπως ἔστι.* *η.* 159. *Ἀντίνο', ὕβριν.* — V. 6. *ἐξω.* P. *ἄξων* scripsi.

P. *Nr.* 11. Paralip. I. nr. 18. p. 632. In marg. Cod. π πολυδέκτου τονσερεφων βασιλέως ὃν ἀπέκτεινε περσεύς. V. 2. δυσφ. εὐναῖς. Jove indignum videri poterat, si Danaë post illum mortali nupsisset. Sic lectionem Cod. explicueris. Non tamen poenitet conjecturae olim prolatae: δυσφήμοις δέννοις. inauspicatis in Jovem conviciis invectus. Similiter peccatum ap. Theognid. v. 1163. φίλους δ' εὔναζε τοκῆας. ubi Neander emendavit δένναζε. — V. 3. ἔλυσε. Medusae caput retexit. V. 4. λιθουργήσας pro λιθώσας, quod notandum. — *Nr.* 12. Paralip. I. nr. 19. p. 632. In marg. Cod. π φορβαντ καὶ πολυμήλου οὓς ἀπέκτειvεν ἰξίων. V. 1. γαίη. P. γαίῃ scripsi. Agathias p. 389. nr. 204. πῶς τὸν Πριαμίδην ἐξεκύλισα πέδῳ. Sophocl. Electr. 747. τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ. Cf. p. 191. nr. 258. — V. 4. ποινάν. εἰς ποινάν, τιμωρίαν τοῦ φόνου τῆς μητρός, ἀμυνόμενος αὐτῇ. — *Nr.* 13. Paralip. I. nr. 20. p. 633. π ἡρακλέ καὶ ἀλκμην τ μρς αὐτοῦ. Margo P. Primus edidit Visconti in Comment. ad Inscr. Triop. p. 102. s. — *Nr.* 14. Paralip. I. nr. 21. p. 633. π τῶν υἱῶν νιόβης οὓς ἀπέκτειν ἀπόλλων. Margo P. quo nihil falsius. Sed error ortus ex titulo, in quo perperam scriptum: τοὺς ὑπὸ ... τοξευομένους .. ἐτόλμησαν. Recte Zoëga emendabat: Τιτυὸς ... τοξευόμενος .. ἐτόλμησεν. V. 3. ὃς ad Jovem refer. βοῤῥάν. Glossae Mss. in Job. ap. Albert. ad Hesych. βοῤῥάν, βρῶμα, ἤγουν θήραμα. V. 4. γαῖ. P. i. e. γᾷ.

Nr. 15. Paralip. I. nr. 22. p. 634. In marg. P. π γλαύκου καὶ βελλεροφον τῶν ἡρώων. Obscurum epigr. cum ob argumentum, tum ob crebra lectionis vitia. V. 1. ουτέτι. sic Cod. Plures hujus versus emendandi viae sese offerunt. Lenissimum fortasse fuerit: οὐ Προίτου παιδὸς φόνον ἔσχεθε. aut: οὐκέτι, Προίτου παῖ, φόνον ἔσχεθε Βελλ. ubi ἂν subaudiendum. Vid. ad p. 63. nr. 16. *non amplius Bellerophontes, o fili Proeti, caedem ipsi tua manu intentatam cohibuisset.* — V. 2. ἐκτοῦ. Suspicabar: τοῦδ' ἐκτὸς παιδὸς τινυμένου θάνατον. *absque hoc suo filio, Glauco, si fuisset.* θάνατον de caede *intentata* accipiendum. Quod quum sit durius, vide an corrigi possit: τοῦδ' ἐκτὸς παιδὸς ῥυομένου θανάτου. ut fortasse nr. 16. v. 2. Apoll. Rhod. III. 905. τὸν ξεῖνόν με κέλονται .. ὀλοῶν ῥύσασθαι ἀέθλων. Euripid. Ion. 165. οὐδέν σ' ἁ φόρμιγξ τόξων ῥύσαιτ' ἄν. —

Γλαύκου cohaeret cum *παιδός*. V. 3. *κραντηγένους ἰοβάτου δ' ὑπ*. P. Suspicabar: *κῆρα κακὴν δ' οὐδ' Ἰοβάτας ὑπαλύξει*. Homer. *Ἰλ. μ.* 113. *κακὰς δ' ὑπὸ κῆρας ἀλύξας*. Od. *ψ*. 332. *αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας*. — V. 4. *μοιρῶν ἐπέκλωσε λίνα*. P. Proposui olim: *Μοιρῶν ἔμπεδ' ἔκλωσε λίνα*. Sed compositum *ἐπέκλωσε* tuetur perpetuus poëtarum usus. Fortasse igitur versum sic impleveris: *οὕτως γὰρ Μοιρῶν τῷδ' ἐπέκλωσε λίνα*. Cf. Hermann. ad Orph. Argon. p. XIV. — P.

V. 5. novum lemma: *π(ε) βελλεροφοντ(ο) καὶ γλαύκου*. P. *ἀπήλαυσας*. P. Scripsi *ἀπήλασας*. (in edit. nostra pessime excusum *ἀπηλάσας*.) Lentulus Gaetul. p. 174. nr. 190. *εἰ δ' ὡς μευ βαρύγυιον ἀπώσαο νοῦσον ἐλάσσεις καὶ πενίην*. Liban. T. IV. p. 860. 29. *ἐξετάσομεν, ἅ τε ἀπέλαυσεν, ἅ τε παρέσχεν*. In Morell. *ἀπήλαυσεν*. Scr. *ἐξετάσωμεν, ἅ τε ἀπήλασεν*. Saepe *αυ* scriptum pro *α*. Hinc ap. Aelian. H. A. VII. 22. *καὶ μέντοι λαλούντων αὐτά*. Scr. *ἄττα*. Et ib. XVI. 18. *πυνθάνομαι δὲ γένη αὐτὰ καὶ ἀμφίβια εἶναι*. Scr. *γένη ἄττα*. V. 6. obscurus versus. *μύθων* fortasse cum *μόχθων* permutandum. Sed sic in *ἐπεφράσατο* adhuc haeremus.

Nr. 16. Paralip. I. nr. 23. p. 636. In marg. *π(ε) αἰόλου καὶ βοιωτοῦ τ(ῶν) υἱῶν ποσειδῶνος*. P. V. 1. *μύθον*. P. Scripsi *μόχθον*. V. 2. *μητέρην*. P. *μητέρ' ἐὴν* correxi cum Chard. qui etiam *λυόμενοι* tuetur. Mihi *ῥυόμενοι* videtur verius. De horum verborum permutatione vid. Br. ad Apoll. Rh. III. 906. Liban. T. IV. p. 296. 16. *ῥύεσθαι τοὺς ἐν Χεῤῥονήσῳ*. Cod. Bavar. *λύεσθαι*. V. 3. *τοὔνεκα γὰρ καί*. Mutilum hunc et corruptum versum sic impleveris: *τοὔνεκα καρτερόχειρε πεφήνατε κάλλιμοι ἄνδρες*. Sed lenius quid reperiri velim. V. 4. *βοιωτίης*. Sic iterum *ω* corripitur nr. 19. et passim apud seriores. Exempla dedi in Dissert. de Memnoniis in Memor. Acad. Monac. T. II. p. 48. Ad historiam facit Stephan. Byz. in *βοιωτία*. Etym. M. in *βοιωτός*. Cf. Berkel. p. 228. — *Nr.* 17. Paralip. I. nr. 24. p. 636. In marg. *π(ε) ἀνάπεως καὶ ἀμφινόμου τῶν σικελιωτῶν*. Locis olim laudatis in Exercitt. p. 199. adde N. Heinsium ad Claudian. Carm. de Piis fratribus. Interpp. Ausonii in Clar. Urb. XII. 2. Wernsd. Poët. min. T. IV. 1. p. 371. V. 1. *πυρὸς καὶ γαίης*. P. Num *πρηναΐης*? Vid. p. 371. nr. 89. v. 4. In marg. *ζτ. τὸ λεπτ̀ ἐπιγραμμ.*

Nr. 18. Paralip. I. nr. 25. p. 637. In marg. *π(ε) κλεόβιδος καὶ βίτωνος τῶν υἱῶν κυδίππης*. P. — In titulo post *βίτων* addidi *οἵ*,

ne manca esset constructio. — τὸ σκεῦος. Fortasse, τὸ ζεῦγος. Ap. Aelian. H. A. XIV. 26. καὶ μάστιγας ὡς ἐλαύνειν ζεῦγος ἵππων. ζεῦγος γὰρ ἢ τινι ἢ οὐδὲν διαφέρει. Scr. σκύτους γὰρ ἢ τι ἢ οὐδὲν δ. Est autem σκύτος *lorum*, etiam illud, quo pueri castigabantur. Lucian. T. IX. p. 62. παίειν, σκύτος ἔχοντα, ἐς ὑπτίας τὰς χεῖρας. Procop. ap. Suid. T. I. p. 131. τὸ ἀπὸ σκύτους δέος. Cf. Liban. T. IV. p. 380. 32. p. 868. 28. — Mox φασὶν scripsi pro φησίν. Post ἱερουργῆσαι autem sustuli τὴν μητέρα, vocem ex praecedentibus temere repetitam. In historia de Argivis fratribus ap. Lucian. in Contempl. §. 10. Tom. III. p. 44. adoptari debet distinctio a Solano proposita. V. 2. εὐσεβίης θυσίην. P. εὐσεβίης θ' ὁσίης scripsi sensu flagitante. Contra in Schol. ad Pindari Isthm. IV. 110. ἡ τῶν θεῶν ἀναφαινομένη φλὸξ συνεχῶς λάμπει. scr. ἡ τῶν θυσιῶν φλόξ. V. 3. ἡδὺ χάρις. P. dedi ἡδυχαρής, ut ἡδυπαθής, ἡδυφαής et similia. — σκοπὸς ἀνδράσιν. P. κόπος dedi et χώροις. Cf. infra p. 421. nr. 374. v. 6. — V. 4. ἐπ' εὐσεβίῃ. Scr. ne hiet oratio: μητρὸς ὅτ' εὐσεβίῃ.. *quum pietate erga matrem adducti illustrem illum laborem susciperent.* V. 5. ἱεροῖσιν. P. ἐνέροισιν fuisse suspicor, praepositione subaudita. — *Nr.* 19. Paralip. I. nr. 26. p. 638. In titulo σερβήλειαν. P. Hunc titulum Salm. edidit in Exercitt. Plin. p. 11. A. ut doceret, Rheam Silviam ab aliis Serbiliam fuisse appellatam. Heynius librarii errorem in hoc nomine fuisse suspicatur. In marg. Cod. etiam haec habentur: π ῥῆμ^ε καὶ ῥωμυλ τῶν υἱῶν σερβιλ οἵτινες πρῶτοι τὴν ῥώμην ἔκτισαν. et iterum in nova pag. π ῥωμύλου καὶ ῥέμου τῶν ἀδελφῶν οἵτινες τὴν μεγάλην ῥώμην ἔκτισαν. V. 2. ξυνῇ καὶ ῥωμύλλων. P. V. 3. τιθῆνος. P.

IV. *Prooemia diversarum Anthologiarum.*

1. Μελεάγρου στέφανος. In marg. οὗτος ὁ μελέαγρος φοίνιξ ἦν τ ἀπὸ παλαιστίνης πόλ. ἐποίησεν δὲ τὸν θαυμάσι τουτονὶ τῶν τ (hoc dele) ἐπιγραμμα^τ στέφανον ※ συνέταξεν δὲ αυ^τ καταστοιχει^ν ἀλλὰ κωνεταν^τ ὁ ἐπονομαζόμ^ε κεφαλας^τ συνεχεεν^ω αυ αφορισας εἰς κεφαλ διφ° (εἰς κεφάλαια διάφορα nunc interpretor; paulo aliter quam olim in Prolegg. §. VI. p. LXVIII. ubi totum hoc scholion diserte explicui) ἤγουν ἐρωτικὰ ἰδίως, καὶ ἀναθεμα^τ καὶ ἐπιτύμβια καὶ ἐπιδεικτικά:

ὡς νῦν ὑποτέτακται: ἐν τῷι παρόντι πτυκτίωι: — ὅτι ὁ μελέαγρος γαδαρηνὸς ἦν τὸ γένος σύρος· ἐτελεύτησεν ἐν κώτῃ (κῷ τῇ) νήσῳ. — *Meleagri* Prooemium. Br. I. 1. p. 1. An. I. 1. p. 1. V. 1–4. in quatuor his versibus Graefius ionicas formas septies restituit, φίλη, τήνδε, ἀοιδήν, ἤνυσε, ἀριζήλῳ, μνημόσυνον, ταύτην, quod in reliquo poëmatio Cod. P. ionicas formas exhibeat; in notis autem causas affert, cur quis in toto hoc poëmatio *dorismum* obtinuisse non inepte existimare possit. — V. 2. ὁ καὶ τεύξας. Vid. ad p. 577. nr. 65. — ὑμνοθέταν. P. Br. ὑμνοθετᾶν. Reisk. ὑμνοθετῶν. Graef. P. 607. nr. 257. τὸν ἐκ πάντων ἠθροισμένον εἰς ἕνα μόχθον Ὑμνοθετᾶν βύβλων. ubi Cod. etiam ὑμνοθέταν. Servavi tamen ὑμνοθέταν, quod h. l. ferri posse videbatur; ut μουσοπόλον στέφανον in epigr. laud. Vid. Dorv. Vann. crit. p. 155. — V. 2. post μναμόσυνον Br. comma posuit. — V. 5. μοιροῦς. P. Μυροῦς. Br. c. Reiskio. Schol. marg. quod mox dabimus, Μυρώ. At Μοιρὼ illa vocatur ap. Athen. XI. p. 490. E. p. 491. A. ubi Schweigh. Codd. lectionem servavit, quem vide T. VI. p. 238. Μοιρὼ κυδαλίμη Βυζαντιὰς est supra in Christod. Ecphr. v. 410. et in poëtriarum enumeratione p. 362. nr. 27. Cf. Eustath. ad Ἰλ. ω. p. 1351. Od. μ. p. 1713. ed. Rom. In Μυρὼ prior corripitur p. 234. nr. 190. p. 259. nr. 364. p. 271. nr. 425. Quare non dubitavi Μοιροῦς restituere. — V. 6. λειρία. P. V. 7. χορῶν. P. τορῶν. Br. c. Reisk. quod adstruxi in Anim. Adde Aeschyl. Agam. 613. 1054. Suppl. 277. Graefius tuetur χορῶν, commate post Μελανιππίδου posito. Hoc mihi frigere videtur. De confusione litterarum χ et τ dixit Bast. in Comment. palaeogr. p. 738. In Oracul. Sibyll. VIII. p. 707. οὐ κώμοις μεθύοντες ἀθέσμοις, οὐχὶ τορείαις. Cod. Reg. recte χορείαις. — V. 9. σὺν δ᾽ ἀναμίξ. Sic Cod. non ἐν δ᾽ ἄν. ut olim scripsi, intricatioribus apogr. ductibus deceptus. Sic v. 27. σὺν δ᾽ ἅμα. V. 10. δέλτος. P. δέλτοις. Br. c. Reisk. V. 11. ἡδύπνοιο. Br. errore typothetae. De praepositionis ἀπὸ usu periphrastico dixi in Anim. T. I. 1. p. 308. Verba Libanii T. IV. p. 888. 6. πρὸς τὸν πατέρα περὶ τῶν ἀπὸ Τροίας πραγμάτων ἐρωτῶντα. frustra sollicitat Reiskius. Contra ap. Eund. p. 963. 11. τιμωρίαν ἔδει λαβεῖν παρὰ τῶν βαρβάρων τῆς ὑπ᾽ ἐκείνων ὕβρεως. scr. τῆς ἀπ᾽ ἐκείνων. — V. 16. ὀξυτόρου. P. Salm. de Hom. Hyl. Iatr. p. 83. E. ὀξυπόρου Vavass. Br. ὀξύτορος πίτυς vocatur ob formam arboris acuminatam. Nonn. Paraphr. c. XX. 25. p. 214. ἐς ὀξυτόρων τύπον ἥλων. — V. 17. οἴνης. P. ὑγροῖς. Br. c. Reisk. οἴμης. Graefius. Lenis

emendatio, non tamen ea, quae omnem difficultatem tollat. In Apollinar. Metaphr. Psalm. in Bandin. Cat. Mss. gr. p. 62. repone lectionem marg. ἔλπομαι ἀθανάτοιο θεοῦ κεκορυθμένος οἴμῃ (pro εἶναι) Σοὶ χάριν ἀντὶ πόνων φορέειν. — V. 19. χροερόν. P. χλοερὸν Br. c. caeteris. V. 20. ἀμματρύφον. P. ἀμμότροφον. Br. V. 23. μούσῃσιν. P. μούσαισιν. Br. ἄμεινον. P. Br. ἄμωμον ex Heynii correctione reposui, praeeunte Graefio. Obiter corrige Lesbonact. in Oratt. Gr. T. VIII. p. 21. οὔκουν, ὅπερ εἶπον ὀλίγῳ πρόσθεν, οὐδεὶς ἂν κάλλιον παρασκευάσαι σημεῖον. Scribe: κάλλιον παρασκευάσαι ἢ ἄμεινον, ex praecedentibus: ἢ ἄλλο τι παρασκευάσατε κάλλιον ἢ ἄμεινον. — P. *) V. 26. σχοῖνον. P. cf. Salm. Hyl. Iatr. p. 121. C. σχῖνον. Br. c. Reisk. — V. 28. ἄνθη. Verbis transpositis Graefius, ἄνθεα καὶ ῥοιῆς. ἄνθεα noster v. 32. Elegans correctio. V. 29. μυῤῥηναίους. P. σμυρναίους. Br. c. Salm. De σμύρνα vide Casaub. ad Athen. L. XV. p. 688. C. — V. 30. σιμίεω. P. In margin. Scholio σιμμίας. V. 31. ἀμωμήτοιο pro poëtae nomine habebat Reisk. qui v. 32. legebat: βαιὰ δὲ καὶ κνίζων. Et sic est in textu Analectt. In Lectt. autem Br. Cod. lectionem restituit. — Incidi commate post ἄνθεα, ut σέλινα Παρθενίδος jungatur. — V. 33. εὐκαρπνεῦντα.

---

*) In marg. hujus pag. habetur Scholion: οἷ τ ἐπιγραμμα ποιηταὶ οὓς συνῆξε μελέαγρος ἐν τῷ παράντ πλεκέντι στεφάνωι. ✕ σιμωνίδης. ῥιαν. ἀλκος. λεονίδης. ἀνύτη. μνρῶ. σαπφῶ. μελάνιππ. νοσσίς. ἤριννα. σαμίας. μνάσαλ. πάμφιλος. παγκρα. τύμνης. νικίας. εὔφημος. δαμάγη. καλλιμα. εὐφορίων. ἡγήσιππος. περσεύς. διότιμος. μενεκρα. νικνετος. σιμμίας. παρθενίς. βακχυλι. ἀνακρέων. ἀνθεμι. (vide ad v. 36.) ἀρχίλοχος. πολυκλῆ. ἀντίπατρος. ποσίδιππ. ἡδυλλος. σικελιδ. πλάτων ὁ μέγας. ἄρατος. χαιρήμων. φαίδιμ. ἀνταγόρας. θεοδωριδ. φανίας καὶ αὐτὸς μελέαγρος. ἔγραψεν δὲ τὸν στεφ πρὸς διοκλέα. — ζτ. τὴν πόλιν μελεάγρου ἐν τῷ στεφω. γαδαρηνὸς ἦν ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν αὐτὸς ἑαυτοῦ ἐμνημονευσεν. ἤκμασεν ἐπισελευκου του εσχάτου. Patria Meleagri commemoratur p. 270. nr. 417. 418. 419. Hoc Scholion explicatum dedimus in Prolegg. §. 2. p. XXXVI. sqq.

P. et Martin. — μουσῶν. P. Inter formas Σιμμίεω, Βακχυλίδεω, Σικελίδεω, etiam Μουσίων videbatur scribendum. — V. 35. τὸ μέν. Si genuina est lectio, verba μέλισμα νέκταρος referenda sunt ad carmina lyrica, *nectareae* suavitatis plena, ita ut, quod poëta gignit et habet, id *esse* dicatur. ἀνθέμιον fuerunt, qui pro poëtae nomine haberent, ut auctor Scholii in marg. Hermannus autem certi cujusdam floris nomen esse suspicabatur. Idem V. D. corrigebat: μέλισμα, νεκταρέους δ' ἐλέγους, εὔσπορον ἀνθέμιον. Graefius in not. mst. κεῖνο μέλημα εἴαρος (Cf. Anacr. Od. V. 3. In eandem conjecturam inciderat V. D. in Ephem. Litt. Gothan. an. 1799. nr. 30. p. 252.) aut: νεκταρίου δ' ἐλέγοις εὔσπορον ἀνθέμιον. — Pro εὔσπορον in P. est ἄσπορον. De ᾱ et εῡ crebro inter se permutatis dixi in Addit. ad Athen. p. 133. — V. 37. ἐκ δὲ καί. P. ἐν δέ. Br. qui praeterea in textu dedit: ἐκ φοβερῆς σκ. ἄνθος ἀκανθὲς 'Α. in Lectt. autem ἐκ φορβῆς revocat, servata lectione ἀκανθές, quod pro ἀκανθῶδες positum analogiae adversatur. ἀκάνθης ex P. restitui cum Graefio, qui ἄνθος ἀκάνθης de *carduo* interpretatur. V. 38. μικράς. P. πικρὰς nonnulli. Frustra. Vid. Dorvill. ad Char. p. 712. — V. 39. ὄρπικας ἴλίης. P. ὄρπηκας ἐλαίης Br. c. aliis. — V. 40. πολυκλείτου. P. In Schol. marg. πολυκλήτου. V. 43. καὶ μὴν καί. P. ναὶ μὴν καὶ Br. eum Salm. Sic v. 47. In Prooem. Agath. v. 82. ναὶ μὴν καὶ κυανωπόν. Eadem est varietas in Orphei Argon. v. 213. ubi vid. Ruhnk. Ep. crit. II. p. 238. — συρίην. Br. συρίαν. P. — V. 44. ὑμνοθέταν. P. Br. ὑμνοθετῶν. Graef. Vid. ad v. 2. — 'Ερμοῦ δῶρον. In Hermodori nomine etiam alios lusisse apparet ex Athen. L. X. p. 448. E. — V. 45. ποσιδίππου. Sic in plurimis titulis in P. Ποσείδιππον. Br. Vid. in Catal. Poët. epigr. p. 942. Schweigh. ad Athen. T. II. p. 93. et 326. — V. 45. ἤδυλον. P. ἡδύλον. Br. Vid. Bast. Epist. ad Boiss. p. 243. sqq. — V. 47. χρυσίεν. P. χρύσειον. Br. χρύσειον ἔρνος ἐλαίης Callim. H. in Del. 262. Jungo ἀεὶ χρύσειον, ut flores dicuntur ἀειθαλεῖς, arbores ἀείφυλλοι. Respicitur autem eloquentiae splendor, per omnia Platonis opera fusus. V. 53. τήντε φαλ. P. τόν τε φιλακρ. Br. c. Reisk. Hoc epitheton serpyllo tribuitur ob usum in compotationibus. Agath. Prooem. v. 132. φιλακρήτους χορείας. Antip. Sidon. p. 212. nr. 26. ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἁρμονίης. Paul. Sil. p. 134. nr. 281. φιλακρήτους μετὰ κώμους. — νεοθαλῆ. P. νεοθηλῆ. corr. Graef. Vide ad p. 408. nr. 313. v. 1. — V. 54. ἕρπυλον κυανῶν. P. τὸν .. ἕρπυλλον. Br. Restitui τὴν .. ἕρπυλλον. Theocr.

Epigr. p. 204. nr. 336. καὶ ἁ κατάπυκνος ἐκεῖνα ἕρπυλλος. Pancrat. ap. Athen. L. XV. p. 677. F. οὔλην ἕρπυλλον. Theophr. ib. p. 681. E. τῆς ἑρπύλλου τὴν ἄγριον. — κυανῶν. P. κυάνων. Br. At hunc florem jam supra v. 40. commemoraverat. Quare probanda videtur Purgoldi correctio, κυάμων, quam Graefius recepit. — V. 56. πρωϊμα. P. πρώϊα. Br. Illud cum Gr. restitui. V. 58. bis in Cod. scriptus.

⁋ 2. Φιλίππου στέφανος. Scholion in marg. ἕτερ στέφανος Φιλίππου θεσσαλονικέως: ὃν ἐποίησεν κατὰ μίμησιν μελεάγρου: συνῆξεν δὲ καὶ αυ ἀποτῶν ἐμφερομένων ποιητῶν: ἐξ ἀντιπάτρου ἀντιπάτρου. κριναγόρ. ἀντιφίλου. τυλλι. φιλοδημ. παρμενίων. ἀντιφαν. αὐτομεδων. ζωνᾶ. βιάνορος. ἀντιγόνου. διοδώρ. εὐήνου, καὶ αυτ φιλίππ. ἔγραψεν δ' οὗτος ὁ φιλιππ τὸν στέφαν προστιν κάμιλλον ✕. Br. II. p. 211. nr. 1. An. II. 2. p. 138. — V. 3. νεανῆς. P. νεαρῆς Br. c. Ap. Lips. νεαρῶν ἀοιδῶν Antipater p. 320. nr. 713. νεαρῇ ἥβῃ. Nicand. Ther. v. 138. De permutatione litterarum ν et ρ vid. ad p. 205. nr. 548. v. 6. p. 416. nr. 358. v. 3. — ὡς ἴκελον. *quam simillimum.* Vid. Heindorf. ad Platon. T. III. p. 41. T. IV. p. 153. Hinc tuearis vulgatam ap. Plutarch. T. II. p. 392. F. τὸ γὰρ ἐν τῷ εἶναι τὸ μηδέπω γεγονός, ἢ πεπαυμένον ἤδη τοῦ εἶναι, λέγειν, ὡς ἔστιν εὔηθες καὶ ἄτοπον. ubi cl. Wyttenbachius δεινῶς tentat. — V. 6. Post h. v. in Cod. spatium relictum, et v. 7. adscriptum, ἄλλος. quasi novi esset epigr. initium. — V. 9. τυλλίας. P. τύλλιος. Br. V. 11. ζωνᾶς. P. ζωνᾶς. Br. V. 12. ἐλαίη. P. ἐλάη omnes praeter Martin. Philipp. p. 160. nr. 102. χρυσοχίτων' ἐλάην. Etiam Cod. lectionem cum metro conciliari posse, non ignoro. (Vid. Addit. ad An. in Athen. p. 113. 133. 169. et infra ad p. 293. nr. 549. nr. 1.) Sed non apparet, cur Philippus duriorem rationem praetulerit. — V. 13. συνεπέπλεκε. P. συνεπέπλεκα. Br. συνεπέπλεκε. Alii. Vid. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 851. not. — V. 14. οἷς ἐθέλεις. P. οἷς ἐθέλοις. Br. c. Vavassore. p. 532. nr. 177. τοῖς ὠνησαμένοις πᾶν ε̃ θέλεις με λέγε. p. 533. nr. 183. πᾶν ἀνάτελλ' ὃ θέλεις.

3. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ συλλογή. In tit. διοκουρίωνα. P. τὰς κατεκεῖνο καιροῦ. Sic Cod. quod sponte assecutus est Schaefer. ad L. Bos p. 552. Cf. eundem ad Gregor. Cor. p. 775. — In marg. habetur Scholion: ἀγαθ σχολαστικ ασιαν μυριναίου οὐ στεφαν: ἀλλὰ

συναγωγὴ νέων ἐπιγραμμάτων. ἤκμασεν δ' οὗτος ὁ ἄγα ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου: ἔγραψεν δὲ καὶ ἱστορίαν καὶ τὰ ἐπονομαζόμενα δαφνιακά. ἔγραψε δὲ ταῦτα ἐπιγράμματα πρὸς Θεόδωρον δεκουρίωνα. ✕ Cf. Suid. in 'Ἀγαθίας. T. I. p. 16. Edidi hoc Prooemium in Prolegg. §. V. p. LII. sqq. — V. 2. λόγων πανδαισίας. Lucian. T. VI. p. 19. ἑορτήν, ὦ Πολύστρατε, καὶ πανδαισίαν ἐπαγγέλλεις. Themist. Or. XXIII. p. 301. A. καὶ τοὺς ἑστιάτορας ἀγαπᾶτε, ὅτι δὴ δεξιοὶ καὶ φιλάνθρωποι. Pausaniam Sophistam appellatum esse μάγειρον, πολυτελῆ ὄψα πονηρῶς ἀρτύοντα, narrat Philostrat. Vit. Soph. p. 594. Jo. Chrysostom. Homil. IV. T. XII. p. 340. A. ἀλλὰ δι' αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτο καὶ δαψιλεστέραν παραθήσομεν τὴν τράπεζαν. Theophyl. Inst. Reg. II. 29. τάχα καὶ εἰς ἑτέραν ταμιεύσομαι τράπεζαν .... μόνον ἴδοιμί σε ταῦτα μετ' ὀρέξεως προσηκάμενον, καὶ πέψαντα τὰ βρωθέντα. De translato usu verborum ἑστιᾶν et εὐωχεῖν vide Astium ad Platon. Phaedr. p. 221. — V. 3. ἐρυγκάνειν. P. ἐριγγάνειν scripsi. Vid. ad p. 245. nr. 263. v. 3. — V. 8. τί δαὶ νῦν. P. τί δὲ νῦν recepi ex em. Salmasii. In proxima enuntiatione quamquam interrogandi particula non sit opus (vid. Heind. ad Platon. T. I. p. 330.), rhythmus tamen insigniter juvabitur, si legeris: τί δὲ νῦν ποιήσω; μῶν τὰ προὐξειργασμένα.. P. V. 14. πῶς. P. pro πως. Ap. Philostr. Vit. Soph. II. 1. p. 561. ταῦτα μὲν δὴ ὧδε οὕτως ἐφιλοσοφεῖτο τῷ Μάρκῳ. scr. ὧδέ πως. — ὦτα μὴ τετρημένα. Lucian. Contempl. §. 21. T. III. p. 59. ed. Bip. ὡς μηδ' ἂν τρυπάνῳ ἔτι διανοιχθῆναι αὐτοῖς τὰ ὦτα. Plutarch. T. II. p. 631. D. καὶ μὴν τετρυπημένον ἔχεις τὸ οὖς. Aeschyl. Choëph. 442. δι' ὤτων δὲ συντέτραινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει. Fortasse, βάθει. — V. 16. μεταλαβεῖν, exspectabas ἂν adjici. Sed vide Wunderlich. in Obss. crit. p. 177. — κατεβλακευμένως. ex Aristoph. Plut. 325. καὶ συντεταμένως, κοὐ κατεβλακευμένως. Ap. Suid. T. I. p. 12. θρυπτόμενος. κολακευόμενος. restitue ex Codd. Paris. βλακευόμενος. quae verba confusa docui in loco Clearchi ap. Athen. VI. p. 256. E. in Addit. p. 156. — V. 19. καὶ πρός γε. Eurip. Heracl. 642. καὶ πρός γ' εὐτυχεῖς τανῦν τάδε. Aeschyl. Prom. 73. κἀποθωΰξω γε πρός. Vid. Wessel. ad Diod. T. II. p. 66. Br. ad Arist. Lysistr. 628. — V. 31. παρέθηκεν. P. V. 32. οὐδὲ τῶν σοφωτάτων. P. σοφῶν emendavit Salm. Praeterea οἶδα scripsi. Sic ap. Liban. T. IV. p. 829. 32. καὶ οὐδεὶς ἂν με ἐλέγξειεν, οὐδείς, ἕτερον τούτων παρανομήσαντ . ubi repetitio nullam vim habet, scri-

bendum videtur: *οἶδα, εἴς ἕτερόν με παρ. nemo mihi exprobraverit, scio, me in unum horum praeceptorum peccasse.* — V. 3. *τοῦ δοκεῖν μή.* pro, *μὴ δοκῶ παντελῶς ξένος τις εἶναι.* Isocr. Orat. Aegin. c. 13. p. 391. ed. Coray. *οὐδὲ γὰρ ἀπελθεῖν οἷόν τ' ἦν μοι, τοῦ μὴ δοκεῖν ἀμελεῖν.* Heliodor. VII. 6. p. 142. ed. Bip. *οὐ μὴν ἔνοπλός γε, τοῦ μή τινα λαβεῖν ὑπόνοιαν.* Themist. Or. XXIII. p. 294. *ἐν οἷς ἐκεῖνος αὐτὸν καθεῖρξέ τε καὶ ἐφράξατο, τοῦ μὴ ἐπίδρομον εἶναι τοῖς παντάπασιν ἀμυήτοις.* Liban. T. IV. p. 5. *ἡμεῖς δὲ τοσαύτῃ προνοίᾳ κεχρήμεθα, τοῦ μηδὲν ἀνεπιεικὲς ποιεῖν.* Ap. Eund. p. 941. 1. *μεμψάμενος δὲ τὴν πρεσβείαν, καὶ τοῦ μὴ συνεῖναι τοῦτο* ... delendum *καί.* Ib. p. 1101. 1. *ποιεῖ τὴν ἐρωμένην ἄρκτον, τοῦ τὴν Ἥραν λαθεῖν.* Vid. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 39. — V. 37. *ξένος τῶν συνηγμένων.* Soph. Oed. Tyr. 218. *ἃ 'γὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ, ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος.* V. 38. *ἐξάγω μέρος.* Hoc sensu verbum *ἐξάγειν* alibi non reperio. Suspicabar, *ἐξαρῶ μέρος.* — P. V. 39. *ἀπογεῦσαι.* Vid. Valk. ad Herodot. p. 532.

V. 42. *πονήμασι.* P. V. 47. *τοῦ αὐτοῦ.* marg. P. V. 50. *ὄρθιων.* P. *ὄρθιον ἀθρεῖν* i. e. *ὀρθοῖς ὄμμασιν ἀθρεῖν.* vid. Bentl. ad Horat. I. Od. 3. 18. — *ἐποκλάζειν.* desideratur in Lexicis; *ὑποκλάζειν* est ap. Paul. Sil. p. 133. nr. 279. — *γαίη.* P. Vid. ad III. nr. 12. v. 1. — V. 54. *θούλλην.* P. — V. 55. *ἀμοιβαίων. sibi succedentium.* Intelligendi videntur successores Theodorici, cum quibus Justinianus per viginti fere annos bella gessit, quibusque devictis, Italia sub romanorum imperatorum potestatem rediit. V. 56. *μετρήσασα.* i. e. *ἀριθμήσασα.* Theocr. Eid. XVI. 60. *ἐπ' ἀόνι κύματα μετρεῖν.* Schol. ad Soph. Ajac. v. 1. *μετρούμενον, ἀριθμοῦντα.* Vid. Phot. Lex. p. 194. Supra *ἀμέτρητος* pro *ἀναρίθμητος* p. 51. nr. 10. v. 31. — V. 58. *καυκασίῳ τίνοντι.* Nonn. Dion. II. p. 64, 20. *Αἰτναῖοι δὲ τίνοντες.* et statim: *Πιερικῷ δὲ τίνοντι.* — *ῥηγμῖνι νυκταίῃ* P. *κυταίῃ* emendavit Salm. in not. mst. Cf. Ruhnk. Epist. cr. p. 260. Ap. Lycophr. v. 174. forma est adjectivi *κυταϊκή.* V. Schol. — De praepositione alteri de duobus substantivis apposita, ad prius omissa, plures dixerunt. Cf. inprimis Valken. ad Callim. Eleg. fragm. p. 178. et Bentlej. ad Horat. III. Od. XXV. 3. — V. 60. *ἀδρυάδεσσιν.* P. — V. 62. *φασίας.* P. Accentum mutavi. *Φασιάς* pro *Φασῖτις* et *Φασιανή.* — V. 64. *γιγαντείου.* Progeniem draconis *γηγενέων ἀνδρῶν στάχυν* appellat Apollon. Rhod. III. 1339. — V. 65. *Ἄργος.* malo tentavi olim. Vid. Apoll. Rh. I. 18. 226. Burm. in Cat.

Arg. v. *Argus.* — ἔμβολον h. l. navis. — V. 70. ἐλοῦσαν. P. V. 71. μάγον κίνησεν ἀνάγκην. Heliodor. II. 33. p. 162. σοφίαν τινὰ καὶ ἴυγγα κίνησον ἐπ' αὐτὴν αἰγυπτίαν. VII. 10. p. 156. ὥρα δέ σοι κινεῖν πᾶσαν μηχανὴν, πᾶσαν πρεσβυτικὴν ἴυγγα καὶ αἱμυλίαν. Cf. Aristaen. II. ep. 18. p. 101. — V. 75. 76. protulit Dorvill. ad Char. p. 425. — V. 78. Cf. p. 473. nr. 686. — V. 80. vocem κατοργὰς alibi non reperi. — V. 81. ὕαοπιν. P. V. 83. κύρβιες h. l. Herculis columnae. De columnis, quibus leges inscriptae, Albert. ad Hesych. T. II. p. 385. not. 9. Ruhnk. ad Tim. p. 170. de codice Homeri Cosmas Schol. infra p. 696. nr. 36. de tabula inscripta Agath. p. 87. στῆλαι καὶ γραφίδες καὶ κύρβεις. de charta geographica Apollon. Rhod. IV. 280. — V. 85. βαλβίδα. P. de extremis finibus. Oppian. Cyn. I. 513. εἰσόκε τέρμα βίοιο καὶ εἰς βαλβῖδα περήσῃ. Lycophr. v. 13. ἄκραν βαλβῖδα μηρίνθου. Ib. v. 286. τὴν πανυστάτην δραμὼν βίου βαλβῖδα. ex Eurip. Med. v. 1245. — V. 91. ἀλίπλωι. P. Hesych. ἀλίπλοα, ὑποβρύχια, οἷς ἡ θάλασσα ἐπιπολάζει. Hinc ῥηγμὶν ἀλίπλοος est littus vadosum, undis alluentibus tectum. In talibus ἐν saepe subauditur. Vid. T. Hemsterh. ad Xenoph. Eph. p. 171. ed. Locell. Hiatus in dativo tertiae declinationis facile excusatur. Herm. ad Orph. p. 730. Salmas. tamen tentabat in not. mst. ῥηγμῖνι παλίπλῳ vel παλίμπλῳ. — V. 96. κοιρανίη. P. V. 99. ξένοιο. P. V. 104. μιῇ δ' ὑπὸ σ. βίβλῳ. uno volumine comprehensam. Plato de Rep. VI. p. 511. A. μανθάνω, ἔφη, ὅτι τὰ ὑπὸ ταῖς γεωμετρίαις τε καὶ ταῖς ταύταις ἀδελφαῖς τέχναις λέγεις. V. 104–107. excitavit Salmas. ad Solin. p. 596. C. a quo καλλιοπείης sumsi pro καλλιοπίης. Sic ap. Virgil. IV. Ecl. 57. plures Codd. *Calliopia* habent, pro *Calliopea.* — V. 106. τοσόν. P. — V. 110. διονύσσωι. P. V. 111. ἄληκτον P.

V. 113. σοι λέξαιμι. P. συλλέξαιμι. Vavassor, qui hanc partem Prooemii edidit in Libro de Epigr. p. 187. sq. — V. 114. bis scriptus in Cod. — γενετῆρες ἀοιδῆς. Pindar. Pyth. IV. 313. ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμικτάς, ἀοιδᾶν πατήρ, ἔμολεν εὐαίνητος Ὀρφεύς. Plato in Phaedr. p. 257. B. Conviv. p. 177. D. et plurimi alii. Ap. Themist. Or. XXVI. p. 325. D. lege: ἀτεχνῶς γὰρ δὴ τοῦτο συμβαίνει τοῖς λόγοις, οὓς ἂν μὴ ὁ γεννήσας αὐτὸς δεικνύῃ καὶ τιθηνῆται. pro, οὓς ἂν ὁ μὴ γενν. V. 117. ἀρήγει. superscriptum in P. ἀγείρει. εὖχος videtur positum pro ἀνάθημα, de libro, Theodoro ἀνατεθέντι. V. Huschk. An. cr. p. 133. In παλαίτερον haereo. Num

fuit: τὸ δεύτερον εὖχος? — V. 118. χαραξαμένη τινί. P. Cf. v. 124. 129. — V. 121. βαλβίδα. P. ut v. 85. — V. 126. κρηπῖδα. P. V. 127. θέλξειεν ἀέθλου. suspicabar: θέλξειέ σ' ἀέθλου (in Prolegg. p. LVIII. l. 23. male excusum θέλξειέ σ' ἀοιδῆς). Sed mutatione fortasse non est opus. V. 128. ἐπεσβόλον ἦχον. Suavius foret, ἐπεσβόλου ἦχον ἀοιδῆς. et sic Agathiam scripsisse existimo. — V. 129. Venus, quae sibi sextum librum vindicavit, elegiacos numeros ad amatorios sermones dulcesque convertat cupidines. πορείην ἐλέγοιο. Pindar. Ol. IX. 73. ἔγειρ' ἐπέων σφιν οἶμον λιγύν. Oppian. Cyn. I. 20. τρηχείην ἐπιστείβωμεν ἀταρπόν, Τὴν μερόπων οὔπω τις ἐῇ ἐπάτησεν ἀοιδαῖς. Vid. Matthiae ad Homer. Hymn. in Merc. v. 45. Ej. Animadverss. p. 292. — V. 131. γλυκεροῖς. P. Male h. l. explicavit Vavassor, ut etiam plura in hoc epilogo.

* * *

Τοῦ αὐτοῦ. Br. III. 53. nr. 58. An. III. 1. p. 89. s. V. 1. κύρβεις. Vid. ad p. 86. v. 83. — V. 5. Schol. in marg. ὅτι μόνη ἀρετὴ καὶ σοφία ἐπακολουθεῖ τοῖς ἔχουσιν αὐτὴν ἐντεῦθεν ἀποιχομένοις. — καὶ κεῖθι. P. κἀκεῖσε Br. c. Reiskio in Miscell. Lips. T. IX. p. 99. Illud restitui. κεῖθι. ἐκεῖσε. εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. Hesych. quae glossa frustra in suspicionem vocatur. Etym. M. κεῖθι. ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε, ἐπὶ τόπου. Aeschyl. VII c. Theb. 795. ἐκεῖθι κήλθον. Oppian. Hal. IV. 274. κεῖθι δὲ πουλύποδος νόος ἕλκεται. Musaeus v. 23. εἴ ποτε κεῖθι περήσεις. Oracul. ap. Achill. Tat. II. 14. p. 65. κεῖθι θυηπολίην σε φέρειν κέλομ' Ἡρακλῆϊ. Ne quis autem κἀκεῖθι scribendum existimet, sic Paul. Sil. p. 122. nr. 226. εἰ δ' ἄρα που καὶ κεῖθι κατάσχετος ἔσσομαι οἴστρῳ. — V. 6. μνῆστι. P. μνῆστιν. Br. — V. 7. οὔτε ὄμηρος. P. οὔτε γ' ὄμηρος. Br. Mihi ἄρ' videbatur inserendum. Ὀδ. δ. 566. οὐ νιφετός, οὔτ' ἄρ χειμὼν πολύς, οὔτε ποτ' ὄμβρος. Ib. 605. ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἄρ δρόμοι εὐρέες, οὔτε τι λειμών. V. 8. μόνη σοφίη. P. V. 9. τεύχεσι. Vid. ad p. 54. nr. 28. — V. 10. ἐς κενεάς. Achill. Tat. I. 1. p. 4. θερίζειν τοῦ λιμένος εἰς τὸ προκόλπιον. Philostr. Her. p. 669. ἐς γὰρ κοῖλον τὸν ἵππον ὁ νεκρὸς ἀπέκειτο. Lucian. T. VI. p. 151. ἄνδρα οἰκοῦντα ἐς τὰ Ὕπατα.

V.

Sequuntur in Cod. verba: Φεύγετε νέοι παῖδα κυθήρης τοξοβόλον ἔρωτα. ⁘ Ἐπιγράμματα ἐρωτικὰ διαφόρων μέτρων. In margine:

ἀρχ τῶν ἐρωτικῶν ἐπιγράμματων. Tum tres illi senarii, quibus principem locum in hoc capite dedimus, Constantini fortasse Cephalae, prooemii vice fungentes. Sunt ap. Br. III. 151. nr. 1. An. III. 1. p. 286. — P. ἀρχ τῶν ἐρωτικῶν ἐπιγραμμάτων ✕ διαφόρ ποιητῶν.

Nr. 2. εἰς σθενελαΐδα τὴν ἑταίραν. Br. III. 161. nr. 56. An. III. 1. p. 317. In Pl. p. 472. St. Meleagro tribuitur. V. 1. βαρύμισθον. P. Br. πολύμισθον. Pl. — V. 2. χρυσὸν ἐρευγομένην. totos thesauros *vomentem et poscentem*, interpretatur Brodaeus, cogitans, ut videtur, de dictionibus ἀνερεύγειν φωνήν, ἰωήν, et similibus, quibus Nonnus utitur Dion. I. p. 56, 32. III. p. 98, 25. Vid. Graef. ad Ejusd. Hymn. et Nicae. p. 31. s. Sed facile apparet, quam absurda sit haec dictio. Depravatum vocabulum. — V. 4. χαριζομένην. P. Br. χαριζόμενος. Pl. V. 5. ἐπ' ἐμαυτῷ, κατ' ἐμαυτόν, *domi, apud me*; si sincera est lectio. V. 6. ἔχων. P. Pl. ἔχω. Br. Illud sine haesitatione restitui. — κεινά. P. κεῖνα. Br. κεῖνο. Pl. De hoc usu pluralis pronominum dixi in Animadverss. T. II. 3. p. 95. — *Nr.* 3. ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως εἰς χρύσιλλαν τὴν ἑταῖραν. Br. II. 110. nr. 5. An. II. 1. p. 291. V. 1. ἠῶος. P. V. 2. φθονερήν. P. Pl. φθονερὰν Br. qui tamen v. 6. ὀρθριδίην in textu reliquit. V. 3. φθονερώτατος. P. φθονερώτατε. Br. c. Pl. de hiatu securus.

Nr. 4. φιλοδήμου. εἰς φιλαινίδα τὴν νεωτέραν. Br. II. 87. nr. 17. An. II. 1. p. 225. Antiquior Philaenis ea est, de qua diximus in Anim. T. I. 1. p. 385. In nostro epigr. Philaenis non est meretricis nomen, sed ancillae. V. 4. πυκτήν. P. τυκτήν. Pl. πηκτήν. Br. πηκταὶ θύραι, καὶ εὔπηκτοι. καὶ εὔθυροι. Hesych. Eurip. Fr. incert. nr. 207. λῦε πακτὰ δωμάτων. An πυκτὴ θύρα est pro πτυκτὴ (ut πυκτίον, de quo ad p. 58. nr. 84.), *janua valvata?* — V. 5. 6. Planud. ob obscuritatem omisit. Supplevit eos Grotius T. III. p. 231. φίλη ξανθῶ με. P. φίλει Ξανθώ. corr. Huschk. An. cr. p. 151. Xantho, quam Philodemus alibi Ξανθάριον appellat ὑποκοριστικῶς. Lenior mihi videbatur altera Cod. lectio, φίλει. Saepe σὺ δέ, ὁ δέ, ad eandem personam refertur, quae praecessit. Ad Venerem Antimachus p. 410. nr. 321. δούρατα δ' αἱματόεντα μέθες Τριτωνίδι δίᾳ Ταῦτα· σὺ δ' εὐχαίταν εἰς 'Υμέναιον ἴθι. Homer. 'Ιλ. σ. 57. 59. τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα . . . τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις. Loca Herodoti ex libro primo collegit Bekkerus in Ephem. Jen. an. 1809. nr. 248.

p. 163. Frustra Belinius haesit in Lucian. Imagg. §. 8. Tom. VI. p. 33. ἄτεφον ἔφης αὐτήν ... ὁ δὲ ταῦτα εἰπών. Similiter in Toxar. §. 61. p. 127. καὶ ἐπειδή ὠνείδισέ τις ὕστερον τὸν Ἀβαύχαν, διότι προδοὺς τὰ τέκνα καὶ γυναῖκα, ὁ δὲ Γυνδάνην ἐξεκόμισεν. — φιλεράστρ' ἄκοιτις. P. Comparat Huschk. epigr. Marci Argent. p. 493. nr. 18. Διώνυσός σε καὶ ἡ φιλεράστρια Κύπρις. Similes formas vid. ap. Bast. ad Greg. Cor. p. 259. s. not. — Br. hunc versum sic edidit: καὶ σύ, φίλη, ξανθῷ με .. σὺ δ' ὦ φιλεράστρια κοίτης. et hoc quidem ex em. Salm. ut in Ap. Ruhnk. reperio. — *Nr.* 5. σταϊυλλίου φλάκκου, εἰς ἑταίραν τινά. P. Br. II. 262. nr. 3. An. II. 2. p. 269. V. 2. ἔδωκεν ἄπνη. P. ἔδοκε νάπῃ. Br. c. Salm. Νάπη est ap. Longum. — V. 4. παντοπαθῆ. Manetho V. 283. μοιχοὺς καὶ λάγνους καὶ παντοπαθεῖς ἐποίησεν. — Duo postrema disticha bis scripta in Cod. a diversis manibus.

Nr. 6. καλλιμάχου. εἰς ἰωνίδα ἑταίραν καλλιγνώστου. Br. I. 463. nr. 9. An. I. 2. p. 260. s. V. 1. καλλίγνωστος. P. καλλίγνωτος. Pl. Br. Sic hoc nomen scribitur ap. Pausan. VIII. 31. 4. T. II. p. 450. — V. 2. Cf. Homer. Hym. in Merc. v. 524. s. — V. 4. δύνειν. P. et Stob. Flor. XXVIII. p. 194. ubi vitiose, ἀλλὰ θεάσαι, pro ἀλαθέα. — βαίνειν. Pl. ante Steph. — V. 3. οὐδ' ἄρ. P. Pl. οὔτ' ἄρ. Br. vid. Schaefer. ad Dion. Halic. p. 36. et 299. s. — *Nr.* 7. ἀσκληπιάδου, εἰς ἑταίραν ἡρακλειαν. P. Br. I. 216. nr. 25. An. I. 2. p. 42. V. 1. παρ' ἰοῦσα. P. V. 2. εἰ θεὸς εἶ. Comicus ap. Plutarch. T. II. p. 513. F. Βακχὶς θεόν σ' ἐνόμισεν, εὐδαῖμον λύχνε· Καὶ τῶν θεῶν μέγιστος, εἰ ταύτῃ δοκεῖς. Sic scribe. Vulgo: μέγιστος εἶ, ταύτῃ δοκεῖς. Saltem δοκῶν scribendum erat. At rectius verbum substantivum subaudias. V. 3. ἀπάμυνον. P. ἐπάμυνον. Pl. Br. unde *ulciscendi* significationem in Thesaur. intulit Steph. T. I. p. 405. G. De ἀπαμύνασθαι vid. Eustath. ad Ἰλ. β. p. 260. 12. — *Nr.* 8. μελεάγρου, εἰς ἑταίραν τινά. P. Br. I. 21. nr. 71. An. I. 1. p. 87. V. 1. οὔτινας. P.

Nr. 9. ῥουφίνου· εἰς ἐλπίδα, εἴτε ἑταίραν τινά, εἴτε τ οὕτ καλοῦμεν· ἐρωτικόν. Br. II. 396. nr. 25. An. II. 3. p. 170. V. 1. ἐλπίδι. sic omnes. Sed ut ἰσχύς, cum proprium sit nomen, Ἴσχυς scribitur, sic etiam Ἔλπις videtur scribendum. In Inscriptione, quam ex marmore edidit cl. Hammer in libro cui titulus: *Topographische Ansichten.* p. 171.

ΚΕΡΑΜΕΥΣ ΩΝΗΣΑΜΗΝ
ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΝ ΠΥΡ
ΓΙΣΚΟΝ ΕΜΑΥΤΩΙ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΙ
ΕΛΠΙΔΙ ΚΑΙ ΤΗΙ ΠΕΝΘΕ
ΡΙΔΙ ΕΥΦΡΟΝΗΝ.

Scribendum: *ΓΥΝΑΙΚΙ ΕΛΠΙΔΙ ΚΑΙ ΤΗΙ ΠΕΝΘΕΡΑΙ ΕΥΦΡΟΝΗΙ.* — V. 2. *δύναται.* P. *δύνασαι.* Pl. Br. — V. 6. *δακρύοισι πεφυρμ.* Apoll. Rh. III. 673. *ὡς δ' ἴδε δάκρυσιν ὄσσε πεφυρμένα.* Maxim. *περὶ κατ.* v. 330. *καὶ δέ κεν ὦπας Ταρβαλέοις δακρύοισι πεφυρμένος ἰνδάλλοιτο.* — V. 5. *ἢ ἐπιορκήσων.* P. et editt. vett. Pl. *ἐπιορκῶ.* Ascens. Steph. *ἢ ἐπὶ Κροίσου.* Brod. Mutilum esse locum existimabat Br. Certe verba *ἢ ἐπιορκήσων* primam sedem in hexametro occupasse videntur. Tum Rufinus existimandus est jurasse, se per aliquod tempus puellae absentiam toleraturum esse; nunc autem perjurii poenas subire, quam diutius ab illa sejungi malle. Cf. Paul. Sil. p. 128. nr. 254. Quint. Maec. p. 107. nr. 133. — *Nr.* 10. *ἀλκαίου, εἰς ἔρωτα.* P. In Pl. *Σηκαίου.* Br. I. 486. nr. 4. An. I. 2. p. 346. V. 2. *ἰοβολεῖ.* P. Pl. *ἰοβολεῖν.* Br. idque in Cod. a pr. manu esse ait. V. 3. post *τί πλέον* incidenda oratio. — V. 4. *ἄθλον.* P. Scr. *δῃώσας.* — *Nr.* 11. *ἀδέσποτον.* Br. III. 163. nr. 66. An. III. 1. p. 25. V. 2. *φιλίη.* P. *φιλίης.* Pl. *φιλία* corrigendum videtur. — *Nr.* 12. *ῥουφίνου, εἰς προδίκην ἑταῖραν.* Br. II. 394. nr. 16. An. II. 3. p. 164. V. 1. *προδοκη.* P. *προδόκη* est ap. Suid. T. III. p. 238. Eadem est lectionis varietas p. 91. nr. 21. p. 102. nr. 103. Sed p. 98. nr. 65. *προδίκην* scribitur in textu et in marg. Notus est *Πρόδικος;* *Πρόδοκον* non novimus. — V. 2. *αἰρόμενοι.* P. Br. *ἀράμενοι.* Pl. — V. 3. *ἐστὶ* omnes; *ἐστὶν* metri lex poscebat.

Nr. 13. *φιλοδήμου. εἰς ἑταῖραν τινὰ χαριτῶ θαυμάσιον.* P. Br. II. 87. nr. 18. An. II. 1. p. 226. s. Mutilum est in Plan. p. 468. St. V. 1. *χαριτῶ.* P. *χαρίκλω.* antiqq. editt. Pl. reliquae *χαριτοῖ.* Sic Br. — *λυκαβαντίδας.* P. *λυκάβαντος ἐς.* Pl. quod variis conjecturis locum dedit. Adjectivum *λυκαβαντὶς* ex hoc uno loco Lexicographis nostris innotuisse videtur. — V. 3. 4. omissi in Pl. — *κέν.* P. *κήν.* Br. Et sic Suid. in *κωνοειδές.* T. II. p. 365. et 465. — *κώνια.* P. Suid. *κωνία.* Br. De diversa horum diminutivorum τονώσει vid. Schaef. ad Greg. Cor. p. 28. — V. 4. *μήτρης.* P. *μίτρης.* Suid. T. II. p. 465. ubi *περιτρομάδος.* Hinc *περιτροχάδος* in mentem venit Ku-

stero et Wakefieldio. — V. 5. χρῶς. P. ut iterum nr. 18. v. 3. — ἀμβροσίη. P. et plurimae editt. Pl. ἀμβροσίην. Asc. Steph. — V. 6. πάσαν. P. ubi accentus librarium πάσας voluisse scribere docet. πᾶσας. editt. vett. Pl. Hoc nec Br. dubitavit recipere. πᾶσιν. Steph. Mihi quoque verborum collocatio lectioni πᾶσας eximie favere videtur. Hanc terminationem corripuit Theocr. Eid. I. 83. πᾶσας ἀνὰ κράνας. Eid. V. 146. πᾶσας ἐγὼ λούσω. et in aliis quoque haud raro, ut Eid. I. 134. καὶ ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι. Eid. II. 160. τὰν Ἀΐδαο πύλαν, ναὶ Μοῖρας, ἀραξεῖ. Id. III. 2. καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει. et sic passim. Nec apud Dorienses solum talia occurrere, docuit jam Wintertonus in Obss. ad Hesiodi Ἔ. κ. Ἡ. II. 182. ubi μετὰ τροπὰς ἠελίοιο habetur; ut in Theog. v. 60. ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας. Ib. 267. ἠϋκόμους θ' Ἁρπυίας, Ἀελλώ τ', Ὠκυπέτην τε. Ib. 652. διὰ βουλὰς, ἀπὸ ζόφου. Strato p. 603. nr. 226. οὐκέτι μουνολεχεῖς κοίτας ἀνεξόμεθα. Manetho II. 333. ἠὲ μελῶν μολπῆς τ' εὐρύθμου θ' εὑρετὰς ἄνδρας. ubi Dorvill. ad Char. p. 730. cogitabat de ἴδρεας. Id. VI. 498. ἢ θρηνητὰς ἀεὶ κεραοῖς ἐπιτύμβιον αὐλοῖς. ubi idem p. 785. θρηνεῦντας sed dubitanter proposuit. Probabilius p. 786. εὐκεράοις. Eudocia de S. Cypriano L. II. in Band. Cat. Mss. gr. T. I. p. 257. v. 237. μορφὰς ἐς οὖδας ἔχοντες. Haec cui non suffecerint, is legat: ἔτι πειθὼ Πᾶσαν, ἔτι στάζει . . . In marg. P. γρ. ἀπὸ στάζει. Quaedam editt. Pl. ἐπιστάζει. — V. 7. 8. omissi in Pl. ὅσοι μὴ φλεγετ' P. φεύγετ' Salm. in not. ined. ἀλλά γε τὰς ὀργῶσας ὅσοι μὴ φεύγετ' ἐρασταί. Br. Mutata voce, quam metrum damnabat, in reliquis servavi lectiones Cod. πόθοι ὀργῶντες sunt *prurientis vetulae cupiditates*, quas poëta inter reliquas ejus illecebras amantibus pollicetur.

P. Nr. 14. ῥουφίνου εἰς εὐρώπην τὴν ἑταίραν. Br. II. 397. nr. 30. An. II. 3. p. 174. V. 1. φίλαμα. P. φίλημα. Pl. Br. V. 2. ἡδύ γε κἂν ψαύσῃ. P. Br. ἡδὺ κἂν ψαύῃ. ed. pr. Pl. Sequentes ἤδει. — ἄχρι στόματος. P. ἄκρου στόματος fuisse puto. Eurip. Hec. 242. οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου. Meleager p. 109. nr. 152. οὔασι δ' ἄκροις . . ψαύσας προσψιθύριζε τάδε. Id. p. 578. nr. 68. καί τι φίλημ' ἁρπάσαι ἀκροθιγές. Strato p. 597. nr. 183. φιλέεις . . . ἐπ' ἄκροις ἀσάλευτα μεμυκόσι (χείλεσι). Ap. Themist. Or. XXII. p. 279. B. τὰ μὲν ἀπ' ἄχρι κεφαλῆς ἄχρι λαγόνων. verissime Petavius: ἀπ' ἄκρας κεφαλῆς. — V. 3. ἱρίσασα. P. ἐρείσασα. ed. pr. Pl. In Lectt. Ald. I. ἐρυῖσασα. seqq. editt. ἐρύσασα. A Cod. lectione non recedo. ἐρίσασα positum pro ἐρείσασα, ut ap. Posidipp. p. 246. nr. 267. οἰκτίρετε (Cod.

optimus Planud. οἰκτείρετε), probante Salmasio ap. H. de Bosch. T. IV. p. 71. δανίσας pro δανείσας in ep. Lucill. p. 547. nr. 309. Non dissimiliter Parmen. p. 374. nr. 113. οἱ κόρις ἄχρι κόρου. pro κόρεις. Manetho IV. 621. ἀφισταμένων δὲ δικήλων. pro δεικήλων. Cf. Ib. VI. 237. Id. V. 71. ἐς πορίην δηλοῖ. Marc. Argent. p. 266. nr. 403. ὁ τὰς ποθινὰς ἐπιμισθίδας .. πέμπων. pro ποθεινάς. Nostrae lectioni opitulatur etiam Hesych. ἐρίσει, ὑποστηρίξει, στερεώσει, πήξει. (sic Reisk. pro παίξει). ubi ordo litterarum ne ἐρείσει scribatur vetat. Ap. Liban. autem T. IV. p. 700. 24. ταῖν χεροῖν οὐχ ἥψατο · ῥήμασι δ' ἐρίδων οὐκ ἀνῆκε. Scr. ἐρείδων. Cf. Kuster. ad Aristoph. Nub. 1378. (1365.) De osculantibus Paul. Silent. p. 128. nr. 255. καὶ πάλιν ἠρήρειστο τὰ χείλεα. Mosch. Eid. III. 56. τάχ' ἂν κἀκεῖνος ἐρεῖσαι Τὸ στόμα (τῇ σύριγγι) δειμαίνοι. — *Nr.* 15. τοῦ αὐτοῦ εἰς μελίτην ἑταῖραν. P. Br. II. 393. nr. 13. An. II. 3. p. 162. V. 2. αὐταῖς. P. Br. αἱ ταῖς. Pl. quod fortasse non spernendum. In Luciani Toxar. §. 4. καὶ μάλιστα τοὺς Φοίνικας αὐτοὺς (sic Cod. Par. pro αὐτῶν) οὐκ ἐς τὸν Πόντον μόνον ἐσπλέοντας . . scripserim, τοὺς Φοίνικας, τοὺς οὐκ ἐς τὸν Π. — V. 5. τοίῃ. P. τοίῃ. Pl. τῇδε. Br. — V. 6. ξοάνων. P. ξόανον. Pl. ξοάνῳ. Br. Jota adscriptum in ν transiit. V. Schaefer. Meletem. p. 109. s. Wyttenb. Sel. Hist. p. 378. Cf. infra p. 242. nr. 232. p. 311. nr. 656.

Nr. 16. μάρκου ἀργενταρίου, εἰς ἀρίστην τὴν ἑταῖραν. P. Br. II. 268. nr. 10. An. II. 2. p. 283. V. 1. δέρκει. P. δέρκῃ. Br. c. Pl. Terminationem atticam non admisi, nisi in ὄψει p. 513. nr. 44. p. 534. nr. 191. et in οἴει p. 529. nr. 156. — περιλάμπει. P. πυριλαμπεῖς. Pl. Br. πυριλαμπέας φρυκτούς. Oppian. Cyneg. IV. 129. πυριλαμπέας αὐγάς. Manetho IV. 4. De confusione vocum περι et πυρι vid. ad p. 580. nr. 76. v. 2. In Luciani Toxar. §. 61. T. VI. p. 127. καὶ σώζειν αὐτὴν περικελευσάμενος. scripserim: πυρὶ κελευσάμενος. — V. 2. ἀστέρας. P. ἀστέρες. Pl. Br. — V. 3. ὥς γε. P. ὥς με. Pl. Br. Pronomen ad μόνον subaudiri posse videbatur. — μυρόπνοος. P. Br. μυρίπνοος. Pl. ut in ep. Macedonii p. 511. nr. 27. Gregor. Naz. Carm. LII. p. 127. v. 8. ὡς ὁ πατὴρ ἦν καλὸς ἢ μυρίπνους. Oracul. Sibyll. p. 569. τὴν Λυκίης ἄμυρον, καὶ τὴν μυρίπνουν ποτὲ χέρσον. — V. 6. ζητήσομεν ἣν ἐπ. P. Pl. Haec quum male coirent, Br. tacite ἀγρεύσομεν correxit. Una littera mutata scripsi: ζητήσομεν· ἢ ἐ ἐπιπέμψω. Vero ad sensum Grotius: *Scrutari certum tamen est: mittemus in illam Cypridos argenti pondera cusa canes.* Saepe

autem litterae ν̄ et ρ̄ inter se permutantur. V. ad p. 157. nr. 88. p. 205. nr. 348. et saepius alibi. — V. 6. *κάλυκας*. P. *σκύλακας*. Pl. Br. — *Nr.* 17. *γαιτουλλίου εἰς ἑταῖραν τινὰ ἐρωτικόν*. P. Br. II. 166. nr. 1. An. II. 2. p. 31. — V. 4. *ὑμετέρης*. P. *ἡμετέρης*. Br. c. Heinsio. — *Nr.* 18. *ῥουφίνου ἐρω(τʒ) προκρίνοντος δούλας τῶν ἐλευθέρων. ἔστι δὲ ἡ τοῦ γραμμα(τ) ἔννοια ὡς ἄριστα ἔχουσα*. P. Br. II. 390. nr. 1. An. II. 3. p. 149. V. 3. *χρῶς*. P. ut nr. 13. v. 5. — V. 4. *ἑσπομένη*. P. *ἑσσομένη*. ed. pr. Flor. ubi hoc epigr. ultimo loco legitur; in seqq. editt. omissum. *ἑσπομένη*. Br. Pro *κινδύνου* mallem *κινδύνων*, quo hiatus tolleretur. Saepe in Codd. singularis successit in locum pluralis numeri. Vid. Schaefer. ad Dion. Hal. p. 364. Ap. Aelian. H. An. VI. 31. *ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ἑλκόμενοι*. repono vulgatam, *ὑπὸ τῶν ἡδονῶν*. — V. 5. *χρῶς*. P. V. 6. *δώροις ἐκ σπατάλοις*. P. *δώρων ἐκ σπατάλης οὐκ ἀλεγιζόμενον*. Br. *ἐκ σπατάλης* est in Cod. Medic. ap. Bandin. T. II. p. 103. Vitium est in versus exitu. Neque *ἀλεγίζεσθαι* usurpatur, neque *ἀλεγίζειν* dativo jungitur. Suspicabar: *δώροις ἐκ σπατάλης οὐκ ἀγλαϊζόμενον*. Suidas: *ἀγλαϊζομένη, χαίρουσα*. Sed verius fuerit: *οὐ μεγαλιζόμενον*.

Nr. 19. *τοῦ αὐτου. ἐρωτιʒ ἀλλόκοτον*. Br. II. 393. nr. 14. An. II. 3. p. 162. s. V. 1. *πρίν ποτέ*. P. *πρίνποτε*. Pl. Br. V. 4. *χρώματα*. P. *χρίσματα*. Pl. Suid. T. I. p. 798. Br. Illud, quod etiam sensum habet, si per periphrasin accipiatur, non sum ausus mutare. Gregor. Naz. Carm. LIV. 160. T. II. p. 130. C. *κάλλος ἐπιπλάστοις χρώμασι λαμπόμενον*. LVI. 4. p. 132. B. *οὐδὲ μὲν εἶδος χρώμασι φαρμάσσειν*. In Serm. Basilii ap. Bandin. Cat. Mss. gr. T. I. p. 462. *ἡ γὰρ ἄπιστος γυνὴ πολύτροπος ἀψύχους ὕλας συνάγουσα, καὶ χρωμάτων ποικιλίας, διὰ παντοδαπῶν χρωμάτων καὶ ἀσβόλης καὶ ἀσβέστου καὶ βοτανῶν .. προσκολλήσασα*. scribe: *διὰ παντοδαπῶν χρισμάτων*. De pavone Liban. T. IV. p. 1073. 9. *μεγέθει μὲν τῶν* (vulg. *πως*) *κύκνων οὐ λίαν ἀπολειπόμενος· χρώμασι δὲ* (*χερσὶ δὲ* vulg.) *ζωγραφῶν* (pro *ζωγράφων*) *τὸ σῶμα, καθάπερ μυρίοις κατακοσμούμενος ὄμμασιν* (pro *ἄσμασιν*); ut p. 1074. 7. *ὡραίους δὲ γραφὰς παρ' οὐδὲν ἐποιησάμην, ὄρνιθος περσικοῦ νενικημένος* (scr. *νενικημένας*) *τοῖς χρώμασι*. Cf. Dion. Chr. Or. XII. p. 371. 12. In elegis Xenophanis ap. Athen. XII. p. 526. B. *ἀσκητοῖς ὀδμὴ χρίμασι δευόμενοι*. Cod. *χρήμασι*. Edit. Casaub. *χρίσμασι*. De unguentis agitur, ut L. XV. p. 689. B. *χριμάτων Αἰγυπτίων*. Cf. Ernest. ad Callim. Lav. Pall. v. 26. —

P. Nr. 20. ὀνέστου ἐρωτικὴ παραίνεσις. Br. II. 289. nr. 1. An. II. 2. p. 350. s. V. 1. γηραιῆς. P. γεραιῆς. Br. Pl. V. 2. ἐπ' οἰκτείρω et κατ' αἰδέομαι. P. V. 4. ἐς Κύπριδος. Nimis calide olim amplexus sum transpositionem verborum ab Heynio propositam. Prior in Κύπρις saepenumero corripitur. p. 96. nr. 55. ἤνυεν ἀκλινέως τὸν Κύπριδος δόλιχον. p. 98. nr. 70. κάλλος ἔχεις Κύπριδος. Cf. p. 110. nr. 159. p. 112. nr. 170. p. 116. nr. 191. Gravior est difficultas in ὡρία, ubi ultima corripitur, fortasse ad analogiam adjectivorum δῖα et πότνια. Sic etiam 'Οδ. τ. 173. καλὴ καὶ πίειρα, περίῤῥυτος. Gregor. Naz. epigr. 221. T. I. p. 598. ποῖα Δίκη. pro ποία scripsit. Philodem. nr. 132. καὶ χλωρὰ καὶ οὐκ. Cl. Passovius in not. mst. huic sive vitio, sive negligentiae in hunc modum medebatur: ὡρία ἐς Κύπριδος καλλοσύνη θαλάμους. — Nr. 21. ῥουφίνου εἰς προδίκην ἑταῖραν. P. Br. II. 397. nr. 32. An. II. 3. p. 175. s. V. 1. προδόκη. P. προδίκη. Pl. Br. Vid. ad p. 89. nr. 12. V. 2. ἥξουσιν. P. ἥξουσι Br. c. ed. pr. Pl. V. 5. μή τίς σοι. P. μή τις σοι. Pl. Br. — κολακευτῶν. P. ut a κολακευτής. κολακεύων. Pl. Br. vere. V. 6. post λίσσεται interrogandi signum posui cum Pl. Vid. Schaefer. Meletem. p. 116. ad L. Bos p. 565. Post interrogationem subaudi, οὔτις. Tum recte sequitur: ὡς δὲ τάφον . . . .

Nr. 22. τοῦ αὐτοῦ, εἰς βοῶπιν τὴν ἑταῖραν. Br. II. 398. nr. 34. An. II. 3. p. 176. s. V. 2. γαῦρον. P. Pl. ταῦρον. Br. recte. Luditur in nomine Βοῶπις, quod pro appellativo habebat Grotius, qui αὐτόμολον transfugam vertit. At h. l. eum significat, qui sponte jugum subiit. Oppian. Cyn. II. 376. αὐτόδετοι βαίνουσι, καὶ αὐτόμολοι περόωσιν. Id. Hal. III. 360. κλητοί τ' αὐτόμολοί τε. — V. 5. φίλης πολιῆς. Fuit, ni fallor: ἄχρι, φίλη, πολιῆς. — V. 5. 6. Suid. T. III. p. 6. in Παλαμήδης sic habet: εἴη μοι βίοτος παντάρκιος· ὄμμα βάλλοι δὲ μήποτ' ἐφημέραις ἐλπίσι βασκανίη· φησί τις τῶν παλαιῶν. ubi Bentl. corrigit: ὄμμα δὲ βάλλοι. βάλλοι hoc quoque loco habent edd. Aldd. Pl. — Nr. 23. καλλιμά(χ)ου εἰς κωνῶπι τὴν ἑταῖραν. P. Br. I. 464. nr. 15. An. I. 2. p. 271. s. V. 2. τοῖοδέ. P. V. 4. ὄναρ. P. et sic v. 5. — Nr. 24. φιλοδήμου, εἰς ἡλιοδώραν τὴν ἑταῖραν. P. Br. II. 85. nr. 11. An. II. 1. p. 221. V. 4. αὐτή. P. αὕτη. Pl. Br.

Nr. 25. τοῦ αὐτοῦ, εἰς κυδίλλην τὴν ἑταῖραν. P. Br. II. 87. nr. 16. An. II. 1. p. 224. V. 3. παρακρημνόν. P. πὰρ κρ. Pl. Br. — ῥιπτῶ. P. Pl. Suid. in κύβος. T. II. p. 389. ῥίπτω. Br. — V. 4.

post ἐμῆς major ponenda distinctio. V. 5. πλίον ἔστι γὰρ θρασύς. P. ἔστι γὰρ οὖν θρασύς. Pl. Br. οὖν Planudis additamentum esse, nullus dubito. Rhythmus haud paulo melior in emendatione Salmasii: ἀλλὰ τί μοι πλίον ἐστίν· ὁ γὰρ θρασύς, ἠδ' . . . at orationem relinquit imperfectam. Quare scripsi mutatione lenissima: τί μοι πλίον ἐστί; τί γάρ; θρασύς, ἠδ' ὅταν . . Post ἐστὶ facile τί excidere potuit. Vid. ad p. 573. nr. 28. v. 1. τί γάρ; eleganter sic orationi injicitur. Vid. p. 518. nr. 73. v. 1. Ap. Libanium T. IV. p. 285. 2. scribendum: τί γάρ; ἐγὼ Δημοσθένης; ἤ τις Παιανιεύς; ἤ τις ῥήτωρ; ἤ τις Ἀθηναῖος; ἤ τίς; — μετὰ τὴν ἔκδοσιν. Similiter πῶς γάρ; οὐ γάρ; inseritur. Ap. Aelian. H. An. XIV. 13. τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὐ μέμφομαί που · καὶ κύκνων γε μὴν . . . scripserim: οὐ μέμφομαι · πῶς γάρ; καὶ κύκνων . . . V. 6. πάντοτ', ὄναρ et φόβον. P. πάντοσ' Br. φόβον ed. pr. Pl. Br. φόβου correctio videtur hominis, ἀρχὴν substantive accipientis. Cf. Stephan. Th. Gr. L. p. 551. B. C. Graefius tamen in not. mst. tuetur ἀρχὴν φόβου, *imperium, vim timoris*, interpretatus. — P. *Nr.* 26. ἀδέσποτον, εἰς κόρην εὔμορφον. Br. III. 165. nr. 62. An. III. 1. p. 323. V. 2. εἶδον. P. V. 3. ἐπαμφοτέρων. P. ἀπ' ἀμφοτ. Pl. Br. Hoc verbo λάμπειν procul dubio accommodatius. — *Nr.* 27. ῥουφίνου εἰς μέλισσαν τὴν ἑταῖραν. P. Br. II. 399. nr. 37. An. III. 3. p. 179. V. 2. φαντασίης. Fere ut apud Fabrett. in Gloss. Cedren. v. Cubicularius: παρίστη καὶ ἡ βασίλισσα ... μετὰ πάσης αὐτῆς φαντασίας, καὶ τῶν κουβικουλαρίων καὶ τῆς τάξεως. V. 5. κόμη παρὰ ποσσὶ τραχεῖα. P. κόμη τ' ἐπὶ πᾶσι βραχεῖα. Pl. unde Br. ἐπὶ ποσσὶ βραχεῖα. At primum nullus dubito, quin ψαφαρὴ jungendum sit cum κόμη; deinde corrigo: περὶ ποσσί τε τρύχη. *pedes pannis involuti* opponuntur τῇ χρυσοφόρῳ σπατάλῃ σοβαρῶν ταρσῶν. Eurip. Electr. 184. σκέψαι μου πιναρὰν κόμαν, καὶ τρύχη τάδ' ἐμῶν πέπλων. Ap. Gregor. Naz. Carm. II. 343. T. II. p. 48. C. μετὰ ταῦτα κατηφιόωσα παρείη Ἐν τρυχίνοις ῥακέεσσι. τριχίνοις videtur legendum. Contra ap. Alciphr. I. 36. p. 160. τὰ δὲ ἀρχαῖα καὶ τρύχινα προβαλλομένη Ταραντινίδια. verius est quam τρίχινα.

εἰς μειράκιον

Nr. 28. τοῦ αὐτοῦ εἰς πόρνην γηράσασαν καὶ τοῖς ἐρασταῖς ὑποκαταβαίνουσαν. P. Br. II. 399. nr. 38. An. II. 3. p. 181. s. In Pl. est ἀδέσποτον. V. 5. μὴ κέτι. P. ut etiam alibi saepissime. — συνάντα.

o

Erat, qui συναύδα scriberet. Male. — *Nr.* 29. κιλλακτορ. Cf. p. 95. nr. 45. Br. T. II. p. 529. (T. III. p. 8. ed. Lips.) An. II. 2. p. 349.

Est ap. Suid. in *βινεῖν*. T. I. p. 433. V. 2. *ἐλλεβόρου*. P. Suid. *ἐλλεβόρου*. Br. De hac spiritus diversitate vid. Hesych. T. I. p. 1167. et 1180. Thom. Mag. p. 296.

Nr. 30. *ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως. ὅτι πόρναι τὸν χρυσὸν μᾶλλον ἢ τοὺς ἐραστὰς ἀσπάζονται.* P. Br. II. 109. nr. 2. An. II. 1. p. 287. s. V. 1. *χρυσῆν ἔτι.* P. *ἔτι.* Pl. *ὅτι.* Br. De harum vocularum permutatione dixi in Additam. ad Athen. p. 92. In Luciani Hermotimo §. 59. T. IV. p. 78. lege: *ἢ ἄλλα ἄλλοτε; ὅτι* (hoc vulg. deest) *πολλὰ γάρ ἐστι, πρόδηλον, ὦ ἑταῖρε.* Liban. T. IV. p. 931. 4. *ὅλως δ' ἔτι ὃ πέπρακται ἐπὶ Τροίας γενναῖον ...* Scr. *ὁτιοῦν πέπρακται.* — V. 2. *μαιωνίδας.* P. V. 4. *φέρεις.* P. *φέρῃς.* Pl. Br. Ad sensum facit Alcaeus in Schol. ad Pindar. Isthm. II. 17. *χρήματ' ἀνήρ· πενιχρὸς δ' οὐδεὶς πέλετ' ἐσλός, οὔτε τίμιος.* unde apparet, ap. Pindarum quoque jungenda esse verba: *χρήματα, χρήματ' ἀνήρ.* quod Heynius nolebat. — V. 5. *δέδεται* bene habet pro *πάρεστι.* Canes *ἐπὶ φυλακῇ τῶν χρημάτων, οὓς οἰκουροὺς καὶ δεσμίους λέγομεν.* Artemid. On. II. 11. p. 151. V. 6. *οἱ πλοῦτον.* P. *ὦ πλεονέκται οἱ πλοῦτον.* Pl. Br. quod ferri posse non videtur. Suspicabar: *οὐ πλοῦτον, πενίην δ' ὡς ἀδικεῖτε.* *quanta injuria afficitis non tam divitias* (dum divites pecunia emungitis), *quam paupertatem*, quam ab aditu prohibetis.

Nr. 31. *τοῦ αὐτοῦ, ὅτι πάσας τὰς ὕλας ἡ ἡδονὴ ἀσπάζεται καὶ χωρὶς χρυσοῦ ἑταῖρα οὐχ ἁλίσκεται.* P. Br. II. 109. nr. 3. An. II. 1. p. 289. V. 3. *ἐφίλησεν.* P. *ἐφίλησε.* Br. V. 5. *νέστωρ ἡ παφίη.* P. Br. *νέστορας ἡ παφίη.* Toupius, probante Br. Cod. lectio longe argutior: Nestori similis hodierna Venus, quae tres aetates, auream, ferream argenteamque, simul complectitur. — *δανάη ζεῦς.* P. V. 6. *χρυσοῦ.* P. *χρυσοῦς.* Br. Infra p. 602. nr. 219. *τοῦτο μόνον χρυσῶν ἄξιον οὐχ ἑκατόν;* ubi vide. — *Nr.* 32. *μάρκου ἀργενταρίου· εἰς μέλισσαν τὴν ἑταῖραν.* P. Br. II. 266. nr. 2. An. II. 2. p. 277. — P. V. 3. *ἡδὺ φιλεῦσα.* P. *ἡδυφιλεῦσα.* Br. Sic p. 581. nr. 84. Cod. *ἡδὺ φίλωι.* Br. *ἡδυφιλῶ.* — *Nr.* 33. *παρμενίωνος.* P. Br. II. 201. nr. 2. An. II. 2. p. 111. V. 1. *ἐς.* P. *εἰς.* Pl. Br. V. 2. *ἵνα πεισθῇ.* ut p. 105. nr. 127. *στέρνον ἐπάλλετο, μή τις ἐπέλθῃ.* Vid. Herm. ad Orph. p. 812. — *Nr.* 34. *τοῦ αὐτοῦ ὅμοιον.* P. Br. l. c. nr. 3. An. l. c. p. 112. V. 1. *ζεῦς.* P. *δὲ σε.* P. *δέ σε.* Br. *δὲ σὲ* scribi, postulabat antithesis. v. Schaefer. ad L. Bos. p. 588. Theophyl. Epist. 81. *εἰ μέν τοι* (scr. *τι*) *τοῖς ἀνθρώποις τιμιώτερον, δίδασκε, καὶ μείζοσι*

δώροις ἀμείψομαι τὴν ἀπόλαυσιν· εἰ δὲ μὴ, δίδου μοι θᾶττον τὰς χάριτας· οὐ γὰρ Δανάης ἔχεις τὸ κάλλος οὔτε σὺ σεμνότερον, οὔτε Διὸς ἐγὼ πλουσιώτερος, χρυσῷ τὴν παρθενίαν ὠνούμενος. Fortasse, ὠνουμένου.

Nr. 35. ῥουφίνου, εἰς πόρνας, ἀναίσχυντον καὶ σαπρὸν καὶ ὅλον γέμον ἀναίδειαν. (Sic iterum infra nr. 117.) P. Br. II. 390. nr. 2. An. II. 3. p. 150. s. — V. 1. εἵλοντο. P. ut iterum nr. 36. v. 3. et saepius. — αὗται. P. αὐταί. Br. Illud ferri posse videbatur: αὗται, αἱ τρεῖς sc. V. 4. λευκῇ . . εὐαφίην. P. et Cod. Suid. T. I. p. 470. ubi vulgo εὐβαφίην. Frustra olim illius lectionis patrocinium conatus sum suscipere. λευκῇ . . εὐαφίῃ. Br. Hoc quoque loco ῑ in ν̄ abiit. Vid. ad p. 90. nr. 15. v. 6. — V. 6. μᾶλλον ἐρυθροτέρη. p. 541. nr. 251. πολὺ μᾶλλον . . τῶν δύο κωφότερος. Vide *Coray* ad Isocrat. T. II. p. 283. Buttm. in Append. Platon. Heindorf. T. II. p. 519. — V. 7. χαράσσετο. De ταράσσετο cogitabat Salm. perperam. Vid. Herm. ad Orph. Arg. 374. p. 815. In simili historia ap. Alciphr. I. 39. p. 192. ed. Bergl. plura nuper novata sunt, quam necesse erat, in his: ἀλλ' οὐ τρέμει, νὴ Δία· (haec Thryallidis sunt: *At fortasse non tremunt nates!* Hoc jam refellit facto) ἀλλ' ὑπομειδιῶσα, ὥσπερ ἡ Μυῤῥίνη (ἐκίνησε videtur inserendum, subaudito, τὴν πυγήν.), καὶ τοσοῦτον παλμὸν ἐξειργάσατο τῆς πυγῆς . . . Lucian. Asin. §. 6. T. VI. p. 136. τὴν πυγὴν τῇ χύτρᾳ ὁμοῦ συμπεριφέρεις καὶ κλίνεις. Fortasse: καὶ κινεῖς. et paulo post: ἡ δὲ ὀσφὺς καὶ λίαν (vulgo ἡμῖν) ὑγρῶς ἐπικινεῖται. V. 9. restitui lectionem P. et Pl. ubi hoc solum distichon extat. In apogrr. nonnullis ὁ θεῶν ὁ κριτὴς ἐθεάσατο, unde fluxit lectio Br. εἰ ταύτας δὲ θεῶν ὁ κριτής. — ἐθεήσατο. P. ἐθεάσατο. Pl. Br. Ap. Herodot. III. 23. p. 206. Codd. habent ἐθεήσατο. Ionici θέημα pro θέαμα. V. Br. ad Gnom. p. 313.

Nr. 36. τοῦ αὐτοῦ, ὅμοι ἀναισχυντ^ο καὶ σαπρότατ^ο. Br. II. 390. nr. 3. (omissis distichis tertio et quarto, quae etiam in Plan. desiderantur. Illa dederat Schneider. Peric. crit. p. 104.) An. II. 3. p. 153. s. Sed ne nunc quidem epigr. est integrum. Post v. 6. distichon excidit de Melite. V. 2. τίς ἔχει. Achill. Tat. I. 19. p. 44. ἔβλεπον τὴν κόρην, πῶς ἔχει πρὸς τὴν ἀκρόασιν. In Aesopi Fab. 150. p. 77. ed. Vratisl. πυνθανομένων αὐτοῦ, τίνι μεμολυσμένας ἔχοι τὰς χεῖρας. Cod. lectio ἔχει fortasse non erat mutanda. — V. 3. εἵλοντο. P. — V. 4. γυμναί. P. μούνῳ. Pl. Br. μόνον subaudiri posse vi-

detur. — V. 6. πολιωῖ. P. In ῥόδων ad nomen puellae respicitur. In πολιωῖ latere videtur κόλπος. — Post v. 8. legitur distichon, quod in marg. dedi, ex nr. 60. nescio quo modo huc translatum. V. 10. εὐθὺς συνεστ. P. εὐθὺ συν. Pl. εὐθὺς ἀνεστεφ. Br. — Nr. 37. τοῦ αὐτοῦ, ὅμοι. P. An. II. 391. nr. 4. An. II. 3. p. 155. V. 1. παχείαν. P. V. 4. μὴ δέ. P. ut saepius. — Nr. 38. νικάρχου, ὅτι τὰς εὐμεγέθεις μᾶλλον δεῖ φιλεῖν. P. Br. II. 349. nr. 1. An. II. 3. p. 17. s. V. 2. ἅπτητ' et ἦισι μίλε. P. De nomine Simyli vide ad p. 147. nr. 34. Adde Schaefer. ad Greg. Cor. p. 290. not. — P. V. 3. ἣν μέν. P. in marg. ημ. i. e. ἢ μέν. — ἣ μὲν . . ἣ δέ. Br. ἣν δὲ παλαιὴ scripsi cum Cod. subaudito ἢ, cujus ellipsios exempla pete a Schaefero in Meletem. p. 43. s. ad L. Bos p. 605. ad Greg. Cor. p. 153. Quare sensus: ἣν δὲ παλαιὴ ἢ ἥ με περιλαβοῦσα. Lenior tamen lectio Br. quam a Cod. confirmari velis. — V. 4. ῥυσή. P. ῥυσσή. Br. Schol. ad Hephaest. Enchir. p. 3. vocem ῥυσὸς iis annumerat verbis, ἃ καὶ χωρὶς δύο συμφώνων καὶ διπλῶν ἐκτείνονται. Etiam Draco p. 119. ῥυσὸς scripsisse videtur, non ῥυσσός. Vid. Etym. M. in ῥυσὸς et ῥυσαί. Hesych. ῥυσοῖσι. ῥερυσηκόσι, γεραιοῖς. Sic habetur in plurimis Homeri Codd. Ἰλ. ι. 503. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. 266. vetustas membr. ῥυσόν, recentiores ῥυσσὸν magis probare scribit. Ap. Nicandr. Alex. 78. καὶ ἢ ῥυσαίνεται οὖλα. optimi codd. ῥυσαίνεται. Et ib. 181. ῥυσαλέην vulgo. In fr. Archestrati ap. Athen. L. II. p. 56. C. Codd. habent: ῥυσαὶ καὶ δρυπεπεῖς. Ap. Aelian. H. A. I. 11. vett. editt. et Cod. Monac. ῥυσαὶ δὲ ὁρῶνται διὰ τὸ γῆρας. Hanc scripturam probare videtur etiam Porsonus, qui ad Eurip. Phoen. v. 861. ῥυσῷ γέροντι laudat ex Electr. 490. Vid. infra p. 631. nr. 103. v. 3. — V. 6. δικάσεται. P. λιχμάσεται. Br. probabiliter. Quod ipse in var. lect. tentavi, id nunc repudio.

Nr. 39. τοῦ αὐτοῦ, προσέρω καὶ τοὺς θιάσους. P. Br. II. 350. nr. 7. An. II. 3. p. 26. V. 3. αἰροῦσιν. P. ἐρέουσιν. Pl. ἐρέθουσιν. Br. Veram lectionem accentu mutato restitui. Praesens est pro futuro. Plutarch. T. II. p. 13. B. κρονόληρος καὶ σοροδαίμων ἐστί· καὶ μετέωρον αὐτὸν ἀράμενοι τὴν ταχίστην ἐξοίσομεν. *Multi me tollent. Grotius*; quem vera lectio itaque non latuit. — V. 4. τῶνδ' ἕνεκεν. *ob illud*, Grot. Rectius, *ob illos*, qui me tum ferent. — In ἴσως vitium latere, non dubito. Suspicabar, εὐχαρίτους, aut χαρτοὺς θιάσους. Sed γὰρ servari posse velim. — Nr. 40. τοῦ αὐτοῦ πρὸς

ἑταίραν φιλουμένην παραίνεσις. P. Br. II. 349. nr. 2. (quatuor priores versus dedit, inter quos distichon excidisse censebat. V. 5–10. separatim exhibuit inter τὰ ἀδέσποτα. nr. 73. Planudem secutus p. 481. St.) An. II. 3. p. 18. s. V. 2. ἅπαξ. P. V. 3. κατὰ παιζόντων et ἄλλεκείνοις. P. ἀλλά γ' ἐκείνοις, aut ἀλλ' ἐς ἐκείνους. Reisk. ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς. Br. Scripsi: ἀλλὰ σὺ κείνοις ἐμπ. *sed tu potius illis.* Facile σὺ in ε mutatur. Ap. Liban. T. IV. p. 1093. 2. ἐμιμήσατο δὲ μετὰ ταῦτα ἐκείνη. Cod. Bavar. ταύτηοκηνή. Scr. ταῦτα ἡ σκηνή. — V. 5. πρός με. Vid. ad p. 233. nr. 178. v. 6. — V. 6. εὐφρόσινον. P. Pl. εὐφρόσυνος. Br. fortasse recte. Sed ἀκτὴ εὐφρόσυνος dici posse videbatur ob laeta convivia ibi celebrata. Cf. Anim. T. II. 1. p. 241. addito Plutarcho T. II. p. 6 8. B. Grotius *Euphrosynum* vertit, quasi puellae nomen esset. — V. 7. εὐτακτεῖν. perperam olim sollicitavi. Maritus, uxoris leno, dum eam ad flagitia incitat, honesta tamen suadere videri vult. V. 8. τὸ ἐνοίκιον. P. Pl. Br. Particulam δ' interponere non dubitavi. V. 9. τίκτε καὶ τίκτε. P. λάβε καὶ τίκτε. Pl. ex conjectura procul dubio. καὶ τρέφε. Br. c. Piersono. Vide tamen, an verior sit, ut certe est lenior, correctio Salm. τίκτε, *val*, τίκτε. Infantem ut alat mater, vix suaserit ille; et sequentia quoque aliud consilium significare videntur.

Nr. 41. ῥουφίνου περὶ τὴν πόρνην χλευαστικ. Br. II. 396. nr. 27. An. II. 3. p. 172. V. 2. εἶχε. P. — V. 4. γινόμενον. *humanum est, fieri denique, nata, solet.* Grot. Non satis perspicuus hujus verbi sensus; nec fortasse sincera lectio. Bene haberet: *μοιχὸν ἴσως εὕρηκεν, ἀκαίρως κεῖνος ἐσελθών, κρυπτόμενον, moechum latere volentem.* Sed hoc in γινόμενον vix depravassent. — V. 5. ὅταν ἐστίν. P. Pl. Br. ὅταν ᾖ τις fuisse puto, quod vulgatae lectioni in codd. simillimum. Sic syllabae ηιτι et εστι confusae ap. Liban. T. IV. p. 1051. 11. ubi scribendum: ἀλλὰ τοῦ μὲν γράμματα, τοῦ δ' (vulgo τοῦδ') ἀφῄρητο συλλαβήν, τοῦ δὲ ἔστιν ὃ (vulgo τοῦ δεητι) καὶ πλέον. Indicativus cum ὅταν et ὁπόταν infimae est graecitatis; ut ὅταν κατεῖδον in Theodosii Exp. Cretae v. 87. p. 375. et alibi passim; quare nec ib. III. 8. pro κἂν ἐστιν ἄλλος ἐν σταγειρίταις (Fort. ἐν σταγείροις, ἢ) Πλάτων. ausim scribere: κἂν ᾖ τις. In Orph. Argon. v. 9. ὅταν ... ἐπίφαυσκον verum vidisse puto Vossium, ὅτ' ἄρ' corrigentem. Diversa est ratio indicativi ap. Apollon. Rh. IV. 288. ἀλλ' ὁπόταν Θρηκῶν Σκυθέων τ' ἐπιβήσεται οὔρους. Vid. Matthiae ad Hymn. Homer. p. 70. Ap. Lucian. de Merc. Cond. §. 23. T. III. p. 243.

ἀλλ' ὁπόταν προτείνῃς τὴν χεῖρα .. καὶ λάβῃς ἐκεῖνο. mira extat editoris nota T. X. p. 222. ed. Bip. „Placet Belino *προτείνεις*, ut est in Ms. 3011. Sed sic etiam mox legendum, *καὶ λάβεις.*" Non cautius egit idem T. X. p. 231. ad Hermotim. §. 36. T. IV. p. 49. *ὁπόταν ἡμεῖς μὲν μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν ἡγεῖσθε εἶναι.* ubi *ἡγῆσθε* scribendum. Ib. in Jove Trag. §. 14. T. VI. p. 238. *καὶ μάλιστα ὁπόταν ἠπείλεις.* scr. *ὁπότε* vel *ὅτε*, ut est in vett. editt. Reitzius ad h. l. nugatur. Ib. Charidem. §. 18. T. IX. p. 285. *ὅταν γὰρ .. φαίνονται διενεχθέντες.* scr. *φαίνωνται.* Ap. Aelian. H. A. III. 16. *ὥσθ' ὅταν αὐτοὺς ἀπολιποῦσαι, εἶτα ἐπωάζουσιν αἱ θήλειαι.* scr. *ἐπωάζωσι.* Tum: *οἱ δὲ ἐπίτηδες ..* pro *οὐδε.* Liban. T. III. p. 50. A. *ὅταν ἦν πονηρά.* Scr. *ὅταν ᾖ.*

Nr. 42. *τοῦ αὐτοῦ. εἰς πόρνας.* P. Br. II. 398. nr. 35. An. II. 3. p. 178. Cf. Suid. in *δωσίπυγος.* T. I. p. 625. in *ἀφέλεια.* Ib. p. 393. in *μισῶ.* T. II. p. 566. — *Nr.* 43. *τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως.* P. Br. II. 397. nr. 28. An. II. 3. p. 173. — V. 1. *ἐπ' ἄν.* P. *ἐπὴν* Pl. Br. In *ἐπὰν* ex *ἐπεὶ ἂν* contracto posterior syllaba produci posse videtur. V. 3. *εἶτα* et *κατὰ τρίψεις.* P. *καταδρύψεις.* Pl. Br. Confusae litterae *δ* et *τ*, ut supra p. 89. nr. 13. in *περιδρομάδος* et *περιτρομ.* Perses epigr. p. 284. nr. 487. *ἀλλ' ἐλεεινὰ καταδρύψασα παρειάς.* Hesiod. Scut. Herc. 243. *κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς.* Apollon. Rh. III. 672. *δρύψε δ' ἑκάτερθε παρειάς.* — V. 5. *χεύρήσομεν.* P. Pl. *εὑρήσομεν.* Br. metro claudicante. Copula vi non caret. — V. 6. *τὸν μὴ κέτι* P. *μηκέτι τὸν τό.* Pl. Br. Quum sic articulus non suo loco sit positus, nec *μηκέτι* bene habeat, scripsi, *τὸν μὴ καὶ τὸ βλέπειν.* — *Nr.* 44. *τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς ἑταίρας λεμβι* (o) *καὶ κερκούριον · εἰσὶ δὲ ταυ* (τ) *τὰ ὀνόματα μικρῶν (μικρὸν) καραβίων τῶν παρ ἡμῖν σανδΩ.* i. e. *σανδαλίων.* P. Chronic. Alex. p. 902. *καὶ ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν τῶν περσῶν ηὑρέθη βαλὼν ἑαυτὸν εἰς καράβιν λεγόμενον σάνδαλιν.* Cf. DuCang. Gloss. T. I. p. 589. V. 2. *ἐφορμοῦσιν.* Illustravit Dorv. ad Char. p. 318. Ap. Liban. T. IV. p. 793. 9. *ἡγεῖτο γὰρ ὕβριν αὐτῷ καὶ κίνδυνον φέρειν πόλιν αὐτόνομον ἐφορμῶσαν τοῖς βασιλείοις, καὶ τὴν αὐτοῦ καιροφυλακοῦσαν τύχην.* Scr. *ἐφορμοῦσαν.* — *σαμίων.* in marg. apogr. nostri notatur *μισων.* P. V. 3. *πανδημί.* pro *πανδημεί.* Vid. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 402. s. — V. 4. *πίεται.* Olim allatis adde Alciphr. III. 33. p. 346. *ἡ ἱππόπορνος .. ὅλον σε αὐτοῖς ἀγροῖς καταπιοῦσα.* Plutarch. T. II. p. 603. D. *ναῦν μετὰ τῶν φορτίων κατα-*

πεπομένην. — *Nr.* 45. κιλλάκτορος. (Vid. p. 92. nr. 29. et in Catal. Poët. p. 869.) Br. II. 294. nr. 2. An. II. 2. p. 350. V. 1. τὰ κέρματα. P. ἐὰ κέρμ. Br. in textu; in Lectt. τὰ ἃ κέρματα praefert. Homer. Ἰλ. ο. 58. τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἱκέσθαι. Ὀδ. ι. 250. πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα. Ib. 310. 343. ξ. 143. ἰὼν τὰ ἃ δώμαθ' ἵκηται. — πλείονα ποιεῖ. Nicarch. p. 94. nr. 40. ἄρξαι πλεῖον ἐμοῦ τι ποιεῖν. Cf. Graev. Lectt. Hesiod. c. 13.

Nr. 46. φιλοδήμου πρὸς ἑταίραν κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. P. Br. II. 83. nr. 3. An. II. 1. p. 212. V. 1. 2. In his quaedam sunt minime perspicua. Si scriptum esset: τί δεῖ σε καλεῖν; β τί δέ μ' ἤρου τοῦτο; α φιλόσπουδος. β μὴ σύ γε. sensus foret: *quid me interrogabas hoc*, quod nihil ad rem facit? Cf. p. 101. nr. 101. Tum ille: noli rogando et dissimulando tempus terere: *festinus sum enim.* Ad quae puella: *noli tantopere festinare.* — σε δε μήπω. P. τί δέ; μήπω . . Br. c. Reiskio. — De μὴ σύ γε vid. Valken. ad Eurip. Phoen. v. 353. Lennep. ad Phal. p. 366. — *Nr.* 47. ῥουφίνου εἰς θάλειαν τὴν ἑαυτοῦ ἑταίραν. P. Br. II. 391. nr. 5. An. II. 3. p. 155. 6. — V. 2. ἐρωμανίη. P. V. 3. ὅτε γυμνή. P. μοι Br. interposuit cum Reiskio. — V. 5. τάλας. P. τάλαν. Br. — V. 6. Vox ὑπερευτυχίη in Lexicis nostris non comparet. — *Nr.* 48. τοῦ αὐτοῦ εἰς κόρην ἔπαινος τοῦ κάλλους αὐτῆς. P. Br. II. 398. nr. 36. An. II. 3. p. 178. — V. 4. πόδες λευκότεροι Θέτιδος. Primum hujus breviloquentiae exemplum fuerit ap. Homer. Ὀδ. β. 121. τάων οὔτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείῃ Ἤιδη. Eam non attendens in Achill. Tat. IV. 19. p. 185. Bip. de crocodilo: πόδες τέτταρες εἰς τὸ πλάγιον ἠρέμα κυρτούμενοι, καθάπερ χερσαία χελώνη. Salmasius frustra corrigit: χερσαίᾳ χελώνῃ. Oppian. Cyn. III. 254. χηλὴν δ' αὖ φορέουσι διπλῆν ἰκέλην ἐλάφοισιν. Ib. III. 492. καὶ πόδες ὑψιτενεῖς, ἴκελοι νωθρῇσι καμήλοις. Ib. IV. 9. καὶ φρένας οὐδ' αὐτῶν πολὺ μείονας ἀγρευτήρων. Lucian. T. VI. p. 52. Homerus τὴν Εὐφόρβου κόμην ταῖς Χάρισιν ἀπείκασεν. Cf. ib. p. 308. 12. Hinc explica locum in Nigrino §. 25. T. I. p. 48. ἃ γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἐργάζονται (οἱ φιλόσοφοι), τίνι τῶν κολάκων εἰκάσομεν; i. e. τίνι τούτων, ἃ οἱ κόλακες ἐργάζονται. ne cum Belino τῶν καλῶν probes. Sed hoc dicendi genus inprimis illustravit vir eximius ad Plin. Epist. p. 40. in Meletem. p. 57. et p. 134. et alibi. — V. 5. πλοκαμῖσι. P. Br. πλοκάμοισι. Pl. — ἄκανθας (sic). P. ἄκανθαι. Pl. Br. — V. 6. ἐπὶ στρέφ. P.

Nr. 49. τοῦ δικαίου γάλλου, ἐπίγραμμα ἀδικώτατον. P. De δικαίου cognomine disputat Chardon Mag. enc. an. V. T. IV. p. 335. V. 1. ἢ τρισί. P. ἢ δυσί. Br. c. Reisk. — ἓν τάχος. P. ἓν λέχος. Br. c. Toupio. Mihi πρὸς ἓν τέλος videtur scribendum. Similiter τέλος et τάχος permutata videntur p. 308. nr. 642. V. 2. τῷ ὄπιθεν. P. τῷ δ' ὄπιθεν scripsi cum Tyrwhitto in Not. ad Toupii Em. in Suid. T. IV. p. 426. — V. 4. εἰ σπεύδεις. Salm. in not. ined. εἰ σπεύδεις ἐθέλων σὺν δυοῖν ἧκε τάχος. Cod. lectionem tuetur Chardon. Si cum duobus veneris, quantumvis festinans, non tamen propterea tibi expectandum erit; tribus enim simul inserviam. — *Nr.* 50. ἀδέσποτον. Br. III. 160. nr. 48. An. III. 1. p. 315. — V. 1. δύο μοι κακά. P. V. 2. κούφως. P. — *Nr.* 51. ἀδέσποτον. Br. III. 164. nr. 70. An. III. 1. p. 325. Cf. Philodem. p. 106. nr. 131.

P. *Nr.* 52. διοσκορίδου εἰς ἀρσινόην ἑταῖραν σωσιπάτρου. P. Ex hoc lemmate male intellecto Sosipater inter epigrammatographos commemoratur. Vid. Chard. Mag. enc. T. II. p. 103. nos in Catal. Poet. p. 9 5. Br. I. 494. nr. 7. An. I. 2. p. 371. V. 1. ὅρκον κοινὸν ἔρωτ' ἀνεθήκαμεν. P. Br. Terminationis in ἔρωτι elisionem non ferens Herm. ad Orph. p. 767. corrigit: ὅρκῳ κοινὸν ἔρωτ' ἀνεθήκαμεν. Ab illa tamen elisione, Attici quidem plerumque (Vid. Porson Suppl. Praef. ad Hecub. p. XXIV. ed. Lips. et ad Orest. 584. coll. Schaefer. ad Soph. T. II. p. 326.) non autem Homerus abstinuit, quem cf. Ἰλ. σ. 505. Ὀδ. γ. 466. 469. ο. 364. 516. ῥ. 103. τ. 596. nec alii, ut Solon fr. XIV. 7. ἐν ἑβδομάδ' ἐστίν. Moschus IV. 85. ἐμῷ ὑπὸ ἤπατ' ἔχοισα. Infra p. 219. nr. 77. ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντ' ἀπέδωκε χάριν. p. 594. nr. 163. ἐλέφαντ' ἔβενον λευκῷ. Cf. Bökh. in not. crit. ad Pindar. p. 394. — ὅρκος ὁ πιστὴν Ἀρ. θέμενος. P. ὅρκον ὃ πιστὴν Ἀρ. ἔθετο Σ. φ. Br. non sine metri detrimento. Vera est Cod. lectio. Substantivo enim per appositionem repetito, nominativus interdum ponitur, licet alius casus praecesserit. Ut hoc loco: ὅρκον ἔρωτι ἀνεθήκαμεν, ὅρκος ὁ θέμενος . . sic Homer. Ὀδ. α. 51. πήματα πάσχει Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης, Νῆσος δενδρήεσσα. Ἰλ. ζ. 395. Ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος· Ἠετίων ὃς ἔναιεν ὑπὸ πλάκῳ ὑλήέσσῃ. Similis est negligentia, sed frequentius obvia, quum nominativus participii alii casui additur. — V. 3. ὅρκια. P. ὁρκία. Br. Illud verius, quum ὅρκιον diminutivis non magis annumerandum sit, quam ἴχνιον. Eustath. Ἰλ. β. p. 177. 7. et γ. p. 291. 46. — V. 5. κλῃῖσιν. P. κληῖσιν. Br. qui tamen in ep. Pauli Sil. 16.

(p. 120. nr. 217.) κλῄδας exhibuit. — V. 6. μεμψάμενος. P. μεμψαμένους. Br. c. Reiskio.

Nr. 53. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἀριστονόην. P. Br. I. 494. nr. 8. An. I. 2. p. 372. Cf. ejusd. epigr. p. 116. nr. 193. — V. 4. σύμμε. P. pro σύν με, ut est infra l. c. Pronuntiatio est eadem. V. Herm. de Emend. rat. gr. Gr. L. I. 4. p. 10. s. — ἄπαγον. P. ἄπαγε. Br. ἀπάγου scripsi: *tecum abducas.* — *Nr.* 54. τοῦ αὐτοῦ, φλυαρία πρὸς ὁμοίους αὐτ^ου^, πῶς δεῖ μετὰ γυναικὸς ἐγκύμονος συγκαθεύδειν. P. Br. I. 504. nr. 1. (tamquam Sosipatri.) An. I. 2. p. 406. V. 1. verba intricatiora in hunc fortasse modum junxeris: μήποτε γαστροβαρῆ (γυναῖκα sc.) κλίνης ἀντιπρόσωπον, πρὸς σὸν λέχος, τερπόμενος Κύπριδι. Hesych. λέχος, γάμος, μίξις, συνουσία. Sinceram tamen lectionem Cod. non arbitror. — V. 3. μέγα lineae superscriptum. — ὀλίγοος. P. V. 5. πρὶν στρέψας. P. *anteu vertens eam.* περιστρέψας. Toup. πάλιν στρέψας. Br. ex apogrr. suis, quae genuinam membran. lectionem exhibere putabat. Elegans correctio, non tamen omnino necessaria. P. 104. nr. 116. στρέψας Μηνοφίλην εὔοχιον. — *Nr.* 55. τοῦ αὐτοῦ εἰς δωρίδα τὴν πόρνην πορνικώτατον. P. Br. I. 504. nr. 4. (ut Sosipatri.) An. II. 2. p. 407. s. V. 2. ἄνθεσιν ἐν χλοεροῖς. in ipsis, puta, Doridis artubus, floribus comparandis; ῥοδόπυγος enim, ejusque oculi floribus purpureis similes. V. 4. ἀκλινέως. De equite cogita, qui, equo quamvis celeriter decurrente, non tamen in alterutram partem inclinat. — V. 6. ἀμφὶ σαλ. P. Verbum ἀμφισαλεύω in Lexicis nostris non comparet. ὄμματα πορφύρεα. *nigri ocelli.* φύλλα, *flores.* Vid. Theocr. Eid. XI. 26.

Nr. 56. τοῦ αὐτοῦ, ποίῳ κάλλει θηρεύεται, καὶ τίσιν ἁλίσκεται ἀνὴρ ὑπὸ τῶν γυναικῶν. P. Br. I. 504. nr. 3. (ut Sosipatri.) An. I. 2. p. 409. V. 2. ψυχοτακῆ junxi cum πρόθυρα. Br. commate inde sejunxit. V. 3. λασίαισιν. P. λασίῃσιν. Br. c. Pl. Hirsuta supercilia, quae Polyphemum decent ap. Theocrit. Eid. XI. 31. Glaucum marinum ap. Philostr. II. Imagg. c. 15. p. 833. an etiam puellae sint decori, alii videant. Fortasse scribendum: γλῆναι γαλεραῖσιν ὑπ' ὀφρύσιν. Hesych. γαλερόν, ἱλαρόν, εὔδιον. Etym. M. γαλερόν, ἱλαρόν, ἡδύ, πρᾶον. τάσσεται δὲ ἐπὶ βλεμμάτων, καὶ γαλερωπός, ὁ γαλερὸν καὶ ἐπιτερπὲς βλέπων. Serenitas autem praecipue circa supercilia sedet. Pind. Pyth. IX. 65. ἀγανᾷ χλιαρὸν γελάξας ὀφρύϊ. Homer. Hymn. in Cer. 357. μείδησεν δὲ ἄναξ ἐνέρων 'Αϊδωνεὺς 'Οφρύσι.

Vid. Addit. in Athen. p. 232. — V. 6. *εὐφυέες*. Lucian. Amor. §. 26. *οἱ δὲ εὐφυεῖς μηροὶ θριξὶν ὥσπερεὶ ῥυπῶντες*. quod frustra olim tentavi. — V. 7. *ὡστέα*. P. — V. 8. *μίδεοι*. P. Pl. *Μίδεω*. Br. ex conjectura procul dubio. A *Μίδας* descendit *Μίδειος*, ut *Ἀναξαγόρειος* ab *Ἀναξαγόρας*. Plat. in Cratyl. p. 409. B. *Πυθαγόρειος*. Diog. Laert. VIII. 15. In talibus Iones *ει* interdum in *ε* mutant, ut *Ἑκτόρεος*. *Ἰλ. β*. 416. Etym. Leid. Msc. ap. Koen. ad Greg. Cor. p. 433. *ἐπὶ γὰρ τῶν διὰ τοῦ ειος κτητικῶν ἀποβάλλουσιν οἱ Ἴωνες τὸ ι τῆς ει διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ εος προφέρουσι. φλόγειος, φλόγεος. μαρμάρειος, μαρμάρεος.*

Nr. 57. *μελεάγρου πρὸς τὸν ἔρωτα*. P. An. I. 18. p. 59. An. I. 1. p. 75. V. 1. *νηχομένην*. Anima si in igne natat, vix fieri potest, ut facem Amoris timeat. Hinc fortasse Salmasius *τηκομένην* tentabat. Suspicabar: *τὴν πυρὶ χηραμένην*. ut phalaenae, culices, et alia hujus generis animalcula. Aelian. H. A. XII. 8. *πυραύστης χαίρει μὲν τῇ λαμπηδόνι τοῦ πυρὸς καὶ προσπέταται τοῖς λύχνοις*. Hoc itaque dicit Meleager: anima, quamvis igne oblectetur, tamen, si saepius uras, aufugiet. — De *χηράμενος* vid. ad p. 236. nr. 198. — *ἔχεις*. P. *ἔχει*. Br. c. Reiskio. — *Nr.* 58. *ἀρχίου εἰς ἔρωτα*. P. An. II. 92. nr. 1. An. II. 1. p. 250. V. 1. *τὸ κρίγον*. P. *τὸ κρήγυον*. Br. c. R. γρ. τὸ κήρινον

De *πορθεῖν* vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 571. — *εἴς με*. (in Cod. est *εἰς μὲ*) pro *εἰς ἐμέ*. Vid. ad p. 265. nr. 393. v. 3. V. 2. *μὴ κέτ*. P. V. 3. *ἕλοις* et v. sequ. *ἔχεις*. P. *ἕλοις* et *ἔχῃς* Br. c. R. In Lectt. *ἕλῃς* corrigit. Servavi *ἕλοις*, *ἔχεις* autem mutavi in *ἔχοις*; qua mutatione nihil lenius. Homer. Od. *χ*. 391. *εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν, Ὄφρα ἔπος εἴποιμι*. Quint. Sm. II. 315. *χάζεο, μή σε βάλοιμι*. Ib. XI. 494. *ἔρχεο τείχεος ἐκτὸς ἐν ἔντεσιν, ὄφρα δαείης Ποίαντος θρασὺν υἷα*. quae cum aliis laudat Herm. ad Orph. p. 812. Plura passim occurrunt in Anthologia exempla optativi sic positi. Vid. p. 121. nr. 222. p. 294. nr. 552. v. 9. p. 463. nr. 625. p. 472. nr. 685. etc. — *Nr.* 59. *τοῦ αὐτοῦ, ὁμοίως*. P. Br. II. 92. nr. 3. An. II. 1. p. 251. In Plan. p. 486. St. et *ἀδέσποτον*. V. 1. *φεύγειν δεῖ*. P. *δὴ* Pl. Br. Crebra confusio vocularum *δεῖ, δή, δέ*. Vid. p. 135. nr. 286. p. 243. nr. 241. p. 512. nr. 34. Ap. Liban. T. IV. p. 201. 31. *τοῦτον δεῖ πλουτεῖν;* vere Reiskius: *τοῦτον δὲ πλουτεῖν; hunccine divitem esse?* et statim: *τοῦτο δὲ* (Morell. *δεῖ*) *ἑκάστην ἡμέραν ἀργύριον φέρειν; τί τὴν πόλιν ἀδικοῦντα*

(sic rectius, quam ἀδικοῦντι, quae est Wolfii correctio). Contra ib. p. 1030. 1. μέσον δὲ τούτων ἀμφότερον εὑρεῖν τε. scribendum videtur: μέσον δεῖ τούτων ἀμφοτέρων εὑρεῖν τι. Lucian. Dial. Deor. XXVI. T. II. p. 89. καὶ καθιππεύειν δεῖ τὸ πέλαγος. Scr. δὴ c. Cod. Par. Id. Qu. Scr. Histor. §. 8. T. IV. p. 167. καὶ ὅλως σύνθετον ἐκ πάντων θεῶν γενέσθαι δεῖ τὸν 'Ατρέως καὶ 'Αερόπης. Scr. δή. Infinitivus pendet a verbis οὐδεὶς ὁ κωλύσων.

Nr. 60. ῥουφίνου, εἰς παρθένον λουομένην. P. Br. II. 391. nr. 6. An. II. 3. p. 156. V. 3. εἱλίσσοντο. P. Vid. Alciphr. I. ep. 39. p. 192. — V. 5. 6. Vid. supra p. 93. nr. 36. Εὐρώταν. Similem lusum illustravimus in fr. Anaxandridae ap. Athen. L. VII. p. 227. D. in Additam. p. 135. sq. — *Nr.* 61. τοῦ αὐτοῦ, εἰς Φιλίππην τὴν ἑταῖραν. P. Br. II. 391. nr. 7. An. II. 3. p. 157. V. 2. ἐπόθουν. P. Br. ἐδέχουν. marg. Ap. G. R. — V. 4. ἐπιστάμενος. P. Br. ἐρεισάμενος. marg. Ap. G. R. Ib. v. 5. post κελευομένη inseritur γ'. In hoc disticho plura esse videntur minus sincere scripta. — *Nr.* 62. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀνώνυμόν τινα γυναῖκα. P. Br. II. 392. nr. 8. An. II. 3. p. 158. V. 1. Scr. σου, ut est in P. — ὁ χρόνος. P. Articulum delevit Salm. — V. 2. σώιζεται. P. Vid. ad p. 49. nr. 5. Friget v. 4. ἢ ῥόδον. Fortasse κάλλος, quod v. 5. perperam in Cod. legitur, huc pertinet, et legendum: οὐδὲ τὸ κάλλος Τῶν ἱλαρῶν μήλων ἠρινὸν ἐξέφυγεν. — V. 5. ὦ πόσσους. P. ἃ Br. cum plurimis apogrr. Vid. p. 239. nr. 217. v. 3. p. 240. nr. 220. v. 5. Eustath. ad 'Ιλ. λ. p. 796. 47. — θεοείκελον κάλλος. P. ἄνθος Br. cum apogrr. Appicta huic versui defectus nota, quae remittit ad infimum pag. marginem, ubi legitur: ζτ. ὁππότε πρωτόπλοον ἔτρεχες ἡλικίην: —

ἄλλως. ἡνίκα πρωτοβόλων λάμπεν ἀποβλεφάρων.

Neuter horum versuum a Rufino videtur profectus. Cf. p. 239. nr. 217.

Nr. 63. μάρκου ἀργενταρίου. P. Br. II. 267. nr. 5. An. II. 2. p. 280. V. 1. σικελή. Haec forma reddenda videtur Moscho III. 128. κἀκεῖνα Σικελά, καὶ ἐν Αἰτναίαισιν ἔπαιξεν 'Αιόσι. — *Nr.* 64. ἀσκληπιάδου, πρὸς τὸν δία περὶ τοῦ ἔρωτος. P. Br. I. 216. nr. 26. An. I. 2. p. 42. V. 1. νεῖφε. P. ut p. 232. nr. 173. p. 286. nr. 496. p. 493. nr. 21. — V. 3. 4. ἢν δὲ μ' ἀφῇς ζῆν καὶ διαθείς. P. Br. ἀφείης καὶ διαθῇς. Pl. ἀφῇς ζῆν καὶ διαθῇς. Suid. in κωμάσομαι. T. II. p. 363. Graefius ad Meleagr. p. 77. corrigit: ἢν δέ μ' ἀφεὶς ζῆν καὶ διαθῇς. Quod mihi non videtur necessarium. Verba καὶ διαθεὶς τούτων χείρονα a reliquis sejungenda: *etiamsi pejora*

designes, quam quae nunc facis. — *Nr.* 65. ἀδέσποτον. Br. III. 151. nr. 4. An. III. 1. p. 287. V. 2. τὴν ἑλένης. P. Br. τῆς ἑλένης. Pl. In marg. τὴν λίθ^v^ i. e. τὴν λήθην. ¶. V. 3. αὐτῶν pro τούτων. Vid. ad p. 191. nr. 255. v. 6. — *Nr.* 66. ῥουφίνου εἰς προδίκην ἐρωμένην. P. Br. II. 398. nr. 33. An. II. 3. p. 176. V. 3. ανον. P. V. 4. πνα. P. V. 6. ἡμᾶς χερσίν. P. χερσὶν ἡμᾶς editt. vett. Plan. usque ad Steph. — ὑπ' ἐξέβαλεν. P.

Nr. 67. καπίτωνος εἰς κάλλος. P. Br. II. 199. An. II. 2. p. 108. In Plan. p. 481. St. *Nicarcho* tribuitur. — *Nr.* 68. λουκιλλίου, οἱ δὲ πολέμωνος τοῦ ποντικοῦ. P. Br. II. 184. nr. 2. An. II. 2. p. 75. In Plan. p. 474. St. soli *Lucillio* inscribitur. — *Nr.* 69. ῥουφίνου. εἰς μαιονίδα κόρην. P. Br. II. 396. nr. 26. An. II. 3. p. 172. V. 1. ἐσαθρήσασα. P. V. 2. μαιονίδ'. P. μαιονίν. Pl. V. 3. γυμνούμεθα. P. γυμνούμεθα Pl. Br. — *Nr.* 70. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἑταίραν εὔμορφον. P. Br. II. 394. nr. 17. An. II. 3. p. 164. V. 1. σῶμα deest in P. suppletum ex Pl. V. 2. ειαριανῶν. P. εἰαρινῶν. Pl. Br. V. 4. φίλαι. P. et Aldd. editt. φίλη. Steph. — Scr. Χάριτες.

Nr. 71. τοῦ αὐτοῦ, οἱ δὲ παλλαδᾶ ἀλεξανδρέως σκοπτικὸν εἰς γυναῖκα ζήνωνος. P. Br. II. 392. nr. 9. An. II. 3. p. 160. Rufino tribuit Br. mihi magis Palladae ingenium spirare videtur. — *Nr.* 72. τοῦ αὐτοῦ ἐπαινοῦντος τὸν ἡδὺν καὶ ἄνετον βίον. P. Br. II. 392. nr. 10. An. II. 3. p. 160. Hoc certe Palladae est. V. 1. τρυφῆς βίος. P. τρυφή. Br. e. marg. Ap. G. R. Ap. Liban. T. IV. p. 377. 6. πότους μὲν καὶ σύνδειπνα καὶ τὰ τρέφειν ἔχοντα πάντα ἁπλῶς ἀποδιδράσκων. scr. τὰ τρυφὴν ἔχοντα. — V. 4. ἐσθλὰ πάθω. conjunctivus, ut in φέρ' ἴδω ap. Aristoph. Nub. 21. et alibi. — οὐδενί. P. Br. οὐκέτι. Reisk. ex Ap. Lips.

Nr. 73. εἰς ῥοδόκλειαν τινὰ ἑταίραν ὡραίαν. καὶ τοῦτο δὲ τὸ ἐπίγραμμα ῥουφίνου. P. Br. II. 392. nr. 11. An. II. 3. p. 160. V. 1. λούεται κυθέρεια. P. Excidit articulus ob similitudinem litterarum η et κ. Vid. p. 54^b^. nr. 32. V. 4. μνήσης et ἰδοῦσα. P. utrumque emendavit Salm. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 964. 19. ἀλλ' οὕτως ἀθάνατα ἐμήνιεν. pro ἐμήνυεν. — V. 6. ἐκδέδυκας. quaedam apogr. ἐνδέδυκας. — ¶. *Nr.* 74. ῥουφίνου. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ῥοδόκλειαν. P. Br. II. 393. nr. 15. An. II. 3. p. 163. V. 1. καλοῖς. P. πλέξας. Pl. V. 2. πλεξάμενος. P. δρεψάμενος. Pl. — αὐτός. P. αὐτός. Pl. Br. ὑφ'. P. Pl. ἐν Br. quod recepit H. de Bosch. At ὑπὸ sic interdum abundat ante dativum, ubi vim ablativi habet. p. 100. nr. 86.

ἐβλήθης ὑπ' ἔρωτος ὑπ' ὠκυπόροισιν ὀϊστοῖς. in Stat. Aurig. XXIV. Append. ex Pl. nr. 352. T. II. p. 732. ὤμοσεν εὐόρκοις ὑπὸ χείλεσιν. Apoll. Rhod. II. 26. ὥστε λέων ὑπ' ἄκοντι τετυμμένος. Manetho II. 131. Ζωδιακὸς — Δώδεχ' (sic scribe) ὑπ' εἰδώλοισι κεκασμένος. Ib. III. 259. πέρθανται σφιγχθέντες ἀεικελίοις ὑπὸ δεσμοῖς. — V. 5. ταῦτα στεφ. P. Pl. δὲ inseruit Br. metro invito. Frustra Fiorillo ad Herod. Att. Reliqu. p. 91. ταῦτα δὲ δεξαμένη.

Nr. 75. τοῦ αὐτοῦ ῥουφίνου εἴς τινα παρθένον φθαρεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ. P. Br. II. 394. nr. 18. An. II. 3. p. 165. V. 1. ἀφροδίτην. P. Pl. ἀφροδίτη. Br. c. Salm. et Huetio. — V. 2. ἔφλεξεν. P. ἔφλεγεν. Br. c. Plan. — V. 3. πρὸς ἔπαιξε. P. προσέπαιζε. Pl. Br. — εἴποτε καιρὸς ἐτόλμων. P. ἐτόλμα. Pl. εἴποτε καίρι' ἐτόλμων, ἠρυθρία. Br. Codicis lectio optime habet. Ad εἴποτε subaudiendum ἦν. Sic Grotius: *Illusit mihi blanda: foret cum sola, rogavi: Erubuit: verum tacta ab amore fuit.* cui versioni ἐτόλμα in textu Boschiano non respondet. — V. 5. παρ' ἀκήκοα. P. V. 6. τί ποιοῦμεν. Alciphr. I. ep. 11. p. 44. τί οὖν, ὦ βέλτιστε, δρῶμεν; φεύγομεν ἢ μένομεν; ubi noster locus Valkenarium, conjunctivum reponentem ad Hippol. p. 247. retinere potuisset. Platonica hujus generis congessit Heindorf. T. II. p. 109. 441. T. IV. p. 64. — *Nr.* 76. τοῦ αὐτοῦ εἰς πόρνην γηράσασαν σκοπτικόν. P. Br. II. 394. nr. 19. An. II. 3. p. 166. V. 2. ποτὸ λιαῖσι. P. πολιῇσι. Pl. V. 5. 6. omissi in Pl. V. 5. καὶ ῥυτῶδες πρόσωπον. P. Temere Br. τρίχας, ῥυτίδας, αἰσχρόν τε πρόσωπον, non sine metri detrimento. Una littera mutata, veram lectionem restitui, ῥισῶδες pro ῥυτῶδες scribens. Sic p. 142. nr. 11. ἐργαυίην et ἐργατίην. Vide ad p. 265. nr. 394. v. 2. De ῥυσῶδες, uno σ scripto, vid. ad p. 94. nr. 38.

Nr. 77. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς τῶν γυναικῶν ὁμιλίας. P. Br. II. 393. nr. 12. An. II. 3. p. 161. V. 2. χρονέεσκεν. P. Br. Hinc verbum χρονεῖν relatum in Schneideri Lexic. cum explicatione: *leben und seinen Verstand haben.* Salm. tentabat φρονέεσκεν, ὅτι φρονοῦσι δηλαδὴ μετὰ τὴν συνουσίαν. Scripsi, quod proxime abest: κορέεσκεν. Pindar. Nem. Z. 77. κόρον δ' ἔχει καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' ἀφροδίσια. Achill. Tat. IV. 8. τὸ μὲν γὰρ ἔργον Ἀφροδίτης καὶ ὅρον ἔχει καὶ κόρον. Alciphron. II. ep. 1. p. 202. πρὸς ὑμᾶς δὲ οὐδὲ ὑπερτίθεσθαι ἔξεστιν, ὡς πεφοβημέναις (sic praeclare Berglerus) κόρον. Ad κορέεσκεν subaudi ἑαυτόν, ut in talibus saepissime. — *Nr.* 78. πλάτωνος εἰς

θε
ἀγάθωνα τον μα αὐτοῦ. P. Br. I. 169. nr. 2. An. I. 1. p. 373. — *Nr.* 79. *τοῦ αὐτοῦ εἰς ἑταῖραν τινα δυσπειθῆ.* P. Br. I. 169. nr. 5. An. I. 1. p. 340. Cf. Diog. Laërt. III. p. 183. V. 5. Scr. *ἄρ'.* — *ὃ μὴ γίγνοιτο μισεῖς.* P. ex interpretatione. *νοεῖς.* Vulgo. — *ταῦτ' αὐτό.* P. *τοῦτ' αὐτό.* Pl. Diog. Br. — *Nr.* 80. *τοῦ αὐτοῦ.* Br. I. 169. nr. 4. An. I. 1. p. 339. Cf. Diog. Laërt. l. c. Vulgo *Philodemo* inscribitur. V. 1. *σε τίς.* P. — *Nr.* 81. *διονυσίου σοφιστοῦ.* Br. II. 254. nr. 5. An. II. 2. p. 252. V. 1. *ἢ τὰ ῥόδα..* Vid. Lennep. ad Phalar. p. 95. — In *ῥόδα* brevis producitur ante ῥ. ut p. 236. nr. 200. v. 2. *ἀπὸ ῥαδινῶν.* p. 239. nr. 215. v. 6. *κεῖμαι δὲ ῥαδινάν.* Ib. nr. 217. *καὶ ἐπὶ ῥυτίδων.* Vid. Boekh. in not. crit. ad Pind. p. 395. — V. 2. *σὺν ἀμφότερα.* P. Probabiliter Herm. ad Orph. p. 767. *ἢ* (*ῆ* excusum) *τὰ ῥόδ', ἢ σαυτήν, ἠὲ συναμφότερα,* quo et metrum juvatur, et ordo sententiarum restituitur.

Nr. 82. *ἀδέσποτον εἰς βαλάνισσαν.* P. Br. III. 163. nr. 64. An. III. 1. p. 324. V. 1. particulae *δήποτε* in P. omissae accesserunt ex Pl. V. 2. *πρίν μ' ἀποδ.* P. *πρὶν δ' ἀποδ.* Pl. Br. — P. *Nr.* 83. *ἀδέσποτον εἰς ἐρωμένην.* P. Junctim cum sequ. disticho Br. III. 162. nr. 58. An. III. 1. p. 319. s. Tertium distichon addidit Pl. (quod Theophanis est. Vid. p. 695. nr. 36.) omnia sub Dionysii Sophistae nomine. Vid. Huschk. An. cr. p. 166. s. V. 1. *οὐ δὲ στίχ.* P. *σὺ δέ γε.* Pl. Br. Melius Schol. ad Dion. Chrys. T. II. p. 556. *καὶ οὐ στείχ.* Verum tamen *σὺ δέ,* modo *δὴ* addas, quod saepenumero excidit post *δέ.* Vid. Addit. An. in Athen. p. 332. Ap. Plutarch. V. Rom. c. 8. *ἅμα δὴ τοῦ μὲν 'Ρώμου τοὺς ἐντὸς ἀφιστάντος.* scr. *ἅμα δὲ δή.* Vid. ad p. 444. nr. 515. V. 2. *πνείοντα.* P. *πνέοντα.* Pl. Br. — *Nr.* 84. *ἀδέσποτον ὁμοίως.* P. V. 1. *ὑπὸ πορφ.* P. V. 2. *ἀραμένη.* Pl. et Schol. Dion. *ἀρσαμένη.* P. et sic Theophan. p. 695. nr. 136. *ὄφρα με χερσὶν ἀρσαμένη.* Hesiod. Scut. Herc. 320. *"Ηφαιστος ποίησε σάκος . . 'Αρσάμενος παλάμῃσιν.* — *Nr.* 85. *ἀσκληπιάδου, εἰς τινὰ παρθένον μὴ πειθομένην.* P. Br. I. 215. nr. 21. An. I. 2. p. 39. Sine auctoris nomine est in Plan. p. 486. St. V. 4. *ὀστέα.* P. — *Nr.* 86. *κλαυδιανοῦ.* Br. II. 447. nr. 1. An. II. 3. p. 290. V. 1. *σὺ γὰρ θοά.* P. *σύ γ' ἀθρόα.* Br. c. nonnullis apogrr. V. 2. *ἐπ' ὠκυπ.* P. *ἐν ὠκυπ.* Br. Vid. ad p. 99. nr. 74. — *Nr.* 87. *ῥουφίνου εἰς μελισιάδα τὴν ἑταῖραν.* P. Br. II. 395. nr. 20. An. II. 3. p. 166. V. 1. *μελησιάς.* P. *μελισσιάς.* Pl. Br. De syllabis *ις* et *η* frequenter confusis vid. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 68. Nomen

derivatum a *μέλισσα*, unde *Μελίσσιος*. V. 2. *κέκραγεν*. Ne media corripiatur, Herm. ad Orph. p. 814. *ὡς* delet. Aegre tamen hac particula careremus. Et in talibus seriores sibi non semper ab erroribus cavisse constat. Vid. ad p. 77. nr. 5. v. 2. — V. 2. *ἄστατος*. P. Pl. *ἄπνοος* tentat Br. frustra.

Nr. 88. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 395. nr. 21. An. II. 3. p. 168. V. 2. „*ἢ σβέσον ἢ μετάθες*. Sic recte membr. Vat. Planudes perperam, „*ἢ σάου*. Adumbratum est e Polemonis II. p. 184. Utrumque expressit Auson. Ep. LXXIX. LXXX." Br. — *Nr.* 89. *μάρκου ἀργενταρίου ἐρωτομανίς*. P. Br. II. 267. nr. 7. An. II. 2. p. 281. In Plan. *Rufino* inscriptum. V. 3. *ὅστις*. P. *ἰοῖς*. Ib. *οἴστρῳ*. Pl. Br. quod verbo *πεφορημένος* multo melius convenit. Cod. lectio orta fortasse ex truncato *οἰσ(τρῳ)*; aut priore syllaba ab praecedente *ος* absorpta, *ρωι* in *ἰοῖς* mutatum est. Cf. Animadverss. T. III. 1. p. 209. Rittersh. ad Oppian. p. 247. — V. 5. *πάντας*. P. et plurimae editt. Plan. *πάντα*. nonnullae. — *Nr.* 90. *ἀδέσποτον*. Br. III. 164. nr. 68. An. III. 1. p. 325. — *Nr.* 91. *ἀδέσποτον*. Br. l. c. nr. 67. An. l. c. V. 1. *παρ' ἔχων*. P.

Nr. 92. *ῥουφίνου εἰς ῥοδόπην τὴν ἑταῖραν*. P. Br. II. 395. nr. 22. An. II. 3. p. 168. V. 3. *προθυρῶν ὑπερέκκρ*. P. *πρὸ θυρῶν ὑπερεκκρ*. Pl. *προθύρων ὑπερεκκρ*. Br. Scripsi *ὕπερ*, ob rhythmum bucolicum. Cf. p. 150. nr. 54. v. 7. p. 408. nr. 308. v. 2. Fortasse etiam ap. Apoll. Rh. III. 973. rectius legeris: *γνῶ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτῃ ἔνι πεπτηυῖαν*. Ib. 977. *ἀνέρες, οὐδ' ὅτε περ πάτρῃ ἔνι ναιετάασκον*. In eadem sede *ἔνι* legitur IV. 1091. 1479. 1485. 1502. 1728. — V. 7. *ἴχνεσι*. P. *ἴχνεσιν*. Pl. Br. Prima syllaba in hac versus sede correpta, non magis debet offendere, quam in *δάκρυον* p. 108. nr. 145. ubi vid. not. in *ὕπνος* p. 236. nr. 97. aut media in *ἀράχνη* p. 523. nr. 106. — ꝑ. V. 6. *ὑμεῖς*. P. et editt. Pl. praeter Steph. ubi *ἡμεῖς*. *πείσατε*. P. Br. De *πείσετε* cogitabam; ut esset, *vos saltem eam flectetis*. — *Nr.* 93. *τοῦ αὐτοῦ, πρὸς ἔρωτα*. P. Br. II. 395. nr. 23. An. II. 3. p. 169. V. 2. *οὐδέ με*. P. Pl. *οὐδ' ἐμέ*. Br. V. 3. *συστήσομαι*. P. Br. *συνελεύσομαι*. Plan. ex conjectura procul dubio, quod *συνίστασθαί τινι* vulgo *opitulandi* sensu accipitur. Vid. Steph. Thes. T. I. p. 1793. E. Hoc loco autem *pugnandi* et *adversandi* significationem habet, ut *γνῶμαι συνεστηκυῖαι*, *sententiae contrariae* ap. Herodot. VII. 142. p. 568. 2. Vid. *Wesseling*. p. 98. 79. ubi *γνῶμαι μὲν αὗται συνίστασαν*. — V. 4. *τί μόνος*. P. *τί ποιεῖν* quaedam editt. Plan. —

Nr. 94. τοῦ αὐτοῦ εἰς μέλι ὥραι. P. Br. l. c. nr. 24. An. l. c. V. 4. ἠΐθεος. P. ἠαίθεος. Pl. Br. Vid. p. 367. nr. 65. — *Nr.* 95. ἀδέσποτον. Br. III. 161. nr. 51. An. III. 1. p. 316. In marg. Cod. ὠ. i. e. ὡραῖον.

Nr. 96. μελεάγρου. Edidi in Anim. T. I. P. 1. p. 89. Vid. Huschk. An. cr. p. 245. V. 2. καὶ εἰς. P. καίεις scribendum esse apparet. V. 2. ἤν γε θίγεις. P. ἢν δὲ θίγῃς dedi cum Huschkio et Graefio. In priore membro μὲν subaudiendum. Vid. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 31. et 421. Heusde in Specim. Plat. p. 75. s. Cf. simile Meleagri distichon p. 586. nr. 113. — *Nr.* 97. ῥουφίνου. Br. II. 397. nr. 29. An. II. 3. p. 174. Cf. nr. 68. Theophyl. Sim. de Amoribus Epist. XLV. εἰ μὲν οὖν ἀδικοῦσι, θεοὶ μὴ κεκλήσθωσαν· εἰ δὲ τὴν προσηγορίαν οὐ ψεύδονται, καὶ τὰς ἀλγηδόνας ἐμοὶ κατὰ τὸ δίκαιον μεριζέτωσαν. — *Nr.* 98. ἄδηλον, οἱ δὲ ἀρχίου. Br. II. 92. nr. 2. An. II. 1. p. 251. In Plan. p. 481. St. hoc distichon perperam subjicitur disticho Capitonis, quod dedimus p. 98. nr. 67. Vulgo post ἐλθὲ distinguitur. V. 2. οὐδὲ τόπον. P. Br. ὧδε. Pl. Illud expressit Grotius: *non habet in nobis jam nova plaga locum.* — *Nr.* 99. εἰς γυναῖκα ορ. ἄδηλον. Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 243. Chard. Mag. encycl. an. IV. T. V. p. 498. nos in Paralip. I. nr. 29. p. 640. — *Nr.* 100. ἄδηλον πρὸς τὸν μεμφόμενον ὅτι ἐρᾷ. P. Br. III. 161. nr. 52. An. III. 1. p. 316. V. 1. εἴ μοι τίς. P. V. 3. εἰδείη. Plato Euthydem. p. 9. εἰ δὲ νῦν ἀληθῶς ταύτην τὴν ἐπιστήμην ἔχετον, ἵλεω εἴητον. Cf. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 47. — V. 4. δοῦλον ἐόντα. Expectabatur, δούλους ἐόντας. Sed vid. Wolf. ad Sueton. T. I. p. 111. sq. Discrepantiam numeri in appositionibus illustravit Matthiae in H. in Mercur. v. 137. p. 59. exemplis tamen a nostro loco nonnihil diversis. — V. 5. τοιοῖδε. P. τοιοίδε. Br. ἐνέπουσιν ἕπεσθαι. *sequi nos jubent.* Eurip. Bacch. 626. δμωσὶν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων. Alcest. 1157. πᾶσι δ' ἐννέπω τετραρχίαις Χοροὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἱστάναι.

Nr. 101. ἀδέσποτον, κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. P. Br. III. 163. nr. 65. An. III. 1. p. 324. Philodemo tribuendum suspicabatur Schneiderus ob ep. p. 95. nr. 46. V. 2. δεσπότις ἡμετέρη. Haec verba puellae tribui, quam ancillam esse puto, heram meretricem comitanti. Sic sequentia quoque magis sunt perspicua. V. 3. ἐλπίζειν ἔξεστι·

ζητεῖς. P. Pl. In marg. Wechel. γρ. ἔξεστ' · αἰτεῖς . . quod correctori debetur. Sed hoc in textu poni praestabat, quam Reiskii commentum: ἐλπίζειν ἔξεστι; θέλεις . . quod Br. admisit. Scripsi minima mutatione: ἐλπίζειν ἔστι; ζητεῖς δέ τι; Sic ap. Aratum praepositio ἐξ male adhaesit verbo in Phaenom. 80. λεπτῇ γὰρ τῇ καὶ τῇ ἐξεπιδέδρομεν αἴγλῃ. Codd. bonae notae ἐπιδέδρομεν. Hinc legerim: λεπτῇ γὰρ καὶ τῇ καὶ τῇ ἐπιδέδρομεν αἴγλῃ. — θέλεις δέ τι. Br. δὲ τί. in P. esse videtur. — φέρεις τι. Br. φέρεις τί. P. — V. 4. εὐθύμει. fortasse cum ironia dictum, ut ζηλῶ σε, εὖ πράττε et similia. Vid. Valken. ad Phoen. 406. p. 149. s. — καὶ τόσον. Monstrare videtur is, qui loquitur, aliquod ad χρυσίον illud additamentum; sed nec illud ad conficiendum negotium sufficiens. — οὐ δύνασαι. P. οὐ δύναμαι. Pl. — *Nr.* 102. μάρκου ἀργενταρίου εἰς διόκλειαν τὴν ἰσχνοτάτην. P. Br. II. 266. nr. 11. An. II. 2. p. 283. V. 1. ἀφροδίτην. P. Br. ἀφροδίτης. Pl. V. 2. ὄψεαι. P. Pl. ὄψομαι malebat Huetius. Si vera est vulgata, poëta v. 1. 2. se ipsum alloqui putandus est. V. 3. ἀλλ' ἐπὶ λεπτά. P. Br. ἐς δὲ ποθεινά. Pl. V. 4. ψυχεῖς et ἐγγυτάτω. P. — *Nr.* 103. ῥουφίνου εἰς προδίκην. P. Br. II. 397. nr. 31. An. II. 3. p. 175. V. 1. προδόκη. P. προδίκη. Pl. Br. Vid. ad p. 89. nr. 12. — παρὰ κλ. P. V. 3. ἐπὶ σκιρ. P. — *Nr.* 104. μάρκου ἀργενταρίου εἰς λυσιδίκην. P. Br. II. 266. nr. 3. An. II. 2. p. 278. V. 1. κακόσχολε. *male me morans.* πνοαὶ κακόσχολοι Aeschyl. Ag. 193. Cf. Wunderlich. Obss. in Aesch. p. 58. Sine notione morae Gregor. Naz. Carm. XXI. T. II. p. 94. D. οὐ λήξεις λοχόων με, κακόσχολε. — V. 2. ἰσχίον fortasse non sincerum. — V. 3. περὶ σφίγγει λεπτοσταλιδώμασι. P. ἢ σε περισφ. λεπτοῖς στολιδώμασι. Br. ex em. Salm. Una littera addita me hunc versum sanasse existimo: οὔ σε περισφ. λεπτὸς στολιδώμασι πέπλος. *tenue hoc velamen, quo induta es, te non velat, sed fere nudam ostendit.*

Nr. 105. τοῦ αὐτοῦ εἰς μινοφίλαν. P. Br. II. 269. nr. 16. An. II. 2. p. 286. In Plan. est ἀδέσποτον. — V. 1. μηνοφίλας λ. παρὰ μαχλάσι. P. Pl. μηνοφίλᾳ et μαχλάδι Br. Hoc quoque loco jota adscriptum in ς transiit. Vid. ad p. 65. v. 42. p. 113. nr. 179. Hinc ap. Liban. T. IV. p. 1059. 22. τῆς ἐκείνης ἀνάγκης ἕλκεται. scr. τῇ ἐκείνης ἀνάγκῃ. Lucian. Paras. §. 13. πάσης γὰρ τέχνης ἀνάγκη προσάγειν μάθησιν. scr. πάσῃ γὰρ τέχνῃ. V. 3. ἀλλ' ἴτε. P. Br. ἀλλ' ὅτε. Pl. — V. 4. οὐρανός. et *coelum* et *palatum* significat. V. Schaefer. ad Dion. Hal. p. 164. Adde Athen. VIII. p. 344. B. — *Nr.* 106.

διοτίμου μιλησίου εἰς παρθένον ὡραίαν. P. Br. I. 250. nr. 1. An. I. 2. p. 158. V. 1. *φίλη θρέπτειρα, παρθενικῆς* sc. quod ex seqq. assumendum. Cogitabam olim de *φίλης*, quod nec nunc displicet. V. 2. *δὶς τόσον*. Fortasse *δύςποτμον*, media correpta, ut in Bion. Eid. I. 43. *δύςποτμε, μεῖνον*. — V. 3. *ἐπὶ βαίνων*. P. V. 4. *ἰδίκην*. P. *ἰδίην*. Br. Scripsi *ἰδικήν*. P. 440. nr. 482. v. 8. *ὀπισθιδικην* legitur in membr. pro *ὀπισθιδίην*. Vid. Bast. Epist. ad Boiss. p. 64. ed. alt. Erat quum *ἰθέην* scribendum putarem. Nicand. Ther. v. 478. *ἰθεῖαν ὁδόν*. — V. 5. *ἐς αἰγ*. P. V. 6. *μορφᾶς*. P. — *Nr*. 107. *φιλοδήμου, εἰς ἑταῖραν ὑπερήφανον*. P. Br. II. 88. nr. 20. An. II. 1. p. 230. In Plan. est *ἄδηλον*. V. 1. 2. *γινώσκω*. P. *γιγνώσκω*. Pl. In hoc verbo et in *γίγνομαι* librarios in communem Alexandrinorum formam proniores fuisse, verisimile est. Quare *γιγνώσκω* et *γίγνομαι* praetuli. V. I. *πάντ*. P. Pl. *πάλι*. *τὸν φιλ*. Scalig. corr. quod non necessarium; *καὶ πάλι, rursus*. — V. 3. *λίην*. P. Pl. *λίαν*. Br. — *ἐρεθίζειν*. P. Br. *ἐρέθιζε*. Pl. Illud legebat J. Scaliger in not. mst. V. 7. *τοὶ γάρ*. P. ut saepius alibi. *τοιγάρ*. Pl. Br. *βαΐζοις*. P. Br. *βαΰζεις*. Pl. Illud gravius: *tu, quod facis, plora*. V. 8. *ἡμεραι*. P. *ἥμεθα*. Pl. Br. Ovid. Amor. II. 2. 62. *in gremio judicis illa sedet*. *ναϊάδος*. P. *νηϊάδος*. Pl. Br. In nominibus propriis saepe dialecti negligitur ratio.

Nr. 108. *κριναγόρου, εἰς κόρη καλουμέν πρώτην*. P. Br. II. 151. nr. 41. An. II. 1. p. 414. V. 1. *τί δὲ δεύτατον*. P. *τί δέ σ' ὕστατον* Br. ex interpolatis apogrr. In ap. G. R. *τί δὲ ὕστατον*. Hesych. *δεύτατος, ὕστατος, ἔσχατος, μεθ' ὃν οὐκ ἔστιν ὕστερος*. *'Οδ*. ψ. 342. ubi Eustath. *τοῦτο ἄρα φησὶ δεύτατον, ἤγουν πανύστατον εἶπεν ἔπος*. Hinc *δευτάτιος*, quo Lexica nostra carent, in Pauli Silent. Ecphr. S. Soph. v. 419. p. 519. *ἐν μείονι κύκλῳ Δευτατίου στεφάνοιο*. Maxim. π. *καταρχ*. 350. *δευτατίῃ ἠοῖ*. V. 3. *γύναι*. P. in marg. iterum *γύναι* adscriptum. — *ἐς εἴδεος*. P. V. 4. *ἦθος*. P. *ἄνθος*. Br. ex apogrr. suis. Obiter corrige Maxim. π. *κατ*. v. 139. *τεύξει γὰρ βιότῳ τε μέγα κλέος εὐφροσύνην τε Ἤθεα, μειλιχίην τε χάριν εὐεργέα δώσει*. ubi Dorvill. ad Char. p. 781. *ἤθεσι* scribit. Tu corrige: *Ἠθέα, μειλ*. — P. V. 5. *σοι ὄνομ'*. P. Br. *σοί γ' ὄνομ'* scripsi c. Herm. ad Orph. p. 771. — *ἔσκεν*. P. *ἔστιν*. Br. Illud vel invitis membr. restituendum erat. — *ἦν γὰρ ἅπαντα δεύτερα*. Vid. p. 112, 170. Plutarch. T. II. p. 162. E. *ἅπαντα δεύτερα τοῦ ζητεῖν τὸν φόνον ἐποιοῦντο*. — V. 6. *ἐπὶ σοί*. P. *ἐπί σοι*. Br. — *Nr*. 109. *ἀντιπάτρου εἰς πόρνην*

τινὰ καλουμένην εὕρω. P. Br. II. 7. nr. 6. An. II. 1. p. 19. V. 1. φοβηθῇς. P. φοβηθεὶς. Br. c. Valken. — Nr. 110. μάρκου ἀργενταρίου, εἰς δύο πόρνας, τὴν μὲν λυσιδιϛ τὴν δὲ εὐφραντ καλουμένην. P. Br. II. 268. nr. 12. An. II. 2. p. 284.

Nr. 111. ἀντιφίλου, εἰς κόρην τινα τερειν ὀνομαζομένην, κάλλος ἀμήχανον ἔχουσαν. P. Br. II. 169. nr. 2. An. II. 2. p. 38. V. 3. ἴδ' ὁ χρόνος. P. ἴδε χρόνος. Br. Sophocl. Electr. 501. ὁ πάντ' ἀναλκις οὗτος. V. 4. τραύματος. fortasse rectius καύματος scripseris ob praecedentia. — V. 5. λεύσειν. P. ut sexcenties alibi. — Nr. 112. φιλοδήμου, ὅτι ἐν νεότητι ἐρωτόληπτος ὢν ἐν τῷ γήρᾳ μόλις ἐσωφρόνησε. P. Br. II. 88. nr. 19. An. II. 1. p. 229. V. 6. λωϊτέρης. P. λφοτέρης. Pl. Cf. 'Οδ. α. 376. β. 141. Eustath. ad Od. p. 65. 51. — Nr. 113. μάρκου ἀργενταρίου εἰς σωσικρατ. πλούσιον ὄντα, καὶ διὰ τὸ ἀκατασχε τῶν ἐρώτων πενη γενόμενον. P. Br. II. 269. nr. 15. An. II. 2. p. 285. *Philodemo* inscribitur in Plan. p. 468. Falso. Cf. p. 102. nr. 105. p. 104. nr. 116. V. 2. οἷον. P. V. 3. καλεῦσα. P. καλοῦσα. Pl. Ἄδωνιν. P. ut p. 136. nr. 289. v. 9. Cf. Addit. An. in Athen. p. 295. — V. 4. νῦν σου. P. νῦν τοι. Pl. σευ. Br. — V. 5. πόθεν ἧς et πολις. P. πτόλις. Pl. Apud Homerum in hac formula semper πόλις scribitur. 'Οδ. δ. 170. κ. 325. ξ. 187. Stobae. Flor. Tit. 84. p. 491. Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς Βίωνα τὸν φιλόσοφον διαβληθέντα ὡς δυσγενῆ ἤρετο · τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες; quod inprimis huc facit. Vid. Boisson. ad Philostr. p. 274. Lennep. ad Phalar. p. 128. — ἢ μόλις. P. ἦ. Pl. Br.

Nr. 114. μαικίου, εἰς πόρνην βαρύμισθον ἐν νεότη, γηράσασαν δὲ πᾶσιν ὑποκύπτουσαν. P. Br. II. 237. nr. 4. An. II. 2. p. 214. In Plan. p. 469. *Philodemo* tribuitur. V. 1. φιλητιόνη τόν. P. φιλήσιον ἦ. Pl. φιλίσιον ἦ. Br. V. 2. μὴ δέπου. P. V. 4. φαίνεσθ' ἤλλακται. P. φαίνεσθ' · ἠλλάχθαι. Plan. quod reposui. φαίνεται · ἠλλάχθαι. Br. — P. V. 5. γίνεται. φαίνεται scribendum suspicor. *Sic quamvis placidis spectetur moribus aspis.* Grotius. Ad rem cf. Dion. Chrys. Or. LXXIV. p. 397. 16. — V. 6. οὐκάλως. P. οὐκ ἄλλως. Pl. Br. In marg. Cod. ὅτι τὸ τῶν γυναικῶν κακῶν κἂν μικρὸν ᾖ, ἴσον ἐστὶν ἀσπίδος δήγματι. — Nr. 115. φιλοδήμου γραμμαϛ πολλὰς δημοῦς φιλήσαντος, διὰ του καὶ φιλοδήμου. P. Br. II. 85. nr. 2. An. II. 1.

διοτίμου μιλησίου εἰς παρθένον ὡραίαν. P. Br. I. 250. nr. 1. An. I. 2. p. 158. V. 1. φίλη θρέπτειρα, παρθενικῆς sc. quod ex seqq. assumendum. Cogitabam olim de φίλης, quod nec nunc displicet. V. 2. δὶς τόσον. Fortasse δύςποτμον, media correpta, ut in Bion. Eid. I. 43. δύςποτμε, μεῖνον. — V. 3. ἐπὶ βαίνων. P. V. 4. ἰδίκην. P. ἰδίην. Br. Scripsi ἰδικήν. P. 440. nr. 482. v. 8. ὀπισθιδικην legitur in membr. pro ὀπισθιδίην. Vid. Bast. Epist. ad Boiss. p. 64. ed. alt. Erat quum ἰθέην scribendum putarem. Nicand. Ther. v. 478. ἰθεῖαν ὁδόν. — V. 5. ἐς αἰγ. P. V. 6. μορφᾶς. P. — *Nr.* 107. φιλοδήμου, εἰς ἑταῖραν ὑπερήφανον. P. Br. II. 88. nr. 20. An. II. 1. p. 230. In Plan. est ἄδηλον. V. 1. 2. γινώσκω. P. γιγνώσκω. Pl. In hoc verbo et in γίγνομαι librarios in communem Alexandrinorum formam proniores fuisse, verisimile est. Quare γιγνώσκω et γίγνομαι praetuli. V. I. πάνυ. P. Pl. πάλι. τὸν φιλ. Scalig. corr. quod non necessarium; καὶ πάλι, *rursus*. — V. 3. λίην. P. Pl. λίαν. Br. — ἐρεθίζειν. P. Br. ἐρέθιζε. Pl. Illud legebat J. Scaliger in not. mst. V. 7. τοὶ γάρ. P. ut saepius alibi. τοιγάρ. Pl. Br. βαΐζοις. P. Br. βαΰζεις. Pl. Illud gravius: *tu, quod facis, plora*. V. 8. ἥμεραι. P. ἥμεθα. Pl. Br. Ovid. Amor. II. 2. 62. *in gremio judicis illa sedet*. ναϊάδος. P. νηϊάδος. Pl. Br. In nominibus propriis saepe dialecti negligitur ratio.

Nr. 108. κριναγόρου, εἰς κόρη καλουμέν πρώτην. P. Br. II. 151. nr. 41. An. II. 1. p. 414. V. 1. τί δὲ δεύτατον. P. τί δέ σ' ὕστατον Br. ex interpolatis apogrr. In ap. G. R. τί δὲ ὕστατον. Hesych. δεύτατος, ὕστατος, ἔσχατος, μεθ' ὃν οὐκ ἔστιν ὕστερος. Ὀδ. ψ. 342. ubi Eustath. τοῦτο ἄρα φησὶ δεύτατον, ἤγουν πανύστατον εἶπεν ἔπος. Hinc δευτάτιος, quo Lexica nostra carent, in Pauli Silent. Ecphr. S. Soph. v. 419. p. 519. ἐν μείονι κύκλῳ Δευτατίου στεφάνοιο. Maxim. π. καταρχ. 350. δευτατίῃ ἠοῖ. V. 3. γύναι. P. in marg. iterum γύναι adscriptum. — ἐς εἴδεος. P. V. 4. ἦθος. P. ἄνθος. Br. ex apogrr. suis. Obiter corrigo Maxim. π. κατ. v. 139. τεύξει γὰρ βιότῳ τε μέγα κλέος εὐφροσύνην τε Ἤθεα, μειλιχίην τε χάριν εὐεργέα δώσει. ubi Dorvill. ad Char. p. 781. ἤθεσι scribit. Tu corrige: Ἠδέα, μειλ. — P. V. 5. σοι ὄνομ'. P. Br. σοί γ' ὄνομ' scripsi c. Herm. ad Orph. p. 771. — ἔσκεν. P. ἔστιν. Br. Illud vel invitis membr. restituendum erat. — ἦν γὰρ ἅπαντα δεύτερα. Vid. p. 112, 170. Plutarch. T. II. p. 162. E. ἅπαντα δεύτερα τοῦ ζητεῖν τὸν φόνον ἐποιοῦντο. — V. 6. ἐπὶ σοί. P. ἐπί σοι. Br. — *Nr.* 109. ἀντιπάτρου εἰς πόρνην

τινὰ καλουμένην εὕρω. P. Br. II. 7. nr. 6. An. II. 1. p. 19. V. 1. φοβηθῆς. P. φοβηθεὶς. Br. c. Valken. — Nr. 110. μάρκου ἀργενταρίου, εἰς δύο πόρνας, τὴν μὲν λυσιδιζ τὴν δὲ εὐφραντ καλουμένην. P. Br. II. 268. nr. 12. An. II. 2. p. 284.

Nr. 111. ἀντιφίλου, εἰς κόρην τινα τερειν ὀνομαζομένην, κάλλος ἀμήχανον ἔχουσαν. P. Br. II. 169. nr. 2. An. II. 2. p. 38. V. 3. ἴδ' ὁ χρόνος. P. ἴδε χρόνος. Br. Sophocl. Electr. 301. ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος. V. 4. τραύματος. fortasse rectius καύματος scripseris ob praecedentia. — V. 6. λεύσειν. P. ut sexcenties alibi. — Nr. 112. φιλοδήμου, ὅτι ἐν νεότητι ἐρωτόληπτος ὢν ἐν τῷ γήρᾳ μόλις ἐσωφρόνησε. P. Br. II. 88. nr. 19. An. II. 1. p. 229. V. 6. λωϊτέρης. P. λωοτέρης. Pl. Cf. 'Οδ. α. 376. β. 141. Eustath. ad Od. p. 65. 51. — Nr. 113. μάρκου ἀργενταρίου εἰς σωσικράτ. πλούσιον ὄντα, καὶ διὰ τὸ ἀκατασχε τῶν ἐρώτων πενη γενόμενον. P. Br. II. 269. nr. 15. An. II. 2. p. 285. *Philodemo* inscribitur in Plan. p. 468. Falso. Cf. p. 102. nr. 105. p. 104. nr. 116. V. 2. οἷον. P. V. 3. καλεῦσα. P. καλοῦσα. Pl. Ἄδωνιν. P. ut p. 136. nr. 289. v. 9. Cf. Addit. An. in Athen. p. 293. — V. 4. νῦν σου. P. νῦν τοι. Pl. σευ. Br. — V. 5. πόθεν ἧς et πολις. P. πτόλις. Pl. Apud Homerum in hac formula semper πόλις scribitur. 'Οδ. δ. 170. κ. 325. ξ. 187. Stobae. Flor. Tit. 84. p. 491. Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς Βίωνα τὸν φιλόσοφον διαβληθέντα ὡς δυσγενῆ ἤρετο· τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες; quod inprimis huc facit. Vid. Boisson. ad Philostr. p. 274. Lennep. ad Phalar. p. 128. — ἢ μόλις. P. ἦ. Pl. Br.

Nr. 114. μαικίου, εἰς πόρνην βαρύμισθον ἐν νεότη, γηράσασαν δὲ πᾶσιν ὑποκύπτσαν. P. Br. II. 237. nr. 4. An. II. 2. p. 214. In Plan. p. 469. *Philodemo* tribuitur. V. 1. φιλητιόνη τόν. P. φιλήσιον ἤ. Pl. φιλίστιον ἤ. Br. V. 2. μὴ δέποτ. P. V. 4. φαίνεσθ' ἤλλακται. P. φαίνεσθ'· ἠλλάχθαι. Plan. quod reposui. φαίνεται· ἠλλάχθαι. Br. — P. V. 5. γίνεται. φαίνεται scribendum suspicor. *Sic quamvis placidis spectetur moribus aspis.* Grotius. Ad rem cf. Dion. Chrys. Or. LXXIV. p. 397. 16. — V. 6. οὐκάλῶς. P. οὐκ ἄλλως. Pl. Br. In marg. Cod. ὅτι τὸ τῶν γυναικῶν κακῶν κἂν μικρὸν ᾖ, ἴσον ἐστὶν ἀσπίδος δήγματι. — Nr. 115. φιλοδήμου γραμμαζ πολλὰς δημοῦς φιλήσαντος, διὰ του καὶ φιλοδήμου. P. Br. II. 85. nr. 2. An. II. 1.

p. 211. V. 3. *πάλιν ὑπακῆς.* P. *ἀσιακῆς.* Pl. Br. Scribendum, una littera inserta, *καὶ πάλιν αὖτ' Ἰακῆς. tum rursus Ionicam. τὸ μὲν Ἰακόν.* Athen. p. 400. C. *τὴν Ἰακὴν καὶ τεχνιτικὴν ἀσωτίαν.* Ib. p. 440. B. *Ἡ Ἰακή*, dialectus Ionica saepe apud Grammaticos. *αὖτε* pro *αὖ* saepissime occurrit. Ap. Orpheum Arg. v. 725. *τὸν δ' ἔκτεινεν θήρ, σῦς ἄγριος.* reposito *ἔκτανε*, quod plures Codd. offerunt, numeri haud parum erigentur, si legeris: *τὸν δ' αὖτ' ἔκτανε θήρ, σῦς ἄγριος.* Etiam in Oppian. Cyn. III. 144. *χεῖρε βροτῶν ἴκελαι χείρεσσι, πόδες δέ τε ποσσί.* ubi Cod. reg. *χεῖρες χερσὶ βροτῶν ἴκελαι, πόδες δὲ πόδεσσι.* legendum videtur: *χεῖρες χερσὶ βροτῶν ἴκελαι, πόδε δ' αὖτε πόδεσσιν.* et sic fere Schneiderum V. Cl. nunc dedisse video. — V. 5. *κατ' ὠνόμασεν.* P. V. 6. *ἔχοι.* P. *ἔχει.* Pl. — *Nr.* 116. *μάρκου ἀργενταρίου ὅτι ὁ θῆλυς ἔρως εὐάρμοστον τῇ φύσει, ὁ δὲ ἄῤῥην ἀνάρμοστον καὶ ἀσεβές.* P. Br. II. 266. nr. 1. An. II. 2. p. 277. V. 1. *ἐνὶ θνητοῖσι.* P. *ἐν ἀνθρώποισι.* Br. ex interpolatis apogrr. V. 5. De flagitioso hoc remedio Lucian. in Amor. §. 28. T. V. p. 289. ed. Bip. ubi scribendum, ni fallor: *ὥστ' εἰ ἡ μὲν καὶ ὑμῖν ἀρέσκειν δύναται, πρὸς ἀλλήλους δὲ ἡμεῖς ἀποτειχισώμεθα.* — *μηνοφίλαν.* P. *μηνοφίλην.* Br. Cf. ad nr. 107. v. 8.

Nr. 117. *μαικίου, ἐρωτομανὲς καὶ γέμον ἀσέβειαν* (vid. lemma nr. 35.). P. Hoc lemma ad praecedens epigr. pertinere suspicor. Br. II. 236. nr. 1. An. II. 2. p. 211. V. 2. *γινόμενον.* P. *γιγνόμενον.* Pl. — *Nr.* 118. *μάρκου ἀργενταρίου πρός τινα ἐρωμένην ᾗ τινι καὶ στέφανον ἐκ ῥόδων ἀπέστειλεν.* P. Br. II. 269. nr. 14. An. II. 2. p. 284. s. V. 1. *ἡδύπνευστε.* P. *ἡδύπνοε* et *ἡδύπνοιε.* editt. Pl. — *μύρον ὄσδεις.* P. *εὕδεις.* Pl. Br. Cod. lectionem tuetur, *μύρου* corrigens, Huschke in An. cr. p. 160. s. Sic certe Attici. Aristoph. Nub. 50 sq. Pac. 525. Eccl. 524. At quum Thom. Mag. in *μύρου ὄζει*, hoc commendet, prae altero *μύρον ὄζειν*, apparet, non defuisse, qui accusativo in hac formula uterentur. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 856. 5. *οὐ γὰρ ἂν ὡς ἡμᾶς εἰσιὼν ὀδώδεις οὕτω κακόν*, pro *κακοῦ*. Arist. Acharn. 852. *ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν.* Cf. Steph. Thes. Gr. L. T. II. p. 1193. F. G. V. 4. *ὑμετέρης.* P. Br. *ἡμετέρης.* Pl. Si doricum *ὄσδεις* genuinum est, scribendum etiam *ἀδύπνευστε, ἀῶ, ὑμετέρας* et *ἁλικίας.* Quanto jam lenior Planudis lectio *εὕδεις*, quae et elegans est, et sensum habet optimum.

Nr. 119. *κριναγόρου. εἰς τὴν αὐτοῦ ἐρωμένην γέμελλαν.* P. Br. II. 140. nr. 3. An. II. 1. p. 378. s. V. 3. *γέμελλα.* P. *γέμελλα.* Pl. — *εἰ*

μὴ .. παρακλίνοιτο .. γνώσῃ. Vid. ad p. 120. nr. 215. — Nr. 120. φιλοδήμου, εἰς τὴν ἑαυτοῦ μοιχαλλι νυκτὸς πρὸς αὐτὸν ἐλθοῦσαν. P. Br. II. 84. nr. 5. An. II. 1. p. 214. V. 2. ψακάδι. P. ψεκάδι. Br. Vid. Interpp. ad Moer. Att. p. 419. Infra p. 275. nr. 443. p. 449. nr. 546. V. 3. καθήμεθα. *otiosi sedemus.* Vid. Graev. Lectt. Hesiod. p. 565. Lennep. ad Phal. p. 253. κατακείμεθα Salmas. legebat, quod ob verbi significantiam magis probabat Br. et praeterea τοὔνεκεν ἄπρηκτοι. Neutrum bene. ἄπρηκτος εὐνὴ p. 151. nr. 58.

Nr. 121. τοῦ αὐτοῦ εἰς φιλέννιον ἑταῖραν ἔπαινος θαυμάσιος. P. Br. II. 85. nr. 10. An. II. 1. p. 219. V. 1. φιλέννιον. sed v. 5. φιλαίνιον. ut Pl. φιλαινὶς supra p. 88. nr. 4. quod idem nomen est. Φιλίννιον Br. c. Grotio. — σελινων. P. V. 2. καὶ μνοῦ. P. Suid. T. II. p. 569. καὶ ἀμνοῦ. Pl. Pollux. L. X. 38. εἴποις δ' ἂν οἶμαι καὶ χνοῦν καὶ μνοῦν ἐπὶ τῶν μαλακῶν. — V. 4. πάντα. παντὶ Jos. Scalig. in not. mst. Frustra. Scythin. p. 601. nr. 232. ἀλλ' ὅτε μοι Νεμεσηνὸς ὅλον παρέκλινεν ἑαυτόν, πάντα διδούς. — P. *Nr.* 122. διοδώρου ἐπ' ἔρωτι παραίνεσις. P. Br. II. 306. (tanquam *Heliodori*. Vid. Catal. Poëtar. p. 901.) An. II. 2. p. 407. V. 1. εἴδεται ὅσσων ἀμφοτέρων. P. εἴδεαι ὅσσε ἀμφοτέρω. Br. c. Ap. G. et R. Una lineola addita scripsi, εἴδετ' ἀπ' ὄσσων ἀμφοτέρων. *si tibi ab oculis etiam Megistocle videtur melior.* Eurip. Med. 216. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο. Dio Chr. T. I. p. 221. 19. ἄνδρα κυνηγέτην ἀπὸ τῆς ὄψεως καὶ τῆς στολῆς. Theognis v. 63. ἀλλὰ δοκεῖ μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι. V. 3. κἢν στίλβῃ. εἰ et ἢν in antithetis praesertim obvia (vid. p. 140. nr. 302.), erudite illustravit Werferus in Act. Phil. Monac. I. p. 101. s. — ἀμφιδοναίης. P. ἀμφιδοκεύοις. Br. c. marg. Ap. G. et R. Bion. fr. II. 6. τᾷ καὶ τᾷ τὸν Ἔρωτα μετάλμενον ἀμφεδόκευεν. Hanc correctionem veram non puto; saltem ἄγχι δοκεύοις scripserim. Sed meam quoque conjecturam in marg. positam nunc improbo. — *Nr.* 123. φιλοδήμου εἰς καλλίστιον τὴν ἑταῖραν. P. Br. II. 84. nr. 7. An. II. 1. p. 216. V. 4. ἀθανάτῃ. P. ἀθανάτοις. Br. cum marg. Ap. G. R. ἀθανάτῃ scripsi. φθόμος. P. — V. 5. καὶ τήνδε. P. σαυτὴν δέ. Br. c. Salmasio, perperam.

Nr. 124. τοῦ αὐτοῦ, εἰς λυσιδίκην παρθένον. P. Br. II. 86. nr. 15. An. II. 1. p. 225. V. 6. μεγάλης. P. Br. πολλῆς. Pl. — *Nr.* 125. βάσσου, εἰς κορίνναν ἑταῖραν. P. Br. II. 160. nr. 1. An. II. 2. p. 19. V. 1. χρυσὸς ποτέ. P. V. 2. ἄλλος χῶ. P. Pl. ἄλλος ἤ. Br. metro

repugnante. — *μελόθρους*. P. *μελίθρους*. Pl. Br. Bene habet articulus, in quo Br. offendebat. Vid. Heindorf. ad Platon. T. I. p. 62. — *ἐπ' ἠϊόνιος*. P. *ἐπ' ἠϊόνος*. Pl. *ἐπηϊόνιος*. Br. quod verum. Vid. ad p. 118. nr. 209. 1. — *Nr.* 126. *φιλοδήμου, τωθαστικὸν ἐπί τινι ἐρῶντι σαπρῷ καὶ πολλὰ παρεχομένῳ ταῖς ἑταίραις*. P. Br. II. 84. nr. 8. An. II. 1. p. 217. V. 1. *τῆι δείναι*. P. *δεῖνα*. Br. Cod. lectionem retinere sum ausus, licet illa forma alibi non occurrat, cum ob membr. auctoritatem, tum quod sic hiatus tollitur. Quod si non sit ferendum, lege, *τῇ δεῖνι*. Dativus tertiae declinationis quam saepe hiatum faciat, docet Herm. ad Orph. p. 730. s. et in plurimis aliis locis. V. 3. *δραγμὰς* et *τῇ λυσιαν*. P. Articulum sustulit Br. V. 4. *πρὸς τῷ*. praeterea, ut pro *πρὸς τούτοις*. *πρὸς τῶν* sive *πρὸς τοῦ* corrigitur in marg. ap. G. R. Ap. Liban. T. IV. p. 996. 26. scr. *πρὸς τούτῳ* (vulgo *τοῦτον*) *δὲ Ἕκτορα πολὺ μὲν πρότερον Αἴας Ἀχιλλέως κατέβαλεν*.

Nr. 127. *μάρκου ἀργενταρίου, ἐπὶ παρθένῳ ἀλκίππῃ*. P. Br. II. 269. nr. 13. An. II. 2. p. 284. V. 3. *στέρον*. P. Vid. nr. 128. v. 1. — *ἐπάλλετο, μή τις ἐπέλθῃ*. Sic p. 93. nr. 33. Achill. Tat. II. 10. *καθορᾶν γάρ μοι ἐδόκει, ὅσα ἐπράττομεν, ὑπό τινι τῶν δένδρων λοχῶν, μή τις ἐπέλθῃ*. — V. 4. *περισσότερον*. *περισσότερος* olim emendavi. Lenius est *περισσοτέρων*, quod conjecit Meineck. in Cur. crit. in Com. Fragm. p. 19. not. 1. — ¶. V. 5. *ἔλαθεν, ταῦτα τὰ μυστήρια*. scil. *ἔλαθον*. Pl. quod nec ipsum male habet. *κείνης λάλον*. Non valde placet epitheton, satis, ut mihi quidem videtur, otiosum. Quod olim suspicatus sum, *κλίνης*, sive *κοίτης σάλος*, etsi fortasse non verum, certe non absurdum est. — *εἰδοῦσα*. P. V. 6. In marg. Cod. *κοινὸς ἑρμῆς παροιμία*. — *Nr.* 128. *τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἑταῖραν ἀντιγόνην*. P. Br. II. 267. nr. 4. An. II. 2. p. 279. V. 1. *στέρα*. P. *περιστέρνοις*. P. Br. *παρὰ* marg. ap. G. R. — *μαστῷ δ' ἐπί*. *ἔπι* corr. Passov. in not. mst. quod verum videtur. V. Stephan. Th. T. I. p. 1254. C. D. — V. 2. *χείλεά τε*. P. *δὲ* Br. — V. 3. *λαβὼν*. P. *βαλὼν* Br. c. marg. ap. G. R. probabiliter. — *Nr.* 129. *αὐτομέδοντος, εἰς πόρνην ὀρχηστρίδα*. P. Br. II. 207. nr. 3. An. II. 2. p. 129. V. 2. $\overset{\beta}{\text{ὀνύχων}}$ $\overset{\alpha}{\text{κινυμένην}}$. P. — V. 7. *ἐπὶ ῥίψηι*. P. *ἐπιτρίψῃ*. Br. c. marg. ap. G. R. Scripsi *ἐπιρίψῃ*, quod commodum sensum habet. In hoc verbo alterum ρ saepissime metri causa ejicitur. v. p. 378. nr. 141. p. 560. nr. 14. p. 604. nr. 234.

Nr. 130. *βακκίου* sive *μακκίου*, *εἰς τὴν ἑταίραν φιλαινίδα*. P. *μαικίου*. Pl. p. 479. St. Br. II. 237. nr. 3. An. II. 2. p. 213. V. 1. *ηκαῖα* corr. *εἰκαῖα*. P. V. 3. *ὑπὸ κόλπιον*. P. — V. 4. *εἶτον*. P. *εἰπόν*. Pl. Br. Utraque orthographia patronos nacta est. V. Sturz. de Dial. Alex. p. 62. *εἰπὸν* tamen praeferendum. Vid. Böckh. not. crit. ad Pindar. p. 381. *ἐπὶ στάμεθα*. P. — V. 5. *ἐπὶ βάλλῃ*. P. De *ἐπιβάλλεσθαι* vid. Schaefer. ad L. Bos. p. 67. — *Nr.* 131. *φιλοδήμου*, *εἰς ξανθίππην ὁμοίως*. P. Br. II. 86. nr. 13. An. II. 1. p. 231. V. 1. *λαλιῇ*. P. *λαλιή*. Pl. Br. *κώτιλον*. P. *κωτίλον*. Pl. Br. V. 3. *τὸ δ' ἐκ τίνος*. Cf. p. 95. nr. 51. — *Nr.* 132. *τοῦ αὐτοῦ*, *εἰς τὴν αὐτὴν ξανθίππην μανίας μεστὸν καὶ θαυμαστικόν*. P. Br. II. 88. nr. 21. An. II. 1. p. 231. V. 1. *ὦ*. P. et sic per totum epigr. *ὢ* Br. c. Plan. Ap. Maxim. Tyr. Diss. XVIII. 8. p. 352. *ὢ νοσήματος διηνεκοῦς*. Cod. Monac. *ὦ*. — Suid. in *ῥαδινή*. T. III. p. 253. *ὢ ποδός*, *ὢ κνήμης*, *ὢ τοῦ ῥαδινοῖο τραχήλου*. V. 3. *ὤμοιν*. omisso *ὢ* P. *ὢ ὤμων*. Pl. Br. V. 5. *κατὰ τεχνοτάτου*. P. *κακοτεχνοτάτου*. Pl. Br. quod valde probabile. Automedon nr. 129. *κακοτέχνοις σχήμασιν*. Clem. Alex. p. 193. 4. *ἀκολάστῳ καὶ κακοτέχνῳ μουσικῇ*. Idem p. 195. 12. *ἁρμονίαι . . περὶ τὰς καμπὰς τῶν φθόγγων κακοτεχνοῦσαι*. Non tamen propterea lectionem Cod. ausus sum damnare. — *περὶ ἄλλων*. P. — V. 6. *θύεμε*. P. *κλῶμαι* et *κλάομαι* editt. Plan. unde Canterus *κάομαι*, Brodaeus *κλώμεθα*. Ex lectione membr. *θύομαι* eliciebat Salm. metro reclamante, *θύας* Viscont. ad Inscr. Triop. p. 68. *quibus pruriebat*. *θυᾶν*, *καπρᾶν*. Hesych. *γραῦς ἀναθυᾷ*. Diogen. Paroem. IV. 10. At nec imperfectum locum habet, nec, quum poëta in praecedentibus suos tantum affectus significaverit (*ἀπόλωλα*, *μαίνομαι*), nunc puellae pruritum commemorare potest, idque verbo parum decoro. Fuisse videtur: *ὦ τῶν θύμμεθα φωναρίων*. i. e. *τεθύμμεθα*. *o voculas*, *quibus uror et ardeo!* Syllabâ *θα* forte omissâ (in Cod. enim scribebatur *θυ*^θ^*μμε*), *θύμμε* facile in *θύεμε* depravari potuit. Etym. M. p. 458. 40. *θυμμένον*, *τὸ ἀπὸ πυρὸς βεβλαμμένον ἢ κεκακωμένον*. Cf. Albert. ad Hesych. T. II. p. 1357. 18. *τύφεσθαι* de amore vehementiore ap. Philodem. p. 105. nr. 124. p. 106. nr. 131. p. 513. nr. 41. ap. Meleagr. p. 577. nr. 63. p. 582. nr. 92. Cf. Dorvill. ad Char. p. 529. Quod autem pluralis numerus post verba singularis numeri infertur, id nemini facile offensioni erit, quum nihil sit apud poëtas frequentius. — V. 7. „Codd. et libri excusi, „*εἰ δ' ὀπικὴ καὶ φλωρά* [*φλωρα* P.]. *ὀπικὴ* vox est latina, quam graece

„usurpavit Philodemus. φλωρὰ nec graecum, nec latinum est. χλωρὰ „etiam scripsisse video Martinium in Lexic. Phil. quem vide in *Opi-* „*cus.*" Br. χλωρά. *pallida.* Si rudior est et pallidior, minus tamen barbara est minusque decolor, quam Andromeda. Caeterum Passovius in not. mst. corrigebat: εἰ δ' ὀπικὴ χλωρά τε καὶ οὐκ ἄδ. ne ᾱ in χλωρὰ contra poëtarum usum corriperetur. Vid. ad p. 91. nr. 20. De ὀπικὸς vid. Jo. Lydum de Menss. c. 4. p. 5.

P. *Nr.* 133. μαικίου, εἰς ἡδύλλιον ἑταῖραν. P. Br. II. 236. nr. 2. An. II. 2. p. 212. V. 2. δ' ἐγέλας. P. δὲ γελᾷς. Pl. V. 3. τάλανος κακόν. P. Br. πάντως κακόν. Pl. — V. 4. ἑτάρην. P. ἑτέρην. Pl. Br. V. 5. αἰροῦμαι. P. V. 6. ὄργι' P. ὄρκι', Pl. Br. quod me non restituisse poenitet. Mysteriorum, τῶν ὀργίων, nullus hic locus. — ἀπὸ θνήσκειν. P. — *Nr.* 134. ποσιδίππου, εἰς λάγυνον οἰνηράν. P. Br. II. 48. nr. 11. An. II. 1. p. 144. V. 1. κέκροπι. P. κεκροπί. Br. — V. 2. βαῖνε. P. ῥαῖνε. Br. De vi transitiva verbi ῥαίνειν vide Matthi. An. ad Hymn. Homer. p. 180. Lobeck ad Soph. Aj. p. 279. — *Nr.* 135. ἄδηλον, εἰς λάγυνον ὁμοίως οἰνηράν. P. Br. III. 165. nr. 77. An. III. 1. p. 328. — V. 2. στενωῖ. P. στεινῷ. Br. V. 3. μουσῶν. P. μουσέων. Br. ionico epigr. characteri videbatur accommodatius. V. 4. ταμίη. V. Herm. Obss. ad Bucol. p. XIV. Obiter corrige ap. Aelian. H. A. III. 10. οὐκ ἀσαφῆ, οὐδ' ἀμαθῆ ταμίαν (pro ταμιείαν) τῶν εἰς τὴν χρείαν ἡ φύσις ἐποίησε.

Nr. 136. μελεάγρου εἰς κόρην ἡλιοδώραν ἐρωτικ. P. Br. I. 28. nr. 98. An. I. 1. p. 111. V. 2. σὺν ἀκρ. Fortasse, ne oratio hiet, scribendum: εἰπέ, καὶ ἀκρήτῳ. . . V. 3. ἔοντα. P. V. 6. ἐσύραι. P. — ἡμετέροις. ἀμετέροις Graefius. — *Nr.* 137. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτήν, ὁμοίως. P. Br. I. 29. nr. 99. An. I. 1. p. 111. s. V. 1. τάς. P. τᾶς. Br. V. 2. τὰς αὐτάς. P. τᾶς αὐτᾶς. Br. ἀδὺ λόγου χάριτες. P. ἀδυλόγω χάριτος. Br. Servavi ἀδυλόγου. — *Nr.* 138. διοσκορίδου, εἰς ἀθήνιον κόρην τραγω. P. Br. I. 495. nr. 10. An. I. 2. p. 372. V. 2. κἀγώ. P. κηγώ. Br. qui tamen v. 4. κἀγὼ reliquit. — κείνη. P. V. 3. οὐ δείσας. P. Br. ego, qui non, ut Ilium, per decem annos, Danaorum obsidionem timueram i. e. passus eram. Absurda lectio. Scripsi, una littera inserta: οὐδενίσας. *decennis ille Danaorum labor quam nihil sit ostendens.* i. e. meo exemplo docens, frustra Danaos decem annos Trojae expugnandae impendisse. Verbum οὐδενίζειν Lexicis addendum; ἐξουδενίζειν et οὐδενοῦν passim obvium. — *Nr.* 139.

μελεάγρου, εἰς ζηνοφίλαν τὴν κιθαρῳδόν. P. Br. I. 25. nr. 87. An. I. 1. p. 101. V. 2. λιγίαν ἀδύ. P. λίγει' ἀδύ. Pl. metro invito. τι λίγει ἀδύ. Br. c. Toupio. ναὶ Πᾶν' ἀδύ. Graef. κρέκεια τί. P. Pl. Br. Nullus dubito, scribendum esse: Ζηνοφίλα, λίαν ἀδὺ κρέκεις σὺ μέλος. In λίαν prior producitur, ut in Append. ex Planud. nr. 241. T. II. p. 699. 'Ιλ. α. 533. β. 800. ϑ. 358. et alibi. Saepissime autem librarios syllabas temere inseruisse, exemplis docui in Addit. ad Athen. p. 63. s. et p. 143. Sic ap. Lucian. T. III. p. 152. 4. καὶ ϑαυμάσια λίαν. Cod. Paris. ϑαυμάσια λέγοντες. Supra p. 73. v. 310. in Cod. est πλοκάμου pro πλόκου. ubi vid. not. V. 4. οὐδ' ὅσον. P. Br. οὐ δ' ὅσον scripsi cum Graefio. ¶. V. 5. Schol. in marg. Cod. ὅτι ἡ μορφὴ βάλλει τὸν πόϑον ὀφϑαλμῷ διακόνῳ χρωμένη. — ἢ γὰρ esse videtur in P. ἃ γάρ μοι. Br. ἡ γάρ. Pl. ἦ scripsi cum Wyttenb. in Bibl. cr. I. 2. p. 3. Toup. Em. in Suid. I. p. 239. — βάλλει πόϑον. P. Br. βάλλει· πόϑεν; Pl. πάντα πυρὶ φλέγομαι. junctim. Pl. fere ut Eurip. Hec. 429. ὧδε πάντα δυστυχῶ. Post πάντα distinxi cum Reiskio et Schneidero in Per. crit. p. 107. praeeuntibus Br. et Graefio. Aliter Grotius: *omnia quid verbis prosequor? ignis ego.*

Nr. 140. τοῦ αὐτοῦ, εἰς κόρην ζηνοφίλαν. P. Br. I. 25. nr. 86. An. I. 1. p. 100. V. 1. ἡδυμελεῖς. P. Pl. ἀδυμελεῖς. Br. μούσαις. P. μοῦσαι. Pl. Br. — V. 2. ἐφ' ἡνιόχῳ. P. Pl. ὑφ' ἡνιόχῳ et ὑφηνιόχῳ corrigitur, ut alia praeteream minus probabilia. κάλλος ὑφηνιοχῶν dedit Graefius, qui etiam totum epigr. explicavit, aliter ac mihi explicandum videtur. Sic accipio: Musae, Suada et Amor, quum viderent, tres Gratias tibi sua quamque munera tribuisse, illud exemplum secuti, suas quoque artes ac laudes tibi impertiverunt, et regnum adeo Cupidinum tibi assignaverunt. V. 3. ἀπ' ἔνειμαν. P. — *Nr.* 141. εἰς ἡλιοδώραν, ὁμοίως. P. Nomen auctoris non adscriptum. Sed recte *Meleagro* tribui in Plan. p. 448. St. Heliodorae nomen dubitare non patitur. Br. I. 30. nr. 106. An. I. 1. p. 117. V. 1. ναὶ τόν. P. νὴ τόν. Pl. V. 2. λατρίδεω. P. λατοΐδεω. Pl. Duplicem structuram verbi κλύειν in his animadvertebat doctissimus Lobeck ad Aj. p. 331. Mihi genitivus pendere videbatur ab omisso μᾶλλον, quamvis ἢ interposito. V. Gisb. Koen. ad Greg. Cor. p. 89. ed. L. Heind. ad Platon. T. II. p. 183. — *Nr.* 142. ἄδηλον, εἰς στέφανον ῥόδων διονυσίου. P. Br. III. 156. nr. 28. An. III. 1. p. 303. — *Nr.* 143. εἰς ἕτερον στέφ. δο ἡλιοδώρας. P. Meleagri nomen iterum suppeditavit Plan. Br. I. 29. nr. 104. An. I.

„usurpavit Philodemus. φλωρὰ nec graecum, nec latinum est. χλωρὰ „etiam scripsisse video Martinium in Lexic. Phil. quem vide in *Opi-„cus.*" Br. χλωρά. *pallida*. Si rudior est et pallidior, minus tamen barbara est minusque decolor, quam Andromeda. Caeterum Passovius in not. mst. corrigebat: εἰ δ' ὀπικὴ χλωρά τε καὶ οὐκ ᾄδ. ne ᾱ in χλωρὰ contra poëtarum usum corriperetur. Vid. ad p. 91. nr. 20. De ὀπικὸς vid. Jo. Lydum de Menss. c. 4. p. 5.

P. *Nr.* 133. μαικίου, εἰς ἠδύλλιον ἑταῖραν. P. Br. II. 236. nr. 2. An. II. 2. p. 212. V. 2. δ' ἐγέλας. P. δὲ γελᾷς. Pl. V. 3. τάλανος κακόν. P. Br. πάντως κακόν. Pl. — V. 4. ἐτάρην. P. ἑτέρην. Pl. Br. V. 5. αἱροῦμαι. P. V. 6. ὄργι' P. ὄρκι', Pl. Br. quod me non restituisse poenitet. Mysteriorum, τῶν ὀργίων, nullus hic locus. — ἀπὸ θνήσκειν. P. — *Nr.* 134. ποσιδίππου, εἰς λάγυνον οἰνηράν. P. Br. II. 48. nr. 11. An. II. 1. p. 144. V. 1. κέκροπι. P. κεκροπί. Br. — V. 2. βαῖνε. P. ῥαῖνε. Br. De vi transitiva verbi ῥαίνειν vide Matthi. An. ad Hymn. Homer. p. 180. Lobeck ad Soph. Aj. p. 279. — *Nr.* 135. ἄδηλον, εἰς λάγυνον ὁμοίως οἰνηράν. P. Br. III. 165. nr. 77. An. III. 1. p. 328. — V. 2. στενωῖ. P. στεινῷ. Br. V. 3. μουσῶν. P. μουσέων. Br. ionico epigr. characteri videbatur accommodatius. V. 4. ταμίη. V. Herm. Obss. ad Bucol. p. XIV. Obiter corrige ap. Aelian. H. A. III. 10. οὐκ ἀσαφῆ, οὐδ' ἀμαθῆ ταμίαν (pro ταμιεῖαν) τῶν εἰς τὴν χρείαν ἡ φύσις ἐποίησε.

Nr. 136. μελεάγρου εἰς κόρην ἡλιοδώραν ἐρωτικ. P. Br. I. 28. nr. 98. An. I. 1. p. 111. V. 2. σὺν ἀκρ. Fortasse, ne oratio hiet, scribendum: εἰπέ, καὶ ἀκρήτῳ. . . V. 3. ἔοντα. P. V. 6. ἐσύραι. P. — ἡμετέροις. ἀμετέροις Graefius. — *Nr.* 137. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτήν, ὁμοίως. P. Br. I. 29. nr. 99. An. I. 1. p. 111. s. V. 1. τάς. P. τᾶς. Br. V. 2. τὰς αὐτάς. P. τᾶς αὐτᾶς. Br. ἀδὺ λόγου χάριτες. P. ἀδυλόγω χάριτος. Br. Servavi ἀδυλόγου. — *Nr.* 138. διοσκορίδου, εἰς ἀθήνιον κόρην τραγω. P. Br. I. 495. nr. 10. An. I. 2. p. 372. V. 2. κἀγώ. P. κηγώ. Br. qui tamen v. 4. κἀγὼ reliquit. — κείνη. P. V. 3. οὐ δείσας. P. Br. ego, qui non, ut Ilium, per decem annos, Danaorum obsidionem timueram i. e. passus eram. Absurda lectio. Scripsi, una littera inserta: οὐδενίσας. *decennis ille Danaorum labor quam nihil sit ostendens.* i. e. meo exemplo docens, frustra Danaos decem annos Trojae expugnandae impendisse. Verbum οὐδενίζειν Lexicis addendum; ἐξουδενίζειν et οὐδενοῦν passim obvium. — *Nr.* 139.

μελεάγρου, εἰς ζηνοφίλαν τὴν κιθαρῳδόν. P. Br. I. 25. nr. 87. An. I. 1. p. 101. V. 2. λιγίαν ἁδύ. P. λίγει ἁδύ. Pl. metro invito. τι λίγει ἁδύ. Br. c. Toupio. ναὶ Πᾶν' ἁδύ. Graef. κρέκεια τί. P. Pl. Br. Nullus dubito, scribendum esse: Ζηνοφίλα, λίαν ἁδὺ κρέκεις σὺ μέλος. In λίαν prior producitur, ut in Append. ex Planud. nr. 241. T. II. p. 699. Ἰλ. α. 533. β. 800. θ. 358. et alibi. Saepissime autem librarios syllabas temere inseruisse, exemplis docui in Addit. ad Athen. p. 63. s. et p. 143. Sic ap. Lucian. T. III. p. 152. 4. καὶ θαυμάσια λίαν. Cod. Paris. θαυμάσια λέγοντες. Supra p. 73. v. 310. in Cod. est πλοκάμου pro πλόκου. ubi vid. not. V. 4. οὐδ' ὅσον. P. Br. οὐ δ' ὅσον scripsi cum Graefio. ¶. V. 5. Schol. in marg. Cod. ὅτι ἡ μορφὴ βάλλει τὸν πόθον ὀφθαλμῷ διακόνῳ χρωμένη. — ἦ γὰρ esse videtur in P. ἆ γάρ μοι. Br. ἦ γάρ. Pl. ἦ scripsi cum Wyttenb. in Bibl. cr. I. 2. p. 3. Toup. Em. in Suid. I. p. 239. — βάλλει πόθον. P. Br. βάλλει· πόθεν; Pl. πάντα πυρὶ φλέγομαι. junctim. Pl. fere ut Eurip. Hec. 429. ὧδε πάντα δυστυχῶ. Post πάντα distinxi cum Reiskio et Schneidero in Per. crit. p. 107. praeeuntibus Br. et Graefio. Aliter Grotius: *omnia quid verbis prosequor? ignis ego.*

Nr. **140.** τοῦ αὐτοῦ, εἰς κόρην ζηνοφίλαν. P. Br. I. 25. nr. 86. An. I. 1. p. 100. V. 1. ἡδυμελεῖς. P. Pl. ἁδυμελεῖς. Br. μούσαις. P. μοῦσαι. Pl. Br. — V. 2. ἐφ' ἡνιόχῳ. P. Pl. ὑφ' ἡνιόχῳ et ὑφηνιόχῳ corrigitur, ut alia praeteream minus probabilia. κάλλος ὑφηνιοχῶν dedit Graefius, qui etiam totum epigr. explicavit, aliter ac mihi explicandum videtur. Sic accipio: Musae, Suada et Amor, quum viderent, tres Gratias tibi sua quamque munera tribuisse, illud exemplum secuti, suas quoque artes ac laudes tibi impertiverunt, et regnum adeo Cupidinum tibi assignaverunt. V. 3. ἀπ' ἔνειμαν. P. — *Nr.* **141.** εἰς ἡλιοδώραν, ὁμοίως. P. Nomen auctoris non adscriptum. Sed recte *Meleagro* tribui in Plan. p. 448. St. Heliodorae nomen dubitare non patitur. Br. I. 30. nr. 106. An. I. 1. p. 117. V. 1. ναὶ τόν. P. νὴ τόν. Pl. V. 2. λαγρίδεω. P. λατοΐδεω. Pl. Duplicem structuram verbi κλύειν in his animadvertebat doctissimus Lobeck ad Aj. p. 331. Mihi genitivus pendere videbatur ab omisso μᾶλλον, quamvis ἤ interposito. V. Gisb. Koen. ad Greg. Cor. p. 89. ed. L. Heind. ad Platon. T. II. p. 183. — *Nr.* **142.** ἄδηλον, εἰς στέφανον ῥόδων διονυσίου. P. Br. III. 166. nr. 28. An. III. 1. p. 303. — *Nr.* **143.** εἰς ἕτερον στέφ. ῥο(δ) ἡλιοδώρας. P. Meleagri nomen iterum suppeditavit Plan. Br. I. 29. nr. 104. An. I.

designes, quam quae nunc facis. — *Nr.* 65. ἀδέσποτον. Br. III. 151. nr. 4. An. III. 1. p. 287. V. 2. τὴν ἑλένης. P. Br. τῆς ἑλένης. Pl. In marg. τὴν λιθ i. e. τὴν λήθην. V. 3. αὐτῶν pro τούτων. Vid. ad p. 191. nr. 255. v. 6. — *Nr.* 66. ῥουφίνου εἰς προδίκην ἐρωμένην. P. Br. II. 398. nr. 33. An. II. 3. p. 176. V. 3. ανον. P. V. 4. πνα. P. V. 6. ἡμᾶς χεροίν. P. χεροὶν ἡμᾶς editt. vett. Plan. usque ad Steph. — ὑπ' ἐξέβαλεν. P.

Nr. 67. καπίτωνος εἰς κάλλος. P. Br. II. 199. An. II. 2. p. 108. In Plan. p. 481. St. *Nicarcho* tribuitur. — *Nr.* 68. λουκιλλίου, οἱ δὲ πολέμωνος τοῦ ποντικοῦ. P. Br. II. 184. nr. 2. An. II. 2. p. 75. In Plan. p. 474. St. soli *Lucillio* inscribitur. — *Nr.* 69. ῥουφίνου. εἰς μαιονίδα κόρην. P. Br. II. 396. nr. 26. An. II. 3. p. 172. V. 1. ἐσάθρήσασα. P. V. 2. μαιονίδ'. P. μαιονίν. Pl. V. 3. γυμνούμεθα. P. γυμνούμεσθα Pl. Br. — *Nr.* 70. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἑταίραν εὔμορφον. P. Br. II. 394. nr. 17. An. II. 3. p. 164. V. 1. σῶμα deest in P. suppletum ex Pl. V. 2. εἰαριανῶν. P. εἰαρινῶν. Pl. Br. V. 4. φίλαι. P. et Aldd. editt. φίλη. Steph. — Scr. Χάριτες.

Nr. 71. τοῦ αὐτοῦ, οἱ δὲ παλλαδᾶ ἀλεξανδρέως σκοπτικὸν εἰς γυναῖκα ζήνωνος. P. Br. II. 392. nr. 9. An. II. 3. p. 160. Rufino tribuit Br. mihi magis Palladae ingenium spirare videtur. — *Nr.* 72. τοῦ αὐτοῦ ἐπαινοῦντος τὸν ἡδὺν καὶ ἄνετον βίον. P. Br. II. 392. nr. 10. An. II. 3. p. 160. Hoc certe Palladae est. V. 1. τρυφῆς βίος. P. τρυφή. Br. c. marg. Ap. G. R. Ap. Liban. T. IV. p. 377. 6. πότους μὲν καὶ σύνδειπνα καὶ τὰ τρέφειν ἔχοντα πάντα ἁπλῶς ἀποδιδράσκων. scr. τὰ τρυφὴν ἔχοντα. — V. 4. ἐσθλὰ πάθω. conjunctivus, ut in φέρ' ἴδω ap. Aristoph. Nub. 21. et alibi. — οὐδενί. P. Br. οὐκέτι. Reisk. ex Ap. Lips.

Nr. 73. εἰς ῥοδόκλειαν τινὰ ἑταίραν ὡραίαν. καὶ τοῦτο δὲ τὸ ἐπίγραμμα ῥουφίνου. P. Br. II. 392. nr. 11. An. II. 3. p. 160. V. 1. λούεται κυθέρεια. P. Excidit articulus ob similitudinem litterarum η et κ. Vid. p. 54b. nr. 32. V. 4. μνήσῃς et ἰδοῦσα. P. utrumque emendavit Salm. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 964. 19. ἀλλ' οὕτως ἀθάνατα ἐμήνιεν. pro ἐμήνυεν. — V. 6. ἐκδέδυκας. quaedam apogrr. ἐνδέδυκας. — *Nr.* 74. ῥουφίνου. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ῥοδόκλειαν. P. Br. II. 393. nr. 15. An. II. 3. p. 163. V. 1. καλοῖς. P. πλέξας. Pl. V. 2. πλεξάμενος. P. δρεψάμενος. Pl. — αὐτός. P. αὐτός. Pl. Br. ὑφ'. P. Pl. ἐν Br. quod recepit H. de Bosch. At ὑπὸ sic interdum abundat ante dativum, ubi vim ablativi habet. p. 100. nr. 86.

ἐβλήθης ὑπ' ἔρωτος ὑπ' ὠκυπόροισιν ὀϊστοῖς. in Stat. Aurig. XXIV. Append. ex Pl. nr. 352. T. II. p. 732. ὤμοσεν εὐόρκοις ὑπὸ χείλεσιν. Apoll. Rhod. II. 26. ὥστε λέων ὑπ' ἄκοντι τετυμμένος. Manetho II. 131. Ζωδιακὸς — Δώδεχ' (sic scribe) ὑπ' εἰδώλοισι κεκασμένος. Ib. III. 259. πίρνανται σφιγχθέντες ἀεικελίοις ὑπὸ δεσμοῖς. — V. 5. ταῦτα στεψ. P. Pl. δὲ inseruit Br. metro invito. Frustra Fiorillo ad Herod. Att. Reliqu. p. 91. ταῦτα δὲ δεξαμένη.

Nr. 75. τοῦ αὐτοῦ ῥουφίνου εἰς τινα παρθένον φθαρεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ. P. Br. II. 394. nr. 18. An. II. 3. p. 165. V. 1. ἀφροδίτην. P. Pl. ἀφροδίτῃ. Br. c. Salm. et Huetio. — V. 2. ἔφλεξεν. P. ἔφλεγεν. Br. c. Plan. — V. 3. πρὸς ἔπαιξε. P. προσέπαιζε. Pl. Br. — εἴποτε καιρὸς ἐτόλμων. P. ἐτόλμα. Pl. εἴποτε καίρι' ἐτόλμων, ἠρυθρία. Br. Codicis lectio optime habet. Ad εἴποτε subaudiendum ἦν. Sic Grotius: *Illusit mihi blanda: foret cum sola, rogavi: Erubuit: verum tacta ab amore fuit.* cui versioni ἐτόλμα in textu Boschiano non respondet. — V. 5. παρ' ἀκήκοα. P. V. 6. τί ποιοῦμεν. Alciphr. I. ep. 11. p. 44. τί οὖν, ὦ βέλτιστε, δρῶμεν; φεύγομεν ἢ μένομεν; ubi noster locus Valkenarium, conjunctivum reponentem ad Hippol. p. 247. retinere potuisset. Platonica hujus generis congessit Heindorf. T. II. p. 109. 441. T. IV. p. 64. — *Nr.* 76. τοῦ αὐτοῦ εἰς πόρνην γηράσασαν σκοπτικόν. P. Br. II. 394. nr. 19. An. II. 3. p. 166. V. 1. πολιαῖσι. P. πολιῇσι. Pl. V. 5. 6. omissi in Pl. V. 5. καὶ ῥυτῶδες τὸ πρόσωπον. P. Temere Br. τρίχας, ῥυτίδας, αἰσχρόν τε πρόσωπον, non sine metri detrimento. Una littera mutata, veram lectionem restitui, ῥυσῶδες pro ῥυτῶδες scribens. Sic p. 142. nr. 11. ἐργασίην et ἐργατίην. Vide ad p. 265. nr. 394. v. 2. De ῥυσῶδες, uno σ scripto, vid. ad p. 94. nr. 38.

Nr. 77. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς τῶν γυναικῶν ὁμιλίας. P. Br. II. 393. nr. 12. An. II. 3. p. 161. V. 2. χρονέεσκεν. P. Br. Hinc verbum χρονεῖν relatum in Schneideri Lexic. cum explicatione: *leben und seinen Verstand haben.* Salm. tentabat φρονέεσκεν, ὅτι φρονοῦσι δηλαδὴ μετὰ τὴν συνουσίαν. Scripsi, quod proxime abest: κορέεσκεν. Pindar. Nem. Z. 77. κόρον δ' ἔχει καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' ἀφροδίσια. Achill. Tat. IV. 8. τὸ μὲν γὰρ ἔργον Ἀφροδίτης καὶ ὅρον ἔχει καὶ κόρον. Alciphron. II. ep. 1. p. 202. πρὸς ὑμᾶς δὲ οὐδὲ ὑπερτίθεσθαι ἔξεστιν, ὡς πεφοβημέναις (sic praeclare Berglerus) κόρον. Ad κορέεσκεν subaudi ἑαυτόν, ut in talibus saepissime. — *Nr.* 78. πλάτωνος εἰς

ἀγάθωνα τον μα αὐτοῦ. P. Br. I. 169. nr. 2. An. I. 1. p. 373. — *Nr.* 79. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἑταῖραν τινα δυσπιθῆ. P. Br. I. 169. nr. 5. An. I. 1. p. 340. Cf. Diog. Laërt. III. p. 183. V. 5. Scr. ἄρ'. — ὃ μὴ γίγνοιτο μισεῖς. P. ex interpretatione. νοεῖς. Vulgo. — ταῦτ' αὐτό. P. τοῦτ' αὐτό. Pl. Diog. Br. — *Nr.* 80. τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 169. nr. 4. An. I. 1. p. 339. Cf. Diog. Laërt. l. c. Vulgo *Philodemo* inscribitur. V. 1. σε τίς. P. — *Nr.* 81. διονυσίου σοφιστοῦ. Br. II. 254. nr. 5. An. II. 2. p. 252. V. 1. ἢ τὰ ῥόδα.. Vid. Lennep. ad Phalar. p. 95. — In ῥόδα brevis producitur ante ρ̄. ut p. 236. nr. 200. v. 2. ἀπὸ ῥαδινῶν. p. 239. nr. 215. v. 6. κεῖμαι δὲ ῥαδινάν. Ib. nr. 217. καὶ ἐπὶ ῥυτίδων. Vid. Boekh. in not. crit. ad Pind. p. 393. — V. 2. σὺν ἀμφότερα. P. Probabiliter Herm. ad Orph. p. 767. ἢ (ἤ excusum) τὰ ῥόδ', ἢ σαυτήν, ἠὲ συναμφότερα, quo et metrum juvatur, et ordo sententiarum restituitur.

Nr. 82. ἀδέσποτον εἰς βαλάνισσαν. P. Br. III. 163. nr. 64. An. III. 1. p. 324. V. 1. particulae δήποτε in P. omissae accesserunt ex Pl. V. 2. πρίν μ' ἀποδ. P. πρὶν δ' ἀποδ. Pl. Br. — P. *Nr.* 83. ἀδέσποτον εἰς ἐρωμένην. P. Junctim cum sequ. disticho Br. III. 162. nr. 58. An. III. 1. p. 319. s. Tertium distichon addidit Pl. (quod Theophanis est. Vid. p. 695. nr. 36.) omnia sub Dionysii Sophistae nomine. Vid. Huschk. An. cr. p. 166. s. V. 1. σὺ δὲ στίχ. P. σὺ δέ γε. Pl. Br. Melius Schol. ad Dion. Chrys. T. II. p. 556. καὶ σὺ στεῖχ. Verum tamen σὺ δέ, modo δὴ addas, quod saepenumero excidit post δέ. Vid. Addit. An. in Athen. p. 332. Ap. Plutarch. V. Rom. c. 8. ἅμα δὴ τοῦ μὲν Ῥώμου τοὺς ἐντὸς ἀφιστάντος. scr. ἅμα δὲ δή. Vid. ad p. 444. nr. 515. V. 2. πνείοντα. P. πνέοντα. Pl. Br. — *Nr.* 84. ἀδέσποτον ὁμοίως. P. V. 1. ὑπὸ πορφ. P. V. 2. ἀραμένη. Pl. et Schol. Dion. ἀρσαμένη. P. et sic Theophan. p. 695. nr. 136. ὄφρα με χερσὶν ἀρσαμένη. Hesiod. Scut. Herc. 320. Ἥφαιστος ποίησε σάκος . . Ἀρσάμενος παλάμῃσιν. — *Nr.* 85. ἀσκληπιάδου, εἰς τινὰ παρθένον μὴ πειθομένην. P. Br. I. 215. nr. 21. An. I. 2. p. 39. Sine auctoris nomine est in Plan. p. 486. St. V. 4. ὀστέα. P. — *Nr.* 86. κλαυδιανοῦ. Br. II. 447. nr. 1. An. II. 3. p. 290. V. 1. σὺ γὰρ θοά. P. σύ γ' ἀθρόα. Br. c. nonnullis apogrr. V. 2. ὑπ' ὠκυπ. P. ἐν ὠκυπ. Br. Vid. ad p. 99. nr. 74. — *Nr.* 87. ῥουφίνου εἰς μελισιάδα τὴν ἑταῖραν. P. Br. II. 395. nr. 20. An. II. 3. p. 166. V. 1. μελησιάς. P. μελισσιάς. Pl. Br. De syllabis ις et η frequenter confusis vid. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 68. Nomen

derivatum a *μέλισσα*, unde *Μελίσσιος*. V. 2. *κέκραγεν*. Ne media corripiatur, Herm. ad Orph. p. 8 4. *ὡς* delet. Aegre tamen hac particula careremus. Et in talibus seriores sibi non semper ab erroribus cavisse constat. Vid. ad p. 77. nr. 5. v. 2. — V. 2. *ἄστατος*. P. Pl. *ἄπνοος* tentat Br. frustra.

Nr. 88. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 395. nr. 21. An. II. 3. p. 168. V. 2. „*ἢ σβέσον ἢ μετάθες*. Sic recte membr. Vat. Planudes perperam, „*ἢ σάου*. Adumbratum est e Polemonis II. p. 184. Utrumque expressit Auson. Ep. LXXIX. LXXX." Br. — *Nr.* 89. *μάρκου ἀργενταρίου ἐρωτομανής*. P. Br. II. 267. nr. 7. An. II. 2. p. 281. In Plan. *Rufino* inscriptum. V. 3. *ὅστις*. P. *ἰοῖς*. Ib. *οἴστρῳ*. Pl. Br. quod verbo *πεφορημένος* multo melius convenit. Cod. lectio orta fortasse ex truncato *οἰσ*(*τρῳ*); aut priore syllaba ab praecedente *ος* absorpta, *ρῳ* in *ἰοῖς* mutatum est. Cf. Animadverss. T. III. 1. p. 209. Rittersh. ad Oppian. p. 247. — V. 5. *πάντας*. P. et plurimae editt. Plan. *πάντα*. nonnullae. — *Nr.* 90. *ἀδέσποτον*. Br. III. 164. nr. 68. An. III. 1. p. 325. — *Nr.* 91. *ἀδέσποτον*. Br. l. c. nr. 67. An. l. c. V. 1. *παρ' ἔχων*. P.

Nr. 92. *ῥουφίνου εἰς ῥοδόπην τὴν ἑταῖραν*. P. Br. II. 395. nr. 22. An. II. 3. p. 168. V. 3. *προθυρῶν ὑπερέκκρ*. P. *πρὸ θυρῶν ὑπερεκκρ*. Pl. *προθύρων ὑπερεκκρ*. Br. Scripsi *ὕπερ*, ob rhythmum bucolicum. Cf. p. 150. nr. 54. v. 7. p. 408. nr. 308. v. 2. Fortasse etiam ap. Apoll. Rh. III. 973. rectius legeris: *γνῶ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτῃ ἔνι πεπτηυῖαν*. Ib. 977. *ἀνέρες, οὐδ' ὅτε περ πάτρῃ ἔνι ναιετάασκον*. In eadem sede *ἔνι* legitur IV. 1091. 1479. 1485. 1502. 1728. — V. 7. *ἴχνεσι*. P. *ἴχνεσιν*. Pl. Br. Prima syllaba in hac versus sede correpta, non magis debet offendere, quam in *δάκρυον* p. 108. nr. 145. ubi vid. not. in *ὕπνος* p. 236. nr. 97. aut media in *ἀράχνη* p. 523. nr. 106. — ¶. V. 6. *ὑμεῖς*. P. et editt. Pl. praeter Steph. uoi *ἡμεῖς*. *πείσατε*. P. Br. De *πείσετε* cogitabam; ut esset, *vos saltem eam flectetis*. — *Nr.* 93. *τοῦ αὐτοῦ, πρὸς ἔρωτα*. P. Br. II. 395. nr. 23. An. II. 3. p. 169. V. 2. *οὐδέ με*. P. Pl. *οὐδ' ἐμέ*. Br. V. 3. *συστήσομαι*. P. Br. *συνελεύσομαι*. Plan. ex conjectura procul dubio, quod *συνίστασθαί τινι* vulgo *opitulandi* sensu accipitur. Vid. Steph. Thes. T. I. p. 1793. E. Hoc loco autem *pugnandi* et *adversandi* significationem habet, ut *γνῶμαι συνεστηκυῖαι*, *sententiae contrariae* ap. Herodot. VII. 142. p. 568. 2. Vid. *Wesseling*. p. 98. 79. ubi *γνῶμαι μὲν αὗται συνέστασαν*. — V. 4. *τί μόνος*. P. *τί ποιεῖν* quaedam editt. Plan. —

Nr. 94. τοῦ αὐτοῦ εἰς μέλι ὥραι. P. Br. l. c. nr. 24. An. l. c. V. 4. ἠΐθεος. P. ἠαίθεος. Pl. Br. Vid. p. 367. nr. 65. — *Nr.* 95. ἀδέσποτον. Br. III. 161. nr. 51. An. III. 1. p. 316. In marg. Cod. ὠ. i. e. ὡραῖον.

Nr. 96. μελεάγρου. Edidi iu Anim. T. I. P. 1. p. 89. Vid. Huschk. An. cr. p. 245. V. 2. καὶ εἰς. P. καίεις scribendum esse apparet. V. 2. ἤν γε θίγεις. P. ἢν δὲ θίγῃς dedi cum Huschkio et Graefio. In priore membro μὲν subaudiendum. Vid. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 31. et 421. Heusde in Specim. Plat. p. 75. s. Cf. simile Meleagri distichon p. 586. nr. 113. — *Nr.* 97. ῥουφίνου. Br. II. 397. nr. 29. An. II. 3. p. 174. Cf. nr. 68. Theophyl. Sim. de Amoribus Epist. XLV. εἰ μὲν οὖν ἀδικοῦσι, θεοὶ μὴ κεκλήσθωσαν· εἰ δὲ τὴν προσηγορίαν οὐ ψεύδονται, καὶ τὰς ἀλγηδόνας ἐμοὶ κατὰ τὸ δίκαιον μεριζέτωσαν. — *Nr.* 98. ἄδηλον, οἱ δὲ ἀρχίου. Br. II. 92. nr. 2. An. II. 1. p. 251. In Plan. p. 481. St. hoc distichon perperam subjicitur disticho Capitonis, quod dedimus p. 98. nr. 67. Vulgo post ἐλθὲ distinguitur. V. 2. οὐδὲ τόπον. P. Br. ὧδε. Pl. Illud expressit Grotius: *non habet in nobis jam nova plaga locum.* — *Nr.* 99. εἰς γυναῖκα ὀρ. ἄδηλον. Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 243. Chard. Mag. encycl. an. IV. T. V. p. 498. nos in Paralip. I. nr. 29. p. 640. — *Nr.* 100. ἄδηλον πρὸς τὸν μεμφόμενον ὅτι ἐρᾷ. P. Br. III. 161. nr. 52. An. III. 1. p. 316. V. 1. εἴ μοι τις. P. V. 3. εἰδείη. Plato Euthydem. p. 9. εἰ δὲ νῦν ἀληθῶς ταύτην τὴν ἐπιστήμην ἔχετον, ἵλεω εἴητον. Cf. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 47. — V. 4. δοῦλον ἐόντα. Expectabatur, δούλους ἐόντας. Sed vid. Wolf. ad Sueton. T. I. p. 111. sq. Discrepantiam numeri in appositionibus illustravit Matthiae in H. in Mercur. v. 137. p. 59. exemplis tamen a nostro loco nonnihil diversis. — V. 5. τοιοῖδε. P. τοιοίδε. Br. ἐνέπουσιν ἕπεσθαι. *sequi nos jubent.* Eurip. Bacch. 626. δμωσὶν Ἀχελῷον φέρειν ἐννέπων. Alcest. 1157. πᾶσι δ' ἐννέπω τετραρχίαις Χοροὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἱστάναι.

Nr. 101. ἀδέσποτον, κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. P. Br. III. 163. nr. 65. An. III. 1. p. 324. Philodemo tribuendum suspicabatur Schneiderus ob ep. p. 95. nr. 46. V. 2. δεσπότις ἡμετέρη. Haec verba puellae tribui, quam ancillam esse puto, heram meretricem comitanti. Sic sequentia quoque magis sunt perspicua. V. 3. ἐλπίζειν ἔξεστι·

ζητεῖς. P. Pl. In marg. Wechel. γρ. ἔξεστ᾽· αἰτεῖς . . quod correctori debetur. Sed hoc in textu poni praestabat, quam Reiskii commentum: ἐλπίζειν ἔξεστι; θέλεις . . quod Br. admisit. Scripsi minima mutatione: ἐλπίζειν ἔστι; ζητεῖς δέ τι; Sic ap. Aratum praepositio ἐξ male adhaesit verbo in Phaenom. 80. λεπτῇ γὰρ τῇ καὶ τῇ ἐξεπιδέδρομεν αἴγλῃ. Codd. bonae notae ἐπιδέδρομεν. Hinc legerim: λεπτῇ γὰρ καὶ τῇ καὶ τῇ ἐπιδέδρομεν αἴγλῃ. — θέλεις δέ τι. Br. δέτι. in P. esse videtur. — φέρεις τι. Br. φέρεις τί. P. — V. 4. εὐθύμει. fortasse cum ironia dictum, ut ζηλῶ σε, εὖ πράττε et similia. Vid. Valken. ad Phoen. 406. p. 149. s. — καὶ τόνον. Monstrare videtur is, qui loquitur, aliquod ad χρυσίον illud additamentum; sed nec illud ad conficiendum negotium sufficiens. — οὐ δύνασαι. P. οὐ δύναμαι. Pl. — *Nr.* 102. μάρκου ἀργενταρίου εἰς διόκλειαν τὴν ἰσχνοτάτην. P. Br. II. 268. nr. 11. An. II. 2. p. 283. V. 1. ἀφροδίτην. P. Br. ἀφροδίτης. Pl. V. 2. ὄψεαι. P. Pl. ὄψομαι malebat Huetius. Si vera est vulgata, poëta v. 1. 2. se ipsum alloqui putandus est. V. 3. ἀλλ᾽ ἐπὶ λεπτά. P. Br. ἐς δὲ ποθεινά. Pl. V. 4. ψυχεῖς et ἐγγυτάτωι. P. — *Nr.* 103. ῥουφίνου εἰς προδίκην. P. Br. II. 397. nr. 31. An. II. 3. p. 175. V. 1. προδόκη. P. προδίκη. Pl. Br. Vid. ad p. 89. nr. 12. — παρὰ κλ. P. V. 3. ἐπὶ σκιρ. P. — *Nr.* 104. μάρκου ἀργενταρίου εἰς λυσιδίκην. P. Br. II. 266. nr. 3. An. II. 2. p. 278. V. 1. κακόσχολε. *male me morans.* πνοαὶ κακόσχολοι Aeschyl. Ag. 193. Cf. Wunderlich. Obss. in Aesch. p. 58. Sine notione morae Gregor. Naz. Carm. XXI. T. II. p. 94. D. οὐ λήξεις λοχόων με, κακόσχολε. — V. 2. ἰσχίον fortasse non sincerum. — V. 3. περὶ σφίγγει λεπτοσταλιδώμασι. P. ἢ σε περισφ. λεπτοῖς στολιδώμασι. Br. ex em. Salm. Una littera addita me hunc versum sanasse existimo: οὔ σε περισφ. λεπτὸς στολιδώμασι πέπλος. *tenue hoc velamen, quo induta es, te non velat, sed fere nudam ostendit.*

Nr. 105. τοῦ αὐτοῦ εἰς μινοφίλαν. P. Br. II. 269. nr. 16. An. II. 2. p. 286. In Plan. est ἀδέσποτον. — V. 1. μηνοφίλας λ. παρὰ μαχλάσι. P. Pl. μηνοφίλᾳ et μαχλάδι Br. Hoc quoque loco jota adscriptum in ς transiit. Vid. ad p. 65. v. 42. p. 113. nr. 179. Hinc ap. Liban. T. IV. p. 1059. 22. τῆς ἐκείνης ἀνάγκης ἕλκεται. scr. τῇ ἐκείνης ἀνάγκῃ. Lucian. Paras. §. 13. πάσης γὰρ τέχνης ἀνάγκη προσάγειν μάθησιν. scr. πάσῃ γὰρ τέχνῃ. V. 3. ἀλλ᾽ ἴτε. P. Br. ἀλλ᾽ ὅτε. Pl. — V. 4. οὐρανός. et *coelum* et *palatum* significat. V. Schaefer. ad Dion. Hal. p. 164. Adde Athen. VIII. p. 344. B. — *Nr.* 106.

διοτίμου μιλησίου εἰς παρθένον ὡραίαν. P. Br. I. 250. nr. 1. An. I. 2. p. 158. V. 1. φίλη θρέπτειρα, παρθενικῆς sc. quod ex seqq. assumendum. Cogitabam olim de φίλης, quod nec nunc displicet. V. 2. δὶς τόσον. Fortasse δύσποτμον, media correpta, ut in Bion. Eid. I. 43. δύσποτμε, μεῖνον. — V. 3. ἐπὶ βαίνων. P. V. 4. ἰδίκην. P. ἰδίην. Br. Scripsi ἰδικήν. P. 440. nr. 482. v. 8. ὀπισθιδικην legitur in membr. pro ὀπισθιδίην. Vid. Bast. Epist. ad Boiss. p. 64. ed. alt. Erat quum ἰθέην scribendum putarem. Nicand. Ther. v. 478. ἰθέαν ὁδόν. — V. 5. ἐς αἰγ. P. V. 6. μορφᾶς. P. — *Nr.* 107. φιλοδήμου, εἰς ἑταῖραν ὑπερήφανον. P. Br. II. 88. nr. 20. An. II. 1. p. 230. In Plan. est ἄδηλον. V. 1. 2. γινώσκω. P. γιγνώσκω. Pl. In hoc verbo et in γίγνομαι librarios in communem Alexandrinorum formam proniores fuisse, verisimile est. Quare γιγνώσκω et γίγνομαι praetuli. V. I. πάντ. P. Pl. πάλι. τὸν φιλ. Scalig. corr. quod non necessarium; καὶ πάλι, rursus. — V. 3. λίην. P. Pl. λίαν. Br. — ἐρεθίζειν. P. Br. ἐρέθιζε. Pl. Illud legebat J. Scaliger in not. mst. V. 7. τοὶ γάρ. P. ut saepius alibi. τοιγάρ. Pl. Br. βαΐζοις. P. Br. βαΐζεις. Pl. Illud gravius: *tu, quod facis, plora.* V. 8. ἡμεραι. P. ἥμεθα. Pl. Br. Ovid. Amor. II. 2. 62. *in gremio judicis illa sedet.* ναϊάδος. P. νηϊάδος. Pl. Br. In nominibus propriis saepe dialecti negligitur ratio.

Nr. 108. κριναγόρου, εἰς κόρη καλουμέν πρώτην. P. Br. II. 151. nr. 41. An. II. 1. p. 414. V. 1. τί δὲ δεύτατον. P. τί δέ σ' ὕστατον Br. ex interpolatis apogrr. In ap. G. R. τί δὲ ὕστατον. Hesych. δεύτατος, ὕστατος, ἔσχατος, μεθ' ὃν οὐκ ἔστιν ὕστερος. 'Οδ. ψ. 342. ubi Eustath. τοῦτο ἄρα φησὶ δεύτατον, ἤγουν πανύστατον εἶπεν ἔπος. Hinc δευτάτιος, quo Lexica nostra carent, in Pauli Silent. Ecphr. S. Soph. v. 419. p. 519. ἐν μείονι κύκλῳ Δευτατίου στεφάνοιο. Maxim. π. καταρχ. 350. δευτατίῃ ἠοῖ. V. 3. γύναι. P. in marg. iterum γύναι adscriptum. — ἐς εἴδεος. P. V. 4. ἦθος. P. ἄνθος. Br. ex apogrr. suis. Obiter corrige Maxim. π. κατ. v. 139. τεύξει γὰρ βιότῳ τε μέγα κλέος εὐφροσύνην τε Ἤθεα, μειλιχίην τε χάριν εὐεργέα δώσει. ubi Dorvill. ad Char. p. 781. ἤθεσι scribit. Tu corrige: Ἠδέα, μειλ. — P. V. 5. σοι ὄνομ'. P. Br. σοί γ' ὄνομ' scripsi c. Herm. ad Orph. p. 771. — ἔσκεν. P. ἔστιν. Br. Illud vel invitis membr. restituendum erat. — ἦν γὰρ ἅπαντα δεύτερα. Vid. p. 112, 170. Plutarch. T. II. p. 162. E. ἅπαντα δεύτερα τοῦ ζητεῖν τὸν φόνον ἐποιοῦντο. — V. 6. ἐπὶ σοί. P. ἐπί σοι. Br. — *Nr.* 109. ἀντιπάτρου εἰς πόρνην

τινὰ καλουμένην εὕρω. P. Br. II. 7. nr. 6. An. II. 1. p. 19. V. 1. φοβηθῆτε. P. φοβηθεὶς. Br. c. Valken. — *Nr.* 110. μάρκου ἀργενταρίου, εἰς δύο πόρνας, τὴν μὲν λυσίδιζ τὴν δὲ εὐφραντ καλουμένην. P. Br. II. 268. nr. 12. An. II. 2. p. 284.

Nr. 111. ἀντιφίλου, εἰς κόρην τινα τερειν ὀνομαζομένην, κάλλος ἀμήχανον ἔχουσαν. P. Br. II. 169. nr. 2. An. II. 2. p. 38. V. 3. ἴδ' ὁ χρόνος. P. ἴδε χρόνος. Br. Sophocl. Electr. 501. ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος. V. 4. τραύματος. fortasse rectius καύματος scripseris ob praecedentia. — V. 5. λεύσειν. P. ut sexcenties alibi. — *Nr.* 112. φιλοδήμου, ὅτι ἐν νεότητι ἐρωτόληπτος ὢν ἐν τῷ γήρᾳ μόλις ἐσωφρόνησε. P. Br. II. 88. nr. 19. An. II. 1. p. 229. V. 6. λωϊτέρης. P. λφοτέρης. Pl. Cf. Ὀδ. α. 376. β. 141. Eustath. ad Od. p. 65. 51. — *Nr.* 113. μάρκου ἀργενταρίου εἰς σωσικράτ. πλούσιον ὄντα, καὶ διὰ τὸ ἀκατασχε τῶν ἐρώτων πενη γενόμενον. P. Br. II. 269. nr. 15. An. II. 2. p. 285. *Philodemo* inscribitur in Plan. p. 468. Falso. Cf. p. 102. nr. 105. p. 104. nr. 116. V. 2. οἷον. P. V. 3. καλεῦσα. P. καλοῦσα. Pl. Ἄδωνιν. P. ut p. 136. nr. 289. v. 9. Cf. Addit. An. in Athen. p. 293. — V. 4. νῦν σου. P. νῦν τοι. Pl. σευ. Br. — V. 5. πόθεν ἧς et πολις. P. πτόλις. Pl. Apud Homerum in hac formula semper πόλις scribitur. Ὀδ. δ. 170. κ. 325. ξ. 187. Stobae. Flor. Tit. 84. p. 491. Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς Βίωνα τὸν φιλόσοφον διαβληθέντα ὡς δυσγενῆ ἤρετο· τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες; quod inprimis huc facit. Vid. Boisson. ad Philostr. p. 274. Lennep. ad Phalar. p. 128. — ἢ μόλις. P. ἢ. Pl. Br.

Nr. 114. μαικίου, εἰς πόρνην βαρύμισθον ἐν νεότη, γηράσασαν δὲ πᾶσιν ὑποκύπτουσαν. P. Br. II. 237. nr. 4. An. II. 2. p. 214. In Plan. p. 469. *Philodemo* tribuitur. V. 1. φιλησιόνη τόν. P. φιλήσιον ἤ. Pl. φιλίστιον ἤ. Br. V. 2. μή δέποτ. P. V. 4. φαίνεσθ' ἤλλακται. P. φαίνεσθ'· ἠλλάχθαι. Plan. quod reposui. φαίνεται· ἠλλάχθαι. Br. — P. V. 5. γίνεται. φαίνεται scribendum suspicor. *Sic quamvis placidis spectetur moribus aspis.* Grotius. Ad rem cf. Dion. Chrys. Or. LXXIV. p. 397. 16. — V. 6. οὐκάλως. P. οὐκ ἄλλως. Pl. Br. In marg. Cod. ὅτι τὸ τῶν γυναικῶν κακῶν κἂν μικρὸν ἦ, ἴσον ἐστὶν ἀσπίδος δήγματι. — *Nr.* 115. φιλοδήμου γραμμαζ πολλὰς δημοῦς φιλήσαντος, διὰ τοῦ καὶ φιλοδήμου. P. Br. II. 85. nr. 2. An. II. 1.

p. 211. V. 3. πάλιν ὑτιακῆς. P. ἀσιακῆς. Pl. Br. Scribendum, una littera inserta, καὶ πάλιν αὖτ' Ἰακῆς. tum rursus Ionicam. τὸ μὲν Ἰακόν. Athen. p. 400. C. τὴν Ἰακὴν καὶ τεχνιτικὴν ἀσωτίαν. Ib. p. 440. B. Ἡ Ἰακή, dialectus Ionica saepe apud Grammaticos. αὖτε pro αὖ saepissime occurrit. Ap. Orpheum Arg. v. 725. τὸν δ' ἔκτεινεν θήρ, σῦς ἄγριος. reposito ἔκτανε, quod plures Codd. offerunt, numeri haud parum erigentur, si legeris: τὸν δ' αὖτ' ἔκτανε θήρ, σῦς ἄγριος. Etiam in Oppian. Cyn. III. 144. χεῖρε βροτῶν ἴκελαι χείρεσσι, πόδες δέ τε ποσσί. ubi Cod. reg. χεῖρες χερσὶ βροτῶν ἴκελαι, πόδες δὲ πόδεσσι. legendum videtur: χεῖρες χερσὶ βροτῶν ἴκελαι, πόδε δ' αὖτε πόδεσσιν. et sic fere Schneiderum V. Cl. nunc dedisse video. — V. 5. κατ' ὠνόμασεν. P. V. 6. ἔχοι. P. ἔχει. Pl. — Nr. 116. μάρκου ἀργενταρίου ὅτι ὁ θῆλυς ἔρως εὐάρμοστον τῇ φύσει, ὁ δὲ ἄῤῥην ἀνάρμοστον καὶ ἀσεβές. P. Br. II. 266. nr. 1. An. II. 2. p. 277. V. 1. ἐνὶ θνητοῖσι. P. ἐν ἀνθρώποισι. Br. ex interpolatis apogrr. V. 5. De flagitioso hoc remedio Lucian. in Amor. §. 28. T. V. p. 289. ed. Bip. ubi scribendum, ni fallor: ὥστ' εἰ ἡ μὲν καὶ ὑμῖν ἀρέσκειν δύναται, πρὸς ἀλλήλους δὲ ἡμεῖς ἀποτειχισώμεθα. — μηνοφίλαν. P. μηνοφίλην. Br. Cf. ad nr. 107. v. 8.

Nr. 117. μαικίου, ἐρωτομανὲς καὶ γέμον ἀσέβειαν (vid. lemma nr. 35.). P. Hoc lemma ad praecedens epigr. pertinere suspicor. Br. II. 236. nr. 1. An. II. 2. p. 211. V. 2. γινόμενον. P. γιγνόμενον. Pl. — Nr. 118. μάρκου ἀργενταρίου πρός τινα ἐρωμένην ᾗ τινι καὶ στέφανον ἐκ ῥόδων ἀπέστειλεν. P. Br. II. 269. nr. 14. An. II. 2. p. 284. s. V. 1. ἡδύπνευστε. P. ἡδύπνοε et ἡδύπνοιε. editt. Pl. — μύρον ὄσδεις. P. εὔδεις. Pl. Br. Cod. lectionem tuetur, μύρου corrigens, Huschke in An. cr. p. 160. s. Sic certe Attici. Aristoph. Nub. 50 sq. Pac. 525. Eccl. 524. At quum Thom. Mag. in μύρου ὄζει, hoc commendet, prae altero μύρον ὄζειν, apparet, non defuisse, qui accusativo in hac formula uterentur. Obiter corrigo Liban. T. IV. p. 836. 5. οὐ γὰρ ἂν ὡς ἡμᾶς εἰσιὼν ὀδώδεις οὕτω κακόν, pro κακοῦ. Arist. Acharn. 852. ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν. Cf. Steph. Thes. Gr. L. T. II. p. 1193. F. G. V. 4. ὑμετέρης. P. Br. ἡμετέρης. Pl. Si doricum ὄσδεις genuinum est, scribendum etiam ἀδύπνευστε, ἀῶ, ὑμετέρας et ἁλικίας. Quanto jam lenior Planudis lectio εὕδεις, quae et elegans est, et sensum habet optimum.

Nr. 119. κριναγόρου. εἰς τὴν αὐτοῦ ἐρωμένην γέμελλαν. P. Br. II. 140. nr. 3. An. II. 1. p. 378. s. V. 3. γέμελλα. P. γέμιλλα. Pl. — εἰ

μὴ .. παρακλίνοιτο . . γνώσῃ. Vid. ad p. 120. nr. 215. — *Nr.* 120. φιλοδήμου, εἰς τὴν ἑαυτοῦ μοιχαλλι (δ) νυκτὸς πρὸς αὐτὸν ἐλθοῦσαν. P. Br. II. 84. nr. 5. An. II. 1. p. 214. V. 2. ψακάδι. P. ψεκάδι. Br. Vid. Interpp. ad Moer. Att. p. 419. Infra p. 275. nr. 443. p. 449. nr. 546. V. 3. καθήμεθα. *otiosi sedemus.* Vid. Graev. Lectt. Hesiod. p. 565. Lennep. ad Phal. p. 253. κατακείμεθα Salmas. legebat, quod ob verbi significantiam magis probabat Br. et praeterea τοὔνεκεν ἄπρηκτοι. Neutrum bene. ἄπρηκτος εὐνή p. 151. nr. 58.

Nr. 121. τοῦ αὐτοῦ εἰς φιλέννιον ἑταῖραν ἔπαινος θαυμάσιος. P. Br. II. 85. nr. 10. An. II. 1. p. 219. V. 1. φιλέννιον. sed v. 5. φιλαίνιον. ut Pl. φιλαινὶς supra p. 88. nr. 4. quod idem nomen est. Φιλίννιον Br. c. Grotio. — σελινων (η). P. V. 2. καὶ μνοῦ. P. Suid. T. II. p. 569. καὶ ἀμνοῦ. Pl. Pollux. L. X. 38. εἴποις δ' ἂν οἶμαι καὶ χνοῦν καὶ μνοῦν ἐπὶ τῶν μαλακῶν. — V. 4. πάντα. παντὶ Jos. Scalig. in not. mst. Frustra. Scythin. p. 601. nr. 232. ἀλλ' ὅτε μοι Νεμεσηνὸς ὅλον παρέκλινεν ἑαυτόν, πάντα διδούς. — P. *Nr.* 122. διοδώρου ἐπ' ἔρωτι παραίνεσις. P. Br. II. 306. (tanquam *Heliodori.* Vid. Catal. Poëtar. p. 901.) An. II. 2. p. 407. V. 1. εἴδεται . ὅσσων ἀμφοτέρων. P. εἴδεαι ὅσσε ἀμφοτέρω. Br. c. Ap. G. et R. Una lineola addita scripsi, εἴδετ' ἀπ' ὅσσων ἀμφοτέρων. *si tibi ab oculis etiam Megistocle videtur melior.* Eurip. Med. 216. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν Σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο. Dio Chr. T. I. p. 221. 19. ἄνδρα κυνηγέτην ἀπὸ τῆς ὄψεως καὶ τῆς στολῆς. Theognis v. 63. ἀλλὰ δοκεῖ μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι. V. 3. κῆν στίλβῃ. εἰ et ἦν in antithetis praesertim obvia (vid. p. 140. nr. 302.), erudite illustravit Werferus in Act. Phil. Monac. I. p. 101. s. — ἀμφιδοναίης. P. ἀμφιδοκεύοις. Br. c. marg. Ap. G. et R. Bion. fr. II. 6. τῷ καὶ τᾷ τὸν Ἔρωτα μετάλμενον ἀμφεδόκευεν. Hanc correctionem veram non puto; saltem ἄγχι δοκεύοις scripserim. Sed meam quoque conjecturam in marg. positam nunc improbo. — *Nr.* 123. φιλοδήμου εἰς καλλίστιον τὴν ἑταῖραν. P. Br. II. 84. nr. 7. An. II. 1. p. 216. V. 4. ἀθανάτη. P. ἀθανάτοις. Br. cum marg. Ap. G. R. ἀθανάτῃ scripsi. φθόμος. P. — V. 5. καὶ τήνδε. P. σαυτὴν δέ. Br. c. Salmasio, perperam.

Nr. 124. τοῦ αὐτοῦ, εἰς λυσιδίκην παρθένον. P. Br. II. 86. nr. 15. An. II. 1. p. 225. V. 6. μεγάλης. P. Br. πολλῆς. Pl. — *Nr.* 125. βάσσου, εἰς κορίνναν ἑταίραν. P. Br. II. 160. nr. 1. An. II. 2. p. 19. V. 1. χρυσὸς ποτέ. P. V. 2. ἄλλος χώ. P. Pl. ἄλλος ἤ. Br. metro

p. 211. V. 3. πάλιν ὐτιακῆς. P. ἀσιακῆς. Pl. Br. Scribendum, una littera inserta, καὶ πάλιν αὖτ' Ἰακῆς. *tum rursus Ionicam*. τὸ μὲν Ἰακόν. Athen. p. 400. C. τὴν Ἰακὴν καὶ τεχνιτικὴν ἀσωτίαν. Ib. p. 440. B. Ἡ Ἰακή, dialectus Ionica saepe apud Grammaticos. αὖτε pro αὖ saepissime occurrit. Ap. Orpheum Arg. v. 725. τὸν δ' ἔκτεινεν θήρ, σῦς ἄγριος. reposito ἔκτανε, quod plures Codd. offerunt, numeri haud parum erigentur, si legeris: τὸν δ' αὖτ' ἔκτανε θήρ, σῦς ἄγριος. Etiam in Oppian. Cyn. III. 144. χεῖρε βροτῶν ἴκελαι χείρεσσι, πόδες δέ τε ποσσί. ubi Cod. reg. χεῖρες χερσὶ βροτῶν ἴκελαι, πόδες δὲ πόδεσσι. legendum videtur: χεῖρες χερσὶ βροτῶν ἴκελαι, πόδε δ' αὖτε πόδεσσιν. et sic fere Schneiderum V. Cl. nunc dedisse video. — V. 5. κατ' ὠνόμασεν. P. V. 6. ἔχοι. P. ἔχει. Pl. — *Nr.* 116. μάρκου ἀργενταρίου ὅτι ὁ θῆλυς ἔρως εὐάρμοστον τῇ φύσει, ὁ δὲ ἄῤῥην ἀνάρμοστον καὶ ἀσεβές. P. Br. II. 266. nr. 1. An. II. 2. p. 277. V. 1. ἐνὶ θνητοῖσι. P. ἐν ἀνθρώποισι. Br. ex interpolatis apogrr. V. 5. De flagitioso hoc remedio Lucian. in Amor. §. 28. T. V. p. 289. ed. Bip. ubi scribendum, ni fallor: ὥστ' εἰ ἡ μὲν καὶ ὑμῖν ἀρέσκειν δύναται, πρὸς ἀλλήλους δὲ ἡμεῖς ἀποτειχισώμεθα. — μηνοφίλαν. P. μηνοφίλην. Br. Cf. ad nr. 107. v. 8.

Nr. 117. μαικίου, ἐρωτομανὲς καὶ γέμον ἀσέβειαν (vid. lemma nr. 35.). P. Hoc lemma ad praecedens epigr. pertinere suspicor. Br. II. 236. nr. 1. An. II. 2. p. 211. V. 2. γινόμενον. P. γιγνόμενον. Pl. — *Nr.* 118. μάρκου ἀργενταρίου πρός τινα ἐρωμένην ᾗ τινι καὶ στέφανον ἐκ ῥόδων ἀπέστειλεν. P. Br. II. 269. nr. 14. An. II. 2. p. 284. s. V. 1. ἡδύπνευστε. P. ἡδύπνοε et ἡδύπνοιε. editt. Pl. — μύρον ὄσδεις. P. εὔδεις. Pl. Br. Cod. lectionem tuetur, μύρου corrigens, Huschke in An. cr. p. 160. s. Sic certe Attici. Aristoph. Nub. 50 sq. Pac. 525. Eccl. 524. At quum Thom. Mag. in μύρου ὄζει, hoc commendet, prae altero μύρον ὄζειν, apparet, non defuisse, qui accusativo in hac formula uterentur. Obiter corrigo Liban. T. IV. p. 836. 5. οὐ γὰρ ἂν ὡς ἡμᾶς εἰσιὼν ὀδώδεις οὕτω κακόν, pro κακοῦ. Arist. Acharn. 852. ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν. Cf. Steph. Thes. Gr. L. T. II. p. 1193. F. G. V. 4. ὑμετέρης. P. Br. ἡμετέρης. Pl. Si doricum ὄσδεις genuinum est, scribendum etiam ἀδύπνευστε, ἀῶ, ὑμετέρας et ἀλικίας. Quanto jam lenior Planudis lectio εὔδεις, quae et elegans est, et sensum habet optimum.

Nr. 119. κριναγόρου. εἰς τὴν αὐτοῦ ἐρωμένην γέμελλαν. P. Br. II. 140. nr. 3. An. II. 1. p. 378. s. V. 3. γέμελλα. P. γέμελλα. Pl. — εἰ

μὴ . . παρακλίνοιτο . . γνώσῃ. Vid. ad p. 120. nr. 215. — *Nr.* 120. φιλοδήμου, εἰς τὴν ἑαυτοῦ μοιχαλλὶ νυκτὸς πρὸς αὐτὸν ἐλθοῦσαν. P. Br. II. 84. nr. 5. An. II. 1. p. 214. V. 2. ψακάδι. P. ψεκάδι. Br. Vid. Interpp. ad Moer. Att. p. 419. Infra p. 275. nr. 443. p. 449. nr. 546. V. 3. καθήμεθα. *otiosi sedemus.* Vid. Graev. Lectt. Hesiod. p. 565. Lennep. ad Phal. p. 253. κατακείμεθα Salmas. legebat, quod ob verbi significantiam magis probabat Br. et praeterea τοὔνεκεν ἄπρηκτοι. Neutrum bene. ἄπρηκτος εὐνὴ p. 151. nr. 58.

Nr. 121. τοῦ αὐτοῦ εἰς φιλέννιον ἑταῖραν ἔπαινος θαυμάσιος. P. Br. II. 85. nr. 10. An. II. 1. p. 219. V. 1. φιλέννιον. sed v. 5. φιλαίνιον. ut Pl. φιλαινὶς supra p. 88. nr. 4. quod idem nomen est, Φιλίννιον Br. c. Grotio. — σελινων. P. V. 2. καὶ μνοῦ. P. Suid. T. II. p. 569. καὶ ἀμνοῦ. Pl. Pollux. L. X. 38. εἴποις δ' ἂν οἶμαι καὶ χνοῦν καὶ μνοῦν ἐπὶ τῶν μαλακῶν. — V. 4. πάντα. παντὶ Jos. Scalig. in not. mst. Frustra. Scythin. p. 601. nr. 232. ἀλλ' ὅτε μοι Νεμεσηνὸς ὅλον παρέκλινεν ἑαυτόν, πάντα διδούς. — P. *Nr.* 122. διοδώρου ἐπ' ἔρωτι παραίνεσις. P. Br. II. 306. (tanquam *Heliodori.* Vid. Catal. Poëtar. p. 901.) An. II. 2. p. 407. V. 1. εἴδεται . ὅσσων ἀμφοτέρων. P. εἴδεαι ὅσσε ἀμφοτέρω. Br. c. Ap. G. et R. Una lineola addita scripsi, εἴδετ' ἀπ' ὄσσων ἀμφοτέρων. *si tibi ab oculis etiam Megistocle videtur melior.* Eurip. Med. 216. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν Σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο. Dio Chr. T. I. p. 221. 19. ἄνδρα κυνηγέτην ἀπὸ τῆς ὄψεως καὶ τῆς στολῆς. Theognis v. 63. ἀλλὰ δοκεῖ μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι. V. 3. κῆν στίλβῃ. εἰ et ἦν in antithetis praesertim obvia (vid. p. 140. nr. 302.), erudite illustravit Werferus in Act. Phil. Monac. I. p. 101. s. — ἀμφιδοναίης. P. ἀμφιδοκεύοις. Br. c. marg. Ap. G. et R. Bion. fr. II. 6. τᾷ καὶ τᾷ τὸν Ἔρωτα μετάλμενον ἀμφεδόκευεν. Hanc correctionem veram non puto; saltem ἄγχι δοκεύοις scripserim. Sed meam quoque conjecturam in marg. positam nunc improbo. — *Nr.* 123. φιλοδήμου εἰς καλλίστιον τὴν ἑταῖραν. P. Br. II. 84. nr. 7. An. II. 1. p. 216. V. 4. ἀθανάτῃ. P. ἀθανάτοις. Br. cum marg. Ap. G. R. ἀθανάτῃ scripsi. φθόμος. P. — V. 5. καὶ τήνδε. P. σαυτὴν δέ. Br. c. Salmasio, perperam.

Nr. 124. τοῦ αὐτοῦ, εἰς λυσιδίκην παρθένον. P. Br. II. 86. nr. 15. An. II. 1. p. 225. V. 6. μεγάλης. P. Br. πολλῆς. Pl. — *Nr.* 125. βάσσου, εἰς κορίνναν ἑταῖραν. P. Br. II. 160. nr. 1. An. II. 2. p. 19. V. 1. χρυσὸς ποτέ. P. V. 2. ἄλλος χῶ. P. Pl. ἄλλος ἤ. Br. metro

repugnante. — μελόθρους. P. μελίθρους. Pl. Br. Bene habet articulus, in quo Br. offendebat. Vid. Heindorf. ad Platon. T. I. p. 62. — ἐπ' ἠϊόνιος. P. ἐπ' ἠϊόνος. Pl. ἐπηόνιος. Br. quod verum. Vid. ad p. 118. nr. 209. 1. — *Nr.* 126. φιλοδήμου, τωθαστικὸν ἐπί τινι ἐρῶντι σαπρῷ καὶ πολλὰ παρεχομένῳ ταῖς ἑταίραις. P. Br. II. 84. nr. 8. An. II. 1. p. 217. V. 1. τῇι δείναι. P. δεῖνα. Br. Cod. lectionem retinere sum ausus, licet illa forma alibi non occurrat, cum ob membr. auctoritatem, tum quod sic hiatus tollitur. Quod si non sit ferendum, lege, τῇ δεῖνι. Dativus tertiae declinationis quam saepe hiatum faciat, docet Herm. ad Orph. p. 730. s. et in plurimis aliis locis. V. 3. δραγμᾶς et τῇ λυσιαν. P. Articulum sustulit Br. V. 4. πρὸς τῷ. *praeterea*, ut pro πρὸς τούτοις. πρὸς τῶν sive πρὸς τοῦ corrigitur in marg. ap. G. R. Ap. Liban. T. IV. p. 996. 26. scr. πρὸς τούτῳ (vulgo τοῦτον) δὲ Ἕκτορα πολὺ μὲν πρότερον Αἴας Ἀχιλλέως κατέβαλεν.

Nr. 127. μάρκου ἀργενταρίου, ἐπὶ παρθένῳ ἀλκίππῃ. P. Br. II. 269. nr. 13. An. II. 2. p. 284. V. 3. στέρον. P. Vid. nr. 128. v. 1. — ἐπάλλετο, μή τις ἐπέλθῃ. Sic p. 93. nr. 33. Achill. Tat. II. 10. καθορᾶν γάρ μοι ἐδόκει, ὅσα ἐπράττομεν, ὑπό τινι τῶν δένδρων λοχῶν, μή τις ἐπέλθῃ. — V. 4. περισσότερον. περισσότερος olim emendavi. Lenius est περισσοτέρων, quod conjecit Meineck. in Cur. crit. in Com. Fragm. p. 19. not. 1. — P. V. 5. ἔλαθεν, ταῦτα τὰ μυστήρια. scil. ἔλαθον. Pl. quod nec ipsum male habet. κείνης λάλον. Non valde placet epitheton, satis, ut mihi quidem videtur, otiosum. Quod olim suspicatus sum, κλίνης, sive κοίτης σάλος, etsi fortasse non verum, certe non absurdum est. — ἐξιδοῦσα. P. V. 6. In marg. Cod. κοινὸς ἑρμῆς παροιμία. — *Nr.* 128. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἑταῖραν ἀντιγόνην. P. Br. II. 267. nr. 4. An. II. 2. p. 279. V. 1. στέρᾶ. P. περιστέρνοις. P. Br. παρὰ marg. ap. G. R. — μαστῷ δ' ἐπί. ἔπι corr. Passov. in not. mst. quod verum videtur. V. Stephan. Th. T. I. p. 1254. C. D. — V. 2. χείλεά τε. P. δὲ Br. — V. 3. λαβῶν. P. βαλὼν Br. c. marg. ap. G. R. probabiliter. — *Nr.* 129. αὐτομέδοντος, εἰς πόρνην ὀρχηστρίδα. P. Br. II. 207. nr. 3. An. II. 2. p. 129. V. 2. ὀνύχων (β) κινυμένην (α). P. — V. 7. ἐπὶ ῥίψηι. P. ἐπιτρίψῃ. Br. c. marg. ap. G. R. Scripsi ἐπιρίψῃ, quod commodum sensum habet. In hoc verbo alterum ρ saepissime metri causa ejicitur. v. p. 378. nr. 141. p. 360. nr. 14. p. 604. nr. 234.

Nr. 130. βακκίου sive μακκίου, εἰς τὴν ἑταίραν φιλαινίδα. P. μαικίου. Pl. p. 479. St. Br. II. 237. nr. 3. An. II. 2. p. 213. V. 1. ηκαῖα corr. εἰκαῖα. P. V. 3. ὑπὸ κόλπιον. P. — V. 4. εἶπον. P. εἰπόν. Pl. Br. Utraque orthographia patronos nacta est. V. Sturz. de Dial. Alex. p. 62. εἰπὸν tamen praeferendum. Vid. Bökh. not. crit. ad Pindar. p. 381. ἐπὶ στάμεθα. P. — V. 5. ἐπὶ βάλλῃς. P. De ἐπιβάλλεσθαι vid. Schaefer. ad L. Bos. p. 67. — *Nr.* 131. φιλοδήμου, εἰς ξανθίππην ὁμοίως. P. Br. II. 86. nr. 13. An. II. 1. p. 231. V. 1. λαλιῆς. P. λαλιή. Pl. Br. κώτιλον. P. κωτίλον. Pl. Br. V. 3. τὸ δ' ἐκ τίνος. Cf. p. 95. nr. 51. — *Nr.* 132. τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὴν αὐτὴν ξανθίππην μανίας μεστὸν καὶ θαυμαστικόν. P. Br. II. 88. nr. 21. An. II. 1. p. 231. V. 1. ὦ. P. et sic per totum epigr. ὦ Br. c. Plan. Ap. Maxim. Tyr. Diss. XVIII. 8. p. 352. ὦ νοσήματος διηνεκοῦς. Cod. Monac. ὦ. — Suid. in ῥαδινή. T. III. p. 253. ὦ ποδός, ὦ κνήμης, ὦ τοῦ ῥαδινοῖο τραχήλου. V. 3. ὤμοιν. omisso ὦ P. ὦ ὤμων. Pl. Br. V. 5. κατὰ τεχνοτάτου. P. κακοτεχνοτάτου. Pl. Br. quod valde probabile. Automedon nr. 129. κακοτέχνοις σχήμασιν. Clem. Alex. p. 193. 4. ἀκολάστῳ καὶ κακοτέχνῳ μουσικῇ. Idem p. 195. 12. ἁρμονίαι .. περὶ τὰς καμπὰς τῶν φθόγγων κακοτεχνοῦσαι. Non tamen propterea lectionem Cod. ausus sum damnare. — περὶ ἄλλων. P. — V. 6. θύεμε. P. κλῶμαι et κλάομαι editt. Plan. unde Canterus κάομαι, Brodaeus κλώμεθα. Ex lectione membr. θύομαι eliciebat Salm. metro reclamante, θύας Viscont. ad Inscr. Triop. p. 68. *quibus pruriebat.* θυᾶν, καπρᾶν. Hesych. γραῦς ἀναθυᾷ. Diogen. Paroem. IV. 10. At nec imperfectum locum habet, nec, quum poëta in praecedentibus suos tantum affectus significaverit (ἀπόλωλα, μαίνομαι), nunc puellae pruritum commemorare potest, idque verbo parum decoro. Fuisse videtur: ὦ τῶν θύμμεθα φωναρίων. i. e. τεθύμμεθα. *o voculas, quibus uror et ardeo!* Syllabâ θα forte omissâ (in Cod. enim scribebatur θυμμε), θύμμε facile in θύεμε depravari potuit. Etym. M. p. 458. 40. θυμμένον, τὸ ἀπὸ πυρὸς βεβλαμμένον ἢ κεκακωμένον. Cf. Albert. ad Hesych. T. II. p. 1357. 18. τύφεσθαι de amore vehementiore ap. Philodem. p. 105. nr. 124. p. 106. nr. 131. p. 513. nr. 41. ap. Meleagr. p. 577. nr. 63. p. 582. nr. 92. Cf. Dorvill. ad Char. p. 529. Quod autem pluralis numerus post verba singularis numeri infertur, id nemini facile offensioni erit, quum nihil sit apud poëtas frequentius. — V. 7. „Codd. et libri excusi, „εἰ δ' ὀπικὴ καὶ φλωρά [φλωρα P.]. ὀπικὴ vox est latina, quam graece

„usurpavit Philodemus. φλωρὰ nec graecum, nec latinum est. χλωρὰ „etiam scripsisse video Martinium in Lexic. Phil. quem vide in *Opi-* „*cus.*" Br. χλωρά. *pallida.* Si rudior est et pallidior, minus tamen barbara est minusque decolor, quam Andromeda. Caeterum Passovius in not. mst. corrigebat: εἰ δ' ὀπικὴ χλωρά τε καὶ οὐκ ἄδ. ne ᾱ in χλωρὰ contra poëtarum usum corriperetur. Vid. ad p. 91. nr. 20. De ὀπικὸς vid. Jo. Lydum de Mens. c. 4. p. 5.

P. *Nr.* 133. μαικίου, εἰς ἡδύλλιον ἑταῖραν. P. Br. II. 236. nr. 2. An. II. 2. p. 212. V. 2. δ' ἐγέλας. P. δὲ γελᾷς. Pl. V. 3. τάλανος κακόν. P. Br. πάντως κακόν. Pl. — V. 4. ἑτάρην. P. ἑτέρην. Pl. Br. V. 5. αἱροῦμαι. P. V. 6. ὄργι' P. ὄρκι', Pl. Br. quod me non restituisse poenitet. Mysteriorum, τῶν ὀργίων, nullus hic locus. — ἀπὸ θνήσκειν. P. — *Nr.* 134. ποσιδίππου, εἰς λάγυνον οἰνηράν. P. Br. II. 48. nr. 11. An. II. 1. p. 144. V. 1. κίκροπι. P. κεκροπί. Br. — V. 2. βαῖνε. P. ῥαῖνε. Br. De vi transitiva verbi ῥαίνειν vide Matthi. An. ad Hymn. Homer. p. 180. Lobeck ad Soph. Aj. p. 279. — *Nr.* 135. ἄδηλον, εἰς λάγυνον ὁμοίως οἰνηράν. P. Br. III. 165. nr. 77. An. III. 1. p. 328. — V. 2. στενωῖ. P. στεινῷ. Br. V. 3. μουσῶν. P. μουσέων. Br. ionico epigr. characteri videbatur accommodatius. V. 4. ταμίη. V. Herm. Obss. ad Bucol. p. XIV. Obiter corrige ap. Aelian. H. A. III. 10. οὐκ ἀσαφῆ, οὐδ' ἀμαθῆ ταμίαν (pro ταμιείαν) τῶν εἰς τὴν χρείαν ἡ φύσις ἐποίησε.

Nr. 136. μελεάγρου εἰς κόρην ἡλιοδώραν ἐρωτικ. P. Br. I. 28. nr. 98. An. I. 1. p. 111. V. 2. σὺν ἀκρ. Fortasse, ne oratio hiet, scribendum: εἰπέ, καὶ ἀκρήτῳ. . . V. 3. ἔοντα. P. V. 6. ἐσῦραι. P. — ἡμετέροις. ἀμετέροις Graefius. — *Nr.* 137. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτήν, ὁμοίως. P. Br. I. 29. nr. 99. An. I. 1. p. 111. s. V. 1. τάς. P. τᾶς. Br. V. 2. τὰς αὐτάς. P. τᾶς αὐτᾶς. Br. ἁδὺ λόγον χάριτες. P. ἁδυλόγω χάριτος. Br. Servavi ἁδυλόγου. — *Nr.* 138. διοσκορίδου, εἰς ἀθήνιον κόρην τραγω. P. Br. I. 495. nr. 10. An. I. 2. p. 372. V. 2. κἀγώ. P. κἠγώ. Br. qui tamen v. 4. κἀγὼ reliquit. — κείνη. P. V. 3. οὐ δείσας. P. Br. ego, qui non, ut Ilium, per decem annos, Danaorum obsidionem timueram i. e. passus eram. Absurda lectio. Scripsi, una littera inserta: οὐδενίσας. *decennis ille Danaorum labor quam nihil sit ostendens.* i. e. meo exemplo docens, frustra Danaos decem annos Trojae expugnandae impendisse. Verbum οὐδενίζειν Lexicis addendum; ἐξουδενίζειν et οὐδενοῦν passim obvium. — *Nr.* 139.

μελεάγρου, εἰς ζηνοφίλαν τὴν κιθαρῳδόν. P. Br. I. 25. nr. 87. An. I. 1. p. 101. V. 2. λεγίαν ἀδύ. P. λέγει ἀδύ. Pl. metro invito. τι λέγει ἀδύ. Br. c. Toupio. ναὶ Πᾶν ἀδύ. Graef. κρέκεια τί. P. Pl. Br. Nullus dubito, scribendum esse: Ζηνοφίλα, λίαν ἀδὺ κρέκεις σὺ μέλος. In λίαν prior producitur, ut in Append. ex Planud. nr. 241. T. II. p. 699. Ἰλ. α. 533. β. 800. ϑ. 358. et alibi. Saepissime autem librarios syllabas temere inseruisse, exemplis docui in Addit. ad Athen. p. 63. s. et p. 143. Sic ap. Lucian. T. III. p. 152. 4. καὶ θαυμάσια λίαν. Cod. Paris. θαυμάσια λέγοντες. Supra p. 73. v. 310. in Cod. est πλοκάμου pro πλόκου. ubi vid. not. V. 4. οὐδ' ὅσον. P. Br. οὐ δ' ὅσον scripsi cum Graefio. P. V. 5. Schol. in marg. Cod. ὅτι ἡ μορφὴ βάλλει τὸν πόθον ὀφθαλμῷ διακόνῳ χρωμένη. — ἢ γὰρ esse videtur in P. ἃ γάρ μοι. Br. ἡ γάρ. Pl. ἢ scripsi cum Wyttenb. in Bibl. cr. I. 2. p. 3. Toup. Em. in Suid. I. p. 239. — βάλλει πόθον. P. Br. βάλλει· πόθεν; Pl. πάντα πυρὶ φλέγομαι. junctim. Pl. fere ut Eurip. Hec. 429. ὧδε πάντα δυστυχῶ. Post πάντα distinxi cum Reiskio et Schneidero in Per. crit. p. 107. praeeuntibus Br. et Graefio. Aliter Grotius: *omnia quid verbis prosequor? ignis ego.*

Nr. **140.** τοῦ αὐτοῦ, εἰς κόρην ζηνοφίλαν. P. Br. I. 25. nr. 86. An. I. 1. p. 100. V. 1. ἡδυμελεῖς. P. Pl. ἀδυμελεῖς. Br. μούσαις. P. μοῦσαι. Pl. Br. — V. 2. ἐφ' ἡνιόχῳ. P. Pl. ὑφ' ἡνιόχῳ et ὑφηνιόχῳ corrigitur, ut alia praeteream minus probabilia. κάλλος ὑφηνιοχῶν dedit Graefius, qui etiam totum epigr. explicavit, aliter ac mihi explicandum videtur. Sic accipio: Musae, Suada et Amor, quum viderent, tres Gratias tibi sua quamque munera tribuisse, illud exemplum secuti, suas quoque artes ac laudes tibi impertiverunt, et regnum adeo Cupidinum tibi assignaverunt. V. 3. ἀπ' ἔνειμαν. P. — *Nr.* **141.** εἰς ἡλιοδώραν, ὁμοίως. P. Nomen auctoris non adscriptum. Sed recte *Meleagro* tribui in Plan. p. 448. St. Heliodorae nomen dubitare non patitur. Br. I. 30. nr. 106. An. I. 1. p. 117. V. 1. ναὶ τόν. P. νὴ τόν. Pl. V. 2. λατρίδειν. P. λατρεύειν. Pl. Duplicem structuram verbi κλύειν in his animadvertebat doctissimus Lobeck ad Aj. p. 351. Mihi genitivus pendere videbatur ab omisso μᾶλλον, quamvis ἢ interposito. V. Gisb. Koen. ad Greg. Cor. p. 89. ed. L. Heind. ad Platon. T. II. p. 183. — *Nr.* **142.** ἄδηλον, εἰς στέφανον ῥόδων διονυσίου. P. Br. III. 156. nr. 28. An. III. 1. p. 303. — *Nr.* **143.** εἰς ἕτερον στέφ. δο ἡλιοδώρας. P. Meleagri nomen iterum suppeditavit Plan. Br. I. 29. nr. 104. An. I.

1. p. 116. Similis ἔννοια est ap. Liban. T. IV. p. 189. 5. *κόμαι μὲν αὐτῷ τοῖς κροτάφοις ἐπισείονται βακχικαί, τοῖς στεφάνοις ἤδη καὶ τοῖς ἄνθεσι πρὸς κόσμον ἀνθοῦσαι.* quod interpretes non intellexerunt. — *Nr.* 144. *τοῦ αὐτοῦ εἰς κόρην ζηνοφίλαν ἔπαινος, ἀπὸ τῶν ἀνθέων ἡ σύγκρισις.* P. Br. I. 26. nr. 92. An. I. 1. p. 105. V. 1. *λευκόϊον.* P. *λευκὸν ἴον.* Pl. Br. — *οὐρεσίφοιτα κρίνα*, ut intolerabile damnans Graefius, varia tentat, inter alia etiam *οὐρεσίθρεπτα*. Mihi *οὐρεσίοικα* excidit. Sed omnino in talibus lubrica crisis. Lilia in montibus nata dici *instar Baccharum per montes vagari* (quae sunt verba viri clarissimi) in sobrio poëta placere non posse fateor: sed p. 143. nr. 16. *εἰναλίφοιτα λίνα*, certe non sunt retia *Baccharum in morem per undas vagantia*, sed simpliciter, in undis versantia. Haec nonnihil diversa esse fateor; sed magna omnino fuit graeci sermonis in compositis licentia. Non memorabo alia, jam in vulgus nota, sed Aeschylus non dubitavit dicere *οἰόφρων πέτρα* in Suppl. 795. pro ἔρημος; *ποδῶκες ὄμμα* in Sept. c. Theb. 625. *στόμα καλλίπρωρον* Agam. 234. et alia non minus dura. Quare etiam *κρίνα οὐρεσίφοιτα*, quod, ut in epigrammate, illis ex tragoedia paulo lenius est, ferri posse existimo; praesertim quum etiam Auctor Inscript. Triopii v. 24. *ποίην χλωρὰ θέουσαν* dixerit de herba per pratum virente illudque implente, sicuti *κρίνα* quoque montes implere putanda sunt. Vid. Anim. II. 2. p. 379. V. 5. *ἐπὶ φαιδρά.* P. *ἔπι.* Pl. Br.

Nr. 145. *ἀσκληπιάδου εἰς στέφανον ἐκ ῥόδων πλακέντα ἕνεκεν κόρης τινός.* P. Br. I. 211. nr. 4. An. I. 2. p. 23. V. 3. *κατ' ἔβρεξα.* P. *δάκρυσιν οὓς κατέβρεξα* mallet Br. ob rationes admodum futiles. Sic iterum p. 256. nr. 340. *ὀμβρήσας δακρύοις.* Ille *δάκρυσιν ὀμβρήσας.* Sed bene in *δάκρυα* prima corripitur, etiam in versus exitu. p. 368. nr. 71. *καὶ κάτοπιν δάκρυα.* Append. ex Plan. nr. 198. T. II. p. 685. *ὑπὸ σῶν σβεννύμενον δακρύων.* Apoll. Rh. III. 805. *ἄλληκτον δακρύοισι.* — *ἐρωτων.* P. V. 4. *ἀνοίγομένης.* P. *ἀνοιγομένης.* Pl. Br. Etiam *ὅταν οἰγομένης* bonum foret. *αὐτον* P. V. 6. *κόμη τἀμὰ* P. Sic in Achill. Tat. II. 34. p. 97. ed. Bip. *τὰ 'μὰ δακρύεις.* Scr. *τάμά.* — *πίηι δάκρυα.* P. *δάκρυα πίῃ.* Pl. *δάκρυα τἀμὰ πίῃ.* Br. c. Dorv. Vann. crit. p. 189. — *Nr.* 146. *καλλιμάχου, εἰς τὴν γυναῖκα πτολεμαίου βερενίκην.* P. Br. I. 465. nr. 16. An. I. 2. p. 272. V. 2. *πότ' ἐπλάσθη.* P. V. 3. *ἀρίζηλος.* P. *ἀρίζαλος.* Br. — *ἄτερ* et *αὐταὶ ταί* P. *ταὶ* Br. c. editt. Callimachi. — *Nr.* 147. *μελεάγρου, εἰς*

στέφανον ἐκ ῥόδων δοθεν ἡλιοδώραι. P. Br. I. 30. nr. 105. An. I. 1. p. 116. V. 1. ἀπαλήν. P. Br. ἀπαλοῖς. Pl. — ¶. V. 5. μυροβοστρίχου. P. Pl. μυροβότρυος Br. qui sic in membr. a pr. manu legi existimabat. μυρόπνους βόστρυχος est p. 176. nr. 201. Erycius p. 181. nr. 234. μυρόεντα βόστρυχον. — V. 6. ἀνθοβολῆι. P.

Nr. 148. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἡλιοδώραν. P. Br. I. 30. nr. 107. An. I. 1. p. 117. — Nr. 149. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ζηνοφίλαν. P. Br. I. 24. nr. 85. An. I. 1. p. 99. V. 1. ἑταίρην. P. λαλίην ἑταίρην. Pl. λαλίαν ἑταίραν. Br. — V. 3. ἄρ' ἑτοίμως ἀνήρ. P. ἢ ῥ' ἐτύμως ἀνήρ. Pl. ὧδ' ἀνήρ. Br. ὡνήρ scripsi cum Graefio, probante Schaefero ad Apoll. Rh. T. II. p. 156. ubi de vocibus ἑτοῖμος et ἔτυμος confusis agitur. Infra p. 522. nr. 96. ἐτύμως ἔῤῥετε. Cod. ἑτοίμως. Obiter corrige locum depravatum Libanii T. III. p. 399. 1. ὁ δὲ ἰταμός, καὶ θρασύς, καὶ ἀκόντων ὑμῶν ἃ βούλεται λέξαι ἑτοῖμος (ἕξειν ἔντιμος vulgo) καὶ μέγας, καὶ λαμπρός, καὶ τὰ ὑμέτερα πράττει, κἂν τῇ πόλει, κἂν τῇ πυλαίᾳ (πόλει vulg.). Ap. Eund. T. IV. p. 1120. 28. scribe: οἷς γὰρ (οἴοις γὰρ vulg.) εἰρήνης πόλεμον ἐτίθετο δεύτερον, τούτοις ὁ θώραξ τῇ χλαμύδι συγκέκρυπται, καὶ τὸ λανθάνον (thoracem scil.) παρέσχε δοκεῖν ἀτιμότερον (ἑτοιμότερον vulg.). V. 4. καὐτὰν τάν. P. καὐτὴν τήν. Pl. — Nr. 150. ἀσκληπιάδου εἰς νικώ. P. Br. I. 214. nr. 14. An. I. 2. p. 33. V. 4. ἀπὸ σβέσατε. P.

Nr. 151. μελεάγρου εἰς ζηνοφίλαν, τὴν αὐτοῦ ἐρωμένην. P. Br. I. 27. nr. 93. An. I. 1. p. 106. V. 3. παράθ' ἥσυχον ὕπνωι. P. πάρεθ' ἥσυχον ὕπνον. Pl. Br. — V. 4. τὸ μὰ P. ut nr. 146. v. 6. — σαρκοφαγεῖται. P. σαρκοφαγεῖτε. Pl. Br. ut supra cap. III. nr. 7. v. 5. καθάπτεται scriptum pro καθάπτετε. V. 5. καίτοι προσηκα τήν. P. In marg. ζτ. — καὶ τί προσηκάτην. Pl. καὶ τί πρὸς ἠλακάτην αὐδῶ. Br. c. Reiskio. Quod dedi, Scaligeri debetur acumini: καίτοι πρὸς τί μάτην αὐδῶ; Aeschyl. Choëph. 216. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων; Soph. Trach. 419. πρὸς τί δ' ἱστορεῖς; Lucian. in Hipp. §. 2. πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφην; Plato in Menon. p. 97. E. πρὸς τί οὖν δὴ λέγω ταῦτα; Vid. Heindorf. ad Platon. T. I. p. 35. — ἄτεκνοι. P. ἄτεγκτοι. Pl. Br. Meleag. p. 589. nr. 132. v. 9. ἄτεγκτον ἔρωται iterum membr. ἄτεκνον. Suid. T. I. p. 244. τῷ σκληρῷ καὶ ἀτέγκτῳ. ubi Diogen. Laërt. VII. 117. ἀτρέπτῳ. Aelian. H. An. III. 2. ἀγριώτατα καὶ μειλιχθῆναι ἄτεγκτα φύσιν. Ap. Lucian. T. VIII. p. 253. ed. Bip. ἄτεγκτος ὁ Λυσίας ἐστίν. editt. vett. ἔγκοτος. Saepe Plutar-

1. p. 116. Similis ἔννοια est ap. Liban. T. IV. p. 189. 5. κόμαι μὲν αὐτῷ τοῖς κροτάφοις ἐπισείονται βακχικαί, τοῖς στεφάνοις ἤδη καὶ τοῖς ἄνθεσι πρὸς κόσμον ἀνθοῦσαι. quod interpretes non intellexerunt. — *Nr.* 144. τοῦ αὐτοῦ εἰς κόρην ζηνοφίλαν ἔπαινος, ἀπὸ τῶν ἀνθέων ἡ σύγκρισις. P. Br.I. 26. nr. 92. An. I. 1. p. 105. V. 1. λευκόϊον. P. λευκὸν ἴον. Pl. Br. — οὐρεσίφοιτα κρίνα, ut infolerabile damnans Graefius, varia tentat, inter alia etiam οὐρεσίθρεπτα. Mihi οὐρεσίοικα excidit. Sed omnino in talibus lubrica crisis. Lilia in montibus nata dici *instar Baccharum per montes vagari* (quae sunt verba viri clarissimi) in sobrio poëta placere non posse fateor: sed p. 143. nr. 16. εἰναλίφοιτα λίνα, certe non sunt retia *Baccharum in morem per undas vagantia*, sed simpliciter, in undis versantia. Haec nonnihil diversa esse fateor; sed magna omnino fuit graeci sermonis in compositis licentia. Non memorabo alia, jam in vulgus nota, sed Aeschylus non dubitavit dicere οἰόφρων πέτρα in Suppl. 795. pro ἔρημος; ποδῶκες ὄμμα in Sept. c. Theb. 625. στόμα καλλίπρωρον Agam. 234. et alia non minus dura. Quare etiam κρίνα οὐρεσίφοιτα, quod, ut in epigrammate, illis ex tragoedia paulo lenius est, ferri posse existimo; praesertim quum etiam Auctor Inscript. Triopii v. 24. ποίην χλωρὰ θέουσαν dixerit de herba per pratum virente illudque implente, sicuti κρίνα quoque montes implere putanda sunt. Vid. Anim. II. 2. p. 379. V. 5. ἐπὶ φαιδρά. P. ἔπι. Pl. Br.

Nr. 145. ἀσκληπιάδου εἰς στέφανον ἐκ ῥόδων πλακέντα ἕνεκεν κόρης τινός. P. Br. I. 211. nr. 4. An. I. 2. p. 23. V. 3. κατ' ἔβρεξα. P. δάκρυσιν οὓς κατέβρεξα mallet Br. ob rationes admodum futiles. Sic iterum p. 256. nr. 340. ὀμβρήσας δακρύοις. Ille δάκρυσιν ὀμβρήσας. Sed bene in δάκρυα prima corripitur, etiam in versus exitu. p. 368. nr. 71. καὶ κάτοπιν δάκρυα. Append. ex Plan. nr. 198. T. II. p. 685. ὑπὸ σῶν σβεννύμενον δακρύων. Apoll. Rh. III. 805. ἄλληκτον δακρύοισι. — ἐρωτων (ν superscr.). P. V. 4. ἀνοιγομένης. P. ἀνοιγομένης. Pl. Br. Etiam ὅταν οἰγομένης bonum foret. αὐτον (η superscr.) P. V. 6. κόμη (ρ superscr.) τἀμὰ P. Sic in Achill. Tat. II. 34. p. 97. ed. Bip. τὰ 'μὰ δακρύεις. Scr. τἀμά. — πίῃ δάκρυα. P. δάκρυα πίῃ. Pl. δάκρυα τἀμὰ πίῃ. Br. c. Dorv. Vann. crit. p. 189. — *Nr.* 146. καλλιμάχου, εἰς τὴν γυναῖκα πτολεμαίου βερενίκην. P. Br. I. 465. nr. 16. An. I. 2. p. 272. V. 2. πότ' ἐπλάσθη. P. V. 3. ἀρίζηλος. P. ἀρίζαλος. Br. — ἄτερ et αὐταὶ ταὶ P. ταὶ Br. c. editt. Callimachi. — *Nr.* 147. μελεάγρου, εἰς

στέφανον ἐκ ῥόδων δοθεν ἡλιοδώραι. P. Br. I. 30. nr. 105. An. I. 1. p. 116. V. 1. ἁπαλήν. P. Br. ἁπαλοῖς. Pl. — V. 5. μυροβουτρίχον. P. Pl. μυροβότρυος Br. qui sic in membr. a pr. manu legi existimabat. μυρόπνους βόστρυχυς est p. 176. nr. 201. Erycius p. 181. nr. 234. μυρόεντα βόστρυχον. — V. 6. ἀνθοβολῆι. P.

Nr. 148. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἡλιοδώραν. P. Br. I. 50. nr. 107. An. I. 1. p. 117. — *Nr.* 149. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ζηνοφίλαν. P. Br. I. 24. nr. 85. An. I. 1. p. 99. V. 1. ἑταίρην. P. λαλίην ἑταίρην. Pl. λαλίαν ἑταίραν. Br. — V. 3. ἄρ' ἑτοίμως ἀνήρ. P. ἢ ῥ' ἐτύμως ἀνήρ. Pl. ὧδ' ἀνήρ. Br. ὡνήρ scripsi cum Graefio, probante Schaefero ad Apoll. Rh. T. II. p. 156. ubi de vocibus ἑτοῖμος et ἔτυμος confusis agitur. Infra p. 522. nr. 96. ἐτύμως ἔῤῥετε. Cod. ἑτοίμως. Obiter corrige locum depravatum Libanii T. III. p. 399. 1. ὁ δὲ ἰταμός, καὶ θρασύς, καὶ ἀκόντων ὑμῶν ἃ βούλεται λέξαι ἑτοῖμος (ἕξειν ἔντιμος vulgo) καὶ μέγας, καὶ λαμπρός, καὶ τὰ ὑμέτερα πράττει, κἂν τῇ πόλει, κἂν τῇ πυλαίᾳ (πόλει vulg.). Ap. Eund. T. IV. p. 1120. 28. scribe: οἷς γὰρ (οἵοις γὰρ vulg.) εἰρήνης πόλεμον ἐτίθετο δεύτερον, τούτοις ὁ θώραξ τῇ χλαμύδι συγκέκρυπται, καὶ τὸ λανθάνον (thoracem scil.) παρέσχε δοκεῖν ἀτιμότερον (ἑτοιμότερον vulg.). V. 4. καὐτὰν τάν. P. καὐτὴν τήν. Pl. — *Nr.* 150. ἀσκληπιάδου εἰς νικώ. P. Br. I. 214. nr. 14. An. I. 2. p. 33. V. 4. ἀπὸ σβέσατε. P.

Nr. 151. μελεάγρου εἰς ζηνοφίλαν, τὴν αὐτοῦ ἐρωμένην. P. Br. I. 27. nr. 93. An. I. 1. p. 106. V. 3. παράθ' ἥσυχον ὕπνωι. P. πάρεθ' ἥσυχον ὕπνον. Pl. Br. — V. 4. τὸ μὰ P. ut nr. 146. v. 6. — σαρκοφαγεῖται. P. σαρκοφαγεῖτε. Pl. Br. ut supra cap. III. nr. 7. v. 5. καθάπτεται scriptum pro καθάπτετε. V. 5. καίτοι προσηκα τήν. P. In marg. ζτ. — καὶ τί προσηκάτην. Pl. καὶ τί πρὸς ἠλακάτην αὐδῶ. Br. c. Reiskio. Quod dedi, Scaligeri debetur acumini: καίτοι πρὸς τί μάτην αὐδῶ; Aeschyl. Choëph. 216. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων; Soph. Trach. 419. πρὸς τί δ' ἱστορεῖς; Lucian. in Hipp. §. 2. πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφην; Plato in Menon. p. 97. E. πρὸς τί οὖν δὴ λέγω ταῦτα; Vid. Heindorf. ad Platon. T. I. p. 35. — ἄτεκνοι. P. ἄτεγκτοι. Pl. Br. Meleag. p. 589. nr. 132. v. 9. ἄτεγκτον ἔρωται iterum membr. ἄτεκνον. Suid. T. I. p. 244. τῷ σκληρῷ καὶ ἀτέγκτῳ. ubi Diogen. Laërt. VII. 117. ἀτρέπτῳ. Aelian. H. An. III. 2. ἀγριώτατα καὶ μειλιχθῆναι ἄτεγκτα φύσιν. Ap. Lucian. T. VIII. p. 253. ed. Bip. ἄτεγκτος ὁ Λυσίας ἐστίν. editt. vett. ἔγκοτος. Saepe Plutar-

chus illa voce utitur. T. II. p. 102. E. ἄτεγκτος καὶ θηριώδης. p. 171. C. ἄτεγκτος καὶ ἀστένακτος. Ib. p. 256. C. 595. D. Cf. Ruhnk. ad Timae. p. 249.

Nr. 152. τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὴν αὐτήν. προαγωγοῦ σταλέντος κώνωπος. P. Br. I. 26. nr. 90. An. I. 1. p. 104. Ut h. l. culex, sic apis amoris ministra inter Nympham et Rhoecum. Schol. Apoll. Rh. II. 477. V. 1. πταῖς. P. etiam in marg. γρ. πταῖς. πταίης. Pl. Br. V. 2. πρὸς ψιθ. P. V. 4. ἴα πετεῦ. P. εἶα πέτευ. Pl. Br. V. 5. ἤαχα. P. ἤνυχα. Pl. Br. Saepe ου et α permutantur. p. 604. nr. 230. ἀποθ' membr. pro σύ ποθ'. Hinc ap. Themist. Or. XXVI. p. 323. B. ὁ θεὸς ἀπαθεῖς τε καὶ εὔνους ἀλλήλοις . . . ἐδημιούργησεν. verissime Petavius correxit συμπαθεῖς. Contra ap. Liban. T. III. p. 23. 2. legerim: καὶ τίς οὐκ ἂν εὔξαιτο (pro συνεύξαιτο) τοῖς αὐτοῦ παισὶν οὕτω (παισὶ τῷ vulgo) φανῆναι τοῖς Ἕλλησιν ἐν Διονυσίοις. — V. 6. κινήσεις. P. κινήσῃς. Pl. Br. — V. 7. δοραῖς στέψω. P. δορᾷ Br. et Graef. fortasse rectius. Nec illud tamen prorsus rejiciendum videbatur. Certe ap. Eurip. in Hypsip. Διόνυσος dicitur θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτός. — *Nr.* 153. ἀσκληπιάδε, εἰς νικαρέτην. P. Br. I. 214. nr. 15. An. I. 2. p. 34. V. 1. πόθοισι βεβλημένον. P. πόθοις μεμελημένον. Br. ex eleganti conjectura Salmasii. Sic in Homer. H. in Apoll. 20. νόμος βεβλήαται ᾠδῆς. Hermannus non minus eleganter correxit: νόμος μεμέληται ἀοιδῆς. Infra Tymnes p. 236. nr. 199. ὄρνεον ᾧ Χάρισιν μεμελημένον. Nonn. Dion. XXXVII. 954. 30. ἀνέδραμεν ὠκὺς Ἐρεχθεὺς Παλλάδι νικαίῃ μεμελημένος. V. 2. γρ. ηλων ὑψολοφων. P. Scripsi ὑψιλόφων. V. Bast in Ep. ad Boisson. p. 55. not. 21. Pro simplici ὑψηλὸς videtur dictum, ut ap. Coluth. v. 119. ὡς ὁ μὲν ὑψιλόφοιο φυτῶν ὑπένερθε καλύπτρης. ὑψορόφων legendum existimat Meinecke in Cur. crit. in Fragm. Com. p. 18. not. 1. Saepe sic ὑψόροφος θάλαμος, ὑψόροφον μέγαρον. De fenestris an rectius dicatur, quam ὑψίλοφος, dubitare licet.

Nr. 154. μελεάγρου. Br. I. 21. nr. 68. An. I. 1. p. 85. V. 1. ναὶ τάν. P. νὴ τὴν νηξαμένην. Pl. V. 2. μορφας. η et τρυφερὰ τρυφερά. P. In accentu nominis etiam Pl. erravit. Sic iterum p. 185. v. 6. — P. *Nr.* 155. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἡλιοδώραν. P. Br. I. 21. nr. 96. An. I. 1. p. 109. s. V. 2. ἔπλασεν. P. ἔπλασσεν. Salm. ἔπλασεν αὐτὸς Ἔρως. Pl. Br. — *Nr.* 156. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἀσκληπιάδα. Br. I. 21. nr. 69. An. I. 1. p. 85. V. 1. ἁ η P. χαλεποῖς. P. χαροποῖς. Pl. Br. Theocr.

Eid. XX. 25. ὄμματά μοι δ' ἄρ' ἔην χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας. Saepenumero χαροπὸν usurpatur de mari et fluctibus, ut p. 363. nr. 36. χαροποῖς κύμασι. πόντου χαροπὸν οἶδμα Sophocl. ap. Clem. Alex. p. 53. A. χαροπὸν δερκομέναν πέλαγος Meleagr. p. 576. nr. 53. — γαλήνης. P. γαληνοῖς. Plan. Duriorem genitivum existimans, γαλήνη corrigit Tyrwhitt. in Not. ad Em. Toup. T. IV. p. 422. — V. 2. σύμπειθει. P. — *Nr.* 157. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἡλιοδώραν. P. Br. I. 29. nr. 101. An. I. 1. p. 112. V. 1. ἀνατραφείς. P. unde Br. ἀνέτραφες. *crevisti per Cupidinem.* ut Ἰλ. ε. 555. Callim. H. in Jov. 55. καλὰ μὲν ἠέξευ, καλὰ δ' ἔτραφες, οὐράνιε Ζεῦ. — V. 2. ταύτας. P. ταύτης. Br. — *Nr.* 158. ἀσκληπιάδου, εἰς ἑρμιόνην ἑταῖραν. P. Br. I. 214. nr. 16. An. I. 2. p. 34. V. 1. ἑρμιόνῃ ποτ' ἐγὼ πιθανῇ. Br. Restitui ordinem Cod. — σὺν ἔπαιζον. P. V. 2. ἐξανθέων. P. — ὦ Παφίη. Invocationem deae h. l. vi destitutam existimans cl. Passov. in not. mst. corrigit, ὡς Παφίη, ἔχει sc. de qua ellipsi dixerunt Wyttenb. Sel. Histor. p. 384. 393. Wunderlich. Praef. ad Demosth. p. XXVIII. Me tamen, ut fatear, illa invocatio non offendit. Vid. Addenda T. III. 3. p. 41. ad Ep. Lucillii XVII. ubi de invocatione Σεβαστὲ similiter dubitabatur. — V. 3. χρύσια. P. (ε)

Nr. 159. σιμωνίδου, εἰς βοίδιον τὴν αὐλιτρίδα. P. Br. I. 138. nr. 63. An. I. 1. p. 241. De auctore epigr. cf. nr. 161. V. 1. ἡυλητρίς. Br. c. Cod. αὐλητρίς. Pl. — „αἵ ποθ' ἐρασταί. ἐραστὴς masculini tantum est generis. Scripsit procul dubio poëta, αἵ ποθ' ἑταῖραι.“ Br. Falsum fuisse Brunkium, docuit Lobeck ad Ajac. p. 274. comparans Lucian. Philosoph. §. 15. qui meretricem ἐραστὴν καὶ πρόχειρον γυναῖκα appellat. — V. 3. βαλλάντιον. P. et ed. pr. Flor. βαλάντιον. Pl. — *Nr.* 160. μελεάγρου, εἰς δημὼ τὴν ἑταῖραν. P. Br. I. 24. nr. 83. An. I. 1. p. 98. V. 1. σὲ μέν. P. λευκοπάρειέ, σε μέν. Br. male. — ὑπὸ χρῶτα. P. ὑπὸ χλαίνᾳ mallet Graef. Propius accederet ὑπὸ λώπᾳ. Hesych. λώπη, ἱμάτιον, περίβλημα. Cf. Eustath. ad Od. p. 514. 21. ἐρεμνὴν δίπτυχα λώπην. Apoll. Rh. II. 32. quod Schol. χλαμύδα, διφθέραν interpretatur. Suid. T. II. p. 462. — V. 4. ψυχρά. ob jejunium a Judaeis die sabbati factum. — *Nr.* 161. ἡδύλου, (δ) οἱ δὲ ἀσκληπιάδου εἰς εὐφρὼ καὶ θαΐ καὶ βοίδιον. P. Iterum habetur p. 508. ibique *Simonidi* inscribitur. Ejusdem est, qui scripsit ep. 159. quod Simonidis esse dubito. Br. I. 138. nr. 64. An. I. 1. p. 241. V. 2. ὀλκάδες. P. Vid. ad p. 58. nr. 92. v. 1. — V. 3. ἄγειν. P. h. l.

ἀπιν. loco sec. ἄπιν. Pl. Ἆγις est in ep. Hedyli p. 525. nr. 125. — ἐνέκάστῃ. P. h. l. ἐν' ἑκάστῃ. P. loco sec. V. 6. ἐχθρόταται. P. h. l. sed ρ erasum. ἐχθρότεραι. P. loco sec. Pl. Br. Illud foret: omnium Sirenum i. e. ex omni Sirenum genere illae meretrices hominibus infestissimae. — *Nr.* 162. ἀσκληπιάδου, εἰς Φιλαίνιον. Br. I. 214. nr. 17. An. I. 2. p. 35. V. 1. εἰ δὲ .. ἀλλά. pro εἰ δὲ καί. Vid. in Anim. T. III. 2. p. 162. Interdum omittitur ἀλλά. Vid. ad p. 216. nr. 58. Ap. Lucian. in Demosth. §. 38. legendum videtur: νῦν (μὴ vulgo) γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα ... κεκρατήκαμεν, ἀλλ' ἐπὶ μιᾶς γε ταύτης ἡμέρας. — V. 3. δι' οἴχομαι. P. V. 4. ἀΐδα aut ἀΐδαι. P. ἠδ' ἔθιγον τἀΐδα. Br. ex ap. R. G. Paucis litteris mutatis scribendum: εἰς γὰρ ἑταίραν Νισσάζων ἐπέβην, ἡ δ' ἔθιγ' εἰς ἄϊδα. De puella poëta loquitur, ut de aspide, in quam pedem incautus posuerit. ἔθιγε pro ἔδακε: *mortale illa mihi inflixit vulnus.* P. 104. nr. 114.

Nr. 163. μελεάγρου, εἰς ἡλιοδώραν. Br. I. 30. nr. 108. An. I. 1. p. 117. s. V. 3. δύσοιστον. P. δύσπιστον. Pl. δυσέποιστον. Br. verissime. Suid. T. I. p. 638. δυσύποιστος. ὁ δυσυποχώρητος. Paulo frequentius occurrit compositum ἀνύποιστος, ut καῦμα ἀνύποιστον ap. Athen. p. 519. F. — P. V. 5. In marg. μέλισσα ὑπουργούς. P. — εἶπας ὦ. P. τοῦτ' ἦν, τοῦτ' ὦ φ. Pl. τοῦτ' εἶπας, ἴθι, φ. Br. metro vacillante. Optime Graefius: εἶπας, ἰὼ φ. Vid. p. 274. nr. 434. p. 361. nr. 24. Sic etiam in Soph. Trach. v. 1016. ἰὼ pro ὦ reposuit *Erfurdt.* — *Nr.* 164. ἀσκληπιάδου. Br. I. 214. nr. 18. An. I. 2. p. 36. V. 1. οἷαν ὑβρίζεις. P. οἷά μ' ὑβρίζει Br. c. marg. Ap. G. R. V. 2. οὐσαφιλ' ἐξαπάτης. P. οὖσα φίλ' ἐξ ἀπάτης. Br. Vide an fuerit: ὡς σάφ', ἴδ', ἐξ ἀπάτης, ut ultima verba cohaereant cum ὑβρίζει. — V. 3. ταῦτα. P. ταὐτά. Br. — V. 4. σοὶ μέμψετ' ἐπ'. P. μέμψεαι ἡμετέροις corr. Toup. σοὶ μέμψαιτ' ἐπ' ἐμοῖς στᾶσά ποτε πρ. Br. ex apogr. suis genuinam se cod. lectionem repraesentare existimans. μέμψαιτο verum est; de ποτὲ dubitare licet. De τάχα cogitabam. Sed παρὰ fortasse non sollicitandum. Asclepiad. p. 115. nr. 189. κἀγὼ πὰρ προθύροις νείσσομαι ὑόμενος. Lenissimum fuerit: σοὶ μέμψαιτό γ' ἐμοῖς στᾶσα παρὰ προθύροις. — *Nr.* 165. μελεάγρου, εἰς ἡλιοδώραν τὴν ἑταίραν. P. Br. I. 29. nr. 102. An. I. 1. p. 112. V. 1. λίσομαι. P. De σ et ε confusis vid. ad p. 99. nr. 76. v. 5. — V. 3. βεβλημένον. P. V. 5. μὲν λύχνος. P. μὲν ὁ λύχνος. Br. Fortasse recte. Sine articulo est p. 106. nr. 128. μάρτυς ἐφ' οἷς λύχνος ἐπεγράφετο. Versus

rhythmus est, ut nr. 172. ἤδη γὰρ καὶ πρόσθεν ἐπ' Ἀλκμήνην. nr. 178. πωλείσθω καὶ ματρὸς ἔτ' ἐν κόλποισι.

Nr. 166. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αυ θαυμάσιον ἔρωτος ἔμπλ. Br. I. 29. nr. 13. An. I. 1. p. 114. V. 2. σκολιῶν. dolosorum. μύθοισι σκολιοῖς. Hesiod. Ἔ. καὶ Ἡ. 194. σκολιὰ φρονεῖν. Hermesian. El. v. 80. σκολιοῦ τεχνάσματα θηρός, de diabolo, Gregor. Naz. in Murat. Anecd. p. 175. Eodem sensu πλάγιος. Vid. Heyn. ad Pindar. p. 429. — ὄρθων. P. δακιχαρῆ. Ib. κρυερῶν ὄρθρων κν. δακρυχαρῆ marg. Ap. G. R. δηξιχαρῆ Br. δακρυχαρῆ tuetur Graef. multa hujus generis composita comparans. — V. 3. ἐμὰ an ἐμαὶ obscurum. P. μοι λείψ. Br. — κοττι φίλημα. P. χὄττι φίλησα. Br. c. Reiskio. καί τι φίλημα. marg. Ap. G. R. κἄτι (pro καὶ ἔτι) φίλημα. Graef. Scripsi καὶ τὸ φίλημα, quod sensui accommodatissimum. — V. 4. ἐν οἰκισίαι. P. ἐν οἰκισίᾳ. Br. quod graecum non est. Praeunte Graefio εἰκασίᾳ Purgoldi recepi. — V. 8. ἐσίδηις. P. ἐσίδοις. Br. Vid. ad p. 253. nr. 315. — Nr. 167. ἀσκληπιάδου, καὶ αὐτὸ ἐρωτικόν. P. Br. I. 215. nr. 19. An. I. 2. p. 37. s. Br. inter primum et secundum distichon, et iterum post v. 4^tum aliquid intercidisse existimat. Nihil equidem deesse puto. V. 1. τὸ ante τρίτον, quod deest in P., addidit Br. V. 3. μόσχος. Erat, qui μοιχὸς tentaret in ap. G. R. Male. Vid. p. 557. nr. 563. — V. 4. ησυχάσας. P. ἡσύχασας. Br. — V. 5. τῆι δέ. P. Br. Scripsi τῇδε. ibi. Ep. ἀδ. 185. ἔπλων δ' ὅτ' ἔπλωεν ἐκεῖνος Τῇδε. Theocr. Eid. I. 12. τῇδε καθίξας. Ib. Eid. V. 118. ὄκκα μὰν τῇδε τὺ δάσας Εὐμάρας ἐκάθηρε. Saepe autem adverbia loci ad tempus referuntur. Jam verba, καὶ σὺ γὰρ . . ἡσύχασας, causam precum ipsis precibus praemissam continent. Vid. Heyn. ad Virgil. Aen. I. 65. Matthiae in Miscell. Phil. II. p. 13. — τοσοῦτο, pro τοῦτο, τόδε. Vide Lobeck. ad Soph. Ajac. p. 334. Sensus est itaque: Ibi pluvia madidus, o Jupiter, dixi, nam tu quoque sic amoris causa vagari solebas, quousque tandem aquam effundes? Quiescas denique, ut qui et ipse amare noveris. — Nr. 168. ἄδηλον ἐπ' ἔρωτι μαινομέν. P. Br. III. 160. nr. 47. An. III. 1. p. 315. V. 1. εἰ βούλοιο. V. Heindorf. ad Plat. T. I. p. 109. V. 2. εἰς bis P. Pl. ἐς Br. — V. 3. πονοις. P. πόνοις. Br. i. e. ὑπὸ πόνων. V. 4. ἐπὶ βαλλ. P. — Nr. 169. ἀσκληπιάδου. P. Br. I. 215. nr. 20. An. I. 2. p. 38. V. 3. ἡδεῖον. in marg. ἥδιστον. P. ἥδιστον. Br. Etiam ἥδιον bene haberet. — ἡδὺ δὲ καὶ ὁπόταν. Pl. — P. V. 4. In marg. ζτ. P. αἰνεῖται. P. Br. αἰνῆται. Pl. Hoc

et nonnullis aliis locis Br. soloecismum non animadvertit, saepe illum neglectum etiam ab aliis. Vid. Acta Phil. Monac. T. I. p. 167. not. 15. Ap. Liban. T. IV. p. 939, 19. scribendum videtur: *ὅταν οὖν ἀκούῃς* (vulg. *ἀκούεις*), *ὡς ἔτρωσε* (vulg. *ἐτίρωσε*) *νῦν μὲν τὸν Ἄρη, νῦν δὲ τὴν Ἀφροδίτην.* . .

Nr. 170. *νοσσίδος εἰς ἔρωτα.* P. Br. I. 194. nr. 1. An. I. 1. p. 412. V. 11. *τὰ δ'* P. *ἔρωτος, ἔρωτος δεύτερα πάντα.* Br. c. Salm. *ἃ δ' ὄλβια.* Bentlej. ad Callim. ep. 30. p. 298. ed. Ern. — *δεύτερα.* p. 102. nr. 108. v. 5. — V. 3. *τινὰ* pro *ὄντινα.* ut p. 575. nr. 43. v. 2. *οὐδὲ κελεύθῳ χαίρω, τὶς πολλοὺς ὧδε καὶ ὧδε φέρει.* ubi vide. De usu pronominis *τὶς* pro *ὅστις* dubitabat Reizius in Praef. ad Herodot. p. XV. et Wolf. ad Demosth. Or. Leptin. p. 231. apud Atticos quidem. Noster certe locus a corruptelae suspicione videtur tutus. — *ἐφίλησεν.* P. *ἐφίλασεν.* Br. — V. 4. *κῆνατ'* P. *τήνας.* Br. Alii *κεῖνα τ'.* Dedi *κήνας ἄνθεα* c. Reiskio. Vid. Grammaticos ap. Maittaire de Dial. p. 197. A. B. — *Nr.* 171. *μελεάγρου, εἰς ζηνοφίλαν.* P. Br. I. 27. nr. 94. An. I. 1. p. 108. V. 3. *ἐμοῖς χείλεσσι.* Pl. *νῦν χείλεσι.* P. Br. — *Nr.* 172. *τοῦ αὐτοῦ, εἰς δημὼ τὴν αὐτοῦ ἐρωμένην.* P. Br. I. 24. nr. 81. An. I. 1. p. 97. V. 4. *ὡς γλυκύ.* P. *ὦ γλυκύ.* Br. ex apogrr. suis. Aliter se res habet nr. 173. v. 4. — V. 5. *ἐπ' Ἀλκμήνην.* P. Br. *ἐπ' Ἀλκμήνῃ.* Reisk. — V. 6. *ἀδαὴς ἐσσί.* P. *δ'* interposuit Br. frustra. Post *ἀντίος* plenius distinxi cum Graefio. — *παλινδρομίης.* Ap. Lucian. in Lucio §. 18. in verbis: *ἔκρινα τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, Παλινδρομῆσαι μᾶλλον ἢ κακῶς δραμεῖν.* nemo trimetrum videtur animadvertisse.

Nr. 173. *τοῦ αὐτοῦ. εἰς τὴν αυ δημώ.* P. Br. I. 24. nr. 82. An. I. 1. p. 97. V. 4. *ἐπὶ χειρὲ κακόν.* P. *ἐπιχαιρέκακον.* Br. — *Nr.* 174. *τοῦ αυ εἰς ζηνοφίλαν.* P. Br. I. 25. nr. 88. An. I. 1. p. 101. Br. I. 25. nr. 88. An. I. 1. p. 101. V. 1. *τρυφερὸν θάλος.* absolute, ut ap. Orph. Arg. v. 215. *ναὶ μὴν καὶ δισσοὶ ὄρπηκες ἀμύμονες ἦκον.* — *ἐπὶ σοί.* P. *ἐπί σοι.* Br. et iterum v. 3. — V. 2. *ἄπτερος* . . *ἐπὶ βλ.* P. *εὔπτερος* . . *ὑπὸ βλ.* Salm. V. 4. *φοιτῆσαι κάτεχον.* P. *φοιτῆσαι καταθῶ.* Br. in textu. In Lectt. *φοιτήσῃ. καταθῶ* c. Salm. At bene dicitur *ὡς φοιτῆσαι*, et *ὡς κάτεχον.* V. Herm. ad Viger. p. 805. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 307. s. Diversos autem conjunxit modos, ut Aristoph. Vesp. 282. *λέγων, ὡς φιλαθήναιος ἦν, καὶ τὰν Σάμῳ πρῶτος κατείποι.* Porson. ad Eurip. Phoen. v. 91. In ora-

tione suspensa nihil frequentius. Vid. Matthiae Gr. gr. §. 520. p. 737. — αὐτός . . μόνος. μόνον Reiskius, frustra. — Nr. 175. τοῦ αὐτ εἰς τὴν ἀντ ζηνοφίλαν. P. Br. I. 18. nr. 60. An. I. 1. p. 76. V. 1. οἶδα ὅτι. P. οἶδ' ὅτι. Br. V. 3. μηνύει ἄγρυπνον. Media in μηνύει h. l. producitur ut v. 2do. Hiatum autem in arsi ne cultissimi quidem Anthologiae poëtae anxie vitandum existimarunt. Possis tamen scribere: μηνύει μὲν ἄγρυπνον ἰδού. In ἄγρυπνον prior corripitur ap. Meleagr. p. 120. nr. 215. v. 1. — V. 3. μὲν ἰδού. P. Br. μέγ' ἰδοὺ corr. Orell. in Append. ad Isocr. Or. περὶ ἀντιδ. p. 400. Siquid ejusmodi mutandum esset, μάλ' ἰδοὺ praeferrem. Sed particulae μὲν respondet καί, ut in ep. Ammiani p. 454. nr. 573. Homer. Od. δ. 202. V. Boeckh. ad Pind. Not. crit. p. 384. — V. 4. ἀμφικόμαισι. P.

Nr. 176. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἔρωτα. P. Br. I. 16. nr. 51. An. I. 1. p. 67. — P. V. 5. δέμοι. P. δ' ἐμοί. Br. γλυκοῖο. P. γλαυκοῖο. Pl. Br. — V. 6. κύπριο ὑπερτέτοκας. P. κύπρι σὺ πῦρ τέτοκας. Pl. Similiter ap. Orpheum Argon. 14. πυρωπέα in περιωπέα depravatum. Ap. Lucian. Dial. Mar. IV. §. 1. εἰ δὲ καὶ πῦρ γενέσθαι δυνατὸν ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκοῦντα, τοῦτο πάνυ θαυμάζω. Cod. Paris. σε post οἰκοῦντα addit; quod minime placet. — Nr. 177. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἔρωτα ποῖα τὰ ἰδιώματα τούτου. P. Br. I. 26. nr. 91. An. I. 1. p. 104. s. V. 2. ὀρθρινός. P. Pl. Br. ὄρθριος et hoc loco corrigit Graefius, et p. 575. nr. 47. p. 235. nr. 195. licet in formis simillimis ὀπωρινός, μεσημβρινὸς penultimam communem esse, non neget. De μεσημβρινός, an penultimam recte corripiat, nuper dubitavit Vir doctus; sed frustra, ut equidem existimo. Vid. ad p. 456. nr. 584. v. 11. In versibus Ioann. Oeconomi (ap. Bandin. Cat. Codd. Mss. gr. T. I. p. 375.) v. 139. ὁ μὲν φωσφόρος ὁ λαμπρὸς ἀπὸ θαιμὰν ἀνίσχων... μέχρι δυσμῶν τῶν ἀλαμπνῶν. vehementer trepidat editor in voce θαιμάν. Tu scribe: ἀπ' ὀρθρινῶν ἀνίσχων. — ἀπὸ πτάμ. P. — V. 3. ἀειλάλος. P. ἀείλαλος. Br. Ap. Gregor. Naz. Carm. LIV. 177. Opp. T. II. p. 131. D. γλῶσσαν ἔχων ἀδάμαστον, ἔυλαλον. Scr. ἀείλαλον. — V. 6. χθὼν φησί. P. V. 7. πάντηι. P. πάντῃ. Pl. Br. Sic ubique dedi. — ἐσόρα ἴτε. P. — V. 10. τοξότα. Ζηνοφ. P. Pl. Br. Correptionem ante litteram duplicem ob moram, quam distinctio facit, ferri posse existimabam. Graefius non ferebat; eam nonnisi ante ea verba locum habere affirmans, quae a brevi syllaba inciperent. Qualis correptionis quum plurima exempla extent, eam auribus tolerabilem fuisse apparet.

Nec Philippus p. 478. nr. 742. in senario dubitavit scribere: τέχνᾳ δ' ἐζωπόνησεν ὄψιν ἔμπνοον. nec Theocritus Eid. XXIX. 20. in choriambis: φίλει δ', ἄς κε ζόῃς. Oppianus etiam, contra regulam a Graesio scriptam, Cyn. IV. 238. πρωτόῤῥυτον υἱέϊ Ζηνός. et auctor ἄδηλος infra p. 228. nr. 152. v. 5. τὸ ξίφος εἶλ' Αἴαντα μεμηνότα, καὶ πάλι ζωστήρ. ne commemorem Orac. Sibyll. VIII. p. 761. σαρκωθὲν δὲ χρόνῳ καὶ γαστέρι ζωογονηθέν. Nostro loco Graesius edidit: τοξεῦ· Ζηνοφίλας. in notis, quum haec forma alibi non occurrat, ἀγρεῦ proponit.

Nr. 178. τοῦ αὐ. ὁμοίως ἐπεργαστικὸν εἰς ἔρωτα θαυμαστ. P. Br. I. 27. nr. 95. An. I. 1. p. 109. V. 3. ὄνυξιν. P. ὄνυξι. Pl. Br. V. 5. πρὸς δ' ἔτι λοιπόν. P. Pl. Br. „Displicent haec ταυτολόγα . . πρὸς ἔτι λοιπόν, pro quibus haud scio an scribendum sit, πρὸς δ' ἔτι λῖρον. τὸ δὲ λῖρος δηλοῖ τὸν ἀναιδῆ. Apoll. Lex. T. II. p. 522." Verba sunt Lobeckii ad Soph. Ajac. p. 253. Docta emendatio. Vulgatam tamen fortasse defenderis cum similibus, non minus tautologis, de quibus Wolf. ad Or. Leptin. p. 235. Fischer. ad Platon. Phaedon. p. 331. — ἄθρεπτον. P. et quaedam editt. Plan. ἄτρεπτον. ed. pr. ἄτρεστον. Br. c. Steph. Maneth. II. 172. πρὸς δ' ἔτι ἀργαλέας καὶ εὐτόλμους καὶ ἀτρέπτους. In Cod. superscriptum ἀτρέστους, quod Gronovius in textu posuit. At alterum quoque bene habet. Vid. T. Hemst. ad Lucian. T. II. p. 512. ed. Bip. τῆς ψυχῆς τὸ ἄτρεπτον. Aelian. H. An. X. 10. μάλα ἀδεῶς καὶ ἀτρέπτως. Ib. XIV. 20. Frustra ap. Eund. X. 48. καὶ ἀτρέπτως αἱροῦντος αὐτά. Abresch. ἀτρέστως corrigit. — V. 7. τοὶ γαρ. P. τοίγαρ. Br. quod in textu, me invito, remansit. Scr. τοιγάρ. Ibid. πεπράσσεται. P. πεπράσεται. Pl. Br. — V. 8. θέλει. P. Br. θέλοι. Pl. V. 9. οὔ σ' ἔτι. P. οὔτι σε π. Br. c. Pl. — V. 10. ζηνοφίλα. P. ubi jota adscribendum, ut sexcentis in locis, negligitur.

Nr. 179. τοῦ αὐ. εἰς ἔρωτα περίεργον. ὡραῖον. P. Br. I. 16. nr. 52. An. I. 1. p. 68. V. 3. γελαῖ. P. γελᾷς. Pl. Br. Vid. p. 102. nr. 105. v. 1. V. 4. σαρδάνιον. P. Br. σαρδόνιον. Pl. In Planudeis nr. 86. T. II. p. 649. μὴ καὶ σαρδάνιον γελάσῃς. Cf. Homer. Od. υ. 302. Hanc formam veteres critici alteri videntur praetulisse, judice Schaefero ad L. Bos. p. 73. s. — V. 5. ἢ γάρ. P. εἰ γάρ. Pl. ἦ γάρ. Br. c. Scaligero. Achill. Tat. I. 17. p. 40. ἦ γὰρ ὁ ἔρως, ἔφη, τοσαύτην ἔχει τὴν ἰσχύν. ubi vulgo ἢ γάρ. Ap. Liban. T. IV. p. 939. 11. scribe: ἦ γάρ (οὐ γὰρ vulgo.) δὴ στρατηγῶν φωνὴν ἀπῄτει τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι

προσῆκεν εὔξασθαι; ἀλλ' οὐκ ἂν Ἰδαῖος ἤρκεσε τῷ λόγῳ; καὶ τίς οὐκ (καί τις ἂν vulgo) ἄλλος ἴσως τῶν ἐκείνῳ τεταγμένων ὑπηρετεῖν; — σεῖ. P. σευ. Pl. Br. — τὰ ποδηγὰ Πόθων. Amor ποδηγὸς Cupidinum; epitheton a deo ad ejus alas translatum. V. 7. παρ' οἶκον. P. Pl. πάροικον Br. c. Scaligero. Plutarch. T. II. p. 503. D. μανίᾳ μὲν ὁμότοιχος (vulgo ὁμόστοιχος. Vid. Addit. ad Athen. p. 74.) μὲν ἡ ὀργή, ἡ δὲ μέθη σύνοικος. — V. 8. λυγρά. P. Pl. θῆρα. Br. nescio unde. Certa emendatione λύγκα dedi, quod in Codd. λύγγα scribitur. Artemidor. Onirocr. L. II. 12. p. 160. σφίγγας καὶ λύγους. λύγκας dedit Reifius. Ap. Oppian. Cyn. III. 85. λύγγας Codd. Paris. λυγγῶν ἔκγονα, et βρέφος τὸ τῆς λυγγός, ap. Aelian. H. An. VII. 47. et XIV. 6. Etiam in fragm. Euripidis, καὶ τὴν ἄμορφον λύγγα. Qui vulgo Λυγκεὺς vocatur, filius Aegypti, Λυγγεὺς est ap. Liban. T. IV. p. 1107. 7. Item frater Idae ap. Plutarch. V. Thes. c. 31. etiam in novissima edit. Parisina. T. I. p. 25. Theoph. Simoc. Ep. 33. τοῦ Λυγγέως ὀξύτερον ἐσκόπησα. Cf. Iamblichi Protrept. c. 8. p. 135. Quare h. l. etiam λύγγα potuissem scribere; sed malui servare, quod vulgaris usus probat.

P. Nr. 180. τοῦ αυ. εἰς τὸν ἔρωτα, ὅτι μρα μὲν ἔχει. τὴν ἀφρα πρα δὲ οὐδ' ἕνα παντ δὲ γέμει τῶν κακῶν. P. Br. I. 15. nr. 50. An. I. 1. p. 66. V. 2. πικρά. P. Br. πυκνά. Pl. V. 3. et V. 5. οὐ. P. Pl. οὖ Br. c. Dorvill. interrogandi signo deleto. Vulgata lectio multo vividior. V. 4. ἀφαίστου κοινά. P. Br. ἡφαίστου κοινή. Plan. et v. 5. μητρὸς μήτηρ. — ξίφεσι. P. ξίφεσιν. Pl. Br. V. 6. γενετης P. γενέτης. Pl. V. 8. ἄρεως. P. Ἄρεος. Pl. Br. Ἄρεως c. Graefio restitui. Vid. ad p. 423. nr. 383. v. 7. — αἵματο φυρτά. P. βέλη. γρ. μέλη in marg. P. ubi etiam, στέρξεν ἴσον, ἄρεως δ' αἱματόφυρτα βέλη.

Nr. 181. ἀσκληπιάδου. τοῦτο οὐκ ἐρωτικόν, ἀλλὰ καπηλικόν, καὶ κωμ μεστόν. P. Br. I. 216. nr. 27. An. I. 2. p. 43. s. „Mutilum est hoc epigr. cujus ab initio plura deesse videntur; praeterea valde corruptum." Br. Cf. ep. Posidippi nr. 83. — V. 1. καρίων. Καρίων. Br. Si nomen servi est, priorem producit; tum itaque διασυλλάβως pronuntiandum. Sed vox depravata videtur ex καρύων. Etiam κώλακας (sic in Cod.) depravatum. Vide an fuerit: τῶν καρύων ἡμῖν λάβε σώρακον. Babrius ap. Suid. Fr. XXV. p. 132. ed. Schn. στάμνοι δὲ μέλιτος, σώρακοι δὲ φοινίκων. Aristoph. in Dan. ap. Polluc. X. 130. κακῶν τοσούτων ξυνελέγη μοι σώρακος. ubi vid. Hemsterh. p. 1310. — Verba ἀλλὰ πόθ' ἥξει; at quando veniet? a poëta, amicam, ut vi-

detur, impatientius expectante, interposita. Suspicabar aliquando: *ἀλλ' ἀπόθρεξον.* vel *ἀποθρέξεις.* ut ap. Aristoph. Nub. 1003. — V. 2. *τετὸ παξ.* P. In marg. *ἀντὶ τοῦ ἅπαξ.* — *ῥοδίνων δ' ἀπόπαξ.* Br. Hesych. *ἀπόπαξ, σύμπαν.* — V. 5. post *οὐδὲν* interrogandi signum posui. Nemo enim praeter herum loquitur. V. 7. *οἶνος. οἶνον* malebant Reisk. et Br. Mutandi necessitatem non video. — *ἄλλος. ἄλλας* conjicit Br. probabiliter. Propter lacunam margini Cod. *ζτ.* appictum. V. 8. intactum reliqui. In fine versus *σχαδόνες* legendum esse, dubitare noli. Favos autem cum ovis et placentis jungebant veteres in mensis secundis; hinc *ὠὰ* conjeci et *σησαμίδες.* Amphis ap. Athen. XIV. p. 642. A. *ὠά, σησαμαί.* Ephippus ib. p. 642. F. *μέλι, σησαμίδες.* Philippid. ib. p. 640. D. *πλακοῦντες, ἐπιδορπίσματ', ὠά, σήσαμα.* Proxime a membr. ductibus abfuerit: *σκόμβροι, σήσαμα, καὶ σχαδόνες.* et parum abest, quin hoc pro vera lectione habeam. V. 9. *αἰσχράν.* P. *Αἴσχραν.* Br. Cf. Callim. ep. p. 279. nr. 458. *ἄκραν* tentabat Salm. V. 10. *μυρόπολιν.* P. *μυρόπωλιν.* Br. V. 11. *βάκχων.* P. *βάκχας* malebat Br. Frustra. — *ἐφίλησεν.* ex persona ministri. Vid. in imitatione Posidippi nr. 213. *ἐφίλησα* Br. V. 12. *καινῇ.* P. *κλίνῃ.* Br. c. Piersono. Lucian. T. I. p. 648. *προςκάλει μου, ὦ Ἑρμῆ, τὸν λύχνον αὐτοῦ καὶ τὴν κλίνην· μαρτυρήσουσι γὰρ αὐτοὶ παρελθόντες, οἷα πράττοντι συνηπίσταντο αὐτῷ.*

Nr. 182. *μελεάγρου, ἐρωτικὸν καὶ μανίας μεστόν.* P. Br. I. 19. nr. 61. An. I. 1. p. 78. Wyttenb. in Bibl. cr. I. 2. p. 29. huic epigrammati praefigendum existimabat distichon, quod legitur p. 115. nr. 187. assentiente Beckio in Dissert. de Interp. Vet. Scr. p. CIX. not. 9. Et sic exhibuit Graefius. Probabilis suspicio; quamvis dicere quis possit, reticeri potuisse, quae poëta puellae nuntiari jussisset, ut majora viderentur ac graviora; sic enim fortius lectoris feriri animum. Certe ordinem epigrammatum in Cod. mutare nolui. V. 1. *ἰδοῦ πάλιν.* P. *πάλι.* Br. V. 3. *μὴ κέτι μέλλετε τοῦ.* P. *μηκέτι μέλλε, πέτον.* Br. c. Salm. et Reiskio. V. 6. *μὴ δέν.* P. *ἀλλ' ὅτι. ἴθι* Br. c. Reiskio. Verissima est Cod. lectio. — V. 7. *μὴ φείδυ τὰ πάντα λέγε.* P. *μὴ φείδου σὺ τὰ πάντα λέγειν.* Br. c. Reiskio. Etiam *τάδε πάντα λέγειν* bene haberet. Audacius Graefius: *μὴ φείδου, τάδ' ἅπαντα λέγ', εἰ ...* Herm. autem ap. eundem p. 96. *μὴ φείδου, λέγε πάντα· λέγ' ὡς ... καίτοι.* — Sequitur *τίσ δορκάς* in P. *τί σε Δ.* Br. Scribo *τί σὲ Δορκάς* (*σὺν*), ob antithesin. — V. 8. *ἐκπέμπω σοί.* P. *σὺν σοι.* Br. — *προάγων.* P. *προάγω.* Br. Illud cum Graefio restitui.

Nr. 183. ποσιδίππου καὶ αὐτοκωμ καὶ καπηλίας μεστόν. P. Br. II. 48. nr. 12. An. II. 1. p. 145. V. 2. ενχιον. P. sine accentu. Insula *Χίος* priorem corripit; adjectivum inde derivatum χῖον eandem producit. Hinc Br. χῖον ἔν. Tamen illud adjectivum iterum corripitur p. 539. nr. 235. καὶ Προκλέης δὲ Χίος. ubi vide not. — V. 4. ἡμιδαίς. P. Suid. T. II. p. 60. ἡμιδαής. ἡμίκαυτος. ἡμιδεής δὲ πίθος, ὁ τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ ἔδειαν ἔχων· ἐν ἐπιγράμματι· ἡμιδεές κ. τ. λ. — ἔνεισι. P. ἄπεισι Salm. in Ap. G. R. — P. *Nr.* 184. μελεάγρου, εἰς ἐπίορκον ἑταῖραν. P. Br. I. 19. nr. 63. An. I. 1. p. 79. V. 2. μὴ κέτι. P. V. 3. πάλι P. V. 5. οὐχ ὁ περίβλεπτος ἔκλαιον κἂν μὴ τιδ' ἀπείδω. P. παρεκέκλιτο καί μιν ἐπείδω. Br. Saltem ἐσεῖδον scribendum erat. οὐχ ὁ περίβλεπτός σε — κλίνον, κἂν μή τιν' ἔτ' εἴδω. Graef. In ultimis τί δ' ἀπειλῶ latere, acute vidit V. D. in Ephem. Jen. an. 1812. nr. 56. p. 443. Tum, quod in notulis conjeci, οὐχ ὁ περίβλεπτός σε καλεῖ; proxime abest a vestigiis membr. In κἂν μή . . fortasse latet: κἄν μιν. quae est aposiopesis cum minaci vultu gestuque conjuncta. V. 8. μίνε. P. μενεῖ. Br. αὐτῇ δέσμιον ὧδε νέμε. sive ἔχε. Salm. Nihil verius lectione Codicis. Supra nr. 178. Ζηνοφίλᾳ σύντροφος ὧδε μένε.

Nr. 185. ἀσκληπιάδου, ἐπὶ πόρνην, ὀψώνιον. P. Br. I. 217. nr. 28. V. 3. καὶ κύφας καρίδας. P. In marg. ap. G. R. notatum: „quid si legas ῥυσσὰς καρῖδας. Sed τὸ καρῖδας quid sit quaero." De κυφὴ καρὶς dixi in Animadverss. ad h. l. καρίδας. Br. καρῖδας scripsi. Vid. Spitzn. in Dissert. de Product. Brev. Syll. p. 22. s. — V. 5. θαυβορίου. P. Br. θευβορίου. Reisk. — πρὸς λαβέ. P. Ad versum implendum δεσμοὺς Br. addit c. Toupio. πλοχμούς. Reiskius. — V. 6. τρυφερὰν. P. Vid. ad p. 109. nr. 154. — *Nr.* 186. ποσιδίππου, εἰς φιλαινίδα πόρνην. P. Br. II. 46. nr. 4. An. II. 1. p. 135. V. 1. πιθανῶς. P. πιθανοῖς. Br. c. Reisk. δάκρυσι. P. δάκρυσσι Br. c. marg. ap. G. R. δάκρυσσι, ut γένυσσι in Ἰλ. λ. 416. πίτυσσιν Ὀδ. ι. 186. ἔρισσιν Ἰλ. λ. 27. Vid. Matthi. not. ad Homer. Hym. p. 19. — V. 3. τοῦτον ὅσον. P. τοῦτό γ' ὅσον. Br. Illud sic accipe: πάντα τοῦτον χρόνον, ὅσον κέκλισαι παρ' ἐμοί. — *Nr.* 187. μελεάγρου. Br. I. 19. nr. 62. An. I. 1. p. 78. Vid. ad nr. 182. V. 1. εἶπε. P. Pl. Br. *Quam bene Dorcas ait.* Grotius. Manifestum est, εἰπὲ scribendum esse. — ἐπίκτητα. P. ἐπίτηκτα Br. provocans ad Ciceron. Ep. ad Attic. VII. 1. (Epist. 284. T. III. p. 326. ed. Schütz.): *omnia illa*

prima, quae etiam tuis literis in coelum ferebas, ἐπίτηκτα fuerunt. i. e. fluxa et caduca, non, ut Br. interpretatur, *simulata.* Non erat, cur Cod. lectio mutaretur. Philostr. Epist. XL. p. 931. ἡ καλλωπιζομένη γυνὴ θεραπεύει τὸ ἐλλιπὲς, φοβουμένη φωραθῆναι ὃ οὐκ ἔχει. ἡ φύσει καλὴ οὐδενὸς δεῖται τῶν ἐπικτήτων. De ovibus lanam mutantibus Aelian. H. An. VIII. 21. τῷ Σκαμάνδρῳ .. ἄλλο ὄνομα ἡ τῶν προβάτων ἐπίκτητος χρόα ἔθετο αὐτῷ τὸν Ξάνθον. Ib. XIV. 26. τὸ γνήσιον ὕδωρ opponitur τῷ ἐπικτήτῳ καὶ νόθῳ. Vid. Davis. ad Max. Tyr. Diss. XVI. 5. p. 296. ed. R. Hinc quam apta sit ad sensum lectio apparet. Neque metro videtur timendum. Sic in ἀτέκμαρτον ap. Orph. Argon. 1155. in δυστέκμαρτον ap. Soph. Oed. T. 109. antepenultima corripitur; in πυκτίδι p. 415. nr. 346. v. 3. In Ἠλεκτρύωνος secunda ap. Apoll. Rh. I. 748.

Nr. 188. λεωνίδου, εἰς ἔρωτα τοξότην. P. Br. I. 233. nr. 52. An. I. 2. p. 108. V. 1. ἀδικέω. P. ἀδικῶ. Pl. Br. V. 5. θερμὸν δ' ἐπὶ θερμῷ. P. θερμῷ δ' ἔπι θερμὸν ἰάλλει. Pl. Cod. lectionem tuetur Suid. in ἄτρακτον. T. I. p. 373. V. 5. 6. dedi, ut est in Cod. — Br. sic tentavit: εἰ θνητὸς τὸν ἀλιτρὸν ἐσώκει δαίμον' ἀλίσκειν, Τισαίμην· τί πλέον δ' ἔσσετ' ἀλευομένῳ. parum probabiliter. Scaliger in not. mst. χὠ θνητὸς τὸν ἀλιτρὸν ἔσω· κεἰ θνητὸς ὁ δαίμων, Τίσομαι· ἐγκλήμων δ' ἔσθ' ὅ μ' ἀλεξάμενος. interpretatione non addita. Grotius vertit: *Mortales domuere ferum: mortalis et ipse est: Experiar: vim vi pellere jura sinunt.* Unde probabile est, eum legisse: ἀνέγκλητος ἔσσομ' ἀλεξάμενος. — *Nr.* 189. ἀσκληπιάδου. Br. I. 215. nr. 23. An. I. 2. p. 40. *Meleagro* inscribitur in Plan. p. 451. St. — V. 2. νείσομαι. P. νείσσομαι. Pl. Br. νάσσομαι Scalig. in not. mst. nescio quo sensu. — V. 3. κείνης. P. Ἑλένης. Pl. Br. Nomen latere probabile est. Κίννης lenissimum foret. Sed nomen inusitatum. Scribe: τῆς δολίης Σκύλλης πόθῳ.

P. *Nr.* 190. μελεάγρου. Br. I. 21. nr. 67. An. I. 1. p. 84. V. 1. ἀκοίμητοι. P. Pl. Br. ἀκοίμητον suspicatur Graefius. V. 2. ζήλων. P. ζῆλοι. Pl. Br. V. 4. ἀπόψόμεθα. P. ἀποψ. Pl. ἐποψ. Br. c. Toupio. Antip. Sid. p. 510. nr. 23. Μίνω θᾶσσον ἐποψόμεθα. Philostr. V. Apoll. IV. 47. τὰς ἀμπώτεις τοῦ ὠκεανοῦ ἐποψόμενος. — τρυφερήν. Cogitandum de puella Τρυφέρα. — *Nr.* 191. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἑταίραν ἄσωτον ζηλότυπον καὶ μανίας μεστόν. P. Br. I. 20. nr. 64. An. I. 1. p. 81. Male tamquam *Posidippi* exhibetur in Misc. Lips. IX. p. 456. —

V. 1. φαινοῦσα. P. V. 2. κώμων σ. ὀργάνιον. i. e. αὐλός. Liban. T. IV. p. 1113. 1. πολλοὶ δὲ κωμασταί, καὶ αὐλῳδίαι (vulgo καὶ αὐτῶν εἴδη) καὶ συρίγγων ἐν στενωποῖς ᾠδαί. ubi proxima sic scribenda: τῇ δὲ ὑστεραίᾳ τὸ μὲν θεῖον οὐκ ἀμελεῖται, βραχύτερα δὲ ἢ (vulgo: βραχύτεροι δὲ οἱ) τῇ ὑστεραίᾳ θεραπεύσαντες, στείχουσιν ἐπὶ τὰ θεάματα. V. 4. ἀπὸ δαομένην. P. ἀπαραομένην. Salm. quod Br. probat in Lectt. quum in textu dedisset ἀποδαιομένην. Mihi ἀποδυρομένην videtur scribendum. Aesch. Prom. 642. ὡς κἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας. Alciphr. I. 35. p. 182. τοῖς πεμπομένοις θεραπαινιδίοις ἀποδύρεσθαι. Aristoxen. ap. Athen. p. 632. B. ἀπολοφυράμενοι πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀποδακρύσαντες. Apollodor. I. 9. p. 69. de Tyro Enipeum fluvium amante: συνεχῶς ἐπὶ τὰ τούτου ῥεῖθρα φοιτῶσα, τούτοις ἀπωδύρετο. Demosth. Or. c. Stephan. T. II. p. 1118. 27. καὶ ἐγὼ τῶν γεγενημένων ἀποδυράμενος τὰ πλεῖστα πρὸς ὑμᾶς, ὥσπερ ῥάων ἔσομαι. unde profecit Alciphron I. 38. p. 182. Eodem redit conjectura Huschkii in An. crit. p. 56. πόλλ' ἀποκλαομένην. quam nostrae praetulit Graefius, Meleagrum hoc loco atticismum captasse existimans. — V. 5. μαράνας. ut ἔῤῥανε infra p. 589. nr. 132. v. 5. — V. 6. ἐκδήσας. P. ἐκδήσω. Br. c. ap. G. et Graefius, qui v. 4to scripsit: ἐπὶ προθύροις δὲ μ. V. 7. τὸ δ' ἐπὶ γρ. P. V. 8. στοργᾶς (ῃ) σκῦλα τὰ δ' ἐκρέμασε. P. ἐκρέμασεν. Graef.

Nr. 192. μελεάγρου, εἰς καλλι(στ). P. Br. I. 21. nr. 70. An. I. 1. p. 86. V. 2. συρηκοσίων. P. συρηκόσιον. Br. c. Salm. Obscurum distichon. — *Nr.* 193. διοσκορίδου, εἰς κλειὼ κόρην ἐρωμένην. P. Br. I. 494. nr. 9. An. I. 2. p. 372. V. 1. ἀγαλακτὶν ἄδωνι. P. τὰ γαλάκτιν' ἄδωνι. Br. c. Reiskio. — V. 3. ἀπὸ πνεύσω. P. V. 4. προφάσεις. P. ἀγέτω. P. ἄπαγε. Br. Illud restitui. Vid. ad p. 96. nr. 53. *Adonis me secum abducat.* Haud raro enim a prima secundave persona transitus fit ad tertiam. Vid. p. 185. nr. 236. p. 186. nr. 243. Matthiae ad Hymn. Hom. p. 145. et p. 393. — *Nr.* 194. ποσειδίππου ἢ ἀσκληπιάδου. (Plan. p. 461. St.) εἰς κόρην εἰρηνὴν παρθένον. P. Br. II. 47. nr. 7. An. II. 1. p. 138. V. 2. ἐρχόμενοι. P. Pl. Br. ἐρχομένην fuisse puto; in quod incidit etiam Martorell. de Thec. Calam. T. I. p. 22. Ipsa puella in Veneris thalamo ornata et donata fingitur. V. 3. λύγδου γλυπτήν. P. λυγδοῦ editt. vett. Plan. λυγδὸν λεπτὴν παρθενίην. vett. editt. Suidae. Vid. Intrpp. Hesych. in λύγαος λίθος. T. II. p. 502. — V. 4. χαρίτων. P. καρίτων. ed. Asc. χαρίτων.

Steph. *θαλάμων* vett. editt. Plan. *βρίθεσθαι* et dativum adsciscit et genitivum. Od. ο. 333. *τράπεζαι Σίτου καὶ κρειῶν ἠδ' οἴνου βεβρίθασι.* Bacchyl. fr. IX. *συμποσίων ἐρατῶν βρίθοντ' ἀγυιαί.* Leon. Tar. p. 217. nr. 67. *μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα Βᾶρις ἀποφθιμένων.* — V. 5. *πολλοῖς.* P. Pl. Suid. T. I. p. 336. *πολλαῖς.* Br. V. 6. *ἧκαν.* P. Pl. *ἧκεν.* Suid.

Nr. 195. *μελεάγρου, εἰς τὴν αυ ἐρωμ ζηνοφίλαν.* P. Br. I. 25. nr. 89. An. I. 1. p. 103. V. 1. *σύνευναι ζηνοφίλαν.* P. *συνεύνᾳ Ζηνοφίλᾳ.* Br. c. Toupio. At *συνεύνᾳ* graecum non est. V. D. in Ephem. Jen. an. 1812. nr. 56. p. 445. *στεφάνωμα συνεῖραν* eleganter suspicatur. Mihi *στεφάνωμ' ἐπένευσαν* in mentem venerat. Sed illud facile praetulerim. — V. 2. *τρισσὰ σύμβολα.* P. *τρισσᾶς.* Br. V. 3. *ἁ μέν.* P. *μορφῆς* P. V. 4. *ἁ* ante *δὲ* om. P. V. 5. *τρισσάκι σεῦ δε μόνας καὶ κυπριδ.* P. *τρισσάκι σεῦ δὲ μόνας καὶ ἁ Κύπρις.* Br. c. Salm. Importunum *δὲ* locum depravatum esse arguit. Quod in textu posui, mihi nunc quoque videtur verissimum, nec de hac correctione dubitabat judex inprimis idoneus, Wyttenb. in Bibl. crit. T. III. 4. p. 14. Nihil fere mutavi, nisi *δε* in *δαι*, cujus permutationis plurima in membr. Pal. exempla ubique occurrunt. Vid. supra p. 76. v. 410. p. 111. nr. 164. v. 4. p. 140. nr. 307. v. 3. p. 146. nr. 32. v. 1. et Indic. Graec. ad Gregor. Cor. in *αι.* Graefius in textu dedit: *τρισσάκι σεῦ τε μόνας καὶ Κύπριδος ὥπλισαν εὐνάν.* id tamen sequentibus non satis convenire fatetur in notis.

Nr. 196. *τοῦ αυ εἰς ζηνοφίλαν.* P. Br. I. 24. nr. 84. An. I. 1. p. 98. — V. 1. *ζηνοφίλα.* P. — *Nr.* 197. *τ αυ εἰς τιμῶ καὶ δημὼ τ ἑταίρας.* P. Br. I. 20. nr. 66. An. I. 1. p. 83. — V. 2. *καί.* P. *ναὶ* dedi cum Schaefero et Graefio. — V. 3. *Ἰλιάδος.* P. Pl. *Ἰσιάδος.* Br. *Ἰσιὰς* est ap. Marc. Argent. p. 104. nr. 118. et Heliodor. VI. 229. In marg. Cod. *ἐγὼ νομίζω ο καὶ τὸ ἰλιάδος ὄνομα ἑταίρας ἐστιν.* V. 4. *πολλὰ πιόντα μέλη.* Depravata videntur verba Viro D. in Ephem. Jen. l. c. qui aut *κλύοντα* legendum censet cum Eichstadio, aut *πόλλ' ἀΐοντα μέλη.* V. 5. *τραῦμα.* P. Pl. Etiam Grotius: *restat, Amor, modicum labiis mihi vulnus in ipsis.* Verissime Meinekius, Meleagri editor, *πνεῦμα* correxit. — V. 6. *εἰ δ' ἐθέλεις.* P. Br. *εἴ γ' ἐθέλεις.* Pl. Verba sic junge: *εἰπὲ καὶ ἐκπτύσσομαι καὶ τοῦτο.* —

Nr. 198. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἡλιοδώραν, τιμάριον, ἀντίκλειαν, δωροθέαν. P. Br. I. 20. nr. 65. An. I. 1. p. 82. V. 1. οὐ πλόκαμον (μα). P. Quater Br. οὐ mutavit in ω, secutus Salmasium, qui in marg. Ap. C. R. monet, notandam esse latinam constructionem particulae ὦ, cum accusativo. Restitui οὐ, a Schaefero monitus ad Longum p. 416. s. De οὐ sine μά dixerunt Valken. in Epist. ad Roever. p. 28. Koen. ad Gregor. p. 117. (257. ed. Lips.) Br. ad Soph. Oed. Tyr. 660. Quum Τιμώ et Τιμάριον idem sit nomen, Br. Δημοῦς dedit, Δημαρίου Graefius, quod probabilius ex ep. praecedente v. 1. 2. V. 5. Litterae πρ..ω..εν in membr. erasae; librarius scilicet bis scripserat πτεροεν... Excidit vocabulum. Br. χρυσέη supplet, πρὸς ἓν Graefius. Fortasse poëta οὐκέτι bis posuerat. Vid. Additam. An. in Athen. p. 127. sqq. V. 6. κρύπτεις. P. κρύπτει. Br.

Nr. 199. ἡδύλου, εἰς ἀγλαονίκην ἑταῖραν. P. Br. I. 483. nr. 1. An. I. 2. p. 551. V. 1. κατ' ἐκοίμ. P. V. 3. ἧς. P. οἷς. Suid. in μυθῶντες. T. II. p. 585. Paulo post nr. 201. v. 3. ἧς πάρα Κύπριδι τοῦτο. Append. epigr. nr. 31. T. II. p. 765. ἧς τόδε σοι, Παφίη. V. 4. κεῖνται. P. κεῖται. Suid. Br. (Huc refer notam in marg. edit. nostrae, ubi pro Nr. 200. corrigendum Nr. 199.) Utrumque bene habet. Callim. Lav. Pall. 120. πολλὰ μενεῦντι γέρα. Aratus v. 13. ὄφρ' ἔμπεδα πάντα φύωνται. Pindarica dedit Boekh in not. crit. p. 434. — *Nr.* 200. ἀδήλον, εἰς κόρην τινὰ ἀλεξώ. P. Br. III. 172. nr. 112. An. III. 1. p. 350. V. 1. πνεῖον τες. P. V. 4. κεῖται. P. κεῖνται. Br. c. Salm. — *Nr.* 201. ἄδηλον, εἰς ἑταῖραν τινὰ λεοντίδα. P. Br. III. 172. nr. 112. An. III. 1. p. 350. V. 3. ἧς παρά. Br. Μεληθέν. dictum ut μεμελημένον. Active significat ap. Soph. Aj. 1184. τάφου μεληθεὶς τῷδε. — μούσαις μελετηθέν. Br. c. Salm.

Nr. 202. ἀσκληπιάδου ἢ ποσειδίππου εἰς πλαγγὼ ἑταῖραν. P. Br. I. 217. nr. 29. An. I. 2. p. 48. V. 2. πλαγγοί. P. πλαγγών. Br. quae famosissima meretrix ap. Athen. XIII. p. 594. B. — V. 3. πολύχαρμον. Male olim tentavi hanc vocem, quae de proeliis venereis accipi debet. τὴν πολύκαρπον corrigit V. D. in Ap. R. — V. 4. ἑσπερινῶν. P. ἑσπερίων. Br. c. Dorv. Versus obscurus. V. 6. ἐπιθεῖσα. sincerum non videtur. Fortasse scribendum: νημερτέα νίκης Δόξαν ἀειμνήστου, τήνδ' ἐπιδοῦσα χάριν. *hoc puellae munus conspicata.* i. e. in hujus muneris gratiam. — *Nr.* 203. ἀσκληπιάδου, εἰς λυσιδίκην. P. Br. I. 217. nr. 30. An. I. 2. p. 50. V. 3. πολύν. P. Suid. T. III. p. 565.

πολὺ Br. c. Dorvill. Illud non ob unam causam restituendum erat. Vid. Porson. Advers. p. 272. ed. Lips. et qui elegantem usum vocis πολὺς illustraverunt, Ruhnk. Ep. crit. p. 142. Musgr. ad Eurip. Iph. in Taur. 363. V. 3. ουδέπο ταύτης. P. οὔποτε δ' αὐτῆς. Br. c. V. D. in marg. Ap. G. R. — P. V. 4. In marg. τ του οὐκ ἐρωτικόν, ἀλλ' ἀναθεματικόν. P. V. 5. τελεοδρόμος. P. ut αἰθεροδρόμος et similia. τελεόδρομος. Br. V. 6. ἐκρέμασεν. P. ἐκρέμασε. Br.

Nr. 204. μελεάγρου, εἰς τιμάριον ἑταῖραν τωθαστικόν. P. Br. I. 22. nr. 77. An. I. 1. p. 90. V. 1. τὸ πρίν. P. Suid. T. II. p. 294. τοῦ πρὶν et εἰρεσίῃ Br. c. Toupio. εἰρεσίῃ Suid. Servavi lectionem Cod. distinctione cum Graefio emendata. — V. 3. ἱστῷ. ἱστοῦ malebat Br. V. 5. Cf. Suid. T. III. p. 358. Verba sic junge: *Τιμάριον χαλᾷ σπαδονίσματα μαστῶν ἱστία αἰωρητά. haud secus ac vela pendentia.* Laïs vetula ap. Athen. XIII. p. 570. D. τὰς ἁρμονίας τε διαχαλᾷ τοῦ σώματος. V. 6. Ad ἔχει iterum puellae nomen subaudi; tum junge ῥυτίδας γαστρός. — V. 7. κοίλη δὲ θάλασσα. P. θαλάσσῃ emendaveram; sed lenius Graef. κοίλῃ. V. 8. πλημύρει. P. πλημμύρει. Br. πλημμυρεῖ in edit. nostra, me non volente. — γόνασι P. — V. 9. δυστανὸς τεζωός. P. δύστανός γ' ὃς ζωός. Br. δ. τοι ζωός. Graef. c. Ap. G. R. quem secutus sum. Relativum tamen pronomen desiderari videtur. Quare vide, an legi possit: δύστανός τοι ζωὸς, ὃς ὢν 'Αχ. quamquam hoc parum jucunde ad aures accidere fateor. — ὢν δ'. P. abundante δ', ut passim. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. V. 10. ἄνωθ' tuetur Graefius, docens, hoc adverbium, ut ὕπερθε, interdum per pleonasmum addi, ubi ἐπὶ suffecisset. Hinc tuearis Themist. Or. XXVI. p. 315. C. κεῖσθαι ἄνω ἐπὶ τῆς πέτρας. ubi Petavius ἄνεω corrigit.

Nr. 205. ἄδηλον, εἰς νικώ, ἔστι δὲ ἀναθεματικόν. P. Br. III. 172. nr. 113. An. III. 1. p. 350. V. 1. ἠϋξήνικοῖς. P. Ap. Suid. T. II. p. 159. ἴϋγξ ἡ νικῶσ' ἡ καὶ διαπόντιον ἄνδρα καὶ ἐκ θαλάμων παῖδας ἐπισταμένη. — ησακειν. P. in marg. ζτ. ἕλκειν recte dedit Bisetus, qui hoc distichon excitavit ex Suida ad Aristoph. Lysistr. 1112. Sic etiam marg. Ap. G. R. Parum interest inter *CΛKEIN* et *EΛKEIN*. η autem adhaesit ex praecedente *N*. — V. 3. ποικίλλουσα. P. ποικιλθεῖσα Br. cum marg. Ap. G. R. — V. 4. γλυπτή σοι. P. V. 6. ξείνια. ut nr. 200. ξείνια παννυχίδος. παίγνια Br. c. Ap. G. R. —

Nr. 206. *λεωνίδε, εἰς μηλὼ καὶ σατύρην τὰς αὐλητρίδας.* P. Br. I. 220. nr. 1. An. I. 2. p. 56. V. 1. *τανυήλικες.* Aberrant apographa in *παννήλικες* et *πανήλικες.* De Antigenide vide praeter ea, quae collegi in Anim., Nic. Loëns. Epiphyll. VI. 8. in Gruteri Face Crit. Suppl. V. p. 498. et Burett. Mém. de l'Acad. T. XIX. p. 470. ed. Amstel. — V. 2. *παῖδεσθ' αἱ.* P. *ταὶ μ.* Reisk. *καὶ* Br. c. marg. Ap. G. Vide tamen, an fuerit *παιδίσκαι.* — *μουσῶν.* P. *μουσίων.* Br. quod ionico characteri magis consentaneum. V. 3. *πίμπλησι.* P. *πιμπλῆσι.* Br. *ταχυχειλεῖς, οὓς ἀκώλυτα διατρέχουσι τὰ χείλη,* ut Longus ait L. II. c. 35. *παχυχειλεῖς* Reisk. non improbante Schneidero in Append. Lex. Gr. p. 1024. ed. pr. T. II. 233. ed. alt. — V. 7. *συριστῆρα.* ut *ἱππαστήρ.* p. 117. nr. 203. *συρικτῆρα.* Br. — *παν ἐπόρφνιος ἠώ.* P. *σὺν ᾧ ποθ' ὑπόρφνιος ἠὼς Αὔγασεν αὐλείους ἐγκονέουσα θύρας.* marg. Ap. G. R. *πανεπόρφνιος ἠῶ* Br. c. Dorvill. — V. 8. *αὐλείοις οὐ κοτίουσα θύρας.* P. *αὐλείοις ἐγκοτίουσα θύραις.* Br. c. Dorv. Theocr. Eid. XVIII. 7. *εἰς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι ποσσίν.* Apoll. Rhod. IV. 1194. *ὑπαὶ φόρμιγγος ... πέδον κροτέοντα πεδίλῳ.*

Nr. 207. *ἀσκληπιάδου. εἰς βιττὼ καὶ νάννιον.* P. Br. I. 215. nr. 22. An. I. 2. p. 40. V. 1. *καὶ ἄννιον.* Pl. V. 2. *αὐτοῖς.* P. *αὐτῆς.* Pl. V. 3. *ἃ* ante *μὴ* om. P. suppeditat Pl. Br. *ἕτερα.* cf. Lucill. p. 857. nr. 216. v. 4. — V. 4. *κοίτης τῆς.* P. *κοίτας τάς.* Pl. — *Nr.* 208. *μελεάγρου ἀποτρεπτικὸν παιδοφθορίας.* P. Br. I. 15. nr. 48. An. I. 1. p. 64. V. 1. *ἔρωτες.* P. *ἐρῶντι.* Br. c. marg. Ap. G. R. Illud restitui. V. 2. *ἢ μή.* P. *εἰ μὴ* Br. ? V. 3. *καλὰ μένειν παρὰ κοίτις* (αι) P. In marg. *ζτ. τὴν ἔννοιαν. καλαμεύειν παρὰ κοίταις* Br. Suspicabar: *καλὰ μὲν ἔοι παράκοιτις.* Reliqua tangere non audeo. Graefius satis audacter dedit: *καλά με μένει παρὰ κοίταις Εὐνέτις· ἔρρ', ἄρσην, ἀρσ. λαβ.* In notis idem tentat: *καλά μοι νῦν παράκοιτις Εὔαδεν· ἔρρ' ἄρσην.* aut: *καλὰ δ' εἴ μοι παράκοιτις, Ἔρροι πᾶς ἄρσην.* Postremum hoc magis probat V. D. in Ephem. Jen. an. 1812. nr. 55. p. 443. — *Nr.* 209. *ποσιδίππου, ἢ ἀσκληπιάδου, εἰς νικώ τινα κόρην.* P. Br. II. 47. nr. 6. An. II. 1. p. 137. *Posidippo* soli inscribitur in Plan. p. 473. St. *Νικοῦς* nomen est in ep. Asclepiadis p. 109. nr. 150. V. 1. *παφίη.* P. Br. *παφίη.* Pl. *παρ' ἠιόνι δέ.* P. *παρῄϊον εἶδε.* Pl. Br. cui lectioni favere videtur *Νικοῦς* vers. sequ. Sed ineptum illud *ἐν παρῄϊον.* Scribendum est procul dubio, quod me sero vidisse poenitet: *Σῇ, Παφίη Κυθέρεια, παρ' ἠόνι εἶδε Κλέανδρος*

πολὺ Br. c. Dorvill. Illud non ob unam causam restituendum erat. Vid. Porson. Advers. p. 272. ed. Lips. et qui elegantem usum vocis *πολὺς* illustraverunt, Ruhnk. Ep. crit. p. 142. Musgr. ad Eurip. Iph. in Taur. 363. V. 3. *ουδέπο ταύτης*. P. *οὔποτε δ' αὐτῆς*. Br. c. V. D. in marg. Ap. G. R. — ¶. V. 4. In marg. *του* (τ) *οὐκ ἐρωτικόν, ἀλλ' ἀναθεματικόν*. P. V. 5. *τελεοδρόμος*. P. ut *αἰθεροδρόμος* et similia. *τελεόδρομος*. Br. V. 6. *ἐκρέμασεν*. P. *ἐκρέμασε*. Br.

Nr. 204. *μελεάγρου, εἰς τιμάριον ἑταῖραν τωθαστικόν*. P. Br. I. 22. nr. 77. An. I. 1. p. 90. V. 1. *τὸ πρίν*. P. Suid. T. II. p. 294. *τοῦ πρὶν* et *εἰρεσίῃ* Br. c. Toupio. *εἰρεσίῃ* Suid. Servavi lectionem Cod. distinctione cum Graefio emendata. — V. 3. *ἱστῷ*. *ἱστοῦ* malebat Br. V. 5. Cf. Suid. T. III. p. 358. Verba sic junge: *Τιμάριον χαλᾷ σπαδονίσματα μαστῶν ἱστία αἰωρητά*. *haud secus ac vela pendentia*. Laïs vetula ap. Athen. XIII. p. 570. D. *τὰς ἁρμονίας τε διαχαλᾷ τοῦ σώματος*. V. 6. Ad *ἔχει* iterum puellae nomen subaudi; tum junge *ῥυτίδας γαστρός*. — V. 7. *κοίλη δὲ θάλασσα*. P. *θαλάσσῃ* emendaveram; sed lenius Graef. *κοίλῃ*. V. 8. *πλημύρει* (μ). P. *πλημμύρει*. Br. *πλημμυρεῖ* in edit. nostra, me non volente. — *γόνασι* (ν) P. — V. 9. *δυστανός τεζωός*. P. *δύστανός γ' ὃς ζωός*. Br. *δ. τοι ζωός*. Graef. c. Ap. G. R. quem secutus sum. Relativum tamen pronomen desiderari videtur. Quare vide, an legi possit: *δύστανός τοι ζωὸς, ὃς ὢν 'Αχ.* quamquam hoc parum jucunde ad aures accidere fateor. — *ὢν δ'*. P. abundante *δ'*, ut passim. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. V. 10. *ἄνωθ'* tuetur Graefius, docens, hoc adverbium, ut *ὕπερθε*, interdum per pleonasmum addi, ubi *ἐπὶ* suffecisset. Hinc tuearis Themist. Or. XXVI. p. 315. C. *κεῖσθαι ἄνω ἐπὶ τῆς πέτρας*. ubi Petavius *ἄνεω* corrigit.

Nr. 205. *ἄδηλον, εἰς νικώ, ἔστι δὲ ἀναθεματικόν*. P. Br. III. 172. nr. 113. An. III. 1. p. 350. V. 1. *ἠϋξῆνικοῦς*. P. Ap. Suid. T. II. p. 159. *ἴυγξ ἡ νικοῦσ' ἡ καὶ διαπόντιον ἄνδρα καὶ ἐκ θαλάμων παῖδας ἐπισταμένει*. — *ησαικειν*. P. in marg. *ζτ*. *ἕλκειν* recte dedit Bisetus, qui hoc distichon excitavit ex Suida ad Aristoph. Lysistr. 1112. Sic etiam marg. Ap. G. R. Parum interest inter *CAKEIN* et *EAKEIN*. *η* autem adhaesit ex praecedente *N*. — V. 3. *ποικίλλουσα*. P. *ποικιλθεῖσα* Br. cum marg. Ap. G. R. — V. 4. *γλυπτή σοι*. P. V. 6. *ξείνια*. ut nr. 200. *ξείνια παννυχίδος*. *παίγνια* Br. c. Ap. G. R. —

Nr. 206. *λεωνίδου, εἰς μηλὼ καὶ σατύρην τὰς αὐλητρίδας.* P. Br. I. 220. nr. 1. An. I. 2. p. 56. V. 1. *ταντήλικες.* Aberrant apographa in *παννήλικες* et *πανήλικες.* De Antigenide vide praeter ea, quae collegi in Anim., Nic. Loëns. Epiphyll. VI. 8. in Gruteri Face Crit. Suppl. V. p. 498. et Burett. Mém. de l'Acad. T. XIX. p. 470. ed. Amstel. — V. 2. *παῖδεσθ' αἱ.* P. *ταὶ μ.* Reisk. *καὶ* Br. c. marg. Ap. G. Vide tamen, an fuerit *παιδίσκαι.* — *μουσῶν.* P. *μουσέων.* Br. quod ionico characteri magis consentaneum. V. 3. *πίμπλησι.* P. *πιμπλῆσαι.* Br. *ταχυχειλεῖς, οὓς ἀκώλυτα διατρέχουσι τὰ χείλη,* ut Longus ait L. II. c. 35. *παχυχειλεῖς* Reisk. non improbante Schneidero in Append. Lex. Gr. p. 1024. ed. pr. T. II. 233. ed. alt. — V. 7. *συριστῆρα.* ut *ἱππαστήρ.* p. 117. nr. 203. *συρικτῆρα.* Br. — *παν ἐπόρφνιος ἠώ.* P. *σὺν ᾧ ποθ' ὑπόρφνιος ἠὼς Αὔγασεν αὐλείους ἐγκονέουσα θύρας.* marg. Ap. G. R. *πανεπόρφνιος ἠῶ* Br. c. Dorvill. — V. 8. *αὐλείοις οὐ κοτέουσα θύρας.* P. *αὐλείοις ἐγκοτέουσα θύραις.* Br. c. Dorv. Theocr. Eid. XVIII. 7. *εἰς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι ποσσίν.* Apoll. Rhod. IV. 1194. *ὑπαὶ φόρμιγγος . . . πέδον κροτέοντα πεδίλῳ.*

Nr. 207. *ἀσκληπιάδου. εἰς βιττὼ καὶ νάννιον.* P. Br. I. 215. nr. 22. An. I. 2. p. 40. V. 1. *καὶ ἄννιον.* Pl. V. 2. *αὐτοῖς.* P. *αὐτῆς.* Pl. V. 3. *ἃ* ante *μὴ* om. P. suppeditat Pl. Br. *ἕτερα.* cf. Lucill. p. 537. nr. 216. v. 4. — V. 4. *κοίτης τῆς.* P. *κοίτας τάς.* Pl. — *Nr.* 208. *μελεάγρου ἀποτρεπτικὸν παιδοφθορίας.* P. Br. I. 15. nr. 48. An. I. 1. p. 64. V. 1. *ἔρωτες.* P. *ἐρῶντι.* Br. c. marg. Ap. G. R. Illud restitui. V. 2. *ἢ μή.* P. *εἰ μὴ* Br. V. 3. *καλὰ μένειν παρὰ* αι *κοίτις* P. In marg. *ζτ. τὴν ἔννοιαν. καλαμεύειν παρὰ κοίταις* Br. Suspicabar: *καλὰ μὲν ἔοι παράκοιτις.* Reliqua tangere non audeo. Graefius satis audacter dedit: *καλά με μένει παρὰ κοίταις Εὐνέτις· ἔῤῥ', ἄρσην, ἀρσ. λαβ.* In notis idem tentat: *καλά μοι νῦν παράκοιτις Εὕαδεν· ἔῤῥ' ἄρσην.* aut: *καλὰ δ' εἴ μοι παράκοιτις, Ἔῤῥοι πᾶς ἄρσην.* Postremum hoc magis probat V. D. in Ephem. Jen. an. 1812. nr. 55. p. 443. — *Nr.* 209. *ποσιδίππου, ἢ ἀσκληπιάδου, εἰς νικώ τινα κόρην.* P. Br. II. 47. nr. 6. An. II. 1. p. 137. *Posidippo* soli inscribitur in Plan. p. 473. St. *Νικοῦς* nomen est in ep. Asclepiadis p. 109. nr. 150. V. 1. *παφίη.* P. Br. *παφίῃ.* Pl. *παρ' ἠϊόνι δέ.* P. *παρήϊον εἶδε.* Pl. Br. cui lectioni favere videtur *Νικοῦς* vers. sequ. Sed ineptum illud *ἐν παρήϊον.* Scribendum est procul dubio, quod me sero vidisse poenitet: *Σῇ, Παφίη Κυθέρεια, παρ' ἠόνι εἶδε Κλέανδρος*

Νικοῦν, ἐν χαροποῖς κύμασι νηχομένην. Παφίη Κυθέρεια, ut in Planudeis nr. 160. T. II. p. 674. Saepe autem in Cod. ἠϊὼν scribitur, ubi metri ratio ᾐὼν postulat. Vid. p. 231. nr. 166. v. 4. p. 206. nr. 350. v. 4. De hiatu in ᾐόνι εἶδε vid. Herm. ad Orph. p. 730. — *Νικοῦν*, ut *Ἰοῦν* ap. Herodot. II. 41. *Δητοῦν*. Ib. II. 156. Vid. Schaef. Meletem. p. 93. s. Interpp. ad Greg. Cor. p. 427. s. ed. Lips. — *νηχομένην*. P. *νηχομένης*. Pl. Br. V. 3. *καιομένους*. P. Pl. *καιόμενος* Br. c. Schneidero; quod verum videtur. — V. 6. *εἴχοσαν*. Vide Sturz. ad Maitt. de Dial. p. 299. et de Dial. Alex. p. 58. s.

Nr. 210. *ἀσκληπιάδου εἰς διδύμην*. P. Br. I. 216. nr. 24. An. I. 2. p. 41. In marg. P. *ζτ. τὴν ἔννοιαν.* V. 1. *τῷ θαλλῷ*. P. Pl. *Flore suo Didyme me surpuit*, Grotius, Brodaei interpretationem secutus. *ἢ θαλλῷ* corr. Jos. Scaliger. *τὼ 'φθαλμὼ Διδύμης με συνήρπασαν*, Ruhnk. ad Timae. p. 137. quod quamvis unice probatum a Wyttenbachio, mihi tamen parum videtur probabile. Hoc si voluisset poëta, scripsisset procul dubio: *ὀφθαλμῷ*, sive potius *ὀφθαλμοῖς Διδύμη με συνήρπασεν*. *Cynthia prima suis miserum me cepit ocellis*. Propert. At si quid hic depravati, vera lectio altius est recondita. Novimus *θαλλοφόρους* in Panathenaeis, ubi non senes tantum, verum etiam mulieres *θαλλοὺς* gestasse, constat ex Dicaearcho ap. Schol. Arist. Vesp. 542. Num fortasse alibi puellae quoque in pompis hujusmodi frondes gestasse putandae sunt? — *σὺν ἥρπασεν. ὤι μοι*. P. V. 3. *τὸ κεινου*. (superscr. α) P. *ἀλλ' ἂν ἐκείνους*. (superscr. νης) Pl. Quum *ὅτε* in Codd. *ο* (superscr. τ) scribatur, facile apparet, quomodo hoc in *τὸ* depravari potuerit; quare scripsi, *ἀλλ' ὅτε κείνους Θάλψωμεν*. Supra nr. 145. *ἀλλ' ὅτ' ἀνοιγομένης αὐτὸν ἴδητε θύρης*. nr. 237. *εὖτε δ' ἐπέλθῃ ὄρθρος*. Simonid. fr. VII. *ὅτε ἄνεμος βρέμῃ πνέων*. nisi ibi *βρέμοι* potius legendum cum Hermanno in Append. ad Viger. p. 925. quem consulas etiam de rectione particulae *ὅτε*, Ibid. p. 915. Ap. Oppian. Cyn. I. 359. *ὅτε γαστέρα κυμαίνωσι* verius videtur, quam *κυμαίνουσι*; et II. 219. *ναυτιλίην πλώοντες, ὅτ' ἐξανύωσι θάλασσαν*, quam *ἐξανύουσιν*.

Nr. 211. *ποσιδίππου, ἐπειτο ἐρωτικῶι διακεῖσθαι*. P. Br. II. 47. nr. 8. An. II. 1. p. 159. V. 1. *μὲν* post *δάκρυα* P. om. Pl. Br. *αἴρῃ* (superscr. γρ. ἄραι) P. *ἄρῳ*. Pl. *ἄραι*. Br. V. 3. *δ' ἐμοί*. P. Br. *δέ μοι*. Pl. V. 4. *ἄλγος ὁ* (superscr. μὴ) *κρίνων κοινὸν ἄγοντι πόθος*. P. Pl. *ὁ μὴ κραίνων*. Br. *ὁ μὴ κιρνῶν*

κοινὸν ἄκοντι πόθος. Scaliger. Alii aliter. Mihi scribendum videbatur: *ἀεὶ δέ μοι ἐξ Ἀφροδίτης Ἄλγος, ὅ τ' ἐκ καινῶν καινὸν ἄγων τι Πόθος. novi mihi semper ex Venere dolores nascuntur, et Cupido alia semper post alia, novos semper cruciatus, afferens.* Sic lecta haec cum priore disticho bene conspirant. — *Nr.* 212. *μελεάγρου, καὶ τοῦτο διατὸ περιπαθῶς ἔχειν πρὸς ἔρωτα*. P. Br. I. 16. nr. 53. An. I. 1. p. 69. V. 1. *δύνει. δινεῖ* Hermannum corrigere, nescio unde accepi. *δινεῖν* pro *δινεῖσθαι* illustravit Stephan. Thes. Gr. T. I. p. 1020. A. Valken. ad Adon. p. 376. A. Hoc reponendum. V. 3. *ἐκοίμανεν*. P. *ἐκοίμησεν*. ed. pr. *ἐκοίμισεν*. cett. editt. Plan. Meleag. p. 588. nr. 127. *ἀλλ' ἃς μὲν νὺξ αὖθις ἐκοίμισεν*. Idem mox nr. 215. *πόθον Ἡλιοδώρας κοίμισον*. Xenoph. Conviv. p. 512. *ὁ οἶνος τὰς λύπας κοιμίζει*. V. 5. *ἐφήπτασθαι*. P. *ἐφίπτασθαι*. Br. *μὴ καί ποτ'* tuetur Schaefer. ad L. Bos p. 438. a quo monitus interrogandi signum apposui. De *καὶ* particulis interrogativis postposito vid. Porson. ad Phoen. 1373. Frustra haeserunt interpretes in Achill. Tat. IV. p. 214. ed. Bip. *ἐν θαλάσσῃ δὲ μὴ καὶ οἰκειότερόν ἐστιν ἔρωτι καὶ ἀφροδισίοις μυστηρίοις;* Ap. Libanium autem T. IV. p. 836. 9. scribe: *μή που τῶν* (vulg. *τούτων*) *ἐρώντων μου μειρακίων παιδαγωγὸς ἢ τροφὸς ὤν, ἀπαγορεύσων ἥκεις μηκέτ' αὐτὰ* (*αὐτὸ* vulg.) *δέχεσθαι τοῦ λοιποῦ;*

Nr. 213. *ποσειδίππου, εἰς πυθιάδα*. P. Br. II. 47. nr. 5. An. II. 1. p. 136. V. 1. *τίν'*. P. V. 2. *ἐκκάλεσαι*. P. *εἰσκάλεσον*. Br. Putabam, *ἐκκαλέσαις*. nisi *ἐκκαλέσαι* fuit, infinitivo pro imperativo posito. Pythias ancillae nomen esse videtur, ut in Eunucho Terentii. Hanc poëta rogat, ut dominam evocet. Sic recte v. 3. *εἰπὲ δὲ σημεῖον*. P. quod frustra mutavit Br. *αἶρε δὲ σημεῖον* scribens cum Salmasio. Nostra si vera est interpretatio v. 1. *ἔχει* legendum et *καθεύδει*, quae cur a librario in *ἔχεις* et *καθεύδεις* mutata sint, in oculos incurrit. Sic supra nr. 164. *ὑβρίζεις* est in Cod. pro *ὑβρίζει*. — V. 3. *διακλωπῶν*. Vid. Hesych. in *κλωπᾶσθαι* et *κλωπωμένη*. V. 4. *ἦλθεν*. P. *ἦλθον*. Br. Cf. locum simillimum nr. 181. *εἰπὲ δὲ σημεῖον, Βακχῶν ὅτι πέντ' ἐφίλησεν*. ubi Br. etiam *ἐφίλησα* dedit. — *Nr.* 214. *μελεάγρου, εἰς ἡλιοδώραν*. P. Br. I. 28. nr. 97. An. I. 1. p. 110. V. 2. *παλλομένην κραδίην* (superscr. α, α). P. V. 3. *σύμ παίκταν*. P. V. 4. *ἀπαλαιστέραν*. P. *ἀπάλαιστρον* Br. c. Reiskio. In ep. Straton. p. 602. nr. 222. *ἀπάλαιστος* est in Cod. *ἀπαλαιστρος* in edit. Br. Ap. Quintil. Inst. Or. IX. 7. 54. *tamen esse nolumus eos, qui dicuntur esse ἀπά-*

λαιστροι. Gesnero monente, *ἀπάλαιστοι* dedit Spaldingius, quem vide T. III. p. 565. Cf. etiam Valken. ad Callim. Eleg. p. 96. et T. Hemsterh. ad D. D. XX. 14. ubi pro *παλαιστικὴ* Cod. Paris. *παλαιστρικὴ* offert. — *Nr.* 215. *τοῦ αυ εἰς αυ διὰ τὸν πταιτ ἔρωτα παθῃ.* P. Br. I. 11. nr. 32. An. I. 1. p. 52. Legitur iterum p. 571. nr. 19ᵃ. in Musa puerili. In puerum a poëta videtur esse compositum; tum nomine paululum immutato puellae accommodatum est. — V. 2. *ἐμαν ἱκέτιν.* infra *οἰκέτιν.* P. Vide ad p. 78. nr. 10. 2. *ἐμὴν* Pl. V. 3. *βάλλην.* P. V. 4. *πτανά.* P. *πτηνά.* Pl. V. 5. *εἰ καί με κτείναις λ. φωνὴν προϊέντα.* P. In marg. *γρ.* *ἵεῖσαν.* Infra *φωνεῦντ' ἐπὶ τύμβῳ.* — *εἰ καί με κτείνῃς λ. φωνὴν προϊέντα.* Pl. *εἴ κεν ἐμὲ κτείνῃς.* Br. frustra. Bene habet Cod. lectio. Sic nr. 214. *εἰ δ' ἀπὸ σεῦ με ῥίψαις, οὐκ οἴσω τὴν ἀπάλαιστον ὕβριν.* p. 104. nr. 119. *εἰ μὴ σοὶ παρακλίνοιτο Γέμελλα, γνώσῃ οὐχ ὕπνον.* Philostr. Epist. 62. p. 944. *εἰ δὲ καὶ σκάπτειν δέοι, λήψομαι τὴν δίκελλαν.*

Nr. 216. *ἀγαθίου σχολαστικοῦ παρ' αἰνετικὸν πῶς δὴ* (Scr. *δεῖ.* vid. ad p. 97. nr. 59.) *ἐρᾶν.* P. Br. III. 34. nr. 4. An. III. 1. p. 48. V. 1. *χαλάσῃς.* P. *χαλάσσῃς.* Pl. Br. V. 3. Suid. T. III. p. 570. — V. 6. *κατὰ καγχ.* P. *ἄγαν οἰκτροτάτων.* Suspicabar *οἰκτρολάλων*, quod per se non absurdum, sed minime necessarium. Aelian. H. An. I. 38. *κύνας ἄγαν ἀγριωτάτους.* Ib. VIII. 13. *ὀφθαλμοὺς ἄγαν βραχίστους.* Fortasse etiam XI. 10. vid. Append. ad Porson. Advers. p. 313. ed. Lips. Lucian. T. VI. p. 198. *φιλτάτων ἐμοί, ἔφη, λίαν ἀνδρῶν υἱὸς εἶ.* Infra p. 498. nr. 56. *τὴν πάνυ σεμνοτάτην.* — V. 7. *ἔστιν.* P. *ἐστίν.* Pl. — *Nr.* 217. *παύλου σιλεντιαρίου, ὅτι χρυσῷ ἡττῶνται γυναῖκες.* P. Br. III. 76. nr. 16. An. III. 1. p. 135. V. 1. *ἄμμα κορείας.* P. *ἅμμα κορείας.* Pl. Suid. T. I. p. 134. T. II. p. 250. V. 2. *ζεῦς.* P. *χαλκελάτους* pro *χαλκηλάτους.* ex Pindar. Ol. VII. 66. *χαλκελάτῳ πελέκει.* — V. 4. *τείχεα.* P. Br. *δάπεδα.* Pl. V. 5. *ῥυτῆρας.* Suid. T. III. p. 272. *ῥητῆρας* plures editt. Pl. V. 6. *ἐπὶ γνάπτει.* P. *ἐπιγνάμπτει.* Pl. Br. Illi formae patrocinatur Hesychius: *ἐπιγνάψω, ἐπικλάσω. ἐπιγνάψασα, ἐπικατακλάσασα, συμπείσασα.* et *γνάπτει, γνάμπτει.* Vid. ad Christod. Ecphr. v. 240. ubi *εὐγνάπτοιο* est in Cod. Item in Plan. nr. 278. T. II. 710. vulgo *ἄγναμπτον.* Cod. Palat. *εὔγναπτον.* — V. 8. *παφίαν.* P. *παφίην.* ed. pr. Pl. reliquae *παφίαν.*

Nr. 218. ἀγαθίου σχολαστικοῦ, ἐπὶ πολέμωνι κείραντι τὴν γαμετὴν μοιχείας ἕνεκα. P. Br. III. 38. nr. 14. An. III. 1. p. 59. V. 2. γλυκεράς. P. γλυκερούς. Pl. Br. *uxoris teneras comas.* Grotius. Γλυκέρας scripsi cum Scaligero. Vid. Huschk. An. cr. p. 183. ut p. 109. nr. 154. τρυφερά pro Τρυφέρα. — βοστυχα. P. De forma neutrius generis in hac et aliis vocibus, quae masculinae sunt in singulari terminationis, vid. Passov. ad Longum p. LXXI. et in Libello de Lexic. Graec. p. 71. — V. 6. μάστιξιν. P. Plan. V. 11., marg. Cod. θαυμαστὴ ἡ τοῦ ἐπιγράμματος ἔννοια ἐκ τῶν δραμάτων Μενάνδρου. Menandrea docte ad hoc epigr. illustravit Huschk. l. c. — V. 12. περικειμένην. P.

P. *Nr.* 219. παύλου σιλεντιαρίου εἰς ῥοδόπην. P. Br. III. 71. nr. 1. An. III. 1. p. 121. V. 2. περιδήριτην P. περιδήριτην, quod Toup. probat in Cur. nov. p. 202., librarii errorem esse, accentus docet. V. 3. λαθεῖν. P. quaedam apogrr. λαλεῖν. V. 4. Suid. in φώρια. T. III. p. 629. — *Nr.* 220. ἀγαθίου σχολαστικοῦ ἐπι τινι κλεοβούλωι τὴν παλλακην ἀποκείραν. P. Br. III. 39. nr. 15. An. III. 1. p. 61. V. 1. θαλυκρόν. supra γρ. μελιχρόν. P. Suid. T. II. p. 163. in θαλυκρόν, διάπυρον. Ed. pr. Plan. θαλυκτόν. quod offert marg. ed. Wechel. Vid. Hesych. T. I. p. 1676. V. 2. κατ' ἠμβλ. V. 3. ἐπὶ γνούς. V. 4. ἐπ' οἰκτείρειν. V. 6. ἀπ' ἀγλαΐσαι. P. V. 7. „Ludit in opposita significatione nominum Ἀντίπατρος (quasi ἀντὶ πατρός) et Ἀντίπαλος, quorum prius in Codd. junctim scriptum, editiones male divisim exhibent." Br. Cf. p. 549. nr. 320. p. 533. nr. 181. — *Nr.* 221. παύλου σιλεντιαρίου ἐρωτομανές. P. Br. III. 80. nr. 31. An. III. 1. p. 147. V. 1. ὑπὸ κλέπτ. P. V. 4. ληοιπόνου. P. Huic versui alium substituit Plan. δράσας ἢ λέξας ἐχθρὸς ἔρωτος ἀνήρ.

Nr. 222. ἀγαθίου εἰς ἀρεαδνην τραγωιδ\ καὶ κιθαριστρίδα. P. Br. III. 37. nr. 10. An. III. 1. p. 56. V. 1. ἐλοῦσα. P. Br. ἔχουσα. Pl. Vid. Dorv. ad Char. p. 551. V. 6. κἂν ἐδίκαζε. De κἂν cum *indicativo* monuit, hoc ipso loco usus, Schaefer. in Epim. ad Bast. Epist. p. 26. ed. sec. et ad Aristoph. Plut. p. XXXVIII. V. 7. σιγή. P. σιγῇ. Pl. Br. ex Homer. Ἰλ. η. 195. Aliter Nonn. Dion. VIII. p. 238. 29. ἀλλά τις εἴη Σιγὴ ἐφ' ἡμείων, γενέτης μὴ Κάδμος ἀκούσῃ. — V. 8. ἔχοι. P. Pl. ἔχῃ. Br. Vid. ad p. 97. nr. 58. — *Nr.* 223. μακηδονίου. Br. III. 113. nr. 9. An. III. 1. p. 215. V. 1. μὴ δέ. P.

V. 3. *κλιμένης*. In marg. Cod. *ζτ. τὴν ἱστορίαν περὶ τῆς κλιμένης*. — *Nr.* 224. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. III. 113. nr. 8. An. III. 1. p. 215. V. 1. *κραδίης, βάλλειν* sc. *Ἰλ. δ.* 100. *ἀλλ' ἄγ' ὀΐστευσον Μενελάου*. *Ἰλ. ψ.* 853. *πέλειαν . . . . ἧς ἄρ' ἀνώγει Τοξεύειν*. — *ἐπὶ θυμεῖς*. P. V. 2. *μετάβα*. P. Pl. *κατάβα*. ed. Flor. pr. quod Br. praetulit.

Nr. 225. *τοῦ αὐτοῦ. εἰς ἔρωτα διατοπολλὰ πάσχειν ἕνεκα τῆς ἐρωμ.* P. Br. III. 113. nr. 6. An. III. 1. p. 212. V. 1. *δέ μοι*. P. *δ' ἐμοί*. Br. V. 3. *εἰμή*. P. *εἰμί*. Pl. V. 4. *πάσσει*. P. Pl. *πάσσαι*. Br. In Lectt. corr. *ἤπια κεν πάσσαι*. Frustra. Respicitur *Ἰλ. δ.* 218. *ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα εἰδὼς Πάσσε*. V. 5. *Τήλεφος*. Ad hanc historiam respexit Lucian. in Luc. §. 6. T. VI. p. 137. ubi scribendum suspicor: *ἣν γὰρ αὐτοῦ μόνον ἅψῃ, τραῦμα ἔχων πυρίκαυτον, εἶτά* (vulg. *αὐτοῦ*) *μοι παρεδρεύσεις* (sic Guyet. pro *παρεδρεύεις*), *θεραπεύσει* (vulg. *θεραπεῦσαι*) *δέ σε οὐδεὶς ἄλλος, ἀλλ' ἤ* (vulg. *ἀλλά*) *καταπαύσασά σε μόνη ἐγώ*. — V. 5. *γίνεο*. P. Pl. — *Nr.* 226. *παύλου σιλεντιαρίου ἐπὶ ὑποθέσει ἐρωτικῇ*. P. Br. III. 82. nr. 37. An. III. 1. p. 151. V. 3. *διὰ θρίξ*. P. *ὅπῃι*. P. *ὅποι*. Pl. *ὅπῃ*. Br. — V. 6. *γίνεσθε*. P. Pl. — V. 7. 8. laudat Suid. in *ὀτλήσοντες*. T. II. p. 725. sine lect. diversitate. Malim tamen pro exitu spondaico, quali Paulus non utitur, nisi in locis suspectis, aliquid offerri elegantius.

Nr. 227. *μακηδονίου ὑπάτου, ἐπὶ γυναικὶ ἐρωμένῃ*. P. Br. III. 111. nr. 1. An. III. 1. p. 206. V. 3. *ἀνάθημα*. P. *ἀπάθημα*. Ap. G. R. *ἀπάτημα* Br. c. Salm. *ἀνάθημα* est res pretiosa, quae in thesauro asservatur, aut in templis ponitur. Hinc *κόσμημα*. Hesych. Homer. Od. *α.* 152. *μολπή τ' ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός*. Euripid. Meleag. fr. XIII. *παῖδες δὲ χρηστοὶ . . δώμασι Καλὸν τὸ θησαύρισμα, τοῖς τεκοῦσί τε Ἀνάθημα βιότου*. — *μερίμνης, ἐρωτικῆς* sc. i. e. *ἔρωτος*. V. 4. *ἐνὶ πλ.* P. *ἐπιπλέξας*. Br. V. 5. *τὸν ἔρωτα*. P. *σὸν* Br. c. Wolfio in Fr. Sapph. p. 227. ex vitioso apogr. *τρυγόωσιν* exhibente. — V. 6. *μένειν ἔτι*. P. *νέμειν ὅτι* Br. c. Salm. *ὅτι* recepi, de *νέμειν* dubitabam, quamquam haec verba saepenumero inter se permutata non ignorarem. *οἶδα μένειν*, *expectare novi* i. e. expecto, desidero. V. 7. *εἰ δέ τις ἔλθῃ*. P. Aut *ἔλθοι* c. apogr. Lips. aut *ἢν δέ τις ἔλθῃ* corrigendum censebat Br. Plurima sunt in epigrammatis et ap. alios poëtas exempla conjunctionis *εἰ* cum conjunctivo, praesertim sequente futuro. p. 193. nr. 269. *αἴ τις ἔρηται*. p. 223. nr. 111. *εἰ μὴ προσέχῃς*. p. 389. nr. 203. *εἴπερ δὲ καὶ σὺ*

σωφρονεῖν θέλῃς. p. 443. nr. 505. εἴποτε φόρμιγγος ἀκούσῃς. p. 471. nr. 672. εἰ τραφερῆς πάσης ἀλιτέρμονα κύκλον ὁδεύσῃς. p. 475. nr. 706. εἰ δὲ περιδρύψῃς με. p. 482. nr. 777. εἴ τις ἡνιοστρόφος Ἐναρμόσῃ γίνεσαι κἀπικεντρίσῃ. p. 499. nr. 66. εἰ δ' ἀπιθήσῃς. p. 513. nr. 44. εἰ δ' ἀπολείψῃς οὔθατα. p. 557. nr. 365. εἴπερ ἐπομβρηθῇ. p. 560. nr. 382. εἴ γε λήξῃ. In Oppian. Cyn. I. 523. εἰ δὲ τυχήσῃ. Schneiderus nunc ἦν exhibuit; nihil mutans tamen in Hal. II. 297. εἰ γάρ ποτ' ἀλευόμενος περὶ πέτρην Πλέξηται, χροιήν τε πανείκελον ἀμφιέσηται. Arat. Diosem. 171. εἰ δὲ μελαίνηται, τοὶ δ' αὐτίκ' ἐοικότες ὦσιν. Apoll. Rh. III. 1080. εἰ ἐτεόν γε φεύξομαι ... μήτε τιν' (κεν Br. frustra.) ἄλλον Αἰήτης προβάλῃσι κακώτερον ἄμμιν ἄεθλον. Ap. Libanium autem T. IV. p. 827. 20. εἰ δ' ἀναγκαῖον ἤ ... προδιδόναι τι τῶν χρημάτων, ἤ τοῦτον ἀντεχόμενον κ. τ. λ. scribe: εἰ δ' ἀναγκαῖον, ἦ . . προδιδόναι.

Nr. 228. παύλου σιλεντιαρίου ἐπὶ γυναικὶ ῥοδόπῃ. P. Br. III. 78. nr. 22. An. III. 1. p. 141. V. 1. Suid. in βόστρυχος. T. I. p. 445. βοστρύχων. P. — V. 2. φαιδρύνεις. P. φαιδρυνέεις. Br. ob πλέξεις et κοσμήσεις. Sic iterum p. 135. nr. 286. διακρινέει pro διακρίνει dedit, ob eandem causam. Frustra. Vid. Acta Phil. Monac. T. I. p. 151. not. 17. Ernest. ad Callim. H. in Apollin. 14. p. 43. Futurum cum praesenti conjunxit Homer. Ἰλ. α. 142. ubi vid. Heyn. T. IV. p. 57. Lucian. Dial. Mar. III. 1. T. II. p. 97. καὶ ἔοικας ἀνακύψειν που καὶ αὖθις ἀναφαίνειν σεαυτόν. ubi Jensius ἀναφανεῖν tentat, probante Solano; ut ap. Liban. T. III. p. 373. 17. οὐκ ἐνταῦθα στήσει τὴν ὄρχησιν, ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ... τὸν ὄντα ἀντὶ τοῦ δοκοῦντος ἐκφαίνει. Reiskius ἐκφανεῖ. quod non magis admittendum, quam T. IV. p. 685. 16. σὺ δὲ πατὴρ ὢν ἀθάνατα χαλεπαίνεις, καὶ οὐ ποιήσεις τὴν προσηγορίαν αὐτὴν σύμβολον διαλλαγῶν. correctio χαλεπανεῖς. Id. T. IV. p. 1018. 23. τίνα ὀδύρομαι; τίνα ἀνακαλέσομαι; — V. 6. οἷς ῥοδόπην. P. εἰς ῥοδ. ed. St. Wech. Partem hujus vers. c. sequ. laudat Suid. in Ἠριπόλης. T. II. p. 76.

Nr. 229. μακηδονίου ὑπάτου ἐπὶ γυναικὶ εὐίππῃ. P. Br. III. 114. nr. 10. An. III. 1. p. 215. V. 1. ἰδὼν ποτέ. P. V. 3. τόσης. P. *per tenebras tam longae noctis.* τόσην. Br. V. 6. τηῖ νιόβῃ. P. — *Nr.* 230. παύλου σιλεντιαρίου. εἰς δωρίδα τὴν ἑταίραν. P. Br. III. 78. nr. 23. An. III. 1. p. 141. V. 1. εἰρύσασα. P. Suid. in ἔθειραι. T. I. p. 684. εἰρύσσασα. Pl. Br. Hom. Ὀδ. π. 459. vulgo εἰρύσαιτο. Clark.

εἰρύσσαιτο ex Codd. praetulit; et Ἰλ. ϑ. 143. Wolfius sic edidit ex editt. vett. Cf. Br. ad Apoll. Rh. II. 102. 1282. IV. 890. — V. 2. ἐμεῖ. P. ἐμάς. Br. c. Plan. δορικτήτε ἐμεῦ tentabat Wakefield. Cod. lectionem servo. — V. 4. Suid. in τινάξαι. T. III. p. 477. μεϑ' ἑλκ. P. — V. 8. ἔνϑ' ἐρύσῃ. Sic ὅπου sine ἄν reperitur cum conjunctivo. Vid. Porson. ad Orest. 141. — Nr. 231. μακηδονίου ὑπατικ ἐπὶ γυναικὶ κιϑαρῳδῷ. P. Br. III. 114. nr. 11. An. III. 1. p. 216. V. 1. πρόσωπα τάδ'. P. προσώπατα δ'. Pl. Br. βάλλει. P. βάλλεις. Pl. ϑάλλεις. Br. Passim litterae ϑ et β confunduntur. Vid. Bast. Comment. Palaeogr. p. 709. Χαρίτεσσι scripsi, initiali majore. — V. 3. συλεύεις. P. Br. σκυλεύεις. Pl. — Nr. 232. παύλου σιλεντιαρίου, εἴς τινα γυναῖκα πολλοὺς ἐραστὰς ἔχουσαν: ἱππομένην, λέανδρον, ξάνϑον. P. Br. III. 83. nr. 38. An. III. 1. p. 151. V. 1. πρὸς ἔρεισα. P. V. 5. ἐνπαλιηισιν (αμ). P.

Nr. 233. μακηδονίου ὑπατ. ἐπὶ γυναικὶ παλιμβούλῳ. P. Br. III. 111. nr. 2. An. III. 1. p. 208. V. 5. ἑσπερίην. P. ἑσπερίῃ. Br. c. Toupio. quod sine dubio verum. Nihil hic vidit Dorv. ad Char. p. 156. — V. 6. ἀμετρήτοι . . ῥυτίδι. P. ἀμετρήτων . . ῥυτίδων. Reisk. et Toup. Verbum πλήϑω utrumque casum adsciscit. Vid. Schaefer. ad Longum p. 410. Bast. Epist. ad Boiss. p. 229. s. — Nr. 234. παύλου σιλεντιαρίου ἐπὶ το ὀψὲ αυ (τ) ἡττηϑέντα ὑπ' ἔρωτος ἄρξασϑαι ἐρᾷν. P. Br. III. 81. nr. 32. An. III. 1. p. 147. V. 1. ὑπὸ φρεσίν. P. ἐνὶ φρεσί. Pl. Br. V. 3. Suid. T. I. p. 195. ἀν' ἔμβατος. P. — Nr. 235. μακηδονίου ὑπατ. ἐπιτινι κόρῃ παράκλησις. P. Br. III. 112. nr. 3. An. III. 1. p. 209. V. 1. 2. Suid. in ἐξεσάλαξας. T. I. p. 767. V. 3. κραδίῃι δὲ βυϑῶι π. οἶστρου ψ. πνηγομένης. P. κραδίης δὲ βυϑὸς π. οἴστρῳ ψ. κινυμένης. Br. c. Salm. In Lectt. tamen πνιγομένης revocat. Leniore mutatione scripsi: κραδίῃ δὲ βυϑῷ (i. e. ἐν βυϑῷ) πελ. οἴστρῳ. V. 6. σώε. σώετε. Apoll. Rh. IV. 197. Ap. Maxim. π. κατ. v. 569. σώεται ἄψ ἐς δῶμα, καὶ ἐς χέρας εἴσιν ἄνακτος. frustra Dorv. σεύεται corrigit.

Nr. 236. παύλου σιλεντιαρίου ἐπικόρῃ ἀπει (ϑ). P. Br. III. 81. nr. 33. An. III. 1. p. 148. V. 2. ἔστιν. P. ἐστίν. Pl. V. 7. κατὰ τηκ. P. — Nr. 237. ἀγαϑίυ μυριναίου σχολασ(τ) σχετλιάζον (τ) ἐπιτωι ῥοδάνϑης ἔρωτι ταῖς χελιδόσιν. P. Br. III. 38. nr. 12. An. III. 1. p. 57. V. 1. 2. Suid. in ἐλινύοντας. T. I. p. 715. εὖτε δ' ἐπέλϑῃ. Ὀδ. η. 201. ϑεοὶ

φαίνονται ἐναργεῖς 'Ημῖν, εὖτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας. Vid. supra ad nr. 210. v. 3. — V. 2. ἐλινύσαι. P. Br. ἐλιννῦσαι. Pl. Suid. Scripsi ἐλινῦσαι. Scripturae per unum ν post Heyn. ad Pindar. Nem. V. 2. p. 473. et Schaefer. ad Greg. Cor. p. 502. nuper patrocinatus est Boekh. not. crit. ad Pindar. p. 526. — V. 3. ἀμφὶ περ. P. δέ με P. Pl. δ' ἐμέ. Br. — V. 4. βάλλουσιν. P. βάλλουσι. Pl. Br. παρ' ὦσ. P. V. 5. 6. a Br. et in Plan. omissi nunc primum ex Cod. accesserunt. — δ' οὐ λάοντα. P. Scripsi sine haesitatione: ὄμματα δὲ σταλάοντα. quum saepe στ in ου et οι depravatum sit. Agath. p. 294. nr. 552. ὄφρα μοι ἡβήσας δάκρυ φίλον σταλάοι. Apoll. Rh. IV. 1064. σταλάοι δ' ὑπὸ δάκρυ παρειὰς Μνωομένης, οἵη μοι ἐπὶ σμυγερῇ λάβεν αἶσα. Oppian. Cyn. IV. 300. πάσαις δ' ἐστάλαον Βρομιώτισι δάκρυ παρειαί. Arat. Diosem. 230. οἷον σταλάον ψοφέει ἐπὶ ὕδατι ὕδωρ. — ῥοδάνθη. P. V. 10. εἰς ἔποπος. P. εἰς αἶπος. Pl. Illud Grotius versione expressit. — αὖλιν. P. αὖλιν. Pl. Br. ἐφ' ἑζ. P. V. 11. κνώσσοιμεν. P. κνώσσοιμεν. Pl. De scriptura per unum σ vid. Br. ad Apoll. Rh. III. 690. κνώσσωμεν. Br. V. 12. ἀμφιβάλοι. P. Pl. ἀμφιβαλεῖ. Br. Mutatione opus esse non videtur. Vid. ad p. 97. nr. 58. v. 3. p. 463. nr. 625. v. 4. — Ut autem h. l. ἥξει ὄνειρος, ὅς . . ἀμφιβάλοι. sic Theogn. v. 83. τοὺς δ' οὐχ εὑρήσεις διζήμενος . . οὓς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγοι.

Nr. 238. μακηδονίου ὕπα καὶ αυ ἐρωτικόν. ὅτι καὶ ξίφος ἐπεφέρετο ενῶ τ μορφὴν ἐπεσκο ἀμαδε καὶ ασφαλειας ενεκα. P. Br. III. 114. nr. 12. An. III. 1. p. 217. V. 1. οὔ μα σέ. P. οὐ μά σέ. Pl. οὐ μά σε. Br. Apparet, pronomen in hac formula ὀξυτονητέον esse. — κοῦρα. P. κούρη. Pl. Br. V. 3. ἀζαλέος, *durus, retorridus*, opponitur τῇ μαλακῇ Κύπριδι. V. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 317. V. 5. κάτοπτρον. P. κατοπτρον. Pl. Br. P. V. 7. λαθῆναι. P. λυθείης. Pl. Br. Inter exempla optativi cum ἦν positi hunc quoque locum excitavit Schaefer. Meletem. p. 87. Planudis tamen correctio admodum incerta. — *Nr.* 239. παῦ σοι. Br. III. 77. nr. 18. An. III. 1. p. 137. — V. 2. καταθνήισκω. P. καταφθινύθω. Pl. παφίηι. P. Pl. Grotius: *Tabe sed a Venere frigidus intereo.* καταθνήσκω ψ. παφίη. Br. quod recepi. Hujusmodi invocationes ubique orationis animandae causa inseruntur. V. 3. μετὰ σάρκα. *carne consumta.* V. 5. πάντα φύξηι. P. Br. λαφύξει. Pl. Suid. in ψύχεται. T. III. p. 710. Vid. p. 124. nr. 237. V. 6. ἡ μανίη. P. Pl. Suid. ubi Kusterus invenit in Cod. φθονερῇ μανίῃ. cum nota in

marg. τηξιμελεῖ μανίῃ. Quid requireretur, bene intellexit Schol. in Wechel. et Anon. Bibl. Bodl. ὀρφανίῃ tentantes. φορβῆς ἠχανίῃ Bentl. ἠπανίῃ Toup. Br. Hoc ut lenissimum recepi. ἠπανία, ἀπορία. Hesych. In ἀδ. p. 445. nr. 521. v. 6. eleganter Br. οὐδὲ κλυτᾶς φάμας ἔσσεται ἠπανία. Sic φορβῆς χρεία dixit Soph. Phil. 161. Ap. Aeschyl. VII. c. Theb. 246. τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται φόβῳ βροτῶν. fortasse legendum: φορβῷ βροτῶν. Orph. Argon. 1118. μελιηδέα φορβὰ νέμονται. — αὐτομάτως. P. Suid. Br. αὐτόματος. Pl. — *Nr.* 240. μακη-π-δονίου v. Br. III. 115. nr. 14. An. III. 1. p. 218. V. 2. σπαπάνῃ. P. σκαπάνῃ. Pl. Br.

Nr. 241. παῦ σι. Br. III. 85. p. 38. An. III. 1. p. 152. In Plan. p. 461. St. *Agathiae* inscribitur. V. 1. σώζεό σοι. P. σώζεο σοί. Pl. Br. Laudat h. v. Suidas in ἀνασειράζω. T. I. p. 180. in ἄψ. T. I. p. 406. Vid. Lobeck ad Ajac. p. 299. Apoll. Rh. II. 575. ὄφρα μιν αὖτις (frustra Br. αὐτῶν) Πλημμυρὶς παλίνορσος ἀνερχομένη κατένεικεν Πετράων. Arat. Phaen. 54. ἐκ δ' αὖτις παλίνορσος ἀνατρέχει. V. 4. καταπτήσω. P. V. 6. δέ μοι. P. Pl. δ' ἐμοί. Br. V. 7. Suid. in σειρῆνας. T. III. p. 304. V. 8. ἐκρεμέες. P. — *Nr.* 242. ερατος σχολ. Br. III. 123. nr. 2. An. III. 1. p. 240. In vett. editt. Plan. omissum; in Wechel. p. 605. *Agathiae* tribuitur. V. 1. Suid. in ὦχρος. T. II. p. 774. ἀκοίτηι κείνη. P. ἀκοίτῃ κείνη. Wechel. ἀκοίτης κείνη. Br. Cod. lectionem restitui: *uxor maritum sequebatur.* V. 4. χαλάσας. P. Br. χαλάσαι. Wech. V. 6. ἐπὶ βλ. P. Interrogandi notam addidi. Vicinos fuisse puta poëtam et Meliten. V. 7. ἀνέρα. P. Br. ἀνέρι. Wech. V. 8. μὴ κεφαλὴν ὀλέσῃς. vulgo. μὴ σκευὴν ὀλέσηι. P. σκεύὴν ὀλέσῃς. Br. c. ap. Lips. Cf. Toup. Em. in Suid. I. p. 303. σκαφίην. Salm. in not. inedit. Insolens quidem diaeresis in σκεὔή; non tamen facile lenior emendatio reperietur. Ap. Liban. T. IV. p. 1026. 16. ἐκάλυπτεν ἡ σκηνὴ τὴν εὐπρέπειαν. scribe: ἡ σκευή. Cf. p. 965. 17. p. 1088. 10. Contra ap. Pausan. I. 20. 5. T. I. p. 73. τῆς σκηνῆς verum.

Nr. 243. μακηδονίου v. Br. III. 112. nr. 4. An. III. 1. p. 210. V. 1. ἐπὶ νυκτὸς ὀνείρου. i. e. ἐν ὀνείρῳ νυκτός. ὄνειρον corr. Reiskius. — V. 3. πείθετό μοι. P. πείθετ' ἐμοί. Br. V. 5. καὶ νύκτα. P. κατὰ νύκτα Br. in Cod. esse existimans, temere reprehendit Dorvill. qui καὶ exhibuit ad Charit. p. 324. νύκτα λοχήσας fortasse dictum, ut νύκτα φυλάξας ap. Eurip. Orest. 57. aut νύκτα est pro *noctu*, ut ap.

Herodot. I. 181. p. 85. οὐδὲ νύκτα οὐδεὶς ἐναυλίζεται ἀνθρώπων. Apollon. Rh. II. 406. οὐδέ οἱ ἦμαρ, Οὐ κνέφας, ἥδυμος ὕπνος ἀναιδέα δάμναται ὄσσε. — P. V. 6. ἀπὸ σχεδ. P. ἐξέχεεν. P. ἐξέχεε. Br.

Nr. 244. παυλ σιλ. Br. III. 71. nr. 2. An. III. 1. p. 121. V. 1. γαλάτεα. P. Cf. nr. 256. v. 1. V. 2. δακτάζει. P. ὀδακτάζει Br. c. pluribus; excidit ο ob praecedens σ. — V. 4. τρηχαλίων. P. τριχθαδίων. Br. c. Reiskio. p. 129. nr. 260. μορφὴν τριχθαδίην. p. 440. nr. 482. τριχθαδίας ψηφῖδας. — ἐπ' οἰσόμεθα. P. — V. 5. ἐπλάχθης. P. V. 6. μέλι. Liban. T. IV. p. 1072. 2. εἶδον ἂν τάχει (Scr. τάχα) καὶ μέλι καταῤῥέον ἐκ στόματος. V. 7. ἐπὶ τοῖς. P. p. 145. nr. 127. ἄγκυραν τ' ἐπὶ τοῖς ἐχενηῖδα. p. 236. nr. 291. εἰ δ' ἐπὶ τοῖς μίμνεις. ἐπὶ τοῖσδ' Br. c. Ap. G. — *Nr.* 245. μακηδονίου v. Br. III. 113. nr. 7. An. III. 1. p. 213. V. 1. ἴεῖσα. P. V. 3. τὴν δυσέρωτα κόρην. *puellam misere amantem;* cum εἰσιδέειν cohaeret. τρισὶ πέτραις. *Juravi manibus capiens tria saxa.* Grot. Ritum ignoramus. Jusjurandum tamen Syllae per saxum a Cinna praestitum commemorat Plutarch. V. Syllae. T. III. p. 59. ed. Bry. (c. 10. T. III. p. 139. ed. Cor.); aliud in Arabia, ubi septem saxa inungebantur sanguine, Herodot. III. 8. Eichstaedt. in Quaest. Phil. p. 75. vix dubitat corrigendum esse: τὴν δυσέρωτα Κόρην (Proserpinam) τρισὶν ὤμοσ' ἀδελφαῖς Μήποτε μειλιχίοις σ' ὄμμασιν εἰσιδέειν. In vulgata lect. transitus a secunda persona ad tertiam, ab hac ad secundam, multum affectus habet, et ἦθος vividissimum. — V. 5. Suid. T. III. p. 155. — V. 6. γυμνοτάτοις. illustratur verbis proximis, οὔ τινι μισγομένοις. ὑγροτάτοις tentabat Eichst. l. c. — V. 8. εὐλέκτρου Κύπριδος. Soph. Trach. 516. εὔλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις Ῥαβδονόμει. ubi Venerem Deam intelligi posse, cur Musgravius neget, non perspicio.

Nr. 246. παυλ. σιλ. Br. III. 71. nr. 3. An. III. 1. p. 122. V. 4. ἱρωστομάτων. P. παρθενίης. P. παρθενίῃ. corr. Corn. de Pauw. Nihil mutandum: in reliquo toto corpore dominatur ἡ παρθενίη. Orph. Argon. 888. Medea ἐλαυνομένη ὑπὸ φίλτρων παρθενίην ἔῤῥιψεν. V. 5. τίς ὑπότλαίη. P. τίς κεν ὑποτλαίη corr. Schaefer. Meletem. p. 98. alterum soloecum esse judicans. Sed vid. Herm. ad Viger. p. 729. nr. 147. ed. nov. et quae dicemus ad nr. 302. Ap. Alciphr. III. 13. p. 308. τίς οὖν ἔτι πονοίη. Wagnerus ἂν recte interposuit ex Cod. Vindob. Lucian. Contempl. §. 2. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις. Codd. Paris. Ap. Liban. T. III. p. 55. 2. Σωκράτους δὲ τίς (addo ἂν) εἰπεῖν

ἔχοι βιβλίον, τίς δὲ ῥῆμα περὶ τῶν θεῶν ἐναντίον νόμοις; οὐ (Scr. ὅ οὐ) δυνάμενος, Ἄνυτε, δεῖξαι ... οὔπω Σωκράτην ἐλέγχεις. Ib. T. IV. p. 760. 1. τίς γὰρ οὐκ ἂν λάθῃ τυφλὸν πάντα. Scr. λάθοι c. Cod. Bavar. — τάχα τίς. P. V. 6. τὰν ταλέην. P. — *Nr.* 247. μακηδ. ὑπ. Br. III. 114. nr. 13. An. III. 1. p. 217. V. 2. δέ μοι. P. δ' ἐμοί. Br. V. 5. 6. a Plan. omissi accesserunt ex Cod. Pal. ap. Br. Ad hoc epigr. pertinere non videntur. κεντρομανές. P. κεντροπαγές. Br. μανῆς in compositione intendit. V. Matthae. ad Jo. Chrys. Or. IV. p. 7. nr. 16. Est igitur *valde acutum.* Alio sensu p. 610. nr. 18. κεντρομανῆ παῖδα. — V. 6. χείλους ἐκκρέμεθα. P. χείλεος ἐκκρεμέα. Br. quod recepi. — *Nr.* 248. παυλ. σιλ. Br. III. 72. nr. 4. An. III. 1. p. 123. V. 2. αὐερύσαι esse videtur in P. Iterum dubium est p. 135. nr. 285. αὖ ἐρύσαι Br. Junctim Reisk. idque ap. Homerum praestantissimi probaverunt Grammatici. αὖ ἐρύσαι Suid. T. I. p. 378. — ₽. V. 3. Suid. in αἴλινος. T. I. p. 650. V. 5. Suid. in ἀρασσόμενα. T. I. p. 308. ubi vulgo πρόσωπον. In Cod. Paris. autem μέτωπον. — V. 5. θαμινοῖ. P. θαμινοῖς. Suid. l. c. — τὸ μέτωπον μάτην. P. sed error emendatus. V. 7. Suid. in ποινῇ. T. III. p. 229. ubi τοίην Toupius malit. Frustra.

Nr. 249. ειρη ρεφεν (ν δ superscr.). Br. III. 1. nr. 1. An. III. 1. p. 16. V. 5. οὕτω γάρ. P. οὕτως ἄρ' Br. V. 6. φωτῶν pro ἀνθρώπων positum miratur Corn. de Pauw in not. mst. Sic tamen Theocr. Eid. XXV. 20. ἄλλον δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν. Oppian. Hal. I. 649. ὡς ἐτεὸν καὶ φῶτες ἔσαν πάρος. Ib. Cyn. III. 331. οἵτινες ἰκτῖνον πολιότριχα φῶτες ἔλεξαν. — μιγνύμενα. P. μιγνύμενοι in nonnullis apogrr. — *Nr.* 250. παυλ. σιλ. Br. III. 72. nr. 5. An. III. 1. p. 124. V. 1. ἡδὺ φιλοιματό (μειδη superscr.). P. ἡδὺ φίλης μειδημα. Br. ἡδὺ μέν ἐστι φίλημα. D. Heins. et Br. Nulla littera mutata scripsi: ἡδύ, φίλοι, μειδημα. V. 3. ἐγκλινοδωμωι ἡμετέρωι. P. ἐν κλινοκώμῳ ἡμετέρῃ. Br. c. Salm. ἐγκλιδὸν ὤμῳ emendavi in Actis Phil. Mon. T. I. p. 286. Et sic Graefius in not. mst. Theocr. Eid. XXV. 161. ἧκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον. ἐγκλιδὸν reddiderim Oppiano Cyn. I. 355. ταὶ δ' ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσαι. pro ταὶ δὲ κλιδόν. Apollon. Rh. I. 790. ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα Παρθενικὰς ἐρύθηνε παρηΐδας. Ib. III. 1008. ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα Νεκτάρεον μείδησε. — Post vers. 3. oculo librarii aberrante ad proximum epigr. in Cod. exhibetur v. 3tius nr. 251. unde in nonnullis apogrr. exorta perturbatio. — V. 7. εἵνεκα. P. οὕνεκα. Br.

Nr. 251. εἰρηναίου ῥεφεν. Br. III. 10. nr. 3. An. III. 1. p. 17. V. 2. παρ' ἐκτ. P. V. 3. Suid. in σοβεῖ. T. III. p. 344. κιχάζουσα σοβεῖ ἐςβοστρ. Cf. Toup. Em. in Suid. T. I. p. 344. V. 5. ὄγκος. in marg. γρ. ὀγκάς. V. 6. οὔπο. P. — Nr. 252. παυλ. σιλ. Br. III. 72. nr. 6. An. III. 1. p. 125. V. 2. ἐμπελάσει. P. ἐμπελάσῃ. Br. c. Reisk. male. ἐμπελάσαι scripsi cum Ruhnkenio. Vid. Schneider. Per. crit. p. 26. 'Ιλ. ν. 119. ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω Αὐτόθεν, ἤ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ Παρσταίη, δοίη δὲ κράτος μέγα. Quamquam fortasse etiam ἐμπελάσει tuearis. 'Οδ. δ. 212. ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν .. δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα. Achill. Tat. IV. p. 167. νῦν μὲν ὕπνον αὐτῇ παρασκευάσωμεν . . . ἔπειτα δὲ καὶ τὴν λοιπὴν θεραπείαν αὐτῇ προσοίσομεν. — V. 5. τὰ χείλεα. P. τά τε χείλεα. Br. c. marg. Ap. G. R. — σιγῇ κρυπτέω. P. Verbi κρυπτέω nullum alibi vestigium. σιγῇ κρυπτέτω. Br. c. marg. Ap. G. Mihi σιγῇ κρυπτέον videbatur lenissimum.

P. Nr. 253. εἰρηναίου ῥεφενδαρίου. Br. III. 10. p. 3. An. III. 1. p. 17. V. 3. πέλει. P. πέλοι. Reisk. V. 4. ὑπ' ἐρχομένη. P. — Nr. 254. παύλου σιλεν. Br. III. 78. nr. 24. An. III. 1. p. 142. V. 1. ἀργέτη κούρη. P. ἀργέτι. Pl. Br. Maxim. π. καταρχ. v. 50. ἀργέτιν αἴγλην. Ibidem versu praeced. lege ἐςαθρῆσαι pro ἐςαθρήσας. V. 2. ἠριπόλις. P. In marg. τῆς ἡμέρας ✕ τῆς περὶ τὸν ὄρθρον πολούσης. V. 4. τηλοτέρωι. P. ναὶ μὰ σέ. P. Pl. ναὶ μά σε. Br. In his jurandi formulis pronomen ὀξυτονητέον videtur. Vid. Praef. p. XXXIV. V. 7. μήδεμι. P. μηδ' ἐμέ. Br. V. 8. σεῖο. P. σέο. Pl. — Nr. 255. τοῦ αὐτοῦ, ἀφηγηματικόν. πᾶσαν γέμον ἔρωτος ἀκοσμίαν. P. Br. III. 73. nr. 7. An. III. 1. p. 125. V. 1. ἀτλήτοιο. non damno; tamen ἀπλήστοιο rei accommodatius fuerit. Philodem. p. 513. nr. 41. καὶ πῦρ ἀπλήστῳ τύφετ' ἐνὶ κραδίῃ. Longus. II. p. 40. ἀπλήστως ἐνεφοροῦντο τῆς ἡδονῆς. Themist. Or. XXII. p. 272. C. de paederastis, ἡνίκα ἂν σφόδρα ἀσπάζωνται τὰ παιδάρια, τύπτειν αὐτὰ καὶ δάκνειν ἐξ ἀπλήστου πάθους περιάγονται. Noster p. 133. nr. 275. ἐστὲ γὰρ ἀπλήστου Κύπριδος ἐργατίναι. — V. 3. ἀφ' ἠθέος. P. ἀφειδέος Br. c. plurimis apogrr. V. 4. ἐς. P. εἰς. Br. V. 5. ἀμφασίης. P. ἀμφαδίην. Br. c. Heins. et Reisk. ἀμφασίη h. l. idem quod ἀμηχανία, ἔρως ἀμήχανος. Vid. Apoll. Rh. III. 284. Wyttenb. in Bibl. crit. Vol. III. P. IV. p. 45. Ruhnk. Ep. crit. p. 212. — V. 10. εἶδος ἀπεπάσατο. P. εἶδος

ἀπεπλάσατο. Br. c. Heins. V. 11. *γυιοβόρων*. P. *γυιοβόρον*. Br. c. H. In marg. Cod. *ταῦτα τὰ τῆς ἐρωτικῆς παλαίστρας μηχανουργήματα*. V. 15. Scr. *ἢ κείνους*. prior vocula typothetae culpa excidit. — *ἀντιπόροισιν ἀγ*. Br. ex suo apogr. Copulam ex membr. restitui. V. 16. *περὶ πλ*. P. V. 17. *ἐλίχθη*. P. In ap. G. R. *ἐλύχθη*.

Nr. 256. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. III. 79. nr. 25. An. III. 1. p. 142. V. 1. *ἀμφ' ἐτίναξεν*. P. *γαλατια*. P. Cf. p. 126. nr. 244. V. 2. *ἐπ' εὐξ*. P. V. 3. *ὁ δέ*. P. *ὅδε*. Pl. Br. — ¶. *Nr*. 257. *παλλαδᾶ*. Br. II. 406. nr. 3. An. II. 3. p. 200. Mutilum in capite videbatur Brunkio. At integerrimum est; et sic exhibetur in Plan. p. 466. St. V. 1. *κατὰ γιγν*. P. V. 2. *ἕνεκα*. P. *ἕνεκεν*. Pl. Br. V. 3. *περὶ κάλλος*. P. Pl. *περικαλλοῦς*. Br. Fortasse, *περὶ κάλλους*. quamvis nec hoc necessarium. *περὶ κάλλυς* enim dici potuit, ut *τὰ περὶ ἀρετήν*, *quae ad virtutem attinent*, et similia. — *οὐ τῆς δανάης*. P. *οὔτε Δαν*. Br. ex ed. pr. metro vacillante. Recte se excipiunt particulae *οὔτε*, *οὐ*, *οὔτε*. Meleager p. 113. nr. 177. *οὔτε γὰρ αἰθήρ, οὐ χθών φησι τεκεῖν τὸν Θρασύν, οὐ πέλαγος*. Alexis ap. Athen. IV. p. 133. C. *σοῦ δ' ἐγὼ λαλιστέραν Οὐπώποτ' εἶδον, οὔτε κερκώπην, γύναι, Οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', οὔτε τρυγόν', οὐ Τέττιγα*. ut haec verissime correxit Porson in Advers. p. 69. Sed vid. inprimis Schaef. ad L. Bos p. 228. s. — *Nr*. 258. *παυλ. σιλ*. Br. III. 73. nr. 8. V. 1. Suid. in *ὀπός*. T. II. p. 706. *τε ἤ*. quod importunae correctioni locum dedit. Cf. Toup. Em. in Suid. T. I. p. 290. — V. 2. *ἱμείρων*. P. *ἱμείρω* c. marg. ap. G. R. V. 3. 4. Suid. in *κόρυμβοι*. T. II. p. 352. ubi *κορύμβους* et *μαστόν*.

Nr. 259. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. III. 74. nr. 9. An. III. 1. p. 129. V. 1. *σεῦ*. P. *σευ*. Br. *σοι*. Reisk. *πόθου*. P. *πόθον*. Reisk. V. 3. *ἀμαρύγματα παρ*. P. *ἀμάρυγμα παρ*. Br. V. 6. *ὄλβον παντός*. P. Suid. in *ὄλβος*. T. II. p. 676. *ὄλβῳ πάντας*. Br. c. Salm. Illud est: supra omnem beatitudinem volitat i. e. omnem aliam beatitudinem despicit. *ὑπερπέτεται*. P. *ὑπερπέταται*. Suid. l. c. V. 7. *ὅς σέ*. P. *ὅς σε*. Br. Pronomen cum emphasi pronuntiatur. — *Nr*. 260. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. III. 81. nr. 34. An. III. 1. p. 148. V. 1. Suid. in *κεκρύφαλοι*. T. II. p. 292. V. 2. Idem in *πυργοφόρος*. T. III. p. 242. V. 3. *ξανθίσμασι*. P. Br. *ξανθίσματι*. Pl. V. 4. Suid. in *ἐξεσόβησα*. T. I. p. 768. — V. 5. *ἀργενν. ὀθον*. de velis Orph. Argon. 654. V. 8. *δέ μοι*. P. Pl. *δ' ἐμοί*. Br. — *Nr*. 261. *ἀγαθίου σχολ*. Br. III. 39. nr. 16. An. III. 1. p. 62.

V. 1. ἐθεληομεθῦσαι (με superscr.). P. In marg. με. Pro μεθύσαι Pl. duo regii Codd. ap. Br. μεθύσσαι. ¶. V. 3. ἐπὶ ψαύσεις. P. V. 5. ἐμοί γε. P. ἔμοιγε. Pl. Br. V. 6. ἔλαβεν. P. ἔλαβε. Br.

Nr. 262. παυλ. σιλ. Br. III. 77. nr. 21. An. III. 1. p. 140. Ad exitum v. 2^{di} et ad v. 3^{tium} in Cod. ζ. i. e. ζήτει. tum sequitur proximi epigr. v. 3^{tius} αἰεὶ σύ.. sed atramento ille inductus, et parva lacuna, in qua eadem manu, quae lemmata concinnavit, scriptum: οὐδὲν λείπει πλὴν ὅτι ὁ γράφων ἦν ἀνόητος. Versus tres priores notati litteris α. β. γ. V. 3. ἱστάμενοι. P. Pl. *nos taciti stantes vultum miramur anilem.* Grot. ἱσταμένης ex marg. Wechel. praetulit Br. — V. 4. βουκόλον. P. βουκόλου. corr. Jos. Scalig. Vid. ad p. 95. nr. 48. — *Nr.* 263. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 39. nr. 17. An. III. 1. p. 62. V. 1. Suid. in μύκητα. T. II. p. 586. ἐγείροις (η superscr.). P. ἐγείροις. Pl. Suid. — V. 3. ὅτ' ἠρῶ. P. ὅτ' ἠρῶ. editt. vett. praeter edit. pr. ubi ὅθ' Ἡρώ. V. 4. ἐαῖ. P. ἔα. Pl. V. 5. καὶ πειθ. P. Pl. ναὶ Br. V. 6. κύπριδαι P. Br. κύπριδι. Pl. Paul. Sil. p. 139. nr. 300. δοκέων τὴν παῖδα χαλέπτειν. Callim. H. in Cer. 71. τόσσα Διώνυσον γὰρ ἃ καὶ Δήμητρα χαλέπτει. Ib. 49. μήτι χαλεφθῇ πότνια Δαμάτηρ.

Nr. 264. παυλ. σιλεντιαρίου. Br. III. 74. nr. 10. An. III. 1. p. 130. V. 1. „ὠμογέροντα, quod est in Cod. de homine bene, at de capillo „canescente perperam usurpatur. ἡμιγέροντα reposuit Salm. pourquoi „me reprocher mes cheveux gris." Br. Cf. Schneider. Per. crit. p. 81. In lectione cod. non videtur haesisse Ruhnk. Ep. crit. p. 81. et cur non epitheton ab homine in capillos translatum fuerit? V. 2. ὑμετέρων. P. ἡμετέρων. Br. Illud restitui: haec amoris, quo mihi illudis, emolumenta sunt. ὑμέτερος pro σός. Cf. Anim. T. III. 2. p. 71. V. 3. πόθου molestum post πόθων. Fortasse πόνου. ἄπρακτοι μελεδόνες. Simonid. Fr. 13. Apollon. Rh. I. 246. πόνος δ' ἄπρηκτος ἴουσιν. ubi vid. Ruhnk. Ep. crit. p. 194. ἄπρακτα καὶ ἀνήνυτα μοχθοῦμεν. Alciphr. I. 2. p. 10. V. 5. „ταναώριος. male in Cod. scriptum, quod e Suida emendatum. Est vox Homerica. Ἰλ. ω. 540." Br. ταναώριος est prava lectio ap. Buheriani; in membr. est παναώριος. Suid. T. III. p. 16. Toup. Em. in Suid. T. I. p. 318. V. 6. Suid. in λαγαρόν. T. II. p. 408. περὶ κρ. P. V. 9. κατ' οἰκ. P. V. 10. χρώς. P. θρὶξ malebat Salm. in marg. ap. G. R. Archiloch. Fr. 25. οὐκέθ' ὁμῶς θάλλεις ἁπαλὸν χρόα, κάρφεται γὰρ ἤδη. — μελαινομένων. P. μελαινομένῳ.

Br. c. ap. G. R. Aut οὖν subaudiendum, aut dativi sunt absoluti. Vid. Wessel. ad Diod. Sic. T. II. p. 187.

Nr. 265. κομητᾶ χαρτουλ. εἰς ἑαυτὸν ἐκδεχόμενον κόρην. P. Br. III. 15. nr. 1. cum lemmate: εἰς κόρην αὐτὸν μὴ ἐκδεχόμενον. An. III. 1. p. 24. V. 1. φυλίς (λ). P. — ¶. *Nr.* 266. παύλου σιλεντ. Br. III. 79. nr. 26. An. III. 1. p. 153. V. 3. πικρὸς. P. πικρόν (ν). Pl. Br. V. 6. οἰνοχόον. Pl. Br. οἰνοχόων. P. quod ob majorem concinnitatem praetuli. Praeferebat etiam Salm. — *Nr.* 267. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 40. nr. 18. An. III. 1. p. 63. V. 1. καλὴν (γρ. καλή) P. V. 3. εἰς ἐνο. P. V. 6. ὑπὸ κλεπτ. P. V. 7. in versus fine comma ponendum. V. 9. ἔγνων. P. ἔγνως. Br. c. Plan. — *Nr.* 268. παυλ σιλ. Br. III. 77. nr. 20. An. III. 1. p. 139. V. 1. μή κέτι. P. V. 3. τις. P. V. 4. ἀστεμφής, ἄδον. Ap. Manethon. II. 107. scr. ἀστεμφεῖς ἑυτᾶσι καὶ ἀκλινέες περὶ κόσμον. V. 5. ἐνίζεται. P. ἐνίξεται. Pl. Cf. Dorvill. Misc. Obss. T. I. p. 456. — *Nr.* 269. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 37. nr. 11. An. III. 1. p. 57. V. 1. πῦτε (ποτε) μοῦνος μέσσος. P. μέσσος ἐκείμην. P. μέσσα καθήμην. Pl. Vid. Dorvill. ad Char. p. 655. De accumbentibus accipe. V. 2. ἐφ' ἱμ. P. V. 3. οἷα τετι σφῶν. P. Scribe: οἷά τέ τις. — φῶρ. Pl. Br. De litteris ν et ρ inter se permutatis vid. ad p. 205. nr. 548. V. 5. ὑπὸ κλ. P. V. 7. ὀχθήσας. P.

Nr. 270. παυλ. σιλεντιαρίου. Br. III. 76. nr. 17. An. III. 1. p. 136. In marg. Cod. ὡρ. V. 2. κεκρ. In marg. ὁ λεγόμενος κεκρύφαλος νῦν καλεῖται θετόν. V. 3. ἀπὸ λείπ. P. V. 4. ἀπεκτητου (γρ. εὐπλέκτου) P. Num corrector εὐπλέκτου voluit? Vulgatam exhibet Suid. in ἀπέκτητος. T. I. p. 252. ¶. V. 5. In marg. iterum ὡρ. et: θαυμαστὸν καὶ πλήρης (Scr. πλῆρες) χάριτος τὸ ἐπίγραμμα. P. V. 5. 6. Suid. in λογάδες. T. II. p. 453. ἣν δώης ὑάκινθον ἔχειν, et πουλύ γ' ἀφ. V. 8. ἤθεος. P. et Suid. in κεστός. T. II. p. 302. ἔνθεος. Plan. V. 10. Suid. in ἐνδιάει. T. I. p. 737. — *Nr.* 271. μακηδονίου ὑπατικοῦ. P. Br. III. 112. nr. 5. An. III. 1. p. 211. V. 1. ἐν εἴδεϊ. Tentant ἐν ἤθεσι, ἀν' ἤθεα, ἐν εἴδεσι. Postremum hoc, si quid mutandum, confirmes ex Greg. Naz. Carm. IV. 239. p. 71. D. οὐδ' ὅσα τεχνήεντες ἐν εἴδεσι θηλυτεράων Ἄνδρες ἐμήσαντο φάρμακα μαχλοσύνης. Grotius: *Egregias inter facie bacchata puellas.* V. 2. χρυσέο κροτάλωι .. σπατάλην. P. χρυσοκρ. σπατάλῃ. Br. Restitue χρυσεοκροτάλῳ, in qua voce

prima corripitur. Cf. ad p. 197. nr. 292. Analogiae utraque forma convenit. *σείεσθαι* de motu incitatiore, ut ap. Philostr. Vit. Soph. I. 21. p. 520. *καὶ γὰρ φρόνημα ἐν αὐταῖς (ταῖς ὑποθέσεσιν) ὑπεκρίνατο, καὶ κουφότητα τὴν ἐν τοῖς βαρβάροις ἤθεσιν· ἐλέγετο καὶ σείεσθαι μᾶλλον ἐν ταύταις, ὥσπερ βακχεύων.* V. 4. *τριλίστως.* P. *θρυλλήστως ἐναντίον.* Suid. in *φιληταί.* T. III. p. 600. V. 6. *ἐξέλιπεν.* P. *ἐξέλιπε.* Br. *μηκέτι.* P.

Nr. 272. *παυλ. σιλ.* Br. III. 74. nr. 11. An. III. 1. p. 131. V. 2. *λυσσώων.* P. In textu Anal. *λυσσάων.* V. 3. *κάμνων .. ἀμφίεπον.* P. *κάμνω .. ἀμφίεπον.* Br. c. Reiskio. Vere. V. 5. *τὸ δ' ἄρ'* P. Br. *τὸ δ' αὖ.* Reisk. V. 6. *ἀμφοτεράων.* P. *ἀμφοτέρων.* Pl. — *Nr.* 273. *ἀγαθίου σχολ.* Br. III. 38. nr. 13. An. III. 1. p. 59. V. 3. *μεγα λαυχήσασα.* P. V. 4. *χεῖρας ἐρικνώθη.* P. Plan. *et rugis pallet arata manus.* Grot. *γήρᾳ ἐρικνώθη.* Br. c. Piers. ad Moer. p. 336. Quum tamen sic molestum esset *ἀσύνδετον*, non dubitavi scribere: *γήραϊ ῥικνώδης.* V. 5. *μαζοὺς* esse videtur in P. V. 7. *καλέων ἐμεοιν.* P. — *Nr.* 274. *παύλου σιλεντιαρίου.* Br. III. 79. nr. 27. An. III. 1. p. 144. V. 1. *ἐνεσφρήγισεν.* P. *θρασὺν* in P. omissum ex Plan. accessit. V. 5. *αἰδοῖ.* P. *αἰδοῖ.* Pl. *ἄϊδι* Br. cum Scaligero. V. 6. *ἐπὶ σπ.* P. *εἰς σέ.* P. *εἴς σε.* Br.

P. *Nr.* 275. *τοῦ αὐτοῦ.* Br. III. 75. nr. 12. An. III. 1. p. 132. V. 3. *κέλευθον.* P. *κελεύθου.* Br. c. Salm. Vid. in Anim. T. I. 2. p. 408. — V. 5. *ἐξύπνοιο.* P. V. 7. *ἀνσαμεν.* P. V. 8. *ὑποπιμπλ.* P. *ἀναπιμπλ.* Reisk. V. 10. *ἀπ' ὠμοσάμην.* P. *ἀπωσαμένην.* ap. Lips. *ἀπωσάμεθα.* Ruhnk. in Ep. cr. ed. pr. Notandum verbum *ἀπομόσασθαι* pro *repudiare*, jurejurando addito; sed non poenitet conjecisse: *ἄπωσα μάτην.* V. 11. *ὑπὸ κόλπιον.* P. *ἑλίξεις.* P. *ἐνέξεις* Salm. marg. Ap. G. R. Frustra. p. 128. nr. 255. *τρὶς μάκαρ, ὃς τοίοισι, φίλη, δεσμοῖσιν ἑλίχθη.* p. 135. nr. 286. *τεὸν δέμας ἀγκὰς ἑλίξας.* — *Nr.* 276. *ἀγαθίου σχολ.* Br. III. 34. nr. 5. An. III. 1. p. 49. V. 3. *ἐφ' ἑσσ.* P. V. 5. *ἐπὶ μάζ.* P. V. 6. *εἰς σε.* Br. V. 7. *καὶ τόδε.* P. Br. *καὶ τὴν μέν.* marg. ap. G. R. Saepe neutrum pronominis refertur ad aliud genus. P. 204. nr. 336. *μελάμφυλλοι δάφναι .. ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἠγλάϊσε.* p. 532. nr. 170. *σορὸν πέντε μνῶν .. τοῦτ' αὐτῷ χαρίσασθε.* Vid. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 47. — V. 8. *λεύσσεις.* P. — *εὐσταχυν.* Eurip. Erechth. fr. 26. *εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις*

ἀντὶ θήλεως στάχυς "*Ἀρσην. εὔσταχυς ἡλικίη* p. 300. nr. 589. Vid. Fiers. Verisim. p. 18.

Nr. 277. *ἱρατοσ σχολ.* Br. III. 123. nr. 1. An. III. 1. p. 240. V. 3. 4. Suid. in *ἡβητήρ.* T. II. p. 40. ubi *φθονερὴν* omissum. Vid. Toup. Em. in Suid. p. 157. — *Nr.* 278. *ἀγαθίου σχολ.* Br. III. 33. nr. 2. An. III. 1. p. 46. V. 1. *αὕτη.* P. *αὐτή.* Pl. Br. V. 2. *ἐχθόμενοι.* P. *ἀχθόμενοι.* Pl. Br. Bene habet vulgata ap. Liban. T. III. p. 416. 14. *καὶ τοσαῦται πόλεις ἀχθόμεναι κοινῇ στρατείαν ἐπὶ τὴν πόλιν ποιήσωνται.* ubi haerebat Reiskius. V. 6. Suid. in *Πιττάλακος.* T. III. p. 120. ubi vett. editt. *καλύψω* pro *καλλείψω.* Vid. ad p. 138. nr. 296. In marg. Cod. *τί ὁ* (*σημαίνει*) *πιτταλάκωι;* P. De Pittalaco vid. Aeschin. c. Timocr. in Oratt. Gr. T. III. p. 79. — *Nr.* 279. *παυλ. σιλ.* Br. III. 79. nr. 28. An. III. 1. p. 145. V. 1. *κλεύφαντις.* P. In Plan. *παροξυτονεῖται* secundum vulgarem usum. V. 2. *ὑπὸ κλ.* P. *ἦκα μαραιν.* Oppian. Hal. II. 66. *ἀλλά οἱ ἀλκὴ Ἦκα μαραινομένοιο παρίεται.* Gregor. Naz. Carm. IX. 50. T. II. p. 79. A. *καὶ τὸ* (*φάσμα*) *φύγε κραδίην ἦκα μαραινόμενον.* P. V. 3. *αἴθε* et *σὺν ἀπ.* P. V. 5. *ἐπ' ὤμοσεν.* P. *ἵξειν.* Ib. *ἥξειν.* Br. *ἐλθεῖν.* Pl. Vid. p. 508. nr. 11. v. 3. V. 6. *φείδεται.* In marg. Wech. *γρ. κήδεται.* quod est alterius lectionis glossema. Virgil. Aen. X. 880. *nec divûm parcimus ulli.* In Tyrannicida, inter Lucianea lecto, Tom. IV. p. 310. *δοκεῖ μοι οὐ κηδόμενος, ὥς φησι, τῶν κοινῶν τοῦτο ποιεῖν.* Cod. Paris. *φειδόμενος.* Plutarch. Vit. Eumen. c. 10. T. IV. p. 40. *εἴτε κηδόμενος αὐτῶν.* Vulcob. *φειδόμενος.* Liban. T. IV. p. 548. 18. *ἔδειξας τὴν τυραννίδα· ἐφείσω τῆς πόλεως. consuluisti urbi, malum avertens.* Apoll. Rhod. II. 98. *οὐδ' ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀφείδησαν βασιλῆος.* Schol. *κατεφρόνησαν.* Nonn. Dion. VIII. 236. 17. *εἰ μὲν* "*Ἄρης .. Σεμέλη παρίανεν ἀφειδήσας Ἀφροδίτης,* i. e. *ἀμελήσας.* Ib. p. 246. 25. *ἀφειδήσασα δὲ Μοίρης Τολμηρῇ παλάμῃ φονίων ἔψαυσε κεραυνῶν.* Cf. Heinrich. ad Musae. v. 302. — Post *φείδεται* comma ponendum.

Nr. 280. *ἀγαθίου σχολ.* Br. III. 40. nr. 19. An. III. 1. p. 63. V. 3. *ὕπνον ἔχεις.* P. *ἔχεις ὕπνον* ed. pr. Plan. V. 5. *τὰ ὅμοια.* P. Pl. Br. Sustuli hiatum, *τάχ' ὅμοια* scribens, quod in comminationibus satis frequens. *Ἰλ. α.* 205. *ἧς ὑπεροπλίῃσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ.* *Ὀδ. χ.* 135. *τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.* V. 8. *ἐχθαίρειν.* P. a pr. man. Suid. in *παλίγκοτος.* T. III. p. 9. *ἐχθαίρει.*

Pl. Br. Illud ob Cod. auctoritatem praetuli. — Nr. 281. παύλ. σιλ. Br. III. 80. nr. 29. An. III. 1. p. 145. V. 4. ἐστρισῆν. P. comam, quam tum vix operose in tres noctes (dies) composueram, turbavit. — Nr. 282. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 40. nr. 20. An. III. 1. p. 64. V. 1. 2. Suid. in ῥαδινή. T. III. p. 250. V. 3. θέλγειν. P. et ed. pr. Plan. θέλγον Br. c. ceteris. Locus Aeschyleus, quo Toupius ad firmandam lectionem Cod. utitur, alienus est. Suspicabar: ὄμμα δὲ θέλγειν Οἶδ' ὅτι. — V. 6. ὅτι. P. ὅττι. Pl. Br.

Nr. 283. παυλ. σιλ. Br. III. 75. nr. 13. An. III. 1. p. 133. V. 1. Θεανώ. P. Br. Θεανῶ. Reisk. Vid. Schaefer. ad Dion. Hal. p. 43. V. 4. ἠριπόλης. P. ἠρικόμης nonnulla apogrr. — Nr. 284. ῥουφίνου δομ. (vid. Catal. Poët. p. 948.) Br. II. 490. tamquam Rufi, ex Plan. p. 473. — Nr. 285. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 35. nr. 6. An. III. 1. p. 50. V. 1. με lineae superscriptum. P. V. 5. αὐερίων. Vid. p. 126. nr. 248. ἀνερίων. Ap. G. R. V. 6. ἀντ' ἐφ. P.

Nr. 286. παύλ. σιλεντιαρίου. Br. III. 80. nr. 30. An. III. 1. p. 146. V. 1. κλεόφαντις. P. vid. nr. 279. V. 2. λάβρον. P. Br. λαῦρον. Pl. Cf. Dorvill. ad Char. p. 45. V. 4. διακρίνει. P. Pl. διακρινέει. Br. Vid. ad p. 122. nr. 228. — βαλλομένοις. P. βαλλομένους. Pl. Br. V. 5. εἴη μοι. Conjeceram εἴη τοι. Sed rectius Graef. in not. mst. εἴη ἐμοῖς μελ. V. 8. βουλόμενος. P. Pl. βαλλόμενος. Br. c. Brod. et Schol. Wech. ἄψεσιν ἰλλόμενος suspicabatur Stephanus. Scripsi: ἐπὶ σοῖς ἄψεσι βοσκόμενος. Paul. p. 132. nr. 272. καὶ περὶ δειρὴν ἄσχετα λυσσώων βόσκομαι ἀργυφέην. Achill. Tat. II. 37. p. 102. καὶ τοῖς ὀδοῦσι συμβάλλεται, καὶ περὶ τὸ τοῦ φιλοῦντος στόμα βόσκεται. V. 9. δεῖ τότε P. a pr. m. vid. ad p. 97. nr. 59. δὴ τότε initio ῥήσεως est in 'Οδ. α. 424. δ. 68, et saepe alibi. Caeterum observa in h. l. parodiam Homeri 'Οδ. θ. 341. sqq.

Nr. 287. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 41. nr. 21. An. III. 1. p. 64. V. 2. σπείραζον. P. quod ex ἐπείραζον ortum. V. 3. τίνα που χθόνα. P. Pl. τίν' ἔφην χθόνα. Br. At verbum dicendi latet in πείραζον. Sic fere Eurip. Phoen. 1471. ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις, Οἱ μὲν πατάξαι πρόσθε Πολυνείκην δορί, Οἱ δ', ὡς θανόντων οὐδαμοῦ νίκη πέλοι. Vid. Burm. ad Vellej. Paterc. L. II. c. 92. Schaefer. ad L. Bos p. 246. — V. 5. κοῦρα. P. κούρη. Pl. Br. V. 4. ἀρτίπος ἠμ. P. Br. λέξω ἠμετ. vulgo in Plan. In multis tamen editt. λέξω deest. In marg. Wechel. λέξας. ἀρτίπος Agath. p. 465. nr. 644. v. 5. pro *integra* et *incorrupta*.

Utroque loco Br. ἄρτιπος, non magis vere, quam si quis ἀέλλοπος scribat pro ἀελλόπος. Vid. Eustath. ad 'Οδ. θ. p. 312. 20. V. 5. μέγα στονάχησε. P. Pl. μέγ' ἔστον. Br. Homer. 'Ιλ. β. 784. μέγα στοναχίζετο γαῖα. — V. 7. ἱκέτευεν. P. Plan. ἱκέτευσεν. Br. admodum probabiliter, si reputaveris, quam facile σ inter υ et ε excidere potuerit. Si quis tamen vulgatam restituendam existimaverit, non admodum refragabor. De imperfecto inter aoristos passim obvio vid. Huschk. Comm. de Orph. Arg. p. 19. Bökh. ad Platon. Min. p. 167. et infra ad p. 405. nr. 292. v. 1. — V. 8. συγκατένευσα. P. μόνον. P. μένειν. Pl. μένων. Br. μόνον jungendum cum θρυπτομένῳ, fere ut φειδομένῳ p. 120. nr. 216. — V. 9. ἀνῦσαι. P. V. 10. πάντων P. πάντων. Pl. subaudito μᾶλλον. Fortasse alius πάντως praeferet, me non invito.

Nr. 288. παυλ. σιλ. Br. III. 77. nr. 19. An. III. 1. p. 138. V. 1. συνεψιάουσα. P. συνεστιάουσα. Pl. cf. Ruhnk. Ep. crit. p. 139. συνεψιάζουσα. Suid. T. III. p. 403. Similiter p. 488. nr. 826. pro ὁμέψιος in Plan. ὁμέστιος. — V. 3. τί. Pl. — Nr. 289. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 35. nr. 7. An. III. 1. p. 50. — V. 4. οὔτε ζωρ. P. οὔτ' ἐπὶ ζωρ. Br. metro invito. Vid. Schaefer. ad Dion. Hal. p. 289. — V. 5. περὶ δέρκ. P. V. 6. ἀθρήσει. P. ἀθρήσει. Br. Bene habet futurum; sed si quis ἀθρήσῃ magis probet, is locus accedat ad ea, quae congessimus ad p. 122. nr. 227. — V. 7. 8. om. in Ap. Lips. et ap. Reisk. Addidit Schneider. Per. crit. p. 51. V. 9. ἄδωνιν. P. ut supra p. 103. nr. 113. v. 3.

Nr. 290. παύλου σιλ. Br. III. 75. nr. 14. An. III. 1. p. 134. V. 1. ὑπὸ κλ. P. V. 3. μάχον τάχα. P. τινὰ Br. c. ap. G. R. Paulus p. 131. nr. 266. λυσσώων τάχα πικρὸς ἔρως ἐνέπηξεν ὀδόντα Εἰς ἐμέ. — Nr. 291. τοῦ αὐ εἰς τὸ αὐτό. P. Br. III. 76. nr. 15. An. III. 1. p. 131. V. 1. εἶπον ἐμοί. P. εἰπέ μοι. ap. G. R. εἰπόν ἐμοί. Heins. Reisk. Br. Hic post ὤπασας interrogandi signum posuit. Perperam. Verissimum est: εἰ μὲν ἐμοὶ .. ὤπασας, ὀλβίζω. . . Causam reddit εἰ, ut Apoll. Rh. I. 290. τὸ μὲν οὐδ' ὅσον, οὐδ' ἐν ὀνείρῳ 'Ωϊσάμην, εἰ Φρίξος ἐμοὶ κακὸν ἔσσετ' ἀλύξας. Ib. I. 1284. ἐν δέ σφιν κρατερὸν νεῖκος πέσεν . . . εἰ τὸν ἄριστον ἀποπρολιπόντες ἔβησαν. nec hoc solum post verba affectuum. V. 3. ὅτι. ὅν. Reisk. — ἀνῆψαι. P. ἀνῆψας. Br. vere. V. 4. ἀπὸ σβέσσαι. P. ἀνασβέσσαι. quaedam

apogrr. — *Nr.* 292. *ἀγαθίου σχολ. πέραν κ. τ. λ.* Br. III. 1. p. 68. V. 1. *ὀράμνοις.* P. Hoc dist. laudat Suid. in *ὀράμνους.* T. II. p. 706. V. 2. *ἐρεσερῶν.* ut *ἐροσερῶν μηρῶν*, *mollium*, p. 600. nr. 208. v. 4. Aelian. Hist. An. VII. 9. *τροφὴν ἀπαλὴν νεοττοῖς ὑγροῖς.* Ibid. II. 26. *ἀντίας τῇ αὐγῇ τοῦ ἡλίου ἵστησιν αὐτούς, ἀργοὺς ἔτι καὶ ἀπτῆνας.* scribendum videtur *ὑγροὺς ἔτι.* V. 5. *ὀλολυγῶν.* P. V. 6. *ἐνδιάουσα.* P. ed. pr. Plan. et quatuor Codd. ap. Br. Vulgo *ἐνδιάγουσα.* De littera *γ* sic temere inserta vid. ad p. 260. nr. 367. V. 8. *χροΐσματα.* P *χρίσματα.* Pl. Br. Sic p. 145. nr. 27. Expressum hoc distichon ex Meleag. p. 108. nr. 141. P. V. 9. *περὶ κίδν.* et *εἰσοὐράνν.* P. V. 10. *καί σε* et mox errore contrario *ἀλλ' ἐμέ.* Br. *περὶ σμίχ.* P. V. 12. *εἴργουσιν.* P. *εἴργουσι.* Br.

Nr. 293. *παύλου σιλ. ἀντίγραφον κ. τ. λ.* Br. III. 84. nr. 42. An. III. 1. p. 154. V. 1. *ἄρα σοῖς.* P. *σοὶ* Pl. *σοι* Br. V. 6. *ἐμ... ῆς* i. e. *οἷς*, quamvis *σὸν* praecedat. V. ad p. 480. nr. 764. V. 9. *θαμίζεις.* (v) P. *θαμίζεις.* Pl. Br. — V. 10. *ἀπ' ὄσσμ.* P. V. 11. *εἰν ἑνί* i. e. *ὁμοῦ.* p. 163. nr. 65. *κίστην .. εἰν ἑνὶ πάντα .. φερομένην.* In Planud. nr. 370. T. II. p. 737. *εἰν ἑνὶ χῶρον ἔχειν.*

Nr. 294. *ἀγαθίου σχολ. ἀφηγηματι3.* Br. III. 56. nr. 8. An. III. 1. p. 52. V. 3. Suidas in *ἔπαλξις.* T. I. p. 786. *οἷα δὲ περί.* P. et Suid. in *ἀπλοΐδας.* T. I. p. 268. quod plures mutaverunt in *πύργος.* Recte monet Pierson ad Moer. p. 87. verba *περὶ* et *πύργ* in Codd. tam inter se similia esse, ut vel Lynceum possint decipere. Per totum epigr. dominatur allegoria de castello bene munito, quam similibus illustravi in Animadverss. Adde Oppian. Cyn. III. 124. de pullis gallinae, vulture imminente: *τοὶ δ' ἄρα δειλοὶ Τεῖχος ὑπ' εὐπτέρυγον περιλέες τρίζουσι νεοσσοί.* Br. recepit frigidum Toupii commentum, *οἷα δ' ἐπ' ἦρι.* Em. in Suid. p. 47. Cur. sec. p. 199. V. 6. Suid. in *χάλιξ.* T. III. p. 649. V. 7. *ἐπί.* P. a pr. man. *θρίγγον.* quaedam apogrr. *μελάθρον.* V. 9. 10. Suid. in *λώπην.* T. II. p. 462. V. 10. Idem in *λέχριος.* T. II. p. 435. V. 11. Id. in *κνώσσουσαν.* T. II. p. 335. V. 13. *ὅπῃ.* P. *ὕπου.* ap. Lips. *κατὰ βαιόν.* *μετὰ βαιον.* Heins. et Reisk. V. 15. *προσώπωι.* P. *πρόσωπα.* Reisk. *μετώπῳ.* Br. P. V. 20. *σφίγγεται.* imagini convenire non videtur. Expectabas *φράγνυται*, vel tale quid. V. 23. *σχήσουσιν.* P. in diversa abeunt apogrr. V. 24. *στέμματά σοι.* P. Br.

Nr. 295. *λεοντίου ἐπὶ πονηρίῳ πρφερμ κόρηι.* (o oε) P. Br. III. 103.

nr. 1. An. III. 1. p. 193. V. 2. Suid. in αἶσα. T. I. p. 658. omisso δ'. τυχεῖν corr. ἔχειν. P. — Nr. 296. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 37. nr. 9. An. III. 1. p. 55. V. 1. ἐξόντε. P. ἐξωθε. Ap. G. R. Vid. p. 131. nr. 268. p. 135. nr. 288. V. 5. 6. Suid. in λάταξ. T. II. p. 417. ubi editt. vett. καλύψω pro καλλείψω, ut p. 133. nr. 278. γρ. πνεύ πλεγμασι. P. πλήγμασι Br. c. Suida. Quae omnes lectt. mihi ortae videbantur ex παίγμασι, quod facile in πλιγμασι corrumpi potuit. Rectius tamen fortasse πλήγμασι, Suidae auctoritate munitum, in textu posuissem. — Nr. 297. τοῦ αὐτοῦ. Br. III. 41. nr. 23. An. III. 1. p. 66. V. 1. 2. Suid. in ἀταλῇσι. T. I. p. 366. in ἠΐθεος. T. II. p. 48. — Nr. 298. ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπαρ χ αἰγυπτίυ. P. Br. II. 493. nr. 2. An. T. II. 3. p. 372. V. 3. ἥξοι. P. Pl. tuetur Schaefer. ad Theocr. p. 220. contra Br. qui ἔλθοι dedit, ut nr. 279. v. 5. At duplex verbum ἥξοι et ἵκοιτο vehementer friget. Suspicabar: ἐς τρίχας, ὦ Ζεῦ, γήραος ... ἵκοιτο. ὦ Ζεῦ laetantis est de futura, quam sperat, ultione.

Nr. 299. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 41. nr. 22. An. III. 1. p. 66. Refertur hoc epigr. ad nr. 287. ¶. V. 7. ἢ βραδυπ. P. ὁ βραδ. Pl. Br. V. 8. ἐξ ἀπίνης. P. V. 9. πάντα .. γένοντο. Theocr. Eid. I. 134. πάντα δ' ἔναλλα γένοιντο. ubi Codd. nonnulli γένοιτο. vid. ad p. 117. nr. 199. — κόρης. P. κούρης. Pl. Br. — Nr. 300. παυλ. σιλ. τ τ εις αν. Br. III. 82. nr. 35. An. III. 1. p. 149. V. 3. παῖδαχα λέπτην λίπτειν. P. In fine versus comma ponendum. V. 4. ὑπὸ δμ. P. V. 6. ἔχοι. P. 'a pr. m. ἔχει. Pl. Br. V. 7. αἴθες. P. Br. vulgo ἔφχες. Mosch. Eid. VI. 3. ὡς Ἀχὼ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος φλέγεν Ἀχώ. Rhian. p. 583. nr. 93. τοῖον σέλας ὄμμασιν αἴθει Κοῦρος. Apoll. Rh. III. 273. τοὶ δὲ λοετρὰ πυρὶ ζέον.

Nr. 301. τ αυ πέμψαντ ἰχθὺν κόρῃι (ε τ ο). P. Br. III. 82. nr. 36. An. III. 1. p. 150. V. 1. τηλοτέρωι. P. V. 2. πτηνῶ κεῖσε τάχει με φέρει. Pl. Br. Cod. lectionem distinctione juvare conatus sum, ut esset: ἔρως πτηνός ἐστιν, ὥστε με φέρειν πτηνόν. Sed turpis hiatus vitium prodit. Vere emendavit Hermannus a me consultus: πτηνὸν κεῖσέ μ' οἷός τε φέρειν. In οἷος prior corripitur ap. Homer. Ἰλ. σ. 105. Ὀδ. η. 312. υ. 89. in οἷα ap. Greg. Naz. Carm. de Reb. suis v. 133. T. II. p. 33. C. ἡμετέροις, οἷά τ' ἰθύει νόος. V. 8. ἀπ' ὤσαμ. P. — Nr. 302. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 33. nr. 3. V. 1. ἴοι. P. Pl. Br. ut

p. 416. nr. 359. *ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον;* p. 506. nr. 123. *πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι βίε;* in quam lectionem etiam Stobaeus conspirat. In his locis omnibus conjunctivum reponit Schaefer. Melete m. p. 97. Vide tamen ad p. 126. nr. 246. Oppian. Cyn. I. 67. *τίς τάδε τολμήσειεν ἀείδειν ἰσοτάλαντα; Ἢ βασιλῆϊ λέοντι τίς αἰετὸν ἀντιβάλοιτο;* ubi statim: *ἰῷ παρδαλίων δὲ τίς ἂν μύραιναν ἐΐσκοι;* V. 2. *χρυσομανεῖ σπατάλῃ.* P. *χρυσομανῆ σπατάλην.* Pl. Br. Ex tragicis lugendi verba cum dativo jungi docuit Wunderlich. Obss. in Aeschyl. p. 128. sq. Adde Eurip. Alc. 196. *ἤπου στενάξει' οἴσιν Ἄδμητος κακοῖς.* Apoll. Rh. II. 772. *ἄχος δ' ἕλεν Ἡρακλῆϊ λειπομένῳ.* praepositione addita Lucian. Dial. Mort. XIV. 5. *οἰμώζω ἐπὶ τῷ τραύματι.* V. 3. *πελάσοις.* P. *πελάσεις.* Pl. Br. Optativum Br. servavit in Meleagri ep. 14. p. 578. nr. 68. *εἰ δὲ θελήσοι, ἦ τάχα που κἠγὼ γεύσομαι ἀμβροσίας.* fortasse minus recte. Vid. supra ad nr. 215. v. 5. — V. 7. *μοιχία.* P. *ἔκτοθεν ἐρώτων.* aliena ab amoribus; non amoribus annumeranda, sed delictis. V. 8. *μετά.* P. V. 11. *μογις.* P. *μόλις.* Pl. Br. Vid. Intrpp. ad Thom. Mag. p. 619. s. ℣. V. 13. In marg. *ὁμοῦ ἐπιγράμματα τριακόσια ἕξ* ⸭ *ὁμοῦ ἕως ὧδε ἐπιγράμματα τριακόσια ͅϛ.* P. V. 13. *ἀγγελίας.* in marg. *γρ. ἀμβολίας.* P. *ἀμβολίας.* Pl. Br. Illud tuetur Agath. p. 131. nr. 269. *καὶ τὰς λυσιπόθους ἔτρεμον ἀγγελίας. retrocedit, et amoris usui renuntiat.* V. 15. *εἰ δέ.* P. *ἢν δέ.* Pl. Br. Initio versuum hic error creberrimus. De *εἰ* et *ἢν* sese excipientibus vide ad p. 105. nr. 122. V. 17. *ὀθνείῃ* an *ὀθνείην,* obscurum in P. *ὀθνείῃ.* Pl. Br. *νόμος* lineae superscriptum. V. 18. *δώματος.* P. Hoc verum putarem, si de virgine ingenua ageretur, qua vitiata dedecus in totam domum redundat; nunc *σώματος* de serva verius puto c. Pl. Br. Cf. Gatacker de Stilo N. T. p. 64. Spanh. ad Aristoph. Plut. v. 6.

Nr. 303. *ἄδηλον.* Br. III. 160. nr. 49. An. III. 1. p. 316. V. 1. *ἰσούατα.* P. Reisk. V. 2. *οὐ λαλέεις.* P. Br. *οὐκ ἀλέγεις.* Reisk. nihil verius. — *Nr.* 304. Br. III. 164. nr. 69. An. III. 1. p. 325. V. 1. *ὅτε ἧς.* P. *ὅτ' ἧς.* ed. pr. Pl. *ὃ τῇ στ.* Vulgo. *παραπέμψω.* Vulgo. V. 2. *κἂν* P. Pl. *καὶ* Br. *de passa saltem nunc cedo, quaeso, parum.* Grot. Vid. Locella ad Xenoph. Ephes. p. 202. — *Nr.* 305. *ἄδηλον.* Br. III. 161. nr. 55. An. III. 1. p. 315. V. 1. *ὑφ' ἕσπερα.* P. V. 2. *νέκταρ.* Lucian. D. Deor. V. §. 3. T. II. p. 15. *προτιμότερον*

τοῦ νέκταρος οἰομένῳ τὸ φίλημα εἶναι. Cod. Paris. ποτιμώτερον. quod editor Halensis recepit.

Nr. 306. φιλοδήμου. Br. II. 84. nr. 6. An. II. 1. p. 215. V. 1. Huschke An. cr. p. 153. commode confert Aristaen. I. ep. 21. τοσοῦτον δεδυστύχηκεν Ἀρχιτέλης, καὶ σύνεστι ποθουμένῃ καθάπερ εὐνοῦχος, τὰ ἐρωτικὰ περιεργαζόμενος καὶ λιχνεύων. V. 2. ἐρῶντος. Lucian. Jup. Trag. §. 2. T. VI. p. 225. οἱ στεναγμοὶ καὶ τὰ δάκρυα, καὶ τὸ ὠχρὸν εἶναι, οὐκ ἄλλου του ἢ ἔρωτός ἐστιν. Rectius ἐρῶντος Cod. Par. et Gorlic. Cf. Addit. An. ad Athen. p. 268. not. — V. 4. ἁπλῶς conjunxi cum οὐδέν. Auctor Rhesi v. 851. ἁπλῶς Ἀχαιῶν οὐδέν' αἰτιώμεθα. Br. c. Toupio μένεις ἄπλους. Cf. p. 511. nr. 29. v. 5. 6. ἀπτὼς suspicabatur Huschk. l. c. de palaestritarum ὑπτιασμοῖς cogitans. Lenissimum fortasse fuerit: παράκειμαι, Καὶ σὺ μένεις ἄλλως — οὐδὲν ἐρῶντος ἔχεις. *et tu frustra expectas.* Vid. Bast. ad Greg. Cor. p. 730. et 920. In Schol. ad Arist. Nub. 770. legerim οὐκ ἄλλως (vulg. οὐχ ἁπλῶς) ὄμνυσι κατὰ τῶν Χαρίτων. nisi ἁπλῶς quoque *temere* significat, quod contendit Wyttenb. Bibl. crit. T. III. 2. p. 7. Ap. Libanium tamen T. IV. p. 20. 3. lege: ἄλλως (vulgo ἁπλῶς) δὲ νομιστέον καὶ εἰκῇ φέρεσθαι τὰ ἀνθρώπινα. Cf. Append. Adversar. Porson. p. 525. ed. Lips. ibique Schaeferum in Indic. εἰκῇ. p. 346.

Nr. 307. ἀντιφίλου. Br. II. 169. nr. 3. An. II. 2. p. 38. V. 2. κρονίδης (α superscr.). P. κρονίδας. Pl. Br. V. 3. οἳ δέ με. P. Pl. οἳ δ' ἐμέ. Br. V. 3. κατέσθετε. P. καταίθετε. Pl. Br. — *Nr.* 308. τοῦ αὐτοῦ, ἢ μᾶλλον φιλοδήμου. P. Br. II. 84. nr. 4. An. II. 1. p. 213. V. 2. οὐδὲ λαλεῖς. interrogative Pl. sine interrogatione Br. V. 3. μετὰ σοῦ. μετὰ σ' οὖν corr. Jos. Scaliger. Frustra. γίνῃ. P. Pl. Br. V. 5. πάλι σοι. P. Br. fortasse rectius. σοί. Pl. πρὸς ἔλοιο. P. — *Nr.* 309. διοφάνους μυρινaίου. Br. II. 259. An. II. 2. p. 263. V. 1. ab antiqua manu scriptus, quae in marg. posuit λει (π superscr.). V. 2. ab alia manu additus. In marg. ζτ. ψιλληστής. P. ψιλλιστής. Br. qui ψιλήτης aut φιλήτης legendum censet. Cum *fure* amorem comparari apparet. Etiam p. 624. nr. 59. μηλητῶν scriptum pro φηλητῶν. Hesych. φιλητής, κλέπτης, ληστής. φηλήτῃσιν, λησταῖς. In orthographia et tono hujus vocabuli fluctuatur. Ap. Hesiod. Ἐ. καὶ Ἡ. 375. vulgo φιλήτῃσι. φηλήτῃσι Br. praetulit ex Codd. Stobaei. In Hym. Homer. in Mercur. 66. φῶτε φιλῆται et φιλῆται. Editt. recentissimae φηληταί. φιλήτης Eustath. ad

Od. υ. p. 730. 26. excitans versum Archilochi: *φιλήτα νύκτωρ περὶ πόλιν πολευμένῳ.* Idem ad Od. ω. p. 843. 42. et Etymol. M. distinguunt inter *φιλήτης* et *φιλητής.* Cf. Libel. in Fragm. Archilochi p. 187. sq. V. 2. *ἐκδιδύσκει.* i. e. *λωποδυτεῖ.* Salmasio *ἐκδιδράσκει* in mentem venerat.

* * *

VI.

P. *ἀρ τῶν ἀναθεματικῶν ἐπιγραμμάτων.*

In summa pag. leguntur duo versus: *εἰς τελετὴν διονύσου·*

εἰς λίθος ἀστράπτει τελετὴν πολύμορφον ἰάκχου:

καὶ πτηνῶν τρυγόωντα χορὸν καθάπερ ἐρώτων.

quos edidit Reisk. Anth. nr. 396. Br. III. 219. nr. 320. V. 1. *ἡ λίθος.* R. Br. Scribe *εἷς.* Sequitur novi capitis inscriptio: *ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ὡς φησὶν ἡ τῶν ἐρωτικῶν ἐπιγραμμάτων ἔκθεσις γεγένηται: σκοπὸν ἔχουσα τὴν σὴν ἐξάψαι διάνοιαν. εἰ τοίνυν γεγένηται τὸ προτεθὲν, ἐπὶ τὴν τῶν ἀναθεματικῶν ἀνάγνωσιν μετάβηθι· εἴη δὲ καὶ ἐπ' αὐτῆς ἡμῖν ἀνυσθῆναι τὸ σπουδαζόμενον.* ⁜

Nr. 1. *πλάτωνος ἐπικατόπτρωι ἀνατεθεν παρὰ λαΐδος.* P. Br. I. 170. nr. 7. An. I. 1. p. 343. V. 1. *ἐραστῶν.* P. *ἡ τῶν ἐρώτων.* editt. vett. *τὸν ἐρώντων.* ed. St. p. 462. nr. 621. *ἑσμὸν ἐραστῶν* "*Εξει ἐπὶ προθύροις.* V. 3. 4. vertit Auson. ep. 55. — *Nr.* 2. *σιμωνίδου ἐπὶ τόξοις ἀνατεθεῖσιν ἐν τῶι τῆς ἀθηνᾶς ναῶι.* Br. I. 135. nr. 49. An. I. 1. p. 232. V. 2. *νηωῖ ἀθηναιωι.* P. *νηῷ ὑπ' ἀθηναίης.* Pl. *νηῷ ἀθηναίης.* Br. — *κεῖται.* P. Br. *κεῖνται.* ed. pr. Plan. Vid. ad p. 117. nr. 199. *ὑποῤῥόφια.* P. ut in Fab. Aesop. a Rochef. editis nr. 2. *ὁμοῤῥοφεῖν.* ubi vide Schaefer. p. 145. Ap. Gregor. Naz. in Murat. Anecd. p. 187. *παρθένον, ὦ μοναχέ, κτᾶσθαι ὁμωφόριον.* Cod. Barocc. *ὁμωρόφιον.* *ὑπορόφια.* Aldin. I. ceterae *ὑπωρόφια.* Vide ad p. 164. nr. 124.

Nr. 3. *διονυσίου ἐπὶ ῥοπάλωι ἀνατιθεν ἡρακλεῖ.* Br. II. 255. nr. 6. An. II. 2. p. 252. V. 1. 2. Suid. in *πρῶνες.* T. III. p. 217. ubi *ὅς τε οἴτην.* — V. 2. *ἀδένδρου* et *πατεῖ* quaedam apogrr. L. Holst. ad Steph. Byz. p. 327. — V. 3. *ἀγροτέρας.* Suid. T. I. p. 39. — *Nr.* 4. *ἀνάθημα τῶ ποσειδῶνι παρα ἁλιέων, λεωνίδου.* Br. I. 226. nr. 25. An. I. 2. p. 85. V. 1. *εὐκαμπές.* P. Pl. Br. *εὐκαπὲς* tentat

Salm. ad Inscr. Regill. p. 87. non improbante, ut videtur, Dorvillio ad Char. p. 442. At in *εὐκαμπὲς* media corripitur, ut in *ῥαδάμνους* ap. Nicandr. Alex. 92. et prior in *τυμπάνων* in Orac. ap. Euseb. Praep. Evang. V. 7. p. 192. B. *εὔυμνος* media correpta, cum quibusdam similibus, excitatur ap. Hephaest. p. 5. Etiam ex atticis nonnulla hujus generis dedit Erfurdt ad Soph. Ajac. p. 619. not. Alia dabimus ad p. 339. nr. 98. v. 6. V. 2. *χώρμειήν.* P. *χώρμιήν.* Pl. Br. Hesych. *ὁρμειαί, ὁρμιαί.* Utraque scriptura bene habere videtur. V. 4. *κύρτων.* P. *εὔρεμα.* P. Pl. *ἄρμενα* Br. c. Dorv. qui in Cod. Mediceo *ἄῤῥεμα* invenerat, quod non longius abest ab *εὔρεμα,* quam ab *ἄρμενα.* Certe nulla est mutandi necessitas. — V. 6. *ἐρέτας.* P. Pl. *ἐρετμοὺς,* a Dorv. dubitanter propositum, recepit Br. At *ἐρέτας* exquisitius, quam ut librario deberi videatur. Sic Leonidas p. 179. nr. 211. *σαγηνευτὴρ* dixit pro *σαγήνη.* Horat. I. Epist. 1. 94. *curtatus inaequali* ***tonsore*** (pro tonsura) *capillus.* Id. I. Ep. 19. 13. *exiguaeque togae simulet* ***textore*** *Catonem.* Juvenal. 1. Sat. 13. *assiduo ruptae* ***lectore*** *columnae.* V. 7. 8. *τέχνης, ἀρχαίης, τεχνοσύνης.* Br. c. Plan. — *Nr.* 5. *εἰς τὸ αὐτὸ φιλίππου.* Br. II. 217. nr. 22. An. II. 2. p. 165. V. 2. Suid. in *γρῶν.* T. I. p. 504. ¶. V. 3. novum lemma: *εἰς Πίσωνα γριπέα Φιλίππου θεσσαλονικ.* P. V. 4. *σχοινοτενεῖς, e juncis plexas* interpretatur Schneid. in Lex. probante Schaefero ad Gregor. p. 509. V. 5. *ἔγκυον.* P. Br. *ἔγγυον.* Pl. — V. 7. *πίσων.* P. *πείσων.* Pl. Br. V. 8. *αἰθόμενος.* P. Pl. *βριθόμενος.* Br. c. Reisk. ex ep. Theaetet. p. 145. nr. 27. Scripsi *ἀχθόμενος* e. Scaligero.

Nr. 6. *εἰς τὸν ἐν πυθοῖ λίβητα ἐκ τοῦ ἡροδότου.* In marg. *εἰς τὸν ἐν πυθοῖ λέβητα.* Br. III. 179. nr. 147. An. III. 1. p. 371. Est cum duobus seqq. ap. Herodot. V. 59. p. 400. V. 1. *ἐών.* P. *ἔων* dedi c. Reizio, quod unice probat Wolf. in Prolegg. ad Homer. p. LV. not. 18. Eodem sensu Bentl. *νέων.* Alii *ἰών.* — *Nr.* 7. *εἰς τὸν αὐτὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ.* Br. l. c. nr. 148. An. III. 1. p. 372. V. 2. *τεὶν.* P. Suid. T. III. p. 414. *τεῖν.* Br. Apollon. Alex. *περὶ ἀντ.* p. 365. ed. Bekkeri: *λέγεται δὲ καὶ τὶν, καὶ ἔτι μετ' ἐπενθέσεως τοῦ ε τεῖν, ἰδίως γὰρ ἡ μετάθεσις ἡ εἰς τὸ τ τοῦ σ δεκτική ἐστι, σοῦ, τοῦ-τεοῦ, σός, τεός.* — *Nr.* 8. *εἰς τὸν αὐτὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ.* Br. l. c. nr. 149. An. l. c. De Laodamante vid. Pausan. IX. 5. §. 7. V. 2. *τεῖν.* P. *τεῖν.* Br. — *Nr.* 9. *μνασάλκου ἐπι τοξῳ καὶ φαρετρῃ ἀνατε.* Br. I.

191. nr. 6. An. I. 1. p. 401. V. 1. φαρέτρα (η superscr.). P. φαρέτρα. Pl. Br. Suid. in ἰοχέαιρα. T. II. p. 129. — V. 5. πτερόεντας. P. πτερόεντα editt. nonnullae Plan. — V. 4. δυσμενίων. P. Pl. δυσμενέες probabiliter Br. Archiloch. in Schol. Soph. El. 96. ξείνια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενος. — Nr. 10. εἰς βωμὸν ἀνατεθέντα τῇ ἀθηναῖ παρὰ σελεύκου · ἀντιπάτρου. Br. II. 8. nr. 12. An. II. 1. p. 22. V. 1. Suid. in φρυγοδέμνιος. T. III. p. 642. In Oracul. ap. Joann. Lyd. de Mens. p. 34. de Luna: Φοίβη, ἀπειροτέχνη, φαεσίμβροτος, εἰλήθυια. editor corrigit: ἀπειρότοκος. Scribe potius: ἀπειρολεχής. V. 4. „Perspicuus „non est ultimi pentametri sensus. An oraculi jussu aram hanc ex„struxerat Seleucus? Sic legendum esset Φοιβείου ἰαχὰν φθεγξαμένου „στόματος. Φοιβείου reponebat Salm. An Seleucus ipse, Apollinis „antistes, oraculorum ὑποφήτης erat? Tum legendum erit, Φοιβείαν „ἰαχὰν φθεγγόμενος στόματος." Br.

Nr. 11. σατρίου ἀνάθημα τῷ πανὶ παρὰ τριῶν ἀδελφῶν θηρευτῶν. P. σατυρίου correxi ex Plan. Br. II. 276. nr. 1. An. II. 2. p. 303. V. 2. πίγρις. corr. πίγρης. P. Sic Pl. Br. V. 3. δεχὶ τῶνας. P. V. 4. ἐργατίην. P. ἐργασίην. Pl. Br. V. 5. ἀδελφοῖς. P. ἀδελφειοῖς. Pl. Br. V. 6. Suid. in νέποδες. T. II. p. 612. — Nr. 12. ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου ἀπονπάρχων. Etiam: εἰς τὸν αὐτὸν ἀντίξεσις (?) ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπαρχ αἰγυπτι8. Br. II. 495. nr. 9. An. II. 3. p. 375. V. 2. πίγρις. corr. πίγρης. P. Vid. p. 172. nr. 179. et 180. V. 4. ἠέρα, γαῖαν, ὕδωρ. De tribus venandi generibus Liban. T. IV. p. 1064. 1. θήρας μὲν δὴ μὲν ἔσχεν ἀήρ, τὸ δὲ ἔλαχεν θάλαττα. scr. τὸ μὲν ἔσχεν. Et paulo post: καθάπαξ ἀέρος μὲν καὶ ὅση πρὸς θάλατταν, τέχνης μᾶλλον ἢ ῥώμης προσδεῖται. fortasse corrigendum: καὶ ὅσα γ' ἐξ ἀέρος μὲν καὶ ὅσα πρ. θ. — Nr. 13. εἰς τὸν αὐτόν, λεωνίδου. Br. I. 225. nr. 19. An. I. 2. p. 81. V. 1. ταῦτα (τὰ superscr.) δικ. P. Suid. in ὅμαιμος. T. II. p. 682. V. 1. 2. Idem in ἀγρεσίῃ. T. I. p. 7. — P. V. 3. novum lemma: τοῖ πανὶ παρατριῶν ἀλιέων ἀδελφῶν. P. V. 3. ὧν ἀπὸ μὲν πτανῶν. P. Pl. (ubi πτηνῶν.) quod tacite mutavit Br. ὃς μὲν ἀπὸ πτ. Perperam, ut apparet ex parodia Luciani nr. 17. ὧν ἀπὸ μὲν πηγῆς Εὐφρῶ τάδε.

Nr. 14. εἰς τὸ αὐτὸ ἀντιπάτρου σιδωνίου. Br. II. 9. nr. 15. An. II. 1. p. 24. V. 1. Suid. in ἄρμενα. T. I. p. 333. in αὔθαιμοι. p. 378. Idem v. 1. 2. in ὀρειονόμων. T. II. p. 711. — V. 2. δάμις. P.

V. 3. πετηνῶν[α]. P. πετεινῶν. Pl. Br. Suid. in δεραιοπέδη. T. I. p. 526. ubi τάνδε δεραιοπέδην. τᾶν δὲ δεραιοπέδην. P. πετηνῶν iterum legitur nr. 16. v. 3. in Plan. πετεινῶν. Eadem diversitas est ap. Apollodor. I. 9. 22. p. 92. et infra p. 161. nr. 109. quod iis debetur, qui, quod Atticistae formam πετηνὸς improbant (vid. Thom. Mag. p. 765.), ei alteram substituendam esse censerent. At illam quoque formam genuinam esse, apparet ex πετεηνός, quod nisi ex πετηνὸς descendere non potuit. Cf. Boekh. Not. crit. ad Pindar. Nem. III. 77. V. 5. λίμνης[α]. P. λίμνης. Pl. — *Nr.* 15. εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ, οἱ δὲ ζωσίμου. Br. II. 9. nr. 16. An. II. 1. p. 24. *Zosimo* probabiliter inscripsit Plan. V. 2. δάμις. P. ὑπ' ἠερίων. P. ὑπηερίων. Steph. Br. Rectius fortasse, ἀπ' ἠερίων, ut nr. 13 et 17. — *Nr.* 16. εἰς τὸ αὐτὸ ἀρχίου τοῖ πανὶ παρατρεω ἀδελφῶν ἁλιέων. P. Ib. ζτ. τὰ ὅμοια τούτων εἰς τὸ ρπ ψηφὶν ὅτι ἐκεῖ ἐγράφ/ εἰσὶν δὲ τὸν ἀριθμὸν θ. κρ[χ] δὲ οὕτως· ἀγραύλοι τάδε πανὶ βιαρκέος ἄλλος ἀπ' ἄλλης. Haec nota lectores remittit ad p. 172. ubi alia hujus argumenti epigrammata leguntur. — Br. II. 93. nr. 7. An. II. 1. p. 253. V. 1. 2. Suid. in σκοπιήτης. T. III. p. 335. V. 2. λινοστασίης. P. Pl. Suid. τριοσᾶς. (sic P. et sic corr. in var. lect. lin. ult.) λινοστασίας. Br. τριοσσῆς. Plan. Suid. Quum reliqua Archiae epigrr. hujus argumenti a dorismo abhorreant, ionicas formas haud cunctanter restitui. V. 3. πιγις. corr. η. P. πετηνῶν. P. πετεινῶν. Pl. Br. V. 5. ἐς αὖθις. P. τὸν δ' ἔτι. P. Pl. τὸν δὲ οὐ. Br. ἔτι est *in posterum*. Dorvill. ad Char. p. 259.

Nr. 17. ἀνάθημα τῆι ἀφροδίτηι παρὰ τριῶν γυναικῶ πορνῶ. In marg. λουκιανοῦ τῆι ἀφροδίτηι παρὰ τριῶν γυναικῶν πορνῶν. P. Br. II. 308. nr. 1. An. II. 2. p. 410. s. Cf. Leonid. nr. 13. — V. 2. ἄλλ ἡ ἄλλη. P. V. 3. εὔφρῶ. P. V. 4. ἡ τριτάτη δ' ἀτθίς. P. ἡ τριτάτη Λαΐς. Br. nescio unde, nec quare. Nomen Ἀτθὶς est ap. Leonid. Tar. p. 176. nr. 202. — V. 6. μὴ δ' ἑτέρης. P. — *Nr.* 18. ἰουλιανοῦ ἀπούπαρχω ἐπικατοπτρωι λαΐδος ἀνατεθεν[τ] τῆι ἀφροδι[τ]. P. Etiam: λαΐς ἀναθεῖσα τὸ κάτοπτρον τῆι ἀφροδίτηι. Br. II. 494. nr. 4. An. II. 3. p. 372. In C. P. versus hoc ordine leguntur: v. 3. 2. 1. 4. qui error litteris appictis corrigitur. V. 2. γηραλέων. P. Br. γηραλέην. Pl. V. 3. ἀπ' ἐχθείρασα. P. ἀπεχθήρασα. Pl. Br. — *Nr.* 19. τοῦ αὐτοῦ[τ] εις[τ] αν. Br. II. 494. nr. 5. An. II. 3. p. 373. V. 3. παρὰ πτ. P.

V. 4. καὶ δῶρον. P. Pl. τὴν δῶρον. Br. sine causa idonea. — *Nr.* 20. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό. Br. l. c. nr. 3. An. II. 3. p. 372. V. 2. λαῒς θῆκεν. P. Pl. Br. Rectius, ni fallor, scribes: Λαῒς ἔθηκεν. V. 3. μούνῳ δ' ἐνικ. ὑπό. P. δ' om. Pl. Br. Quum particula adversativa commode abesse non posset, scripsi: μούνῳ ἐνικήθη δ' ὑπό. Saepenumero δὲ post duo aut tria vocabula ponitur. Vid. p. 224. nr. 112, 2. p. 409. nr. 602. 5. p. 475. nr. 708. 6. et alibi. Herm. ad Orph. p. 820. — V. 6. σὺν ἐχθαίρει. P.

Nr. 21. ἀνάθημα τωι πανὶ παρακηπουροῦ. Juliani Aegypt. esse suspicatur Salmasius. — Br. III. 185. nr. 176. An. III. 1. p. 390. V. 2. ἄσκυλον. P. Pl. ἄγκυλον. Br. Litteras σ et γ confusas habes p. 251. nr. 301. 1. Ap. Lucian. Vit. Auct. §. 23. παραθήσοντα τὴν ὄψιν. Cod. Paris. παραθήγοντα. V. 3. τόν τ' ἐπι. P. τήν τ' ἐπι. Pl. Br. ἐπὶ νωτίδιον. P. ἀρωγὸς βροχετῶν *lacernae* periphrasis esse videtur, quae pluviam arcet. V. 6. ἀρτιφυοῦς. γρ. ἀρτιφανοῦς. P. ἀρτιφανοῦς. Plan. ἀρτιφυοῦς, ut rarius, praetuli c. Br. V. 7. διψεῦσαν Br. c. P. ubi in marg. γρ. διψῶσαν, ut Plan. Doricam formam recepi, quia in talibus seriores poëtae varietatis quandam jucunditatem sectati esse videntur, hujus generis formas non tam certae cujusdam dialecti, quam poëtici sermonis in universum esse existimantes. V. 9. σοὶ τωῖ κηπουρός. P. σοί τοι κηπωρός. Br. c. Plan. quod friget. Scripsi: σοὶ τῷ κηπουρῷ. *Priapo, horti custodi.* Catull. XIX. 17. XX. 4. Potamonem hortulanum esse ex sequ. versu abunde apparet. V. 10. ὄλβον ταύτης ἀπεργασίης. γρ. ὄλβον P. — *Nr.* 22. ἀνάθημα ἑτέρου κηπουροῦ τωῖ πριήπωι. *Zonae* inscribitur in Plan. p. 430. St. cujus ingenium refert. Br. II. 80. nr. 3. An. II. 1. p. 202. V. 1. Suid. in ἀρτιχανῆ. T. I. p. 339. V. 2. Idem in ῥυτίς. T. III p. 272. ἐπ' ὀμφ. P. V. 3. πορφυρίαν τε β. μεθυπήδακα. P. πορφύρεον et μεθυπίδακα. Suid in πιδακίων. T. III. p. 112. πυκνοῤῥῶγα. P. πυκνοῤῥῶγον. Pl. πυκνοῤῥάγα. Suid. Br. Eustath. ad Od. ι. p. 361. 29. ῥῶγες de *acinis uvarum* damnat; ῥᾶγες dicendum esse. Cf. Sturz. de Dial. Alex. p. 192. (ubi *Diodorus* scribendum pro *Dioscorides.*) Eadem est diversitas p. 392. nr. 226. v. 3. In Simmiae tamen epigr. p. 211. nr. 22. ubi nullum variae lectionis vestigium, φιλοῤῥὼξ non mutavi, nec εὐρώγεα p. 174. nr. 190. V. 4. χλωρῆς ἀντιδ. P. Suid. T. I. p. 222. cum explicatione: ἀντίδορον, τὸ τοῦ δέρματος δέρμα. λεπτῆς ἀντιδ. Pl. ἀρτίδορον Br.

e. Toup. V. 5. Suid. in *ἀγροιώτης*. T. I. p. 41. V. 5. 6. Ibid. in *Πρίαπος*. T. III. p. 172. — *ἀγροιῶτα*. P. *ἀγροιώτᾳ*. Suid. loco pr. *ἀγροιώτῃ*. Id. loco sec. et Plan. *μονοστόρθυγγι*. P. (*μονόποδι*) In marg. Schol. *ἐπὶ ἑνὶ ποδὶ ἱστάμενος. στόρθυγξ δὲ λέγεται πᾶν εἰς ὀξὺ λῆγον, καὶ ὁ τῆς συὸς ὀδούς. Λυκόφρων. στόρθυγξ δέδουπε τὸν κτανόντ' ἠμύνατο.* In infima autem pagina: *στόρθυγξ σημαίνει πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ καταλῆγον, σημαίνει δὲ καὶ ἀκρωτήριον, καὶ τὸν ὀδόντα, καὶ τὸν πόδα, ὡς ἐνταῦθα μονοστόρθυγγα τὸν μονόπουν, οὕτως γὰρ κατασκευάζουσι τὸν Πρίηπον.*

Nr. 23. *ἀνάθημα τωῖ ἑρμῇ παρὰ ἁλιέως*. Br. III. 176. nr. 128. An. III. 1. p. 363. Cf. ep. Archiae p. 174. nr. 192. V. 1. 2. Suid. in *λέπας*. T. II. p. 430. V. 2. Id. in *ἀστιβές*. T. I. p. 359. in *βολίς*. T. I. p. 440. Ad *λέπας* adscriptum *ἀκρωτήριον* in P. — *ἑρμείῃ*. P. V. 2. *αἰθυιας* (*αι*) P. *αἰθυίαις*. Pl. Suid. *ἰχθυβόλοι* omnes; *ἰχθυβόροισι* Huetius ex ep. Leonidae p. 310. nr. 652. Bene *mergi* appellantur *ἰχθυβόλοι*, *piscatores* i. e. pisces captantes. V. 3. *λίνον*. P. Pl. *λῖνον* Br. c. Brod. et Salm. Archias l. c. *ταῦτα σαγηναίοιο λίνου δηναιὰ λείψανα*. V. 4. *αὐχμηρὸν ξανθῶν ἐπ' ἠϊόνων*. P. *αὐχμηρῶν* (hoc praeferendum videtur) *ξανθὸν ὑπ' ἠ*. Plan. *ξανθέν*. Br. c. Toup. Antipater p. 182. nr. 223. *λείψανον .. πολλὰ θαλασσαίῃ ξανθὲν ὑπὸ σπιλάδι*. Cf. Ruhnk. Ep. crit. p. 151. *ἐπ' ἠϊόνων* mutatione non indiget. V. 5. *περιδηνέα*. P. vid. ad p. 52. nr. 10. v. 68. V. 6. *λαβόντα*. P. *λαχόντα*. P. Br. rectius contra Pl. *φελλὸν* et *βόλων*, quam P. *φελλῶν* et *βόλον*. Archias l. c. *φελλὸν ἀεὶ κρυφίων σῆμα λαχόντα βόλων*. P. V. 7. *πεπεδημένον* (*πεπε*). sic P. V. 8. *λιμνορυῇ*. P. *λιμνοφυῆ*. Pl. Br. De permutatione litterarum *φ* et *ρ* vid. Bast. Comm. Pal. p. 737. Plutarch. T. II. p. 364. D. de Osiride, "*Τσιρις* ap. Hellanicum appellato: *οὕτω γὰρ ὀνομάζων διατελεῖ τὸν θεόν, εἰκότως ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ τῆς εὑρέσεως*. Fortasse: *ἀπὸ τῆς ῥύσεως καὶ τῆς ὕσεως*. Schol. Paris. ad Apoll. Rh. II. 1211. p. 212. de Typhone: *ἔνθα καὶ τὴν Πιθηκοῦσαν περιρυῆναί φασιν αὐτῷ*. Vett. Schol. *περιῤῥιφῆναι*. Fortasse, *περιφῦναι*. Caeterum epigr. nostrum cum aliis ejusdem argumenti comparantibus apparebit, distichon periisse, in quo et dedicantis nomen et causa dedicationis commemorata esse debuit. — *Nr.* 24. *ἀνάθημα ἁλιέως ἑτέρου τωθαστικόν*. Br. III. 176. nr. 129. An. III. 1. p. 363. V. 2. *προπύλοις*. P. Br. *προθύροις*. Pl. V. 3. 4. Suid. in *φῦκος*. T. III. p. 642. — *Nr.* 25. *ἀνάθημα ἑτέρου*

ἁλιέως, ἰουλ. ἀπὸ ὑπαρ. αἰγυ. Br. II. 495. nr. 7. An. II. 3. p. 374. V. 1. κεκμηῶς. P. κεκμηκώς. Pl. Vid. Eust. ad Ἰλ. ζ. p. 500. 25. — χρονίης θήρης. P. Pl. Bene haberet sine πεπονηκότα; nunc dedi χρονίῃ θήρῃ c. Br. V. 2. κινύρης. P. Pl. κινύρας. Br. V. 3. Scr. περιηγέα. In Cod. περὶ ἠγέα.

Nr. 26. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό. Br. II. 495. nr. 8. An. II. 3. p. 375. V. 1. κινύρας. P. κινύρας. Br. κινύρης. Pl. — Nr. 27. ἀνάθημα βαίτωνος ἁλιέως ταῖς νύμφαις, θεαιτητου σχολ. Br. II. 514. nr. 1. An. II. 3. p. 403. V. 1. πολυωπές. P. πολυωπόν. Pl. Br. Nicand. Al. 523. ὀθόνης πολυωπέϊ κόλπῳ. Ib. 450. apes Δηοῖ πολυωπέας ὤπασαν ὄμπας. Hanc formam Lex. nostra ignorant. δικτύῳ πολυωπῷ. Homer. Od. χ. 386. Oppian. Hal. III. 579. — V. 3. πιστῶν. P. πιστόν. Pl. Br. V. 4. κρούσματι. P. κρούματι. Pl. Suid. in ἀντιτυπῆσαι. T. I. p. 230. Vid. ad p. 136. nr. 292. v. 8. V. 5. δεσμῶν. P. δεσμόν. Pl. Suid. in ἐχενηΐς. T. I. p. 927. V. 8. Suid. in βριθομένη. T. I. p. 456. — Nr. 28. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ ἁλιέως τῷ ἑρμῇ ἰουλ. ἀπὸ υ αἰγυ. Br. II. 494. nr. 6. An. II. 3. p. 373. V. 1. Suid. in ἱμάσθλη. T. II. p. 116. V. 2. Suid. in ἴτυς. T. II. p. 158. V. 3. περίπλεα P. περίπλεα. Pl. περίπλοα. Br. μολιβδωι. P. Vid. infra nr. 63. 65. V. 5. εὐπλοκέων. P. εὐπλεκέων. Pl. Br. V. 6. Suid. in ἕδρανον. T. I. p. 681. V. 7. Suid. in γριπεύς T. I. p. 490. omisso βαίτων. V. 8. Idem in ἀντιάσας. T. I. p. 221.

Nr. 29. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό. Prius distichon ex Salmas. Plin. p. 699. repetivit Br. in Lectt. p. 231. Grotius. T. III. p. 434. integrum Chard. de la Roch. Mag. enc. an. VI. T. II. p. 101. nos in Anim. T. II. 3. p. 373. Huschk. An. cr. p 229. V. 1. Suid. ἁλινηχέος. T. I. p. 113. ubi τέχνης. P. V. 2. Id. in ἀδρανές. T. I. p. 56. Obiter corrige Greg. Naz. Carm. XIII. 53. T. II. p. 86. D. ἀδρανίη, πενίη τε, κόπος, μόρος, ἔχθος, ἀλιτροί. pro τόκος. — Nr. 30. ἀνάθημα ἀμυντίχου ἁλιέως τῷ ποσειδῶνι μακηδονίου υ. Br. III. 118. nr. 28. An. III. 1. p. 228. V. 1. ἀκρομόλυβδον. P. ἀκρομόλιβδον. Pl. Br. V. 2. δῆσε. P. δῆσε. Pl. Br. V. 3. ἐς δὲ ποσ. Homer. Ἰλ. π. 573. ἐς Πηλῆ' ἱκέτευσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν. Aeschyl. Pers. 160. ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ μῦθον. Vid. Huschk. An. cr. p. 59. s. V. 4. ἀπὸ σπ. P. φλεφάρων. Id. V. 6. ἡβάσκει. Eurip. Alc. 1088. χρόνος

μαλάξει, νῦν δ' ἴθ' ἡβάσκει κακόν. V. 7. 8. Suid. in *σπαίρει.* T. III. p. 362. *ὡς ἐθέλεις.* P. Pl. Suid. *ut libet, quantumvis parce.* *ὡς ἐθέλῃς* Br. in textu; in Lectt. *ὡς δύνασαι.* Si quid mutandum sit, malim: *ὥς γε θέμις.*

Nr. 31. *ἀνάθημα τοῦ διονύσου καὶ πανὶ καὶ δημήραι* (Scr. *δημήτρᾳ*, ut nr. 36.) *παρα γεωργοῦ, ἄδηλον, οἱ δὲ νικάρχου.* P. Br. II. 351. nr. 9. An. II. 3. p. 28. V. 1. *διονύσου.* P. V. 2. *ἔθηκα* in nostro est apogr. Dorvill. *ἔθηκε* in membr. sibi legisse videbatur. — *Nr.* 32. *ἀνάθημα τῷ πανὶ παρα χαρικλέους. ἀγαθίου σχολαστικ.* Br. III. 44. nr. 29. An. III. 1. p. 72. V. 1. *δικρίρου.* P. *δικραίρῳ.* Plan. Suid. T. I. p. 589. Vid. Dorvill. Vann. crit. p. 367. ad Charit. p. 614. — V. 2. *ὑλοβάτα.* P. *ὑλοβάτᾳ.* Plan. Suid. in *ἴξαλος.* T. II. p. 119. *ὑλοβάταν* Id. T. II. p. 462. V. 3. *λάσιον παρὰ πρῶνα χαρικλῆς ἄνθετο τόνδε τράγον.* Suid. in *πρῶνες.* T. III. p. 217. Sed cf. Eund. T. II. p. 462. et in *κιακόν.* T. II. p. 333. V. 4. *ὑπηνήτᾳ* malebat Wakef. in Sylv. crit. T. II. p. 145. — *Nr.* 33. *ἀνάθημα τῷ πανὶ παρὰ ἁλιέων μακκίου.* P. *μαικίου.* Plan. p. 414. Br. II. 238. nr. 7. An. II. 2. p. 218. V. 1. *παρ' ἀκταίης.* P. Pl. Junctim *παρακταίης* Suid. in *Πρίαπος.* T. III. p. 172. in *σαγηνεία.* Ib. p. 274. etiam ed. Nic. Sabin. probante Reiskio in Not. ad Anth. p. 53. et Toupio Ep. crit. p. 13. — *ἐπ' ὠφελίης.* P. ed. pr. et tres Aldd. *ἀπ' ὠφελίης.* ed. Asc. St. Suid. T. III. p. 172 et 174. *ἐπωφελίης* Id. in *ἀκταίη.* T. I. p. 96. et sic duo regii Pl. ap. Br. Rariorem hanc vocem turbarum in hoc versu causam fuisse, non dubito. Vid. Schaef. Meletem. p. 70. — V. 3. *θύνων.* P. *βυσσώμασι.* P. Pl. Suid. in *βυσσοδομοῦντες.* T. I. p. 461. in *ῥόμβον.* T. III. p. 264. *βυσσώματι* Br. sic in membr. esse putans. — V. 5. *ἐρίκης.* P. *ἐρείκης.* Pl. Suid. in *αὐτούργητον.* T. I. p. 389. V. 7. *ὑπ' ὀρχισμῶν.* P. *ὑπ' ὀρχηθμῶν.* Pl. *ἀπ' ὀρχηθμῶν.* Br. *ὀρχησμῶν* scripsi. Vid. p. 180. nr. 218. v. 10. Aeschyl. Eum. 365. *ὀρχησμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.* — *λελυγισμένον.* P. *λελυγισμένον.* Pl. *λυγισμοῖς ὀρχεῖσθαι* Philostr. V. Apoll. IV. 21. p. 158. *ᾠδὰς ἔκαμπτεν ὁπόσας Νέρων ἐλύγιζέ τε καὶ κακῶς ἔστρεφε.* Id. IV. 39. p. 180. *ὑπὸ μαλακίας τοῦ σώματος κατεαγὼς καὶ λελυγισμένος.* Suid. T. I. p. 13. — V. 8. *ἀμπαύσηι.* P. *ἀμπαύσῃς.* Pl. Br.

Nr. 34. *ἀνάθημα πολυαιν κυνηγοῦ τῷ πανὶ ῥιανοῦ.* Br. I. 481. nr. 8. An. I. 2. p. 325. V. 2. *τοῦσδε.* P. *τοῦδε* Br. ¶. V. 3. 4. leguntur in Cod. post 5. 6. sed error emendatus litteris appositis. *ἐπ'*

αὐχένιον. P. κυνακτάν. Ib. κυνάγχαν emendat Albert. ad Hesych. in ἐπιοφύρια. Similia continuit Bast ad Greg. p. 352. not. V. 4. Huic versui, qui ultimus est epigrammatis in Cod. apposita nota: ζτ. στι β ἄνω. V. 6. σημύλεο. P. σιμύλεω. Br. e. Salm. Vid. supra p. 93. nr. 57. — Schol. Theocr. Eid. III. 7. Αἰσχύλος, Ἑρμύλος, Σιμύλος. Est hoc nomen in ep. Leon. Alex. p. 535. nr. 187. Nicarch. p. 93. nr. 38. Cf. Maussac. ad Harpocr. p. 263. T. II. ad Pollue. X. p. 1191. Forma ionica nominis proprii in epigr. dorici coloris nihil offensionis habet. Vid. p. 154. nr. 69. Graef. Praef. ad Meleagr. p. X s. — Nr. 35. ἀνάθημα τελέσωνος τῷι πανί, λεωνίδου. Br. I. 229. nr. 34. An. I. 2. p. 93. V. 1. αἰγώνυχι. P. Schol. Wechel. αἰγόνυχι vulgo. In Planud. p. 343. (T. II. p. 701. nr. 258.) Πᾶνα τὸν αἰγόνυχα. Cf. ad p. 588. nr. 126. V. 2. ἀγρίης. Pl. ἀγρείης. P. Suid. in ἀγρεία ἀοιδή. T. I. p. 38. ubi σκίτος et εἵνεκα τῆς πλατάνου. In σκίτος prior producitur. Vid. Toup. Cur. nov. p. 159. V. 3. ῥαιβόκρανον. Suid. in ῥαιβός. T. III. p. 254. V. 4. ἃ πάρος. P. et plures editt. Plan. ἃ tres Aldd. et Asc. Quum utraque lectio bene habeat, membr. auctoritati obtemperavi. — V. 4. λύκος. P. λύκους. Pl. Br. V. 5. Suid. in γαῦλος. T. I. p. 468. — ἀγωαῖον. P. Suid. I. p. 36. ἀγωγαῖον. Pl. Br γλαγοπῆγας. In fr. Marcelli Sidetae ad calcem Plut. de Puer. Educ. p. 00. ed. Schn. v. 101. γλαγοφόρους τεύχουσι φίλην μετὰ δαῖτα τιθήνας. metrum constabit, si legeris, γλακτοφόρους, ut γλακτοφάγοι ap. Homer. Ἰλ. 13, 6. — V. 6. καὶ τῶν. P. Pl. καὶ τάν. Suid. in λαιμοπέδη. T. II. p. 421. Hoc Br. in Lectt. monente recepi. — Nr. 36. ἀνάθημα φιλοκλέους γεωργοῦ τῇ δημήτρᾳ (vid. ad nr. 31. Heyn. ad Apollodor. I. 1. 6. p. 6. in var. lectt. Coray. ad Plutarch. T. II. p. 365.) φιλίππου θεσσαλ. Br. II. 217. nr. 19. An. II. 2. p. 162. V. 3. αὖτις. P. αὖτις. Pl. editt. omnes praeter Steph. ubi αὖθις, et Suid. in ἀμβλύ. T. I. p. 155. et in καλαμητομίης. T. II. p. 229. V. 4. φέρει. P. φέροι. Pl. Suid. Br.

Nr. 37. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρα ποιμένων ἄδηλον. Br. III. 175. nr. 125. An. III. 1. p. 361. V. 1. καί. κατὰ corr. Reisk. quod Cod. lectioni non praefero. V. 3. ξέσαντες. P. ξέσαντες. Suid. in ἄθυρμα. T. I. p. 75. V. 4. ὡραίων. P. οὐρείων Br. e. Salm. ὠρείων Toup. qui in reliquis etiam doricas formas dedit. Frustra. ὡραίων βουκολίων tuetur Theodorid. p. 168. nr. 157. ὡραίους ἄγρας. — Nr. 38. ἀνάθημα τῷι ποσειδῶνι παρα ἀμυντίχου ἁλιέως φιλίππου. Br. II. 218.

nr. 23. An. II. 2. p. 165. V. 1. *μολύβδῳ.* P. *μολίβῳ.* Pl. Br. V. 2. Suid. in *ὀρσιθάλασσα.* T. I. p. 635. V. 5. *φιλόναυτιν.* P. *φιλοναύτην.* Pl. Br. V. 6. *σπέρματα πυρός.* P. *σπέρμα.* Pl. Br. Od. ε. 490. *σώιζων.* P. vid. ad p. 97. nr. 62. — *Nr.* 39. *ἀνάθημα τῆι ἀθηναῖ παρὰ τριῶν ἀδελφῶν γυναικῶ, ἀρχίον.* Br. II. 94. nr. 11. An. II. 1.

γρ. ἡράκλεια

p. 255. V. 1. *καὶ εὔκλεια.* P. *ἡράκλεια.* Pl. cf. p. 178. nr. 206. v. 7. —

ξάνθον

V. 2. *ξουθον.* P. *Ξοῦθον.* Pl. Br. V. 3. Suid. in *ἀράχνειον νῆμα.* T. I. p. 309. V. 3. 4. in *ἄτρακτον.* T. I. p. 373. in *μίτος.* II. p. 567.

α

Draco de Metr. p. 67. 13. ubi *ἀραχνίοιο.* V. 4. *ἀλακάτης.* P. *ἀλακάτας.* Pl. Suid. Br. V. 5. Suid. in *πολυοπαθής.* T. III. p. 147.

σοὶ

V. 6. *ἀτριτάτη.* P. *τριτάτα.* Pl. Br. V. 8. *αἱ σαὶ θέσαν.* P. Auribus haec parum jucunda, sed, ut mihi quidem videtur, sincera.

μ *υ π*

P. *Nr.* 40. *ἀνάθημα γεωργοῦ τῇ δη. μακηδονι υ.* Br. III. 332.

σιτόν

(ed. Lips. IV. 89. nr. 28b.) An. III. 1. p. 229. V. 1. *βόε μοι οἱ τόνδε.* P. *οἵ τόνδε* Br. Grotius: *ecce boves factos de frugibus.* quasi *σίτου* legisset, ut est in edit. Bosch. T. III. p. 434. sed verum est *σῖτον.* Hoc vocabulum in *οἶνον* depravatum est in epigr. Euclid. T. II. p. 765. nr. 20. v. 1. Frequens usus particulae *δὲ* in enuntiationibus parentheticis, quem mireris fraudi fuisse Homeri interpretibus *Ἰλ. σ.* 33. Cf. Heyn. T. VII. p. 434. V. 6. 7. Suid. in *κορινθικόν.* T. II. p. 350. Cf. Zenob. Paroem. III. 57. p. 66. V. 8. *ἀφιλοσταχύου.* notanda forma. Vid. Er. ad ep. Crinag. 5. (p. 183. nr. 229.). Similiter *ὑψαύχενε Ῥώμη.* in Orac. Sibyll. VIII. p. 697. — *Nr.* 41. *ἀνάθημα καλλιμένους τῇ δηοῖ ἀγαθίου σχολ.* Br. III. 44. nr. 50. An. III. 1. p. 73. V. 2. *ταυροδέτιν.* P. et Codd. Plan. ap. Br. *ταυροδέτην.* vulgo. V. 2. *ὑπαυχενίην.* P. *ἐπαυχενίην.* Pl. Br. Si vera est lectio Cod., lorum intelligitur, quo jugum *sub* collo alligatur. V. 5. *εὐαρότρου.* P. Pl. *εὐαρότου.* Br. c. Dorvill. Sic p. 182. nr. 228. *ἀρότρου* et *ἀρότου* permutata. Leon. Alex. p. 414. nr. 347. *εὐάροτον βόες οἴδαμεν αὔλακα τέμνειν.* — V. 6. *τὸν στάχυν ἀμῆσαι.* P. Br. *τὸν στάχυν κομίσαι.* Pl. priore in *στάχυς* perperam producta. Nicarch. p. 146. nr. 31. *καὶ καλὸν ἀμῆσαι καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.* — *Nr.* 42. *ἀνάθημα ἀλκιμένους κηπουροῦ ἀδέσποτον.* Br. III. 186. nr. 177. An. III. 1. p. 391. V. 1. *πενηχρός.* P. V. 3. *κομίζων εἶπε σύ μοι.* P. Br. *κομίζω Ὄττι σύ μοι.* Pl.

Nr. 43. εἰς βάτραχον χαλκοῦ ἀνατεθέντα ταῖς νύμφαις παρὰ ὁδοιπόρου, πλάτων. Br. I. 170. nr. 8. An. I. 1. p. 314. In Plan. p. 437. St. ἀδέσποτον. — V. 2. τὸν λιβάσιν. P. τὸν σταγόσιν. ed. Asc. quum in ed. pr. et tribus Aldd. lacuna esset. V. 3. στηλώσας. γρ. μορφώσαστὶς Pl. τυπώσαστὶς P. Supra p. 54. nr. 33. ὡς θρασὺ μορφῶσαι τὸν ἀσώματον. Ib. nr. 36. ἵλαθι μορφωθείς, ἀρχάγγελε. Ib. nr. 50. δέμας μόρφωσεν. — ἔθηκε. P. ἔθηκεν. Pl. Br. V. 4. ἀκεσσάμενος. P. ἀκεσσάμενον. Pl. Br. V. 4. ἀπὸ λειπών. P. V. 8. deest in Pl. In Cod. marg. adscriptus. γλυκερῶν. γρ. ἣν P. Ut versus fiat, saltem hemistichiis inter se permutatis, legendum: ὧν ἐπόθει νασμῶν εὗρε πόσιν γλυκερήν. — ὧν ἐπόθει λιβάδων. Br. Sed hic versus non videtur esse Platonis. — *Nr.* 44. ἀνάθημα ἡρώνακτος γεωργοῦ ἄδηλον τίν. οἱ δὲ λεωνίδου ταραντ. Br. I. 225. nr. 18 An. I. 2. p. 81. *Leonidae* tribuitur in Plan. p. 481. St. V. 2. 3. Suid. in δράγματα. T. I. p. 625. ubi πρῶτα et ἱρώσατο. πρῶτα Br. probat. πρώτης. P. Pl. — φυταλιῆς. P. Br. φυταλίης plures editt. Pl. V. 5. 6. Suid. in οἰνοψ. T. II. p. 670.

P. *Nr.* 45. ἀνάθημα διονύσωι παρακωμαύλου γεωργοῦ. Br. III. 176. nr. 131. An. III. 1. p. 364. V. 1. Suid. in ἐχῖνος. T. I. p. 929. θηλοπέδων. P. Pl. Suid. in οἴντης. T. III. p. 518. θειλόπεδον Idem T. II. p. 193. in ῥαγολόγος. T. III. p. 249. θειλοπέδων. Draco de Metr. p. 81, 3. Eadem est varietas p. 170. nr. 169. Cf. Eustath. ad Od. η. p. 275. s. Steph. Thes. T. I. p. 1180. E. F. — V. 3. ἐπὶ τρ. P. V. 4. ἀνεκρίμασεν. P. Pl. ἀνεκρέμασε. Br. — *Nr.* 46. ἀνάθημα τῆι ἀθηναῖ παρὰ φερενίκου στρατιώτου. ἀντιπάτρου σιδωνίου. Br. II. 8. nr. 10. An. II. 1. p. 21. V. 3. 4. Suid. in θυμέλη. T. II. p. 211. — *Nr.* 47. ἀνάθημα τῆι ἀθηναῖ παρα βιττοῦς ἀντιπάτρου σιδωνίου. Br. II. 8. p. 9. An. II. 1. p. 20. V. 2. 3. Suid. in λιπαρῆς. T. II. p. 448. Vocem χήρη frustra olim suspectam habui: Bitto, viro morte amisso, vitam texendo toleraverat. χερνῆς ἐγὼ γὰρ nuper tentavit Orell. in Append. ad Isocr. π. ἀντιδ. p. 401. quod non habeo, quomodo cum metro conciliem. — *Nr.* 48. εις αν ἀδηλο. Br. III. 173. nr. 116. An. III. 1. p. 354. V. 2. Scr. ἄρμενον. V. 3. ἀπὸ στύξ. P. ἐν ἐρίθοις. Ib. Pl. ἐνερίθοις Br. ex interpolato apogr. Antipat. p. 171. nr. 174. κερκίδα δ' εὐποίητον, ἀηδόνα τὰν ἐν ἐρίθοις.

Nr. 49. ἀνάθημα τῆι πυθοῖ παρα αχιλ. Alteri disticho adscriptum

lemma: ἀνάθημα διομήδους. Br. III. 179. nr. 150. An. III. 1. p. 372. „Ex Eustathio in Homer. p. 1313. 44. unde prolatum a Clarkio in „not. ad Ἰλ. ψ. 513. In Vat. Cod. male divulsa disticha, omisso δ' „posterioris initio." Br. Eustathius sumsit ex Athen. VI. p. 232. D. hic ex Phania de Siciliae tyrannis. V. 2. θῆκεν. P. θῆκε Br. e. Eust. — V. 3. δ' om. P. V. 4. ἵπποισιν ἐπί. P. ἵπποισι παρά. Br. ex Eust. — *Nr.* 50. εἰς ναὸν ἀνατεθέντα τωῖ διί. σιμωνίδου. Br. I. 134. nr. 44. An. I. 1. p. 226. Est ap. Plut. V. Arist. c. 19. T. II. p. 261. ed. Cor. in Opp. Mor. p. 873. B. Cf. Dorv. ad Char. p. 629. V. 1. ῥώμη χερός. P. Pl. Ἕλληνες νίκας κράτει. Br. ex Plut. V. 2. ψυχῆς λήματι. P. Br. λήματι. Plut. Hoc reponendum. Quamvis enim in λάματι nec Dorvill. haeserit, nec Br., qui etiam in ep. Alcaei Mess. 9. (p. 457. nr. 588.) λᾶμα dedit, ubi Cod. λῆμα habet, illa tamen forma in usu fuisse non videtur. V. 3. ἐλευθέρας Ἑ. κοινὸν Ἱδρ. Br. e. Plut. Restitui lectionem P. Pl. — *Nr.* 51. ἀνάθημα ἀλεξίδος. Br. III. 184. nr. 174. An. III. 1. p. 386. V. 1. γαίη. Hoc distichon corr. Herm. ad Orph. p. 766. μῆτερ ἐμή, Ῥείη, Φρυγίων θρ. λεόντων, Δίνδυμον ἂν μύσταις οὐκ ἀπ. ὄρος. quod forma γαίη nonnisi ab imperitissimis fuerit usurpata, nec appareat, cur Gallus Phrygiae cymbala dedicet, non Rheae. Φρυγίων λεόντων jungit etiam Plan. Pro μητερ εμη γαιη non inepte fortasse legeris: μήτηρ ὦ μεγάλη. nominativo, ut saepe alibi, pro vocativo. sive: μῆτερ ἐμή. γεραρὴ Φρ. V. 2. δινδυμόνης μύσταις. P. in marg. γρ. δινδυμίνης. Huc refer Schol. initio pag. sequ. positum: εἰς τοὺς ὀργιάζοντας τη διδυμηνη ἤγουν ἑκάτῃ ἢ μᾶλλον τῇ ῥέαι τῇ μρι τῶν θεῶν. In Plan. lacuna est in versus capite * * μόνης μύσταις. δίνδυμον ἧς corr. Salmas. δίνδυμον ὦ. Br. Scripsi: ᾗ μύσταις. *ubi mons Dind. a mystis frequentatus.* ᾗ pro οὗ, referendum ad regionis nomen, quod in Φρυγίων latet. V. 5. ἀλαλητῶν. P. ἀλαλητόν. Br. ἀλαλητὸν Pl. quod cur Br. mutaverit, non video; nisi etiam ap. Homer. Ἰλ. δ. 436. Τρώων ἀλαλητός. et Ἰλ. σ. 149. θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ, et alibi, forma nota cum ignota, obvia autem cum ea, quae nunquam occurrit, permutanda est. V. 10. ἀγριοσύνης. P. Pl. ἀγεριοσύνης duo Codd. Pl. ap. Br. *liber ab hac facias sit feritate senex.* Grotius. ἀγερμοσύνης conj. Schneider in Lex. I. p. 12. Oppian. Cyn. IV. 251. Mihi ἀχρημοσύνης in mentem venit; quod genus voti passim occurrit in his epigrammatis, v. c. p. 196. nr. 288. p. 199. nr. 300.

Nr. 52. ἀνάθημα τῶι διῒ παρα στρατιώτου σιμωνίδου. Br. I. 135.

nr. 50. An. I. 1. p. 232. V. 1. 2. Suid. in ἠσο. T. II. p. 81. in μελίαι. T. II. p. 522. in ταναή. T. III. p. 428. ubi μελία ταναά, ut in P. μελίῃ ταναῇ. Pl. — ποτί. P. Pl. ἀνά. Suid. in ταναή. V. 3. Suid. in τετρίσθαι. T. III. p. 455. V. 4. κραδαινομένη δηΐῳ. Pl. κραδαινομένα δηΐῳ. P. δηΐῳ servavi, ut Ζηνί et αὐτῇ. — Nr. 53. βακχυλίδου. ἀνάθημα τῶι ζεφύρωι ἀνέμωι παρὰ εὐδήμου γεωργοῦ. Br. I. 153. nr. 20. An. I. 1. p. 289. V. 1. 2. Suid. in πιότατος. T. III. p. 117 ἀνέθηκεν. P. ἀνέθηκε. Suid. Br. V. 3. γάρ οἱ. correptum γάρ, ut ap. Homer. Ἰλ. β. 665. λ. 339. ψ. 865. ω. 72. Sic etiam infra p. 192. nr. 266. ἐφάνη γάρ οἱ αὐτά. Tull. Gem. ap. Plan. p. 351. St. (T. II. p. 688. nr. 205.) δεῖσε γάρ οἱ φρήν. Moschus Eid. IV. 25. ἦ γάρ οἱ αὐτᾶ. Ib. 42. πολέων γάρ οἱ ἔργον. et in plurimis aliis locis, quae ut omnia cum Herm. ad Orph. p. 775. s. pro depravatis habeam, a me impetrare non possum. Hoc loco vir doctiss. corrigit: εὐξαμένῳ ὅ οἱ ἦλθε. — βοαθόος. P. βοηθόος. Pl. — Nr. 54. ἀνάθημα τῶι ἀπόλλωνι παρ' εὐνόμου κιθαριστοῦ. παυλ. σιλ. Br. III. 86. nr. 48. An. III. 1. p. 159. V. 1. λυκωρεῖ. P. λικωρεῖ. Pl. Br. V. 2. μνᾶμα σοφιλοστεφάνου. P. V. 3. ὧδ' ἀ. ἰ. πάρθης. In marg. γρ. σπάρτας. P. voluit σπάρτις. ut p. 456 nr. 584. v. 2. Πάρθης vocatur ap. Suid. T. III. p. 53. Πάρθης in Plan. Πάρθις ap. Br. A Cod. lectione non recedo. Cf. Interpp. Antig. Car. I. p. 2. Kann. ad Conon. Narr. 5. p. 77. s. V. 4. Suid. in κρέκω. T. II. p. 372. V. 5. τετριγυῖα. P. Pl. τετριγυῖα. Suid. in ἀπεκόμπασε. T. I. p. 252. ubi vett. editt. βρόχον et βρόγχον habent. Agath. p. 560. nr. 382. v. 2. βραγχὰ λαρυγγιόων. — ἀπ' ἐκόμπ. P. V. 6. ἁρμονίας. P. ἁρμονίης. Pl. Br. V. 7. ἐπὶ τρ. P. ὑπερέζετο. Pl. Br. ὕπερ ἕζετο. P. Suid. in ἀβρόν. T. I. p. 13. V. 8. ἀπ' οἰχ. P. V. 9. 10. Suid. in λαλαγεῦσαν. T. II. p. 411. νομόν. P. V. 12. λητώϊε. P. λητῷε Br. c. Pl. Scr. Λητῷε, auctore Schaefero ad Apoll. Rh. T. II. p. 533. — ὕπερ. P.

Nr. 55. ἰωάννου τοῦ βαρβοκάλλου. ἀνάθημα τῆι ἀφροδίτηι παρα Ἑρμοφίλου βουκολου. Br. III. 12. nr. 3. An. III. 1. p. 19. V. 1. cum parte 3tii Suid. in πηκτή. T. III. p. 109. in σίμβλοι. p. 314. — παφίηι. P. Παφίᾳ Pl. Suid. Br. V. 2. τάς. P. τῆς. Pl. Br. εὐρυνόμας. P. Br. εὐρυνόμης. Pl. V. 3. βουκόλος. Pl. Suid. βωκόλος. P. Br. — P. Nr. 56. μακηδονίου ὑπατικ. ἀνάθημα τῶι διονύσωι παρα λιναγόρου γεωργοῦ. Br. III. 118. nr. 26. An. III. 1. p. 227. V. 1. κισσοκόμαν. P. κισσοκόμαι. Pl. Satyrum hedera redimitum fuisse, apparet ex v. 3.

V. 2. λιναγόρας. P. ληναγύρας. Pl. Br. In λίνον prior corripitur. V. 3. τῶιδε. P. τῷ δέ. Pl. Br. recte. V. 4. λέγεις P. et tres Aldd. λέγοις Asc. St. Br. Subaudi ἄν. Vid. ad p. 101. nr. 100. V. 5. τέχνηι. P.

Nr. 57. ἀνάθημα τῶι πανὶ παρα τεύκρου ὀραβος. παυλ. σιλ. Br. III. 86. nr. 47. An. III. 1. p. 168. V. 2. φοινῶι. P. φονίῃ. Pl. φονίῳ Br. praeter necessitatem. Hesych. φοινῷ κρατί, πυῤῥῷ. Ἰλ. π. 159. παρήϊον αἵματι φοινόν. Hom. Hymn. in Apoll. 361. θυμὸν φοινὸν ἀποπνείουσα. V. 2. σὺν ἐξ ἐρύσας. P. V. 3. 4. Suid. ἀγρότας. T. I. p. 39. αἰγανέα. T. I. p. 610. χαίτην. T. II. p. 284. — V. 6. ῷ. P. ῇ. Pl. ᾷ. Br. Minimum discrimen inter ῷ et ᾷ. — V. 7. Ὑδριάδες scripsi initiali majore, ut p. 488. nr. 823. V. 8. στῆσαν. Pl. Br. στᾶσαν. P. — Nr. 58. ἰουδώρου σχολ. βολβυθιώτου. ἀνάθημα τῇ μήνηι παρα ἐνδυμίων. Br. II. 474. An. II. 3. p. 332. V. 2. σὸς φίλος. P. Br. σοὶ φίλος. Pl. V. 4. σώιζει. P. Vid. ad nr. 38. v. 6. σώζοι quaedam editt. Plan. — Nr. 59. ἀνα τῇ ἀφρο καὶ τῇ ἀθηναῖ καὶ τῇ ἀρτέμιδι παρ καλιῤῥόης ἀγαθίου σχολ. Br. III. 45. nr. 32. An. III. 1. p. 74. V. 3. εὔρετο. P. Pl. εὔρατο Br. nescio quare.

Nr. 60. ἀνάθημα τῆι ἴσι. παλλαδᾶ. Br. II. 406. nr. 1. An. II. 3. p. 199. V. 2. τοὺς lineae superscr. V. 3. γάννυται. P. et editt. vett. Plan. usque ad Ascens. V. 4. χρύσῶι ὃν ἐκ λιδῶν. P. Br. χρυσῷ τὸν Λυδός. Pl. V. 4. ἔπεμπε. P. ἔπεμψε. Pl. Br. — Nr. 61. τοῦ αυ εις αυ. ἀνάθημα παμφίλης τῆι ἴσιδι. Br. l. c. nr. 2. An. l. c. V. 1. πλοκαμίδας. P. V. 3. οὔσε τίς. P. V. 5. 6. Suid. in λιπαροκρήδεμνος. T. II. p. 558. — ¶. Nr. 62. Φιλίππου θεσσαλονικέως. ἀνάθημα ταῖς μούσαις παρὰ καλλιμένους καλλιγράφου. Br. II. 216. nr. 17. An. II. 2. p. 160. V. 1. πλευρῆς. Martor. de Thec. calam. p. 209. γραμμῆς corrigit, distichon etiam periisse suspicatus. Hoc quidem probabiliter. V. 2. ὁμίλην. Pl. ὁμίλαν. P. Br. Suid. in ὁμίλη. T. III. p. 345. — ἀκροβελῶν. P. Pl. Suid. Br. V. 3. παρὰ θῖνα. P. Pl. περὶ θῖνα. T. II. p. 198. παραθῆγα suspicatur Br. comparans νεοθᾶγι in ep. Sapphus p. 285. nr. 489. Praeterea Martorelli corr. κανόν' ἰθύτατον. Vulgatam tuetur Suid. in κανονίς. T. II. p. 238. V. 4. Suid. in κίσσηρις. T. II. p. 319. V. 5. ἀπὸ πανσ. P. V. 6. ἐπ' ἐσκ. P.

Nr. 63. ἀνάθημα μενεδήμου τῶι ἑρμῆι: δαμοχάριδος. In Plan. p. 445. St. ἄδηλον est. Br. III. 69. nr. 2. An. III. 1. p. 119. Monte-

falconii quosdam errores in Palaeogr. p. 24. corrigit Martor. l. c. p. 193. sqq. qui ipse in hoc epigr. plura, quae sanissima sunt, conjecturis vexat. V. 1. *γραμματόκον.* P. *γραμματόκῳ.* Pl. Br. *κύκλα μόλιβδον.* P. *κυκλομόλιβδον.* Pl. Br. Caeterum Cod. Pal. fere ubique *μόλυβδος* exhibet et *μόλιβος;* interdum etiam *μόλυβος;* de quo orthographiae discrimine monuit Etym. M. in *μόλιβος.* Eustath. ad *'Ιλ. ω.* p. 1469. 17. Cf. Pierson. ad Moer. p. 256. sq. Codd. vehementer fluctuant. Sic ap. Aelian. H. A. I. 2. p. 7. vulgo *μόλιβδος,* in Cod. Monac. nr. 87. bis *μόλυβδος* legitur. Apoll. Rhod. IV. 1680. *μολίβῳ.* Codd. *μολίβδῳ.* Quum praeterea nulla hujus discriminis causa appareat, vulgarem scribendi usum sequor. Vid. Steph. Thes. T. IV. p. 1467. s. Heyn. ad Homer. T. VI. p. 161. Coray ad Plutarch. T. V. p. 384. V. 2. *ἰθυτάτων.* Significantius malim epitheton, ut *ἰθυβατῶν.* Sic nr. 68. *ἰθυπόρων γραφίδων.* — V. 3. *δοχῆα* Suid. in *κελαινόν.* T. II. p. 293. *ῥέεθρα.* P. *ῥεέθρον.* Pl. V. 5. *τρηχαλέην.* Frustra Martor. *τρηχαλέον* corrigit. De discrimine, quod grammatici statuunt inter ὁ et ἡ *λίθος,* recte monuit Gesnerus ad Orph. Lith. v. 555. De quovis lapide Theocr. Eid. VII. 26. *πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει.* Bion fr. XI. *χὰ λίθος ἐς ῥωγμὸν κοιλαίνεται.* Cf. nr. 68. v. 2. p. 214. nr. 40. Femininum genus in hac voce, ut in quibusdam aliis, magis poëtici usus esse videtur. V. 5. *κόσμον.* P. Suid. in *κίσσηρις.* T. II. p. 319. *κόσμον.* Pl. — V. 6. *περὶ τρ.* P. V. 7. *γλυφανοῦ καλάμου.* P. Pl. *γλύφανον καλάμων* tacite emendavit Br. Prius recepi. Vid. nr. 67. v. 4. *σιδάρου.* P. *σιδήρου.* Pl. Br. V. 9. *κεκμηκώς.* Pl. *κεκμηώς.* P. Vid. ad p. 145. nr. 25. p. 153. nr. 66. V. 10. *ἑρμείαι.* P.

Nr. 64. *ἀνάθημα τοῦ ἑρμῆ παρ φιλοδήμου καλλιγράφου παυλ. σιλ.* Br. III. 87. nr. 50. An. III. 1. p. 161. V. 1. Suid. in *γυρός.* T. I. p. 504. V. 3. *μεσσοσχιδέων.* P. V. 4. *ταμίης.* P. *ταμίην.* Pl. Br. V. 8. *ῥυσόν.* P. *ῥυσσόν.* Pl. Br. Vid. ad p. 94. nr. 38. p. 99. nr. 76. In hoc quoque epigr. plura perperam tentavit Martor. — *Nr.* 65. *ἀνάθημα τοῦ ἑρμῆ παρ καλλιμένους καλλιγράφου, τοῦ αὐτ.* In Plan. p. 445. St. *ἄδηλον* est. Br. III. 87. nr. 51. An. III. 1. p. 162. V. 1. *μόλυβδον.* P. *μόλιβδον.* Pl. Br. V. 3. Suid. in *χάλυβες.* T. III. p. 852. V. 5. 6. Suid. in *ὀκριόεις.* T. II. p. 676. *ὀκρυόεντα* plures editt. Pl. crebro errore. Vid. ad p. 217. nr. 67. Heyn. ad Iliad. T. IV. p. 649. — P. V. 9. *πολίωπα.* male explicat Martor. l. c. p. 18. *μίτῳ πολίωπι*

p. 480. nr. 765. Ecphr. S. Soph. p. 519. v. 411. καὶ μεγάλου σταυροῖο τύπον πολύωπα (i. e. πολύτρητον) νοήσεις. V. 10. καθ' ἁρμ. P.

Nr. 66. ἀνάθημα ταῖς μούσαις παρ τοῦ αὐτοῦ καλλιμένους. τοῦ αὐτοῦ. Br. III. 88. nr. 52. An. III. 1. p. 165. Etiam hoc ep. ἄδηλον est in Plan. p. 446. St. V. 1. ἀπλανέως. P. ἀπλανέος. Pl. Br. V. 2. ἁρμονίῃ. P. V. 3. μολύβδου. P. μολίβδου. Pl. Br. V. 4. Suid. in τρητή. T. III. p. 499. V. 7. λειμῶνα *spongiam* appellari sane mireris. Nemo tamen facile probaverit conjecturas Martorelli l. c. p. 162. χίδην πίνοντα θαλάσσης. aut χυτῆς πλήρωμα θαλ. V. 10. κεκμηώς. P. Br. κεκμηκώς. Pl. Suid. T. II. p. 290. ubi φιλομήδεσιν et παλάμας. — *Nr.* 67. ἰουλιανοῦ απο υπαρ αιγυπτίου. ἀνάθημα τοῖ ἑρμῆ παραφιλοδήμου καλλιγράφου. Br. II. 495. nr. 10. An. II. 3. p. 375. V. 1. ἀπ' ἰθύν. P. V. 2. μόλιβδον. P. μόλιβδον. Pl. Br. Ne in ἄγαν haereas cum Martorello p. 218. confer nr. 75. v. 7. ἀνθ' ὧν σοι τόδε, Φοῖβε, τὸ Λύκτιον ὅπλον ἀγινεῖ. V. 3. 4. Suid. in λᾶας. T. II. p. 406. Vulgo post κανόνα distinguitur. Sed jungendum ἡνιοχῆα μολίβου. V. 4. θῆγε. P. θῆκε ed. pr. et tres Aldd. V. 5. μροτήρια. Ridicule Martor. p. 223. στυπτήρια. V. 6. ομίλης. P. ομίλης editt. vett. Plan. ὀξύτομον. P. ὀξυτόμον. Pl. Br.

Nr. 68. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό. Br. II. 496. nr. 11. An. II. 3. p. 375. V. 2. Scr. ἄνθεμά σοι. τρωχθείς. Pl. Br. τροχθείς. P. unde feci τροχόεις. ut nr. 65. τὸν τροχόεντα μόλιβδον. nr. 66. τροχαλοῖο μολίβδου. In nullo horum epigrr. instrumenta usu aut tempore attrita et exesa (τρωχθέντα) commemorantur. V. 4. θηγαλέῃ. P. Br. θηγαλέος. Pl. Vid. ad nr. 65. v. 4. V. 5. 6. Suid. in γῆρυς. T. I. p. 481. V. 10. ἴθυνε. Agath. p. 54b. nr. 35. ἀλλὰ φανείης Ἐλπίδας ἰθύνων ἐσσομένου βιότου. — *Nr.* 69. ἀνάθημα τῷ ποσειδῶνι παρακράντου ναύτου: μακηδονίου ὑπάτου. Br. III. 117. nr. 22, An. III. 1. p. 225. V. 1. κράντας. P. κράντος. Pl. Br. Dorica nominis forma non debet offensioni esse. Vid. ad p. 147. nr. 34. V. 2. Suid. in πέζα. T. III. p. 70. ubi ἐς κεῖνον. — *Nr.* 70. τοῦ αὐτοῦ εις αυ. Br. l. c. nr. 23. An. l. c. V. 1. νῆά σοι. P. Pl. V. 2. κράντας. P. κράντος. Pl. Suid. in σέγγειν. T. III. p. 440. — μὴ κέτι. P. V. 4. εἰσ ἐλάαν αἴθηι. P. αἴθην. Pl. Br. Nec illud a graeci sermonis indole abhorret. Charit. V. p. 95. οὐδεὶς ἡμᾶς ἐᾷ τοῖς βασιλείοις εἰσελθεῖν. ubi Dorvill. p. 494. inter alia comparat Sophocl. ap. Stob. p. 586. Ἀφροδίτη . . εἰσέρχεται μὲν

ἰχθύων πλωτῷ γένει. Saepe enim dativus finem indicat, ad quem quid dirigitur. Agath. p. 51b. nr. 34. θυμὸν ἀπειθέει κρείσσονι φαντασίῃ. V. 5. πόρον. P. πόντον. Pl. Br. — ἀέλλης. P. V. 6. ἱδρυσάμην. P. ἡδρυσάμην. Pl. Br. Infra p. 485. nr. 801. ἥδρασεν mutatum in ἴδρυσεν. Vid. not. ad p. 225. nr. 109. — Nr. 71. ἀνάθημα λαΐδος παιλ. σιλεντιαρίου. Br. III. 84. nr. 41. An. III. 1. p. 153. V. 2. πλακτά. P. γρ. κλαστά utramque lectionem commiscens Pl. πλαστά. κλαστὰ Br. *turbantisque animum pocula fracta meri.* Grot. V. 3. βόστρυχα σοί. P. Pl. βόστρυχά σοι. Br. V. 4. σκύλα. P. σκῦλα. Pl. Br. V. 5. Ser. Λαΐς. V. 6. τοῖσδε. P. ἀκρήβαις. P. ἀκρήβαις. Pl. Br. Cf. ad p. 587. nr. 125. v. 2. V. 8. ἐπ' ἐσπ. P. V. 10. ἀστρέπτου κ. θηλυτέρης. P. Suid. in γνῖα. T. I. p. 499. ἀστρέπτῳ κ. θηλυτερῶν. Pl. θηλυτέρων. Br. Servavi ἀστρέπτου θηλυτέρης, quod de ipsa Laïde accipiendum. Sic de certa quadam puella Agath. p. 120. nr. 218. v. 6. μάστιξε ῥαδινῆς ἄψεα θηλυτέρης. Paul. p. 136. nr. 290. σύζυγίην μήλων δῶκεν ἐμοὶ ῥοδέων θηλυτέρη χαρίεσσα.

Nr. 72. ἀνά ἀγαθίου σχολ. ἐπὶ λαγωῷ. Br. III. 54. nr. 59. An. III. 1. p. 90. V. 1. 2. Suid. in πτώξ. T. III. p. 225. ὀπώρης. P. ἀμελγόμενον. Suid. Eadem varietas est ap. Apoll. Rh. I. 882. Nicand. Alex. 4 8. Ap. Tryphiod. 331. ἄλλαι δὲ χνοόεσσαν ἀμεργόμεναι χάριν ὄμβρου. ἀμελγόμεναι corrigit Toup. ad Hesych. T. III. p. 232. s. — V. 3. 4. Suid. in ἀπροϊδής. T. I. p. 304. ἑξεκίλισε omnes. Sed vid. Br. in Lectt. ad Theocr. Eid. XXI. 70. p. 81. Meleag. p. 412. nr. 531. ἄρτι κυλιόμενον. Draco de Metr. p. 23. 3. p. 107. 21. — Nr. 73. μακηδονίου ὕπα. ἀνάθημα τωῖ πανὶ παρα δάφνιδος ποιμένος. Br. III. 118. nr. 25. An. III. 1. p. 226. V. 1. περὶ omnes editt. Plan. ante Steph. ubi πεφ. περὶ Suid. in ἀεργηλή. T. I. p. 59. s. συριγκτάς. Id. ἐπὶ tentavit V. D. ap. Huet. p. 42. V. 2. τάνδε. P. ed. pr. Pl. Suid. Br. τᾶσδε vulg. βαρυνομένας. P. Br. βαρυνομέναν. Pl. Suid. V. 3. ἀνέθηκε. P. Pl. ἀνέθηκα Br. propter μελίσδομαι v. 5. At similiter a tertia persona transitus fit ad primam in ep. Juliani p. 143. nr. 18. Agath. p. 148. nr. 41. Leonid. p. 287. nr. 506. et statim nr. 76. Apollon. Rh. III. 79. μήτοι τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτο Κύπριδος, εἰ δὴ σεῖο λιλαιομένης ἀθερίζω. V. 5. μελίσδομαι. P. Br. μελίσδεται. Pl. εἰς ἔτι. P. V. 7. 8. Suid. in σίντης. T. III. p. 318. — Nr. 74. ἀνάθημα τωῖ διονύσωι ἀγαθίου σχολ. Br. III. 43. nr. 27.

An. III. 1. p. 70. V. 1. ταῦρος. P. ταύρων. Pl. Br. Suid. in βασσαρίς. T. I. p. 410. — V. 4. Suid. in ἀτλήτῳ. T. I. p. 372. V. 5. Id. in ἰλήκοις. T. II. p. 114. ἰλίκοις διόνυσσε. P. V. 7. 8. Suid. in ῥόπτρον. T. III. p. 265. V. 7. θῆκα δέ σοι. P. Br. non magis h. l. σοί inclinandum, quam nr. 75. v. 7. ubi ἀνθ' ὧν σοί τόδε . . in P. et ap. Br. exhibetur.

Nr. 75. ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι παρ̄ ἀνδρόκλου παν σιλεντιαρι. Br. III. 85. nr. 45. An. III. 1. p. 157. V. 3. ἔξάλτο. P. V. 5. πανάγρετος. P. παναγρέος. Br. φυλάκων παναγρέα κανθόν. Paul. p. 121. nr. 219. παναγρέος μοίρης. Idem p. 303. nr. 609. Probabilis emendatio, nisi ille παναγρέτις scripsit; ut φιλαγρέτις Ἄρτεμις p. 426. nr. 396. πυραγρέτην καρκίνον p. 158. nr. 92. V. 8. ἀμφὶ δέαις. P. Similiter peccatum ap. Liban. T. IV. p. 835. 2. quem locum emendavi in Append. ad Porson. Advers. p. 331. — *Nr.* 76. ἀνάθημα αγχίσ ἀγαθίου σχολ. Br. III. 45. nr. 33. An. III. 1. p. 74. s. V. 1. τοῦ εἵνεκα. Hiatum in thesi vix tolerabilem sustuleris legens: Ἀγχίσης, ὅτου εἵνεκα. Vid. ad p. 54. nr. 26. In epigr. dorico p. 394. nr. 237. ὅτῳ σπένδεις τὸ γλάγος. V. 2. ἔτρεχεν P. V. 3. κόψας. P. κόψαι. Pl. Br. V. 4. ἡλικίης. P. Pl. ἡλικίας. Br. ex ed. pr. Idem ἰδαίην et προτέρης intacta reliquit. — *Nr.* 77. ἀνάθημα τῷ βάκχῳ παρα ξενοφω τὸ ἐρατοσθεν. σχολ. Br. III. 123. nr. 4. An. III. 1. p. 242. V. 1. βάκχε. P. Βάκχῳ. Pl. Br.

Nr. 78. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρ̄ δαφνίδος τοῦ αὐτοῦ. Br. l. c. nr. 3. An. l. c. V. 1. τόδε superscr. in P. καὶ ἀκοστὰν σεῖο κορύναν. Suid. in ἀκοστήσας. T. I. p. 86. V. 2. ἄνθετο. P. ἄνθεσο Br. e. T. Hemst. ad Lucian. T. I. p. 138. δαφνιγυν. P. V. 4. μολπάν. quaedam apogrr. μοι πᾶν. — *Nr.* 79. ἀγαθίου σχολ. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρὰ στρατονίκου γεωπόνου. Br. III. 46. nr. 37. An. III. 1. p. 76. P. V. 4. μὴκ ἔτι. P. V. 5. τὸ ἐπαύλ. P. Pl. τόδ' ἐπ. Br. At hiatum, quem articulus facit, veteres non vitasse, plura exempla docent. p. 381. nr. 174. καὶ τὸ ἔθος. p. 494. nr. 29. οὐχ ὁ ἔρως et ἴσθ' ὁ ἔρως. p. 469. nr. 666. οὐδ' ὁ ἔρως. p. 523. nr. 114. ὁ ἀστρολόγος. — *Nr.* 80. ἀνάθημα ἀγαθίου τῇ ἀφροδίτῃ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ποιήματα αὐτοῦ τ' δαφνιᾳ. Br. III. 45. nr. 34. An. III. 1. p. 75. De Agathiae Daphniacis cf. Suid. in Ἀγαθίας. T. I. p. 16. V. 1. Ἀγαθίου. Pl.

Br. „In Vat. scriptum Ἀγαθίας [potius ἀγαθιὰς, η supra] ἐννεάς. emendabat „Salm. ἀγαθήϊας. contra analogiam. Bene se vulgata habet." Br. At quamvis in nomine Ἀγαθίου multum sibi permiserint Byzantini, ita ut primam et tertiam modo producerent, modo corriperent, (cf. p. 54ᵇ. nr. 35. p. 169. nr. 662. Michael. Gramm. T. II. p. 722. nr. 316.) nusquam tamen, quod sciam, duas priores produxerunt. Quare scripserim: ἀγαθήϊα ἐννεάς. Ab Ἀγαθίας descendit ἀγαθεῖος, ἀγαθήϊος, ut a Πυθαγόρας, πυθαγορήϊος. Vid. Fischer. ad Veller. T. I. 2. p. 9. — V. 2. τεκτῆνας. vulgo τεκτῆνας. In talibus jota subscriptum semper omisi, plerumque assentiente Cod. τεκτοσύνη ἐπέων. Nicarch. p. 229. nr. 159. V. 3. τόσσον. P. τόσον. Pl. V. 4. τόσσατίων πόθων. P. τοσσατίῳ πόθῳ. Suid. in πιερία. T. III. p. 112. τοσσατίων, ut τοσσούτων, et numerum et modum significat. Cf. p. 51. nr. 10. v. 45. p. 56. nr. 64. v. 2. Nonn. Dion. IV. p. 114. 16. τοσσατίους Τιτῆνας ἐνεκλήϊσσε βερέθρῳ. Id. p. 134. 27. τοσσατίοις κομόωντα δρακοντείοισι καρήνοις. V. 6. ἤ τινά. P.

Nr. 81. ἀνάθημα τῷ ἄρεϊ παραλυσιμάχου στρατιώτου. παυλ. σιλ. Br. III. 86. nr. 46. An. III. 1. p. 157. V. 1. 2. Suid. in ἐγχεία. T. I. p. 676. in χολάδων. T. III. p. 677. V. 3. Suid. in ἀλεξιβέλεμνον. T. I. p. 106. V. 5. 6. in βάκτρον. T. I. p. 411. — *Nr.* 82. τοῦ αὐτοῦ. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρὰ μελίσκȣ. Br. III. 88. nr. 53. An. III. 1. p. 163. In Plan. p. 441. est ἀδέσποτον. In Cod. Medic. ap. Bandin. T. I. p. 102. inscribitur Ἀνύτης, cujus ibi epigr. sequitur. V. 1. ὅδ' P. ὁ δ' Pl. Br. V. 2. οἶστρον et ἐπ' ἔσπασ. — *Nr.* 83. ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι παρα εὐμολπου μακηδονίου ὑπάτου. Br. III. 117. nr. 24. An. III. 1. p. 226. V. 2. ἐπὶ μεμφ. P. V. 3. μὴ ψαύσαιμι, μηδ' ἐθελήσω. De optativi cum indicativo, futuri inprimis conjunctione vid. Bökh. ad Platon. Min. p. 62. V. 4. φέρων. P. φέρειν (ειν supra). Pl. Br. V. 5. ἐρεισάμεθα. P. ἐρεισόμεθα. Pl. Suid. in βάκτρος. T. I. p. 411. Codicis lect. non muto. Vid. nr. 81. v. 6. — *Nr.* 84. ἀνάθημα τῷ διῒ παρὰ νικαγόρου στρατιώτου, παυλ. σιλ. Br. III. 87. nr. 49. An. III. 1. p. 161. V. 1. Suid. in ὀμφαλός. T. II. p. 694. V. 3. ἰσάριθμος. P. ἰσήριθμος. Pl. Br. Ennius ap. Macrob. VI. 3. in Fragm. Hessel. p. 107. *undique conveniunt, vel imber, tela tribuno.* Scr. *velut.* V. 5. μεναίχμᾳ. P. Pl. μεναίχμου corr. Jos. Scaliger in not. mst. At ejusdem est generis ἀσπὶς ὑπωροφία. p. 164. nr. 124. et Παλλάδος

ἀλκιμάχας. ἀγρονόμαν μοῦσαν. p. 235. nr. 166. ἀλιῤῥόθια κόνις. p. 208. nr. 6. πολυκλαύταν στάλαν. p. 317. nr. 698. et plurima alia. V. 6. σώιζετο. P. νικαγόραι. P. νικαγόρα. Vulg. et ap. Br. Dativus bene habet. Soph. Phil. 747. εἴ τι σοὶ πάρα . . . ξίφος χεροῖν. Apoll. Rh. IV. 11. τῇδ' (Medeae) ἀλεγεινότατον κραδίῃ φόβον ἔμβαλεν Ἥρη.

P. *Nr.* 85. ἀνάθημα παλλαδᾶ πεπαιγμένον. Br. II. 426. nr. 92. An. II. 3. p. 243. V. 1. θῶ. Ridetur barbara graecorum vocabulorum pronuntiatio, qua magnos interdum centuriones in imperatorum CPolitanorum legionibus usos esse, credere licet. V. 2. τιμοθέωι. P. et ed. pr. *Τιμοθέω* tres Aldd. *Τιμοθέον* Asc. St. Br. Quum sensus sit obscurior, Cod. lectionem non ausus sum mutare. — Brevem syllabam in caesura pentametri non vitabat Palladas. Vid. ad p. 495. nr. 44. — *Nr.* 86. εὐτολμίου σχολ. ἰλλουστρίου εἰς τὸ παιχθὲν ὑπὸ παλλαδᾶ. In marg. εἰς τὸ παιχθὲν ὑπὸ παλλαδᾶ τὰν θῶ καὶ τὰς κνῆ ἤγουν θώρακα καὶ κνημίδα, ἀσπίδα, δόρυ καὶ κράνος. P. — Br. III. 8. nr. 1. An. III. 1. p. 13. V. 2. μεμμιάδης. P. μεμβλιάδης ed. pr. μεμβιάδης reliquae. — ἐκρέμασεν. P. Pl. ἐκρέμασε. Br. —

Nr. 87. ἀνάθημα τῶι διονύσωι παρα τ πανός. Br. III. 175. nr. 124. An. III. 1. p. 360. In Plan. p. 425. *Agathiae* inscribitur. V. 1. ἡμέτερος. P. ἡμέτερος. Pl. Suid. in νεβρίς. T. II. p. 601. κορύνην. P. Pl. Br. κορύναν. Suid. V. 4. τέχνην. P. τέχνην. Pl. Br. Eadem uterque *sorte* utebatur; nam Bacchus quoque amaverat. — *Nr.* 88. ἀντιφάνους μακεδόνος. ἀνάθημα τῇ ἀφροδίτῃ παρὰ ἠνοῦς. Epigramma est ἐρωτικόν. Br. II. 204. nr. 1. An. II. 2. p. 117. V. 2. ἠνὼ (γρ. ου) λυσαμένη. P. Omittit haec verba Suid. in ἱμερόεντα. T. II. p. 116. Ἰνὼ Br. e. Salm. in marg. ap. G. R. Νικὼ malebat Reisk. V. 3. Suid. in θελξινόοις. T. II. p. 170.

Nr. 89. μαικίου κοΐντου· ἀνάθημα τῶι πριήπωι παρα πάριδος ἁλιέως. Br. II. 238. nr. 8. An. II. 2. p. 220. V. 1. νηεῖδος. corr. νησῖδος. P. ἀκταίῃ νησίς. *insula haud procul a litore posita.* At vide, an non *Nesis* significetur insula prope Campaniam. Statius Sylv. III. 1. 150. *Sylvaque, quae fixam pelago Nesida coronat.* Idem II. 2. 78. Cf. Cicer. ad Attic. L. XVI. ep. 1. (Tom. VI. nr. 747. 1. p. 148. ed. Schütz.) V. 2. τερπομεναι. P. unde τερπόμενε Br. τερπόμενος. Pl. V. 4. ἐκρέμασεν. P. Pl. ἐκρέμασε. Br. V. 6. αὐτὸς δὲ σοί. P. αὐτὸ δὲ σοι. Pl. Antithesis h. l. pronomen non patitur inclinari. V. 7. 8. Suid. in ὑλακτούσῃς. T. III. p. 528. — *Nr.* 90.

ἀνάθημα τῷ ποσειδῶνι παρὰ χαρικλέους. φιλίππου. In marg. ταῦτα ἰαμβικὰ φιλίππȣ θεσσαλονικέως. Br. II. 212. nr. 5. An. II. 2. p. 143. V. 1. Suidas T. I. p. 459. βρύχιος. βυθιζόμενος ὕδατι. καὶ ἐμβρύοικος, ἡ ἄγκυρα ἡ τὸν βυθὸν οἰκοῦσα ... ἐν ἐπιγράμματι· ἄγκυραν ἐμβρύοικον ἐρειστήιδα. V. 2. Scr. ἀπωσικυμάτοις. V. 3. μόλυβδον ἠψηδωμένον. P. μόλιβδον ἠψιδ. Br. Quo sensu haec acceperit Schneiderus in Lex. v. ἀψιδόω, non satis apparet, dum vertit: *das mit Netzen überwölbte Blei.* Mihi plumbum margini (τῇ περιφερείᾳ) retis annexum videtur significari. Cf. p. 145. nr. 28. v. 3. V. 4. τὲ φ. τοῖς ἐπ' ἴσφ. P. τε τοῖς φ. Reisk. Notandum articuli ὑπέρβατον. V. 5. ὑδασιτεγῆ. P. ὑδασιστεγῆ. Br. c. marg. ap. G. R. V. 6. πυρητόκον. P. Br. Analogia πυριτόκον postulat. πυροστόκον. Reisk. Fortasse scribendum: λίθον .. πυριοπόρον, lapidem, ignis semina, quae intra se continet, reddentem. — P. V. 7. ἀρχικλῆς. In lemmate χαρικλῆς. V. 8. ἀπ' ἠϊόνων ἄλης. P. et Codd. regii Suidae in ἄλης. ubi vulgo ἠϊόνος. T. I. p. 108. τῆς ἐπ' ἠϊόνος ἄλης. Toup. et Corn. de Pauw. not. mst. τῆς ἀπ' ἠϊόνων ἄγρης. Br. c. Salm. perperam. Cf. Philipp. p. 161. nr. 107. p. 147. nr. 38. Callim. H. in Del. 205. de illa insula: ἄλης ἀπεπαύσατο λυγρῆς. Inscr. ap. Murat. p. 1437. nr. 3. σοὶ γὰρ μέτεστι νῦν χαρᾶς, ἡμῖν δ' ἄλης. ut correxit Schaefer. in Addit. ad Epist. Bast. p. 14. qui etiam ἄλη reperiri monet. Ap. Artemidor. V. 14. p. 404. Reiffius Reiskium secutus, dedit: τὸν πλεῖστον χρόνον ἐν ἄλλῃ καὶ ξενιτείᾳ διῆγε. Rectius vulgo: ἐν ἄλῃ. Maneth. II. 487. πλαζομένους βιότῳ καὶ ἄλην ξείνης ἐπὶ γαίης. Cod. ἄλλην. Dio Chrys. Or. I. p. 61. 43. οὐ πολὺς χρόνος ἔσοιτό μοι τῆς ἄλλης καὶ τῆς ταλαιπωρίας. Scr. τῆς ἄλης. — Nr. 91. ἀνάθημα τῷ ἄρει παρὰ τινῶ: θαλοῦ μιλησίου. Br. II. 164. nr. 2. An. II. 2. p. 29. V. 3. μελάντας. P. μελάνθας. Br. c. ap. G. R. Nomen *Μελάντας* est ap. Suid. T. II. p. 181. Diog. Laërt. V. 36. Plutarch. V. Artax. c. 19. T. V. p. 297. ed. Cor. V. 4. κοντόν. P. κόντον. Br. minus recte. V. 5. ἄρες. P. ἆρες scripsi ob priorem productam, quod in quavis sede fieri posse docuit Spitznerus in Diss. de Prod. Brev. Syll. p. 11. — V. 6. Scr. φέρειν pro θέρειν. — δώσης. P. Suid. in βροτολοιγός. T. I. p. 457. δοίης Reisk. De illa forma vid. Piers. ad Moer. p. 117. Intpp. Thom. Mag. p. 226 s.

Nr. 92. φιλίππου θεσσαλονικ. καὶ ταῦτα ἰαμβικά. ἀνάθημα τῷ ἑρμῇ παρὰ δημοφῶντος χρυσοχόου. In marg. ωρ ωρ et σμ. P. Br. II.

216. nr. 16. An. II. 2. p. 159. V. 1. Suid. in *αὐλός*. T. I. p. 381. in *φιλήνεμος*. T. III. p. 608. *αὐλοῦ* ed. pr. Ald. I. V. 2. *τετησίχρυσον*. Vulgo. unde Jos. Scalig. *τρυσίχρυσον*. Suid. in *ῥίνη*. T. III. p. 260. *ῥίνην τεχνησίχρυσον*. Verissime Cod. *τε κνησίχρυσον*. V. 3. *δίχειλον*. P. *δίχηλον*. Pl. Cf. Statyll. p. 175. nr. 196. 1. — V. 4. *λειψανολόγους*. P. *λειψανηλόγους*. Pl. Br. — *Nr.* 93. *ἀνάθημα τῷ ἡρακλεῖ παρὰ ἀρπαλίων ἀντιπάτρου σιδωνι*. Br. II. 8. nr. 13. An. II. 1. p. 22. V. 1. *ῥυτίσουλινευτής* (*πιλινευτῆς*). P. *ὁ πᾶς ῥυτὶς ὢν ὁ λινευτής*. Br. c. Reisk. ex marg. ap. Lips. Scripsi, ne littera quidem mutata: *ὁ πᾶς ῥυτίς, ρὐπιλινευτής*. ut a *λινεύω λινευτής*, sic *ἐπιλινευτής* ab *ἐπιλινεύω*. Hesych. *ἐπιλινᾷν .. τὰ ἑστῶτα λίνα ἐπιβλέπειν*. Id. *λινοπτάζει, λινοπτᾷ, ἐπὶ λινὰ περιβλέπει*. Scr. *ἐπιλινᾷ, περιβλέπει*. V. 3. *τόνδε .. τὸν σιβύνην*. P. quod Br. restituit in Lect. quum in textu dedisset: *τήνδε .. τὴν σιγύνην*, metro adversante. Suid. in *σιγύνη*. T. III. p. 311. *τόνδε .. τὸν σιγύνην*. ed. Mediol. — In marg. Cod. Schol. *σιβύνης, ὅπλον πρ μακεδόσιν δόρατι πρπλήσιον*. V. 3. Suid. T. III. p. 311. *πλειών, πλειῶνος, ἐνιαυτός· ἐκ πολλοῦ πλειῶνος· ἤγουν ἐκ πολλοῦ χρόνου*. *πλείωνος* Reisk. V. 4. *ἔσθενον*. P. *ἔστεγον* Br. c. Salm. *σθένειν βάρος* pro *oneri ferendo esse parem* vix dici potest. Scribendum videtur: *ἐκ πολλοῦ πλειῶνος ὅτ' εἰς βάρος οὐκέτι χεῖρες Ἔσθενον*. V. 4. *εἰς*. P. *ἐς* Br.

Nr. 94. *ἀνάθημα τῇ ῥέᾳ παρὰ κλυτοσθένους. φιλίππου θεσσαλονικέως*. In marg. *ὅρα ὅτι καὶ ταῦτα ἐκ τῶν ἰαμβικῶν*. Br. II. 212. nr. 6. An. II. 2. p. 145. V. 1. *ἀραξάχειρα*. P. *ἀραξόχειρα*. Br. c. Suid. in *τύμπανον*. T. III. p. 516. *ἀραξίχειρα* Reisk. ex ap. Lips. V. 2. Suid. in *κύμβαλα*. T. II. p. 394. V. 3. ad *λωτοὺς* marg. P. *αὐλούς*. V. 4. *ἐπ' ὠλόλυξεν* et *στροβηλίσας*. P. In *στρόβιλος* media producitur. Arist. Pax 864. Ion ap. Athen. III. p. 91. E. — V. 5. *σάγαριν*. in marg. P. *πέλεκυν*. Suid. T. III. p. 274. Cf. Schaefer. ad Gregor. p. 506. s. not. — V. 6. *λεοντόδιφρε σοί, ῥέῃ*. P. *λεοντίδιφρε σοί, ῥείῃ, θῆκε*. Suid. in *τύμπανον*. T. III. p. 516. — *Nr.* 95. *ἀντιφίλου. ἀνάθημα τῇ δηοῖ παρὰ παρμιδος γεωπόνου*. Br. II. 170. nr. 4. An. II. 2. p. 38. V. 1. Suid. in *μύωψ*. T. II. p. 588. V. 2. *μέτρον*. P. Suid. in *πήρα*. T. III. p. 111. *μέτρου* Br. c. Ap. G. R. Recte dicitur *σιτοδόκον μέτρου σπορίμου*. ut p. 191. nr. 257. *ἀμφιφορῆα, τὸν ἀδριακοῦ νέκταρος οἰνοδόκον*. Eadem abundantia dicitur *πολισσοῦχος χθονὸς* ap. Aesch. VII. c. Theb. 104. *πυδωκία σκελῶν*. Eu-

menid. 37. et similia. V. 3. Suid. in γαμψόν. T. I. p. 467. V. 3. ἀρούρης. Fortasse ἀρούρας. et V. 6. ἀνιαρῶν scribendum. — V. 4. παλιουρόφορον
ους
χ. θέρευς. P. παλιουροφόρου χ. θέρευς. Suid. in θρίναξ. T. II. p. 107. παλινουρόφορον Br. c. Toupio Em. in Suid. T. I. p. 197. Idem valet παλίνορος et παλίνορσος; sed παλιουρόφορος derivandum videtur a πάλιν et οὖρος, quod, qui frumentum ventilant, id adversus venti m jactant. V. 5. 6. Suid. T. III. p. 136. — Nr. 96. ἐρυκίου. ἀνά-
ο ο ε
θημα τωῖ πανὶ παρὰ γλαύκων καὶ κορύδων ποιμ. Br. II. 295. nr. 1.
η η
An. II. 2. p. 351. V. 2. τον κεραον δαμάλην. P. τὴν κεραὸν δαμάλην. Reisk. δάμαλιν. Br. δαμάλην cur mutaretur non erat. Theocrit. Eid. IV. 12. XXVII. 8. Vid. Greg. Cor. p. 257. Ob doricum characterem epigr. scripsi τὰν κεραὰν δαμάλην, unde causa corruptelae fit manifestior. κεραὴ βοῦς est p. 476. nr. 727. κεραὴ σελήνη. Maneth. VI. 167. — V. 3. 4. 5. Suid. in δωδεκαδώρῳ. T. I. p. 622. ubi κολλήριον ἀνερέσαντες. — αὖ ἐρέσαντες. P. Br. Constantiae causa αὐερέσαντες scripsi. Vid. ad p. 126. nr. 248. 2. V. 5. ἄλλω μακρ. P. in marg. ζτ. ἄλλῳ Suid. l. c. ἄλῳ Br. c. Salm. Vid. ad p. 162. nr. 111. — ποτὶ lineae superscr. in P.

Nr. 97. ἀντιφίλου βυζαντίου. ἀνάθημα τῇ ἀρτέμιδι παρὰ ἀλε-
ρ
ξάνδρου βασιλ. In marg. χ i. e. χρηστόν. P. Br. II. 171. nr. 9. An. II. 2. p. 44. V. 1. δούρατ' ἀλ. P. δοῦρας. Pl. Br. ἐκείνου. P. ἐκεῖνον. Pl. Br. V. 4. ἧκε. P. εἶκε. Pl. de quorum verborum confusione vid. Schaefer. ad Dion. Halic. p. 96. — Nr. 98. ἀνάθημα τηῖ δηοῖ παρα
ο
ἡρώνακτ ζωνᾶ. Br. II. 80. nr. 2. An. II. 1. p. 201. V. 1—3. Suid. in λικμαία. T. II. p. 447. V. 2. 3. in ὀλιγηροσίη. T. II. p. 677. ἐναύλακοφ. P. Suid. V. 2. πενιχρῆς. P. Suid. loco sec. πενιχρῶν Id. loco pr. V. 3. ἀλωεῖται. P. ἀλοεῖται. Suid. ἀλωήταις Br. c. Reiskio. ἀλωρῆται, οἱ τὰς ἅλως (τοὺς ἅλας vulgo) φυλάσσοντες. Suid. qui fortasse h. l. respexit. ἀλωεινᾶς corrigit Th. Tyrwhitt. in Not. ad Toup. Em. in Suid. T. IV. p. 420. Sed quomodo ἀλωεινᾶς στάχυος, pro ἀλωεινοῦ? ἀλωειναῖς ἵπποις recte habetur p. 406. nr. 501. Num ἀλωεντής fuit, Heronax agricola et messor, ab ἀλωεὺς derivatum, ut κηπευτής a κηπεύς? — V. 4. ὅς πρίν. P. ὡς πρίν. Kuster. ad Suid.
υ
ὄσπρια Br. c. Reiskio. V. 5. πεπατο. In marg. γρ. πέπαστο γάρ. P. πέπατο tuetur Suid. in γεώλοφον. T. I. p. 475. λυπρή. T. II. p. 474. — Nr. 99. φιλίππυ θεσσαλονικέως. ἀνάθημα τωῖ πανὶ παρὰ

φιλοξενίδου ποιμ. Br. II. 213. nr. 7. An. II. 2. p. 146. V. 5. ἔσονται. ἔσοιντο malebat Br. quod mihi minime videtur necessarium.

Nr. 100. κρειναγόρου, ἀνάθημα τῷ ἑρμῇ παρὰ ἀντιφάνους. Br. III. 175. ut ἀδέσποτον. nr. 123. An. III. 1. p. 160. V. 1. ἐναγκάς. P. ἐνίγκας. Br. V. 2. περικλοπίης. P. περοκλοπίης. Br. Etiam περικλ. bene habet. V. 3. ἔτ' om. P. ex Ap. Lips. dedit Reisk. ἔμπορος. Ap. Gregor. Naz. Carm. III. 57. Opp. T. II. p. 56. C. σώζεσθαι πρὸς ὅρος, μή σε πρὸς ὄμβρος ἐπίσπῃ. Scr. μή σ' ἔμπορυς ὄμβρος. V. 4. ὁμωνυμιη . . . ἀντιφάνης. P. ὁμωνυμίης Ἀντιφάνους Br. e. Salm. qui hoc nove dictum esse pronuntiat pro ὁμώνυμος. Scr. potius, ὁμωνύμιος. quod est in Aristot. Pepl. nr. 8. Διομήδη Ἠδ' ἱερὰ κατέχει νῆσος ὁμωνυμίη. In ἀντιφάνης cur quid novaretur, causa non erat. — ¶. *Nr.* 101. ἰαμβικά. ἀνάθημα τοῖ ἡφαίστωι παρὰ τιμασίων μαγείρου. φιλίππου: καὶ τοῦτο πάντως τ ἰαμβικῶν τυγχάνει. P. Br. II. 215. nr. 13. An. II. 2. p. 155. In marg. Cod. ῥω. V. 1. Suid. in κνώδαλον. T. II. p. 335. V. 2. πυρηνέμους. P. Br. Hanc vocem non expedio, nec ferri posse videtur post πυριτρόφους. Incideram in τρηνέμους. Archi. p. 178. nr. 207. νόθον κεύθουσαν ἄημα. V. 3. ἡθμόν. P. ed. pr. Pl. Suid. in ἐσχάρα. T. II. p. 335. — ἰθμὸν plurimae editt. Pl. V. 5. ζωμήρυσιν. P. V. 7. σοῦ. P. σοὶ Pl. Br. V. 8. γνῖον. P. et tres codd. Plan. ap. Br. γυίων Pl. ὠρφανωμένος. P. Br. ὀρφανισμένος et ὠρφαν. Pl. — *Nr.* 102. ἀνάθημα τῷ πριήπωι παρα λάμωνος κηπουροῦ. φιλίππ. Br. II. 217. nr. 20. An. II. 2. p. 162. V. 1. Suid. in γεραιός. T. I. p. 477. V. 2. ἀπὸ σπ. P. De ῥοδέας olim dubitabam frustra. Roseus color est racemorum, dum maturescere incipiunt. V. 3. Suid. in ἄχναι. T. I. p. 404. V. 4. in contextu omissus legitur in marg. P. κάρυα χλ. ἐκφανέ' ἐκ λεπ. Pl. Quanto elegantior lectio P. V. 5. σίκυον χνοάωντα. P. σύκιον χλοάοντα. Pl. Vera lectio est ap. Suid. in σίκυον. T. III. p. 313. ap. Schol. Arist. Acharn. 519. — πεδοκοίτην. P. πεδοκοίταν. Pl. — V. 6. πέρκην. P. περκὴν, περσικὴν, περκνὴν editt. Plan. ἐλάην. P. In marg. ζτ. ἐλάην. Pl. V. 7. φιλοδῆτα. P. φιλοδῖτα. Pl. λάμων. P. Pl. δάμων. Br.

Nr. 103. τοῦ αὐτοῦ φιλίππου. ἀνάθημα τῇ ἀθηναῖ παρὰ λεοντίχου τεκτον. Br. II. 215. nr. 15. An. II. 2. p. 158. Ex v. 1. 2. quaedam profert Suid. in σφυρά. T. III. p. 418. in ἀρίδες. T. I.

p. 320. μολυβαχθία. P. μολιβ. Pl. Br. V. 2. σφῦραν. P. ut nr. 104. v. 2. σφύραν Pl. Br. quod reponendum. V. 4. μιλτείῳ στάγματι. P. Pl. βάμματι. Suid. in πρίων. T. III. p. 174. et Salm. de Homon. H. I. p. 95. unde Br. sic in membr. P. legi existimabat. στάγματι bene habet. V. 5. μιλτοφυρῆ. P. ed. pr. Pl. Br. μιλτοφυῆ Suid. in μίλτος. T. II. p. 562. in ψαλλομένη. T. III. p. 699. τέλετρά P. μιλτοθυρῆ plurimae editt. Pl. vitiose. Quum in φύρω prior constanter producatur, nisi quod ap. Manethon. V. 308. καὶ χρήματα χρυσοφυρητὰ exhibetur, Cod. lectio depravata videtur. μιλτοφυῆ ex Suid. reponendum existimabat Passovius in not. mst. cujus lectionis sensus mihi non est perspicuus. De μιλτοβαφῆ cogites. — V. 6. ἀκρονύχῳ. Vid. ad p. 589. nr. 126. 2. V. 8. ἀπέδυσε. P. Pl. ἀπέλυσε corr. Br. Vulgatam in Animadverss. tueri conatus sum. — *Nr.* 104. ἀνάθημα τῇ δηοῖ παρὰ λυσιξένου γεωπόνου: τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 215. nr. 14. An. II. 2. p. 156. V. 2. σφῦραν. P. Scr. σφύραν. — σφύρην. Pl. πυριλόγος. P. πυρολόγους. Pl. Br. Suid. in γαμψόν. T. I. p. 467. V. 3. Suid. in ἀχυρμιαί. T. I. p. 406. V. 4. ὕνην. P. ὕνιν. Pl. Suid. T. III. p. 550. adjecta nota: τὸ δὲ ῡ μακρόν. Sunt enim, qui ὕννιν scribant. Vid. ad p. 232. nr. 175. p. 248. nr. 280. V. 5. καὶ κέντρ' ὀπισθονυγῆ. Suid. T. I. p. 448. V. 6. τρίνακας omnes, etiam Suid. in τρίναξ. T. III. p. 604. Supra p. 158. nr. 95. erat θρίνακα. — ἀρουροπόνων. P. Br. Suid. ἀρουροπόνου. Pl. V. 7. γυῖα πεπηρωθείς. P. et omnes editt. Pl. praeter edit. pr. ubi γυῖα πηρωθείς. γυῖ' ἐπιπηρωθείς, conj. Jos. Scaliger in not. mst. γυῖ' ἀναπηρ. Br. γυῖά τε πηρωθείς, quod ipse margini allevi, nimis fortasse sententiam debilitat. Lenissimum fuerit: γυῖ' ἅτε πηρωθείς. *utpote membra fractus.*

P. *Nr.* 105. ἀνάθημα τῇ ἀρτέμιδι παραμήνιδος ἁλιέως, ἀπολλωνίδ. Br. II. 153. nr. 7. An. II. 1. p. 356. V. 1. τρίγλαν. P. Pl. τρῖγλαν. Br. — σοί. P. Pl. σοι. Br. λιμενῆτιν. P. Suid. in λιμενῆτιν. T. II. p. 447. in τριγλίς. T. III. p. 502. in φυκίδα. T. III. p. 642. λιμενῖτιν Br. c. Toupio. Aliud est λιμνήτης et λιμνῆτις (Theocr. Eid. II. 56.), aliud λιμενίτης. Non tamen λιμενῖτιν τρῖγλαν ab Apollonio scriptum fuisse existimo, sed λιμενῖτι Ἄρτεμι. Πρίαπος λιμενίτης est ap. Leonid. p. 489. nr. 1. idem λιμενορμίτας p. 490. nr. 5. Diana λιμενοσκόπος est ap. Callim. H. in Dian. 259. ubi cf. v. 39. 183. — V. 2. μῆνις. P. Br. θῆρις. Pl. Suid. In nonnullis Codd. Plan. etiam μῆνις. V. 3. Suid. in ζωρότερον. T. II. p. 15.

καὶ ζωρότερον κεράσας ἰοχείλια. Homer. *Ἰλ. ι.* 203. *ζωρότερον δ' ἐκέραιρε.* Agath. p. 155. nr. 289. *ζωροτέρῳ μείζονι κισσυβίῳ.* V. 4. Suid. in *αἶνον.* T. I. p. 382. V. 5. *αἰέν.* P. Pl. *αἰεί.* Br. — *Nr.* 106. *ἀνάθημα τῷ πανὶ παρὰ τελέσωνος κυνηγοῦ ζωνᾶ.* Br. II. 80. nr. 4. An. II. 1. p. 264. Iterum est in membr. p. 191. V. 1. *τοῦτο σοι.* P. Suid. in *ἐλειώτης.* T. III. p. 528. *τοῦτό τοι.* P. loco sec. V. 2. *τελέσων.* P. Br. *τελέβων.* Suid. in *λεκοζβαίστης.* T. II p. 469. Dedicantis nomen desideratur in Ald. 1. 2. V. 3. 4. Suid. in *κότινος.* T. II. p. 356. V. 4. *χειρός.* P. loco pr. V. 5. *βουνεῖτα.* P. utroque loco. *Πὰν βουνίτης,* a *βοῦνος,* ut *γᾶ βουνῖτις* ap. Aeschyl. Suppl. 779. Etymol. M. *βοῦνις καὶ βουνῖτις.* Suid. T. I. p. 448. *βουνετῆει (βουνίτησι)· καὶ βουκόλοις καὶ βουλαίναις.* V. 6. *εὐάγρει.* P. loco pr. *εὐάγρηι* P. loco sec. *τῶδε πέτασσον ὄρος.* P. utroque loco. *καὶ εὐαγρεῖν τῶδ' ἐπένευσον ὄρει.* Pl. Br. Salm. in not. mst. probat Cod. lect. *εὐάγρῃ τῶδε πέτασσον ὄρος.* At *εὐάγρης* non dicitur. Fortasse: *εὐάγρῳ τῷδε.* ut p. 100. nr. 253. *εὐθήροιο δέχεσθε Σωσάνδρου ταχινῆς σκῦλ' ἐλαφοσσοΐης.* Nisi fuit: *εὐαγρεῖν. sylvam ei pande, ut praedam inde capiat.* Julian. p. 142. nr. 12. *καὶ σφι δὸς εὐαγρεῖν ἠέρα, γαῖαν, ὕδωρ.* Leonid. Tar. p. 413. nr. 337. *εὐάγρει λαγόθηρα.* — *Nr.* 107. *ἀνάθημα τῷ πανὶ παρὰ γέλωνος κυνηγοῦ. φιλίππου ἰαμβικὸν καὶ τοῦτο καὶ σκόπει φίλος.* Br. II. 213. nr. 8. An. II. 2. p. 147. V. 1. *ὑλισκόπωι.* P. *ὑλησκόπῳ.* Br. c. Salm. ut *ὑληφόρος, ὑληωροί, ὑληκοίτης.* Vide tamen, an non Cod. quoque lectio ferri possit, quum *ὑλιγενής* extet in fr. Nicaeneti VI. *καὶ Κράγος ὑλιγενής;* et *ὑλιβάτης* ap. Antiphan. Athen. IX. p. 402. E. *βοῦς ἀγελαῖος, τράγος ὑλιβάτης.* ubi Epitom. Cod. *ὑληβάτας.* Schweigh. autem *ὑλοβάτης* malit. Cf. Bast. Epist. ad Boiss. p. 16. s. ed. alt. V. 2. *ἀπέθριοε.* P. *ἀπέτριοε* et *ἀπέτριψε* corrigunt. Male. Aeschyl. Agam. 533. *πατρῷον ἔθρισεν δόμον.* Schol. *ἔκειρεν.* Apoll. Rh. II. 601. *παρέθρισαν ἄκρα κορύμβου.* Schol. *ἀπέκοψαν.* Cf. Kuster ad Hesych. in *ἀπέθριξεν.* T. I. p. 432. — V. 3. *λίνωι πολυστρόφωι.* P. emendavit Reisk. et Albert. ad Hesych. T. I. p. 1392. minus recte *λίνου πολυστρόφου.* Kuster ad Suid. T. I. p. 525. — V. 4. *διραγχίας.* cf. Bast. ad Gregor. p. 352. V. 5. *ἐπὶ σφύρους.* P. V. 6. *ὠκεῖς.* P. *ὀχεῖς.* Br. c. Salm. In *pedica* celeritas, qua praedam constringit, recte laudatur. *ὀξεῖς* tentabat C. de Pauw in not. mst. Vid. ad Append. Epigr. nr. 87. v. 2. V. 7. *κλοιούς.* Gabrias in Band. Catal. Mssc. T. I. p. 29. *ἐμοὶ φίλος λιμὸς γὰρ ἢ κολοιοῦ κόρος.* Scr. *ἢ κλοιοῦ.* V. 8. *ἀπ' εἶπεν.* P.

Nr. 108. ἀνάθημα τοῖς παοὶ παρα διοτίμου. μυρίνου. Br. II. 107. nr. 1. An. II. 1. p. 280. V. 1. κεραοῖ χοροπαίκται. P. quod in apogrr. emendatum. In Orphei Hymn. 24, 2. pro χαροπαίγμονες Herm. χοροπαίγμονες emendavit, comparans χοροιμανής. Hymn. 52, 7. V. 2. πᾶνες. P. βουχείλου. Ib. βουχίλου. Suid. T. I. p. 450. in κράντορες. T. II. p. 369. — Nr. 109. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρα κραύβιδος. ἀντιπάτρου. Br. II. 9. nr. 17. An. II. 1. p. 25. V. 1. τρῖχος. Pl. Br. et sic in Cod. esse videtur, ut etiam p. 315. nr. 705. Canones prosodici ap Herm. nn. nr. 42. p. 429. τρῖχος scribi jubent. V. 2. ἰχνοπέδαν. P. et plurimi codd. Plan. Vulgo ἰσχνοπέδαν. V. 3. τὲ δεράγγας P. δέ τε ῥάγγας. Pl. Pro κλωβοὺς (vid. Babr. Fab. 9, 3. ed. Schneid. p. 120.) κλῳοὺς legendum videtur, aut κλοιοὺς. non enim de aucupio agitur usque ad v. 5tum, sed de ferarum captura. V. 5. τῶν τε πετηνῶν. P. τόν τε πετεινῶν. Pl. Br. Vid. ad p. 143. nr. 16. — V. 7. τρυφίου. P. κρυφίῳ. Pl. Br. ἐπὶ σπαστ. P. V. 8. ἄρκυν. P. Suid. in γλάγος. T. I. p. 482. ἄρην τε Pl. Fr. γλαγερῶν Suid. et tres Aldd. κλαγερῶν P. ed. pr. Pl. Asc. St. Homer. Ἰλ. γ. 3. κλαγγῇ γεράνων. In Babr. Fab. 9. v. 13. ὁ δ' ἐκ πετραίρου κλαγγὸν εἶπε φωνήσας. de κλαγερὸν cogitabat Carol. Chr. Schneider; lenius fuerit, κλαγκτὸν εἶπε φων. — V. 9. νεολάδα. P. Pl. Br. νεολάδα corr. Br. in Lectt. Νεολαΐδας nomen est Arcadirum ap. Pausan. p. 452. Ex eodem p. 69. et 705. Br. h. l. Κραῦγις legendum censet. — κράμβις. Plan.

Nr. 110. ἀνάθημα κλεολάου. λεωνίδα, οἱ δὲ μνασάλκου. Br. I. 228. nr. 32. An. I. 2. p. 91. V. 1. κλεόβουλος erasum, et κλεόλαος emendatum in P. V. 2. ἔκτανε. P. Suid. in σαυρωτῆρσι. T. III. p. 290. ἔκτεινε Ib. in μαίανδρος. T. II. p. 511. — V. 3. ὀκτάριζα. P. V. 4. ἄλλος. Br. Suid. in φράγματα. T. II. p. 631. ἀλὸς P. quod in ἅλος mutavi. Vid. ad p. 159. nr. 96. — κραναὰν de pinu non satis intelligo. Fortasse ταναάν. p. 566. nr. 71. κλῶνες ἀπήορτοι ταναῆς δρυός. Apollon. Rhod. I. 1192. ταναῆς ἔρνος αἰγείροιο. Ib. VI. 605. ταναῇσιν ἐλιγμένοι αἰγείροισιν. — Nr. 111. ἀνάθημα τῇ ἀρτέμιδι παραλυκόρμα. ἀντιπάτρου. Br. II. 10. nr. 19. An. II. 1. p. 27. V. 2. ἐριμάνθιον. P. V. 2. φολόας. P. Br. φολόης. Pl. V. 4. Suid. in ῥομβεῖν. T. III. p. 264. V. 5. 6. Suid. in δικέραιον. T. I. p. 587. στόρθυγγα. Sophocl. ap. Aelian. H. A. VII. 39. ἄρασα μύξας καὶ κερασφόρους Στόρθυγγας εἰρφ' ἔκηλος. Ib. IX. 10. ὁ γοῦν ξιφίας

ἀμύνει τῇ πτέρυγι. τῇ στόρθυγι vel στόρθυγγι fuisse videtur. —
ε χ
Nr. 112. πέρσου. ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι παραχαιρε δαϊλο προμένους. Br. II. 4. nr. 1. An. II. 1. p. 10. V. 2. μαιναδίων. Suid. in ἄφατοι. T. I. p. 391. μαιναλίων Id. T. II. p. 512. V. 3. γυγερῶι χίρε. P. βριαρῷ χέρι. Br. c. Reiskio. At tria illa cervorum capita a tribus fratribus dicata esse, vix dubites. Hinc legerim: ἃς ἕλον ἐξ ἵππων Γέγεω χίρε, Δαΐλοχός τε, καὶ Προμενής. ubi Γέγεω pro bisyllabo habendum. Saepe librarii ρ perperam inserunt. Vid. p. 182. nr. 221. v. 8. Ap. Eurip. Herc. Fur. 642. φάος depravatum in φάρος. ap. Themist. p. 330. A. τὸν ὄρθιον νόμον in τὸν ὄρθριον. Arat. Phaen. 395. ἐν δέ σφιν δύο μᾶλλον ἐρειδόμεναι φορέονται. Codd. εἰδόμεναι. quod verius videtur. μᾶλλον autem ibidem pro μάλα ponitur, ut v. 307. ubi Cod. Mosq. μάλα habet ex glossemate. — *Nr.* 113. ἀνά-
χ
θημα π' νικομα, σιμίου γραμματικοῦ. Br. I. 204. nr. 1. An. I. 2. p. 3. V. 1. 2. Suid. in ἴξαλος. T. II. p. 119. Non peculiare genus significat, sed *lascivum*, ut ap. Agath. p. 146. nr. 32. ἴξαλον ... κνακὸν τράγον. Leon. Tar. p. 372. nr. 99. ἴξαλος εὐπώγων αἰγῶν πόσις. — διατριχός. P. Pl. Suid. δασύτριχος. Br. c. Reisk. Probabilis emendatio, si similitudinem litterarum α et ου reputes. Agath. l. c. δασυχαίταν τράγον. Theocr. Eid. VII. 15. ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο Κνακὸν δέρμ' ὤμοισιν. V. 2. δοιὸν ἐπὶ χλωροῖς. P. δοιῷ ἐπὶ χλ. Pl. δισὶν ἐπὶ χώροις. Suid. unde Br. δισσὸν fecit. At δοιὸν bene habet. Ἰλ. ψ. 194. δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισιν, Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ. Ἰλ. ω. 527. δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται. Ad δοιὸν subaudi κέρας, de quo genere ellipsios in dedicatoriis monui in Anim. T. III. 1. p. 400. s. Schaefer ad L. Bos p. 217. — ἐστεφόμαν. P. ἐστεφόμην. Pl. Br. V. 4. ἕλκος. in marg. ἔνδον. P. ἕλικος. Pl. Br.

Nr. 114. ἀνάθημα τῷ ἡρακλεῖ παρὰ φιλίππου τοῦ ἀμύντου. φιλίππου θεσσαλο. *Simmiae* nomen praefert in Plan. p. 435. St. Inter Samii epigrr. refert Br. I. 485. nr. 1. An. I. 2. p. 343. V. 2. ἀμφιτρυωνὶ δαι. P. ἀμφιτρυωνιάδα. Pl. Br. Tertium casum restitui. — V. 6. πικραίνεται. P. duabus prioribus litteris erasis. — *Nr.* 115. εἰς τὸ αὐτὸ ἀντιπάτρου. Br. II. 10. nr. 18. An. II. 1. p. 26. V. 1. Suid. in δειρά. T. I. p. 534. in ὀρβηλοῖο. T. II. p. 707. V. 2. Idem in ἐρημωτής. T. I. p. 853. ubi vulgo θήραμα μακηδονικόν. In Cod. Paris. θῆρα μακηδονικόν. μακηδονίας. P. Pl. — V. 3. ὀλετῆρ'. P. Pl. Oppian. Cyn. III. 264. λύκον .. ποιμνίων καὶ αἰπολίων ὀλετῆρα.

Ib. Hal. IV. 420. οἵδε .. μετ' ἰχθύσιν αἰολοφύλοις Ποινητῆρες ἔασι καὶ ἀλλήλων ὀλετῆρες. ὀλετὴρ corr. Br. non nolente Grotio: *Dardaneûm domitrix caput illi immane Philippi Martia fulminea perculit hasta manu.* Philippus Dardanos, perpetuos Macedoniae hostes, bello superaverat. Polyb. XXIV. 6. Livius XXXI. 42. — V. 6. ἔρεισμα, ἀσφάλισμα, κραταίωμα. Schol. Soph. Oed. Col. 59. Male nonnulli ἕρκμα, quod mediam corripit. — P. V. 7. οὔ τι ἀεικές. οὔ τοι scribendum. — V. 8. πατρῴιον. P. πατρῴας. Pl. Br. Scripsi πατρῷα .. ἔργα. Litterae α et ου in Codd. facillime permutantur. Hinc ap. Liban. IV. p. 781. 15. βραχεῖ τούτῳ καιρῷ recte mihi emendasse videor in βραχυτάτῳ in Append. Adv. Pors. p. 329. Ibid. T. IV. p. 283. 19. οὐχ ἥδεα ἐκείνῳ, ἄλλου καὶ ῥήτορος καὶ ἀνθρώπου πεπονθὼς πάθος. Scr. ἀλλά. — *Nr.* 116. εἰς τὸ αὐτο. σάμου. Br. I. 485. nr. 2. An. I. 2. p. 344. In Plan. p. 435. St. *Simmiae* inscribitur.

V. 2. τὰν αιμύκου. P. V. 3. τὸν ὑβρεχμωῖ κυδιοῶντα. P. τὸν βρεχμῷ (βρεχμῷ edit. vett.) κυδιόωντα. Pl τὸν ὕβρει κυδ. Br. Cod. lectio graviter offendit in metrum, cui tamen succurras legens: αὐτοῖς σὺν κέρασιν, τὸν βρεχμῷ κυδ. cf. nr. 115. v. 4. Multo tamen commendabilior, etiam ob numerorum elegantiam, lectio Br. τὸν ὕβρει, quae ipsa, si ab una littera discesseris, in Cod. habetur, syllabâ χμωι aut γμωι a librario ex praecedente epigr. addita. V. 5. αὐαίνοιτο. et ἀέξει. P. Suid. T. I. p. 378. in αὐαίνεται ... αὐαίνοιτο. ξηραίνοιτο. ἐν ἐπιγρ. ὁ φθόνος αὐαίνοιτο, τεὸν δέ τοι κῦδος ἀέξοι.

Nr. 117. παγκράτους. ἀνάθημα τωῖ ἡφαίστωι παρὰ πολυκράτους χαλκέως. Br. I. 259. nr. 2. An. I. 2. p. 182. V. 2. ἄγκειθ' Pl. Suid. in ῥαιστήρ. T. III. p. 255. V. 3. 4. Suid. in ὀϊζυρήν. T. II. p. 660. πυκνόν. P. Pl. πυκνά. Br. — *Nr.* 118. ἀνάθημα τωῖ ἀπόλλωνι παρὰ τιν. ἀντιπάτρου. Br. II. 10. nr. 20. An. II. 1. p. 28. V. 4. ὠγρευτήρ. Pl. Br. Scr. ὠγρευτής. V. 5. κράτος ἰῶν P. sed litterae appictae, errorem corrigentes. — *Nr.* 119. ἀνάθημα τῇ ἀφροδίτῃ. μυιροῦς βυζαντίας. Br. I. 202. nr. 1. An. I. 1. p. 436. V. 2. σταγῶνι. P.

Nr. 120. ἀνάθημα τῇ ἀθηνᾷ ἐπὶ τέττιγι λεωνίδα. Br. I. 236. nr. 60. An. I. 2. p. 116. V. 1. ἐπί. P. ὑπό. Pl. Br. V. 2. ζαθερεῖ. Suid. T. II. p. 1. ζαθερεῖ. P. Pl. Br. ζαθερές, τὸ μεσημβρινὸν καῦμα. Etym. M. V. 3. κελευθητῆισιν. P. κελευθήτησιν. Pl. Suid. in προίκιος. T. III. p. 219. in κελευθήτησι. T. II. p. 293. V. 4. Suid. in ἐρωή.

T. I. p. 863. V. 5. 6. Id. in εὐπήληκος. T. I. p. 903. V. 6. ὄψει. P. ὄψει. Pl. Suid. l. c. et in ὦπερ. T. II. p. 736. ὄψῃ. Br. Terminatio attica a Leonidae sermone aliena videtur. — ἐφ' ἑξ. P. V. 7. ἀθήνη. P. ἀθήνη. Pl. Br. V. 8. ἐξ ἡμέων. P. Br. ἐξ ἡμείων. Pl. αὐλοθετεῖ, *tibiae certamina instituit*, interpretatur Toupius, Brunkio adstipulante. Aliter Grotius: *postquam Nos audivit, ei tibia displicuit*; unde hoc saltem prodit, eum αὐλοθετεῖν accepisse pro *tibias deponere, aversari*; cicadis scilicet, ut cantatricibus, aversantibus *tibiam os obturantem*: τὸν αὐλὸν ἐπιστομίζειν καὶ ἀποφράττειν τὸ στόμα, ἑκάστου τήν τε φωνὴν καὶ τὸν λόγον ἀφαιρούμενον, Alcibiadem dixisse narrat Plut. V. Alc. c. 2. Cf. Böttig. in Mus. Att. T. I. p. 3 6. s. At analogiam si sequaris, αὐλοθετεῖν vix aliud quid significare potest, quam *tibias componere.* Et certe fuerunt, qui Minervam tibias invenisse traderent. Pindar. Pyth. XII. 33. παρθένος αὐλῶν τεῦχε πάμφωνον μέλος. ubi vid. Schol. Aristot. Polit. VIII. 6. 8. p. 33 . ed. Schn. Cicadae itaque Minervam amare dicuntur, quod tibias, illarum cantum quodammodo referentes, invenerit. — *Nr.* 121. ἀνα τῇ αρ ἐπὶ τοῖς τόξοις ἐχέμμου: καλλιμάχου. Br. I. 469. nr. 33. An. I. 2. p. 286. In Plan. p. 436. St. est ἄδηλον. V. 1. κινθίδες. P. κινθίδες. Pl. κινθιάδες. Br. ex Suid. T. II. p. 397. ἐχίμμα. P. ἐχίμμα. Pl. Suid. P. V. 3. πέπανται. P. i. e. πέπαυνται. *nunc caprae quiescunt.* πέπαυσθε corr. Jos. Scaliger, quod Grotium secutum esse dixeris: *posthac requiescite caprae; Nam Dea nunc vobis otia certa dedit.* — V. 4. αἶγες. P. — *Nr.* 122. ἀνάθημα τῇ ἀθηνᾷ. νικίου. Br. I. 284. nr. 2. An. I. 2. p. 152. V. 1. πολεμαδόκε. Παλλάδα πολεμαδόκον Stesichor. in Schol ad Aristoph. Nub. 9 4. ἐν πολεμαδόκοις ἄρεος ὅπλοισιν. Pindar. Pyth. X. 22. Frustra sunt igitur, qui h. l. πολεμόκλονε et πολεμάδικε conantur corrigere. — θοῦρε. P. θ ῦρε. Br. e. Ap. G. R. forma ap. Homerum crebro obvia. — V. 4. ἱδρύσας δήϊον ἀμπέλιον. P. In marg. γρ. ἀμπεδίον. et ζτ. In Ap. G. et R. corrigitur: ἐν πρ. ἰθύσας. metro reclamante. Br. ἴθυσ' ἐν πρ. δήϊον ἀμπ. Lenius fuerit: ἐν προμάχοισιν ἔθυσ' ἀμπεδίον δήϊον. Saepe in Cod. P. vocabulorum sedes inter se permutatae, errore interdum litteris appositis emendato, nec tamen ubique. ἔθυσε, ut p. 610. nr. 18. λευρὸν ἔθυσε περὶ δρόμον. Verbum θύνειν depravatum in ἰθύνειν, θύειν in ἰθύειν ap. Apoll. Rh. II. 327. Oppian. Cyn. I.

503. In *δήϊος* prima corripitur, ut sexcenties ap. optimos quoque. Cf. nr. 123. v. 2. p. 296. nr. 564.

Nr. 123. *εἰς τὸ αὐτὸ ἀνύτης.* Br. I. 197. nr. 1. An. I. 1. p. 422. V. 1. *ἕσταθι.* P. *ἕσταθι.* Reisk. Vid. ad p. 193. nr. 267. v. 1. — V. 2. *δηΐων.* P. *δαΐδων.* editt. vett. Suidae in *κρανεία.* T. II. p. 368. unde *δαΐων* Kuster et Br. qui tamen v. 1. *τῇδε* non mutavit. V. 3. *εἰμένα.* P. *ἡμένα.* Br. c. Salm. Sic statim nr. 124. v. 1. p. 165. nr. 28. *ἧσο κατ' ἠγάθεον τόδ' ἀνάκτορον, ἀσπὶ φαεννά.* V. 4. Suid. in *ἠνορέη.* T. II. p. 64. ubi *ἠνορέην.* — *Nr.* 124. *ἡγησίππου. ἀνάθημα τῇ ἀθηναῖ παρὰ τιμάνορος στρατιω.* Br. I. 254. nr. 3. An. I. 2. p. 172. V. 1. *τιμάνωρος ἄημαι.* P. Suid. in *ἄημαι.* T. I. p. 66. in *τιμάνωρ..* T. III. p. 469. *τιμάνορος ἧμαι.* Pl. Br. — *βροτέων* vix sincerum. Cogitabam de *βριαρῶν.* — V. 2. *ναωῖ ὑπὸῤῥοφίας.* P. *νηῷ ὑποῤῥοφίας.* Suid. T. I. p. 66. *νηὸν ὑπωροφίας:* Id. in *ἀλκιμάχη.* T. I. p. 117. *ὑπωροφίας* plurimae editt. Plan. Vid. supra p. 141. nr. 2. Ap. Theocr. Eid. XIV. 39. *τέκνοισιν ὑπωροφίοισι.* quidam *ὑποῤῥοφίοισι.* Hesych. *ὑπόῤῥοφιοι, ὑπόστεγοι.* Sine lectionis diversitate ap. Homer. *'Ιλ. ι.* 140. *ὑπωρόφιοί τί τοι εἰμέν.* Pindar. Pyth. I. 188. *φόρμιγγες ὑπωρόφιαι.* Moschus Eid. II. 6. *ὑπωροφίοισι δόμοισι.* Apoll. Rh. III. 293. Arat. Diosem. 238. — V. 3. *κεκονημένα.* P. unde Salm. *πεπονημένα. σιδηρείου κεκονισμένη* Suid. in *κεκονιμένος.* T. II. p. 290. *κεκονιμένα.* Pl. Br. a *κονίω*, media longa. Aesch. VII. c. Theb. 60. non minus bene *κεκονισμένα*, litteris *ισ*, ut sexcenties, in *η* mutatis. — V. 4. *τόν με φέροντ' αἰεί.* P. ed. pr. Pl. reliquae *ἀεί. τὸν δὲ φέροντά μ' ἀεί.* Br. At copula facile caremus inter duo participia, quorum prius altero illustratur, temporis causaeve notione addita. Vid. Heind. ad Platon. T. IV. p. 562. Schaefer. ad Aesopi Fab. p. 106.

Nr. 125. *εἰς τὸ αὐτὸ. μνασάλκου.* Br. I. 190. nr. 4. An. I. 1. 599. *ἄδηλον* est in Plan. p. 443. St. V. 1. *καλὸν στέρνον.* Herm. de Diff. Prosae et Poes. P. I. p. 13. *κάμνον* corrigens, non persuadet. — V. 4. *δολιχὰς κάμακας δεξαμένη.* P. sed litteris appictis verus verborum ordo restituitur. *δεξαμένη.* Suid. in *κάμαξ.* T. II. p. 236. *δεξαμένα.* Pl. Br. qui tamen v. 1. *τῇδε* non mutavit. — V. 5. *κλειτοῖο.* P. et tres codd. Plan. ap. Br. *κλεινοῖο.* editt. Plan. Accentu mutato *Κλείτοιο* scripsi; nomen viri enim desiderabatur. — Post hoc epigr. lacuna est in Cod. et nota in marg. *οὐ λείπει ὡς οἶμαι.*

Nr. 126. *ἀνάθημα διοσκορίδου.* Br. I. 496. nr. 14. An. I. 2. p. 379. V. 1. *πολύττου.* P. *πολίτου* corr. Salm. quod nomen est ap. Homer. Od. *κ.* 224. Pausan. VI. 13. p. 482. Apollod. III. 12. 5. *Πολύγνου* Br. c. Reisk. ex ap. Lips. V. 2. *ἄλλος.* Nomen viri latet. *Ὕλλος* Heynius, *Γάλλος* suspicabatur Tyrwhittus. Suid. in *θοῦρον.* T. II. p. 201. *ἄλλος ἀπὸ Κρατός.* V. 3. *γοῦνα.* P. probante Toupio Cur. sec. p. 187. *γυῖα* Br. c. Reiskio. V. 4. *γραψαμένος.* P. *δήεις.* Suid. in *δήεις. εὑρίσκεις.* T. I. p. 535. *δηΐοις*, quod plures commendarunt, poenitet fere, me non in textu exhibuisse: *δηΐοις τοῦτο δ' ἔοικε λέγειν.* De *δὲ* post plura vocabula vid. ad p. 144. nr. 20. v. 3. Ap. Maxim. *π. κατ.* 589. *δήεις καὶ χηλῆσιν ὁμοδρομέοι κεράστα.* interpres inepte vertit, quasi *δῆος* legeretur. Cf. v. 604. — P. V. 6. *ποσίν.* P. *ποσί.* Br.

Nr. 127. *ἀνάθημα τῇ ἀρτέμιδι πρ ἐπιξένου. νικίου.* Br. I. 248. nr. 2. An. I. 2. p. 153. V. 1. *ἀρηΐ.* P. Suid. in *δῆρις.* T. I. p. 548. Sed recte Br. *ἄρηος.* *Ἀσπὶς* ap. Hegesipp. p. 172. nr. 178. *γηραλέα τελέθοιμι χορῶν ἀΐουσα καὶ ὕμνων· ἀρκείτω στυγερὰ δῆρις Ἐνυαλίου.* V. 3. *ἔθηκεν.* P. *ἔθηκε.* Br. — *Nr.* 128. *ἀνάθημα τῇ ἀρτέμιδι. μνασάλκου.* Br. I. 190. nr. 2. An. I. 1. p. 397. V. 1. Suid. in *ἦσο.* T. II. p. 81. V. 2. *λατώιαι.* P. vid. ad p. 150. nr. 54. v. 12. — *δήϊον* h. l. pro bellicoso, sive de eo, quod ad bellum pertinet. V. 4. Cod. lectionem exhibui. *μαρναμένα χρ. οὐκ ἐκόνισσας ἴτυν.* Br. c. Salm. Persona tertia h. l. successit secundae, ut p. 545. nr. 283. p. 570. nr. 10. Vid. Matthi. ad Hymn. Homer. p. 145. et 393. Notandum *γένυς* pro *margine* scuti, quum alibi de *acie* usurpetur. Sed scribendum videtur: *χρυσέαν οὐκ ἐκόνισσεν ἴτυν.* Homer. *Ἰλ. ε.* 724. *τῶν ἤτοι χρυσέη ἴτυς ἄφθιτος.* — *Nr.* 129. *ἀνάθημα τῇ ἀθηνᾷ πρ εὐανθέως. λεωνίδου.* Br. I. 226. nr. 23. An. I. 2. p. 83. V. 2. *τόσσας δ' αἰμ.* P. Pl. *θ' αἰμ.* Br. V. 3. *ταῦτα ἀπὸ λευκανῶν.* P. (*γρ. τόσσ' ἀπὸ λευκαν*) *ταῦτ' ἀπὸ λ.* Pl. Br. Fortasse: *πάντ' ἀπὸ Λευκανῶν.* Certe vulgata friget. *κορυφάσια.* P. Pl. *κορυφασίᾳ.* Br. V. 4. *ἄγνων εὐάνθευς.* P. *ἄγων εὐανθεύς.* Pl. *ἄγνων οἰανθεύς.* Br. Revocavi lectionem membr. *Εὐάνθευς* ab *Εὐάνθης* (Achill. Tat. III. 6. p. 116. Schol. Apoll. Rh. III. 997.) pro *Εὐάνθεος*, ut *Ἀριστοφάνευς* ap. Pindar. Nem. III. 55. *Εὐμήδευς* ap. Theocr. Eid. V. 134. Ne quis ante patris nomen articulum desideret, vid. Schaefer. ad L. Bos p. 507. *βιαιομάχος.* P. *βιαιομάχας.* Pl. Br. utrumque bene habet.

Nr. 130. ἀνάθημα τῇ α παρα πύρρου τουη πειρώτου. Sine auctoris nomine. Leonidae tribuit Plan. p. 443. St. Pluribus ejusdem auctoris poëmatiis sese excipientibus, Cod. interdum nomen poëtae omittit. Cf. p. 224. 225. 226. — Br. I. 225. nr. 21. An. I. 2. p. 82. Est ap. Pausan. I. p. 31. Plut. V. Pyrrh. c. 26. V. 2. ἐκρέμασεν. P. Plan. ἐκρέμασε. Br. γαλάταν. P. γαλατᾶν. Pl. Br. — Nr. 131. ἀνάθημα τῇ α λεωνίδα. Br. I. 226. nr. 24. An. I. 2. p. 84. V. 1. θυρεάσπιδες. P. θυρεάσπιδες. Pl. Br. οἳ δὲ χαλινοί. P. οὔδε χ. Plan. οἱ δέ. Suid. in δεδμημένοι. T. I. p. 517. οἵ τε Br. Frustra, ut nr. 129. v. 2. Sic iterum p. 368. nr. 73. εὔκολος Ἑρμείας, ἐν δὲ (Br. τε) γάλακτι χαίρων, καὶ δρυΐνῳ μέλιτι. p. 380. nr. 151. ποῦ δώματα, ποῦ δὲ δάμαρτες Σισύφιαι, λαῶν θ' αἵ ποτε μυριάδες. V. 2. ξεστοί. P. Pl. Suid. ξεσταὶ . . κάμακες. Br. ut nr. 125. δολιχὰς κάμακας. p. 410. nr. 311. αἱ κλαδαραὶ κάμακες. Aristoph. ap. Polluc. X. 144. λόγχαι δ' ἐκαυλίζοντο καὶ ξεστὴ κάμαξ. Sed etiam ap. Phalaec. p. 169. nr. 165. χλοερὸν κάμακα videtur fuisse; et ὁ κάμαξ ap. Etym. M. qui discrimen statuit inter utrumque genus, quod aut nullum est, aut exiguum. — V. 4. ἀμφ' ἔχανεν. P. — Nr. 132. ἀνάθημα νοσσίδος. Br. I. 195. nr. 6. An. I. 1. p. 416. V. 1. βρείτιοι. P. βρέττιοι. Br. βρούττιοι marg. Ap. G. R. V. 2. ὠκυμάχων. *agiles* esse videntur, et *promti*. Alibi non occurrit. V. 3. ὑμνεῦντα. P. — Nr. 133. ἀνάθημα τῇ ἥρα πρ ἀλκιβίης. ἀρχιλόχου. Br. I. 41. nr. 8. An. I. 1. p. 133.

Nr. 134. ἀνάθημα ἀνακρέοντος. Br. I. 119. nr. 83. (nr. 15. ed. Lips.) An. I. 1. p. 202. V. 1. ἥ τε. P. ἡ δὲ Br. c. Pl. Scr. αἵ τε παρ' αὐτὴν . . ἐρχόμεναι. V. 2. γλαύκη τ' ἐς χορόν. P. Γλαύκη ἡ σχεδόν. Pl. Br. — Nr. 135. τοῦ αυ. ἀνάθημα τῷ διῒ παραφειδόλα. Br. I. 116. nr. 70. (nr. 2. ed. L.) An. I. 1. p. 197. cf. Pausan. VI. 13. p. 484. V. 2. ἔγκειται quaedam apogrr. ἀρετάς. P. — P. Nr. 136. ἀνάθημα τ αυ. Br. I. 117. nr. 71. (nr. 3. ed. L.) An. I. c. V. 2. ἀμφοτέροις Suid. in εἷμα. T. II. p. 25. ἀμφοτέραις voluit. — Nr. 137. τοῦ αὐτοῦ. ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι παραναυκράτους. Br. l. c. nr. 72. (nr. 4. ed. L.) Br. l. c. p. 198. Tamquam Archilochi hoc distichon profert Wetsten. ad N. T. II. p. 252. V. 2. ὑπὸ δεξ. P. — Nr. 138. τοῦ αυτ. ὁμοίως. An. l. c. nr. 73. (nr. 5. ed. L.) V. 1. τὸν δὲ δ' ἐκείνου. P. Scripsi: τόνδε δ' ἐκ. ubi quid subaudiendum sit, frustra,

puto, quaesiveris. Vid. supra ad nr. 113. v. 3. τὸν δ' ἄρ' ἐκείνου (quae Salm. est conjectura) Br. in Lectt. reponi jubet, sic in membr. haberi existimans. — *Nr.* 138. ἀνάθημα πρα πραξόρα του αν. Br. l. c. nr. 74. (nr. 6. ed. L.) An. l. c.

Nr. 140. ἀνάθημα παρ μελάνθου τῆι σεμέλη τοῦ αν. Br. I. 117. nr. 75. (nr. 7. ed. L.) An. l. c. p. 199. V. 1. sunt, qui φιλοστεφάνῳ malint. — *Nr.* 141. ἀνάθημα τῆῖ ἀθηναῖ τοῦ αν. Br. l. c. nr. 76. (nr. 8. ed. L.) An. l. c. V. 1. ῥυσαμένη et δυσηχέος Suid. in δυσηχής. T. I. p. 635. — *Nr.* 142. ἀνάθημα τωῖ διονύσωι τοῦ αν. Br. l. c. nr. 77. (nr. 9. ed. L.) An. I. 1. p. 199. V. 1. δίδου ante καὶ inserit P. sed punctis notatum. — *Nr.* 143. ἀνάθημα τωῖ ἑρμῇ παρα τιμώνακτος τοῦ αν. Br. l. c. nr. 78. (nr. 10. ed. L.) An. l. c. V. 3. κρειόεντι. P. κρείοντι. Br. κλείοντι. Reisk. Post hoc epigr. lacuna est in Cod. cum nota in marg. οὐ λείπει ὡς οἶμαι οὐδὲ ἐνταῦθα. — *Nr.* 144. ἀνάθημα τῷ ἑρμῇ παρ λεωκράτους. τοῦ αν. Br. I. 139. nr. 68. tanquam *Simonidis*, cui infra p. 179. inscribitur. An. I. 1. p. 241. V. 1. στοίβου. P. hoc loc. στρόμβυ loco sec. Στροίβου correxit Schneiderus ex Thucyd. I. 105. ubi Λεωκράτης ὁ Στροίβου occurrit. V. 3. ἀκαδημείαν. P. Suid. in ἀγοστῷ. T. I. p. 30. ubi Παθε et τὴν ἐνάγ. Verum loci sensum aperuit Toup. Ep. crit. p. 11. — V. 4. εὐεργεσίην. P. loco pr. εὐεργεσιαν. loco sec.

Nr. 145. τοῦ αὐτοῦ. ἀνάθημα σοφοκλέους ποιητοῦ τῶν τραγῳδιῶν. Br. III. 180. nr. 153. ut ἀδέσποτον. An. III. 1. p. 174. Anacreontis non est, qui Sophoclem florentem non vidit. Br. et hoc distichon, et alia quaedam ex praecedentibus *Simonidi* tribuenda esse suspicatur. V. 2. εἶχεν. P. εἶχε. Br. — *Nr.* 146. ἀνάθημα παρὰ λυκαινίδος. καλλιμάχου. Adscriptum ζητ. δὶς φέρεται. Legitur iterum infra p. 194. Br. I. 466. nr. 21. An. I. 2. p. 275. V. 1. Εἰλήθυια. P. hoc loco. Εἰλείθυια loco sec. Vid. Schaefer ad Gregor. p. 911. sq. V. 2. εὔλοχος utroque loco P. ἐς λέχος. Br. Eurip. Hipp. 167. τὰν εὔλοχον Ἄρτεμιν. — εὐτοκίῃ. P. loco pr. εὐτυχίῃ. P. loco sec. Illud rarius. Addae. p. 407. nr. 303. Λητωῒς κούφην εὐτοκίην ἔπορεν. Leonid. p. 415. nr. 319. πατέρα τριοσῆς εὐτοκίης. V. 3. ὡς τοι P. loco pr. ὡς τόδε loco sec. Hinc scripsi, sensu flagitante: ἧς τόδε. Hedyl. p. 117. nr. 193. ἧς πάρα Κύπριδι ταῦτα ... κεῖνται. Id. in

Append. nr. 31. T. II. p. 765. ἧς τόδε σοί, Παφίη ... κεῖται. — ὥς τοι. B. — *Nr.* 147. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 466. nr. 22. An. I. 2. p. 276. V. 1. ὡς. P. ὥς. Br. Omittit hanc voculam Suid. in ἀπέχω. T. I. p. 259. Malim fere: ὧδ' ἀπέχεις. Aliter se res habet p. 279. nr. 458. ἐπεσσομένοισιν ὁρᾶσθαι Ἡ γρηῦς μαυτῶν ὡς ἀπέχει χάριτας. Nisi fortasse, distinctione post εὐξάμενος deleta, jungendum: γιγνώσκεις, ὡς ἀπέχεις. Aesop. fab. nr. 56. ed. Fur. ἀπέχετε τὴν εὐχήν, ὦ δαίμονες. Ib. nr. 156. ἀπέχεις, ὦ Ἑρμῆ, τὴν εὐχήν. — πρὸς γυναικὸς P. Suid. l. c. πρὸ Br. c. aliis. — V. 2. εὐξάμενος. Sic P. Depravata nonnullorum Apogrr. lectio ἀρξάμενος tenebras offudit editoribus. ἀρξάμενος γινώσκειν. Br. Vid. Toup. Ep. crit. p. 30. γιγνώσκειν. P. γιγνώσκεις recte emendavit V. D. in ap. G. R. et Tyrwhitt. — λάθῃ καί μιν. P. καὶ δή μιν. Br. c. Toupio. Verius Salmasius: λάθῃ ποτε, καί μιν ἀπ. — *Nr.* 148. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 466. nr. 23. An. I. 2. p. 277. V. 1. κανωπῖτα. P. κανωπιστά. Suid. in μύξα. T. II. p. 587. V. 3. 4. Idem l. c. priore hemistichio versus 5ti omisso.

Nr. 149. τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 467. nr. 24. An. I. 2. p. 277. V. 2. γιγνώσκω. P. γινώσκω. Br. V. 3. ἀγκεῖσθαι. P. ἐγκεῖσθαι quaedam apogrr. ut nr. 135. — *Nr.* 150. τοῦ αυ. Br. I. 467. nr. 25. An. I. 2. p. 278. — *Nr.* 151. τύμνεω. Br. I. 505. nr. 1. An. I. 2. p. 410. V. 2. ἀθαναίης. P. V. 3. μελίδαμα. P. Br. qui in Lectt. μελίταμα, Salmasii conjecturam, commendat. μελέδαμα, *cura*, et ex poëtarum usu, id quod quis curat et exercet. Hinc tuba, qua Tyrrheni utuntur, μελέδαμα Τυῤῥηνόν, i. e. Τυῤῥηνῶν, recte vocari potuit. — V. 4. ἐβόησεν. P. — *Nr.* 152. ἄγιδος. Br. I. 185. An. I. 1. p. 378. In Plan. vulgo *Αἴγιδος*. ed. pr. ἄγιδος. V. 1. μείδων. P. Br. *Μήδων*. Pl.

Nr. 153. ἀνύτης. Br. I. 197. nr. 2. An. I. 1. p. 423. V. 1. 2. Suid. in βουχανδής. T. I. p. 450. ubi ὀξυτόνως effertur; sed βουχάνδης. T. I. p. 849. Sic P. Br. βουχανδέα, πολυχώρητα. Hesych. Etiam πολυχανδὴς constanter scribitur (vid. Herm. ad Orph. p. 821.), et εὐχανδὴς ap. Manethon. VI. 463. et εὐρυχαδής. p. 300. nr. 300. — ἐριασπίδα υἱός. P. ἐραππίδαυλος κεῦβυτος vett. editt. Suid. l. c. et T. I. p. 849. — V. 3. ἐπόησεν. P. ἐποίησε. Br. Vid. Interpp. ad Gregor. p. 75. Quaedam apogrr. ἐβόησε. V. 4. γενέτιοι. P. γενέτᾳ. Br. — *Nr.* 154. λεωνίδα ταραντίνου, οἱ δὲ γαιτουλ. *Leonidae* in-

scribitur in Pl. p. 420. St. Br. I. 228. nr. 30. An. I. 2. p. 90. V. 1. 2. Suid. in *εὐαστήρ*. T. I. p. 881. P. V. 3. *συμπαίστορα*. P. Pl. Suid. T. III. p. 397. *συμπαίκτορα*. Br. p. 169. nr. 162. *συμπαίστορα λύχνον*. Gregor. Naz. de Vit. sua T. II. p. 4. D. *οἵαν δὲ δόξαν εἶχον οἱ συμπαίστορες*. *συμπαίκτορες* Horae sunt in Orph. Hymn. XLII. 7. — *ἀρτιτόκον*. P. rectius *ἀρτίτοκον*. Pl. Br. V. 4. *πολυπλαταίος*. Suid. in *κισσύβιον*. T. II. p. 320. V. 5. *σκιερῆς .. ὀπώρης*. P. Pl. *σκιερᾶς ὀπώρας*. Br. Illa lectione restituta, nullum superest in hoc epigr. dorismi vestigium, in cujus tamen gratiam Br. v. 3. *συμπαίκτορα* videtur scripsisse. V. 8. *γλαγερόν*. P. *γλαγερόν*. P. Br. Ap. Oppian. Cyn. II. 42. *ἐν γλυκεροῖς ταλάροισι*, frustra Br. *γλαγεροῖς* correxit. — *Nr.* 155. *Θεοδωρίδα*. Br. II. 42. nr. 5. An. II. 1. p. 121. V. 1. *κρωβύλος* esse videtur in P. *κρώβυλος* Br. c. Pl. Suid. T. II. p. 380. Hoc loco nomen est *κύριον*. Plutarch. Vit. Alex. c. 22. T. IV. p. 207. ed. Cor. Br. hic nihil vidit. — *ὥς ἄπο* P. V. 2. *παίξατο*. in marg. *πλέ*. P. *πλέξατο* Suid. *πέξατο* Pl. Br. Sic p. 5/6. nr. 53. *παιξοπόρον* pro *πεζοπόρον*. — *κῶμος*. P. Pl. *κῶμος* pro nomine pueri habebat Br. c. Salm. *κῶρος* scripsi c. Jos. Scalig. in not. mst. V. 3. 4. Suid. in *τυροφόρον*. T. III. p. 519. *αἰχμητάν*. P. Pl. Suid. *αἰχματάν*. Br. — *ἐπέθυσεν*. P. ed. vett. Pl. Suid. l. c. V. 4. *καὶ τὸν πλακόεντα πίονα τυροφόρον*. Suid. T. III. p. 122. *τυροφάγον* ed. pr. Pl. — V. 5. *κρωβύλον*. P. *κρώβυλον*. Pl. Br. V. 6. *ἔχειν*. Schneid. in Bibl. phil. IV. p. 79. *ἔχων* malebat. Et certe haec lectio vulgatâ commodior.

Nr. 156. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 42. nr. 6. An. II. 1. p. 123. Quum *θῆκε* nominativo careat, Br. distichon initio periisse existimat. Fortasse vitium est in *χαριοθένεος*. (*χαριοθένεω* Suid. in *κορύσσιον*. T. II. p. 358.) Margini alleveram: *Χάρης Φενεεύς*, ex urbe Arcadiae *Φενεός*. Latere potest etiam in *σθένεος* genitivus paterni nominis. V. 3. 4. Suid. in *πωλικῆς*. T. III. p. 164. *ἀπὸ σεισ*. P. *χερνιφθέντι* corr. Brod. Si *χερνιφθέντα* sincerum est, referri debet ad duplex subjectum, quod inest in verbis: *σὺν τέττιγι τρίχα τήνδε*, quasi scriptum esset: *τοῦτον τὸν τέττιγα καὶ τὴν τρίχα*. — *Nr.* 157. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 41. nr. 4. An. II. 1. p. 120. *ἄδηλον* est in Pl. p. 342. St. V. 1. *γοργοῖο*. P. *γόργοιο*. Pl. Br. *τὲ καί*. P. V. 2. *σάον*. P. ed. pr. Pl. Suid. in *κλώψ*. T. II. p. 332. et in *σάον*. T. III. p. 282. plurimae editt. Pl. *σάω*. Vid. Th. Graev. ad Callim. L. Pall. v. 142. Heyn.

αι
ad *Ἰλ. π.* 363. T. VII. p. 198. — V. 3. *ἐπὶ ῥρίξ.* P. *νομειης.* Ib. *νομα ης.* Suid. in *ἐπιῤῥέξει.* T. I. p. 826. *νομαία.* T. II. p. 629.
χχ
Post hoc epigr. in Cod. est lacuna, cum nota in marg. *ζτ. ὅτι ἑνδεκα.* qua significari videtur, undecim h. l. versus omissos esse. — *Nr.* 158.
τ
σαβίνου γραμμα. Br. II. 304. An. II. 2. p. 403. V. 1. 2. Suid. in *θύρσος.* T. II. p. 215. De *θύρσα* vid. ad Christodor. Ecphr. v. 35.
γρ. αις
V. 2. *φοιβωι.* P. *φόβαις.* Pl. Br. *ἔθηκε φοίβης.* Suid. in *φοίβη.* T. III. p. 639 V. 3. *τρισσόν. τρισσῶν* plurimae edit. Pl. V. 4. *πήδακα.* P. Vid. Suid. in *γάνος.* T. I. p. 467. in *νυμφαιπίδακα.* T. II.
δ
p. 639. — *Nr.* 159. *ἀντιπάτρου σι. ἀνάθημα παρὰ φερενίκου. ἀντιπάτρου σιδωνίου.* Br. II. 8. nr. 11. An. II. 1. p. 21. V. 1. 2. Suid. in *δαΐ.* T. I. p. 504. Pi V. 3. 4. Idem in *κελαδοῦσιν.* T. II. p. 292. ubi *ἔγκειμαι* plurimi Codd. Vid. nr. 135. v. 2.

τ
Nr. 160. *ἀνάθημα τηῖ ἀθηναῖ πρ τελεσίλλας τοῦ αν.* Br. II. 12. nr. 26. An. II. 1. p. 34. V. 1. *ὀρθρινᾶ.* P. *ὀρθρινᾷ χελιδόνων.* Pl. metro reclamante. Cf. Dorv. ad Char. p. 253. *χελιδονίς* est in Append. nr. 210. T. II. p. 823. V. 3. *πολυῤῥοίβητον.* P. Pl. verum habet ed. Mediol. Suidae in *ἄτρακτος.* T. I. p. 373. V. 5. *πήνιας.* P. *πήνας.* Pl. V. 7. *φιλαεργός.* P. *φιλοεργός.* Pl. — *Nr.* 161. *ἀνάθημα παρα*
τ
μαρκέλλου ὑπα. κριναγόρου. Br. II. 143. nr. 11. An. II. 1. p. 387. Iterum legitur in P. p. 205. V. 2. *κραναῆς τέρμα.* P. loco pr. *ταναῆς τέρμα* Suid. in *σκυλοφόρος.* T. III. p. 310. *κραναῆς τέλσα* P. loco sec. quam lectionem, ut doctiorem, restitui. *τέλσα*, de quo Br. dubitabat, satis tuetur Paul. Sil. Ecphr. S. Soph. v. 15. p. 505. *τέλσα* (*ἄλσα* male editum) *παρ' ἐσχατόωντα παρ' ὠκεανίτιδας ἀκτάς. κραναῆς* explicat Tristan. T. I. p. 138. V. 4. *οὕτως καὶ.* P. utroque loco. *οὕτω.* Pl. Br. Illud restitui, ut etiam p. 419. nr. 367. v. 11. p. 510. nr. 18. p. 536. nr. 206. et al. locis. Ap. Apollodor. II. 4. 12. *καὶ οὕτω, ἔφη.* scr. *οὕτως* c. Codd. — *Nr.* 162. *μελεάγρου. ἀνάθημα τῇ ἀφροδίτῃ παρα μελεάγρου.* Br. I. 33. nr. 114. An. I. 1. p. 125. V. 1. *συμπαίστορα.* P. *συμπαίκτορα.* Vid. ad p. 168. nr. 154. — *λύχνον μύστην.* Ad usum in certaminibus venereis respicit Lucian. Adv. Indoct. §. 27. T. VIII. p. 27. ubi legendum: *πότερον ἐπιτεταμένος ἤδη ἐκείνοις; ἢ πρὸ τῶν λύχνων, ἀλλὰ καὶ πρὸ σκότους, μηκέτι*

μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν; pro *λόγων*, ubi alii de *ἔργων* et *δόρπων* cogitaverunt.

Nr. 163. *ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ*. Br. I. 33. nr. 115. An. I. 1. p. 125. V. 1. *περὶ θριγκοῖσιν*. P. *περὶ θριγκοῖσιν*. Pl. *θριγγοῖσιν* ed. pr. *τίς τάδε μοι θνητῶν θριγκοῖσιν ἀνῆψε*. Suid. in *θριγκός*. T. I. p. 207. *περὶ* olim mutabam in *ἱεροῖς; ἱερὰ* in textu exhibuit Graefius. *τὰ περὶ* aut *ὁ περὶ θρ.* tentavit Lobeck. ad Soph. Aj. p. 251. Possis etiam: *περὶ τοῖς θριγκοῖσιν*. — *ἀνῆψεν*. P. *ἀνῆψε*. Pl. Br. V. 2. *πὰν αἰσχ.* P. *ἐνιαλίου*. Ib. V. 3. *οὐ τέ τι*. P. V. 4. *ἄλλοφος*. P. *εὔλοφος*. Pl. De *ευ* et *α* confusis vid. ad p. 576. nr. 122. — V. 5. *αὐτῶσι γαν.* P. *σιδήρῳ* et v. 6. *ἐνοπῆς* dedit Graef. qui v. 7. *τοῖς* malit. *οἷς* habet etiam Suid. in *ἔναρα* T. I. p. 34. ubi hi versus corruptissime citantur. V. 7. 8. Suid. in *λύθρος*. T. II. p. 467. ubi editt. vett. *λειβόμενος*.

Nr. 164. *ἀνάθημα λουκίλλου. λουκιανοῦ*. Br. II. 311. nr. 15. An. II. 2. p. 421. V. 1. *νερεῖ*. P. *νηρεῖ*. Pl. ut p. 405. nr. 296. v. 5. p. 441. nr. 485. v. 2. p. 620. nr. 23. *νηρῆϊ* corr. Jos. Scaliger et Dorvill. Hic etiam *Ἰνῷῳ Μελικέρτῃ* corrigit, quod Br. recepit. Sic Parthenius ap. Macrob. Sat. V. 17. Sed Gell. N. A. XIII. 25. *καὶ εἰναλίῳ Μελικέρτῃ*. unde Virgil. Georg. I. 437. *Glauco et Panopeae et Inoo Melicertae.* A membr. non recessi, nisi in una voce *νηρῆϊ*. V. 2. *σαμόθραξι*. P. *σαμόθρηξι*. Pl. — *Nr.* 165. *ἀνάθημα τοῖ βάκχωι παρ εὐάνθης, φαλάκκου*. Br. I. 421. nr. 3. An. I. 2. p. 246. V. 1. Suid. in *θίασος*. T. II. p. 197. V. 2. *σκύλος . . ἀχαιΐνεω*. P. *σκύτος ἀχαιΐνεον*. Suid. in *ἀμφίδορον*. T. I. p. 150. in *ἀχαιΐνη* autem T. I. p. 402. *σκύτος ἀχαιϊνέης*. Sic Br. in textu; in Lectt. autem Cod. lect. praefert. De *σκύλος* et *σκύτος* vid. ad p. 147. nr. 55. — V. 3. Suid. in *ἰαχήματα*. T. II. p. 92. et in *κορυβαντείων*. p. 352. V. 4. *χλοερῶν κωνοφόρον*. P. *χλοερὸν κωνοφόρον*. Suid. T. II. p. 365. *κισσοφόρον* tentavit Salm. in ap. G. R. praeter necessitatem. — ¶. V. 5. *τυπάνον*. P. Br. *τυμπάνον*. Suid. in *βρόμον*. T. I. p. 457. V. 8. *μετ' ἠμφίασεν*. P. *μεθηρμόσατο* Reisk. *ἀπημφίασε* est p. 219. nr. 76. v. 4. p. 260. nr. 368. v. 4. *ἠμφίασεν*. ubi Plan. *ἠμφίεσεν*. Vulgo *ἀμφιάζειν* Alexandrinae dialecto attribuitur.

Nr. 166. *ἀνάθημα παρα διονυσίου κηλήτου. λουκιλλίου*. Br. II. 317. nr. 3. An. II. 2. p. 438. V. 1. 2. Suid. in *ναύτης*. T. II. p. 601. ubi *διονύσῳ* et *ἀνέθηκα*. *ἀνέθηκεν*. P. *ἀνέθηκε*. Br. V. 4. *ἔστω* non

placet; *οὕτω* fuisse videtur. — *Nr.* 167. *ἀνάθημα τῶι πανὶ παρα-κλεονιζ οβουλου ἀγαθίου σχολαστ.* Br. III. 43. nr. 28. An. III. 1. p. 71. V. 1. *ἑσπέριω πάν.* P. V. 2. *ὧδίς σὰς ἄγετ' ἀθηροσύνας.* P. et ed. pr. Pl. cum tribus Aldd. nisi quod hae *σᾶς* habent. *ὦ διοσαῖν ἀγέτα θηροσύναιν.* Suid. in *ἡγέτης.* T. II. p. 42. *ἐκ διοσᾶς ἄγετο θηροσύνας.* ed. Asc. St. *ἄνθετο.* Br. Dedi, quod in lectione Cod. et Suid. manifeste continetur: *ὦ* (male excusum *ὥ*) *διοσᾶς ἀγέτα θηροσύνας*, ut etiam Jos. Scal. correxit et R. Porson. ad Toup. Suid. T. IV. p. 501. Haec verba usque ad v. 7mum pro parentheticis habenda. V. 3. *ὑλακὰ κυνῶν εὕαδε.* Suid. T. II. p. 250. rectius in *τρίστομος.* T. III. p. 506. ubi tamen *καστορίδος.* V. 4. *λαγωσφαγίης.* P. *λαγοσφαγίης* vulgo. quae scripturae diversitas in pluribus reperitur compositis. V. 5. *ἀπλούμενα.* P. V. 7. *δὲ* post parenthesin solet inferri. V. Herm. ad Viger. p. 803. V. 8. *ἐξεσόβει.* P. et duo codd. Pl. ap. Br. Suid. in *ἐξεσόβησα.* Vulgo. *ἐξεφόβει.* De horum verborum permutatione dixi in Praef. ad Bion. p. XXIII. — *Nr.* 168. *ἀνάθημα τωῖ αὐτωῖ παραξενοφίλῳ. παυλ. σιλεντιαρίου.* Br. III. 85. nr. 44. An. III. 1. p. 156. V. 1. *βοτρύων.* P. Suid. in *ἀκάμαντα.* T. I. p. 77. *λωβητῆρα.* T. II. p. 462. *βοτρυΐνων* Br. c. Salm. Scripsi *βοτρυΐων*, una littera inserta. Suid. *βότρυν, τὴν ὀπώραν, οὐχὶ τὴν σταφυλὴν μόνον. καὶ μήποτε τὴν βοτρυΐαν ὀπώραν.* — V. 2. *ἐνναέταν.* P. *ἐνναέτην.* Suid. in *ἐνναέτας* T. I. p. 733. V. 7. *ξενόφιλος.* corr. *ξεινόφιλος.* P. — *φηγωῖ.* P. Br. *φηγοῦ.* Salm. Ap. G. R. V. 8. Suid. in *ἀθώπευτον.* T. I. p. 73.

Nr. 169. *ἀνάθημα τῶ διονύσω παρα κωμαυλ. ἀδηλ.* Br. III. 176. nr. 130. An. III. 1. p. 364. Cf. p. 149. nr. 45. V. 2. *θηλοπέδωι.* P. Pl. Suid. in *ἐχῖνος.* T. I. p. 929. *θειλοπέδῳ* Idem in *κώμαυλος.* T. III. p. 193. vid. ad nr. 45. — *ἀπέκτεινεν.* P. *ἀπέκτεινε.* Br. V. 3. *φιλα-κρήτωι* P. — *Nr.* 170. *αναθημ τῶ πανὶ θηλλάου.* Scr. *θυίλλου.* Br. II. 164. nr. 3. ut *Thalli Milesii.* An. II. 2. p. 29. V. 1. *τανυμήκεες* P. Suid. in *τανυμήκεες.* T. III. p. 429. quaedam apogrr. *τανυήκεες*, fortasse ex *'Ιλ. π.* 768. ubi Heynius miratur, neminem incidisse in *τανυμήκεας.* T. III. p. 429. V. 2. *ἦθ' ἱερά.* P. Suid. in *ἀμφιλαφής.* T. I. p. 152. *διερὰ* conjecit V. D. in ap. G. V. 3. *Πανὶ* omittit Suid. in *λιβάδα.* T. II. p. 444. qui huc respexit etiam in *βατηρικὰ κύπελλα* T. I. p. 443. Initio versus *χαὶ λιβάδες* probabiliter corr. Schaefer. Meletem. p. 49. V. 4. *ἄγχειται.* P. *ἄγκειται* Br. praeter necessitatem. — P. *Nr.* 171. *ἀνάθημα τωῖ ἡλίωι παρ τ ἐν ῥόδωι οἰ-*

υ
κούντων περὶ τοῦ κολοσσ. Br. III. 198. nr. 238. An. III. 2. p. 8. V. 1—4. Suid. in κολασσαεύς. T. II. p. 338. V. 3. κατ' εὐνάσ. P. κατευνάσαντες. ed. pr. Pl. et Suid. Vulgo κατευνάσσαντες. V. 5. πελάγους. P. πελάγευς. Pl. Br. κάτθεσαν. P. ἄνθεσαν. Pl. Br. V. 6.
α
ἁβρόν. P. ἐλευθερίης. P. Pl. ἐλευθερίας. Br. V. 7. γενέθλης P. γενέθλης. Pl. γενέθλας. Br. V. 8. κοιράνιαι. P. κοιρανίη. Pl. κοιρανία. Br.

δ
Nr. 172. ἀνάθημα τῶι διονύσωι παρα πορφυρι. sine auctoris nomine. *Agathiae* tribuit Plan. p. 417. St. probabiliter. Et sic Br. III. 44. nr. 31. An. III. 1. p. 73. V. 1—3. Suid. in ἀνέδην. T. I. p. 192. in διθυρσον. T. I. p. 583. ubi ἐβάκχευεν. V. 1. 2. iterum in λογχωτόν. T. II. p. 456. — V. 4. κισσωτήν. P. Suid. in νεβρίς. T. II. p. 604. ubi ἐναπτομένη. In Plan. κισσῷ τήν. V. 5. αὐτῷ σοι. P. αὐτῷ σοί. Br. ἁβροκόμη διόνυσε. Pl. Suid. in ᾐωρημένῳ. T. II. p. 65. V. 6. τὰ κάλλευς. P. τὰ τοῦ κάλλους. Pl. τὰ τοῦ κάλλευς. Br. Non displiceret scriptum: τὰ καὶ κάλλευς κόσμια, καὶ μανίης. — *Nr.* 173. ἀνάθημα τῇ ῥέα παρὰ ἀχρυλίδος ῥιανοῦ. Br. I. 481. nr. 9. An. I. 2. p. 326. V. 1. ἀχρυλίς. P. Suid. in θαλαμηπόλος. T. II. p. 162. Quaedam apogrr. ἀρχυλίς. V. 3. ad γαλλαίῳ in P. Scholion: τῷ τῶν γάλλων ητουν (scr. ἤγουν) εὐνούχων. ad κυβέλης· κυβέλης δὲ τῆς ῥέας. κύβελα (cf. Suid. T. II. p. 388.) γὰρ ὄρη φρυγίας ἐν οἷς τιμᾶται ἡ αὐτή. V. 3—6. Suid. in γαλλαίῳ. T. I. p. 465. partem vs. 3[tii] Id. in κυβελείοις. T. II. p. 388. — V. 5. τᾶσδέ. P. περικλεῖδι θῆκ' ὀρείᾳ. Suid. in ὀρεία. T. II. p. 710. V. 6. λύσσας quaedam apogrr. — *Nr.* 174. ἀναθημ τῇ ἀθηναῖ. ἀντιπάτρου. Br. II. 11. nr. 22. An. II. 1. p. 30. Gentile *Sidonii* addit Plan. p. 424. St. V. 1. 2. μίτον ἐπιστάμεναι. Suid. in ἀράχνη. T. I. p. 310. στήμον' ἐπ. Pl. V. 3. ἐΰπλοκος. P. εὔπλοκον. Pl. Suid. in τάλαρος. T. III. p. 426. — ἀρσινόαι. P. V. 5. Suid. in κερκίς. T. II. p. 300. et cum v. 6[to] in μίτος. T. II. p. 567. εὐκρέκτους P. et sic Jos. Scalig. in not. mst. εὐκρέτους ed. pr. Pl. et tres Aldd. εὐκρίτους St. c. Suida. — εὖ διέκρινε. P. ᾇ Pl. Suid. Br. V. 7. ἤθελ' ἕκαστα. P. Suid. in ἀρνυμένη. T. I. p. 335. in ὄνειδος. T. II. p. 696. εἴλεθ' Br. c. Plan. ubi praeterea ἑκάστη legitur. Vid. p. 242. nr. 231. v. 2.

π
Nr. 175. ἀνάθημα ἀλκιμένους μακηδονίου v. Br. III. 118. nr. 27. An. III. 2. p. 227. V. 1. ἐπὶ εἴδμονα. P. V. 3—6. Suid. T. II.

p. 332. λεύκωνι. P. Suid. Br. λεύκωνα. Pl. V. 6. πεῖθε γὰρ ὡς ὑλάων. *Jam dic, age, Leucon, Currat, ait; latrans nam tua jussa manet.* vertit Grotius. — P. *Nr.* 176. εἰς τὸ αν τοῦ αν. Edidit Chard. de la Roch. in Magas. encycl. et Mélanges T. I. p. 103. s. Huschk. An. cr. p. 231. nos in Paralipom. T. III. 3. p. 641. V. 1. σιγνον P. In marg. σίγυνον. ἀγκυλόεντα σίγυνον. Suid. T. III. p. 311. in uno tamen Cod. Kusteri ἀγκυλόδοντα, ut in P. Marcell. Sidet. in Fragm. de Pisc. v. 10. καὶ ἥπατοι ἀγκυλόδοντες. V. 3. δὲ ζῶντα πάλιν. P. δ' ὡς ζώοντα Suid. in ἄκολος. T. I. p. 87. unde ζώοντα restitui. Ap. Gregor. Naz. Carm. XIII. 37. T. II. p. 86. δὶς ταφέες, ζῶντες ἐπὶ φθορᾷ. scr. διςταφέες, ζώοντες. — τωύλιον. P. ταῦλιον. Suid. ut ap. Diotim. p. 232. nr. 173. et Theocr. Eid. XI. 12. ubi Reisk. ex Schol. τωὔλιον. Sed ταῦλιον videtur reponendum. — *Nr.* 177. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρα δάφνιδος. Theocrito inscribitur in editt. et in Append. Plan. p. 516. St. Br. I. 376. nr. 2. An. I. 2. p. 192. V. 1. καλῇ. P. Suid. in λευκόχρως. T. II. p. 434. καλῇ. Vulgo. V. 2. βωκολικοῖς ὕμνοις. Vulg. V. 3. τοὺς τρισσούς. Vulg. τοὺς τρητούς. P. τὼς τρητώς. Br. Membr. lectionem, a Salmasio commendatam ad Solin. p. 585. A. editores Theocriti reposuerunt. Non erat igitur, quod ob hanc lectionem illis irasceretur Finkensteinius in Arethusa ed. 2[da], Salmasii eam ingenio deberi existimans. Eam expressit Eratosth. Schol. p. 155. nr. 78. Antipater p. 400. nr. 266. πολυτρήτων διὰ λωτῶν. V. 4. τὰν πήραν. P. τὴν Append. Pl. αἴ ποτ' P. pro ἅ ποχ' aut ἅ ποτ'. ut vulgo legitur. — *Nr.* 178. ἀνάθημα τῷ ἡρακλεῖ παρ ἀρχεστράτου ἡγησίππου. Br. I. 254. nr. 1. An. I. 2. p. 187. V. 2. ξεστάν. P. στρεπτὰν in membr. esse censebat Br. qui στεπτὰν dedit. ξεστῇσ' αἰθούσῃσι. 'Ιλ. ζ. 243. v. 11.

Nr. 179. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρα τριῶν ἀδελφῶν θηρευτῶν. ἀρχίου. In marg. ζτ. et infra ἀντεβλη ἐπιγραμμα ὡς κειμν ἐμπροσ ζητεῖται κακεῖ. Cf. supra ad p. 143. nr. 16. — Br. II. 93. nr. 8. An. II. 1. p. 254. V. 1. 2. Suid. in βιαρκέος. T. I. p. 432. V. 2. πίγρεις corr. πίγρης. P. Pl. δειραχθέις. P. Pl. Suid. in δειραχθείς. τὸ τὴν δειρὰν ἄγχυνον. T. I. p. 534. Non ausus sum mutare, quamquam probabilis est correctio Br. δειραγχέs. Vid. p. 161. nr. 107. 4. nr. 109. 3. — πετανῶν. P. πετεινῶν. Pl. Br. V. 4. ὑλανόμων. P. ὑλονόμων. Pl. Br. σὺν ὑλονόμοισι. p. 151. nr. 57. ὑλονόμος θήρ. p. 180. nr. 217. θηρῶν ὑλονόμων ἀγέλα. p. 209. nr. 9. — V. 5. αἴθρας. P. αἴθρης.

Pl. V. 6. καὶ πελάγευς καὶ γᾶς. P. καὶ γᾶς καὶ πελ. Pl. Br. — *Nr.* 180. εις αὐτὸ τοῦ αν. Br. II. 93. nr. 6. An. II. 1. p. 253. V. 1. θαλάσσης. P. θαλάσσης. Pl. Br. V. 3. πίγρις corr. ut nr. 179. — χερσαίαισιν. P. χερσαίῃσιν. Pl. Br. quod ob proximum ἠερίῃσιν, in quo P. cum Pl. conspirat, recepi. — V. 6. πλωταῖς. P. Br. πλωτοῖς. Pl. — *Nr.* 181. εἰς τὸ αυ τοῦ αυ. Br. II. 94. nr. 9. An. II. 1. p. 254. V. 1. οὐρεσίοι καί. P. quod temere probabat Salm. De και ex syllabis finalibus κε, κι, κη orto dixi in Addit. An. ad Athen. p. 78. Ap. Liban. T. IV. p. 106. 17. καί τοι τοῖς Ἕλλησιν ὅτε πρὸς ἀλλήλους μὲν ἡ ἔρις συνίστη καὶ οὐ σφόδρα πρόδηλος ἦν ὁ λοιμὸς ἐξ Ἀγαμέμνονος τὴν αἰτίαν λαβών. Reiskius καὶ delet cum Cod. Bavar. Tu scribe: συνέστηκεν. V. 2. σοὶ τάδε. P. Pl. σοὶ γέρα. Br. Vid. ad p. 162. nr. 113. et statim nr. 182. v. 2. V. 3. πίγρης ut nr. 180. v. 3. — V. 4. ἔπορεν. P. Pl. ἔπορε. Br. V. 5. ἠερίοισιν. P. ἠερίῃσιν. Pl. Br. V. 6. εἰὲν ὁ δ' ἐν πελάγει ἄρκυν εὔστοχον ἔχοι. P. ἄγραν ἔχοι. Pl. Hiatum sustuleris, ἐκ πελάγευς scribendo. Diversae praepositiones haud raro orationis variandae causa junguntur.

Nr. 182. εἰς τὸ αυ ἀλεξάδρου μαγνήτου. Br. I. 418. nr. 1. An. I. 2. p. 235. V. 2. ἐκ βυθίων. P. Pl. ἐμβυθίων. Br. nescio quare. τὰ βύθια maris sunt incolae, pisces. βυθίη χελιδών. Oppian. Hal. I. 428. νύμφαι βύθιαι. Orph. Hym. XXIII. 2. — P. V. 4. ἱδρῖτα. P. Suid. in ἵδριας. T. II. p. 96. Br. ἱδρυτὰ bis Pl. — καὶ γαίης. P. καὶ om. vett. editt. Pl. usque ad Ascens. quae κἀκ inseruit. καὶ Suid. — V. 5. τῶι δ' ἀπό. P. ᾧ δ' ἀπό. Pl. Br. Cf. p. 143. nr. 114. p. 173. nr. 187. v. 5. — *Nr.* 183. εἰς τὸ αὐτό. ζωσίμου θασίου. Br. II. 452. nr. 1. An. II. 3. p. 298. V. 2. κυναγεσίης. P. Br. κυνηγεσίης. Pl. Vid. Porson. ad Eurip. Orest. 26. V. 3. πτανῶν. P. Br. πτηνῶν. Pl. — V. 6. τοῖσδε. P. Pl. τῆσδε Suid. in ἤέρος ὄγμοι. T. II. p. 48. — *Nr.* 184. εἰς τὸ αὐτό, τοῦ αυ. Br. l. c. nr. 2. An. l. c. V. 2. τέχνας. P. τέχνης. Pl. Br. V. 3. in P. positus ante v. 4[tum]; sed error emendatus. πτανοῖσιν. P. Br. Suid. in βολίς. T. I. p. 440. πτηνοῖσιν. Pl. — V. 4. θηρσίν. P. θηρσί. Pl. Br. V. 5. τὸν μέντε. P. Br. τὸν μέν τι δὲ Pl. — *Nr.* 185. εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ. Br. l. c. nr. 3. An. l. c. V. 4. πρὸς εὐξ. P. V. 6. πίγρη δ' οἱ. P. δ' οἱ. Pl. Br.

Nr. 186. εἰς τὸ αὐτό. ἰουλίου διοκλέους. In Plan. p. 433. St.

ἰουλιανοῦ. Br. II. 182. nr. 2. An. II. 2. p. 172. V. 1. οἶκος, molestum vocabulum, praesertim sequente οἱ τρεῖς. Acute Huschk. An. cr. p. 152. εὖχος corrigit; ut p. 148. nr. 43. βάτραχον .. χαλκῷ μορφώσας τις ὁδοιπόρος εὖχος ἔθηκεν. Vid. ad p. 87. nr. 117. V. 3. deest in Pl. In Cod. P. a recentiore manu adscriptum: δικτυβόλει τούτῳ δὲ παρ' ἠϊόνων κροκάλαισιν. cum ζτ. in marg. Melioris hic notae versus, quam is, quem Br. supplevit: τῷ μὲν ἐπ' ἠϊόνων κροκάλαισιν ἀρωγὸς ἐπελθών. Quum Suid. in ἄγκη T. I. p. 29. versum excitet, alibi in Anthologia non obvium: θηροβολεῖ τούτῳ δ' ἄγκεσι θηροτόκοις, Huschk. eum ad nostrum epigr. pertinere suspicatus, hoc distichon sic constituendum esse existimat: δικτυβόλει τούτῳ δὲ παρ' ἠϊόνων κροκάλαισιν· θηροβόλει τούτῳ δ' ἄγκεσι θηροτόκοις. ubi tamen molestae sunt voces τούτῳ δὲ bis in eadem versus sede positae. Malim sane: δικτυβολεῖν πόρε τῷδε παρ' ἠϊόνων κροκάλαισιν, Θηροβολεῖν τούτῳ δ' ἄγκεσι θηροτόκοις. — *Nr.* 187. εἰς τὸ αὐτό, ἀλκαίου μιτυληναίου. *Alpheo Mitylenaeo* inscriptum in Pl. p. 433. St. Br. II. 128. nr. 2. An. II. 1. p. 344. V. 1. ἄλλης ἀπ' ἄλλης. P. ἄλλος. Pl. Br. Verba sic jungenda: ἄνθετο σύμβολον ἀπ' οἰκείης ἐργασίης, ἄλλος ἀπ' ἄλλης. V. 3. ἀπὸ μοίρια. P. V. 4. ἰθυτόνων. P. Suid. in στάλικας. T. III. p. 368. ἰθυτενῶν. Pl. Br. Quum εὐθύτονος dicatur non minus bene, quam εὐθυτενής, etiam ἰθυτόνων bene habere videtur. V. 5. ἀνθῶν. P. τῷ μέν. P. Br. ᾧ μέν. Pl. V. 6. ὧι δέ. P. ὧδε. Suid. in ὠφελείας. T. II. p. 773.

⁋. *Nr.* 188. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρὰ θηρομάχου. λεωνίδα ταραντ. Br. I. 228. nr. 31. An. I. 2. p. 90. V. 4. κατ' ἰθύνοις. V. 5. ἐν ταῖς ἀγκείαισι. P. in marg. ἔν τε ἀναγκαίῃσι. quod proxime abest a vero, modo ἀν pro συν scriptum cogites. ἔν τε συναγκείαισι. Pl. Br. δεξιτερῇσι. P. Pl. δεξιτερῇ σῇ. Br. haec verba conjungens cum sequentibus. σὺ malim, aut δεξιτερῆφι. Ἰλ. ω. 284. Ὀδ. τ. 480. — V. 6. κατ' ἀντιπ. P. Pl. Br. καὶ scripsi. Duo precatur Therimachus, ut et in sylvis excellat, et in pugna. De καὶ et κατὰ confusis dixi in Addit. An. in Athen. p. 319. In Aelian. H. An. I. 46. οἱ δὲ νεώτεροι κατ' ἴλας νήχονται. Cod. Monac. perperam: καὶ τὰς ἴλ. Ib. II. 1. οἱ λοιποὶ θάπτουσι μὲν τὸν νεκρόν. idem Cod. καὶ θάπτουσι. Scr. καταθάπτουσι. Ib. II. 5. εἰ δὲ ἄνθρωπος κατέχοι ῥάβδον. idem Cod. αἱ ἔχει. Ap. Apoll. Rh. II. 85. καὶ ἀμφοτέρας ἐδάμασσε. scripserim: κατ' ἀμφ. In Themistii Or. VIII. p. 110. C. scribe: ἃ σκληροῖς (sic

Petav.) ἐοικότα νοσήμασιν αὐτὴν πρώτην τιμωρουμένην καταδαπανᾷ (vulgo καὶ δαπανᾷ) τὴν ψυχήν, ᾗ ἐντέτηκε. Caeterum in nostro epigrammate scriptum malim praeterea: πρῶτα διδοὺς ἄγρης, πρῶτα καὶ ἀμπέλων. — *Nr.* 189. ἀνάθημα παρ κλεωνύμου ταῖς μούσαις, μυρους βυζαν. (Scr. μοιροῦς. Vid. ad Prooem. Meleagr. p. 82. v. 5.) Br. I. 202. nr. 2. An. I. 1. p. 237. V. 1. ἀμαδρυάδες. P. ἀμβρόσιαι. P. Pl. ἀμβρόσια. Br. c. Toupio. Vid. Graef. ad Nonn. Hymn. et Nicae. p. 37. V. 3. 4. Suid. in εἵσατο. T. II. p. 32. ὕμνι. P. — *Nr.* 190. ἀνάθημα παρὰ λεωνίδου. γαιτούλλου. (γετουλίκου Pl. p. 420. St.) Br. II. 166. nr. 3. An. II. 2. p. 31. V. 2. αἶψα τάδεκλειτοῦ δῶρα. P. κλειτοῦ. Pl. Br. vitium obliterantes potius, quam tollentes. κλειτά. Suid. T. I. p. 664. Una littera mutata scribendum erat: τάδ' ἐκ λιτοῦ. Leonid. p. 199. nr. 302. unde nostrum expressum, ταύτην χάριν ἔκ τε πενίστεω Κῆξ ὀλιγησιπύω δέξο Λεωνίδεω. ubi v. 7. τάμὰ δὲ λιτά. Gaetul. p. 90. nr. 17. σοὶ τάδε πέμπω Ψαιστία καὶ λιτῆς δῶρα θυηπολίης. Leonid. p. 206. nr. 355. ἃ λιτὰ ταῦτα φέρει πενία. Antiphil. p. 190. nr. 250. λιτὸς ἐγὼ τὰ τύχης. In Callim. fr. p. 488. ed. Ern. vere videtur correxisse Is. Vossius: καὶ γὰρ Ἀθήνης Ἐν Λίνδῳ Δαναὸς λιτὸν (λεῖον vulg.) ἔθηκεν ἕδος. In nostro autem epigr. etiam gravius vitium haerebat in αἶ+α (sic Cod.). Scripsi ΛΙΤΑ, duabus lineolis, sive linearum apicibus deletis. Saepe confusae litterae, ψ, τ, φ, χ, adde etiam π. *) Vid. Bast. Comm. Pal. p. 739. Non inelegans repetitio: λιτὰ τάδ' ἐκ λιτῶν. Orac. Sibyll. p. 665. οὐκ ἔραμαι πλούτου, λιτὸς ποτε λιτὸν ἐδέγμην Ἀμφαδόν. Similiter p. 196. nr. 288. ἐξ ὀλίγων ὀλίγην μοῖραν. p. 142. nr. 12. γνωτῶν τρισσατίων ἐκ τρισσατίης λίνα θήρης. — V. 3. εὐρώγεα. P. Pl. Br. Vid. ad p. 144. nr. 22. — V. 4. πρώϊον. πρώϊμον malit Graef. ad Meleagr. p. 51. — εὔφυλλον. P. ed. pr. et tres Aldd. εὐφύλλων. Asc. St. Br. V. 5. Suid. in ἀλινήκτειραν. T. I. p. 113. in ἀπέτηλον. Ib. p. 258. V. 6. ψεστῶν (αι). P. καὶ ψαιστῷ ὀλίγον δρᾶμα. Suid. in πενιχραλέον. T. III. p. 74. rectius in ψαιστά. T. III. p. 701. V. 7. σπονδίτην. P. (in notula marg. edit. nostrae male expressum σπονδίτιν). σπονδῖτιν. Pl. Br. καὶ σταγόνα σπονδῖτιν. Suid. in σπονδή. T. III. p. 364.

*) Ap. Gregor. Naz. Carm. XIII. 61. Opp. T. II. p. 86. D. θηρὶ ψυχρῷ καὶ σαίνοντι, πυρὶ ψύχοντι τὸ θαῦμα. scr. θηρὶ πικρῶς ῥαίνοντι, πυρὶ ψυχρῷ· τί τὸ θαῦμα;

σπονδῖτιν. Id. in κύλιξ. T. II. p. 393. V. 8. τὴν κύλ. βαιωῖ. P. τῆς κυλ. Br. τῆς κύλικος βωμῷ. Plan. Suid. in κύλιξ. — V. 9. ὥς μεν. γρ. δώσει Propter sequens δώσει malim sane: ὥς οἱ βαρ. — V. 10. δασει. P. δώσω Pl. Br. qui in Lectt. θύσω commendat.

Nr. 191. ἀνάθημα τῆι ἀφροδίτηι παρ λεωνίδου. κορνηλίου λόγγου. λογγίνου Pl. Br. II. 200. nr. 1. An. II. 2. p. 109. V. 1. οἶσθα ἀκρ. P. Pl. Suid. in ἀκραιφνοῦς. T. I. p. 92. Br. Hiatum tollere non dubitavi. V. 2. κύπρις. P. Pl. Suid. κύπρι. Br. qui nihil tamen novavit ap. Philipp. ep. 47. p. 185. nr. 240. τοξότι κούρη Ἄρτεμις. cf. p. 248. nr. 286. v. 1. δύσμορε Νικάνωρ. p. 577. nr. 64. Ζεῦς Πίσης μεδέων. Hesiod. Theog. 547. Ζεῦς κύδιστε μέγιστε. Ap. Lucian. D. D. XX. §. 12. ex Codd. Paris. restituendum videtur: σὺ δὲ πρόσιθι, ἡ Ἀθηνᾶ. — δέχεν. P. Suid. Br. δέχου. Pl. — V. 3. ἐπὶ φυλλ. P. Suid. ἐπιφυλλίδα. μικρὸν βοτρύδιον. T. I. p. 841. V. 4. δρύπεπα. P. et quatuor Plan. codd. ap. Br. Sic etiam ed. pr. et Ald. pr. reliquae δρυπετα. Multa Pierson. ad Moer. p. 121. de δρυπεπής, sed substantivum, unde τὴν δρύπεπα descenderit, nemo, quod sciam, indicavit. V. 4. νομίην. P. νομίμην. Pl. Br. V. 5. σπονδὴν τήν. P. Pl. θ' ἣν Br. copula restituta; idem perperam σπόνδην exhibuit. V. 7. ἐσόψεται. P. ἐσόψεαι. Pl. Frequens in his terminationibus error. vid. p. 210. nr. 19. v. 4. p. 372. nr. 92. v. 6. — Nr. 192. ἀνάθημα τωῖ πριήπω παρα φιντύλου. ἀρχίου. Br. II. 94. nr. 10. — V. 1. δίναιά. P. δηναιά corr. Kuster. ad Suid. T. I. p. 467. πριήπωι. P. V. 2. ἐκρέμασεν. P. ἐκρέμασε. Br. V. 3. 4. Suid. in γαμψόν. T. I. p. 467. ἱππείῃσι P. Suid. Br. ἱππείοισι quaedam apogrr. — P. V. 5. 6. Suid. in τριτάννυστον. T. III. p. 506. in φελλός. T. III. p. 591. in βολίς. T. I. p. 440. — ἀβάπτιστον. Pindar. Pyth. II. 145. ἀβάπτιστός εἰμι, φελλὸς ὣς ὑπὲρ ἕρκος, ἅλμας. ubi vid. Boekh. in not. crit. p. 451. — V. 7. ἐπὶ αὐει. P.

Nr. 193. ἀνάθημα τωῖ αὐτωῖ. φλάκκου. Br. II. 262. nr. 4. An. II. 2. p. 270. V. 1. αἰγιαλῆτα. P. αἰγιαλῖτα. Br. c. ap. G. R. V. 4. ἢ βδέλλαν. P. V. 5. κάμφίβληστρα. Br. in Lectt, sic in membr. esse existimans. At ibi τάμφίβλ. legitur, qua voce non diversum plagarum genus, sed amplitudo retis, praedam ambientis et comprehendentis, significatur: ταῦτα τὰ δίκτυα τὰ τὴν λείαν ἀμφιβάλλοντα. V. 6. δαῖμον. P. Br. δαίμων. Reisk. εἴσατο. P. ut passim. — Nr. 194.

ἀδεσπου εἰς σάλπιγγα. εἴρηται δὲ εἰς μέρος σαλπιστικόν. (In marg. ἀρχίον γραμμα σάλπιγγες. sed cum signo ad proximum epigr. remittente.) Br. III. 177. nr. 132. σῶιζε. P. vid. ad p. 49. nr. 5. τε post τεθέντα addidi c. Br. — Nr. 195. ἀρχίου ἀνάθημα τῆι ἀθηνᾶι παρα παλλαναίου. Br. II. 92. nr. 4. An. II. 1. p. 80. V. 1. τρωιάδι. P. παλλαναῖος. P. πελλαναῖος. Br. ex p. 167. nr. 151. At nemo facile dixerit, utra lectio sit verior. Quare membr. adhaereo. Cf. Wesseling. ad Diod. T. I. p. 572. V. 2. αριβρεμέταν. P. Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω. Ἰλ. ν. 624. — σμικρὸν ἐν. P. Μίκκος Br. c. ap. G. R. et Reiskio ex ep. Tymn. modo citato. V. 3. αἵ ποτε. P. ᾧ ποτε. Br. ἔμελψεν. P. ἔμελψε. Br. — Nr. 196. ἀνάθημα τωῖ πανὶ παρ κωπάσου. στατύλλου φλάκκου. ἰαμβικόν. Br. II. 263. nr. 5. An. II. 2. p. 271. V. 1. ἀμμοδύταν. pro ἀμμοδύταν dubium videtur Schneidero in Lex. V. Simile compositum frustra adhuc quaesivi. — διχαλον. P. δίχηλον. Pl. V. 2. ὀπισθοβάμονα τραχηλόν. P. τρίχηλον. Suid. in ὀπισθοβάμων. T. II. p. 704. Gregor. Naz. Carm. de Virg. v. 713. ἢ καὶ λοξοβάμοισι (Fort. λοξοβάταισι) καὶ ὀκταπόδεσσι παγούροις. V. 3. νηκτάν τ' ἐρ. P. Pl. Copulam delevi c. Br.

Nr. 197. ἀνάθημα τῶ ἀπόλλωνι εἰς παυσανίαν. In marg. σιμωνίδου εἰς παυσανίαν. Br. I. 133. nr. 43. An. I. 1. p. 226. *Simonidi* tribuit Pausan. III. 8. p. 222. Sine auctoris nomine prostat ap. Thucyd. I. 132. Plutarch. T. II. p. 873. C. Suid. in Παυσανίας. T. III. p. 62. Exhibui lectiones Cod. P. c. Brunkio. Reliqui ὤλεσε legunt, nec doricas formas agnoscunt. — Nr. 198. ἀνάθημα τωῖ ἀπόλλωνι πρ λύκωνος. ἀντιπάτρου θεσαλονικέως. Br. II. 114. nr. 21. An. II. 1. p. 302. Plan. p. 440. St. duo tantum disticha exhibet. V. 1—3. Suid. in ἴουλος. T. II. p. 126. V. 4. 5. κροτάφων τοῖϊν· ἀλλ' ἐπίνευε. Suid. in τοῖϊν. T. III. p. 514. V. 6. ὡς αὖτις. P. Br. ὧς scripsi. — Nr. 199. ἀνάθημα ἀντιφίλου. ἀντιφίλου βυζαν. Br. II. 170. nr. 5. An. II. 2. p. 40. V. 1. φίλη. P. φίλης Br. c. Suida T. III. p. 115. — P. V. 3. ἴνθα. P. Suid. in ἦσθα. T. II. p. 81. ἔν τε Br. c. nonnullis apogrr. Lenius videbatur ἦσθα, praepositione ad κελεύθοις subaudita. Vid. Hemsterh. ad Xenoph. Eph. p. 171. ed. Loc. Schaefer. ad L. Bos p. 697. s. V. 5. μὴ δέ τις. P. quod reponendum. ἡμετέρου μάρψῃ. μάρπτειν genitivum adsciscit, ut δράττειν. Oppian. Cyn. I. 511. γλυκερῆς δεδραγμένος ὀδμῆς. Gregor. Naz.

Carm. XVIII. Opp. T. II. p. 93. *καὶ καθαρῶν Χριστοῦ δραξαμένη θυσιάνων.* — *μάργος ὀδίτης.* Theophyl. Epist. 83. *ὀδίτου γὰρ χεῖρες ἀκόλαστοι, καὶ γεωργικοὺς ἱδρῶτας ἀδικεῖν ἑτοιμόταται.* — *Nr.* 200. *ἀνάθημα τῇ εἰληθυίαι παρ' ἀμβροσίης. λεωνίδου.* Br. I. 220. nr. 3. An. I. 2. p. 60. V. 1. *εἰληθυαι.* P. Vid. ad. p. 167. nr. 146. *ὠδῖνα.* P. V. 2. *προποδῶν.* P. *πρὸ ποδῶν.* Br. V. 3. *ἔπι μηνί.* P. V. *κῦμα.* Nicand. Ther. v. 135. *βαρύθει ὑπὸ κύματος.* Aesch. Choëph. 125. *θρέψασά τ' αὖτις τῶνδε κῦμα λαμβάνει.*

Nr. 201. *ἀνάθημα τῇ ἀρτέμιδι παρ εὐφραντ. μαρ3 ἀργενταρίο.* Br. II. 270. nr. 20. An. II. 2. p. 289. V. 1. *μιρόπτην* P. V. 3. *ἐπ' ἔνδυμα.* P. *ὑπένδυμα* Hedyl. p. 197. nr. 292. V. 5. *ἄμβροτον εὐώδινος.* P. *ἄβροτον εὐωδῖνος.* Br. V. 6. *εὐφραντηι νηῶ.* P. *εὐφράντη* Br. in textu; in Lectt. corrigit: *Ἄμβροσις εὐώδινος ἐπεὶ φύγε ν. ὄ. Εὐφρανθεῖσα* (hoc cum marg. Ap. G. R.) *τεῷ.* Ex praecedente epigr., unde nostrum expressum est, corrigendum videtur: *Ἀμβροσίη 'ξ ὠδῖνος ἐπεὶ φύγε νηδύος ὄγκον.* Vers. sequ. suspicabar: *εὐφανίος . . . Ἀρτέμιδος,* quod de felici Deae in partu *ἐπιφανείᾳ* accipiendum. Sed aliud quid latere videtur. — *Nr.* 202. *ἀνάθημα τῇ λητοῖ παρὰ ἀτθίδος.* In marg. *τῇ λητοῖ παρὰ ἀτθί. λεωνίδου ταραντιν.* Br. I. 220. nr. 2. An. I. 2. p. 59. V. 1. 2. Suid. in *κύπασσις.* T. II. p. 399. In Cod. not. *τίς ἡ κίπασσις.* V. 3. *λητοῖ.* P. At Latonae nec *θύραι παρθένιαι* conveniunt, nec munus parturientibus opitulandi. Quare *λητῷα* corrigit Br. c. Reiskio. Debebat *λατώια,* quum ultima producatur; unde falsam esse emendationem apparet. Verissime Graef. ad Meleag. p. 150. *Λητωῖ.* Cf. p. 407. nr. 303. — *Nr.* 203. *ἀνάθημα ταῖς νύμφαις παραγραὸς πενιχρᾶς. λάκωνος οἱ δὲ φιλίππου θεσσαλ.* Br. II. 213. nr. 9. An. II. 2. p. 148. V. 1. *γρηῦς.* P. quod reponendum. *γρῆϋς.* Br. Suid. in *γραῦς.* T. I. p. 495. Cf. Steph. Thes. T. V. p. 697. C. D. — *γυρή.* P. Suid. Br. *loripes anus.* Grot. At huic vitio thermae non medentur. Scripsi, *γυιὴ πόδας.* i. e. *χωλή.* Hesych. *γυιός, χωλός, νοσώδης, πηρώδης.* Idem: *γυίη. ὄρυξ. ὀργυιά. χωλή. ἀσθενής.* ubi diversa confunduntur. De Parcis Lycophr. 144. *γυιαὶ γάρ, εὐναστῆρες, ἄμναμοι.* Schol. *αἱ χωλαί.* ubi cl. Müllerus malit *γραῖαι,* Parcas *claudicantes* non ferens. Herod. in Stobae. Flor. T. CXVIII. p. 591. *ἐγὼ δ' ἀδραίνω μυιὸς ὤν.* Gesner. *γυρὸς ὤν.* voluit, ni fallor, *γυιὸς ὤν,* ut emendavit Salmas. et exhibuit Grot.

p. 481. — V. 2. Suid. in παιώνειον. T. III. p. 68. V. 3. 4. Suid. in διεσκήριπτε. T. I. p. 579. δι' ἐσκ. P. τετρωμένην. P. Suid. τετρυμένην. Br. c. Toupio. At τετρωμένη esse potest, ἡ βεβλαμμένη τοὺς πόδας. Homer. Od. φ. 295. οἶνός σε τρώει μελιηδής, ὅστε καὶ ἄλλους βλάπτει. unde Eurip. Cycl. 421. τρώσει νιν οἶνος. V. 5. εἶλεν. P. εἶλεν. Br. c. Suid. εἶχε Salm. — αἴτ' ἐρινόμον. P. Suid. in οἶκτος. T. II. p. 665. αἱ περιπνόου. Br. c. Toup. αἴτ' ἐριβρόμου T. Hemsterh. quod maxime arridet. — V. 6. παρ' ὤρ εἰηισιν εὐμίθου. P. παρωρείησιν εὐμίθου. Suid. παρωρείησι Συμαίθου Br. c. Salm. ad Solin. p. 73. Wesseling. Probab. c. 29. extr. Grotius: *fluenta rapida Symaethi patris.* V. 8. ἀρτεμὲς effectum indicat; non magis cum ἀδρανὲς permutandum aut ἀσθενές, quam in Append. nr. 100. T. II. p. 791. ἔνθα Μελάμπους 'Ρυσάμενος λύσσης Προιτίδας ἀ ρ τ ε μ έ α ς. cum ἀργαλέης. Similia vide ap. Lobeck. ad Ajac. p. 299. Schaefer. ad Gregor. p. 533. — V. 9. διεστήριζεν. P. διεστήριξεν. Br.

Nr. 204. λεωνίδου ταραντίνου· ἀνάθημα τῇ ἀθηναῖ παρα θήριδος λεπτουργοῦ. Br. I. 227. nr. 28. An. I. 2. p. 87. V. 1. θῆρις. P. Pl. Br. δῆρις. Suid. in δαιδαλόχειρ. T. I. p. 514. V. 2. Suid. in πρίων. T. III. p. 174. ❡. V. 3. Suid. in ῥυκάνα. T. III. p. 269. —

Nr. 205. λεωνίδα ταραντίνου. ἀνάθημα τῇ ἀθηναῖ παρα λεοντι (χ) λεπτουργοῦ. Br. I. 221. nr. 4. An. I. 2. p. 60. V. 1. χαρακταί. P. χαράκται. Kuster. ad Suid. T. I. p. 152. V. 2. βορεηι. P. Adscripsit Kuster. τορέες, quod Br. fortasse in apogr. suo reperit. Sed sic idem instrumentum bis commemoraretur. V. 3. ἀμφὶ πλ. P. V. 5. Suid. in ἀρίδες. T. I. p. 320. V. 7. Suid. in τρύπανα. T. III. p. 512. V. 8. τορέες. Ad Xenophon. Hipp. Paris. 1812. editor Courrier τομέες corrigit, *coupe-chevilles.* Vulgatam tuetur Chard. de la R. Mag. enc. an. 1813. T. III. p. 182. — V. 9. notandum τε correptum ante σκ, praeeunte Homero Od. ε. 237. δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον. Od. ι. 391. πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον. — Suid. in ἀμφίξουν. T. I. p. 152. — ἃ δὴ χαριεργά. Id. in χαριεργός. T. III. p. 656. αἳ δή. P. V. 10. ἀνήρ. P. ὡνήρ. Br. quem imitari non dubitavi.

Nr. 206. ἀνάθημα τῇ ἀφροδι (τ) π ρ γυναικῶν. ἀντιπάτρου σιδωνίου. Br. II. 11. p. 21. An. II. 1. p. 28. V. 1. βίτιννα. P. Suid. in βίτιννα. T. I. p. 435. et in θαλπτήρια. T. II. p. 163. quaedam apogrr. βίτυννα. V. 2. ἐρατῶν . . . καμάτων. P. ἐρατὸν . . . κάματον. Br. c. Salm. et Kustero ad Suid. T. II. p. 292. V. 3. φιλοπλέκτοιο. P.

Suid. in *κεκρύφαλος*. T. II. p. 292. *φιλοπλέκτοιο*. Reisk. V. 5. *ῥιπίδα τ' Ἀντ*. P. *δ' Ἀντ*. Br. quod adoptavi, quamquam non ignarus, *τε* *καὶ* et *ἠδὲ* interdum inferri post *μέν*. Vid. ad p. 112. nr. 175. — V. 7. 8. Suid. in *εὐσπειρῇ*. T. I. p. 910. De armillis serpentum speciem referentibus vid. praeter ea, quae congessimus in Animadverss., Böttigerum in der Furienmaske p. 87. in Commentat. de Ariadne p. 46. not. 10. — *ἐπὶ σφ*. P. V. 9. *συνομήθεις*. *αἱ συνόμιλοι* tentabat Salm. in not. mst. *ὁμήθεα*. *συνήθη*. Hesych. *ὁμήθεας ἄνδρας*. Apoll. Rh. II. 917. *κοῦροι ὁμήθεες*. Ib. III. 118. *ὁμήθεας οἶκον*. Maxim. *π. κατ*. v. 392. Compositum *συνομήθης* autem non minus probum quam *συνομῆλιξ* ap. Bion. Eid. XV. 29. et Simmiam infra p. 236. nr. 203. quam formam Bast. Ep. crit. p. 150. ed. sec. recentioribus tantum (*à des auteurs très-modernes*. p. 112. ed. pr.) tribuit, minus recte.

Nr. 207. *εἰς τὸ αὐτό. ἄρχιον*. Br. II. 92. nr. 5. An. II. 1. p. 252. V. 1. *πολύπλαγκτόν τε*. P. *πολυπλέκτον δέ*. Br. cum Toupio, ut nr. 206. *φιλοπλέκτοιο κόμας*. Et saepe *γ* ex ductibus calligraphicis ortum esse, notavi ad p. 66. v. 94. Dubitabam tamen, an non fuerit, *πολυπλάγκτου κόμας*. Propert. II. 18. 9. *sive vagi crines puris in frontibus errant*. Appul. Metam. XI. p. 255. ed. B. *crines sensim intorti per divina colla passi ac dispersi, molliter defluebant*. V. 2. Suid. in *κεκρύφαλον*. T. II. p. 292. V. 3. 4. verba *νόθον* usque ad *Ἡράκλεια* in textu Cod. omissa supplentur in marg. — *κεύθουσαν ὄημα*. P. *ἄημα*. Br. *ἀμυνομένην*. P. *ἀμυνομέναν*. Br. c. Suid. in *μαλερόν*. T. II. p. 486. V. 6. *ἀραχναίῃς*. P. *ἀραχναίῃς*. Suid. in *ἀρπεδόσι*. T. I. p. 336. V. 7. *σπείρημα*. P. *σπείραμα*. Br. Aeschyl. Choëph. 246. *θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι Δεινῆς ἐχίδνης*. Ap. Apollodor. I. 9. 15. *δρακόντων σπείραμα πεπληρωμένον*. scr. *σπειράματι πεπλ*. ubi *τι* excidit ob sequens *π*. Heynius corrigebat *σπειράμασι*. V. 10. *αἱ γυάλων ναυκρατίδες*. P. *αἰγιαλῶν ναυκράτιδος*. Br. cum plurimis apogrr. Et sic hunc versum profert Wessel. ad Herod. II. p. 169. 79. Restitui tamen *αἱ γυάλων*. p. 214. nr. 43. *ἐν γυάλοισιν Πιερίας*. Aesch. Suppl. 553. *περᾷ .... Λύδια γύαλα*. Eurip. Iph. T. 1235. *Δηλίας ἐν καρποφόροις γυάλοις*. — *Nr*. 208. *ἀνάθημα τῇ ἀφροδίτῃ παρ γυναικῶν ἀντιπα*. In marg. *ζτ. δὶς κεῖται*. nempe p. 419. ubi *ἀντιπάτρου θεσσαλ. εἰς γ̄ πάλαι πόρνας, λαβούσας δὲ ἄνδρας καὶ σωφρονισθείσας*. In marg. *ἐπὶ τρισὶ γυναιξίν*. In Plan. p. 411. St. gentile deest. Br. II. 114. nr. 22. An. II. 1. p. 302. V. 1.

ἡ δέ. P. 1. ἁ δέ. P. 2. φάρος. P. 1. φᾶρος. P. 2. V. 2. φημενόη. P. h. l. Et πρηξεῦ. — ἡ τό. P. 1. ἁ τό. P. 2. — V. 3. δ' ὁ νεώς. P. 2. δὲ hoc loco omissum. V. 4. ἀριστομάχου. P. 1. Pl. ἀριστομένους. P. 2. V. 5. πᾶσαι δ' ἀσταί. P. 1. Pl. αἱ τρεῖς ἀσταί. P. 2. Br. V. 6. εὐκρίτου. P. 1. εὐκρήτου. Pl. εὐκταίης. P. 2. Br. εὔκρητος *iniquae* et *impotenti* opponitur, εὐμενὴς igitur et μέτριος, qualem Venerem hominibus ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ contingere dicit Eurip. Iph. Aul. 550.

Nr. 209. ἀνάθημ τῇ αυ παρ τοῦ αυ. Br. II. 11. nr. 24. (tanquam Antipatri Sidonii). An. II. 1. p. 31. V. 2. μορφᾶς et εὐξαμένα. P. Ionicas formas dedit Br. — V. 4. Scribe ὁμοφροσύνᾳ, ut est in Cod. — p. 229. nr. 157. ἀρκοῦμαι τούτοισιν. p. 362. nr. 28. ἀρκοῦμαι μάρτυρι Μαιονίδῃ. Aeschin. Dial. III. 14. μόνοις δ' ἀρκεῖται τοῖς δυναμένοις καθικέσθαι τῆς ψυχῆς. Vid. Toup. ad Longin. p. 294. — Nr. 210. ἀναθημ τηῖ αὐτηῖ π ρ νικιάδος. φιλιxᾶ σαμίου. Sic *Philetae* nomen iterum depravatum p. 283. nr. 481. et passim alibi. Vid. Schweigh. ad Athen. T. IX. p. 166. — Br. I. 189. nr. 1. An. I. 1. p. 387. V. 1. πεντηκονταέτης. P. — ἐτις. Br. c. Reisk. V. ad p. 78. nr. 7. v. 4. ἐπὶ πλέον. P. ἔτι πλέον. Br. c. Salm. At vide Heindorf. ad Platon. Gorg. p. 23. Bast. Epist. crit. p. 184. Boisson. ad Marin. p. 94. s. Werfer. in Act. Phil. Monac. T. I. p. 258. Infra p. 243. nr. 241. ἐπὶ μυρία μάτηρ τειρομένα. ubi Br. iterum ἔτι. Ap. Aratum Phaen. v. 128. legerim cum Cod. Mosqu. τοὺς δ' ἄρα λαοὺς Εἰς αὐτὴν ἐπὶ (ἔτι vulgo) πάμπαν ἐλίμπανε παπταίνοντας. Ibid. 602. distingue: ἀντέλλει δ' Ὕδρη μὲν ἐπὶ πλέον, ἄχρι παρ' αὐτὸν Κρητῆρα. Etiam Callim. H. in Dian. 55. distinctione juvandus: καὶ ὁππότε δοῦπον ἄκουσαν Ἄκμονος ἠχήσαντος ἐπὶ μέγα, πουλύ τ' ἄημα Φυσάων. V. 2. ἐκρέμασεν. P. ἐκρέμασε. Br. — V. 3. τὸν δὲ δι. P. τόν τε. Br. Vid. ad p. 165. nr. 131. — V. 4. ἀπόλειπ. P. V. 5. ἀνδρός. P. ἄνδρας. Br. quod recepi. An dicere voluit ille, esse instrumenta, quorum nomina *a viro* pronuntiari non deberent? — V. 6. ἀλλ' ἰσόρῆ. P. ἀλλὰ πορεῖ. Br. c. Salm. qui tabulas τῶν σχημάτων τῶν ἀφροδισίων intelligebat. Proposui in Addend. T. III. 2. p. 415. ἀλλ' ἴδ' ὁμῆ πάσης. Nunc scripsi sensu eodem, sed mutatione longe minore: ἀλλ' ἐσορᾷς πάσης... Composita ἐσορᾶν, ἐσιδεῖν simplicium locum obtinent. Vid. Addit. An. in Athen. p. 69 et 205. Orph. Arg. 786. ταῦτα δ' ἐσαθρήσας δολίου ἐξέσσυτο ὕπνου. fort.

ἐξέσσυτ' ὀνείρου. In dedicatione illo verbo similiter utitur Callim. p. 612. nr. 24. καὶ τούσδ' ἄντ' ἑορτῆς, μάκαιρα, θύρσους. — ὀπτασία, θεωρία, φαντασία, θέαμα. Hesych.

Nr. 211. ἀνάθημα τῇ αυ παρὰ καλλικρῖ. λεωνίδου ταραν. ἰαμβικὸν καὶ τοῦτο. Br. I. 221. nr. 5. An. I. 2. p. 62. V. 1. in marg. ἴαμβις. V. 2. πορφυρεῦν. P. V. 3. μελοῦχον. P. μηλοῦχον. Br. c. Toupio. — V. 5. Suid. in κτένα. T. II. p. 383. Ap. Artemidor. II. 6. p. 139. κτενίζεσθαι καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφέρει· ἔστι γάρ τις χρόνος τὰ σκληρὰ διαλύων καὶ ἀπευθύνων. Cod. Venet. ἔστι γὰρ ὀκτῆς χρόνος. quod Reiffius non advertit. Scr. ἔστι γάρ ὁ κτεὶς χρόνος. — V. 6. γνησία, *legitima*, vagae et vetitae videtur opponi. κτησία Br. c. Toupio, improbante Porsono in not. ad Toup. Em. T. IV. p. 457. Alii κνωσσία tentant, et γνιδία. V. 7. καλλικρια. P. καλλίκρεια. Br. c. Toupio. De litteris λ et ρ confusis vid. ad p. 493. nr. 18. — παστάσιν. P. παστάσι. Br.

Nr. 212. ἀναθῆμ σιμωνι. Br. I. 143. nr. 88. An. I. 1. p. 257. V. 1. τοῖς Br. c. Salm. τοι ex P. restitui. p. 165. nr. 129. ὀκτώ τοι θυρεούς. nr. 126. σᾶμά τοι οὐχὶ μάταιον. p. 150. nr. 52. οὕτω τοι μέλεα ταναά. V. 3. καὶ οἱ. P. οἷ Br. κόρυνθον. P. V. 4. verba δέσποτα τοῖς στεφάνοις fortasse ab aliena manu ad versum implendum sunt addita. Certe δέσποτα a Graecorum consuetudine abhorret. — Nr. 213. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 137. nr. 57. An. I. 1. p. 236. V. 1. σιμωνίδης ἦραο. P. Σιμωνίδεε Br. c. Reiskio. Vid. ad p. 65. v. 45 et 47. Σιμωνίδη est ap. Tzetz. Chil. I. 636. Vid. Theogn. 461. 675. ἦραο Tzetz. ἤρατο Allat. in Diatr. de Simon. p. 214. ἤραο Br. V. 2. ἀνθέμεν P. — Sequitur in Cod. aliud epigr. Simonidis, quod exhibuimus p. 166. nr. 144. — P. Nr. 214. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ σιμωνίδου. Br. I. 134. nr. 45. An. I. 1. p. 227. V. 2. διομένευς. P. Δεινομένευς Br. c. Schol. Pind. Pyth. I. 155. Cf. Pausan. VI. 12. p. 479. τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι. P. Suid. in δαρετίου. T. I. p. 509. τοὺς τρίποδας θέμεναι. Schol. Pind. V. 4. δαρετίου. P. Suid. l. c. Br. Quaedam apogrr. δαρείου, probante Wesselingio ad Diodor. T. I. p. 425. Δαμαρετίου corr. Bentl. Diss. de Phal. p. 259. paeone pro dactylo posito; Toupius autem Ep. crit. p. 73. Δαρετίου ex Δαμαρετίου contractum esse existimat. τὰς δεκάτας. P. Suid. V. 5. 6. omissi in Cod. accesserunt ex Schol. Pind. qui affert v. 1. ad 5. 6.

ἡ δέ. P. 1. ἃ δέ. P. 2. φάρος. P. 1. φᾶρος. P. 2. V. 2. φημενόη. P. h. l. Et πρηξῶ. — ἢ τό. P. 1. ἃ τό. P. 2. — V. 3. δ' ὁ νεώς. P. 2. δὲ hoc loco omissum. V. 4. ἀριστομάχου. P. 1. Pl. ἀριστομένους. P. 2. V. 5. πᾶσαι δ' ἀσταί. P. 1. Pl. αἱ τρεῖς ἀσταί. P. 2. Br. V. 6. εὐκρίτου. P. 1. εὐκρήτου. Pl. εὐκταίης. P. 2. Br. εὔκρητος *iniquae* et *impotenti* opponitur, εὐμενὴς igitur et μέτριος, qualem Venerem hominibus ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ contingere dicit Eurip. Iph. Aul. 550.

Nr. 209. ἀνάθημ̄ τῇ αυ παρ̄ τοῦ αυ. Br. II. 11. nr. 24. (tanquam Antipatri Sidonii). An. II. 1. p. 31. V. 2. μορφᾶς et εὐξαμένα. P. Ionicas formas dedit Br. — V. 4. Scribe ὁμοφροσύνᾳ, ut est in Cod. — p. 229. nr. 157. ἀρκοῦμαι τούτοισιν. p. 362. nr. 28. ἀρκοῦμαι μάρτυρι Μαιονίδῃ. Aeschin. Dial. III. 14. μόνοις δ' ἀρκεῖται τοῖς δυναμένοις καθικνεῖσθαι τῆς ψυχῆς. Vid. Toup. ad Longin. p. 294. — Nr. 210. ἀναθημ̄ τῇ αὐτῇ π ρ νικιάδος. φιλικᾶ σαμίου. Sic *Philetae* nomen iterum depravatum p. 283. nr. 481. et passim alibi. Vid. Schweigh. ad Athen. T. IX. p. 166. — Br. I. 189. nr. 1. An. I. 1. p. 387. V. 1. πεντηκονταέτης. P. — ἔτις. Br. c. Reisk. V. ad p. 78. nr. 7. v. 4. ἐπὶ πλέον. P. ἔτι πλέον. Br. c. Salm. At vide Heindorf. ad Platon. Gorg. p. 23. Bast. Epist. crit. p. 184. Boisson. ad Marin. p. 91. s. Werfer. in Act. Phil. Monac. T. I. p. 258. Infra p. 243. nr. 241. ἐπὶ μυρία μάτηρ τειρομένα. ubi Br. iterum ἔτι. Ap. Aratum Phaen. v. 128. legerim cum Cod. Mosqu. τοὺς δ' ἄρα λαοὺς Εἰς αὐτὴν ἐπὶ (ἔτι vulgo) πάμπαν ἐλίμπανε παπταίνοντας. Ibid. 602. distingue: ἀντέλλει δ' Ὕδρη μὲν ἐπὶ πλέον, ἄχρι παρ' αὐτὸν Κρητῆρα. Etiam Callim. H. in Dian. 55. distinctione juvandus: καὶ ὁππότε δοῦπον ἄκουσαν Ἄκμονος ἠχήσαντος ἐπὶ μέγα, πουλύ τ' ἄημα Φυσάων. V. 2. ἐκρέμασεν. P. ἐκρέμασε. Br. — V. 3. τὸν δὲ δι. P. τόν τε. Br. Vid. ad p. 165. nr. 131. — V. 4. ἀπόλειπ. P. V. 5. ἀνδρός. P. ἄνδρας. Br. quod recepi. An dicere voluit ille, esse instrumenta, quorum nomina *a viro* pronuntiari non deberent? — V. 6. ἀλλ' ἰσόρῆ. P. ἀλλὰ πορεῖ. Br. c. Salm. qui tabulas τῶν σχημάτων τῶν ἀφροδισίων intelligebat. Proposui in Addend. T. III. 2. p. 415. ἀλλ' ἴδ' ὁμῆ πάσης. Nunc scripsi sensu eodem, sed mutatione longe minore: ἀλλ' ἐσορᾷς πάσης... Composita ἐσορᾶν, ἐσιδεῖν simplicium locum obtinent. Vid. Addit. An. in Athen. p. 69 et 205. Orph. Arg. 786. ταῦτα δ' ἐσαθρήσας δολίου ἐξέσσυτο ὕπνου. fort.

ἐξέσσυτ' ὀνείρου. In dedicatione illo verbo similiter utitur Callim. p. 612. nr. 24. καὶ τούσδ' ἀντ' ἑορῆς, μάκαιρα, θύρσους. — ὀπτασία, θεωρία, φαντασία, θέαμα. Hesych.

Nr. 211. ἀνάθημα τῇ αυ παρὰ καλλικρῖ. λεωνίδου ταραν. Ἰαμβικὸν καὶ τοῦτο. Br. I. 221. nr. 5. An. I. 2. p. 62. V. 1. in marg. ἴαμβιϛ. V. 2. πορφυρεῦν. P. V. 3. μελοῦχον. P. μηλοῦχον. Br. c. Toupio. — V. 5. Suid. in κτένα. T. II. p. 383. Ap. Artemidor. II. 6. p. 139. κτενίζεσθαι καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφέρει· ἔστι γάρ τις χρόνος τὰ σκληρὰ διαλύων καὶ ἀπευθύνων. Cod. Venet. ἔστι γὰρ ὀκτῆς χρόνος. quod Reiffius non advertit. Scr. ἔστι γὰρ ὁ κτεὶς χρόνος. — V. 6. γνησία, *legitima*, vagae et vetitae videtur opponi. κτησία Br. c. Toupio, improbante Porsono in not. ad Toup. Em. T. IV. p. 457. Alii κνωσσία tentant, et γνιδία. V. 7. καλλικρεια. P. καλλίκρεια. Br. c. Toupio. De litteris λ et ρ confusis vid. ad p. 493. nr. 18. — παστάσιν. P. παστάσι. Br.

Nr. 212. ἀναθημ σιμωνι. Br. I. 143. nr. 88. An. I. 1. p. 257. V. 1. τοῖς Br. c. Salm. τοι ex P. restitui. p. 165. nr. 129. ὀκτώ τοι θυρεούς. nr. 126. σᾶμά τοι οὐχὶ μάταιον. p. 150. nr. 52. οὕτω τοι μέλια ταναά. V. 3. καὶ οἱ. P. οἳ Br. κόρυνθον. P. V. 4. verba δέσποτα τοῖς στεφάνοις fortasse ab aliena manu ad versum implendum sunt addita. Certe δέσποτα a Graecorum consuetudine abhorret. — Nr. 213. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 137. nr. 57. An. I. 1. p. 236. V. 1. σιμωνίδης ἦραο. P. Σιμώνιδες Br. c. Reiskio. Vid. ad p. 65. v. 45 et 47. Σιμωνίδη est ap. Tzetz. Chil. I. 636. Vid. Theogn. 461. 675. ἦραο Tzetz. ἤρατο Allat. in Diatr. de Simon. p. 214. ἤραο Br. V. 2. ἀνθέμεν P. — Sequitur in Cod. aliud epigr. Simonidis, quod exhibuimus p. 166. nr. 144. — P. Nr. 214. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ σιμωνίδου. Br. I. 134. nr. 45. An. I. 1. p. 227. V. 2. διομένευς. P. Δεινομένευς Br. c. Schol. Pind. Pyth. I. 155. Cf. Pausan. VI. 12. p. 479. τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι. P. Suid. in δαρετίου. T. I. p. 509. τοὺς τρίποδας θέμεναι. Schol. Pind. V. 4. δαρετίου. P. Suid. l. c. Br. Quaedam apogrr. δαρείου, probante Wesselingio ad Diodor. T. I. p. 425. Δαμαρετίου corr. Bentl. Diss. de Phal. p. 259. paeone pro dactylo posito; Toupius autem Ep. crit. p. 73. Δαρετίου ex Δαμαρετίου contractum esse existimat. τὰς δεκάτας. P. Suid. V. 5. 6. omissi in Cod. accesserunt ex Schol. Pind. qui affert v. 1. ad 5. 6.

unde Bentl. intellexit, nostrum epigr. in fine esse mutilum. Asteriscos apposui; melius uncos adhibuissem.

Nr. 215. *τοῦ αὐτοῦ. ἀνάθημα τῇ Λητοῖ παρὰ ναυτῶν.* Br. I. 132. nr. 37. An. I. 1. p. 223. V. 1. *ἀπὸ δυσαμένων.* P. *ἀπὸ δυσμενέων.* Br. c. Plut. T. II. p. 870. F. V. 2. *λατοῖ.* P. Plut. ubi haec praecedunt: *Διοδώρου δέ τινος τῶν Κορινθίων τριηράρχων ἐν ἱερῷ Λητοῦς ἀναθήμασι κειμένοις καὶ τοῦτο ἐπιγέγραπται.* ne quis in *Λατοῖ* librarii errorem inesse suspicetur. Quae vox quum priorem necessario producat, Passovius corrigit: *ὅπλ' ἔθεσαν Λατοῖ.* Facile vitium in illo nomine vitari potuerat: *Ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Λατοῖ ναῦται Διοδώρου Ὅπλ' ἀνέθεντο κλυτᾶς μνάματα ναυμ.* sive: *ἀπὸ δυσμ. Μήδων Λατοῖ Διοδ. Ὅπλ' ἀνέθεντ' ἐρέται μν. ν.* — *Nr.* 216. *τοῦ αὐτοῦ, ἀνάθημα τῷ Διῒ παρὰ σώσου καὶ σωσοῦς.* Br. I. 141. nr. 79. An. I. 1. p. 254. V. 1. *σωτῆρι.* De *Jove* accepit lemmatis auctor. Ob metrum Br. *σωτείρῃ* dedit; lenius est *σωτήρια* in marg. ap. Lips. — *τόνδε.* vid. ad nr. 181. — *Nr.* 217. *ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ γάλλῳ λάτριδι τῆς κυβέλης.* Br. I. 147. nr. 112. An. I. 1. p. 270. Hoc ep. non magis est veteris Simonidis, quam praecedens distichon. Vid. Goens. Diss. de Simon. p. 33. V. 1. 2. Suid. in *κατήλυσιν.* T. II. p. 279. *ἦλυθ' ὑπό.* P. *ἦλθεν ὑπό.* Suid. quod praefert Herm. ad Orph. p. 724. V. 3. *ἀπ' ἐμόρξατο.* P. V. 4. Scr. *εἰς κοίλην.* ut est in P. V. 5. *ὁ πεπταμένη μ. τ. ἔσχεθε.* P. in marg. *γρ. ὁ σχέθε χειρί.* — *ὁ πεπταμένῃ . . . ἔσχετο.* Suid. in *ἤρασσον.* T. II. p. 73. Fiorillo ad Herod. Att. p. 70. malebat *ὡς σχέθε.* V. 7. *βρόμον.* P. *νόμον* Br. ex ap. interpolato. Phalaec. p. 469. nr. 165. *βαρὺν τυπάνου βρόμον.* Diogen. Trag. ap. Athen. XIV. p. 636. A. *καὶ χαλκοτύπων βρόμοις βρεμούσας ἀντίχερσι κυμβάλων.* ut Casaubonus quidem emendavit. Sed vid. Huschk. An. cr. p. 109. V. 9. *ταδ'ερείαι.* P. et Allat. Diatr. de Sim. p. 214. *τάδ' ὀρείᾳ.* Suid. in *λάτρης.* T. II. p. 418. in *ὄρεια.* T. II. p. 710. *ὅς τάδε Ῥείῃ.* Br. *Ῥείᾳ* scripsi c. Cod. V. 10. *ἐκρέμασε.* P. Br. *ἐκρέμασεν.* Suid.

Nr. 218. *εἰς τὸ αὐτό. ἀλκαίου μιτυληναίου.* Br. I. 488. nr. 8. An. I. 2. p. 349. Sine gentili est in Plan. p. 48. St. *Alcaei Messenii* esse videtur. Vid. Catal. Poet. p. 838. V. 1. Suid. in *ἀγύρτης.* Conf. Toup. Epist. cr. p. 11. *τίς ἀπό.* P. *τὶς ἀπὸ* Pl. Scripsi *ἄπο.* Est enim *ἀποκειράμενος.* V. 2. *ὕλης εὐδ.* P. obscuris ductibus, qui jam Salmasio faciebant negotium. Primam vocem omittit Suid. in *πρῶνες.* T. III. p. 217. Plan. ex conjectura procul dubio: *βησ-*

σῆεντας ἀνὰ πρ. Schneiderus probabiliter: Ἴδης εὐδένδρον. Cf. Varro ap. Nonium in *Mansuetus*. — ἐβουνοβάτει. quaedam editt. Pl. V. 3. ὡς δὲ λέων. Suid. in πελώριος. T. III. p. 73. θοίναν. Id. l. c. et in θοίνη. T. II. p. 209. P. Pl. θοίνην. Br. — V. 4. πιναλέον. P. V. 5. ὡς αὐδάξαι. P. ὡς αὔδαξε. Pl. ἄνδαξε. Ald. 2. 3. ex Lectt. Ald. 1. ὡς ἂν δόξα Suid. in ὠμηστῶν. T. II. p. 755. In hac lectione vide an lateat: ὡς ἄϊδ', ὀξὺ τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἔπλατ. νάπ. *sortem a crudeli fera imminentem haud secus atque Orcum timens, celeriter pulsavit tympanum.* Sic μόρος est ap. Apoll. Rh. II. 539. οὐ γάρ κε κακὸν μόρον ἐξαλέοισθε. Ib. III. 805. αἰν' ὀλοφυρομένης τὸν ἐὸν μόρον. Comparatio ὡς ἄϊδα ducta ex Ἰλ. ι. 312. — V. 7. 8. Suid. in γέννσι. T. I. p. 475. in τένοντα. T. III. p. 447. ἐνέκλεισεν. P. ἐνέκλεισε. Br. V. 8. ἔνθους, κατὰ συναλοιφὴν ὁ ἐνθεαζόμενος, ἔνθεος καὶ ἔνθους. Etym. M. ἐκπροφυγών. P. δὲ προφυγών. Pl. Br. εἴσατο ῥείην. P. εἴσατο ῥείῃ. Pl. Br. V. 10. ὀρχησμόν. P. ὀρχηθμῶν. Pl. Br. ὀρχησμῶν scripsi. Vid. ad p. 146. nr. 33.

Nr. 219. εἰς τὸ αὐτό, ἀντιπάτρου. sine gentili etiam Plan. p. 426. St. *Sidonio* tribuit Br. II. 13. nr. 27. An. II. 1. p. 35. V. 1. Suid. in σηκασθείς. (pertinet ad σεσοβημένος.) T. III. p. 306. V. 2. ῥομβώδης tentabat Slothower in Tiroc. crit. p. 38. ῥομβητοὺς tuetur P. Pl. Suid. in λυσσομανής. T. II. p. 476. Vid. Huschk. An. cr. p. 106. V. 3. εὐπείροισι. Suid. in ἀσκητός. T. I. p. 351. V. 4. ἀβρῶν. P. Pl. Suid. in ἅμματα. T. I. p. 134. ubi καὶ στρεπτῶν. ἀβρῷ Br. — P. V. 5. ἴδρις ἀνήρ. P. Pl. Suid. in κοιλῶπις. T. II. p. 384. ἴδρις quidem absolute positum ap. Oppian. Cyn. IV. 357. et ἐπιστήμων ap. Aelian. H. An. XIV. 20. λέγουσι δὲ ἄνδρες ἁλιεῖς ἐπιστήμονες. nisi ille ἁλιείας scripsit. Hoc certe loco ineptum est epitheton. ἡμιάνωρ dedit Br. in textu; alia in Lectt. conjecit minus etiam probabilia. Scripsi ἶθρις cum Huschkio An. cr. p. 112. Hesych. ἶθρις, σπάδων, τομίας, εὐνοῦχος. Suid. in ἄῤῥεν. ἶθρις, οὗ ἡ ἰσχὺς τεθέρισται. — πέτρην. P. πέτρην. Pl. Br. Doricam formam praetuli propter ἄϋτμάν, κύμαν, ὀλολυγάν, ῥείας, ἀνάγκα. V. 6. Suid. in ἐλαστρηθείς. T. I. p. 708. V. 7. τόνδέ κεν. P. τῷ δέ κεν. Pl. τῷ δέ τοι. Br. τάνδε καὶ ἀῤῥ. fuisse puto: *eandem speluncam intravit leo.* — ἀῤῥήγητος ἐπείσθορε. P. ἀῤῥίγητος ἐπένθορε. Br. — V. 8. ἐς τόν. P. sequ. autem versu εἰς. Eadem inconstantia Br. ἐς utroque versu Pl. V. 9. εὐγρήτοισιν. P. εὐτρήτοισιν. Pl. Br. V. 10. μυκτῆρσιν. P. μυκτῆρσι. Pl.

Br. V. 12. σφεδανόν. P. σφεδανῶν. Pl. Suid. σφεδανῶν, στεῤῥῶν, ἰσχυρῶν. Suid. T. III. p. 416. ὄμβριμον. Idem. ὄβριμον. P. Pl. — V. 14. ὕλαης. corr. ὕλαεις. P. V. 15. αὐτὰρ ὅ. P. Pl. ὁ. Br. — ἐν μὲν ἅπαντα Ἐν στέρνοις ἐάγη θυμόν. Duplex ἐν nimis patienter tulerunt editores. Scripsi ἐκ μὲν i. e. ἐξεάγη. Ἰλ. λ. 175. et ρ. 63. τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε. Ὀδ. μ. 422. ἐκ δέ οἱ ἱστὸν ἔαξε. V. 18. ἐδίνησεν. P. Pl. ἐδίνησε. Br. V. 19. ἐπλατάγησε. P. Br. — σεν. Pl. V. 21. ἐπ' ἀρωγόν. P. βύρσης. P. Pl. βύρσας. Br. fortasse recte. V. 23. 24. Suid. in ἀνάγκῃ. T. I. p. 160. V. 24. ἔκλυσιν. Ap. Aeschyl. in Agam. 251. τὸ δὲ προκλύειν, ἐπεὶ οὔπω γένοιτ' ἂν ἡ λύσις, προχαιρέτω: fortasse, γένοιτ' ἂν ἔκλυσις.

Nr. 220. εἰς τὸ αν. διοσκοριδ. Br. I. 495. nr. 11. An. I. 2. p. 373. V. 1. πισσινόεντος. P. V. 2. ἀνέμοισι κόμην. ex interpolatis apogrr. Kust. Reisk. Br. τρίχα. P. V. 3. ἄτις. in marg. ἄττις. P. De variis hujus nominis formis vid. T. H. ad Lucian. T. II. p. 283. ed. Bip. V. 4. ἐψύχθη πνεύματα. P. Suid. in ἐψύχθη. T. I. p. 932. in θευφορία. T. II. p. 181. ἐσπεύσθη χαλ. πνεῦμ' ὑπὸ θευφορίης. Br. c. Salm. contra poëtae mentem, qui sacri furoris impetum jam *refrigeratum* esse dicit. Pro αὐτοῦ olim volebam αὐτῷ. Sed duplicis genitivi exempla dedit Matth. Gr. gr. p. 431. Schaef. ad Soph. T. I. p. 228. V. 7. τοῦδε. P. Suid. in ὀνομαστός. T. II. p. 698. τῷδε nonnulla apogrr. V. 10. τὸν ἐόν. P. Suid. in τύμπανος. T. III. p. 516. ubi ὁ τύμπανος reperiri monetur. At Lexicographo depravata hujus loci scriptura imposuisse videtur. τὸ ἐόν. Br. c. Salm. Fortasse: εἰς τὸ κενὸν τύμπανον, i. e. cavum, κοῖλον. Catull. LXIII. 10. 29. *leve tympanum remugit*, *cava cymbala recrepant.* V. 13. ἀκοῆς. P. Br. ἀκοῇ corr. Salm. quod verum videtur. — ἐκ δὲ βο . . ῆς. P. ἐκ δὲ βοήσας. Br. c. Salm. At haerens in subita personae commutatione corrigit idem: ἀκοῆς ψόφον· ὃς δὲ σαωθεὶς, Μῆτερ, Σ. et in fine ἀντίθεται. Sed sic lenius foret: ὃς δ' ἐβόησεν· Μῆτερ, Σαγγ. servato ἀντίθεμαι. — ἱρὴν σοὶ (sic P. σοι Br.) θαλάμην. *sacellum* Cybelae Gallus vovet. ἱερά σοι παλάμης corr. Salm. in Ap. G. R. λαλάγημα P. Suid. in θαλάμη. T. II. p. 161. Similiter λάλα κύμβαλα Erycius p. 184. nr. 234. V. 16. θηροφυγῆς. P. θηρίον φυγῆς. Suid. l. c. θηρὶ φυγῆς Br. c. Reisk. et Toupio Em. ad Hes. T. IV. p. 200.

Nr. 221. λεωνίδου. Br. II. 192. nr. 12. inter epigrr. *Leonidae Alexandrini*; in Lectt. autem ad Tarentinum refert. An. II. 2. p. 93.

V. 3. ἄθροα. P. V. 4. αἰγινόμων. P. αἰγονόμων. Pl. Br. utrumque probum. V. 6. εἴατο. P. εἵατο. Pl. Br. V. 7. χ. δὲ θὴρ μείνας θὴρ νύκτιος. P. δὲ δὴ μείνας. Pl. eleganter Canterus, quod verum dicerem, si membr. Pal. satis responderent. χεῖμα δὲ θὴρ μείνας διανύκτιος. Br. Grotius vertit: *at fera mox coelum quum desaeviret abivit.* Lenissimum fuerit: χεῖμα δὲ θερμήνας θὴρ νύκτιος. dum tempestas saeviebat, fera in caula calida manebat. θερμαίνειν τὸ χεῖμα, ut θάλπειν. Sic *hiemem fovere* Virgil. Aen. IV. 193. pro *transigere.* ubi vid. Wunderl. p. 768. — V. 8. βροτῶν. P. βοτῶν. Pl. Br. Eadem permutatio est in Aeschyl. Eum. 895. Cf. ad p. 162. nr. 112. v. 3. οἴχετ' ἐπ' αὐλ. P. ᾤχετ' ἀπαυλ. Pl. Br. βροτῶν et οἴχετ' ἐπαυλ. Suid. T. I. p. 789. οἴχετ' δ' fortasse non erat mutandum. V. 9. εὖ δὲ πάθῃς ἔργον τόδε εὐγραφές. P. in marg. τόδε δ' εὐγρ. Pro arbitrio Planudes: εὖ δὲ παθόντες ἄγαλμα τόδ' εὐγρ. Br. bene: εὖ δὲ πάθῃς ἔργον τόδ' εὔγραφές. nisi quod etiam εὖ δὲ corrigendum erat. Scripsi: οἱ δέ, quod antithesis postulabat. — ἀκρολοφεῖται. P. ἀκρολοφῖται. Pl. Br. V. 10. τωῖδ' P. τᾷδ' Pl. Br.

Nr. 222. θεωρίδα. εἰς σκολόπενδραν. Br. II. 41. nr. 1. An. II. 1. p. 116. De bellua ignota, quae hoc epigr. describitur, vid. Aelian. H. An. XII. 23. V. 1. 2. Suid. in ἔβρασε. T. I. p. 666. in κυκᾷ. T. II. p. 391. V. 2. ἰαπύγων. Kusterus de metro sollicitus Ἰαπυγίους tentabat. Excitat Br. Dion. Perieg. 379. φῦλα Ἰηπύγων τετανυσμένα. sed ibi alii φῦλά τε Ἰαπύγων. At vulgo in *Iapyx* primam corripiunt, mediam producunt. Quare una littera inserta scribendum: πόντος Ἰαπυγίων ... et ap. Dionysium quoque: φῦλά τ' Ἰαπυγίων. Gentile enim Ἰαπύγιος et Ἰάπυξ. — σκοπέλους P. non σκοπέλοις, ut Br. existimabat. V. 3. πλευρόν. P. πλεῦρον. Br. σελάγευς. P. σελάχευς. Suidas. in βουφόρτων. Tom. I. pag. 450. — *Nr.* 223. ἀντιπάτρου, εἰς τὸ αὐτό. Br. II. 9. nro. 14. An. II. 1. pag. 23. V. 1. σκολοπένδρης. P. Suid. in ἀμφίκλαστον. T. I. p. 151. σκολοπένδρας Br. quod mutare neglexi. V. 3. ὕπαὶ πεφορ. P. ἅπαν πεφ. Br. c. Salm. et Kust. πολλῷ πεφ. Suid. in πεφορυγμένον. T. III. p. 104. quod fortasse ex πολλὰ vers. 4ᵘ enatum. V. 4. Suid. in ξαίνω. T. II. p. 642. ὑπὸ σπιλάδι. ψεκάδι marg. Ap. G. V. 5. Ἑρμώναξ δ' ἐκίχ. P. Suid. in γριπεύς. T. I. p. 498. in Ἑρμώναξ. T. I. p. 861. δὲ om. Br. c. Salm. Si genuina est lectio Cod. et Suid., ad λείψανον verbum substantivum subaudiri debet. Caeterum de parti-

cula δὲ temere interdum inserta vid. ad p. 51. nr. 10. v. 69. — V. 7. εὑρών. ξηρὸν V. D. in marg. Ap. G. — *Nr.* 224. θεοδωρίδα. ἐπὶ κοχλῖ θαλασσίωι. Br. II. 41. nr. 2. An. II. 1. p. 117. V. 1. εἰν ἁλὶ λαβ. P. Suid. in λαβύρινθος. T. II. p. 407. εἰνάλιος Kuster. ex suo apogr. εἰνάλιε λαβ. Br. brevi ob sequens λ producta. Vid. ad p. 379. nr. 147. εἰνάλι', ὦ λαβ. corr. Dorvill. in Sic. I. p. 13. c. marg. Ap. G. R. De qua interjectione passim omissa vid. infra ad p. 581. nr. 85. In oraculo autem ap. Plut. V. Thes. c. 3. ἀσκοῦ τὸν προὔχοντα πόδα, μέγα φέρτατε λαῶν. non erat, cur cl. Coray corrigeret: πόδ', ὦ μέγα. Ἰλ. ψ. 40. τρίποδα μέγαν. V. Herm. ad Orph. p. 702. V. 2. εὑρόμενος. P. εὑράμενος. Suid. in ἀγρέμιον. T. I. p. 37. Ap. G. Br. Vid. ad p. 496. nr. 46. v. 4. V. 4. Suid. in πελώριον. T. III. p. 73. V. 6. Suid. in ἀντριάσι. T. I. p. 235.

Nr. 225. νικαινέτου. Br. I. 416. nr. 1. An. I. 2. p. 228. V. 1. ἠρώϊσσαι. P. ἡρῷσσαι. Vid. Valken. ad Adon. p. 521. C. ἄκριτον. P. ἄκτιον Br. fortasse vere; quamquam ἄκριτον de montibus longo tractu procurrentibus explicari posse videtur. P. V. 3. φιλήτιδος. P. φιλητίδος. Br. — V. 4. χλωρούς. P. ξηροὺς Br. c. Toup. et Wesselingio ex interpolatis apogrr. — V. 5. ἄσσ' ἀπό. P. Br. ὡς ἀπό. Reisk. Toup. ἀλλὰ καὶ οὕτως. licet modicam messem dederitis, puta. V. 5. ἠρώϊσσαι. P. — *Nr.* 226. λεωνίδα. Br. I. 234. nr. 54. An. I. 2. p. 111. V. 1. in marg. ζτ. P. τοῦτο κλείτωνος. P. τοῦτο τὸ τοῦ κλ. Br. c. Kustero. Male in marg. posui conjecturam, τοῦτο μικρὸν Κλ. quum μικρὸν priorem non corripiat, nisi apud seriores idque raro. Si tale quid excidit, scribendum potius: τοῦτ' ὀλίγον κλείτωνος. in qua voce lusisse videtur Leonidas. — ἡ τ' ὀλιγόλαυξ. P. ἥτ' ὀλιγαύλαξ σπείρεσθαι. Suid. in ὀλιγαύλαξ. T. II. p. 677. ὀλιγώλαξ. Br. c. Kust. Simile est ὁμώλαξ p. 266. nr. 402. ap. Apoll. Rh. II. 396. 787. — V. 2. 3. permutato ordine leguntur in P. sed error litteris appositis emendatus. V. 2. λεῖτος δ' ὁ σχεδών. P. λιτὸς et σχεδόν. Suid. in ἀμπελεών. T. I. p. 144. in λιτός. T. II. p. 452. V. 3. τε ρωπαίειν ὀλιγ. P. Suid. T. III. p. 267. ῥῶπες, δασεῖα ὕλη ... καὶ ῥωπεύειν, ξυλεύεσθαι. τοῦτό τοι ῥ ω π ε ύ ε ι ς ὀλιγόξυλον. — ῥωπεῖον. Br. c. Kustero, metro claudicante. Scripsi ῥωπεύειν c. Reiskio, quod et metrum salvum praestat, et concinnitate commendatur. V. 4. κλήτων. Suid. in ὀγδοήκοντα. T. II. p. 655. — *Nr.* 227. κριναγόρου μιτυληναίου. Br. II. 141. nr. 4. An. II. 1. p. 379. V. 1. Suid. in ἀρτιδαεῖ. T. I. p. 339. — V. 2. νεόσμηκτον. P. Suid. T. II. p. 609. νεόκμητον

Salm. marg. Ap. G. R. *δουρατίην*. P. *δουράτιον*. corr. Toup. Br. qui tamen *δουράτεον* malit, *ἀργύρεον* jungens cum *ἦμαρ*, ut dies natalis intelligatur. Cui interpretationi verborum collocatio adversatur. V. 3. *κεράεσσιν*. P. *κεράεσσι*. Br. — V. 4. *εἰς* P. qui v. 1. *ἐς* dedit. Et sic Br. Mutare neglexi. — V. 6. *ἀρτιδαῆ*. P. *ἀρτιδαεῖ*. Suid. Reisk. Br. *σύμπνοον*. P. Suid. *εὐμαθίῃ*. P. *ἐργασίῃ*. Suid. *σύμπονον ἐργασίῃ*. Br. c. Toupio. At calamus, qui scribendi studium adjuvat, bene dici potuit *σύμπνοος εὐμαθίῃ*.

Nr. 228. *ἀδαίου μακεδόνος*. Br. II. 241. nr. 3. An. II. 2. p. 251. V. 1. *τετρυμένον*. P. Br. *τετριμμένον*. Pl. *τετρυμμένον*. Suid. T. III. p. 454. c. Codd. Plan. ap. Br. Vid. infra p. 450. nr. 549. v. 3. Easdem varietates enotavit Br. ad Apoll. Rh. I. 1174. Vid. Schaefer. ad Greg. p. 534. s. — *ἐργατίην*. P. *ἐργατίνην*. Pl. Br. V. 2. *ἕλκων*. P. Pl. *Ἄλκων* Br. ex Suida in *κοπίς*. T. II. p. 347. Grotius: *ad cultrum dominus non vocat Alco bovem.* V. 3. *ἔργων*. P. *ἔργον*. Suid. Cf. Schol. ad Arati Phaen. v. 132. V. 4. *ἀρότρου*. P. *ἀρότου*. Pl. Br. fortasse rectius. Ap. Theogn. 1150. *ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου*. editt. vett. pluresque codd. *ἀρότρου*. Vid. p. 148. nr. 41. v. 5. — *Nr.* 229. *κριναγοροῦ*. Br. II. 141. nr. 5. An. II. 1. p. 380. V. 1. *ἀγκυλόχειλος*. *ἀγκυλοχείλου* corr. Salm. Illud Br. comparat cum *ῥοδοδάκτυλος* in Leonis Phil. ep. III. p. 130. At ibi Cod. P. p. 456. nr. 580. v. 3. rectius exhibet *ῥοδοδάκτυλον*. *ἀφιλοσταχύου* autem alius est generis, ut *βαρυδάκρυον* in Christod. Ecphr. v. 196. et *ὑψαύχενε Ῥώμη* in Oracul. Sibyll. VIII. p. 799. — V. 3. *μετὰ δόρπ.* P. V. 4. *κινῆσαι*. P. *ἐκκνῆσαι* Br. c. Valk. ad Herod. VII. p. 617. 35. quod non magis necessarium, quam in Platon. Conviv. c. 13. p. 185. E. *ἀναλαβὼν ἂν τοιοῦτο, οἵῳ κινήσαις ἂν τὴν ῥῖνα*. ubi *κνήσαις* aut *κνήσαιο* tentant, improbante Astio p. 236. et Schweigh. ad Athen. T. III. p. 45. Cf. Creuzer. in Lectt. Platon. ad calc. Plotini de Pulcr. p. 525. — V. 5. *οἷα δεδαπὸς δῶρον ὄπασσ' ἐπὶ σοί*. P. *οἷα δεδοικὼς δ. ὀπάσσαι σοι*. Br. c. Salm. in ap. G. R. Satis lene est, quod in notulis posui: *οἷα δὲ πάππῳ Δ. ὄπασσε παῖς*. Sed quis talia praestare velit? — *Nr.* 230. *κοΐντου*. Br. II. 237. nr. 5. An. II. 5. p. 214. V. 1. *ἀρίτα*. P. *ἀκτίτᾳ*. Br. alii *ἀκρίτᾳ* (cf. Pausan. III. 12. p. 237.) et *ἀκταίῳ*. Mihi *οὐρείτᾳ*, sive *οὐρείτῃ*, *Phoebo in monte collocato*, in mentem venerat. Sed *ἀκρίτᾳ*, aut *ἀκρείτᾳ* videtur verius. V. 2. *ἔχεις*. P, *ἔχει* Br. cum Toupio. *γειτόνιον συνέχει*. Salm. marg. ap. G. R.

Nr. 231. *Φιλίππου.* Br. II. 214. nr. 10. An. II. 2. p. 150. V. 1. *λινόπεπλε.* P. Suid. in *μελάμβωλος.* T. II. p. 521. *λινόπεπλος.* ap. Lips. — P. V. 3. Suid. in *λαγαρόν.* T. II. p. 408. De *γλαγερὸν* cogitabat V. D. in marg. Ap. G. R. V. 4. Suid. in *ἐνυδροβίων.* T. I. p. 758. V. 5. *νάρδωι ψαφαρῇ κεγχρήτισιν.* P. *νάρδῳ ψαφαρῇ κεγχρίτισιν.* Suid. T. II. p. 288. in *ψαφαρῇ.* T. III. p. 701. *νάρδος* Br. c. Salm. V. 6. Suid. in *ἀσταφίς.* T. I. p. 308. V. 7. *πελάγους.* P. Suid. in *κεμάς.* T. II. p. 295. *πελάγευς.* Br. V. 8. *θύσει.* P. Suid. *θήσει* marg. Ap. G. R. — *Nr.* 232. *κριναγόρου, ἀνάθημα φιλοξενίδου τῷ πανί.* Br. II. 141. nr. 6. An. II. 1. p. 381. V. 1. Suid. in *οἰνοπέπαντοι.* T. II. p. 668. V. 2. Suid. in *στρόβιλος.* T. III. p. 383. V. 3. Suid. T. I. p. 145. *ἀμυγδαλῆ, τὸ δένδρον. ἀμυγδάλη δὲ ὁ καρπός. καὶ δειλαὶ δάκνεσθε ἀμυγδάλαι.* Toup. in Cur. nov. p. 169. *δειναὶ δάκνεσθαι,* quod ipse *esu praestantes* interpretatur. Sed *δειλαὶ τοῦ δάκνεσθαι* sunt amygdalae *morsum timentes;* ut p. 428. nr. 410. *σμίνθος . . οὐδὲ μυάγρης δειλός.* De infinitivo autem sic sine articulo usurpato dicemus ad p. 525. nr. 125. V. 4. Suid. in *ποπάδες.* T. III. p. 152. V. 5. *γελγίθες.* P. Suid. T. I. p. 471. Alii *γελγίδες.* Vid. Intrpp. Hesych. — *ἰδ' υελακυκαδες ὄγχναι.* P. Vocem depravatam omittit Suid. l. c. ubi *ἠδέ τε ὄγχναι.* in *ἐπεισόδιον.* T. I. p. 798. *γελγῖθες καὶ ὄχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ σταφυλαὶ δαψιλὲς οἰν. γ. ἐπεισόδιον.* — *ἰδ' ὑαλοχρώδεες* Br. Suspicabar, *ἰδ' εὖ μάλα κυκλάδας, rotunda pira.* Sed alios meliora allaturos spero. V. 6. *ἐπ' εἰσ.* P. V. 7. *πριάπῳ.* P. quod unum dorismi in hoc epigr. vestigium recte, ut puto, delevit Br.

Nr. 233. *μαικίου, ἀνάθημα στρατίου τῶι ποσειδ/.* Br. II. 237. nr. 6. An. II. 2. p. 216. V. 1. *ὑπεικτάν.* P. *ὑπηκτάν.* Suid. in *γόμφιος.* T. I. p. 490. in *κημός.* T. II. p. 308. Fortasse duarum litterarum sedibus permutatis, *ἐπακτήν, adducentem, constringentem;* ut *παρακτής.* *ἀπείρκταν* Br. c. Reiskio. V. 2. *γενύων.* P. *καὶ νεκύων σφίγκτορ' εὔγραφέα μάστιγα.* Suid. in *μάστιξ.* T. II. p. 507. *γενύων.* Br. *τὰν δ' ἐπὶ πλήκτειραν ἀποῤῥύτοιο.* P. *ἀποῤῥήκτοιο.* Br. c. Salm. Scripsi *ἀποῤῥήτοιο* i. e. *ἀῤῥήτοιο,* ubi de equo cursore cogitandum, qui *ineffabili* celeritate stadium decurrit. V. 4. *δῆγμα τ' ἐπὶ ψελίου.* P. *δῆγμά τ' ἐπιψελίου* Br. *σκαιοῦ* fortasse cum *σκληροῦ* permutandum. V. 5. *ἐν αἰμήεντα.* P. ap. Suid. in *μύωψ.* T. II. p. 588. editt. vett. *αἱνομόεντα.* Cod. Par. *ἐναιμόεντα.* In edit. Kust. *ἐναιμήεντα.* V. 6.

σιδηρόδετον. P. Suid. in ψήκτρα. T. III. p. 703. In periphrastica circumlocutione epitheton plerumque copulatur cum eo vocabulo, quod periphrasin facit. σιδηροδέτου Br. c. Reiskio. Caeterum durus vocabulorum et syllabarum in hoc versu concursus fortasse studiose quaesitus. V. 7. αἰόνων. P. ἠϊόνων. Br. c. Salm.

Nr. 234. ἐρυκίου. Br. II. 295. nr. 2. An. II. 2. p. 352. V. 1. χαιταεις. P. χαιτήεις. Suid. in γάλλος. T. I. p. 466. ὑποτυμώλου. P. ὅς ποτε τμώλου. Suid. ὁ πρὸ τυμώλου. Br. c. Salm. Vid. Steph. Byz. in Τύμωλος. Reponendum c. Holstenio, ὑπὸ Τυμώλου. quae est ipsa fere Cod. lectio. νεητόμος. P. νεήτομος. Br. V. 2. μάκρ' ὀλ. P. μακρὸν ὀλ. Suid. V. 3. λαπάρα σαιταρίωι. P. τᾷ παρὰ σαγγαρίῳ. Br. c. Reisk. De permutatione literarum λ et τ dixit Bast in Comm. Pal. p. 768. Haereo in τάδε, ταῦτα, quorum alterum abundat. In ταῦτα epitheton videtur latere. V. 5. ταῦτ' ὀρειχ. Suid. T. II. p. 711. V. 6. ἄρτι ἀναπαυσάμενος. P. ἄρτ' ἀναπαυόμενος ex interpolato apogr. Br. ἀναπαυσάμενος restitui. Vid. p. 149. nr. 51. p. 152. nr. 62. p. 158. nr. 95. p. 171. nr. 173. p. 176. nr. 204. — *Nr.* 235. θάλλου. Br. II. 164. nr. 1. An. II. 2. p. 28. V. 2. καίσαρ. P. ῥωμυλίδων Br. ῥωμυλιδῶν esse videtur in membr. Vid. Lobeck. ad Aj. p. 368. V. 4. γηθόσυνοι malit Mitscherl. ad Horat. T. II. p. 370. V. 5. παππώιος. P. V. 6. μέλοις P. γρ. μένοις

Nr. 236. φιλίππου. Br. II. 220. nr. 30. An. II. 2. p. 170. V. 1. τείχεα. P. Pl. Suid. in ἔμβολα. T. I. p. 720. τεύχεα Br. c. Stanleio. V. 2. κείμεθα. P. Plan. Suid. κείμενα. Br. Fortasse κείμεθ' ἅ. *en, rostra navium apum munera recipiunt.* V. 3. ἠνὶ δέ. P. Pl. Suid. in ἠνί. T. II. p. 63. in σίμβλοι. T. III. p. 314. Scr. ἠνίδε. Ad σιμβλεύει repete ἔμβολα. V. 5. χρηστῆς. P. χρηστή. Pl. Br. V. 6. ἀντ' ἐδ. P. — *Nr.* 237. ἀντιστίου. Br. II. 284. nr. 1. An. II. 2. p. 320. V. 1. ἐνδυτά. P. Suid. in ἐνδυτά. T. I. p. 740. ἔνδυτα. Br. V. 4. ἄθλος ἀπ' ἐκρ. P. ἄθλος ἐπεκρίματο. Br. c. Salm. Cf. Wessel. ad Diod. Sic. T. II. p. 120. 60. Add. Apoll. Rh. III. 483. ἐπεὶ πάντεσσιν ἐπικρέμαθ' ἡμῖν ὄλεθρος. Antip. Sid. in Planud. nr. 133. T. II. p. 665. ᾇ δὲ βαρὺς πότμος ἐπικρέμαται. V. 5. ἐπὶ φρενός. P. Reisk. ἐπὶ φρένας. Br. c. Salm. quod verum videtur, quamvis etiam genitivi ratio reddi potest. Vid. Steph. de Dial. Att. p. 123. Supra p. 130. nr. 262. οὐ γὰρ ἐπὶ ψυχῆς ὄμμα τεὸν τανύσεις. p. 601. nr. 217. ἤδη

ἐπὶ στρατιῆς ὁρμᾷς. V. 6. ἔτρα πεφύζα λέων. P. φύζα λέων. Br. quod quomodo defendi queat, non video. Suid. T. III. p. 642. φύζα. δειλία. φυγή. καὶ φυζαλέος, ὁ δειλός· ὠμηστὰν δ' ἔτραπε φυζαλέον. Hoc restitui. V. 7. ὑπὸ δείο. P. ὑποδδείσαντα. Br. ἥνεκα. P. V. 6. συριχτάν. P. ἀπ' ἀκρ. P. ἐπ' ἀκρ. Br. Coma *de ramo pendens*, in quo collocata erat, dici posse videtur κεῖσθαι ἀπ' ἀκρεμόνων. Similiter ἐκ usurpatur Soph. Antig. 411. καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων. ubi vid. Erfurdt. Matth. Misc. phil. II. 2. p. 86. s. — *Nr.* 238. ἀπολλωνίδου. Br. II. 133. nr. 5. An. II. 1. p. 355. V. 1. εὔφρων. P. σώφρων. Br. c. Kustero. Viri nomen omissum ap. Suid. in πολυαύλακος. T. III. p. 142. εἰμ' P. V. 2. Suid. in πολυγλεύκου. T. III. p. 143. V. 3. ἐπὶ κνίζ. P. V. 4. πήδακα ῥωγός (a). P. cf. p. 144. nr. 22. et infra p. 392. nr. 226. V. 5. εἰμὶ δ' ἐξ. P. Suid. in ἀπάρχεσθαι. T. I. p. 248. σοὶ νῦν δ' ἐξ. Br. c. Salm. quod locum non habet, numinis, cui quid dicatur, nomine omisso. Nec satis sic coit hoc distichon cum praecedentibus. Lenissima mutatione scripsi: οὐ μὲν ἴδ' ἐξ. Error ortus ex compendio ουμιδ. — V. 6. ἀπ' ἀρξ. P.

Nr. 239. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 133. nr. 6. An. II. 1. p. 355. V. 1. ἀμφινομέων. corr. αἱ. ἀντινομαίων. Suid. in σμήνη. T. III. p. 342. unde ἀντὶ νομαίων Toup. et Br. νομαῖα, τὰ ἐκ τῆς νομῆς. Suid. ἀνθονομαίων. Reisk. Deum, cui libatio fiat, appellari exspectes. Jam non dubito, in lectione Suidae ἀ ν τ ι ν ο μ α ί ω ν latere hoc: Σμήνεος ἐκ με ταμὼν γλυκερὸν θέρος, α ἰ γ ι ν ο μ ε ῦ Π ά ν. Saepe sic Πὰν cum epitheto in versus exitu ponitur; inter παν autem et ων fere nihil interest. αἰγινομεὺς est ap. Leonid. p. 409. nr. 318. V. 2. κλείτων. P. κλειτός. Suid. l. c. V. 4. ἀποιμάντου τηλοπέτευς. P. ἀφ' ἱμάντου τ. Suid. in τηλοπέτους. T, III. p. 461. V. 5. θεσμοτόκον. P. Suid. T. II. p. 190. interpretatione addita: τὰς μελίσσας φησί, διὰ τὸ εὔτακτον. At hoc poëtae elegantia indignum. θείης ἑσμοτόκον. Kuster. Rectius Br. c. Salm. θείης δ' ἑσμοτόκον. — ἐκ δὲ μ. Br. c. Suid. Equidem a membr. non recedo. ἐμπλήσαις σκηνοπαγεῖς. vett. editt. Suidae in θαλάμη. T. II. p. 161. — *Nr.* 240. φιλίππου. Br. II. 224. nr. 47. An. II. 1. p. 181. V. 1. κούρη. P. κούρη (a). Pl. Br. V. 3. 4. Suid. in ὑπερβορέων. T. III. p. 539. V. 5. σοὶ γάρ. P. Pl. σοὶ δ' ἄρ' Br. nulla mutandi causa. V. 6. καλλιθύτων. Pl. καλλιθυτῶν. Br. Utrum sit in Cod., mihi non liquet. — κάπρον. P. ταῦρον. Pl. —

P. *Nr.* 241. ἀντιπάτρου. Br. II. 111. nr. 11. An. II. 1. p. 294. Iterum est in Cod. p. 479. V. 1. κόρις. P. 1. κόρυς. P. 2. V. 3. ἔπρεπε δ' ἀλλ'. P. 2. Pl. V. 4. χαίτας. P. 1. κόμη. P. 2.

Nr. 242. κριναγόρου. Br. II. 143. nr. 12. An. II. 1. p. 388. V. 2. Scr. μειλίχῳ. ἔπεα μείλιχα. Hesiod. Theog. 84. μείλιχα μυθεῖσθαι. Oppian. Cyn. III. 219. Hoc loco transitive significat. V. 4. haereo in αὐτίκα. Expectabatur epitheton, ut εὐκλέα, vel aliud, quod *incolumem*, *beatum* significet. *Nr.* 243. διοδώρου. Br. II. 185. nr. 2. An. II. 2. p. 77. V. 1. Scr. Ἦτε. V. 2. θυηπολίης. P. V. 4. εἴη ὅσοι. P. ἴσμεν ὅσοι. Pl. Br. quod sensus omnino postulabat. V. 5. ἐπὶ σπ. P. ἢ δ' ἐπ' Pl. Br. ἢ δ' a Cod. oblatum repudiare nolui. — *Nr.* 244. κριναγόρου. Br. II. 143. nr. 13. An. II. 1. p. 389. V. 1. εἰλειθυῶν. P. ἐληθυιῶν. Br. Scripsi ἐλειθυιῶν, qua forma Callim. utitur H. in Del. 257. — μηρ P. μῆτερ. Br. Metrum postulabat μήτηρ. — ἥρη δὲ τελ. P. ἥρη τε. Br. c. Dorv. De Diis τελείοις dixi in Animadverss. De Jove τελείῳ Bökh. Not. cr. ad Pind. p. 427. — V. 4. Cf. Maxim. π. κατ. v. 206. οὐ μὲν δὴ κνέουσαν ὅτ' ἀμβλώσειε γυναῖκα Ῥεῖά κεν οὐδ' αὐτὴ (vulg. αὐτῇ) Παιηονὶς ἰήσαιτο Ἠπιόνη, χείρεσσιν ἀκεσφορίην ἐπάγουσα.

Nr. 245. διοδώρου. Br. II. 185. nr. 1. An. II. 1. p. 389. V. 1. Suid. in ἀήτης. T. I. p. 67. V. 2. βορραίη. P. Suid. in Βορρᾶς. T. I. p. 442. βορέη. Idem in λαῖλαψ. T. II. p. 420. βορρείη. Br. c. Salm. A Βορρᾶς (quod habet Eratosth. Cyren. fr. 1. Βορρᾶς ἠδὲ Νότος. Sophocl. in epigr. T. II. p. 788. nr. 90. Βορρᾶς ὡμίλησε. Vid. Hesych. T. I. p. 741.) recte derivatur βορραῖος. Hanc formam tuetur Arat. 892. Infra p. 452. nr. 561. βορραίου σκυθίης. V. 2. ἐσ εῖδε. P. ἐπεῖδε. Suid. loco sec. ἐπέληκε. Idem loco pr. De ἐσεῖδε vid. ad p. 179. nr. 210. — V. 3. φυγῶν. P. σοὶ μι κ. P. σοί με Br. c. Salm. V. 4. 5. Suid. in λοίπιον. T. II. p. 462. V. 6. ἀλέγοις. P. ἀλέκοις. Br. c. Salm. — *Nr.* 246. φιλοδήμου οἱ δὲ ἀργεν. Br. II. 90 nr. 27. An. II. 1. p. 237. *Philodemo* soli inscribitur in Plan. p. 412 St. V. 1. 2. Suid. in κημός. T. II. p. 308. V. 2. Id. in στέργοις T. III. p. 372. De κοσμ. ὀδοντοφ. vid. Lobeck.' ad Aj. p. 356 V. 3. καὶ σvΐνην ῥάβδ. P. Pl. οἰσυΐνην ῥ. Scal. in not. mst. et Salm. κοἰσυΐνην ῥ. Brod. Hi omnes hanc vocem pro molosso habuerunt; a quibus discedens Br. οἰσυΐνην edidit. Od. ε. 256. φράξε δέ μιν

ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσι. Ap. Oppian. Hal. III. 371. male excusum *κύρτον* .. *Ὀΐσυνον*. Scr. *οἰσύϊνον*. Fuisse, qui *σιβύνην* legerent, video ex Boschii not. T. IV. p. 176. Ibid. p. 479. Eldikius legit: *κοἰσυΐνην δ' ἔτι ῥ.* Post copulam, initio versus positam, particula *δὲ* non indigemus. V. 4. *ἄνθετο σοί.* P. *Χάρμος.* P. Pl. Br. *Χάρμις* corr. Scal. not. mst. V. 5. *ψηκτρήν.* P. *ψήκτρην.* Pl. Br. ¶. V. 7. *λυκείνου.* P. *λυκίνου.* Pl. Br. V. 8. *νία.* P. De *Ὀλυμπιάδα* vid. Schaefer. ad L. Bos p. 320. s.

Nr. 247. *φιλίππου.* Br. II. 216. nr. 18. An. II. 2. p. 161. V. 1. *ὀρθριλάλοισι.* P. *ὀρθρολάλοισι.* Pl. Suid. T. II. p. 714. V. 2. *λειομίτου κάμακος.* P. Suid. in *λειομίτου.* T. II. p. 436. *λειομίτους κάμακας.* Pl. Br. verissime. Cf. Schneid. Ind. Scr. R. R. T. IV. p. 370. V. 3. *δακτυλοτριβον* (πτ superscr.). P. *δακτυλότριπτον.* Pl. Suid. in *ἄτρακτος.* T. III. p. 373. V. 5. *σχοίνοις ὑφ.* P. *σχοίνοισιν ὑφ.* Pl. Br. *ὀδόντι.* P. Suid. in *τάλαρος.* T. III. p. 426. *ὀδόντων.* Pl. — V. 8. *ἀνεκρέμασεν.* P. Pl. *ἀνεκρέμασε.* Br. — *Nr.* 248. *ἀργενταρίου.* Br. II. 271. nr. 21. An. II. 2. p. 290. V. 1—6. Suid. in *λάγυνε.* T. II. p. 409. V. 3. *βακχειάς.* P. Suid. V. 8. *ἤινεσεν.* P. Br. quaedam apogrr. *ἤνυσεν.* *ηὔνασεν* corr. Toup. in Cur. nov. p. 242. Vide an in *HINEΣEN* lateat: *TIMHΣ*, *ἀρχαίην.* — *Nr.* 249. *ἀντιπάτρου.* Br. II. 112. nr. 13. An. II. 1. p. 295. V. 1. *τυφηρία.* P. *τυφήρεα.* Pl. Suid. T. III. p. 520. in *παπύρῳ.* p. 23. — V. 4. *εὔξηται.* P. Pl. *εὔχηται.* Suid. in *ἀκουσίθεον.* T. I. p. 89. *ἀκουσόθεον.* Pl. De media in *πάπυρος* interdum correpta vid. Moer. Attic. p. 311.

Nr. 250. *ἀντιφίλου.* Br. II. 170. nr. 6. An. II. 2. p. 40. V. 1. *ἐγὼ τ' ἀτυχης.* P. *τατύχης.* Suid. in *λιτός.* T. II. p. 452. *ἔγωγ' ἀτυχής τ' ὦ δ.* Kust. et Toup. Verissime Br. c. Reiskio, *τὰ τύχης.* V. 2. *τὸν σὸν ἀπό.* P. Suid. l. c. *τόσσον* Kust. *πολλὸν ὄλβον ὑπ. τὸν σόν.* Toup. parum eleganter. *ὅσσον ἀπὸ κρ.* Br. c. Reisk. V. 3. *βαθυῤῥαίνοιο.* P. *βαθυῤῥήνοιο.* Suid. V. 4. *ἐνδυτόν.* P. *ἔνδυτον.* Br. vid. nr. 237. v. 1. — V. 5. 6. Suid. in *νάρδος.* T. II. p. 597. V. 8. *εὐειδὴς ἀ. ἔχει.* P. *εὐώδης ἀ. ἔχῃ.* Br. c. Salm. et Kust. — *Nr.* 251. *φιλίππου.* Br. II. 214. nr. 11. An. II. 2. p. 151. V. 1. *τηλεσκόπου.* P. *τηλέσκοπον.* Suid. in *αἰπύ.* T. I. p. 655. vid. ad Christod. Ecphr. p. 66. v. 77. V. 2. *τὸν ἠϊονίωι.* P. *τὸν Ἰονίῳ.* Br. c. Salm. ¶. (Omissae in Cod. pagg. 188. 189. errore ejus, qui numeros adscripsit; nulla enim lacuna.) V. 3. Suid. in *χεριφυρέα.* T. III.

p. 664. δαῖτας. T. I. p. 516. V. 4. ὀλίγῃ. P. ὀλίγην. Suid. T. II. p. 678. V. 5. Suid. in βραχυφεγγίτης. T. I. p. 455. V. 6. οἰνγης. P. (sic, non οἰνγης.) ὄλπης. Br. c. Salm. Cf. Schol. ad Theocr. II. 256. Post στόματι colon ponendum.

Nr. 252. ἀντιφίλου. Br. II. 171. nr. 8. An. II. 2. p. 45. V. 1. στρούθιον. P. Suid. in ἄσπιλος. T. I. p. 356. στρουθίον. Id. in μῆλον. T. II. p. 552. στρούθειον denique in ποίῃ. T. III. p. 228. προτέρης. P. Suid. Br. ἀφ' ὁπλοτέρης. Pl. V. 2. νιαρῶι. P. νεαρῷ. Pl. Suid. Br. V. 3. ἀῤῥυτίδωτον, τὸ μὴ ἔχον ῥυτίδας. Suid. T. I. p. 340. hunc fortasse locum respiciens. V. 4. εὐπετάλοις συμφυές. P. Suid. in ἀκμή. T. I. p. 86. ἐν πετάλοις εὐφυές. Id. II. p. 572. V. 5. εἰς δέ σ' ἄνασσα. P. Suid. in κρυμός. T. II. p. 383. in νιφετός. T. II. p. 627. εἰς σὲ δ' ἄνασσαν Pl. εἰς σὲ δ' praetuli, ne σέ, quod est in antithesi, elisione obscuraretur. — *Nr.* 253. κριναγόρου. Br. II. 141. nr. 7. An. II. 1. p. 383. V. 1. 2. Suid. in εἴβεσθαι. T. II. p. 18. V. 1mum in σπήλυγγες. T. III. p. 363. εὐπίδακες. Br. Diaeresis in hac voce locum non habet. V. 2. εἴβουσαι. P. Suid. l. c. in πρεών. T. III. p. 170. in πρών. Ib. p. 217. quaedam apogrr. λείβουσαι. V. 3. τειχήεσσα Suid. in πίτυς. T. III. p. 121. V. 4. κασσαίης. P. κασταλίης Br. c. Salm. Idem cogitabat de κωρυκίης. Non dubito scribendum esse: βησσαίης ... πέτρης. Crebro litterae κ et β permutantur. Vid. Br. ad Ap. Rh. II. 674. Bast. Comm. Pal. p. 708. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 97. A βῆσσα derivatum βησσήεις, et, quo Lexica carent, βησσαῖος, ut ab ὕλη, ὑλήεις et ὑλαῖος, ab ὄρφνη, ὀρφνήεις et ὀρφναῖος. Steph. Byz. v. Βῆσσα. πόλις Λοκρῶν. . . . ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ τόπου φύσεως, ναπώδους οὔσης· τὸ ἐθνικὸν βησσαῖος. ubi nostram formam, tamquam gentile, habes. — λίλογχε. P. V. 5. ἱερά τ' ἀγρ. P. quaedam apogrr. ἱερὰ δ' ἀγρ. — ἀγρευταῖσι. P. ἀγρευτῇσι. Br. Hac voce, qua Lexica carent, utitur Meleag. p. 587. nr. 125. 6. γεραυδρύου, penultima correpta, ut ap. Erycium p. 394. nr. 233. producitur eadem ap. Apoll. Rh. I. 1117. V. 6. λιθολογέες. P. λιθηλογέες. Br. c. Kustero. — ἱδρύσεις. antepenultima correpta, contra analogiam, quum in ἱδρύσω media porrigi soleat. Sed vid. ad p. 223. nr. 109. 4. — V. 7. δέχοισθε. P. δέχεσθε. Br. De imperativi cum optativo conjunctione vid. ad p. 264. nr. 391. — V. 8. ἐλαφοσσοῖης. P. Reisk. ἐλαφηβολίης Br. c. Salm. genuinam Cod. lectionem ignorans. Hesych. σόος, ἡ ὁρμή, ἡ φορά. Hinc βοσσόα κέντρα

ap. Quint. Sm. V. 65. *μύωπα βουσσόον*. Nonn. Dion. X. p. 306. B. et *ἡνιοχῆα*. Ib. p. 304. 4.

Nr. 254. *μυρίνου*. Br. II. 107. nr. 2. An. II. 1. p. 280. V. 3. *τὰν κόκκου*. P. *τὸ ἐκ κόκκου βαφὲν καὶ ὑσγίνοιο θέριστρα*. Suid. in *θέριστρον*. T. II. p. 187. *ὑστίνοιο*. sed corr. P. *ὕστινος, βάμματος εἶδος. τὰ κόκκοιο βαφέντα καὶ ὑστίνοιο θέριστρα*. Suid. T. III. p. 567. V. 4. *ἀνδρολιπεῖς*. P. et Suid. in *θέριστρον*. *ναρδολιπεῖς* Br. c. plurimis apogrr. V. 5. *φωκάδα*. P. *φαικὰ δ' αὖτ' εὐτ*. Suid. in *φαικά*. T. III. p. 588. *φαικὰς* esse videtur quod *φαικάσιον* ap. Clem. Alex. Paed. II. 11. p. 240. 31. V. 6. *τριτοδόκην*. P. Suid. T. III. p. 513. et in duobus aliis locis, ubi *παμβακίδων* illustratur. T. I. p. 414. T. III. p. 11. *γρυτοδόκην . . βαμβακίδων*. Br. c. Toupio. Alterum hoc nimis videtur dubium. *βάμβαξ, ἢ πάμβαξ καὶ παμβακίς, τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον*. Suid. Cf. Steph. Thes. I. p. 1899. Salm. ad Solin. p. 296. DuCang. Gloss. Gr. p. 172. — V. 7. *ἑταιρίοις*. P. *ἑταιρείοις*. Br.

Nr. 255. *ἐρυκίου*. Br. II. 295. nr. 3. An. II. 2. p. 354. V. 1. Suid. in *συμβρακιώτης*. T. II. p. 739. in *κόλον*. T. I. p. 339. ubi *δίπηχυ* et *κλάσσας*. V. 3. *χαράδρας*. P. Suid. in *κνημοί*. T. II. p. 334. Reiskius *χαράδρους*. Ap. Br. distinguitur post *κατά*; sed manifestum est, *κατὰ* cum *λασίους* esse jungendum, brevi ante *λ* producta, ut in ep. Anytes p. 478. nr. 745. *ἀδεσπ*. in Append. nr. 323. T. II. p. 860. v. 8. Herm. ad Orph. p. 768. suspicabatur: *ὁππότε μιν κατά τε κνημούς, λασίους-τε χ*. quod mihi necessarium non videtur. V. 4. *αἰόνι*. P. *ἠϊόνι*. Suid. V. 5. Scr. *αὐτὰρ ὅ*. ut est in P. P. V. 6. *ἐκ παγέων*. P. *ἐκ πλαγίων*. Br. c. Suid. in *βούτης*. T. I. p. 449. *ἐκπάγλως*. Salm. in marg. Ap. G. R. V. 7. *ἀπεκράνιξε*. P. Suid. T. I. p. 252. *ἀπεκράνιζε*. Id. I. p. 449. Quaedam apogrr. *ἐπεκράνιξε*. — *αὐτᾶς*. P. *αὖ τᾶς* Salm. *αὔας* Reisk. quod olim probabam; sed *αὐτὸς* ponitur pro *οὗτος*, ut p. 98. nr. 65. p. 323. nr. 731. Vid. Heindorf. ad Platon. T. I. p. 5. T. IV. p. 437. Schneid. ad Xenoph. Mem. III. 10. 4.

Sequitur in Cod. epigr. *Diodori Zonae*, quod exhibuimus p. 161. nr. 106. *Nr.* 256. *ἀντιπάτρου, ἰαμβικόν*. Br. II. p. 17. nr. 40. An. II. 1. p. 44. In marg. P. ȣ. V. 1. Suid. in *τίνοντας*. T. III. p. 447. et cum v. 2do in *Ἄτλας*. T. I. p. 372. ubi *σιγηρίους*. Lucian. T. VI. p. 45. *οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμάνας τέκος*. quod ex poëta derivatum.

V. 6. πυγμάν. P. πυγμήν. Pl. — *Nr.* 257. ἀντιφίλου. Br. II. 170. nr. 7. An. II. 2. p. 42. V. 2. ἀδριακοῦ. P. ἀνδρικοῦ. Suid. in ἀμφιφορῆα. T. I. p. 155. ubi totum epigr. V. 5. Suid. in συλῶ. T. III. p. 394. V. 6. οὐ δέχεται. P. Suid. ἐνδέχεται Br. illud a poëtae mente abhorrere existimans. Iis, quae in Anim. attuli, adde p. 202. nr. 324. ἀναιμακτοὺς δὲ θυηλὰς Οὐ δέχομαι. Aeschyl. Eum. 226. οὐκ ἂν δεχρίμπτην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν. Vid. Lennep. ad Phalar. p. 271. Ap. Lucian. de Mort. Peregr. §. 24. T. VIII. p. 289. δέξαισθ' ἂν ὑμῶν τοὺς παῖδας ζηλωτὰς τοῦ τοιούτου γενέσθαι; Kusterus εὔξαισθ' ἂν corrigit, perperam. — *Μέθην* scripsi initiali majore.

Nr. 258. ἀδαίου. Br. II. 241. nr. 1. An. II. 2. p. 227. V. 1. Suid. in ὄγμος. T. II. p. 656. in ὄϊν. T. II. p. 660. V. 2. τροχίαν. P. Br. τροχιάν. Suid. T. III. p. 617. Sic τροχεύς, τροχαλός. — φθοΐδα. P. φθοΐδας. Suid. V. 3. ἀλῷιος. P. ἄλωος. Br. c. Suid. l. c. Idem ἄλωνος habet in ἀντλία. T. I. p. 232. ubi etiam κριθῶν. ἄντλον. Nicand. Ther. 113. ἢ ὅταν ἀναλέου θέρεος μεθ' ἀλώϊα ἔργα Ζωσάμενος, θρίναξι βαθὺν διακρίνεται ἄντλον. V. 4. κρῆθων P. cf. 'Ιλ. ε. 542. Pausan. IV. 30. 2. Infra p. 324. nr. 740. *Κρίθων* Br. c. Salm. quod ob sequ. εὔκριθον arridet. Est hoc nomen ap. Athen. IV. p. 173. B. V. 5. ἱερεύει. P. σὺ δὲ Κρήθ. ἄρουραν. P. σὺ δ' ἐς Κρίθ. ἄρουραν. Br. e. marg. Ap. G. R. non probante Toupio Ep. crit. p. 172. qui ἄγειν interpretatur *efficere*. Quod exemplis docendum erat. Mihi ἀρούρᾳ videtur scribendum, i. e. ἐς ἄρουραν. Vid. ad p. 79. nr. 12. Saepe ι adscriptum in ν abiit. — *Nr.* 259. Φιλίππου. Br. II. 217. nr. 21. An. II. 2. p. 164. V. 1. ὑσπλήγεσσιν. P. Br. Vid. ad p. 521. nr. 86. p. 451. nr. 557. ὑσπλήγγεσιν. Pl. Suid. in ἄγνους. T. I. p. 405. in ὕσπληγξ. T. III. p. 567. V. 2. δαῖμον ἑὺς. P. In marg. γρ. δαιμονίως. Sic Br. δαιμονεῦς. Pl. V. 4. κῆαεμίαι. P. ἐν σταδίοις ἰσθμοθήκην νέμειν. Suid. T. III. p. 566. ἰσθμόθι κὴν νεμίᾳ. Pl. Vid. Oudend. ad Thom. Mag. p. 806. V. 5. ἔχων. P. Pl. ἑλὼν scripsi c. Br. *Quosnam currendo superans?* Vid. Wyttenb. ad Plut. de S. N. V. p. 8. — V. 6. ἡμετέρους. P. ἠερίους. Pl.

P. *Nr.* 260. γεμίνου. Br. II. 279. nr. 2. An. II. 2. p. 510. ἄδηλον est in Plan. p. 426. St. V. 2. ὑπὲρ τέκνων. P. Pl. Suid. in θεσπιάσι. T. II. p. 190. ὑπὲρ τέχνης Br. ex conjectura; quod minime placet. Satis lene est, quod in marg. posui, ὑπὲρ κτεάνων, *ob divitias Veneris ope comparatas*, velut δεκάτευμα. Non minus tamen placet, ὑπὲρ λέκτρων, quod conjecit Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ.

p. 404. Infra p. 197. nr. 290. ἐξ εὐνῆς δεκάτευμα. V. 3. ζητούμενον. P. ζηλούμενον. Pl. Br. Ap. Themist. Or. III. p. 54. D. τοὺς περιβλέποντας καὶ ζητοῦντας. Petavius, ζηλοῦντας. Ib. Or. V. p. 68. A. καὶ τοῦτο ζηλοῦν τὸν θεόν. cave audias Harduinum, κατὰ τοῦτο corrigentem. V. 4. ἐς ἀμφοτέρους i. e. ἀμφοτέροις. et Phrynen hoc munus decuit et Amorem, quando Amori nihil melius poterat donari quam ipse Amor. V. 5. δοίης. P. δοιῆς. Br. quae si vera est lectio, Praxiteles laudatur simul ob amandi et fingendi artem. Sed non poenitet conjecisse: θείης ἐκ τέχνης. — ἀινοβροτόν. P. αἰνέω βροτόν. Pl. Br. — *Nr.* 261. κριναγόρου. Br. II. 142. nr. 8. An. II. 1. p. 385. Totam epigr. profert Suid. in ὄλπη. T. II. p. 680. omissis verbis υἱὲ Σίμωνος. V. 2. Ad ὄλπην in marg. exter. ζτ. ολπην: ληκυ. in interiore: λήκυθον. ὄλπις: οἰνοχόη. λήκυθος δέ ἐστιν ἐλαιοδοχὸ ἀγγεῖον ἢ οἰνηρόν. V. 4. γηθομένη. P. — *Nr.* 262. λεωνίδα. Br. I. 221. nr. 6. An. I. 2. p. 64. V. 1. τὴν νομίην. P. Suid. in βώτορες. T. I. p. 452. μόνιον. Br. c. Salm. Vid. Aelian. H. A. VII. 47. Suspicabar: τόνδε νομὴν καὶ ἔπαυλα .. Sed durius h. l. fuerit, ferae nomen subaudiri. Salmasiana lectio probabilior. V. 2. κλαγγὰν κυνῶν. Hymn. Homer. in Dian. XXVII. 8. ἰάχει δ' ἔπι δάσκιος ὕλη Δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν. De cane Nicand. Ther. 674. καὶ τὴν μὲν κλάγξας ἀφεκὰς βάλε. V. 3. εὐαλκής. P. V. 4. ἐκρέμασεν. P. ἐκρέμασε. Br.

Nr. 263. τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 233. nr. 51. An. I. 1. p. 107. ἄδηλον est in Pl. p. 427. St. V. 1. πυρσωῖ. P. πυρσοῦ. Pl. Br. ἀπ' ὠφλοιώσατο. P. ἀπεφλοιώσατο. Pl. Br. V. 2. βοιπαλίων. P. Pl. Br. βουπελάτης corr. Br. in Lectt. Lenius βουπάμων, Valk. ad Ammon. p. 190. Vid. infra p. 324. nr. 740. V. 3. verba εὐθηλήμονα μόσχον a Pl. omissa supplet P. (falso enim Br. hunc versum in membr. mutilum esse putabat) et Suid. in βρύχοντα. T. I. p. 458. in εὐθηλήμονα. T. I. p. 889. et Cod. reg. Plan. qui Lascaridis fuit. καταβρύχοντα. P. Pl. καταβρύκοντα. Suid. Br. V. 4. μάνδρης αὖθις. P. Suid. in ξύλοχος. T. II. p. 649. μάνδρας αὖτις vett. editt. Pl. Br. αὖθις fortasse servari poterat. μάνδρας praetuli ob ἀχθεινὰν et βοοκτασίαν. — ξύλοχον. P. Suid. ξυλόχους. Pl. Br. V. 5. μοσχείῳ. P. μοσχίῳ. Suid. in ἀπέτισεν. T. I. p. 258. quod, ut πυρσωῖ, fortasse ex dorica genitivorum terminatione ortum est. μοσχεῖον. Pl. Br. V. 6. εἶδε. P. Suid. in ἀχθεινή. T. I. p. 404. et sic ed. pr. Pl. Seqq. editt. εἶχε. Br. οἶδε in duobus Plan. Codd. inventum perperam admisit. Addac. p. 191.

nr. 258. καὶ λιπαρὰν εἶδε γεωμορίαν. Eubul. ap. Athen. I. p. 25. C. πικρὰν στρατείαν εἶδον. Mosch. Eid. III. 116. φάρμακον εἶδες, expertus es. Vid. Astium in Commen. Soc. phil. II. 1. p. 24. De εἶδε et οἶδε confusis dicemus p. 452. nr. 560.

Nr. 264. μνασάλκου. Br. I. 190. nr. 3. An. I. 1. p. 398. V. 1. φυλίος. P. φυλλέως. Br. in textu; in Lectt. φυλλίος corr. cum Kustero et Reiskio. — ἅδε. P. ἄδε. Cf. Schaefer. Meletem. p. 78. V. 3. 4. Suidas in ἴτυς. T. II. p. 158. s. V. 4. αἷς ἔκιχον. P. Suid. ed. pr. ἃς ἔκιχον ceterae editt. Br. Alii ἂν ἔκιχον. Salmas. ἃς ἔτυχον. Verbum κιχάνειν sequitur analogiam verborum τυγχάνειν, λαγχάνειν, κυρεῖν et similium. V. 5. De hiatu in ἀριστεῖ· ὅς ... vid. Herm. ad Orph. p. 731. sqq. ἀνέθηκε. P. ἀνέθηκεν. Br. V. 6. ἔμμι. P. Suid. in ἀήσσατος. T. I. p. 66. ἐμμί. Br. — *Nr.* 265. νοσσίδος. Br. I. 194. nr. 2. An. I. 1. p. 412. V. 1. 2. Suid. in θυῶδες. T. II. p. 214. ubi Ἥρη, λακώνιον ἥ, et νισομένη καθορᾶς. — λακείνιον ἡ τό. P. ἥ τό. Suid. ἃ τό. Br. V. 2. καθορῇς P. In nostro saltem apogr. non κοθορῇς, ut Br. in membr. esse ait. Idem probat ποθορῇς Salmasii, quod nostrae lectioni non praeferendum. νεισομένα. P. Br. νισομένη. Suid. Scribendum νισσομένα, si fides Brunkio ad Apoll. Rh. I. 53. 741. Sed vid. Boekh. in Not. crit. ad Pindar. p. 363. V. 3. βάσσινον an βύσσινον ambiguum in P. βύσσινον Suid. T. I. p. 460. in εἷμα. T. II. p. 25. δέξαι βύσσινον εἷμα ἕν. — τό τοι. P. τά τοι. Suid. — ὕφανεν. P. ὕφαινε. Suid. Notanda productio primae syllabae, quam h. l. quum tulisset Br., non tulit p. 509. nr. 14. ἣν οὐδεὶς ὕφηνεν. exhibens, ἣν οὐδεὶς μὲν ὕφηνεν, contra codd. et editt. fidem. In seriore epigr. p. 694. nr. 32. ἡμετέρης· ἔνθ' ὕφηνον γενετῆρες ἅπασι. V. 4. θευφιλής. P. θευφιλίς. Br. c. Kustero. — *Nr.* 266. ἡγησίππου. Br. I. 254. nr. 2. An. I. 2. p. 171. V. 1. τᾶνδε. P. V. 3. ἕσσατο. P. ἕσσατο, περιεβάλετο. Suid. T. I. p. 866. Br. Si de veste agitur, divae ab Hagelochia donata, ἕσσε scribendum. Sed poëta εἴσατο dedit, quod Herm. commendat ad Orph. p. 785. Vid. Bentl. ad Callim. Fr. LXXVI. Sic nr. 268. 271. — V. 3. οἱ αὐτή. Suid. in λύγα. T. II. p. 464. οἱ αὐτᾶ P. unde nonnulla apogrr. οἱ αὐτᾷ. quod tueri conatur Koen. ad Gregor. p. 84. ed. L. Sed h. l. αὐτά procul dubio verius est. De γάρ ante οἱ correpto vid. ad p. 150. nr. 53. Herm. ad Orph. p. 785. corrigit: ἐφάνη δέ οἱ αὐτά. V. 4. λύγα. P. Suid. αὐγὰ πυρός. Br. cum Ruhnk. quae lenis emendatio et admodum probabilis.

P. *Nr.* 267. *διοτίμου*. Br. I. 250. nr. 2. An. I. 2. p. 159. V. 1. *ἕσταθι*. P. *ἵσταθι* Br. c. Suid. in *σωτήρ*. T. III. p. 356. Male. Scr. *ἕσταθι*. *κλήρων*. P. Suid. *κληρῷ*. Br. c. Toupio, cujus eum in Lectt. poenituit. Vid. Abresch. ad Aesch. T. II. p. 66. s. V. 2. *φῶς ἐόν* i. e. *σόν*. p. 546. nr. 297. *καὶ παύεο δίψαν ἑοῖο*. Apoll. Rh. II. 634. *σὺ δ' εὐμαρέως ἀγορεύεις Οἷον ἑῆς ψυχῆς ἀλέγων*. Ib. III. 140. 1041. V. 3. *γενεῇ τὸ πόρ' εὐμ*. P. *γενεῇ τέ ποτ' εὐμ*. Br. c. Toupio, quod et friget, nec sensum habet expeditum. Fortasse: *αὐτῷ καὶ γενεῇ· τὸ σοὶ εὐμαρές*. *quod tibi facile*. ex formula, ut *δύνασαι γάρ*. — *ἀφαυρός*. Suid. in *ἀφαυροτέροις*. T. I. p. 392. *ἀφαυρῶς*. Id. in *ἰθεῖα*. T. II. p. 109. In Append. Epigr. nr. 337. T. II. p. 864. *οὐ γὰρ ἀμαυρῶς Δαίμονες ἡμετέρην ἔβλεπον εὐσεβίην*. V. 4. *εἰθείης*. P. *ἰθείης*. Br. c. Suid. l. c. Hesiod. *Ἔ. κ. Ἡ'*. 35. *διακρινώμεθα νεῖκος Ἰθείῃσι δίκῃσι*. Cf. Apoll. Rh. IV. 1100. 1179. 1201. — V. 5. *καὶ ἂν χαρ*. P. *καὶ εἰ χαρ*. Suid. in *ἀνθεμίδων*. T. I. p. 211. Neutrum sincerum. Suspicabar: *καλὸν Χαρ*. Sed verius fortasse erit: *ἄλσος δ', Ἄρτεμι, τοῦτ' ἀνὰ καὶ Χαρ. θεύνσαις*. i. e. *ἀνὰ τοῦτο τὸ ἄλσος*. Sic etiam *καὶ* vim suam exserit. V. 6. *σύμβολα*. P. Suid. *σάμβαλα* Br. membranarum se lectionem exhibere existimans. Salmasii esse videtur emendatio, in plurima apogrr. propagata. *σάμβαλα, σάνδαλα*. Hesych. *ἀσάμβαλος ἔστειχε κούρη*. Nonn. Dion. XV. p. 434. 19 — *Nr.* 268. *μνασάλκου*. Br. I. 191. nr. 5. An. I. 1. p. 399. V. 1. *τοῦτο τοι*. corr. *σοι*. P. *τοι* Suid. in *εἵσατο*. T. II. p. 32. *εἵσατ'* P. Suid. ut saepissime. — V. 2. *ταῦθ' ὑπερισχε βίου*. P. *τοῦδ' ὑπ. βίου*. Suid. in *ὑπέρισχε*. T. III. p. 543. *τοῦτο σὺ γ' εὐθήρου τοῦθ' (τοῦδ') ὑπέρισχε βίου*. Br. cum marg. Ap. G. R. In Lectt. autem *τοῦδε βιοῦ* corrigit, quod ipsi certum videtur, mihi non item. *Τοῦδ'* ex Suida recipiendum putavi, praeterea autem legerim: *Πουλύ σοι, Ἄρτεμι δῖα, Κ. εἵσατ' ἄγαλμα Τοῦτο· σὺ δ' εὐθήρου τοῦδ' ὑπέρισχε ῥίου*. *Amplum hoc tibi signum dedicat Cleonymus; tu autem super hunc scopulum emineas!* *πουλύ, μέγα*. ut Gregor. Naz. Carm. II. v. 281. *πολλὴν (νῆα) δ' οὐκ ὀλίγη πνοιὴ φέρει*. Vid. Heind. ad Plat. T. I. p. 273. — V. 3. *εἴτε*. P. Br. qui c. Salm. hoc epigr. mutilum esse censebat. *ἥδε* Suid. in *εἰνοσίφυλλος*. T. II. p. 27. unde fortasse *ἧγε* corrigendum; quamvis nec hoc satis placet.

Nr. 269. *ὡς σαπφοῦ. εἰς τὸ ἀντιβόλιν οὐ κεῖται τοῦ κυροῦ μιχαήλ. — πόθεν οὖν ἐγράφη οὐκ οἶδα*. In marg. interiore adscriptum *ζτ. περισσόν*. in exteriore *ὁλοσφαλτον*. P. Cf. Prolegg. p. LXXVI.

Br. I. 55. nr. 2. An. I. 1. p. 182. V. 1. *παῖδες ἄφωνος ἴοισα τετ' ἐννέπω.* P. *παιδνὴ ἄφωνος ἐοῖσα τάδ' ἐννέπω.* Br. c. Dorvill. Sed scribendum procul dubio: *ἐοῖσά τ' ἔτ'. imperita* (aut *infans*) *sim licet adhuc et muta.* Aesch. Agam. 486. *τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος.* De Jove Callim. H. in Jov. 57. *ἀλλ' ἔτι παιδνὸς ἐὼν ἐφράσσαο πάντα τέλεια.* In Elegiacis ap. Tzetz. ad Lycophr. 178. *παιδνῷ τοὔνομα θῆκε Πυρίσσον.* Codd. nonnulli *παιδίῳ.* Quod *παιδνὸς* scripsi, in eo litterarum similitudinem secutus sum; nec minus probum videtur *ἡ παιδνός*, quam *ἡ κλυτὸς* ap. Homer. *'Ιλ. β.* 742. *πικρὸς* et *ὀλούτατος ὀδμή. 'Οδ. δ.* 406. 442. *θῆλυν ὄϊν* ap. Apoll. Rh. III. 1999. et alia hujus generis, quae plurima sunt. Vid. Matth. Gr. gr. p. 143. Nicl. ad Antigon. Caryst. c. 144. p. 192. Schweigh. ad Athen. T. III. p. 54. Quae si cui non suffecerint, is per me legat: *παιδνὴ ἄφωνος ἐοῖσά τ' ἔτ', ἐννέπω.* — *αἴτισἔρηται.* P. *ἥν τις ἔρηται* Br. c. Dorv. *αἱ* temere mutatum. Vid. ad p. 122. nr. 227. v. 7. — V. 2. *ἀκαμάταν. ἀκαμάτῃσι χέρεσσι.* Hesiod. Theog. 747. Vid. ad p. 156. nr. 81. — V. 3. *αἰθοπίαι με κόραι.* P. *αἰθοπίᾳ με κόρᾳ.* Br. c. Dorv. Antip. p. 518. nr. 705. *Αἰθοπίης Βραυρωνίδος.* — *ἀρίστα.* P. *ἀριστώ.* Br. V. 4. *τῶσ αὖν αἴάδα.* P. Discerpta conjunxit Dorvill. *τῶ Σαοτιάδα.* Aliter Toup. Ep. crit. p. 120. Brevis syllaba in caesura pentametri in nomine proprio excusari posse videtur. V. 6. *εὐκλείσον.* P. *εὐκλέϊσον.* Suid. T. I. p. 893. In Append. Epigr. nr. 320. T. II. p. 859. *τρὶς μάκαρ κλεΐζεται.*

Nr. 270. *νικίου.* Br. I. 248. nr. 5. An. I. 2. p. 154. V. 1. *ἀμφαρέτρις.* P. *Δαμαρέτας.* Br. c. Salm. in Ap. G. R. In primis litteris *ἅβρα* videtur latere. p. 180. nr. 219. *ἁβρῷ ἄμματι κεκρυφάλων.* p. 207. nr. 358. *ἁβρὲ κύπασσι.* — *καλύπτρῃ.* P. Br. Scr. *καλύπτρα.* — V. 2. *εἰλήθυια.* corr. *εἰλείθυια.* P. V. 3. *ὥσσε μετ' εὐχωλαῖς.* P. *ὥστε .. εὐχωλαῖς.* Suid. in *λευγαλέας.* T. II. p. 432. *ἥ σε μετ' εὐχωλᾶς.* Br. c. Kustero. *ἅ σε* correxi, quod facile in *ὥσσε* depravari potuit. Dativus *εὐχωλαῖς* h. l. ferri non poterat. — *λευγαλέας τοι.* P. Suid. *οἱ* Br. c. Reisk. — *Nr.* 271. *φαιδίμου.* Br. I. 261. nr. 3. An. I. 2. p. 187. V. 1. *εἴσατο.* P. ut nr. 268. 1. — *ὀλίγον.* P. *ὀλίγων.* Suid. in *πτύγμα.* T. III. p. 227. V. 3. *πρῃεία.* P. *λέχοι.* Ib. *λεχοῖ.* Suid. in *λεχώ.* T. II. p. 435. *ὑπὲρ ἔσχ.* P. V. 5. 6. a praecedentibus sejungendos censebat Salm. improbante Brunkio, cujus tamen interpretatio durissima est. Nec sincerus est v. 6[tus], ubi Reiskii correctio, *ἠδὲ ἀεξόμενον*, metri vitium non tollit. Passovius in not. mst. suspicabatur:

νεῦσον κοῦρον ἰδεῖν, aut νεῦσον ἰδεῖν υἱὸν κοῦρον ἀεξόμενον. Mihi in mentem venerat: κοῦρον ῥεῖ᾽ ἐπαεξόμενον. *puerum laeto incremento adolescentem.* At sic metricum quidem vitium, non item sensus difficultas tollitur.

Nr. 272. πέρσου. Br. III. 173. nr. 114. ut ἀδέσποτον. An. III. 1. p. 552. V. 1. λατοῖ. P. Br. Λατῷ scripsi cum Graefio. Vid. ad p. 176. nr. 202. Ad κύπασσιν Schol. in marg. κύπασσιν οἱ μὲν περίζωμα. ἄλλοι δὲ εἶδος ἱματίου. ὃν εἶδος ἱματίου. ἀναβολ. (ἀναβολαίαν DuCang. Gloss. p. 590. ubi haec afferuntur in καρακάλλιον.) καρακάλλιν ἢ ἄλλο τι. V. 2. μαστοῖο. P. μαστοῖς. Br. V. 3. τιμαεσσα ἢ σῶ δυ δινοιο P. — *Nr.* 273. ὡς νοσσίδος. Br. I. 194. nr. 3. An. I. 1. p. 414. V. 1. ἔχουσα. P. ἔχοισα. Br. V. 2. εἰς. P. ἐς Br. ἄγνα πόθου. P. P. V. 3. Suid. in Ἰνωπός. T. II. p. 119. in χροός. T. III. p. 689. V. 4. ἀλκέτιν. P. ἀκκέτιν quaedam apogrr.

Nr. 274. πέρσου. Br. II. 4. nr. 2. An. II. 1. p. 11. V. 1. κοῦροσ ὃ ταύταν ἐπὶ ποντίδα. P. κωροσόα ταύταν Br. c. Reisk. At p. 322. nr. 730. Perses iterum κούραν habet, et ap. Pindarum κοῦρος et κούρα saepissime occurrit. Scripsi itaque κουροσόος, quod lenissimum est. ἐπὶ ποντίδα. P. ἐπιποντίδα Br. c. Toupio, *pupam ex curalio factam* interpretatus, satis pro arbitrio. Fortasse scribendum: ταύταν ἐπιπορπίδα νυμφᾶν. *hanc vestem fibulatam, quales vestes puellae gestare solent.* Callim. H. in Apoll. 32. τὸ δ᾽ ἐνδυτὸν ἥ τ᾽ ἐπιπορπίς. Idem esse videtur quod περονατρίς. Theocr. Eid. XV. 21. νύμφην α. P. Cf. nr. 280. v. 4. V. 2. λιπαρῶν τ᾽ ἐκ. P. Copulam delevit Br. V. 3. εἰλήθυια ει. P. V. 4. τισίδος P. τὸ εἶδος Suid. in ῥυτῆρα. T. III. p. 272. De nominis sinceritate dubitabat Reisk. Caeterum Salm. in marg. ap. G. R. post v. 2^dum distichon excidisse, v. 5^tio autem novum epigr. incipere existimabat. In membr. sequitur epigr. quod dedimus p. 167. nr. 146.

Nr. 275. νοσσίδος. Br. I. 195. nr. 5. An. I. 1. p. 415. V. 1. χαίροισ᾽ ἄν τοι. et κόμαν. P. χαίροισάν τοι et κομᾶν. Br. c. Kustero. V. 2. 3. Suid. in δαιδαλέον. T. I. p. 514. in σαμύθας. T. III. p. 281. V. 3. ὄζει δ P. ὄσδει voluisse videtur. V. 4. τοὺ τῷι et ἄδωνα. P. — *Nr.* 276. ἀντιπάτρου. Br. II. 12. nr. 25. An. II. 1. p. 32. Turbas, quas apogrr. faciunt in hoc epigr. cujus tertium distichon a praecedentibus avulsum tamquam *Damagetae* legitur ap. Br. II. 58. nr. 1.,

Cod. Pal. prorsus ignorat. Vid. Br. in Lectt. p. 124. V. 1. ἀνεδήσατο. P. ἀνεθήκατο. Br. c. Salm. Fortasse legendum: οὔλας ἠμήσατο παρθένος Ἵππη Χαίτας. *sibi demessuit comam.* V. 2. εὐώδει. P. εὐώδη Br. c. Salm. V. 3. γάρ τοι. P. ut supra nr. 270. 3. γάρ οἱ. Br. c. Reisk. V. 4. αἰτέομεν. P. αἰνέομεν. Br. c. Reisk. Quum sensus esset obscurior, nihil mutavi. Pro κούρῃ fortasse κουρῇ legendum: *mitrae in tonso puellae capite.* V. 6. λυκομηδείου P. Λυκομήδειος. τῇ τοῦ Λυκομήδους παιδὶ Φιλαστραγάλῃ. Suid. T. II. p. 468. τῇ Λυκομηδείῳ παιδὶ Idem in ἰότητι. T. II. p. 122. φιλοστραγάλῃ (sic) P. φιλαστραγάλῃ Suid. utroque loco. φιλαστραγάλῳ. Br. Ineptum h. l. epitheton. Fortasse: τῇ Λυκομηδείῳ παιδὶ Φίλας τ' ἀταλῇ. quod dictum pro, τῇ ἀταλῇ παιδὶ Λυκομήδους καὶ Φίλας. Frequens nomen *Philae*, cujus exempla vid. ap. Reisk. ad Anth. Ceph. p. 113. nr. 554.

Nr. 277. δαμαγήτου. Br. II. 38. nr. 2. An. II. 1. p. 206. V. 1. ἀλκήεντας. P. ὠκήεντας. Br. V. 2. τόνδε λέλοιπε. P. τόνδ' ἀνέθηκε. Suid. in πλόκον. T. III. p. 132. V. 4. ἱμερτοῦ κ. πλοκάμου. P. Suid. l. c. Br. ἱμερτὸν πλόκαμον corr. Salm. ἱμερτοὺς πλοκάμους marg. Ap. R. Mutatione opus esse non videtur. Vid. Matth. G. Gr. §. 356. p. 481. — *Nr.* 278. ῥιανοῦ. Br. I. 482. nr. 10. An. I. 2. p. 326. V. 1. εἴσατο P. ἀσκληπιάδεω. Malim Ἀσκληπιάδαο. V. 2. γοργός. P. Γόργος (οι). Br. V. 3. ἀέξεις. P. — *Nr.* 279. εὐφορίωνος. Br. I. 256. nr. 1. An. I. 2. p. 177. V. 1. ἔπλεξε. P. ἔπεξε Br. c. Suid. I. p. 685. V. 2. παιδείην ἀγλαΐην P. Br. παιδείαν ἀγλαΐαν fuisse videtur. V. 3. ἀντὶ δέ τοι. P. ἀντὶ δέ σοι. Suid. in πλοκαμίς. T. III. p. 132. ἀντὶ δέ οἱ Br. Vid. nr. 270. 276. V. 4. πλοκαμῖδος. P. ὠχαρνῆθεν . . ἀεξόμενος. P. ὡς Χαρνῆθεν . . ἀεξόμενον. Br. c. Toupio, qui id pro ἀχαρνῆθεν dici posse existimabat. Cf. Alberti ad Hesych. T. I. p. 131. 14. Membr. lectionem sic interpretor: pro capillorum decore deposito aliud ei contingat decus, hedera Acharnensis, *doctarum praemia frontium.* Vid. p. 210. nr. 21. p. 386. nr. 186. Quae preces a puero poëtices aut musices laudem petituro non alienae. — *Nr.* 280. ἀδήλου. Br. III. 173. nr. 115. An. III. 1. p. 352. V. 1. τήν τ' ἐρατεινήν. P. τάν τ' ἐρατεινάν. Br. ¶. V. 3. κόμας λ. κόρας. P. κόρας. Br. c. Salm. Cf. Pierson. ad Moer. p. 236. V. 4. κατακόραν. P. καὶ τὰ κορᾶν Br. verissime. Similiter ap. Aelian. H. A. I. 46. Cod. Monac. καὶ τὰς ἴλας, ubi vulgo recte κατ' ἴλας. Ap. Lucian. in Paras. §. 12. καταλείπεται solvendum esse in καὶ τὰ λοιπά ἐστιν, suspicatus

νεῦσον κοῦρον ἰδεῖν, aut νεῦσον ἰδεῖν υἱὸν κοῦρον ἀεξόμενον. Mihi in mentem venerat: κοῦρον ῥεῖ' ἐπαεξόμενον. *puerum laeto incremento adolescentem.* At sic metricum quidem vitium, non item sensus difficultas tollitur.

Nr. 272. πέρσου. Br. III. 173. nr. 114. ut ἀδέσποτον. An. III. 1. p. 352. V. 1. λατοῖ. P. Br. Λατωῖ scripsi cum Graefio. Vid. ad p. 176. nr. 202. Ad κύπασσιν Schol. in marg. κύπασσιν οἱ μὲν περίζωμα. ἄλλοι δὲ εἶδος ἱματίου. σν εἶδος ἱματίου. ἀναβολ. (ἀναβολαίαν DuCang. Gloss. p. 590. ubi haec afferuntur in καρακάλλιον.) καρακάλλιν ἢ ἄλλο τι. V. 2. μαστοῖο. P. μαστοῖς. Br. V. 3. τιμαεσσα σῶ δυ δινοιο P. — *Nr.* 273. ὡς νοσσίδος. Br. I. 194. nr. 3. An. I. 1. p. 414. V. 1. ἔχουσα. P. ἔχοισα. Br. V. 2. εἰς. P. ἐς Br. ἄγνα πόθου. P. P. V. 3. Suid. in Ἰνωπόν. T. II. p. 119. in χροός. T. III. p. 689. V. 4. ἀλκέτιν. P. ἀκκέτιν quaedam apogrr.

Nr. 274. πέρσου. Br. II. 4. nr. 2. An. II. 1. p. 11. V. 1. κοῦροσ ὁ ταύταν ἐπὶ ποντίδα. P. κωροσσόα ταύταν Br. c. Reisk. At p. 322. nr. 730. Perses iterum κούραν habet, et ap. Pindarum κοῦρος et κούρα saepissime occurrit. Scripsi itaque κουροσόος, quod lenissimum est. ἐπὶ ποντίδα. P. ἐπιποντίδα Br. c. Toupio, *pupam ex curalio factam* interpretatus, satis pro arbitrio. Fortasse scribendum: ταύταν ἐπιπορπίδα νυμφᾶν. *hanc vestem fibulatam, quales vestes puellae gestare solent.* Callim. H. in Apoll. 32. τὸ δ' ἐνδυτὸν ἥ τ' ἐπιπορπίς. Idem esse videtur quod περονατρίς. Theocr. Eid. XV. 21. νύμφην. P. Cf. nr. 280. v. 4. V. 2. λιπαρῶν τ' ἐκ. P. Copulam delevit Br. V. 3. εἰλήθυια. P. V. 4. τισίδος P. τὸ εἶδος Suid. in ῥυτῆρα. T. III. p. 272. De nominis sinceritate dubitabat Reisk. Caeterum Salm. in marg. ap. G. R. post v. 2dum distichon excidisse, v. 5tio autem novum epigr. incipere existimabat. In membr. sequitur epigr. quod dedimus p. 167. nr. 146.

Nr. 275. νοσσίδος. Br. I. 195. nr. 5. An. I. 1. p. 415. V. 1. χαίροισ' ἄν τοι. et κόμαν. P. χαίροισάν τοι et κομᾶν. Br. c. Kustero. V. 2. 3. Suid. in δαιδαλέον. T. I. p. 514. in σαμύθας. T. III. p. 281. V. 3. ὄζει P. ὄσδει voluisse videtur. V. 4. τοῦ τῶι et ἄδωνα. P. — *Nr.* 276. ἀντιπάτρου. Br. II. 12. nr. 25. An. II. 1. p. 32. Turbas, quas apogrr. faciunt in hoc epigr. cujus tertium distichon a praecedentibus avulsum tamquam *Damagetae* legitur ap. Br. II. 58. nr. 1.,

Cod. Pal. prorsus ignorat. Vid. Br. in Lectt. p. 124. V. 1. ἀνεδήσατο. P. ἀνεθήκατο. Br. c. Salm. Fortasse legendum: οὔλας ἠμήσατο παρθένος Ἵππη Χαίτας. *sibi demessuit comam*. V. 2. εὐώδει. P. εὐώδη Br. c. Salm. V. 3. γάρ τοι. P. ut supra nr. 270. 3. γάρ οἱ. Br. c. Reisk. V .4. αἰτίομεν. P. αἰνίομεν. Br. c. Reisk. Quum sensus esset obscurior, nihil mutavi. Pro κούρῃ fortasse κουρῇ legendum: *mitrae in tonso puellae capite*. V. 6. λυκομηδείου P. Λυκομήδειος. τῇ τοῦ Λυκομήδους παιδὶ Φιλαστραγάλῃ. Suid. T. II. p. 468. τῇ Λυκομηδείῳ παιδὶ Idem in ἰότητι. T. II. p. 122. φιλοστραγάλῃ (sic) P. φιλαστραγάλῃ Suid. utroque loco. φιλαστραγάλῳ. Br. Ineptum h. l. epitheton. Fortasse: τῇ Λυκομηδείῳ παιδὶ Φίλας τ' ἀταλῇ. quod dictum pro, τῇ ἀταλῇ παιδὶ Λυκομήδους καὶ Φίλας. Frequens nomen *Philae*, cujus exempla vid. ap. Reisk. ad Anth. Ceph. p. 113. nr. 554.

Nr. 277. δαμαγήτου. Br. II. 38. nr. 2. An. II. 1. p. 206. V. 1. ἀλκήεντας. P. ὠκήεντας. Br. V. 2. τόνδε λέλοιπε. P. τόνδ' ἀνέθηκε. Suid. in πλόκον. T. III. p. 132. V. 4. ἱμερτοῦ κ. πλοκάμου. P. Suid. l. c. Br. ἱμερτὸν πλόκαμον corr. Salm. ἱμερτοὺς πλοκάμους marg. Ap. R. Mutatione opus esse non videtur. Vid. Matth. G. Gr. §. 356. p. 481. — *Nr.* 278. ῥιανοῦ. Br. I. 482. nr. 10. An. I. 2. p. 326. V. 1. εἵσατο P. ἀσκληπιάδεω. Malim Ἀσκληπιάδαο. V. 2. γοργός. P. Γόργος (οι). Br. V. 3. ἀέξεις. P. — *Nr.* 279. εὐφορίωνος. Br. I. 256. nr. 1. An. I. 2. p. 177. V. 1. ἔπλεξε. P. ἔπεξε Br. c. Suid. I. p. 683. V. 2. παιδείην ἀγλαΐην P. Br. παιδείαν ἀγλαΐαν fuisse videtur. V. 3. ἀντὶ δέ τοι. P. ἀντὶ δέ σοι. Suid. in πλοκαμίς. T. III. p. 132. ἀντὶ δέ οἱ Br. Vid. nr. 270. 276. V. 4. πλοκαμῖδος. P. ὠχαρνῆθεν . . ἀεξόμενος. P. ὡς Χαρνῆθεν . . ἀεξόμενον. Br. c. Toupio, qui id pro ἀχαρνῆθεν dici posse existimabat. Cf. Alberti ad Hesych. T. I. p. 131. 14. Membr. lectionem sic interpretor: pro capillorum decore deposito aliud ei contingat decus, hedera Acharnensis, *doctarum praemia frontium*. Vid. p. 210. nr. 21. p. 386. nr. 186. Quae preces a puero poëtices aut musices laudem petituro non alienae. — *Nr.* 280. ἀδήλου. Br. III. 173. nr. 115. An. III. 1. p. 352. V. 1. τήν τ' ἐρατεινήν. P. τάν τ' ἐρατεινάν. Br. V. 3. κόμας λ. κόραι. P. κόρας. Br. c. Salm. Cf. Pierson. ad Moer. p. 236. V. 4. κατακόραν. P. καὶ τὰ κορᾶν Br. verissime. Similiter ap. Aelian. H. A. I. 46. Cod. Monac. καὶ τὰς ἴλας, ubi vulgo recte κατ' ἴλας. Ap. Lucian. in Paras. §. 12. καταλείπεται solvendum esse in καὶ τὰ λοιπά ἐστιν, auspicatus

sum in Append. ad Porson. Advers. p. 299. Ap. Themist. Or. XIV. p. 177. A. *ἀλλὰ καὶ τὰ ὅπλα αὐτοῦ χαμαὶ ἐκπεπτωκότα ταῖν χεροῖν.* fortasse *κεῖται* scribendum. — V. 5. *λητώϊα.* P. *λατῴα.* Br. Scr. *Λατώα·* — *τὺ δέ.* P. quod dialecto doricae accommodatum. *σὺ δέ.* Br. *χεῖρα.* P. *χέρα.* Br. V. 6. *θήκαμεν ἃ σώιζοις .. ὁσίωι.* P. *θηκαμένα σώζοις .. ὁσίως.* Br.

Nr. 281. *λεωνίδου.* Br. I. 221. nr. 7. An. I. 2. p. 65. V. 1. *πυρὶ καιέος ἀμφὶ πολ.* P. *μητέρ'* R. *μῆτερ* Br. c. Salm. V. 5. *παρὰ βωμωῖ.* P. *βωμόν.* Br. qui *παρὰ* ad utrumque substantivum pertinere vidit. Sed fit interdum, ut praepositio diversis casibus eodem sensu jungatur. Vid. ad p. 249. nr. 287. Wessel. ad Herodot. IV. 122. — *Nr.* 282. *θεοδώρου* (*Διοδώρου* suspicatur Br. qui hoc ep. inter epigrr. *Theodoridae* exhibet). Br. II. 41. nr. 3. An. II. 1. p. 118. V. 1. *πιγηθέντα.* corr. *πεγηθέντα.* P. *πιληθέντα.* Suid. in *πέταλον.* T. III. p. 102. in *πιληθέντα.* p. 115. *εὐξάνθου.* P. *εὐξάντου.* Br. c. Suid. *διὰ τριχὸς* i. e. *ἐκ τριχὸς,* vel *τριχί.* vid. Schaef. ad Dion. Hal. p. 167. V. 2. *ἐκρέμασεν.* P. *ἐκρέμασε.* Br. *πέταλον* P. Suid. utroque loco. *πέτασον* Br. c. Salm. *πέτασος, τὸ τῶν ἐφήβων φόρημα.* Hesych. Cf. Animadverss. T. I. 1. p. 24. V. 3. *στεγγίδα.* P. *στεγίδα.* Suid. in *περόνη.* T. III. p. 100. *στλεγγίδα.* Br. Aristoph. ap. Suid. T. III. p. 337. *εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα.* Compositum *στλεγγιδοποιὸς* lucrati sumus ex *Λέξεσι ῥητορικαῖς* in Bekkeri Anecd. I. p. 303. 5. — V. 5. *σχίζαι* quae sint h. l. ignoratur. V. 6. *δῶρον ... ἐφημοσύνας.* P. *δαῖμον ... ἐφηβοσύνας* Br. c. Reisk. In marg. Ap. G. R. notatur conjectura, *κῶρε, φιλευτ.* quod manu ad veram lectionem ducit. Scr. *κουρόφιλ', εὐτάκτου δῶρον ἐφηβοσύνας.* Aptum epitheton deo, qui disciplinae puerili in gymnasiis praeest. — *Nr.* 283. *ἄδηλον.* Br. III. 166. nr. 82. An. III. 1. p. 333. V. 2. *θεὸν* corr. *θεῶν.* P. V. 3. Scr. *μίσθια,* ut est in Pl. *μισθία* P. V. 4. *ὀψέ γ' ἀθ.* P. Br. *ὀψέ τ' Ἀθ.* Pl. *ἀθηναίην κύπρις* antiquiores editt. Pl.

Nr. 284. *ἄδηλον.* Br. III. 162. nr. 59. V. 1. *λάθρηι.* P. *ἀγαμηλούς.* Ib. *Ἀγαμήδους.* Br. c. Salm. V. 4. *ἔχοι.* P. *ἔχει.* Br. c. Salm. Sensus esse potest: quum jam Venus texat, mulieres otiosae sedeant licet, et quasillum glomera habeat. Sed omnino obscurius est epigr. Minus intricatus foret sensus, si legeretur: *Λάθρη ἐκοιμήθης σύ, Φιλαίνιον, εἰς Ἀγαμ. Κόλπους, τὴν φαιὴν δ' εἰργάσατο χλανίδα Αὐτὴ Κύπρις ἔριθος.* — *Nr.* 285. *νικάρχου δοκεῖ.* Br. II. 351. nr. 10. An. II.

5. nr. 29. V. 4. πυρῆς. P. Pl. θύρης aut πύλης tentabat Brodaeus. *Caetera suspendit Cypridis ante fores.* Grot. Junge: ἔθετο ἐπὶ πυρῆς προδόμου. V. 5. κακῶν. P. V. 6. νέον. P. νέων. Plan. V. 8. ἐνθαδίαις. P. P. V. 9. παντός σοι. P. — *Nr.* 286. λεωνίδου. Br. I. 225. nr. 20. An. I. 2. p. 81. V. 1. Suid. in πέζα. T. III. p. 70. V. 2. σπιθαμῆς. P. Pl. σπιθάμης. Br. At idem in ep. Antip. Sid. nr. 23. 8. σπιθαμῇ dedit. V. 4. Ad *Μαίανδρον* Schol. κόσμος τις ὀροφικός: παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι, καὶ εἶδος ἱππασίας παρὰ τοῖς ἱπποδαμάσταις, καὶ ποταμὸς μιλήτου ὁ μαίανδρος. V. 5. κοῖραν. P. κουρᾶν. Br. κούρῃ. Pl. V. 6. πρὸς ψυχῆς. ψυχῇ videtur scribendum.

Nr. 287. ἀντιπάτρου. Br. II. 11. nr. 23. An. II. 1. p. 31. V. 1. 2. Suid. in πέζα. T. III. p. 70. πότνα γυναικῶν. vid. p. 193. nr. 269. 5. Herm. Obss. p. 165. — ἐϋπάρθενε. P. Diaeresis non habet locum. V. 4. ad μαίανδρον Schol. νῦν τὸν ποταμὸν σημαίνει. V. 4. πολυπλανέος. P. Pl. In membr. superscr. γρ. παλιμπλανέος. Hoc praetuli cum Br. *Maeander qui . . . ambiguo lapsu refluitque fluitque.* Ovid. Met. VIII. 163. — μήσατο. P. editt. Pl. omnes praeter ed. pr. ubi νήσατο. Hoc Br. adoptavit. Cf. p. 209. nr. 14. Praetuli μήσατο vel ob Codd. auctoritatem. Et est significantius, quum in hoc verbo etiam inventionis laus contineatur. Nicomed. in Append. nr. 55. T. II. p. 777. εἰκὼ τάνδε θεοῖο . . δαιδάλεον μερόπεσσιν ἐμήσαο. Apoll. Rh. III. 12. ἠέ δόλον τινὰ μήσεαι. Simonid. ap. Plut. T. II. p. 79. C. ἄνθεσιν ὁμιλεῖν φησὶ τὴν μέλιτταν ξανθὸν μέλι μηδομέναν. Ap. Quint. Sm. IV. 93. μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν ἥδεται ἦτορ, Τίδος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα. legendum videtur: ἐνὶ φρεσὶ μήδεται ἦτορ. — V. 7. τὸν δὲ νῦν. P. νυ Pl. Br. ἰσοπάλαστον. P. ἰσοπάλαιστον. Pl. Br. V. 8. σπιθαμήν. P. σπιθαμῇ Pl. Br. recte. Ornamentum a Bittio acu pictum spithamam excedebat palmae latitudine. In qua significatione ἐπὶ σπιθαμῇ scribendum. — *Nr.* 288. λεωνίδου. Br. I. 222. nr. 8. An. I. 2. p. 66. V. 1. λυκαμήδης. P. Λυκομήδους Br. e. Salm. At Λυκαμήδη matris nomen esse potuit, ut Ἑρμιήδη in Schol. Ap. Rh. I. 102. Περιμήδη ap. Theocr. Eid. II. 16. Διομήδη Homer. Ἰλ. ι. 661. In Ἀθηνώ Meineckius, Leonidae editor, Ἀθηναίῃ (rectius Ἀθαναίᾳ) latere suspicabatur; quae suspicio verisimilis debebat videri, dum ultimum distichon aberat, quod ex Cod. restitui. V. 3. ποτὶ θύμια. P. πρόσεργον. Ib. Expectares πότεργον. Illud tamen est ap. Suid. in ἦτρια. T. II. p. 83. Num κρόκεργον scribendum,

τὸν κρόκας ἐργαζόμενον? Sic nr. 289. τὸν μιτόεργον ἄτρακτον. V. 4. τὰ νατρία. P. in marg. νατρία. et iterum, νητρία λέγει, τοὺς στήμονας. τὰν ἄτρια Suid. l. c. Vid. Ruhnk. ad Timae. p. 135. V. 5. μολπ ἀτι δα. P. V. 6. πανία. Schol. in marg. πηνία δὲ (τὰ) περὶ τοὺς ἱστοὺς ἐργαλεῖα. — κερταστὰς τούςδε ποτὶρ ῥόγεας. P. et sic fere Suid. in πηνίον. T. III. p. 111. κερκαστοὺς τούςδε ποτιρογέας. Br. c. Salm. in textu dedit: κέργαστὰς τούςδε περιῤῥαγέας. In Lectt. autem: καὶ καλάθους τούςδε λυγοπλεκέας. Certe calathisci mentio desideratur. At tum malim: καὶ ταλάρους τούςδε ποτ' εἰροδόχους. sive εἰροχαρεῖς. ut ap. Archiam p. 147. nr. 39. ἅ τριτάτα δ' εἰροχαρῆ τάλαρον. et nr. 289. εἰροκόμον τάλαρον. V. 7. Hunc quoque versum exhibui sic, ut in Cod. legitur, nisi quod ibi est πενιχραῖ. σπάθας posteriorem corripit. Vid. ad p. 89. nr. 13. — καὶ σπάθας ἐμβριθεῖς πολυέργους, τῇδε πενιχραὶ .. Br. c. Salm. ἐμβριθεῖς πολυάργυρα Suid. in πηνίον. Quum Archias, qui hoc epigr. expressit p. 147. nr. 39., puellas illa instrumenta provectiore aetate dedicasse fingat, suspicor illum legisse ap. Leonidam: καὶ σπάθας εὐβριθεῖς, πολιᾶς γέρας· ὡς δὲ πενιχραὶ ... quod a membr. vestigiis proxime abest. V. 8. ἀπ' ἀρχομ. P. Ad hanc vocem, in qua ed. Br. desinit, adscriptum in Cod. P. ζτ. στι χ β κα τ. In inferiore autem margine, ad quem haec nota remittit: ζτ. Ζῶν χέρας αἵ σοι ἀθ... ἐνὶ πλήσαιο μὲν ἴσως κ. τ. λ. quod distichon hoc loco omissum Br. sequenti epigrammati perperam attexuit. — ζῶν. P. ὧν Br. τῶν dedi. αἵ σοι. P. αἱ σύ. Br. Leniore correctione scripsi αἰεί. μὲν ἴσως. P. ἐσοπίσσω. Br. Non erat, cur μὲν exularet. ὀπίσσω probabile; nisi fort. scribendum: ἀνθ' ὧν χεῖρας ἀεὶ σύ γ', Ἀθαναία, περιπλήσαις. V. 10. Suid. in σιπύη. T. III. p. 319.

Nr. 289. τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 222. nr. 9. An. I. 2. p. 69. V. 1. φιλολαΐδεω. P. Φιλομήδεω Br. quod verum. Alia apogrr. aliter. V. Piers. ad Moer. p. 464. V. 2. νεικοῦς. P. V. 3. μισοεργον. P. μιτόεργον. Br. V. 4. ὀρφνεῖταν. P. ὀρφνίταν Br. quod Salm. ad nocturnos puellarum labores referebat. Nonne ὀρφνίτης positum fuerit pro ὀρφανὸς i. e. κενός? V. 7. πανάτιδι. P. Quum πήνη interdum usurpetur pro ἐργασία, Minerva πανᾶτις eadem fuerit, quae vulgo Ἐργάνη vocatur. Πιτανάτιδι. Br. c. Toupio. At puellae nostrae Cretenses. Huic epigrammati ap. Br. adhaeret distichon, quod nos praecedenti reddidimus. — *Nr.* 290. διοσκορίδου. Br. I. 495. nr. 12. An. I. 2. p. 376. V. 1. Suid. in ῥιπίς. T. III. p. 261. P. V. 2. ἡδίστη θῆθε

παρ' οὐρανίῃ. P. Correxi cum Br. V. 3. *τοῦδ' ἠελίου.* P. *τὸ δ' ἠελίου.* Br. V. 4. *ἠταιρ.* P. *ἠταίρῃ.* Br.' frigide. Scripsi: *ἤδ' αἰεὶ μ.*, *ἡ ῥιπὶς* scil. *νόθον κεύθουσαν ἄημα Ῥιπίδα.* Archi. p. 178. nr. 207. *ἐκπρέπεται.* P. *ἐκτρέπεται.* Br.

Nr. 291. *ἀντιπάτρου.* Br. II. 12. nr. 59. An. II. 1. p. 55. Iterum in Cod. p. 382. ubi *ἀδέσποτον* (ut in Plan. p. 160. St.) c. lemmate: *εἰς γραῦν μέθυσον εὐξαμένην ἐν ἀῤῥωστίᾳ ἐπὶ ἑκατὸν ἡλίοις μὴ γεύσασθαι οἴνου, ἀλλ' ὑδροποτήσειν· ἐγερθεῖσα δὲ ἐπὶ κοσκίνου εἶδεν ἡλίου ἀκτῖνας τῶν ρ̄ πλείονας, καὶ πάλιν ἤρξατο πίνειν.* V. 1. *βακχυλίς.* P. 1. *ἡ γραῦς.* P. 2. *ἔκ ποτε νούσοιο.* P. 1. unde *νούσῳ* Br. *ἔν ποτε νούσῳ.* P. 2. *ἔν ποτε νούσῳ* Suidas in *σποδός.* Tom. III. p. 364. Plan. Hoc recepi, quamquam *ἔκ ποτε νούσου* non minus probum foret. V. 2. Dedi lectiones P. 1. *κεκλιμένη Δηοῖ τ. ἔλεξεν ἔπος.* P. 2. In Pl. ne metrum rueret, *Ζηνὶ* emendatum. Sed *Δηοῖ* sincerum. V. 3. *διὰ κῦμα* P. 1. 2. et vett. editt. Suidae in *ἀβρόμιος.* T. I. p. 13. *διάκαυμα.* Pl. *διὰ καῦμα.* Br. probabiliter. In hoc tamen poëta, qui certe non est *Sidonius*, *κῦμα πυρὸς* ferri posse existimabam. *πενίης κῦμα* est p. 419. nr. 567. 12. Oppian. Hal. IV. 198. *αὐτὴν δ' οὔτι χέρειον ἱκάνεται εἰλειθυίης Κῦμα πόνων.* V. 4. *δροσερὰν λιβάδων.* P. 1. *δροσερᾶν.* Suid. l. c. Br. *δροσερᾶς λιβάδος* P. 2. Pl. V. 6. *ὑπ' ἄλυξεν ἀνίην.* P. 1. *ὑπάλυξεν ἀνάγκην.* P. 2. Pl. Br. Utrumque probum. V. 7. *τρητόν.* P. 1. Pl. Suid. in *μῆχος.* T. II. p. 557. *λεπτοῦ.* P. 2. *λεπτὸν* probat Br. in Lectt. — *θεμένα.* P. 1. *θεμένη.* P. 2. Pl. Suid. *ποικνῶν.* P. 1. *πυκνῶν.* Pl. Suid. Br. Sic p. 554. nr. 350. *ποικινόφρονι.* Achill. Tat. IV. 12. p. 171. *πεπυκνωμέναι.* Cod. Bavar. *πεποικνωμέναι.*

Nr. 292. *ἡδύλου.* Br. I. 483. nr. 2. (nr. 6. ed. Lips.) An. I. 2. p. 332. V. 1. *τοίτε λ.* P. Suid. in *μίτρα.* T. II. p. 567. *οἵτε Λακ.* Id. in *ἁλουργά.* T. I. p. 123. in *Λακωνικαί.* T. II. p. 414. ubi *Λάκωνες εὔπεπλοι.* — *ὑπένδυμα.* P. Suid. *ὑπέρδυμα.* Pl. V. 2. *οἱ χρύσεοι κάλαμοι.* P. Pl. Suid. qui haec verba alieno loco laudat T. II. p. 442. Ordinem verborum, metri causa, ut existimabat, mutavit Br. c. Dorvill. Vann. cr. p. 189. quem sequi non debebam. Olim quidem in ejusmodi locis *χρύσεος* ut bisyllabum pronuntiandum esse existimabatur; pauca illa loca, ubi id fieri non poterat, pro corruptis habebantur. Nec inepte sic statuebant, quum in *χρυσὸς* prior constanter porrigatur. At in *χρύσεος* primam nihilo minus corripi posse, monuit Seidlerus ad Eurip. Troad. 536. post Herm. de Dial. Pindar. p. IX. Cf. p. 132.

nr. 271. p. 242. nr. 233. p. 610. nr. 18. Epigr. ex Plan. T. II. p. 653. nr. 96. 8. V. 3. *σὺν ἔκπιε.* P. *συνεπίκπιε.* Pl. Suid. Saepe in decompositis praepositiones *ἐς*, *ἐκ* et alias a librariis omitti, post alios docuit Bast ad Greg. Cor. p. 375. V. 5. *πριάπωι.* P. *πριήπῳ.* Pl. Suid. in *καλλιστεῖα.* T. II. p. 235. Br. V. 6. *νεβρίδα.* P. Suid. l. c. *νευρίδα.* Id. in *προχόῳ.* T. II. p. 215. et plurimae editt. vett. Plan. — *Nr.* 293. *λεωνίδου.* Br. I. 222. nr. 10. An. I. 2. p. 71. V. 1. *ὁ σκήπων.* P. *ὁ σκίπων* ed. pr. Suid. in *βλαύτη.* T. I. p. 436. probante Br. ad Eurip. Hec. p. 285. quum in textu dedisset *σκήπων.* Arist. Vesp. 748. *σκίμπωνας.* Cod. Rav. *σκιπίωνας.* *σκηπωνας* Suid. in *σκήπων.* T. III. p. 329. Hoc erant, qui a *σκήπτειν* deducerent, ut *σκῆπτρον*, *σκηπάνιον*, et alia quaedam; nec improbabiliter. *σκίπων* habetur p. 336. nr. 75. 6. ubi alii *σκήπων.* p. 406. nr. 298. Cf. Steph. Thes. T. III. p. 859. E. p. 864. C. D. — *βλαύτια.* P. Br. *βλαυτία.* Suid. V. 2. *σκῦλα.* P. — V. 3. *πολυτρήτ.* Obiter corrige Liban. T. IV. p. 835. 32. *καὶ ἡ μὲν θοιμάτιον ἔσκωπτε, καὶ τὸ χιτώνιον, ὅ τ ι* (*τι* vulg.) *τοῦ Κρόνου πρεσβύτερα, ὅτι πλείους ἔχοι τὰς ὀπὰς τῶν στημόνων· αἱ δὲ ἠρίθμουν δὴ τὰ* (hoc vulgo deest) *προσεῤῥαμμένα τοῖς ὑποδήμασί μου καττύματα.* V. 2. *σοὶ δέ.* P. Br. *οἶδε.* Kust. ex corr. Salm. V. 6. *θῆκέ τ' ἐπί.* Idem. *θ' εἵσατο* Salm. in Ap. G. R. — *στρεπτοῖς* P. *στεπτοῖς* Br. c. Salm. *περίστρεπτος* et *περίστεπτος* confusa p. 455. nr. 569. In Planud. nr. 306. T. II. p. 718. *στρεπτὸν* editum, ubi Br. probabiliter *στεπτὸν* corrigit. *στρέφω* et *στέφω* saepissime. Vid. ad p. 401. nr. 270.

Nr. 294. *φανίου.* Br. II. 52. nr. 2. An. II. 1. p. 159. V. 1. *σκήπωνα.* P. Br. *πρὸ ποδας γονιμάν τα τε.* P. *προποδαγὸν ἱμάντα τε.* Br. c. Salm. Idem est *προοδηγός*, quae vox dubia visa Schneidero in Lex. G. L. reperitur in Oracul. Sibyll. VIII. p. 778. — *ἱμάντα.* De loro, quo pueri castigantur in scholis, vid. Wolf. ad Liban. Epist. nr. 829. not. 6. *παρα κεῖταν.* P. *πανακεῖταν.* Suid. in *νάρθηξ.* T. II. p. 597. *πυροκοῖταν* tamquam Cod. lectionem profert Salm. Hom. Hyl. Iatr. p. 5. D. unde *πυρικοῖταν* Br. V. 3. *κίρκον ἄτ' εὐόλπαν.* Suid. T. II. p. 319. Fortasse: *κίρκον τ' εὐστιλπνον*, *splendentem*, aëneum puta, multoque usu attritum. V. 4. *συγχίδα.* P. Suid. in *συγχίδα.* T. III. p. 390. *συκχίδα* Br. ex interpolato apogr. Cf. Salm. ad Tertull. de Pall. p. 414. Cf. Hesych. in *συκχάδαι.* *συκχάδες.* *σύκχοι.* — *στεναγάν.* P. *στεγανὰν* Br. c. Suid. *στεγάνην* (ut *στεφάνην*) Reisk. Hoc ut lenissimum recepi. V. 6. *παιδειοῦ.* P.

παιδείου. Br. *σύμβολον ἀγωγῆς παιδείου* Suid. in *παιδείας.* T. III. p. 66. — *Nr.* 295. *τοῦ αὐτοῦ.* Br. II. 52. nr. 3. An. II. 1. p. 161. V. 1. *σμῖλαν ἀκεστῶνδας.* P. *σμίλαν Κεστῶνδας* corr. Purgold. Obss. crit. p. 284. Ipse de *'Ακτορίδας* cogitabam, vel simili nomine. V. 2. *ἔχεν.* P. *ἔχειν.* Suid. in *σπόγγος.* T. III. p. 364. in *ψαίστορα* T. III. p. 701. *ἔχε* Br. — *ἀπὸ κνιδίων.* P. Suid. *ψαίστορα τῶν κνιδίων* corr. Br. in Lectt. Vitium non esse in *Κνιδίων*, quod nonnemo existimabat, abunde apparet ex locis in Animadverss. allatis. Scribendum, ni fallor: *σπόγγον ἔχεν καλάμων ψαίστορ' ἁλὸς Κνιδίων.* Paul. Sil. p. 153. nr. 66. *σπόγγον ἁλὸς βλάστημα.* V. 3. Suid. in *σελίς.* T. III. p. 297. ultimis verbis omissis. *ἔργμα τελείας.* P. *ἕρμα πορείας.* Br. e. Salm. *σαμοθέτωι* et *εὐμίλανο βροχίδα* P. *σαμοθέτω* et *εὐμίλανον* (in edit. nostra male excusum *εὐμέχανον*) *βροχίδα* Br. c. Salm. *ἔργμα* non videtur mutandum. Hesych. *ἔργμασι, κωλύμασι, περιφράγμασι.* Litterae autem lineis regula ductis quasi continentur et coërcentur. Jam si Phaniae dicendi genus reputaveris, mecum fortasse censebis scribendum: *ἔργμ' ἀγελαίας σαμοθέτου*, sive *ἀγελαίᾳ σαμοθέτῳ.* *ἀγελαίη* pro *ἀγέλη*, ut *ἀναγκαίη, σεληναίη, κρηναίη*, et alia, de quibus Schaefer. ad L. Bos p. 534. s. p. 577. ad Gregor. Cor. p. 393. s. Foret autem *ἀγέλη σημόθετος* litterarum grex, linearum quasi claustris coërcitus. Similiter Artemidorus, qui poëmata Theocriti in unum volumen collegit, p. 589. nr. 205. Musas bucolicas nunc esse ait *μιᾶς μάνδρας καὶ μιᾶς ἀγέλας.* ¶. V. 5. Suid. in *λεάντειρα.* T. II. p. 421. V. 8. *ἅρμεν'* P. *ἀνεκρίμασεν.* P. *ἀνεκρίμασε.* Br.

Nr. 296. *λεωνίδου.* Br. I. 225. nr. 12. An. I. 2. p. 74. V. 1. *ἀντυκτῆρας.* P. *δόνακας ἀντεκτῆρας* Suid. in *ἀστεμφέα.* T. I. p. 358. *αἰθυκτῆρας* Br. c. Salm. quod ferarum epitheton ap. Oppian. Cyn. II. 132. Hal. I. 368. de *sagittis* non inepte usurpatur. At si *δόνακες* sunt *arundines piscatoriae*, non minus probabiliter correxeris: *δούνακας ἀρπακτῆρας*, quod ob similitudinem litterarum *ν* et *ρ*, *τυ* et *π*, facile in *ἀντυκτῆρας* depravari potuit. — V. 3. *ἰοδόκην.* P. *ἰοδόκον.* Suid. in *τετρανθέντα.* T. III. p. 453. V. 5. *παρ' ἐνήξατο.* P. *τὸ πλεῦν.* Ib. *τὸ πλεῦν* Suid. in *ἀδρανές.* T. I. p. 56. *τὸν πλοῦν* Br. c. Toup. quae correctio ut elegantiae laude non destituitur, ita non videtur necessaria. — *Nr.* 297. Br. II. 53. nr. 4. An. II. 1. p. 164. In marg. Cod. *ἰσφαλμένον.* V. 1. *ἀγρεῖφαν.* P. litterâ *ν* post *φ* erasâ. Suid. T. I. p. 38. *ἀγρεῖφνα. γεωργικὸν ἐργαλεῖον, δι' οὗ συνάγουσι τὸν χόρτον· "Αλκιμος ἀγρεῖφναν καὶ κενοδόντιδα καὶ φιλοδούπω φάρσος,*

ἅμα στελεοῦ χῆρον ἐλαϊνέον. φιλοδοῦπον idem in φάρσος. T. III. p. 582. φιλοδαποῦ. P. φιλόδουπον. Br. Suidae lectionem cur praetulerim, apparet. V. 2. ἅμα. P. Suid. ἅμας Br. c. Toupio. Cf. Tyrwhitt. Append. ad Toupii Em. T. IV. p. 424. In Bekkeri Anecdot. T. I. p. 387. ἀμήσαντες, ἀντὶ τοῦ μὴ ἀποτεμόντες. scr. ἀντὶ τοῦ ἄμη ἀποτεμ. [In Var. Lect. lin. antepen. dele ἅμα P.] V. 3. στήμον τε. P. Suid. in ἀρθροπέδαν. T. I. p. 330. στερεάν τε. Br. στεῖραν, στεῤῥάν, σκληράν tentat Salm. Difficile fuerit de hac lectione statuere, dum nescimus, quid sit ἀρθροπέδη. — Post hunc vers. in Cod. P. insertus est versus ex Leonidae ep. nr. 298. 2. V. 4. μουνορυχάν. P. μουνορύχαν. Br. Illud verius. V. 5. ἑλκητῆρας. P. Br. ἑλκυστῆρας. Reisk. V. 7. ἐπεὶ τ' ἀχὰν ἀπολυκ. P. ἐπεὶ τάχ' ἂν ἢ πολ. Suid. in κυφαλέα. T. II. p. 405. ἐπεὶ τάχ' οἱ ἁ Br. c. Salm. perperam. In Bion. fr. II. 7. ἀσχαλόων ἕνεχ' οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη, quum ἕνεκά οἱ versus non ferat, (fr. VIII. 5. οὕνεκά οἱ) legendum videtur: ἀσχαλόων ὅτι οἱ τ. Fortasse etiam ap. Quint. Sm. IX. 376. οὕνεκ' οἱ ἕλκος ἔμελλεν ἐς ὀστέον ἄχρις ἱκέσθαι. scribendum: ὅττι οἱ ἕλκος. Ap. Mosch. Eid. II. 4. ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶναι Ἐκ Διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι Εὐρωπείην. Br. recepit παραδιόρθωσιν Piersoni: ἔμμεν οἱ Εὐρ. Quum tamen dativus videatur requiri, non poenitet conjecisse: ἐπεὶ φάτο μόρσιμον αὐτᾷ Ἐκ Διός. — In nostro epigr. κεἰς non est κεν εἰς, quod Br. existimabat, sed καὶ εἰς. ut Mosch. Eid. I. 14. βάλλει κεἰς Ἀχέροντα, καὶ εἰς ἀΐδεω βασιλῆα. Bion. Eid. I. 47. κεἰς ἐμὸν ἦτορ.

Nr. 298. λεωνίδα. Br. I. 223. nr. 11. An. I. 2. p. 73. V. 1. κάδδέ ψητόν. P. κάδδέψητον Suid. in στέρφος. T. III. p. 372. qui h. l. respexit fortasse etiam in ἀδέψητον, τὸ ὠμόν. Apoll. Rh. IV. 1438. δέρμα ὠμὸν ἀδέψητον. — ἀπεσκληρυμένος, ἐξηραμένος. Suid. V. 2. λοιπόρινον. P. Br. ὁδοιπορικόν. Kuster. λειπόρινον. Reisk. quod a ῥινὸς derivatum metrum offendit. Incidebam in φλοιόφιλον, quod de clava interpretabar, cui *cortex non detractus.* ut paulo ante nr. 294. annulus curvus φιλοκαμπὴς κίρκος. V. 3. κώλπαν. P. κώλπαν. Suid. in κυνοῦχος. T. II. p. 398. ὄλπαν τ' ἀστ. Br. c. Kust. ex interpolatis apogrr. ἀστέγγιστον. P. ἀστλέγγιστον Suid. l. c. V. 4. Suid. in σκέπανον. T. III. p. 327. V. 6. λιμός. P. Λιμὸς Br. Quum proprium sit nomen, Λῖμος scripsi. Facete autem hoc nomen fictum, respectu ad famelicam Posocharis vitam habito. — ἀνεκρέμασεν. P. ἀπεκρέμασεν. Br.

Nr. 299. φαινίου. Br. II. 53. nr. 5. An. II. 1. p. 166. V. 1.

γεραροῦ. P. γεραοῦ. Br. Nihil mutavit idem in ep. Macedon. p. 516. nr. 58. καὶ γεραρῶν συνέπινε λάλος χορός. nec in Epigr. ex Pl. T. II. p. 734. nr. 359. γεραροὺς δ' ὢν νέος ἐν σοφίῃ. Nec sensu differunt formae γεραρός, γεραὸς et γηραιός. V. 2. ἰπνεῦτα. P. ἰπνισταλέου φθοῖς, τουτέστι πλακοῦντος. Suid. in ἰπνός. T. II. p. 140. ubi duo vocabula in unum confluxere. ἰπνίτα Br. c. Toupio. ἄρτον ἰπνίτου meminit Athen. III. 109. C. 115. E. Fortasse tamen ἰπνεῦτα ab ἰπνεύω derivatum servari poterat. V. 3. σῦκόν τε μελαντραγὲς excitat Suid. in σῦκον. T. III. p. 392. ἅτ' ἐφιουλκεῖς. P. ἅτ' ἐφιουλκὶς δρύππα Suid. in δρύππα. T. I. p. 630. Hoc servavi. ἅδε τ' ἐφολκὶς Br. c. Toupio. κερουλκὶς est ap. Schol. Theocr. Eid. V. 145. et terminatio ουλκος passim obvia. Quid autem in syllabis ἐφι lateat, alii dicant. V. 4. τυροῦ δρύψια κυκλιάδων. P. δρύψεα Suid. in δρύππα. Scripsi τυρῶν κυκλιάδων, ob frequentem permutationem terminationum ου, ον, ων. τυροῦ δρύψελα κυκλιάδος Br. c. Toupio; quod an verum esset, in Lectt. dubitare coepit. κυκλιὰς τυρὸς sine offensione dicitur. δρύψεα, aut δρύψια, Suidas interpretatur, τυροῦ ξύσματα περιφεροῦς; ut δρύφη, quod ex eodem fonte manavit, ξέσματα. V. 5. dedi, ut in P. legitur. Suid. in θωμούς. T. II. p. 201. ἀκτά τε κρηταιὲς, εὔτριβέος τερ θωμοῦ. εὐτριβέος ἐρεβίνθου Br. c. Toup. Ipse cogitabam de ὀβελίτου (in notulis pessime excusum ὀροβίτου), quod panis est genus, inprimis, ut videtur, friabile. Sed satius est a talibus abstinere manum. V. 6. ἐπὶ δορπίδ. P. V. 7. ὕμμι. P. V. 8. ἀργιπόδαν. P. αἰγιπόδαν Reisk. Soph. Aj. 237. δύο ἀργιπόδας κριοὺς ἀνελών.

Nr. 300. λεωνίδου. Br. I. 223. nr. 13. An. I. 2. p. 75. V. 1. λαθρίη. P. λαφρίη Br. c. Reisk. et Toupio. In Lectt. λαθρίη revocavit. Veneri haec dicari, apparet ex imitationibus p. 174. nr. 190. 191. ἐκ πλάνης P. ἐκ πενίης. Br. c. Toup. Lenius arbitrabar: ἐκ σπανίης. Hesych. σπανίαν. τὴν σπανιότητα. ὡς ὁσίαν, τὴν ὁσιότητα. Lex. Photii: σπανίαν, σπάνιν. Lucian. T. VI. p. 217. ἐν τοσαύτῃ πενίᾳ καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων. Littera σ post κ facile excidere potuit. Vid. Schaefer. ad Apoll. Rh. II. p. 280. V. 2. ὀλίγησ σιπύου. P. ὀλιγησιπύου. Br. Cf. nr. 288. V. 3. ἐλαίην. P. ἐλαῖαν. Br. c. Toup. ἔλαιον Suid. in πιήεντα. T. III. p. 113. in ψαιστά. p. 701. Hae voces permutatae ap. Liban. T. IV. p. 834. 20. qui sic videtur corrigendus: εἶτ' ἐλθὼν οἴκαδε ὀπτήσας, οὐκ (οὐκ ὀπτήσας vulg.) ἔφαγον ἄρτον ξηρόν, ὅ μοι δεῖπνον ἀεὶ τὸ ἥδιστον ἦν, ἀλλ' ἐπέσταξα ἂν ἐλαίου, καὶ ὄξους, καὶ ἐλαίας ἄν, εἰ ἔτυχον (ἐλαίου ἂν ἐνέτυχον vulg.)

καὶ ῥαφανίδας συνέφαγον. V. 4. ἀπὸ κρίδιον. P. ἀποκράδιον. Br. c. Salm. σῦκον ἀπ' ἀκρεμόνων Gaetul. nr. 100. — V. 5. ἀπὸ σπάδα. P. οὐκ εὐοίνου σταφυλῆς ἀποσπάδα πεντάῤῥαγον. Suid. in ὑποπυθμίδιον. T. III. p. 559. — πεντάῤῥωγον. P. πεντάῤῥαγον ex Suida recepi c. Br. Cf. ad p. 144. nr. 22. V. 6. ἦν δεμεγ'ώς. P. ἦν δέ με χώς. Kust. Reisk. ἦν δ' ἐμέ γ' ὡς. Br. Quum γε h. l. vim habere non videatur, malim: ἦν δέ μ', ὅπως ἐκ νούσου. — ἐχθρῶν. P. ἐχθρῶν κ' ἐκ πενίας Reisk. cui conjecturae epigrr. ex nostro expressa non accinunt. ἐχθρᾶς Br. c. Toup. Rectius ἐχθρῆς h. l. scripseris.

Nr. 301. καλλιμάχου. Br. I. 467. nr. 26. An. I. 2. p. 278. V. 1. 2. Suid. in ἐπέσθων. T. I. p. 795. omisso δανέων. — ἐξέφυγεν. P. ἐξέφυγε. Br. — Post Εὔδημος comma ponendum. — *Nr.* 302. λεωνίδου. Br. II. 196. nr. 30. inter epigrr. Alexandrini; Tarentini potius esse, intellexit in Lectt. In Plan. p. 48. St. gentile non magis additum, quam in P. An. II. 2. p. 101. V. 1. 2. Suid. in σκότιοι. T. III. p. 337. V. 2. μυσιπύη. recentiore manu correctum μοὶ σιπύη. P. μῦς σιπύη. Pl. Suid. Br. — V. 3. ἔχειν. P. Pl. ἔχων Suid. in κρῖμνα. T. II. p. 375. quod a Br. et Schneidero probatum recepi. — κρίμνα. P. κρῖμνα. Pl. Suid. V. 5. τῶ P. τῷ. Pl. Br. V. 5. φιλόλιχνε. P. Suid. in μεταλλεύει. T. II. p. 539. φιλόλυχνε plurimae editt. vett. Plan. V. 6. ἀπὸ δειπνιου (δι). P. ἀποδειπνιδίου. Suid. ἀποδειπνιδίου. Pl. Br. γενόμενος. P. Suid. in σκυβαλίζεται. T. III. p. 339. γενόμενος ed. pr. Ald. 1. Asc. γευσόμενος ceterae editt. Pl. Br. Codicis lectionem servari posse existimabam· Saepe sic praesens participii loco futuri ponitur, Infra p. 238. nr. 201. v. 5. ὁπότ' ἀθρόος ἦλθε δαΐζων. Vid. Matthi. Misc. phil. II. 2. p. 89. Ap. Plutarch. V. Thes. c. 12. σπασάμενος τὴν μάχαιραν, ὡς ταῦτα τέμνων. τεμῶν corr. Bryant. probante cl. Coray, qui etiam in Vit. Caton. Min. c. 10. οὐδὲν ᾤετο πέμπων καὶ γράφων περαίνειν. corrigendum censet περανεῖν. Quod mihi non magis videtur necessarium, quam ap. Xenoph. Anab. I. 3. 16. ἄλλος ἀνέστη, ἐπιδεικνὺς μὲν τὴν εὐήθειαν τοῦ τὰ πλοῖα αἰτεῖν κελεύοντος, ὥσπερ πάλιν στόλον Κύρου μὴ ποιουμένου. scribi ποιησομένου cum Mureto. Pindari loca, ubi praesens est pro futuro, vid. ap. Boekh. in Not. crit. ad Pyth. I. 25. p. 438. Pyth. IV. 106. p. 465. — V. 8. Suid. in ἁρμαλιά. T. I. p. 332. — *Nr.* 303. ἀρίστωνος (ον). Br. II. 258. nr. 2. An. II. 2. p. 258. V. 1. ἑσμυχ. P. In marg. γρ. ἑσμυχόν. V. 3. τυροῦ ἀπὸ δρ. P. τυρόν. Plan. Suid. in

ἀποδρέψεσθε. T. I. p. 274. in ἰσχάς. T. II. p. 156. in συχνόν. T. III. p. 414. ubi δρέψασθαι αὔην legitur. V. 4. ad δεῖπνον subaudi ἕξετε, quod ex praecedente ἀποδρέψεσθε assumendum; in vulgata conspirant P. Pl. Suid. V. 5. βύβλοισι. P. βίβλοισι. Pl. Br. κατὰ θήξ. P. V. 6. κλαύσετ' aut κλαύσετε omnes editt. Plan. κλαύσεσθ' P. Br.

Nr. 304. φανίου. Br. II. 54. nr. 7. An. II. 1. p. 171. V. 1. ξερόν. ut Od. ε. 402. ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερόν. Ap. Oppian. Cyn. IV. 198. ποτὶ χέρον. scribendum ποτὶ ξερόν, monente Spitznero Diss. de Prod. brev. Syll. p. 38. Cf. Gregor. Cor. p. 461. ed. L. — πέτρας. P. V. 2. λάβεν ἀρχάν. P. Pl. λάβ' εὔαρχον Br. c. Toup. Etym. M. εὔαρχος . . τοὺς πρώτους ὠνητὰς εὐάρχους καλοῦσιν. V. 3. αἴτε. P. αἴ τε. Pl. V. 5. αὐτὸν αὐδάσεις. P. αὐτόν τ' αὐγάσσεις. Pl. Br. quod non ferendum. Legendum videtur: ἄρτιον αὐδάσεις με. [in notulis male expressum, ἄρτιον δ' αὐδ.] i. e. prudentem, minime insipientem. Solon fr. XV. 39. πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτά. Theogn. 924. ἄρτια πάντα νοεῖν. Crinag. p. 261. nr. 376. καὶ μύθοισι καὶ ἤθεσι πάντα Σέλευκος ἄρτιος. V. 7. φιλοκανθίδας. P. φίλ' ἀκανθ. Pl. Br. θρίσσαν. P. θρίσσον. Pl. Br. θρίσσα Athen. VII. p. 312. B. p. 328. D.

P. *Nr.* 305. λεωνίδα. Br. I. 224. nr. 14. An. I. 2. p. 77. In marg. Cod. ἐσφαλμένον. V. 1. λαβροσύνα et φιλευχείλωι. P. φιλευλείχῳ Br. c. Salm. V. 2. δεισόζου. P. Δηϊσσόου Br. nescio unde. V. 3. λαρεισαίως κυαστορας P. κυογάστορας Br. c. Salm. Vere Toup. in Em. ad Hesych. T. IV. p. 194. κυτογάστορας. De barbaro quodam rege Dion. Hal. de Comp. Verb. c. 18. τὸ δὲ στέαρ καὶ τὸ κύτος τῆς γαστρὸς ἐνέφαινε Βαβυλώνιον ζῶον ἕτερον ἁδρόν. ubi vid. Schaefer. Nicand. Alex. 123. τόθι χόνδρος ὑπὲρ κύτος ἕζετο γαστρός. Alciphr. III. 7. p. 292. πλείονα ἢ κατὰ τὸ κύτος τῆς γαστρός. Orph. ap. Clem. Alex. p. 63. 29. et p. 723. κραδίης νοερὸν κύτος. Alcman ap. Athen. p. 416. τρίποδος κύτος. Cf. Addit. Anim. ad Athen. p. 243. — ἑψητῆρας. P. V. 4. χυτρώς. P. V. 5. εὔγναμπτον. P. εὔγναπτον. Suid. in κνῆστις. T. II. p. 334. V. 6. κνήστην. P. κνῆστιν. Suid. Br. ἐτνοδόνον P. Br. in Lectt. quum in textu ἐτνοδόπον dedisset c. Salm. ἐτνοδόκον Suid. T. III. p. 489. τορύνη . . τὸ κινητήριον τῆς χύτρας.

Nr. 306. ἀρίστωνος. Br. II. 258. nr. 1. An. II. 2. p. 257. V. 2. ἐτνοδότον. ἐτνοδόκον. Pl. Suid. in τανάχαλκος. T. III. p. 428. ubi

vitiosissime: τανάχαλκόν τε λέβητα σὺν πελίκει καὶ τὰν ἐτνοδόκον κορύναν. ἐτνοδόνον. Br. cujus lectionis certa sunt vestigia in Schol. Arist. Eqq. 980. τὰν ἐπιοδόνον τορύναν. V. 3. ῥιπίδα. P. Suid. in πτερίνης. T. III. p. 221. ῥιπῖδα Br. Media in hac voce corripitur ap. Dioscorid. p. 196. nr. 290. Archi. p. 178. nr. 207. Philip. p. 160. nr. 101. Hoc Atticorum esse narrant Grammatici, cum vulgo producatur. Canon. Prosodici ap. Herm. nr. 118. p. 447. Draco de Metr. p. 23, 15. p. 45, 18. — τὰν ἄχαλκον. P. τὸν εὔχαλκον. Pl. Br. V. 5. μαγεῖα. P. μαγείαν. Pl. μαγῆα Br. c. Suid. in μαγῆα. T. II. p. 478. — ὀβελοῖσιν. P. Pl. Suid. in ἀρυστρίς. T. I. p. 340. ὀβέλοισιν. Br. V. 7. θυῖαν (ει) P. θυείαν. Pl. Br. Suid. in θυεία. T. II. p. 210. in ἀλετρίβανος. T. I. p. 207. V. 9. οὐψοπόνος P. ὀψοπόνος Pl. ὠψοπόνος Suid. T. II. p. 775. V. 10. ἀπ' ὠσάμενος. P. σπινθήρ. P. Pl. Br. ut p. 232. nr. 177. In nomine proprio tonus retrahendus videbatur, quamquam non ignorabam, latinum nomen *Spinther* vulgo ὀξυτονεῖσθαι. Hoc autem non derivatur a σπινθήρ, sed latinae est originis. — *Nr.* 307. φανίου. Br. II. 53. nr. 6. An. II. 1. p. 169. De instrumentis tonsorum vid. inprimis Alciphron. III. ep. 66. quem illustravit Bast Ep. ad Boisson. p. 141. (178. ed. alt.) V. 1. εὐγαθής. P. εὐγάθης Br. V. 2. φᾶρος ὑπὸ ξύριον. P. φάρσος ἐπιξυρίου. Br. c. Toup. De verborum φᾶρος et φάρσος permutatione vid. Schaefer. ad Gregor. p. 513. ὑποξύριον bene habet. Cogitandum de frusto pilei, quo ille ad *acuendam novaculam* utebatur. Vid. Boettiger Sabina p. 330. V. 3. δουνακῆτιν. P. ἄκιτιν Suid. T. I. p. 85. in ψήκτραν. T. III. p. 703. in φάσγανον. T. III. p. 582. δονακῖτιν Br. c. Kustero in Diatr. Anti-Gron. p. 45. στλεγγίδες καλάμιναι commemorantur ap. Plutarch. T. II. p. 239. A. — λιποκόπτους. P. λιποκώπους. Br. c. Toup. *cultellos manubriis destitutos* interpretatur. At si in aliis epigr. instrumenta usu attrita et diminuta dedicantur, hoc ad nostrum epigr. nihil facit. λιποκόπτους Suid. in συλόνυχας. T. III. p. 394. λιποκόπρους. Id. p. 582. λιθοκώπους tentabat Lobeck. ad Soph. Aj. p. 358. φιλοκόπτους V. D. in marg. Ap. G. R. Mihi satis verisimile est, usum τῶν φασγανίδων epitheto significari. Fortasse: καὶ τυλοκόπτους φασγανίδας. *cultellos, quibus clavi in pedum digitis tolluntur?* Prosodia in τύλος ambigua. Corripitur in Nicandri Ther. v. 178. οἷα τύλοι, τὸ δ' ἔνερθεν ὑπαιφοινίσσεται ὄμμα. Id. v. 272. ἥλῳ εἰδόμενον, τυλόεν πέλει. In τετυλωμένος quoque secunda corripitur. V. 4. συλόνυχας ὄνυχας. P. στόνυχας Br. cum Salm. Verissime. Vid. Hesych.

στόνυχες. Depravatam vocem omittit Suid. in φάσγανον. T. III. p. 523. In Oppian. Cyn. I. 524. ὀξυτέροισι δαμασσάμενος ὀνύχεσσι. στονύχεσσι corr. Arnald. in Lectt. gr. p. 207. Ib. III. 232. τμηθεὶς οὐχὶ στονύχεσσι λεόντων. Fortasse etiam IV. 153. legendum: ἄλκαρ ἔμεν στονύχων βριαρῶν. pro ἔμεν τ' ὀνύχων. — V. 5. ἔπτυσε δ' ἰταλίας. P. δ' εἰς ἅλα Br. c. Toupio. Scripsi sine haesitatione: ἔπτυσε δὲ ψαλίδας. Vid. ad p. 174. nr. 190. Loca veterum, ubi ψαλίδες inter tonsorum instrumenta recensentur, collegi in Animadverss. ad h. l. V. 6. κηπολόγους. P. κηπολόγον. Br. cum plurimis apogrr. At quid vetat, quominus κηπολόγοι Ἐπικούρου sint sectatores Epicuri, qui vulgo οἱ ἀπὸ κήπου vocantur, ut disciplina Epicuri, ὁ κῆπος? Vid. Menag. ad Diog. Laert. X. p. 451. Ap. Alciphron. II. 2. p. 208. sincera sunt verba ἐκδιώκων ἐκ τοῦ κήπου, in quibus Arnaldus haerebat. V. 7. ἤκουεν. P. ἤκουσεν. Br. quod verum videtur.

Nr. 308. ἀσκληπιάδου. Br. I. 218. nr. 31. An. I. 2. p. 51. V. 1. ἔγραψε. V. 2. ἔλαβε. Br. Utrumque emendavi ex P. V. 3. χάρητα. Ridicule haec interpretatur Martor. de Theca cal. T. II. p. 392. μούσαις. P. Br. μούσης. Pl. V. 4. θῆκέ με. P. Pl. Quum duplex με ferri non posset, θήκατο dedi cum Br. — *Nr.* 309. *Leonidae* nomen, quod in P. desideratur, suppeditat Plan. p. 440. St. Br. I. 228. nr. 33. An. I. 2. p. 92. V. 1. 2. leguntur post alterum distichon in P. sed error correctus appositis litteris. V. 5. στραγγάλας αἷς. P. ἀστραγάλους θ' οἷς Br. c. Plan. Dedi, quod vestigia membr. suadent: ἀστραγάλας θ' αἷς. Ad Ἰλ. ψ. 188. ubi ἀστραγάλῃσιν a nonnullis scribebatur, Schol. Venetus excitat locum Anacreontis: ἀστραγάλαι ἔρωτός εἰσι μανίαι τε καὶ κύδοιμοι. ἀστραγάλας est ap. Hesych. T. I. p. 585.

¶. *Nr.* 310. καλλιμάχου. Br. I. 467. nr. 27. An. I. 2. p. 279. V. 1. δίδου ἐμὲ σημός. P. quod emendatum in ed. Ernest. p. 320. Pro Σιμὸς dedi Σῖμος. Cf. p. 409. nr. 315. V. 2. γλεῦκος. P. γλαῦκος Br. c. Bentl. V. 4. τοῦ μονονεῖαρ ἐμοί. P. τοὐμὸν ὄνειαρ Br. c. plurimis. — *Nr.* 311. τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 467. nr. 28. An. I. 2. p. 280. V. 3. δεδαγμένον. P. δεδηγμένος, βεβλημένος. Ταραντῖνοι. Hesych. quam glossam huic loco admovit Salm. δεδαυμένον Br. c. Bentl. δεδαυμένον, περιπεφλεγμένον. Hesych. δαύω, τὸ καίω παρὰ Σιμωνίδῃ· μηρίων δεδαυμένων. Etym. M. At mirari licet, Pamphilum, qui in comoedia amantis partes sustinet, unde et nomen habet, dici, οὐκ ἐν ἔρωτι δεδαυμένον. Suspicabar olim: αἰὲν ἔρωτι δ. sed lenius erit: ἄχρ' ἐν ἔρωτι δεδαυμένον. Theophyl. Epist. IX. ἐμοὶ δὲ καὶ ἀπηθα-

λώθησαν αἱ φρένες τῷ ἔρωτι, καὶ δαλοῦ δίκην τὸ περιστέρνιον ἐκπεφλόγισται. Recte autem ἄκρα δεδαυμένον, *vehementer ustum.* ἄκρα σοφαὶ χέρες in Epigr. ex Plan. nr. 262. T. II. p. 705. Quint. Sm. XII. 546. Ἐριννύες, ἄκρα γάμου κεχολωμέναι αἰνοῦ. Item ἄκρως, de quo Schweigh. ad Athen. T. I. p. 177. nos in Addit. ad Ath. p. 250. ubi me recte existimo emendasse in fr. Eubuli, ἄκρως γὰρ ὅμοιον. Aliter R. Porson Advers. p. 108. in hac voce; in reliquis mecum conspirans. Eodem sensu εἰς ἄκρον dicitur ap. Theocr. Eid. XIV. 61. ap. Themisti. p. 319. B. τοῖς εἰς ἄκρον ὑγιαίνουσιν.

Nr. 312. ἀνύτης. Br. I. 197. nr. 3. An. I. 1. p. 423. V. 2. φῖμα. P. φιμά. Pl. Br. V. 4. ἤπια. νήπια olim suspicabar; sed fortasse sincera est vulgata lectio de pueris *suaviter* sese oblectantibus, quamvis me ἤπιος alibi sic legere non memini. Hae voces permutatae ap. Liban. T. IV. p. 810. 17. ubi scribendum videtur: εἰ καὶ μηδὲν οὗτος ὁ νόμος ὠφελήσειν ἔμελλε συντηρούμενος, ἀλλά γε τὸ πρὸς τρόπου τοῦτον μὲν (τρόπον τ. μὴ vulgo) εἶναι τῇ πόλει, ἕτερον δὲ σκαιόν... ὁρᾶτε γὰρ ὅπως ὁ μὲν (ὁ vulgo abest) ἤπιος (νήπιος vulg.) ἐστὶ καὶ νόμων ἁπάντων φιλανθρωπότατος κ. τ. λ. — *Nr.* 313. βακχυλίδου. Br. I. 153. nr. 19. An. I. 1. p. 289. V. 2. κρανναίων. P. κραναίων. Br. Cf. Steph. Byz. in Κραναή. ibique L. Holsten. p. 172. Albert. ad Hesych. T. II. p. 338. V. 3. ἐπ' ὀπτ. P. ἐν ἀθύρμασι. P. ἀθύρματι B. Illud restitui. μοῦσαν. P. μοισᾶν. Br. V. 4. κηορω.. βακχυλίδης. P. κηΐῳ ... βακχυλίδῃ. Br. — *Nr.* 314. ἀναστρέφοντα νικοδήμου ἡρακλεώτου. Br. II. 382. nr. 1-7. An. II. 2. p. 129. Perperam Br. haec disticha retulit ad *Nicomedem Smyrnaeum*, secutus Plan. p. 59. St. ἀναστρέφοντα vocantur, quae sine metri sensusve detrimento retro legi possunt. V. 1. φάρος. P. φᾶρος. Br. — *Nr.* 315. τοῦ αὐτοῦ. V. 2. ἔγραφεν ὠφελίων. P. ὠφελίων ἔγραφεν. Br. et sic iterum *Nr.* 316. ubi vers. 1. διερῆς P. δ' ἱερῆς Plan. διερὰ vocatur Aërope, quod patris jussu in mare praecipitata erat. Vid. Schol. ad Lycophr. p. 149. ad Eurip. Or. 805. Lobeck ad Soph. Aj. 1283. p. 408. διερὸς μόρος Oppian. Hal. V. 345. Nonn. Dion. XXIV. p. 632. 18. ὄφρα περιπτύξω διερὸν νέκυν, ὄφρα καὶ αὐτὴν Κῦμα κατακρύψῃ με σὺν ὑγροπόρῳ παρακοίτῃ. — *Nr.* 317. τοῦ αὐτοῦ. V. 2. πάνά με παντελικῆς. P. πάν' ἐμὲ πεντελικῆς. Br. V. Steph. Byz. in πεντέλη. ibique L. Holsten. p. 250. — *Nr.* 319. τοῦ αὐτοῦ. V. 1. αἰθομένας ὑπὸ δασίν. P. αἰθομέναις ὑπὸ δᾶσιν. Br. δᾳσὶν scripsi.

Sequuntur in Cod. ἰσόψηφα λεωνι^δ ἀλεξαν^δ. θύει σοι τόδε γράμμα γενεθλιακαῖσιν ἐν ὥραις. Tum pag. sequ. initio iterum: ἰσόψηφα λεωνίδου ἀλεξανδρέως. ¶. Nr. 321. λεωνι^υδ ἀλεξαν^δ. Br. II. 193. nr. 17. An. II. 2. p. 96. V. 4. ἦν^ηι ἐθέλεις P. Utrique disticho adscripti numeri ͵εχηθ, quibus summa indicatur, quam litterae uniuscujusque distichi efficiunt. — Nr. 322. τοῦ αὐτοῦ. In marg. not. ͵γυμ. bis. Br. l. c. nr. 18. An. l. c. p. 97. — Nr. 323. τοῦ αὐτοῦ. In marg. ζτ. Non est ἰσόψηφον, sed ἀναστρέφον. Br. II. 197. nr. 33. An. II. 2. p. 104. V. 1. Οἰδιπόδης. In fr. Antimachi ap. Athen. XI. p. 465. F. πρῶτα μὲν Οἰδίποδι καλὴν παρέθηκε τραπέζην. scr. Οἰδιπόδῃ. V. 2. γείνετο. P. γίνετο. Br. — Nr. 324. Br. II. 194. nr. 19. An. II. 2. p. 97. In marg. ͵θριζ. bis. V. 3. τίς. P. — Nr. 325. τοῦ αὐτοῦ. Br. l. c. nr. 20. An. l. c. In marg. ͵εψνγ. bis. V. 3. μουσῶν. P. Pl. μουσέων. Br. quod in textu remansit, me invito. V. 4. μίμνει. P. Br. et vett. editt. Plan. usque ad Asc. ubi μίμνοι.

Nr. 326. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 192. nr. 11. An. II. 2. p. 92. numeri in marg. ͵εψπβ. bis. V. 4. βαλίης^αι. P. βαλίαις. Pl. Br. idque Meinekius computatione instituta verum esse reperit. ἐξ ἐκίνωσ' P. — Nr. 327. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 194. nr. 22. An. II. 2. p. 98. In marg. ͵δρια utrique versui adscriptum. — Nr. 328. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 192. nr. 13. An. II. 2. p. 95. In marg. ͵ζτοβ bis. V. 1. βύβλον. P. βίβλον. Pl. Br. V. 3. Scr. Ἑλλάδος. V. 4. πέμψει^ηι. P. πέμψῃ. Pl. Br. τῇ χθονίῃ. Br. τοῖς Κρονίοις corrigit; Αὐσονίῃ Schneider. — Nr. 329. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 194. nr. 21. An. II. 2. p. 97. In marg. ͵ζφοθ bis. — V. 1. ὃδ' P. ὁ δ' Pl. Br. Passim ἄλλος et ὁ δὲ sibi respondent. Sic nr. 326. p. 353. nr. 343. ἀλλ' ὁ μὲν ... ἄλλος δ' ἐς θαλάμους. ubi vid. — V. 2. πέμψουσιν. P. πέμψουσι. Pl. Br.

Nr. 330. αἰσχίνου ῥήτορος. Br. I. 176. An. I. 1. p. 361. ¶. V. 3. Ἀσκλήπιε. Br. In apogr. nostro obscurum, utrum sic habeatur, an Ἀσκληπιέ. Sic certe alibi. Veteres autem Ἀσκλήπιος videntur scripsisse. Vid. Herm. de metr. p. 82. Bökh. in not. crit. ad Pind. p. 455. — V. 4. μησίν. P. μησί. Br. — Nr. 331. γαιτουλίκου. Br. II. 167. nr. 4. An. II. 2. p. 53. V. 4. βαιὸν lineae superscriptum in P. Perperam G. Wakefield tentabat, ἦϊξ' ἀτρώτον βαιόν. Melius idem v. 5. φόνοιο cum

φόβοιο permutat. Aliud quid obversabatur Grotio vertenti: *victor ovans quercu pharetram suspendit ab ista.* — *Nr.* 332. *ἀδριανοῦ ἐν τοῖς ἀναθήμασι τραϊανοῦ καίσαρος.* Br. II. 285. nr. 1. An. II. 2. p. 322. Epigrammata Hadriani *ἐν τοῖς ἀναθήμασι* commemorat Suid. in *Κάσιον ὄρος.* T. II. p. 249. V. 3. distinxi post *ἄνθετο,* quod cum verbis *τόδ' ἄγαλμα* cohaeret. *δοιὰ λῖτα.* P. Suid. T. II. p. 451. *λῖτα. καταπετάσματα. ἄνθετο δοιὰ λῖτα. praeterea stragula picta duo.* Grotius. Quae si vera interpretatio, auctor priorem in *λῖτα* perperam corripuit, posteriorem produxit, idque nulla metri necessitate coactus, quum scribere posset: *ἄνθετο λῖτα δύω.* Jam quum ex Suida constet, Trajanum Jovi Casio duos crateras et cornu bovis inauratum dedicasse, Boivinus correxit: *ἄνθετ' ἄλεισα δύω,* idque Br. amplexus est. Multo lenius erit: *ἄνθετο δοιὰ δέπα,* quod et sensui satisfacit et numeris. *βοὸς οὔρων.* P. *βοὸς οὖρον.* Suid. in *λῖτα.* T. II. p. 451. in *οὖρος.* T. II. p. 741. *βοὸς οὖρον* Br. c. Salm. V. 5. *ἄπο.* P. *ἀπειρεῖς.* P. *ἀπειρεῖς.* Suid. T. I. p. 763. *ἀπειρὴς* Br. c. aliis. V. 9. *εἰσ ὁρόωντι.* P. *ἰαίνει.* Id. *ἰαίνῃ* Br.

Nr. 333. *μάρκου ἀργενταρίου.* Br. III. 162. nr. 61. ut *ἀδέσποτον,* sicut est in Plan. p. 483. St. An. III. 1. p. 322. V. 2. *εἰς θ.* P. *ἐς θ.* Br. V. 3. *ἄναξ.* P. Pl. *ἅπαξ.* Br. Lychnum poëta alloquitur, ut deum fatidicum. Cf. Asclepiad. p. 88. nr. 7. *εἰ γὰρ* h. l. non est *utinam,* quod sententiarum nexus non patitur, sed verbis *εἰ . . εἴη* inter se junctis, *γὰρ* per ellipsin explicari debet. — *Nr.* 334. *λεωνίδα.* Br. I. 229. nr. 35. An. I. 2. p. 93. In Cod. iterum legitur p. 411. cum lemmate: *ἀνάθημα ἐπὶ θυσίᾳ πύῤῥου νεοπτολέμου υἱοῦ ἀχιλλέως.* V. 1. 2. Suid. in *πάγος.* T. III. p. 2. V. 2. *ὕδασι.* P. 1. *ὕδασιν.* P. 2. Suid. V. 3. *πέτραι γλωχίν.* P. 1. 2. *τετράγλωχιν.* Pl. Suid. in *γλωχῖνας.* T. I. p. 486. in *μαῖα.* T. II. p. 511. V. 4. *αἰγιβόταν.* Suid. loco pr. V. 5. *ψαιστὰ ο σκύφος.* P. 1. *ψαιστὰ ὅτε σκῦφος.* P. 2. *τότε σκύφος.* Pl. *ἔμπλεον.* P. 1. *ἔμπλεον.* P. 2. Pl. Nicand. Alex. 162. *δέπας ἔμπλεον οἴνης.* — *Nr.* 335. *ἀντιπάτρου.* Br. II. 111. nr. 10. An. II. 1. p. 295. V. 1. 2. Suid. in *κανσίη.* T. II. p. 284. in *σκέπανον.* T. III. p. 327. Etymol. M. p. 487. *καυσίη. ἀντίπατρος θεσσαλονικεὺς ἐπιγράμματι· καυσίη ἡ πάροιθεν. κ. τ. λ.* Callimachi locus, in Animadverss. a me comparatus, nunc ex Toupii et Valkenarii lectionibus sic videtur legendus: *Ἴδεος ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέον Αἱμονίηθεν Μεμβλωκὸς πίλημα καὶ ὑετοῦ ἄλκαρ ἔκειτο.* V. 3. *ἱδρωῖ.* P. *ἱδρῷ.* Br.

V. 4. ἤμαθι αὐσ (ασ). P. ἤμαθίς. Br. c. Kustero. ἦλθον. P. ἦλθεν Kust. V. 5. τάχα κρόκες. malim: τάχ' αἱ κρόκες. ‖ V. 6. ὑπ' ἄξομ. P. — *Nr.* 336. εἰς δελφίδος ἀνάθημα θεοκρίτου. Br. I. 376. nr. 1. An. I. 2. p. 191. V. 1. ἐκῆνα. P. ἐκεῖνα Br. c. editt. V. 2. ἕρπυλλος et κῆται. P. κεῖται Br. c. editt. V. 3. μελάμφυλοί. P. V. 4. ἐπὶ πέτραι. P. ἐπεὶ πέτρα. Br. c. editt. δελφίδ' ἐπεὶ πέτραν. Toup. ἀγλάϊσε P. ἀγλάϊσεν editt. vett. Est in hoc verbo honoris, quo quis celebratur, significatio. In Ithyphall. ap. Athen. XV. p. 622. C. σοί, Βάκχε, τάνδε μοῦσαν ἀγλαΐζομεν. quae verba vulgatam lectionem in epigr. nostro satis tuentur. V. 5. αἱμάξει. P. et omnes editt. αἱμαξεῖ. Br. quod mihi in hoc epigr. non videbatur necessarium. — ὁ μᾶλος. P. ὁ μαλλός. Br. In μαλὸς priorem corripi colligas ex Eustath. ad Ἰλ. χ. 310. p. 1372. 40. Cf. ad Ἰλ. η. p. 510. 3. V. 6. πεμίνθου (γρ. τερ) P. ἀκρεμόνα. Ib. ut etiam alibi.

Nr. 337. τοῦ αὐτοῦ, εἰς νικίαν ἰατρόν, ἢ ἠετίωνα ξόανα μισθώσαντα. Br. I. 378. nr. 7. An. I. 2. p. 197. V. 1. τωῖ P. Scr. τῶ, ut nunc Schaeferum dedisse video. — συνεσσόμενος. Vulgo. συνοισόμενος. P. Vid. Schaefer. ad h. l. p. 228. Oppian. Hal. V. 32. οἱ μὲν ἴασι Κριοὶ μηλονόμων τιθασὸν βοτόν· οὐ δὲ θαλάσσης Κριοῖς μειλιχίοισι συνοίσεται, ὅς κε πελάσσῃ. Lucian. Hermot. §. 34. T. IV. p. 45. γυναῖκα ξένην συνενεχθεῖσαν αὐτῷ. Cf. Wakefield ad Soph. Phil. 1071. — V. 5. ὅσα μιν. P. ὅς μιν. editt. V. 5. ὑπὸ στάς. P. V. 6. ὅδ' P. Vulgo in hoc epigr. ionicae formae obtinent pro doricis. — *Nr.* 338. τοῦ αὐτοῦ εἰς ξενοκλέα ταῖς μούσαις ἀνατεθηκότα ἄγαλμα λίθινον. In marg. τοῦ αὐτοῦ θεοκρίτου. Br. I. 378. nr. 9. An. I. 2. p. 199. V. 1. 2. Cod. lectionem dedi. Vulgo ἐννέα πάσαις .. θῆκε τὸ μαρμάρινον. V. 3. σοφίᾳ .. τᾷδε. P. Vulgo σοφίῃ τῇδε. fortasse rectius. V. 4. ἐπὶ λανθ. P.

Nr. 339. δημομέδων οὗτος ἀνέθηκε διονύσῳ ξόανον καὶ τρίποδα. Br. I. 379. nr. 11. An. I. 2. p. 200. V. 1. δαμομένης. P. δαμομέλης. editt. vett. δαμοτέλης Br. c. Steph. in Poët. gr. Frequens est hoc nomen apud Polybium. Athen. I. 14. E. Δαμομέλης Παιανιεὺς occurrit ap. Aeschin. c. Ctesiph. p. 440. V. 2. καὶ σέ. P. καί σε vulg. ἄδιστον (ἥ). P. V. 3. ἐν πᾶσι. P. et vulgo. ἐν παισί. editt. vett. Hoc postulat antithesis, et probat Dorv. ad Charit. pag. 61. et Valken. Ille victoriam inter viros adeptus, neque antea inter pueros laude carebat. De μέτριος vid. Graev. ad Hesiod. p. 541. Plutarch. T. II.

p. 689. A. Iterum παισὶν et πᾶσιν permutata p. 459. nr. 600. p. 425. nr. 387. Cf. ad p. 518. nr. 67. — *Nr.* 340. τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 379. nr. 12. An. I. 2. p. 201. Miro errore in P. duo posteriora disticha h. l. omissa, a priore sejuncta leguntur p. 433. tamquam pars epigr. VII Theocritei, cum quo nihil commune habent. In Plan. p. 38. St. prius distichon abest, quod suppeditant Schol. Wechel. fortasse ex edit. Nicol. Sabiens. ubi hoc epigr. exhibetur integrum. V. 1. ἡ κύπρις et πάνδημος vulg. ἔσχε ed. pr. Pl. et P. εἶχε vulg. V. 4. ἦν P. et editt. ἧς Br. — *Nr.* 341. εἰς τῆς ἥρας τὸν ναὸν ἀνάθημα παρὰ μανδόκρεω. Ex Herodoto IV. 88. p. 322. Br. III. 180. nr. 154. An. III. 1. p. 374. V. 2. Scr. Μανδόκρεων. — Μανδροκλέης Br. c. Herod. σχεδίας. P. σχεδίης. Br. Cf. de hac voce Schaef. ad L. Bos p. 77. V. 7. τωῖ μὲν δή. P. αὐτῷ μὲν στ. Br. c. Herod. V. 4. desideratur in P. In marg. ζτ. στι.

Nr. 342. ἀνάθημα τῇ ἀθηνᾷ παρὰ τῶν Κυζικηνῶν. Edidi in Paral. I. p. 641. nr. 31. Argumentum obscurum. Minervam Cyzicenis inprimis favisse, apparet ex Plut. V. Lucull. c. 10. ἱστορεῖται δὲ τῶν ἐν Ἰλίῳ πολλοῖς καθ' ὕπνον ὀφθῆναι τὴν Ἀθηνᾶν ἱδρῶτι πολλῷ ῥεομένην, καὶ ὑποφαίνουσάν τι τοῦ πέπλου παρεῤῥωγὸς λέγουσαν, ὡς ἀρτίως ἥκοι βοηθήσουσα Κυζικηνοῖς. V. 1. τριήρη στηλίδα τᾶς πρ. corr. Buttm. in not. mst. ingeniose, *triplicem columnam* interpretatus, similem fortasse τοῖς δοκάνοις Dioscurorum, triadis Gratiarum symbolum. De quanam arte agatur, obscurum. V. 3. πρώταν. Fortasse πρῴαν. V. 4. τᾶνδε πολιστάλαν. P. τᾶνδε πόλει στάλαν scripsi. P. V. 5. ὑψίστα. P. V. 6. ἄδιρα. P. ἄδ', ἱρᾷ πρ. emendavi, assentiente Buttmanno. — ἐνασι... P. ἐν Ἀσιάδι idem correxit. V. 7. δεῖγμα καί. Scr. δεῖγμά τε καί. V. 8. δελφὶ δᾶγαν. P. δελφίδα γᾶν scripsi, quod cum ἤγαγε jungendum.

Nr. 343. ἄδηλον, ἡροδότου. Br. III. 181. nr. 159. An. III. 1. p. 376. ex Herodot. V. 77. p. 411. et Aristide T. II. p. 380. V. 2. ἐκ πολέμου. P. ἐν πολ. Br. c. Herod. V. 3. ἀχνυνθέντι. P. ἀχλυόεντι Br. c. Herod. ubi tamen Cod. Med. Askew. c. membr. Pal. in ἀχνυνθέντι, a verbo ἄχνυμι, conspirat. Huic lectioni patrocinatur Gronovius. Simile est ἠχλύνθη ap. Quint. Sm. II. 550. Jam licet hanc lectionem eâ, quae ap. Herodotum vulgo habetur, meliorem non putem, mihi tamen a membr. discedendum esse non putavi. — ἔσβεσεν. P. ἔσβεσαν. Br. ex Her. — *Nr.* 344. ἐπὶ τωῖ ἐν θεσπίαις βωμωῖ.

Edidit Huschk. An. cr. p. 201. nos in Paralip. I. p. 643. nr. 32. Cf. ep. Philiad. in Append. nr. 94. T. II. p. 789. V. 1. *θέσπιαι*. P. *Θεσπιαὶ* scribi jubet Steph. Byz. in *Θέσπεια*. V. 3. *ἀλέξανδρον*. P. *Ἀλεξάνδρου* correxi cum Huschkio. — *καθ' ἑλόντες*. P. Sequitur in Cod. epigr. Crinagorae, quod exhibuimus supra p. 169. nr. 161.

Nr. 345. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 142. nr. 9. An. II. 1. p. 386. V. 1. *ἤνθει μέν*. P. *ἠνθοῦμεν*. Br. quae elegans correctio, non tamen omnino necessaria. Sensus: olim quidem rosae veris tempore florebant; nunc autem media hieme calyces reclusimus. V. 3. *σῇ ἐπὶ μειδ.* P. *σοὶ ἐπιμ.* Br. c. Reisk. Malim: *σῇ γ' ἐπιμειδ.* — *γενέθλῃ* P. *γενεθλίῃ* Br. c. Reisk. *ἀσσοτάτῃ*. P. V. 5. *καλλίστη στεφθῆναι* P. *καλλίστης στεφθῆναι* Reiskius; cui correctioni colorem fortasse concilies ex Oppian. Cyn. II. 379. *λάχνῃ πορφυρόεσσα δ' ἐπὶ χροὸς ἐστεφάνωται*. Apoll. Rh. III. 1214. *πέριξ δέ μιν ἐστεφάνωντο σμερδαλέοι .. δράκοντες*. Sed vera procul dubio correctio Br. *καλλίστης ὀφθῆναι*.

Nr. 346. *ἀνακρέοντος*. Br. I. 118. nr. 79. An. I. 1. p. 200. V. 1. *τελαιαι ἡμερ*. P. *τελλίᾳ ἱμερ*. Br. c. Reiskio. Hanc lectionem confirmavi in Animadverss. V. 4. *ἀγαθήν*. P. *ἀγαθῆς*. Barn. — *Nr.* 347. *καλλιμάχου*. Br. I. 486. An. I. 2. p. 282. V. 1. *τὴν τόδ'* P. *τὶν τόδ'* Br. c. al. V. 2. *σάον*. P. *σάω* malebat Anna Fabri. cf. p. 168. nr. 157. a. — *Nr.* 348. *διοδώρου*. Br. II. 186. nr. 7. An. II. 2. p. 80. Ad Sepulcralia pertinet. V. 1. 2. Suid. in *αἴλινον*. T. I. p. 650. V. 2. *σοφίης*. P. *σοφίης* Br. c. Suid. V. 3. *καταφθίτο*. P. *μήλας* P. *μηλᾶς* Br. *μηλοῦς* Reisk. V. 4. *κλαῖεν* P. Br. Ineptam lectionem, qua sensus prorsus obscuratur, commutavi cum *κλαίω*. Cippus loquitur, Diodori elegis inscriptus, immaturam filiae mortem deplorantibus. Hinc cippus ipse plorare dicitur. Sic omnia plana et perspicua. V. 6. *θηροφόρων*. P. *θηροφόνων*. Br. c. Kustero et Reiskio. Frequens permutatio litterarum *ν* et *ρ*. p. 323. nr. 735. *μόνος* et *μόρος*. p. 358. nr. 6. *ἐρεῖς* et *ἐνεῖς*. Hinc in Oracul. Sibyll. II. p. 221. scr. *γλώσσης ῥοῦν ἔχέμεν* pro *νοῦν*. Ap. Apoll. Rh. II. 556. *ἀρωγῇ* vulgo, *ἀνωγῇ* Codd. Br. Eadem fortasse correctio adhibenda eidem v. 499. *τοιῇδε Διὸς πνείουσιν ἀνωγῇ*. pro *ἀρωγῇ*. cf. Ib. v. 524. Ap. Liban. T. IV. p. 281. 3. scr. *ἐν καινοῖς πράγμασιν*, pro *καιροῖς*. ib. p. 221. 27. *ὅτι καιρὸς ἀπέκειτο καὶ ὕπνου καιρός*. scr. *ἱκανός*. — V. 6. *ἔμελεν*. P. *ἔμελε*. Br.

P. *Nr.* 349. *φιλοδήμου*. Br. II. 90. nr. 25. An. II. 1. p. 256. V. 1. *μελίκερτα*. Br. minus recte. *γλαύκῃ*. P. *γλαυκῆς* Br. c. Dorv.

γλαυκοῦ Reisk. Scripsi *γλαυκὴ* .. *Λευκοθέη*. Leonid. Tar. p. 294. nr. 550. *γλαυκοῖο φυγὼν Τρίτωνος ἀπειλάς*. — *γλαυκῆς μεδίουσα* foret, *maris domina*. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 182. qui malit *πόντου δαίμον᾽ ἀλεξικάκω*. Distinxi post *πόντου*. V. 3. *νηρηΐδων*. P. i. e. *νηρῄδων*. *νηρεΐδων* Br. ut p. 469. nr. 663. 664. Dorvill. ad Char. p. 181. *Νηρηΐδες* antepenultima correpta, nescio quo jure, passim legitur in novissima editione Quinti Smyrnaei. ut L. II. 422. 436. et alibi. V. 5. *φέροιτε*. P. *φοροῖτε*. Dorv. V. 6. *σῶιον*. P. *γλυκὺν ἠϊόνα πειραίος* (ω supra). P. *ζωὸν ἐπὶ γλυκερὰν ἠόνα πειραίως*. Br. c. Dorv. Ap. Lucian. in Alex. §. 11. T. V. p. 75. ed. Bip. scr. c. Cod. Paris. *Εὐξείνου πόντοιο παρ᾽ ἠόσιν ἄγχι Σινώπην* pro *ἠϊόσ᾽ ἄγχι*. Vid. ad p. 119. nr. 209. 1. — *Nr.* 350. *κριναγόρου*. Br. II. 142. nr. 10. An. II. 1. p. 386. V. 3. *ὃ πρίν*. P. V. 4. *τρισσοῦς*. P. V. 5. *μιλήτου*. P. *μίλητον* Br. c. Ap. Lips. Si sincera est lectio, ad *ἤγαγες* subaudi *σάλπιγγα* ex praecedentibus; nisi malueris: *τρισσοὺς ἤλασας εἰς στεφάνους*. *si ad triplicem perrexisti victoriam*. p. 455. nr. 574. *οὐ μὴν πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἤλασα*. — *Nr.* 351. *καλλιμάχου*. Br. I. 468. nr. 30. An. I. 2. p. 282. V. 1. *τίν με*. In marg. *ἀν σύ με* (τ supra). (Scr. *ἀντὶ σοί με*.) *λεονταγχωνε*. In margine:

... *ταγχων* Lectionem *λεοντάγχωνε* tuebatur T. Hemsterh. cujus no-
.... *κτόνε* tam exhibet Bast. ad Gregor. p. 593. qui et illam lectio-
... *λε* nem improbat, et Valkenarii conjecturam (quam a me probari unde noverat vir doctissimus?): *τίν με λεόνταγχ᾽ ὧδε συοκτόνε*. Ipse *λεοντόχλαινε* corrigit. Epigr. ex Plan. nr. 94. T. II. p. 652. *καὶ σύ, λεοντόχλαινε*. *Ἐν ῥινῷ λέοντος στάντα*, *leonis exuviis indutum*, dixit Pindar. Isthm. VI. 53. V. 2. Vulgo distinguitur: *ὄζον θῆκε* ... *τίς; ἀρχῖνος* (β. α. supra). quod recentioris est stili et indolis. Callimachum sic distinxisse, ut dedi, nullus dubito.

Nr. 352. *ἠρίννης*. P. Br. I. 58. nr. 1. An. I. 1. p. 185. V. 1. *δεξαταλαν*. P. *ἐξ ἀταλᾶν*. Br. c. Salm. membr. se lectionem dare existimans. Etiam Pl. p. 301. *ἐξ ἀπαλῶν*. Non dubitavi ex Cod. scribere: *δέξ᾽ ἀταλᾶν* .. distinctione post *Προμαθεῦ* posita. *Προμηθεῦ* Plan. V. 2. *ἔντι*. P. *ἐντὶ* Br. c. Plan. ubi hoc verbum cohaeret cum praecedentibus. — *τὶν ὁμαλοί*. P. Br. Fortasse *τὶν σοφίαν ὁμαλοί*. Vulgo *τήν*, quod variis conjecturis locum dedit. Cf. supra nr. 547. V. 4. *αὐγάν*. P. Pl. *αὐδὰν* Br. c. Ursino et aliis, quae vera correctio. — *ἧς κ᾽ Ἀγ*. P. Br. *ἧς Ἀγ*. Pl. Duplex *κε* offensione caret. Vid.

Schaefer. Meletem. p. 50. s. qui h. l. non praetermisit. εἴκε sive αἴκε indicativo jungitur ap. Homer. Ἰλ. α. 66. αἴκεν βούλεται. Ὀδ. ζ. 282. εἴκ' αὐτῇ εὗρεν. saepius cum futuro. Od. π. 238. 254. 260. etc. — Nr. 353. νοσσίδος. Br. I. 195. nr. 7. An. I. 1. p. 417. V. 2. ἄμε. P. Vid. Intrpp. Greg. Cor. p. 237. ed. Lips. ἀμέ. Br. ἄμμε Valken. ad Adon. p. 375. A. V. 3. πρὸς ὤικει. P. ποτῴκει. Br. c. Bentl. propter ποτοπτάζειν; fortasse rectius; quamquam tales in formis dialecticis diversitates passim occurrunt, etiam sine vitii suspicione. — V. 4. πέλοι. P. πέλει. Br. πέλῃ scribendum, monente Schaefero in Meletem. p. 28. Herm. ad Viger. p. 919. ed. 2da. — Nr. 354. τῆς αὐτῆς. Br. I. 195. nr. 8. An. I. 1. p. 417. V. 1. τηνῶθεσα βαιθίδος εἴδετε μέν. P. τηνῶθε Σαβαιθίδος Br. c. pluribus. Ad versum implendum Br. εἴδετ' ὀπωπά. Mihi olim εἴδεται ὄμμα videbatur probabile, γνωτὰ mutato in γνωτόν. Nunc vide, an lenius sit: γνωτὸν καὶ τηνῶθε Σαβαιθίδος εἶδος ἐραννῆς. Ἁ δ' εἰκὼν μορφᾷ καὶ μεγαλοφροσύναν. ubi venustae mulieris species et generosus ejusdem animus in tabula picta conspicuus bene junguntur. — V. 2. μεγαλωσύναι. P. μεγαλοφροσύναν. Br. c. Oleario. V. 4. ὁρᾶν. P. ὁρῆν. Br. — Nr. 355. λεωνίδα. Br. I. 224. nr. 15. An. I. 2. p. 78. V. 1. 2. Suid. in ῥωπικά. T. III. p. 267. ubi μήτηρ. — τὸν μίκυθον. In marg. P. τί ἐστι μίκυθος. Μίκυθος commemoratur ap. Herodot. VII. 170. ubi vid. Valken. p. 585. Wesseling. ad Diod. Sic. XI. 48. 66. p. 441. — V. 3. ὑψώιτης. P. Scr. ὑψώης. Respicitur ad nominis etymologiam. σὺ δ' εὖ σώοις. Salm. in Ap. G. R.

Nr. 356. παγκράτους. Br. I. 259. nr. 1. An. I. 2. p. 181. P. V. 3. τετραίτης. P. τετραετεῖς. Br. c. Reisk. ἀπὸ μητρός. matre tamquam debitum deae solvente. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 582. ἴδοις, *oculos in eas converte, respice puellas.* Mosch. Eid. II. 25. ἀσπασίως ὑπέδεκτο, καὶ ὡς σφετέρην ἴδε παῖδα. Bacchyl. p. 201. nr. 313. Κραναίων ἱμερόεντα χορὸν Αἶεν ἐποπτεύοις. Huic disticho, primo novae paginae, lemma adscriptum: εἰς νεοκόρους γυναῖκας. In superiore paginae marg. legitur ab alia manu: ἀνάθημα ἡσιόδου. cum disticho, quod legitur infra p. 216. nr. 53.

Nr. 357. θεαιτήτου (ϑ) ἀνα εἰς νικάνωρα μακεδόνα τον εὔπτοιη (τ) καὶ ἡγησοὺς καὶ εἰς φιλέ. Br. II. 251. nr. 1. An. II. 2. p. 241. V. 3. πατὴρ δὲ πτοίητος ἐμοὶ αἰπιόρητος. P. quam διττογραφίαν ignorans Br. temere reprehendit Dorvillium ob falsam conjecturam Αἰπιόρητος. Ipse

ex Ap. Buher. πατὴρ δ' ἐμοὶ εὐπτοίητος. Scr. δέ μοι. V. 6. τεκέων. P. τοκέων. Br. Gregor. Naz. de Reb. Suis v. 110. Opp. T. II. p. 33. B. οἷς μοῦνος τοκέων περιλείπομαι ἐλπὶς ἀμυδρή. Scr. τεκέων. V. 6. ἔσταμες. P. — *Nr.* 358. διοτίμου, εἰς κύπασσιν τὸν ὀμφάλης ἐν τῷ τῆς ἀρτέμιδος ναῷ ✕. ὅτι κύπασσις κόσμος γυναικεῖος. Vid. ad nr. 272. — Br. I. 250. nr. 3. An. I. 2. p. 160. V. 1. ἁβρέα κυπ. P. ἁβρέ. Br. α ex proximo κ ortum. — ὀμφαλίη ποτε. P. ὀμφάλη ἥ ποτε. Br. c. Reiskio. — ὡς τότε. ἐς τότε corr. Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 229. — πάλιν ὡς νῦν. P. ὃς νῦν. Br. c. Toupio.

In fine hujus Sectionis leguntur haec: καὶ ὁ τῶν ἀναθεματικῶν ἡμῖν ἐπιγραμμάτων χαρακτὴρ πεπλήρωται, ἱκανῶς ἔχων ὡς ἐμαυτὸν πείθω. In marg. notatus epigrammatum numerus: ὁμοῦ τξ i. e. 360. numeratis scil. etiam iis, quae a nobis, quia jam superius edita erant, omissa sunt.

* * *

VII.

Ἐπιγράμματα ἐπιτύμβια.

Καὶ ὁ τῶν ἀναθεματικῶν ἡμῆν (L. ἡμῖν) ἐπιγραμμάτων χαρακτὴρ πεπλήρωται ἱκανῶς ἔχων, ὡς ἐμαυτὸν πείθω. μετιτέον οὖν ἐφ' ἕτερον οὐκ ἄχρηστον, οὐδ' ἀνωφελῆ λαλῆσαί τε καὶ πρὸς πάθος ἀγαγεῖν τοὺς ἐντυγχάνοντας δυνάμενον· ἔστι δὲ οὗτος ὁ τῶν ἐπιτυμβίων (ἐπὶτυμβίων Cod.) ἀρχὴν ἔχων τοιάνδε. ✕. ἐπὶτύμβια εἰς τὸν ὅμηρον. In margine: ἀρχὴ τῶν ἐπιτυμβίων ὧν ἐσχεδίασεν ὁ κύρις κωνσταν(τῖνος) ὁ κεφαλᾶ(ς), ὁ μακάριος καὶ ἀείμνηστος καὶ τριπόθητος ἄνθρωπος.

Nr. 1. ἀλκαίου ποιητ(οῦ) μεσσηνί(ου). εἰς ὅμηρον τὸν ποιη(τὴν) ἐπὶ τύμβιον. οὗτος ὁ ἀλκαῖος οὐκ ἦν ὁ μιτυληναῖος, ὃς ἦν ἐν τοῖς χρόνοις πιττακοῦ. Br. I. 487. nr. 7. An. I. 2. p. 349. V. 1. 2. Suid. in ἤκαχον. T. II. p. 49. ubi μουσῶν. Idem in γρῖφος. T. I. p. 491. V. 3. 4. Suid. in χρίσις. T. III. p. 688. qui ἐχρίσαντο h. l. pro ἔχρισαν positum esse monet. In vett. editt. Plan. ἐχρήσαντο et ἐχρίσσαντο. V. 5. μόθων. P. μόθον. Pl. V. 6. λαρτιδεω. P. λα̉ρτιάδεω. Pl. Spiritu opus esse negat Schaefer. ad Soph. T. II. p. 227. V. 7. νήσων. P. Br. νῆσος. Pl. ποντῴοις. editt. vett. Plan.

Nr. 2. εἰς τὸν αυ ὅμηρον. ἀντιπάτρου σιδωνίου ἐπιτύμβιον. —: ἔστι καὶ ἄλλος ἀντιπατρ θεσσαλονικεὺς καὶ αυ ἐπιγραμμάτων ποιητ. Br. II. 24. nr. 69. An. II. 1. p. 63. φθεγξαμένην. P. φθεγξαμέναν. Pl. Suid. in μαιονίδας. T. II. p. 512. Hoc restitue. V. 3. νασίτης. P. νασῖτις. Plan. Br. Lexica nostra hanc adjectivi formam ignorant. P. V. 9. ταλίκον. P. et vett. editt. Pl. τηλίκον. ed. St. In superiore margine hujus paginae post v. 5tum scriptum est epigr. Nr. 2* diversa manu: εἰς τὸν αὐτόν. Edidit Huschke in An. cr. p. 208. qui ad prius distichon comparat ep. Leonid. Tar. p. 236. nr. 198. — V. 2. Ad hunc vers. pertinere videtur nota in marg. ζτ. λείπει ἡ ἔννοια τοῦ ἐπιγραμμα. Pro depravato κατὰ στίχας cl. editor καταστέψας legendum suspicabatur; mihi κατα σπείσας in mentem venerat. V. 3. Scr. Πιερίσιν. In marg. Cod. γρ. πιερίδεσσι τετιμμένον. Voluit τετιμένον.

Nr. 3. εἰς τὸν αὐτόν. Br. III. 256. nr. 500. An. III. 2. p. 147. Suidas in Ὅμηρος. T. II. p. 683. et iterum p. 690. — *Nr.* 4. εἰς τὸν αὐτόν. παυ\ σιλεν. εἰς ὅμηρον ποιητήν. Br. III. 101. nr. 80. An. III. 1. p. 192. V. 1. 2. Suid. in ἀγχιάλεια. T. I. p. 43. V. 6. ἀπ' ὠδίων. P. ἀπ' ὠδίνων. editt. vett. Plan. ἐπ' ed. St.

Nr. 5. εἰς τὸν αὐτόν, ἄδηλον, οἱ δέ φασιν ἀλκαίου μιτυληναι ου. (perperam pro Μεσσηνίου. In Plan. p. 269. St. nomen auctoris non adscriptum.) Br. I. 487. nr. 6. An. I. 2. p. 348. V. 1. ἀπὸ ῥαιστῆρος. P. ἀπὸ ῥαιστ. Pl. Br. Sic etiam Suid. in ῥαιστήρ. T. III. p. 254. — V. 2. στήσητε. P. στήσοιτε. Pl. Br. στήσηται. Suid. ut saepe in terminationibus ται et τε peccatur. Obiter corrigo Libanium T. III. p. 124. 6. νῦν δέ εἰσιν οἳ τοῖς παισὶ πορευομένοις λέγουσιν· ἄγε, ὅπως (ὀπίσω vulg.) ὡς πλεῖστα φαγήσετε (φαγήσεται vulg.), ὅπως προσθήσετε (προσθήσει vulg.) ταῖς σαρξὶν ἐς κόρον. Caeterum in epigr. nostro rectius fortasse στήσητε cum Cod. leges. Vid. ad p. 122. nr. 127. — Διὸς ἀστεροπαὶ rutilum aureae statuae splendorem, Jovis fulguri non absimilem, significare videntur. V. 3. εἰμ' P. Pl. εἴμ' Br. — σαλαμήνιος. P. οὐδ' ὁ μέλητος δημαγόρου. P. Pl. οὐδὲ μὲν υἱὸς Δμησαγόρου. Br. tacite in textu posuit. Illud restitui. Chii Homerum pro Meletis habebant filio; Aegyptii Dmasagorae dicebant natum; Salaminii, ut hic locus docet, Damagorae. V. 4. ταῦτ' P. et

plurimae editt. Plan. Br. τοῦτ' ed. pr. Pluralis pronominis, quamvis ad unam rem relati, bene habet. Vid. p. 314. nr. 683. p. 602. nr. 218. Heindorf. ad Platon. T. III. p. 281. V. 5. βασάνιζε τάμά. P. βασανίζετε τάμά. Pl. Br. Alium poëtam explorate, an donis corruptus vester dici haberique velit. V. 6. πᾶσιν. P. παισίν. Pl. Br. quod mihi h. l. non videtur verius. De permutatione horum vocabulorum vid. ad p. 204. nr. 339. p. 459. nr. 600. Ap. Bion. Eid. I. 5. ἔγρεο ... καὶ λέγε πᾶσιν. erat, qui παισὶν conjiceret, conatu inutili. — ἀείσετ' P. Pl. ἀείσατ' Br. ἀείδετ' Boschius edidit. Correctione non est opus. Musae et Chius, Homerus ait, carmina mea in posterum quoque reliquis Graecis canent; id quod ille patriae suae honoris causa prae ceteris tribuit.

Nr. 6. εἰς τὸν αὐτόν, ἀντιπάτρου σιδωνίου. Br. II. 24. nr. 68. An. II. 1. p. 62. Extat etiam in Marmore, unde a pluribus descriptum. Vid. Marm. Taurin. p. 169. V. 1. κάρυκ' ἀρετᾶς. Dio Chrys. Or. II. p. 79. ὅτι τὸν Ὅμηρον ἐνόμιζε δαιμόνιον καὶ θεῖον τῷ ὄντι κήρυκα τῆς ἀρετῆς. V. 2. βιοτῇ. P. Suid. in βιοτή. T. I. p. 434. βιοτᾷ. Pl. Br. quod verius. δόξης. Marm. quod an Anthologiae Codd. sit antiquius, dubitare licet. V. 3. ἀγήρατον. P. et Marm. ἀγήραντον. Br. Ap. Simonid. p. 244. nr. 253. membr. iterum: κείμεθ' ἀγηράτῳ χρώμενοι εὐλογίῃ. Pl. autem ἀγηράντῳ. Ep. ἀδεσπ. in Appendic. Epigr. nr. 194. T. II. p. 818. ὀκτὼ ἀγηράντους ἀμφεθέμην στεφάνους. ubi vulgo est ἀκηράτους. Sic nostro quoque loco Plan. ἀκήρατον, et Suid. in ἁλιῤῥόθιον. T. I. p. 114. metro reclamante. ἀκηράσιον tentabat Toupius; ἀκηρότατον Schneiderus; ἀκήρατον, ὄμμα δὲ κόσμου Wakefield. Mihi his omnibus Br. lectio praeferenda videtur. Sine lectionis varietate ἀγήραντον πόλον αἰθέρος legitur in epigr. Eurip. ap. Athen. L. II. p. 61. B. in Append. Ep. nr. 27. p. 763. In Orac. Sibyll. L. III. p. 414. ἀγήρατον δ' ἕξει κλέος ἐσσομένοισιν. lege: ἀγήραντον. V. 4. ἁλιῤῥόθιος. Br. c. Suid. l. c. ἁλιῤῥοθία. P. Pl. ναῦς παλιῤῥοθίῃ est ap. Arat. Phaen. 347. apud quem etiam ἐπιχθονίῃ reperitur v. 101. et ἐννυχίῃ v. 135. Vid. ad p. 156. nr. 81. In Marm. hic versus prorsus aliter; παντὸς ὁρᾷς τούτων δαίδαλον ἀρχέτυπον.

Nr. 7. εἰς τὸν αὐτόν. Br. III. 257. nr. 501. An. III. 2. p. 147. In nonnullis Codd. hoc distichon Antipatro Sidonio tribui, monuit Leo Allat. de Patr. Homeri p. 46. Nec fortasse male. Cf. ad p. 165. nr. 130. V. 1. ὅς omissum in P. supplet Pl. — *Nr.* 8. ἀντιπάτρου

υ
ειδωνι. εἰς ὀρφέα τὸν ποιητήν, τὸν οἰάγρου καὶ καλλιόπης. Br. II. 24. nr. 67. An. II. 1. p. 61. V. 1. Suid. in δρῦς. T. I. p. 630. V. 3. κοιμάσαις et χαλάζης. Suid. in βρόμος. T. I. p. 457. Idem vulgatam exhibet in συρμός. T. III. p. 411. V. 4. παγεῦσαν. P. παταγεῦσαν. Pl. Suid. Br. V. 5. κατ' ὠδύραντο. P. V. 7. ἀλαλκεῖν. P. Pl. Suid. in ἀλαλκεῖν. T. I. p. 98. ubi ἡνίκ' editur. ἀλάλκειν. Br. Vide Heyn. ad 'Ιλ. τ. 30. T. VII. p. 602. In Eudociae Martyr. S. Cypriani v. 92. ἀλλ' ἀπάλακτ' ἀλάτην συνθήμονα αἰνοσοφίστην. fortasse scribendum: ἀλλ' ἀπάλαλκ' ἀπάτης συνθήμονα.

P. Nr. 9. εἰς τὸν αὐτόν, δαμαγήτου. Br. II. 39. p. 5. An. II. 1. p. 110. Sine auctoris nomine legitur in Plan. p. 269. St. V. 1.
γρ. ὀρφέα πιερικοῖο
ὀρφέα θρηϊκίῃσι. P. In θρηϊκίῃσι conspirant Pl. Suid. in προμολῇσιν. T. III. p. 190. V. 3. σὺν ἄμ' P. συνάμ' Pl. Suid. in ἀπειθῶ. T. I. p. 261. Cf. Schaefer. ad L. Bos p. 744. s. — πέτρῃ. P. Pl. Suid. Br. Rectius fuerit πέτρα. ut mox λύρα. — V. 4. ὑλανόμων ἀγέλα. P. ὑλονόμων ἀγέλαι. Br. ὑλονόμων ἀγέλη. Pl. V. 5. ὅππποτε. P. ὅς ποτε. Pl. V. 8. θυμόν. P. Pl. Suid. in ἀκήλητος. T. I. p. 83. in κλύμενος. T. II. p. 333. ubi ἀμείλικτον θυμόν. Pierson. Verisim. p. 87. κευθμὸν suspicabatur. — λύραι. P. Suid. Br. λύρη. Pl.

Nr. 10. εἰς τὸν αὐτὸν ὀρφέα, τὸν οἰάγρου καὶ καλλιόπης. Br. III. 253. nr. 482. An. III. 2. p. 141. V. 2. De caede Orphei Liban. T. III. p. 66. 16. ubi scribendum: σημεῖον δὲ Λεβέθριοι, οἳ (hoc vulgo abest) μετὰ τὸν 'Ορφέως φόνον (δι' vulgo inseritur) ἀμουσίας
βρα
ἔδοσαν δίκην. V. 3. ἡιμάξαντο χίονας. P. V. 5. καὶ αὖται. (sic. In Var. Lectt. αὐταὶ perperam excusum.) P. καί ῥ' αὐταί. Br. Sed reponenda lectio Pl. καὶ δ' αὐταί. Particulae καὶ δὲ apud optimos quosque poëtas junguntur. Infra p. 260. nr. 361. ἄστεα καὶ δ' ἄλλως. Homer. 'Ιλ. ξ. 364. 'Οδ. ξ. 60. 286. η. 213. μ. 116. ο. 449. π. 418. ρ. 585. σ. 369. φ. 110. 113. Apoll. Rh. I. 185. 849. III. 18. 66. 697. 900. 1256. IV. 408. 720. 766. 1360. Ap. Oppian. Cyn. I. 390. καὶ δ' αὐτοῖς μερόπεσσιν. bene habere existimo, nec cum καί τ' αὐτοῖς permutaverim. Ib. II. 282. καὶ φθίμενοι δ' ἄρ' ἔχουσιν, verius quam γὰρ ἔχουσιν. Ap. Plutarch. Vit. Num. c. 4. T. I. p. 111. καὶ δ' αὖθ' 'Ιππολύτοιο φίλον κάρα εἰς ἅλα βαίνει. frustra Bry. καδδ' αὖθ' corrigit. Attici illas particulas solent sejungere. Apud Lucian. in Dial. Mort. XII. 5. καὶ ταῦτα δὲ ἔπραττον αὐτὸς προκινδυνεύων. Belinius

probat lectionem Cod. Par. ταῦτα διέπραττον. Mihi illud videtur sincerius, nisi fuit: ταῦτα δὲ διέπραττον. V. 7. ἐπ' ὠδύραντο. P.

Nr. 11. εἰς ἤρινναν ἀσκληπιάδου. Br. I. 218. nr. 35. An. I. 2. p. 54. V. 1. ἠρίννης. P. V. 2. δεκετευς P. γρ. δεκάτευς — *Nr.* 12. εις αυ. ἄδηλον. εἰς ἤρινναν τὴν μιτυληναῖαν. Br. III. 261. nr. 524. An. III. 2. p. 163. V. 4. ἠλεκατης. P. α V. 5. ἤριννα. P. οὔ σ' ἐγεγώνει. P. οὔ σε γεγωνεῖ. Pl. Br. V. 6. φθεῖσθαι. P. frequenti errore. φθῖσθαι. Pl. φθίσθαι Br. Vid. Heyn. ad Ἰλ. ι. 246. T. V. p. 584. et infra p. 243. nr. 239. — Πιερίοιν. P. Pl. Πιερίοι. Br. — *Nr.* 13. εις αυ. λεωνίδου, οἱ δὲ μελεάγρου. Leonidae inscribitur in Plan. p. 280. St. Eidem tribuit Br. I. 241. nr. 8. An. I. 2. p. 136. V. 1. παρθενικήν. P. Pl. παρθενικάν. Br. V. 2. ἤρινναν. P. μουσέων. Schedae Krohn. δρεπτομεναν. P. η δρεπτομένην. Pl. Doricam terminationem praetulit Br. V. 3. ἀΐδας. P. ᾄδης. Pl. ᾄδας. Br.

Nr. 14. εἰς σαπφῶ, ἀντιπάτρου σιδωνίου. Br. II. 25. nr. 70. An. II. 1. p. 64. V. 1. μούσαις ἀθαναταις. P. Μούσας ἀθανάτας probabat Markland. ad Statii Sylv. p. 345. Et certe habet haec lectio, quo se commendet, ut primo loco Musae, post illas Sappho, ceu Musa mortalis generis, celebrata dicatur. Ad poëtriae tamen laudem gravius, si ea μετὰ Μούσαις ἀθανάταις, *inter Musas immortales*, quamquam mortalis ipsa, colitur. Hoc igitur c. Br. servavi. μουσᾶν ἀθανάταν. Ap. G. R. Alii ἀθανάτοις et ἀθανάτους, quasi de forma ἀθανάτη dubium esse possit. — ἀοιδομέναν. P. ἀειδ. Br. V. 3. σὺν ἅμ' P. σύναμ' Br. Vid. ad nr. 9. v. 3. ἧς. P. ἅς. Br. πειθῶ. P. — ¶. V. 8. μνησάμεναι P. quod tueri conatur Dorvill. Vann. crit. p. 644. νησαμένᾳ Br. cum nonnullis apogrr. quod in Animadverss. illustravi. Vide tamen, ne argutior sit lectio, quam elegantior. Simplicius certe multo est, quod Reiskius dedit ex Ap. Lips. μησαμένᾳ. Vid. ad p. 196. nr. 287. ἑλικωνιάδων. P. ἑλικωνιάσι. Br. c. omnibus, qui hoc epigr. ediderunt, ex Salmasii procul dubio correctione. Ἑλικωνιάδων δῶρα Musarum sunt opera i. e. carmina, quae illae hominibus impertiunt. Anacr. in Append. Ep. nr. 4. T. II. p. 748. ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης συμμίσγων. Theognis v. 248. ἀλλά σε πέμψει Ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων. quae loca excitat Dorvill. l. c. contra Corn. de Pauw disputans; cujus disputationis non memineram, quum Animadverss. ad h. l. scriberem. Adde quae de δώροις

deorum dixit Ruhnken. ad H. in Cer. p. 27. Matthi. Anim. ad Hymn. Hom. p. 369.

Nr. 15. εις αν αντιπα. Br. II. 25. nr. 71. An. II. 1. p. 65. In Plan. p. 279. St. est ἄδηλον. V. 1. ὑπὲρ ἔσχον. P. ἀοιδάν. Ib. ἀοιδῶν. Plan. et Marmor ap. Donium p. 336. V. 2. ἀνδρῶν θήλειαν. P. sed litteris adscriptis verus ordo restitutus. θηλειῶν. Pl. et Marm. θηλειᾶν. Br. — *Nr.* 16. εις αν πινυτον. Br. II. 288. An. II. 2. p. 330. — *Nr.* 17. εις αν. τυλλιυ λαυρέα. Br. II. 103. nr. 3. An. II. 1. p. 274. V. 3. 4. ap. Suid. in ληθεδών. T. II. p. 438. Drac. de Metr. p. 67, 15. V. 5. δ' ἐμέ. Br. δέ με. P. Pl. μουσάων. P. et vett. editt. Pl. μουσέων Steph. ut metro succurreret, in proxima voce αἰτήσῃς depravato. Recte P. ἐτάσῃς. Vid. p. 590. nr. 135. V. 7. ἔκφυγον. In marg. γρ. σκότον ἔκφυγον. P. ἀΐδα σκότος. Pl. ἀΐδεω σκότον. Br. c. membr. Vid. Piers. ad Moer. p. 254. nos in Act. Monac. I. p. 143. ubi vocibus nonnullis transpositis sensus eorum, quae scripseram, turbatus est.

Nr. 18. εἰς ἀλκμᾶνα, ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως. Br. II. 123. nr. 56. An. II. 1. p. 334. V. 1. 2. Suid. in λιτός. T. II. p. 452. V. 3. 4. Idem in ἐλατήρ. Tom. I. p. 709. in εἰδήσεις. T. II. p. 19. μουσέων. P. μουσῶν. Pl. Suid. V. 5. διδύμοις. P. διδύμαις. Pl. Suid. in λυδός. T. II. p. 466. ἐρίσειθ' ὄγε. P. Suid. V. 6. μητέρες. P. Suid. πατρίδες. Pl. Br. — *Nr.* 19. εἰς τὸν αὐτόν, λεωνίδυ. Br. I. 241. nr. 80. An. I. 2. p. 135. V. 1. 2. Suid. in ὑμεναίων. T. III. p. 529. in κύκνος. T. II. p. 392. V. 3. μεγάλαν ἔριν tentabat Scalig. in mst. — λύσθος. P. λυδός. Pl. Br. V. 6. οἴχεαι. P. οἴχεται. Pl. Ap. Suid. in λοῖσθος. T. II. p. 464. εἴθ' ὄγε λοῖσθος ἄχθος ἀποῤῥίψας οἴχεται εἰς ἀΐδαν. περὶ ἀλκμᾶνος ὁ λόγος. Λυδῶν ἄχθος malebat Wyttenbach. Bibl. crit. I. 2. p. 35. Si sincera est vulgata, verba in hunc sensum accipi posse videntur: εἴτε Σπάρτης ἐστὶ πατρίδος, ταύτῃ τῇ χάριτι μάλα αὐχουμένης, εἴτε Λυδὸς ὢν τὸ τοῦ βίου ἄχθος ἀπέῤῥιψεν. Vide tamen, annon exitus v. 3tii ex praecedente epigr. huc irrepserit.

Nr. 20. εἰς σοφοκλέα, σιμωνίδου. Br. I. 147. nr. 111. An. I. 1. p. 269. Iterum legitur p. 213. in infimo marg. V. 2. ἑρεπτόμενοι. Suid. in οἰνωπός. T. II. p. 670. — *Nr.* 21. εις αν σοφοκλέα, σιμμίου θηβαίου. Br. I. 168. nr. 1. An. I. 1. p. 330. In Plan. p. 275. St. est ἀδέσποτον. V. 1. σοφίλλυ. P. σοφίλου. Pl. Br. ὁ τοῦ Σοφίλλου

Σοφοκλῆς legitur ap. Clem. Alex. Coh. ad Gent. p. 63. 5. Nomen *Σόφιλλος* cum *Κύριλλος*, *Δάριλλος* jungit Arcadius ap. Bast. ad Greg. Cor. p. 581. Apud plurimos tamen *Σόφιλος* scribitur; a qua orthographia recedere non sum ausus. Pro *χοροῖς μέλψαντα* Scaliger in not. mst. *χοροῖσι μέλοντα* corrigit. V. 2. Scr. *τραγικῆς*. Suid. in *Κέκρουψ*. T. II. p. 292. ubi *ἐν θυμέλῃ* et *ἀχαρνείτης*. Item in *ἀχαρνείτης*. T. I. p. 401. et in *βλαισούς*. T. I. p. 437. *ἐν θυμέλῃσι* et *ἀχαρνίτης* autem in *θυμέλῃ*. T. II. p. 211. ubi *βλαστὸς* pro *βλαισός*. — *σκηνῇσι* P. et in ed. pr. Pl. *σκανῇσι*. Ald. 1. 3. V. 4. *ἀχαρνίτης*. P. *ἀχαρνείτης*. Pl. Priorem formam agnoscit Steph. Byz. in *Ἀχάρνα*. Ap. Alciphron. II. 3. p. 230. *μὰ τὸν Διόνυσον, καὶ τοὺς βακχικοὺς αὐτοῦ κισσούς*. non poenitet *ἀχαρνικοὺς κισσοὺς* conjecisse. ⁋. V. 5. *εἰς τὸν αὐτὸν σοφοκλέα*. marg. P. V. 6. *σελίσιν*. P. Pl. *σελίσι*. Br.

Nr. 22. *τοῦ αὐτου εις αυ σοφοκλέα, τὸν σοφίλλου, τὸν ἀθηναῖον, τὸν συγχρονίσαντα Εὐριπίδῃ*. Br. I. 168. nr. 2. An. I. 1. p. 331. V. 1. *τύμβου σοφοκλέους*. P. *τύμβοιο σοφοκλέος*. Pl. Br. V. 3. *ῥόδου*. P. *ῥόδον* ex una ed. Flor. arripuit Br. Reliquae *ῥόδου*. Haec lectio ob sequentia praeferenda, quamvis per se bene dicatur, *ῥόδον θάλλει πέταλον*. — *φιλοῤῥώξ*. P. Pl. Secundum Eustathii observationem, qui *ῥὼξ* damnat, *φιλοῤῥὰξ* scribendum esset. Vid. ad p. 144. nr. 22. p. 392. nr. 226. V. 4. *κλίματα*. P. *κλήματα*. Pl. Br. V. 5. *εὐμαθιης*. (γρ. ἐπίης, ο) P. *εὐμαθίης*. Pl. Br. *εὐεπίης* Schol. ed. Wechel. — *μελίχρους*. P. *μελίχρους*. Pl. Suid. in *ἄμμιγα*. T. I. p. 139. *μελιχρὸς*. Id. in *πινυτός*. T. III. p. 117. — *μουσῶν* omnes; sed *μουσέων* malis ob ionicum epigrammatis characterem.

Nr. 23. *εἰς ἀνακρέοντα, ἀντιπάτρου σι*. Br. II. 25. nr. 72. An. II. 1. p. 66. V. 1. Suid. in *τετρακόρυμβος*. T. III. p. 452. V. 3. Suid. in *ἀργινόεις*. T. I. p. 312. V. 4. 5. Suid. in *μέθυ*. T. II. p. 520. V. 6. in *χρίμπτεται*. T. III. p. 688. — V. 7. 8. novum lemma adscriptum: *εἰς τὸν αὐτὸν ἀνακρέοντα*. Vid. ad nr. 21. v. 5. Tanquam peculiare epigr. exhibetur hoc distichon in Plan. p. 275. St. Jungendum esse cum praecedentibus non fugit Scaligerum, in eo tamen falsum, quod illud ceteris praefigendum existimavit. — *Nr.* 24. *εις αυ σιμωνι. εἰς ἀνακρέοντα τὸν τήϊον ποιητ σιμωνίδου. ὅτι καὶ αὐτὸς σιμωνι τήϊος ἦν, ὅθεν καὶ ἀνακρέων*. Auctor hujus lemmatis *κήϊον*

confudit et τήϊον. ut ap. Mosch. Eid. III. 91. κήϊον ἄστυ. nonnulli τήϊον. Br. I. 36. nr. 54. An. I. 1. p. 234. V. 1. ὀπώρας. P. ὀπώρης. Pl. Suid. in ἡμερίς. T. II. p. 59. V. 2. ἥ . . φύσεις. P. ᾗ . . φύσεις. Pl. ἣ . . φύσις Br. c. Suid. Nec aliter Jos. Scaliger in not. mst. V. 5. φιλακώμωι P. φιλόκωμος Pl. Br. quod mihi quoque videtur verissimum. Bene fortasse haberet φίλα κώμῳ κρούειν; sed quis tulerit, τὴν χέλυν κρούειν φίλα κώμῳ? φιλόκωμος vim habet substantivi, παννύχιος adverbii; fere ut ap. Philipp. p. 512. nr. 33. λάθριον ἑρπηστὴν σκολιὸν πόδα. V. 6. κρούων. P. Br. κρούοι. Pl. V. 7. γρ. καὶ κῆν. P. κὴν. Pl. Br. ἐφ' ὕπερθε. P. V. 8. ὡραῖον. P. et editt. vett. Pl. ὡραίων Br. c. Steph. quae necessaria emendatio. V. 9. καὶ σφιν P. καί μιν Pl. Br. Suid. in λαρόν. T. II. p. 416. in γεραιός. T. I. p. 477. ubi οἷς ὁ γεραιός.

Nr. 25. τοῦ αὐτ. εἰς τὸν αὐτὸν ἀνακρέοντα τὸν τήϊον. ἔστιν δ' ἡ πόλ αὕτη οὐχ ἡ ποντικ ἀλλ' ἡ πρὸς ἔφεσον κειμένη μία τ ἰάδ πόλ. ὅτι νῆσος ἔστιν ἡ τέως μία τ κυκλάδων. (*Teos* cum *Tῆνος* confusa.) Br. I. 136. nr. 55. An. I. 1. p. 235. V. 1. μουσῶν. Malim *Μουσέων*. V. 2. ὑμνοπόλων. P. ὑμνοπόλον. Pl. Br. V. 5. λειπών. P. ut p. 287. nr. 502. v. 2. V. 6. δόμων. P. Br. δόμῳ. Pl. V. 7. μεγιστέα. P. Pl. Br. *Μεγίστην* legitur in Cod. nr. 27. v. 5. ubi *Μεγίστῃ* dedit Br. Hoc nostro quoque loco malebat Schaefer. ad Greg. Cor. p. 163. nolente Hermanno in Append. pag. 879. In ep. Leon. Tar. ex Planud. nr. 306. T. II. p. 718. v. 7. in eadem versus sede *Μεγιστέα* exhibuit Br. pro *Μεγιστᾶν*. Sic in Palat. p. 275. nr. 440. v. 9. ἐνδήμοισι προσηνέα. Dionysius in Gigantiade ap. Steph. Byz. V. *Δώτιον· καὶ κελάδων Σπερχειός, ἔχουσί σε Δώτια Τέμπεα*. Vid. de hoc synizesios genere Boekh. in not. crit. ad Pindar. Ol. IX. 13. p. 398. ¶. V. 9. marg. εἰς ἀνακρέοντα. P. ἐκεῖνο βάρβιτον. Pl. Br. ἐκεῖνον. P. quod restitui. Nr. 29. v. 4. ᾧ σὺ μελίσδων, βάρβιτ', ἀνεκρούου. Athen. L. IV. p. 182. F. τὸν βάρωμον καὶ βάρβιτον. Ib. L. XIV. p. 635. D. σαφῶς Πινδάρου λέγοντος, τὸν Τέρπανδρον ἀντίφθογγον εὑρεῖν τῇ παρὰ Λυδοῖς πηκτίδι τὸν βάρβιτον. Sic Latini quoque *barbitus* usurpant et *barbiton*. — οὐ λήθει. P. et duo codd. Plan. ap. Br. οὐ λήθῃ vulg. οὐ λῆγεν. Suid. in μολπή. T. II. p. 571.

Nr. 26. εἰς τὸν αὐτ. ἀντιπάτρου σιδωνίου. Br. II. 26. nr. 74. An. II. 1. p. 68. V. 4. Marg. τὸν σαπρὸν ἄνδρα σαπροῖς ἐπαίνοις

στέφεις. P. V. 5. μεμελημένος οὔασι κῶμος. P. Pl. quod ut sensu cassum Br. audacter mutavit sic: Διωνύσοιο λελασμένος οὔποτε κώμων. In μεμελημένος nihil mutandum esse praeclare intelligens Huschk. in An. cr. p. 98. ἤθάσι κώμοις tentavit. Nonn. Dion. XXXIV. 493. ἠθάδι πυγμαχίῃ μεμελημένος. Propius mihi videbatur: μεμελημένος οἰνάσι κώμοις. Ep. ἀδ. in Planud. nr. 15. T. II. p. 629. ὁ πρὶν ἀεὶ Βρομίου μεμεθυσμένος οἰνάδι πηγῇ. In Palat. p. 235. nr. 193. βρομίης οἰνάδος ἐν πετάλοις. Oppian. Cyn. IV. 235. γυναῖκες οἰνάδες, ὀσχοφόροι. Οἰνὰς κῶμος autem dictum, ut παρὰ θυιάδι ληνῷ ap. Nonn. Dion. I. p. 10. 18. φοιτάσι πτεροῖς. Euripid. Phoen. 1031. et multa alia hujus generis, quae collegit Porson ad Eurip. Or. 264. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 270. s. Vera videbatur correctio; nunc tamen ambigo, annon praeferenda sit emendatio Graefii in not. mst. εὐάσι κώμοις corrigentis. V. 7. ὑπ' οἴσω. P.

Nr. 27. εις αν^τ τοῦ αν^τ ἀνακρέοντ^τ. (sic) θαυμαστὸν τὸ ὅλον ἐπίγραμμα. Br. II. 26. nr. 73. An. II. 1. p. 66. V. 1. Suid. in Ἴωνες. T. II. p. 135. V. 2. μήτε ἄτερ. P. μήτ' ἐρατῶν. Pl. Suid. in ἄνδιχα. T. I. p. 187. Sic ἐρατᾷ et ἀρετᾷ permutata p. 289. nr. 515. V. 3. δὲ om. P. suppeditat Pl. V. 4. αἰθύσσων. P. et vett. editt. Plan. αἰθύσσον Asc. Steph. V. 5. μεγίστην. P. Pl. Μεγιστῇ Br. quam contractionem ap. meliores poëtas reperiri negans Hermann. Append. Greg. Cor. p. 879. hoc quoque loco Μεγιστέα legendum esse existimat. Vid. paulo ante ad nr. 25. In Apollinar. Metaphrasi Psalm. in Bandin. Catal. Codd. Med. gr. p. 63. scribe: πασσυδίῃ βασιλῆ (βασιλῆα cod.) Χριστὸν καλέουσι πόληες (πόλιες cod.). Cf. Matthiae Gr. gr. §. 82. p. 97. In marg. Cod. Pal. ad μεγίστην nota: μεγιστεὺς ἦν ὁ ἐρώμενος ἀνακρέοντος, οὐχὶ μ ε γ ί σ τ η, καὶ σμέρδις καὶ βάθυλλος. V. 7. Suid. in ἀμφίβροχος. T. I. p. 149. V. 8. σταλίδων. P. σταλίκων. Pl. στολίδων Br. c. Suid. in στόλιον. T. III. p. 377. et sic Salm. Alii aliter. Cf. Schneider. in Peric. crit. p. 121. Antipater Sidon. in Plan. nr. 176. T. II. p. 678. μαλακὰς ἑσσαμένα στολίδας. V. 10. κατεσπείσθη. Commode Schaefer. haec comparavit ad Longum L. II. p. 39. Ἔρωτι παῖδες κατέσπεισθε, καὶ Ἔρωτι ὑμῶν μέλει. — *Nr.* 28. εἰς τὸν αν^τ ἀδέσποτον. Br. III. 262. nr. 526. An. III. 2. p. 163. Habet Suid. in οἰνοπότης. T. II. p. 668. V. 2. παρ' ἰών. P.

Nr. 29. εις αν^τ. ἀντιπατρ^τ σιδωνίου^υ. Br. II. 26. nr. 75. An. II. 1.

p. 69. V. 2. ἡ γλυκερή . . κιθάρα. Plan. Br. γλυκερή . . κιθάρη. P. — V. 3. μελίοδων. P. Pl. Br. Scr. μελίζων. ut nr. 30. v. 3. V. 4. ἀνακρούειν illustrat Huschk. An. cr. p. 95. s. Schaefer. Meletem. p. 14. — μελίζων, βάρβιτε. Vid. ad nr. 25. Barbiti compellatio inter εὕδεις et ἴφυς displicuisse videtur Graefio, ad Meleagr. p. 127. suspicato, βαρβίτῳ ἀγκρούον. V. 5. ἠϊθέων. Frustra Br. ἠϊθέον corrigebat, et ipse olim tentabam locum, qui sanissimus est. Causa affertur, cur Smerdin suaviter cecinerit Anacreon, quod semper puerorum amoribus incaluerit. V. 5. εἰς δὲ σέ. P. ἐς σὲ δέ. Plan. ἐς δέ σε Br. pronomine perperam inclinato. Saepe pronomen sequitur particulam adversativam. Od. π. 418. καὶ δέ σέ φασιν .. ἔμμεν ἄριστον. Callim. H. in Dian. 210. καὶ δέ σέ φασιν (male vulgo καὶ δέ σε) Καλὴν Ἀντίκλειαν ἴσον φαέεσσι φιλῆσαι. Id. Hymn. in Jov. 10. ἐν δέ σε Παῤῥασίῃ Ῥείη τέκεν. Nicand. Alexiph. 4?3. καὶ δὲ σὺ μήκωνος. ex Codd. Olim καὶ σὺ δέ. Infra p. 366. nr. 59. ἁ δέ σε, Κύπρις, εὔγαμον. In Planud. nr. 131. T. II. p. 665. Τάνταλε, καὶ δὲ σὲ γλῶσσα διώλεσε. V. 6. σκολιάς. dolosas. Vid. Graef. ad Meleag. p. 123. ἐκηβολίδας. P. ἐκηβολίας. Pl. Br. Homer. Ἰλ. ε. 54. Callim. Lavacr. Pall. 112.

Nr. 30. εις αυ τοῦ αν ἀνακρέοντα. (cf. nr. 27.) Br. II. 27. An. II. 1. p. 70. V. 1. ἐνθάκε. P. ἐνθάδε. Pl. Br. V. 2. ἀκμήν οἱ λυρόθεν. μελ. P. ἀκμήν λειριόεντι. Brod. Salm. Br. Sed optima est lectio Pl. ἀκμήν οἱ λυρόεν, μελ. modo τι addideris cum Huetio. Theopomp. ap. Athen. L. IV. p. 183. B. σκινδαψὸν λυρόεντα μέγαν χείρεσσι τινάσσων. μελίζεται passive accipiendum. V. 4. ἵμερα, distinctione sublata, conjunxi cum ὄδωδε. Ad βαθύλλῳ margini in C. P. adscriptum: γράφε μοι βάθυλλον οὕτω. ¶. V. 5. In marg. εἰς τὸν αὐτὸν ἀνακρέοντα. P.

Nr. 31. εις αυ διοσκορι. Br. I. 499. nr. 24. An. I. 2. p. 389. V. 1. σμερδιηῖωι ἐπί. P. Σμερδιέῳ ἐπί. Br. Praetuli lectionem Reiskianam: Σμερδίῃ ὦ ἐπί. a Σμερδίης, unde Σμερδίεω nr. 27. v. 6. V. 2. πανδοχίης. In marg. γρ. παννυχίδος. P. Hoc recepit Br. V. 3. τερπνότατε. P. Br. Saepe brevis vocalis producitur ante μ. Vid. Hermann. in Ind. ad Orph. in *Productio*. Hic tamen ibid. p. 767. malit τερπνότατ' ἐν Μ. Mihi non displiceret: τερπνότατ' ὦ Μούσησιν, Ἀνακρέον, ὦ 'πὶ Βαθύλλῳ .. quae repetitio interjectionis elegantia non caret. V. 5. In marg. μελεάγρου εἰς τὸν αὐτὸν ἀνακρέον.

P. Hinc factum, ut, quod unum est, in duo epigrammata discerptum ederetur usque ad Reiskium. Manifestus est error, quem Fischerus tamen in Anacr. p. 503. s. repetere, quam Reiskii correctione uti ma-
τ
luit. — *σοι* P. *τοι* Br. V. 8. *μαλακὴ μ. τρέφοιτε.* P. *μαλακῆ μ. τρέφοιντο.* Br. *τρέφοισθε.* Dan. Heins. *τραφέντα.* Reisk. Dedi, quod proximum erat, *τρέφοιτο.* V. 9. *οἰνόμενος ʽναίων ἀβρ.* P. *οἰνώμενος.* Br. c. aliis. Interpositi verbi *ναίων*, quod ex glossemate ortum, nemo editorum mentionem fecit.

τ τ χ πτ
Nr. 32. *εις αυ ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπαρ αἰγυ.* Br. II. 507. nr. 61. An. II. 3. p. 392. Hoc distichon cum sequenti jungendum esse, suspicabatur Schneider. Per. crit. p. 122. quod mihi non fit probabile. V. 2. *ἀμφὶ βάλ.* P. — *Nr.* 33. *εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ.* Sine auctoris nomine extat in Plan. p. 278. St. Etiam ap. Br. III. 262. nr. 527.
α
est inter *ἀδέσποτα.* An. III. 2. p. 163. V. 2. *ἀΐδην.* P. — *Nr.* 34.
δω
εἰς πίνδαρον ἀντιπάτρου σι . Br. II. 27. nr. 79. An. II. 1. p. 73. V. 1. *εὐαγέων.* P. Pl. Suid. in *εὐαγής.* T. I. p. 880. in *χαλκευτάν.* T. III. p. 650. *εὐαχέων* corrigit Toup. Ep. crit. p. 118. quem conf. in Cur. sec. p. 202. Pindarus hymnorum *bene tornatorum* (*εὐαγέων*) faber. Vid. Hemsterh. in Musgr. Exercitatt. in Eurip. p. 84. sqq. *βαρὺν ὕμνων.* P. Br. *βαρυύμνων.* Pl. *βαρὺν ὕμνων* corr. Jos. Scalig. in not. mst. V. 3. *εἰσαΐων.* P. *μουσῶν.* P. Pl. *μουσέων.* Br. quae forma dorico epigrammatis characteri non respondet. V. 4. *ἀπεπλάσατο.* P. Pl. *ἀπεβλίσατο.* Br. c. Reiskio. Illud probum. Junge: *σμῆνος ἀπὸ Μουσῶν* (ex nota periphrasi) *ἀπεπλάσατο αὐτό, τὸ μέλος, ἐν Κάδμ. θαλ.* Musae cum apibus comparantur. Vid. nos in Exercitatt. crit. T. II. p. 132. sq. *σμῆνος*, *examen, turba. σμῆνος σοφιστῶν.* Cratin. ap. Clem. Alex. p. 329. 18. Themist. Or. II. p. 36. B. *ᾧ ξυμπεριβομβεῖ καὶ ξυμπέτεται ἑκούσιον τὸ σμῆνος.* Or. IV. p. 53. D. *ἵνα δὲ ὥσπερ σμῆνος μελισσῶν κινῆται.* Or. XXX. p. 351. Br. *δρυῶν δὲ καὶ τὰ οἰκεῖα* (*naturales fructus;* ne *κηρία* tentes cum Harduino.) *καὶ μέλι φερουσῶν· ἐπειδὴ τὰ κοῖλα τῶν δένδρων καὶ ἅμα* (Fort. *ἄλλα*) *ἄκαρπα κηρίων τὰ σμήνη πληροῦσιν.*

τ δ
Nr. 35. *εἰς τὸν αυ λεωνι.* Br. I. 174. nr. 28. (tamquam *Platonis*, cui inscribitur infra p. 289. *Leonidae* tribuitur in Plan. p. 272. St.) An. I. 1. p. 356. V. 1. *ἤπιος.* P. 1. in Pl. ed. pr. Flor. Ald. 1. Asc. Steph. *ἄρμενος.* P. 2. Ald. 2. 3. ex Lectt. Aldinae pr. Alteram hanc

lectionem exhibet Plut. T. II. p. 1030. A. *ὁ δὲ τῷ Πινδάρῳ ποιήσας τὸ ἐπικήδειον· ἄρμενος ἦν κ. τ. λ. εὐαρμοστίαν δῆλός ἐστι τὴν ἀρετὴν ἡγούμενος.* — *φίλος ἀστοῖς.* Fortasse ex Pindaro Nem. VIII. 64. *ἐγὼ δ᾽ ἀστοῖς ἁδὼν χθονὶ γυῖα καλύψαιμι.* Ad nostrum epigr. respexisse videtur Plutarch. T. II. p. 773. C. *ἦν δὲ χρηστὸς ὁ Σκέδασος καὶ τοῖς ξένοις ἐπιτήδειος.* — *Nr.* 36. *ἐρυκίου ἐπιτύμβιον. εἰς σοφοκλέα τὸν ἀθηναῖον παῖδα σοφίλλου.* Br. II. 298. nr. 13. An. II. 2. p. 365. V. 1. 2. Suid. in *ἄλοιτο.* T. I. p. 127. in *σκηνή.* T. III. p. 328. Transitivam vim verbi *ἄλλεσθαι* illustravit Huschk. An. cr. p. 27. Similiter *χορεύειν* p. 512. nr. 33. *σκολιὸν πόδα, κισσέ, χορεύσας.* Cf. ad p. 107. nr. 133. V. 3. 4. Suid. in *βούπαις.* T. I. p. 448. V. 5. *μὲν ἀγανός.* P. Suid. in *ἀγανός.* T. I. p. 21. In *ἀγάνναος* inciderat Br. Huic conjecturae ob sequens *αἰὲν* praetulerim lectionem Plan. *ἀέναος.* P. 214. nr. 43. *ἶσον ὁμηρείαις ἀενάοις χάρισιν.* Quod in marg. posui, *ἀεὶ γλυκὺς .. κηρός,* longius abest. Lenius fuerit: *ἀεὶ γάνος ... κηροῦ.* De quovis latice *γάνος* usurpatur. De aqua Aeschyl. Pers. 482. *οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος δίψει πονοῦντες.* Lycophr. 247. 274. 946. de vino saepissime. Etiam de melle. Eurip. Iph. T. 633. *ἀνθεμόῤῥυτον γάνος ξουθῆς μελίσσης.* V. 6. *ἔχοις.* Pl. Suid. *ἔχεις.* P. *ἔχῃς* Br. quod verborum structura et praecedens *ῥείῃ* postulat.

Nr. 37. *εἰς τὸν αυ*[τ] *διοσκου*[δ]*ρι ..* [*εἰ μὲν εἰμὶ σοφοκλ*[3]*, οὐ μαίνομαι, εἰ δὲ μαίνομαι, οὐ μὲν εἰμὶ σοφοκλ*[3]. quae verba ad celebrem illam Sophoclis cum filiis causam spectare videntur.] Br. I. 500. nr. 28. An. I. 2. p. 394. Cf. Addenda T. III. 2. p. 450. Loquitur histrio, sive choragus quidam, unus *τῶν τοῦ Διονύσου τεχνιτῶν,* cujus simulacrum Dioscorides tumulo Sophoclis impositum fuisse fingit. V. 1. *μουσῶν.* Malim *Μουσίων.* V. 2. *παρθενίην.* P. Pl. De Sirene interpretatur Brodaeus, de *Κηληδόνι* Huschk. in An. crit. p. 4. sqq. Cod. lectionem *παρθενίην* aut pro *παρθένον* accipiendam, aut in *παρθενικὴν* mutandam existimans. *) Neutrum mihi h. l. facile admitti posse videtur. Servavi itaque *παρθεσίην,* quod Br. dedit sensu aptissimo. V. 4. *σᾶμα.* P. *σχῆμα* Pl. Br. Haec vocabula crebro permutata docuit Dorvill. ad Char. p. 780. — *μεθ᾽ ἡρμ.* P. [In inferiore marg. hujus

*) Grotius vertit:

Hoc Sophocles situs est sub marmore, quem pia cura
Musarum sanctum praestitit a Venere.

paginae legitur: *εἰς τὸν αὐτόν· ἀδέσποτον. ἐσβέσθης* x. τ. λ. quod distichon dedimus p. 210. nr. 20.] V. 6. In marg. ζτ. *εἰς τὸν αυ σοφοκλέα.* ζτ. *τὴν διάνοιαν, ὅτι λείπει.* P. Fallitur notulae auctor. Nihil excidit. ¶. V. 7. *ἔλαχε στάσιν.* P. Pl. *ἔλαχες.* Br. c. Salm. *εἰ δ' ἐνί.* P. *ἢ δ' ἐνί.* Pl. Br. *χερσίν.* P. *χερσί.* Pl. Br. V. 9. *εἴτε σύν.* P. Pl. *σοι.* Br. c. Salm. et Huetio.

Nr. 38. *εἰς ἀριστοφάνην. διοδώρου.* Br. II. 82. nr. 8. An. II. 1. p. 209. V. 1. *εἰ τίνα* Br. qui post *πεύθῃ* distinguit. *εἴ τινα* P. — *Nr.* 39. *εἰς αἰσχύλον, ἀντιπάτρου θεσσαλωνικέως.* Br. II. 124. nr. 57. An. II. 1. p. 334. V. 1. *ὦ τραγ.* Suid. in *πυργώσας.* T. III. p. 242. V. 2. *εὐπίῃ.* P. *εὐεπίῃ.* Pl. Suid. V. 4. *ταιναρίην.* in marg. γρ. *τρινακρίην.* P. Falsam illam lectionem repetivit Plan. *Τρινακίην* scribendum esse contendit Br. nihil tamen mutans ap. Apoll. Rh. IV. 291. ubi vid. Schol. Cf. Salmas. ad Steph. Byz. p. 717. ed. Berk. L. Holstenium ad Eund. p. 329.

Nr. 40. *εἰς τὸν αὐτόν. διοδώρου.* Br. II. 188. nr. 12. An. II. 2. p. 83. In Plan. p. 273. St. *ἄδηλον* est. Unde Br. noverit, hoc epigr. *Sardiani* esse potius, quam *Zonae*, ignoro equidem. V. 3. *γελᾶ.* P. *γέλας.* Pl. *Γέλα* Br. c. Huetio. Doricus genitivus in nomine proprio nihil offensionis habet, quamvis character epigr. sit ionicus. Virg. Aen. III. 702. *immanisque Gela fluvii cognomine dictam.* ubi vid. Heyn. Alia est ratio epigr. in Append. nr. 3. T. II. p. 748. ubi *πυροφόροιο Γέλας* de urbe accipiendum. Steph. Byz. *Γέλα. πόλις Σικελίας· ἡ γενικὴ Γέλας. ... καλεῖται δὲ ἀπὸ ποταμοῦ Γέλα.* — *φθόνος αἰέν.* P. Suid. in *ἔγκοτον.* T. I. p. 671. in *Θησείδας.* T. II. p. 196. *ἀστῶν* Pl. ex compilatoris correctione procul dubio. Frigidam hanc lectionem recepit Br. Scripsi *αἴ, αἴ,* quod facile in *αἰὲν* corrumpitur. In hunc modum erratum videtur etiam p. 247. nr. 279. v. 2. p. 407. nr. 302. *ὠλέσατ' αἰεί.* P. *αἴ, αἴ,* in Plan. Hae interjectiones sic interponuntur passim; ut p. 261. nr. 373. *λείψανα δ' αἴ, αἴ, Ἔδρακες.* Atheniensium erga bonos invidia saepe commemoratur cum ab aliis, tum a Philostrato Vit. Soph. I. 17. p. 504. *διά τε τὸν Ἀθήνῃσι φθόνον, ἀντιπολιτευόμενον αὐτοῖς μάλιστα τοῖς σοφώτερόν τι ἑτέρου ἀγορεύουσιν.* Ibi in Cod. *διά τε τῶν* reperitur, unde legendum videtur: *διά τε τὸν τῶν Ἀθ. φθόνον.* Praeterea autem scripserim: *ἐν τοῖς μάλιστα.*

Nr. 41. *εἰς καλλιμα*χ*ον τὸν ποιητὴν ὃν ἔσκοψεν* (sic saepissime)

ἀπολλώνιος ὁ ῥόδιος ὁ γράψας τὰ ἀργοναυτικα εἰπ̑ καλλιμαχ το κάθαρμα κ. τ. λ. Cf. p. 543. nr. 275. In membr. hoc distichon cohaeret cum epigr. sequ. Recte distincta in Plan. p. 278. St. ap. Br. III. 270. nr. 566. An. III. 2. p. 182. V. 1. ἆ μάκαρ. P. ὦ Pl. Br. ἀμβροσίῃ συνίστιε. P. ἀμβροσίῃσι. Pl. Br. — *Nr.* 42. Br. l. c. nr. 565. An. l. c. p. 181. V. 1. ἆ μέγα. P. Br. Suid. in ὄνειαρ. T. II. p. 695. ὦ μέγα. Pl. ὄνειαρ. Callim. in Pal. p. 201. nr. 310. τοὐμὸν ὄνειαρ. pro ὄνειρον. ὄνειραρ tentabat Scaliger in not. mst. — κεράων. Themist. Or. XXI. p. 263. C. ἀναπεπταμέναι εἰσὶν αἱ πύλαι κεράτων. Scr. τῶν κεράτων. c. Cod. Monac. V. 2. ἔης. P. Br. Suid. ἔφυς. Plan. V. 3. ἴδμεν. P. Br. ἴσμεν. Pl. V. 6. μέσσαις. P. Br. μούσαις. Pl. φέρων. P. Pl. φέρον corr. Scalig. in not. mst. Sed tum etiam ἀνεί̈ραν requireretur. De persona τοῦ Ὀνείρου cogitabat poëta. Notus est locus Homeri Od. λ. 90. ἦλθε δ᾽ ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο, χρύσεον σκῆπτρον ἔχων. Plato Gorg. p. 523. E. τὸν κριτὴν . . . τὴν ψυχὴν θεωροῦντα ἐξαίφνης ἀποθανόντος ἑκάστου, ἔρημον πάντων τῶν συγγενῶν, καὶ καταλιπόντα ἐπὶ τῆς γῆς πάντα ἐκεῖνον τὸν κόσμον. — V. 7. αἱ δέ σοι. P. δέ οἱ. Pl. Br. V. 8. εἶρον. vid. Heindorf. ad Platon. T. III. p. 53.

Nr. 43. εἰς εὐριπι. ἴωνος. Br. III. 264. nr. 534. An. III. 1. p. 167. *Ioni* tribuitur etiam in Plan. p. 273. St. At quum Ion ille, qui inter Tragicos nomen habebat, ante Euripidem obierit, Br. hoc epigr. inter ἀδέσποτα retulit. V. 1. μελαμπέπλοις .. γυάλοις. *in lugubribus Pieriae finibus*, ob infaustam Euripidis mortem luctu et squalore obsitis. Hanc cod. Pal. et Plan. lectionem non ferens Lobeckius ad Soph. Ajac. p. 284. μελαμπετάλοις corrigit. κλῶνα μελαμπέταλον de lauri ramo Philipp. p. 407. nr. 307. v. 2. — γυάλοισι. P. Br. γυάλοισιν. vett. editt. Plan. V. 2. αἰεί. P. ἀεί. Pl. Br. τὸν ἀείνυκτος. Huet. V. 4. χάρισιν. P. Pl. χάρισι. Br. — *Nr.* 44. εἰς τὸν αὐτόν. ὅτι εὐριπι ἐν μακεδονίᾳ ἐτελεύτησε βρωθ ὑπὸ κυνῶν. Br. III. 264. nr. 535. An. III. 2. p. 168. — V. 3. τὸν . . ἀηδόνα. Vid. Schaefer. Meletem. p. 65. not. 1. P. V. 5. in marg. καὶ τοῦτο εἰς εὐριπι. P. V. 6. νάῃς. ed. pr. Flor.

Nr. 45. εἰς τὸν αὐτόν, θουκυδίδου τοῦ ἱστορικοῦ. Br. II. 236. (ed. Lips. I. p. 102.) An. I. 1. p. 335. ubi laudavi eos, qui hoc epigr. ad Thucydidem retulerunt. Auctoris nomine caret in Plan. p. 273. St

V. 2. ἣ γάρ. P. ἢ γάρ. ed. pr. ἦ reliquae editt. Pl. et Br. V. 3. μούσαις. P. μούσας. Pl. Br. — *Nr.* 46. εἰς τὸν αὐτόν. Br. III. 264. nr. 536. An. III. 2. p. 168. V. 1. τόδ' Εὐριπίδη ἔφυ. P. τόδ' ἔστ' Εὐριπίδη. Pl. Br. V. 2. μνημα. P. μνῆμα. Pl. Br. — *Nr.* 47. εἰς τὸν αὐτόν. In ed. Br. desideratur. Extat in Plan. p. 273. St. V. 1. σὸν Εὐρ. P. et ed. pr. Plan. σόν γ' Εὐρ. Aldd. tres. Malim: μνῆμα σοί γ' Εὐρ. V. 2. ἄφωνον et λαλητέον. V. D. in Bibl. Bodl. Hoc Grotius videtur expressisse: *Achiva tellus, non tacens, Euripides, Sed maxime vocale monumentum tibi.* V. 2. ἀλλὰ καί. Scribendum videtur, ἀλλ' ἀεί, fortasse etiam λαλητικός. *non igitur mutus es, sed semper disertus;* quum Graecia, quae tibi pro monumento est, nunquam non poëmata tua recitet.

Nr. 48. εἰς τὸν αὐτόν. ὅτι ἐκεραυνώθ ὁ τάφος εὐριπίδ. quod lemma Br. ad aliud quoddam epigr., quod exciderit, pertinere existimat. Initio mutilum esse, noli dubitare. Caeterum simillimum est hoc epigr. iis, quae Diogenes Laërtius invita Minerva procudit. Br. III. 295. nr. 678. An. III. 2. p. 248. V. 1. δαιδαλέοις πυρὸς ῥιπῆισι τρυφηλαὶ σάρκες. P. Audaci mutatione Br. c. Salm. δαιδαλέοισι πυρὸς σάρκες ῥοθίοισι τρυφηλαί. Voce σάρκες a versus exitu ad ejus initium revocata, duabusque praeterea litteris leviter immutatis, scripsi: σάρκες δ' αἰθαλέαισι πυρὸς ῥιπῇσι τρυφηλαί. Similiter vox transposita p. 425. nr. 387. καὶ ἄμπνευσον ὑπὲρ πατρίδος βαιόν. pro βαιὸν ὑπὲρ πατρ. Ap. Moschum Eid. II. 5. ἐν δ' ἦν Ζεύς, ἐπαφώμενος ἠρέμα χειρὶ θειείῃ. simili verborum transpositione rhythmum restitues: ἐν δ' ἦν Ζεὺς θείῃ ἐπαφώμενος ἠρέμα χειρί. In nostro epigr. lenissima est mutatio verborum δαιδαλέοις in δ' αἰθαλέαις. Formam αἰθαλέος commemorat Etym. M. p. 261, 48. Dion. Perieg. v. 220. τῶν πάρος αἰθαλέων Βλεμύων ἀνέχουσι κολῶναι. Nicand. Ther. 750. αἰθαλέη δ' ἐπὶ τυτθὸν ἀείρεται αὐχένα κόρση. Apoll. Rhod. IV. 777. αἰθαλέοι πρηστῆρες. Ioann. Gaz. in Tab. Cosm. v. 658. αἰθαλέη δὲ Ἰκμαλέους ἱδρῶτας ἀποστάζουσα μετώπου Δείκνυτο (δέκνυτο Cod. Pal.) θερμὸν ἄημα. Quam aptum sit epitheton, apparebit comparantibus Hesiod. Theog. 72. Orph. Argon. 974. Hym. 18. v. 12. Eurip. Phoen. v. 190. Ap. Oppian. Hal. III. 164. ubi Schneiderus e duobus codd. edidit: αἱ δὲ διὰ θολόεντος ἄφαρ φεύγουσι πόροιο. priorem lectionem, δι' αἰθαλόεντος, reponendam existimat Spitznerus in Diss. de Prod. brev. Syll. p. 57. Mihi non displiceret: διὲκ θολόεντος ...

ἐπ
πόροιο. — V. 2. ἀπ' αἰθόμεναι. P. Versum sensu carentem sic refingo: λείβουσαι (σάρκες) νοτίην, ὥς ἄρα πυθόμεναι. *quae, ut putrescentes, tabem destillant et saniem.* Syllabae αν et αρ facile inter se permutantur. Vid. ad p. 580. nr. 78. In Luciani Hermot. §. 71. T. IV. p. 95. ἢ τίς ἄρα δύναιτο δι' ἐκείνων ἁπάντων χωρῆσαι. scribendum videtur: ἢ τίς ἂν δύναιτο. V. 4. πόνος. de gravi odore putrescentis cadaveris accipe. — παρ' ἔρχομ. P.

Nr. 49. εἰς τὸν αὐτόν, βιάνορος βυθηνοῦ. Br. II. 157. nr. 13. An. II. 2. p. 14. Sine auctoris nomine est in Plan. p. 274. St. V. 2. κεραυναίῳ. P. ed. pr. Plan. κεραυνέῳ. Ald. 1. 3. Asc. κεραυνείῳ. Steph. Br. πᾶσαν ἀπημφίασας. Pl. παιαν ἀπ' ἠχθίασας. P. unde Br. γαῖαν ἀπημφιάσω. Ut ἐπαχθίζειν *onus imponere* significat, sic ἀπαχθίζειν et ἀπαχθιάζειν pro *onus deponere* analogiae non videtur adversari. Sic δωρίζειν et δωριάζειν, λεσβίζειν et λεσβιάζειν. V. 3. ἐπ' ἄστρ. P. εὐριπίδῃ. P. εὐριπίδῃ. Br. c. Plan. — *Nr.* 50. εἰς τὸν αὐτόν, ἀρχιμήδους σκοπτικόν. P. ἀδέσποτον est in Plan. p. 274. St. ubi deest ultimum distichon, quod primus edidit Dorvill. ad Char. p. 387. Br. II. 64. nr. 2. An. II. 1. p. 192. Nomen auctoris in ἀρχιμήλους mutavi cum Br. *Archimelem* epigrammatum poëtam novimus, *Archimedem* non item. Librarius notius nomen, ut saepe, minus noto substituit. V. 1. ἐπὶ βάλλου. P. V. 3. δεινή. P. λείη. Pl. Infra p. 282. nr. 475. λείη μνῆμα παρὰ τριόδῳ. Od. κ. 103. Greg. Naz. in An. Murat. p. 177. τὴν δὲ τραχεῖαν καὶ προσάντη μοι τρίβον Λείην τιθείης εὔπορόν τε σῷ λάτρι. Plato de LL. VIII. p. 833. B. λειοτέρας δι' ὁδοῦ διαμιλλώμενον. Aesopi Fab. nr. 139. ed. Fur. ἀφεὶς τὴν λείαν ἀτὰρ διὰ κρημνῶν ἐφέρετο. — ἐπίῤῥοθος. P. Pl. Viam intelligas commodam, pronam, quae ambulantes quodammodo adjuvet. ἐπίκροτος Br. c. Dorvillio. — ἢν . . εἰςβαίνει. P. εἰ δέ τις αὐτὴν εἰςβαίνοι. Pl. εἰ . . εἰςβαίνει. Br. V. 4. σκόπολος. P. σκόλοπος. Pl. Br. σκοπέλου tentabat Barn. Sic ap. Nonn. Dion. XV. p. 422. 20. καὶ οἱ ἐνὶ σκολόπεσσιν . . . ἠλακάτῃ πέλε τόξον. Falkenburgius σκοπέλοισιν corrigit. Contra ap. Oppian. Cyn. II. 273. male olim legebatur: ὀξέσι πεφρικὼς συνερειδόμενος σκοπέλοισιν. pro σκολόπεσσιν. Apud nostrum vulgata bene habet. Lucian. Ver. hist. II. 30. προΐμεν διά τινος ἀκανθώδους καὶ σκολόπων μεστῆς ἀτραποῦ. Sibylla ap. Clem. Alex. p. 23. τρίβον . . δι' ἀκανθῶν καὶ σκολόπων. V. 5. 6. Depravata haec vide-

bantur et Brunkio et Huschkio, (in An. cr. p. 157. s.) sincera et facilia Orellio in Append. ad Isocrat. Or. *π. ἀντιδ.* p. 403. qui sic interpretatur: „*etiamsi* summam Medeae Euripideae perfectionem attigeris, *tamen* inglorius abibis ad inferos.“ Imitatores enim juxta archetypum non laudari, nec commemorari. — Sed sic *εἰ καὶ* scribi debuisse existimo, non *ἦν δέ*.

Nr. 51. *εἰς τὸν αὐτόν. ἀδδαίου.* Br. II. 242. nr. 8. An. II. 2. p. 235. *Dionysio* inscribitur in Plan. p. 274. St. V. 1. *γένος.* P. Pl. Suid. in *ὑπαίμαξε.* T. III. p. 536. *γένυς* Br. c. Toupio, quae correctio, quamvis elegans, non tamen necessaria. V. 2. *τὸ σκοτ.* P. *τὸν σκοτ.* Pl. Br. V. 3. *ὑπαὶ μακέτῃ.* P. *ὑπέκβαλε τῇ δ'.* Pl. Vitiose Suid. l. c. *ὑπαίμαξε, διέφθειρεν. οὔ σε κυνῶν γένος εἷλ' Εὐρ. ἀλλ' ἀΐδης καὶ γῆρας ὑπαίμαξεν.* De *μακέτῃ* dixi in Animadverss. *μακέτις κόνις* est nr. 49. — V. 6. *ἤματα.* P. ed. pr. Pl. *εἵματα* plures editt. vett. et Br. *σήματα* aut *σχήματα* corr. Jos. Scaliger in not. mst. Dedi quod proximum erat, *βήματα.* Cf. Pollux IV. 123. — *ἔμβαλε πειθ.* P. Pl. *σκηνᾶς σύμβολα πενθομένας.* Scaliger. *σῇ ὅπι πειθομένας* Br. c. Reiskio. Hermann. ad Orph. p. 771. *τὰ Βάκχου ἤματα* (Dionysia) *καὶ σκηνὰς ἐμβάδι πειθομένας. scenae cothurno parentes.* De *ἐμβάδι* quin verum sit, non dubito. Bacchus cothurnatus *χρυσῇ ἐμβάδι* est ap. Lucian. in Bacch. §. 2. T. VII. p. 304. Athen. p. 200. D. *ὑπεδέδετο ἐμβάδας χρυσοβαφεῖς.* Cf. Polluc. IV. 115. VII. 91. et Fr. Göllerum ad Dion. Hal. de Comp. Verb. p. 234. s.

Nr. 52. *εἰς ἡσίοδον. δημιουργοῦ.* Inter *ἀδέσποτα* est ap. Br. III. 257. nr. 502. An. III. 2. p. 147. Etiam in Pl. p. 270. St. auctoris nomen omissum. Et certe *Demiurgi* nomen suspectum. — P. *Nr.* 53. *εἰς αὐ ἡσίοδον ἀνα.* (τ τ θ) Br. III. 180. nr. 151. An. III. 1. p. 373. Supra p. 207. idem distichon legitur in inferiore margine. V. 1. *ἑλικωνίσι τάδ'* P. 1. *ἑλικωνιάσι τῷδ'* P. 2. *ἑλικωνίσι τῆδ'* Pl. *τόνδ'* Br. *τρίποδα* scil. ex Dione Chrys. T. I. p. 76. — *ἀνέθηκα.* P. Pl. *ἀνέθηκεν.* Dio Chr. — V. 2. *εἰς ἡσίοδον.* marg. P. *χαρκίδι.* P. 2. — *Nr.* 54. *εἰς τὸν αὐτόν, μνασαλκ* (υ). Br. I. 193. nr. 15. An. I. 1. p. 407. V. 5. *ἀνθρώποισι.* P. Cf. Plan. p. 270. St. ubi auctoris nomen desideratur. In Cert. Hom. et Hes. p. 492. ed. Lips. *ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται.* (τ) Br. ex Pausan. IX. p. 787. — *Nr.* 55. *εἰς τὸν αὐτόν, ἀλκαίου ποιη μιτυληναίου ἢ μεσσηνίου.* Vid. lemmata nr. 1. et nr. 5. Br. I. 490.

nr. 17. An. I. 2. p. 360. V. 1. *νεμείῳ* suspicabatur V. D. in Bibl. Phil. T. III. 1. p. 41. ex Plutarch. T. II. p. 162. D. E. *ἐτάφη δὲ Ἡσίοδος πρὸς τῷ Νεμείῳ*. V. 2. *κρηνιάδων*. P. Pl. Br. *κρηνιάδων νυμφᾶν*. Theocr. Eid. I. 22. Sed aliud est *κρηνιάδες*, aliud *κρῆναι*. Hoc loco *κρηνάων* corr. Scalig. in not. mst. Lenius etiam fuerit: *κρηναιῶν λοῦσαν ἀπὸ σφετέρων*. Apoll. Rhod. I. 1208. *δίζετο κρηναίης ἱερὸν ῥόον*. ubi vid. Br. p. 52. et Schaefer. ad Greg. Cor. p. 393. V. 5. *μουσίων*. P. *μουσῶν*. Pl. Br.

Nr. 56. *εἰς δημοκρι τὸν ἀβδηρίτην*. Br. III. 259. nr. 518. An. III. 2. p. 154. — *Nr.* 57. *εἰς τὸν αὐτόν*. *Diogenes Laërtius* hoc epigr. sibi vindicat L. IX. p. 573. cujus etiam praecedens esse, non dubito. De historia cf. Athenae. L. II. p. 47. E. V. 2. *μήνυσε*. Plan. V. 3. *παρ' ἐόντα*. P. — *Nr.* 58. *εις αυ. ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὕπαρ αἰγυπτίου*. Br. II. 509. nr. 66. An. II. 3. p. 395. In Plan. p. 283ᵇ St. *ἄδηλον* est. V. 1. *περσεφόνη*. Suid. in *ἀμείδητος*. T. I. p. 138. *φερσεφόνη*. P. Pl. Br. — *ἀλλὰ* subaudiendum post *εἰ καί*, ut nr. 68. v. 3. p. 236. nr. 198. v. 1. 3. in Nicandri Alexiph. v. 1—4. — *Nr.* 59. *εἰς τὸν αὐτόν, τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 509. nr. 67. An. II. 3. p. 395. Sine auctoris nomine Plan. p. 289. St. V. 1. *δέξο μάκαρ*. Malim: *δέξο μ', ἄναξ*. V. 2. *γελόωντα*. P. Br. *γελάοντα*. Pl.

Nr. 60. *εἰς πλάτωνα τὸν φιλόσοφον, σιμμίου*. Br. I. 204. nr. 2. An. I. 2. p. 4. Sine auctoris nomine ap. Diog. Laërt. III. 43. p. 189. Plan. p. 191. St. V. 2. *θεῖος*. P. Pl. *δῖος*. Diog. Br. *ἐνθάδε δὴ κεῖται δῖος Ἀρ*. Diog. V. 4. *πουλὺν καὶ φθόνον οὐ φέρεται*. P. Pl. *τοῦτον ἔχει πλεῖστον καὶ φθόνος οὐχ ἕπεται*. Diog. *οὗτος ἔχει πλεῖστον καὶ φθ. οὐχ ἕπεται*. Br. *πλεῖστον* recepi, in reliquis nihil a membr. recedens. — *Nr.* 61. *εἰς τὸν αυ πλάτωνα τὸν φιλόσοφον*. Br. III. 266. nr. 544. An. III. 2. p. 172. — V. 1. *ἐν κόλποις*. P. Pl. *ἐν κόλπῳ*. Diog. Laërt. l. c. p. 189. Infra p. 304. nr. 619. *Κόρινθος κόλποις ἀγχίαλος γῆ Περίανδρον ἔχει*. In Append. Epigr. nr. 266. *γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων σώματα*. Oppian. Hal. V. 336. *κόλποις δ' ἐνὶ σεῖο θάνοιμι*. V. 2. *ἀθάνατον*. P. *ἀθανάτων*. Pl. Br. *ἀθάνατος* corr. Lennep. ad Phal. p. 102. Mihi lectio membran. ferri posse videtur. Fortasse etiam in Speusippi disticho, unde nostrum expressum in ep. ex Plan. nr. 31. T. II. p. 634. legebatur: *ψυχὴ δ' ἰσόθεον τάξιν ἔχει μακάρων*. Ap. Aeschyl. Eumen. 389. *ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα*. idem quod *ὑποχθόνιον τάξιν*.

bantur et Brunkio et Huschkio, (in An. cr. p. 157. s.) sincera et facilia Orellio in Append. ad Isocrat. Or. π. ἀντιδ. p. 403. qui sic interpretatur: „*etiamsi* summam Medeae Euripideae perfectionem attigeris, *tamen* inglorius abibis ad inferos.“ Imitatores enim juxta archetypum non laudari, nec commemorari. — Sed sic εἰ καὶ scribi debuisse existimo, non ἦν δέ.

Nr. 51. εἰς τὸν αὐτόν. ἀδδαίου. Br. II. 242. nr. 8. An. II. 2, p. 235. *Dionysio* inscribitur in Plan. p. 274. St. V. 1. γένος. P. Pl. Suid. in ὑπαίμακε. T. III. p. 536. γένυς Br. c. Toupio, quae correctio, quamvis elegans, non tamen necessaria. V. 2. τὸ σκοτ. P. τὸν σκοτ. Pl. Br. V. 3. ὑπαὶ μακέτῃ. P. ὑπέκβαλε τῇ δ'. Pl. Vitiose Suid. l. c. ὑπαίμακε, διέφθειρεν. οὔ σε κυνῶν γένος εἶλ' Εὐρ. ἀλλ' ἀΐδης καὶ γῆρας ὑπαίμακεν. De μακέτῃ dixi in Animadverss. μακέτις κόνις est nr. 49. — V. 6. ἤματα, P, ed. pr. Pl, εἵματα plures editt. vett. et Br. σήματα aut σχήματα corr. Jos. Scaliger in not. mst. Dedi quod proximum erat, βήματα. Cf. Pollux IV. 123. — ἔμβαλε πειθ. P. Pl. σκηνᾶς σύμβολα πενθομένας. Scaliger. σῇ ὄπι πειθομένας Br. c. Reiskio. Hermann. ad Orph. p. 771. τὰ Βάκχου ἤματα (Dionysia) καὶ σκηνὰς ἐμβάδι πειθομένας. *scenae cothurno parentes.* De ἐμβάδι quin verum sit, non dubito. Bacchus cothurnatus χρυσῇ ἐμβάδι est ap. Lucian. in Bacch. §. 2. T. VII. p. 304. Athen. p. 200. D. ὑπεδέδετο ἐμβάδας χρυσοβαφεῖς. Cf. Polluc. IV. 115. VII. 91. et Fr. Göllerum ad Dion. Hal. de Comp. Verb. p. 234. s.

Nr. 52. εἰς ἡσίοδον. δημιουργοῦ. Inter ἀδέσποτα est ap. Br. III. 257. nr. 502. An. III. 2. p. 147. Etiam in Pl. p. 270. St. auctoris nomen omissum. Et certe *Demiurgi* nomen suspectum. — P. *Nr.* 53. εἰς αὐτ ἡσίοδον ἀναθ. Br. III. 180. nr. 151. An. III. 1. p. 373. Supra p. 207. idem distichon legitur in inferiore margine. V. 1. ἑλικωνίοι τάδ' P. 1. ἑλικωνιάσι τῷδ' P. 2. ἑλικωνίσι τῇδ' Pl. τόνδ' Br. τρίποδα scil. ex Dione Chrys. T. I. p. 76. — ἀνέθηκα. P. Pl. ἀνέθηκεν. Dio Chr. — V. 2. εἰς ἡσίοδον. marg. P. χαρκίδι. P. 2. — *Nr.* 54. εἰς τὸν αὐτόν, μνασάλκου. Br. I. 193. nr. 15. An. I. 1. p. 407. V. 3. ἀνθρώποισι. P. Cf. Plan. p. 270. St. ubi auctoris nomen desideratur. In Cert. Hom. et Hes. p. 492. ed. Lips. ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται. Br. ex Pausan. IX. p. 787. — *Nr.* 55. εἰς τὸν αὐτόν, ἀλκαίου ποιητοῦ μιτυληναίου ἢ μεσσηνίου. Vid. lemmata nr. 1. et nr. 3. Br. I. 490.

nr. 17. An. I. 2. p. 360. V. 1. *νεμείῳ* suspicabatur V. D. in Bibl. Phil. T. III. 1. p. 41. ex Plutarch. T. II. p. 162. D. E. *ἐτάφη δὲ Ἡσίοδος πρὸς τῷ Νεμείῳ*. V. 2. *κρηνιάδων*. P. Pl. Br. *κρηνιάδων νυμφᾶν*. Theocr. Eid. I. 22. Sed aliud est *κρηνιάδες*, aliud *κρῆναι*. Hoc loco *κρηνάων* corr. Scalig. in not. mst. Lenius etiam fuerit: *κρηναιῶν λοῦσαν ἀπὸ σφετέρων*. Apoll. Rhod. I. 1208. *δίζετο κρηναίης ἱερὸν ῥόον*. ubi vid. Br. p. 52. et Schaefer. ad Greg. Cor. p. 393. V. 5. *μουσέων*. P. *μουσῶν*. Pl. Br.

Nr. 56. *εἰς δημοκρι*^τ^ *τὸν ἀβδηρίτην*. Br. III. 259. nr. 518. An. III. 2. p. 154. — *Nr.* 57. *εἰς τὸν αὐτόν*. *Diogenes Laërtius* hoc epigr. sibi vindicat L. IX. p. 573. cujus etiam praecedens esse, non dubito. De historia cf. Athenae. L. II. p. 47. E. V. 2. *μήνυσε*. Plan. V. 3. *παρ' ἐόντα*. P. — *Nr.* 58. *εἰς*^τ^ *αυ*^τ^. *ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπαρ*^χ^ *αἰγυπτίου*. Br. II. 509. nr. 66. An. II. 3. p. 395. In Plan. p. 283[b] St. *ἄδηλον* est. V. 1. *περσεφόνη*. Suid. in *ἀμείδητος*. T. I. p. 138. *φερσεφόνη*. P. Pl. Br. — *ἀλλὰ* subaudiendum post *εἰ καί*, ut nr. 68. v. 3. p. 236. nr. 198. v. 1. 3. in Nicandri Alexiph. v. 1—4. — *Nr.* 59. *εἰς τὸν αὐτόν, τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 509. nr. 67. An. II. 3. p. 395. Sine auctoris nomine Plan. p. 289. St. V. 1. *δέξο μάκαρ*. Malim: *δέξο μ', ἄναξ*. V. 2. *γελόωντα*. P. Br. *γελάοντα*. Pl.

Nr. 60. *εἰς πλάτωνα τὸν φιλόσοφον, σιμμίου*. Br. I. 204. nr. 2. An. I. 2. p. 4. Sine auctoris nomine ap. Diog. Laërt. III. 43. p. 189. Plan. p. 191. St. V. 2. *θεῖος*. P. Pl. *δῖος*. Diog. Br. *ἐνθάδε δὴ κεῖται δῖος Ἀρ*. Diog. V. 4. *πουλὺν καὶ φθόνον οὐ φέρεται*. P. Pl. *τοῦτον ἔχει πλεῖστον καὶ φθόνος οὐχ ἕπεται*. Diog. *οὗτος ἔχει πλεῖστον καὶ φθ. οὐχ ἕπεται*. Br. *πλεῖστον* recepi, in reliquis nihil a membr. recedens. — *Nr.* 61. *εἰς τὸν αυ*^τ^ *πλάτωνα τὸν φιλόσοφον*. Br. III. 266. nr. 544. An. III. 2. p. 172. — V. 1. *ἐν κόλποις*. P. Pl. *ἐν κόλπῳ*. Diog. Laërt. l. c. p. 189. Infra p. 304. nr. 619. *Κόρινθος κόλποις ἀγχίαλος γῆ Περίανδρον ἔχει*. In Append. Epigr. nr. 266. *γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων σώματα*. Oppian. Hal. V. 336. *κόλποις δ' ἐνὶ σεῖο θάνοιμι*. V. 2. *ἀθάνατον*. P. *ἀθανάτων*. Pl. Br. *ἀθάνατος* corr. Lennep. ad Phal. p. 102. Mihi lectio membran. ferri posse videtur. Fortasse etiam in Speusippi disticho, unde nostrum expressum in ep. ex Plan. nr. 31. T. II. p. 634. legebatur: *ψυχὴ δ' ἰσόθεον τάξιν ἔχει μακάρων*. Ap. Aeschyl. Eumen. 389. *ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα*. idem quod *ὑποχθόνιον τάξιν*.

P. *Nr.* 62. εἰς τὸν αὐτόν, νεωτέρου. Br. III. 266. nr. 545. An. III. 2. p. 172. V. 2. ἀπὸ σκοπιῆς. P. Pl. Diog. Frustra Br. ἀποσκοπιῶν. — *Nr.* 63. εἰς διογένην, ἀδέσποτον. Br. III. 268. nr. 557. An. III. 2. p. 176. V. 1. διογένη. P. ed. pr. Pl. διογένην reliquae. Membranarum auctoritatem cum Br. secutus sum. — *Nr.* 64.
τ τ
εις αυ ἄδηλον. Br. III. 268. nr. 558. An. III. 2. p. 177. V. 1. ἐφ' ἑστώς. P. V. 4. ἀστέρος. P. ἀστέρας. Pl. Diog.

τ ου
Nr. 65. εἰς τὸν αυ ἀντιπατρ. Br. II. 28. nr. 80. An. II. 1. p. 75. V. 1. 2. Suid. in γυμνῆται. T. I. p. 502. V. 3. διπλόος. P. διπλοῖς. Pl. Br. Alterum μία lineae superscriptum in P. διπλόον εἷμα est nr. 66. v. 1. nr. 68. v. 5. ἡ διπλόος Graeci dixisse non videntur. V. 4. σκήπων. P. Br. σκίπων. Plan. Vid. ad p. 197. nr. 293. — *Nr.* 66. εἰς τὸν αὐτόν, ὀνέστου. Br. II. 291. nr. 10. An. II. 2. p. 339. Sine auctoris nomine, et in duo disticha divisum est in Plan. p. 284ᵇ St. V. 1. δίπλοον. P. V. 4. τόν με κύνα. P. Pl. Suid. in σαίνεσθαι. T. III. p. 291. τὸν κύνα με Br. quem tamen non offendit nr. 68. 4. διογένη με κύνα. Nec pronominis collocatio inter articulum et substantivum offensioni esse debet. Callim. Fragm. CCCXV. ναὶ μὰ τὸν αὐτὸν ἐμέ. καί· τόν σε Κροτωπιάδην.

Nr. 67. εἰς τὸν αὐτόν, λεωνίδου. Br. I. 235. nr. 59. An. I. 2. p. 116. sine auctoris nomine in Plan. p. 284ᵇ. V. 1. 2. Suid. in πορθμίς. T. III. p. 155. V. 3. ὀκρυόεσσα. P. Pl. Br. Est qui ἁ κρυόεσσα corrigat. Illud epitheton de rebus tartareis frequens. Apoll. Rh II. 737. ἀϋτμὴ .... ὀκρυόεντος ἀναπνείουσα μυχοῖο. Quint. Smyrn. VI. 262. Κέρβερος, ὃν ... γείνατ' Ἔχιδνα Ἄντρῳ ὑπ' ὀκρυόεντι. XIII. 367. ἵκανεν ὑπὸ ζόφον ὀκρυόεντα. Sed ap. Eund. III. 639. ὀκρυόεσσα πέτρη mutandum in ὀκριόεσσα. et L. XII. 135. ὑπ' ὀκρυόεντι σιδήρῳ, in ὀκριόεντι. Vid. supra ad p. 153. nr. 65. v. 5. Suid. T. II. p. 676. ὀκρυόεσσα. φρικτή. φοβερά. δέξαι μ' εἰ καί σοι etc. — V. 4. ἀπὸ φθίμενον. P. Suid. in ἀποφθίμενον. T. I. p. 300. et in ὀκριόεις. T. II. p. 676. ἀποφθιμένων. Pl. Br. quod alteri lectioni facile praetulerim. ὑπὸ φθιμένων malit Br. in Lectt. ex nr. 68. cujus correctionis necessitatem non video. βρίθεσθαι recte genitivo jungitur, nulla intercedente praepositione. Bacchyl. fr. IX. συμποσίων βρίθοντ' ἀγυιαί. Posidipp. p. 116. nr. 194. παρθενίων βριθομένην χαρίτων. Tiber. p. 358. nr. 2. μαζοῖς βρίθουσι γαλακτός. V. 5. πήρη ἐφ' ὁλκια. P. πήρη. Suid. in ἐφόλκια. Tom. I. pag. 924. πήρα. Plan. Br.

In marg. Cod. notatum: *τί σημ^ί (i. e. σημαίνει) ὄλπη: — λίκυθος ἤγουν λαγύνιον*. P. V. 6. *φθιμενός*. P. *φθιμένους*. Pl. Br. V. 7. *κὴν* P. Pl. *κὲν* Suid. in *ἐπεπάμεθα*. T. I. p. 794. *ἐπεπάσμεθα*. P. *ἐπεπάμμεθα*. Pl. utrumque ob metri ignorantiam, quod salvum est in *ἐπεπάμεθα*. Sic Suid. Br. V. 8. *λείπω*. P. Suid. Br. *λεῖπον*. Pl.

Nr. 68. *εἰς τὸν αὐτὸν διογέν. ἀρχίου. ὅτι διογεν ὁ κύων σινωπεὺς ἦν· ἐγένετο δὲ μα*[θτ] *κρατη*[τ] *τοῦ θηβαίου*. Br. II. 101. nr. 34. An. II. 1. p. 272. Sine auctoris nomine in Plan. p. 284[b]. V. 3. Suid. in *καμόντων*. T. II. p. 236. V. 5. *σκίπωνα*. P. Pl. Br. P. V. 6. *ἕως ὧδε τὰ εἰς διογεν ἐπιγράμματα*. marg. P. — *Nr.* 69. *εἰς ἀρχίλοχον. ἰουλ. ἀπὸ*[π] *υ*[π] *αιγυ*. Br. II. 507. nr. 59. An. II. 3. p. 391. V. 1. 2. Suid. in *δειμαλέος*. T. I. p. 530. Ap. Gregor. Nazianz. Opp. T. II. p. 32. B. *ἐμήσατο κέντρα μόροιο Ἀμαλέοις θνητοῖσι*. scr. *δειμαλέοις*. Ap. Marcell. Sid. Fr. v. 47. *τύμματα δειμαλέοιο πελιδνήεντα δράκοντος. tremendi;* non opus correctione Schneideri, *δ' εἰναλίοιο*. V. 3. *εἰς ἀρχιλο*[χ] *πάριον ποιητήν*. marg. P. V. 6. *δισσάς*. P. Pl. *τρισσὰς* Br. c. cod. Lascaris. Cf. nr. 81. v. 4. Sed diversa fortasse de numero filiarum Lycambis traditio obtinebat.

Nr. 70. *εἰς τὸν αυ*[τ] *ἀρχίλοχον τοῦ αυ*[τ]. Br. II. 507. nr. 60. An. II. 3. p. 392. V. 1. Suid. in *βέρεθρον*. T. I. p. 430. V. 4. *φλέγμα* [γρ. θέγμα]. P. *φθέγμα*. Plan. Suid. in *ἀλυσκάζειν*. T. I. p. 128. in *λυκαμβιάδες*. T. II. p. 467. Eadem est varietas p. 262. nr. 377. *ἐνήμεσα μυρία κεῖνα φλέγματα*. Aelian. H. An. VIII. 9. *πᾶν τὸ λυποῦν μετὰ φλέγματος καὶ χολῆς*. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 775. 19. *οἷα γὰρ καὶ πόθῳ φθεγγόμενος καὶ δυναστείας ἐπαιρόμενος ὄγκῳ*. Scr. *πόθῳ φλεγόμενος*. — *Nr.* 71. *εἰς τὸν αυ*[τ] *ἀρχίλοχον τὸν πάρι*[ο] *ποιητήν. γαιτουλ*. Br. II. 167. nr. 6. An. II. 2. p. 34. V. 1. *παρὰ πόντιον*. P. *μικρήν* [γρ. πικρήν]. P. *πικρήν*. Pl. Br. in quo epitheto est prolepsis. — V. 5. Cf. p. 267. nr. 405. et nr. 408. V. 6. *κινήσῃς*. P. *κινήσεις*. editt. vett. Plan. — *ἐφ' ἑζομένους*. P.

Nr. 72. *εἰς ἐπίκουρον καὶ θεμιστοκλέα. μενάνδρου κωμικ*. Br. I. 203. An. I. 1. p. 438. V. 1. *ὧν ὁ μὲν ὑμῶν*[υ]. Vid. not. ad Callim. ep. 6. in Animadverss. I. 2. p. 257. Plurimis hunc pleonasmum illustravit Göttling. Anim. crit. in Callim. epigrr. p. 19. s. V. 2. *ῥύσατ' ὃδ'* P. *ῥύσαθ', ὁ δ'* Pl. Br. — *Nr.* 73. *εἰς θεμιστοκλέα, γεμίνου*.

In marg. nota ἕτ{ρ i. e. ἕτερον. fortasse quod Themistocles de quo in hoc epigr. agitur, diversus videbatur ab eo, quem praecedens distichon celebrat. Br. II. 281. nr. 10. An. I. 2. p. 315. *Germanico* inscribitur in Plan. p. 198. St. V. 1. ἐπὶ ταύταν. P. Br. ταύτᾳ. Pl. V. 2. βαρβαρικά. P. βαρβαρικᾶς. Pl. Br. ναυφθορίης. P. ναυφθορίας. Pl. Br. V. 5. ἐπὶκείσεται. P. V. 6. τὰ μά P.

Nr. 74. εἰς τὸν αὐτόν. διοδώρου. ὁ θεμιστοκλ ἐν μαγνησίᾳ τέθαπται τῇ πρὸς μαιάνδρῳ. Br. II. 187. nr. 10. An. II. 2. p. 82. In Plan. p. 198. St. inscriptum: τοῦ αὐτοῦ. i. e. *Germanici*. In Cod. Lascaris ap. Iriarten junctum est cum praecedente. V. 1. εἴσατο. P. Pl. ut saepe. Vid. Bekker. ad Theognid. v. 12. Sententia v. 1mi non respondet vers. 3tio. Fortasse scribendum, καλὸν ἠρίον. et v. 2do ὁ δ' ἐκ Μήδων. Hoc Br. quoque. ὅ τ' P. ὅτ' Pl. τάφον μὲν αὐτοῦ λαμπρὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ Μάγνητες ἔχουσιν. Plutarch. V. Them. c. 32. Illud autem sepulcrum an cenotaphium fuerit, nec ne, inter veteres non constat. Geminus noster sequitur eos, qui Themistoclem ap. Magnesios, in peregrina terra, sepultum esse dicebant.

¶. In novae pag. superiore margine legitur: Σιμωνίδης εὗρε νεκρὸν κ. τ. λ. quam historiam una cum epigrammatis ei intextis dabimus ad nr. 77. Cf. p. 289. nr. 516. — *Nr.* 75. εἰς στησίχορον, ἀντιπάτρου. Br. II. 27. nr. 77. An. II. 1. p. 71. V. 1. στασίχορον. P. στησίχορον. Pl. στασίχ. Br. ἀμέτρητον. P. Pl. Suid. in ζαπληθέες. T. II. p. 3. ἀμετρήτου. Br. quae necessaria videtur emendatio. V. 2. ἐκτέρισεν κτάνας. P. κατάνας. Pl. ἐκτέρισε. Suid. Br. V. 3. πυθαγόρου φυσικαν. P. πυθαγόρεω φυσικάν. Pl. πυθαγόρα φυσικάν. Br. V. 4. ἐνὶ στέρνοις. P. ἐν στέρνοις. Pl. Br. quod ob hiatum vel sine codicibus corrigendum erat. ᾠκήσατο. P. ᾠκίσατο. Pl. Br. — *Nr.* 76. εἰς φιλόκριτον, διοσκόρου. (Scr. διοσκορίδου). Br. I. 498. nr. 21. An. I. 2. p. 388. V. 3. νείλου ὁ πολύς. P. Br. νείλοιο πολύς. Pl. quod praetuli cum Hermanno ad Orph. p. 770. V. 4. ἀπ' ἠμφίασε. P. ἀπημφίασεν. Pl. Br.

Nr. 77. εἰς σιμωνι, σιμωνίδου. Br. I. 137. nr. 59. An. I. 1. p. 238. In superiore marg. paginae: σιμωνίδης εὑρὼν νεκρὸν ἐν νήσῳ τινὶ θάψας ἐπέγραφεν· οἱ μὲν ἐμὲ (vid. nr. 516.)· ὁ ταφεὶς νεκρὸς ἐπιφανεὶς τῷ σιμωνίδῃ ἐκώλυσε πλεῖν· διὸ τῶν συμπλεόντων μὴ πει-

σθέντων, αὐτὸς μείνας σώζεται, καὶ ἐπιγράφει τόδε τὸ ἐλεγεῖον τῷ τάφῳ· οὗτος ὁ τοῦ κ. τ. λ. V. 2. τεθνηκὼς et τεθνειώς. P. ζῶντ' pro ζῶντι. Vid. ad p. 96. nr. 52. Narratur illa historia ap. Liban. T. IV. p. 1101. ubi Σιμωνίδης ὁ Κεῖος, Λεωπρόπους. Scr. ὁ Λεωπρεποῦς. — Nr. 78. εἰς ἐρατοσθένη, διονυσίου κυζικηνοῦ. Br. II. 255. nr. 10. An. II. 2. p. 254. V. 4. μαῖνασ' ἐπ' ἀτρύτων ἐκτός. P. Pl. ἐντός. emendabat Jos. Scaliger in not. mst. μαῖα Eldikius. Hinc Br. praeclare: μαῖά σε πατρῴων ἐντὸς ἔδεκτο τάφων. V. 5. ἀγλαοῦ. P. Pl. Etiam Eudocia: Ἐρατοσθένης Ἀγλαοῦ. et Suid. T. I. p. 680. Canon grammaticus poscebat Ἀγλάου.

Nr. 79. εἰς ἡράκλειτο. μελεάγρου. τὸν ἔφεσιον, τὸν σοφον, τὸν ἀγελασ. Br. I. 34. nr. 118. An. I. 1. p. 128. Meleagro perperam tribui existimat Graefius. — V. 1. ὤνθρωπ', ἡρακλ. P. ὤνθρωφ' Br. Ionicum philosophum ionice loqui non miror in epitaphio. V. 2. φαμί. P. φημὶ scripsi, idque verbum conjunxi cum ἀνευρών. Dio Chrysost. T. I. p. 412. 26. σὺ μὲν οὖν φήσεις, ὦ σοφώτατε τῶν ποιητῶν Ὅμηρε, πολὺ τῇ δυνάμει τῆς ποιήσεως προέχων. quod frustra impugnabat Reiskius. Infra p. 284. nr. 479. ἀγγέλλω δὲ βροτοῖσι . . . θεῖον ὑλακτητὴν ἔνδον ἔχουσα κύνα. V. 3. exhibui ita, ut in Pal. legitur, nisi quod ἀσίωι mutavi in ἀσίᾳ (fort. Ἀσίῃ). κοτέων Ἀσίᾳ Br. καὶ γὰρ ὀδὰξ ὁ κύων Ἀσίας. Graef. ubi et verborum transpositio dubia est, et dictio ὀδὰξ ὑλακτεῖν. In τοκέων ionicum τόκα (olim. Vid. Addit. An. in Athen. p. 35. s.) latere, vix dubito. Tum paucis litteris leniter immutatis legendum suspicor: δὰξ γὰρ καὶ τόκ' ἑλὼν Ἀσίῃ, ξένε, δύςφρονας ἄνδρας Ὑλάκτευν. *mordicus olim prehendens viros Asiae infestos allatrabam.* Etym. M. ἀμύξ. ὡς ἀπὸ τοῦ δήξω, δάξω, δάξ καὶ αὐτόδαξ, κλάζω, κλάξω, κλάξ καὶ ὀκλάξ, οὕτως ἀμύσσω, ἀμύξω, ἄμυξ καὶ ἀμύξ. Eustath. ad Ἰλ. β. p. 189. 16. ἀπὸ τοῦ δάκω δάξω ὀδάξ. ἢ καὶ ὡς λήγω λήξω, λὴξ καὶ λάξ, οὕτω δήκω δήξω δὴξ καὶ δάξ, καὶ κατὰ πλεονασμόν, ὀδάξ. Vid. cl. Passow *über Zweck, Anlage u. Erg. gr. Wörterbücher.* p. 84. — V. 4. κάρις. P. χάρις. Br. In marg. Cod. P. ζτ. qua sigla et omissiones interdum, et loca ob depravatam scripturam obscura indicantur. Facile adducar, ut post vers. 4. distichon intercidisse existimem. V. 5. ἔπει ταχα μαί. P. (i. e. ἔπειτα χαμαί.) In var. lect. editionis nostrae haec non accurate sunt expressa. ἐπεὶ τάχα καὶ οὐ τι πείσῃ. Br. ἄπει dedi et καί; quamvis hoc fortasse rectius commutaveris

cum *μεν*: *nonne a me recedes? noli dura dicere; facile enim duriora a me audiveris.* Haec ad peregrinum. Jam ad civem convertitur: *πάτρης* (*πάτρας*) *χαῖρε σὺ δ' ἐξ Ἐφέσου.* Ob sedem particulae *δὲ* minus usitatam Graefius in textu exhibuit: *πάτρα χαῖρε, σύ τ' ἐξ Ἐφέσου.* In notis autem malit: *πάτρας χαῖρε σύ γ' ἐξ Ἐφέσου.* De sede particulae *δὲ* post secundum tertiumve vocabulum vide ad p. 144. nr. 20. Et plurima sunt hujus licentiae exempla in Anthologia sine ulla corruptelae suspicione. De *ἄπει* pro *ἄπιθι* vid. Etym. M. p. 347. in *ἔξει*.

Nr. 80. *εἰς τὸν αὐτόν· καλλιμάχου. οὐχ ἁρμόσει τοῦ* (τ) *εισον εφεσιον φιλοσοφον.* Br. I. 472. nr. 47. An. I. 2. p. 301. V. 1. *εἶπε τίς.* P. *εἰπέ τις.* Pl. Br. *δέ με.* P. Pl. *δ' ἐμέ.* Br. V. 3. *ἥλιον ἐν.* P. Diog. Laërt. IX. 17. p. 557. et ed. Asc. St. *ἠέλιον.* Aldd. tres. *ἠέλιον λέσχῃ* Br. Aelian. H. An. VI. 58. *τὸν μὲν ἥλιον ἐν ταῖς λέσχαις καταδύειν.* Dio Chr. Or. X. p. 302. *ἀλλὰ καταδύεις τὸν ἥλιον περὶ πάντων ἐπερωτῶν· καὶ πότερον ἄμεινον εἰπεῖν* (Fort. *ὦ 'τάν.*) *ἀκούσαντα ὧν χρὴ καταδῦσαι τὸν ἥλιον ἢ βαδίζοντα μάτην.* V. 4. *ἀλικαρνησεῦ.* P. Aldd. tres. Asc. *ἀλικαρνασεῦ.* ed. pr. Flor. *ἀλικαρνησσεῦ.* Steph. Br. De qua scripturae diversitate cf. Wesseling. ad Diodor. Sic. T. II. p. 177. 60. Schaefer. Meletem. p. 2. V. 6. *ἁρπακτής.* P. Pl. *ἁρπακτήρ.* Diog. Br. Hanc formam ob suaviorem terminationum varietatem praetuli. *ἁρπακτῆρας λύκους.* Lycophr. v. 147.

Nr. 81. *εἰς κλεόβουλον τὸν λιν* (δ) *ἀντιπάτρου σιδωι* (ν). *εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφοὺς τοὺς μεγάλους.* Br. II. 22. nr. 60. An. II. 1. p. 57. V. 2. *ἀμφὶ δέ .. ἔχει.* Br. ex Plan. *φατὶ δέ .. ἔχειν.* P. P. *) V. 4. *εἰς τοὺς Ζ σοφούς.* marg. P. *θαλῆα.* P. A nominativo *Θαλῆς* deducitur *Θαλῆν* et *Θάλητα.* Timon in Sill. ap. Diog. Laërt. I. 34. *οἷόν θ' ἑπτὰ Θάλητα σοφῶν σοφόν.* Aristot. Polit. II. 9. 5. De dictis veterum sapientum Themistius Or. XXVI. p. 317. A. *ὀλίγα ῥήματα περιφερόμενα ἦν, Θαλοῦ τε αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων σοφῶν, καὶ νῦν ἐμπεπλη-*

---

*) In superiore marg. novae paginae haec habentur: *κλεύβουλος λίνδιος* (θ). *περίανδρος κοριν* (ο). *πιττακὸς μιτυλην3. θαλῆς μιλήσιος. χίλων σπαρτιάτης. Βίας πριηνεύς. σόλων ἀθηναῖος: τιν αν περιανδρ μύσωνα τὸν χηνέα φ/.*

σμένοι εἰσὶν οἱ τοῖχοι καὶ τὰ πινάκια. Scribendum videtur: σοφῶν, ὧν καὶ νῦν. — *Nr.* 82. εἰς ἐπίχαρμο. Br. III. 263. nr. 530. An. III. 2. p. 165. — *Nr.* 83. εἰς θαλῆν. Br. III. 257. nr. 504. An. III. 2. p. 148. V. 2. ἀστρολόγων. P. Pl. ἀστρολόγον. Diog. Laërt. I. 34. p. 21. — *Nr.* 84. εἰς τὸν αὐτόν. Br. l. c. nr. 505. An. l. c. ἦ ὀλίγον τόδε σῆμα. P. Diog. ἦ ῥ' ὀλίγον τὸ σῆμα. omnes editt. vett. Plan. ἦ ῥ' ὀλίγον γε τὸ σᾶμα. Steph. Br. Ob dorismum in ὄρη fortasse etiam οὐρανόμακες scribendum. V. 2. τοῦ πολυφροντίστου. P. Pl. τῶ πολυφροντίστω. Br. c. Diog. quae forma genitivi dorici in epigrammatis rarissima. — τοῦτο. P. Diog. τοῦδε. Plan.

Nr. 85. εἰς τον αὐτο. οτι εν θεατρωι τεθνηκε θαλῆς. Sine auctoris nomine est etiam in Plan. p. 285[b]. St. Sed est *Diogenis Laërtii*, quem vide L. I. 39. p. 24. V. 1. αὖ om. in P. accessit ex Diog. et Plan. ἠέλιε ζεῦ. P. Diog. ἠλεῖε ζεῦ. quod emendationem sapit. Ἥλιος invocatur ap. Orpheum Hymn. VII. 13. χρόνου πάτερ, ἀθάνατε Ζεῦ. Macrob. Saturn. L. I. 23. *eundem esse Jovem ac Solem claris docetur indiciis.* Obiit autem Thales ἀγῶνα θεώμενος γυμνικόν, ὑπό τε καύματος καὶ δίψους καὶ ἀσθενείας, ἤδη γηραιός. Diogen. l. c. V. 3. ἢ γάρ. P. ἦ γάρ. Pl. — *Nr.* 86. εἰς σόλωνα. Paulo aliter legitur p. 458. Br. III. 257. nr. 506. An. III. 2. p. 148. V. 1. τὴν ἄδικον παύσασα ὕβριν ποτὲ ἥδε. P. 1. ἡ μήδων ἄδικον παύσασ' ὕβριν ἥδε. P. 2. Diog. Br. Prior illa lectio emendanti debetur librario, qui versum, voce Μήδων forte omissa, truncatum resarcire conabatur. Ea restituta et ποτὲ ejecto, reliqua bene habent. V. 2. τόνδε τεκνοῖ. P. 2. Diog. Br. τόνδε τ' ἔχει. P. 1. Hinc scripsi, una littera leviter immutata: τόνδ' ἐπέχει. P. 279. nr. 461. παμμήτορ γῆ ... Αἰσχίνην καὐτὴ νῦν ἐπέχοις ἀβαρής. p. 253. nr. 323. εἰς δύ' ἀδελφειοὺς ἐπέχει τάφος. Cf. p. 247. nr. 276. v. 6. Quum tamen Solon Salamine natus sit, nec altera lectio τόνδε τεκνοῖ temere spernenda. Sic p. 269. nr. 417. v. 1. πάτρα δέ με τεκνοῖ Ἀτθίς. ubi illum praesentis usum attigi. Vid. ad p. 237. nr. 207. v. 5.

Nr. 87. εἰς τὸν αυ. τὸν ἀθηναῖον, τὸν γράψαν τ νόμ. Etiam hoc epigr. est *Diogenis Laërtii*, quem vide L. I. 63. p. 39. unde relatum in Append. Plan. p. 528. St. V. 2. ὀστέα δ' ἔχει. P. ὀστᾶ δ' ἔχει. Diog. in quo vitio nemo haesit. Scripsi: ὀστέ' ἔχει. Frustra, puto, correxeris: ὀστέα δ' ἡ Σαλαμίς. V. 3. εὖ γάρ. P. Diog. ἦ γάρ malim. V. 4. αὐτοῖς, τοῖς ἄξοσιν sc. In hac lectione ineptum est

illud et frigidum acumen, quo Diogenis epigrammata, tamquam peculiari nota, insignita sunt. Quare cave cum Casaubono ἀστοῖς corrigas. — *Nr.* 88. εἰς χίλωνα. Diog. Laërt. I. 73. p. 45. Append. Plan. p. 528. St. V. 1. οὕνεκεν. P. οὕνεκα. Diog. V. 3. ἰδὼν ἤμυσεν ἠσθείς. Suspicabar ἐφησθείς. Sed rectius ex Diogene versum restitues: ἰδὼν τέκνον ἤμυσεν ἠσθείς. In ἤμυσε media anceps. Vid. ad p. 399. nr. 262.

Nr. 89. εἰς πιττακὸν. In vett. editt. Plan. est ἀδέσποτον. *Callimachi* nomen adscripsit Steph. auctore Diog. Laërt. I. 79. p. 49. quem sequutus est Br. I. 469. nr. 37. cum Callimachi editoribus. An. I. 2. p. 294. *Diogeni* tribuit Schol. in marg. P. τοῦτο Διογένης ὁ Λαερτίου λέγει ἐν τοῖς τῶν φιλοσόφων βίοις ὡς ἴδιον. πλὴν πάντα Διογένους εἰσὶ τοῦ τῶν φιλοσόφων βίους ἀναγραψαμένου. In superiore autem marg. p. 221. τοῦτο ἀλκαῖος ἐποίησεν εἰς πιττακόν· ὅτι πιττακὸς εὐμήχανος ἦν στρατιώτης· διὸ καὶ πρός τινα ἀθηναῖον μονομάχησεν. Felicioris est venae, quam ut Diogenis videri possit; neque tamen Callimachi ingenium sapit. De Alcaeo (Lyrico) autem Scholiastae nugas nemo, sat scio, amplectetur. V. 1. τίς ἀνείρετο. P. ἀνείρετο vett. editt. Plan. praeter edit. Flor. ubi ἀνήρετο. Sic Diog. Br. A membr. non recedo. Od. η. 21. ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς. Ib. ι. 502. Ap. Lucianum autem T. II. p. 59. ἀλλ' εἴρετό με. scr. ἤρετο c. Cod. Par. et mox οὐκ ἐπίτηδες ἤρετο. V. 3—6. Suid. in ἄττα. T. I. p. 365. V. 5. σύμμοι. P. V. 7. σκήπωνα. P. σκίπωνα. Pl. Diog. V. 8. Scr. ἠνίδε. Vulgo ἠνίδ' ἐκεῖνοι. V. 9. βέμβικας. P. Pl. Diog. βέμβηκας. Suid. T. I. p. 429. P. V. 11. ἐφ' ἔστη. P. ἐπέστη. Pl. Diog. ὑπέστη editt. Callim. V. 12. τον P. (τὴν) τὴν Pl. Diog. Br. V. 15. κληδόνα. P. κληδόνι. Pl. Diog. Br. Bene habet κληδόνα συνθέμενος. Ἰλ. η. 44. τῶν δ' Ἕλενος .. σύνθετο θυμῷ βουλήν. Ὀδ. υ. 9. τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὄπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς. V. 15. ἐπ' ἤγετο. P. Pl. ἀπήγετο. Br. ἐπ' οἴκιον ἤγετο. Diog. Nec hoc loco Cod. lectio mutatione videbatur egere; quamquam ἀπήγετο dicendi consuetudini magis consentaneum esse fateor. V. 16. σύγ' ἰών. P. Pl. σύ, Δίων, Diog. Vulgatam magis probabat Bentlejus.

Nr. 90. εἰς βίαντα. Br. III. 258. nr. 509. An. III. 2. p. 149. V. 1. κλεινοῖς. P. Pl. κλεινῆς. Br. c. Diog. L. I. p. 53. — δαπέδοισι πρηήνης. P. δαπέδοισι πριήνης. Pl. Br. Diog. — *Nr.* 91. εἰς τὸν αὐτόν. οτι δεινὸς ἦν εἰπεῖν δίκην βίας. Est Diogenis Laërtii L. I.

85. p. 53. V. 1. κίκευθα. P. Pl. κίκευθε. Diogen. V. 2. νηφόμενον. P. νιφόμ. Pl. Diog. V. 3. ἀπὸ κλ. P. — *Nr.* 92. εἰς ἀνάχαρσι τὸν σκύθην. Diog. Laërt. I. 103. p. 66. V. 3. 4. sensum patefacit Diogen. I. c. 102. τοξευθεὶς ἐν τῷ κυνηγεσίῳ πρὸς ἀδελφοῦ, τελευτᾷ, εἰπών, διὰ μὲν τὸν λόγον ἐκ τῆς Ἑλλάδος σωθῆναι, διὰ δὲ τὸν φθόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ ἀπολέσθαι.

δ ο

Nr. 93. εἰς φερεκυ τὸν σύριον φιλοσοφ/. Ex Duride profert Diog. Laërt. I. 120. p. 76. Br. III. 258. nr. 512. An. III. 2. p. 150. V. 3. ἀν' ἐς Ἑλλ. P. ἀν' Ἑλλ. Diog. Br. — *Nr.* 94. εἰς ἀναξαγόρᾶ τὸν κλαζομένι. Anaxagorae sepulcro hoc distichon inscriptum fuisse monet Diog. Laërt. II. 15. p. 88. Br. III. 259. nr. 515. An. III. 2. p. 152. V. 1. ἐνθάδε πλ. P. Diog. ἐνθάδ' ὁ πλ. Br. c. Casaubono. Emendandi necessitatem non video. — τέρματα. P. τέρμα. Diog. Br.

τ

Nr. 95. εἰς τὸν αὐτὸν ἀναξαγόραν. διογένους λαερ. Diog. Laërt. II. 15. p. 88. V. 1. ποτ' ἐφάσκειν. P. ποτὲ φάσκεν. Diog. Liban. T. III. p. 54, 20. Ἀναξαγόρας ἐδέθη δικαίως ὡς ... ὥσπερ ἡλίου τε καὶ σελήνης. Scr. duabus tribusve litteris, quae exciderunt, restitutis: ἀσεβήσας περὶ ἡλίου. — V. 3. αὐτὸν. P. αὐτόν. Diog. — *Nr.* 96. εἰς σωκράτην τὸν ἀθηναῖον, υἱὸν σωφρονίσκου. Cf. Diog. Laërt. II. 46. p. 108. V. 2. σοφία. P. σοφίῃ. Diog. V. 3. κόνιον μὲν ἁπλῶς σὺ ἐδ. P. κώνειον ἁπλῶς μὲν ἐδ. Diog. Incerta sedes particulae μὲν eam supposititiam esse satis indicat. Delevi eam itaque; pronomine σύ, quo in antithesi carere non possumus, ex Cod. Pal. revocato. Sed scr. σύ γ' ἐδέξω.

τ

Nr. 97. εἰς ξενοφῶν, τὸν ἀθηναῖον, τὸν γρύλλου. Diog. Laërt. L. II. 58. p. 115. V. 4. σωκράτεω. P. σωκράτεος. Diog. Σωκράτου ap. Aeolenses fuisse dictum, docet Grammatic. Meermann. §. 30. p. 662. ed. Lips. Hinc tamen Cod. Pal. lectio firmari posse non videtur. — P. In superiore margine novae paginae haec habentur: ταῦτα τὰ ἐπιγράμματα ἐκ τῆς παμμέτρου ἐξελέγησαν λαερτίου διογένους, ἐκ τῆς βίβλου τῆς ἐπιγραφομένης βίων φιλοσόφων. — *Nr.* 98. εἰς τὸν αὐτὸν ξενοφῶντα. Diogen. Laërt. II. 58. p. 115. V. 2. φευγέμεναι. P. φεύγειν. Diog. (In var. lectt. edit. nostrae male excusum φευγέειν.) quod emendationem sapit librarii, senarium iambicum efficere volentis. Versus est asynartetus archilochicus. V. 3. Scr. ἦ σύ. φιληδών. P. φιληδῶν. Diog. V. 4. In marg. ἴαμβος adscriptum.

Nr. 99. *εἰς δίωνα τὸν συρακούσιον. πλάτωνος φιλοσόφ*. *οὗτος ὁ δίων ἑταῖρος ἦν πλάτωνος τ μεγάλου.* Diog. Laërt. L. III. 30. p. 182. Br. I. 173. nr. 22. An. I. 1. p. 353. V. 2. *μέν.* Fortasse *μήν.* V. 2. *δὴ τότε.* P. Suid. in *γειναμέναις.* T. I. p. 479. *δή ποτε.* Diog. Br. Frequens est *δὴ τότε* apud epicos, sed semper post enuntiationes temporales. *γεινομέναις.* P. Diog. Br. *γειναμέναις.* Suid. Illud ductum ex Homer. Od. δ. 207. *ᾧ τε κρονίων Ὄλβον ἐπικλώσει γαμέοντί τε γεινομένῳ τε.* Cf. Alberti ad Hesych. T. I. p. 808. 18. — *Nr.* 100. *εἰς ἄλεξι καὶ φαιδρῶ. πλάτωνος. οὗτοι εἰσὶν οἱ βεβηλοῦντες τὸν πλάτωνος βίον.* Diogen. Laërt. L. III. 31. p. 183. Br. I. 169. nr. 5. An. I. 2. p. 338. V. 1. *νῦν ὅτε.* P. Pl. Diog. fortasse etiam Appulejus, qui hoc epigr. vertit in Apolog. p. 417. ed. Par. Cum hac lectione conspirat verbum *εἰπέ* (*εἶφ'* vulgo), quod expressit etiam Grotius: *Nunc ignotus Alexis: at hoc si dixeris unum: Pulcher hic! illum omnes undique respicient.* Junge *καλὸς ὦπται;* tum *καὶ* apodosin incipiens rem imminentem statimque secuturam indicat. Ob eandem causam praesens *περιβλέπεται* loco futuri est positum. Br. legit: *νῦν ὁ τὸ μηδὲν Ἄλεξις, ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι κ.* — V. 2. *πᾶσι περιβλέπεται.* P. Pl. *πᾶς τις ἐπιστρέφεται.* Diog. Br. V. 3. *ἀνιήσεις.* P. Pl. Diog. Appulejus. *Affersque dolorem* vertit Grotius. *ἀνιήσῃ.* Steph. *ἀνιήσει.* Br. Num ad vulgatam *ἀνιήσεις* subaudiendum *σεαυτόν*?

Nr. 101. *εἰς σπεύσιππον τὸν φιλόσοφ/.* *Diogenis* est *Laërtii*, quem vide L. IV. 3. p. 229. V. 2. *ἔπεισέ με τίς.* P. *λέξαι ὅς ἦν.* Id. *ὡς ἄρ' ἔην ὅς.* Diog. *λέξας* malebat Mer. Casaub. Versus est dactylicus; verba autem *ὡς ἦν*, sic enim scribendum, ad vers. 3tium pertinent. V. 3. *ὃς γάρ.* P. *οὐ γάρ.* Diog. V. 4. *ἀλλὰ διά τι.* Diog. Recte Mer. Casaub. *ἀλλὰ* proscripsit. — *Nr.* 102. *εἰς ξενοκρα. ὁμοίως.* *Diogenis Laërtii.* Vid. L. IV. 15. p. 236. V. 1. *προσκόψας.* P. *προσπταίσας.* Diog. V. 2. *ἄϊαχεν ὡς.* P. *ἴαχεν ὦ.* Diog. Quum in *ἰάχω* prima syllaba anceps sit, vide an in lectione Cod. P. lateat hoc: *πλήξας, ὦ ἴαχ' ὦ σύντονον.* — *εἶτ'.* P. V. 3. *πάντων παντί.* P. *ὁ πάντα πάντῃ.* Diog. Hoc fortasse praeferendum.

Nr. 103. *εἰς πολέμων καὶ κράτητα τοὺς φιλοσόφους. ὅτι ὁ κρατ ἔγημ ἱππαρχίαν τὴν φιλόσοφον.* Diogen. Laërt. IV. 21. p. 240. ad

Antagoram auctorem retulit. Br. I. 260. nr. 1. An. I. 2. p. 185. V. 1. 2. omissi a Pal. accesserunt ex Diog. V. 3. μῦθος ἱερὸς ἤεισεν. P. Diog. μῦθοι ἱεροὶ ἤεισαν. Br. c. Tan. Fabro; quod languet. Scripsi ἤισσεν, quod respondet proximo ἐκόσμει. Junge: ὧν ἀπὸ στόματος ἤισσε μῦθος. Ap. Apoll. Rhod. III. 275. τόφρα δ' Ἔρως πολιοῖο δι' αἰθέρος ἷξεν ἄφαντος. Codd. nonnulli ἧξεν. fortasse pro ἦξεν, quod tamen vulgatae non praeferendum. Liban. T. IV. p. 828. 34. καὶ ἧξα πολλάκις ἐφ' ὑμᾶς. Scr. ἦξα. In Oracul. Sibyll. p. 160. Νῶε δ' ὡς ἀπὸ κοίτης Ἧς ἀποθαρσήσας. ultimum vocabulum sincerum est; sed praecedentia sic videntur scribenda: Νῶε δ' ἄρ' ἧς ἀπὸ κοίτης Ἧιξ' ἀποθαρσήσας. Ap. Aelian. H. An. VIII. 1. ἀλλ' αἴξας ἐπ' αὐτόν. scr. ἄξας. — V. 6. αἰῶνα στρεπτοῖς. P. Diog. τρεπτοῖς Cod. Flor. στρυφνοῖς corr. Faber. σεμνοῖς. Br. Scripsi, ne littera quidem mutata: αἰῶν' ἀστρέπτοις δόγμασι. Non minus bene haberet: αἰῶν' ἀτρέπτοις. Senecca ad Helvid. c. 12. 3. *Zenoni, a quo coepit Stoicorum r i g i d a et virilis sapientia.*

Nr. 104. εἰς ἀρκεσίλαον. Diogenis Laërtii, quem vide L. IV. 45. p. 253. V. 1. τί μοι τί τόσον ἄκρ. P. τί μοι, τί τοσοῦτον. Diog. Suspiceris fuisse: τί μὴν τοσσοῦτον ἄκρητον ἀφ. Sic μὴν in interrogatione ponitur. Plato Hipp. maj. §. 12. p. 285. D. ἀλλὰ τί μὴν ἐστιν, ἃ ἡδέως σου ἀκρῶνται; V. 3. οἰκτείρω δ' οὐ τ. P. σ' οὐ. Diog. Hoc praetuli. — *Nr.* 105. εἰς λακυ τὸν φιλόσοφον. Diog. Laërt. L. IV. 61. p. 263. V. 2. βάκχου. P. βάκχον. Diog. Quum καὶ ante σὺ post καὶ σέο abundare videatur, nec genitivus βάκχου cum ἑλὼν commode jungatur, corrigendum suspicor: ὡς ἄρ' ἄδην, aut ὡς ἄρ' ἄγαν σὺ Βάκχου ἑλών. ἄδην pro mortis causa, morbo sc. paralytico, quo Lacydes obiit, positum videtur. P. V. 3. ζτ. τὴν ἔννοιαν τοῦ γράμματος. marg. P. Tum: σαφὲς τὸ ἐπίγραμμα. — *Nr.* 106. εἰς ἐπίκουρον τον φιλοσοφον. Diog. Laërt. L. X. 16. p. 610. V. 1. ἐπικούρου. correctum ἐπίκουρος. P. Sic Diog. V. 2. ἀπὸ φθι. P. V. 3. ἐσήλυθεν καὶ ἄκρ. P. ἐσήλυθε καὶ τὸν ἄκρατον. Diog.

Nr. 107. εἰς ἀριστοτέλην τον φιλοσοφον. Diog. Laërt. L. V. 8. p. 273. V. 1. post Εὐρυμέδων nescio quomodo excidit ποτ', quod est in Cod. Pal. Sensum restitues scribendo: μέλλεν ἄρ' Εὐρυμέδων ποτ' Ἀριστ. In editt. Diogen. legitur: Εὐρυμέδων ποτ' ἔμελλεν Ἀριστοτέλην. — Ἀριστοτέλες. correctum Ἀριστοτέλην. P. V. 2. post γράψασθαι comma ponendum. V. 4. συκοφάσους. P. συκοφάσεις.

Diog. — *Nr.* 108. εἰς πλάτωνα τον μέγαν τον θαυμαζόμεν (L. θαυμαζόμενον) παρα τοῖς ἕλλησι. P. Diogen. Laërt. L. III. 45. p. 189. V. 3. Scr. γεγώς. V. 4. ὤψυχῆς. corr. ὡς. P. — *Nr.* 109. εἰς τὸν αὐτόν. Diogen. Laërt. l. c. p. 190. V. 1. Φοῖβος. Plutarch. T. II. p. 717. D. E. διὸ τοὺς τῷ Ἀπόλλωνι τὴν Πλάτωνος τέκνωσιν ἀνατιθέντας οὐκ ἂν οἶμαί τινα φάναι καταισχύνειν τὸν θεόν, ἐπὶ μείζονα πάθη καὶ νοσήματα τοῦτον ἡμῖν διὰ Σωκράτους ἰατρόν, ὥσπερ ἑτέρου Χείρωνος, ἀπειργασμένον. Cf. Wyttenb. in Bibl. cr. T. III. 4. p. 75. — V. 2. σωματάσι. corr. σώμά σαοι. P. V. 3. ποτ' ἑαυτῷι. P. ποτε αὐτῷ. Diog. ποθ' emendavi. V. 4. ἐν ἰδρύσατο. P. ἐνιδρύσατο. Diog. Suspicabar ἐνεδράσατο. Vid. ad p. 154. nr. 70. Iterum p. 708. nr. 43. ἴδρυσαν legitur mediâ correptâ. Et in Nonni Dion. L. III. p. 108. 12. ἄρσενα παῖδα συνίδρυσε θήλεϊ κούρῃ. Ib. IV. p. 112. 16. Ἀτλαντιὰς ἴδρυσε νύμφη. p. 124. 30. ἄψαυστον ὁμόπλοον ἴδρυσε κούρην. Manetho L. III. 80. ἴδρυσε, τῶν καὶ χρήματ' ἐπὶ κτῆσιν πόρεν ὄλβου. Sic in ἰδρύσιες quoque antepenultima reperitur correpta in Palat. p. 190. nr. 253. 6. Quae loca emendandi impetum sufflaminare debent.

Nr. 110. εἰς θεόφραστον τὸν φιλόσοφον. Diogen. Laërt. L. V. 5. p. 291. V. 1. τίν' ἐλέχθη. P. τινὶ λέχθη. Diog. De elisione termi- (ει) nationis dativi vid. ad p. 96. nr. 52. V. 4. πηρομελής. P. Theophrastus ἐτελεύτα, ἐπειδήπερ ὀλίγον ἀνῆκε τῶν πόνων. Diogen. l. c. c. 40. Cf. Suid. in Θεόφραστος. T. II. p. 181. V. 3tium rectius sic distinxeris: δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος, ἕως ἐπόνει μέν, ἄπηρος Ἦν δέμας. — *Nr.* 111. εἰς στράτωνα τὸν φιλόσοφον. Diogen. Laërt. L. V. 60. p. 300. V. 1. εἰ μὴ προσέχῃς ἀπόχρη μοι. P. εἰ μὴ προσεχρήσατο χρησμοῖς. Diog. χραίσμαις corr. Menagius; χρισμοῖς Grot. *nisi se fecisset inungi.* Secundum Diogenem Strato philosopho nimio unguentorum usu corpus attenuaverat. Hinc suspicor, in lectione membr. Pal. latere haec: λεπτὸς ἀνὴρ δέμας ἦν, εἴ μοι προσέχῃς, ἀπὸ χρισμῶν (aut χρισμοῦ). Εἴ μοι προσέχῃς (aut προσέχεις) id est: εἴ μοι πείθῃ. V. 2. φημί γε Λαμψακινόν. P. φημί σοι Λαμψακηνόν. Diog. quae additamenta sunt librarii, senarium scazontem efficere volentis. Eadem praepostera sollertia v. 4. in Diog. editt. additur τοῦ θανάτου, quo glossemate caret P. Uterque versus est dimeter jambicus. V. 4. θνήσκει. pro ἔθανε. Vid. ad p. 237. nr. 207.

Nr. 112. εἰς λύκωνα τὸν φιλόσοφον. Diogen. Laërt. L. V. 68.

p. 303. V. 2. μάλιστα δ' ἐγώ. δὲ post tria vocabula, ut iterum nr. 122. v. 3. V. 3. ἃ πρίν. P. ἂν πρ. Vulgo ap. Diog. ἂν Cod. reg. ᾇ πρὶν. Plan. p. 206. St. ὡς corrigebat Jos. Scaliger. Omnis orationis difficultas tolletur, si scripseris, εἰ πρίν. quod cum θαυμάζω cohaeret. Vid. Heind. ad Platon. T. II. p. 20. et supra ad p. 136. nr. 291. V. 4. μιῇ. P. Diog. μιᾷ. Plan. — Nr. 113. εἰς δημητρίο ὁμοίως τὸν φαληρέα. Diogen. Laërt. L. V. 79. p. 309. V. 3. ἄσμικτον. P. ἀσμηκτον. Diog. i. e. τρηχὺν, κακόν. Hesych. apud quem eadem lectionis diversitas. — Nr. 114. εἰς ἡρακλει τὸν ποντικο. Diog. Laërt. L. V. 90. p. 314. V. 2. ὥς ῥα. Diog. ὡς ἄρα. P.

Nr. 115. εἰς ἀντισθὲν τὸν φιλόσοφον. Diogen. Laërtius L. VI. 19. p. 325. — Nr. 116. εἰς διογένη προκελευσματιξ. Diog. Laërt. L. VI. 79. p. 351. Suid. in Διογένης. T. I. p. 592. V. 2. ἐς. P. Suid. εἰς. Diog. male. ἔστι γὰρ τὸ ἐπίγραμμα διὰ βραχέων. ut recte monuit Suidas. — Nr. 117. εἰς ζήνωνα τὸν κιτιέα, φιλοσόφων τὸν ἄριστον. *Zenodoto* tribuitur ap. Diogen. Laërt. L. VII. 30. p. 383. *Zenoni* ap. Suid. in Κάδμος. T. II. p. 217. Br. II. 78. An. II. 1. p. 196. V. 1. ἐκτίσω γρ. ας P. ἔκτισας meliores editt. Diogen. κτήσας aliae. V. 2. ἐπὶ σκυνίοις. P. V. 3. ἐνηθλήσω. P. Suid. in ἄτρεστος. T. I. p. 374. ἀναθλήσω et ἀνεθλήσω. editt. Diog. Verba ἐνηθλήσω δὲ προνοίᾳ reliquis interposita non impediunt, quo minus αἵρεσιν cum praecedentibus cohaereat. Vide hoc parentheseon genus egregie illustrantem Lobeckium ad Soph. Aj. p. 294. V. 4. αἵρεσιν et ἐλευθερίης. P. ἐλευθερίας. Diog. V. 5. πάτρα φοίνισσα. P. Suid. Diog. ἦν καὶ ὁ Κάδμος. P. Diog. ὃν καὶ ὁ Κ. Suid. εἰ δὲ πάτρα Φοῖνιξ, οὐδεὶς φθόνος. corrigebat Lennep. ad Phal. p. 149. εἰ δὲ πάτρᾳ Φοῖνιξ σύ, τίς ὁ φθόνος; οὐ καὶ ὁ Κ. κεῖνος .. cum interrogatione, Porson ad Eurip. Phoen. v. 1613. p. 116.

Nr. 118. εἰς τὸν αὐτόν. Diogen. Laërt. L. VII. 31. p. 384. V. 1. κιτιέα. P. quod pronuntiandum ut trisyllabum. κιτιᾶ. Diogen. V. 2. ἐλύθη. P. Diog. λύθη corrigebat Meibomius, metri causa, ut ipse existimabat. — Apud Diog. hoc distichon additur: οἱ δ', ὅτι προσκόψας ποτ' ἔφη, περὶ γαῖαν ἀλοίσας· ἔρχομαι αὐτόματος δή, τί με, τί με καλεῖς; Sic vett. editt. δή, τί καλεῖς με, μορέ. Meibom. Fortasse: ἔρχομαι αὐτόματος δή, τί μάτην με καλεῖς; — Nr. 119. εἰς πυθαγόρᾶ. In Plan. p. 119. St. hoc distichon cohaeret cum proximo epigr., ut etiam apud Br. III. 258. nr. 513. An. III. 2.

p. 151. qui tamen post Brodaeum monuit, nihil haec inter se commune habere. Mutilum est epigramma. V. 1. ἡνίκε. corr. ἡνίκε. P. et vett. editt. Diogen. L. VIII. 12. p. 498. ubi hoc distichon separatim legitur. ἤνικε probabat Steph. quae forma est ap. Quint. Smyrn. II. 58. ἡνίκα Br. ex Diog. εὕρετο. P. Plutarch. T. II. p. 1094. B. εἵρατο. Diog. inter quas formas libri frequenter fluctuant. Vid. infra p. 405. nr. 296. Schneider. ad Oppian. Cyn. II. 9. p. 354.

Nr. 120. εἰς τὸν αὐτόν. ξενοφάνους. Est fragm. elegiae *Xenophanis*, ut apparet ex Diogen. Laërt. L. VIII. 36. p. 519. V. 1. καί ποτε. P. Diog. Suid. in Ξενοφάνης. T. II. p. 645. δήποτε. Pl. Br. V. 2. ἐπωικτεῖραι (οι). P. ἐποικτεῖραι. Br. c. Diog. V. 3. ἐπεὶ ἦ. P. ἐπειὴ media correptâ, ut saepissime. In Oracul. Sibyll. p. 160. lege: πᾶν γένος ἀνθρώπων, ἐπειὴ κρίσις ἔσσεθ' ἅπασιν. pro ἐπεὶ κρίσις. — *Nr.* 121. εἰς τὸν αὐτόν. ὤ (ρ). ὅτι πυ (θ) διὰ πολυκρα (τ) ἀνεχώρησε τῆς σάμου. Diogen. Laërt. L. VIII. 44. p. 523. V. 1. ἀψύχων. P. ἐμψύχων. Diog. quod sensus postulat. V. 2. πυθαγόρη. P. πυθαγόρα. Diog. V. 4. μὴ ἔχον. P. οὐκ ἔχον. Diog. ex correctione fortasse. In talibus μὴ interdum pro οὐ ponitur. Oppian. Cyn. II. 627. ἀσπαλάκων ποίησε γένος μὴ πρόσθεν ἐόντων. Philostrat. Vit. Apoll. Ty. IV. 44. p. 186. πῶς, εἶπεν, ὅγε μὴ μάντις ὤν; Infra p. 252. nr. 309. ἐνθάδε κεῖμαι Ταρσεύς, μὴ γήμας.

Nr. 122. εἰς τὸν αὐτὸν πυθαγόραν. Diogen. Laërt. L. VIII. 45. pag. 523. V. 2. θάνε φυτοῖς (ν) ἄμμιγα. P. θάνε φοιτηταῖς ἄμμιγα. Diog. V. 3. κυάμων. Cf. Lucian. Vit. Auct. §. 6. T. III. p. 86. ed. Bip. ubi verissime Cod. Paris. τίνος εἵνεκα; ἦ μυσάττῃ τοὺς κυάμους; quod additamentum Halensis editor non neglexit. — *Nr.* 123. εἰς ἐμπεδοκλέα. Diog. Laërt. L. VIII. 75. p. 537. V. 2. καὶ πῦρ ἀπὸ κρ. ἔπιες (γρ. ἔκπιες). P. καὶ omisi cum editt. Diog. ubi est etiam ἔκπιες. ¶. V. 3. novum lemma: εἰς ἐμπεδοκλέα, τὸν ἀκραγαντῖνον. marg. P.

Nr. 124. εἰς τὸν αὐτὸν ἐμπεδοκλέα. Diogen. Laërt. L. VIII. 75. p. 535. V. 1. ποτ' ἀμάξης. P. ποθ' ἀμάξης. Diog. Leni spiritu in hac voce utuntur Iones et Homerus. Vid. Lexic. περὶ πνευμ. ad calc. Ammon. p. 211. Heyn. ad Ἰλ. η. 426. Tom. V. p. 380. s. V. 3. καὶ πίε. P. Diog. κἄκπιε corr. Mer. Casaub. — *Nr.* 125. εἰς ἐπίχαρμον, τὸν συρακουσι (ο). Diogen. Laërt. L. VIII. 78. p. 540. Br. III. 263. nr. 529. An. III. 2. p. 164. V. 3. φησί. Diog. φαμί. P. πρὸ-

ἔχειν. Ib. V. 4. συρηκοσίων. Diog. — *Nr.* 126. εἰς φιλόλαλον (sic) τὸν πυθαγόριον. Diogen. Laërt. L. VIII. 84. p. 543. V. 1. ὑπόνοιαν .. θεραπεύειν. Joann. Chrysost. T. III. p. 200. E. φεῦγε ... καὶ τὰς ὑποψίας, κἂν ἀδίκως ὑποπτεύσῃ, θεράπευσον. V. 2. δοκεῖς ἀτυχεῖν. P. δοκῆς ἀτυχεῖς. Diog. — *Nr.* 127. εἰς ἡράκλειτõ τὸν ἐφέσιον φιλόσοφ/. Diogen. Laërt. L. IX. 4. p. 550. V. 2. δι' ἀντλήσας. P. Plan. p. 288^b. διατλήσας. Diog. ἡμέρας μοχθηρὰς διήντλει. Longus p. 115. ubi vid. Schaefer. p. 401. ἐξαντλεῖν sic usurpatum illustravit Lennep. ad Phal. p. 295. — V. 3. ἀρδεύουσα. P. Plan. ἀρδεύσασα. Diogen. Respicitur Heracliti de animabus siccis opinio.

Nr. 128. εἰς τὸν αὐτὸν ἡράκλειτον. Br. III. 259. nr. 516. An. III. 2. p. 152. Diogen. Laërt. IX. 18. p. 556. Non est ipsius Diogenis. V. 1. τί με ὦ. P. Pl. τί με ὦν. Diog. Scribendum videtur: τί δέ μ', ὦ, κάτω ... V. 2. ἐπὶ στ. P. V. 3. 4. Suid. in ἀνάριθμοι. T. I. p. 178. — *Nr.* 129. εἰς ζήνωνα τον ελεάτην. Diogen. Laërt. IX. 28. p. 565. V. 2. ἑλκύσαι δουλοσύνας. P. ἐκλύσαι δουλοσύνας. Diogen. ἑλκῦσαι δουλ. Plan. V. 3. ἐν ὄλμῳ. P. ὄλμῳ. Pl. Diog. Hoc videtur reponendum. V. 4. δέ σε. Pl. Diog. δὲ σέ. P. Vid. p. 212. nr. 29. v. 5. — *Nr.* 130. εἰς πρωταγόρῆ τὸν φιλόσοφον. Diogen. Laërt. L. IX. 56. p. 578. V. 1. φασίν. P. φάτιν. Diog. Pl. — ὥς. P. V. 2. καθοδόν. P. καθ' ὁδόν. Pl. D.

Nr. 131. εἰς τὸν αὐτόν. Alibi non reperi; Diogenis autem esse, ut praecedentia, vix dubito. V. 1. θανεῖν φίε. P. Scripsi φέρει. Proxima, quae depravatissima sunt, in hunc fortasse modum corrigi debent: ἕσσατο σῶμ' αἶαν, ψυχὴ δ' ἄλτ' ἐς οὐρανούς. Novissimum hoc vocabulum latere in οσοφοις, non improbabile est. — P. In superiore marg. novae paginae legitur: ζτ. εἰς τὸν ἕκτορα ἐπίγραμμα. ου ηορ (L. οὐ ἡ ἀρχή·) ἕκτορα ρῄονᾶμα καταχθον: — κεῖται ἔμπροσ σεν ἐπιδεικτικά. Vid. p. 425. nr. 587. — *Nr.* 132. εἰς τὸν αὐτόν. Neque hoc est in Vitis Philosophorum; Diogenis tamen. V. 2. Fortasse scribendum: ἀλλ' οὐ τιτρώσκοντ', ὄντα δὲ γλυκὺ βλῆμα, aut χρῆμα. ut haec omnia referantur ad Protagoram. Nisi malis: ἀλλ' οὐ τιτρῶσκον, ὂν δὲ πάγγλυκυ χρῆμα. imagine de telo continuata. — *Nr.* 133. εἰς ἀνάξαρχõ τὸν φιλόσοφον. Diogen. Laërt. L. IX. 59. p. 579. Cf. Gregor. Nazianz. in Murator. Anecdot. p. 180. ubi scr. τὸ σκέλος οὐκ ἀλέγιζε. pro τὸ κλέος. Vid. Ejusd. Epist. LXIV. Opp. T. I.

p. 822. C. V. 1. πτίσετε (σ superscr.). P. Quaedam Diog. editt. πτίσσετε (etiam πτύσσετε) μᾶλλον, ἔτι καὶ μᾶλλον. V. 3. διαστείλας γίνειφει ὀλίγον. P. διαστεῖλαι ὀλίγον τὰ δυσνεφῆ. etiam λιγέως δυσνεφῆ τάδε, in editt. et codd. Diogen. quae omnia correctionem sapiunt. Scr. certa emendatione: καὶ σὲ διαστείλασα γνάφοις, sive κνάφοις. Notum tormenti genus ex Herodot. L. I. 92. ubi vid. Wessel. p. 47. 31. Hesych. ἐπὶ κνάφων ἕλκων. διαφθείρων. τὸ γὰρ πρότερον οἱ γναφεῖς ἀκανθῶν σωρὸν συστρέψαντες, τὰ ἱμάτια ἐπὶ τοὺς σωροὺς ἔκναπτον· ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο γνάφος. ὁ οὖν Κροῖσος τὸν ἐχθρὸν περιέξανε ταῖς ἀκάνθαις, καὶ οὕτως ἔφθειρεν. quem locum illustravit T. Hemsterh. p. 1360. 10. V. 4. Scr. μυλωθρέ. In Cod. tamen μύλωθρε esse videtur, ut passim. Vid. Interpp. ad Polluc. VII. 19. p. 698. et 180. p. 818. — κακή. P. et editt. nonnullae Diogen. κακέ. aliae. Recte. Refertur enim ad Nicocreontem.

Nr. 134. εἰς γοργίαν τὸν ῥήτορα. Br. III. 278. nr. 599. An. III. 2. p. 199. V. 1. γοργίου (η superscr.) κεφ. P. ἡ κυνικοῦ κεφαλή. Vulgo. V. 2. ἀπὸ μυσσ. P. — *Nr.* 135. εἰς ἱπποκρα (τ superscr.) τὸν ἰατρὸν τὸν κῷον. Br. III. 265. nr. 542. An. III. 2. p. 170. V. 2. ἀπὸ ῥρίζης. P. Litterae ρ̄ pronuntiando duplicatae viginti duo ex Anthologia exempla congessit Spitznerus in Diss. de Product. Br. Syllab. Vid. ad pag. 99. nr. 81. v. 1. V. 4. ἑλών. P. Pl. ἔχων. Br. πολλῶν. P. πολλήν. Pl. Br. Membranarum lectio servari posse videbatur. τύχαι et τέχναι, i. e. τύχᾳ et τέχνᾳ. P. τύχῃ et τέχνῃ. Pl. Br. — *Nr.* 136. εἰς πρίαμο. ἀντιπάτρου. Br. II. 24. nr. 66. An. II. 1. p. 61.

Nr. 137. εἰς ἕκτορα ἀδέσποτον. Br. III. 282. nr. 619. An. III. 2. p. 211. V. 1. σύγκρινε. Malim: μή με τάφῳ σύ γε κρῖνε. Non minus otiosa praepositio ap. Quint. Smyrn. L. IV. 213. θέσαν δ' ἐφύπερθε μοτάων Εἴρια, συνδεύσαντες ἀλείφασιν. Fortasse: εἶρι' ἅδην δεύσαντες. V. 5. ἐπ' ἐμοὶ κόνιν. Haec verba iterum leguntur in marg. — οὐκ ἐμοί. P. ἐμὸν editt. vett. Pl. Br. Caeterum hoc distichon omissum in edit. pr. additur in Lectt. Aldin. pr. et hinc in Ald. 2. 3. In sequentibus editionibus iterum neglectum. Habetur in Cod. ap. Bandin. Cat. T. I. p. 100. — *Nr.* 138. εἰς τὸν αὐτόν, ἀκηράτου γραμματικοῦ. Br. II. 189. An. II. 2. p. 87. V. 1. ὁμηρείησιν. P. et codd. Plan. ὁμηρείοισιν. Pl. Br. V. 2. ἐρυμνότατον (τερον superscr.). P. ἐρυμνότερον. Pl. Superlativum praetulit Br. Utrumque habet, quo se commendet.

Sic comparativus est nr. 158. *Ἀδριανὸς προτέρων προφερέστερος ἡγεμονήων*. Dio Chrys. Or. III. p. 108. 44. *οὗτος ἂν τυχὸν ἁπάντων εἴη πιθανώτερος*. ubi Reiskius *πιθανώτατος* corrigit. Ap. Liban. T. III. p. 17. 1. *τὸ μὲν ἁπάντων ἀτοπώτερον*. et T. IV. p. 602. 7. *καὶ τὰ κάλλιστα τῶν ὀνομάτων εἰς τὰ πάντων αἴσχιω μετέβαλον*. sine codd. nihil mutaverim. nec ap. Plutarch. T. II. p. 159. A. *ἀλλ' οἴχεται τὸ πρεσβύτερον ἡμῖν μαντεῖον*. ubi *πρεσβύτατον* corrigunt. Vid. Boissonad. ad Philostr. p. 491.

Nr. 139. *εἰς τὸν αὐτὸν καὶ εἰς ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα*. Br. II. 528. (ed. Lips. T. II. p. 89.) An. II. 1. p. 272. Auctoris nomine caret in P. et Pl. p. 259. St. *Archiae* tribuit Br, ex Cod. Barnesii ad *'Ιλ. ω*. 729. errore fortasse librarii, ad proximum epigr. Archiae oculis aberrantis. V. 1. *τροίᾳ*. P. *τροίῃ*. Pl. Br. V. 2. Scr. *ἀντῆρεν*. — *ἐπ' ἔρχ*. P. V. 3. *σὺν ἀπ*. P. — *Nr.* 140. *εἰς τὸν αὐτόν. ἀρχίου*
δ
μακε. In marg. *ζτ*. Br. II. 100. nr. 32. An. II. 1. p. 271. V. 2. *ἔθανε*. P. Br. *ἔθανεν*. Pl. V. 3. *πατὴρ μὲν Πρ*. P. metro reclamante. *γεννήτωρ Πρ*. Pl. Br. ex Planudis, ut videtur, correctione. *πατὴρ* ex glossa esse potest, si poëta voce insolentiore, v. c. *φίτυς* (sic scr. non *φῖτυς*) usus fuerit. Schol. ad Lycophr. p. 462. *φίτυς, ἡ γέννησις, καὶ ὁ γεννήτης. ἔστι ῥῆμα φιτύω, τὸ γεννῶ*. Cf. Eustath. ad *'Ιλ. φ*. p. 1321. 12. ad *ψ*. p. 1401. 9. ad *'Οδ. μ*. p. 465. 26. Lenissimum fortasse fuerit: *γεννητὴρ Πρίαμος*.

₱. *Nr.* 141. *εἰς πρωτεσίλ. ἀντιφίλ. βυζαντίου. εἰς πρωτεσίλαον*
τ
τὸν ἐν τροίᾳ πρῶτον παντ ἑλλήνων τελευτήσαν. Br. II. 179. nr. 37.
θ
An. II. 2. p. 62. V. 1. *σᾶμα*. P. Br. *σῶμα*. Pl. V. 4. *ἀπ' ἐχομένης*. P. V. 5. *δυσμίνητα*. P. *δυσμίμητα*. Pl. *δυσμίσητα*. Suid. T. I. p. 636. *δυσμήνιτα*. Br. c. Brodaeo, Salmasio et aliis. *δυσμήνιτος*, ut *ἀμήνιτος* ap. Plutarch. T. VI. p. 357. ed. Reisk. *δύσμηνις* est p. 367. nr. 69. V. 6.
α
αὐαλέην. P. *αὐαλέαν*. Pl. Suid. ubi *φυλλοχοοῦσι*. V. 7. 8. Suid. in *ἀκμήν*. T. I. p. 86. ubi *ποτ' ἦν*. — *οὗ μέρος*. P. V. 8. *σύνιζεται*. P. *ἀκρεμόσιν*. P. *ἀκρέμοσιν*. Suid. Plan. *ἀκρέμοσι*. Br. — *Nr.* 142. *εἰς ἀχιλλέα τὸν πηλέως υἱὸν, τὸν πάντων ἡρώων ὑπερέχοντα*. Br. III. 282. nr. 617. An. III. 2. p. 210. V. 1. 2. Suid. in *ῥηξήνορες*. T. III. p. 258. — *Nr.* 143. *εἰς ἀχιλλέα καὶ πάτροκλον*. Br. III. 282. nr. 617. An. III. 2. p. 210. Hoc et sequ. distichon pars pepli Aristotelici esse videntur.

Nr. 144. *εἰς νέστορα. ἀδεσποτō.* Br. III. 283. nr. 622. An. III. 2. p. 212. V. 2. Suid. in *γενεά.* T. I. p. 472. in *τριγέρων.* T. III. p. 502. Cf. Toup. Em. in Suid. T. I. p. 490. — *Nr.* 145. *εἰς αἴαντα τō τελαμῶν ἀσκληπια.* Br. I. 178. nr. 6. in *Aristotelis* peplo, ubi Eustathium quoque hoc tetrastichon legisse apparet ex ejus verbis ad *Ἰλ. β.* p. 216. 1. 4. An. I. 1. p. 368. V. 3. *εἰ παρ' ἀχ.* P. *οὕνεκ' ἀχ.* Pl. Eust. De conjunctione *εἰ* in enuntiatione causali diximus ad p. 136. nr. 291. V. 4. *κρέσσον ἐμεῦ δύναται.* P. *κρέσσον ἐμοῦ κέκριται.* Plan. Eust. ubi *κρέσσων.* — *Nr.* 146. *εἰς τὸν αυ ἀντιπάτρ σιδωνι.* Br. II. 23. nr. 65. An. II. 1. p. 61. V. 1. *ἐπιῤῥοιτηῖσιν.* P. *ἐπὶ ῥοιτηῖσιν.* Suid. in *θυμοβαρής.* T. II. p. 211. Vid. ad p. 226. nr. 155. V. 2. 4. Suid. in *πινόεσσα.* T. III. p. 117.

Nr. 147. *ἀρχίου. εἰς τὸν αυ αἴαντα τὸν τελαμῶνος τὸν ἔξο ἑλλῆν' ἀρχόν· ἀλλὰ διακενὴν δόξαν μαινόμεν ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν.* Br. II. 96. nr. 18. An. II. 1. p. 259. V. 1. *ἐν αἰρομένοισιν.* P. Pl. Br. *ἐναιρομέναισιν* tentabant Brod. et Scalig. Praepositionem subaudiebam ad *νηυσί,* nisi, quod malim, dativus a *βαρὺς* pendet. — *ὑπέρμαχον.* Pl. Br. Suid. T. I. p. 740. *ὑπέρμαχος* P. quod restitui. Subaudi *αὐτῶν.* — V. 2. *αἰέν.* P. Pl. Suid. *αἶαν* Br. tacite in textu posuit. Nomen heroïs omitti posse non videbatur. — *ἄρην.* P. *ἄρη.* Pl. Suid. Br. V. 3. *ὦσεν,* P. *ὦσε.* Br. c. Plan. Suid. in *χερμαδίῳ.* T. III. p. 664. Planudes plerumque, ubi brevem syllabam vocabulum sequitur a duplici consonante incipiens, litteram paragogicam omittit; membr. Palat. eandem plerumque servant. V. 6. *ἱδρυθείς.* P. *ἱδρυνθείς.* Pl. Br. P. V. 9. *ἄμπλακεν.* P. *ἤμπλακεν.* Pl. Br. V. 8. *σὺ σῇ.* P. Br. *τεῇ.* Pl.

Nr. 148. *εἰς τὸν αὐτόν, ἀδέσποτον.* Br. III. 282. nr. 618. An. III. 2. p. 210. V. 2. *χρησαμένα.* P. *χρησαμένη.* Pl. Br. V. 3. *θνητοῖσιν ἐδύνατο.* Suid. in *Κλωθώ.* T. II. p. 332. in *μεμανῖα.* T. II. p. 529. *θνητοῖσι δυνήσατο.* P. Pl. Br. V. 4. *κλωθῶ.* P. — *Nr.* 149. *εἰς τὸν αὐτὸν λεοντίου σχολ.* Br. III. 107. nr. 20. An. III. 1. p. 202. V. 1. 2. Suid. in *ὀπάσας.* T. II. p. 703. V. 3. 4. Suid. in *αὐτοφόνῳ.* T. I. p. 389. — *Nr.* 150. *εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ.* Br. III. 108. nr. 21. An. III. 1. p. 202. — *Nr.* 151. *εἰς αἴαντα καὶ ἕκτορα.* Br. III. 253. nr. 388. An. III. 2. p. 91. V. 2. *εἷς θάνατος.* P. Pl. *εἰς θάνατον* Br. c. Opsopoeo. Mihi probaretur: *ἀμφοτέρων αἱ χάριτες θάνατος.*

Nr. 152. *εἰς τὸν αὐτὸν αἴαντα καὶ ἕκτορα τὸν πριάμου καὶ εἰς τὸ*

παρ' ἀλλήλων δῶρα. Br. III. 233. nr. 389. An. III. 2. p. 91. V. 2. ἔπορον, ἔφερον. Suid. in φέρασπις. T. III. p. 591. Sic ap. Xenoph. de Vectigal. c. 4, 32. φορήσουσιν librariis deberi videtur pro πορίσουσιν. V. 3. δῶκε. P. δῶκεν. Pl. πείρισαν. P. πείρασαν. Pl. Br. Suid. in πείρησαν. T. III. p. 106. V. 5. πάλι ζωστήρ. Notanda correptio brevis syllabae ante ζ, de qua vid. ad p. 115. nr. 177. — V. 7. πέμπεται vett. editt. nonnullae; unde Br. verbis transpositis: πέμπεται ἐξ ἐχθρῶν οὕτως αὐτοκτόνα δῶρα. ubi οὕτως non suo est loco. *) Vulgatam tuetur P. Suid. in αὐτοκτόνα. T. I. p. 386. neque necessarium videtur, haec per generalem sententiam efferri. Cf. nr. 216. v. 5. 6.

Nr. 153. εἰς μίδαν ὁμήρου. οἱ δὲ κλεοβουλ^ου^ τοῦ λιν^δ^. τὸ σχῆμα κυκλ^ο^/. (i. e. versus ita concinnati, ut eorum ordo sine sensus detrimento permutari possit. Vid. Platon. in Phaedr. p. 264. D. ibique Heind. T. I. p. 308.) Br. I. 76. An. I. 1. p. 192. V. 1. χαλκῆ. P. χαλκέη. Br. χαλκῆ. Vulg. μίδα. P. μίδεω. Br. V. 1. Scr. νάῃ. Sic P. ῥέῃ Br. c. aliis. Post hunc versum Br. ex Herodoto p. 751. addidit hos: καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα, Ἠέλιός τ' ἀνιὼν φαίνῃ, λαμπρά τε σελήνη. qui versus non magis leguntur in Cod. P. quam ap. Platon. et Dion. Chrys. T. II. p. 120. V. 3. πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου. Plat. Herod. πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ. P. Suid. Br. V. 4. *Μίδας* plurimi; etiam Suid. in αὐτοῦ. T. I. p. 389. in *Μίδας*. T. II. p. 559. *Μίδης*. Br. ex Herodot.

Nr. 154. εἰς κόροιβον, οὗ μέμνηται καλλιμα^χ^ ἐν α̅ αἰτίων. Cf. Chardon. in Mélanges. T. I. p. 93. sqq. Huschk. An. cr. p. 189. sqq. Exhibui in Paralip. ex Cod. Pal. nr. 33. p. 644. V. 1. ἰναχίδεσσιν. P. Ἰναχίδαισιν. Ruhnk. Sic p. 404. nr. 288. κεκροπίδεσσιν legitur in membr. pro κεκροπίδῃσιν. Similes errores exagitavit Dorvill. ad Char. p. 748. Br. ad Apoll. Rh. L. III. 578. V. 3. τυμβοῦχος. P. τυμβοῦλος. Suid. in κήρ. T. II. p. 309. V. 5. 6. Suid. in *Δελφοί*. T. I. p. 522. — κείνου ad *Κοροίβου* referri debet secundum leges grammaticas; sed historia obscura est. Operis Callimachei, quod lemma commemorat, quamvis a Callimachi adversariis contemti, jacturam non hujus unius

*) Leniore mutatione scripsisset: οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπεται ἦρα.

epigrammatis tantum causa dolemus. — *ἱστορίης*. P. *ἱστορίη*. Suid. Heynio et Chardono probantibus.

Nr. 155. *εἰς φιλιστίωνα τὸν νικαέα γελωτοποιόν*. Br. III. 263. nr. 531. An. III. 2. p. 165. V. 1. 2. Suid. in *Φιλιστίων*. T. III. p. 603. P. V. 4. *ου* δε *πώποτε*. P. *) Ap. Liban. T. IV. p. 186. 11. *ἐγὼ δὲ ἐπί τι βάραθρον ὅσον οὐδέπω*. scribendum videtur: *ἐπὶ τὸ βάραθρον, ὅσον οὔπω*. *nulla mora interposita*. ut p. 187. 16. *οὐκ ἐκφθαρήσῃ δέ, ἔφην, οὐκ εἰς σαυτόν, οὐκ εἰς τὸ βάραθρον χωρήσεις;* ubi cave quid mutes cum Reiskio. Ib. p. 195. 15. *ἐπὶ τὸ βάραθρον ὤθει Τίμωνα*. Ap. Eund. T. IV. p. 531. 2. *ὑμεῖς δὲ οὐδέποτε ἐπεστράφητε*. scr. *οὐδεπώποτε* cum Cod. Bavar. — In marg. novae pag. scriptus versus: *καὶ κρανάην ἀνέβαινε φιλιστίωνος ἐρίπνην*.

Nr. 156. *εἰς εὔμηλον ἴξευ*(τ)*, ἰσιδώρου αἰγεάτου*. Br. II. 474. nr. 5. An. II. 3. p. 331. — *Nr.* 158. *εἰς τινὰ μαντευσάμ*(ε) *περὶ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς*. V. 1. *ἔθηκεν*. P. *ἔθηκαν*. Pl. Br. *δεκάδες*. P. *δεκάδας*. Pl. Br. V. 4. *ἔθανεν*. P. Pl. *ἔθανε*. Br. — *Nr.* 158. *εἰς μάρκελλον τὸν σιδίτ*(ο)*ιάτρ*. *οὗτος ὁ μάρκελλος τεσσαρακο*(τ)*ν βίβλους ἐν ἔπεσιν ἔγραψεν ἡρωϊκοῖς*. Br. III. 275. nr. 579. An. III. 2. p. 188. Cf. Suid. T. II. p. 498. V. 2. *κυδίστοισι*. P. *κυδίστοιο*. Br. c. Kustero. Sic p. 335. nr. 69. *καθαροῖσι* et *καθαροῖο*. p. 402. nr. 3. *ὄμβροισι* et *ὄμβροιο* confusa. V. 4. *προφερέστερος*. bene habet. Vid. ad p. 226. nr. 138. *προφερέστατος*. Kuster. V. 7. *ἥνεκεν*. P. *εἵνεκεν*. Br. c. Apogr. G. R. V. 9. *χειρωνισι*(÷ δύο καὶ). P. in marg. *γρ. δύο καὶ τεσσαράκοντα. δυοὶ καὶ τεσσ*. Kust. *δύω καὶ τεσσ*. Br. c. Ap. G. R. Marcellum quadraginta duo libros scripsisse constat ex Suida; sed poëta numerum rotundum posuit. Certe lectio *χειρωνίοι* librariis non videtur deberi.

Nr. 159. *εἰς τηλεφάνην* (ο) *τ αὐλητὴν. νικαρ*(χ). Br. II. 358. nr. 38. An. II. 3. p. 46. *ἀδέσποτον* est ap. Planud. p. 220. St. V. 2. *σοφίης*. P. *σοφίη*. Pl. Br. — *Nr.* 160. *εἰς τιμόκριτον ἀριστευσ*(α). *ἀνακρέοντος*. Br. I. 118. nr. 80. An. I. 1. p. 200. — *Nr.* 161. *εἰς ἀριστομένην. οὗτινος ἐπὶ τῷ*(ω) *τάφῳ ἵστατο ἀετός. ἀντιπάτρου σιδ/*. Br. II. 32.

---

*) Hinc auctor Inscr. quam edidit Coray ad Plutarch. Vit. T. IV. p. 351. de Mima: *πολλάκις ἐν θυμέλαις, ἀλλ' οὐχ οὕτω γε θανοῦσῃ*. quae non sollicitari debebant a doctiss. editore.

nr. 92. An. II. 1. p. 87. V. 4. *ἡϊθέων.* P. Br. *ἡμιθέων.* ed. pr. Flor. Ald. 1. Sic p. 101. nr. 93. — V. 5. *ἐφ' ἑδρήσουσι.* P. *ἐφεδρήσουσι.* Pl. Br. *ἐφεδρεύουσι.* Suid. in *πελειάδες.* T. III. p. 72. quod Br. in Lectt. vulgatae praefert. Illud ne pro futuro habeas verbi *ἐφεδρέω*, obstat Coluth. v. 68. *τοῖον ἐφεδρήσσοντα προσέννεπεν Ἑρμάωνα.* ubi Aldina *ἐφεδρήσοντα.* Ib. v. 252. *καί μιν ἐφεδρήσσειν νεοπηγέος ὑψόθεν ἕδρης.* ubi Codd. iterum *ἐφεδρήσειν.* Lennepius cogitabat de *ἐφεδρίσσειν*, non improbante Schneidero in Lex. Gr. T. I. p. 525. Nostri loci neuter meminerat. Cf. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 92. qui *ἐγρήσσω* comparat, formam usu Homerico comprobatam.

P. Nr. 162. *διοσκορίδου, εἰς εὐφράτην πέρσην δοῦλ/.* Br. I. 503. nr. 36. An. I. 2. p. 404. V. 1. *μιήνῃς.* Achill. Tat. L. III. 16. p. 154. *καὶ οὐκ ἐσβέσθη τὸ πῦρ· ἀλλὰ μιαινόμενον ἠνείχετο. sese inquinari passus est.* Vulgo pessime interpretantur. V. 2. *εἰνὶ ἐκ.* P. *καὶ ἐκ.* Pl. *εἰμὶ γὰρ ἐκ.* Br. ex conjectura. Nec male haberet: *εἰμ' ἐγὼ ἐκ πατέρων.* V. 3—5. Suid. in *αὐθιγενής.* T. I. p. 379. — Nr. 163. *λεωνίδου εἰς πρηξῶ τὴν σαμίαν κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν.* Br. I. 239. nr. 71. An. I. 2. p. 127. V. 1. *οὖσα.* P. Br. *εὖσα.* Pl. V. 2. *καλλιτέλους.* correctum *καλλιτέλευς.* P. Hoc est in Pl. Br. V. 4. *θνήσκεις.* P. pro *ἔθανες.* Vid. ad p. 237. nr. 207. V. 5. *οὖσα.* P. *εὖσα.* Pl. Br. sibi non constans. V. 6. *οὐκ. ἀλλά.* Br. V. 7. *ζώοι.* P. Br. *ζώη.* Pl. *σοί.* P. *σοι.* Pl. Br.

Nr. 164. *εἰς τὴν αὐτὴν πρηξῶ τὴν σα ἀντιπάτρου σα.* Br. II. 29. nr. 85. An. II. 1. p. 80. V. 3. *ἔχωσε.* in marg. *γρ. ἔδειμε.* P. V. 4. *παρθενίας.* Br. Sed *σῆμα* potius et *ἡμετέρας* scribendum. V. 5. *λοχίοις ἐν.* P. *λοχίοισιν ἐν.* Br. c. Ap. G. R. V. 8. *τριέτη.* P. Br. In praecedente epigr. v. 6. membr. et Br. *τριετῆ.* Hoc reposui ex praeceptis grammaticorum. *τριέτης μὲν χρόνος, τριετὴς δὲ παῖς.* Etym. M. — V. 9. *ἔλθοι ἐς* P. Ad *ἱερὴν* in marg. P. *γρ. πολιὴν τρίχα.* Hoc magis probat Br. in Lectt. Mihi *ἱερὴν* doctius videtur et verius. — Nr. 165. *εἰς τὴν αὐτήν, ἀντιπάτρ σιδωνι, οἱ δὲ ἀρχίου.* Br. II. 30. nr. 86. An. II. 1. p. 81. V. 6. *καλλιτέλη.* Br. c. Ap. G. R. *καλλιτέλην.* P. V. 7. *ἀνδράσιν.* Br. vitiose.

Nr. 166. *εἰς τὴν αὐτήν.* P. *εἰς λαμισκην τὴν σαμίαν δυστοκήσασαν ἐν λιβύῃ. διοσκορι. οἱ δὲ νικαρ.* Br. I. 501. nr. 31. An. I. 2.

p. 402. V. 3. αιπραν εἴλωι. P. αἱ παρὰ νείλῳ. Pl. Br. V. 4. ἠϊόνες. P. ἠόνες. Pl. Br. V. 5. 6. Suid. in λεχώϊα. T. II. p. 435. —
τ ου α
Nr. 167. εἰς πολυξένην γυναῖκα ἀρχελάου· τοῦ αυ. οἱ δὲ ἑκατ3 φασι. Br. I. 502. nr. 32. An. I. 2. p. 402. V. 1. ἀρχέλεω. Hephaest. Enchir. p. 4. τὸ τοῦ Ἀρχελάου ὄνομα Σοφοκλῆς ἐν ταῖς ἐλεγείαις οὐκ ᾤετο ἐγχωρεῖν οὔτ' εἰς ἔπος, οὔτ' ἐλεγείαν. φησὶ γοῦν ὁ Σοφοκλῆς Ἀρχέλεως. Cf. Antiphil. in Palat. p. 492. nr. 17. v. 1. — θεοδεύκτου. P. θεοδέκτου. Pl. Br. V. 3. παῖδά τε. P. Pl. distinctione male posita post ὠδῖσιν (ὠδίσιν P.). Recte Br. παῖδα δὲ dedit, interpunctione mutata. V. 4. αὐτῶν. P. et vett. editt. Plan. αὐτόν. Br. c. Steph. metro ruente. V. 5. ὀκτωκαί. P. V. 6. πάντ' ὀλιγ. P. Pl. Junctim Suid. in παντολιγοχρόνιος. T. III. p. 23. Illud praeferebat Kusterus, hoc Br. — Nr. 168. εἰς πολυξὼ δυστοκήσασαν ἐπὶ τρισὶ βρέφεσιν,
ε
ἀντιπάτρ θεσσαλονικέως. Br. II. 121. nr. 48. An. II. 1. p. 328. ἄδηλον est in Plan. p. 232. St. V. 1. τίς. P. V. 4. ἄῤῥενες. P. ἄρσενες. Pl. Br. V. 6. ἄπο. P. Aldd. tres. Asc. ἀπὸ St. Br. ἔπορεν. P. Pl. ἔπορε. Br.

ω τ
Nr. 169. εἰς τὴν δάμαλιν τὴν ἱσταμένην πέραν τ βυζαν ἐν χρυσοπόλει ἐπιτουκίονος. Br. III. 187. nr. 185. An. III. 1. p. 195. V. 3.
λασεν δ'
ἤγαγεν. P. ἤλασεν. Pl. Br. V. 4. ἄδε ἐγώ. P. ἥδε δ' ἐγώ. Pl. δ' omittitur ap. Constant. de Them. L. II. nr. 83. et ap. Hesych. Miles. de Reb. Patr. p. 50. sq. ubi tamen in Cod. Par. ἥδε δ' ἐγώ. teste Bastio in Ep. crit. p. 58. ed. sec. — V. 5. ἁ δέ. P. in marg. ἣν δέ, ut Pl. V. 6. τῆδε. marg. τῇδε. P. V. 7. βοίδιον δὲ καλεῦμαν (sic) ἐγὼ τότε. P. βοίδιον δὲ καλεύμην τότε ἐγώ. Suid. in βοίδιον. T. I. p. 459. βοΐδιον δὲ καλεῦμαν ἐγώ· νῦν δέ. Codd. Constantini ap. Bandur. Antiqq. CPol. T. II. p. 31. Ex Hesychio recepit Br. βοίδιον οὔνομα δ' ἦεν ἐμοὶ τότε. quod emendanti debetur librario non minus ac lectio Planudea: βοΐδιον δ' ἤκουον ἐγὼ τότε. His omnibus inter se comparatis ausus sum scribere, membr. lectione leviter immutata: βοΐδιον δὲ καλεῦμ' ἐγώ, ὡς τότε. ubi apparet, quam facile ὡς inter ἐγὼ et τότε omitti potuerit. Caeterum verba: νῦν δὲ Χάρητος εὐνέτις κ. τ. λ. praecedentibus non sunt opposita, sed novum quid addunt. Etiam negligentior sententiarum nexus loci depravandi occasionem dedisse potuit.

τ
Nr. 170. εἰς ἀρχιάνακτα παῖδα ἐπὶ φρέα τελευτήσαντα ποσι-

δίππον. Iterum legitur in membr. p. 283. tamquam *Callimachi*. In Plan. p. 220. St. *Posidippo* inscribitur. Br. II. 50. nr. 18. An. II. 1. pag. 154. V. 1. τριέτη. Br. τριετῆ. P. 1. 2. Vid. ad nro. 163. vers. 6. ἀρχεάνακτα. P. 2. ἀστυάνακτα. Plan. Muliebre nomen est ἀρχεάνασσα pag. 239. fortasse etiam ἀρχιάνασσα. Ἀρχαιάναξ Mitylenaeus occurrit ap. Strabon. L. XIII. pag. 895. et Ἀρχαιανακτίδαι ap. Diodor. Sic. XII. 13. p. 498. ubi nonnulli Codd. Ἀρχεανακτίδαι. V. 2. μορφᾶς. P. 1. Pl. Br. μορφῆς. P. 2. ἐπ' ἐσπάσατο. P. 1. 2. V. 3. ἥρπασε. P. 1. 2. ἅρπασε. Br. V. 4. σκεπτομένη. P. 1. 2. σκεπτομένα. Br. c. Pl. V. 5. ἐπὶ γούνοις. P. 1. γούνων. P. 2. Pl. Br. V. 6. κοιμανθείς. P. 1. κοιμαθείς. P. 2. κοιμηθείς. Pl.

Nr. 171. εἰς ποίμανδρον. μνασάλκου σικυωνίου. et iterum: εἰς πύμανδρ ἰξευτὴν μηλι. Br. I. 192. nr. 12. An. I. 1. p. 404. V. 1. τῇδε. Scr. τᾷδε. P. V. 2. ἀδείας. Fortasse ἀγρείας. ut Leon. Tar. p. 147. nr. 35. τὸ σκύλος ἀγρείης τεῖνε κατὰ πλατάνου. Diodor. Zon. p. 161. nr. 106. κατ' ἀγριάδος πλατάνοιο. V. 3. ὁ μάλιος. P. ὁ μάλλιος. Pl. Br. quod me non mutasse poenitet. Verum est μάλιος. V. Steph. Byz. in Μῆλος. — οὐδ' ἔτι. P. Suid. T. II. p. 616. οὐδέ τι. plures editt. Plan. — ἀγρευταῖς . . καλάμοις. P. Suid. Br. ἀγρευτῇ . . καλάμῳ. Pl. — *Nr.* 172. εἰς ἀλκιμένην λινοθηρ ὑπὸ ἐχίδνης τελευτήσαντ: ἀντιπατρ σιδ/. Br. II. 36. nr. 105. An. II. 1. p. 100. V. 1. 2. Suid. in βιοτονία. T. I. p. 455. ubi ὑψοπέτην. in ψῆρας. T. III. p. 704. γεράνων. P. — V. 3. Suid. in χερμαστήρ. T. III. p. 664. V. 3. 4. Idem in ἄποθεν. T. I. p. 274. in κῶλα. T. II. p. 361. in ῥινόν. T. III. p. 260. V. 5. 6. Suid. in οὐτήτειρα. T. II. p. 743. καιμετὶς. P. V. 6. Suid. in ἐνεῖσα. T. I. p. 744. V. 7. ἰδ' ὡς et λεύσων. P. V. 8. τοὺμποσίν. P. τοὺν ποσίν. Pl. Br. — πῆμα. P. et editt. vett. Plan. κῦμα. Steph. nescio unde. Homer. Ἰλ. λ. 347. νῶϊν δὴ τότε πῆμα κυλίνδεται ὄβριμος Ἕκτωρ. Ὀδ. θ. 81. τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχή. Quint. Smyrn. L. VI. 501. ὅσσους Εὐρύπυλος μέγ' ἐπῴχετο πῆμα κυλίνδων. Ib. VII. 523. ὅττι ῥά οἱ μέγα πῆμα κυλίνδετο βαιὸν ἄπωθεν.

Nr. 173. διοτίμ οἱ δὲ λεωνι. εἰς θηρίμαχον βουκόλον κεραυνωθέντα. Br. I. 252. nr. 10. An. I. 2. p. 167. V. 1. αὐτόμαται. P. αὐτόματοι. Pl. Br. Illud recepi, ut exquisitius. Vid. ad p. 156. nr. 84.

γρ. ταῦλια
δειλαί. P. Pl. δείλης. Br. probabiliter. Vid. nr. 174. v. 6. — τᾶυλιον. P. V. 2. ἐξ ὄρεος. bis in P. νειφόμεναι. P. Vid. ad p. 97. nr. 64. v. 1. — *Nr.* 174. εἰς τὸν αὐτόν, ἐρυκίου. Br. II. 298. nr. 14. An. II. 2. p. 364. V. 1. 2. Suid. in βλωθρή. T. I. p. 439. ubi ἁρμόσει. V. 3. καμάτων. P. Pl. καλάμων correxit Scalig. in not. mst. Br. V. 5. 6. Suid. in πρηστήρ. T. III. p. 172.

Nr. 175. εἰς τάφον ἐξορυχθέντα ὑπὸ ἀράτου (Scr. ἀρότου) ἀντιφίλ. In Plan. p. 223. St. ἄδηλον est. Inter ἀδέσποτα retulit etiam Br. III. 246. nr. 450. An. III. 2. p. 127. V. 1. οὔπω. P. οὕτω. Pl. Br. quod sequentia flagitant. *Usque adeo tellus, o rustice, desit aratris.* Grot. Ap. Liban. T. III. p. 122. 11. καὶ τούτοις τοίνυν τοῖς οὔπω δειπνεῖν κεκωλυμένοις. Scr. τοῖς οὕτω δειπνεῖν. — πᾶς. Pl. Br. πᾶσ'. P. recte. Sic etiam Scaliger in not. mst. Seriores tamen etiam ὁ βῶλος dixisse constat. Vid. Sext. Empir. adv. Mathem. L. I. c. 7. 148. p. 248. καὶ οἱ μὲν τὴν βῶλον (λέγουσιν), οἱ δὲ τὸν βῶλον. Babr. Fab. p. 151. Aesop. Fab. nr. 223. p. 112. Coray ad Plutarch. T. IV. p. 421. Non item Atticistae. Quare ap. Liban. T. IV. p. 187. 7. περὶ τὴν ἐσχατιὰν βαλλόμενος ὑπ' ἐμοῦ τοῖς βώλοις. scribendum: περιῄει τὴν ἐσχ. et ταῖς βώλοις. ut p. 194. 21. — V. 3. ἡ δ' ὕνις. P. ὕννις δ' ἐν. Pl. Br. Vid. ad p. 160. nr. 104. In proximo epigr. v. 4. σιδηρείη μ' ἐξεκύλισεν ὕνις. Ap. Artemidor. Oneirocr. L. II. 24. p. 181. ὕνις est sine varietate; ut etiam in docto Scholio ad Apoll. Rhod. L. III. 232. In Maximi poëmatio π. κατ. v. 526. scribe: εὖ δ' ἂν ἀεργήλοισιν ὕνιν πήξειας ἀρούραις. pro ἀεργήλοις σὺν ὕνιν. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 721. — τί τοι πλέον. P. τί τό. Pl. Br. Theocrit. ep. in Pal. p. 432. nr. 432. ὢ δείλαιε τὺ Θύρσι, τί τοι πλέον. et αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τοι πλέον; Alterum est ap. Antipatr. p. 368. nr. 72. τί δὲ τὸ πλέον; V. 4. ἀρπάσεται. P. ἁρπάσετε. Pl. Br. V. 5. ἀρώσει. P. ἀρύσσει. Pl. Br. Apud. Hesych. in ἀρόσει ordo litterarum ἀρώσει postulat, nec Vossius sic corrigere dubitavit. Homer. Od. ι. 108. οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτόν, οὔτ' ἀρόωσιν. ubi Eustath. p. 340. 26. τὸ δὲ ἀρόωσιν ἔοικε δευτέρας εἶναι συζυγίας τῶν περισπωμένων· ἦν δ' ἂν καθαρῶς τρίτης, εἴπερ ἐγράφετο ἀρόουσι.

Nr. 176. εἰς τὸ αὐτὸ τ αν. ἕτερον ὁμοῦ ὑπ' ἀροτῆρος ἐξορυγέντα. Primus edidit Viscont. Isc. Triopee p. 104. Huschk. An. cr. p. 220. Illustravi in Paralip. I. p. 646. nr. 34. V. 4. ἐξεκύλισσεν. P. Scripsi ἐξεκύλισεν. Vid. ad p. 157. nr. 27. V. 5. κακῶν. P. κακῶς. V. D. in

Apogr. Bosch. — ἔφη. P. ἐρεῖ scripsi, interrogandi signo in fine disticht posito, quo sensus, antea obscurissimus, restitutus est: *num quis in posterum mortem malorum appellabit finem, quum me ne sepulcrum quidem a malis tutum praestet?* Verba ἔφη et ἐρεῖ in Codd. parum inter se discrepant. Vid. quae de permutatione litterarum φ et ρ diximus ad pag. 145. nr. 23. In marg. Cod. nota: (μεῖον. ω̊. — *Nr.* 177. σιμωνίδου. Edidit Huschk. An. cr. p. 198. Paralip. I. nr. 35. p. 647. σπινθῆρι. P. Vid. ad p. 200. nr. 306. v. 10.

P. *Nr.* 178. εἰς τιμαν δοῦλον. λυδὸν γένος. διοσκορι νικοπολι. In marg. εἰς δοῦλον τινὰ λυδὸν ὑπὸ τοῦ ἰδίου δεσπότου θαπτόμενον. Br. I. 502. nr. 35. An. I. 2. p. 404. V. 1. λυδος ἐγὼ ναὶ λυδός. P. δοῦλος ἐγὼ ναὶ δοῦλος. editt. Flan. in cujus tamen optimo Cod. ap. Br. λυδὸς bis legitur. Et sic Br. recte exhibuit, nulla glossematis ratione habita. — V. 2. ἐθευτροφεα. P. V. 3. εὐαίων' ἀσιτῆ. P. Pl. εὐαίων. Br. quod verum. Eurip. Ion. 125. εὐαίων εἴης, ὦ Λατοῦς παῖ. Id. Bacch. v. 426. ᾧ μὴ ταῦτα μέλει κατὰ φάος νύκτας τε φίλας Εὐαίωνα διαζῆν. Sophocl. Trach. v. 81. τὸν λοιπὸν αἰεὶ βίοτον εὐαίων' ἔχειν. ubi εὐαίωνα refertur ad Herculem. Callimach. supra p. 108. nr. 146. εὐαίων ἐν πᾶσιν ἀρίζαλος Βερενίκα. Idem Hymn. in Del. 292. εὐαίων Ἑκαέργη. Id. H. in Lav. Pall. 117. ὀλβίσται ἐρέει σε καὶ εὐαίωνα γενέσθαι. V. 4. κεῖν. P. κὴν. Pl. Br. Infra p. 265. nr. 393. v. 4. οὐδέ με κεὶν ἀΐδῃ. Theocr. Eid. α. 103. Δάφνις κεὶν ἀΐδᾳ. Notandum πρός με. ut p. 94. nr. 40. 5. γράφε πρός με. Theocrit. Eid. ια. v. 68. οὐδὲν φίλον εἶπεν ὑπέρ μευ. Vid. Praefat. ad Tom. I. p. XXXII. not. 31. Reizius ad Lucian. de Merc. cond. §. 1. πρὸς μὲ scribendum censebat. T. III. p. 517. s. ed. Bip. et iterum T. IV. p. 377. perperam.

Nr. 179. ἀδήλου, εἰς ἕτερον δοῦλον μάνην περσογενῆ. Br. III. 295. nr. 676. An. III. 2. p. 247. V. 2. ἐπὶ λαθ. P. V. 3. ὥς μὲ τόν. P. ὅς με τόν. Pl. ὅς με τότ'. Br. ὡς non mutandum, quod ad εὐνοίης referri debet. Recte autem Br. τότε scripsit, quod opponitur adverbio νῦν. — ἐπὶ σφαλές. P. ἐπ' ἀσφαλές. Pl. Br. V. 5. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. V. 6. χρείῃ. P. Pl. χρείᾳ. ed. Flor. Br. idem in εὐνοίης nihil mutans. — *Nr.* 180. ἀπολλωνίδου, εἰς ἕτερον δοῦλ/ ἀντὶ τοῦ δεσποτ τελευτήσαντος. Br. II. 139. nr. 29. An. II. 1. p. 374.

γρ. ταῦλια

δειλαί. P. Pl. δείλης. Br. probabiliter. Vid. nr. 174. v. 6. — τάνλιον. P. V. 2. ἐξ ὄρεος. bis in P. νειφόμεναι. P. Vid. ad p. 97. nr. 64. v. 1. — *Nr.* 174. εἰς τὸν αὐτόν, ἐρυκίου. Br. II. 298. nr. 14. An. II. 2. p. 364. V. 1. 2. Suid. in βλωθρή. T. I. p. 439. ubi ἁρμόσει. V. 3. καμάτων. P. Pl. καλάμων correxit Scalig. in not. mst. Br. V. 5. 6. Suid. in πρηστήρ. T. III. p. 172.

Nr. 175. εἰς τάφον ἐξορυχθέντα ὑπὸ ἀράτου (Scr. ἀρότου) ἀντιφίλ. In Plan. p. 223. St. ἄδηλον est. Inter ἀδέσποτα retulit etiam Br. III. 246. nr. 450. An. III. 2. p. 127. V. 1. οὔπω. P. οὕτω. Pl. Br. quod sequentia flagitant. *Usque adeo tellus, o rustice, defit aratris.* Grot. Ap. Liban. T. III. p. 122. 11. καὶ τούτοις τοίνυν τοῖς οὔπω δειπνεῖν κεκωλυμένοις. Scr. τοῖς οὕτω δειπνεῖν. — πᾶς. Pl. Br. πᾶσ'. P. recte. Sic etiam Scaliger in not. mst. Seriores tamen etiam ὁ βῶλος dixisse constat. Vid. Sext. Empir. adv. Mathem. L. I. c. 7. 148. p. 248. καὶ οἱ μὲν τὴν βῶλον (λέγουσιν), οἱ δὲ τὸν βῶλον. Babr. Fab. p. 131. Aesop. Fab. nr. 223. p. 112. Coray ad Plutarch. T. IV. p. 421. Non item Atticistae. Quare ap. Liban. T. IV. p. 187. 7. περὶ τὴν ἐσχατιὰν βαλλόμενος ὑπ' ἐμοῦ τοῖς βώλοις. scribendum: περιήει τὴν ἐσχ. et ταῖς βώλοις. ut p. 194. 21. — V. 3. ἡ δ' ὕνις. P. ὕννις δ' ἐν. Pl. Br. Vid. ad p. 160. nr. 104. In proximo epigr. v. 4. σιδηρείη μ' ἐξεκύλισεν ὕνις. Ap. Artemidor. Oniroer. L. II. 24. p. 181. ὕνις est sine varietate; ut etiam in docto Scholio ad Apoll. Rhod. L. III. 232. In Maximi poëmatio π. κατ. v. 526. scribe: εὖ δ' ἂν ἀεργήλοισιν ὕνιν πήξειας ἀρούραις. pro ἀεργήλοις οὔνιν. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 721. — τί τοι πλέον. P. τί τό. Pl. Br. Theocrit. ep. in Pal. p. 432. nr. 432. ὦ δείλαιε τὺ Θύρσι, τί τοι πλέον. et αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τοι πλέον; Alterum est ap. Antipatr. p. 368. nr. 72. τί δὲ τὸ πλέον; V. 4. ἀρπάσεται. P. ἁρπάσετε. Pl. Br. V. 5. ἀρώσει. P. ἀρόσσει. Pl. Br. Apud. Hesych. in ἀρόσει ordo litterarum ἀρώσει postulat, nec Vossius sic corrigere dubitavit. Homer. Od. ι. 108. οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτόν, οὔτ' ἀρόωσιν. ubi Eustath. p. 340. 26. τὸ δὲ ἀρόωσιν ἔοικε δευτέρας εἶναι συζυγίας τῶν περισπωμένων· ἢν δ' ἂν καθαρῶς τρίτης, εἴπερ ἐγράφετο ἀρόουσι.

Nr. 176. εἰς τὸ αὐτὸ τ αν. ἕτερον ὁμοῦ ὑπ' ἀροτῆρος ἐξορυγέντα. Primus edidit Viscont. Isc. Triopee p. 104. Huschk. An. cr. p. 220. Illustravi in Paralip. I. p. 646. nr. 34. V. 4. ἐξεκύλισσεν. P. Scripsi ἐξεκύλισεν. Vid. ad p. 157. nr. 27. V. 5. κακῶν. P. κακῶς. V. D. in

Apogr. Bosch. — ἔφη. P. ἐρεῖ scripsi, interrogandi signo in fine distichi posito, quo sensus, antea obscurissimus, restitutus est: *num quis in posterum mortem malorum appellabit finem, quum me ne sepulcrum quidem a malis tutum praestet?* Verba ἔφη et ἐρεῖ in Codd. parum inter se discrepant. Vid. quae de permutatione litterarum φ et ρ diximus ad pag. 145. nr. 23. In marg. Cod. nota: (μεῖον. ὤ. — *Nr.* 177. σιμωνίδου. Edidit Huschk. An. cr. p. 198. Paralip. I. nr. 35. p. 647. σπινθῆρι. P. Vid. ad p. 200. nr. 306. v. 10.

P. *Nr.* 178. εἰς τιμαν δοῦλον. λυδὸν γένος. διοσκορι νικοπολι. In marg. εἰς δοῦλον τινὰ λυδὸν ὑπὸ τοῦ ἰδίου δεσπότου θαπτόμενον. Br. I. 502. nr. 35. An. I. 2. p 404. V. 1. λυδος ἐγὼ καὶ λυδός. P. δοῦλος ἐγὼ καὶ δοῦλος. editt. Han. in cujus tamen optimo Cod. ap. Br. λυδὸς bis legitur. Et sic Br. recte exhibuit, nulla glossematis ratione habita. — V. 2. ἐθευτροφεα. P. V. 3. εὐαίων' ἀσινῆ. P. Pl. εὐαίων. Br. quod verum. Eurip. Ion. 125. εὐαίων εἴης, ὦ Λατοῦς παῖ. Id. Bacch. v. 426. ᾧ μὴ ταῦτα μέλει κατὰ φάος νύκτας τε φίλας Εὐαίωνα διαζῆν. Sophocl. Trach. v. 81. τὸν λοιπὸν αἰεὶ βίοτον εὐαίων' ἔχειν. ubi εὐαίωνα refertur ad Herculem. Callimach. supra p. 108. nr. 146. εὐαίων ἐν πᾶσιν ἀρίζαλος Βερενίκα. Idem Hymn. in Del. 292. εὐαίων Ἑκαέργη. Id. H. in Lav. Pall. 117. ὀλβίσταν ἐρέει σε καὶ εὐαίωνα γενέσθαι. V. 4. κεὶν. P. κήν. Pl. Br. Infra p. 265. nr. 393. v. 4. οὐδέ με κεὶν ἀΐδῃ. Theocr. Eid. α. 103. Δάφνις κεὶν ἀΐδᾳ. Notandum πρός με. ut p. 94. nr. 40. 5. γράφε πρός με. Theocrit. Eid. ια. v. 68. οὐδὲν φίλον εἶπεν ὑπέρ μευ. Vid. Praefat. ad Tom. I. p. XXXII. not. 31. Reizius ad Lucian. de Merc. cond. §. 1. πρὸς μὲ scribendum censebat. T. III. p. 517. s. ed. Bip. et iterum T. IV. p. 377. perperam.

Nr. 179. ἄδηλον, εἰς ἕτερον δοῦλον μάνην περσογενῆ. Br. III. 295. nr. 676. An. III. 2. p. 247. V. 2. ἐπὶ λαθ. P. V. 3. ὥς μὲ τόν. P. ὅς με τόν. Pl. ὅς με τότ'. Br. ὥς non mutandum, quod ad εὐνοίης referri debet. Recte autem Br. τότε scripsit, quod opponitur adverbio νῦν. — ἐπὶ σφαλὲς. P. ἐπ' ἀσφαλές. Pl. Br. V. 5. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. V. 6. χρείῃ. P. Pl. χρείᾳ. ed. Flor. Br. idem in εὐνοίης nihil mutans. — *Nr.* 180. ἀπολλωνίδου, εἰς ἕτερον δοῦλ/ ἀντὶ τοῦ δεσποτ τελευτήσαντος. Br. II. 139. nr. 29. An. II. 1. p. 374.

V. 1. θανάτου. P. θανάτοιο. Pl. Br. V. 3. σοί. P. σεῦ. Pl. Br. Utrumque fortasse postponendum lectioni ap. Suidam in ἠρία. T. II. p. 75. ἡνίκα δυσδάκρυτα. — τεῦχον. P. Pl. Br. τεύχω. Suid. ut ap. Aelian. H. An. VI. 51. ἐπεὶ καὶ πρὸ ἐμοῦ . . ποιηταὶ . . . ᾄδουσιν αὐτόν. — V. 4. ἀπὸ φθιμ. P. V. 5. Scr. ἀμφὶ δ' ἐμ' ὤλ. ut est ap. Br· ἀμφὶ δέ μ' P. Pl. — γυρή. P. Br. ξυνή. Pl.

Nr. 181. ἀνδρονίκου εἰς δαμοκράτειαν. Br. II. 399. An. II. 3. p. 182. V. 2. φίλα. P. φίλᾳ. Br. citra necessitatem. V. 3. νεοθηγεῖ. P. Suid. in νεοθηγεῖ. T. II. p. 608. ubi etiam ἠδέ, φθιμένης, σιδήρῳ, γηραλέης et κεφαλῆς. νεοθῆγι plura apogrr. νεοθᾶγι Br. ex Sapph. epigr. p. 285. nr. 489. ubi Cod. Pal. etiam νεοθαγεῖ habet. — V. 4. κεφαλῆς. P. Suid. κεφαλᾶς. Br. — *Nr.* 182. εἰς κλεαρίστην ἐπὶ παστάδι τελευτησάσῃ. μελεάγρου. Br. I. 36. nr. 125. An. I. 1. p. 139. V. 1. ἐπὶ νυμφίδιον. P. κλεαρίστῃ. P. Pl. κλεαρίστα. Br. Ionicas formas per totum hoc epigr. exhibet Plan. nisi quod v. 8. φθίμενᾳ habet. V. 3. νύμφας. P. λωτοὶ ἄχευν. Suid. in λωτός. T. II. p. 463. V. 5. ἠῶιον δ' ὀλολυγμὸν ἀνέκραγον. P. Pl. ἠῷος δ' ὀλολυγμὸς ἀνέκραγεν. Br. Nihil mutavi, nisi ἠῷοι cum Graefio. Callimach. infra p. 289. nr. 517. ἠῷοι Μελάνιππον ἐθάπτομεν. Leonid. Tar. p. 322. nr. 726. ἑσπέριον κἠῷον ἀπώσατο πολλάκις ὕπνον. Hesiod. Scut. Herc. v. 396. καί τε πανημέριός τε καὶ ἠῷος χέει αὐδήν. Vid. de hac forma Br. ad Apoll. Rh. in Append. ad L. II. 745. — ἐκ δ' ὑμεναίου. P. ἐν δ' ὑμέναιος. Pl. Br. ἐκ δ' Ὑμέναιος. Graef. Verbum ἐκσιγάω alibi non occurrit; sed ἐκσιωπάω ap. Arrian. Anab. VI. 4. 9. τῶν τε κελευστῶν ὑπὸ θαύματος ἐκσιωπησάντων. — σιγαθείς. Vid. ad p. 226. nr. 138. Breviloquentiam in verbis ὑμέναιος γοερὸν φθέγμα μεθηρμόσατο, optime illustravit Graefius, qui excitavit Aeschyl. Prom. 309. γίγνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους Νέους. Sic etiam alii. Infra p. 306. nr. 628. οὐ νέμεσίς τοι ἐσσεῖται ταύτην κλῆσιν ἀμειψομέναις. Eurip. Iphig. Aul. 343. κᾆτ' ἐπεὶ κατέσχες ἀρχάς, μεταβαλὼν ἄλλους τρόπους. Ib. 363. λέληθαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφάς. Id. in Orest. 248. ταχὺς δὲ μετέθου λύσσαν ἀρτίως φρονῶν. Clearch. ap. Athenae. L. XII. p. 516. F. ἠλλάξαντο τὸν τῶν γυναικῶν βίον. *virilem vitam cum muliebri permutaverunt.* Lycophron v. 334. de Hecuba: μαίρας ὅταν φαιουρὸν ἀλλάξῃς δομήν. Plato de Rep. L. X. p. 620. B. Ἀγαμέμνονος ψυχὴν .. διὰ τὰ πάθη ἀετοῦ διαλλάξαι βίον. — μεθ' ἁρμ. P. V. 7. περὶ παστῷ. P. παρὰ παστῷ. Pl. Br. Graef.

Nr. 183. παρμενίωνος εἰς ἑλένην τινὰ παρθένον τελευτήσασαν. Br. II. 203. nr. 13. An. II. 1. p. 116. V. 1. ἀδελφῷ. P. ἀδελφοῦ. Br. V. 2. κροκαλῆς. P. δειλῆς. Br. qui etiam de ῥαδαλῆς cogitabat. Huic conjecturae addideris ἀπαλῆς aut ἀταλῆς; quorum tamen nihil satis certum videri potest. Proximum foret προκάλης, *pulcherrimae*, Sic πρόκακος pro ἄγαν κακὸς ap. Aesch. Pers. 992. ubi πρόχωλος et προπάλαιος comparatur ab Abresch. T. I. p. 357. πρόπας est ap. Homer. Ἰλ. β. 493. προβαθὺς ap. Apoll. Rhod. IV. 283. in quibus omnibus praepositio vim intendendi habet. — P. V. 3. γάμους. P. γόους. Br. ex emendatione Salmasii, ut videtur. Erinna p. 319. nr. 712. καὶ σὺ μὲν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μολπαῖαν ἀοιδὰν Ἐς θρήνων γοερὸν φθέγμα μεθηρμόσαο.

Nr. 184. παρμενίωνος εἰς τὴν αὐτήν. Br. II. 203. nr. 14. An. II. 2. p. 116. V. 2. διπλόα. P. Pl. Br. Ne brevis syllaba in caesura esset, scripsi διπλᾶ. V. 3. μνηστῆρσι. Br. c. Plan. μνηστῆρσιν. P. —

Nr. 185. ἀντιπατρ(ου) θεσσαλ(ο)/ εἰς κόρην λίβυσσαν ἐν ῥώμῃ τελευτήσασαν. Br. II. 124. nr. 60. An. II. 1. p. 336. coll. Addend. T. III. 2. p. 478. V. 1. ῥώμης (α). P. V. 3. δέ με. P. Pl. ἢ δ' ἐμέ. Br. Idem vitiosam Plan. distinctionem mutavit. V. 4. κλαυσαμένα. P. κλαυσαμένη. Pl. Br. V. 5. πῦρ ἕτερον σπεύδουσα, τόδ' ἔφθασεν. Pl. τὸ δ' ἔφθ. Br. interpunctione mutata. Saepe a librariis in pronomine ὅδε peccatum. Vid. supra ad p. 52. nr. 12. v. 5. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 389. 20. ἀλλ' ἡ μὲν ἐπὶ τὸν οἶκον ἤδη (Scr. ἥδε c. Reisk.) παράκλησις, παραπέτασμα τόδε τῆς σπουδῆς, ἀπολογία τις . . . Scribe: παραπέτασμα, τὸ δὲ τῆς σπουδῆς, ἀπολ. ubi genitivi sequentes τῶν εἰς ἐμὲ πεπραγμένων et ad παραπέτασμα et ad σπουδὴ referendi sunt. — V. 6. ἀμετέραν. P. ἡμετέρην. Pl. Br. ἧψεν. P. Pl. ἧψε. Br. περσεφόνη (φ). P. φερσεφόνῃ (δ). Pl.

Nr. 186. εἰς νικίππι ἐπὶ θαλάμωι τελευτήσασαν. φιλίππου. Br. II. 234. nr. 79. An. II. 2. p. 205. V. 1. νικίππιδος. P. νικιππίδος. Pl. Br. Suid. in λῳτοί. T. II. p. 463. V. 3. 4. Suid. in κώμη. T. II. p. 363. V. 5. δι' ἐλ. P. V. 6. λέχεσιν. P. Plan. λέχεσι. Br. —

Nr. 187. τοῦ αὐτοῦ. εἰς μελιτ τιν παρθένον. Br. I. 147. (inter epigrr. *Simonidis*, cui inscribitur infra p. 257. In Plan. p. 222. St. *Leonidae* tribuitur.) nr. 108. An. I. 1. p. 268. V. 1. ἡ γρηῦς (η) νικοί. P. 1. ἡ γρηῢς νικώ. P. 2. Pl. Br. Aliis γρηῦς magis placuerit.

Nr. 188. *ἀντωνίου* (ου) *θάλλ/. εἰς κλεάνασσαν ἐν τῷ θαλάμῳ πυρπολῃθεῖσαν, μᾶλλον δὲ ἀναρπασθεῖσαν.* (neutrum vere. Cleanassa ipso nuptiarum die obierat.) Edidit Chard. de la Roch. Mélanges. T. I. p. 109. Huschk. An. crit. p. 211. nos in Paralip. I. nr. 36. p. 647. V. 1. *κοίρωι ὥριον.* P. quod tueri conatur Chard. *γάμῳ κούρῳ* admodum poëtice dici affirmans pro *γαμέτῃ κούρῳ*, *marito juveni*; *ὥριον* autem adverbialiter sumendum esse. At *κοίρωι* perperam scriptum pro *κοίρα* (nr. 190. vers. 1.) sive *κούρη*; puella autem *γάμῳ ὥριος*, i. e. *εἰς γάμον*, *toro matura*, vulgo *ὡραία γάμου* et *γάμων*. Vid. Pierson. ad Moer. p. 426. V. 5. *ἐπ' ἐκώμ.* P. — *ἐριννύς.* P. Sic semper in Cod. Caesareo Apollonii Rhod. legi Br. monet ad L. II. 220. illam scripturam probans ad Aeschyl. VII. c. Theb. 490. Pro sola genuina eam habebat Visconti Iscriz. Triop. p. 71. eidemque patrocinatur Bloomfield ad Aeschyl. Prom. v. 53. Hoc loco paucisque aliis a vulgari orthographia recessi, Cod. auctoritatem secutus. *Ἐριννὺς* tamen est ap. Suid. T. I. p. 855. in *μόρσιμον.* T. II. p. 575. in *φοίνιος.* T. III. p. 641. Ad rem cf. Ovid. Heroid. VI. 41. ab Huschkio comparatum. Liban. T. IV. p. 611. 5. *ἐκείνην τὴν παστάδα Ἐριννύες ἐπήξαντο· τάφος ἦν ὁ γάμος ἐκεῖνος, καὶ Πυριφλεγέθων αἱ δᾷδες, καὶ Κωκυτὸς ὁ Ὑμέναιος.* V. 7. *νημάτια ὦ νύμφιος.* Suid. in *νυμφεῖος οἶκος.* T. II. p. 639. ubi vera lectio non fugit editores. Cf. Toup. Em. in Suid. P. II. p. 276. Verba *παστὰς ἀνήπτετο λαμπάδι* lemmatis auctor de vero incendio accepit, quo thalamus novae nuptae conflagraverit. At graeca verba nihil aliud dicunt, quam thalamum *facibus incensis* illustratum esse. Vid. Mitscherlich. ad Horat. I. Od. IV. 8. T. I. p. 65. Similiter *βωμοὶ* dicuntur *καίεσθαι* et *ἀνακαίεσθαι*, quem usum illustravit Matthae. ad Jo. Chrysost. Homil. IV. p. 34. Nec dissimilis usus est verbi *ardere* et *accendi* ap. Sil. Ital. L. XV. 679. *ardebat gemina Garamantide coerula vestis . . Et gemmis galeam clypeumque accenderat auro.* Stat. Theb. L. X. 59. *variis ubi plurima floret Purpura picta modis, mixtoque incenditur auro.* Vid. Burmann. ad Valer. Flacc. L. V. 370. Obiter corrigendus Liban. Tom. IV. pag. 1033. 14. in Medeae verbis: *τὸν νεώτερον περιμένεις, ὦ Θετταλέ, τὸν ἐράσμιον· κἀγὼ ταὐτὸν φυλάττω πρὸς φόνους ἐπιτήδειον· ὀνειροπολεῖς τὴν παστάδα, καὶ τὸ πῦρ τὸ γαμήλιον· κἀγὼ τὸ ξίφος.* Scr. *τὸν ἕσπερον περιμένεις.* Catull. LXII. 1. *vesper Olympo Expectata diu vix tandem lumina tollit.*

Nr. 189. *ἀριστοδίκου ῥοδίου εἰς λίγειαν ἢ μᾶλλον ἀκρίδα ἐπιτύμβιον.* Br. II. 260. nr. 2. An. II. 2. p. 265. V. 1. *οὐκέτι δή σε λίγεια κατ'.* P. *οὐκέτι λίγεια σε κατ'.* Pl. *ἀλκίδος.* P. Br. *ἄκιδος.* Pl. V. 2. *ἄκρα μελιζομένης.* (αν) P. *ἄκρα μελιζομέναν.* Pl. *ἀκρί.* Br. Vera lectio non fugit Grotium. — *ἠέλιος.* (α) P. *ηέλιος.* Pl. *ἀέλιος.* Br. V. 4. *περσεφόνας.* (φ) P. *περσεφ.* Pl. *φερσεφ.* Br. Cf. ad nr. 185. — *Nr.* 190. *ἀνύτης, οἱ δὲ λεωνι εἰς ἀκριδα καὶ τέττιγα ἐπιτάφι/.* (δ, ο) Br. I. 200. nr. 14. An. I. 1. p. 431. V. 1. *δρυοκοιτω.* (αι) P. *δρυοκοίτᾳ.* Pl. Br. *τῇ δρυοκοίτῃ.* Suid. in *δρυοκοίτᾳ.* Tom. I. pag. 629. V. 3. *κόρα.* P. Pl. Br. *κόρη.* Suid. — P. In novae paginae marg. superiore legitur epigr. Marci Argentarii, quod suo loco dabimus p. 269. nr. 364.

Nr. 191. *ἀρχίου εἰς κίσσαν το ὄρνεον δις τοεῖναι αν ᾠδικ/.* (τ, ο) Br. II. 99. nr. 28. An. II. 1. p. 267. V. 1. *ἀπὸ κλάγξασα.* P. Suid. in *ἀντίφθογγον.* T. I. p. 231. ubi *ἡ πάρος. ἀποκλάξασα.* Pl. Br. *ἀποκλάγξασα* emendabat Jos. Scaliger in not. mst. Aeschyl. Agam. 156. *τοιάδε Κάλχας σὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν.* *Ἰλ.* κ. 276. *ἐρωδιοῦ κλάγξαντος.* *Ἰλ.* μ. 207. *αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο.* Orph. Argon. 1005. *κλάγξας δ' ἐξ ὑπάτης χέλυος, βαρυηχέα φωνὴν .. πέμπον.* V. 2. *πολλάκι* distinctione mutata junxi cum praecedentibus. V. 3. *πολλ. δὲ κρέξασα.* P. et sic edit. pr. Flor. et edit. pr. Suidae in *κερτόμιος.* T. II. p. 302. Br. *πολλάκι δὴ* vulgo in Plan. *ἀχὼ κέρτομος* malebat Br. citra necessitatem. V. 3. 4. 5. 6. Suid. in *ἀντῳδόν.* T. I. p. 232. ubi *ἠχώ.* V. 5. 6. Id. in *ἀγλωττία.* T. I. p. 31. ubi *μιμητὴν ζῆλον ἀνῃναμένη.*

Nr. 192. *μνασάλκου εἰς ἀκρίδα τὴν μουσικ.* Br. I. 192. nr. 10. An. I. p. 402. V. 1. 2. Suid. in *λιγυφθόγγοις.* T. II. p. 445. V. 3. 4. Suid. in *ξουθῇ.* T. II. p. 647. ubi *ξουθῶν.* In Cod. Pal. *ξουθαν* corr. *ξουθαῖν. ξουθᾶν.* Pl. Br. quae lectio ob terminationum varietatem auribus magis blanditur. — *ἡδύ.* P. Pl. Suid. ut v. 3. *σκιερήν.* Scr. *ἀδὺ* et *σκιεράν.* — *Nr.* 193. *σιμμίου ἕτερον εἰς ἀκρίδα.* In Analectis omissum Br. edidit in notis ad Aeschyl. VII. c. Theb. p. 346. posui in edit. Lips. T. I. p. 138. V. 1. 2. Suid. in *πτώσσοντες.* T. III. p. 226. ubi *πᾶν δὲ κατ' εὔδενδρον στείβων δρυός.* In edit. pr. *εὐδενδροστίβων.* Kusterus *δρίος* emendavit. Cf. ad nr. 203. v. 1. — *δι' ἀγλώσσου.* Vid. Schneider. ad Aristot. Hist. An. IV. 9. T. III.

p. 215. V. 5. ὄφρα με. P. μοι (οι). Suid. in εὐερκεῖ. Tom. I. p. 887. in Glossario Göttingensi, quod commemorat Huschkius in Analect. crit. p. 309.

Nr. 194. μνασαλκου, ἕτερον εἰς ἀκρίδα δημοκρίτου. Br. I. 192. nr. 11. An. I. 1. p. 402. V. 1. ἅδε. Suid. in ἀργιλλώδης. T. I. p. 312. ἆδε. P. quod Br. probat in Lectt. Cf. ad p. 273. nr. 430. v. 7. Theocrit. Eid. V. 34. ὧδε πεφύκη Ποία, χὰ στιβὰς ἇδε, καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι. V. 2. ἀργειλός. P. ἄργιλλος. Suid. vulgo. In ed. pr. ἄργιλος. Ἄργιλος nomen urbis Macedoniae in Lectt. reposuit Br.

Nr. 195. μελεάγρου. ἕτερον εἰς τὴν αὐτῇ ἀκρίδα τ μουσικ¹. Br. I. 52. nr. 112. An. I. 1. p. 122. V. 1. ἀπατηλὰ μυθων (γρ. πόθων). P. ἀπατηλὰ πόθων. Pl. ἀπάτημα. Huet. Br. παρὰ μύθιον. P. ὕπνου de ἀγρυπνίᾳ interpretatur Dorvill. ad Char. p. 571. quod nostrae explicationi praefert Schaefer. ad L. Bos p. 492. V. 3. μοί τι ποθ. P. V. 4. ἐκκρούουσα φίλας. P. Pl. ἐγκρούουσα, φίλη. Opsop. φίλοις. Brod. Dorv. Br. Saepissime permutantur litterae οι et α. Hinc scribam ap. Liban. T. IV. p. 785. 15. ὁ πόλεμος ... πολλὰς (πολλοῖς vulg.) ἀμέλει νίκας ἀδίκους φιλοτιμεῖται. Ib. p. 1054. 9. οἱ πολλοὶ δὲ ἐν ᾠδαῖς τε καὶ πηδήμασι καὶ σκώμμασι, ἃ δὴ (οἳ δὴ vulg.) καὶ τοῖς ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ἐμβάλλοντες .. κατατωθάζουσι. V. 5. 6. Suid. in μίτος. Tom. II. p. 567. — V. 7. 8. Suid. in γήτειον. T. I. p. 481. V. 7. ὀρθρινά. omnes. ὄρθρια corrigit Graefius. Vid. p. 113. nr. 177. V. 8. στόμασι σχιζομένας. P. Pl. Suid. στόματι σχιζ. Br. στόμασι σχαζομένοις Graefius in textu posuit, *ori aperto;* vereor ut poëta probante. Suspicabar: στόμασι μυζομένας, *guttas, quae ore suguntur.* De polypo Oppian. Hal. II. 406. ὥς ὅγε σάρκας Δάπτων ὀξυπόροιο κατέσπασεν ἄγγεος ἔξω Μυζήσας. Habetur autem μυζεῖν, μυζᾶν et μύζειν. Hesych. μύζει. θηλάζει. λείχει. πιέζει. Id. μύζουσι. θηλάζουσι. Suid. μυζεῖ καὶ μύζει. θηλάζει. λείχει. Idem in μυζήσας· ὁ δὲ Δημοσθένης φάρμακον ἔχων ὑπὸ τῇ σφραγῖδι, μυζήσας ἀπέθανε. — ψακάδας. P. ψεκάδας. Pl. Suid. Br. Vid. ad p. 275. nr. 443. v. 3.

Nr. 196. τ αυτ μελεάγρου. εἰς τέττιγα τὸν μουσικόν: θαυμάσιον τροχαϛ. (τροχαλόν. quod de voce est ap. Christod. Ecphr. v. 29.) Br. I. 52. nr. 111. An. I. 1. p. 121. V. 1. ἀχήεις. P. Pl. ἠχήεις. Br. c. Suida in ἀγρόνομοι. T. I. p. 39. V. 2. ἀγρονόμαν. P. ἀγρόνομον. Suid. ἀγρονόμον. Pl. Br. Codicis lectionem recipere non dubitavi.

Vid. ad nr. 173. v. 1. *ἐρημολάλον*. P. Pl. Suid. quod restitui cum Graefio. *ἐρημολάλος*. Br. c. Toupio. V. 3. *ἐφ' ἑζόμενος*. P. *πετάλων*
α
corr. Scaliger not. mst. V. 4. *λύρης*. P. *λύρας*. Pl. Suid. in *κῶλα*. T. II. p. 361. ₱. V. 7. *μεσημβρινός*. Vid. ad p. 456. nr. 585. v. 11. — V. 8. *σκιερῇ*. P. Pl. Br. Si *λύρας* sincerum, etiam *σκιερᾷ* scribi debet. Graefius *λύρης* dedit et *σκιερῇ*.

Nr. 197. *Φαέννου, εἰς τὴν ἀκρίδα δημοκρίτου*. Br. I. 257. nr. 2.
τε
An. I. 2. p. 180. V. 1. *ὄκα*. P. *ἐνείην*. Ib. *ἐνίειν*. Pl. *ἐνίην*. Br. Cod. lectionem restitui. Vid. Schaefer. ad Dionys. Halicarn. p. 125. V. 2. *ἄγον ὕπνον*. P. *ὕπνον ἄγον*. Pl. Br. *ἄγων* editt. Ald. tres. In *ὕπνος* prior recte corripitur, interdum in hac ipsa pentametri sede. p. 433. nr. 433. *ὀρφανίσωμες ὕπνου*. p. 522. nr. 101. *ῥιπίζων ἐν ὕπνοις*. p. 603. nr. 226. *ἄγρυπνον ἀμπαύω*. V. 4. *ὠρούπου*. P. *ὠρωποῦ*. Pl. Br. *ἀπὸ φθιμ*. P.

υ τ
Nr. 198. *λεωνίδ ταραν: εἰς ἀκρίδα φιλαινίδος τελευτήσασαν*.
γρ. ἐστιν
Br. I. 237. nr. 65. An. I. 2. p. 121. V. 1. *εἰμι κρός τις ἰδεῖν*. P. *εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν*. Pl. Br. Suid. in *τυμβεία*. T. III. p. 516. *εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν λᾶας ὁ τυμβείτης ἄμμι περικρέμαται*. Epigr. *ἀδ*. p. 208. in marg. *εἰ καὶ βαιὸς ὁ τύμβος*. A membranis tamen non recedo. De *εἰ* pro *εἰ καὶ* posito, modo sequente *ἀλλὰ* in apodosi, modo omisso, dixi ad p. 110. nr. 162. p. 216. nr. 58. Antiquissimum exemplum esse videtur locus Sapphus ap. Dion. Hal. de Comp. Verb. p. 354. *αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει*. — *ἐπ' οὔδεος*. P. Pl. ut *κατ' οὔδεος* ap. Quint. Smyrn. III. 66. *ἐπούδεος* V. D. ap. Huetium p. 26. *ἐπούδειος* Br. Novimus *ἐπουδαῖος, κατουδαῖος, ὑπουδαῖος*, non item *ἐπούδειος*. Etiam in hoc vocabulo Cod. Pal. veram mihi lectionem praestare videtur. Saepenumero ap. poëtas epitheta in hunc modum circumscribuntur. — *παρ' ὀδῖτα*. P. *παροδῖτα*. Pl. Br. V. 2. *τυμβείτης*. P. Suid. *τυμβίτης*. Pl. Br. *ἐπὶ κρέμ*. P. V. 5. *διπλοῦς*. P. Pl. *δισσοὺς*. Br. c. Suida in *καλαμίτης*. T. II. p. 229. Sed idem *διπλοῦς* habet in *ἐφίλατο*. T. I. p. 923. *τὴν καλαμῖτιν*. P. Suid. utroque loco. Br. *καί με θανοῦσαν Κάτθετ' ἐφ' ὑπνιδίων χηρα-*
γρ. χηραμένην
μένην λαλάγων. Pl. *καὶ θ ἐτ' ἐφ' ὑμνιδίωι χρησαμενην πατάγωι*. P. In lectione Cod. Pal. *και θετεφ'* mihi latere videtur: *καί σφ' ἔτρεφ' ὑπν. eamque nutriebat*. Pronomine *σφὲ* utitur Homer. *'Ιλ. λ*. 111. Simonid. in epigr. p. 244. nr. 251. *ἔτρεφε*, ut in ep. Meleagr. p. 237.

P. V. 3. θηρεύων βαλίους. P. Suid. in βαλίαν. T. I. p. 413. θηρεύων ἀγρίους. Pl. θηρεύσεις Br. c. Dorvill. quod, verbo ἴης restituto, lectioni Codd. et editt. cedere debuit. — σὺν ὁμήλ. P.

Nr. 204. εἰς τὴν πέρδικα ἀγαθίου σχολαστικ ἣν αἴλουρος κατέφαγεν, ὁ παρὰ ῥωμαίοις λεγόμενος γάττος· τοῦ αὐτοῦ ἀγαθίου. Br. III. 65. nr. 85. An. III. 1. p. 114. V. 1. 2. Suid. in μετανάστρια. T. II. p. 510. V. 2. λεπταλέαις. P. λεπταλίοις. Pl. Suid. Br. Illud reposui. — V. 3. 4. Suid. in αἰθύσσω. T. I. p. 648. in ἠριγένειαν. T. II. p. 75. ubi Cod. Lugd. παιρεθύσης. Verba θαλερώπιδος ἠριγενείας idem respicit in θαλεροί. T. II. p. 162. — παρ' αἰθ. P. V. 6. ἥρπασα. P. Cf. Dorvill. ad Char. p. 339. ἥρπασε. Plan. Suid. in ἀπέθρισεν. T. I. p. 251. V. 8. μὴ τὸ τεόν. P. Br. μήποτε σόν. Pl.

Nr. 205. εἰς τὴν αὐτὴν πέρδιξ. τοῦ αὐτοῦ ἀγαθίου. Br. III. 65. nr. 84. An. III. 1. p. 113. V. 1. πέρδικα φαγοῦσα. P. Br. Suid. in οἰκογενής. T. II. p. 664. πέρδικ' ἀνελοῦσα. Plan. — V. 4. κτείνω. P. κτενέω. Pl. Br. Praesens bene habet. Vid. ad p. 122. nr. 228. Illud cum futuro jungitur etiam p. 239. nr. 215. οὐκέτι αὐχέν' ἀναῤῥίψω .. οὐδὲ ποιφύσσω. Ap. Aelian. H. An. L. XI. 18. correxeram: αἰδεῖται γὰρ καὶ οὐκ ἀτακτήσει (vulg. ἀγανακτήσει.) καὶ παύσεται τῆς ὕβρεως. ubi futura post praesens non aliena. Sed ibi Cod. Paris. habet ἀτακτεῖ et παύεται, teste Boissonad. ad Philostr. Her. p. 457. — ἀντιβίην. P. Pl. ἀντίβιον. Br. V. 5. εἰς ὄκε. P. εἰσόκε. Pl. Suid. in ὀρίνεται. T. II. p. 712. — V. 6. ἔτευξε. P. Suid. ἔρεξε. Pl. Br.

Nr. 206. εἰς τὴν αὐτὴν πέρδικα, δαμοχάριδος γραμμα(τ) καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ. Br. III. 69. nr. 1. An. III. 1. p. 118. V. 1. 2. Suid. in ἀνδροβόρων. T. I. p. 189. in Ἀκταίων. T. I. p. 96. cum nota: συνέστειλε τὸ ω διὰ τὸ μέτρον. et iterum in ἀλκμαιωνίδαι. T. I. p. 118. V. 3. ἀγαθίαο. P. Br. ἀγαθίοιο. Pl. τεοῦ. P. Pl. φίλου. Br. nescio unde. V. 4. δασσαμένη. P. δαισαμένη. Pl. Br. Illud ex Homeri fonte derivatum. Ἰλ. χ. 354. ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται. Ἰλ. ψ. 21. Ἕκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι. Cf. Ὀδ. σ. 87. χ. 476.

Nr. 207. μελεάγρου, εἰς λαγωὸν τελευτήσαντα ἀπὸ ἀδιφαγίας. (Scr. ἀδηφαγίας.) Br. I. 34. nr. 120. An. I. 1. p. 132. V. 1. σὺν ἀρ. P. V. 3. ἐν κόλποις. Obiter corrige Babr. Fab. VIII. p. 118. ed. Io. Gottl. Schneider. v. 4. τὸ δὲ κυνίδιον χαρίεν ὂν εὐρύθμως παῖζον, Τὸν δεσπότην τε ποικίλως περισκαῖρον, Ἔτερπε· κεῖνος

δ' αὐτὸ κατέχων ἐν κόλποις κ. τ. λ. V. 5. θνήσκω. Hoc tempus bene habere dubitare noli. Vid. p. 223. nr. 11. v. 4. p. 230. nr. 163. θνήσκεις δ' ἐκ τίνος; p. 666. nr. 7. θνήσκω δ' Ἀσκανίας μὲν ἀπόπροθεν. Sophocl. Oed. Tyr. 118. θνήσκουσι γὰρ πλὴν εἷς τις. Id. Electr. 63. ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκι καὶ τοὺς σοφοὺς λόγῳ μάτην θνήσκοντας. Eurip. Hecub. 694. de Polydoro caeso: ὦ τέκνον, τίνι μόρῳ θνήσκεις; Bion. Fr. VIII. 8. ὄλβιος ἦν θνάσκων, ὅτι οἱ μόρον αἰνὸν ἄμυνεν. ubi G. Wakefield θνάσκοντος, ὅ οἱ . . . corrigit, invito poëta. Attigit hunc usum Schaefer. ad Theocr. Eid. VII. 2. p. 228. ad Bion. Eid. I. 14. p. 230. Similiter τελευτᾷ positum p. 312. nr. 663. et τεκνοῖ p. 269. nr. 417. De ἀκούω vid. infra ad p. 264. nr. 390. — V. 7. κρύψεν. P. ed. Asc. Steph. κρύψε. Br. κρύψαι. ed. pr. Flor. et Aldd. tres. V. 8. κλισίαις. de *puellae cubili*, Grotio praeeunte, interpretatur Graefius, cui tamen, moralem in his conversionem animadvertenti, non possum accedere. Frustra olim hoc distichon tentavi.

Nr. 208. ἀνύτης λυρικῆς, εἰς ἵππον πολεμιστήριον δάμιδος. Br. I. 200. nr. 15. An. I. 1. p. 431. De milite Menedaïo accepit Pl. p. 205. St. pro nomine equi accipiebat Grotius: *Damis equo posuit Menedaïo triste sepulcrum.* Nomen Μενεδήϊος legebant nonnulli ap. Apoll. Rh. L. II. 358. Vid. Schol. p. 154. V. 4. δαφοινόν. P. δαφοινός. Pl. Br. Suid. in δαφοινός. T. I. p. 513. ubi vitiose: σῶμα τῇδε (τόδε Cod. Lugd.) φθιμένου μενεδίου εἴσατο δάμις ἵππου, ἐπεὶ στέρνων (-ον id. Cod.) τοῦδε δαφοινὸς ἄρης τύψε. Rectius Id. T. II. p. 532. μενεδάϊος ἵππος· ὁ πολεμιστήριος. σῶμα τόδε φθ. μ. εἴσατο δάμις ἵππου ἐπεὶ στέρνον τ. δαφοινὸς ἄρ. Hos testes secutus δαφοινὸς praetuli lectioni cod. quae per se bene habet, per prolepsin accepta. — εἴσατο. P. Pl. V. 2. ἵππου. P. ἵππῳ. Pl. ubi post Δᾶμις inciditur. V. 3. 4. Suid. T. III. p. 426. in τάλαρος. errore librarii, qui hoc exemplum voci ταλαύρινος adscribere debuisset. V. 3. ταλαυρινοῦ. P. ταλαυρίνου. Pl. Suid. Br. V. 4. ξίσσ' (ζ) P. ξίσσ' Suid. ed. pr. Plan. Aldd. tres. Asc. ζίσσ' Steph. Br. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 56. — ἔδυσε. P. ἔδευσε. Pl. Suid. ἀργυρέαν. Suid. De αὐαλέαν cogitabam. Eurip. Phoen. 1163. ξηρὰν δ' ἔδευον (ωι) γαῖαν αἵματος ῥοαῖς. — φονω. Pl.

Nr. 209. ἀντιπάτρου εἰς μύρμηκα. Br. II. 37. nr. 111. An. II. 1. p. 105. ἄδηλον est in Plan. p. 266. St. V. 1. 2. Suid. in ἀλωάς. T. I. p. 124. in δυηπαθής. p. 631. V. 2. 3. 4. in ἠρία. T. II. p. 75. παρ' ἄλωνι. Theophyl. Simoc. Ep. LXI. ὁ μύρμηξ

παρῆν τοῖς θερίζουσι, καὶ περὶ τὴν ἅλω τὰς διατριβὰς ἐπεποίητο. — V. 3. δηιοῖς. P. Cf. p. 561. nr. 20. v. 8. nr. 22. v. 6. σταχυητρόφος. P. Br. σταχυηφόρο. Pl. σταχυοτρόφος. Suid. V. 4. ἀροτραίῃ. ἀρουραίῃ malebat Schneiderus. p. 401. nr. 274. ἀρουραῖον αὔλακα.

Nr. 210. τοῦ αὐτοῦ, εἰς χελιδόνα ἧστινος τὰ τέκνα καταβέβρωκεν ὄφις. Br. II. 23. nr. 63. An. II. 1. p. 59. Cf. Addenda T. III. 2. p. 457. ἀδέσποτον est in Pl. p. 266. St. V. 1. ἀρτιγενῶν σε χελιδὼν οὖσαν. Pl. ἄρτι νεηγενέων σε χελιδόν. Br. Sic est in Pal. nisi quod ibi χελιδόνι legitur. Hoc mutavi in χελιδονί, praeeunte Huschkio An. cr. p. 99. Ep. ἀδεσπ. in Append. nr. 210. T. II. p. 823. ἡ λαλίη φαιδρή τε χελιδονίς. V. 3. 4. Suid. in ἀΐξας. T. I. p. 67. V. 5. καί σε. P. Pl. καὶ σὲ scripsi: *te quoque quum peteret.* — δαΐζων. P. Pl. Suid. in κινυρομένη. T. II. p. 318. δαΐξων. Br. Bene habet membr. lectio. Vid. ad p. 199. nr. 302. v. 6. addito Markland. ad Eurip. Suppl. 154. — V. 6. Suid. in ἐσχαρίον. T. I. p. 874. ἤριπε. T. II. p. 76. — V. 7. ἠλιτοεργός. ὁ τοῦ ἔργου ἀποτυχών. ὡς θάνεν λιτοεργός. (ἠλιτ .. Cod. L.) Suid. T. II. p. 56. Cf. Schneider. ad Orph. Argon. v. 1365. p. 228. — V. 8. ἔσωσε. non omnem certe Erichthonii sobolem *servavit;* sed tantum, serpente illo punito, se hirundinem ejusque prolem *in honore habere* significavit. Quare legendum suspicabar: παιδὸς ἔτισε γονάν.

Nr. 211. τύμνεω, εἰς κύνα μελιτ3 εὐμῆλον. Br. III. 317. ut ἀδέσποτον. nr. 756. An. III. 2. p. 342. — *Nr.* 212. μνασάλκου, εἰς αἴθυιαν ὄρνιν. Br. I. 192. nr. 13. An. I. 1. p. 404. In equum videtur scriptum, *Αἴθυιαν* nomine. De ave ne accipiamus, prohibet v. 4. ὄρνις ὅπως. vid. Schneider. ad Aristot. Hist. An. V. 8. T. III. p. 280. V. 3. ἤνυσε. P. ἄνυσε. Pl. Br. V. 5. νάεσσιν. bene haberet, si de ave ageretur. Nunc malim κεμάδεσσιν. Aelian. H. An. L. XIV. 14. κεμὰς δραμεῖν ὠκίστη, θυέλλης δίκην. — πολλαῖς est pro πολλάκις, ut p. 117. nr. 203. ῷ πολὺν ἵππον ἐγύμνασε. Hunc dicendi usum illustravit Musgr. ad Eurip. Iphig. in Taur. 365. Porson. in Advers. p. 272. ed. Lips. et alii.

Nr. 213. ἀρχίου εἰς τέττιγα ὑπὸ μυρμήκων ἀναιρεθέντα. Br. II. 99. nr. 29. An. II. 1. p. 268. V. 1. χλωροῖς. P. Br. χλοεροῖς. Pl. Vid. nr. 200. v. 4. — πένκης. P. πεύκας. Pl. Br. V. 3. ἀχέτα. P. et vett. editt. Pl. Suid. in ἐξύν. T. II. p. 120. ἠχέτα. Asc. St. — V. 4. τερπνότερον. P. Pl. Suid. τερπνοτέραν. Br. citra necessitatem. —

V. 6. ἀμφ' ἐκ. P. Laudat h. v. Suid. in ἀπροϊδής. Tom. I. pag. 304. V. 7. 8. Suid. in μαιονίδας. T. II. p. 512. V. 8. ἔθανεν. P. Pl. ἔθανε. Suid. Br.

Nr. 214. τοῦ αὐτοῦ, εἰς δελφῖνα ἐκβρασθέντα ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐν χέρσῳ. Br. II. 100. nr. 30. An. II. 1. p. 268. coll. Audend. T. III. 2. p. 473. V. 1. ἄλμης. P. V. 2. πτοιήσεις. P. Quaedam apogrr. ποιήσεις. Ap. Lennep. ποιφύξεις. Cod. lectionem in Animadverss. exemplis adstruxi. V. 3. πολυτρήτοιο. P. πρὸς εὐτρήτοιο. Br. c. Reiskio. Et hoc certe postulabat verbum χορεύων. Vereor tamen, ut illud epitheton recte in suspicionem adducatur. p. 400. nr. 266. πολυτρήτων διὰ λωτῶν. p. 443. nr. 505. v. 5. δονάκεσσι πολυτρήτοισι. Manetho L. II. 334. πολυτρήτοις λιγέως μέλποντες ἐν αὐλοῖς. Quare vide an scribi debeat: οὐδὲ πολυτρήτοιο μέλος καλάμοιο δοκεύων. *observans*, *attendens*; de qua significatione vid. Hermann. ad Orph. p. 823. Sic jam Arat. Diosem. v. 286. — V. 4. ἀναῤῥίψαις. P. ἀναῤῥίψεις cum aliis. — ὑγρὸν ἅλμα. Obiter corrige Orph. Argon. v. 456. ἐν δ' ἄρ' ἐρετμοῖς Χεῖρας ἐφαπλώσαντες ὑγρὴν (ὕπειρ et ἐπεί ῥ' Codd.) ἅλα τύπτον ἕκαστος. — P. V. 5. 6. Hoc distichon ultimo plerumque loco legitur, ubi Guyeto spurium esse videbatur. Post v. 4tum collocavi, secutus sententiam acutissimi Schaeferi ad Dionys. Hal. de Comp. Verb. p. 201. quam sequens epigramma veram esse docet. ἄφρηστα. P. ἀφρηστά. Suid. ἀφρηστής ab ἀφρέω, ut ὀρχηστής ab ὀρχέομαι. Similiter ab ἀφρίζω formatum ἀφριστής, quod ex Manass. Chron. p. 7. C. Lex. accedat. — νερηΐδας. P. V. 7. 8. Suid. in πρῆνες. T. III. p. 171. ἢ γάργαρον (γὰρ τὸ Cod. Lugd.) ἴσον πρηῶνι Μαλείης ᾧ ἐκυκήθη κῦμα πολυψάμμους ὦσεν ἐπὶ ψαμάθους. — εἰ γάρ. P. καὶ γάρ. Br. ἢ γὰρ scripsi cum Ap. G. R. cui corr. Suid. patrocinatur. — ὥς P. ᾧ Suid. ὡς Br. V. 6. Quum ferri non possit πολυψάμμους ἐπὶ ψαμάθους V. D. in marg. Ap. G. R. emendavit: πολυψήφους. Br. πολυξάντους σ' ὦσεν c. Toupio ad Suid. T. III. p. 375. ipse in Lectt. legendum suspicatus: πολυψάμμους σ' ὦσεν ἐπ' αἰγιαλούς. Toupii rationem probat Huschk. An. cr. p. 296. Mihi in mentem venerat: ὡς ἐκυκήθη Κύματα, λὶψ ἄνεμος σ' ὦσεν ἐπὶ ψαμάθους. *Λίψ* ventus impetuosior. Theocr. Eid. IX. 11. Infra p. 310. nr. 653. ὤλεσεν .. ἄγριος ἀρθεὶς λὶψ Ἐπιηρείδην Ὑάσι δυομέναις. p. 324. nr. 737. ὑβριστής τ' ὤλεσε λὶψ ἄνεμος. Vid. Coray in Prolegg. ad Hippocr. de Aëre et Loc. p. LXXVII. — ἐκυκήθη κύματα. Homer.

'Ιλ. φ. 240. δεινὸν ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα. Supra p. 182. nr. 222. ὑπ' Ὠρίωνι κυκηθεὶς Πόντος.

Nr. 215. ἀνύτης μελοποιοῦ εις αὐτὸν δελφῖνα ἐκβρασθέντα ὁμοίως. Br. I. 199. nr. 12. An. I. 1. p. 429. V. 1. πλωτοῖσιν .. πελάγεσσιν. P. πλωτῆσιν .. πτερύγεσσι suspicatur Br. ex 'Ιλ. β. 462. de cycnis: ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσιν. Fortasse tamen πλωτὸν πέλαγος est *mare* simpliciter, quo delphinus fruitur, gaudet, ἀγάλλεται. Ornat epitheton, ut ap. Apoll. Rh. IV. 232. πλωτῆς ἁλὸς οἴδματι. V. 3. οὐδὲ περὶ σκαλμοῖσι νεὼς περικάλλεα χείλη Ποιφύσσω. P. οὐδὲ παρ' εὐσκάλμοιο νεὼς περ. χ. Ποιφύξω. Br. Suid. T. III. p. 229. ποιφύσσω. σφοδρῶς καὶ μετὰ ἤχου τὴν πνοὴν ἐκπέμπω· οὐδὲ παρὰ σκαρθμοῖσι νεὼς περικ. χείλη Ποιφύσσω. ubi verba sic junxeris: παρὰ περικ. χείλη νεὼς σκαρθμοῖσι i. e. σκαίρων ποιφύσσω. quod tamen durius. Malim sane: οὐδ' ἔτ' ἄρα σκαρθμοῖσι νεὼς περὶ χάλκεα χείλη Π. *circum oras navis aere munitas.* Philipp. p. 369. nr. 83. νηὸς ἐπειγομένης ὠκὺν δρόμον ἀμφεχόρευον Δελφῖνες. Arion in Hymn. v. 6. κούφοισι ποδῶν ῥίμμασιν Ἐλαφρὰ ἀναπαλλόμενοι .. φιλόμουσοι δελφῖνες. Cf. Aelian. H. An. XII. 12. Verbo σκαίρειν in hac re utitur Apoll. Rhod. I. 572. τοὶ δὲ βαθείης Ἰχθύες ἀΐσσοντες ὕπερθ' ἁλὸς ... ὑγρὰ κέλευθα διασκαίροντες ἕποντο. — ποιφύσσω. P. ποιφύσσω. Suid. ποιφύξω. Br. quod mihi minime videtur necessarium. Vid. ad p. 237. nr. 205. V. 6. ῥαδινάν. P. ἐν ῥαχιᾷ Salm. in Ap. R. κροκαλὰν ἠϊόνα. Br. in Lectt. p. 184. Ipse olim ῥαντὰν suspicatus sum. Sed Cod. lectio fortasse non sollicitanda, si ῥαδινὸς significat τρυφερός, ut interpretatur Schol. Apoll. Rhod. III. 106.

Nr. 216. ἀντιπάτρ θεσσαλ/. εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοίως ἐκβρασθέντα. Br. II. 122. nr. 50. An. II. 1. p. 331. V. 1. ἔσυρεν. P. ἔσυραν. Pl. Br. Vid. ad p. 117. nr. 199. — V. 2. ξείνοις. P. ed. pr. Fl. Aldd. tres. Asc. ξείνης Steph. cum Brodaeo. ξυνῆς conjecit Opsopoeus. Haereo etiam in κοινὸν ὅραμα. Fortasse: ξείνης καινὸν ὅραμα τύχης. *rarum insolitae fortunae spectaculum.* aut ξυνῆς καινὸν ὅρ. τύχης. in quibus verbis elegans est antithesis. Sic ap. Naumach. in Praecept. nupt. v. 9. vulgo ξείνοιο πόθος βιότοιο. Cod. Stob. ξυνοῖο. Etiam ap. Liban. T. IV. p. 914. 18. legerim: ἀπώλεσαν (vulgo ἀπώλεσας) τοὺς αὐτῶν; τοῦτο κοινὸν πρὸς ἄλλους· ἀπώλεσαν οὕτως; τοῦτο καινὸν (vulg. κοινὸν) ἔχουσι. V. 3—6. Suid. in τόποις. T. III. p. 488. —

ἐλέωι. P. Pl. Br. ἐλέου. Suid. Cf. Oppian. Hal. II. 631. V. 4. εὐθύ με πρὸς τύμβους ἔστεφον. P. Suid. εὐθὺς με πρὸς τύμβον ἔστ. vett. editt. Plan. εὐθὺς πρὸς τύμβον μ' ἔστεφον. Steph. V. 5. νῦν δὲ τεκ. P. Pl. Suid. quod ferri non potest. ἡ δὲ Br. Similiter νῦν et ἦν confusa p. 406. nr. 301. v. 6. Ap. Oppian. Cyn. II. 1. νῦν δ' ἄγε. Alii ἠδ' ἄγε. — V. 6. σὺν τρ. P.

Nr. 217. ἀσκληπιάδου εἰς ἀρχεάνασσαν τὴν ἑταίραν τὴν ἐκ κολφ/. (ο οι) Br. I. 170. nr. 6. inter epigrr. Platonis, cui tribuitur ap. Athen. L. XIII. p. 589. D. ubi vid. cl. Schweigh. T. VII. p. 181. et Diogen. Laërt. L. III. 185. Cf. Toup. Em. in Suid. T. I. p. 529. Dorvill. ad Charit. p. 206. An. I. 1. p. 340. V. 1. ἑταίραν (η). P. V. 2. ἇς καὶ ἐπιρυτίδων (ρ) ὁ γλυκὺς ἕζετ' ἔρως. P. Pl. Suid. in ῥυτίς. T. III. p. 272. ἧς et πικρὸς ἔπεστιν ἔρως. Athen. ἕζετο δριμὺς ἔρως. Diog. Br. quod est ex alia hujus epigr. recensione. V. 3. 4. in Cod. a priore disticho avulsi leguntur post vers. 2^dum^ proximi epigrammatis. In marg. ad v. 2^dum^ nota habetur haec: ·/· στι (ζ) β ἄνω. quae remittunt ad superiorem paginae marginem, ubi idem distichon adscriptum sic: ἆ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης Πρωτοπλόου διόσης ἤλθετε πυρκαϊῆς. (cf. Plan. p. 232. St.) in textu sic est, ut dedimus, nisi quod ibi ἃς legitur. Scripsi ἆ, quod vividius; nec dubito Cod. lectionem ἃς ex praecedente versu enatam esse. Vid. nr. 220. v. 5. — V. 4. διοσαῖς (όσης). P. In marg. πρωτοπλόου διόσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

Nr. 218. εἰς λαΐδα τὴν κορ(ιν) (θ) ἑτ3ρ ἀντιπάτρου σιδωνίου. Br. I. 28. nr. 83. An. II. 1. p. 77. In P. vehementer turbatum. Primo loco positi verss. 3. 4. tum sequuntur verss. 3. 4. praecedentis epigrammatis, eosque excipit primum distichon epigr. in Laïdem cum novo lemmate: εἰς τὴν αὐτὴν λαΐδα τὴν κορινθίαν τοῦ αυ (τ). Causa harum turbarum in oculos incurrit. Genuinum ordinem exhibet Plan. p. 225. St. V. 1. 2. Suid. in θρύπτεται. T. II. p. 208. V. 3. Suid. in ἁλιζώνου. T. I. p. 112. in πολιήτης. T. III. p. 140. et cum vers. 4to in πειρήνη. T. III. p. 106. V. 4. λευκοτέρην (φαιδροτέρην). P. φαιδροτέραν. Suid. φαιδροτέρην λιβάδων. Id. loco altero; et Pl. — V. 5. novum lemma: εἰς τὴν αὐτὴν λαΐδα τὴν θαυμασίαν ἑταῖραν τ ἐκ κορ(ιν) (θ). τοῦ αὐτοῦ. P. V. 5—7. Suid. in δρέπεται. T. I. p. 628. ἐφ' ἧι. P. Pl. Br. ἐφ'

ῆς. Suid. V. 6. τυνδάριδος. P.' τυνδαρίδος. Pl. Suid. Br. V. 7. δρεπόμενοι. Suid. Vid. p. 495. nr. 41. v. 8. — V. 8. Suid. in ὕδωδε. T. II. p. 657. V. 9. 10. Id. in κηώδης. T. II. p. 308. ἧς ἔτι. P. αἰεὶ. Suid. V. 10. θυόεν. P. Pl. Suid. in θυόεν. T. II. p. 214. Brevem syllabam non ferens in caesura pentametri Hermann. ad Orph. p. 705. θυόειν corrigendum existimat; ut ἄλσος τε σκιόειν ap. Apoll. Rhod. II. 404. δακρυόειν ἀγάπαζον. Ib. IV. 1291. — V. 11. ἧς ἔπι. P. Pl. Suid. in ἄμυξε. T. I. p. 147. ᾗ ἔπι. Br. quem imitari non sum ausus. Plato Protag. p. 358. B. αἱ ἐπὶ τούτου πράξεις ἅπασαι ἐπὶ τοῦ καλῶς ζῆν καὶ ἀλύπως, ἆρ' οὐ καλαὶ καὶ ὠφέλιμοι; ubi sunt, qui ἐπὶ τούτῳ malint. Cf. Fischer. ad Weller. T. III. p. 283. ¶. V. 12. εἰς τὴν λαΐδα. P. Suid. in λύζων. T. II. p. 466. ubi vulg. ἐστονάχιζεν. Cod. autem Lugd. ut Palat.

Nr. 219. πομπηΐου νεωτέρ. εἰς τὴν αὐτὴν λαΐδα τὴν κορινθίαν. Br. II. 105. nr. 2. An. II. 1. p. 277. V. 2. Suid. in λείρια. T. II. p. 437. V. 3. φάος ἠελίοιο. Suid. in χρυσοχάλινον. T. III. p. 694. V. 5. ποθεύντων. P. et vett. editt. Suidae in ζηλώματα. T. II. p. 7. in κνίσματα. T. II. p. 335. ubi vulgo ποθούντων. — *Nr.* 220. ἀγαθίου σχολαστιξ εἰς τὴν αὐτὴν λαΐ. ἀγαθίου (δ) σχολαστιξ. Br. III. 63. nr. 80. An. III. 1. p. 110. V. 1. ἀμφικέλευθον (ἄγχι). P. divisim Br. c. Toupio in Cur. nov. p. 178. Mnasalc. p. 235. nr. 194. ἀκρίδα .. θανοῦσαν Ἄργιλος δολιχὰν ἀμφὶ κέλευθον ἔχει. Etiam ἄγχι κελεύθου bene haberet. Cf. Od. ζ. 291. V. 3. ἐπὶ σπείσας. P. ἀκοιτῆς. P. et Ald. 1. in Lectt. ἀκοῆς omnes editt. Plan. — V. 4. σε ἔφην. Suspicari licet, σίγ', ἔφην. Quod si vulgata sincera est, hiatum interpunctione excusari puta. Vid. ad p. 242. nr. 230. v. 3. — V. 5. πόσων. P. πόσον. Pl. Λήθην scripsi initiali majore.

Nr. 221. ἀδέσποτον εἰς πατροφίλαν ἑταίραν βύζαν (τ). Br. III. 291. nr. 660. V. 1. 2. Suid. in μύσαντος. T. II. p. 590. V. 3. 4. mutilos profert Id. in λαμυρόν. T. II. p. 415. V. 3. iterum in κωτίλη. T. II. p. 367. — τὰ κώτιλα. P. κωτίλα. Pl. Suid. Br. ἀοιδῆς (α). P. V. 5. 6. Suid. in ᾅδης. T. I. p. 51. in δυσκίνητε. p. 635. ἀίδης. P. ἐπ' ἔραστον. P. V. 6. ᾗ καί. P. et vett. editt. Plan. ἧ. Steph. Br. ᾗ restitui. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 457. et Astium ad Platon. Remp. pag. 458. et 635. In margin. ad h. l. nota σω(ρ)μ. i. e. σημείωσαι ὡραῖον.

Nr. 222. *φιλοδήμου εἰς τρυγόνιον ἑταίραν τοῦ* $\overset{\text{βα}}{\text{σακῶν}}$ *ἔθνους ὁρμωμένην.* (De Sacis, Scytharum populo, cogitabat ille.) Br. II. 91. nr. 31. An. II. 1. p. 242. V. 1. *τρυφερῆς.* P. Pl. *τρυφέρας.* Suid. in *ῥέθος.* T. III. p. 255. Br. Cf. Toup. Em. in Suid. P. III. p. 406. — V. 2. *σαβακῶν. διονυσιακῶν.* Suid. T. III. p. 272. Apud Chios *σαβακὸς* idem quod *σαθρός.* Hesych. — V. 3. *καλέβη.* P. Pl. *κυβέλη* Br. e. Salm. cujus corr. eum postea poenituit. — *δοῦμος.* P. Pl. *δοῦπος* Ios. Scalig. in not. mst. et Salm. ad Hist. Aug. T. II. p. 823. *Κυβέλη καὶ κῶμος* tentabat Toup. ad Suid. P. III. p. 406. *θέων.* P. Pl. unde pessima nata verborum distinctio. Veras lectiones expressit Grotius, cujus versioni hoc quoque loco non respondet graecus, quem Boschiana exhibet editio, textus. V. 6. $\overset{\text{η}}{\text{ἀψαμένα}}$. P.

Nr. 223. *θυΐλλου, εἰς ἀρίστιον ζάκορον κυβέλης.* Br. II. 277. nr. 7. An. II. 2. p. 306. V. 1. *πεύκαις καὶ κυβέλῃ.* P. Pl. *περὶ πεύκας καὶ καλύβην* corr. Br. *παρὰ πεύκαις καὶ καλύβῃ* Scaliger ad Virgilii Copam v. 7. *περὶ πεύκαις καὶ Κυβέλῃ* est *circum pinus Cybelae sacras et ipsam deam;* quo sensu *περὶ* cum dativo reperitur. Vid. Steph. Thes. L. Gr. T. III. p. 647. E. F. *παρὰ* tamen usitatius, idque saepissime cum *περὶ* permutatum. V. 3. *κορόεντι.* P. *κερόεντι.* Pl. V. 4. *ἀκρήτου.* P. Br. et Lectt. Ald. pr. *ἀκρήτους.* vett. editt. Pl. praeter edit. Nic. Sab. — *κύλικας.* P. Pl. Suid. in *ἄκρατος.* T. I. p. 91. *ἡ τρὶς εἰδυῖ ἀκρήτου χειλοποτεῖν κύλικας.* ubi edit. pr. et Cod. Par. *κύλικα,* probante Toupio, quem sequitur Br. Sic Callimach. p. 278. nr. 454. *ἡ δὶς ἐφεξῆς ἀκρήτου προποθεῖσα κύλιξ.* Sed non erat, cur a Cod. Pal. recederem. — V. 4. *χειλοποτεῖν.* P. Pl. *χανδοποτεῖν* probabiliter corrigunt Schneider. et Mitscherlich. ad Horat. III. Od. 15, 16. T. II. p. 166. Callimach. ap. Athen. L. X. p. 442. F. *ἀπέστυγε χανδὸν ἄμυστιν Οἰνοποτεῖν.* *) P. V. 5. *πτελέας.* P. *πτελέαις.* Pl. Br. Codicis lectio fortasse non mutanda. Apoll. Rhod. L. I. 50. *μίμνεν ὑπὸ σκοπιὴν ὄρεος.* Ib. 590. *ναίεσκεν ὑπὸ σπέος.* Ib. L. II. 568. *σπήλυγγες ὑπὸ σπιλάδας τρηχείας . . . . ἐβόμβεον.*

---

*) Post hunc versum vacuum marg. spatium implent duo epigrammata alia manu, lineisque ceteris obversis scripta, alterum *ἀδέσποτον,* quod dabimus suo loco p. 366. nr. 61. Palladae alterum p. 426. nr. 397.

Supra p. 216. nr. 58. νεκύων ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις. — V. 7. κεῖθ' ἀ μυρίπνους. P. κεύθεται ᾅδῃ Pl. Br. quam Planudis esse correctionem nullus dubito. Ad membr. lectionem proxime accederet: κεύθομαι ἄπνους. Ipsam puellam loqui apparet ex χαίρετε, quamquam ἀναπαύεται praecessit v. 5. De hac personarum grammaticarum variatione vid. ad p. 154. nr. 73. et p. 287. nr. 506. v. 2. et 7.

Nr. 224. εἰς καλλικράτειαν τὴν τεκοῦσαν εἴκοσι καὶ ἐννέα τέκνα καὶ ζήσασαν ρε̄ ἐνιαυτούς. Br. III. 288. nr. 649. An. III. 2. p. 227. V. 2. οὐδενὸς οὐδὲ μιῆς. P. οὐδεμιῆς. Pl. οὔθ' ἑνός, οὔτε μιῆς. Br. οὐδ' ἑνὸς scripsi, sic postulante antithesi. V. 4. σκήπωνι. P. Pl. σκίπωνι. Br. Vid. ad p. 197. nr. 293. p. 220. nr. 89. — ἐπὶ θεῖσα. P. Attexuit Br. distichon, quod in Plan. p. 226. St. proximum locum occupat, in Palat. autem p. 253. nr. 524. legitur. Haec nihil inter se commune habent. Nostrum tetrastichon vertit Auson. nr. 54. —

Nr. 225. εἰς λαέρτην τὸν π̄ρ̄α ὀδυσσέως τὸν ἰθακ^{o}/. Br. III. 281. nr. 615. An. III. 2. p. 208. V. 1. 2. Suid. in ψήχειν. T. III. p. 705. V. 2. δρεπάνῃ. P. δαπάνῃ editt. nonnullae Pl. V. 4. λείπεται. P. (β suprascr.) λείβεται. Pl. Br. — V. 5. οὔνομα . . ἀεὶ νέον. Ap. Xenophont. Anab. L. II. 1. 17. ὅ τι σοι δοκεῖ κάλλιστον καὶ ἄριστον εἶναι, καὶ ὅ σοι τιμὴν οἴσει εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἀναλεγόμενον. in qua lectione plures haeserunt, fortasse legendum: ἀεὶ λεγόμενον. — μὲν ἦρ. P. μήν. Pl. Br.

Nr. 226. ἀνακρέον ^{τ}τήϊον. εἰς ἀγάθωνα στρατιω^{τ} ἐν ἀβδήροις. Br. I. 118. nr. 81. An. I. 1. p. 201. Suid. v. 1. 2. in αἰνοβίας. T. I. p. 653. V. 2. ἐβόησε. Erat, qui ἐγόησε corrigeret. Vid. Anim. T. III. 2. p. 225. Ap. Bion. Eid. I. 24. Ἀσσύριον βοόωσα πόσιν. Wakefield γοόωσα. Frustra. V. 3. 4. Suid. in ἠνάρισεν. T. II. p. 62. ἠνάρισε. Pl. Suid. Br. ἠνάρισεν. P. — *Nr.* 227. εἰς κριναγόραν στρα^{τ} τὸν λαρισσαῖα (?) διοτίμου. Br. I. 252. nr. 9. An. I. 2. p. 167. — *Nr.* 228. εἰς τὸν τάφον ἀνδροτίων^{o}/ καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικ^{o}/. Br. III. 285. nr. 634. An. III. 2. p. 219. Vertit Auson. in Epitaph. nr. 37.

Nr. 229. διοσκορίδου: εἰς θρασύβουλον τὸν λακεδαιμονι^{o}/ ἑπτὰ πληγ ἐπιτ στι δεξάμενον. Iterum p. 321. cum lemmate: εἰς θρασύβουλον υἱὸν τυννίχου τὸν λακεδαιμόνιον. Br. I. 502. nr. 33. An. I. 2. p. 403. V. 1. ταῖ πιτάναι. P. 1. Pl. ουκεπιταναις (η suprascr.) (pro οὐκ Πιτάνας)

P. 2. τὰν πιτάναν. Br. ex Plut. T. II. p. 235. A. Nostra lectio si vera est, Thrasybulus Pitanam, urbem ad Eurotam positam, delatus fuisse dicitur. Notus hic usus dativi, quem attigimus in Animadverss. T. III. 1. p. 81. III. 2. p. 210. Sic ap. Tzetz. Posthom. v. 334. κρέβδην δ' αὐχένι Μέμνονος ἤλασε χάλκεον ἔγχος. pro εἰς αὐχένα. Illud enim reponendum pro αὐχένα. — V. 3. ἄντια. P. 1. πρόσθια. P. 2. Plan. ἀντία. Br. V. 4. dedi lectiones P. 1. πυρκαϊῆς. Plan. πυρκαϊὴν εἶπε φέρων. P. 2. θεὶς ἐπὶ πυρκαϊῆς T. εἶπε τάδε. Br. ex Plut. l. c.

₱. Nr. 230. ἐρυκίου κυζικηνῦ. εἰς δημήτριον λακεδαιμόνιον. ὑπὸ τῆς ἰδίας μρς ἀναιρεθέντα. Br. II. 297. nr. 8. An. II. 2. p. 359. V. 1. bis legitur in P. *) Legitur ap. Suidam in τρέσας. T. III. p. 498. V. 3. Δαμάτριε, αὐτίκα. Pausa hiatum tolerabilem reddit. Cf. p. 398. nr. 254. supra p. 240. nr. 220. v. 4. p. 281. nr. 472. v. 7. Epigr. ex Plan. nr. 53. nr. 121. nr. 175. — Nr. 231. δαμαγήτου, εἰς ἀρισταγόραν ἀμβρακιώτην. Br. II. 39. nr. 6. An. II. 1. p. 111. Iterum legitur in Pal. p. 274. V. 1. 2. Suidas in βοαδρόμος. T. I. p. 439. V. 1. dedi lectionem P. Pl. ἢ τὸ φυγεῖν εἵλετ' ἀρηϊμένης. P. 2. ἢ φεύγειν ἤθελεν. Suid. Sic Antip. Sid. p. 171. nr. 174. ζώειν γὰρ δίχα παντὸς ὀνείδεος ἤθελ' ἑκάστα. ubi in Plan. εἵλεθ' ἑκ. V. 3. υἱὸς τεύπόμπου. P. 1. υἱὸς ὁ Θευπ. P. 2. υἱὸς Θευπ. Pl. Br. V. 4. οὐχ ἥβας. P. 2. οὐ ζωᾶς. P. 1. Pl. Br. Praetuli quod videbatur elegantius. nr. 254. περὶ πατρίδος ὀλέσαθ' ἥβην. nr. 258. οἵδε παρ' Εὐρυμέδοντά ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἥβην. Eadem fere sententia ap. Liban. T. IV. p. 250. 11. μηδ' οὕτω ποτὲ μέγα ἡγησαίμην τὴν ψυχήν, ὥστε (vulgo οὔτε) πόθῳ τοῦ ζῆν βλάψαι τὴν ἐνέγκασαν.

Nr. 232. ἀντιπάτρου εἰς ἀμύντορα υἱὸν φιλίππου. (*Anytae* inscribitur in Plan. p. 202. St. Haec nomina iterum confusa nr. 236. Et facile ἀνυ (τ) pro ἀντι (π) haberi potuit, et vicissim.) Br. I. 201. nr. 20. An. I. 1. p. 435. V. 2. σιδηρείης. P. Pl. σιδαρείας. Br. μάχης (α). P. μάχης. Pl. μάχας. Br. V. 4. ἀμφ' ἑτάρωι. P. ἀμφ' ἑτάρων. Pl. Suid. in ἴτυς. T. II. p. 159. ἀμφοτέραν. ed. Flor. Ald. 1. Asc. ἀμφ' ἑτάρῳ. Br. quae forma genitivi admodum rara in epigrammatis. ἑτάρων ortum

*) In marg. inferiore legitur ep. Juliani, quod dabimus p. 436. nr. 447.

ex ἑτάρωι. Vid. p. 90. nr. 15. Sic ap. Apoll. Rh. L. III. 789 λαιμὸν ἀναρτήσασα μελάθρων (Br. μελάθρου). Cod. Paris. μελάθρωι.

Nr. 233. ἀπολλωνίδου, εἰς αἴλιον ῥωμ͂ στρατιώτην ἑαυτὸν ἀναιρήσαντα. Br. II. 134. nr. 12. An. II. 1. p. 360. V. 1. χρυσίοισι. prima brevi. Vid. ad p. 197. nr. 292. v. 2. — V. 3. 4. Suid. in ὑπάτη. T. III. p. 533. ubi οἶδεν. (εἶδεν C. Lugd.) ad quem locum Toupius p. 513. „utrum legas οἶδεν an εἶδεν, hilum non interest." Hoc nemo crediderit hodie. De utriusque verbi confusione vid. p. 452. nr. 560. — ἐμφανὲς P. editt. vett. Pl. Suid. ἀμφανὲς ed. Asc. St. ἔφθανεν Reisk. Br. qui etiam de ἔφθασεν cogitans, εἶδεν ad praecedentia verba retulit. ἔδραμεν. Toup. ex nr. 234. v. 3. Fortasse nihil mutandum. V. 5. θνάσκων. P. θνήσκων. Pl. Br. V. 6. ἔχῃ. P. ἔχοι. Pl. Br. Vid. ad p. 93. nr. 33. p. 259. nr. 360.

Nr. 234. φιλίππου θεσσαλ. εἰς ἕτερ αἴλιον ἀργεῖον στρατιαρ. Br. II. 218. nr. 25. An. II. 2. p. 167. V. 1. ἄργους πρόμος. P. Pl. Suid. in θρασύχειρ. T. II. p. 204. ἄρεος corrigebat Brodaeus, idque recepit Br. — ὁ ψελώσας. P. ὀψὲ διώσας. Pl. V. 3. 4. Suid. in κεκολουμένος. T. II. p. 290. προτέρην. P. Suid. h. l. προτέρων. Br. Pl. Suid. in τηξιμελεῖ. T. III. p. 463. Illud mihi videbatur doctius. — *Nr.* 235. διοδώρου ταρσέως εἰς θεμιστοκλέα τὸν ἀθηναῖον ἐν μαγνησίᾳ τελευτήσαντα. Br. II. 187. nr. 11. An. II. 2. p. 83. V. 1. τὸ πηλίκον. τηλίκον fuisse suspicor. V. 2. μὴ δέ. P. μηδέ. Pl. Br.

Nr. 236. εἰς τὸν αὐτὸν ἐν μαγνησίᾳ, ἀντιπάτρου θεσσαλ. Br. II. 124. nr. 58. An. II. 1. p. 335. In Plan. p. 203. St. *Anytae* inscribitur. Vid. ad nr. 232. V. 2. κακοκρισίης. P. κακοτροπίης. Pl. Br. Ep. ἀδέσπ. p. 375. nr. 115. ἀσπίδ' Ἀχιλῆος . . Λαρτιάδης Δαναῶν ἦρε κακοκρισίῃ. Olim me hoc distichon nescio quomodo latuit, ita ut illud in Cod. Palat. desiderari existimarem.

Nr. 237. καὶ φιλίππου θεσσαλονικέως. post versum tertium, ubi nova pagina incipit: ἀλφειοῦ μιτυληναίου. *Alpheo* tribuitur in Plan. p. 198. St. Inter *Philippi* epigrr. Br. II. 234. nr. 81. An. II. 2. p. 206. ¶. V. 4. ἄρην. P. ἄρῃ. Pl. Br. V. 6. κηρύσσει. P. κηρύσσῃ. Pl. Br. Si conjunctivus sincerus, non poenitet conjecisse: Θεμιστοκλέους ἵνα λῆμα Κηρύσσῃ Μάγνης δῆμος ἀποφθιμένου. Sed non est, cur a membr. lectione recedamus. Sensus est, illa omnia ponenda esse et signanda ibi, *ubi* populus Magnesius Themistocli monimentum, tamquam praeconem rerum gestarum, posuerit. — *Nr.* 238. εἰς φί-

λεπτῶ τον βασιλ. ἀδαίου. τὸν πρα ἀλεξάνδρ. Br. II. 243. nr. 9. An. II. 2. p. 238. V. 2. ἐφ' ἑσσ. P. V. 3. οἵ οὔπω. P. οἵ' οὔπω. Pl. Br. V. 3. οὐδέ τις. P. εἰ δέ τις. Pl. Br. Similiter ap. Aelian. H. An. II. 42. νεκρὸν δὲ ἄνθρωπον ἱέραξ ἰδών, ὡς λόγος, πάντως ἐπιβάλλει γῆς τῷ ἀτάφῳ ...... Εἰ δὲ σώματος ἅψεται, μένει ἄγευστος καὶ ποτοῦ, ἐὰν ἐς αὔλακα ἐποχετεύει εἰς ἄνθρωπος. Scr. οὐδὲ σώματος ἅψεται. Μένει ἄγευστος κ. τ. λ. Contra ap. Achillem Tatium L. VIII. 9. p. 343. καὶ περὶ ἱερωσύνης κρινοῦμεν· οὐ δεῖ σε τὴν τιμὴν ταύτην ἔχειν. Scr. κρινοῦμεν, εἰ δεῖ σε τ. τ. τ. ἔχειν. Obiter corrige ap. Hermiam in Irris. Philos. Gentil. p. 218. οἱ γὰρ (εἰ γὰρ vulg.) τὴν ἰδίαν φύσιν (ψυχὴν vulg.) εὑρεῖν οὐ δυνάμενοι, συζητοῦσι (οὐ ζητοῦσι vulg.) τὴν τῶν θεῶν αὐτῶν.

Nr. 239. εἰς ἀλέξανδρον βασιλέα παρμενίωνος. In marg. εἰς ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα: παρμενίων. Br. II. 203. nr. 12. An. II. 2. p. 115. V. 1. φθεῖσθαι. P. Suid. in φάτις. T. III. p. 584. φθίσθαι. Pl. Br. Cf. Br. ad Apoll. Rhod. L. III. 754. et supra p. 209. nr. 12. Vitiosa illa lectio relicta in praestantissima Quinti Smyrn. editione L. XII. 351. L. XIII. 230. — *Nr.* 240. εἰς τὸν αὐτὸ ἀλέξανδρον. ἀδαίου. *Parmenioni* inscribitur in Plan. p. 203. St. Br. II. 243. nr. 10. An. II. 2. p. 239. V. 1. ἤν τις ἀείδῃ. P. et plurimae editt. Pl. ἀείδῃς. ed. Asc. et ed. pr. Flor. ἤν τις ἐρείῃ corrigebat Bentlej. ad Horat. p. 317. *si quis quaerat.* Schol. Apoll. Rhod. L. I. 1354. ἐρέουσι. ζητοῦσι. Equidem leniore mutatione corrigendum existimo: ἤν τις ἀθρείῃ. *si quis videre cupiat.* ἀθρείοντες. ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες. Suid. T. I. p. 74. Etymol. Parisin. ἀθρῶ, τὸ βλέπω, καὶ ἀθρείω, τὸ ἐπιθυμῶ ἰδεῖν. Vid. Bast. ad Greg. Cor. p. 378. not.

Nr. 241. εἰς πτολεμαῖον τὸν βασιλ. τὸν μικ. (i. e. τὸν μικρόν.) ἀντιπατ σιδωνίου. τὸν νεώτερον· τελευτήσαντα. Lemmati nota adpicta: ζητ. Χ αυτ. Br. II. 34. nr. 99. An. II. 1. p. 95. V. 1. ἐπὶ μυρία. P. Pl. Suid. in τείρει. T. III. p. 457. ἔτι μυρία. Br. qua correctione non indigemus, ἐπὶ μυρία dictum, ut ἐπὶ πλέον. Vid. ad p. 179. nr. 210. Philostr. Vit. Soph. I. p. 516. αἱ δὲ αἰτίαι . . . λέγονται μὲν ἐπὶ πολλά. V. 3. 4. Suid. in τιθηνάς. T. III. p. 467. ubi τιθηνήτειρ' ὀλοφ. et ἀμήσασ' ἀνδρομάχης. In δνοφερὸν autem T. I. p. 612. legitur ἀμήσας et ἀνδροφόνοις. ἀνδρομάχοις. P. Pl. 'Ανδρόμαχος Br. c. Reisk. in Not. Poët. p. 186. Mihi non videtur necessarium, hominis

nomen diserte commemorari. — V. 5. ἑάνῳ δάψατο. P. ἑανῷ δάψατο. Pl. Suid. in δάψατο. T. I. p. 513. in ἑανῷ. Ib. p. 665. ἐὰν ὠλόψατο. Br. ex praeclara emendatione Scaligeri et Bentleji. Callim. H. in Dian. v. 76. στήθεος ἐκ μεγάλου λασίης ἐδράξαο χαίτης, Ὤλοψας δὲ βίηφι. Nicandri Ther. v. 595. καὶ χλοεροῦ νάρθηκος ἄπαι μέσον ἦτρον ὀλόψας. V. 7. καὶ δ' αὐτά. Vid. ad p. 209. nr. 10. — V. 8. 9. omissi in contextu margini adscripti leguntur. V. 9. 10. Suid. in Θοινήτωρ. T. II. p. 209. ubi ὅλης et σκῆπτρον. — σκηπτρον. P. V. 11. δεῖ γάρ. P. δὴ γάρ. Pl. Br. Vid. ad p. 97. nr. 59. Apud Libanium autem T. IV. p. 925. 9. παρ' οὗ δεῖ καὶ τὸ συνίσει νικᾶν εἰς αὐτὸν καταβῆναι. non δὴ legendum videtur cum Reiskio, sed: παρ' οὗ δοκεῖ καὶ τ. σ. ν. Ap. eundem p. 809. 27. τὸ δεῖ καὶ τὸν ἐπὶ τούτοις νόμον ἐπικυροῦν οἱ ψηφιζόμενοι μέλλοιεν, τοῦτο δὲ διχογνωμονοίη . . . scribe τὸ δ' εἰ καί. et totum locum, qui obscurissimus est, illustraveris.

Nr. 242. μνασάλκου: εἰς τους μετα λεονι τελευτήσαντας ἐν θερμοπύλαις. Br. I. 193. nr. 16. An. I. 1. p. 407. V. 2. ἀμφ' ἐβ. P. V. 4. ἐς ἰδὼν θνάισκειν. P. Vid. ad p. 49. nr. 5. — Nr. 243. λολλίου βάσσου: εἰς τοὺς αὐτοὺς τριακοσίους λακεδαιμονι τ μετ: λεονι. Br. II. 162. nr. 8. An. II. 2. p. 25. — V. 4. μῆδον καὶ λακεδαιμονίαν. P. μήδων καὶ λακεδαιμονίων. Pl. Br. Hoc recipere non dubitavi. Fieri tamen possit, ut antiqua lectio fuerit: Ἄρεα καὶ Μήδων καὶ Λακεδαιμονίας. in qua elegans foret orationis varietas. V. 5. ἐς ὀργῆς. P. ὑπ' ἐμεῖο. Ib. ἐπ' ἐμεῖο. Pl. Suid. in ταγός. T. III. p. 425. βούστρυχον. P. βόστρυχον. Pl. Suid. ἐπ' ἐμεῦ εὐβόστρυχος εἰκόνα θηρός. Br. e. Toupio. Nec aliter Jos. Scaliger in not. mst. Sed sic admodum ingratus est concursus diphthongi ευ in ἐπ' ἐμεῦ εὐβ. Salmasii autem correctio βοοστρύχου εἰκόνα θηρός, analogiae adversatur. Codicem offerre velis: ἣν δ' ἐσορῇς ἐπ' ἐμεῦ πολυβόστρυχον (aut πολυβοστρύχου) εἰκόνα θηρός. ἐπ' ἐμεῦ. ut p. 253. nr. 316. τὴν ἐπ' ἐμεῦ στήλην παραμείβεο. — θήρης. P. Suid.

Nr. 244. εἰς τοὺς αὐτοὺς τ γαιτουλίκου. Br. II. 166. nr. 2. An. II. 2. p. 31. V. 1. βίσσα. P. δισσά. Pl. Br. P. V. 2. εἰς τοὺς αὐτοὺς τριακοσίους τῶν λακεδαιμονίων. P. in marg. Legitur hic versus ap. Suid. in θοῦρον. T. II. p. 201. V. 3. ἄλλον. P. ἄλλον. Pl. Br. ἄλλῳ

restitui. Lucian. epigr. p. 495. nr. 41. ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ Σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον. Eurip. Cycl. 423. ἐγὼ δ' ἐπεγχέων Ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ. Apoll. Rh. L. II. 81. ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ἄηται Δοῦπος ἄδην. Ib. III. 123. ἄλλον ἴθ' αὔτως Ἄλλῳ ἐπιπροΐεις. Oppian. Cyn. IV. 350. τοὺς δ' ἔῤῥιφεν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ. Lucian. Epist. Saturn. §. 37. T. IX. p. 42. οὐκ ἀνίεσαν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτοῦντες. V. 4. Θυρέα. P. Pl. Br. Sic singulari numero cp. Simonid. p. 273. nr. 431. Θυρέαν ἀμφὶ μαχεσσάμενοι. et: Θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων. Sic etiam Nicander p. 290. nr. 526. Damaget. p. 273. nr. 432. In Chaeremonis epigr. p. 321. nr. 721. Br. edidit: Θυρέα δ' ἦσαν ἄεθλα δορός. Sed ibi Pal. Θυρεαὶ exhibet; ut ap. Isocrat. Or. ad Archidam. c. 42. p. 134. ed. Cor. ἐν Θυρεαῖς. ubi vid. not. T. II. p. 101. Alibi παροξυτονεῖται. τὰς γὰρ Θυρέας ταύτας. Herodot. L. I. 82. πρὶν ἂν Θυρέας ἀνασώσωνται. Ib. Cf. L. Holsten. ad Steph. Byz. p. 141. Wesseling. ad Diodor. Sic. L. XIV. 44. T. I. p. 508. Coray ad Plutarch. Vit. T. III. p. 413.

Nr. 245. τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς αὐτοὺς λακεδ/. (ας) Br. II. 168. nr. 8. An. II. 2. p. 35. V. 1. ὦ χρόνε. P. Pl. κρόνε. Br. c. Brodaeo. At cur non *Tempori* etiam tamquam deo (cf. p. 504. nr. 103. v. 4.) memoria illustrium virorum commendetur? — πὰν ἐπίσκ. P. V. 3. σώιζειν πειρόμενοι. P. θνήσκομεν. Vid. ad nr. 207. v. 5. — *Nr.* 246. ἀντιπάτρ σιδωνι. εἰς τοὺς ἐν ἰσσῷ περσῶν πεπτοκο ἐν τῇ πρὸς ἀλεξαν τὸν μακεδόνα μα. Br. II. 35. nr. 101. An. II. 1. p. 98. V. 1. προμολῇσιν. P. Br. προβολῇσιν. Pl. V. 3. 4. Suid. in οἶμος. T. II. p. 666. — ἔργον. ab Alexandro confecti. Quae significatio vocis ἔργον fefellit interpretes Achillis Tatii L. VII. 11. p. 300. μὴ ἄρα τῆς τούτων ἐπιβουλῆς γέγονεν ἔργον. ubi Σωσθένης subaudiendum. Saepissime sic Libanius, ap. quem T. IV. p. 723. 25. καὶ τοῦ πυρὸς ἔργον ὅπως μὴ γένηται κινδυνεύσαντα. scribe: γένοιτο cum Cod. Bavar. — V. 4. ἐφ' ἑσπ. P.

Nr. 247. ἀλκαίου, εἰς τοὺς μετὰ φιλίππ τ νεωτέρ πεσόντας τρισμυρίους. Br. I. 492. nr. 22. An. I. 2. p. 364. Duo tantum disticha exhibentur in P. Pl. p. 200. St. Inter haec Plutarch. Vit. Flamin. c. 9. T. II. p. 341. ed. Cor. inserit hoc distichon: Αἰτωλῶν δμηθέντες ὑπ' Ἄρεος, ἠδὲ Λατίνων, Οὓς Τίτος εὐρείης ἤγαγ' ἀπ' Ἰταλίης. quod Br. in textu posuit. At alter horum versuum est ex epigr. Alcaei,

quod dabimus in Epigr. ex Plan. nr. 5. T. II. p. 626. — V. 1. *ἄταφοι.* ed. Flor. Ald. 1. ubi in Lectt. *ἄθαπτοι*, ut in Pal. V. 4. *θοὰν ἑ. ὤλετ'.* P. *θοῶν ἑ. ὤχετ'.* Pl. Br. — *Nr.* 248. *σιμωνι εἰς τοὺς μετα λεωνίδην μαχεσαμενους πρπερ* (i. e. *πρὸς πέρσας*) *ἐν θερμοπύλαις.* Br. I. 131. nr. 29. An. I. 1. p. 219. Sine auctoris nomine legitur ap. Herodot. VII. p. 612. Diodor. Sicul. XI. 33. T. I. p. 430. Suid. in *Λεωνίδης.* T. II. p. 428. *Simonidis* nomen adscripsit Schol. ad Aristid. Panath. T. II. p. 380. V. 1. *διηκοσίαις.* Diodor. V. 2. *πελοποννάσου.* P. Herod. Reliqui omnes *πελοποννήσου.*

Nr. 249. *σιμωνίδου.* Br. I. 131. nr. 30. An. I. 1. p. 219. *Simonidi* illustre hoc distichon tribuit etiam Cicer. Qu. Tusc. L. I. 42. Sine auctoris nomine extat ap. Herodot. et Diodor. l. c. in Lycurgi Or. in Leocr. p. 215. Reisk. ap. Strabon. L. IX. p. 656. D. Suid. in *Λεωνίδης.* T. II. p. 428. V. 1. *ὦ ξεῖν' ἄγγειλον.* P. Pl. Lycurg. *ὦ ξένε ἄγγειλον.* Diodor. Cf. ad Append. Epigr. nr. 89. T. II. p. 788. *ὦ ξεῖν' ἀγγέλλειν.* plurimi Codd. Herodoti et Suid. *ὦ ξεῖν' ἀπάγγειλον.* Strab. V. 2. *κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.* P. Herod. Suid. et vett. nonnullae editt. Pl. *κείνων πειθόμενοι νομίμοις.* reliqui.

Nr. 250. *σιμωνίδου εἰς τοὺς αὐτούς.* Br. I. 133. nr. 40. An. I. 1. p. 225. Duo disticha, quae nec Palat. membr. habent, nec Plan. p. 200. St. nec Plutarch. T. II. p. 870. E. Brunkius attexuit ex Schol. Aristid. Panath. T. II. p. 580. Sunt autem haec:

δουλοσύνας· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πήματα πάντα
ἥψαμεν, ἀργαλέας μνάματα ναυμαχίας.
ὀστέα δ' ἄμμιν ἔχει Σαλαμίς· πατρὶς δὲ Κόρινθος
ἀντ' εὐεργεσίας μνᾶμ' ἐπέθηκε τόδε.

Nr. 251. *σιμωνίδου. εἰς τοὺς αὐτοὺς με λεωνίδου πεσόν.* Br. I. 132. nr. 33. An. I. 1. p. 221. *ἄδηλον.* ap. Plan. p. 200. St. V. 2. *ἀμφ' ἑθ.* P. V. 3. *καθύπερθε.* P. *καθύπερθεν.* Pl. Br.

Nr. 252. *ἀντιπάτρου, εἰς τοὺς αὐτούς.* Br. II. 34. nr. 100. An. II. 1. p. 97. *ἄδηλον* est in Plan. p. 203. St. V. 1. *ἐνύπνιον.* *his quibus Orcus erat somni vice.* Grot. Mihi *ἐνόπλιον* videtur legendum, quod etiam Casaubono in mentem venit in not. mst. *ᾄδαν ἐνόπλιον*, ut p. 285. nr. 493. *ἀλλ' αὐται . . ἀΐδαν ἄλκιμον εἰλόμεθα.* V. 2. *ἀρετὰν ἀντ' ἀρετᾶς.* *sed pretium virtus extitit ipsa sui.* Grot. Suspicatus sum olim: *ἀρετὰν μνᾶμ' ἀρετᾶς ἔλαχον.* quod vulgatâ magis perspicuum,

sed fortasse non necessarium. In fine hexametri ἄτερ ἄλλος. P. ἄπερ ἄλλοι. Pl. Br. ἄλλος habet etiam ed. Asc. et Ald. pr. Subaudi τις. — *Nr.* 253. εἰς τοὺς αὐτούς. σιμωνίδου. Br. I. 131. nr. 32. An. I. 1. p. 221. Sine auctoris nomine est in Plan. p. 200. *Simonidi* inscribitur in Schol. ineditis ad Aristidis Orat. Panath. Cod. Monac. nr. 123. Cf. Valkenar. ad Herodot. p. 612. 58. V. 1. ἀρετης. P. V. 3. περὶ θεῖναι. P. V. 4. ἀγηράτωι. P. ἀγηράντῳ. Pl. Br. Vid. ad p. 208. nr. 6.

Nr. 254. σιμωνίδου, εἰς τοὺς ἀθηναίων προμάχους. Br. I. 135. nr. 51. An. I. 1. p. 232. V. 1. ἀριστῆες πολέμου jungit Br. Rectius πολέμου κῦδος junges. P. *) V. 4. μαχόμενοι. P. In marg. γρ. μαρνάμενοι. Sic Pl. Br. — *Nr.* 255. αἰσχύλου, εἰς ἑτέρους προμα θεσσαλῶν. Br. I. 148. nr. 1. An. I. 1. p. 275. V. 3. ζωον. P. ζωόν. Pl. Br. — *Nr.* 256. πλάτωνος. εἰς τοὺς ἐρετριεῖς τοὺς ἐν ἐκβατάνοις κειμένας. Br. I. 173. nr. 23. An. I. 1. p. 355. Sine auctoris nomine laudatur ap. Philostr. Vit. Apollon. L. I. 24. p. 31. V. 2. κείμεθα ἐν μεσάτωι. P. κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ. Pl. Phil. Br. μεσσάτῳ. ed. Flor. Aldd. tres. Reponenda lectio Planudeae et Philostrati. Brevis syllaba producitur ante μ, praesertim ante μέγας, μέγαρον (vide Hermann. in Indic. ad Orpheum. Spitzner. in Diss. de Product. Brev. Syll. p. 16.) et μέσος. Sic Quint. Smyrn. L. V. 3. θῆκεν ἐνὶ μέσσοισι. L. VI. 8. δὴ τότ' ἐνὶ μέσσοισιν ἀγειρομένοισι μετηύδα. Ib. 397. et alibi.

Nr. 257. ἄδηλον εἰς τοὺς ἀθην3 προμάχους. *Simonidi* tribuitur in Schol. mst. Aristidis. Hinc Br. I. 133. nr. 42. An. I. 1. p. 225. V. 2. δουλοσύνην. Pl. δουλοσύναν. P. Br. — *Nr.* 258. σιμωνίδου. εἰς τοὺς με κίμωνος ἐν εὐρυμέδον ἀριστεύσαντας. V. 1. παρ' εὐρυμέδοντα, πότ'. P. εὐρυμέδοντί ποτ'. Pl. Br. Cf. Br. ad Apollon. Rh. L. II. 496. p. 76 et 221. — ἀγλαάν. P. ἀγλαόν. Pl. Br. ἥβην. P.

---

*) In superiore margine hujus paginae manu diversa scriptum est hoc distichon cum lemmate: ἐπὶ βρόταχον σιμωνίδου·

Κρὴς γενεὰν Βρόταχος Γορτύνιος ἐνθάδε κεῖμαι,
οὐ κατὰ τοῦτ' ἐλθών, ἀλλὰ κατ' ἐμπορίην.

τοῦτο δισσῶς κεῖται. Alibi non reperi.

ἥβην. Pl. Br. V. 3. *αἰχμηταῖς.* P. *αἰχμηταί.* Pl. Br. — *Nr.* 259. *πλάτωνος εἰς τοὺς εὐβοεῖς τ ἐν σούσοις τελευ.* Br. I. 173. nr. 24. An. I. 1. p. 355. In Plan. p. 201. St. *ἄδηλον* est. *Platoni* tribuitur ap. Diogen. Laërt. p. 184. Suid. T. II. p. 142. V. 1. *εὐβοίης.* P. Pl. *εὐβοέων.* Suid. probante Br.

Nr. 260. *εἴς τινα ἐν εὐδαιμονία πολλῇ τελευτήσαντα. καρφυλλίδου.* Br. II. 401. nr. 2. An. II. 3. p. 184. V. 1. *παρ᾽ ὁδῖτα.* P. Ob rhythmum bucolicum fere malim: *μὴ μέμψῃ παριὼν τὸ μνῆμά μου, ὦ παροδῖτα.* In vulgata *μνήματα* vim singularis habet. Vid. ad p. 236. nr. 203. p. 280. nr. 465. et in Act. Phil. Mon. T. I. p. 152. s. V. 2. *κατὰ σπ.* P. — *Nr.* 261. *διοτίμου εἰς βιάνορα ἔμπροσθε τῆς μητρὸς τελευτήσαντα.* Br. I. 252. nr. 11. An. I. 2. p. 168. V. 2. *εἰ μέλλοι.* P. Pl. *ἢ μέλλει.* Br. Scripsi *εἰ μέλλει*, subaudito *τὶς*, cujus ellipsios exempla vid. ap. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 34. s. Cf. Schaefer. ad L. Bos p. 475. V. 3. *σᾶμα.* P. *σῆμα.* Pl. Br.

Nr. 262. *θεοκρίτου βουκολικοῦ εἰς γλαύκην κορ ἑταῖραν οὖσαν.* Br. II. 297. nr. 10. inter epigrr. Erycii, cui id falso inscriptum in Anth. Reiskii nr. 577. An. II. 2. p. 360. V. 1. *αὐδήσεις.* P. *σᾶμά τε.* Ib. Br. *σᾶμά γε.* Reisk. Lectio fortasse non sincera et in hunc modum refingenda: *αὐδήσει τί τὸ γράμμα; τί σᾶμά τε, καὶ τίς ὑπ᾽ αὐτῷ;* Interrogationi sequens versus respondet. — *Nr.* 263. *εἰς κλεηνορίδην ναυαγήσαντα. ἀνακρέοντος τηΐου.* Br. I. 118. nr. 82. An. I. 1. p. 201. V. 1. *καὶ σέ.* P. *καί σε.* Pl. Br. V. 2. *θαρσήσαντι.* P. *θαρσήσαντα.* Pl. Br. V. 3. *ἀνέγκυος.* P. *ἀνέγγυος.* Pl. Br. Nonn. Dion. L. II. p. 84. 19. *Ζεφύροιο προάγγελος ἔγγυος ὥρη.* De permutatione litterarum *γγ* et *γκ* vid. ad p. 113. nr. 179. v. 7. Sic ap. Heliodor. L. VIII. 5. p. 223. *παραγκωνισαμένη.* Cod. Monac. *παραγγωνισαμένη.* — *ὑγρὰ κύματα.* In Oraculo ap. Stephan. Byz. in *Βυζάντιον· ἀκτῆς Θρηϊκίης, ὑγρὸν παρ᾽ ἄκρον στόμα Πόντου.* Salmasius correxit *ὑγροῦ;* fortasse recte. Malim tamen: *στυγνοῦ παρ᾽ ἄκρον στόμα Πόντου.* i. e. *ἀγρίου, ἀξείνου.* V. 4. *ἀμφ᾽ ἱμ.* Plan. etiam editt. vett.

Nr. 264. *εἰς κλεήνορα: εἰς τὸν αὐτὸν κλεήνορα λεωνίδου.* Br. II. 243. nr. 89. An. I. 2. p. 142. V. 1. *ἀήτης.* P. Br. *αὔτης.* Pl. V. 2. *λιμέσι.* Pl. Br. *λιμέσιν.* P. Respexit hunc locum Gregor. Nazianz. Carm. II.

p. 683. Opp. T. II. p. 54. C. καὶ πόντος τιν' ὤλεσεν, ὁ δ' ἱστία λευκὰ πετάσσας Πλώει ναυηγοῦ λεύσσων τάφον, ἢ ἀπὸ τύμβε Πείσματα λυσάμενος. — Nr. 265. πλάτωνος. εἰς ἑτ3 ναυηγ. Br. I. 174. nr. 25. An. I. 1. p. 355. V. 1. εἰμί. ὁ δ'. Hiatum pausa reddit excusabilem. Vid. ad nr. 230. quamvis facile corrigas: ναυηγοῦ τάφος εἰμ'· ὁ δ' ἐναντίον . . . Sic etiam ap. Apollon. Rhod. L. II. 558. ἄψοῤῥοι στέλλεσθε· ἐπεὶ πολὺ βέλτερον εἶξαι. aut illa excusatione utendum, aut legendum: στέλλεσθ'· ἐπειὴ πολὺ . . . mediâ in ἐπειὴ correptâ, ut L. II. 757. Quint. Sm. L. IV. 526. et alibi saepenumero. Neque male tamen Br. στέλλεσθαι in Append. Not. II. 324. — V. 2. ὑπ' ἐστ. P. — Nr. 266. λεωνίδου εἰς ναυηγὸν διοκλέα. Br. I. 243. nr. 89. An. I. 2. p. 142. V. 1. οἱ δ'. Servavi quod Cod. offerebat, quamvis vulgarem in his usum οἱ δὲ postulare non nescius. Vid. Herm. ad Homer. Hymn. in Apoll. 255. 341. et alibi. — Nr. 267. εἰς ἕτερον ναυηγ. νικήτην ὀνομ. ποσιδίππου. Br. II. 51. nr. 19. An. II. 1. p. 155. V. 1. ἄνευθε. P. ἄνευθεν. Pl. Br. V. 2. ναυηγῷ τλήμονι. malebat Br. V. 3. καὶ αὔτως. P. οὕτως. Pl. Br. V. 4. οἰκτίρετε. P. οἰκτείρετε. ed. pr. Flor. Ald. 1. 3. Asc. οἰκτίρετε. Ald. 2. Steph. ἐκτάρετε aut ἐκτέρετε corrigebat Jos. Scalig. in not. mst. Alterum hoc admisit Br. Codicis lectioni οἰκτίρετε simile ἐρίσασα p. 90. nr. 14. pro ἐρείσασα, ubi similia congessimus; et δανίσας pro δανείσας. p. 548. nr. 309.

Nr. 268. εἰς ναυηγὸν ὃν εὑρ τις ἐξέδυσεν τ ἱματίων πλάτωνος. Br. I. 174. nr. 26. An. I. 1. p. 355. V. 1. οἰκτείρασα. P. Br. ἡ κτείνασα. Pl. θάλασσα. P. et ed. Flor. θάλαττα. vulgo Pl. Br. οἰκτείρασα γυμνῶσαι dictum, ut ap. Homer. Od. υ. 202. οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτός, Μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισι. V. 2. vulgo plene distinguitur post ἠδέσατο· qua distinctione deleta, et oratione continuata usque ad ἀράμενος, omnis emendandi necessitas tollitur. V. 4. τοσίχου κέρδεος tentavit Scaliger in not. mst. V. 5. κεῖνό κεν ἐνδύσαιτο. P. Pl. μὲν ed. pr. Flor. et Codd. Plan. ap. Br. Haec crebro inter se permutata. Apud Arat. Diosem. v. 95. καὶ μὲν ἐπερχομένης ἠοῦς ἔτ' εὔδιος εἴης. Scr. καὶ κεν cum Codd. Vrat. et Moscov. In nostro loco conjunctioni μὲν respondet καί μιν ἴδοι. Vid. ad p. 112. nr. 175. — V. 6. ῥάκος. γρ. φάρος P. φάρος. Pl. quod metri causa non damnandum, quum priorem etiam corripiat.

Vid. Hesiod. *Ἔ. κ. Ἡ.* 198. Apoll. Rhod. L. III. 863. Barnes. ad Eurip. Electr. v. 543. Canones Prosodici ab Hermanno editi p. 444. nr. 104. Draco de Metr. Poet. p. 35. 7. Haec tamen lectio ex v. 2. orta alteri *ῥάκος* cedere debuit, quae consilio poëtae longe est accommodatior.

Nr. 269. *τοῦ αὐτοῦ πλατ* (ω) *εἰς ἐτ* (ο) *ναυηγον.* Br. I. 174. nr. 27. An. I. 1. p. 356. V. 2. *παρ' ἐρχ.* P. — *Nr.* 270. *σιμωνίδου εἰς τ* (3) (τὸ) *ἀποσπαρ ναυαγήσαντας.* Iterum p. 310. cum lemmate: *σιμωνίδου εἰς ναυηγοὺς τινας ἐν τυῤῥηνίαι ναυαγήσαντας.* ubi initium: *τούσδ' ἀπὸ τυῤῥηνῶν.* Br. I. 144. nr. 97. An. I. 1. p. 97. V. 1. *τούςδε ποτ' ἐκ σπ.* P. Pl. *ἀκροθήνια.* P. 1. 2. *ἀκροθίνια.* Pl. *φοῖβ' ἀγαγόντας.* P. 1. *φοίβῳ ἄγοντας.* P. 2. Pl. Br. V. 2. *εἰς τάφος.* P. 2. Br. *ἐν σκάφος.* P. 1. Pl.

Nr. 271. *εἰς σόπολιν υἱὸν διοκλείδους Καλλιμάχου.* Br. I. 474. An. I. 2. p. 307. V. 1. *ὤφελε μηδ' ἐγένοντο.* Cf. de hac locutione Matthi. Gr. gr. §. 513. not. 3. p. 720. V. 4. *σᾶμα.* P. Pl. *σῆμα.* Br. *παρ' ἐρχ.* P. — *Nr.* 272. *εἰς ναυηγὸν λυ3 νάξιον ἔμπορον. τοῦ αὐτοῦ καλλιμα* (χ). Br. I. 472. nr. 48. An. I. 2. p. 302. V. 1. *γῆς θάνεν.* P. *ἔθανεν.* Pl. *ἔθανε.* Br. V. 2. *ἀπ' ὀλλ.* P. V. 3. *ἔπλεεν.* P. *ἔπλεε.* Pl. Br. ¶. V. 5. 6. novum lemma adscriptum: *ἄδηλον. εἰς ναυηγὸν θαυμάσιον.* Cum praecedentibus junxit Pl. p. 245. St. Eodem modo erratum nr. 276. et nr. 291.

Nr. 273. *λεωνίδου. εἰς κάλλαισχρον ναυηγόν.* Br. I. 244. nr. 90. An. I. 2. p. 142. V. 1. *κατ' αἰγίς.* P. V. 2. *καὶ* post *νὺξ* omissum in P. suppeditavit Pl. *πανουδιης.* (γρ. δυσίης) P. V. 3. *ἀπ' ὠλ.* P. V. 4. *πλεων.* (γρ. θέων) P. *θέων.* Pl. Br. Automed. p. 493. nr. 23. *λαίφεα πακτώσας μέσσα θέει πελάγη.* Apoll. Rh. L. IV. 1694. *αὐτίκα δὲ Κρηταῖον ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θέοντας Νὺξ ἐφόβει.* Oppian. Hal. I. 221. *νῆα ... λαίφεσι πεπταμένοισιν ἁλὸς διὰ μέτρα θέουσαν.* Ib. III. 183. *πλωτῶν γένος ὑγρὰ θεόντων.* V. 6. *οἴχευμαι.* P. *οἰχεῦμαι.* Br. *οἴχημαι.* Pl. — *ὕπεστι* (ε). P. *ἔπεστι.* Pl. Br.

Nr. 274. *ὀνέστου* (τ) *βυζαν εἰς τιμοκλέα* (ο) *ναυηγ.* Br. II. 291. nr. 9. An. II. 2. p. 538. V. 2. *σκεπτομενος* (η). P. *σκεπτομένῃ.* Br. Vid. ad p. 273. nr. 429. V. 3. *αἴ, αἴ.* P. ed. pr. Flor. editt. Ald. tres. Asc.

εν
αἶ, αἶ. St. Br. V. 4. τορωθέν. P. τορευθέν. Br. τυπωθέν. Pl. — Nr. 275. γαιτούλλου (γαιτουλλικοῦ. Pl. In ed. pr. et Asc. Γετουλίου.) εἰς ἀστυδάμαντα υἱὸν δάμιδος ναυηγόν. Br. II. 167. nr. 7. An. II. 2. p. 35. V. 1. πέλοπος νάσος. P. γρ. πόννασος ἁ Πέλοπος νᾶσος. Br. ἁ πελοπόννησος. Pl. κρῆτα. P. κρῆτα. Pl. Br. *Terra vetus Pelopis ratibusque improspera Crete.* Grot. V. 3. κυδωνίον. P. V. 4. ἔπλησεν θηρῶν. P. Pl. θηρῶν ἔπλησε. Br. — V. 5. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. Ad verba τί θαῦμα; adscriptum ῥω. et in marg. περὶ τῶν Κρήτων θαύμαστον. σημ. V. 6. κρῆτες. P. Caeterum interrogandi notam rectius pones post θαῦμα.

Nr. 276. ἡγησίππου εἰς ναυηγὸν ὃν ἁλιεῖς ἐξαγαγόντες ἔθαψαν. Br. I. 254. nr. 4. An. I. 1. p. 173. V. 1. σιγηνεῖς. P. σαγηνεῖς. Br. V. 2. πολύκλαυτον. P. Br. Ineptum hoc de cadavere semieso naufragi, quem nemo noverat. Scripsi πολυκλαύτου ναυτιλίης. Sic p. 286. nr. 495. πλεῖστα πολυκλαύτου κήδεα ναυτιλίης. — V. 5. 6. novum lemma adscriptum: ἄδηλον εἰς ναυηγὸν ἕτερον. Cf. ad nr. 272. — V. 5. ὦ χθόν. P. ut iterum p. 305. nr. 628. v. 7. Vid. ad p. 260. nr. 365. ὦ χθών. Br. cum Apogrr. — λοίμης. P. λοιπῆς. Br. c. Dorvill. — V. 6. ἐπέχεις. P. i. e. κατέχεις. Vid. ad p. 220. nr. 86. ἀπέχεις Br. in textu, hanc correctionem tamen in Lectt. damnans.

Nr. 277. καλλιμάχου εἰς ναυηγὸν ταφὲν ὑπὸ ναύτου λεοντί. Br. I. 470. nr. 40. An. I. 2. p. 296. V. 1. τίς ξένος, ὦ ναυηγέ; abrupta haec interrogatio cum sequentibus non cohaeret. Suspicabar legendum esse: Τῇ ξένος ὤν, ναυηγέ, Λεόντιχος, ἐνθάδε νεκρὸν Εὗρεν. *Leontichus ipse in his regionibus hospes, hic in littore corpus invenit.* τῇ, ut in Callimachi H. in Del. v. 162. μὴ σύ γε, μῆτερ, τῇ με τέκοις. p. 304. nr. 614. Θρήϊκα χρυσολύρην τῇδ' Ὀρφέα Μοῦσαι ἔθαψαν. V. 2. ἐπ' αἰγιαλούς. P. αἰγιαλοῖς. Br. c. Bentlejo, ipse tamen mutatione non opus esse concedens. p. 265. nr. 393. μηδ' ἐπὶ ταύτας ἤόνας οὐκ ὀνοτὴν γαῖαν ἐμοὶ τίθετε. p. 613. nr. 28. αἵ οἱ ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτὸν . . θῆκαν. Homer. Od. α. 298. οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀδυσσεὺς Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους. Theogn. v. 83. τοὺς δ' οὐχ εὑρήσεις διζήμενος, οὐδ' ἐπὶ πάντας Ἀνθρώπους. V. 4. ἥσυχον αἰθυίῃ. P. ἥσυχος, αἰθυίῃ. Br. c. T. Hemsterhusio.

Nr. 278. ἀρχίου βυζαν εἰς ναυηγὸν ἀνώνυμον, ἀλλὰ θαυμαστόν. Br. II. 101. nr. 33. An. II. 1. p. 271. V. 1. θηρσίν. P. quod Salma-

sius cum κύμασι jungi posse existimabat. Θῆρις. Pl. Br. quod nomen infra legitur p. 250. nr. 295. p. 275. nr. 447. Naufragi, ab hospite aliquo suo sepulti, nomen in cippo edi, non habet quod offendere possit. Cf. p. 609. nr. 12. V. 3. ὑπὸ δειράσιν. P. Br. ποτὶ χοιράσιν. Pl. V. 4. ξείνου. P. ξείνων. Pl. Br. ¶. V. 6. ἀπεχθόμενον. P. Br. ἐπερχόμενον. Plan. V. 7. κατ' ἔνασεν. P. κατεύνασεν. Plan. V. 8. θανὼν λείης (τε) P. τελέῃ Br. λείῃ Pl. quod praetuli cum Huschkio An. cr. p. 123. qui comparat Aeschin. Dial. III. 7. γαληνὸς δέ τις καὶ κακῶν ἄγονος βίος, ἀσαλεύτῳ ἡσυχίᾳ εὐδιαζόμενος. Plutarch. T. II. p. 129. B. τῶν ὕπνων τὸ μὴ συνεχές, μηδὲ λεῖον. Adde Liban. T. III. p. 187. 2. λεῖον αὖθις καὶ ἀπράγμονα τῷ πατρὶ καταστήσεις τὸν βίον. Ap. Themist. Or. XXI. p. 258. D. μῦθοι μὲν τέλειοι καὶ μείλιχοι. Petavius corrigit μῦθοι μέν τε λεῖοι. Rectius copulam deleveris. Vid. Appendicem ad Dionys. Halic. de Compos. Verbor. a Franc. Göllero editum Jenae. 1815. p. 278. τελείας pro λείας scriptum etiam in Cod. Paris. ap. Lucian. T. VII. p. 112. ed. Bip.

Nr. 279. ἄδηλον ὁμοίως εἰς ναυηγὸν ὁμώνυμον. Br. III. 294. nr. 670. An. III. 2. p. 242. V. 2. αἰέν. suspectum. Legendum videtur: αἴ, αἴ, ἐπὶ ψυχρῇ. *in frigido vaeh cinere!* Vid. ad p. 214. nr. 40. V. 3. ναυηγοῦ. P. Br. ναυηγοῖο τό. Pl. — τῆς ἐν κύμ. P. Br. ἐνὶ Pl. Saepe ἐνὶ positum in caesura versus bucolici. Vid. ad p. 100. nr. 92. Apud Arat. in Phaen. v. 519. κάμπτη τ' αἰθομένης Ὕδρης ἐνί οἱ καὶ ἐλαφρὸς Κρητήρ. fortasse scribendum: Ὕδρης ἔνι, ἐν καὶ ἐλαφρ. Κρ. ἔν τε κόραξ. In Hesiodi Ἔ. κ. Ἡ. 588. ed. Br. πάντα τεῷ ἐνικάτθεο οἴκῳ. Cod. Gothan. ἐγκάτθεο. — V. 4. αὖθις. P. Pl. αὖτις. Br. quod me invito in textu relictum est; nam αὖθις quoque in hisce poëtis probum videtur.

Nr. 280. ἰσιδώρου αἰγεάτου εἰς τάφον ἐπιχωρ κειμενον ἀροτρευομένης ἴαμβικ/. et in altero margine: ¶. ἀπὸ ναυηγ πρ γεωπόνον. Br. II. 473. nr. 2. An. II. 3. p. 329. V. 1. τῷ βόε. P. V. 2. ὕνιν. P. ὕννιν. Pl. Vide ad p. 160. nr. 104. p. 232. nr. 175. — τάν. P. τήν. Pl. Br. V. 3. κινεῖς. Liban. T. IV. p. 905. 1. περὶ νεκροὺς τις ἐπλημμέλησε, καὶ τάφον ἐκίνησεν, ἀλλ' ὅσον ἀπέσχετο. Scribendum, ni egregie fallor: ἀλλ' ὀστέων ἀπέσχετο. — τοιαύταν. P. τοιαύτην. Pl. Br. — *Nr.* 281. ἡρακλείδου ὅμοιον ἐπι τῷ αυ(τ) ἴαμβικόν. Br. II. 261. nr. 3. An. II. 2. p. 267. V. 3. αὐτά. P. Pl. αὖτα. Br.

qua correctione opus esse non videtur. Vid. Schneider. ad Xenoph. Memor. L. III. 10. 4. Heindorf. ad Platon. T. I. p. 5. T. IV. p. 437. — *κεκλαυσμένας*. P. *κεκλαυμένας*. Pl. Br. Codicis lectionem restitui. Vid. Schaefer. ad Apollon. Rhod. T. II. p. 235. et Fischer. ad Veller. T. II. p. 402. sqq. V. 4. *δ' οὗτοι*. P. Pl. Br. Particulam adversativam in fine v. 3tii posui. — *κάματος*. P. *κομάτος*. Pl. *κομάτας*. Br. *ἀναθαλύσεται σταχυν*. P. *ἀναθαλήσεται στάχυς*. Pl. Br.

Nr. 282. *θεοδωρίδου εἰς ναυηγόν*. Br. II. 44. nr. 16. An. II. 1. p. 132. *Antipatro* inscribitur in Plan. p. 257. St. V. 1. *ναυηγοῦ*. P. et ed. pr. Flor. *ναυαγοῦ*. Vulgo. V. 2. *ὀλλόμεθ'* P. unde *ὠλόμεθ'* feci. *ὠλλύμεθ'* Pl. *ὀλλύμεθ'* Br. fortasse rectius. — *Nr.* 283. *λεωνίδου ἔτ3 εἰς ναυηγὸν ἀμφιμένην*. Br. I. 246. nr. 96. An. I. 2. p. 147. V. 1. *ὀϊζυρά*. P. Pl. Br. metro reclamante. Scripsi *οἰζυρά*. ut etiam p. 255. nr. 336. v. 4. *εὑρὼν οἰζυροῦ τέρμα μόλις βιότου*. p. 412. nr. 335. *ὡς ἐξ οἰζυρῆς*. Ion ap. Athenae. L. III. p. 91. E. *ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας*. Etiam ap. Simonid. de Mulier. v. 50. rectius scripseris: *δύστηνον, οἰζυρὸν γένος*. Vid. Porson. ad Hecub. v. 944. In eundem modum scribitur *οἰστός*. In Empedoclis Sphaera v. 43. *Δελφὶς δ' ὕπερθεν, οἰστὸς (ὀϊστὸς* vulg.) *αἰετός θ' ὁμοῦ*. Cf. Porson. ad Mede. 634. Herm. in Obss. crit. p. 58. [Ibidem v. 45. *'Οφιοῦχός ἐστιν· ἀλλὰ ὅρα τὸν δέ γε κάρα Στεφάνῳ συνάπτειν*. fortasse scribendum: *ἀλλ' ὁ δράκων δοκεῖ κάρα Στ. συνάπτειν*.] — V. 2. *ψηλῆς*. P. *ψιλῆς*. Pl. Br. *ἐπὶ ἀκτῆς ψιλῆς* ap. Philostr. Heroic. p. 702. fuisse non dubito, ubi vulgo *ὑψηλῆς*. Ap. Hippocr. de Aër. et Loc. §. XCII. p. 86. *πεδιάς ἐστι καὶ λειμακώδης καὶ ψιλή*. Codd. *ὑψηλή*. — V. 4. *φιλλεύς*. P. Pl. Br. *φυλλεὺς* correxit Scaliger in not. mst.

Nr. 284. *ἔτ3 εἰς ναυηγ θαυμάσιον ἀσκληπιάδου*. Br. I. 219. nr. 38. An. I. 2. p. 56. V. 1. *θάλασσα*. P. ed. pr. Flor. *θάλαττα*. Vulgo Pl. ut etiam in praecedente epigr. v. 1. — V. 3. *ἄλλο μέν .. εὑρήσεις δέ*. i. e. *οὐδὲν ἄλλο εἰ μὴ ὀστέα*. Sic fere Eubulus ap. Athenae. L. I. p. 25. C. *ἀλλ' οὐδὲ μίαν ἄλλην ἑταῖραν εἶδέ τις Αὐτῶν, ἑαυτοὺς δ' ἔδεφον ἐνιαυτοὺς δέκα*. — *Nr.* 285. *γλαύκου Νικοπολ. ἔτ3 εἰς ναυηγὸν ἐράσιππον*. Br. II. 348. nr. 6. An. II. 3. p. 17. V. 1. *πέτρης*. P. *πέτρας*. Pl. Br. V. 4. *ποῦ ποτ'*. P. Pl. *πού ποτε*. Br. perperam. Verba sic junge: *αἰθυίαις μόναις γνωστὰ ἐνέπειν, ποῦ ποτε τὰ ἐκείνου ὀστέα πύθεται*.

Nr. 286. *ἀντιπατρ θεσσαλο/ ἐπ̃ εἰς ναυηγὸν νικάνορα τύριον πλουσιω.* Sine gentili est in Plan. p. 253. St. Br. II. 126. nr. 66. An. II. 1. p. 339. V. 1. *νικάνωρ.* P. *νικᾶνορ.* Pl. Br. A membr. non recedo, quum nominativus haud raro sic jungatur cum vocativo. Vid. ad p. 174. nr. 191. V. 2. *μεμορaμμένε.* P. *μεμορημένε.* Pl. Br. Vide Schneiderum in Lexic. Gr. v. *μορέω.* V. 2. *ἠϊόνι.* P. V. 4. *φροῦδα πάσης.* P. Ut versum impleret Pl. dedit: *φροῦδά τε καὶ πάσης.* Et sic Br. Magis mihi placet Salmasii correctio: *φροῦδ' ἄρα, καὶ πάσης.* ꝑ. V. 5. in marg. ὤ. — *Nr.* 287. *ἀντιπάτρου εἰς λύσιν ναυηγόν.* Br. II. 127. nr. 69. An. II. 1. p. 341. V. 1. *θάλασσα.* P. Br. *θάλαττα.* Pl. Vid. nr. 284. v. 1. — V. 3. *στῆνες.* P. *στερνές.* Pl. Br. *παρ' οὔατι.* P. Pl. *παρ' οὔατα.* Br. tacite in textu posuit, sine dubio ut haec verba responderent proximis *παρὰ σῆμα.* Interdum tamen eaedem praepositiones orationis variandae causa diversis casibus junguntur, significatione nihil diversa. Vid. ad p. 195. nr. 281. Apoll. Rhod. L. IV. 1359. *καὶ δ' ὁπόσ' αὐτοὶ πρόσθεν ἐπὶ χθονός, ἠδ' ὅσ' ἐφ' ὑγρὴν Ἔτλημεν.* Ib. 1320. *ὅσ' ἐπὶ χθονός, ὅσσα τ' ἐφ' ὑγρὴν Πλαζόμενοι.* — V. 4. *παρ' ᾠκίσατε.* P. V. 5. *οὐκ ἔτι.* P. Pl. Br. *οὐκ ἐπί.* Br. in Lectt. quem secutus sum.

Nr. 288. *τοῦ αὐτοῦ ἀντιπατρ ὁμοίως εἰς ναυηγ ἀνώνυμον.* Br. II. 124. nr. 61. An. II. 1. p. 337. V. 1. *οὐδ' ἑτέρης.* P. *οὐδετέρης.* Pl. Br. *θάλασσα.* P. et ed. pr. Flor. *θάλαττα.* Vulgo. V. 3. *σάρκα μὲν γάρ.* P. *μὲν* om. Pl. Br. — V. 4. *βέβρασται.* Apud Liban. T. IV. p. 300. 14. *ναυάγια ... εἰς τὰς ἠϊόνας* (Scr. *ἠόνας*) *ἐκβεβρασμένα.* — *Nr.* 289. *ἀντιπατρ μακεδ/ εἰς ἀνθέα τὸν ναυηγ ἐκ τ θαλάσσ σωθέντα ὑπο θηρ δὲ χερσ̃ου ἀναιρε.* Br. II. 125. nr. 62. An. II. 1. p. 337. V. 3. *θορών.* P. Lectt. in Ald. pr. *θορῶν* editt. plurimae. — *λύκος* lineae superscriptum in P. V. 4. *πιστότερα.* P. *πικρότερα.* Pl. quod variis conjecturis locum dedit. Verum ingenio assecutus est Scaliger in not. mst.

Nr. 290. *στατυλλίου φλάκκ ἐπ̃ εἰς ναυηγ ὑπὸ ἔχεως δηχθέντα.* Br. II. 264. nr. 11. An. II. 2. p. 274. V. 3. *βεβαρυμένον.* omnes editt. Plan. usque ad Steph. *βεβαρημένον.* P. Cf. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 41. not. 72. — V. 4. *ὡς κάμε.* P. et optimae editt.

Plan. ὃς κάμε. Asc. St. Post ναυφθορίης loco puncti comma ponendum. — *Nr.* 291. ξενοκρίτ ῥοδίου εἰς λυσιδίκην ναυηγήσασαν κυμαῖαν. Br. II. 256. An. II. 2. p. 255. V. 1. ναυηγέ. P. ναυηγοῦ. Pl. Br. Necessitatem non videbam, cur a membr. discederem. ναυηγὸν de muliere usurpatum ex hoc epigrammate enotavit Schaefer. ad Apollon. Rh. T. II. p. 211. — V. 3. θαλάσσης. P. ed. pr. Flor. θαλάττης. Vulg. V. 5. χθόνα κύμμιν. P. Ταρσόν. Pl. ex conjectura sine dubio. Ex lemmate Cod. Pal. κύμην restituit Salm. in Apogr. Lennep. Hoc reposuit Br. V. 7. novum lemma adscriptum: εἰς τὴν θυγατέρα ἀριστομάχου ναυαγήσασαν. P. — γενέτη. P.

Nr. 292. θεων ἀλεξανδρε εἰς ληναῖον ναυηγ. Br. II. 405. nr. 3. An. II. 3. p. 195. V. 1. κωφά. P. Br. κοῦφα. Apogr. G. R. V. 2. ipsam Cod. Pal. lectionem exhibui. μύρεθ' ὑπὲρ κενεοῦ κοπτομένη σε τάφου. Br. κείρεθ' ὑπὲρ κενεοῦ μυρ. Salm. in Ap. G. R. At κρυεροῖο cur proscribatur, causa non apparet, modo κρυεροῦ scribas, i. e. οἰκτροῦ, ἐλεεινοῦ. Vid. Hesych. V. et Graev. in Lectt. Hesiodeis ad *Ἔ. κ. Ἡ.* v. 153. cap. IV. p. 527. ed. Loesn. Pro μύρεθ' ὑπὲρ mihi in mentem venit: σμύχεθ' ὑπέρ. Apoll. Rh. L. III. 446. κούρη .. κῆρ ἄχεϊ σμύχουσα. Heliodor. L. I. 16. T. I. p. 47. ὡς πάλαι γε σμύχομαι ἐμαυτῷ. Vid. T. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 353. ed. Amstelod.

P. *Nr.* 293. ἰσιδώρου αἰγεα εἰς νικόφημον ναυαγήσαντα ὑπὸ δίψους εν θαλάσσῃ. Br. II. 474. nr. 4. An. II. 3. p. 338. V. 2. κύματος. P. Pl. κύματ' οὐ corrigit nescio quis ap. Dorvill. ad Charit. p. 272. κύμασιν V. D. ap. Huetium p. 23. quod magis probatum a Dorvillio recepit Br. κατέκλυσσεν. P. κατέκλυσεν. Pl. Br. V. 4. πλόωι. P. Pl. πλόου. Br. Ad πλόῳ praepositio subaudienda videtur. — δίψευς. P. Br. δίψης. Pl. Ap. Aelian. H. An. II. c. 7. εἴτε ἀπειπόντας ὑπὸ δίψους. Cod. Monac. ὑποδίψα. — *Nr.* 294. τατυλλίου λαυρέα εἰς γρυνεα τὸν ἁλιέα ἐν θαλάσσῃ πνιγέντα. In Plan. p. 247. St. *Στατυλλίου* inscriptum. Ad *Tullium Lauream* probabiliter retulit Br. II. 102. nr. 2. An. II. 1. p. 274. V. 1. ἁλιτρύτου ἀπὸ κύμβης. Concursum vocalium evitaveris ἁλιτρύτης legens, quod adjectivum tamquam trium terminationum laudat Schneiderus in Lex. Gr. exemplis tamen non allatis. Non minus probum ἁλιτρύτη, quam ἁλιῤῥοθίη p. 208. nr. 6. Correctio autem non necessaria, et ob terminationum varietatem

fortasse etiam inutilis. — V. 3. ἐκ δεινοῦ. Pl. Br. ἐκ omittit P. κατ' ἔδυσε. P. V. 4. εἰς κροκάλην πρώϊον ἠϊόνα. P. Pl. κροκαλήν. Br. quod adjectivum auctoritate caret. Graef. ad Meleagr. p. 51. corrigendum existimabat: εὐκροκάλῃ πρώϊον ἠϊόνι. aut: εἰς κροκάλην ... ἠονίην. Lenius fuerit: εἰς κροκάλην πρώϊον ἠϊόνος. Millies confusae terminationes α et ος, quod observat Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 413. Nec illud poëta indignum. Append. Epigr. nr. 312. T. II. p. 856. Τερσηνῆς ἠϊόνος κροκάλη. Crinag. p. 402. nr. 276. παρὰ κροκάλαισι θαλάσσης. Orph. Argon. v. 187. ἐν κροκάλῃσιν ἁλιστεφέος Σαλαμῖνος. Ib. 1239. παρὰ κροκάλῃσι Μαλείης. — V. 5. ἀπὸ βρ. P. — τίς οὐ ... εἴποι, pro τίς οὐκ ἂν εἴποι. Vid. p. 126. nr. 246. Ap. Oppian. Cyn. II. 606. editum, τίς γὰρ ἂν οὐ στυγέῃ τοῖον γένος. plurimi Codd. στυγέοι rectius exhibent.

Nr. 295. λεωνίδα ταρεν εἰς θῆριν ἁλιέα ἐν τῇ ἑαυτ καλύβῃ τελευτήσαντα. Br. I. 244. nr. 91. An. I. 2. p. 143. V. 1. αἰθύης. P. αἰθυίης. Pl. Br. V. 3. ἰχθύοι λῃϊστῆρα. P. Pl. ἰχθυοιληϊστῆρα. Br. analogia reclamante. Schneidero praeeunte scripsi ἰχθυοληϊστῆρα; ut ἰχθυοθηρευτῆς ap. Manethon. IV. 243. ἰχθυοθηρητὴρ in ep. Apollonid. p. 318. nr. 702. et similia haud pauca. V. 5. ἀπ' ὤλ. et κατ' αἰγίς. P. V. 7. ἔθανεν, an ἔθαν' ἐν in P. obscurum. ἔθανεν ed. Flor. Aldd. tres. Asc. ἔθαν' ἐν. St. Br. V. 9. τούτου. P. τῷδ' οὐ παῖδες. Pl. Br. In lectione Cod. Pal. τοῦτ' οὐ latere manifestum est. — *Nr.* 296. σιμωνίδου τ κήου. εἰς τοὺς μετὰ κιμων στρατευσαμένους ἐν κύπρωι ἀθηναι ὅτε τὰς ρ ναῦς τ φοινίκων ἔλαβ. Br. I. 134. nr. 46. An. I. 1. p. 229. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 628. V. 1. ἀσίης. P. ἀσίας. Diodor. L. XI. 62. T. I. p. 451. V. 1. πόλεμον λαῶν. P. πολέας θνητῶν. Diod. πόλιας θνητῶν. Aristid. T. III. p. 260. et 646. πολέμους θνατῶν Br. c. Dorvillio. A membr. non recedo. — ἐφέπει. P. Arist. Br. ἐπέχει. Diod. V. 3. οὐδαμά πω κάλλιον. P. οὐδενὶ πω καλλίον. Arist. De penultima in καλλίων etiam apud epigrammatarios producta vid. Schaefer. in Meletem. p. 101. s. not. οὐδὲν πω τοιοῦτον. Diodor. — ἐπὶ χθον. P. — V. 4. ἅμα. P. Diod. Br. ὁμοῦ. Arist. V. 5. ἐν κύπρῳ. P. Diod. ἐν γαίῃ. Arist. Br. in qua lectione magis expressa est antithesis. Mihi tamen, cur a membr. discederem, causa satis gravis esse non videbatur. V. 7. ἔστεν .... in his syllabis versus terminatur in P. ἔστενεν 'Ασὶς ὑπ' αὐτῶν. ex Codd. Aristidis et Diodori erutum dedit Br. In nonnullis Apogrr.

legitur ἔστεψεν Ἐννοσίγαιος, ex Salmasii conjectura, ni fallor. V. 8. ἀμφοτέρας. P. ἀμφοτέραις. Alii.

Nr. 297. πολυστράτου εἰς τὸν λεύκιον ὕπατον ὅτε τὴν κορ(θ)ιν ἐξεπόρθησε. Br. II. 1. 2. An. II. 1. p. 4. V. 2. σύνδρομον. P. et Lectt. Ald. pr. σύντροφον. editt. Plan. P. V. 3. novum lemma adscriptum: εἰς τὸν ὕπατον λευκι(ο)ν τὸν ἐκπορ(θ)ῶ κορινθῶ. — ἐστυφέλιξε(α). P. ἐστυφέλιξα. Pl. ἐστυφέλιξε. Br. Utrumque habet, quo se tueatur. — Nr. 298. ἀδέσποτον. εἰς νυμφίον εὔπολιν καὶ νύμφην λύκαιναν, οὓς πεσὼν ὁ θάλαμος ἀμφοτέρ(3) ἀπέκτεινε. Br. III. 294. nr. 674. An. III. 2. p. 244. V. 1. αἴ, αἴ τοῦτο. P. Pl. οὐκ ἄρα τοῦτο. Br. c. Reiskio, qua mutatione non est opus. Superlativus non de *summo*, supra quod nihil esse potest, sed de *ingenti* malo accipiendum; recte sequentibus verbis: ἡνίκα δ' ἀμφοτέρους, Οὐκ ἄλλῳ τόδε κῆδος ἰσόῤῥοπον. Cf. nr. 389. — V. 3. λυκαίνιον. P. Br. γλυκέριον. Pl. — ὑμέναιον(σ). P. ὑμέναιον. Pl. Br. V. 4. ἔσβη ἐν. P. ἔσβεσεν. Pl. Br. V. 5. οὐκ ἄλλος. P. οὐ καλῶς. Pl. οὐκ ἄλλῳ. Br. verissime. Sic ωι et ος permutata p. 211. nr. 24. v. 5. — ὡς ὁ μέν. P. Aldd. tres. ὡς σύ. Asc. St. Br. — V. 6. νικία σὺ δ' ἔκλαυσας. P. et ed. pr. Flor. Ald. tres. nisi quod Flor. etiam νικίας habet. νικία σὺ κλαύσας. Asc. Steph. Νῖκι corr. Jos. Scaliger. Br. Nomen Νῖκις est p. 202. nr. 326. Praeterea suspicari licet, vitium haerere in Εὔδικε, quum illud nomen perperam praecedat brevis syllaba. Bene haberet versus sic scriptus: σὺ δ' ἔκλαυσας, φεῦ, Λύκε, θυγατέρα. Lycaenii pater commode *Lycus* appellaretur.

Nr. 299. νικομάχου εἰς πλα(τ) την πο) ὑπὸ σεισμου κατ πεσοῦσαν. Br. II. 283. An. II. 2. p. 319. V. 1. ἅδ' ἔστ' ἄδε. P. ἅδ' ἐσθ' ἄδε. Br. V. 2. ἐξαπίνας(η). Br. V. 4. ἐφ' ἴσο. P. — Nr. 300. σιμωνίδου εἰς πυθώνακτα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Br. I. 145. nr. 102. An. I. 1. p. 264. V. 1. κασιγνήκτε(την). P. κασιγνήτην. Pl. Br. κεκεύθει. P. Pl. Br. Marg. Cod. Pal. γρ. κασίγνητόν τε κέκευθε. Hoc recepi, quod vim praesentis habet. Vid. nr. 301. v. 1. nr. 362. v. 1. Homer. Ἰλ. χ. 118. ὅσσα πτόλις ἥδε κέκευθε. ubi nonnulli Codd. etiam κεκεύθει (vid. Heyn. T. VIII. p. 261. s.), quam formam sibi admodum suspectam esse scribit Stephan. in Thes. Gr. L. T. II. p. 1599. G. — V. 3. ἀπὸ φθ. P. μέγ' ἄριστος. P. μέγ' ἄριστον. Pl. Vera lectio non

latuit Grotium: *quibus immortale sepulcrum Dat Megaristus.* — V. 4. χαριζόμενον. P.

Nr. 301. τοῦ αὐτοῦ. σιμωνιδ. εἰς τοὺς μετα λεονι τον σπαρτιατ τελευ. Br. I. 132. nr. 34. An. I. 1. p. 222. V. 1. εὐκλεᾶ γαῖα. P. εὐκλέας αἶα. Pl. Br. confusis litteris γ et σ. De formis εὔκλέα et εὐκλέας vid. ad Append. Epigr. nr. 54. Pindar. Ol. II. 163. ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας οἴστοὺς ἱέντες. V. 2. σπάρτης. P. ed. Flor. σπάρτας. reliquae editt. Pl. Br. βασιλεῖς. P. βασιλεῦ. Pl. Br. V. 3. post ἵππων comma ponendum. V. 4. τ' ἀνδρῶν. Pl. Br. τ' om. in P. — πολέμωι. P. Br. πόλεμον. Pl. — *Nr.* 302. σιμωνίδου εἰς νικόδικον. Br. I. 144. nr. 98. An. I. 1. p. 263. V. 1. αὐτοῦ. P. αὐτοῦ. Pl. Br. τίς. P. ut saepe. Theognis. v. 249. οὔ τις ἕκαστος. Quint. Smyrn. L. VII. 70. οὐδ' ἦν εἴς τις ἕκαστος ἐέλδεται. V. 2. νικόδικον. P. Pl. νικοδίκου. Br. c. Salmasio. V. 2. πόλη. P. a manu sec. πολλὴ antea fuerat. Fortasse rectius: πόλις ἥδε Πόλαι. Sic hoc nomine utitur Callimach. ap. Strabon. L. I. p. 46. ἀτὰρ κείνων γλῶσσ' ὀνόμηνε Πόλας. — πόλις ἥδε κλάει. Pl.

Nr. 303. ἀντιπατρ σιδωνι εἰς κλεοδημον νήπιον ὑπονηὸς κατασυρηο τελευτήσαντα. Br. II. 35. nr. 102. An. II. 1. p. 98. V. 2. ἐρεισαμενος. P. V. 3. Θρήϊξ. P. Θρῆϊξ. Pl. Br. Priorem scripturam Br. secutus est in ep. Archilochi in Lectt. p. 236. et in ep. Philodemi XXV. Quum in hac voce ι modo producatur, modo corripiatur, accentus ratio ambigua est. Vid. Dorv. Vann. crit. p. 586. V. 5. τὶς P. ut nr. 302. v. 1. — *Nr.* 304. πισάνδρ ῥοδίου τον τοῦ ἐπιγραμμα μεμνητ νικο ὁ δαμασκηνός: — ✕ ὡσαρίστ· εἰς ἱππαίμονα τον ἐκ κρήτης μάγνητα. Br. II. 294. (ed. Lips. T. I. p. 49.) An. I. 1. p. 181. V. 2. θήραγρος. P. γρ. λήθαργος λήθαργος exhibet Pollux L. V. 46. p. 501. Dio Chr. Or. XXXVII. T. II. p. 121. ed. Reisk. Secundum Pollucem canis erat Magnesius, secundum Chrysostomum Hippaemon ipse. Hoc verisimilius. Nobiles sunt equi Thessali, canes Cretenses; servi patriam Pisander praeteriit. V. 3. ἐκ lineae superscr. in P. αἵμονος. P. αἵμονος. Pl. Br.

P. *Nr.* 305. ἀδδαίου μιτυληναίου, εἰς γρηπέα διότιμον ἐπιτύμβιον θαυμαστόν. Br. II. 242. nr. 5. An. II. 2. p. 232. Ad argumentum

conf. Heliodor. L. I. 4. p. 17. ed. Bip. V. 3. ἵκτο. In hac voce desinit P. adscriptum γρ. ἀΐδαν. πρὸς ᾅδην. Pl. Br. Suavius, ni fallor, foret: ἵκετ' ἐς ᾅδου. — Nr. 306. ἀδέσποτον· εἰς ἀβρότονον τ̂ μητέρα Θεμιστοκλέους. Br. III. 283. nr. 623. An. III. 2. p. 212. Legitur ap. Plutarch. Vit. Themist. c. 1. ap. Athenae. L. XIII. p. 576. C. V. 1. γυνὴ πέλον. P. γυνὴ γένος. Plut. Athen. In nonnullis Plutarchi Codd. γενόμην γένος. — V. 2. ἕλλησιν. P. Plut. ἕλλησι. Br. ἕλλησιν φασί. Athen. — Nr. 307. ἐπιτύμβιον ἀνώνυμον παύλου σιλεντιαρίου. Br. III. 101. nr. 77. An. III. 1. p. 190. ἄδηλον est in Plan. p. 206. St. Legitur etiam in primis foliis Cod. Pal. auctoris nomine non addito. V. 1. τί δὲ τοῦτο. P. Pl. τί σε τοῦτο. Br. εἰς τί δέ. P. 1. γρ. εἰστι ἐς τὶ P. 2. ἐς τί δέ. Pl. Br. V. 4. τίς τινί. P. 1. τίς τίνι. P. 2. Pl. Br. λεγεις (ω). P. 2. λέγεις. P. 1. Pl. Br. λέγω magis probabat Salmasius. — Nr. 308. λουκιανοῦ. εἰς παῖδα καλλιμαχ πεντεχρον (ο, 3) (χρόνους. i. e. ἔτη. Vid. T. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. p. 178. s.) ζήσαντα. Br. II. 313. nr. 26. An. II. 2. p. 427.

Nr. 309. ἀδέσποτον εἰς διονύσιον ταρσέα ξτου (— τ) τελευτήσαντα. Br. III. 286. nr. 640. An. III. 2. p. 222. V. 1. ἑξηκοντούσης. P. ἑξηκοντούτης. Plan. Br. — Nr. 310. εἰς λῃστευθέντ᾽. Br. III. 252. nr. 475. An. III. 2. p. 139. V. 1. Scr. τύμβῳ. — Nr. 311. ἀδέσποτον, εἰς τὴν γυναῖκα Λὼτ· οἱ δὲ ἕλληνες εἰς νιόβην αν (τ) ἀναφέρουσι. *Agathiae* tribuit Schol. Sophocl. ad Electr. v. 151. (147.). Illo poëta antiquius esse existimabat Br., causa, cur ita censeret, non addita. V. 1. νεκρόν. P. Pl. In P. superscriptum νέκυν, ut est in Schol. Soph. l. c. et ap. Eustath. ad Ἰλ. ω. p. 1508. 8. — V. 3. αὐτοῦ. P. αὐτῷ. reliqui. Scripsi αὐτοῦ.

Nr. 312. ἀσιννίου κοναδρα (τ) εἰς τοὺς ἀναιρεθέν υ (τ π) τοῦ τῶν ῥωμαίων ὑπάτου σύλα. Adscriptum ζ. Br. II. 299. An. II. 2. p. 366. In Plan. p. 203. St. ἄδηλον. Historia obscura. — Nr. 313. εἰς τίμωνα τὸν μισάνθρωπον. Br. I. 153. tamquam ipsius *Timonis*, cui hoc distichon vindicat Plutarch. in Vita Anton. c. 70. ἄδηλον est in Plan. p. 218. St. An. I. 1. p. 290. V. 1. ἀποῤῥίξας. P. ἀποῤῥήξας. Plut. Pl. Br. V. 2. οὔνομα. P. Pl. τοὔνομα. Plut. πεύσεσθε. Pl. πεύσησθε. Steph. πεύσοισθε. P. Plut.

Nr. 314. εἰς τὸν αὐτὸν τιμ (ω) πτολομαίου. Br. II. 66. nr. 3. An. II.

1. p. 196. — P. *) *Nr.* 315. ζηνοδο οἱ δὲ ῥιανοῦ εἰς τὸν αυ τίμωνα. *Zenodoto* tribuit Br. II. 62. nr. 2. In Plan. p. 218. St. est ἄδηλον. An. II. 1. p. 187. V. 2. κῶλα βάτου. P. Pl. ut πόδες κισσοῦ, quod illustravimus in Animadverss. T. I. 1. p. 330. s. σκῶλα. Br. quae lectio etiamsi ex Cod. aliquo petita esset, in textu tamen poni non deberet. Ei tamen Schneiderus locum concessit in Lexico Gr. v. σκῶλος, et ipse eam ferri posse perperam olim statui. V. 3. ὡς . . . ἐρείδοι . . ἐρημάζω. P. Pl. Br. Utriusque modi conjunctionem attigit Schaeferus ad Sophocl. T. I. p. 248. exemplis ex Homero et Herodoto illustravit Matthiae ad Hymn. Homer. p. 91. Adde Quint. Sm. L. II. 315. χάζεο, μή σε βάλοιμι . . μηδὲ τεῷ περὶ παιδὶ πέσῃς. Ib. L. III. 70. ὄφρα κέ τοι μέλαν αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα χυθείη . . καὶ ἄϊδα λυγρὸν ἵκηται. Oppian. Hal. L. III. 130. ὄφρα οἱ ἕλκος Εὐρύτερόν τε γένοιτο καὶ ἐκφυγέῃσιν ὄλεθρον. Huc tamen non retulerim Aelian. Hist. An. L. II. 5. εἰ ἄνθρωπος κατέχοι ῥάβδον, εἶτα ταύτην ἐκεῖνος δάκῃ. ubi Cod. Monac. δάκοι. Ib. L. II. 24. ἔχιν εἰ λάβῃς καὶ . . . κατάσχῃς καὶ προσπτύσειας. Scr. λάβοις καὶ κατάσχοις. Nec apud Libanium T. IV. p. 43. 7. fuisse puto: ὁρᾶτε, ὦ Τρῶες, μὴ καὶ πρὸς ἀλλήλους ταῦτα πάθητε, καὶ τὸ νόσημα πάσας ἐπέλθοι τὰς πόλεις. sed ἐπέλθῃ. Ibid. p. 370. 1. οὐχ ἵνα φυλάττοισθε, ἀλλ' ἵν' ἔχητε μιμεῖσθαι. Scr. ἔχοιτε c. Cod. Bavarico. Ibid. 1070. 25. ἵνα μὴ τοῦ κάλλους προσψαύοιντο, καὶ πλέον αἱ παρειαὶ τοῦ συνήθους φοινίσσωνται. Scr. φοινίσσοιντο. Alia hujus generis dedi in Variis Lectt. ad Themistii Or. XXII. p. 258. B. ad calcem Dionys. Hal. de Comp. Verbor. a Göllero editi p. 276.

Nr. 316. λεωνι ἢ ἀντιπάτρ: εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοίως. Br. II. 198. nr. 38. ut *Leonidae Alexandrini.* In Plan. p. 218. St. *Leonidae* est, sed sine gentili. An. II. 2. p. 107. V. 1. παρ' ἀμ. P. V. 2. μή τίνος. P. Pl. μ' ἤ τίνος. Br. male. Recte μή post μήτε inferri, ut οὐ post οὔτε, nemo dubitabit post exempla ex instructissima penu prolata a viro doctissimo ad L. Bos. p. 228. s. In Vita Platonis, quae edita est in Bibl. Litter. et Art. Fasc. V. p. 14. hoc distichon sic legitur: τήνδε οὐ τὴν στήλην παραμείβεο· μήτε με χαίρειν εἰπών, μηδ' ὅστις, μὴ τίνος εἰρόμενος. — ἐξετάσας. P. — *Nr.* 317. καλλι-

*) In superiore marg. novae paginae legitur epigr. Juliani, quod suo loco dedimus p. 298. nr. 577.

μάχου εἰς τὸν αὐτὸν τίμωνα. Br. I. 470. nr. 38. An. I. 2. p. 296. V. 2. ὑμείων γὰρ πλ. P. ὑμέων γὰρ πλ. Pl. ὑμείων πλείονες, omisso γάρ. Br. fortasse rectius.

Nr. 318. εἰς τὸν αὐτὸν τίμωνα καλλιμάχου. Br. I. 470. nr. 39. An. I. 2. p. 296. In Plan. p. 218. St. ἄδηλον. V. 1. κέαρ. P. Br. κάρα. Pl. quod nec ipsum spernendum; κάρα posteriorem producit. V. 2. τὸ μὴ σὲ γελᾶν. P. Pl. Br. Hoc si pro οἰμώζειν dictum est, ejusmodi ironia Timonis ingenio parum accommodata videri debet; nec cohaerent haec cum praecedentibus: ἀλλὰ πάρελθε. Poëta scripsisse videtur: τὸ μὴ σὲ πελᾶν. idque sibi semper sic visum esse, Graefius per litteras mihi significavit. Oppian. Cyn. L. I. 515. λάθρη μὲν πελάει. Id. Hal. L. I. 489. δαιτυμόνες ῥηγμῖσιν ἐπειγόμενοι πελάουσιν. Arat. Phaen. 74. νώτῳ μὲν στέφανος πελάει. Ib. 272. γούνατί οἱ σκαιῷ πελάει. Soph. Electr. 498. μή ποθ' ἡμῖν ἀψεγὲς πελᾶν τέρας.

Nr. 319. εἰς τὸν αὐτὸν τίμωνα. Br. III. 283. nr. 624. An. III. 2. p. 212. V. 1. σὺ δ' ἐγῶ πυλαωρέ. P. σὺ δέ γ' ὦ. Br. σὺ δὲ δεινὲ πυλωρέ. Pl. V. 2. τάρβεο. P. τάρβει. Pl. Br. — *Nr.* 320. ἡγησίππου. εἰς τὸν αὐτὸν τίμωνα τὸν μισέλληνα. Br. I. 255. nr. 8. An. I. 2. p. 176. Duo haec disticha nihil inter se commune habere perperam statuebat Prosper. Petroni in Notiz. Oltremont. T. II. P. II. p. 338. V. 1. πάντηι. P. πάντῃ. Pl. Br. Illud fortasse rectius. V. 3. 4. tamquam Callimachi laudat Plutarch. Vit. Anton. c. 70. memoria, quae nec in Plutarcho satis fida erat, deceptus. — ἐσοικέω. P. Plut. ἐνοικέω. Plan. Br. secutus judicium Davisii ad Ciceron. Tuscul. Qu. L. IV. c. 11. p. 245. ed. pr. V. 4. Frustra Br. haec verba inter duos interlocutores distribuit, signo interrogandi post πολλά posito. Nemo loquitur praeter Timonem. In nostra autem editione ex textu Br. * remansit initio vers. 1^mi, quod delendum. — εἶπας. P. Plut. εἰπάς. Pl. Br. Minus recte. Vide Interpp. Gregor. Cor. p. 481. s. ed. Lips.

Nr. 321. ἀδέσποτον] εἰς πρεσβύτην ἀμύντιχον ἢ φυτοκόμον. Br. III. 288. nr. 650. An. III. 2. p. 228. V. 3. πέπλον. P. γρ. πρέμνον πρέμνον. Pl. Br. Salmasius in not. ineditis ap. H. de Bosch T. IV. p. 57. lectionem membr. πέπλον elegantem, nec cum πρέμνον permutandam esse pronuntiat. Utinam sententiam explicuisset disertius. Fruticem parvulum πέπλον novimus; sed nihil ille cum oliva commune habet. Vid. Steph. Thes. Gr. L. T. V. p. 1632. G. H. — ἀνεστήριξεν. ἐνεστήριξεν

malebat Jos. Scaliger in not. mst. V. 4. ἠγλάϊσεν. P. Pl. ἠγλάϊσε. Br. κλήμασί σ' ἠγλάϊσε corr. Toup. Accusativus ex praecedente σοὶ assumi debet. Sic p. 261. nr. 372. v. 5. 6. ὀρφανικῷ δ' ἐπὶ παιδὶ λιπὼν βίον, εὖνιν ἔθηκεν (αὐτὸν sc.) ὀφθαλμῶν. p. 287. nr. 506. v. 7. τοῖόν μοι ἐπ' ἄγριον εὖ μέγα κῆτος Ἦλθεν, ἀπέβρωξεν δ' ἄχρις ἐπ' ὀμφαλίου. Callimach. H. in Del. 58. Ἶρις ἐπεὶ πάσῃσιν ἀφ' ὑψηλοῖο Μίμαντος Σπερχομένη μάλα πολλὸν ἀπέτραπεν (αὐτάς). Apoll. Rhod. L. II. 582. εἴσατο γάρ ῥα Νηὸς ὑπὲρ πάσης κατεπάλμενον ἀμφικαλύψειν (αὐτήν). Sed haec infinita sunt. Non multum diversus usus pronominis relativi cum proximo juncti participio, alio casu, quam quem verbum postulat. Ap. Oppian. Cyn. I. 10. τὸν ῥα πατὴρ κρατερῇσι πονησάμενος παλάμῃσι, Δῶκεν (αὐτῷ) ἔχειν τραφερήν. ubi Br. τῷ emendavit contra Codd. fidem. Sic Liban. T. IV. p. 459. 9. καὶ ἃ παρὰ τῶν ποιητῶν ἀκούων, οὐκ ἐβούλου προσέχειν.

Nr. 322. ἀδέσποτον εἰς Ἰδομενέα καὶ Μηριόνην. Br. I. 180. nr. 25. An. I. 1. p. 371. Diodor. Sic. T. I. p. 375. V. 1. κνωσίον. P. et in Cod. Coisl. Diodori. Vid. Heyn. ad Ἰλ. β. 646. T. IV. p. 351. — ὕραι. P. ὕρα. Diod. ὁρᾷς. Br. cum Plan. Append. fortasse rectius. Cod. Palat. lectio ὁραι facile oriri potuit ex ὁρας, littera ς, ut sexcenties, in ι depravata. In Aristot. Peplo nr. 37. (Append. Epigr. nr. 9. v. 71. T. II. p. 754.) σῆμα τὸ μὲν Γουνῆος ὁρᾷς. Ibid. nr. 19. (Append. nr. 9. v. 17. T. II. p. 751.) λεύσσεις Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος, ὦ ξένε, τύμβον. Nihil itaque mutavimus in Peplo, quem integrum dedimus T. II. p. 752. v. 43. — ἐγὼ τοι. P. Diod. τοι. Vulg. Br. — V. 2. ὁμόλου. P. ὁ Μόλου. Vulg. Br.

Nr. 323. ἀδέσποτον εἰς δύο ἀδελφοὺς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τελευ. Br. III, 291. nr. 657. An. III. 2. p. 233. V. 2. γενεῆς. P. Pl. γενετῆς. Br. quae correctio non necessaria. Etiam γενεά de natalibus et ortu usurpatur. Vid. Wesseling. ad Herodot. L. IV, 32. pag. 290. — *Nr.* 324. εἰς τινα γυναῖκα σώφρονα καὶ μόνανδρον. Hoc distichon Br. copulavit cum epigr. p. 241. nr. 224. ubi vid. not. V. 1. ἁ περίβ. P. ἡ περίβ. Pl. V. 2. λυσαμένη. P. λυσαμένη. Pl.

P. *Nr.* 325. εἰς τὸν σαρδανάπαλλ. Separatim hoc distichon legitur etiam ap. Dion. Chrys. Or. IV. p. 81. et ap. Plutarch. T. II. p. 330. F. cum aliis junctum ap. Br. I. 185. An. I. 1. p. 375 Vid. in Append. Epigr. nr. 97. T. II. p. 790. V. 1. καὶ ἔπιον. P. metro

labante. 'καὶ ἐφύβρισα. alii. V. 2. ἰδάην. P. Pl. ἔπαθον. alii. — ὄλβια τα φος ἔμαρ ψι. P. cancellatis quatuor novissimis syllabis. In marg. γρ. πάντα λέλειπται. Theocr. Eid. XVI. 42. τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες. ubi vid. Schaefer. p. 218. — Nr. 326. κράτητος θηβαίου παρόμοιον σωφροσύνης ἀνάμεστον. Br. I. 187. nr. 5. An. I. 1. pag. 581. V. 2. τάφας ἔμαρψεν. P. τῦφος. Diogen. Laërt. VI. pag. 356.

Nr. 327. εἰς κάσσανδρον τὸν ὡραῖον ἐν λαρίσσῃ κείμενον· μετεγράφη παρὰ γρηγορίου τοῦ μακαρίτου διδασκάλου ἐξ αὐτοῦ τοῦ λάρνακος (sic etiam nr. 425. V. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 183. Margini tamen Cod. adscriptum: ἐξαυτῆ. i. e. αὐτῆς τῆς). Additae siglae ὡ. σμ. Br. III. 290. nr. 655. An. III. 2. p. 233. V. 3. ἦδε. P. ἥδε. Pl. Br. — V. 4. Scr. ἄνθρωπον. — Nr. 328. Non distinctum hoc epigr. a praecedente in P. Duo tamen sunt, sed eidem cippo insculpta. Br. l. c. nr. 656. An. l. c. V. 4. εἴκοσιν ἕξ. P. εἰκοσιέξ. Pl. Br.

Nr. 329. ἀδίσποτον εἰς μυρτάδα τ μεθυσον εν πι ταφεῖσαν. Br. III. 293. nr. 668. An. III. 2. p. 241. V. 1. μυρτάδα. P. Br. μαρτάδα. Pl. V. 2. σπασαμένην. P. ed. St. Pl. σπασσαμένην. editt. vett. Br. V. 3. πίθος με. P. — Nr. 330. εἰς μάξιμον καὶ τ αὐτοῦ γυναῖκα καληποδίαν. ἐν τῷ δωρυλαιωι. (δορυάλειον, τόπος. καὶ δορύλαιον, τόπος. Suid. Cf. Holsten. ad Steph. Byz. p. 103. Δορύλαιον haec Phrygiae urbs scribitur ap. Strabon. XII. pag. 576. ubi vid. Tzschucke Tom. V. pag. 227.) V. 1. ἐσ ὁραῖς. P. V. 2. ναίῃς. P. Plan. Br. Quum v. 4. recte scribatur, ἵνα ἔχοι, hoc quoque loco fortasse ναίοι corrigendum. V. 3. σὺν τε. simul etiam. Haec verba a praecedentibus sejunxit Br. cum Markl. ad Eurip. Suppl. p. 190. V. 4. κὲν. P. κἂν. Pl. ἔχοις. P. ἔχοι dedi. ἔχῃ. Pl. Br. In ὡς ἵνα P. conspirat cum Pl. ὡς καὶ τὴν στοργὴν κἂν φθιμένοισιν ἔχῃ. Br. ὦ ξεῖνε, τὴν στοργὴν κἂν φθ. ἔχει. audacter corr. Markland. Pro ὡς dedi ὥς, quod cum τεῦξε jungendum; pro κὲν autem κὴν. Alius fortasse κεὶν praetulerit. Monosyllabum ὥς in hunc modum versus initio positum nihil offensionis habet. Cf. p. 192. nr. 260. v. 6. p. 289. nr. 521. v. 4. Odyss. ζ. 167. μ. 438. ξ. 512. χ. 54. ω. 83.

Nr. 331. εἰς γυναῖκα σώφρονα καὶ μονανδρ. εἰσώρανα ἐν φρυγία.

Br. III. 286. nr. 641. An. III. 2. p. 222. V. 1. *φρουρῆς.* P. V. 5. novum lemma habet, *εἰς τὴν αὐτὴν γυναῖκα*, fortasse quod in autographo nova pagina incipiebat. — *θνήσκω.* P. *ἔτη ζῶ.* P. *ἔτι* Br. c. Ap. G. R. V. 6. *νυμφικὴ.* P. *νυμφικὸν* Br. c. Pierson. ad Moer. p. 112. — *Nr.* 332. *εἰς ἀκμώνιαν* (Scr. *ἀκμονίαν*, quae est urbs Phrygiae; ubi hanc inscriptionem repertam esse puta.) *εἰς τινὰ παρα βακχευτρίας ἀναιρεθέντα.* Edidit Reisk. in Sepulcr. nr. 586. p. 79. qui v. 1. *αἰνοβόρον* exhibuit. Aenigmatis haec speciem habent.

Nr. 333. *εἰς ἀμμίαν παρα νικομάχου τοῦ γαμβρου καὶ τῆς θυγατρός αυ* (τ) *διώνης. εἰς ἀδριανοὺς ἐν φρυγία.* Br. III. 292. nr. 663. An. III. 2. p. 238. V. 1. *μὴ δέ.* P. et vett. editt. Plan. *κατὰ χθονίοις μεταδαίμοσιν.* P. *καταχθονίοις μετὰ δαίμοσιν.* Steph. *καταχθονίοις μετὰ δαίμονος.* vett. editt. Pl. et Codd. ap. Br. *καταχθονίους μετὰ δαίμονας.* Br. Et sic Jos. Scaliger in not. mst. Elegans correctio, sed membr. lectioni non praeferenda; *δαίμονες καταχθόνιοι* sunt *manes sepulti.* Vid. Animadverss. T. II. 3. p. 138. P. In superiore marg. novae paginae scriptum: *ταῦτα ἀπὸ τῆς πόλεως κυζίκου. ζτ. καὶ τὰ ἐν τῷ ναῷ.* (ea scil. quae dedimus cap. III. T. I. p. 57. sqq.)

Nr. 334. *εἰς φρόντωνα* (aut *φρόντωρα*) *υἱὸν πωλίττης. εὑρέθη δὲ ἐν κυζίκω. τὸν δὲ ποιήσαντα οὐ γινώσκω. ἐγράφη δὲ καὶ του* (τ) *ὁμοίως παρα τοῦ μακαρίτ* (υ) *γρηγορίου του* (ς) *καμψι: ὅθεν αυ* (τ) *καὶ ὁ κεφαλᾶς ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν ἔταξεν.* Hinc apparet, partem hujus Anthologiae concinnatam esse ex Inscriptionibus, a *Gregorio Magistro*, nescio quo, e marmoribus in Asia praesertim, ut videtur, descriptis. Br. III. 289. nr. 651. An. III. 2. p. 229. V. 1. *τί δέ μοι.* P. Pl. *τί δ' ἐμοί.* Br. *καὶ φέγγος.* P. *τὸ δε φ.* Pl. Br. A membr. non discedo, quum *καὶ* interrogationi majorem vim addat. P. 470. nr. 669. *τί γὰρ ἄλλο καὶ ἔπρεπεν οὔνομα χώρῳ;* Plato in Phaedone p. 61. E. *τί γὰρ ἄν τις καὶ ποιοῖ ἄλλο;* Liban. T. IV. p. 300. s. *τί χρὴ καὶ λέγειν;* cum Cod. Bavar. Ib. p. 379. 10. *τί δὲ καὶ τοσοῦτον μεμφόμενος ἥκεις;* ubi prava distinctio sensum obscuravit. Lucian. T. VIII. p. 55. ed. Bip. *τί οὖν χρῆναι ποιεῖν τόν γε νοῦν ἔχοντα;* Scr. *τί οὖν ἐχρῆν καὶ ποιεῖν;* — V. 5. *ἥ μ' ἔτεκ' ἤματι τῆλε* (γρ. τῶδε). P. *ἤματι τῷδε.* Pl. Br. Scripsi certa emendatione: *ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἀτίτηλε.* Sic Mosch. Eid. II. 12. *φάσκεν δ', ὥς μιν ἔτικτε, καὶ ὥς ἀτίτηλέ μιν αὐτή. τρέφειν καὶ ἀτιτάλλειν* junxit Homer. *Ἰλ.* ξ. 202. π. 191. ω. 59. — V. 7.

τυτθόν τε. τυτθόν με malit Passov. in not. mst. V. 10. ἐμπρεπέειν. P. ἐμπρεπέμεν. Pl. Br. δικασπολίαις. P. δικασπολίας. Pl. Br. Scripsi δικασπολίης ob ionicum epigrammatis characterem. V. 11. μοι. P. Br. με. editt. vett. μευ. Asc. St. γεννων. P. γενέων. Pl. Br. κούριον. P. κούριον. Pl. κούριμον. Br. Aeschyl. Choëph. 177. ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρί. ubi vid. Stanl. Agatho ap. Athenae. L. XII. p. 528. D. κουρίμου χάριν τριχός. V. 12. ἡλικίη ἐρατή. P. ἡλικίῃ ἐρατῇ. Pl. ἡλικίης ἐρατῆς. Br. quae vera correctio. V. 13. περὶ κλυτόν. P. τεκον εἶδε. P. τέκος. Plan. Br. V. 14. δυσπότμου ἐκ. P. ἐκ om. Plan. Quum non sit credibile, poëtam vocem γενεῆς duobus epithetis idem significantibus onerasse, servata praepositione, scripsi δύσποτμος, idque cum εἶδε conjunxi. Br. totum hunc locum male distinctum dedit. — V. 15. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br.

Nr. 335. εἰς τὸν αὐτὸν φρόντωνα καὶ πωλίττην. ἰαμβικόν. Br. III. 289. nr. 652. An. III. 2. p. 231. Hoc epigramma eidem procul dubio cippo ac praecedens insculptum fuit. V. 4. ad σέβοντας subaudi οὕτω, quod ex τοιούτους assumendum. — *Nr.* 336. εἴς τινα γέροντα διὰ πενίαν ζωὸν ἐν τάφῳ τεθέντα. ὢ τῆς ἀπανθρωπίας. Br. III. 296. nr. 679. An. III. 2. p. 250. V. 1. τετρυμμένος. P. τετρυμένος. Pl. Br. Vid. ad p. 183. nr. 228. V. 3. ὑπ' ἤλυθον. P. Pl. ὑπελθών. Br. At ὑπήλυθον verum esse, vel rhythmus docet. Hoc itaque restitui, vers. 4[to] εὑρών corrigens pro εὗρον, quod est in P. Pl. Br. ὀϊζυροῦ. P. Pl. Br. Scripsi οἰζυροῦ. Vid. ad p. 248. nr. 283. In Dion. Hal. Arte Rhet. c. 1. p. 225. δῶρον θεῶν εἰς ἀνάπαυσιν τῶν περὶ τὸν βίον μειζόνων παραδιδομένη. ubi Sylburgius πόνων corrigit, Schaeferus μελεδώνων; mihi probabile est, fuisse τῶν περὶ τὸν βίον οἰζυρῶν. Lucian. in Vit. Auct. c. 14. T. III. p. 96. τὰ ἀνθρωπήϊα πρήγματα ὀϊζυρὰ καὶ δακρυώδεα. — V. 5. ἔθνησκον. P. V. 6. ἔθαπτον. P. γρ. ἐτάφην ἐτάφην. Pl. Br.

Nr. 337. εἰς ἁρμονίαν γυναῖκα πλουσιωτάτην καὶ σώφρονα. ἐν μεγάροις. Br. III. 292. nr. 664. An. III. 2. p. 238. V. 1. κύδιστε. κήδεστε corr. Ruhnken. ad Hermesian. Eleg. p. 290. P. V. 3. novum lemma: εἰς τὴν αὐτὴν ἁρμονίαν τὴν σώφρονα. P. τίς ἦ πόθεν. P. Br. τίς εἶ πόθεν. Pl. ἐν μεγάροις. P. γρ. μερόπεσσι μερόποις. Pl. Μεγάροις. Br. γενεῆς. P. γενεῇ. Pl. Br. V. 5. πάντα γάρ. Particula causalis refertur ad λάμπεται. πάντα οἱ. Br. quod mihi non item, ut auctori suo, videtur

necessarium. ἦεν ἰδέσθαι. P. ἦν ἐνιδέσθαι. Pl. Br. ἐρατήν. P. Pl. ἐρατόν. Br. qui illud epitheton absurdum esse pronuntiat, propterea quod generis nobilitas non eas afferat animi corporisque dotes, quae mulierem reddant amabilem. Audio. At hoc nemo negaverit, esse nobilitatem quandam amabilem, i. e. cum gratia morumque amoenitate conjunctam; aliam contra austeram et superbam, quae nihil amabilitatis habeat. Caeterum vox ἐρατὸς a Br. in textu posita, alibi occurrere non videtur. — V. 7. οὐρανίους. P. οὐρανίας. Pl. Br. — γάρ. P. Pl. δ' ἄρ' Br. hoc loco quoque particulam γὰρ locum habere negans. Non persuadet. Sensus est: Hujus mulieris *tumulum* specta; ipsam enim spectare amplius non licet. *Etenim* anima corpore deposito ad coelestes regiones, quibus nunc intenta est, properat.

Nr. 338. ἄδηλον εἰς ἀρχι υἱὸν περικλέα, οὐ τὸν ἀθην$^{\theta}$ ἀλλὰ τὸν ἐν μαγνησία κείμενον. Br. III. 293. nr. 666. An. III. 2. p. 240. V. 1. ἄδε. P. λιθίν' ἄγω. Ib. λιθίνα 'γώ. Pl. Br. V. 2. κυνηγεσίης. P. κυνηγεσίας. Pl. κυναγεσίας. Br. V. 3. σημα. P. σῆμα. Pl. σᾶμα. Br. V. 5. περὶ τροχ. P. δὲ lineae superscriptum in P. V. 6. εἰκοσέτας. P. Br. εἰκοσέτης. Pl. Scr. εἰκοσετάς. — *Nr.* 339. ἀστεῖον. ἄδηλον ἐπί τινα τοῦτο γέγραπται. πλὴν ο εντ$^{\tau}$ τοῦ παλλαδᾶ ἐπιγράμμασιν εὑρέθη κείμενον. μήποτε δὲ λουκιανοῦ. Appictae siglae σμ. et ω$^{\rho}$. In Plan. p. 178. St. ἄδηλον, οἱ δὲ παλλαδᾶ. Br. III. 165. nr. 79. An. III. 1. p. 331. V. 2. αἴδην. P. ἀΐδην. Pl. Br. V. 3. γονέων. P. γενεῶν. Pl. Br. V. 5. γενόμαν. P. γενόμην. Pl. Br. V. 6. Vid. ad p. 505. nr. 118. v. 4. V. 7. ἀπὸ στίλβων. P. ἀποστίλβωσον. Pl. Br. V. 8. λύπης ὀδύνην. P. λύπης λήθην. Pl. λήθην ὀδύνης. Br. Vitium in ὀδύνην haerere existimo. Quod autem in marg. posui, λύπης πανάκην (ut ap. Crinagor. in Planud. nr. 273. T. II. p. 708.) id incertissimum est. Ut plurima in hac Anthologia, ita hunc quoque locum felicioribus ingeniis restituendum relinquo.

Nr. 340. εἰς νικόπολιν γυναῖκα μαρα εὑρε ἐν θεσσαλονι$^{\xi}$. Br. III. 292. nr. 665. An. III. 2. p. 239. V. 1. μαράθωνις. P. Br. μαραθῶνος ἐθήκατο. Pl. Μαραθὼν ἐσεθήκατο corr. Jos. Scaliger. ἐνεθήκατο. Ruhnk. Alterum horum reponendum videtur. V. 2. ὀμβρήσας. P. Br. ὀμβρίσας. Pl. δάκρυσιν ὀμβρήσας corrigit Br. in Lect. non una de causa, ut ait. Sed vide ad p. 108. nr. 145. — *Nr.* 341. εἰς πρόκλον καὶ συριανὸν ^{3} φιλοσόφους. Appictum σμ. Br. II. 446. nr. 6.

Hoc epigr. una cum eo, quod praecedit, nescio quomodo praeterii in Animadversionibus. Sed vid. Addenda T. III. 3. p. 74. s. Est in Marini Vita Procli p. 91. ed. Fabr. p. 29. ed. Boiss. unde intelligitur, Proclum ejus auctorem esse. V. 1. γένος om. in P. supplevit Marinus, ubi verba sic posita: Πρόκλος ἐγὼ γενόμην Λύκιος γένος. V. 4. ἕεις. P. ἕεις Br. cum Reiskio. ἕεις etiam Fabric. ἕῃς Codd. Boisson. Cod. nostri lectionem servavi. Hesiod. Theog. v. 145. ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ. Vid. Etym. Magn. p. 14. 19. et p. 288. ed. Lips.

Nr. 342. ἀνώνυμον ἐπιτύμβιον. Br. III. 286. nr. 636. An. III. 2. p. 221. V. 1. κάτθανον. P. et plurimae editt. Pl. προὔλαβον. Ald. 2. ex Lectt. Ald. pr. — *Nr.* 343. εἰς πατέριον υἱὸν μιλτιάδου καὶ ἀττικῆς ἀθηναῖον. Br. III. 298. nr. 690. An. III. 2. p. 260. V. 1. λιγύθυμον. P. λιγύμυθον. Br. γλυκύθυμον. Salm. Utraque lectio habet, quo se commendet; Brunkiana tamen ob crebram permutationem verborum μῦθος et θυμὸς aliquanto etiam probabilior. *) P. **) V. 5. πισύρων τ' ἄρ. Br. copulam necessariam non puto, quum hic versus praecedentibus verbis σοφίης ἀναπάσης per epexegesin sit additus. V. 7. οἷάτε. P. οἷάπερ. Br. In his versibus, qui poëtae sunt admodum mediocris, hiatu non offendor equidem. — V. 8. εἴκοσι καὶ τέτρατον. P. Junxit Br.

Nr. 344. σιμωνίδου, εἰς λέοντα τινὰ ὃν ἐφρούρει λέων μαρμάρινος. Br. I. 132. nr. 35. An. I. 1. p. 222. Alterum distichon in ultima pagina haeret cum lemmate: εἰς λέοντα τινὰ ὃν λέων ἐπὶ τοῦ λάρνακος (vid. ad nr. 327.) ἔοικεπε λίθινος. Separatim leguntur haec disticha, juxta tamen in Plan. p. 204. Alteri ἄδηλον appositum in editt. vulg. quod abest ab ed. pr. Flor. Jungenda esse vidit Huetius p. 21. Leo tumulo fortis viri impositus in mentem mihi revocat fragmentum epitaphii, in insula Lesbo reperti, ap. Pocock, Inscriptt.

---

*) In inferiore marg. hujus paginae legitur epigr. Dioscoridis, quod dedimus p. 278. nr. 450. cum hac nota: νομίζω ὅτι δισσῶς κεῖται τὸ ἐπίγραμμα πλὴν ἐν τῇ τάξει τῶν ἐπιγραμμάτων τοῦ κύρου Μιχαὴλ οὕτως κεῖται συνημμένον μετὰ τοῦ ἰαμβικοῦ.

**) In superiore marg. hujus paginae scriptum epigr. Tymn. quod dedimus p. 283. nr. 477.

antiqq. p. 46. nr. 8. ubi ex mutilis et depravatis verbis haec extricari posse videntur:

> καὶ θάνον ἀτρέστῳ μαρνάμενοι [λήματι] ....
> πατρίδι τὰν κλεινὰν ὕπασαν [ἀγλαΐαν].
> ἦ ῥα τύπος τόδε σᾶμα λέων ....
> ὃς μὲν γὰρ θηρῶν φέρτατος, οἱ δὲ βροτῶν.

V. 3. ἐμὸν οὔνομά τ' εἶχεν. P. ὡς ὄνομ' εἶχεν. Pl. Br. Dedi, quod Cod. offerebat. Sequitur in Cod. distichon: τοῦ αὐτοῦ. εἰς μελίτην κόρην. quod supra dedimus pag. 234. nr. 187. *Philippi* nomine inscriptum.

Nr. 345. ἀδέσποτον. οἱ δὲ σιμωνι. εἰς φιλαινίδα τὴν ἐλεφαντίνης ἑτ3ραν τὴν γράψασαν ἐν πίνακι τὰς γυναικείας μίξεις ἐκείνας δια (scr. δι' ὃ) καὶ κωμωδεῖται παρα τ̃ ἐν ἀθήναις σοφῶν. Br. I. 189. *Aeschrioni* inscriptum ex auctoritate Athenaei L. VIII. p. 335. C. D. In Plan. p. 222. St. est ἄδηλον. An. I. 1. p. 385. V. 2. κεκοίμαμαι. P. κεκοίμημαι. Pl. Ath. Br. V. 4. λάσθην. P. Ath. Br. λέσχην. In marg. Cod. Pal. αἰσχύνην. V. 5. Ζῆν vel Ζῆνα. P. Pl. Ζεῦν. Athen. quam formam hinc enotavit Eustath. ad Od. α. p. 14. 53. οὐδε^μα^ τούς. P. Cf. p. 117. nr. 198. v. 1. V. 7. Πολυκρ. De Polycrate sophista vid. Coray ad Isocrat. T. II. p. 170. et p. 357. ubi lectionem Athenaei Ζεῦν merito improbat.. V. 8. παιπάλημα. P. In marg. φλυαρίαν. — κακῇι γλώσσηι. P. κακῇ γλῶσσα. Athen. Pl. Br. V. 9. οἷ' ἔγραψεν· ἐγὼ δ' οὐκ. P. ὅσσ' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ. Athen. Br. οἷ' ἔγραψεν· αὐτὴ δ' οὐκ. Pl. Servavi lectionem membr. fortasse leviter sic immutandam: ἔγραψεν οἷ' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα. In editione nostra asteriscus excidit ante ἐγώ.

Nr. 346. εἰς σαβῖνον ἐν κοριν θαυματ αξιον. (θ, ο supra) Br. III. 287. nr. 642. An. III. 2. p. 222. V. 2. ἁ λίθος ἁ μικρά. P. Pl. Ob proxima scripsi cum Br. ἡ λίθος ἡ μικρή. V. 4. ὕδατος (πόματος supra). P. πόματος. Pl. ὕδατος. Br. — *Nr.* 347. εἰς ἀδειμαν τὸν ὑπατικ/ σιμωνίδου τοῦ κήου. (τ, ο supra) De postremis verbis ambiguum videri potest, num in Cod. ad hoc epigr. pertineant, an ad sequens. Verum utrumque *Simonidi* tribuitur. Cf. Dio Chrys. Or. XXXVII. p. 459. 40. Plutarch. T. II. p. 870. F. Br. I. 133. nr. 41. An. I. 1. p. 225. V. 2. ἐλευθερίης. P. ἐλευθερίας. Br. ἀμφ' ἔθετο (τ supra). P. — *Nr.* 348. εἰς τιμοκρεον τὸν ῥόδιον

οὔ τιν τὴν γνωμ πᾶσαν καὶ τ συν (συνήθειαν?) εἶχεν ὁ θεῖός μου. Lepidum lemma hominis avunculum obiter sugillantis. Minutis litteris adscriptum: σιμωνίδου. Huic inscribitur in Plan. p. 212. St. Br. I. 138. nr. 61. An. I. 1. p. 239. s. V. 1. πιὼν καὶ π. φαγών. P. Athen. L. X. p. 415. F. φαγὼν καὶ π. πιών. Pl. Br. V. 2. ἀν-θρώποις. P. ἀνθρώπους. Pl. Athen. Br.

Nr. 349. ἄδηλον ἐπί τινι. Br. III. 286. nr. 638. An. III. 2. p. 222. V. 2. ἔθανον. Huic versui medendi ratio non apparet. Habendus est itaque in exemplis eorum versuum, ubi brevis syllaba est in caesura pentametri. Seriores poëtas hoc sibi saepius permisisse, dubitari nequit. — *Nr.* 350. ἄδηλον ἐπί τινι. Br. III. 294. nr. 672. An. III. 2. p. 243. — Sequitur in Cod. Pal. distichon, quod conjunximus cum nr. 344.

¶. *Nr.* 351. διοσκορίδου. εἰς τὰς λυκαμβ θυγατέρας ἃς ἀρχίλοχος ὁ ποιη ἔσκοψεν ἐν τ ἰάμβοις θαυμασί ὥστε καὶ βρόχον ἀνήψαντο. Br. I. 498. nr. 23. An. I. 2. p. 588. In Plan. p. 227. St. a vers. 7mo novum incipit epigramma. V. 2. ἠλλάχομεν. P. αἳ λάχομεν. Pl. Br. V. 4. ἱερῶν. P. ἱερῶν. Pl. Br. V. 6. ἤφλυσεν. P. ἔφλυσεν. Pl. Br. — *Nr.* 352. ἀδέσποτον, εἰς τὰ αὐτὰς λυκαμβίδας. οἱ δέ φασι μελεάγρου αν εἶναι. ἄδηλον est in Plan. p. 227. St. *Meleagro* tribuit Br. I. 34. nr. 119. An. I. 1. p. 131. V. 2. περσεφόνης. P. φερσεφόνης. Pl. Br. V. 3. ὡς ἔτυμον. P. Pl. ὡς ἐσμέν. Br. ob duriorem sine dubio primae personae verbi substantivi ellipsin. Sed sic p. 283. nr. 479. πέτρος ἐγὼ τὸ πάλαι γρή. In Append. Epigr. nr. 45. T. II. p. 770. κόγχος ἐγὼ Ζεφυρῖτι παλαίτερος. V. 4. αἰσχρά. De αἰσχρυῤῥημοσύνη, quam Eusebius vocat (Praepar. Evang. V. 32. p. 277.), Archilochi omnia plena. Vid. Liebel Reliqq. Archil. p. 40. s. Ap. Suid. in Ἀρχίλοχος. T. I. p. 346. εἴ τις αὐτοῦ τὸ αἰσχροπρεπὲς καὶ τὸ κακοῤῥῆμον ἀφέλοι. Quod Lexicis addendum. αἰσχροεπῶν dixit Ephippus ap. Athen. L. XIII. pag. 571. A. quem restituere conatus sum in Additam. p. 305. ἔβλυσε. P. ἔφλυσε. Pl. Br. ex praecedente epigr. ut videtur. βλύζειν transitive usurpatur p. 510. nr. 24. ὦ Ἑλικὼν .. σὺ μέν .. ὕδωρ εὐεπὲς ἐκ πηγέων ἔβλυσας Ἡσιόδῳ. Nonn. Paraphr. c. IV. 6. ὅπῃ χθονίου διὰ κόλπου Τυρὸν ὕδωρ ναίταις ἀγχίπτολις ἔβλυσε πηγή. V. 5. καλήν. P. καλὴν. Pl. Br. In Ἀρχι-

λοχος brevis syllabae productio excusari possit ob pausam ante interpunctionem (vid. Spitzner. Diss. de Brev. Syll. Product. p. 9.); probabilis tamen et elegans Graefii correctio: Ἀρχίλοχος· καλὴν δ᾽ ἐπέων φάτιν. V. 6. γυναικεῖον ἔτρεπεν. P. δ᾽ interposuit Pl. omisit Br. — V. 7. ἐφ᾽ ὕβρ. P. Br. ἐφυβρ. Pl.

Nr. 353. ἀντιπάτρου σιδω. εἰς μαρωνίδα τὴν μέθυσον καὶ πολιλάλον. Br. II. 31. nr. 90. An. II. 1. p. 86. V. 2. ὀρῆς. P. Pl. Br. Rectius ὁρᾷς scribes. V. 5. βάκχου. P. Br. βάκχῳ. Pl. ἄρμενον. P. ἄρμενον. Br. Vid. Eustath. ad Ἰλ. p. 105. 48. — Nr. 354. γαιτουλίχου εἰς τοὺς παῖδας μηδείας οὓς δὴ γλαύκην ἀνῆλεν (adscriptum ἀνεῖλεν). Br. II. 167. nr. 5. An. II. 2. p. 34. V. 1. μηδείης. P. Pl. μηδείας. Br. V. 2. θύμ᾽ P. θῦμ᾽ Pl. Br. ζᾶλος, ut mox ἱλασκομένα, est in P. Pl. V. 4. μητρός. P. Pl. ματρός. Br. V. 4. ἀμείλικτον. P. Br. ἀμειλίκτου. Pl.

Nr. 355. δαμαγήτου εἰς πραξιτέλην τὸν ἀγαλματοποι(ο) τὸν ἐκ τῆς ἄνδρου. Br. II. 40. nr. 12. An. II. 1. p. 115. De Praxitele statuario agi, quod lemmatis auctor existimat, nihil est, quod fidem faciat. V. 5. μουσῶν. Fortasse rectius μουσέων. — Nr. 356. εἴς τινα ὑπὸ λῃστ(ε)ῶν ἀναιρεθέντα καὶ ὑπ(τ)αυ πάλι θαπτόμ(ο)εν. Br. III. 251. nr. 473. An. II. 2. p. 139. — P. *) Nr. 357. εἰς τὸν αὐτόν. Br. III. 252. nr. 476. An. II. 2. p. 140. V. 1. κατὰ κρύπτῃς. P. — Nr. 358. εἰς τὸν αὐτόν. Br. l. c. nr. 477. An. l. c. V. 1. με θάπτεις. P. μ᾽ ἔθαπτες. Br. με θάπτῃ. Pl. — Nr. 359. εἰς τὸν αὐτόν. Br. l. c. nr. 474. An. III. 2. p. 139. V. 1. νέκυν jungendum cum κατέθαπτες et ἰδών. — οἰκτείρμονι. quaedam editt. Plan. V. 3. κατὰ κρ. P. V. 4. παρέχεις (οι). P. παρέχεις. Pl. Br.

Nr. 360. εἰς τὸν αὐτόν. Br. III. 252. nr. 478. An. III. 2. p. 140. V. 2. ταὐτό. P. πάθῃ(οι)ς. P. πάθοις. Pl. Br. — Nr. 361. ἄδηλον εἰς υἱὸν παρὰ π(ατ)ρὸς θαπτόμενον. Br. III. 295. nr. 675. An. III. 2. p. 246. V. 1. υἱ. P. υἱὲ. Pl. Br. V. 2. ὁ φθόνος. Cf. epigr. Gregor. Naz. p. 543. nr. 126. v. 4.

Nr. 362. εἰς αἴτιον ῥήτορα. φιλίππου θεσσαλονικέως. Br. II. 235.

---

*) In superiore marg. hujus paginae scriptum epigr. Leonidae in Maroniden, quod dedimus p. 278. nr. 455.

nr. 84. An. II. 2. p. 209. In Plan. p. 285ª St. ἄδηλον est. V. 1. ηδεκεκευθε σωρός. verba atramento inducta et supra scriptum: γρ. σορὸς ἥδε κέκευθεν. V. 2. εὐπρεπέος. P. editt. Ald. 3. Asc. Nic. Sab. εὐεπέος. reliquae editt. Pl. Recte in oratore ἡ εὐπρέπεια laudatur, *decorus habitus* et *elegantia*. — V. 3. ἦλθεν εἰς. P. ἦλθεν δ' εἰς. Pl. ἤλυθεν εἰς. Br. Scripsi ἤλυθε δ' εἰς, quod Planudeâ lectione certo non est deterius. — ἐς ὄλυμπον. P. ἐς ὄλυμπον. Pl. Br. Sequuntur in Cod. duo versus, quos in marginem relegavi, quum neuter eorum Philippi esse videatur. Posteriorem sic emendatum exhibet Plan. et Br. ἀθάνατον ποιεῖ δ' οὐ λόγος, οὔτε θεός. Lenius erit, ni fallor: ἀθάνατον δὲ ποιεῖν οὐδὲ θεὸς δύναται. Praeterea in marg. Cod. siglae: σμ. ῶ. et ad vers. ultimum nota: ναὶ ἀνόητε, ὁ θεὸς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν ἀθανάτους ποιεῖ, κἂν σὺ οὐ γινώσκῃς.

Nr. 363. ἄδηλον. εἰς τετμενάνης υἱὸν ζηνοδο ἱππέα βασιλέως μαρξ ἢ ἀδριανοῦ. Br. III. 296. nr. 680. An. III. 2. p. 255. V. 1. τετμενάνης. adscriptum ζτ. in marg. ὅτι τὸ τετμενάνης τόπον σημαίνει, οὐχὶ δὲ τὴν μητέρα τοῦ κειμένου, ὡς δηλοῖ ἡ τοῦ ἐπιγράμματος ἔννοια. Nihil horum verum, sed depravata lectio. Non poenitet conjecisse: μνῆμ' ἀρετῆς ὅδε τύμβος. Jam fac, prioribus litteris detritis, in membr. fuisse, μ . . μαρετης, et librarium aliquem ζητ. suum adposuisse, facile ex syllabis ΖΗΤμ . . αρετης monstrum illud τετμενάνης enasci potuit. De verbis μνῆμ' ἀρετῆς, in epitaphiis crebro obviis, exempla congessi in Animadversionibus. Br. primum versum prorsus resecuit, alterum autem sic immutavit: ἥρωος μεγάλου τύμβος κατὰ σῶμα καλύπτει. V. 4. omissus in contextu P. ubi ζτ. ✕ in marg. autem ter scriptus, ubi semel ἱερόν, bis ἱερός. Sed θῶκον ἐφ' εὗρεν ter positum. Quare unde Br. habeat suum χῶρον ἐφεῦρεν, ignoro equidem. V. 5. βασιλῆος. P. βασιλῆϊος. Br. c. Ap. G. R. V. 10. εὐγενέεσσι repone e Codice pro ἐγγενέεσσι, quod me invito in textu remansit. Sic Br. cum plurimis apogrr. — φίλοισι καὶ ἀστεῖ. P. φίλοις ξείνοισί τε Br. Hoc epigr. sub Hadriano aut Marco, ut auctor lemmatis narrat, scriptum esse dubito. Serioris est aevi, quo Decuriones et Curiales appellabantur πολιτευταί. Quare aut hoc reponendum, καὶ ἀστεῖ, καὶ πολιτευταῖς, aut πολιήταις in eundem sensum accipiendum esse suspicor.

Nr. 364. μάρκου ἀργεν. εἰς τέττιγα καὶ ἀκρίδα. Br. II. 273.

nr. 29. An. II. 2. p. 296. Legitur iterum p. 235. in marg. V. 2. *ἀμφοτέροις χερσί.* P. 1. 2. utrique, et cicadae et locustae, pulverem manibus injiciens. *ἀμφοτέροις ἀμφιβαλοῦσα κόνιν.* Br. ex interpolatis apographis. — V. 3. *ἥμερα.* P. 1. 2. *ἵμερα.* Br. c. Reiskio. — *Nr.* 365. *ζωνᾶ σαρδιανοῦ τοῦ καὶ διοδώρου εἰς κινύρου παῖδα.* Br. II. p. 81. nr. 7. (ed. Lips. II. p. 69.) An. II. 1. p. 207. V. 1. *αἴδῃ ὅς.* P. *αἴδῃ ὅς.* Br. *ἄϊδος.* corr. Schneider. Propius accedet: *ἀΐδη ὃς ταύτης.* In hoc incidit etiam Orell. in Append. ad Isocr. Or. *π. ἀντιδ.* p. 403. qui etiam de *ἄϊδος ὃς ναύτης* cogitabat. Sed *ταύτης* equidem non tentaverim. V. 2. *κωπεύῃ.* P. *κωπεύεις.* Br. *ἐλῶν ὀδύνης.* P. *ἐλαυνομένην* Br. nimis audacter. *ἔχων* Reisk. *ἰδὼν ὀδύνας* Schneiderus; *ἐρῶν ὀδύνης* Orell. comparans ep. Archiae p. 217. nr. 68. *Ἄϊδος ὦ νεκυηγέ, κεχαρμένε δάκρυσι πάντων.* Sed aliud est, ni fallor, *ἄλλων δάκρυσι καὶ ὀδύναις χαίρειν,* aliud *ὀδύνης ἐρᾶν,* quod de Menedemo quodam aliove heautontimorumeno dictum existimes. Mihi scribendum videtur: *νεκύων βᾶριν ἐλῶν ὀδύνης.* verbis sic junctis: *ἐλῶν (ἐλαύνων) βᾶριν ὀδύνης νεκύων. cymbam luctu defunctorum refertam et onustam agens.* Verbi *ἐλᾶν* praesenti tempore usurpati rariora sunt exempla; sed occurrit in ep. Archiae p. 361. nr. 19. ap. Arist. Nub. v. 28. *ἔλα* ap. Pindar. Isth. V. 48. imperfectum *ἔλαεν* ap. Apollon. Rhod. L. III. 872. — P. V. 3. novum lemma in P. *εἰς κινύραν νεώτερον.* — *ἐκβαίνοντι.* P. *ἐμβαίνοντι.* Br. c. Salmasio. — V. 4. *χάρον.* P. *χάρων.* Br. Illud formatum ad analogiam vocativi *Ποσείδαον,* et similium quorundam vocabulorum, quae Grammatici aeolicae dialecto attribuunt. Fortasse tamen h. l. *Χάρον* non minus debetur librario, quam *χθὸν* p. 247. nr. 276. V. 5. *θῆναι.* P. Similiter de Paride Coluthus v. 227. *ᾤχετο φειδομένοισιν ἐπ' ἴχνεσιν ἴχνος ἐρείσας, Μὴ πόδες ἱμερόεντες ὑποχραίνοιντο κονίης.* V. 6. *ἠϊονίην.* P. *ἠονίην.* Br. Vid. ad p. 206. nr. 350.

Nr. 366. *ἀντιστίου εἰς μενέστρατον καὶ μένανδρον καὶ διονύσιον, τοὺς ἀθλητάς.* Br. II. 284. nr. 3. An. II. 2. p. 321. V. 3. *ἐν πόντῳ* post *πόρος*] *Σικελὸς* vehementer friget. Suspicabar: *καὶ σὲ Νότος Σικελῷ Ὤλεσεν ἐν πόντῳ.* aut: *καὶ σὲ πόρος Σικελὸς Ὤλεσε, δύσποτμ' ὦ Διονύσιε.* — *τόσον.* P. *πόσον.* Br. c. Salm. in Ap. G. R. — V. 4. *κρεσσονας ἀθλοφόρων.* P. *κρέσσονας ἀθλοφόρων.* Br. — *Nr.* 367. *ἀντιπάτρου εἰς νυμφίον τιν ἐπὶ τῆς παστάδος τελευτήσαντα.* In marg. sigla σχ. ζ. V. 1. *ἠγερίου με λέγει.* P. *ἠγερίου λέγε νεκρὸν ἐμ'.*

marg. Ap. G. R. Alii λέγω et λέγοις corrigunt. Ἠγερίου με λέγειν Br. c. Reiskio. Nihil horum satis commodum. Scripsi: Ἠγερ. μ' ἔλεσι νέκυν. Saepe sic γ ex ductu calligraphico ortum perperam inseritur. Vid. ad Christodor. Ecphr. p. 66. v. 94. ubi ἀγείρων scriptum pro ἀείρων. p. 136. nr. 292. ἐνδιάγουσα pro ἐνδιάουσα. p. 273. nr. 452. τόδε γ' εἶπεν pro τόδ' ἔειπεν. p. 427. nr. 362. v. 15. μιγῆναι pro μιῆναι. In Aeschyli Choëph. v. 129. πεπραγμένοι γαρ. pro πεπραμένοι γάρ. γύγην pro γύην ap. Apoll. I. 1. 1. ἀλέγουσιν pro ἀλέουσιν in fr. Pancratis ap. Athen. L. VII. p. 321. F. μέγιστον ἄρεως pro μεστὸν ap. Plutarch. T. II. p. 715. E. Ap. Lucian. T. VIII. p. 99. 10. ex ὅλον factum ὀλίγον et ὀργίλον. Ut in epigr. nostro, sic peccatum videtur etiam ap. Liban. T. III. p. 191. 4. ubi scribo: καὶ ὃν καταμέμψαιτ' ἄν τις [vulg. καταγράψαιτ' ἄν τις], τὸν πατέρα τ' ἐλεῶν [vulgo τε λέγων] καὶ οἷα ἠδικημένος οἷα ποιοῦντα τὸν παῖδα ὁρᾷ τὸν ἑαυτοῦ. — μετ' ἰόντι. P. V. 2. κατ' ἔσχε. P. V. 3. ὄμμασι. P. ὄμματι Br. cum Apogr. G. R. σὺν ἀπ. P. ἰδόντες. P. ἰδόντος Br. c. Apogr. G. R. — V. 4. κοῦρον. P. κούρην. Br. c. Ap. G. R. V. 6. ἦψε. P.

Nr. 368. ἐρυκίου. εἰς ἀττικὴν τινὰ γυναῖκα γενομένην ῥωμαίαν ὑπ' αἰχμαλωσίας καὶ τελευ (τ) ἐν κυζίκωι. Br. II. 298. nr. 12. An. II. 2. p. 362. V. 2. λαιγός. P. λυγρός. Br. c. Plan. Praetuli conjecturam Salmasii λοιγός, quae vox adjective usurpatur ap. Nicandr. Ther. v. 6. ἐπὶ λοιγὸν ὀδόντα. Ib. 733. ἔμετον .. λοιγὸν ἀραχνήεντα. ubi vulgo λιγόν. Sed Codd. et Schol. λοιγόν. Gregor. Nazianz. Opp. T. II. p. 99. nr. 34. 7. τετραπόδεσσιν ἐπέχραε λοιγὸς ὄλεθρος. Cod. Pal. λυγρός. V. 4. ἠμφίαζε. P. Br. ἠμφίεσεν. Plan. Vide pag. 169. nr. 165. 8.

Nr. 369. ἀντιπάτρου εἰς ἀντίπατρον ῥήτορα θαυμαστόν, ἢ μᾶλλον ἱερέα. ἄδηλον est in Plan. p. 285ᵃ. Inter *Cerealii* epigrammata retulit Br. II. 345. nr. 3. An. II. 3. p. 9. V. 3. ἀμφήριστον. Ap. Apollon. Rhod. L. IV. 345. αὐτὰρ Μήδειαν, τὸ γὰρ πέλεν ἀμφήριστον. τόδε Br. scripsit. At Apollonii orationi magis videtur accommodatum: τὸ γὰρ ἔπλετο ἀμφήριστον. Cf. L. IV. 644. 1637. ἥ τ' ἄλλων ὑπερέπλετο εἰν ἁλὶ νήσων. Idem verbum vocalem praecedit ap. Homer. Ἰλ. ο. 227. ω. 94. — εἴτε semel positum attigit Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 302. — V. 5. λόγος ἕλλην. P. λόγον ἐστί. Pl. Br.

Nr. 370. διοδώρου εἰς μένανδρον τὸν ποιητήν. ἔ τ νέ κωμω

Br. II. 188. nr. 13. An. II. 2. p. 84. V. 3. Obscurius distichon. Ad *Μένανδρον* desideratur *αὐτόν*, quamvis nec hoc post assertionem cippi, *ὑπ' ἐμοὶ Μένανδρον ἔχω*, ad loci difficultatem tollendam suffecerit. Hinc suspicabar: *εἰ δὲ τὸν ἄνδρα*, aut *εἰ δέ μιν αὐτὸν Δίζηαι*. *Si virum quaeras, non ossa et cineres.* Grotius vertit: *Menandri ... Asservo cineres: ipsum si forte requiras, Elysiae valles aut Jovis aula tenet.* — *Nr.* 371. *κριναγόρου, εἰς ἴναχον τὸν κριναγόρου θεράποντα.* Br. II. 152. nr. 43. An. II. 1. p. 415. V. 2. *ἦδε.* P. P. V. 3. *ἐπὶ ξένης τελευτήσαντα.* marg. Pal.

Nr. 372. *λολλίου βάσσου. εἰς ἀτύμνιον ὁμοίως ἐπὶ ξένης τελευτήσαν.* In Plan. p. 213. St. *Λουλλίου* inscriptum. Br. II. 163. nr. 11. An. II. 2. p. 27. V. 3. *οὐκ ἔτι.* P. Pl. Malim *οὐκ ἐπὶ πρόσσω*, ut dicitur *ἐπὶ πολλόν*. Apoll. Rhod. L. I. 661. *ἐπὶ δὴν* et *ἐπὶ δηρὸν* saepissime; etiam in Anthol. p. 303. nr. 609. V. 4. *ὑπ' ᾠκίσατο.* P. V. 6. *ὀφθαλμόν.* P. *ὀφθαλμῶν.* Pl. Br. — *Nr.* 373. *θαλλοῦ μιλησίου. εἰς δύο τινὰς μιλησίους ἐν ἰταλίᾳ τελευτήσαν. οἶμαι δ' ὅτι σοφούς.* Br. II. 165. nr. 5. An. II. 2. p. 30. V. 2. *ἀμφ' ἐκάλυψε.* P. V. 3. *ἠλλάξω.* P. *ἠλλάξαο.* Pl. Br. — *Nr.* 374. *μαρξ ἀργενταρίου. εἰς ναυαγὸν λυσιδίκης υἱὸν πυυταγόραν.* Br. II. 273. nr. 31. An. II. 2. p. 297. V. 1. *ἐκρύφθη.* P. Pl. *ἐκρύφθην.* Br. recte. Certe quae de transitu ab una persona ad alteram diximus p. 154. nr. 73. ad hunc locum nihil faciunt. V. 3. *ἀλλά με.* P. Pl. *ἀλλ' ἐμέ.* Br. V. 4. *ἄπνουν.* P. *ἄπνοον.* Pl. Br. V. 5. Scr. *ἔσχον* pro *ἔσχεν*, quod operarum est peccatum. *ἀργαίην.* P. *αἰγαίην.* Pl. Br. Sic p. 514. nr. 47. *αἰνίω* in *ἀρνίω* depravatum. — V. 6. *πρυμνύχους.* P. *πρυμνούχους.* Pl. Br. V. 8. *εἰς ἐνέβην.* P.

Nr. 375. *ἀντιφίλου βυζαν εἰς τινα γυναῖκα ἔγκυον ἐν σεισμῷ τετοκυῖαν τινασσομένου τοῦ δώματος.* Br. II. 180. nr. 40. An. II. 2. p. 64. V. 2. *τιναξαμένων.* P. *τινασσομένων.* Br. c. Reiskio. [sic corr. in edit. nostra pro *Br. c. Plan.*] Si vera est membr. lectio, hic locus annumerari debet iis, in quibus aor. 1. medii vim passivam habet, quae paucissima sunt. Nisi sensus est, parietes ita *sese movisse* (motum terrae ita in se recepisse), ut tamen recti starent. Vid. Herm. de emend. rat. gr. Gr. p. 236. Matthiae Gr. gr. p. 690. — V. 3. *αἷς* P. *οἷς* Br. c. Reisk. *ὑπὸ φωλευούσαι.* P. *ὑποφωλεύουσαν.* Br. *ὑπ' ἠλ.* P. V. 4. *ὠδῖνες.* P.

Nr. 376. *κριναγόρου, εἰς σέλευκον νέον τελευτήσαντα.* Br. II. 152. nr. 45. An. II. 1. p. 416. V. 1. *δειλαῖοι.* P. *δείλαιοι.* Br. Vid. ad
οι οι
nr. 397. v. 1. V. 2. *ἀτηροῦ αἰθόμενοι θανάτου.* P. *ἀτηροῦ αἰσθόμενοι βιότου.* Pl. Praeclare Br. *ἀτηροῦ ληθόμενοι θανάτου.* Supra p. 142. nr. 5. *αἰθόμενος* scriptum pro *ἀχθόμενος.* V. 4. *ἐπ' αὐρ.* P. P. V. 6. *αἰγιαλῷ.* Quaedam editt. vett. Plan. *αἰγιαλῶν.* — *Nr.* 377.
τ ρ
ἐρυκίου εἰς παρθένιον τὸν φωκαέα τὸν εἰς ὅμ παροινήσαντα. Br. II.
μυσαρο
297. nr. 11. An. II. 2. p. 361. V. 2. *τοῦ μιαρογλώσσου.* P. *μιαρογλώσσου.* Br. Nec alterum, quod Cod. offert, spernendum. V. 3.
α θ
οὕνεκε. P. *ἐν ἤμεσε.* Ib. V. 4. *φλέγματα.* P. Eadem est diversitas
γρ. ἐπίη
p. 218. nr. 70. V. 5. *ἐπειδὴ.* P. *ἐπὶ δή.* Br. c. Ap. G. R. V. 6. *βάτον.* P. *πάτον* corr. Kuster; et sic est in marg. Ap. G. R. Hesych. *πάτος. ἡ πεπατημένη καὶ λεωφόρος ὁδὸς . . καὶ κόπρος.* Nicand. Alexiph. 535. *ἠὲ πάτον στρουθοῖο κατοικάδος.* Schol. *ἀφόδευμα.* Probabilis sane emendatio. — V. 7. *τοὶ γάρ.* P. *ἐριννύσιν.* P. Vid.
γρ. ἥσται
supra pag. 234. nr. 188. vers. 5. *ἧπται.* P. *ἧπται.* Br. V. 8. *ἀπ'*
γ
αχόμενος. P.

Nr. 378. *ἀπολλωνίδου εἰς ἡλιόδωρον καὶ διογένειαν την αυ γαμετήν.* Br. II. 139. nr. 28. An. II. 1. p. 373. V. 1. *ἔφθανεν.* P. Cod. Aldi in Lectt. Ald. pr. Hinc Ald. 2. 3. Nic. Sab. *κάτθανεν.* ed. pr. Flor. Ald. 1. Asc. Steph. — *ἐφ' ἕσπετο.* P. V. 3. *ὡς ὑμέναιον ἐπί.* P. Pl. *ὡς ὑμεναίου ὑπὸ πλακί. sub lapide nuptiali, non sepulcrali.* Br. c. Toup. ad Suid. P. III. p. 367. quod mihi vehementer contortum videtur. *ὡς ἅμ' ἔναιον ἐνὶ πλακί.* acute Tyrwhitt. in Not. ad Toupii Em. T. IV. p. 420. Non minus recte, ni fallor, scripseris: *ὡς συνέναιον, ἔτι πλακὶ τυμβεύονται.* ubi *οὕτως* subaudiendum in apodosi. Vid. L. Bos de Ellips. p. 778. ed. Lips. ibique Schaeferum.
λαμον
V. 4. *θάνατον.* P. *θάλαμον.* Pl. Br. — *ἀγαλλόμενοι* hoc loco nove cum accusativo jungi monuit Stephan. in Thes. Gr. L. T. I. p. 15. Est pro *ἔχοντες ἀγαλλόμενοι.*

τ χ
Nr. 379. *ἀντιφίλου βυζαν. εἰς την ἐν δικαιαρ θάλασσαν καὶ εἰς*
3
τὰ ἐκεῖ C νεώρια καὶ τ λιμένας. Br. II. 173. nr. 16. An. II. 2.
μεθα
p. 49. V. 1. *δικαιαρχία.* P. *δικαιάρχεια.* Br. V. 4. *βιαζόμενα.* P.

V. 6. ἐπ' αὐτῆς μέτρον. P. εἴτ' αὐτῇ μικρὸν ἔχω. Br. partim ex Reiskii, partim ex Salmasii conjectura. Sed longe verior, ut lenior altera correctio Reiskii, εἰ ταύτης μέτρον ἔχω λιμένα. *contemplare Romam vicinam, et judica, an portum ad illius mensuram satis spatiosum habeam.* Phalaris Ep. CII. εἷς γὰρ ἀνὴρ ἐμοὶ τοιοῦτος ἁπάσης ἐστὶ Σικελίας μέτρον.

Nr. 380. κριναγόρου, εἰς εὐνικίδαν τινὰ οὗ τινος ἡ λάρναξ ἀπὸ λυγδίνης πλαξ (ο) ἐχρηματίζεν. ἴαμβιξ. Br. II. 150. nr. 36. An. II. 1. p. 409. V. 3. οὐκ ἀνδρὸς ἐσθλοῦ. ὅμως subaudiendum. Vid. nr. 377. v. 1. et quae de illa ellipsi dixit Abresch. in Lectt. Aristaen. p. 46. V. 5. τῆι καὶ. P. Br. τῇ πᾶς. Reisk. parum commode. Aliquid tamen in his versibus ad sensus integritatem et perspicuitatem desiderari, facile intelligitur. V. 6. τώλιγωπελές. P. τώλιγηπελές. Bentlej. ad Callim. T. II. p. 16. τοὐλιγηπελές. Br. — ῥάκος. Vid. T. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 389. s. ed. Bip. De Hercule Sophocl. Trach. 1105. νῦν δ' ὧδ' ἄναρθρος καὶ κατεῤῥακωμένος Τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας. Clemens Alex. p. 281. 26. τὰ λουτρά ... θᾶττον ἢ προσήκει ῥακοῖ τὰ σώματα καὶ προγηράσκειν ἀναγκάζει. — V. 7. σήπεται (αι) δ' ὑπό. P. σήπεταί θ' ὑπό. Br.

Nr. 381. ἑτεροὐσκου ἀπὸ μεσσήν (ς) εἰς ἱεροκλείδην τινὰ ὃν σὺν τῇ ἰδίᾳ νηῒ κατέκαυσαν. Br. II. 307. An. II. 2. p. 408. V. 1. αἰδοῦς. P. V. 3. τεθνειῶτα. P. τεθνηῶτα (η). Br. τεθνειῶτα. Pl. — *Nr.* 382. φιλίπ (ο) θεσσαλ (ο)/ εἰς ναυηγὸν τινὰ μὴ τυχον ταφῆς (τ). Br. II. 235. nr. 82. An. II. 2. p. 208. V. 5. in contextu omissus legitur in margine. κενοῦσα. P. Br. κρατοῦσα. Pl. V. 6. μὴκ ἔτι. P. — *Nr.* 383. φιλίππου (ο) ὁμοίως εἰςτινα ναυηγὸν οὔτιν ὅλον τὸ λείψανον διεσπάρη ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐν τωῖ αἰγιαλωῖ. Br. II. 230. nr. 67. An. II 2. p. 195. ἄδηλον est in Plan. p. 212. St. Iterum p. 248. φιλίππου. V. 1. ἠόνιον. P. Pl. 1. ἠϊόνι. Pl. 2. Br. ἠόνιον scripsi. Cf. Herm. ad Orph. p. 765. — σῆμα. P. Pl. 1. 2. σῶμα Br. corr. in Lectt. cum Huetio. Hoc mihi quoque verissimum videtur, licet Grotius vulgatam teneat: *Sparsa vides hominis miseri monumenta per actam.* Verba σῶμα et σῆμα confusa vidimus p. 227. nr. 141. V. 2. ἐκχυμένων. P. ἐκχύμενον. Plan. 2. Br. ψυχόμενον. Pl. 1. V. 4. κόρσηι. P. κόρσην. ed. Flor. Ald. 1. utroque loco. κόρσῃ reliquae editt. χειρῶν. P.

Nr. 384. μάρκ ἀργενταρίου εἰς ἀριστομάχην τινὰ γραῦν τὴν μέθυσον. Br. II. 273. nr. 30. An. II. 2. p. 296. V. 2. γρηῦς. P. γρηῦς. Pl. Br. Utrumque reperitur; sed pro instituto meo, id fortasse debuissem repraesentare, quod membr. offerunt. Sed vid. ad p. 278. nr. 455. v. 2. V. 3. πάντ' ἐμ. P. πᾶν δ' ἐμ. Pl. Br. Scripsi codicis vestigia secutus, πᾶν τ' ἔμαρ. — V. 4. ἐπαυρομένη. P. Pl. ἐπαυρόμενον ex Cod. Lascaris Br. qui tamen in Lectt. recte emendavit ἐπαυρομένης. V. 5. τάδε μινωΐ πάλαι. P. Pl. ταδὶ corrigebat Jos. Scaliger in not. mst. quae forma mera est attica. Sed certe depravatus est locus. In verbis τάδε Μιν. metrum claudicat, nec facile dixeris, hoc quoque loco brevem vocalem ob sequens μ produci. Quid praeterea facias adverbio πάλαι, ad sensum prorsus inutili? Quod dedi, et sensum salvum praestat et metrum: εἶπε τάδ', ὦ Μινοῖ, πῆλαι, φέρε, κάλπιν ἐλαφρήν. infinitivo pro imperativo posito, nisi fortasse jungere quis malit, φέρε πῆλαι. Judicialis urna, ἡ κάλπις (vid. Lucian. T. IV. p. 55 et 75. Stephan. Thes. Gr. L. T. I. p. 1127. F.) πάλλεται, *movetur, quatitur* (ut est ap. Statium II. Sylv. I. 218.) a quaesitore. Virgil. Aen. VI. 432. *Quaesitor Minos urnam movet.* Claudian. in Proserp. Rapt. II. 332. *urna nec incertas versat Minoïa sortes.* Vid. Interpp. Horatii II. Od. 3, 26. Verba πῆλαι, φέρε, vetulam significant festinantem, ut arida siti cruciatam scil. Obiter corrigo Schol. Theocr. Eid. II. 36. τὸν γὰρ χαλκὸν ἔπηλαν ἐν ταῖς ἐκλείψεσι τῆς σελήνης. pro ἐπεῖδον. ἔπαιον corrigebat cl. Coray ad Plutarch. T. II. p. 408. — V. 7. παρθενίην. P. Pl. παρθένιον sponsum, ut Danaïdes, Br. c. Munkero ad Anton. Liber. p. 96. — V. 8. καὶ (κὴν). P. κἀν. Br. c. Plan.

Nr. 385. φιλίππου εἰς τὸν πρωτεσίλαον τὸν ἐν τροίᾳ πρῶτον τελευ(τ): ὅτι ἐν τῷ του(τ) τάφῳ ὅσα φυ(τ) βλέπει τ ἴλιον ξηραινοντ(αι) καὶ τ(ῶν) φύλλων τ(ο) κόσμ(ο) ἀποβάλλουσι. Br. II. 253. nr. 75. An. II. 2. p. 202. V. 8. σώιζει. P. — *Nr.* 386. βάσσου λολλίου: εἰς νιόβην τὴν ἐν σιπυ(λ) τὴν ἀπολιθωθησαν (scr. ἀπολιθωθεῖσαν) εἰς τινος (scr. ἧς τινος) ἐν μιᾶι ἡμ(ε) ἑπτὰ υἱοὶ καὶ τοσαῦται θυγατέρες ἐτελεύτησαν. Br. II. 162. nr. 9. An. II. 2. p. 26. V. 1. ἅδ' ἐγὼ ἡ. P. ἥδ' ἐγὼ ἡ. Br. V. 2. post μαστῶν Reiskius λευκὸν excidisse censebat; θερμὸν dedit Br. c. Salmasio. ἔπηξα. P. ἔτηξα. Br. c. Reiskio. V. 3. ὠδῖνος. P. ut saepe. ἀριθμοῖς. P. ἀριθμός. Br. c. Apogr. G. R. V. 4. ἡ

τίκον. P. ᾧ τέκον. Br. Fortasse: γῇ τέκον. Jam Orcus liberorum meorum numero gaudet: Terrae peperi et igni, exiguis tantum reliquiis ex magno rogo receptis.

P. Nr. 387. Βιάνορος εἰς θεονόην τινὰ σὺν τῷ ἰδίῳ παιδὶ ἅμα τελευτήσασαν καὶ ταφεῖσαν. Br. II. 159. nr. 19. An. II. 2. p. 17. V. 1. Θειονόεις. P. Θειονόης. Pl. Br. γάμον (γρ. μόρον). P. γάμον. Pl. V. 2. ἔστενον εἰς ὠδῖνας. Obscura verba, etiamsi εἰς pro ἐν accipias. Vide an fuerit: κουφοτέρας ἔσθενον εἰς ὀδύνας. *ad minorem luctum ferendum suppetebant vires.* — V. 3. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. φθονερὴν ἀπ' ἐνόσφισε μοῖραν. P. φθονερή τις ἐνόσφισε μοῖρα. Pl. Br. quae Planudis est correctio. Suspicabar: φθονερῆς λίνα νόσφισε Μοίρας. Joann. Barbuc. p. 294. nr. 553. παρ' ἐσχατίης λίνα μοίρης. Theocr. Eid. α. 139. τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει Ἐκ μοιρῶν. Nisi malis: νῦν δ' αὖ καὶ παιδὸς φθονερή μ' ἀπενόσφισε Μοῖρα. — V. 4. καὶ σὲ τό. P. Pl. φεῦ βρέφος, ἐψεύσθην καὶ σέο λειπομένου. corr. Br. in Lectt. σέο ab ignota manu Huetius invenit notatum in exemplo Scaligeri. Hoc certum, post βρέφος orationem incidendam esse. V. 5. Περσεφόνη. P. Φερσεφ. Pl. Br. τόδε. P. Pl. τόγε. Br. Fuisse existimo; Περσεφόνη, σὺ δέ . . . Vid. ad p. 117. nr. 202. v. 5. Porson. ad Eurip. Orest. 614. p. 131. — ἄκουσεν. P. ἄκουσον. Pl. Br. — V. 6. ἀπ' οἰχομένῃ. P.

Nr. 388. τοῦ αὐτοῦ βιάνορ(ο)ς εἰς τινὰ κλειτώνυμον τύραννον, οὐκ οἶδα δ' ὅστις ⁊ (i. e. ἐστὶν) οὗτος ὁ κλητώνυμος. Br. II. 157. nr. 14. An. II. 2. p. 14. V. 3. δίκα. P. Pl. δίκῃ. Br. V. 4. κορυφὰν scribendum videtur. V. 4. ἐκτέρισεν. P. Pl. ἐκτέρισε. Br. V. 5. αἰδομένα. P. Pl. αἰδομένη. Br. V. 6. γᾶ. P. Pl. Ionicas formas in hac et seqq. vocibus praetulit Br. ἐλευθερίης. P. ἐλευθερίας. Pl. — Nr. 389. ἀπολλωνίδου, εἰς τοὺς τέσσαρας υἱοὺς ποσιδίππου ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ (intra quatuor potius dies, secundum v. 3tium.) τελευτήσαν(τ). Br. II. 139. nr. 30. An. II. 1. p. 375. V. 2. ποσιδίππου. P. ποσειδίππου. Pl. Br. V. 4. κειράμενον. P. κειραμένου. Pl. Br. Membr. lectionem restitui, participio relato ad ἦμαρ, quod mihi ποιητικώτερον esse videtur, quam si idem referatur ad ἀΐδαο. Utrumvis sequaris, κείρασθαι vi activa accipiendum est. V. 5. κατ' ὄμβρ. P. V. 6. κοινὴ που. Malim, κοινή τοι νύξ.

Nr. 390. ἀντιπάτρου. εἰς ἀπολλόδωρον τινὰ ὑπὸ κεραυνοῦ τε-

λευτῆσαν. ἦν δ' ἄρα σταδιοδρόμος. Br. II. 126. nr. 67. An. II. 1. p. 340. V. 1. ἀκούεις. *audisti*. Vid. p. 342. nr. 116. p. 345. nr. 140. et mox p. 265. nr. 397. εἴ που τινὰ πόντον ἀκούετε. Lucian. Somn. T. I. p. 309. ὁ δὲ πάντων θεῶν πατὴρ .. ἀκούεις ἤδη που ὡς χρυσίον ἐγένετο. Ib. T. II. p. 184. Θηβαίους δὲ ἴσως ἀκούεις ὅπως μετῆλθον. Saepe εἰ ἀκούεις veteres sic posuerunt, Homeri exemplum secuti in Od. ο. 403. νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴ που ἀκούεις. Apoll. Rhod. L. III. 362. Ἠελίου γόνον ἔμμεναι εἴ τιν' ἀκούεις. Ib. L. IV. 1560. εἰ δή τιν' ἀκούετε νόσφιν ἐόντες Εὐρύπυλον. Coluth. v. 69. εἴ τινα Πάριν ἀκούεις. Philostrat. de Vit. Soph. II. 8. p. 578. εἰ δή τινα Χαλκιδέα ἀκούεις. Apud Lucian. in Asin. §. 4. T. VI. p. 135. Ἐγὼ Ἀβροιά εἰμι, εἴ τινα τῆς σῆς μητρὸς φίλην ἀκούεις. Bipontinus editor (T. X. p. 297.) minus recte probabat lectionem Cod. Par. ἀκούοις. Similiter Latini. Propert. IV. 9. 39. *Quis facta Herculeae non* a u d i t *fortia clavae?* Cicero de Offic. I. 6. 5. *ut in astrologia C. Sulpicium audimus.* ubi vid. Heusingerum p. 49. 50. qui hanc lectionem vulgatae *audivimus* merito praetulit; Gronov. et Drakenb. ad Livium XLV. 22. Tom. V. p. 850. Sic etiam ὁρᾷς positum pro ἑώρακας ap. Dion. Chrys. Or. X. p. 304. 5. τὸν δὲ Ὀρέστην καὶ αὐτὸν δήπου ὁρᾷς ἐν ταῖς τραγῳδίαις. — V. 3. ὥρης. P. ὥρῃ. Pl. Br. V. 5. αἰγανέης. P. Pl. αἰανέης corr. Brodae. Scaliger et Br. in Lectt. De causa depravationis vid. supra nr. 367. V. 6. διὸς ὁ δρ. P. Br. διὸς vulgo omittitur in Pl.

Nr. 391. Βάσσου Λολλίου εἰς γερμανικὸν τὸν καίσαρος ἀδελφιδοῦν τὸν πρα νέρωνος. Br. II. 162. nr. 10. An. II. 2. p. 26. V. 1. κλεῖθρα. P. δέχοισθε. P. δέχεσθε. Br. c. Ap. G. R. Saepenumero optativus jungitur cum imperativo. p. 168. nr. 158. ἀλλὰ δέχοισθε κεχαρμένοι, αὔξετε δ' αἰεί. p. 174. nr. 189. χαίρετε καὶ σώζοιτε Κλεώνυμον. p. 190. nr. 253. ἱλήκοιτε καὶ εὐθήροιο δέχεσθε Σωσάνδρου σκῦλα. p. 427. nr. 405. χαίροιτ' εὐαγέες καὶ ἐν ἄνθεσι ποιμαίνεσθε. p. 505. nr. 108. τὰ μὲν ἐσθλὰ Ἄμμι δίδου, τὰ δὲ λυγρὰ καὶ εὐχομένων ἀπερύκοις. Moschus Eid. III. 3. νῦν φυτά μοι μύρεσθε καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε. Ἄνθεα νῦν στυγνοῖσιν ἀποπνείοιτε κορύμβοις. Νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα.

Nr. 392. εἰς ναυηγὸν τλησιμ ἐν τῶι αἰγαίωι πελάγει ναυαγησαν: ἡρακλειδ σινωπέ. Br. II. 261. nr. 2. An. II. 2. p. 267. V. 4. κάλυψο. P. V. 6. Scr. παρ' αἰγιαλοῖσι, γονῆες, Τλησιμένη, κωφὴν

στ. λ. ut est in P. Pl. quae lectio nescio quomodo in editione nostra mutata est. — κωφήν. P. κωφόν. Pl. Br. Paul. Sil. p. 153. nr. 66. λίθακα τρητήν, σπόγγῳ εἰδομένην.

¶. *Nr.* 393. διοκλέους καριστίου εις αυ ναυηγ τληοιμέν οὔτινος λείψανα ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν καλινδεῖ ταφῆς οὐ δεόμενα. Br. II. 183. nr. 4. An. II. 2. p. 73. V. 1. τί γάρ πάλι; Rectius, ni fallor, distinxeris: μή με κόνι κρύψητε — τί γάρ; — πάλι. *ne me iterum pulvere tegite* — ἐπὶ ταύτας ἠιόνας. P. ἐπὶ ταύτης ἠόνος. Br. c. Salmasio, mutatione non necessaria. Vid. ad p. 247. nr. 277. v. 2. — V. 2. οὐκ ὀνοτήν. P. οὐ γνωτήν. Br. c. Salm. Eleganter Huschkius in Anal. cr. p. 123. ἠόνος ὀγκωτὴν γαῖαν. Et ego olim aliquid tentavi. Sed vide, an membr. lectio explicari possit de terra, quae undarum furori cedens, non sua culpa dilabebatur, nec igitur reprehensione digna videri debebat. τίσετε. P. τίθετε. Br. c. Salm. V. 3. μαινετε δ' ἐμέ. P. μαινέτω εἰς με. Salm. in Apogr. G. R. μαίνεται εἴς με. Br. Scripsi quod proximum erat: μαίνετ' ἴδ' εἴς με θάλασσα. Ne de εἴς με dubites, sic Archias p. 97. nr. 58. εἴς με κένωσον πᾶν σὺ βέλος. Meleag. p. 581. nr. 82. κνίσμα πυρὸς θραύσας εἴς με λαθὼν ἔβαλε. Append. Epigr. nr. 148. T. II. p. 806. τέρμα γὰρ εἴς με βίου Μοῖρ' ἐπέκρανε τόδε. Eâdem licentiâ Theocr. Eid. XI. 68. οὐδὲν φίλον εἶπεν ὑπὲρ μευ. Sic ap. Aeschyl. in Eumenid. v. 100. οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται. citra vitii suspicionem legitur; et in Choëph. v. 217. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις; Infra Append. Epigr. nr. 257. v. 8. Μοῖραι γὰρ πρῶται περί μου κεκρίκεισαν ἅπαντα. Frequentius πρός με occurrit, quod attigi ad p. 233. nr. 178. — χέρσοισι. P. χέρσοιο suspicabatur Schneiderus. Sic tamen nr. 382. οὐδ' ἐπὶ χέρσου Εἰρήνην ἔξω φρικαλέης σπιλάδος. V. 4. εὑρίσκει. Huschkius l. c. corrigendum censet: εὑρίσκειν ῥαχίαις οἶδε καὶ εἰν ἀΐδῃ. Equidem in lectione Cod. acquiesco. — V. 5. χέρσωι δ' ἐπ' ἐκβίνει ἐμεῦ. P. Corruptissimum hoc distichon, non tamen propterea cum Br. et Salmasio in Ap. G. R. pro supposititio haberi debet. Scripsi: χέρσον ἐπεκβαίνειν εἴ μευ χάριν ὕδατι θυμός. Crinagor. p. 402. nr. 276. χέρσον ἐπεκβαίνοντι κατασπασθεῖσα κλύδωνι. Particula adversativa hoc loco, ut in aliis permultis, temere inserta. Vid. ad p. 118. nr. 204. v. 9. V. 6. πάρκειμαι. Fortasse ἀρκοῦμαι legendum, i. e. ἀρκεῖ μοι μένειν. *contentus sum, si in terra maneo, quamvis in-*

humatus. στα θερή. *terra.* Oppian. Cyn. L. II. 412. γαῖα πέλει στα-θερὴ . . . ἄστατος ἔπλετο πόντος. Infra p. 363. nr. 32. ἐκ σταθερῶν ἥρπασεν ἠϊόνων. Sine γῆ, ut p. 591. nr. 145. ψαφαρή.

Nr. 394. φιλίππου θεσσαλ/ εἰς μυλεργάτην οὗτιν ἐπὶ τῶι τάφωι καὶ αυ τὸν μύλον ἐπέθηκαν. Br. II. 233. nr. 76. An. II. 2. p. 203. In editione nostra nescio quo errore *Philippi* nomini adscriptum gentile Καρυστίου, quod cum Θεσσαλονικέως permutandum. V. 1. με κὴν ζ. P. i. e. καὶ ζωὸς ὤν. Opponitur v. 4to καὶ κατθανών. Male Br. ἀνήρ με ζωᾶς ἐν χρ. V. 2. βαρυβρομῆς ἀνεῖχε. P. βαρυβρομήταν εἶχε. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Saepe sic confusae litterae σ et τ. Vid. ad p. 99. nr. 76. v. 5. Hinc ap. Themist. Or. XXIII. p. 300. B. οὐχ οἷα τε ἐξετάζειν ἄχρι τοῦ ὠφέλιμος. scribendum: ἄχρις οὗ. Ap. Liban. T. III. p. 118. 3. ᾐσχυνόμην μὲν οὖν ἐξ ὅσου περ ἐπανήκων εὗρον πολλὰ μεθεστηκότα, ὧν ἕν τι καὶ τὸ τῶν νέων τούτων. scr. ἐξ ὅτου περ. et, τὸ τῶν νέων τοῦτο. In Oracul. Sibyll. L. II. p. 285. καὶ θεράποντες ὅσοι κατὰ δεσποτῶν ἐγένοντο. Codd. regg. δεσποτύων. quod non in δεσποτάων mutandum, ut nonnullis placuit, sed in δεσποσύνων. Vid. Dioscorid. p. 595. nr. 169. v. 4. — δινηταν πέτρον. P. δινητόν. Br. c. Ap. G. R. Sic postulabat βαρὺν v. 4. — V. 3. πυρηφάτου. P. πυρηφάτον. Br. δάματρος. P. δήμητρος. Br. — V. 5. ὡς ἔχει μ' αἰεί. P. ὡς ἔχῃ μ' ἀεί. Br. c. Salm. in Ap. G. R. cujus correctionis inutilitas mutata distinctione apparet. Cod. lectionem restitui: *Sic me semper habet sibi gravem.*

Nr. 395. μάρκου ἀργενταρι εἰς κάλλαισχρον ναυαγήσαν ἐν τῶι λιβυκῶι πελάγει: δυνον ὠρίωνος. Br. II. 274. nr. 53. An. II. 2. p. 274. V. 1. χεῦμα. P. Pl. κῦμα. Br. χεῦμα de maris aequore perbene dicitur. Dionys. Perieg. v. 558. ναίουσι . . . . Ἄτλαντος περὶ χεῦμα θεουδέες Αἰθιοπῆες. Ib. 693. Phasis Εὐξείνου ποτὶ χεῦμα ῥοὴν ἐπερεύγεται ἄχνην. Ib. 1082. παρὰ χεῦμα τὸ Περσικὸν ὠκεανοῖο. Ib. 1182. ὕδατά τ' ὠκεανοῖο καὶ ἱερὰ χεύματα πόντου. In Epigr. ex Pl. nr. 125. T. II. p. 663. εἰκόνα χεῦμα ἔκλυσε. Br. iterum κῦμα pro arbitrio posuit. V. 2. ἐνδρομέοντα. P. Br. εὐδρ. Pl. Genitivum πόρων cum verbo motus illustravit Schaefer ad L. Bos p. 710. — V. 3. συρμὸς δ' ὅτ'. P. δ' om. Pl. Br. Vid. ad nr. 393. v. 5. — V. 6. κωφὸν ἐν στηλη. P. δὲ στήλη. Pl. Br. — *Nr.* 396. Βιάνορος

P. Pl. Br. δέξαντ' Αἰγαίης in Lectt. corrigit Br. Reiskio praeeunte. In αἰγαίης inciderat etiam Jos. Scaliger in not. mst. ἠϊόνες. P. ἠϊόνος. Pl. Br. — V. 7. ἔχε μέν. P. Br. ἐχέμεν. Pl. πολύ. P. πουλύ. Pl. Br.

Nr. 405. φιλίππ εἰς ἱππώνακτ τάφον τοῦ ἰαμβογράφου. ὅστις πρῶτος ἐποίησεν ἴαμβον: μιμνέρμου, οἱ δὲ φιλίππου. In Pl. p. 272. St. est ἄδηλον. V. 1. χαλαζεπῆ. Liban. T. IV. p. 143. 19. βαλλόμενος ὥσπερ χαλάζῃ τοῖς ὕθλοις. Cf. Hermann. ad Orph. Argon. 766. p. 147. V. 3. ἐς στύγος. P. ed. pr. Flor. Ald. 1. 3. reliquae εἰς. V. 5. κεκοίμηκε χόλον. P. κεκοίμηκεν. Pl. κεκοίμικεν. Br. V. 6. τοξεύσας ἔπη. P. Pl. βέλη tacite recepit Br. Vid. supra ad p. 52. nr. 10. v. 68. Pindar. Isthm. II. 5. ῥίμφα παιδείους ἐτόξευον μελιγάρυας ὕμνους. Plato Theaetet. p. 180. A. ῥηματίσκια αἰνιγματώδη ἀποτοξεύοντες. Lucian. Hercul. §. 6. T. VII. p. 316. καὶ τά γε βέλη αὐτοῦ οἱ λόγοι εἰσίν, οἶμαι, ὀξεῖς καὶ εὔστοχοι. Cf. Ejusd. Piscat. §. 7. T. III. p. 123. 13.

Nr. 406. θεοδωρίδα εις εὐφορίωνος τάφον τουμύστου τ ἑλλήνωνικ (fort. ἑλληνικῶν) μυθολογημάτων ἢ τελεσιουργημάτων. Br. II. 43. nr. 9. An. II. 1. p. 127. et Addend. p. 462. V. 1. ποῆσαι. P. ποιῆσαι. Br. V. 3. ἀλλά σοί. P. σύ. Br. — ἐφίλει, ταῦτα sc. nisi fuit: τάδε γὰρ ζωὸς ἐὼν ἐφίλει. — *Nr.* 407. διοσκορίδου. εἰς σαπφὼ τὴν μιτυλ τὴν μελοποιὸν τὴν ἐν τῇ λυρικῇ ποιήσει θαυμαζομένην. Br. I. 499. nr. 25. An. I. 2. p. 391. V. 1. πρὸς ἀνάκλιν'. P. προσανάκλιμ'. Br. c. Salmasio. προκέλευθον volebat Toup. in Ep. crit. p. 77. V. 2. ἦ ῥά σε. P. ἥ ῥά σε recepi ex emendatione Schaeferi in Meletem. p. 57. πιερίη. P. quae vera lectio. Πιερίσιν. Br. V. 5. ὑμῖν. P. ὑμὴν Br. c. Reiskio. Ad nuptialia Sapphus carmina, quorum meminit Dionys. Hal. de Art. Rhet. IV. T. V. p. 247. respici, monui in Animadversionibus. V. 7. κινύρεω. Ap. Lucian. Ver. Hist. II. 25. T. IV. p. 284. plus semel *Κίνυρος* legitur, ubi lectio *Κίνυρας* (sic) a Cod. Paris. oblata a Gallico interprete probari non debebat. — ὀδυρομένη ἀφροδίτηι. P. ὀδυρομένῃ. Br. ὀδυρομένης ἀφροδίτης. marg. Ap. G. R. Membranarum lectionem restitui. Sappho, quae in carminibus suis Adonidis mortem ploravit, bene dicitur ὀδυρομένη Κινύρεω ἔρνος. V. 8. in verbo ὁρῇς (sic corr. in edit. nostra) protasis terminatur, quam sequitur apodosis: πάντη, πότνια, χαῖρε. Vulgo plena distinctio post ὁρῇς perperam posita, quod monuit Schaeferus l. c. —

V. 9. πάντῃ. P. ἴσας ἀοιδάς. P. Br. θεοῖς ἴσα σάς. γὰρ ἀοιδὰς corrigit Reisk. et Tyrwh. in Not. ad Toupii Emend. T. IV. p. 426. Nihil mutandum esse Schaeferus docuit. Vide ad p. 95. nr. 48. V. 10. νῦν ἔτι. P. σὰς ἔτι. Br.

Nr. 408. λεωνίδα ἐτ3 εἰς ἱππώνακτα τὸν τῶν ἰάμβων ποιητ. ἦν δ' οὗτος ἐφέσιος. Br. I. 246. nr. 97. An. I. 2. p. 184. V. 1. παρ' ἀμ. P. V. 3. τοκέων εια βαΰξας. P. In marg. ζτ. ἔο βαΰξας. Pl. καταβαΰξας. Br. quod mihi verum videtur. εια ortum ex ατα. — P. Nr. 409. ἀντιπάτρου θεσσαλ. εἰς ἀντιμα τὸν κολοφωνει ποιητὴν τὸν ὁμήρωι παραβαλλόμ. Br. II. 115. nr. 24. An. II. 2. p. 304. V. 1. ἀκαμάτου. P. εὐκαμάτου. Br. Mutatione opus non est. In ἀκάματος, ut in ἀθάνατος, prima syllaba vi arsios producitur. Vid. Clark. ad Homer. 'Ιλ. α. 398. Nec dedecet hoc epitheton auctorem plurimorum operum, studiose expolitorum. V. 1. τάν. P. τήν. Br. V. 5. ἄτρεπτον. P. ἄτριπτον. Br. c. Salmas. quod verum. Sic ap. Nonn. Dionys. L. V. p. 154. 2. ὑπὲρ ψαμάθοιο δὲ θηρῶν Πρώϊον ἀτρίπτῳ κεχαραγμένον ἴχνος ἀρούρῃ. (*in terra immutabili* vertunt.) Scr. ἀτρίπτῳ. V. 7. κρέσσων. P. κρείσσων. Br.

Nr. 410. διοσκορίδου. εἰς Θέσπιν τὸν εὗρε τραγωδίας ὃς πρω ἐποίησε χορὸν καὶ πασαν ἐκόσμησε την σκηνʹ αρχαίωι τρόπωι καν μετεπλασ παρ' αἰσχυλ τ+ πράγματα. καὶ τῶν μετεπεῖτα: Br. I. 497. nr. 16. An. I. 2. p. 382. V. 1. θέσπις ὅδε τρ. ὃς ἀνέπλασε. P. ἐγὼ τρ. ὃς ἀνέπλασα. Br. c. Salm. Cod. lectionem restitui. Sic Theocr. Eid. I. 65. Θύρσις ὅδ' ὤ᾽ξ Αἴτνας καὶ Θύρσιδος ἁδ' ἁ φωνά. Aeschyl. Choëph. 216. ὅδ' εἰμί· μὴ μάτ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον. Dioscorid. in Pal. p. 258. nr. 351. αἵδε Λυκάμβεω, αἳ λάχομεν στυγερὴν κληδόνα. Cf. Schaeferi Meletem. p. 114. V. 3. ὅτε τρι θύν. P. Apographa fluctuant inter τριττόν, τρίττυν, τρίτον. Olim suspicatus sum: ὅτε τρυγικὸν κατάγοι χορόν. Aristoph. Acharn. 628. χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν. Ib. 886. ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῳδικοῖς χοροῖς. τρυγῳδοποιομουσική est ap. Athenae. p. 117. C. Sed nec hoc difficultate caret. — ἄθλων. P. ἆθλον. Br. c. Bentl. Parum commode ἆθλον repetitur. Hinc suspicabar: τράγος αἴθων. *salax caper.* — V. 4. αθλος ἔτι. P. ὗθλος ἔτι. Bentl. ἆθλον. Br. — V. 5. μετὰ

πλάσσουσι. P. μεταπλάσσαντο. Br. male. Scripsi μεταπλάσσουσι cum Heinsio et Reiskio; quod de iis accipiendum, qui juniores quidem, sed Thespide adhuc vivo, illius inventum immutabant et exornabant; cum quibus ii componuntur, quos insequente aevo nova addituros esse auguratur Thespis. — νέοι τάδε· μυρίος. P. τάδ'· ὁ μυρ. Reiskius, rhythmo reclamante. V. 6. πρὸ σεῦ φήσει. P. προσευρήσει. Br. c. Reiskio; quae felicissima emendatio. De litteris ρ et φ inter se permutatis dixi ad p. 145. nr. 23.

Nr. 411. του αὐτοῦ. εἰς τ αυτον θέσπιν ἐνῶ καὶ περὶ αἰσχύλ του μετεχειν τηντραγωδίαν πυργώσαντος. Br. I. 497. nr. 17. An. I. 2. p. 384. V. 1. τὸ δ'. P. τὰ δ'. Br. V. 2. τοὺς δὲ τελειοτέρους. P. τοὺς ἀτελειοτέρους. Br. Plura hic conjecit Reiskius minus bene; unum probabiliter: τοὺς δ' ἔτι λιτοτέρους. Hoc in Cod. λειτοτέρους scribi potuit, ut ap. Manethon. L. II. 488. Lenius tamen videbatur: τοὺς δ' ἔτι μειοτέρους. ubi nonnisi duae litterae leviter immutatae. Similiter Br. ad Apollon. Rhod. L. IV. 984. p. 175. pro πλειότερος προφανεὶς ap. Aratum Phaen. 744. correxit, μειότερος. Ib. v. 43. μειοτέρῃ στροφάλιγγι. Apoll. Rh. L. II. 368. ἀγχίῤῥοος Ἶρις Μειότερος λευκῇσιν ἑλίσσεται εἰς ἅλα δίναις. Manetho L. II. 147. μειότερον κῦδος. Maxim. π. καταρχ. v. 233. σελήνη μειότερον θήσει κάματον βροτῷ. Ib. 254. μειότερον τελέσεις πόνον. Gregor. Nazianz. Carm. XVI. 36. Opp. T. II. p. 92. A. τοῖσι τελειοτέροις, τοῖσι τε μειοτέροις. Sed jam vereor, ne omnes illi emendandi conatus, quantumvis speciosi, vani sint et inutiles. Membranarum enim lectio, κώμους τούσδε τελειοτέρους Αἰσχύλος ἐξύψωσεν, sic explicari potest, ut τελειοτέρους effectum indicet: comissationes illas Aeschylus amplexus in majus extulit perfectioresque reddidit. Hoc mihi jam verum videtur, ut certe est poëticum. Vid. ad p. 176. nr. 203. v. 8. — V. 3. νμὴ σμιαευτά. P. νεοσμίλευτα. Bentl. ὁ μὴ σμιλευτά. Br. c. Salm. quod illustrare conatus sum in Animadversionibus. Add. Etym. M. διασμιλεύειν, ἀκριβοῦν. Suid. T. I. p. 293. τοῖς ἀποσμιλεύουσι τὰ ὀνόματα. V. 4. κατ' ἀγῶ. P. V. 5. μετ' ἐκαίν. P. V. 6. post ἀρχαίων distinxit Br. At jungendum ἀρχαίων ἡμιθέων. Antipat. Thess. nr. 409. ἄξιον ἀρχαίων ὀφρύος ἡμιθέων. unde Reiskius hoc quoque loco ἄξιον corrigendum censebat. Contra ap. Lucian. de Merced. Cond. §. 27. T. III. p. 250. δύνασθαι ᾄδειν ἀξίως. fortasse δεξιῶς legendum. Ib. T. VIII. p. 12. ἀλλ' οὗτός γε ᾄσας δεξιῶς καὶ κιθαρίσας.

Nr. 412. ἀλκξου μεσσηνίου εἰς πυλάδην, οὐ τὸν ὀρέστου φίλον
ε δ δ
τὸν θαυμαζόμενον· ἀλλὰ τὸν ὑποκριτὴν τ νέας τραγω. ἢ κωμω ἢ τὸν τὰ διονύσια κατ' ὀρχούμενον. Br. I. 491. nr. 19. An. I. 2. p. 361.
τ
V. 1. σοι. P. σοι. Pl. Br. V. 2. ἐν om. P. supplet Pl. Br. V. 3. ἀπ' ἐθήκατο. P. V. 6. γοερόν. P. γοερῶν. Pl. Br. — *Nr.* 413. ἀντι-
χ
πάτρου εἰς ἱππαρ την φιλοσοφον τὴν γυναῖκα κράτητος. Br. II. 28. nr. 82. 'An. II. 1. p. 76. V. 1. bis scriptus in P. ℙ. Novum lemma
ο χ
in marg. P. ἀντιπάτρου θεσσαλ/ εἰς ἱππαρ τὴν φιλόσοφ/ τὴν γυναῖκα
υ τ
κράτητος του θηβαίου τ καταρξαν τῆς κυνικῆς αἱρέσεως. (Hoc falsum. Verius esset τῆς κυνικῆς μίξεως, quam κυνογαμίαν vocant. Vid. Wilh. Worth ad Tatiani Or. c. Graec. c. 5. p. 15. Potter ad Clem. Alex. p. 619. 10.) V. 1. βαθυστόλων. P. βαθυζώνων. Pl. Br. Una littera inserta scripsi βαθυστόλμων, a στολμός, voce apud Tragicos crebro obvia. Sic ap. Aeschyl. Pers. 157. nunc χρυσεοστόλμους legitur, ubi in editt. vett. χρυσεοστόλους habetur, et χρυσεοστόλβους. — ἔργα γυναικῶν. Herodot. L. IV. 114. ἡμεῖς μὲν τοξεύομέν τε καὶ ἀκοντίζομεν, καὶ ἱππαζόμεθα, ἔργα δὲ γυναικήϊα οὐκ ἐμάθομεν.
η
V. 2. ἑλόμαν. P. ἑλόμαν. Pl. Br. V. 3. περονήτιδες. P. Pl. περονάτιδες. Br. — οὐδὲ βαθύπεπλος. P. et optimus Cod. Plan. ap. Br. οὐ βαθύπεπλος. vulgo in Pl. βαθύπελμος. Br. c. Salm. et Toupio. Calcei intelliguntur, pedem ex omni parte tegentes. V. 5. οὐδας δέ. P. Pl. θυλὰς Br. c. Toupio. Cf. Ruhnk. Ep. crit. II. p. 183. — σκήπωνι. P. σκίπωνι. Pl. Br. Vid. ad p. 197. nr. 293. V. 4. ἄμμι δὲ μαιναλίας κάρρων αμιν (in marg. αμι) ἀταλάντας. P. κρέσσων βίος ἦν ἀταλάντας. Pl. Br. quam lectionem ex Planudis ingenio profluxisse, dubitare noli. Scribendum, ni me omnia fallunt: κάῤῥον λῆμ' ἦν 'Αταλάντας. non λᾶμα, quod in marg. posui, quamvis hanc formam membr. offerant in ep. Simonid. XLIV. Vid. ad p. 149. nr. 50. v. 2. — V. 8. σοφίη. P. σοφία. Pl. Br. ὀρειδρομίης. P. ὀριδρομίας. Pl. ὀρειδρομίας. Br.

ε π
Nr. 414. νοσσίδος τ μελο: εἰς ῥίνθωνα τὸν συρηκόσιον ποιητήν. Br. I. 196. nr. 12. An. I. 1. p. 421. V. 1. παρ' ἀμ. P. V. 3. τίς. P. V. 3. φλυάκων. P. Br. καλύκων. Pl. In marg. Wechel. κορύμ-
υ δ χ
βων. — *Nr.* 415. εἰςτινα βαττ υἱὸν ἢ βατια ποιητήν. καλλιμα. Br. I. 475. nr. 63. An. I. 2. p. 310.

πλάσσουσι. P. μεταπλάσσαντο. Br. male. Scripsi μεταπλάσσουσι cum Heinsio et Reiskio; quod de iis accipiendum, qui juniores quidem, sed Thespide adhuc vivo, illius inventum immutabant et exornabant; cum quibus ii componuntur, quos insequente aevo nova addituros esse auguratur Thespis. — νέοι τάδε· μυρίος. P. τάδ'· ὁ μυρ. Reiskius, rhythmo reclamante. V. 6. πρὸ σεῦ φήσει. P. προσευρήσει. Br. c. Reiskio; quae felicissima emendatio. De litteris ρ et φ inter se permutatis dixi ad p. 145. nr. 23.

Nr. 411. του αὐτοῦ. εἰς τ αυτον θέσπιν ἐγῶ καὶ περὶ αἰσχύλ τοῦ μετεχειν τὴν τραγῳδίαν πυργώσαντος. Br. I. 497. nr. 17. An. I. 2. p. 384. V. 1. τὸ δ'. P. τὰ δ'. Br. V. 2. τοὺς δὲ τελειοτέροις. P. τοὺς ἀτελειοτέρους. Br. Plura hic conjecit Reiskius minus bene; unum probabiliter: τοὺς δ' ἔτι λιτοτέρους. Hoc in Cod. λειτοτέρους scribi potuit, ut ap. Manethon. L. II. 488. Lenius tamen videbatur: τοὺς δ' ἔτι μειοτέρους. ubi nonnisi duae litterae leviter immutatae. Similiter Br. ad Apollon. Rhod. L. IV. 984. p. 175. pro πλειότερος προφανεὶς ap. Aratum Phaen. 744. correxit, μειότερος. Ib. v. 43. μειοτέρῃ στροφάλιγγι. Apoll. Rh. L. II. 368. ἀγχίῤῥοος Ἶρις Μειότερος λευκῇσιν ἑλίσσεται εἰς ἅλα δίναις. Manetho L. II. 147. μειότερον κῦδος. Maxim. π. καταρχ. v. 233. σελήνη μειότερον θήσει κάματον βροτῷ. Ib. 254. μειότερον τελέσεις πόνον. Gregor. Nazianz. Carm. XVI. 36. Opp. T. II. p. 92. A. τοῖσι τελειοτέροις, τοῖσι τε μειοτέροις. Sed jam vereor, ne omnes illi emendandi conatus, quantumvis speciosi, vani sint et inutiles. Membranarum enim lectio, κώμους τούσδε τελειοτέρους Αἰσχύλος ἐξύψωσεν, sic explicari potest, ut τελειοτέρους effectum indicet: comissationes illas Aeschylus amplexus in majus extulit perfectioresque reddidit. Hoc mihi jam verum videtur, ut certe est poëticum. Vid. ad p. 176. nr. 203. v. 8. — V. 3. ὁ μὴ σμιαευτά. P. νεοσμίλευτα. Bentl. ὁ μὴ σμιλευτά. Br. c. Salm. quod illustrare conatus sum in Animadversionibus. Add. Etym. M. διασμιλεύειν, ἀκριβοῦν. Suid. T. I. p. 293. τοῖς ἀποσμιλεύουσι τὰ ὀνόματα. V. 4. κατ' ἀρδ. P. V. 5. μετ' ἐκαίν. P. V. 6. post ἀρχαίων distinxit Br. At jungendum ἀρχαίων ἡμιθέων. Antipat. Thess. nr. 409. ἄξιον ἀρχαίων ὀφρύος ἡμιθέων. unde Reiskius hoc quoque loco ἄξιον corrigendum censebat. Contra ap. Lucian. de Merced. Cond. §. 27. T. III. p. 250. δύνασθαι ᾄδειν ἀξίως. fortasse δεξιῶς legendum. Ib. T. VIII. p. 12. ἀλλ' οὗτός γε ᾄσας δεξιῶς καὶ κιθαρίσας.

Nr. 412. ἀλκ3ου μεσσηνίου εἰς πυλάδην, οὐ τὸν ἄριστον φίλον τὸν θαυμαζόμενον· ἀλλὰ τὸν ὑποκριτὴν τ νέας τραγω. ἢ κωμω ἢ τὸν τὰ διονύσια κατ' ὀρχούμενον. Br. I. 491. nr. 19. An. I. 2. p. 361. V. 1. σοι. P. σοι. Pl. Br. V. 2. ἐν om. P. supplet Pl. Br. V. 3. ἀπ' ἐθήκατο. P. V. 6. γοερόν. P. γοερῶν. Pl. Br. — *Nr.* 413. ἀντιπάτρου εἰς ἵππαρ την φιλοσοφον τὴν γυναῖκα κράτητος. Br. II. 28. nr. 82. 'An. II. 1. p. 76. V. 1. bis scriptus in P. Novum lemma in marg. P. ἀντιπάτρου θεσσαλ/ εἰς ἵππαρ τὴν φιλόσοφ/ τὴν γυναῖκα κράτητος τουθηβαίου τ καταρξαν τῆς κυνικῆς αἱρέσεως. (Hoc falsum. Verius esset τῆς κυνικῆς μίξεως, quam κυνογαμίαν vocant. Vid. Wilh. Worth ad Tatiani Or. c. Graec. c. 5. p. 15. Potter ad Clem. Alex. p. 619. 10.) V. 1. βαθυστόλων. P. βαθυζώνων. Pl. Br. Una littera inserta scripsi βαθυστόλμων, a στολμός, voce apud Tragicos crebro obvia. Sic ap. Aeschyl. Pers. 157. nunc χρυσεοστόλμους legitur, ubi in editt. vett. χρυσεοστόλους habetur, et χρυσεοστόλβους. — ἔργα γυναικῶν. Herodot. L. IV. 114. ἡμεῖς μὲν τοξεύομέν τε καὶ ἀκοντίζομεν, καὶ ἱππαζόμεθα, ἔργα δὲ γυναικήϊα οὐκ ἐμάθομεν. V. 2. ἑλόμαν. P. ἑλόμαν. Pl. Br. V. 3. περονήτιδες. P. Pl. περονάτιδες. Br. — οὐδὲ βαθύπεπλος. P. et optimus Cod. Plan. ap. Br. οὐ βαθύπεπλος. vulgo in Pl. βαθύπελμος. Br. c. Salm. et Toupio. Calcei intelliguntur, pedem ex omni parte tegentes. V. 5. οὖδας δέ. P. Pl. θυλὰς Br. c. Toupio. Cf. Ruhnk. Ep. crit. II. p. 183. — σκήπωνι. P. σκίπωνι. Pl. Br. Vid. ad p. 197. nr. 293. V. 4. ἄμμι δὲ μαιναλίας κάῤῥων αμιν (in marg. αμι) ἀταλάντας. P. κρέσσων βίος ἦν ἀταλάντας. Pl. Br. quam lectionem ex Planudis ingenio profluxisse, dubitare noli. Scribendum, ni me omnia fallunt: κάῤῥον λῆμ' ἦν 'Αταλάντας. non λᾶμα, quod in marg. posui, quamvis hanc formam membr. offerant in ep. Simonid. XLIV. Vid. ad p. 149. nr. 50. v. 2. — V. 8. σοφίη. P. σοφία. Pl. Br. ὀρειδρομίης. P. ὀριδρομίας. Pl. ὀρειδρομίας. Br.

Nr. 414. νοσσίδος τ μελο: εἰς ῥίνθωνα τὸν συρηκόσιον ποιητήν. Br. I. 196. nr. 12. An. I. 1. p. 421. V. 1. παρ' ἀμ. P. V. 3. τίς. P. V. 3. φλυάκων. P. Br. καλύκων. Pl. In marg. Wechel. κορύμβων. — *Nr.* 415. εἴςτινα βαττ υἱὸν ἢ βατια ποιητήν. καλλιμα. Br. I. 475. nr. 63. An. I. 2. p. 310.

Nr. 416. *εἰς τὸν σοφὸν μελίαγρ^ο^ τὸν τοὺς στεφάνους τῶν ἐπιγραμ-μάτων πλέξαν: τὸν υἱὸν εὐκράτε^τ^ος το^ῦ^ γαδαρην.* Br. III. 271. nr. 573. An. III. 2. p. 186. V. 2. *κεράσαντ' ἡδ.* P. *κεράσανθ'* Br. — *Nr.* 417. *τ^ο^ α^ῦ^ μελεάγρου.* Br. I. 37. nr. 127. An. I. 1. p. 142. V. 1. *δέ με* P. Pl. *δ' ἐμέ.* Br. — *τεκνοῖ.* In epigr. p. 220. nr. 86. *ἥδε Σόλωνα τόνδ' ἐπέχει Σαλαμίς.* alibi legitur: *τόνδε τεκνοῖ*, quod et ipsum bene habet. Similiter in Append. Epigr. nr. 307. T. II. p. 854. *γεννᾷ μὲν Γλαῦκός με πατήρ, τίκτει δέ με μήτηρ Χρυσογόνη.* Leonid. in Palat. p. 312. nr. 663. *ἔτυμ' ὧν ἔτι Χρησίμα τελευτᾷ.* De eodem praesentis usu in verbo *ἀκούω* dixi ad p. 264. nr. 390. in *θνήσκω.* ad p. 237. nr. 207. V. 4. *μὲν ἱππείοις.* P. *μὲν ἱππείαις.* Pl. *μενιππείαις.* Br. cum aliis. *σὺν τροχ.* P. V. 8. *γήρως γὰρ γείτων.* P. Br. *γῆρας γὰρ γεῖτον.* Pl. *ἐγγύθεν.* P. *κἀγγύθεν.* Pl. Br. Codicis lectionem restitui cum Graefio. Claudian. p. 378. nr. 159. *πολιὴν τρίχα, γείτονα μοίρης.* V. 9. *προσ εἰπών.* P. *σὺ προσειπών.* Pl. Br. At sic haeremus in verbis *προσειπὼν χαίρειν*, ubi aliquid abundat. Hinc suspicabar: *πρεσβύτην, φίλος, εἰπὼν Χαίρειν.* At si vera est Planudea lectio, minore mutatione legendum videtur: *καὶ πρεσβύτην σὺ προσειπών, Χαίρων εἰς γῆρας καὐτὸς ἵκοιο λάλον.*

Nr. 418. *το^ῦ^ α^ὐ^ μελεάγρου εἰς τ αὐτὸν μελέαγρον τὸν ἐπιγραμματοφόρ^ο^. οὗτος ὁ μελέαγρος ἐν κῷ τῇ νήσῳ καταγηράσ ἐτελεύτησεν.* Inter *ἀδέσποτα* retulit Br. III. 271. nr. 572. An. III. 2. p. 184. V. 2. *ἠνδρωσεν.* P. *δεξαμενη.* P. *δεξαμένα.* Br. V. 3. *ἥβην καὶ δία.* P. *καὶ δῖα.* Br. ubi et *καὶ* abundat, et sensus non est integer. *θρέψεν ἔμ' ἡ Κῶς.* legitur in Ap. R. et in marg. Ap. Guy. *) Vere Reiskius: *ἡ καὶ Δία θρεψαμένη Κῶς.* *Cos, quae et Jovem aluit;* non Saturni filium, sed, quae Buttmanni est sententia, Ptolemaeum Philadelphum, Jovis nomine h. l. insignitum. Cf. Animadverss. T. II. 2. p. 191. et p. 473. Eundem regem similiter significat Theocr. Eid. VII. 93. *βωκολέοντα 'Εσθλά, τά που καὶ Ζανὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα.*

---

*) „De Jove in illa insula commorante nihil traditur, de Herculo „notum est. Fortasse scribendum *'Ηρακλέα θρεψαμένη Κῶς*, „quamquam tum displicet omissus articulus." Gerhard. Lectt. Apollon. p. 148. s.

(Fere ut Horat. I. Epist. XIX. 43. *rides, ait, et Jovis auribus ista Servas.*) Illum regem in insula Co natum esse constat ex Theocr. Eid. XVII. 58. *καί σε Κόως ἀτίταλλε, βρέφος νεογιλὸν ἐόντα, Δεξαμένα παρὰ ματρός.* Callimach. H. in Del. v. 165. de eadem insula: *ἀλλά οἱ ἐκ Μοιρέων τις ὀφειλόμενος θεὸς ἄλλος Ἐστί, σαωτήρων ὕπατον γένος.* ubi vid. Schol. et Spanhemium. Apud Joann. Lydum de Mensib. c. 7. p. 23. *διὰ δὲ αὐτὸν Ἕλληνες ζωογόνον θεολογοῦσιν· ὅθεν καὶ ἐν Κρήτῃ τεχθῆναι μυθικῶς αὐτὸν βούλονται.* Nicol. Schow correxit: *διὸ δέ.* Scribe potius: *Δία δὲ αὐτόν.* Ap. Aelian. H. A. L. XIII. 18. *καὶ τὰ λοιπὰ μὲν περιελθεῖν τῷ λόγῳ, οὐ διὰ τῆσδε τῆς συγγραφῆς ἐστι.* scr. *οὐ μὰ Δία τῆσδε. . .* Contra Jovis nomen inepte legitur ap. Theodor. Prodr. de Amor. Rhod. et Dosicl. L. I. p. 42. *καὶ μνᾶς ἑκάστῳ Διῒ χαρίζεται δέκα.* Scr. *δὶς χαρ. δέκα.* V. 6. *μεληπείοις.* P. quae si vera est lectio, Meleager sibi *Homericam* tribuit venustatem. Sed probabiliter L. Holstenius correxit *μενιππείαις,* idque recepit Br.

Nr. 419. *εἰς τὸν αυ τ αὐτοῦ μελεάγρου.* Br. I. 37. nr. 126. An. I. 1. p. 141. P. V. 3. novum lemma in Cod. *εισ αὐτὸν μελέαγρ τὸν αγ ποιητὴν τὸν συναγωγέα τῶν ἐπιγραμμάτ.* V. 5. *οὐ στολίσας.* P. V. 7. *σάλαμ.* P. Pl. *σέλομ.* Br. c. Majo in Obss. Sacr. T. IV. p. 150. Quum in pronuntiatione vocalium apud Orientis populos insignem varietatem esse constet, mihi quidem illa mutatio vehementer incerta videtur. Quare hoc quoque in loco a membr. non recedo. V. 8. *ναίδιος.* P. *αὐδονίς.* Br. c. Scaligero in Append. Oper. de Emend. Temp. p. 32.

Nr. 420. *διοτίμου ἀθηναίου διοπείθους εἰς λέσβονα τινὰ αὐλητὴν ἀγαθόν.* Br. I. 252. nr. 8. An. I. 2. p. 165. V. 1. Junxi *ἐλπίδες . . . χαίρετε.* verba interposita ab illis sejungens. V. 2. *ἀμφ' ἐκ.* P. V. 3. *σὺν ἕδρ.* P. *καὶ μετ' ἐρώτων.* P. Pl. Br. *Lesbum praecipuo quem rex ardebat amore,* vertit Grotius; sensu optimo, sed cui graeca verba non satis respondent. Tentavi olim: *χαίρετε πάντων, χαίρετε κουφόταται δ. ἀθανάτων.* Propius ad vestigia membr. scripseris: *καὶ μέγ' ἀρίσκων. qui regem comitabatur, multum ei carus.* *καὶ* pro *καὶ ταῦτα.* Vid. ad p. 545. nr. 283. v. 6. V. 5. *οἵ σ' ἐν.* P. editt. quaedam vett. Plan. *οἵ σ' ἐν* St. Br. — V. 6. exhibui lectionem Cod. Pal. quae etiam in vett. Plan. editionibus obtinet, usque ad

Ald. 3. ubi suppletur: ἐπεὶ οὐδ' ᾠδάς, οὐ χορὸν οἶδ' ἀχέρων. Alii aliter. Οὐκ ᾠδὰς Br. Quum hanc lectionem non ex bonis codd., sed ex conjectura fluxisse, mihi persuasum haberem, lectionem membr. intactam reliqui.

Nr. 421. τοῦ αὐτοῦ μελεάγρ εἰςτὸν αυ μελέαγρον αἰνιγματῶδες. καὶ ὅτι διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ παλαιοῦ μελεάγρου ἐαν οὕτως ἐσκεύασεν σιβύνῃ καὶ κάπρου δέρματι. Br. I. 38. nr. 128. An. I. 1. p. 143. V. 1. σιβύνης. P. σιβύνη. Pl. Br. σιβύνας. Graef. ὁ σιβύνης est p. 158. nr. 93. v. 2. V. 2. ἐσσὶ τίνος. P. V. 5. χρόνον. P. Κρόνον. Ald. 2. Br. — V. 7. γῆς ὕπερθε. P. ed. pr. Flor. Ald. tres. ὁ γᾶς μὲν ἔνερθε. Br. ὁ γῆς ὑπένερθε. Steph. et sic Scaliger in not. mst. et Opsopoeus. Sic p. 275. nr. 441. Μεγάτιμον γαῖ' ὑπένερθεν ἔχεις. Etiam p. 448. nr. 533. scripsi, ἀνεγρομένου δ' ὑπένερθεν. pro ἀνεγρομένοιο δ' ὕπερθεν. V. 8. ἐσσί. P. Pl. ἐστί. Br. — λόγος. P. Pl. λέγεις. Br. Cod. lectionem cum Graefio revocavi. Statuam alatam, quia cippo quasi vocem tribuat, πτερόεντα λόγον appellat poëta. Optime Grotius: *Tu nomen, Sermo penniger, ejus eras.* V. 9. ἀλιωιάιδ'. P. ἀελίῳ δ' ἀμφ'. Pl. ἐν προβολᾷ δ'. Br. ἄλλως οὐδ' Huschk. in An. crit. p. 39. ἐν λαιᾷ δ', ipse conjeceram. At his omnibus longe praeferenda Graefii correctio: Λατῴας δ' ἀμφήκες ἔχεις γέρας. Illa hasta cur *Dianae* appelletur *hasta*, apparet ex iis, quae de σιβύνῃ notavi in Animadverss. ad hoc epigr. p. 143. — V. 14. σοφίαν. P. Pl. σοφίᾳ. Br. τ' adjeci cum Graefio. Verba εἰς μίαν dicta, ut εἰς ἓν ap. Theocrit. Eid. XX. 37. Infra p. 305. nr. 626. v. 6. φῦλον ἀγρευθὲν Εἰς μίαν .. Καῖσαρ ἔθηκεν. Vid. quae excitavimus in Animadverss. T. III. 2. p. 99.

Nr. 422. λεωνίδα ταραν. εἰς πεισίστρα οὐ τὸν ἐν ἀθήνῃσι τυραννἀλλ' ἄλλον τινὰ νεώτερον· ἔστι δὲ αἰνιγματῶδες. ζτ. τὸν ἀστράγαλον. Br. I. 242. nr. 84. An. I. 2. p. 138. V. 3. παικτας. P. V. 4. λιηβδ. P. λίην. Pl. Error in membr. Pal. ortus ex similitudine litterarum β, μ, ν. V. 5. κατίσβη. P. κατίσβης. Pl. Br. V. 6. πρὸς ἠγγ. P.

Nr. 423. εἰς βιττίδα αἰνιγμτῶδες ἀλλ' εὔληπτον. Br. II. 31. nr. 89. An. II. 1. p. 84. V. 1. bis scriptus. λᾶλον .. κίσσαν. in hac pagina. P. V. 1. novum lemma in Pal. ἀντιπάτρ σιδωνι: εἰς βιττίδα τὴν κρῆσσαν. αἰνιγματῶδες εὔληπτον δέ. V. 2. φράσει. P. φάσει. Pl.

Br. Cf. nr. 424. v. 8. 9. nr. 425. v. 3. V. 4. ἄνθεμα μίτρας. i. e. ἀνάδημα, ut ἄνθεμα ex ἀνάθημα formatur. Aristophan. ap. Clem. Alex. Paedag. L. II. p. 245. 13. μίτρας ἀνάδημα. V. 5. σταλουργὸς non esse potest, ut vulgo interpretantur, tumulus cum cippo, sed est sculptor, cippi faber. Hinc non dubito, τύμβος mutandum esse in τύμβῳ. Nomen viri depravatum. τιμελάχραντον. P. τὰν τιμελάχραντον. omnes editt. Plan. usque ad Ascens. ubi θυμελάχραντον editum, quod Steph. repetivit, et in Thes. Gr. L. T. I. p. 625. F. sic explicavit: „uxor honesta, quaeque decore se gerit vel in conviviis, vel in deliciis." quod viro longe doctissimo non tam facile credimus. Τιμέλου ἄχραντον. Br. Nomen incertissimum; sed sensum habebis optimum, si legeris: τοιάνδε σταλουργὸς ἔμ' ἔκρυψε Βιττίδα τύμβῳ Τίμαλος ἄχραντον νυμφ. ἄλοχον. V. 8. αὐτάν. P. αὐτάν. Pl. Br.

Nr. 424. τοῦ αὐτοῦ ἀντιπάτρ(ου) εἰς λυσιδίκην αἰνιγματῶδες θαυμασ(ί)ως ἐν τῷ τάφῳ σύμβολα τὰ(τ) ἐπέκειτο ἡνία καὶ κημ(ό). καὶ τάναγρα ὅ ἐστι δίκτυον. Tamquam Sidonii Antipatri edidit Br. II. 30. nr. 87. An. II. 1. p. 81. V. 1. τίς εὐαγὴς ἐπί. P. τίς σου τίς ἐπί. Br. c. Salm. Duplex τίς sic positum ferri non potest. Nec quaeritur, *quis* illa symbola sculpserit, sed qua de causa sculpta sint, quidque significent. Quod intelligens Br. correxit in Lectionibus: τί τεᾷ τις ἐπὶ στ. π. satis, ut mihi quidem videtur, frigide. Propius ad membr. ductus scribendum suspicor: Μαστεύω, τί σευ ἀκμὴ ἐπὶ σταλ. πέτρᾳ, Λ. γλυπτὸν τόνδ' ἐχάρ. νόον. *quid volens cuspis* (caeli) *haec symbola cippo insculpserit.* — σταλήτιδι. P. σταλάτιδι. Br. V. 3. εὔορνιθι ταναγρᾳ. Inepta de his vocibus conjecit magnus Salmasius in Ap. G. R. inepte etiam lemmatis auctor ταναγραν accepit de δικτύῳ. De gallis Tanagraeis dixi in Animadversionibus. — V. 5. ἐπ' ἔοικεν. P. ὑπωροφίαισι. P. ὑπωροφίοισι. Br. erroris socium habens V. D. in Actis Erudit. an. 1746. p. 319. φόρμιγγες ὑπωρόφιαι dixit Pindar. Pyth. I. 188. Vid. ad p. 164. nr. 124. V. 6. ἠλεκάτας. P. ἔργα τάθ' ἱστ. Ib. quod restitui. ἔργα καὶ ἱστ. Br. V. 7. ποτ' εἶρια. P. i. e. πρός. p. 274. nr. 433. ἔῤῥε ποθ' ᾅδαν. Theocr. Eid. V. 23. ὗς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισε. Vid. Koen. ad Greg. Cor. p. 194. ed. Lips. V. 8. ἡνίοχον. P. quod Brunkium post ἀνία tulisse mireris. V. 10. ἡσυχίης. P. ἡσυχίας. Br.

Nr. 425. τ(οῦ) αὐτ(οῦ) ἀντιπάτρ(ου). εἰς μυρῶ καὶ αὐτὸ αἰνιγματῶδες.

γλαῦξ γὰρ ἐπὶ τῷ λάρναξ (i. e. λάρνακι. Vid. ad p. 254. nr. 327.) ἐπίσημον καὶ σκύλαξ. καὶ τόξα. καὶ μάστιξ. Br. II. 30. nr. 88. An. II. 1. p. 82. V. 1. σήματι. P. Br. Quum hoc fere solum esset ionismi in hoc epigr. vestigium, id corrigere non dubitavi. V. 2. χάναθοάν. γρ. τάνδε θοάν P. Sic v. 7mo iterum χὰν et τὰν confusa. χαροπὸν χᾶνα, θοὰν σκύλ. Br. qui in Lectt. verba sic transponit: χᾶνα, βιόν, χαροπὸν γλαῦκα, θοὰν σκύλ. quod buboni conveniret τὸ χαροπόν, non item anseri. Hoc ut verum sit, valde vereor; certe color, quem vox χαροπὸς significat, ad res satis diversas pertinet. Vid. Schneider. Lex. Gr. v. Servavi igitur lectionem Cod. χαροπὰν χᾶνα, quod in χαροπὸν mutari non debuit. χαροπαὶ ἀστεροπαὶ sunt p. 109. nr. 153. χαροπὰ μερόπων τύχα. in Mesomed. fr. I. χαροπὴν θάλασσαν. Orph. Argon. v. 461. χαροπὴ ἠώς. Apoll. Rhod. L. I. 1280. χαροπὴ σελήνη. Quint. Smyrn. L. X. 337. — V. 3. αὐδάσει με τὰν εὔτονον. P. αὐδάσει τὰν ἔντονον. Br. fortasse ex Apogr. Buheriano. Procul dubio scribendum: αὐδάσει με πανεύτονον, ut invenio etiam in Ap. G. R. quod compositum, ut πανευδαίμων, et similia quaedam. — V. 6. ἀμπλακίης. P. ἀμπλακίας. Br. V. 7. τᾶνδε δόμων φύλακα μελεδήμονα τάνδ' ἁ . . . . . P. versu in fine mutilo. τὰν δὲ δόμων φυλακᾶς μ. χὰν ἀγορεύει. Br. c. Reiskio. Sed symboli nomen primo loco ponendum fuisse, satis apparet: χὰν δὲ δόμων; deinde in versus exitu emendandi conatum Reiskio non recte processisse, ex versu sequ. intelligitur, ubi in membr. legitur: γλαῦξ ἅδε, non ἁ δὲ γλαύξ, ut Br. dedit. Hinc apparet, praecessisse aliquid, quod ad novum hoc symbolum pertineret; fortasse: τὰν δ' ἀκάμαντα γλαῦξ ἅδε γλ. Π. ἀμφίπολον. nisi malis, quod bubonis naturae etiam accuratius respondet: τὰν δ' ἄρ' ἄγρυπνον. Quamvis illud quoque bene habet de *indefessa Palladis ministra*, quae opus faciens noctem diei jungit. Io. Lydus de Mensib. p. 48. καὶ γλαῦκα αὐτῇ (Palladi) ἀνατιθέασιν, ὅτι περ ἐγρήγορε διὰ πάσης νυκτός, οἱονεὶ ἀεικίνητος (Cod. οἱονεὶ ἀκίνητος)· τὸ γὰρ παῦλαν ἔχον κινήσεως, παῦλαν ἔχει ζωῆς κατὰ Πλάτωνα. In verbis φύλακα μελεδήμονα si verum dedit Cod. Pal. brevis syllaba ob sequens μ produci videri debet; sed malim omnino: χὰν δὲ δόμων φύλακ' εὖ μελεδήμονα; litteris ᾱ et ε̄υ hoc loco, ut plurimis aliis, inter se permutatis; vid. ad p. 376. nr. 123. aut cum Reiskio: δόμων φυλακᾶς μελεδήμονα.

Nr. 426. τοῦ αὐτοῦ ἀντιπάτρ εἰς τινὰ υἱὸν θεοδώρου οὗ τινος ἐπὶ τῶι τάφωι σύμβολον ἵστατο λέων. Br. II. 31. nr. 91. An. II. 1.

p. 86. V. 1. φθιμένοιο ~~πρός~~ τί. P. τί πρὸς Reiskius pro πρὸς τί, metri causa scriptum existimabat. Nullus dubito, quin πρὸς corruptum sit ex τίνος, littera ν in ρ mutata. Vid. ad p. 205. nr. 348. v. 6. Nihil certe ad rem aptius, quam, τίνος τύμβον ἀμφιβέβηκας. In Fragm. Callimachi ap. Herodian. ad Hermanno editum ad calcem de Em. Gr. gr. p. 390. §. XXIII. παρὰ τίνος ἠρίον ἵστατε τοῦτο; fortasse scribendum: στᾶλαι, τίνος ἠρίον ἕστατε. V. 2. βουφάγε. P. βουφόνε. Br. c. Reiskio. Simonid. p. 180. nr. 217. λέων βουφάγος. — V. 3. τελευτιαῖ. P. τελευτίας. Br. c. Reiskio, quae si vera est correctio, mutum est ι ante ας. Vid. ad Append. Epigr. nr. 243. v. 1. De Teleutia, Agesilai fratre, dixi in Animadversionibus ad h. l. V. 5. δ' ἔτι. P. δέ τι. Br. c. Reiskio, quod membr. lectioni non praeferendum.

P. Nr. 427. τ αὐτ ἀντιπάτρ. εἰς τινὰ τάφον ἐν ᾧι συμβολ ἐννέα ἀστράγαλοι ἐκεχάρακτο. ἦν δέ γε οὗτος ὁ τάφος ἀλεξανδρ τιν χίου. ✓ (ἔστι) δὲ καὶ αὐ αἰνιγματω. Br. II. 32. nr. 93. An. II. 1. p. 88. V. 2. δμαθέν. P. τμαθέν. Br. c. Salmasio, in Lectt. tamen γλυφθὲν corrigens. Sed verum est τμαθέν. Verbo ἐντέμνειν sic utitur Herodot. L. IV. 87. p. 321. VIII. 22. p. 321. — V. 3. πεπτηῶτας. P. πεπτηότας Br. c. Apographis. V. 4. πρᾶτοι. P. (αν πρῶτοι) V. 6. χῖος. P. χῖον. Br. c. Dorvill. Vann. crit. p. 167. Restitui lectionem Cod. χῖος, quod cum εἷς cohaeret. V. 10. ἰὼν κρηταιεὺς ὥτος ὀϊστ. P. Ἰῶν Κρ. ὠὐτὸς ὀϊστ. corrigit Dorvill. ἰὸν Κρ. ὥς τις. Br. c. Reiskio, jungente ἐλάσσειν ἰόν. Distinctione mutata junxi: ὥς τις Κρ. ὀϊστοβόλος ἰὸν ἐλαύνει. Ut hoc loco ωτὸς scriptum pro ὥς τις, sic ὡσὶ perperam legitur ap. Liban. T. IV. p. 776. 20. ἐν ἡδίσταις οὖν οὗτος ὑπάρχων ἐλπίσιν, ὡσὶ δὲ πικρὰν ἤκουσεν ἀγγελίαν. ubi corrigendum videtur, ὡς ἤδη πικρὰν ἤκ. ἀγγ. — V. 12. ἐφ' ἡβείῃ θ' ὥλ. P. ἐφηβαίῃ δ'. Br. c. Dorvillio, qui tamen θ' non mutabat. — ἁλικίαι. P. ἡλικίᾳ. Br.

Nr. 428. εἰς ἀντιπατρ τὸν σιδώνιον: μελεάγρου. ἦν δὲ ἐπὶ τῶι τάφωι σύνθημα. ἀλέκτωρ καὶ φοίνικος κλάδος καὶ ἀστράγαλος. Br. I. 35. nr. 123. An. I. 1. p. 134. V. 1. γοργῶπος. P. γοργωπός. Br. γοργωπὸν ἕδραν est ap. Suid. T. I. p. 493. quod sumtum ex Rheso v. 8. V. 2. ἑστακελαῖναι. P. ἑστα καλλαΐνᾳ. Br. cum plurimis apogr.

πλινθίδα καλλαϊναν est in ep. Phaniae pag. 198. nr. 295. *κέραμος καλλάϊνος* in Etym. Magn. in *κάλλαια*. p. 486. (441. ed. Lipsiensis) *κάλλαια* .. *διὰ τὸ εἶναι ἀνθηρὰ καὶ πορφυρώδη* .... *ἔνθα καὶ τὸ καλλάϊνον. ἔστι δὲ χρῶμα ἀνθηρόν, ἢ τὸ βένετον χρῶμα οὕτω λεγόμενον. ἐξ οὗ καὶ κέραμος καλλάϊνος.* Hanc lectionem recipere non dubitavi. Graefius verbis transpositis: *λαΐνα ἔστακε.* — *σκαπτροφόρος*, P. *σκαπτοφόρος*. Br. V. 3. *ἐφ᾽ ἁρπ.* P. V. 4. *βαθμίδος*. P. Br. V. 5. *νικάεντα*. P. Br. *νικάσαντα*. Salm. in Ap. G. R. *μάχα*. P. *μάχᾳ*. Br. V. 7. *ἐπὶ πρ.* P. V. 8. *ὄρνις* h. l. gallus; alibi, gallina. De gallo in pugna superato Aelian. H. An. L. III. 16. *καὶ ὅγε ἡττηθεὶς ὀχεύεται ὡς ὄρνις, καὶ δρᾷ τοῦτο ἀνέδην* (*ὁ νικήσας* videtur excidisse), *ἔστ᾽ ἂν ὑφ᾽ ἑτέρου καὶ αὐτὸς ἡττηθεὶς κ. τ. λ.* V. 9. Scr. *ἀλλὰ σύ*. V. 10. *αἰολοφόρον*. P. *ἀθλοφόρον*. Br. cum plurimis apogrr. V. 13. *φοῖνιξ*. P. *φοίνιξ*. Br. *μὲν νίκαν*. P. *οὐ νίκαν*. Br. c. Reiskio. Graefius Cod. lectionem praetulit, in altero quoque hemistichio *πάτραν τε* cum membran. legens pro *πάτραν δέ*. In Commentario nihil de hoc loco monuit, in quo mihi quidem Br. lectio, quam repetivi, ad sensum videtur necessaria. Priorem jam poëta symbolorum interpretationem rejicit, ita ut illis omnia alia significari affirmet, quam quae primum suspicatus sit. Scholiast. in marg. textus lectionem, ut par erat, interpretatur: *ὁ φοίνιξ* ᶜᴴ *νίκην, καὶ πατρίδα φοινίκων. ὁ ὄρνις τὸν ἄνδρα. τὸ σκῆπτρον τὸ σύνθημα τ(ου) λόγ(ου). ὁ ἀστράγαλος τὸν οἰνοβρεχῆ καὶ με καὶ ὅτι ἐξωλισ(θ) δʒ (διὰ) με(θ) τέθνικεν(θ).* V. 16. *κρατὸς κῆν*. P. *ὑμνοθέταις*. P. *ὑμνοθέτας*. Br. c. Dorvill. V. 17. *θνάισκειν*. P. ¶. V. 20. bis legitur in P. *φύντα μ᾽ ἐριοθενέων*. P. *φύντ᾽ ἀπ᾽ ἐρισθεν*. Br. c. Dorvillio. *)

Nr. 429. *ἀλκαίου μιτυληναίου εἰς τάφον εν ᾧ ἐκεχάρακτο γραμμα(τ) δύο φ̄ φ ὅπερ σημαίνει τὸ τῆς γυναικὸς ὄνομα ἤγουν φυδὶς + φιδίς.* Tum margini haec quoque adscripta: *τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα ὁ κεφαλᾶς προεβάλετο ἐν τῇ σχολῇ τῆς νέας ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ μακαρίου γρηγορίου τοῦ μαγίστορος.* Br. I. 491. nr. 21. An. I. 2. p. 363. V. 1.

*) Post hoc epigr. in superiore margine paginae leguntur haec: *ἕως ὧδε ἀντιβλή(θ) πρὸς τὸ ἀντιβόλιν* (sic) *τοῦ κυροῦ μιχαήλ. καὶ διωρθώθη τινὰ πλὴν ὅτι κἀκεῖνο σφάλματα εἶχεν.* cf. mox ad p. 273. nr. 432. [Etiam in Callim. Fragm. T. II. p. 566. leg. *ἀντιβόλιν*. coll. Ducang. Glossar. h. v. *G. H. S.*]

η λίθος
ἀπαροδίτας. P. et in fine vers. 2di πετρος. P. ἁ παροδῖτιε .. λίθας. P. ὁ παροδίτας .. πέτρος. Br. non sine metri detrimento. Quod ut resarciret Hermann. ad Orph. p. 766. correxit: ὦ παροδῖτα. Cf. Schaefer. ad Longum p. 408. Scripsi sine haesitatione: ἁ παροδῖτις (male excusum παροδίτις) πέτρος. Infra p. 420. nr. 373. παροδίτην ἀηδόνα legitur in Cod. pro παροδῖτιν; fere ut ap. Aelian. H. An. L. II. 6. p. 43. καὶ πρεσβῦτίν τινα καὶ γέροντα. Cod. Monac. πρεσβύτην. Ap. Philostr. Imagg. I. 29. p. 806. Ἀνδὴν ἁβράν, καὶ Ἀτθίδα ὑπόσεμνον, καὶ Σπαρτιάτην ἐῤῥωμένην. scr. Σπαρτιᾶτιν e. Cod. Guelph. nr. 77. De voce πέτρος etiam pro feminino passim usurpata dixi in Actis Phil. Monac. I. p. 141. Vid. p. 282. nr. 479. p. 247. nr. 274. Quint. Smyrn. L. VII. p. 498. αὐτίκα δ' ὀκρυόεσσαν (scr. ὀκριόεσσαν) ἑλὼν καὶ ἀπειρέα πέτρον. Caeterum vid. de lectione a nobis restituta Schaefer. ad Apollon. Rh. T. II. p. 629. Saepe sic substantivorum genus turbas fecit. Ap. Apollodor. L. I. 9. 12. πόσον ἤδη μέρος του δοκοῦ διαβέβρωται. Clavierius τῆς δοκοῦ correxit; qua correctione non est opus, si fides Thomae Mag. p. 246. cui assentitur Schaefer. ad Apollon. Rh. L. II. 206. Sed ap. Achill. Tat. L. I. 15. p. 37. τῇ παραδείσῳ non ferendum; nec ἡ θριγκὸς ap. Themistium p. 257. C. quem locum alibi emendare conabor. V. 3. ἆρα γυν. P. ἦ ῥα. Br. c. Plan. quod recepi. Vid. p. 405. nr. 308. v. 5. et ad p. 578. nr. 67. v. 1. V. 4. τᾶ χθονί. P. ed. Ald. 2. ex Lectt. Aldin. 1.
α
τᾶν vulgo. V. 7. ἁ δ'. P. Br. ἡ δ'. Pl. V. 8. ἐφρασάμην. P. ἐφρασάμαν. Br. ut nr. 428. v. 12. V. 12. ἔρεβος. P.

Nr. 430. διοσκορίδου, ἕτερον αἰνιγματῶδες ἐπὶ σκύλοις νεκρῶν, ἤγουν πέλτηι καὶ λόγχηι καὶ τισιν ἄλλοις. Alia manus adscripsit haec: καὶ ταῦτα ἐπὶ τωῖ τάφωι τῶν τ̄ τῶν μετὰ ὀθρυάδου πεσόντων. ὑπολαμβάνω δὲ παρὰ τωῖ θουκυδίδηι κεῖται ἡ ἱστορία ἐν τηῖ τετάρτηι βίβλωι. Br. I. 496. nr. 13. An. I. 2. p. 378. V. 2. τῳ P. τῷ Br. e. aliis; in Lectt. autem τῶ reponendum censet. Non enim quaeritur, *cui* inscriptum i. e. dicatum sit tropaeum, sed *cujus nomine*. V. 3. αδε. P. ὧδε. Br. Illud pro ὧδε usurpatum vidimus p. 235. nr. 194. v. 1. — λοχίταν. P. λοχιτᾶν. Br. λοχῖται. Reisk. V. 6. κῦδος ἔλαμψε. φῶς ἀνέλαμψε scribebat Toup. in Ep. crit. T. II. p. 513. quia in Reiskiana editione κῦδος exciderat. Vid. Tyrwhitt. in Append. ad Toup. Emend. T. IV. p. 425. — V. 7. ἄδε. P. ὧδε. Br. V. 9. ὦ πρόπατερ ζεῦ. P. προπάτωρ. Br. Minus recte haec vox legitur ap. Libanium T. III.

p. 36. 9. de Ulysse: τὰ τῶν Τρώων ἔκλεπτε, τῶν τὰ τιμιώτατα τῶν τοῦ Μενελάου κεκλοφότων προπατόρων. Scr. προτέρων. *Trojanorum, qui priores pretiosissima bonorum Menelai furati sunt.* V. 10. ἀνικάτον. Si τῶ recte scriptum est v. 2[do], hoc quoque loco ἀνικάτω corrigendum.

Nr. 431. ἄδηλον. οἱ δὲ σιμωνι ἐπὶ τῶι τάφωι τῶν τριακοσίων σπαρατ τῶν μετὰ ὀθρυάδου πεσόντων ἐν τῷ πραρ πο) (i. e. ἐν τῷ πρὸς ἀργείους πολέμῳ) ἐπιτη θυρεάτιδι. Addita nota: ταυ ἐν τηι βίβλωι τ συγγραφ θουκυδίδου τρανώτερον. Br. I. 130. nr. 26. An. I. 1. p. 217. V. 1. συνάριθμ. P. V. 2. ἰναχίδας θυρεάν. P. ἰναχίδαις θυρέαν. Pl. Br. ἀμφί. P. Pl. ἄμφι. Br. qui saepius in hac praepositione erravit, praesertim in Apollon. Rhod. ubi vid. Append. Not. ad II. 216. p. 220. V. 3. ὄπαι. P. editt. vett. Pl. ὄπα. ed. Steph. Br. ποδ ἴχνος ἅ πρατόν. cum nota: δωρικῶς ἀντὶ τοῦ πρῶτον. P. ποδὸς ἴχνια. Pl. Br. ἴχνος et ἴχνιον confusa p. 400. nr. 268. V. 7. αἱ δέ. P. ed. pr. Fl. Ald. 1. εἰ δέ. Ald. 2. 3. Asc. St. Dorico epigrammatis characteri αἱ δὲ congruit, quae est Br. lectio. — ἧς ἀπ'. P. ἧς. editt. pr. Flor. ἣν reliquae.

Nr. 432. δαμαγήτου. εἰς γύλλιν τὸν λακεδαιμόνιον τουπεσον ἐντηι προςθυρεαν μα. *) Br. II. 39. nr. 7. An. II. 1. p. 111. V. 1. ὕμμιν. P. ὗμιν. ed. Flor. ὕμμιν. reliquae editt. Pl. V. 3. ἄνδρα δ' ὅς. P. ἄνδρα, ὅς. Pl. Br. τόδε γ' εἶπεν. P. τόδε γ' εἶπε. Pl. Br. Scripsi: ἄνδρας ὃς Ἀργ. et in versus exitu τόδ' ἔειπεν, assentiente Scaligero in not. mst. — Nr. 433. τύμνεω εἰς δημήτριον λακεδαιμόνιον φυγοπόλεμον, ὃν ἡ ἰδία μήτηρ ἀπέσφαξε. Br. I. 505. nr. 4. An. I. 2. p. 411. V. 4. ἐπὶ βρ. P. Post hunc versum Plutarch. T. II. p. 240. F. addidit distichon:

ἔῤῥε κακὸν φίτυμα διὰ σκότος, οὗ διὰ μῖσος
Εὐρώτας δειλαῖς μηδ' ἐλάφοισι ῥέοι.

quod nec Pal. habet, nec Plan. Quum Plutarchus eodem illo loco

---

*) Alia manu adscripta nota: ω μιχ τ χαρτοφυλάκος. et inferius: ἕως ω τὰ τοῦ κυρ μι τ μαз (i. e. μαγίστορος) π εἶχον ἐπίγραμμα ἅτινα ἰδιοχείρ αὐτὸς ἔγραψεν ἐκ τ βίβλου τ κεφαλᾶ.

primum epigr. nostri distichon tamquam peculiare epigramma, quod ad aliam hujus generis historiam spectet, excitaverit, fieri possit, ut in postremo quoque ejus disticho cum illo, quod modo adscripsimus, conjungendo erraverit. V. 5. ἔῤῥε κακὸν σκ. P. Pl. Suid. in ἔῤῥε. T. I. p. 851. ἀχρεῖον σκυλάκευμα. Plut. Br. — γρ. θ' ἀΐδαν ποθ' αιδα. P. V. 6. ἄξιον οὐδ' ἔτεκον. P. τὸ μὴ σπάρτας ἄξιον οὐδ' ἔτεκον. Plut. ἄξιον ἐτρέφομες. Plan. ὃν ἔτεκον. Suid. ubi Cod. Lugd. ὧν ἔτ. quod Jac. Gronovius interpretatur: *ex illis quos peperi.* οὗ σ' ἔτεκον. Br. Nihil horum, ut mihi quidem videtur, membr. lectioni praeferendum, quae sensum habet optimum: qui Sparta indignus est, cum nec peperisse videor. i. e. eum pro filio non habeo.

Nr. 434. διοσκορίδου. εις δημαινέτης παι τῆς λακεδαίμ πεσοντ τοὺς ἐκτὼ ἐν μιᾶι μάχηι. Br. I. 502. nr. 34. An. I. 2. p. 403. V. 2. ἔθαπτε. P. Pl. ἔθαψε. Br. Imperfectum passim reperitur inter aoristos. Infra p. 378. nr. 141. ἐξέθορε κλίνης .. καὶ τὸν ἀναίσθητον παντὸς ἔτυπτε μέλους. Br. iterum contra Codd. fidem. ἔτυψε. Nihil idem mutavit p. 405. nr. 292. παίδων ὃν μὲν ἔκαιεν Ἀρίστιον, ὃν δ' ἐσάκουσε ναυηγόν. Notus est locus Homeri Od. θ. 63. τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε, Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν. Vid. Huschk. Comm. de Orph. Argon. p. 19. s. Hermann. de Em. Gr. gr. p. 243. Boekh. ad Platon. Min. p. 167. — V. 3. εἶπεν. P. εἶπε. Br. V. 4. μοῦνον ὤ. P. ed. Flor. Ald. 1. Br. cum quatuor Planudeae Codd. Veram tamen lectionem jam repraesentat Ald. 2. 3. Asc. St. μοῦνον, ἰώ. de qua interjectione supra diximus ad p. 110. nr. 163. Cf. Graef. ad Meleagr. p. 126.

Nr. 435. εἰς τοὺς ἰφικρα παι ἓξ πεσόντας ὑπὸ τοτεῖχος μεσσήνης. νικάνδρου. Br. II. 2. nr. 3. An. II. 1. p. 6. V. 1. γρ. ἐρ εὐπυλίδας. P. εὐπυλίδας. Br. V. 3. ἄμμι. P. Dorvill. ad Charit. p. 421. ἄμμε. Br. quem vid. ad Apollon. Rhod. L. I. 660. — V. 6. ἀλεξίππα. P. —

Nr. 436. ἡγεμόνος. εἰς τοὺς ἐκ λακεδαίμονος μετα λεονι χιλι οἵτινες ἐπέσχον ἐν θερμοπυλ περσῶν ὀγδοήκον μυριάδ. Edidit Huschk. in An. crit. p. 199. nos in Paralip. Cod. Vat. nr. 38. p. 649. V. 3. ἐπέσχον αἷμα τὸ περσῶν. P. Scripsi λήματι cum Schaefero ad L. Bos p. 324. Cf. ad p. 149. nr. 50. — V. 4. ἀστρεπτεῖ. P. αὐμελέτα. P. De ᾱ et αυ confusis vid. p. 80. nr. 15. v. 5.

Nr. 437. φαίννου εἰς λεωνίδαν τὸν σπάρ^{τ}. Br. I. 257. nr. 1. An. I. 2. p. 179. V. 1. αὖθις. P. St. αὖτις. ed. pr. Ald. 1. Asc. Br. Pro ὦ ῥιστε rectius scripseris, ὤριστε. — *Nr.* 438. δαμαγήτου: ἐπὶ τῶ^{τ} τυμβ μαχα τι ὄφιλοπολιμοιόντες (Scr. φιλοπόλεμοι ὄντες) οιελληνες νέοι πάντες ἔθνησκον καὶ μάλιστ^{+} οιεκ τῆς ἀχαΐας. Br. II. 39. nr. 8. An. II. 1. p. 112. V. 1. πατέρων. P. Pl. Br. Πατρέων Jos. Scaliger in not. msst. qui cogitasse videtur de bello Aetolorum cum Achaeis, in quo bello Aetolos Patrensium agros devastasse narrat Polyb. L. IV. 6. 9. — περιληΐδα. P. παρὰ ληΐδα. Pl. Br. Frustra olim tentavi λήϊα. Apollon. Rhod. L. I. 695. δόμους καὶ ληΐδα πᾶσαν ὑμετέρην. ubi Schol. ληῒς κυρίως μὲν τὸ ἐκ λαφύρων κτηθέν, νῦν δὲ τὰ χρήματα. De armentis Theocr. Eid. XXV. 97. 116. Vid. Steph. Thes. Gr. L. T. II. p. 653. B. C. — μαχάτα. P. Br. μαχήτα. Pl. V. 3. πρωθ' ἥβας. P. γὰρ^{α} χαϊκόν. Ib. Sequitur in membr. epigr. ejusdem Damagetae, quod suo loco dedimus p. 242. nr. 231.

Nr. 439. θεοδωρίδα εἰς πύλιον τὸν υἱὸν ἀγήνορος τοῦ νεωτέρου. Br. II. 43. nr. 11. An. II. 1. p. 130. V. 2. ἥβας. P. Br. ἥβης. Pl. P. V. 3. ἐπιοσεύσασα. P. ἐπισσεύασα. Pl. — *Nr.* 440. λεωνίδα ταραν^{τ} εἰς ἀριστοκράτην σώφρονα τινὰ καὶ κόσμιον ἄνδρα. Br. I. 242. nr. 85. An. I. 2. p. 158. V. 1. κατὰ φθ. P. Dialogum esse existimans Br. versui 1mo praefixit α. versui 3^{tio} β. v. 10mo iterum ultima verba priori interlocutori tribuit. Quod falsum. Deleveram has notas, sed illae in v. 1. et 3. nescio quomodo redierunt. Etiam interrogandi signum in fine primi distichi tollendum. Recte eo Plan. caret. Admirantis sunt haec verba, non interrogantis. V. 2. οἵην γαῖ'. P. οἵαν γᾶ. Plan. οἵην γαῖ'. Br. ἀμφ' ἔχ. P. V. 3. πολλόν. P. Br. πολλαῖς. Pl. ἀρεσκόμενον. P. Br. ἀρεσκομένην. Plan. Una littera mutata scripsi ἀρεσκομένου, quod cum Ἀριστοκράτευς cohaeret. V. 4. πολλῶν δὲ μνήμης. P. πολλὸν δὲ μνήμῃ. Pl. πολλὸν δ' ἐν μνήμῃ. Br. Rectius J. Scaliger in not. mst. πολλοῦ δ' ἐν μνήμῃ, quod recepi, servata lectione P. et Pl. Ἀριστοκράτευς, quod Br. pro arbitrio in Ἀριστοκράτην mutavit. V. 6. 7. desunt in P. accesserunt ex Pl. Salmasius utrumque a Planude fictum esse existimabat. Versum 6^{tum} fortasse recentioris esse commatis dixeris; v. 7^{mum} non item. V. 7. παρὰ κρητῆρος. κρητῆρσιν corrigebant J. Scaliger et Casaubonus in not. mst. Nec genitivum alienum esse, docent similia, quae congessit Schaefer.

ad Sophocl. T. II. p. 308. et ad Dionys. de Comp. Verb. p. 118. s. Erfurdt ad Soph. Antig. p. 109. ed. min. V. 8. *ἰθὺν ἐκείνην.* P. *ἰθῦναι κοινήν.* Pl. Br. *κείνην* servari posse existimabam, quum hoc pronomen, ut Latinorum *ille*, cum emphasi quadam non sine elegantia usurpetur. — *λασίην.* P. *λαλίην.* Pl. Br. V. 9. *ᾔδει κὲν ξείνοις κεν δάμοισι προσηνέα.* P. *ᾔδει καὶ ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι.* Pl. Br. Prius *κὲν* Codicis in *κεὶν* mutavi; etiam *κὴν* bene haberet. *προσηνέα.* Vid. ad p. 211. nr. 25. v. 10. *γαῖ' ἐρατή.* Alii haec tribuens interlocutori Br. *ἔχοις* legit pro *ἔχεις* P. Pl. At poëta per totum epigr. solus loquitur, initio capto ab admiratione Aristocratis; tum ad singulas praestantissimi viri laudes progressus, descriptionem, ut par est, sic fere, ut coeperat, terminat: *γαῖ' ἐρατή, τοῖον ἔχεις φθίμενον.* Hinc apparet, *τοῖον* etiam bene habere, quod doctissimus Boissonad. ad Marini Vit. Procl. p. 95. in *ποῖον* mutandum existimabat.

Nr. 441. *ἀρχιλόχου εἰς μεγάτιμον καὶ ἀριστοφόωντα τοὺς ναξίους.* Edidi in Paralip. I. nr. 39. p. 650. V. 1. *μεγατίμιον.* P. V. 2. *ωἴ μ. γᾶ.* P. *γαῖ'* scripsi, ut hiatum tollerem. — *Nr.* 442. *σιμωνίδου εἰς τοὺς ἐν τεγεα πεσόντ ἀριστ ἀθην.* Br. I. 130. nr. 24. An. I. 1. p. 216. V. 4. *ἀποφθιμένου κρατὸς ἐλευθερίαν.* P. *ἀποφθιμένοις κάρτος.* Pl. Br. Neutra lectio sensum habet expeditum. Suspicabar: *ἀπ' ἰφθίμου κρατός,* ut ap. Homer. *'Ιλ. γ.* 326. *κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ.* At nec hoc perspicuum. Caeterum verba, *ἵνα σφίσι . . ἐλευθερίαν* a *μνησώμεθα* pendere videntur.

Nr. 443. *σιμωνίδου: εἰς τους πεσον παρευρυμεδον ποταμον ελληνας.* Br. I. 135. nr. 48. An. I. 1. p. 231. V. 1. *ταννγλωχῖνας.* P. Br. Rectius *τανυγλώχινας.* Sic scribitur ap. Homer. *'Ιλ. θ.* 297. omnesque, qui illum locum laudaverunt, grammaticos. V. 2. *φοινίσσᾳ. purpurea.* Majore initiali h. v. scripsit Br. quasi de Phoenicibus ageretur. *λελουμένος τῷ φόνῳ.* Lucian. T. VIII. p. 260. Simonid. p. 141. nr. 2. *τόξα . . . Περσῶν αἵματι λουσάμενα.* unde Callimach. H. in Del. v. 95. *αἵματι λούσων Τόξον ἐμόν.* Oppian. Cyn. L. IV. 203. *λελουμένος αἵματι λάβρῳ.* — *ψακάδι.* P. *ψεκάδι.* Br. Vid. ad p. 235. nr. 443. V. 4. corruptus videbatur Brunkio; equidem eum pro supposititio habuerim; nec tamen, ob hunc versum, totum epigr. Simonidi cum Schneidero abjudicem.

Nr. 444. *θεαιτήτου εἰσὶ ανταγορ οικον διαμε ἐμπρισθεν ἐω*

τ τ θ
τεθνήκασιν ὀγδοηκον ἀνδῥ ὑποτου πυρὸς δ/ με. Br. II. 251. nr. 4. An. II. 2. p. 213. V. 1. οἰνωθέντα. P. Pl. Br. οἰωθέντα corr. Jos. Scaliger in not. mst. V. 2. ἐκ νυκτῶν. P. Pl. νυκτὸς ex uno Cod. Plan. temere admisit Br. Illud et syllabarum modus tuetur, et veterum usus. Homer. Od. μ. 286. ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ δηλήματα νηῶν. Theogn. 452. ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ Πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα. Aeschyl. Choëph. 285. καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος Κινεῖ. Eurip. Rhes. 13. ἐκ νυκτῶν τὰς ἡμετέρας κοίτας πλάθουσιν. Aristoph. Eccles. 668. οὐκ ἀποδύσοιο' ἄρα τῶν νυκτῶν. Hedylus in Append. Epigr. nr. 28. T. II. p. 763. ἐξ ἠοῦς εἰς νύκτα, καὶ ἐκ νυκτῶν Πασισωκλῆς Εἰς ἠοῦν. Anan. ap. Athenae. L. VII. p. 282. C. καὶ μέσων νυκτῶν ἡδὺς χἠμέρης. Plato Protagor. p. 310. D. πόῤῥω ἔδοξε τῶν νυκτῶν εἶναι. ubi vid. Heindorf. T. IV. p. 463. Heliodor. L. VIII. 10. p. 248. πολλὰ γοῦν μέχρι πόῤῥω τῶν νυκτῶν ἀλλήλοις διειλεγμένοι. Lucian. T. VII. p. 30. ἃ πράττουσι τῶν νυκτῶν. Ibid. T. IX. p. 132. ἀωρὶ γάρ τοι τῶν νυκτῶν ἐξαναστάς. Liban. T. IV. p. 167. 13. καὶ ηὐλούμεθα μέχρι πόῤῥω που τῶν νυκτῶν. Jo. Chrysostom. Hom. de Polit. mor. p. 22. ed. Combef. μηδὲ ἐκ νυκτῶν καταλαμβάνειν τὸ θέατρον. — ἔλαθεν. P. ἔλαθε. Pl. Br. — ὑπὸ νειμ. P. V. 3. ἄμιγα. P. V. 5. πρὸς κηδ. P. V. 6. ἣν κάλπις. P. et Lectt. Ald. 1. unde hoc repetitum in Ald. 2. 3. ἡ κάλπις. Asc. St. Br.

o
Nr. 445. πέρσου θηβαίου: εἰς μαντιάδην καὶ εὔστρατ τοὺς δυμίους ἐπιτύμβιον. Br. II. 5. nr. 7. An. II. 1. p. 14. V. 1. μαντιάδας et ἐχέλλου. P. Br. μαντιάδης et ἀχέλλου. Pl. V. 2. δυμαῖοι. P. Br. δυμαίῃ. Pl. V. 3. ὀροιτύποι. P. ὀρειτύποι. Pl. Br. Junxi ἄγραυλοι ὀρειτύποι, commate post prius vocabulum deleto. Apollon. Rhod. L. IV. 316. πώεα λεῖπον Ποιμένες ἄγραυλοι. Manetho L. IV. 337. ἀγραύλους δείκνυσι κυνηγητῆρας ἔσεσθαι. Paul. Sil. p. 516. nr. 60. ἄγραυλος ἀνὴρ βαρύμοχθος. V. 4. μανυταὶ τέχνας. P. Br. μηνηταὶ τέχνης. Pl. ℙ. *) Nr. 446. ἡγησίππου εἰς ζωΐλον τὸν ἑρμιονέα ἐν
τ
ἄγγει τελευτησαν. Br. I. 255. nr. 5. An. I. 2. p. 174. V. 1. ἀλλο-
ῇ δὲ
δαπων τέθαπται. P. ἀλλοδαπῶν δέ. Br. Hoc exquisitius videtur, quam ἐν ἀλλοδαπῇ.

---

*) Rubricatoris culpa omissi sunt in paginis numerandis numeri 276. 277. ne folium intercidisse existimes.

Nr. 447. καλλιμάχου εἰς θῆριν τὸν ἀρισταίου κρῆτα. Br. I. 473. nr. 51. An. I. 2. p. 304. V. 1. ὅ καί. P. ὁ καὶ τάφος vulgo in Plan. Plurimi autem Codd. habent στίχος, ut Pal. λέξω. P. λέξων. Pl. ὁ καὶ στίχος οὐ μακρὰ λέξων. Br. Sic in ὁ καὶ foret hyperbaton, fere ut ap. Pindar. Ol. II. 31. λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσᾳ. Pyth. X. 58. ἐν καὶ παλαιτέροις. quem usum multis exemplis illustravit Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 57. s. Praetuli tamen lectionem membr. ὅ καί. i. e. διὸ καί. Sic pronomen, copula subjecta, ponitur Eurip. Hec. 13. νεώτατος ἦν Πριαμιδῶν· ὅ καί με γῆς ὑπεξέπεμψεν. Phoen. 156. ξὺν δίκῃ δ' ἥκουσι γῆν. ὅ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοί. quamvis hunc locum fortasse rectius cum Valkenario interpretaberis. Ibid. 270. ὅ καὶ δέδοικα, μή με δικτύων ἔσω λαβόντες, οὐ μεθῶσ' ἀναίμακτον χρόα. — V. 2. ἐπ' ἐμοί. P. ὑπ' ἐμοί. Pl. Br. quod verum. δολιχός. P. δολιχόν. Pl. Br. qui hanc vocem alii cuidam interlocutori tribuit. Perperam. Ad δολιχὸν subaudi νικήσας cum Ruhnkenio Epist. cr. p. 174. calculum adjiciente Schaefero ad L. Bos p. 321.

Nr. 448. λεωνίδα ταραν εἰς πραταλίδαν κρῆτα τὸν λυκαστι. Br. I. 239. nr. 72. An. I. 2. p. 128. In membr. hoc tetrastichon cohaeret cum sequente; diversa autem esse epigrammata jam Salmasius vidit. V. 1. λυκάστωι. P. λυκαστίῳ. Br. c. Salm. V. 2. λινοστασίης. P. λινοστασίας. Br. qui tamen v. 3. χοροιτυπίης non mutavit. Versus lacunam ingeniose sic explet Br. χθονίῳ Μίνωϊ πάρεδρον Τοῦτον Κρηταιεῖ Κρ. παρ. Quum tamen non satis appareat, quid παρεδρίας honorem Pratalidae conciliare potuerit, verbumque παρῳκίσατε videatur sufficere, scribere licet etiam: χθόνιοι, Μίνωϊ τὸν ἄνδρα Τοῦτον, Κρηταιεῖ Κρῆτα, παρῳκίσατε. — *Nr.* 449. junctim cum praecedente in P. Br. sejunxit l. c. nr. 73. An. l. c. V. 1. post Πραταλίδα lacuna est in textu. In marg. autem γρ. πραταλίδα παιδίον ὅσα προτερήματα εἶχεν ἐκ φύσεως. unde παιδεῖον. Br. V. 4. ἄρχε. P. ἆρχε. Br.

Nr. 450. διοσκορίδου. εἰς φιλαινι την σαμίαν οὐ τὴν ἀσελγῆ ἑταίραν ἐλεφαν. In eandem est Philaenida, cui turpissima quaeque vulgo exprobrabantur, sed falso, Dioscoride quidem judice. Iterum hoc epigr. legitur p. 257. in marg. Br. I. 500. nr. 26. An. I. 2. p. 393. V. 1. 2. σαμίης. P. 1. 2. σαμίας. Br. τὸ μνῆμα. P. hoc loco. τὸ μνᾶμα. supra. — πρὸς εἰπεῖν. P. V. 5. φιλ' αἰδ. P. V. 6

λαμυραν. P. h. l. λαμυρὴν. supra. λαμυρὰν ἱστορίην. Br. V. 7. τοῦ μὲν ἀναπτύξαι. P. 1. 2. nec aliter corrigendum censebat Porson. in Advers. p. 274. ed. Lips. ἀναπτύξει. Br. τοὔμὸν ἀναψύξαι. *nomen meum recreet.* Salmasius tentabat in Ap. G. R. quod tanto viro indignum. Sophocl. ap. Clem. Alex. VI. p. 742. B. πρὸς ταῦτα κρύπτε μηδὲν, ὡς ὁ πάνθ᾽ ὁρῶν Καὶ πάντ᾽ ἀκούων πάντ᾽ ἀναπτύσσει χρόνος. V. 7. τὰ μά. P. λιγρά et λυγράν. P. V. 8. κληδόν᾽. Minus recte κλήδονας exhibetur in novissima Aeschyli editione in Choëph. 1035. ubi quum constructio post λιπὼν male abrumpatur, neque tamen aliquid videatur deesse, legendum suspicor: Ἐγῷδ᾽ (vulgo ἐγὼ δ᾽) ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος Ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών. ἀπωσαμένης. P. Br. Quaedam apogrr. ἀπωσάμενος. quod nemo jam alteri lectioni praeferet.

Nr. 451. καλλιμάχου εἰς σάωνα τὸν ἀκαν. Br. I. 472. nr. 49. An. I. 2. p. 303. V. 1. ὁ ἀκανθ. P. Articulum omittit Pl. Br. V. 2. θνάσκειν. P. Br. θνήσκειν. Pl. Illud si verum, etiam τᾷδε videtur legendum.

Nr. 452. εἰς εὔβουλ/ λεωνι. Br. I. 237. nr. 66. An. I. 2. p. 122. V. 1. μνήμης. P. Pl. μνήμην. Br. μνήμονες corr. Casaub. in not. mst. probante Hermanno ad Viger. p. 701. Hoc recepi. Grotius legisse videtur: Μνῆμα τόδ᾽ Εὐβούλοιο σαόφρονος, ὦ παριόντες· Πίνωμεν. vertit enim: *Sobrius Eubulus jacet hic, jaceatque: bibamus Nos alii: cunctis ad Styga portus erit.* Acute. — ωἶ P. ut nr. 441. v. 2. —

Nr. 453. καλλιμάχου εἰς νικοτίλην παῖδα φιλιππ. Br. I. 474. nr. 58. An. I. 2. p. 307. V. 1. δωδεκέτη. P. Vid. p. 280. nr. 468. δωδεκέτη. Pl. Br. Etym. M. p. 694. ed. Lips. in τριακοντούτης. δωδεκαέτης, δωδεκαέτου κλίνεται, ὥσπερ οἰκέτης οἰκέτου, καὶ τὸ πληθυντικὸν δωδεκαέται. — ἀπέθηκε. P. Pl. ἀνέθηκε. Br. V. 2. πολλήν. P. Pl. Br. πολιῆς. corr. J. Scaliger, quod, ut elegans, ita non necessarium. Euripid. Fragm. Inus XII. τὸ δ᾽ εὐγενὲς Πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδ᾽, ὡς ἄρξουσι γῆς.

Nr. 454. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἐρασίξειν τὸν πότην. Br. I. 451. nr. 42. An. I. 2. p. 297. Sine auctoris nomine est ap. Athen. L. X. p. 436. V. 1. τὸν βαθύν. P. οὐ βαθύν. Athen. V. 2. προποθείς. P. φανερῶς. Athen. οἴχετ᾽ ἔχουσα. P. Ath. Theocrit. Eid. XXII. 167. τὰ δ᾽ εἰς ὑγρὸν ᾤχετο κῦμα Πνοιὴ ἔχοισ᾽ ἀνέμοιο. quem locum comparat Huschk.

An. crit. p. 78. ψχεθ' ἐλοῦσα corrig. Valken. ad Fragm. Eleg. Callim. p. 261. et D. Coray ad Athen. T. IV. p. 448. — *Nr.* 455. λεωνίδα εἰς μαρωνίδα τὴν μέθυσον. Br. I. 243. nr. 87. An. I. 2. p. 141 Legitur iterum in Cod. Pal. p. 259. in marg. V. 2. γρηῦς. P. Pl. Br. ut pag. 263. nr. 384. 2. V. 3. γνωστόν. P. 1. 2. γνωστή. Pl. Br. P. V. 4. novum lemma in P. εἰς μαρωνίδα τὴν μέθυσιν. — ὑπέρ γε τέκν. P. h. l. ὑπὲρ τέκνων. loco altero. Sic Br. et Pl. V. 5. οὐ δ' ἀνδρός. P. 1. 2. οὐκ ἀνδρός. Pl. Br. ἔλειπεν. P. 1. 2. λέλοιπεν. Pl. Br. ἀλλ' οἶκοι λυγρὰ λέλοιπε πάθη. Idem error recurrit pag. 315. nr. 689.

Nr. 456. λεωνίδου εἰς σιληνίδα τὴν τροφὸν ἱέρων τὴν μιθυσ. (ο supra) Br. I. 503. nr. 37. An. I. 2. p. 405. V. 1. σειληνίδα. P. Pl. σιληνίδα. Br. Cf. ad p. 76. nr. 1. V. 2. οὐδενιῆς. P. οὐδεμιῆς. Pl. Br. V. 4. ληνόν. P. ληνοῦ. Br. Rectius ληνῶν. Pl. — ἔχει. P. ἔχῃ. Pl. Br. ἔχοι dedi, quod a lectione membr. non longius abest, quam ἔχῃ, et sermonis legibus melius altero convenit. — *Nr.* 457. ἀρίστωνος: εἰς ἀμπελίδα τὴν με πεσοῦσαν εν ληνωῖ καὶ ἀποπνηγεῖσαν. (θ et τ supra) et paulo inferius: κλέψαι τὸν οἶνον νεμέσασα (scr. νομίσασα) ὑπ' αὐτοῦ κέκλεπται. Br. II. 258. nr. 3. An. II. 2. p. 259. V. 1. σκήπωνος. Vid. ad p. 197. nr. 293. V. 3. ἤδ' ἀπὸ ληνοῦ πῶμα κύκλωι πιεῖν. P. ἦλθ' ἀπὸ ληνοῦ πῶμα πιεῖν κύκλῳ. Br. c. Reiskio, ubi quid sit κύκλῳ, nemo facile dixerit. Recepto ἦλθ', reliqua sine transpositione, syllabâ, quae perierat, restitutâ, scripsi: πῶμα γλυκὺ κλοπέειν. P. 372. nr. 99. v. 5. ῥίζα γὰρ ἔμπεδος οὖσα πάλιν γλυκὺ νέκταρ ἀνήσει. Euripid. Cycl. 557. νὴ Δί', ἀλλ' οἶνος γλυκύς. Pindar. Ol. VI. 154. κρητὴρ γλυκύς. Hujus epitheti priore syllaba forte omissa, ex relictis syllabis κυ κλοπεειν facile nasci potuit κυκλωι πιεῖν. *) Ut in Br. lectione ἦλθε πιεῖν, sic nunc ἦλθε κλοπέειν, pro κλοπήσουσα. Sic p. 424. nr. 385. 10. ἀμφοτέρων σκοπιαζέμεν ἤλυθον ἄνδρες. Quint. Smyrn. L. VI. 551. κίεν δ' ὅγ' ἐς Ἴλιον ἱρὴν Τρωσὶν ἀρηξέμεναι. Babrius Fab. XXV. p. 131. ed. Schn. ὡς δὲ πάλιν ἦλθεν ἐκκύψαι, καὶ μικρὰν ἰσχάδα σῦραι, ἕτερος ἦλθεν ἄλλο τι ἆραι. V. 5. γραῦς δὲ παλαιὴ Ὡς ναῦς

*) Similiter depravatus locus ap. Lesbon. in Oratt. gr. T. VIII. p. 8. ὥστε χαλεπώτερον φέρειν· εἰ γὰρ παρῆν γιγνώσκειν μέν, μὴ δύνασθαι δὲ τῷ σώματι, ῥᾴων ἂν ἦν ἡ συμφορά. ubi scribendum videtur: γιγνώσκειν μὲν γνώμῃ, δύνασθαι δὲ τῷ σώματι.

ὑποβρύχιος. P. ὡς δὲ παλαιὴ Νηῦς ὑποβρύχιος. Br. c. Salm. At νηῦς non resolvi in νηὺς monuit Eustath. ad Odyss. p. 798. 32. ἡ δὲ νηῦς οὐ διαλύεται. (Conf. tamen Mosch. Eidyll. II. 104. οἷά τε νηῦς. si genuina lectio.) Omissis aliis conjecturis non minus infelicibus, quibus etiam ea annumeranda, quam margini edit. nostrae allevimus, scribe cum Passovio et Meineckio in Curis crit. ad Fragm. Comic. p. 18. γραῦς γε παλαιὴ Ναῦς ἅθ' ὑποβρύχιος. qua correctione nihil lenius. — V. 7. ἐπὶ τύμβον. P. ὑπὸ τύμβ. Br. ἀπὸ φθιμ. P. σῆμα. Ib. σῶμα. Br. Cf. ad p. 288. nr. 510. v. 1. Significantius quid h. l. requirebat Eichstadius, qui πῶμα λάϊνον tentabat. Mihi σῆμα non videtur sollicitandum; at si pro λάϊνον Cod. λήνιον offerret, id toti huic historiae bene conveniret. Supra de vetula bibace p. 254. nr. 329. πίθος μοι Σύμβολον εὐφροσύνης, τερπνὸς ἔπεστι τάφος. Illud diminutivum alibi occurrere non memini; sed analogiae non adversatur.

Nr. 458. καλλιμάχου εἰς αἰσχρ τινα γυναιξ οὕτω καλουμ τὴν μίκκου τροφόν. Br. I. 471. nr. 41. An. I. 2. p. 297. V. 1. ἀγαθὸν γάλα. P. Br. Haec lectio peculiarem quandam elegantiam habere videbatur Bentlejo; quam utinam exemplis illustrasset. ἀγαθοῦ γάλα (i. e. γάλακτος. cf. Eustath. ad Od. p. 352. 38.) corrigebat Valken. Adon. p. 351. — παισίν. P. πᾶσιν. Br. c. Bentlejo. Vid. ad p. 204. nr. 539. V. 3. ἀνέθηκεν. *imaginem* Aeschrae posuit; ne cum Reiskio de συνέθηκεν cogites. ἐπ' ἴσα. P. quod Ernestus non probasset, si Codicis consuetudinem novisset, verba composita solvendi. V. 4. ἡ γρῆϋς μαστῶν ὡς ἀπ. P. ἡ γρηῢς μαστῶν ὡς. Br. Fortasse scribendum: ἡ γρηῢς τὰς μαστῶν ὡς ἀπέχει χάριτας. *ut posteri viderent, debitas vetulam gratias pro nutritionis labore retulisse.* Sic paulo post nr. 468. αἲ, αἲ, τὰς μαστῶν ψευδομένας χάριτας. quod ex Callimachi epigr. expressum. — *Nr.* 459. τοῦ αυ καλλιμα εἰς κρηθι τὴν σαμίαν τὴν πολύμυθον καὶ παίστριαν. Br. I. 474. nr. 56. An. I. 2. p. 307. V. 1. ἐπὶ στομ. P. V. 2. δίζηνται. P. δίζονται. Pl. Br. Illud restitui. Vid. Interpp. ad Hesych. V. διζημένη. — σαμίην. P. σαμίων. Pl. Br. V. 3. σὺν ἔρ. et ἀπὸ βρ. P.

Nr. 460. καλλιμάχου εἰς μηκυλὸν τινα πενη μετα ..... ἀπραγμοσύνηι βιώσαν. (fort. πένητα, μεγάλη ἀπραγμ. βιώσ.) Br. I. 475. nr. 61. An. I. 2. p. 309. V. 2. ῥέζων. P. Pl. Br. ῥέξας corr. Valken.

Adon. p. 350. B. Idem plene distinguit post οὐδένα, nominativum *Μικύλος* cum ἐπήνεσα conjungens. Neutra harum correctionum mihi probanda videtur. V. 3. μείκυλος. P. μίκυλος. Br. c. Plan. μικκύλος. Valken. *Μικκύλος* dedi. Duplicato κ non magis videtur opus esse, quam in *Μίκυθος* p. 206. nr. 353. De accentu vid. Bast. Epist. crit. p. 243. sqq. ed. sec.

Nr. 461. μελεάγρου: εἰς αισιγενην τινὰ εὐτελ. βιώσαντ. Br. I. 35. nr. 121. An. I. 1. p. 133. V. 2. ἐσέχοις. P. ἐπέχοις. Pl. Br. Cf. ad p. 220. nr. 86. — *Nr.* 462. διονυσίου εἰς σατύραν ἢ ἀγχίτοκον ἐν τόκωι τελευτήσαντα. Br. II. 255. nr. 8. An. II. 2. p. 253. Legitur iterum in membr. p. 322. cum lemmate: εἰς ἀγχίτοκον σατύραν· ζτ. Sine auctoris nomine est in Plan. p. 209. Nomen *Satyrae* videtur sincerum; haeremus in ἀγχίτοκον. Fortasse patris nomen latet. Suspiceris etiam ἀγχιτόκον, quae mulier foret partui propinqua; aut ἀρτιτόκον. Vid. Tymn. p. 322. nr. 729. ὤλετο δαιμονίη ἀρτιτόκος. — V. 2. ἔκρυψε. P. 1. κρύψε. P. 2. Pl. Br.

Nr. 463. λεωνίδα. εἰς τ ἀριστοδίκ θυγατέρας ἐν ταῖς ὠδῖσι τελευτησάσας. Br. I. 243. nr. 86. An. I. 2. p. 140. V. 1. 2. αὐτά. quater. P. Pl. αὔτα scribendum videbatur c. Br. Imagines quatuor mulierum in illo cippo expressas fuisse existima. ¶. V. 3. novum in Pal. lemma: λεωνίδα. ο αι τέσσαρες θυγατέρ ἀριστοδίκ δυστοκήσασαι ἔθανον. V. 3. ἐπὶ τούτωι. P. ἔπι τοῦτο. Pl. Br. — *Nr.* 464. εἰς ἀρετιμίαν τὴν κνιδίαν μετατοτεκεῖν τελευτήσασαν. ἀντιπάτρου. Br. II. 35. nr. 104. An. II. 1. p. 99. V. 1. ἀρετιμίας ἐξ ἑκάτοιο. P. ἀρετημιὰς ἐξ ἀκατ. Pl. Br. Sic iterum nr. 405. vers. 5. Ut nomina *Ὀλυμπιάς*, *Δεξιάς*, *Ἀσκληπιάς*, *Δηλιάς* et alia ejusdem terminationis, sic *Ἀρετημιὰς* quoque ὀξυτονεῖται. V. 2. θεμένην. P. θεμέναν. Pl. Br. αἰόνι. P. ἠϊόνι. Pl. V. 5. νέω. P. νέῳ. Pl. Br. V. 6. ἄγγειλας κεῖν᾽ ἀν. P. ἐξεῖπες φεῦ. Pl. Br. Illud restitui. V. 7. ὠδίνουσα φίλαι. P. ὠδίνασα φίλον. Pl. Br. φίλαι in marg. Wechel. repertum probat Br. in Lectt. frustra contra dicente Wakefieldio in Sylv. crit. T. II. p. 15.

Nr. 465. ἡρακλήτου εἰς τὴν αὐτὴν γυναῖκα ἀρετιμίαν. Br. II. 261. nr. 1. An. II. 2. p. 266. *Ἡρακλείδου* inscriptum in Plan. V. 1. μετώπων. P. μετώπῳ. Pl. Br. Illud ob rariorem pluralis usum fortasse probandum. Od. ζ. 107. πασάων δ᾽ ὕπερ ἥγε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα. — V. 2. ἀείονται. P. Br. σεύονται. Pl. ἡμιθαλεῖς. P. Br.

ἡμιθανεῖς. Pl. Vox ἡμιθαλὴς ex hoc uno loco in Lexica relata. V. 4. λευρά. In marg. γρ. λευρὰ ἢ ἄλλως πως λευκά. P. λιγρά. Pl. In marg. Wechel. λευκὰ notatur. Hoc reliquis fortasse praeferendum; λευρὰ tamen ob Cod. auctoritatem c. Br. in textu posui. — φατί τινος. P. Br. Scripsi: φατὶ τίνος. Sic recte Grotius: *Tristes se cineres cujus habere refert.* V. 5. ἀρετιμίας. P. ἀρετημιάς. Pl. Br. Vid. ad nr. 464. v. 1. V. 6. οὐκ ἄμορος. P. Pl. ἄμμορος οὐκ. Br. qua de causa, nescio. Hesych. ἄμορος, ἀμέτοχος. Hesych. Eurip. Med. 1392. δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων. V. 8. ὂν δ' ἀπ' ἄγω. P. ὃν δ' ἀπάγω. Pl. τὸν δ'. Br. Scripsi: ἓν δ' ἀπάγω. quod respondet praecedenti τὸ μέν. „Posito in priori membro τοῦτο μέν, non semper in altero sequitur τοῦτο δέ, sed saepius variatur." Erfurdt ad Soph. Antigon. v. 61. p. 14. et v. 158. p. 22. ed. min. Apollon. Rhod. L. III. 1153. καί ῥ' ἑτέρῃ μὲν χειρὶ λάβ' ἡνία, τῇ δ' ἄρ' ἱμάσθλην. ὁ μὲν et ἄλλος δὲ sibi respondent p. 202. nr. 529. ubi vid. not.

H
Nr. 466. λεωνίδα: εἰς ἀντικλειν υἱὸν χήρας μονογενῆ ὀκτωκαι-
τ
δεκε τελευτήσαντα. Br. I. 247. nr. 99. An. I. 2. p. 150. V. 5. ὀκτὼ καὶ δεκέτης. P. junctim Pl. Br. Rectius scribes: ὀκτωκαιδεκετής. ἀπώλετο. P. ἀπώλεο. Pl. Br. Hae terminationes confusae p. 295. nr. 560. v. 7. p. 499. nr. 64. v. 3. V. 5. βαίην. P. Br. et sic Scaliger
με
not. mst. βαίνειν. Pl. V. 8. ζωῆς μ' ἐκ κε κομησάμενος. P. syllabâ κε atramento inductâ. ζωὴν εἶγε κομισσάμενος. Pl. ζωῆς ἐκ με κομισσ. Br. probabiliter. Nec male haberet, quod in notis posui: ζωῆς κἀμὲ κομισσάμενος. praepositione omissa; ut ap. Eurip. Med. v. 70. ὡς τούσδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας. Ablabius infra p. 480. nr. 762. ἀλλὰ Κυθείρη 'Ανδρὸς ἑοῦ θαλάμων εἵλετο λαθριδίως.

o
Nr. 467. ἀντιπάτρου εἰς ἀρτεμίδωρ δωδεκέτην τελευτήσαντα. Br. II. 37. nr. 110. An. II. 1. p. 104. V. 1. σάματι. P. Br. σήματι.
υ
Pl. μάτηρ. P. Br. μήτηρ. Pl. V. 2. δωδεκέτη. P. δωδεκέτῃ. Pl. Br. Vide supra ad nr. 453. v. 1. γοόωσα. P. γοάουσα. Pl. Br. V. 3. εἰς πόνον πῦρ. P. εἰς πόνον εἰς πῦρ. Pl. Br. Scr. ἐς σποδον, ἐς πῦρ. ut Canterus emendavit et Scaliger. Hysteron proteron, quod his verbis inest, ne offensioni sit, conf. Schaefer. ad Sophocl. T. I. p. 257. T. II. p. 332. V. 4. ὤλεθ' ὁ παμμέλεος. P. Genitoris labor in puero instituendo et formando positus παμμέλεος dicitur, quod incassum ceciderit. ὤλετο Παμμένεος. Pl. Br. — γεινομένου. P. γειναμένου. Pl.

Br. V. 5. ὤλετο ἀποθινά. P. ὤλετ' ἀπειθὴς μοι. Pl. Br. Scripsi: ὤλετό θ' ἁ ποθινὰ τέρψις σέθεν. quod in lectione membr. manifeste continetur. Vid. ad p. 266. nr, 403. v. 1. V. 7. ἐφηβείην. P. Pl. ἐφηβείαν. Br. quod ob alios dorismos in hoc epigr. admittendum. ἦλθες. P. ἐλθών. Br. c. Asc. et St. ἐλθόν. editt. Aldd. Neutrum membr. lectioni praeferendum. V. 8. θρῆνος τῆς μητρός. P. in marg.

₱. Nr. 468. μελεάγρου εἰς χαρίξενον ὀκτω καὶ δεκαετῶν τελευτήσαντα. Br. I. 36. nr. 124. An. I. 1. p. 138. In Plan. p. 287. St. ἄδηλον inscribitur. V. 2. ὀκτωκαιδεκέταν. P. —κέτην. Pl. Br. ἐστόλισεν. P. sine littera paragogica Pl. Br. — V. 4. οἰμωγῇ. P. οἰμωγᾷ. Pl. Br. ἠχθοφορεῖν (ου). P. ἀχθοφόρευν. Pl. Br. V. 5. ἂν ὠρύοντο. P. γονῆες. Ib. γυναῖκες. Plan. Br. V. 7. κακοπάρθενος, *mala et perniciosa*, ut γλυκυπάρθενοι Ὧραι, *Horae dulces*, in ep. Meleagri p. 360. nr. 17. — V. 8. σπεῖρα γονάς. P. Σπειρογόνας. Pl. Br. quod pro matris nomine habebatur. Eleganter et vere correxit Graefius: στεῖρα γονᾶς στοργὰν ἔπτ. εἰς ἀνέμους. *tu, quum sterilis sis, a materni amoris sensu alienissima es.* V. 9. ὁμίλησασ (sic) ποθειν. P. ὁμιλήσασι ποθεῖν. Br. c. Salm. in Ap. G. R. In Planudea hoc distichon desideratur. V. 11. ἀγνῶς. P. ἄλλως suspicatus eram; eodem fere sensu ἁπλῶς Boissonad. ad Philostr. Her. p. 563. Cf. ad p. 140. nr. 306. v. 4. Hoc mihi praeferendum videtur conjecturae Graefii, οἷς δ' ἀγνὼς scribentis: *et quibus ignotus eras, si qui audiunt, miseratio.*

Nr. 469. χαιρημωνος (o) εἰς εὔβουλον υἱὸν ἀθηναγόρου. Br. II. 55. nr. 3. An. II. 1. p. 175. V. 1. εὔβουλον δ' ἐτέκνωσεν. P. εὔβουλον ἐτέκνωσεν. Br. Ne brevis syllaba in caesura esset, scripsi: Εὔβουλον τέκνωσεν. De particula δὲ temere sic inserta vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69.

Nr. 470. εἰς φίλαυλ/ (o, τ) υἱὸν εὐκρατίδου ἐν παιδεία ζήσαν. μελεάγρου. Br. I. 35. nr. 122. An. I. 1. p. 133. V. 1. εἶπον. P. εἰπόν. Pl. V. 2. παῖς εὐκρατίδεω (καὶ) ποδαπὸς δ' εὔχεαι. P. in marg. γρ. παῖς εὐκρατίδεω. .... Mutilum versum non ex integriore Cod., ut mihi quidem videtur, sed ex conjectura implevit Planudes: Εὐκρατίδεω· ποδαπὸς δ' εὔχε' ἔμεν; Θριασεύς. quod Br. admisit. V. 3. τὸν ἀρότρου. Praepositio ex sequentibus assumenda. V. 5. αἴδαν. P. Pl. Br. ᾅδην. Graefius. V. 6. αὐτοθελεῖ. P. αὐτοθελεί. Pl. Br. — κείνων. P. Pl. Br. quam lectionem

22*

p. 36. 9. de Ulysse: τὰ τῶν Τρώων ἔκλεπτε, τῶν τὰ τιμιώτατα τῶν τοῦ Μενελάου κεκλοφότων π ρ ο π α τ ό ρ ω ν. Scr. προτέρων. *Trojanorum, qui* p r i o r e s *pretiosissima bonorum Menelai furati sunt.* V. 10. ἀνικάτου. Si τῶ recte scriptum est v. 2do, hoc quoque loco ἀνικάτω corrigendum.

Nr. 431. ἄδηλον. οἱ δὲ σιμωνι ἐπὶ τῶι τάφοι τῶν τριακοσίων σπαρατ τῶν μετὰ ὀθρυάδου πεσόντων ἐν τῶ πραρ πο) (i. e. ἐν τῷ πρὸς ἀργείους πολέμῳ) ἐπιτη θυρεάτιδι. Addita nota: ταυ ἐν τηι βίβλωι τ συγγραφ θουκυδίδου τρανώτερον. Br. I. 130. nr. 26. An. I. 1. p. 217. V. 1. συνάριθμ. P. V. 2. ἰναχίδας θυρεάν. P. ἰναχίδαις θυρέαν. Pl. Br. ἀμφί. P. Pl. ἄμφι. Br. qui saepius in hac praepositione erravit, praesertim in Apollon. Rhod. ubi vid. Append. Not. ad II. 216. p. 220. V. 3. ὄπαι. P. editt. vett. Pl. ὄπα. ed. Steph. Br. ποδ ἴχνος ἃ πρατόν. cum nota: δωρικῶς ἀντὶ τοῦ πρῶτον. P. ποδὸς ἴχνια. Pl. Br. ἴχνος et ἴχνιον confusa p. 400. nr. 268. V. 7. αἱ δέ. P. ed. pr. Fl. Ald. 1. εἰ δέ. Ald. 2. 3. Asc. St. Dorico epigrammatis characteri αἱ δὲ congruit, quae est Br. lectio. — ῆς ἀπ'. P. ἧς. editt. pr. Flor. ἣν reliquae.

Nr. 432. δαμαγήτου. εἰς γύλλιν τὸν λακεδαιμόνιον τονπεσον ἐντηι προσθυρεαν μα. *) Br. II. 39. nr. 7. An. II. 1. p. 111. V. 1. ὕμμιν. P. ὕμιν. ed. Flor. ὔμμιν. reliquae editt. Pl. V. 3. ἄνδρα δ' ὅς. P. ἄνδρα, ὅς. Pl. Br. τόδε γ' εἶπεν. P. τόδε γ' εἶπε. Pl. Br. Scripsi: ἄνδρας ὃς Ἄρη. et in versus exitu τόδ' ἔειπεν, assentiente Scaligero in not. mst. — ¶. *Nr.* 433. τύμνεω εἰς δημήτριον λακεδαιμόνιον φυγοπόλεμον, ὃν ἡ ἰδία μήτηρ ἀπέσφαξε. Br. I. 505. nr. 4. An. I. 2. p. 411. V. 4. ἐπὶ βρ. P. Post hunc versum Plutarch. T. II. p. 240. F. addidit distichon:

ἔρρε κακὸν φίτυμα διὰ σκότος, οὗ διὰ μῖσος
Εὐρώτας δειλαῖς μηδ' ἐλάφοισι ῥέοι.

quod nec Pal. habet, nec Plan. Quum Plutarchus eodem illo loco

---

*) Alia manu adscripta nota: ω μιχ τ χαρτοφυλάκος. et inferius: ἕως ω τὰ τοῦ κυρ μι τ μαȝ (i. e. μαγίστορος) π εἶχον ἐπίγραμμα ἅτινα ἰδιοχείρ αὐτὸς ἔγραψεν ἐκ τ βίβλου τ κεφαλᾶ.

primum epigr. nostri distichon tamquam peculiare epigramma, quod ad aliam hujus generis historiam spectet, excitaverit, fieri possit, ut in postremo quoque ejus disticho cum illo, quod modo adscripsimus, conjungendo erraverit. V. 5. *ἔῤῥε κακὸν σκ.* P. Pl. Suid. in *ἔῤῥε.* T. I. p. 851. *ἀχρεῖον σκυλάκευμα.* Plut. Br. — *ποθ' αιδα* [*γρ. θ' αΐδαν*]. P. V. 6. *ἄξιον οὐδ' ἔτεκον.* P. *τὸ μὴ σπάρτας ἄξιον οὐδ' ἔτεκον.* Plut. *ἄξιον ἐτρέφομες.* Plan. *ὃν ἔτεκον.* Suid. ubi Cod. Lugd. *ὧν ἔτ.* quod Jac. Gronovius interpretatur: *ex illis quos peperi. οὗ σ' ἔτεκον.* Br. Nihil horum, ut mihi quidem videtur, membr. lectioni praeferendum, quae sensum habet optimum: qui Sparta indignus est, cum nec peperisse videor. i. e. eum pro filio non habeo.

τ3 δ ο ∪
Nr. 434. *διοσκορίδου. εις δημαινέτης παι τῆς λακεδαίμ πεσοντ τοὺς ὀκτὼ ἐν μιᾶι μάχηι.* Br. I. 502. nr. 34. An. I. 2. p. 403. V. 2. *ἔθαπτε.* P. Pl. *ἔθαψε.* Br. Imperfectum passim reperitur inter aoristos. Infra p. 378. nr. 141. *ἐξέθορε κλίνης . . καὶ τὸν ἀναίσθητον παντὸς ἔτυπτε μέλους.* Br. iterum contra Codd. fidem. *ἔτυψε.* Nihil idem mutavit p. 405. nr. 292. *παίδων ὃν μὲν ἔκαιεν Ἀρίστιον, ὃν δ' ἑξάκοσε ναυηγόν.* Notus est locus Homeri Od. ϑ. 63. *τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε, Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.* Vid. Huschk. Comm. de Orph. Argon. p. 19. s. Hermann. de Em. Gr. gr. p. 243. Boekh. ad Platon. Min. p. 167. — V. 3. *εἶπεν.* P. *εἶπε.* Br. V. 4. *μοῦνον ὦ.* P. ed. Flor. Ald. 1. Br. cum quatuor Planudeae Codd. Veram tamen lectionem jam repraesentat Ald. 2. 3. Asc. St. *μοῦνον, ἰώ.* de qua interjectione supra diximus ad p. 110. nr. 163. Cf. Graef. ad Meleagr. p. 126.

τ δ
Nr. 435. *εἰι τοὺς ἰφικρα παι ἕξ πεσόντας ὑπὸ τοτεῖχος μεσσήνης. νικάνδρου.* Br. II. 2. nr. 3. An. II. 1. p. 6. V. 1. *εὔπυλιδας* [*γρ. ἐρ*]. P. *εὐπυλίδας.* Br. V. 3. *ἄμμι.* P. Dorvill. ad Charit. p. 421. *ἄμμε.* Br. quem vid. ad Apollon. Rhod. L. I. 660. — V. 6. *ἀλεξίππα.* P. —

δ 3
Nr. 436. *ἡγεμόνος. εἰς τοὺς ἐκ λακεδαίμονος μετα λεονι χιλι οἵτινες*
3 τ <
ἐπέσχον ἐν θερμοπυλ περσῶν ὀγδοήκον μυριάδ. Edidit Huschk. in An. crit. p. 199. nos in Paralip. Cod. Vat. nr. 38. p. 649. V. 3. *ἐπέσχον αἷμα τὸ περσῶν.* P. Scripsi *λήματι* cum Schaefero ad L. Bos p. 324. Cf. ad p. 149. nr. 50. — V. 4. *ἀστρεπτεῖ.* P. *αὐμελέτα.* P. De ᾱ et αῡ confusis vid. p. 80. nr. 15. v. 5.

Nr. 437. φαέννου εἰς λεωνίδαν τὸν σπάρ^τ. Br. I. 257. nr. 1. An. I. 2. p. 179. V. 1. αὖθις. P. St. αὖτις. ed. pr. Ald. 1. Asc. Br. Pro ὦ ῥιστε rectius scripseris, ὤριστε. — *Nr.* 438. δαμαγήτου: ἐπὶ τῶ τυμβ^τ μαχα τι ὑφιλοπολεμοιόντες (Scr. φιλοπόλεμοι ὄντες) οιελληνες νέοι πάντες ἔθνησκον καὶ μάλιστ⁺ ουκ τῆς ἀχαΐας. Br. II. 39. nr. 8. An. II. 1. p. 112. V. 1. πατέρων. P. Pl. Br. Πατρίων Jos. Scaliger in not. msst. qui cogitasse videtur de bello Aetolorum cum Achaeis, in quo bello Aetolos Patrensium agros devastasse narrat Polyb. L. IV. 6. 9. — περιληΐδα. P. παρὰ ληΐδα. Pl. Br. Frustra olim tentavi λήϊα. Apollon. Rhod. L. I. 695. δόμους καὶ ληΐδα πᾶσαν ὑμετέρην. ubi Schol. ληΐς κυρίως μὲν τὸ ἐκ λαφύρων κτηθέν, νῦν δὲ τὰ χρήματα. De armentis Theocr. Eid. XXV. 97. 116. Vid. Steph. Thes. Gr. L. T. II. p. 653. B. C. — μαχάτα. P. Br. μαχήτα. Pl. V. 3. πρωθ' ἥβας. P. γὰρ χαϊκόν. Ib. Sequitur in membr. epigr. ejusdem Damagetae, quod suo loco dedimus p. 242. nr. 231.

Nr. 439. θεοδωρίδα εἰς πύλιον τὸν υἱὸν ἀγήνορος τοῦ νεωτέρου. Br. II. 43. nr. 11. An. II. 1. p. 130. V. 2. ἥβας. P. Br. ἥβης. Pl. V. 3. ἐπισσεύσασα. P. ἐπισσεύασα. Pl. — *Nr.* 440. λεωνίδα ταραντ εἰς ἀριστοκράτην σώφρονα τινὰ καὶ κόσμιον ἄνδρα. Br. I. 242. nr. 85. An. I. 2. p. 158. V. 1. κατὰ φθ. P. Dialogum esse existimans Br. versui 1mo praefixit α. versui 3^tio β. v. 10mo iterum ultima verba priori interlocutori tribuit. Quod falsum. Deleveram has notas, sed illae in v. 1. et 3. nescio quomodo redierunt. Etiam interrogandi signum in fine primi distichi tollendum. Recte eo Plan. caret. Admirantis sunt haec verba, non interrogantis. V. 2. οἵην γαῖ'. P. οἵαν γᾶ. Plan. οἵην γαῖ'. Br. ἀμφ' ἔχ. P. V. 3. πολλόν. P. Br. πολλαῖς. Pl. ἀρεσκόμενον. P. Br. ἀρεσκομένην. Plan. Una littera mutata scripsi ἀρεσκομένου, quod cum Ἀριστοκράτευς cohaeret. V. 4. πολλῶν δὲ μνήμης. P. πολλὸν δὲ μνήμῃ. Pl. πολλὸν δ' ἐν μνήμῃ. Br. Rectius J. Scaliger in not. mst. πολλοῦ δ' ἐν μνήμῃ, quod recepi, servata lectione P. et Pl. Ἀριστοκράτευς, quod Br. pro arbitrio in Ἀριστοκράτην mutavit. V. 6. 7. desunt in P. accesserunt ex Pl. Salmasius utrumque a Planude fictum esse existimabat. Versum 6^tum fortasse recentioris esse commatis dixeris; v. 7^mum non item. V. 7. παρὰ κρητῆρος. κρητῆρσιν corrigebant J. Scaliger et Casaubonus in not. mst. Nec genitivum alienum esse, docent similia, quae congessit Schaefer.

ad Sophocl. T. II. p. 308. et ad Dionys. de Comp. Verb. p. 118. s. Erfurdt ad Soph. Antig. p. 109. ed. min. V. 8. ἰθὺν ἐκείνην. P. ἰθῦναι κοινήν. Pl. Br. κείνην servari posse existimabam, quum hoc pronomen, ut Latinorum *ille*, cum emphasi quadam non sine elegantia usurpetur. — λασίην. P. λαλίην. Pl. Br. V. 9. ᾔδει κὴν ξείνοις κεν δάμοισι προσηνέα. P. ᾔδει καὶ ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι. Pl. Br. Prius κὴν Codicis in κεὶν mutavi; etiam κὴν bene haberet. προσηνέα. Vid. ad p. 211. nr. 25. v. 10. γαῖ᾽ ἐρατή. Alii haec tribuens interlocutori Br. ἔχοις legit pro ἔχεις P. Pl. At poëta per totum epigr. solus loquitur, initio capto ab admiratione Aristocratis; tum ad singulas praestantissimi viri laudes progressus, descriptionem, ut par est, sic fere, ut coeperat, terminat: γαῖ᾽ ἐρατή, τοῖον ἔχεις φθίμενον. Hinc apparet, τοῖον etiam bene habere, quod doctissimus Boissonad. ad Marini Vit. Procl. p. 95. in ποῖον mutandum existimabat.

Nr. 441. ἀρχιλόχου εἰς μεγάτιμον καὶ ἀριστοφόωτα τοὺς ναξίους. Edidi in Paralip. I. nr. 39. p. 650. V. 1. μεγατίμιον. P. V. 2. ωἴ μ. γᾶ. P. γαῖ᾽ scripsi, ut hiatum tollerem. — *Nr.* 442. σιμωνίδου εἰς τοὺς ἐν τεγεα πεσόντ ἀριστ ἀθην. Br. I. 130. nr. 24. An. I. 1. p. 216. V. 4. ἀποφθιμένον κρατὸς ἐλευθερίαν. P. ἀποφθιμένοις κάρτος. Pl. Br. Neutra lectio sensum habet expeditum. Suspicabar: ἀπ᾽ ἰφθίμου κρατός. ut ap. Homer. Ἰλ. γ. 326. κρατὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἰφθίμῳ. At nec hoc perspicuum. Caeterum verba, ἵνα σφίσι . . ἐλευθερίαν a μνησώμεθα pendere videntur.

Nr. 443. σιμωνίδου: εἰς τους πεσον παρευρυμεδον ποταμον ελληνας. Br. I. 135. nr. 48. An. I. 1. p. 231. V. 1. τανυγλωχῖνας. P. Br. Rectius τανυγλώχινας. Sic scribitur ap. Homer. Ἰλ. θ. 297. omnesque, qui illum locum laudaverunt, grammaticos. V. 2. φοινίσσα. *purpurea*. Majore initiali h. v. scripsit Br. quasi de Phoenicibus ageretur. λελουμένος τῷ φόνῳ. Lucian. T. VIII. p. 260. Simonid. p. 141. nr. 2. τόξα ... Περσῶν αἵματι λουσάμενα. unde Callimach. H. in Del. v. 95. αἵματι λούσων Τόξον ἐμόν. Oppian. Cyn. L. IV. 203. λελουμένος αἵματι λάβρῳ. — ψακάδι. P. ψεκάδι. Br. Vid. ad p. 255. nr. 443. V. 4. corruptus videbatur Brunkio; equidem eum pro supposititio habuerim; nec tamen, ob hunc versum, totum epigr. Simonidi cum Schneidero abjudicem.

Nr. 444. θεαιτήτου εἰσὶ ανταγορ οικον διαμε ἐμπριοθεν ἐιῶ

τεθνήκασιν ὀγδοηκον ἀνδρ ὑποτου πυρὸς δ/ με. Br. II. 251. nr. 4. An. II. 2. p. 213. V. 1. οἰνωθέντα. P. Pl. Br. οἰωθέντα corr. Jos. Scaliger in not. mst. V. 2. ἐκ νυκτῶν. P. Pl. νυκτὸς ex uno Cod. Plan. temere admisit Br. Illud et syllabarum modus tuetur, et veterum usus. Homer. Od. μ. 286. ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ δηλήματα νηῶν. Theogn. 452. ἀποῤῥήξασα δὲ δεσμὰ Πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα. Aeschyl. Choëph. 285. καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος Κινεῖ. Eurip. Rhes. 13. ἐκ νυκτῶν τὰς ἡμετέρας κοίτας πλάθουσιν. Aristoph. Eccles. 668. οὐκ ἀποδύσονσ' ἄρα τῶν νυκτῶν. Hedylus in Append. Epigr. nr. 28. T. II. p. 763. ἐξ ἠοῦς εἰς νύκτα, καὶ ἐκ νυκτῶν Πασιφωκλῆς Εἰς ἠοῦν. Anan. ap. Athenae. L. VII. p. 282. C. καὶ μέσων νυκτῶν ἡδὺς χἠμέρης. Plato Protagor. p. 310. D. πόῤῥω ἔδοξε τῶν νυκτῶν εἶναι. ubi vid. Heindorf. T. IV. p. 463. Heliodor. L. VIII. 10. p. 248. πολλὰ γοῦν μέχρι πόῤῥω τῶν νυκτῶν ἀλλήλοις διειλεγμένοι. Lucian. T. VII. p. 30. ἃ πράττουσι τῶν νυκτῶν. Ibid. T. IX. p. 132. ἀωρὶ γάρ τοι τῶν νυκτῶν ἐξαναστάς. Liban. T. IV. p. 167. 13. καὶ ηὐλούμεθα μέχρι πόῤῥω που τῶν νυκτῶν. Jo. Chrysostom. Hom. de Polit. mor. p. 22. ed. Combef. μηδὲ ἐκ νυκτῶν καταλαμβάνειν τὸ θέατρον. — ἔλαθεν. P. ἔλαθε. Pl. Br. — ὑπὸ νειμ. P. V. 3. ἄμιγα. P. V. 5. πρὸς κηδ. P. V. 6. ἦν κάλπις. P. et Lectt. Ald. 1. unde hoc repetitum in Ald. 2. 3. ἡ κάλπις. Asc. St. Br.

Nr. 445. πέρσου θηβαίου: εἰς μαντιάδην καὶ εὔστρατ τοὺς δυμίους ἐπιτύμβιον. Br. II. 5. nr. 7. An. II. 1. p. 14. V. 1. μαντιάδας et ἐχέλλου. P. Br. μαντιάδης et ἀχέλλου. Pl. V. 2. δυμαῖοι. P. Br. δυσμαίη. Pl. V. 3. ὀροιτύποι. P. ὀρειτύποι. Pl. Br. Junxi ἄγραυλοι ὀρειτύποι, commate post prius vocabulum deleto. Apollon. Rhod. L. IV. 316. πῶεα λεῖπον Ποιμένες ἄγραυλοι. Manetho L. IV. 337. ἀγραύλους δείκνυσι κυνηγητῆρας ἔσεσθαι. Paul. Sil. p. 516. nr. 60. ἄγραυλος ἀνὴρ βαρύμοχθος. V. 4. μαννυταὶ τέχνας. P. Br. μηνηταὶ τέχνης. Pl. P. *) *Nr.* 446. ἡγησίππου εἰς ζωΐλον τὸν ἑρμιονέα ἐν ἄργει τελευτησαν. Br. I. 255. nr. 5. An. I. 2. p. 174. V. 1. ἀλλοδαπων ἤ δὲ τέθαπται. P. ἀλλοδαπῶν δέ. Br. Hoc exquisitius videtur, quam ἐν ἀλλοδαπῇ.

*) Rubricatoris culpa omissi sunt in paginis numerandis numeri 276. 277. ne folium intercidisse existimes.

Nr. 447. *καλλιμάχου εἰς θῆριν τὸν ἀρισταίου κρητα.* Br. I. 473. nr. 51. An. I. 2. p. 304. V. 1. *ὅ καί.* P. *ὁ καὶ τάφος* vulgo in Plan. Plurimi autem Codd. habent *στίχος*, ut Pal. *λέξω.* P. *λέξων.* Pl. *ὁ καὶ στίχος οὐ μακρὰ λέξων.* Br. Sic in *ὁ καὶ* foret hyperbaton, fere ut ap. Pindar. Ol. II. 31. *λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσᾳ.* Pyth. X. 58. *ἐν καὶ παλαιτέροις.* quem usum multis exemplis illustravit Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 57. s. Praetuli tamen lectionem membr. *ὅ καί.* i. e. *διὸ καί.* Sic pronomen, copula subjecta, ponitur Eurip. Hec. 13. *νεώτατος ἦν Πριαμιδῶν· ὃ καί με γῆς ὑπεξέπεμψεν.* Phoen. 156. *ξὺν δίκῃ δ' ἥκουσι γῆν. ὃ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοί.* quamvis hunc locum fortasse rectius cum Valkenario interpretaberis. Ibid. 270. *ὃ καὶ δέδοικα, μή με δικτύων ἔσω λαβόντες, οὐ μεθῶσ' ἀναίμακτον χρόα.* — V. 2. *ἐπ' ἐμοί.* P. *ὑπ' ἐμοί.* Pl. Br. quod verum. *δολιχός.* P. *δολιχόν.* Pl. Br. qui hanc vocem alii cuidam interlocutori tribuit. Perperam. Ad *δολιχὸν* subaudi *νικήσας* cum Ruhnkenio Epist. cr. p. 174. calculum adjiciente Schaefero ad L. Bos p. 321.

Nr. 448. *λεωνίδα ταραν εἰς πραταλίδαν κρῆτα τὸν λυκαστι.* (superscr. τ, ο) Br. I. 239. nr. 72. An. I. 2. p. 128. In membr. hoc tetrastichon cohaeret cum sequente; diversa autem esse epigrammata jam Salmasius vidit. V. 1. *λυκάστωι.* P. *λυκαστίῳ.* Br. c. Salm. V. 2. *λινοστασίης.* P. *λινοστασίας.* Br. qui tamen v. 3. *χοροιτυπίης* non mutavit. Versus lacunam ingeniose sic explet Br. *χθονίῳ Μίνωϊ πάρεδρον Τοῦτον Κρηταιεῖ Κρ. παρ.* Quum tamen non satis appareat, quid *παρεδρίας* honorem Pratalidae conciliare potuerit, verbumque *παρῳκίσατε* videatur sufficere, scribere licet etiam: *χθόνιοι, Μίνωϊ τὸν ἄνδρα Τοῦτον, Κρηταιεῖ Κρῆτα, παρῳκίσατε.* — *Nr.* 449. junctim cum praecedente in P. Br. sejunxit l. c. nr. 73. An. l. c. V. 1. post *Πραταλίδα* lacuna est in textu. In marg. autem *γρ. πραταλίδα παιδίον ὅσα προτερήματα εἶχεν ἐκ φύσεως.* unde *παιδεῖον.* Br. V. 4. *ἄρχε.* P. *ἆρχε.* Br.

Nr. 450. *διοσκορίδου. εἰς φιλαινι την σαμίαν οὐ τὴν ἀσελγῆ τ ἑτ(ε)ραν ἐλεφαν.* (superscr. δ, τ) In eandem est Philaenida, cui turpissima quaeque vulgo exprobrabantur, sed falso, Dioscoride quidem judice. Iterum hoc epigr. legitur p. 257. in marg. Br. I. 500. nr. 26. An. I. 2. p. 393. V. 1. 2. *σαμίης.* P. 1. 2. *σαμίας.* Br. *τὸ μνῆμα.* P. hoc loco. *τὸ μνᾶμα.* supra. — *πρὸς εἰπεῖν.* P. V. 5. *φιλ' αἰδ.* P. V. 6

ή
λαμυραν. P. h. l. *λαμυρήν*. supra. *λαμυρὰν ἱστορίην*. Br. V. 7. *τοῦ μὲν ἀναπτύξαι*. P. 1. 2. nec aliter corrigendum censebat Porson. in Advers. p. 274. ed. Lips. *ἀναπτύξει*. Br. *τοὐμὸν ἀναψύξαι*. *nomen meum recreet*. Salmasius tentabat in Ap. G. R. quod tanto viro indignum. Sophocl. ap. Clem. Alex. VI. p. 742. B. *πρὸς ταῦτα κρύπτε μηδέν, ὡς ὁ πάνθ' ὁρῶν Καὶ πάντ' ἀκούων πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος*. V. 7. *τὰ μά*. P. *λυγρὰ* et *λυγράν*. P. V. 8. *κληδόν'*. Minus recte *κλήδονας* exhibetur in novissima Aeschyli editione in Choëph. 1035. ubi quum constructio post *λιπὼν* male abrumpatur, neque tamen aliquid videatur deesse, legendum suspicor: *Ἐγὼδ'* (vulgo *ἐγὼ δ'*) *ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος Ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών*. *ἀπωσαμένης*. P. Br. Quaedam apogrr. *ἀπωσάμενος*. quod nemo jam alteri lectioni praeferet.

θ
Nr. 451. *καλλιμάχου εἰς σάωνα τὸν ἀκαν*. Br. I. 472. nr. 49. An. I. 2. p. 303. V. 1. *ὁ ἄκανθ*. P. Articulum omittit Pl. Br. V. 2. *θνάσκειν*. P. Br. *θνήσκειν*. Pl. Illud si verum, etiam *τᾷδε* videtur legendum.

ο δ
Nr. 452. *εἰς εὔβουλ/ λεωνι*. Br. I. 237. nr. 66. An. I. 2. p. 122. V. 1. *μνήμης*. P. Pl. *μνήμην*. Br. *μνήμονες* corr. Casaub. in not. mst. probante Hermanno ad Viger. p. 701. Hoc recepi. Grotius legisse videtur: *Μνῆμα τόδ' Εὐβούλοιο σαόφρονος, ὦ παριόντες· Πίνωμεν.* vertit enim: *Sobrius Eubulus jacet hic, jaceatque: bibamus Nos alii: cunctis ad Styga portus erit.* Acute. — *ωῖ* P. ut nr. 441. v. 2. —

υ
Nr. 453. *καλλιμάχου εἰς νικοτέλην παῖδα φιλιππ*. Br. I. 474. nr. 58.
ν
An. I. 2. p. 307. V. 1. *δωδεκέτη*. P. Vid. p. 280. nr. 468. *δωδεκέτη*. Pl. Br. Etym. M. p. 694. ed. Lips. in *τριακοντούτης*. *δωδεκαέτης, δωδεκαέτου κλίνεται, ὥσπερ οἰκέτης οἰκέτου, καὶ τὸ πληθυντικὸν δωδεκαέται*. — *ἀπέθηκε*. P. Pl. *ἀνέθηκε*. Br. V. 2. *πολλήν*. P. Pl. Br. *πολιῆς*. corr. J. Scaliger, quod, ut elegans, ita non necessarium. Euripid. Fragm. Inus XII. *τὸ δ' εὐγενὲς Πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδ', ὡς ἄρξουσι γῆς*.

ρ
Nr. 454. *τοῦ αὐτοῦ εἰς ἐρασίξειν τὸν πότην*. Br. I. 451. nr. 42. An. I. 2. p. 297. Sine auctoris nomine est ap. Athen. L. X. p. 436. V. 1. *τὸν βαθύν*. P. *οὐ βαθύν*. Athen. V. 2. *προποθείς*. P. *φανερῶς*. Athen. *οἴχετ' ἔχουσα*. P. Ath. Theocrit. Eid. XXII. 167. *τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ᾤχετο κῦμα Πνοιὴ ἔχοισ' ἀνέμοιο*. quem locum comparat Huschk.

An. crit. p. 78. ψύχεθ' ἰλοῦσα corrig. Valken. ad Fragm. Eleg. Callim. p. 261. et D. Coray ad Athen. T. IV. p. 448. — *Nr.* 455. λεωνίδα εἰς μαρωνίδα τὴν μέθυσον. Br. I. 243. nr. 87. An. I. 2. p. 141 Legitur iterum in Cod. Pal. p. 259. in marg. V. 2. γρηῦς. P. Pl. Br. ut pag. 263. nr. 384. 2. V. 3. γνωστόν. P. 1. 2. γνωστή. Pl. Br. P. V. 4. novum lemma in P. εἰς μαρωνίδα τὴν μέθυσιν. — ὑπέρ γε τέκν. P. h. l. ὑπὲρ τέκνων. loco altero. Sic Br. et Pl. V. 5. οὐδ' ἀνδρός. P. 1. 2. οὐκ ἀνδρός. Pl. Br. ἔλειπεν. P. 1. 2. λέλοιπεν. Pl. Br. ἀλλ' οἶκοι λυγρὰ λέλοιπε πάθη. Idem error recurrit pag. 315. nr. 689.

Nr. 456. λεωνίδου εἰς σιληνίδα τὴν τροφὸν ἱέρων τὴν μιθυσ. Br. I. 503. nr. 37. An. I. 2. p. 405. V. 1. σειληνίδα. P. Pl. σιληνίδα. Br. Cf. ad p. 76. nr. 1. V. 2. οὐδενιῆς. P. οὐδεμιῆς. Pl. Br. V. 4. ληνόν. P. ληνοῦ. Br. Rectius ληνῶν. Pl. — ἔχει. P. ἔχῃ. Pl. Br. ἔχοι dedi, quod a lectione membr. non longius abest, quam ἔχῃ, et sermonis legibus melius altero convenit. — *Nr.* 457. ἀρίστωνος: εἰς ἀμπελίδα τὴν με πεσοῦσαν εν ληνῷ καὶ ἀποπνηγεῖσαν. et paulo inferius: κλέψαι τὸν οἶνον νεμέσασα (scr. νομίσασα) ὑπ' αὐτοῦ κέκλεπται. Br. II. 258. nr. 3. An. II. 2. p. 259. V. 1. σκήπωνος. Vid. ad p. 197. nr. 293. V. 3. ἦδ' ἀπὸ ληνοῦ πῶμα κύκλωι πιεῖν. P. ἦλθ' ἀπὸ ληνοῦ πῶμα πιεῖν κύκλῳ. Br. c. Reiskio, ubi quid sit κύκλῳ, nemo facile dixerit. Recepto ἦλθ', reliqua sine transpositione, syllabâ, quae perierat, restitutâ, scripsi: πῶμα γλυκὺ κλοπέειν. P. 372. nr. 99. v. 5. ῥίζα γὰρ ἔμπεδος οὖσα πάλιν γλυκὺ νέκταρ ἀνήσει. Euripid. Cycl. 557. νὴ Δί', ἀλλ' οἶνος γλυκύς. Pindar. Ol. VI. 154. κρητὴρ γλυκύς. Hujus epitheti priore syllaba forte omissa, ex relictis syllabis κυ κλοπεειν facile nasci potuit κυκλωι πιεῖν. *) Ut in Br. lectione ἦλθε πιεῖν, sic nunc ἦλθε κλοπέειν, pro κλοπήσουσα. Sic p. 424. nr. 385. 10. ἀμφοτέρων σκοπιαζέμεν ἤλυθον ἄνδρες. Quint. Smyrn. L. VI. 551. κίεν δ' ὅγ' ἐς Ἴλιον ἱρὴν Τρωσὶν ἀρηξέμεναι. Babrius Fab. XXV. p. 151. ed. Schn. ὡς δὲ πάλιν ἦλθεν ἐκκύψαι, καὶ μικρὰν ἰσχάδα σύραι, ἕτερος ἦλθεν ἄλλο τι ἆραι. V. 5. γραῦς δὲ παλαιὴ Ὡς ναῦς

---

*) Similiter depravatus locus ap. Lesbon. in Oratt. gr. T. VIII. p. 8. ὥστε χαλεπώτερον φέρειν· εἰ γὰρ παρῆν γιγνώσκειν μέν, μὴ δύνασθαι δὲ τῷ σώματι, ῥᾴων ἂν ἦν ἡ συμφορά. ubi scribendum videtur: γιγνώσκειν μὲν γνώμῃ, δύνασθαι δὲ τῷ σώματι.

ὑποβρύχιος. P. ὡς δὲ παλαιὴ Νηῦς ὑποβρύχιος. Br. c. Salm. At νηῦς non resolvi in νηῦς monuit Eustath. ad Odyss. p. 798. 32. ἡ δὲ νηῦς οὐ διαλύεται. (Conf. tamen Mosch. Eidyll. II. 104. οἷά τε νηῦς. si genuina lectio.) Omissis aliis conjecturis non minus infelicibus, quibus etiam ea annumeranda, quam margini edit. nostrae allevimus, scribe cum Passovio et Meineckio in Curis crit. ad Fragm. Comic. p. 18. γραῦς γε παλαιὴ Ναῦς ἅθ' ὑποβρύχιος. qua correctione nihil lenius. — V. 7. ἐπὶ τύμβον. P. ὑπὸ τύμβ. Br. ἀπὸ φθιμ. P. σῆμα. Ib. σῶμα. Br. Cf. ad p. 288. nr. 510. v. 1. Significantius quid h. l. requirebat Eichstadius, qui πῶμα λάϊνον tentabat. Mihi σῆμα non videtur sollicitandum; at si pro λάϊνον Cod. λήνιον offerret, id toti huic historiae bene conveniret. Supra de vetula bibace p. 254. nr. 329. πίθος μοι Σύμβολον εὐφροσύνης, τερπνὸς ἔπεστι τάφος. Illud diminutivum alibi occurrere non memini; sed analogiae non adversatur.

Nr. 458. καλλιμάχου εἰς αἰσχρ τινα γυναιξ οὕτω καλουμ τὴν μίκκου τροφόν. Br. I. 471. nr. 41. An. I. 2. p. 297. V. 1. ἀγαθὸν γάλα. P. Br. Haec lectio peculiarem quandam elegantiam habere videbatur Bentlejo; quam utinam exemplis illustrasset. ἀγαθοῦ γάλα (i. e. γάλακτος. cf. Eustath. ad Od. p. 352. 38.) corrigebat Valken. Adon. p. 351. — παισίν. P. πᾶσιν. Br. c. Bentlejo. Vid. ad p. 204. nr. 559. V. 3. ἀνέθηκεν. *imaginem* Aeschrae posuit; ne cum Reiskio de συνέθηκεν cogites. ἐπ' ἴσα. P. quod Ernestus non probasset, si Codicis consuetudinem novi set, verba composita solvendi. V. 4. ἡ γρῆϋς μαστῶν ὡς ἀπ. P. ἡ γρῆϋς μαστῶν ὡς. Br. Fortasse scribendum: ἡ γρηῦς τὰς μαστῶν ὡς ἀπέχει χάριτας. *ut posteri viderent, debitas vetulam gratias pro nutritionis labore retulisse.* Sic paulo post nr. 468. αἲ, αἲ, τὰς μαστῶν ψευδομένας χάριτας. quod ex Callimachi epigr. expressum. — *Nr.* 459. τοῦ αυ καλλιμα εἰς κρηθι τὴν σαμίαν τὴν πολύμυθον καὶ παίστριαν. Br. I. 474. nr. 56. An. I. 2. p. 307. V. 1. ἐπὶ στομ. P. V. 2. δίζηνται. P. δίζονται. Pl. Br. Illud restitui. Vid. Interpp. ad Hesych. V. διζημένη. — σαμίην. P. σαμίων. Pl. Br. V. 3. σὺν ἔρ. et ἀπὸ βρ. P.

Nr. 460. καλλιμάχου εἰς μηκλόν τινα πενη μετα ..... ἀπραγμοσύνῃ βιώσαν. (fort. πένητα, μεγάλῃ ἀπραγμ. βιώσα.) Br. I. 475. nr. 61. An. I. 2. p. 309. V. 2. ῥέζων. P. Pl. Br. ῥέξας corr. Valken.

Adon. p. 350. B. Idem plene distinguit post οὐδένα, nominativum Μικύλος cum ἐπήνεσα conjungens. Neutra harum correctionum mihi probanda videtur. V. 3. μείκυλος. P. μίκυλος. Br. c. Plan. μικκύλος. Valken. Μικύλος dedi. Duplicato κ non magis videtur opus esse, quam in Μίκυθος p. 206. nr. 355. De accentu vid. Bast. Epist. crit. p. 243. sqq. ed. sec.

Nr. 461. μελεάγρου: εἰς αισιγενην τινὰ εὐτελ βιώσαντ. Br. I. 35. nr. 121. An. I. 1. p. 133. V. 2. ἰσέχοις. P. ἐπέχοις. Pl. Br. Cf. ad p. 220. nr. 86. — *Nr.* 462. διονυσίου εἰς σατύραν ἢ ἀγχίτοκον ἐν τύρωι τελευτήσαντα. Br. II. 255. nr. 8. An. II. 2. p. 253. Legitur iterum in membr. p. 322. cum lemmate: εἰς ἀγχίτοκον σατύραν· ζτ. Sine auctoris nomine est in Plan. p. 209. Nomen *Satyrae* videtur sincerum; haeremus in ἀγχίτοκον. Fortasse patris nomen latet. Suspiceris etiam ἀγχιτόκον, quae mulier foret partui propinqua; aut ἀρτιτόκον. Vid. Tymn. p. 322. nr. 729. ὤλετο δαιμονίῃ ἀρτιτόκος. — V. 2. ἔκρυψε. P. 1. κρύψε. P. 2. Pl. Br.

Nr. 463. λεωνίδα. εἰς τ ἀριστοδίκ θυγατέρας ἐν ταῖς ὠδίσι τελευτησάσας. Br. I. 243. nr. 86. An. I. 2. p. 140. V. 1. 2. αὐτά. quater. P. Pl. αὖτα scribendum videbatur c. Br. Imagines quatuor mulierum in illo cippo expressas fuisse existima. P. V. 3. novum in Pal. lemma: λεωνίδα. ο αι τέσσαρες θυγατέρ ἀριστοδίκ δυστοκήσασαι ἔθανον. V. 3. ἐπὶ τούτωι. P. ἔπι τοῦτο. Pl. Br. — *Nr.* 464. εἰς ἀρετιμίαν τὴν κνιδίαν μετατοτεκεῖν τελευτήσασαν. ἀντιπάτρου. Br. II. 35. nr. 104. An. II. 1. p. 99. V. 1. ἀρετιμίας ἐξ ἑκάτοιο. P. ἀρετημιὰς ἐξ ἀκατ. Pl. Br. Sic iterum nr. 405. vers. 5. Ut nomina Ὀλυμπιάς, Δεχάς, Ἀσκληπιάς, Δηλιάς et alia ejusdem terminationis, sic Ἀρετημιὰς quoque ὀξυτονεῖται. V. 2. θεμένην. P. θεμέναν. Pl. Br. αἰόνι. P. ἠϊόνι. Pl. V. 3. νέω. P. νέῳ. Pl. Br. V. 6. ἄγγειλας κεῖν' ἀν. P. ἐξεῖπες φεῦ. Pl. Br. Illud restitui. V. 7. ὠδίνουσα φίλαι. P. ὠδίνασα φίλον. Pl. Br. φίλαι in marg. Wechel. repertum probat Br. in Lectt. frustra contra dicente Wakefieldio in Sylv. crit. T. II. p. 15.

Nr. 465. ἡρακλήτου εἰς τὴν αὐτὴν γυναῖκα ἀρετιμίαν. Br. II. 261. nr. 1. An. II. 2. p. 266. Ἡρακλείδου inscriptum in Plan. V. 1. μετώπων. P. μετώπῳ. Pl. Br. Illud ob rariorem pluralis usum fortasse probandum. Od. ζ. 107. πασάων δ' ὕπερ ἥγε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα. — V. 2. αείονται. P. Br. σεύονται. Pl. ἡμιθαλεῖς. P. Br.

ἡμιθανεῖς. Pl. Vox ἡμιθαλὴς ex hoc uno loco in Lexica relata. V. 4. λευρά. In marg. γρ. λευρὰ ἢ ἄλλως πως λευκά. P. λιγρά. Pl. In marg. Wechel. λευκὰ notatur. Hoc reliquis fortasse praeferendum; λευρὰ tamen ob Cod. auctoritatem c. Br. in textu posui. — φατί τινος. P. Br. Scripsi: φατὶ τίνος. Sic recte Grotius: *Tristes se cineres cujus habere refert.* V. 5. ἀρετιμίας. P. ἀρετημιάς. Pl. Br. Vid. ad nr. 464. v. 1. V. 6. οὐκ ἄμορος. P. Pl. ἄμμορος οὐκ. Br. qua de causa, nescio. Hesych. ἄμορος, ἀμέτοχος. Hesych. Eurip. Med. 1392. δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων. V. 8. ὃν δ' ἀπ' ἄγω. P. ὃν δ' ἀπάγω. Pl. τὸν δ'. Br. Scripsi: ἓν δ' ἀπάγω. quod respondet praecedenti τὸ μέν. „Posito in priori membro τοῦτο μέν, non semper in altero sequitur τοῦτο δέ, sed saepius variatur." Erfurdt ad Soph. Antigon. v. 61. p. 14. et v. 158. p. 22. ed. min. Apollon. Rhod. L. III. 1153. καί ῥ' ἑτέρῃ μὲν χειρὶ λάβ' ἡνία, τῇ δ' ἄρ' ἱμάσθλην. ὁ μὲν et ἄλλος δὲ sibi respondent p. 202. nr. 329. ubi vid. not.

Nr. 466. λεωνίδα: εἰς ἀντικλειν υἱὸν χήρας μονογενῆ ὀκτωκαι-δεκε τελευτήσαντα. Br. I. 247. nr. 99. An. I. 2. p. 150. V. 3. ὀκτὼ καὶ δεκέτης. P. junctim Pl. Br. Rectius scribes: ὀκτωκαιδεκετής. ἀπώλετο. P. ἀπώλεο. Pl. Br. Hae terminationes confusae p. 295. nr. 560. v. 7. p. 499. nr. 64. v. 3. V. 5. βαίην. P. Br. et sic Scaliger not. mst. βαίνειν. Pl. V. 8. ζωῆς μ' ἐκ κε κομησάμενος. P. syllabâ κε atramento inductâ. ζωὴν εὖγε κομισσάμενος. Pl. ζωῆς ἔκ με κομισσ. Br. probabiliter. Nec male haberet, quod in notis posui: ζωῆς κάμὲ κομισσάμενος. praepositione omissa; ut ap. Eurip. Med. v. 70. ὡς τούσδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας. Ablabius infra p. 480. nr. 762. ἀλλὰ Κυθείρη Ἀνδρὸς ἑοῦ θαλάμων εἵλετο λαθριδίως.

Nr. 467. ἀντιπάτρου εἰς ἀρτεμίδωρ δωδεκέτην τελευτήσαντα. Br. II. 37. nr. 110. An. II. 1. p. 104. V. 1. σάματι. P. Br. σήματι. Pl. μάτηρ. P. Br. μήτηρ. Pl. V. 2. δωδεκέτη. P. δωδεκέτη. Pl. Br. Vide supra ad nr. 453. v. 1. γοόωσα. P. γοάουσα. Pl. Br. V. 3. εἰς πόνον πῦρ. P. εἰς πόνον εἰς πῦρ. Pl. Br. Scr. ἐς σποδον, ἐς πῦρ. ut Canterus emendavit et Scaliger. Hysteron proteron, quod his verbis inest, ne offensioni sit, conf. Schaefer. ad Sophocl. T. I. p. 257. T. II. p. 332. V. 4. ὤλεθ' ὁ παμμέλεος. P. Genitoris labor in puero instituendo et formando positus παμμέλεος dicitur, quod incassum ceciderit. ὤλετο Παμμένεος. Pl. Br. — γεινομένου. P. γειναμένου. Pl.

Br. V. 5. ὤλετο ἀποθινά. P. ὦλετ' ἀπειθὴς μοι. Pl. Br. Scripsi: ὤλετό θ' ἁ ποθινὰ τέρψις σέθεν. quod in lectione membr. manifeste continetur. Vid. ad p. 266. nr. 403. v. 1. V. 7. ἐφηβείην. P. Pl. ἐφηβείαν. Br. quod ob alios dorismos in hoc epigr. admittendum. ἦλθες. P. ἐλθών. Br. c. Asc. et St. ἐλθόν. editt. Aldd. Neutrum membr. lectioni praeferendum. V. 8. θρῆνος τῆς μητρός. P. in marg.

P. *Nr.* 468. μελεάγρου εἰς χαρίξενον ὀκτω καὶ δεκαετῶν τελευτήσαντα. Br. I. 36. nr. 124. An. I. 1. p. 138. In Plan. p. 287. St. ἄδηλον inscribitur. V. 2. ὀκτωκαιδεκέταν. P. —κέτην. Pl. Br. ἐστόλισεν. P. sine littera paragogica Pl. Br. — V. 4. οἰμωγῇ. P. οἰμωγᾷ. Pl. Br. ου ἠχθοφορεῦν. P. ἀχθοφόρευν. Pl. Br. V. 5. ἂν ὠρύοντο. P. γονῆες. Ib. γυναῖκες. Plan. Br. V. 7. κακοπάρθενος, *mala et perniciosa*, ut γλυκυπάρθενοι Ὧραι, *Horae dulces*, in ep. Meleagri p. 360. nr. 17. — V. 8. σπεῖρα γονάς. P. Σπειρογόνας. Pl. Br. quod pro matris nomine habebatur. Eleganter et vere correxit Graefius: στεῖρα γονᾶς στοργὰν ἔπτ. εἰς ἀνέμους. *tu, quum sterilis sis, a materni amoris sensu* ι *alienissima es*. V. 9. ὁμίλησασ (sic) ποθειν. P. ὁμιλήσασι ποθεῖν. Br. c. Salm. in Ap. G. R. In Planudea hoc distichon desideratur. V. 11. ἀγνῶς. P. ἄλλως suspicatus eram; eodem fere sensu ἁπλῶς Boissonad. ad Philostr. Her. p. 563. Cf. ad p. 140. nr. 306. v. 4. Hoc mihi praeferendum videtur conjecturae Graefii, οἷς δ' ἀγνὼς scribentis: *et quibus ignotus eras, si qui audiunt, miseratio.*

ο *Nr.* 469. χαιρημωνος εἰς εὔβουλον υἱὸν ἀθηναγόρου. Br. II. 55. nr. 3. An. II. 1. p. 175. V. 1. εὔβουλον δ' ἐτέκνωσεν. P. εὔβουλον ἐτέκνωσεν. Br. Ne brevis syllaba in caesura esset, scripsi: Εὔβουλον τέκνωσεν. De particula δὲ temere sic inserta vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69.

ο τ *Nr.* 470. εἰς φιλαυλ/ υἱὸν εὐκρατίδου ἐν παιδεία ζήσαν. μελεάγρου. Br. I. 35. nr. 122. An. I. 1. p. 133. V. 1. εἶπον. P. εἰπόν. Pl. V. 2. καὶ παῖς εὐκρατίδεω ποδαπὸς δ' εὔχεαι. P. in marg. γρ. παῖς εὐκρατίδεω. .... Mutilum versum non ex integriore Cod., ut mihi quidem videtur, sed ex conjectura implevit Planudes: Εὐκρατίδεω· ποδαπὸς δ' εὔχε' ἔμεν; Θριασεύς. quod Br. admisit. V. 3. τὸν ἀρότρου. Praepositio ex sequentibus assumenda. V. 5. αἴδαν. P. Pl. Br. ᾄδην. Graefius. V. 6. αὐτοθελεῖ. P. αὐτοθελεῖ. Pl. Br. — κείνων. P. Pl. Br. quam lectionem

ex peculiari significatione pronominis *ἐκεῖνος* tueri conatur doctissimus Seidlerus ad Euripid. Troad. v. 1195. p. 130. *κοινῶν* tentabat Casaubon. in not. mst. *ἤλυθον ἅδην Αὐτός, κωνείου γευσ. κτλ.* Graefius. Scripsi sine haesitatione: *αὐτοθελεί, Κείων γευσ. κτλ.* quod illustravi in Praefat. p. LVII. Vid. Strabonem L. X. p. 745. A. Steph. Byz. in *Ἰουλίς.* utrumque Menandri versibus usum, qui sunt in ejus Fragm. nr. 202. p. 260. ubi cf. Cleric. et Bentlej. in Emendatt. p. 99. Aelian. V. H. L. III. c. 37. *νόμος ἐστὶ Κείων· οἱ πάνυ παρ' αὐτοῖς γεγηρακότες . . . πίνουσι κώνειον, ὅταν αὐτοῖς συνειδῶσιν, ὅτι πρὸς τὰ ἔργα τὰ τῇ πατρίδι λυσιτελοῦντα ἄχρηστοί εἰσιν.*

Nr. 471. *καλλιμάχου εἰς κλεόμβρο(τ) τον αμβρακιώτην.* Br. I. 474. nr. 60. An. I. 2. p. 508. V. 1. *ὠ(η)μβρακιωτας.* P. *ὠμβρακιώτης.* Br. V. 2. *ἥ(λ)ατ'.* P. V. 3. *οὐδὲν ἰδών.* P. Pl. *οὔτι παθών.* Br. c. Schol. Dionys. Thrac. Vid. Valken. ad Ammon. p. 58. — *ἢ τὸ πλάτωνος.* P. *ἀλλὰ πλάτ.* Pl. Br. In membr. lectione subaudi *ἄλλο.* Vid. Schaefer. in Indic. ad L. Bos. v. *ἄλλος.* p. 847. Bast. ad Gregor. Cor. p. 360. — V. 4. *ἐν τωῖ.* P. *ἓν τό.* Pl. Br.

Nr. 472. *λεωνίδα εἰς τὸν βίον καὶ τὴν εὐτέλειαν τῶν πραγμα(τ) καὶ τὸ ὀλιγοχρόνιον. ζτ. διατασφάλμα(τ).* Br. I. 238. nr. 70. An. I. 2. p. 125. V. 1. *ὤνθρωπε.* P. Pl. *ἄνθρωπε.* Br. Cf. Leonid. p. 324. nr. 736. 1. Contra p. 309. nr. 648. v. 10. Cod. habet *ἄνθρωπ',* Br. *ὤνθρωπ'.* V. 3. *ὑπὸ λείπ.* P. *ὅσσον ὅσσον.* P. *ὅσον ὅσσον.* quaedam edit. Plan. et Br. aliae *τόσον ὅσσον.* V. 4. *στιγμῆς ἤ(ει) τι.* P. *εἴ τι.* Pl. Br. V. 6. Post hunc versum, spatio relicto, sequitur distichon: *χειμέριον ζωὴν κ. τ. λ.* quod in Var. Lectt. relegavi, cum lemmate: *τοῦ αὐτοῦ λεωνίδα εἰς φείδωνα τὸν Κρίτου.* Sed versus cancellati. Hoc distichon in Plan. et ap. Br. finem facit epigrammatis. In infima autem pagina Cod. Pal. cum signo ad vers. 6tum remittente haec leguntur: *ὑπέρβα τοὺς δύο στίχους καὶ τότε σύναψον τοὺς λοιποὺς στίχους τοῦ ἐπιγράμματος· ἐκ τοίης, ὤνθρωπε ἀπ' ἠκριβωμένοι ὀστῶν.* unde apparet, illud distichon aut omnino non pertinere ad epigr. nostrum, aut certe non suo loco legi. Peculiare epigr. esse videtur. P. In superiore marg. novae pag. legitur: *ἔτι ἔστι τὸ ἐπίγραμμα μετὰ τοῦ ὄ(θ)πι.* et ad v. 7mum: *ζτ. τὸν νοῦν τοῦ ἐπιγράμματος ὅτι ἐσφαλμένος* (sic). *ἐὰν ἔχῃς νοῦν οὐκ ἔσφαλται ἀλλὰ μᾶλλον πεφώτισται.* Diver-

sorum haec hominum esse apparet; quorum alter, qui sensum perspicuum esse affirmavit, utinam interpretatione addita has tenebras discussisset. Verba ipsa non valde videntur depravata, sed fortasse data opera in eum modum composita sunt, ut lectorem ludificentur, fere ut versus, quos excitat Sext. Empir. adv. Grammat. L. I. 13. 316. p. 287. Caeterum haec omnia a versu 7mo usque ad finem neque Plan. habet, neque Br. V. 7. ἀπ' ἠκριβωμένοι. P. ἀπηκριβωμένος. Salm. Ut hiatus tolleretur, suspicabar: κατηκριβωμένος. Sed hiatum mora, quam distinctio facit, excusabilem reddit. Vid. ad p. 242. nr. 230. v. 3. V. 8. ὕψος. P. metro ruente. Num ὑθλεῖς, *garris*, legendum; aut ψιλοῖς, *privas, orbas?* Vid. Aeschyl. Choëph. 690. V. 10. ἐφ' ἔζομ. P. V. 13. ἢ οὖν. P. Scripsi: ἠοῦν ἐξ ἠοῦς. ut ap. Hedylum in Append. Epigr. nr. 28. T. II. p. 763. ἐξ ἠοῦς εἰς νύκτα, καὶ ἐκ νυκτῶν Πασιοωκλῆς Εἰς ἠοῦν πίνει. ubi vid. not. V. 14. λειτῆι. P. Vid. ad p. 183. nr. 226. v. 2. p. 283. nr. 478. v. 4. V. 15. τούτον (ω) σωι. P. V. 16. ἐξοίης. P.

Nr. 473. ἀριστοδίκου εἰς δαμῶ καὶ μάθυμναν ἑαυτὰς ἐκκρεμάσας ἤτρ αυθεν (i. e. ἤγουν αὐθεντίᾳ) χρησαμένας. Br. II. 260. nr. 1. An. II. 2. p. 264. V. 1. ἥρα. P. Ἥρας. Br. c. Salm. in Ap. G. R. De Junonis Trietericis an aliunde constet, ignoro equidem; Bacchi notissima. Probabiliter Reiskius, ἥρω, i. e. *insignem*, *praecellentem*. Alciphr. L. III. 37. p. 354. ἅμα δὲ τὸν ἥρω Φαιδρίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τιθεμένη. Heliodor. L. VII. 13. p. 167. τῇ πρὸς τὸν ἥρωα Καλάσιριν συντυχίᾳ χρησάμενοι. Defuncti passim in Inscriptionibus *heroës* appellantur. Pocock. Inscr. ant. p. 39. nr. 7. τῷ γλυκυτάτῳ ἀδελφῷ ἥρῳ ἐπιφανεῖ. Ib. p. 9. nr. 2. Ἡ γερουσία καὶ ὁ δῆμος ἐτίμησαν Τερτύλλαν θυγατέρα Μηνοδώρου ... Ἡρωΐδα κατὰ τὰ ψηφισθέντα. Ib. p. 44. nr. 3. in mulierum epitaphio: Ἡρωΐναι χαίρετε. — V. 2. λυσσατάν. P. εὔφρονα Λυσσάταν. Br. qui poëtam lusisse existimabat in hominis nomine et in epitheto eidem addito. Mihi Εὔφρων nomen proprium fuisse videtur, ut p. 280. nr. 465. v. 5. Xenoph. Hellen. L. VII. 1. 44. V. 4. χερσὶ δὲ διούχους. P. χείρεσι δειράγχεις. Br. c. Salm. in Ap. G. R. quod Br. pro lectione membranarum habebat. Δερειούχους corrigebat Reiskius; δεραιούχους Toup. ad Suid. T. III. p. 495. quod lenissimum est, quum ΑΙ facile in ΔΙ abire potuerit.

Nr. 474. ἄδηλον εἰς νίκανδρον τιν τέκνα ομ θανον. Br. III. 287.

nr. 645. An. III. 2. p. 224. V. 1. „Scriptum in Cod. *ἀοῖς*, quod mutanti Salmasio auscultare non debebam; genitivi flexus est doricus." Br. In textu *ἀοῦς* ediderat; neque aliter est in Ap. Goth. ceterisque, quae vidi, omnibus. Terminationis genitivi in *οις* exemplum olim erat in Pindar. Pyth. IV. 182. *Χαρικλοῖς*, quod nunc cum *Χαρικλοῦς* permutatum in novissima editione, ubi vid. Bökh. Not. crit. p. 464. V. 2. *αὐσιδίκας*. P. *Λυσιδίκας*. Br. quod nomen passim in Anthologia obvium. — *Nr.* 475. *διοτίμου. εἰς εὐαγόραν υἱὸν ἡγεμάχου νυμφίον σκυλλίδος.* Br. I. 251. nr. 7. An. I. 2. p. 165. V. 1. *πολυπένθερον*. P. *πολυπένθιον* sive *πολυπένθεα* corr. Salm. in Ap. G. R. Rectius *πολυπένθιμον* Br. cum Reiskio. Similiter confusae litterae *ρ* et *μ* in *κῶμος* et *κῶρος* p. 169. nr. 155. V. 3. *ἡγεμάχειον ἐφέστιον*. P. posterius quidem vocabulum ductibus paulo obscurioribus. *Ἡγεμάχου τὸν Ἐφέσιον*. Br. c. Reiskio, metro pessumdato, quem errorem agnovit in Lectt. — Hesych. *ἐφέστιος, αὐτόχθων ἢ πολίτης.* Vid. Br. ad Apoll. Rhod. L. I. 909. p. 40. s. V. 4. *ἐς ἦλθε*. P. V. 5. *κατ' ἔφθιτο*. P.

Nr. 476. *μελεάγρου εἰς ἡλιοδώραν τὴν σύνευνον τοῦ αὐτοῦ μελεάγρου.* Br. I. 30. nr. 109. An. I. 1. p. 118. V. 1. Scr. *δάκρυά σοι*. ut est in Cod. *νέρθε διά*. P. Br. *νέρθεν ὑπό*. Pl. V. 4. *μνᾶμα πόθων*. P. Pl. Graef. *νᾶμα* Br. quod si non verum, certe est elegans. V. 7. In marg. P. *θαυμαστὸν καὶ πάθους μεστὸν ὅλον τὸ ἐπίγραμμα.*
δ
V. 10. *ἐν ἀγκάλισαι*. P. — ¶. *Nr.* 477. *τύμνεω εἰς φιλαινι τὴν*
πτ
εξαιγυ οιτην σαμίαν. Br. I. 506. nr. 5. An. I. 2. p. 413. Legitur etiam p. 257. in marg. — V. 1. *ἐπικαίριον*. P. 1. 2. ed. pr. Flor. Ald. 1. 3. Asc. *ἀποκαίριον*. Ald. 2. St. *ἐπικήριον*. Br. Schol. Lucian. T. III. p. 96. not. 6. *ἐπικήριον, ἐπιθανάτιον.* i. e. *fato obnoxium*. Hoc igitur ab h. l. alienum. Suspicabar, quod sensui melius convenit, *λίην ἐπικάρδιον*, quod aliis est *ποτικάρδιον. ne tuum animum nimis hoc afficiat.* Verbo *ἐπικαρδιάω* utitur Nicander Alexiph. v. 19. — V. 3. *ἐλευθερίης*. P. 1. 2. Pl. *Ἐλευθέρνης*. Br. c. Reiskio. Loci nomen, ubi sepulta Philaenis, non necessario in epitaphio ponendum, quum locus, ubi cippus collocatus erat, illud suppleret. Quod si vera est vulgata lectio, sensus est hic: noli hoc aegre ferre, quod non sepulta es in patria Aegypto; at hic loci liberam sepulturam nacta es. Hoc tibi sit solatio; praesertim quum undique tantundem sit ad inferos viae. De libera sepultura dixi in Animadverss. T. II. 3. p. 552.

Nr. 478. λεωνίδου εἴςτινος ἀνωνύμου τάφον ἐν οδωῖ κειμ καὶ ἀτιμέλητον. Br. I. 237. nr. 67. An. I. 2. p. 125. V. 1. τίς ποτ' ἄρ' ἦ. P. ἄρ' εἶ. Pl. Alterum ἄρα depravatum videtur. Bene haberet versus sic lectus, τίνος οἰκτρὰ παρὰ τρ. ὀστέα ταῦτα. V. 2. τλῆμον. P. Br. τλήμον'. Pl. γυμναμένη. corr. γυμνὰ μένει. P. V. 4. λειτά. P. λιτά. Pl. Br. Vid. ad nr. 472. v. 14. παρὰ ξέεται. P. V. 5. παρὰ τρ. P.

Nr. 479. θεοδωρίδα. εἰς ἡρακλει τὸν μετ τὸν ἐφέσιον. τὸν ἀγέλαστον. τὸν σοφωτατ. Br. II. 45. nr. 18. An. II. 1. p. 133. V. 1. πέτρος γυρή. Vid. ad p. 273. nr. 429. v. 1. — V. 2. τὴν ἡρακλείτου ἔνδον ἔχω. P. τὴν ἡρ. ἔνδον ἔχων. Plan. ἔχω Br. omisso δ', Dorvillii secutus sententiam ad Charit. p. 643. qui δὲ tum demum inserendum censebat, si ἔχων legeretur. At ἔχων post ἡ πέτρος locum non habet; et δὲ ob hiatum necessario interponi debet. Omnia bene habent, verbis ita distinctis, ut fecimus, et verbo ἦν ad v. 1mum subaudito. V. 3. ἔτριψεν καλαῖς ἴσον. P. ἔτριψε κροκάλαις ἴσον. Br. cum Plan. Prima syllaba excidit, ut nr. 457. v. 3. Quum copula desideretur, scribendum existimo, αἰὼν δ' ἔτριψεν. Pronomine certe facilius careas. Vid. ad nr. 321. v. 4. — V. 4. αἰζηῶν. P. Pl. αἰζήων. Br. *Quippe juventutis me rota multa premit.* Grot. Non video, cur juventutis magis, quam omnium. Et αἰζηοὶ pro ἄνθρωποι in universum reperitur ap. Apollon. Rhod. L. IV. 268. μήτηρ Αἴγυπτος προτερηγενέων αἰζηῶν. Quint. Smyrn. L. VI. 479. λαΐνεοι κρητῆρες ... Αἰζηῶν ὡς χερσὶ τετυγμένοι. Ib. IX. 502. τῶν δὲ δι' αἰζηοὶ φορέονθ' ὑπὸ δαίμονος αἶσαν. V. 5. ἀγγέλω. P.

Nr. 480. λεωνίδα εἰς ἀνωνυμ τινος τάφ εν οδοφ κειμ καὶ παρα τωνοδιτ καταπατμ. Br. I. 238. nr. 68. An. I. 2. p. 123. V. 1. μεῦ. P. μευ. Pl. Br. ὑπεκκαλυμμένον. P. V. 2. ἁρμονίησ. P. ἁρμονίης. Pl. ἁρμονίῃ τ' Br. ἐπὶ κεκλ. P. V. 3. σκώληκες. P. Br. κωλῆνες. Pl. V. 4. ἐπὶ ἐνν. P. V. 5. πρινὶ τήν. P. τὴν οὕτω πρηνῆ ὁδόν. Pl. ex conjectura procul dubio; audacius etiam Br. τὴν οὔπω πάρος ἀτραπόν. Ne littera quidem mutata, sed iis, quae male divisa erant, junctis, scripsi: τὴν οὔπω πρὶν ἴτην ὁδόν. *viam, quam non ibant olim homines, nunc fecerunt.* ἴτην, ἐπορεύοντο. Hesych. unde apparet,

illam dualis formam pluraliter usurpatam fuisse. Similiter ἴτον pro ἴτε est in Oraculo ap. Herodot. L. VII. 140. p. 567. ἀλλ' ἴτον ἐξ ἀδύτοιο, κακοῖς δ' ἐπικίδνατε θυμόν. De duali, pluralis locum interdum obtinente, dixit praeter alios Matthiae ad Hymn. Homer. p. 199. s. nec hodie de ea re dubitari censet doctissimus Boekh. in Not. crit. ad Pindar. p. 560. V. 6. νιόμενοι. P. νεισσόμενοι. Pl. Br. Notandum νεόμαι pro νέομαι et νείσσομαι. In Schol. ad Nicandri Alex. 515. ναιομένην. ἤτοι πατουμένην, ὁδευομένην, ἠροτριωμένην. diversae lectiones ναιομένην et νειομένην confusae. Similiter ap. Hesych. ναίειν, οἰκεῖν, ῥέειν. novissima vox pertinet ad νάειν. Ναίεσθαι. πορεύεσθαι. Scr. νείεσθαι.

Nr. 481. φιλιτᾶ σαμίου. εἰς μικρ τινα θυγατέρα θεοδότου καιαν θεοδότην καλουμ. Br. I. 189. nr. 2. An. I. 1. p. 388. V. 3. χάμμικά. P. χά μικκά. Br. V. 4. πολλά. P. πολλάκι. Br. c. Reiskio. Cf. Bast Diss. Palaeogr. p. 842. — In Cod. Pal. sequitur epigr. Callimachi, quod exhibuimus p. 231. nr. 170. — P. *Nr.* 482. ἄδηλον. εἰς κλεόδικον υἱὸν νικασίδος. Br. III. 287. nr. 646. An. III. 2. p. 225. V. 3. κλεύδικε. P. Quaedam apogrr. κλεόδικε. σάν. P. ut exhibuit etiam Dorvill. ad Char. p. 350. σὴν Br. in Cod. legi existimabat. V. 4. ἐβόα στεφάνῳ. P. Reisk. ἐβόα θανάτῳ. Br. c. Salm. Leni litterarum transpositione correxi: πόλλ' ἐβόασε τάφῳ. Frequens βοᾶν de lugentibus. p. 241. nr. 226. πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῇς ἥδ' ἐβόησε πόλις. p. 282. nr. 475. Σχυλλὶς ἀν' εὐρείας ἦλθε βοῶσα πύλας. p. 284. nr. 486. μάτηρ παῖδ' ἐβόασε φίλαν. Bion. Eid. I. 28. Ὀξὺ δὲ κωκύουσα δι' ἄγκεα μακρὰ φορεῖται, Ἀσσύριον βοόωσα πόσιν. — πόλλ'. P. πολλ'. Br. — περι .... nomen mutilum in P. Περίκλειτος scripsit Salmasius in Ap. G. R. et sic est in omnibus apographis, quae ex ejus exemplo fluxerunt. — ἀγνώτωι. P. ἀγνώστῳ. Br. ut legitur in marg. Ap. G. Utraque forma proba.

Nr. 483. ἄδηλον ὁμοίως εἰς κάλλαισχρον νήπιον τελευτήσαντα. Br. III. 291. nr. 659. An. III. 2. p. 235. V. 1. ἀΐδη ἀλλ. P. ᾄδη ἀλιτ. Pl. ᾄδη ἄλλιτ. Br. Revocata lectione membr. hiatum sustuli. Sic p. 308. nr. 643. ἥρπασας, ὦ ἄλλιστ' Ἀΐδη. — τίπτε τοιοῦτο. P. et sic Ald. 1. Asc. τοιοῦτον reliquae editt. Plan. τοι οὕτω. Br. quem sequi non dubitabam. Cf. ad p. 573. nr. 27. v. 4. — V. 2. ὀρφάνισας. P. ὠρφάνισας. Pl. Br. quod restitui, quum augmenti defectus

magis librariorum negligentiae, quam ulli alii causae tribuendus videatur. Vid. ad p. 359. nr. 11. v. 4. V. 3. ἔσται μάν. P. Br. μέν. Pl. ἐν δώμασι. P. ἐνὶ δώμ. Pl. Br. φερσεφονείοις. P. φερσεφονείας. Pl. Περσεφονείοις. Br. sic in membr. esse existimans. V. 4. οἴκει. P.

Nr. 484. διοσκορίδου εἰς διδυμωνίδα (sic) δέκα τέκνον μητέρα, ὑπ' οὐδενὸς δὲ τοὺτ τωὶ τάφωι δοθεῖσαν. Br. I. 500. nr. 21. An. I. 2. p. 394. V. 1. βίωι. P. Βιώ Br. c. Heringa in Obss. crit. p. 266. Βιτώ. Reisk. V. 2. ὠνόσατο. P. ὠνόσαο. Ap. G. R. ὠνάσατο. Br. cum V. D. in Misc. Obss. Nov. T. I. P. III. p. 147. V. 3. ἀρίστη οὖσα. P. ἀριστεύουσα. Br. Lenius mihi videbatur et elegantius quod in textu posui: ἀρίστη ἐοῦσα. — εὔτεκος. P. εὔτεκνος. marg. Ap. G. εὔτοκος. Br. c. Reiskio. Non erat cur Cod. lectio repudiaretur. δόμος εὔτεκνος est *foecunda domus* p. 289. nr. 517. εὐτεκνωτάτη πασῶν γυναικῶν ob uteri foecunditatem appellatur Hecuba ap. Eurip. Hec. v. 581. Priamus quoque εὐτεκνώτατος. Ibid. v. 620. V. 4. ἐτάφη. P. ἐτάφης. corr. Salm. frustra. βίωι. P. βιώ. Br.

Nr. 485. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀλεξιμένην ὀργιοφάντην. Br. I. 503. nr. 38. An. I. 2. p. 405. V. 1. ἀλεξαμένους. P. 'Αναξιμένους. Pl. In optimo Pl. Cod. ap. Br. 'Αλεξιμένευς. V. 3. περὶ διν. P. περιδιν. Pl. Br. Accusativus ἀμφίπολιν pendet a praepositione περὶ cum verbo cohaerente; sed malim profecto: Στρυμονίην ἄφετοι Θυιάδες ἀμφὶ πόλιν. Urbem Strymoniam per se intelligitur Amphipolin esse. V. 5. ἤ γλυκ. P. Pl. Br. εἰ corr. Scaliger in not. mst. — πνεύσαντες. P. ut etiam Ald. 2. ex Lectt. Ald. pr. πνεύσαντος reliquae editt. Plan. et Br. ἡμετέροισιν ἀδάπταις. P. In marg. γρ. ἀήταις. ζτ. πῶς ὀφείλει. In Plan. ὑμετέροισιν ἀδάπταις. quod Br. in textu posuit. Quid sit ἀδάπταις, nemo dicere potuit. Suspicabar: ἐν ὑμετέροις ἀλαλαγμοῖς (in variet. lectt. male excusum ἀλαλαγοῖς.): quae urbs, quando ille ad festos clamores vestros tibiam suaviter inflaret, saepe ad ejus modos (τοῦδε νόμοις legendum) choreas duxit. Fortasse tamen in ἀδάπταις peculiare festi, illis in regionibus celebrare soliti, nomen latet. Orellus V. cl. in Append. ad Isocr. Or. de ἀντιδ. p. 401. tentabat: ἡ γλυκερὰ πνεύσαντας ἐφ' ὑμετέροισιν ἐπόπταις. — V. 6. τοὺσδ'. P. Ald. 2. ex Lectt. Ald. pr. τοῦδ'. reliquae editt. Pl. Br. ἐχόρευε. P. ἐχόρευσε. Pl. Br. ἐχόρευσα. Scaliger in not. mst.

Nr. 486. ἀνύτης μελοποι εἰς φιλαινίδα κόρην προγάμ τελευτή-

σασαν. Br. I. 201. nr. 19. An. I. 1. p. 434. Legitur iterum in Pal. p. 257. in marg. V. 1. σήματι. P. 1. 2. σάματι. Pl. Br. Κλεινώ. P. 1. 2. Br. Κλεινά. Pl. V. 2. ὠκυμόρου. P. 1. Br. ὠκύμορον. P. 2. Pl. V. 3. Scr. Φιλαινίδος. — *Nr.* 487. πέρσου μακέδ/ εἰς τὴν αὐτὴν φιλ/ πέρσου. Nomen auctoris sine gentili legitur in Plan. p. 288. St. — Br. II. 5. nr. 6. An. II. 1. p. 14. V. 3. κατὰ δρ. P. V. 4. τεσσερε καιδεκέτιν. P.

Nr. 488. μνασάλκου εἰς ἀριστοκρατειαν κόρην προγάμου τελευτήσασαν. Br. I. 193. nr. 18. An. I. 1. p. 410. ἄδηλον est in Pl. p. 286. St. V. 2. κεκλιμένα. δυομένα malebat Br. Illud sincerum. De duabus mulieribus p. 285. nr. 493. οὐδ' ὑπὸ δυσμενέων δούρατι κεκλιμένα. Timon sepultus p. 253. nr. 315. ὡς . . ἐρημάζω ἥσυχα κεκλιμένος. Tryphiodor. v. 394. δῖα Πολυξείνη, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγύθι γαίης Κεκλιμένην ὀλίγον δακρύσομαι. V. 3. ἄσ ἐπί. P. ἅς ἐπί. Pl. ἅ σ' ἐπί. Br. V. 4. πολλάκι κεκλιμένα. P. κεκλιμένας. Pl. Repetitio ejusdem verbi in tam parvo poëmatio parum elegans. Suspicabar, πολλὰ κινυρομένα. Callim. H. in Apoll. v. 20. οὐδὲ Θέτις Ἀχιλῆα κινύρεται αἴλινα μάτηρ. Quint. Smyrn. L. XII. 485. ἀμφὶ δὲ μήτηρ Πολλὰ κινυρομένη κενεῷ ἐπαΰτεε τύμβῳ. Ib. L. XIV. 384. καὶ πολλὰ κινυρόμεναι γοάασκον. In nostro autem loco non magis tautologicum κινυρομένα κωκύει, quam in illis Quinti versibus κινυρόμεναι γοάασκον. et p. 280. nr. 466. κλαίω ὀδυρομένη. — Margini Cod. Pal. adscriptum: λείπει. At nihil deest.

P. *Nr.* 489. εἰς τιμάδα ὁμοίως προγάμ τελευτήσασαν. Br. I. 55. nr. 4. An. I. 1. p. 185. V. 1. θανοῦσαν. P. Pl. θανοῖσαν. Br. ἀπὸ φθ. P. νεοθαγεῖσι δηρωι. P. νεοθηγεῖ χαλκῷ. Pl. Eadem est diversitas lectionis in Cod. nostro p. 233. nr. 181. πολιοὺς νεοθῆγι σιδάρῳ. ubi ille νεοθηγεῖ. Archestrat. ap. Athen. L. VII. p. 306. B. ὀρθῇ κεντήσαντα δέμας νεοθῆγι μαχαίρᾳ. Cod. Venet. νεοθηγεῖ. Illud restituit Casaubonus, comparans παραπλὴξ et βουπλὴξ. — *Nr.* 490. ἀνύτης εἰς ἀντιβίαν προγάμ τελυτήσες. Br. I. 201. nr. 22. An. I. 1. p. 435. V. 1. κατ' ὀδ. P. ἐπί. Ib. ἅς ἔπι. Br. Rectius junxeris: ἅς ἐφιέμενοι. V. 3. πινύτατος. P. πινυτῆτος ἀγακλέος. Pl. ἀνὰ κλέος. P. Br. V. 4. ἐκύλισσε. P. Br. ἐκύλισε. Pl. Vid. ad p. 154. nr. 72.

Nr. 491. εἰς κλειὼ μνασάλξ. ἐγὼ νομίζω ὅτι ἐν γ° (ἐστὶ) ἐπίγραμμα τὸ παρ ἀντιβίαν. καὶ τὸ αἲ αἲ παρθενίας ὀλοόφρον. Br. I.

193. nr. 17. An. I. 1. p. 408. Cf. Eichstaedt. in Specim. Quaest. Phil. p. 72. Brunkius depravatum hoc epigr. totum ad fidem membr. exhibuit. Vereor ne sit mutilum. V. 1. παρθενίας. Fortasse παρθενικᾶς scribendum. ὀλοόφρονος. Apollon. Lex. Homer. p. 496. δύναται δὲ καὶ τὸ ὀλοόφρων λέγεσθαι ὁ ὑγιεῖς τὰς φρένας ἔχων. ex Homer. Od. λ. 52. Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος. Ib. 321. κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος. Haec significatio in nostro quoque loco admissa sensum efficiet reliquis accommodatum. Tum paucis litteris mutatis legerim: ὡς ἀπὸ φαιδρὰν Κέκλασαι ἁλικίαν, ἱμερόεσσα Κλεοῖ. Verbo ἀποκλᾶν pro *defringere* utitur Leonid. p. 288. nr. 506. ἥμισυ δὲ πρίστις ἀπεκλάσατο. Hoc loco metaphora de flore ducta. Quint. Smyrn. L. XI. 88. οὐδ' ἐρατεινὰ Θρέπτα (scr. θρέπτρα) τοκεῦσιν ἔδωκεν, ἐπεί ῥά νιν ἔκλασε δαίμων. Frequentius usurpantur synonyma ἀποκείρειν et ἀποδρέπειν. V. 3. περὶ δάκρυσιν. P. Pl. περιδάκρυες corr. Jos. Scaliger in not. mst. Tentavi olim: ἄμμες ἀμυξάμεναι δὲ παρηΐδας αἵδ' ἐπὶ τύμβῳ ... ἕσταμες. quod dicendi usui convenit. Facile autem fieri potuit, ut voce παρηΐδας aut distracta, aut nonnihil obscurata et detrita, librarius περι δακ(ρυσιν) ad versum implendum scriberet, cujus simile est exemplum p. 163. nr. 116. ubi est in Cod. Pal. τὸν ὕβρεχμῳ κυδιόωντα pro τὸν ὕβρι. Δάκρυσιν ἀμύσσειν dici posse non videtur; παρηΐδας ἀμύσσειν rectissime dicitur. Eustath. ad Ἰλ. α. p. 71. 15. ἀμύσσειν δὲ κυρίως τὸ ξέειν, ὡς καὶ αἷμα ῥυΐσκεσθαι ... ἀμύσσειν γοῦν τις λέγεται παρειάν. Nonn. Dion. XL. p. 1026. 9. Χειροβίῃ τίλλουσα κόμην ἤμυξε παρειάς. Aeschyl. Choëph. v. 22. παρηΐς φοίνισσ' ἀμυγμοῖς Ὄνυχος ἄλοκι. Apollon. Rhod. L. III. 672. δρύψεν δ' ἑκάτερθε παρειάς. Philostr. Imagg. II. 4. p. 815. δρύπτονται τὰς παρειὰς ἐν εἴδει γυναικῶν. Hesiod. Scut. Herc. 243. κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειὰς Ζωῇσιν ἴκελαι. Suidas T. I. p. 147. ἀμύσσειν ... ποτὲ μὲν τοῖς ὄνυξιν ἀμύσσων τὰς παρειάς· ὅτὲ δὲ τῷ ῥύγχει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔκοπτεν. Euripid. Troad. 280. ἕλκ' ὀνύχεσσιν (i. e. ἄμυσσε) δίπτυχον παρειάν. — αἵδε tuetur Schaefer. Meletem. p. 78.

Nr. 492. ἀνύτης μιτυλήνης εἰς τὰς Γ παρ τὰς μιλησίας τὰς ὑπὸ γαλατῶν βιασθείσας. Br. I. 200. nr. 17. An. I. 1. p. 453. ἄδηλον est in Plan. p. 263. St. V. 1. τῶν ἀθεμίστων. P. Pl. τὰν ἀθέμιστον. Br. V. 2. τὰν ἄνομον. P. τὴν ἄνομον. Pl. τῶν ἀνόμων. Br. Non ausus sum a membr. lectione recedere, quamvis et Br. lectio sit elegans, et ea, quae in variis lectt. in marg. posui, poëtria non indigna

videantur. Sophocl. Trachin. 1098. de Centauris: διφυῆ στρατὸν θηρῶν, ὑβριστήν, ἄνομον, ὑπέροχον βίαν. — V. 3. ὢν ὁ βίατος. in marg. ἀντὶ ὁ βιαιότατος. P. ὁ βιαστός. Ald. 2. ἃς ὁ βιαστός. reliquae editt. Pl. ἃς ὁ βιαστὴς corr. Scaliger in not. mst. ὁ βίαιος. Br. quod probabile. Doctius videbatur, ὁ βιατάς. Pindar. Pyth. I. 19. καὶ γὰρ βιατὰς Ἄρης τραχεῖαν ἄνευθε λιπὼν Ἐγχέων ἀκμάν. Ib. 82. καὶ σοφοὶ καὶ χεροὶ βιαταί. Ib. Ol. IX. 114. Πατρόκλου βιατὰν νόον. V. 5. αἷμα si genuinum, de *gente* videtur accipiendum. Sed malim ἅμμα τὸ δυσσεβές, *nefandos scelestorum hominum amplexus.* Macedon. p. 122. nr. 227. ἀλλά σε τὴν ῥοδόπηχυν . . . ὑγρὸν ἐνιπλέξας ἅμματι δεσμὸν ἔχω. — οὐδ' ὑμεναίῳ. P. in marg. γρ. ὑμέναιον. In Planud. quoque, ubi ὑμεναίῳ legitur, Scaliger ὑμέναιον corr. in not. mst. V. 6. νυμφίον. P. νυμφίον. Pl. οὐδ' ὑμέναιον νυμφίον. Br. At hoc ferri posse non videtur. Distinctione mutata junxi: νυμφίον ἀλλ' Ἀΐδην. *Sed Orcum, cui nupsimus, salutis defensorem nacti sumus.* Leonid. Alex. p. 293. nr. 547. κατέστεψε δ' οὐχ Ὑμεναίῳ, Ἀλλ' Ἀΐδᾳ νύμφαν δωδεκέτιν κατάγων. Meleager p. 233. nr. 182. οὐ γάμον, ἀλλ' Ἀΐδαν ἐπινυμφίδιον Κλεαρίστα Δέξατο.

Nr. 493. ἀντιπάτρ θεσσαλ/ εἰς ῥοδόπην τὴν θυγατέρα βοΐσκης καὶ αυ βοΐσ τας κορινθίας. Br. II. 29. nr. 84. An. I. 2. p. 79. V. 1. ῥοδόπα. P. ῥοδόπα. Pl. Br. βοΐσκη. P. βοΐσκα. Pl. Br. V. 4. εἰλόμεθα. P. V. 5. διὰ σφ. P. V. 6. φειδὼ βίου. Solon. Fragm. V. 46. φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίην θέμενος. Tyrtae. Eleg. I. 14. θνήσκωμεν, ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι. V. 7. ἐν αὐχένιον δειρὰν βρόχωι. P. ἐναυχένιον δειρᾶ βρόχον. Pl. Br. Membran. lectionem restitui, ἐναυχένιον mutans in ἐναυχενίῳ. Eurip. Alcest. 229. βρόχῳ δέρην οὐρανίῳ πελάσαι. Id. Helen. 135. βρόχῳ γ' ἄψασαν εὐγενῆ δέρην. Nonn. Dion. XXXVI. p. 914. 24. ἀγχονίῳ θλίβοντο περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ. — ἧς. P. Br. ἣν. Pl. ἀμείνω. P. ἀμείνων. Pl. Br. V. 8. ἀμῖν. P. Br. ἄμμιν. Pl.

Nr. 494. ἀδέσποτον εἰς σωδαμ τὸν κρη ἐν θαλάσσῃ τελευ. Br. III. 293. nr. 669. An. III. 2. p. 242. V. 1. σώδαμος. P. σώδαμις. Pl. σῷ Δᾶμις. Br. c. Huetio p. 24. et vers. 2do ᾧ τό τε σὸν ἧε σεν. cujus correctionis eum in Lectt. poenituit. — ὦ φίλε νηρεῦ. P. ὦ φίλε νηρεῦ. Pl. ᾧ correxit Br. in Lectt. V. 3. ἰχθυβολεῦς. P. ἰχθυβολεύς. Pl.

quam verissimam lectionem Br. nescio quare mutavit in ἰχθυβόλος, non sine metri detrimento. V. 4. οὐδὲ διακρ. P. οὔτι. Pl. Br.

Nr. 495. ἀλκαίου μισσηνι εἰς ἀσπάσιον ναυηγ ἤ τινὰ ἄλλον. Br. I. 491. nr. 20. An. I. 2. p. 362. V. 1. ἀρκτουρων αυται σπλόος. P. ἀρκτούρῳ ναύταις πλόος. Pl. — ἐκ δὲ βορείης. P. ἐκ δὲ βαρείης. Pl. ἔκ τε βορ. Br. V. 2. ἀσπάσιος πικρὸν ἔτευξα μόρον. P. Ἀσπασίῳ πικρὸν ἔτευξε μόρον. Pl. Br. quod foret: navigatio Arcturi tempore instituta Aspasio, opitulante Borea, interitum paravit. Τεύχειν sic est ap. Pindar. Isthm. I. 96. τιμὰν Θήβαισι τεύχοντα. Eurip. Androm. 645. μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν. Append. Epigr. nr. 334. T. II. p. 863. ᾧ ἐνὶ χερσὶ . . . Παλλὰς ἔτευξε χάριν. At si membr. lectio ἀσπάσιος sincera est, scripserim: Ἀσπάσιος πικρὸν ἔλευσα μόρον. *tristem mortem expertus sum.* λεύσσειν, ut ἰδεῖν, *experiri* ap. poëtas. Vid. Astius in Commentatt. Soc. Philol. II. 1. p. 24. — P. In superiore margine novae paginae scriptum: ὅτι διηρημένον εὗρον τὸ ἐπίγραμμα τὸ στυγνὸς ἐπ' ἀρκτούρωι. καὶ τὸ οὐ στίχεις παρὰ τύμβον πόντος ὁδοιπόρε. V. 3. In marg. sigla σμ. — σῶμα δὲ τυμβος. atramento inducta vox τύμβος. P. πόντος. Pl. Br. V. 4. ῥαινόμενος. P. ῥαινόμενον. Pl. ῥαιόμενον. Br. Manetho L. III. 256. ἤτοι ναυφθορίῃ γὰρ ἢ ἐν πελάγεσσιν ἐόντες Κύμασιν ἐῤῥαίσθησαν. Odyss. ζ. 325. ἐπεὶ πάρος οὔποτ' ἄκουσας Ῥαιομένου. Hoc mihi nunc probabilius videtur, quam quod olim proposui, ξαινόμενον; quamvis hoc quoque ob similitudinem litterarum ξ et ῥ facile in ῥαινόμενον transire potuit. Oppian. Hal. L. III. 23. περιστυφελίζετο πάντη ξαινόμενος.

Nr. 496. σιμωνίδου εἰς τινὰ ναυηγ ἐν γερανεία καὶ τζοσκιρονίσι πέτραις ναυαγήσαντα. Br. I. 143. nr. 92. An. I. 1. p. 260. V. 1. ὤφελεν. P. ὤφελες. Br. c. Salm. et Reiskio. — ἴστρον. P. Ἴστρον. Br. Accusativus pendet ab ὁρᾶν. V. 3. μὴ δέ. P. V. 4. ἀγνία. P. ἄγκεα. Br. cum Salm. νειφομένας. P. Vid. ad p. 97. nr. 64. — ἀμφὶ μεθουριάδος. P. νιφομέναν ἀμφὶ μεθουριάδων. Br. *Methurides quatuor in sinu Megarico commemorantur* ap. Plin. H. N. IV. 12. Praetuli leniorem Hemsterhusii correctionem: ἄγκεα νιφομένας ἀμφὶ Μολουριάδος, sive Μελουριάδος, nam sic quoque scribitur. Schol. Pindar. in Prooem. ad Isthm. p. 428. ed. Oxon. στᾶσα ἐπὶ τῆς καλουμένης Μελουρίδος πέτρας. Cf. Schol. ad Lycophr. v. 229. Praeterea νιφομένης videtur corrigendum.

Nr. 497. δαμαγήτου εἰς λύκον υἱὸν θυμώδους ναυαγήσαν. Br. II. 38. nr. 4. An. II. 1. p. 108. V. 3. οὐδὲ γάρ. Fortasse legendum: οὐδὲ τάχ' ὀθνείην ἔλαχεν κόνιν. Verisimile erat illum insepultum alicubi jacere, certum non erat. V. 4. νιάς. P. νηϊὰς Br. de littore interpretatus, ubi naves stationem habent. At hoc sensu νηϊὰς non usurpatur, sed longe diverso. Vid. Apollon. Rhod. I. 626. Nec littoris ab hominibus navibusque frequentati commemoratio h. l. satis apta videtur. Fortasse scribendum: ἀλλά τις ἀκτή, Ἢ σπιλάς, (aut ἢ λίπας) ἢ νήσων ... quod paucis litteris extritis facile in νιας depravari potuit. — νήσων ποντιάδων. Cf. Ruhnken. Epist. crit. p. 121. *) V. 5. ποῦ. P.

Nr. 498. ἀντιπάτρου εἰς δάμιδα τὸν νικαέα ναυηγ ὑπὸ ψύχους τελευ. Br. II. 36. nr. 106. An. II. 1. p. 100. V. 1. δάμις. P. δᾶμις. Pl. Br. ὁ νησαεύς. P. ὁ νικαεύς. Pl. νικαιεύς. Br. c. Cod. Lascaris. Una littera mutata scripsi νυσαεύς. Vid. Stephan. Byzant. in Νύσα. Recte uno σ scribi illud nomen, docuit Br. ad Eurip. Bacch. 72. ad Apollon. Rhod. L. II. 1214. V. 3. ἐπὶ β. P. V. 5. ἀσκηθεὶς. P. ἀσκηθεῖς. Br. c. Steph. ἀσκηθής. Vulg. V. 6. ψυχῶν. P. V. 7. ἡμίας ὁ πρ. P. ἢ μύσας ὁ πρ. Pl. ἤμυσας Steph. orationem ad Damidem converti existimans. Rectius Brodaeus: ἠμύσας ὁ πρ. de cujus verbi prosodia cf. ad p. 399. nr. 262. et p. 408. nr. 309. Versum corrupit Brunkius, qui prima littera omissa scripsit: μύσας ὁ πρέσβυς· ἴδ' ὡς λ. — V. 8. ἴδυς. P. Pl. editt. quaedam. ἴδυ. Ald. 2. ex Lectt. Ald. 1. Br.

Nr. 499. θεαιτήτου εἰς ἀρίστωνα τὸν κυρηναῖον ναυηγ. Br. II. 255. nr. 5. An. II. 2. p. 244. V. 2. ὔμμε. P. ὔμμε. Pl. Br. V. 3. μίωνι. P. μίνωνι. Pl. Br. — Nr. 500. ἀσκληπιάδου. εἰς εὔιππον ναυηγὸν υἱὸν μελησαγόρου τον χῖον. Br. I. 219. nr. 39. An. I. 2. p. 56. V. 3. ἐμπορίην. Sic Jo. Chrysost. T. XII. p. 340. E. πλείονα τὸν φόρτον εἰργάσατο καὶ μείζονα τὴν ἐμπορίαν. Attigit Schaefer. ad Julian. Or. Praef. p. X. — V. 4. εὖ ἵππου. P. — Nr. 501. πέρσου εἰς φιλλὶν ναυαγήσαντα ἐν λεσβωι. Br. II. 5. nr. 8. An. II. 1. p. 15. V. 1. κατ' αἰγίδες. P. ἐξεκύλισσαν. Ib. Vid. ad p. 154. nr. 72. — P. V. 3. οὗτος ὁ φιλλὶς ενμιτυλήνη ἐναυάγησεν.

*) In marg. P. ἕως ὧδε ἀντεβλήθη.

Nr. 502. νικαινέτου εἰς βίτωνα τὸν ἀμφιπολίτην. Br. I. 417. nr. 5. An. I. 2. p. 233. V. 1. λειπών. P. λείπων. Pl. Br. Vid. ad p. 211. nr. 25. V. 5. εἰς αὐτήν. P. Pl. εἰς κλειτὴν λείπων. Br. c. Reiskio, existimans Bitonem ad Strymonis ostium periisse, et haud procul ab Amphipoli sepultum fuisse. Qui error ortus ex prava interpretatione v. 4ti, ubi στρυμονίης P. Pl. Στρύμων ἥ τ' ἐρίφων. Br. c. Reisk. πανδυσίῃ. P. quod reponendum. In edit. nostra me invito πανδυσίῃ excusum, ut in Pl. Br. De Cod. lectione restituenda monuit Schaefer. ad Longum p. 417. Sensus: Dic illi, unum ejus filium haedis occidentibus vento Borea mersum esse. Στρυμονίης vocatur Boreas ap. Herodot. L. VIII. 118. p. 675. πλώοντα δέ μιν ἄνεμον Στρυμονίην ὑπολαβεῖν μέγαν καὶ κυματίην. ubi Intrpp. comparant Callimach. H. in Del. v. 25. Στρυμονίου Βορέαο. et Aeschyl. Agam. v. 200. πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι κακόσχολοι. — ἐρίφ. πανδυσίῃ. p. 310. nr. 653. ὤλεσε .. Αἰψ' Ἐπιηρείδην Ὑάσι δυομέναις. p. 552. nr. 336. ἔπλευσε Καρῖνος Ἤματι χειμερίῳ, δυομένων ἐρίφων.

Nr. 503. λεωνίδα: εἰς φίντωνα τὸν ἑρμιονέα υἱὸν βαθυκλέους ναυηγ. Br. I. 244. nr. 92. An. I. 2. p. 144. V. 1. ἀρχαιας. P. ἀρχαίης. Pl. ἀρχαίας. Br. Quam vim hoc epitheton habeat, non satis apparet. Cogitabam de ἀκταίας. ut p. 393. nr. 227. ἀκταίην παρὰ θῖνα. Sed fieri possit, ut proprium nomen lateat, v. c. Αἰγαίας ὦ θινός. ut Euripid. Helen. 1129. Καφηρίσιν ἐμβαλὼν Αἰγαίαις τ' ἐνάλοις ἀκταῖς. V. 3. ποδαπός. P. ποδαπόν. Pl. Br. necessaria emendatio, praesertim ob sequentes accusativos. — *Nr.* 504. τοῦ αὐτοῦ· εἰς πάρμον ἀλιέα υἱὸν καλλιγνώ ὃς καταπιὼν δέλεαρ ὄστρακω αὐτὸς ὑπ' αυ ἀνῃρέθη. ὑπολαμβάνω δ' ὅτι ἰουλὶς ἡ λεγομένη καρκινάς ἐστιν. Br. I. 244. nr. 93. An. I. 2. p. 145. V. 1. ἐπακτειος καλ. P. ἐπακταῖος καλ. Br. ἐπάκτιος ὃς καλ. Pl. turbata verborum constructione. Forma ἐπακταῖος est ap. Oppian. Hal. L. IV. 273. sed frequentior multo est ἐπάκτιος, quod vel ob rhythmum versus praeferendum erat; praeterea scripsi, ὡς καλαμευτής, quod Planudem quoque voluisse suspicor. Adjectivum ἄκρος autem, quod Br. cum καλαμευτής junxit, equidem ad ἰχθυβολεύς revocavi, quo oratio haud paulo evasit rotundior. V. 4. ἐν βυθίους. P. ἐμβυθίους. Pl. Br. V. 5. ὅτ' ἰουλ. P. Pl. ποτ'. Br. cum Scaligero, qui sic correxit in not. mst. — ἄγρης ἐκ πρώτης. ἐκ periphrasin videtur facere, ut ἀπό. Sic, ni fallor, accepit Grotius: *coeruleae nobile spolium cepit aquae.* V. 6. ὀλοάν. sic P.

V. 8. παλλομένα. P. παλλομένη. Pl. Br. V. 11. ἐπὶ μοίριον. P. ἐπιμοίρια. Pl. Br. V. 12. γρίπωνος γριπεύς. P. Pl. Br. Vera videtur correctio Jos. Scaligeri in not. mst. Γρίπων ὁ γριπεύς. Quum in γριπεὺς prior producatur, depravatum esse apparet versum ap. Maxim. περὶ κατ. v. 46. στειχέμεναι· καὶ δ' ἄν κε φέροιο γριπεῦσιν ὄνειαρ. Scr. φέροις.

Nr. 505. εἰς πελάγωνα σωπφοῦς. Br. I. 55. nr. 3. An. I. 1. p. 184. V. 1. γριππεῖ. P. γριπεῖ. Pl. Br. ἐπέθηκε. P. ἀνέθηκε. Pl. Br. μερίσκος an μενίσκος ambiguum in P. Μενίσκος. Pl. Br. V. 2. κακοζωᾶς. P. κακοζωΐας. Pl. κακοζοΐας. Br. c. Scaligero in not. mst. Vid. ad p. 459. nr. 600. v. 9. — Nr. 506. λεωνίδα εἰς θρασὺν τινὰ υἱὸν χαρμίδ^{ου} ὃν χαλάσαν τὴν ἄγκυραν κύων θαλα/ καταβεβρωκε: πλὴν ο το. ἥμισυ αυ λαβόντες οἱ ναυτ ἔθαψαν. Br. I. 245. nr. 95. An. I. 2. p. 146. V. 1. καὶ ποντωι. P. κὴν π. Pl. Br. Malis fortasse: Καὶ γῇ, κὴν πόντῳ. quae est elegantior praepositionis collocatio. V. 2. θρασύς. P. θάρσυς. Pl. Θρᾶσις. Br. Cf. Pausan. L. VI. 3. p. 457. — ἠνύσατο. P. Pl. ἠνυσάμην. Br. c. Huetio p. 24. Frustra. Vide quae de transitu ab una persona ad alteram diximus ad p. 154. nr. 75. V. 4. ῥώνιον. P. Ἰόνιον. Pl. Br. κατ' ἐρχ. P. V. 7. ἐπ' ἄγριον. Br. quasi esset, ἐπ' ἐμοί. Sed rectius junges: ἐπῆλθέ μοι. — εὐμέγα. P. ἐς μέγα. Pl. εὔμεγα. Br. εὖ μέγα scripsi divisim cum Schaefero ad Apollon. Rh. T. II. p. 167. V. 8. ἀπ' ἔβροξεν. P. ἀπέβρυξεν. Pl. ἀπέβρυξε. Br. Scripsi ἀπέβρωξεν; sed Cod. lectio servari potuit, ἀπέβροξεν. Vid. ad p. 558. nr. 1. v. 4. ubi membr. ἔβροξε. Plan. ἔβρωξε. — ἄχρις. P. plures editt. Plan. ἄχρι. P. V. 10. ἀπ' ἐκλάσατο. P. V. 11. θράσυος. P. θάρσυος. Pl. Θράσιδος. Br. quem secutus sum. Rectius scripsissem: Θράσιος, una littera mutata. Vid. Matthi. Gr. gr. §. 72. not. 1. p. 78. Sic Κύπριος ap. Theocr. Eid. XI. 16. ubi tamen Codd. nonnulli vulgarem formam exhibent, qua Syracusanus poëta alibi utitur. Plato de Rep. X. 3. p. 293. Ἀναχάρσιος. Cod. Monac. Ἀναχάρσιδος, probante Astio p. 613.

Nr. 507. εἰς γόργιππ ἐπιτύμβιον σιμωνίδου. Br. I. 145. nr. 103. An. I. 1. p. 264. In Plan. p. 209. St. prius tantum distichon legitur, idque *Alexandro* inscriptum. V. 1. λεύσεις. P. λεύσσεις. Pl. Br. ἀλλὰ γάρ. Scaliger in not. mst. ἀλλά γ' ἄρ corrigit. Frustra. Vid. Perizon. ad Aelian. V. H. L. III. 17. p. 178. Hermann. ad Viger. p. 778. Apud Achillem Tat. L. I. p. 40. ἀλλ' ἔστι γὰρ ἐρωτικός. particula

causalis ab uncinis liberanda, quibus in edit. Bip. compescitur. V. 3. ἐπίδων. P. ἔπιδον praeferebat Chardon. Mélang. T. I. p. 393. At sic asyndeton oritur minime ferendum. Quare ἐπιδὼν posui c. Br. — V. 4. θάλαμος. P. θάλαμον. Br.

Nr. 508. σιμωνίδου εἰς παυσανίαν τὸν ἰατρόν. Br. I. 163. nr. 2. tamquam *Empedoclis*, cui id tribuit Diogen. Laërt. L. VIII. p. 531. In Plan. p. 240. St. est ἄδηλον. An. I. 1. p. 317. V. 1. παυσανίαν. P. Br. ἰητρόν. P. Pl. Diog. ἰατρόν. Br. ἀγχίτεω. P. Pl. Diog. ἀγχίτου. Br. Formas ionicas, a plurimis testibus confirmatas, restitui, de Παυσανίαν securus, quum in nominibus propriis saepe dialecti ratio negligatur. V. 2. τόνδ' P. Pl. φῶτ' Diog. Br. ἔθαψε πέλας. P. κόνις. Pl. Γέλα Br. ex Diogene, ubi praeterea ἔθρεψε legitur. Malit fortasse aliquis: πατρὶς ἔθαψε Γέλας. ut genitivus circumlocutioni inserviat. De illo nomine vid. ad p. 214. nr. 40. V. 3. ὃς πλείστους. P. Pl. ὃς πολλοὺς. Diog. Br. κρυεραῖσι. P. Pl. μογεροῖσι. Diog. Br. ὑπὸ νούσοις. P. Pl. καμάτοισι. Diog. Br. φερσεφόνης. P. Diog. φερσεφόνας. Br. περσεφόνας. Pl. — *Nr.* 509. τοῦ αὐτοῦ. εἰς θεογν̂ τον σινω. Br. I. 144. nr. 93. An. I. 1. p. 261. V. 1. σινωπέος. P. σινωπέως. Br. c. Reiskio. ἐπέθηκεν. P. quaedam apogrr. ὑπέθηκεν.

Nr. 510. τοῦ αὐτοῦ εἰς κλεισθένην ναυηγὸν χῖον. Br. I. 144. nr. 95. An. I. 1. p. 261. V. 1. σῆμα. P. σῶμα. Pl. Br. V. 2. μοῖρ' ἔκ. P. Br. κὴρ ἔκ. Pl. V. 4. ἐπ' ἀμφ. P. ἐς ἀμφ. Pl. Br. Haeremus in Χῖον (sic Cod. Pal. et Plan.), quod, ubi insulae nomen est, priorem corripit. De ἀμφιρύτη vid. Boeckh. in Not. crit. ad Pindar. p. 559. — *Nr.* 511. τοῦ αὐτοῦ εἰς μεγακλέα. Br. I. 144. nr. 94. An. I. 1. p. 261. V. 1. μέγα κλέος. P. V. 2. οἷ' ἔπαθες. οἷς ἔπαθες imperite corr. Iensius. Passim haeserunt interpretes in illa locutione, de qua vid. Wyttenbach. ad Select. Hist. p. 347. Schaefer. ad L. Bos p. 252.

Nr. 512. τοῦ αὐτοῦ εἰς τ ἑλλην τ τ τέγεαν ἔλευ ποιήσαντας. Br. I. 150 nr. 25. An. I. 1. p. 217. — *Nr.* 513. τοῦ αὐτοῦ εἰς πρόμα νίον τιμάνορος. Br. I. 145. nr. 100. An. I. 1. p. 265. V. 1. πρόμαχος. P. metro adversante. Τίμαρχος. Pl. Br. ex Planudis, ni fallor, conjectura. Propius esset: φῆ ποτε Τιμόμαχος. V. 2. ἀφ' P. ἀμφ' plures editt. Plan. ut etiam alibi. V. 3. vulgo post λήσῃ distinguitur. Sed λήσῃ cohaeret cum ποθέων.

Nr. 514. σιμωνίδου. εἰς κλεόδημον ὑπὸ θρακῶν ἀναιρεθέντα καὶ

κλέεννον διφίλου υἱόν. Br. I. 144. nr. 96. An. I. 1. p. 262. V. 1. *αἰδῶς.* P. *κλεόδαμον.* Br. V. 3. *κλέεννόν.* P. Inepte auctor lemmatis hanc vocem pro nomine proprio habuit. *κλεεινόν.* Reisk. Formam *κλεεννὸς* Pindari auctoritas satis tuetur. Perperam ap. Hesychium scribitur: *Κλεαινόν, ὀνομαστόν. Κλεαινῶν, ὀνομαστῶν, ἐνδόξων.* pro *κλεεννόν*, et *κλεεννῶν.* — P. *Nr.* 515. *σιμωνίδου εἰς τίμαρχον νεωτ. ἐν νόσωι τελευτήσαντα.* Br. I. 145. nr. 101. An. I. 1. p. 264. V. 2. *ἀρεταῖ.* P. *ἐρατᾷ.* Pl. Br. Rectius *ἐρατῇ.* V. 3. *ἢ καί.* P. *ἢ καί.* Pl. Br. *γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας.* ex Homeri *Ἰλ. χ.* 58. *φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς.* vid. Eustath. pag. 1353. 1. V. 4. *κουριδίην.* P. Br. *κουριδίαν.* Pl.

Nr. 516. *τοῦ αὐτοῦ εἰς τινὰ ὑπὸ λῃστ ἀναιρεθέντα.* Br. I. 137. nr. 59. An. I. 1. p. 238. Legitur etiam p. 219. P. in marg. V. 2. *Ζεῦ ξένι'.* Apud Libanium T. IV. p. 19. 10. *τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὡς ὁ ξένιος Ζεύς.* scribendum videtur: *ὅσος ὁ ξέν. Ζ.* paulo ante autem in verbis: *πάλιν δὲ αὐτοῦ τοῦ Διὸς οὕτως ὀλιγωροῦντας φαίνεσθαι.* tollenda videtur glossa *τοῦ Διός.* V. 2. *γᾶν.* P. Br. in Lectt. In textu *γῆν* dederat. — *βίου.* P. 1. *βίον.* P. 2. Sequitur in membr. ep. *ἀδίσποτον*, quod suo loco dedimus p. 213. nr. 35. — *Nr.* 517. *εἰς μελάνιππον καὶ τὴν ἀδελφ αν βασιλῶ. Καλλιμάχου.* Br. I. 474. nr. 59. An. I. 2. p. 307. V. 2. *δυομένου.* P. Pl. *δυνομένου.* Br. c. ed. Ern. de metro, ut videtur, sollicitus, ut ad Apollon. Rh. L. III. 325. *τὸ μέν ποτε δυομένῃσι*, minus recte de hujus verbi prosodia statuit, quod primam producit etiam L. I. 581. 925. invito Brunkio. Cf. Orph. Lith. v. 503. ubi vulgo *δενομένῃ* legitur; et in Anthol. nostra p. 307. nr. 633. v. 4. p. 310. nr. 653. V. 3. *ζώειν.* P. V. 5. *κατήφησεν.* P. *κατήφησε.* Pl. Br. V. 6. *εὔτεκνον.* P. Br. *εὐτέκνων.* Pl. Vid. ad p. 284. nr. 484.

Nr. 518. *καλλιμάχου εἰς ἀστακίδην τ κρη ἁρπασθεν ὑπὸ νυμφῶν.* Br. I. 471. nr. 46. An. I. 2. p. 300. V. 3. *οὐκεῖ.* P. *οἰκεῖ.* Pl. quod, ut auctoritate non destitutum, admisi: nunc ille, una cum Nymphis, ipse quoque sylvarum numinibus annumerandus, in sacris lucis habitat. — *οὐκέτι* Br. c. Salm. plena distinctione in fine prioris distichi posita. Quae elegans conjectura.

Nr. 519. *καλλιμάχου εἰς χάρμιν υἱὸν διοφῶντος ἀφῦ (ἀφνῶς) τελευτήσαν.* Br. I. 473. nr. 54. An. I. 1. p. 306. V. 1. *τίς δ' εὖ*

οἶδε. Particula δὲ interrogationi vim addit, non solum ubi enuntiatio interrogativa alii subjicitur, sed etiam ab initio. Theogn. v. 949. τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιοίνιον ἆθλον ἑλέσθαι; Xenoph. Mem. II. 9. 2. εἰπέ μοι, κύνας δὲ τρέφεις; Oppian. Cyn. IV. 14. τίς δ' ἂν πάντ' ἐείδοι; In Luciani Tim. §. 34. T. I. p. 103. τίνες ἐστέ, ὦ κατάρατοι; Cod. Parisin. τίνες δ' ἐστέ. quod verius. Ap. Liban. T. IV. p. 27. 19. τί νῦν ἐνοχλεῖτε; τί δὲ μεταφέρετε . . Reiskius δὲ sublatum velit; sed frustra. Ib. p. 321. 1. τί με χείριστον (fort. ἀχάριστον), τί με θρασύν, τί δέ με ἀναιδῆ ποιεῖς; Ib. p. 850. 3. τοῦτον δεῖ (δὲ malim) εἰς ἱερὰ φοιτᾶν; τοῦτον δὲ ἀγορᾶς ἐπιβαίνειν; τοῦτον δὲ μετέχειν ἐκκλησιῶν; quae minus recte tentavi in Addit. An. ad Athen. p. 92. — V. 2. ἀμετέροις. P. Br. ἡμετέροις. Pl. V. 3. τῇ ἑτέρῃ. Pl. ἑτέρᾳ. P. Br. V. 4. ἀνιηρότερον. P. Pl. Br. Expectabatur ἀνιαρότερον.

Nr. 520. εἰς τίμαρ υἱὸν πανσανίου πτολεμαΐ τοῦ αὐτοῦ καλλιμα. Br. I. 472. nr. 50. An. I. 2. p. 303. V. 1. Scr. Ἄϊδος. V. 2. ἔσεαι. P. Br. ἔσσεται. Pl. — Nr. 521. τοῦ αὐτοῦ καλλιμάχ. εἰς κύζικον καὶ διδύμην τινὰς οὐκ ἀφαν. Br. I. 473. nr. 52. An. I. 2. p. 304. V. 1. ἐθέλῃς. P. ἔλθῃς. Pl. Br. Verba ὀλίγος πόνος parenthetice accipienda, ita ut εὑρεῖν vim imperativi habeat. V. 3. ἔμπα. posteriore correpta, ut p. 328. nr. 18. v. 2. Gregor. Naz. Carm. XXIV. 4. ἔμπα γε μήν. Ib. XLVII. 343. p. 111. B. LIV. 134. p. 130. B. Vid. Boekh. not. crit. in Pindar. Pyth. V. 55. p. 477. — λέξαι. P. λέξον. Pl. Br. A membr. non recedo. Sic supra nr. 499. εἰπεῖν πατρὶ Μένωνι. nr. 502. εἰπεῖν Νικαγόρᾳ. nr. 520. δίζεσθαι φυλῆς Πτολεμαΐδος. Vid. ad p. 576. nr. 53. v. 5. — V. 4. κείνων ἔχω. P. In marg. γρ. οὐδ' ἐπέχω κριτίην. — κείνων υἱὸν ἔχω Κριτίαν. Pl. Br. ὧδε, hic, ut saepius ap. Theocritum. — ἐπέχω. Vid. ad p. 220. nr. 86.

Nr. 522. τοῦ αὐτοῦ εἰς τιμονίην θυγα τιμοθέου. τ μηθυμναίῳ. Br. I. 473. nr. 55. An. I. 2. p. 306. V. 1. τιμονίη. P. τιμονόη. Pl. Br. τίς δ' ἐσσί. Vid. ad nr. 519. v. 1. V. 3. ἢ μέγα. P. ᾗ μέγα. editt. Ald. tres. μίθυμνα. plures editt. Plan. — P. Nr. 523. καλλιμάχου εἰς κίμωνα τὸν ἱππαίου υἱόν. Br. I. 470. nr. 41. An. I. 2. p. 297. V. 1. ἀλίοιο. P. Ἀλείοιο. corr. Heringa in Obss. crit. p. 282. Ἠλείοιο Br. c. Ernest. Recepi quod proximum erat; tum σῆμα Codicis mutavi in σᾶμα. — Nr. 524. τ αυ. ειστ ἀρίμμα τοῦ κυρη-

ναίου υἱὸν χαρίδαν. Br. I. 475. nr. 53. An. I. 2. p. 305. V. 1. *σοί.* P. Pl. *σοι.* Br. V. 3. novum lemma in Cod. *εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ.* fortasse quod in autographo nova incipiebat pagina. — *πολυσκοτος.* P. *πολὺ σκότος.* Pl. Br. Vid. ad p. 210. nr. 17. — V. 7. *ὕμμιν.* P. *ὑμῖν.* ed. pr. Flor. *ὕμμιν* reliquae editt. Plan. V. 8. *βούλει.* P. Pl. Br. Scr. *βούλῃ.* Vid. ad p. 90. nr. 16. v. 1. Sensus: quod si dulcem et jucundum, quam verum sermonem audire mavis. — *εἰν ἀΐδῃ.* P. *εἰς ἀΐδην.* Pl. Sensus horum verborum obscurissimus. *Πελλαῖος* corr. Jos. Scaliger in not. mst. *οὐδέ, τὸν ἡδύν, Πωλεῖται χαλκοῦ βοῦς μέγας εἰν Ἀΐδῃ.* Fonteinius ap. Burmann. in Sicul. T. II. p. 449. neuter interpretatione addita. Vulgatam vertendo expressit Grotius: *Haec tibi vera loquor, sed mavis suavia, magnus Pellaei campis bos it in Elysiis.* Docte de hoc loco disputavit juvenis eruditus Carol. Guil. Goettling in Anim. crit. ad Epigrr. Callimachi p. 10. qui comparato Polluce L. IX. 72. corrigere conatus est: *εἰ δὲ τὸν ἡδύν, Κολλύβου ἐμπέπραται β. μ.* de sensu loci cum Fonteinio, ut videtur, conspirans. Obstat huic correctioni, quod in *ἐμπέπραται* penultima producitur; nec *βούλῃ* commode abesse potest. Caeterum vilitatem rerum emendarum in Orco laudat Pherecrates ap. Athen. L. XIV. p. 646. C. *λήψει δ' ἐν ᾄδου κραπάταλλον τριωβόλου.* Nihil hic locus difficultatis haberet, si constaret, *Πελλαῖον* parvi cujusdam numi, Pellae fortasse in Macedonia usitati, nomen fuisse. Illud autem nomen non magis notum, quam *κῶπες*, vel *σκῶπες* potius, quos commemorat Liban. T. III. p. 16. 7. *διὰ μὲν κώπας* (scr. *σκῶπας*) *καὶ μνᾶς ὀλίγας οὐκ ὤκνουν γράφεσθαι καὶ κατηγορεῖσθαι.*

Nr. 525. *τοῦ αὐτοῦ εἰς ἑαυ*[τ]*. εἰς καλλίμαχ*[ο]* τὸν κυρηναῖον ποιητὴν τ' γράψοντα* (scr. *γράψαντα*) *τὰ αἴτια.* Br. I. 475. nr. 62. An. I. 2. p. 309. V. 1. *ἤδεις.* P. *εἰδείης.* Pl. Br. *ὁ μεν κοτὲν π.* P. *ὁ μέν ποτε.* Pl. Br. *κοτε* servavi ob ionicum epigrammatis characterem. V. 4. *κρέσσονα.* P. Br. *κρείσσονα.* Pl. V. 6. *ἀχριβίου.* P. *ἄχρι βίου.* Pl. Ap. Schol. ad Hesiodi Theogon. init. legitur: *ἐντεῦθεν καὶ Καλλίμαχος ἔφη· Μοῦσαι γὰρ ὅσους βλέμματι εἶδον παῖδας Μὴ λοξῶς, πολιοὺς οὐκ ἀπέθεντο φίλους.* unde Bentlejus correxit: *ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας Μὴ λοξῷ.* Valkenarius autem, *μειλιχίῳ.* De neutra harum lectionum, quomodo in *ἀχριβίου* depravari potuerit, intelligitur. Dicam quod sentio. Vox *ἀχριβίου* leviter corrupta ex *Ἀρχιβίου.* *Archibium* autem novimus Callimachi epigrammata commentario in-

struxisse. Vid. Suid. in Ἀρχίβιος. T. I. p. 345. Göttling. l. c. p. 1. sq. Hujus igitur enarratoris nomen cum interpretatione aliqua, aut varia lectione ex ejus commentariis petita, cum huic versui adscripta esset, facile fieri potuit, ut ab oscitante librario in textum relata, veram lectionem, quam μὴ λοξῷ fuisse existimo, inde expelleret. Frequens est λοξὸν ὁρᾷν de iratis et invidis. Solon ap. Plutarch. in Vit. Solon. c. 16. νῦν δέ μοι χολούμενοι Λοξὸν ὀφθαλμοῖς ὁρῶσι πάντες ὥστε δήϊον. Nicander Ther. 456. πέριξ ἀτέλεστα διώκει Σπειρηθεὶς καὶ λοξὸν ὑποδρὰξ ὄμμασι λεύσσων. Antip. Thess. in Pal. p. 291. nr. 531. δερκομένα λοξαῖς, οἷα Λάκαινα, κόραις. Damaget. in Planud. p. 95. T. II. nr. 652. καταντίον ὄμμα βαλόντες Λοξόν. Cf. Ruhnk. Epist. crit. p. 146.

Nr. 526. νικάνδρ κολοφ. εἰς οθρυάδην. τὸν σπαρτια. Br. II. 2. nr. 2. An. II. 1. p. 6. V. 3. πλευράν. P. πλευρᾶν. Br. πλευρῶν. Pl. V. 4. ἰναχίδαν. P. ἰναχιδᾶν. Pl. Br. — *Nr.* 527. θεοδωρίδα. εἰς θεόδωτον νέον τελευ. Br. II. 44. nr. 17. An. II. 1. p. 132. V. 1. κηδεμόνων. P. Br. κηδεμόνες. Pl. ἰσσὲ θανόντων. P. εἰς σὲ θανόντα. Pl. Vere correxit Br. οἵ σε θανόντα. Passim permutantur litterae ε et ο. Hinc ap. Tzetz. Posthomer. 120. Ἥρη ὄνειρον ἔηκεν . . . Πότμον ἐπεσσυμένον μεγαθύμου Πενθεσιλείης. corrige: ἐποσσόμενον. qui imminentem Penthesileae mortem portendebat. V. 3. αἰλινολινε. P. δηνόλινε et δεινόλινε. Pl. Etym. Magn. p. 238. ed. Lips. δεινόλινος. ὁ δεινῇ εἱμαρμένῃ ἐφθαρμένος, παρὰ τὸ λίνον τὸ τῶν μοιρῶν νῆμα, ᾧ τινι τὸν βίον τῶν βροτῶν νήθουσι. Noli dubitare, in αἰλινόλινε latere αἰνόλινε, ut Scaliger correxit in not. mst. et Br. — *Nr.* 528. τοῦ αὐτοῦ εἰς φαιναρέτ τὴν ἐκ λαρισσ. Br. II. 44. nr. 14. An. II. 1. p. 131.

Nr. 529. τοῦ αὐτοῦ εἰς δωρο νιὸν σωσάνδρου. Br. II. 44. nr. 13. An. II. 1. p. 131. V. 2. πυρῆς. P. πυρᾶς. Pl. Br. V. 4. χιμέρας. P. χιμάρας. Pl. Br. — *Nr.* 530. ἀντιπάτρ θεσσαλ/ εἰς νιόβην καὶ τ αὐτῆς παῖδας. Br. II. 123. nr. 55. V. 2. ταντάλιδης. P. ταντάλιδος. Pl. Br. Graefio lectio membr. videbatur verior. V. 4. σκῦλλα. P. σκῦλα. Pl. Br. — P. *Nr.* 531. ἀντιπάτρ θεσσαλονίκ εἰς δαμάτριον τὸν λάκωνα ὃν ἡ μηρ ὡς φυγοπολεμ ἀπέσφαξ. Br. II. 115. nr. 26. An. II. 1. p. 307. V. 2. βαψαμένα κοίλαν. P. βαψαμένη κοίλων. Suid. in

ἄρης. T. I. p. 319. V. 4. φόνον vulgo ap. Suid. in φύρδην. T. III, p. 644. In Cod. Lugd. autem φύρδαν μ. ἔχουσαν φόνου legitur. V. 5. ἐπὶ πρίουσα. P. ἐπιπρίουσα. Suid. in ἀφριόειν. T. I. p. 398. in κόναβος. T. II. p. 345. Frustra Wesselingius ἐπιβρύχουσα tentavit. V. 6. οἷα Λάκαινα. tuetur Suid. in λοξή. T. II. p. 456. Plures οἷα σ λέαινα conjecerunt. Vid. Ruhnk. Ep. crit. p. 69. V, 8. τελέθει. P. φυγὴν τελέθειν. Suid. in Εὐρώταν. T. I. p. 907.

Nr. 532. ἰσιδώρου αἰγεάτου εἰς ἐτεοκλέα ναυηγὸν ἐν τ̃ τυρσννιξ πελάγει ναυαγήσ‡ Br. II. 473. nr. 3. An. II. 3. p. 329. V. 1. ἐκ με γεωμορίης. P. ἐκ γαιωμορίης. Pl. qua forma veteres non videntur usi esse. V. 3. ἐπάτευν ἅλα. Oppian. Cyneg. II. 217. ἀμφίβιοι δ' ἔλαφοι· καὶ γὰρ τραφερὴν π ε ρ ό ω σ ι, καὶ πόντον π α τ έ ο υ σ ι. ubi cl. Schneiderus verborum sedes permutavit; fortasse citra necessitatem. *Intrandi* et *transeundi* sensu iterum ille Cyn. I. 66. οὔτε διηερίην δόνακες πατέουσιν ἀταρπόν. et III. 488. Callim. H. in Del. 247. ἀλλά μιν ἔκπαγλόν τι σεβίζομαι, εἵνεκ' ἐμεῖο Δέμνιον οὐκ ἐπάτησε. ἀλλά με νηΐ. P. ἀλλ' ἅμα νηΐ. Pl. Br. V. 5. ἐκβρίσαντος. P. et vett. editt. Pl. ἐμβρίσαντος. Br. c. Steph. Sic quoque Jos. Scaliger in not. mst. Hoc compositum Lexicis addendum. Alibi ἐπιβρίθειν sic usurpatur. Apollon. Rhod. L. II. 1126. πόντῳ γὰρ τρηχεῖαι ἐπιβρίσασαι ἄελλαι. Ib. L. III. 344. ἥν καὶ πᾶσαι ἐπιβρίσωσιν ἄελλαι. Coluth. 229. μὴ πλοκάμων κνέφαθεν ἐπιβρίσαντες ἐθείραις .... ἐπαντέλλοιεν ἀῆται. Themist. Or. XXII. p. 274. B. ἢ χειμῶνος ἐπιβρίσαντος, ἢ πνεύματος ἐπιγενομένου. V. 5. ἀλωάς. P. ἀλωάς. Br. c. Plan. Malim: οὐ γὰρ ἀλωάς. V. 6. αὐτός. P. ὡὐτός. Pl. Br. Nihil mutavi, quoniam αὐτὸς passim reperitur pro ὁ αὐτός. Infra p. 379. nr. 149. ἤματι δ' αὐτῷ Θῆρες ὄϊν, τὴν βοῦν δ' ὤλεσε δυστοκίη. plane ut Apoll. Rhod. L. IV. 1502. αὐτῷ ἐνὶ ἤματι Μόψον Νηλειὴς ἕλε πότμος. Vid. Schaefer. Meletem. p. 65. ad Gregor. Cor. p. 57. et 304. Hinc fortasse tuearis vulgatam ap. Plutarch. Vit. Pelop. c. 21. T. II. p. 185. ed. Cor. καὶ ταύτην εἶδε τὴν ὄψιν ἐν Λύλιδι κοιμώμενος. ubi cl. editor malit: τὴν αὐτὴν εἶδεν ὄψιν.

Nr. 533. διονυσίου ἀνδρίου εἰς μέθυσον ὀλισθήσαν. Br. II. 254. nr. 3. An. II. p. 250. V. 2. βροτῶν. P. βροτόν. Br. — *Nr.* 534. αἰτωλοῦ αὐτομέδον εἰς κλεόνικον ἐν Θάσῳ ναυαγήσαν. Fortasse scribendum ἀλεξ. αἰτωλοῦ ἢ αὐτομ. Automedon enim Cyzicenus fuit. Primum distichon *Theocrito* inscriptum legitur in Plan. p. 253. St.

unde illud inter Theocritea exhibuit Br. I. 378. nr. 8. An. T. 2. p. 198. V. 1. παρώρῃν. P. παρ' ὤρην. Pl. V. 2. ἴσθι καὶ ὡς. P. ἴσθι ὡς. Pl. ναυτίλος· ἔστι καὶ ὥς. Br. ex Cod. Plan. At multo magis consentaneum est, ἐστὶ subaudiri quam γίνου ad ναυτίλος. V. 5. πληάδων αὐτήν. P. πλειάδος. Br. cum Graevio. V. 6. ποντοπόρωι ναύτηι. P. quod Graevius non mutavit; ποντοπορῶν αὐτῇ cum Piersono corr. Br. συγκατέδυς. P. probante Piersono; συγκατέβης Br. c. Graevio. — Nr. 535. μελεάγρου εἰς δάφνιν τ αἰπόλον τελευ θρῆνος πανός. Br. I. 15. nr. 47. An. I. 1. p. 64. V. 2. ὀρέων Πὰν ἐθέλω. P. ἐθέλω Πὰν ὀρέων. Pl. Br. V. 3. γλυκύ μοι. P. Br. μου. Pl. V. 5. ἐπ' ἄγρης, an ἐπ' ἄγρῃ ambiguum in P. ἐπ' ἄγρην. Pl. Br.

Nr. 536. ἀλκαίου μιτυληνʒ εἰς ἱππώνακτα τὸν τῶν ἰάμβων ποιητὴν τὸν ἐφέσιον. Br. I. 490. nr. 18. An. I. 2. p. 360. V. 1. ἐπὶ τίτροφε. P. ἐπιτέτροφε. Br. ἐνιτέτροφε. Pl. V. 2. οἰνάνθης. P. οἰνάνθης. Pl. Br. V. 3. ἀπὸ στυφ. P. ὀδιτῶν. P. Pl. in marg. Cod. Pal. γρ. ὀδόντων. Cf. p. 421. nr. 375. v. 3. ¶. V. 4. φάρυγα. P. ed. Flor. Plurimae editt. Pl. φάρυγγα. Ap. Manethon. L. IV. 50. scribitur: ἢ διὰ λαιμοτόμου φάρυγγος βίον αἵματι λείψει. pro φάρυγος. — Nr. 537. φανίου γραμμαξ. εἰς μαντίθεον υἱὸν λύσιδος ἐπὶ ξένης τελευτήσαντα. Br. II. 54. nr. 8. An. II. 1. p. 173. In Plan. p. 216. St. *Theophani* inscribitur. V. 1. πολυκλαύτου. P. ed. Flor. pr. Aldin. tres; πολυκλαύστῳ ἐπὶ παιδὶ reliquae. V. 2. ἄχει. P. Br. ἔχων. Pl. — Nr. 538. ἀνύτης. εἰς μανν τινά. Br. I. 201. nr. 21. An. I. 1. p. 435. In Plan. p. 236. Steph. ἄδηλον. V. 2. ἴσον. P.

Nr. 539. εἰς θεότιμ υἱὸν εὐπόλιδος καὶ ἀριστοδίκ ναυηγόν. πέρσου ποιητοῦ. Br. II. 5. nr. 5. An. II. 1. p. 14. In Plan. p. 257. etiam hoc epigr. inscriptum *Theophani*. V. 3. πολυκληΐδι. P. πολυκλήϊδι. Plan. Br. Eadem est lectionis varietas in Homeri Codd. Sed πολυκληῗς scribendum esse docet Eustath. ad Ἰλ. β. p. 131. 52. p. 132. 1. Vid. Heyn. ad Ἰλ. T. IV. p. 207. — Nr. 540. δαμαγήτου εἰς μῆνιν καὶ πολύνικον υἱοὺς χαρίνου. Br. II. 40. nr. 10. An. II. 1. p. 114. V. 1. προς' διός. P. Flor. pr. Ald. 1. Asc. πρὸς Ζηνός. Lectt. Ald. pr. quod aliae editiones arripuerunt. πρός σε Διός. Br. c. Salmasio. Scripsi πρὸς σὲ Διός. quia in ejusmodi obtestationibus pronomen paulo majore cum vi pronuntiatur. Etiam in Eurip. Phoen. v. 937. Porsonus dedit: ὦ πρὸς σὲ γονάτων. in Medea 325. μὴ πρός σε γούνων.

Sophocl. Trachin. 437. πρός σε τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος Διὸς καταστράπτοντος. Infra in ep. Meleagri p. 580. nr. 80. Cod. Pal. μή, μή, πρὸς σὲ Διός. ubi me nunc poenitet pronomen inclinasse. Vid. Br. ad Euripid. Mede. 326. p. 381. V. 3. πολύνικον. P. Pl. Πολύνεικον. Br. [In var. Lectt. perperam excusum: Πολύνεικον. P.] V. 4. ἄμμι. P. Pl. Br. ἄμμε. Brod. et Scaliger corrigunt. Hoc lenius quam ἀμφί, quod aliis in mentem venit. Illas voces supra vidimus permutatas p. 274. nr. 435. v. 3. V. 5. θρηκῶν. P. θνητῶν. Pl. quod variis conjecturis locum dedit.

Nr. 541. εἰς χαιρωνίδην τὸν ἀριστέα τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 40. nr. 9. An. II. 1. p. 113. V. 3. τάφον. P. τάφρον. Pl. Br. Fortasse majore initiali Τάφρον scribendum, si vera est conjectura nostra de loco illius pugnae in Animadversionibus exposita. V. 5. ἀρετή σε δ. ἅλις. P. Pl. ἀρετῆς σε δ. Ἅλις ἀείδει. corr. Jos. Scaliger in not. mst. ἀρετᾶς Br. in Lectt. — ἀείδῃ. P. ἀείδει. Pl.

Nr. 542. φλάκκου εἰς παιδίον διερχόμενον τὸν πὸμ ἐβρ κρυσταλλω καὶ τ πάγ περιραγεν ἐξολισθεῖσαν (cf. ad p. 306. nr. 631.) διακόπη τ κεφαλ ὑπὸ του παγέτου καὶ τενηξ. *) Br. II. 264. nr. 12. An. II. 2. p. 274. V. 1. κρυμοῖσι δεθέντος. P. Br. πεδηθείς. Pl. V. 3. ἔκοψεν. P. ἔκοψε. Pl. Br. V. 6. τάφου. P. Pl. τάφῳ scripsi c. Br. ἔνερθε τάφου in mentem venerat Casaubono in not. mst. At ὕπερθε ad sensum videtur necessarium. V. 7. μυρομένα. P. μυρομένη. Pl. Br. — *Nr.* 543. ἀδέσποτον εἰς θεογένην ναυαγ ἐν τ λιβυκῷ πελάγει ναυαγησαντ. Br. III. 294. nr. 671. An. III. 2. p. 243. V. 1. ἀρνήσαιτο. P. ἀρήσαιτο. Pl. Br. — *Nr.* 544. ἀδέσποτον εἰς δερξίαν τὸν λάμπωνος τοῦ φθιώτου ὑπὸ λῃστ ἀναιρεθέν. Br. III. 287. nr. 644. An. III. 2. p. 224. V. 2. θαυμακίδαν. P. θαυμακίαν. Br. c. Holstenio et aliis.

Nr. 545. ἡγησίππου εἰς ἀριστόνοον τὸν χαιρεστράτου. Br. I. 255. nr. 7. An. I. 2. p. 176. V. 1. ἐπί. Casaub. in not. mst. ἀπὸ corrigit, quod fortasse praeferendum. V. 2. εἰς 'Ραδάμ. i. e. ad beatorum

*) In interiore marg. Cod. charactere recentiore scriptus versus: *Thrax puer astricto glacie dum ludit in ebro.* qui est Germanici Caesaris in Anth. Lat. T. II. p. 62.

sedes, ubi Rhadamanthus exercet imperium. Vid. ad Marcell. Inscr. v. 47. Virgil. Aen. L. VI. 540. sqq. V. 4. *ἀΐδος*. P. Scr. *Ἄϊδος*.

Nr. 546. *εἰς ἀριστωνα πενη χῖνας ἀγρεύοντα ἀδέσποτον.* Br. III. 293. nr. 667. An. III. 2. p. 240. V. 1. *κόρων ὀβολόν*. P. Flor. pr. Aldd. tres. *κορωνοβόλον*. Asc. Steph. Br. V. 2. *χίνας*. P. *χῆνας*. ed. Flor. pr. Ald. 1. 2. *κίχλας*. Ald. 3. quod Grotius amplexus est. *χέας* Asc. *χένας*. Steph. Br. *χὴν χενός*, pro *χηνός*, ut *κτὴν κτενός*. Aliud tamen hujus syncopes exemplum extare non videtur, nisi huc traxeris *ξερὸν* pro *ξηρόν*, *πρεὼν* pro *πρηών*. p. 190. nr. 253. — V. 3. *παραστίχων*. P. *οἷος ἐκεῖνος*. P. Pl. *οἷον ἐκείνας*. Br. *οἷος ἐκείνας* corr. Jos. Scaliger in not. mst. et Salm. probante Schaefero ad L. Bos p. 245. Cf. Bergler. ad Alciphr. p. 89. In Fabul. Aesopiis a Furia editis nr. 70. p. 32. *ὡς ἐθεάσατο τὸν ὄνον, οἷός τε ἦν εἰςελθὼν ἤμελλε καταθοινήσασθαι.* tolle glossema *ἤμελλε*, junctis verbis: *οἷός τε ἦν καταθοινήσασθαι.* ut nr. 158. *οἷός τε καταφέρειν αὐτόν*. Ap. Themist. Or. I. p. 9. A. *μόνος γάρ ἐστι τὸ θαυμάζειν αὐτόν*. nulla est lacuna, modo leni mutatione legas: *μόνος γὰρ οἷός τε θαυμάζειν αὐτόν*. V. 5. *ἦχον*. P. *ἦχου*. Pl. Br. V. 6. *ὑπὲρ πέτ*. P.

Nr. 547. *εἰς κόρην παρ λεωνίδου ἀλεξανδρέως ἰσόψηφον.* In marg. *λεωνίδου ἀλεξανδρ εἰς τὴν βιάνωρος θυγατέρα παρ τελευτησ.* Br. II. 198. nr. 38. An. II. 2. p. 106. V. 2. *πότμον*. P. Br. *τύμβον*. Pl. — *Nr.* 548. *ἰσοψηφον. τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου εἰς ἀργεῖον τινὰ συγγενῆ δικαιοτέλους θαμαστ.* Br. II. 199. nr. 43. An. II. 2. p. 108. V. 1. *ἄρα*. P. *ἢ ῥα*. Pl. Br. V. 2. *δικαιοτέλους*. P. et plures editt. Pl. *δικαιοτέλευς* c. aliis. — *Nr.* 549. *ἰσοψηφον. τοῦ αὐτοῦ ἰσόψηφον εἰς νιόβην την ἀπολιθωθεῖσαν διατο ἐν μιαῖ ἡμέρα ιδ τέκν θάψαι.* Br. II. 193. nr. 16. An. II. 2. p. 96. V. 1. *αἰάζει* priore correpta; ut ap. Tyrtae. El. I. 20. *φεύγετε τοὺς γεραιούς*. Oppian. Cyn. II. 511. *ἦχι ναίεσκεν*. In Oraculo ap. Suid. T. I. p. 377. *παῖς Ἑβραῖος κέλεταί με θεοῖς μακάρεσσιν ἀνάσσων.* Kusterus frustra correctionem tentat. Versu sequ. autem corrige: *τόνδε δόμον προλιπεῖν τε καὶ ᾅδην αὖθις ἱκέσθαι.* pro *προλ. καὶ ἀΐδην*. Vid. supra p. 83. ad Prooem. Phil. v. 12. V. 3. *γόον*. P. *γόου*. Pl. Br. Accusativum tuetur Homer. *Ἰλ.* ν. 424. *Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα.* ubi vid. Clark. Apollon. Rh. L. IV. 882. *οἱ δ' ἄρα μεσσηγὺς λῆξαν καὶ ἔπαυσαν ἀέθλους.*

P. *Nr.* 550. *τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου εἰς ἀνθέατον ναυηγὸν ὃν ἐκ τῆς*

θαλασσ σω λυκ/ ἀπέκτειν ἰσόψηφον. Inter epigrr. *Leonidae Tarentini* edidit Br. I. 245. nr. 94. An. I. 2. p. 146. In Plan. p. 250. St. gentile non est additum. V. 4. ἔσχεν. P. Cf. Dorvill. ad Char. p. 182. ἔσχες. Plan. Br. — *Nr.* 551. εἰς παῦλον καὶ λητώϊον ἀδελφοὺς ἐν βοσπορίῃ τελευ ἀγαθίου σχολαστικ. Br. III. 66. nr. 89. An. III. 1. p. 116. V. 1. λητώϊος. P. λητόϊος. Pl. Br. Cod. Pal. lectio fortasse non mutanda. V. 6. συνετρεχέτην. P. Br. ξυνετρ. Pl.

Nr. 552. ἀγαθίου σχολαστικ εἰς περίκλειαν τὴν ἰδίαν μητέρα κειμένην ἐν βυζαντίωι. In marg. siglae ὡρ. σμ. Br. III. 66. nr. 88. An. III. 1. p. 115. V. 5. βοσπόρῃ. P. βοσπορίῃ. Pl. Br. V. 6. πάτρος. P. πάτρης. Pl. Br. V. 10. σταλάοι. P. Pl. σταλάῃ. Br. quem imitari non sum ausus. Vid. ad p. 97. nr. 58. Ibi laudatis adde Apollon. Rhod. L. IV. p. 766. καὶ δέ τῷ εἰπέμεναι τὸν ἐμὸν νόον, ὥς κεν ἀήτας Πάντας ἀπολήξειεν . . . μηδέ τις αὔρη Τρηχῖνοι πέλαγος. — *Nr.* 553. δαμασκίου φιλοσοφ εἰς ζωσίμην τινὰ δούλην. Br. II. 475. An. II. 3. p. 332. — *Nr.* 554. φιλίππου θεσσαλο εἰς ἀγαθάνορα υἱὸν ἀρχιτέλους θαυμαστόν. Appictum ὡρ. Br. II. 234. nr. 78. An. II. 2. p. 204. V. 3. ἀλλ' ἐτάκη. subaudi ὥς. ut ap. Homer. Od. δ. 736. δμῶ' ἐμόν, ὅν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ, καί μοι κῆπον ἔχει. Saepe ex praecedente accusativo aliove casu obliquo subjectum orationis assumendum. Vid. ad p. 392. nr. 223. V. 4. πυκινοῖς. P. Pl. πυκίνοις. Br. V. 2. φθιμένωι. P. et omnes quas vidi editt. Plan. praeter Steph. ubi φθιμένῃ.

Nr. 555. ἰωάννου ποιητοῦ εἰς τινα γυναῖκα σώφρονα καὶ φίλανδρον. Br. III. 14. nr. 11. An. III. 1. p. 23. V. 1. ἐσχατιῆς. P. ἐσχατίης. Pl. Br. Cf. Schaefer. ad L. Bos p. 273. — P. V. 3. novum in Cod. lemma: μή ποτε ἡ γυνὴ αὐτή. et τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτήν. Ultimum distichon tamquam peculiare epigr. exhibetur in Plan. p. 229. St. Eidem cippo ac praecedentes versus hoc distichum insculptum fuisse existima, sed in diversa ejus parte. V. 5. νόστω. P. νοστῷ. Pl. Br. V. 6. δάκρυά σοι. P. Pl. δάκρυ' ὅ σοι. correxit Scaliger in not. mst. qua correctione opus esse non videtur.

Nr. 556. θεοδώρου τ ἀνθυπα. εἰς σάτυρον τὸν μιμολόγον. Br. III. 6. nr. 2. An. III. 1. p. 12. μιμολόγος est μῖμος. Ἠχὼ μιμολόγος est in epigr. Euhodi in Plan. nr. 155. — *Nr.* 557. κύρου ποιητοῦ εἰς

μαύην τινα γυναῖκα τριακον καὶ τρ χρόνους ζήσας. Br. II. 454. nr. 5. An. II. 3. p. 300. Nomen mulieris *Μαρίην* fuisse suspicatur Br. V. 1. *μαύης*. P. *Μαίης*. Pl. Br. — *Nr.* 558. *ἀδέσποτον εἰσ ρουφῖνον τὸν υἱὸν αἰθερίου τὸν σοφω: εὑρέθη δὲ ἐν προύσῃ*. Br. III. 294. nr. 673. An. III. 2. p. 244. In Cod. Jani Lascaris ap. Iriarton perperam tribuitur *Callimacho*, cujus ibi praecedit distichon. V. 2. *παππαίωι*. P. *παππῴῳ*. Pl. Br. V. 3. *παῖς*. P. *πάϊς*. Pl. Br. fortasse rectius. V. 5. *ἦκον ἐλ*. P. Br. *ἄνθος*. Plan. V. 8. *ζωῶν*. P. Br. *ζώων* Plan.

Nr. 559. *θεοσεβείας εἰς ἀβλάβιον τινὰ ἰατρὸν περίφημον*. Br. II. 450. An. II. 3. p. 295. V. 4. *μετὰ κεῖνον*. P. Pl. *μετ' ἐκεῖνον*. Br. — *Nr.* 560. *παύλου σιλεντιαρι εἰς λεοντιον τινα ἐπὶ ξένης τελευτήσαντα ἐπαινούμεν ανδρα*. Br. III. 102. nr. 82. An. III. 1. p. 192. V. 1. *ἐπὶ ξείνης*. P. Br. *ἐπὶ ξείνοις*. Pl. Vid. Graef. ad Meleagr. p. 65. V. 3. *φλεφάρων*. P. *βλεφάρων*. Pl. Br. V. 7. *ἔπλεο* P. et quaedam editt. Plan. Vulgo *ἔπλετο*. De permutatione harum terminationum vid ad p. 280. nr. 466. — *Nr.* 561. *ἰουλιαν ἀπὸ υπατ αιγυ εἰς κρατερὸν τὸν σοφιστὴν νέον τελευτήσαντα*. Br. II. 508. nr. 64. An. II. 3. p. 394. V. 4. *γόῳ*. ut p. 297. nr. 575. *ἡ δὲ κόμην τίλλουσα γόῳ πληκτίζετο μήτηρ*. — *δάκρυα*. P. *δάκρυον*. Pl. Br.

P. *Nr.* 562. *ἰουλιανοῦ ἀπὸ υ αἰγυ εἰς τ αὐτὸν κρατερ θαυμαστ ολον τὸ ἐπίγραμμα*. Br. II. 508. nr. 65. An. II. 3. p. 394. V. 1. *εἴτε καί*. esse videtur in Pal. *εἴγε καί*. Pl. Br. — *Nr.* 563. *παύλου σιλεντι εἰς ζωγραφον τινὰ εὐφυῆ καλούμεν χρυσόμαλλον*. Br. III. 100. nr. 76. An. III. 1. p. 189. V. 1. *χρυσεόμαλλε*. P. Br. *χρυσεόμαλε*. Pl. — *Nr.* 564. *εἰς λαοδίκην τ πριάμου θυγατέρα. ἀδέσποτον*. Br. III. 281. nr. 614. An. III. 2. p. 207.

Nr. 565. *ἰουλιαν ἀπὸ ὑπατ εἰς θεοδότ εἰκόνα*. Br. II. 502. nr. 40. An. II. 3. p. 385. — *Nr.* 566. *μακηδονίου υ εἰς τὸ τ θανατ ἄδηλον καὶ τοτ βίου ἀνεπίκμαρτον*. Br. III. 122. nr. 41. An. III. 1. p. 239. V. 1. *εἰληθυια*. P. Br. *εἰλείθυια*. Pl. V. 2. *ἀμφοτέρας*. P. *ἀμφοτέραις*. Pl. *ἀμφοτέρας*. Br. V. 3. *πόθι*. i. e. *ποῖ*. Apollon. Rhod. L. I. 242. *πόθι τόσσον ὅμιλον ἡρώων γαίης Παναχαιΐδος ἔκτοθι βάλλει*. Vid.

Seidler. ad Eurip. Troad. v. 3. p. 6. — *νίσσομαι*. P. *νείσσομαι*. Pl. *νείσσομαι*. Br. Restituenda Cod. lectio. — *εἰμί*. P. *εἶμι*. Br. Idem praeterea corrigit: *οὐ γάρ ἐς ὑμέας Οἶδα τίς, ἢ τίνος ὤν, ἠὲ π.* At praepositio abesse posse videtur (cf. Interpp. ad L. Bos p. 679. sq.), nec in verbis *ἢ τίνος, ἢ τίς ἐὼν* hysteronproteron offendere debet. Vid. Schaefer. ad Sophocl. T. I. p. 258. sq.

Nr. 567. *ἀγαθίου σχολαστικ εἰς κανδαύλην ὃν ἀπέκτειν ἡ γυνὴ διὰ τὸ γυμν ὑπο γύγ ὁραθῆναι.* Br. III. 63. nr. 79. An. III. 1. p. 110. V. 5. *ἦν δ' ἄρα*. P. Pl. *χρῆν ἄρα*. Br. c. Opsopoeo. Sic quoque Casaubon. in not. mst. Herodotus L. I. p. 5. 22. *χρῆν γὰρ Κανδαύλῃ γενέσθαι κακῶς.* ubi Wesseling. Opsopoei conjecturam probat. Apud Lucian. in Asin. §. 30. T. VI. p. 166. *οὐ γὰρ ἦν καταβὰς τοῦ χεῖρά μοι ἐπιδοῦναι καὶ τὸ φορτίον ἀφελεῖν, ἄν ποτε καὶ δέοι· ὁ δὲ οὔτε κατῆλθεν, οὔτε χεῖρα ἄν ποτε ἐπέδωκεν.* Verba varium in modum tentata sic fortasse corrigi debent: *οὐ γὰρ ἐχρῆν καταβάντα χεῖρά μοι ἐπιδ. καὶ τὸ φ. ἀφ. ὁπότε καὶ δέοι; nonne oportuit eum descendere, manumque mihi porrigere, quando opus esset? At ille* etc.

Nr. 568. *ἀγαθίου σχολαστικ εἰς τινὰ κόρην ἑπταετῆ τελευτήσασαν.* Br. III. 68. nr. 94. An. III. 1. p. 117. In Plan. p. 262. St. est *ἄδηλον*. V. 2. *θάλειαν*. P. *θάλεια*. Pl. Br. V. 3. *αἲ*. P. *ὦ*. Pl. *ἆ*. Br. V. 4. *ἤγετε*. P. *ἠγάγετ'*. Pl. Br. V. 8. *τακομένων*. P. *τηκομένων*. Pl. Br. *φθιμένας*. P. *φθιμένης*. Pl. Br. — *Nr.* 569. *ἀγαθίου σχολαστικ εἰς γυναῖκα τινὰ θεσσαλὴν ἐν βοσπορίῃ τελευτήσασαν.* Br. III. 67. nr. 90. An. III. 1. p. 116. V. 2. *λεύσῃς*. P. *λεύσσῃς*. Pl. *λεύσῃς*. Br. Recte. — *Nr.* 570. *ἀδέσποτον εἰς δουλκίτιον τὸν ἀνθύπατον.* Br. III. 297. nr. 682. An. III. 2. p. 255. In edit. Asc. et Steph. *Nicarcho* inscriptum; in reliquis est *ἀδέσποτον*. V. 1. *προσόλβον*. P.

Nr. 571. *λεοντίου σχολαστικ εἰς πλάτωνα τὸν κιθαρῳδόν.* Br. III. 108. nr. 22. An. III. 1. p. 203. V. 1. *τις τότε*. P. *τίς ποτε*. Pl. Br. Saepe *τότε* et alia temporis adverbia subjiciuntur participiis aliisque enuntiationibus, in quibus temporis significatio continetur. Hinc locus Apollodori L. II. 5. 12. leviter corruptus et interpolatus, mutata distinctione, sic videtur legendus: *ἐπεὶ δὴ* (vulgo *ἐπειδήπερ*) *θετὸς Πυλίου παῖς γενόμενος* (*ἐμυεῖτο* vulgo insertum), *μὴ δυνάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια, ἐπείπερ οὐκ ἦν ἡγνισμένος τὸν Κενταύρου φόνον, ἁγνισθεὶς ὑπὸ Εὐμόλπου, τότε ἐμυήθη.* Sic omnia optime cohaerent.

Nr. 572. *ἀγαθίου σχολαστιξ εἰς ἄνδρα καὶ γυναῖκα μοιχευομένους οὓς ἡ ὀροφὴ πεσοῦσα κατέκτεινε.* Br. III. 68. nr. 93. An. III. 1. p. 117. V. 3. *ἀλλαπίνης.* P. *ἐξαπίνης.* Pl. Br. — *Nr.* 573. *λεοντίου σχολαστιξ εἰς χειρίδιον τὸν ῥήτορα ἐν ἀθήναις.* Br. III. 107. nr. 19. An. III. 1. p. 201. — *Nr.* 574. *εἰς ἀγαθόνικον τὸν δικολέκτην ἀγαθίου σχολαστιξ.* Br. III. 64. nr. 83. An. III. 1. p. 113. P. V. 5. novum lemma in Cod. *εἰς ἀγαθόνικον δι νεώτερον νόμους μελέτην ποιούμενον.* sed cancellatum. V. 6. *τὸν θιάσου.* P. *οὗ θιάσου.* Pl. Br. V. 8. *τῶν λαγ.* P. *τὸν λαγ.* Pl. quod Br. in Lectt. magis probat.

Nr. 575. *λεοντίου σχολαστιξ εἰς ῥόδην τὴν γυναῖκα γεμέλλου τὴν τυρίαν ἐν βυζαντίωι τελευτησας.* Br. III. 108. nr. 23. An. III. 1. p. 203. V. 5. *γρηῢς.* Pl. Br. *γρηῢς.* P. Vid. ad p. 176. nr. 203. —

Nr. 576. *εἰς πύρρωνα τὸν φιλόσοφον ἀμοιβαῖον: Ἰουλιαν.* In marg. *ἰουλιαν ἀπὸ ὑπατ εἰς πύρρων φιλόσοφον τον ἀναξαρχ ομιλητήν.* Br. II. 509. nr. 68. An. II. 3. p. 396. V. 1. *κάτθανεν.* P. *κάτθανες.* Pl. Br. V. 2. *ἐπέχῃ.* P. *ἐπέχω.* Pl. Br. Vertit summus Grotius: *Mortuus es Pyrrhon? Dubito. Dubitare licetne post mortem? Dubito. Non sinit hoc tumulus.* In eandem sententiam hoc distichon explicui in Animadversionibus. Sed in alia omnia discedit cl. Passow in not. mst. cujus ipsa verba adscribam: „De hujus epigrammatis acumine ut tecum faciam, tantum abest, ut in omnes alias partes mihi discedendum videatur. Efficiunt hoc posteriora verba, *σκέψιν ἔπαυσε τάφος,* quae plane absurda sunt, si philosophus in praecedentibus dubitare perrexerat. De sceptica igitur potestate verbi *ἐπέχω* magnopere dubito, quae praeterea praepositionem *περὶ* genitivo junctam flagitare videtur. Vid. Steph. Thes. T. I. p. 1342. D. Si vero significatum Stoicorum fortiter affirmantem admittimus, quem adhibuit Epictetus c. 29. extr. erudite exemplis illustravit Boissonadus ad Philostrati Her. p. 386. omnia bene cohaerent. Pyrrho, sitne revera mortuus, interrogatus, haud cunctanter hoc adfirmat: alter hanc sceptici fiduciam miratus exclamat: post ultima igitur fata non amplius dubitas, sed te mortuum esse pro certo adfirmas? (E tua interpretatione, nisi omnia me fallunt, *καὶ* addendum fuisset verbis *πυμάτην μετὰ μοῖραν.*) Pyrrho iterum adfirmat, ipse causam addens: Sepulcrum dubitationi finem fecit. Haec enim philosopho ipsi, quam interlocutori tribuere malim.“ Haec quamvis docte et acute disputata, me tamen a pristina sententia retrahere non potuerunt. Primum enim verbum *ἐπέχειν obtinendi*

significatione usurpatum bene novi, quo sensu legitur ap. Epictetum loco a Passovio excitato c. 29. 7. p. 103. *ἢ φιλοσόφου τάξιν ἐπέχειν, ἢ ἰδιώτου;* nec aliam significationem Boissonadus illustravit. Ubi *affirmandi* vim haberet illud, locum non vidi equidem. Jam quum nihil certius sit, quam Pyrrhonicos verbum *ἐπέχειν* longe diverso sensu usurpasse, quo *se ab assensu sustinere* significat, unde *ἐποχὴ* dicta, et *ἐφεκτικοί* (vid. Upton ad Arrian. Diss. Epict. I. 7. 5. p. 106. s. ed. Schw. et Fabric. ad Sext. Empir. Pyrrh. Hypot. L. I. c. 22. 196. p. 49. ibidemque Stephan. p. 203.), nostro quoque loco, ubi Pyrrho ipse loquitur, idem verbum non aliter accipi posse videtur, quam quo Lucianus accepit, Pyrrhonem loquentem sistens, in Vit. Auct. T. III. p. 116. *ἐπέχω περὶ τούτου καὶ διασκέπτομαι.* Quod si poëta Scepticum Stoicorum sermone utentem introduxisset, plures ob causas, ni fallor, merito reprehenderetur. At absurdam esse epigrammatis clausulam, Passovius ait. Absurdam non puto, sed non satis disertam, nec elegantem satis. Sed vide an lectio sit prorsus integra. Repetitum Pyrrhonis *ἐπέχω* displicet, et lectio Cod. Pal. *ἐπέχῃ* depravationis suspicionem movet. Nihil certe difficultatis esset, verbis sic scriptis: *πυμάτην μετὰ μοῖραν Φῆς ἐπέχειν; ἐ π ο χ ῆ ς σ κ έ ψ ι ν ἔπαυσε τάφος.* Si tamen vera est lectio vulgata, ultima verba sic explicanda videntur: *μάτην ἐπέχεις, ὁ τάφος γὰρ ὄντως σε τεθνηκέναι δείξας, τῇ περὶ τῶν τοιούτων σκέψει τέλος ἐπέθηκεν.* Ne autem verbo *ἐπέχειν* hoc sensu usurpato praepositionem addi debuisse existimes, cf. Sext. Empir. adv. Mathem. L. I. p. 216. §. 6. de Scepticis: *καθὰ γὰρ ἐπὶ ταύτην (τὴν φιλοσοφίαν) ἦλθον πόθῳ τοῦ τυχεῖν τῆς ἀληθείας, ἰσοσθενεῖ δὲ μάχῃς ἀνωμαλίᾳ τῶν πραγμάτων ὑπαντήσαντες, ἐ π έ σ χ ο ν.* Id. in Pyrrh. Hypot. I. 12. 26. p. 8. *ἐνέπεσεν εἰς τὴν ἰσοσθενῆ διαφωνίαν· ἣν ἐπικρῖναι μὴ δυνάμενος, ἐ π έ σ χ ε ν· ἐ π ι σ χ ό ν τ ι δὲ αὐτῷ τυχικῶς παρηκολούθησεν ἡ ἐν τοῖς δοξαστοῖς ἀταραξία.* Cf. Ib. §. 29. p. 9. Ib. c. 14. §. 59. p. 17. *ὁποῖον μὲν ἡμῖν θεωρεῖται τὸ ὑποκείμενον, ἕξομεν λέγειν· ὁποῖον δέ ἐστι πρὸς τὴν φύσιν, ἐ φ έ ξ ο μ ε ν.* Et sic saepissime, quamvis plenam locutionem *ἐπέχειν περί τινος* non ignoret. Cf. I. 14. §. 61. §. 128. §. 140. et aliis in locis.

Nr. 577. *τοῦ αὐτοῦ εἰς τίμωνα τὸν μισάνθρωπον ἐν τριοδῳ κείμενον.* Br. II. 504. nr. 50. An. II. 3. p. 388. Legitur etiam in marg. Cod. p. 253. *ἄδηλον* est in Plan. p. 219. St. V. 1. Ser. "*Ὅστις.*

V. 2. τύχη. P. hoc loco. τύχη loco sec. τύχοι. Pl. Br. V. 3. πάντ' et τίμων. P. 1. πάντες ἐτίμωνα. P. 2. Pl. Br. καλέουσιν. P. 1. Pl. Br. πατέουσιν. P. 2. Hoc mihi praeferendum videbatur. Apud Alciphron. L. III. 51. p. 394. ἄμεινον γὰρ ἐκτάδην πατεῖσθαι νεκρὸν τύμβου περιχυθέντος. vulgatam contra Berglerum, κεῖσθαι tentantem, tuetur Valken. ad Eurip. Phoen. p. 566.

Nr. 578. ἀγαθίου σχολ/ εἰς πανοπέα τὸν λεοντοφόνον καὶ παρδαλιοκτὸν ὑπὸ σκορπίου δηχθέντ+ καὶ τελευ. Br. III. 67. nr. 92. An. III. 1. p. 117. V. 2. παρδαλίων. P. Pl. πορδαλίων. Br. Etiam ap. Oppian. Cyn. II. 299. vulgatum παρδαλίων in alteram formam mutavit cl. editor. Inter utramque formam fluctuabant grammatici ap. Hom. 'Ιλ. ν. 103. et aliis in locis, ubi hujus ferae fit mentio. Vid. Eustath. ad 'Ιλ. μ. p. 844. 29. et 889. 53. De diverso sexu πόρδαλιν et πάρδαλιν usurpari, nonnullos existimasse, docet idem ad 'Ιλ. ρ. p. 1123. 10. Vid. Heyn. ad Homer. T. VI. p. 388. — V. 5. σίγυνα. P. σίγυννα unus Codd. Plan. ap. Br. quem vid. ad Apoll. Rhod. L. II. 99. p. 61.

Nr. 579. λεοντίου σχολ/ εἰς πέτρον ῥήτορα ἀποστεγους πεσόντα καὶ τελευ. Br. III. 107. nr. 18. An. III. 1. p. 201. — *Nr.* 580. ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου εἴς τινα ὑποληστ πεφονευμένον καὶ ὑπ' αυτ θαπτόμενον. Br. II. 504. nr. 48. An. II. 3. p. 387. Male hoc distichon cum sequente jungitur in Plan. p. 207. et a Br. in Anal. qui in Lectt. errorem agnovit. — P. *Nr.* 581. ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου ὅμοιον τῷ προτέρ. Br. l. c. — *Nr.* 582. τοῦ αὐτοῦ ἰουλιαν εἰς ναυηγόν τινα ἀπο θαλάσσης ἐκβρασθεν πρός τὴν ἑαυ πατρίδα. Br. II. 505. nr. 53. An. II. 3. p. 389. V. 3. ἐδάμασαν. P. Flor. pr. Aldd. tres. Nic. Sab. Asc. ἐδάμασσαν. St. Br. V. 4. ἐξεκύλισε. plurimae editt. vett. Plan. ἐξεκύλισσε. P. St. Br. Vid. ad p. 154. 72.

Nr. 583. ἐπινεκροτοκία: ἀγαθίου σχολαστικοῦ. εἰς γυναῖκα τίκτους ἧς τὸ ἔμβρυον θανὸν ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐν γαστρὶ κατείχετο. ἕως ἂν καὶ αὐ τετελευτηξ. Br. III. 62. nr. 78. An. III. 1. p. 109. V. 5. ἐξότε. P. Lectt. in Ald. 1. unde id Ald. 2. recepit. ἐξότου plures. V. 7. ἀντὶ δὲ κονίης. P. δὲ temere a librario insertum, ut

p. 281. nr. 469. v. 1. et alibi passim. V. 7. τελέθει. P. Ald. 2. ex Lectt. Ald. pr. τελέθοι aliae.

Nr. 584. Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου εἰς τινα εἰς τινὰ ναυαγήσαν καὶ ὑπὸ ναυτῶν ἐκ τῆς θαλάσσης νεκρ ἀναληφθὲν καὶ ταφ εὐμυρη (i. e. εὐμοιρήσαντα.) Br. II. 506. nr. 54. An. II. 3. p. 389. V. 1. σήματι. P. Pl. σῆμά τι corr. Scaliger in not. mst. Frustra. Mox p. 300. nr. 592. γαῖα γὰρ αἰδομένη λιτῷ μέγαν ἀνέρα χῶσαι Σήματι. Eurip. Orest. 1585. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν, ὅπως χώσω τάφῳ. — V. 3. ῥέξει. P. V. 4. τούτων. P. τοίων. Pl. Br. quae facilior lectio. Si τούτων verum est, naufragus videri debet quasi digitum intendere in illud, quo ipse mactatus fuerat, beneficium.

Nr. 585. τοῦ αὐτοῦ ἰουλιανοῦ εἰς μύγδωνα τινὰ ἁλιέα ὃν σὺν τῇ ἰδίαι νηῒ καύσαντες ἔθαψ. Br. II. 503. nr. 46. An. II. 3. p. 386. V. 1. ἦλθε. P. ἤλθεν Pl. Br. V. 7. πέλεν σκ. P. πέλε. Pl. Br. Litteram paragogicam, etsi hoc loco non necessariam, membranis tamen offerentibus, restituere non dubitavi. V. 8. μύγδον. P. Μύγδονι. Pl. Br. — *Nr.* 586. τοῦ αὐτοῦ ἰουλιανοῦ εἰς τινα ἔμπορον φιλοκερδέα ναυαγήσαντα. Br. II. 504. nr. 49. An. II. 3. p. 387. V. 1. οὔτε. Scr. οὔτι. ut est in Cod. Pal. et Plan. ὄλεσσε καὶ οὐ. P. Pl. ἀπώλεσεν οὐ. Br. tacite in textu posuit. Nostrum satis tuetur ipse Julianus p. 303. nr. 598. οὔτε (οὔ τι Plan.) φύσις θήλεια, καὶ οὐ πολιοῖο καρήνου ἀδρανίη. De καὶ οὐ cum vi adversativa vid. infra ad p. 565. nr. 408.

Nr. 587. εἰς πάμφιλον φιλόσοφον ἐν ναυαγίωι τελευτήσαν τ αὐτ ἰουλιανοῦ αἰγυπτι. In marg. sigla σμ. Br. II. 506. nr. 55. An. II. 3. p. 390. V. 1. σε τέκεν. P. Pl. σ' ἔτεκε. Br. V. 2. novum in Cod. lemma: εἰς πάμφιλον ναυηγόν. P. — *Nr.* 588. παύλου σιλεντιαρι εἰς δαμόχαριν τ γραμματικ τὸν κῶιον τὸν φίλον καὶ μαθητὴν ἀγαθίου. Br. III. 102. nr. 81. An. III. 1. p. 192. V. 1. ὑπεδύσατο γαῖαν. Pl. p. 231. St. ὑπ. σιγήν. P. Pl. p. 281. V. 3. Suid. in ἀμφιρύτη. T. I. p. 154.

Nr. 589. εἰς εὐστόργιον τὸν ἀντιοχέα νόμοις ῥωμαϊκοῖς διαπρέποντα: ἀγαθίου σχολαστικ. Br. III. 68. nr. 95. An. III. 1. p. 118. V. 1. ἀπαγγείλει λειασ. P. ἀπαγγείλειας. Pl. — *Nr.* 590. ἰουλιανοῦ

αἰγυπτίου εἰς ἰωάννην τὸν γαμβρὸν εὐφημίας γυναικ ἰουστιν. In marg. σμ. Falsum est lemma, ut multa alia. Br. II. 509. nr. 69. An. II. 3. p. 396. V. 3. βίου. P. βίον. Pl. Br. — *Nr.* 591. τ αὐτοῦ ἰουλιανοῦ εἰς ὑπατιόν τον ἀνεψιὸν ἀναστασίου τοῦ βασιλέως. Br. II. 509. nr. 70. An. II. 3. p. 396.

Nr. 592. Inter *Juliani* epigrammata edidit Br. II. 510. nr. 71. cui illud inscripsit Reisk. pag. 152. nr. 741. post Jensium nr. 90. In membr. nomen non adscriptum. Quum autem proximo epigrammati additum sit lemma: τοῦ αὐτοῦ ἀγαθίου. nostrum quoque a lemmatis auctore pro *Agathiae* poëmatio habitum fuisse existimabam. Quam recte, non dixerim. Lemma in membr. adscriptum, cum praecedente, ut videtur, cohaerens: οὗτος ὁ ταλαίπωρος παρὰ Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως ἀπεσφάγη ἐν πριγκήπωι· ἦν δὲ ἀνεψιὸς ἀναστασίου τοῦ πρώην βασιλεύσαντος· τοῦτον ἔστεψεν ὁ δῆμος καὶ μὴ βουλόμενον ἐν τωῖ ἱπποδρομίωι, καὶ διὰ τοῦτο ταῦτα ἔπαθεν. Praeterea adscripta nota: ἐῤῥίφη δὲ ἐν τηῖ θαλάσσηι ἀπὸ προστάξεως Ἰουστινιανοῦ καὶ ταφῆς οὐκ ἔτυχεν. Vid. An. II. 3. p. 397. V. 1. πολυφλοίσβοισι. P. πολυφλοίσβοιο. Br. c. Salmasio, fortasse rectius, syllabis οιο et οισ confusis, ut in Schol. Parisin. Apoll. Rhod. L. III. 533. p. 243. μάγοιο et μάγοις. V. 2. καλυψάμενος. P. καλυψαμένοις. Br. c. Salm. V. 5. δεῖμα. P. δεῖγμα. Br. c. Salm. et Dorvill. ad Charit. p. 81. Sic apud Aratum Phaenom. v. 629. τὸ δέ οἱ μέγα δεῖγμα Κήτεος. legendum δεῖμα. Ap. Lucian. de Merced. Cond. §. 5. ὅσα ἄλλα δείγματα. Codd. Paris. δείματα. Iterum in Somn. T. VI. p. 329. τοὺς φόβους καὶ τὰ δήγματα. Codd. Paris. δείματα.

Nr. 593. εἰς εὐγενείαν τὴν θαυμασίαν καὶ σοφ γυναῖκα. ην δε αυ ἀδελφὴ ἀγαθίου. τ αυ αγαθ. σχολ/. Vide ad praecedens epigr. Fortasse haec verba nihil aliud significant, nisi ejusdem Agathiae epigr. esse, cujus Eugenia soror fuerit. Br. II. 66. nr. 87. An. III. 1. p. 115. V. 1. ἀγλαΐαι. P. ἀγλαΐῃ. Pl. Br. V. 4. παφίῃ. P. Pl. Br. Rectius Παφία scripseris. *Nr.* 594. ἰουλιαν αἰγυπτίου. εἴςτινα θεόδωρον σοφον ἄνδρα καὶ θαυμαστὸν ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει. Br. II. 508. nr. 63. An. II. 3. p. 394. V. 1. οὐκ ἐπί. P. Br. οὐδ' ἐνί. Pl. V. 2. ἀλλ' ἐνί. P. ἀλλ' ἐν β. Plan. Br. V. 4. νοερῶν. P. Plan. νοερόν. Br.

Nr. 595. εἰς τὸν αυ θεόδωρον τοῦ αὐτοῦ ἰουλιανοῦ. Br. II. 508. nr. 62. An. II. 3. p. 393. In Plan. p. 281. St. ἄδηλον. In optimo autem Cod. Plan. ap. Br. *Juliano* inscriptum. V. 3. πᾶσα γὰρ ἀποπνείοντι. P. ἐμπνείοντι. Pl. πᾶσα μὲν ἀμπνείοντι. Br. γὰρ ex Cod. et Plan. restitui. ἀμπνείειν *spirandi vivendique* sensu est p. 479. nr. 750. Sophocl. Aj. v. 416. οὐκέτ' ἀμπνοὰς ἔχοντα. ζῶντα. Schol. ζῶντα, ἀναπνέοντα. Suid. T. I. p. 144. Color est ut ap. Polybium L. VI. 41. καὶ γὰρ συνηυξήθη καὶ συνήκμασε καὶ συγκατελύθη τὰ Θηβαίων ἔργα τῷ τε Ἐπαμινώνδου βίῳ προφανῶς. cui similia dedit Wesseling. ad Diodor. T. II. p. 64. 11.

Nr. 596. ἀγα σχολαστικοῦ ἐπὶ θεοδοτ τωῖ γαμβρ ἐπ' ἔχθρα τετελευτηκο τ ἰδίας γαμετῆς τ αὐτ. et in marg. εἰς εὐγενίαν τινὰ γυναῖκα θεοδότου μαχεσαμεν μετατ ἴδιον ἀνδρὸς καὶ πρ διαλυθῆναι τελευτήσασαν. Alterum hoc lemma cancellatum. Br. III. 65. nr. 86. An. III. 1. p. 115. V. 1. οὔτ' ἐμ'. P. οὔτε μ' ἀκ. Pl. Br. Illud ob antithesin restitui. V. 5. κρηπίδα. P. κρηπῖδα. Pl. Br. — *Nr.* 597. ἰουλιανοῦ ἀπὸ υ αἰγυ εἰς καλλιόπην τινὰ εὔφωνον γυναῖκα καὶ εὔμουσον. Br. II. 502. nr. 41. An. II. 3. p. 385. V. 1. Br. distinxit post μέλψασα. Veterem restitui distinctionem, quae non una de causa est praestantior. μούνη *eximie* significat, quandoquidem illa quasi sola canoros ex pectore sonos ducere, sola canere videbatur. V. 2. θηλυτέρης. P. θηλυτέροις. Pl. Br. Quum utrumque bonum sit, membr. lectionem praetuli.

Nr. 598. εἰς τὴν αὐτὴν καλλιο τὴν τραγωιδόν. τοῦ αὐτοῦ ἰουλιανοῦ. Br. II. 503. nr. 42. An. II. 3. p. 385. V. 1. οὔτε φ. P. οὔτι φ. Pl. Br. Vid. ad p. 299. nr. 586. v. 1. V. 4. φεῦ φεῦ *K.* σὴν κατέλ. P. Pl. ψυχῇ *K.* συγκατ. Br. ex conj. Reiskii, quae elegans correctio, sed non necessaria. — *Nr.* 599. τοῦ αὐτοῦ ἰουλιανοῦ εις καλην τινα γυναιξ εὐπρόσωπον ς σωφρον. Br. II. 505. nr. 51. An. II. 3. p. 388. V. 3. παφίη. P. Παφίη. Pl. Br. V. 5. τίς λίθος. Apud Liban. T. IV. p. 930. 24. πράγματα γὰρ ὁρῶν ἃ καὶ λίθον ἐξεβιάσαντο πρὸς φωνήν. Scr. κἂν λ. ἐξεβιάσατο. ἐξήρπαξεν. P. Br. — ἐξήρπασεν et ἐξήρπασσεν. editt. Plan. Post ἐγόησεν comma ponendum.

Nr. 600. τοῦ αὐτοῦ ἰουλιανοῦ εἰς ἀναστασίαν νέαν τελευτήσας εκκαιδεκέτιν. Br. II. 506. nr. 56. An. II. 3. p. 390. In Plan. p. 259.

Paulo Silentiario inscribitur. V. 1. *εἶλέ σε.* P. Br. *εἶχέ σε.* Pl. quae non spernenda correctio. Confusa haec vocabula p. 121. nr. 222. p. 191. nr. 259. p. 585. nr. 107. ¶. V. 6. *ἐκκαιδεκ.* P. — *Nr.* 601. *τοῦ αὐτοῦ ἰουλιανοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἀναστ[α].* Br. II. 506. nr. 57. An. II. 3. p. 391. *Eratostheni* tribuitur in Plan. p. 259. St. V. 3. *καὶ σὲ μέν.* P. ed. Flor. pr. *καί σε μέν.* Br. cum plurimis editt. Plan. V. 5. *ἀλάωσεν.* P. Pl. *ἀλάωσας.* Br. temere correxit. Verbum pendet a *τύμβος.* — *Nr.* 602. *ἀγαθίου σχολαστι[κοῦ] εἰς εὐστάθιον τινὰ νέον πεντεκαιδεκε[τ] τελευτήσαντα ἦν δὲ οὗτος παῖς εὐστα[θ] ἀπὸ ὑπάρχων τ[ῶν] μεγάλ[ων].* Br. III. 47. nr. 39. An. III. 1. p. 78.

Nr. 603. *ἰουλιαν[οῦ] απο υ[πτ] αιγυ[πτ] εἰς ἰωάννην τινὰ τὸν νέον καὶ ἀτελῆ τελευτήσαντ[α].* Br. II. 507. nr. 58. An. II. 3. p. 391. V. 3. *δ'* post *τερπωλῆς* om. Pl. Br. — *Nr.* 604. *παυλου σιλεντιαρ[ίου] εἰς κόρην τινα μακεδονίαν δωδεκε[τ] τελευσα[τ]σ ἦν δε θυγάτηρ τ[οῦ] αὐτ[οῦ] παυλ[ου] ἡ μακεδ[ο]/.* Br. III. 102. nr. 83. An. III. 1. p. 193. V. 3. *ἀμπλακίαις.* P. *ἀμπλακίας.* Pl. Br. — *Nr.* 605. *ἰουλιαν[οῦ] α[π] υπα[τ] αιγυ[πτ] εἰς ῥοδὼ τὴν γυναῖκα διοφαν[ους] νέαν τελετη̄οζ τωθαστικῶς.* Br. II. 505. nr. 52. An. II. 3. p. 389.

Nr. 606. *παυλ[ου] σιλεντιαρ[ίου] εἰς θεόδωρον.* Br. III. 101. nr. 79. An. III. 1. p. 191. ¶. V. 2. in marg. Cod. *ἐν ἐστὶ τὸ ἐπίγραμμα εἰς θεόδωρον εὐσεβῆ ἄνδρα.* V. 3. *κρέσσονι.* P. *κρείσσονι.* Pl. Br. — *Nr.* 607. *παλλαδᾶ ἀλεξανδρ[έ] εἰς ψύλλ[αν] την γραῦν παν[τ] κα[τ] φαγοῦσαν § οὐτ τελευτήσας.* Br. II. 438. nr. 145. An. II. 3. p. 266. V. 1. *ψυλλω[ά].* P. Pl. V. 3. *ἀλλομένη.* P. V. 4. *εὑρομένη.* P. Br. *εὑραμένη.* Pl. quae frequens varietas. Vid. ad p. 496. nr. 46. v. 4. V. 6. *ἀπεκερμάτισεν.* P. et plurimae editt. vett. Plan. *ἀπεκερμάτισε.* Br.

Nr. 608. *εὐτολμίου σχολ[α]/ ἰλλουστ[ρ]ι εἰς μενίππην πενθοῦς τὸν ἴδιον υἱὸν § σὺν αὐτῷ θνήσκους.* Br. III. 8. nr. 3. An. III. 1. p. 14. — *Nr.* 609. *παύλου σιλεντι[α]/ εἰς τάφον τινος ἀττικοῦ ζῶντος εαυ[τ] κατ[α]σκευασαντος.* Br. III. 101. nr. 78. An. III. 1. p. 190. V. 1. *παναγρέοις.* P. *παναγρέος.* Br. cum plurimis apogrr. V. 4. *μιμνέτω ἠελίῳ.* Porson. in Adversar. p. 276. corrigit: *μίμνοι ὑπ' ἠελίῳ. sed diu, precor,*

in superis maneat ille sapientiae sol. comparans Euripid. Alcest. 148. 397. Mihi vulgata eundem sensum videtur efficere.

Nr. 610. *παλλαδᾶ ἀλεξανδρέως εἰς νυμφίον καὶ νύμφην οὓς ὁ θάλαμ πεσ μετ' ς ἑτέρων κε ἀπέκτειν.* Br. II. 438. nr. 146. An. II. 3. p. 266. V. 4. *νεκρῶν*. P. Pl. *νεκρών*. Br. correxit. Locum defunctis sepeliendis destinatum sic appellatum fuisse, valde est probabile. Ad eandem analogiam *ἀνδρὼν* dicitur et *ἀμπελὼν*. Vid. Eustath. ad Od. *η*. p. 275. 49. His adde *ἱστὼν*, quae est pars domus, ubi mulieres texebant. Pollux I. 79. VII. 28. *νυμφών*. Infra p. 669. 19. et ap. Eustath. de Ism. Am. VII. pag. 294. ed. Teuch. ubi male *νυμφῶν* excusum. Alibi tamen illud vocabulum non reperi. — *Nr.* 611. *εὐτολμίου σχολ ἰλλουστρι εἰς παρ τινὰ ἑλένην σὺν τῷ ἀδελφῷ θανοῦσαν.* Br. III. 8. nr. 4. An. III. 1. p. 15.

Nr. 612. *ἀγα σχολαστικοῦ εἰς ἰωάνναν τὴν μουσικὴν καὶ κιθαρῳδόν.* Br. III. 67. nr. 91. An. III. 1. p. 116. V. 3. Ante hunc versum exiguum est in Cod. spatium et nota in marg. *ζτ. ἁρμόζει καὶ εἰς ἄνδρα ἰωάννην καὶ εἰς γυναῖξ.* V. 4. *ἰωαννῃ*. P. *ἰωάννῃ*. Pl. *ἰωάννα*. Br. V. 5. *ἔθηκεν*. P. — ¶. *Nr.* 613. *διογένους ἐπισκόπου ἀμησοῦ ἐπὶ διογένει ἀδελφόπαιδι τελευτήσαντι.* In marg. aliud lemma: *τοῦτο τὸ ἐπίγραμ ἐπισκόπου ἐστιν τῆς ποντιξ ἀμησοῦ εἰς διογένην τὸν ἴδιον ἀνέψιον.* Alterum hoc lemma cancellatum est. Br. II. 492. An. II. 3. p. 370.

Nr. 614. *ἀγαθίου σχολ. εἰς ἱλλαρίδα καὶ λάμαξιν λεσβίας ὧν ὁ πάχης ἐρασθεὶς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀπέκτεινεν. αὖθις δ' ὑπ' ἐκείνων πάλιν πά πεφόνευται.* Br. III. 64. nr. 82. An. III. 1. pag. 111. Praeterea in Cod. superscriptum: *ἐπὶ ἑλλάνιδι ς λαμάξιδι ταῖς μυτιληναίαις γυναιξίν.* V. 2. *πάτρας*. P. *πάτρης*. Br. V. 5. *τὰν κούραν*. P. *τᾶν κουρᾶν*. Br. *ταῖν κούραιν*. Salm. in marg. Ap. G. R. V. 6. *ἔκτανε τήνας*. P. *καὶ τήνας*. Br. c. Salm. *τῇδε*. P. *τῷδε*. Salm. *στεῖλε* aut *εἶχε*. Reisk. *εἷλε*. Br. Scripsi syllabâ, quae excidit, revocatâ: *ἔκτανεν, ὡς τήνας τῇδε βιησόμενος. maritos illarum mulierum interfecit, existimans, se illis hoc modo potiturum esse. τῇδε, οὕτως.* V. 8. In marg. Cod. nota: *ζτ. τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐπιγράμματος, ὅτι δύσληπτός ἐστι καὶ ἱστορίας ἔχεται.* V. 10. *μέσφα μὲν* P. *μιν* Br. c.

aliis. Easdem voculas Br. permutavit, sed minore successu, in Apoll. Rhod. L. III. 741. τὴν δέ μεν αὖτις Αἰδώς τε στυγερόν τε δέος λάβε μουνωθεῖσαν. In edit. Br. τὴν δὲ μὲν αὖτις. Ibi autem scribendum: τὴν δὲ μέγ' αὖτις Αἰδὼς κ. τ. λ. Hoc adverbio Apollonius utitur IV. 1345. Orpheus in Argon. 342. 471. et alibi. Pro μέγα illud restituit Manethoni IV. 220. Dorvill. ad Charit. p. 595. Cf. Boekh. in not. crit. ad Pindar. Pyth. IV. 113. p. 465. — V. 12. αὐτῷ. P. αὐτᾷ. Br. c. Salmasio, quod recipere non dubitavi. V. 13. πόσιο ἅμα. P. ποτὶ σᾶμα. Br. c. Salm. V. 15. ὑμνεῦσιν. P. ὑμνεῦσι. Br.

Nr. 615. ἀδέσποτον εἰς μουσαῖον τὸν εὐμόλπου υἱόν. Br. III. 253. nr. 485. An. III. 2. p. 142. V. 1. μουσαι$\overset{ο}{ω}$ν φθιμέν$\overset{ο}{ω}$ν. P. μουσαῖον φθίμενον. Pl. Br. et alii. Ingratum asyndeton, quod leni mutatione admissa mutataque distinctione mollire conatus sum. Certe inter syllabas ον et ου in Codd. minimum interest. — Nr. 616. ὁμοίως εἰς λῖνον τὸν υἱὸν μούσης τῆς οὐρανίας. Br. III. 253. nr. 481. An. III. 2. p. 141. V. 1. ὧδε. P. et Diogen. Laërt. Prooem. §. 4. p. 4. Br. ἦδε. Pl. quod probat Schaefer. in Append. ad Bastii Epist. crit. p. 279. ed. sec. V. 2. ἐϋστεφάνου. P. Br. ἐϋστέφανον. Pl.

Nr. 617. ὁμοίως εἰς ὀρφέα τὸν θρᾶκα. Br. III. 253. nr. 483. An. III. 2. p. 142. — Nr. 618. ὁμοίως εἰς κλεόβουλον τὸν λίνδιον. Br. III. 258. nr. 510. An. III. 2. p. 149. V. 1. κατὰ πενθεῖ. P. — Nr. 619. ὁμοίως εἰς περίανδρον τὸν κορίνθιον. Br. III. 258. nr. 511. An. III. 2. p. 150. V. 1. σοφίας. P. σοφίης. Br. V. 2. ἀγχιάλοις γῆ. P. Diogen. Laert. I. 97. p. 60. ἀγχιάλου γῆς. Br. Quum vox γῆ in hac verborum compositione epitheto carere non posset, scripsi ἀγχίαλος γῆ. Sic iterum οις pro ος scriptum nr. 609. v. 1.

P. Nr. 620. διογεν λαερτίου εἰς περίανδρον. In marg. διογεν λαερτίου εἰς τὸν αὐτὸν περίανδρ τὸν κορίνθιον. Diog. Laert. I. 97. p. 60. Suid. T. III. p. 81. V. 1. τίνος. P. V. 3. ἀπέσβει. P. ἀπέσβη. Diog. Su. Ap. Theodor. Prodrom. in Amor. Rhod. et Dos. L. I. p. 38. ἐξ οὗ τὸ κάλλος ἔσβετο Χρυσοχρόης. Scr. ἔσβη τὸ Χρ. V. 4. ἦν ἔθ. P. ἧς ἔθελεν. Diog. Su. — Nr. 621. ἀδέσποτον εἰς σοφοκλέα οὐ τὸν τ τραγωδίας γράψαν (τα) ἀλλὰ τινὰ ἄλλον. Br. III. 287. nr. 643. An. III. 2. p. 224. V. 1. ἀΐδος ἔσβην. P. i. e. ἐσέβην, ut ἔσβαινον in Od. ο. 548. ἄϊδος ἦλθον. Pl. Br. V. 2. εἴδατι σαρδώω. P. εἰ δέ τι σαρδῴῳ. Pl. εἰσέτι σαρδώου.

Br. In Lectt. autem εἴδατι σαρδοῖς corrigit. Restitui elegantiorem Cod. Pal. lectionem, εἴδατι σαρδῴῳ. De orthographia vid. Schweigh. ad Polyb. T. V. p. 344. Notandum σέλινον media correpta.

Nr. 622. ἀντιφίλου βιζαν εἰς βόρχον τινὰ βουκόλον κρημνηθέντα διαμέλι. Br. II. 177. nr. 30. An. II. 1. p. 58. V. 1. ηρπεν. P. V. 3. τίς. P. τὶς. Pl. ὁ καὶ βοσίν. P. Pl. ὃ καί, βόσιν ὥς, φάγε. Br. qua correctione rhythmus corrumpitur. In βοσὶν pro βουσὶν posito syncope est, ut in βόλεσθε. 'Οδ. π. 387. in βόλεται. 'Ιλ. λ. 319. Illa forma alibi non occurrit; sed hinc non efficitur, ut mutanda sit. Hac enim ratione si veterum scriptorum editores quamcunque rariorem formam, aliunde non cognitam, mutassent, quantam partem sermonis graeci ignoraremus! Post τις comma ponendum. — V. 4. ἀνελκομένωι. P. Pl. ἐφελκομένῳ tacite correxit Br. V. 5. κάππεσε δ' εἰς. P. Lectt. Ald. pr. κάππεσεν εἰς. plurimae editt. Pl.

Nr. 623. αἰμιλιανοῦ εἰς παῖδα της μρς τεθνηκυίας θηλάζοντα. Br. II. 275. nr. 1. An. II. 2. p. 299. V. 1. ἀνέλξεις. P. ἀμέλξεις. Pl. Br. ἕλκε in ἕρπε mutandum censebat H. de Bosch T. IV. p. 162. Junge: ἕλκε μαζὸν παρὰ ματρὸς ὃν οὐκέτι ἀμέλξεις, circumscriptione genitivi, qualem cum praepositionibus ἐξ et ἀπὸ passim notavimus. V. 2. καταφθιμένης. P. V. 4. κὴν εισ ἀΐδη παιδοτοκεῖν ἔμαθεν. P. καὶ εἰν ἀΐδη παιδονομεῖν ἔμαθον. Pl. quod Br. recepit, ἔμαθον mutato in ἔμαθε. Male olim φίλτρα κὴν .. ferri posse existimavi. Caeterum tabula picta Aristidis, de qua in Animadversionibus dixi, huic epigrammati occasionem dedisse videtur.

Nr. 624. διοδώρου εἰς τινὰς ἐν τῷ ἰωνίω κόλπωι ναυαγήσαντ. Br. II. 189. nr. 16. An. II. 2. p. 86. V. 2. νῆλης ἀΐδεω. P. νηλειῆς ἀΐδεω. Pl. Br. ἀΐδεω, quod apud Homerum semper est trisyllabum, ut monuit Porson. ad Var. Cod. Harlei. Od. ν. 634., tetrasyllabi mensuram habet p. 181. nr. 219. v. 24. p. 269. nr. 417. v. 8. p. 317. nr. 699. v. 8. p. 319. nr. 711. v. 8.' — V. 5. ἄλγεα καὶ λα βίων οσον. P. Ἄλγεα καὶ Λαβίων ὅσον. Pl. Λαβίωνος ὃν ὠκ. correxit Scaliger in not. mst. Optime Br. Αἰγία καὶ Λαβίωνα σὺν ὠκ. — Cum hoc epigrammate, quod versu 6to recte terminatur, in membr. Pal. cohaeret primum distichon epigrammatis Antipatri proxime sequentis. Quod quum Salmasius non animadvertisset, factum est, ut ex ejus

apographo Antipatri epigr. mutilum ederetur; de quo errore monuimus in Animadverss. T. II. 1. p. 93.

Nr. 625. ἀντιπάτρου σιδ εἰς διοδώρ τὸν καλλιγένους ναυαγόν: τὸν ὀλύνθιον. Br. II. 33. p. 97. An. II. 1. p. 93. V. 1. 2. edidi in Anim. T. II. 1. p. 93. V. 3. Scr. Καλλιγένευς. V. 5. ὅτ' ἤμεεν. P. ἀπήμεεν. Br. c. Reiskio. quod verum videtur. — ἃ πόσον. Haec verba, dum primum distichon aberat, sensu carebant.

Nr. 626. ἀδέσποτον ὅτι κέσαρ ἐξεκαθηρε τὴν λιβύην τῶν ἐνοικούντων θηρίων ς ἐποίησεν οἰκεῖσθαι. Br. III. 235. nr. 398. An. III. 2. p. 96. V. 2. ἔθνεσιν ἠπείρου. P. αὐχμηρὰ Br. dedit ex conjectura minime probabili et vel ob brevem syllabam in caesura damnanda. Cogitabam de ἔθνεσι νηρίστοις, *innumerabilibus*. Vid. Stephan. Thes. T. I. p. 1257. C. D. Eustath. ad Od. p. 744. 46. οὕτω δὲ καὶ νήριστον ὄρος, κατὰ τὸ ἀμφήριστον, καὶ ἐκδρομῇ τοῦ σίγμα, νήριτον., ut γνωτὸν et γνωστόν. Hesiod. Opp. et D. 510. καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη. i. e. ἄπειρος. Ibycus in Schol. Pindar. Nem. I. 1. πέδον νήριτον ἰχθύες ὠμοφάγοι νέμοντο. Apollon. Rh. L. III. 1288. νήριτα ταύρων ἴχνια. Schol. νήριτον. τὸ πολὺ καὶ ἀνάριθμον. Jam si nostro loco glossator rariori voci νήριστος adscripsit ἄπειρος, facile apparet, quo modo hoc in ἠπείρου mutari potuerit. Ejusmodi correctionem si admittere nolueris, per me legas licet, ἠπείρου νῶτα βαρυνόμενα, ut haec verba praecedentium, ἐσχατιαὶ Λιβύων Νασαμωνίδες, appositionem constituant. — V. 3. ἦχοι ἐρ. P. οὗτοι. Br. c. Salm. litteris τ et χ, ut passim, confusis. — ἐρημαίαισιν ἐπιπτύσσεσθε. P. ἐρημαίῃσιν ἐπιπτήσσεσθε. Br. c. Salm. Idem tamen v. 5. ἰχνοπέδαις non attigit. V. 5. φῦλον. P. ἐπεὶ ἀνίρηθμον. Ib. ἐπεὶ ἀνάριθμον. Br. νήριθμον praeoptavi cum Salmasio, probante Hermanno ad Orph. p. 770. quamquam ἐπεὶ ante vocalem productum inscito auctori ignoscendum existimat Gerhard. in Lection. Apollon. p. 166. At membr. lectio Salmasianae correctioni magis favet, quam Brunkianae. V. 6. exhibui, ut legitur in P. nisi quod καίσαρ in Καῖσαρ mutavi. εἰς μίαν dictum videtur pro εἰς ἕν. ut in ep. Meleagri p. 270. nr. 421. v. 14. καὶ Χάριτας Σοφίαν τ' εἰς μίαν ἡρμόσαο. Plures tamen in ὁ παῖς substantivum latere existimabant, quod ad εἰς μίαν pertineret. Hinc audacter Br. ἐς μίαν αἰχμητὴς Καῖσαρ ἔθηκε θέαν. Aliud quid olim lectum fuisse, dubitare noli. Frustra me olim hic locus exercuit, neque nunc aliquid reperio, quod satis sit probabile. Caeterum in Cod.

Pal. versui 5[to] adscripta nota: ὅτι τὰς ἐσχάτας τῆς Λιβύης τὰς πλησίον Νασαμώνων ὁ καῖσαρ ἡμέρωσεν.

Nr. 627. διοδώρου εἴςτινα μελλον γάμῳ προσομιλεῖν τελευτήσαντα. Br. II. 187. nr. 9. An. II. 2. p. 81. V. 3. ἀστ. δὲ μάλ' P. ἀστ. τε μέγ' Pl. editt. plurimae. Nonnullae δέ. — ἥ σε. P. οἵ σε. vulgo. Puella, quam Hipparchus ducturus erat, Thonium appellabatur, Astacena. Θώμιον et Ἀσταχίην τε legendum existimabat Chardon in Mag. encl. an. V. T. V. p. 23. a θωμὸς et ἄσταχυς, parentes Hipparchi sic appellatos fuisse existimans. Ob Cod. auctoritatem restitui μάλ' ἤκαχες, pro μέγ' ἤκαχες, quod ob μάλιστα in eodem versu a Planude videtur positum. V. 5. Spatium relictum in Palat. inter hunc versum et praecedentem, et in marg. nota: ζτ. εἰ ἕν ἐστι τὸ ἐπίγραμμα εἰς ἱππάρχον. V. 6. ἐπί. P. ἐπεί. Pl. Br.

Nr. 628. κριναγόρου εἰς παιδίον εὐμορφότατ ἐν νήσῳ τελευτῆσαν ταφ ἐξου αἱ νῆσοι ἐρώτιδ'. ζτ. εἰ ἕν ∴ (ἐστι) τὸ ἐπίγραμμα εἰς παιδίον παρ' αἰγιαλὸν τεθαμμένον. Br. II. 153. nr. 46. An. II. 1. p. 417. V. 2. ἐς δ' P. Pl. εἰς δ' Br. V. 3. ἄμμες. P. Flor. pr. Aldd. tres. Asc. ὕμμες. St. Br. V. 4. ἕξει ταύτην. P. ἕξει δὴ ταύτην. Pl. In ed. Flor. ἥξει, quod probat Scaliger in not. mst. In optimo Cod. Plan. ap. Br. δὴ omissum. ἥξει τοιαύτην κλ. Br. ex conjectura dedit. At νέμεσις ἥξει in hoc contextu vereor, ut pro genuino haberi possit. Scribendum videtur: οὐ νέμεσίς τοι Ἑσσεῖται ταύτην κλῆσιν ἀμ. ubi apparet, quam facile ται omitti potuerit ante ταυ; quo facto ἔσσει in ἕξει mutatum est. Apud Moschum Eid. III. 130. ἐσσεῖτ' ἁ μολπά vulgo scribitur. Saltem ἐσσεῖθ' scribendum, aut potius: ἐσσεῖται μολπά. — V. 7. ὦ χθόν. P. Vid. ad p. 247. nr. 276. v. 5. — σηματόεσσα. vix significare potest terram in tumulum aggestam, ut p. 287. nr. 503. ὦ θινὸς ἐπεστηλωμένον ἄχθος. Est potius terra tumulorum et sepulcrorum plena. Quod epitheton quam vim h. l. habeat, videant alii. Suspicatus sum ἠμαθόεσσα. Sed hoc in illud mutatum fuisse parum probabile.

Nr. 629. ἀντιπάτρου εἰς σωκράτην τὸν σωφρονίσκου τὸν ἀθηναῖον. Br. II. 124. nr. 59. An. II. 1. p. 336. Cur *Thessalonicensi* poëtae Br. tribuerit, ignoro equidem. In Plan. p. 288[a]. gentile non magis additur, quam in Cod. Pal. V. 3. νηλεεις (νηλεις εσ). P. νηλέες. Pl. Br. οὐδὲ ἓν ἅδον. P. οὐδὲν ἐν ἅδον. Pl. οὐδενὶ αἰδῷ. Scaliger in not. mst. οὐδὲ

ἐν αἰδοῖ. Br. quod ut lenissimum recepi. αἰδοῖ τι δοῦναι dictum pro νέμειν. Atticum οὐδὲ ἕν, quo epici et elegiaci poëtae alibi non utuntur, ne quem offendat, occurrit p. 378. nr. 138. ὁπότ' οὐδὲ ἕν εἶχον. Crinagoras p. 394. nr. 234. θνητοῖς οὐδὲ ἓν αὐτόματον. Theocrit. Eid. XXIII. 3. καὶ οὐδὲ ἓν ἄμερον εἶχε. V. 4. δόντες οἱ τοσσοῦτοι. P. δόντες τοιοῦτοι. Pl. Br. quae probabilis correctio, praesertim si syllabam τοι bis in autographo scriptam fuisse statuas.

Nr. 630. ἀντιφίλου βυζαν ὅτι οὐ δεῖ λέγειν ἀνθρώποι τὸ αὐρι ποιήσω τὸ καὶ τὸ· ἄδηλον γὰρ τοῦτο καὶ ἄγνωστον: ὡς ὁ παθ' μαρτύρετȝ. Appictae siglae ὡ. χ i. e. ὡραῖον. χρήσιμον. Br. II. 181. nr. 43. An. II. 2. p. 68. V. 2. δυσπλοΐην. P. δυσπλοΐη. Pl. Br. V. 5. ἦν ἴσος ἅιδι πόντος. Νηρέος ἅδης mare appellatur in Oracul. Sibyllin. p. 144. ubi legendum et distinguendum: ἀλλ' ὅτε κόσμον ἅπαντα θεὸς κατέκλυσσ' (κατέκλυσ' vulgo) ὑετοῖσι, Καὶ τότε δ' αὖ Νῶε φρεσὶν 'ἔνθετο, ὄφρ' ἐσαθρήσῃ ('Αθανάτου βουλῇσιν), ἴδῃ (ἴδυ vulg.) δέ τε Νηρέος ἅδην (ἅδην vulgo). et post duos versus: καὶ λεύσας ὑδάτων μὲν ἀπειρεσίων πολὺ πλῆθος Πάντοσε, Νῶε μόρον μόρεν (Fort. δοκῶν μόρον) ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι, Δεῖμ' ἔχε. — V. 4. κατέτρυχε. P. κατέτρυχεν. Pl. Br.

Nr. 631. ἀπολλωνίδου, εἰς δίφιλον υἱὸν διογένους ναυαγὸν τὸν μιλήσιον. Br. II. 139. nr. 27. An. II. 1. p. 373. V. 1. ὅρμον om. P. suppeditat Pl. Br. V. 3. ὑποναυηγός. P. V. 4. πελάγευς. P. Br. πελάγους. Pl. — *Nr.* 632. διοδώρου εἰς παιδίον ἐξολισθεῖσαν (vid. ad p. 292. nr. 542.) ἀπὸ κλίμακος. Br. II. 188. nr. 15. An. II. 2. p. 85. ꝑ. V. 3. ἐπεὶ ἴδε θεῖον. P. Pl. ἐπεὶ δ' ἴδεθ' εἶο ἄνακτα. Br. Male omnino. Restitui lectionem Cod. particula δὲ interposita, quae ad orationem vinciendam requirebatur. — Novae paginae novum lemma adscriptum: εἰς παιδίον πεσὸν ἀπὸ κλίμακος καὶ θανόν. P. V. 6. διετοῦς. P. Pl. διέτους. Br. Vide ad p. 230. nr. 164. Κόλαξ nomen haud raro obvium. Sunt qui κόλακος corrigant, sed frustra.

Nr. 633. κριναγόρου εἰς σελήνην τινὰ γυναῖξ ὁμώνυμον σελήν' διὰ ὑπερβολ καλλ. Br. II. 150. nr. 38. An. II. 1. p. 411. V. 1. καὶ αὐτὴ ἤχλυσεν. P. καὐτὴ δή ῥ' ἤχλυσεν. Br. Non poenitet scripsisse: καὶ ῥ' αὐτή. sed γ' ut interponeretur fortasse non tam necessarium erat. Littera ἢ cum ἢ apud optimos interdum concurrit poëtas. Apollon. Rh. I. 602. Θρηϊκίη ἢ τόσσον. Ib. I. 886. 'Υψιπύλη ἠρήσατο. —

V. 2. ἰόν. P. ἰόν. Br. V. 5. κείνῃ. P. κείνῃ. Br. — V. 6. μίξεν. janxit. δεῖξεν. Jens. et Reisk. qui praeterea νίφει exhibet.

Nr. 634. ἀντιφίλου Βυζαντ εἰς γέροντα νεκροφόρον βαστάζοντα τὸν κράβατον καὶ ἔξωθεν τεθνηκότα. Br. II. 179. nr. 35. An. II. 2. p. 61. V. 2. ἔνδον ὄφρα. P. ἔνδοθεν. Pl. Br. quam lectionem ex Planudis ingenio fluxisse, ne dubites. Rectius, ni fallor, leges et elegantius: ἀείρων ὠμαδόν, ὄφρα λάβοι. Christod. Ecphr. 94. αἰγίδα μὲν βλοσυρῶπιν ἐπωμαδὸν ᾖεν ἀείρων. Ep. ex Planud. nr. 279. τότε Φοῖβος ἐπωμαδὸν ἦρε δομαῖον λᾶα. Apollon. Rhod. L. IV. 1770. ἔνθ' ἔτι νῦν πλήθοντας ἐπωμαδὸν ἀμφιφορῆας Ἀνθέμεναι. — V. 4. πρόφασις. P. πρόφασιν. Pl. Br. Senectus externam quandam causam et quasi praetextum quaerebat, quo illum ad inferos praecipitaret. V. 5. νεκυοστόλον. νεκυοστόλος corr. Scaliger in not. mst. voce a Charonte ad vespillonem translata. Vulgata tamen correctione non videtur indigere. Manetho L. IV. 405. γενήτορα ... εἰς ἀΐδην πέμψει νεκυοστόλος αἶσα. Initio versus τὸν δ' ἄλλ. P. ὃν δ' ἄλλ. Pl. Br. ἐπ' αὐτῷ. P. ἐφ' αὐτῷ. Pl. Br. V. 6. ἔλαθεν. P. Pl. ἔλαθε. Br.

Nr. 635. τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως εἰς ἱεροκλειδ ἁλιέα θανον ὃν κατέκαυσα συντῇ ἰδίᾳ νηΐ. Br. II. 181. nr. 42. An. II. 2. p. 67. In Plan. p. 80. St. *Maecio* tribuitur. V. 1. ἔσχεν. P. Pl. ἔσχε. Br. V. 3. οὔ τις ἐκεῖνος. P. οὔτις ἐκείνης. Pl. Br. V. 5. πονευμένη. P. Ald. 2. πονησαμένη. ed. Flor. pr. Ald. 1. 3. πονεύμενον. Lectt. Ald. pr. Asc. St. Br. Recepi, quod membr. offerunt. Nec minus recte cymba laborare dicitur quam piscator. V. 6. ἄχρις ἀΐδεω. P. ἄχρι καὶ εἰς ἀΐδην. Pl. Br. qui in Lectt. praefert ἄχρις ἐς ἀΐδεω. Sed verum est procul dubio quod reposui, ἄχρι καὶ ἀΐδεω. Ortum est ἐς in vulgata ex ϛ i. e. καί, quae sigla in Codd. illi litterae est simillima. Infra p. 309. nr. 645. ἵνα κλαύσητ' ἄχρι καὶ ἀΐδεω. Br. iterum εἰς inseruit contra Cod. fidem. Gregor. Nazianz. Carm. XVII. 28. T. II. p. 92. D. τοὺς ἄχρι καὶ πολιῆς αὖρα φέροι καμάτους. De ἀΐδεω tetrasyllabo dixi ad p. 305. nr. 624.

Nr. 636. κριναγόρου εἰς τινα ναυαγήσαντ ϛ μακαρίζοντα τοὺς ὀρειπλάνους ποιμένας. Br. II. 151. nr. 39. An. II. 1. p. 412. V. 1. μάκαρ εἴθε. οἱ μακαριστέ, corrigit Gerhardus in Lectt. Apollon. p. 216. quae elegantior est procul dubio verborum distinctio; an necessaria sit, merito dubites. V. 2. τοῦτ' ἀνά. P. τόνδ' ἀνὰ λευκόλοφον. corr.

Ruhnk. Epist. crit. p. '122. Reiskius etiam τὸ λευκόλοφον dictum fuisse existimat. V. 3. ποτεβληχημένα βάζων. P. Audacter Br. κατὰ βληχὴν ἀκολουθῶν. Suspicabar, quod propius a membr. ductibus abest: κριοῖς ἀγητῆρσι μέτα βλήχημα βαβάζων. *inter arietes gregem ducentes incedens et cum illis balando certans.* qui pastorum lusus. βαβάζειν· τὸ μὴ διηρθρωμένα λέγειν. ἔνιοι δὲ βοᾷν. Hesych. — V. 4. ἢ πιμικρῇ. P. ἢ πικρῇ. Br. c. Salmasio. Subaudi μᾶλλον. V. 6. ἐφὴ μίσατο. P. ἀπημέσατο Br. c. Salm. cui correctioni etiam Ruhnkenius favebat, quum antea ἐληΐσατο conjecisset. Scripsi una littera mutata, Εὖρος ἐφωρμίσατο. Discrimen, quo veteres ἐφορμίζειν distinguunt et ἐφορμίζεσθαι, a serioribus negligitur. Alpheus Mityl. p. 373. nr. 100. ἱερὴ τροφέ, τὴν ἀσάλευτον Αἰγαίῳ Κρονίδης ὡρμίσατ' ἐν πελάγει. Contra ἐφορμίζειν passim vi media in epigrammatis occurrit.

Nr. 637. ἀντιπάτρου εἰς πῦρρον τὸν ἁλιέα κεραυνόβλητον γενόμενον. Br. II. 33. nr. 96. An. II. 1. p. 92. In Plan. p. 80. St. gentile non magis additur, quam in membr. Pal. V. 1. μουνορέτης. P. μουνερέτης. Pl. Br. νηΐ. P. Pl. Br. νεῖ corr. Scaliger in not. mst. Frustra. Prior in νηΐ corripitur, ut in δήϊος saepissime, et in ἠΐων in Odyss. ε. 368. V. 2. ἐκ καθέτης. P. καθέτου. Pl. Br. ἡ καθέτη est etiam in Oppian. Hal. III. 77. et 138. sed utroque loco cl. Schneiderus nunc καθέτοισι exhibuit ex Cod. Pal. et Mosqu. καθέτη ex vulgarr. Lex. affert Steph. Thes. T. I. p. 1667. F. — P. V. 6. καὶ φράσεν. Haec verba post ἀγγελίην vix tuleris. Epitheton latere existimo, ut ἐμφανῆ vel simile quoddam. In Cod. lectione καὶ hyperbaton facit minime ferendum, quum scribi posset: καὶ φράσε, κἀργφήν οὐκ ἐπόθησε τρόπιν. Huic incommodo mederi studuit Planudes, qui dedit: καὶ φράσεν, ἀργφήν δ' οὐκ ἐπόθησε τρόπιν. Hac tamen correctione loci vitium non persanatur.

Nr. 638. κριναγόρου εἰς γυναῖκα δύο τέκνα ἔχουσαν ὧν τὸ [ἓν ἠσθένει, [τὸ δ' ἕτερον ὑγιὲς ἦν. τοῦ μὲν οὖν ἀσθενοῦντος ἐγερθεν ὁ ὑγιὴς τέθνηκεν εγει . . γερμένου (?). Br. II. 151. nr. 40. An. II. 1. p. 413. V. 4. οὔ σε. Br. οὐ σὲ postulabat antithesis. — *Nr.* 639. ἀντιπάτρου εἰς ἀρισταγόραν τινὰ ἐν τῶι σκαφαιεῖ λιμένι ναυαγήσαν. In Plan. p. 252. St. sine gentili. Br. II. 37. nr. 108. An. II. 1. p. 102. V. 2. Ὀξείας scripsi initiali majore, ut significarentur insulae Oxiae in mari Ionio. V. 3. τοὔνομ' ἔχουσιν. sensu deteriore. Plato in Apol.

Socr. p. 38. C. οὐ πολλοῦ γ' ἕνεκα χρόνου, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὄνομα ἕξετε καὶ αἰτίαν ὑπὸ τῶν βουλομένων τὴν πόλιν λοιδορεῖν. Philostr. Vit. Soph. I. 16. p. 501. κάκιστος ἀνθρώπων ἐμοί γε φαίνεται, ὧν ἐπὶ κακίᾳ ὄνομα.

Nr. 640. τοῦ αὐτοῦ εἰς πίρωνα τινὰ ουκ εν τῆι θαλάσσῃ ναυαγησαν ἀλλ' ὑπὸ ληστῶν ἤγουν πειρα πεφονευμένον. Inter epigrr. Antipatri Thessalonicensis Br. II. 122. nr. 49. An. II. 1. p. 326. V. 2. πουλῆς. P. πουλὺ Br. c. Dorvillio, magis tamen pronus in πολλά. V. 3. ἀλιπλόῃ πεπεδημένην. P. τόνδε γὰρ εὐπλοΐῃ πεπεδημένον. Apogrr. quae vidi. τόνδε γὰρ ἀπλοΐῃ πεπεδημένον Br. ex apogr. Buher. At longe facilior correctio Dorvillii, quam recepi: νῆα γὰρ ἀπλοΐῃ πεπεδημένον. Vid. ad Charit. p. 599. — ἔφθασε ναύταις. P. νηῦς Br. Vid. ad p. 279. nr. 457. v. 6. At si in versus capite νῆα genuinum est, haec correctio sponte cadit; nec δίκροτος ejusmodi additamento eget. Suspicabar: ἔφθασε κώπαις Λῃστείων ταχινὴ δίκροτος ἐσσυμένη. quo etiam intelligitur, quo modo factum sit, ut praedatoria illa navis alteram anteverteret. V. 4. ἐσσομένη. P. ἐσσυμένη. Br. c. aliis. V. 5. γαληναίῳ ὑπ' ὀλέθρῳ ἔκτανεν. P. Dorv. Sed sic ἡ δίκροτος orationis subjectum foret, quod mihi quidem absurdum videtur. Nec tamen ferenda Br. audacia scribentis: γαληναίη ὑπ' ὄλεθρον Ἤγαγεν. Una littera mutata correxi: ἔκτανον· οἱ λῃσταὶ scil. quod ex praecedentibus assumendum: *Illum praedones malacia deprehensum interfecerunt.*

Nr. 641. ἀντιφίλου. ζτ. τὴν τοῦ γράμματος ἔννοιαν ὅτι δύσληπτος. Tum recentiore manu additum: εἰς ὡρολόγειον ἁρμόζει τὸ ἐπίγραμμα. Br. II. 173. nr. 17. An. II. 2. p. 50. In Plan. p. 582. St. est ἄδηλον. Caeterum non est sepulcrale, sed ἐπιδεικτικόν. V. 2. φθεγγόμενος. P. φθεγγόμενον. Pl. Br. τρισσάκις. P. Pl. Cur *ter* tantum? Num ad diei initium, ad meridiem et vesperam indicandam? Non puto. Sed legendum videtur: τοσσάκις ἀγλώσσῳ φθ. στ. i. e. duodecies. — V. 3. ἀήρ. P. Br. ἀνήρ. Pl. ἄκρον Salm. in Ap. G. R. — *Nr.* 642. ἀπολλωνίδου εἰς μενοίτην τὸν σάμιον ναυηγ υἱὸν διοφάνους. Br. II. 138. nr. 24. An. II. 1. p. 371. V. 1. δειλοιο. P. νείλοιο corr. Heringa. Δήλοιο. Br. V. 3. ὅσιον τάχος σπεύδειν bene dicitur, *sanctam ob causam festinare;* at εἰς ὅσιον τάχος habet, quod offendat. Hinc suspicabar: εἰς ὅσιον σπεύδοντα πλόου τέλος. Similiter haec verba

videbantur permutata pag. 95. nr. 49. — V. 4. ἐπειγομένοις. P. ἐπειγόμενον. Br. c. Salm. in marg. Ap. G. R. epigramma in fine mutilum esse existimans. At omnia bene habent, modo comma post ἐχθρῇ tollas: mare iis quoque infestum, qui, ut Menoetes, ob patris morbum festinant. νόσῳ pro ἐν νόσῳ, vel νόσου ἕνεκα.

Nr. 643. κριναγόρου. εἰς παιδίσκην ὑμνίδα τὴν παίστριαν τὴν εὐάνδρου. Br. II. 152. nr. 42. An. II. 1. p. 414. V. 2. οἰναίτιν. P. εἰναίτιν. Br. Cf. Ruhnk. in Epist. crit. p. 141. V. 3. ἄλιστ' esse videtur in P. ἄλησετ' et ἄλλησετ' in editt. Plan. ἄλλιστ' Br. in textu. Idem in Lectt. praefert ἄπλησετ', quae est etiam Scaligeri correctio. Huic lectioni inprimis favet p. 313. nr. 671. πάντα Χάρων ἄπλησετε. Interea ἄλλιστ' servavi, quia nihil a Cod. lectione propius abest. p. 284. nr. 483. ἀΐδη ἀλλιτάνευτε καὶ ἄτροπε. V. 4. τὴν πάντως σοὶ πόθ' ἐσσομένην. P. τὴν π. σοιό ποτ' ἐσσ. Plan. σεῖο corr. Steph. τῇ π. σεῖό ποτ' ἐσσ. Br. De mutatione accusativi in dativum dubitari non potest. Sed in ultima voce gravius vitium haerere videtur. Scribendum, ni fallor: τῇ πάντως σοί ποτ' ἐφεσπομένῃ. ubi apparet, quare, syllaba ἐφ forte omissa, ποτ' in ποθ' mutatum sit.

P. *Nr.* 644. Βιάνορος γραμματικοῦ εἰς τινα γυναῖκα κλεαρίστην τὸν ἴδιον υἱὸν ὀδυρομένην ς διωλύγιον ἀνακράξασαν τὴν ψυχὴν ἀποῤῥῆξαι. In Plan. p. 231. St. ἀδέσποτον, οἱ δὲ Βιάνορος. Br. II. 158. nr. 17. An. II. 2. p. 16. V. 6. ἄχρι καὶ ἀΐδεω. P. ἄχρι καὶ εἰς ἀΐδεω. Pl. Br. Vid. ad p. 307. nr. 635. — *Nr.* 645. κριναγόρου εἰς φιλόστρατόν τινα πλούσιον καὶ εὐτυχῆ ἐπὶ ξένης τελευτῆς. Br. II. 152. nr. 44. An. II. 1. p. 145. V. 3. Hic versus sequenti postpositus est in P. sed litteris praefixis error emendatus. — ἢ ἐπί. P. ἢ ἐπί. Pl. ἐπεί. Steph. ἢ ῥ' ἐπί. Br. quae probabilis correctio. Nihil tamen mutavi, quia obscurus est locus et fortasse mutilus. V. 4. Syllabae κεῖσαι Ἰου .. a recentiore manu sunt additae in P. In nullo Cod. reperiuntur, nec in ed. Flor. pr. Ald. pr. Commemorantur in Lectt. Ald. pr. indeque in ceteras editt. propagatae sunt. — ὄρρις. P. ὄροις. Pl. Br.

Nr. 646. ἀνύτης μελοποιοῦ εἰς κόρην ἐρατὼ καλουμένην παρθ τελευτήσασαν. Br. I. 200. nr. 18. An. I. 1. p. 434. V. 1. δή omissum in P. recte adjecit Pl. Br. ut iterum nr. 647. v. 1. Sic p. 201. nr. 312. ἦνία δή τοι παῖδες. p. 165. nr. 119. κεῖσαι δή χρυσέαν. V. 3. μέλας. P. Pl. μέλαν. Br. V. 4. κυάνεος. P. Pl. Br. Probabilius

est vocem κυάνεος proximae voci θάνατος a librario accommodatam fuisse, quam v. 3., si μέλαν a poëta fuisset positum, id in μέλας esse depravatum. Quare κυάνεον emendavi, quod ad ὄμμα referri debet. Homer. Hymn. in Diosc. 14. ὁ δὲ μειδιάων ἐκάθητο Ὄμμασι κυανέοισι. Quintus Sm. L. XIV. 39. ἀλλά οἱ αἰδὼς Ὄμμασι κυανέοισιν ἐφίζανε.

Nr. 647. σιμωνίδου, οἱ δὲ σιμμίου, εἰς γοργῶ τινὰ κόρην τελευ. Br. I. 204. nr. 3. inter epigrr. Simmiae. An. I. 2. p. 4. In Planud. p. 260. St. *Samii* est. V. 1. δὴ in P. omissum supplet Pl. Br. Vid. ad nr. 646. v. 1. φίλην ποτί. P. ποτί. Pl. Br. γοργώ. P. ed. Flor. pr. Plurimae editt. πόργω. In Stobaei Flor. T. VII. p. 88. 28. Γοργόνη Λακεδαιμονία Λεωνίδου γυνή. Scr. Γοργώ, ἡ Λακεδαιμονία. V. 4. καδομεναν. P. καδομέναν. Aldd. tres. κηδομέναν. aliae editt. Plan. καδεμόνα. Br. cum Salm. Et hoc requirebat sermonis proprietas. Caeterum dialectorum commistionem ut tolleret Br. legit φίλαν ματέρα. Equidem, vulgata lectione in his vocibus servata, ἐφαπτομένη legendum puto, ut Gorgus tantum, doricae, ut videtur, mulieris, verba doricae dialecti characterem gerant.

Nr. 648. λεωνίδα ταραν εἰς ἀριστοκράτην τινὰ μισογύνην ἄτεκνον τελευτῆς δια το μη γῆμαι. Br. I. 237. nr. 64. An. I. 2. p. 119. V. 4. δάκνοι. P. δάκνει. Pl. Br. V. 5. στυλήσαιτο. P. στυλώσαιτο. Pl. Br. Neutrum alibi videtur occurrere. Ut a στήλη derivatur στηλόω, non στηλάω; sic hoc quoque loco στυλώσαιτο altero videtur verius. Apud Liban. T. IV. p. 909. 6. καὶ ποιεῖται παῖδα ὁ Ἀπόλλων Ἀσκληπιόν, δι' οὗ τὴν τέχνην ἐστελώσατο. fortasse scribendum ἐστυλώσατο, *per quem artem a se inventam fulsit.* — κακὸς δ' ἄ. ἰδέσθω. P. κακόν ... ἰδέσθαι. Pl. Br. V. 6. λωῖστος τἀνέρος. P. Pl. Br. in Lectt. In textu enim λῷστος ἀνέρος dedit. Est pro τοῦ ἀνέρος, ut τἀνδρός ap. Soph. Trach. 352. 388. 788. 1258. In edit. nostra non recte excusum τ' ἀνέρος pro τἀνέρος. V. 8. ἐνστῇ. Offendit hiatus, qui h. l. levem ab interpunctione excusationem habet. Corruptelae suspicionem auget diversorum modorum conjunctio. Sublato verbo, quo facile caremus, legere licet: ἐν πολυκαεῖ ὄγκῳ, Εὐτελῆ αὐγάζων δαλὸν ἐπεσχάριον. Tibull. I. El. I. 6. *dum meus exiguo luceat igne focus.* ut multi quidem legunt pro veriore *assiduo.* V. 9. novum lemma in P. εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοίως. V. 10. ἄνθρωπ' P. Pl. ὤνθρωπ' Br. ut p. 324. nr. 736. p. 452. nr. 563. Cf. not. ad p. 281. nr. 472.

v. 1. — ἤχθαιρεν. P. Pl. ἤχθαιρε. Br. Ap. Maxim. π. κατ. v. 66, τά καὶ πιννυτήν περ ἐοῦσαν Ἀνέρι καὶ ποθέοντι θοῶς ἤχθηρεν ἄκοιτιν. scr. ἤχθρηνεν ab ἐχθραίνω. Vid. Coray. ad Heliodor. T. II. p. 292. — ἀλισωφροσύνην. P. ἀλιτοφροσύνην. Pl. Br.

Nr. 649. ἀνύτης μελοποιοῦ εἰς κόρην τινὰ παρ$^{\vartheta}$ τελευτήσασαν. Br. I. 200. nr. 16. An. I. 1. p. 432. V. 2. μαρμαρίνωι. P. Br. μαρμαρίναν. Pl. P. V. 3. ἔχοισαν. P. Br. ἔχουσαν. Pl. θεροιποτιφθεγκτά. P. θεροίποτι φθ. Pl. Θέρου ποτιφθεγκτά. Br. c. Salm. — Nr. 650. φλάκκου ἢ φαλαὶξ ναυηγοῦ παραίνεσις φεύγειν τὸ πλεῖν ἐν θαλ$^{\alpha}$/. Br. I. 422. nr. 4. An. I. 2. p. 249. In Plan. p. 252. St. φακέλλου inscribitur. V. 1. φεῦγε θαλάσσια ἔργα. Non minus recte ille scripsisset: ἔργα θαλάσσια φεῦγε. Sed etiam in vulgata lectione salva res est. Vid. Animadverss. T. III. 3. p. 764. s. Infra p. 610. nr. 18. χάλκεα ἔργα λέγοισθε. Theocrit. Eid. XXII. 42. λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις. Ib. 118. λιλαιόμενος μέγα ἔργον. Bion Eid. VI. 9. κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεήϊα ἔργα βροτοῖσι. In Oppiani Cyn. I. 37. στιβίης εὐκερδέα ἔργα plurimi Codd. sine offensione exhibent: εὐκερδέος Schneiderus praetulit. — ἐπιβάλλετ' ἐχ. P. ἐπιβάλλεν. ed. Ase. Steph. ἐπιβάλεν. ed. Flor. pr. Ald. tres. Br. V. 4. εἰς cum ἰδεῖν jungendum. Saepe εἰσιδεῖν ponitur pro verbo simplice. — Sequitur in Cod. Pal. distichon Simonidis, quod dedimus p. 246. nr. 270.

Nr. 651. εὐφορίωνος εἰς ναυηγ^{o} ὁμοίως ἀνώνυμον. ἐν τῶ ἰκαρίω πελ$^{\alpha}$/ ναυαγήσαντ^{+}. Br. I. 256. nr. 2. An. I. 2. p. 178. V. 1. οὐχοτρηχὺσ σέλι θαῖος. P. οὐχ ὁ λίθος τρηχύς σε καί. marg. Ap. G. R. οὐ Τρηχὶς λιθαῖος. Br. cum Toupio; quod nimis abhorret a membr. vestigiis. Vitium inesse videtur in syllabis σελιθαιος. Praeterea Toupius haerebat in κεῖνα, δειλὰ probans, quod in apogr. quodam reperit. V. 4. ῥήσει. P. V. 5. πολυμηδεος ἡ κεινὴ χθ. P. πολυκήδεος ἡ κενεή. Br. c. Salm. Nec hic versus videtur esse persanatus; quare nihil mutavi nisi κεινή. V. 6. ὠγκώθην. P. ὀγκώθην. Br.

Nr. 652. λεωνίδα ταρα$^{\tau}$ν εἰς ναυηγὸν τελευταγόρην τὸν τιμάρεως υἱόν. Br. I. 239. nr. 74. An. I. 2. p. 128. V. 1. καχ$^{\alpha\nu\alpha\chi\iota}$εσσα. P. ἠχήεσσα. Pl. Br. Corrector Cod. Pal. de καναχὴς cogitasse videtur. — Τιμάρεος P. Τιμάρεως quaedam editt. Plan. V. 3. κατὰ πρ. P. V. 5. καύηξιν καὶ ἰχθυφόροις. P. καὶ ἰχθυβόλοις. ed. Flor. ἢ ἰχθυβόροις

plurimae editt. Plan. V. 7. δὲ κενεόν. P. κενόν. Pl. Br. κεκλαυμένον. Pl. Fortasse et Cod. Pal. κεκλαυμένου. Br. At hoc friget, sequente δακρύει. Vide an κεκλυσμένον fuerit. — *Nr.* 653. παγκράτους εἰς ναυηγ ἐπιηρείδην υἱὸν τιμάνδρου. Br. I. 259. nr. 3. An. I. 2. p. 182. V. 2. υἱάσι. P. ἱάσι. Pl. Br. V. 3. αὐτηοί. P. αὐτῇ οἱ plurimae editt. Pl. αὐτηῖ Br. c. Huetio, improbante Hermanno ad Orph. p. 769. αὐτῇ τῇ (*ibi*) σὺν νηῖ tentat Spitznerus in not. mst. — V. 4. ἔκαμεν. P. Pl. ἔκαμε. Br.

Nr. 654. λεωνίδα ταραν εἰς τιμόλυτον τινὰ ὑπὸ κρητ ληστῶν σὺν τηῖ ἰδίαι νηῖ διαφθαρέντα. Br. I. 242. nr. 82. An. I. 2. p. 157. V. 1. ἀλιφθόροι. Vid. Huschk. An. crit. p. 115. V. 3. ὡς καὶ ἐμέ. P. Pl. recte. Naufragus, qui loquitur, suo exemplo generalem primi distichi sententiam illustrat. ὡς καί. Br. V. 4. κρηταί εις. P. κρηταίης. Pl. Br. Verum est Κρηταιεῖς. Cf. p. 278. nr. 448. V. 4. καθ' αἴδου. P. καθ' ἁλός. Pl. Br. quae vera correctio. V. 5. In marg. Cod. Pal. λάροι τοὺς ναυαγοὺς κλαίουσιν. Parum recte λάροι commemorantur ap. Dion. Chr. Or. VII. p. 259. 24. καὶ τοὺς λάρους ἅπαξ εὑρόν ποτε ἐκβεβρασμένους. ubi etiam articulus molestus est. Fortasse scribendum: καί τοι ταῤῥοὺς ἅπαξ. Hoc jam conspirat cum sequentibus: μὴ γὰρ εἴη ποτέ, ὦ Ζεῦ, λαβεῖν μηδὲ κερδᾶναι κέρδος τοιοῦτον ἀπὸ ἀνθρώπων δυστυχίας.

Nr. 655. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 198. nr. 37. inter epigrr. Leonidae Alexandrini. In Plan. p. 213. St. gentile non magis additur, quam in membr. Pal. An. II. 2. p. 105. P. V. 2. novum in Pal. lemma: τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου εἰς ἄλκανδρον καλλιτέλους. — πλουσία. P. πλούσια. Pl. Br. V. 4. γνοὶ σονθ' ἀλκανδρωι. P. γνώσοντ' Ἀλκάνδρῳ. ed. St. Ἄλκανδρος. aliae. Ἀλκάνδρου corr. Scaliger in not. mst. quem vellem explicasse verba, οἵ με θανόντα γνώσονται. Grotius vertit: *Pro cippo (quid onus Manes juvat?) hi mihi, notus Sum quibus Alcander de patre Callitele.* Quem sensum ex graecis verbis exsculpere non possum. Ipse olim tentavi: οἵ με φιλοῦντες, aut οἵ δ' ἕταροί με. non ut has conjecturas pro genuina lectione haberem, sed ut ostenderem, quid sensum postulare existimarem.

Nr. 656. τοῦ αὐτοῦ λεωνίδ εἰς ἀλκιμένην μαχητην. (Rusticus fuit Alcimenes, non bellator; quamquam Planudes quoque hoc epigr. retulit in caput εἰς ἀνδρείους.) Br. I. 242. nr. 83. An. I. 2. p. 157. V. 1. ὀλιγήριον derivandum ab ὀλιγήρης, ne cum viro doctissimo de

ἠρίον cogites. V. 3. καὶ πᾶν. P. εἰ praefixit Pl. Br. κέκρυπτ' ὑπ'. P. κέκρυπται ὑπ'. Pl. Br. V. 4. ἦν. P. ἦν. Pl. In abrupta hac sententia miror non haesisse Grotium, qui vertit: *me rubus et spinis quamvis paliurus acutis Obtegit, Alcimenes ille ego fortis eram.* ubi latina graecis multo elegantius vincta sunt. Ad sensum optime Br. αἷς ποτ' ἐγώ. Sed in ἦν Codicis latet potius: ᾗ ποτ' ἐγώ. ubi pronomen ad βάτου refertur.

Nr. 657. τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου εἰς κλειταγόρου τιν τάφον παρά τινα ἀκρώρειαν κειμένου ἐν ᾗ ποιμένες μετὰ προβάτων διατροβορ. νομίζω δὲ ὅτι ἐν εφέσω κεῖται ταῦτα. Br. I. 246. nr. 98. An. I. 2. p. 149. V. 2. κεύηρούς. P. κευείρους. Br. c. Salm. κεύμάλους et κεύμάλλους editt. Plan. Sophocl. Trachin. v. 678. ἀργῆτ' οἷος εὐείρου πόκον. ubi vid. Schaefer. T. II. p. 338. s. — V. 3. κλειταγόρη. P. κλιταγόρη. Pl. Br. V. 4. τινυτε. P. τίνοιτε. Pl. Br. V. 6. βοσκομένοις. P. βοσκομένοις. Pl. Br. V. 7. ἀμέρσας. P. Pl. ἀμέρξας. Br. c. Scaligero. Hanc lectionem a Cod. oblatam praeferrem; nunc vulgatam non moveo. Quint. Smyrn. L. XIV. 75. ὡς ὅτε λήϊον αὖον ἐπιβρίσασα χάλαζα Τυτθὰ διατμήξῃ, στάχυας δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ. Agamestor Pharsal. ap. Tzetz. ad Lycophr. v. 178. p. 460. κείμενον ἐν κονίῃ σποδιῆς ἐπὶ πῦρ ἀπάμερσε Χείλεος. ubi Codd. nonnulli ἀπάμεργε. V. 9. In marg. Cod. Pal. απαρχ εκ τ γαλακτος οι ποιμενες προσέφερ. V. 10. ἀνασχώμενος. P. V. 11. κρηπῖδ' P. et omnes editt. Plan. usque ad Steph. — Huic epigrammati in Cod. Pal. adhaeret primum distichon sequ. epigr. ut nr. 624. et 625.

Nr. 658. θεοκρίτου, οἱ δὲ λεωνίδου ταραν εἰς ευρυμεδον τάφον ἀνδρος αγα ὃς υἱον ὁμώνναι (L. ὁμώνυμον) λειπετυ τ αυ ταφ. Br. I. 379. nr. 14. An. I. 2. p. 202. Ut primum hujus epigr. distichon praecedenti adhaesit, sic alterum cum sequenti epigr. male copulatum est in P. Hoc auctorem lemmatis in errorem induxit. In editt. Theocriti et in Plan. p. 517. et 518. recte distinguuntur. Sunt enim diversa epigrammata, quamvis eidem cippo insculpta. V. 1. νέμοις. P. νέμεις. Br. c. Steph. — *Nr.* 659. cum praecedente cohaeret in P. V. 1. ἠλικίη. P. ἁλικίᾳ. Steph. Br. V. 3. σοί μεν. P. ἕδρη. Ib. ἕδρα. St. Br. παρ' ἀνδρ. P. μετ' ἀνδρ. St. Br. V. 4. τιμηοεῦντι. P. τιμασεῦντι. Br. c. Steph.

Nr. 660. *λεωνίδου ταραν εἰς ὀρθων τὸν συρακόσιον ὑπὸ με ἐν δυςχειμέρωι νυκτι τε.* (i. e. *τεθνηκότα.*) Br. I. 240. nr. 75. An. I. 2. p. 129. *Theocrito* inscribitur in Append. Plan. p. 517. St. V. 1. *συρακόσιόσ τοι.* P. Pl. *συρηκ.* Br. V. 2. *χειμερίας.* P. Br. *χειμερίης.* St. *ἴοις.* P. St. Br. *ἴης* edidit Schaeferus; nam *ἐφετμὴν* esse, non *εὐχήν.* V. 3. *μόρον.* P. Br. *πότμον.* Vulg. *πολλῆς.* P. *πολλᾶς.* Vulg. Vox variis conjecturis vexata. Vehementer languet, quod Br. dedit, *ἀντὶ δὲ γαίης πατρ.* Nihil fortasse mutandum. Cur enim ille non queratur, quod ab *amplissimo* patriae agro exulans, nullam ejus post fata partem obtineat?

Nr. 661. *τ αὐτοῦ λεωνι εἰς ευσθένην τὸν φυσιογνώμονα καὶ σοφιστήν.* Br. I. 379. nr. 10. An. I. 2. p. 199. In Append. Plan. p. 518. St. *Theocrito* inscribitur. V. 3. prius lemma repetitur in Pal. V. 3. *ἔθαψεν.* P. V. 4. *χυμνοθέτας.* P. *χύμνοθέτης.* St. (in edit. nostra minus recte expressum *χ' ὑμνοθ.*) *χύμνοθέτης.* Br. in qua lectione nec *αὐτοῖς* bene habet, nec omnino apparet, quodnam officium poëtarum in illa re fuerit. Eusthenes quo minus poëta fuerit, nihil impedit; sophistae certe appellatio illam facultatem non excludit. *δαιμονίοις.* P. *δαιμονίως.* St. Br. *φίλος ὤν.* P. *ἧς.* St. *ἦν.* Br. Servavi lectionem Codicis, distinctione mutata. V. 5. *ὧν ἐπέοικεν ἔχει.* P. Steph. *ὧν ἐπέοικε τύχεν.* Br. c. Aurato, probantibus Stephano et Toupio. *τεθνεώς.* P. *τεθναώς.* alii. V. 6. *ἄκικυς.* P. *ἄκις.* Vulgo. *ἄοικος* Br. c. Heinsio. A lectione Cod. non sum ausus recedere. *ἄκικυς. ἀσθενής. ἀδύνατος.* Hesych. ubi vid. Albert. Plerumque *debilem* significat, ut *νοῦσος ἄκικυς* in Prooem. Lith. Orph. v. 22. *ὄζος.* Ib. v. 140. *δειλὸς καὶ ἄκικυς ὅμιλος.* Oppian. Hal. L. IV. 468. *ἀκικύς εἰμι καὶ ὀλιγοδρανέω.* Athen. L. III. p. 127. F. Hoc loco de homine opibus destituto accipi debet. Heinsii tamen correctio Valkenarium et Toupium patronos nacta est.

Nr. 662. *λεωνίδου εἰς παῖδα περιστέραν καλουμεν ἐπὶτ τελευτήσας. τόδε περιστερ τ μρς ὄνομα.* Br. II. 198. nr. 41. inter epigrr. *Leonidae Alexandrini.* In Plan. p. 261. St. gentile non magis est additum, quam in Pal. — An. II. 2. p. 107. V. 1. Scr. *ᾤχετ'.* V. 2. *πολλῆς.* P. et marg. ed. Wechel. ubi *Θεοκρίτου Συρακουσίου* adscriptum. *πολιῆς.* Vulgo. Hoc sequitur Grotius, *προτέρη* non de

tempore, sed de virtute accipiens: *sed quae mente graves vincere posset anus.* At hoc alienum. Sensus est, illam obiisse diu ante, quam per naturae leges ei moriendum fuisset. V. 5. περιστερή. P. et Cod. Aldi in Lectt. Ald. pr. Περιστερί. plurimae editt. Plan. Br. De hiatu in hac sede ante distinctionem vid. ad p. 241. nr. 230. V. 6. ἀνθρώπους. P. ἀνθρώποις. Pl. Br. Ad δεινότατα marg. ed. Wechel. γρ. λυγρότατα.

Nr. 663. τοῦ αὐτοῦ λεωνι. εἰς θράσσαν τινὰ γυναῖκα ἐπὶ ἑνδεκασυλλάβωι τὸ μιαῖ συλλαβῆῖ πλεονάζ τοῦ ηρώιου τετράμετρ. Inter Theocritea Br. I. 381. nr. 17. An. I. 2. p. 206. V. 1. θράσσα. P. θρεῖσσα. Br. c. ceteris. V. 3. ἔξει. P. ἑξεῖ. Br. ἁ γυνὰ ἀντεκείνων. P. ἡ γυνὴ ἀντὶ τήνων. Vulgo. Formas κεῖνος et ἐκεῖνος a Doriensium usu non abhorrere constat. Theocrit. p. 204. nr. 336. ἁ κατάπυκνος ἐκείνα ἕρπυλλος. Id. Eid. II. 32. ὡς κεῖνος δινοῖτο. Alcman in Fragm. ap. Bast. ad Gregor. Cor. p. 575. ἆ μάκαρς ἐκεῖνος. In γυνὰ ἀντ' duplex ᾱ in unam syllabam coalescit. V. 4. ἔθρεψε τιμᾶν ἔτι. P. ἔθρεψ' ἔτι μὴν ἔτι. Vulg. ἔθρεψε· τί μήν; Br. cum Toupio. Cur non τί μάν; Vid. G. Koen. ad Gregor. Cor. p. 236. ed. Lips. Sed vereor, ut hae particulae in nostro loco bene habeant. In fine epigr. τελευταῖ. P. καλεῖται. Vulg. Br. Illud exquisitius. Praesentis usum in talibus illustravimus ad p. 237. nr. 207. Quare hac lectione restituta, totum hunc locum paucis litteris leviter immutatis sic corrigere conatus sum: ὧν τὸν κῶρον ἔθρεψ'· ἔ τ υ μ' ὦ ν ἔτι Χρησίμα τελευτᾷ. *revera nomine illo et laude, qua viva fruebatur, etiam nunc post fata fruitur;* monimento sc., quod alumnus ei cum inscriptione Χρησίμα posuit. Particula ὦν etiam dorice usurpatur, ut ap. Theocrit. Eid. VIII. 11. Gregor. Cor. p. 273. §. XCI. ed. Lips. — Ut h. l. ἔτυμα, sic in Epigr. ex Plan. nr. 117. T. II. p. 660. ἐτύμως restitui. In Append. ad R. Porson. Advers. p. 315. ἔτι τὰ in ἐτήτυμα mutandum esse docui.

Nr. 664. εἰς ἀρχίλοχον ἐπὶ αὐτωῖ τετραμέτρωι τρίμετρον ἄρτι καὶ σκάζον τὸ ἀρχιλόχειον ὁμοίως. Inter Theocritea exhibet Br. I. 381. nr. 18. An. I. 2. p. 206. In Pal. nomen auctoris huic epigrammati non adscriptum, sed ad proximum epigr. lemma est: τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου. Unde ad *Leonidam* referendum esse apparet. Saepius autem in hoc Cod., pluribus sese epigrammatis ejusdem auctoris excipientibus, nomen in titulo omittitur. Vulgo nostrum tribuitur

Theocrito. V. 3. *πότ' ἀῶ.* P. *πρὸς ἀῶ.* Vulgo. Br. Scripsi: *ποτ' ἀῶ.* Sic p. 409. nr. 316. v. 2. *νεῖσθε ποτ' ἀκρόπολιν.* ubi Cod. iterum *πότ'.* Et sic passim. V. 4. *ἦ ῥά νιν.* P. *ἦ ῥά μιν.* Br. c. vulg. Restitui *νίν*, qua pronominis forma et Pindarus saepe usus est, nec Theocritus dubitavit uti. Vid. Eid. IV. 30. Cf. Koen. ad Greg. Cor. p. 228. ed. Lips. — *ἐγίνετο κήπιδ.* P. *ἔγεντο κάπιδ.* Br. c. vulg. — V. 6. *ἔπτεα τε.* P. *ἔπεά τε.* Vulg. Br.

Nr. 665. *εἰς πρόμα* (χ) *ναυαγ* (ο) *τοῦ αυτοῦ* (δ) *λεωνι. ζτ. μήποτε δύο εἰσὶν ἐπὶ γράμμα* (τ) *ἀνθ' ἑνός.* Br. I. 240. nr. 76. An. I. 2. p. 130. V. 1. *ναντίλεο.* P. *ναυτίλλεο.* Br. V. 2. *εἷς ἄνεμος.* P. Br. *εἰς* nonnulla apogrr. quod ineptis conjecturis locum dedit. V. 3. *πνοιῇ ἅμα.* P. *πνοιὴ μία.* Br. ex erroneis argumentis. Si quem hiatus offenderit, quamquam in arsi non rarus, is legat: *πνοιῇ θ' ἅμα, κῦμά τε ναύτας.* — V. 4. *κοίλην.* P. *πολιὴν* Br. tacite in textu posuit. Orpheus Argon. 1313. *κοίλου λιμένος μυχῷ.* Apollon. Rh. L. II. 595. *ἡ δ' ἄφαρ .. ἐπέτρεχε κύματι λάβρῳ Προπροκαταΐγδην κοίλης ἁλός.* Polyb. L. I. 60. 6. *κοίλης καὶ τραχείας οὔσης τῆς θαλάσσης.* — V. 5. *μηνοι.* P. *μὴν οἱ.* Br. c. Reiskio. V. 6. *ἔλαχες.* P. *ἔλαχε.* Br. *ἔλαχεν* scripsi. V. 7. *ἐπὶ τρ.* P. *ἐπεί.* Br. c. Jensio. V. 8. *πεπταμένους .. αἰγιαλούς.* P. quod Br. commendat in Lectt. quum in textu dedisset *πεπταμένοις .. αἰγιαλοῖς.* Apud Lucian. in Fugit. §. 25. T. VIII. p. 325. *πεδίον δὲ ὑποπεπταμένον, παμφόρον.* Belinus tentabat, *ὑποτεταμένον.* Vulgatâ nihil sincerius. Themist. Or. XVIII. p. 218. A. *θαῤῥοῦντα μὲν τοῖς λείοις καὶ ἀναπεπταμένοις δαπέδοις, εὐλαβούμενον δὲ τὰ δυςπόρευτα καὶ στενόπορα.* ubi Petavius suspicatur, *τὰ δύςπορα.* Minore mutatione legeris *τὰ δυςπόρευτα.*

Nr. 666. *ἀντιπατρ* (ου) *θεσσαλονιξ εις λεανδρ* (τ) *διάπλουν καὶ τῆς ἡροῦς.* Br. II. 123. nr. 54. An. II. 1. p. 333. V. 1. *λεάνδροιο.* P. *λειάνδροιο.* Pl. Br. V. 3. *πύργον.* illustravi in Animadverss. ubi verba Musaei v. 32. *πύργον ἀπὸ προγόνων* non aliter accepi, quam Passovius v. cl. in notis ad poëmation illud p. 174. Solitariam fuisse domum apparet inprimis ex eodem poëmatio v. 187. ss. ¶. V. 5. novum in Cod. lemma: *εἰς λέανδρον καὶ τὴν ἡρῶ τὴν σιστιάδα.* P. *κοινούς.* Ib. *κοινός.* Pl. Br. — *Nr.* 667. *ἀδέσποτον εἰς ἀμαζωνίδα τὴν θαυμασίαν γυναῖκα. ἐν τῷ ναῷ τ* (ς) *ἁγίας ἀναστασίας ἐν θεσσαλ.* Br. III. 291. nr. 661. An. III. 2. p. 237. V. 4. *μνήμων.* (η) P. *μνήμην.* Pl. Br.

Nr. 668. εἴς τινα ἀπευχόμενον ναυτιλίαν. λεωνίδου. ✓· δὲ ἰσόψηφον τὸ ἐπίγραμμα. Utrique disticho appicti numeri ⟋ϛ φος. Br. II. 196. nr. 28. An. II. 2. p. 100. V. 1. γαλήνην. P. γαλήνη. Pl. Br. V. 3. νηοβάτην ὄψ. P. μ' interposuit Br. Sed accusativus assumendus ex μοι. Vid. ad p. 253. nr. 321. V. 4. ἀντικορυσσόμενος. P. et ed. Fl. pr. ἀντικορυσσάμενος. Vulgo in Pl. — *Nr.* 669. εἰς ἀστέρα

τὸν μαθ πλατωνος φιλοσοφ/ τοῦ αὐτοῦ πλάτωνος. Br. I. 169. nr. 1. An. I. 1. p. 336. In Plan. p. 210. St. hoc distichon cohaeret cum proximo, ut etiam ap. Diogen. Laërt. L. III. p. 182. et Appul. in Apolog. p. 416. V. 1. εἰσαθρεῖ. P. εἰςάθρει. Pl. εἰςαθρεῖς. Br. cum Scalig. in not. mst. Ἀστήρ. Sic omnes. Secundum vulgarem de nominibus propriis regulam Ἄστηρ scribendum esset. Eustath. ad Od. ω. p. 843. 28. καὶ εὐμάθης μὲν κύριον, εὐμαθὴς δὲ τὸ ἐπίθετον. καὶ εὔσθενης μὲν κύριον, εὐσθενὴς δὲ ῥωμαλέος. καὶ ἄστηρ μὲν πόλις· ἀστὴρ δὲ ὁ κατ' οὐρανόν. — V. 2. εἴς σε. Br.

Nr. 670. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν ἀστέρα τὸν μαθητ. Br. I. 173. nr. 21. An. I. 1. p. 352. V. 1. ἑῷος ... ἕσπερος. quae pulcherrimae stellae scilicet. Plotin. de Pulcritud. p. 53. D. καὶ οὔτε ἕσπερος, οὔτε ἑῷος οὕτω καλά. ubi vid. Creuzerum, qui hunc Plotini libellum docto instruxit Commentario, p. 298. s. — *Nr.* 671. εἰς ἀτταλ/ νεώτερον. ἄδηλον οἱ δὲ βιάνορος. Br. II. 158. nr. 16. An. II. 2. p. 16. In Plan. p. 210. St. ἄδηλον. V. 2. κἂν θάνε. P. Br. κεὶ θάνε. Pl. κἂν cum indicativo reperiri docens Schaeferus in Append. ad Aristophan. Plut. pag. XXXVIII. in nostro tamen loco magis favet lectioni κεὶ θάνε. Idem in Epimetro ad Epist. Bastii pag. 26. not. de κἂν θάνε dubitare non videtur. — *Nr.* 672. ἀδέσποτον εν κορινθω γέγραπται. εἰς ἀνδρέαν τὸν ἐπὶ δικαιοσυνη μεγαλαν. Br. III. 298. nr. 689. An. III. 2. p. 259. V. 1. χθών. P. V. 2. post Ἄνδρεω comma ponendum. δικάσας. P. δικάσσας. Br. — *Nr.* 673. ἄδηλον εἰς τὸν αὐτὸν ἀνδρε τὸν εὐσεβῆ. Br. III. 297. nr. 684. An. III. 2. p. 255. V. 2. θεσμόν. P. Br. θυμόν. Pl. Eadem vocabula confusa ap. Orpheum Arg. 888. et alibi. Cf. Lennep. ad Coluth. p. 103. V. 3. Ἀνδρέα ut disyllabum legendum, quum ᾱ in ejusmodi nominibus necessario producatur.

Nr. 674. ἀδριανοῦ. εἰς ἀρχίλοχ τὸν πάρι ποιητ τῶν ἰάμβων.

Br. II. 286. nr. 5. An. II. 2. p. 326. V. 1. λυσσώντας. P. — Nr. 675. λεωνίδου ἰσόψηφον εἰς ναυηγόν τινα ἀνώνυμον. Br. II. 198. nr. 40. An. II. 2. p. 107. Ad utrumque versum appicti numeri, Γψε. V. 2. ἐνηοπόρει. P. Ald. 2. 3. ex Cod. in Lectt. Ald. pr. ἐποντοπόρει. ed. Flor. pr. Ald. 1. Asc. St.

Nr. 676. ἄδηλον εἰς ἐπικτειτ τὸν σοφόν. Br. III. 272. nr. 576. An. III. 2. p. 187. In Plan. p. 289. St. ἰσοψήφοις annumeratur; falso procul dubio. V. 1. ἐπίκλητος. P. ἐπίκτητος. Pl. Br. Litteras λ et κ passim vidimus permutatas. σῶμ' ἀνάπηρος. P. Pl. Br. σώματι πηρός. Gellius et Macrobius. V. 2. ἀθανάτος. P. ἀθανάτοις. Plan. Br. — Nr. 677. ἐκ τῆς ἱστορίας ἡροδότου εἰς τὸν τάφον μεγιστεως του μάντεως τ ὑποπερσῶν αναιρεθεν. Simonidi tribuitur auctore Herodoto L. VII. 228. p. 613. Br. I. 131. nr. 31. An. I. 1. p. 220. V. 1. μεγιστίου. P. μεγιστία. Br. ex Herodoto. V. 3. σάφα εἰδώς. Ne hiatu offendaris, sic saepe ap. Homerum κεχαρισμένα, πεπνυμένα, ἀθεμίστια, ἤπια, ὀλοφώϊα εἰδώς. — V. 4. σπάρτης. P. σπάρτας. Br. ex Herodot.

P. Nr. 678. ἀδίσποτον εἰς τινα σωτηρι ἐπ' ανδρεια και δικαιοσύνη μεγαλαυχμενον. Br. III. 296. nr. 681. An. III. 2. p. 254. V. 4. τε πόνων. P. δὲ Br. V. 6. ὁρῶ φάος Ὀλύμπου. P. Οὐλύμποιο. Br. Quum probabile sit, epitheton excidisse, ἁγνὸν cum Reiskio interposui. ἡμέρας ἁγνὸν φάος. Euripid. Hippol. Fr. XIV. 1. — Nr. 679. τοῦ ἁγίου σωφρονίου πατριαρ εἰς τὸν ἅγιον ἰωανν τὸν πάπαν ἀλεξανδρείας τὸν ἐλεήμον. Br. III. 125. nr. 2. An. III. 1. p. 244. V. 1. ἦν δ' ἔτι. P. ἦν δ' ἔτι. ed. Flor. pr. ἦν δέ τι. Aldd. tres. ἦν καὶ τί. Asc. St. ἦν, ἔτι παῖς τίνος. Br. Nihil mutavi praeter distinctionem. Particula δὲ interrogationem continuat. Infra p. 470. nr. 421. πτανέ, τί σοι σιβύνης, τί δὲ καὶ συὸς εὔαδε δέρμα; Apollon. Rhod. L. III. 52. τίς δεῦρο νόος χρειώ τε κομίζει; .. τί δ' ἱκάνετον; Cf. Wunderlich. Obss. ad Aeschyl. p. 114. s. Quod autem interrogatio non, ut vulgo, particula interrogandi continuatur, sed verbo substantivo, id in hoc epigrammate, quod imperiti versificatoris esse hic ipse versus arguit, offendere non debet. — ὄλβου. P. ὄλβον. Pl. Br. V. 2. νεκρός. P. Pl. νεκροῦ. Br. c. Scaligero, non librarii errori, sed versificatoris imperitiae mederi conatus. Ille νεκρὸς ad interrogationem in v. 1mo retulisse videtur: τίς ὁ νεκρός, καὶ πόθεν, καὶ

τίς τὰ ἔργα ἦν καὶ τὸν ὄλβον; V. 5. κτήμασι. P. Br. κτήματα. Pl. ὄλβων πλέον. P. ὅλων. Pl. Br. recte pro πάντων. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 369. s. V. 8. νόον οὐδ' P. Pl. Br. Hiatum ut tollerem, κοὐδ' scripsi, quem usum copulae ante οὐδ' illustravit Schaeferus ad Dion. Hal. de Comp. Verb. p. 183. Fortasse tamen in hoc scriptore rectius nihil mutassem. Similis certe hiatus p. 517. nr. 699. v. 8. πλώοιμι, στυγεροῦ ὅσσον ἀπ' Ἀΐδεω. ubi nulla corruptelae suspicio. V. 9. novum in Pal. lemma: εἰς τὸν αὐτ ἰωαν τον αν σωφρ πριάρχου. φαρινοτάταις. P. Plan. quod servavi, quamvis ἀρετῇσι sequatur. φαεινοτάτης. Br. V. 12. ἀρειοτάτας. P. ἀρειοτάτης. Br. in Lectt. In textu ἀρειότατος cum Pl.

Nr. 680. εἰς τὸν αὐτ ἰωο σωφρονίου πατριάρχου. Br. III. 126. nr. 3. An. III. 1. p. 245. V. 1. ἱερήων. P. ed. Flor. pr. Aldd. tres. Br. ἱερείων. Asc. St. V. 3. ἔξει. P. ἔσχεν. Pl. Br. male omnino. Sensus est in lectione codicis: Obiit Joannes et sepultus est; corpus enim habebat *mortale*, quamquam nunc *immortalem* habiturus est vitam, et, dum viveret, immortalia facta peregit. καὶ εἰ sic usurpavit Artemidor. Onir. II. 37. p. 215. ἐπίμονος δὲ καὶ μοχθηρὸς ἐγένετο ὁ τοῦ θεοῦ βίος, ὅτε ἦν ἐν ἀνθρώποις, καὶ εἰ πάνυ λαμπρὸς ἦν καὶ ἔνδοξος. Cf. Br. ad Apollon. Rh. L. IV. 1655. In Luciani Timone §. 40. T. I. p. 109. καὶ εἰ χαλεπὸν τοῦτο. summus interpres corrigit: καὶ εἰ καὶ χαλ. quod minime necessarium. V. 4. χθονὸς ῥέξιν. P. χθόνα ῥέξεν. Pl. Br. τε post πρήξεις Br. in γε mutatum velit. At τε necessarium, nec sedes post plura verba offendere debet. Vid. Herm. ad Orpheum p. 815.

Nr. 681. παλλαδᾶ ἀλεξα εἰς γέσσιον. τωθαστικά. Br. II. 421. nr. 67. An. II. 3. p. 235. V. 4. ἧς εἶχες. P. Pl. ἦν. Br. — *Nr.* 682. τοῦ αὐτ εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοῖ. Br. l. c. nr. 68. An. II. 3. p. 236. — *Nr.* 683. εἰς γέσσιον παλλαδᾶ ἀλεξανδρε σκωπτικόν. Br. II. 420. nr. 62. An. II. 3. p. 232. Iterum legitur in membr. p. 544. V. 1. ὁ σοφώτατος. P. 1. σοφώτερος. P. 2. Br. Eadem est lectionis diversitas in Planudea. V. 2. ταῦτ' P. 1. τοῦτ' P. 2. Pl. Br. Hoc emendationis habet speciem. De ταῦτα ad unam rem relato vid. ad p. 208. nr. 5. V. 8. χέσειν a rec. manu additum P. 1. Paulo durior in his oratio tracta per participia, absolute posita, dum exspectabatur: ἀλλὰ τὸν μὲν ἵππον ἔχοντα, γεσσίου δὲ οὐδὲ χέσειν εὔτονον ἦτορ

ἔχοντος. Infinitivus χέσειν positus pro ὥστε χέσειν, vel εἰς τὸ χέσειν; de quo usu dicemus ad p. 525. nr. 125.

ε ο χ
Nr. 684. τ αὐτοῦ εἰςτ αυτον γεσσιον τον αρ. Iterum legitur p. 544. Br. l. c. nr. 63. An. l. c. p. 233. V. 1. ζητήσει. P. 1. ζητήσῃ. P. 2. Br. Eadem lectionis diversitas in Plan. V. 2. ἀρχὴν μεγάλην. P. 1. 2. ἀρχῆς μεγάλης. Pl. Br. Illud, quod a ζητήσῃ pendet, ut exquisitius recepi. V. 4. θνητοῖς. P. 1. θνητῆς. P. 2. Pl. Br.
η
ἀνασχόμενος. P. ἀνασχόμενος. P. 2. Pl. Br. μηκέτ'. P. 1. 2. Br. μηδέν. Pl. In altero loco Pal. huic tetrasticho adhaeret distichon, quod loco priore jungitur cum nr. 688. Et sic est in Plan. p. 181. St. Est illud distichon ejusmodi, ut utrique loco conveniat. — *Nr.* 685. τοῦ
τ
αυ εἰς τὸν αὐτὸν γέσσιον. Br. II. 438. nr. 147. An. II. 3. p. 267. V. 1. ἐξεῦρεν. P. ἐξεῦρες. Br. ex emend. Jensii. βίου. B. βιότου ex apogrf. suis ediderunt Jens. et Reiskius, Salmasio, ut videtur, sic emendante. V. 2. ζητήσας. P. τῆς ζωῆς. Br. ex emend. Reiskii. At nihil mutandum praeter distinctionem. Sensus est: „Quaerendo invenisti vitae finem et id quod in felicitate summum est (τέλος duplici significatione, ut Latinorum *finis.*), quod honorem quaesivisti ad extremum (summum) finem tendentem." Haec sunt perspicua et arguta, et Palladae ingenio unice digna.

ε ι
Nr. 686. τ αυτου εἰςτ αὐτὸν γέσσιον. Br. II. 420. nr. 64. An. II. 3. p. 234. Iterum legitur in Pal. p. 544. V. 2. χωλεύοντα. P. 2. V. 3. ἄϊδος εἴσω. P. 1. εἰς ἀΐδαο. P. 2. Pl. Br. Illud recepi, quod paulo doctius. Vid. Valkenar. ad Phoen. p. 530. V. 4. κεῖτο τάφωι. P. 1. καινοτάφωι. P. 2. Pl. Br. V. 5. προσέφη καί. P. 1. καὶ om. P. 2. προσεφώνεε. Pl. Br. ex Planudis conjectura sine dubio. Quum seriores in usu conjunctionis καὶ luxuriari soleant, membr. lectionem restitui. Verbum προσέφη mutari non debere, apparet ex Homericis Ἰλ. α. 517. τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς. Ἰλ. δ. 30. η. 454. θ. 208. ο. 184. etc.

τ
Nr. 687. εἰς τὸν αυ γέσσιον. Legitur iterum p. 545. Br. II. 421. nr. 66. An. II. 3. p. 235. V. 1. ἀμμωνιακήν. P. Pl. Br. In marg. γρ. τὴν ἀμμωνιάκην. V. 3. ἰδίην. P. 1. Pl. Br. ἰδίαν. P. 2. τοτ' ἐμέμψ. P. 1. κατεμέμψατο. P. 2. Pl. Br. V. 4. πειθομένους. P. 1. πειθομένους. P. 2. Pl. Br. ἀλόγους. Br. ἀλόγοις. P. 1. Pl. ἀλόγους. P. 2. Luditur in ἀστρολόγοις ἀλόγοις, qui lusus evanescit, si ἀλόγους

legitur. — *Nr.* 688. τ αυ ειστον αὐτὸν] γεσσιον: οὗτος ὁ γέσσιος ἀρχ ῶν ἐν μέρει τινὶ ἀλεξανδρείας. ῶ. Br. I. c. nr. 65. An. l. c. V. 3. 4. In Plan. pag. 181. St. et in Pal. pag. 544. hoc distichon cohaeret cum nr. 685.

Nr. 689. ἄδηλον εἰς ἀπελλιανὸν χριστιαν καὶ εὐσεβῆ. ‡. Br. III. 298. nr. 686. An. III. 2. p. 259. V. 1. σῶμα ἔλειπεν. P. σῶμ' ἀπέλειπεν. in marg. Ap. G. σῶμα λέλοιπεν. Br. c. Ap. Ruhnk. Vid. supra ad p. 278. nr. 455. V. 2. παρακάτθεο. P. παρακάτθετο. Br. c. Apogr. G. R. — *Nr.* 690. εἰς πυθέαν τινὰ σοφιστὴν ἄδηλον. Br. III. 298. nr. 687. An. III. 2. p. 259. V. 3. ὡι. P. ὡς. Pl. ὅσσ'. Br. τ' post ἔλαχες om. P. accessit ex Pl. Verba autem sic malim posita: ὅσσ' ἔμαθές τ' ἔλαχές τε φύσει. *quae naturae munere habes, quaeque discendo acquisivisti.* Nolim enim jungi φύσει μῆτιν πανάριστε, ut est ap. Br. Post ἴβης comma ponendum.

Nr. 691. ἀδέσποτον εἰς καλλικράτειαν γυναῖκα ζήνωνος ἥτις πρὸς ἄλκιστ παρὰ βάλλεται. Br. III. 291. nr. 658. An. III. 2. p. 234. V. 1. ἄλκιστις. P. V. 2. στέρνοισιν ἐδέγμην. P. et optimus Cod. Plan. ap. Br. στέρνοις ἐδεδέγμην. Pl. vulgo. ‡. V. 3. προὔκρινεν ἐμόν. P. προὔκριν' ἐμ. Pl. Br. In marg. Pal. sigla σημ. — *Nr.* 692. ἀντιπάτρου οἱ δε φιλίππ θεσσαλονικέως: εἰς γλύκωνα περγαμην ἀθλητήν. Br. II. 126. nr. 68. An. II. 1. p. 340. V. 4. 5. exhibui lectiones Cod. Pal. τῶν τε πρόσθεν, αἴτ' ἐν 'Ιταλοῖς, Αἴθ' 'Ελλάδι τὸ πρῶτον, αἴτ' ἐν 'Α. Br. cum Salmasio, cui hoc certe loco Diva Critica non favit. Nihil hic depravati nisi τὸ πρῶτον. Hoc olim mutavi in τις ἔπρωσεν, quod exemplis adstruere nihil attinet. Legendum enim: οὔθ' 'Ελλάδι τις ἔστρωσεν, οὔτ' ἐν 'Α. Theodorid. in Planud. nr. 132. T. II. p. 665. ἃς ἐπὶ γᾶς ἔστρωσε δυωδεκάπαιδα λοχείην. ubi vulgo ἔτρωσε legitur. Eurip. Hercul. Fur. 1000. δάμαρτα καὶ παῖδ' ἑνὶ κατέστρωσεν βέλει. Plutarch. T. II. p. 545. τοὺς θρασυνομένους καταστορέσαι καὶ ποιῆσαι ταπεινοτέρους. Similiter ap. Apollodor. L. III. 10. 2. legitur ἐν πρώτοις, pro ἐν στρωτοῖς, ut correxerunt duumviri doctissimi Valkenar. ap. Clavierium p. 425. et Schaefer. Meletem. p. 88. Eandem confusionem vid. ad p. 449. nr. 546. v. 6. — V. 6. ἀνέτραπεν. P. ἀνέτραπε. Br.

Nr. 693. ἀπολλωνίδου ἰαμβικόν. Tum lemma: εἰς ναυαγόν τινα

significatur dignitas. V. Reisk. ad Const. Porphyr. de Cerem. p. 116. V. 11. ἑάσσας Br. in membr. esse ait. In Apogr. Goth. ἑάσας legitur. V. 12. γινομένων. P. γειναμένων. Br. ex Salmasii, ut videtur, emendatione. In marg. Cod. sigla ῶ.

Nr. 699. ἀδέσποτον εἰς τινὰ ἐν τῷ ἰκαρίῳ πελάγει κινδυνεύσαν οὐ μὴν καὶ τελευτήσαν πλὴν ὅτι τὴν ἰκαρίην θάλασσαν ἰσχυρῶς ἐπιμέμφεται. Br. III. 234. nr. 396. An. III. 2. p. 95. V. 1. ὠνεόφυτον. P. in marg. ζτ. — ὦ νεόφοιτον. Br. V. 2. post Ἰκαρίη comma ponendum. κακοδρομίης. P. νεφοδρομίης. Reisk. πτεροδρομίης. Br. His correctionibus praestat lectio membr. quam probat etiam Schaefer. in Append. ad Aristoph. Plut. p. 512. V. 3. κεῖνος. naufragus, cujus nomen in cippo scriptum. Quaedam apogrr. αὐτός. V. 5. σοιχεπανῇ. P. βόρειος. P. βόρειον Br. Notandum κλίτος, quam vocem Lexic. Schneideri ex solis LXX Interprr. novit. Est etiam ap. Lycophr. v. 600. 737. — ἄγειν. P. ἀγὴν Br. c. Salm. Apollon. Rhod. I. 554. πολιῇ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῇ. Ib. IV. 941. ὑψοῦ ἐπ' αὐτάων σπιλάδων καὶ κύματος ἀγῇ. Cf. Valkenar. ad Herodot. p. 367. 54. Restituenda haec vox Achilli Tatio L. I. 1. p. 7. ed. Bip. — V. 8. στυγεροῦ ὕσσον. Vid. ad p. 514. nr. 679. v. 8.

Nr. 700. διοδώρου γραμματικ. εἰς ῥουφίνου τινὸς γυναῖκα παῦλαν ταραντίνην. Br. II. 187. nr. 8. An. II. 2. p. 81. V. 1. ἔκρυψεν. P. ἤ μ' ἔκρυφεν. Br. c. Salm. in Ap. G. R. V. 2. κωκυτοῦ. P. κωκύτου. Br. V. 4. ῥουφίνος. P. τί μάτην οὔνομα δ' ἐξερέω. Br. c. Salm. infelici correctione. Nec alii felicius. Una littera addita scripsi: τί μάτην οὔνομα Ῥουφίνιος; In hoc nomine ob versus commoditatem antepenultima corripitur; quali licentia seriores potissimum in nominibus propriis crebro sunt usi. Sic in Κυρῖνος p. 388. nr. 200. in Βιθυνῶν p. 338. nr. 93. media corripitur; in Λουκιανός in Append. nr. 49. T. II. p. 772. (ubi Gesner. ad Lucian. T. IV. p. 286. not. p. 581. ed. Bip. de illa licentia minus recte dubitat) in Ἀκίνδυνος p. 567. nr. 429. in Ἰουστινιανὸς p. 58. nr. 90. penultima. De licentia quorundam in nomine Θουκυδίδης monuit H. de Bosch in Not. ad Anthol. T. IV. p. 300. quem consule etiam p. 297. similia ex latinis potissimum scriptoribus congerentem. Sensus: cur frustra Rufinius laborat infamia? Sic p. 308. nr. 639. τί Κυκλάδας . . . μεμφόμεθα; ἄλλως τοὔνομ' ἔχουσιν. V. 5. ἀλλά με. P. ἀλλ' ἐμέ. Br.

Nr. 701. τ αὐτοῦ διοδώρου εἰς ἀχαιὸν νικαία υἱὸν διομήδους. Br. II. 188. nr. 14. An. II. 2. p. 85. V. 1. τῶιδ' P. τόδ' Plan. Br. ἤνεσ' P. ἤνεσ' Pl. ἤνυσ' Br. c. Scaligero in not. mst. V. 3. δέ με. P. δέ μιν. Pl. Br. V. 4. ὕψιφα . . ῆ. P. ὑψιφαῆ. Pl. Br. P. V. 5. εἰς ἀχαιὸν τὸν νικαία. P. V. 6. υἱεῖ ᾧ. P. Pl. contra poëtae mentem. υἱέα οἱ. Br. c. Salm. et Casaub. in not. mst.

Nr. 702. ἀπολλωνίδ εἰς μενεστρα ἁλιέα ἀποπνηγέντα ὑποφυξ. Br. II. 138. nr. 23. An. II. 1. p. 370. V. 2. ἑξαμίης. P. cum plurimis editt. Plan. ἱππείης. Steph. Br. ἑξαμίτης, vel ἑξαμίτου, *linea sex setarum*, corr. Schneiderus, probante Brunkio ad Eurip. Medc. 1181. p. 396. V. 5. εἰδᾶρ. P. εἶδαρ. Pl. Br. πλάνον. P. Pl. πλάνος Br. frustra. Theocr. Eid. XXI. 42. ἐδόκευον ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν. Eodem sensu πλάνα δῶρα dixit Moschus Eid. I. 28. V. 4. ἐρυθρήν. P. ἐρυθρή. Pl. Br. ἔφριξε πάγην. ῥάχιν corr. Toup. Em. in Suid. T. I. p. 213. not. ed. Oxon. an. 1790. „Athen. VII. 20. p. 319. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζωϊκῶν ἀκανθο„στεφῆ φησὶν εἶναι καὶ ποικιλόχροα φυκίδα. ubi Casaubonus: ἀκανθο„στεφῆ vocat phycidem, respiciens ad pinnam, quae per dorsum hujus „piscis continua porrigitur. Vid. Suid. ad Voc. ῥάχιν." V. 5. ἀγρυμένη δ' ὑπ' ὀδόντι. P. Br. Verbum ἄγρυμι alibi non occurrit. ἀγνυμένη δ' ὑποδόντα. Pl. ubi fortasse ἀγνυμένη sincerum: *dum Menestrati dentibus frangitur.* Cf. p. 287. nr. 504. v. 5. 6. ἀχνυμένη δ' ὀδύνῃσι tentavit Casaub. in not. mst. ὑπ' ὀδόντα. Scaliger.

Nr. 703. μυρίνου εἰς θύρσην τὸν κομήτ ὃν ἐπαινεῖ θεόκριτος ὁ δωρι. Br. II. 107. nr. 3. An. II. 1. p. 283. V. 3. οἰνοπότηι. P. οἰνοπότης. Plan. Br. τάν. P. τήν. Plan. Br. V. 5. 6. Hoc distichon omissum in P. accessit ex Plan. V. 6. γένηθ' ὁ Ἔρως. Pl. γένηται Ἔρως. Br. βοσκὸς obvium in Aesopi Fab. nr. 12. ed. Fur. — *Nr.* 704. ἄδηλον ἐπί τι. Br. III. 286. nr. 637. An. III. 2. p. 221. — *Nr.* 705. ἀντιπάτρου. ζτ. τὸ ἐπίγραμμα ὅτι δυσνοητὸν ·/· καὶ ἐσφαλμένον. Br. II. 117. nr. 34. An. II. 1. p. 315. V. 1. πεπολησμένον. P. πεπολισμένη. Br. c. Bentl. Cod. lectionem retuli ad ἠρίον. V. 2. ἀμφιπόλει. P. ἀμφίπολι. Br. c. Bentl. V. 3. αἰθιόπης. P. αἰθοπίης. Br. c. Bentl. Sappho p. 193. nr. 269. Αἰθοπίᾳ με κόρᾳ Λατοῦς. Cf. Stephan. Byz. in Αἰθόπιον. Interpp. Hesychii in Αἰθιόπαιδα. — νηωῖ. P. νηοῦ. Br. c. Wesseling. λοιπὰ in versus initio jejunum est

et vim sententiae nonnihil imminuit. *λεπτά τοι ἴχνια* fuisse suspicor. *magnae urbis tenue vestigium.* Plin. H. N. III. 4. Sic *βαιὰ ἴχνια* Phan. p. 573. nr. 31. — Inter ultimum distichon et praecedentia spatium relictum est in Cod. cum nota in marg. *ζτ. ἄδηλον ἐν τίνι.* — *αἰγείδεσιν.* P. *αἰγείδαις.* Br. cum Bentlejo et Toupio. Verba corruptissima ap. Liban. T. III. p. 428. in hunc modum videntur refingenda: *ἐνθυμεῖσθε τίνα γνώμην ἔξειν εἰκὸς τοὺς Αἰγείδας* (*τοὺς ἀτρείδας* vulg.) *πυθομένους* (*διδομένους* vulg.) *τοὺς ὀψὲ δουλεύειν μανθάνοντας τοῖς θαυματοποιοῖς, οἷς* (hoc vulgo abest) *ἐν δείπνῳ διανέμων τὰ ἀπ' ὀλύνθου σώματα, τὸ ὠμότητος ἆθλον εἴληφε τὴν πυλαίαν.* — V. 5. *ἀλιανθεῖς.* P. *ἁλιανθίς.* Br. c. Boivinio. Toupii commentum *ὡς ἀλλ ξανθὲν* in metrum peccat. Eleganter oppidum in utraque fluminis ripa positum cum purpureo panno comparatur. De voce *ἀλιανθὴς* vid. Fischer. ad Anacr. pag. 38. et pag. 405. *ἀλιανθεῖ κόχλῳ.* Paul. Silent. in Ecphr. S. S. v. 354. p. 518.

Nr. 706. *διογένους εἰς χρύσιππ τὸν φιλόσοφ.* adscriptum ·/· *τὸ μέτρον.* (fort. *ζήτει τὸ μέτρον.*) Est Diogen. Laërt. L. VII. 184. p. 480. V. 1. *εἰλιγγίασε.* P. *ἰλιγγ.* Diog. V. 2. *οὐχης.* P. *οὐ δ' ἧς.* Diogen. Fortasse rectius, *οὐ τῆς πάτρας.* De litteris *χ* et *τ* permutatis vid. p. 505. nr. 626. v. 3. In fine versus comma ponendum. —

Nr. 707. *διοσκορίδου εἰς σωσιθέον τιν τάφον ὑπὸ κρινομεν τ ἐν ταῖς τραγωιδίαις φερόμενα: ἔσφαλται τὸ ἐπίγραμμα παντάπασιν.* Ter appicta sigla *ζτ.* Br. I. 501. nr. 29. An. I. 2. p. 397. Cf. Addenda p. 450. et Hermann. in Comment. Societ. phil. Lips. T. I. P. II. p. 254. V. 1. *ἄστη.* P. V. 2. *ἄλλον* et *σοφοκλῆς.* P. *ἄλλος . . σοφοκλῆν.* Br. quod recepi. V. 3. *πυῤῥιγένειος.* P. *πυῤῥογένειος.* Br. V. 4. ne *ἄξια* penderet, junxi hanc vocem cum *Σατύρων Φλιασίων.* V. 6. *πατρίδ' ἀναρχαΐσας.* significare videtur, Sositheum, choris satyricis post longum intervallum restitutis, patriam vetusto hoc dramatis genere instruxisse. V. 8. ad *ἑλκόμενος* subaudiendum videtur *ἦν,* i. e. *εἱλκόμην.* Vid. Dorvill. ad Char. p. 624. Schaefer ad L. Bos p. 608. Hermannus haec verba cum sequentibus jungebat: *πρός τ' αὐδὴν ἑλκόμενος μεγάλην, Εὔαδέ μοι...* constructione mutata, ut p. 529. nr. 148. *κἀγὼ δ' αὐτὸν ἰδών, τὸ στόμα μου δέδεται.* Homer. *'Ιλ.* ο. 267. *ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθώς, 'Ρίμφα ἑ γοῦνα φέρει.* V. 9. *ἑπτὰ δέ μοι ἔρσων τύπος.* P. *εὔαδεν ἡρώων τύπος.* Br. ex conjectura Salmasii, genuinam se Cod. scripturam repraesentare existimans. In

ἔρσων latere θύρσων, dubitare noli. Praeterea malim κτύπος, quamquam Hermannus in τύπος acquiescit.

δ
P. Nr. 708. τοῦ αὐτοῦ διοσκορι εἰς τινὰ κωμῳδιογράφον. ὑπο-
τ
λαμβάνω δ' ὅτι εἰς τὸν αυ σωσίθεον. ζτ. κανταυθα την ἔννοιαν διατα σφάλματα. Br. I. 501. nr. 30. An. I. 2. p. 400. Cf. Athen. L. VI. p. 241. F. V. 1. φιλάγωνα. P. Br. et sic est in praestantissimo Cod. Athenaei, ubi vulgo φιλαοιδὸν legitur. V. 2. ζῶντα μαχωνα. P. ζῶντι μάχωνι. editt. vett. Athen. et Cod. Venet. Huic lectioni frustra patrocinatur doctissimus Deipnosophistarum editor. Ut in Cod. Pal. librarius Μάχωνα scripsit ob praecedens ζῶντα, pro Μάχωνι, sic in Cod. Veneto Athenaei casus participii nominis vicini casui accommodatus est. Verum est κισσὸν ζῶντα. V. 3. ἔχει σφῆναγε. P. ἔχεις κηφῆνα. Br. c. Athen. De prodigis Liban. T. IV. p. 828. 11. κτησάμενοι διὰ τύχην τινὰ δεξιάν, εἶθ' οἱ θεοὶ (Scr. εἶτ', ὦ θεοί) καθάπερ ὕδωρ, ἀλλ' οὐ χρυσίον ἐκχίοντες, κἄπειθ' ὥσπερ κηφῆνες ζῶντες, ἐκ τῶν ἀλλοτρίων πόνων παρατρεφόμενοι. — ἀλλά τι τέχνας. P. ἄλλ' ἄρα τέχνης. Athen. τέχνης recepi c. Br. V. 4. ἠμφίεσας. P. Br. ἀμφίεσαι. Athen. V. 5. τοῦτο δὲ πρ. P. τοῦτο δ' ὁ πρ. Athen. quod praetuli. ἐρεῖ. P. Ath.| ἐρεῖς. Br. male distinguens post πόλι. V. 6. θυμός. P. φυτόν. Athen. θυμόν. Br. Ap. Lucian. T. IV. p. 176. χαριεστάτην ἀρχῶν ἁπασῶν, καὶ θύμου τοῦ Ἀττικοῦ ἀποπνέουσαν. olim θυμοῦ legebatur. Ibi vid. Interpp. p. 491. s.

Nr. 709. ἀλεξάνδρου. ζτ. οτι εσφαλτз καὶ ἔστιν ἀδιανόητον. Br. I. 418. nr. 3. An. I. 2. p. 235. Cf. Plutarch. T. II. p. 599. E. V. 1.
ες
σαρδιαι. P. σάρδιες. Plut. Br. ἄρχαιαι. P. ἀρχαῖος. Plut. Br. Causam non videbam, cur a membr. discederem, modo ἀρχαῖαι scriberetur. De se ipso, ut probabiliter suspicatur Welkerus in Fragm. Alcmanis p. 28., Alcman ap. Steph. Byz. V. Ἐρυσίχη. Οὐκ εἷς ἀνὴρ ἄγριος, οὐδὲ σκαιός, Οὐδὲ παρὰ σοφοῖσιν ... ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἀκρᾶν. Fortasse: οὐδὲ παράσοφος. quod vocabulum in Lexicis non magis comparet, quam παρασόφισμα, quod vide in Bekkeri Anecdot. T. I. p. 59. νόμος. P. Plut. νομός. Br. V. 2. κέρνας ηστισαν ἢ μακέλας. P. κέλσας ἤ τις ἀνὴρ μακέλας. Plut. χέρνας ἦν τις ἂν ἢ βακέλας. Br. c. Salm. et Reiskio, quam lectionem illustravi in Animadverss. De βάκηλος, quod ob versus commoditatem in βάκελος mutatum est, ut ξηρὸς in ξερός. p. 199. nr. 304. vid. Intrpp. Sueton. Vit. Octavii c. 87.

T. I. p. 214. ed. Wolf. V. 3. ῥήσσων. P. Br. De ῥῆσσον cogitabat Meziriac, quod, genuina lectione in vers. 2do restituta, locum non habet. V. 3. νῦν δέ μοι ἄλλο οὔνομ' ἐκ σπ. P. νῦν δέ μοι Ἀλκμὰν Οὔνομα καὶ σπ. Plut. Br. V. 4. praeclare Cod. P. εἰμὶ πολυτρίποδος. Ap. Plut. versus exit in Σπάρτας πολίτης. V. 5. ἑλικωνίδας. P. ἑλληνίδας. Plut. V. 6. δασκύλεω. Plut. Br. δυσκύλεω. P. Κανδαύλεω malebat Bentlejus. μείζονα. P. Br. κρείσσονα. Plut. In Γύγεω prima corripitur, quae longa est in Od. Anacr. XV. 1. ap. Bianor. in Palat. p. 430. nr. 423. Leonid. Tar. p. 324. nr. 740. Vid. ad p. 162. nr. 112. v. 3.

Nr. 710. ἠρίννης μιτυλ/ εἰς βρυκίδα την μιτυληναῖαν ἠρίννηϛ δὲ συνεταιρίδα. Appictum σμ. ω. Br. I. 58. nr. 2. An. I. 1. p. 187. V. 2. ἄϊδα. P. Br. ἄϊδᾳ. Reisk. οποδιᾶν. P. V. 3. τοῖς ἐμοῖς. P. ἐμόν. Br. c. Salm. in Ap. G. R. χαίρειν. P. χαίρην. Br. V. 4. τελέθωντ' P. τελέθοντ' Br. Conjunctivus post εἴτε recte habet ap. eos, qui particulae εἰ conjunctivum addunt. — ἕτεροι πόλιος. P. ἑτεροπτόλιος. Br. c. Heringa. Dedi equidem, quod proximum erat: αἴθ' ἑτέρας πόλιος. Sic saepe litterae ω et α, ι et ς inter se permutantur. V. 6. χῶτι. P. ὅττι. Br. quod non est necessarium, distinctione in fine praecedentis versus posita, verbisque εἴπατε καὶ τὸ ad praecedentia relatis. — βρυκίδα. P. Ex nr. 712. abunde apparet, nomen puellae Βαυκὶς fuisse. V. 7. τηνι δώσειδωντι. P. τήνῳ δ' εὐγενὲς ἐντί. Br. c. Salm. in marg. Ap. G. R. quod non ob unam causam improbandum. Rectius C. de Pauw in not. mst. τηνία ὡς εἰδῶντι. in eo tamen errans, quod haec omnia ad Erinnam referenda existimavit. Hanc Τηνίαν ποιήτριαν fuisse vocatam, docet Stephan. Byz. in Τῆνος. non ab urbe Laconiae, sed ab insula Teno, ni fallor, unde vitae sedes in Lesbum transtulisse videtur. At si Erinna Tenia fuit, nihil impedit, quominus illius amicam ejusdem originis fuisse existimemus. Scripsi itaque, paucis litteris immutatis: χῶτι γένος Τηνία· ὡς δ' εἰδῶντι καὶ ὅττι μοι.. *Fac, ut hoc quoque sciant;* conjunctione ὡς elliptice posita, ut ὅπως, ἵνα, μὴ saepissime. Similiter Xenoph. Cyrop. V. 2. 33. εὖ δὲ ἴσθι, ὦ Γωβρύα· ἵνα καὶ τοῦτ' εἰδῇς· οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι κ. τ. λ. ut ex optimo Cod. Guelph. Schneiderus edidit. — In Cod. ἁ συνεταιρὶς obscurum. In marg. γρ. ἀσυνεταρίς.

Nr. 711. ἀντιπάτρου εἰς κλειναρετιν νικιππ καὶ δημ θυγατέρα

ϑ τ
παρ τελ/. Br. II. 34. nr. 98. An. II. 1. p. 93. V. 3. πεύκης. P. πεύκας. Br. V. 5. δημῶ. P. δαμῶ. Br. ἐφ' ἁρπάξασα. P. ἀφαρπ. Br. quod sine haesitatione recepi. V. 7. ἐκάμαντο. P. ἐκάμοντο. Br. V. 8. θάλαμον. P. πάταγον. Br. c. Musgravio. Sic etiam Salm. in marg. Ap. G. R. Nihil verius. De luctu Bion. Eid. I. 4. καὶ πλατάγησον Στάθεα.

δ
Nr. 712. εἰς βαυκι τινὰ νύμφην ἐν τῷ θαλαμ̃ τελευτήσασαν ἠρίννης. Appictae siglae C ῶ^ρ μ̄. Br. I. 58. nr. 3. An. I. 1. p. 188. Attigit hoc epigr. Chardon. Mélanges T. I. p. 110. s. V. 2. ἀΐδα. P. ἀΐδᾳ. Br. V. 3. βάσκανος. δαίμονα βάσκανον καὶ πονηρὸν accusat aliquis ap. Liban. T. IV. p. 505. 11. apud quem p. 511. 4. verba, φθόνε καὶ δαῖμον καὶ βασκανία, καὶ τύχη πονηρά, frustra tentantur. — τοικαλά τάμεθ' ὁρῶντι. P. καλά μεν ποθορῶντι. Br. c. Toupio, correctione parum probabili. Duabus litteris leviter immutatis scripsi: τὰ δέ τοι καλὰ σάμαθ' ὁρῶντι . . . quod aut de inscriptione ipsa accipiendum, aut de signis quibusdam symbolicis cippo insculptis. V. 4. ὄμματα τὰ B. P. ὠμοτάταν. Br. c. Salm. qui etiam alia hic tentavit parum feliciter. ἀγγελέοντι pro ἀγγελοῖσι. — τύχαι. P. τύχαν. Br. P. V. 5. novum lemma adscriptum: εἰς τὴν αὐτὴν βαυκ̃. Siglae in marg. C ῶ^ρ μ. — ὃς τάν. P. ὡς τάν. Br. ἐφ' αἰσήδετο πεύκαις τὰν δ' ἐπί. P. ὑφ' ἃς δόμον ἄγετο πεύκας Τᾷδ' ἐπί. Br. praeeunte Salmasio. Versus est mutilus, sed quae supersunt, leni unius vocabuli mutatione sic corrigi posse videntur: ἐφ' αἷς [καλὸς] ᾔδετο πεύκαις, ταῖσδ' ἐπὶ καδευτὰς ἔφλεγε πυρκαϊᾷ. *quibus facibus praelucentibus modo Hymenaeus canebatur, iisdem socer puellae corpus in rogo incendit.* πυρκαΐας. P. Br. πυρκαϊᾷ dedi, ob crebram permutationem litterarum ι et ς. Ut h. l. τὰν παῖδα ἐπέφλεγε πυρκαϊᾷ. sic Homer. Ἰλ. ψ. 52. ὄφρ' ἤτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ. Idem h. l. κηδευτὴς quod κηδεστής, pro quo κηδέστωρ est ap. Manethon. L. IV. 514. In Cod. Pal. est καδευτας; fortasse etiam καδεστάς; ambiguum enim. Formam κηδευτὴς ex Aristotele habet Schneider. in Lex. — V. 8. γοερῶν. P. γοερὸν Br. c. Reiskio, fortasse rectius.

Nr. 713. ἀντιπάτρου εἰς ἠρίνναν τὴν λεσβίδα ποιήτριαν: ἧς οἱ τριακόσιοι στι παραβάλλονται ὁμήρωι. Br. II. 19. nr. 47. An. II. 1. p. 48. V. 5. ἀναρίθμητοι. P. ἀναρίθμητοι. Pl. Br. V. 6. λήθη. P.

λήθη. Pl. Br. V. 7. *ἠδὲ κολ.* P. *ἠέ.* Pl. Suid. in *λώϊον.* T. II. p. 462. — *Nr.* 714. *ἀδέσποτον εἰς ἴβυκον τὸν λυρικὸν ποιητήν.* Br. III. 262. nr. 528. An. III. 2. p. 164. V. 1. *ἰταλιη* $\overset{στε}{\text{σταγανώδεος}}$. P. *ἰταλίης τεναγώδεος.* Pl. Br. Simile vitium sustulimus in ep. Posidippi in Append. nr. 64. T. II. p. 780. *ἔστ' ἂν ἴκῃ Νείλου ναῦς ἔφαλος τενάγῃ.* In Arriani Anab. VII. 7. 9. *καὶ οὕτω ἐς οὐ πολὺ ὕδωρ ὁ Εὐφράτης τελευτῶν, καὶ τεναγώδης ἐς τοῦτο, οὕτως ἀποπαύεται.* fortasse legendum, *καὶ τεναγῶδες τοῦτο.* — V. 2. *θρινακίου.* P. Br. et editt. vett. Plan. In nonnullis *τρινακρίου.* — *γενομένην.* P. Br. *γενομένης.* Vulgo. Cod. lectionem refer ad *πόλιν*, quod assumendum ex *'Ρήγιον.* V. 3. *φιλέοντα δέ.* P. (in var. lectt. *τε* male excusum.) *φιλέοντά τε.* Pl. Br. V. 5. *ἠδέα πολλά.* P. Br. *τῇδέ τε πολλά.* Pl.

Nr. 715. *εἰς $\overset{δ}{\text{λεονι}}$ τὸν ταραντῖν ἐπιγραμματοφόρον τὸν τ+ ἰσοψηφα $\overset{τ}{\text{γράψαν}}$ τοῦ αὐτοῦ. $\overset{ρ}{ω}$*. Auctor lemmatis Tarentinum Leonidam confudit cum Alexandrino. *Leonidae* inscriptum in vett. editt. Plan. p. 282. St. In recentioribus *ἄδηλον εἰς λεωνίδην.* Inter epigrr. Leonidae Tarentini edidit Br. I. 247. nr. 100. An. I. 2. p. 151. V. 2. *δέ μοι.* P. Pl. *δ' ἐμοί.* Br. V. 4. *ἀντί.* P. Pl. *ἄντι.* Br. Haec praepositio non magis patitur anastrophen, quam *ἀμφί.* — *μελιχρῶν.* P. *μελιχρόν.* Pl. Br. V. 5. *αὐτά με.* P. Pl. Br. *ἀλλά με δῶρα* corrigebat Schneiderus; et certe particula adversativa requiri videtur. Non minus recte scripseris, *αὐτὰ δὲ δῶρα.* Saepe *δὲ* pro *ἀλλὰ* ponitur post enuntiationes negativas. p. 269. nr. 413. *οὐχὶ ἔργα γυναικῶν . . τῶν δὲ κινῶν ἑλόμαν . . βίοτον.* p. 284. nr. 484. *οὐχ ὑπὸ παίδων, 'Οθνείαις δ' ἐτάφη χερσίν.* Ad *κηρύσσει* aut *οὔνομα* subaudiendum, aut *ἐμέ*, quod ex praecedente *Λεωνίδου* assumi potest. Vid. ad pag. 253. nr. 321.

Nr. 716. *διονυσίου $\overset{δ}{\text{ρο}}$ ἐπί τινι ῥοδίωι νέωι $\overset{τ}{\text{τελευτήσαν}}$. μήποτε δὲ φαινόκριτος ἐπωνομάζετο*. Appictum *ζτ.* Br. II. 255. nr. 9. An. II. 2. p. 253. V. 1. *ἰαλύσοιο.* P. Br. *ἠλυσίοιο.* Plan. V. 5. *ἀοιδοῖς.* P. *ἀοιδός.* Plan. Br. quem miror postea in Lectt. *ἀοιδοῖς* magis probasse, ita ut *φθέγξεται* passive sumatur. Manifestum est, genuinam lectionem *ἀοιδὸς* ob proxime praecedens *ἐπεσσομένοισιν* ab oscitante librario depravatam esse. *ἐπεσσομ.* P. ed. Flor. pr. Br. *ἐπ' ἐσσομεν.* Vulgo. V. 6. *ἄχρι φέρωσι.* Quint. Smyrn. L. XIII. 341. *ἄχρις ἐπ' ἀντολίην τε καὶ ἀκάματον δύσιν ἔλθῃ.* Herodot. L. IV. 119. *μέχρι*

δὲ τοῦτο ἴδωμεν. Sic *ἕως* quoque sine *ἂν* cum conjunctivo reperitur. p. 488. nr. 821. *αὐδήσει ... ἕως πόλος ἀστέρας ἕλκῃ.* p. 493. nr. 23. *μέσσα θέει πελάγη .... ἕως ἐπὶ τέρματα μύθων ἔλθῃ.*

Nr. 717. *ἀδέσποτον εἰς λεύκιππον. εἰς λευκιππ γεροντα εν κυνηγεσίω τελευτ.* Br. III. 288. nr. 647. An. III. 2. p. 226. V. 2. *ὑπειαρ.* P. *ἐπ' εἰαρ.* Br. c. Reiskio. *νισσομένοις.* P. *νισσομέναις.* Br. cum eodem. P. V. 5. *οἱ κομέειν.* P. Br. Quaedam apogrr. *οἱ νομέειν. αἴδε* P. — *Nr.* 718. *νοσσίδος. εἰς νοσσίδα τὴν ἑταῖραν σαπφοῦς τ μιτυληνξ.* Falsum lemma. Br. I. 196. nr. 11. An. I. 1. p. 419. V. 1. *μιτυλίναν.* P. V. 2. *τὰν σαπφοῦς* et *ἐναυσόμενος.* (sic corrige in edit. nostra, ubi *ἐναυσάμενος* expressum.) P. *τᾶν Σαπφῶ χ. ἄ. ἐναψάμενος.* Br. tacite recepit. Bentlej. in Dissert. Phalar. p. 198. nihil mutat nisi *τὰν* in *τᾶν*, de *ἐναυσόμενος* nihil monens, quam vocem Toupius ad Hesych. T. III. p. 146. vertit, *partiсipaturus.* Est potius, *sibi sumturus, carpturus inde.* — V. 3. *φίλα τηναι τε λοκρίσσα τίκτειν ἴσαις δ' ὅτι μοι.* P. *φίλαν τῆναι τε Λοκρὶς γᾶ Τίκτεν ἴσαν, ὅτι θ' οἱ τ.* Br. *φίλα τήνᾳ τε Λόκρισσα Τίκτεν ἴσαις* (i. e. *ἴσας*) *ὅτι θ' οἱ.* Bentl. In utraque correctione manifesto falsum est *θ' οἱ* pro *τέ οἱ.* Nec necessaria mutatio, quum saepius epigrammatographi a tertia persona ad primam, a prima ad tertiam transeant. Vid. ad p. 154. nr. 73. Quare Bentleji vestigia premens, paucissimis mutatis, lego: *εἰπεῖν, ὡς Μούσαισι φίλα, τήνᾳ τε Λόκρισσα Τίκτεν ἴσας, χὤς μοι* (sive *χὤς οἱ*) *τοὔνομα Νοσσίς. ἴθι.* i. e. *εἰπέ, ὡς Λόκρισσα* (notanda haec forma pro *Λοκρὶς*) *ἐστὶ* scil. *καὶ ὡς ἔτικτεν ἴσας ἐκείνῃ χάριτας* (de qua brachylogia cf. ad p. 95. nr. 48.) *καὶ ὥς μοι* (sive *ὥς οἱ*) *τοὔνομα Νοσσίς.* Leniore etiam mutatione correxeris: *τίκτεν ἴσ', ὡς δ' ὅτι μοι τοὔνομα Ν.* Junguntur enim interdum conjunctiones *ὡς ὅτι*, ut p. 448. nr. 530. *ἵνα δείξῃ Ὡς ὅτι καὶ μέχρι σοῦ πάντα ποιεῖν δύναται.* quem versum cum aliis excitant Intrpp. Gregor. Cor. p. 52. — *ἴσα* tum dictum ut p. 267. nr. 407. de Sappho: *ἴσα πνείουσαν ἐκείναις, ταῖς Μούσαις* scil.

Nr. 719. *λεωνίδα ταραντιν εἰς τέλλην τον γελωποιεῖν πρῶτον ἀρξα.* Br. I. 240. nr. 77. An. I. 2. p. 131. V. 1. *βώλεω.* P. *βώλεϊ.* Br. c. Salmasio. Sed nusquam *τὸ βῶλος* occurrit. Hac ex parte probabilius Reiskius *βώλακι.* Sed aliud quid latere suspicor. V. 2. *πρᾶτον.* P. *πρῶτον.* Br. — *Nr.* 720. *χαιρήμωνος.* Br. II. 55. nr. 2.

An. II. 1. p. 175. V. 1. κλέυασον τοιβοικλειος. P. Κλεύας Τιμοκλῆος. Br. cum Ruhnkenio. In Κλευας posterior syllaba corripi potest, Doriensium more, ut in Αἴας ap. Alcmana: δουρὶ δὲ ξυστῷ μέμηνεν Αἴας αἵματά τε μίμνων. Vide Dracon. de Metr. p. 12. 6. Unde ad Cod. vestigia scripsi: Κλεῦας ὁ Τιμοκλῆος. Similiter supra p. 513. nr. 673. in Ἀνδρέα ultima corripitur, nisi ibi est synizesis. — V. 2. ἀμφιλόγον γᾶν ἀμφιτεμνόμενος. P. Ἀμφιλόχων γαῖαν ἐπεσσάμενος. Ruhnk. ἀμφίλογον γᾶν ἐπιεννύμενος. Br. c. Salmas. in Ap. G. R. ἀμφίλογος verum videtur de agro, qui utrum Spartanorum esset, an Argivorum, ambigebatur. Tum scribendum videtur, γαῖαν ἐφεσσάμενος. p. 251. nr. 299. πάτραν κείμεθ' ἐφεσσάμενοι. De hac locutione fuse disputantem vid. Hemsterh. ad Hesych. T. I. p. 1352. Quod ap. Theognid. legitur v. 420. ed. Br. καὶ κεῖσθαι πολλὴν γαῖαν ἐφεσσάμενον. Brunkii commentum est, quod Bekkerus vulgatae γῆν ἐπαμησάμενος cedere jussit. Vid. ad p. 267. nr. 404. 1.

Nr. 721. τοῦ αὐτοῦ. ζε. ὅτι ἀδιαγνωστ ἐστὶ τὸ ἐπίγραμμα. Br. II. 55. nr. 1. An. II. 1. p. 174. V. 1. τοῖς ἄργει παρθενίσαι. P. quod corrigere conatus Planud. dedit: τοῖς ἀργείοις χήμῖν ἶσαι χέρες. Sic vulgo. In edit. Flor. pr. et Ald. 1. χήμῖν omissum. Saltem scribendum: χήμὶν ἶσαι χέρες. ut Br. exhibuit. Τοῖς Ἄργει καὶ Σπάρτῃ ἶσαι χέρες. correxit Salmas. in marg. Ap. G. R. comparans Virgilianum, *hospes a Zacyntho;* quod factum nolit Schaefer. ad L. Bos p. 698. quem secutus sum emendantem: τοῖς Ἄργει Σπάρτῃ τ' ἶσαι χέρες. V. 2. σύμβολαμέν. P. συμβάλομεν. Pl. Br. Θυρεαί. P. Θυρέα. Pl. Br. Vid. ad p. 244. nr. 244. v. 4. — δόρυ. P. δορός. Pl. Br. — In Cod. Pal. sequitur ep. Dioscoridis, quod dedimus p. 241. nr. 229.

Nr. 722. θεοδωρίδα εἰς τιμοσθένην υἱὸν μολοσσοῦ. Br. II. 44. nr. 12. An. II. 1. p. 130. V. 1. δηριφαγον. P. δηρίφατον. Br. — Nr. 723. ἀδέσποτον εἰς τὴν τῶν λακεδαιμονίων πολ. Br. III. 247. nr. 452. An. III. 2. p. 129. V. 1. ἄδμητος. P. Br. εὔδμητος. Pl. De ἄτμητος cogitabat Salm. V. 2. καπνόν. Locis olim laudatis adde Xenoph. Hellen. VI. 5. 28. quum in bello Thebano exercitus hostilis domos circa urbem incenderet, τῶν ἐκ τῆς πόλεως αἱ μὲν γυναῖκες οὐδὲ τὸν καπνὸν ὁρῶσαι ἠνείχοντο, ἅτε οὐδέποτε ὁρῶσαι πολεμίους. V. 4. λύκους (οι). P. λύκοι. Pl. Br.

Nr. 724. ἀνύτης μελοποιοῦ εἰς προαρ(χ) ὑπερ(ς) πατρίδος μαχομ(ε) καὶ κεσόντα. Br. I. 199. nr. 13. An. I. 1. p. 430. V. 1. ἦβα μέν σε

πρόαρχε ἔσαν παιδων ἄτε ματρὸς φειδία. P.' quem versum misere corruptum sic exhibuit Br. "Ηβα μὲν σύ, Πρόαρχε, πεσὼν παίδων τάγε ματρὸς Στήθεα ἐν δν. plane ut legitur ap. Wolfium in Fragm. Poëtr. p. 114. in qua lectione et mutationis violentia et hiatus in verbis στήθεα ἐν offendit. Minus etiam feliciter cessit emendandi conatus Heringae in Obss. crit. p. 263. Quum ματρὸς non habeat unde pendeat, nullus dubito, δῶμά τε ματρὸς legendum esse, praesertim quum παίδων orationem turbet. Reliqua autem in hunc modum legerim: Ἦ ῥα μένος σε, Πρόαρχ', ὄλεσ' ἐν δαΐ, δῶμα δὲ ματρὸς Φαίδρας ἐν δν. Saepe sic ἦ ῥα est in epigrammatum initio. p. 134. nr. 280. ἦ ῥά γε καὶ σύ, Φίλιννα, φέρεις πόθον. p. 220. nr. 84. ἦ ῥ' ὀλίγον τόγε σῆμα. p. 499. nr. 64. ἦ ῥά γε ποῦ τὸ φρύαγμα τὸ τηλίκον. p. 587. nr. 121. ἦ ῥά νύ τοι, Κλεόνικε, .. ἠντήσανθ' αἱ λιπαραὶ Χάριτες. Cf. Valken. Epist. ad Roever. p. L. An in nomine Φαίδρας verum attigerim, ignoro equidem. Sed hoc nihil refert. Alii, si hoc displicuerit, aliud substituant. — δνοφερῷ πένθει. ut Aeschyl. Pers. 534.

P. *Nr.* 725. εἰς μενεκρα ὄνωθεν (Scr. οἰνωθέντα) καὶ τελευτήσαντα. καλλιμάχου. Br. I. 471. nr. 44. An. I. 2. p. 298. et in Addend. p. 442. V. 1. οὐκέτι πουλύς. P. οὐδ' ἐπὶ πουλὺ scripsi: *non diu vixisti*; ut ἐπὶ δηρόν, ἐπὶ δήν. p. 429. nr. 415. de spatio: αἱ δ' ἀγχοῦ ... ἐπὶ πουλὺ Τρηχεῖαι. Verba καὶ σὺ γὰρ ὧδε, *nam tu quoque hic* (in sepulcro) *jaces*, orationem eleganter interrumpunt. V. 2. τί σε ξείνων ὥστε. P. λῷστε scripsi cum Zedelio. Sic hoc distichon paucis litteris mutatis corrigi posse existimabam. Br. dedit in textu: αἴλινε, καὶ σὺ γὰρ ὧδε Μ. οὐκέτι πουλὺς Ἦσθα· τίς ἀξείνων, τίς σε κατ. In Lectt. autem corrigit: Αἴνιε, καὶ σὺ γὰρ ἦσθα, Μ. οἰνοποτάζειν Δεινός, τίς σ' οἶνος ὧδε κατ. quae non magis probanda sunt, quam quae ipse olim simili profudi audacia. V. 3. ἤρατο. P. ἦ ῥα τό. scripsi cum Zedelio. Viatoris etiam haec verba sunt, non, quod Br. existimabat, Menecratis. In fine versus restitui ordinem membr. ὕπνος ἦλθεν. pro Brunkiano: ἦλθεν ὕπνος.

Nr. 726. λεωνι εἰς γραῦν πλατθίδα τὴν φιλαργρπν. Br. I. 240. nr. 78. An. I. 2. p. 133. V. 1. μ' ἠῶιον ἀνώσατο. P. κηῶον ἀπώσατο. Br. c. Toupio. V. 2. γρηῦς. Rectius γρηῢς P. V. 4. ἀγχιθερον. P. ἄγχι θερῶν. Br. c. Reiskio; necessaria correctio. V. 5. δεινευμένη. P. δινευμένη. Br. V. 6. τὸν χάρ. P. οὖν χάρ. Br. Post hunc versum spatium est in Cod. Pal. Sequenti autem versui novum lemma ad-

scriptum: τοῦ αὐτοῦ λεωνι εἰς τὴν αὐτὴν πλατθίδα τὴν ὀγδοηκοντου. unde factum, ut hoc epigr. a nonnullis editoribus in duo divideretur. Vid. Toup. Epist. de Syrac. T. II. p. 356. — ἡ ῥικνή. P. ἡ ῥικνὴν Br. quod cum κρόκην jungendum. Quamvis probabilis sit emendatio, non tamen a Cod. lectione recedendum putavi. — Scr. ἄρκιον pro sphalmate typographico ἄκριον. V. 8. στογγυλαουσ' ἡμερ. P. στρογγύλλουσ' ἱμερ. Br. quod procul dubio verum. — V. 10. ἡ καλά. quae pulchra opera pulchre et eleganter texuit.

Nr. 727. θεαιτήτου ἐς φιλίαν τὸν αὐτάρεσκον καὶ δοκησίσοφον. Falsum lemma. Br. II. 251. nr. 3. An. II. 2. p. 242. V. 1. ἄλλου. P. ἄλλων. Br. c. Salm. in Ap. G. R. V. 3. ἀΐδα. P. ἀΐδᾳ. Br. V. 4. μείνω θεροίτας. P. εἰν ἀΐδᾳ γὰρ μίνων θερσίτης οὐδὲν ἀτιμότερος. Suid. T. I. p. 372. — μίνω. Br.

Nr. 728. καλλιμάχου εἰς ἱέρειαν τῖν δήμητρος γραῦν αἰσίως τελευτήσας ἐπι τωῖ αὐτωῖ τετραμέτρωι ἐνδεκασύλλαβ. In marg. ζτ. Br. I. 471. nr. 45. An. I. 2. p. 300. Versus tres majores sunt asynarteti Archilochici, constantes ex tribus dactylis, duobus trochaeis et spondeo; tres minores Phalaecei hendecasyllabi. V. 1. πάλι. P. πάλιν. Br. ob metrum. V. 2. δινδυμίνης. P. δινδυμήνης. Br. — V. 3. ἡ γρῆυς. Br. Verba sic jungenda: ἐγὼ ἡ γρηῢς ἐγενόμην ἱερίη. — ηνο . . . (non ηγο . . .) P. Lacunam sic impleveris: ἡ 'ν θεῶν ἑορταῖς. V. 4. ob praecedentis versus defectum obscurus. Suspicabar olim: προστασίην ἔχον (i. e. εἶχον. Male in Animadverss. ἔχων excusum.) γυναικῶν. quod cum praecedentibus bene coïret. — Sequitur in Cod. epigramma Dionysii, quod suo loco legitur p. 279. nr. 462.

Nr. 729. τύμνεω εἰς ἀρτίτοκον τινα γυναῖκα τελευτ. Br. I. 506. nr. 6. An. I. 2. p. 414. In Plan. p. 234. est ἄδηλον. V. 1. εὐηθῆ. P. Εὐήθης Τριτωνὶς corr. Scaliger in not. mst. ἐλοχεύθην. P. ἐλοχεύθη. Pl. Br. V. 2. ἂν omissum in P. supplet Pl. Br. V. 3. ἀρτίτοκος. P. καταγηέν. Ib. κατήγαγεν ἐν βρ. Pl. Br. Vitium esse in τὰ δὲ πολλὰ dubitare noli. De μοῖρα cogitabam olim cum aliis; nunc corruptae lectionis vestigiis accuratius perpensis, legendum suspicor: ἀρτιτόκος· μετὰ δ' οὐ πολὺ Κὴρ ἄγαγεν βρέφος ᾄδην. ubi priore syllaba praepositionis μετὰ forte omissa, facile apparet, quid librarium impulerit, ut etiam πολλὰ scriberet. Similes priorum syllabarum omissiones attigi ad p. 279. nr. 457. Sic plane ap. Themist. Or. XXVIII.

p. 341. C. τὰ ἡδονῆς legitur pro μεστὰ ἡδονῆς. Vid. Additam. An. in Athen. p. 262. — ᾄδαν. P. ᾄδην. Pl. ᾄδῃ. Br. praeter necessitatem. V. 4. σὺν κλεινῇ. P. σὺν κείνῃ. Pl. Br. δεκάτην οὐχ. P. δ' inserui cum Pl. Br. ὑπὲρ ἦιρεν. P.

Nr. 730. πέρσου εἰς μνάσαλλαν καὶ νεοτίμαντην αυ θυγατέρα. Br. II. 4. nr. 4. An. II. 1. p. 13. V. 2. μυρομένα κούρα. P. μυρομένας κούρας. Br. c. Salm. quod auribus parum blanditur. Scripsi quod epigrammatis argumentum suadebat: μυρομένας κούραν . . . τύπος, Νευτίμας θ', ἅς . . . Conspiciebatur in cippo imago matris, filiam plorantis, ipsiusque filiae moribundae, patris denique, caput sibi dextra pulsantis. P. V. 3. novum in Cod. lemma: καὶ ταῦτα εἰς μνασαλλ/. — θ' sensu postulante post Νευτίμας inserui. V. 5. ἀχλύϊ. Apud Apollon. Rh. L. IV. 1697. οὐρανόθεν δὲ μέλαν χάος, ἠέ τις ἄλλη Ὠρώρει σκοτίη μυχάτων ἀνιοῦσα βερέθρων. legendum auspicor: ἠέ τις ἀχλὺς Ὠρώρει σκοτίη. ut ap. Aeschyl. Pers. 665. στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται. — μητρός. P. ματρός. Br. V. 7. ἐπεμασσάτο κῶ. P. ἐπεμάξατο κῶ μ. Br. c. Reiskio; quae inutilis correctio, quum aoristi formam a Cod. repraesentatam satis tueantur loca Homerica ap. Clarkium ad Ἰλ. ρ. 564. Cf. Heyn. T. VII. p. 372. At omnino tempori aoristo nullus hic locus, nec καὶ ferri potest ante ὦ. Quod dedi ἐπιμάσσεται· ὦ μέγα δειλοί. respondet praecedenti κεῖται. Omnia enim in hoc epigr. ut praesentia describuntur.

Nr. 731. λεωνίδα εἰς γέροντα βάκτρῳ στηριζόμενον. ὡς ἐπὶ καμάκω ἐμποὶ γοργος δηναυ τοὔνομ. Br. I. 241. nr. 79. An. I. 2. p. 134. V. 1. καματωι. P. κάμακι. Br. cum Reiskio. Duae fortasse hic lectiones confusae καλάμῳ et κάμακι. Arundinis enim plurimus usus in vinetis. — αὐτῷ. Vid. ad p. 191. nr. 255. V. 2. σκηπανίωι. P. V. 3. ἢ τρεῖς . . θάλψαι. P. εἰ τρεῖς et θάλψῃ. Br. c. Salmasio. Nihil muto. Ad θάλψαι subaudi σεαυτόν. Vid. Porson. ad Eurip. Orest. 288. Schaefer. ad L. Bos p. 433. V. 6. κῂς. P. κεὶς. Br. praeter necessitatem. — Nr. 732. θεοδωρίδα. εἰς πρεσβυτην τινα. ἔστιν δὲ δυσνόητον δία τα σφαλματα. Br. II. 43. nr. 10. An. II. 1. p. 128. V. 1. ὤιχευε τάσκίπων. P. ᾤχεο ἀσκ. Br. c. Toupio, quod propter hiatum ferri nequit. Verius Piersonus: ᾤχευ ἔτ' ἀσκίπων. ne littera quidem mutata. — Ἑρμοῦ ἄγριε. P. c. sigla ζτ. Ἑρμοῦ λάτρις. Br. c.

Toupio. Nec hoc probandum. *Ἔρμεω ἄγρα* suspicabatur Boekh. in not. crit. ad Pindar. p. 581. Gerhardus in Lection. Apollon. p. 146. una voce *Ἑρμεόλατρις*. Foeneratorem fuisse Cinesiam, non improbabile propter sequentia, quamquam id non necessarium. Aeschin. Axioch. p. 113. ed. Boekh. *εἶτα λαθὸν ὑπεισῆλθε τὸ γῆρας, εἰς ὃ πᾶν συῤῥεῖ τὸ τῆς φύσεως ἐπίκηρον καὶ δυσαλθές· κἂν μή τις θᾶττον ὡς χρέος ἀποδιδῷ τὸ ζῆν, ὡς ὀβολοστάτις ἡ φύσις ἐπιστᾶσα ἐνεχυράζει τοῦ μὲν ὄψιν, τοῦ δὲ ἀκοήν· πολλάκις δὲ ἄμφω. — κινήσια.* P. *Κινησία.* Br. V. 2. *ἐκ τίσων.* P. V. 3. *γηραιὲ τάρτια.* P. *γεῖα ἔτ' ἄρ.* Br. cum Toupio, cujus correctionis eum in Lectionibus poenituisse videtur. Et Toupius ipse fluctuat in Em. ad Suid. T. II. p. 213. ed. Oxon. Verum vidit Reiskius, qui syllabis recte sejunctis, legit: *γῆρα ἔτ' ἄρτια.* V. 4. *ἄχεων* (sic). P. *ἀχέρων.* Br. c. Piers. et Reiskio.

Nr. 733. *διοτίμου εἰς γραῦς τινας ἀδελφὰς ἀναξὼ καὶ κληνὼ θυγατέρ ἐπικρατίας ὀγδοηκοντούτιδας θανουσ.* Br. I. 251. nr. 6. An. I. 2. p. 163. V. 1. *αἱ νόμιμοι.* P. *αἱ νόμιμοι.* Br. c. Salm. in Ap. G. R. Vera videtur correctio. Sunt *venerabiles, eximiae* matronae. V. 2. *κληνώ.* P. *κλεινώ.* Br. c. Salm. fortasse rectius. *ἐπικρατέως.* P. *Ἐπικράτεω.* Br. *Ἐπικράτεος* scripsi cum Reiskio. Vide Harpocr. in *Ἐπικράτης.* ibique Maussac. p. 162. V. 3. *κληνώ.* P. *κλεινώ.* Br. — *δήμητρι δ' ἀν.* P. *Δήμητρος ἀν.* Br. c. Salmasio, vitium quaerente ubi non erat. V. 4. *προπόλεως.* P. *πρόπολος.* Br. c. Salm. quod ob brevem syllabam in caesura pentametri improbandum. Scripsi una littera mutata: *Δήμητρι δ' Ἀναξὼ Ἐν ζωῇ προπολεῦσ' ἐνν.* a verbo *προπολέω*, ut *ἀμφιπολέω* et *περιπολέω*. V. 5. *ἐπιλείπομεν.* P. *ἐλλείπομεν* malebat Br. Sensus est, utramque octoginta annos vivendo implesse, sed alteram novem diebus post sororem obiisse. — *ἰσοσίῃ.* P. *ἰσοβίοις.* Br. In Ap. G. inveni *ἰσόβιοι;* in Ap. R. *ἰσόβιος,* utrumque ex Salmasii correctione ortum. Dixeris latere *εἰς ὁσίην.* hoc fortasse sensu: *ἀφθόνως ἐδόθη τὰ ἔτη, ὥστε οὐκ εἶναι μέμφεσθαι.* Sed exempla desidero locutionis in hunc modum usurpatae. V. 8. *πρηῦν.* P. *πρῆϋν.* Br. Illud restituendum. *ἀνιάμεθα.* P. *ἀφικόμεθα.* Br. c. Salmasio; quod verum videtur. Propius quidem accesserit: *ἄμ' ἱκόμεθα.* sed an Salmasianae correctioni praeferendum sit, dubito.

Nr. 734. *ἄδηλον εἰς πρεσβυτιν τάφον ἀνώνυμον.* Edidit Reiskius in Anthol. p. 159. nr. 763. In Anal. praetermissum. Exhibui in

Paralipom. T. III. 3. p. 650. V. 1. Prius hemistichium, quod misere corruptum est, ita dedi, ut in membr. legitur. Reiskius corrigebat: ὦ ξέν' ὁδῖτα — τί δ' ἐστί; τί γάρ; νέκυς — ubi abruptus sermo displicet. Acutissimi viri vestigia premens, legerim: μή, ξέν' ὁδῖτα, σπεῦδε; τί γάρ; In syllabis τυτειδε nihil aliud latere, quam σπεῦδε, nullus equidem dubito, tam similes sunt in Codd. ductus τυτ et σπ. Adhaesit τι bis scriptum. In marg. Cod. sigla ζτ. — ὤ ποτι. P. ᾧ ποτε. Reisk. Scripsi ᾧ ποτὶ παίδων i. e. πρὸς παίδων. V. 2. ἠδ' ἦν. P. χορὸς ἦν. Reisk. Suspicor fuisse: ᾧ ποτὶ παίδων Πᾶν ἀγαθῶν κήδευμ' (ἦν): *cui ab optimis liberis omnis cura contigit.* — ἀρχιγέρων ὁ γέρων. δ' ante articulum videtur inserendum: *valde grandaevus ille, sed suis carus.* V. 3. Scr. γένοιτό τοι. Liberis tuis ob pietatem tibi praestitam contingat, ut et ipsi ad senectutem perveniant.

Nr. 735. δαμαγήτου εἰς Θεανὼ τινὰ γυναῖκα ἀπελλίχου τελευ. Br. II. 40. nr. 11. An. II. 1. p. 114. In Plan. p. 231. St. ἄδηλον, οἱ δὲ δημάντου. V. 1. ὕστατον φω. P. ὦ φώκ. Br. ὑστάτιον φω. Plan. quod, ut lenius, recepi. V. 2. εἶπες ἐς. P. εἶπεν ἐς. Pl. Br. Malis fortasse: εἶπ' ἔπος. p. 396. nr. 243. τοῦτο δ' ἔπος τότ' ἔλεξαν. p. 477. nr. 732. τοῦτ' ἔπος αὐτῷ Εἰπόν. p. 584. nr. 101. τοῦτ' ἐβόησεν ἔπος. — V. 4. οἰκειηιν ηἶπερ εἰσ. P. ἐπ' ὠκείῃ νηΐ περῆς. Pl. Br. Doricam verbi formam, ut alienam, cum περᾷς commutavi; οἰκείῃ restitui. V. 5. novum lemma: εἰς αὐτὴν τὴν Θεανῶ. et ἕως ὧδε. quae est nota ejus, qui Codicem cum autographo comparavit. Saepius recurrit; interdum simpliciter ὧδε. — μόνος. P. μόρος. Pl. Br. Vid. ad p. 205. nr. 348. v. 6. et p. 343. nr. 123.

P. *Nr.* 736. λεωνίδα ταραν παραινετικὸν εἰς τὸ μὴ μεταβαίν ἐκ τόπου εἰς τόπον ἀλλ' ἀρκεῖσθαι ἐνολιγ. Br. I. 234. nr. 55. An. I. 2. p. 112. V. 3. μὴ φθείρ' ἐν κενεηι. P. μὴ φθείρευ· κενεῇ σε. Br. V. 5. εἰ καί. ἢ καὶ legendum videtur. V. 6. φύστηι ἐνί. P. φύστη. Br. Suid. in φύστη. T. III. p. 647. ubi vett. editt. ἐν ἰγρώνῃ μασσωμένη. — In marg. Cod. not. ·/· [Cf. supra p. 398. *G. H. S.*] τὰς λέξεις τί σημαίνουσι. — V. 7. ἢ καί. P. εἰ καί. Br. At h. l. sana Cod. lectio, quae v. 5to depravata. V. 8. ἀδυμιγής. P. Br. ἁλομιγὴς corr. Salmas. in marg. Ap. G. R. primâ, ut in ἀθάνατος, productâ. Si vera est membr. lectio, sal debet intelligi per se quidem amarum (πικρὸν,) opsonio autem adhibitum (ἐποψίδιον) in mistione cum aliis dulce videtur. Paulo aliter

Gregor. Nazianz. de Reb. Suis v. 74. T. II. p. 52. C. αὐτάρ ἔμοιγε Μάζα φίλη, γλυκὺ δ' ὄψον ἅλες.

Nr. 737. ἀδέσποτον εἰς τινὰ ὑπὸ λῃστ πεφονευμένον. Br. III. 288. nr. 648. V. 1. λῃστῆος. P. λῃστῆρος. Br. λῃσταῖος. Salmas. in marg. Ap. G. In marg. Cod. ζτ. — *Nr.* 738. θεοδωρίδα εἰς τίμαρ ναυαγήσαν ἐν σαλαμ. Br. II. 44. nr. 15. An. II. 1. p. 132. In Plan. p. 253. St. alterum distichon desideratur. V. 1. κληῖδες. P. κλῃῖδες. Br. V. 3. δέ οὐ. P. In marg. δέ σου. quod recepi. Timarchi corpus ab undis ejectum et a cognatis agnitum puta. Cf. nr. 739. et p. 609. nr. 12. Frustra Br. κόνιν δ' οὐδ' ἀμφ. In verbis νηΐ δὲ σὺν φόρτῳ τε. vulgatam distinctionem vindicavit Schaefer. ad Greg. Cor. p. 498. — *Nr.* 739. φαιδίμου εἰς ναυαγον ἀρισταγόραν π σκίαθον κινδυνεύσαν. Br. I. 262. nr. 4. An. I. 2. p. 189. V. 2. ἀρισταγόρην. P. ἀρισταγόρη. Br. c. Heringa. V. 5. ὀρθρινοὶ μέν. P. μιν. Br. V. 6. ἐς λιμ. P. εἰς λιμ. Br.

Nr. 740. λεωνίδα εἰς κρίθωνα τινὰ πλουσιώτατον καὶ τῷ γήρᾳ παρισάμενον. Br. I. 238. nr. 69. An. I. 2. p. 124. V. 1. ἐπεί. P. ἐπί. Pl. Br. Κρήθωνος. P. Pl. Br. In uno Cod. Plan. Κρίθωνος, quod Br. in Lectt. probat. Vid. ad p. 191. nr. 258. V. 2. σποδιάν. P. σποδιά. Pl. Br. V. 4. βουπάμων. P. Br. βουπάμμων. Pl. V. 5. μυθεῦμαι ὁ. P. Br. μυθεῦμ' ἐπί. Pl. V. 6. φεῦ γαίης ὅσσης ὅσσον. P. φεῦ οὗτος γαίης ὅσσον. Pl. φεῦ τόσσης γαίης ὅσσον. Br. Non erat cur a lectione membr. recederetur.

Nr. 741. κριναγόρου εἰς ὀθρυάδην τὸν σπαρτιάτην. Br. II. 147. nr. 25. An. II. 1. p. 400. V. 1. τὸ μέγα κλέος. P. Pl. Br. τί λέγω κλέος corrigit van Eldick in Not. ap. H. de Bosch. T. IV. p. 484. qui quomodo secundum versum scribendum existimaverit, non apparet. V. 2. κάλει πολέμων. P. Br. καλιπτολέμων. Pl. unde fuit qui καλυπτόμενος corrigendum putaret. Distinctione in fine versus sublata scripsi: πάντων ἔργα κρατεῖ πολέμων. *Arrius omnes, qui bello gloriam nacti sunt, omnia in bello egregie facta superat.* Hoc sensu κρατεῖν cum quarto casu conjungitur. Vid. Stephan. Thes. T. II. p. 412. B. C. Matthiae ad Batrachom. p. 169. Br. ad Aristoph. Av. 418. V. 3. novum in Cod. incipit epigr. cum lemmate: ἄδηλον εἰς ῥωμαῖον στρατιώτην ἀριστεύσαντα ἐξαισίως. ρω. In Plan. p. 9. St. haec cum primo disticho recte cohaerent, quamvis aliter sentiente

Scaligero. Quod enim in membr. Palat. primum distichon a reliquis divulsum est, id nullius est momenti, quum tot ibi sint ejusdem erroris exempla. Adde quod lemma primo disticho adscriptum manifesto falsum est. V. 3. Ἄρεος. P. Pl. Ἄῤῥιος. Br. c. Scaligero. Hoc recepi, distinctione post Ἰταλὸς posita. — νείλου. P. γρ. ῥήνου Ῥήνου. Pl. Br. V. 6. αὖθις. P. αὖτις. Pl. Br. V. 7. ὅσφ'. P. — Secundum distichon iterum exhibetur in infima pagina Cod. sine varietate.

P. *Nr.* 742. ἀπολλωνίδου εἰς τιμόκλειαν διδυμοτοκον. Br. II. 132. nr. 4. An. II. 1. p. 353. V. 1. τεόν. P. τεῶν. Br. c. Salm. in Ap. G. R. V. 2. δυοτόκωι. P. δοιοτόκῳ. Br. c. Salm. Quum nulla extent composita ex δοιός, scripsi διοσοτόκῳ. V. 3. ἀθροῖς περιθαλπές. P. ἀθρεῖς πυριθαλπές. Br. c. Salm. Verisimilis emendatio. πυριθαλπὲς ὕδωρ est p. 464. nr. 632. πυριθαλπέος ὑψόθι πέτρης. Apoll. Rhod. L. IV. 926. Ap. Nicandr. in Ther. v. 40. περιθαλπέα ῥίζαν. Schol. τὴν θερμὴν ἢ πυρὶ θάλπουσαν. ita ut ille quoque πυριθαλπέα legisse videatur. De confusione syllabarum περι et πυρι vid. ad p. 580. nr. 76.

Nr. 743. ὁ. ἀντιπάτρου εἰς ἑρμοκρατειαν τινα γυναικα τεκους κθ τέκνα καὶ μηδεν εωρακυῖα θάνατον. ✕ σημεῖον θαυμαστ. Br. II. 125. nr. 63. An. II. 1. p. 337. V. 2. αὐγασάμην. P. ηὔγασ. Br. V. 4. βαρυπενθήτους. βελοκεντήτους tentavit Salmas. in Ap. G. R. βαρυπένθητος active accipiendum; contra βαρύπενθος p. 398. nr. 254. in βαρὺ πένθος solvendum. In Schneideri Lex. gr. in his vocibus aliquid videtur turbatum. — ἦλε. P. εἷλε. Br. c. Salm. V. 5. ἁ μέν. P. ἡ μέν. Br. Dorismi vestigia delere non sum ausus propter νίκημι, formam doricam. Ad ἐμῶν Br. subaudit θυγατέρων, qua ellipsi nihil durius. Proximum ἄρσενας disertam antithesin postulat. Fortasse scribendum, ἁ μὲν ἔλυσε κορῶν ὠδῖνα μολοῦσα. Non solum de virginibus, sed de nuptis quoque mulieribus κόρη usurpari constat. Vid. Stephan. Thes. Gr. L. T. II. p. 373. E. F. ut ap. Latinos *puella*. V. 6. ἥβαν .. ἀγάγετο. P. ἥβην ... ἠγάγετο. Br. V. 8. παισὶ καί. P. παισὶν καὶ Br. qui in Lectt. παισί τε καὶ praefert. Illud ut lenius praetuli. Ταντιλίδη. P. Ταντα̣λίδα. Br.

Nr. 744. εἰς εὔδοξον κνιναγρ τὸν κνίδιον συγγραφεία π τ ἰδίας ζωῆς μαντευσάμ ἐναιγυ καί. ⁒ (ὅτι) ην ἐτι (L. ἔτη) ἐπέζησεν.

Quomodo factum sit, ut hoc epigr. Crinagorae tribueretur, a cujus ingenio prorsus, abhorret ignoro equidem. Est potius Diogenis Laërtii, qui illud exhibet L. VIII. 91. p. 547. his verbis praemissis: *ἔστι δὲ καὶ ἡμῶν εἰς αὐτὸν οὕτως ἔχον.* Huic igitur versificatori tribuendum etiam ex sententia Scaligeri in not. mst. et Huschkii in An. cr. p. 217. s. Planudes p. 55. St. ex versibus galliambicis hexametros procudit pessimos, in quibus restituendis elaboravit Salmas. Exercitatt. Plin. p. 313. Adscribam poëmation sic ut illud eleganter restituit Grotefendius in Novis Actis Societ. Lat. Jen. Vol. I. p. 167.

Ἐν Μέμφει λόγος ἐστὶ προμαθεῖν τὴν ἰδίην
Εὔδοξόν ποτε μοῖραν παρὰ τοῦ καλλικέρω
ταύρου· κοὐδὲν ἔλεξεν· βοῒ γὰρ πόθεν λόγος;
Φύσις οὐκ ἔδωκε μόσχῳ λάλον Ἄπιδι στόμα.
παρὰ δ' αὐτὸν λέχριος στὰς ἐλιχμήσατο στολήν,
προφανῶς τοῦτο διδάσκων, ἀποδύσει βιοτὴν
ὅσον οὔπω· διὸ καί οἱ ταχέως ἦλθε μόρος,
δεκάκις πέντε γ' ἐπὶ τρεῖς ἐσιδόντι πλειάδας.

Hic in verbis, ut ap. Diogenem leguntur versibus non distinctis, nihil plane mutatum est, nisi *δὲ αὐτόν* v. 5. et *πέντε ἐπὶ* vers. 8. In eundem prorsus modum Diogenis verba metro adstrinxerat ante hos tredecim annos Buttmannus V. cl., cujus schedae penes me sunt; quique in hoc uno a Grotefendio discrepat, quod v. 8. hiatum in verbis *πέντε ἐπὶ* ferri posse existimabat. In Diogenis itaque editionibus hi versus in posterum sic legentur, ut a duumviris doctissimis emendati sunt; mihi autem, pro instituti mei ratione, illis correctionibus uti non licuit, quia in membr. Palat. totum poëmation diversa ratione legitur, verbis scilicet in elegiacorum speciem compositis. Nihil hic mutavi, nisi v. 5. *στῶλον* in *στόλον.* V. 8. qui concinnavit, trochaicum efficere voluisse videtur. Quem non *παῖδας* sed *ποίας* scripsisse existimo. Leonid. p. 323. nr. 731. *τί τοι χαριέστερον ἢ τρεῖς Ἠ πίσυρας ποίας θάλψαι ὑπ' ἠελίῳ.* Diodor. p. 306. nr. 627. *εἴκοσι ποίας Μοῦνον ἐπεὶ βιότου πλήσαο καὶ πίσυρας.* Callimach. Fr. CLXXXII. *ἐπ' ἐννέα κάρφετο ποίας.* Rhian. ap. Pausan. L. IV. 17. *χείματά τε ποίας τε δύω καὶ εἴκοσι πάσας.* Sed Diogenem ipsum *πλειάδας* scripsisse, metrum arguit.

Nr. 745. *ἀντιπάτρου σιδωνίου εἰς ἴβυξ τὸν λυρικ ὑπὸ λῃστ πεφονευμένον.* Br. II. 27. nr. 78. An. II. 1. p. 72. V. 1. *λῃσταί σε.* P. V. 2. *βάντες.* P. Pl. Br. *βάντ' ἐς* scripsi cum Stephano ad Ep.

Sel. p. 303. non quod praepositionem ad ἠϊόνα valde desideraverim, quippe quae ad verba eundi saepissime subauditur, sed ob sensum. In Ibycum enim lectorum oculi convertendi erant, non in latrones, quorum in hac tragoedia secundae sunt partes. Pro νήσου legendum videtur νηός, de quorum vocabulorum permutatione vid. ad p. 489. nr. 4. Verba sic jungenda: ἐκβάντα ποτὲ ἐς ἐρημαίην ἄστιβον ἠϊόνα. Sin νήσου sincerum sit, amplectenda videtur correctio Orellii in Append. ad Isocr. Orat. π. ἀντιδ. p. 404. νήσου ... ἐρημαίης. V. 3. ἀλλ'. P. πόλλ'. Pl. Br. quod membr. lectioni praeferre non sum ausus. ἀλλὰ vi non caret: praedones Ibycum interfecerunt quidem, *at* non inultum, quippe qui, gruibus invocatis, testes sibi et ultores nefandi sceleris paravit. — ἐπιβωσαμένων. P. V. 4. ἄλγιστον. P. Ne brevis esset in caesura, Passovius corrigebat in notis mst. ἀλγίστους ὀλλυμένῳ θανάτους. Plurali sic utitur Plato de Rep. L. III. p. 399. A. ἢ εἰς τραύματα καὶ θανάτους ἰόντος, ἢ εἴς τινα ἄλλην ξυμφορὰν πεσόντος. Achill. Tat. L. VIII. 8. p. 332. ἐν ποίοις ἱεροῖς γέγραπται νόμοις ... τοὺς ... θανάτοις καὶ δεσμοῖς παραδοθέντας ἐξαρπάζειν. In his tamen locis, ut etiam in Platon. Theaet. p. 176. D., cum alio substantivo pluralis numeri jungitur. In aliis locis θάνατοι *mortis genera* significant. Vid. ad p. 393. nr. 223. — V. 6. ποινῆτις. P. et ed. Flor. pr. ποινή τις aliae editt. In hac de Ibyco historia Plutarch. T. II. p. 510. A. ὑπὸ τῆς αὐτῶν γλωσσαλγίας, ὥσπερ Ἐριννύος ἢ Ποινῆς, βιασθέντες ἐξαγορεῦσαι τὸν φόνον. — Ἐρινύς. P. Ἐριννύς. Pl. Br. quod reponendum. Vid. ad p. 234. nr. 188. — Ante v. 7^{mum} spatium relictum in Cod. novo lemmate adscripto: εἰς τὸν αὐτόν. εἰς Ἴβυκον τὸν ποιητὴν ὑπὸ λῃστῶν ἀναιρεθέντα. procul dubio, quod nova in autographo incipiebat pagina. V. 8. πεφόβησε. P. πεφόβησθε. Pl. Br. V. 9. ἀοιδῶν. P. ἀοιδόν. Pl. Br.

Nr. 746. εἰς τάφον τοῦ διὸς ἐν κρήτηι. In marg. bis scriptum: εἰς τὸν τοῦ διὸς τάφον ἐν κρήτηι πυθαγόρου. Versus ipse bis scriptus a diversis manibus; tum additus hic:

ὧδε μέγας κεῖται βοῦς ὃν Δία κικλήσκουσιν.

P. *) *Nr.* 747. εἰς ἰουλιανῶ τὸν βασι^{α}λ λιβανι. Br. II. 404. An. II.

*) In superiore margine paginae leguntur haec: ἐκ τῶν ἐπῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου μέρος τι τῶν ἐπιτυμβίων ἐπιγραμμάτων. quae verba spectant pagin. sequentem.

5. p. 191. Cf. Zosimum L. III. 34. p. 274. ed. Reit. — *Nr.* 748. *ἀντιπάτρου σιδωνίου εἰς πόλιν ἡράκλει.* De veritate lemmatis dubitare licet. De templo et turre Beli cogitabat cl. Buttmannus in not. mst. Br. II. 20. nr. 51. An. II. 1. p. 52. V. 2. *σεμιράμεος.* P. *σεμιράμιος.* Pl. Br. V. 6. *φυρηθεν. πυργωθέν.* legendum suspicor. Nonn. Dion. II. p. 62. 29. *εἰσόκε πυκναὶ Ἀῤῥαγίες στοιχηδὸν ἐπυργώθησαν ἐρίπναι.* Ib. p. 64. 17. *αἵ,ται Ἠερίην σκοτόεσσαν ἐπυργώσαντο κονίην.* Coluth. v. 272. *Ἴλιον, ἣν πύργωσε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.* V. 7. 8. desunt vulgo in Pl. In Cod. Mediceo autem apud Bandin. Catal. p. 102. legitur: *δᾶμος ἀεὶ μακάριστος ὃς ἄστεσιν Ἡρακλείης Οὐρανίων ..* reliqua desunt. Exhibuimus lectiones cod. Pal. cum Br. qui v. 8. verba *νεφίων τεῦξεν* a recentiore manu adscripta esse ait. In Apogr. Goth. nihil monetur ejusmodi. *μακάριστος.* P. Br. *μακαριστὸς* correxi. *Ἡρακλειης.* P. In obscurissimis verbis Brunkius tentabat: *οὐρανίων νεφέων νάσσατο πρὸς γυάλοις. ἄστεα Ἡρακλῆος* corr. Buttmannus in not. mst. magnas alteque exstructas urbes intelligens, quarum fastigia nubes attingant. Vox *εὐρυάλων* non tentanda. Fortasse autem scribendum: *ὃς ἄστεσιν Ἡρακλῆος Ἀτραπιτὸν νεφέων τεῦξεν ἐπ' εὐρυάλων. qui viam Herculeam ad nubes late vagantes paravit.* i. e. qui turribus in altum exstructis effecit, ut ex urbibus ad nubes ascendi posset.

VIII.

✕ *ἐκ τῶν ἐπῶν τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου. Nr. 1. ἐπιτύμβιον εἰς ἴσω καὶ θεοδόσιο.* Edidit Br. III. 297. nr. 684. An. III. 2. p. 256. Gregorii non esse monuit Br. sed ob aliquam argumenti similitudinem his epigrammatis praefixum esse videtur. V. 3. *ἄντυγος.* P. *ἄντυγας.* Br. Eustath. ad *Ἰλ.* p. 483. 12. *ἡ μεταφορὰ καὶ οὐρανοῦ ἄντυγα ἐγύρωσεν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἐξ ἀντύγων οὐρανίων. ἄντυγας ἠερίας* est ap. Nonn. Dion. I. p. 28. 27. *ἑλικώδεας ἄντυγας ἄστρων.* V. 4. *μετόχου.* P. *μετόχους.* Br.

Sequitur novus titulus: ✝ *τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεολόγου.* In marg. *τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολ/ εἰς τὸν μέγαν βασίλειον τὸν καισαρείας ἐπίσκοπον τῆς ἐν καππαδοκίᾳ. Nr.* 2. legitur iterum p. 697. Haec epigrammata nr. 2. usque ad nr. 11. junctim leguntur

in Opp. T. II. p. 152. s. V. 1. ζωειν. P. 1. ζώην. P. 2. V. 2. βασίλεις. P. 2. V. 3. οὐ μὰν ἀείρας. P. 1. ἀναείρας. P. 2. V. 4. ἐήν τε. P. σήν τε. P. 2. V. 6. οὐδὲ .. λόγος, λήσεταί σου sc. *nunquam ultro sermo te meus obliviscetur.* Sed vix dubito Gregorium scripsisse: οὔποτε σεῖο λήσομαι, οὐδὲ θανών· Γρηγορίοιο λόγος. Carm. LVII. Opp. T. II. p. 135. A. σεῖο μὲν οὐδὲ θανὼν ἐπιλήσομαι. Repetitur tamen idem distichon sine diversitate lectionis in Carm. LXIV. 5. 6. T. II. p. 152. D. — *Nr.* 3. τοῦ αὐτοῦ εισ αὐτὸν βασι) τὸν μέγαν. V. 4. Καππαδοκῶν. recte a forma Καππαδόκης. Cf. nr. 5. 96. 100. Carm. LXI. 333. in Opp. T. II. p. 166. A. Ap. Lucian. Dial. Mort. XXVII. 3. T. II. p. 227. vulgo πρὸς τὸν Καππαδόκην. Cod. Paris. Καππάδοκα. Vid. Tzschucke ad Strabon. L. XII. 2. T. V. p. 6. — ἱστονάχισε. P. Scripsi ἱστονάχησε. Cf. nr. 106. v. 2. V. 5. οικοῖον. P. V. 6. δεσμός. P. θεσμὸς dedi. Sic θεσμὸς ἐλευθερίης in Planud. nr. 9. T. II. p. 627. θεσμὸν δηϊοτῆτος. Oppian. Hal. IV. 535.

Nr. 4. τοῦ αὐτοῦ εισ αὐτὸν βασι) τὸν μέγαν γρηγ τ θεολογ. V. 1. ὑπαντιπάλοισιν. P. V. 5. ἶσον ἔφηνας καὶ βίοτον μύθῳ. Plato in Lachet. p. 188. D. κομιδῇ μοι δοκεῖ μουσικὸς ὁ τοιοῦτος εἶναι, ἁρμονίαν καλλίστην ἡρμοσμένος, οὐ λύραν, οὐδὲ παιδιᾶς ὄργανα, ἀλλὰ τῷ ὄντι ζῆν ἡρμοσμένος οὗ αὐτὸς αὐτοῦ τὸν βίον ξύμφωνον τοῖς λόγοις πρὸς τὰ ἔργα. cui loco similia admovi in Socrate IX. §. 39. p. 213. ed. sec. — *Nr.* 5. εισ αὐτὸν βασι) τον μέγαν. Legitur etiam infra p. 697. V. 2. ἡμετέρῃ γενεῇ. P. 2. βασίλεις. Ib. V. 3. ἱερηχέα. P. 1. ἐριηχέα. P. 2. Hoc verum. Sic nr. 15. ἄγγελον ἀτρεκίης ἐριηχέα, ποιμένα λαῶν. Carm. LXI. 22. T. II. p. 141. A. V. 4. κάλλεσι. P. 1. κάλλεϊ. P. 2. Hoc recepi, ut amphibolia vitaretur. Per se etiam κάλλεσι bene habet. Carmen XLVII. 118. Opp. T. II. p. 107. D. κάλλεσιν οὐρανίοις ἀντεπιδεικνύμενον. Carm. LVIII. 139. p. 137. C. παρασήμοις κάλλεσιν ἀστράπτουσαν. Carm. LXII. 116. p. 149. B. Πανδώρην ἐνέπουσιν .. ἀσκῆσαι κάλλεσι δαιδαλέοις δαίμονας. Vid. Heinrich. ad Musae. p. 54. Graef. ad Meleagr. p. 126. V. 5. καππαδοκῶν. P. 1. καππαδόκων. P. 2. Vid. ad nr. 3.

Nr. 6. εισ αὐτὸν βασι) τὸν μέγαν. Iterum legitur p. 697. V. 1. βασιλίοιο. P. βασιλίοι. P. 2. Ibid. statim βασιλιον. P. 2. γρηγορίοιο.

5. p. 191. Cf. Zosimum L. III. 34. p. 274. ed. Reit. — *Nr.* 748. ἀντιπάτρου σιδωνίου εἰς πόλιν ἡράκλει. De veritate lemmatis dubitare licet. De templo et turre Beli cogitabat cl. Buttmannus in not. mst. Br. II. 20. nr. 51. An. II. 1. p. 52. V. 2. σεμιράμεος. P. σεμιράμιος. Pl. Br. V. 6. φυρηθεν. πυργωθέν. legendum suspicor. Nonn. Dion. II. p. 62. 29. εἰσόκε πυκναὶ Ἀῤῥαγέες στοιχηδὸν ἐπυργώθησαν ἐρίπναι. Ib. p. 64. 17. αἵται Ἠερίην σκοτόεσσαν ἐπυργώσαντο κονίην. Coluth. v. 272. Ἴλιον, ἣν πύργωσε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων. V. 7. 8. desunt vulgo in Pl. In Cod. Mediceo autem apud Bandin. Catal. p. 102. legitur: δᾶμος ἀεὶ μακάριστος ὃς ἄστεσιν Ἡρακλείης Οὐρανίων .. reliqua desunt. Exhibuimus lectiones cod. Pal. cum Br. qui v. 8. verba νεφέων τεῦξεν a recentiore manu adscripta esse ait. In Apogr. Goth nihil monetur ejusmodi. μακάριστος. P. Br. μακαριστὸς correxi. Ἡρακλειης. P. In obscurissimis verbis Brunkius tentabat: οὐρανίων νεφέ[…] νάσσατο πρὸς γυάλοις. ἄστεα Ἡρακλῆος corr. Buttmannus in not. m[…] magnas alteque exstructas urbes intelligens, quarum fastigia nubes […] tingant. Vox εὐρυάλων non tentanda. Fortasse autem scribend[…] ὃς ἄστεσιν Ἡρακλῆος Ἀτραπιτὸν νεφέων τεῦξεν ἐπ' εὐρυάλων. *viam Herculeam ad nubes late vagantes paravit.* i. e. qui turrib[…] altum exstructis effecit, ut ex urbibus ad nubes ascendi posset.

VIII.

✕. ἐκ τῶν ἐπ τ αγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου. *Nr.* 1. ἐπιτύ[…] τῷ καὶ θεοδόσι. Edidit Br. III. 297. nr. 684. An. III. 2. […] Gregorii non esse monuit Br. sed ob aliquam argumenti simili[…] his epigrammatis praefixum esse videtur. V. 3. ἄντυγος. P. […] Br. Eustath. ad Ἰλ. p. 483. 12. ἡ μεταφορὰ καὶ οὐρανοῦ ἐγύρωσεν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἐξ ἀντύγ[…] […]ων. ἄντυγας […] ap. Nonn. Dion. I. p. 28. 27. ἐλι[…] […]ας ἀστρων. μετόχου. P. μετόχους. Br.

Sequitur novus titulus: ✛

θεοξ. In marg. τοῦ αγίου γ[…] τὸν καισαρείας ἐπίσκ[…] p. 697. Haec epi[…]

Mur.
ωσσο-
Vid.

ῶν. P.
4. Scr.
Apud
or. p. 91.
καὶ πηγαὶ

ννα φαεινή.
ἄμυδις cum
lisse, apparet
v. 6. T. V.
minus bene
αἱ ἐκκλησίαι
Psalm. VIII. 1.
ιν ἐὸν στάχυν
. Carm. LXII.
ς γάμος ἀγνὸς

1. οὐδὲ θάνεν.
comma dele. —
quem prius di-
ret. V. 3. Scr.
αὐτήν. Ap. Mu-
ι. πὰρ ποσί, τῆς
ς. — πόσι Murat.
conjugem. V. 3.
P. τοίην μοι. Mur.
illa voce corripere

17. V. 3. ἐν δ' ἄρα.
ἐπόθει. quod me
ortasse: τόν γ' ἔτι. —
V. 3. εὐχομένης. P.
r. — Nr. 46. εἰς τὴν
εὐχομένη...
Nr. 46. εἰσὶν ...

P. γρηγόριοι. P. 2. V. 3. περικήρι. P. περὶ κῆρι. P. 2. Scripsi πέρι κῆρι, ut semper apud Homerum legitur. Vid. Heyn. ad Ἰλ. δ. 46. T. IV. p. 562. V. 3. δεοι. P. δέοι. P. 2. V. 5. ὄνειαρ. P. ὄνειαρ.
τ
P. 2. δηνθύνοτνα. P. δηθύνοντα. P. 2. — *Nr.* 7. εις αὐτὸν μέγαν
ε
βασίλειον. Iterum legitur p. 697. V. 3. βοσίλι αχριστοῖο. P. βασίλιε. P. 2. ἔρμα. In Carm. XLVII. 117. Opp. T. II. p. 107. D. ἔρμα λόγου, λαοῦ τε κλέος, κόσμου δὲ θέμεθλον. — V. 4. πολυσχίστου ἀτρεκίης. Gregor. Presb. in Vit. Greg. Naz. τοιοῦτός τις ἦν ὁ Γρηγόριος τῇ τρικυμίας ἀδοκήτῳ σωτηρίᾳ τοὺς πολυσχιδεῖ πλάνῃ κατεχομένους εἰς μίαν ἄγων τρίβον.

o
Nr. 8. εισт αὐτὸν μέγαν βασίλειον. Iterum legitur p. 697. V. 1. ὦ μύθοι. P. ὦ μῦθοι. P. 2. Notabilis correptio. Sed talia ap. Gregorium haud pauca. Sic in τιρὸς prior brevis est Carm. II. 228. Opp. T. II. p. 71. C. in μικρὸς Ib. 278. et Carm. XLVII. 214. In πᾶν Carm. III. 26. T. II. p. 56. A. in πάσης infra nr. 93. in στῦλος Carm. XXIX. 1. T. II. p. 97. B. in συκῆν Carm. XXXIX. 32. p. 101. D. XLIV. 15. p. 103. D. XLV. 80. p. 105. A. Sic etiam mediam idem corripuit in διέκρινας Carm. II. 65. T. II. p. 43. C. Ib. 581. p. 52. C. in ἔφυσας Carm. XLIX. 1. p. 112. B. Carm. L. 21. pag. 116. B. μάστιγες in ep. 110. in σφρηγῖδας penultimam Carm. XLVII. 207. T. II. p. 109. A. ultimam in αὖρα in Muratori Anecdot. p. 197. Cf. infra ad nr. 93. Caeterum in Opp. T. II. p. 153. B. legitur: ὦ λόγοι, ὦ ξυνὸς φ. δόμος. fortasse ex Morelli correctione. — Respicitur commune litterarum et eloquentiae studium. Gregor. Presb. in Vit. Greg. Naz. χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ παρῳχηκότος ἐκ τοῦ Βυζαντίου Βασίλειος ὁ μέγας Ἀθήναζε παρεγένετο, τῆς ἴσης χάριν παιδεύσεως, σύσσιτοί τε ὁμοῦ καὶ ὁμωρόφιοι καθίστανται ἀλλήλοις. — φίλ' Ἀθῆναι. i. e. φίλαι. In verbis et participiis αι passim eliditur, in φίλαι et similibus alibi elisum non reperi. V. 2. τηλόθε. P. τηλόθι. P. 2. V. 3. ἴστε. P. 1. 2. ὥς. P. 1. ὡς. P. 2. ἐς om. P. 2. V. 8. χείλ. δεσμά. Carm. XLVII. 67. p. 107. A. καὶ γλῶσσάν τις ἔδησε λάλον, καὶ χείλεα σιγῇ.

o
Nr. 9. εισт αὐτὸν μέγαν βασίλειον. Legitur etiam p. 697. V. 1. ἄεισμα. P. ἄϊσμα. P. 2. — φαάντατε βασ. P. 2. V. 3. καὶ ὡς. P.
o
καὶ ὥς. P. 2. — *Nr.* 10. εισт αὐτὸν μέγαν βασίλειον. Iterum p. 697. V. 1. βένθεος ἄπαντ'. P. 2. Rectius fortasse legeretur: βένθεα πάντ'.

Et sic est Carm. LXIV. 43. — ἔασσι. P. ἔασσιν. P. 2. Littera sibilans frustra duplicatur; reliqui tamen ob consensum Codd. et quia Gregorius multa peculiaria habet. V. 2. ἔῃς om. P. 1. Post σοφίης pone colon. V. 4. σῶν βασίλεις λόγων. P. 1. σῶν ὦ βασίλει' ὀλίγον. P. 2. Vid. ad p. 427. nr. 404. v. 5. Sed praeterea scribendum videtur: τοῦτο μόγων τῶν σῶν, ὦ Βασίλει', ὀλίγον.

Nr. 11. εἰς τ αὐτὸν μέγαν βασίλειον: γρ γ τοῦ θεολόγου. Iterum infra p. 698. V. 2. τόδε σοι, subaudi ἐστὶ vel ἔστω. V. 3. ἔχοις χερός. P. 1. χρέος. P. 2. ἔχεις χρέος. Carm. LXIV. 49. Verba sic distinguenda: μῦθος ὅδ' ὃν φιλέεσκες· ἔχοις χρέος . . . Deinde hoc distichon a praecedente sejungendum, tamquam peculiare epigramma, ut et sequens, quod infra p. 698. a praecedentibus separatur. Sic jam *duodecim* sunt in Basilium epigrammata, quot v. 6tus numerat. In membr. Palat. p. 327. tria haec disticha junguntur. V. 4. ἀπευκτατον. P. ἀπευκτότατον. P. 2. Triste munus intelligit, defuncto scil. oblatum, quale nemo amico offerre velit. Verba καὶ σοὶ sincera non videntur. P. V. 5. κόνι posteriore correpta, ut iterum nr. 186. v. 2. in πόσι nr. 60. λάτρι nr. 80. v. 6. Vid. ad p. 374. nr. 113. — V. 6. ἐπιγραμμάτων. P. 1. ἐπιγραμματίων. P. 2.

Nr. 12. τοῦ . . . . εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. Edidit Murator. in Anecdot. p. 67. V. 1. καθύπερθε. P. Litteram paragogicam addidit Murat. qui male distinxit post πνεύματι. Junxi πνεύματι καὶ θώκῳ, Spiritui S. et muneri in ecclesia per quadraginta annos operam navans. Rotundus numerus pro quadraginta quinque annis. Gregor. Naz. Or. XIX. p. 313. A. ζήσας δὲ σχεδόν τι περὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, πέρα τῶν Δαυιδικῶν ὅρων, περὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς χρόνου, καὶ τούτων αὐτῶν ἐν τῇ ἱερωσύνῃ, πέντε καὶ τεσσαράκοντα, μέτρον τὸν ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἔπειτα ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον. V. 4. ἔχω. ἔχει malebat Murat. V. 6. ἀζόμενοι. P. ἑζόμενοι. Mur. quem tamen vera lectio non latuit. Cf. nr. 116. v. 4. — ἀμφιέπετε. P. et Cod. Medic. ἀμφέπετε. Murat.

Nr. 13. τοῦ αὐτοῦ εἰς τ αυτ. In Muratori Anecdot. p. 68. V. 1. πικρῆς ἀγριελαίης. Respicitur Epist. Paul. ad Roman. c. XII. 17. Noster Or. X. p. 161. B. πατὴρ μὲν ἐκ τῆς ἀγριελαίου καλῶς ἐγκεντρισθεὶς εἰς τὴν καλλιέλαιον. Idem de patre Or. XIX. p. 289. A. ῥίζης ἐγένετο βλάστημα οὐκ ἐπαινετῆς, οὐδὲ εὐφυοῦς εἰς εὐσέβειαν. et

paulo post de matre p. 293. A. οὐκ ἐκ τῆς ἀγριελαίου, καθὼς ἐκεῖνος, ἐγκεντρισθεῖσα εἰς καλλιέλαιον. Idem in Carm. de Rebus suis v. 125. T. II. p. 33. C. αὐτὰρ ὅγ' ἀγριέλαιος ὑπ' εἰδώλοις πάρος ἦεν, Ζώων, ἀλλ' ἐπάγη καλῆς ὑπὸ πυθμέν' ἐλαίης. Fuse hanc allegoriam persequitur Clemens Alex. Strom. VI. p. 799. s. Cf. Celsum in Hierobotan. I. p. 220. s. V. 2. ποίμνης ἡγεμόνα. Fortasse δ' inserendum, ut tollatur asyndeton. Caeterum Gregorius brevem syllabam saepissimo ponit in caesura pentametri. V. 3. ἐκ πλευρῆς. *conjugi* Nonnae debebat ille transitum ad Christi cultum. Vid. Gregor. Naz. Or. XIX. p. 293. s. πλευρά pro *conjuge* dixit noster Carm. XLVII. 37. T. II. p. 106. C. — ὄλβον, πλοῦτον παίδων πολύτιμον explicat Schol. in Cod. Ambros. Sed est potius vera fides, quae ad beatitudinem ducit. V. 4. γῆρας ἐς λ. Etiam h. l. δ' inserendum videtur post γῆρας. Vid. ad p. 565. nr. 408. v. 1. λιπαρὸν γῆρας ductum ex Homer. Od. τ. 368. Noster Carm. XLVII. 325. λιπαροῦ γήραος ἀντιάσαι. Or. X. p. 162. A. οὕτω τοι καὶ εἰς λιπαρὸν ἔφθασαν γῆρας, ὁμότιμοι καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἡλικίαν.

Nr. 14. εἰς τὸν αὐτόν. In Murator. Anecdot. p. 70. V. 1. ἁγνῆς P. V. 2. καὶ μεγ. Γρηγορίοιο νόος, μύστης ἐγένετο τῆς θεοῦ φωνῆς. sc. Cum Mose patrem comparat Carm. de Reb. suis v. 130. T. II. p. 33. C. V. 3. τηλόθ' ἐόντα. procul a vera fide stantem. Vid. Carm. LVII. 40. T. II. p. 135. A. — *Nr.* 15. εἰς τ ὸ αὐτόν. Ap. Murator. p. 71. V. 1. δῶκ' P. δῶχ' Mur. νηὸν ἔρεψα. Templum exstruxit Gregorii pater eique filium praeposuit. Cf. Or. XIX. p. 313. C. p. 314. A. V. 4. σοφίης ἀμφοτέρης. et sacrae et profanae. Hoc verius quam de vetere et novo testamento cogitare cum Muratorio. Gregorium Athenis eloquentiae operam dedisse, satis constat. — *Nr.* 16. εἰς τὸν αὐτόν. Ap. Murator. p. 71. junctim cum praecedente. V. 2. ἀγανοφροσ. Hanc virtutem in patre laudat Gregorius Or. X. p. 161. C. Or. XIX. p. 303. B. V. 4. ἀντιάσας. P. ἀντιάσαις. Mur.

Nr. 17. εἰς τὸν αὐτόν. Ap. Murator. p. 72. qui hoc et sequentia epigrammata male divulsit, Cod. Ambrosiani errores secutus. V. 1. οὐκ ὄϊς. Cf. nr. 13. v. 2. Uterque versus repetitur Carm. IV. 217. s. p. 71. C. ubi ἐξ οἴων δὲ legitur pro αὐτὰρ ἔπειτα. V. 2. In νομέας Cod. Medic. cum Palatino conspirat. καὶ νομέως νομέων. Cod. Ambros. νομεῦς νομέων corr. Murat. quae diaeresis non minus insolens quam forma νομέας. Hac tamen iterum utitur poëta Cappadox Carm. IV.

218. Etiam *νωμεὺς* occurrit Carm. LI. 4. p. 120. D. *ὡς γὰρ ὁμοῦ πάντων γενέτης, νωμεύς τε φέριστος.* Id. de Arcan. I. 34. T. II. p. 161. C. *κοσμοθέτης, νωμεύς τε πατρός.* V. 3. *εἰς ἓν ἀγείρων.* homines cum deo jungens, et utramque naturam quodammodo miscens, quod per mysterium eucharistiae efficitur. Minus recte haec accepit Muratorius. Cf. Carmen I. 152. sqq. T. II. p. 33. C. ubi idem versus occurrit. V. 5. Scr. *εὐγήρως.*

Nr. 18. *εἰς τὸν αὐτόν.* Apud Murator. p. 73. qui prius distichon conjunxit cum ultimo praecedentis epigr. indeque unum effinxit epigr. tetrastichon. V. 1. *ὄρθριος.* Respicitur Evangel. Matth. c. 20. v. 1–16. Idem versus legitur Carm. IV. 219. p. 71. C. — P. V. 3. novum lemma in Cod. *εἰς τὸν αὐτὸν πρα.* — *Nr.* 19. *εἰς τὸν αὐτόν.* Apud Murator. p. 74. V. 1. *οὐχ ὅσ.* Vid. ad nr. 13. v. 1. V. 2. *κεφαλῇ* maritum et patrem familias significare videtur. V. 3. *ἡγεμόνευσα.* Metro violato *ἡγεμονεύσας* dedit Murator. ex conjectura. V. 4. *οὐρανίων ἐτέων.* Annos intellige in munere sacerdotali transactos. Cf. nr. 12. v. 2.

Nr. 20. *εἰς τὸν αὐτόν.* Apud Murator. p. 74. V. 1. *τόδε.* P. *τὸ δὲ* Murat. rectius. Interjectionis haec vim habent; ut nr. 36. *λισσομένη, τὸ δὲ θαῦμα, λίπεν βίον ἔνδοθι νηοῦ.* — V. 2. *ῥίψ'.* De Elia cogitasse videtur Gregorius. — *Nr.* 21. *εἰς τὸν αὐτόν.* Apud Murator. p. 75. V. 1. *ἐν λιθάκεσσιν.* Carm. XLVII. p. 207. D. *μάργαρος ἐν λάεσσιν, ἐν ἀστράσιν φωσφόρος ἄλλος.* V. 2. *βηθλέμ.* P. *βηθλεέμ.* Cod. Medic. Noster Or. XIX. p. 297. B. de ecclesia Nazianzena: *ὅσῳ πλήθει τῶν ἄλλων ἐλείπετο, τοσοῦτον εὐδοξίᾳ κρατοῦσαν, καὶ τὸ τῆς ἱερᾶς πάσχουσαν Βηθλεέμ, ἣν οὐδὲν ἐκώλυσε καὶ μικρὰν εἶναι πόλιν καὶ τῆς οἰκουμένης μητρόπολιν, ὡς Χριστοῦ καὶ τροφὸν καὶ μητέρα.* Carm. XLVII. 270. p. 110. A. *ἦ ῥ' ἐτεὸν τυτθοῖσι θεὸς χάριν αἰὲν ὀπάζει . . . Βηθλεὲμ ἐν προτέροισιν, ἐμῷ νέον ἄστεϊ τυτθῷ.* V. 4. *τὴν σύ.* P. Med. *τὴν σός.* Cod. Ambr. unde suspiceris: *τὴν σῶν, παῖ φίλε, λίσσομ', ἄγοις.*

Nr. 22. *εἰς τὸν αὐτόν.* Apud Murator. p. 76. V. 1. *ἐν χερσί.* P. *ἐνὶ χ.* Murat. — *Nr.* 23. *τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αυ.* addita nota: *ἕως δ ω τὰ εἰς τὸν πρα τοῦ θεολόγου ἐπιγράμματα.* Apud Murat. p. 77. V. 1. *στράψε μέν.* P. *στράψεν ἐν.* Murat. *οὔρεϊ.* De *οὔρεσι* cogitabam olim, sed frustra. Carmen XLVII. 75. p. 107. A. *θείοιο κατ' οὔρεος ἔνθεν ἀέρθη Χριστός.* ubi male excusum *Χριστῷ.* Verba sic jungenda:

Nr. 30. *εἰς τὴν αὐτήν.* Ap. Murator. p. 88. V. 1. *ἀλωαῖς.* sensu translato. Vid. Suicerus in Thes. Eccl. T. I. p. 201. P. V. 2. novum in Cod. lemma: *εἰς τὴν αὐτήν.* — *ξείνεις ἀπονϊσομένοισι.* P. *ξείνισσα πονησομένοισιν.* Cod. Ambros. *ξείνης ἄπο νευσομένοισιν.* Mur. ex Cod. Medic. Sensus est, Nonnam in templo filiis ex peregrinatione redeuntibus occurrisse, Gregorium nomine vocantem. V. 3. *χεῖρας δ' ἀμπ.* P. *δ'* om. Mur. V. 4. *ἕζεεν.* *ἕξεεν* in Cod. esse existimans Murat. dedit *ἔρρεεν.* V. 5. *θρέμματι θηνῆς.* P. *θρέμματι θηλῆς.* Cod. Murat. ut nr. 32. *τέκνον ἐμῆς θηλῆς.* Nonna solum Gregorium, filiorum maximum, lacte suo aluisse videtur. — *Nr.* 31. *εἰς τὴν αὐτήν.* Ap. Murator. p. 89. V. 1. *κλινή τις.* P. *κλεινή τις.* Mur. *ἐνοικιδίοισι πόνοισιν* esse videtur in Cod. Pal. *ἐν οἰκιδίοισι.* Mur. V. 3. *ἔργον.* P. *ἔργοις.* Mur. — *Nr.* 32. *εἰς τὴν αὐτήν.* Ap. Murat. p. 89. V. 1. *ὡς ἐπόθευσα.* P. *ἐπόθησα* scripsi, ut nr. 29. v. 6. *ὥς σε ποθοῦσα.* Mur.

Nr. 33. *εἰς τὴν αὐτήν.* Ap. Murator. p. 91. qui sequens tetrastichon annexuit. V. 4. *ἑσπομένην.* P. — *Nr.* 34. *εἰς τὴν αὐτήν.* Ap. Murator. p. 91. junctim cum praecedente. V. 1. *σκιοειδέα.* Vid. ad p. 61. nr. 112. *σκιὰν πέπαυκε τοῦ παλαιτάτου νόμου.* Damasc. Hymn. in Theogon. fin. *τύπους ἀφεγγεῖς καὶ σκιὰς παρηγμένας, Ὦ μῆτερ ἁγνὴ τοῦ λόγου, δεδορκότες.* Noster Carm. LIII. 7. T. II. p. 127. D. *εὖτε δεῖαχε σταυρὸν ὑποσκιάων Μωσῆς χέρας.* Est autem *θυσία σκιοειδής*, quae speciem tantum habet s. symbolica. Clemens Alex. Strom. VII. p. 849. 4. *αἱ μὲν γὰρ κατὰ τὸν νόμον θυσίαι τὴν περὶ ἡμᾶς εὐσέβειαν ἀλληγοροῦσιν.* — V. 3. *νόμος.* P. *νόμοις.* Mur. V. 4. *ὅλην.* P. *ὅλῳ.* Mur. Noster Or. I. p. 38. A. *μηδεὶς ἄξιος τοῦ μεγάλου καὶ θεοῦ καὶ θύματος καὶ ἀρχιερέως, ὅστις μὴ πρότερον ἑαυτὸν παρέστησε τῷ θεῷ θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν.* — *Nr.* 35. *εἰς τὴν αὐτήν.* Apud Murator. p. 92. V. 2. *φωνὴ δ' ἔθηκε.* P. *φωνὴ δ' ἐδέθη.* Murat.

Nr. 39. *εἰς τὴν αὐτήν.* Ap. Murator. p. 92. junctim cum praecedente. V. 1. *πόντον ἐκοίμισε*, quum in navigatione gravi tempestate jactaretur Gregorius, ut narrat Or. XIX. p. 306. *τοῦτο ἔπασχον μὲν ἐγώ, συνέπασχον δὲ οἱ γεννήτορες, νυκτερινῆς φαντασίας τοῦ κινδύνου μετέχοντες, καὶ ἀπὸ γῆς ἐβοήθουν, τῶν κυμάτων δι' εὐχῆς κατεπᾴδοντες.* P. V. 2. novum lemma, *εἰς τὴν αὐτήν.* — *οἷς.* P. *ὡς.* Cod. Ambr. *φίλοισι.* P. *φίλοις.* Mur. *ἐκ περάτων.* Ab Athenis Gregorius, ex Asia minore Caesarius Constantinopoli convenerunt, indeque ad parentes perrexerunt. Vid. Orat. X. p. 164. — *μέγα κλέος.* P. *μεγα-*

κλέας. Murat. quod recepi. V. 4. ἀποίργαθον. P. ἀποίργαθεν. Mur. De morbo illo Gregorii patris vid. Or. XIX. p. 304. s. V. 5. λισσομένη. P. λισσομένης. Cod. Ambr. τόκε θαῦμα. P. τὸ δέ. Mur. Vid. ad nr. 20. v. 1.

Nr. 37. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 94. V. 2. σισμῶν. P. V. 3. ἵλαον. P. Post ἐξεσάωσας comma ponendum. — V. 4. Scr. μεγάλησι. — *Nr.* 38. ἐλεγεῖα εισ μρ. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murator. pag. 90. — *Nr.* 39. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murator. p. 91. V. 1. legitur etiam Carm. XLVII. 336. ubi sequitur hic: καὶ πηγαὶ δακρύων ἔνδοθι λειβομένων. V. 3. νύνναν. P. νόννα. Mur.

Nr. 40. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 95. V. 1. νόννα φαεινή. ut nr. 66. v. 1. V. 2. πᾶν θ' ἄμυδις. P. Scr. πάνθ' ἄμυδις cum Cod. Ambr. ἄμυδις prae ἅμυδις nonnullis veterum placuisse, apparet ex Etymol. M. et Schol. Homer. Vid. Heyn. ad Ἰλ. ι. v. 6. T. V. p. 526. — μεγάλη. P. μεγάλοις. Mur. quod recepi. Non minus bene haberet ληνοῖς .. μεγάλης. Suid. ληνὸς καὶ προλήνιον, αἱ ἐκκλησίαι παρὰ Δαβίδ· καὶ ληνοβάται, οἱ ἱερεῖς. ex Theodoreto ad Psalm. VIII. 1. Noster Carm. XLVII. 153. p. 108. C. ἡμετέροισι χοροῖσιν ἑὸν στάχυν ἐγκαταλέξας Ἔλπομαι, ὡς ληνῶν ἄξιον οὐρανίων. Id. Carm. LXII. v. 33. T. II. p. 147. A. θέσθε νόον, βιότῳ μὲν ὅσους γάμος ἁγνὸς ἔδησε, Ληνοῖς οὐρανίαις πλείονα καρπὸν ἄγειν.

Nr. 41. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 95. V. 1. οὐδὲ θάνεν. P. οὐδ' ἔθανεν. Murat. fortasse rectius. Post ἔκτοθι comma dele. — *Nr.* 42. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 96. apud quem prius distichon sequentis tetrastichi huic epigrammati adhaeret. V. 3. Scr. εὐχομένη. ut est in P. et Mur. — *Nr.* 43. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 96. V. 1. τῆς δέ. P. τῆσδε. Mur. V. 4. πὰρ ποσί, τῆς τραπέζης. sc. ut nr. 50. ἁγνοῖς ὑπὸ ποσσὶ τραπέζης. — πόσι Murat. quod pro πόσιϊ scriptum existimans vertit, *apud conjugem*. V. 3. μεγακλέος. P. μεγακλέες. Mur. V. 4. τοίαν ἐμοί. P. τοίην μοι. Mur. Scribo τοίαν μοι, nisi fortasse Gregorius ᾱν in illa voce corripere ausus est.

P. *Nr.* 44. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 97. V. 3. ἐν δ' ἄρα. Scribe et distingue: ἓν δ' ἄρα μοῦνον, Παῖδ' ἐπόθει. quod me non statim reposuisse poenitet. V. 4. τὸν ἔτι. Fortasse: τόν γ' ἔτι. — *Nr.* 45. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 98. V. 3. εὐχομένης. P. εὐχομένη. Mur. V. 4. εὐσεβές. P. εὐσεβέες. Mur. — *Nr.* 46. εἰς τὴν

Quomodo factum sit, ut hoc epigr. Crinagorae tribueretur, a cujus ingenio prorsus, abhorret ignoro equidem. Est potius Diogenis Laërtii, qui illud exhibet L. VIII. 91. p. 517. his verbis praemissis: *ἔστι δὲ καὶ ἡμῶν εἰς αὐτὸν οὕτως ἔχον.* Huic igitur versificatori tribuendum etiam ex sententia Scaligeri in not. mst. et Huschkii in An. cr. p. 217. s. Planudes p. 55. St. ex versibus galliambicis hexametros procudit pessimos, in quibus restituendis elaboravit Salmas. Exercitatt. Plin. p. 313. Adscribam poëmation sic ut illud eleganter restituit Grotefendius in Novis Actis Societ. Lat. Jen. Vol. I. p. 167.

Ἐν Μέμφει λόγος ἐστὶ προμαθεῖν τὴν ἰδίην
Εὔδοξόν ποτε μοῖραν παρὰ τοῦ καλλικέρω
ταύρου· κοὐδὲν ἔλεξεν· βοῒ γὰρ πόθεν λόγος;
Φύσις οὐκ ἔδωκε μόσχῳ λάλον Ἄπιδι στόμα.
παρὰ δ' αὐτὸν λέχριος στὰς ἐλιχμήσατο στολήν,
προφανῶς τοῦτο διδάσκων, ἀποδύσει βιοτὴν
ὅσον οὔπω· διὸ καί οἱ ταχέως ἦλθε μόρος,
δεκάκις πέντε γ' ἐπὶ τρεῖς ἐσιδόντι πλειάδας.

Hic in verbis, ut ap. Diogenem leguntur versibus non distinctis, nihil plane mutatum est, nisi *δὲ αὐτόν* v. 5. et *πέντε ἐπὶ* vers. 8. In eundem prorsus modum Diogenis verba metro adstrinxerat ante hos tredecim annos Buttmannus V. cl., cujus schedae penes me sunt; quique in hoc uno a Grotefendio discrepat, quod v. 8. hiatum in verbis *πέντε ἐπὶ* ferri posse existimabat. In Diogenis itaque editionibus hi versus in posterum sic legentur, ut a duumviris doctissimis emendati sunt; mihi autem, pro instituti mei ratione, illis correctionibus uti non licuit, quia in membr. Palat. totum poëmation diversa ratione legitur, verbis scilicet in elegiacorum speciem compositis. Nihil hic mutavi, nisi v. 5. *στῶλον* in *στόλον.* V. 8. qui concinnavit, trochaicum efficere voluisse videtur. Quem non *παῖδας* sed *ποίας* scripsisse existimo. Leonid. p. 323. nr. 731. *τί τοι χαριέστερον ἢ τρεῖς Ἠ πίσυρας ποίας θάλψαι ὑπ' ἠελίῳ.* Diodor. p. 306. nr. 627. *εἴκοσι ποίας Μοῦνον ἐπεὶ βιότου πλήσαο καὶ πίσυρας.* Callimach. Fr. CLXXXII. *ἐπ' ἐννέα κάρφετο ποίας.* Rhian. ap. Pausan. L. IV. 17. *χείματά τε ποίας τε δύω καὶ εἴκοσι πάσας.* Sed Diogenem ipsum *πλειάδας* scripsisse, metrum arguit.

Nr. 745. *ἀντιπάτρου σιδωνίου εἰς ἴβυξ τὸν λυρικ ὑπὸ λῃστ πεφονευμένον.* Br. II. 27. nr. 78. An. II. 1. p. 72. V. 1. *λῃσταί σε.* P. V. 2. *βάντες.* P. Pl. Br. *βάντ' ἐς* scripsi cum Stephano ad Ep.

Sel. p. 303. non quod praepositionem ad *ἠϊόνα* valde desideraverim, quippe quae ad verba eundi saepissime subauditur, sed ob sensum. In Ibycum enim lectorum oculi convertendi erant, non in latrones, quorum in hac tragoedia secundae sunt partes. Pro *νήσου* legendum videtur *νηός*, de quorum vocabulorum permutatione vid. ad p. 489. nr. 4. Verba sic jungenda: *ἐκβάντα ποτὲ ἐς ἐρημαίην ἄστιβον ἠϊόνα.* Sin *νήσου* sincerum sit, amplectenda videtur correctio Orellii in Append. ad Isocr. Orat. *π. ἀντιδ.* p. 404. *νήσου ... ἐρημαίης.* V. 3. *ἀλλ'.* P. *πόλλ'.* Pl. Br. quod membr. lectioni praeferre non sum ausus. *ἀλλὰ* vi non caret: praedones Ibycum interfecerunt quidem, *at* non inultum, quippe qui, gruibus invocatis, testes sibi et ultores nefandi sceleris paravit. — *ἐπιβωσαμένων.* P. V. 4. *ἄλγιστον.* P. Ne brevis esset in caesura, Passovius corrigebat in notis mst. *ἀλγίστους ὀλλυμένῳ θανάτους.* Plurali sic utitur Plato de Rep. L. III. p. 399. A. *ἢ εἰς τραύματα καὶ θανάτους ἰόντος, ἢ εἴς τινα ἄλλην ξυμφορὰν πεσόντος.* Achill. Tat. L. VIII. 8. p. 332. *ἐν ποίοις ἱεροῖς γέγραπται νόμοις ... τοὺς ... θανάτοις καὶ δεσμοῖς παραδοθέντας ἐξαρπάζειν.* In his tamen locis, ut etiam in Platon. Theaet. p. 176. D., cum alio substantivo pluralis numeri jungitur. In aliis locis *θάνατοι mortis genera* significant. Vid. ad p. 393. nr. 223. — V. 6. *ποινῆτις.* P. et ed. Flor. pr. *ποινή τις* aliae editt. In hac de Ibyco historia Plutarch. T. II. p. 510. A. *ὑπὸ τῆς αὐτῶν γλωσσαλγίας, ὥσπερ Ἐριννύος ἢ Ποινῆς, βιασθέντες ἐξαγορεῦσαι τὸν φόνον.* — *Ἐρινύς.* P. *Ἐριννύς.* Pl. Br. quod reponendum. Vid. ad p. 234. nr. 188. — Ante v. 7mum spatium relictum in Cod. novo lemmate adscripto: *εἰς τὸν αὐτόν. εἰς Ἴβυκον τὸν ποιητὴν ὑπὸ λῃστῶν ἀναιρεθέντα.* procul dubio, quod nova in autographo incipiebat pagina. V. 8. *πεφόβησε.* P. *πεφόβησθε.* Pl. Br. V. 9. *ἀοιδῶν.* P. *ἀοιδόν.* Pl. Br.

Nr. 746. *εἰς τάφον τοῦ διὸς ἐν κρήτῃ.* In marg. bis scriptum: *εἰς τὸν τοῦ διὸς τάφον ἐν κρήτῃ πυθαγόρου.* Versus ipse bis scriptus a diversis manibus; tum additus hic:

ὧδε μέγας κεῖται βοῦς ὃν Δία κικλήσκουσιν.

P. *) *Nr.* 747. *εἰς ἰουλιανὸ τὸν βασι\ λιβανι.* Br. II. 404. An. II.

*) In superiore margine paginae leguntur haec: *ἐκ τῶν ἐπῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου μέρος τι τῶν ἐπιτυμβίων ἐπιγραμμάτων.* quae verba spectant pagin. sequentem.

3. p. 191. Cf. Zosimum L. III. 34. p. 274. ed. Reit. — *Nr.* 748. *ἀντιπάτρου σιδωνίου εἰς πόλιν ἡράκλει.* De veritate lemmatis dubitare licet. De templo et turre Beli cogitabat cl. Buttmannus in not. mst. Br. II. 20. nr. 51. An. II. 1. p. 52. V. 2. *σεμιράμεος.* P. *σεμιράμιος.* Pl. Br. V. 6. *φυρηθεν. πυργωθέν.* legendum suspicor. Nonn. Dion. II. p. 62. 29. *εἰσόκε πυκναὶ Ἀῤῥαγίες στοιχηδὸν ἐπυργώθησαν ἐρίπναι.* Ib. p. 64. 17. *αἶψα Ἠερίην σκοτόεσσαν ἐπυργώσαντο κονίην.* Coluth. v. 272. *Ἴλιον, ἣν πύργωσε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.* V. 7. 8. desunt vulgo in Pl. In Cod. Mediceo autem apud Bandin. Catal. p. 102. legitur: *δᾶμος ἀεὶ μακάριστος ὃς ἄστεσιν Ἡρακλείης Οὐρανίων .. reliqua desunt.* Exhibuimus lectiones cod. Pal. cum Br. qui v. 8. verba *νεφέων τεῦξεν* a recentiore manu adscripta esse ait. In Apogr. Goth. nihil monetur ejusmodi. *μακάριστος.* P. Br. *μακαριστὸς* correxi. *Ἡρακλειης.* P. In obscurissimis verbis Brunkius tentabat: *οὐρανίων νεφέων νάσσατο πρὸς γυάλοις.* *ἄστεα Ἡρακλῆος* corr. Buttmannus in not. mst. magnas alteque exstructas urbes intelligens, quarum fastigia nubes attingant. Vox *εὐρυάλων* non tentanda. Fortasse autem scribendum: *ὃς ἄστεσιν Ἡρακλῆος Ἀτραπιτὸν νεφέων τεῦξεν ἐπ' εὐρυάλων. qui viam Herculeam ad nubes late vagantes paravit.* i. e. qui turribus in altum exstructis effecit, ut ex urbibus ad nubes ascendi posset.

VIII.

✕. *ἐκ τῶν ἐπ τ αγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου.* *Nr.* 1. *ἐπιτύμβι εἰς ἰω καὶ θεοδόσι.* Edidit Br. III. 297. nr. 684. An. III. 2. p. 256. Gregorii non esse monuit Br. sed ob aliquam argumenti similitudinem his epigrammatis praefixum esse videtur. V. 3. *ἄντιγος.* P. *ἄντυγας.* Br. Eustath. ad *Ἰλ.* p. 483. 12. *ἡ μεταφορὰ καὶ οὐρανοῦ ἄντυγα ἐγύρωσεν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἐξ ἀντύγων οὐρανίων.* *ἄντυγας ἠερίας* est ap. Nonn. Dion. I. p. 28. 27. *ἑλικώδεας ἄντυγας ἄστρων.* V. 4. *μετόχου.* P. *μετόχους.* Br.

Sequitur novus titulus: ✝ *τοῦ ἐναγίοις πρς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεοξ.* In marg. *τοῦ αγίου γρηγορίου τοῦ θεολ/ εἰς τὸν μέγαν βασιξ τὸν καισαρείας ἐπίσκοπον τῆς ἐν καππαδοκία.* *Nr.* 2. legitur iterum p. 697. Haec epigrammata nr. 2. usque ad nr. 11. junctim leguntur

in Opp. T. II. p. 152. s. V. 1. ζωειν. P. 1. ζώην. P. 2. V. 2. βασίλεις. P. 2. V. 3. οὐ μᾶν ἀείρας. P. 1. ἀναείρας. P. 2. V. 4. ἰήν τε. P. σήν τε. P. 2. V. 6. οὐδὲ . . λόγος, λήσεται σου sc. *nunquam ultro sermo te meus obliviscetur.* Sed vix dubito Gregorium scripsisse: οὔποτε σεῖο λήσομαι, οὐδὲ θανών· Γρηγορίοιο λόγος. Carm. LVII. Opp. T. II. p. 135. A. σεῖο μὲν οὐδὲ θανὼν ἐπιλήσομαι. Repetitur tamen idem distichon sine diversitate lectionis in Carm. LXIV. 5. 6. T. II. p. 152. D. — *Nr.* 3. τοῦ αὐτοῦ εισ αὐτὸν βασιλ τὸν μέγαν. V. 4. Καππαδοκῶν. recte a forma Καππαδόκης. Cf. nr. 5. 96. 100. Carm. LXI. 333. in Opp. T. II. p. 166. A. Ap. Lucian. Dial. Mort. XXVII. 3. T. II. p. 227. vulgo πρὸς τὸν Καππαδόκην. Cod. Paris. Καππάδοκα. Vid. Tzschucke ad Strabon. L. XII. 2. T. V. p. 6. — ἱστονάχισε. P. Scripsi ἱστονάχησε. Cf. nr. 106. v. 2. V. 5. ουκοῖον. P. V. 6. δεσμός. P. θεσμὸς dedi. Sic θεσμὸς ἐλευθερίης in Planud. nr. 9. T. II. p. 627. θεσμὸν δηϊοτῆτος. Oppian. Hal. IV. 535.

Nr. 4. τοῦ αὐτοῦ εισ αὐτὸν βασιλ τὸν μέγαν γρηγ τ θεολογ. V. 1. ὑπαντιπάλοισιν. P. V. 5. Ἶσον ἔφηνας καὶ βίοτον μύθῳ. Plato in Lachet. p. 188. D. κομιδῇ μοι δοκεῖ μουσικὸς ὁ τοιοῦτος εἶναι, ἁρμονίαν καλλίστην ἡρμοσμένος, οὐ λύραν, οὐδὲ παιδιᾶς ὄργανα, ἀλλὰ τῷ ὄντι ζῆν ἡρμοσμένος οὗ αὐτὸς αὐτοῦ τὸν βίον ξύμφωνον τοῖς λόγοις πρὸς τὰ ἔργα. cui loco similia admovi in Socrate IX. §. 39. p. 213. ed. sec. — P. *Nr.* 5. εισ αὐτὸν βασιλ τον μέγαν. Legitur etiam infra p. 697. V. 2. ἡμετέρῃ γενεῇ. P. 2. βασίλεις. Ib. V. 3. ἱερεηχία. P. 1. ἐρεηχία. P. 2. Hoc verum. Sic nr. 15. ἄγγελον ἀτρεκίης ἐρεηχία, ποιμένα λαῶν. Carm. LXI. 22. T. II. p. 141. A. V. 4. κάλλεσι. P. 1. κάλλεϊ. P. 2. Hoc recepi, ut amphibolia vitaretur. Per se etiam κάλλεσι bene habet. Carmen XLVII. 118. Opp. T. II. p. 107. D. κάλλεσιν οὐρανίοις ἀντεπιδεικνύμενον. Carm. LVIII. 139. p. 137. C. παρασήμοις κάλλεσιν ἀστράπτουσαν. Carm. LXII. 116. p. 149. B. Πανδώρην ἐνέπουσιν . . ἀσκῆσαι κάλλεσι δαιδαλέοις Δαίμονας. Vid. Heinrich. ad Musae. p. 54. Graef. ad Meleagr. p. 126. V. 5. καππαδοκῶν. P. 1. καππαδόκων. P. 2. Vid. ad nr. 3.

Nr. 6. εισ αὐτὸν βασιλ τὸν μέγαν. Iterum legitur p. 697. V. 1. βασιλίοιο. P. βασιλίοι. P. 2. Ibid. statim βασιλιον. P. 2. γρηγορίοιο.

P. γρηγόριοι. P. 2. V. 3. περικήρι. P. περὶ κῆρι. P. 2. Scripsi πέρι κῆρι, ut semper apud Homerum legitur. Vid. Heyn. ad Ἰλ. δ. 46. T. IV. p. 562. V. 3. δεοι. P. δέοι. P. 2. V. 5. ὄνειαρ. P. ὄνειαρ. P. 2. δηνθίνοτνα. P. δηθύνοντα. P. 2. — *Nr.* 7. εις αὐτὸν μέγαν βασίλειον. Iterum legitur p. 697. V. 3. βοσίλι αχριστοῖο. P. βασίλιε. P. 2. ἕρμα. In Carm. XLVII. 117. Opp. T. II. p. 107. D. ἕρμα λόγου, λαοῦ τε κλέος, κόσμου δὲ θέμεθλον. — V. 4. πολυσχίστου ἀτρεκίης. Gregor. Presb. in Vit. Greg. Naz. τοιοῦτός τις ἦν ὁ Γρηγόριος τῇ τρικυμίας ἀδοκήτῳ σωτηρίᾳ τοὺς πολυσχιδεῖ πλάνῃ κατεχομένους εἰς μίαν ἄγων τρίβον.

Nr. 8. εισ αὐτὸν μέγαν βασίλειον. Iterum legitur p. 697. V. 1. ὦ μῦθοι. P. ὦ μῦθοι. P. 2. Notabilis correptio. Sed talia ap. Gregorium haud pauca. Sic in πρὸς prior brevis est Carm. II. 228. Opp. T. II. p. 71. C. in μικρὸς Ib. 278. et Carm. XLVII. 214. In πᾶν Carm. III. 26. T. II. p. 56. A. in πάσης infra nr. 93. in στῦλος Carm. XXIX. 1. T. II. p. 97. B. in συκῆν Carm. XXXIX. 32. p. 101. D. XLIV. 15. p. 103. D. XLV. 80. p. 105. A. Sic etiam mediam idem corripuit in διέκρινας Carm. II. 65. T. II. p. 43. C. Ib. 581. p. 52. C. in ἔφυσας Carm. XLIX. 1. p. 112. B. Carm. L. 21. pag. 116. B. μάστιγες in ep. 110. in σφρηγῖδας penultimam Carm. XLVII. 207. T. II. p. 109. A. ultimam in αὖρα in Muratori Anecdot. p. 197. Cf. infra ad nr. 93. Caeterum in Opp. T. II. p. 153. B. legitur: ὦ λόγοι, ὦ ξυνὸς φ. δόμος. fortasse ex Morelli correctione. — Respicitur commune litterarum et eloquentiae studium. Gregor. Presb. in Vit. Greg. Naz. χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ παρῳχηκότος ἐκ τοῦ Βυζαντίου Βασίλειος ὁ μέγας Ἀθήναζε παρεγένετο, τῆς ἴσης χάριν παιδεύσεως, σύσσιτοί τε ὁμοῦ καὶ ὁμωρόφιοι καθίστανται ἀλλήλοις. — φίλ' Ἀθῆναι. i. e. φίλαι. In verbis et participiis αι passim eliditur, in φίλαι et similibus alibi elisum non reperi. V. 2. τηλόθε. P. τηλόθι. P. 2. V. 3. ἴστε. P. 1. 2. ὡς. P. 1. ὡς. P. 2. ἐς om. P. 2. V. 8. χείλ. δεσμά. Carm. XLVII. 67. p. 107. A. καὶ γλῶσσάν τις ἔδησε λάλον, καὶ χείλεα σιγῇ.

Nr. 9. εισ αὐτὸν μέγαν βασίλειον. Legitur etiam p. 697. V. 1. ἄεισμα. P. ἄϊσμα. P. 2. — φαάντατε βασ. P. 2. V. 3. καὶ ὡς. P. καὶ ὥς. P. 2. — *Nr.* 10. εισ αὐτὸν μέγαν βασίλειον. Iterum p. 697. V. 1. βένθεος ἄπαντ'. P. 2. Rectius fortasse legeretur: βένθεα πάντ'.

Et sic est Carm. LXIV. 43. — ἴασσι. P. ἴασσιν. P. 2. Littera sibilans frustra duplicatur; reliqui tamen ob consensum Codd. et quia Gregorius multa peculiaria habet. V. 2. ἔης om. P. 1. Post σοφίης pone colon. V. 4. σῶν βασίλεις λόγων. P. 1. σῶν ὦ βασίλει' ὀλίγον. P. 2. Vid. ad p. 427. nr. 404. v. 5. Sed praeterea scribendum videtur: τοῦτο μόγων τῶν σῶν, ὦ Βασίλει', ὀλίγον.

Nr. 11. εισ̊τ αὐτὸν μέγαν βασίλειον: γρ̊ηγ τοῦ θεολόγου. Iterum infra p. 698. V. 2. τόδε σοι, subaudi ἐστὶ vel ἔστω. V. 3. ἔχοις χερός. P. 1. χρέος. P. 2. ἔχεις χρέος. Carm. LXIV. 49. Verba sic distinguenda: μῦθος ὅδ' ὃν φιλέεσκες· ἔχοις χρέος . . . Deinde hoc distichon a praecedente sejungendum, tamquam peculiare epigramma, ut et sequens, quod infra p. 698. a praecedentibus separatur. Sic jam *duodecim* sunt in Basilium epigrammata, quot v. 6tus numerat. In membr. Palat. p. 327. tria haec disticha junguntur. V. 4. ἀπευκτατον. P. ἀπευκτότατον. P. 2. Triste munus intelligit, defuncto scil. oblatum, quale nemo amico offerre velit. Verba καὶ σοὶ sincera non videntur. P. V. 5. κόνι posteriore correpta, ut iterum nr. 186. v. 2. in πόσι nr. 60. λάτρι nr. 80. v. 6. Vid. ad p. 374. nr. 113. — V. 6. ἐπιγραμμάτων. P. 1. ἐπιγραμματίων. P. 2.

Nr. 12. τοῦ . . . . εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. Edidit Murator. in Anecdot. p. 67. V. 1. καθύπερθε. P. Litteram paragogicam addidit Murat. qui male distinxit post πνεύματι. Junxi πνεύματι καὶ θώκῳ, Spiritui S. et muneri in ecclesia per quadraginta annos operam navans. Rotundus numerus pro quadraginta quinque annis. Gregor. Naz. Or. XIX. p. 313. A. ζήσας δὲ σχεδόν τι περὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, πέρα τῶν Δαυιδικῶν ὅρων, περὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς χρόνου, καὶ τούτων αὐτῶν ἐν τῇ ἱερωσύνῃ, πέντε καὶ τεσσαράκοντα, μέτρον τὸν ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἔπειτα ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον. V. 4. ἔχω. ἔχει malebat Murat. V. 6. ἀζόμενοι. P. ἑζόμενοι. Mur. quem tamen vera lectio non latuit. Cf. nr. 116. v. 4. — ἀμφιέπετε. P. et Cod. Medic. ἀμφέπετε. Murat.

Nr. 13. τοῦ αὐτοῦ εἰσ̊τ αυ̊τ. In Muratori Anecdot. p. 68. V. 1. πικρῆς ἀγριελαίης. Respicitur Epist. Paul. ad Roman. c. XII. 17. Noster Or. X. p. 161. B. πατὴρ μὲν ἐκ τῆς ἀγριελαίου καλῶς ἐγκεντρισθεὶς εἰς τὴν καλλιέλαιον. Idem de patre Or. XIX. p. 289. A. ῥίζης ἐγένετο βλάστημα οὐκ ἐπαινετῆς, οὐδὲ εὐφυοῦς εἰς εὐσέβειαν. et

P. *γρηγόριοι*. P. 2. V. 3. *περικήρι*. P. *περὶ κῆρι*. P. 2. Scripsi *πέρι κῆρι*, ut semper apud Homerum legitur. Vid. Heyn. ad *'Ιλ. δ.* 46. T. IV. p. 562. V. 3. *δεοι*. P. *δέοι*. P. 2. V. 5. *ὕνειαρ*. P. *ὄνειαρ*. P. 2. *δηνθίνοτνα*. P. *δηθύνοντα*. P. 2. — *Nr.* 7. *εις αὐτὸν μέγαν βασίλειον*. Iterum legitur p. 697. V. 3. *βοσίλι αχριστοῖο*. P. *βασίλιε*. P. 2. *ἕρμα*. In Carm. XLVII. 117. Opp. T. II. p. 107. D. *ἕρμα λόγου, λαοῦ τε κλέος, κόσμον δὲ θέμεθλον.* — V. 4. *πολυσχίστου ἀτρεκίης*. Gregor. Presb. in Vit. Greg. Naz. *τοιοῦτός τις ἦν ὁ Γρηγόριος τῇ τρικυμίας ἀδοκήτῳ σωτηρίᾳ τοὺς πολυσχιδεῖ πλάνῃ κατεχομένους εἰς μίαν ἄγων τρίβον.*

Nr. 8. *εισ αὐτὸν μέγαν βασίλειον*. Iterum legitur p. 697. V. 1. *ὦ μύθοι*. P. *ὦ μῦθοι*. P. 2. Notabilis correptio. Sed talia ap. Gregorium haud pauca. Sic in *πυρὸς* prior brevis est Carm. II. 228. Opp. T. II. p. 71. C. in *μικρὸς* Ib. 278. et Carm. XLVII. 214. In *πᾶν* Carm. III. 26. T. II. p. 56. A. in *πάσης* infra nr. 93. in *στῖλος* Carm. XXIX. 1. T. II. p. 97. B. in *συκῆν* Carm. XXXIX. 32. p. 101. D. XLIV. 15. p. 103. D. XLV. 80. p. 105. A. Sic etiam mediam idem corripuit in *διέκρινας* Carm. II. 65. T. II. p. 43. C. Ib. 581. p. 52. C. in *ἵφρσας* Carm. XLIX. 1. p. 112. B. Carm. L. 21. pag. 116. B. *μάστιγες* in ep. 110. in *σφρηγῖδας* penultimam Carm. XLVII. 207. T. II. p. 109. A. ultimam in *αἶρα* in Muratori Anecdot. p. 197. Cf. infra ad nr. 93. Caeterum in Opp. T. II. p. 153. B. legitur: *ὦ λόγοι, ὦ ξυνὸς φ. δόμος.* fortasse ex Morelli correctione. — Respicitur commune litterarum et eloquentiae studium. Gregor. Presb. in Vit. Greg. Naz. *χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ παρῳχηκότος ἐκ τοῦ Βυζαντίου Βασίλειος ὁ μέγας 'Αθήναζε παρεγίνετο, τῆς ἴσης χάριν παιδεύσεως, σύσσιτοί τε ὁμοῦ καὶ ὁμωρόφιοι καθίστανται ἀλλήλοις.* — *φίλ' 'Αθῆναι.* i. e. *φίλαι*. In verbis et participiis *αι* passim eliditur, in *φίλαι* et similibus alibi elisum non reperi. V. 2. *τηλόθε*. P. *τηλόθι*. P. 2. V. 3. *ἴστε*. P. 1. 2. *ὥς*. P. 1. *ὡς*. P. 2. *ἐς* om. P. 2. V. 8. *χείλ. δεσμά*. Carm. XLVII. 67. p. 107. A. *καὶ γλῶσσάν τις ἔδησε λάλον, καὶ χείλεα σιγῇ.*

Nr. 9. *εισ αὐτὸν μέγαν βασίλειον*. Legitur etiam p. 697. V. 1. *ἄεισμα*. P. *ἄϊσμα*. P. 2. — *φαάντατε βασ*. P. 2. V. 3. *καὶ ὡς*. P. *καὶ ὥς*. P. 2. — *Nr.* 10. *εισ αὐτὸν μέγαν βασίλειον*. Iterum p. 697. V. 1. *βένθεος ἅπαντ'*. P. 2. Rectius fortasse legeretur: *βένθεα πάντ'*.

Et sic est Carm. LXIV. 43. — ἔασσι. P. ἔασσιν. P. 2. Littera sibilans frustra duplicatur; reliqui tamen ob consensum Codd. et quia Gregorius multa peculiaria habet. V. 2. ἔῃς om. P. 1. Post σοφίης pono colon. V. 4. σῶν βασίλεις λόγων. P. 1. σῶν ὦ βασίλει' ὀλίγον. P. 2. Vid. ad p. 427. nr. 404. v. 5. Sed praeterea scribendum videtur: τοῦτο μόγων τῶν σῶν, ὦ Βασίλει', ὀλίγον.

Nr. 11. εἰς τ αὐτὸν μέγαν βασίλειον: γρηγ τοῦ θεολόγου. Iterum infra p. 698. V. 2. τόδε σοι, subaudi ἐστὶ vel ἔστω. V. 3. ἔχοις χερός. P. 1. χρέος. P. 2. ἔχεις χρέος. Carm. LXIV. 49. Verba sic distinguenda: μῦθος ὅδ' ὃν φιλέεσκες· ἔχοις χρέος . . . Deinde hoc distichon a praecedente sejungendum, tamquam peculiare epigramma, ut et sequens, quod infra p. 698. a praecedentibus separatur. Sic jam *duodecim* sunt in Basilium epigrammata, quot v. 6[tus] numerat. In membr. Palat. p. 327. tria haec disticha junguntur. V. 4. ἀπευκτατον. P. ἀπευκτότατον. P. 2. Triste munus intelligit, defuncto scil. oblatum, quale nemo amico offerre velit. Verba καὶ σοὶ sincera non videntur. P. V. 5. κόνι posteriore correpta, ut iterum nr. 186. v. 2. in πόσι nr. 60. λύτρι nr. 80. v. 6. Vid. ad p. 374. nr. 113. — V. 6. ἐπιγραμμάτων. P. 1. ἐπιγραμματίων. P. 2.

Nr. 12. τοῦ . . . . εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. Edidit Murator. in Anecdot. p. 67. V. 1. καθύπερθε. P. Litteram paragogicam addidit Murat. qui male distinxit post πνεύματι. Junxi πνεύματι καὶ θώκῳ, Spiritui S. et muneri in ecclesia per quadraginta annos operam navans. Rotundus numerus pro quadraginta quinque annis. Gregor. Naz. Or. XIX. p. 313. A. ζήσας δὲ σχεδόν τι περὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, πέρα τῶν Δαυιδικῶν ὅρων, περὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς χρόνου, καὶ τούτων αὐτῶν ἐν τῇ ἱερωσύνῃ, πέντε καὶ τεσσαράκοντα, μέτρον τὸν ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἔπειτα ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον. V. 4. ἔχω. ἔχει malebat Murat. V. 6. ἀζόμενοι. P. ἐξόμενοι. Mur. quem tamen vera lectio non latuit. Cf. nr. 116. v. 4. — ἀμφιέπετε. P. et Cod. Medic. ἀμφέπετε. Murat.

Nr. 13. τοῦ αὐτοῦ εἰς τ αυτ. In Muratori Anecdot. p. 68. V. 1. πικρῆς ἀγριελαίης. Respicitur Epist. Paul. ad Roman. c. XII. 17. Noster Or. X. p. 161. B. πατὴρ μὲν ἐκ τῆς ἀγριελαίου καλῶς ἐγκεντρισθεὶς εἰς τὴν καλλιέλαιον. Idem de patre Or. XIX. p. 289. A. ῥίζης ἐγένετο βλάστημα οὐκ ἐπαινετῆς, οὐδὲ εὐφυοῦς εἰς εὐσέβειαν. et

paulo post de matre p. 293. A. οὐκ ἐκ τῆς ἀγριελαίου, καθὼς ἐκεῖνος, ἐγκεντρισθεῖσα εἰς καλλιέλαιον. Idem in Carm. de Rebus suis v. 125. T. II. p. 33. C. αὐτὰρ ὅγ' ἀγριέλαιος ὑπ' εἰδώλοις πάρος ἦεν, Ζώων, ἀλλ' ἐπάγη καλῆς ὑπὸ πυθμέν' ἐλαίης. Fuse hanc allegoriam persequitur Clemens Alex. Strom. VI. p. 799. s. Cf. Celsum in Hierobotan. I. p. 220. s. V. 2. ποίμνης ἡγεμόνα. Fortasse δ' inserendum, ut tollatur asyndeton. Caeterum Gregorius brevem syllabam saepissime ponit in caesura pentametri. V. 3. ἐκ πλευρῆς. conjugi Nonnae debebat ille transitum ad Christi cultum. Vid. Gregor. Naz. Or. XIX. p. 293. s. πλευρά pro *conjuge* dixit noster Carm. XLVII. 37. T. II. p. 106. C. — ὄλβον, πλοῦτον παίδων πολύτιμον explicat Schol. in Cod. Ambros. Sed est potius vera fides, quae ad beatitudinem ducit. V. 4. γῆρας ἐς λ. Etiam h. l. δ' inserendum videtur post γῆρας. Vid. ad p. 565. nr. 408. v. 1. λιπαρὸν γῆρας ductum ex Homer. Od. τ. 368. Noster Carm. XLVII. 325. λιπαροῦ γήραος ἀντιάσαι. Or. X. p. 162. A. οὕτω τοι καὶ εἰς λιπαρὸν ἔφθασαν γῆρας, ὁμότιμοι καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἡλικίαν.

Nr. 14. εἰς τὸν αὐτόν. In Murator. Anecdot. p. 70. V. 1. ἀγνῆς P. V. 2. καὶ μεγ. Γρηγορίοιο νόος, μύστης ἐγένετο τῆς θεοῦ φωνῆς. sc. Cum Mose patrem comparat Carm. de Reb. suis v. 130. T. II. p. 33. C. V. 3. τηλόθ' ἐόντα. procul a vera fide stantem. Vid. Carm. LVII. 40. T. II. p. 135. A. — *Nr.* 15. εισ^o^τ αὐτόν. Ap. Murator. p. 71. V. 1. δῶκ' P. δῶχ' Mur. νηὸν ἔρεψα. Templum exstruxit Gregorii pater eique filium praeposuit. Cf. Or. XIX. p. 313. C. p. 314. A. V. 4. σοφίης ἀμφοτέρης. et sacrae et profanae. Hoc verius quam de vetere et novo testamento cogitare cum Muratorio. Gregorium Athenis eloquentiae operam dedisse, satis constat. — *Nr.* 16. εἰς τὸν αὐτόν. Ap. Murator. p. 71. junctim cum praecedente. V. 2. ἀγανοφροσ. Hanc virtutem in patre laudat Gregorius Or. X. p. 161. C. Or. XIX. p. 303. B. V. 4. ἀντιάσας. P. ἀντιάσαις. Mur.

Nr. 17. εἰς τὸν αὐτόν. Ap. Murator. p. 72. qui hoc et sequentia epigrammata male divulsit, Cod. Ambrosiani errores secutus. V. 1. οὐκ οἴς. Cf. nr. 13. v. 2. Uterque versus repetitur Carm. IV. 217. s. p. 71. C. ubi ἐξ οἴων δὲ legitur pro αὐτὰρ ἔπειτα. V. 2. In νομέας Cod. Medic. cum Palatino conspirat. καὶ νομέως νομέων. Cod. Ambros. νομεῦς νομέων corr. Murat. quae diaeresis non minus insolens quam forma νομέας. Hac tamen iterum utitur poëta Cappadox Carm. IV.

218. Etiam νωμεὺς occurrit Carm. LI. 4. p. 120. D. ὡς γὰρ ὁμοῦ πάντων γενέτης, νωμεύς τε φέριστος. Id. de Arcan. I. 34. T. II. p. 161. C. κοσμοθέτης, νωμεύς τε πατρός. V. 3. εἰς ἓν ἀγείρων. homines cum deo jungens, et utramque naturam quodammodo miscens, quod per mysterium eucharistiae efficitur. Minus recte haec accepit Muratorius. Cf. Carmen I. 152. sqq. T. II. p. 33. C. ubi idem versus occurrit. V. 5. Scr. εὐγήρως.

Nr. 18. εἰς τὸν αὐτόν. Apud Murator. p. 73. qui prius distichon conjunxit cum ultimo praecedentis epigr. indeque unum effinxit epigr. tetrastichon. V. 1. ὄρθριος. Respicitur Evangel. Matth. c. 20. v. 1-16. Idem versus legitur Carm. IV. 219. p. 71. C. — P. V. 3. novum lemma in Cod. εἰς τὸν αὐτὸν πρα. — *Nr.* 19. εἰς τὸν αὐτόν. Apud Murator. p. 74. V. 1. οὐχ ὅσ. Vid. ad nr. 13. v. 1. V. 2. κεφαλὴ maritum et patrem familias significare videtur. V. 3. ἡγεμόνευσα. Metro violato ἡγεμονεύσας dedit Murator. ex conjectura. V. 4. οὐρανίων ἐτέων. Annos intellige in munere sacerdotali transactos. Cf. nr. 12. v. 2.

Nr. 20. εἰς τὸν αὐτόν. Apud Murator. p. 74. V. 1. τόδε. P. τὸ δὲ Murat. rectius. Interjectionis haec vim habent; ut nr. 36. λισσομένη, τὸ δὲ θαῦμα, λίπεν βίον ἔνδοθι νηοῦ. — V. 2. ῥίψ'. De Elia cogitasse videtur Gregorius. — *Nr.* 21. εἰς τὸν αὐτόν. Apud Murator. p. 75. V. 1. ἐν λιθάκεσσιν. Carm. XLVII. p. 207. D. μάργαρος ἐν λάεσσιν, ἐν ἀστράσιν φωσφόρος ἄλλος. V. 2. βηθλέμ. P. βηθλεέμ. Cod. Medic. Noster Or. XIX. p. 297. B. de ecclesia Nazianzena: ὅσῳ πλήθει τῶν ἄλλων ἐλείπετο, τοσοῦτον εὐδοξίᾳ κρατοῦσαν, καὶ τὸ τῆς ἱερᾶς πάσχουσαν Βηθλεέμ, ἣν οὐδὲν ἐκώλυσε καὶ μικρὰν εἶναι πόλιν καὶ τῆς οἰκουμένης μητρόπολιν, ὡς Χριστοῦ καὶ τροφὸν καὶ μητέρα. Carm. XLVII. 270. p. 110. A. ἢ ῥ' ἐτεὸν τυτθοῖσι θεὸς χάριν αἰὲν ὀπάζει . . . Βηθλεὲμ ἐν προτέροισιν, ἐμῷ νέον ἄστεϊ τυτθῷ. V. 4. τὴν σύ. P. Med. τὴν σός. Cod. Ambr. unde suspiceris: τὴν σῶν, παῖ φίλε, λίσσομ', ἄγοις.

Nr. 22. εἰς τὸν αὐτόν. Apud Murator. p. 76. V. 1. ἐν χερσί. P. ἐνὶ χ. Murat. — *Nr.* 23. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αυτ. addita nota: ἕως δ ω τὰ εἰς τὸν πρα τοῦ θεολόγου ἐπιγράμματα. Apud Murat. p. 77. V. 1. στράψε μέν. P. στράψεν ἐν. Murat. οὔρεϊ. De οὔρεσι cogitabam olim, sed frustra. Carmen XLVII. 75. p. 107. A. θείοιο κατ' οὔρεος ἔνθεν ἀέρθη Χριστός. ubi male excusum Χριστῷ. Verba sic jungenda:

Χριστὸς ἔστραψε τούτοις, οἷς ποτε ἠμείφθη ἐν οὔρεϊ. quibus praesentibus de monte in coelum est sublatus. Carm. XXXIX. 23. T. II. p. 101. C. *Θείην ἠλλάξατο μορφήν, Στράψας οἷοι φίλοις ἠελίοιο πλέον.* Idem Arcanor. Carm. I. 11. T. II. p. 161. A. *Χριστοῖο κατ' οὔρεος ἀκροτόμοιο Λαμπομένου.* — V. 2. *στάψε.* P. V. 3. *τῆμουτ'* P. *τῆμος ὅτ'* Murat. ut nr. 26. v. 10. Carm. LXIII. 63. *τῆμος ὅτ' ἀγραφός ἐστι μελῶν πλάσις.* — *ὡς δεκαθ.* P. *ὡς δὲ καθ.* Mur. qui male distinxit post *θυηπολίαις.*

Nr. 24. *εἰς τὴν μρα ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς ληφθεῖσαν.* In marg. *τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰδίαν μητέρα νόνναν καλουμ.* Ap. Murat. p. 77. V. 1. *ἄριστον.* P. *ἔρεισμα.* Cod. Murat. fortasse rectius. V. 3. *ὑπόειξες.* P. *ὑπόειξε.* Cod. Ambr. Solis festis diebus a luctu cessasse Nonnam ait. V. 6. *πήγνυτο.* Vitiose ap. Murator. *πλήγνυτο.* Sensus esse debet, solam crucem vim habuisse, illos lacrymarum torrentes sistendi, consolatione scil. qnam poenitentibus offert. — *Nr.* 25. *τοῦ αὐτοῦ εἰς αυτ μρα νόνναν.* Ap. Murat. p. 74. Insigniter hoc epigr. illustratur Or. XIX. p. 292. V. 4. *μάχαιρα σεῖο.* P. *σεῖο μάχαιρα.* Mur. V. 5. *τοῖα δ' ἔκτοθι.* Murat. In fine versus colon ponendum. V. 6. *ἴδει.* P.

Nr. 26. *τοῦ αυτ εἰς τὴν αυ.* Ap. Murat. p. 81. V. 1. *προχέεις.* P. *προχεῖ.* Cod. Ambros. unde *προχέει* dedit Murat. quod Palat. Cod. lectioni praeferendum videtur. V. 3. *ἠδε.* P. *ἥδε.* Mur. *ἡ δὲ* scripsi. V. 4. *μεγάλη παλάμη* displicebat Passovio, qui *ἁπαλῆς* corrigit in not. mst. Illud sensu mystico acceptum ad efficaciam in precibus referebam. De fortibus et potentibus simpliciter est in Carm. XLVII. 9. p. 106. A. *ὧν ῥα πόληες Νωμῶνται μεγάλης οἰάκεσι παλάμης.* Infra nr. 37. *ἀλλὰ σάω καὶ νῦν με, πάτερ, μεγάλῃσι λιτῇσι.* quod de *efficacibus* precibus accipiendum. nr. 32. v. 4. *Χριστοῦ βίβλος μεγάλη. venerabilis* esse videtur. Ap. Oppian. Cyn. I. 10. *τόν ῥα πατὴρ μεγάλῃσι πονησάμενος παλάμῃσι.* vulgata fortasse non permutanda cum *κρατερῇσι.* V. 7. novum in Cod. lemma: *εἰς τὴν αὐτήν.* Sed haec manifesto cohaerent cum praecedentibus, et junctim edidit Murat. V. 9. *κάρτος.* P. *κράτος.* Mur. Obscura verba et fortasse depravata. V. 10. *ἐκ νηῷ.* P. *νηοῦ* dedi. Sed rectius scripsissem cum Muratorio *ἐν νηῷ.* ut nr. 29. v. 7. *ἐν νηῷ σῶμ' ἀποδυσαμένη.* nr. 65. v. 2. *ἐν νηῷ κάτθανεν εὐχομένη.*

Nr. 27. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 82. V. 1. σοφὴ, ἣν sc. V. 2. χριστιανῶν. P. χριστιανόν. Codd. Murat. Nisi tot exempla essent ap. Nostrum brevis syllabae in caesura pentametri collocatae, h. l. scripsissem: κἀθ᾽ ἱερῇα. Sed correctione non est opus. V. 5. novum in Cod. lemma: εἰς τὴν αὐτήν. Res ipsa haec cohaerere docet, nec aliter est in Codd. Mur. — Σαμουὴλ. γαμοῦσα Cod. Ambr. V. 6. ἡ δ᾽ ἑτέρη. Anna junior, quae Christum in templo ulnis accepit. Vid. Evang. Lucae c. 2, 36. V. 7. ἀμφοτέρων. Nonna utriusque Annae laudem sibi vindicavit, quippe quae et filium dicavit templo, seque ipsam Christo, et corpus denique inter preces depositum templo mandavit. — *Nr.* 28. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murator. p. 83. V. 1. 2. Ἐμπεδόκλεις. Leguntur hi versus etiam Carm. LXI. 281. s. p. 145. B. *Empedoclis* nomen perperam legitur ap. Hermiam in Irris. Gentil. Philos. §. 4. p. 217. ed. Gal. ἕρπω, θέω, καθίζω· ἔστι δὲ ὁ Ἐμπεδοκλῆς καὶ θάμνον με ποιεῖ. Deleto nomine philosophi, quod, ut multa in hoc tractatu, ex margine irrepsit, lege: ἔστι δὲ ὅς καὶ θάμνον με ποιεῖ. Cf. Ibid. §. 8. p. 220. ubi ἐμβριμούμενος est verissimum. Cf. Hephaest. Ench. p. 60. Aeli. H. A. XII. 32. — V. 2. ἴδειξαν. P. ἔδειξαν. Mur. V. 3. ἥλλατο. P. ἐσήλατο. Mur. ex Ambr. Cod. quod recepi. — καὶ δὲ τραπ. Mur. πρὸς δέ. P. V. 4. in fine hujus versus distinguendum.

Nr. 29. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 85. V. 1. 2. leguntur etiam Carm. LXI. 286. s. p. 145. C. ubi λήξατε μύθων pro εἴξατε. λήξατε μύθους. Cod. Ambros. μύθου corr. Salvin. quae non necessaria emendatio. Vid. ad p. 293. nr. 549. 3. λήξατε verum videtur. Noster Or. III. p. 73. A. ταῦτα μὲν παιζέτωσαν παρ᾽ ἐκείνοις Ἐμπεδοκλῆς καὶ Ἀρισταῖοι καὶ Ἐμπεδότιμοί τινες, καὶ Τροφώνιοι, καὶ τοιούτων δυστυχῶν ἀριθμός· ὧν . . . . οἱ δὲ ἀδύτοισί τισιν ἑαυτοὺς ἐγκρύψαντες ὑπὸ τῆς αὐτῆς νόσου καὶ φιλαυτίας, εἶτ᾽ ἐλεγχθέντες, οὐ μᾶλλον ἐκ τῆς κλοπῆς ἐτιμήθησαν, ἢ ἐκ τοῦ μὴ λαθεῖν καθυβρίσθησαν. Cf. Suid. T. I. in Ἐμπεδότιμος. p. 725. in Ἰουλιανός. T. II. p. 125. Clemens Alex. Strom. I. p. 399. A. — V. 2. ἀρισταίου. P. αἰδισταίου. Cod. Ambr. Ἀρισταῖον τὸν Κυρηναῖον inter vates recensat Clem. Alex. l. c. p. 398. ubi Potterus Ἀριστέας corrigit, quem ex hominibus evanuisse narrat Herodotus, et post hunc Celsus ad Origen. III. 26. p. 462. s. At ille Proconnesius fuit. V. 4. βίου τε τμήξασα. P. βίου τμήξασα. Murat. V. 6. ἥλλατ᾽ P. ἧλατ᾽ Mur. V. 7. τρισμάκαρ et ἀποδυσσαμένη. Mur. πάντ᾽ ἀποδ. Cod. Medic.

Nr. 30. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 88. V. 1. ἀλωαῖς. sensu translato. Vid. Suicerus in Thes. Eccl. T. I. p. 201. ℙ. V. 2. novum in Cod. lemma: εἰς τὴν αὐτήν. — ξεῖνοις ἀπονϊσομένοισι. P. ξείνισσα πονησομένοισιν. Cod. Ambros. ξείνης ἄπο νευσομένοισιν. Mur. ex Cod. Medic. Sensus est, Nonnam in templo filiis ex peregrinatione redeuntibus occurrisse, Gregorium nomine vocantem. V. 3. χεῖρας δ᾽ ἀμπ. P. δ᾽ om. Mur. V. 4. ἵζεν. ἵξεν in Cod. esse existimans Murat. dedit ἔῤῥεεν. V. 5. θρέμματι θηνῆς. P. θρέμματι θηλῆς. Cod. Murat. ut nr. 32. τέκνον ἐμῆς θηλῆς. Nonna solum Gregorium, filiorum maximum, lacte suo aluisse videtur. — *Nr.* 31. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 89. V. 1. κλινή τις. P. κλεινή τις. Mur. ἐνοικιδίοισι πόνοισιν esse videtur in Cod. Pal. ἐν οἰκιδίοισι. Mur. V. 3. ἔργον. P. ἔργοις. Mur. — *Nr.* 32. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murat. p. 89. V. 1. ὥς ἐπόθεισα. P. ἐπόθησα scripsi, ut nr. 29. v. 6. ὥς σε ποθοῦσα. Mur.

Nr. 33. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 91. qui sequens tetrastichon annexuit. V. 4. ἑσπομένην. P. — *Nr.* 34. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 91. junctim cum praecedente. V. 1. σκιοειδέα. Vid. ad p. 61. nr. 112. σκιὰν πέπαυκε τοῦ παλαιτάτου νόμου. Damasc. Hymn. in Theogon. fin. τύπους ἀφεγγεῖς καὶ σκιὰς παρηγμένας, Ὦ μῆτερ ἁγνὴ τοῦ λόγου, δεδορκότες. Noster Carm. LIII. 7. T. II. p. 127. D. εὖτε δεῖσχε σταυρὸν ὑποσκιάων Μωσῆς χέρας. Est autem θυσία σκιοειδής, quae speciem tantum habet s. symbolica. Clemens Alex. Strom. VII. p. 849. 4. αἱ μὲν γὰρ κατὰ τὸν νόμον θυσίαι τὴν περὶ ἡμᾶς εὐσέβειαν ἀλληγοροῦσιν. — V. 3. νόμος. P. νόμοις. Mur. V. 4. ὅλην. P. ὅλῳ. Mur. Noster Or. I. p. 38. A. μηδεὶς ἄξιος τοῦ μεγάλου καὶ θεοῦ καὶ θύματος καὶ ἀρχιερέως, ὅστις μὴ πρότερον ἑαυτὸν παρέστησε τῷ θεῷ θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν. — *Nr.* 35. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murator. p. 92. V. 2. φωνὴ δ᾽ ἔθηκε. P. φωνὴ δ᾽ ἐδέθη. Murat.

Nr. 39. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 92. junctim cum praecedente. V. 1. πόντον ἐκοίμισε, quum in navigatione gravi tempestate jactaretur Gregorius, ut narrat Or. XIX. p. 306. τοῦτο ἔπασχον μὲν ἐγώ, συνέπασχον δὲ οἱ γεννήτορες, νυκτερινῆς φαντασίας τοῦ κινδύνου μετέχοντες, καὶ ἀπὸ γῆς ἐβοήθουν, τῶν κυμάτων δι᾽ εὐχῆς κατεπᾴδοντες. ℙ. V. 2. novum lemma, εἰς τὴν αὐτήν. — οἷς. P. ὡς. Cod. Ambr. φίλοισι. P. φίλοις. Mur. ἐκ περάτων. Ab Athenis Gregorius, ex Asia minore Caesarius Constantinopoli convenerunt, indeque ad parentes perrexerunt. Vid. Orat. X. p. 164. — μέγα κλέος. P. μεγα-

κλέας. Murat. quod recepi. V. 4. ἀποέργαθον. P. ἀποέργαθεν. Mur. De morbo illo Gregorii patris vid. Or. XIX. p. 304. s. V. 5. λισσομένη. P. λισσομένης. Cod. Ambr. τόκε θαῦμα. P. τὸ δέ. Mur. Vid. ad nr. 20. v. 1.

Nr. 37. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 94. V. 2. σιομῶν. P. V. 3. ἵλαον. P. Post ἐξεσάωσας comma ponendum. — V. 4. Scr. μεγάλησι. — *Nr.* 38. ἐλεγεῖα εισι μρ. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murator. pag. 90. — *Nr.* 39. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murator. p. 91. V. 1. legitur etiam Carm. XLVII. 336. ubi sequitur hic: καὶ πηγαὶ δακρύων ἔνδοθι λειβομένων. V. 3. νόνναν. P. νόννα. Mur.

Nr. 40. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 95. V. 1. νόννα φαεινή. ut nr. 66. v. 1. V. 2. πᾶν θ' ἄμυδις. P. Scr. πάνθ' ἄμυδις cum Cod. Ambr. ἄμυδις prae ἄμυδις nonnullis veterum placuisse, apparet ex Etymol. M. et Schol. Homer. Vid. Heyn. ad Ἰλ. ι. v. 6. T. V. p. 526. — μεγάλη. P. μεγάλοις. Mur. quod recepi. Non minus bene haberet ληνοῖς .. μεγάλης. Suid. ληνὸς καὶ προλήνιον, αἱ ἐκκλησίαι παρὰ Δαβίδ· καὶ ληνοβάται, οἱ ἱερεῖς. ex Theodoreto ad Psalm. VIII. 1. Noster Carm. XLVII. 153. p. 108. C. ἡμετέροισι χοροῖσιν ἑὸν στάχυν ἐγκαταλέξας Ἔλπομαι, ὡς ληνῶν ἄξιον οὐρανίων. Id. Carm. LXII. v. 33. T. II. p. 147. A. θέσθε νόον, βιότῳ μὲν ὅσους γάμος ἁγνὸς ἔδησε, Ληνοῖς οὐρανίαις πλείονα καρπὸν ἄγειν.

Nr. 41. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 95. V. 1. οὐδὲ θάνεν. P. οὐδ' ἔθανεν. Murat. fortasse rectius. Post ἔκτοθι comma dele. — *Nr.* 42. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 96. apud quem prius distichon sequentis tetrastichi huic epigrammati adhaeret. V. 3. Scr. εὐχομένη. ut est in P. et Mur. — *Nr.* 43. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 96. V. 1. τῆς δέ. P. τῆσδε. Mur. V. 4. πὰρ ποσί, τῆς τραπέζης. sc. ut nr. 50. ἁγνοῖς ὑπὸ ποσσὶ τραπέζης. — πόσι Murat. quod pro πόσιϊ scriptum existimans vertit, *apud conjugem*. V. 3. μεγακλέος. P. μεγακλέες. Mur. V. 4. τοίαν ἐμοί. P. τοίην μοι. Mur. Scribo τοίαν μοι, nisi fortasse Gregorius ᾱν in illa voce corripere ausus est.

P. *Nr.* 44. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 97. V. 3. ἐν δ' ἄρα. Scribe et distingue: ἓν δ' ἄρα μοῦνον, Παῖδ' ἐπόθει. quod me non statim reposuisse poenitet. V. 4. τὸν ἔτι. Fortasse: τόν γ' ἔτι. — *Nr.* 45. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 98. V. 3. εὐχομένης. P. εὐχομένη. Mur. V. 4. εὐσεβές. P. εὐσεβέες. Mur. — *Nr.* 46. εἰς τὴν

αὐτήν. Ap. Murat. p. 98. Ultima hujus epigrammatis verba mihi obscura videntur. — Nr. 47. Ap. Murator. p. 98. V. 4. ἔτι λισσομένη. P. ἐπιλισσ. Mur.

Nr. 48. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 100. V. 1. εὐσεἰος. P. εὐσεβέος. Cod. Paris. εὐγενέος. Medic. De matre sua Gregorius Carm. IV. 221. p. 71. C. ἡ δ' ἱερῶν τοκέων ἱερὸν φυτὸν, εὐαγέος τε Ῥίζης. V. 3. ἐκείνωσα. P. ἐκένωσα. Murat. Carm. XXVIII. 7. p. 97. A. δάκρυα πάντ' ἐκένωσα. — ἔσχατον. P. V. 4. νηῷ. P. νηόν. Cod. Paris. Vid. ad nr. 26. v. 10. — Nr. 49. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 101. V. 1. ἠλίαν. Sic etiam nr. 59. v. 2. Ἠλίας, ultima correpta. Mediam in eodem nomine producit Noster Carm. XXVII. 52. T. II. p. 96. D. Nonn. Paraphr. c. I. 21. p. 61. Ἠλίας ἐφάνης. et ὄψιμος Ἠλίας. Ib. ἅρπαγος Ἠλίας ἐλατήρ. V. 3. ἀναιμάκτοισιν. P. ἀναιμάκτῃσιν. Cod. Paris. — ἀέρθη. P. ἀέρθην. Cod. Par. — Nr. 50. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murat. p. 102. V. 1. ἀνείη. P. ἀνίη. Mur. — Nr. 51. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 102. V. 1. ἀβραάμ. P. V. 2. ἰεφθαε. P. et reliqui Codd. Ἰεφθάη vel Ἰεφθαῖος corrigit Murat. At Ἰεφθάε scribitur ap. LXX Interpp. sine lectionis diversitate. Noster autem neque brevem syllabam, neque hiatum in hac pentametri sede vitavit. Sic plane Carm. XLVIII. p. 111. D. κύδιμ' Ἰουλιανέ, ὡς τὸ πάροιθε δίκης. V. 4. εὐχωλῇς. P. Cod. Medic. εὐχωλαῖς. Paris. quod altero videtur verius.

P. Nr. 52. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 99. V. 1. σαῤῥα. Noster in Or. Funebri XIX. p. 315. A. τί δεῖ λοιπόν; τῇ πνευματικῇ Σάῤῥᾳ τῇ τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Ἀβραὰμ καὶ ὁμοζύγῳ καὶ ἰσοχρόνῳ συμφιλοσοφῆσαι τὰ ἐπικήδεια; — λίπεσποθ. P. λίπες ἡ ποθ. Mur. Scripsi ἡ ποθέουσα. V. 4. νηῷ. P. νηοῦ. Mur. νηῶν dedi, quod concinnius. V. 5. μόγοις γε μέν. P. μόγις μέν. Mur. V. 7. τελευτῆς. P. τελευτήν. Mur. — V. 8. εὐρομένη. Mur. εὐραμένη. P. Vid. ad p. 496. nr. 46. v. 4. — Nr. 53. ἡρωϊκά, εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 103. qui hoc epigr. in duo divisit. V. 1. Ad ὁμὸν Schol. Cod. Ambr. τὸ ὁμοούσιον φῶς, τὸ ἓν καὶ ὁμότιμον σέβασμα. — V. 4. Eandem severitatem in matre laudat Noster Or. XIX. p. 292. B. τὸ μήποτε δεξιὰν ἐμβληθῆναι ἢ χείλη μιγῆναι χερσὶν Ἑλληνικαῖς ἢ χείλεσι ... ἀλλὰ μηδὲ ἁλῶν κοινωνῆσαι. — Nr. 54. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 105. V. 2. καθαρόν. Murat.

Nr. 55. ἐλεγεια εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murator. p. 105. V. 2.

ψυχῆς εὐχομένης. P. δ' interponit Cod. Medic. Sed οἰχομένης restituendum ex Cod. Paris. quem Murat. recte sequitur. V. 3. ἐγρομένη. P. ἐρχομένη. Mur. quem ἐγρομένη voluisse ex ejus interpretatione apparet. ἐργομένην. Cod. Par. ἀέρθη. P. ἀερθῇ. Mur. At ἀέρθη cohaeret cum ἔνθεν. Junge: ἐγρομένη ἐν τῷ νηῷ ἔνθεν ἀέρθη. V. 4. ἑφεσσομένη. P. Paris. ἐφεσπομένη corrigendum existimabam. Sed restituenda potius lectio Cod. Medic. ἐφεσσαμένη. *misero corpori gloriam conciliatura, eamque quodammodo indutura.* — *Nr.* 56. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 92. junctim cum sequ. epigr. V. 1. ἄλλοις. P. ἄλλος. Mur. qui in notis veram lectionem vidit. — *Nr.* 57. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 92. uno versu auctius: ποῦ ποτ' ἔην, νηὸς μόχθων λῦσε γῆρας ἄκαμπτον. *Nr.* 58. sine lemmate in Cod. Pal. Apud Murat. p. 106. ubi huic disticho vers. 1mus sequentis epigr. adhaeret. — *Nr.* 59. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murat. p. 106 et 107. V. 2. ἅρματι. P. ἡλίας. Ib. ἠλίας. Mur. Vid. ad nr. 49. v. 1.

Nr. 60. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murat. p. 107. V. 2. πόσι, posteriore syllaba correpta, ut supra nr. 11. v. 5. ubi vide. — P. *Nr.* 61. Apud Murat. p. 107. V. 1. ἔνθεν ἀέρθη. ut nr. 55. — *Nr.* 62. Hoc distichon in Pal. cum praecedente cohaeret. Recte inde sejunctum dedit ex suis Codd. Mur. p. 107. V. 2. εὐχῆς. P. εὐχή. Paris. V. 2. post μάρτυς comma ponendum. — *Nr.* 63. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 108. — *Nr.* 64. Sine lemmate in Pal. Ap. Murat. p. 108. V. 2. εὐχομένης. P. εὐχομένη. Murat. Cod. — Post κάτθανεν comma ponendum. — *Nr.* 65. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 108.

Nr. 66. Sine lemmate in Pal. Ap. Murat. p. 108. — *Nr.* 67. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 108. sq. in duo disticha divisum, fortasse rectius. V. 2. παρῇ λύθης. P. παρ' ἧς λύθης εὐχομένης. Cod. Paris. παρ' ἧ ἐλύθης. Murat. ex emendatione Boivinii. — πύματα. P. πύματον. Cod. Medic. — *Nr.* 68. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murat. p. 109. V. 1. πέμψατ' ἐκ. P. πέμψατε ἐκ. Murat. Codd. V. 2. ἀειρομένη. P. ἀειρομένην. Murat. — *Nr.* 69. Sine lemmate in Pal. Apud Murator. p. 109. V. 1. καθαροῖσι. P. καθαροῖο. Codd. Murator. De harum terminationum permutatione dixi ad p. 229. nr. 158. — *Nr.* 70. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 109.

Nr. 71. Sine lemmate in Pal. Ap. Murat. p. 109. V. 2. τῇδ' ἐλύθη. P. τοῦδ' ἐλύθη. Mur. Supra nr. 42. v. 3. τῇδε γὰρ εὐχομένη ζωὴν λίπες. — *Nr.* 72. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 110. —

Nr. 73. *εἰς τὴν αὐτήν.* Apud Murat. p. 110. — *Nr.* 74. Sine lemmate; cohaeret enim in Pal. cum praecedente disticho. Recte inde sejungitur in Codd. Murat. p. 111. ἤιδε. P. ἤδε. Mur. — *Nr.* 75. *εὐχὴ παρὰ τῶν γονέων εἰς τὸν μέγαν γρηγ.* In marg. *εἰς ἑαυτὸν παρὰ τῶν γονέων: εὐχὴ θαυμασία καὶ ἀξία τ ἁγιωσύν αὐτοῦ.* Ap. Murator. p. 110. V. 1. *εὐλογίαισιν.* P. *εὐλογίῃσιν.* Codd. Mur. ¶. V. 3. Junge *κούφης ὁσίης τε τελευτῆς βιότοιο.* ne cum Muratorio *κούφου* corrigas. — Novum in Cod. lemma: *εἰς τὸν μέγαν γρηγ.* V. 6. *σκίπων.* P. *σκήπων.* Murat. Vid. ad p. 197. nr. 295. v. 1.

Nr. 76. *ἐλεγία παρατῶν γονέων τοῦ μεγάλου γρηγορίου συνεπαίνως καὶ εὐχῆι.* Legitur iterum p. 696. cum lemmate: *τοῦ αὐτοῦ παρὰ τῶν γονέων: εὐχαριστία.* Apud Murator. p. 111. V. 1. *χειρσί.* P. 1. *χείρεσι.* P. 2. Mur. V. 2. *τοκέες.* Scholion in P. 2. *οἱ γεννήτορες.* V. 3. *γῆρας ἐνέθηκεν.* P. 1. *γῆρας ἔθηκεν.* P. 2. V. 4. *θυσίαν.* P. 1. *θυσίαις.* P. 2. Mur. Adscriptum in P. 2. *ταῖς εὐχαῖς.* V. 5. *ἄμπνευε.* P. 1. *ἄμπνεε.* P. 2. Mur. V. 6. *γρηγορίου ἁγίας μάρτυρι παρθέμεθα.* P. 1. *γρηγόρι', εὐαγέας μάρτυσι παρθέμενος.* P. 2. Murat. Supra nr. 35. *σῶμα δ' ἄρ' ἐκ νηοῦ μάρτυσι παρθέμεθα.*

Nr. 77. *εἰς τοὺς αὐτοὺς καὶ ὅτι ὁ μεγ γρηγόριος συν τωῖ ἰδίωι πρι τέθαπται καισάριος δὲ σὺν τῇ μητρί.* Ap. Murat. p. 113. cum lemmate: *εἰς τὸν πάντων αὐτῶν τάφον.* quod alteri praeferendum duxi. V. 1. *λάας.* P. *λᾶας.* Mur. *κυδήεντας.* P. *κυδήεντα.* Cod. Paris. V. 2. *γρηγορίου.* P. *γρηγορίους.* Murat. — V. 3. *οὐδ'* Mur. — V. 5. *τῶς.* P. Scr. *τώς*, ut est etiam ap. Murat. — *Nr.* 78. *εἰς ὅλην την γενεαν αυ.* Ap. Murat. p. 114. V. 1. *ξυνὸν ἄχος.* Brevis syllaba in caesura evitari poterat verbis transpositis: *πρῶτος ξυνὸν ἄχος Καισάριος.* V. 2. *πατὴρ φίλος.* P. Cod. Medic. *πάτερ φίλε.* Murat. — *οὐ μετά.* P. Cod. Medic. *καὶ μετά.* Cod. Paris. V. 3. *γράμματα λυγρά.* Medic. et unus Paris.

Nr. 79. *εἰς ἑαυτὸν οἵωι τρόπωι γεγέννηται· περιέχει τὸ ἐπίγραμμα κεφαλὰς ī.* Ap. Murator. p. 115. Conf. inprimis Carm. XXX. T. II. p. 97. D. V. 1. 2. Illustrantur haec Orat. XIX. p. 292. D. V. 4. *λόγος.* Fortasse rectius *Λόγος* initiali majore. Ad Christum enim Gregorius dicendi facultatem referre videtur. *ἀμφήκη μῦθον* de eloquentia sacra et profana interpretatur Murat. *ἀμφήκες γέρας, ἵς τε*

γέλωτα καὶ σπουδὰν similiter dixit Meleager in Pal. p. 270. nr. 421. v. 9. — V. 5. παρθενίῃ. Cf. Carm. IV. 229. ss. T. II. p. 71. C. D. Carm. XXX. 5. Ib. p. 97. D. V. 6. Cregorius et Basilius simul in presbyterorum ordinem recepti. V. 7. ἐκ βυθῶν. Vid. Or. XIX. p. 306. φερέσβιος h. l. deus. φερέσβιον βασιλῆα Paul. Silent. in Ecphr. S. Sophiae p. 505. A. V. 8. ἐξεκάθηρα. P. Mur. ἐξεκάθηρε. Cod. Par. V. 9. ὅπλοτ. 'Ρώμη. Constantinopoli, haereticorum erroribus tum temporis infectae. Cf. Vit. Gregor. et Carm. I. T. II. p. 10. s. V. 10. λάεσιν. Carm. de Vita sua T. II. p. 11. B. λίθους παρήσω, τὴν ἐμὴν πανδαισίαν, ὧν ἔν τι μέμφομ᾽· οὐ γὰρ ἦσαν εὔστοχοι.

Nr. 80. εἰς ἑαυτὸν ἐπιδεικτικ. Legitur etiam infra p. 696. Ap. Murat. p. 119. V. 1. πεπλέγμην. P. 1. πεπλάσμην. P. 2. Mur. De litteris γ et σ inter se permutatis vid. ad p. 144. nr. 21. p. 251. nr. 301. — V. 2. εἴξατε. P. 1. ἤξατε. P. 2. P. V. 3. novum lemma: εἰς ἑαυτὸν τοῦ αὐτοῦ. V. 6. λάτρι. P. 1. λάτρῃ. P. 2. Sic etiam Carm. XXVIII. 16. T. II. p. 97. B. ἦ ἄρα μούνῳ Οἶκτος ἀπεκλείσθη σῷ λάτρι Γρηγορίῳ. De correptione posterioris syllabae vid. ad nr. 11. v. 5. — *Nr.* 81. ἐπι τῶι ἰδίωι τάφωι τ(ου) μακαρι(ου) γρηγορίου. Apud Murat. p. 119. V. 3. σοφίῃ. P. σοφίῃ. Mur. σοφίης δεδραγμένος. ut Carm. XX. 13. Χριστοῖο δεδραγμένος οὔποτε λήξω 'Ελπίδος.

Nr. 82. (81. male in ed. nostra.) εἰς ἑαυτόν. Legitur iterum infra p. 696. Ap. Murator. p. 120. — *Nr.* 83. (82.) εἰς ἑαυτὸν ὁμοίως. Iterum in Cod. p. 696. Ap. Murator. p. 121. V. 3. ἀλύξας. P. 1. 2. ἄλυξα. Mur. V. 4. συνααρων sine accentu P. 1. συνάαρῶν. P. 2. σὺν 'Ααρών. Cod. Paris. In Cod. Ambros. junctim συνααρών. patris in sacerdotis adjutor. Aron enim, qui ῥίζα καὶ κρηπὶς τῶν ἱερέων vocatur ap. Theodoret. in Libr. Num. Quaest. XXIII. p. 154., pro sacerdote eximie ponitur. Vid. Nost. Or. VI. p. 137. B. XXVI. p. 453. B. — *Nr.* 84. (83.) εἰς ἑαυτὸν ὁμοίως. Iterum infra p. 696. Ap. Murat. p. 122. V. 2. μνώσο. P. 1. μνώεω. P. 2. Murat. V. 4. δῶκε δ' ἱερον. P. 1. 2. et unus Codd. regg. ap. Murat. alter δῶκεν ἱερον.

Nr. 85. εἰς καισάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν. Infra p. 705. Murator. p. 49. junctim cum sequente, quod Caesarii responsionem continet. V. 1. μ(ε)ιν. P. 2. V. 3. Scr. αὐτὰρ ὅ. i. e. οὗτος. V. 4. τῶν προτέρ. In ep. ἀδεσπ. p. 241. nr. 228. tumulus loquitur: δεξαίμην ἐν ἐμοὶ τοὺς προτέρους προτέρους. Similia dedi in Animadverss. T. III. 2.

pag. 220. V. 5. *ἰαμβικά εἰσὶ αὐτ καισάριον.* Hi tres versus infra iterum leguntur p. 692. V. 8. *εἰς ὁρῶν.* P. 1. 2. *εἰσορᾶν.* Murator. Recte *ἤνεγκεν* cum participio jungitur. Vid. Matthiae Gr. gr. §. 551. p. 797. s. Lucian. in Piscat. §. 33. T. III. p. 150. *ταῦτα οὐκ ἤνεγκα ὁρῶν ἔγωγε.* — *Nr.* 86. *ἐλεγία εἰσὶ αὐτ καισάριον.* Ap. Murator. p. 50. V. 1. *ἔλλαχες.* P. V. 4. *ἦ μήν.* P. et plures Codd. ap. Mur. qui *οὐ μὴν* dedit ex Cod. Paris.

P. *Nr.* 87. *εἰς τοὺς γόνεις τοῦ μεγάλου ⸢ρη⸣ καὶ εἰς καισάριον.* Apud Murator. p. 51. V. 2. *ἡμετέρων.* P. *ἡμετέρῳ.* Murat. Cod. V. 5. novum lemma in marg. *εἰς τὸν αὐτὸν Καισάριον.* quasi novum epigr. inciperet. Sed lemma pertinet ad nr. 88. cui nihil adscriptum. — *πανάποτμον.* P. *πανάποτμα.* Mur. — *Nr.* 88. Ap. Murator. p. 52. V. 4. *τοῦδε λύθη.* P. et Cod. Medic. *τοῦδ' ἐλύθη.* Murat. ex Parisin.

Nr. 89. *εἰς τὸν αυ καισάριον παρα τ γον.* Murator. p. 52. V. 4. *ὦ* bis habet Murat. Sed hoc loco non est *θαυμαστικόν*, sed *σχετλιαστικόν.* — *Nr.* 90. *εἰς τὸν αὐτὸν Καισάριον.* Ap. Murator. p. 53. V. 1. male Murat. distinxit post *ἄγαμαι*, verba *δῶρον τόδε* cum *τύμβον* jungens. V. 4. *ὦ ζωῆς.* P. *ὦ* Murat. — *πήμασι*, i. e. *εἰς πήματα.* — *Nr.* 91. *εἰς τὸν αυ ὅμοι ἐγκωμιαστι.* Ap. Murat. p. 53. De eruditione Caesarii vid. Nostr. Or. X. p. 163. C. D. V. 4. *ἱητορίην.* P. V. 5. *πτερόωντι νόῳ. mente, quae ipsi quasi alas ad altiora tollentes dabat.* *πτερόεντι.* Murat. V. 6. *ὁμῶς.* P. *ὅμως.* Mur. Idem versus recurrit cum eadem varietate nr. 107. v. 4. *ὁμῶς* h. l. idem quod *ὁμοῦ. una cum his omnibus.* ut ap. Theogn. 251. *πᾶσι γάρ, οἷσι μέμηλε καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή, Ἔσσῃ ὁμῶς.*

Nr. 92. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ap. Murat. p. 55. V. 1. *ἑοῖς.* P. *νέοις.* Cod. Ambr. Frequens error. Vid. ad p. 376. nr. 125. v. 6. p. 563. nr. 401. v. 1. De *ἑός* pro *σός* monuimus ad p. 193. nr. 267. v. 2. — *κασιγνήτοισι τεοῖς.* Murat. ex Cod. Paris. — *Nr.* 93. Ap. Murator. p. 56. In Cod. Pal. prius distichon cohaeret cum praecedente epigr. Recte haec divisa ap. editorem Italum. — *μέγα κλεα.* P. *μεγακλέα.* Murat. — *τηλόθ' ἐόντα.* P. *τηλεθέοντα.* Cod. Medic. *τηλεθανόντα.* Cod. Ambr. *τηλεφανῆ.* Cod. Paris. *τηλεθόωντα.* Cod. Barocc. cujus lectiones quasdam in Carminibus a Muratorio editis exhibuit Io. Christ. Wolfius in Leipziger neuer Büchersaal. XIII. Oeffnung. an. 1712.

p. 27. τηλόθ' ἐόντα legendum esse, non fugit Salvinium. — V. 2. πάσης. priore correpta, ut iterum nr. 109. v. 3. Similia ex Gregorii nostri Carminibus collegimus ad Nr. 8. Haec et alia hujus generis ad Cappadocismum quendam referebat Muratorius. De Pausania, rhetore Cappadoce, Philostrat. in Vit. Sophist. L. II. 13. p. 594. ἀπήγγειλε δὲ αὐτὰ παχείᾳ τῇ γλώττῃ, καὶ ὡς Καππαδόκαις ξύνηθες, ξυγκρούων μὲν τὰ ξύμφωνα τῶν στοιχείων, συστέλλων δὲ τὰ μηκυνόμενα, καὶ μηκύνων τὰ βραχέα. V. 3. Novi hic in Cod. Pal. epigrammatis initium cum lemmate: εἰς τὸν αὐτόν. — βασιλῆϊ. Cf. Nostr. Orat. X. p. 166. s. — V. 4. βιθυνῶν. duabus prioribus syllabis correptis. Vid. ad p. 486. nr. 808. v. 7. Primam in hoc gentili corripuit etiam Juvenal. Satyr. VII. 15. *equitesque Bithyni.* In Ἐλευσῖνος penultimam corripuit Gregor. Carm. LXI. 261. p. 145. A. — δεξάμεθ' αὖ. P. δεξάμεθα. Cod. Paris.

Nr. 94. In Cod. Pal. hoc epigr. cohaeret cum praecedentis ultimo disticho. Rectius haec distincta ap. Murator. p. 57. V. 1. σεισμῶν. Cf. Nostr. Or. X. p. 167. A. V. 2. νικαίης. P. Mur. νικαίας. Cod. Barocc. V. 3. ὦ. P. ὢ hoc loco et v. 4. scripsi cum editore Italo. — σοφίης. P. Mur. σοφίη. Cod. Barocc. — *Nr.* 95. εἰς τὸν αὐτόν. Ap. Murator. p. 58. V. 2. κατέχω. P. Mur. κατέχων. Cod. Medic. — V. 3. λογίοισιν ὑπ. P. Mur. λογίοις καὶ ὑπ. Cod. Paris. V. 3. βασιλήοις. P. βασιλῆος. Codd. Mur. qui αὐλῇ subaudit. Scripsi βασιλήοις. i. e. βασιληΐοις. — V. 4. λαμπόμενον. P. λαμπομένην. Murat. fortasse rectius. Sed membr. Pal. lectio per synesin explicari potest. — *Nr.* 96. εἰς τὸν αὐτόν. Ap. Murator. p. 59. V. 1. καισαρίοιο. P. καισαρίου. Mur. V. 2. ἤμυσαν. De mediae syllabae quantitate vid. ad p. 399. nr. 262. v. 4. — V. 3. λέλιπτο. P. λέλειπτο. Murat.

Nr. 97. εἰς τὸν αὐτόν. Ap. Murator. p. 59. V. 2. πηγή. P. Murat. πηγήν. Cod. Medic. V. 5. τετιμένος. τετιμημένος. Cod. Barocc. — *Nr.* 98. εἰς τὸν αὐτόν. Apud Murat. p. 60. V. 1. ποθέων τόν. P. Murat. ποθέοντος ἄρ. Cod. Par. V. 2. κηρύσσων. Cod. Ambr. V. 6. ἐξ ἀκανθῶν. P. Murat. ἐξ ἀνθέων. Cod. Ambros. et Parisin. Hoc recepi. Quae ad suam lectionem tuendam Muratorius affert, ea parum sunt firma. Comparaverit tamen aliquis correptionem in ἀφέντων ap. Solon. Fragm. XVI. 6. in Poëtis Gnom. p. 80. Ἀττικὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμῖν' ἀφέντων. et in Peplo Aristot. T. II. p. 753. ἥδ' ἱερὰ Προποντὶς ἀμφὶς ἔχει πεδίῳ. Similia dedimus ad p. 141. nr. 4.

Cf. Seidler. de Verss. Dochm. p. 25. sq. — Nr. 99. εἰς τὸν αὐτόν. Ap. Murator. p. 61. V. 2. ὑμετέρης. Cod. Ambros. — V. 3. μέγα κλέος. P. μεγακλέος. Mur. Cf. nr. 36. v. 3. nr. 93. v. 1. — V. 4. τύμβος. Cod. Ambros. V. 4. ἀγειρομένους. Sunt qui ἀγειρόμενοι et ἀγειρομένοις corrigant. Cod. Barocc. ἀγειρομένων. Nihil horum est, quod lectioni membr. Palat. et plurimorum Codd. praetulerim. ἀγειρομένους referendum ad αἷμα. Non in Caesarium solum epigramma scriptum, sed in illum et parentes ejus, qui omnes, ut pietate, ita tumulo conjuncti, in vicinia Martyrum sepulti erant.

Nr. 100. εἰς τὸν αὐτὸν καὶ εἰς φιλαγρι. Ap. Murator. p. 62. V. 1. De Philagrio Cappadoce vid. Nostr. Orat. XXI. pag. 390. C. Epistol. p. 802. s. — μορφῇ. P. μορφήν. Mur. V. 3. φθόνος. Cf. nr. 85. In Cod. Barocc. νόσος ex glossemate. φθόνος mali daemonis invidiam significat. Vid. Vales. ad Euseb. Vit. Constantin. T. II. p. 220. A. — Nr. 101. εἰς γοργόνιον τὴν ἑαυ ἀδελφ. Apud Murator. p. 63. V. 1. κεῖμαι. P. et Cod. Medic. — P. Nr. 102. εἰς γοργονίαν τὴν ἑαυ ἀδελφ. Ap. Murat. p. 65. V. 1. In obscuro hoc disticho Boivinus ap. Murat. corrigit: οὐδὲ σύ, Γοργόνιον, γαίῃ λίπες ὀ. μ. Mihi ex comparatione cum sequ. epigr. legendum videtur: Οὐδὲν Γ. γαίῃ λίπεν· ὀστέα, σῶμα, Πάντ' ἀνέθηκεν ἄνω. — γαίῃ et ὄστεα. P. — Nr. 103. Hoc epigr. cohaeret cum praecedente in membr. Pal., ubi versui 3tio demum adscriptum lemma: καὶ εἰς ἀλύπιον τὸν αὐτῆς ἄνδρα. Non dubitavi haec ita dare, ut leguntur ap. Murator. p. 65. V. 1. ἐῇα. P. ἐήν. Mur. V. 5. τοιρα. P. Cod. Ambr. τοῖς ῥα. Mur. ex Cod. Par. — λοετροῖς. baptismo, qui illis temporibus morte appropinquante sumebatur. Vid. Nostr. Or. XI. p. 188. A.

Nr. 104. ἐπιτάφιον εἰς μαρτινιανό. Ap. Murator. p. 4. V. 2. πέτρος. Vid. Porson ad Euripid. Orest. v. 5. V. 3. παραλιτροῦ. P. — Nr. 105. κατατυμβορυ τ μεγαλ γρηγορι. Iterum legitur infra p. 699. Apud Murator. p. 6. V. 3. χρυσοῖο τάλαντα. ex Theocrit. Eid. VIII. 53. qui locus frustra conjecturis vexatur. εὐγενέες λᾶες. Noster Carm. IV. 235. Opp. T. II. p. 71. D. οὐ χρυσὸς δειρὴν κατεκόσμεεν, οὐδ' ὑάκινθος, Οὐδ' εἶχον σηρῶν νήματα λεπταλέα. V. 6. χρεῖρα φέροις. P. 1. χεῖρα φέρεις. P. 2. φέρεις. Mur. V. 7. ὅντις ὀλέσσει. P. 1. 2. Cod. Medic. ὅστις ὀλέσσεν. Mur. — Nr. 106. εἰς μαρτινιανόν. Infra iterum p. 699. Ap. Murat. p. 8. V. 2. ἐστονάχισε.

P. 2. V. 5. ἀμφιέποντες. P. et Murat. ex conjectura. ἀμφιέπονται. Cod. Ambros. — V. 6. δώσομεν. P. et Cod. Ambr. δείξομεν Murat. ex conjectura. At δώσομεν dictum pro παραδώσομεν. Posteris tumulum tuum, ut rem sanctam et venerandam, trademus.

τ τ
Nr. 107. εἰς τὸν αυ μαρ. Iterum legitur p. 699. Ap. Murator. p. 10. V. 3. βασιλῆα. P. 1. 2. βασίλεια. Murat. qui εὖχος ab ὑπάρχων sejungens, hoc cum πᾶσιν junxit. εὖχος ὑπάρχων dictum per periphrasin. Tum jungendum πᾶσιν ὑμῶς. ut nr. 91. v. 4. ὅμως. Mu-
τ α
rator. — P. V. 4. novum lemma: εἰς τὸν αυ μαρτυνι. — Nr. 108. εἰς τὸν αὐτόν. Legitur iterum p. 699. Apud Murator. p. 10. — Nr. 109. εἰς τὸν αὐτόν. Infra iterum p. 700. Apud Murat. p. 11. V. 1. ἅλις ζώοντες ἀλιτροί. sat impiorum vivit, vertit Italus editor. Sed rectius distingues: ἅλις ζώοντες, ἀλιτροί, τυμβωρύχους alloquitur. V. 3. πᾶσιν ζ. P. 1. 2. et Cod. Medic. πᾶσι τάδε Murat. ex Cod. Ambr. ut videtur. Nostrum priorem in πάσιν, πάσης, corripuisse,
ο
docuimus ad nr. 93. — Nr. 110. εισε αὐτόν. Infra iterum p. 700. Ap. Murator. p. 11. V. 1. τῆσι πολοῖσιν. P. 1. τῆς πολλοῖσιν. P. 2. In marg. πολίων. τῇ πολίων ποτ'. Cod. Ambros. τῇ πολλῶν. Cod. Medic. Recepi τῆς πολλοῖσιν, quod sensum habet satis commodum. Malim tamen: τῆς πολίεσσιν ἐγὼ ν. τάλ. Cf. nr. 106. 1-4. — V. 2. μάστιγες, media perperam correpta, ut etiam in σφρηγίδας ap. Nostr. Carm. XLVIII. 207. T. II. p. 109. A.

Nr. 111. εἰς τὸν αὐτόν. Iterum legitur infra p. 700. Apud Murator. p. 12. V. 1. ἐν βασιλῆος. P. 1. 2. Murat. ἐν βασιλείοις. Cod. Ambr. V. 2. πρῶτα φέρων. ut Parrhas. ap. Athenae. XIII. p. 543. D. E. Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης. In Ep. inedito, quod ad calcem harum notarum dabimus: ἡ πάσης ἄκρα φέρουσ' ἀρετῆς. Liban. T. IV. p. 86. 2. τοιγαροῦν ἀνδρείᾳ μὲν Ἀχιλλεὺς φέρει τὰ πρῶτα. Id. p. 105. 7. ἀλλ' ὅτι τὰ πρῶτα φέρει τοῦ τρωϊκοῦ στοχασάμενοι. Alii πρῶτα φέρεσθαι dixerunt. Vid. Valken. ad Herodot. p. 727. 21. — V. 3. ἀκούετε. omnes praeter Cod. Ambros. ubi ἀκούσατε. Vid. ad p. 264. nr. 390. v. 1. — ἀλλ' ἀπὸ τύμβου, ἔῤῥετε. sc. ut nr. 108. ἀλλ' ἀποτῆλε τάφου. — Nr. 112. εἰς τὸν αὐτόν. Iterum est
τιν
p. 700. Ap. Murator. p. 13. V. 1. τον. P. 2. V. 2. λάας. P. 1. 2. — Nr. 113. εἰς τὸν αὐτόν. Infra p. 700. Ap. Murator. p. 13. V. 1. καππαδόκων. P. 1. 2. Καππαδοκῶν scripsi constantiae causa. Vid. ad

nr. 3. v. 4. — V. 4. δευρί. P. 1. δουρί. P. 2. — *Nr.* 114. εἰς τὸν αὐτόν. Infra p. 700. Ap. Murat. p. 14. V. 3. ἐνέγκαι. P. ἐνεγκεῖν. P, 2. Murat.

Nr. 115. εἰς τὸν αὐτόν. Legitur infra p. 700. Ap. Murator. p. 15. V. 2. στῆλαι. P. στήλη. Cod. Ambr. Noster Or. X. p. 163. D. de Caesario: καὶ ταῦτα οὐ λόγος ἐστὶν ἀμάρτυρος, ἀλλ' ἔῳα τε ὁμοῦ λῆξις καὶ ἑσπέριος, καὶ ὅσην ἐκεῖνος ἐπῆλθεν ὕστερον, ἐπίσημοι στῆλαι τῆς ἐκείνου παιδεύσεως. — μαρτινιανῷ. tetrasyllabum h. l. ut Αἰθιόπιον ap. Dionys. Perieg. v. 38. Similia dedimus ad p. 446. nr. 524. Cf. Hagenbuch. Epist. ad Blaurer. p. 35. ¶. V. 3. novum lemma: εἰς τὸν αὐτόν. — πάθησι. P. παθήσῃ. Cod. Medic. πάτησο. Cod. Ambros. Vera lectio Muratorium latebat. V. 4. πολλῶν. P. Medic. πολλῷ. Ambros.

Nr. 116. εἰς τὸν αὐτόν. Iterum legitur infra p. 700. Ap. Murator. p. 16. V. 1. εἴ τιν' ἀκούεις. Cf. ad nr. 111. v. 3. εἴ τινα Μαρτινιανὸν ἀκούετε. V. 2. καππαδόκων. P. 1. 2. Vid. ad nr. 3. — εὐγενέων. P. 1. εὐγενέτην. P. 2. In marg. γρ. εὐγενέων. V. 4. ἀζόμενοι. P. 1. 2. ἐξόμενοι. Cod. Ambros. Cf. ad nr. 12. v. 6. — ἀμφιέπειν. i. e. ἀμφιέπετε. ut nr. 107. v. 6. βάλλειν pro βάλλετε. — *Nr.* 117. εἰς τὸν αὐτόν. Infra iterum p. 701. Ap. Murator. p. 16. V. 2. ὄμνυμι P. V. 5. 6. a praecedentibus sejuncti P. 2. Hoc loco in marg. notatum: ἕως ω (δ) τὰ (τ) εἰς μαρ.

Nr. 118. εἰς λιβίαν τὴν γαμετὴν ἀμφιλόχου. Apud Murat. p. 17. Amphilochium Liviae maritum Gregorius commemorat Epist. CVI. p. 849. CX. p. 851. V. 1. σηκός. P. 1. σηκοῦ. P. 2. δὲ om. Cod. Ambr. V. 3. ἀμφεβάλοντο. P. 1. 2. Cod. Medic. ἀμφιβάλοντο. Cod. Ambr. V. 5. ὑπόδεχθε. P. 1. 2. ὑποδέχθη. Cod. Ambr. — *Nr.* 119. εἰς τὴν αὐτήν. Infra p. 701. Apud Murator. p. 19. V. 2. πύλης. P. 1. πύλαις. P. 2. V. 3. εἰσ ἔτι. P. V. 6. πινυτῆς. P. — *Nr.* 120. εἰς τὴν αὐτὴν λιβίαν. Iterum legitur p. 701. Ap. Murator. p. 20. V. 4. πασάων. P. 1. 2. πασέων. Mur. V. 6. τοκέων. P. 1. τεκέων. P. 2. Murat. ἀμφιλόχιος. P. 1.

Nr. 121. εἰς εὐφήμιον υἱὸν ἀμφιλοχ καὶ λιβίας. Infra iterum habetur p. 702. Ap. Murator. p. 20. V. 1. ἦν ἱερή. P. 1. Mur. ἦν δ' ἱερή. P. 2. V. 2. κασιγνητωι. P. 1. 2. κασιγνήτῳ. Murat. ¶. V. 3. novum lemma: εἰς εὐφήμιον καὶ ἀμφίλοχον αὐταδέλφους. — ἐκφανέες.

P. 1. ἐκφανέες. P. 2. Mur. V. 5. ἔδρακε. omnes, praeter Cod. Medic. ubi ἔδραοε. — *Nr.* 122. Iterum p. 701. Ap. Murat. p. 22. Primum distichon in Pal, 1. cohaeret cum praecedente epigrammate; rectius haec distincta P. 2. et ap. Murat. V. 1. δ' ἐν. P. 1. 2. τ' ἐν. Codd. Mur. V. 3. lemma in marg. P. 1. εἰς εὐφήμιον. — ἀρτιγενεῖ. Mur. — V. 5. τύμον. P. 1. τύμβον. P. 2. ἠδ' ὑμεναίων. omnes praeter Cod. Ambr. ubi ἐς δ' ὑμ. et v. 6. ῥήματα.

Nr. 123. εἰς τὸν αὐτόν. Infra iterum p. 702. Apud Murat. p. 23. V. 2. μοῦνος. P. 2. In marg. μοῦσαν. V. 4. μόρος. P. 1. 2. μόνος. Cod. Ambros. Eaedem voces permutatae p. 323. nr. 735. φθόνος Murat. ex conjectura. Sic certe nr. 126. v. 4. Similiter pag. 259. nr. 561. ἦν δὲ δικαιοσύνης ὁ φθόνος ὀξύτερος. — *Nr.* 124. εἰς τὸν αὐτόν. Infra legitur p. 702. Apud Murator. p. 24. V. 1. χρυσίης. P. 1. 2. χρυσείης. Murat. V. 4. ἐπιδήν. P. Apoll. Rhod. L. I. 516. οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κεραασάμενοι δὴ λοιβάς.

Nr. 125. εἰς τὸν αὐτόν. Habetur etiam infra p. 702. Ap. Murat. p. 24. V. 2. καὶ στεροπῆς. P. 1. 2. ἀστεροπῆς. Codd. Murat. V. 3. σοφίῃ. P. καὶ post εἴδεϊ om. Cod. Ambr. V. 4. καππαδόκαις ἦν. P. 1. ἦν. Mur. καππαδόκεσσι κλέος. P. 2. De terminationibus αις et εσσι vid. ad p. 228. nr. 154. v. 1. — *Nr.* 126. εἰς τὸν αὐτόν. Infra p. 702. Ap. Murat. p. 25. — V. 4. ἄμφω θύρας. P. 1. ἀμφιθύρας. P. 2. — *Nr.* 127. εἰς τὸν αὐτόν. Infra p. 702. Ap. Murat. p. 25. V. 1. ἀμίμητον. P. 1. ἀμώμητον. P. 2. εἴαρ. P. 1. εἶαρ. P. 2. V. 2. πλίγμα. P. 1. 2. πλεῖγμα. Cod. Ambr. ἰοστεφέων. Cod. Medic. Caeteri ἰοστεφάνων. V. 3. ἀνίσχεν. P. 1. 2. Cod. Ambr. ἀνίσχεν. Cod. Medic. quod reponendum. Aeschyl. Agam. v. 39. λαμπὰς ἀνίσχει. Euripid. Phaët. Fr. I. ἥλιος ἀνίσχων. Aelian. H. An. VII. 44. τὸν ἥλιον ἀνίσχοντα προσκυνοῦσιν οἱ ἐλέφαντες .... καὶ (hoc addendum) μάρτυς ἀγαθὸς ὁ Φιλοπάτωρ ἡμῖν Πτολεμαῖος ἔστω. — *Nr.* 128. ἡρωϊκά. εἰς τὸν αὐτὸν Εὐφήμιον. Ap. Murator. p. 26. Color ductus ex epigr. p. 364. nr. 39.

P. *Nr.* 129. εἰς τὸν αὐτόν. Apud Murator. p. 26. V. 1. κρῆναι. ex Theocrit. Eid. VIII. 37. V. 3. αὐραιτάι. P. τε. Mur. Scr. αὖρα τε. Syllaba brevis producitur ante με. V. 5. εὐφημιας. P. Cod Medic. εὐφήμιος. Cod. Ambros. Regionem intelligit Muratorius, qua ab Euphemio ibi sepulto Euphemias appellata fuerit. — ὡς ἔθανό περ. P. ὥς σε θανών περ. Codd. Murat. — *Nr.* 130. εἰς τὸν αὐτόν

Ap. Murator. p. 27. hoc epigr. cohaeret cum praecedente. Rectius in nostris membr. sejunguntur. V. 1. *εἴποτ' ἔην γε.* formula Homerica, de qua Heyn. ad *'Ιλ. γ.* 190. T. IV. p. 484. sq. Hermann. ad Viger. p. 946. edit. sec. V. 3. *οἷς ἐνάγερθεν.* P. *εἰς ἓν ἄγ.* Murat. Codd. quod verum, sed ab editore non recte accipitur. Sensus est, ob eximiam pulchritudinem et juvenem et locum inter se conjunctos esse. V. 4. *δ' ἐν.* P. *δ' αὖ.* Mur.

Nr. 131. *εἰς ἀμφιλόχιον.* Legitur iterum infra p. 702. Apud Murator. p. 28. V. 1. Scr. *κ'Αμφιλόχοιο.* i. e. *καὶ 'Αμφιλόχοιο.* V. 3. *πηοῖς πάντα πέπασσο. quae habebas, non tibi habebas, sed necessariis.* A vero sensu aberravit Murat. V. 4. *κεἴ τις.* P. 1. 2. *καὶ εἴ τις.* Cod. Ambr. V. 5. 6. Hoc distichon in Cod. Pal. cum sequente cohaeret epigrammate, omnibus in tetrasticha divisis. *φιλίην τε ὑπέδυς.* P. 1. *τε* om. P. 2. Mur. V. 6. *τεκέων.* P. 1. Cod. Ambr. *τοκέων.* P. 2. Mur. Cf. nr. 120. v. 6. — *τὸ πλέον. major et amplior felicitas in mortales non cadit.* Versus sensus latuit Italum.

Nr. 132. Iterum legitur infra p. 702. Ap. Murator. p. 29. junctim cum sequente. In Cod. Pal. hoc loco primum distichon cohaeret cum praeced. epigr. Versui 3tio additum lemma: *εἰς τὸν αὐτόν.* V. 1. *ἦιτε.* P. 1. 2. Cod. Medic. *ἦν τε.* Cod. Ambr. *ἥ τε.* Murat. ex falsa conjectura. V. 5. *περιώσιος ἦν· ἴδ' ἐτ.* Murat. *ἥνιδ'* P. 1. *ἤνιδ'* P. 2. *ἑταίρωι.* P. 2. V. 6. *γράμματ' ἐπιτυμβ.* P. 1. — *Nr.* 133. *εἰς τὸν αὐτόν.* Infra p. 703. Ap. Murat. p. 29. junctim cum praecedente. V. 2. *ἀρνομένη.* In P. 2. adscriptum, *ἀντλουμ* ... V. 3. *ἔσπετο.* P. 1. 2. V. 4. *ἀεὶ θαλέθον.* P. *θαλέθων.* P. 2. *θαλερόν.* Murat. In marg. Cod. est *σημεῖον ὡρ.*

Nr. 134. *εἰς ἀμφιλοχιον ἐλεγίον ἄλλο.* P. 1. *εἰς τὸν αὐτὸν ἀμφιλόχιον.* P. 2. *εἰς ἀμφιλόχιον ἄλλον.* Murat. De uno eodemque Amphilochio haec omnia. V. 1. *ἀμφιλόχιος.* P. 1. *ἀμφίλοχος.* P. 2. Mur. *λέλιπτο.* P. 1. 2. *λέλειπτο.* Mur. Vid. nr. 96. v. 4. — P. *Nr.* 135. *εἰς τὸν αὐτὸν ἀμφιλ.* Infra legitur p. 703. Apud Murat. p. 32. V. 1. *δῶκα.* P. 1. 2. Murat. *δῶκε.* Cod. Medic. V. 2. *ἰθυδίκης.* Murat. *ἰθυδίκοις.* reliqui.

Nr. 136. *εἰς τὸν αὐτόν.* Infra iterum p. 703. Apud Murator. p. 33. V. 2. *γλυκίων.* P. 1. 2. *γλυκίω.* Murat. *γλυκείω.* Cod. Medic. V. 3. *τυτθὴ κόνις. parvus tumulus.* Frustra hic haesit editor. —

Nr. 137. *εἰς τὸν αὐτόν.* Iterum infra p. 703. Ap. Murat. p. 34. V. 2. *τύμβος δ' ὅδ'* P. 2. De *δὲ* sic temere a librariis inserto vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. — *ἀμφὶς ἔχω.* i. e. *περιέχω.* ut ap. Homer. Od. *θ.* 340. *δεσμοὶ μὲν τρὶς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν.* Mox infra nr. 170. *τύμβοι δὲ θυηπόλον ἀμφὶς ἔχουσιν.* Gregor. Naz. Carm. de Arcan. I. 26. T. II. p. 161. C. *αἰῶν' ἀμφὶς ἔχων.* — *Nr.* 138. Et hoc loco et infra p. 703. hoc distichon cohaeret cum praecedente. Sejunxit ea Murator. p. 34.

Nr. 139. *εἰς νικομήδην.* Infra iterum p. 703. Ap. Murat. p. 34. De Nicomede vid. Gregor. Carm. XLVII. 143. sqq. Opp. T. II. p. 108. B. V. 2. *τοκέων.* P. *τεκέων.* P. 2. Murat. Duos Nicomeden habuisse filios, apparet ex loco laudato. *καθαρῶν.* P. 1. *καθαρῇ.*
ρικαλεην
P. 2. Mur. V. 4. *φρηντελεην.* P. 1. *φρὴν τελέην.* P. 2. Murat. Hoc proscribere non sum ausus. Facile tamen crediderim, verius esse *φρικαλέην θυσίην*, quod de missae sacrificio accipiendum. [Cf. not. ad Aesop. Heusing. p. 139. *G. H. S.*] V. 6. *τλῆμον.* P. 1. *τλήμον.* Murat. *τλήμων.* P. 2. Hoc ut metro convenientius praetuli.

Nr. 140. *εἰς τὸν αὐτόν.* Infra iterum legitur p. 703. Ap. Murat. p. 36. V. 3. *αὐτόν.* omnes. Sed *αὑτὸν* videtur scribendum. Nicomedes sacerdotii munus amplexus, se ipsum Deo dicasse dicitur, postea etiam filios. V. 6. *μεγάλην.* P. 1. *μεγάλῃ.* P. 2. Murat. — *Nr.* 141. *εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοίως.* Infra p. 704. Apud Murator. p. 37. V. 1. *ὕστατος.* P. 1. 2. *ὕστατον.* Murat. V. 4. *ἰθύνεις.* P. 1. *ἰθύνῃς.* P. 2. Murat. Scripsi *ἰθύνοις*, unde illae lectiones videntur enatae. — *σὺν ἱερῇ.* Brevis in arsi, ut saepius ap. Gregorium. Facile tamen huic vitio medearis verbis transpositis: *ἰθύνοις ἱερῇ σὺν τεκέων δυάδι.* — *Nr.* 142. *εἰς καρτέριον ἑταῖρον τοῦ μεγάλου γρηγορίου.* Infra iterum p. 704. Ap. Murator. p. 37. De Carterio Gregorius in Carm. XLVII. 139. sqq. T. II. p. 108. A. V. 1. *πεῖ με.* P. 1. *πηῖ.* P. 2. V. 5. *βιότωι ἔζησας.* P. 1. *βιότωι μὲν ἔζησας.* P. 2. *μ' ἐνέδησας* Codd. Mur. quod verum videtur. — *ἀσαρκεῖ.* P. 1. *ἀσαρκέϊ.* P. 2. — *ἐτέον σοι.* Scr. *ἐτεόν σοι.* — V. 6. *ὃν νῦν.* P. Murat. Hoc quoque ad Cappadocismum Gregorii retuleris.

P. *Nr.* 143. *εἰς καρ*^τ. Infra iterum p. 704. Apud Murator. p. 37. junctim cum praecedente. V. 1. *μέγα κλέος.* P. 1. 2. *μεγακλέος.* Codd. Murat. Vid. ad nr. 99. v. 1. Gregor. Carm. LXI. 279. *πάντ' ἔθανε Χριστοῖο μεγακλέος αἵματι σεπτῷ.* Post hanc vocem comma ponendum.

V. 3. *μνώμεο.* P. 1. *μνώεο.* P. 2. Murat. V. 4. *ἦν ὅτε ἦν.* P. 1. 2. Mur. Rectius, *ἦν ὅτ' ἔην.* Obscura h. l. hujus *ῥήσεως* significatio. Aliter Carm. LXI. 231. T. II. p. 144. C. *τεὴ δὲ γλῶσσ' ἀδάμαστος Ην ὅτ' ἔην.* — *Nr.* 144. *εἰς τὸν αὐτόν.* Infra p. 704. Ap. Murator.
ταις
p. 39. V. 2. *ἀγνοτάταις.* P. 1. Cod. Ambr. *ἀγνοτατοις.* P. 2. *παλάμαις.* P. 2. V. 3. *λῆξεν.* P. 1. *λῆξας.* P. 2. *λῆξαθ'* Mur. quod ut verum recepi. — *ὁμῶς.* P. 1. Murat. *ὁμως.* P. 2. *ὅμως.* Cod. Ambros. Illud verum est: cur cessastis haud secus ac caeteri mortales i. e. vulgus
τ
hominum. Vid. ad nr. 91. v. 6. — *Nr.* 145. *εἰς τὸν αυ.* Iterum infra p. 704. Apud Murat. p. 40. V. 1. *ὦ ξώλων.* P. 1. 2. *ὦ ξωλῶν.* Mur. qui *ὦ Ζηλῶν* legendum esse suspicatur. Recurrit *ξώλων* nr. 150. ubi Cod. Pal. *ξόλων.* Locus aliunde non notus. — *ἔρισμα.* P. 1. *ἔρεισμα.* P. 2. V. 2. *σταυροφόρων.* P. 1. *σταυροφόρον.* P. 2. Murat. *κόλποις.* P. 1. 2. *καλέσας.* Murat.

ω τ
Nr. 147. *εἰς βασσον τινα παρα ληστ ἀποκτανθεν.* Infra p. 704. Ap. Murat. p. 41. V. 1. Scr. *Βάσσε. φίλ' ὡς.* P. 1. 2. *φίλος.* Codd. Murat. V. 4. *πᾶσι.* P. 1. *πᾶσιν.* P. 2. Murat. *μέγ' οὔνομα.* P. 1. 2.
ε
Cod. Medic. *καὶ οὔνομα.* Cod. Ambros. *λίλιπται.* P. 1. *λέλιπται.* P. 2. Cf. nr. 134. v. 1. V. 5. columnae, quibus tu inscriptus es (animus scil. et memoria hominum) praestantiores sunt solidis illis (*τῶν παγίων*), quae aliis ponuntur. Cf. nr. 115. — *ἐνιγράφθῃς.* P. 1. 2. *ἔνι γράφθῃς.* Mur.
τ
Nr. 148. *εἰς τὸν αυ.* Infra iterum p. 705. Apud Murator. p. 41. V. 1. *τεθείς.* P. 1. 2. *τεοῖς.* Murat. quod recepi. — *Βᾶσσε.* Scr. *Βάσσε.* V. 2. *πνεύματι.* P. Mur. *πνεῦμά τε.* P. 2. V. 4. *στήσομαι συζυγίης.* P. 2. In marg. *στήσομ' ὁμοζυγίης.* ut est P. 1. et in Codd. Murat. — *Nr.* 149. *εἰς φιλτάτιον.* Apud Murator. p. 42. — *Nr.* 150. *εἰς εὐ-*
ο
σέβειαν καὶ βασίλισσαν. Infra p. 705. cum lemmate: *εἰς εὐσεβ/.* Ap. Murat. p. 42. V. 1. *εὐσέβιον.* P. 1. *εὐσέβιος.* Murat. *εὐσεβίων.* P. 2.
υ
κεῖται. P. 1. *κεῖται.* P. 2. *κεῖνται.* Codd. Murat. V. 2. *ξόλων.* P. 1. *ξώλων.* P. 2. Murat. *ἠγαθέων.* P. 1. — *Nr.* 151. *εἰς ἑλλάδιον καὶ εὐλάλιον αὐταδελφούς.* Infra p. 705. Ap. Murator. p. 43. Helladius et Eulalius fratres commemorantur in Gregor. Carm. XLVII. 129. sqq. Opp. T. II. p. 108. A.

ꝑ. *Nr.* 152. *εἰς Ἑλλάδιον.* Infra p. 705. Apud Murator. p. 44.
σ
V. 3. *ἀνέτλης.* P. 1. Ambros. *ἀνέτλην.* P. 2. *ἀνέτλῃ* corradded Murat.

recte; nisi fortasse v. 2. κατέχει fuit. — *Nr.* 153. εἰς τὸν αὐτόν. Infra p. 705. Ap. Murator. p. 45. V. 3. μεγα κλεος. P. 1. μεγακλέος. P. 2. μέγα κλέος. Murat. quod ob Χριστοῖο praeferendum. — *Nr.* 154. εἰς γεώργιον. Infra p. 705. Ap. Murat. p. 45. V. 1. κεῖσε. P. 1. κεῖσαι. P. 2. Murat. V. 2. πέμψας. omnes, praeter Cod. Ambr. ubi πέμψεν legitur. V. 3. κασιγνήτῃι. P. 1. κασιγνήτῃ. P. 2. Murat. V. 4. ὡς βιότων. P. 1. βίοτον. P. 2. — *Nr.* 155. εἰς εὐπρέξιον. Iterum p. 705. Ap. Murat. p. 46. V. 2. ἀριανζαίῃ. Arianzum pagum Nazianzo subjectum fuisse existimat Muratorius, ubi Gregorius, postquam se episcopatu Constantinopolitano abdicaverat, vixisse videtur. V. 3. συνοδίτην. Vid. Murat. ad h. l. et DuCang. in Gloss. p. 1487.

Nr. 156. εἰς ναυκρα ἀδελφ/ τοῦ μεγάλου βασιλ. (τ o) Infra legitur iterum p. 698. s. Ap. Murator. p. 123. V. 1. ἔλυε. P. 1. 2. Mur. ἔλυσε. Cod. Medic. V. 2. βρύχιος. P. 1. Mur. βρυχίαις. P. 2. quod dictum, ut ap. Apollon. Rh. I. 1310. τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυχίης ἁλὸς ἐξεφαάνθη. βρυχώδους. Schol. Archestrat. ap. Athen. VII. p. 302. B. πολλὰ περάσαντες πελάγη, βρυχίου διὰ πόντου. Aeschyl. Pers. 325. ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος. quae ad strepitum maris referenda esse apparet ex Aeschyl. Prometh. 1090. βρυχία ἠχὼ βροντῆς. V. 3. οὐκὰν ἔλυσεν. P. 1. οὐκ ἀνέλυσεν. P. 2. Murat. V. 4. εἶπε. P. 1. εἰπέ. P. 2. V. 5. novum in marg. lemma utroque loco: εἰς τὸν αὐτόν. Rectius in Murat. codd. cum praecedentibus jungitur. ὥσπερ. P. 1. ὅπερ. P. 2. V. 6. ἐλθέμεναι. omnes codd. ut videtur. ἑλκέμεναι. Murat. c. Boivinio. Lenior erit correctio: Ναυκρατίῳ καθαροῖο βίου νόμον, ὥσπερ ἔϊσκω, καὶ χάριν ἐλθέμεναι. *ex aqua Naucratio vitae sanctioris legem et gratiam divinam, ex aqua eidem mortem obvenisse existimo.* Infinitivus pendet ab ἔϊσκω, quamvis verbo secundariae enuntiationis. Sic Aeschyl. Pers. 187. τούτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν, Τεύχειν ἐν ἀλλήλοισιν. Herodot. L. I. 199. ὑπὸ δὲ μεγάθεος τῆς πόλιος, ὡς λέγεται, τοὺς τὸ μέσον οἰκέοντας τῶν Βαβυλωνίων οὐ μανθάνειν ἑαλωκότας. Vid. Erfurdt. ad Sophocl. Antig. 736. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 436.

Nr. 157. εἰς τὸν αὐτόν. Infra iterum p. 699. Ap. Murat. p. 126. V. 3. θνητά τε. P. 1. θνητα τὰ π. (ε) P. 2. — *Nr.* 158. In Palat. 1. 2. hoc distichon cum praecedente epigrammate cohaeret. Rectius inde sejungitur ap. Murat. p. 126. V. 2. ἐξαλίης. P. 1. 2. ἐξ ἁλίης. Murat. *dum praedae piscium inhiat;* ut nr. 158. ἁλιῆα εἴρυσεν ἀνθ' ἁλίης

δίκτυον. — Nr. 159. εἰς μαξέντιον τινα εὐγενῆ καὶ φοβερον ἄνδρα. Ap. Murat. p. 135. V. 2. κεδάσας. P. Scripsi κεδάσσας, ut metrum constaret. σκέδασσε. Murat. κέδασσεν. Cod. Medic. V. 4. ἔρεισας. P. ἔρεισα. Mur. V. 5. Χριστῷ τῆξα δέμας. Iterum brevis syllaba in arsi posita; sed h. l. vix dubito Gregor. dedisse: τῆξα Χριστῷ δέμας. V. 6. ἀνῶ. P. ἄνω. Mur. ἀνέπτη. P. Codd. Murat. qui recte correxit ἀνέπτην.

P. Nr. 160. εἰς τὸν αυ μαξεν. Ap. Murat. p. 136. Quae in editione nostra uncinis inclusa sunt, ea in Cod. Palat. desiderata ex Muratorii Codd. accesserunt. V. 4. πελάει. P. πελάσει. Murat. — Nr. 161. εἰς ἐμμελίαν τὴν μρα ταγίου βασιλείου. Iterum habetur p. 698. cum lemmate: εἰς τὴν μρα βασιλ. ἐμμελίαν τὴν μεγάλην. Ap. Murat. p. 126. De Emmelia vid. Gregor. Or. XX. p. 322. C. V. 2. τοκέων. P. 1. τεκέων. P. 2. Vid. nr. 139. v. 2. In fine hujus versus pone comma, in exitu sequentis colon. V. 4. πολύπαις. decem liberorum mater, inter quos eminebant S. Basilius, Gregorius Nyssenus, Petrus Sebastenus, et filia S. Macrina. Vid. Murator. p. 128. V. 5. τῆσδ' P. 1. 2. τῆδ' Murator. — ἱερῆος, Basilii, magni Basilii patris, conjux. V. 6. ὡστρατος. P. 1. ὥς στρατος. P. 2. εὐαγεος. P. 1. εὐαγέων. P. 2. Cod. Medic. οὐρανίων. Murat. ex Cod. Paris.

Nr. 162. εἰς τὴν αὐτῆ ἐμμελίαν. Iterum p. 698. junctim cum praecedente, ut etiam ap. Murat. p. 126. In altero loco Cod. Pal. nota est: εἰς τὸν πρα τοῦ μεγάλου βασιλείου οὐχ εὗρον. V. 1. ἔχει. Sic omnes, ut videtur. Sed ἔχεν scribendum ob sententiarum nexum: olim stupebam insignem Emmeliae sobolem; at quum ipsam vidissem, dixi etc. φρασάμην inepte ap. Muratorium vertitur, *appellavi*. V. 5. πανάριστε. P. 1. παναρίστη. P. 2. Murat. V. 6. εὔποθον. P. 1. ἐς πόθον. P. 2. οἷς πόθον. Mur.

Nr. 163. εἰς μακρίνα την αδελφὴν τ μεγαλ βασιλ. Habetur infra iterum p. 698. Ap. Murat. p. 130. V. 1. ἔχει. P. 1. ἔχω. P. 2. Mur. V. 2. Μάκριναν. In nominis gratiam metrum violavit noster, mediam corripiens, ut in Αἴγινα. in Append. nr. 360. T. II. p. 871. in Κωνσταντῖνος et similibus. Vid. ad p. 317. nr. 700. — Nr. 164. εἰς θεοσέβιον ἀδελφὴν βασιλείου. Iterum legitur p. 698. Ap. Murator. p. 131. V. 1. καὶ σὺ θεοσσέβιον. P. 1. θεοσέβιον. P. 2. καὶ σύ γε θευσέβιον. Mur. V. 2. σύζυγε. Hinc apparet, quod olim negabatur, Gregorium magnum uxorem habuisse. De ea Epist. XCX. p. 846. D.

θεοσεβίαν τὴν ὄντως ἱεράν, καὶ ἱερέως σύζυγον καὶ ὁμότιμον, καὶ τῶν μεγάλων μυστηρίων ἀξίαν.

Nr. 165. εἰς γρηγόριον τῆς μρς ἀδελφῶ. Infra p. 698. Ap. Murat. p. 134. V. 1. μήτρως. P. 1. Murat. μήτρω. P. 2. V. 4. οὐδὲ κόνις. P. 1. εἴδε κόνις. P. 2. εἰσὶ κόνις. Cod. Paris. ἦδε κόνις suspicatur Murator. — *Nr.* 166. πρὸς τοὺς ἐν μαρτυρίοις τρυφῶντας. Ap. Murator. p. 203. quem vid. p. 245. de conviviis in martyrum honorem institutis. V. 2. In fine versus punctum ponendum. V. 3. οὔδε ἀθλ. P. Hiatum Gregorius reformidasse non videtur. V. 4. ἡ θρύψεις. P. V. 5. novum in Pal. lemma: πρὸς τοὺς ἐν μαρτυρίοις τρυφῶντας. V. 6. post θυλάκους comma omissum. — *Nr.* 167. In Cod. Pal. primum distichon cohaeret cum epigr. praecedente. Rectius haec divisa ap. Murat. p. 204. V. 1. ἡμῖν. P. Metri causa scripsi ἡμίν. Fortasse verba a librario transposita, quum esset: Μάρτυρες, ἡμῖν εἴπατ' ἀληθῶς. Nec tamen spernenda lectio, quam Murator. dedit ex Cod. Paris. et Ambros. — V. 3. ἀμείνους. Sic omnes, ut videtur. Non apparet, cur non scripserit Gregorius, πολλοὶ γὰρ ἀμείνονες ὧδε γένοιντ' ἄν. numeris melioribus. — V. 6. ἄλλοις. Fortasse δούλους scribendum, verbis sic junctis: τοὺς θεραπευτὰς γαστρὸς ὑπάρχειν δούλους; quid autem hoc esse dicamus, quod cultores vestri sese inebriant, et ventri serviunt? Tum δ' post ἀθλοφόρων delendum, quod etiam in Murat. Codd. non habetur. τῇ κοιλίᾳ δουλεύειν dixit S. Paul. ad Rom. c. VI. 18. ubi vid. Wetsten. τοῦ πίνειν δοῦλος. Aelian. V. H. II. 41. Vid. Bergler. ad Alciphr. I. 13. p. 55. Euripid. in Autolyc. ap. Athen. X. p. 413. ὅστις ἔστ' ἀνὴρ Γνάθου τε δοῦλος, νηδύος θ' ἡσσημένος.

Nr. 168. εἰς τοὺς αὐτούς. Ap. Murator. p. 206. junctim cum sequente. V. 2. ὦ 'γαθέ. P. et Cod. Ambr. ubi adscriptum glossema, ὦ ἄνθρωπε. — ὦ ἀγαθοί. Cod. Parisin. ὦ 'γαθοί. Mur. — *Nr.* 169. εἰς τοὺς αὐτούς. V. 2. φιλογαστορίδαι. In Cod. Ambros. φιλογαστριδίαι. — V. 4. οἱ δ' P. Mur. οὐδ' ἱερ. Cod. Ambr. — *Nr.* 170. εἰς τοὺς αὐτοὺς καὶ κατὰ τυμβωρ[χ]ῶν. Ap. Murat. p. 138. cum lemmate: εἰς τοὺς ἀνορύττοντας τάφους προφάσει μαρτύρων. Idem hoc epigr. fusius explicavit in Disquisit. III. pag. 258. sqq. Edidit, tamquam Anonymi, Mabill. in Eusebii Romani ad Theophil. Gall. Epist. de culta SS. Ignotorum. V. 1. Scholion in Cod. Ambros. ὦ τρισκατάρατοι καὶ τρισθάνατοι· πρῶτον μὲν ἐμίξατε σώματα ἀνάγνων 'νδρῶν τοῖς τῶν ἁγίων μαρτύρων σώμασι· τύμβοι δὲ βεβήλων θυοπόλων

πολλάκις μέσον ἔχουσι κείμενον. V. 2. ἀμφὶς ἔχουσιν. Vid. ad nr. 137. — V. 4. αὐτοῖς εἵματ' ἔχοντες. P. αὐτοὶ σήματ' ἔχοντες. Mur. Cf. nr. 105. v. 7. — V. 4. ἀπέδοσθαι. P. ἀπέδοσθε. Murat. Erant igitur, qui sepulcra, ob martyrum communionem illustria, aliis venderent, idque saepius. V. 5. καὶ τρίς. δὶς scribendum videbatur Muratorio, probabiliter. — ἱεροσύλοις. P. ἱεροσυλεῖς. Muratorius, quod verum videtur, nisi fortasse verba in hunc modum accipienda sunt: ἱεροσύλοις ἀποδόσθαι τοὺς μάρτυρας! Sed illud probabilius. — φιλεεκ. P. φιλέεις. Murat. De permutatione litterarum κ et ις vid. Porson. Advers. p. 115. ed. Lips. εἴξατε. P. Mur. ἥξατε tentabat Salvinius, probante Muratorio. Scripsi ἵξατε, quae aoristi forma frequens est ap. Homer. ἷξεν cum ἦξεν permutatum 'Ιλ. β. 667. ubi vid. Heyn. T. IV. p. 356.

Nr. 171. εἰς τοὺς αὐτοὺς καὶ κατὰ τυμβωρύχ. Ap. Murat. p. 139. junctim cum tribus sequentibus. In edit. nostra perperam excusum τυμβορύχων. quod vitium corrigendum etiam nr. 172. 176. 179. 180. V. 1. τόδ' ἀκούσατε. P. τόδ' ἀκούσατ'. Mur. V. 5. Sensus: si dixeris, impune hoc fieri, quod mortui, quae hic fiant, (τὰ ἐνθάδε) non noverint, hoc tum pro vero habebo, cum te filii defuncti contumeliam lento animo ferentem videro. — Nr. 172. εἰς τοὺς αὐτοὺς καὶ κατὰ τυμβωρύχ. Apud Murator. p. 139. junctim cum praecedente. V. 1. ἐρευγόβιοι. P. et Cod. Medic. ἐριγύβιοι. Murat. V. 3. λαιμοῖς. P. λαιμούς. Murat. Hoc reponendum, ut etiam v. 4. ἦρα φέρειν, pro ἱρὰ φέρειν. Nr. 175. δαίμοσιν ἦρα φέρειν. Cf. Quint. Smyrn. IX. 29. X. 462. et Heyn. ad Homer. T. IV. p. 151.

☧. Nr. 173. πρὸς τ ἀπὸ τ ἐκ τάφων λίθων ναοὺς οἰκοδομοῦν. Apud Murator. p. 139. junctim cum praecedentibus. V. 2. μνωομένος. P. μνωομένους. Murat. V. 3. βήματα. sacraria, adyta. Vid. DuCang. Gloss. p. 190. ἡμῖν. P. ἥμιν. Cod. Medic. et Paris. ἦμιν aut ἡμὶν scribere potuissem, ut nr. 167. ἄμμιν est ap. Mur. ex Cod. Ambr. — V. 4. μὴ δὲ τ. τύχῃ. P. μηδὲ τ. τύχοι. Murat. — Nr. 174. πρὸς τοὺς ἐν μαρτυρίοις τρυφωντ. Ap. Murat. p. 139. junctim cum praecedentibus. V. 3. αμούς. P. λαούς. Mur. Cf. DuCang. Glossar. p. 788. V. 4. νεκροκόμοισ. P. νεκροκόμοι. Mur.

Nr. 175. πρὸς τοὺς αὐτούς, ὅτι οὐ δεῖ ἐν μαρτυρίοις τρυφᾶν. Ap. Murat. p. 205. V. 2. θαλίας. P. et Cod. Medic. θυσίας. Cod. Ambr.

V. 3. λύσιν. istis epulis nos finem fecimus. V. 5. οἱ φιλόκωμοι. P. ὦ φιλόκ. Mur. Etiam illud bene habet. — *Nr.* 176. κατὰ τυμβωρύχων τ αυτ γρηγορίου τοῦ θεολόγου. Ap. Murat. p. 141. — *Nr.* 177. θαυμαστὸν περὶ τῶν ζ θεαμα. πρῶτον τει τὸ ἐν βαβυλῶνι σεμηραμε. B. ὁ εν ολυμπία ζεὺς χρυσοῦς σφυρηλα. γ. αἰγύπτ πυραμι. δ. οἱ ἐν κολόσσαις κῆποι. ε ὁ εν ἐφέσωι ναος τ αρ. ϛ ὁ ἐν ῥόδωι κολοσσ. ζ ὁ μαυσολοῦ τάφος. Ap. Murat. p. 142. V. 2. τύμβος. P. τάφος. Mur. V. 3. ἔσχον. P. ἔσκον. Mur. quod reposui. V. 4. ἀποτῆλε. P. ἄπο τῆλε. Mur. procul me super hos scopulos attollens. θέων. Antip. Sid. p. 366. nr. 52. Ἀρτέμιδος νεφέων ἄχρι θέοντα δόμον.

Nr. 178. In Cod. Pal. a praecedente non distinguitur. Diversum tamen epigramma, quamvis ejusdem argumenti. Ap. Murator. p. 143. separatim exhibetur. V. 1. ὅτε ἦν. fortasse ὅτ' ἔην. ut nr. 143. v. 4. — V. 4. ὧδε. P. ὡδε. Mur. δὲ τινάχθην. P. δ' ἐτινάχθην. Mur. rectius. — *Nr.* 179. τοῦ αὐτοῦ κατὰ τυμβωρύχων. πάντα ταῦτα εἰσὶ τοῦ θεολόγου. Ap. Murat. p. 143. V. 1. τόσου. P. τόσον. Cod. Medic. Vera lectio non fugit Muratorium. ₽. *Nr.* 180. κατὰ τυμβωρύχων. Ap. Murator. p. 144. — *Nr.* 181. εἰς τοὺς αὐτούς. Apud Murator. p. 144. V. 1. ὁσσάτεον. P. ὁσσάτιον. Cod. Medic. De longiore spatio, ut saepe apud seriores. De numero majore p. 156. nr. 80. ubi vid. — V. 2. οὐλομένας. P. οὐλομένυ. Murat.

Nr. 182. εἰς τοὺς αὐτούς. Apud Murat. p. 145. V. 1. τύμβον. P. τύμβων. Cod. Medic. V. 2. ἦν ἴδ' ὅσην. P. εἰ δὲ τόσην. Mur. V. 3. ἐρρήξατε. P. ἐῤῥήξατο. Cod. Medic. Recte. Poëta se corrigit. V. 4. λάζεσθε. P. χάζεσθε. Murat. — ἀναραισάμεθα. P. ἂν ἀρεσσάμεθα. Murat. qui ἀρεσσόμεθα legendum suspicatur; nescio quare. — *Nr.* 183. εἰς τοὺς αὐτούς. Apud Murator. p. 145. V. 1. ὥστε κακόν. P. ὦ τι κακόν. Murat. ex Cod. Medic. Neutra lectio vera. Vide an fuerit: αἴ, αἴ ἄχος τι κακὸν προτ. — *Nr.* 184. εἰς τοὺς αὐτούς. Ap. Murat. p. 146. V. 1. μαυσωλοῦ esse videtur in P. μαυσώλου. Murat. Vid. ad p. 366. nr. 58. v. 5. Κάρεσσι. prima contra constantem veterum usum correpta. Vid. ad nr. 93. V. 2. τυμβολέτις. P. τυμβολέτης. Murat. V. 3. Scr. Καππαδόκεσσιν. — *Nr.* 185. εἰς τοὺς αὐτούς. Ap. Murat. p. 146. V. 1. τεῖχος. P. Mur. τοῖχος scripsi ob ὄρθιος. Est autem pro *muro*, ut etiam alibi. — ὄρθιος. P. V. 2. λαγόνες, si vera est lectio, latera sunt muri, ut nr. 188. v. 4. latera sepulcri. Sed malim sane: ἐκ λαῶν δ' εἰς ἓν ἀγειρομένων. Murus fuerat ad montis

radices; illo diruto, ex saxis circumjacentibus sepulcrum in montis cacumine exstructum erat. V. 4. χρυσόφιλε σοιμε τίναξονόλον. P. χρυσοφίλοις οἵ μ' ἐτίναξαν ὅλον. Mur. Hoc reposui. Sed perperam excusum ἐτίναξον.

Nr. 186. εἰς τοὺς αὐτούς. Apud Murator. p. 147. V. 1. νεκρῶν ἰκρὰ πέλοι. P. νεκρὰ πέλοι. Mur. πέλοι servari posse existimabam. — μνήματος δ' ἀνεγείρατο. P. μνήματα, ὅς δ' ἀνεγείρει. Mur. Error in Cod. Pal. ortus ex scribendi compendio, μνῆμα ὅς. V. 2. τῇ κόνι. qui cineri, manibus sepultis, magnificum sepulcrum exstruit. De correptione terminationis ex contractione ortae vid. ad nr. 11. v. 5. Post κόνι comma ponendum. V. 3. ἐξαλαπάξει. P. ἐξαλάπαξεν. Mur. V. 4. οὐ μή. P. εἰ μή. Murat. De harum particularum permutatione dixi in Append. ad Porson. Advers. p. 311. s. ed. Lips.

Nr. 187. εἰς τοὺς αὐτούς. Ap. Murator. p. 147. V. 1. προς γὰρ ὧδε τό. P. πρὸ γὰρ ὤλετο. Murat. quod reposui. In praecedentibus verbis autem Cod. Pal. verissime, οὐκ ἐρέει. Cod. Paris. οὐκενέει. quod ab illo parvo apice differt. οὐ κενεῇ Murat. ex conjectura Salvinii. V. 2. ἀρχαίης σῆμα τόδ' ἐργασίης. optima lectio, quam corrupit Murat. cum Salvinio legens ἀρχαίη σήματος (hoc ex Cod.) ἐργασίῃ. V. 3. τίς δέ σ' ἐνήρατο. P. σ' non comparet ap. Murat. Distinctione versum juvare conatus sum. τὸ δέ; ad σῆμα referendum. V. 4. ἔχοι σκοτίην. imprecatio est: *pro auro habeat Orci tenebras!* Distinctionis nota post χρυσὸν neglecta, absurdum sensum effecit Italus editor.

P. *Nr.* 188. εἰς τοὺς αὐτούς. Ap. Murator. p. 148. V. 1. φέρεις. P. φέρει. Cod. Murat. πόδα σοι μετὰ ταῦτα. P. πόδα ἴσθι με ταῦτα. verissime Cod. Medic. V. 3. ἀλλιδοκήδῃ. P. ἰδοκήθην. Murat. — *Nr.* 189. εἰς τοὺς αὐτούς. Ap. Murat. p. 148. V. 2. νῦν αὖτε τάφον. P. νῦν τε τάφον. Cod. Medic. νῦν τε τάφοι. Murat. sensu parum expedito. Δηλήμονος non est *miseri*, sed noxii et malevoli. Quare scribendum suspicor: νῦν ἀντὶ τάφου δηλήμονος ἀνδρὸς Σῆμα πέλω. *nunc sum monimentum malitiae perniciosi hominis.* V. 4. εἰ παλάμαισι φιλοχρύσοισιν. P. ἢ παλάμῃσι φιλοχρύσῃσιν. Murat. Cf. nr. 213. v. 3. λώϊον ἢ παλάμῃσι φιλοχρύσοισιν ὀλέσθαι.

Nr. 190. εἰς τοὺς αὐτούς. Ap. Murator. p. 149. V. 1. κληνίδες. P. κληῖδες. Mur. V. 4. Alterum hemistichion, quod in Cod. Pal. omissum, supplevi ex Murat. — *Nr.* 191. εἰς τοὺς αὐτούς. Apud Murat. p. 149. V. 4. οἷον. P. οἶον. Murat. Illud verum. Irridentur enim οἱ τυμβωρύχοι, aurum quaerentes in sepulcro, quod nihil continebat

praeter ossa et cineres. — *Nr.* 192. *εἰς τοὺς αὐτούς.* Ap. Murat. p. 150. prius tantum distichon legitur. V. 1. *πρός γε θεοῦ.* P. *πρός τε.* Mur. Fortasse scribendum: *πρὸς σὲ θεοῦ ξενίου λιτάζομαι.* Vid. ad p. 292. nr. 540. — V. 4. *ὁ δράσας.* priore male correpta, ut media in *ἔφυσας* ap. Nostrum Carm. XLIX. 1. T. II. p. 112. B. Carm. L. 21. p. 116. B. in *ἔκρινα* passim, v. c. Carm. II. 65. p. 43. C. Alias correxeris: *τοῖα πάθοις οἷ' ἔδρας.* De *οἷα* priore correpta vid. ad p. 139. nr. 501. v. 2. — *Nr.* 193. *εἰς τοὺς αὐτούς.* Apud Murat. p. 150. In Cod. Pal. v. 3^tius^ praepositus vers. 2do, sed error litteris appictis emendatus. V. 4. *ταῦτ' εἰ λειΐξῃ.* P. *ταῦτα λιλαιομένῳ.* Murat. quod emendanti librario deberi videtur. Legendum suspicor: *ἤν τις ἐπέλθῃ, Ταῦτά τε ληΐξῃ, δώσ. ἀσπ.* si quis advenerit, corpusque sepultum et defuncti iram sibi rapere voluerit, libenter dabimus.

Nr. 194. *εἰς τοὺς αὐτούς.* Ap. Murat. p. 150. V. 1. *οὐκ ἐφύλ.* P. Mur. Scribendum videtur: *οὐδ' ἐφύλασσες.* *si solus soli aurum dedissem servandum, tuque illud non servasses, pessimus sane esses.* Muratorius, interrogandi signo post *εἰλήφεις* posito, *ἦ κακός ...* edidit, hoc sensu: *nonne servasses depositum? Servasses sane, aut scelestus esses.* V. 2. voculas *ταῦθ' ὅ,* in Cod. Pal. omissas, suppeditavit Cod. Medic. — V. 4. *εἶπε.* P. *εἰπέ.* Murat. — *Nr.* 195. *εἰς τοὺς αὐτούς.* Ap. Murator. p. 151. V. 2. *εἴασαν.* media iterum male correpta. Vid. ad nr. 192. v. 2. — *Nr.* 196. *εἰς τοὺς αὐτούς.* Ap. Murator. p. 151. ubi ei prius distichon sequentis epigrammatis adhaeret. V. 2. *λέξει.* P. *δέξῃ.* Murat. *ἀγκαλέσεις.* P. *ἀγκαλέσει.* Cod. Murat. qui *ἀγκαλίσεις* edidit. Vera est lectio Cod. Palat. P. V. 3. post *τάφον* interrogandi signum pone; in fine tetrastichi punctum. V. 4. *τάλαντα, τῆς δίκης* sc. ut passim ap. Gregorium.

Nr. 197. *εἰς τοὺς αὐτούς.* Apud Murator. p. 151. V. 1. *δίκη.* P. *δίκης.* Murat. quem vera lectio non latuit. V. 2. *ὤλεσας.* P. *ὤλεσας.* Mur. Nostram lectionem veram esse, apparet ex v. 3^tio^. V. 3. 4. Hi versus in Cod. Pal. cohaerent cum praecedentibus; ap. Muratorium cum sequente epigrammate. Peculiare epigr. efficiunt, ita tamen, ut ad praecedens distichon respondeant. Defunctus Terram a Justitia insimulatam excusat. V. 4. *τοῦτον ἔχω.* Haec commodum sensum non habent. Fortasse legendum: *τοῦτ' ἀνέχω.* hanc direptionem sc. et eversionem. Quamquam me non fugit, veteres et bonos scriptores hoc sensu *ἀνέχεσθαι* dixisse, ap. Gregorium tamen etiam *ἀνέχειν* *ferendi* et *sustinendi* significatione ferri posse existimo. Ad sensum bene haberet etiam: *καὶ φιλοκερδείης εἵνεκα λοιγὸν ἔχω.*

Nr. 198. εἰς τοὺς αὐτούς. Apud Murat. p. 152. junctim cum praecedente. V. 1. πρόςθε τάδ' P. πρόςθετα δ' Mur. — *Nr.* 199. Cohaeret hoc distichon cum praecedente in P. Inde sejunctum ap. Murat. p. 153. Ἐρινύες. Vid. ad p. 234. nr. 188. v. 5. — *Nr.* 200. εἰς τοὺς αὐτούς. In duo divisum exhibetur ap. Murat. p. 153. V. 1. ναὶ λήξατε. P. Quum ναὶ omissum esset in suo Codice, Murat. καὶ inseruit. V. 2. κεύθω. P. et Cod. Medic. κεύθειν Mur. ex vera correctione Salvinii. — τυμβολέται. P. et Cod. Medic. τυμβολέταις. Murat. c. Salvin. V. 3. 4. νεκρῶν καί. Sensus hujus distichi mihi minime expeditus. Suspicari licet: νεκροκόμων τάδε γ' ἐστὶ σοφίσματα. Sed vereor, ut hoc sufficiat. — *Nr.* 201. εἰς τοὺς αὐτούς. Apud Murator. p. 153. V. 1. τίς σ' ἄν. P. τί σ' ἄν. Murat. ἀντὶ τόσσοιο. P. ἀντιγόοντος. Murat. Ducta haec ex ep. Platonis p. 246. nr. 268. τόσον ἄγος τόσσου κέρδεος ἀράμενος. — *Nr.* 202. In Cod. Pal. prius distichon cohaeret cum praecedente; alterum separatim exhibetur cum lemmate: πρὸς τοὺς αὐτούς. V. 1. post νεκρῶν comma ponendum. V. 3. vocabulum τάφον omissum in Pal. accessit ex Murat.

Nr. 203. In duo epigrammata divisum in Pal. Junctim ap. Murat. p. 154. V. 1. βράσει ἐν εμοῖς. P. βράσειεν. Mur. V. 4. ἐπειχειρολήθη. P. ἔπι χεὶρ ὀλοή. Murat. — *Nr.* 204. πρὸς τοὺς αὐτούς. Ap. Murat. p. 154. V. 1. πνικα (η ι). P. ἡνίκα. Murat. V. 2. ὡς ἐσίδες. P. πῶς ἔσιδες. Mur. quod verum esse ex proximo versu apparet, ubi ὡς positum pro ἡνίκα. V. 3. ὡς δ' εἶδ' αὐτῶς. P. ὡς δ' ἐσίδες πῶς. Murat. Vestigia Cod. Palat. ὡς δ' εἶδες ostendunt. — ἢ τάχα κεῖν σε Τί σχέθον. P. ἢ τ. μέν σε Τῇ σχέθον. Murat. Dedi, ἢ τάχα κεῖνα (τὰ ὀστέα) Τῇ σχέθον. subaudito ἄν, quod in talibus interdum omittitur. Sed scribendum procul dubio: ἢ τάχα κέν σε Τῇ σχέθον. *sane te ibi retinuissent.*

Nr. 205. πρὸς τοὺς αὐτούς. Ap. Murat. p. 155. V. 3. τίνυυσθε θεός. P. τίνυυσθε ὅς. Mur. V. 4. ἡμῖν ὅσον. P. ὕμμιν ὅσον. Mur. — *Nr.* 206. κατὰ τυμβωρύχων. Apud Murat. p. 155. P. V. 3. ἤχω. P. ἠχώ. Mur. πύμα τήγορος. P. πυμάτης ὀπός. Murat. ὑστερόφωνον Ἠχὼ dixit Gregor. Carm. LXII. 153. T. II. p. 149. D. cum Satyrio Thyillo in Planud. nr. 153. T. II. p. 673. πυματηγόρος aliunde enotatum non invenio. — ἀντία χειρῶν. P. ἀντιαχείτω. Cod. Medic. quod nescio quomodo in editione nostra in duo vocabula divisum, ἀντία χείτω. Hoc per se non male habet; sed ἀντιαχείτω verius est. Ep. Theocr. p. 433. nr. 437. ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀντιαχεῦσαι Μέλπουσι. — V. 4. κτιόνων omissum in Pal. suppletur a Cod. Medic.

Nr. 207. εἰς τοὺς αὐτούς. Ap. Murat. p. 155. V. 2. ἐπισχήσει. P. ἔτι σχήσει. Cod. Medic. [In variis Lectt. editionis nostrae male excusum ἔτι σχήσει. P. Scr. *Mur.*] V. 3. χρυσός. P. χρυσοῦ. Cod. Medic. V. 4. ἐπέχειν. P. ἐπέχει. Cod. Medic. ἐπ' ἔχεις. Mur. ἐπέχειν vim habet imperativi: *jam omnibus rapaces intende manus.* — *Nr.* 208. εἰς τοὺς αὐτούς. Ap. Murat. p. 156. — V. 2. ἀπῆλθον ἔχων. quod ex omnibus bonis meis solum mecum abstuli. p. 522. nr. 99. καὶ διὰ τῶν θυρίδων ἔνθεν ἀπῆλθεν ἔχων. V. 3. τοῦτον τίς. P. τοῦτόν τις. Mur. *hunc, qui tumulum meum diripuit.*

Nr. 209. εἰς τοὺς αὐτούς. Ap. Murat. p. 156. V. 2. τίς δ' ἄν. P. τῆσδ' Murat. ex Cod. Medic. De sepulcro alto in alto monte exstructo agitur. V. 5. cum novo lemmate: εἰς τοὺς αὐτούς. Sejunctum hoc distichon a praecedentibus in Pal. Ap. Murat. rectius cum iisdem cohaeret. καμέ. P. καί με. Murat. πέρι καλλέα. P. περικαλλέα. Murat. V. 6. ἐλπισθίς. P. δεύτερα πάντα δίκοις. P. δεύτερ' ἅπαντ' ἀδ. Mur. — *Nr.* 210. εἰς τοὺς αὐτούς. Ap. Murator. p. 156. junctim cum praecedente. V. 1. ναυηγοῦ. P. ναυηγοῖο. Mur. V. 3. novum in Cod. lemma: εἰς τοὺς αὐτούς.

Nr. 211. εἰς τοὺς αὐτούς. Apud Murat. p. 157. V. 1. ἔπλεο θνητοῖς. P. ἔπλετο ἀνηλοῖς. Cod. Medic. ἔπλετ' ἀνηλοῦς. Murat. ex correctione Salvinii. — V. 2. χεῖρα φέρεις. ut nr. 235. οὔποτ' ἔδει τοίην χεῖρα φέρειν φθιμένοις. — ἀδικῶν. P. ἀδίκων. Cod. Medic. ἄδικον. Mur. V. 4. Scr. τῶνδ' ὕπο. — ταῖς μιαραῖς. P. ταῖς ἀλιτραῖς. Cod. Med. — *Nr.* 212. εἰς τοὺς αὐτούς. Apud Murat. p. 157. V. 1. παντὸ θανές. P. πάντ' ἔθανεν. Cod. Medic. — τί παίζομεν. P. quod verius videtur, quam lectio Cod. Med. ap. Mur. πάντ' ἔθανεν· νεκύεσσιν ἐπαίζομεν. — οὔ τί σ' ετ' αἰδ' ὥς. P. οὔτις ἔτ' αἰδώς. Murat.

Nr. 213. εἰς τοὺς αὐτούς. Ap. Murat. p. 158. V. 1. ἠέ. P. V. 2. δάψατε, vi transitiva: flammis consumendum date. Alibi flammae dicuntur δάπτειν. φλὸξ δ' ἀθρόα φάρμακ' ἔδαπτεν. Apoll. Rhod. IV. 666. Ἰλ. ψ. 182. Ἕκτορα δ' οὔτι δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν. Sed vide an fuerit: ἠὲ πυρὶ θάψατε παντοφάγῳ. Philostr. Vit. Sophist. p. 601. ἐπὶ τοῦ Καλλίου, ὃς ἀπαγορεύει τοῖς Ἀθηναίοις πυρὶ μὴ θάπτειν. et sic saepissime. Vid. Hemsterh. ad Xenoph. Ephes. p. 203. ed. Locell. Boisson. ad Philostr. Heroic. p. 570. Aelian. H. An. X. 22. Βαρκαῖοι . . τῶν ἀποθανόντων νόσῳ τοὺς νεκροὺς ὑβρίζοντες . . . θάπτουσι πυρί. In idem incidisse Wesselingium nunc video ad Diodor. Sic. L. III. 55. p. 223. 42. ubi vid. — V. 3. φιλοχρύσοισιν. P. φιλοχρύσηισιν. Cod. Medic. Vid. ad nr. 189. v. 4.

P. *Nr.* 214. *τοῦτο εἰς τὸν κῦρ τάφ/ ἐγένετο ὡς ἠρύδοτ*. P. Ap. Murat. p. 158. V. 1. *κοῦρος*. P. *κῦρος*. Murat. V. 3. *ὡς δέ*. P. Mur. *ὧς δὲ* scripsi. Scribere potuisset Greg.: *ὡς σὺ τοσοῦτον Σ.* V. 4. *οἶξας*. P. *οἴξας*. Murat. Causa non erat, cur augmentum omitteretur. Et nr. 224. *ἀνῷξε* scriptum. — *Nr.* 215. *εἰς τοὺς αὐτούς*. Ap. Murat. p. 159. V. 1. *τάχ' ἄν*. P. *τάχα*. Murat. V. 3. *ὡς δέ*. P. Mur. Hoc quoque loco scripsi *ὧς δέ*. — *Nr.* 216. *πρὸς τοὺς αὐτούς*. Ap. Murator. p. 159. V. 2. *τίσῃς*. P. *ἀτίσῃς*. Murat. V. 3. *οὐ γὰρ οὗτος*. P. metro vacillante. Recte Cod. Medic. *οὐδὲ γὰρ οὗτος*. V. 4. *ἔνβατα*. P. *ἄμβατα*. Murat. *ἔμβατα* scripsi. Planud. Epigr. nr. 123. T. II. p. 662. *οὔποτε κερδαλέοις ἔμβατα ταῦτα λύκοις*. Ib. Damaget. nr. 95. T. II. p. 652. *ἔμβατος ὡς ἄν τοι καὶ Νεμέα τελέθοι*. Si *ἄμβατα* scripsit Gregorius, cogitasse videri potest de dicto Philippi Macedonis, quod refert Cicero ad Attic. I. Epist. XVI. Praeivit Sophocl. in Aload. fr. XI. *δεινὸς γὰρ ἕρπειν πλῆστος ἔς τε τἄβατα Καὶ πρὸς τὰ βατά.*

Nr. 217. *πρὸς τοὺς αὐτούς*. In Cod. duo haec disticha sejunguntur; quorum alteri adscriptum *ὁμοίως*. Ap. Murat. p. 160. eadem junguntur, quod mihi videtur verius. V. 2. *λυσσήεις*. P. *λυσσείης*. Cod. Medic. V. 4. *γαιαναφθεῖσα*. P. *γαῖαν ἀφεῖσα*. Cod. Medic. Respicitur Arat. in Phaenom. 132. s. — *Nr.* 218. *ὁμοίως*. Ap. Murat. p. 160. V. 2. *πλεκτὸν υἱέϊ δόμον*. Media vox fortasse depravata. Equidem domum textilem, quam quis filio construxerit, non magis novi quam Muratorius. An scribendum: *πλεκτὸν Νηρεῖ τεῦξε δόμον*. i. e. navem. *πλέκειν* ut *texere*. Hesiod. Scut. Hercul. v. 63. *κόνις . . κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἅρμασιν*. ubi vid. Heinrich. p. 126. et Graev. Lectt. Hesiod. c. XVII. Ovid. Heroid. XVI. 116. *Texitur et costis panda carina suis.* vid. Nic. Heins. ad Ovid. Metam. XIV. 531. Voces *πλεκτοννηρεῖ*, et *πλεκτονυιεῖ* in Codd. minimum discrepant.

Nr. 219. *πρὸς τοὺς αὐτούς*. Ap. Murat. p. 161. V. 4. *τύμβον θ'* (sic) *ἀναῤῥ*. P. *θ'* abest a Cod. Medic. — *Nr.* 220. *πρὸς τοὺς αὐτούς*. Ap. Murator. p. 161. V. 1. *'Ροδίοισιν*. ex Pindar. Ol. VII. 62. sqq. V. 2. *φέρεις*. P. *φέρει*. Murat. *ὡς κακ*. P. *ὅς*. Mur. V. 3. Inter hunc et praecedentem versum in Pal. spatium relictum, quasi novum epigramma inciperet. Sed jungenda haec esse apparet, ut est in Cod. Medic. V. 4. *τύμβος κ' ἐξ*. P. *ἢ ἐξ*. Murat. Ne quem offendant particulae *ἄν* et *κέν* in hunc modum junctae, sic etiam veteres usurpasse constat. Vid. Heyn. ad *'Ιλ.* XI. 187. T. VI. p. 156. Hermann. in Addend. ad Orph. p. XXIV. — *νεκύεσσι δ' ἀρηγός*. P. *ἀρήγοι*. Mur. ex Cod. — *Nr.* 221.

εἰς τοὺς αὐτούς. ὁμοίως. Ap. Murat. p. 162. V. 2. *ποῖα Δίκη.* Haec vix sincera, quum *ποία* esse deberet, posteriore syllaba producta. Hujus certe licentiae paucissima occurrunt exempla. Vid. ad p. 90. nr. 20. v. 4. Corrigere quis possit: *ταῦτα φιλοχρύσοις εὔαδε· ποῖα Δίκη; ἀνδάνει* scil. quamvis sic particula adversativa aegre careas. Aut: *ποῦ σύ, Δίκη;*

Nr. 222. cohaeret cum praecedente disticho in P. Rectius inde sejungitur in Cod. Medic. ap. Murat. p. 162. V. 2. *ἔκφυγον.* Cod. Medic. *ἔφυγον.* P. Medic. — *τίπτε.* P. *τί γε.* Murat. *τί με.* Cod. Med. Verum est *τίπτε*, pro *τί ποτε.* *quid, quaeso, auro pejus?* P. 615. nr. 3. *τίπτε τοι, ὦ τέκος, ἄλγος ἐπέχραον;* P. 667. nr. 12. *τίπτε δέ μοι χρέος ἀσχολίης πολυκηδέος ἀνδρῶν.* — P. *Nr.* 223. *πρὸς τοὺς αὐτούς. κατὰ τυμβωρύχων.* Ap. Murator. p. 162. V. 1. *ὑπέρ.* P. *ὕπερ.* Murat. *εἰσί τις ἔτλην.* P. *εἴ σέ τις ἔτλη.* Murat.

Nr. 224. In Cod. Palat. cohaeret cum praecedente. Ap. Murat. p. 163. inde separatum. V. 2. *ἴσον.* P. — *Nr.* 225. *εἰς τοὺς αὐτούς.* Ap. Murator. p. 163. — *Nr.* 226. Hoc distichon in Pal. iterum male cohaeret cum praecedente. A Muratorio omissum. — *Nr.* 227. *εἰς τοὺς αὐτούς.* Ap. Murat. p. 163. V. 1. *ἀποχάζεο.* P. *ἄπο χάζεο.* Mur. *Ὀδ. λ.* 95. *ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου.* — *Nr.* 228. In Pal. cohaeret cum praecedente. Peculiare est epigramma ap. Murator. p. 163. V. 1. *δειλήμονα.* P. *δηλήμονα.* Murat. Vid. ad nr. 189. v. 2. — *τάφον.* Medic. — *ἐώλπειν.* P. *ἐόλπειν.* Mur. — *Nr.* 229. *εἰς τοὺς αὐτούς.* Ap. Murat. p. 163. Cum hoc disticho in Pal. cohaeret *Nr.* 230. quod ap. Murat. p. 164. cohaeret cum proximo tetrasticho, cui in Cod. Pal. adscriptum *εἰς τοὺς αὐτούς.* Secutus sum editorem Italum, re ipsa suadente. V. 1. *ἀλλεμέ ὤϊξεν.* P. *ἀλλά μ' ἔωξεν.* Murat. quod verum. V. 5. *δειφήτορες.* P. *διφήτορες.* Cod. Medic. *διζήτορες.* corr. Murat. Oppian. Hal. II. 435. *βυθῶν διφήτορες ἄνδρες.*

Nr. 231. *εἰς τοὺς αὐτούς.* Ap. Murat. p. 164. V. 1. *ἔγειρα.* P. *ἔγειρε.* Medic. Cod. V. 2. *βάλλοι.* P. *βάλοι.* Cod. Medic. — *Nr.* 232. In Cod. Pal. cohaeret cum praecedente; separatim exhibetur ap. Murat. p. 164. V. 1. *ἐπέχραναν.* P. *ἐπέχραον.* Cod. Medic. V. 2. *φεύγετε ἐκ.* P. *δ'* interposuit Murat. quod non necessarium. Gregorii poëmata ejusmodi hiatibus scatent. — *Nr.* 233. *εἰς τοὺς αὐτούς.* Ap. Murat. p. 164. — *Nr.* 234. cohaeret cum praecedente in Pal. Peculiare est epigr. ap. Murator. p. 165.

Nr. 235. *εἰς τοὺς αὐτούς.* Ap. Murat. p. 165. V. 2. *χεῖρα φέρειν.* pro *ἐπιφέρειν.* ut nr. 211. *ζῶσιν καὶ φθιμένοις χεῖρα φέρεις ἀδικῶν.* —

Nr. 236. cum praecedente cohaeret in Pal. Ap. Murator. p. 165. V. 1. ὠσαλαπαξας. P. ὡς ἀλάπαξεν. Cod. Murat. Scrib. ὅς δ' ἀλάπαξεν. V. 2. ἐμὸν θῆκεν πολλοῖς θῆκεν. P. — *Nr.* 237. ὁμοίως. Ap. Murat. p. 165. V. 2. φείδεοσ οὐ νέκυος. P. φείδεο οὐ νέκυος. Cod. Medic. versu ruente. Scripsi, φείδεο τοῦ νέκυος. De litteris σ et τ permutatis vid. ad p. 99. nr. 76. v. 5.

P. *Nr.* 238. πρὸς τοὺς αὐτούς. Ap. Murator. p. 165. male distinctum. — αὐτὸς ἔγωγε. tumulus sum, quem eruis, nihil aliud, i. e. id quod scrutaris, tumulus est. — *Nr.* 239. ὁμοίως. Ap. Murator. p. 165. — *Nr.* 240. εἰς τοὺς αὐτούς. Ap. Murator. p. 166. V. 1. εἰ λείην. P. εἰ λίην. Murat.

Nr. 241. ὁμοίως. Apud Murator. p. 166. V. 1. γύμνωσεν. P. γυμνώσει. Cod. Medic. — *Nr.* 242. εἰς τοὺς αὐτούς. Ap. Murator. p. 166. V. 1. ἠέ. P. ἦε. Cod. Medic. In Murat. Anecd. p. 182. in epigr. Gregorii in Philagrium: Εἰ μὴ σοι δέμας ἦε, Φιλάγριε, τόσσον ἀκιδνόν. Apud Homerum ἦεν semper scribitur. V. 2. ἄλλα. P. — *Nr.* 243. ὁμοίως. Ap. Murator. p. 166. — *Nr.* 244. εἰς τοὺς αὐτούς. Ap. Murat. p. 166. In fine distichi signum interrogandi ponendum. — *Nr.* 245. ὁμοίως. Ap. Murator. p. 166. V. 1. διέκερσας. P. διέπερσας. Cod. Medic. — ὡς. P. Mur. ὧς scripsi, ut supra nr. 214. 215. — διαρκέρσαι. P. διακέρσῃ. Cod. Medic. — *Nr.* 246. εἰς τοὺς αὐτούς. Ap. Murat. p. 168. V. 1. οὐκανέωξεν. P. οὐκ ἀνέῳξεν. Cod. Medic. Sensu jubente scripsi: οὐκ ἂν ἔῳξεν. *non aperuisset.*

Nr. 247. ὁμοίως. Ap. Murat. p. 168. junctim cum praecedente. — *Nr.* 248. εἰς τοὺς αὐτούς. Ap. Murator. p. 167. — *Nr.* 249. ὁμοίως. Ap. Murator. p. 167. V. 2. τωσ ετεμόντι λίθον. P. λίθος. Murat. — *Nr.* 250. εἰς τοὺς αὐτούς. Ap. Murator. p. 167. V. 1. τυμβῳ πολύς. tumulo dives i. e. magno sepulcro instructus. — *Nr.* 251. ὁμοίως. Ap. Murator. p. 167. V. 1. κἂν στῇς. an scribendum potius: κἂν τλῇς ... ὀρύσσων. — V. 2. ἔχει. P. ἔχω. Cod. Medic. — *Nr.* 252. εἰς τοὺς αὐτούς. Ap. Murator. p. 167. V. 1. πολύχρυσος h. l. pro πολυτελής, largiter instructus. Iis, qui saxa sibi cupiunt, dives est tumulus; caeterum nihil nisi cineres continet. — Male explicatur ap. Muratorium. — *Nr.* 253. ὁμοίως. Ap. Murator. p. 167. — *Nr.* 254. Sine lemmate in Cod. Pal. Ap. Murat. p. 168. V. 2. εὗρε. P. ηὗρε. Cod. Medic. — Τέλος τῶν ἐπιγραμμάτων τοῦ θεολόγου.

* * *

APOGRAPHI GOTHANI

QUEMADMODUM ID EXPRESSUM HABEMUS

IN EDITIONIS HUIUS TAM TEXTU QUAM COMM.

USQUE AD SECTIONEM DECIMAM QUARTAM

CUM IPSO CODICE PALATINO

DILIGENTER NUNC ITERUM COLLATI

ACCURATA CORRECTIO

EDIDIT

ADIECTIS PASSIM OBSERVATIONIBUS SUIS

PALAEOGRAPHICE CRITICIS

ANT. IAC. PAULSSEN D.

FAUTORI SUO OPTIMO

FRIDERICO WILKEN

VIRO

SICUT INGENIO ATQUE DOCTRINA

ITA HUMANITATE AC MORIBUS PRAECELLENTI

OB INSIGNEM ADVERSUS SE LIBERALITATEM AC BENIVOLENTIAM

GRATI ANIMI SIGNIFICANDI CAUSA

HAS TENUES PALAEOGRAPHICI STUDII PRIMITIAS

SACRAS ESSE VOLUIT

AUCTOR.

Prooemium.

Quaerenti mihi saepenumero, quid tandem causae esset, cur hominum genus industria longe acerrimum et subtilissimum, quod, paene dicam, ipsas litterarum atomos, si fieri possit, rimari conetur, verbo, cur philologi aut nihil plane uterentur, aut admodum parce duntaxat iis libris, quos ut fontes omnis doctrinae solidioris fere unicos atque purissimos adire debebant quam frequentissime: hoc inquam saepius mecum reputanti duae potissimum occurrerunt causae, quae plerosque viderentur, quominus debita illos cura et assiduitate versarent, inprimis prohibere. Namque permultis, si maxime velint, per extremam fortunae iniquitatem thesauros istos adeundi potestas non est facta, quoniam, qui possident eos, custodiunt, uti par est, auro gemmisque vigilantius; propterea quod, si ulla ejusmodi caro et raro libro macula adspergatur, aut si aliud quodpiam inferatur damnum, perinde est ac sublatus sit e corona regia pretiosissimus lapis; unde enim, quod sit dispendium factum, resarcias, nusquam temere reperitur. Haec igitur ratio multis haud dubie satis magnae et gravi est excusationi; at quam alteram rei causam subesse observavi, ea profecto non minus justam nonnullorum in se vituperationem habet. Sunt enim nimirum, qui ubi lectionem

quandam vulgatam sensui non satis convenire adverterint, spretis, quae praesto erant, membranis, de scripti illius incolumitate non melius se putent mereri posse, quam si probabili aliqua conjectura, quam inaniter vulgo certae et ingeniosae emendationis nomine venditant, afflictum orationis sensum non tam persanasse, quam aliquo saltem modo allevasse videantur. Qua in re, quod factu est sane stultissimum, litterarum similitudinis vel nullam omnino, vel certe perexiguam rationem habere consuerunt. Quos qui approbant collaudantque — divinum scilicet quiddam et summa admiratione dignum putatur, posse, quod eximius aliquis scriptor senserit, id, quolibet adjumento extraneo remoto, ex suo funditus concinente animo odorari, quin ipsum etiam, quo usus sit, verbum invenire — haud tolerabilius mihi desipere videntur, ac si pingendi quidam artifex, cui, ut pulcerrimae virginis simulacrum sisteret, demandatum sit, mallet, qua ista forma ac specie esset, ex parentibus aut propinquis accipere, quam nudae ipsius staturam ac vultum intueri. Eum enim videre velim, qui, quamvis perspiciat, quid sim dicturus, in summa linguae ubertate ac copia, et praesertim in oratione pedibus liberrima, quod quovis loco oporteat verbum ponere, cum aliqua saltem veri suspicione praestituere mihi possit. Quo nomine non possum quin duùm virorum praeclarissima studia praedicem, si modo praedicare id est, rem non assequi, sed comminuere dicendo, Jacobsii scilicet atque Passovii; quorum alter ut alias semper, ita in hac quoque novissima Anthologiae editione, quanti sit, religiosissime in divinando ipsa membranarum vestigia sequi, perquam lucide atque copiose perdocuit, alter cum doctissimis quibusdam amicis id jamjam operis instituit, ut quicquid accurata-

rum collationum descriptionumve codicum coacervare potuerit, in critico apparatu Vratislaviae brevi prodituro publici id juris faciat; cujus operis tomo primo, cum comparebit, inserere visum est *Παύλου Σιλεντιαρίου ἔκφρασιν τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας*, quam ex eodem Anthologiae praestantissimo codice omni, qua par est, cura ac fide descripsi. Quodsi saluberrimus ille mos, ex litterarum magis ductibus, quam ex vago quodam concinnitatis sensu conjecturas faciendi, mox latius, ut vehementer opto, propagetur et increbescat, hoc cumprimis videndum esse censeo, ne sic generatim praecepta ponantur, cujusmodi, exempli loco, hoc est: „has et has litteras, syllabas, voces saepissime in libris manuscriptis commutari," sed ut de quovis singulo potius codice, quaecunque in eo reperiatur litterarum syllabarumque affinitas, explanetur quam curiosissime. Nam unusquisque fere codex suam habet singularem ac propriam scripturam. A quo peccato ille ipse, quem honoris causa nomino, Cel. Jacobsius non satis ubique cavisse videtur; quod in tanto, tamque amplo viro eo liberius animadvertendum esse duxi, ne suprema ejus auctoritas multos, qui in ipsum suspiciunt, in eundem errorem inducat. Jam etsi non defore auguror, qui dummodo obiter hanc levidensem meam scriptiunculam adspexerint, frustra omnem operam consumtam esse clamitent in rebus parvulis atque minutis, tamen hoc leve istorum judicium assis non faciens, id etiam vanitatis addam, ut quantum in codice pervestigando studii navaverim, plene atque prolixe demonstrem. Primum igitur, antequam ad ipsum conferendi laborem me applicarem, hoc mihi faciundum fuit, ut quae uspiam de graecis codicibus praecepta palaeographica exstarent, cognoscerem et imbiberem universa; quid enim

absurdius poterat fieri, quam cum ne generales quidem membranarum virtutes cognitas haberes, ad unam aliquam singulam perscrutandam si dare te voluisses; quamquam sic facere quosdam video, existimantes procul dubio, cuncta, quae scire opus sit, sponte ipsum usum esse allaturum. Hoc igitur pacto via commode praemunita, ea primo comparavi, quae, cum paucissimas haberent contrahendi notas, lectu sane faciliora erant, illa videlicet, quae litteris exaravit secundus librarius. Haec postquam diligenter et operose contenderam, ad prioris scripturam me contuli, impeditiorem illam ob crebra variis modis efformata syllabarum compendia. Ex hac, quo ab omni lapsu tutior essem, itidem non tractavi nisi quae typis jam erant excusa. Tertio demum loco a contendendo progressus sum ad eruendum atque describendum, ea tamen cautione adhibita, ut quae tertii cujusdam librarii studio praefixa sunt Anthologiae epigrammata, multis iisque insolentioribus compendiis onerata, prius ne adorirer, quam descripsissem, quae ex primi membranarum scriptoris calamo fluxerunt, Pauli Silentiarii puta, quod superius commemorabam, elegantissimum poëma, et quaedam selecta Gregorii Nazianzeni epigrammata. Postremum denique omnium ad marginalia accessi, quae, quoniam hujus commentarii usurpandi tum temporis nondum copia erat, cuncta enotari oportuit. Atqui haec quum ipsis vocabulorum decurtationibus plurimum interpreti negotii facessant, tum ita negligenter ac defunctorie sunt scripta, ut quaevis propemodum singula vox difficillima sit conjectura expiscanda. Ex hac igitur enumeratione occupationum mearum, quibus accensenda etiam venit diligentissima commentarii lectio atque contentio, satis superque intelligere est, totum

illum, quem indefessus pertuli laborem haud sane mediocrem fuisse; quare, per me licet, rideant isti belluli atque laboris impatientes homunculi; me quidem certe, persuasissimum habeo, nunquam, quod studii et operae impendi, poenitebit. Jam quae fuerit hujus muneris obeundi occasio atque momentum, paucis accipitote. Per anni superioris aestivum semestre cum Heidelbergae commorarer, non tam doctrinae adaugendae causa, quam ut animum reficerem, bibliothecam cognoscerem et spectatissimorum hominum familiaritates contraherem, accidit forte fortuna, ut cum Ven. Vossio patre aliquando sermone collato, mentio injiceretur Summi Schweighaeuseri, quem ille magna cum delectatione sua in balneis Badensibus per plures deinceps septimanas quovis fere die convenisse ajebat. Hunc semel et saepius, sic ille narrabat, peracute conquestum fuisse de incredibili prorsus laudatissimi Spaletti in conferendis describendisque codicibus incuria. Quod Viri Celeberrimi dictum quum parum mihi probabile videretur ob laudes maxime eas, quibus extulerat istud caput in primi Anthologiae voluminis docta praefatione Ill. Jacobsius, confestim hoc mihi suscipiendum fore existimabam, ut ipsemet, quo tandem res se modo haberet, gnaviter et curate experirer. Cujus quidem rei tunc erat copia facta restituta cummaxime Heidelbergensibus vetustissima illa Anthologiae membrana, quam pridem jam Romam deportatam transtulerant admodum nuper gallici orbis praedones cum reliquis plerisque pretiosissimis rapinis Lutetiam Parisiorum. Id consilii ubi semel cepissem, non sum cunctatus cum viris duobus communicare, qui inter ceteros, quos Heidelbergae cognoveram, viros ornatissimos, inprimis mihi erant colendi et obser-

scribam. Ipsa membrana, quae antehac numerum XXXIII praeferebat, in praesentia numeratur codicum Palatinorum vicesimus tertius. Quod attinet ad ejus vetustatem, amplissimus editor argumentatione historia est assecutus, seculo fere decimo eam assignandam esse; quam conjectationem amplexari liceat nec ne per arabicas numerorum notas, quae singulis epigrammatis appictae fluxerunt certo certius ab ipso librario, historicorum est quaerere. Magna hercule antiquitas inde ei vindicatur, quod in plerisque ad amussim congruit cum veterrimo codice Palatino 398. Porro, ut nunc est membrana, progreditur non ultra paginam 614, qua fere media recentiori manu exstat scriptum ἰδὲ τὰ λοιπὰ ἐν κωδ. cum numero aliquo, qui temere memoria excidit. Heidelbergae certe, quae desiderantur, non reperi; proinde remanserint probabiliter aut Parisiis aut Romae. Codicis, quae proprie dicitur membrana, majorem partem ita est tenuis ac pellucida, ut nunquam vidi magis; qua ipsa de causa et in primis foliis epigrammata, et Pauli Silentiarii egregium carmen miserrime sunt lacunis foedata. Accentuum ratio per totum codicem longe est alia, quam quae hodie observatur; quapropter operae pretium me esse facturum arbitratus sum, si cujusque minimae diversitatis mentionem facerem. Nam cur vetustorum librorum, in quibus rebus sibi constant, minor sit auctoritas, quam hominum neotericorum, qui saepius hariolantur, quam ratiocinantur, equidem nullam video idoneam causam; cum iis autem, qui omnem de accentibus doctrinam Reizii ceterorumque praestantissimorum virorum industria ad liquidum perductam existiment, non modo nos non sentire, fatemur, sed adeo in ipsis etiamnunc incunabulis esse opinamur. Idem valet ad spiritus, in quos quam vim exhibuerint variae linguae dialecti, pro-

fecto nondum satis compertum habemus. Quae sint in libro nostro litterarum formae, quae syllabarum vocumque compendia, ab initio quidem, ut adjuvarentur hoc modo emendandi conatus, in animo fuit, ample et copiose enarrare; nunc vero multo satius est visum, ejusmodi omnia in aliud quoddam commodius tempus differre. Ex fide et auctoritate Cl. Uhdenii Doctissimus Editor in commentarii primordio alterius librarii manum recentiorem dixit; at certe immerito, satis enim argumenti est, eadem utrumque aetate fuisse, quod prior scriba hunc alterum passim correxit; de quo constat ex additamentis meis. Tres an quatuor diversos libri scriptores acciperem, initio parumper dubitavi; nunc sine haesitatione illam sententiam tueor. Nam quae pagina codicis 518 ad 524 primo adspectu quarto alicui librario adtribuenda esse videntur, ea, licet paulo sint negligentius ac remissius scripta, nihilo minus tamen eidem scribae adjudicanda censeo, qui in primis membranae foliis illa diversi argumenti epigrammata conscripsit. Quae secundus librarius litteris mandavit, lectu haud dubie longe sunt facillima, quocirca nonnisi perraro in his enotatam a me reperies lectionis varietatem. Admodum magnam codicis partem homo nescio quis, quem perperam vulgo correctorem appellant, dici vix potest quam male habuerit. De quo propterea quod Planudes plerumque eas lectiones tuetur, quas ab ipso librario positas iste nefarius homuncio pessumdedit, non injuria mihi suspicio esse nata videtur, post Planudem demum hunc perditissimum interpolatorem codici operam suam perversam atque inutilem navasse. Quodsi aliquoties concinunt ejus correctiones cum Planudis lectionibus, hoc inde facile oriri potuit, quod hujus epigrammatum collectionem ad manus habuerit, unde quicquid liberet, depro-

absurdius poterat fieri, quam cum ne generales quidem membranarum virtutes cognitas haberes, ad unam aliquam singulam perscrutandam si dare te voluisses; quamquam sic facere quosdam video, existimantes procul dubio, cuncta, quae scire opus sit, sponte ipsum usum esse allaturum. Hoc igitur pacto via commode praemunita, ea primo comparavi, quae, cum paucissimas haberent contrahendi notas, lectu sane faciliora erant, illa videlicet, quae litteris exaravit secundus librarius. Haec postquam diligenter et operose contenderam, ad prioris scripturam me contuli, impeditiorem illam ob crebra variis modis efformata syllabarum compendia. Ex hac, quo ab omni lapsu tutior essem, itidem non tractavi nisi quae typis jam erant excusa. Tertio demum loco a contendendo progressus sum ad eruendum atque describendum, ea tamen cautione adhibita, ut quae tertii cujusdam librarii studio praefixa sunt Anthologiae epigrammata, multis iisque insolentioribus compendiis onerata, prius ne adorirer, quam descripsissem, quae ex primi membranarum scriptoris calamo fluxerunt, Pauli Silentiarii puta, quod superius commemorabam, elegantissimum poëma, et quaedam selecta Gregorii Nazianzeni epigrammata. Postremum denique omnium ad marginalia accessi, quae, quoniam hujus commentarii usurpandi tum temporis nondum copia erat, cuncta enotari oportuit. Atqui haec quum ipsis vocabulorum decurtationibus plurimum interpreti negotii facessant, tum ita negligenter ac defunctorie sunt scripta, ut quaevis propemodum singula vox difficillima sit conjectura expiscanda. Ex hac igitur enumeratione occupationum mearum, quibus accensenda etiam venit diligentissima commentarii lectio atque contentio, satis superque intelligere est, totum

illum, quem indefessus pertuli laborem haud sane mediocrem fuisse; quare, per me licet, rideant isti belluli atque laboris impatientes homunculi; me quidem certe, persuasissimum habeo, nunquam, quod studii et operae impendi, poenitebit. Jam quae fuerit hujus muneris obeundi occasio atque momentum, paucis accipitote. Per anni superioris aestivum semestre cum Heidelbergae commorarer, non tam doctrinae adaugendae causa, quam ut animum reficerem, bibliothecam cognoscerem et spectatissimorum hominum familiaritates contraherem, accidit forte fortuna, ut cum Ven. Vossio patre aliquando sermone collato, mentio injiceretur Summi Schweighaeuseri, quem ille magna cum delectatione sua in balneis Badensibus per plures deinceps septimanas quovis fere die convenisse ajebat. Hunc semel et saepius, sic ille narrabat, peracute conquestum fuisse de incredibili prorsus laudatissimi Spaletti in conferendis describendisque codicibus incuria. Quod Viri Celeberrimi dictum quum parum mihi probabile videretur ob laudes maxime eas, quibus extulerat istud caput in primi Anthologiae voluminis docta praefatione Ill. Jacobsius, confestim hoc mihi suscipiendum fore existimabam, ut ipsemet, quo tandem res se modo haberet, gnaviter et curate experirer. Cujus quidem rei tunc erat copia facta restituta cummaxime Heidelbergensibus vetustissima illa Anthologiae membrana, quam pridem jam Romam deportatam transtulerant admodum nuper gallici orbis praedones cum reliquis plerisque pretiosissimis rapinis Lutetiam Parisiorum. Id consilii ubi semel cepissem, non sum cunctatus cum viris duobus communicare, qui inter ceteros, quos Heidelbergae cognoveram, viros ornatissimos, inprimis mihi erant colendi et obser-

scribam. Ipsa membrana, quae antehac numerum XXXIII praeferebat, in praesentia numeratur codicum Palatinorum vicesimus tertius. Quod attinet ad ejus vetustatem, amplissimus editor argumentatione historia est assecutus, seculo fere decimo eam assignandam esse; quam conjectationem amplexari liceat nec ne per arabicas numerorum notas, quae singulis epigrammatis appictae fluxerunt certo certius ab ipso librario, historicorum est quaerere. Magna hercule antiquitas inde ei vindicatur, quod in plerisque ad amussim congruit cum veterrimo codice Palatino 398. Porro, ut nunc est membrana, progreditur non ultra paginam 614, qua fere media recentiori manu exstat scriptum ἰδὲ τὰ λοιπὰ ἐν κωδ. cum numero aliquo, qui temere memoria excidit. Heidelbergae certe, quae desiderantur, non reperi; proinde remanserint probabiliter aut Parisiis aut Romae. Codicis, quae proprie dicitur membrana, majorem partem ita est tenuis ac pellucida, ut nunquam vidi magis; qua ipsa de causa et in primis foliis epigrammata, et Pauli Silentiarii egregium carmen miserrime sunt lacunis foedata. Accentuum ratio per totum codicem longe est alia, quam quae hodie observatur; quapropter operae pretium me esse facturum arbitratus sum, si cujusque minimae diversitatis mentionem facerem. Nam cur vetustorum librorum, in quibus rebus sibi constant, minor sit auctoritas, quam hominum neotericorum, qui saepius hariolantur, quam ratiocinantur, equidem nullam video idoneam causam; cum iis autem, qui omnem de accentibus doctrinam Reizii ceterorumque praestantissimorum virorum industria ad liquidum perductam existiment, non modo nos non sentire, fatemur, sed adeo in ipsis etiamnunc incunabulis esse opinamur. Idem valet ad spiritus, in quos quam vim exhibuerint variae linguae dialecti, pro-

fecto nondum satis compertum habemus. Quae sint in libro nostro litterarum formae, quae syllabarum vocumque compendia, ab initio quidem, ut adjuvarentur hoc modo emendandi conatus, in animo fuit, ample et copiose enarrare; nunc vero multo satius est visum, ejusmodi omnia in aliud quoddam commodius tempus differre. Ex fide et auctoritate Cl. Uhdenii Doctissimus Editor in commentarii primordio alterius librarii manum recentiorem dixit; at certe immerito, satis enim argumenti est, eadem utrumque aetate fuisse, quod prior scriba hunc alterum passim correxit; de quo constat ex additamentis meis. Tres an quatuor diversos libri scriptores acciperem, initio parumper dubitavi; nunc sine haesitatione illam sententiam tueor. Nam quae pagina codicis 518 ad 524 primo adspectu quarto alicui librario adtribuenda esse videntur, ea, licet paulo sint negligentius ac remissius scripta, nihilo minus tamen eidem scribae adjudicanda censeo, qui in primis membranae foliis illa diversi argumenti epigrammata conscripsit. Quae secundus librarius litteris mandavit, lectu haud dubie longe sunt facillima, quocirca nonnisi perraro in his enotatam a me reperies lectionis varietatem. Admodum magnam codicis partem homo nescio quis, quem perperam vulgo correctorem appellant, dici vix potest quam male habuerit. De quo propterea quod Planudes plerumque eas lectiones tuetur, quas ab ipso librario positas iste nefarius homuncio pessumdedit, non injuria mihi suspicio esse nata videtur, post Planudem demum hunc perditissimum interpolatorem codici operam suam perversam atque inutilem navasse. Quodsi aliquoties concinunt ejus correctiones cum Planudis lectionibus, hoc inde facile oriri potuit, quod hujus epigrammatum collectionem ad manus habuerit, unde quicquid liberet, depro-

mere posset. Planudes vero, ut videtur, ipse diversis Anthologiae codicibus est usus. Restat, ut de lineola illa superscripta, porro de sigla quadam in libro nostro longe creberrima, ac de signis denique iis commoneam, quae novum ordiri epigramma, commonstrent. Lineola supra litteras per aequum ducta, quae, prout ejus sedes permittat, ac sensus jubeat, vel *α* vel *ν* denotare potest, multis quoque aliis rebus inservit; nam etiam, cum litterae vim numerorum adsciscunt, superponitur; porro syllabam significat porrectam; tum litterarum consonantium facit reduplicationem; deinde unamquamque litteras elidendi rationem designat, quemadmodum exempli causa *Ὀμ̄ρω* est *Ὀμηρω, μ̄ρα μητερα, Χ̄ν Χριϛον*; postremo denique loco apud secundum librarium etiam vicaria spirituum est. Sigla in libro ms. creberrime obvia, quam doctissimus Editor in comm. bis terve ad summum lectorum oculis subjecit, effingitur vel sic: ÷ vel sic: ·/·. Varii ejus significatus hi sunt: Quando singulae cuidam litterae est superscripta, hanc vel falsam, vel addubitatam, vel denique male pictam esse indigitat; cum vero integrae voci aut praeposita, aut etiam altius, quam ut possit ad unam aliquam litteram referri, superposita est, illam ipsam vel pravam, vel dubiam, vel male diremtam, vel denique inusitatam et propterea parum perspicuam esse arguit. Si hoc sit, usu persaepe venit, ut ejus correctio vel explanatio in margine exstet. Probe autem ab hac sigla distinguendus est, qui eandem plane speciem praefert, deletus acutus; quem habes, verbi gratia, in voce *πατρο̑κτόνος*. Tria sunt, quae epigrammata separant, signa: lemma, numerus, et sigla, si novam licet huic vocabulo potestatem addere, initialis. Primum saepius redundat, quam deest; idcirco certius, si desit, non incipere, quam,

si exstet, vere incipere novum epigramma colligetur. Contrarium incidit in alterum et tertiam, quapropter diversa in iis ratio est ineunda. His ita leviter perstrictis, praefandi partes rite mihi explevisse possum videri; quibus enim rebus distet hic liber ms. a reliquis, quos oculis usurpavi, codicibus, in singulari mox libello perscribere est animus. Quae vero paucissima addenda sunt ad Pauli Silentiarii Ambonem, peraccurate nuper a Cl. Bekkero descriptum, adjungere lubet superius laudato apparatui critico. Quodsi exsistent, qui nimium velint de scriptionis meae pretio detrahere, ac praeterea me acrius et impudentius, quam decuerit, impugnasse dicant Jacobsium atque Bastium, viros sine controversia omni, quae quidem in mortales cadit, virtute insignes, ii hoc alterum, quaeso, concitatiori operae cursui attribuunto, qui nescit rebus modum afferre; de illo autem priore, licet cetera vere sentiant, id mihi tamen laudis derogare non poterunt, in quo primariam collationis meae palmam consistere arbitror, quod hominis tribus ad minimum seculis sequioris temerarias plerumque correctiones diligentissime sejunxi a sincera et genuina ipsorum librariorum scriptura. Quod viri docti ut lubentes agnoscant, nec multam ac variam doctrinam, qua prius propositum erat haec supplementa mea illustrare, indignabundi circumspiciant, etiam atque etiam rogatos volo.

Ubicunque reperias *Bast*, intelligas licet commentationem ejus palaeographicam, ubicunque autem *corr.* et *libr.*, de correctore et librario cogitare te volo. Verba haec *dele not. Jac. marg.* signo sunt, quae habeantur in codice sanissima, per descripto-

rem Spalettum vitiata esse, unde migraverint posthac in lectiones varias, quas Ill. Jacobsius textui supposuit. Siglam codicis paginae in calce libelli mei suo quamque loco restituendam curavi, quoniam, si semel ponenda erat, rectius haud dubie poni non poterat quam suo proprio loco. Ponenda autem certe fuit, quia rarius a librariis in summis paginis peccatum fuisse animadverteram, quam in mediis aut infimis.

I. *Χριϛιανικα επιγραμματα.*

In prooemio *εὐσεβῆ καὶ*) *εὐσεβῆ τε καὶ*. Ib. *ἀέλληνες*) *ἀέλληνες*, quod pro *ἀνέλληνες* dictum retinendum arbitror. Nr. 1. Ad vocem lemm. *κιβούριον* Cl. Ed. observat, formam *κιβώριον* usitatiorem esse. Quod, quando fani significatione accipienda est, vix crediderim. De qua re, sicuti de reliquis ejusdem vocabuli formis, vid. Etymolog. Vossii et Suic. thes. eccles.; quem posteriorem librum ad omnes fere christianorum scriptores graecos summo cum fructu consulendum esse, semel monuisse sufficiat.

Nr. 2. in comm. lemm. *ἄψιοι*) *ἀψίοι*. In textu v. 1. *Ἰουϛῖνος*) *Ἰουϛῖνος*. Cf. de hoc punctorum in vetustissimis ll. mss. superscribendorum more Bast p. 718. V. 4. *τεῦξέ μιν*) *τεῦξε μιν*.

Nr. 3. V. 1. *νηὸν*) Sic legitur in cod. Altera enim pars literae *ω*, quae prius scripta fuit, ab ipso librario radendo deleta. V. 4. *κρείσσονα τῆς προτέρης*) cohaerent in cod., nullo tenore apposito. Quem codd. fere omnium satis tritum morem verbo saltem attingere volui.

Nr. 6. in comm. lemm. *ἐν τοῖς σφορȝ.*) $\overset{\tau}{\text{εκ}}$ *σφωρȝ*. Mallem, V. D. $\overset{\tau}{\text{εκ}}$ per *ἐν τῷ* (sc. *χώρῳ*) interpretatum esse. *τοῖς* enim in libro nostro aut raro aut nunquam superscribitur, sed vel plene exaratur, vel eo compendio, quod exstat Bast. tab. aen. IV, 17. *Τὰ Ἀμαρτίου* Jac. interpretationi favere, neutiquam ignoro.

Nr. 7. in lemm. *ε ν̃ το λογαρ́*) *ἐκ̃ τὸ λογαρ̑*, quod esse videtur: *ἐν ᾧ τὸ λογάριον*. Ex *ἐκ̃* pro *ἐν ᾧ* circumflexum et iota adscriptum commode abesse posse, nota tachygraphica τ̃ pro *τῷ* affatim docet. In voce *λογαρ* confluxerunt superscripti tonus acutus et nota syllabae *ου*; litera *ι* vero aut evanuit, aut propter tenorem acutum vocis exitum satis prodentem omissa est. Ill. Jac. explicatio, quamvis sit multo doctior, non ita prope ad literarum vestigia accedit.

quandam vulgatam sensui non satis convenire adverterint, spretis, quae praesto erant, membranis, de scripti illius incolumitate non melius se putent mereri posse, quam si probabili aliqua conjectura, quam inaniter vulgo certae et ingeniosae emendationis nomine venditant, afflictum orationis sensum non tam persanasse, quam aliquo saltem modo allevasse videantur. Qua in re, quod factu est sane stultissimum, litterarum similitudinis vel nullam omnino, vel certe perexiguam rationem habere consuerunt. Quos qui approbant collaudantque — divinum scilicet quiddam et summa admiratione dignum putatur, posse, quod eximius aliquis scriptor senserit, id, quolibet adjumento extraneo remoto, ex suo funditus concinente animo odorari, quin ipsum etiam, quo usus sit, verbum invenire — haud tolerabilius mihi desipere videntur, ac si pingendi quidam artifex, cui, ut pulcerrimae virginis simulacrum sisteret, demandatum sit, mallet, qua ista forma ac specie esset, ex parentibus aut propinquis accipere, quam nudae ipsius staturam ac vultum intueri. Eum enim videre velim, qui, quamvis perspiciat, quid sim dicturus, in summa linguae ubertate ac copia, et praesertim in oratione pedibus liberrima, quod quovis loco oporteat verbum ponere, cum aliqua saltem veri suspicione praestituere mihi possit. Quo nomine non possum quin duùm virorum praeclarissima studia praedicem, si modo praedicare id est, rem non assequi, sed comminuere dicendo, Jacobsii scilicet atque Passovii; quorum alter ut alias semper, ita in hac quoque novissima Anthologiae editione, quanti sit, religiosissime in divinando ipsa membranarum vestigia sequi, perquam lucide atque copiose perdocuit, alter cum doctissimis quibusdam amicis id jamjam operis instituit, ut quicquid accurata-

rum collationum descriptionumve codicum coacervare potuerit, in critico apparatu Vratislaviae brevi prodituro publici id juris faciat; cujus operis tomo primo, cum comparebit, inserere visum est *Παύλου Σιλεντιαρίου ἔκφρασιν τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας*, quam ex eodem Anthologiae praestantissimo codice omni, qua par est, cura ac fide descripsi. Quodsi saluberrimus ille mos, ex litterarum magis ductibus, quam ex vago quodam concinnitatis sensu conjecturas faciendi, mox latius, ut vehementer opto, propagetur et increbescat, hoc cumprimis videndum esse censeo, ne sic generatim praecepta ponantur, cujusmodi, exempli loco, hoc est: „has et has litteras, syllabas, voces saepissime in libris manuscriptis commutari," sed ut de quovis singulo potius codice, quaecunque in eo reperiatur litterarum syllabarumque affinitas, explanetur quam curiosissime. Nam unusquisque fere codex suam habet singularem ac propriam scripturam. A quo peccato ille ipse, quem honoris causa nomino, Cel. Jacobsius non satis ubique cavisse videtur; quod in tanto, tamque amplo viro eo liberius animadvertendum esse duxi, ne suprema ejus auctoritas multos, qui in ipsum suspiciunt, in eundem errorem inducat. Jam etsi non defore auguror, qui dummodo obiter hanc levidensem meam scriptiunculam adspexerint, frustra omnem operam consumtam esse clamitent in rebus parvulis atque minutis, tamen hoc leve istorum judicium assis non faciens, id etiam vanitatis addam, ut quantum in codice pervestigando studii navaverim, plene atque prolixe demonstrem. Primum igitur, antequam ad ipsum conferendi laborem me applicarem, hoc mihi faciundum fuit, ut quae uspiam de graecis codicibus praecepta palaeographica exstarent, cognoscerem et imbiberem universa; quid enim

absurdius poterat fieri, quam cum ne generales quidem membranarum virtutes cognitas haberes, ad unam aliquam singulam perscrutandam si dare te voluisses; quamquam sic facere quosdam video, existimantes procul dubio, cuncta, quae scire opus sit, sponte ipsum usum esse allaturum. Hoc igitur pacto via commode praemunita, ea primo comparavi, quae, cum paucissimas haberent contrahendi notas, lectu sane faciliora erant, illa videlicet, quae litteris exaravit secundus librarius. Haec postquam diligenter et operose contenderam, ad prioris scripturam me contuli, impeditiorem illam ob crebra variis modis efformata syllabarum compendia. Ex hac, quo ab omni lapsu tutior essem, itidem non tractavi nisi quae typis jam erant excusa. Tertio demum loco a contendendo progressus sum ad eruendum atque describendum, ea tamen cautione adhibita, ut quae tertii cujusdam librarii studio praefixa sunt Anthologiae epigrammata, multis iisque insolentioribus compendiis onerata, prius ne adorirer, quam descripsissem, quae ex primi membranarum scriptoris calamo fluxerunt, Pauli Silentiarii puta, quod superius commemorabam, elegantissimum poëma, et quaedam selecta Gregorii Nazianzeni epigrammata. Postremum denique omnium ad marginalia accessi, quae, quoniam hujus commentarii usurpandi tum temporis nondum copia erat, cuncta enotari oportuit. Atqui haec quum ipsis vocabulorum decurtationibus plurimum interpreti negotii facessant, tum ita negligenter ac defunctorie sunt scripta, ut quaevis propemodum singula vox difficillima sit conjectura expiscanda. Ex hac igitur enumeratione occupationum mearum, quibus accensenda etiam venit diligentissima commentarii lectio atque contentio, satis superque intelligere est, totum

illum, quem indefessus pertuli laborem haud sane mediocrem fuisse; quare, per me licet, rideant isti belluli atque laboris impatientes homunculi; me quidem certe, persuasissimum habeo, nunquam, quod studii et operae impendi, poenitebit. Jam quae fuerit hujus muneris obeundi occasio atque momentum, paucis accipitote. Per anni superioris aestivum semestre cum Heidelbergae commorarer, non tam doctrinae adaugendae causa, quam ut animum reficerem, bibliothecam cognoscerem et spectatissimorum hominum familiaritates contraherem, accidit forte fortuna, ut cum Ven. Vossio patre aliquando sermone collato, mentio injiceretur Summi Schweighaeuseri, quem ille magna cum delectatione sua in balneis Badensibus per plures deinceps septimanas quovis fere die convenisse ajebat. Hunc semel et saepius, sic ille narrabat, peracute conquestum fuisse de incredibili prorsus laudatissimi Spaletti in conferendis describendisque codicibus incuria. Quod Viri Celeberrimi dictum quum parum mihi probabile videretur ob laudes maxime eas, quibus extulerat istud caput in primi Anthologiae voluminis docta praefatione Ill. Jacobsius, confestim hoc mihi suscipiendum fore existimabam, ut ipsemet, quo tandem res se modo haberet, gnaviter et curate experirer. Cujus quidem rei tunc erat copia facta restituta cummaxime Heidelbergensibus vetustissima illa Anthologiae membrana, quam pridem jam Romam deportatam transtulerant admodum nuper gallici orbis praedones cum reliquis plerisque pretiosissimis rapinis Lutetiam Parisiorum. Id consilii ubi semel cepissem, non sum cunctatus cum viris duobus communicare, qui inter ceteros, quos Heidelbergae cognoveram, viros ornatissimos, inprimis mihi erant colendi et obser-

vandi, Creuzerum dico et Wilkenium; quorum uterque, simulac, quod institueram, exaudivisset, ita se facilem mihi et officiosum in ea re praebuit, ut profecto, qui dignas gratias referam, neque nunc habeam, neque unquam sim habiturus. Sic nimirum evenit, ut negotio illo rite transacto, nunc manibus teratis hanc leviculam scriptionem meam, quam simul et fidenter Vobis tradebam, et aliqua tamen ex parte paulo etiam timidius. Tametsi enim probe mihi conscius essem, nullum unum codicem pari unquam diligentia et animi attentione comparatum esse, ac multa sane haud spernenda commoda enasci oportere ex hoc libello meo splendidissimae sospitatoris Anthologiae, quae nunc absolvetur, editioni, tamen, quoniam operi adjungendus esset, quo equidem nihil novi ullo nomine perfectius neque politius, nihil sagacitate, doctrina, diligentia, urbanitate affluentius, fieri procul dubio non potuit, quin aliquo certe angerer premererque timore. Accedebant praeterea aliae quaedam causae, quae rem non leviter impedire videbantur, quarum prima, quae temporis brevitate voluminisque angustiis continebatur, valde me, haud diffiteor, sollicitum habuit; exponere enim perexiguo spatio quam plurima, res est non pauci temporis. Alterum, quod urgebat etiam obstaculum, in eo erat situm, quod multa, quae, ut penitus intelligerentur, ante ipsos legentium oculos necessario erant ponenda, culpa ac vitio rei typotheticae ne similiter quidem sisti poterant; cui, spero, litterarum incommodo pervulgatior mox lithotypia medebitur, quam hoc ipso jam tempore prudenter nonnulli in partes vocant. Postremo loco et illud haud parvo me afficiebat metu, quod in tanta laboris festinatione, ubi, dum oculus lectionum discrepantias undique colligeret, priusquam mens, quid scribendum esset, praeme-

ditari, auris, qui orationis foret sonus, examinare posset, manum continuo litteris oportebat reperta mandare, quod in tanta, inquam, festinatione, ut miseriarum cumulus adjiceretur, ea etiam lingua utendum esset, qua per integrum annum et eo diutius plane usus non eram. Pristinam enim scribendi facultatem, qua nunc me sentio validum atque pollentem, non recepi nisi per tres continentes dies nihil fere praeterquam Ciceronem legendo. Qui paucorum dierum usus tam facile mihi ac volubiliter currentem stylum effecit, ut singula qualibet hora, modo res sint in promptu, commodissime mihi profligare posse videar amplius binis foliis. Verumtamen ne hac dicendi copia ac facilitate me male abusum esse aliquis dicat ad futiliter garriendum, ipsam nunc, quae proposita est, rem tractabo. Quod si cui forte facere videbor nullo plane observato ordine, ejus rei culpam scito non tam mihi, quam ipsi disserendi materiae esse tribuendam, quae ita ab omni jucunditate est nuda atque destituta, ut accesserim ad eam non sine maximo fastidio. Annititur enim animus noster ad altiora, quae et ampliorem certioremque laudem pariant, et plus etiam vitae communi utilitatis afferant. Tamen, quod semel munus in me receperam, id strenue ac diligenter peragendum censui. De codice jam nostro, quae moneam in universum, haec habeo. Quotquot vidi Heidelbergae membranas vetustiores, ad unam omnes tachygraphice sunt scriptae, id est, ductibus liberioribus, grandioribus, certioribus. Una hujus Anthologiae libri ea pars, quam habemus a primo librario litteris consignatam, non tachygraphice, sed calligraphice est scripta, litteris admodum munde, minute ac nitide pictis. Idem pigmento, non fusco, quemadmodum plerique alii, sed paene flavo aut rutilo est usus; quo in genere socium habet tertium

scribam. Ipsa membrana, quae antehac numerum XXXIII praeferebat, in praesentia numeratur codicum Palatinorum vicesimus tertius. Quod attinet ad ejus vetustatem, amplissimus editor argumentatione historia est assecutus, seculo fere decimo eam assignandam esse; quam conjectationem amplexari liceat nec ne per arabicas numerorum notas, quae singulis epigrammatis appictae fluxerunt certo certius ab ipso librario, historicorum est quaerere. Magna hercule antiquitas inde ei vindicatur, quod in plerisque ad amussim congruit cum veterrimo codice Palatino 398. Porro, ut nunc est membrana, progreditur non ultra paginam 614, qua fere media recentiori manu exstat scriptum *ἰδὲ τὰ λοιπὰ ἐν κωδ.* cum numero aliquo, qui temere memoria excidit. Heidelbergae certe, quae desiderantur, non reperi; proinde remanserint probabiliter aut Parisiis aut Romae. Codicis, quae proprie dicitur membrana, majorem partem ita est tenuis ac pellucida, ut nunquam vidi magis; qua ipsa de causa et in primis foliis epigrammata, et Pauli Silentiarii egregium carmen miserrime sunt lacunis foedata. Accentuum ratio per totum codicem longe est alia, quam quae hodie observatur; quapropter operae pretium me esse facturum arbitratus sum, si cujusque minimae diversitatis mentionem facerem. Nam cur vetustorum librorum, in quibus rebus sibi constant, minor sit auctoritas, quam hominum neotericorum, qui saepius hariolantur, quam ratiocinantur, equidem nullam video idoneam causam; cum iis autem, qui omnem de accentibus doctrinam Reizii ceterorumque praestantissimorum virorum industria ad liquidum perductam existiment, non modo nos non sentire, fatemur, sed adeo in ipsis etiamnunc incunabulis esse opinamur. Idem valet ad spiritus, in quos quam vim exhibuerint variae linguae dialecti, pro-

fecto nondum satis compertum habemus. Quae sint in libro nostro litterarum formae, quae syllabarum vocumque compendia, ab initio quidem, ut adjuvarentur hoc modo emendandi conatus, in animo fuit, ample et copiose enarrare; nunc vero multo satius est visum, ejusmodi omnia in aliud quoddam commodius tempus differre. Ex fide et auctoritate Cl. Uhdenii Doctissimus Editor in commentarii primordio alterius librarii manum recentiorem dixit; at certe immerito, satis enim argumenti est, eadem utrumque aetate fuisse, quod prior scriba hunc alterum passim correxit; de quo constat ex additamentis meis. Tres an quatuor diversos libri scriptores acciperem, initio parumper dubitavi; nunc sine haesitatione illam sententiam tueor. Nam quae pagina codicis 518 ad 524 primo adspectu quarto alicui librario adtribuenda esse videntur, ea, licet paulo sint negligentius ac remissius scripta, nihilo minus tamen eidem scribae adjudicanda censeo, qui in primis membranae foliis illa diversi argumenti epigrammata conscripsit. Quae secundus librarius litteris mandavit, lectu haud dubie longe sunt facillima, quocirca nonnisi perraro in his enotatam a me reperies lectionis varietatem. Admodum magnam codicis partem homo nescio quis, quem perperam vulgo correctorem appellant, dici vix potest quam male habuerit. De quo propterea quod Planudes plerumque eas lectiones tuetur, quas ab ipso librario positas iste nefarius homuncio pessumdedit, non injuria mihi suspicio esse nata videtur, post Planudem demum hunc perditissimum interpolatorem codici operam suam perversam atque inutilem navasse. Quodsi aliquoties concinunt ejus correctiones cum Planudis lectionibus, hoc inde facile oriri potuit, quod hujus epigrammatum collectionem ad manus habuerit, unde quicquid liberet, depro-

mere posset. Planudes vero, ut videtur, ipse diversis Anthologiae codicibus est usus. Restat, ut de lineola illa superscripta, porro de sigla quadam in libro nostro longe creberrima, ac de signis denique iis commoneam, quae novum ordiri epigramma, commonstrent. Lineola supra litteras per aequum ducta, quae, prout ejus sedes permittat, ac sensus jubeat, vel *α* vel *ν* denotare potest, multis quoque aliis rebus inservit; nam etiam, cum litterae vim numerorum adsciscunt, superponitur; porro syllabam significat porrectam; tum litterarum consonantium facit reduplicationem; deinde unamquamque litteras elidendi rationem designat, quemadmodum exempli causa *Ὁμ̄ρω* est *Ὁμηρω, μ̄ρα μητερα, Χ̄ν Χριϛον;* postremo denique loco apud secundum librarium etiam vicaria spirituum est. Sigla in libro ms. creberrime obvia, quam doctissimus Editor in comm. bis terve ad summum lectorum oculis subjecit, effingitur vel sic: ÷ vel sic: ·/·. Varii ejus significatus hi sunt: Quando singulae cuidam litterae est superscripta, hanc vel falsam, vel addubitatam, vel denique male pictam esse indigitat; cum vero integrae voci aut praeposita, aut etiam altius, quam ut possit ad unam aliquam litteram referri, superposita est, illam ipsam vel pravam, vel dubiam, vel male diremtam, vel denique inusitatam et propterea parum perspicuam esse arguit. Si hoc sit, usu persaepe venit, ut ejus correctio vel explanatio in margine exstet. Probe autem ab hac sigla distinguendus est, qui eandem plane speciem praefert, deletus acutus; quem habes, verbi gratia, in voce *πατρὸ̂κτόνος*. Tria sunt, quae epigrammata separant, signa: lemma, numerus, et sigla, si novam licet huic vocabulo potestatem addere, initialis. Primum saepius redundat, quam deest; idcirco certius, si desit, non incipere, quam,

si exstet, vere incipere novum epigramma colligetur. Contrarium incidit in alterum et tertiam, quapropter diversa in iis ratio est ineunda. His ita leviter perstrictis, praefandi partes rite mihi explevisse possum videri; quibus enim rebus distet hic liber ms. a reliquis, quos oculis usurpavi, codicibus, in singulari mox libello perscribere est animus. Quae vero paucissima addenda sunt ad Pauli Silentiarii Ambonem, peraccurate nuper a Cl. Bekkero descriptum, adjungere lubet superius laudato apparatui critico. Quodsi exsistent, qui nimium velint de scriptionis meae pretio detrahere, ac praeterea me acrius et impudentius, quam decuerit, impugnasse dicant Jacobsium atque Bastium, viros sine controversia omni, quae quidem in mortales cadit, virtute insignes, ii hoc alterum, quaeso, concitatiori operae cursui attribuunto, qui nescit rebus modum afferre; de illo autem priore, licet cetera vere sentiant, id mihi tamen laudis derogare non poterunt, in quo primariam collationis meae palmam consistere arbitror, quod hominis tribus ad minimum seculis sequioris temerarias plerumque correctiones diligentissime sejunxi a sincera et genuina ipsorum librariorum scriptura. Quod viri docti ut lubentes agnoscant, nec multam ac variam doctrinam, qua prius propositum erat haec supplementa mea illustrare, indignabundi circumspiciant, etiam atque etiam rogatos volo.

Ubicunque reperias *Bast*, intelligas licet commentationem ejus palaeographicam, ubicunque autem *corr.* et *libr.*, de correctore et librario cogitare te volo. Verba haec *dele not. Jac. marg.* signo sunt, quae habeantur in codice sanissima, per descripto-

rem Spalettum vitiata esse, unde migraverint posthac in lectiones varias, quas Ill. Jacobsius textui supposuit. Siglam codicis paginae in calce libelli mei suo quamque loco restituendam curavi, quoniam, si semel ponenda erat, rectius haud dubie poni non poterat quam suo proprio loco. Ponenda autem certe fuit, quia rarius a librariis in summis paginis peccatum fuisse animadverteram, quam in mediis aut infimis.

I. Χριστιανικα επιγραμματα.

In prooemio εὐσεβῆ καὶ) εὐσεβῆ τε καὶ. Ib. ἀελληνες) ἀελληνες, quod pro ἀνέλληνες dictum retinendum arbitror. Nr. 1. Ad vocem lemm. κιβούριον Cl. Ed. observat, formam κιβώριον usitatiorem esse. Quod, quando fani significatione accipienda est, vix crediderim. De qua re, sicuti de reliquis ejusdem vocabuli formis, vid. Etymolog. Vossii et Suic. thes. eccles.; quem posteriorem librum ad omnes fere christianorum scriptores graecos summo cum fructu consulendum esse, semel monuisse sufficiat.

Nr. 2. in comm. lemm. ἀψίσι) ἀψίσι. In textu v. 1. Ἰουστῖνος) Ἰουστῖνος. Cf. de hoc punctorum in vetustissimis ll. mss. superscribendorum more Bast p. 718. V. 4. τεῦξέ μιν) τεῦξε μιν.

Nr. 3. V. 1. νηὸν) Sic legitur in cod. Altera enim pars literae ω, quae prius scripta fuit, ab ipso librario radendo deleta. V. 4. κρείσσονα τῆς προτέρης) cohaerent in cod., nullo tenore apposito. Quem codd. fere omnium satis tritum morem verbo saltem attingere volui.

Nr. 6. in comm. lemm. ἐν τοῖς σφορϛ.) ἐκ σφαιρϛ. Mallem, V. D. ἐκ per ἐν τῷ (sc. χώρῳ) interpretatum esse. τοῖς enim in libro nostro aut raro aut nunquam superscribitur, sed vel plene exaratur, vel eo compendio, quod exstat Bast. tab. aen. IV, 17. Τὰ Ἀμαντίου Jac. interpretationi favere, neutiquam ignoro.

Nr. 7. in lemm. ε ν̃ το λογαρ) ἐκ̃ τὸ λογαρ, quod esse videtur: ἐν ᾧ τὸ λογάριον. Ex ἐκ̃ pro ἐν ᾧ circumflexum et iota adscriptum commode abesse posse, nota tachygraphica τ̃ pro τῷ affatim docet. In voce λογαρ confluxerunt superscripti tonus acutus et nota syllabae ον; litera ι vero aut evanuit, aut propter tenorem acutum vocis exitum satis prodentem omissa est. Ill. Jac. explicatio, quamvis sit multo doctior, non ita prope ad literarum vestigia accedit.

Nr. 8. in lemm. ἀππ) Nullo pacto, quae Cel. Jac. opinio est, literae οτ in π depravatae sunt, sed, quum librarius initio tantum ἀππ scripsisset, ut numerum pluralem indicaret, postmodum perspicuitatis causa ω addendum censuit. Ejusmodi additamentorum exempla habes, ut pauca commemorem, ad lemm. ep. erot. 264. 270. Ep. Greg. 134. — Ib. εἰς) εἰς et ὁρμίδον) ορμιοδον. Illud esse plane non potest εἰς τήν, sed est potius εἰς τά, quod pro ἐν τοῖς accipi oportere, sat notum est. v. ad epitymb. 131. V. 5. καὶ) ita habetur quidem in cod. marg., at charactere recentiori. Alteram lectionem κάλλει nil nisi otiosam scioli cujusdam explicationem esse, eamque non singulae alicujus vocis, sed totius enunciati, nemo non videt.

Nr. 9. in lemm. βοθρεπτωι) In mentem venit corrigere βοθρώτῳ i. e. Βουθρώτῳ. Pluribus conjecturam meam adstruere, hic locus non est. Summam autem in quibusdam codd. similitudinem inter ωτ et πτ recensere, male praetermisit doct. Bastius. *)

Nr. 10. V. 20. βοάᾳ) Sic vere in cod., at tam parum distincte, ut a descriptore non curiosissimo facile potuerit pro βοάαν haberi. V. 22. ποῦ) Codicis lectio sincera videtur, et haud inepte defendi potest. V. 31. ἀμετρήτους) Cod. lectio mihi equidem praeferenda videtur. Subaudi: ἀεθλητῆρσιν s. ἁγίοις s. μάρτυσι s., quod proxime infertur, θεράπουσι θεοῖο. Ita exsistit comparatio vel potius antithesis longe aptior: Sanctis innumeris — tu sola. — In marg. cod. recte habetur περιγράφονται. V. 41. An Jac. conjectura ἐλαύνῃ tolerari possit, rei grammaticae peritiores videant; equidem nego. V. 42. in marg. post ναοῦ habes :~, quo signo a seqq. illa dirimuntur. Ib. τὴν ἀψῖδα)

[*) Bastii Commentatio Palaeographica non est iustum Palaeographiae corpus, sed complectitur tantum observationes palaeographicas, quas in notis ad Gregorium Corinth. itemque in Epistola Crit. ad Boissonad. eiusque Appendice sparserat, commodo ordine digestas novisque copiis auctas. Itaque fieri non potuit, quin plurima omitterentur in integro corpore palaeographico tractanda: id quod ipse vir praestantissimus in litteris ad me scriptis fassus est. Conf. quae scripsi in praefat. ad Gregor. Cor. p. XLIX. *G. H. S.*]

τ^Δ ἀψι q. d. τῶν ἀψίδων, quod possitne locum habere, nec ne, alii judicent. V. 47. in marg. ναοῦ) ναω. An terminatio attica (ἀποβολῇ τοῦ σ κλίνουσι. Gregor. Cor. p. 42.) cum forma vocis vulgari est mista? V. 51. βαθυῤῥίζοισι) βαθυρίζ. Sic centies in cod. nostro. V. 52. διώκων) διωκῶ. Ita haud raro lineola, literam ν quum denotat, nostro circumflexo, seu codd. notae tachygraphicae literae ω est similis. Pro ᾱ hunc in modum ductam non reperi. V. 68. Cod. lectio λίνεα, quam Ill. Jac. lenissime in δήνεα mutavit, ob antecedens verbum τοξεύω servanda videtur; sensus inde exit satis tolerabilis. V. 72. Non recordor, uter superscripserit λύσσαν; si corrector, alteram vocem tuendam existimo. Latet enim in ἔσβεσε λήθην argutia, ab ejusmodi poëtilla haudquaquam aliena. Nr. 11. in lemm. βασι) Hoc compendium alias nomen Βασιλείου s. Βασιλίου indicat. v. epp. 86 et 92. An τὰ Βασιλείου est regula S. Basilii, cui adhaesisse constat hos trigeminos Cosmas atque Damianos, ut foret εἰς τὰ i. q. ἐν τοῖς?

Nr. 12. V. 10. in comm. εἰ δ' ἐμὸν ἔργον) Voluit V. D. probabiliter, quod in textu dedit, ἐς. In scriptura codicis dubitare possis, utrum ἐς δ' an ὧδ' offerat scriba. Hoc si praetuleris, quum sequentia absque ullo lacunae vestigio cum his verbis cohaereant, paulo quidem durior, nec tamen plane rejicienda oritur constructio, deficiente verbo substantivo. Ea autem, quae Jac. tanquam novum lemma novo epigrammati Nr. 13. assignavit, neque sigla initiali neque numero additis, in margine leguntur. Proinde haec duo poëmatia unum puta.

Nr. 18. in lemm. Βαήν) fort. βαύκην s. βαύκαλιν.

Nr. 19. V. 3. θεοῤῥήτοιο) θεοῤῥητοιο (superscr. υ). Quod superimpositum est, interpretamentum sapit.

Nr. 28. V. 3. ἑαῖς χερσί) ἑαισ χερσι. Jac. χείρεσσι proponit. Perbene; librarii enim saepissime aliarum dialectorum formas in atticas depravaverunt, quoniam hae ipsis notiores essent; v. Reiz. de pros. gr. acc. incl. p. 7. pr. Verum nonne ductus literae σ in voce ἑαισ praelongus syllabam σιν significare potest? Vid. Bast. tab. II, 14.

Nr. 32. V. 3. Jac.: Saepenumero permutatur καὶ cum η. Hoc verissimum, sed in nostro l. ms. καὶ eo compendio non scribitur, quo possit cum η commutari. At ea similitudo fortassis in archetypo obtinebat. v. Greg. Cor. p. 384. Bast. 815.

Nr. 54. in lemm. comm. εις αν) Interpretare: εἰς τὸν αὐτόν, non, quod Jac. dedit, εἰς τὴν αὐτήν, quippe quum non eadem, sed diversa, fuerit imago. V. 4. κρείσσονι) κρέσσονι.

Nr. 47. V. 1. μεγασθενὲς) μέγα σθενος a prima manu; sed a manu secunda lineola copulatrix addita, et ο in ε transformatum.

Nr. 52. in lemm. ἤγουν) ἤτουν. Sic non raro in Anthol. cod. Cf. Greg. Cor. p. 876. V. 2. καὶ ἐς) Imo, quod Jac. praeoptat, τε καὶ ἐς, reperitur in cod.

Nr. 60. V. 1. Μωσῇ) Μωσῆς.

Nr. 65. V. 2. θυσίαν) θυσίην. Nr. 75. dele notam Jac. marginalem. Cod. rectissime habet σαμαρειτιν. Nr. 84. V. 1. in not. marg. Jac. dedit ἀθάνατοι. In cod. ἀθανάτοι. Nr. 93. V. 1. in comm. Jac.: λεύσων, ut saepius. Rectius dixisset: ut, si duo tresve locos excipias, semper. Nr. 99. V. 2. dele notam marginalem. Nr. 101. in lemm. χριστιανὸν) χριστινιανόν. Nr. 106. V. 16. in marg. cod. τ[3] χρυσοτρικλ. i. e. τῆς χρυσοτρ. In Jac. comm. male τοῦ χρυσιτρ. Nr. 109. in lemm. εἰς τὴν πηγην) non sunt librarii, sed ab alio quodam, aequali tamen, addita. V. 2. Κωνσταντ.) Κωνταντ. Nr. 107. dele not. marg. Jac. Cod. lectio convenit enim plane cum ea, quam typis habemus in textu expressam, praeterquam quod deest, ut saepissime, iota adscriptum. Nr. 116. V. 3. dele not. Jac. marg. Spaletti enim perperam pro tenore acuto spiritum dedit; et cohaeret vox, nec dissoluta est, qualem in comm. exhibuit V. D. Nr. 118. V. 1. κακῶν) πάθων. Ob hoc unum peccatum apographi auctor satis magno jam jure supinae negligentiae incusaretur. V. 7. προσφόρων) προσφορ i. e. προσφορως. Nr. 119. V. 25. dele not. Jac. marg. Nr. 123. V. 3. ὑμνοπολοῦσι) ὑμνοπολοῦσαι. Vix bis terve in usu literae paragogicae concinere adverti librarios ms. nostri cum Cel. Jac.

II. Χριστοδωρου εκφρασις.

V. 39. δ' ἐβιάζετο) δὲ βιάζετο. Ita creberrime uterque codicis scriba augmentis syllabicis verba privat, ubi Ill. editor adjicit. Uter rectius, sub judice lis est. V. 70. ἠρεμέουσα) ἠρεμοῦσα. V. 71. Litera ν finalis in voce ἀναψαμένην rec. char. V. 72. τριποδηλάλος) τριπο-

δήλαλος. Etiam hoc τονώσεως praeceptum, ut multa alia, saepissime migrant cod. nostri scribae. V. 103. in Jac. not. marg. codex ῆ habere dicitur. Hoc loco tenoris ductus valde dubius est; sed facile concedam, ita a libr. scriptum esse; in universum enim contendi potest, nostri cod. scribas in tota accentuum ratione admodum fluctuari, neque in una aliqua re sibi satis constare. V. 121. in lemm. πυθαγόρου) πυθαγορ̄. V. 110. ῥαθάμιγγας) ῥαθάμιγγος. V. 117. ὅτι) ὅττι. Qua in re saepissime peccatur; h. l. ab editore, multo saepius a librariis. V. 128. in comm. τικτόμενοι) τικτομένοι. V. 131. in lemm. δημοκρίτου φιλ) δημοκρίτου τοῦ φιλ. Ad v. 139. habes in marg. cod. ἕως ω △/. V. 144. in comm. λάμπον) λάμπο ν. Altera literae ω pars injuria temporis abolita. V. 159. φαίνειν) Fuit ab initio φαίνων in cod. scriptum; ipse tamen librarius postmodum correxit. V. 180. δακρυχέουσα) δάκρυ χέουσα. V. 183. φᾶρος) φάρος, quemadmodum in his talibus solet librarius. V. 192. πύῤῥος) πῦρρος. V. 196. in comm. λευσων) Nullum in cod. σ superscriptum. V. 199. κρήδεμον) κρήδεμνον. V. 200. in cod. marginali ἀπόπλω) ἀποπλῶι. V. 204. ἤ ποτε) ἢ ποτὲ. Ib. γενετῆρα) γενετῆρας. V. 209. ὀβριμόθυμος) ὀβρίθυμος. V. 226. in comm.: γυιοτέρους esse videtur in P. imo, vere est. V. 241. in lemm. χαριδήμου) χαριδήμου recte. V. 256. γητορος in lemm. per vitium typotheticum pro ῥήτορος. V. 271. in lemm. item per vitium typotheticum τελαμωνιαδ i. e. ος, pro τελαμωνιαδ i. e. ου. V. 283. in comm. τριποδήλαλος) imo rursus, ut supra, τριποδήλαλος. V. 270. dele not. Jac. marg. V. 288. χρυσῆν) χρυσῆν. V. 314. in Jac. not. marg. ῆι) ῆι. V. 323. ἔσαξε) ἔσαξε. V. 334. in cod. marg. κρείττων) κρεῖττον. V. 340. ἐν ἐκείναις) ἐνὶ κ. V. 344. in cod. marg. θαυμαςὸν) θαυμας q. d. plerumque θαυμαςός. V. 351. in lemm. φιλοσοφου φερεκυ) φιλοσοφου φερεκυ. V. 358. in comm. πολυσσοῖχουσιν) πολυσσούχοισιν. V. 367. dele not. Jac. marg. V. 379. ὅσσα περ) ὁσσά περ ex more cod. V. 394. dele not. Jac. marg., pariter ac v. 406 et 410. V. 409. παρ' ἠόσι) παρήϊος. V. 414. in lemm. διαλεκτ) i. e. ων. At in cod. recte διαλεκτ i. e. ω.

III. *Επιγραμματα εν Κυζικωι.*

In cod. marg. *περγαμηνῶν*) *περγαμηνῶν*. N. 2. V. 4. in comm. *εὐ πεδίον*) *ἐς πεδίον*. Harum literarum confusio solennis. Nr. 3. V. 3. *ὄττι περ*) *ὄττίπερ*. Ib. *ματρός*) *μητρός*. Nr. 4. In marg. *ὁ τέταρτος πίναξ τοῦ αὐτοῦ στυλοβάτου*. Ergo plura in una columnae basi anaglypha. Quae verba Spaletti festinanter praetervolaverit, an Jac. de industria praetermiserit, ignoro. V. 4. *γαμετὰν*) *γαμέταν*. Nr. 5. In cod. marg. habes: *περὶ τοῦ πέμπτου πίνακος*, et hunc in modum deinceps *περὶ τοῦ ἕκτου*, *ἑβδόμου* ˇ*θ*. Nr. 6. in tit. dele not. Jac. marg. *ἐπιφανής*. In cod. enim habes: *επιφαν* (s supra), quod tam syllabam *εις*, quam *ις* et *ης* significat. Hoc postremum tamen vulgo hac nota significatur. In comm. recte Jac. *ἐπιφανεῖς* in orationis contextu a librario scriptum ait. V. 1. *ὀλκοῖς*) *ὀλκοῖς* ex cod. more. Nr. 7. in tit. *Ἀμφίονος*) *Ἀμφίωνος*. Ib. *Δίρκην*) *διόρκην*. et *ὅτι*) o (τ supra). V. 2. *τάνδ'*) *τάνδ'*. Nr. 8. tit. Dele not. Jac. marg. Ib. *Οδυσσέως*) *Οδυσέως* et *Ἀντικλείαν*) *Ἀντίκλειαν*. Nr. 9. in tit. *Πελίας*) *Πελίας*. V. 3. Dele in not. Jac. marg. *ἔρκεσσιν* et. Nr. 10. In marg. legitur: *περὶ τοῦ δεκάτου πίνακος καὶ τῶν ἐν αὐτῷ γεγραμμένων*. In tit. *χρυσῆν*) *χρυσῆν*, ut semper. Nr. 15. V. 4. *λίνα*) *λῖνα*. V. 5. in novo lemm. *βελλεροφοντ*) (o supra) i. e. *ος*; at recte reperitur in ms. τ (with ˘ supra) i. e. *ον*. Nr. 18. in tit. *Ἐν τῷ*) *ἐν δὲ τῷ*. Ib. *σκεῦος*) *σκευος* (τ supra). Nr. 19. in cod. marg. *ῥὴμ*) (υ supra) *ρημ* (ευ supra).

IV. *Τα προοιμια των διαφορων ανθολογιων.*

In cod. marg. *εἰς κεφαλ͞ε διφ°*) *εἰς κεφαλ͞ς Δφ°* (ʒ infra), quae Jac. recte interpretatur. Ib. *ἐν κώτῃ*) *κώτῃ*. V. 9. *ἀναμὶξ πλ.*) *ἀναμίξ πλ.*, quae toni erectio non temere librario excidisse putanda est. V. 15. *Λεωνίδεω*) *Λεωνίδεωι*. V. 19. *τύμνεώ τ'*) *τύμνεω τ'*, ita ferente prioris librarii more. V. 26. in scholio marginali paene omnia scripturae compendia per typorum defectum ac typothetarum incuriam pessime deformata; ex his enumerabo tantummodo, quae sanari possunt. *μελάνιπ π*) (o supra) *μελάνιπ π* (o supra); tum *μενεκρα*) *μενεκρα* (τ supra). porro *νικνετος*) (τς supra) *νικνετος* (ʒ infra)

i. e. *Νικαίνετος*. deinde *πολύκλῇ*) Quae sit hujus nominis in cod. nota compendiaria, non recordor; sed est Polycleti nomen (*Πολύκλειτος*). Ib. *ἑαυτοῦ ἐμνημόνευσεν*) *ἑαυτὸν ἐμν*. V. 42. *'Αντιπάτρου*) *'Αντιπάντρου*. V. 46. *Σικελίδεω τ'*) *σικελίδεω τ'*. V. 53. *τὴν*) *τὰν*. Nr. 2. in scholio marginali alterum *'Αντιπάτρου* circumscribe. *ἀντιφάν* i. e. *ου*; in libro rectissime *ν* i. e. *ους*. V. 13. *Εὐήνῳ*) *'Ευηνῷ*. Nr. 3. in scholio marginali *ταῦτα ἐπιγράμματα*) *ταῦτα τὰ ἐπ*. V. 4. *κάθησθε*) *καθῆσθε*. V. 35. *οἰκόθεν*) *οἴκοθεν*. V. 62. *νύμφη*) *νύμφηι*. V. 70. *λύσσαν*) *λῦσσαν*. V. 74. *χῶρός τις*) *χῶρος τίς*. V. 80. *'Ινδῴης*) *ἰνδώης*. V. 88. *'Εσχατίην*) *ἐσχατιήν*. V. 114. bis scriptus in cod., sed altera vice a manu neoterica. V. 117. Quod in nota Jac. marg. superpositum est, charactere recentiore, colore multo atriori est scriptum. In seq. poëmatii *τοῦ αὐτοῦ* ad v. 5. scholio marginali *ἐπακολουθεῖ*) *επακολούθει*. Ib. *αὐτὴν*) *αὐτάς*.

V. *Επιγραμματα ερωτικα.*

Nr. 2. in lemm. *ἑταίραν*) *ἑταῖραν*, ut rarissime. V. 6. *ἔχων*) Litera finalis ab aliena manu, nigriori atramento, in spatio angustissimo allita. Nr. 3. in lemm. *θεσσαλ.*) *θεσαλ.* Nr. 4. V. 5. *Ξανθώ, με*) Accentus cum pronomine aliena manu add. Nr. 5. V. 3. *παρά*) *πάρα*. Jac. recte monet, hujus ep. duo postrema disticha bis esse in cod. scripta a diversis manibus. Nimirum, quoniam in cod. inter haec et priora nonnihil spatii a librario relictum fuerat, quo fortassis alios huc pertinentes versus ponere animus erat, quos in archetypo certe nondum dignoscere poterat, nasutulus quis his ipsis iterum scribendis male ludibundus chartam implevit; a caetera scriptura ita differunt, ut sint velocius, fuscius, minutius, angustius scripti. Nr. 6. Et in lemm., et v. 1. *καλλίγνωτος* codex praebet. Nr. 9. in lemm. *τ οὑτ καλουμεν*) pessime a typothetis, nisi ab ipso forte descriptore, corrupta. In cod. *τὴν οὕτω καλουμένην*, ratione compendiaria exarata. Nr. 12. V. 3. dele not. Jac. marg., est enim in cod. lineola literam *ν* significans superimposita. Nr. 13. V. 1. Librarius rectissime scripserat *χαριτῶ*. postea corr. inde fecit *χαριτῶ* (superscr. *τη*). Nr. 17. V. 4. ad not. Jac. marg. Terminatio *ης* a corr. orta, librarius exaraverat *οις*. Nr. 18. in lemm.

τ3
ερω προκρίνοντος) ἐρωτικον προκρινον τας. Sic bene. Nr. 20. V. 1. οὔτε με) οὐτέ με. Nr. 22. V. 3. αὐτοθελῇ) αὐτοθελή. Nr. 26. V. 1. εἴτε σε) εἰτέ σε. Nr. 27. V. 1. σοί) σοι. Nr. 29. V. 1. ὅταν) ὅ 'ταν. Nr. 28. V. 3. ἠφάνικάς σου) ἠφανικάς σου. Haec parsimonia in accentibus creberrima. V. 25. in comm. μὴ κέτι) ut etiam alibi saepissime. Rectius ita: μὴ κ ἔτι, quemadmodum in libro nostro constanter. Nr. 30. in lemm. θεσσαλ.) θεσαλ. V. 5. ἦν) ἦν ex cod. more. V. 6. πλοῦτον) A libr. fuit πλουτοι, quod a corr. mutatum in terminationem ον vel ου. Per hunc corrigendi conatum non amplius, quid ipse voluerit, quid librarius exhibere, conjectura certa licet assequi. Nr. 31. V. 6. ad Jac. not. marg. χρυσοῦ) χρυσοῦ; emendate igitur. Nr. 37. in lemm. ὁμοι) ὁμοί i. e. ὁμοίως. Nr. 38. V. 3. In textu ἦν μέν; in marg. atriori pigmento, recentiori literarum ductu ιρ η. Nr. 40. V. 7. ἦν) ἄν. Nr. 41. in lemm. περὶ τιν) πρὸς τιν i. e. τινά. Nr. 43. V. 1. γυμνήν τις) γυμνὴν τίς. Nr. 42. in lemm. πόρνας) πορναν. Nr. 44. in lemm. τὰς ἑταίρας) τὴν ἑταῖραν. Ib. μικρὸν exstat in cod. Nr. 50. V. 1. μοι superscr. rec. char. Nr. 48. V. 6. ὀυδὲν) Lit. ν per correctionem neoterici addita. Nr. 54. in lemm. αὐτ) αν. Nr. 55. V. 4. ἤνυεν) ἤνυσεν; tamen prope evanescit lit. sibilans. V. 7. ἀμφοτέροισι) Hic aliquando, quod rarissime fit, lit. parag. a libr. adjecta. Nr. 61. V. 1. κόνδακα) κονδάκα. Nr. 62. in lemm. ἀνώνυμόν τινα) ἀνώνυμον τινά. V. 5. in comm. ita Jac.: Neuter horum versuum a Rufino videtur profectus. Rec. saltem char. sunt scripti. Nr. 70. V. 1. dele not. Jac. marg. Nr. 73. V. 3. ἡμετέροισιν) Abest lit. parag. Nr. 79. V. 3. in not. Jac. marg. μισεῖς ταῦτ') Posteriorem vocem dele; de priori hoc accipe. Profecto νοεῖς a libr. scriptum fuisse videtur; ast postmodo corr. neotericus illud interpolavit. Nr. 81. V. 2. scr. ἠέ. Nr. 85. in lemm. εἰς τινὰ) εἴς τινα, ut semper. Nr. 91. in lemm. ὡραι) ὡραι i. e. ὡραῖον. An voluit ὥριον scribere? Nr. 96. V. 2. in not. Jac. marg. καὶ εἰς) καίεις et θίγεις) θίγης. Nr. 104, 3. in not. Jac. marg. λεπτοστολιδώμασι) λεπτο ςολιδωμασι. subscripta copulandi nota satis testatur, inusitatam hanc vocis formam librario non temere excidisse. Nr. 107. V. 8. ἤμεθα Ναϊάδος) ἡμεραι. αϊάδος. Nr. 108. in lemm. κόρη καλουμέν i. e. κόρην καλουμένην. Nr. 110. in lemm. λυσιδίκην et εὐφράτην notis tachygraphicis minus recto expressas habes; etiam Nr. 111. τερείνην. Nr. 113. in lemm. σωσικράτ.) σωσικράτην. Ib. ἀκατασχε) ἀκατάσχε.

V. 5. in comm. πολις) male: imo πτόλις. Nr. 114. V. 4. Post φύσιν in cod. colon. V. 5. post ἀναιδής signum interrogationis. Utraque interstinctio ab ipso libr. oriunda. V. 6. οὐκάλῶς) οὐ καλῶς. Nr. 115. in lemm. διὰ τον) διὰ τον. V. 3. In voce ὑτιακῆς, quam literam nunc τ typis habemus expressam, ita incerta est in l. ms., ut τ an σσ an ιπ an ς sit, discernere nequeas. Nr. 116. in lemm. ἀργενταρίου ὅτι) ἀργ. ἐρωτικὸν ὅτι. Ib. ὁ δὲ ἄῤῥην) ὁ δ' ἄῤῥην. Nr. 120. in lemm. μοιχαλλι) μοιχαλλί. V. 3. κοὐχὶ) κὀυχὶ, duplici, ut fieri solet, spiritu. Nr. 125. V. 2. in not. Jac. marg. ἐπηϊόνιος.) Verum posterius ι nigriori pigmento, diverso calami ductu. Nr. 126. V. 4. πρὸς τῷ) πρὸς τῷ, quod signum est depravationis. Nr. 128. V. 3. dele not. Jac. marg. Nr. 130. in lemm. βακχίου sive μακκίου) Sic potius: fuit a pr. manu μαικίου; corr. inde fecit μακκίου. Ib. ἑταῖραν) ἑταίραν, quemadmodum inde ab ep. 128. persaepe libr. exhibet. V. 5. post δακρύεις et δὲ interrogationis signa. Nr. 132. V. 7. εἰ δ' ὀπικῇ) εἰδ' ὀπικῇ, corruptelae indicium. Nr. 135. V. 2. dele not. Jac. marg. Nr. 137. V. 1. 2. τὰς et τὰς αὐτάς, quem morem cod. noster in genitivis doricis utriusque numeri constanter servat. Nr. 139. V. 3. πάντῃ) πάντῃ, ut plerumque, licet non semper, in libro nostro. Nr. 140. V. 1. in comm. μούσαις) μούσαις. literâ ultimâ puncto deletâ, rectissime. Nr. 141. V. 1. οὔασιν) οὔασι. Nr. 144. in lemm. σύγκρισις) σύκρισις. Nr. 145. V. 3. ἐρώντων) Utraque lit. ν recens addita, prior superscripta, posterior adscripta. V. 4. αὐτον. superscr. rec. char. Nr. 146. V. 2. μύροισι) μυροισι. Nr. 151. ante v. 5. corruptionis nota ·/. cum sigla ζη in marg. Nr. 152. V. 1. in Jac. not. marg. παῖς) παῖ σ. Ceterum per totam vocem rasurae vestigia. Nr. 152. V. 4. not. Jac. marg. ἴαπετεῦ) Cod. habet in principio vocis et lit. ι ductum et syllabae ει compendium. V. 5. dele not. Jac. marg. Nr. 157. V. 2. εἰς) ες. Nr. 160. V. 1. dele not. Jac. marg. Nr. 161. V. 3. in comm. ἑνέκάστῃ) P. h. l.; imo potius ἑνέκάστῃι. Nr. 163. V. 5. in cod. marg. ὑπουργούς) ὑπουργος. V. 6. σεῖχε) In cod. fuit pariter σεῖχε; posthac in σῖχε ab alio quodam homine mutatum. Nr. 167. V. 3. ἴσχυε) ἴσχυεν. Nr. 166. V. 3. κοττι in cod. Nr. 167. V. 5. τῇδε in ms. Nr. 168. in lemm. μαινομεν) μαινομέν.

Nr. 169. V. 4. in comm. bene Jac. monet, conspici in marg. siglam ⁒/ ⁒; at, quid spectet ea, dicere omisit. Nimirum ante vocem χλαῖνα apparet nota monitoria. Nr. 170. V. 3. τινά) τίνα. V. 4. in not. Jac. marg. κῆνατ') κῆνατ'. Nr. 176. V. 6. dele not. Jac. marg. Quod libr. in voce πῦρ tenorem inflexum non sigillatim posuit, sed literae υ adjungere voluit, confusionis culpam sustinet. Nr. 177. V. 8. dele not. Jac. marg. Nr. 178. in lemm. θαυμας) θαυμας. V. 2. τί δ' ἐμοὶ) τί δέ μοι. In his Cl. editor atque librarii fere semper dissentiunt. Nr. 179. V. 4. τάχα που) ταχά που ex more. Nr. 181. V. 9. Αἴσχραν) αἰσχρόν. Ad v. 2. scholion cod. marginale in comm. male redditum. Scr. ἀντὶ τὸ ἅπαξ (sc. τόπαξ). Nr. 183. in lemm. αὐτοκωμ) αὐτὸ κωμ. Nr. 183. V. 2. ἓν χίον) ἐν χιον. Nr. 184. V. 1. θεούς) θεουσ'. Nr. 185. in lemm. πόρνην) πόρνηι. Nr. 190. Lemma εἰς ἔρωτα δριμύτατον a Jac. praetermissum. Nr. 191. V. 8. in comm. ϛοργας) ϛοργάς. Nr. 193. V. 1. in not. Jac. marg. ἄδωνι) ἄδωνι. Nr. 194. in lemm. εἰρην) εἰρην. Nr. 195. in lemm. αὐτοῦ) ἑαυτοῦ. V. 2. in comm. τρισσά) τρισσάς. V. 6. μύθους) μύθους. Nr. 197. in lemm. τιμῶ) τιμῶ. V. 3. in scholio marginali ἐϛιν) ἐϛίν. Nr. 200. V. 4. in not. Jac. marg. dele Br., scribe P. Nr. 202. V. 2. dele not. Jac. marg.; est enim in cod. πλαγγών, quamvis litera ν vixdum appareat. Caeterum siglam admonitricem, ut vides, sibi superimpositam habet. Nr. 205. V. 5. μαλακῇ) μαλακὶ. V. 1. in not. Jac. marg. ησακειν) ησ. Nr. 209. in lemm. ἀσκληπιάδου, εἰς) ἀσκληπιάδου τὴν ἔννοιαν, εἰς. Nisi velis verba τὴν ἔννοιαν, inepte hic intertexta, ad siglam ⁒ referre, quae ad v. 1. fixa conspicitur, vertenda sunt: ex argumento, secundum argumentum. Nr. 211. in lemm. ἐρωτικῶι) ἐρωτικῶς. Nr. 212, 2. σῖγα) σίγα. Nr. 215. V. 3. βαλλην. Hinc colligo, etiam in cod. archetypo fuisse scripturae compendia; utriusque enim syllabae ην et ειν eadem nota tachygraphica (βάλλ). Quae tamen quum saepius illam quam hanc denotet, librarius ab initio ita scripsit; mox errorem intelligens, alteram superimposuit. Inde quoque orta videtur frequentissima vocum δαι et δη commutatio, quippe etiam syllabarum αι et η (Δ δαι et δη) idem in usu fuit compendium. cf. ep. 300, 3. V. 4. in comm. πτανά) Minime η superscr. V. 5. γρ. ἴσαν) non in marg. scriptum, sed

voci superpositum. V. 6. μιαιφονίην) μιαιφονίαν. Omsiit Ill. Jac. in cod. marg. ad hoc ep. adscriptum lemma: μελεάγρου εἰς ἡλιοδώραν διὰ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα παθη. Nr. 222. V. 7. ad not. Jac. marg. Fuit, quod V. D. in textu ponere visum est, sed postmodo mutabatur. Nr. 223. V. 3. Κλυμένης) κλυμένης. Quam siglam, nequaquam otiosam vel inutilem, Cel. editor in comm. saltem ubique sistere debebat. Nr. 230. V. 2. δορυκτ.) δορικτ. Nr. 232. V. 4. Ἱππομένην) Ἱππομένη. Probabiliter lineola illa ν significans superscripta fuit, quae in extrema ductûs tenuitate facillime deteri poterat. Haec ratio defendere videtur Cl. editorem, qui literam paragogicam, dici vix potest quam saepe, de suo addidit. Nr. 235. in lemm. ὑπατ.) ut nescias, quam vox terminationem habeat; aeque bene enim, quum tonus haud raro desideretur, ὑπάτου quam ὑπατικοῦ esse potest, nisi praecedentia hoc posterius satis arguere contendas. Est vero ὑπατικοῦ; attamen perspicuitati providere semper e re fuerit. Nr. 237. V. 5. Ῥοδάνθης) Lit. sibilans, quae fortassis evanuit, a manu rec. superscripta. Nr. 238. in lemm. τ μορφὴν) τ μ. Nr. 239. V. 6. φορβῆς) φορβῆς, cui siglae alia ejusdem formae in marg. respondet, nulla tamen animadversione addita. Quod saepius in libro nostro usu venit. Nr. 244. V. 1. in not. Jac. marg. Γαλατια perperam cod. lectio dicta; reperitur ibi compendium syllabae ει, quod priore parte paulisper detrita literae γ simillimum fit. Nr. 250. V. 5. δ' ἐφίλησα) δὲ φίλ. Nr. 251. V. 6. οὔπω) οὔπο. Nr. 253. V. 1. χρυσίλλα) χρύσιλλα. Nr. 254. V. 2. ad not. Jac. marg. ἠριπόλις. Fuit sane ita, sed manus non recens verum dedit corrigendo. Nr. 255. V. 10. dele not. Jac. marg. V. 11. in schol. cod. marg. ταῦτα) τοιαῦτα. V. 13. ῥεῖά τις) ῥεῖα τις ex cod. consuetudine. Nr. 260. V. 5. κατήορα) κατηορα. Nr. 261. V. 1. μεθύσσαι) μεθῦσαι, non μεθῦσαι, quod V. D. in comm. dedit. Nr. 263. V. 3. in not. Jac. marg. ἠρῶ) imo ἠρώ. Tonus erectus ob versus finem, sicuti passim, non tamen constanter; frequentius item apud priorem, quam apud posteriorem scribam. Nr. 262. Ad v. 3. Ill. Jacobsii obs. ita corrigenda: Ante hunc ipsum versum in cod. non is, qui in ed. nostra, proxime legitur, sed epigrammatis insequentis v. tertius. Hic quum a manu librarii sicut scriptus, ita deletus sit inducta linea, nostri ep. v. tertius cum secundo hoc signo σζ (i. e. συζευκτέος, non, quod V. D. opinatur, ζήτει) copulatur. Addit Jac., esse hunc versum atramento inductum eadem quae lem-

mata concinnaverit, manu scriptum. Haec verba a perspicuitate laborant. Pleraque enim hactenus lemmata ab ipso librario assuta sunt; nonnulla tamen a manu aliena addita, eàdem, quae hanc librarii reprehensionem dedit. Nr. 264. in lemm. σιλεντιαρίου) σιλεντιαρειου. habes igitur nominis compendium a nescio quo male curioso explicatum. Nr. 269. V. 5. not. Jac. marg. τετιοφῶν) τέτιοφῶρ. Litera ν in cod. ρ patulum, quare facillime cum hoc confusa. Nr. 270. V. 2. κεκρυφάλων) κεκρ. Quod additum habes in cod. marg. scholion, a sequiori manu positum. Nr. 271, ad v. 2. Jac. in comm.: Restitue χρυσεοκροτάλῳ, in qua voce prima corripitur. Rectissime; nam in l. ms. χρυσέο κροτάλωι, lineola semicirculari subductâ copulantur. Nr. 273. V. 5. Recte librarius μαζὸς scripserat; at neotericus quis ineptiens, ut μαζοὺς inde efficeret, literae ο aures asininas, puto suas, annexit. Nr. 275. V. 7. in comm. ἀνύσαμεν) Nihil superscriptum in cod. Nr. 280. V. 1. πόθον) πόνον. Nr. 286. V. 1. in not. Jac. marg. Κλεόφάντις) Alter accentus in cod. paene derasus, unde patet, diversas toni rationes etiam in his sequi editorem et librarium. V. 9. in not. Jac. marg. δεῖ) Hoc post demum superlitum; fuit primitus δὴ in ms. Nr. 287. V. 2. Neque πείραζον, nec επειραζον, nec σπειραζον a cod. scriba positum videtur, sed σπίραζον. Etenim ει illitum literae ι. V. 7. in cod. Jac. marg. ἱκέτευεν) at lit. parag. serius addita. V. 8. συγκατένευσα) ita per correctorem; libr. scripserat συνκ. Nr. 289. V. 8. πλήσσει) Alterum σ a corr. illatum. Nr. 290. V. 4. ἐρευθομένοις) sic per corr.; scripserat libr. ἐρευθομένης. Nr. 291. V. 1. σύμβολα) σύμολα. Nr. 292. ad lemma. Hic titulus non, ut plerumque, in marg., sed, ut fit interdum, in ipsa orationis serie legitur. Nr. 294. V. 8. ἀδουπήτοις) ἀδουπήτους solenni errore. V. 19. κορείης) per corr. emend.; libr. posuerat κορίης. V. 21. μόθου ejusdem corr., libr. μόθος. Nr. 298. in lemm. ΑΙΓΥΠΤΟΥ) scr. αἰγυπτίου. Nr. 299. V. 9. δ' ἴναλλα) ita libr., at corr. mutavit in δ' ἄναλλα. Nr. 300. V. 3. in comm. Superscriptio a corr. V. 6. ἔχει) hoc fecit corr. ex ἔχοι. V. 8. ἴδ' ἐς) ἴδες. Nr. 302. V. 17. in comm. νόμος lineae superscriptum, rec. tamen char. Nr. 304. V. 1. in not. Jac. marg. ὅτε. Litera ε non est librarii, nec magis correctoris, sed neoterici cujuspiam. Nr. 305. V. 1. in comm. ὑφ' ἕσπερα) ὑφ' ἑσπέρα.

VI. *Επιγραμματα αναθηματικα.*

In comm. *ἀρ* (χ) *τῶν ἀναθεματικῶν ἐπιγραμμάτων*) Post haec aliquot in codice verba ita tenuia ac detrita, ut dignosci nequeant. Ib. *ἐξάψαι*) *ἔξαψα*. Nr. 1. V. 1. *τὸν*) *τῶν*. Nr. 3. in lemm. *ἀνατιθεν* (τ)) *ἀνατεθεν* (τ). Nr. 5. in novo lemm. *θεσσαλονικ*) foret hoc *ου*; at recte in cod. *εως*. Nr. 11. V. 2. in comm. *πίγρις* corr. *πίγρης*. Ex calami ductu haec correctio non alii cuidam, sed ipsi librario tribuenda est; attamen, quum toties redeat, vix aliter scribae eam adjudicare potes, quam ut ponas, hunc tum demum sua correxisse, quum magnam jam sequentium epigrammatum vim descripsisset. Nr. 12. in lemm. altero *ἀντίξεσις*) *ἀντίζεσις*. Neque hoc neque illud vocabulum aliunde mihi innotuit. Potuit tamen hoc posterius ex solenni scribarum errore facillime pro *ἀντίζησις* exhiberi, quod ad similitudinem vocis *συνίζησις* proprie oppositionem significaverit, tum potestate translata fortassis carmen denotaret, quod ad alius comparationem esset compositum, cum alio carmine ut contenderetur. Nr. 13. V. 3. *Δᾶμις*) *δάμις*. Sic semper libr., at corr. constanter mutavit; interdum tamen ob similitudinem, quae intercedit, maximam circumflexus ab acuto internosci nequit. Nr. 14. V. 3. *τῶν*) *τάν*. V. 5. *λίμνης* (α). Cl. editor non alteram ejusdem hominis ejusdemque generis correctionem amplecti, alteram rejicere debebat. Nr. 22. scholion cod. marginale ad ultimum distichon valde depravatum. Pro *ἱστάμενος*) scr. *ἱσταμένῳ*. Refertur enim ad *μονοστόρθιγγι*. porro pro *πᾶν εἰς ὀξὺ λῆγον, καὶ ὁ τῆς συὸς ὀδούς*) cod. offert: *πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ καταλάγον, καὶ ὁ τοῦ συὸς ὀξὺς*; deinde *δεδουπε*) *δεδουπως*. In altero scholio *ἀκρωτήριον*) *ἀκρότηριον*. et *κατασκευάζουσι*) *κατεσκεύαζον*. Nr. 23. ad v. 8. in comm. Jac. ita: Caeterum epigr. nostrum cum aliis ejusdem argumenti comparantibus apparebit, distichon periisse, in quo et dedicantis nomen et causa dedicationis commemorata esse debuit. Observatio verissima; quod inde colligit, non ita verum videtur; cur enim a consuetudine nunquam recedi potuerit, non video, praesertim in ejusmodi anathematum imitamentis scholasticis. In l. ms. certe hujus jacturae nec vola nec vestigium apparet. Nr. 28. in lemm. *τῷ ἱερῷ*) in cod. non leguntur. V. 6. *τήνδε*) *τῆνδε* ex cod. more. Ad v. 5. in not. Jac. marg. *πε-*

ρίπλεα) quod supra scriptum est, cod. non habet. Nr. 29. V. 1. τέχνης) τεχνας. Nr. 31. in lemm., quod Jac. nos scribere jubet, δημήτρᾳ, etiam cod. praebet. Caeterum hoc lemma non in marg., sed, quod saepius hinc fieri coepit, in ipso textus spatio. Nr. 33. in lemm. μακκίοι) sic per corr. interpolationem nunc habemus; librarium μαικίου scripsisse, literae ι vestigia satis produnt. Nr. 34. V. 3. 4. in comm. haec legimus: sed error emendatus litteris appositis. Imo, non litteris, sed hoc modo ζ7 ϛι β̄ ἄνω. +. Haec quum exstent pone vocem συναγρεσεις, versus ipsi in folii fronte habentur. Ideo haec monui, ut ostenderem, Spalettum non ubique verbum de verbo, literam de litera descripsisse, quin ne locum quidem, quo quaeque in cod. scripta essent, admodum curate servasse. Caeterum adscripti hi versus, licet a reliqua cod. scriptura nonnihil differant, ab ipso tamen librario oriundi videntur. Per Spaletti incuriam nunc illa verba ζτ. στι β̄ ἄνω in Jac. comm. parum concinno loco edita. V. 4. ὀρειάρχᾳ) ὀρειάρχα, sicut Nr. 25, 1. χιμαιροβάτα. Huic a manu recenti etiam signum exclamationis s. invocationis est additum. V. 4. αἱμωπούς) αἱμώπους. V. 6. λαιμοπέδαν) Fuit a libr. scriptum λαιμοπέδων, sed priore hujus ω parte abolita, alteram corr. in α mutavit. In lemm. τελέσωνος prior σ desideratur. Nr. 40. V. 1. dele not. Jac. marg. Quod autem superscriptum narratur, quum in cod. nihil superscriptum sit, id ita fortassis interpretandum, ut Cel. Uhdenius, qui in apographi cum codice collatione rectius videret descriptore, verum supra imposuerit, quorum non adeo diversam scripturam Ill. Jac. facillime commiscere poterat. Cujus observationis etiam alibi memores volo sitis. Caeterum in his verbis τῷ βόε μοι σῖτον δὲ permulti in cod. accentus et fixi et rasi. Nr. 43. V. 3. in not. Jac. marg. Quod superscriptum vides, a corr., non libr., originem duxit. V. 7. ἡγήτειραν) Sic nunc in cod. legere est per corr. interpolationem; librarius scripserat ἡγάτ. V. 8. est totus correctoris. Nr. 44. V. 3. τοῖσδε) ita etiam libr.; at corr., quemadmodum in hisce solet, τοῦσδε. Nr. 46. V. 1. τάν) ita corr.; libr. dederat τόν. Nr. 48. V. 3. ἐν ἐρίθοις) ita corr., verum libr. ἐνερίθους. Nr. 49. v. 4. νικάσας) νικήσας. Nr. 51. in lemm. ἀλεξίδδς) ἀλέξιδος. Ad v. 2. in not. Jac. marg. δινδιμονης μ. P. In marg. δινδυμίνης) In cod. textu habes δινδιμονης; in marg. vero π^ρ δινδυμιν literis majusculis. In qua posteriori voce scriptu-

ram, non item atramentum primi descriptoris agnosco. Quod pro suspicione mea facere videtur, librarium multo serius, quae scripserat,
η
relegisse atque correxisse. Ib. in scholio cod. marg. διδυμηνη ηγουν) διυδημένη ἤτουν. Nr. 52. V. 3. αὐτῇ τε) αὐτῇ τε. Nr. 54. V. 1. χαλκοῦν) ita etiam corr.; sed libr. ex more χαλκοὺν. V. 3. in comm. πάρθης. In marg. γρ. σπάρτας) Non in marg., sed supra illa voce. V. 4. ἔκρεξε) per corr.; libr. posuerat ἔκραξε. V. 5. τετριγυῖα) τετρηγυῖα, at litera γ per corr. ex alia qua effecta est. V. 6. ἁρμονίας) ita corr.; a libr. fuit ἁρμ.; ex more. V. 7. ἁβρὸν) ἁβρ. V. 10.
⁄.
νόμον) νομόν. Ex hoc loco discere licet, acutum binis punctis antiquatum eandem speciem prae se ferre, quam habet notissima illa sigla monitoria. Nr. 55. V. 1. in not. Jac. marg. παφίῃ) Ita per corr.; librarius scripserat παφίαι, quod, sicuti plerasque ipsius librarii lectiones, recepit Planudes. Hinc verisimile fit, hunc codicis interpolatorem post Planudem vixisse, ni praeferas, Planudem curiose scrutatum esse ipsius librarii a corr. foedatas lectiones, easque ob vetustatem magnifecisse ac proinde recepisse. Nr. 56. V. 3. δορήν) Quum libr. scripsisset δορὴν, corr. mutavit in δορήν; praesensisse igitur videtur hic homo erigendi tenoris, quam hodieque tenemus, consuetudinem; verumtamen, ne hoc in animum inducas, vetat proxima vox κισσὸν, ubi nihil mutavit. Sed ne ineptias nectam, verbo expedire licet, ob caesuram tonum erexit. Nr. 57. V. 4. καὐτὰν) κ'αὐτὰν, ut solet in his.
⁄.
V. 5. ἡμιβρῶτι) ἡμιβρ. Nr. 58. V. 4. σώζει) σώιζει, ut plerumque; non tamen semper, nisi credere malis, etiam hac in voce, sicut in multis aliis, iota adscribendum saepe abesse non consulto, sed temere. Nr. 59. in lemm. καλιῤῥόης) καλιρόης. Nr. 61. V. 1. in comm. πλοκαμίδας) vere libr. sic scripserat; at corr., qui etiam hac in re cum nostris hominibus concinit, πλοκαμῖδας interpolavit. V. 4. σφῦραν) σφύραν. Nr. 62. V. 4. τρηματόεντα) per corr.; libr. τριμ. Nr. 63. V. 3. τε) τέ. Nr. 64. V. 2. σκληρῶν) ita etiam corr.; at libr. de-
N
derat σκληράν. Nr. 65. V. 8. ακεστορίην) ἀκεσορίης. a corr. superscriptum. Nr. 67. V. 2. in comm. μόλυβδον) ut constanter. Nr. 70.
α
V. 5. in comm. ἀέλλης) a corr. superscr. Nr. 71. V. 2. in comm.
γρ. κλαστά
πλακτά) a corr. superscr. V. 5. Λαΐς) λαΐς. Librarius hanc legem non norat; neque magis corrector; quod semel certe moneri debebat.
ωι
V. 10. ἀστρίπτου) a corr. superscr. Nr. 74. V. 5. in comm. ἑλίκοις)

il. ex more. Nr. 75. V. 3. *γυρᾶς*) *γυρᾶς*, ut constanter in his. V. 4. *ἠλεμάτῳ*) *ἠλεμ*. V. 8. in comm. *ἀμφὶ δίαις*) *ἀμφὶ δίαις*. Sic error notatus. Nr. 76. in lemm. *ἀνάθημα ἀγχίσ*) *ἀνάθημα πᵘ* (i. e. *παρά*, h. l. *πάρ'*) *ἀγχ*. Nr. 77. in lemm. *ξενοφω*) plene in cod. *ξενοφωντος*. Nr. 80. in lemm. *τ᾽ δαφνιζ*) quod foret, si *τὰ* (*τ*᾽) bene redditum haberemus, *τὰ δαφνικα*, at quum compendio terminationis a *κ* ordientis literam *α* formâ circelli praefixerit, *τὰ δαφνιακα* exhibuit librarius. V. 1. *'Αγαθηΐας*) *ἀγαθιάς*; a corr. superscr. Nr. 85. V. 1. *κρᾶ*) *κρά*. V. 2. *Γορδ.*) *γορδ*. Nr. 86. in schol. cod. marg. *ἤγουν*) *ἤτουν*, ut saepe alias. V. 1. *κόρυν*) *κόρυς*. et *'Αθήνῃ*) *ἀθήνῃ*. Nr. 89. V. 1. in comm. *νηοῖδος* corr. *ναοῖδος*) Corr. illud posuisse, vere monet; perperam, librarium *ναοῖδος* scripsisse; scripsit is potius ex more suo *νηοίδος*. V. 2. in comm. *τερπομεναι*. Res ita comparata esse videtur: In archetypo, quod librarius descripsit, vox hunc in modum fuerit fortasse scripta: *τερπομεν*. Jam quum haec nota compendiaria tam literam *ε* (ex. gr. in voce *ἕτρος* i. e. *ἕτερος*) quam syllabam *αι* denotet, hanc vero frequentius quam illam, librarius in errorem inductus est, ut falsum arriperet. Quod si verisimile videtur, nonnihil ponderis additur suspicioni meae de archetypi scriptura compendiaria, quamvis, per se satis verisimilis, quum nullum librum vetustum notis tachygraphicis carentem noverimus, ne egeat quidem his argumentis. Alteram tamen rationem, si haec non satis placuerit, proponam. Nimirum ex pessima illius aetatis pronunciatione vitium nasci poterat, qua *αι* et *ε* eodem modo loquendo efferebant; itaque, quum librarius vocem legerat, sono deceptus, qui dupliciter literis reddi poterat, eum lapsum fuisse non absimile videtur vero. Ad v. 7. in marg. legitur: *τὸ δίδου ἀπὸ κοινοῦ*. Nr. 90. V. 5. in comm. *ὕδασιτεγγῃ*) *ὕδασι τεγγ*. Linea copulatrix si addita esset a corr., opinio oriri posset, librarium, quum, quae litera esset posita, non satis certe dignoscere posset, eam de consulto omisisse; at linea ipsius descriptoris est; ergo putandum, vocem hanc probam eum duxisse. Nr. 91. V. 6. *σκῦλα*) ita corr. libr. autem ex more suo *σκύλα* dedit. Nr. 92. in marg. *σμ.*) *σ*ᵘˢ. Nr. 93. V. 1. *πᾶς*) *πᾶς*, unde, in hac praesertim voce versus corruptelam latere, colligere possis. Ex schol. cod. marg. ad v. 2. *σιβύνης ὅπλον παρὰ μακεδόσιν δόρατι παραπλήσιον* discas, in vocum acutarum com-

pendiis tum quoque, quum tonus deprimitur, tenore acuto vel plane deposito, vel in gravem mutato, signum toni acuti servari; in praepositione παρὰ (πὺ) enim utrobique hunc appositum conspicis. Idem fit in compendiis vocum καὶ et δὲ, ut tonus, qui mutandus erat, non mutetur; tamen in his vice versa gravis non transit in acutum. In voce ἐςί autem scribae fluctuantur, tonum nunc immutantes, nunc intactum relinquentes. Vid. Bast. tab. VI, 6. Nr. 94. V. 3. λωτοὺς) λῶ τοὺς. Nr. 95. V. 4. in comm. θέρευς) ο corr. superscr. ους Nr. 96. V. 5. in comm. ἄλλω μακρ.) ἀλλω μακρ. Nr. 99. V. 5. διδυματόκοι) διδυμητόκοι. Vox ἔσονται autem a corr. addita. Nr. 101. V. 5. in not. Jac. marg. ζωμήροισίν τε) ζωμηρ. Nr. 102. V. 6. in comm. ἐλάῃς) a corr. ι add. Nr. 103. V. 4. μιλτείῳ) ita corr.; at libr. μιλτίῳ. Nr. 105. in lemm. παραμήνιδος) παράμηνιδός. V. 6. πάντα μάκαιρα) sic reformavit corr., quum libr. scripsisset παμμάκαιρα. Nr. 108. V. 1. in comm. χαροπαίκται) imo recte χοροπ. Nr. 109. V. 1. τρῦχος) In cod., plane ut Herm. jubet in canon. prosod., τρύχος. V. 3. ἀμφιῤῥῶγας) ἀμφίρρωγας. Nr. 111. lemma a corr. Quibusnam librarii verbis illitum sit, hic, ut saepe alias, discerni nequit. Pro παραλυκόρμα) παράλυκ. Nr. 112. in lemm. δαΐλο προμ.) δαΐλο καὶ προμ. V. 2. ἄγκεινται) ἴγκεινται. In summa syllabarum αγ et ιγ similitudine cave ne inconsulto me legendo lapsum existimes; ab exercitato satis bene internosci possunt. Si erroris omnino damnare velis, eum librario imputa. cf. comm. ad 135, 2. et 149, 3. V. 3. γυγερῷ) γυγ. Nr. 113. in lemm. πυ) πύ. Illud magis foret που. Ib. σιμίου) σιμιου. V. 2. δοιὸν) δοιὸν. Nr. 114. ad lemm. in comm. „Simmiae nomen praefert", ita Jac. V. III.; adstipulatur quodammodo Planudi cod. noster, eo quod simul offert τοῦ αὐτοῦ. Nr. 116. V. 3. in comm. τὸν υβρεχμῶι) τό,νυβρεχμῶι. A libr. acutus et incisum; a corr. gamma, perispomenon et iota adscriptum. Nr. 118. in lemm. π̄) π̄' i. e. παρά. Nr. 121. V. 1. not. Jac. marg. ex comm. corrige. Nr. 122. V. 3. ἤ) ἦ. V. 4. ἱδρύσας) ἱδρυσας. Nr. 123. V. 1. μηδ' ἔτι) μὴδ' ἔτι, sicut plerumque. Nr. 125. V. 5. in comm. Ibi Cl. Ed. sic: „Post hoc epigr. lacuna est in codd.". adde: sex versuum. cum sigla ζτ. Nr. 127. in lemm. π̄ρ) π̄ρ̄ i. e. παρὰ alias, h. l. παρ'. Similitudinem habet cum obs. mea ad schol. Nr. 93. v. 2. In lemm. Nr. 129. idem redit.

V. 3. *Λευκ.*) *λευκ.* Nr. 130. in lemm. *τουη πειρώτου*) *πυηπειρώτου* pro *πὺ ἠπειρώτου* i. e. *παρ' ἠπ.* Nr. 132. V. 3. in comm. *ὑμνεῦτα*) *ὑμνεῦται*; a corr. tam *κ* superscr., quam *ι* adrasum. Nr. 134. V. 3. *φέρουσιν*) *φέρουσι* ex cod. more. Nr. 143. in comm. Post hoc epigr. lacuna est iterum sex linearum. An hic numerus solennis fuit? pluries certe ita reperi. Nr. 144. V. 4. in comm. *εὐεργεσίαν* loco sec.) imo, ambobus locis. Nr. 146. V. 1. in comm. *Εἰλείθυια* loco sec.) per corr.; at libr. illud. In textu *καλεύσῃς*) *καλούσῃς* loco sec. V. 3. in comm. *ὡς τόδε* loco sec.) imo *ἄς τόδε* i. e. *ἄς τ.* At *α* et *ω* in magna, quae ipsis intercedit, similitudine plus semel a Spaletto confusa. Nr. 151. V. 2. in comm. *ἀθαναίης*; a corr. superscr. Nr. 152. V. 3. *ἦν δέ τι*) *ἦνδ' ἔτι.* Nr. 153. V. 2. *Τεγέα*) *τέγεα.* Nr. 156. V. 2. *Ἀμαρυνθιάσιν*) abest *ν* parag. Nr. 157. V. 3. in comm. *νομιης*) a corr. superscr. Nr. 160. V. 6. *τολύπας*) *τὸλύπας.* Nr. 161. V. 3. *ξανθάν*) *ξανθὴν.* Nr. 165. V. 8. in comm. *μετ' ἠμφίασεν*) *μετ' ἠμφίασεν.* Correctio est librarii, quod, ni scriptura et pigmentum proderet, ipsa lineola, qua *α* obductum est, doceret. Ita enim corrector nunquam delet; sed sicubi alii patrocinatur, librarii lectionem rescribendo potius obliterat. Nr. 167. in lemm. *κλεονιξ ὀβουλοι*) *κλεοβουλουονιξ.* Hoc ita intellige, quae literae summatim per lineolam transversam tollebantur e medio, etiam singulae per superimposita puncta exulare jubentur. Nr. 169. V. 3. in comm. *φιλαχρήτωι*) *φιλαχρήτωι*, a corr. superscr. Nr. 171. V. 8. in comm. *κοιράνιαι*) *κοιρανίαι.* Nr. 173. V. 3. in schol. cod. marg. *ητουν* (scr. *ἤγουν*). sic Ill. Jac. At illud in cod. nostro frequentissimum. Nr. 174. V. 3. *εὔπλοκον*) fuit ita a libr. scriptum, ut et Planudes habet; post per corr. in *εὔπλοκος* transformatum. Nr. 175. V. 1. dele not. Jac. marg., ni apposuerit eam, ut vocis compositae diremtionem notaret. Nr. 179. in lemm. *επιγραμμα ὡς κειμν*) *επιγραμμα ϑ ὡς κειμν* i. e. *επιγραμματα ϑ ὡς κείμενα.* Nr. 179. V. 5. *πόρεν*) *πόρε.* Nr. 180. V. 1. *ταῦτα σοί*) *ταῦτά σοι.* ib. in comm. *θαλάσσης* a corr. superscr. post Planudem. V. 2. *τέχνης*) *τέχνας.* Nr. 181. V. 6. in comm. *εἶεν ὁ δ' ἐν πελάγει ἄρκιν εὔστοχον ἔχοι*) *εἶεν ὁ δ' ἐν πελάγει ἄρχιν εὔστοχον ἄρκιν ἔχοι.* Puncta, quae

habes supra priori voce ἄρκυν, sunt correctoris, pariter atque verba, quae post scribuntur, ἄρκυν ἔχοι; loco posterioris vocis ἄρκυν a libr. alia fuit vox scripta, cui corrector suam illevit; spiritus lenis tamen et acutus sunt illius; quare ex emendatione, quam pro certissima habebam, reponendum esse censebam: εἶεν ὁ δ' ἐν πελάγει εὔςοχον ἄρκυν ἔχων. Nunc, quum ex comm. didicerim, in Planudea ἄγραν ἔχοι reperiri, conjecturam meam valere jubeo, hanc pro ea amplectens lectionem, licet minus commodam. Nr. 182. V. 1. πίγρης) Tandem aliquando ipse libr. hunc in modum incipit vocem exarare, et constanter hinc pergit. Nr. 183. in lemm. θασίου) fuit θασιμου; sed lit. μ vixdum apparet; rasane fuerit an tempore absumpta, judicium non feram. Nr. 185. V. 6. in comm. πίγρη δ' οἱ) a corr. superscr. post Planudem. Nr. 186. V. 2. πελάγευς) πελάγους. V. 3. in comm. „deest in Pl. In cod. P. a recentiore manu adscriptum", rectissime quidem Jac.; nam est a manu correctoris infertus, qui quum vixerit post Planudem, hic versum nosse non poterat. V. 4. autem ab ipso libr. est exaratus. Nr. 187. in lemm. μιτυληναίου) μιτυλιναίου. Ad v. 5. habes in marg. illud ἀντεβλη ἕως ὧδε. Nr. 189. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 190. in lemm. γαιτούλλου) a librario fuit, quod in Planudea prava pronuntiatione pessumdatum habetur, γαιτουλίκου (Gaetulici); at corrector, quod rectius sibi tenere videbatur, supraposuit, γαιτούλλου i. e. gaetŭli. Omnino, ne diutius justam meam adversus hunc pessimum codicis interpolatorem iram coërcere oporteat, ingenue fateor, praeterquam quod vetustissimi libri quae sint genuinae lectiones permultis in locis pro certo affirmare nobis non amplius per eum liceat, (ita male habuit hic frivolus venerandum librum), etiam idcirco in diem magis magisque mihi contemtui fit, quoniam pleraeque ejus novationes vel plane sensu sint cassae, vel in linguae genium offendant, vel dialectorum diversitatis ne minimam quidem rationem habeant, vel denique nullam cum unius cujusvis poëtae proprietatibus familiaritatem prodant. V. 6. ψαιστῶν ὀλίγων) ita per corr. habemus; libr. posuerat ψεςῶν ὀλίγον. In comm. Jac. αι superscr. monet; in qua re fallitur V. D.; non est nisi oblitum. Nr. 191. V. 5. ἀφύλισα) ἀφυλ. Nr. 192. in lemm. φιντύλου) ita per corr. exstat; libr. et in textu et in marg. scripserat φυλτίλου. Nr. 193. V. 2. βυσσομέτρης) κυσσομέτρης. Si Spaletti revera illud scripsit, inde factum est, quod hanc vocem, quae perbene habet, non intellexit. Κυσσομέτρης idem est qui

κυσομίτρης s. κυσθομίτρης. Quum ex hoc uno loco vocabulum illud in lexica illatum videatur, me auctore fidenter dele. Nr. 194. in comm. ad lemma marginale: illud signum, quo ad proximum epigr. remittimur, nihil aliud est, nisi ipsa salpinx appicta. Hunc puerilem lusum tanquam condimentum molestissimi laboris sibi putavit librarius. Nr. 195. V. 4. εὐνομίας) εὐνομίης. Nr. 197. Adverto in comm. duo lemmata confluxisse. In cod. equidem reperi ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι εἰς παυσανίου. Vocula εἰς ex altero lemmate intrusa. Nr. 200. V. 1. in comm. εὐλη^{ει}θυαι) rursus a corr. superscr. Nr. 202. in lemm. marg. ἀ^{δ}τθί) ἀτ^{δ}τθί. V. 1. in comm. In cod. not. τίς ἡ κύπασσις; est huic voci in ipso orationis contextu superimposita. Vide de hac voce epigr. 272, 1. Nr. 205. V. 9. dele not. Jac. marg. Ut noscas, unde error fluxerit, vide Bast. tab. I, 2. vocem ποιοῦντα. Nr. 206. V. 1. Βίτιννα) ita in seq. epigr.; h. l. autem Βίττιννα. Nr. 207. de vv. 3. 4. 5. hoc accipe: V. 3. in cod. ita se habet ※ ξανθὰ δ' Ἀντίκλεια τόδε προκαλυμμα προςωπον. In marg. corrector, cujus et puncta supra illis verbis sunt, haec adjicit, quin potius reponit: ξανθὰ δ' Ἀντίκλεια νόθον κεύθουσα νόημα ῥιπίδα τὰν μαλερὰν θάλπος ἀμυνομένην λεπτὸν δ' Ἡράκλεια τοδὲ προκάλυμμα προςώπον. Nr. 211. in lemm. καλλικρῖ) καλλικρι i. e. ας. In archetypo compendiis scripto certo certius fuit καλλικλείας. Lit. ρ autem cum syllaba λε etiam facilius permutatur, quam cum simplici λ. De hoc vide Greg. Cor. p. 269. fere media. Post Nr. 213. in comm. Cel. Jac. ita: Sequitur in cod. aliud epigr. Simonidis, quod exhibuimus p. 166. nr. 144. Omisit V. D. suam sententiam interponere, utrius sit hoc carmen, Simonidis an vero Anacreontis. Illic enim inter Anacreontia legitur. Nr. 214. V. 4. Δαρετίου) Δαρ. In not. Jac. marg. V. 4. 5. corrige V. 5. 6. Nr. 218. V. 10. in comm. Editoris lectio a corr. exhibetur. Nr. 219. V. 5. in comm. πέτρην. a corr. superscr. post Plan. V. 12. σφεδανῶν) sic scripserat libr., at corr. post Plan. σφεδανὸν interpolavit. Nr. 220. V. 3. Ἄτυς) In cod. textu est ἄτις. In hac voce pone literam τ a corr. est rasum et ι scriptum; ejusdem est r^{ρ} ατυς in marg. Inde patet, quum antea ι veram scripturam putasset, mox alia omnia statuentem, υ restituisse, scribendo in marg. Ἄτυς. Nr. 221. V. 9. in not. Jac. marg. τόδε εὐγραφίς) τόδε εὐγραφὶς, ut prorsus

idem sit atque illud, quod in marg. habemus. Ne fidem mihi abroges, editori potius auscultans, juvat monere, id centies in cod. factum esse, ut, etiamsi in ipso orationis contextu verior lectio jam satis perspicue adscripta esset, nihilo secius in marg. iteraretur. Nr. 222. V. 3. in not. Jac. marg. σελάγευς) σελ. Nr. 226. V. 2. in comm. λεῖτος δ') λεῖτοςδ'. Nr. 227. in lemm. μιτυληναιου) μυτιλ. Nr. 229. V. 5. διδαπὸς) διδ. Nr. 230. V. 1. ἀρίτα) ἀρ. V. 4. φρονρητὸν) φρουρ. Nr. 231. V. 5. κεγχριτίσιν) in textu κεχρητισιν; in marg. a corr. κεγχρήτισιν. Nr. 232. V. 2. μύελοι) μυελοὶ. V. 3. ἀμυγδάλαι) ἀμυγδαλαι. Duplicem habes in eadem syllaba tonum, gravem a libr., acutum a corr. V. 4. ἰτρινέαι) ἰτρ. V. 5. γελγίθες) γέλγιθες a libr.; γελγηθες a corr. in marg. positum. Nr. 233. V. 2. in not. Jac. marg. γεκύων) νεκύων. V. 7. ὠρύγμασιν) ὠρίγμ. Nr. 234. V. 1. χαιτάεις) χαιτά εις. Hic per siglam supra impositam vox disjuncta copulari videtur; alias hunc in finem infra linea ducitur. In not. Jac. marg. ωποτυμώλου) ὢ ποτ. V. 3. in comm. σαιταριωι) σαιτ. Nr. 235. V. 1. περάτεσσιν) deest ν parag. V. 6. in not. Jac. marg. γρ. μενοις μελοις. Quod inferiori loco habetur, certo μελοις quodammodo videri poterat in summa literarum ν et λ similitudine (idcirco etiam, quod vellet scriba, supra repetiit), nec tamen re vera est; interest enim aliquid inter utramque literam, quod probe exercitatum non fugit, puta literae ν uncinulum finalem sursum inclinatum, per quem fit veri nominis ρ patulum. Nr. 237. V. 7. in not. Jac. marg. ἤνεκα) ἠνίκα. Nr. 239. V. 1. in not. Jac. marg. ἀμφινομέων corr. αι) ut nescias, quis correxerit. In cod. ἀμφινομαιων, ergo ex libr. correctione. Nr. 240. V. 1. in comm. κούαρη) a corr. post Plan. superscr. Nr. 241. V. 1. dele not. Jac. marg. Nr. 242. V. 3. οὐμὸς) οὐ μὸς. Nr. 244. V. 1. in not. Jac. marg. Εἰλειθυιῶν) Ἐιλ. Nr. 245. V. 3. in comm. σοὶ μι κ.) σοὶ μι καβ. Nr. 248. V. 3. in not. Jac. marg. βακχειάς) a corr. numeri pessumdati; libr. recte posuerat βακχιάς. Nr. 250. V. 1. ἐγὼ τὰ τύχης) ἐγώτ: ἀτ. i. e. ἐγὼ τὰ ἀτ. In voce ἐγὼ tenor ob caesuram videtur erectus. V. 3. μνιαρῶιο) μνιαρ. et βυθυρρήνοιο) βαθυρραινοιο. Nr. 251. V. 6. in comm. οἰνγης) οἰν γης. Nr. 254. V. 3. in not. Jac. marg.

ὑσίνοιο) ὑσιν. V. 6. γρυτοδόχην κοιτίδα παμβακίδων) τρυτοδόχην κοιτίδα παμβακίδων. Nr. 255. V. 6. in not. Jac. marg. παγίων) π αγίων. In spatio vacuo aboliti λ adhuc vestigia exstant. Nr. 268. V. 2. in not. Jac. marg. τροχίαν) ita per corr. culpam nunc habemus; libr. recte dedit. Nr. 259. V. 2. in not. Jac. marg. δαῖμον) δαῖμ. Quod est in marg., a corr. profectum. V. 4. dele not. Jac. marg. Ob intricatiores literarum ductus error descriptoris rigide perstringi non debet; quomodo autem scriptum habeatur, typis nec similiter, nedum pariter, reddere licet. Nr. 260. V. 2. Θευπιάσιν) Θεσπιέσιν. V. 5. in not. Jac. marg. αἰνόβροτον) αἰνοβρ. Nr. 261. V. 2. in comm. ὄλπην) ὀλπ. Ib. in marg. exter. — in interiore) inversâ potius ratione. Ad rem nihil refert; inservit autem notatio infirmandae descriptoris fidei. Nr. 265. V. 1. in Jac. not. marg. dele V. 2. De ἡ τό) accipe, corr. ita interpolasse, quum libr. Brunckii lectionem exhibuerat. V. 3. ib. βάσσινον aut βύσσινον) fuit ab initio α scr. a libr., post ipse in υ transfiguravit. Nr. 268. V. 1. in comm. τοῦτο τοι corr. σοι) neutiquam, sed simpliciter ex cod. more τοῦτο σοι scr. V. 2. ὑπέρισχε) ὑπερίσχε. Nr. 269. in lemm. σαπφοῦ) σαπφοῦς et μιχαηλ) μιχαηλῖ. V. 1. ἔρηται) ἐρῆτα. V. 4. in comm. αὖν) αὖν. Ib. V. 6. εὐκλείσον) εὔκλεισον. Nr. 270. V. 2. in comm. εἰλήθυια corr. εἰλείθυια) In his corr. non corrigendi verbum, sed correctoris nomen denotat. Non enim correctum, sed depravatum est a correctore, quem verius deformatorem dixeris. Nr. 272. V. 3. in comm. τιμαεσσα ὄυ διvοιο) (superscr. ἡ, σῶ) Prius superscr. a corr., posterius ab ipso libr. Alteram vero vocem sic habes in cod. exaratam ὄυ δίνοιο (superscr. σω). Moris fuit apud istius aevi descriptores, ut si quas in cod. transscribendo literas certo dignoscere nequirent, paululum spatii relinquerent vacuum, quo postmodum eas vel adscribendo, vel superscribendo adjicerent. Nr. 273. V. 2. in comm. ἀγνα πόθον) ἀγνὰ ποθ. Nr. 272. in schol. cod. marg. Est hoc scholion, sicut omnia, de quibus non diserte moneo, correctoris esse, ipsius librarii. Pro ὄν scr. (ϰ i. e. σημαίνει. Saepissime enim lit. η majuscula ut ϰ pingitur. vid. Bast p. 715. 726. et tab. aen. VII, 11, compendium vocis συνήθεια. — Ib. καρακάλλιν ἢ ἄλλο τι) καρακάλλεν ἢ ἀλλό τι. Illud errore vulgari, hoc ex more. Nr. 274. V. 3. in comm. εἰληθυια) (superscr. ει) Non superscr. a corr., sed, quemadmodum solet, oblitum. Insuper sigla ·/. est syllabae superposita. Ad epigr., quod

hoc in cod. excipit, nr. 146. exhibitum, in marg. legitur *Καλλιμάχου* et *ζη* 167 *δὶς κεῖται*. Nr. 275. V. 1. *χαίροισάν τοι ἔοικε κομᾶν ἄπο*) *χαίροις ἄντοι ἔοικε κόμαν ἀπό*. V. 4. *τοῦ, τῷ καὶ τῆνα*) *τούτῳ καὶ τῆνα*. Nr. 276. V. 6. in comm. *φιλοστραγάλῃι* (sic). Vere; at litera *ο* radendo emersit; fuit probabiliter *α* scriptum, quod nefandus corr. perdiderit. Nr. 279. in comm. V. 4.) loca post *πλοκαμῖδος*) Hoc, ut vulgo, *πλοκαμίδος* est in cod. Nr. 280. V. 5. in comm. *λητώϊα*) *λητῶια*; a corr. *ι* insertum. Nr. 282. V. 1. in not. Jac. marg. *πηγηθέντα* corr. *πεγ.*) imo fuit scr. *πιληθέντα*, quod corr. in *πειληθέντα* corrupit; est autem syllaba *ειλ*, quando diphthongi *ει* per compendium scriptae ductus posterior nititur in anteriore literae *λ* crure, ita syllabae *εγ* similis, ut vix ac ne vix quidem internosci possint. Qua de re beatus Bastius in aureo suo libello monere neglexit. Nr. 283. V. 2. *οὐχί*) *οὐχι*. Ib. *θεόν*) ita libr., a corr. *θεῶν*. V. 4. in comm. *ὀψέ*) *ὀψὲ*. Nr. 285. V. 9. *λήμματος*) Fuit ab initio *λιμματος* scriptum. Monere non supervacaneum fuerit, has tales correctiones, quae restituant, quod per pravam istius temporis pronunciationem peccatum sit, ab ipso librario maximam partem ortas esse. Exemplum longe frequentatissimum hujuscemodi erroris in nomine *Πίγρης* habes. Frequentior etiam est, quae huic opponitur, *η* in *ι* reformatio; quae fit duobus punctis superscriptis. cf. Bast. p. 716. Nr. 286. in schol. cod. marg. *τις*) *τὶς* ex cod. more. Nr. 287. V. 6. *λαιᾷ* et *λαγόνι*. Ex vestigiis etiamnunc tenuiter apparentibus a libr. scriptum videtur *λαιὰν* et *λαγόνα*. Quum in voce priori lit. *ν* evanuisset, et tonus gravis facillime pro inflexo haberi posset, neotericus quis (semel aliquando corrector interpolationis culpa vacat!) inscite *ι* adscripsit, quemadmodum etiam in altera voce literam *ν*, quae iota ei videretur, in hoc refinxit. Praeter genuinae lectionis indicia ex scripturae ductibus casus accusandi etiam usu commendatur; ita in Planudeae epigr. 12. v. 2. habemus: *πρὸς μαλακοὺς ἠχεῖ κεκλιμένα ζεφύρους*. Nr. 288. in lemm. *λεωνίδου*) recte; at in textus volumine *λεωνιδα* expressum habemus. Quod, quamvis librarius utraque forma pro lubitu usus esse videatur, in se admittere V. D. non debebat, ne fidem suam redderet suspectam. Eodem vitio laborat lemma epigr. 296. — V. 4. in comm. *τὰ νατρία*) *τὰ, νατρία*. Inciso, quod additum cernis, librarius sententiam suam pertinaciter tuetur. Hoc comma enim, ubi voces disjungendae sunt, ne ambiguitas oriatur, in cod. nostro locum habet, quemadmodum ho-

dieque in vocula ὅ,τι obtinet. An vero librarius ita ignarus fuit, ut vocabula νῆτρα et ἄτρια s. ἤτρια confunderet? Nr. 289. V. 7. Ἀθαναίᾳ) ita a neoterico homine novatum; antiquitus fuit ἀθαναίῳ. In schol. cod. marg. ad Nr. 288. v. 6. πηνία δὲ (τὰ) περὶ. Quam Jac. immittit voculam τὰ, nec legitur in cod., nec ad sensum desiderari videtur; loquendi usus autem apud hos barbaros marginalium concinnatores longe alius fuit, quam apud veteres Graecos. Nr. 290. V. 3. in not. Jac. marg. τοῦ δ') In cod. exstat τὸ cum hamulo ε significante prae litera ο, ut sit proprie τεὸ; at is hamulus otiose ac neglegenter additus videtur ductui transverso literae τ. V. 4. ἦταιρ) ἤταιρ. Nr. 294. V. 1. in not. Jac. marg. πρόποδαςγον) προποδας . γον. V. 5. Κάλλων) Καλλων. V. 6. γυῖα) γύια. Nr. 295. V. 4. εὐμιλ. Lit. υ ea forma est picta, qua hodieque ν effingimus, et quae in libro nostro rarissima est. Nr. 297. V. 1. κενοδόντιδα) κενοδοντίδα. In not. Jac. marg. φιλοδαποῦ) φιλοδαποῦ. Dele etiam post v. 3. temere a typothetis repetitum V. 2. ἅμα P. In hoc ipso v. 2. στέλεοῦ) σελεον. Nr. 298. V. 1. κὰδ δεψητόν) κάδδε ψητὸν. Nr. 297. V. 3. in comm. „Post hunc versum in cod. P. insertus est versus ex Leonidae ep. nr. 298. 2.“ quare in marg. habes singulis literis sibi suppositis, ut possit pro judicio de universo carmine haberi, quum hunc unicum modo versum summotum velit, εσφαλμενον. Idem reperitur, ut alioquin saepius, ita ad epigr. 305. Nr. 299. V. 1. φάρσος σοὶ) φάρσος σοι. V. 6. θυμός) θῦμος. Nr. 300. V. 5. κεὐοίνου) κ'εὐοίνου ex cod. more. V. 7. ἦν δέ με γ', ὡς) Cod. offert, quod habent Kust. Reisk. Nr. 301. V. 4. ὧδ' ἔθετο) ὦδε θέτο. Nr. 302. V. 1. μύες) ita mox in ep. seq. v. 1.; h. l. autem μῦες. V. 3. κρῖμνα) κρίμνα; verum acutus ita pictus, ut vix possit a perispomeno discerni; fortassis id ipsum fuit, at per corr. nonnihil immutatum est. V. 7. τάμά) τὰ μά. V. 8. ἀρμαλίην) ἀρμαλιήν. Nr. 303. V. 1. ἄρτον) ἄρτων. Nr. 304. V. 1. Ἀκτίτα) ἀκτιτα. V. 7. ἤ τινα) ἤ τινὰ ex more cod. Nr. 305. V. 3. Δωριέως) δωριέος. V. 4. in comm. χυτρῶς) χυτρῶς. Probe scio, Cl. editorem hoc voluisse quidem, at, uti constaret sibi in accentuum ratione, ante interstinctionem tonum elevasse; tamen semel monendum rebar, si, quae in cod. reperiantur, indices, accuratissime omnia reddi oportere, nec quidquam ad nostram scribendi rationem accommodari, ne turbae inde oriantur. V. 3. in not. Jac. marg.

κυάσορας) κυ α σορας. V. 8. μή ποκα) μὴ πόκα ex cod. more. In marg. ad hoc epigr. habes ἐσφαλμένον. Nr. 306. V. 2. ἐτνοδότον) ita per corr.; quid ipse libr. scripserit, non licet amplius certo agnoscere; probabiliter, quod Plan. offert. Nr. 307. V. 1. Εὐγάθης) ευγαθής. Utraque sigla, tam quae voci superimposita est, quam quae in marg. collocata huic respondet, at sua annotatione caret, ipsius librarii est. V. 3. in comm. δουνακῆτιν) δονακῆτιν. at litera η ab ipso librario ex aucto iota effecta. Formam ita ortae vocalis η monstrat superscriptam Bast. tab. VI, 5. vox ἐπίῤῥημα. Nr. 307. V. 7. ὅπως ὄνος) ὀπώσονος. Nr. 310. V. 4. διπλόον) δίπλοον. V. 6. τοὐμὸν ὄνειαρ) τοῦ μόνον εἶαρ. V. 1. in not. Jac. marg. σημός) σημὸς. Lit. η ea ratione efformata, qua habes Bast. tab. VI, 5. in voce ἐπίῤῥημα. Videtur hic libr. de composito obscurior fuisse, quoniam dubius esset, utra scriptura praeferenda foret. Scripserat ante ι; id post mutavit in η; at quum sigla depravationis literae apposita sit, non liquet, utrum ad primam scripturam ea referenda sit, an vero ad correctionem, tanquam haec ipsa recorrigatur. Nr. 311. V. 3. ὦπται) ὄπται. Quod discrepantiae genus ità frequenter recurrit, ut paene ex more cod. id fieri dici possit. Nr. 312. V. 4. φορέης) φ'ὄρεης. Nr. 313. V. 4. in not. Jac. marg. κηορω) κηόρω. Nr. 319. V. 1. αἰθομέναις) In cod. ι rasum, α cum σ connexum. Ib. in comm. δασίν) Neque hoc, nec quod in not. marg. posuit, reperitur in cod., sed δαjσὶν. Quae literae ι forma, licet in aliis codd. adscribatur, in nostro tamen libro non nisi ter quaterve ita adhibetur; quapropter his locis magis peccatum a librario, quam de consulto ita scriptum esse, animus proclivis est statuere. cf. tamen Bast. p. 719. pr. Nr. 321. V. 1. γενεθλιακαῖσιν) ita, ubi versus pag. versâ repetitur; at vero in calce antecedentis paginae γενεθλιακοῖσιν. Quod ideo monendum duxi, ne quis vitiosam siglae [?] in utroque textûs volumine locationem incassum et nullum ad usum a me correctam existimet. Perpetuo enim, quando versum in summa pagina repetitum videmus, is a quovis oscitationis naevo vacuus habetur. V. 4. in comm. ἦν ἐθέλεις) a corr. superscr. Nr. 323. V. 1. Οἰδιπόδης) Οἰδ. Nr. 324. V. 1. Ἄρεϊ) ἄρει. Nr. 328. V. 1. in not. Jac. marg. βύβλον) ita per corr. post Plan. mutatum; a librario fuit βίβλον recte. Nr. 328. V. 4. in not. Jac. marg. πέμψει) πέμψει ab ipso libr. superscr., quod ex obliteratione jam satis patet; quod scriba

corrigendo dedit, recepit etiam Planudes, ut opinioni meae de correctoris novitate id quoque argumenti accedat. Nr. 331. in lemm. γειτονλίκον) ita corr. emendavit; libr. scripserat γειτολίκον. Nr. 332. V. 5. ἀτειρής) a libr. fuit ἀτειρής (sic, tono ob versus exitum elevato), quod a corr. in ἀτειρεῖς mutabatur. V. 7. τήνδε) sic dederat libr.; sed corr. ex more τῆνδε inde fecit. V. 9. ὄφρα τοι) ὄφρά τοι. V. 3. in not. Jac. marg. οὔρων) fuit hunc in modum ab initio scriptum, sed altera parte literae ω erasa, acuto in circumflexum transmutato, habemus nunc οὖρον. Nr. 334. V. 2. ὕδασιν) h. l. in cod. ὕδασι. V. 5. ψαιστά, τό τε σκίφος) ψαιστὰ ὁ σκίφος (τε above). Nr. 335. V. 3. corrige ἄλκιμε. Nr. 336. V. 3. in comm. μελάμφυλοί) μελάμφυλοι. Nr. 342. V. 6. in not. Jac. marg. ἄδιρα) ἄδιρα. Ib. ἐν Ἀσι..) ἀσι.. In epigr., quod in cod. Nr. 345. praecedit, v. 1. Μάρκελλος legitur, at v. 3. plane ut illic ξανθήν. In marg. exstat: ζη 169. Nr. 346. V. 1. in not. Jac. marg. τελαιαι) τε λαίαι. Nr. 350. V. 4. εἰς) εἰ. Nr. 356. V. 1. Κλειοῦς αἱ) κλειούσαι. Nr. 357. in lemm. εὐπτοιη) εὐπτοιη i. e. Εὐπτοιήτου. Ib. φιλέ) φιλαν. Nr. 358. in schol. cod. marg. κόσμος γυναικεῖος) κόσμος /. (i. e. ἐστὶ) γυν.

VII. Ἐπιγράμματα ἐπιτύμβια.

In prooemio ἡμῆν (L. ἡμῖν). In cod. ἡμ, quod aeque bene ἡμῖν designat, atque ἡμῆν; proinde correctioni locus non erat. At suspicor, descriptorem pro compendiaria perfectam dedisse vocem, eamque, ut ex vitio vitium sereret, falso. Utitur ille in ipso contentorum indice Anthologiae praefixo hac perversa licentia. De isto scripturae compendio cf. Bast. p. 716. 718. — Ib. non ita multo post habes λαλῆσαι) in cod. λαλῆσαι ex consuetudine. In schol. cod. marg. ἐπιτυμβίων ὧν) ἐπιτυμβίων ἐπιγραμμάτων ὧν. ib. κεφαλα) κεφαλας. Quali librarius nota sit usus, non recordor, in plerisque enim horum marginalium vocum sensu contentus earum notas tachygraphicas non anxie servavi, opinor tamen, vulgari esse usum κεφαλ. Nr. 1. V. 6. Ἰθακοῦ τ') ἰθακοῦ δ'. Nr. 2. V. 9. ὀλίγα) ὀλίγᾱ, et ταλίκον) τᾱλίκον. Lineolae impositae h. l. non, ut alias, literam vel ν vel α significant, sed syllabam porrectam indicant; quod ubi fit, sicut in voce priori, supra ultima cujusdam vocabuli syllaba, turbas saepenumero facit haud

mediocres. — In lemm. ἀντιπατρ) ἀντίπατρ. Nr. 5. in lemm. φασιν) φ. Paululum differt a nostro hujus vocis compendio illud quod Bastius habet tab. VII, 12. cf. Bast. p. 850. — V. 1. in not. Jac. marg. ἀπορραιστῆρος) ἀπὸ ῥ ῥαιστῆρος. Accipere ne gravare hanc meam animadversiunculam: Voces simplices et compositae, quae mediae duplex ρ habent, nusquam in vetustioribus libris adspirantur; at quando inter binas voces haec litera simplex ideo interjicitur, ut vel pronunciatio adjuvetur, vel syllaba brevis producatur, spiritum lenem recipit. Sequiori aevo per abusum unicuique ρ duplici spiritus indebantur. Nr. 9. V. 3. dele not. Jac. marg. Nr. 10. V. 5. καὶ αὖται) καὶ αὖταί. Nr. 11. V. 2. in comm. δεκετεύς) in cod. non superscr. γρ. δεκάτευς, sed in marg. collocatum γρ καὶ δεκάτευς. Nr. 12. V. 4. in comm. ἠλεκατης α corr. superscr. Nr. 13. V. 1. νεαοιδὸν) νεάοιδον. V. 4. ἔσσ') ἐς σ'. Nr. 14. V. 1. τὰν) τὴν. Nr. 15. V. 2. in comm. θήλειαν) ex more cod. Fuisse saltem, qui putarent, hos genitivos doricos circumflecti non debere, prodit ex lectione vulgata: καὶ περισπωμένας, quam Koen. e textu circumscripsit Greg. Cor. p. 226. Nr. 17. V. 3. τόνδε) per corr.; libr. posuerat τόδε. Ib. dele not. Jac. marg. Forma literae c aliquanto in cod. rarior quam altera pro ι habita est. Quarum literarum extremam similitudinem, quae tanta est, ut eas dignoscere fere non possis nisi serie orationis illustrante, a beato Bastio ne verbo quidem commemoratam esse, admodum miror. Nr. 18. in lemm. θεσσαλονικέως) θεσαλ. ut plerumque. V. 5. κεῖσαι) κεῖται. Nr. 19. V. 4. Ἀΐδην) ἀΐδαν. Nr. 22. V. 3. πεταλὸν) πέταλον. et πάντη) πάντῃ ex cod. more. V. 5. in not. Jac. marg. μελιχροῦς) μελιχροῦς. Sic. Ad sensum nihil differt hoc ab illo. Scripserat libr. ab initio μελιχρ i. e. μελιχρος; quod quum male habere videretur, syllabam finalem ους adjecit, illo, quoniam a radendo alienissimus esset, intacto relicto. Planudes hanc ipsius librarii correctionem amplexus est. Nr. 23. in comm. „Vid. ad nr. 21. v. 5.“ Alienum est quod Ill. Jac. excitat; utriusque enim loci ratio atque natura plane diversa est. In vulgus notum, uni eidemque epigrammati haud raro bina, quin trina lemmata adscripta reperiri, vel quod duo titulorum concinnatores essent, vel quod nova pagina ordiretur, vel denique quod unum lemma in ipso textus spatio, alterum in margine non absurde poni videretur. Hinc efficitur, novum lemma non esse satis certum novi epigrammatis

indicium; at quum praeter lemma etiam siglam initialem ac numerum habes appositum, dubitari amplius non potest, quin scriba novum carmen dare voluerit. Cuncta haec tria nostro loco conspiciuntur, illic non item. Nr. 24. V. 1. in comm. ὀπώρας) ὀπώρας; at, quod ab ipso libr. superscriptum est, prope rasum. Planudes, quod didici ex comm. nostro, recepit. Aut ejus aetate η nondum rasum erat, aut valde diligens codicis fuit scrutator. Nam ex hoc ipso libri ms. exemplo Planudem sua descripsisse, in diem magis mihi credibile fit. V. 9. τέγγοι) τέγγει. Nr. 25. in lemm. ἐστιν ἢ τέως) ἐστιν ἢ τ. V. 5. in comm. λειπών) fuit λείπων; verum ab ipso libr. in λειπὼν mutatum. Simul, ut obiter hoc attingam, ex loco nostro discis, non ubique scribam pro accentu gravi in ultima versus syllaba acutum fixisse. An forte tum demum, quando haec ipsa syllaba non per se, sed ob versus finem producenda esset? Nr. 27. V. 2. μήτε ἄτερ. Quod Cl. Ed. in textu reposuit, fuit, sic videtur, etiam in cod. scriptum; namque in literis prope evanidis etiamnunc licet ρ et ν distinguere; at ipse libr. opera data obliteravit illa, ut locus vacuefieret voci ἄτερ. Nr. 29. V. 1. Ἀνάκρεον) ἀνακρέον, quemadmodum epigr. 31, 3; at epigr. 33, 1. in utraque sede acutus exhibetur. Non est hic unicus locus, in quo scribae accentuum ratio fluctuatur. Nr. 31. V. 5. De Reiskii correctione, qua duo illa epigr. in unum conflat, ob siglam initialem ac numerum addita paulisper dubitare licet. V. 8. μαλακῇ) μαλακῇ. V. 9. in not. Jac. marg. οἰνόμενος) οἰνομ. Nr. 34. V. 1. τὸν) τῶν. V. 2. ἄδε) ἅδε. Quod si quis ad similitudinem vocis ᾧδε pro τῇδε dictum opinaretur, propterea quod ι in libro nostro centies adscribi negligatur, is toto coelo erraret; quippe passim ab ipso libr., constanter a corr. loco ἧδε exhibetur ἥδε. Nr. 36. V. 2. σκηνίτης) sic jam quidem legitur ab ipso libr. emendatum; fuit autem antehac, qui error longe frequentissimus est, σκηνήτης. V. 4. Ὑμηττείῳ) ὑμηττείω. V. 5. ῥείῃ) ῥείῃ. Nr. 37. V. 8. ἧδε) ἥδε. Ad v. 4. in comm. ἐσβέσθης) Facile credo, sic a descriptore cod. vocem esse redditam; illa enim forma longe notissima, haec expeditu paulo difficilior est. In cod., quod quovis pignore posito contendam, ἐσκεύθης exaratum. Orta est illa lectio prava ex magna similitudine κ cum β, et υθ cum σθ. De forma ἐσκεύθης hoc statue: ἐσκεύθω, quod verbum compositum in lexicis non comparet, pariter ac simplex κεύθω, significatum reciprocum habet, vel potius vim mediam. Terminatio ης autem, ut centies, ita et hic,

perperam pro εις posita. Quodvis hoc modo demtum videtur obstaculum. — Ib. post v. 5. in extrema pagina hanc siglam conspicis ϰ, eandemque in summa pag. seq. ante vocem εὔθετον repetitam. Ad v. 6. in not. cod. marg. ὅτι λείπει) ϭ κέπει. Sic. Mendosam vocem posteriorem Cl. Ed. emendate dedit. Nr. 39. in lemm. θεσσαλονικέως) θεσαλ. Nr. 42. V. 2. ἢ ῥ') ἤρ'. Nr. 44. in lemm. ὅτι εὐριπι εν μακεδονίᾳ ἐτελεύτησε) ὅτι ευριπι εν μακεδονία ἐτελεύτησεν. Litera paragogica addita animadversioni ansam praebet. Quum in marginalibus usque librarium ad eam adjiciendam proclivem habeamus, consentaneum est statuere, eandem ubi in textu reperisset, non temere abjecturum fuisse. At Ill. Jacobsio hac in re fere nusquam cum librario convenit. V. 4. σοφίῃ) σοφίη. Nr. 45. V. 2. in comm. ἢ γάρ) ἢ γάρ. Nr. 50. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 49. in lemm. βυθηνοῦ) βυθ. Nr. 51. V. 3. in comm. μακέτῃ) μακέτ\, quod nunc quidem est μακέτι; at vestigia exstant, fuisse μακέτῃ scriptum. Ex illa τοῦ ι forma saepissime in codd. η fit mutando. Nr. 53. Epigr. quum h. l. uncinis inclusum sit, verisimile est, priore loco, quo idem adscripserat librarius in marg., rectius fuisse ponendum, praesertim quum ex anathematicis sit. — In lemm. εις αυ ησιοδον ἀνα) εις αυ ἡσιόδου ανα i. e. εἰς τοῦ αὐτοῦ Ἡσιόδου ἀνάθημα. Nr. 57. V. 2. in comm. μήννος. Plan.) Voluit probabiliter V. D. μάννι P. μήννος Plan. Nr. 60. V. 1. δικαίῳ) fuit δικαίων; at neotericus quis illud substituit. Nr. 67. V. 1. λυπηρὲ) λῦπ. V. 6. in not. Jac. marg. φθιμενός) φθιμένος i. e. φθιμένοις. V. 7. πάνθ' ὅσα) ταῦθ' ὅσα. In not. cod. marg. σημ/) σημς. Nr. 68. in lemm. διογεν) διογεν i. e. διογενης, quum illud foret διογενου. Ib. κρατη) κράτη i. e. Κράτητος. V. 5. in comm. σκίπωνα) σκῖπ. V. 6. in not. cod. marg. διογεν) διογέν i. e. διογένην. cf. Greg. Cor. p. 298. inf. Nr. 70. V. 4. in not. Jac. marg. γρ. θεγμα φλεγμα a corr. superscriptum, ut et Nr. 71. v. 1. Nr. 75. V. 1. in comm. σταcίχορον a corr. superscr. V. 3. in comm. φυσικαν) contra φυσικην. Nr. 76. in lemm. διοσκόρου. Scr. διοσκορίδου) Quod si mutandi necessitas sit, exemplum ejusmodi propriorum nominum corruptionis habuimus in lemmate quodam superiore, ubi Θεω-

ριδας legitur pro Θεοδωρίδας. Nr. 77. in cod. marg. ἐπέγραφεν) ἐπέγραψεν. Nr. 78. V. 4. in comm. μαῖνασ') μαινάς. Nr. 79. in lemm. ἀγελαο) ἀγέλασ i. e. ἀγέλαςον. V. 2. κρέσσονα) κρέσσ. a corr. superscr. V. 3. τοκέων) sic per corr.; libr. dederat τεκέων. V. 5. in comm. ἐπει ταχα μαί) neque hoc, sed ἐπεὶ τάχα μαὶ in cod. V. 6. πάτρης) Quod in comm. cancellatum legitur, πάτρας, cod. offert. Nr. 81. in not. comm. marg. τιν) τιν' i. e. τινες et φ/ i. e. φασιν. vid. Bast. tab. VII, 12. Nr. 87. V. 1. Κύπριον) κυπριν. Litera κ fere erasa. Vide an ita se habeat res. Repererat libr. in archetypo Κύπριος; at quum formam rariorem Κύπριος pro Κύπριδος non nosset, vel, si nosset, non intelligeret certe, qui posset τὸ πῦρ Κυπρῖνον s. Κύπριον dici Κύπριδος πῦρ, mutatione opus esse existimabat; post tamen, quum acutius videret, correctionem retractavit. Verumtamen alia quoque via datur, qua possis id factum explicare, eaque speciosior. Scripserat nimirum librarius compendiaria ratione κύπρι, quod tum κύπριον quam κύπριος designat; mox quoniam ambiguitatem, quae inde orta esset, sentiret, perspicuitatis causa κ apponebat id; ipsum tamen, quia denuo dubitaret, postmodum adrasit. Nr. 89. in schol. cod. marg. πλὴν πάντα Διογένους εἰσὶν (sic) τοῦ τῶν φιλοσόφων βίους ἀναγραψαμένου) rec. charactere et nigrantiore pigmento. Ib. in altero marg. εἰς πιττακόν) adde τὸν Μιτ. Quae sequuntur ὅτι πιττακος — ἐμονομάχησεν (sic) ad v. 13. adscripta leguntur. V. 12. in comm. τον a corr. superscr. Nr. 90. V. 1. πριήνης) πρήνης. Nr. 91. V. 2. εἰς) ἐς. Nr. 95. V. 1. in comm. ποτ' ἐφάσκειν) Neque sic accurate redditum, quod cod. praebet. Librarius, incertus quoniam esset, edidit πότ' ἐφάσκειν. Fluctuabatur igitur inter ποτὲ φάσκειν et πότ' ἔφασκεν, vel potius, quum prius vitiose illud posuisset, hoc postea corrigendo subrogavit. Nr. 96. V. 2. θεός) θεόν. Nr. 98. V. 3. in not. Jac. marg. φιλῃδῶν) φιλῃδ ν. Litera penultima, quam omisi, tam parum certe exarata est in cod., ut vere dicere nequeas, sitne α, ο an ω. Nr. 100. V. 2. πάντη) πάντῃ, ut vulgo. Nr. 101. V. 2. οὐκ) = οὐκ. Versus hic pergit usque ad ὅσ ἦν incl. V. 3. οὐχὶ) = οὐχί. Quae metri neglectio ex oppositione particulae negativae profecta videtur. Nr. 103. in lemm. πολεμων) πολέμων. Linea prolongata si supraponitur, ejusmodi vocis compendium est, ex qua mediae omittuntur literae, lineola autem non

nisi uni literae obtenta, ν vel α significat. Hoc nomine in comm. nostro creberrime a typothetis peccatum. V. 4. in not. Jac. marg. ἤεισεν) Lit. ultima per corr. addita. V. 6. ib. αἰῶνα στρεπτοῖς) αἰῶν' ἀστρεπτοῖς. Nr. 105. V. 2. ἄκρος) ἄκροις. Nr. 108. V. 3. Ἀσκληπιός ἐστιν) ἀσκληπιός ἐστιν ex more cod. Nr. 109. V. 2. in comm. corr.) intellige, per correctorem. Nr. 110. V. 4. in not. Jac. marg. ει ῃ. ει πηρομελής) πηρομελῆς. Quod sic expediendum est: Corrector ῃ damnaturus sigla hortativa instruxit; veram lectionem in marg. exhibere animus erat; mox aliud consilium iniens, eam apposuit, quare nunc inepte literae ο superlitam habes. Nr. 111. V. 4. in comm. Ill. Jacobsius praepostera sollertia in Diog. edd. addi τοῦ θανάτου monet, quo glossemate carere cod. ait. Attamen in versus fine ⁒ additum; quae nota critica plus semel vocum defectum indicat. Nr. 113. Hoc epigr. librarius in tres solummodo versus dispescuit; nimirum δημητριον | φῶς | μέλανα |. Nr. 116. V. 1. ἄγε, λέγε) ἄγελεγε uno tenore, uno cum tono scriptum; cui scribendi rationi nullus dubito calculum adjicere. Nr. 119. V. 1. in not. Jac. marg. ἡνίκε corr. ἡνίκε) imo ἠνύκε a corr. superscr. (γρ ἡνικα) Hinc, non ex Diog., Brunck suum petivisse videtur. Nr. 122. V. 2. in comm. θάνε φυτοῖς ἄμμιγα) θανεφυιτοῖς ἄμιγγα. Primum in his iota fere rasum. Nr. 123. V. 1. Ἐμπεδόκλεις) ἐμποδ. Nr. 123. V. 2. in not. Jac. marg. καί) Rasit quidem librarius, sed veritus, ne nimium radendo membranas perderet, sic vocem reliquit, ut tota adhuc appareat. Nr. 129. V. 2. κτείνας ἑκλύσαι δουλοσύνης) κτείνας .. ἑλκύσαι δουλοσύνας. Excidit probabiliter ἀφ, ut esset vox ἀφελκύσαι. An vero vocis κτείνας syllaba finalis ex dorismo corripienda est? cf. Greg. Cor. p. 340. med. Forma insequentis vocabuli δουλοσύνας, prius scripta, id testificari videtur. Nr. 131. in schol. cod. marg. ου τ ηορ χ (L. οὗ ἡ ἀρχή) ἕκτορα ο ρηΐον ἅμα καταχθον) Ill. Jacobsius rectissime vidit, quo pertineret haec cod. nota; satis etiam ingeniose mutavit, quae, ne absurdi quid proveniret, mutanda sane erant; in eo tantum peccavit (quod magis ei honori ac decori est, quam vitio dandum), ut sibi persuadere nequiret, hujus marginalis concinnatorem pueriliter lusisse atque ineptivisse. Nimirum in cod. sic scriptum exstat οὐ παρ' Ἕκτορ' ἀρήϊον ἀλλὰ κατὰ χθονός. Qui sit verborum sensus, facile jam quivis intelligat, modo, post vocem ἐπίγραμμα nullum haberi interstinctionis signum, resciverit. Ridet enim nugax lemmatis auctor

illius carminis scriptorem, qui Hectora jamjam sepultum etiamnum *ἀρήϊον* dicat. — Ib. paulo post *εις*) Scr. *εἰς̃* (*εἰς τὰ* i. e. *ἐν τοῖς*).
·/.
Nr. 132. V. 2. *κρῆμα*) *κρῆμα*, quod alteri V. D. conjecturae, *χρῆμα*,
·/.
fidem facit. Nr. 133. V. 3. *γένεσφει*) *γενεσφει*. Nr. 141. V. 6. in
α
comm. *αὐαλέην* a corr. superscriptum. At vero etiam Planudes hoc exhibet. Ingenue fateri non pudet, me, nisi ipsius Planudis textus valde interpolatus sit, illam de correctoris novitate opinionem paulo inconsideratius et calidius amplexum esse videri; nam multis jam locis hunc Planudis cum correctore consensum expertus sum. Poteram quidem, si meae sententiae magis quam veritati favissem, silentio rem praeterire, concinentes hos locos opprimens; nemo in perfecta, quid ab ipso libr., quidve a corr. superscriptum sit, ignoratione dissimulationem meam sensisset; at veritatem sequi praestat. Attamen sic quoque opinio illa praesidium habet non adeo infirmum in eo substrato, potuisse omnino fieri, ut corrector, quas, si dis placet, emendationes adhibuit, partim ex Planude hauriret; cui ipsi praeter nostrum cod. ms. alium veterem anthologiae librum oculis usurpare fortassis concessum erat. Nr. 154. V. 1. *Μεγαρεῦσι*) *μαγ*. Puto, Spalettum ideo hunc errorem librarii non notavisse, quod in discernendo syllabas *εγ* et *αγ*, quae re vera in cod. simillimae sunt, non satis sibi fideret. Nr. 155. in cod. marginali *κραναὴν*) scr. *κραναὴν*. Nr. 160. in lemm.
α   α
ἀριστευσ) in cod. *ἀριστς* i. e. *ἀριστέα*, sicut *ἕτςρος* est *ἕτερος*. Accedit, quod Jac. lectio ex cod. usu *ἀριστευσάμενον* foret interpretanda, non item *ἀριστεύσαντα*; unde vitium augeretur. Nr. 161. in lemm. *τάφω*) in cod. desideratur. Nr. 163. V. 5. *κεἰκοσιν*) ultima lit. a corr.
·/.
addita. Nr. 164. V. 3. *ἔχωσε*) *ἔχωσε*. Et sigla et marginale (v. comm.) sunt correctoris. V. 5. *πῶς δ' ἔθανες*) *πῶς δὲ θάνες*. Nr. 167. V. 6. in comm. *πάντ' ὀλιγ.*) *παντ' ὀλιγο χρονιος*. Ex lineis subterductis, quae copulandi vim exserunt, liquet, codicis auctoritatem a partibus
λασεν
Suidae et Brunckii stare. Nr. 169. V. 3. in comm. *ἤγαγεν* a corr. superscr. V. 5. 6. quae in marg. habentur, correctoris sunt. Nr. 170. in lemm. *Ποσιδίππου*) ita per corr., libr. autem, ut vulgo, *Ποσειδ.* V. 5. in not. Jac. marg. *γούνοις* alio loco) imo, nostro; idem v. 6. de *κοιμανθεὶς* valet. Ib. *βαθὺν*) *μακρὸν*. Nr. 172. in lemm. *λινοθηρ*)
ι   o   o
λινοθήρ i. e. *λινοθήραν*. Nr. 172. V. 2. in comm. *γεράνων*) *γέρανων*.

Nr. 172. V. 5. in comm. καιμετίς.) Quum alibi semper Cl. Jac. tonum ante distinctionem erigendum curet, hic male depressus conspicitur. In cod. est legere καίμετίς. Nr. 173. V. 1. in comm. γρ. ταῦλια ταῦλιον) ῾ρ ταύλια τ'αὔλιον. Nr. 175. in lemm. ἀρότον, quod Cel. Ed. nos scribere jubet, est vere in cod. scriptum. Nr. 176. in lemm. ὅμοι) foret ὅμοιον; at in cod. ὅμοι i. e. ὁμοίως. Nr. 178. V. 3. in comm. εὐαίων') Quicunque cod. scripturam non perdidicit, ut versus pedibus suis constet, ita, demto tamen apostropho, legendum existimabit; syllabae ευ et ες enim prope nihil in cod. differunt; at nihilominus persuasissimum habeo, scripsisse librarium ἐς αἰων', idcirco etiam quia hoc apud christianos tam ligatae quam solutae orationis scriptores φθέγμα longe tritissimum facillime ipsum decipere poterat. Nr. 188. V. 5. in comm. ἐριννύς) ἐρῖνύς. V. 7. dele not. Jac. marg. Nr. 189. V. 2. in comm. ἄκρα) ἀκρά. Nr. 191. in lemm. δι3) i. e. διά. V. 2. κίσσα) κίσσαι. V. 4. ἀντῳδοῖς) ἀντ' ᾠδοῖς. V. 6. μιμητὰν) μῖμ. et ἀνηναμ.) ἀνηναμ. Nr. 193. V. 2. πτώσσουσαν) Ny per corr. additum. V. 3. in comm. με) a corr. superscr. Nr. 195. V. 8. στόμασι) ita per corr.; libr. dederat σώματι. Nr. 196. V. 6. ἀντῳδὸν) ita per corr.; a libr. habemus ἀντωδὸν, ut supra. Nr. 197. V. 4. in comm. ὑἱροῦπον) ὑἱρουπ. Nr. 200. V. 3. in not. Jac. marg. ἀρεάν) ἀρε αν. Fuit probabiliter ἀρειαν (ἀρηΐαν) a libr. scriptum ob similem sonum. Quod quum videret ferri non posse, iota extrusit. Jac. verum ex Plan. reposuit. — Ib. in comm. λαθραιης) λαθραιης. Libr. ipse induxit. V. 4. in not. Jac. marg. χειρί) χειρί et in marg. ῾ρ χεῖρ ἅμα. Nr. 202. in lemm. ἁρμόζει δὲ καὶ εἰς ἀλεκτρυόνα) a corr. haec addita sunt. Nr. 203. V. 2. in textu legitur ἠχήσεις ἀνεὶς, in marg. inferiori cum sigla ῾ρ ab ejusdem libr. manu ἠχήεσσαν ἵεὶς, item σωμάτων, quum illic sit σώμάτων, a corr. superscr. V. 4. ᾤχεο) ᾤχ. Nr. 204. V. 1. τλῆμον) Sic libr.; at corr. mutavit τλήμων. Nr. 207. V. 4. Φανίον) φάνιον. Nr. 210. in lemm. καταβέβρωκεν) καταβέβρωσκεν. V. 1. in comm. χελιδόνι) χελῖδόνι. Nr. 211. in lemm. μελιτ3) μελιτ3 i. e. μελιταῖον. Nr. 214. V. 5. in not. Jac. marg. νιρηΐδας) νιρηΐδας. Nr. 215. V. 4. ποιφύσσω, τάμᾷ) ποιφύσσωιτᾶμαι i. e. ποιφύσσων τῷ μᾷ. Nr. 217. V. 2. Post hunc versum in cod. ∴ στ Β ἄνω (v. hoc distichon in

comm.). Jam continuo sequitur tanquam novum epigr. Nr. 218. v. 3. s. Post hos demum Nr. 217, 3. s. Pro posteriore hoc tamen in marg. ille, qui supra citabatur, versus πρωτοπλόου — πτερκαΐης. Tum incipit epigr. 218. cum sigla. Nr. 218. in lemm. ἑτ3ρ) ἑτ̓ϛρ i. e. ἑταίραν. Nr. 221. in lemm. ἑταίραν) ἑταῖραν. Nam mire fluctuatur libr. in hujus vocabuli tono. Nr. 222. in lemm. σακῶν) σα^{βα} κῶν. Nr. 223. V. 3. dele not. Jac. marg., sicuti et v. 5., nam recte in libro ms. πτελίαις; sed iota et sigma nonnihil sibi justo propiora. Nr. 227. in lemm. λαρισ₂ία) λαρια₃ία i. e. Λαρισαεία s. Λαρισσαΐα q. d. Λαρισσαῖον. Eodem modo habes Πειραιὸς et Πειραιεύς. Nr. 229. in lemm. ἑπτὰ — δεξάμενον, quae pessime operarum culpa reddita sunt, ita intellige ἑπτὰ πληγὰς ἐπὶ τοῦ στήθους δεξάμενον. V. 3. in not. Jac. marg. „alio loco") imo, nostro. Nr. 231. V. 1. 'Αμβρακίας) ἀμβρακίας^{ης}. V. 2. 'Αριστ̓γ.) ἀριστογ. Nr. 233. V. 1. στρατίης) στρατιῆς. V. 2. σωρεύσας) ita per corr.; a libr. fuit τωρ. V. 4. εἰς) ἐς. Nr. 237. V. 3. ῥόον) ῥοόν. cf. de hac toni diversitate Greg. Cor. p. 480. Ad v. 4. in marg. habes: ἕως ὧδε τὰ Θεμιστοκλέους ἐπιγράμματα. vid. epigr. epideict. 356. Nr. 241. in not. lemmati adpicta: ζτ. λ̈ αοτ.) γ^{τ} ϳ̈ ο^{ο}τ. Quae quid sibi velint, nemo facile certo affirmare poterit. V. 5. χαίταν) χαιτ^{αν}ην. Nr. 243. V. 5. in comm. ἐπ' ἐμεῖο a corr. superscr. Nr. 255. V. 1. μενέγχεας) μενεγχέας. V. 3. in comm. ζωον) ζωόν. In marg. commentarii inferiore ἐπὶ βρότ.) εἰς βρότ. et Κρὴς) Κρῆς. Nr. 262. in lemm. κορ) Κάρην. Quam vocem si nolit quis male pro κόρην scriptam, lubenter ei docte explicandam remitto. Nr. 265. in lemm. ἑτ₃ (male ἑτ3) i. e. ἕτερον, sicut ἀμφότ₃ον i. e. ἀμφότερον. Nr. 272. V. 5. in comm. „novum lemma adscriptum", nec tamen hoc solum, sed etiam sigla initialis. Nr. 275. V. 1. in not. Jac. marg. Πέλοπος νάσσς) γρ. πόντιος Haec conjectura ab eadem illa non ita vetusta manu profecta est, quae plurimas ceterarum correctionum dedit inde ab initio horum epitymb. Nr. 276. V. 5. Etiam hic, si cod. fides habenda, novum orditur epigr. V. 6. τοὺς) τοῖς. Nr. 277. V. 4. in comm. αἰθυίη) ita per corr.; at libr. αἰθύη. Nr. 283. V. 1. οἰζυρά) Contra auctoritatem omnium hanc Jacobsius formam tuetur, quod alteri, ait, metrum adversetur. Qua in re me quidem minime sibi adsentientem habet.

Quum enim per se exempla brevis vocalis ante Zeta correptae non ita rara sint, nihil magis consentaneum videtur, quam quod, unâ morâ longâ in duas dissolutâ, ambae hae breves sint. Praesertim autem idcirco Cl. Editori adstipulari non possum, quod literae ζ superscripta puncta centies alioqui supervacanea, nunquam, si ejus literae forma talis esset, quae infra lineam descenderet, in hoc libro ms. otiosa me reperire meminerim. Nr. 280. in lemm. ἐπιχωρ) ἐπιχωρ i. e. ἐπὶ χώρας. Nr. 286. V. 1. in comm. μεμοραμμένε) imo potius μεμαραμμένε. Ib. V. 4. φρουδα πασης) φροῦδα πάσης. Nr. 287. in lemm. λύσιν) Ita etiam in textu scriptum fuit, at corr. inde Λῦσιν fecit. Nr. 291. V. 1. χαῖταί σου) χαῖται σου. V. 7. in comm. „novum lemma adscriptum". Simul habes utramque siglam tam initialem quam finalem. Nr. 294. V. 4. εἰς) ἐς. Nr. 295. V. 2. in comm. αἰθύης) Sic supra habebamus 277, 4; hoc loco autem recte αἰθυίης, licet υ et ι fere in unum confluxerint. V. 7. in comm. ἴθανεν probe dignoscitur in cod.; in spiritibus enim adscribendis, nisi eadem ipsa syllaba simul acutum habeat, librarius satis diligens. V. 9. in not. Jac. marg. τούτου. Hoc ex eo, quod antea scriptum erat, τοῦτ' οὗ, circumflexo spiritibusque rasis, tonoque acuto addito, sedulo librarius mutavit. Nr. 296. V. 8. dele not. Jac. marg. Est enim in cod. ἀμφοτέρας, quod h. l. optime ἀμφοτέραις esse potest, licet alias plerumque ἀμφοτέρας sit. vid. Bast. pag. 733. extr. et 719. Nr. 301. V. 1. in comm. εὐκλεᾶ) εὐκλεᾶ. Nr. 304. in lemm. Male ante ὠςαρίςον, quae cum praecedentibus conjungenda sunt, illa sigla apposita, quae ad titulum pertinet. Nr. 307. in lemm. σιλεντιαρίου) σελ. errore frequentissimo. Nr. 307. V. 3. ζήσας ἐνδόξως) sic in primis libri foliis; verum nostro loco ζήσας δ' ἐνδ. Nr. 311. in lemm. ἀναφερουσῖ) ἀναφέρουσι. Nr. 321. in lemm. ἀμύντιχον ἢ) ἀμύντιχον γέωργον ἤ. Nr. 325. V. 2. in comm. Res ita est comparata: Scripserat libr. ὄλβια τα; Corr. lacuna data, perperam τα pro τυ exhibitum opinans, quam ob rem signum correctionis additum vides, ex epigrammatis sequentis versu altero, illam explere statuit. Post autem quum veriora vel reperisset vel excogitasset, in marg. adjecit ιβ πάντα λέλειπται. Nr. 327. in lemm. κάσσανδρον) κάσανδρον. Paulo post: „Margini tamen cod. adscriptum" supple: a manu correctoris. Nr. 329. V. 3. in comm. μι a corr. superscr. Nr. 330. in lemm. ἐν τῷ δωριλαιωι) a corr. adjecta. V. 4.

in not. Jac. marg. ἔχοις) ἔχουσ'. Nr. 331. in lemm. εἰςώρακα ἐν φρυγία sunt correctoris. Nr. 332. in lemm. εἰς ἀκμώνιαν a corr. Nr. 333. in lemm. εἰς ἀδριανοὺς ἐν φρυγία ab eodem. Nr. 334. in lemm. φρόντωρα fuit hic et in textu scriptum; hoc postmodo ipse libr. mutavit, illud vero intactum reliquit. Ib. non ita multo post τοῦ καμψι) potius καμψιξ i. e. καμψικίζοντος. Nr. 338. in lemm. οὐ τὸν αθηνς ἀλλὰ τὸν) a corr. addita. Nr. 339. in lemm. ἐντ:) i. e. ἐν τοῖς. cf. lemma epigr. 351. In cod. haec nota tachygraphica formam habet, quam typis non licet repraesentare. Quod eo magis doleo, quum nec Bastius eam noverit. Est vero Tau, cujus ductui obliquo non superscriptum, sed adjunctum est antiquius syllabae οις compendium (cf. Bast. tab. IV, 17. primum τοῖς), praepositis tamen hamulo deorsum inflexo duobus punctis, altero supra, altero infra. Mentione semel injecta syllabae οις, non possum non addere, ejus compendium aliquod desiderari in Bastii commentatione, quod reperitur in nostro libro. Oculis quidem sistere ob typorum defectum illud non possum; veruntamen ex descriptione facile imaginari poteris. Si Bast. tab. III, 1. vocis τῶν superscriptum Ny hunc in modum mutes, ut lineolas ad perpendiculum descendentes paulisper introrsum curvaveris, illud ipsum effecisti. — Ib. ἐπιγράμμασιν) ἐπιγράμασιν. Post λουκιανου adde ÷ i. e. ἐςίν; quae vox etiam in nostro libro ms. saepissime spiritu et accentu caret. cf. Bast. p. 809. Nr. 343. V. 4. in not. comm. marg. **) unius tantum, quod hic legatur, epigrammatis mentio fit, quum duo sint scripta. Alterum, quod Anyten auctorem habet, etsi in ed. nostra me legere meminisse mihi videor, tamen ejus hoc tempore loci non memor, ne qua lectio varians forte intercidat, totum, quomodo hic legitur, apponam. Εἰς τὴν αὐτὴν Ἀνύτης. Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυδνὰ κόρας ἐπὶ σήματι κλεινὰ μάτηρ ὠκύμορον παῖδ' ἐβόασε φίλαν, ψυχὰν ἀγκαλέουσα φιλαινίδος ἃ πρὸ γάμοιο χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' ἀχέροντος ἔβα. Est, ut nunc video, epigr. 486. — In codicis marg. ad Nr. 343. v. 4. etiam hoc exstat: εἰς τὸν πατέριον τὸ ὅλον ἕως τοῦ σημείου. Post Nr. 344. in comm. τοῦ αὐτοῦ) [Σιμωνίδου] Cancelli et quod superscr. est, a corr. profecta. Nr. 345. in lemm. δια (scr. δι' ὅ). Sic Ill. Jac.; at in cod. δι' ἅς. V. 8. in not. Jac. marg. κακῇ γλώσσῃ) ita per corr.; a libr., quod in textu habes. Nr. 348. in lemm. συν (συνήθειαν?). Ast ego potius explendum censeo σύνεσιν ob tonum in prima syllaba notatum, etsi nullius loci recorder, ubi usurpata sit haec

vox de animi natura atque indole. Quod aliud vulgo vocis συνηθείας in libro nostro compendium reperiatur (vid. lemma epigr. 403.), id per se solum Jac. conjecturam neutiquam labefactaret; constat enim, scribam nunc hoc nunc alio ejusdem vocabuli compendio uti. Nr. 351. in lemm. τ:) i. e. τοῖς iterum male typis expressum. θαυμασί) foret θαυμασίων; at est in cod. θαυμασι i. e. θαυμασιως. Nr. 352. in lemm. τά) scr. τάς. Nr. 354. in lemm. δ/) Δ i. e. διά. Nr. 356. in lemm. πάλι) πάλ' i. e. πάλιν. Hinc elucet, Spalettum non modo voces per compendia scriptas plene dedisse, plenas vero compendiaria ratione, sed eo licentiae progressum esse, ut ad lubitum exhiberet pro altero alterum scripturae compendium. Nr. 362. V. 2. in not. Jac. marg. ἐκπρεπέος) ita per corr.; a libr. εὐπρ. Nr. 364. V. 4. αἴδης et περσεφώνη P. 1. Nr. 367. V. 1. Ἄϋσονος) αὔσοος. Nr. 368. V. 4. in comm. ἡμφίαζε) scr. ἠμφίασε. Nr. 369. in lemm. ἢ μᾶλλον) a corr. additum. Nr. 370. in lemm. τ τ νέ) pessime deformata. Explica τὸν τῆς νέας. Nr. 372. in lemm. βάσσον) βάσσους. Nr. 373. in lemm. δ' ὅτι) ΔΟΤΙ. id vere est δ' ὅτι, sed dignum, quod memoraretur, ideo putabam, quia discas inde, acutum cum spiritu, quando conjunctim scribuntur, plane discerni non posse a compendio syllabae ας. vid. Bast. tab. IV, 4. vocem χρῆσασθαι. Nr. 375. in lemm. εἴς τινα) Sic dedit Jac. ex cod. consuetudine; nunc tamen εἰς τινὰ libr. scripsit. Nr. 377. V. 5. in comm. επειδη) fuit ab initio ἐπιδή; id post mutavit libr. in ἐπειδή; denique, quod nec hoc placuerit, ἐπίη (γρ. ἐπίη) superscripsit. Nr. 378. V. 1. ὥρῃ) ὥρῃ. Nr. 379. in lemm. ἐκεῖ ς) ἐκεῖσ, quod proprie ἐκεῖσαι, h. l. ut passim ἐκεῖσε, cujus confusionis mater pessima illius aevi pronuntiatio putanda est. Hoc ipsum ἐκεῖσε autem nonnunquam pro simplici ἐκεῖ dici, satis constat. Nr. 380. in lemm. οὔ τινος) scr. οὔτινος. Nr. 381. V. 3. τεθνειῶτα) τεθνειῶτα (ηι) ab ipso libr. et inductum et superscriptum. Nr. 383. V. 4. in not. Jac. marg. χειρῶν) ita per corr.; a libr. fuit χερῶν. Ib. Nr. 384. V. 8. καὶ (κήν) a corr. superscr. Nr. 385. in lemm. εἰς τὸν πρωτ.) τὸν deest, ut potest deesse. Mox τ) τ' (τήν) et ξηραινοντ3) ξηραίνοντ, i. e. ξηραίνονται. Post ἀποβάλλουσι) iota desideratur in cod. Nr. 386. in lemm. Quod Jac. scribi vult, in cod. exstat. V. 3. ἀριθμούς) ita per corr.; a libr. fuit ἀριθμός. Nr. 389. V. 2. in comm. Ποσιδίππου) Ποσιδ. (ε) ergo recte. Nr. 390. in lemm. τελευτήσαν) τελευτήσαντος,

cujusmodi errores in titulis non adeo rari sunt. Nr. 392. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 393. in lemm. οὔτινος λείψ.) οὔτινος τὰ λειψ. V. 5. in not. Jac. marg. ἐπ' ἐκβίνει) A libr. non habemus nisi ἐπεβ . . νει; nam corr. aliquot literis erasis dedit ἐπεκβ'νει i. e. ἐπεκβαίνει. V. 6. ςαθερῇ) ςαθερῃ. Nr. 396. in lemm. βιθυνοῦ) βυθινοῦ. Nr. 398. in lemm. ἐξωλισθησαν τελευτῆσαν) ἐξολισθησαν τεfλευτῆσαι. V. 4. γλίσχρων) γλισχρῶν. Nr. 402. in lemm. ἦν οἰκία) ἦν ἡ οἰκία. Nr. 404. V. 4. in not. Jac. marg. πολύ) Ipse libr. mutavit, υ superscribens. vid. Bast. p. 774. pr. Nr. 406. in lemm. ἑλλήνωνιξ (fort. ἑλληνικῶν). Ita Jac.; saepissime enim, praesertim in marginalibus, syllabae temere inseruntur; at tonus appositus hanc emendationem non admittit; quare probabilius est, in archetypo exstitisse ἑλλήνων ἱερῶν. Posteriorem vocem per compendium scriptam quoniam libr. legere non valeret, post primam literam siglam continuationis posuit. Nr. 411. V. 3. in cod. sic habet Αἰσχύλος ἐξύψωσε νομης μια ἐνταχαράξας. V. 6. ἦδά τις) ἦδα τίς. Nr. 413. V. 2. in comm. ἐλομαν) per corr. superscr. V. 1. βαθυεύλων. Sic iterato, ubi hic versus in nova cod. pagina a corr. repetitur. V. 7. in not. Jac. marg. „marg. αμι". scr.: in textu ἄμι. Nr. 418. V. 3. θρεψαμένα) θρεψαμένη. Nr. 419. in lemm. αγ) αγα. Nr. 420. V. 2. Λεσβον) scr. Λεσβον'. Nr. 422. V. 4. in comm. λιηβδ). Recte in cod. λιηνδ'; at quia corr., a quo δ' additum habemus, hoc nimis voci illi appropinquaret, ductus ultimus, qui Ny a Beta distinguit, vix conspicitur. — Ib. ἦδά τις) ἦδα τίς. Nr. 423. V. 1. κίσσα a corr., qui hunc versum in nova pag. repetiit. Nr. 424. V. 6. in comm. ἠλεκάτας) at fuisse videtur ἠλακ. Nr. 426. V. 1. λέων) λέον. V. 5. σύμβολον) σύμβολων. Nr. 428. V. 2. in not. Jac. marg. σκαπτρεφόρος) A libr. fuit σκαπτοφόρος; at corr. ο in ρ mutavit. V. 13. in schol. cod. marg. φοινίκων) φοινίκην. Nr. 429. in lemm. φυδίς + φιδίς) Quod sic expedi. Librarius dum vellet pro υ scribi ι, hoc juxta adposuit; at quum haec emendandi ratio non satis perspicua videretur, totam vocem emendate addidit; verum cum iota, quod delere volebat, simul temere literam φ induxit (φιδίς). Additur in cod. εἰς γυναῖκα ἥτις ἐκαλεῖτο φιδίς.

In marg. comm. αντιβλη) foret hoc ἀντιβληθεισα sc. ἡ βίβλος; at recte scriptum in cod. ἀντεβλη i. e. ἀντεβλήθη. Paulo post

διωρθώθη) διορθ. Nr. 430. in lemm. altero ὑπολαμβάνω δὲ παρὰ) ὑπ. δὲ Ϩ (i. e. ὅτι) παρά. V. 3. Θυρσᾶτις) Θυρσάτις. V. 9. ὦ) ἆ. Nr. 431. in lemm. σπαρατ) σπαρ ατ. Jota evanuit. Posthaec ἀργείους) ἀρ, quod Ἄργος potius interpretare; in Jac. enim explicatione articulus desideraretur. Tum συγγραφ) συγγραφ/ i. e. συγγραφεος. In marg. comm. ω) ·/· ω: ∾ Tum μαȝ i. e. μαγίστορος) Fallitur V. D. Haec sigla non adhibetur, nisi quum terminatio vocis a κ incipit; exple igitur vel μάκαρος, vel potius, quia hae frequentius in libro nostro obviae sunt formae, μακαρίου vel μακαρίτου. Ipsam siglam non licet adspectui dare. Denique ἰδιοχείρ et τ) ιδιοχειρ i. e. ιδιοχείρως et τ i. e. τοῦ; nam circumflexus adjunctus est. Quum haec diversa compendia sibi tam similia essent, male eodem modo expressa sunt. Nr. 437. in lemm. τι ὅφιλοπολιμοιύντες) rectissime in libro ms. ὅτι φιλοπόλεμοι ὄντες. Nr. 442. in lemm. πεσόντ ἀριστ ἀθηνς) Haec miserabiliter a typothetis foedata explica πεσοντας αριστους Ἀθηναιους. V. 3. ἵνα σφίσι) ἵνά σφισι. Nr. 444. V. 3. in comm. ἄμιγα) ἄμιγγα, ut plerumque; unde suspicor, ita illo tempore vocem pronuntiari solitam esse. Nr. 446. V. 1. in comm. ἀλλοδαπων) ἀλλοδαπων. Nr. 448. V. 1. μνᾶμα) μνῆμα. Nr. 450. V. 2. τλῆθί με) τλῆθι με P. 1. et ὦ 'νερ) ὦνερ P. 1. V. 5. in comm. φιλ'. αἰδ. P. 1. V. 7. ἀναπτύξαι) ἀνὰ πτ. P. 1. et τάμὰ) τα'μὰ P. 1. In comm. λυγρὰ et λυγρὰν) minime; illud utroque loco. V. 8. κληδον') κληδ. P. 1. Nr. 456. V. 2. dele not. Jac. marg. In lemm. autem prius τὴν deest, et pro μιθνσ) habetur μεθνσ. Nr. 457. in schol. cod. marg. scr. νομίσασα. Recte; ita enim in cod. V. 8. Θειλοπέδων) Θηλοπ. Nr. 460. in lemm. μήκυλον) libr. μίκ., corr. μείκ., neuter μήκ. μετα ..... ἀπραγμοσυνηι) Nulla hic lacuna. In cod. απραγμοσύνης. Quia sigma non satis distincte scriptum videbatur, superscripsit. Qui tandem Spaletti induci potuerit, ut ι scriberet, quum bis haberet σ ante oculos, mirari non satis possum. Caeterum μετὰ ἀπραγμοσύνης etiam ad sensum optime habet. V. 4. γίγνεο) γίνεο, ut semper. Nr. 461. in lemm. εὐτελ῀) foret hoc εὐτελων; verum in cod. εὐτελ῀ i. e. εὐτελως. V. 2. dele not. Jac. marg. Nr. 462. V. 2. in comm. ἔκρυφε) per corr.; libr. dederat κρυφε. Nr. 464. V. 6. ἀνιαρὸν) ἀνιαρόν. Nr. 468. V. 9. ποθειν) a corr.

superscr. Nr. 469. V. 2. *κρείσσονα*) *κρέσσονα*. Nr. 470. V. 2. in
καὶ
comm. *παῖς εὐκρατίδεω ποδαπὸς*) *παῖς* et *καὶ* a corr. addita. Ib.
·/.
εὔχεαι. Nr. 471. V. 1. in comm. *ὤμβρ.*) *ωμβρ*. Nr. 472. V. 8. in comm. *ὕψος* metro ruente. At in cod. *ὕψος τ'*. V. 14. *λειτηῖ*) per corr.; a libr. *λιτηῖ*. In not. cod. marg. ad v. 7. *ἐσφαλμένος* (adde ·/.
i. e. *ἐστίν*) *ἐάν*. Paulo post „quorum alter" sc. corrector. Nr. 473.
δ δ
in lemm. scr. *ἐκκρεμάσασας*. Nr. 477. in lemm. *φιλαινι*) *φιλανι* P. 1. V. 1. *μὴ σοὶ*) *μή σοι* P. 1. *ταῦτα*) *τοῦτο* P. 1. 2. *ἐπικαίριον*) *ἐπὶ κ.*
ι
P. 1. Nr. 479. in lemm. *μετ*) *μετ*, quod *μέγαν* esse, negari non potest. V. 1. scr. *πάλαι*. Nr. 480. in lemm. *ὕδῳ* recte. V. 2. in
τ τ
comm. *αρμονίης*) nihil in cod. superscr. Nr. 481. in lemm. *κασαυ*
ε ·/.
θεοδοτην καλουμ a corr. addita. Nr. 482. V. 5. *γενέτας*) *γενετας*. in
·/.
not. Jac. marg. *περι*) *πέρι*. Nr. 484. in lemm. *τέκνον*) *τέκνων*. V. 1. *Διδύμωνι*) *διδυμωνὶ*. Nr. 486. V. 1. in comm. *κλεινῷ*) Nullo modo, sed *κλεινὰ* P. 1. 2. V. 2. in comm. *ὠκυμόρον* P. 1.) Minime, etiam *ὠκύμορον*. Nr. 490. V. 1. in comm. *ἐπί* Ib.) Neutiquam, sed *ἔπι*.
η ·/. ῃ
V. 3. in comm. *πινύτυτος*) *πινύτ*. Nr. 491. V. 2. *ἁλικίαν*) *ἁλ*. V. 4. *λᾶες*) *λάες*. Nr. 492. V. 1. *'Ωιχόμεθ'*) *οἰχ*. V. 2. *γαλατᾶν*) *γαλάταν*. Nr. 494. V. 1. in comm. *νερεῦ*) *νῖρεῦ*. Nr. 495. in cod. marg. superiore: *οὐ στίχεις*) *οὐ στιχ*. Nr. 496. in lemm. *τζοσκιρονίσι*) *ταῖς Σκειρωνίσι*. Nr. 498. in lemm. *νικαία*) *νησαία*, quemadmodum in textu.
τ
Verba *ὑπὸ ψύχους τελευ* a corr. addita. Nr. 501. in lemm. *αγήσαντα ἐν λεσβωι*, quum librarii scriptura exstincta esset, a corr. restituta.
δ δ'
Nr. 504. in lemm. *ὀστρακω*) *ὀστρακω* i. e. *οστρακωδες*. Verba *ὑπολαμβάνω — ἐστιν* a corr. adjecta. V. 1. *Πάρμις*) ita per corr.; libr. scripserat *Πάρμος*. V. 12. in comm. *γριπεὺς*) imo *γριππεύς*, ut v. seq. Nr. 505. V. 1. in comm. *μερίσκος* an *μενίσκος* ambiguum in P.) Horum neutrum in cod., sed potius *βερίσκος*, quod utrum a *βείριξ* (*ἔλαφος*, cf. Greg. Cor. p. 593), an vero a *βῆρος*, quas voces ambas frustra in Schneid. lex. quaeris, derivandum sit, doctiores videant; vitiose enim pro *βειρίσκος* vel *βηρίσκος* illud a libr. scriptum esse, credere non dubito. Quod autem haec vocabula in numeros non caderent, id profecto ignarus scriba minime curavit. Posset tamen, ut ille excusaretur, *βερίσκος* forma brevis alterius horum nominum fortassis haberi. Nr. 506. in lemm. *θαλα/* i. e. *θαλασσιος*. Dele etiam

pone το interstinctionis notam. V. 2. in not. Jac. marg. Θρασὺς) Θρασύς. Ib. V. 4. ῥώνιον) ῥώνιον. V. 7. in comm. εὔμέγα) imo, sicut Plan., ἐς μέγα. Nr. 509. in lemm. θεογν) θεογν i. e. θεογνιν. Nr. 512. in lemm. εἰς — τέγεαν) maxime turpata ita intellige: τοὺς ἕλληνας τοὺς τὴν. Nr. 517. V. 1. ἠελίου) ἠῷος. Quem egregium librarii errorem notare saltem V. D. debebat. Nr. 520. V. 2. ἤ τι) ἤ τί. Nr. 521. in lemm. ἀφαν. Adverte compendium syllabae ης pro compendio syll. εις positum, quod non ita saepe occurrit. cf. Bast. p. 767. sub med. Eodem modo nota syll. ην pro syll. ειν nota reperitur. cf. Bast. p. 760. inf. In his cummaxime versans facere non possum quin moneam, in epigr. 516, 2. βιου ea literae υ forma exhibitum esse, quae nostri Ny speciem refert; quare saepissime turbas dedit; ideo probabiliter altera lit. υ forma tritior illi superscripta est non a libr., sed a recentiore quodam homine. Nr. 525. in lemm. Quod Jac. scribendum monet, in cod. est vere scriptum. Nr. 528. in lemm. τὴν abest. Nr. 529. V. 2. ἐπέβασε) ἐπιβ. Nr. 530. V. 4. in not. Jac. marg. σκῦλλα) imo, recte σκῦλα; nam alterum Lambda inceptum modo, non penitus scriptum. Nr. 532. in lemm. verbi ναυαγήσαντα compendium pessime exhibitum. V. 5. οὐκ ἄρ' ἀλωὰς) in cod. οὐκάράλωᾶς. Nr. 534. V. 3. δείλαιε) δειλαῖε. Nr. 537. V. 2. Λῦσις) λῦσις. Nr. 539. V. 5. οἵ σ') οἷς. Nr. 541. V. 6. χέαντα) χέαντο. Nr. 542. in lemm. πόμ ἐβρ κρυσταλλω male typis expressa; intellige ποταμον Εβρον κρυσαλλωθεντα; tum περιραγ.) περιραγ., denique τ κεφαλ) potius τὴν κεφαλην. Nr. 544. V. 1. ἥν ποθ') ἥν πόθ'. V. 3. ποτ') πότ'. V. 5. Δερξία) δερξία. Nr. 547. in lemm. marg. τελευτῆσ3) pessime τελευτησασαν compendio redditum. Nr. 550. in lemm. σω) σω; est enim σωθεντα. Nr. 557. V. 1. dele not. Jac. marg. Spaletti non recordabatur, literae ι saepenumero uncinulum adhaerere. V. 3. ἥρπαξε) ἥρπαξεν. Nr. 563. in lemm. σιλεντι) σελ. ut saepissime. Nr. 564. in lemm. corrige τὴν. V. 2. δηΐων) δήιων. Nr. 566. in lemm. τ) corr. τ. Nr. 567. in lemm. γυμν) corr. γυμνὴν. Ad Nr. 568. etiam hoc legitur in cod. θρηνω ὅλον καὶ παθητικὸν τὸ ἐπίγραμμα. V. 3. in not. Jac. marg. αἱ) αἱ. Nr. 577. V. 2. in comm. τύχῃ) τύχηι. V. 3. ὀδῖται) ὁδῖται P. 1. V. 3. 4. a corr.

superscr. Nr. 469. V. 2. κρείσσονα) κρέσσονα. Nr. 470. V. 2. in
καὶ
comm. παῖς εὐκρατίδεω ποδαπὸς) παῖς et καὶ a corr. addita. Ib.
·/.
εὔχεαι. Nr. 471. V. 1. in comm. ὤμβρ.) ωμβρ. Nr. 472. V. 8. in comm. ὕψος metro ruente. At in cod. ὕψος τ'. V. 14. λειτηῖ) per corr.; a libr. λιτηῖ. In not. cod. marg. ad v. 7. ἐσφαλμένος (adde ·/.? i. e. ἐσίν) ἐάν. Paulo post „quorum alter“ sc. corrector. Nr. 473.
δ δ
in lemm. scr. ἐκκρεμάσασας. Nr. 477. in lemm. φιλαινι) φιλανι P. 1. V. 1. μὴ σοὶ) μή σοι P. 1. ταῦτα) τοῦτο P. 1. 2. ἐπικαίριον) ἐπὶ κ.
ι
P. 1. Nr. 479. in lemm. μετ) μετ, quod μέγαν esse, negari non potest. V. 1. scr. πάλαι. Nr. 480. in lemm. ὕδῳ recte. V. 2. in
τ τ
comm. αρμονίης) nihil in cod. supersor. Nr. 481. in lemm. καιαν
ε ·/.
Θεοδοτην καλουμ a corr. addita. Nr. 482. V. 5. γενέτας) γενετας. in
·/.
not. Jac. marg. περι) πέρι. Nr. 484. in lemm. τέκνον) τέκνων. V. 1. Διδύμωνι) διδυμωνὶ. Nr. 486. V. 1. in comm. κλεινῷ) Nullo modo, sed κλεινὰ P. 1. 2. V. 2. in comm. ὠκυμόρου P. 1.) Minime, etiam ὠκύμορον. Nr. 490. V. 1. in comm. ἐπὶ Ib.) Neutiquam, sed ἔπι.
η ·/. η
V. 3. in comm. πινύτατος) πινυτ. Nr. 491. V. 2. ἀλικίαν) ἀλ. V. 4. λᾶες) λάες. Nr. 492. V. 1. Ὠιχόμεθ') οἰχ. V. 2. Γαλατᾶν) γαλάταν. Nr. 494. V. 1. in comm. νιρεῦ) νῖρεῦ. Nr. 495. in cod. marg. superiore: οὐ στίχεις) οὔ στιχ. Nr. 496. in lemm. τζοσκιμονίσι) ταῖς Σκιμωνίσι. Nr. 498. in lemm. νικαέα) νησαέα, quemadmodum in textu.
τ
Verba ὑπὸ ψύχους τελευ a corr. addita. Nr. 501. in lemm. αγήσαντα ἐν λεσβωι, quum librarii scriptura exstincta esset, a corr. restituta.
δ δ'
Nr. 504. in lemm. ὀσρακω) ὀσρακω i. e. οσρακωδες. Verba ὑπολαμβάνω — ἐστιν a corr. adjecta. V. 1. Πάρμις) ita per corr.; libr. scripserat Πάρμος. V. 12. in comm. γριπεὺς) imo γριππεύς, ut v. seq. Nr. 505. V. 1. in comm. μερίσκος an μενίσκος ambiguum in P.) Horum neutrum in cod., sed potius βερίσκος, quod utrum a βείρηξ (ἔλαφος, cf. Greg. Cor. p. 593), an vero a βῆρος, quas voces ambas frustra in Schneid. lex. quaeris, derivandum sit, doctiores videant; vitioso enim pro βειρίσκος vel βηρίσκος illud a libr. scriptum esse, credere non dubito. Quod autem haec vocabula in numeros non caderent, id profecto ignarus scriba minime curavit. Posset tamen, ut ille excusaretur, βερίσκος forma brevis alterius horum nominum fortassis haberi. Nr. 506. in lemm. θαλα/ i. e. θαλασσιος. Dele etiam

pone το interstinctionis notam. V. 2. in not. Jac. marg. Θρασύς) Θρᾱσύς. Ib. V. 4. ῥώνιον) ῥώνιον. V. 7. in comm. εὔμεγα) imo, sicut Plan., ἐς μέγα. Nr. 509. in lemm. θεογν) θεογν i. e. θεογνιν. Nr. 512. in lemm. εἰς — τέγεαν) maxime turpata ita intellige: τοὺς ἕλληνας τοὺς τὴν. Nr. 517. V. 1. ἠελίου) ἠῷος. Quem egregium librarii errorem notare saltem V. D. debebat. Nr. 520. V. 2. ἥ τι) ἥ τί. Nr. 521. in lemm. ἀφαν. Adverte compendium syllabae ης pro compendio syll. εις positum, quod non ita saepe occurrit. cf. Bast. p. 767. sub med. Eodem modo nota syll. ην pro syll. ειν nota reperitur. cf. Bast. p. 760. inf. In his cummaxime versans facere non possum quin moneam, in epigr. 516, 2. βιου ea literae υ forma exhibitum esse, quae nostri Ny speciem refert; quare saepissime turbas dedit; ideo probabiliter altera lit. υ forma tritior illi superscripta est non a libr., sed a recentiore quodam homine. Nr. 525. in lemm. Quod Jac. scribendum monet, in cod. est vere scriptum. Nr. 528. in lemm. τὴν abest. Nr. 529. V. 2. ἐπέβασε) ἐπιβ. Nr. 530. V. 4. in not. Jac. marg. σκῦλλα) imo, recte σκῦλα; nam alterum Lambda inceptum modo, non penitus scriptum. Nr. 532. in lemm. verbi ναυαγήσαντα compendium pessime exhibitum. V. 5. οὐκ ἄρ' ἀλωάς) in cod. οὐκάρἀλωᾶς. Nr. 534. V. 3. δείλαις) δειλαῖς. Nr. 537. V. 2. Λύσις) λύσις. Nr. 539. V. 5. οἵ σ') οἵς. Nr. 541. V. 6. χέαντα) χέαντο. Nr. 542. in lemm. πόμ ἐβρ κρυσταλλω male typis expressa; intellige ποταμον Εβρον κρυσταλλωθεντα; tum περιραγ.) περιραγ., denique τ κεφαλ) potius τὴν κεφαλην. Nr. 544. V. 1. ἦν ποθ') ἦν πόθ'. V. 3. ποτ') πότ'. V. 5. Δερξία) δερξία. Nr. 547. in lemm. marg. τελευτῆσ3) pessime τελευτησασαν compendio redditum. Nr. 550. in lemm. σω) σω; est enim σωθεντα. Nr. 557. V. 1. dele not. Jac. marg. Spaletti non recordabatur, literae ι saepenumero uncinulum adhaerere. V. 3. ἥρπαξε) ἥρπαξεν. Nr. 563. in lemm. σιλεντι) σελ. ut saepissime. Nr. 564. in lemm. corrige τὴν. V. 2. δηΐων) δήιων. Nr. 566. in lemm. τ) corr. τ. Nr. 567. in lemm. γυμν) corr. γυμνὴν. Ad Nr. 568. etiam hoc legitur in cod. θρηνῳ ὅλον καὶ παθητικὸν τὸ ἐπίγραμμα. V. 3. in not. Jac. marg. αἰ) αἰ. Nr. 577. V. 2. in comm. τύχη) τύχηι. V. 3. ὀδῖται) ὀδῖται P, 1. V. 3. 4. a corr.

addita P. 1. Nr. 580. V. 1. οὔποτ' ἐμί) οὔποτέ με. Nr. 582. in lemm. ἀπο) ἀπο. Superscriptum est τῆς, quod idcirco monendum putavi, ut intelligeretur, quam similes sibi exararentur syllabae της et ται compendio scriptae. Vix aliter differunt, quam quod hoc posterius vulgo, nec tamen semper, infra lineam descendit, illud non item. Nr. 582. V. 3. σ' ἐδάμασσαν) σε δάμασαν. Nr. 592. in lemm. ταῦτα ἔπαθεν) ταυτ' ἔπ. Nr. 596. V. 1. in comm. οὔτ' ἔμ') imo οὔτέ μ' ex cod. more. Nr. 602. V. 2. οὐδ' ἔτι) οὐδέ τι. Nr. 607. in lemm. ψύλλ˜) scr. ψύλλαν. V. 1. in comm. ψυλλω) imo ψύλλω, quo toni loco forma ψύλλα vindicatur. Nr. 610. V. 1. ἤρπασέ τις) ἤρπασέ τίς ex more. Nr. 614. in lemm. λάμαξιν λεσβίας) λάμ. τὰς λεσβ. et πάλιν πά) πάλιν ὁ πά (i. e. πάχης). Nr. 614. V. 4. Μιτυληναίαν) μιτιλ. V. 13. Quod in textu legitur, principio libr. scripserat; post mutando id subrogavit, quod habes in not. Jac. marg. V. 14. κλεινᾶς) κλεινάς. Nr. 621. V. 3. ἐγών) ἐγώ. Nr. 623. V. 1. μαζὸν) μασὸν. V. 4. in not. Jac. marg. εις) εἰς, licet hoc signum reprobationis interdum etiam subscribatur. cf. Bast. p. 856. Nr. 622. in lemm. κρημνηθεντα) potius κρημνηθέντα. Nr. 624. in lemm. ἴωνίω) ἴωνίω. V. 3. τόσσους) τοὺς σούς. V. 5. in not. Jac. marg. λα βίων οσυν) λα βίων ὅσον; in vacuo rasurae vestigia. Nr. 626. in lemm. scr. καίσαρ et οἰκεῖσθαι, quae ambae voces pessime compendifactae. V. 3. οὔ τοι ἐρημαίαισιν) ηχοί ἐρημ. In not. cod. marg. ἐσχάτας) plane sicut in textu ἐσχατιάς. et Νασαμώνων) νασαμόνων. Nr. 627. V. 1. ἡμιτελῆ) ἡμιτελῆ. V. 3. Θώνιον) θύνιον. Nr. 628. in lemm. scr. ταφὲν. Nr. 629. V. 1. εἴς σέ τις) ἢ εἰς σε τίς. Nr. 629. V. 3. in not. Jac. marg. νηλεεῖς) Fuit ab initio νηλέες, quod quum libr. in νηλεις vellet immutare, pro altera litera ε compendium syllabae ει posuit; jam vero, ne alterum ε, quod remanserat, inducere necesse esset (cf. Bast. p. 855. extr. „quando liturâ cod. elegantiam corrumpere nollent"), totam vocem νηλεις perspicuitatis causa supra repetiit. — Ib. ἐν αἴδου) ἐν ἄιδου. Nr. 630. in lemm. παθ˜) παθ i. e. παθών. Nr. 633. in lemm. quae perperam sunt expressa, ita intellige: σελήνης δι' ὑπερβολὴν κάλλους. Nr. 636. V. 3. sic habetur in cod. κριοῖς ἀγητῆρσι ποτὲ βληχημένα βάζων. Nr. 638. in lemm. ἐγει .. γεγμένοι) equidem non ex cod.

notavi; quod si tale quid vere ibi reperiatur, ex lemmatum auctoris ingenio probabiliter scribendum sit ἀντὶ τοῦ ἐγηγερμένου. Nr. 636. V. 4. in comm. πιμικρῇ) πενικρῇ; ab ipso libr. νι atramento inductum. V. 6. θῖνά με) θῖνα με. Nr. 639. V. 1. Κυκλάδας) κυκλάδος. V. 5. ἀρῷτό) ἀρῶτ^{το}. Nr. 640. in lemm. ηγουν πειρα) ητουν^{τ} πειρα. V. 4. in not. Jac. marg. ἐ^{υ}σσομένη) in cod. nihil superscriptum. Nr. 641. in lemm. γράμματος) ἐπιγράμματος, quamvis et illud bene habeat. Nr. 642. V. 2. Διοφανέος) διαφανέος, quod tamen cuivis minus exercitato, praesertim quum hoc poscatur, διοφ. videbitur ob incredibilem literarum α et ο similitudinem. Nr. 645. in lemm. τελευτῆς) foret τελευτήσαν; at in cod. recte τελευ^{τ} i. e. τελευτήσαντα. Ad v. 3. in comm. Ill. Jac. ita: „sed litteris praefixis error emendatus." De litteris praefixis mihi certe non constat; puto, si invenissem ejusmodi aliquid, id me notaturum fuisse. Caeterum v. 4. κεῖσαι ἴου, quum a libr. omissa essent, adjecta sunt a corr., cujus manus in not. Jac. marg. recens dicitur non immerito. V. 1. ποῦ σοι) πού σοι. Nr. 647. V. 1. in not. Jac. marg. dele: ποτε. Ib. Nr. 648. V. 9. in comm. „novum lemma in P." adde: etiam sigla initialis. Nr. 649. V. 4. in comm. θερσιποτιφθεγκτα) θερσὶ ποτιφθ. Nr. 650. V. 3. πως) potius πᾶσ', at, spiritu neglecto, a facile pro ω sumi poterat. Nr. 651. V. 6. διψάσιν) δίψασιν. Nr. 652. V. 5. in comm. καύηξιν καὶ ἰχθυφόροις) Particula καὶ desideratur in l. ms. V. 7. in comm. „Fortasse et Cod. Pal. κεκλαυμένον." Minime, sed satis certo literae ductu κεκλαυμένον. Nr. 654. V. 4. in not. Jac. marg. κρηταί εις) Syllaba εις a reliqua voce paulo remotior; si voluit V. D. ad hoc lectores advertere, quod tamen in cod. nostro non ita raro obvenit, recte apposuit; at si in apographo pro circumflexo acutum, idque mutata toni sede, invenit, Spaletto hoc vitio dandum. V. 5. in not. cod. marg. κλαίουσιν) abest lit. parag. Nr. 657. Hoc lemma corruptissimum in comm. habetur; quare totum exhibere lubet: τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου εἰς κλειταγόρην, οὗτινος τάφον παρά τινα ἀκρώρειαν κείμενον ἐν ᾗ ποιμένες μετὰ προβάτων διατρίβουσι; at quid accusativus sibi vult loco nominativi? Durum sit φασιν subaudire; quamobrem κλειταγόρ^{ο}ου τιν, quod habet Spaletti, recte emendatum videtur. V. 9. εὐάρνοιο) εὐάρνοις. V. 10. οἰός) οἶος. In not. cod. marg. corrige ἀπαρχας. Nr. 658. in lemm. Quod Jac. vult scribi, in cod. habetur. Nr. 662. Etiam hoc lemma corruptissimum. Accipe sic ex l. ms. λεωνίδου εἰς παῖδα

περιςέραν καλουμένην ἑπτέτην τελευτήσασαν· τὸ δὲ περιςερᾶς τῆς μητρὸς ἐςὶν ὄνομα. V. 6. in not. Jac. marg. ἀνθρώπους) ἀνθρώποις; emendate igitur. Nr. 663. V. 1. in comm. θράσσα) θράσσαι. Ib. V. 4. τιμᾶν) τιμάν. Nr. 664. V. 4. ἢ ῥά νιν) ἢ ῥά ν νιν. Notabile Ny interjectum. V. 6. in comm. ἔπτεα) fuit quidem ἔπτεα; at Tau erasum. Nr. 666. in novo lemm. prius τὴν ex cod. abest. Nr. 696. μα) potius μα, ut vulgo. Nr. 676. V. 1 et v. 2. dele not. Jac. marg. Nr. 679. V. 5. in not. Jac. marg. ὀλβίων; recte Beta inducto. Nr. 682. in lemm. ὁμοῖ) ὁμοῖ* i. e. ὁμοίως. Nr. 683. V. 8. „χέσειν a rec. manu additum", ut sunt nostri homines minus quam majores pudici; libr. prae pudore locum vacuum reliquerat. Jocari lubet, ut laboris nausea discutiatur! Nr. 686. V. 4. in comm. κεινο τάφωι) κεινοτάφωι. In ipso textu ἀκήδεστος) male pro ἀκήδευτος. At syllabae ες et ευ centies in codd. permutantur. Nr. 687. V. 4. „Luditur in ἀςρολόγοις ἀλόγοις, qui lusus evanescit, si ἀλόγους legitur". V. D. si reperisset in apographo, quod h. l. satis distincte exhibetur, ἀςρολόγους, sententiam suam depositurum fuisse persuasum habeo; sic enim, quum non solum iste lusus non perdatur, utrique adeo, et consulti et consulentes, uno eodemque ictu feriuntur, idque per constructionis ambiguitatem. Nr. 688. V. 4. μέχρι) ἄχρι. Ejusmodi ultimae levitatis peccata iram paene accendunt. Nr. 689. V. 2. in comm. παρακάτθεο) παρακάτθεº. An hoc est παρακάτθετο? An Tau evanuit? An alia medela adhibenda? Equidem non habeo, quod pro certo possim affirmare. Nr. 693. V. 1. παρηονῖτις) παρηονίτις. Nr. 694. V. 2. ποτιδαίης) πότ' ἰδ. et κείμενον) κείμενος. Nr. 696. in lemm. (Scr. ὁμοίως τῷ μαρσύᾳ) Fallitur V. D. Nam ὅμοιον pro ὁμοίως dictum; quod recte fieri, nemo facile dubitet; ad τῷ μαρσύου subaudiendum vel πότμῳ vel μόρῳ. Profecto, etiamsi correctionem vocis μαρσύου accipere vellem, certe alteram probare nullo modo possem. Habet enim vox ὅμοι in antepenultima acutum. Nr. 696. V. 1. in not. Jac. marg. dele: δέσμας Ib. Nr. 697. in lemm. ἤγουν) ἤτουν, ut vulgo in marginibus libri nostri. V. 9. dele not. Jac. marg. Nr. 698. V. 6. in comm. μέτριον) Jota raso exstitit verum. Nr. 699. in lemm. Verba οὐ μὴν καὶ τελευτησαν ego quidem ex libro ms. non notavi; fortassis aciem meam fugerunt; temere enim a descriptore addita quis credat? V. 3. ἄβαλε) ἀβάλε, ut constanter. V. 1. in not. Jac. marg. νεόφυτον) νεόφυτον. Diligenter vocem inspicienti principio νεόφοιτον scriptum

videtur, quod post mutabatur in illud; sed quia correctio mox displicuerit, id ipsum udrasum est. Ib. v. 6. ἄγειν) fuit ἀγὴν; at sic mutatum. Nr. 700. V. 2. τ', quo Jac. hiatui medetur, in cod. non apparet; nec re vera erat, cur apponeretur. V. 3. κατέκταναν) abest a l. mst. Ny parag. V. 4. in not. Jac. marg. ῥουφίνος) ῥουφῖνος, unde a libr. saltem manifesto emendationem illam recusari elucet. Nr. 702. V. 4. in comm. ἐρυθρήν) Recte; h. l. etiam in MS. pro gravi acutus ob caesuram pentametri. Nr. 703. in lemm. δωρι) male; foret hoc δωριον; at in cod. δωριεὺς eo syllabae ευς compendio scriptum, quod alias syllabam ους significat. Quod ita in codd. passim reperiri, a doctiss. Bastio ne verbo quidem observatum esse, mirari sane licet. De forma δωριεὺς, quae in Schneid. lex. male desideratur, cf. Greg. Cor. p. 127. Nr. 704. in lemm. τι) τινι. Nr. 705. V. 2. Ἠδωνῆς) ἠδώνης. V. 5. in not. Jac. marg. αἰγείδεσιν) Re vera librarius ab initio quidem ει scripturus fuisse videtur; post tamen ι praetulit, ut habeas nunc, licet ductibus ob animum scribae suspensum minus certis, αἰγίδεσιν. Nr. 707. in lemm. ἐπίγρ. παντάπασιν) ἐπίγρ. ζτ παντ. Nr. 707. V. 2. in comm. σοφοκλῆς) Nisi tonum circumflexum eodem plane modo atque tonum gravem in libro nostro efformatum dicas (persimiles esse, satis liquet), a librario habemus σοφοκλῆς; quod in ejusmodi pluribus nominum propriorum in syllabam κλης exeuntium terminationibus observasse mihi videor. An forte sic statuendum sit hac de re? Librarius non contrahi terminationem κλέης existimabat, sed potius syllabam έ elidi; ita cum syllaba acuta etiam elevatiorem voci tonum demi; at ne toni signo careret, quo a sequenti vocabulo dirimeretur, syllabae ultimae tonum imposuit; vid. Reiz. de pros. gr. accentus incl. p. 62; caeterarum enim syllabarum nulli, ne vox reciperet tonum erectum, tenorem addere poterat. V. 3. Σκίρτος) σκιρτὸς. Credere par est, quando in hoc accentuationis genere turpiter labi poterat cod. scriba, ut labitur saepissime, imo constanter, posse etiam in illo. V. 7. πάλιν) πόλιν. Nr. 708. V. 2. in comm. μαχωνα) μάχωνα. Nr. 710. V. 2. in comm. σποδιᾶν) Recte; verum τᾶν quoque pro τάν. V. 4. sic in cod. habetur: αἰ τάςοι τε λέθων ται θετέρωι πόλιος. V. 7. in comm. τηωι) τηνι. Eodem versu in textu συνεταιρὶς) συνεταρίς, ut pluries. Nr. 712. V. 1. ἐμμί) εἰμί. Nr. 713. in lemm. ὁμήρωι) ὁμρωι. Quod ideo notandum duxi, ut disceres, hanc lineam in media voce superscriptam non Ny et Alpha solum, sed quaevis

alia, quae per compendium exciderint, denotare posse. Nr. 712. V. 6. in comm. „fortasse etiam καθεστάς“. Certo Sigma, non Ypsilon exstat in cod.; at superscriptorum Eta causa κηδεστής potius libri ms. lectio dicenda. Nr. 716. in lemm. ἐπωνομάζετο) ἐπον. V. 1. in comm. ἰαλύσοιο) ἰαλυσοῖο. V. 5. φαινόκριτ') φαινοκρίτ'. Nr. 717. V. 6. ποιμένιαι) ποιμενίαι. Nr. 718. V. 3. in comm. τηναι) τῆναι. Nr. 722. V. 1. in not. Jac. marg. θηρίφαγον) θηριφάγον. Nr. 725. in lemm. Quod correxit Jac., ipse ex cod. descripsi. Nec tamen negem, aliter in Ms. exhiberi; namque haud scio an ejusmodi vitia manifesta in describendo sustulerim. Nr. 729. in lemm. τελευτ) male; foret enim τελευτων; in cod. τελευτήσασαν hic, sicuti plerumque, hoc modo decurtatur: τελευ. Nr. 730. in lemm. αυ) hoc nihil omnino est; scr. αυ, ita ut syllabae ης compendium superscripto Tau adjungatur. V. 5. πλημμύρουσα) πλημμύρ. ex usu cod. Nr. 731. in lemm. scribe ἀμπελ γοργος δ' ἦν αυ. Nr. 732. V. 1. in comm. τάσκίπων) τασκ. Nr. 734. V. 1. in cod. sic scriptum: ἧξεν ὀλατιτυτειδεστι. Nr. 735. in novo lemm. „εις αὐτὴν τὴν θεανοῦ et ἕως ὧδε. quae est nota ejus, qui codicem cum antographo comparavit. Saepius recurrit; interdum simpliciter ὧδε.“ Imo in Ms. cohaerent εἰς τὴν αὐτὴν ἕως ὧδε; quae verba hunc in modum explica. Hactenus, quae ad illam ipsam pertinent. Hanc explicationem veram esse, et supra jam docui, et infra ex epigr. Gregorii 23 et 117 intelligere licet. Nr. 736. in lemm. ἐνολιγ) foret ἐν ὀλίγῳ; in cod. ἐν ὀλίγοις habes. V. 3. καλιῇ) καλιῇ. Ad v. 5. in comm. „In marg. cod. not. ⁒.“ Novum argumentum, descriptorem non ad litteras, sed ad sensum reddidisse codicem. Qui quum cognitum haberet, siglam ⁒ seu ~ adversionis vice fungi, leviter illam in locum notae ζτ substituit. Ipse Cel. Schaeferus hac ratione in errorem induci se passus est, ut descriptoris peccatum aliunde docte adstrueret. Nr. 737. in lemm. corrige ληςῶν. Nr. 738. V. 3. in comm. δέ οὐ) δέ ‛ου, quod est haud dubie δέ σου; at Spaletti pro levitate sua, quod Sigma est, spiritum asperum putavit. Nr. 740. in lemm. παρισαμενον) in cod., sicut oportuit, παρισμενον. Nr. 741. V. 3. in novo lemm. ἐξαισίως) ἐξεσίως. Recte superscribendo emendatum, quod per malam pronuntiationem peccatum fuit. Paulo inferius in comm. „Secundum distichon iterum exhibetur in infima pagina Cod. sine varietate.“ In

hoc solo recedit ab illo, quod *'Ρήνου* non est superscriptum. Caeterum nil nisi puerilis lusus tironis videtur esse, qui librarii scripturam imitandi periculum faceret. Nr. 743. in lemm. *θάνατον*. Certe etiam hoc recte haberet, etsi hujus titulorum concinnatoris dictioni non satis conveniret, modo tonum in penultima ferret; in Ms. *θάνατον*. V. 2. *μιᾶς*) *μιῆς*. Nr. 744. in lemm. *κνιναγρ*) ita per corr., ut perspicuitati provideret; a libr. tantummodo *κνιναγ* i. e. *κριναγορου*. Rho enim saepiuscule fit patulum (i. e. Ny) — per temporis injuriam. Ib. *ην ετι* (L. *ἔτη*) *ἐπέζησεν*) Rectius ita: *νγ ἔτι ἔτη ἐπέζησεν*. *"Ετη* enim ob parem cum antecedenti voce sonum facillime excidere poterat; *ἔτι* autem si deesset, a me quidem desideraretur. Numerum, quem substitui, verum esse, ex textus verbis *δεκάκις πέντε καὶ τρεῖς* apparet. At literae *ην* et *νγ* in Ms. prope eaedem. V. 5. *ἐλιχμήσατο*) *ἐληχμ*. Ad v. 7. „procul dubio, quod nova in autographo incipiebat pagina". Quod non crediderim; spatium enim vacuum relictum satis superque novum epigr. ordiri testatur. Nr. 746. in comm. „Versus ipse bis scriptus a diversis manibus; tum additus hic:" Sic potius: Semel hic versus a librarii manu exaratus; at bis post additum a libr. versum *ὧδε 'Β* a nugatore repetitus, qui illius scripturam exprimere vellet. In posteriori imitatione pro *Ζᾶν* dedit *Βοῦς*. Nr. 748. V. 3. *υἷες*) *υἱές*. V. 5. *'Αθωῖος*) *ἀθώεος*. V. 7. *δᾶμος*) *δάμος*.

VIII. *Επιγραμματα Γρηγοριου του Θεολογου.*

In his Gregorii epigr. rarissime correctum; si quando, ab ipso certe librario, non ab alieno interpolatore. In universum, praeterquam quod accentus hinc inde negliguntur, cuncta curiose ac nitide sunt scripta. Quae Ill. Editor in praecedentis paginae calce posuit: *ἐκ τῶν ἐπῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου μέρος τι* (*τί*. sic in cod.) *τῶν ἐπιτυμβίων ἐπιγραμμάτων*, rectius hoc nostro loco erant afferenda, quoniam huc pertinent et profecto faciunt ad Brunckii rationem intelligendam, ex qua primum epigramma caeteris praefixum putat. Idem, quod Brunckius de unico hoc primo, equidem de multis aliis statuo. Vid. ad epigr. 179. In illis verbis ante *τῶν* desidero *ἐκ*, quamvis et omissum quodammodo ferri possit. Nr. 2. in lemm. supra

textum posito legitur *Βασίλιον;* verum satis erat, abbreviaturam *βασί*) per *Βασίλειον*, quum hac ratione plenis litteris passim scriptum exstet. Nr. 6. V. 3. *θεὸς δέ οἱ*) *θεός δεοι*. V. 4. *ἄλλα τε*) *ἀλλά τε* ex cod. more. Nr. 8. V. 1. *ξυνὸς*) *ξῦνος*. Nr. 11. V. 6. *δυωδέκαδα*) *δυωδεκάδα*. Nr. 12. In hoc epigr. incipit librarius, ut literas elegantius pingere, ita accentus curiosius apponere. Nr. 19. V. 4. *ἐτέων*. Vide an sit V. D. interpretatio scripturae inferioris admittenda. Nr. 21. V. 3. *ὥς*) *ώς*. Nr. 23. V. 2. dele not. Jac. marg. V. 3. in comm. *ὥς δεκαθ.*) *ὡς δ.* Nr. 26. V. 7. in comm. „Sed haec manifesto cohaerent cum praecedentibus". at etiam sigla initialis apposita. In textu *ῥέξετε*) *ῥέζετε*. Nr. 27. V. 5. in comm. „Res ipsa haec cohaerere docet". Haec rectissime Jac. conjunxit, neque vero in cod. disjuncta habentur; abest enim sigla initialis; lemmata autem nonnunquam bis terve exhiberi, satis constat. V. 7. *ὑσάτιον δὲ*) *ὑσατιόν δε* ob versus exitum. V. 8. *νηῷ*) *νηῶ*. In hac voce prae ceteris crebro peccatur omittendo Jota. Sic fuerat v. 5, sic redit ep. 29, 7. 40, 4. 48, 4. 73, 2; at recte *νηῶι* 39, 4. 56, 2. Nr. 28. V. 3. in not. Jac. marg. *ἥλλατο*) *ἥλλατ'ο*. Nr. 29. V. 2. *σύ γ'*) *σὺ γ'*. V. 7. *τρίσμακαρ*) *τρισμάκαρ*. Nr. 30. V. 2. in not. Jac. marg. *ξείνεις*) Vere sic scripserat librarius; sed postmodum addita lineola ex *ει* effecit *η*, quod correctionis genus in libro nostro est frequentissimum. — Ib. *ἀπονισομένοισι*) *ἄπονισ*. Ib. V. 5. *θρέμμα τιθηνῆς*) *θρέμμ ατιθηνῆς*. Nr. 31. V. 1. ib. *κλεινή*) *κλεινη*. In textu *τις*) *τίς*. Nr. 32. V. 6. *φάεσι*) *φαέσι*. Nr. 35. V. 2. *φωνὴ δ' ἐδέθη καὶ χείλ*) *φωνή δ' ἔθηκε χείλ*. V. 4. *κληῗδα*) *κληΐδα*. Nr. 37. V. 2. *κυμαίνοντος*) *κῦμ*. Nr. 40. V. 3. *τὴν*) *τήν* ob versus exitum. Nr. 45. V. 1. *ποτ'*) *πότ'*, sicut 54, 2. et plerumque. V. 3. *ἱερῇ*) *ἱερὴ* et *τραπέζῃ*) *τραπέζη*. Nr. 47. V. 1. *εὐχομένῃ Νόννῃ*) *εὐχομένη νόννη*. Nr. 48. V. 1. in not. Jac. marg. *εὐσεέος*) fuit *εὐσεβέος;* at Beta dimidio evanidum pro Jota perperam haberi potuit. Nr. 54. V. 1. *φαάντατος*) *φάαντατος*, at epigr. 113, 1. recte. Omnino accentus in priori cod. parte ita parum curiose saepenumero sunt fixi, ut quam sedem occupent, non ubique sit facile dictu. Nr. 57. in comm. „uno versu auctius", cujus vacuum in codice habetur. Nr. 56. V. 1. *ἁγνῶν*) *ἀγνῶν* ex cod. usu. Nr. 57. V. 1. *μελεδωνῶν*) *μελεδοίνων*. V. 2. *πόνοισιν*) Abest lit. parag. — Epigrammati Nr. 57. adhaeret in cod. epigramma 58. et epigrammatis 59. versus primus. Quod litera princeps *Ω* epigr. 59, 1. ante seriem protrusa est, inde non sequitur continuo, novum epigr. exordiri.

Hoc enim saepissime fit; quin cujuslibet distichi litera quaevis prima aliquantulum prostat. Nr. 58. V. 1. *Νύννῃ*) *Νόννα* et *ποῦ*) *πον*. Nr. 60. V. 2. *ἵλαος*) *ἱλαος* ex cod. more, et *Γρηγορίῳ*) *γρηγορίῳ*. Cum hoc epigr. cohaerent Nr. 61 et 62. Nr. 62. V. 1. *Νόννῃ*) *νόννη*. Nr. 67. V. 1. *ἤδε*) *ἡ δὲ*. V. 2. in not. Jac. marg. *παρῇ*) *παρῇ*. Nr. 70. V. 1. *τόδ'*) *τὸδ'*, ut plerumque. Nr. 74. *Νόνναν ἔπεμψεν*) *Νονν' ἀνέπ*. Nr. 76. V. 8. *τεκέων*) *τοκέων*. Nr. 79. in lemm. *κεφαλὰς ῑ*) Nimirum ad singulos versus litterae *α — ι* adscriptae leguntur:
λ
κεφαλαιά autem (sic enim, non *κεφαλας* compendium *κεφα* vertendum existimo) probabiliter loci praecipui heic audiunt. V. 5. *προσπτύξασ'*) *προπτύξ*. V. 9. *Τριάδ'*) *τριαδι*. Quod Jota esse videtur, nil nisi superne evanidus literae *δ* ductus calligraphicus est. V. 10. *δέκατον*) Recte, licet primo oculorum obtutu *δέκαστος* esse videatur. Quod cave ne eo modo explicandum tibi censeas, quo Bast. tab. II, 2. in voce *γεννηθέντας* et II, 5. in vocabulo *αὐτός* litteras *τ* et *ς* sibi simillimas habes. Contemplare potius ejusdem tab. II, 15. prima verba *κατὰ στέρησιν*, in quibus si litterae Tau anteriorem lineae superpositae partem paululum declinantem tibi imagineris, ut contingat cum ductu finali praecedentis literae Alpha, ab insequente Sigma-Tau nequaquam dignoscere poteris. Nr. 81. V. 3. *οὐρανίοιο*) *οὐρανίολο*. Nr. 83. V. 2. *μνώεο*) *μνῶου*. Nr. 85. V. 5. Librarius certe novum epigr. incipere voluit; adest enim initii sigla. Nr. 86. V. 6. *ἀντὶ φίλου*) *ἀντιφίλου*. Nr. 87. V. 2. *λᾶαν*) *λάαν*, sicut 112, 2; at 89, 2. dubium. Omnino hac in voce scriba ridicule fluctuat. Ib. *λαοτόμοι*) *λᾶοτόμοι*. Nr. 88. V. 1. *Τόνδε*) *τὸνδε*. Nr. 91. V. 4. *ἰητορίην*) *ἰητ*. sed 92, 4. recte *ἰητ*. Nr. 96. V. 4. *σιγῆς*) *σίγῆς*. — Si velis ex absentia siglarum initialium judicium ferre, profecto epigr. 102 et 103. usque ad v. 5. connectenda forent cum epigr. 101. Quod argumentum neutiquam reprobaretur eo, quod ad epigr. 102. habemus *εἰς Γ. τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφήν;* quin etiam nonnihil inde firmaretur; est enim haec adscriptio nihil aliud nisi lemmatis paginâ versâ usitatissima repetitio; porro neque hoc obstaret, quod litterae principales aliquantum praeminent; atqui inde affatim refellitur, quod alius ad epigr. 102. numerus habetur (illic 63, hic 64), et verba ad epigr. 103, 2. *καὶ εἰς Ἀλύπιον τὸν αὐτῆς ἄνδρα;* atque etiam inde, quod ad 103, 5. nullus titulus legitur. Nr. 103. V. 1. in not. Jac. marg. *ἐγώ*) recte *ἐῄν*. At Ny interdum ita pingitur, ut vix possit ab Alpha discerni. Bastius hoc male praetermisit. Finge tab. VII, 11. in vocis *συνηθείας* com-

pendio priores hujus litterae vertices magis sibi appropinquari; continuo habebis Alpha. Nr. 105. in lemm. κατατυμβορυ) Hoc loco ab ipso libr. peccatum, alias a typothetis. Vid. comm. ad epigr. 171. Nr. 107. V. 5. τετιμένος) τετιμημένος. Nr. 108. V. 4. πρίν τι) πρὶν τι. Nr. 111. V. 3. Μαρτινιανὸν) μαρτινιᾶνὸν, sicuti epigr. 113, 1. μαρτινιᾶνέ. Unde colligo, penultimam illo tempore plerumque corripi esse solitam. Nr. 113. V. 3. ποτε ἧς) ποτ' εἶς. Nr. 117. V. 6. κύδεός ἐστι) κύδεος ἐςι. Nr. 118. V. 5. Κάλλιμέ θ') Κάλλιμι θ'. Nr. 119. V. 4. κυριδίοις) scr. κουρ. Juvat nonnunquam etiam vitiorum typotheticorum correctorem agere; saepius tamen piget. Nr. 121. ad v. 3. in comm. novum lemma habet αὐταδέλφους, ubi punctum literae Tau impositum vel vocem plane non legi oportere, vel formam αὐτοαδέλφους, mihi certe aliunde non cognitam, significat. Omicron enim quum saepe atramento temere impleatur, majusculum tibi videris punctum habere. V. 5. ἄμερσεν) abest lit. parag. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 122. V. 4. εὐθαλάμους) ἐς θαλ. Unde noverat V. D. illam vocis formam? Nr. 125. V. 2. μακρόν ἐστι) μακρὸν ἐςὶ ex more cod. Nr. 128. V. 3. χαι) χ'ἀι, ut constanter. Nr. 129. V. 4. κῆποι) κήποι, at illo modo epigr. 177, 2. Nr. 130. V. 3. ἔλειψεν) Abest lit. parag. Nr. 131. V. 3. ἐψξας) abest iota subscr. Nr. 142. V. 3. ποτ') πότ'. V. 4. ἦμος) ἥμος. Nr. 143. V. 1. ἕρκος) ἔρκος. In lemm. comm. „Apud Murator. p. 37. junctim cum praecedente". etiam in cod. cohaerent. Eodem modo Nr. 145. 146. ad 144. pertinent, licet ad 145. titulus habeatur εἰς τὸν αὐτὸν et sequens numerus (40, quum antea fuerat 39). Ad Epigr. exstat tum sigla initialis, tum lemma εἰς τὸν αὐτὸν, at idem, qui antea legebatur, numerus (41). Ad Epigr. 150. neque initii signum, nec numerus alius, sed adscriptio εἰς Εὐσέβειαν καὶ Βασίλισσαν. Ep. 152. conjungendum videtur cum ep. 151; inscriptio enim versa pagina nullius est momenti; nisi forte separare velis ob lemma epigr. 153. εἰς τὸν αὐτὸν, quod ipsum tamen ex praecedentis epigrammatis argumento petitum commode videri potest, neque antecedens lemma necesse est respicere. Redeamus vero ad lectiones varias. Nr. 144. V. 3. βροτοῖσιν) abest lit. parag., ut solet abesse, etiamsi versus sequens a lit. vocali incipiat. Nr. 148. V. 1. Ἀβραάμ) ἀβραᾶμ, ita ut accentus se perfodiant; quod factum puta vel ob ictum, vel ut gravis deleretur (volebat fortassis librarius alteram nominis formam Ἄβραμ exhibere), vel ut tonus inflexus efficeretur, cujus tamen usus nullum vidi exemplum. Nr. 150. V. 1. in not. Jac. marg. dele εἰσα-

βίων P., imo potius integrum relinquo, at ex comm. adde 2. Ib. μεγακλέες) μεγακλὲὲς; lit. penultima est ε et ω simul. Nr. 151. V. 1. Αἰεὶ) αἰεὶ. Nr. 155. V. 3. Γρηγορίοιο) γρηγορίοι. Nr. 156. V. 1. ποτ') πότ', ut semper; nam ne semel quidem apud priorem cod. descriptorem accentum deponit. Ib. in not. Jac. marg. ἔλῃε) ἔλυε. V. 2. in comm. βρύχιος) βρύχιο σ. V. 3. ib. οὐκὰν) οὐκᾶν. V. 4. ἀνθ' ἀλίης) ἀνθαλίης, sicut 158, 2. ἐξαλίης. Illic ad v. 5. in comm. „Rectius in Murat. codd. cum praecedentibus jungitur." Cur rectius, non satis video. Nr. 159. V. 4. ἄχρις) ἄχρι. Nr. 160. V. 2. 3. in not. Jac. marg. „Versus mutili in P. ex Muratorii codd. suppleti." In libero spatio nunquam fuisse scriptos tene, probabiliter, quod librario lectu difficiliores viderentur. Nr. 162. V. 3. dele not. Jac. marg. V. 6. τιμῇ) τιμῆ. Ib. in comm. εὔποθον P. 1. Imo etiam nostro loco ἐςπόθον legitur. Nr. 166. V. 6. ὅς) ὡς. Nr. 170. V. 2. in comm. ἔχουσιν) Lit. parag. abest. Nr. 171. V. 3. ἐςὶν) ἐςιν et μηδὲ) μῆδε, at Nr. 173. v. 4. μηδὲ. Nr. 174. V. 5. in comm. ἀμούς) ·/· ἀμούς. Quum antehac paululum dubitarem, an operae pretium esset, ubique istud signum apponere, V. D. jam suo exemplo probavit, rem esse non supervacaneam, sed consilii. Nr. 176. V. 5. τοῦτόν τις) τοῦτον τίς. Nr. 178. in comm. „In cod. Pal. a praecedente non distinguitur." Imo distinguitur novo numero apposito (143). Lemma cum sigla initiali ob illa in margine enumerata miraculosa non locum habebant. Nr. 179. in lemm. πάντα ταῦτα εἰσὶ τοῦ θεολόγου, fere quemadmodum in lemm. epigr. 176. scribebatur: τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου. Ex utroque titulo suspicio nascitur, caetera epigrammata, quibus auctoris nomen non est praefixum, haud tribuenda esse Gregorio. V. 3. ἦην) ἦν. Nr. 183. V. 1. in comm. ὥστε) ὥστι. V. 2. τοῖσί τε) τοῖσι τε. Nr. 187. V. 4. ὥς τί) ὥς τι. Nr. 192. V. 1. λιτάζομαι) λῖτ. Nr. 196. in comm. „Ap. Murator. p. 151, ubi ei prius distichon sequentis epigrammatis adhaeret." Id factum, quoniam a librario temere hic sigla initialis appicta est; tamen titulus cum numero recte suo loco habentur. Nr. 195. V. 2. ἄξιοί εἰσι) ἄξιοι εἰσί. Nr. 198. V. 1. in comm. τάδ') potius τὰδ' ex more cod. parum constanti. V. 2. ὄψεθ') ὀψέθ'. Nr. 200. V. 3. τάδε) τὰδε. Nr. 202. in comm. „prius distichon cohaeret cum praecedente" singularem quidem numerum habet, nec vero lemma ac siglam initialem. Cuncta haec tria, quae, ne quid dubitationis resideat, jure postulantur, ad v. 3.

hibes. Nr. 203. Deest primo versu lemma; at v. 3. cuncta, quibus opus est, reperiuntur. V. 4. in not. Jac. marg. χειρολήθη) χειρολήθη. Nr. 204. V. 1. in comm. πνικα) πνίκα. Ib. V. 3. εἴδ' ἑστώς) εἴδ' ἑστώς. Nr. 206. V. 1. τύμβοι) τύμοι. Nr. 207. V. 3. εἰ τάδ') εἶταδ'. Nr. 209. V. 2. in not. Jac. marg. τίς) τής; ab ipso libr. iota superscriptum et inductum. V. 5. in comm. Revera novum epigramma incohat. Nr. 212. V. 1. in not. Jac. marg. παντὸ θανές) παντὸ θανές. Nr. 215. V. 2 et 4. οὔποτ' ἂν) οὔποταν. Nr. 216. V. 1. Μάρτυρομ') μαρτύρομ'. Nr. 217. Cum versu tertio novum in codice epigramma incipit. Nr. 218. V. 1. τις) τίς. Nr. 220. V. 3. Deest lemma; adsunt numerus et sigla. Nr. 222. Lemma exstat absque numero et sigla. Nr. 223—236. incl. secundum numerum, siglam, lemma non sunt in codice disticha, sed tetrasticha. Nr. 223. V. 1. in not. Jac. marg. εἰσί) fuit εἰ οἱ; sed ab ipso libr. in illud mutatum. Nr. 224. V. 2. ὤρυξε) deest in cod. iota subscr. Nr. 225. V. 2. τύμβῳ) τύμπῳ. Nr. 228. V. 1. Εἴ σ') εἰ σ'. Omnino in his Gregorii epigrammatis multas voces, praesertim vero particulas et monosyllabas et disyllabas saepenumero suis carere accentibus observavi. Nr. 229. V. 2. dele not. Jac. marg. Syllabae κα et ην creberrime permutantur. Nr. 236. V. 1. in comm. ὡσαλαπαξας) ὡς ἀλαπ. Nr. 238. V. 2. ἐμοῦ νέκυες) ἐμοῦ νέκυος. Proinde optio datur trium diversarum lectionum: ἐμοῦ νέκυος. ἐμοὶ νέκυες. ἐμοῦ νέκυες. Sed, quam Jac. recepit, verissima videtur. Nr. 241. V. 2. ἐστίν) ἔτιν. Nr. 242. V. 1. οὐχ' ἅλις) οὐχάλις et ἦε) ἦε et χεῖρας) χεῖρας. Nr. 243. V. 2. δαΐχθέν) δ' αἰχθέν. Nr. 250. V. 1. πλούσιός εἰμι) πλούσιος εἰμί. Nr. 254. non eodem atramento, quo caetera, et nonnihil diversa scriptura exaratum subter consueto textus spatio; tamen nihilo secius ejusdem librarii esse opinor, ut et verba τέλος τῶν ἐπιγραμμάτων τοῦ θεολόγου. Idem utrumque redit in paginae codicis 358 fronte, sed ab ipsius librarii manu cancellatum et atramento inductum.

IX. Ἐπιγράμματα ἐπιδεικτικά.

Nr. 1. in lemm. ἐν ἀπέψιξεν) At in cod. certo certius ἐνάπέφιξεν. Quam formam, nisi temere a librario ψ cum φ permutatum velis,

quod fit sane interdum, dubius sum, an derivem a prisca forma φρύγω, unde habes φρυγή, φρύξις, φρύξιος etc., an affinem dicam formis plurimis a syllaba φρῦ. incipientibus, an denique uni alicui ex diversis linguae graecae dialectis tribuam, quemadmodum Alexandrinae dialecti formam ἔφυγαν fuisse compertum habemus. cf. Greg. Cor. p. 482. Nr. 1. V. 5. ᾄδην) ᾅδην. Nr. 4. V. 1. ὀπώρης) ὀπώρης, ut epigr. 78, 1. Nr. 5. V. 2. πτόρθος) πτόρθον. Nr. 7. V. 5. in comm. „In membr. Palat. cum hoc epigr. cohaeret sequens distichon Nr. 8." Non cohaeret; quamvis enim lemma non habeat, siglam tamen ac numerum praefert. Nr. 6. V. 1. in comm. ἦν) ἦν. Nr. 8. in not. Jac. marg. „cohaeret cum Nr. 7." Habet numerum ac siglam, nec nisi lemma desideratur. Nr. 10. V. 1. ποτ') πότ'. Quantopere membranae nostrae in hac voce varient, paucis ostendam exemplis. Insignita est tono epigr. 74, 3. 77, 1. 263, 5. 264, 1.; caret eo epigr. 25, 1. 54, 1. 99, 1. 104, 3. 131, 4. V. 5. εἰλιχθεὶς) εἰλ. Nr. 11. in lemm. τὸ ἐλλειπὲς (Scr. τὸ ἐλλιπές). Vera si docet V. D., thesauri linguae graecae prope omnes sunt corrigendi. Cf. Greg. Cor. p. 44 et 429. V. 2. ἠράνισαν) Sitne spiritus asper an lenis, in cod. dubium; at ille habetur epigr. 13, 8. Nr. 13. V. 3. ἀλλ' ὅ) ἄλλο. Nr. 14. in lemm. λαγῶι κοιμώμενοι) λαγως κοιμώμενος. V. 4. ἕλικας) ἕλικας. V. 6. in comm. εἰληδόν) εἰλ. V. 7. εἶλε δ' ἀλούς) εἶλε δ' ἀλούς. Nr. 15. in lemm. ἐρωτικὸν ἐπίγραμμα) ἐρωτικὸν ἔ/ (i. e. ἐστὶ) τὸ ἐπίγρ. V. 3. ἄψον) ἄψον, sicut epigr. 32, 2. Nr. 16. V. 1. Ὧραι) ὧραι. V. 3. ἤ) ἤ. Ib. in comm. κατήρισεν) κατήρισεν. V. 4. οὐχὶ) οὐχι, ut epigr. 34, 3. Nr. 17. in lemm. διωκόμενον) δι. κόμ. Post ηρπασε) ηρπαγε. V. 5. εἰς) ἐς. V. 6. κήν) κήν. Nr. 18. in lemm. κρειττ) κρείττ. Nr. 19. in lemm. μύλ⁀) foret μύλων. Potius μύλ^ i. e. μύλην. V. 5. τιθηνήτειρα) τιθηνήτειρα. V. 6. in comm. ἠϊόνας) ἠϊόνας. et πῖσά τε) πίσα τε. V. 10. ζεῦγλαν) ζεύγλαν. Nr. 20. in lemm. ὀλυμπίαι) potius ὀλύμπια. V. 4. ἶσα) ἶσα. V. 5. ἤνιδε) ἤνιδε. Nr. 22. in lemm. διατοπαρα (παραυτά?). Certe παραυτίκα, quum illud aliquanto rarius nusquam scriba exhibeat. At nihil omnino mutandum videtur. παρα est παρὰ τῷ (διὰ τὸ παρὰ τῷ τεκεῖν sc. εἶναι); possis fortasse etiam παρα pro παρεῖναι accipere, quemadmodum est pro πάρεστι, πάρεισι et πάρειμι, ut habeas hoc modo διὰ τὸ παρεῖναι τὸ τεκεῖν. Nr. 23. in lemm. τὰ τῆς θαλάσσης) τὰ θαλάσσης. Nr. 25. V. 2. δηναιοῖς) δηναιους. Nr. 26. V. 1. Ἑλικών) ἑλ. V. 5. Ἤρινναν) ἤρ. Nr. 27. V. 1. τήν) τάν. Nr. 29.

V. 3. οἶον) οἶον utraque vice. In novo lemm. τολμῇ) τόλμη. post κατεσκεύ) potius κατεσκευ*α*, ut κατεσκεύασαν vulgo decurtatur; denique μον) μόν i. e. μόνον. Nr. 32. in lemm. θαλασσ μηπ) θαλασσ μήπ i. e. θάλασσα μήπω. Quod addubitaveram antea, lineam inflexam loco lineolae rectae litteram α denotare posse, id hinc jam didici. Vide autem, quam plane discerni nequeant literae α et literae ω compendia. V. 5. ὁλκάδα) ὁλκ. ex cod. usu. Nr. 33. V. 2. in comm. „In hujus versus loco in Pal. legitur pentameter epigrammatis nr. 36. (scr. 35.) πόντος κὴν χέρσωι εἰς ἐμὲ μηνάμενος". Versus, quem huic substituit V. Ill. in editione sua, leg tur in inferiori cod. margine; at ex nota, quae ipsi appicta est, non epigrammati nostro, sed epigrammati nr. 35. adsignatur, ubi Jacobsius alterum exhibet. Verum est, etiam hunc alterum in epigr. 35. legi, at cancellis circumdatum et additâ notatione ζτ σι χ κατ. Nr. 34. in lemm. εἰς ἑτέρα ναῦν ἣν οχι (Scr. οὐχ ἡ). Potius sic: εἰς ἑτέραν ναῦν ἣν οὐχι, nam θάλασσα universe positum, ut sit non certum aliquod, sed quodvis mare, in cod. lemm. plerumque articulo caret. Post ἀπὸ τιν) ἀπό τιν ex more cod. Nr. 35. in lemm. ὑποθαλάσ) scr. ὑποθαλασσ. Nr. 36. V. 1. in comm. πελάγευς) πελάγους. V. 3. οὔτ' Εὖρος) οὔτ' εὖρος. Ib. οὔτ') οὔτ'. Nr. 37. V. 1. μηκέτ') μὴκ ἔτ'. In not. Jac. marg. ἡσυχίοις adde: Pl. Br. Nr. 38. V. 1. ἥκεις) ἥκεις. Nr. 39. V. 1. Μουσαιοι· κοράσια) μουσαιοικορασια. Librarius scripserat μουσαιοιν; at quum in archetypo non legi finale Ny adverteret, alteram tantum literae κ partem adjunxit, ut nihil radens tamen vitium tolleret. Verum ea ratione nunc ιν σ pro ι κ habemus. V. 3. in comm. χά) χᾶ. Nr. 40. in lemm. ἀναξιμεν) ἀναξαμ. V. 2. ἀρειτόλμου) ἀρειτόλμου. Nr. 41. in lemm. ὁμοῖ) ὁμοι. Nr. 42. in lemm. ταομοι) ταόμοι i. e. τὰ ὅμοια. Nr. 44 et 45. in comm. „ubi sequitur distichon nr. 44. (scr. 45.) cum lemmate". Quum epigrammatis nr. 44. versus primus, ad quem Statyllii Flacci nomen habetur et argumenti significatio, in extrema codicis pagina 364. cancellatus, in summa pag. 365. repetitus sit cum inscriptione πλάτωνος τοῦ μεγάλου, is, tametsi atramento discolore et calami ductibus sit exaratus alienis, tamen, quia correctio satis antiqua videtur, Platoni rectius quam Statyllio Flacco adscribitur. Hic vero ab hoc eodem correctore auctor epigrammatis 45. appellatur. Vir Ill.

so ipse ab hac sententia non ita alienum esse profitetur his verbis: Rectius fortasse Diogenis auctoritatem secutus essem. Nr. 46. in lemm. ἀντιπάτρ μακεδόνος ejusdem illius correctoris sunt. Post haec: ἀναβλέψαι (fort. ἢ ἀνέβλεψε). Quod non crediderim; namque id moris est librario, ut infinitivum dicat pro tempore finito cum conjunctione ὅτι, tanquam habeas καὶ ὅτι τεκοῦσα ἀνέβλεψε. Nr. 50. in lemm. ἀνετ) ἀνέτ i. e. ἀνέτως. Nr. 51. in lemm. ἤγουν) ἤτουν. Nr. 52. in lemm. καρπυλλίδους) potius, omissa litera sibilante, quod in Plan. editur, καρπυλλίδου. Nr. 50. V. 2. ἄμεινον) ἀμείνον. Nr. 52. V. 2. εἴλκυσε) εἶλκ. Nr. 53. in schol. cod. marg. ἀναστεφόμενον (L. ἀναστρεφόμενον). Vere corrigit Jac.; namque ita habetur in cod. Nr. 54. in lemm. ἀπὸν) ἀπών. Recte autem ποθεινὸν in membranis; at pro παρὸν scriptum παρίν. Nr. 56. V. 4. ἀπαλοὺς) ἀπαλ. V. 8. οὐδενός ἐστιν) οὐδενὸς ἐςίν. Nr. 58. in lemm. πάντων ἐςιν) πάντων ·/· ἐςιν. Quales vocum repetitiones, quum antea compendio scriptae essent, post plenis litteris datarum, haud ita raro in codice nostro sunt obviae. Mox κακοδαιμονέςερος recte legitur. V. 1. in comm. κραναᾶς) κραναάς. et ἄρμασι) ἄρμ. ex more. V. 4. αἰπεινᾶν) αἰπεινάν. Nr. 59. in lemm. τινα) τινά. mox νίκȝ) νίκς i. e. νίκαις; tum δαίμονες) δίμονες; et ἀθηνᾶ) ἀθηνά; postremum διά δε τ ά (fuit ἀθηνᾶς); reliqua evanida. V. 2. in not. Jac. marg. νίκα καί) revera sic fuit ab initio; at καὶ rasum. V. 5. in comm. εὐόροφον) fuit εὐοροφον; radendo tamen εὐοροφον exiit; accentus habetur nullus. Nr. 61. V. 2. in comm. ἰέντα) ἰέντα. V. 3. in novo lemm. ἐπασαμ (L. σπασαμένη). In libro recte σπασαμ. Nr. 64. V. 1. Αὗται) αὗται. et Μοῦσαι) μοῖσαι. Nr. 65. in lemm. ἐξεπαινουμ) ἐξεπαινουμν. Nr. 67. in lemm. μηρυᾶς (μητρυιᾶς); horum neutrum in membr., sed μητρυᾶς. Nr. 70. in lemm. τηρε et αυ) τηρε et αυ i. e. τηρέως. αὐτῆς. Nr. 72. V. 5. in comm. „τί δὲ πλίον esse videtur in P." est τί δε πλέον. Nr. 76. in lemm. κοσσόφου) κοσσύφου. Nr. 77. in lemm. ηττομενου) ηττωμενον. V. 6. ὅταν) ὅτ' ἂν ex more. Nr. 79. V. 2. in comm. τύπτε με) τύπτέ με. Nr. 81. in lemm. Πολλακ i. e. Πολλάκις. Adverte, idem scripturae compendium et ης et εις et ις syllabas significare, quoniam pari sono efferebantur pronunciando; eodem modo syllabae ην, ειν, ιν eadem saepiuscule nota compendiaria exprimuntur. — Ib. paulo post

εἰπ) male excusum; intellige εἴποις. V. 1. καμοῦσιν) Abest lit. parag. Nr. 82. V. 1. 2. μηδ') μὴδ' ex more. Nr. 85. in lemm. ναυαγήσαντα recte. Nr. 86. V. 1. ἑρπηστής) ἑρπ. Nr. 87. in lemm. καθίζεσθαι) καθέζεσθαι, ut proxime post. V. 1. μηκέτι) μὴ κ ἔτι bis, ut et alias vulgo. V. 6. in comm. στοματων) σόμάτων. Nr. 89. V. 6. κοῦραι) κοῦραι. Nr. 91. V. 2. in comm. „In marg. τῇ: θυσίαι i. e. νῦν τῇ θυσίᾳ". Quod Jac. significari dicit, sic revera in cod. habetur, νῦν τῇ θυσίαι, idque ita interpretare: hoc loco (νῦν) vox ὁσίη sacrificii notionem habet. Tam in textu quam in marg. praefixa est sigla haec: ⁂. Quod si illud legeretur (τῇ: θυσίαι), explanatio, quam V. D. tentavit, nullo pacto admitti posset, sed foret ita potius explicandum: τῇ νῦν καλουμένῃ θυσίᾳ, quasi vocis ὁσίη is significatus, quo θυσίας vicem expleret, casus esset neque amplius in usu. Tamen hoc sensu si accipienda esset vocula superscripta νῦν, vel ambabus vocibus interserenda erat, vel priori potius quam posteriori superimponenda. Nr. 92. V. 3. ὤν) ὡς. V. 5. in comm. τοὔνεκά σοι) τοὔνεκά σοι. Apostrophus, ut vulgo, deest. Ib. dele not. Jac. marg. V. 6. Μοῖραι) μοίραι. Sic constanter librarius, ubi ultima producitur, pro tono inflexo acutum figit. Hoc praeceptum etiam de Μοῦσαι ceterisque ejus generis valet. Nr. 93. in lemm. σιδωννι) dele alterum Ny. V. 3. ἵλαος) ἵλαος ex more. Nr. 94. V. 2. ἱμαντοπέδην) ἱμ. constanter. Nr. 95. in lemm. ταῖς πτέρ.) τῖς πτέρ. deinceps ἀπεκταυνιας) ἀπεκταυγνίας. Vere miror, qui tandem lemmatis concinnatori in mentem venerit, hac magis poëtica verbi forma uti. V. 3. κρύος) κρῦος. Vides, priorem tonum punctis deletum. Nr. 97. V. 1. εἰσέτι) εἰσέτι. V. 4. in comm. ἤδε τόν) ἤδε τὸν. Nr. 98. V. 5. κατήνεσαν) κατήνεσαν. V. 6. in comm. στόμασιν) στόμασι. Nr. 100. in lemm. (Scr. ἔπαινος). Sic certe ex cod. descripsi. Nr. 100. V. 1. Λητοῦς) λητοῦς. Si Gregor. Cor. p. 696. med. recte praecipitur οἷον Λητώ Λητῶν, Σαπφὼ Σαπφῶν, codicis lectio tuenda videtur. V. 3. in comm. μὰ .. τέον) ματέον. Nr. 101. V. 1. in comm. ὀνόματι) ὀνόματι. In textu αἱ δ' ἔτι) αἱ δέ τι. V. 3. οἴην) οἴην ex more. Ib. in comm. παρερχόμενός τι) παρερχομενός τε, priori tono deficiente, ex cod. usu. V. 5. ἡ) ἣ. V. 6. τῇδ') τὴδ' ex more. Nr. 103. in lemm. μηλόνομος) μηλοβοτοῖ deinde ἐκπορθήσασα) ἐκπορθήσασα. V. 7. in comm. „Praeclare haec

emendavit Salmas." Emendatio licet verissima, non adeo tamen difficilis. Habes enim in membr. ἴλαον ἀναμέσει. An vero formam Ναμέσει, quamvis fortasse nuspiam alibi reperiatur, jure exstirpaverit, id saltem addubitare licet. Nr. 104. in lemm. εἰς τε ἄργος) εἰς τὸ ἄργος. Tum ἐπόρθης) ἐπόρθεισαν, diphthongo ει etiam hoc loco, ut saepius in libro nostro, pro η posita. Cf. Greg. Cor. p. 75. sub med. V. 1. οἴδας) οὖδας. Nr. 107. in lemm. εὐπλόϊν) scr. εὐπλοΐην. Nr. 109. in lemm. πολεμ) male excusum; intellige πολεμοῖς. V. 2. ὡπλισάμην) ὁπλ. Nr. 111. V. 6. dele not. Jac. marg. Nr. 112. in lemm. scr. ποσ͡ et χ͡ρ. Nr. 113. in lemm. κακ) κακ. Nr. 114. V. 3. in comm. ex cod. marg. παραςασα τὸν) insere καὶ. Statim ἐκ τόπιο) ἐκ τ ὄ. i. e. ἐκ τοῦ ὄπιθεν. Nr. 115. V. 1. Ἀσπίδ') ἀσπίδ' ex cod. usu in his vocibus apostropho incisis. Ad v. 4. in comm. „epigrammatis sequentis" adde: cum lemmate, numero, sigla; continuo post unius versus lacunam habes cum hoc signo ·/. tam in spatii principio quam fine. Nr. 119. in lemm. παλλαδᾶ) abest a cod. Nr. 122. in comm. „Iterum legitur" quare δισσῶς κεῖται hic additur. Nr. 123. V. 1. in comm. εἰχθονίης aut εκχθονίης) Potius ἐκ χθονίης. Rectissime igitur mutatum, praeterquam quod litera χ per negligentiam incolumis mansit. Nr. 122. V. 6. in comm. ὄλλυθ') ὤλλυθ'. Nr. 123. Post v. 4. unius versus lacuna in MS., hoc signo ab utroque latere inclusa ·/. Nr. 125. in lemm. ταῦτα τὸ ὕδωρ) ταῦτα ὕδωρ. Nr. 126. in lemm. marg. κλυταιμνίστρ) κλυταιμίστρ, ut paulo ante. V. 1. πῇ) πῇι. V. 2. ἤ σ') ἦσ'. Nr. 129. V. 4. in novo tit. recte cod. πυθοῖ habet. Nr. 131. V. 1. ὑέτιος) ὑετιός. Nr. 134. in comm. „Recentiore manu adscriptum" imo, eadem. V. 5. οἷά τ' ἐόντα) οἷα τε ὄντα. V. 8. εὕροιτ') εὕροιτε. Nr. 135. V. 1. βροτοῖσι) βροτοῖσιν. Nr. 137. in lemm. scr. ἀδριαν τ. Nr. 139. in lemm. ἤγουν) ἤτουν. „Ante v. 3tium aliquid intercidisse recte monuit Reiskius." in cod. nullum hujus defectus vestigium exstat. Nr. 140. V. 2. τις) τίς. V. 3. ἐπίβαθρον) ἐπιβάθρον. Nr. 141. V. 2. in comm. ἀπεικέδεισαν) ἀπεσκίδασεν. Nr. 144. in lemm. εστ) ἐστ. De neutro satis liquet, quid sibi velit. Nr. 152. V. 5. Ἀτρειδᾶν) ἀτρείδαν ex more. Nr. 153. in comm. v. 4. πῇ) etiam hic πῇι. Nr. 155. V. 4. in comm. „αἰνεάδων esse videtur in P." est vere. Nr. 157. V. 8. λεύσσομεν) λεύσομεν. Quodsi semel bisve in membranis

duplex Sigma reperitur, id per negligentiam scribae factum puta. Nr. 158. in lemm. τεθνῆξ) τεθνηξ. Nr. 157. V. 4. in comm. θεοδμήτου) θεοδμήτου i. e. θειοδμήτου. Nr. 158. V. 4. ἡ δ' ἔγλα) ἡ δ' ἄγλα. V. 5. δ' ἄρ' ἄελπτον ἀπωλίσθησε) γὰρ ἀελπτον ει πώλιθι. Verum ι in ει et alterum crus literae π in πώλιθε non sunt librarii. V. 8. θνητοῖς) θνητοῖς. Nr. 159. V. 1. τις) τίς. V. 3. ἦκε) ἦκεν. Nr. 160. V. 1. ἄρ') ἄρ' ex more. Nr. 161. V. 3. in comm. ταῦτ') etiam cod. praebet τοῦτ', ut Br. et Pl. Nr. 162. V. 5. οἷα) οἷα ex more. Nr. 164. V. 1. τίς σέ) τίς σε. Nr. 165. V. 7. μετήορον) μετήορον. Sic iota adscriptum in permultis vocibus vocumque terminationibus codex respuit, in quibus Ill. Jac. addit; praesertim in modis subjunctivis verborum fere altera quaque vice desideratur. Contra in eodem adscribitur, ubi non fuit adscribendum, saepissime. Nr. 168. in lemm. τοῦ αὐτ εἰς) τοῦ αὐτ ψόγος εἰς. Nr. 172. in lemm. ἐπὶ τῷ) ἐπὶ τό. Nr. 174. in lemm. πίνονται et λαμβάνουσιν, quas lectiones V. Ill. proponit, vere habentur in cod. ms. Nr. 177. V. 2. φρίξ) At persevero, φρῖξ in ms. legi. Nr. 179. V. 2. τόν ποτε) τὸν ποτε. Nr. 180. V. 4. νῦντις) βῦτις. κάπηλος βῦτις s. βύτις quae sit, doctiorum est explanare. Nr. 187. V. 3. αὐταὶ) αὖται. Nr. 194. in lemm. πεπληρ μ) πεπληρμ i. e. πεπληρωμένον. tum ἰσόρησεν. Nr. 195. in lemm. πάτρια ex cod. descripsi. Nr. 197. V. 4. ψυχοσσόον) ψυχόσσοον. Nr. 203. V. 9. in comm. προστην) πρωστην. Nr. 208. V. 4. in comm. ἀψίδα) ἀψίδα ex more. Nr. 210. V. 3. κρύψε) κρῦψε. Quam toni discrepantiam in his aoristis augmento syllabico destitutis saepissime obvenire, meminisse mihi videor. Nr. 212. V. 3. ἤ) ἤ, ut constanter. Alterum ἦ tenore circumflexo insignitum prior saltem librarius plane non novit. Nr. 217. V. 1. θύμα) θῦμα. Sitne librarii ignorantiae an oscitationi adscribendum, quis dicat? Id certe constat, non veritum esse in brevibus syllabis tonum inflexum ponere. Nr. 218. in lemm. scr. ἀπολέσασαν. V. 1. Ἄβαλε) ἀβάλε ex perpetuo cod. usu. Nr. 219. V. 2. οἶος) οἷος. Nr. 221. V. 3. in comm. ὡς τὰ μέν) ὡς τα μὲν; in textu ᾇ) α. V. 4. πολλὰ) πολλᾶ. Nr. 225. V. 1. πηγαοῖς) πήγασις. V. 4. ὦ) ὦ constanter. Etenim librarius illud discrimen, quod statuitur inter ῶ et ὦ, haud novit. Nr. 226. V. 3. in not. Jac. marg. ἀσταφείτιδι καρῶγα) ασαφειτιδειαι ρῶγα. Nr. 227. V. 8. ἠντίασεν)

abest lit. parag. Nr. 230. V. 3. ἦν δ' ἄρ') ἦν δ' ἄν. At reputes velim, Ny esse Rho patulum. Nr. 232. V. 1. κύτους) κύτους. V. 5. dele in not. Jac. marg. ἀεί P., pro γεραὸν δέ scr. γεραόν δε ob versus exitum. Nr. 233. V. 5. καί σε) καὶ σέ. Nr. 237. V. 2. ἐστι) ἐςί. Nr. 240. in lemm. παιδὶ (L. παιδίον); at est illud παιδίον, quemadmodum in lemm. epigr. 285. habes θαυμάσι i. e. θαυμάσιον. Tum ἤγουν) ἤτ. et ὁδὸν) ὁδον. Nr. 241. V. 2. ἀμφιβόητος) ἀμφιβ. Nr. 242. in lemm. ἀποριζόμενον) scr. ποριζόμενον. Nr. 243. in lemm. αὐτῆι ἡμέρα) αὐτῆι τῆι ἡμ. Nr. 244. in lemm. κρυσταλλω) κρυςαλλω, ut vulgo in his participiorum terminationibus, quarum ultima syllaba a Tau incipit. V. 3. δείλαιαι) δειλαῖαι. Nr. 245. in lemm. διασπας) διασπας. V. 3. ἀν') scr. ἂν in cod. Nr. 247. in lemm. ἐκριζωθησαν) ἐκριζωθεισαν. V. 3. in comm. „fortasse: ὅτι τι σκεῦος οἰνηρὸν αὐτὴν κατεσκέπασεν". τι non accipiendum, quoniam otiosae ejusmodi vocularum repetitiones in cod. lemm. quavis fere pagina reperiuntur; σκεῦος recte conjecit; sic enim in libro scriptum; κατεσκεύασαν sensu non caret. Nr. 248. in lemm. scr. ορχιςην. Nr. 249. V. 5. ἦν) ἦν. Etiam haec particula plerumque tono inflexo insignita est; ni tonus acutus et circumflexus perquam simili maximam partem specie exstarent scripti, pro certo affirmare liceret, an ubique perispomenon hac in voce obtineret. Nr. 251. in lemm. ἤγουν σῆτας) ἤτουν σῆτας. V. 5. μηδ') μὴδ'. Nr. 253. V. 3. ὠδύρατο) ὀδύρατο. Nr. 254. in lemm. ἐτεθνήκεσαν) ἐτεθνήκεσαν. Nr. 258. V. 4. etiam cod. offert κηλίδ', non κηλῖδ'. Nr. 262. in lemm. Quod Jac. correxit, ἧς τινος, in membr. recte habetur. Nr. 263. V. 4. εἰ δ' ἐθέλοι) εἰ δε θέλοι. Nr. 266. in lemm. διατι) διατο. V. 5. "Υαγνις) ὑάγνης. Nr. 267. V. 1. ὀλισθὼν) ὀλισθῶν. Nr. 269. V. 5. in comm. ὧν τὸν etc. cohaerent cum priori lemm. V. 6. in comm. χηρων) χηρ. Nr. 270. in lemm. scr. κιθαρας. V. 2. in comm. ἐβαρυναόρος) ἐβάρυν ἄορος. Nr. 271. V. 6. δῦσας) δύσας. Nr. 272. in lemm. θεασάμεν ς ζητ) δε ασάμενον καὶ ζητουν in ms. V. 5. χερμάδα) χερμάδα. Nr. 274. in lemm. μόσχος recte scriptum. Nr. 277. V. 1. Λαβροπόδη) λαμπροπόδη. Nr. 276. in lemm. ἐς) εἰς et ἀποπνηγησαν) ἀποπνηγεισαν. Nr. 280. V. 3. Μουσάων) μουσ. Nr. 281. in lemm. σάρκαν ανθρωπίας) σάρκας ἀνθρωπίας i. e. ἀνθρωπίνας. V. 2. in not. Jac. marg. Literae σσό in in-

feriori lectione φρισσόμενον sunt rasae. Nr. 282. in lemm. τὸ non legitur in cod. V. 6. δοῖα) δοιά. Nr. 283. V. 1. in comm. Πεῤῥηναῖα) πεῤῥήναια. V. 6. Ἄρεϊ) ἄρει. Nr. 285. V. 5. θὴρ) θῆρ. V. 3. in comm. φωιστείλας) φωὶ στείλας. Nr. 286. V. 2. in lemm. τινὰ) a cod. abest. ἀγρυπνίσαντα) ἀγρυπνήσαντα. V. 1. πυῤῥῆς) πυῤῥῆς. Nr. 287. V. 3. ὑψιπετῆ) ὑψιπετῆ; ab eadem manu et inflexus et acutus. Omnino toni ratio in ultimis vocum syllabis librario negotium facessivisse videtur. Nr. 290. V. 1. Λίβυος) λιβύος. V. 6. ἀρωγοναίτας) ἀρωγοναίτας. Nr. 291. in lemm. ἐλεεινὶ) ἐλεεινὸ i. e. ἐλεεινοτέρα. V. 1. in comm. πλημύραν) πλημύραν. Nr. 292. V. 1. in marg. ἐγρ/ i. e. ἐγράφη. Nr. 293. V. 6. Ἀΐδαν) ἀΐδην. Nr. 294. V. 1. τάνδε) τᾶνδε, sicut epigr. 316, 1. Nr. 297. V. 4. Καῖσαρ) Καίσαρ. Nr. 300. in lemm. λογχεύσαντα) λογχεύσαντα. V. 4. ἦκε) ἧκε. Nr. 301. V. 2. γυρὸν) γυρὸν. V. 5. dele not. Jac. marg. Nr. 303. in lemm. ἐγκεμονοῦσαν recte legitur. Nr. 302. V. 5. dele not. Jac. marg. Iota enim, quod scriptum sane fuit, prope erasum. Nr. 305. V. 4. εἰπέ μοι) εἰπέ μοι. Nr. 306. V. 8. καινοτέρην) καὶ νοτέρην. Nr. 307. in lemm. scr. ἀναβλαστῆσαι. Nr. 308. V. 4. in comm. νήχετ' ἔλισσ.) νήχετ' ἔλ. Nr. 309. in lemm. ὑπόψοφον) ὑπὸ ψόφον. Nr. 312. in lemm. τὰ corr. τάς. V. 1. in comm. τῶν) τάν. Nr. 313. V. 3. ὄφρα τοι) ὀφρά τοι ex constanti cod. usu. Nr. 315. V. 1. Ἴζεν) ἴζον. V. 3. in not. Jac. marg. ἀπόπρόθι ἂν ἐπιγγείλω) ἀποπρόθι ἂν ἐπιγγέλλω. Vox ultima tamen ita correcta, ut ἐπιγγείλλω quoque habeas. Nr. 316. V. 1. τάνδε) τᾶνδε ex more. Ib. in comm. αἴτε) αἵ τε. Ib. V. 2. αἴτε) αἴτ'. V. 5. ἀλλὰ ποθ' αὐτοὺς) ἀλλά ποθ' αὐτοὺς. V. 8. αἴτε χύδαν) αἴτ' ἐχύλαν. Formam χυλάω lexica non habent. V. 9. ἥδομαι) ἥδομαι. Nr. 317. in lemm. μιαρὸν τὸ) μιαρὸν ſ. τὸ. Nr. 318. in lemm. παραινετ3) scr. παραινετιξ. V. 2. ἃ φίλος) ἄφιλος. Nr. 320. V. 1. in comm. εἰπέ ποκ') εἰπὲ πόκ'. V. 2. ἢ 'ξιθι) ἦξ ιθι et τᾶς) τᾶι. Nr. 321. V. 3. ἅ τε) ἅ τε. Nr. 322. in lemm. ἀνάρμο) scr. ἀνάρμο i. e. ἀνάρμοστα. V. 2. dele not. Jac. marg. V. 7. ἀνδρειῶνα) ἀνδρείωνα. Nr. 323. V. 5. οἰνοπλῆξι) οἰνόπληξι. V. 7. σκῦλά μοι) σκῦλα μοι. Nr. 324. V. 1. σύριγξ) σύριξ. Ib. ὧδε) ὦδε. Tene, in hac vocula nunc lenem, nunc asperum obtinere. Nr. 325. V. 3. in not. Jac. marg. dele ἔντοθεν. Nr. 326. V. 4. in comm. χοίραι) recte; ita constanter in libro nostro. Nr. 327. in lemm. scr. ὁμοί. Nr. 328.

V. 3. in comm. ὕμμιν) ut plerumque, ne dicam semper, in cod. Nr. 329. V. 2. τοῦτον) τούτον. An τούτου legendum sit? V. 4. in comm. ὥρια) sic perpetuo. Nr. 330. V. 4. ἐλὼν) ἐλὼν ex more. V. 5. ποτὶ) ποτι. Ib. in comm. κρυϛάλινα) κρυϛαλινα. V. 8. Πὰν) Πᾶν. In tono hujus vocis librarius fluctuasse videtur. Nr. 331. V. 1. in comm. ἤλατ' οκοῖρος) ἤλατ' ὁ κ. Nr. 332. V. 3. εἴσατό) εἰσ. ex more. Nr. 333. V. 4. ἀλκυόνες) ἀλκύονες; alias autem plerumque illo modo. Nr. 335. V. 3. in comm. οἰζυρῆς) imo in cod. quoque ὀϊζυρῆς. Ib. „ηπίϛασο esse videtur in P." est. V. 4. ὤγαθός) ὠγαθός. Nr. 339. V. 3. οὖδας) οὖδας ex consuetudine. V. 4. πέζαν) πεξαν. An Xi pro Zeta, Jota pro accentu? Nr. 341. V. 3. Πὰν) Πᾶν. Sic etiam v. 5, et ubicunque dialectus Dorum praevalet. V. 6. ἵξοῦμαι) ἵξ. Nr. 343. V. 3. in comm. θώμιξ) θώμιγξ, sed Gamma adhaeret literae Xi, ita ut obiter inspicienti ductus calligraphicus videatur. Nr. 344. in lemm. marg. τε) τα. Nr. 346. in lemm. scr. ὑμοί". Nr. 349. V. 2. Καῖσαρ) καίσαρ. V. 3. ὄφρα σε) ὀφρά σε. Nr. 350. in lemm. scr. δώροις et καλάμοις. V. 3. ἀτελῆ) ἀτελῆ ex more. μηκέτι) μὴ κ ἔτι, ut vulgo. Nr. 351. in lemm. scr. μέλλον et κρημνοῦ. V. 1. ἕρπων) ἕρπ. ex more. Nr. 353. in lemm. scr. γενεθλίοις. Nr. 357. V. 1. τέσσαρές εἰσιν) τέσσαρες εἰσὶν. Nr. 356. in not. cod. marg. τὰ ἰσίψηφα) corr. τὰ ἰσόψηφα. Nr. 358. V. 3. in comm. μετέλσουε) με τέλ. V. 4. in comm. τελέσαι) τελέσει recte in membr. Nr. 359. V. 1. τις) τίς. V. 4. τι) τί. V. 9. in comm. „ἤ τὸ esse videtur in P." est. Ib. V. 10. μήποτε) μηδέποτ'. Nr. 360. V. 4. τι) τί. V. 9. ἑνὸς) μόνον. Nr. 362. in lemm. ἀρεθουσης ἐν) ἀρεθουσης ἐν. V. 21. πολυδερκία) πανδερκία. V. 27. ὠδῖνας) ὠδίνας ex more. Nr. 363. in schol. cod. marg. τέτιγ) τέτιγ' i. e. τέττιγες. Nr. 366. V. 8. ηὗδα) ηὖδα. Nr. 367. in lemm. το ἐπικλ^{υ}) το ἐπικλ^{υ} i. e. τοῦ (ῦ perperam omissum) ἐπικαλουμένου. Nr. 368. V. 3. in lemm. marg. ἀποκρι) ἀποκρι i. e. ἀπὸ κριθῆς. V. 5. τῷ) τῷ. V. 6. Πυρογενῆ) πυρογενῆ. Nr. 367. V. 9. dele not. Jac. marg. Rarior forma sigmatis (Latini declinant) pro litera iota habita, quemadmodum epigr. 379, 2. in voce προσῆκε. Nr. 373. V. 1. in comm. τίπτεμε) τίπτέ με, sicut epigr. 376, 1. et vulgo. Nr. 375. V. 1. ποτ') πότ'. Nr. 376. in lemm. recte habetur βληθεῖσαν. Nr. 377. V. 8. ἀλιςά) ἄλιςα. V. 3. in not. Jac. marg. βαρβιβλους) Tertium Beta rasum. τιληκον) τελήκον. In marg.

τί λῆκον ἄρ᾽) τίλῆκον ἄρ᾽. Nr. 378. V. 1. dele not. Jac. marg. Legitur in cod. τείχίον. Posterior accentus rasuram expertus. Etiam v. 6. habes τείχιον. Nr. 379. in lemm. καὶ τοῦτο παλλαδᾶ. Tum ἄδηλ/. Quum haec sibi invicem repugnent, verisimile fit, a duobus diversis hominibus conflata esse haec argumenta; at, quamvis atramenti non idem sit color, tamen scriptura vix variat. Quamobrem non potest non suspicio nasci, unum eundemque scribam diversis temporibus primum haec descripsisse, tum passim correxisse et addidisse. V. 2. dele not. Jac. marg. Ib. V. 3. ἂν) fuit κἂν; sed Kappa obliteratum. Nr. 38 . V. 2. τολμῷεν) τολμῶεν. Nr. 381. in lemm. σιστιάχ) σιστιάδη. Hic calami ductus finalis, qui literae χ simillimus est, saepe reperitur, ubi superscribitur aliquid. Nr. 383. V. 6. in comm. „In marg. Pal. λείπει ὁ ἐπαγόμενος μήν." Haec verba ad versum octavum leguntur, non sextum. V. 7. φαμενὼθ) φαμενώθ᾽. V. 8. πρωτάγγελός ἐστι) πρωταγγελός ἐστι, ita ut prior accentus absit. Eodem modo v. 10. In his talibus enim librarius parcissimus, etsi v. 11. ab hoc more recessit, recte εὐάμπελός ἐστιν scribens. Nr. 384. V. 1. in comm. ὑπνελιοιο) imo, ut Pl. exhibet, ὑπηελιοιο. At η ductu majusculo exaratum facillime pro Ny unciali haberi potuit. V. 19 et 20. quomodo in membr. legantur, V. D. non satis perspicue exposuit. Ille in vocem μέθυ desinit, ut ejus finis desideretur; hic ληνοῖ ἐπι κατάγω ὡς offert. Nr. 385. Singulis versibus literarum nomina adscripta leguntur. V. 3. ἐστίν) ἔστιν. V. 5. in comm. Scr. El) Sic habetur in cod. V. 6. ἐς᾽) ἔς᾽. V. 9. Ἐξεσίη Ἀχιλῆος) ἐξ. δ᾽ ἀχ. Ib. ἐστὶν Ἰῶτα) ἐστὶν ἰῶτα. V. 13. λάθρῃ) λάθρηι. V. 14. in comm. λεχέεσσι) λεχ. V. 15. Οὐ) οὖ. V. 18. Σῖγμα) scr. σίγμα. V. 19. dele not. Jac. marg. Fac idem Nr. 386. V. 1. Nr. 387. V. 2. in not. Jac. marg. ἄμπνευσον ὑπὲρ) ἄμπνευσον ὑπὲρ. Nr. 391. V. 2. in comm. ἅδε) ἅδε ex more. Nr. 393. V. 1. οὐδείς) οὐδεὶς; non ita male. Nr. 396. V. 6. λῦσεν) λύσεν, sicut saepissime. Nr. 397. V. 2. ἄορ) ἄορ saltem P. 1. V. 5. θάνῃς) θάνης saltem P. 1. Nr. 399. in comm. „In membr. nomen auctoris non adscriptum." fuit sane adscriptum, et, ut videtur, illud ipsum, quod Jac. edidit, Palladae nomen; sed vel evanidum, vel, nescio cur, rasum. Hac admonitione ideo non potui supersedere, quoniam lemma epigrammatis Nr. 401. καὶ τοῦτο παλλαδᾶ ab aliena manu est additum. Nr. 402. in comm. τωΐνδοῖο) Obsequutus est levis descriptor adagio nostro: Wer A sagt, muß auch

𝔅 sagen. In membr. nullum Beta; at illius literae ductum ad hujus formam proxime accedere, quis nesciat? Nr. 404. V. 5. νᾶμα) νάμα. V. 6. in not. Jac. marg. dele vocem σκῆνες. Nr. 405. V. 1. in comm.
οι οι
φυλάσσει) φυλασσει . An forte sic librarius distinxit, ut, si literis ipsis superscriberet, vere esset correctio, sin superapponeret tantum, ex ipsius conjectura manasset. Verum haec ipsa, quam proposui, nil nisi mera conjectura est putanda. Nr. 406. in comm. „V. 3. bis legitur et quidem primum φίλος κεῖνος". Etiam δὲ pro δ' ἐν scriptum in hoc versu cancellato. V. 2. σταγόσι) ϛαγόσιν. Nr. 408. V. 1. in comm. εἴθέ με) εἴθέ με. V. 3. οἱ) οἵ. V. 5. in comm. ὀψέποἱ ηρῇ)
⁄.
ὀψὲποιηρῇ. Nr. 409. V. 3. in not. Jac. marg. πεύκας) πευκας. Nr. 410. V. 4. in comm. ἀπεβρόχησεν) ἀπεβρόχῆσεν subluta menda. Nr. 411.
⁄.
in lemm. ἤγουν) ἤτουν. Nr. 412. V. 3. μαίνη) μαίνῃ et ἀλίτυρος) ἀλιτυρός. V. 6. γιγνόμεθ') γῖνόμεθ'. Nr. 415. V. 2. in comm.
σ
ἐνανστολόγει) Litera sibilans per correctionem addita. Ib. V. 3. λεύσει) λεύσσει. Sed alterum Sigma, quod scribae vitiosum videretur, prope
αι
erasum. V. 7. in comm. ἐρίσσετε. Lectio inferior etiam rasa. Nr. 418.
λ
in lemm. τέχ˘) τεχν^. Post τὰ) corr. τὸ. V. 4. in comm. ἀλόμενον)
λ
ἀλόμεναι. Nr. 420. V. 1. dele not. Jac. marg. Nr. 421. in lemm. „Scr. ὅτι ἔκπαλαι ἦσαν ἔρημοι". Certe sic notavi ex ms. Nr. 423. in
⁄. ο
lemm. ἐρήμοσιν) ἐρῆμ.σιν. V. 2. ἐν) ἐν. V. 3. in comm. κρύσῳ)
ο
κρύσωι. V. 7. in comm. κεκλασμένα) imo in membr. quoque κεκλωσμένα. Nr. 424. in lemm. (L. διαδόχων). Sic ex libro ms. enotavi. Nr. 425. V. 6. Βηρυτῷ) βηρύτῳ. Nr. 426. V. 1. πολιήοχος) πολιηόχος. Nr. 429. V. 1. in comm. ἀρίϛω) ἀρίϛωι. Nr. 432. V. 1. in comm. ὦ) imo potius ἆ, quod Br. et vulg. dederunt. V. 2. dele not. Jac. marg. Nr. 433. V. 2. ἀδύ) ἀδὺ. V. 4. in comm. κηροδέτω) κηρο-
⁄.
δέτωι. V. 6. πᾶνα) πάνα. Nr. 435. V. 2. ἀνελεῦ) ἄνελες. V. 3. ἄλλος τις) ἄλλός τις. Nr. 436. V. 1. in comm. τωῖπολλανος) τῶιπολλωνος. Doctiss. Welker, si contradicit, non audiendus. Nr. 437. V. 13. τηνεί) τηνεῖ P. 1. V. 15. in not. Jac. marg. ἀνανεύσι) ἀνανεύσι. V. 18. σακίταν) σακιτὰν. Nr. 438. V. 1. τηνδε) τῆνδε ex more. Nr. 440. in lemm. ἐνίτυχον ex ms. sic transtuli. V. 3. μαννυτάς) μα-
⁄.
ννυτᾶς. V. 13. in comm. μήκυλλα) μηκύλλα. V. 20. χρυσίον) χρύσεον.

V. 28. ὅσσα μοι) ὅσσά μοι. Nr. 443. V. 5. in comm. „γυιοκόρον an γυιοβόρον ambiguum in P." In apographo fortasse ambiguum; in ipso cod., quicunque ejus scripturam satis callet, γυιοκόρον agnoscit. Nr. 445. V. 3. in comm. βίοιο) βιόιο. Nr. 447. in lemm. scr. λακαινά et ἀποκτείνασα. Nr. 452. V. 2. ἔστιν) ἐςὶν. Nr. 458. V. 2. ἱκάνομαι) ἱκάνομ' ἄι. Nr. 462. in lemm. δηιανηρα) διάνειρα. V. 2. in marg. δηϊανείρας) διανείρας iterum. Nr. 470. in lemm. πρ) πρ et φιλωθῆναι) φιλιωθῆναι. Nr. 481. in lemm. scr. βραδυτερ. Nr. 482. V. 4. dele not. Jac. marg. V. 18. in comm. πεντ' ἐπὶ) πέντ' ἐπι. V. 21. σημήϊα) σημήϊα. Nr. 484. V. 2. in comm. ἤτει) ᾔτει. Nr. 485. in comm. „In Cod. Pal. versus non distincti." Sunt distincti, licet alio modo, ac distinxit V. D. Trini secundum ed. Jac. versus binos in cod. efficiunt. Eadem partitio in epigr. 497. redit. V. 2. in comm. νειρέος) νιρέος. V. 6. in comm. λογόνων) imo, rectissime λαγόνων. At syllaba αγ in codd. paene eâdem formâ pingitur ac syll. ογ. Ib. V. 11. πυθιάδη) πυθιάδῃ. Punctum superscriptum corrigendi vim habet hoc loco, non delendi, quemadmodum alias. cf. Bast. p. 855. med. Nr. 486. V. 2. φῦσαν) φύσαν. Nr. 488. V. 1. κρέκων) κρίκων. V. 2. in comm. κάτθαν' ἐνοστήσας) κάτθανεν νοςήσασ'. Apostrophus ab ipso libr. inductus. In marg. ζτ οὐδ', quod pertinet probabiliter ad ultimam syllabam vocis Λακεδαιμονιοις, ut proponatur eo modo scriptura ἐν Λακεδαίμονι οὐδ', nisi cum Ill. Jac. malis ad nomen Τέρπης referre. V. 3. πληγεὶς) πληγεῖσ'. Nr. 496. in lemm. αἵρεσιν) ἀναίρεσιν. V. 1. in comm. πανάρισται) παναρισοι. Nr. 497. V. 3. θεραπεία σοι) θεραπεῖά σοι ex more. Nr. 502. in lemm. „ξένον περι κονδι) fortasse pro ζητητέον περὶ κονδίτου." Ita docte labatur necesse est, cuicui non contigerit ipsum librum oculis usurpare. Namque ξένον, quae vox a περὶ κονδι in cod. distat, glossa vocabuli ἀλλότριον est; περὶ κονδι autem argumenti instar est appositum. V. 1. Κονδίτου et κονδίτου) κονδιτου et κονδιτον. Toto coelo librarius erravit, qui perperam vocem derivaret a *condere*. Nr. 503. V. 1. δύναμίν τινα θείαν) δύναμιν τινὰ θεῖαν. In comm. post v. 4. ταῦροι δὲ μελ.) ταύροι δὲ μελ. Nr. 508. V. 4. γίγνεται) rursus γίνεται. Nr. 510. V. 1. in not. Jac. marg. dele κριτωνίαν ὅς με et θηλήθεν Ib. Nr. 517. V. 2. οὐ δὴ κεῖ) scr. σὺ δ' ἥκει. V. 4. λωτοὺς) λωτοὺς. Nr. 519. V. 1. πὶε) πῖε.

Nr. 521. V. 1. in comm. ὀλίζον) ὄλιζον. V. 3. Σαπφοῖ. σοὶ) σαμπφοὶ σοι. V. 6. κλυτᾶς) κλυτὰς ex constanti cod. more. Post εἶπε τάδε) εἶπεν τάδε. et μ..... μάθεε) μ...' μαθεε. Nr. 523. V. 2. τίκτε μοι) τίκτέ μοι. Nr. 524. V. 1. in marg. P. At nec sigla exstat, qua versuum seriei vindicetur. Hinc argumento indicando appositus, quod ob maxime generalia, quae Baccho tribuuntur, epitheta haud superfluum fuerit, non cohaerere cum ipso epigrammate videtur. Verumtamen, ut quae sentiam, ingenue fatear, poëmatii concinnitas, si eum praefigere velis, haud parum juvatur. V. 6. in not. Jac. marg. dele εὐάπελον et pro ἐγεσίκωμον scribe ἐγερσίκωμον. In marg. cod. habetur, non quod Jac. in comm. exhibet, ἐγερσίκομον, sed ἐγρεσίκομον. V. 10. ἰραφιώτην) ἴραφ. V. 12. ληναῖον) λήναιον et λαθικηθέα) λαθικηδέα recte. V. 13. in comm. μεθυδώτην) μεθυδοότην in cod. marg. adscriptum. V. 18. in comm. ῥπνοχορῆα in marg. ῥηνοφορῆα P.) Recte; verum prius corrige ῥηνοχ. V. 23. χρυσομίτρην) χρυσομ. Nr. 525. V. 1. Legitur quidem in textus spatio, sed ante initii signum, quod secundo versui praefixum est. In not. Jac. marg. „obscurum au ὑμνίομεν"—Sic fuit scriptum; tamen ab ipso libr., licet non satis distincte, in ὑμνίωμεν rescriptum. Quod verum esse, si versus ultimus non satis evinceret, quodammodo jam ex ipso mutandi conamine prodiret; nam librarius de externo libri nitore perquam anxius, non nisi aegerrime ω in ο rescribit; ubi tali mutatione opus fuerit, aut superscribit, aut leniter radit, aut alterum ω circellum atramento implet. Contra ο in ω facillime scribendo transit. V. 17. πρηΐν) πρηΐν. An voluit hoc revera librarius, a praecedentibus in errorem inductus? At sic πρηῶν' certe scribendum erat, quod vetat vox sequens. Nr. 526. in lemm. ϛ) scr. τ i. e. τὴν. Nr. 527. in lemm. τ) Bene; at cod. τ offert. Nr. 532. V. 2. in comm. „prius γένος om. Reisk." Jure omisit; nam in cod. γενος habetur. Paulo ante pro κολοκυντων scr. κολοκυντῶν. Nr. 533. in lemm. scr. θηριομάχην. Nr. 537. V. 3. ἐθέλησεν) Quid hoc sit, nescire me fateor. An operarum culpa pro ἐθέλησεν i. e. ἠθέλησεν irrepsit? Quicquid sit, in membr. ἐθέλησιν. Quod an nostro loco ferri possit, rei grammaticae peritiores videant. Nr. 540. V. 2. in comm. ἀτραπητός) imo potius ἀτραπῆτος i. e. ἀτραπιτός. Nr. 541. V. 3. in not. Jac. marg. dele τεμημεθα. Ib.

Nr. 542. V. 2. ἐνί) ἐνι. Nr. 543. V. 6. in cod. marg. legitur ἀνόητον i. e. ἀδιανόητον. Nr. 544. V. 1. Τρίφων) τρυφων. V. 3. ἠνίδε) ἠνιδέ, ut plerumque. V. 5. ἦν δ' ἐμοὶ) ἦν δέ μοι. Nr. 545. V. 2. ὠνήρ) ὠνήρ. V. 5. in comm. τοῦσ οἱ) τοὺς οἱ. Nr. 546. V. 5. in comm. ιδ ἴδοιμι) ἴδιδοιμι. Nr. 548. V. 4. ἔχεων) scr. ἐχέων. Nr. 551. V. 8. in comm. βριων) fuit ab origine βρύων; inde postmodo factum, altera ω parte atramento expleta, litera υ in ι mutata, βρῖον. Ita dum hoc corrigeret, illud corrupit. Nr. 554. in comm. „V. 3. bis legitur in P. vocabulo αἶσχος primum omisso" quam ipsam ob causam cancellis est circumdatus. Nr. 556. V. 1. in comm. νηρηΐδες) νηρηΐδες. V. 6. in comm. ἐγνώθην) Neque Brunckii, neque Schaeferi conjecturis opus est. Si apographorum confectores codicis scripturam satis calluissent, vera lectio ἐγνιώθην fugere eos non poterat. Nr. 558. V. 4. πετραίαν) πετραῖαν. Nr. 560. V. 2. τινασσόμενον) τινασσόμενων. V. 4. in comm. εἰδελελιζομενης) εἰδ' ἐλελ. Nr. 562. V. 7. in comm. αἶσαι) αἶσαι. Nr. 563. V. 5. bis scriptus in cod., quoniam prius et festinanter et ineleganter exaratus esset. Priori loco ϛᾶσιν habes pro ϛάσιν. Nr. 564. lemma sibi adscriptum habet hoc: εἰς τὸ ἔαρ. Nr. 567. V. 3. λεύσσουσα) λούσσουσα. V. 5. ὑδατίνους) ὑδατινοὺς. Nr. 568. V. 2. in comm. „In marg. φωραίοις" potius φωραιοισ'. Nr. 569. V. 2. ἰχθύς) ἰχθῦς constanter etiam hic alter libr. cf. hac de re Greg. Cor. p. 275. extr. et 320. sub med. Nr. 573. V. 6. in comm. κλαιωμιλίη et γελοωμιλίη) sic potius: κλαίωμιλίη et γελόωμιλίη. Nr. 580. in lemm. scr. ὁ μὲν ἀ et infra ὁμοίως. Nr. 581. in lemm. ἠγ'οὖν) ἠτ'οὖν. Nr. 584. in lemm. ἐπὶ τῇ κιθάρᾳ) πρὸς τῇ κιθ. V. 2. in not. Jac. marg. dele ὁ Δωκρος; legitur enim in cod. ὁ Λωκρος; qua ratione ex ω fit ο. vid. supra ad epigr. 525, 1. V. 3. Siglam initialem, quae a scriba appicta erat, prior librarius induxit. Idem, quum ille v. 2. Λωβρος scripsisset, Λοκρος inde fecit; et sic passim alterius librarii scripturam prior correxit. Unde satis redarguuntur, quae in principio commentarii legis „quae sequuntur usque ad p. 644, recentiorem". Videtur potius alter librarius a priori ad describendum institutus fuisse. V. 16. dele not. Jac. marg. Nr. 587. in lemm. θερμοχυ) θερμοχυτ i. e. θερμοχύτην, quam vocem lexicis adde. Nr. 589. V. 1. μητρυιήν) μητρυιήν. Nr. 591. V. 3. dele not. Jac. marg. V. 5. ἐπὶ κηρῷ) ἐπικηρῳ. Nr. 598. V. 1. ὠνήρ) ὠνήρ. Constanti codicis usu spiritus

lenis substantivi, adjectivi, particulae, verbi articulo adhaerentium praefertur hujus spiritui aspero. V. 3. πρῶτος τῶν) πρατος τᾶν. V. 4. in comm. ὠκαμίρου) ωκ. Nr. 599. V. 4. in not. Jac. marg. προϑ' ἐντι) προθέντι. V. 5. δὲ χῶτι τοῖς) δέχ'ωτι καὶ τοῖς. Nr. 600. V. 1. τε) τέ. V. 4. τὶν) τιν'. V. 5. ἐνίδρυνται) ἐνιδρυνται. Ib. in not. Jac. marg. πελωρὶ σταῖ) πελωριςαι. Nr. 602. V. 7. ἔλεγόν ποτε) Ἔλεγον ποτε. et νῦν δ' ἐμὲ) νῦν δέ με. Nr. 604. V. 2. τεῦξε τὸ ϑ' ὡραῖον τᾶς) τεύξετο δ' ωραιοντας. V. 4. in comm. ποθ' ορῆν) ποθ' ορην. Nr. 605. V. 2. in comm. „ἴσα est in apographo, fortasse tamen ἴσα̃ in P. habetur" imo, illud, at ἴσα ex more. Nr. 606. in lemm. τοπ.) ita rectissime ab Ill. Jac. emendatum; lectionem membr. intuens, τὸ π εἰς λουτρ, stupendam et ridiculam scribae ignorantiam non poteris quin admodum rideas. V. 4. εἰςορᾴς) ἐςόρ. Nr. 608. "Η et ᾗ) ἡ et ἡ. Non male, si pone vocem τέκεν interrogandi signum figas. Nr. 610. V. 1. ἐστίν) ἐςιν. Nr. 616. in lemm. scr. λουτρ. Nr. 617. V. 2. τήνδε) τῆνδε etiam hic alter. V. 3. θεοῖσιν) abest lit. parag. V. 5. αἴδ') αἰδ'. Nr. 622. V. 1. 3. εἴτε σε) εἰτέ σε. Nr. 625. in lemm. λυκι) Si vere sola lineola recta voci superscripta esset, lubenter Brunckio auscultarem Λυκίῳ interpretanti; atqui uncinulus lineae adhaeret introrsum descendens, quare dubium esse nequit, Λυκίοις denotari. Nr. 629. V. 1. Αἴθε σέ) αἰθέ σε. Nr. 630. V. 1. τάδ') τάδ'. Nr. 636. V. 1. in comm. τοῦτ' ἰδών) τοῦτ' ἰ ιδὼν. Spiritus lenis ante ιδὼν cum rasurae vestigiis satis superque Jacobsii correctionem defendunt. Nr. 642. V. 4. in comm. βρωματόμιξαπάτη) βρωματόμιξ ἀπάτη. Nr. 654. in lemm. τ. Utrum accipiam pro τῆς πενίας, an pro τόπου, vehementer ambigo. Illud insolentius foret, huic juxta positum οἶκον obstaret; attamen hoc per epexegesin poterat adjici. Nr. 656. in lemm. comm. χαλκ) recte, h. e. χαλκην. χαλκῆ (sc. οἰκία) autem probabiliter eadem est ac χαλκίοικος, domus aerarii. In Plan. scriptum opinor χαλκῆ (χαλκην). Tum ὁ ἐκ τι') Equidem e membr. exscripsi ὃ ἔκτισεν, quod sine dubio ad palatium pertinet; quare V. D. male ὃν recepisse videtur. Nr. 659. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 660. in lemm. supra textum ed. ἄδηλον habetur; in cod. ἀδέσποτον. Quarum vocum absolutam esse synonymiam, nunquam mihi satis persuadere potui. An forte hoc modo differunt, ut illud sit, quod nequit auctori suo evidenter adscribi, sed cujus tamen auctores fama feruntur, et

quidem plures duobus, (nam si ambigeretur inter duos solummodo, alteri solebat *οἱ δέ φασι* addi,) hoc vero, de quo ne suspicio quidem certi alicujus auctoris est. Nr. 665. V. 3. *κήποις*) *κήπους*. Nr. 668. V. 9. *εὔβοτρυν*) *εὐβότρυν*. Nr. 669. V. 7. *ἠνίδε*) *ἠνιδέ*. Nr. 670. In lemm. *θαλα*) Sic in membr. quoque, unde discas, quomodo duplex Tau in Pi coalescat. Quam crebram confusionem beatum Bastium, quum reliquas omnes in his literis usu venientes diligenter percensuerit ac plene enumeraverit, sicco pede transiisse, paene indigne fero. — Ib. deinceps *ἐνοῖ ς*) *ἐνοῖ ·/· ς*. Nr. 674. in lemm. *ενε*) scr. *ἐν*. Nr. 687. V. 2. dele not. Jac. marg. Nr. 690. V. 2. *ἔτευξεν*) *ἔτευξαν*. Nr. 699. V. 1. *πίεν*) *πῖεν* ex more. Nr. 703. V. 5. *Ὑστάσπειος*) *οὑςάσπειος*. cf. Greg. Cor. p. 208. med. V. 6. *βασιλεύς*) *βασίλευε*. Nr. 732. V. 2. *πλάστης*) *πλάςας*. Nr. 733. V. 1. in comm. *τάνδε*) imo potius *τᾶνδε* ex more. Nr. 736. V. 1. *ἀλλά σε*) *ἀλλά σε*. Nr. 738. V. 1. *τᾶδ' ἐμάχ.*) *τᾶδε μάχ.* Nr. 739. V. 3. dele not. Jac. marg. Nr. 742. V. 4. in comm. *τέχνα*) Minime; etiam in membr. habetur Pl. et Br. lectio; sed iota, quod erat adscribendum, superscriptum est *τέχνα δ'*. cf. Bast. p. 719. Nr. 743. V. 1. *αἴδε*) *αἶδε*. V. 4. *Ἰλλυριῶν*) *ἰλλυρίων*. Nr. 744. V. 2. in comm. *ἄξενε*) *αξενε*. Nr. 745. V. 3. *οἱ θάμ' ἐν*) *οὐθαμὲν*. Nr. 756. V. 4. in comm. *αἰληνοις*) *οὐληνοις*. In marg. cod. sic repetitur hic versus: *ει ληνοῖς κομῶν βάσκανος ἔςαι λίθος*. Nr. 760. in comm. „In Anal. legitur nescio unde: *εἷς λίθος, ἅρμ', ἐλατήρ, πῶλοι, ζυγοί, ἠνία, νίκη*“. Caetera male, at *πῶλοι* re vera legitur in membrana, non, quod in contextu posuit, *ἵπποι*. Nr. 762. V. 1. *μ' ἐτέλεσσε*) *με τέλεσσε*. Nr. 764. V. 4. *μνειάων*) *μνάων*. Nr. 766. V. 5. in comm. *οὐδέ με*) *οὐδὲ μέ*. Nr. 773. priorem versum post vocem *τήγανον* finit, in altero autem *δὴ* subscriptis punctis deletum habet. cf. Bast. p. 856. pr. Nr. 777. V. 4. *ἐθείρας*) *ἔθειρας*. Ib. *εἰς*) *ἐς*. Nr. 778. V. 1. in not. Jac. marg. dele verbum *ἔξωκε*. Nr. 788. V. 7. *ἀμπαίονται*) *αὖ παίονται*. Nr. 792. V. 1. *Νεκυία*) *νεκύα* ex vulgari cod. in his usu. Nr. 793. V. 1. *τήνδε*) *τῆνδε*. V. 2. *Ἡ*) utrumque in ms. spiritum praefert; uter prius, uter serius additus fuerit, ex eorum ductibus non liquet; at epigr. 795, 1. quum posterius *ἡ* ab initio aspere adspirasset librarius, post lenem praetulit. Verisimile, quemadmodum hic primum peccaverat, illic quoque eum peccasse. Nr. 799. V. 1. in comm. *μονοίλιος*) fuit *μονοήλ.*; post vero in illud mutatum; idem in epigr. seq. versu primo factum. Nr. 808. V. 6. in

ερθεν ερθεν ι
comm. ὕπεν ερθενέεσσι) ὑπενερθενεεσσι. Hoc est rectissime ὑπένερθεν ἀριθενέεσσι. Jota enim et syllabae ερθεν, quae omissa erant, superscripta. V. 7. dele not. Jac. marg.; nam in cod. legitur διὰ i. e. διαν. Nr. 816. V. 1. πηνελοπείης) πενελ. Nr. 817. V. 4. σκεπάσμασιν) abest lit. parag. Nr. 822. V. 1. ὅπι) ὅπηι ex more. Post hoc epigr. in comm. „Quae sequuntur epigrammata in codice usque ad finem hujus tituli, ab alia manu, rudiore illa et difficiliore, sunt addita". Puta illam, a qua diversi argumenti epigrammata Pauli Silentiarii ecphrasi in libro nostro praefixa sunt. Simul exsistunt cuncta ejus hominis scripturae compendia; quam ob rem ejus stylum jure quis dixerit lectu difficiliorem, non item rudiorem. Nr. 824. V. 5. κἀμέ τες) κἀμέ τίς.

X. Επιγραμματα προτρεπτικα.

Nr. 4. V. 4. πρηΰγελως) πρηΰ γέλως. V. 6. πηλοδομεῖ) πηλοδαμεῖ. Nr. 7. V. 6. dele not. Jac. marg. Nr. 11. V. 4. dele not. Jac. marg. Causam erroris recte exposuit Bast. p. 715. pr. „Facile autem apparet, si lineola exigua in medio accedat, e syllaba ου fieri litteram α". vid. etiam tab. I. nr. 10. vocem ἐπισυμπεπτωκότα; unde patet, neque illa in medio lineola opus esse, ut ex ου fiat α, sed plane non posse nisi ex verborum sensu discerni. Nr. 12. V. 3. μὴ φέρδαν· ὅσσοι δὲ βαρεῖ γόνυ) μηφερδανοσσουδεβαρηγονυ. Insigne exemplum molestissimae plurium in libris mss. vocabulorum copulationis. Quod in universum dicatur, hic alter librarius etiam saepius quam prior ille uno tenore et absque tonis et spiritibus plures deinceps voces exaravit. V. 5. πνοιῇ) πνοιῆ. Nr. 19. V. 1. in comm. παρειδων) fuit ante παριδων. Nr. 21. V. 8. ib. ναΐκακούς) ναΐηκακους. Quam vocis formam, sublatis duobus punctis superscriptis, quae saepissime redundant, an tueri possint eruditi, ipsi videant. Nr. 23. V. 4. πελάγη) πελάγει. Nr. 35. V. 3. in not. Jac. marg. dele παίσῃς. Nr. 38. Tertium in membr. ὥρηι, quare et illis addendum censeo iota subscriptum. Creberrime enim hoc in cod. nostro omittitur, at raro redundat, praesertim apud hunc posteriorem scribam. Etiam ad sensum hoc illi praestare arbitror. Nam nisi infinitivo vim imperativi adserere velis, commode subaudire licet προσήκει. Nr. 41. V. 2. τἄλλα) τᾶλλα ex hujus libr. more. Nr. 45. V. 3. τῦφον) τύφον ex utriusque libr. more. Nr. 48. V. 5. in comm. „In Pal. οὐδὲν esse

videtur". ita est. Nr. 50. V. 1. οὔ φημι) οὐ φημί. Nr. 51. V. 1. ἀμείνων) ἀμείνω. An linea superimposita evanuit? Nr. 64. in comm. „obscurum lemma et fortasse mutilum". Quidni verba: εἰς ἄρχοντα μετὰ διαδοχὰς φυσῶντα διὰ τὸ ἀναπράττεσθαι accipi possint de archonte (ex novenis scilicet) summo cum desiderio muneris vices (Amtswechsel) exspectante ob quaestum. φυσᾶν μετά τι significare: adspirare ad aliquid, avere aliquid, nihil prohibet; ἀναπράττεσθαι autem perinde ac πράττεσθαι ἀργύριον est: rem facere. αἱ διαδοχαὶ sunt muneris vices. V. 5. πολλή σοί) πολλή σοι. Nr. 79. V. 5. πρεσβῦτα) πρεσβῦτα. Nr. 89. V. 5. ἀντιπαθῆς) ἀντιπαθής, quemadmodum Pl. cum caeteris codd. Nr. 92. V. 3. γάρ σέ) γάρ σε. Nr. 101. V. 1. ἠνίδε) ἠνιδὲ. cf. Greg. Cor. p. 286. V. 5. μηδέ) μήδὲ. Nr. 102. V. 2. in comm. παλινηνεμίην) πάλινηνεμίην. Priorem accentum ea de causa additum habes, quoniam longior et prolixior vox videbatur, quam ut potuisset uno cum tono tota pronunciari. V. 6. εἰσὶ τινὲς) εἰσί τινες. Nr. 106. dele not. Jac. marg. Nr. 122. V. 5. ἄνεμός ποτε) ἄνεμος ποτε. Quum prior codicis librarius accentum voculae ποτε nunquam demeret, sed transferret tantummodo ex altera in alteram syllabam, hic contra non solum ipsi non imponit, sed ne praecedenti quidem vocabulo addit. Caeterum hic sequior scriba in permultis tamen rebus propius ad nostram tonorum rationem accedit, quam ille alter. Nr. 123. V. 5. τἄλλα) τᾶλλα. Nr. 124. V. 2. ἐστὶ) ἐςι. Nr. 126. V. 2. in comm. κακὸν) κακόν ob caesuram.

XI. *Επιγραμματα συμποτικα και σκωπτικα.*

Nr. 11. V. 2. in comm. οὐδέν) οὐδὲν'. V. 4. ὀρχηστῶν, αὐτοῖς) ὀρχησο τοις. Nr. 12. V. 4. Ἀΐδεω) αΐδεω. Nr. 13. V. 1. Ἠώς) ἤ ὡς. V. 4. ἐς) εἰς. Nr. 14. V. 5. ἐξ ἧς) ἐξῆς. Nr. 16. V. 2. in comm. ἔγχεσι μωρότερος) Non sunt duae voces in membr., sed una tantum; prior accentus ob immensam vocabuli longitudinem additus. N. 17. V. 4. ἔσται) εςα. Nr. 18. V. 5. Βούβαστις) βουβάςις. Nr. 19. V. 4. αὐτοὺς) αὐτούς. Nr. 20. V. 1. in comm. καμασῆνας) καμ σηνας. V. 2. ᾄδετε) ἀιδετε. V. 6. δέχεσθ') δέχετ'. Nr. 25. V. 3. ὀλισθών) ὀλισθῶν. Nr. 29. V. 1. ἐστὶν ἕτοιμά σοι) ἐςιν ἑτοιμά σοι. Nr. 29. V. 6. μηκέτ') μὴκ ἐτ'. Nr. 31. V. 4. ταρβέω) ταρβω. Nr. 32. V. 4. χῶ) χὠ ex more. Nr. 35. V. 3. μνᾶς) μνάς. V. 5. ὡόν) ὠιόν ex more. Nr. 40. V. 3. dele not. Jac. marg. Nr. 41. V. 5. κῶμοί τε) κώμοι τε. Nr. 43. V. 1. τοὐκ) τοῦκ ex more. Nr. 44. V. 7. ἦν) ἤν. Nr. 45. V. 1. in comm. ὅς) ὅς. V. 2. ἐστὶ) ἐςι.

V. 6. εὔφροσ.) ἔϋφροσ. Nr. 46. in lemm. κυζικηνοῦ) κυζηκ. Nr. 47. V. 4. in comm. ἀρνέω) Sic sane scriptum fuit ab initio; sed post, sicuti videtur, ab ipso librario in αἰνέω mutatum. V. 10. οὐδέν) abest lit. parag. Nr. 48. V. 7. in comm. μὴ ἅμαξας) μὴ αμ. Nr. 60. V. 10. δ') in cod. deest. Nr. 61. V. 3. in comm. οὐδεδιδάχθη) Quod ex cod. more οὐδὲ διδ. est; οὐδὲ enim saepissime accentu suo caret. Nr. 64. V. 5. ἤνομεν ἤδη) ἠνομενηδῆ. V. 12. ἄρ') ἂρ'. Etiam hic alter libr., quando bisyllabae particulae, syllaba prima tonum recipiente, apostropho decurtantur, acutum in gravem transire jubet. Paulo post in novo horum epigr. titulo ἀποσκώπτοντας) scr. ἀποσκώπτοντος. Nr. 66. V. 2. ἀνθρακίῃ) ἀνθρακίῃ (ο). V. 5. in comm. „Caeterum hic versus ab alia manu additus, charactere neglecto, satis antiquo tamen". Quod si verum esset, certo certius notassem. Non enim, haec talia praeterire, moris est. Characterem interdum negligi, haud infitias eo. Nr. 69. V. 2. γίγνεται) γίνεται ex constanti cod. usu. Nr. 70. V. 1. Γρῆϋν) γρῆυν. Nr. 71. V. 1. αὐτή) αὔτη. Nr. 72. V. 3. dele not. Jac. marg. V. 5. in comm. ζώει (αι) κλέπουσα) Scripserat libr. initio ζωει βλεπουσα; mox errorem sentiens, β lenissima mutatione (prolongato sc. ejus anteriore ductu) in κ transformavit, et superne αι adscripsit, ut habeamus hoc modo και λεπουσα, vel, quoniam apud hunc posteriorem scribam π a σσ plane dignosci nequit, καὶ λεσσουσα. Oblitus est autem, ut veriorem lectionem absolveret, υ adjicere; quo facto recte proveniret καὶ λεύσσουσα. Similitudinem litterarum β et κ egregie discis ex Bast. tab. I, 6. vocibus ἀβρὸν et ἄκρον; sed eandem litteris π et σσ faciem esse in quibusdam codd., nisi id nemini ignotum putabat, male Bastius attingere praetermisit. Nr. 73. V. 1. in comm. ὅτῃ νέα) ὀτῆνέα. V. 2. νῦν δ' ἐθέλει) νῦν δεθέλει. Nr. 73. V. 7. ἤν τι) ἦν τί. Locus me admonet, ut scribam utrumque ἤν plane non nosse observem; ubique ἦν scriptum. Quae toni ratio nititur haud dubie vaga notione tenoris inflexi ex contractione oriundi. Nr. 74. in lemm. scr. γραῖαν. Nr. 75. V. 6. ὁμοῖον) ὅμοιον. Illud rectius. cf. Greg. Cor. p. 26. 318. al. Nr. 77. V. 3. Στρατοφῶν) ut et v. 6. στρατοφῶν. Ib. ὀμόσας) ὀμόσαι. Nr. 78. V. 2. ἢ) ἡ. Nr. 79. V. 5. in comm. δέρκεται) fuerit ita; nunc certe δέρεται. Nr. 81. V. 3. πλαταιαῖς) πλαταίαις. V. 5. εἰ δ' ἔτι) εἰδέτι. Nr. 84. V. 6. in comm. πέντε τριαζ.) Etiam in cod. junctim habes scriptum; prior tonus ob nimiam vocis extensionem appositus. Nr. 85. V. 5. in comm. καὶ τί γάρ) καὶ τι γαρ'. Nr. 86. V. 1. εἶτ') bis εἰτ'. Nr. 88. V. 1. in comm.

„ἤ(ϱπασεν P. sed ν atramento inductum" non inductum; imo ν ἐφελκυστικὸν in membr. nostris ante lit. κ haud raro usu venit, ubi syll. brevis. Nr. 89. V. 1. χαμαί τι) χαμαὶ τί. Nr. 91. V. 3. κάτω βρίσεν) κατώβρισεν. Nr. 94. V. 2. in comm. ἀπῆλθεν) vid. quae modo dixi ad Nr. 88, 1. Idem fieri scito ante lit. γ (cf. epigr. 100, 1. et 407, 5.) ac, si recte memini, etiam ante ς. Nr. 95. V. 1. dele not. Jac. marg. Ib. V. 3. ψιλῶς) ψιλῶς. Nr. 102. V. 1. ποτ') πότ'. Miror. Nr. 107. in comm. „In membr. hoc epigr. cohaeret cum praecedente". Lemma non habet; numerus atque initii nota neutiquam desunt. Nr. 105. V. 1. ὅς δ' ἐκάθευδεν) ὅς δε καθ. Nr. 110. V. 8. γάρ εἰμί) γάρ εἰμι. Nr. 111. V. 2. in comm. ἀπηγχόνισεν) abest lit. parag. Nr. 115. V. 2. in not. Jac. marg. ἴασιν) ζάσιν i. e. ἴσιν. Nr. 119. V. 1. in comm. ὁ ἰατρός) ὁ ἰ$\overset{\eta}{\text{α}}$τρὸς. Subscripta puncta pariter ac spiritus lenis et superscripta vocalis η ab homine nostrae aetatis oriunda; quod occasionem dat monendi, etiam alibi passim ab isto homuncione membranam nostram commaculatam esse; quam detestabilem vetustissimi libri profanationem ita ei cessisse cuperem, ut pro sana nactus esset chiragricam manum. Istiusmodi interpolationis proximum exemplum habes Nr. 124. v. 2., ubi Jac. recte monet, codicem praebere ἐςέρησεν. At calami ductus, quo ἐςέρισεν, vel potius, quicquid contradicat Clar. Ed., ἐςέρισεν in ἐςέρησεν abiit, illius, si Dis placet, correctoris est. Nr. 125. V. 3. dele not. Jac. marg. Nr. 127. V. 1. Ἐϱιννύες) ex more ἐρινύες. V. 3. σοῦ) σου. Nr. 139. V. 2. in comm. φῆς ὄννες.) φησι ονν. sicut Pl. Nr. 140. V. 3. οὐ πεῖν) ουπειν. Nr. 141. V. 4. Θερμοπυλῶν) θερποπ. V. 5. ὥςε τί) ὥςε τι. V. 6. ἐνθάδε μοι) ἔνθαδέ μοι. Nr. 143. V. 4. in comm. μελέται) μελεται. Nr. 145. V. 1. Σέξτου et Σέξτος) σέξςου et σέξςος. Nr. 157. V. 2. κομιδῇ) κομιδῆ ex more. Nr. 169. V. 2. χαλκοῦς) χαλκοὺς. Nr. 181. V. 1. Ἤιδειμεν) $\overset{\iota}{\text{ἤ}}$δειμεν. Jota a priori librario superscriptum. Nr. 185. V. 1. ἀπέλυε πόλιν) ἀπέλυε πόλιν. Linea a recenti isto nequam sublita. Nr. 190. V. 2. ὄνθ' ὅλον) ὄνθ' ολον. Nr. 191. V. 2. ἔχεις) ἔχει. Nr. 195. V. 4. κροτάλων) κροτάλω. Nr. 196. V. 1. Βιτῷ) βίτω. In qua voce βι a priori libr. adjectum est. Nr. 199. V. 1. in comm. ἰχθὺν Br.) eodem modo in membr. Nr. 202. V. 3. in not. Jac. marg. ὠνῆσαι) ὠνησαι. Nr. 209. in lemm. παροριςάς) παροριςἡν (superscr.) i. e. παροριςήν. Nr. 210. V. 6. dele not. Jac. marg. Nr. 218. V. 3. in comm. κατάγλωσσ') καταγλῶσσ'. Nr. 222. V. 2. in comm. „etiam v. 2. λίχει καὶ λίχων" imo λιχ. γὰρ λιχ. Nr. 226. V. 2. ὄφρα

σι) ὄφρά σι. Nr. 227. V. 2. σύ τι) σύ τί. Nr. 228. V. 1. τις) τίς et ἀπέκτανεν) ἀπέκτονεν. Nr. 236. V. 2. in comm. „δὲ κινύρης. P. Scripsi καί; de quarum particularum similitudine in codd. dixit Schaefer." In membr. habes δὲ κιν.; ergo vox pro deleta habenda est; an in archetypo compendium particulae καὶ scriptum fuerit, quod libr. primo oculorum obtutu perperam pro δὲ acciperet, equidem non quaero. Nr. 239. V. 1. Οὔτι) Habes in cod. per correctionem in loco et οὔτε et οὔτι. V. 3. Ἀρπυιῶν) ἀρπυίων. V. 5. ὥτε σι) ὥςί σε, ex hujus alterius scribae constanti usu. Idem habes epigr. 253, 5. et 352, 7. Nr. 241. V. 1. Θεόδωρε σοῦ) Θεόδωρέ σου ex more. Nr. 265. V. 3. in comm. καταλέξηι) καταλέξη. V. 6. Ῥωμαίοις οὐδεὶς) Ῥωμ. δ' οὐδ. Nr. 276. V. 1. ποτε) ποτέ, sicuti epigr. 279. v. 1. Nr. 285. V. 1. ἄλλο) ἄλλ' i. e. ἄλλως. Nr. 288. V. 1. ῥαφιδεὺς) ῥαφίδας. An pro ῥαφίδες? Nr. 290. V. 1. τις) τίς. Nr. 297. V. 4. νῦν δ' ἴθι) νῦν ἴθι. Nr. 300. V. 2. σίγα) σίγαι ex more. Nr. 302. V. 2. in comm. καὶ αὐτός) ‚αὐτός. Id cur καὐτὸς esse nequeat, non video. Sic saepius scribendi notae ad sensum, non ad litteras significant. Nr. 308. supra textum Λουκιλλίου. Tandem aliquando Cl. Editor hanc nominis formam adhibet, quae in ipso cod. jam dudum invaluerat, quemadmodum ex comm. intelligere licet. Fere similiter supra peccatum est in casu secundo nominis Λεωνίδας, ubi saepe Λεωνίδα loco Λεωνίδου expressum fuit, et vice versa, renuente libro ms. Nr. 309. V. 4. τι) τί. Nr. 315. V. 1. Ἀντίοχος) ἀντιόχος. Nr. 319. V. 4. primum ἢ aliena manu additum. Nr. 322. V. 3. κηλῖδες) κηλίδες. Nr. 325. V. 4. in comm. „καλέσηια P. ultima littera atramento inducta". Potius sic: κάλεσηια. Nr. 328. V. 4. εἰς) εἷς. V. 9. in not. Jac. marg. θέουθες) imo, θεόυθες, proinde, littera sibilante exstirpata, rectissime. Nr. 330. V. 7. οὐκ ἀφνῆς εἰ) rectissime; sed a librario, qui ejus locutionis sensum non satis assequeretur, monstrum quoddam lectionis habemus: οὐ καφνήσει. An cogitavit ignarus homo de καφήσει, aut vero de ἀφύσει (ἀφύω cum significatu: dealbor), ubi nihilo secius κ ad antecedentem voculam pertineret. Neutrum satis graecum videtur. Nr. 332. V. 6. οὖσαν) οὖσαν. Nr. 335. V. 2. in comm. κοπίσηι) κοπιάσηι i. e. κοπιῆι. Nr. 340. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 348. V. 2. in comm. παντολίτωρ) πατρολίτωρ. Quam vocem lexicis adde. Nr. 352. V. 7. in comm. ὥςειμε) ὥςείμε. V. 11. ἤδε) ἦδε ex more. Nr. 358. V. 1. Ῥουφινιανὸς) ῥουφην. Nr. 360. V. 1. ἐγένου) Sic legitur in membr.

satis certo. Nr. 362. V. 3. τῶ φωκέος, ἄτις) τωφωκεσσατις per ignorantiam. V. 5. ἢ) ἤ. Nr. 363. V. 1. χῶ) χ'ὡ. Nr. 373. V. 1. ἐστιν) Abest lit. parag. Nr. 384. V. 2. in comm. πληθούς) πλῆθοὺς. Hoc ita accipiendum: Librarius profecto primitus scripserat πλήθους; sed extemplo correxit, priorem tonum inducens, alterum imponens, et medium literae θ ductum per vocalem o porrigens, ut eo modo cum υ contingeret. Nr. 386. V. 1. τις) τίς. V. 5. ἦν) item ἦν. Nr. 403. in lemm. supra contextum posito εἰς ποδάγραν) male; in membr. εἰς ποδαγρὸν, quemadmodum epigr. 414. Quamvis enim haec epigrammata genus spectare videantur, tamen certum aliquem hominem icere putanda sunt. V. 1. δαμάτειρα) δαμάσειρα. Quod probe notandum. V. 6. γίγνεται) γίνεται. Nr. 410. V. 1. βακτροπροσαίτου) βάκτρου πρ. Nr. 411. in lemm. ἐκπὺρ nullo modo ἔκπυρον esse potest. Accentu si careremus, interpretarer vel ἐκπυρωθεν, vel ἐκ πυρων. Ut nunc res habet, forsitan in antecedente voce mendum latet; recte fortasse explicaveris: εἰς βαλανείου ἐκπύρωσιν. Nr. 416. V. 1. γίγνεται) Alterum Gamma abest, ut semper. Nr. 421. V. 1. Cl. Ed. emendationem suam justo obscurius in comm. proponit; etiam ὁ a cod. abesse, non diserte monet, licet quodammodo ex varr. lectt. suspicari possis. Nr. 424. V. 2. Ἐριννύες) Alterum Ny ex constanti cod. usu deest. Nr. 425. V. 1. Γιγνώσκειν) γινώσκειν, ut constanter. Nr. 434. V. 2. ὁρᾷς) ὠρᾷς. Nr. 440. in lemm. supra textum ed. πιττακου) πιτταχ i. e. πιτταχος. An ejus nomen Πίτταξ fuit, quam vocem, a Schneidero male praeteritam, reperire licet in Suic. thes. eccles. sub voce Πιττάκιον. Post haec in comm. „Sequuntur in cod. epigrammata quaedam, ab alia diversi characteris manu scripta, quae etiam alia in aliis cod. partibus supplementa addidit". Est ea ipsa manus, quae in primis cod. foliis illa diversi argumenti epigrammata scriptitavit; quod nisi agnoscere possis ex pari calami ductu, quoniam hic paulo negligentius quam illic literas formavit, nihilo minus ex iisdem plane scribendi compendiis, quibus utrobique usus est, prodit.

XII. Στρατωνος μουσα παιδικη.

Nr. 4. V. 7. τις) τίς. Nr. 6. V. 2. τοῦτό ποθ') τοῦτο πόθ'. Nr. 7. V. 2. εὔπνοΐη) εὐπνοίη. Nr. 9. V. 1. οὐ) σύ. Nr. 15. V. 1.

in not. Jac. marg. dele γραφυκοῦ P. Nr. 18. V. 2. ἐστί τι) ἐςι τί. Nr. 24. V. 1. Εἴ μοι) ἐμοι. V. 2. οιοςα) Non ante, sed tantum post haec in textu erant puncta figenda; namque sic incipit in cod. versus. Nr. 32. V. 2. Primum ὥρῃ) ὥρηι. V. 4. in comm. νυνίδε) νυνὶ δέ. Nr. 34. V. 1. παιδοτρίβην) παιδοτρίβη. Nr. 35. V. 1. ποτ') πότ'. V. 3. τις) τίς. Nr. 36. V. 2. ἔπεςι) ἔπεσι. Nr. 43. V. 3. ἐρώμενον) ἐρωμένον. Nr. 44. V. 4. ἄλλο τι) ἀλλότι. Nr. 45. in lemm. supra editionis textum posito Ποσειδίππου habes. Viget et praevalet in cod. forma ποσιδ. Nr. 48. V. 4. in comm. „Graevius, distinctione post φλέξεις posita, ἤδη conjunxit cum sequentibus". Recte Graevius; etiam in cod., ubi rarissimae sunt distinctiones, ita distinctum. Nr. 51. V. 1. Ἔγχει) ἔγχεϊ. Nr. 52. V. 2. ψυχᾶς) ψυχὰς. Nr. 56. V. 7. ἱερὰ πόλις) ἱεράπολις et ἃ) ά. Nr. 58. V. 2. in comm. δονήσας) Multa a viris doctis tentata; in membrana habes δινήσας. Nr. 61. V. 1. κατέτηκ') κατατηκ'. Nr. 64. V. 5. dele not. Jac. marg. Nr. 68. V. 1. λεύσσει) Sic revera h. l. etiam in ms.; quod tamen fit non nisi rarissime. Idem de verbis γίνομαι et γινώσκω valet, quae a priore libr. nusquam, ab altero bis terve cum duplici Gamma reperiuntur. Nr. 69. V. 1. in comm. γανυμήδει) Syllaba ει non plene, sed per compendium scripta; quod commode eandem etiam cum diaeresi denotare censendum est. Nr. 72. V. 6. ἐπὶ σοῖς) ἐπ' ἴσοις. Nr. 80. V. 3. in comm. πρὸς σέ) προς σέ. Nr. 81. V. 1. in comm. τάν) τ'αν. Nr. 82. V. 2. φανίον) φάνιον, quemadmodum epigr. 83, 4. 5. Nr. 84. V. 4. in comm. ἀπεςέπτει) ἀπεςρέπτει. V. 6. dele not. Jac. marg. Nr. 85. V. 1. in comm. „πελάγους. P. πελάγευς Br. qui vulgarem formam in praecedente epigr. reliquit". At revera ipsa membr. offert πελάγευς hoc posteriori loco. V. 8. φίλωι) Utrum hoc sit, an φίλοι scriptum, parum liquet; magis tamen alterius (φίλοι) speciem vox refert. Nr. 90. V. 8. μόνον) μόνον. Nr. 91. V. 5. ἐπηυγάσσασθε) ἐπηυγάσαθε. Nr. 93. V. 7. in comm. λεπτήνετω) λεπτήνειω. V. 11. ἐς) εἰς. Nr. 97. V. 5. τά θ') τάδ' et ἶσα) ἴσα. Nr. 99. V. 1. in comm. οὐδεμαθὸν περ) οὐδ' ἔμαθόν περ. Nr. 102. V. 5. χούμος) ουμὸς et hoc et altero loco. V. 6. μέσσῳ) μέσῳ. Illud vero loco secundo exstat. Nr. 105. V. 2. πέταμαι) πέτομαι. V. 3. τε) τέ. Nr. 108. V. 4. ὀξηρῷ) ὁ ξηρῷ. Nr. 117. V. 1. τόλμα) τολμᾶ. Nr. 118. V. 1. in comm. ἀρχεῖν) ἄρχειν. Nr. 132. V. 1. Οὔ σοι) οὐ σοί. Nr. 134. V. 4. τὠνδρὸς) τῶνδρος. Nr. 136. V. 1. in comm. μή με scribe pro μή μ'. Nr. 137. V. 6. in not. Jac. marg. dele ἔχατα P.

Nr. 139. V. 1. *Ἔϲι τι*) *ἐϲί τι*. V. 5. *Μενίξενέ*) *μίνεξένε*. Nr. 140. V. 5. in not. Jac. marg. dele *Ζεύς* P. Nr. 141. V. 1. *τολμᾶν*) *τόλμαν*. V. 5. in comm. *τοίγαρ*) *τοὶ γάρ*. Nr. 143. V. 1. *Ἑρμῇ* et *ἐφήβῳ*) *ἑρμῆι* et *ἐφήβω*. Nr. 144. V. 4. *οἱ ἕδρας*) *οἰέδρας*. Nr. 147. V. 1. in comm. *ἅρπασαι*) *ἁρπασαί*. Nr. 148. V. 4. *ἀνερασώτατον*) *ἂν ἐρ*. Nr. 150. V. 3. *Μοῖσαι*) *μούσαι*. V. 9. *δεδοίκαμες· αἱ*) *δέδοικα μέσαι*. Nr. 153. V. 4. *γίγνετ' ἐρῶσι θεός*) *γίνετ' ἐρωσίθεος*. Nr. 160. V. 6. *τῖσαι*) *τίσαι*. Nr. 163. V. 4. *Ἐν βιότῳ*) *ἐν βιότῳ*. Nr. 166. V. 2. *τοῦτό γ' ἔχειν*) *τον τογ' ἔχειν*. Nr. 168. V. 1. *Ναννοῦς*) *Νάννους*. V. 4. *εἶπας*) *εἴπας*, sicut v. 5. *εἰπὸν*) *εἶπον*. Nr. 172. V. 1. *ἐστί*) *ἐϲὶν*. Nr. 174. V. 3. *γίγνου*) *γίνου*. Nr. 178. V. 2. *ἀστράσιν*) *ἄϲρασιν*. Nr. 180. V. 3. *ἄλλο τι*) *ἀλλ' ὅτι*. Nr. 182. V. 1. *ταῦτά με*) *ταῦτα με*. Nr. 183. V. 2. in comm. *χείλεσι μὴ φιλέοις*) Fuit initio scriptum *χείλεσιν ηφιλέοις*. Post a prioris vocabuli litera ultima Ny ad propinquum Eta linea recta a librario est ducta, quo Ny illud speciem literae My sumpsit. Nr. 185. V. 2. in comm. *παίδας*) Vere sic habet membrana. Num etiam in hoc dialectus viget, quemadmodum in *παίδων* et *παιδῶν* vigere scimus? cf. Greg. Cor. p. 317 et 658. Certe non ita multo post epigr. 194, 1. et 195, 3. recte *παῖδας* exhibetur. Nr. 187. V. 1. *ἀναγιγνώσκειν*) *ἀναγιν*. Nr. 193. V. 1. in comm. *οὐδὲ σμυρναῖαι*) *οὐδὲ συμυρν*. Nr. 195. V. 4. *Κυπρογενοῦς*) *κυπρογένευς*. Nr. 202. V. 1. in comm. *ἀγαγέν δέ με*) *ἀγαγέν δε με*. cf. Bast. p. 855. pr. „Omissio accentus vel spiritus in voce plene integrisque litteris scripta dubitationis index est, aut significat, librarium vocem pro corrupta habuisse". Quod poteram in hisce additamentis meis saepenumero monere, semel advertendum duxi. — Ib. *Δᾶμι*) *δάμι* ex more. Nr. 206. V. 5. *Κῦρι*) *κύρι*. Nr. 208. V. 6. *θιγεῖν*) *θίγειν*. Nr. 211. V. 1. *οὔ σ' ἔτι*) *οὖς ἔτι*. V. 7. *ἄλλη δ'*) *ἀλλή δ'*. V. 8. in comm. *κοὐκ*) *κ'οὐκ* ex more. Ib. Nr. 216. V. 1. *κεύτονος*) *κευτονος*. cf. supra ad 202, 1. Nr. 218. V. 2. *εἰπὸν*) *εἶπον* ex more. Ib. *Πασίφιλε*) *πᾶσι φίλε*. Nr. 222. V. 3. in comm. „*κώνους* an *κόκκους* ambiguum in P." Hoc in marg., illud in textu reperiri scitote. Nr. 226. V. 3. ib. *ἤ με κατουν.*) *ημεκατουν*. Nr. 230. V. 4. ib. *καὶ ἅ ποθ'*) *καὶ οὐ πόθ'*. De tono libr. vehementer dubitabat. Nr. 233. V. 1. *Κωμῳδέ*) *κώμωδε*. Nr. 249. V. 5. *μελίπαιδας*) *μέλιπαιδας*. Nr. 255. V. 1. *ἀκοινώτητε*) scr. *ἀκοινώνητε*. Nr. 258. V. 1. *τις*) *τίς*.

XIII. *Επιγραμματα διαφορων μετρων.*

Nr. 6. in comm. „Nomen auctoris non adscriptum in membr." Quidni adscriptum sit? Habes in libr. ms. *τοῦ αὐτοῦ ἑνδεκασυλλάβιον τρίμετρον οὕτω καλούμενον.* Nr. 9. V. 1. *'Αιγαῖον) αἴγαιον.* Nr. 10. V. 2. in comm. *λιμένοσκόπω) λιμένος κόπω.* Nr. 11. in lemm. *ὑποχρηματιξ)* ita sane perperam h. l. scriptum exstat pro *ὑπορχηματικόν*, quod habes epigr. 21. Nr. 12. V. 2. *ἀλὸς) ἅλος.* Nr. 12. V. 5. in comm. *ῥάσθῃ) ῥαϊσθῃ*, ergo, si deficientem tonum exceperis, rectissime. Ib. Nr. 13. V. 5. *κυδωνίαιτας)* „abundante ῑ, ut passim". at legitur in membr. *κυδωνίαι τας.* Nr. 14. V. 4. *'Ισθμοῖ) ἰσθμοὶ.* „*Μοχοὶ* Paphiorum pro *μυχῷ* positum esse, monuit me Cel. Valckenaer." vid. Greg. Cor. p. 367. ss. Nr. 15. in lemm. comm. „*ς μέτροις* (scr. *ς μέτροις* i. e. *ἑξαμέτροις*)". Rectissime cod. praebet *ς̄μέτροις.* Nr. 18. in lemm. *ἑνδεκασυλλαβ)* scr. *ἑνδεκασύλλαβ)* hic et epigr. 19. Nr. 20. V. 1. in comm. „*ὦπις* an *ὦλπις* obscurum in P." Neutrum, sed *ωπις*, unde librarium dubitasse colligas. Nr. 21. in lemm. *εμετρ)* posset accipi pro *ἐμμέτρου*; at in cod. *ε̄μετρ* i. e. *πενταμέτρου.* V. 6. in comm. *διθυραμβόχανα) διθυραβυχανα.* Nr. 22. sic a libr. in versus descriptum est. Tres versus primi, quemadmodum in ed. nostra dispertitos esse vides; tum vero *τόνδε —"Ερωτος* || *κούρων* || *ὑπέρτατος* || *δὸς* || *δέχθαι.* Nr. 23. V. 1. dele in not. Jac. marg. *εἰτι κακόν.* Jota enim, in literarum serie omissum, superscriptum est. V. 6. *ἡδυνῶν) ἡδονάν.* Nr. 24. V. 2. in comm. *σειμόνῃ) σειμονη.* Nr. 25. in lemm. *ς μέτρου)* scr. *ς̄μέτρου.* Nr. 27. in lemm. *εναλλαξ)* *εναλλάξ.* Nr. 28. in lemm. *αυτ)* scr. *αυτ̄.* Paulo post *δποδ) δποδ* i. e. *τετράποδον.* V. 10. in comm. *φορηθείς)* Voluit Cl. Ed. *φωρηθείς*, quod in cod. sic habetur. Nr. 30. in lemm. *ςμετρ)* scr. *ςμετρ.*

Explicit, spero, feliciter.

Sigla haec [¶], qua singula quaevis ordiens membranae pagina denotatur, quum operarum culpa ineptis saepenumero locis in textus voluminibus sit posita, rectius sic collocatur: P. 54 b. codicis ea ponenda est ante *Χρισε τεην*. P. 57 et 69. editionis omnino delenda. P. 72. cod. ante *βοςρυχον* addenda. P. 77. ad *φοιν*. ponenda. P. 78. ad *αὐτης ὀργη*. P. 79. ad *Εν τω ΙΑ* addenda. P. 81. ante *ἐξ αὐτης* collocanda. P. 85. ante *μη τις*. P. 87. *ως προτ*. P. 89. *ἥξειν*. P. 90. *δεῦρ*. P. 91. *χρωμ*. P. 92. *παντοσ'*. P. 94. *ἀπτητ'*. P. 96. *Αρσ*. P. 99. *τοῦτο*. P. 100. *πριν*. P. 102. *ςερνα*. P. 104. *φαινεσθ'*. P. 106. *μη τις*. P. 108. *οὐδ' οσον*. P. 110. *εςι*. P. 112. *χλαινα*. P. 114. *ἐκπετ*. P. 116. *Ζηλ*. P. 118. *μηρ*. P. 120. *κοιμισον*. P. 122. *βαλλειν*. P. 124. *νυν*. P. 126. *εξεχεεν*. P. 129. *υβρις εμην*. P. 131. *ὑδασι*. P. 133. *κειτο*. P. 135. *ζωνην*. P. 138. *συμβολον*. P. 140. *δεχνυται*. P. 144. *διοκον*. P. 146. *ἀνθετο*. P. 148. *δεχνυσο*. P. 156. *αντ'*. P. 157. *τηδε τις*. P. 159. *παρμις*. P. 161. addenda ante *Τρῖγλαν*. P. 162. ponenda ad *ἄρκυν*. P. 163. *θηκεν*. P. 164. *κειται*. P. 165. *η φευγε*. P. 166. *ἀγκειται*. P. 169. *και γλυκυν*. P. 170. *και θυρσου*. P. 172. *τῳ κυνι*. P. 174. *εξ αλος*. P. 181. *ἀβρων τε*. P. 182. *τον βαρυν*. P. 183. *αἰγιδι*. P. 185. *εὐχομενοις*. P. 187. *μαςιγα*. P. 191. *ἀντιος*. P. 193. *ἴσον*. P. 195. *σφαιραν*. P. 197. *Παρμενις*. P. 200. *εναγρει*. P. 204. *τρεψαμ*. P. 206. *'Αρτεμι*. P. 207. *τετραετ*. P. 208. *και ταν*. P. 210. *ἐπλεκ'*. P. 212. *και τον σμερδ*. P. 214. *εὐθετον*. P. 215. *ἀλλ' ἐμολες*. P. 216. *ὑμνῳ*. P. 218. *και πηρην*. P. 220. *Μιλητος*. P. 221. *ἱερεφον*. P. 222. *ὡς καλον*. P. 225. *πυρ*. P. 227. *Τροια*. P. 229. *γελωτι*. P. 230. *αμμες*. P. 232. *τας δ' ὑπερ*. P. 233. *σᾶμα*. P. 234. *ἐλπιδας*. P. 235. *παρθενιον*. P. 236. *παιγνιον*. P. 237. *θηρευων*. P. 238. *ζεσσ'*. P. 239. *εἰ γαρ ἰσον*. P. 240. *και γοερον*. P. 243. *Ξερξον*. P. 244. *ἐσπασεν*. P. 246. *θαρσησ*. P. 248. *ὁ τλημων*. P. 250. *μυρεθ'*. P. 252. *ὠλετο*. P. 253. *παντοθεν*. P. 255. *τυμβον*. P. 259. *οὐ θαπτεις*. P. 261. *ἥρπασεν*. P. 265. *Τλησιμενη*. P. 267. *θρεψας*. P. 268. *ἀλλα προμηθ*. P. 273. *'Αντιπ*. P. 275. *πρωϊον*. P. 281. *ςαλα*. P. 283. *ἤρεμα*. P. 285. *πολλακι*. P. 287. *φιλλι*. P. 291. *και κουρας*. P. 293. *πυρκαϊη*. P. 294. *φθεγξατο*. P. 296. *κινησαντα*. P. 298. *οὐπω*. P. 299. *τοσσον*. P. 300. *πλουτηος*. P. 303. *ἐν βιοτῳ*. P. 307. *καππεσεν*. P. 309. *μοιραν*. P. 311. *ἀλλον*. P. 312. *δεινος*. P. 313. *λειψανον*. P. 314. *οὐκ ἐτλη*. P. 315. *βουληθεντα*. P. 318. *λαϊνον*. P. 319. *τη φιλοκ*. P. 321. *ἐφθιτο*. P. 322. *ἦσθα τι*. P. 323. *ὠδινες*. P. 325. *μουνος*. P. 327. *και βιοτον*. P. 329. *ἐμπα δε*. P. 330. *τουνεκα*. P. 331. *ἤντεο*. P. 334. *των Αβρ*. P. 336. *οιην*.

P. 339. ηνικα. P. 341. αι, αι. P. 343. πασιν. P. 344. μηκετ'. P. 346. Χριςος ἀναξ. P. 348. και νυν. P. 349. ἡ Θρυψ. P. 351. αὐθις. P. 354. κλαυσατε. P. 357. λαες. P. 359. δενδρω. P. 362. ὁσσον. P. 363. addenda ante και ψυχας ἀνδρων. P. 364. item addenda ante Σιγησας ἀρυσαι. P. 366. γηρασκειν. P. 368. ἠπιος. P. 370. δελφινες. P. 372. ηκε. P. 374. την ἐμε. P. 377. addenda ante ἀνθερεων κελαρυζε. P. 380. ἐκ ταυτης. P. 382. εἰκονα. P. 385. την τιμην. P. 386. την σην. P. 389. ἀριςον. P. 392. εὐθυνει. P. 394. ἡτις. P. 396. θνησκειν. P. 398. νηχομενων. P. 400. τεττιξ. P. 402. μοσχος. P. 403. κιττ. P. 404. εἰδωλον. P. 406. ὀλλυμενη. P. 407. νυν μοι. P. 409. ὡραιον. P. 411. ἀνδρων. P. 413. θυμωθεις. P. 416. addenda ante ξεινον μουσοπολον. P. 417. λειην. P. 418. addenda ante χειματος ἠνεμοεντος. P. 419. οἱ δ' απαλον. P. 420. οὐ σ' ἐπιγ. P. 422. και κοιμω. P. 423. ἠε θεος, ἠε γ. P. 429. τρηχειαι. P. 431. αὐλια. P. 433. ῥεξω. P. 434. μηνισας. P. 441. πυργου δουρ. P. 448. Χριςιανοι. P. 454. ναιετ'. P. 456. ἀμφιβοητα. P. 457. χορδας. P. 461. ναματι. P. 462. οὐ ποθεει. P. 466. ἐδρακον. P. 472. ὑδασι. P. 473. μηποτε. P. 475. και τοδε. P. 477. εἰ οι. P. 481. ἀνερα. P. 482. ὀψε μεν. P. 485. ἠσκημαι. P. 488. ἐν ὡ το χ. P. 490. πειθομενος. P. 492. καρφεσι. P. 494. ηπιη. P. 495. ἐχθρα. P. 497. οἱ βασκ. P. 499. ουτοι τον θαν. P. 501. ζωομεν. P. 506. πως δυναμαι. P. II, 319. editionis omnino delenda. P. 511. Βακχε φερων. P. 513. ἐγκεφαλον. P. 514. ηνδεποτε. P. 515. ενθερος. P. 517. ελπισιν. P. 518. βοςρυχια. P. 519. ἐκβαλε. P. 522. Ζευ. P. 525. πεντ' ιδεν. P. 526. ως περιχ. P. 530. και δια τουτο. P. 531. αν μη π. P. 532. Γλαυκε. P. 535. την Εκ. P. 536. χειλεσι. P. 537. ζην. P. 539. φαιδρος ἐγραψε. P. 540. ἀλλ. P. 541. ἐκ δρυος. P. 547. εἰ φιλεεις. P. 551. ἡγομεν. P. 553. μη μοι. P. 556. γενομενος. P. 557. ου θερεος. P. 559. Λαοδικη. P. 562. χαλκον ἐχων. P. 564. αὐταρ ὁ παις. P. 569. addenda ante Ἐκ Διος. P. 570. τους μελανοφθ. P. 572. γευσομεν. P. 574. παντων. P. 576. ἐκκρουσον. P. 5 7. Κεκροπιαν. P. 578. και Ζηνος. P. 580. καλπιν. P. 582. δινευεις. P. 584. ἀρτεσεις. P. 585. τωδ' οσον. P. 586. θαμβος. P. 588. ὀκτωκαιδεκ. P. 590. τωνδρος. P. 592. τις τοσος. P. 594. οισω και. P. 596. και σε π. P. 598. την αυτην. P. 600. υςερον. P. 602. τις κρυψαι. P. 604. δαιμων. P. 606. αλλα μεν ην. P. 610. Αβδηρα. P. 611. addenda ante ανθηκεν τοδ' ἀγαλμα κορ. P. 613. σημαινε.

NOTARUM CRITICARUM

IN

CORPUS EPIGRAMMATUM

QUAE

IN ANTHOLOGIA PALATINA ET PLANUDEA

IN MARMORIBUS ET ANTIQUIS

SCRIPTORIBUS

SERVATA SUNT

PARS ALTERA.

IX.

ἀρχὴ τῶν ἐπιδεικτικῶν ἐπιγραμμάτων.

Οὐδὲ τοῖς παλαιοῖς ἠμέληται τὸ ἐπιδεικτικὸν εἶδος, ἀλλ' ἔστι καὶ ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν εὑρεῖν καὶ ἑρμηνείας ἐπίδειξιν, καὶ πραγμάτων γενομένων ὄντως, ἢ ὡς γενομένων ἀφήγησιν.

Nr. 1. πολναίνου σαρ. εἰς δορκάδα ἣν ἐθήλασεν ὄφις, ὅθεν πιὼν ὁ νεβρὸς ἐν ἀπέψυξεν. Br. II. 287. nr. 4. An. II. 2. p. 329. V. 2. εἰδοῦσα. P. Pl. οἰδούσης. Br. c. Scaligero in not. mst. qua correctione et versus juvatur et sensus. — πικρόν. P. πικρός. Plan. fortasse rectius, ne ἔχις epitheto careat. λυγρὸς tacite recepit Br. sine dubio, quia πικρὸν versu 4[to] recurrit. V. 3. ἰομιγῆ. P. ἰομιγῆ. Pl. Br. θηλήν. P. θηλέν. ed. pr. Flor. Ald. 1. Asc. V. 4. ἔβροξε. P. ἔβρωξε. Pl. Br. Eandem varietatem vidimus p. 287. nr. 506. v. 8. ἔβροξε Schaefero monente restitui. ἀναβροχθὲν habetur ap. Homer. Od. λ. 585. ubi vid. Eustath. ad p. 458. 42. ἀναβρόξειε Od. μ. 240. ubi Eustath. p. 485. 14. θέμα βρόχω ἄχρηστον εἶναι monet; quod tamen non impedit, quominus aoristus verbi simplicis in usu fuerit. ἀναβρόξασα est etiam ap. Apollon. Rhod. IV. 826. ubi vid. Br. — V. 5. νηλαίῃ. P. νηλεῖ. Pl. Br.

Nr. 2. τιβερίου ἰλου. εἰς τὴν αὐτήν. Br. III. 7. nr. 1. An. III. 1. p. 13. V. 2. δακέτων. P. Br. δακετῶν. Pl. Sic scribitur ap. Aelian. H. An. I. 57. in Fragm. Nicandri Ib. L. X. 49. et in decem saltem aliis locis ap. eundem. Etiam alibi saepissime. Ap. Themist. Or. XXII. p. 282. A. μετὰ δὲ ἄπαντα δακετῶν θανασίμων. scr. μεστὰ ... δακέτων. Structuram ἡ φονίη δακέτων illustravit Schaefer. ad L. Bos p. 188. sq. V. 2. ἰόν. P. Sed v. 3[tio] ἰῷ idem Cod. V. 3. vulgo post ἀμέλξας distinguitur. Rectius Br. χείλεσι cum ἀμέλξας conjunxit.

Nr. 3. ἀντιπάτρου, οἱ δὲ πλάτων εἰς χαρίτην πεφυτευμένην ἐνοδίω. Br. I. 173. nr. 20. inter epigrr. Platonis. An. I. 1. p. 352. V. 3. ἀκρεμόνας. P. ut etiam nr. 21. v. 4. p. 367. nr. 64. p. 423. nr. 384. v. 12. p. 452. nr. 563. v. 6. V. 5. εἰ γάρ. P. ἢ γάρ. Pl. Br. V. 6. ἐς ἐμήν. P. Ald. 2. 3. ed. Nic. Sab. ἐπ' ἐμήν. Vulgo et Br. Eurip. Phoen. 622. εἰς πόλλ' ἄθλια πέφυκ' ἐγώ. ubi vid. Valkenar. — *Nr.* 4. κυλλινίου. εἰς ἀχράδα κεντρισθεῖσαν εἰς ἄπιον ἥμερον. Καλλινίου.

Plan. p. 25. St. *Κυλληνίου*. Br. II. 282. nr. 1. An. II. 2. p. 316. V. 1. *νοθή*. P. *νόθης*. Pl. Br. Cf. Cuperi Obss. I. p. 117. sqq. V. 5. *πολλή σοι*. P. Pl. Pronomen acuendum videtur.

Nr. 5. *παλλαδᾶ εἰς τὸ αὐτό*. Br. II. 428. nr. 105. An. II. 3. p. 249. In Plan. p. 27. *ἄδηλον εἰς ἀναδενδράδα*. in quo lemmate *ἀχράδα* corrigendum esse non fugit Scaligerum. V. 1 et 4. *ὄχνη*. P. *ὄγχνη*. Pl. Br. Quum utrumque bene habeat, Cod. lectionem secutus sum. *ἡ μέν*. P. *ἣ μέν*. Pl. *ἧς μέν*. Br. A membr. non recedo. Cf. ad p. 156. nr. 84. v. 6. V. 2. *φλοιῷ φῦλλον*. P. *φλοιῷ φλοιόν*. Pl. *φλοιῷ πτόρθον*. Br. Satis pro arbitrio. *φύλλον* si genuinum est, de germine accipi debet, quod cortici arboris inseritur. De floribus usurpari constat. — *πτόρθον .. ῥιζωθείς*. P. *πτόρθον ... ῥιζώθη*. Pl. *πτόρθος ... ῥιζωθείς*. Br. quod recipere non dubitavi. — *τομῇ .. ἀμείψας*. P. *τομή .. ἄμειψεν*. Pl. *τομῇ .. ἄμειψεν*. Br. Non minus bene haberet: *πτόρθος δ' ἐπὶ δένδρῳ Ῥιζώθη, δένδροιο τομῇ καὶ καρπὸν ἀμείψας*.

Nr. 6. *τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό*. Br. II. 429. nr. 406. An. II. 3. p. 250. V. 1. *ἀχρὰς ἦν*. P. *ἦην*. Br. *ὄχνην ἔθηκας*. P. Loco vocabuli *ὄχνην*, quo metrum evertitur, *ὄζον* vel *ἔρνος* ponendum existimabam. Sed fortasse scribendum: *μυρίπνοον, ὦνερ, ἔθηκας*. — V. 2. *ἐρεῖς*. P. *ἐνεῖς* scripsi sine haesitatione. De litteris *ν* et *ρ* inter se permutatis vid. ad p. 205. nr. 348. v. 4. *ἐνιέναι* idem quod *ἐμπῆξαι*. Jam vide quomodo Br. totum hoc distichon immutaverit: *Ἀχρὰς ἔην· ὄγχνην σέο κλωσὶ μυρίπνοον ἧκα· Δένδρῳ πτόρθος ἐρεῖ, τὴν χάριν εἰς σε φέρω*. maximam partem ex praeposteris conjecturis Salmasii, qui tamen *χερσὶ* intactum reliquerat. — P. *Nr.* 7. *ἰουλίου πολυαίνου εἴς τινα επι ξενης εὐξάμενον ἐν τῇ ἰδίαι πατρίδι τελευτῆσαι καὶ ζῆσαι τὸν ὑπόλοιπον χρόνον*. Br. II. 287. nr. 1. An. II. 2. p. 327. V. 5. *δέ με*. P. Pl. *δ' ἐμέ*. Br. In membr. Palat. cum hoc epigr. cohaeret sequens distichon Nr. 8. quod inde separatum dedit Plan. p. 33. St. cum inscriptione *Ἰουλίου Πολυαίνου*. Ad praecedens epigr. non pertinere satis apparet; sed suspicari quis possit, illud proximo praefigendum esse. V. 1. *βιότου*. P. et quaedam editt. Plan. *βιότοιο* Ald. tres, Junt. Nic. Sab. — *κλέπτει χρόνον*. P. et Codd. Plan. ap. Br. *νόον*. vulgo.

Nr. 9. *τοῦ αὐτοῦ. ὁμοίως ἐπί τινι εὐξαμένωι εὐπλοΐην καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ὑποστροφήν*. Br. II. 287. nr. 2. An. II. 2. p. 327. *Ἰουλιανοῦ* inscribitur ap. Plan. p. 41. St. V. 3. *δώσῃς*. P. *δοίῃς*. Pl

Br. Vide de illa optativi forma ad p. 158. nr. 91. v. 6. — σαώσοις. P. Br. σαώσαις. plurimae editt. Plan. Nonnullae σαώσοις. Passim haec tempora inter se permutantur. Vid. Br. ad Sophocl. Oed. Tyr. 792 (783). Hoc loco σαώσαις videtur verius. V. 4. καὶ καμάτων. P. Br. κὰκ καμ. Pl. Portus καμάτων, ubi aerumnae quiescunt. V. 5. 6. in membr. cum hoc nostro epigr. cohaerent, probantibus Grotio et Chardono in Mélanges T. I. p. 390. Ap. Plan. p. 70. St. tamquam peculiare epigr. exhibentur, Ἰουλιανοῦ inscripti; unde Br. hoc distichon inter *Juliani Aegypt.* epigrammata exhibuit nr. 44. An. II. 3. p. 386. *Palladae* tribuitur in Cod. Medic. ap. Bandin. p. 99.

Nr. 10. ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως εἰς πολύπουν καὶ ἀετὸν διὰ τὸ τὸν ἀετὸν δραξάμεν αν ὑπὸ ἐκείνου πλεκτάνων ἀγρευθῆνς. Br. II. 120. nr. 44. An. II. 1. p. 324. V. 1. εἰναλίῃ. P. εἰναλίῃ. Pl. Br. V. 2. ἠελίω. P. πολλόν. Frustra Scaliger in not. mst. πελλὸν tentat. V. 3. πέτρῃ ἴκελος. Facile vocalium concursum tollas, scribens, ἴκελος πέτρῃ χρόα. sed non necessarium. Od. ν. 157. νηΐ θοῇ ἴκελον. Moschus Eid. II. 47. νηχομένῃ ἰκέλη. Obiter corrige Oracul. Sibyll. II. p. 252. μηδ᾽ ὡς πετροφυὴς πολύπους κατὰ χροιὰν ἀμείβειν. vulgo, κατὰ χώραν. V. 5. πλοχμοῖς δ᾽ εἰλ. Pl. Br. δ᾽ om. P. Post ἅλα ut distinguatur, rhythmus suadet; sed ἢ ῥα nunquam nisi initio enuntiationis occurrit. Offendit hic etiam acutus artis metricae explorator Eduardus Gerhardius in Lectt. Apollon. p. 229. qui corrigit: πέσεν εἰς ἅλα· δύςμορος, αἴ αἴ, Ἄμφω. . . . ubi poëtae lamentatio de raptore non satis placet. Suspicabar: πλοχμοῖς δ᾽ εἰλιχθεὶς πέσεν εἰς ἅλα. δύςμορος οἰκτρὰ Ἄμφω . . . quod ob summam similitudinem syllabarum ηρα et κτρα satis lene videbitur. V. 6. ἄμφω. ἀμφοῖν tentabat Scaliger in not. mst. At vide Br. ad Apollon. Rhod. I. 1169. Sic etiam in δύο haerebat vir doctissimus ad Aelian. H. An. IV. 21. καὶ δύο δ᾽ ἂν ἐπιθεῖτο καὶ τρισί. ut Ib. IV. 31. δύο ἐτῶν. in quo praeivit Thucyd. I. 18. III. 89.

Nr. 11. φιλίππου οἱ δὲ ἰσιδώρου. εἰς τυφλὸν καὶ χωλὸν ἀλλήλοις τὸ ἐλλειπὲς (Scr. τὸ ἐλλιπὲς) δανεισαμένων. Br. II. 231. nr. 69. inter epigrr. *Philippi.* An. II. 2. pag. 196. V. 2. εἰς αὐτούς. i. e. ἀλλήλους. Lucian. Philops. §. 29. Tom. VII. pag. 291. τί δέ, ἔφη, πρὸς ἀλλήλους ἐφιλοσοφεῖτε; Cod. Paris. πρὸς αὐτούς. quod restituendum. Ap. Liban. T. IV. p. 714. 24. στάσις δέ ἐστιν, ὅταν τὸ διάφορον τῆς ἐπιθυμίας ταράττῃ πρὸς ἑαυτούς. nihil cum Reiskio mutandum,

Vid. VV. DD. ad Xenoph. Ephes. p. 164. ed. Locell. V. 4. ὀρθοβάτει. P. ὠρθοβάτει. Pl. Br. Item nr. 17. v. 4. libri fluctuant inter ὀρφάνισεν et ὠρφάνισεν; ut etiam p. 284. nr. 483. v. 2. At recentiores poëtae augmentum omisisse non videntur, nisi metri quadam necessitate coacti. Codicis in hac re nulla est, aut certe exigua auctoritas, quippe qui sexcentis in locis ō exhibeat, ubi ῶ necessario requiratur. Sic v. c. p. 404. nr. 290. 4. πᾶς ὅλισθεν, pro ὤλισθεν. p. 410. nr. 322. διοξίπποιο. p. 427. nr. 406. ἐκόμασα. p. 428. nr. 409. τροκτάς. p. 428. nr. 411. εἴκομεν, pro εἴκωμεν. p. 433. nr. 433. ὀρφανίσομες, pro ὀρφανίσωμες. p. 434. nr. 438. κροσσόν. p. 439. nr. 477. πράξομεν, pro πράξωμεν. p. 444. nr. 507. ἀοιδὸν pro ἀοιδῶν. Ib. nr. 509. κολιάδες. Haec omnia in triginta paginis. Similis est in verbis ab ō et οῑ incipientibus fluctuatio ap. Pindarum, ubi Boekhius nunquam non augmentum restituit. Vid. not. crit. p. 462. — V. 6. εἰς ἔλεον. P. Pl. Br. Verus sensus non latuit Stephan. in not. ad Epigr. Sel. p. 297. sed genuinam lectionem εἰς τέλεον primus invenit G. Canterus in Lamp. Crit. T. III. p. 585.

Nr. 12. λεωνίδου εἰς το αυ ἤγουν εἰς τυφλ καὶ χωλ. Br. II. 197. nr. 34. inter epigrr. Leonidae Alexandr. An. II. 2. p. 104. — *Nr.* 13. πλάτων νεωτέρ εἰς τὸ αὐτὸ καὶ ὅτι ὁ τυφλὸς τὸν χωλὸν ἐπώμων ἐβάσταζεν. Br. I. 175. nr. 1. An. I. 1. p. 359. V. 1. τίς. P. — V. 3. novum in Pal. lemma: εἰς τὸ αὐτὸ περί τε τ τυφλ καὶ τοῦ χωλοῦ ὅτι ἀλλήλοις τὸ ἐλλιπὲς ἐδάνειζον. Hinc factum, ut hoc epigr. in duo discinderetur in Plan. p. 4. St. ubi primum distichon *Platoni*, reliqua *Antiphilo* inscribuntur. V. 4. ὁ δέ. P. ὃς δέ. Br. c. Pl. V. 5. αἴρων. P. ἄρας. Pl. Br. Nemo tamen haesit nr. 11. v. 3. τυφλὸς γὰρ λιπόγυιον ἐπωμάδιον βάρος αἴρων . . ὠρθοβάτει. Similiter praesens est pro tempore praeterito p. 581. nr. 84. τὸν ἐπὶ γαῖαν Ἄρτι με πρωτόπλουν ἴχνος ἐρειδόμενον Ἕλκει τῇδ' ὁ βίαιος Ἔρως. V. 6. ἀκριβάτει. P. ἀκροβάτει. Pl. Br. Hic ὀρθοβάτει malit, aut ἰθυβάτει. Equidem acquiesco in vulgata, quae coeci gressum subtimidum, non plantae vestigium solo imponentis, sed digitis iter praetentantis pingit.

Nr. 14. ἀντιφίλου βυζαντίου. εἰς πολύπουν ἀγρευθεν παρα αλιέως καὶ ῥιφὲν ἐπιθαμν ἐνηῖ λαγωῖ κοιμώμενοι παρα τοῦ πολύπου ηγρευ. Br. II. 175. nr. 25. An. II. 2. p. 54. V. 1. λαθραίη. P. λαθραίης. Pl. Br. V. 2 εἰρεσίη. P. εἰρεσίῃ. Pl. Br. πολυπόδηρ. P. πουλυπόδηρ.

Plan. Br. V. 6. εἰληδόν. P. Br. εἰλιδόν. Plan. εἰληδὰ est ap. Arat. Phaen. 917.

Nr. 15. ἀδέσποτον. τοῦτο οὐκ ἐπιδεικτικόν, ἀλλ' ἐρωτικὸν ἐπίγραμμα. Br. III. 160. nr. 46. An. III. 1. p. 314. Inter Callimachea relatum p. 330. ed. Ernest. nescio qua auctoritate. V. 1. Distinxi post λογιζόμενος· οὗτος est loco vocativi. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 460. Ruhnk. ad Timae. p. 279. V. 3. ἔνδοθι. Pl. ἐνδόθι. Br. minus recte. In Pal. accentus non appositus. — γάρ μιν. P. γάρ μοι. ed. Flor. Ald. 1. Junt. μου. Ald. 2. 3. Nicol. Sab. Steph. Br. Praetuli id, quod a membr. lectione proxime abest. Dativus cohaeret cum verbo. — Pro ἄψον quaedam editt. vett. ἄναψον.

Nr. 16. μελεάγρου. καὶ τοῦτο ὁμοίως ἐρωτικον δια τάφυῖαν τ ἐκλεξαμένον. Br. I. 17. nr. 54. An. I. 1. p. 70. V. 3. ἦ γάρ τοι. P. Pl. ἦ γὰρ Ἔρως. Br. ὁ παῖς scribendum suspicabar equidem. Nominativum subaudiri posse existimat Graefius. — κατήρυσεν. P. Plan. κατήρτισεν. Scaliger in not. mst. Rectius Br. κατείρυσεν. Nicand. Ther. 552. ἀστόργοιο κατείρυσεν οὔθατα μόσχου. — Nr. 17. γερμανικ γρ. ἀδριαν

ζσαρος. εἰς λαγωὸν ὑπὸ κυνῶν διωκόμενον ὃν ἐκπεσόντα εἰς θάλασσαν ἥρπασε κύων θαλάσσι. Br. II. 286. inter epigrammata Hadriani nr. 3. An. II. 2. p. 326. In Plan. p. 44. St. *Germanico* inscriptum. V. 1. ἐς ποτί. P. ἔς ποτε. Pl. Br. V. 3. ἀλλουδ'. P. V. 4. ὀρφάνισεν. P. ὠρφάνισεν. Pl. Br. Vid. ad nr. 11. v. 4. — V. 5. αἰνός. P. αἰνῶς. Pl. αἶνος. Vid. Valken. ad Ammon. p. 14. s.

Nr. 18. γερμανικ καισαρ εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοίως· ἔστι δὲ κρειττ τοῦ προτερ ἐπιγράμματος. Br. II. 159. An. II. 2. p. 18. V. 2. πεζοὶ καὶ θ. P. καὶ om. Pl. — P. Nr. 19. ἀρχίου μιτυλην εἰς ἵππον ἀθλοφόρον γηράσαντα καὶ ἀντι στεφάνων ς νίκης μύλ ἀνταλλαξάμενον. Br. II. 98. nr. 24. An. II. 1. p. 264. V. 1. αἰετός. Avium nominibus equi interdum appellabantur, ut *Αἴθυια* p. 238. nr. 212. In fr. Antimachi ap. Pausan. p. 650. in Schellenb. Reliqq. Antimachi p. 65. ἐπαινετῶ ἤλασεν ἵππω, Καιρόν τε κραιπνὸν καὶ Ἀρίονα Θελπουσαῖον. cogitabam de *Κίρκον*. qui ἐλαφρότατος πετεηνῶν ap. Homer. Ἰλ. χ. 139. ἐλαφρὸς ἠΰτε κίρκος. Antimach. in Schol. ad Lycophr. v. 245. — V. 5. νεμέηι. P. νεμέῃ. Pl. Br. V. 6. ἠΐονας. P. V. 7. κλοιῷ δειρῇ. P. κλοιῷ δειρήν. Pl. Br. χαλινόν. P. χαλινῷ. Pl. Br.

V. 8. *Παῖ.* P. *ἐλᾶ.* Pl. *ἀλεῖ.* Br. c. Piers. ad Moer. p. 18. Vide an necessaria sit mutatio. Quum lapis molaris dicatur *ἐλαύνεσθαι*, etiam de equo saxum circumagente *ἐλαύνειν* usurpari posse videtur. — *δηιοῦς.* P. Vid. ad p. 238. nr. 209. v. 3. — *ὀκριόεντι.* P. Br. *ὀκρυόεντι.* Plan. Vid. ad p. 217. nr. 67. V. 9. *ἴσαν.* P. *ἴσην.* Pl. Br. *ἡρακλεῖ.* P. Pl. Br. *Ἡρακλέϊ* scripsi ob rhythmum bucolicum.

Nr. 20. *εἰς τὸ αὐτὸ ὁμοίως. ὅτι ἐπιτ ἀλφειῶι ἠγωνιζον καὶ ἐν τῆι νεμέαι ς παρακασταλίαν ς ἐπι τ ἰσθμ ς ἐν πυθοῖ ς ἐν πίσαι ς ἐπιταπολυ θρύλλη ὀλυμπίαι. οἱ πωλοδάμνς.* Inter Archiae epigrammata edidit Br. II. 98. nr. 25. An. II. 1. pag. 265. In Plan. pag. 48. St. *Λεοντίως* inscriptum. V. 1. *ὁ πρίν.* P. *ὁ τὸ πρίν.* Plan. *ὁ πρὶν δή.* Br. nescio quare. V. 4. *πτηνοῖς.* P. Pl. *πτανοῖς.* Br. Duplicem esse crediderim comparationem, ut ap. Hesiod. Theog. 268. de Harpyis: *αἵ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἕπονται.* Unde legendum existimabam: *πῶλος ὁ πρὶν πτηνοῖς, ἶσα δραμὼν τ' ἀνέμοις.* — *Nr.* 21. *ἀδέσποτον εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν τ ἵππ. φεῦ τῆς ὕβρεως.* Br. III. 240. nr. 420. An. III. 1. p. 111. s. V. 1. *πάτρι.* P. *πατρί.* Br. V. 3. *κὴν ἰσθμόν.* P. *κὴν Ἰσθμῷ.* Br. c. Plan. *κηπεινέμειον.* P. *κὴπινέμειον.* ed. Flor. pr. Aldd. tres. Nic. Sab. *κὴπὶ νέμειον.* Asc. St. Br. V. 4. *ζᾶνα καὶ ἀρκαδικᾶς.* P. *ζῆνα καὶ ἀρκαδικοὺς.* Pl. Br. In lectione membr. *Ἀρκαδίας* latere suspiceris. — *ἀκρεμόνας.* P. ut nr. 3. v. 3. nr. 64. v. 4. — V. 5. *νισυρήτιδος.* P. Plan. *Νισυρίτιδος.* Br. Cf. Strabo L. X. p. 748. C. T. IV. p. 347. ed. Lips. — V. 6. *δηιοῦς.* P. ut nr. 19. v. 8.

Nr. 22. *φιλίππου θεσσαλ/ εἰς δάμαλιν ἔγκυον μέλλουσαν θύεσθαι τῆι ἀρτέμιδι ς διατοπαρα (παραυτὰ?) τεκεῖν ἀπολυθεῖσαν.* Br. II. 219. nr. 26. An. II. 2. p. 167. V. 1. *λητωΐδη.* P. *λητωΐδι.* Pl. Br. V. 2. *θαῦμα.* P. *θῦμα.* Pl. Br. V. 5. *ἐδίκαζεν.* P. *ἐδίκαζε.* Pl. Br. Pro *οὐδ'* Scaliger in not. mst. *οὐκ* tentat; quod non necessarium. *Dea quum partibus praesit, neque parturientes caedendas esse judicat.* — V. 6. *ἔμαθεν.* P. Pl. *ἔμαθε.* Br.

Nr. 23. *ἀντιπάτρου εἰς γεηπονον μελλον θνήσκειν καὶ τοῖς υἱοῖς παραινοῦντα ἔχεσθαι τῶν ἐπὶ γῆς ἔργων. φεύγειν δὲ τὴν ναυτηλίαν ς τὰ τῆς θαλάσσης ἔργα.* Br. II. 121. nr. 47. inter epigrr. Antipatri

Thessal. An. II. 1. p. 327. V. 2. ἀΐδαν. P. ἀΐδην. Pl. Br. Pro ἔῤῥειν Scaliger in not. mst. ἔῤῥεπεν corrigit, eleganter sane de morituro. — V. 3. νιήεσσιν ἰώ. P. Br. νιήεσσιν ὦ. ed. Flor. pr. Ald. 1. 2. νιέεσσιν et υἱέεσσιν. aliae. De ἰὼ cum ὦ confuso vid. ad p. 111. nr. 163. v. 5. — V. 4. ἀροτριτήν. P. ἀροτρητήν. Pl. Br. V. 6. ἀτειρῆς. P. ἀτηρῆς. Pl. Br. V. 7. 8. In marg. ση. ὡραῖον τὸ δίστιχον. — *Nr.* 24. λεωνίδα ταραν. εἰς ὅμηρον τὸν ποιητὴν θαυμάσιον ἐπίγραμμα. Br. I. 233. nr. 49. An. I. 2. p. 106.

Nr. 25. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἄρατον τὸν ποιητὴν τὸν τὰ φαινόμενα γράψαντα θαυμαστ. Br. II. 19. nr. 49. inter epigrr. *Antipatri Sidonii.* An. II. 1. p. 51. V. 4. ὀλλόμενος. P. ἀλλόμενος. Pl. ἰλλόμενος. Br. ex uno Cod. Plan. In idem Scaliger inciderat in not. mst. — V. 5. εἶναι ab αἰνείσθω pendet, cui verbo *dicendi* vis inest, quasi dictum esset: καὶ λεγέσθω εἶναι Διὸς δεύτερος. Aliter tamen haec expediebat vir doctissimus ad L. Bos p. 591. εἶναι imperativi loco habendum esse existimans. Et certe infinitivus passim imperativum comitatur. Od. κ. 404. κτήματα .. πελάσσατε ... αὐτὸς δ' αἶψ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἑταίρους. Infra p. 412. nr. 330. v. 4. 5.

Nr. 26. ἀντιπάτρ θεσσαλ/ εἰς τὰς ἐννέα λυρικ ποιητρίας ἤγουν πρήξιλλαν: μοιρῶ: ἀνύτην: σαπφῶ: ἤρινναν: τελέσιλλαν: κόρινναν: νοσσίδα. μύρτιν. Br. II. 114. nr. 23. An. II. 1. p. 303. V. 3. μοιρῶ. P. μυρώ. Pl. Br. Illud habet etiam Athenae. p. 490. E. et magis probat Salmas. de Modo Usur. p. 42. Vid. supra ad Meleagri Prooem. v. 5. p. 81. V. 4. σαπφῶ. P. V. 5. ἀγακλέα. Vid. ad Append. Epigramm. nr. 54. v. 7. V. 10. τίκεν. P. τέκε. Pl. Br. — *Nr.* 27. ἀρχίου οἱ δὲ παρμενίωνος εἰς τὴν ἠχῶ διὰ τὸ ὑστερόφωνον ὅτι τὸ ἀκροτέλευτ ἀποκρίνεται. Br. II. 95. nr. 15. An. II. 1. p. 257. Soli *Archiae* inscribitur in Plan. p. 50. St. V. 3. εἰς σέ. P. Pl. εἴς σε. Br. — *Nr.* 28. εἰς μυκήνας τὴν ἀγαμέμνον πόλιν. ἔπαινος πομπηΐου. οἱ δὲ μάρκου νεωτέρου. Br. II. 105. nr. 1. An. II. 1. p. 276. V. 3. τίς. P. V. 5. εἰ δέ με. P. Pl. εἰ δ' ἐμέ. Br.

Nr. 29. ἀντιφίλου βυζαντ. εἰς τόλμαν τὴν ἀρχὴν τῶν νεῶν ὅτι τόλμ ἕνεκα καὶ κέρδ θαλάσσης ἐγχειροῦσιν ἄνθρωπ. Br. II. 175. nr. 24. An. II. 2. p. 55. — V. 2. κέρδεσιν. De navigatione Liban. T. IV. p. 992. 11. τὸ γὰρ δὴ πλεῖν αὐτοὺς ἔρως ἠνάγκαζε τοῦ πλείονος, καὶ

τοῦτο τολμᾶ. Scr. τολμᾶν. ⁋. V. 3. novum in Cod. lemma: ὅτι κέρδος ς τολμῇ ναυτικὴν κατεσχεν ς τοῦτο μακάριον ἦν εἰ ἀπὸ τῆς χέρσου μοὺ ἔζων οἱ ἄνθρωποι. — ἐνεῖκας. P. ἐνῆκας. Pl. Br. V. 5. εἰ ἀπό. P. εἴη ἀπό. Pl. Br. Haec lectio si vera esset, Archias diceret, auream hominum vitam fore, modo navigatione non uterentur; particulâ ἂν ad ἦν subauditâ. At hoc dicere non potuit, navigatione sublata statim omnia aureae aetatis bona adfore; sed hoc potius: aureum vere tempus fuisse illud, quum homines ab avaritia et scelesta audacia alieni, mare e longinquo spectarent. Quare leni mutatione scripsi: εἶτ' ἀπὸ χέρσου. Sic plane Theocrit. Eid. XII. 16. ἦ ῥα τότ' ἦσαν Χρύσειοι πάλαι ἄνδρες, ὅκ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς.

Nr. 30. ζηλωτοῦ, οἱ δὲ Βάσσου εἰς πεύκην ὑπὸ ἀνέμου κλασθεῖσαν ς μέλλους ναῦν γίνεσθαι. Br. II. 400. nr. 1. An. II. 3. p. 183. — *Nr.* 31. εἰς τὴν αὐτὴν ὁμοίως ὑπο του εκριζωθεῖς καὶ μέλλουσαν κατασκευάζεσθαι ναῦν: ς διὰ του μεμφομένην. Br. II. 400. tamquam *Zeloti* nr. 2. cui inscribitur in Plan. p. 78. St. An. II. 3. p. 183. — *Nr.* 32. ἄδηλον. εἰς ναῦν ἄρτι κατασκευασθεῖσαν ἣν ἐκ τ αἰγιαλ ἥρπασε θαλασσ μὴπ τῆς κατασκευῆς δεξαμένην τὸ τέλος. Br. III. 243. nr. 434. An. III. 2. p. 120. V. 1. ῥοθίαισιν ἐπὶ κροκάλαισι. P. Br. ῥοθίῃσιν et κροκάλῃσι. Pl. V. 3. ἀνέμεινε. P. ἐπλήμυρεν. Ib. ἐπλήμμυρεν. Pl. Br. V. 5. τὰν δείλαιαν ἀεὶ κλόνος. P. τῇ δείλαιος ἀεὶ κλόνος. Plan. ὁλκάδα τὰν δείλαιαν, ἀείκλονον. Br. Vera est lectio membr. ἀεὶ cum δείλαιαν jungendum. κλόνος de undarum vi et impetu nr. 41. ἄγριον οὐδ' ὅτε πόντος ἐπὶ κλόνον ἤγαγε φωτί.

Nr. 33. εἰς ἑτέραν ναῦν ὁμοίως κιλληνίου. Br. II. 282. nr. 2. An. II. 2. p. 317. V. 2. In hujus versus loco in Pal. legitur pentameter epigrammatis nr. 36. πόντος κἢν χέρσῳ εἰς ἐμὲ μηνάμενος. Ibi autem nota appicta: ζτ. στιχ. κάτω. errore librarii, qui hanc notam nostro epigrammati adscribere debuisset. In inferiore paginae margine legitur: ζτ. ✕. ἔτλην· φεῦ πάσαις ὁλκάσι μοῖρα κλύδων. Haec omnia recte exhibentur in Plan. p. 78. St. — *Nr.* 34. εἰς ἑτέραν ναῦν ἣν οχι (Scr. οὐχ ἣ) θάλασσα κατέφθειρεν ἀλλὰ πῦρ ἀπὸ τυ τύχης: ἀντιφίλ βυζαν. Br. II. 176. nr. 26. An. II. 2. p. 56. V. 1. με τρίψασαν. P. et omnes editt. Plan. vett. μετρήσασαν. Asc. Steph. V. 6. χέρσῳ. P.

Nr. 35. *τοῦ αὐτοῦ. εἰς ἑτέραν ὁμοίως ατελεστον ὑποθαλάσ κατασυρρεισαν.* Br. II. 176. nr. 25. An. II. 2. p. 55. In Plan. p. 78. St. *Cyllenio* inscribitur. V. 2. Vid. ad nr. 33. — *Nr.* 36. *σεκούνδου. εἰς ετεραν υποπυρος καταφθαρεῖσαν ἧς οὐκ ἐκυρίευσε θάλασσα.* Br. III. 6. nr. 3. An. III. 1. p. 11. V. 1. *πελάγευς.* P. Br. c. Steph. *πολέμου.* editt. vett. Plan. V. 2. *καὶ τοσσάκις.* P. *καὶ τοσάκις.* Pl. Br. Eleganter correxit Schaeferus in not. mst. *τοσσάκι, καὶ χαρ.* ubi *τοσσάκι* jungendum cum *ἀνύσασα.* Littera *σ* nata ex ϛ i. e. *καί.* Vide Append. ad Dionys. de Comp. Verb. ed. Gölleri p. 272. Hinc corrige ap. Gregor. Naz. Carm. XIII. 61. T. II. p. 86. D. *θηρὶ λυγρῶς σαίνοντι πυρὶ ψύχοντι τὸ θαῦμα.* pro *ψυχρῷ καί.* Ob illam similitudinem *καὶ* omissum ap. Dion. Chr. Or. I. p. 46. 4. *καὶ πόθεν ἂν εὕροιμεν.* ubi Codd. Monacenses duo copulam vulgo omissam suppeditant. Quum illa sigla simillima sit etiam litterae *ρ̄*, ap. Aelian. H. An. I. 25. natum lectionis monstrum: *τὸν καινεαρον.* pro *τὸν Καινέα καὶ τόν.* Ibid. c. 26. *καί εἰσι ζηλότυποι.* Cod. Monac. *καὶ εἰσὶ καὶ ἠλότυποι.* librarius litteram ζ cum illa nota confudit. Saepissime autem permutari cum *ὡς* docuit Schaefer. ad Gregor. Cor. ubi v. Indic. in *καί.* V. 6. *ὕδατος.* P.

P. *Nr.* 37. *τυλλίου φλάκκου εἰς πηγὴν ἐπώνυμ ἡσυχίας.* Inter epigrr. *Statyllii Flacci*, cui inscribitur in Plan. p. 88. St. edidit Br. II. 263. nr. 6. An. II. 2. p. 271. In Plan. discerptum est in duo disticha, quorum alterum *ἀδέσποτον.* In tribus autem Codd. ap. Br. eadem junguntur. V. 2. *ἡσυχίης.* P. *ἡσυχίοις.* Pl. Br. Scripsi *Ἡσυχίης*, quod nomen Nymphae est et fontis. V. 3. *ἡ κρήνη.* P. Br. cum edit. Flor. pr. Ald. 1. *εἰ κρήνη.* Ald. 2. 3. Asc. St. V. 4. *ὤ.* Pl. Br. *ὢ* bis P. — *Nr.* 38. *ἀδέσποτον, εἰς ἑτέραν πηγὴν ἄῤῥεν ὕδωρ φέρουσαν καὶ τοὺς μαλακοὺς ἀπελλέγχουσαν.* Br. III. 190. nr. 197. An. III. 1. p. 403.

Nr. 39. *μουσικίου. εις ἀφροδίτην ϛ τὰς ἐννέα μούσας χλευαστικόν.* Br. I. 175. nr. 30. inter epigrr. *Platonis.* Ap. Plan. p. 11. St. inscribitur: *Μουσικίου, οἱ δὲ Πλάτωνος.* Huic tribuitur ap. Diogen. Laërt. III. p. 184. *ἄδηλον* est ap. Stobae. Flor. LXI. p. 388. 29. Gesn. p. 251. Grot. V. 1. *μούσαισι.* P. Pl. *μοίσαισι.* Br. Hinc colorem duxit Gregor. Nazianz. supra p. 343. nr. 128. — V. 2. *ἔρων.* P. *ἔρον.* Pl. Br. *ἔρωτ'.* Diogen. Membranarum lectionem reposui, Schaeferi sententiam secutus. *ἔρων* commemorat Tzetza ad Hesiod. p. 136.

γέλων pro γέλωτα exemplis illustravit Pierson. ad Moer. pag. 108. Vid. Spanh. ad Arist. Ran. v. 45. Theodor. Prodrom. de Amor. Rhod. et Dos. L. II. p. 62. ἢ που τὸ δεῖπνον (Scr. τοῦ δείπνου) τὴν χαρὰν καὶ τὸν γέλων Ἐπὶ στεναγμοὺς ἀξιοῖς ἐπιστρέφειν; — ἔμμεν. P. ἔμμι. Pl. Br. V. 3. χαὶ μοῦσαι ποτι κύπρι. P. μοῦσαι. plurimi. μοῖσαι. Br. V. 4. ἡμῖν δ' οὐ. P. Pl. ἁμὶν οὐ. Br.

Nr. 40. ζωσίμου θασίου. εις ἀναξιμεν ασπιδα οτι ς ἐν ναυαγίωι περιπεσὼν ἐπιταύτης ἐνηξα καὶ ἐν πολέμωι πολλ διαν εργα θανάτ. Br. II. 453. nr. 4. An. II. 3. p. 298. V. 2. ἀνιξαμένους. P. ἀναξιμένους. Pl. Br. V. 4. νηξαμένης. P. νηξάμενον. Pl. Br. V. 6. θάνατον. P. θανάτων. Pl. Br. — *Nr.* 41. θέωνος ἀλεξανδρε εἰς τὴν αὐτὴν ὁμοῖ οτι τ ναυτ απολωλο μονοσοτησαστιδος κύριος ἐπὶ ταύτης οχούμενος ἐσώθει. Br. II. 405. nr. 1. An. II. 3. p. 194. V. 1. ἐπιήρανος. P. Br. γε ἐπίκρανος. Plan. Facile permutantur litterae κ et η. Apud Aelian. H. A. II. 13. οὐχ ὁρᾶται δὲ τοῦ κήτους ἔρημος. fortasse scribendum: τοῦ ἡγέτου ἔρημος. *sine duce.* Ap. Orph. Argon. v. 1287. de Sirenibus, δεινὰ δ' ἀνεστονάχησαν, ἐπεὶ πότμος ἤιε λυγρὸς Μοιριδίου θανάτοιο. quum ἤιε non significet *venire*, Hermannus ἤλυθε in textu posuit. Possit etiam scribi: ἐπεὶ πότμος κίχε λυγρός. — V. 4. ἔπλεθ' ἁλι. P. et Lectt. Ald. 1. Vulgo ἔπλετ' ἁλι.

Nr. 42. ἰουλίου λεωνίδου εἰς ἑτέραν ἀσπίδα μυρτίλου ταομοι δράσασαν. Br. II. 193. nr. 15. An. II. 2. p. 96. V. 1. εἰ ἐνί. P. ἐν ἐνί. Pl. Br. V. 3. ἀργεστης δ' ὅτ'. P. δ' om. Pl. Br. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. — ἀσπίδ' ἔσχον. P. ἀσπίδα δ' ἔσχον. Pl. Br. V. 4. κύματι. P. ὕδατι. Pl. Br. κύμασι malim; certe pluralis in talibus usitatior. — *Nr.* 43. εἰς τὸν ἐν αὐταρκείαι βιοῦντα παραίνεσις. παρμενίωνος μακεδ/. Br. II. 203. nr. 10. An. II. 2. p. 115. In marg. Pal. appictae siglae σμ. ῳ ᵨ. V. 1. τραπέζας. P. τραπέζαις. Pl. Br.

P. *Nr.* 44 *et* 45. Post Parmenionis epigr. sequitur in Cod. Pal. versus: Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν ἔλιπεν βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσόν. cum lemmate in marg. στατυλλίου Φλάκκου, ὅτι ὁ τὸν χρυσὸν κρύψας μὴ εὑρὼν ἀνῆψεν ὃν ἀντὶ τοῦ χρυσοῦ εὗρε βροχον. Tum sequitur inscriptio: Πλάτωνος τ μεγάλ. Eadem inscriptio repetitur in nova pagina, ubi sequitur distichon nr. 44. cum lemmate: στατυλλίου φλακκ·

τοῦτο εἰς ἄνθρωπον διαπενίαν μελλον ἀπάγξασθαι· ὃς ἐν τ δενδρ ἐνῷ τὸν βρόχον ἀνάψειν ἔμελλεν χρυσὸν εὑρὼν κεκρυμμὲν ἀπῆλθε κατ λειπ τ βρο. Haec fortasse pertinent ad nr. 45. quod lemmate caret. Prius distichon *Platoni* tribuit Diogen. Laert. L. III. p. 184. *Statyllio* Planud. p. 116. St. ubi alterum *Platoni* inscriptum et *Antipatro*. Rectius fortasse Diogenis auctoritatem secutus essem. V. 1. ἔλιπεν et ἔλιπε. P. ἔλιπε. Pl. Br. I. 172. nr. 18. — *Nr.* 45. Br. II. 263. nr. 7. An. II. 2. p. 272.

Nr. 46. ἀντιπάτρ μακεδόνος. εἰς γυναῖκα τυφλήν. et iterum in marg. εἰς γυναῖκα τυφλην ἔγκυον οὖσαν § τεκοῦσαν ἀναβλέψαι (fort. ἢ ἀνέβλεψε) παρελπίδα. Br. II. 119. nr. 41. An. II. 1. p. 322. In Plan. p. 40. St. Καλλινίου inscribitur ex Cod. Ald. 1. nam in ed. Flor. pr. et Ald. 1. nomen auctoris desideratur. — V. 1. πηρὸς ἄπαις junxi: mulier coeca, quae liberis carebat. V. 3. εὐθύς. P. Pl. υἱόν. Br. Inepte jungitur εὐθὺς μετ' οὐ πολύ· praeterea etiam nomine mulieris aegre caremus. Quas ob causas suspicatus sum: τίκτε γὰρ Ἀτθὶς ἄελπτα μετ' οὐ πολύ. quod nomen passim occurrit in Anthologia. Parum commode H. de Bosch Anth. Plan. T. IV. p. 267. vulgatam tueri conatus, distinctionem post ἄελπτα posuit. At non rectius μετ' οὐ πολὺ cum αὐτῆμαρ jungitur, quam cum εὐθύς. — τριπόθητον φάος. P. τριπόθητον φάους. Pl. τριποθήτου φάους. Br. quod unice verum. V. 5. ὑπήκοος. P. Pl. Br. In Lectt. Br. ἐπήκοος corrigit, ut ap. Addaeum ep. 4. p. 407. nr. 303. μούναις οὔτι γυναιξὶν ἐπήκοος. Sed ὑπήκοος eandem vim habere videtur, *quae preces audit et ad eas respondet*. — V. 6. ἠσελάων. P. ἢ Ald. 1. in Lectt. Ald. 2. Nic. Sab. εἰ Br. ἡ vulgo in Plan. quod restitui. Quod si poëta articulum cum copula junxisset, καὶ ἡ ἀργεννῶν σελάων φωσφόρος, nihil ille offensionis habiturus esset. Hoc quum in illa verborum serie fieri non posset, eum in sede minus commoda collocavit.

Nr. 47. ἀδέσποτον εἰς αἶγα θηλάζουσ λύκον ὃς αὐξηθεὶς τὴν τροφὸν καταβέβρωκεν. Br. III. 241. nr. 422. An. III. 2. p. 114. V. 3. θήριον. P. θηρίον. Pl. Br. — *Nr.* 48. ἀδέσποτον, εἰς τὰς δι' ἀσέλγειαν μεταμορφώσεις τοῦ διός. Br. III. 161. nr. 53. An. III. 1. p. 370. V. 1. Similiter Greg. Naz. Carm. LXI. 95. T. II. p. 142. B. ἄθρει δὴ πρώτιστον ὅσ' ἔπλετο μαργοσύνῃσιν, Ταῦρος, κύκνος, χρυσός,

γέλων pro *γέλωτα* exemplis illustravit Pierson. ad Moer. pag. 108. Vid. Spanh. ad Arist. Ran. v. 45. Theodor. Prodrom. de Amor. Rhod. et Dos. L. II. p. 62. *ἢ που τὸ δεῖπνον* (Scr. *τοῦ δείπνου*) *τὴν χαρὰν καὶ τὸν γέλων Ἐπὶ στεναγμοὺς ἀξιοῖς ἐπιστρέφειν;* — *ὕμμιν*. P. *ὔμμι*. Pl. Br. V. 3. *χα μοῦσαι ποτι κύπρι*. P. *μοῦσαι*. plurimi. *μοῖσαι*. Br. V. 4. *ἡμῖν δ' οὐ*. P. Pl. *ἀμὶν οὐ*. Br.

Nr. 40. *ζωσίμου θασίου. εις ἀναξιμεν ασπιδα οτι ς ἐν ναυαγίωι περιπεσὼν ἐπιταύτης ἐνηξα καὶ ἐν πολέμωι πολλ διαν εργα θανατ*. Br. II. 453. nr. 4. An. II. 3. p. 298. V. 2. *ἀνιξαμένους*. P. *ἀναξιμένους*. Pl. Br. V. 4. *νηξαμένης*. P. *νηξάμενον*. Pl. Br. V. 6. *θάνατον*. P. *θανάτων*. Pl. Br. — *Nr.* 41. *θέωνος ἀλεξανδρε εἰς τὴν αὐτὴν ὁμοῦ οτι τ ναυτ απολωλο μονοσοτησασπιδος κύριος ἐπὶ ταύτης οχούμενος ἐσώθει*. Br. II. 405. nr. 1. An. II. 3. p. 194. V. 1. *ἐπιήρανος*. P. Br. *γε ἐπίκρανος*. Plan. Facile permutantur litterae *κ* et *η*. Apud Aelian. H. A. II. 13. *οὐχ ὁρᾶται δὲ τοῦ κήτους ἔρημος*. fortasse scribendum: *τοῦ ἡγέτου ἔρημος*. *sine duce*. Ap. Orph. Argon. v. 1287. de Sirenibus, *δεινὰ δ' ἀνεστονάχησαν, ἐπεὶ πότμος ἤϊε λυγρὸς Μοιριδίου θανάτοιο*. quum *ἤϊε* non significet *venire*, Hermannus *ἤλυθε* in textu posuit. Possit etiam scribi: *ἐπεὶ πότμος κίχε λυγρός*. — V. 4. *ἔπλεθ' ἁλι*. P. et Lectt. Ald. 1. Vulgo *ἔπλετ' ἁλι*.

Nr. 42. *ἰουλίου λεωνίδου εἰς ἑτέραν ἀσπίδα μυρτίλου ταομοι δράσασαν*. Br. II. 193. nr. 15. An. II. 2. p. 96. V. 1. *εἰ ἐνί*. P. *εἰν ἐνί*. Pl. Br. V. 3. *ἀργεστῆς δ' ὅτ'*. P. *δ'* om. Pl. Br. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. — *ἀσπίδ' ἔσχον*. P. *ἀσπίδα δ' ἔσχον*. Pl. Br. V. 4. *κύματι*. P. *ὕδατι*. Pl. Br. *κύμασι* malim; certe pluralis in talibus usitatior. — *Nr.* 43. *εἰς τὸν ἐν αὐταρκείαι βιοῦντα παραίνεσις. παρμενίωνος μακεδ/*. Br. II. 203. nr. 10. An. II. 2. p. 115. In marg. Pal. appictae siglae *σμ. ὡρ χρ*. V. 1. *τραπέζας*. P. *τραπέζαις*. Pl. Br.

P. *Nr.* 44 *et* 45. Post Parmenionis epigr. sequitur in Cod. Pal. versus: *Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν ἔλιπεν βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσόν*. cum lemmate in marg. *σταϋλλίου Φλάκκου, ὅτι ὁ τὸν χρυσὸν κρύψας μὴ εὑρὼν ἀνῆψεν ὃν ἀντὶ τοῦ χρυσοῦ εὗρε βροχον*. Tum sequitur inscriptio: *Πλάτωνος τ μεγάλ*. Eadem inscriptio repetitur in nova pagina, ubi sequitur distichon nr. 44. cum lemmate: *σταϋλλίου φλακκ*.

τοῦτο εἰς ἄνθρωπον διαπενίαν μέλλον ἀπάγξασθαι· ὃς ἐν τ̃ δένδρ̃ ἐνῶ τὸν βρόχον ἀνάψειν ἔμελλεν χρυσὸν εὑρὼν κεκρυμμὲν ἀπῆλθε κατ' λειπ̃ τ̀ βρο. Haec fortasse pertinent ad nr. 45. quod lemmate caret. Prius distichon *Platoni* tribuit Diogen. Laert. L. III. p. 184. *Statyllio* Planud. p. 116. St. ubi alterum *Platoni* inscriptum et *Antipatro*. Rectius fortasse Diogenis auctoritatem secutus essem. V. 1. ἔλιπεν et ἔλιπε. P. ἔλιπε. Pl. Br. I. 172. nr. 18. — *Nr.* 45. Br. II. 263. nr. 7. An. II. 2. p. 272.

Nr. 46. ἀντιπάτρ̆ μακεδόνος. εἰς γυναῖκα τυφλήν. et iterum in marg. εἰς γυναῖκα τυφλην ἔγκυον οὖσαν ϗ τεκοῦσαν ἀναβλέψαι (fort. ἢ ἀνέβλεψε) παρελπίδα. Br. II. 119. nr. 41. An. II. 1. p. 322. In Plan. p. 40. St. *Καλλινίου* inscribitur ex Cod. Ald. 1. nam in ed. Flor. pr. et Ald. 1. nomen auctoris desideratur. — V. 1. πηρὸς ἄπαις junxi: mulier coeca, quae liberis carebat. V. 3. εὐθύς. P. Pl. υἱόν. Br. Inepte jungitur εὐθὺς μετ' οὐ πολύ· praeterea etiam nomine mulieris aegre caremus. Quas ob causas suspicatus sum: τίκτε γὰρ *Ἀτθὶς* ἄελπτα μετ' οὐ πολύ. quod nomen passim occurrit in Anthologia. Parum commode H. de Bosch Anth. Plan. T. IV. p. 267. vulgatam tueri conatus, distinctionem post ἄελπτα posuit. At non rectius μετ' οὐ πολὺ cum αὐτῆμαρ jungitur, quam cum εὐθύς. — τριπόθητον φάος. P. τριπόθητον φάους. Pl. τριποθήτου φάους. Br. quod unice verum. V. 5. ὑπήκοος. P. Pl. Br. In Lectt. Br. ἐπήκοος corrigit, ut ap. Addaeum ep. 4. p. 407. nr. 303. μούναις οὔτι γυναιξὶν ἐπήκοος. Sed ὑπήκοος eandem vim habere videtur, *quae preces audit et ad eas respondet*. — V. 6. ἠσελάων. P. ἢ Ald. 1. in Lectt. Ald. 2. Nic. Sab. εἰ Br. ἡ vulgo in Plan. quod restitui. Quod si poëta articulum cum copula junxisset, καὶ ἡ ἀργεννῶν σελάων φωσφόρος, nihil ille offensionis habiturus esset. Hoc quum in illa verborum serie fieri non posset, eum in sede minus commoda collocavit.

Nr. 47. ἀδέσποτον εἰς αἶγα θηλάζουσ λύκον ὃς αὐξηθεὶς τὴν τροφὸν καταβέβρωκεν. Br. III. 241. nr. 422. An. III. 2. p. 114. V. 3. θήριον. P. θηρίον. Pl. Br. — *Nr.* 48. ἀδέσποτον, εἰς τὰς δι' ἀσέλγειαν μεταμορφώσεις τοῦ διός. Br. III. 161. nr. 53. An. III. 1. p. 370. V. 1. Similiter Greg. Naz. Carm. LXI. 95. T. II. p. 142. B. ἄθρει δὴ πρώτιστον ὅσ' ἔπλετο μαργοσύνῃσιν, Ταῦρος, κύκνος, χρυσός,

ὄφις, πόσις, ἄρκτος, ἅπαντα "Οσσα μιν ὠκὺς ἄνωγεν ἔρως. ubi πόσις videtur vitiosum. — *Nr.* 49. ἄδηλον εἰς τὴν ἐλπίδα ς τι. Br. III. 286. nr. 639. An. III. 2. p. 222. V. 1. οὐ om. P. supplet Pl. Br.

Nr. 50. μιμνέρμου. παραίνεσις εἰς τὸ ἀνετ ζῆν. Est ap. Planud. pag. 120. St. Br. I. 62. nr. 7. Inter Theognidea hoc distichon legitur vers. 773. (795. editt. Bekk.) — *Nr.* 51. πλάτωνος. ὅτι ὁ αἰὼν ἤγουν ὁ χρόνος πάντα ἐξαλλάσσει. Br. I. 172. nr. 19. An. I. 1. p. 352. Iterum legitur in membr. p. 568. V. 2. ἠδέ. P. ἠδέ. loco sec. — *Nr.* 52. καρπυλλίδους. εἰς ἁλιέα τινὰ ἀντὶ ἰχθύος κεφαλὴν ἀνθρώπειον ἀγρεύσαντα ἐντῷ μέλλειν αὐτὸν ἐξορύττειν πρὸς τὸ θάψαι αὐτὴν ἐντυχόντι θησαυρῷ κεκρυμμένῳ. Br. II. 401. nr. 1. Καρφυλίδου. An. II. 3. p. 184. Καρπυλλίδου inscribitur in Plan. p. 38. St. V. 1. ἰχθύς. P. ἰχθύας. Pl. Br. ἰχθῦς scripsi, ut Od. ε. 53. μ. 331. et alibi. — τίς. P. ἀπ' ἠϊόνος. P. ἀπ' ἠόνος. Pl. Br. V. 2. ναυαγοῦ. P. Br. V. 3. νέκυν ἀσ. P. τὸν interpositum est in Pl. Br. V. 4. ἐπισκάπτων cohaeret cum τάφον; quare distinctionem delevi. V. 5. δικαίως. P. δικαίοις. Pl. Br.

Nr. 53. εἰς ἱπποκράτην τὸν κῷον ἰατρόν. τὸ ἐπαινούμενον ἐπίγραμμα ἀντιστρέφει. In marg. νικοδήμου (Sic corrige in edit. nostra, ubi, nescio quo errore, Planudis et Br. lectio νικομήδους repetita est, quam improbaveram in Animadverss. T. II. P. III. p. 129. vid. Catalog. Poëtar. Epigramm. p. 923. sq.) οἱ δὲ Βάσσου εἰς ἱπποκράτην τὸν ἰατρὸν ἀναστεφόμενον (L. ἀναστρεφόμενον) θαυμασίως. Br. II. 383. nr. 8. An. II. 3. p. 131. V. 1. λαών. P. V. 2. ἦν σπάνις. Idem dicit Inscr. ap. Murator. T. II. p. 696. 5. in medicum, ubi scribendum: ἰητὴρ δ' Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβον ἥει, Χρησμοσύνην δ' ἔλιπεν πολυκήριον ἐν νεκύεσσιν. — *Nr.* 54. μενεκράτους. εἰς τὸ γῆρας ὅτι ἀπὸν μὲν ποθεῖν (scr. ποθεινὸν), παρὸν δὲ λυπηρὸν διὰ τὰ συμβαίνοντα. Br. I. 476. nr. 1. An. I. 2. p. 311. — *Nr.* 55. λουκιλλίου. In altero marg. λουκιλλίου. οἱ δὲ μενεκράτους σαμίου. Br. II. 342. nr. 120. An. II. 2. p. 511. V. 2. bis diversis manibus scriptus in P. πολλῶν. P. Pl. πολλάς. Br. quae correctio minime necessaria.

P. *Nr.* 56. Φιλίππου θεσσαλ/. τοῦτο δισσῶς κεῖται, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτυμβίοις, καὶ ἐν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς. (In Sepulcralibus non est.)

Br. II. 231. nr. 71. An. II. 2. p. 198. V. 2. *ἐκβαίνων*. P. Pl. *ἐμβαίνων*. ed. Nic. Sab. et Scaliger in not. mst. *εἰσβαίνων*. Br. Praetuli *ἐμβαίνων*, ut unius certe editionis auctoritate firmatum. *ὕδωρ ἐμβαίνων* pro *εἰς ὕδωρ*. ut Euripid. Heraclid. 840. *ἐμβῆσαί νιν ἵππειον δίφρον*. Praepositio additur Ibid. 168. *παίδων δὲ τῶνδ' εἰς ἄντλον ἐμβήσεις πόδα*. Caeterum tam pusillum est discrimen inter *ἐκ* et *εἰς* (v. Porson. Advers. p. 47.), ut Brunkium recte emendasse vix dubitem. — V. 2. *ἔφυγεν*. P. Pl. *ἔφυγε*. Br. V. 3. *ὀλισθών*. P. V. 7. *δειίλατο*. P. *δειίλετο*. Pl. Br. Illam formam Grammatici improbant. Vid. Herodian. Fragm. ab Hermanno editum p. 314. Fischer. ad Velleri Gramm. T. III. 1. p. 24. Sturz. de Dial. Alex. p. 62. not. 31. Non tamen propterea proscribere ausus sum, ut nec Dorvill. ad Charit. p. 334. nec fortasse Schaefer. ad Julian. Or. p. XXIII. — V. 8. *ὅλως*. P. *ὅλος*. Pl. Br. At hoc friget, dum alterum argutius est dictum. Nam nec caput sine trunco, nec truncus sine capite pro homine haberi potest. nr. 74. v. 4. *εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενός, ἀλλὰ Τύχης*. Contra ap. Lucian. Deor. Dial. XX. 15. T. II. p. 71. *καὶ ὁ μὲν Ἔρως, ὅλως παρελθὼν εἰς αὐτήν*. praeferendum *ὅλος* ex Cod. Paris. Ap. eund. in Diss. c. Hesiod. §. 2. T. VII. p. 148. *ἢ γὰρ ἐψεύσω, εἰ καὶ πικρὸν εἰπεῖν, οὐχ ὡς ὑποσχομένων σοι τῶν Μουσῶν*. fortasse scribendum: *οὐχ ὅλως ὑποσχ.* ut p. 210. *οὐδ' ἑώρακα ὅλως αὐτόν*. Palaeph. de Incred. c. 3, 5. *οἰκέτας δὲ εἶχον οὐδ' ὅλως*. Polyb. XX. 5. 10. T. IV. p. 127. *τοῖς δὲ Θηβαίοις οὐχ ὅλως εὐδόκει τὸ γεγονός*. Obiter corrigo in Navig. §. 20. T. VIII. p. 173. *καὶ ὅλως εἴ που τὶ ᾖ συνηρεφές, ἢ ἔνυδρον*. pro, *εἴ που τὶ ᾖ*.

Nr. 57. *παμφίλου εἰς τὴν χελιδόνα τὸ μυθολογούμ περὶ τ τηρέως*. Br. I. 258. nr. 1. An. I. 2. p. 180. In Plan. p. 85. *Palladae* inscribitur. V. 3. *παρθενίης*. P. Pl. *Παρθενίας*. Br. quasi proprium nomen sit. — *ἦ τοι* scribendum existimat Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 643. At *ἤ* bene habere videtur post interrogationem, hoc sensu: an hoc quidem manifestum est, quod pudicitiam tibi ereptam doles? — V. 4. *βιησάμενος*. P. Br. *βιασάμενος* et *βιασσάμενος*. Pl.

Nr. 58. *ἀντιπάτρου εἰς τὸν κολοσσὸν ρο. εἰς τὸν ἐνεφέσωι ναὸν τῆς ἀρτεμιδος ὅτι πάντων τῶν θεαμάτων ὑπερεῖχεν: νῦν δε πάντων ἐστιν ἐρημότερος: ναὶ κακοδαιμον**) *ἐστι ροστῆι τ χυ χάριτι ʃ ἴωανν*

*) Scr. *κακοδαιμονέστερος*.

τ θεολόγ. Br. II. 20. nr. 52. An. II. 1. p. 53. V. 1. *κραναας.* Scr. *κραναᾶς.* Laudatur hic versus ap. Dracon. de Metr. p. 31. 5. — V. 2. *ζᾶνα.* P. Br. *ζῆνα.* Pl. V. 3. *πόντου ταί.* P. *κάπων τ' αἰ.* Pl. Br. Membran. lectio orta ex mutilatione primi vocabuli: *πων τ' αἰ.* V. 4. laudatur ap. Dracon. l. c. p. 78. 9. V. 5. *Μαυσώλοιο* Br. c. Steph. *Μαυσωλοῖο* plurimae editt. vett. et Pal. *Μαυσωλὸς.* exhibetur ap. Lucian. Necyom. §. 17. T. III. p. 22. contra *Μαύσωλε* Ib. Dial. Mort. XXIV. §. 2. T. II. p. 216. Item *Μαύσωλος* ap. Suid. T. II. p. 510. *Μαυσώλου.* Ib. p. 152. at *Μαυσωλόν*, in *Λέξιππος.* T. I. p. 524. Etiam ap. Strabon. L. XIV. p. 656. T. V. p. 615. codd. fluctuant inter *Μαυσωλὸς* et *Μαύσωλος.* Nec inter Grammaticos de tono constat. Eustath. quidem ad *'Ιλ. β.* p. 235. 31. quum monuisset de oxytonis in *τωλος*, nomen *Μαυσωλος* ait *προπαροξυτονεῖσθαι*, quod *σ* haberet ante *ωλος*, non *τ*. Contra Stephan. Byz. in *Αἰτωλία* idem nomen tamquam exceptionem a regula ponit. Supra in epigr. Gregorii p. 351. nr. 184. *Μαυσωλοῦ* dedimus cum membr. — *δὲ κῆνιδε.* P. *τε κὴν ἴδε.* Pl. *τε κῆνιδε.* Br. *καὶ ἠνίδε* tentabat Scaliger in not. mst. *ἠμαύρωτο δὲ κῆριπε.* Orell. in Append. ad Isocr. Orat. *π. ἀντιδ.* p. 402. et similiter Ed. Gerhardius in Lectt. Apollon. p. 159. *κεῖνα μὲν ἠμαύρωτο καὶ ἤριπε.* His, ni fallor, praestat correctio V. D. (qui Bentlejus esse videtur) ad calcem Callimachi editi Londini. 1741. pag. ult. *τί κεῖνα δέ;* quam commemoratam a Boschio T. IV. p. 493. in textu posui. — V. 8. *ἐπαυγάσατο.* P. Pl. Quum ibid. v. 2do *κατηυγασάμην* exhibeatur, Brunkii correctionem recepi. Rectius fortasse v. 2do scripsissem *καταυγασάμην.* Sed sic supererat etiam *αἰώρημα* et *ἠέλιος*, quorum alterum saltem in *ἀέλιος* mutandum.

Nr. 59. *ἀντιπάτρου εἰς οἶκον τινα ἐν ῥώμῃ ἔχον γραφὴν ἐν ᾗ ἦσαν νίκ3 ἐγεγραμμέναι Δ § τέσσαρες δαίμονες. ἀθηνᾶ ἀφροδι. ἡρακλῆς: ἄρης: και δια μεν τ ηρακλ/ το τῆς ρωμ ἀνίκητ αἰνίττεται: δια δε τ ..* reliqua erasa. Br. II. 113. nr. 19. An. II. 1. p. 300. V. 1. *αἰωροῦσιν τὰν πτερύγων.* P. *αἰωροῦσι τανυπτερ.* Pl. Br. V. 2. *νίκα καὶ ἰσηρ.* P. *νῖκαι ἰσηρ.* Pl. Br. V. 3. *πολεμαδόκον.* P. Br. et plurimae editt. vett. Plan. *πολεμοδόκον.* Ascens. St. Vid. ad p. 164. nr. 122. v. 1. V. 4. *τὰν ἀλκ.* P. *ἀμφίβοντον ἄρη.* Ib. librario cogitanto de *ἀμφιβόητον. ἀφόβητον.* Pl. Br. V. 5. *εὐόροφον.* P. *εὐώροφον.* Pl. Br. V. 6. *γαίαν πατρ.* P. *Γαῖε.* Steph. Br. Reliquae editt. *Γαῖε.*

V. 7. ὁ μὲν ὁ βουφάγος ἁ δὲ κύπρις. P. Prius ὁ omnes omittunt. ἁ δέ γε. Plan. ἁ δέ σε. Br. quod verum. Hanc enim sedem pronomen σὲ occupare solet. Vid. ad p. 212. nr. 29. v. 5.

Nr. 60. διοδώρου. Br. II. 186. nr. 4. An. II. 2. p. 78. V. 2. σύμβολά εἰμι. P. σύμβολον. Br. c. Salm. — Nr. 61. ἀδέσποτον. εἰς γυναῖκα λάκαιναν τὸν ἴδιον υἱὸν κτείνασαν. Br. III. 217. nr. 455. An. III. 2. p. 131. Iterum est in Pal. p. 240. in marg. V. 2. ἐόντα. P. 2. ἰέντα. P. 1. Pl. Br. P. V. 3. novum lemma: ὅτι λάκαινά γυνὴ τὸν υἱὸν θεασαμένη ἐκ τῆς μάχης φεύγοντ' τὴν λόγχ ἐπασαμ (L. σπασαμένη) ως δειλον απεκτεινεν. — ἀντίῃ. P. 1. 2. ἀντίον. Br. V. 4. ῥηξαμένα. P. 1. Br. ῥηξαμένη. P. 2. Pl. V. 5. προσᾄδαν. P. 2. πρὸς ᾄδαν. P. 1. Sic quoque Ald. 1. in Lectt. Ald. 2. 3. ποθ' ἄδαν. Flor. pr. Asc. St. Br. — V. 6. ἔψευσα. P. 1. ἐψεύσω. P. 2. Pl. Br. γενέτην. P. 1. 2. γενέταν. Pl. Br.

Nr. 62. εὐήνου σικελιώτου. εἰς ἴλιον τὴν πόλιν ἣν ἐπόρθησαν ἕλληνες ὅτι διατον ὅμηρον ἀειμνηστ μᾶλλον ς αἰων γέγονεν. Br. I. 166. nr. 14. An. I. 1. p. 326. V. 2. τάν. P. τήν. Pl. Br. ἐν πύργοις. P. εὐπύργοις. Pl. Br. κληϊζομέναν. P. κληζομένην. Pl. Br. — Nr. 63. ἀσκληπιάδου εἰς την πολιν ἤγουν πατρίδα ἀντιμάχου τ κολοφωνίου ποιη. Br. I. 219. nr. 36. An. I. 2. p. 54. V. 1. λυδή. P. Gentile ὀξυτονεῖται· Λύδη nomen est mulieris. Vitiose ap. Athen. L. XIII. p. 597. A. Κλέαρχος .. τῆς βαρβάρου Λυδῆς εἰς ἐπιθυμίαν καταστάς, ἐποίησεν ὁ μὲν ἐν ἐλεγείοις, ὁ δὲ ἐν μέλει τὸ καλούμενον ποίημα Λυδήν. Scr. Λύδης et Λύδην. V. 3. λυδήν. P. Λύδην. Br.

Nr. 64. ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ ἀρχίου. εἰς ἡσίοδον τὸν ποιητὴν διατὴν εὐμουσίαν αὐτοῦ ὅτι παρα τ μουσων ἔλαβεν αὐτὴν τ ἑλικωνιάδων. Br. I. 218. nr. 31. An. I. 2. p. 54. Asclepiadi soli inscribitur in Plan. p. 368. St. V. 1. μεσαμερινά. P. μεσημβρινά. Pl. Br. Hesiodus ap. Themist. Or. XIII. p. 170. C. ὁ αὐτοδίδακτος ποιητὴς vocatur. Rectius, ni fallor, ὁ μουσοδίδακτος. V. 4. ἀκρεμόνα. P. ut nr. 22. v. 4. Suid. T. I. p. 92. ἀκρεμόνες. κλάδοι. βλαστοί ... ὀξύνεται ἀκρεμών, ὡς ἡγεμών. V. 5. κρήνας. P. κρήνης. Pl. κράνας. Br. V. 8. ἡϊθέων. P. Pl. ἡμιθέων. Br. c. Salm. et Davisio ad Maxim. Tyr. Diss. XXXVIII. 2. p. 219. ed. Reisk. De horum vocabulorum permutatione vid. ad p. 101. nr. 94. 4. p. 229. nr. 161. 4. — Nr. 65.

ἀδέσποτον. εἰς τινὰς ἐπαινετοὺς ἄνδρας ἐξεπαινουμ πρι. (πατρίδος.) Br. III. 290. nr. 654. An. III. 2. p. 232. V. 1. πολυδένδρεος. P. πολυδένδρεον. Pl. Br. V. 2. τηΐ πόλει. P. τῇδε πόλει. Pl. Br. In Cod. Medic. ap. Bandin. p. 99. hoc distichon inscribitur *Crinagorae*, cujus epigr. sequitur in Plan. p. 52. St.

Nr. 66. ἀντιπάτρ σιδωνίου. εἰς σαπφῶ τὴν μιτυληναίαν ἐγκωμιαστι. Br. II. 19. p. 46. An. II. 1. p. 48. V. 1. μναμοσύναν. P. μνημοσ. Br. V. 2. μοῦσαν. P. μοῖσαν. Pl. Br. Minime necessaria mutatio. — μὴ ἔχουσι. Sic μὴ indicativum haud raro adsciscit, nec solum in re perfecta. Meleager p. 113. nr. 177. ἀλλ' ἐσορᾶτε, μή που νῦν ψυχαῖς ἄλλα τίθησι λίνα. Lucian. T. IX. p. 241. δέδια, μή που ἐπῳδὴ τὸ ἠκουσμένον ἐστί. Plato in Phaedon. p. 84. E. φοβεῖσθε, μὴ δυσκολώτερόν τι νῦν διάκειμαι ἢ ἐν τῷ πρόσθεν βίῳ.

Nr. 67. ἀδέσποτον εἰς τάφον μηρυᾶς (μητρυιᾶς) ὃν σπρόγονος στέφων συμπεσοῦσα τουτον ἀπέκτεινεν. Br. III. 242. nr. 432. An. III. 2. p. 118. In Plan. p. 70. St. *Callimacho* inscribitur. V. 1. μικρὰν. P. Pl. μιαρὰν corr. Bentlejus, assentiente Hemsterhusio. At vide, annon parvitas quoque cippi, unde nihil plane timebatur periculi, ad malitiosum novercae animum significandum faciat. V. 2. βίον. P. βίον. Pl. Br. βίον servari posse existimabat Schaefer. in not. mst. ἠλλάχθαι τρόπον (ἀντὶ) τοῦ βίου. Cf. Steph. Thes. T. I. p. 345. D. E. At sic καὶ ante τρόπον vix locum suum tuebitur. V. 3. κλινθεῖσα. P. Pl. κλινθέντα. Br. c. Toupio. Vulgatam de statua novercae, in tumulo cubare visae, interpretor. V. 4. φεῦγε μητ. P. — *Nr.* 68. ἀδέσποτον. Br. III. 242. nr. 431. An. III. 2. p. 118. V. 2. σώζουσιν. P. Pl. σώζουσι. Br. φαίδρην. P. φαίδραν. Pl. Br. — *Nr.* 69. παρμενίωνος μακεδ/. Br. II. 202. nr. 7. An. II. 2. p. 114. V. 1. δύσμηνος. P. δύσμηνις. Pl. Br.

P. *Nr.* 70. μνασάλκου. εἰς χελιδόνα δια τομυθευομενον περι αυτῆς καὶ τηρέ οτι την γλωσσαν αυ εξετεμεν. Br. I. 192. nr. 9. An. I. 1. p. 402. In Plan. p. 49. St. auctoris nomine caret. V. 1. μινυρομένη. P. μινυρομένα. Pl. Br. V. 2. τηρέως. P. τηρέος. Pl. Br. Similiter Codd. passim fluctuant inter formas Ἄρεος et Ἄρεως. Vid. Interpp. ad Greg. Cor. p. 607. s. — θεμιτῶν. P. Pl. θεμίτων. Br. V. 3. χελιδὸν. P. Br. χελιδών. Pl. V. 4. παῦε. P. παῦσαι. Pl. Br. Hiatum

excusat distinctio. Eadem in sede ante ἐπεὶ Od. ν. 133. ξ. 69. hiatum admisit poëta. — κατόπιν δάκρυα. P. δάκρυα τὰ κατόπιν. Pl. δάκρυα καὶ κατόπιν. Br. qui hanc verborum collocationem ob inanem causam praetulit. Vid. ad p. 108. nr. 145.

Nr. 71. ἀντιφίλου βιζαν ειςδρὺν δια το εὔσκιον τ δενδρου και την αναπαυσιν (Scr. ἀνάπαυσιν) τ ὑπεισερχομένων. Br. II. 172. nr. 12. An. II. 2. p. 46. V. 3. φωτῶν. P. Pl. Br. φαττῶν emendavi; quod ante me vidit V. D. in Addend. ad Callimach. ed. Londin. 1741. quod didici ex notis H. de Bosch, qui T. IV. p. 244. 487. 502. multa frustra molitur, ut vulgatam sinceram esse doceat. V. 4. ἔνδιοι. quod Buhlius dicit ad Aratum v. 224. ἔνδιον mediam semper producere, id hoc loco refellitur. Callim. H. in Cerer. 39. ποτὶ τὤνδιον ἐψιόωντο. V. 5. κἠμὲ τὴν ὑμετέροισιν. P. κἀμὲ τὸν ὑμετέρῃσι. Pl. κἠμὲ τὸν ὑμετέραισιν. Br. κόμαισιν. P. κόμαισι. Br. κόμῃσι. Pl. V. 6. φυγάδων. P. φυγάδα. Pl. Br.

Nr. 72. ἀντιπάτρου ὅτι η προς ερμῆν θυσία εὔκολος. ἡ δὲ πρὸς ἡρακλέα δύσκολος βουφαγος γὰρ ς γαστρίμαργος. Br. II. 13. nr. 28. An. II. 1. p. 37. V. 1. ἐν δέ. P. Pl. ἔν τε. Br. Vid. ad p. 165. nr. 131. V. 5. τί δὲ πλέον esse videtur in P. τί δὲ τὸ πλέον. Pl. Br. V. 6. λύκος. P. λύκοις. Pl. λύκων. Br. genitivo ab ὑπὸ pendente. Sed genuinum est λύκοις. Sic variatur structura in Agathiae Prooem. v. 119. p. 87. εἴτε καὶ εὐποίητον ἐπὶ βρέτας, εἴτε καὶ ἄλλης Τέχνης... ἀέθλοις. p. 375. nr. 116. καὶ παρὰ τύμβον .. ὥρμισεν, οὐκ Ἰθάκῃ. Liban. T. III. p. 11. 29. διά γε τὴν ἀλήθειαν ἀθῷος, ἀλλ' οὐ ταῖς διαλλαγαῖς. Lucian. T. V. p. 258. εἰ γυναιξὶν ὡραίαις, καὶ μετὰ παίδων τὸ καλὸν ἀνθούντων ὁμιλεῖς. Paulo diversum est hoc ap. Oppian. Cyn. II. 112. ἐπεὶ πόνον ἄλλον ἔμελλεν Οὐχ Ἥρῃ τελέειν, οὐδ' Εὐρυσθῆος ἐνιπαῖς. ubi quod vir doctissimus malit, Ἥρης, mihi quidem vulgatae non videtur praeferendum. — *Nr.* 73. ἀντιφίλου βιζαν εἰς τὸ σύστρεμμα τῆς θαλάσσης τ εὐβοϊκοῦ κόλπ τοκαθεκάστην ημ ἐν τῷι εὐρίπω γινόμενον. Br. II. 178. nr. 32. An. II. 2. p. 59. V. 5. μαντεύω. P. ματεύω. Pl. Br. Pro οὐδὲ rectius, ni fallor, scribes: οὐ δὲ ματεύω. *non autem* (ut Aristot. quondam fecit) *in naturam inquiro tuam.*

Nr. 74. ἀδέσποτον εἰς τινα ἀγρὸν ἀχεμενίδου ἀπαλλου ειςαλλον μετερχμενον. Br. III. 238. nr. 410. An. III. 1. p. 105. In Plan. p. 110. St. *Luciano* inscribitur. V. 2. ἐξετέρου et ἑτέρου. P. V. 3.

με πότ' P. με ποτ' Br. c. Plan. unde etiam καὶ γάρ κεῖνος sumsit,
τ
pro ἐκεῖνος, quod est in P. — *Nr.* 75. εὐήνου ἀσκαλωνι εἰςαμπελον
α
ἦν τραγος κατέφ/. Br. I. 165. nr. 7. An. I. 1. p. 322. Habetur ap. Suid. T. I. p. 354. V. 2. ἐπισπεῖσαι. Ex Cod. Lugd. Suidae ἐπιλεῖψαι profert T. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. v. 1132. not. 50. In exemplari Jacobi Gronovii nihil varietatis notatum. σοί. P. Suid. σοι. Pl. Br. — *Nr.* 76. ἀντιπάτρε. εἰς κόσσυφον καὶ κίχλην ὑπὸ πάγη
χ   ο
ἀγρευθέντ § τ κοσσύφου διατινα τυ ῆ καὶ τομουσικὸν ἀποδράσαντ. Br. II. 23. nr. 62. An. II. 1. p. 59. V. 1. δισσάν. P. δισσᾶν. Pl. Br. V. 2. ἱππεία πάγα. P. ἱππείᾳ πάγᾳ. Pl. Br. V. 3. ἀλλὰ μέν. P. τὸ inserit Pl. Br. κίχλας. Pl. Br. κίχλης. P. ἠοῦς. P. V. 4. δερειοπίδας. P. δερμαιοπέδας. Pl. Br. P. V. 5. ἀδ' P. ἃ δ' Pl. Br. ἦν ἄρ'. P. Pl. ἦν γάρ. Br. frustra. Archias, qui hoc epigr. ante oculos habuit, pag. 414. nr. 343. ἦ ἄρα πολλὴν Καὶ κωφαὶ πτανῶν φροντίδ' ἔχουσι πάγαι.

ο   δ
Nr. 77. ἀντιπάτρου θεσσαλ/ εἰς ἥραν καὶ εἰς γανυμι τον ἁρπα-
ο   λ
σθέντα ὑπο δι ζηλωτυπία θαυμάσιος: § βεπε μοι τον σεμνὸν δία τον
ο
τ θεῶν ὑπατ παιδικοῦ κάλλους ηττόμενον. Br. II. 120. nr. 43. An. II. 1. p. 324. In Plan. p. 116. St. inscriptum: Ἀρίστωνος ἢ Ἑρμιοδώρου. V. 1. πόθ' P. V. 2. θυμοβόρον. P. Br. θυμοβόρου. Pl. V. 3. ἔτεκεν. P. ἔτεκε. Pl. Br. τοὶ γάρ. P. V. 4. ἐπὶ τροία. P. Τροίαν. Pl. Τροίᾳ. Br. Saepe in Cod. Pal. ἰῶτα dativo adscribendum omittitur. Ἐπὶ etiam cum verbis motus dativum adsciscit interdum. Apoll. Rh. I. 1025. ἐπὶ σφισι χεῖρας ἄειραν. Aeschyl. Prom. 1088. ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ στείχουσα. Id. VII c. Theb. 283. τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἰάπτουσιν πολίταις Χερμάδα. Ib. 529. πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη. Vid. Valken. ad Eurip. Phoen. p. 29. Abresch. Anim. ad Aesch. T. I. p. 68. s. — V. 5. ἀετός. P. αἰετός. Pl. Br. quod recepi, quamvis non ignarus, quid de prima hujus vocabuli syllaba doctissimi quidam viri ad Tragicos atticos statuerint.

τ   δ
Nr. 78. λεωνίδου ταραν. εἰς ἀχράδα το φυτὸν δια το πάντοτε βρι
\
καρποῖς ὠμοῖς τε § πεπείροις. Br. I. 231. nr. 44. An. I. 2. p. 102. V. 3. κλάδοισι. P. Pl. Br. Metro claudicante. Hermann. ad Orph. p. 824. κλαδεῶσι vel κλαδόνεσσι tentabat; ὁππόσα μῆλα κλάδοισι, H. de Bosch. At γάρ abesse non potest. Vere et eleganter Lobeckius

κλαδίοισι, ad Soph. Ajac. p. 360. — *ἰφέλκει*. P. Br. *ὑφέλκει*. Pl. — *Nr.* 79. *τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου εἰς τὴν αὐτὴν διατο πολλάκις παρα τον* (Scr. *τῶν*) *διερχομενῶν λιθάζεσθαι*. Br. I. 232. nr. 46. An. I. 2. p. 104. V. 1. *αὐτοθελης*. P. *αὐτοθελεῖς*. Pl. *αὐτοθελής*. Br. V. 2. *τύπτε με*. P. Br. *τύπτε τε*. Pl. — *Nr.* 80. *τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου. εἰς ἀστρονόμους χλευαστικον διατομηδεν ἐπίστασθαι αυτοὺς μητε τ ἐπιγ μητε τ ἐν οὐρανοῖς*. Br. II. 190. nr. 2. An. II. 2. p. 88. V. 3. *ἔτικτεν*. P. *ἔτικτε*. Pl. Br.

Nr. 81. *κριναγόρου. ὅτι καὶ νεκροὶ πολλαχ πάσχουσιν ἀναίσθη μὲν ἄλλομως πάσχουσιν* ς *βλέπε τὸν μαυρικίου τάφον* ς *τὸν ἀμαντίου ων ὁ μὲν ἐξεβλη* ς *κατεσκάφη ὁ δὲξερρίφη* ς *κατεσπάρη. ὁ μὲν ἐπιλεον οδε πυρ* ς *ταυ βασιλέων. τί δ' ἂν εἰπ περιτ λοιπ ἀνῶν*.*) Br. II. 149. nr. 34. An. II. 1. p. 407. V. 1. *μὴ εἴπῃς*. P. Br. *εἴποις*. Pl. *βιότου*. P. Br. *βιοτῆς*. Pl. quod praetuli, ne hiatus praeter necessitatem cumularentur. Sic p. 374. nr. 113. *τοῦτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὅρος*. — V. 2. *ἕτεραι*. P. *ἑτέρων*. Pl. Br. A membr. lectione non recedo. V. 5. *μετοχλήσαντες*. P. *μετοχλίσσαντες*. Pl. Br. — Appictae sunt in Cod. siglae *σμ. ω χ*.

Nr. 82. *ἀντιπάτρου θεσσαλονιξ εις ναυηγὸν ἐν τωι λιμ ναυαγήσαν διαμέθην. παραίνει οὖν ο γράψ μὴ πιστεύειν θαλάσσῃ*. Br. II. 122. nr. 51. An. II. 1. p. 331. V. 1. *ἐπ' ἀγκύρῃ*. P. Pl. Br. *ἐπ' ἀγκύρης* scripsi, quo et hiatus vitatur, et ejusdem terminationis repetitio. Eurip. Helen. 1077. *ἐάν περ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω*. Lucian. T. IV. p. 261. *καὶ ἐπ' ἀγκυρῶν πλησίον ὁρμισάμενοι*. Pollux I. 103. *ἐπ' ἀγκυρῶν ὡρμισάμεθα*. — V. 2. *ἔχοι*. P. *ἔχει*. Pl. Br. Saepe *εἰ* optativo jungitur, praecedente imperativo aut futuro. — *Nr.* 83. *φιλίππ*. Br. II. 232. nr. 72. An. II. 2. p. 199. Post v. 1. sequitur in Cod. titulus: *Φιλίππου εἰς κυνηγετικὸν κύνα*. Tum 𝔓 in nova pagina novum in marg. lemma: *Φιλίππου εἰς κυνηγετικὸν κύνα: ὅτι κυνὸς ἐν νηῒ ἐν ὑπάρχον καὶ τοὺς δελφίνας θεασαμενου χορευοντ ερριψεν ἑαυτὸν ἐν τῇ θαλασσῃ ως επιθηραν* ς *ἀπώλε*. Br. II. 232. nr. 72. An. II. 2.

*) *ἐπὶ ῥωμανοῦ*.

p. 199. V. 2. πελάγους. P. Br. πελάγευς. Pl. V. 3. θηρσίν. P. θηρσί. Pl. Br.

Nr. 84. ἀντιφάνους εἰς τινα νομέα θεασάμενον θραῦσμα νηὸς ἐν θαλάσση καὶ βουληθὲν ἐξέλκυσαι ὑπεσπασ εἰστὸν βυ καὶ ἀπώλε. Br. II. 205. nr. 6. An. II. 2. p. 124. V. 1. πλακτόν. P. πλαγκτόν. Pl. Br. ἐπακτῆς. P. ἀπ᾽ ἀκτῆς. Pl. Br. ἐπ᾽ ἀκτῆς, *prope littus*, junge cum πλαγκτόν. V. 2. βλοσυρῆς. P. βλοσυροῖς. Pl. Br. V. 5. ἔσχεν. P. et edit. St. ἔσχε Br. c. plurimis editt. — ωδι εκείνην. P. ὧ δι᾽ ἐκ. Ald. 3. Asc. St. Br. Reliquae minus recte ὦ δι᾽. — *Nr.* 85. φιλίππου θεσσαλ/ εἰς τινα ναυαγίσαντα μετα τ ἴδι πρς ϛ τ μεν πρεσβυ τελευτήσαντος ὁ τόυ υἱὸς ἐπι τ σωματι τ πρς βασταζομεν διεσωθη εν τῆι χέρσ: Br. II. 229. nr. 63. An. II. 2. p. 193. V. 2. φύσεως. P. Br. φύσιος. Pl. V. 5. ἤγαγεν εἰς λιμ. δέ. P. ἤγαγε δ᾽ εἰς λιμένας με. Pl. quod c. Br. ob commodiorem particulae adversativae sedem praetuli.

Nr. 86. ἀντιφίλου. εἰς μῦν ενδαχοντ+ οστρεον ϛ τοῦ ὀστρέου συμπτύξαντος ϛ ἀποπνῆξαν αὐτόν. Br. II. 175. nr. 22. An. II. 2. p. 54. V. 2. δῶμα. P. δώματα. Pl. Br. Distinxi post hanc vocem, παμφάγος ἑρπηστὴς jungens. ἑρπυστής. Asc. Steph. ἑρπηστὴς reliquae editt. ut P. Br. Ad Nonni Dion. p. 142. 1. Falkenburgius notavit: „In archetypo ἑρπηστὴρ per η in medio invenitur, nusquam per ε.“ Vid. ad p. 407. nr. 302. — λιχνοβόρος. P. Br. cum plurimis editt. Plan. λιχνοβόρος. Asc. Steph. correctore fortasse cogitante de Batrachomyom. v. 179. V. 3. διεριοιο. P. διεροῖο. Pl. Br. νωθήν. P. νόθην. Pl. Br. νόθη σάρξ, et supra nr. 4. νόθης ὀπώρης. V. 5. ἁρμόσθη. P. Pl. quod ob duplicem auctoritatem servavi. ἡρμόσθη. Br. fortasse rectius. Cf. ad p. 359. nr. 11. v. 4. V. 6. τύμβον. P. Br. ed. Flor. pr. Ald. 1. Asc. πότμον. Cod. Ald. in Lectt. 1. Ald. 2. 5. Nicol. Sab. Steph.

Nr. 87. μάρκου ἀργενταρι. εἰς κόσσυφον παραίνεσις μὴ καθίζεσθαι αὐτὸν παραδρῦν διατοϊξοφόρον εἶναι τοδενδρον ϛ ἁλίσκεσθαι τὸν κόσσυφον υποτ ἴξου. μαλλον μὲν οὖν εν αμπελω καθέζεσθαι. Br. II. 273. nr. 28. An. II. 2. p. 295. V. 1. νῦν lineae superscriptum. V. 5. τ᾽ ἐκείνηι. esse videtur in P. τε κείνῃ. Br. c. Plan. V. 6. στοματων. P. στόματος. Pl. στομάτων. Br. Vid. ad p. 236. nr. 203. v. 2. —

V. 8. ἁ δέ. P. ἡ δέ. Pl. Br. — *Nr.* 88. εἰς ἀηδονα ὑπ' ἀνέμου ἐμπεσοῦσαν εἰς θάλασσαν § σωθεῖσαν ὑπὸ δελφῖνος. φιλίππου θεσσαλονιξ. Br. II, 220. nr. 32. An. II. 2. p. 171. V. 2. πνεῖ γάρ. P. Pl. ἐκ γάρ. Br. tacite in textu posuit. πνεῖ positum est pro ἔρχεται, verbo ad proximum ἄνεμος accommodato. P. V. 3. Superscriptum: Φιλίππου. In marg. ὅτι πεσούσης τῆς ἀηδόνος ἐν θαλάσσῃ, δελφὶς τοῖς νώτος ἐδέξατο. ηδεκελαδουσα τουτον ἐτερπ ἕως εἰς τὴν γῆν ἐξέπεσεν. V. 3. μελίγηρυν. P. μελίγηρυν. Br. V. 6. στομάτων. P. Br. στόματος. Pl. ut nr. 88. v. 6. — V. 8. ἀρειόνιος. P. ἀριόνιος. Pl. Br.

Nr. 89. φιλίππου θεσσαλ/. εἰς γραῦν τινὰ ταλαίπωρον καὶ πενιχρὰν ἥτις συνέλεγεν τ ἀπὸ τ θεριζοντ πίπτοντ ἀσταχυ ἡ καὶ ἐτελεύτησεν ἐκ τ καύματος καὶ κατεκαυ μεθῶν συνήγαγεν ἀσταχύων. ὦ της πενίας. Br. II. 234. nr. 80. An. II. 2. p. 205. V. 1. λιμὸν ὀϊζυρήν. De genere vocis λιμὸς vid. ad p. 59. nr. 99. v. 4. V. 3. ἐκ καλάμης. parum placet, sequente ἐκ σταχύων. Fortasse scribendum: τῇ δ' αἱ καλάμης συνέριθοι. *quae olim cum ea stipulam collegerant.* Similiter ap. Theophyl. Simoc. in Prooem. ἀπορ. φυσικ. ὥσπερ παρὰ τῷ Λοκρῷ τῷ Εὐνόμῳ τῆς μελῳδίας τέττιξ ὁ συνέριθος. Epigr. ἀδέσπ. in Append. nr. 298. T. II. p. 851. πίστιν ἔχων . . ἐμῶν μενέων συνέριθον. Apoll. Rh. III. 942. ἤ τοι συνέριθος ἀέθλων ἔσσεται. V. 4. πῦρ καὶ ἦν. P. et plurimae editt. Plan. πυρκαϊήν. Ald. 2. 3. Br. Ap. Themist. Or. V. p. 68. B. καὶ τοῦτον οὐ χρημάτων ἀφαίρεσις, οὐ πῦρ κατὰ τὸν νόμον πώποτε ἐβιάσατο. Optime Harduinus: οὐ πυρκαϊά. νῆσαν in hac re solemne. Liban. T. IV. p. 53. s. ἐπιθήσας τοῖς νεκροῖς τὰς συνεχεῖς πυράς. Marg. edit. Morell. ἐπιθεὶς καὶ ἐπιούσας. Scr. ἐπινήσας τοῖς νεκροῖς. Fortasse Ibid. p. 1049. 13. ἅτε οὖν οὐκ ἀκριβῶς καταλύσαντες τὸ φορτίον, ἀλλὰ ῥαθύμως. legendum κατανήσαντες. *quod onus in plaustris non bene exstruxerant, sed negligenter.*

Nr. 90. ἀλφείου μιτυληναίου εὐχὴ πρὸς τὸν ποσειδῶ παρά τινων πλεοντ ἀποσυρίας. Br. II. 129. nr. 6. An. II. 1. p. 346. V. 2. εὐβοίβης. P. — *Nr.* 91. εἰς ἑρμῆν τὸν ἐν κορυξ ευ. ἀρχίου νεωτέρου. Br. II. 97. nr. 20. An. II. 1. p. 261. V. 1. κωρύκιον. P. κωρυκίων. Br. V. 2. πρὸς γελ. P. οσιη. Ib. In marg. τῇ: θυσίαι. i. e. νῦν τῇ θυσίᾳ. quam glossam textus Reiskianus exhibet.

Nr. 92. ἀντιπατρ θεσσαλ ἐπι φιλοξενία τινος σοφοῦ ὅς τω ξενίσαν ταῦτα προς εἶπε τὰ μέλιτος γλυκερωτεραίπη: προοιμι ὁ τέττιξ. Br. II. 116. nr. 30. An. II. 1. p. 311. V. 5. Scr. τοὔνεκά σοι. Sic P. et plures editt. Plan. τοὔνεκα σύ. St. Asc. ἀμειβομένην δ' ἐθέλ. P. Pl. τοὔνεκά σε πρώτως μὲν ἀμείβομαι· ἣν δ' ἐθ. Br. ad mentem Salm. Malim: τοὔνεκα νῦν. Facilius enim, ut mihi quidem videtur, pronomine in hoc contextu careas, quam temporis significatione. Quod dedi ex correctione Scaligeri in not. mst. ἀμείβομεν, quamvis ad Cod. lectionem proxime accedat, vereor tamen, ne *remunerandi* significatione soloecum sit. Verum videtur ἀμείβομαι. — ἐθέλωσιν. P. ἐθέλουσι. Pl. ἐθέλωσι. Br. V. 6. κείσεται. P. et plurimae editt. Plan. κείσεαι. Asc. St. Br. De harum terminationum permutatione dixi ad p. 174. nr. 191. 7. — σελίσιν. P. Pl. σελίσι. Br.

Nr. 93. ἀντιπάτρου σιδωνι θεσσαλ προς πείσωνα γενεθλιακὴ βίβλος δῶρον ἐκπονη ἐν μιᾶ νυκτί. Br. II. 113. nr. 17. An. II. 1. p. 299. V. 3. ἀοιδόν. P. Pl. ἀοιδήν. Br. Illud verum: *nec dedignetur poëtam.* V. 4. σπεισούμενος. P. πεισθόμενος. Pl. Br. — Nr. 94. εἰς πολύπουν καὶ λαγωον προεγγράφη ἐν τοῖς ἔμπροσ. κεῖται δισσῶς. ἰσιδώρου αἰγεάτου. Br. II. 473. nr. 1. An. II. 3. p. 329. Cf. nr. 14. Caeterum quod lemmatis auctor ait, hoc epigr. etiam in superioribus legi, in eo fallitur. V. 1. τύννιχος. P. Br. γύννιχος. Pl. Cf. p. 241. nr. 229. V. 3. ἀλλ' ὅγ' ἐφ'. P. Br. ἀλλ' ὁ δ' ἐφ. Pl. συνέδησε. P. Br. ἐνέδησε. Plan. V. 5. δ' post ἀγρευθεὶς addit Pl. Br. omittit P. nec necessarium. V. 6. ζωόν. P. quod restitui cum ἰχθὺν junctum. ζωῆς λύτρα. Pl. Br.

P. Nr. 95. ἀλφειοῦ μιτυληναίου. εἰς ὄρνιν τρέφουσαν νεοττοὺς καὶ ἐν χειμῶνι τουτους ταῖς πτέρυξι σκεπάσασαν ὑπὸ χιόνος καλυφθεῖσαν ἀπεθαν. μέμφεται οὖν πρόκνην ὡς μήδειαν τ. ἴδια τέκνα ἀποκτονείας. Br. II. 131. nr. 12. An. II. 1. p. 351. V. 1. χειμερίαις. P. Br. χειμερίαις. Pl. παλυνομένη τιτθάς. P. παλυνομένα τιθάς. Pl. Br. Arat. Diosem. v. 228. τιθαὶ ὄρνιθες, ταὶ ἀλέκτορος ἐξεγένοντο. V. 3. οὐράνιος. P. V. 4. αἰθέρος οὐρανίων. P. Pl. αἰθέρος ἠδ' αἰνῶν tacite correxit Br. Facile tulerim οὐρανίων νεφέων. ut p. 386. nr. 187. οὐρανίων ἁπτόμενον νεφέων. quamvis idem adjectivum v. 3tio legatur. Sed αἰθέρος in αἴθριος mutandum videtur; quam correctionem nostram

unice probat V. D. in Annal. Heidelberg. ann. 1811. nr. 25. p. 400. Similem tautologiam ap. Alciphron. I. 10. p. 40. *καθαρὰν αἰθρίαν γενέσθαι ἀέρι, νοστήσομεν.* sustulit Berglerus, *περινοστήσομεν* corrigens.

Nr. 96. *εἰς ἀντιγένην τὸν γελωτοποιὸν παραίνεσις ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ βιοφελής. ἀντιπάτρου.* Br. II. 121. nr. 46. An. II. 1. p. 327. In Plan. p. 108. St. *ἀντιπάτρου θετταλοῦ.* V. 1. *ὁ γελωῖος.* P. *γελῷος.* Pl. Br. *Gelous* fuit ille, non *γελωτοποιός.* Vid. Interprr. Steph. Byz. in *Γέλα.* Gentile *γελῷος* frequens ap. historicos. V. 2. *νεύματος εἰς ἀΐδαν.* P. *νεύμενος εἰς ἀΐδην.* Pl. Stob. Tit. V. p. 64. Gesn. p. 39. Gr. et Br. — *Nr.* 97. *ἀλφειοῦ μιτυληναίου. εἰς ὅμηρον τὸν ποιητὴν ὅτι διὰ τὴν εὐμουσίαν αὐτοῦ πᾶσα πολ ἀντέχεται αὐτοῦ ὡς ἰδίου πολίτου.* Br. II. 129. nr. 5. An. II. 1. p. 346. V. 2. *βαράθρων.* P. *βάθρων.* Pl. Br. Ap. Apollon. in Lex. Homer. *ἑπταπόδην* ... *ἑπτὰ ποδῶν βάραθρον.* recte *βάθρον* correxit Heynius ad Homer. T. VII. p. 126. Libanii loca, in eundem modum corrupta, emendavi in Append. ad Porson. Advers. p. 322. — V. 4. *ἤδε τόν.* P. Pl. ob quam lectionem Steph. vers. 3tio scripsit: *καὶ μόθον αἰάντειον ὑπὸ στεφάνῃσι πόληος.* merito improbante Brunkio, qui eleganti emendatione correxit *ἔκδετον.* V. 6. *γαίης ἀμφ. κλίματα.* universus terrarum orbis.

Nr. 98. *στατυλλίου φλακκ. εἰς σοφοκλέα τὸν τῶν τραγῳδιῶν ποιητὴν ἔπαινος διόλου τ ἐπιγράμματος.* Br. II. 264. nr. 9. An. II. 2. p. 273. V. 1. *δισσοί τε.* P. *σε.* Br. V. 4. *βύβλαχαροι τυπίης.* P. *χοροιτυπίης.* Br. V. 5. *ἐπεί.* P. *ἐπί.* Br. Vid. ad p. 324. nr. 74. v. 1. Ap. Maneth. L. IV. 262. *πάντ' ἐπὶ γαίης μερόπων ἐπίνοια ματεύει.* fortasse scribendum: *πάντ' ἐπεὶ ἐκ γαίης.* Quae Dorvill. conjecit ad Charit. p. 749. non satisfaciunt. V. 6. *φθεγξάμενον,* P. *φθεγγόμενον.* Br. nescio quare. — *στόμασιν.* P. *στόμασι.* Br. — *Nr.* 99. *λεωνίδου ταραντιν. εἰς τράγον καταβεβρωκότα ἄμπελον πρὸς ὃν ἐκείνη ὅτι πάλιν ἡ ῥίζα ἀνηση ετερον κλημα βοτρυφορον ἵνα σοι θυομένω σπείση επιβώμι.* Br. I. 236. nr. 61. An. I. 2. p. 117. V. 1. *ἔν ποθ' ἀλωιῇ.* P. *ἔν ποτ' ἀλωῇ.* Br. et certe *κατ' ἀλωὴν* scribitur ap. Homerum, observante Eustathio ad *Ἰλ.* p. 925. 12. Erant tamen, qui distinguerent inter *ἀλωή* et *ἀλωή.* Vid. Ibid. p. 1299. 7. Nec ipse Br. *ἀλωάς* dubitavit scribere in ep. Isidori p. 291. nr. 532. v. 5. ubi nulla est in codd. lectionis diversitas. Cf. Steph. Thes. Gr. L. T. I. p. 328. F. G.

V. 3. τῷ δ' ἔπος, ἡ οἴνη sc. Sed malim certe: ἡ δ' ἔπος ἐκ γαίης τόσσον ἄπυε. — κεῖρε. P. Br. τεῖρε. Pl. V. 5. γλυκὺ in P. omissum accessit ex Pl. Br.

Nr. 100. ἀλφειοῦ μιτυληναίου. εἰς δῆλον τὴν νῆσον αἴπενος (Scr. ἔπαινος) ὅτι ἐν αυ ἐγεννη ὅ τε ἀπόλων καὶ ἡ ἄρτεμις. Br. II. 130. nr. 10. An. II. 1. p. 350. P. V. 3. novum lemma: εἰς δῆλον τὴν νῆσον τὴν τροφ ἀρτέμιδος ἀπόλλωνος. — μὰ .. τέον. P. τεοὺς .. δαίμονας. editt. Plan. praeter Steph. ubi θεούς. V. 6. ἄρτεμι .., λέγει. P. ἄρτεμις λέγει. Pl. Br. ἡ σέ. P. ἥ σε. Pl. Br. — *Nr.* 101. εἰς μυκήνην τὴν ἀγαμέμνονος μενελάου πολ τὴν ποτὲ πολύχρυσον: νυνὶ δε ἔρημον οὖσαν μηδε ἴχνος πόλεως σώζουσαν: ἀλφειοῦ μιτυληναίου. Br. II. 130. nr. 8. An. II. 1. p. 347. In Plan. p. 66. St. *Antipatro Thessalonicensi* inscribitur. V. 1. μὲν ὀνόματι. P. ἐν ὄμμασιν. Pl. Br. Ap. Themist. Or. XX. p. 240. C. εἰ δύναταί μοι στέγειν τὰ ὄμματα. Cod. Monac. τὰ ὀνόματα. Crebra utriusque vocis permutatio. V. 2. πολλῶν. P. Pl. πολλόν. Br. metro claudicante. οὐ πολλόν γ' corrigebat Hermann. ad Orph. p. 767. Lenius videbatur, οὐ πολλῷ γ'. Ap. Plutarch. Vit. Lycurg. c. 21. ἄμμες δέ γ' ἐσσόμεσθα πολλῷ κάῤῥονες. vett. editt. πολλῶν. Oppian. Cyneg. II. 327. οὐ πολλῷ τούτων μείζονες. Ib. 552. οὐ πολλῷ μείζων. utroque loco in editt. ante Schneiderum πολλόν, quod etiam bene habet. Homer. Ἰλ. ζ. 479. πολλὸν ἀμείνων. Similiter in Orat. Herod. Att. in Oratt. Gr. T. VIII. p. 36. 32. τοσούτων μέγιστον. Reiskius cum Stephano τοσούτῳ corrigit. V. 3. καὶ σέ. P. Pl. καί σε. Br. παρερχόμενός τε. P. Aldd. tres. Asc. γε. St. Br. Μυκήνην omnes. Μυκήνη Br. c. Scaligero in not. mst. Librorum lectio servari posse videbatur. — V. 4. αἰπολίου. Ob sequens αἰπολικὸν μήνυμα malim: ἔγνωκα, σκοπέλου παντὸς ἐρημοτέρην. p. 362. nr. 29. ἐρημαίη ... Μυκήνη, Εἰ καὶ ἀμαυροτέρη παντὸς ἰδεῖν σκοπέλου.

Nr. 102. ἀντωνίου ἀργείου εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν μυκην ὅτι πρὸ τ ἀτρειδῶν περσέως ἐχρημάτιζε. (i. e. ὠνομάζετο.) Br. II. 240. An. II. 2. p. 225. V. 1. ἀκρέπτολις. P. V. 3. ἀνεῖσα. P. ἀνεῖμαι. Pl. Br. quae vera correctio. — *Nr.* 103. μούνδου μουνατίου. εἰς τὴν αυτὴν πολ μυκην καὶ ὅτι τὴν τύχην ἀλλάξασα μηλόνομος γέγονε καὶ βούνομος ἡ τὴν πολυθρύλητον ἴλιον ἐκπορθήσασα. Br. II. 240.

An. II. 2. p. 225. V. 1. τῶν ἀτρειδῶν. P. τὸν Ἀτρειδῶν. Pl. Br. V. 2. γενετῆς. P. V. 4. πότ' ἡμιθ. P. ποθ' ἡμιθ. Pl. Br. V. 7. 8. omissi in Plan. accesserunt ex Pal. ubi ἱλάον ἀναμέσει με μεληιμένον, Praeclare haec emendavit Salmas. cujus lectiones Br. recepit. V. 8, μὴκ ἔθ'. P. οὐκέθ'. Br. Vid. ad p. 224. nr. 121.

Nr. 104. ἀλφειοῦ μιτυληναίου εἰς τὴν αὐτὴν πολ̀ ς εἰς τε ἄργος ς̀ τὴν ὅλην Ἑλλάδα ς ὅτι ἔσβεο τὰ τ̑ ἡρώων οἵτινες τὴν τροίαν ἐξεπόρθης. Br. II. 130. nr. 9. An. II. 1. p. 348. V. 3. ἐσβέσαθ'. P. Pl. Br. ἔσβεσθ' Scaliger in not. mst. ἔσβηθ' voluisse videtur, aut σβέσθηθ' ἡρ. *extinctae estis.* Vulgatam expressit Grotius: *Perdita per vos est Heroum gloria.* At verisimilius est, poëtam voluisse dicere, urbes illas, heroum patriam, quarum illi et splendore et opibus gloriabantur, extinctas i. e. eversas et vastatas esse. V. 4. ἤριψαν. P. ἤρειψαν. Pl. Br. θειοδόμον. P. Pl. θειόδομον scripsi cum Br. V. 5. ἐστὶν πόλις. P. ἐστὶ πτόλις. Pl. Br. V. 6. εὐμήκων αὔλεα. P. et quaedam editt. Plan. εὐμύκων. Br. c. aliis. — *Nr.* 105. εἰς πίτυν κλασθεῖσαν υπ' ἀνέμων ἐνόρεσι μελλ῀ς δε κατασκευάζεσθαι ναῦν. Br. III. 232. nr. 383. An. III. 2. p. 89. V. 2. γευσαμέναν. P. γευσαμένην. Pl. Br.

Nr. 106. εἰς ναῦν πυρποληθεισαν ἐν γῇ ἣν οὐ διεφθειρε θάλασσα. λεωνίδ ταραντιν. Br. I. 236. nr. 62. An. I. 2. p. 118. V. 1. μ' ἔφλεξε. P. μ' ἀνέφλεξε. Pl. Br. Illud ob Cod. auctoritatem praetuli. V. 2. κειρομένη esse videtur in P. κειραμένη. Pl. Br. Diversa est ratio praesentis p. 360. nr. 13. v. 5. — V. 3. ἠϊόνος. P. ἠόνας. Pl. ἠόνος. Br. — V. 4. γεινομένην. P. γειναμένην. Pl. Br.

P. *Nr.* 107. τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως εἰς μικρὰν ναῦν ἐρίζουσαν ἐπ' εὐπλοΐν ταις μεγάλαις ναυσίν. Br. I. 232. nr. 48. An. I. 2. p. 105. In Plan. p. 80. St. *Antipatro Thessalonicensi* inscribitur. V. 4. ποντοπορεῦσαι. P. ποντοπορεύσαις. Pl. Br. V. 2. δι' ἰθύνειν. P. V. 3. θαλάσσῃ. P. ut v. 5. ἑτέρῃ. — *Nr.* 108. ἀδέσποτον εἰς τὸν δία τωθαστικὸν ως αποτ ἔρωτος. Br. III. 161. nr. 54. An. III. 1. p. 317. — *Nr.* 109. εἰς ἀσπίδα στρατιω ἐν ῄι ς ἐν πολεμ̄ εσώθη ς ναυαγῆς ἔπλευσε μεταυτῆς ὡς ἐπισχεδίης νηξ. ἰουλίου διοκλέους. Br. II. 182. nr. 3. An. II. 2. p. 73. V. 4. ὀλλυμένους. P. V. 5. ἔν τε. P. ἐν δέ. Pl. Br.

Nr. 110. ἀλφειοῦ μιτυληναίου. παραίνεσις εἰς τὸ βιοῦν ἐναντα-κία. ζτ. τομέτρον τοῦ ἐπιγράμματος. In marg. siglae ω χ. Br. II. 129. nr. 4. An. II. 1. p. 345. V. 1. 2. laudat Draco de Metris. p. 33, 17. — *Nr.* 111. ἀρχίου μιτυληναίου ἔπαινος θρακῶν ὅτι γεννωμένων μὲν ἀνων οδύροντ; τελευτώντων δὲ χαρμόσυνα ς τελετας ἄγουσιν. Br. II. 100. nr. 31. An. II. 1. p. 270. V. 1. τίς. P. V. 2. μητέρος. P. Pl. ματέρος. Br. V. 6. φθίμενος. P. φθίμενοι. Pl. Br.

Nr. 112. ἀντιπάτρ θεσσαλ/ εἰς τινα μαντευσάμενον περὶ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς ἕως πόσ εκταθήσεται χρ. (i. e. χρόνων. *annorum.*) Br. II. 110. nr. 6. An. II. 1. p. 291. V. 1. τρεῖς. P. τρίς. Pl. Br. V. 3. ἐπὶ τούτοις. esse videtur in P. τούτοις. Pl. Br. ἐπὶ τούτοις. *praeterea.* Quum in οἱ δὲ ellipsis sit valde obscura, suspicatus sum: ἡ δ' ἐπὶ τούτοις (βιοτὴ scil.) Νέστορι, ἀρκεῖ sc. sive διδόσθω. Graefius in not. mst. tentabat: οἱ δ' ἐπὶ τούτοις Νεστορικοί· Νέστωρ δ'. At vereor, ut καὶ commode abesse possit. — *Nr.* 113. παρμενίωνος. εἰς τινα ὑποκόρεων τὴν νύκτα καχ ἀπαλλάξαν. Br. II. 203. nr. 11. An. II. 2. pag. 115. V. 1. κόρις posteriorem syllabam perperam corripit; qualia ex serioribus nonnulla attuli supra in not. ad Epigr. Gregor, Nazianz. Tom. I. pag. 328. nr. 11. vers. 5. Oracul. Sibyll. p. 626. πάσας δ' ἐκ βάθρων εἷλεν πόλις ἐν περὶ πολλῷ. Manetho L. IV. 212. σαφεῖς θ' ὑδρομάντις ἔρεξεν. ubi Dorvill. ad Charit. p. 719. comparat Theocrit. Eid. VIII. 45. ἔνθ' ὄϊς, ἔνθ' αἶγες διδυματόκοι. quamquam h. l. ὄϊς pro singulari haberi potest. — κορέσαντόμε. P. μου. Pl. Br.

Nr. 114. εἰς παιδίον μέλλον κρημνίζεσθαι. παρμενίωνος μακίδονος. Br. II. 202. nr. 8. An. II. 2. p. 115. V. 2. μοίρα. P. μοῖρα. Br. Quum in *Μοῖρα* posterior syllaba constanti poëtarum usu corripiatur, Passovius in not. mst. corrigit probabiliter: *Μοῖραι* νηπιάχοις ἄφοβον. nisi fortasse Parmenio brevem syllabam in pentametri caesura posuit, cujus licentiae exempla apud seriores haud pauca extant. P. V. 3. novus titulus praefixus in Pal. παρμενίωνος μακιδῶνος. et in marg. ἀφ' ὑψηλῶν κεράμ ωι ἡ μηρ παραστασα τὸν μαζὸν ἐκ τόπιω δείξασα τοῦθανάτου ἐρρύσατο. quae cum praecedente pagina cohaerent. — ἐξόπισθε. P. ἐξόπιθεν. Pl. Br. μετέστρεψε. P. μετέτρεψε. Pl. Br. Similiter στρέψας et τρίψας confusa ap. Liban. T. IV. p. 629.

14. (Cf. Bast in Epist. crit. p. 81. ed. sec.) et *στρέφουσι* cum *τρέφουσι*. Ib. p. 810. 19.

Nr. 115. *ἀδέσποτον εἰς τὴν ἀσπίδα ἀχιλλ/ ἣν ἔλαβεν ὀδυσσεὺς παρωσάμενος αἰαν*. Br. III. 233. nr. 590. An. III. 2. p. 92. V. 1. *ἕκτορος*. P. V. 2. *ἦρε*. P. *εἷλε*. Pl. Br. *ἦρε* revocavi: scutum, quod Ulysses *abstulit*, i. e. *ἔλαχε*, *εἶχε*. Vid. Stephan. Thes. Gr. L. I. p. 206. a. V. 4. *ὤμισεν*. P. *ὥρμισεν*. Pl. Br. Post hunc vers. in Pal. legitur v. 1mus epigrammatis sequentis, tum ultimum distichon hujus epigr. Post illud tres reliqui versus nr. 116. Hic error ita propagatus est in Planud. p. 28. St. ut postremum nostri epigr. distichon h. l. omissum sit, versus 5tus autem legatur post v. 1. epigrammatis proximo loco sequentis. — *Nr.* 116. *εἰς αὐτὴν ἀσπίδα. ὁμοίως ὅτι τοῦ ὀδυσσέως ναυαγήσαντος ἐν τῷ τάφῳ τοῦ αἰαν ἡ θάλασσα ταύτην ἐξήνεγκε δείξασα τὸν ταύτης ἄξιον ἀσπιδιώτην*. Br. III. 233. nr. 591. An. III. 2. p. 93. V. 3. *αὐτόν σε καλέουσα*. P. *σ' ἐκκαλ*. Pl. Br.

Nr. 117. *στατυλλίου φλάκκ ἐπὶ τῷ τάφῳ ἀχι) ὅτι πύρρος τὴν πολυξένην ἐσφαγίασεν ἡνίκα ἡ ταλαίπωρ ἐκάβη ἐπὶ τοῦ ἰδίου κόλπου τὸ αἷμα τῆς θυγατρὸς ὑπεδέξατο*. Br. II. 264. nr. 10. An. II. 2. p. 273. V. 3. *πολυκλαύτοιο*. P. *πολυκλαύστοιο*. Pl. Br. De his formis crebro confusis vid. Heinr. ad Musae. v. 236. p. 132. Astius in Addit. ad Platon. Phaedr. p. 665. ad calcem Platon. de Rep. — V. 5. *εὐξενίοις*. P. *ἀξονίοις*. Pl. Br. Sic etiam nr. 122. v. 4. *εὔξεινα* et *ἄξεινα* confusa. Minus recte cogites de *ἀξείνοις δεσμοῖς*, ut Hectoris zona intelligatur, quam ab Ajace acceperat. Vid. p. 228. nr. 152. v. 5. V. 6. *φθιμένης*. P. *φθίμενος*. Pl. Br. quod membr. lectioni procul dubio praeferendum. V. 7. *ὠδύσαο*. P. *ὠδύσσαο*. Pl. Br. Quum verbum *ὀδύσασθαι* accusativum non ferat, Schaeferus Meletem. p. 109. probabiliter correxit: *ἐμῇ ὠδύσσαο νηδυῖ*, ut *νέκυι* ap. Homer. *Ἰλ.* XVI. 526. ubi Cod. Lips. *νέκυν*. Ejusdem contractionis exempla sunt *ἰξυῖ*. Od. ε. 231. *ὀϊζυῖ*. Ib. η. 270. *πληθυῖ*. Ib. λ. 514. π. 105. *ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ*. Ib. ρ. 605. Hujus generis quaedam excitavit Boeckh. in Not. crit. ad Pindar. p. 425. Mihi in mentem venerat: *τί τοσοῦτον ἐμὴν ὠνόσσαο νηδύν; quid erat, quod tantopere in mea vituperares sobole?* Dionys. Perieg. v. 994. *οὐ μέντοι κείνης γε νομοὺς ὠνόσσατο βούτης*. Facile tamen huic conjecturae praestantissimi viri correctionem

praetulerim. — *αἰακίδῃ*. Br. conjunxit cum superioribus, ut est etiam in Plan. Mihi elegantius cum sequentibus videbatur cohaerere.

Nr. 118. *βησαντίνου. ἐπὶ το ταχὺ τον βιον παρέρχεσθαι.* Inter Theognidea legitur v. 539. (527. ed. Bekk.) Cum Theognidis et Besantini nomine in Stobaei Flor. Tit. CXVIII. p. 589. 1. V. 2. *ἀπονισσομένης*. Vulgo. *ἀπονισαμένης*. P. quod restituendum. In edit. nostra minus recte littera sibilans duplicatur. *νίσομαι* prima producta est ap. Homer. *'Ιλ. ψ.* 76. Hinc descendit *ἐνισάμην*. — *Nr.* 119. *τοῦ αὐτοῦ ἐπί τινι ἄρχον παραίνεσις φεύγειν τοὺς κόλακας παλλαδᾶ.* In Plan. p. 63. St. *Βισαντίνου* inscribitur. Br. *Palladae* tribuit II. 436. nr. 134. An. II. 3. p. 262. — *Nr.* 120. *λουκιαν σαμωσατε εἰς φαῦλον καὶ ἀχάριστον τοῦ αὐτοῦ.* Sic Pal. *Luciano* tribuit Plan. p. 40. St. Br. II. 315. nr. 32. An. II. 2. p. 432. V. 2. *χάριτας*. Brevis syllaba in caesura, ut passim in epigrr. Luciani et Lucillii. — *Nr.* 121. *ἄδηλον ἐπὶ τίνι ἢ τίνος ἐστίν.* Legitur iterum pag. 413. Edidit Chardon. Mag. encycl. an. VI. 1. p. 331. nos in Paralip. nr. 43. p. 652. V. 1. *σπάρτας*. P. 2. *σπάρτης*. P. 1. V. 2. *κλείω*. P. 1. *κλαίω*. P. 2. — *ἢ προμάχων*. utroque loco. Vitiosa lectio, pro qua fortasse legendum *ἐν προμάχοις*.

Nr. 122. *ἀδέσποτον εἰς χελιδόνα τέττιγα καταπιοῦσαν τὸν μουσικὸν μέμψις.* Iterum legitur p. 413. cum lemmate: *εὐήνου εἰς χελιδόνα τέττιγα κατεσθίουσαν.* Hinc inter Eveni epigrr. exhibuit Br. I. 166. nr. 13. An. I. 1. p. 325. V. 1. *λάλος λάλον. καλὸς καλόν*, suspicabatur Wakefield. in Silv. crit. T. II. p. 145. V. 2. post *τεττιγ ..* lacuna est in P. 1. *τεττιγα πτανοῖς δαῖτα φέρεις τέκεσιν.* P. 2. *τέττιγα πτανοῖς*. Pl. Quod librarium Cod. Pal. voluisse ex accentu fit probabile. Quae si sincera est lectio, nihil amplius indicat quam aviculae pullos, aviculas ipsas. Jejunum epitheton non ferens Br. *τέττιγ' ἀπτῆσιν* correxit. *ἀπτῆνες λιγέα κλάζουσι νεοσσοί.* Apoll. Rhod. IV. 1299. *κηρύλου ἀπτῆνα σπόρον.* Lycophr. 250. *ὁπότ' ἀπτήνεσσι φέρῃ βόσιν ὀρταλίχοισι Μήτηρ.* ¶. V. 3. novum lemma: *μέμφεται τὴν χελιδόνα ὡς καταπιοῦσαν τὸν τέττιγα δικαίως. ἀμφότεροι γὰρ ᾠδοί.* Huc facit Plutarch. T. II. p. 727. E. de hirundine: *σαρκοφάγος ἐστί, καὶ μάλιστα τοὺς τέττιγας ἱεροὺς καὶ μουσικοὺς ὄντας ἀποκτίννυσι καὶ σιτεῖται.* Clemens Alex. Strom. V. p. 660. 33. *διώκει δὲ ἄρα καὶ τέττιγας τοὺς μουσικούς, ὅθεν ἀπωθεῖσθαι δίκαιος.* V. 4. *εὐξείνα*. P. 1. *ἁ ξεῖνα*. P. 2. Vid. ad nr. 117. v. 5. In Eudociae Martyrio

S. Cypriani in Bandin. Catal. T. I. p. 251. ἔρχομαι ἀπτερέως καί μοι τάχος ἄνδανε. scr. εὐπτερέως. Lucian. Jup. Confut. §. 19. T. VI. p. 221. ἐπίτονον γάρ τινα καὶ οὐκ ἄμοιρόν μοι δοκοῦσι βιοῦν τὸν βίον. Cod. Paris. ἐπίπονον et οὐκ εὔμοιρον. quod editor Halensis recte in textu posuit. Ap. Liban. T. IV. p. 832. 10. οὐ δένδρα ὄψεται μακρὰ καὶ εὔκαρπα στοιχηδὸν ἑστῶτα. scr. ἄκαρπα. Ibid. p. 1070. 13. ἔγωγε οὖν ἐξ ἀπορίας ἠπόρημαι. scr. εὐπορίας. *ob abundantiam egeo.* — Caeterum in fine alterius distichi Schaefero monente interrogandi signum posui. V. 5. κοὐχί. P. 1. 2. οὐχί. Pl. Br. Copula non sine gravitate quadam interrogationi additur. p. 126. nr. 246. καὶ τίς ὑποτλαίη; ut etiam imperativo. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 280. — V. 6. ὄλλυθ'. P. 1. ὄλλυσθαι. P. 2. — Pro ὑπνοπόλους scr. ὑμνοπόλους. — στόμασι. P. 1. Br. στόμασιν. P. 2. Pl.

Nr. 123. ἀδέσποτον. εἰς αἶγα τυφλώττουσ. ἣν ἐκέντησεν ἀχράδος ἄκαν καὶ ἀνέβλεψ. Iterum legitur p. 415. cum lemmate: τοῦ αὐτοῦ. (λεωνίδου scil.) ἐπὶ αἰγὶ τετυφλωμένῃ κεντηθείσῃ ὑπ' ἀχράδος καὶ βλεψάσῃ. Hinc *Leonidae* nomen adscribi debuisse existimes. Sed in Plan. p. 39. St. *Antiphilo* inscribitur. Inter ἀδέσποτα exhibuit Br. III. 240. nr. 421. An. III. 2. p. 113. Ad historiam cf. Aelian. H. An. XIV. 27. V. 1. εἰχθονίης aut ἐχχθονίης. P. 1. ἐκ θοίνης. P. 2. Pl. Br. ἐν θοίνῃ corr. Jos. Scaliger in not. mst. ἐξ ἀλαῆς Br. Non temere spernenda videtur lectio ἐκ θοίνης, eo sensu, quem aperuit Stephan. ad Epigr. Select. p. 298. capellam ex victu pyri sylvestris visum recepisse, quum spina ipsi oculum vulnerasset. V. 3. ἑτέρην. P. 1. 2. Pl. ἑτέραν. Br. qui tamen κόρην non mutavit.

Nr. 124. ἄδηλον ὑποτιν εἰς δάφνην το φυ. Br. III. 231. nr. 382. An. III. 2. pag. 89. In Plan. pag. 26. St. lemma: εἰς δάφνην ἀξίνῃ κοπτομένην. — πορεύεται et ἀναμίγνυται. P. πεπόρευτο et ὅτ' ἐμίγνυτο. Pl. Br. Ex utraque lectione hunc versum concinnavi: ποῖ Φοῖβος πεπόρευται; Ἄρης ἀνεμίγνυτο Δάφνῃ. hoc sensu: *dum Phoebus abest, Mars cum Daphne rem habuit.* — *Nr.* 125. ἄδηλον ὅτι οἱ κελτοὶ παρὰ τῶι ποταμῶι ῥήνωι δοκιμάζουσι τὰ ἑαυ τέκνα γεννώμενα. ἂν γὰρ ἀπὸπτύσῃ ταῦτα τὸ ὕδωρ ὡς νώθα (scr. νόθα) ταῦτα καὶ συγγήσια ἀποπέμπουσι. Br. III. 150. nr. 32. An. III. 1. p. 285. Ad illam vim Rheno tributam respexit Georg. Pisid. de Expedit. Heracl. I. v. 41. γένου δικαστὴς· Κελτικοῦ Ῥήνου πλέον Γένου δικαστής. (sic distingue).

quorum verborum sensus fallebat Jos. Mar. Quercium in Append. Nov. Scriptt. Byzant. p. 25. Cf. Gregor. Nazianz. T. II. p. 114. C. Liban. T. IV. p. 1110. — V. 4. ὀλισθήσῃ διαλωπων. κόλπων P. ὀλισθήσας διὰ κόλπων. Pl. Br. Gregor. Naz. Carm. XIII. 45. T. II. p. 86. C. ἐξότι κόλπων Μητρὸς ὀλισθήσας πρῶτον ἀφῆκα δάκρυ. Ib. Carm. XVI. 11. p. 88. B. ἐπὴν διὰ γαστρὸς ὀλισθῇ. — V. 5. νηπίαχον. P. νηπίαχος. Pl. Br. Hoc verum. προχέει. P. προχέῃ. Cod. in Lectt. Ald. 1. unde Ald. 2. Nic. Sab. probante Schaefero ad Theocrit. p. 222. Si ὀλισθήσῃ genuinum est, scribendum esse apparet πρῶτόν τε χέῃ δάκρυ. De conjunctivo post conjunctiones temporales vid. ad p. 119. nr. 210. — V. 6. θῆκε νέον. Pl. θῆκεν ἑόν. P. Br. Cf. ad p. 358. nr. 92. p. 563. nr. 401. Gregor. Naz. Carm. XIX. 7. T. II. p. 88. B. πόρτις μὲν διάλυξεν ἑὸν κευθμῶνα τεκούσης. Scr. διάλυξε νέον. vix reliquerat. Ap. Manethon. II. 279. οὐ γὰρ τοὔστ᾽ ἴους οὐδ᾽ αὖ φιλέουσι συνεύνους. scr. οὐ γὰρ ἑοὺς τίουσ᾽. ubi minus recte Dorvill. ad Char. p. 729. οὐ γὰρ τοὺς τίουσ᾽. μοιχοὺς subaudiens. — V. 8. κεκρυμένον. P. κεκριμένον. Pl. Br. ἐλεγχιγάμου. P. Pl. ἐλεγξιγάμου. Br. c. Scalig. in not. mst. — V. 10. ἀληθέα οἶδε. Hunc hiatum Homeri tuetur auctoritas. V. 11. μήσετο. P. μήσεται. Pl. Br.

Nr. 126. τίνας ἂν εἴποι λόγους κλυταιμίστρα ὀρεστ μέλλον αὐτὴν σφάξαι. In marg. ἀδέσποτον. εἰς κλυταιμνίστρ υπο ορέστου αναιρουμένην. Br. III. 145. nr. 16. An. III. 1. p. 277. V. 2. γαστὴρ ἥ. P. Pl. Iisdem verbis, sed in structura diversa, utitur Musaeus v. 139. γαστέρι ἥ σ᾽ ἐλόχευσε, μακαρτάτη. ἡ γαστὴρ σ᾽ ἐλ. Scaliger in not. mst. γαστέρος ἥ σ᾽ ἐλ. Br. Quamvis interdum fiat, ut substantivum, ante pronomen relativum collocatum, in casu pronominis ponatur (vid. Heindorf. ad Platon. T. I. p. 47. sq.), nominativi tamen sic usurpati exemplum non novi. Quare vide, an scribendum sit: γαστὴρ ἥ σ᾽ ἐλόχευσεν. Even. p. 459. nr. 402. μηρῶν ἐξελόχευσα τύπους. Orph. Argon. 43. ἢ ὅσον Αἰγύπτῳ ἱερὸν λόγον ἐξελόχευσα. — *Nr.* 127. εἰς πρεσβύτας δια το εἶναι αὐτοὺς ὀξυχόλους καὶ πικρ. ἀδέσποτον. Iterum legitur p. 568. εἰς γέροντα ὀξύχολον. Br. III. 237. nr. 404. An. III. 2. p. 102. V. 1. ἂν περιλειφθῇ μικρόν. Elumbibus numeris quodammodo medearis, voce μικρὸν post ἂν posita. V. 3. οὕτως ἀπαντλ. P. 1. οὕτω ἀπαντλ. P. 2. οὕτως ἀντλήσας. Pl. Br. V. 4. γίνεται. P. Br. γίγνεται. Pl. — *Nr.* 128. ἄδηλον εἰς δράκοντα ἐκπιόντα ποταμ

ὅλον. Br. III. 146. nr. 20. An. III. 2. p. 278. In Plan. p. 126. St. hi versus cohaerent cum proximis p. 129.

Nr. 129. νέστορος εἰς τον αυ ὁμοίως. Br. II. 344. nr. 3. An. II. 3. p. 6. V. 1. τὸ δ' ἔτι. P. ἦν additum in Pl. Br. V. 2. γένον. P. γένειον. Pl. Br. V. 3. in marg. ἡ αὐτὴ ἔννοια. P. κηφισσός. Ib. κηφισὸς plures editt. vett. Plan. quam formam praetuli cum Schaefero ad L. Bos p. 467. Altera magis probabatur Wesselingio ad Diodor. T. II. p. 110. 34. — εἴσω ῥέεν. P. Pl. ῥέεν εἴσω. Br. quo versus hiatu oneratur, et numeri corrumpuntur. In Κηφισὸς ultima vi arseos producitur; nisi fortasse scribendum: πᾶς δ' ἄρα Κηφισός οἱ ἔσω ῥέεν. P. V. 4. novus in Pal. praefigitur titulus: εἰς τὸν ἐν πυθεῖ (Scr. πυθοῖ) δράκοντα. In marg. εἰς τὸν αὐτὸν δράκοντα. V. 5. κηφισσόν. P.

Nr. 130. ἄδηλον: εἰς ἐλαῖαν βαστάζουσαν ἄμπελον καὶ θλιβομένη. Br. III. 231. nr. 381. An. III. 2. p. 88. V. 2. ἄρατε. P. αἴρετε. Pl. Br. Imperativum aoristi restitui, qui recte sic ponitur. — Nr. 131. εἰς πείκην ὑπὸ ἀνέμ κλασθεῖσαν ἐν ὄρεσιν καὶ μετὰ ταυ ναῦν γεγονυῖαν. V. 2. ἐξεκύλισσε. P. Pl. ἐξεκύλισε. Br. cum tribus Plan. Codd. — Nr. 132. ἀδέσποτον εἰς ἱππόλυτον καὶ φαίδρ τὴν θησέως γυναῖκα: καὶ ὅτι ὁ μὲν διασωφροσύνην ἡ δὲ δι ἐρωτὶ ἐτελεύτησαν. Br. III. 249. nr. 464. An. III. 2. p. 136. V. 1. κατεναντιον. P. et quaedam editt. Plan. κατ' ἐναντίον. ed. Flor. pr. Aldd. tres. Asc. V. 3. κτεῖνεν. P. Pl. Stob. p. 64. ed. Gesn. κτεῖνε. Br. V. 4. ἀγανὴ πέφνεν σωφροσύνα. P. ἁγνὴ πέφνε σαοφροσύνη. Pl. ἀγανῆς et ἁγνῆς confusa etiam p. 473. nr. 688. v. 5.

Nr. 133. ἀδέσποτον. ἄδηλον εἰς τὸν μελλον δὶς γαμεῖν παραίνεσις. Br. III. 237. nr. 406. An. III. 2. p. 103. V. 1. εἴ τίς. P. — Nr. 134. ἄδηλον εἰς τὴν τύχην καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἀβέβαια πράγματα ἀμφότερα καὶ ὅτι οἱ πρὸς ταῦτα κεχηνότες ἑαυτοὺς διαπαίζουσιν ὥσπερ ὀνειρώσσοντες ἀποτρέπεται οὖν ἀμφότερα δια τῆσδε τῆς παραινέσεως. Recentiore manu adscriptum: ἀδέσποτ καὶ νομίζω δ' ὅτι παλλαδᾶ ἐστι τοῦ ἀλεξανδρέως. Inter *Palladae* epigrr. exhibuit Br. II. 437. nr. 140. An. II. 3. p. 264. In Plan. p. 53. St. est ἄδηλον. V. 2. σφετέροις. pronomen possessivum pro personali; fere ut ἐς ἡμετέρου dicitur pro ἐς ἡμᾶς. Vid. Wessel. ad Herodot. I. 35. VII. 8. Bekker. in Ephem.

Jen. an. 1809. nr. 247. p. 159. — V. 3. *πολυπλανέες.* significatione transitiva, ut ap. Musae. 175. *τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους.* ubi vid. Heinr. p. 175. *μερόπεσι.* P. V. 6. *ὡς ὕπνοι.* P. *ὡς ἐν ὕπνῳ.* Pl. Br. Praepositionem, ut non necessariam, non admisi. V. 6. *πολυώδινε.* P. *πολυώδυνε.* Pl. Br. V. 7. *παίζοιτε ἴετε θίλοιτε οὕς.* P. *παίζοιτε, στροφέοιτε ὅσους.* Pl. Br. ex Planudis conjectura procul dubio. Sed aliud quid latet. Suspicabar: *παίζετε, τείρετε* (hoc quidem, ni fallor, ad membr. vestigia satis probabiliter.) *φλᾶτε* (vel *θλᾶτε*), *ὅσους ἐμεῦ.* i. e. *συντρίβετε, contundite.* Vid. Interpp. ad Aristoph. Plut. 694. Eustath. ad *Ἰλ. ε.* p. 409. 46. Hiatus in hoc poëmatio non debet offendere. Possis etiam *θλίβετε* suspicari pro *θέλοιτε;* sed *θλᾶτε* videtur verius. Caeterum cf. Inscr. in Anthol. Lat. Burm. T. II. p. 256. *Effugi tumidam vitam. Spes, forma, valete. Nil mihi vobiscum est: alios deludite quaeso.*

Nr. 135. In Pal. hi versus cohaerent cum praecedente epigr. In Plan. p. 33. St. desiderantur. Separatim eos exhibuit Br. l. c. nr. 141. V. 3. prorsus alienus; et fortasse a sciolo additus, qui hos versus *ἀδήλους* esse et obscuros indicare voluit. — *Nr.* 136. *κύρου τ μεγάλ ποιητ ἡνίκα εμελλεν ἐξορίζεσθαι ἐκ τῆς πόλεως θρῆνος ὃν εἶπε πρὸς αὐτῇ τῇ πύλῃ τῆς ἀκροπολ.* Br. II. 454. nr. 1. An. II. 3. p. 299. In Plan. p. 110. St. *ἄδηλον.* Tamquam *Moschi* hos versus Theocriteis subjunxit Valkenar. p. 380. Vid. Catal. Poët. epigramm. p. 878. s. Priores versus expressi sunt ex Nonni Dion. L. XX. 372. p. 552. 23. *Αἴθε πατήρ μ' ἐδίδαξε μετὰ κλόνον ἔργα θαλάσσης, Ὥς κεν ἀεθλεύοιμι καὶ ἰχθυβολεῖν ἐς ἀγῶνα.* quod cl. Passovius me monuit. — Sequitur in Pal. initium Eidyllii Theocritei XX. *Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε.* cum nota in marg. *τοῦτο οὐκ ἐπιδεικτικόν, ἀλλὰ ἐρωτικόν. κακῶς οὖν ἐνταῦθα κεῖται.* Omisi hos quatuor versus ab hoc loco alienos.

P. *Nr.* 137. *ἡμίξηρος αἰτήσας ἀδριαν τ βασιλεῖ τροφήν.* In marg. *γραμματικοῦ τινὸς ἡμιξήρου πρὸς ἀδριαν τὸν βασιλέα.* Br. II. 286. nr. 4. An. II. 2. p. 326. V. 1. *μου.* P. Pl. *μευ.* Br. Male. In eo ipso enim malum versificatorem se praestiterat ille, quod syllabam *μου* ter intra duos versus iteraverat. V. 2. *ἡμίτομον.* P. ed. Flor. Ald. 1. *ἡμίτονον.* reliquae. V. 4. *εἰς ὄρόων.* P. — *Nr.* 138. *εἴς τινα νέον μὲν ὄντα πένητα γηράσαντα δὲ πλούσιον γενόμενον. ἀδέσποτον.* Br. III. 243. An. III. 2. p. 121. V. 3. *οὐδὲν εἶχον.* P. *οὐδέν.* Pl. *οὐδὲ ἕν.* Br. Vid. ad p. 306. nr. 629.

Nr. 139. *κλαυδιανοῦ εἰς μιμάδα γηράσασαν.* In marg. *εἰς μιμάδα γηράσασαν καὶ καλλωπιζομένην. ἤγουν ἀλειφομένην τ. τῶν γυναικῶν μαγγανεύματα.* Br. II. 447. nr. 2. An. II. 3. p. 290. Ante v. 3tium aliquid intercidisse recte monuit Reiskius. V. 4. *αὔρη.* P. *αὐγήν.* Gesner. *αὐγή.* Br. V. 4. *χαράσσεται.* Conspirat Theophyl. Simoc. nr. 3. *ὁ φυσικός σοι κόσμος παρῴχηκε, καὶ ῥυτίδων ἐγγὺς ἡ εὐπρέπεια, σὺ δὲ χαράττειν ἐπιπρέπεις τὴν ἀλήθειαν ἐπιπλάστῳ κόσμῳ τοὺς ἐραστὰς ἐκφαυλίζουσα .... μέμνησο καὶ θανάτου· τούτῳ γὰρ ἐγειτνιάσω.*

Nr. 140. *τοῦ αὐτοῦ εἰς δοῦλον τυπτηθέντα παρ' αὐτοῦ.* In marg. *κλαυδιανοῦ εἰς δοῦλο/ τινὰ τυπτηθέντα παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ μὴ ἐπιδοῦναι σέλλιον ἐν ἀκροάσει.* Notanda in his forma *τυπτηθείς,* a futuro ionico *τυπτήσω* derivata. Br. II. 447. nr. 3. An. II. 3. p. 291. V. 1. *χαλκεόπεζαν.* P. *χαλκεόπεζον.* Br. V. 3. plures, etiam Ruhnkenius, *Στελιχῶνος.* quod minime necessarium. Ut *οἶκος Ἑλικῶνος* de *bibliotheca* est in ep. *ἀδεσπ.* 70. inter Planud. nr. 70. T. II. p. 644. sic h. l. *πρόθυρα Ἑλικῶνος* de *auditorio* possunt accipi, ubi recitationes fiebant. Vid. Catal. Poët. p. 872. — V. 2. *τίς.* P. V. 4. *ἰόν.* P. Br. *Θώρηξε νόον.* corrigebat Reiskius, quod recepi, quum Cod. lectio metrum jugularet. Mutilum esse hoc epigr. Brunkio asseveranti non credo.

Nr. 141. *εἰς ληθαργικὸν καὶ φρενοπλῆγα ὅτι μαχεσάμενοι ἀλλήλους ἰάσαντο. ἀδέσποτον.* Br. III. 238. nr. 411. An. III. 2. p. 105. V. 1. *παρακλ.* P. *πὰρ κλ.* Pl. Br. V. 2. *ἀπεικέδευαν.* P. *ἀπεσκέδασαν.* Pl. Br. V. 3. *ὑποτολύσσης.* P. V. 4. *ἔτυπτε.* P. Pl. *ἔτυψε.* Br. Vid. ad p. 274. nr. 434. v. 2. — V. 6. *ὕπνωι.* P. Br. i. e. *εἰς ὕπνον.* Vid. ad p. 79. nr. 12. *ὕπνον.* Pl. — *Nr.* 142. *ἀδέσποτον. εἰς πᾶνα παρα ὁδοιπόρων εστῶτα ἐπί τινι πηγῇ.* Br. III. 204. nr. 261. An. III. 2. p. 21. V. 1. *νυμφῶν.* P. Pl. *νυμφέων.* Br. V. 2. *κέκευθε.* P. Pl. *λέλογχε* tentabat Br. Frustra. *κέκευθε* passive significat. Aesch. VII c. Th. 589. *μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.* quam lectionem tuetur Hermann. in Comment. in Pindar. p. 291. Cf. Musgrav. ad Sophocl. Oedip. Tyr. 987. pag. 439. ed. Erf. — V. 3. *ἄμμι.* P. *ἄμμιν.* Pl. Br.

F. *Nr.* 143. *ἀντιπάτρου εἰς πρίηπον ἢ καὶ πᾶνα ἑστῶτας ἐπ' αἰγιαλῶι· μᾶλλον δ' εἰς ἀφροδίτης ἄγαλμα.* Br. II. 21. nr. 53. An. II. 1. p. 54. — *Nr.* 144. *ἀνύτης. εἰς τὸ αὐτὸ εἰς ἀφροδίτης ἄγαλμα ἑστ' ἐπ' αἰγιαλοῦ καὶ ἀποσκοποῦντος πρὸς τὸ πέλαγος.* Br. I. 198.

nr. 5. An. I. 1. p. 425. V. 2. ὀρῆν. P. Br. ὁρᾶν. Pl. V. 3. ναύτῃσι. P. Pl. ναύταισι. Br. fortasse rectius. V. 4. δειμαίνει. P. Br. δειμαίνῃ. plurimae editt. Plan. V. 4. λαμπρόν. P. et Plan. p. 57. St. At ibid. p. 340. ubi hoc epigr. iterum legitur, λιπαρόν. Hoc cum Br. recepi, quum λαμπρόν a librario ex vers. 2do repetitum esse appareat. — *Nr.* 145. εἰς διογένην τὸν κύνα καὶ κροῖσον τὸν λυδόν. γνώμη θαυμάσιος. ἀδέσποτον. Br. III. 248. nr. 458. An. III. 2. p. 133. V. 5. πλείω. P. πλείων. Pl. Br.

Nr. 146. εἰς ἐλπίδα καὶ νέμεσιν: ἀδέσποτον. Br. III. 173. nr. 117. An. III. 1. p. 355. V. 1. ἔτευξα. P. Pl. ἔτευξε. Br. sine causa idonea. V. 2. μηδὲν ἔχῃς. P. Pl. μηδὲν ἄγαν. Br. c. Graevio in Lectt. Hesiod. c. 14. Quae probabilis emendatio, non tamen omnino certa. Nemesis enim secundum vulgarem opinionem, fructum bonorum hominibus invidens, impedire videtur, ne, quae nos adepturos esse speremus, nanciscamur. Cf. Aesopi epigr. p. 506. nr. 123.

Nr. 147. ἀνταγόρου ῥοδίου εἰς γέφυραν ἣν ἐποίησε ξενοκλῆς ὁ λίνδιος. Br. I. 138. nr. 62. tamquam *Simonidis*, cui inscribitur in Plan. p. 373. St. An. I. 1. p. 240. V. 3. τοῖον γὰρ ξενοκλῆς. P. τοῖον Ξεινοκλῆς γάρ. Pl. ubi Brodaeus Ξεινοκλῆς emendavit, quod Br. recepit. At Plan. sedem conjunctionis mutasse videtur, quia ὁ produci posse non putabat. Sic tamen Leonidas p. 489. nr. 1. ὁ λιμενίτας. p. 490. nr. 5. ὁ λιμενορμίτης. Aratus Phaen. 719. ταύρῳ συμφορέονται, ὅτε λοφίη τε καὶ οὐρή. Anyte infra p. 478. nr. 745. ὄμμα κατὰ λασίαν. — V. 3. ἀσφαλῶς ὕμμιν. P. ἀσφαλὲς ὕμμιν. Pl. Br. — V. 4. ποταμοῖο. P. ποταμοῦ. Pl. Br. — *Nr.* 148. ἀδέσποτον εἰς ἡράκλητον τὸν φιλόσοφον καὶ δημόκριτον. Br. III. 237. nr. 408. An. III. 2. p. 105. V. 2. νῦν ὁ βίος ἐστ'. Brevis syllaba in caesura facile evitari poterat, si scripsisset poëta: νῦν ὁ βίος πολλὸν ἐλεινότερος. Sed nihil videtur mutandum. V. 5. αὐτούς. P. αὐτός. Pl. Br. μεριμνων. P. μεριμνῶν. Pl. Br. V. 6. σοί. bis. P. Pl. σοι. Br.

Nr. 149. ἀντιπάτρου εἰς ἀριστείδην πένητα οὗ βίος ὅλος ἦν ἐπὶ δάμαλιν ἐς προβατ: ἅπερ ἐν ἡμέρα μιᾷ ἀπώλεσεν. Br. II. 33. p. 95. An. II. 1. p. 91. V. 3. ἤματι δ' αὐτῷ. i. e. τῷ αὐτῷ. Vid. ad p. 291. nr. 532. v. 6. V. 4. θῆρες ὄϊν. P. Plan. θήρ τις ὄϊν. Br. frustra. V. 6. ἐκρέμασεν. P. Pl. ἐκρέμασε. Br.

P. *Nr.* 150. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αυτ ἀριστείδην τὸν ἐλεεινότατον. Br. II. 33. nr. 94. An. II. 1. p. 91. Legitur iterum in Cod. p. 398.

Philippo Thessalonicensi inscriptum. Eadem est varietas in Plan. pag. 31. et 32. St. ubi in primo tantum disticho pauca sunt mutata. V. 1. ἀριστείδη. P. V. 3. ἔκτανεν ὠδίς. P. 1. Pl. ἔκτανε δ' ὠδίς. P. 2. Br. V. 4. πενίης δ' ὤλ. P. 1. 2. δ' om. Br. V. 5. δ' ὄγ' ἱμάντι. P. 1. Pl. Br. πεδ. δ' ἱμάντι. P. 2. λυγώσας. P. 1. Pl. Br. πεδήσας. P. 2. — *Nr.* 151. ἀντιπάτρου εἰς κόρινθον τὴν πόλιν ἡνίκα ταύτ οἱ ῥωμαῖοι ἐπόρ. Br. II. 20. nr. 50. An. II. 1. p. 52. V. 6. ἐξέφαγεν πόλ. P. ἐξέφαγε πτόλεμος. Pl. Br. — V. 8. ἀλκυόνες. P. ἀλκυόνες. Pl. Br. In aliis locis Cod. Pal. ἀλκιὼν et ἀλκυονὶς exhibet.

Nr. 152. εἰς ἴλιον τὴν πόλιν ἀγαθίου σχολαστικοῦ. Br. III. 55. nr. 65. An. III. 1. p. 93. V. 1. πόθ'. P. V. 2. ἐτάλασσεν. Pl. Br. ἐτάλασεν. P. δεκέτης. P. et plurimae editt. Plan. ζαμενὴς ed. Flor. pr. Ald. 1. — V. 6. ἐριπτόμαν. P. ἠριπόμαν. Pl. Br. — *Nr.* 153. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν τὴν πολυθρυλλη. ἰλ/. Br. III. 54. nr. 61. An. III. 1. p. 91. V. 1. ὦ πόλι. in nostro est Apogr. et in Plan. ὦ πτόλι in membr. Palat. esse ait Br. πῇ in hoc disticho semel scribitur sine jota, bis jota adscripto. Sic v. 3. πηῖ. v. 4. πῆ. V. 2. κραασται esse videtur in P. — *Nr.* 154. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀθην τῆς ἐν ἰλίωι. Br. III. 54. nr. 60. An. III. 1. p. 91. Bis legitur in Plan. p. 40. tamquam *Agathiae*; p. 102. ἀδέσποτον. Secundo loco eosdem dorismos exhibet, quos Palat. V. 2. ἁ τλάμων. P. ἡ τλήμων. Pl. 1. Br. V. 4. ἀπ' ἐδρέψω. P. P. V. 5. θνάσκειν. P. — ἄθεσμον. P. ἄθεσμος. Pl. Br. V. 6. τὰς πάτρας. P. τῆς πάτρης. Pl. Br.

Nr. 155. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτ πολ: ς ὅτι ῥωμαῖοι εκει αυξήσαντες ἀνταπέδωκαν τ ὕβριν ταιςτ ελλην πολεο. Br. III. 55. nr. 62 An. III. 1. p. 92. V. 1. τίς. P. γελάσῃς. P. et quaedam editt. Plan. γελάσσῃς. Br. c. plurimis. V. 2. ταῦτα τέλεσσε τύχα. P. ταῦτ' ἐτέλεσσε τύχη. Pl. Br. Hoc loco Agathias augmentum ob pleniorem sonum videtur neglexisse. V. 3. δέ τίς. P. μὴ πεύθεο δαρδανικης. P. μὴ πεύθεο δαρδανικοῖς. Pl. μὴ πένθεε. tacite recepit Br. Vera procul dubio correctio. — V. 4. αἰνεάδων esse videtur in P.

Nr. 156. ἀντιφίλου βυζαν. εἰς τὸν δούριον ἵππον ὃν ἐπειὸς κατεσκεύασ. Br. II. 171. nr. 10. An. II. 2. p. 44. De equo Trojano locus

est Jo. Lydi de Mensib. p. 124. in hunc modum corrigendus: περὶ τοῦ δουρείου (δουρίου ed. Schow.) ἵππου ὁ Εὐφορίων φησί, πλοῖον γενέσθαι τοῖς Ἕλλησιν ἵππον λεγόμενον· ἕτεροί φασι, πύλην (πόλιν vulg.) γενέσθαι οὕτω προσαγορευομένην ἐν τῇ Τροίᾳ, δι᾽ ἧς εἰσῆλθον οἱ Ἕλληνες. V. 2. ἠσυχίης. ἡλικίης corrigit Medenb. Amoenit. litt. p. 44. praeter necessitatem. V. 4. ὑπὲρ νώτου. P. Pl. ὑπαὶ νώτου Br. Scripsi ὑπὲκ νώτου. *ex equo emergunt, prodeunt,* sub cujus tergo latuerant. Sic dicitur ὑπεκδύεσθαι, ὑπεξέρχεσθαι. Similiter Apoll. Rh. I. 912. πρυμνήσια δὲ σφίσιν Ἄργος Λῦσεν ὑπὲκ πέτρης. Ib. 1115. ἠρίον Αἰγαίωνος Τυτθὸν ὑπὲκ Φρυγίης παρεμέτρεον. De ὑπὲρ et ὑπὲκ confusis vid. Br. ad Apollon. Rh. III. 608. 1319.

Nr. 157. ἀδέσποτον. εις [τ] ἔρω [τ] ὅτι οὐ θέος ἀλλὰ πάθος μανίας ἔμπλεον. Br. III. 249. nr. 465. An. III. 2. p. 137. V. 4. θεοδμήτου. P. θεοδηλήτου [η]. Pl. Stob. Tit. LXI. p. 390. Br. μιαιφονίας. P. μιαιφονίης. Pl. Br. V. 5. αὐτοῖς. P. αὐταῖς. Pl. Stob. Br. Si mater cum filio periit, αὐτοῖς bene habet. V. 6. ποιμένος. P. ποίνιμος. P. Pl. Stob. Br. ἔκτεινεν. omnes. ἔκτεινε. Br. V. 7. οὔτ᾽ ἄϊδος. brevi syllaba in caesura producta. ἀΐδεω corrigebat Herm. ad Orph. p. 768. Possit etiam scribi: οὔτ᾽ Ἄρεως, οὔτ᾽ Ἄϊδος. V. 8. λεύσσομεν. P. λεύσομεν. Pl. Br.

Nr. 158. ἀδέσποτον εἰς κόρας τρεῖς κλήρωι λαχούσας ποία πρω[τ] τεθνῆ[τ]ξ. Br. III. 249. nr. 463. An. III. 2. p. 136. V. 1. τρισσαί ποτέ. P. τρισσαί ποτε. Pl. Br. ἀλλήλοισιν. P. ἀλλήλῃσιν. Pl. ἀλλήλαισιν. Br. V. 3. τρεῖς. P. et plures editt. Pl. τρὶς Br. c. reliquis. Vid. nr. 112. v. 1. — χρειων [χειρῶν]. P. χειρῶν. Pl. Br. i. e. ἐκ χειρῶν. Sed malim sane: καὶ τρὶς μὲν Κηρῶν ἔβαλον κύβον. i. e. Μοιρῶν. Cf. supra nr. 111. v. 4. Sic p. 400. nr. 269. v. 6. χηρῶν est in Cod. pro κηρῶν. Ap. Themist. Or. XXXI. p. 360. A. ἔχειν τὰς κῆρας. erat qui corrigeret τὴν χρείαν. Vulgatam tueri conatus sum in Appendice ad Gölleri ed. Dionys. Halic. de Comp. Verb. p. 252. πασῶν. P. πασέων. Pl. Br. V. 4. εἰπώλισθε πέσημα. P. in marg. ζτ. ἀπωλίσθησε. Pl. Br. V. 6. ἐς δ᾽ ἀΐδην. P. εἰς ἀΐδην δ᾽. Pl. Br. — ἤλυθεν [ο]. P. ἤλυθεν. Pl. Br. Correctorem in membr. errasse suspicor, quum ἔλαχεν [ο] scribere vellet; ἔλαχον certe suavius. V. 7. ἀψευδῆς. P.

Nr. 159. ἀδέσποτον εἰς κρανίον ἀνθρώπου. Br. III. 249. nr. 462.

An. III. 2. p. 134. Cf. de hoc epigr. Huschk. in Anal. cr. p. 140. V. 1. *κατ' οἰχομένου*. P. *ἐσάθρων*. P. P. V. 3. novum in Cod. lemma. *ἀδέσποτον ἐπὶ κρανίωι ἀνθρω ῥιφθέντι παράτινος καὶ τὸν ῥίψαν ἀπό τινος τύχης τυφλώσαντ'* — *δεξιτερὴν*. P. Pl. Br. quod Huschkius sic accipit, ut dextram ille in terram extenderit, saxum sublaturus. Similiter Eurip. Helen. 1101. *ὀρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν ῥιπτοῦντε*. Vulgaris dicendi ratio tulisset, *χεῖρα τῇ χθονὶ ἐπέρριψε*. In vulgata tamen non acquieverunt viri doctissimi Scaliger in not. mst. et Hub. van Eldick ap. H. de Bosch. T. IV. p. 488. s. *δεξιτερῇ* legentes, probante Hermanno. Hac lectione admissa, improbus ille cranium in terram projecisse, illudque insuper saxo petivisse putandus est. Mihi alterum horum videbatur sufficere. Similiter ap. Philostr. Imagg. I. 2. p. 765. *τὸ μὲν πρόσωπον ἐπὶ τὰ στέρνα ῥίψας*. quod item depravatum videbatur Wyttenbachio in Epist. cr. p. 276. *κύψας* aut *τρέψας* corrigente. V. 4. *δοκέων*. P. *δοκέοντ'*. Pl. Br. Illud *existimandi* sensu accipiebat Hermannus, *δοκέων* ad orationis subjectum referens. Tum vero, ni fallor, dicendum erat: *κωφὸν μὲν δοκέων, ἀλλ' ὅδ' ἔπνευσε δίκης*. V. 6. *πήρωσεν*. P. *πήρωσε*. Pl. Br. V. 5. *κωλάζετο*. P. *ἐκολάζετο*. Pl. Br. — *εἰς ἀίδην*. *ὡς ἄλιτεν* Lobeck ad Soph. Ajac. p. 284. cui correctioni obstat brevis syllaba. Mihi in mentem venerat: *καὶ παλάμης ἀλίτημ' ἐκολάζετο*. Reisigius ad Xenophont. Oecon. c. XVIII. p. 208. corrigendum existimabat: *καὶ πάλιν εἰς ἄτην ἐκολάζετο*. Postea idem, quod Hermannus me perquam humaniter per litteras docuit, lectionem vulgatam *εἰς ἀίδην* ad hominis coecitatem retulit. Dici enim *κολάζεσθαι εἰς ἀίδην*, ut *τύπτεσθαι εἰς* ... et similia. Idem tamen malebat, *εἰς ἀίδην κωμάζετο* i. e. *ὑβρίζετο*, *ἐκωμῳδεῖτο*; aut etiam *κοιλάζετο*, ut significaretur, illum, oculo excusso, *ἀίδην* i. e. coecum esse redditum. — V. 8. *ἔκλαυσεν*. P. Pl. *ἔκλαυσε*. Br.

Nr. 160. *ἀδέσποτον εἰς ηρόδοτον τὸν ιστορικόν*. Br. III. 263. nr. 532. An. III. 2. p. 166. V. 1. *ἑκάστηι*. P. *ἑκάστῃ*. Pl. Br. —

Nr. 161. *μάρκου ἀργενταρίου εἰς ησιοδ τὸν ποιητήν*. Br. II. 268. nr. 9. An. II. 2. p. 282. Ap. Plan. est *ἀδέσποτον*. V. 1. et 3. *βύβλον*. P. *βίβλον*. Pl. Br. — *ταῦτ' ἐβ*. P. *τοῦτ'* Br. c. Pl. Praetuli pluralem. Vid. ad p. 208. nr. 5. v. 4. p. 602. nr. 218. — *Nr.* 162. *ἀδέσποτον. εἰς κάλαμον γραφέα*. Br. III. 232. nr. 387. An. III. 2. p. 90. V. 2. *οὐσύκον*, *οὐ μῆλον*. P. *οὐ σῦκ' οὐ*. Pl. quod Br. recepit, etiam *οὐ μῆλα*

corrigens, non sine metri detrimento. Diversi numeri crebro conjunguntur. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 559. In Orphei Argon. v. 612. ἢ ϕίας, ἢ πόρτιν κεϱαήν. non erat cur cl. Vossius corrigeret: ἢ οἶς δ' ἢ πόρτιν. V. 3. ἀνὴρ ἐμίησ' ἑλικωνίδα, cum similibus latinis comparavit V. D. ad L. Bos in Indic. V. διδάσκειν p. 862. Eleganter μεῖσθαι pro διδάσκεσθαι. Alciphr. L. II. Ep. IV. pag. 272. κυβερνᾶν ἢ πρωρατεύειν ἕως δεῦρο παραγίνῃ ... μυηθήσομαι. Heliodor. L. II. 32. p. 158. τὰ σαφέστερα δὲ εἰς αὔριον μυηθήσῃ. — V. 5. ἔνθεον. P. ἔνθεος. Pl. Br. — V. 6. λαλῶ. P. Br. λέγω. Pl.

Nr. 163. ἀδέσποτον εἰς αἰνείαν τὸν ἥρωα ὅτι τὸν ἑαυτ πρα ἐβαστ.σ. Br. III. 244. nr. 438. An. III. 2. p. 121. V. 1. ἥρων. P. ἥρως. Pl. Br. V. 4. τῷδε. P. τῷ δέ, Pl. Br. — Nr. 164. ἄδηλον. εἰς δικαιοσύνης ἄγαλμα. In marg. ρ ω. Br. III. 194. nr. 217. An. III. 1. p. 415. Sequitur in membr. epigr. Antonii Sidonii, quod dedimus p. 197. nr. 291.

P. Nr. 165. παλλαδᾶ ἀλεξαν δρ. εἰς τὰς γυναῖκας ψόγος θαυμάσιος. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς ἥρας τῆς τοῦ διὸς γαμετῆς. Br. II. 408. nr. 11. An. II. 3. p. 205. V. 1. ἔστι. P. ἐστι. Pl. Br. V. 2. Vulgo distinguebatur post ἀντιδοθεῖσα et ἀνιηρόν, unde fiebat, ut verba τοῦ πυρὸς ἀντίδοτον tautologica essent primi versus repetitio. V. 3. ἠὲ μαρ. P. ἠδέ. Pl. Br. Cf. p. 320. nr. 713. v. 7. V. 5. ἀμέριμνον. P. ἀμέριμνος. Pl. Br. V. 1. μιγνυμένης. P. μιγνυμένη. Pl. Br. — Nr. 166. τοῦ αὐτοῦ παλλ αδ ὁμοίως εἰς τὰς αὐτ γυναῖκας ψόγος. Br. II. 409. nr. 12. An. II. 3. p. 206. V. 6. ὀδυσσειη πηνελόπις. P. ὀδυσσείη πηνελόπη. Pl. Br. — Nr. 167. τοῦ αὐτοῦ παλλ αδ ὁμοίως εἰς τὰς αὐτ γυναῖκας ψόγος. Br. II. 408. nr. 10. An. II. 3. p. 204. V. 1. γυναικας. P. V. 4. πάντοτ' ἀναπτ. P. Pl. πάντοθ' malit Br. *ex quavis materia accensum.*

Nr. 168. ὁμοίως τοῦ αὐτ εἰς τὴν ἑαυτ γαμετὴν ἀνδρομαχ. Idem lemma in marg. repetitur. Br. II. 408. nr. 9. An. II. 3. p. 203. V. 1. μῆνίν τ' οὐλ. Pl. In μῆνιν posterior syllaba producitur, quamvis in thesi, ut in ep. Lucillii p. 520. nr. 80. Ἄπιν· οὐδένα γάρ. ubi vid. Br. in Lectt. p. 202. Facile hoc evitari potuisset verbis transpositis: οὐλομένην μῆνιν γαμ. Sed cave credas, Palladam sic scripsisse, qui

ad initium Iliadis respiciens, verba eodem ordine collocavit, quo ibi sunt posita. V. 3. *πολύμηνος.* P. *πολύμηνις.* Pl. Br. *τριχόλωτον.* P. *διχόλωτον.* Plan. Br. fortasse rectius. V. 4. *γυναικός.* P. *γαμετῆς.* Pl. Br.

· τ τ
Nr. 169. *τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αυ. νομίζω ὅτι κερα ἦν παράξενος.* Falsum lemma. Br. II. 415. nr. 41. An. II. 3. p. 222. V. 3. *εἴθε σὺν δαν.* P. *δὲ* interposuit Pl. Br. Sic nr. 167. *εἴθε δὲ μήτε γυνή.* V. 4. *ὀλέσει.* P. *ὀλέσῃ.* Pl. Br. Bene habet indicativus. Aelian. V. H. I. 15. *μὴ πρότερον ἐπιβαίνειν τὸν ἄῤῥενα τῇ θηλείᾳ, πρὶν ἢ φιλήσει αὐτήν.* Lucian. Dial. Mort. VI. p. 146. *μή γε πρότερον σὺ ἀποθάνοις, ἢ προπέμψεις πάντας τοὺς κόλακας.* — V. 5. *πρὶν* producitur, ut Od. ο. 394. *πρὶν ὥρη καταλέχθαι.* Vid. Schütz. ad Aesch. Prom. v. 481. Herm. ad Orph. p. 700. s. — V. 6. *τὴν ἑλένην δ' ὁ π.* P. *τὴν δ' Ἑλέν. ὁ.* Pl. Br. — *Nr.* 170. *τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν γαστέρα παραίνεσις ἀρίστη.* Br. II. 427. nr. 96. An. II. 3. p. 245. V. 1. *ἤισχυνα.* P. Pl. Br. *ἴσχνηνα* corrig. Scaliger in not. mst. Propius etiam accederet ad vulgatam, *ἴσχηνα.* vid. Porson. ad Eurip. Orest. 292. Si vera est vulgata, *αἰσχύνειν* significat h. l. pudorem incutere. V. 2.
αλέον
σωφροσύνη. P. *ἀργεναον.* P. In marg. *ἀργαλέον.* Sic Pl. Br. P. V. 4. *ὑπὸ τασσομένην.* P.

αδ
Nr. 171. *τοῦ αὐτοῦ παλλ/ διὰ τὸ καταφρονεῖσθαι τὴν παιδείαν.* Br. II. 416. nr. 43. An. II. 3. p. 222. V. 2. *τέχνης.* Pl. Br. — V. 4. *ἐμοί.* P. Pl. Br. *ἐμή.* Scaliger in not. mst. — *Nr.* 172. *τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τω ἐλευθέρως ζῆν: μετ' ὀλιγαρχίας.* Br. II. 429. nr. 108. An. II. 3. p. 251. V. 1. *μέλλει.* P. *μέλει.* Pl. Br. Apud Liban. T. IV. pag. 543. 9. *ἀλλ' ἐπειδή μοι προσδοκώμενος αὖθις ἔμελλε πόλεμος.* Reiskius *ἥξειν* excidisse censebat. Tu scribe: *ἔμελε πόλεμος. quia bellum denuo imminens cordi erat.* Sic quoque ap. Dion. Chrys. Or. VII. p. 273. 3. *ἀλλ' ἴσως γε οὐδὲν ἧττον ἔμελεν* (vulgo *ἔμελλεν*) *ἐκείνῃ τῇ πόλει παῖδας προσδοκᾶν ἐσομένους.* V. 3. *ἐλευθερίη.* P. *συνοικῶ.* Rectius, ni fallor, scribes et distingues: *ἐλευθερίῃ δὲ συνοικῶν, Ὑβριστὴν πενίης πλοῦτον ἀποστρέφομαι.* — *Nr.* 173. *τ αὐτοῦ*
τ3 χ
τωθαστιξ εἰς τοὺς γραμμα δια το την αρ αποκατάρ ἄρχεσθαι. Br. II. 416. nr. 42. An. II. 3. p. 222. V. 3. *πάλιν* om. P. supplet Pl. Br. V. 5. *ἐλώρια.* P.

ξ
Nr. 174. *τοῦ αὐτοῦ τωθαστι ὁμοίως εἰς τοὺς γραμματιξ ὅτε πέ-*

πονται (fort. πίνονται) καὶ μισθὸν ὀλίγ π τ παίδων λαμβάνων (λαμβάνουσιν?). Br. II. 417. nr. 46. An. II. 3. p. 224. In Plan. p. 23. St. tria priora tantum disticha leguntur. V. 1. κεχόλωται. P. κεχόλωτο. Pl. Br. V. 4. βύβλοι. P. Br. βίβλῳ. Pl. ut nr. 161. v. 1. Cf. de hoc loco cl. Wyttenbach. Bibl. crit. P. XII. p. 24. V. 5. τιθεῖ. P. Pl. φέρει. Br. — τὸν θρόνον. Vid. p. 667. nr. 14. θρόνον pro ὅρον scribendum ap. Liban. T. III. pag. 204. 5. Vid. Append. ad Gölleri edit. Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 244. V. 8. τὸ ἔθος. P. ἔτος corr. Br. Non liquet. Codicis lectionem acceperis de munusculo (*dem Herkömmlichen*), paedagogis nutricibusque a ludimagistris tribui solito. V. 9. ἄγοι. P. ἄγῃ. Br. Scr. εἰ δέ τις . . ἄγοι. quamvis ap. scriptores recentioris commatis ἦν cum optativo reperiatur. Vid. Schaefer. Meletem. p. 87. Etiam apud Alciphronem L. III. 65. p. 436. καὶ ἦν μοι ῥεύσειε τοῦ χρόνου προϊόντος δαψιλέστερος. malim sane: καὶ εἴ μοι ῥεύσειε . . . δαψιλεστέρως.

Nr. 175. τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως τωθαστικόν. Hoc loco in Cod. nonnisi primum distichon exhibetur; integrum infra p. 440. Br. II. 416. nr. 44. An. II. 3. p. 223. V. 3. ἔλυσε. P. ἔλυσεν. Pl. Br. V. 4. Hunc versum omittunt vett. editt. Plan. In ejus locum hic substitutus in Ald. 3. ὥστε με τοῦ τε πιεῖν, τοῦ τε φαγεῖν ἀπορεῖν. quem sequentes editt. inde arripuerunt. V. 5. σύ μοι. P. σύ μου. Pl. Br. — θεωῖ φίλε. P. Plan. Θεόφιλε. Br. metro pessumdato. — *Nr.* 176. τοῦ αὐτοῦ. κληθέντι ἐπ' ἄριστον. Br. II. 427. nr. 98. An. II. 3. pag. 246. P. V. 2. novum lemma: τοῦ αὐτοῦ κληθέντι ἐπ' ἄριστ καὶ ὑστερήσαντι. V. 4. αἰσθομένη γέγηθεν. P. τρέφεται. Pl. Br. ex Planudis, ut videtur, correctione. Malim: ἀλλὰ μόνον τιμῆς τέρπεται αἰσθομένη.

Nr. 177. ἀδέσποτον εἰς τὸν τάφ αἴαντος τ τελαμωνίου. Br. III. 248. nr. 456. An. III. 2. p. 131. V. 2. ἐπέων κακῆς. P. Pl. ἀκάκης corr. Toup. in Cur. nov. p. 207. ἐπέων δεδαώς. Br. χαλεπῆς. Ruhnk. ad Timae. p. 16. probante Wyttenbachio in Bibl. cr. T. III. 2. p. 110. Cf. H. de Bosch. T. IV. p. 136. Non liquet. V. 3. οὐκέτ' ἐμ. P. et duo Codd. Pl. ap· Br. οὐκέτι μίμν. Illud est ap. Homer. Ἰλ. ο. 727. — V. 4. μίμνειν δ' οὐκέτ' ἔτλη. P. μίμνειν δ' οὐκ ἔτλη. Pl. Br. Non dubitavi reponere: μίμνεν· ὁ δ' οὐκέτ' ἔτλη . . . Nam et per se probabile est, quid Ajax responderit, ab auctore fuisse commemoratum,

et plane id docet Philostrat. in Heroic. c. II. 9. p. 681. ὁ δὲ ἀσελγέστατος τῶν ποιμένων· Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· μέχρι τοῦδε τὸ ἔπος αὐτῷ ἐπεῤῥαψῴδει, ὡς δειλῷ· ὁ δέ, ἀλλ' ἔμιμνον, εἶπε βοήσας ἐκ τοῦ τάφου φρικῶδές τι καὶ ὄρθιον. Non minus bene haberet: μίμνον. Membranarum autem lectio magis favere videtur correctioni, quam in textu posui.

Nr. 178. εἰς ῥόδον τὴν νῆσον ἀντιφίλου βυζαν. ὅτε νέρων ἐν αὐτῇ παρ' ἐγένετο δια τὸν κολ/ (i. e. κολοσσόν.) Br. II. 174. nr. 19. An. II. 2. p. 51. V. 1. ἀελίου. P. ἁ ῥόδος. P. ἡ ῥόδ. Pl. Br. in ἀελίου tamen et ἅλιε nihil mutans. V. 3. γενεάν. P. με νέα. Pl. Br. V. 6. ὃς δ' Pl. Br. ὅδ' ἤδη. P. — *Nr.* 179. λεωνίδα ταραντιν εἰς τὸν ἔρωτα. Br. I. 231. nr. 43. An. I. 2. p. 165. V. 1. λιβανώτου. P. λιβανωτοῦ. Pl. Br. V. 3. ὀψὲ πόθ'. P. — *Nr.* 180. παλλαδᾶ εἰς τὴν τύχην γενομένην καπηλεῖον. Legitur iterum p. 669. Br. II. 422. nr. 72. An. II. 3. nr. 237. Ad hoc epigr. et proximo sequentia facit inprimis Jo. Lydus de Mensibus p. 52. ὅτι τὴν ἱσταμένην ἐν τῷ Βυζαντίῳ στήλην τῆς Τύχης Πομπήϊος ὁ μέγας ἔστησεν, ἐνταῦθα τὸν Μιθριδάτην συγκλείσας μετὰ τῶν Γότθων, καὶ τούτους διασκεδάσας τὸ Βυζάντιον εἷλε· καὶ μαρτυρεῖ τὸ ἐπὶ τῆς σπείρας τοῦ κίονος ἐπίγραμμα Λατίνοις γράμμασι, ὃ δηλοῖ τάδε· Τῇ Τύχῃ τῇ ἐπανασωστικῇ διὰ τοὺς νικηθέντας Γότθους· ὁ δὲ τόπος ὕστερον καπηλεῖον ἐγένετο. — V. 3. μεταντλοῦσα πάλιν. P. 1. Pl. Br. μεταντλῶσα π. P. 2. Ut metrum constaret, Scaliger correxit in not. mst. μεταντλοῦσ' ἔμπαλιν. Praetuli quod proximum erat: μεταντλοῦσ' αὖ πάλιν. Sic etiam p. 589. nr. 130. pro εἶπα καὶ πάλιν εἶπα. scripsi: εἶπα καὶ αὖ πάλιν εἶπα. De his adverbiis juxta positis vid. Davis. ad Maxim. Tyr. p. 114. ed. R. et Schaefer. Meletem. p. 39. In Oracul. Sibyll. L. III. p. 427. ἄλλος ἀπ' Ἰταλίης λυμητὴς πάλιν ἥξει. scribendum videtur: λυμαντὴς αὖ πάλιν ἥξει. et proximo versu, καταπρηνὴς ἐριποῦσα. pro ἔρπουσα. In Eudociae Martyr. S. Cypr. p. 229. v. 75. εὐδένδροιο πέδοιο λιασθέντα πάλιν αὐτὸς Διζόμενος ἰοάωσας. scr. λιασθέντ' αὖ πάλιν.

Nr. 181. τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως εἰς τὴν τυ. Br. II. 422. nr. 73. An. II. 3. p. 238. In Cod. iterum legitur p. 669. junctim cum praecedente. — *Nr.* 182. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν τυ. Br. I. c. nr. 74. An. l. c. V. 3. δίδαξον. P. διδάσκον. Pl. Br. Lenius videbatur δίδαξο,

a *δεδίδαγμαι*, ut *δέξο* a *δέδεγμαι*. — V. 4. *ἀποτυχεῖς*. P. *ἀτυχεῖς*. Pl. Br. Hoc restitue Libanio T. IV. p. 1097. 7. *τεχνίτης καλεῖσθαι βουλόμενος ἀγαθὸς, ἐραστὴς ἀτυχὴς ὀνομάζομαι*. pro vulgato *εὐτυχής*. Ap. Themist. Or. II. p. 26. D. *ἐγὼ δὲ οὕτως ἀτεχεὶς καὶ ἀνήκοος Ἀριστοτέλους*. H. Stephanus tentabat *οὕτως ἀτυχὴς*, vel *οὕτω παχύς*. Prius praetulerim. Sed verum fortasse servavit Cod. Monac. nr. 113. *οὕτως ἀτελης*. pro *ἀτέλεστος*; ut *ἀρτιτελής*. Sic Hom. Hymn. in Cerer. 486. *ὃς τ' ἀτελής, ἱερῶν ὅς τ' ἄμμορος*.

Nr. 183. *τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν τῆς τύχης ναὸν γενόμεν καπηλ*. Br. II. 423. nr. 75. An. II. 3. p. 258. V. 5. *στένε*. vitiose in Anal. *σθένε*. —

P. *Nr.* 184. *ἀδέσποτον εἰς πίνδαρον τὸν ποιητ ς εἰς τοὺς λοιποὺς λυρικους: εισὶ δὲ λυρικοὶ τόσοι· πίνδαρος: βακχυλι. σαπφῶ: ἀνακρέων: στησίχορ. σιμωνιδ: ἴβυκος: ἀλκαῖος. ἀλκμᾶν. ὁμοῦ θ*. Br. III. 260. nr. 519. An. III. 2. p. 154. V. 3. *ἀπορεῦμα*. P. *ἀπὸ ῥεῦμα*. Vulgo. *ἀπόρευμα* tentabat Scalig. in not. mst. V. 8. *ἔσπεισεν*. P. Pl. *ἔσπεισε*. Br. V. 9. *θηλυμελεῖς*. P. et omnes editt. vett. Pl. praeter Flor. et Ald. 1. ubi *θηλυμανεῖς*. Illustrat hoc epitheton Welker. in Fragm. Alcmanis p. 8. V. 10. *ἀρχὴν οἱ*. P. *οἵ*. Br. *ἀρχὴν τῆς*. Pl. — *Nr.* 185. *ἀδέσποτον εἰς ἀρχίλοχον*. Br. III. 257. nr. 503. An. III. 2. p. 147.

Nr. 186. *ἀντιπάτρου θεσσαλονικ εἰς ἀριστοφάνην τὸν κωμικόν*. Br. II. 115. nr. 25. An. II. 1. p. 306. V. 2. *ἔσεισε*. P. et omnes editt. Plan. praeter Steph. ubi *ἔπεισε*. V. 3. *ἠνίδ'*. P. *διόνυσοο*. P. *διόνυσον*. Plan. Br. V. 5. *ἑλλάδος ἤθεσιν*. P. et omnes editt. Plan. *ἤθεσιν Ἑλλάδος*. Br. V. 6. *στύξας*. P. Br. *στίξας*. Pl. *ἄξιε*. P. *ἄξια*. Pl. Br. Mihi Antipater scripsisse videtur *ἀστικά*, i. e. *ἀστείως*. Vid. Ruhnk. ad Longin. p. 259.

Nr. 187. *ἀδέσποτον εἰς μένανδρον τὸν κωμικόν*. Br. III. 268. nr. 560. An. III. 2. p. 178. V. 1. *στομάτεσιν*. P. V. 4. *εὐτυχίην*. P. *εὐστοχίην*. Pl. Br. A membr. lectione recedere non sum ausus, quamvis Planudeam exemplis egregie adstruxit Dorvill. ad Char. p. 343. Ut enim *δυστυχὴς* opponitur *τῷ εὐφυεῖ*, hebes et stolidus ingenioso, ap. Libanium T. IV. p. 46. 2. quod Demostheni debet Or. de Symm. T. I. p. 187. 6. apud quem in Or. Olynth. III. p. 34. 12. *ἀτυχὴς* et *ἄφρων* junguntur; utque *ἐπιτυχὴς* nihil differt ab *εὔστοχος* ap. Arrian. Exped. Alex. VII. p. 502. ita *εὐτυχία* etiam de eo usurpari posse

videtur, qui peculiari ingenii felicitate utitur. Facit huc Isocrat. in Areopag. c. 18. T. I. p. 147. καὶ τοὺς εὐτραπέλους δὲ, καὶ σκώπτειν δυναμένους, οὓς νῦν εὐφυεῖς προσαγορεύουσιν, ἐκεῖνοι δυστυχεῖς ἐνόμιζον. ubi vid. Coray. T. II. p. 112. — V. 5. ζώεις εἰς. P. Br. ζώεις δ' εἰς. Pl. ἐστ' ἐν, Α. ἐκ σέθεν. P. ἐστὶν 'Α. τοὐκ σέθεν. Pl. Br. quod Planudis conjecturae deberi existimo. κλέος ἐκ σέθεν est gloria a te orta et profecta, civitati per te conciliata. Jam si poëta dicere voluit, Athenarum gloriam per Menandrum nubes attingere, ἐν Ἀθήναις locum non habere apparet. Suspicabar, αἰὲν Ἀθήναις, ubi ἐστὶ subaudiendum; aut ἔσσετ' Ἀθήναις. At sic tamen articulus ante κλέος parum commodus. — V. 6. περάτων. Pl. Br. νεφέων. P. οὐρανίων νεφέων. p. 372. nr. 95. v. 4.

Nr. 188. ἀδέσποτον εἰς πλάτωνα τὸν μέγ/ ἀθηναῖον ἱερὸν φιλόσοφον. Br. III. 265. nr. 543. An. III. 2. p. 171. V. 1. εὐγλώττου. P. Br. εὐγλώσσου. Pl. V. 2. σελίς. P. Br. πόλις. Pl. V. 3. εἰς θεόν. P. sine τε, quod interposuit Pl. Br. V. 5. μυκτῆρσι. P. μικτῆρι. Br. c. Salm. κρητῆρι. Pl. Diogen. Laërt. L. III. 8. p. 169. de Platone: μίξιν τε ἐποιήσατο τῶν τε Ἡρακλειτείων λόγων καὶ Πυθαγορικῶν καὶ Σωκρατικῶν. — V. 6. σῆμα sincerum non videtur. Vide an fuerit: κάλλιστον σεμνῆς κρᾶμα διχοστασίης. Facile κρᾶμα in ῆμα depravari potuit; σ autem a praecedente adhaesit vocabulo.

Nr. 189. ἄδηλον εἰς σαπφ τὴν μιτυληναίαν. Br. III. 260. nr. 21. An. III. 2. p. 157. V. 1. ἥρης. P. V. 2. ἀβροπόδων. P. Br. αὐροπόδων. quaedam editt. vett. ἀβρὰ ποδῶν ceterae, quod merito probat Schneider. in Lex. Gr. T. I. p. 3. et Schaefer. ad Greg. Cor. p. 826. not. — βῆματ' ἕλισσ. P. βήματ' ἐρεισάμεναι. Pl. βῆμαθ' ἕλισσ. Br. P. V. 3. novum lemma: εἰς σαπφὼ τὴν μιτυληναίαν μελο. — στήσασθε ηχορόν. P. θεῇ χορόν. Pl. Br. — ὕμμι. P. ἀπάρξει. P. ed. Flor. pr. Ald. 1. 3. ἐπάρξει. reliquae editt. Pl. V. 4. post χρυσείην lacuna est in P. χερσὶν supplet Pl. Br. V. 6. εἰσάειν. P.

Nr. 190. ἄδηλον εἰς ἤρινναν την λεσβίδα. ὡς εἰς τὸ ποιημάτιον αὐτῆς τὸ θαυμάσιον. Br. III. 261. nr. 523. An. III. 2. p. 161. V. 1. ἀδύ τοι (sic) μικρ. P. ἀδύ τι. Pl. Br. Scabra et hiulca oratio, cui mederi conatus scripsi, εἰ δέ τι μικρόν. Recte nunc se excipiunt particulae, εἰ .. ἀλλά. Sic Sappho ap. Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 354. αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει. Herodot. VII. 16. p. 518. εἰ σοί τοι οὕτω δεδόκηται ... ἀλλ' ἤδη ἴτμι. Plat. in Lach. p. 183. A. εἰ δὲ ἐκείνους ἐλελήθει, ἀλλ' οὐ τούτους γε τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ

λέληθεν αὐτὸ τοῦτο. De Aeschylo dicere solebat Sophocles, ὅτι εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖ, ἀλλ' οὐκ εἰδώς γε. ap. Athen. L. I. p. 22. A. — V. 3. οἱ δέ. veteres quaedam editt. οὐδέ. unde Scaliger in not. mst. Ὁμήρου Τοῖς δέκα παρθ. Bene habet οἱ δὲ et Ὁμήρῳ. — ἴσοι ὁμήρωι P. Propert. I. 9. 11. *plus in amore valet Mimnermi versus Homero.* Vid. de hac breviloquentia in comparationibus ad pag. 95. nr. 48. p. 130. nr. 262. τεθήπαμεν ὄμμα γεραιῆς, Οἷα πολύγληνον βουκόλον Ἰναχίης. ubi Scaliger βουκόλου tentabat. V. 4. ἐννέα καὶ δεκάτεις. P. ἐννεακαιδεκέτευς. Pl. Br. V. 5. ἐπηλεκάτη. P. V. 8. ἤριννα. Notanda ultimae in hac voce productio ante σ. Vid. Br. ad Apoll. Rhod. I. 267. Herm. ad Orph. p. 714.

Nr. 191. ἄδηλον εἰς τὴν βίβλ/ λυκόφρονος τὴν καλουμένην ἀλεξάνδραν. Br. III. 269. nr. 564. An. III. 2. p. 180. Cf. Lycophron. v. 1467. sqq. — V. 2. αἴκε τύχοις. ed. Flor. Aldd. tres. τύχῃς. P. τύχῃς reliquae editt. Pl. V. 3. κασάνδρη. P. V. 4. οὖς. omnes. P. ὤν. Br. nescio quare. V. 5. ἦν δέ. P. et nonnullae editt. vett. Plan. εἰ δέ. Asc. St. Br. Versus male tornatus. V. 6. νηῦς. Pl. Br. νηΐς. P. Vid. Toll. ad Apoll. Lex. Homer. p. 476.

Nr. 192. ἀντιφίλου βυζαν εἰς τὰς ὁμήρου βίβλ ἤγουν εἰς τὴν ἰλιαδ/ καὶ ὀδύσσειαν. θαυμαστὸν ὅλον τὸ ἐπίγραμμα. Br. II. 172. nr. 11. An. II. 2. p. 45. V. 1. τίνες. P. Br. qui in Lectt. probat τίνος, nolente Schaefero, cujus judicium secutus sum. V. 2. μαιονίδεω. P. Pl. μαιονίδεω. Br. Carmina cum puellis comparata, qualis imago obversabatur Pindaro Isthm. II. 11. οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖαι Μελίφθογγοι ποτὶ Τερψιχόρας ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα ... ἀοιδαί. non venales prostabant, a Terpsichora venum expositae, meretricio cultu, pretiosis metallis exornatae, ut emtores allicerent scil. V. 3. χειρῶν ἐκτορέαις. P. χειρὸς ἐκτορίας. Plan. χειρῶν ἐκτορίαν. Br. Restitui lectionem Plan. in qua χειρ facile pro χειρ͂ haberi potuit; praecipue in versus exitu. V. 4. δεκέτους ἆθλα. P. τ' ἆθλα. Pl. δεκέτευς τ' ἆθλα. Br. Copula requiri non videtur. Verba ἆθλα πολέμου habenda sunt pro appositione eorum, quae praecedunt. — V. 8. αἰών. Non poenitet correxisse: εἶπεν ἔχειν Ἑλικὼν ἕνδεκα Πιερίδας. — *Nr.* 193. εἰς τὴν ἱστορίαν χ φιλοστοργίου τοῦ ἐκ καππαδοκίας. εὐνομιανοῦ. Br. III. 275. nr. 587. An. III. 2. p. 192. ubi de εὐνομιανοῦ dixi.

Nr. 194. *εἰς τὴν αὐτὴν τ αυ φιλοστοργίου τοῦ ἀρειανοῦ ς πάς ωε κακίας πεπληρ: οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἱστόρς.: η ψόγον τ ὀρθοδόξ.* Br. III. 275. nr. 588. An. III. 2. p. 193. V. 3. *τούτοις ἀνεγράψατο λόγοις.* P. verba transposui cum Br. et Salm. Fortasse tamen praeterea scribendum: *λόγοις ἀνεγράψατο τόσσοις* i. e. *τοσούτοις.* Vid. Steph. Thes. T. III. p. 498. C. D. Ap. Liban. T. IV. p. 816. 21. *τοῦ τόσσο τὸ ξίφος.* scr. *τοῦτό σου τὸ ξ.* Ibid. post paucas lineas lege: *τί δὲ τούτοις ὑφορᾷς;* pro *ὑφορᾷ.* V. 3. *εἶπεν ἐφ.* P. *ἔνθεν ἐφεξῆς.* Br. *εἶτ' ἐν.* corr. Godofr. in Prolegg. ad Philost. Histor. Scripsi *εἶτα δ' ἐφεξῆς.* Cujus correctionis me nunc poenitet. Unice enim vera est emendatio Schaeferi, *εἶπεν ἐφεξῆς.* Vide virum eximium ad Apollon. Rhod. T. II. p. 262. et Reiz. Praef. ad Herodot. p. XVI. Eadem conjunctio restituenda in Append. Epigr. nr. 152. v. 2.

P. *Nr.* 195. *ἀδέσποτον εἰς τ πάρτια (πάτρια) ἀναζαρβ.* Br. III. 278. nr. 589. An. III. 2. p. 198. De *moribus* Anazarbae interpretatur Schaefer. ad L. Bos p. 134. Mihi de *originibus* videtur explicandum. Vid. Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 449. Bast. Epist. crit. p. 52. ed. sec. — V. 1. *ἀσκληπιάδης.* P. terminatione praecedentis vocabuli perperam repetita. *Ἀσκληπιός.* Br. Vid. Musgr. ad Euripid. Suppl. v. 715.

Nr. 196. *μαρίνου νεαπολ εἰς τὸν βίον πρόκλ.* Iterum legitur p. 674. Br. II. 446. An. II. 3. p. 289. V. 1. *κεχαρισμένε.* P. 1. *κεχαρισμένα.* P. 2. Br. — *Nr.* 197. *μαρίνου νεαπολ καὶ διαδόχου τῆς σχολῆς πρόκλ τοῦ φιλοσόφου ἐν ἀθήναις.* Iterum p. 674. cum lemmate: *εἰς πρόκλον τὸν φιλόσοφον μαρίνου τοῦ γράψαντος τὸν τοῦ φιλοσόφου βίον.* Br. III. 277. nr. 594. An. III. 2. p. 196. Hoc cum praecedente epigrammate jungendum existimabat Boissonadus V. cl. ad Marini Vit. Procl. p. 143. s. secutus auctoritatem Cod. Coislin. et Taurin. Duo esse epigrammata eaque recte distingui in Pal. mihi persuasum habeo; quod autem hos versus non Marini, sed alius cujusdam scholae Platonicae versificatoris esse censet vir doctissimus, id verissimum existimo. V. 2. *ὅτι.* P. 1. *ὅττι.* P. 2. Pl. Br. V. 5. *βοηθῶν.* P. 1. *βοηθόον.* P. 2. Pl. Br. V. 6. *ἐσσομένοισι.* P. 2.

Nr. 198. *ἀδέσποτον εἰς νόννον τὸν ποιητ.* Br. III. 276. nr. 591. An. III. 2. p. 195. V. 1. *ἐμῇ* lineae superscriptum in P. *φαρίῃ.* Ib.

V. 2. φωνήεντι. P. Br. φοινήεντι. Pl. — *Nr.* 199. εἰς ὀρειβάσιον τὸν ἰατρόν. Br. III. 275. nr. 586. An. III. 2. p. 192. V. 1. laudat Draco de Metr. p. 67. 11. — *Nr.* 200. λέοντος φιλοσοφ εἰς βίβλον μηχα. Br. III. 128. nr. 1. An. III. 1. p. 246. V. 1. κυρῖνος. P. κυρίνος Br. mediâ correptâ, ut in similibus passim. Vid. ad p. 317. nr. 700. v. 4. — *Nr.* 201. τοῦ αὐτοῦ λέοντος φιλοσόφου εἰς τὴν βίβλον παυ ἀστρολογ. Br. III. 128. nr. 2. An. III. 1. p. 247.

Nr. 202. τοῦ αὐτοῦ λέοντος εἰς τὰς βίβλους πρόκλου καὶ θέωνος: τῆς μὲν θέωνος ἀστρονομικῆς τῆς δὲ πρόκλ γεωμετρικῆς. paulo inferius: ἀμφότεροι τῆς χριστιανῶν πίστεως ἀλλότριοι. Br. III. 128. nr. 3. An. III. 1. p. 247. V. 3. Hunc versum delendum existimabant Reisk. et Purgold. in Obss. crit. p. 281. V. 6. τετεύχατε. P. τετευχάτην excidit Brunkio. τετεύχατον C. de Pauw. Schaefer. in not. mst. comparabat Xenoph. Anab. IV. 1. 19. ubi τεθνάτην. τέθνατον in Cod. Paris. invenit Gailius Oeuvres compl. de Xenoph. T. VII. p. 252. V. 7. πρόκλου γάρ. P. μέν. Br. V. 9. post λαμβάνων comma ponendum. V. 15. τοῖς ὅλοις. P. λόγοις suspicabatur Salm. in marg. Ap. Guy. In eadem chorda erravi in Animadverss. T. III. 1. p. 315. Liban. T. IV. p. 38. 2. εἰ δ' ὑμεῖς τι πταίοιτε (male Reisk. πταίσητε), τοῖς ὅλοις ἐπταικότες ἂν εἴητε. Vid. Schweigh. ad Athen. T. IV. p. 592. Schaefer. ad L. Bos p. 409. s.

P. *Nr.* 203. φωτίου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν βίβλον λευκίππης ἄλλοι δέ φασιν λέοντος τοῦ φιλοσόφου. Br. III. 129. nr. 4. An. III. 1. p. 249. Cf. Chardon. de la Roch. Mélanges T. II. p. 26. V. 1. σώφρονα βίον. Metrum vacillat fortasse auctoris culpa. Fieri tamen possit, ut ille scripserit: ἀλλὰ σώφρονας βίους. V. 2. ὥσπερ. P. Audacter Br. ὁ Κλειτοφῶντος μὲν παρεμφαίνει λόγος, Reiskio praeeunte. Scripsi ὅσπερ, una littera mutata. Verba sic ordinanda: Ὁ Κλειτοφῶντος λόγος ὅσπερ ἐμφαίνει ἔρωτα πικρόν, ἀλλὰ βίον σώφρονα (aut βίους σώφρονας), Λευκίππης δὲ βίος σωφρονέστατος πάντων, πάντας ἐξίστησι. Lenior foret oratio, si versus 2dus primum praecederet. — In Λευκίππης auctor mediam imperite corripuit. V. 7. εἰ .. θέλῃς φίλος. P. θέλεις, φίλε. Br. c. Salm. Illud restituere non dubitavi. Vid. ad p. 122. nr. 227. v. 7. — V. 8. μὴ τήν. noli ea tantum contemplari, quae ornatus causa historiae sunt addita, sed praeterea ejus finem

πρῶτα
disce. V. 9. προστην. P. πρόσθε marg. Ap. Guy. Nihil horum videtur verum; quare depravatam lectionem, quamvis metro reluctantem, in textu retinui. Malim: τὴν τοῦ λόγου δὲ πρὸς τί συνδρομὴν μάθε. i. e. πρὸς τί τείνει. *historiae quo tendat cursum vide.* Lectioni πρὸς τὴν Chardonem patrocinari miror. V. 10. νυμφοστολεῖ. In Oratione Themistii, quam nuper ex Cod. Ambrosiano edidit A. Majus (Mediolani. 1816.) p. 64. legendum: Ἡμεῖς δὲ ... παιδοτροφοῦμεν αὐτῶν τοὺς υἱοὺς, καὶ νυμφοστολοῦμεν τὰς θυγατέρας, οὐχ ὡς Σκύθας μισοῦντες, ἀλλ' ὡς ἀνθρώπους φειδοῦς ἀξιοῦντες. In Cod. vitiose, νυμφοτροφοῦμεν.

Nr. 204. εἰς τὸν αἴαντος λίθον ὃν αὐτὸς ἐδίσκευσεν ἀγαθίου σχολαστικ. Br. III. 62. nr. 67. An. III. 1. p. 108. V. 1. ἀνοχμάσειας. P. et plurimae editt. Plan. Litteram sibilantem duplicavit Steph. Br. V. 2. ἀκοντιστήν. P. Pl. ἀκοντίστην. Br. — ἐκτορέου. P. — V. 4. ἐξεκύλισα. P. ἐξεκύλισσα. Pl. Br. Vid. ad p. 154. nr. 72. — V. 6. λευγαλέης αἴσχεα. P. sed litteris appictis error librarii emendatus. V. 7. μέ τι χρ. P. τις. Pl. Br. ἐπὶ χθ. P. et editt. Pl. In marg. Wech. ὑπό, quod Br. reposuit. V. 8. γινόμενος. P. γιγνόμενος. Plan. —

Nr. 205. ἀρτεμιδώρου γραμματικ ἐπὶ τῇ ἀθροίσει τῶν βουκολικῶν ποιημάτων. Br. I. 263. nr. 2. An. I. 2. p. 191. V. 1. πόκα. P. — *Nr.* 206. εὐπιθίου ἀθηναίου στίξαντος τὴν καθολ. Br. II. 402. An. II. 3. p. 186. V. 2. ξυσμάων λεπτὸς τάσδ'. P. ξυσμάων λεπτὸς τὰς ἔχ. Pl. Br. quae vera lectio. In Pal. δ temere additum, ut saepe. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. — V. 3. κεκμηκε νων. P.

Nr. 207. ἄδηλον εἰς τὸ ἐγχειρίδιον ἐπικτητου τοῦ φιλοσόφου. Br. III. 272. nr. 574. An. III. 2. p. 186. V. 1. τεὸν ἐπι κατθεο. P. τεῷ ἐνικάτθ. Pl. Br. Simonid. in Append. nr. 83. p. 786. παῦροι μὲν θνητῶν στέρνοις ἐγκατέθεντο. Musae. de Her. et Leandr. v. 271. δεῦρο, τεοὺς ἱδρῶτας ἐμοῖς ἐνικάτθεο κόλποις. Theocr. Eid. XVII. 14. ὄκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο Βουλάν. — V. 2. εἰσ ἀφίκηαι καί. P. εἰσαφίκοιο καί. Pl. εἰσαφίκηαι ἐς. Br. Facile καὶ et ἐς permutantur. — οὐραν. κενεῶν. Nonn. Dion. XIV. p. 386. 3. ἠερίους κενεῶνας ἐρετμώσασα πεδίλῳ. V. 3. ἐλαφρίζειν. P. ἐλαφρίζων. Pl. Br. —

Nr. 208. τὸ εγχειρίδιον επικτητου παραινεό εχει βιοφελῆ. Br. III. 272. nr. 575. An. III. 2. p. 186. V. 3. εἰσ ἀφ. P. V. 4. ἀψίδα. P.

P. *Nr.* 209. ἄδηλον ἀπὸ ἴξευτ πρὸς στρουθίον. Br. III. 255. nr. 597. An. III. 2. p. 96. V. 1. μετοκλάζεις. P. μέγα κλάζεις. Br. c. Ruhnkenio. Vereor, ne alti clamoris commemoratio ab h. l. aliena sit. Nec mutatione opus. Ἰλ. ν. 280. οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός, Ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει. ubi vid. Heyn. T. VI. p. 418. Ap. Philostr. Imagg. II. 22. p. 846. legitur: ὅτι ἡ γῆ τῷ Ἀνταίῳ συνεπάλαιε, κυρτουμένη καὶ μετοκλάζουσα, ὅτε ἐκινεῖτο. Vett. editt. μετοχλίζουσα. quam lectionem tuetur Heyn. Opusc. Acad. T. V. p. 132. nescio quam bene. — πετομένη. P. πωτωμένη. Br. ex Salmasii, ut videtur, emendatione. — V. 2. ἔρρεξεν. P. ἔρεξε. Br. ut ἔρηξε. p. 137. nr. 287. ἔριψε. p. 578. nr. 141.

Nr. 210. εἰς βίβλον τακτιξ οὐρβικίου ἀποῦπα· ἦν δὲ ἡ βίβλος πόνη ἀδριανοῦ βασιλ/ ἢ ὡς ἄλλοι τινὲς τραϊανοῦ καίσαρος. Br. III. 276. nr. 590. An. III. 2. p. 194. V. 1. ἐγκύμονα βίβλον. P. ἐγκύμονι βίβλῳ. Br. c. Salm. ob τέρπεό μοι. At vide, ne in hoc ipso verbo vitium haereat. Quid res postularet, vidit Grotius: *Armigeris foetum sudoribus* *a c c i p e* *librum.* Suspicabar: τῆ πολέμου κρατερῶν καμάτων ἐγκύμονα βίβλον. i. e. λάβε. Quamvis enim apud antiquissimos poëtas τῆ casum adjunctum habuisse non videtur, inter recentiores tamen fuerunt, qui accusativum adderent. Leonid. Tarent. p. 409. nr. 316. τῆ τοῦθ', Ἡράκλεες, ἄλλο τὸ τοῦτο, Ἑρμᾶ. Simm. Ov. v. 5. τῆ τοῦτ' ὠὸν νέον ἁγνᾶς ἀηδόνος, πρόφρων δὲ θυμῷ δέξο. Sic etiam ii, qui ap. Homer. Od. κ. 287. exhibebant et distinguebant: Τῆ τόδε φάρμακον ἐσθλόν, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης Ἔρχευ. ubi vid. Eustath. p. 396. 42. cui similis est locus Ἰλ. ξ. 219. τῆ νῦν τοῦτον ἱμάντα, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ. Utroque loco nunc δ' in altero membro omittitur. Vid. Clark. l. c. T. II. p. 74. ed. Ern. Heyne ad Ἰλ. T. VI. p. 571. In hac lectione nec πολέμου videbitur supervacaneum, quum sic appareat, quod genus καμάτων significetur. V. 3. ἀεργίῃ. P. ἀεργίη. Br. V. 5. στρατίῃσιν. P. V. 6. οἶδα. Grotius hoc versu et sequente οἶδε videtur legisse: *Ille scit et pugnas et Martia facta docere, Ille scit occiduo positas in littore gentes . . . mecum perdere.* V. 8. καὶ ante vocalem productum auctoris negligentiae tribuit Herm. ad Orph. p. 729. V. 10. πετράων θ' ἐφ. P. — V. 12. ἠώς. P.

Nr. 211. εἰς νικαν. ἄδη). Br. III. 271. nr. 569. An. III. 2. p. 185. V. 2. verba ἤλλαχεν εὖχος a recentiore manu sunt addita in P. —

Nr. 212. εἰς τὸν αυ ὑμοίως. Br. l. c. nr. 568. An. III. 2. p. 182. V. 2. περι. P. περί. Br. πέρι scripsi. Apollon. Rhod. I. 65. ὃν πέρι πάντων Λητοΐδης ἐδίδαξε. ubi vid. Henr. Steph. et Br. ad v. 670. — Nr. 213. εις αυ ὁμοίως. Br. III. 270. nr. 567. An. III. 2. p. 182. V. 1. ἐνὶ πτολέμοισι. P. ἐνὶ πτολίεσσι. Pl. Br. quod sensus unice postulat. — Nr. 214. λέοντ φιλοσοφ. εισ φιλοσοφο πορφυριον. Br. III. 129. nr. 5. An. III. 1. p. 250. V. 1. κογχύλῃ. P.

Nr. 215. ἀντιπάτρου μακεδόνος εἰς κλεονίκην. Br. II. 122. nr. 52. An. II. 1. p. 331. V. 1. ἀεί. P. αἰεί. Pl. Br. V. 2. κλεονίκης. P. κλεωνίκης. Pl. Br. nescio quam bene. Ille fortasse Κλεονίκας scripserat, ut ap. Theocr. Eid. XIV. 13. Ἆπις καὶ Κλεόνικος. Vid. Koen. ad Gregor. p. 358. ed. Lips. — V. 3. μελαίνῃ. P. V. 4. ἀπεπλάσατο. P. Pl. In marg. Wechel. γρ. ἀπεσπάσατο. Hinc Br. ἐπεσπάσατο. Codicis tamen lectio servari posse videbatur, quum Cleonice in Hellesponti fluctibus mersa Helles mortem, quamvis invita, quodammodo imitata sit et effinxerit. De puella altius praecincta Paul. Sil. p. 128. nr. 255. Φοίβης εἶδος ἀπεπλάσατο. Callimachi Fr. 194. τὴν κείνου Φάλαρις πρᾶξιν ἀπεπλάσατο. V. 5. ἠνοῖ an ἠροῖ ambiguum in P. Ἠρῳ. Pl. Ἠροῖ. Br. — P. Nr. 216. ὀνέστου κορινθίου εἰς θήβας τὴν πολιν ην ἔκτισε κάδμος. Br. II. 290. nr. 7. An. II. 2. p. 338. V. 1. ἀθέμιστος. P. ἀθέμιτον. Pl. V. 5. ἐκεράσατο. P. ἐκεράσσατο. Pl. Br. V. 6. δ' εἰς. Vix dubito, Onesten scripsisse κεἰς, verbis in hunc modum distinctis: ἴδ' ὡς ἐκεράσσατο Θήβῃ Δαίμων ἐσθλὰ κακοῖς, κεἰς ἓν ἔμιξεν ἴσα.

Nr. 217. μουκίου σκευόλ/ εἰς αἰγῶν ποίμνιον δια τὸ σκιρτᾶν εν ταῖς νομαῖς. Br. II. 265. An. II. 2. p. 275. V. 1. αἴ χιμ. P. V. 3. γυρά. P. Br. πυκνά malebat Ruhnk. Ep. cr. pag. 120. ἀλλήλαισι. P. ἀλλήλαις. Br. cum Salm. V. 4. ὑλιβάτην. P. ὑλοβάτην. Br. Antiphan. ap. Athen. L. IX. p. 402. E. βοῦς ἀγελαῖος, τράγος ὑλιβάτης. in membr. Venet. ὑληβάτας. in Msc. Epitom. ὑλιβάτας. editt. vett. ὑλιβάτης probabat Casaubonus ad L. IX. p. 374. E. ubi ὑληβάτας δέλφακας. Formam ὑλοβάτης, quae dubia videbatur Schneidero in Lex. Gr., praestat Agathias p. 146. nr. 32. v. 2. Theaetet. Schol. in Planud. nr. 233. T. II. p. 233. — V. 5. ἀποπαύσατε. Br. c. Reiskio, interrogandi signo post πυγμαχίης posito. Servavi lectionem Codic. ἀποπαύσετε, distinctione mutata.

Nr. 218. αἰμιλιανοῦ νικαίως εἰς ναῦν ἀπολέσας τοὺς πλωτῆρας. Br. II. 275. nr. 3. An. II. 2. p. 301. V. 4. λυσομένων. P. Pl. Br. Probabiliter Stephan. cum edit. Ascens. δησομένων. Idque expressit Grotius: *quum desint religent qui mea vincla viri.* Ap. Lucian. in Lucio §. 7. Tom. VI. p. 159. ῥόδα ... τὰ μὲν οὕτω γυμνὰ καθ' αὐτά, τὰ δὲ λελυμένα, τὰ δὲ στεφάνοις συμπεπλεγμένα. ubi merito haesit Gronovius, nihil difficultatis erit, si legeris: τὰ δὲ δεδεμένα. *rosae in fasciculos collectae.*

Nr. 219. διοδώρου σαρδιαν. εἰς νέρωνα τὸν βασι) [ὅτι ἀπέπλει ἀπὸ σκύρου πρὸς τὴν ἴλιον]. Verba uncinis inclusa in Cod. cancellata sunt. Br. II. 186. nr. 6. An. II. 2. p. 79. V. 1. ἔπλων. P. Ald. 2. 3. Nic. Sab. ἔπλω. ed. pr. Flor. Ald. 1. Junt. Br. V. 2. μενεπτόλεμος. P. νεοπτόλεμος. Pl. Br. fortasse rectius. Cod. tamen lectio defendi posse videtur. Neoptolemum significari satis apparet cum ex reliquis, tum ex patronymico Ἀχιλλείδης; epitheton autem μενεπτολέμου non vacat, sed ad Neronis quoque laudem nonnihil facit.

Nr. 220. θαλοῦ μιλησίου εισεινας επιπλατάνω φιλουντ. Br. II. 165. nr. 4. An. II. 2. p. 30. V. 3. δ' ἄν. P. δ' ἄρ. Br. c. Salm. δ' αὖ. Reisk. De ἄν et ἄρ' confusis vid. ad p. 215. nr. 48. v. 2. V. 6. Παφίης ἑτάρους. Vix sincera lectio; ὀάρους conjecisse non poenitet. Agath. p. 499. nr. 68. κυπριδίους ὀάρους. Leontius in Planud. nr. 272. T. II. p. 708. ἁγνὸς Κυπριδίων ὀάρων. Item p. 417. nr. 362. εὐναίων ὀάρων βεβιημένος ὁρμῇ. Orph. Argon. v. 1335. εἰ δ' αὖ νυμφιδίοις ὀάροις λέκτρῳ τε κλιθεῖσα Παρθενίην ᾔσχυνεν. Musae. 131. Κυπριδίων ὀάρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί. Ib. 230. παννυχίων δ' ὀάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους. Hesiod. Theog. v. 205. παρθενίους τ' ὀάρους. Apoll. Rhod. III. 1102. ὥς φάτο, μειλιχίοισι καταψήχων ὀάροισι. — *Nr.* 221. μάρκου ἀργενταρι ἐπισφραγίδι ἐχούσῃ ἔρω ἡνιοχουν λέοντ. Br. II. 272. nr. 27. An. II. 2. pag. 294. V. 3. ὡς τὰ μέν. P. ὃς τᾶ μέν. Pl. Stob. Tit. 61. p. 388. P. V. 5. δαμάζων. P. duo codd. Plan. ap. Br. δαμάσδων. Vulg. V. 6. ὀλίγων. P. edit. Flor. Aldi et Codd. duo Plan. ὀλίγον. Vulg.

Nr. 222. ἀντιφίλου βυζαν εἰς δελφῖνα βαστάσαντα ἄνδρα ναυηγὸν καὶ διασώσαντα αὐτὸν ἰωστῆς χέρσου. Br. II. 178. nr. 34. An. II. 2.

p. 61. V. 2. λοφίης. P. λοφιῆς. Pl. Br. V. 3. εἰς ψαμ. P. ἐς. Pl. Br. ἐκόμισα. P. ed. pr. Flor. Ald. 1. 3. reliquae et Br. ἐκόμισσα. — τὸ δὲ πλέον. P. Pl. Br. τί δὲ πλέον; corrigendum existimat Schaefer. in not. mst. idque mihi quoque videtur verum. — ἐς γῆν. P. εἰς. Pl. Br. ut initio versus membr. Pal. — *Nr.* 223. βιάνορος εἰς ἀετὸν τοξευθέντα ὑπὸ κρητὸς καὶ τὸν τοξεύσαντα διατοῦ αὐτοῦ βέλους κτείναντ̃. Br. II. 156. nr. 10. An. II. 2. p. 10. V. 3. θοὴν δ' ἐπετείνατο. i. e. ἀλλ' ὁ Κρὴς ἐπετείνατο νευρήν. nominativo ex praecedente accusativo assumendo, fere ut ap. Apollodor. I. p. 21. ἡ δὲ τοὺς παῖδας ἐπικαλεῖται, καὶ (οἱ παῖδες) ἐπιτοξεύουσιν αὐτόν. Infra p. 430. nr. 420. χρυσοῦς ἔρωτος ἀεὶ παιώνιος· ἐσβέσθη δὲ (ὁ Ἔρως) Οὐδὲ τότ' ἐν πολλῷ τικτόμενος πελάγει. V. 5. ἔλαθεν μόνος. P. νόμος. Pl. Male haec olim tentavi. Vid. Addend. T. III. 3. p. 2. Codicis lectio tamen genuina non videbatur Graefio in Epist. cr. in Bucol. p. 107. ubi φόνος corrigit. — V. 8. δισσῶν θανάτων. pro θανόντων, si sincera est lectio. De plurali θάνατοι dixi ad p. 325. nr. 745. v. 4. Apud Lucian. in Lucio §. 23. T. VI. p. 158. ἐγὼ δὲ ἄξιον κρημνοῦ καὶ θανάτων ἄλλων εἰπὼν εἶναι τὸ ὑπὸ γραίας ἁλῶναι. vehementer friget ἄλλων. Scribendum videtur, θανάτων πολλῶν. Sic in Judic. Vocal. §. 12. πόσων θανάτων τὸ ταῦ ἄξιον εἶναι νομίζετε; Aeschin. in Axiocho §. 12. τὴν ἀπότευξιν ἀλγεινὴν καὶ θανάτων μυρίων χείρω. Aristoph. Plut. 483. θανάτους εἴκοσιν.

Nr. 224. κριναγόρου ἐπὶ τῇ αἰγὶ ἧς ὁ καίσαρ τὸ γάλα ἤσθιεν καὶ πλέων σύμπλουν ταύτην ἐκόμιζεν. Br. II. 147. nr. 26. An. II. 1. p. 402. V. 3. ἐπεὶ τ' ἐφρ. P. ἔπειτ' ἐφρ. Pl. ἐπεὶ sine τ' Br. Cf. Herm. ad Orph. p. 770. — ἐφράσατο. P. et quaedam editt. Pl. reliquae ἐφράσσατο. V. 4. καίσαρ. P. ut in lemmate. νηυσίν. P. νηυσί. Pl. Br. εἰργάσατο. P. ἠγάγετο. Pl. Br. Illud restitui. — *Nr.* 225. ὀνέστου εἰς ἀσωπὶ τὴν κρήνην καὶ πηγασίδα. Br. II. 289. nr. 4. An. II. 2. p. 334.

Nr. 226. ζωνᾶ σαρδιαν εἰς σίμβλα μελισσῶν, ὡς ἀπὸ τοῦ μελισσοκόμου. Br. II. 81. nr. 6. An. II. 1. p. 206. V. 1. αἱ δ' ἄγετε. P. Br. εἰ δ' ἄγετε. Pl. V. 2. ἢ θυμείων. P. ἢ θύμων. Pl. metro reclamante. ἠὲ θύμων. Br. Rariorem genitivi formam, quam membr. repraesentant, recipere non dubitavi. ἀπὸ πυρέων est ap. Herodot. II. 36. p. 120. ubi vid. Wesseling. qui similem formam πισσέων L. I. 94. p. 48, 69. in variis lectt. latere passus est. Plura vid. ap. Interpp.

Gregor. Cor. p. 380. s. ed. Lips. — V. 3. μάκωνος. P. μάκωνας. Pl. Br. — ἀσταφείτιδι καρῶγα. P. ἀσταφίτιδα ῥᾶγα. Pl. Br. De ῥᾶγα et ῥῶγα dixi ad p. 144. nr. 22. Schol. ad Nicandri Ther. 716. p. 41. φαλάγγιον ῥὼξ καλεῖται, διὰ τὸ ῥωγὶ σταφυλῆς ἐοικέναι. In epigr. Philippi p. 452. nr. 561. membr. ὀμφακοραγας. Contra p. 185. nr. 238. πίδακα ῥαγός. Hesych. ῥάξ, ἡ τῆς σταφυλῆς, ἣν ἡμεῖς ῥῶγα καλοῦμεν. Id. p. 1131. ῥώξ, κόκκος. et p. 601. μικρόῤῥωξ. μικρόβοτρυς, laudatum inveni ex Platon. de LL. VIII. V. 6. μελισσοσυας. P. μελισσοσόος. Pl. Br. P. V. 7. τὸ μὲν αὐτός, ὁ δέ. Accuratius dixisset: τὸ δὲ καὶ ὑμῖν λίπῃ. Frustra tamen Salmasius in Ap. G. ἰδὲ tentat. Ita p. 406. nr. 303. ὁ μὲν (ταῦρος) ὡρμήθη πρηὼν ἅτε· τοῦ δ' (ejusdem tauri) ἀπαλοῖο ... λόγχην ἧκε διὰ κροτάφου. Et passim sic Homerus et Herodotus, ex quibus exempla collegit Bekkerus in Ephemer. Jenens. an. 1809. nr. 248. p. 63. V. 8. λίπει. P. λίπῃ. Br. c. Plan.

Nr. 227. βιάνορος εἰς ἁλιέα ἀγρεύσαντα ὀκτάπουν καὶ διὰ τοῦ ὀκτάποδος λαγωόν. Adscripta sigla ζτ. Br. II. 154. nr. 2. An. II. 2. p. 5. V. 2. ἰχθύα. P. ἰχθύν. Br. c. Salm. in Ap. G. De illa forma hodie non dubitatur. In Anthologia occurrit ὀφρύα p. 597. nr. 186. V. 1. ὀσφύα. p. 601. nr. 213. Vid. Herm. ad Orph. p. 814. Schaefer. ad Theocr. p. 226. — V. 5. διοκηθείς. P. διακευθείς. Br. Mutandi causa non erat. Eustath. ad Od. θ. p. 301. 22. ὅθεν ὁ δίσκος γίνεται· τὸ δὲ ῥῆμα τούτῳ, δισκέω ἐνταῦθα· ὡς δηλοῖ τό, ἐδίσκεον ἀλλήλοις. ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸ δισκεύειν. Hesych. δισκεῖν, δίκειν, ὑπερβάλλειν. V. 6. παχνοχοίνῳ. P. Br. βαθυσχοίνῳ tentaveram, assentiente H. de Bosch T. IV. p. 292. nolente Schneidero, qui lepores in juncis latere negat. At quid vetat, quominus ille e solitis lustris excitatus, ibi perfugium quaesiverit prae lassitudine somno oppressus? Hub. van Eldick malebat μυχῷ σχοίνων. Quanto felicius cl. Graefius Epist. cr. in Bucol. gr. p. 115. ἔμπεσε δειλῷ Πτωκὶ ταχὺς· σχοίνῳ κεῖτο γ' ὕπν. — V. 7. τόνδε. P. τὸν δέ. Br. — ὑπ' ἄγρην. P. ἐπ' ἄγρ. malebat Reiskius. Fortasse ὑπ' ἄγρης ἐμβυθίης, *simul cum praeda ex mari*. Vid. Abresch. in Dilucid. p. 697. Annot. ad Nov. Test. p. 576. Hermann. ad Hec. p. 97. — Post ἐμβυθίην Br. commate distinxit. — ἤντίασε. P. Br.

Nr. 228. ἀπολλωνίδου εἰς μελίτειάν τινα γυναῖκα τὸν ἴδιον υἱὸν ἀκούσασαν ναυαγῆσαι καὶ ξένου τινὸς ὡς τὸ ἐκείνου σῶμα θάψασαν:

ειτα επανηλθες ο υἱος αυτ. Br. II. 136. nr. 17. An. II. 1. p. 365. V. 1. *μελίτεια.* P. *μελίτινα.* Pl. *μελίτιννα.* Br. V. 5. *νἱέα δ' ὥς ἔστειλα.* Rectius hoc videbatur quam *ὡς.* Certe si *ὡς* in fine esset enuntiationis, ut *ὄρνιθες ὥς,* acuendum id esse nemo dubitaret. At h. l. eadem est ratio. V. 6. *ἐκ γαίης.* P. et duo Codd. Plan. ap. Br. *ἐς γαίην.* editt. vulg. et Br. *Αἰγαίης* corrigebat Salmasius. Recte mihi emendasse videor: *εὐκταίης σῶος ἀπ' ἐμπορίης. salvus rediit, rebus bene et feliciter gestis.* Mutatio minima. — V. 7. *μοίρης λάχον.* De constructione verbi *λαχεῖν* cum genitivo vid. Br. ad Sophocl. Electr. v. 364. Erfurdt. ad Antig. 695.

Nr. 229. *μάρκ ἀργενταρίου εἰς λάγυνον οἰνηρ.* Br. II. 270. nr. 18. An. II. 2. p. 288. V. 2. *μακροφάρυξ.* P. Flor. Ald. 1. 2. Asc. *μακροφάρυγξ.* Ald. 3. St. Br. Vid. ad p. 291. nr. 536. v. 4. V. 3. *μύστι λάγ.* P. Br. *μυστιλάγυνε.* Pl. V. 5. *ἄμυκτος.* P. *παρείης.* Ib. *παρεῖναι.* Pl. Br. Vitium esse crediderim in *ὄφελες.* Fortasse: *αἴθ' ἀφελὴς καὶ ἄμικτος . . . παρείης. integra et intacta.* Hesych. *ἀφελής, ἀσινής, καθαρός.* De puella usurpatum *ἀφελὴς simplicem* significat, nulloque fuco corruptam; ad vinum translatum non multum differt ab *ἄμικτος.* — V. 6. *ἄφθονος.* P. *ἄφθορος.* Pl. Br. De permutatione litterarum $\bar{\nu}$ et $\bar{\rho}$ vid. ad p. 205. nr. 348. Hinc corrige ap. Io. Lydum de Mens. p. 93. *ἐπειδὴ ἐξ ἀγριότητος καὶ ἀ γ ο ν ί α ς* (*ἀγορίας* Cod. quam vocem temere expulit cl. editor) *τῆς κατὰ τὸν χειμῶνα, ἀρχομένου τοῦ σπερματικοῦ τόκου θηλύνεσθαι.* — Vulgo post *ἄφθορος* inciditur. Noli dubitare jungendum esse, *ὡς κούρη ἄφθορος.*

Nr. 230. *ὀνέστου εἰς τὸν ἑλικῶνα ἢ εις τι μουσεῖον. ζτ.* Vid. ad p. 378. nr. 140. v. 1. — Br. II. 289. nr. 3. An. II. 2. p. 334. V. 3. *οὕτως καί.* P. *οὕτω καί.* Pl. Br. *οὕτως* etiam ante consonantem locum habere videtur. Vid. ad p. 169. nr. 161. v. 4. ad p. 509. nr. 18. Sed molestum est *καί.* Fortasse: *οὕτω ἀ ε ὶ σοφίης πόνος ὄρθιος.* Sic hoc distichon habendum est pro epexegesi prioris, non, ut olim minus recte statui, pro apodosi comparationis. — *Nr.* 231. *ἀντιπάτρου σιδωνίου εἰς πλάτανον ξηρὰν βαστάζουσαν ἄμπελον.* Br. II. 16. nr. 38. An. II. 1. p. 43. V. 2. *ὀθνείη . . . κόμηι.* P. V. 3. *ὀροδάμνους* esse videtur in P. V. 4. *ἀποτηλοτέρη.* P. *ἀπετηλοτέρη.* Pl. Br. V. 5. *τίς.* P.

P. *Nr.* 232. *φιλίππου θεσσαλον. ζτ. ἐπί τινι το ἐπίγρα. ζτ.* Br. II.

228. nr. 58. An. II. 2. p. 188. V. 1. ἀδριακοῖο κύτους. de testa videtur accipiendum, quae olim vino Adriaco inservierat. Vid. Addend. T. III. 3. p. 19. V. 3. τρυφερὴν καλύβην. accipe de arundinibus in tugurii modum contextis, ad quas vites applicantur. V. 5. ἀεί τι. P. αἰεί τι. Pl. Br. ἦ γεραὸν δέ. P. γάρ. Pl. Br. Contra ap. Lucian. Dial. Deor. XIX. T. II. p. 54. ὁ Ἄρης γὰρ οὐ φοβερώτερος ἦν; verior est Cod. Par. lectio, ὁ Ἄρης δέ.

Nr. 233. ἐρυκίου (sic) ἐπὶ τινι ἀνθρώπῳ τέμνοντ δρῦν ὂν ἔτυψε ῥῶξ ἤτουν (ἤγουν) φαλάγγιον καὶ ἐξεκόπη τὸν πόδα. Br. II. 297. nr. 9. An. II. 2. p. 359. V. 1. μίνδων. P. μείδων. Pl. μίδων. Br. Μείδων est ap. Suid. T. II. p. 547. — V. 3. μελαίνῃ σηπεδόνι. P. μελαίνῃ σηπεδόνῃ. Pl. Br. σηπεδόνι tamen est in Ald. 1. 2. Nec μελαίνῃ graecum est, nec σηπεδόνῃ alibi occurrit. Scripsi, monente Schaefero, μελαίνῃ σηπεδόνι. V. 4. σαρην καταστραγάλους. P. σάρκα καὶ ἀστραγ. Pl. Br. κατ' servari posse videbatur. V. 5. ἀπὸ τῆς. P. Pl. Br. ἀπὸ τεῦ corr. Jos. Scaliger in not. mst. Mire H. de Bosch T. IV. p. 191. ὑπὸ γῆς. Idem p. 482. commemorat conjecturas Wyttenbachii, ἀπό τευ (ἀπὸ τεῦ), *de te amputatum est*, et H. van Eldick, ἐτμήθη δίποδος, legentium. At mihi nunc verba ἀπὸ τῆς h. l. non magis videntur sollicitanda, quam p. 407. nr. 305. ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς οἰκίη τερπνὸν ὕδωρ. i. e. ἀπὸ τούτου. Simile est ἐκ ταύτης ap. Herodot. IV. 43. ἐπὶ ταύτης. ap. Diodor. Sic. XVII. 95. quae loca excitat Schaefer. ad L. Bos p. 43. — V. 6. μουνόποδα. Habet Manetho L. I. 157. χωλοί, μουνόποδες, ξύλινον προσκείμενοι ἄρθρον. — σκιπάνιον. P. σκηπάνιον. Pl. Br.

Nr. 234. κριναγόρου π φιλοσοφίας ς ὅτι μόνη ἀρετὴ τίμιον κτῆμα. Br. II. 149. nr. 33. An. II. 1. p. 406. V. 1. ἆ δειλ. P. Br. ὦ δειλ. Pl. κεναῖς ἐπ' ἐλπ. P. κεναῖς ἐπὶ ἐλπίσι. Br. c. Plan. hiatu molesto. Inserui ἔτ', quod ante ἐπ' facile potuit excidere. — V. 3. ἔπ' scripsi ob anastrophen. V. 4. οὐδὲ ἕν. P. Br. οὐδείν. Pl. Vid. ad p. 306. nr. 629. — V. 5. ἀμυδρά. P. V. 6. μέθαις. P. μέθες. Pl. Br. —

Nr. 235. τοῦ αὐτοῦ εἰς τ γῆν αἰγύπτου καὶ λιβύης ὅτι τὸ τ βασιλέων κῆδος ἀμφοτέρας συνῆψ τ πτολεμαίων δηλ. Br. II. 145. nr. 19. An. II. 1. p. 394. V. 5. 6. Transpositi versus in P. sed error litteris adscriptis emendatus.

Nr. 236. βάσσου λολλίου εἰς αἰνείαν τὸν τρῶα ὅτι ἐξ αὐτοῦ ἠγέρθη

ἡ μεγας πὸλ ῥωμαίων. Br. II. 161. nr. 4. An. II. 2. p. 22. V. 5. σὺ. P. ed. Flor. Ald. 1. σοὶ reliquae editt. Br. In Ἰταλὸς prima li. l. producitur, ut in Orac. Sibyll. IV. p. 517. Ἰταλὸς ἀνθήσει πόλεμος μέγας. Quod quum tantum in Ἰταλίδης, Ἰταλία, et in casibus obliquis vocis Ἰταλίς fieri existimaret Passovius, in not. mst. verba sic censebat transponenda: ἀλλὰ σοί, Αἰνείας, Ἰταλὸν στόλος ἱερὸς ἤδη. Verum in Ἰταλὶς quoque primam produxit Thall. Miles. p. 261. nr. 373. Ἰταλὶς ὠκυμόρους. Quare modus primae syllabae in Ἰταλὸς etiam a sede, quam in versu obtinet, pendere videtur; ut ap. Latinos, ubi Virgil. Aen. VII. 643. *quibus Itala jam tum Floruerit terra alma viris.* Ibid. IX. 698. *volat Itala cornus Aëra per tenerum.* — V. 5. ἡ γάρ. P. Br. ἡ γάρ. Vulgo.

Nr. 237. ἐρυκίου εἰς ἄγαλμα φήγινον (του) ἡρακλέους. Br. II. 296. nr. 4. An. II. 2. p. 355. V. 1. προς τω. P. V. 2. ὅτῳ. Vid. ad p. 155. nr. 76. P. V. 3. In marg. ζήτει διὰ τὰ σφάλματα. — ληόντω πάλα. P. λεοντοπάλα. Pl. Br. — οὐδὲ τά. P. Pl. οὐ τὸ τὰ τόξα malebat Schneiderus. Divisi οὐδέ. Interrogationibus δὲ vim addit. Vid. ad p. 289. nr. 519. V. 5. ἀλκείδα (ι). P. — *Nr.* 238. ἀντιπάτρου εἰς ἀπόλλωνα καὶ λη(τ)τὴν αυ(τ) μητέρα. Br. II. 14. nr. 30. An. II. 1. p. 38. V. 1. ὡπόλλων. P. ὡ'πόλλων. Pl. Br. ἐν ἄτα. P. ὀνατᾶ. Pl. Br. V. 2. αἰγλαίης. P. ἀγλαΐης. Pl. Br. λητοί. P. V. 3. οὔθ' ὅτι. i. e. ὅτι καὶ τῆςδε Ζεὺς οὐ μάτην (non sine causa) ἤρατο. V. 5. ηρη νέμεση τόν. P. V. 6. εἰληθυίης. P. Pl. ἐληθυίης. Br. c. Huetio. Vid. ad p. 186. nr. 244.

Nr. 239. Κριναγόρου εἰς βιβλ(ο)/ λυρικὴν ἀνακρε(τ)ον. Br. II. 143. nr. 14. An. II. 1. p. 390. V. 2. post Χαρίτων incidit Br. Junxi hanc vocem cum Ἀνακρέοντος; *carmina* Teji poëtae intelliguntur. V. 3. ἃς ὁ τήϊος ἡδὺς πρέσβυς. P. Dorvillius quum in apogr. interpolato invenisset scriptum: ἃς Ἀνακρέων ἡδὺς πρέσβυς ὁ τήϊος, verba transposuit: ἃς πρέσβυς ἡδὺς Ἀνακρέων ὁ Τήϊος, quod Br. audacter recepit. Si Crinagoras scripsit, quod in marg. posui: ἃς ὁ Τήϊος κύκνος — glossator πρέσβυς, aut ἡδὺς πρέσβυς adscribere potuit; nisi ἡδυς (ος) fortasse ortum ex mutilato et corrupto κυκν. Leonid. p. 210. nr. 19. τὸν χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων Κύκνον. Antipater p. 212. nr. 30. τύμβος Ἀνακρείοντος· ὁ Τήϊος ἐνθάδε κύκνος Εὕδει. Priore correpta κύκνος legitur p. 107. nr. 134. v. 3.

apud Tragicos saepius. V. 4. in marg. ἰαμβικόν. V. 5. ἀντωνίῃ. P. ἀντωνίῃ. Br. c. Dorvill. V. 6. ἠνεγκαμένην. P. Nomini ἀντωνίῃ participium accommodavit Br.

Nr. 240. φιλίππου ἐπὶ κρωῖ μελλον τύψαι παιδὶ (L. παιδίον) ἤγουν κορύψαι. ὃν καπρ τύψαστωῖ ὁδὸν ἀπέκτειν. Br. II. 231. nr. 70. An. II. 2. p. 197. V. 1. ἀπὸ πλαν. P. καλίπτρης. Ib. *Calyptrae filium* interpretor. κορύπτων. Br. cum nonnullis editt. Plan. κορύπτης. Cod. Ald. 1. in Lectt. Ald. 2. 3. Nic. Sab. In marg. edit. Wech. γρ. καὶ κορύπτης. ἵν' ᾖ τὸν παῖδα τῆς κορύπτης· ἢ κορύπτων κέρασι, παίσας καὶ κοπτῶν καὶ ὠθῶν. V. 3. ἀπορρήξας. Malim, ἐπιρρήξας, *irrumpens*, vinculis ruptis; vi neutra, ut Soph. Aj. 774. οὔποτ' ἐκρήξει μάχη. — V. 5. δεχαρίσατο. P. ed. Flor. Ald. 1. Junt. ἐχαρίσσατο. reliquae editt. et Br. — ζωάν. P. ζωήν. Pl. Br. ἄρ' ἀπὸ Ἥρης. Hiatum sustulit Herm. ad Orph. p. 770. ἆρά γ' ἀφ' Ἥρης corrigens. Quum sic tamen hiatus relinquatur (quamvis ille minus molestus. vid. ad p. 241. nr. 230.), correxerim: καὶ γὰρ ἀφ' Ἥρης Ἡρακλέης .... qua emendatione etiam oratio melius vincitur: *Junonis enim odiis exercitatus Hercules puerilis aetatis didicit misereri.* P. 587. nr. 124. καὶ γάρ μοι ἐνύπνιος ἦλθε. p. 593. nr. 159. καὶ γὰρ δὴ τὰ σά, κοῦρε. p. 612. nr. 25. καὶ γάρ εὔξαθ' οὕτως. Theogn. 179. καὶ γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν, οὔτ' ἔρξαι δύναται.

Nr. 241. ἀντιπάτρου εἰς ἀπόλλ/ ς ποσειδῶνα ς τὸν δία ς ἄμμωνα: ἁρμόττει δὲ μᾶλλ εἰς τὸν εὐαγόραν. τωθαστικόν. Br. II. 6. nr. 2. An. II. 1. p. 16. V. 1. καβάλλης. P. adscriptum ἱππόφορβος. V. 3. παιδικός. P. Pl. παιδικά. Br. versum hiatu onerans. Notanda potius significatio vocis παιδικός, de puerilis amoris sectatore; ut παιδικῶς ὁμιλεῖν, more eorum, qui pueros sectantur, ap. Lucian. in Amor. §. 17. — V. 5. ὧν χαλκός. P. et fere omnes editt. Plan. ὧν καλός. Steph. ex prava Brodaei correctione. — αὐτὸς ἐναργής. P. ἀλίοκει. Plan. quae lectio altera est paulo verecundior.

Nr. 242. ἀντιφίλου βυζαν εἰς γλαῦκον τινὰ πένητα ἐν ἀκατίω πλέοντα ς τὰ τ βίον ἀποριζόμενον ς εν αυ τ ἀκατίω θνήξαν. Br. II. 180. nr. 41. An. II. 2. p. 65. V. 1. νησαίοιο. P. Br. fretum inter insulam et continentem intelligens. *Νεσσαίοιο.* Pl. de flumine *Nesso* sive *Nesto* interpretabar equidem, assentiente H. de Bosch T. IV.

p. 315. s. *Νέσσος* vulgo scribitur ap. Aristotel. Hist. An. VI. c. 31. Vid. Schneider. T. III. p. 517. Etiamnum *Νεσταίοιο* legendum existimo. Perperam legitur in Theophyl. Inst. reg. II. 19. *ἂν δὲ φίλιππος νομισθῇ, στενοχωρεῖται τὰ βασίλεια νησαίοις ἵπποις καὶ Ἰταλοῖς.* *equis insularibus* vertunt. Tu scribe: *νισαίοις.* Vid. Interpp. Hesych. V. *νησαίας ἵππου.* T. II. p. 679. — V. 3. *ἐντροος.* P. V. 3. *ἠδ' ὅτ' ἔκν.* Br. cum editt. Plan. ante Steph. qui *οὔποτ'* exhibuit. *οὐδ' ὅτ' ἶκν.* P. ut legendum esse docui in Emendatt. in Epigrr. p. 34. Cod. Palatino nondum comparato. *ἔκνωσσεν.* P. *ἔκνωσσε.* Pl. Br. V. 5. *αἰλίοιο.* P. *ἀλίοιο.* Pl. Br. *οὐδ' ἄρ' ἔμ.* P. *οὐδ' ὅτ' ἔμ.* Pl. Br. sensu jubente. — V. 6. In marg. *ὅτι τὸν ἐλεεινὸν γέροντα μετὰ τῆς ἰδίας νηὸς κατέκαυσαν.* V. 7. *ἔκλυσαν.* P. *ἔκλεισαν.* Pl. ex editorum correctione. In Ald. 2. est *ἔκλυσσαν*, et sic, aut *ἔκλυσσαν* in Codd. De *ἔκελσαν* cogitabat Br. Verum procul dubio *ἔκαυσαν*, quod in textu posui. Similiter ap. Phleg. Trall. de Mir. p. 18. ed. Fr. scribitur, *τὴν μὲν ἄνθρωπον κατακλείειν*, pro *κατακαίειν.* Vid. Bast. Epist. ad Boisson. p. 62. ed. sec. — *τοφραγεραιός.* P. *τόφρα γεραιός.* Pl. *τόφρ' ὁ γερ.* correxit Br. De *τόφρα* pro *ὄφρα* posito vid. Br. ad Apoll. Rh. IV. 1487.

Nr. 243. *ἀπολλωνίδου εἰς ἀρίστιππον ἐκ πυρὸς σωθέντα ὑπὸ κεραυνοῦ ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀπαλλάξαν.* Br. II. 137. nr. 20. An. II. 1. p. 368. — *Nr.* 244. *τοῦ αὐτοῦ εἰς ἐλάφους ἐν ποταμῷ κρυστάλλῳ πεδηθείσας ὑποκυνηγετ εναυ αγρευθεις.* Br. II. 135. nr. 15. An. II. 1. p. 368. Cf. Virgil. Georg. L. III. 369. sqq. V. 3. *ἐφόρμισαν.* P. *ἐφώρμισαν.* Pl. Br. Vid. ad p. 359. nr. 12. — *ἐλπίδι φροῦδοι.* P. *ἐλπίσι χρησταῖς.* Pl. *ἐλπίσι φρούδαις.* Br. c. Pierson. Restitui lectionem membr. monente Schaefero, hoc sensu, montes reliquerant illi (*φροῦδοι*, *abierant*), sperantes fore, ut aqua genua foveret. — Sic etiam in seqq. melius procedit narratio, quam si jam ante significatur, spem cervorum vanam fuisse. V. 4. *ἀθμασιν ὠκὺ γόνου.* P. *ἄσθμασιν ὠκὺ γόνυ.* Pl. *νάμασιν* Br. c. Ruhnkenio; quod mihi non videtur necessarium. *ἄσθματα ποταμοῦ*, aura est calidior, vel calor ipse, qui aquis continetur. P. 491. nr. 12. *φυγόντες ὀπωρινοῦ κυνὸς ἄσθμα.* Nonn. Dion. 1. 2. *μογοστόκον ἄσθμα κεραυνοῦ.* Manetho IV. 274. *ἀσθματόκοιο λέοντος.* V. 6. *χειμερίησ.* P. *χειμερίῃ.* Pl. Br. Graefius ad Meleagr. p. 62. corrigit: *χειμερίου στυγερῇ δῆσε πάγοιο πέδῃ.*

Mihi vulgata non videtur sollicitanda. V. 8. στάλικα. P. στάλικας. Pl. Br. fortasse rectius.

Nr. 245. ἀντιφανους εἰς νύμφην κόρην φυγοῦσαν ἐκ τ θαλάμου· ὑπὸ κυνῶν διασπασθ. Br. II. 206. nr. 9. An. II. 2. p. 126. V. 1. ἐπὶ παράστασιν. P. ἐπὶ παστάσιν. Pl. Br. Syllabarum temere insertarum exempla collegimus ad pag. 73. in Christ. Ecphr. vers. 310. Pauca hujus generis addam. Ap. Liban. T. IV. p. 227. 16. λύων ἐματτῷ τὴν ἐπὶ τοῖς παρελθοῦσι λύπην. scr. ἐπὶ τοῖς παροῦσι. Ib. T. III. p. 400. 10. ἀντὶ τῶν ἀπολογουμένων τῶν ἐν Πυλαίᾳ διοικεῖν. Scr. τῶν ἀπολομένων τὰ ἐν Πυλ. *ut loco Phocensium, qui per eum perierant, res Amphictyonicas administraret.* Ap. Philostr. Imagg. I. 11. p. 781. τὰ στεγάζοντα κατὰ τοῦ στέρνου. in στάζοντα recte mutaverunt Wyttenbach. et Koen. Vid. Boissonad. ad Greg. Cor. p. 155. Ibidem pro ῥίζας γὰρ βαλομένη ταῖς κορυφαῖς. legendum ταῖς κόραις c. Heynio in Opusc. Academ. T. V. p. 44. Heliadibus sc. Obiter ibidem corrige cum Cod. Guelph. αὔραις γὰρ καὶ κρυμοῖς, οἷς ἀναδίδωσι, λιθουργήσει. pro λειτουργήσει. — V. 3. μούνην. P. Br. μόβοίν. Pl. mira aberratione. V. 4. παρθενικαῖσι. P. παρθενικῇσι. Pl. Br. V. 6. ἄφνω. ἴσχ. P. Br. αἴφνης. Pl. probante Hermanno ad Orph. p. 770. Mihi ἄφνως videbatur lenius. Apollon. Rhod. L. IV. 580. αὐτίκα δ' ἄφνως ἴαχεν. — *Nr.* 246. μαρκ ἀργενταρι εἰς οἰνηρὴν λάγυνον κλασθεῖσαν ὑποβολ λίθου. Adscripta sigla ῥω. Br. II. 272. nr. 26. An. II. 2. p. 294. V. 1. ἠλεῖα. P. ἠλεῖα. Pl. ἡδεῖα Br. cum Scaligero in not. mst. V. 3. τηλόθι. P. τηλόθε. Pl. Br. — εἰς σε. Br. εἰς σέ. P. et plurimae editt. Plan. V. 5. πυκνά. P. Br. πολλά. Pl. V. 6. γινόμενος. P. γιγνόμενος. Pl. Br. — *Nr.* 247. φιλίππου εἰς πλάτανον ἐκριζωθῆσαν ὑπὸ ἀνέμων. Br. II. 229. nr. 64. An. II. 2. p. 193. V. 1. εὐθαλῆ. P. Una littera mutata scripsi εὐθηλῆ. εὐθαλέα Br. cum Plan. In εὐθαλὴς media ubique corripitur, Anytes loco excepto p. 409. nr. 313. εὐθαλέα φύλλα. Sed ibi quoque εὐθηλέα legendum videtur. P. V. 3. In marg. Cod. ὑπολαμβάνω ὅτι ὕτισκενοι οἰνηρὸν αὐτὴν κατεσκεύασαν. fortasse: ὅτι τι σκεῦος οἰνηρὸν αὐτὴν κατεσκεύασιν. Prava conjectura, ducta ex nr. 232. — V. 6. κλινομ. *vinum, quod alios dejicit, me erexit.*

Nr. 248. βοήθου τ ἐλεγειογραφ εἰς πυλάδην τὸν ὀρχιστ ὑποκρινόμενον τὸν διόνυσον. Br. II. 127. An. II. 1. p. 545. V. 3. ὀρχήσατο.

P. ὠρχήσατο. Pl. Br. Vid. ad p. 359. nr. 11. v. 4. — *Nr.* 249. μακκίου (Sic saepe; μαικίου. Plan.) εἰς ἀναδενδρα ὑπὸ πανὸς φιλαττομένην. Br. II. 239. nr. 10. An. II. 2. p. 222. V. 1. γλαυκὰν et τάνδε. P. Pl. Br. in seqq. tamen nullum dorismi vestigium. V. 2. ἱδρυθεὶς. P. ἱδρυνθεὶς. Pl. Br. Cf. Br. ad Apoll. Rhod. III. 1269. IV. 532. — πᾶν. P. et ed. pr. Flor. V. 5. ἦν δὲ χερὶ η ψαυοησ. P. ἢν δὲ χερὶ ψαύσῃς. Pl. Br. — κλοπίη. P. κλοπίῃ. Pl. κλοπίμῃ. Br. citra necessitatem. Od. XIII. 298. μύθων κλοπίων. Ep. ἀδ. in Plan. nr. 123. T. II. p. 662. στείχειν κλοπίην ὁδόν. — V. 6. ὀζαλέην. P. Br. ἀζαλέην. Pl. — τήνδε. P. Pl. τοῖδε. Br. Quum καρηβαρίῃ βάκτρον circumscriptio sit βάκτρου καρηβαρίοντος, baculi, cujus pars superior crassior est et nodosior, bene habet τήνδε, et eleganter jungitur cum ea voce, quae periphrasin facit.

Nr. 250. ὀνέστου εἰς θήβας τας ἑπταπύλους ἃς ἀμφίων καὶ ζη μετακιθάρ ὠκοδόμησαν. Br. II. 290. nr. 6. An. II. 2. p. 336. V. 1. κατ' ηριφίην. P. κατηρείφθη. Pl. Br. V. 2. θήβης. P. θήβη. Pl. Br. V. 3. δέ μοι. P. Pl. δ' ἐμοί. Br. V. 4. πέτροις . . . αὐτομόλοις. P. Pl. πέτροι . . . αὐτόμολοι. Br. verissime. V. 5. ἀμφίων. P. Pl. ἀμφίον. Br. metro vacillante. — ἑπτάμιτον. P. ἑπτάπυλον. Pl. Br. Philostr. Imagg. L. I. 11. p. 779. φιλότιμοι καὶ ἡδεῖς οἱ λίθοι καὶ θητεύοντες μουσικῇ· τὸ δὲ τεῖχος ἑπτάπυλον, ὅσοι τῆς λύρας οἱ τόνοι. Ibid. paulo ante vulgo legitur: ᾄδει δέ, οἶμαι, τὴν γῆν, ὅτι πάντων γενέτειρα καὶ μήτηρ, καὶ αὐτόματα ἤδε τείχη δίδωσιν. Restitue οὖσα, quod Olearius delevit post μήτηρ, et scr. καὶ αὐτόματα ἤδη τείχη δίδωσιν.

Nr. 251. εὐήνου γραμματιξ εἰς τους σκώληκας τοὺς τὰς βίβλ βιβρωσκούσας ἤγουν σῆτας. Br. I. 167. nr. 16. An. I. 1. p. 328. V. 2. κλέμματα. P. Br. κτήματα tentabat Br. κλήματα Jensius. In hoc nuper etiam incidit Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 400. idque calamistrato hujus epigr. stilo convenire existimat. Fortasse recte. Ipse incideram in λέμματα, *sapientiae corticem*, i. e. chartas, quibus doctrinae thesauri quasi involuti tenentur. Sic etiam appellari potuit involucrum, quod scripta volumina circumdabat. Vid. Interpp. Hesych. T. II. p. 449. 10. Nec displicuerit, σοφίης σκέμματα. *cogitata sapientiae* i. e. sapientum. Vid. Stephan. Thes. Gr. T. III. p. 822. D. E. In Theodos. Exp. Cret. V. 32. ὦ χορὸς νέων, "Οσοις

'Ομήρου φροντὶς ἦν (Vulgo ἢ) τῶν σκεμμάτων. V. 4. πλαττομένη pro ἀποπλαττομένη. V. 6. ἐν ψήφωι δόξαν ἐπεισαγάγῃς. P. εὐψήκτῳ δῆξιν ἐπεισαγάγῃς. Br. c. Salm. quod minime est perspicuum. Suspicabar: βάσκανε, τὸν σίφων' ὀξὺν ἐπεισαγάγῃς. *ne acutum admoveas rostrum.* Culices αἵματος σίφωνας appellat Meleag. p. 109. nr. 151. Sic autem tineae rostrum appellari potuit, quod eo chartae *pertunduntur;* fere ut alia quaedam pars in Eurip. Cycl. 438. ubi vid. Musgr. Non multum autem differt σιφωνοξιν a lect. membr. ψηφωδοξαν.

Nr. 252. ἀδέσποτον εἰς ὄδ(ι) τινὰ ὑπὸ λύκων διωκόμενον καὶ εἰς ποταμὸν ἑαυτ(ὸν) ῥίψαν ὃν οἱ λύκοι (ὡ)ς εἰς αυ(τὸ) το ὕδωρ ἐδίωξ. Br. III. 240. nr. 418. An. III. 2. p. 110. V. 1. ἐς βοθ. P. εἰς. Pl. Br. V. 2. λύκων εἶδεν. P. εἶδε λύκων. Pl. Br. V. 3. ἀγείσαντο. P. ἀγρείσαντο. Pl. Br. Sic infra nr. 354. v. 4. συναγείνω. — δεύδατος. P. ἔβρυχε. P. Pl. ἔβρυκε tacite scripsit Br. At βρύχειν quoque *mordendi* sensu fuisse usurpatum, docet βρυχηδόν. p. 420. nr. 371. εἰνάλιος τόνδ' αἶψα κύων βρυχηδὸν ὀδοῦσι μάρψε. ἀλλήλους ὀδὰξ βρύξουσιν ap. Lycophr. 545. ad utrumvis verbum referre licet. Facit huc βρυχμός, *morsus*, ap. Nicandr. Ther. 716. σήματά τ' ἐν βρυχμοῖσιν. Schol. τὰ ἐν τοῖς δήγμασι γινόμενα σημεῖα. — V. 4. δραξάμενος. P. Br. πλεξάμενος. Pl.

P. *Nr.* 253. φιλίππου θεσσαλ(ο)νικέως εἰς τὰς ἑπταπύλους Θήβας ας ἐπόλισε κάδμος. Br. II. 220. nr. 31. An. II. 2. p. 171. V. 3. πένθευς. P. οἰκτρὸν ἀεὶ πτολίεθρον. lectio sincera non videtur. Nam urbs, in qua bona malis compensabantur, non semper, nec in omnibus miseranda erat. — *Nr.* 254. τοῦ αὐτ(οῦ) φιλίππ εἰς φιλαίνιον γυναῖξ ης παντα τα τεκν(α) ἐτεθνήκεισαν. Br. II. 229. nr. 65. An. II. 2. p. 194. V. 1. βαρύπενθος. P. Pl. et codd. Plan. quod analogiae adversatur. Hinc βαρυπενθής Br. c. Scaligero. Scripsi, distractis, quae temere coaluerant, βαρὺ πένθος, quod cum ἰδοῦσα cohaeret. V. 3. ἐφόρμισα. P. et plures editt. vett. Plan. ἐφώρμισα reliquae et Br. Sane, qui ἐώλπειν scripsit, non ἐόλπειν, eum verisimile est etiam ἐφώρμισα scripsisse. Vid. ad p. 359. nr. 11. 4. — ἢ γάρ. καὶ γὰρ legendum suspicabar; sed hoc quoque loco hiatus excusationem habet ab interpunctione post quartum pedem. — *Nr.* 255. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀριστεῖ(δ) τὸν πένητα οὐ πασακτησις βοῦς καὶ προβατον ἕν. Br. II. 33. nr. 94. An. II. 1. p. 91. Praeter primum distichon hoc epigr. conspirat cum

epigrammate Antipatri Sidonii p. 380. nr. 150. V. 3. ἀμφοτέρην. P. ἀμφοτέρων. supra. V. 5. δ' ἱμάντι. P. δ' ὐγ' ἱμ. supra. — καταυχένος ἄμμα. P.

Nr. 256. ἀντιφάνους εἰς μηλ τὸ δενδρ οὗ τον καρπὸν αἱ κάμπαι κατέφαγον. Br. II. 206. nr. 8. An. II. 2. p. 124. V. 2. ἀκρεμόνος. P. Vide ad p. 358. nr. 3. et p. 367. nr. 64. V. 5. καρποφόρος. P. καρποφθόρος Br. c. Salm. emendavit. V. 5. εἰς πολὺν ὄχλον. non videtur sincerum. Scribendum videtur, εἰς πολὺν ὄλβον. divites et beatos invidia persequitur. ὄχλον depravatum in Fabul. Aesop. nr. 104. ed. Haupt. in ὄῤῥον mutandum suspicabar in Addit. ad Athen. p. 208. in κόλον Schaefer. in Aesopo Heusinger. pag. 131. in ἀρχὸν denique Schneiderus in Fab. Aesop. ex Cod. Aug. nr. 108. omnes eodem sensu. — V. 6. πορθεῖ καὶ τούτους γηραν ἀεί μ' ἔλεγεν. P. Temere Br. τοῦτον ἄγει οὐ φθόνος, ἀλλὰ φθόρος. Aliquanto melius Salm. in Ap. Guy. καὶ τούτοις κῆρας ἄγει μελέας. sensu tamen parum commendabili. Fortasse scribendum: ὃς δὲ τὰ μικρὰ Πορθεῖ, καὶ τοῦτον κῆρα καλεῖ μεγάλην. Κὴρ de quavis re perniciosa obvium. Od. ρ. 500. Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν. Sphinx κὴρ ἀναρπαξάνδρα. Aeschyl. VII. c. Th. 761. Furiae φθερσιγενεῖς κῆρες. Ib. 1033. Eleganter Br. ap. Oppian. Cyn. II. 288. de serpentibus: πικράων μὲν ἐπὶ χθόνα λείψανα κηρῶν Ἐξέπεσε. pro θηρῶν. Facile tamen illi emendandi conatui meo praetulerim lenem Graefii correctionem in Epistr. cr. in Bucol. gr. p. 125. ὁ φθόνος εἰς πολὺν ὄγκον ἀποβλέπει· ὃς δὲ τὰ μικρὰ Πορθεῖ, καὶ τούτου χείρονα δεῖ με λέγειν.

Nr. 257. ἀπολλωνίδου εἰς πηγὴν ὀνομαζομένην καθαρήν. Br. II. 134. nr. 11. An. II. 1. p. 359. V. 1. ἡ καθαρή. P. Pl. ἦν καθ. Br. Malc. Junge: (ἐγὼ) ἡ καθαρὴ οὐκέτι βλύζω. V. 3. παρακλίντορος. P. — τορας. Pl. Br. V. 5. Scr. γλυκύν. — P. *Nr.* 258. εἰς τὴν αὐτὴν πηγὴν ἀντιφάνους μεγαλοπολίτου. Br. II. 205. nr. 7. An. II. 2. p. 124. V. 4. ἀνδροφόνον. P. ἀνδροφόνος. Pl. Br. κηλῖδ'. P. Br. κηλίδ' plures editt. vett. Plan. — *Nr.* 259. βιάνορος εἰς δόμ καταπέσον ἐνῶ ἦν βρέφος καὶ διεσω. Br. II. 155. nr. 7. An. II. 2. p. 10. V. 2. ζεφύρου ἐλαφρ. Quint. Smyrn. VII. 559. de Minerva, φέρεν δέ μιν ἱερὸς ἀὴρ Εἰδομένην νεφέεσσιν, ἐλαφροτέρην ἀνέμοιο. V. 3. ἐρίπιον. P. ἐρείπιον. Pl. Br.

Nr. 260. σεκούνδου ταραν εἰς λαΐδα τὴν ἑταιρ δια το γηράσκειν.

Br. II. 306. nr. 2. inter epigrr. Epigoni Thess. cui tribuitur in Plan. p. 104. St. fortasse quod proximum epigr. illius est poëtae. An. II. 2. p. 406. V. 3. *τί δὲ κύπρις ἐμοῦ ἔτι.* P. In Plan. omnino male: *οὐδ' ἡ Κύπρις ἐστὶν ἐμοὶ ὅσον ὅρκος γνώριμος.* quaedam editt. vett. *γνώριμον.* In marg. Wechel. *γρ. τί δὲ Κύπρις ἐμοὶ πλέον, ἢ ὅσον ὅρκος.* quod membr. lectioni facile praetulerim. Saltem scribe: *ἐμοί γ' ἔτι.* V. 4. *γνώριμον.* P. *γνώριμος.* Br. „Ad talia neutra librarii passim offenderunt, sic ut aut genera exaequarent, aut alias turbas facerent. . . Talibus locis auctoritate optimorum librorum illa constructio vel tenenda vel restituenda. Rursus caveamus, ne invitis scriptoribus illam elegantiam scilicet obtrudamus.“ Verba sunt praestantissimi Schaeferi ad L. Bos p. 535.

Nr. 261. *ἐπιγόνου θεσσαλ/ εἰς ἄμπελον γηράσασαν καὶ μὴ καρ.* Br. II. 306. nr. 1. An. II. 2. p. 405. V. 2. *τετανῶν.* P. Pl. *πεπάνων* Br. cum Valken. ad Ammon. p. 175. quem imitari non sum ausus. *τετανοὶ βότρυες*, ut *φιαροί*, acini esse videntur succosi, quo fit, ut pellicula laevis appareat et splendida. Bene sic respondet v. 4. *σταφυλὴ γήρως αἰσθάνεται ῥυτίδων.* Stephan. Thes. T. III. p. 1305. C. „*τετανὸς* opponitur rugoso, faciesque hominis *τετανὸς* dicitur, quae tenta et plena humore, cutis superficie nitet, laevoremque habet, et nullis sulcatur rugis. Quo sensu Galenus L. 5. *τῶν κατὰ τόπους* dicit, *τετανὸν καὶ καθαρὸν διαφυλάττει τὸ πρόσωπον.*“ Nicand. Alex. 513. *ἀμφὶ δέ οἱ γυίοις τετανὸν περιφαίνεται ἔρφος.* Ib. 464. *αἶμ' ἀναλυόμενος τετανόν τ' ἐσκληκότα ῥινόν.* — *κομησαμένη.* P. *κομισσαμένη.* Pl. Br. — V. 3. *ἴδ' ὁ χρ.* P. Br. *ἴδ' ὡς χρ.* Pl.

Nr. 262. *φιλίππου θεσσαλ/ εἰς ἀριστοδίκην εἴς τινος* (L. *ἧς τινος*) *τὰ τέκνα τὰ μεν νόσος τὰ δε πέλαγ ἀπώλεσεν.* Br. II. 230. nr. 66. An. II. 2. p. 194. V. 4. *νούσω.* P. — *ἤμυσαν.* media correpta, ut pag. 408. nr. 309. et in epigr. Gregor. Naz. Pal. pag. 539. nr. 96. *Καππαδόκαι δ' ἤμυσαν ἐξαπίνης.* Alibi producitur. P. 228. nr. 88. p. 286. nr. 498. p. 320. nr. 715. Oppian. Hal. II. 307. Apollon. Rh. II. 582. — V. 5. *αἰεί.* P. *ἀεὶ* omnes editt. vett. praeter Asc. et St. — *Nr.* 263. *ἀντιφίλου βυζαν εἰς γραῦν τινα εὔβουλ οἰωνιζομένην ἐπιλι.* Br. II. 174. nr. 18. An. II. 2. p. 51. V. 3. *πειρίζουσα.* P. *πειράζουσα.* Pl. Br. *καὶ εἰ β.* P. *καὶ ἦν.* Pl. Br. V. 5. *ἦν ποθ' ἁμαρτοι.* P. et editt. Plan. *ἦν ποθ' ἁμάρτῃ.* Br. cum quatuor Codd.

Plan. εἴποθ' ἁμάρτοι Schaeferus corrigebat in not. mst. idque videtur verius.

Nr. 264. ἀπολλωνι οἱ δὲ φιλίππου εἰς τεττιγα ἐξευθεντα. Br. II. 138. nr. 25. An. II. 1. p. 371. V. 1. πρῶνας. P. *summis in ramis fruticeti sedens.* πρῶνες ὕλης sunt in ep. Alcaei p. 180. nr. 218. ubi ὕλης nostro θάμνου respondet. Vid. Steph. Thes. T. I. p. 1499. F. G. ἀμφὶ κλῶνας. Br. V. 2. μέσον. P. μέσον. Br. P. V. 3. In marg. Cod. εἰς τέττιγα ἐξευθέντα παρὰ Κρίτωνος ἐξευτοῦ. — ῥανίζων. P. ῥαπίζων. Br. c. Reisk. — δαίδαλον. P. δαίδαλ'. Br. c. R. Distinctione mutata, auctore Schaefero, δαίδαλα junxi cum κατωργάνιζε. V. 4. τῆς ἐρημίας pondet a praepositione verbi. Vid. Abresch. Lectt. Aristaen. p. 277. Sic fere Apoll. Rh. IV. 25. κατεχεύατο φωριαμοῖο i. e. κατὰ φωριαμοῦ. Salmasius corr. τὴν ἐρημίαν. ut Greg. Naz. Or. XXXIV. p. 554. A. de cicadis: ὅταν καταφωνῶσι τὰ ἄλση. — V. 6. Hunc versum omisit Jens. et Reisk. — ἀσάρκου νῶτα δουνακ. P. i. e. τὰ τοῦ ἀσάρκου τέττιγος. nec opus scribatur cum Br. ἄσαρκα. Recepi tamen ejusdem νῶτ' ἐδουνακεύσατο, quia nulla h. l. causa erat, cur augmentum omitteretur.

Nr. 265. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀετὸν τοξευθεντα ὑπὸ ἀρη ε τὸν τοξεύσαντα ἐν τῷ πιπτ ἀπὸ κτείναντα. Br. II. 137. nr. 21. An. II. 1. p. 368. V. 1. ἰοτυπείς. P. ἰοτυπής. Pl. Br. V. 3. ξέιον. P. κεῖνον. Pl. Br. ex Planudis fortasse conjectura. Post πάλιν lacuna est in P. παλινδρομέοντι κατέκτα. Br. c. Plan. V. 4. ἠερίον. P. ἠερόθεν. Pl. Br. ἠερίον (sic) servavi, quum ob praecedentis versus defectum nihil certi de sensu hujus loci statui posset. — ἔθανεν. P. Pl. ἔθανε. Br. V. 6. αὐχεῖσθ' P. αὐχεῖθ' Pl. Br. — *Nr.* 266. ἀντιπάτρου εἰς μαρσύαν τὸν αὐλητὴν διατι γλαφυρὸν καὶ ἐμμελες αυλεῖν. Ineptum lemma. Br. II. 116. nr. 29. An. II. 1. p. 310. In Plan. p. 13. St. *Philippo* inscribitur. V. 2. γλαφυρωῖ. P. γλαφύρῳ. ed. Flor. Ald. 1. Junt. Nic. Sab. γλαφύρῳ reliquae. De Glaphyro tibicine vid. Juvenal. VI. 77. ibique Interpretes.

Nr. 267. φιλίππου θεσσαξ εἰς δᾶμιν τινὰ ἐν τωῖ ἰκαρίωι πελάγει καταποντωθέντα. Br. II. 233. nr. 77. An. II. 2. p. 204. V. 1. Versum in membr. mutilum sic implevit Plan. Ἰκαρίην τὸ πάρος πλώων. jejuno additamento. Quod olim suspicatus sum: Ἔμπορος Ἰκαρίην .. ordo litterarum redarguit. Vide Prolegg. §. II. p. XLI. s. §. III. pag. XLIII. Quae H. de Bosch hic tentavit T. IV. pag. 310. et in

Nr. 218. αἰμιλιανοῦ νικαίως εἰς ναῦν ἀπολέσας τοὺς πλωτῆρας. Br. II. 275. nr. 3. An. II. 2. p. 301. V. 4. λισσομένων. P. Pl. Br. Probabiliter Stephan. cum edit. Ascens. δησομένων. Idque expressit Grotius: *quum desint religent qui mea vincla viri.* Ap. Lucian. in Lucio §. 7. Tom. VI. p. 139. ῥόδα ... τὰ μὲν οὕτω γυμνὰ καθ' αὑτά, τὰ δὲ λελυμένα, τὰ δὲ στεφάνοις συμπεπλεγμένα. ubi merito haesit Gronovius, nihil difficultatis erit, si legeris: τὰ δὲ δεδεμένα. *rosae in fasciculos collectae.*

Nr. 219. διοδώρου σαρδιαν̆. εἰς νέρωνα τὸν βασι) [ὅτι ἀπέπλει ἀπὸ σκύρου πρὸς τὴν ἴλιον]. Verba uncinis inclusa in Cod. cancellata sunt. Br. II. 186. nr. 6. An. II. 2. p. 79. V. 1. ἔπλων. P. Ald. 2. 3. Nic. Sab. ἔπλω. ed. pr. Flor. Ald. 1. Junt. Br. V. 2. μενεπτόλεμος. P. νεοπτόλεμος. Pl. Br. fortasse rectius. Cod. tamen lectio defendi posse videtur. Neoptolemum significari satis apparet cum ex reliquis, tum ex patronymico Ἀχιλλείδης; epitheton autem μενεπτολέμου non vacat, sed ad Neronis quoque laudem nonnihil facit.

Nr. 220. θαλοῦ μιλησίου εισεινας επιπλατάνω φιλουντ̆. Br. II. 165. nr. 4. An. II. 2. p. 30. V. 3. δ' ἄν. P. δ' ἄρ. Br. c. Salm. δ' αὖ. Reisk. De ἄν et ἄρ' confusis vid. ad p. 215. nr. 48. v. 2. V. 6. Παφίης ἑτάρους. Vix sincera lectio; ὀάρους conjecisse non poenitet. Agath. p. 499. nr. 68. κυπριδίους ὀάρους. Leontius in Planud. nr. 272. T. II. p. 708. ἀγνὸς Κυπριδίων ὀάρων. Item p. 417. nr. 362. εὐναίων ὀάρων βεβιημένος ὁρμῇ. Orph. Argon. v. 1335. εἰ δ' αὖ νυμφιδίοις ὀάροις λέκτρῳ τε κλιθεῖσα Παρθενίην ᾔσχυνεν. Musae. 131. Κυπριδίων ὀάρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί. Ib. 230. παννυχίων δ' ὀάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους. Hesiod. Theog. v. 205. παρθενίους τ' ὀάρους. Apoll. Rhod. III. 1102. ὥς φατο, μειλιχίοισι καταψήχων ὀάροισι. — *Nr.* 221. μάρκου ἀργενταρι ἐπισφραγίδι ἐχούσῃ ἔρωτα ἡνιοχοῦντα λέοντα. Br. II. 272. nr. 27. An. II. 2. pag. 294. V. 3. ὡς τὰ μέν. P. ὃς τᾷ μέν. Pl. Stob. Tit. 61. p. 388. P. V. 5. δαμάζων. P. duo codd. Plan. ap. Br. δαμάσδων. Vulg. V. 6. ὀλίγων. P. edit. Flor. Aldi et Codd. duo Plan. ὀλίγον. Vulg.

Nr. 222. ἀντιφίλου βυζαντ εἰς δελφῖνα βαστάσαντα ἄνδρα ναυηγὸν καὶ διασώσαντα αὐτὸν ἐωστῆς χέρσον. Br. II. 178. nr. 34. An. II. 2.

p. 61. V. 2. λοφίης. P. λοφιῆς. Pl. Br. V. 3. εἰς ψαμ. P. ἐς. Pl. Br. ἐκόμισα. P. ed. pr. Flor. Ald. 1. 3. reliquae et Br. ἐκόμισσα. — τὸ δὲ πλέον. P. Pl. Br. τί δὲ πλέον; corrigendum existimat Schaefer. in not. mst. idque mihi quoque videtur verum. — ἐς γῆν. P. εἰς. Pl. Br. ut initio versus membr. Pal. — *Nr.* 223. βιάνορος εἰς ἀετὸν τοξευθέντα ὑπὸ κρητὸς καὶ τὸν τοξεύσαντα διατοῦ αὐτοῦ βέλους κτείναντ∴. Br. II. 156. nr. 10. An. II. 2. p. 10. V. 3. θοὴν δ' ἐπετείνατο. i. e. ἀλλ' ὁ Κρὴς ἐπετείνατο νευρήν. nominativo ex praecedente accusativo assumendo, fere ut ap. Apollodor. I. p. 21. ἡ δὲ τοὺς παῖδας ἐπικαλεῖται, καὶ (οἱ παῖδες) ἐπιτοξεύουσιν αὐτόν. Infra p. 430. nr. 420. χρυσοῦς ἔρωτος ἀεὶ παιώνιος· ἐσβέσθη δὲ (ὁ Ἔρως) Οὐδὲ τότ' ἐν πολλῷ τικτόμενος πελάγει. V. 5. ἔλαθεν μόνος. P. νόμος. Pl. Male haec olim tentavi. Vid. Addend. T. III. 3. p. 2. Codicis lectio tamen genuina non videbatur Graefio in Epist. cr. in Bucol. p. 107. ubi φόνος corrigit. — V. 8. δισσῶν θανάτων. pro θανόντων, si sincera est lectio. De plurali θάνατοι dixi ad p. 325. nr. 745. v. 4. Apud Lucian. in Lucio §. 23. T. VI. p. 158. ἐγὼ δὲ ἄξιον κρημνοῦ καὶ θανάτων ἄλλων εἰπὼν εἶναι τὸ ὑπὸ γραίας ἁλῶναι. vehementer friget ἄλλων. Scribendum videtur, θανάτων πολλῶν. Sic in Judic. Vocal. §. 12. πόσων θανάτων τὸ ταῦ ἄξιον εἶναι νομίζετε; Aeschin. in Axiocho §. 12. τὴν ἀπότευξιν ἀλγεινὴν καὶ θανάτων μυρίων χείρω. Aristoph. Plut. 483. θανάτους εἴκοσιν.

Nr. 224. κριναγόρου ἐπὶ τῇ αἰγὶ ἧς ὁ καίσαρ τὸ γάλα ἤσθιεν καὶ πλέων σύμπλουν ταύτην ἐκόμιζεν. Br. II. 147. nr. 26. An. II. 1. p. 402. V. 3. ἐπεὶ τ' ἐφρ. P. ἔπειτ' ἐφρ. Pl. ἐπεὶ sine τ' Br. Cf. Herm. ad Orph. p. 770. — ἐφράσατο. P. et quaedam editt. Pl. reliquae ἐφράσσατο. V. 4. καίσαρ. P. ut in lemmate. νηυσίν. P. νηυσί. Pl. Br. εἰργάσατο. P. ἠγάγετο. Pl. Br. Illud restitui. — *Nr.* 225. ὀνέστου εἰς ἄσωπι (δ) τὴν κρήνην καὶ πηγασίδα. Br. II. 289. nr. 4. An. II. 2. p. 334.

Nr. 226. ζωνᾶ σαρδιανῦ εἰς σίμβλα μελισσῶν, ὡς ἀπὸ τοῦ μελισσοκόμου. Br. II. 81. nr. 6. An. II. 1. p. 206. V. 1. αἱ δ' ἄγετε. P. Br. εἰ δ' ἄγετε. Pl. V. 2. ἢ θυμείων. P. ἢ θύμων. Pl. metro reclamante. ἠὲ θύμων. Br. Rariorem genitivi formam, quam membr. repraesentant, recipere non dubitavi. ἀπὸ πυρίων est ap. Herodot. II. 36. p. 120. ubi vid. Wesseling. qui similem formam πισσείων L. I. 94. p. 48, 69. in variis lectt. latere passus est. Plura vid. ap. Interpp.

Gregor. Cor. p. 380. s. ed. Lips. — V. 3. *μάκωνος*. P. *μάκωνας*. Pl. Br. — *ἀσταφειτίδι καρῶγα*. P. *ἀσταφίτιδα ῥᾶγα*. Pl. Br. De *ῥᾶγα* et *ῥῶγα* dixi ad p. 144. nr. 22. Schol. ad Nicandri Ther. 716. p. 41. *φαλάγγιον ῥὼξ καλεῖται, διὰ τὸ ῥωγὶ σταφυλῆς ἐοικέναι*. In epigr. Philippi p. 452. nr. 561. membr. *ὀμφακορ(ω)αγας*. Contra p. 185. nr. 238. *πίδακα ῥ(α)γός*. Hesych. *ῥάξ, ἡ τῆς σταφυλῆς, ἣν ἡμεῖς ῥῶγα καλοῦμεν*. Id. p. 1131. *ῥώξ, κόκκος*. et p. 601. *μικρόῤῥωξ*. *μικρόβοτρυς*, laudatum inveni ex Platon. de LL. VIII. V. 6. *μελισσοσυας*. P. *μελισσοσόος*. Pl. Br. V. 7. *τὸ μὲν αὐτός, ὁ δέ*. Accuratius dixisset: *τὸ δὲ καὶ ὑμῖν λίπῃ*. Frustra tamen Salmasius in Ap. G. *ἰδὲ* tentat. Ita p. 406. nr. 303. *ὁ μὲν (ταῦρος) ὡρμήθη πρηὼν ἄτε· τοῦ δ' (ejusdem tauri) ἁπαλοῖο . . . λόγχην ἧκε διὰ κροτάφου*. Et passim sic Homerus et Herodotus, ex quibus exempla collegit Bekkerus in Ephemer. Jenens. an. 1809. nr. 248. p. 63. V. 8. *λίπει*. P. *λίπῃ*. Br. c. Plan.

Nr. 227. *βιάνορος εἰς ἁλιέα ἀγρεύσαντα ὀκτάπουν καὶ διὰ τοῦ ὀκτάποδος λαγωόν*. Adscripta sigla ζτ. Br. II. 154. nr. 2. An. II. 2. p. 5. V. 2. *ἰχθύα*. P. *ἰχθύν*. Br. c. Salm. in Ap. G. De illa forma hodie non dubitatur. In Anthologia occurrit *ὀφρύα* p. 597. nr. 186. V. 1. *ὀσφύα*. p. 601. nr. 213. Vid. Herm. ad Orph. p. 814. Schaefer. ad Theocr. p. 226. — V. 5. *δισκηθείς*. P. *δισκευθείς*. Br. Mutandi causa non erat. Eustath. ad Od. ϑ. p. 301. 22. *ὅθεν ὁ δίσκος γίνεται· τὸ δὲ ῥῆμα τούτου, δισκέω ἐνταῦθα· ὡς δηλοῖ τό, ἐδίσκεον ἀλλήλοις. ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸ δισκεύειν*. Hesych. *δισκεῖν, δίκειν, ὑπερβάλλειν*. V. 6. *παχυσχοίνω*. P. Br. *βαθυσχοίνῳ* tentaveram, assentiente H. de Bosch T. IV. p. 292. nolente Schneidero, qui lepores in junci latere negat. At quid vetat, quominus ille e solitis lustris excitatus, ibi perfugium quaesiverit prae lassitudine somno oppressus? Hub. van Eldick malebat *μυχῷ σχοίνων*. Quanto felicius cl. Graefius Epist. cr. in Bucol. gr. p. 115. *ἔμπεσε δειλῷ Πτωκὶ ταχύς· σχοίνῳ κεῖτο γ' ὕπνῳ*. — V. 7. *τόνδε*. P. *τὸν δέ*. Br. — *ὑπ' ἄγρην*. P. *ἐπ' ἄγρ.* malebat Reiskius. Fortasse *ὑπ' ἄγρης ἐμβυθίης*, *simul cum praeda ex mari*. Vid. Abresch. in Dilucid. p. 697. Annot. ad Nov. Test. p. 576. Hermann. ad Hec. p. 97. — Post *ἐμβυθίην* Br. commate distinxit. — *ἤντίασε*. P. Br.

Nr. 228. *ἀπολλωνίδου εἰς μελίτειάν τινα γυναῖκα τὸν ἴδιον υἱὸν ἀκούσασαν ναυαγῆσαι (ἐ)ς ξένου τινὸς ὡς τὸ ἐκείνου σῶμα θάψασαν*:

εἶτα ἐπανῆλθ' ὁ υἱὸς αὐτῆς. Br. II. 136. nr. 17. An. II. 1. p. 365. V. 1. μελίτεια. P. μελίτινα. Pl. μελίτιννα. Br. V. 5. νῆα δ' ὡς ἔστειλα. Rectius hoc videbatur quam ὡς. Certe si ὡς in fine esset enuntiationis, ut ὄρνιθες ὥς, acuendum id esse nemo dubitaret. At h. l. eadem est ratio. V. 6. ἐκ γαίης. P. et duo Codd. Plan. ap. Br. ἐς γαίην. editt. vulg. et Br. Αἰγαίης corrigebat Salmasius. Recte mihi emendasse videor: εὐκταίης σῶος ἀπ' ἐμπορίης. *salvus rediit, rebus bene et feliciter gestis.* Mutatio minima. — V. 7. μοίρης λάχον. De constructione verbi λαχεῖν cum genitivo vid. Br. ad Sophocl. Electr. v. 364. Erfurdt. ad Antig. 695.

Nr. 229. μάρκου ἀργενταρίου εἰς λάγυνον οἰνηρόν. Br. II. 270. nr. 18. An. II. 2. p. 288. V. 2. μακροφάρυξ. P. Flor. Ald. 1. 2. Asc. μακροφάρυγξ. Ald. 3. St. Br. Vid. ad p. 291. nr. 536. v. 4. V. 3. μύστι λάγ. P. Br. μυστιλάγυνε. Pl. V. 5. ἄμυκτος. P. παρείης. Ib. παρεῖναι. Pl. Br. Vitium esse crediderim in ὄφελες. Fortasse: αἴθ' ἀφελὴς καὶ ἄμικτος . . . παρείης. *integra et intacta.* Hesych. ἀφελής, ἀσινής, καθαρός. De puella usurpatum ἀφελὴς *simplicem* significat, nulloque fuco corruptam; ad vinum translatum non multum differt ab ἄμικτος. — V. 6. ἄφθονος. P. ἄφθορος. Pl. Br. De permutatione litterarum ν et ρ vid. ad p. 205. nr. 348. Hinc corrige ap. Io. Lydum de Mens. p. 93. ἐπειδὴ ἐξ ἀγριότητος καὶ ἀ γ ο ν ί α ς (ἀγορίας Cod. quam vocem temere expulit cl. editor) τῆς κατὰ τὸν χειμῶνα, ἀρχομένου τοῦ σπερματικοῦ τόκου θηλύνεσθαι. — Vulgo post ἄφθορος inciditur. Noli dubitare jungendum esse, ὡς κούρη ἄφθορος.

Nr. 230. ὀνέστου εἰς τὸν ἑλικῶνα ἢ εἰς τι μουσεῖον. ζτ. Vid. ad p. 378. nr. 140. v. 1. — Br. II. 289. nr. 3. An. II. 2. p. 334. V. 3. οὕτως καί. P. οὕτω καί. Pl. Br. οὕτως etiam ante consonantem locum habere videtur. Vid. ad p. 169. nr. 161. v. 4. ad p. 509. nr. 18. Sed molestum est καί. Fortasse: οὕτω ἀ ε ὶ σοφίης πόνος ὄρθιος. Sic hoc distichon habendum est pro epexegesi prioris, non, ut olim minus recte statui, pro apodosi comparationis. — *Nr.* 231. ἀντιπάτρου σιδωνίου εἰς πλάτανον ξηρὰν βαστάζουσαν ἄμπελον. Br. II. 16. nr. 38. An. II. 1. p. 43. V. 2. ὀθνείη . . . κόμηι. P. V. 3. ὀροδάμνοις esse videtur in P. V. 4. ἀποτηλοτέρη. P. ἀπετηλοτέρη. Pl. Br. V. 5. τίς. P.

Nr. 232. φιλίππου θεσσαλονικέως. ζτ. ἐπί τινι τὸ σπίγρα. ζτ. Br. II.

228. nr. 58. An. II. 2. p. 188. V. 1. *ἀδριακοῖο κύτους.* de testa videtur accipiendum, quae olim vino Adriaco inservierat. Vid. Addend. T. III. 3. p. 19. V. 3. *τρυφερὴν καλύβην.* accipe de arundinibus in tugurii modum contextis, ad quas vites applicantur. V. 5. *ἀεί τι.* P. *αἰεί τι.* Pl. Br. *ἡ γεραιὸν δέ.* P. *γάρ.* Pl. Br. Contra ap. Lucian. Dial. Deor. XIX. T. II. p. 54. *ὁ Ἄρης γὰρ οὐ φοβερώτερος ἦν;* verior est Cod. Par. lectio, *ὁ Ἄρης δέ.*

Nr. 233. *ἐρυκίου* (sic) *ἐπί τινι ἀνθρώπω τέμνον*[τ] *δρῦν ὃν ἔτυψε ῥῶξ ἤτουν* (*ἤγουν*) *φαλάγγιον καὶ ἐξεκόπη τὸν πο*[δα]. Br. II. 297. nr. 9. An. II. 2. p. 359. V. 1. *μίνδων.* P. *μείδων.* Pl. *μίδων.* Br. *Μείδων* est ap. Suid. T. II. p. 547. — V. 3. *μελαίνη σηπεδόνι.* P. *μελαίνη σηπεδόνη.* Pl. Br. *σηπεδόνι* tamen est in Ald. 1. 2. Nec *μελαίνη* graecum est, nec *σηπεδόνη* alibi occurrit. Scripsi, monente Schaefero, *μελαίνῃ σηπεδόνι.* V. 4. *σαρην καταστραγάλους.* P. *σάρκα καὶ ἀστραγ.* Pl. Br. *κατ'* servari posse videbatur. V. 5. *ἀπὸ τῆς.* P. Pl. Br. *ἀπὸ τεῦ* corr. Jos. Scaliger in not. mst. Mire H. de Bosch T. IV. p. 191. *ὑπὸ γῆς.* Idem p. 482. commemorat conjecturas Wyttenbachii, *ἀπό τευ* (*ἀπὸ τεῦ*), *de te amputatum est*, et H. van Eldick, *ἐτμήθη δίποδος*, legentium. At mihi nunc verba *ἀπὸ τῆς* h. l. non magis videntur sollicitanda, quam p. 407. nr. 305. *ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς οὐκέτι τερπνὸν ὕδωρ.* i. e. *ἀπὸ τούτου.* Simile est *ἐκ ταύτης* ap. Herodot. IV. 43. *ἐπὶ ταύτης.* ap. Diodor. Sic. XVII. 95. quae loca excitat Schaefer. ad L. Bos p. 43. — V. 6. *μουνόποδα.* Habet Manetho L. I. 137. *χωλοί, μουνόποδες, ξύλινον προσκείμενοι ἄρθρον.* — *σκιπάνιον.* P. *σκηπάνιον.* Pl. Br.

Nr. 234. *κριναγόρου π*[ε]*ρ*[ὶ] *φιλοσοφίας* [ὅ]*τι μόνη ἀρετὴ τίμιον κτῆμα.* Br. II. 149. nr. 33. An. II. 1. p. 406. V. 1. *ἃ δειλ.* P. Br. *ὦ δειλ.* Pl. *κεναῖς ἐπ' ἐλπ.* P. *κεναῖς ἐπὶ ἐλπίσι.* Br. c. Plan. hiatu molesto. Inserui *ἔτ'*, quod ante *ἐπ'* facile potuit excidere. — V. 3. *ἔπ'* scripsi ob anastrophen. V. 4. *οὐδὲ ἕν.* P. Br. *οὐδεέν.* Pl. Vid. ad p. 306. nr. 629. — V. 5. *ἀμυδρά.* P. V. 6. *μέθαις.* P. *μέθες.* Pl. Br. —

Nr. 235. *τοῦ αὐτοῦ εἰς τ*[ὴν] *γῆν αἰγύπτου καὶ λιβύης ὅτι τὸ τ*[ῶν] *βασιλέων κῆδος ἀμφοτέρας συνῆψ*[ε] *τ*[ῶν] *πτολεμαίων δηλ.* Br. II. 145. nr. 19. An. II. 1. p. 394. V. 5. 6. Transpositi versus in P. sed error litteris adscriptis emendatus.

Nr. 236. *βάσσου λολλίου εἰς αἰνείαν τὸν τρῶα ὅτι ἐξ αὐτοῦ ἠγέρθη*

ἡ μεγας πο῀ ῥωμαίων. Br. II. 161. nr. 4. An. II. 2. p. 22. V. 5. σύ. P. ed. Flor. Ald. 1. σοὶ reliquae editt. Br. In Ἰταλὸς prima h. l. producitur, ut in Orac. Sibyll. IV. p. 517. Ἰταλὸς ἀνθήσει πόλεμος μέγας. Quod quum tantum in Ἰταλίδης, Ἰταλία, et in casibus obliquis vocis Ἰταλίς fieri existimaret Passovius, in not. mst. verba sic censebat transponenda: ἀλλὰ σοί, Αἰνείας, Ἰταλὸν στόλος ἱερὸς ἤδη. Verum in Ἰταλὶς quoque primam produxit Thall. Miles. p. 261. nr. 373. Ἰταλὶς ὠκυμόρους. Quare modus primae syllabae in Ἰταλὸς etiam a sede, quam in versu obtinet, pendere videtur; ut ap. Latinos, ubi Virgil. Aen. VII. 643. *quibus Itala jam tum Floruerit terra alma viris.* Ibid. IX. 698. *volat Itala cornus Aëra per tenerum.* — V. 5. ἥ γάρ. P. Br. ἡ γάρ. Vulgo.

Nr. 237. ἐρυκίου εἰς ἄγαλμα φήγινον ἡρακλέους. Br. II. 296. nr. 4. An. II. 2. p. 355. V. 1. προς τω (του). P. V. 2. ὅτῳ. Vid. ad p. 155. nr. 76. ¶. V. 3. In marg. ζήτει διὰ τὰ σφάλματα. — ληόντω πάλα. P. λεοντοπάλα. Pl. Br. — οὐδὲ τά. P. Pl. οὐ τὺ τὰ τόξα malebat Schneiderus. Divisi οὐδέ. Interrogationibus δὲ vim addit. Vid. ad p. 289. nr. 519. V. 5. ἀλκείδα (ι). P. — *Nr.* 238. ἀντιπάτρου εἰς ἀπόλλωνα καὶ λη(τ)η τὴν αυ(τ) μητέρα. Br. II. 14. nr. 30. An. II. 1. p. 38. V. 1. ὡπόλλων. P. ὠπόλλων. Pl. Br. ἐν ἄτα. P. ὀνατᾶ. Pl. Br. V. 2. αἰγλαίης. P. ἀγλαΐης. Pl. Br. λητοί. P. V. 3. οὔθ' ὅτι. i. e. ὅτι καὶ τῆςδε Ζεὺς οὐ μάτην (non sine causa) ἤρατο. V. 5. ηρη νέμεση τόν. P. V. 6. εἰληθυίης. P. Pl. ἐληθυίης. Br. c. Huetio. Vid. ad p. 186. nr. 244.

Nr. 239. Κριναγόρου εἰς βιβλ(ο) λυρικὴν ἀνακρε(τ)ον. Br. II. 143. nr. 14. An. II. 1. p. 590. V. 2. post Χαρίτων incidit Br. Junxi hanc vocem cum Ἀνακρέοντος; *carmina* Teji poëtae intelliguntur. V. 3. ἅς ὁ τήϊος ἡδὺς πρέσβυς. P. Dorvillius quum in apogr. interpolato invenisset scriptum: ἅς Ἀνακρέων ἡδὺς πρέσβυς ὁ τήϊος, verba transposuit: ἅς πρέσβυς ἡδὺς Ἀνακρέων ὁ Τήϊος, quod Br. audacter recepit. Si Crinagoras scripsit, quod in marg. posui: ἅς ὁ Τήϊος κύκνος — glossator πρέσβυς, aut ἡδὺς πρέσβυς adscribere potuit; nisi ἡδυς (ος) fortasse ortum ex mutilato et corrupto κυκν. Leonid. p. 210. nr. 19. τὸν χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων Κύκνον. Antipater p. 212. nr. 30. τύμβος Ἀνακρείοντος· ὁ Τήϊος ἐνθάδε κύκνος Εὕδει. Priore correpta κύκνος legitur p. 107. nr. 134. v. 3.

228. nr. 58. An. II. 2. p. 188. V. 1. ἀδριακοῖο χύτους. de testa videtur accipiendum, quae olim vino Adriaco inservierat. Vid. Addend. T. III. 3. p. 19. V. 3. τρυφερὴν καλύβην. accipe de arundinibus in tugurii modum contextis, ad quas vites applicantur. V. 5. ἀεί τι. P. αἰεί τι. Pl. Br. ἢ γεραὸν δέ. P. γάρ. Pl. Br. Contra ap. Lucian. Dial. Deor. XIX. T. II. p. 54. ὁ Ἄρης γὰρ οὐ φοβερώτερος ἦνὶ verior est Cod. Par. lectio, ὁ Ἄρης δέ.

Nr. 233. ἐρυκίου (sic) ἐπί τινι ἀνθρώπω τέμνον δρῦν ὃν ἔτυψε ῥὼξ ἤτουν (ἤγουν) φαλάγγιον καὶ ἐξεκόπη τὸν πό^{δα}. Br. II. 297. nr. 9. An. II. 2. p. 359. V. 1. μίνδων. P. μείδων. Pl. μίδων. Br. Μείδων est ap. Suid. T. II. p. 547. — V. 3. μελαίνη σηπεδόνι. P. μελαίνη σηπεδόνη. Pl. Br. σηπεδόνι tamen est in Ald. 1. 2. Nec μελαίνη graecum est, nec σηπεδόνη alibi occurrit. Scripsi, monente Schaefero, μελαίνῃ σηπεδόνι. V. 4. σαρην καταστραγάλους. P. σάρκα καὶ ἀστραγ. Pl. Br. κατ' servari posse videbatur. V. 5. ἀπὸ τῆς. P. Pl. Br. ἀπὸ τεῦ corr. Jos. Scaliger in not. mst. Mire H. de Bosch T. IV. p. 191. ὑπὸ γῆς. Idem p. 482. commemorat conjecturas Wyttenbachii, ἀπὸ τευ (ἀπὸ τεῦ), *de te amputatum est*, et H. van Eldick, ἐτμήθη δίποδος, legentium. At mihi nunc verba ἀπὸ τῆς h. l. non magis videntur sollicitanda, quam p. 407. nr. 305. ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς οὐκέτι τερπνὸν ὕδωρ. i. e. ἀπὸ τούτου. Simile est ἐκ ταύτης ap. Herodot. IV. 43. ἐπὶ ταύτης. ap. Diodor. Sic. XVII. 95. quae loca excitat Schaefer. ad L. Bos p. 43. — V. 6. μουνόποδα. Habet Manetho L. I. 137. χωλοί, μουνόποδες, ξύλινον προσκείμενοι ἄρθρον. — σκιπάνιον. P. σκηπάνιον. Pl. Br.

Nr. 234. κριναγόρου π φιλοσοφίας ς ὅτι μόνη ἀρετὴ τίμιον κτῆμα. Br. II. 149. nr. 33. An. II. 1. p. 406. V. 1. ἆ δειλ. P. Br. ὦ δειλ. Pl. κεναῖς ἐπ' ἐλπ. P. κεναῖς ἐπὶ ἐλπίσι. Br. c. Plan. hiatu molesto. Inserui ἔτ', quod ante ἐπ' facile potuit excidere. — V. 3. ἔπ' scripsi ob anastrophen. V. 4. οὐδὲ ἕν. P. Br. οὐδείν. Pl. Vid. ad p. 306. nr. 629. — V. 5. ἀμυδρά. P. V. 6. μέθαις. P. μέθεε. Pl. Br. —

Nr. 235. τοῦ αὐτοῦ εἰς γῆν αἰγύπτου καὶ λιβύης ὅτι τὸ τ βασιλέων κῆδος ἀμφοτέρας συνῆψ τ πτολεμαίων δηλ. Br. II. 145. nr. 19. An. II. 1. p. 394. V. 5. 6. Transpositi versus in P. sed error litteris adscriptis emendatus.

Nr. 236. βάσσου λολλίου εἰς αἰνείαν τὸν τρῶα ὅτι ἐξ αὐτοῦ ἠγέρθη

ἡ μεγας πό᾽ ῥωμαίων. Br. II. 161. nr. 4. An. II. 2. p. 22. V. 5. σί. P. ed. Flor. Ald. 1. σοὶ reliquae editt. Br. In Ἰταλὸς prima h. l. producitur, ut in Orac. Sibyll. IV. p. 517. Ἰταλὸς ἀνθήσει πόλεμος μέγας. Quod quum tantum in Ἰταλίδης, Ἰταλία, et in casibus obliquis vocis Ἰταλίς fieri existimaret Passovius, in not. mst. verba sic censebat transponenda: ἀλλὰ σοί, Αἰνείας, Ἰταλὸν στόλος ἱερὸς ἤδη. Verum in Ἰταλὶς quoque primam produxit Thall. Miles. p. 261. nr. 373. Ἰταλὶς ὠκυμόρους. Quare modus primae syllabae in Ἰταλὸς etiam a sede, quam in versu obtinet, pendere videtur; ut ap. Latinos, ubi Virgil. Aen. VII. 643. *quibus Itala jam tum Floruerit terra alma viris.* Ibid. IX. 698. *volat Itala cornus Aëra per tenerum.* — V. 5. ἢ γάρ. P. Br. ἡ γάρ. Vulgo.

Nr. 237. ἐρυκίου εἰς ἄγαλμα φήγινον ἡρακλέους. Br. II. 296.
τοῦ
nr. 4. An. II. 2. p. 355. V. 1. προς τω. P. V. 2. ὅτῳ. Vid. ad p. 155. nr. 76. ¶. V. 3. In marg. ζήτει διὰ τὰ σφάλματα. — ληόντω πάλα. P. λειοντοπάλα. Pl. Br. — οὐδὲ τά. P. Pl. οὐ τὸ τὰ τόξα malebat Schneiderus. Divisi οὐδέ. Interrogationibus δὲ vim addit.
ι
Vid. ad p. 289. nr. 519. V. 5. ἀλκείδα. P. — *Nr.* 238. ἀντιπάτρου
τ τ
εἰς ἀπόλλωνα καὶ λη τὴν αυ μητέρα. Br. II. 14. nr. 30. An. II. 1. p. 38. V. 1. ὡπόλλων. P. ὡ᾽πόλλων. Pl. Br. ἐν ἄτα. P. ὀνατᾶ. Pl. Br. V. 2. αἰγλαίης. P. ἀγλαΐης. Pl. Br. λητοί. P. V. 3. οὐθ᾽ ὅτι. i. e. ὅτι καὶ τῇσδε Ζεὺς οὐ μάτην (non sine causa) ἤρατο. V. 5. ηρη νέμεση τόν. P. V. 6. εἰληθυίης. P. Pl. ἐληθυίης. Br. c. Huetio. Vid. ad p. 186. nr. 244.

ο τ
Nr. 239. Κριναγόρου εἰς βιβλ/ λυρικὴν ἀνακρεον. Br. II. 143. nr. 14. An. II. 1. p. 590. V. 2. post *Χαρίτων* incidit Br. Junxi hanc vocem cum Ἀνακρέοντος; *carmina* Teji poëtae intelliguntur. V. 3. ἃς ὁ τήϊος ἡδὺς πρέσβυς. P. Dorvillius quum in apogr. interpolato invenisset scriptum: ἃς Ἀνακρέων ἡδὺς πρέσβυς ὁ τήϊος, verba transposuit: ἃς πρέσβυς ἡδὺς Ἀνακρέων ὁ Τήϊος, quod Br. audacter recepit. Si Crinagoras scripsit, quod in marg. posui: ἃς ὁ Τήϊος κύκνος — glossator πρέσβυς, aut ἡδὺς πρέσβυς adscribere potuit;
οc
nisi ἡδυc fortasse ortum ex mutilato et corrupto κυκν. Leonid. p. 210. nr. 19. τὸν χαρίεντ᾽ Ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ᾽ ὑμεναίων Κύκνον. Antipater p. 212. nr. 30. τύμβος Ἀνακρείοντος· ὁ Τήϊος ἐνθάδε κύκνος Εὕδει. Priore correpta κύκνος legitur p. 107. nr. 134. v. 3.

apud Tragicos saepius. V. 4. in marg. ἰαμβικόν. V. 5. ἀντωνίη. P. ἀντωνίη. Br. c. Dorvill. V. 6. ἠνεγκαμένην. P. Nomini ἀντωνίη participium accommodavit Br.

Nr. 240. φιλίππου ἐπὶ κριῷ μέλλον τύψαι παιδὶ (L. παιδίον) ἤγουν κορύψαι. ὃν καπρ τύψαστοῖ ὁδὸν ἀπέκτειν. Br. II. 231. nr. 70. An. II. 2. p. 197. V. 1. ἀπὸ πλαν. P. καλύπτρης. Ib. *Calyptrae filium* interpretor. κορύπτων. Br. cum nonnullis editt. Plan. κορύπτης. Cod. Ald. 1. in Lectt. Ald. 2. 3. Nic. Sab. In marg. edit. Wech. γρ. καὶ κορύπτης. ἵν' ᾖ τὸν παῖδα τῆς κορύπτης· ἢ κορύπτων κέρασι, παίσας καὶ κοπτῶν καὶ ὠθῶν. V. 3. ἀποῤῥήξας. Malim, ἐπιῤῥήξας, *irrumpens*, vinculis ruptis; vi neutra, ut Soph. Aj. 774. οὔποτ' ἐκρήξει μάχη. — V. 5. δεχαρίσατο. P. ed. Flor. Ald. 1. Junt. ἐχαρίσατο. reliquae editt. et Br. — ζωάν. P. ζωήν. Pl. Br. ἄῤ' ἀπὸ Ἥρης. Hiatum sustulit Herm. ad Orph. p. 770. ἀρά γ' ἀφ' Ἥρης corrigens. Quum sic tamen hiatus relinquatur (quamvis ille minus molestus. vid. ad p. 241. nr. 230.), correxerim: καὶ γὰρ ἀφ' Ἥρης Ἡρακλέης .... qua emendatione etiam oratio melius vincitur: *Junonis enim odiis exercitatus Hercules puerilis aetatis didicit misereri.* P. 587. nr. 124. καὶ γάρ μοι ἐνύπνιος ἦλθε. p. 593. nr. 159. καὶ γὰρ δὴ τὰ σά, κοῦρε. p. 612. nr. 25. καὶ γὰρ εὖξαθ' οὕτως. Theogn. 179. καὶ γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν, οὔτ' ἔρξαι δύναται.

Nr. 241. ἀντιπάτρου εἰς ἀπόλλω καὶ ποσειδῶνα καὶ τὸν δία καὶ ἄμμωνα: ἁρμόττει δὲ μᾶλλον εἰς τὸν εὐαγόραν. τωθαστικόν. Br. II. 6. nr. 2. An. II. 1. p. 16. V. 1. καβάλλης. P. adscriptum ἱππόφορβος. V. 3. παιδικός. P. Pl. παιδικά. Br. versum hiatu onerans. Notanda potius significatio vocis παιδικός, de puerilis amoris sectatore; ut παιδικῶς ὁμιλεῖν, more eorum, qui pueros sectantur, ap. Lucian. in Amor. §. 17. — V. 5. ὤν χαλκός. P. et fere omnes editt. Plan. ὢν καλός. Steph. ex prava Brodaei correctione. — αὐτὸς ἐναργής. P. ἀλίσκει. Plan. quae lectio altera est paulo verecundior.

Nr. 242. ἀντιφίλου βύζαντ. εἰς γλαῦκον τινὰ πένητα ἐν ἀκατίῳ πλέοντα καὶ τὰ τοῦ βίου ἀπορίζόμενον καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀκατίῳ θνήξαντα. Br. II. 180. nr. 41. An. II. 2. p. 65. V. 1. νησαίοιο. P. Br. fretum inter insulam et continentem intelligens. *Νεσσαίοιο.* Pl. de flumine *Nesso* sive *Nesto* interpretabar equidem, assentiente H. de Bosch T. IV.

p. 315. s. *Νέσσος* vulgo scribitur ap. Aristotel. Hist. An. VI. c. 31. Vid. Schneider. T. III. p. 517. Etiamnum *Νεσταίοιο* legendum existimo. Perperam legitur in Theophyl. Inst. reg. II. 19. *ἂν δὲ φίλιππος νομισθῇ, στενοχωρεῖται τὰ βασίλεια νησαίοις ἵπποις καὶ Ἰταλοῖς.* *equis insularibus* vertunt. Tu scribe: *νισαίοις*. Vid. Interpp. Hesych. V. *νησαίας ἵππον.* T. II. p. 679. — V. 3. *ἔντροος* (φ). P. V. 3. *ἠδ' ὅτ' ἐκν.* Br. cum editt. Plan. ante Steph. qui *οὔποτ'* exhibuit. *οὐδ' ὅτ' ἴκν.* P. ut legendum esse docui in Emendatt. in Epigrr. p. 34. Cod. Palatino nondum comparato. *ἔκνωσσεν.* P. *ἔκνωσσε.* Pl. Br. V. 5. *αἰλίοιο.* P. *ἀλίοιο.* Pl. Br. *οὐδ' ἄρ' ἔμ.* P. *οὐδ' ὅτ' ἔμ.* Pl. Br. sensu jubente. — V. 6. In marg. *ὅτι τὸν ἐλεεινὸν γέροντα μετὰ τῆς ἰδίας νηὸς κατέκαυσαν.* V. 7. *ἔκλυσαν.* P. *ἴκλεισαν.* Pl. ex editorum correctione. In Ald. 2. est *ἔκλυσσαν*, et sic, aut *ἔκλυσσαν* in Codd. De *ἔκελσαν* cogitabat Br. Verum procul dubio *ἔκαυσαν*, quod in textu posui. Similiter ap. Phleg. Trall. de Mir. p. 18. ed. Fr. scribitur, *τὴν μὲν ἄνθρωπον κατακλείειν*, pro *κατακαίειν*. Vid. Bast. Epist. ad Boisson. p. 62. ed. sec. — *τοφραγεραιός.* P. *τόφρα γεραιός.* Pl. *τόφρ' ὁ γερ.* correxit Br. De *τόφρα* pro *ὄφρα* posito vid. Br. ad Apoll. Rh. IV. 1487.

Nr. 243. *ἀπολλωνίδου εἰς ἀρίστιππον ἐκ πυρὸς σωθέντα ς ὑπὸ κεραυνοῦ ἐν αὐτῇ ἡμέρα ἀπαλλάξαν.* Br. II. 137. nr. 20. An. II. 1. p. 368. — *Nr.* 244. *τοῦ αὐτοῦ εἰς ἐλάφους ἐν ποταμῷ κρυστάλλῳ πεδηθείσας ς ὑποκυνηγετ εναυ αγρευθεις.* Br. II. 135. nr. 15. An. II. 1. p. 368. Cf. Virgil. Georg. L. III. 369. sqq. V. 3. *ἐφόρμισαν.* P. *ἐφώρμισαν.* Pl. Br. Vid. ad p. 359. nr. 12. — *ἐλπίδι φροῦδοι.* P. *ἐλπίσι χρησταῖς.* Pl. *ἐλπίσι φρούδαις.* Br. c. Pierson. Restitui lectionem membr. monente Schaefero, hoc sensu, montes reliquerant illi (*φροῦδοι*, *abierant*), sperantes fore, ut aqua genua foveret. — Sic etiam in seqq. melius procedit narratio, quam si jam ante significatur, spem cervorum vanam fuisse. V. 4. *ἀθμασιν ὠκὺ γόνου.* P. *ἄσθμασιν ὠκὺ γόνυ.* Pl. *νάμασιν* Br. c. Ruhnkenio; quod mihi non videtur necessarium. *ἄσθματα ποταμοῦ*, aura est calidior, vel calor ipse, qui aquis continetur. P. 491. nr. 12. *φυγόντες ὀπωρινοῦ κυνὸς ἄσθμα.* Nonn. Dion. 1. 2. *μογοστόκον ἄσθμα κεραυνοῦ.* Manetho IV. 274. *ἀσθματόκοιο λέοντος.* V. 6. *χειμερίησ.* P. *χειμερίῃ.* Pl. Br. Graefius ad Meleagr. p. 62. corrigit: *χειμερίου στυγερῇ δήσε πάγοιο πέδῃ.*

Mihi vulgata non videtur sollicitanda. V. 8. *στάλικα.* P. *στάλικας.* Pl. Br. fortasse rectius.

Nr. 245. *ἀντιφανους εἰς νύμφην κόρην φυγοῦσαν ἐκ τ θαλάμου ὑπὸ κυνῶν διασπας.* Br. II. 206. nr. 9. An. II. 2. p. 126. V. 1. *ἐπὶ παράστασιν.* P. *ἐπὶ παστάσιν.* Pl. Br. Syllabarum temere insertarum exempla collegimus ad pag. 73. in Christ. Ecphr. vers. 310. Pauca hujus generis addam. Ap. Liban. T. IV. p. 227. 16. *λύων ἐμαυτῷ τὴν ἐπὶ τοῖς παρελθοῦσι λύπην.* scr. *ἐπὶ τοῖς παροῦσι.* Ib. T. III. p. 400. 10. *ἀντὶ τῶν ἀπολογουμένων τῶν ἐν Πυλαίᾳ διοικεῖν.* Scr. *τῶν ἀπολομένων τὰ ἐν Πυλ. ut loco Phocensium, qui per eum perierant, res Amphictyonicas administraret.* Ap. Philostr. Imagg. I. 11. p. 781. *τὰ στεγάζοντα κατὰ τοῦ στέρνου.* in *στάζοντα* recte mutaverunt Wyttenbach. et Koen. Vid. Boissonad. ad Greg. Cor. p. 155. Ibidem pro *ῥίζας γὰρ βαλομένη ταῖς κορυφαῖς.* legendum *ταῖς κόραις* c. Heynio in Opusc. Academ. T. V. p. 44. Heliadibus sc. Obiter ibidem corrige cum Cod. Guelph. *αὔραις γὰρ καὶ κρυμοῖς, οἷς ἀναδίδωσι, λιθουργήσει.* pro *λειτουργήσει.* — V. 3. *μούνην.* P. Br. *μύθοιν.* Pl. mira aberratione. V. 4. *παρθενικαῖσι.* P. *παρθενικῆσι.* Pl. Br. V. 6. *ἄφνω. ἔσχ.* P. Br. *αἴφνης.* Pl. probante Hermanno ad Orph. p. 770. Mihi *ἄφνως* videbatur lenius. Apollon. Rhod. L. IV. 580. *αὐτίκα δ' ἄφνως ἴαχεν.* — *Nr.* 246. *μαρκ ἀργενταρι εἰς οἰνηρὴν λάγυνον κλασθεῖσαν ὑποβολ λίθου.* Adscripta sigla ω. Br. II. 272. nr. 26. An. II. 2. p. 294. V. 1. *ἠλεῖα.* P. *ἠλεῖα.* Pl. *ἠδεῖα* Br. cum Scaligero in not. mst. V. 3. *τηλόθι.* P. *τηλόθε.* Pl. Br. — *εἴς σε.* Br. *εἰς σέ.* P. et plurimae editt. Plan. V. 5. *πυκνά.* P. Br. *πολλά.* Pl. V. 6. *γινόμενος.* P. *γιγνόμενος.* Pl. Br. — *Nr.* 247. *φιλίππου εἰς πλάτανον ἐκριζωθησαν ὑπὸ ἀνέμων.* Br. II. 229. nr. 64. An. II. 2. p. 193. V. 1. *εὐθαλῆ.* P. Una littera mutata scripsi *εὐθηλῆ. εὐθαλέα* Br. cum Plan. In *εὐθαλὴς* media ubique corripitur, Anytes loco excepto p. 409. nr. 313. *εὐθαλέα φύλλα.* Sed ibi quoque *εὐθηλέα* legendum videtur. P. V. 3. In marg. Cod. *ὑπολαμβάνω ὅτι ὕτισκενοι οἰνηρὸν αὐτὴν κατεσκεύασαν.* fortasse: *ὅτι τι σκεῦος οἰνηρὸν αὐτὴν κατεσκέπασεν.* Prava conjectura, ducta ex nr. 232. — V. 6. *κλινομ.* vinum, quod alios dejicit, me erexit.

Nr. 248. *βοήθου τ ἐλεγειογραφ εἰς πυλάδην τὸν ὀρχιστ ὑποκρινόμενον τὸν διόνυσον.* Br. II. 127. An. II. 1. p. 343. V. 3. *ὀρχήσατο.*

P. ὠρχήσατο. Pl. Br. Vid. ad p. 359. nr. 11. v. 4. — *Nr.* 249. μακκίου (Sic saepe; μαικίου. Plan.) εἰς ἀναδενδρα ὑπὸ πανὸς φυλαττομένην. Br. II. 239. nr. 10. An. II. 2. p. 222. V. 1. γλαυκὰν et τάνδε. P. Pl. Br. in seqq. tamen nullum dorismi vestigium. V. 2. ἱδρυθείς. P. ἱδρυνθείς. Pl. Br. Cf. Br. ad Apoll. Rhod. III. 1269. IV. 532. — πᾶν. P. et ed. pr. Flor. V. 5. ἣν δὲ χερὶ η ψαυσησ. P. ἣν δὲ χερὶ ψαύσῃς. Pl. Br. — κλοπίη. P. κλοπίῃ. Pl. κλοπίμῃ. Br. citra necessitatem. Od. XIII. 298. μύθων κλοπίων. Ep. ἀδ. in Plan. nr. 123. T. II. p. 662. στείχειν κλοπίην ὁδόν. — V. 6. ὀζαλέην. P. Br. ἀζαλέην. Pl. — τήνδε. P. Pl. τοῖδε. Br. Quum καρηβαρίη βάκτρου circumscriptio sit βάκτρου καρηβαρέοντος, baculi, cujus pars superior crassior est et nodosior, bene habet τήνδε, et eleganter jungitur cum ea voce, quae periphrasin facit.

Nr. 250. ὀνέστου εἰς θήβας τας ἑπταπύλους ἃς ἀμφίων καὶ ζη μετακιθάρ ὠκοδόμησαν. Br. II. 290. nr. 6. An. II. 2. p. 336. V. 1. κατ' ηριφίην. P. κατηρείφθην. Pl. Br. V. 2. θήβηι. P. θήβῃ. Pl. Br. V. 3. δέ μοι. P. Pl. δ' ἐμοί. Br. V. 4. πέτροις . . . αὐτομόλοις. P. Pl. πέτροι . . . αὐτόμολοι. Br. verissime. V. 5. ἀμφίων. P. Pl. ἀμφίον. Br. metro vacillante. — ἑπτάμιτον. P. ἑπτάπυλον. Pl. Br. Philostr. Imagg. L. I. 11. p. 779. φιλότιμοι καὶ ἤδεῖς οἱ λίθοι καὶ θητεύοντες μουσικῇ· τὸ δὲ τεῖχος ἑπτάπυλον, ὅσοι τῆς λύρας οἱ τόνοι. Ibid. paulo ante vulgo legitur: ᾄδει δέ, οἶμαι, τὴν γῆν, ὅτι πάντων γενέτειρα καὶ μήτηρ, καὶ αὐτόματα ἤδε τείχη δίδωσιν. Restitue οὖσα, quod Olearius delevit post μήτηρ, et scr. καὶ αὐτόματα ἤδη τείχη δίδωσιν.

Nr. 251. εὐήνου γραμματικ εἰς τους σκώληκας τοὺς τὰς βίβλ βιβρωσκούσας ἤγουν σῆτας. Br. I. 167. nr. 16. An. I. 1. p. 328. V. 2. κλέμματα. P. Br. κτήματα tentabat Br. κλήματα Jensius. In hoc nuper etiam incidit Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 400. idque calamistrato hujus epigr. stilo convenire existimat. Fortasse recte. Ipse incideram in λέμματα, *sapientiae corticem*, i. e. chartas, quibus doctrinae thesauri quasi involuti tenentur. Sic etiam appellari potuit involucrum, quod scripta volumina circumdabat. Vid. Interpp. Hesych. T. II. p. 449. 10. Nec displicuerit, σοφίης σκέμματα. *cogitata sapientiae* i. e. sapientum. Vid. Stephan. Thes. Gr. T. III. p. 822. D. E. In Theodos. Exp. Cret. V. 32. ὦ χορὸς νέων, Ὅσοις

Ὁμήρου φρόντις ἦν (Vulgo ἡ) τῶν σκεμμάτων. V. 4. πλαττομένη pro ἀποπλαττομένη. V. 6. ἐν ψήφοισι δόξαν ἐπεισαγάγῃς. P. εὐψήκτῳ δῆξιν ἐπεισαγάγῃς. Br. c. Salm. quod minime est perspicuum. Suspicabar: βάσκανε, τὸν σίφων' ὀξὺν ἐπεισαγάγῃς. *ne acutum admoveas rostrum.* Culices αἵματος σίφωνας appellat Meleag. p. 109. nr. 151. Sic autem tineae rostrum appellari potuit, quod eo chartae *pertunduntur;* fere ut alia quaedam pars in Eurip. Cycl. 438. ubi vid. Musgr. Non multum autem differt σιφωνοξεν a lect. membr. ψηφωδοξαν.

Nr. 252. ἀδέσποτον εἰς ὄδι τινὰ ὑπὸ λύκων διωκόμενον καὶ εἰς ποταμὸν ἑαυτ ῥίψαν ὃν οἱ λύκοι ς εἰς αυ το ὕδωρ ἐδίωξ. Br. III. 240. nr. 418. An. III. 2. p. 110. V. 1. ἐς βοθ. P. εἰς. Pl. Br. V. 2. λύκων εἶδεν. P. εἶδε λύκων. Pl. Br. V. 3. ἀγείσαντο. P. ἀγρεύσαντο. Pl. Br. Sic infra nr. 334. v. 4. συναγείνω. — διύδατος. P. ἔβρυχε. P. Pl. ἔβρυχε tacite scripsit Br. At βρύχειν quoque *mordendi* sensu fuisse usurpatum, docet βρυχηδόν. p. 420. nr. 371. εἰνάλιος τόνδ' αἶψα κύων βρυχηδὸν ὀδοῦσι μάρψε. ἀλλήλους ὀδὰξ βρύξουσιν ap. Lycophr. 545. ad utrumvis verbum referre licet. Facit huc βρυχμός, *morsus*, ap. Nicandr. Ther. 716. σήματά τ' ἐν βρυχμοῖσιν. Schol. τὰ ἐν τοῖς δήγμασι γινόμενα σημεῖα. — V. 4. δραξάμενος. P. Br. πλεξάμενος. Pl.

P. *Nr.* 253. φιλίππου θεσσαλ/ ειοτας ἑπταπύλους θήβας ας ἐπολισε κάδμος. Br. II. 220. nr. 31. An. II. 2. p. 171. V. 3. πένθευς. P. οἰκτρὸν ἀεὶ πτολίεθρον. lectio sincera non videtur. Nam urbs, in qua bona malis compensabantur, non semper, nec in omnibus miseranda erat. — *Nr.* 254. τοῦ αὐτ φιλίππ εἰς φιλαίνιον γυναιξ ης παντα τα τεκν ἐτεθνήκεισαν. Br. II. 229. nr. 65. An. II. 2. p. 194. V. 1. βαρύπενθος. P. Pl. et codd. Plan. quod analogiae adversatur. Hinc βαρυπενθής Br. c. Scaligero. Scripsi, distractis, quae temere coaluerant, βαρὺ πένθος, quod cum ἰδοῦσα cohaeret. V. 3. ἐφόρμισα. P. et plures editt. vett. Plan. ἐφώρμισα reliquae et Br. Sane, qui ἰώλπειν scripsit, non ἐόλπειν, eum verisimile est etiam ἐφώρμισα scripsisse. Vid. ad p. 359. nr. 11. 4. — ἢ γάρ. καὶ γὰρ legendum suspicabar; sed hoc quoque loco hiatus excusationem habet ab interpunctione post quartum pedem. — *Nr.* 255. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀριστει τὸν πένητα οὐ πασακτησις βοῦς καὶ προβατον ἔν. Br. II. 33. nr. 94. An. II. 1. p. 91. Praeter primum distichon hoc epigr. conspirat cum

epigrammate Antipatri Sidonii p. 380. nr. 150. V. 3. ἀμφοτέρην. P. ἀμφοτέρων. supra. V. 5. δ' ἱμάντι. P. δ' ὄγ' ἱμ. supra. — καταυχένος ἄμμα. P.

Nr. 256. ἀντιφάνους εἰς μηλ̀ τὸ δενδ̀ρ οὗ τον καρπὸν αἱ κάμπαι κατέφαγον. Br. II. 206. nr. 8. An. II. 2. p. 124. V. 2. ἀκρεμόνος. P. Vide ad p. 358. nr. 3. et p. 367. nr. 64. V. 5. καρποφόρος. P. καρποφθόρος Br. c. Salm. emendavit. V. 5. εἰς πολὺν ὄχλον. non videtur sincerum. Scribendum videtur, εἰς πολὺν ὄλβον. divites et beatos invidia persequitur. ὄχλον depravatum in Fabul. Aesop. nr. 104. ed. Haupt. in ὄῤῥον mutandum suspicabar in Addit. ad Athen. p. 208. in κόλον Schaefer. in Aesopo Heusinger. pag. 131. in ἀρχὸν denique Schneiderus in Fab. Aesop. ex Cod. Aug. nr. 108. omnes eodem sensu. — V. 6. πορθεῖ καὶ τούτους γηραν̀ ἀεί μ' ἔλεγεν. P. Temere Br. τοῦτον ἄγει οὐ φθόνος, ἀλλὰ φθόρος. Aliquanto melius Salm. in Ap. Guy. καὶ τούτοις κῆρας ἄγει μελέας. sensu tamen parum commendabili. Fortasse scribendum: ὃς δὲ τὰ μικρὰ Πορθεῖ, καὶ τοῦτον κῆρα καλεῖ μεγάλην. Κὴρ de quavis re perniciosa obvium. Od. ρ. 500. Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν. Sphinx κὴρ ἀναρπαξάνδρα. Aeschyl. VII. c. Th. 761. Furiae φθερσιγενεῖς κῆρες. Ib. 1053. Eleganter Br. ap. Oppian. Cyn. II. 288. de serpentibus: πικράων μὲν ἐπὶ χθόνα λείψανα κηρῶν Ἔξέπεσε. pro θηρῶν. Facile tamen illi emendandi conatui meo praetulerim lenem Graefii correctionem in Epistr. cr. in Bucol. gr. p. 125. ὁ φθόνος εἰς πολὺν ὄγκον ἀποβλέπει· ὃς δὲ τὰ μικρὰ Πορθεῖ, καὶ τούτου χείρονα δεῖ με λέγειν.

Nr. 257. ἀπολλωνίδου εἰς πηγὴν ὀνομαζομένην καθαρήν. Br. II. 134. nr. 11. An. II. 1. p. 359. V. 1. ἡ καθαρή. P. Pl. ἦν καθ. Br. Male. Junge: (ἐγὼ) ἡ καθαρὴ οὐκέτι βλύζω. V. 3. παρακλίντορος. P. — τορας. Pl. Br. V. 5. Scr. γλυκύν. — P. *Nr.* 258. εἰς τὴν αὐτὴν πηγὴν ἀντιφάνους μεγαλοπολίτου. Br. II. 205. nr. 7. An. II. 2. p. 124. V. 4. ἀνδροφώνου. P. ἀνδροφόνος. Pl. Br. κηλῖδ'. P. Br. κηλίδ' plures editt. vett. Plan. — *Nr.* 259. βιάνορος εἰς δόμ καταπίσον ἐνῶ ἦν βρέφος καὶ διεσω. Br. II. 155. nr. 7. An. II. 2. p. 10. V. 2. ζεφύρου ἐλαφρ. Quint. Smyrn. VII. 559. de Minerva, φέρεν δέ μιν ἱερὸς ἀὴρ Εἰδομένην νεφέεσσιν, ἐλαφροτέρην ἀνέμοιο. V. 3. ἐρίπιον. P. ἐρείπιον. Pl. Br.

Nr. 260. σεκούνδου ταραν εἰς λαΐδα τὴν ἑταιρ̀ δια το γηράσκειν.

Br. II. 306. nr. 2. inter epigrr. Epigoni Thess. cui tribuitur in Plan. p. 104. St. fortasse quod proximum epigr. illius est poëtae. An. II. 2. p. 406. V. 3. *τί δὲ κύπρις ἐμοῦ ἔτι.* P. In Plan. omnino male: *οὐδ' ἡ Κύπρις ἐστὶν ἐμοὶ ὅσον ὅρκος γνώριμος.* quaedam editt. vett. *γνώριμον.* In marg. Wechel. *γρ. τί δὲ Κύπρις ἐμοὶ πλέον, ἢ ὅσον ὅρκος.* quod membr. lectioni facile praetulerim. Saltem scribe: *ἐμοί γ' ἔτι.* V. 4. *γνώριμον.* P. *γνώριμος.* Br. „Ad talia neutra librarii passim offenderunt, sic ut aut genera exaequarent, aut alias turbas facerent. . . Talibus locis auctoritate optimorum librorum illa constructio vel tenenda vel restituenda. Rursus caveamus, ne invitis scriptoribus illam elegantiam scilicet obtrudamus.“ Verba sunt praestantissimi Schaeferi ad L. Bos p. 535.

Nr. 261. *ἐπιγόνου θεσσαλο/ εἰς ἄμπελον γηράσασαν καὶ μὴ καρπ.* Br. II. 306. nr. 1. An. II. 2. p. 405. V. 2. *τετανῶν.* P. Pl. *πεπάνων* Br. cum Valken. ad Ammon. p. 175. quem imitari non sum ausus. *τετανοὶ βότρυες*, ut *φιαροί*, acini esse videntur succosi, quo fit, ut pellicula laevis appareat et splendida. Bene sic respondet v. 4. *σταφυλὴ γήρως αἰσθάνεται ῥυτίδων.* Stephan. Thes. T. III. p. 1305. C. „*τετανὸς* opponitur rugoso, faciesque hominis *τετανὸς* dicitur, quae tenta et plena humore, cutis superficie nitet, laevoremque habet, et nullis sulcatur rugis. Quo sensu Galenus L. 5. *τῶν κατὰ τόπους* dicit, *τετανὸν καὶ καθαρὸν διαφυλάττει τὸ πρόσωπον.*“ Nicand. Alex. 313. *ἀμφὶ δέ οἱ γυίοις τετανὸν περιφαίνεται ἔρφος.* Ib. 464. *αἶμ' ἀναλυόμενος τετανόν τ' ἐσκληκότα ῥινόν.* — *κομησαμένη.* P. *κομισσαμένη.* Pl. Br. — V. 3. *ἴδ' ὁ χρ.* P. Br. *ἴδ' ὡς χρ.* Pl.

Nr. 262. *φιλίππου θεσσαλο/ εἰς ἀριστοδίκην εἷς τινος* (L. *ἧς τινος*) *τὰ τέκνα τὰ μεν νόσος τὰ δε πέλαγος ἀπώλεσεν.* Br. II. 230. nr. 66. An. II. 2. p. 194. V. 4. *νούσω.* P. — *ἤμυσαν.* media correpta, ut pag. 408. nr. 309. et in epigr. Gregor. Naz. Pal. pag. 339. nr. 96. *Καππαδόκαι δ' ἤμυσαν ἐξαπίνης.* Alibi producitur. P. 228. nr. 88. p. 286. nr. 498. p. 320. nr. 715. Oppian. Hal. II. 307. Apollon. Rh. II. 582. — V. 5. *αἰεί.* P. *ἀεὶ* omnes editt. vett. praeter Asc. et St. — *Nr.* 263. *ἀντιφίλου βυζαντ εἰς γραῦν τινα εὔβουλ οἰωνιζομένην ἐπιθλι.* Br. II. 174. nr. 18. An. II. 2. p. 51. V. 3. *πειρίζουσα.* P. *πειράζουσα.* Pl. Br. *καὶ εἰ β.* P. *καὶ ἦν.* Pl. Br. V. 5. *ἦν ποῦ ἁμαρτοι.* P. et editt. Plan. *ἦν ποθ' ἁμάρτῃ.* Br. cum quatuor Codd.

Plan. εἴποθ' ἁμάρτοι Schaeferus corrigebat in not. mst. idque videtur verius.

Nr. 264. ἀπολλωνι οἱ δὲ φιλίππου εἰς τεττιγα ἴξευθεντα. Br. II. 138. nr. 25. An. II. 1. p. 371. V. 1. πρῶνας. P. *summis in ramis fruticeti sedens.* πρῶνες ὕλης sunt in ep. Alcaei p. 180. nr. 218. ubi ὕλης nostro θάμνου respondet. Vid. Steph. Thes. T. I. p. 1499. F. G. ἀμφὶ κλῶνας. Br. V. 2. μέσον. P. μέσον. Br. P. V. 3. In marg. Cod. εἰς τέττιγα ἰξευθέντα παρὰ Κρίτωνος ἰξευτοῦ. — ῥανίζων. P. ῥαπίζων. Br. c. Reisk. — δαίδαλον. P. δαίδαλ'. Br. c. R. Distinctione mutata, auctore Schaefero, δαίδαλα junxi cum κατωργάνιζε. V. 4. τῆς ἐρημίας pondet a praepositione verbi. Vid. Abresch. Lectt. Aristaen. p. 277. Sic fere Apoll. Rh. IV. 25. κατεχεύατο φωριαμοῖο i. e. κατὰ φωριαμοῦ. Salmasius corr. τὴν ἐρημίαν. ut Greg. Naz. Or. XXXIV. p. 554. A. de cicadis: ὅταν καταφωνῶσι τὰ ἄλση. — V. 6. Hunc versum omisit Jens. et Reisk. — ἀσάρκου νῶτα δούνακ. P. i. e. τὰ τοῦ ἀσάρκου τέττιγος. nec opus scribatur cum Br. ἄσαρκα. Recepi tamen ejusdem νῶτ' ἐδουνακεύσατο, quia nulla h. l. causa erat, cur augmentum omitteretur.

Nr. 265. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀετὸν τοξευθεντα ὑπὸ κρη ς τὸν τοξεύσαντα ἐν τῷ πιπτ ἀπὸ κτείναντα. Br. II. 137. nr. 21. An. II. 1. p. 368. V. 1. ἰοτυπεῖς. P. ἰοτυπής. Pl. Br. V. 3. ξεῖον. P. κεῖνον. Pl. Br. ex Planudis fortasse conjectura. Post πάλιν lacuna est in P. παλινδρομέοντι κατέκτα. Br. c. Plan. V. 4. ἠερίον. P. ἠερόθεν. Pl. Br. ἠερίον (sic) servavi, quum ob praecedentis versus defectum nihil certi de sensu hujus loci statui posset. — ἔθανεν. P. Pl. ἔθανε. Br. V. 6. αὔχεισθ' P. αὔχεῖθ' Pl. Br. — *Nr.* 266. ἀντιπάτρου εἰς μαρσύαν τὸν αὐλητὴν διατι γλαφυρὸν καὶ ἐμμελες αυλεῖν. Ineptum lemma. Br. II. 116. nr. 29. An. II. 1. p. 310. In Plan. p. 13. St. *Philippo* inscribitur. V. 2. γλαφυρωῖ. P. γλαφύρᾳ. ed. Flor. Ald. 1. Junt. Nic. Sab. γλαφύρῳ reliquae. De Glaphyro tibicine vid. Juvenal. VI. 77. ibique Interpretes.

Nr. 267. φιλίππου θεσσαλ εἰς δᾶμιν τινὰ ἐν τωῖ ἰκαρίωι πελάγει καταποντωθέντα. Br. II. 233. nr. 77. An. II. 2. p. 204. V. 1. Versum in membr. mutilum sic implevit Plan. Ἰκαρίην τὸ πάρος πλώων. jejuno additamento. Quod olim suspicatus sum: Ἔμπορος Ἰκαρίην .. ordo litterarum redarguit. Vide Prolegg. §. II. p. XLI. s. §. III. pag. XLIII. Quae H. de Bosch hic tentavit T. IV. pag. 310. et in

Br. II. 306. nr. 2. inter epigrr. Epigoni Thess. cui tribuitur in Plan. p. 104. St. fortasse quod proximum epigr. illius est poëtae. An. II. 2. p. 406. V. 3. τί δὲ κύπρις ἐμοῦ ἔτι. P. In Plan. omnino male: οὐδ' ἡ Κύπρις ἐστὶν ἐμοὶ ὅσον ὅρκος γνώριμος. quaedam editt. vett. γνώριμον. In marg. Wechel. γρ. τί δὲ Κύπρις ἐμοὶ πλέον, ἢ ὅσον ὅρκος. quod membr. lectioni facile praetulerim. Saltem scribe: ἐμοί γ' ἔτι. V. 4. γνώριμον. P. γνώριμος. Br. „Ad talia neutra librarii passim offenderunt, sic ut aut genera exaequarent, aut alias turbas facerent. . . Talibus locis auctoritate optimorum librorum illa constructio vel tenenda vel restituenda. Rursus caveamus, ne invitis scriptoribus illam elegantiam scilicet obtrudamus." Verba sunt praestantissimi Schaeferi ad L. Bos p. 535.

Nr. 261. ἐπιγόνου θεσσαλ/ εἰς ἄμπελον γηράσασαν καὶ μὴ καρ. Br. II. 306. nr. 1. An. II. 2. p. 405. V. 2. τετανῶν. P. Pl. πεπάνων Br. cum Valken. ad Ammon. p. 175. quem imitari non sum ausus. τετανοὶ βότρυες, ut φιαροί, acini esse videntur succosi, quo fit, ut pellicula laevis appareat et splendida. Bene sic respondet v. 4. σταφυλὴ γήρως αἰσθάνεται ῥυτίδων. Stephan. Thes. T. III. p. 1305. C. „τετανὸς opponitur rugoso, faciesque hominis τετανὸς dicitur, quae tenta et plena humore, cutis superficie nitet, laevoremque habet, et nullis sulcatur rugis. Quo sensu Galenus L. 5. τῶν κατὰ τόπους dicit, τετανὸν καὶ καθαρὸν διαφυλάττει τὸ πρόσωπον." Nicand. Alex. 353. ἀμφὶ δέ οἱ γυίοις τετανὸν περιφαίνεται ἔρφος. Ib. 464. αἷμ' ἀναλυόμενος τετανόν τ' ἐσκληκότα ῥινόν. — κομησαμένη. P. κομισσαμένη. Pl. Br. — V. 3. ἴδ' ὁ χρ. P. Br. ἴδ' ὡς χρ. Pl.

Nr. 262. φιλίππου θεσσαλ/ εἰς ἀριστοδίκην εἴς τινος (L. ἧς τινος) τὰ τέκνα τὰ μεν νόσος τὰ δε πέλαγ ἀπώλεσεν. Br. II. 230. nr. 66. An. II. 2. p. 194. V. 4. νούσω. P. — ἤμυσαν. media correpta, ut pag. 408. nr. 309. et in epigr. Gregor. Naz. Pal. pag. 339. nr. 96. Καππαδόκαι δ' ἤμυσαν ἐξαπίνης. Alibi producitur. P. 228. nr. 88. p. 286. nr. 498. p. 320. nr. 715. Oppian. Hal. II. 307. Apollon. Rh. II. 582. — V. 5. αἰεί. P. ἀεὶ omnes editt. vett. praeter Asc. et St. — *Nr.* 263. ἀντιφίλου βυζαν εἰς γραῦν τινα εὔβουλ οἰωνιζομένην ἐπιλι. Br. II. 174. nr. 18. An. II. 2. p. 51. V. 3. πειρίζουσα. P. πειράζουσα. Pl. Br. καὶ εἰ β. P. καὶ ἦν. Pl. Br. V. 5. ἦν ποθ' ἁμαρτοι. P. et editt. Plan. ἦν ποθ' ἁμάρτῃ. Br. cum quatuor Codd.

Plan. εἴποθ' ἁμάρτοι Schaeferus corrigebat in not. mst. idque videtur verius.

Nr. 264. ἀπολλωνι οἱ δὲ φιλίππου εἰς τεττιγα ἴξευθεντα. Br. II. 138. nr. 25. An. II. 1. p. 371. V. 1. πρῶνας. P. *summis in ramis fruticeti sedens.* πρῶνες ὕλης sunt in ep. Alcaei p. 180. nr. 218. ubi ὕλης nostro θάμνου respondet. Vid. Steph. Thes. T. I. p. 1499. F. G. ἀμφὶ κλῶνας. Br. V. 2. μέσον. P. μέσου. Br. P. V. 3. In marg. Cod. εἰς τέττιγα ἰξευθέντα παρὰ Κρίτωνος ἰξευτοῦ. — ῥανίζων. P. ῥαπίζων. Br. c. Reisk. — δαίδαλον. P. δαίδαλ'. Br. c. R. Distinctione mutata, auctore Schaefero, δαίδαλα junxi cum κατωργάνιζε. V. 4. τῆς ἐρημίας pondet a praepositione verbi. Vid. Abresch. Lectt. Aristaen. p. 277. Sic fere Apoll. Rh. IV. 25. κατεχεύατο φωριαμοῖο i. e. κατὰ φωριαμοῦ. Salmasius corr. τὴν ἐρημίαν. ut Greg. Naz. Or. XXXIV. p. 554. A. de cicadis: ὅταν καταφωνῶσι τὰ ἄλση. — V. 6. Hunc versum omisit Jens. et Reisk. — ἀσάρκου νῶτα δουνακ. P. i. e. τὰ τοῦ ἀσάρκου τέττιγος. nec opus scribatur cum Br. ἄσαρκα. Recepi tamen ejusdem νῶτ' ἐδουνακεύσατο, quia nulla h. l. causa erat, cur augmentum omitteretur.

Nr. 265. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀετὸν τοξευθεντα ὑπὸ κρη ς τὸν τοξεύσαντα ἐν τῷ πιπτ ἀπὸ κτείναντα. Br. II. 157. nr. 21. An. II. 1. p. 368. V. 1. ἰοτυπεῖς. P. ἰοτυπής. Pl. Br. V. 3. ξέιον. P. κεῖνον. Pl. Br. ex Planudis fortasse conjectura. Post πάλιν lacuna est in P. παλινδρομέοντι κατέκτα. Br. c. Plan. V. 4. ἠέριον. P. ἠερόθεν. Pl. Br. ἠερίον (sic) servavi, quum ob praecedentis versus defectum nihil certi de sensu hujus loci statui posset. — ἔθανεν. P. Pl. ἔθανε. Br. V. 6. αὐχεῖσθ' P. αὐχεῖθ' Pl. Br. — *Nr.* 266. ἀντιπάτρου εἰς μαρσύαν τὸν αὐλητὴν διατι γλαφυρὸν καὶ ἐμμελες αυλεῖν. Ineptum lemma. Br. II. 116. nr. 29. An. II. 1. p. 310. In Plan. p. 13. St. *Philippo* inscribitur. V. 2. γλαφυρωῖ. P. γλαφύρῳ. ed. Flor. Ald. 1. Junt. Nic. Sab. γλαφύρῳ reliquae. De Glaphyro tibicine vid. Juvenal. VI. 77. ibique Interpretes.

Nr. 267. φιλίππου θεσσαξ εἰς δᾶμιν τινὰ ἐν τωῖ ἰκαρίωι πελάγει καταποντωθέντα. Br. II. 233. nr. 77. An. II. 2. p. 204. V. 1. Versum in membr. mutilum sic implevit Plan. Ἰκαρίην τὸ πάρος πλώων. jejuno additamento. Quod olim suspicatus sum: Ἔμπορος Ἰκαρίην .. ordo litterarum redarguit. Vide Prolegg. §. II. p. XLI. s. §. III. pag. XLIII. Quae H. de Bosch hic tentavit T. IV. pag. 310. et in

Addendis p. 493. rem non conficiunt. Sensui et numeris satisfaceret: Ἰκαρίην πλώων ἔτι παῖς ἅλα. V. 5. οἰκτίστωι. P. οἰκτίοτως. Pl. Br.

Nr. 268. ἀντιπάτρου θεσσαλ/ εἰς κύνα θηρευτικ ἐν αυ τῇ ἄγραι τεκουσαν εννέασκύλακας. Br. II. 118. nr. 38. An. II. 1. p. 319. V. 1. κατ' ἴχνος. P. κατ' ἴχνεος. Br. male omnino; semper enim scribitur κατ' ἴχνος. ut Eurip. Hec. 1059. Rhes. 690. Aelian. H. An. XIII. 11. ἡ δὲ ἀλώπηξ καὶ αὐτὴ κατ' ἴχνος ἐστί. Fortasse, ᾄττει. Reiskius corr. κατίχνιος. Veram lectionem restitui ex Clem. Alex. Strom. IV. p. 592. 7. qui h. v. sic laudat: κρῆσσα κύων ἐλάφοιο κατ' ἴχνιον ἔδραμε γοργῶς. Sic Quint. Smyrn. VIII. 361. χαζομένοισιν ἕποντο κατ' ἴχνιον. Apoll. Rhod. I. 675. ὡς δ' ὁπότ' ἀγραύλοιο κατ' ἴχνια σημαντῆρος Μυρία μῆλ' ἐφέπονται. Frequens est μετ' ἴχνια. Matro ap. Athen. IV. p. 135. C. τῷ δὲ μετ' ἴχνια βαῖνε θεά. Apoll. Rh. I. 741. In Od. β. 406. γ. 30. et alibi. ἴχνη et ἴχνια permutata in Hymn. Homer. in Mercur. v. 76. ubi vid. Hermann. p. 5 . et ap. Xenoph. Anab. I. 6. 1. — γοργῇ. P. γοργή. Br. Ex γοργῶς ap. Clementem feci Γοργώ, quod canis nomen ap. Hygin. Fab. CXXXI. p. 253. — V. 4. ἄμφω, εὐαγρ. Nisi distinctio hiatum tolerabilem reddit, legendum: ἀμφότερ', εὐαγρ. V. 6. τοκάδων. P. τοκάδος. Br. Illud generali sententiae convenit. Caeterum poëta scripsisse videtur: φεύγετε Κρησσῶν, Κεμάδες, ἐκ τοκάδων τέκνα διδασκόμενα. aut: Κρήσσας . . . ἐκ τοκάδος. Sic non Creticae tantum ferae, sed omnes, monentur, ut Creticae matris catulos timeant. Quanta autem Creticorum canum praestantia fuerit, nemo ignorat. — διδασκόμεναι. P. Br. διδασκόμενα. Reisk.

Nr. 269. τοῦ αὐτοῦ εἰς ναυηγοὺς τινὰ μαχομένους ἕνεκεν σαν. Br. II. 120. nr. 42. An. II. 1. p. 323. In Plan. p. 74. St. *Philippo* inscribitur. V. 3. ὧν τὸν μὲν κύων θαλάσσιος καταβέβρωκεν, ὁ δὲ διεσω. marg. P. τύψε. P. Pl. Br. Verbum rei vix satis convenit; quare ῥίψε tentavit H. van Eldick in Not. Boschii T. IV. p. 494. Minore etiam mutatione scripseris: δύψε μέν. quo verbo transitive usus est Apollon. Rhod. I. 1007. ἄλλοι μὲν ἐς ἁλμυρὸν ἀθρόοι ὕδωρ Δύπτοντες κεφαλὰς καὶ στήθεα. ubi versum Antimachi in Scholiis commemoratum: ἠΰτε τις καύηξ δύνῃ ἐς ἁλμυρὸν πέλαγος. sic fortasse correxeris: ἠΰτε τις καύηξ ἁλμυρὸν ἐς πέλαγος Δύνῃ. sive Δύπτῃ. Cf. Schellenberg ad Antim. Reliqq. p. 95. s. Neutra significatione illud verbum est ap. Apoll. Rh. I. 1326. Lycophr. 164. 715. — V. 4. δίκῃ. P. et editt. vett. Plan. usque ad Ascens. quae δίκῃ dedit. Sic

Br. — V. 5. νῆχε δ' ὁ. P. νήχεθ' ὁ μέν. Pl. Br. — ἀλὸς παναλάστωρ. P. ἄλιος παναλ. Pl. Br. qua correctione rhythmus corrumpitur, quod ferendum tamen existimabat Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 223. Non dubitavi corrigere: τὸν δ' εἷλε κύων ἀλός· ἡ παναλάστωρ K. quo rhythmus bucolicus restituitur, sensus erigitur. — V. 6. χηρων. P. Pl. Κηρῶν. Br. c. Brodaeo. Vid. ad p. 351. nr. 168. v. 2. p. 198. nr. 256. In Theodosii Expugn. Cretae II, 52. (In Append. Corp. Scr. Byzant. Romae. 1777. p. 363.) ἀλλ' εἶχε κηρὸν ἡ φάρετρα καὶ βέλος. Interpres κηρὸν accepit pro κῆρα. Tu scribe: εἶχε καιρόν. Ib. 130. ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ κρατῶν Νικηφόρος Οὐκ εἶχε καιρὸν ἀγνοεῖν ... τὰς στροφουργίας. Ib. III. 166. πλὴν εἶχε καιρὸν ἐμποδὼν τῶν πραγμάτων. Diodor. Sic. XV. I. p. 4. τὸ μῖσος τῶν ἀδικουμένων ἔλαβε καιρὸν ἀμύνασθαι τοὺς προηδικηκότας.

Nr. 270. μάρκου ἀργενταρι ἐπί τινι ἐν νυκτὶ μετὰ κυθάρ κωμαζον. Br. II. 271. nr. 23. An. II. 2. p. 292. V. 1. ἄστρον. P. ἄστρων. Pl. Br. V. 2. λεύσων. P. ἐβαρυναόρος. P. ἐβάρυνα χορούς. Pl. Br. quod sensum expeditum non habet. Probabiliter et ingeniose Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 404. tentavit: ἐβάρυν' ὀάρους. Schaeferus in not. mst. ἐβάρυν' ἀόρους. *nec aliorum turbavi somnos.* Docta emendatio, quam veram dicerem, si de forma ἄορος satis constaret, ex qua ὦρος contractum videri potest. Etym. Magn. p. 106. ed. Lips. in ἄωροι. ὦρος γὰρ ὁ ὕπνος. Καλλίμαχος· πολλάκι καὶ κανθῶν ἤλασεν ὦρον ἄπο. (Vid. Fragm. Callim. nr. CL. p. 501.) καὶ Σαπφώ· ὀφθαλμοῖς δὲ μέλας χύτ' ὦρος. — V. 3. στρέψας. P. στέψας. Pl. Br. Sic in epigr. ex Planud. T. II. p. 731. nr. 350. κατέστεψε. edit. pr. κατέστρεψε. Infra p. 530. nr. 163. καταστέψῃ. Cod. Pal. καταστρέψῃ. Plan. In Fragm. Antimachi ap. Etym. M. p. 443. l. 55. πλῆσεν δ' ἄρ' ἐπιστράψας τὸ δέπας χρυσοῦν. scribe: ἐπιστέψας.

Nr. 271. ἀπολλωνίδου εισ ἐν βοσπόρωι θάλασσ ὅτι ἐν αυταις καὶ καλμεναις (scr. ταῖς καλουμέναις) ἀλκυονίδες η ἀριστομενην κατεπον. Br. II. 135. nr. 13. An. II. 1. p. 361. V. 1. καί ποτε. P. καὶ πότε. Pl. Br. δινήεις (θεῖσα) αφοβος (βόσπορος) P. δινείης. editt. vett. Plan. δινήεις. Steph. καὶ πότε δὴ νάεις. Br. ex conjectura. Erat quum ναύταις desiderari suspicarer. Sed vide, an varians lectio in membr. superscripta, sive glossam vocare malis, eo ducat, ut legamus: καὶ πότε δὴ δινεῖς (aut, πότε δινεύεις) ἄφοβος πόρος. *num unquam*

non timendus undas volvis? „Verbum δινεῖν et δινεύειν instar multorum similium vim habet activam vel neutram: significans vel aliud rotare, vel semetipsum, sive vagari, currere, versari, quod plerumque forma media δινεῖσθαι dicebatur.“ Verba sunt Valkenarii ad Theocr. Adon. p. 376. A. B. Vid. supra ad p. 119. nr. 212. V. 2. εἰ καὶ ἀλκ. P. εἰ καὶ ἐν ἀλκ. Pl. Br. Etiam εἰ κῆν bene haberet et κεῖν. V. 5. γαῖα. P. Pl. μαῖα scripsi auctore Munkero ad Hygin. p. 135. probante Br. Eadem verba permutata ap. Aeschyl. Choëph. v. 41.

Nr. 272. βιάνορος εἰς ἀπολλ/ ἱερ ὄρνιν ἐν τύμβω γεγλυμμένον ἄγγος θεασάμεν ς ζητῶ ἐν αυ ὕδωρ. Br. II. 155. nr. 4. An. II. 2. p. 7. V. 2. κρωσσίον. P. κρώσσιον. Br. ὀμβροδόκην. P. ὀμβροδόκον. Br. c. Salm. in marg. Ap. Guy. analogia sic postulante. V. 4. ἐκαιρομάνεις. P. Br. ἐκαιρονόμεις corrigit Schneider. in Lex. Gr. Ex plurimis verbis a μαίνω derivatis, et in -μανέω exeuntibus nullum est, quod vim transitivam habeat. — V. 5. ψαλμῶν σφαῖρον ποτον. P. χερμάδας ἐκ ψάμμων αἴρων ποθέν. Br. quae nimia est mutatio. Duabus litteris leviter immutatis scripsi: χερμάδα δὲ ψάμμων σφαιρῶν. *glaream conglobans, stipans.* V. 6. λαοτίνακτον. P. Audaci iterum mutatione Br. ἔφθακ' ἀνιμάσσων λαοτίνακτον ὕδωρ. ubi nihil verum, praeter λαοτίνακτον ὕδωρ, quod per epexegesin junctum cum πότον. Verba ἔφθανεν ὕδωρ ἅρπαγι χείλει significant, aquam glarea injecta subsilientem rostro raptim occupavit; pro: ὕδωρ λάεσι τιναχθὲν χείλεσιν ἥρπασε (πρὶν πάλιν καταπεσεῖν) εἰς πότον. Sic Bianor p. 278. ἀντὶ δὲ τούτων Αὐτὸς ὑπὸ βλοσυροῦ χεύματος ἐφθάνετο. i. e. ἀφηρπάσθη. — In verbo μαιμάσσων, quod festinantis corvi cupiditatem bene significat, nulla mutandi causa apparet.

Nr. 273. τοῦ αὐτοῦ εἰς τεττιγ ὃν ἰξοεργος τις κρὶτ ὥσπερ στρουθίον ἐθήρασεν. Br. II. 154. nr. 3. An. II. 2. p. 6. V. 2. φθέγξατο διγλώσσῳ. Simmias p. 255. nr. 193. τερπνὰ δι' ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος. Hinc suspicabar legendum esse: φθέγξατ' ἐν ἀγλώσσῳ. Sed vide Schneider. ad Aristotel. Hist. An. IV. 9. p. 245. V. 4. ἐξοβολῶν. P. ἰξοβολῶν. Br. c. Salm. V. 6. ἄγρην. ἄρην suspicabar, quod de *instrumentis* artis aucupatoriae aptius quam ἄγρα. De *artificio* supra p. 397. nr. 252. ἔφθανε δ' ἄνδρα . . . θηρῶν αὐτοδίδακτος ἄρης. — *Nr.* 274. φιλίππου εἰς δαμαλ' ἀροτρεύουσαν ἧς ς ὑμοιχος (L. μόσχος) ἐπικολον μυκώμενος. Br. II. 228. nr. 59. An. II. 2.

p. 189. V. 1. γυρητόμον. P. Pl. In edit. Nic. Sab. γυητόμον, quod metro adversatur, sensui satisfacit. Apoll. Rhod. I. 1215. ὁ μὲν νειοῖο γύας τέμνεσκεν ἀρότρῳ. Sed vide an fuerit, τὸν ἀρουραῖον γυιητόμον. Quod Porson. dicit ad Eurip. Phoen. 655. semper γύας scribendum esse, id procul dubio verum est, ubi prior corripitur. In Platon. Epist. I. pag. 310. A. legitur sine lectionis diversitate: οὐδὲ γαίας εὐρυπέδου γόνιμοι βρίθοντες αὐτάρκεις γυῖαι (a γυίης), ex poëta nescio quo. Gregor. Naz. Carm. de Reb. Suis v. 78. Opp. T. II. p. 32. C. οὐ γῆς πυροφόρου γυῖαι καὶ ἄλσεα καλά. Hesych. γυίη. ὀργυιά. Caeterum quod Steph. in Thes. Gr. T. I. p. 892. ait αὔλακα γυρητόμον dici, quia aratrum in fine agri vertatur, id non satisfacit. — V. 3. ἀροτροπόνου. P. Pl. ἀροτροπόνους. Br. c. Scalig. in not. mst.

P. Nr. 275. μακεδονίου εἰς κόδρον τινὰ κυνηγέτην ἄριστ. Br. III. 121. nr. 36. An. III. 1. p. 236. In Plan. p. 96. St. inscriptum Μακέδονος. V. 1. ἔκτανεν. P. V. 3. αἴθρι. P. αἴθρῃ. Br. ἀν' αἴθρην ed. Steph. οὐδ' ἂν αἰθέρα. ed. pr. Flor. A. 1. Asc. ἀν' inseritur in Lectt. Ald. 1. unde sic A. 2. 3. ἐν αἴθρᾳ Jos. Scaliger in not. mst. — Ptolemae. epigr. in Append. T. II. p. 782. nr. 70. τὰ κατ' αἴθρην τείρεα. Lycophr. v. 700. τείνει πρὸς αἴθραν κρᾶτα. τὸν αἰθέρα λέγει. Schol. Quint. Smyrn. XIV. 197. μακροὶ δὲ οἱ ἄχρις ἐπ' αἴθρην Ὄζοι ἀπηίξηντο. — Nr. 276. κριναγόρου ἐς γραῦν πενηχρ ἐν τωῖ ἀποπλυνειν τὰ ἑαυτῆς ῥάκη ἀποπνηγησαν. Br. II. 148. nr. 31. An. II. 1. p. 405. V. 1. ἀπὸ κλ. P. κροκάλαισι. P. Br. κροκάλῃσι Pl. V. 5. πενίῃ. P. Pl. πενίῃ. Br. V. 6. θαρσῆσαι. P. θαρσῆσαι. Pl. Br. De constructione verbi θαῤῥεῖν cum accusativo rei, cui quis confidit, vid. Heindorf. ad Platon. p. 228. Boisson. ad Philostr. Her. p. 364.

Nr. 277. ἀντιφίλου εἰς χειμάῤῥουν ῥᾳδίως καταφερμενον τωθαστικ. Br. II. 177. nr. 31. An. II. 2. p. 59. V. 3. ὄμβροισι. P. ὄμβροιο. Pl. Br. frequenti terminationum οισι et οιο permutatione. Vid. ad p. 229. nr. 158. v. 1. Non recessi a Cod. Homer. Ἰλ. ρ. 389. βοὸς μεγάλοιο βοείην . . . μεθύουσαν ἀλοιφῇ. Oppian. Cyneg. II. 576. δέμας ὕπνοισιν μεθύοντες. Id. Halieut. V. 603. αἱ δ' ὅταν ἐμπελάσωσι βορῆς μεθύουσαι ἔρωτι. Nonn. Dion. II. p. 74. 18. ἤριπεν οὐρανίῳ μεθύων φλογόεντι βελέμνῳ. V. 4. θολεραῖς ἠράνισ' ἐν νεφέλαις. P. Plan. θολεραὶ δ' ἠράνισαν νεφέλαι. Br. tacite recepit. Scripsi ἠράνισαι, praeeunte Huetio. θολεραῖς νεφέλαις pro παρὰ τῶν

νεφελῶν, *a nubibus accepisti mutuo.* — V. 5. *ἠελίῳ.* P. V. 6. *ποταμῶν.* P. *ποταμόν.* Pl. Br. Cod. lectio elegantior.

Nr. 278. *βιάνορος εἰς λάρνακα λείψανα φέρουσαν ἀνδρός, ἣν χειμάῤῥους κατέσυρεν.* Br. II. 155. nr. 5. An. II. 2. p. 9. V. 1. *πατρώων.* P. *πατρῴων.* Pl. Br. *κομίζουσαν.* P. *κοιμίζουσαν.* Pl. Br. V. 4. *εἰσ ἐθ.* P. — *Nr.* 279. *βάσσου εἰς τοὺς τριακοσίους ἄνδρας τοὺς σπαρτια.* Br. II. 162. nr. 7. An. II. 2. p. 24. V. 4. *καὶ στέρνοις.* P. *κὴν στ.* Pl. Br. Praepositione nihil opus. V. 5. *εἰς ἐμόν.* P. Pl. Br. Somnus aut quies, qua manes fruuntur, vix dici potest *Charontis somnus;* nec bene habet *ἀναπαύεσθαι εἰς ὕπνον.* Quare scripsi mutatione lenissima: *καὶ αἴσιμον ἀμπαύσασθαι ὕπνον. jam debito somno fruimini.* V. 6. *ἀνικάτου.* P. *ἀνικήτου.* Pl. Br. Hoc recepi propter *δῆμος.*

Nr. 280. *ἀπολλωνίδου εἰς λαίλιον ὕπατ ῥωμαίων.* Br. II. 137. nr. 22. An. II. 1. p. 368. V. 1. *λαίλιος.* P. *Αἴλιος.* St. c. ed. Ascens. Prius verum esse litterarum initialium ordo docet. Vid. ad p. 400. nr. 267. — *ὑπάτον.* P. *ὑπάτων.* Pl. Br. V. 2. *εὐρῶτα.* P. *εὐρῶταν.* Pl. Br. V. 4. In marg. *ζτ. τὴν ἔννοιαν τῆς γραφῆς.* P. V. 5. *ζτ. τὴν τοῦ γράμματος ἔννοιαν.* marg. P. Obscurum epigr. in quo primum distichon non bene coit cum sequentibus. Fortasse ex duobus diversi argumenti epigrammatis conflatum. — *κιττέ.* P. *κίτται.* Br. *κίττας.* Pl. V. 7. *παῖσι.* P. Br. *παῖσδε.* Pl. V. 8. post *ποθεῖ* lacuna est in P. Verba *γάρνος ἡμετέρης* ex Plan. addidi Br.

Nr. 281. *τοῦ αὐτοῦ εἰς πῶλ/ σάρκαν ἀνθρωπίας σιτιζόμενον.* Br. II. 136. nr. 18. An. II. 1. p. 366. V. 1. *ξυνόν.* P. *ξεῖνον.* Pl. Br. V. 2. *ὑπ᾽ ἀνδρ.* P. *ἐπ᾽ ἀνδρ.* Pl. Br. *φρισσομενον.* (*μασσόμενον*) P. *φρυασσόμενον.* Pl. Br. De horum verborum permutatione egit Schaeferus ad Dion. Hal. de Comp. Verb. p. 195. s. nostro loco non omisso. De equo Mich. Psell. in Append. nr. 52. T. II. p. 776. *ἔμπνους ἀληθῶς καὶ φριμάξεται τάχα.* Aelian. H. An. VI. 44. *οὐκοῦν ἐρᾷ τοῦ δεσπότου δριμύτατα, καὶ προσιόντος ἐφριμάττετο, καὶ ἐπικροτοῦντος ἐφριάττετο.* qui locus notandus. V. 3. *παλεύς.* P. i. e. *παλαιός*, quod olim non satis circumspecte damnavi. Exempla hujus correptionis dedi in Addit. ad Athen. p. 113. et supra ad Philippi Cor. v. 12. p. 45. Cf. Gaisf. ad Hephaest. p. 216. — *πολιός.* Pl. Br. quod et ipsum est elegans.

Nr. 282. ἀντιπάτρου μακε εἰς δάφνην τὸ φυτὸν ὑποτιν κοπτόμε-. Br. II. 119. nr. 40. An. II. 1. p. 321. V. 1. δένδρον. P. δένδρεον. Br. V. 2. φείσασθε δμ. χερσὶν ἑτοιμοτόμοις. P. φείσασθαι scripsi cum Reiskio, qua tam leni correctione sensus egregie restituitur. Minus feliciter Salm. cujus correctionem recepit Br. τὸ δένδρεον, ἥ ποτε Δάφνη· φείσασθε δμώων χεῖρες ἑτοιμοτόμοι. V. 3. τίς. P. V. 4. χθαμαλήν. P. χθαμάλην. Br. — ἐς χύσιν. P. εἰς. Br. — V. 5. ὑπ' ἐμεῦ. P. ἀπ' ἐμεῦ. Br. ex Salm., ut videtur, correctione. V. 6. πανθήλης. P. πανθηλής. Br.

Nr. 283. κριναγόρου εἰς γερμανικὸν τὸν πρα νέρωνος ὅτε τοὺς κελτ κατεπολέμησεν. Br. II. 148. nr. 28. An. II. 1. p. 403. In Plan. p. 6. St. *Basso* inscribitur. V. 1. πυῤῥηναῖα. P. πυρηναῖα. Pl. et Draco de Metris p. 78. 7. — βαθυάγκεες. P. Br. βαθυαγγέες Draco cum edit. Flor. Aldd. 3. Junt. Nic. Sab. — De litterarum γκ et γγ permutatione dixi ad p. 113. nr. 179. v. 8. — *Nr.* 284. κριναγόρου εἰστην κατάπτωσιν τῆς κορίνθου. Br. II. 145. nr. 20. An. II. 1. pag. 394. V. 2. ἀμμορίη. P. ἀμμορίης. Br. V. 3. καὶ γᾶς ἡ χθαμαλωτέρη. P. αὐτίκα καὶ πόντου. Br. qui in Lectt. audacius etiam corrigit: ὤφελες ἢ πόντου χθαμ. εἴθε Κόρινθε Κεῖσθαι, ἢ Λιβ. hiatu pentametrum onerans. In marg. Ap. G. et R. corrigitur: αὐτίκα καὶ Γάζης χθ. probante Hermanno ad Viger. p. 757. ed. sec. Huic correctioni favet, quod Gaza paulo ante Crinagorae aetatem ab Alexandro Judaeorum rege diruta erat. Vid. Joseph. Antiqq. XIII. 21. Equidem suspicabar: αὐτίκα δ' Αἰγείρης χθαμ. quod nec ipsum longe abest a membr. lectione. Philo Opp. T. II. p. 514. κατὰ Πελοπόννησόν φασι τρεῖς πόλεις Αἴγειραν, Βοῦράν τε καὶ ὑψηλὴν Ἑλίκειαν, εὐδαίμονας τὸ πάλαι γενομένας, πολλῇ τοῦ πελάγους ἐπικλυσθῆναι φορᾷ. — εἴθε κεῖσθαι. ut Antipat. p. 427. nr. 408. εἴθε με παντοίοισιν ἔτι πλάζεσθαι ἀήταις. Vid. Hermann. ad Orph. p. 213. ad Viger. p. 757. ed. sec. V. 5. δεθεῖσα. P. δοθεῖσα. Br. cum Reiskio. Junge διαδοθεῖσα.

Nr. 285. φιλίππου θεσσαλο εἰς τὸν καίσαρος ἐλέφαντα τὸν θαυμάσι. Br. II. 220. nr. 29. An. II. 2. p. 169. V. 1. φαλαγγομάχος. P. — μάχας. Pl. Br. Per se utraque forma bona. Vid. Interpp. ad Moer. p. 260. Hoc loco metrum alteram commendat. Cf. ad p. 529. nr. 155. v. 1. — V. 2. μυριόδους. ad magnitudinem referendum.

Obiter corrige Oppian. Cyn. II. 491. de elephante: κείνοις (sic Cod. reg. κεῖνα vulg.) γὰρ γενύεσσιν ὑπέρβια τεύχεα τοῖα Εἴκελα χαλινόδουσιν ἐπ' οὐρανὸν ἀντέλλοντα· Ἀλλ' οἱ μὲν πείθονσ' ὀλοοὺς ἐνέπειν περ ὀδόντας. Sic scribe cum Cod. reg. ubi πείθους. *Sunt qui nobis persuadere conentur, ut, quae cornua sunt, ea dentes vocemus.* Vulgata sensu caret. — V. 3. φωιστείλας. P. φόβφ' στείλας. Pl. Br. ζυγοδέσμοις. P. ζυγοδέσμους. Pl. Br.

Nr. 286. μάρκον ἀργενταρι. Br. II. 267. nr. 8. An. II. 2. p. 281. V. 1. ὕπνον ἀφ' ἥρπασας. P. V. 2. εἰς ἀλέκτορα τὸν ὄρνιν τινὰ ἀφυπνίσαντα ἡδέως κοιμ. marg. P. V. 4. ὠοτόκον . . . ἀγέλην. P. ὠοτόκον . . . ἀγέλης. Pl. Br. Sic olim fuisse πάσης docet. V. 5. ναί. P. Br. μά. Pl. V. 6. ἀλλ' ἕξεις. Nondum poenitet conjecisse αἱμάξεις, quod exemplis adstruxi in Animadverss. Similiter Ruhnken. ap. H. de Bosch. T. IV. p. 329. αἱμάξεις tentavit, quod propter asyndeton minus probabat Eldikius ib. p. 495. ἀλλ' ἥξεις volebat Huschk. in Anal. crit. p. 78. Orellius denique in Append. ad Or. Isocr. π. ἀντιδ. p. 404. ἀλλ' ἕξεις ὦνον, *mercedem habebis.* V. 7. ὠμόσαμεν. P. Pl. ὠμοσάμην. Br. Nulla emendandi necessitas.

Nr. 287. ἀπολλωνι εἰς ἀετὸν ἐν ῥόδῳ παραγινόμενον ὅτε ς νέρων ἤκμαζ. Minoribus litteris adscriptum ·/· τὴν ἱστορίαν. Br. II. 135. nr. 14. An. II. 1. p. 362. V. 3. ἀερθῆς. P. — *Nr.* 288. γεμίνου εἰς φίλιππον τὸν βασι μακεδονίας ὅτι τοὺς ἑλλην ἐταπείνω. Br. II. 280. nr. 5. An. II. 2. p. 312. V. 1. κεκροπίδεσσι. P. κεκροπίδαισι. Pl. Br. Propius erat κεκροπίδῃσι. Sic p. 228. nr. 154. ἰναχίδεσσι scriptum pro ἰναχίδῃσι. V. 2. φιλιππίης. P. φιλιππείης. Pl. Br. V. 4. μακηδονίης. P. μακηδονίοις. Pl. Br.

Nr. 289. βάσσου εἰς τὰς καφηρίδας πέτρας ἐναῖς ἦψε τὰ πυρὰ ναύπλιος. ς τοὺς ἑλλην μετὰ τ νε εθραυσεν. Br. II. 161. nr. 5. An. II. 2. p. 22. V. 1. νόυτου. P. et editt. Plan. usque ad *Plan.* ubi νόστου. Sic Br. V. 3. ψεύστας. P. ψεύστης. Pl. Br. fortasse rectius. Illud tamen ob terminationum varietatem suavius ad aures accidit. V. 4. σέλας. P. σέλα. Pl. Br. Vid. Hesiod. Theog. v. 867. V. 7. ἀνίκατος. P. ἀνίκητος. Pl. Br. V. 8. σοὶ γὰρ πᾶν Ἑλλάς. P. Pl. Br. qui sic interpretatur: *propter te Graecia omnigenas lacrimas fudit.* At πᾶν δάκρυ sic graece non dicitur. H. de Bosch. T. IV. p. 513.

tentabat: σὴν δ' ἀπάτην 'Ελλ. sive σοὶ γὰρ πᾶσ' 'Ελλὰς ἔδωκε δίκην. Eldikius autem ib. p. 494. σοὶ χαρμὴν 'Ελλὰς ἔχευσε δάκρυ. *quas Graecia profudit lacrimas, eae tibi laetitiae fuere.* Bene ad sensum; sed γὰρ abesse nequit. Scripsi, una littera addita, altera leviter immutata: σοὶ γὰρ ἄποιν' 'Ελλὰς ἔκλαυσε δάκρυ. *Graecia tibi poenas solvens lacrimas fudit;* ob filium injusto judicio oppressum scilicet. Sic ἄποινα est ap. Aeschyl. Pers. 805. κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν, Ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων. Ap. Pindar. Ol. VI. 28. ὄφρα πελώριον ἄνδρα . . . αἰνέσω, πυγμᾶς ἄποινα. Pyth. II. 24. ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ Εὐαχία βασιλεῦσιν ὕμνον, πυγμᾶς ἄποινα. et alibi. Vid. Bökh. Not. crit. ad Pindar. p. 564. Apollon. Rhod. II. 967. καί οἱ ἄποινα 'Ιππολύτη ζωστῆρα παναίολον ἐγγυάλιξεν. Est autem ἄποινα ambiguae significationis vocabulum de *retributione quacunque.* Mosch. Eid. VI. 6. τόσσον ὅμως φιλέων ἐχθαίρετο, πάσχε δ' ἄποινα. Vid. Matth. Animadverss. ad Homer. Hymn. p. 332.

Nr. 290. φιλίππου θεσσ\ εἰς λυσίστρατον τινα νεοκορον ἐν ναυαγίωι μόν' σωθέντα. Br. II. 214. nr. 12. An. II. 2. p. 153. V. 1. αἰξαοῦ. P. ἐκ ζαοῦς. Br. c. Pl. ἄνεμος ζαῆς. 'Ιλ. μ. 157. Od. ε. 368. ὦρσεν ἔπι ζαῆν ἄνεμον. Od. μ. 313. Quint. Smyrn. III. 619. V. 3. μυχῶν. P. βυθίτης. Ib. βυθῖτις. Pl. Br. Similiter peccatum p. 273. nr. 429. v. 1. p. 420. nr. 373. v. 3. in παροδίτην. — ἐξηρεύετο. P. ἐξηρεύγετο. Pl. Br. V. 4. ὄλισθεν. P. ὤλισθεν. Pl. Br. Qui ἐξηρεύγετο scripsit, nec ὤλισθεν scribere non potuit. Et sic jucundior existit pedum varietas. Cf. ad nr. 254. v. 3. — πτύσας, *spumam excitans* interpretatur H. de Bosch. Depravatam esse lectionem dubitare noli. εἰς ἁλὸς πτύχας tentavit G. Wakefield, cujus simile exemplum desidero. Nam οὐρανοῦ et αἰθέρος πτυχαί, quod ap. tragicos occurrit, huc non facit. Suspicabar: εἰς ἁλὸς πλάκας. Pindar. Pyth. I. 45. ἐς βαθεῖαν πόντου πλάκα. Epigr. in Append. nr. 283. T. II. p. 847. κατ' Αἰγαίην πόντου πλάκα. Arionis Hymn. v. 18. ἄλοκα Νηρείας πλακός. et ne de plurali dubites, Oppian. Hal. II. 186. ὄστρακον αὖ βυθίας μὲν ἔχει πλάκας. — V. 5. φορτὶς δὲ οὔρεν ἀΐδαν πλανώμενον. P. φ. δ' ἐσύρετ' ἐς ἀΐδαν πλανώμενος. Pl. cui lectioni succurrit Br. distinguens post ἀΐδαν. Vestigia membr. magis premens suspicabar legendum: φορτὶς δ' ἐσύρετ', ἐν ἀΐδᾳ πλανωμένων 'Αρωγοναύτας δαίμονας λ. ἐλ. i. e. δαίμονας ἀρωγοὺς τῶν ναυτῶν ἐν ᾅδῃ (in Orci faucibus) πλανωμένων. Mare tempestatibus commotum cum Orco

comparatur p. 306. nr. 630. *οὔπω χεῖλος ἔμυσε, καὶ ἦν ἴσος ἄϊδι πόντος.* — V. 7. *νεηκόρωι.* P. *νεωκόρῳ.* Pl. Br. V. 8. *ἐκοίμισεν.* P. *ἐκοίμισαν.* Pl. Br.

P. *Nr.* 291. *κριναγόρου εἰς ῥώμην τὴν ποτ' διὰ τὸ ἀήττητον αὐτότε εἶναι. νυνὶ δὲ πάσης δρυὸς ἐστιν ἔλεεινι.* Br. II. 148. nr. 29. An. II. 1. p. 403. V. 1. *πλημμῦραν.* P. Vid. p. 363. nr. 52. — *ἐγείρῃ.* si Oceanus omnes suas copias (i. e. populos ad Oceanum habitantes) emiserit, Germaniaque turba sua emissa Rhenum siccaverit, ut Persarum olim copiae flumina Graeciae. Huic meae interpretationi favet H. de Bosch T. IV. p. 482. Cf. Tristan. T. I. p. 166. *ἐγείρειν* in hac re proprium vocabulum. Dionysius Perieg. v. 202. *ἄλλοτε μὲν πλημμυρὶς ἐγείρεται, ἄλλοτε δ' αὖτε Ἄμπωτις ξηρῇσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισιν.* Vitiosa tamen videbatur lectio Wyttenbachio V. cl. qui in Bibl. crit. III. 12. p. 36. *ἀνείργῃ* legendum suspicatur: „si oceanus omnem aestus accessum in se collegerit; quo facto hostibus fines romanos aggredi tentantibus, siccum litus et vadum praeberetur.“ Contra Eldikius ap. Boschium l. c. malit: *πᾶσαν πλημμῦραν ἐρεύγῃ.* ut antithesis magis appareat. V. 2. *ῥῆνον πάντα πίῃ.* P. V. 3. *ῥώμης δ' οὐδ'* P. *δ'* om. Pl. Br. Interdum *δὲ* sic ponitur in antithesi, praesertim praecedente conjunctione *εἰ* aut *ἦν.* Od. π. 274. *εἰ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ Τετλάτω ἐν στήθεσσιν.* et iterum v. 276. *ἤνπερ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἕλκωσι θύραζε, Ἢ βέλεσιν βάλλωσι, σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι.* Timocr. ap. Plutarch. Vit. Them. c. 21. *ἀλλ' εἰ τύγε Παυσανίαν αἰνεῖς ... ἐγὼ δ' Ἀριστείδην αἰνέω.* Aeschyl. Eumenid. 873. *ἀλλ' εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι Πειθοῦς σέβας ... Σὺ δ' οὖν μένοις ἄν.* Cum *οὖν* etiam in Platon. Menon. p. 98. B. *ἀλλ' εἴπερ τι ἄλλο φαίην ἂν εἰδέναι (ὀλίγα δ' ἂν φαίην), ἓν δ' οὖν καὶ τοῦτο ἐκείνων θείην ἂν ὧν οἶδα.* Alia vid. ad p. 52. nr. 12. v. 7. Quum tamen h. l. *δὲ* in Plan. omitteretur, (quae particula etiam aliis in lociis temere inserta est. Vid. ad p. 52. nr. 11. v. 69.) illud in varias lectiones relegandum putavi. — V. 5. *καὶ ἱεραί.* Ne *καὶ* in hac sede ante vocalem produceretur, *ῥ'* interponendum suspicabar. Vide tamen, an hiatus ille tolerabilior inde fiat, quod *καὶ etiam* significans paulo majore cum vocis elatione pronuntiatur. Vid. Gerhard. Lectt. Apollon. p. 165. s. — V. 6. *αὖ χεοντ'.* P.

Nr. 292. *ὀνέστου εἰς ἀρίστιον γυναῖκα, ἧς ἐν μιαῖ ἡμέραι δύο*

παῖδες τεθνήκασιν ὁ μὲν ἐν γῇ, ὁ δ' ἐν θαλάσσῃ. Br. II. 290. nr. 8. An. II. 2. p. 338. V. 1. *ἐσάκουσε.* P. *ἐσάκουε.* Pl. Br. — *Nr.* 293. *φιλίππυ θεσσαλ/ εἰς λεωνίδαν τὸν σπαρτιάτην ὅτε ξέρξης αυ ὑπεραγασθεὶς νεκρὸν ὄντα μετ' τῆς πορφύρ χλανίδος ἐσκέπασ.* Br. II. 228. nr. 60. An. II. 2. p. 189. V. 2. *εὐχλαίνου.* P. et Lectt. Ald. pr. unde Ald. 2. 3. *ἐγχλαίνου* reliquae. V. 3. *ἤχησεν.* P. Pl. *ᾔνησεν.* Br. nescio quare. Caeterum *καί* ... *δέ* hoc loco sibi valde displicere monebat Schaeferus in not. mst. suspicatus, aut *δὲ* delendum, aut *ἐκ νεκύων δ' ἤχ.* legendum esse. Prius equidem malim. V. 5. *ἀσπὶς ἐμοί.* P. *ἀσπίς μοι.* Pl. Br. minus bene. — *αἶρε.* P. ed. Flor. Ald. 1. Br. *ἔρρε* reliquae. Ap. Aelian. H. An. XIV, 11. *καὶ εἴγε τις ὑπάρξοιτο τούτων διώκειν τινά, προσαπαίρειν αὐτῷ ἵππῳ.* Schneiderus, Abreschio praeeunte, scripsit, *προσαπερεῖ.* Fortasse scribendum: *πάρος ἀπερεῖ.* *prius quam illum assequatur* sc. V. 6. *κήξω.* P. *ἥξω.* Br. cum Plan. Scripsi *χἤξω.* *καὶ* h. l. consequentiam significat.

Nr. 294. *ἀντιφίλου βυζαντ εἰς τὸν αὐτὸν λεωνιδ παρὰ ξέρξου πορφυρῇ χλανίδι σκεπασθέντα μὴ δεχόμενον.* Br. II. 179. nr. 38. An. II. 2. p. 63. V. 1. *λεωνίδῃ.* P. *λεωνίδα.* Pl. Br. V. 2. *ταρβήσας.* P. Pl. *θαμβήσας* tentabat Scalig. in not. mst. Suid. *ταρβεῖ, φοβεῖται, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ταρβεῖν ἀντὶ τοῦ τιμᾶν.* Vid. Br. ad Sophocl. Oed. Colon. v. 293. — V. 3. *ἔχοι.* P. *ἔχει.* Pl. Br. Membr. lectio procul dubio verior. V. 6. *θνάισκει.* P. *ἐλευθερίης.* P. *ἐλευθερίας.* Pl. Br. — *Nr.* 295. *βιάνορος ἐπὶ ἵππωι ὠκυτάτωι μὴ βουλ/λομένωι εἰσελθεῖν ἐν νηΐ.* Br. II. 156. nr. 11. An. II. 2. p. 11. V. 3. *πῶλον* .. *χρεμέθοντα.* Oppian. Cyn. I. 234. *καὶ χρεμέθων ποτὲ πῶλος.* Brodaeus *χρεμετῶν* corrigebat. Ap. Tzetz. in Posthom. 142. *σὺν δ' ἵππος χρεμέτισε πανείκελος μυρομένοισιν.* scribe: *χρεμέτησε* (aut *χρεμέτισσε*) *πανείκελα μυρομένοισιν.*

Nr. 296. *ἀπολλωνίδου εἰς σκύλλ τοντας αγκυρ τῶν περσικῶν νεῶν νυκτὸς ἀποκείραν.* Br. II. 136. nr. 16. An. II. 1. p. 363. V. 1. *σκύλλος.* P. Pl. *Σκύλλις.* Br. sine causa idonea. Vid. Valkenar. ad Herodot. p. 622. V. 2. *ἤλαυνεν.* P. Steph. *ἤλαυνε.* Br. c. plurimis editt. Plan. — *εὔρετο.* P. *εἴρατο.* Pl. Br. Vid. ad p. 224. nr. 119. v. 1. — V. 3. *νιρῆος.* P. *νηρῆος.* Pl. Br. Vid. p. 170. nr. 164.

v. 1. — ὑποπλεύσας. P. ὑποπλώσας. Pl. Br. V. 5. ἐπὶ γῆν. P. ἐπὶ γῆς. Pl. Br. *ad, prope terram.*

P. *Nr.* 297. ἀντιπάτρ εἰς τὸν καίσαρα μέλλοντα ἀπαιρ ἐπὶ τοὺς παρθ ἤδη ὑποσπόνδ γινομένους. Br. II. 113. nr. 20. An. II. 1. p. 301. V. 1. ἀπ' εὐφρήτην. P. ἐπ' Br. c. Salm. Ap. Tzetz. Posthom. v. 77. ἀπ' ὄμμασι πῦρ ἀμαρύσσων. scr. cum Niclasio, ἐπ' ὄμμασι. — V. 3. δήιεις. P. δήεις. Br. V. 6. ἠελίνοι. P. ἠελίῳ. Br. c. Salmas. — *Nr.* 298. ἀντιφίλου εἰς τινα τυφλὸν ὃς ἀνελθὼν εἰς τὸ ἐνελευσίνι ἱερὸν τῆς τελετῆς γινομένης ἀνέβλεψε ὁμοῦ δὲ μετεῖχε τῶν μυστηρίων.

In marg. οὕτως καὶ σὺ βλέψαις υἱὲ τ ἐξανασκάφ (?) ὡς ὁ ἐν ἐλευσῖνι τυφλός. Br. II. 178. nr. 33. An. II. 2. p. 60. V. 1. ἀντιφίλου εἰς τυφλὸν ψεῦσμα παράδοξον. marg. P. Excitatur hic versus ap. Dracon. de Metris p. 84. 16. V. 2. οὐ μόνον. P. οὐ μοῦνον. Pl. Br. V. 5. δημοῦς. P. Vid. ad p. 361. nr. 19. v. 8. — V. 6. ὄμμασι τρανότερον. P. ὄμματι τρανοτέρῳ. Pl. ὄμμασι τρανοτέροις. Br. Membran. lectioni inhaesi, quum κηρύσσων τρανότερον bene dicatur. Philodem. in Plan. nr. 234. T. II. p. 696. ἁ κεφαλὰ γὰρ μ α ν ύ ε ι τ ρ α ν ῶ ς Πᾶνα τὸν αἰγόκερων.

Nr. 299. Φιλίππου θεσσαλ/ εἰς ταύρους ἕλκον ναῦν παρα τὸ ῥεῦμ τοῦ ποταμοῦ. Br. II. 219. nr. 27. An. II. 2. p. 168. V. 4. μακροτόνων. Pl. Br. μακροτερῶν. P. quod ex μακρότενῶν, ni fallor, depravatum. V. 6. κὶν. P. κἀν. Pl. κἠν. Br. — *Nr.* 300. ἀδαίου εἰς πευκέστην ταῦρον τὸν καλούμενον ζόμβρον λοχεύσαντα. τις δὲ ὁ πευκέστης οὐκοῖδα. Br. II. 241. nr. 2. An. II. 2. p. 228. V. 2. ἵππω. P. V. 3. πρειῶν ἄτε. P. πρειὼν ἄτε. Br. qui tamen πρηστὴρ malit cum Dorvillio. πρηὼν scripsi cum Ruhnkenio. Iis, quae in Animadversionibus ad hanc lectionem stabiliendam attuli, adde Opp. Cyn. I. 417. κύνες . . ζατρεφέες, πρώνεσσιν ἐοικότες ἀκρολόφοισιν. Ib. II. 516. φαίης κεν ἰδὼν ἐλέφαντα Ἢ κ ο ρ υ φ ὴ ν ὄ ρ ε ο ς π α ν α π ε ί ρ ι τ ο ν, ἢ νέφος αἰνὸν . . . ἐπὶ χέρσον ὁδεύειν. — τοῦ δ' ἀπ. Exspectabatur, ὁ δὲ (Πευκέστης) διὰ κροτάφων αὐτοῦ etc. Sed vid. ad p. 395. nr. 226. v. 7. V. 4. παιονίδα λόγχην. Brevis syllaba producta ob sequens λ. Vid. ad p. 379. nr. 147. v. 3. — κροτάφων. P. κροτάφου. Br. c. Salm. V. 6. κόμπον μή. P. cum nota ⁒ in marg. κόμπον ἔχει. Br. cum Heringa et Dorvillio.

Nr. 301. σεκούνδου εισοῦνον ἐνάλωνι ἀναγκαζόμενον μετα ἵππων

συμπατεῖν τ ἀσταχν. Br. III. 5. p. 2. An. III. 1. p. 10. V. 1. ὀγκιστήν. P. ὀγκηστήν. Pl. Br. De hac voce doctissimus Schaeferus haec monuit in not. mst. „Ὀγκηστὴς non videtur graecum; ab ὀγκάομαι „debet esse ὀγκητής; ut καυχητὴς a καυχάομαι, βρυχητὴς a βρυ-„χάομαι, μυκητὴς a μυκάομαι. Obiter Lexicis addatur μυκήτωρ e „Nonno notatum a Musgravio ad Eurip. Bacch. 1155, (1157.). In „ὀγκιστὴς Codicis Pal. ισ ortum ex η, ut innumeris in locis. Vid. „Ind. ad Gregor. Cor. p. 993. In Schol. Townl. ad Homer. ap. „Heyn. T. VII. p. 658. scribe: ἀντιμαχητὲς pro ἀντιμαχιστύς. ubi „Victoriana ib. p. 806. (cf. Heyn. Praef. ad T. III. p. CII.) ἀντι-„μαχηστὴς habent, quod non minus falsum, quam ὀγκηστής. Etiam „in Schol. ad Nicandri Ther. p. 74. ὄγου τοῦ βρωμήτορος, ἤγουν τοῦ „ὀγκαστικοῦ (sic vulgo), ὀγκητικοῦ scribendum erat, non cum viro „doctissimo, τοῦ ὀγκηστικοῦ. Certe in lectione Cod. Gotting. ὀγκιστι-„κοῦ nihil aliud latet.“ Haec viri eximii observatio, ex instructissima accuratae eruditionis penu prolata, nisi sero ad me pervenisset, ὀγκητὴς in textu legeretur, non ὀγκηστής. — V. 2. δρόμωι. P. δρόμον. Pl. Br. Inter ωι et ον in Codd. perparum interest. V. 5. πάλοισιν. P. πώλοισιν. Pl. Br. V. 6. νῦν μοι. P. Br. ἦν μοι. Pl. — σκολιήν. Fortasse σκληρήν. Certe quo sensu h. l. dictum sit σκολιήν, non video.

P. Nr. 302. ἀντιπα εἰς παι ἕρπον ὅπερ διεχρήσαντο μέλισσαι. Br. II. 123. nr. 53. An. II. 1. p. 332. V. 2. ἑρπυστήν. P. Pl. ἑρπηστήν. Br. nescio quare. Vid. ad p. 370. nr. 86. et p. 511. nr. 33. In Oppian. Cyneg. II. 235. θρασὺν ἑρπυστῆρα. edit. Aldin. ἑρπηστῆρα. Ib. II. 270. ἀθέσφατος ὄχλος ἑρπυστήρων. nonnulli ἑρπηστήρων. ζῶα ἑρπυστικά. Gregor. Naz. Opp. T. I. p. 553. F. V. 3. ἐψισμένον. P. ἐστιγμένον. Pl. Br. ex prava correctione. Illud sincerum: qui saepe melle vestro nutritus fuerat, eum nunc aculeis confecistis. ψίω. τὸ ἐμβρωματίζω. καὶ ψίσαι, ψωμίσαι. καὶ ψισθεῖεν, τραφεῖεν διὰ ψιχῶν. Suid. Ap. Lycophr. v. 639. Codd. fluctuant inter ψίσεται, ψύσεται, ψήσεται, quorum novissimum magis probat Müllerus T. I. p. 113. — αἰεί. P. αἶ, αἶ. Pl. Br. Vid. ad p. 214. nr. 40. v. 3. — V. 4. κέντροις δ' οἶδ' ὄφ. P. κέντροις οἶδ' ὄφ. Pl. Mutata distinctione Br. c. Brodaeo: εἶτ' ὀφίων φωλεὰ μεμφόμεθα; Scripsi, una littera mutata: εἰ δ' ὀφίων φ. μεμφόμεθα, Πείθεο ... qua admissa, ultimum distichon, quod antea male pendebat, nunc cum reliquis optime jungitur. — V. 5. λυσιδίκη. P. λυσιδίκῃ. Pl. Br. — μὴ δὲ μελίσσαις. P.

μηδὲ μελίσσαις Pl. Br. In plurimis editt. vett. Plan. *μὴ δέ.* — V. 6. *μέλι.* Quae vulgo de *melle amaro* tradunt (Vid. Animadverss. T. I. 1. p. 7. et 35.), nihil huc faciunt. Comparatio cum serpentibus efficit, ut scribendum existimem: *κἀκείναις πικρὸν ἔνεστι βέλος.*

Nr. 303. *ἀδαίου εἰς κύνα ἔγκυμον οὖσαν* (Scr. *ἐγκυμονοῦσαν*) *σκύλακας.* Br. II. 241. nr. 4. An. II. 2. p. 252. V. 1. *τῇ.* P. V. 2. *ἔπορεν.* P. Pl. *ἔπορε.* Br. V. 4. *σώιζειν.* P. — *Nr.* 304. *παρμενίων εἰς ξέρξην ς τοὺς τριακοσίους σπαρατ.* Br. II. 202. nr. 9. An. II. 2. p. 114. V. 2. *ναύτην.* Saepe sic de illa expeditione veteres. Duobus locis Libanii in Additam. ad Athen. p. 354. excitatis adde tertium T. III. p. 424. l. 15. *τί τῶν κακῶν εἶναι δοκούντων πρότερον ἐπεῖδεν ὁ ἥλιος; ποῖον γὰρ ὑπὲρ θαλάττης; ποῖον δ᾽ ἠπείρου πλοῦν;* ubi fortasse scribendum: *ποῖον γὰρ ὑπὲρ θαλάττης πόρον; ποῖον δὲ ἠπείρου πλοῦν;* — V. 3. *τρισσοῖς.* P. *τρισσαῖς.* Plan. Br. *ἔστεφεν.* Ruhnkenium *ἔσβεσεν* margini allevisse monet H. de Bosch. T. IV. pag. 195.

Nr. 305. *ἀντιπα εἰς εαν διατοῦδροποτ κακῶς διατεθεν ς πάλιν τὸν οἶν ἀ πάσασθαι.* B. II. 7. nr. 7. An. II. 1. p. 19. V. 1. *ἀκρίτου.* P. *ἀκρήτου.* Pl. Br. *ὕδατος ἀκρήτου.* ut *ἐπ᾽ ἄκρητον γάλα πίνων.* Homer. Od. IX. 297. V. 2. *λεχέων.* P. *κοτέων.* Pl. Br. ex diversa fortasse hujus epigrammatis recensione. V. 3. *ἀπεχθομένην ἀφροδίτην.* P. *ἀπεχθομένων ἀφροδίτῃ.* Pl. Br. V. 4. *πεύθεσθαι.* P. *πεῖθεσαι.* Pl. Br. Similiter peccatum ap. Liban. T. IV. p. 339. 12. *ἀλλ᾽ ἔμοιγε δοκεῖ καὶ συμφορὰν ἑτέραν ... τοῦτο ἐκεῖνος ἡγήσασθαι.* Cod. Bavar. *ἡγήσεται.* Distingue: *ἀλλ᾽, ἔμοιγε δοκεῖ, καὶ συμφορὰν ἑτέραν ... τοῦτο ἐκ. ἡγήσεται.* Contra ap. Aelian. H. An. VII. 9. *ἐν ἄλσει γὰρ ἱερῷ τρέφεται.* scr. *τρέφεσθαι.* qui infinitivus a praecedente *λέγουσι* pendet. — V. 6. *ἀπὸ τῆς. ab eo inde tempore.* Vid. Schaefer. ad L. Bos pag. 547. coll. pag. 443. et quae supra diximus ad pag. 394. nr. 233. v. 5.

Nr. 306. *ἀντιφιλ εἰς μονοξυλ ἐκ δέρματος κατεσκευασμένα ὑπο τιν σαβίνου στρατηγοῦ.* Br. II. 176. nr. 27. An. II. 2. p. 56. De navigiis coriaceis vid. Wernsdorf. ad Avien. Orb. marit. v. 107. Poët. Lat. min. T. V. P. III. p. 1184. V. 1. *ὑλοτόμου.* P. *ὑλοτόμοι.* Pl. Br. V. 6. *πικτόν.* P. Br. et tres Codd. Plan. ap. Br. *πηκτόν.* Pl. *πικτὸν* malebat H. van Eldick ap. Bosch. T. IV. p. 494. Mihi cymbae illae

coriaceae, quod complicatae in plaustris vehebantur, *πτυκτὸς φόρτος* appellatae fuisse videntur. — *ἀειρομένας*. P. Pl. *ἀειραμένας*. Br. qui in sensu hujus distichi a vero aberravit. — *ἁμαξίτην*. P. *ἁμαξείτην*. Plan. Br.

Nr. 307. *φιλίππ*[θ] *εἰς τὸν καισαρ*[σ] *βωμὸν διὰ τὸ ἀναβλαστῆς ἐν αὐτῷ δάφνην*. Br. II. 228. p. 61. An. II. 2. p. 190. V. 1. *δάφνη ποτέ*. P. *ποτε δάφνη*. Pl. Br. rhythmo versus vitiato. — *ἀνέτειλεν*. P. *ἀνέτειλε*. Pl. Br. V. 2. *μελαμπέτιλον*. P. quod ex *μελαμπέτηλον* depravatum. *μελαμπέταλον*. Pl. Br. Sic *εὐπέταλον* ap. Pallad. p. 515. nr. 54. v. 5. Anacr. XVIII. 16. et *ἐκπέταλον* ap. Polluc. X. 82. Athen. p. 468. E. p. 494. E. V. 4. *θέλει*. P. *φιλεῖ*. Pl. Br. ❡. V. 6. *μὴ τίκτειν*. *μὴ οὐ* corrigit Scaliger in not. mst. quod non necessarium. — *Nr.* 308. *βιάνορος εἰς ἀρίων*[α] *τὸν μιθυμναῖον καὶ τὸν δελφῖνα*. Br. II. 156. nr. 8. An. II. 2. p. 8. V. 2. *ὑπερβύθιον*. P. Pl. Br. *ὑποβρύχιον* corr. Schneiderus in Lex. Gr. Interim divisi vocem; sed scribendum videtur: *θῆκαν ὑπὲκ βύθιον*. De qua voce cum *ὑπέρ* confusa vid. ad p. 381. nr. 156. et p. 555. nr. 200. — V. 4. *σύνθρονον*. P. Pl. *σύνθροον*. Br. ex duobus Codd. Plan. Sic Nonnus Dion. I. p. 38. 20. *θῆλυ μέλος πλέξωσιν ὁμόθροον ἄρσενι μολπῇ*. — *νήχετ' ἑλισσ*. P. *νήχεθ' ἑλ*. Pl. Br. V. 5. *ἄρα*. P. *ἦ ῥα*. Pl. Br. Vid. p. 273. nr. 429. v. 3. — V. 6. *ἰχθῦς*. Cur non *ἰχθύας*?

Nr. 309. *ἀντιπάτρου εἰς γραῦν πυρανακαίουσαν καὶ ὑπόψοφον βρον*[τ] *θανοῦσαν*. Br. II. 37. p. 109. V. 1. *χειμέριον*. P. Pl. *χειμερίην*. Br. qui tamen p. 372. nr. 59. non haesit in *χειμερίοις νιφάδεσσιν*. — *ἄνθρακι*. P. *ἄνθρακα*. Pl. Br. *γοργῶ*. P. *γοργώ*. Pl. Br. V. 2. *γρῆϋν*. Pl. Br. In Cod. *γρηῦν* est, quod nunc magis probo. Vid. ad p. 176. nr. 203. V. 3. *κατήμυσεν*. Errantem circa hanc vocem in viam deduxit Schaefer ad L. Bos p. 369. Vid. p. 286. nr. 498. Apollon. Rhod. II. 862. *κατήμυσαν δ' ἀχέεσσι*. De prosodia penultimae syllabae vid. ad p. 399. nr. 262.

Nr. 310. *ἀντιφιλ*[ου] *εἰς μῦν*[τ] *φαγόντα ῥίνημα χρυσοῦ ἢ ὑποβαρους*[τ] *κρατηθεν ἢ ἀνατμηθεν*[τ]. Br. II. 175. nr. 21. An. II. 2. p. 53. V. 1. *ψηγμα πυρον*. P. *ψῆγμα πυρόν*. Pl. *ψῆγμ' ἄπυρον*. Br. c. Scaligero, magis tamen pronus in *ἀπύρου*. Scolia nr. 19. *ἄπυρον καλὸν χρυσίον*. Euripid. Danaë v. 30. *ὡς ἄπυρος χρυσὸς γεγώς*. Jam ad sensum nihil interest, utri substantivo epitheton jungatur. *ψηγμάτιον*

χρυσοῖο Graefius tentabat in not. mst. In *ἔπεσι χρυσοῖς* ap. Bandin. in Cat. Bibl. Laurent. T. I. p. 106. *ἡ μῦς ἀποψῶν τὰς χρυσᾶς πάντων ψύχας.* quod ridicule vertitur: *vel aureas mus omnium vorans animas.* scr. *ψίχας. ramenta.* In Luciani Somn. s. Gallo §. 16. T. VI. p. 313. *εἶτα ὤκνουν ὁ κακοδαίμων κἂν ὀλίγα τῶν ψηγμάτων ἥκειν εἰς τόνδε τὸν βίον.* melius sic Cod. Paris. quam vulgo, non tamen integre. Fortasse, ne accusativus pendeat, scribendum: *κἂν ὀλίγα τῶν ψηγμάτων ἕλκειν.* — V. 4. *ἔθηκε.* P. *θῆκε.* Plan. Br. V. 5. *δ'* om. P. supplet Pl. Br.

Nr. 311. *φιλίππου θεσσα*) *εἰς κυνηγετικὴν κύνα ἑλκωθεῖσαν τοαἴδοῖον* ꝑ *μέλλουσαν τίκτειν σιδήρωι τμηθεις τεκεῖν.* Br. II. 221. nr. 34. An. II. 2. p. 172. V. 2. *εἱλκώθη.* P. *ἡλκώθη.* Pl. Br. V. 3. *συγκατέμνοι.* Joann. Lydus de Mens. p. 110. Caesarem nomen accepisse narrat *ἐκ τῆς ἀνατομῆς τῆς γαστρὸς Αὐρηλλίας τῆς αὐτοῦ μητρός, ὡς δῆθεν ἀπομειούσης ἐγκύμονος, αὐτὸν ἀποτμηθείσης ἐκείνης ληφθῆναι.* Pro voce depravata editor scriptori *ἀποπνειούσης*, formam ionicam, obtrusit. Scr. *ἀπομυούσης.* Haec verba et active et neutraliter significant. — V. 5. *ἐσιδαροτόμησεν.* P. *ἐσιδηροτόμ.* Pl. Br. V. 8. *γαστέρας ἡμετέρας.* vix sincerum. Num scribendum: *γαστέρα θηλυτέραις,* aut, quod etiam lenius, *θηλυτέραν?*

Nr. 312. *ζωνᾶ σαρδιαν εἰς δρυνήμερον παραίνεσις μηκόπτ διατὸν μυ τὸν φάσκον ἀπο δρυὸς* ꝑ *πέτρ τὰ τ ἀνθρώπων γενέσεις.* Br. II. 81. nr. 5. An. II. 1. p. 205. V. 1. *τῶν βαλ.* P. Pl. *τᾶν βαλ.* Br. V. 4. *πρίνον.* P. Pl. *πρῖνον.* Br. Sic autem brevis syllaba est in caesura. Scribendum videtur: *ἢ πρῖνον, καὶ τὰν αὐαλ.* V. 5. *κοκναι.* P. *κοκναί.* Pl. *κοκύαι.* Br. V. 6. *ἦντι.* P. *ἐντί.* Pl. Br. — P. *Nr.* 313. *ἀνύτης μελοποι εἰς δάφνην* ꝑ *πηγὴν παραίνεσις ἡδεῖα.* Br. I. 198. nr. 6. An. I. 1. p. 425. In Plan. p. 27. St. est *ἀδέσποτον.* V. 1. *ὑπὸ καλὰ δάφ.* P. *ὑπὸ τῆσδε.* Pl. *ὑπὸ τᾶσδε.* Br. Fortasse: *ἵζεο τᾶσδ' ὑπὸ καλὰ δάφνας.* — *δάφνης.* Pl. In *εὐθαλής* alibi media corripitur; at hoc loco dorica esse videtur forma pro *εὐθηλής.* ut *νεοθαλῆ* in Meleagri Prooem. v. 53. *νεοθαλεῖ* in Eurip. Iphig. Aul. 188. et in versu paroemiaco, *εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπείᾳ* in Ej. Troad. 221. ubi vid. Seidler. p. 32. — V. 4. *τυπτόμενα.* In Apogr. Ruhnken. adscripta conjectura *ψυχόμενα*, quam probat Bosch. T. IV. p. 249.

Nr. 314. *τῆς αὐτῆς εἰς ἑρμ ἐν τριόδωι πὰρ αἰγια ἱστάμενον ὁμοίως.*

Br. I. 198. nr. 9. An. I. 1. p. 427. V. 4. *ἀκραὶς κράνα*. P. *εὐκρασῖ κράνᾳ*. Pl. *ἀχραῖς κράνᾳ*. Br. prius verum. *ἀχραῖς ἀδίαντον*. Nicand. Ther. 846. — *ὑποϊάχει*. P. Pl. Br. *κράνα ὑποπροχέει* eleganter emendabat Schaeferus ad L. Bos. p. 505. — *Nr.* 315. *νικίου. καὶ του παρ' αἰνετικὸν ἐπὶ τὸ καθῖσθαι ἐπαιγείρ ς πηγαῖς ὥρα θέρ.* Br. I. 248. nr. 4. An. I. 2. p. 151. V. 3. *μνᾶσε*. P. *μνᾶσαι*. Pl. Br. *ἀποπρόθι*. P. *ἀπόπροθεν*. Pl. Br. Illud restitui, proximo *ἂν* in *τὰν* mutato; quamquam fortasse nec hoc necessarium, quum hiatus in hac parte versus heroici post intercapedinem nihil offensionis habuisse videatur. — *ἐπιγγείλλω*. P. *ἐπὶ Γίλλῳ*. Pl. Br. — V. 4. *σιμός*. P. Pl. Br. *Σῖμος* scripsi, ut p. 201. nr. 310.

Nr. 316. *λεωνίδου ταραν ἐπ' ἀγάλμασιν. ἑρμ ς ἡρακλέους κειμένοις ἐν παρόδωι παραίνεσις ελληνιξ*: — *ὥστε απαχ φέρειν ἑκάστωι ἀπό τε τ αχραδων ς τ βοτρυ*: Br. I. 227. nr. 29. An. I. 2. p. 87. V. 1. *στίχοιτες*. P. *στείχοντες*. Pl. Br. — *αἴτε*. P. Br. *οἴτε*. Pl. — *πότ'*. P. Vid. ad p. 312. nr. 664. V. 2. *οἴτε*. Pl. *αἴτε*. P. Br. V. 6. *αἰτῶμαι-παραθῆς*. P. *αὐτῷ μοι παραθεὶς*. Pl. *αἴκ' ὤμὰς παραθῇς*. Br. c. Salm. *αἴτε* servavi. Caeterum quantopere hoc distichon criticos exercuerit, vide in Animadversionibus. Adde conjecturam Eldikii ap. H. de Bosch. T. IV. pag. 492. *ἀλλ' ὅδε δ' αἴ τις 'Αμφοῖν νῷν παραθῇτ' ἀχράδας*. Nihil facile ad sensum desideraretur, si scriptum reperiretur: *ἀλλ' ὁ λαφύκτας, Κἢν ὠμὰς παραθῇς ἀχράδας, ἐγκέκαφεν*. sive etiam *αἰ κὠμάς*. i. e. *εἰ καὶ ὠμάς*. Casaubonus aliquid excidisse arbitrabatur. — *ἐν κέκαφεν*. P. V. 7. *ὡσ αὔτως*. P. *τούς*. P. Pl. *τώς*. Br. *αἰτε* h. l. et versu sequ. P. *οἴτε* bis Pl. *χύλαν*. P. *χίδαν*. Br. *χίδην*. Pl. Leonid. in Planud. nr. 306. T. II. p. 718. *χύδαν σεσαλαγμένον οἴνῳ*. — V. 8. *εὐτρέπικεν*. Ex h. l. Schneiderus verbo *εὐτρεπίζειν devorandi* significationem tribuit. De sinceritate lectionis dubito cum Casaubono, qui *ἔξέπιεν* tentabat in not. mst. non satis feliciter. V. 10. *ἄμφω μὴ κοινά*. P. *κοινῇ*. Pl. *κοινᾷ*. Br. *ἄμφω* si sincerum esset, pro *ἀμφοῖν* acciperes. Vid. ad p. 359. nr. 10. v. 6. Sed recte me emendasse existimo, praeeunte Eldikio l. c. *ἀλλ' ὁ φέρων τι, 'Αμφίς, μὴ κοινᾷ, τοῖς δισσοὶ παρτιθέτω*. quod et sensui est accommodatissimum, et elegantem facit repetitionem, similem illi, *μισέω τὰν μετοχάν, οὐδ' ἥδομαι*. V. 11. *τὴν τοῦθ'*. P. *τῇ τοῦθ'*. Pl. Br. Vid. ad p. 390. nr. 216. v. 1. — *ἄλλοτε τοῦτο*. P. *ἀλλότε τοῦτο*. Pl.

ἄλλο τὺ τοῦτο. Br. Malim cum Casaubono, *ἀλλὰ τὺ τοῦτο.* V. 12. *ἑρμαῖ.* P. *ἑρμᾶ.* Pl. Br. *λίοι.* P. Br. *λύει.* Pl.

Nr. 317. *ἄδηλον. μιαρὸν τὸ ἐπίγραμμα ὁλ/ καὶ αἰσχρουργότατον.* Br. III. 159. nr. 40. An. III. 1. p. 510. V. 1. *λακόριζον.* P. *λακόπυγον.* Br. *λακέρυζον* dedi cum Toupio in Add. in Theocr. p. 392. *λακέρυζα κορώνη* notum ex Hesiod. *Ἔ. κ.* *Ἡ.* 747. unde *λακέρυζα κύων* ap. Platon. de Rep. X. 8. p. 607. B. T. VII. p. 308. *λακέρυζα, λοίδορος, φλύαρος.* Hesych. quod de Satyro commode dicitur. Masculae terminationis aliud exemplum reperiri non videtur. V. 2. *τὰν ὄχναν.* P. i. e. *τᾶν ὀχνᾶν.* Satyrum tibi finge sub piro collocatum, in cujus calvum caput arbor poma decutit. Eleganter tamen Br. *ὑπὸ τᾶν αἰγᾶν.* — V. 4. *χιμέρας ἔβλεπον.* P. *τὰς χιμάρας ἐβάτευν.* Br. quod recepi, quum a me impetrare non possem, ut jejunum *ἔβλεπον* in textu relinquerem, praesertim cum manifesta sit imitatio loci Theocritei Eid. V. 41. *ἁνίκ' ἐπύγιζόν τυ, τὺ δ' ἄλγεες· αἱ δὲ χίμαιραι Αἴδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.* — V. 5. *ὄντως* et *οὐ μα.* P. V. 6. *καὶ τόν.* P. *ναὶ* scripsi cum Ap. Guy., nihil praeterea in hoc disticho mutans, nisi accentus et spiritus perperam in Cod. positos. — *Ἑρμαφρόδιτε.* ut ap. Theocrit. Eid. XXVII. 3. *μὴ καυχῶ, σατυρίσκε.* Etymol. M. p. 340. ed. Lips. *Ἑρμαφρόδιτος . . . τὸν αἰσχρὰ καὶ ποιοῦντα καὶ πράττοντα.* Item Suid. T. II. p. 857. Jam tres hoc disticho videntur loqui, duo caprarii et Satyrus, qui se turpia passum esse negat. Fortasse legendum: *ὄντως σ', Ἑρμαφρόδιτε, πεπύγικεν; — κἀπιγελῶν,* *idque ridens*, referendum ab *πεπύγικα,* quod ex praecedentibus subaudiri debet. Jam vide, quomodo Toupius in membr. lectionem grassatus sit: *οὕτω σ', Ἑρμαφρόδιτε, πεπύγικα· καὶ μὰ τὸν Ἑρμᾶν, αἰπόλε, καὶ σαυτόν, αἰπόλε, κἀπεγέλων.* et Brunkius, illo tamen modestior: *ὄντως Ἑρμαφρόδιτον ἐπύγισας; οὐ μὰ τὸν Ἑρμᾶν, αἰπόλε. ναὶ τὸν Πᾶν', αἰπόλε, κἀπεγέλων.* — V. 6. Scr. *Πᾶν'.*

Nr. 318. *λεωνίδου εἰς ἑρμ ἄγαλμα ἱσταμεν ἐπίτινος πριῶν παραινετ ἢ εὐκτικόν.* Br. I. 234. nr. 56. An. I. 2. p. 113. V. 1. *πρίωνα.* P. *πρηῶνα* Br. c. Heringa. *πρειὼν* erat in Cod. supra nr. 300. v. 3. — 410. *Nr.* 319. *φιλοξὲν εἰς ἑρμοῦ αγαλμα οπερανέθηξ τληπολεμ μυρ.* Br. II. 58. An. II. 1. p. 181. V. 1. *ἕρμα.* P. *Ἑρμᾶ* malit Dorvill. ad Char. p. 433. Mihi poëta in alliteratione elegantiam videtur

aucupatus esse. V. 3. *ἀπὸ σταδ.* *ad viginti stadiorum spatium*, Reiskius probante Schaefero ad Longum p. 329.

Nr. 320. *λεωνι*[δ] *ταραν*[τ] *εἰς ἀφροδίτην ὡς ἀπὸ τ̆ ποταμ̆ εὐρώτα τ̆ ἐν σπαρ*[τ]. Br. I. 253. nr. 50. An. I. 2. p. 106. V. 1. *εἰπέ ποκ.* P. *εἶπε πόκ'* Br. *εἰπέ ποτ'* Pl. *ποτάν*[τι]. P. *ποτὶ τάν.* Pl. *ποττάν.* Br. V. 4. *εἶπεν καί.* P. *εἶπε.* Pl. Br. V. 5. *οἱ δὲ* tam alieno loco positum, corruptelae suspicionem movet. Fortasse scribendum: *ἀναιδέες, οὐ δὲ λέγουσιν ἵστορες.* i. e. *ἀναιδεῖς εἰσιν, ἀλλ' οὐχ ἵστορες, οἱ λέγοντες, ὅτι . . .* Venerem tamen ap. Spartanos armis instructam fuisse, dixerunt multi interque eos Themist. Or. XIII. p. 177. A. *ὀρθῶς δὲ ἄρα ὁ Λυκοῦργος* (*ἐποίησε* sc.) *ὁπλίζων ἐν τῇ Σπάρτῃ καὶ τὰ Ἀφροδίτης* (subaudi *ἀγάλματα*) *καὶ τὸν Ἀφροδίτης στρατόν, τὰς Χάριτας καὶ τὸν Ἔρωτα, ὅτι μᾶλλον ἀμείνω* (vid. ad Palat. p. 93. nr. 35. v. 6.) *καὶ ἐγγυτέρω* (cf. Orat. XV. p. 197. C.) *τὰ τῶν θεῶν τούτων τρόπαια, ἢ τὰ τῆς Ἐνυοῦς.*

Nr. 321. *ἀντιμα*[χ] *εἰς ἀφροδι*[τ] *ὁπλοφοροῦσαν.* Br. I. 167. An. I. 1. p. 329. V. 2. *μάτην.* P. *μάταν.* Pl. Br. V. 3. *ἔντεά σοι.* Pl. Br. Rectius *ἔντεα σοί.* P. Fortasse tamen distinctione mutata scribendum: *τίς ὁ ψεύστας στυγνὰ καθάψε μάτην Ἔντεα; σοὶ γὰρ Ἔρως . . .* Armis enim Veneri opus esse, hoc epigrammate non dicitur; negatur potius, arma opus esse ei, cui longe alia data sint munia. Obversabatur Antimacho *Ἰλ. ε.* 428. 29. Sic etiam *γὰρ* suum locum obtinet. — *ἅτε . . . τέρψις.* P. Br. *αἵτε τέρψεις.* Pl. V. 5. *καθεστρωνίδι*[ιτ]. P. *μέθες τριτωνίδι.* Pl. Br. V. 6. *σὺ δ' εὔχεται ἄν.* P. *εὐχέταν.* ed. Flor. *εὐχαίταν* reliquae editt. Br.

Nr. 322. *λεωνι*[δ] *ταραν*[τ] *εἰς ἄρεως ναὸν ἐν ᾧ τις ανέθηȝ λάφυρα ἀνάρμο*[τ]. Br. I. 232. nr. 47. An. I. 2. p. 105. V. 1. excitatur ap. Dracon. de Metr. p. 65, 19. V. 2. *ἄρηως.* P. *ἄρηος.* Pl. Br. Vid. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 608. — V. 3. *κλωνοί.* P. *κῶνοι.* Pl. Br. V. 4. *κλαμαραί.* P. *κλαδαραί.* Pl. Br. *δόρατα λεπτὰ καὶ κλαδαρά.* Polyb. VI. 25. 5. *τὸ δὲ δόρυ κλαδαρόν* (vulgo *πλαδαρόν*) ap. Eundem T. V. p. 95. nr. CVI. — Displicet in poëta elegantiae studiosissimo repetitum epitheton *ἄκλαστοι.* Suspicabar *ἄθλαστοι κῶνοι, galeae nullis ictibus percussae, quassatae.* Nec *ἄθραυστοι* male haberet. V. 6. est ap. Dracon. de Metr. pag. 78, 4. V. 7. *τίς.* P. V. 8.

νυμφάδιον. P. νυμφίδιον. Pl. Br. V. 9. διοξίπποιο. P. διωξίπποιο. Plan. Br.

Nr. 323. ἀντιπα ὁμοίως εἰς ὅπλα ανατεθεν τωῖ ἄρεϊ ἀναίμακτα. Br. II. 14. nr. 29. An. II. 1. p. 37. V. 1. ἀφόρικτα. οὐχ αἱμοφόρικτα i. e. αἵματι μεμολυσμένα. ut est in Od. υ. 348. κάλχῃ φορυκτοῖς πέπλοις. Lycophr. 863. V. 3. ἀνκρεμάσας. P. ut nr. 316. v. 6. ἐνκέκαφεν. — κόσμον ἄκοσμον. Clem. Alex. in Paedag. p. 514. ὅλον δὲ κόσμον ἐξ ἀκοσμίας κτίσας, Ὕλης ἀμόρφου τόδε τὸ πᾶν καταρτίσας. Sic haec scribenda videntur. Paulo ante scribe: καὶ τὸν πόλον σὺν ἀστράσι νημερτῆ δρόμον. pro πολοῦσιν ἄστρα. V. 6. πλάθιν. P. πλάθειν. Ald. 1. Junt. κεῖσθαι. reliquae. V. 7. ὧδε. P. ἄδε. Pl. Br. ἄδε Draco de Metr. p. 82, 26. — P. Nr. 324. μνασάλκου εἰς σύριγγα κειμέν ἀνάθημα τῇ ἀφρο. Br. I. 191. nr. 7. An. I. 1. p. 401. V. 2. πάρη. P. πάρει. Pl. Br. V. 3. ὧδε οὔτ' P. ὧδ' οὐδ' Pl. Br. V. 4. μένεται. P. μενέτω. Br. νέμεται. Pl. quod Schaefero monente restitui: *agrestis Musa in sylvis errat.* Vid. Ernest. ad Od. υ. 164. p. 245.

Nr. 325. ἄδηλον ἐπί τινι αρμόττει το επίγραμμα. Br. III. 235. nr. 399. An. III. 2. p. 99. V. 1. ἁλικλαίστου. P. ἁλικλύστοιο. Br. In terminatione nihil videbatur mutandum. — ἐν βένθ. P. ἐνὶ praetuli c. Br. ob rhythmum bucolicum. — V. 2. ἀπαινυμένα. concha algis circumdata et involuta dici poterat τὸ φῦκος ἀπαίνυσθαι, *sibi sumsisse et decerpsisse.* Mosch. Eid. II. 66. ἡ δ' ὑάκινθον, ἡ δ' ἴον, ἡ δ' ἕρπυλλον ἀπαίνυτο. Similiter ap. Apoll. Rh. IV. 679. terra dicitur βολαῖς ἠελίοιο Ἰκμάδας αἰνυμένη. Br. cum Salmasio ἀναινομένα. — V. 3. κόλποις. P. κόλπων. Br. ἔντοθεν. P. ἔντοσθεν. Br. V. 4. ἀβρός. P.

Nr. 326. λεωνίδ ταραντίν εἰς πηγὴν καὶ νύμφ τὰς ὑδριάδας. Br. I. 235. nr. 58. An. I. 2. p. 114. V. 3. κρηναίων. P. κρηνέων. Br. Malim fere: πέτρα τε κρηνέων (in Var. Lect. male κρηνάων exhibitum). ut illa ipsa rupes intelligatur, unde aqua desiliebat. V. 4. κοῦραι μηρία τεγγόμενα. P. κοῦραι μηρία τεγγόμεναι. Br. c. Heringa. At frigent μηρία ταῦτα, quasi nunquam non conspicua essent venusta puellarum ibi lavantium femina. Nihil mutandum videtur. Poëta pergit in locorum recensu: καὶ κόσμια ταῦτα (et pulchra haec loca circumjacentia) ἐν ὕδασιν ὑμέων (pro ἐν ὑμετέροις ὕδασι) ὦ κοῦραι (Νύμφαι sc.) τεγγόμενα. — V. 5. ἀριστοκλέη σὲ δ' ὁδοιπόρος ὥπερ ἀπῶσα. P. Ἀριστοκλέης δέ σ' (pro σοί) ὁδοιπόρε, ᾧπερ ἀπ. Br. Quid

vetat, quominus ipse Aristocles ὁδοιπόρου nomine significetur? Quare una littera leviter immutata scripsi: Ἀριστοκλέης δ' ἴδ' ὁδοιπόρος ὥπερ ἀπῶσα Δ. V. 6. τουτὶ δ. γέρας. P. τοῦτο δίδ. κέρας. Br. cum Salm. quod recepi. Aristocles ecce hoc cornu hic dedico, quo iter per haec loca faciens, aqua hausta sitim depuli. — Nr. 327. ἑρμοκρέοντος ὁμοῖ εἰς πηγὴν καὶ νύμφ˘ τὰς ὑδριάδας. Br. II. 252. nr. 1. An. II. 2. p. 245. V. 2. εἴσατο. P. Br. εἵσατο. Pl. ἀντιτεχῶν. P. Br. ἀντιάσας. Pl.

Nr. 328. δαμοστράτου ἀνάθημα ταῖς νύμφαις. Br. II. 259. An. II. 2. p. 262. Non satis constat, an poëta fuerit Damostratus. — V. 1. νηϊάδες. P. et Dorv. ναϊάδες. Br. V. 3. ὕμμιν. P. ὕμμιν. Br. — V. 4. καπρωναλάσια. P. κάπρων λάσια. Br. c. Heringa. — Sequitur in Cod. ep. Leonidae Tar. quod exhibuimus p. 203. nr. 334. — Nr. 329. τοῦ αὐτοῦ (Λεωνίδου sc.) εἰς τὰς νύμφας παρὰ τιμοκλέους κηπούρου. Edidit Huschke in An. crit. p. 202. nos in Paralip. I. nr. 44. p. 652. V. 1. δῶρον γένος. nomen fortasse proprium. Plurimis tamen videbatur depravatum. κοῦραι Διός, volebat cl. editor. διερὸν γένος, Graefius in not. ad Nonni Hymn. p. 37. Certe vox γένος ex hac sede non debet expelli. Ἰλ. ι. 538. ἡ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα. Callim. H. in Del. 109. Νύμφαι Θεσσαλίδες, ποταμοῦ γένος, εἴπατε πατρί. Ib. 256. Νύμφαι Δηλιάδες, ποταμοῦ γένος ἀρχαίοιο. V. 4. ἐπεσσόμεναι. P. Huschk. in Apogr. sui marg. invenit, ἐποσσόμεναι. s. ἐπεσσυμέναι. Hoc recepi. In Tzetzae Posthomericis v. 119. corrupte exhibetur: Πενθεσιλείῃ Ἥρη ὄνειρον ἧκεν ἀτερπέα δακρυόεντα, Πότμον ἐπεσσυμένον μεγαθύμου Πενθεσιλείης. Legendum videtur: ἐποσσόμενον. *somnium, quo imminens Penthesileae fatum portendebatur.* *) — V. 3. ὕμμι. P. ὕμμιν scripsi. V. 4. ὥρια. P. ὥρια. Huschk.

P. Nr. 330. νικάρχου εἰς πανὸς ἄγαλμα ἱστάμενον ἐπὶ πηγῇ πόλῃ (L. πολλῇ) δέ(τ)εστι φλυαρία ἐν τῷ γράμμα. Br. II. 351. nr. 8. An. II. 3. p. 27. V. 2. αἰγιπόδην. P. αἰγιβάτην. Br. nescio quare. αἰγιπόδη Πάν. p. 151. nr. 57. v. 5. Homer. Hymn. in Pan. XIX. 2. αἰγιπόδην, δικέρωτα. — V. 5. νήπτρα. P. νίπτρα. Br. c. Ap. G. — κρυστάλινα νύμφαν. P. V. 7. σεμνοῦ. P. σέμν' οὐ. Br. c. Salm. in Ap. G. R. V. 9. πίνης. P. ποίης. Reisk. probante Brunkio. Hoc mihi quoque videtur verissimum. — Nr. 331. μελεάγρου εἰς ἐφύδατι καὶ

*) Sic nunc Bekkerus V. cl. dedit ex Cod. Vatic.

οἴνῳ κιρναμένοις. Br. I. 32. nr. 113. An. I. 1. p. 124. V. 1. ἥλατ' οκοῦρος. P. Scripsi, ἥλατο κοῦρος, i. e. κοῦρος ὤν. Hoc mihi verius videtur, quam ἥλαθ' ὁ κοῦρος. Pl. Br. — V. 2. κυλιόμενον. P. Pl. κυλινδόμενον. Br. causa mutationis non reddita. V. 3. σὺν νύμφαις. cum Nymphis i. e. aqua mistus. Sensum hujus loci recte aperuit Graefius.

Nr. 332. νοσσίδος λεσβι εἰς χρυσοῦν ἄγαλμ ἀφροδίτης ὅπερ ἀνέθηκε πολύαρχ. Br. I. 194. nr. 4. An. I. 1. p. 415. In Plan. p. 341. St. est ἄδηλον. V. 1. ἐλθοῖσαι. P. Br. ἔλθοιμεν. Plan. ἰδοίμεθα. ἰδώμεθα videtur scribendum. V. 2. ὤχρυσωῖ. sive ὡσχρυσωῖ. P. ὡς χρυσῷ. Pl. quod non erat cur repudiaretur. ὁ χρυσῷ. Br. — V. 3. πολύαρχις. Pl. et lemma Cod. nostri. Rectius πολυαρχὶς P. Br. ἐπαυρομένα. P. Pl. ἀπαυρομένα nonnulli. Haec verba quum genitivum adsciscere soleant, suspicatus sum in marg. ἀπαρνυμένα, ut de re adhuc durante. Sed frustra. Addendus potius hic locus exemplis rarioris structurae, de qua monuit Stephan. in Thes. L. Gr. T. V. p. 907. G. De ejusdem generis verbo ἀπολαύειν diximus in Additam. ad Athen. p. 121. s.

Nr. 333. μνασάλκου εἰς τὸν ἀφροδίτης ναὸν τὸν ἐν κνίδ~. Br. I. 191. nr. 8. An. I. 1. p. 401. V. 1. χθαμαλόν. P. χθαμαλὰν χθ. Pl. Br. V. 3. αἰγείροιο. P. αἰγείροισι. Pl. Br. recte. Vid. ad p. 229. nr. 158. v. 1. — ἧς. P. ἇς. Pl. p. 71. et 341. St. Br. — *Nr.* 334. πέρσ εἰς σατυρ ἢ παν ἄγαλμ ἢ καὶ πριήπου. Br. II. 4. nr. 3. An. II. 1. p. 12. V. 1. ἐπιβώσῃς. P. Br. ἐπιβώσῃ. Pl. V. 2. μεγάλωι. P. μεγάλων. Pl. Br. litteris ι et ν, ut saepe, confusis. Doricum μεγάλω, de quo Salm. cogitabat in Ap. G. et R., ab h. l. alienum. — V. 3. ὡς ὅτε. P. Pl. ὡς ἅ γε. Br. quod recepi, ὡς corrigens. Nunc fere malim minore etiam mutatione: ὡς ὅ γε. Singulari pronominis plurale τούτων recte respondere, apparet ex Xenoph. Cyr. I. 6. 11. ὅ τι δ' ἂν πρὸς τοῖς εἰρημένοις λαμβάνῃ τις, ταῦτα καὶ τιμὴν νομιοῦσι. Ib. VIII. 3. 46. ἀρκέσει γάρ μοι, ὅ τι ἂν καὶ σὺ ἔχῃς, τούτων μετέχειν. ubi Stobae. τούτου. De plurali eodem modo ad εἴ τι relato vid. Abresch. ad Aesch. T. I. p. 186. Boisson. ad Philostr. p. 450. — πενίστηι. P. Br. πένητι. Pl. — V. 4. κύριός εἰμι. P. Pl. κύριός ἐστι. Br. in textu; in Lectt. vulgatam probat. — τυχών. P. τυχόν. Plan. Τύχων. Br. cum Reiskio. De Tychone loca veterum congessi in Animadversionibus.

Nr. 335. λεωνίδου ταραν. εἰσαγαλμαερμου. Br. I. 224. nr. 16. An. I. 2. p. 79. V. 1. τὠγάλμαθ'. P. τὤγαλμα ὅδ'. Salm. in Ap. G. R. τόδ' ἄγαλμα ὅδ. Pl. Br. quae hiatus damnat. Si sincera est lectio membr., *duo* ille *simulacra* posuisse putandus est; quod cur non habeat locum? — μικαλλίωνος. P. μικαλίωνος. Pl. μικκαλίωνος. Br. quae est forma productior nominis Μίκκος. pag. 167. nr. 151. pag. 201. nr. 310. — V. 2. ἑρμῆς δ' ἀλίδετον. P. ἑρμῆς δ' ἀλλ' ἴδε τόν. Pl. quod verum, modo δ' deleas. Codicis ΑΛΛΙΔΕ quid aliud est, quam ΑΛΛ' ΙΔΕ? Frustra Br. verbis transpositis: ἀλλ' ἴδε τόνδ' Ἑρμῆ, sive Ἑρμῆς. ἀλλά saepe post unum alterumve vocabulum collocatur. Cf. p. 89. nr. 9. v. 7. p. 168. nr. 158. v. 3. p. 175. nr. 198. v. 5. p. 371. nr. 93. v. 3. et multis aliis in locis. Articulus autem h. l. est in caesura pentametri, ut p. 592. nr. 149. p. 594. nr. 162. οὑμὸς ἔρως παρὰ τὴν Κύπριν ὑποτρέφεται. In Append. nr. 106. αἵδε καὶ Ἑλλάδι τὰν δουλοσύναν ἔπορον. Plura vide ap. Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 135. s. De pronomine relativo et possessivo eadem ratione interdum in caesura posito vid. ad Append. Epigr. nr. 151. Ejusdem est licentiae, quod Tragici interdum et Lyrici articulum aut praepositionem in versus exitu collocant. Vid. Boekh. Not. crit. ad Pindar. p. 377. — V. 3. ἐξ οἰζυρῆς. P. Pl. ὡς ἀπ' ὀϊζυρῆς. Br. cum Salm. Vid. ad p. 248. nr. 282. v. 1. p. 255. nr. 336. v. 4. — ἠπίσταοο esse videtur in P. ἠπίστατο. Pl. Br. V. 4. αἰέν. P. Pl. αἰεὶ corrigit Hermann. ad Orph. p. 723.

Nr. 336. καλλιμάχου εἰς ἀγαλμάτιον μικρονεπι προθύρωι ἱστάμενον. Br. I. 468. nr. 32. An. I. 2. p. 285. V. 1. αἰετίωνος. P. ἠετίωνος. Pl. Br. ἐπίσταθμος. P. Br. ἐπὶ σταθμόν. Pl. V. 2. μικρῷ. P. V. 3. μοῦνον. P. Pl. γυμνὸν malim cum Br. ἀνδρὶ ιπειωι. P. ἀνδρὶ δὲ ἱππεῖ. Pl. Br. Sed tum scripsisset Callimachus: ἀνέρι δ' ἱππεῖ. Verisimile autem illum dedisse: ἀνδρὶ δὲ πεζῷ . . . πεζὸν κἀμὲ παρῳκίσατο. Sic certe κἀμὲ vim suam habet. Quum autem totius epigrammatis sensus obscurus sit, de singulorum verborum lectione difficile est statuere. Nec θυμωθεὶς fortasse sincerum.

P. *Nr.* 337. λεωνίδου ταραν ἐπὶ ἰξευτῇ παρα τοῦ πανός. Br. I. 224. nr. 17. An. I. 2. p. 80. V. 1. λαθόγηρα. P. λαγόθηρα. Br. cum Salm. in marg. Ap. G. R. — πετεεινά. P. πετεηνά. Br. Sic iterum p. 418. nr. 362. v. 22. Nec minus fluctuant libri inter πετεινὰ et πετηνά. Vid. ad p. 143. nr. 16. v. 3. ubi Br. non haesit in πετεινῶν

ut nec ap. Theognid. 1055. (1096.) — V. 3. *ἐλειωρόν*. P. *ἐληωρόν*. Br. c. Salm. Apollon. Rh. I. 1227. de Nymphis: *αἵ γε μὲν ἐληωροὶ ἀπόπροθεν ἐστιχόωντο*. Nicand. Ther. 55. *κοῖλα καὶ ἐληωρέας εὐνάς*. V. 4. *συναγείρω*. P. *συναγρείω* scripsi. Sic p. 397. nr. 252. *ἀγείραντο* scriptum pro *ἀγρείσαντο*. *συναγρεύσω* Br. c. Salm. Praesens tempus bene habet.

Nr. 338. *θεοκρίτου συραχ εἰς δάφνιν τὸν αἰπολ ον εν τοις βουκολικοῖς ᾄδει ποιήμασιν*. Br. I. 376. nr. 3. An. I. 2. p. 192. V. 1. *φυλλοστρωτί*. P. *φυλλοστρῶτι*. Br. c. Steph. Notanda forma adjectivi. *φυλλοστρώτους χαμεύνας* est in Rheso v. 9. — *κεκμακώς*. P. *κεκμακός*. Br. c. Steph. V. 2. *ἀμπαύω*. P. *ἀμπαύων*. Br. c. Steph. *ἀρτιπαγῆ δ' ἄν*. P. *ἀρτιπαγεῖς δ' ἀν'* Br. c. St. V. 3. *δ' ὅτε πᾶν*. P. *δέ τε πάν*. Br. Scripsi *δὲ τύ*, i. e. *σέ*. Pronomen est in antithesi. V. 5. *ἄντρον εἴσω*. P. *ἄντρον ἔσω*. Br. c. St. Odyss. XI. 578. *δέρτρον ἔσω δύνοντες*. Et sic in Hymn. Homer. in Mercur. v. 6. Hermannus corr透xit p. 47. *ἄντρον ἔσω δύνουσα*, pro *ναίουσα*. — V. 6. *καταγόμενον*. P. *καταγρόμενον*. Vulgo. unde Brod. *καταγρόμενος*. *καταρχόμενον* Br. c. Toupio, qui etiam *κατεγρόμενος* tentat. Non liquet.

Nr. 339. *ἀρχίου μιτυληναίου εἰς κόρακα καὶ σκορ ὃν ο κόραξ μελλ ἐσθίειν ἐπαντ πληγ ανηρεθη*. Br. II. 97. nr. 21. An. II. 1. p. 261. V. 1. *μελάντερον*. P. *μελάντερος*. Pl. *μελάμπτερος* in Stobaeo Grot. p. 59. fortasse ex emendatione Scaligeri; nam vulgo ibi *μελαίντερος*. *Μελανόπτερος ὄρνις corvus* est in Orac. Sibyll. p. 152. Grotiana lectio si vera esset, *νωμῶν* intransitive significaret, ut h. l. accepit Lobeck. ad Sophocl. Ajac. p. 310. At lenissima est Br. correctio *μέλαν πτερόν*, probata illa etiam Erfurdio ad Sophocl. Phil. v. 710. p. 218. Verbum *νωμᾶν movendi*, *agitandi* significatione ubique obvium. — V. 4. *ἐνκέντρου*. P. *εὐκέντρῳ*. Pl. Br. V. 5. *ζωᾶς μέν*. P. *ζωῆς μεν*. Pl. Br. — *ἰδ' ὅσσον*. P. Pl. *ἰδ' ὡς ἄν*. Br. cum Scaliger. in not. mst. Saepissime sic *ἰδ' ὡς* occurrit in Anthologia. Vid. ad ep. ex Planud. nr. 182. — Sequitur in Cod. distichon, quod dedimus p. 375. nr. 122. et epigr. Eveni, quod extat p. 375. nr. 122.

Nr. 340. *διοσκορίδου εἰς τοὺς αὐλοὺς τοῦ φρυγὸς ὕαγνι*. Br. I. 496. nr. 15. An. I. 2. p. 380. V. 3. *ἐνεδύσατο*. P. *ἀνελύσατο*. Br. c. Reiskio. — V. 4. *οὔπερ ἀείσας ἐγνώσθη φοῖβον κεῖνον ἔδειξεν ἐρι*. P. *οὐ παραείσας ἐγνώσθη, φοῖβον τοῦτον*. Br. c. Reiskio. In Lectt.

Idem corrigit: πάρος οἷος ἀοιδαῖς Ἐγνώσθη, Φοῖβον τοῦτον ἴδ. ἔρ. quae conjectura nec sensu, nec facilitate commendatur. Emendavi olim: εἰ δὲ Κελαινίτης ποιμὴν πατρὸς εὗρεμ' Ἀθήνης Ἔργον ἔφη, Φοῖβον κεῖνον ἐλέγξεν ἔρις. *Si Marsyas patris Hyagnidis inventum Minervae opus esse dixit, illum contentio cum Apolline mendacii arguit.* Quod sensum habet minime absurdum. Sed minore fortasse mutatione legendum: οὐ δὲ Κελ. ποιμήν, πατρὸς οὕνεκ', ἀείσας Ἐγνώσθη. Φοῖβον κεῖνον ἔδειξεν ἔρις. *nec tamen Marsyas, quod ad patrem attinet inventumque patris, cantu innotuit: Apollinis contentione demum celebritatem nactus est.* Hic paucae tantum litterae leviter immutatae. De εἰ δὲ et οὐ δὲ inter se permutatis dixi ad p. 243. nr. 238. v. 3. nec de πάρος in πατρὸς (προς) mutato dubitari potest. In verbis πατρὸς οὕνεκα ironia est haud inelegans. Vid. Schaefer. ad Longum p. 421.

Nr. 341. γλαύκου εἰς δάφν τὸν αἰπόλον. Br. II. 347. nr. 2. An. II. 3. p. 14. V. 2. ἐρίφους. P. ἐρίφως. ed. Flor. Ald. 1. Br. Reliquae ἐρίφους. Non erat, cur ob leviores quosdam dorismos etiam ἐρίφως huic epigr. obtruderetur. P. V. 3. γλαφυρὸν τὸ γράμμα. marg. P. — V. 5. ψωφίδιον. P. Pl. ψωφίδιον. Br. Vid. Luc. Holsten. ad Stephan. Byz. p. 361. — *Nr.* 342. παρμενίωνος μακεδόνος ἐπ τῆς τάξεως τ ἐπιγραμμάτων. Appicta sigla Cμ. Br. II. 201. nr. 1. An. II. 2. p. 211. V. 1. φαμὶ πολυστιχίην. P. φημὶ πολυστιχ. Pl. Br. V. 2. σταδίω. P. et sic iterum v. 3. — V. 3. ἀνακυκλοῦται. P. ἀνακυκλεῖται. Pl. Br. Utrumque probum.

Nr. 343. ἀρχίου εἰς κόττυφον δίκτυον ὑπαλύξαντα. Br. II. 98. nr. 23. V. 1. αὐταῖς. P. Pl. δισσαῖς. Br. αὐτὸς sic usurpatur p. 523. nr. 731. ἄμπελος ὡς ἤδη κάμακι στηρίζομαι αὐτῷ σκηπανίῳ. et sequente σύν, ap. Homer. Ἰλ. ι. 194. ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι. unde Orpheus Argon. 111. ἠδ' ἐπέρησα Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι. et alibi. V. 3. θώμιξ. P. θώμιγξ. Pl. Br. fortasse rectius. Sed illud quoque reperitur, ut φάρυξ. Etym. M. p. 417. ed. Lips. θώμιξ. λεπτὸν σχοινίον. Cf. Interpp. ad Hesych. T. I. p. 1753. 14. — V. 4. πλεκτῶν. P. pag. 420. nr. 370. πλεκταὶ δικτυβόλων παγίδες. Artemidor. II. 14. p. 164. σαγήνη, καὶ γρῖπος, καὶ ἀμφίβληστρον, καὶ ὅσα ἄλλα ἐκ λίνων πλέκεται. Cod. Venet. πέπλεκται. — αὖθι μεθ. P. αὖθι. Pl. αὖ μεθέηκε. Br. At αὖθι doctior est lectio, quo adverbio etiam Callimachus usus est pro αὖθις. Lav. Pall. 103.

τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον αὖθι γένοιτο. Hym. in Del. 44. *οἱ μὲν ἔτ' οὐκ ἴδον αὖθι.* Vid. Bentlej. ad Fragm. 286. p. 559. ed. Ern. — V. 5. *ἱερόν.* P. *ἱρόν.* Pl. Br. *ἔτυμον.* P. *ἐτυμον.* editt. ante St. qui *ἐτύμως* exhibet. — *πολλή.* P. *πολλήν.* Plan. Br. *πτανῶν.* P. Br. *πτηνῶν.* Pl.

Nr. 344. *λεωνίδα ἰσόψηφον. οὗτος ἀλεξαν ἦν.* In marg. *λεωνίδης ἀλεξανδρέως. εἰς ἑαυτὸν διὰ τὸ ποιεῖν ἐπιδεξίως τε ἐπιγράμματα.* Br. II. 195. nr. 27. An. II. 2. p. 100. V. 4. *οὐρανίην.* P. Pl. *οὐρανίης.* Br. c. Scaligero, constantem tamen librorum lectionem per latinismum defendi posse existimans. In marg. notae numerales, ϛχ. —

Nr. 345. *τοῦ αὐτοῦ λεωνι εἰς μηδειαν τὴν κολχίδα.* Br. II. 196. nr. 31. An. II. 2. p. 103. In Plan. p. 119. St. *Archiae* inscribitur. V. 1. *οὐ τόσον* '*Α.* P. et plurimae editt. Plan. *οὐδ'* inseruit Steph. *Οὐχὶ τόσον* malit Br. V. 3. *φονεύοι.* P. Pl. Br. Agitur de re certa, non de supposita. Quare *φονεύει* scripsi auctore Schaefero.

Nr. 346. *τ αὐτοῦ ὁμοι ἐπι τῇ αυτῇ ὑπο.* Br. II. 99. nr. 26. inter epigrr. *Archiae*, cui tribuitur in Plan. p. 120. St. An. II. 1. p. 266. V. 2. *γραπτῆς νουσοτροφεῖς πυκτίδι.* P. *γραπτῇ πυκτίδι νουσοτροφεῖς.* Pl. Br. Ordo verborum, quem membr. praestant, defendi possit similibus locis, ubi correptiones sunt non minus durae, ut in *ἐπίκτητος* p. 115. nr. 187. v. 1. ubi vid. Non tamen poenitet lenem verborum transpositionem adoptasse. — *Nr.* 347. *τοῦ αὐτοῦ εἰς βοας ελκοντας ναῦν ἐν ποτα.* Br. II. 197. nr. 36. An. II. 2. p. 104. In Plan. p. 43. St. hoc quoque epigr. *Archiae* tribuitur. V. 2. *κὴν πόντον.* P. *κὰκ.* Pl. *κὴκ.* Br. *ἐφελκόμεθα.* P. Br. *ἀφελκόμεθα.* Pl. V. 3. *εἰρήνης.* P. Pl. Br. Scripsi *εἰρεσίης*, quod sensus flagitat. Apud Libanium T. IV. p. 961. 1. boum usus *εἰς τὰ τοῦ πολέμου* commemoratur: *τοῦτο μὲν εἰς τὴν τροφὴν ἐξ αὐτῶν ἄγοντες· τοῦτο δὲ τὰς ἀσπίδας ποιοῦντες.* quae verba audaci conjectura sollicitat Reiskius. Scribendum suspicor: *τοῦτο μὲν εἰς τὴν τροφὴν, ἐξ ἀγρῶν ἄγοντες· τοῦτο δὲ, τὰς ἀσπίδας πορο ῦντες.* — V. 4. *δελφῖνας γαίης.* P. *δελφῖνας γαίῃ.* Pl. Br.

Nr. 348. *τ αὐτοῦ ἐπισταφυλοκλέπτῃ.* Br. II. 199. nr. 42. An. II. 2. p. 107. *Archiae* inscriptum in Plan. p. 103. St. V. 2. *φωρίδιον.* P. P. In superiore paginae margine: *ζτ. ὅτι πάντα τὰ ἐπιγράμματα λεωνίδου ἰσόψηφα: ζτ. οἱ δύο στίχοι ἕνα ἀποτελοῦσιν ἀριθμὸν, καὶ*

οἱ δύο ὁμοίως. — *Nr.* 349. τοῦ αὐτοῦ λέοντι ἐπιτοῖς γενεθλίοις νέρωνος καίσαρος. Br. II. 192. nr. 10. An. II. 2. p. 91. V. 2. σωρὸν ἀκεσοφορίης. P. ζωρὸν ἀκεστορίην. Br. cum Ruhnkenio et Toupio. δῶρον Ἀκεστορίης suspicabatur Graef. in not. mst. Illam tamen catachresin in nostro poëta damnare non ausim. Non multum abhorret, σωρὸν γὰρ εἶχε ῥημάτων in ep. Theocriti p. 459. nr. 607. v. 6. et Libanii T. IV. p. 139. 19. φέρεται γὰρ ἐξ ἑκατέρου λόγων σωρός. Similiter ἑσμὸς γάλακτος in Eurip. Bacch. 709. τοσοῦτος σωρὸς καὶ ἑσμὸς σοφίας. Themist. Or. XXIX. p. 345. D. Cf. Porson. Advers. p. 266. (255. ed. Lips.). — V. 3. post πάππον ad versum implendum Br. inseruit τρισὶν c. Toupio.

Nr. 350. τοῦ αὐτοῦ ἐπιδώρῳ σταλεῖσιν αν παρα διονυσίου ἤγουν καλαμ καὶ χάρτισι. Br. II. 195. nr. 25. An. II. 2. p. 98. V. 1. ετρια. P. ἦτρια. Br. c. Heringa, i. e. ὕφασμα λεπτόν, aptum ad papyri texturam significandam vocabulum. — ἀτονώδεα. P. χιονώδεα. Br. c. Toupio. Alii aliter, nemo eventu satis prospero. Fortasse: ἀτομώδεα, *atomis similia*, i. e. tam tenuia, ut dividi nequeant. Aut, si hoc epitheton fortasse magis exiguitatem, quam tenuitatem significare posse videatur, corrigas licet, ἦτριά μοι βύβλων ὑμενώδεα. — καλάμοισιν. P. καλάμοισι. Br. V. 2. πέμπει. P. πέμπεις. Br.

Nr. 351. τοῦ αὐτοῦ εἰς παιδι μέλλ κρημνίζεσθαι ὑπερ ἡ μηρ τὸν μαστ δείξασα τοῦ κρημν ἐλυτρώσατο. Br. II. 196. nr. 29. An. II. 2. p. 101. In Plan. p. 19. *Archiae* est. V. 1. ἀπὸ κρ. P. ἐπὶ κρ. Pl. Br. Nec illud sensu caret. V. 2. ἤρχετο. ἤντετο Vir doctus tentabat ap. H. de Bosch. T. IV. p. 229. — V. 3. μεθ' ὡδήγησεν. P. — V. 4. ῥύτορα. P. Br. λύτορα. Pl. et ap. Dracon. de Metr. p. 63, 21. Membranis adhaesi. ῥύτορι βουκολίων. p. 147. nr. 37. — *Nr.* 352. τοῦ αὐτοῦ εἰς Νέρωνα τὸν καίσαρα. Br. II. 191. nr. 9. An. II. 2. p. 90. V. 4. βωμοῖς. P. βωμοὺς tentabat Abresch. et Jensius. Hunc tamen in Corrigend. pag. ult. hujus conjecturae poenituit, βωμοῖς est pro ἐν βωμοῖς, παρὰ τοὺς βωμούς. Br. ad ineptam confugit enallagen.

Nr. 353. τοῦ αὐτοῦ εἰς πάππον τινα σοφὸν ἐν τοῖς αὐτοῦ γενεθλι. Br. II. 195. nr. 26. An. II. 2. p. 100. V. 2. βεβαιότατε. P. βεβαιότατον. Br. c. Reiskio. Rectius Ruhnkenius βεβαιοτάτῃ. Sed si jungas βεβαιότατε ἐν φιλίῃ, nihil mutandum esse apparet. Bene autem

dicitur, *καὶ λόγον ἀκριβοῦν καὶ βίον*, de eo, qui et orationem diligenter efformat, et vitam ad elegantiam expolire studet. — V. 4. *ἀοιδοπόλων*. P. *ἀοιδοπόλος*. Br. c. Heringa. Illud restitui: *εἴς τις ἀοιδοπόλων*. de quo genere vide VV. DD. ad L. Bos p. 691. — Sequitur in Cod. epigr. quod dedimus p. 376. nr. 124. — *Nr.* 354. *τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ νόσῳ θλιβομένῳ ς ασχαλλοντι*. Br. II. 197. nr. 35. An. II. 2. p. 104. In Plan. p. 7. St. est *Archiae*. V. 2. *θλίβομ' ἐν δ'*. P. *θλίβομαι, ἐν δ'*. Pl. Br. Saepe sic ultimae verborum syllabae a librariis neglectae.

Nr. 355. *τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ ὀργάν τινι μαθηματικοῖ δῶρον στ'λεν ω παππ τω νέρωνος*. (Scr. *σταλέντι ποππαίᾳ τῇ νέρ.*) Br. II. 191. nr. 8. An. II. 2. p. 89. V. 3. *σεβαστίας*. P. *σεβαστιάς*. Br. — *Nr.* 356. *τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ μεταβολῇ τ ποιημάτων*. Br. II. 193. nr. 14. An. II. 2. p. 95. In Plan. p. 65. St. *ἄδηλον*. P. V. 2. *ἴσοι δ ω τὰ ἰσόψηφα λεωνίδου ἀλεξαν*. marg. P. — *Nr.* 357. *ἀδέσποτον εἰς τοὺς δ ἀγῶνας τοὺς ἐπιτελουμέν ἐν τῇ ἑλλάδι*. Br. III. 247. nr. 453. An. III. 2. p. 129. V. 4. *ἆθλα*. P. *κότινος*. Liban. T. IV. p. 634. 26. in Declamatione Avari: *τοῦτο καὶ τοὺς ἀθλίους ἀθλητὰς ἀπολώλεκεν· οἳ πειθόμενοι τὸν Ὀλυμπίασι κότινον ἄλλο τι ἢ κότινον εἶναι, οἰδημάτων μὲν καὶ τραυμάτων ἐπανιᾶσι γέμοντες*. Scr. *πειθόμενοι*.

Nr. 358. *ἐν τῷ φαίδωνι τῷ διαλόγῳ πλάτων νοθευομένῳ ὑπὸ παναιτίου τοῦ ῥοδίου*. — In marg. *ἄδηλον*: *ὅτι ὁ πλα διάλογος ὁ ἐν τῷ φαίδωνι νοθεύεται ὑπὸ παναιτίου τοῦ φιλοσόφου ἦν δὲ ὁ παναίτιος ῥόδιος*. Br. III. 266. nr. 548. An. III. 2. p. 173. Secundum Fabric. Bibl. gr. T. III. p. 73. hoc epigr. in Codice quodam *Leonidae Alexandrino* tribuitur. Mihi *Diogenis Laërtii* ingenium sapit. V. 1. *δύο*. Vulgo. *δύω*. editt. vett. Plan. et P. *πλάτωνος*. P. *πλάτωνι*. Pl. Br. Manifestum est, membr. lectionem ex *πλάτωνες* depravatam esse. Bene habet *δύω Πλάτωνες*. ut in Platon. Euthyd. p. 273. D. *ἐγελασάτην οὖν ἄμφω βλέψαντες εἰς ἀλλήλω*. ubi vid. Heindorf. T. III. p. 307. Sic etiam ap. Homerum in optimis Codd. pluralis cum duali jungitur. Vid. Bekker. in Ephem. Jenens. an. 1809. nr. 243. p. 124. Hinc ap. Oppian. Cyn. I. 407. probaverim lectionem Cod. Veneti: *τοὶ πρόσθεν δέ τ' ὀλιζοτέρω πόδες* (vulgo *πόδε*) *ἔστων*. Sic fere idem II. 165. *βλοσυροὶ θηρῶν μεδέοντε λέοντες*. — V. 3. *μετέλεοσ*.

P. μ' ἐτέλεσσε. Pl. Br. — παραίτιος. P. παναίτιος. Pl. Br. — ὅς ῥ' ἐτέλεσσε. P. ἐτάλασσε. Pl. Br. V. 4. κἀμὲ νόθον τελέσαι. P. Pl. τελέσει scripsi. At Panaetius me inter spurios retulit dialogos! Non mirum. Qui enim animam mortalem esse demonstrat, is me quoque spurium dicere poterit. — Fortasse tamen τελέσαι mutari non debuit, subaudito ἄν. At lacius Br. ὅς ῥ' ἐτάλασσε καὶ ψ. θν. καὶ νόθον ἐκτελέσαι. Repetitio ejusdem verbi Diogene Laërtio, vel simili versificatore, qui in talibus argutam quandam elegantiam aucupabatur, dignissima. Grotius hoc distichon sic vertit: *Quid dicat non curo Panaetius: illius haec sunt, Mortales animos dicere, meque nothum.*

Nr. 359. ποσειδίππου, οἱ δὲ πλάτωνος τ κωμικοῦ: παραίνεσις εἰς τὸν βίον χρήσιμ/ ἀποτρεπτική. Br. II. 49. nr. 16. An. II. 1. p. 149. In Plan. p. 16. St. tribuitur *Crateti Cynico.* Sic quoque ap. Stobae. Tit. XCVI. p. 530. Gesn. Conf. Auson. Eid. XV. et Gregor. Naz. Carm. XIV. 59. sqq. Opp. T. II. p. 89. Carm. XV. p. 90. s. — V. 1. τάμοι. P. Pl. Br. qui in not. ad Aristoph. Plut. p. 291. τάμῃ corrigit ex cod. reg. Stobaei. Vid. ad p. 126. nr. 246. v. 5. ad p. 139. nr. 302. v. 1. V. 4. ἔχεις. P. ἔχῃς. Pl. Br. V. 5. οὐκ ἀμέριμνος. *non sine aerumnis eris.* Aliter cl. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 401. — V. 6. ζῇς ἔτ'. P. Pl. ζήσῃ. Br. Vulgatam tuetur parodia nr. 360. v. 6. — ἐρημότερος. P. et plurimae editt. Plan. ἐρημότερον. aliae. — V. 9. τοῖν δυοῖν. P. Pl. τοῖνδε δυοῖν. Br. Facile δε ante δυ potuit excidere. — ἢ τὸ esse videtur in P. ἢ τό. Pl. — V. 10. μήποτε ἢ τὸ θανέειν. P. μηδέποτ' ἢ τὸ θανεῖν. Pl. Br. Valde discrepat lectio hujus distichi ap. Stobae. quam in var. lectt. posui. — *Nr.* 360. ἔκτου ἐναντίου προτρεπτι[κ] εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν μητροδώρου. Br. II. 476. nr. 1. An. II. 3. p. 434. V. 1. ἀγορῇ. P. V. 2. κέδεα. P. et plurimae editt. Plan. κήδεα. St. Ap. Gregor. Naz. de Reb. Suis v. 29. Opp. T. II. p. 31. D. καὶ κύδεα λυγρὰ Σοῖο, ἄναξ, θεράποντος ἑκὰς βάλε. scr. κήδεα. — V. 3. θαλάσσῃ. P. ἔχῃς. Ib. V. 10. βίω. i. e. βίῳ. P. βίον. Pl. Br. Cod. lect. praetuli.

Nr. 361. λεοντ[ο] φιλοσόφου εις παρ[θ] φθαρειβ[λ] ὁμηρόκεντρα. Br. III. 129. nr. 6. An. III. 1. p. 250. — P. *Nr.* 362. εἰς ἀλφειὸν ποταμ[ο] δια τὸ περὶ αυτοῦ μυθολογούμενον καὶ τῆς πηγ[ε] ἀρεθούσης ἐν σικελίαι[ς]. Br. III. 146. nr. 21. An. III. 1. p. 279. Majoris poëmatis fragmentum esse videbatur Huetio, assentiente Brunkio. Vix crediderim. Inter

μελετήματα referendum, qualia recentioris aevi poëtae stili exercendi causa componebant. Non optimae aetatis esse censebat Grotius. Vide H. de Bosch Tom. IV. pag. 160. Caeterum cf. Nonn. Dion. XIII. p. 370. 13—17. Ib. XXXVII. p. 928. 7—10. Versus istos ad Nonni exemplum factos esse censet Hermann. de Sectis Poetar. Epicor. p. 690. V. 2. *πισαίων*. P. Br. *πισσαίων*. Pl. V. 3. *ἐκ δ' ἐς*. P. *ἐπὴν δ' ἐς*. Pl. Br. V. 4. *ἀμετρήτοιο*. P. *ἀμετρήτοιο*. Pl. Br. V. 6. *ἀγρὸς οἰκέτης*. P. *ὑγρὸς ἀκοίτης*. Pl. Br. ex Musaeo v. 207. V. 8. *ἀποτμήξασα*. P. *ἀποσμήξασα*. Pl. ex Od. ζ. 226. *ἄνθεα πικρά*. de spuma maris. *ἄνθος* de spuma vini Archestratus ap. Athen. I. p. 29. B. *ἤδη χρὴ γεραόν, πολιὸν σφόδρα κρᾶτα φοροῦντα Οἶνον, ὑγρὰν χαίταν λευκῷ* (f. *λευκῷ χαίταν*) *πεπυκασμένον ἄνθει*. — V. 11. Post h. v. Brunkius lacunae signum posuit. V. 12. *φονίη*. P. *φονίη*. Pl. Br. V. 15. *πότμον*. P. *πόντον*. Pl. Br. Similiter *πόντος* et *ποταμὸς* confusa videntur in Append. nr. 67. T. II. p. 781. — *μιγῆται*. P. Pl. *μιγῆται*. Br. quod verum, modo *μιῆται* scribas. De littera γ temere sic inserta dixi ad p. 260. nr. 367. — V. 16. *ὁρμῇ*. P. *εὐν. ὀαρ.* Callimach. Fr. CXVIII. *εὐναίοις ὀαρισμοὺς ἔχθειν*. — V. 21. *εὐειδεῖς*. P. *εὐειδής*. Pl. Br. *ἀνεκόπτετο*. Fortasse: *ἅμ' ἐκόπτετο*. — V. 22. *μυρομένοι*. P. qui etiam versu sequ. jota adscribendum bis omittit. — V. 23. Post hunc versum apud Br. iterum est lacuna, quae est etiam in Cod. Lascaris. — V. 24. *ἔλαθεν*. P. Pl. *ἔλαθε*. Br. — V. 25. *ἀγάμιον*. P. Pl. *ἄγαμον*. Br. c. Scaligero in not. mst.

Nr. 363. *εις ἔαρ. μελεάγρου*. Br. I. 31. nr. 110. An. I. 1. p. 119. In Plan. p. 124. St. est *ἄδηλον*. V. 1. *ἀπαιθέρος*. P. Nova inscriptio: *εις ἔαρ χειμῶνος λήγον*. In marg. *εἰς το ἔαρ χειμῶν λήξαντος ὑπόθεσ ἀρίστη ἔαρ ὅλον μιμουμένη. καὶ κάλλος λειμώνων ζωγράφουσα τοῖς ἔπεσιν. ἄδουσιν χελιδόνες ς τέττιγ τερετίζουσιν. ἀηδὼν ἡδύτερον λιγ ς ποικιλώτερον φθέγγεται χέλυος ς τ. λοι ομοίως*. Plura in hoc Eidyllio conspirant cum *Ἠθοποιΐᾳ Προκοπίου*, quam ex Cod. edidit Boisson. ad Marin. p. 76. ubi inter alia scribendum: *σκιρτᾶτε νῦν, αἶγες, καὶ τοῖς πηδήμασι πρὸς οὐρανὸν ἐγείρεσθε μέσον· ἐμπίπλασθε* κ. τ. λ. Tum fortasse: *ἕξω τὰ πολλὰ τῶν κηρίων*. pro *ἄξω*. Denique: *αἴρει τὸ ξίφος καὶ προσγελᾷ τὴν τεκοῦσαν, καὶ βέλους* (scr. *βέλος*) *τι μικρὸν ἐγκατέθηκε*. aut fallor, aut scribendum: *αἴρει τόξον ὕψοσε*. quod in Cod. sic scriptum: *τοξυψοσ*. Arcus Amorem decet, non gla-

dius. ὑψόσε αἴρειν saepius est ap. Homerum. Ἰλ. κ. 465. 505. ν. 325. Od. ϑ. 375. ι. 240. et alibi. — V. 2. πορφυρέῃ ὥρῃ. Opp. Cyn. I. 461. de vere: ἀμφὶ δὲ πάντῃ Εὐστέφανοι λειμῶνες ἀνήροτα πορφυρέουσι. quae lectio non videtur permutanda cum πορφύρουσι. ut nec Il. 592. χρυσῷ πορφυρέοντι. Cf. Arat. 158. εἰν ἁλὶ πορφυρεούσῃ. Dionys. Perieg. 1122. ἀμέϑυστον ὑπηρέμα πορφυρέουσαν. — V. 4. ἐκόμισσε πετίλοις. P. ἐκόμισσε πετήλοις. Pl. ἐκόμησε. Br. c. Huetio. In Cod. Plan. ap. Br. ἐκόμασε. Erat, qui ἐκόσμησεν ederet. Ap. Liban. T. IV. p. 885. 6. μισϑὸν δὲ ἔϑηκεν ἐς μέσον τῷ κεκομηκότι τὰ ὅπλα. Reisk. corr. τῷ κεκοσμηκότι. Scr. κεκομικότι. *ei, qui Achillis occisi corpus portasset.* V. 10. ζεφύρωι. P. ζεφύρου. Pl. Br. — V. 11. φερεσταφύλω διονύσω. P. V. 13. τευχήεντα. P. τεχνήεντα. Pl. Br. μελίσαις. P. V. 14. μέλη. P. μέλει. Pl. Br. σίμβλω. P. V. 17. χελιδόνες δ' ἀμφί. P. δ' om. Pl. Br. et sic iterum v. 18. κύκνος δ' ἐπ' ὄχϑεσι. P. κύκνος ἐπ' ὄχϑαισιν. Pl. Br. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. — ἀηδών. P. V. 19. ἐκ δέ. P. εἰ δέ. Pl. Br. — τέϑηλεν. P. τέϑηλε. Pl. Br. V. 20. εὔκομα. P. Br. εὔκολα. Pl. V. 21. καὶ ναῦται δὲ πλώουσιν διόνυσος. P. καὶ ναῦται πλώουσι Διώνυσος. Pl. Br. V. 22. πετεεινά. P. πετεηνά. Pl. Br. Vid. ad p. 413. nr. 337. v. 1.

Nr. 364. νέστορος λαρανδέ εἰς τὰς μούσας. Br. II. 544. nr. 1. An. II. 3. p. 5. V. 1. μοῦσαι. P. V. 3. dedi lectionem Cod. Pal. ὅσσοις γὰρ προχέουσιν ἀοιδοτόκοι πόμα πηγαί. Br. quae nimia est mutatio. ποϑέουσιν probabiliter corr. Reiskius. — V. 4. λιγυρῇ. P. —

Nr. 365. ἰουλιαν καισαρ. τοῦ παραβάτου εἰς ὄργανον μουσικόν· τοῦτο δὲ πο πολλ ἐπαινεῖται τὸ ἐπίγραμμα. Br. II. 403. nr. 2. An. II. 3. p. 189. V. 4. ὑπὸ ταυρ. P. Pl. ἀπό. Br. quem secutus sum. V. 6. χειρῶν. P. χειρός. Pl. Br. V. 8. οἵ δ' P. οἱ δ' Pl. Similiter Nonn. Dion. III. p. 98, 15. de tibicine: σύνϑροον ἐκρούσαντο μέλος μυκήτορος αὐλοῦ Δάκτυλοι ὀρχηστῆρες ἐπιϑλίβοντες ἀοιδήν. — Sequitur in Cod. epigr. Antipatri Thessal. quod dedimus p. 178. nr. 208.

Nr. 366. ἀποφϑέγματα τ ζ σοφ: κλεόβουλος μέτρον ἄριστ. χίλων. γνῶϑι σαυτόν. περίανδρ. ὀργῆς κρα. πιττακός. μηδὲν ἄγαν. σόλων. τέλος ὁρᾶν βίου. βίας. τοὺς πλεον κακ. ϑαλῆς ἐγγύην φευγ. Br. III. 149. nr. 30. An. III. 1. p. 281. Cf. Hygin. Fab. CCXXI. et Scholion ad Dion. Chrys. quod ex Cod. Paris. edidit Boisson. ad Mar. Vit. Procli p. 99. s. V. 3. κοίλη. P. σαυτόν. Ib. σεαυτόν. Pl. Br. V. 4.

ἔναιεν γ. P. ἔναιε. Pl. Br. V. 5. μυτιλίνης. P. μιτυλήνης. Pl. Br. — V. 7. Βίας. Ap. Liban. T. III. p. 56. 18. Βίαντος ... τοῦ Σόλωνος ἑταίρου, φίλον τῷ Πυθίῳ, τοῦ πάντας ἀνθρώπους ἐκ Δελφῶν νουθετοῦντος. Reiskius novissima verba ad Apollinem Pythium referenda esse existimans, τῷ .. νουθετοῦντι corrigit. At cur non Bias, sicuti et caeteri illius aevi sapientes, quorum sententiae in templo Delphico omnium oculis erant propositae, hanc ipsam ob causam mortales docere et monere dicatur?

Nr. 367. λουκιανοῦ σαμοσατέως το ἐπικλ. ἄδηλον. εἰς θήρωνα τὸν υἱὸν μενίππ ἀσώτως βιοῦντα ὑπόθεσις ἀρίστη. Br. II. 314. nr. 10. An. II. 2. p. 430. V. 2. δαπάναις. P. δαπάνας. Pl. Br. V. 4. πενίη. P. V. 6. ἐπὶ μῆλια δούς. P. ἐπιμείλια. Pl. ἐπὶ μείλια. Br. ex duobus Codd. Plan. Vid. Heyn. ad Ἰλ. ι. 147. T. V. p. 557. Br. ad Apoll. Rhod. L. IV. 1549. V. 7. θήρωνα περιφρίνας ἤλυθε πλοῦτος. P. θήρωνι παρ' ἐλπίδας. Pl. Br. ex Planudis procul dubio correctione. In φρένας latere φερνῆς non dubito; sed quod in marg. conjeci: Θήρωνα περὶ φερνῆς κλύοι πλοῦτος, eo laborat incommodo, quod sic brevis syllaba in caesura relinquitur. Scribe itaque minore mutatione: αὐτὰρ ἐπεὶ Θήρων' ἐπὶ φερνῆς ἤλυθε πλοῦτος. i. e. ἐπήλυθε. *inopinato accesserunt opes.* Frequens permutatio praepositionum ἐπὶ et περί. V. 9. κοίμον. P. κόσμον. Pl. Br. V. 11. οὔτως. P. Br. οὕτω. Pl. V. 13. ἐδάκρυε. P. Pl. ἐδάκρυσε. Br. ex tribus Codd. Plan.

Nr. 368. εἰς οἶνον ἀπὸ κριθῆς ἰουλ βασιλ τ παραβάτ. Br. II. 403. nr. 1. An. II. 3. p. 403. P. V. 3. In marg. ἰουλιανοῦ καίσαρος εἰς οἶνον αποκρι. — ἦ ῥά νύ σε κελτοί. P. ἦ ῥά σε. Pl. Br. V. 4. τῇ πενίῃ. P. V. 6. βρῶμον. P. Pl. βρόμον. Br. sic in membr. esse existimans, deceptus per Salm. Ex. Plin. p. 154. G. Sincerum est βρόμον. Vid. Albert. ad Hesych. T. I. p. 769. 1. — *Nr.* 369. κεφάλιον. Br. II. 491. nr. 1. An. II. 3. p. 369. V. 1. πᾶν καλόν. P. et plurimae editt. Plan. πᾶν κακόν. aliae. πάγκαλον. Br. recte. Non enim quodvis epigramma, quum est δίστιχον, continuo pulchrum est. Passim sic ν pro γ scriptum. Vid. supra ad p. 410. nr. 323.

Nr. 370. τιβερι ἴλου εἰς δορκάδα εν θαλάσσῃ πεσοῦσ ὑπὸ δικτύων σαγηνευθεῖσαν. Br. III. 7. nr. 2. An. III. 1. p. 13. V. 3. πόντῳ. P. ἐνέδραμον. P. ἐπέδραμον. Pl. Br. — εἶτά με. P. Pl. εἶτ' ἐμέ. Br. V. 6. οὐδ' ἀδ. P. οὐκ ἀδ. Pl. Br. V. 7. ἄγρην. P. ἄγρης.

Pl. Br. — *Nr.* 371. *ἄδηλον εἰς λαγωὸν εμπεσον εἰς θάλασσαν ὃν κύων θαλάσσιος ἥρπασεν.* Br. III. 239. nr. 417. An. III. 2. p. 109. In Planud. p. 44. St. *Tiberio* inscribitur. V. 1. *δίκτυον.* P. Pl. Br. *δικτύου .. πολυπλόκου* corr. Jos. Scaliger in not. mst. Et hoc bene haberet, nec vulgata male. *δίκτυον ἐκθρώσκειν* est *ἅλματι δίκτυον φεύγειν.* Sic *Sophocl.* Trach. 506. *πάμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐξῆλθον ἄεθλ' ἀγώνων.* ubi cf. Musgrav. Vid. Matth. Gr. gr. p. 585. — V. 3. Scr. *ὁ δ'* pro *ὃ δ'.* — *ταχινοῖς.* P. *ταχινῶς.* Pl. Br. Num ad *ταχινοῖς* subaudiendum *ποσί*, ut ad *ἀμφοτέροις* ap. Lucian. in Lucio §. 28? Non puto. — *ἀλυσκάζων. ἀλησκάζων* nonnullae editt. Plan. — V. 6. *κυσίν.* P. *κυσί.* Pl. Br.

Nr. 372. *αδηλο εἰς τέττιγα ὑπαραχν κρατηθέντα.* Br. III. 240. nr. 419. An. III. 2. p. 111. V. 1. *ῥαδινοῖς ὑπὸ ποσσίν.* Non poenitet conjecisse: *ῥαδινοῖς ποσὶν ἱστόν.* Bacchylid. fr. IX. 6. *αἰθᾶν ἀραχνᾶν ἱστοί.* Philostr. Imagg. II. 29. p. 854. in descriptione telae araneae: *περιῆπται δὲ τῇ μηρίνθῳ λεπτὸς ἱστός.* Gregor. Naz. Or. XXXIV. p. 554. D. *αἱ δὲ ἀράχναι διὰ λεπτῶν οὕτω καὶ ἀερίων σχεδὸν τῶν νημάτων πολυειδῶς διατεταμένων, πολυπλόκους τοὺς ἱστοὺς ἐξυφαίνουσι.* — V. 2. *ἔνδετον εἶχε.* P. Br. *ἔνδον ἔχεσκε.* Pl. V. 3. *ἀλλούμιν.* P. *ἀλλ' οὔ μιν.* Pl. *οὐ μήν* librarium voluisse, non dubito. Scripsi *οὐ μάν* c. Br. — *ἐπαιάζοντα ποδίστραις.* P. *ὑπαιάζοντα ποδάγραις.* Pl. Br. *ποδίστρας νευροπλεκεῖς* habet Philipp. p. 161. nr. 107. v. 6. — V. 5. *καὶ τόδ'* Pl. Br. *καὶ τότ'* P. quod friget.

Nr. 373. *ἄδηλο εἰς τεττιγα παρὰ ποιμεν μωρ ἀγρευθεν: οὐ (οὔ) μηδεὶς δύναται ἀπογεύσασθαι.* Br. III. 239. nr. 416. An. III. 2. p. 109. V. 1. *τίπτεμε.* P. *τίπτ' ἐμέ.* Br. Rectius fortasse, *τίπτε με.* V. 3. *νυμφῶν.* P. Pl. *νυμφέων.* Br. quod ob ionicum epigr. characterem non repudiavi. — *παροδίτην.* P. *παροδῖτιν.* Pl. Br. Vid. ad p. 273. nr. 429. v. 1. — V. 6. *ψάρας.* P. *ψᾶρας.* Pl. Br. P. V. 8. *τί φθόνος.* P. *τίς φθ.* Pl. Br.

Nr. 374. *ἄδηλον εἰς πηγήν. ἔχουσαν πλατάνους καὶ εὐθαλεῖς δάφνας.* Br. III. 227. nr. 363. An. III. 2. p. 79. V. 1. *καθαρηνμε.* P. *τε.* Pl. Cf. p. 398. nr. 257. V. 2. *ἀμβλύζει.* P. Br. Steph. *ἀναβλύζει* vett. editt. Plan. V. 3. *δ' αὖ πλ.* P. Pl. *δὲ πλ.* Br. *δ' εὖ* malit Passov. in not. mst. — *ἡμεροθάλλεσι.* P. et edit. pr. Flor. *ἡμεροθαλέσι.* Vulgo. *ἡμεροθηλέσι* probabiliter corrigit Graef. ad Meleagr. p. 50.

ἀθαλλὴς habetur ap. Plutarch Vit. Pompeji. c. 31. T. IV. p. 129. ed. Cor. et in Orac. ap. Athen. L. XII. p. 524. B. *καὶ δένδρεον αἰὲν ἀθαλλές.* ut Schweigh. edidit pro *ἀειθαλές.* Sed ibi legi possit etiam: *δένδρεον αἰὲν ἀθηλές. πρίνου ἄνθει ἐριθάλλου* ex Simonide excitat Plutarch. V. Thes. c. 17. T. I. p. 12. ed. Cor. Hesych. *ἐριθαλλές. μεγάλως θάλλουσαν.* — V. 4. *σκιερὴν ψ. κλισίην.* P. *σκιερῇ .. κλισίῃ.* Pl. Br. Si membr. lectio sincera est, sic accipi debet, ut ipsa fontis ripa, quae sedem gelidam offert, *σκιερὴ κλισίη* dicatur, quasi esset: *ἔχουσα σκιερὰν καὶ ψυχρὰν κλισίαν.* — V. 5. *οὕνεκα.* P. *τοὕνεκα.* Pl. Br. — *ἀλάλκω.* P. *ἀλαλκών.* Pl. Br. *ἀλαλκεῖν* dedimus supra p. 208. nr. 8. v. 7. pro *ἀλάλκειν. ἀλαλκὼν* est ap. Hom. *Ἰλ. ι.* 605. ubi Codd. nonnulli *ἀνάλκων.* — V. 6. *κόπον.* P. *πόνον.* Pl. Br. Ap. Oppian. Cyn. III. 199. *ὁππότε θηλυτέρη γὰρ ἔχει τόκον Εἰλειθυίης.* Br. conjecit, *μόγον.* Propius aberit, *κόπον* aut *πόνον.* Bion. Fragm. XV. 16. *εἴρια δ' ἀνθ' ὅπλων ἐδιδάσκετο, καὶ χερὶ λευκᾷ Παρθενικὸν κόπον εἶχεν.*

Nr. 375. *ἄδηλον, εἰς βότρυν ἄωρον κοπέντ᾽ παρά τινος ὁδίτου ἀδηφάγου καὶ ἀπορριφέν.* Br. III. 232. nr. 386. An. III. 2. p. 89. V. 2. *ἐξέταμεν.* P. Pl. *ἐξέταμε.* Br. V. 3. *ἄπο μιν.* P. *ἀπό μιν.* plurimae editt. Plan. *χαμάδις.* ed. Flor. Ald. 1. Junt. ut *Ἰλ. η.* 190. *τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἑὸν χαμάδις βάλε.* Od. *δ.* 114. *δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε.* V. 4. *νισομένοις.* P. *νισσομένοις* et *νεισομένοις.* editt. Plan. V. 5. *λυκοῦργος.* P. *Λυκούργῳ.* Pl. Br. quod leniorem structuram habet. V. 6. legendum videtur: *ὅττι οἱ αὔξ.* verbis sic junctis: *Διονύσιος αὐτῷ ἀνάρσιος εἴη, ὅτι οἱ, οἷα Λυκοῦργος* (ceu alter Lycurgus), *αὐξομέναν εὐφροσύναν ἔσβεσε.* — *αὐξομένην εὐφροσύνην.* Br. Doricae terminationes sunt in P. Pl. — V. 8. *κάδεος.* P. *κήδεος.* Pl. quod praecedenti *ἀκηδέστως* melius respondet.

Nr. 376. *ἄδηλον εἰς πεύκ ὑπ' ἀνέμων βλισθεῖ* (Scr. *βληθεῖσαν*) *καὶ μέλλουσαν γίνεσθαι ναῦν παραινέσεις.* Br. III. 231. nr. 385. An. III. 2. p. 89. V. 1. *τίπτε με.* P. Pl. *τίπτ' ἐμέ.* Br. Illud videtur verius. Vide nr. 375. v. 1. — *ἀλώσιμον.* P. *τέκτον.* P. Br. *τέκτον* ed. pr. Flor. *τέκτων.* reliquae editt. Plan. — V. 3. *ὅ τοι.* P. *ὅτι.* Pl. Br. interrogandi signo post *χθονὶ* posito. Sed sic metrum vacillat. Ex membranar. lectione locus sic videtur restituendus: *ὅτ' εἰ Βορέης μ' ἐδίωξεν ἐν χθονί, πῶς ἀνέμους φεύξομαι ἐν πελάγει;* pro: *εἰ γὰρ Β... πῶς φεύξομαι ἀνέμους;* Similia quaedam, ubi enuntiatio interrogativa cum *ὅτι* conjuncta est, vid. ap. Erfurdt. ad Soph. Antig. 2. p. 7.

Nr. 377. *παλλαδᾶ σκοπτιξ εις τραπεζαν. μᾶλλον δε τωθαστιξ. ἔστιν δὲ πάναριστον.* In marg. siglae *σμ. ὡ.* (ρ supra) et ad ultimum distichon *ρμν* (i. e. *χρήσιμον*) bis. Br. II. 411. nr. 21. An. II. 3. p. 210. In Plan. p. 178. St. est *ἄδηλον.* V. 1. *ὕπερθε.* P. *ὕπερθεν.* Pl. Br. V. 2. *αὐτῶν.* P. *αὐτόν.* Pl. Br. V. 5. *βαρβίβλους.* P. *βραβίλους.* Pl. *βραβύλους.* Br. *τιληκον.* P. in marg. *γρ. τιλῆκον ἄρ' ἀνδράσι νεκροῖς.* — *τί τηλίκον.* Pl. Br. — V. 6. *γίνεται.* P. *γίγνεται.* Pl. V. 7. *κεκλιμένοι.* P. *κεκλημένοι.* Pl. Br. Vid. Dorvill. ad Char. p. 174. — V. 9. *ὄρβια καὶ μόσχια.* P. *ὄρνια καὶ μόσχεια.* Pl. Br. — *μίαν δ' ἐπιπίνομεν.* ut ap. Theogn. 484. (492.) *ὃς πολλὰς πίνων μή τι μάταιον ἐρεῖ.* Cf. VV. DD. ad L. Bos p. 240. s. Ap. Aelian. H. An. XVII. 37. *οἱ δὲ ἄρα ἐξέπιον* (Scr. *ἐξῆς ἔπιον*), *καὶ ἀμυστί, καὶ πολλὰς ἐπὶ τῷ ἀρίστῳ. κύλικας* non addendum cum Gesnero, sed subaudiendum. — V. 10. *σεῦ.* P. *σευ.* Pl. Br.

Nr. 378. *τ αὐτοῦ* (υ supra) *εἰς ἀνδροφόνον: ὡραῖον.* Br. II. 436. nr. 139. An. II. 3. p. 264. V. 1. *ἀνδροφόνω* et *παραστείχιον.* P. *παρὰ τειχίον.* Pl. Br. V. 2. *σαραπιοναρ.* (ν supra) P. V. 3. *κατακειμενοσ.* (ν supra) P. — *κείμενος.* Pl. Br. *ἀνίστω.* (α supra) P. *ἀνίστω.* Pl. Br. Corrector membr. Pal. cogitabat de *ἀνάστα,* pro quo *ἄνστα* est ap. Theocr. Eid. XXIV. 36. — V. 4. *μετὰ βάς.* P. — *ὦ τάλας.* Sic omnes, correpta syllaba posteriore, ut ap. Theocr. II. 4. invito Graefio, qui *τάλαν* corrigit in notis mst. et in Epist. crit. in Buc. gr. p. 11. V. 5. *θαυμαστον ολ/ το επιγραμμα.* marg. P. — V. 6. *τείχιον.* P. *τειχίον.* Pl. Br. V. 7. *ἔθυεν.* P. *ἔθυε.* Pl. Br. V. 9. *ἀπέχρησε.* P. *ἔχρησε.* Pl. Br. ubi ante *πάλιν* distinguitur. Sed rectius hoc adverbium jungitur cum *ἔχρησε,* quod verbum alias nimis nudum. Graefius l. c. servata lectione Cod. in *ἀπέχρησε,* corrigit: *ἀλλ' ὁ Σάραπις ἀπέχρησεν, πάλι νυκτὸς ἐπιστάς.* Vel sic distinxerim: *ἀλλ' ὁ Σ. ἀπέχρησεν πάλιν, νυκτὸς ἐπιστάς.* V. 12. *δ' εὖ ἴσθι.* P. *δ' ἴσθι.* Pl. Br.

Nr. 379. *καὶ τοῦτο παλλαδᾶ.* Tum *ἄδηλ/* (ο supra) *εἰς πονηροὺς καὶ κακούς.* Br. II. 414. nr. 36. An. II. 3. pag. 219. In Plan. pag. 103. *ἄδηλον.* — V. 1. et 3. *κἂν ὗς.* P. et plurimae editt. Pl. Quaedam *μῦς.* Nimis argute Br. v. 1. *ὗς.* v. 3tio *μῦς* exhibuit. Si quid mutandum, utroque loco malim *μῦς.* Sed membr. lectio bene habere vi-

detur. — V. 2. προίηκε. P. προσῆκε. Pl. Br. Sic nr. 567. v. 9. κοιμον pro κόσμον. V. 3. ἂν ἴς. P. κἂν ἴς. Pl. Br.

Nr. 380. γραμματιξ τιν ἐπὶ το μη δύνασθαι τοις ποιημασι παλλαδᾶ ἐξισοῦσθαι. Br. III. 250. nr. 468. An. III. 2. p. 138. V. 1. εἰ δύναται ... τολμῷεν. Sic diversi modi iterum junguntur p. 455. nr. 518. εἰ δ' αὖ κυβιστήσει τις ... καὶ πᾶν μεταλλεύσειεν ἀκριβῶς βυθός. p. 599. nr. 201. εἰ γὰρ ὄνειρον ἰδὼν οὐκ ἤλυθεν, εἶτα παρείη αὔριον. — V. 2. ἀηδονίσιν. P. Ad hunc vers. cf. Huschk. in Anal. crit. pag. 75. s. — V. 4. ποεῖν. P. ποιεῖν. Pl. Br. — *Nr.* 381. ὁμηροκέντρῳ εἰς λέανδρον ἐ ἡρῶ τὴν σιστιάχ. (σηστιάδα. Br.) Br. III. 148. nr. 28. An. III. 1. p. 283. V. 1. ἀκτῇ et προχοούσῃ. P. προεχούσῃ. Br. Scripsi ἐπὶ προὐχούσῃ. ex Od. ω. 82. Sic etiam ap. Demosthen. Bithyn. ap Steph. Byz. p. 384. ἄκρη Ἡραία τρηχοῦσα πολυσπιλάς. legendum videtur: προὔχουσα. (Ib. v. 4. lego: φαίης κεν ἰδὼν βαθυδινέα πάντη Ἔμμεναι.) Arat. 949. παρ' ἠϊόνι προὐχούσῃ. Orph. Argon. 379. ἀθρεῖτε σκοπιῆς προὔχοντα κολωνόν. Ib. 501. πορσύνοντες ἐπὶ κροκάλαις προὐχούσαις Δεῖπνα. — V. 2. εἰσ ἀναβᾶσα. P. V. 3. πύργω ἐφ' ἑστήκει. P. ἐφειστήκει. Br. ex Ἰλ. ζ. 373. Sed ibi Aristarchus ἐφεστήκει, quod etiam h. l. restituendum ob auctoritatem Cod. Cf. Heyne ad Ἰλ. T. IV. p. 624. T. V. p. 267. — V. 4. περὶ καλλέι. P. V. 5. οἰεμένη. P. οἰομένη. Br. Od. β. 351. V. 6. ἐκπεράασκε. P. ἐκπεραάσκοι. Br. ἐκπεραάσκων. Reisk. Brunkiana lectio omnino verior. Ductum videtur hoc hemistichium ex Od. ι. 323. ἥτ' ἐκπεράᾳ μέγα λαῖτμα. V. 8. ποτιξερόν. P.

Nr. 382. ὁ πρῶτος ἤχους ηκουσας ὁμηροκέντρων. Br. III. 149. nr. 29. An. III. 1. p. 284. V. 2. ἔτυμον ἐρέω. P. ἔτυμον ἐρέω. Pl. Br. Cf. Ἰλ. κ. 534. Od. δ. 140. — δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. V. 5. ὁμηροκέντρων· ὁμοίως τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. marg. P. ἤε θεός. P. ἢ θεός. Pl. Br. τοὶ δέ. P. Pl. τοὶ δ' ἐφθ. Br. — V. 6. εἰ δή. P. Pl. εἰ δέ. Br. ut est Od. ι. 497. τοῦ καί. P. τε καί. Pl. τευ ἤ. Br. ut est Od. ι. 497. Ibi vulgo τεῦ scribitur, male, quum pro του sit positum, quod ipsum ille fortasse in suo Odysseae invenit Codice. — ἀκούσῃ. P. ἀκούσοι. Pl. Br. Ap. Homer. vulgo est ἄκουσε, in Codd. autem nonnullis ἀκούσῃ. Cf. p. 122. nr. 227. v. 7. — V. 7. αὖθις. P. αὖτις. Pl. Br. — V. 8. διεξέρχεσθαι. P. διεξερέεσθαι. Pl. Br. Cf. Ἰλ. κ. 432. V. 10. ἐπακούσαις. P. et plurimae editt. Pl. et Br. Sic Ἰλ. ν. 250. ἐπακούσῃς. edit. Flor. Ald. 1.

Nr. 383. *μῆνες αἰγυπτίων ἐν τάξει διεπῶν.* Br. II. 510. An. II. 3. p. 398. V. 2. *φαωφί.* P. *φαωθί.* Pl. *παωφί.* Br. Sic ut est in Cod. legendum esse statuebat Scaliger in not. mst. — V. 6. omissus in Pal. suppletur in Plan. In marg. Pal. *λείπει ὁ ἐπαγόμενος μήν.* — V. 7. *ἄρεως.* P. *ἄρεος.* Pl. Br. Vid. ad p. 113. nr. 180. Ap. Herodotum passim librarii atticam formam substituerunt ionicae. Vid. Werfer. in Act. phil. Monac. I. p. 85. *Ἄρεω* dixit Archilochus ap. Eustath. *Ἰλ. ε.* p. 518. *παῖδα Ἄρεω μιηφόνου.* Vid. Liebel. Reliqu. Archil. p. 99. — V. 9. *δρέπανησι φυλάττει.* P. *δρεπάνοισι φυλάσσει.* Pl. In marg. ed. Wechel. *γρ. χαράσσει.* Servavi *δρεπάνῃσι.* quae forma est v. 1[mo] et iterum nr. 384. v. 14. — V. 11. *ἐπηφί.* P. Pl. *ἐπιφί.* Br. V. 12. *φυσίζωον.* P. *φυσίζοον.* Pl. Br.

Nr. 384. *μῆνες ῥωμαίων.* Br. II. 519. An. II. 3. p. 413. Haec disticha mensium imaginibus adscripta fuisse videntur. Singuli menses loquuntur. In Pal. unicuique disticho mensis, ad quem pertinet, nomen adscriptum. V. 1. *ὑπηελιοιο.* P. *ὑπ' ἠελίοιο.* Pl. *ὑπ' ἠῴοιο* corr. Jos. Scaliger. *ἀνοιγομένοιο θυρέτρου.* Br. insigni audacia. — *θύρετρα.* Lucian. T. VIII. p. 72. *ἐν ἀρχῇ δέ, καὶ ἐν θύραις, καὶ ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐξόδῳ ... τοῦ ἔτους.* V. 2. *αὐσονίοις.* P. Pl. *αὐσονίης.* Br. verissime. — *ἠέλιος.* P. V. 3. *θαμινῆισι γύην.* P. Br. *θαμινῆς γαίην.* Pl. quod ex *γυίην* ortum. Vid. ad p. 401. nr. 274. v. 1. V. 5. *γλάγος ἤδη.* P. Pl. *ἡδύ.* Br. c. Huetio. Et sic Scaliger in not. mst. V. 7. *τῆμος.* P. *τῆμος δέ.* Plan. *τήμοσδε.* Br. *τημόσδε* scripsi. i. e. *τότε.* Vid. Gerhard. Lectt. Apollon. p. 49. — V. 8. *ῥίζῃ ἐπακροτάτῃ.* P. *ἐπ' ἀκροτάτῃ.* Plan. *ἀγροτέρῃ.* Br. quod sensu flagitante recepi. — V. 10. *ἥγειν.* P. *ἄγειν.* Pl. Br. V. 12. *ἀκρεμόσιν.* P. Vid. ad p. 358. nr. 3. et p. 367. nr. 64. V. 13. *καρκίνος.* P. *καρκίνον.* Pl. Br. *μετανίσσεται.* P. *μετανείσεται.* Pl. Br. Codic. lectio fortasse non mutanda. Ap. Maxim. *π. κατ.* v. 163. male excusum *μετ' ἀνεισσομένης,* pro *μετανισσομένης.* V. 14. *καρφαλίας.* P. *καρφαλέους.* Pl. Br. V. 15. *δὴν* esse videtur in P. Scripsi *δηῷ.* Vulgo *πυρὸν.* in Plan. *πυρὸν* Br. c. Scalig. V. 17. *ἐπὶ πᾶσι.* P. *ἐπὶ πάσῃ.* Pl. *ἔτι πάσῃ.* Br. Scripsi *ἐπὶ πᾶσιν* cum Cod. *praeterea;* sed *πάσῃ* videtur verius. V. 18. *γίνεται.* P. Br. *γίγνεται.* Pl. V. 19. *πέλει.* P. Pl. *πέλοι.* Br. c. Scalig. — *ὃς μέθυ ληνῷ ἐπικατάγω.* P. *ὃς μέθυ ληνῷ Ἠδὺ ἐπικατάγω.* Pl. metro claudicante, cui succurrebat Scaliger corrigens, *ἡδὺ ἐπιστάλάω.* Secutus sum Br. verissime emendantem: *ὃς μέθυ ληνῷ*

ἡδυεπῆ κατάγω. V. 21. ἀθηναίη. P. ἀθηναίης. Pl. Br. V. 22. ἔχειν. Ingratum asyndeton. Alter infinitivorum pro imperativo videtur positus, junctis vocibus ὥριον καρπόν. Tum scribere licet: ἀποθλίβων μνῆστιν ἔχειν (i. e. ἔχε) καμάτων, aut ἀποθλίβειν (pro ἀπόθλιβε) μνῆστιν ἔχων. — V. 24. ῥηγεδανή. P. ῥιγεδανή. Pl. Br.

Nr. 385. στεφαν γραμματιξ ἀκροστι εἰς τὴν ἰλια. Supra scriptum: ἀκροστι εἰς τὴν ἰλιάδα καταραψῳδίαν στεφ/. Sunt eadem, quae in vulgaribus Homeri editionibus singulis Iliadis libris praefixa leguntur. V. 5. Scr. *Εἶ.* Vid. Eustath. ad *Ἰλ.* p. 386. 45. — ἄρη τε ὁ. P. ἀρηα τε. Vulg. V. 7. Prior in *Αἴας* corripitur. Vid. ad p. 236. nr. 200. vers. 3. — V. 14. λεχέεσσί τε ὕπνωι. P. ὕπνῳ λεχέεσσί τε. Vulg. V. 18. ἀχιλλῆϊ. P. ἀχιλῆϊ. Vulg. V. 19. ἕκτορε. P. ἕκθορε. Vulg. V. 20. κρατερῶς, quod in Pal. deest, addidi ex Cod. Iliad. Vratisl. ubi hic versus sic legitur, ut dedi. In editis habetur sic: *Φῖ*, μόγος *Αἰακίδαο* παρ' ἠϊόνας ποταμοῖο.

P. *Nr.* 386. εἰς εὐμορφ/ κολυμβῶσαν εἰς τὸν νεῖλ/ Br. III. 163. nr. 63. An. III. 1. p. 323. Cf. Nonn. Dion. VII. p. 214. 18—24. V. 1. πρώιαν. P. Etiam in ed. pr. Flor. πρῴαν. — σ' ἐβόασεν. P. Sic est in membr. non σ' ἐβόασσεν, ut olim, oculis fallentibus, scribi existimabam. σε βόασεν. P. Br. — *Nr.* 387. 388. 389. ἀδριανοῦ καίσαρ. εἰς τὸν ἕκτορα. οἱ δὲ γερμανικοῦ. ἡσύχιος δὲ εἰς τιβέριον τὸν καίσαρα ἀναφέρει αὐτό. Br. II. 285. nr. 2. An. II. 2. p. 324. V. 1. ἀκούοις. P. ἀκούεις. Pl. Br. Vid. ad p. 444. nr. 508. — V. 2. ὑπὲρ πατρίδος βαιόν. P. βαιὸν ὑπὲρ πατρίδος. Pl. Br. — V. 5. μυρμιδόνες δ' ἀπόλοντο. Aldus invenit in Cod. quodam: Θεσσαλίη δ' οὐκ ἔστι. quod ex Lectt. Ald. pr. in quasdam editt. vett. transiit. — V. 6. αἰνεάδας. P. In seqq. lemma est in Planudea: τούτοις ὑπέγραψε λάθρα σπαρτιάτης Δημάρατος· θάρσυνοι· οὐ. . . . Recte. Significantur Trojani. — λεύσουσι. P. λεύσσουσι. Pl. Tum in Plan. Ζητηθεὶς δ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως, αὖθις προσέθηκεν· εἰμί. . . V. 3. om. Plan.

Nr. 390. μενεκράτους σμυρναίου εἰς γυναῖκα τίκτουσαν καὶ ταχέως τὰ ἑαυ τέκνα θάπτουσαν ἢ καίουσαν. Br. I. 476. nr. 1. An. I. 2. p. 311. V. 3. ἂν ἔμεινεν. P. ἐν δὲ πυρί. Sic avarus ap. Liban. T. IV. p. 659. 17. καὶ τὸ βρέφος ἁρπάσας θύειν ἐσπούδαζεν. ubi Reiskius rhetoris mentem non cepit. — ἔθηκε. ἧκε suspicabatur

Wakefield. in Sylv. crit. T. II. p. 153. V. 5. Vulgo distinguitur: *τί γὰρ πλέον Ἀΐδι μαστοὶ Κάμνετε;* aliter distinxi ad mentem Schaeferi. — *Nr.* 391. *δοτίμου* (sic) *εἰς τὴν πάλην ἀνταίου καὶ ἡρακλέ τὴν μυθολογουμένην.* Br. I. 251. nr. 5. An. I. 2. p. 161. Quidam hoc epigr. retulerunt ad Callimachum. In Plan. *Διοτίμου.* V. 1. *πάλης.* P. *πάλας.* Pl. Br. V. 2. *ἄδε.* P. Br. *ἅτε.* Pl. V. 3. *χάλκεος ἀμφί.* P. *χαλκίου ἀντί.* Pl. *χαλκίου ἀμφί.* Br. V. 4. *εἴσεται.* P. quam lectionem frustra commendat Dorvill. ad Char. p. 514. *οἴσεται.* Pl. Br. V. 5. *Ἀνταίου τὸ πτῶμα· πρέπει δ' Ἡρ.* P. Pl. *δὲ* Br. inseruit ante *τό*, delevit post *πρέπει.* Genuinam Cod. lectionem restitui. [Cf. Hand. praefat. ad Gronov. Diatr. p. XIII. sq. *G. H. S.*]

Nr. 392. *ἄδηλον εἰς πηγήν.* Br. III. 190. nr. 196. An. III. 1. p. 403. V. 2. *ἱερᾶς πόλεως.* P. Pl. *Ἱεραπόλεως.* Br. quae non necessaria correctio. Steph. Byz. *Ἱερὰ πόλις, μεταξὺ Φρυγίας καὶ Λυδίας.* ubi vid. L. Holsten. p. 143. Ut calidae illius urbis aquae nobilissimae, ita frigida aqua deterrima videtur fuisse. — *Nr.* 393. *παλλαδᾶ εἰς τοὺς ἐν αἰγύπτωι ἄρχοντας.* Br. II. 435. nr. 135. An. II. 3. p. 262. V. 4. *ἀρετῆς.* P. Pl. „Provinciae quos vidit in Aegypto praesides, feroces et rapaces innuit, quae animi vitia vocat *instrumenta imperii*, *ὄργανα τῆς ἀρχῆς.* Quod vulgo legitur, *τῆς ἀρετῆς* ineptum est.“ Br. Horum vocabulorum permutationem attigi in Additam. ad Athen. p. 184. Ap. Lucian. Vit. Auct. §. 10. T. III. p. 92. *κατάλυσις γὰρ τὰ τοιαῦτα τῆς ἀρχῆς.* Belinus corrigit, *τῆς ἀρετῆς.* Plutarch. Vit. Marcelli T. II. p. 232. 4. Coray dedit cum Vulcob. *πεῖραν ἀρετῆς καὶ πίστεως ἀεὶ τῷ Μαρκέλλῳ δεδωκότες.* pro *ἀρχῆς.*

P. *Nr.* 394. *του αυτοῦ εἰς φιλαργύρους.* Br. II. 429. nr. 110. An. II. 3. p. 252. V. 2. *τὸ ἔχειν.* ut in praecedente epigr. v. 3. *τὸ ἀγνόν*, nullam ob hiatum offensionem habet. Vid. Herm. ad Orph. p. 733. — V. 2. *καὶ τὸ μὴ ἔχειν σε λύπη.* P. *καὶ μὴ ἔχειν σ' ὀδύνη.* Pl. Br. — *Nr.* 395. *εἰς σκευασίαν ποτοῦ ἐκχύ του αὐτοῦ.* Br. II. 412. nr. 25. An. II. 3. p. 213. V. 1. *ὅμηρος.* P. Pl. *Ὀδυσσεύς.* tacite recepit Br. Sic Grotius: *Dulcius ut patria nihil est, sum dixit Ulysses, Enchyta Circaeae non habuere dapes.* Vera emendatio. Error ortus ex similitudine compendiorum *μ* et *ο.* — *ῆς πατρίδος.* P. *γ' ῆς.* Pl. unde *γῆς* fecit Scaliger in not. mst. Membr. lectionem tuentur optimae editt. Odyss. IX. 34. Cf. infra nr. 458. v. 5. — V. 2. *ἔκχυτον.* P. Pl. *ἔγχυτον* certatim corrigunt. Vid. Pierson ad

Moer. p. 85. Idem placentae genus ἐπίχυτον appellabatur. Athen. L. XIV. p. 645. B. C. Pollux VI. 77. et Palladae aetate fortasse ἔκχυτον. De veritate lectionis non dubitasse videtur Stephan. Thes. L. Gr. T. IV. p. 499. G. — ἐν γὰρ τοῖς Κίρκης. P. Pl. τῆς Κίρκης. Br. quod magis probat etiam Schaeferus ad Gregor. Cor. p. 45. Cf. eundem ad L. Bos p. 337. — V. 4. πηνελόπας. P. Pl. πηνελόπαι. Br. c. Brod. et Stephan. Veteres nunquam aliter sunt locuti.

Nr. 396. παύλου σιλεντιαρίου. εἰς κόττυφον ἐμπεπτωκότα εἰς δίκτυον καὶ ἐξολισθήσαντα. Br. III. 95. nr. 72. An. III. 1. p. 174. V. 2. συγκίχλη. P. σὺν κίχλη. Pl. Br. V. 4. ἐρημοφίλους. P. ἐρημόφιλος. ed. Asc. St. Vetustissimae editt. ἐρημοφίλας et omnes Planud. codd. ap. Br. Nec aliud quid vult lectio P. ἐρημοφίλας καὶ ἀγείτων. ep. in Plan. nr. 256. Ejusdem generis est γυναικοφίλας ap. Theocrit. Eid. VIII. 60. V. 6. εὐμόλπῳ i. e. εὐμόλπῳ. P. εὐμόλπου. Plan. Doricum εὐμόλπω, quod Br. dedit, ab hoc epigr. alienum.

Nr. 397. παλλαδᾶ εἰς λάκονα φυγοπόλεμον ὃν ἡ ἰδία μήτηρ ἀπέσφαξε. Legitur iterum pag. 240. in marg. — Br. II. 427. nr. 99. An. II. 3. p. 246. — V. 1. Suid. in δῆριν. T. I. p. 548. V. 1. 2. Idem in ἄορ. T. I. p. 241. V. 2. 3. Idem in ζώων. T. II. p. 14. V. 3. μητρί. P. 1. 2. ματρί. Suid. Pl. Br. Hic tamen v. 1. μήτηρ v. 2. ἀνασχομένη non mutavit. V. 4. κρατερῆς. P. 1. 2. Σπάρτης. P. 2. κρατερᾶς σπάρτας. Suid. Pl. Br. Sed κρατερᾶς πάτρης πάτρια δεσμά legitur in Cod. Lugd. ap. Suid. in ζώων. T. II. p. 14. V. 5. μήτηρ. P. 1. 2. μάτηρ. Pl. Br. — ἀκούσω. Vid. Praefat. ad Tom. I. p. L. not. 49. Rectius Theocrit. Eid. XXIX. 21. ἀγαθὸς ἀκούσεαι ἐξ ἀστῶν. et Eid. XVI. 30. ὄφρα καὶ εἰν ἀΐδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσῃς. Ap. Lucian. Bis Accus. §. 17. T. VII. p. 71. εἰ δὲ κἀμοῦ μετ' εὐνοίας ἀκούσετε. nemo haesit. Probatus usus ἀκούσαιτε requirit. Ap. Eundem T. VI. p. 157. οὐδ' αὐτὸν ἴσως συνιέντα ὅ τι ἀκούσει. male Belinius tentavit ἀκούσει. Ibid. in Vitar. Auct. §. 26. T. III. p. 113. τί δέ, εἰ ἀκούσοις ἄλλα πολλά. pronum erat ἀκούσαις corrigere. Sed recte Cod. Par. ἀκούσειας. Ap. Theophyl. Simocatt. Ep. 21. σειρήνων γὰρ ἢ μουσῶν ὑδρευμένων ἀκούσαιμεν. adde ἄν. Cod. Par. ἀκούσομεν, probante cl. Boissonade ad Marin. Vit. Procl. p. 79. — V. 6. σωζομένη. P. 1. 2. σωζομένα. Pl. Br. σωζομένᾳ corr. Johnson in Delect. Epigr. p. 2. frustra.

Nr. 398. ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάτων αἰγυπτίου εἰς ναὸν ἐμπρησθέντα.

Br. II. 503. nr. 45. An. II. 3. p. 386. V. 2. δημιτρίας. P. μητερίαις. Pl. μητριάσιν. Br. quod verum. — Nr. 399. εἰς γνωστικ/. In membr. nomen auctoris non adscriptum; sed quum in proximo epigr. lemma sit: τοῦ αὐτοῦ παλλαδᾶ. non dubitavi *Palladae* nomen praefigere. Inter ἀδέσποτα retulit Br. III. 278. nr. 597. An. III. 2. p. 198. V. 3. ἀπαστράπτουσαν ἀδύτως. P. ἀποστάζουσαν ἀλήκτως. Br. c. Salm. ἀπαυγάζουσαν ἀλήκτως malebat Ruhnk. Epist. cr. p. 117. ἀδύτων Bernard. in Epist. ad Reisk. p. 506. ἀδούπως fuisse suspicor, ut fulgur significetur, quod coruscum quidem, sed sine tremendo fragore cadat; aut ἀλύπως, quod etiam lenius et argutius. Suspectum tamen etiam ἀποστράπτουσαν, quod ex v. 2do repetitum videri potest.

Nr. 400. τοῦ αὐτοῦ παλλα. εἰς τὴν φιλοσοφ/ ὑπατίαν τὴν θέωνος θυγατέρα. Br. II. 430. nr. 115. An. II. 3. p. 254. Legitur iterum p. 669. sine auctoris nomine. In Plan. p. 108. St. ἄδηλον. V. 4. loco altero in marg. γρ. ὑπατία σεμνὰ τῶν λόγων εὐφορβία. In textu autem, σεμνὴ εὐφημία. — Nr. 401. ἄδηλον εἰς ἐπιστολήν. Tum additum: καὶ τοῦτο παλλαδᾶ. Br. II. 433. nr. 125. An. II. 3. p. 258. In Plan. p. 119. ἄδηλον est. In marg. Cod. Pal. sigla ω.

P. Nr. 402. ἀδριανοῦ καισαρ. εἰς τὸν τάφον πομπηΐου ἐν αἰγύπτωι. Br. II. 286. nr. 6. An. II. 2. p. 326. — τωῖνβοῖο. P. τωῖ ναοῖς. Plan. et ap. Appian. II. de Bell. Civil. p. 481. T. II. p. 293. ed. Schweigh. qui scriptor auctoris nomen ignorat, Hadrianum autem Pompeji sepulcrum renovasse et ornasse narrat. Vid. ibi Schweigh. p. 767. Dio Cassius autem L. LXIX. 11. p. 1159. Hadrianum, dum parentaret Pompejo, καὶ τουτὶ τὸ ἔπος ἀποῤῥίψαι narrat. — βρίθειν et genitivo jungitur et dativo. Ap. Maxim. π. κατ. v. 86. scribe: ἔδνοις βρίθουσαν χλιδανήν, ἑλικώπιδα νύμφην. pro ἔδνοισιν et χλιδάνη.

Nr. 403. μακκίου εἰς ληνόν. Br. II. 239. nr. 11. An. II. 2. p. 223. V. 2. ηγεο. P. ἥγεο. Br. ἡγέο scripsi, monente Schaefero, quem vid. ad Schol. Apoll. Rhod. p. 176. et in Indic. v. *Imperativ.* p. 663b. V. 3. λευκῶσαι et ἐπιρρῶσαι. P. λεύκωσαι et ἐπίῤῥωσαι. Br. — γαῦρον. P. γαῦρον. Br. V. 4. λάτριν. P. χλαῖναν ex conjectura, cui ipse non satis confidebat, Br. Junxi interim χορείην λάτριν, *choream operi inservientem;* aliud quid tamen ab auctore scriptum fuisse suspicatus. V. 6. λασίη. P. λασίη. Br. — Nr. 404. ἀντιφίλου εἰς σμῆνος μελισσῶν. Br. II. 177. nr. 29. An. II. 2. p. 58. V. 1. ἃ καλόν. P.

ἄ. Br. Quaedam exemplaria ἃ habere monet Stephan. in Thes. Gr. T. I. p. XIX. C. ἄσκαλον tentabat Scaliger in not. mst. — V. 2. αἱ πλασταί. P. Pl. ἄπλαστοι. Br. vere, modo κἄπλαστοι legas. Bene haberet etiam, ἄπλαστοι δὲ χερῶν. Sed illud lenius, et facilius apparet, quomodo ex και πλαστοι vulgata originem ceperit. — χειρῶν. P. et omnes editt. vett. Plan. κηρῶν. ed. St. χειῶν tentabat Scaliger. — V. 3. ἀνθρώπωι. P. ἀνθρώπων. Pl. Br. μακέλλαις. P. μακέλλας. Pl. Br. V. 5. γλαυκοῦ. P. γαυλοῦ. Pl. Br. — V. 6. post πηγάζει dele comma. — σκήνες. P. σκήνευς. Pl. Br. Vid. ad epigr. Plan. nr. 265. — δαψηλές. P. in marg. γρ. δαψαλές. δαψιλές. Pl. Br. ἐξ ὀλόγου. P. ἐξ ὀλίγου. Pl. Br. Sic in Lex. Zonarae p. 1441. οἱ λόγοι legitur pro ὀλίγοι. Ex hoc fonte correxi locum Luciani adv. Indoct. §. 25. in Append. ad Porson. Advers. p. 301. Supra etiam p. 327. nr. 10. v. 4. λόγων et ὀλίγον confusa. Ap. Pausan. I. 19. 2. T. I. p. 69. sine haesitatione scribendum cum Kühnio: ἐν ὀλίγοις θέας ἄξιον. pro ἐν λόγοις. Vid. T. Hemsterh. ad Luci. T. I. p. 172. ed. Bip. De horum vocabulorum permutatione vid. Schaefer. ad Dion. Halic. de Comp. Verb. pag. 44. et pag. 119. — V. 7. ποιμαίνεσθε. P. Br. ποιμαίνοισθε. Plan. De conjunctione imperativi cum optativo dixi ad pag. 264. nr. 391. v. 1.

Nr. 405. διοδώρου εἰς δροῦσον τινὰ εὐχὴ ὁμοία τ προσω αὐτοῦ νέμεσις ς ἀδράστεια. Obscurum lemma. Br. II. 186. nr. 5. An. II. 2. p. 78. V. 1. φυλάσσει. P. φυλάσσοι. Pl. Br. V. 3. ἡ δὲ σὰ κούρα. P. ἡδὲ σα κοῦρε. Pl. Br. — *Nr.* 406. ἀντιγόνου καρατίου (L. καρυστίου). εἰς βάτραχον ἀποπνιγέντα ἐν οἴνωι. Falsum lemma. Br. II. 244. An. II. 2. p. 239. In Plan. p. 82. St. ἐπιγόνου θετταλοῦ inscriptum. V. 1. κρήνη ἐμέ. P. κρηνίς με. Pl. κρήνη με. Br. V. 2. ἔσχεν. in marg. γρ. χεῦεν. P. Correctionem exhibuit Br. ἔσχεν. Pl. Hoc ut pro veriore lectione habeam, efficiunt verba ὑπὸ σταγόσιν. V. 3. his legitur, et quidem primum φίλος κεῖνος. P. tum κείναις φίλος, ut in Pl. Br. V. 4. λουόμενος. P. et omnes editt. Plan. praeter Steph. ubi λυόμενος. V. 5. ἐκόμασα. P. ἐκώμασα. Pl. Br. i. e. παρήλθον. Nonn. Dion. V. p. 172. 27. μετὰ προτέρους ὑμεναίους Εἰς θαλάμους Ἀθάμαντος ἐκώμασε παρθένος Ἰνώ. — V. 6. πίνουσιν. P. πίνουσι. Pl. Br.

Nr. 407. ἀντιπάτρου σι εἰς βρέφος ἀπὸ πνηγὲν ἐν θαλάσσηι.

(In edit. nostra gentile *Καρυστίου*, nescio quo errore, ex praecedente epigr. perperam repetitum.) Br. II. 55. nr. 103. An. II. 1. p. 98. — Nr. 408. *ἀπολλωνίδου οι δε αντιπάτρου εἰς δηλον την νησον*. Br. II. 118. nr. 35. inter epigrr. Antipatri Thess. An. II. 1. p. 316. *Antipatri* esse apparet ex ep. Alphei p. 372. nr. 10. V. 1. *εἴθέ μει* P. *εἴθε με πλάζεσθαι*. De constructione vid. Hermann. ad Orph. p. 213. V. 2. *ἀλωομένην*. P. *ἀλωομένῃ*. Pl. Br. Hanc verbi formam attigit Bekker in Ephem. Jenens. 1809. nr. 245. p. 138. Est ap. Quint. Sm. XIV. 63. *ἀλωομένοισι δι' ἀκαμάτοιο θαλάσσης*. Simile est *μνωομένῳ* ap. Homer. Od. δ. 106. — *πλάζεσθαι*. Quum Athenienses Delum vendituri essent, Lollianus Sophista dixisse fertur: *λῦσον, ὦ Ποσεῖδον, τὴν ἐπὶ Δήλῳ χάριν, συγχώρησον αὐτῇ πωλουμένῃ φυγεῖν*. ap. Philostr. Vit. Soph. I. 24. p. 527. in quo dicto nihil est memorabile. Sed ille dixisse videtur: *λῦσον . . . τὸν ἐπὶ Δήλῳ χαλινόν*. quod de insulae radicibus argute dicitur, ut de anchora (vid. Rittersh. ad Oppian. Hal. I. 191. p. 186.), et de quovis retinaculo. Aeschyl. Prom. v. 564. *τίνα φῶ λεύσσειν Τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν Χειμαζόμενον*. — P. Novum lemma: *ἀντιπάτρου εἰς δηλον τὴν νῆσον*. In marg. *δῆλον ἐκυκλώσαντο καὶ οὔνομα κυκλάδες εἰσίν*. — V. 5. *ὀψεποὶ ηρή*. P. *ὀψε πη ἥρη*. Pl. *ὀψέ μοι Ἥρη*. Br. quae vera videtur emendatio.

Nr. 409. *ἀντιφάνους εἰς τὸ ἀνέτως ζῆν ς μετὰ μουσικ ς πίνειν ἐστεφανωμένον*. Br. II. 204. nr. 5. An. II. 2. p. 119. V. 1. *λωτοῦ χέλυς*. P. *λωτός, χέλυς*. Br. c. Ruhnkenio; in qua lectione asyndeton displicet. *λωτοῦ μέλος* corr. Toup. Em. in Suid. T. II. p. 278. ed. Oxon. quod velim inveniri in Cod. aut *χέλυος κρότος*, aut ejusmodi quid. — V. 3. *ἢ πεύκας κοῦροι*. P. *ἢ πεῦκαι*. Ruhnk. *παρθενικαί, κοῦροι*. Br. ab interpolato apographo deceptus. — *λειτά*. P. ut p. 283. nr. 478. v. 4. — V. 4. *λαθροπόδας*. P. quod est a *λαθροπόδης*. *λαθρόποδας*. Br. — *τρόκτας*. P. *τρώκταις*. Br. *τρώκτης, ὁ ἐκ παντὸς κερδαίνων*. Suid. Vid. Boisson. ad Philostr. Her. p. 660. V. 5. *πρίμνηστιν*. P. *ἀείνηστιν*. Br. c. Toupio. Mihi in mentem venit: *οὗτος ἐμοὶ τέθνηκε πάλαι· νῆστιν δὲ παρ*. V. 6. *φάρυγα*. P. *φάρυγας*. Br.

Nr. 410. *τυλλίου σαβηυ εἰς μῦν φαγον κιθάρας χορδὴν καὶ περιπλακεντ· ἐν αυτηῖ ς ἀποπνηγέντα*. Br. II. 281. nr. 9. An. II. 2. p. 315. *γεμίνου* inscribitur ap. Plan. p. 30. St. V. 2. *ληΐζόμενος*. P. *ληζόμενος*. Pl. Br. — V. 5. *νευρολάλον*. Habet hanc vocem Etym.

M. p. 545. ed. Lips. cum explicatione εὔφωνος. — V. 4. ἀπεβρύχησεν. P. ἀπεβρύχισεν. Pl. Br. V. 5. τόξων. Suspicatus eram, Λοξίου εὐστοχίην θαυμάζομεν, ὅς γε ... probante Boschio T. IV. p. 252. sed vera est vulgata: solemus mirari *arcus* scopum recte ferientes; at Phoebus etiam *cithara* ad inimicos puniendos utitur. In fabula Gabriae ap. Bandin. Catal. Msc. gr. T. I. p. 30. πρὸς τοξικὴν ἔριξε περὶ λοξίας. scribe: πατρὶ Λοξίας. Cf. Fabul. Aesop. nr. 551. ed. Fur. Babriae fab. nr. 17. p. 125. ed. Schneid. V. 6. ἄστοχον. P. εὔστοχον. Pl. Br.

Nr. 411. μακκίου παραινετικὸν εἰς τινα φιλ/ ἤγουν κορνηλι/ τὴν αὐτοῦ φιλίαν ἀντ' ἀλλάξαμν. Br. III. 332. (ed. Lips. II. 220. nr. 1*). An. II. 2. p. 211. In Plan. p. 114. St. est ἄδηλον. In Musam puerilem referendum. V. 1. οὐδ' ἐπί. P. et plurimae editt. vett. Plan. ἔτι. Steph. Br. quod sensui videtur accommodatius. Verbum τέρπεσθαι cum dativo solet jungi, nulla intercedente praepositione; interdum etiam cum ἐπί. Vid. Jensium ad Lucian. T. I. p. 238. V. 2. μουσοχαρῇ. P. μουσοχαρεῖ. Pl. Br. — V. 3. ἀπ' ἐλπίδος. P. Pl. ὑπ' ἐλπ. Br. ἐπ' ἐλπίδος malebat Schaefer. Meletem. p. 92. ut ὀχεῖσθαι ἐπ' ἐλπίδος. V. 5. εἴκομεν. P. εἴκωμεν. Pl. Br. — *Nr.* 412. φιλοδήμου ὁμοίως εἰς σώσυλον τινα φιλ. Br. II. 91. nr. 30. An. II. 1. p. 240. V. 2. καυλοῖο. P. καυλοί. Pl. Br. — σώσυλε. P. Pl. Br. Σώσυλε scripsi, ut est ap. Lucian. in Somn. §. 29. T. VI. p. 336. Cf. Bast. Ep. crit. p. 243. s. ed. 2dae. — V. 3. ζαλαγεῦσα. P. Pl. λαλαγεῦσα. Br. ex conj. Stephani. σελαγεῦσα. Scaliger in not. mst. Quum non satis constet de natura τῆς μαίνης, difficile est de epitheto statuere. — V. 4. ἀφροφυῆ. πέταλα intelligebam ἀφρώδη, δροσερά. i. e. tenerrima, spumae et rori comparanda, fere ut δρόσοισιν εἰσκομένην κώδειαν in Nicandri Georg. ap. Athen. XV. p. 684. A. ubi vide Schneiderum ad calc. Theriac. p. 297. Schneiderus tamen malebat ἀρτιφυῆ in Lex. Gr. ἁβροφυῆ Meineckius in Cur. Crit. in Fragm. Comic. p. 19. not. — V. 5. ἀκτῆς. Cf. Plutarch. T. II. p. 668. B. In fine hujus distichi interrogandi signum posui, quo sensus juvatur et illustratur. — V. 6. σώσυλε. P. Bl. Br.

Nr. 413. ἀντιφίλου βυζαν εἰς νῆσον τερέβινθον. ἐνη τιματ; ὁ ἅγιος μαρ ἀλέξανδρ. Br. II. 177. nr. 28. An. II. 2. p. 57. V. 2. νήσοις. P. νησίς. Pl. Br. V. 3. ἐπὶ πολύ. P. ἐπὶ πουλύ. Pl. Br. —

ἀγχοῦ. Vid. Jac. Gronov. ad Herodot. p. 191. 26. (p. 119. ed. Wess.) In Sophocl. Trach. 962. recentiores quaedam editt. ἄγχου exhibent scriptum, fortasse casu. P. Εἰς τὴν τερέβινθον. marg. Pal. et siglae ρ/μ ῥ/ω et θαυμαστόν. Superscriptum: ἡ τερέβινθος νησίδιόν ἐστι σύνεγγυς πριγκήπου. Vid. DuCang. in Glossar. V. πρίγκιπος. p. 1227. — V. 4. τοῦτο, μόνον sc. ὅτι μείζονές εἰσιν. V. 6. ψάμμου ἐπιστρέφεται. Haec est legitima hujus verbi rectio. Unde corrigendus Theognis v. 432. (440.) τῶν δ' αὐτοῦ ἰδίων οὐδὲν ἐπιστρέφεται. pro τὸν ἴδιον. In Cod. Mutin. των δ' αυτοῦκιδιον. Philostr. Iunior. Imag. V. p. 869. ἑκάτερον ἑκατέρᾳ χερὶ προλαβών (Scr. προβαλών), οὐδὲν ἐπιστρέφῃ τῆς μητρός. Ib. VI. p. 870. ὁ δὲ ... ἀτενὲς ἐς τὸν Ὀρφέα βλέπει, οὐδ' (malim οὐδὲν) ἐπιστρεφόμενος τοῦ πτωκὸς πλησίον ὄντος. Vid. Boisson. ad Philostr. Heroic. p. 634.

Nr. 414. γαιμίνου εἰς παλίουρον θαμν. Br. II. 281. nr. 8. An. II. 2. p. 315. V. 1. ἴὸς ἐν. P. οἷος corr. Scaliger. οἷον. Reisk. ἀλλ' ἔμ' ἐν ἕρκει. Br. V. 2. ἀφορῶν. P. ἄφορον. Salm. τίς γ' ἄφορον. Br. nihil monens de correctionibus suis. Sensui satisfaceret: εἰμὶ δ' ἐν ἕρκει. Τίς μ' ἄφορον λέξει... Sed aliud quid latere puto. — *Nr.* 415. ἀντιφίλου βυζαν. εἰς ναῦν ἑταιρικὴν ἐν ᾗ πόρναι διεπλέρ τὴν θάλασσαν τὴν κακην εμπορείαν μετερχόμεναι. Br. II. 169. nr. 1. An. II. 2. p. 36. V. 1. σὺν ἔμπορος. P. συνέμπορος. Br. V. 2. ἐναυστολόγει. P. ἐναντολόγει. Br. c. Jens. — V. 3. κεῖθεν est pro, ἐκ τούτου τοῦ κέρδους. Navis loquitur, appellata *meretrix*. Ea se ex lucro, quem herus lenocinium exercendo fecerit, exstructam esse narrat. Hinc etiam Veneri cara. Quod vero v. 1. 2. se olim συνέμπορον ἀνέρι κέρδους fuisse ait, id non de nave, sed de ipsis meretricibus accipiendum. — λεύσει. P. λεύσσῃ. Br. c. Jens. *curandi* et *prospiciendi* sensu accipe. V. 5. ἑταίρειος. in marg. ἑταιρείοιος ἐμοὶ στόλος. P. — ἑταίρειος μέν. Br. c. Salm. — Repetitum λεπτά et λεπτὸν me quidem non offendit; quamvis facile λευκὰ κάρπασα correxeris. — κάρβασα. Br. c. Jensio. quod non necessarium. Strabo L. VII. 2. 3. T. II. p. 336. ἱέρειαι λευχείμονες, καρπασίνας ἐφαπτίδας ἐπιπεπορπημέναι. Suid. T. I. p. 142. ἀμοργίς ... ἔστι δὲ σφόδρα λεπτὸν ὑπὸ τὴν βύσσον, ἢ τὴν κάρπασον. Vid. Salmas. de Hyl. Iatr. Hom. c. 81. p. 111.

Nr. 416. φιλίππου θασσαλ/ εις ναῦν ὁμοίως καὶ αὐτὴν πόρν

μετάγουσαν τὴν σφαλερ ἐργασίαν. Br. II. 219. nr. 28. An. II. 2. p. 168. In Plan. p. 80. ἄδηλον. V. 1. ἴαμβικὸν τὸ μέτρον. marg. P. — V. 4. εἰμὶ τάν. P. γάρ. Br. c. Plan. Etiam ap. Liban. T. III. p. 35. 12. οὔτ' ἂν οὗτος ἂν ἔχρηζε τῶν ποιητῶν εἰς τὸ πείθειν. scribendum videtur: οὐ γὰρ οὗτος. — V. 5. οὐκετοῦ. in marg. οὐκ αἰτῶ βαρύν. P. V. 6. βαστάζω ξένον ὥς ποτ' ἐπί. P. βαστάζω ξένον· ὥς ποτ'. Pl. Br. ubi etiam πάντα ξένον jungitur. In hac lectione primum displicet hoc, quod navis illa τοὺς ξένους tantum dicitur recipere; tum quod verbis ὥς ποτε ... meretrix in navem mutata esse significatur. Utrique incommodo medetur correctio nostra: ἐλθόντα δέχομαι πάντα· βαστάζω ξένον, Ἀστόν τ'· ἐπὶ γαίης. . . Sic ξένος et ἀστὸς jungi solet. Infra p. 433. nr. 435. ἀστοῖς καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἅδε τράπεζα. Philippo nostro obversatum esse dixeris epigr. Anacr. p. 166. nr. 143. τὸν δ' ἐθέλοντα Ἀστῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι. p. 213. nr. 35. ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε καὶ φίλος ἀστοῖς. Pindar. Ol. VII. 90. καὶ ποτ' ἀστῶν καὶ ποτὶ ξείνων. Ib. XIII. 2. ἅμερον ἀστοῖς, ξένοισι δὲ θεράποντα. Oppian. Hal. V. 469. θάμβος ἔην ξείνοισι καὶ ἐνναέτῃσιν ἰδέσθαι. Vid. Boisson. ad Marini Vit. Procl. p. 95. Innumeris in locis autem ἃ et ῶ inter se permutantur. Ap. Apollodor. II. 7. 2. ἀστῶν ex praecedentibus syllabis ας τῶν natum, idque ut supervacaneum recte delevit Heynius. Cf. ad p. 511. nr. 27. v. 2. — V. 7. ἐρίσσετε (αι). P. ἐρίσσετε. Pl. Br.

Nr. 417. ἀντιπάτρου εις κύνα μίδου διψήσαντα καὶ διὰ τοῦτο ἀπαλλάξαν. Br. II. 23. nr. 64. An. II. 1. p. 60. V. 3. ὤρυσσεν. P. Pl. Hoc quum Br. dedisset in textu, in Lectt. ὤρυσσε corrigit. — V. 5. πίπτεν δ'. P. πίπτε. Pl. Br. αἱ δ' ἔβλυσαν παρὰ νύμφαι. P. Pl. εἶτ' ἔβλυσεν· ἦ ἄρα. Br. Leniore mutatione scripsi: ἡ δ' ἔβλυσεν· ἡ πίδαξ sc. — παρὰ verissime mutatum in ἦ ἄρα. V. 6. κταμένωι. P. Pl. κταμένων. Br. c. Steph. et Scaligero.

Nr. 418. τ αυτου εἰς μυλ ὅτι το παλαιὸν γυναῖκες ἤλετρευον πριν ἢ τὴν ἐξύδατος τέχ φανῆναι. ως δηλοῖ τὰ ἐπίγραμμα. Br. II. 119. nr. 39. tamquam *Thessalonicensis*, et cum eo H. de Bosch. T. III. pag. 426. Praecedens epigr. Br. pro arbitrio retulit ad *Sidonium*. An. II. 2. p. 320. Illustravit J. C. Schwarz in Nov. Miscell. Lips. T. IV. p. 96. V. 2. προλέγει. P. προλέγῃ. Br. c. Salm. V. 3. χορῶν.

P. χερῶν. Br. c. Boivin. Non haesit in lectione membr. Grotius, quum verteret: *flava Ceres choreas en Nymphis imperat.* Eadem vocabula permutata videntur p. 449. nr. 542. v. 4. — V. 4. ἀ[λ]λόμενον προχιήν. marg. τροχιήν. P. — V. 5. δινεῦσιν. P. δινεύουσιν. Br. cum apogrr. — V. 6. στρωφᾷ πισύρων. P. syllaba ται sequente πι absorpta. — V. 7. εἰ δίχα. Frustra haec tentavit Bernardus in Epist. ad Reisk. p. 506. εἰ causam reddit; quod non solum post verba affectuum locum habere constat. Vid. ad p. 541. nr. 249. v. 2.

P. *Nr.* 419. κριναγόρου εἰς τὸν σεβαστ[o] καίσαρα τὸν αὔγουστον [ς] θαυμα. Br. II. 145. nr. 21. An. II. 1. p. 396. V. 1. ὀρκυναῖον. P. Ὀρκυναῖον scripsi. Alii Ἑρκυναῖον magis probabant. V. 2. ἔλθησ. P. ἔλθῃ. Br. c. Dorvill. ad Charit. p. 423. V. 3. εἴσιν. P. εἶσιν. Br. V. 5. Verbum ἀποφαιδρύνεσθαι, quo Lexica nostra carent, legitur etiam ap. Quint. Sm. VIII. 487. et ap. Polluc. IV. 31. VII. 124. — V. 6. ἠπείρων ἀμφ. *totius orbis terrarum.* Vide ad Christod. Ecphr. v. 379. p. 32. — *Nr.* 420. ἀντιπάτρου εἰς ἐρῶντα προς κλεομβρο[τ]. Br. II. 7. nr. 5. An. II. 1. p. 18. V. 1. τελλέμβροτε. P. τηλέμβροτε. Pl. Br. Non apparet, unde auctor lemmatis κλεόμβροτον suum sumserit. V. 3. παιώνιος. Eadem vox margini adscripta Cod. P. — V. 4. τικτόμενος. P. Pl. Br. τεγγόμενος corr. Huetius, probante Wyttenbachio ap. H. de Bosch. T. IV. p. 489.

Nr. 421. ἀντιπατρ[ου] μακεδ[o]/ εἰς τὰς κυκλάδ[ας] νήσους. ὅτι ἐκ παλαιῆς ανερημ[οι]*) δια τὴν τ[ῶν] πολέμ[ων] συνέχειαν. Br. II. 118. nr. 37. An. II. 2. p. 318. V. 4. δ' ὠλέσατ'. P. Reisk. τ' ὠλέσατ'. Br. — V. 5. ἕνα τρόπον. P. ἑὸν τρόπον. Br. c. Heringa. Si quid mutandum, praeferam, ἐδίδαξε νέον τρόπον. Sed nihil temere novandum. Omnes illae insulae *ejusdem* erant *conditionis et sortis*, qua prima Delus fuit, insula olim omnium beatissima. — ἡ τότε λευκή. P. ἥ ποτε κλεινή. Br. cum Heringa et Reiskio. Si sincera est membr. lectio, τότε *olim* significat. Vid. Abr. Diluc. Thuc. p. 313. 420. Br. ad Aristoph. Lysistr. 1023. Facile tamen adducar, ut ἥ ποτε praeferam. Sic etiam ap. Aratum Phaen. v. 32. οἵ μὲν τότε κουρίζοντα Δίκτῳ ἐν εὐώδει . . ἐγκατέθεντο. rectius Codd. οἵ μὲν ποτε. — λευκὴ est λαμπρά. Callimach. Hymn.

---

*) Scr. ὅτι ἐκπαλαι ἦσαν ἔρημοι.

in Cer. 123. λευκὸν ἔαρ, λευκὸν δὲ θέρος. Schol. λαμπρόν. Apollon. Rhod. IV. 113. λευκῇσιν ἐνισκίμψασα βολῇσιν. Vide Pierson. ad Moer. p. 477.

Nr. 422. ἀπολλωνίδ παρα γυναικὸς φι) προστ ἄνδρα διογένην. Br. II. 136. nr. 19. An. II. 1. p. 366. V. 1. εἶπεν. P. Pl. εἶπε. Br. V. 2. σπεῖσαι. P. Br. σπείσαις. Pl. V. 3. ἑταίρην. P. ἑτέρην. Pl. Br. Ap. Liban. T. III. p. 45, 20. καί τοι τί τῆς ἰσχύος αὐτῶν εἰς ἑταῖρον ἂν διαβαίνῃ. scribendum videtur, εἰς ἕτερον. Contra Ibid. T. IV. p. 1045. 3. τάχα τῶν ἑτέρων ἀνέλω τὸ πικρὸν ἐργαστήριον. scr. τάχ' ἂν τῶν ἑταιρῶν ἀνέλω. — V. 4. διογένην. P. Br. διογένῃ. Pl. — V. 5. μῆνις tamquam persona et daemon *Irae*, qua Philinna perjurum persequebatur maritum. Caeterum de *ruina* thalami hoc disticho agi etiam nunc existimo, licet Boschius, Grotii interpretationem secutus, gravo recens nuptorum dissidium significari arbitretur.

Nr. 423. βιάνορος εἰς σάρδεις τὴν πο) διὰ τὴν προτέραν εὐδαιμονίαν πρὸς τὴν νῦν ἐρήμοσιν. (scr. ἐρήμωσιν). Br. II. 157. nr. 12. An. II. 2. p. 11. V. 1. τὸ πάλαι. P. τοπάλαι. Pl. Br. V. 2. αἳ βασιλεῖ π. ἐν ἀσίδι. P. ἁ βασιλεῖ π. ἐν ἀσιάδι. Pl. αἷς βασιλεῖ. Br. Membr. lectionem teneri posse putabam: Sardes, quae in Asia regi Persarum alterius Persidis instar eratis. Ἀσιὰς accipiendum de Asia Lydiana proconsulari, quae a Caria, Bithynia et Phrygia distincta, sic a Romanis appellabatur. Vid. Salmas. in Plin. p. 564. Selden. ad Marm. Oxon. p. 61. — V. 3. κρυσῷ. P. κροισῷ. Pl. χρυσῷ. Br. quae vera correctio. — τὸ παλαιόν. P. ut quaedam editt. Plan. Aliae τοπάλαιον. V. 5. δὲ ὅλαι. P. Pl. Br. Hiatum sustuleris scribendo: νῦν δ' ὅλαι, ὦ δύστηνοι. aut, νῦν δ' ἄρ' ὅλαι. Graefius in Epist. cr. in Bucol. gr. p. 107. corrigit: νῦν δὲ τόσαι. V. 6. ἐξ ἀφανοῦς. P. ἐξ ἀχανοῦς. Pl. Br. *terra immensum in modum hiante, in profundum cecidistis.* ἀχανές, τὸ πολὺ κεχηνός. Lexic. Darmstad. in Addend. ad Greg. Cor. p. 893. Stephan. Thes. Gr. T. IV. p. 332. D. E. ὡς τὸν πηλὸν εἰς ἀχανὲς ἐκπίπτειν βάθος. Suid. in ἀνέχει. T. I. p. 202. οἱ πρὸς ἀχανὲς θέοντες ἱστίοις πέλαγος. Plutarch. T. II. p. 76. C. At vide, an non etiam ἀφανοῦς eodem sensu dicatur. Certe Suidas in ἀχανὲς πέλαγος .... ἀχανεῖς, ἀφανεῖς, ἀφεγγεῖς. Lycophron v. 1277. de flumine Titone (ὃ οὐκ εἰς θάλασσαν ῥέει, ἀλλ' ὑπὸ γῆς καταπίνεται, ut est in Schol. p. 986.) Τιτώνιόν τε χεῦμα τοῦ κατὰ χθονὸς Δύνοντος εἰς ἄφαντα κευθμῶνος βάθη. — V. 7. Βοῦρα καὶ εἰς Ἑλίκην.

P. Pl. *Βούρα κ' ἴδ' Ἑλίκη.* Br. *κεκλασμένα.* P. *κεκλωσμένα.* Br. c. edit. Flor. et tribus Aldd. *κεκλωσμέναι.* Asc. Steph. Dura Brunkii ratio, nec contextui satis accommodata, qui antithesin postulat; etiam hiatus, quamvis in caesura, molestior. Suspicabar: *Βοῦρα κάθησ'* (i. e. *κάθησαι*), *Ἑλίκη τε, κεκλυσμένα.* ubi dualis participii ultimam producit. Quod si quis tamen malit, ob singularem verbi praecedentis, *κεκλυσμένη*, non refragabor. De *κάθησαι*, quin recte jungatur cum duobus substantivis, dubitari non potest. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 487. De locis et regionibus *καθῆσθαι* usurpatur ap. Callim. H. in Del. 168. *ἀμφοτέρη μεσόγεια, καὶ αἳ πελάγεσσι κάθηνται.* Diodor. Sic. V. 50. *ἡ χώρα ἐγκάθηται πεδίοις.* Usum hujus verbi de locis depressioribus illustravit Dorvill. ad Char. p. 489. — V. 8. *ἐν βυθίαις.* P. Pl. *ἐμβυθίαις.* Br. verissime.

Nr. 424. *δούριδος τ ἐλαίτου εἰς τὸν κατακλυσμὸν τῆς ἐφέσου.* Legitur iterum p. 432. cum lemmate: *δούριδος εἰς τὸν κατακλυσμὸν ἐφέσου ὃν ἔπαθεν ἐπὶ λυσιμάχου τοῦ βασιλέως ἑνὸς τῶν διαδάχων* (L. *διαδόχων*). et supra scriptum: *ἐλαΐτης καὶ ἐλεάτης διαφέρει· ἡ μὲν γὰρ ἀσίας πόλις, ἡ δὲ εὐρώπης. οὕτω πορφύριος· ὁ δοῦρις ἐλαΐτης ἦν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐλαίας, ὅθεν καὶ κόλπος ὁ ἐλαιατικὸς ὀνομάζεται.* — Br. II. 59. An. II. 1. p. 182. Cf. Steph. Byz. in *Ἔφεσος.* P. V. 4. *εἰς τὴν καλὴν καὶ τριπόθητον ἔφεσον.* marg. Pal. *μακάρων.* P. 1. 2. Pl. Steph. Byz. *μακρῶν.* Br. cum Salmas. Membranarum lectionem damnare non audeo, quum *μάκαρα ἔτη annos* significare possint *in beata tranquillitate transactos*, intra quod tempus cives plurimas opes collegisse probabile fit; vel simpliciter *opulentos annos:* ut *ἀνδρὸς μάκαρος* Homer. *Ἰλ. λ.* 68. *Ὀδ. α.* 217. Rarior quidem usus hujus adjectivi ad res translati, non tamen propterea damnandus. — Interiori margini adscriptum: *θαυμαστόν.* V. 5. *ποῦ δὲ σαωτ.* P. Scr. *ποῖ*, quod Bothius monuit. *ἔτρεπον.* P. 1. 2. *ἔτραπον.* Br. c. Steph. quam correctionem temporum requirebat ratio. — *ὄμμα.* P. 1. 2. Steph. Byz. *ἄμμα.* Plan. V. 7. Dactylos in hoc versu poëta de industria cumulasse videtur. V. 8. *πεπταμένοις.* P. 1. 2. Pl. Steph. Byz. *πεπταμένα.* Br. c. Salm. At *ποταμοὶ πεπταμένοι* flumina sunt late effusa et extra ripas vagantia; ut *πέλαγος πεπταμένον, latum mare,* ap. Arat. v. 288.

Nr. 425. *ἰωάννου ποιητ τοῦ βαρβουκάλου εἰς τὴν κατάπτωσιν*

βρεῖτον ὑπὸ σεισμ͂. Br. III. 13. nr. 8. An. III. 1. p. 21. V. 1. ἀδ ἐγώ. Similiter in epigr. ap. Liban. Tom. IV. p. 778. 30. quod sic emendandum: ἠδ' ἐγὼ ἡ τλήμων ὀλοφύρομαι οὕνεκα κούρης· Τῇ γ' ἔτι πόλλ' ἔπαθον ποθέουσά τε μαρναμένη τε. V. 2. κεῖμαι ἀ. Hiatus negligentiae videtur tribuendus. κεῖσθαι de urbibus dirutis passim. Ap. Liban. T. IV. p. 1093. 11. καθῆστο γυνὴ κειμένη, σημαίνουσα πόλιν. In Cod. Bavar. καθεῖται et κειμένην. unde scribendum: κάθηται γυνή, κειμένην σημαίνουσα πόλιν. Mox: τὸ πρόσωπον ἐγκάρσιόν τε ἐστί, καὶ εἰς ἕτερα νένευκεν, ὥσπερ κειμένην μαθεῖν τὴν πατρίδα μὴ ἀνεχομένην. Scr. μὴ ἀνεχομένης. V. 5. στοναχήσατε. P. Pl. στοναχήσετε. Br.

Nr. 426. τ αυτ εις το αὐτὸ ὁμοῖ διαυτὸ ὑπὸ σεισμοῦ καταπεσεῖν ἕως ἐδάφ. Br. III. 13. nr. 9. An. III. 1. p. 21. Inter primum et secundum distichon spatium est relictum in P. In Plan. p. 102. St. in duo epigrr. divisum est. V. 1. Χαρίτων scripsi initiali majore. V. 5. γράψασθ'. P. γράψαθ'. Pl. Br. V. 6. βήρυτος. P. βηρυτός. Pl. Br. — *Nr.* 427. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ὅτι ἡ βηρυτὸς ἄοικος ἔμεινεν ἕως νῦν. Br. III. 13. nr. 10. An. III. 1. p. 22. V. 4. δουπήσεις κώπην. P. Br. δουπήσει κώπη. Pl. δουπεῖν κώπην dici posse non videtur. Scripsi κώπῃ. i. e. σὺν δούπῳ κώπης εἰς ἄλλην πλεύσῃ πόλιν. — *Nr.* 428. ἀντιπάτρου θεσσαλονικ/ εἰς τὴν καταπτωσῖ τῶν βεσσῶν. Br. II. 112. nr. 114. An. II. 1. p. 296. V. 5. ἀλλά μοι. P. Pl. ἀλλ' ἐμοί. Br.

Nr. 429. κριναγόρου εἰς τον ἐν ναυπλ² σκοπόν. Br. II. 140. nr. 2. An. II. 1. p. 378. V. 1. ἀρίστω. P. ἀριστώ. Br. — V. 3. ὑπὲρ νύκτα. P. ὑπὸ Br. cum omnibus, qui hoc epigr. ediderunt. — ταφηρείης. P. καφηρείης. Br. — V. 4. δύσμορος. P. δύσμορον. Br. c. Salm. pronus tamen magis in δυσμόρου. Hoc mihi quoque videtur elegantius. Servavi tamen lectionem Cod. quum Nauplii πυρσὸς vocari possit δύσμορος ab effectu. ¶. Sequitur in Cod. epigr. *Duridis*, quod dedimus p. 430. nr. 424.

Nr. 430. κριναγόρου εἰς προβατ τρίτοκ καὶ νῦν εἰσὶ τοιαῦτ πρόβατα οὐκ ἐν ἀρμενίᾳ μόνον ἀλλὰ ς ἐν σκυθίᾳ. Br. II. 146. nr. 22. An. II. 1. p. 397. Musmones describi existimat Belin de Ballu ad Oppian. Cyneg. II. 377. quem vide p. 292. sq. V. 1. ἐντὸς ἀράξεω.

P. ἔνθα γ' ἀράξεω. Br. c. Pierson. ad Moer. p. 422. In marg. Ap. G. R. ἔνθ' ὅ θ' 'Αρ. Possit etiam scribi: οὖ τό γ' 'Αράξεω. . V. 3. χεῖται. P. χαῖται. Br. c. Salm. — μήλοις ἅτε ποῦ. P. μήλων ἅτε που. Br. c. Salm. Hic versus nondum persanatus. Num scribendum: χαῖται δ' οὐ μήλοιο γένους? — μάλλοις. Br. Scripsi μαλλοῖς cum Codice. ἐπὶ μαλλοῖς videtur dictum, ut ap. Oppian. Cyn. II. 519. de elephanto: ἴφθιμον δὲ κάρηνον (ἔχει), ἐπ' οὔασι βαιοτέροισι: Homer. Od. p. 308. εἰ δὲ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν, ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε: Hesiod. Theog. 153. ἰσχὺς δ' ἄπλυτος, κρατερή, μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει. — V. 5. τριτοκεῖ ἀνὰ. Ut hiatum tolleret, τριτόκει' ἀνὰ correxit Hermann. ad Orph. p. 771. quam formam utinam exemplis firmasset. Nunc vocalium concursus nihil offensionis habere videtur, quum diphthongus sit in arsi. — V. 6. θηλή. Ap. Liban. T. IV. p. 812. 23. ἔπειτα τεκοῦσα τὴν μισοτύραννον θῆλυν ὑπανέτεινε. scr. θηλήν: Mox l. 35. τυραννοκτόνον οὐκ οὖσι μητέρα. scr. ἔχουσι μητέρα: V. 8. θαυμαστὸν in marg.

Nr. 431. εἰς κλέπτην εὗρον σπάθην χρυσῆν. Br. III. 234. nr. 436. An. III. 2. p. 121. ἀνέρα. P. ἄρεα. Pl. Br. — Nr. 432. Θεοκρίτου εἰς θύρσιν τὸν αἰπόλον ὀδυρόμενον αἶγα ἣν λὺξ (i. e. λύκος) κατέφαγεν. Tum paulo post: οὗτος ὁ Θεόκριτ ὁ τὰ βουκολικὰ γράψ. Br. I. 378. nr. 6. An. I. 2. p. 197. V. 1. ὦ δείλ. P. ἆ. Br. c. vulg. τί τοι πλέον. P. et iterum in marg. τί τὸ πλέον. Br. c. vulg. Cf. Valken. pag. 150. A. B. Schaefer. ad L. Bos pag. 776. Supra etiam p. 232. nr. 175. τί τοι πλέον est in Cod. Pal. — κατὰ ταξεῖς. P. V. 2. διγλήνως. P. διγλήνους. Vulg. Br. — ὀδυρώμενος. P. — V. 4. ἀμφὶ πίαξε. P. — V. 5. καλεῦντι. P. κλαγγεῦντι. Br. c. vulg. De cane Nicander Ther. 671. καὶ τὴν μὲν κλάγξας ἀφεκὰς βάλε. Leonidas ep. p. 192. nr. 262. κλαγγὰν τ' οὐχὶ τρέσαντα κυνῶν. Pollux V. 86. ubi vid. Jungerm. T. I. p. 523. Schneider. ad Xenophont. de Venat. V. 5. p. 342. Verbi κλαγγέω aliud exemplum non novi. — V. 5. τί τοι πλέον. P. τί τὸ πλ. Br. c. editt. — τῆνας. P. — V. 6. ὀστίον. P. ὀστέον. Vulg. ὀστέων. Br. cum Reisk. Saepe ante οὐδὲ negationem omitti docuit Schaeferus l. c. nec nostro loco neglecto. Hinc ap. Artemidor. Onir. II. 12. p. 154. fortasse probanda lectio Cod. Veneti, αἶγες δὲ λευκαί, οὔτε μέλαιναι ἀγαθόν. Caeterum vide, an fortasse probum sit ὀστίον, quod quamvis alibi non occurrat, multa tamen sui similia habet. — λείπετ' ἀποιχομένας. P. λείπεται οἰχομένας. Br. cum

editt. Vid. Steph. Thes. Gr. L. II. p. 1257. B. — Sequitur in Cod. vers. 7—12. epigrammatis Theocritei, quod dedimus integrum p. 455. nr. 438. Tum spatio relicto ejusdem epigr. v. 13—18. cum novo lemmate.

P. Nr. 433. τοῦ αὐτοῦ θεοκρίτ παίγνιον εἰς δάφν τοῦ αὐτοῦ. δωρικὰ ὥσπερ καὶ τὰ βουκολικά· οαυτος γαρ κακεινα εγραψε. Br. I. 577. nr. 5. An. I. 2. p. 196. V. 1. λῆς. P. τὰν μοισᾶν. P. τᾶν τυμφᾶν. Br. c. editt. — V. 2. κηγῶ. P. κήγών. Br. c. editt. κἀγώ. Dorvill. ad Char. p. 177. — ἀειρόμενος. P. ἀειράμενος. Br. c. editt. Illud fortasse tuearis. Cf. ad p. 360. nr. 13. v. 5. Sed nolui repugnare auctoritati aliorum Codd. praesertim in tanta erroris facilitate. — V. 3. ταξεῦμαι. P. probante Dorvillio l. c. ἀρξεῦμαι Br. c. editt. Eid. VII. 95. ὥ τυ γεραίρειν ἀρξεῦμ'. Hoc praetuli, Toupio etiam assentiente. — βουκόλος. P. βωκόλος. Br. — ἐγγύθεν ἀσεῖ. P. ut est Eid. VII. 72. ἄμμιγα θελξεῖ. Br. cum editt. — V. 4. κηροδέτω. P. καροδέτῳ. Br. c. editt. — V. 5. λασιαύχενες. P. λασίας δρυός. Br. c. editt. ἐγγύθεν ἄντρου. P. ἄντρου ὄπισθεν. Br. cum editt. Certe in membr. lectione nec ἐγγὺς ... ἐγγύθεν in eodem versu ferri posse videtur, nec ἐγγύθεν intra tres versus ter recurrens. Fortasse scribendum: στάντες λασιαύχενος ἔμπροσθεν ἄντρου. ex Theocr. Eid. IX. 5. ἐμὶν δὲ τὺ βωκολιάσδευ Ἔμπροσθεν. aut cum vulgatis: λασιαύχενος ἄντρου ὄπισθεν. — V. 6. αἰγιβάταν. P. Br. αἰγιβόταν. Vulgo. — ὀρφανίσομες. P. ὀρφανίσωμες. Br. — In Cod. Pal. cum hoc epigrammate junguntur duo disticha (v. 3—6.) epigr. Theocritei, quod dedimus p. 204. nr. 340.

Nr. 434. τ αὐτοῦ εἰς ἑαυτ/ ὅτι θεόκριτος συρακούσιος ἦν. Br. I. 263. tamquam *Artemidori Grammatici*, cui inscribitur in edit. Theocriti Aldina. An. I. 2. p. 190. — V. 1. χίος. P. χῖος. Br. Theocritum Chium cum Syracusano confudit Tzetza in Chil. I. 67. v. 1065. Theognidis nomen eundem expulit ex Athen. I. p. 14. E. Vid. Additam. An. in Athen. p. 9. — V. 1. τόδ' ἔγρ. P. τάδε γρ. Vulgo. τάδ' ἔγραψα. Br. quod recepi. V. 2. συρακοσίων. P. et ed. Flor. συρηκοσίων. Br. c. vulgat. — V. 3. περικλειτής. P. περικλυτῆς. in Argum. Carm. Theocr. De περικλειτὸς vid. Schaefer. ad Theocr. p. 210. et in Indic. crit. ad Apollon. Rh. T. II. p. 673. — φιλίννης. P. ed. Flor. Br. φιλίνης. Vulg. Sine lectionis diversitate Φίλιννα est

supra nr. 422. p. 632. nr. 116. et alibi. — V. 4. ὀθνεῖαν οὔτιν' ἐφελκυσάμαν. P. ὀθνείην οὔποτ' ἐφελκυσάμην. Br. c. vulg.

u ◡ τ
Nr. 435. τ αὐτ εἰς τραπεζη καἵκον διασυρτιξ η μᾶλλον τωθαστιξ.
τα
et paulo post: ταῦτα τὰ ἐπιγραμμ ἐν συρακούσαις ἐγράφησαν. Br. I. 382. nr. 21. An. I. 2. p. 208. In Plan. p. 28. St. *Leonidae* inscribitur. V. 2. ἀρχομένης. P. ἐρχομένης. Pl. Br. Ap. Liban. T. IV. p. 1065. 17. ἀλλ' ἀπέρχονται μὲν τῆς θήρας θεοῖς. Scr. ἀπάρ-
ρ
χονται. — V. 3. ποφασιν. P. Caeterum hoc epigramma neque διασυρτικὸν est, neque τωθαστικόν. Cohaeret cum eo in Cod. Pal. *nr.* 436. nec spatio relicto, neque lemmate apposito. Edidi in Paralip. I. nr. 45. p. 653. Sensus et argumentum obscurum. V. 1. τωϊπολλανος. P. Scripsi τῶ 'πόλλωνος. Codicis tamen lectionem pro genuina habere videtur doctissimus Welker in Fragm. Alcman. p. 43. ubi θᾶκος, πρᾶτος, ὀπάρα et πολύφανος comparat. Cum hoc tamen Dorismo caetera in his versibus non conspirant, et incerta omnino hujus versus, si modo versus est, lectio. Nomen videtur depravatum, verborum sedes permutatae. Trimetrum habebis integrum, verbis in hunc modum scriptis: Ἀρχαῖα Γέλωνος ταῦτα τἀναθήματα. Reliqua aliis tentanda et corrigenda relinquo.

u τ*)
Nr. 437. τ αὐτοῦ εἰς φαλη παίγνιον. Leguntur hoc loco sex priores versus epigrammatis Theocritei, cujus fragmenta leguntur p. 432. Etiam Plan. p. 27. St. nihil nisi fragmenta exhibet. Omnia conjunxi h. l. sicuti in editionibus Theocriti, etiam antiquissimis, habetur. Br. I. 377. nr. 4. An. I. 2. p. 194. V. 1. τόθι ταί. P. τῶς αἱ. Br. c. editt. quae lectio depravata videbatur Valkenario. τῶς tuetur Hermannus. Membran. lectionem restitui. τόθι pro οὗ, *ubi*, est ap. Antiphil. p. 427. nr. 404. v. 5. Callimach. H. in Jov. 32. in Nicandri Alex. 9. 13. 123. 270. 603. (590.) et alibi. Vid. Hermann. ad Orph. Argon. 631. ad Homer. Hymn. in Vener. 158. p. 97. — V. 2. εὑρήσεις. P. εὑρησεῖς. Br. c. editt. V. 4. παιδογόνωι. P. Br. παιδογόνω. nonnulli. — V. 5. ἕρκος δ' εὐθ' ἱερόν. P. κᾶπος δὲ σκιερός. ed. Flor.

---

*) i. e. φάλητα. quod φαλλὸν significat. In illa voce vehementer trepidant Interpp. Luciani Jov. Trag. §. 42. T. VI. p. 275. Σκύθαι μὲν ἀκινάκῃ θύοντες ... καὶ Κυλλήνιοι φάλητι. Cf. Schol. ad Aristoph. Acharn. v. 262.

Alii σᾶκος. σακὸς δ' εὖ ἱερός. Br. c. Salm. caeterum non improbans correctionem Toupii, σακὸς δ' εὔιερος. Equidem membranis inhaerens duabus litteris leviter immutatis scripsi: ἕρκος δὲ σκιερόν. Litterae δεσ et δευ in Codd. minimum discrepant. Liebelius ad Archilochi Reliqq. p. 90. malit: ἕρκος δ' εὖ ἱερόν. comparans θύρας εὐερκέος αὐλῆς. Od. φ. 388. — περὶ δέδρομεν. P. V. 7—12. leguntur p. 432. 9. lemmate: τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀμπελονα (sor. ἀμπελῶνα) δενδρώδη καὶ ἄλσος. V. 10. ἀχεῦσιν. P. ἀχεῦσι. Br. V. 11. ξουθαὶ δ' ἀηδονίδες. P. δ' Br. omittit c. vulg. ἀντιαχεῦσι μέλπουσι. marg. μέλποιτε. P. alterum fortasse pro μέλποντι. μελποῦσαι. Vulg. ἀνταχεῦσι μελποῦσαι. Br. c. Scaligero. Lenius mihi videbatur, ἀντιαχεῦσαι μέλπουσι, aut μέλποντι. ἰαχὴ et ἰαχεῖν de cantu est in Eurip. Iph. Aul. 1039. Ion. 499. compositum ἀντιαχῶν ap. Orph. Argonaut. 831. et ap. Nonn. Paraphr. p. 86. 5. καὶ χορὸς ἀντιάχησε θεμιστοπόλων Φαρισαίων. — στόμασι. P. στόμασιν. editt. στόμασι. Br. — V. 13—17. spatio in Cod. relicto tamquam peculiare epigramma leguntur cum lemmate: εὐχή, τοῦ αὐτοῦ εἰς πρίηπον ἐπὶ ἐρωτικῇ ὑποθέσει· διὰ τοὺς δάφνιδος ἔρωτας· ὡς ἀπὸ τοῦ πανός. et ad v. 17. ubi nova incipit pagina: τοῦ αὐτοῦ θεοκρίτου. παίγνιον εἰς δάφνιν. V. 13. ἕζεο. P. et editt. ἕσδεο. Br. πριάπωι. P. πριήπῳ. Br. c. vulg. quod doricis formis in praecedentibus non respondet. — V. 14. εὔχου ἀπὸ στρέψαι. P. εὔχε' ἀποστέρξαι. Br. c. vulg. Illud non muto: Priapum roga, ut mihi Daphnidis amorem deponere liceat. — V. 15. ἀποῤῥέξαι. P. ἐπιῤῥεξεῖν. Br. c. vulg. Compositum ἀποῤῥέζειν in Lexicis nostris non comparet, sed non minus sincerum videri debet, quam ἀποθύειν et ἀποσπένδειν. Caeterum infinitivus aoristi bene habet post verba optandi, promittendi, cupiendi. Vid. Br. ad Aeschyl. Pers. v. 738. p. 333. ad Apollon. Rh. III. 972. Hinc ap. Apollod. I. 3. p. 17. συνθέμενος, ἂν μὲν κρείττων εὑρεθῇ, πλησιάσειν πάσαις. recte Clavierius πλησιάσαι restituit ex Codd. Cf. infra ad p. 625. nr. 67. — καλαν. P. καλόν. Br. c. editt. — ἀνανεύσοι. P. ἀνανεύσῃ. Vulg. Br. ἐπινεύσῃ in uno alterove inventum Codice malebat Valkenarius. Sensus est in vulgata: Si Priapus me a pueri amore liberaverit, haedum ei mactabo; sin renuerit, (aut: sin pueri amorem mihi annuerit, ἐπινεύσῃ.) atque ut Daphnide potiar effecerit, tres victimas ei immolabo. — V. 16. τρισσὰ θύη. P. et sic Steph. Schaef. τρισσοθύην. Br. c. aliis editt. De triplici hujusmodi sacrificio locus est Aeliani in H. An. X. 50. sic corrigendus et distinguendus: εἰ γοῦν ἐθέλοις θῦσαι

ὄϊν, ἰδοῦ σοι τῷ βωμῷ παρέστηκεν ὄϊς, καὶ δὴ χέρνιβες, καὶ κατάρξασθαι (subaudi πάρεστι), εἴτε αἶγα, εἴτε ἔριφον, εἰ δὲ εἴης τῶν ἁδροτέρων, καὶ ἐθέλοις, βοῦν θήλειαν ἢ καὶ ἔτι πλείους. — V. 17. τἄρνα. P. ἄρνα. Br. c. editt. V. 18. νεῦοι. P. αἶοι. Br. cum vulg. Margini Cod. adscriptum, σαπρὸν καὶ μυσαρόν.

P. *Nr.* 438. Φιλίππου εἰς μύρμηκας. Br. II. 232. nr. 73. An. II. 2. p. 199. V. 1. In marg. Cod. σφάλμα. quod refertur, ni fallor, ad versus exitum, ἡνίκα τῆνδε. Sic P. ἡνίκ' ἰούλων. Pl. Br. ex Planudis procul dubio correctione. Scribe: ἡνίκ' ἔτενδον. *ligurriebant, gustabant.* Hesych. τένδει, ἐσθίει ἢ λιχνεύει. ex Hesiod. Opp. et Dieb. v. 524. ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει. De permutatione litterarum δ et θ agens Eustath. ad Odyss. τ. p. 709. 13. ἡ τοιαύτη δὲ τῶν εἰρημένων συμφώνων φιλία ἐκ τοῦ τένδειν, ὅπερ ἐστὶν ἐσθίειν, κατὰ τό, ὃν πόδα τένδει, τὸν προτένθην ἐποίησεν, ὅς ἐστι προγεύστης. — V. 3. Φιλίππου θεσσα) εἰς μύρμηκας διαπλεύσαν ὕδωρ μετ' ἀχύρων ενεκα τ φαγεῖν με). marg. P. κροσσόν. P. Pl. κρωσσόν. Br. V. 5. νέας ἀχυρτίδας. P. versu manco. νέας κούφας ἀχ. Pl. νεῶν κάρφας ἀχυρίτιδας. Br. i. e. οἱ δὲ φέροντες κάρφας ἀντὶ νεῶν. In Xenophont. Anab. I. 5. 10. pro κάρφης in nonnullis Codd. legitur κορυφῆς, quod quasi transitum facit ad κούφης. At νέας non videtur mutandum esse: Illae senis agricolae strategemati aliud opponentes, *naves* sibi parabant, paleas scilic. — V. 6. αὐτοκυβερνῆται. P. αὐτοκυβερνητί. Plan. Br. Illud compositum Lexicis addendum, sicut etiam ἀρχικυβερνήτης, quo usus est Diodor. Sic. XX. 51. — πρὸς κύτος. P. πρὸς τάχος. Pl. quod fortasse ortum ex glossa τεῦχος. Pessimam lectionem non tueri debebat Boschius. — V. 7. ἀνέπεισεν. c. duplici accusativo ad analogiam verborum διδάσκειν et παιδεύειν. Addaeus p. 449. nr. 544. Ἰνδὴν βήρυλλόν με Τρύφων ἀνέπεισε Γαλήνην Εἶναι.

Nr. 439. κριναγόρου εἰς κρανίον ἀνθρώπου κειμεν ἀτημελῆ. Br. II. 150. nr. 35. An. II. 1. p. 407. In Plan. p. 53. St. *Antiphilo* inscribitur. V. 2. ἁρμονίην. P. ἁρμονίη. Pl. Br. V. 3. θανάτοιο. *cadaveris.* Vid. ad p. 267. nr. 404. v. 4. V. 5. κεῖσο πέλας καταπρέμνοιο παρ' ἀτραπὸν ὄφρα. P. Sic quoque Plan. nisi quod Ascens. et St. σὺ inseruerunt post πέλας, et παρὰ τρόπον (πρόπον Steph.) exhibent editt. κεῖσο πέλας σὺ κατὰ πρέμνοιο παρ' ἀτραπόν, ὄφρα. Br. quem tam elumbes numeros patienter tulisse miror. Vitium ubi lateat, docet rhythmus verborum πρέμνοιο παρ' ἀτραπόν, qui totus

est bucolicus, tum v. 6. verbum ἀθρήσας, quod, ut cum ὄφρα quodammodo conveniret, Plan. mutavit in ἀθρήσαις, Br. in ἀθρήσῃ. Deleto κατά, quod male abundat in hac constructione, versus rhythmum restitui; post ὄφρα autem excidit μάθῃ τις, vel ejusmodi quid, quod cum ἀθρήσας cohaeret. Haec expedita sunt, nec elegantia carent. — παρὰ τρόπον. Plan. παρ' ἀτραπόν. P. Ap. Aelian. Hist. An. XII. 15. τίνα τρόπον Gesnerus recte mutavit in τὴν ἀτραπόν. Sed vel sic dubito, an omnia in illo loco jam satis emendate legantur.

Nr. 440. μόυχου συρακ̄ ἔρως δραπέτης. οὗτος ὁ μόσχος ποιητής ἐστι τ̑ καλουμένων βουκολικ̄ ποιημάτων. ὧν πρῶτος θεόκριτος. δεύτερος αὐτος ὁ μόσχος. τρίτος βίων σμυρναῖος. et paulo post: οὔτε τον χρόν καθοτην ο μοσ γινώσκω οὔτε ποιήμασιν αὐτοῦ ἑτέροις ἐνέτυχεν. (Scr. ἐνέτυχον.) Br. I. 404. nr. 3. Cf. Plan. p. 37. St. Stobaei Flor. p. 391. Gesn. p. 255. Grot. V. 3. ἐστι ὁ. P. V. 4. μισθὸν τοι. P. V. 5. τοι δ' ὦ ξένε. P. τί δ', ὦ ξ. Br. c. Grot. τὺ δ', ὦ ξ. Valken. cum Vulcanio et Heinsio. V. 6. ἐστί. P. ἐντί. Br. μάθεις. P. V. 7. αὐτοῦ. P. αὐτῷ. Br. c. al. V. 10. ἦν δὲ χολαῖ. P. Ingeniose H. van Eldik. ap. H. de Bosch. T. IV. p. 489. φρὴν δὲ χολά. *mel in ore, fel in corde.* Cf. Plaut. in Trucul. I. 2. 76. V. 13. μήκυλλα. P. μικκύλα. Valk. cum aliis. τήνωι. P. τήνω. Br. et alii. V. 14. καὶ ἀΐδαο. P. καὶ εἰς ἀΐδεω. Vulg. Praepositione nihil opus, quum ἀΐδεω etiam quadrisyllabum sit. Vid. ad p. 505. nr. 624. v. 2. — V. 16. ὅσον. P. ὡς. alii. — ἐπ' ἄλλωι. P. quod ex ἄλλως depravatum est. ἄλλους. Vulg. V. 17. σπλάγχνοισι δέ. P. V. 18. ὑπὲρ τόξῳ. P. Valk. et al. ἐπὶ τόξῳ. Br. metro claudicante. V. 19. τυτθὸν ἐεί. P. ἰοῖ. Br. ἐνί. alii. Vid. ad Christod. Ecphr. v. 58. p. 25. — ¶. V. 22. ὁ μόσχος καὶ αὐτὸς συρακούσιος ἦν, ὡς λόγος. marg. Pal. — πάντα μέν. P. ταῦτα Br. c. auctoritatem Codd. Eadem vocabula tamen interdum permutantur. V. 22. δέ οἱ αὐτωῖ. P. ἔνι αὐτῷ corr. Schaeferus p. 234. illa pronomina junctim ferri posse negans. [Cf. quae monui ad Gregor. Corinth. p. 86. et p. 872. sq. *G. H. S.*] — V. 23. ἐνοῖσα. P. ἐοῖσα. Vulg. ἐναίθει. P. ἀναίθει. vulg. Mihi illud quoque bene habere videtur. V. 25. πότ'. P. κλάοντα esse videtur in Pal. In marg. bis κλαίοντα. V. 26. γελάα. P. γελάῃ. Br. et Valk. ex Codd. V. 27. φαρμακοεντα. P. in marg. φάρμακοεντί. Hoc in editt. φαρμακόεντα genuinum videbatur Valken. V. 29. μή τυ θίγῃς. P. Scripsi μὴ τύ. Id Valkenario quoque praestare videbatur vulgato μή

τι, dissentiente Schaefero. Pro meo sensu pronomen vi non destituitur. — *πλαναῖ*. P. *πλάνα*. Vulg.

Nr. 441. *παλλαδᾶ ἀλεξανδρ*[ε] *εἰς ἡρακλ*[α]*ε*. Br. II. 435. nr. 33. An. II. 3. p. 261. V. 3. *μὴ δέ ποτ' ἡττηθείς*. P. et ed. Flor. *μηδέποθ' ἡττ*. Br. c. vulg. V. 5. *προς ἔειπε*. P. — *Nr.* 442. *ἀγαθίου σχολαστικοῦ μυριναίου εἰς ἀλιέα πεν*[τ]*ῃ οὗτινος ἠράσθη κόρη πλουσία*. Br. III. 55. nr. 64. An. III. 1. p. 94. V. 1. *τίς*. P. V. 3. *μιν θῆκε*. Causa non erat, cur poëta augmentum omitteret; *ἔθηκε* videtur scripsisse. V. 4. *ὄγκον*. P. — *Nr.* 443. *παύλου σιλεν*[τ] *τ*[α] *κυρου εἰς ἔρωτα ὡς πρ*[ο] *τὴν ἀφροδίτην*. Br. III. 85. nr. 43. An. III. 1. p. 155. V. 1. *κοιλήνης*. Vid. H. de Bosch. T. IV. p. 260. Ap. Aelian. H. An. I. 45. *καὶ ἐνταῦθα κοιλάνας τὸν τόπον*. scr. cum Cod. Monac. *οἱ κοιλάνας*. — *παφίη*. P. unde error ejus, qui lemma concinnavit. *παφίῃ*. Pl. Br. Stob. Flor. p. 390. 53. V. 4. *φλογεροῦ*. P. *φλογέον*. Pl. Br. Utrumque probum. Theocr. Eid. II. 133. *Ἔρως . . πολλάκις Ἁφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει*. — V. 5. *μαχάδι*. P. *μαχλάδι*. Pl. Br. *γυιοκόρον* an *γυιοβόρον* ambiguum in P. Cf. Ruhnk. Ep. crit. p. 81. V. 6. *ὑπὸ ῥηπίζει* et *ἐφ' ἑλκομένῃ*. P. Verbum *ὑπορεπίζειν* Lexicis addendum.

Nr. 444. *ἐρατοσθένους σχολαστικοῦ. εἰς παρθενίον*. Br. III. 93. nr. 73. inter epigrr. Pauli Silentiarii. An. III. 1. p. 174. *Paulo* tribuitur in Plan. p. 20. St. et in Stob. Flor. p. 64. Gesn. V. 2. *ὤλεσσ' ἐν*. P. *ὤλεσεν ἄν*. Pl. Stob. quod verius videtur. V. 3. *εὐθεσμως*. P. *ἐνθέσμως*. Pl. Stob. Br. Vtrumque bene habet, ut *εὐνόμως* et *ἐννόμως*. — *Nr.* 445. *ἰουλιαν*[υ] *αἰγυπτ*[ου] *εἰς τατιανον τινα θαυμάσιον ἄνθρωπον*. Br. II. 502. nr. 39. An. II. 3. p. 384. V. 3. *τητιανέ*. P. *Τιτιανέ*. P. *Τατιανέ*. Br. cum auctore lemmatis. — *βίοιο γαλήνῃ*. P. *βιότοιο γαλήνῃ*. Pl. Br. P. V. 5. *αὐξῶν*. P. *αὔξων*. Pl. Br. *πρίν*. in marg. *πλήν*. P. *γάρ*. Pl. Br. quod sensus postulat. V. 6. *πλοῦτο*[ν]*ς*. P. *πλοῦτον*. Pl. Br.

Nr. 446. *τ*[υ] *αυτ*[υ] *ειστ*[ο] *βίον παραινετικ*[ο]*/. εἰς τὸν βίον ὅτι καλός*. Br. II. 503. nr. 43. An. II. 3. p. 386. V. 2. *ἄχη*. P. Br. *ἄκη*. Pl. quod tueri conatur Bosch. T. IV. p. 226. V. 7. *ὀπάσσαι*. P. Br. *ὀπάζειν*. Pl. — *Nr.* 447. *τ*[υ] *αυτου εις λακαινα γυν/3*[ξ] *τὸν ἴδιον υἱὸν ἀποκτείνασα*. Br. II. 504. nr. 47. An. II. 3. p. 387. Legitur etiam supra p. 241.

est bucolicus, tum v. 6. verbum ἀθρήσας, quod, ut cum ὄφρα quodammodo conveniret, Plan. mutavit in ἀθρήσαις, Br. in ἀθρήσῃς. Deleto κατά, quod male abundat in hac constructione, versus rhythmum restitui; post ὄφρα autem excidit μάθῃ τις, vel ejusmodi quid, quod cum ἀθρήσας cohaeret. Haec expedita sunt, nec elegantia carent. — παρὰ τρόπον. Plan. παρ' ἀτραπόν. P. Ap. Aelian. Hist. An. XII. 15. τίνα τρόπον Gesnerus recte mutavit in τὴν ἀτραπόν. Sed vel sic dubito, an omnia in illo loco jam satis emendate legantur.

Nr. 440. μόυχου συραξ ἔρως δραπέτης. οὗτος ὁ μόσχος ποιητής ἐστι τ̑ καλουμένων βουκολιξ ποιημάτων. ὧν πρῶτος θεόκριτος. δεύτερος αὐτος ὁ μόσχος. τρίτος βίων σμυρναῖος. et paulo post: οὔτε τον χρόν καθονην ο μοσ γινώσκω οὔτε ποιήμασιν αὐτοῦ ἑτέροις ἐνέτυχεν. (Scr. ἐνέτυχον.) Br. I. 404. nr. 3. Cf. Plan. p. 57. St. Stobaei Flor. p. 391. Gesn. p. 255. Grot. V. 3. ἐστι ὁ. P. V. 4. μισθὸν τοι. P. V. 5. τοι δ' ὦ ξένε. P. τί δ', ὦ ξ. Br. c. Grot. τὸ δ', ὦ ξ. Valken. cum Vulcanio et Heinsio. V. 6. ἐστί. P. ἐντί. Br. μάθεις. P. V. 7. αὐτοῦ. P. αὐτῷ. Br. c. al. V. 10. ἦν δὲ χολαῖ. P. Ingeniose H. van Eldik. ap. H. de Bosch. T. IV. p. 489. φρὴν δὲ χολά. *mel in ore, fel in corde.* Cf. Plaut. in Trucul. I. 2. 76. V. 13. μήκυλλα. P. μικκύλα. Valk. cum aliis. τήνωι. P. τήνω. Br. et alii. V. 14. καὶ ἀΐδαο (εω). P. καὶ εἰς ἀΐδεω. Vulg. Praepositione nihil opus, quum ἀΐδεω etiam quadrisyllabum sit. Vid. ad p. 305. nr. 624. v. 2. — V. 16. ὅσον. P. ὡς. alii. — ἐπ' ἄλλωι. P. quod ex ἄλλως depravatum est. ἄλλους. Vulg. V. 17. σπλάγχνοισι δέ. P. V. 18. ὑπὲρ τόξῳ. P. Valk. et al. ἐπὶ τόξῳ. Br. metro claudicante. V. 19. τυτθὸν ἐσί. P. ἐοῖ. Br. ἐνί. alii. Vid. ad Christod. Ecphr. v. 58. p. 25. — V. 22. ὁ μόσχος καὶ αὐτὸς συρακούσιος ἦν, ὡς λόγος. marg. Pal. — πάντα μέν. P. ταῦτα Br. c. auctoritatem Codd. Eadem vocabula tamen interdum permutantur. V. 22. δέ οἱ αὐτωῖ. P. ἔνι αὐτῷ corr. Schaeferus p. 234. illa pronomina junctim ferri posse negans. [Cf. quae monui ad Gregor. Corinth. p. 86. et p. 872. sq. *G. H. S.*] — V. 23. ἐνοῖσα. P. ἐοῖσα. Vulg. ἐναίθει. P. ἀναίθει. vulg. Mihi illud quoque bene habere videtur. V. 25. πότ'. P. κλάοντα esse videtur in Pal. In marg. bis κλαίοντα. V. 26. γελάα. P. γελάῃ (ν). Br. et Valk. ex Codd. V. 27. φαρμακοεντα (ν ἐντί). P. in marg. φάρμακοεντί. Hoc in editt. φαρμακόεντα genuinum videbatur Valken. V. 29. μή τυ θίγῃς. P. Scripsi μὴ τύ. Id Valkenario quoque praestare videbatur vulgato μή

τι, dissentiente Schaefero. Pro meo sensu pronomen vi non destituitur. — *πλαναῖ*. P. *πλάνα*. Vulg.

ε α
Nr. 441. *παλλαδᾶ ἀλεξανδρ εἰς ἡρακλε*. Br. II. 435. nr. 33. An. II. 3. p. 261. V. 3. *μὴ δέ ποτ' ἡττηθείς*. P. et ed. Flor. *μηδέποθ' ἡττ*. Br. c. vulg. V. 5. *προς ἔειπε*. P. — *Nr.* 442. *ἀγαθίου*
τ
σχολαστικοῦ μυριναίου εἰς ἀλιέα πενῃ οὗτινος ἠράσθη κόρη πλουσία. Br. III. 55. nr. 64. An. III. 1. p. 94. V. 1. *τίς*. P. V. 3. *μιν θῆκε*. Causa non erat, cur poëta augmentum omitteret; *ἔθηκε* videtur scripsisse. V. 4. *ὄγκον*. P. — *Nr.* 443. *παύλου σιλεν τ κυρου εἰς ἔρωτα*
τ α
ο
ως πρ τὴν ἀφροδίτην. Br. III. 85. nr. 43. An. III. 1. p. 155. V. 1. *κοιλήνης*. Vid. H. de Bosch. T. IV. p. 260. Ap. Aelian. H. An. I. 45. *καὶ ἐνταῦθα κοιλάνας τὸν τόπον*. scr. cum Cod. Monac. *οἱ κοιλάνας*. — *παφίη*. P. unde error ejus, qui lemma concinnavit. *παφίῃ*. Pl. Br. Stob. Flor. p. 390. 53. V. 4. *φλογεροῦ*. P. *φλογέου*. Pl. Br. Utrumque probum. Theocr. Eid. II. 133. *Ἔρως . . πολλάκις Ἁφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει*. — V. 5. *μαχάδι*. P. *μαχλάδι*. Pl. Br. *γυιοκόρον* an *γυιοβόρον* ambiguum in P. Cf. Ruhnk. Ep. crit. p. 81. V. 6. *ὑπὸ ῥηπίζει* et *ἐφ' ἑλκομένῃ*. P. Verbum *ὑπορριπίζειν* Lexicis addendum.

Nr. 444. *ἐρατοσθένους σχολαστικοῦ. εἰς παρθενίον*. Br. III. 93. nr. 73. inter epigrr. Pauli Silentiarii. An. III. 1. p. 174. *Paulo* tribuitur in Plan. p. 20. St. et in Stob. Flor. p. 64. Gesn. V. 2. *ὤλεσσ' ἐν*. P. *ὤλεσεν ἄν*. Pl. Stob. quod verius videtur. V. 3. *εὐθέσμως*. P. *ἐνθέσμως*. Pl. Stob. Br. Vtrumque bene habet, ut *εὐνόμως*
υ ου
et *ἐννόμως*. — *Nr.* 445. *ἰουλιαν αἰγυπτ εἰς τατιανον τινα θαυμάσιον ἄνθρωπον*. Br. II. 502. nr. 39. An. II. 3. p. 384. V. 3. *τητιανέ*. P. *Τιτιανέ*. P. *Τατιανέ*. Br. cum auctore lemmatis. — *βίοιο γαλήνῃ*. P. *βιότοιο γαλήνῃ*. Pl. Br. P. V. 5. *αὐξῶν*. P. *αὔξων*. Pl. Br. *πρίν*.
ν
in marg. *πλήν*. P. *γάρ*. Pl. Br. quod sensus postulat. V. 6. *πλοῦτος*. P. *πλοῦτον*. Pl. Br.

υ υ ο ο
Nr. 446. *τ αυτ ειστ βίον παραινετικ/. εἰς τὸν βίον ὅτι καλός*. Br. II. 503. nr. 43. An. II. 3. p. 386. V. 2. *ἄχῃ*. P. Br. *ἄκῃ*. Pl. quod tueri conatur Bosch. T. IV. p. 226. V. 7. *ὀπάσσαι*. P. Br. *ὀπάζειν*.
υ ξ
Pl. — *Nr.* 447. *τ αυτου εις λακαινα γυν/ὴ τὸν ἴδιον υἱὸν ἀποκτείνασα*. Br. II. 504. nr. 47. An. II. 3. p. 387. Legitur etiam supra p. 241.

in margine. V. 1. 2. Suid. T. II. p. 569. — *Nr.* 448. ἐρώτησις ὁμήρου. Br. III. 148. nr. 27. An. III. 1. p. 283. V. 1. ἢ ῥ' ἔχομέν τι. P. ἢ ῥ' ἔχετ' ἰχθῦς. Br. ex Certam. Hom. et Hesiod. p. 497. ed. Lips. Θηρήτορες ἢ ῥ' ἔχετ' ἰχθῦς. in Vit. Homeri Pseudo-Plutarchi. V. 2. ἀντ' ἀποκρισις. P. λιπόμεσθα ὅσσ'. P. ἅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθα· ἃ δ' οὐχ. Br. ex Vit. Homer. in Opp. Herodoti p. 760.

Nr. 449. τιν ἂν ειποι λογ ἔρως ἐρῶν. Br. III. 141. nr. 1. An. III. 1. p. 273. V. 3. ἰσοφαρίζει. P. — *Nr.* 450. οτι οὖς ειπεν Φιλημων εἰς εὐριπι. Br. II. 61. An. II. 1. p. 187. V. 1. in marg. θαυμαστον. V. 2. αἴσθησιν. P. φασὶ τινές. P. ὥς φασιν τινές. Pl. V. 3. ἀπ' ἠῶξ. P. — *Nr.* 451. τιν αν ειποι λόγους προς προκν τ αδελφην φιλομηλ/. Br. III. 141. nr. 2. An. III. 1. p. 273. V. 3. δέ μοι. P. δ' ἐμοί. Br. ἔδνα. P. — γλῶσσαν ἐθέρισσε. Soph. Aj. 273. τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν Ῥιπτεῖ θερίσας. — *Nr.* 452. εις το αυτο. Br. l. c. V. 3. ὤπασε. P. V. 4. ἔρξας. P. ἔρξας. Pl. et statim ἔρκεσι. P. — V. 5. δ' ἐνόσφησε. P. δὲ νόσφισε. Pl. δ' ἐνόσφισε. Br. — *Nr.* 453. τιν ανειποι λόγ μελέαγρ μελλοντ βοὸς θύεσθαι τ διὰ ς μεμψομένον. Idem lemma in Plan. p. 33. St. *Meleagro* poëtae hoc epigr. tribuit Br. I. 33. nr. 116. An. I. 1. p. 127. quod probabile. Nihil est in hoc tetrasticho, quod Meleagrum, Althaeae filium, loqui fidem faciat. V. 1. θαυμαστόν. in marg. P.

P. *Nr.* 454. τίνας ἂν εἴποι λογ καλλιόπη εἰς γεωργι. In marg. ὡραῖον. Dedi in Paralip. I. nr. 46. p. 651. Scriptus videtur versus in Georgium Pisidam, nobilissimum suae aetatis poëtam. — *Nr.* 455. τιν ειποι λόγ ἀπολλων περι ομηρου. ἂν in lemmate omissum, ut infra nr. 477. 8. 9. Br. III. 146. nr. 19. An. III. 1. p. 278. ἐγώ. P. ἐγών. Pl. Br. — *Nr.* 456. πασιφάης δια τ ερωτα του ταυρου. Br. III. 141. nr. 3. An. III. 1. p. 274. — *Nr.* 457. τί ἂν εἴποι ἀχιλλεὺς τρωθεντ αγαμμν/. Br. III. 142. nr. 7. An. III. 1. p. 275. V. 1. ἐμόν. P. Pl. Br. ἐόν. Draco de Metr. p. 96, 25. V. 2. σταδίοισιν. P. σταδίῃσιν. Plan. Br. Veteres eodem sensu etiam dixisse ἐν σταδίῳ μάχεσθαι, suspicatur Schaefer. ad L. Bos. p. 266. V. 3. βλάβη. P. et iterum in marg. λώβη. Pl. Br. — V. 4. πῆμα φανει. P. πῆμ' ἥκει. Pl. Br. μέγα πῆμα. Ap. Apollon. Rhod. IV. 4. ἠέ μιν ἄτης πῆμα δυσίμερον.

scribendum videtur: *ἠὲ μέγ' ἄτης πῆμα.* Certe *μιν* c. Brunkio ad remotum *κάματον* referri posse non videtur. — V. 5. *πένθεα πάσχεις.* P. *πήματα π.* Pl. Br. V. 6. *πᾶσιν.* P. Pl. *πᾶσι.* Br.

Nr. 458. *τί ἂν εἴποι ὀδυσσεὺς ἐπιβ τ ἰθάκης.* Br. III. 146. nr. 18. An. III. 1. p. 278. V. 2. *οὖδας.* P. V. 5. *γλύκιον ἦε.* P. *γλύκιόν γ' ἦε.* Pl. Vid. ad p. 426. nr. 595. v. 1. — *Nr.* 459. *τί ἂν εἴποι ἀχιλλεὺς ὁρῶν τ ὀδυσσέα ἐναδηι.* Br. III. 145. nr. 17. An. III. 1. p. 278. V. 2. *ἄμη* an *οὐ μη* obscurum in P. — *Nr.* 460. *τι αν ειποι αχιλλευς ορῶν τα οπλα κείμενα.* Edidit Huschke in Anal. cr. p. 283. nos in Paralip. I. nr. 47. p. 654. V. 3. *οἶδα νῦν ὅτι πολλα τ' ἐφ'.* P. Scripsi certa emendatione: *οἶδα δὲ νῦν ὅτι Παλλὰς ἐφ'.* — V. 4. *ἡμετέρης.* P. *ἡμετέρην* scripsi cum cl. editore. *) — *Nr.* 461. *τίνας ανειποι λογ ο πύρρ ἐπιβας τροίας.* Br. III. 144. nr. 12. An. III. 1. p. 276. V. 5. *ὀλεῦσαι.* P. *ὀλέσσαι.* Plan. Br. V. 7. *ἀνύσσει.* P. *ἀνήσει.* Pl. quod in *ἀνύσει* mutat Brodaeus, assentiente Scaligero in not. mst. Recte, modo *σ* duplicetur.

Nr. 462. *τιν αν εποι λόγους δηιανηρα τ πυρρ πορ την τροίαν.* Br. III. 144. nr. 13. An. III. 1. p. 277. V. 2. *ὡς ἐκ προσώπου δηϊανείρας τὸ ὅλον.* marg. P. *ἀχιλλέως.* P. *ἀχιλλέος.* Pl. Br. V. 6. *ἀνύσσαι.* P. et vett. editt. Pl. *ἀνῦσσαι.* Steph. — *Nr.* 463. *τίανείποι εκτωρ ορ τον αχιλλεα εν τοῖς οπλοις.* Scripsi *Ἕλενος* c. edit. Flor. Ald. 1. et Nic. Sab. Br. III. 144. nr. 10. An. III. 1. p. 276. V. 2. *τί ῥήγιον.* P. *τί ῥίγιον.* Pl. cum interrogandi signo in fine. *τὶ* Br. Hoc quum molestum sit initio *ῥήσεως*, vide an corrigi debeat: *ἔντεσιν ἀθανάτοις· ἦ ῥίγιον ἔσσεται ἄλγος..* — *ἄλγος.* P. V. 4. *ὅς ποτ' ἄν.* P. in marg. *ὡς. ὁππόταν.* Pl. Br. Ne in *ὁππόταν πόρεν* haereas, indicativum sic posuit etiam Paul. Sil. p. 466. nr. 651. *κροκόπεπλος ὅταν περιχίδναται Ἠώς.* Vid. supra ad p. 94. nr. 41. v. 5. Hermann. in Addend. ad Orph. p. XII. corrigit: *καὶ γενετῆρι, Ὄσσομ'* (auguror), *ὅτ' ἔντεα ταῦτα.* Si emendatione opus est, malim sane: *οἷς πότμον ἔντεα ταῦτα θεὸς π. α. τ.* *in quorum perniciem dea*

---

*) In marg. *ἕως ὧδε ἀντεβλήθη.* i. e. hucusque codex cum autographo comparatus est. Quae nota in pluribus Cod. Pal. partibus recurrit.

Achilli arma tribuit. In *πότμος* priorem corripuit Soph. in Antig. v. 83. Oed. Tyr. 271. Orpheus Argon. 1298. *αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε πότμον παράμειψε θέουσα Ἀργώ.* et v. 1294. si vera est correctio Hermanni: *δεινὰ δ' ἀνεστονάχησαν ἐπεὶ, πότμος ἤλυθε λυγρός.* Bion Eid. I. 43. *δύσποτμε, μεῖνον.* Ep. in Palat. p. 255. nr. 334. *δύσποτμος ἐκ γενεῆς.* Ep. in Append. T. II. p. 820. nr. 201. *ἦ μάλα δὴ περὶ σεῖο λυγρὸν πότμον ἔκλυε πάτρα.*

Nr. 464. *τιανειποι παρις τρωθεν μενελ/.* Edidit Huschke in Anal. cr. p. 285. nos in Paralip. I. nr. 48. p. 654. In lemmate pro *πάρις* videtur scribendum *Πάνδαρος.* — V. 1. *ἔρρετε οἱ.* Fortasse *ἔρρετε δή.* Proxima ducta ex *Ἰλ. ω.* 239. *ἔρρετε λωβητῆρες, ἐλεγχέες. αἰγιαλῆες.* Hesych. *Αἰγιαλεῖς. οἱ μετὰ Ἀγαμέμνονος στρατευσάμενοι, νῦν δὲ Ἀχαιοὶ ἐν Σικυῶνι.* Vid. Valken. ad Herodot. p. 406. 83. —

Nr. 465. *τιν αν ειποι λόγους αλθεα παρακαλ/ τὸν μελέαγρον.* Edidit Huschk. An. cr. p. 283. Paralip. I. nr. 49. p. 655. Locus de Althaea ap. Apollodor. I. 8. 2. p. 5. mutilus est, et sic, ni fallor, scribendus: *ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παῖδας* (sic Codd.) *ἐξ Οἰνέως . . . καὶ Μελέαγρον, ὃν ἐξ Ἄρεως γεγεννῆσθαί φασι.* Nomen alterius filiorum excidit, una cum copula, quae in Codd. desideratur. V. 1. *ἀλεγίζῃς.* P. *ἀλεγίζεις* scripsi, quum *ἀλεγίζεσθαι* non usurpetur.

Nr. 466. *τίνας ἂν ειποι λόγ αλκιστ τ ἀδμητ ζευξαν λεοντ κ/ καπρ ειστοοχημα.* Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 284. nos in Paralip. I. nr. 50. p. 655. V. 1. *ἔστρεψαν.* P. *ἔστεψαν* videtur legendum. Vid. ad p. 197. nr. 293. V. 2. Comparat cl. editor Eurip. Helen. 1449. *πᾶσαν δὲ χρῆν γαῖαν βοᾶσθαι μακαρίαις ὑμνῳδίαις Ὑμέναιον Ἑλένης.* — *Nr.* 467. *τίνος ἂν εἴποι λόγους ὁ πηλεὺς ἀκούων ο απομαχος εστιν αχιλλ/.* Edidit Huschk. l. c. p. 285. Paralip. I. nr. 51. p. 656. V. 2. *ἀριστεύειν.* Ductum ex *Ἰλ. λ.* 782. V. 3. Cf. *Ἰλ. π.* 281.

Nr. 468. *τιν ἂν εἴποι λόγ η ηρα αποθεωθεν ηρακλέους.* Br. III. 142. nr. 4. An. III. 1. p. 274. V. 2. *πόνον.* P. *πόνος.* Pl. Br. — *Nr.* 469. *ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.* Br. l. c. V. 1. *χάριν ἐτέλεσσε.* P. *ἐξετέλεσσε.* Pl. Br. — *Nr.* 470. *τι αν ειποι αχιλλ/ πρ τ αἴαντα φιλωθῆναι.* Edidit Huschke Anal. cr. p. 282. qui in lemmate *φίλον θῆναι* exhibet uncinis inclusum. *φιλωθῆναι* sincerum est, modo *Ὀδυσσεῖ* addas.

Cf. Suid. in *φιλωθέντες*. T. III. p. 612. — Paralip. I. nr. 52. p. 656. V. 3. *ἤλιτεν*. P. V. 4. *Ζεὺς δέ*. P. Scripsi *τε*. — In fine versus *ἐριννύς*. P. Vid. ad p. 234. nr. 88. *Ἰλ. τ.* 87. *ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννύς*. V. 5. *αἴθε*. P. *αἴθε*. Huschk.

Nr. 471. *τιν ἂν εἴποι λόγ νέστωρ ἀκούσ ὀδυσ ἐπανελθόν*. Edidit Huschke in An. cr. p. 285. Paralip. I. nr. 53. p. 657. V. 2. *ἀφίκανε*. P. Addidi litteram paragogicam. V. 3. *ἔθνεα*. Erat qui *ἤθεα* mallet. Membr. lectionem tuetur cl. editor, quamquam illi conjecturae speciem conciliet Heliodor. II. p. 97. *πολλαὶ μὲν αἱ πόλεις, πολλῶν τε ἀνθρώπων ἤθη τε καὶ νοῦς εἰς πεῖραν ἥκουσιν*. Orpheus Argon. 1280. *γνῶναί τε πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν*. De illorum vocabulorum permutatione dixi ad Christodor. Ecphr. v. 406. p. 35. — ℙ. *Nr.* 472. *εἰς τον αυ ὀδυσσεία*. Edidit Huschk. l. c. p. 286. Paralip. I. nr. 54. p. 657. — *Nr.* 473. *τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ ἀγαμέμνων καθοπλισθέν ἀχιλλ/*. Br. III. 143. nr. 9. An. III. 1. p. 276. V. 3. Junxi *φθισήνορα χεῖρα*.

Nr. 474. *τίνας ἂν εἴποι λόγ εἰδοθέα ορῶσα τ' ελεν' εις τὴν φάρον*. In marg. *θαυμαστόν*. Br. III. 145. nr. 14. An. III. 1. p. 277. V. 1. *γενέθλη*. P. Br. *γενέθλης*. Pl. Cf. Lennep. ad Coluth. v. 246. *ἱλήκοις, Διόνυσε, καὶ εἰ Διὸς ἐσσὶ γενέθλης*. — *σόν*. P. Br. *σέο*. Pl. — V. 2. *σίο ὁρόω*. P. — *ἀτρεκ. γάρ*. P. Pl. *δέ*. Br. qua correctione carere possumus, si haec enuntiatio interrogative accipitur. Coluth. v. 306. ed. Bekkeri: *ἀτρεκέως, ὦ ξεῖνε, τεῆς ποτὲ πυθμένα πάτρης Τὸ πρὶν ἐδωμήσαντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων;* De *γὰρ* in interrogatione vid. Herm. ad Aristoph. Nub. v. 192. p. 36. — *Nr.* 475. *τίνας ἂν εἴποι λόγ ἑλένη ορῶσα τονμεν καὶ τονπαρ μονομαχτ*. In marg. *θαυμαστόν*. Br. III. 142. nr. 6. An. III. 1. p. 275. V. 1. *δοριαθενέε*. P. *δορυσθενέες*. Pl. *δοριοθενέες*. Br. — V. 2. *ἀκμῆς*. P. Br. *ἀκμή*. Pl. V. 3. *ἕλῃς*. P. *ἕλοι*. Pl. Br.

Nr. 476. *τί εἴποι ἕκτωρ τοῦ πατροκλου μη δυνηθεντος βαστασ το δορυ αχιλλ/*. (*τοῦ ἀχιλλ.* Plan. Scripsi *τὸ ἀχιλλ.*) Br. III. 143. nr. 8. An. III. 1. p. 275. V. 1. *ἀσθενῶν*. P. Br. *οὐ σθένων*. Plan. Ibid. p. 8. St. additur: *τοῦ πατρόκλου ἀπόκρισις*. *Ὤνησα. θᾶττόν σ' εἷλε Πήλειον δόρυ*. quod in Ascens. primum, ni fallor, legitur. In marg. Wechel. etiam alia reperitur *ἀπόκρισις*·

ἀλλ' εἰ τὸ δοῖρας κεῖνο πάλλειν ἴσθενον;
οὐδ' ἂν τάδ' Ἕκτωρ ἔσχεν· ἀλλ' ἡμῖν δαμεὶς
πάντ' ἂν τάχ' αὐτοῦ σκῦλ' ἀφῆκ' ἀνελλιπῆ.

Nr. 477. τί εἴποι ἡ θετις του τηλεφουε κελισθέντος ὑπο τῆς ἀμπέλου. Br. III. 142. nr. 5. An. III. 1. p. 274. V. 1. πράξομεν. P. πρήξωμεν. Pl. Br. V. 2. κλίνῃ ἐξ ἀλ. P. ἐν Ἀλ. βελέμνοις. Pl. Br. Scripsi κλίνῃ 'ξ Ἀλεξ. In Ἀλέξανδρος prima producitur, littera λ pronuntiando duplicata; ut in Αἰόλου ap. Homer. Od. κ. 36. 60. ubi erant, qui Αἰόλλου scriberent. — *Nr.* 478. τί εἴποι ο πριαμος τον ελενον διδοντ βουλ τ' ἕλλησιν ἵναληφθητροια. In marg. θαυμαστόν. Edidit Huschk. Anal. cr. pag. 287. Paralip. I. nr. 55. pag. 658. — *Nr.* 479. τι εἴποι περσεὺς μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τ κητ τ ανδραμε μη θελο αν λαβ: Huschke l. c. Paralip. I. nr. 56. pag. 658. — *Nr.* 480. τί εἴποι ἱπποδαμεια με τ ἀναίρεσιν τ οινομάου πελοπ θελησαντ αν λαβ. Huschke l. c. Paralip. I. nr. 57. p. 659. V. 2. ταύτη. P. ταύτῃ. Huschke.

P. *Nr.* 481. ἰουλιαν σχολ τοῦ μετεωρ βραδυτου παρελθόντος. Epitheto τοῦ μετεώρου ornatur etiam Palladas p. 447. nr. 529. — Br. III. 243. nr. 433. tamquam ἄδηλον. ut est in Plan. p. 70. St. An. III. 2. p. 119. Cf. Addenda T. III. 3. p. 131. V. 1. ἑσπέριος. P. εὐστέφιος. Pl. Br. quod famuli nomen. At famulus nihil impedit quominus *Hesperius* appellatus fuerit; quo admisso, argutior etiam evadit sensus. V. 2. ὃς μέν, ὁ ἵππος sc. ὃς δέ, servus Hesperius. — ἐπὶ βρίσας. P. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. V. 3. ὁ δέ. P. ὃς δέ. Pl. Br. Subaudi ἵππος. V. 4. margini adscriptum Ὡραῖον. — Sequitur in Cod. epigr. Palladae, quod dedimus p. 384. nr. 178. In fine adscriptum: ἀγαθόν.

Nr. 482. ἀγα σχολαστιξ εἰς τὰ λυτὰ ζηνων τ βασιλέως. Br. III. 60. nr. 72. An. III. 1. p. 99. In lemmate Br. εἰς τάβλαν dedit e Salm. Codicis lectioni, quam habet etiam Plan., patrocinatur Dorvill. in Vann. crit. p. 252. — V. 1. ῥέξαμεν. P. ῥέξομεν. Pl. Br. In generalioribus enuntiationibus saepe εἰ futuro jungitur, sed plerumque ita, ut futurum sequatur, aut optativus cum ἄν. Causam satis gravem non videbam, cur a membr. lectione recederem. Augmentum poëta omisit in rhythmi bucolici gratiam. V. 2. εἰς. P. ἐς. Pl. Br. V. 4. ἀναπνείουσι. in marg. πνείωσι. P. ἀναπνεύσωσι. Pl. Br. μόνον. P.

μοῦνον. Pl. Br. — V. 4. λύβυς. P. λίβυς. Pl. Br. V. 6. κύβον. P. κύβων. Pl. Br. V. 7. ποικηλότευκτος. P. ποικιλ. Pl. Br. — θέτις. P. θέσις. Pl. Br. V. 8. ὀπισθιδίκην εἴσοδον. P. ὀπισθιδίην εἰς ὁδόν. Pl. Br. — V. 9. ἔχεν. P. Pl. ἔχε. Br. V. 11. ὥς τε. P. ὧς δέ. Pl. Br. μονάδα. P. μουνάδα. Pl. Br. — V. 12. πομάτην. P. πυμάτην. Pl. Br. V. 13. ἐν omissum in P. supplet Pl. Br. V. 14. ἐνδεκάτην. P. Br. ἐνδεκάτης. Pl. — V. 18. πεντ' ἐπὶ καὶ δεκάτωι. P. junctim Pl. Br. Sic et v. 18. ὀκτὼ καὶ δεκ. P. πανομοίϊος. P. παρομοίϊος. Pl. Br. Illud revocare non dubitavi. Eadem varietas occurrit p. 558. nr. 367. Sic etiam πανταίτιος et παραίτιος permutantur p. 416. nr. 358. πανέσχατον et παρέσχατον ap. Apoll. Rhod. IV. 308. πανεύκηλος et παρεύκηλος Ib. III. 1196. — εἰσέτι ἄλλας. P. δ' inserit Pl. Br. — V. 23. ψηφάδα γὰρ ἰσθμοῦ. P. ψηφῖδας ἀριθμοῦ. Pl. ἀπ' ἠθμοῦ. Br. c. Salm. Hoc recepi. Error inde ortus videtur, quod scriptura esset, ἀφ' ἠθμοῦ, unde αρισθμου factum et ἀριθμοῦ, frequenti permutatione litterarum ρ̄ et φ̄, η̄ et ισ̄. Vid. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 429. [ἠθμὸς et ἰσθμὸς confusa etiam in Xenoph. Mem. I. 4. 6. *G. H. S.*] — P. V. 24. ἀγαθίου μυριναίου. marg. P. κευθομένη. P. ed. pr. Flor. Aldd. tres. κευθομένην. Steph. κευθομένας. Br. c. Salm. κευθομένη malebat Dorvill. quod ut lenissimum recepi. V. 26. πρόσθε μεριζομένας. Sensus videtur requirere, ut scribatur: πρόσθεν ὁριζομένας. *octo disjunctae sunt continuo, quae antea junctae erant;* aut: πρόσθ' ὁμῇ ἱζομένας. De ὁμῇ vid. Bentlej. ad Callimach. Fr. CCXCIII. Intrpp. Hesych. T. II. p. 747. 15. V. 27. ἐπεὶ κοίρανος αὐτός. P. καὶ post ἐπεὶ suppeditat Plan. κοίρανος ἀνδρῶν. Br. nescio unde, nec fortasse consulto.

Nr. 483. εἰς τινα ἀπὸ περσέας πεσόντα. Br. III. 248. nr. 461. An. III. 1. p. 134. In Plan. p. 27. St. lemma est: εἴς τινα θανόντα ὑπὸ πλησμονῆς περσικῶν μήλων. V. 2. Scr. Θεογνώστου. — *Nr.* 484. παλλαδᾶ εἰς τινα αυτ πεμψαν σιτενσιμ/ (ω above αυτ, τ above σιτ). V. 1. ἔλαβεν ποτέ. P. Pl. V. 2. πόντον ἐπιπλείων. P. πόντον ἐπιπλώων. Pl. Br. Etiam in Od. ε. 284. εἴσατο γάρ οἱ πόντον ἐπιπλώων. vulgo ἐπιπλείων legitur. ut Od. ο. 34. πλείειν. Verbum itaque servavi, πόντου in πόντον mutato. Od. δ. 842. ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα. Ἰλ. γ. 47. ἐν ποντοπόροισι νέεσσι πόντον ἐπιπλώσας. Ἰλ. ζ. 291. ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον. Genitivum junxisse videri possit Arat. Phaen. 922. κωφῆς ἁλὸς ὁππότε πολλοὶ Ἄκροι ἐπιπλείωσι. sed recte ibi Scholiastes: κωφῆς καὶ ἀν-

αισθήτου οὔσης τῆς θαλάσσης. — ἤτει. P. ἦν τι. Plan. Br. V. 3. αἰόλος. P. Vulgo αἴολος. Sed vid. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 300. — ἀνεμώλιον ἦτορ. P. ἦτρον. Br. c. Salm. ἀνέμων πλέον ἦτρον. Pl. A membr. non recedo, nec Grotius recessit vertens: *Aeolus at meus hic, vento cui, credo, tumet cor.* Stolida significatur superbia. Coluth. 177. οἷα δὲ κυδιάεις ἀνεμώλιος. Oppian. Hal. V. 95. ἀλκῇ δ' ἀνεμώλιος ἄφρων. — V. 5. καὶ πνεύματα. P. Pl. Br. ναὶ tentabat Scaliger in not. mst. κοῦκ ὄρνεα. Casaub. Suspicabar, κενὰ πνεύματα.

Nr. 485. ἐκ τῶν ἡλιοδωρ αἰθιοπικῶν. Heliodor. L. III. 2. p. 173. ed. Bip. p. 109. ed. Coray. In Cod. Pal. versus non distincti. V. 1. Θέτιν. P. Θέτι. Vulg. V. 2. νιρέος. P. νηρέως. vulg. Vid. ad p. 169. nr. 164. v. 1. In Cod. Monacensi Heliodori nr. 157. duo versus in unum contracti: τὰν Θέτιν ἀθανάταν εἰναλίοιο κόραν. V. 4. Παφίην. Rectius scripseris Παφίαν. ut v. 10. θνηπολίαν. V. 5. ἃ τόν. P. ἣ τόν. Vulg. δουρομανῆ. Cod. Mon. δουριμανῆ. Vulg. Utrumque bonum. Illud est p. 450. nr. 553. — τὸν δ' ἁ. P. τόν τ'. Vulg. πτολέμοιο. P. πτολέμων. Vulg. V. 6. ἐξέτεκεν λογόνων. P. λαγόνων. Vulg. ἐξέτεκε. Cod. Monac. et sic v. 8. τέκε. V. 11. πυθιάδῃ. P. πυθιάδι. Vulg. ὄλβια πυθιάδῃ χθονὶ κευθόμεναι. Cod. Monac. V. 12. ὑμεναίων. Vulg. et in Cod. Monac. nr. 157. εὐμενέων. P. ut editor Bipont. correxit, consentiente optimo Salmasii Codice. Vid. Coray T. II. p. 378. Nec aliter est in altero Cod. Monacensi nr. 96. — τάνδε. P. et alter Cod. Monac. τῶνδε. Vulg. V. 14. Θέτιν. P. Θέτι. Vulg. — *Nr.* 486. παλλαδᾶ εἰς το σιτευσιμον. Br. II. 410. nr. 18. An. II. 3. p. 208. V. 1. λιπαράν. P. πήραν. Pl. λαπάραν. Br. c. Salm. procul dubio vere. — ἀπὸ σφάξας. P. ἀποσφάξας. Br. ἀποσφίγξας. Plan. Grotius: *quod mihi mittebas clausum isiciumque vocabas.* Membran. lectio ferri posse non videtur. ἀποσφίγξας. ut in ep. Lucill. p. 536. nr. 210. ἀποσφίγξας μήλινα λωμάτια.

Nr. 487. εἴς τινα πεμψαν αυτῷ ἰσχαδ. Iterum legitur cum eodem lemmate, quamvis falso, p. 549. Br. II. 411. nr. 23. An. II. 3. p. 211. V. 1. σηκαζομένων. P. 1. συκιζομένων. P. 2. Pl. (ubi in Ald. 1. et Asc. σηκιζομένων.) Br. προὔθηκας. P. 2. προέθηκας. P. 1. Pl. Br. — V. 2. γυψαλέων. P. 1. διψαλέων. P. 2. Pl. Br. V. 3. συκωθέντα. In Ald. 1. et Asc. σηκωθέντα. — μαθών. omnes, praeter Br. qui Μάθων dedit ut nomen proprium. Frustra. V. 4. σβέσον ἐκ

δίψης. post illam, quam carne suilla excitasti, sitim, vino me Cyprio reficias, sitimque restinguas. Durius dictum, *σβέσον με ἐκ δίψης*, pro *δίψαν ἐμὴν σβέσον*.

Nr. 488. *τρίφυνος εἰς τερπ τὴν κιθαρω τελευτήσασαν ὑπο πλιγ συκον*. Inepte. Br. II. 451. An. II. 3. p. 296. V. 1. *τέρπην*. P. In marg. *ουσ'*, librario fortasse cogitante de *τέρπουσ'*. *Τέρπης*. Pl. Br. Vid. Suid. T. I. p. 486. ubi nunc non dubito, quin legendum sit: *Τέρπου* (vulgo *τρεπάνδρου*) *ᾄδοντος καὶ κεχηνότος πρὸς τὴν ᾠδήν, ἐμβαλόντες εἰς τὸν φάρυγγα σῦκον ἀπέπνιξεν*. — *σκιάδεσσιν ἀείδων*. P. *σκιάδησιν ἀοιδός*. Pl. *σκιάδεσσιν* (in Carneorum festo) *ἀοιδάν*. Br. posterius cum Salm. quam correctionem *εὐφόρμιγγα* postulabat. Licet tamen scribere minore mutatione: *Τέρπης εὖ φόρμιγγα κρέκων, σκιάδεσσιν ἀείδων*. Et hoc fortasse verum, quamvis Brunkiana lectio elegantior. V. 2. *κάτθαν' ἐνοστήσας*. P. *κάτθανεν ἐξαπίνης*. Br. ex Planudis, ni fallor, correctione. Reconditiorem lectionem latere non dubito. Suspicabar *ὀχθήσας*, *suspirio edito exspiravit*. *ὀχθήσας, δεινοπαθήσας, στενάξας*. Etym. M. p. 585. ed. Lips.

P. *Nr.* 489. *παλλαδᾶ ἐπιβρεφ/ δυο αμα τεχθεισι ς παρ χρημ ἀπο*. Br. II. 415. nr. 37. An. II. 3. p. 220. V. 1. *ἔτεκεν*. P. Pl. *ἔτεκε*. Br. — *Nr.* 490. *τῆς χαρικλ/ ἡλιοδώρου*. Apud Heliodor. VIII. 11. T. II. p. 250. Exhibuit Huschke An. cr. p. 288. nos in Paralip. I. nr. 58. p. 659. V. 2. *τὰ δόκητα*. P. *τάδόκητα*. Vulgo. quod quomodo cum metro conciliari possit, non video. In fr. Hermippi ap. Athen. I. p. 28. A. male excusum: *τὰ γὰρ τἀναθήματα δαιτός*. pro *γάρ τ' ἄν*. ut recte in editt. Homeri Od. α. 152. Ibid. versu proximo: *Φοινίκη αὖ* (Codd. *δ' αὖ*) *καρπὸν φοίνικος* delendum *αὖ*, quod metrum pessumdat. — Pro *πέλει* Huschkius *μέλει* corrigit. — *Nr.* 491. *μονοστι εἰςτ ἑβδομαδ/ θέωνος*. Separatim legitur hic versus etiam ap. Plan. p. 125. St. in Anal. T. II. p. 405. Idem insertus poëmatio, quod vulgo sine auctoris nomine legitur. Vid. An. II. 3. p. 196. — *Nr.* 492. 493. 494. *στρα*. Fortasse *στρατιώτου*. Tamquam *Stratonis* hos versus edidit Huschk. An. cr. p. 288. V. 1. post *θώρηξ* fortasse *ἄορ* excidit.

Nr. 495. *εἰς ἀγαμέμνονα*. Esse deberet, *ὡς ἀγαμέμνονος*. Br. III. 145. nr. 15. An. III. 1. p. 277. V. 2. *μή κέτι*. P. *δολοφρονέουσι γυναιξί*. P. *γυναιξὶ δολοφρονεούσαις*. Pl. Br. Quum post Homerum

plures participia masculinae terminationis cum substantivis feminini generis conjunxerint (vid. Clark. ad Ἰλ. ε. 778. Herm. ad Orph. p. 346.), nihil in textu ausus sum mutare. Disputaverunt de illa generis enallage Dorvill. ad Char. p. 153. ad Coluth. v. 81. p. 27. Musgrav. ad Soph. Trach. 794. Ap. Manethon. V. 23. ὁ δὲ χρυσὸς Κοσμῆται (L. κοσμεῖται) κοχλάδεσσιν ἁλὸς περιπορφύροντος. pro περιπορφυρούσης. fortasse locum habuerit observatio Schaeferi ad Apollon. Rh. T. II. p. 306.

Nr. 496. εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν στοϊκῶν καὶ τῶν ἐπικουρείων. τίνος δὲ τὸ ἐπίγραμμα ζητ. τέον. (i. e. ζητητέον.) Br. II. 257. nr. 1. *Athenaeo* id tribuens cum Diogene Laërt. VI. 14. VII. 30. In Plan. p. 11. St. est ἀδέσποτον. An. II. 2. p. 256. — V. 1. πανάρισται. P. πανάριστα. Pl. Br. — V. 2. σελίσιν. P. Pl. σελίσι. Diog. Br. V. 3. τὰν ἀρίσταν ἀρετὰν ψ. P. ex διττογραφίᾳ. ἀρίσταν in reliquis non reperitur. V. 4. βιότου et πόλιος. P. βίοτον. Pl. βιοτάν. Diog. Br. πόλιας. omnes. In marg. Cod. adscriptum, ὡραῖον. V. 5. ἡδὺ πάθ. P. ἁδυπάθημα. Diog. loco sec. Br. V. 6. ἡ μία τῆς. P. ἡ μία τῶν. Pl. ἁ μία τῶν. Diog. ἤνυσε. omnes. ἤνεσε. Br. c. Meibomio; quae verba confusa in Palat. p. 317. nr. 701. Vulgatam sic explica: doctrinam de voluptate una Musarum sibi sumsit elaborandam et perficiendam. ἀνύειν de artifice est p. 710. nr. 51.

Nr. 497. κράτητος εἰς ἔρωτα. Br. I. 186. nr. 1. An. I. 1. p. 378. Eidem hos versus tribuit Diogen. Laërt. VI. p. 356. et Suid. in Κράτης. T. II. p. 370. In Plan. p. 38. St. ἄδηλον. — V. 2. μὴ ταῦτα. P. V. 3. θεραπεῖα. P. θεραπεία. Br. ἠρτείσθω. P. ἠρτήσθω. Br. Duos versus contraxit Suidas: εἰ δὲ μὴ (Scr. μηδὲ) τοῦτο δύναται, βρόχος. — *Nr.* 498. εἰς πέρσην μητροφθόρον. Br. III. 285. nr. 633. An. III. 2. p. 219. V. 1. μὴ θάπτε. P. θάψῃς. Pl. Br. μὴ θάπτειν suspicabar, qui infinitivus cum imperativo junctus nihil offensionis habet. Ὀδ. κ. 404. κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσατε, ὅπλα τε πάντα· Αὐτὸς δ' αἶψ' ἰέναι. Apollon. Rh. IV. 760. αὐτὰρ ἔπειτα Ἐλθεῖν εἰς ἀκτάς ... εἰπὲ δὲ κοιμῆσαι φύσας πυρὸς ... ἀτὰρ καὶ ἐς Αἴολον ἐλθεῖν. Opp. Cyn. I. 35. μέλπε μόθους ... μέλπε γένη σκυλάκων ... Ἔχθεά μοι θήρεια λέγειν, φιλότητας ἀείδειν. Apud Eundem I. v. 28. μὴ γένος ἡρώων εἴπῃς .. μή μοι βροτολοιγὸν ἀείδῃς. soloecismum sustuleris, ἀείδειν corrigens, quo ducit etiam lectio Cod. Vatic. ἀοιδήν. — V. 2. πάντων μήτηρ. P. μήτηρ πάντων. Pl. Br.

Nr. 499. *εἰς τὸν χρόνον ἄδηλον.* Br. II. 244. nr. 440. An. III. 2. p. 122. In Plan. p. 121. St. hoc epigr. cum duobus sequentibus coaluit. V. 1. *ἀργαλέως.* P. Pl. *aegre progreditur et lento gressu. ἀρπαλέως* tacite scripsit Br. — *πατέρπων.* P. *παρέρπων.* Pl. Br. — V. 5. *ἄριστος.* P. *ἄυριστος.* Pl. Br. V. 6. *ἀεὶ* om. in P. accessit ex Pl. Br. — *Nr.* 500. *ἀλλ. εἰς τὴν καταπτωσιν βηρυ.* (Scr. in editt. *Βηρυτοῦ.*) Br. III. 244. nr. 441. An. III. 2. p. 123. V. 2. *ἀπὸ θνι* P. — *Nr.* 501. *εἰς τὴν πολ. βηρυ.* (Scr. *Βηρυτόν.* Vid. ad p. 431. nr. 425. v. 6.) Iterum legitur p. 548. tamquam *Palladae*, qui illum Beryti casum non vidit. V. 1. *οἱ νέκυες πρότερον.* P. 1. Pl. Br. *οἱ πρότεροι νέκυες.* P. 2. V. 2. *δὲ ζῶντες.* P. 1. Pl. Br. *δ' οἱ ζῶντες.* P. 2.

P. *Nr.* 502. *παλλαδᾶ προς τινα φιλ.* In interiore marg. *ξένονπερὶ κονδι.* fortasse pro, *ζητητέον περὶ κονδίτου.* Br. II. 412. nr. 26. An. II. 3. p. 214. V. 1. *ἔσχεν.* P. *ἔσχε.* Pl. Br. — V. 4. *ῥωμαϊκώτατος.* P. Pl. *ῥωμαϊκώτερος.* Br. praeter necessitatem. V. 5. *σκεύασον μοι οὖν μοι.* P. V. 6. *χρήιζει.* P. *χρήζειν.* Pl. Br. Causa satis gravis non videbatur, cur a Cod. lectione recederem. *λέγουσι* orationi interjectum, ut *φασί, οἶμαι* et similia. Vid. Abresch. ad Aeschyl. T. II. p. 60. — *Nr.* 503. *τοῦ αὐτοῦ.* Br. II. 429. nr. 109. An. II. 3. p. 252. V. 1. *διζύφοις.* P. Pl. Sic etiam v. 2do *δίζυφον.* quod quid esset, nemo dicere potuit. *ζωΐφιοις* et *ζωΐφι' ἐν.* Br. c. Toupio Em. in Suid. T. I. p. 242. qui *pediculos* intelligit. Correctio parum firma. — V. 4. *γέγονα.* in marg. *καὶ γέγονεν.* P. Sic Pl. Br. „Interpolatum videtur a librariis hoc epigr., in cujus versu 3tio *ἠπιάλῳ κάμνων … περιῆψα* olim lectum fuisse probabile est. Addita caetera ad supplendam lacunam." Br. parum probabiliter. — Sequitur in Cod. versus:

ἵπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν.

sine auctoris nomine, aliove lemmate. Est is Nicandri in Ther. v. 741. ubi vid. Schneider. in Cur. posterior. p. 263. Legitur in Plan. L. I. p. 85. St. *Νικάνδρου* inscriptum. In vett. editt. omnibus, etiam in Cod. ap. Bandin. Catal. Mssc. Bibl. Laur. T. I. p. 100. *Παλλαδᾶ.*

Nr. 504. *εἰς τὰς μούσας ἄδηλον.* Br. II. 513. An. II. 3. p. 403. V. 4. *εὗρε.* in marg. *ηὗρε.* P. *εὗρε.* Br. *ἦρε.* Pl. V. 8. Hunc versum, qui in P. et Pl. legitur, ut supervacaneum, uncinis compescui. V. 9. *βίον τε καί.* Pl. Br. *το* om. P. Serioris poëtae hi versus sunt, apud quos *καὶ* saepissime producitur ante vocalem, contra legem a veteribus

observatam. Vid. Spitzner. de Product. Brev. Syllab. p. 36. et de Versu heroico p. 108. Gerhard. Lectt. Apollon. p. 167.

Nr. 505. εἰς τὰς αὐτάς. Br. II. 520. An. II. 3. p. 415. De Musarum imaginibus earumque attributis consule Viscont. in Mus. Pio-Clement. T. I. p. 39. sqq. ubi hoc poëmation saepe in testimonium vocat. V. 2. εἴκελον ἀτρεκίῃ. P. εἴκελος ἀτρεκίῃ. Pl. δείκελον tacite correxit Br. Ῥείης δείκελον est p. 129. nr. 260. Agath. in Planud. nr. 332. p. 725. Idem in Pal. p. 380. nr. 153. Τριτογενοῦς δείκελον. — V. 3. ἀκοίσης. P. unde ἀκοίσῃς scripsi. Vid. ad p. 222. nr. 227. v. 7. ἀκούσεις. Pl. Br. quod in serioribus ferri posse, docui in Praefat. ad T. I. p. L. nr. 49. Vid. supra ad p. 426. nr. 397. V. 4. ἐριτίμονα. P. εὐρήτορα. Pl. Br. εὑρήμονα Salm. in in not. inedit. Dedi quod proximum erat, εἰδήμονα. Supra nr. 496. ὦ στοῖχων μύθων εἰδήμονες. In Appendic. nr. 354. T. II. p. 869. τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα φῶτα. — V. 5. λιγαινει. P. λιγαίνει. Pl. Br. V. 6. ἐπὶ σπείρουσά με λέσσης. P. ἐπισπείρουσα μελίσσης. Plan. Br. Christod. Ecphr. v. 109. de Erinna: ἐνὶ σιγῇ πιερικῆς ῥαθάμιγγας ἐπισταλάουσα μελίσσης. μελείας malit Viscont. l. c. p. 36. me non probante. — V. 7. Θάλεια. P. et omnes editt. vett. Pl. Θαλίη. Steph. Illud cum Br. restitui. Media in Θάλεια corripitur, ut in ἐπειή. Vid. ad p. 224. nr. 120. ad p. 246. nr. 265. ultima producitur ante μ. Vid. ad p. 213. nr. 31. Spitzn. de Product. Brev. Syll. p. 16. — V. 8. ὁσίων θηλυτέρῃσι. P. θυμέλῃσι. Pl. Br. V. 9. σῆς. P. et quaedam editt. Pl. τῆς reliquae et Br. — P. V. 14. ἀστρώην παλ. ἀν. Sic αἰθέρος παλινδίνητον ἀνάγκην est in Nonni Dion. II. p. 56. 19. Supra Claudian. p. 53. nr. 19. ἐμβεβαὼς κόσμοιο παλινδίνητον ἀνάγκην. — V. 15. σκέπτο. P. σκέπτεο. Pl. Br. — V. 17. φθεγγομένη. P. Br. φθεγγομένης. Pl. θελξίφρονα παλμόν. P. Pl. θελξίφρονι παλμῷ. Br. φθέγγεσθαι παλμὸν argute dictum, ut φθέγγεσθαι φθογγήν. *vocis loco jucundo manuum motu utor.* Ad sensum facit Nonnus Dion. V. p. 146. 3. καὶ παλάμας ἐλέλιζε Πολύμνια, μαῖα χορείης, Μιμηλὴν δ' ἐχάραξεν ἀναυδέος εἰκόνα φωνῆς· Φθεγγομένη παλάμῃσι σοφὸν τύπον ἔμφρονι σιγῇ. De eadem re Idem IV. p. 110. 33. ὄρθια δινεύουσα νοήμονι δάκτυλα παλμῷ. L. XIX. p. 522. 21. πολυστρέπτοιο δὲ τέχνης Σύμβολα τεχνήεντα κατέγραφε σιγαλέῃ χείρ. V. 18. νεύματι. Nonn. Dion. L. XIX. p. 520. 29. σιγὴν ποικιλόμυθον ἀναυδέϊ χειρὶ χαράσσων .... Νεύματι τεχνήεντι νοήμονα ῥυθμὸν ὑφαίνων.

Nr. 506. *πλάτωνος εἰς τὰς μούσας.* Br. I. 171. nr. 12. An. I. 1. p. 346. — *Nr.* 507. *καλλιμα εις τον αρα.* In fine adscriptum, *ὡραῖον.* Br. I. 469. nr. 35. An. I. 2. p. 287. V. 1. *ἀοιδόν.* P. *ἀοιδῶν.* Br. c. Scalig. et Bentl. V. 2. *ἀλλ' ὀκνέω μή.* P. quod Bentl. comparat cum Latinorum, *haud scio an.* Proprie est: *Cunctor, an non dicere debeam.* . . Quod Victor. in suo Cod. reperit, *οχαιω μη*, id facile apparet, ex *ὀκνέω μή* depravatum esse. *ἀλλ' ὄχ' ἄκρον.* Br. c. Ernestio. V. 4. *ἀῤῥήτου.* in marg. *ἀρήτου*, *ἀντὶ ἀράτου.* P. *σύντονος ἀγρυπνίῃ.* P. *σύμβολον ἀγρυπνίης.* Br. c. Ruhnken. quae elegans correctio, non item necessaria. Est autem h. l. *σύντονος ἀγρυπνίη*, *opus* indefesso studio *vigilatum.* Theophyl. Sim. Ep. LIV. *ἡ σύντονος ἀγρυπνία παρῴχηκε.* Plutarch. T. II. p. 36. B. *ὁ μέγας καὶ σύντονος πόνος.* Pratin. ap. Athen. L. XIV. p. 624. F. *μὴ σύντονον δίωκε ἀλλ' ἀνειμέναν Ἰαστὶ μοῦσαν.* quod fortasse obversabatur Aeliano H. An. XII. 46. *καὶ ὡς ὅτι μάλιστα πειρᾶται τοῦ μέλους ὑποχαλᾷν, καὶ ὅ τι ποτέ ἐστι τῆς μούσης σύντονον ἐᾷ.*

Nr. 508. *παλλαδᾶ εισινα φι).* Br. II. 437. nr. 143. An. II. 3. p. 265. In Plan. p. 39. St. est *ἄδηλον.* V. 1. *τίς.* P. V. 2. *γίνεται.* P. *γίγνεται.* Pl. — V. 3. *εἰ θέλοι.* P. *εἰ μέλλει.* Pl. Br. Illud restitui, sed *θέλει* videtur corrigendum. Ap. Lucian. T. IX. p. 1. *εἰ μὴ καὶ μάντιν ἅμα ἐθέλοις εἶναι τὸν ἄρχοντα.* recte Cod. reg. *ἐθέλεις.* Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 56. Ap. Aeschyl. Choëph. 102. *λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον.* sensus non est: *si quid haberes melius, id diceres.* sed potius: si quid habes melius, id proferas, quaeso. Quare scribendum: *εἴ τι τῶνδ' ἔχεις.* Sic Ibid. v. 663. *Ξένοι, λέγοιτ' ἄν, εἴ τι δεῖ.* — V. 4. *κακίμερος.* P. *καχήμερος.* Pl. Br. Cod. lectionem restitui monente Schaefero in not. mst. ubi haec addiderat vir eruditissimus: „Nota sunt composita ex *ἵππος.* Cf. Io. „Mich. Heusinger Emendatt. p. 340. ad Ciceron. Offic. init. p. 2. „Perperam Eustath. ad *Ἰλ.* p. 524. 7. ed. Rom. tantum in nominibus „propriis id fieri statuit. Rectius Tzetza ad Lycophr. p. 837. ed. Müll. „Hujus generis sunt *κακομιλία.* Vid. Hemsterh. Add. ad Hesych. „T. II. c. 112. *κροκίφαντος*, vox saepe ap. Grammaticos et Lexico„graphos obvia, ut ap. Suid. T. II. p. 378. Etym. M. p. 539. 45. „*λευκηπατίας.* Plutarch. T. V. P. III. p. 1266. ed. Wyttenb. *φοινι„κείμων* denique, a Lexicographis omissum, quod certa emendatione „Epicharmo Athenaei p. 398. D. restituit Porson. in Advers. p. 113."

Haec ille. Quaedam hujus generis vid. ap. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 315. s. In fine epigr. adscriptum ἀστεῖον.

Nr. 509. ἐντωι ηροδο. Herodot. L. VIII. 96. p. 664. κολιάδες et φρίξουσιν. P. φρύξουσι correxit Kuhn. ad Pausan. I. pag. 2. — *Nr.* 510. ἄδηλον. Edidi in Paralip. I. nr. 62. p. 660. V. 1. κριτωνίαν ὅς με σόλον. P. quod leni mutatione correxi. Scriptum est hoc distichon in Meltinam, Solonis filiam, quam Critonianus statuarius sua manu fictam posuerat. De penultima in Κριτωνιανὸς ob metri commoditatem correpta vid. ad p. 317. nr. 700. Sic Ἰουλιανός. p. 327. nr. 747. p. 708. nr. 45. Λουκιανός. in Append. Epigr. nr. 49. T. II. p. 772. Κυπριανός. Eudocia de S. Cypri. II. 361. in Bandin. Catal. Mss. T. I. p. 239. — ἐτέχνωσεν θηλήθην. P. Notanda syllaba θη ex εκ enata; quod non mirabuntur, qui Codd. tractarunt. Nam ἐκλήθην corrigendum esse, dubitare noli. Caeterum malim τέκνωσεν, ut πλάσθην, ubi Cod. ἐπλάσθην. — *Nr.* 511. ἄδηλον. Edidi in Paralip. I. nr. 63. p. 660. Argumentum obscurum.

Nr. 512. ἄδηλον. εἰς βίβλ/. Paralip. I. nr. 64. p. 660. V. 1. εὐμενές, P. εὐμενέως correxi. Scripti sunt versus ad praeceptorem quendam imperatoris nescio cujus. V. 1. πρώτοιο depravatum videtur ex nomine proprio, ut Πρόκλοιο, aut simili. V. 2. δεδογμένα. Scr. δεδειγμένα. quod cum ὄργια bene conspirat. Cf. Aristoph. Ran. 1064. Supra Dioscorid. p. 413. nr. 340. v. 2. — V. 3. διδάσκαλε ἵλαος. De hiatu vid. ad p. 241. nr. 230. — *Nr.* 513. κριναγόρ. Edidi in Paralip. I. nr. 65. p. 661. Est fragmentum epigrammatis in comoedum. — *Nr.* 514. ἄλλο. Dedi Ibid. p. 661. nr. 66. V. 1. ἔξευξε με. P. ubi librarium voluisse ἔζευξέν με, non dubito. Sed sensus minime expeditus. Fortasse agitur de statua Hymenaei, in domo Praxillae recens nuptae dicata. Tum legeris: ἐς δόμον ἔζευξέν με. Ludere videtur poëta in verbis ἔζευξε et νεόζευκτος. — V. 2. θαλαμους. P.

Nr. 515. ἄδηλον. Br. III. 160. nr. 50. An. III. 1. p. 316. V. 1. τρεῖς εισιν αι Χάριτες. P. αἱ Χάριτες τρεῖς εἰσι. Pl. Br. Bene habet membran. lectio, modo inutilem articulum deleas. — οὐ δὲ μία. P. οὐ δὴ μία. Pl. οὐ δὲ δὴ μία scripsi. Vid. ad p. 100. nr. 83. v. 1. In Arriani Anab. Alex. M. V. 11. p. 313. ed. Schm. οὐ δὲ δικαίως μένειν κατὰ χώραν. praeclare Coray ad Plutarch. Vit. T. V. p. 452. correxit: οὐ δὲ καὶ ὣς μένειν. Lenius fuerit etiam: οὐ δὲ δὴ καὶ ὥς.

In Eudociae Martyr. S. Cypr. v. 306. in Band. Catal. T. I. p. 232. ἀλλ' ὅτ' λυκάβας τέλος ἔλλαβε. scr. ἀλλ' ὅτε δὴ λυκ. In Alciphron. L. II. ep. IV. p. 248. ed. Bergl. ἀλλὰ καὶ τοῦτό γε δῆλος ἐκ τῶν ἐπιστολῶν, ὧν ἀνέγνων, δῆλος ἦν ὁ βασιλεὺς τἀμὰ πεπυσμένος. Wagnerus alterum δῆλος delevit, quam prius depravatum sit. Scribendum videtur: ἀλλὰ καὶ τοῦτό γε δὴ ἐκ τῶν ἐπ. ὧν ἀνέγνων, δῆλος ἦν ὁ βασ. τ. π.

P. Nr. 516. κριναγόρου, ἀδιανόητον παντελῶς. Br. II. 149. nr. 32. An. II. 1. p. 405. Nonnisi ultimum distichon legitur in Plan. p. 87. St. V. 1. ὅπου. causam reddit. Vid. Reitz. ad Lucian. T. IV. p. 435. Coray ad Plutarch. T. I. p. 376. Werfer. in Actis Philol. Monac. T. I. p. 118. — V. 4. πῖαρ ἄπεστι νόσου. P. Br. ἄπιστον ὕσον. tentabat Jos. Scaliger in Ep. ad Salmas. nr. 248. p. 556. ed. an. 1627. probante Chard. de la R. in Mag. encycl. an. V. T. II. p. 29. Lenis correctio, sed vide, an non illud ἄπιστον ὕσον pro rei, de qua agitur, natura nimium videatur. Schneiderus ad Aelian. H. An. I. 37. p. 41. corrigit: νεφρῶν vel νεβρῶν πῖαρ ἀκεσσίνοσον, unde vocem ἀκεσσίνοσος in Lexicon retulit. ἀκεσσίπονος est ap. Nonn. Dion. VII. p. 206. 10. XII. p. 348. 22. ubi ἀκεσσιπόνοιο excusum. Heyn. in Ephem. Goett. an. 1812. nr. 80. p. 800. χρίονται νεφροῖς πῖαρ ἔπεστιν ὕσον. i. e. ὕσον πῖαρ ἔπεστι νεφροῖς. *adipe illo, quo renes obducuntur*; quod vulgo est λίπος ἐπινεφρίδιον. Mihi νεφρῶν πῖαρ ἀπὸ στέατος in mentem venerat, *pinguedinem sevi renium.* Ἰλ. λ. 550. οἵ τε (κύνες) μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι. Sevo ex bobus ducto facillime canes decipi posse apparet, ut boves, non homines, appropinquare existiment. Nihil harum emendationum satis certum. — V. 5. ὦ καλόν. P. ὦ κακόν. Pl. Br. V. 6. ῥηΐτεροι. P. ῥηΐτεραι. Pl. Br. ἀγαθῶν. P. in marg. ἢ ἀγαθόν. ζτ. — ἀγαθόν. Plan. Br.

Nr. 517. ἀντιπατρ θεσσαλ/. Br. II. 116. nr. 28. An. II. 2. p. 310. V. 2. αὖ δὴ κεῖ μελπομένα. P. σοὶ δ' εἴκει μελπομένῳ. Pl. Br. Sic ἧκε et εἶκε confusa p. 159. nr. 97. v. 4. — γλάφυρε. P. Br. γλαφύρα. Pl. De Glaphyro tibicine vid. ad Juven. Sat. VI. 77. — V. 3. οὐκ ἐν ἀθήνῃι. P. οὔκεν ἀθήνη. Pl. Br. V. 4. ἔρριψεν. P. Pl. ἔρριψε. Br. Ad λωτοὺς in marg. Cod. notatum, γρ. αὐλούς. V. 5. ποικιλότερπε σάφ' ὑπνωσα κεν. P. ποικιλότερπε· σάφ' ὑπνῶσαι. Pl. ποικιλότερπες· ἀφυπνῶσαι κεν. Br. cum Eldikio, quem vide inventum

suum explicantem, ap. H. de Bosch T. IV. p. 485. Verbum ἀφυπνόω nonnisi Lucae auctoritate munitum in Lexicis prostat. Simile ἀφυπνίζειν est ap. Athenae. in fr. Phylarchi L. X. p. 438. D. in Bekkeri Anecd. I. p. 473. Caeterum ad analogiam aliorum adjectivorum, quae a τέρπεσθαι derivantur, scripsi ποικιλοτερπής. Inter haec παντερπής, quod dubium videbatur Schneidero, legitur ap. Plutarch. T. II. p. 1104. V. ἰαχᾶς τε παντερπέος αὐλῶν. — ἀγκαλίσιν. P. Pl. ἀγκαλίοις. Br. —

Nr. 518. ἀλκαίου μεσσινι. Br. I. 489. nr. 13. An. I. 2. p. 356. Iterum legitur in Cod. post nr. 520. distichorum ordine permutato. V. 1. τειχίζειν. P. 1. 2. τείχη ζεῦ. Pl. Br. — πάντα φιλίππωι. P. ῥέξε φιλίππου. Pl. Br. qui in Lectt. illud praefert. — V. 3. χθὼν μὲν δή. P. καὶ γὰρ χθών. Pl. Br. σκήπτροισι. P. σκάπτροισι. Pl. Br. V. 4. δέδμηται. P. δίδμανται. Pl. Br. Etiam Cod. lectio bene habet.

Nr. 519. ειστὸν αυτον οτε ἠναγκαζετο πιεῖν κόνιον. (κώνειον.) Legitur iterum p. 508. cum lemmate: ἀλκαίου εἰς Φίλιππον. Hinc auctoris nomen (quod etiam Planud. habet p. 172. St.) et tertium distichon addidi, quo membr. loco priore carent. Br. I. 489. nr. 14. An. I. 2. p. 356. V. 1. πίομαι Ἕλληνες. P. 1. ὦ ληναῖε. P. 2. Br. Ἕλληνες passim in similium vocabulorum locum irrepsit. Vid. Additam. An. in Athen. p. 137. V. 2. νηδύν. ἀνδρομέων νηδύν, verbis transpositis, Graefius Ep. crit. in Bucol. gr. p. 46. Sed vid. ad p. 519. nr. 75. p. 535. nr. 199. — V. 3. ἔνχαρον. in marg. ἔκχερον. P. 1. ἔγχαρον. P. 2. Pl. Br. V. 5. 6. om. P. 1. supplet P. 2. Pl. Br. — *Nr.* 520. εἰς τὸν αὐτον. Br. III. 271. nr. 570. An. III. 2. p. 183. In Cod. sequitur epigr. quod dedimus nr. 518.

Nr. 521. εἰς σαπφῶ παρα τῶν μουσῶν κημωμένης. (L. κοιμωμένης, αὐτῆς sc.) Br. III. 261. nr. 522. An. III. 2. p. 158. V. 1. γε ὀλίζον. Poëta, priscum dicendi genus aemulatus, hiatum vitare noluit. — V. 2. τῷ πρώτῳ. P. τῷ πρῶτον. Br. Sed illud dictum videri potest pro ᾧ πρώτῳ. — V. 3. σαπφοῖ. P. κρίσιν ἐνοῦμεν ἄφθιτον εἶμεν. P. σοὶ θὴν χρυσὸν ἐνείμαμεν. Br. c. Toupio, in Lectionibus tamen magis probans, σοὶ γάρ. Auri aliena mentio. Quare reposui: σοὶ γὰρ κισσὸν ἐνείμαμεν ... praeterea εἶμεν fortasse mutandum in ἄμμες; quamvis hoc non omnino necessarium. *Hedera* quodvis poëticae facultatis genus significari, constat ex Horat. I. Carm. I. 29. Ibyci, poëtae lyrici, tumulus πολὺν χεύατο κισσὸν in ep. p. 320. nr. 714. Catullus *hedera juvenilia cinctus Tempora.* ap. Ovid. III. Amor. X. 61. —

V. 4. ἐρισφάραγος. P. ἐρισμάραγος. Br. Illud restitui. Homer. Hymn. in Merc. v. 187. ἄλσος ἐρισφαράγου γαιηόχου. Pind. Isthm. VIII. 48. βαρυσφαράγῳ πατρί. — σὺν δὲ πατὴρ. P. σύν τε. Br. — V. 5. μέλψαι. P. idque Toupius servavit cum Reiskio. μέλψῃ. Br. — V. 6. ἔσσεαι ἠπεδανά. P. in qua lectione primus haesit Br. qui dedit ἔσσεται ἠπανίη. quod elegans et fortasse verum. Cf. ad p. 152. nr. 239. n. 6. Non tamen ausus sum lectionem membr. proscribere, quum ἠπεδανός, (*imbecillus*, *debilis*, i. e. robore *carens* et viribus), simpliciter pro ἐνδεής usurpari potuerit. Ut h. l. ἠπεδανή, sic ἠπεδαναὶ κόραι in Adag. Andr. Schotti p. 502. nr. 31. Versus, qui sequitur in Cod., ineptum est commentum Grammatici: μ .... μαθες ὄ: μοι ἐν ὕπνιον. Scr. μαῖα ἐμά, θεῖός μοι ἐνύπνιον. ex Ἰλ. β. 55. κλῦτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος. et Ὀδ. ξ. 495.

P. Nr. 522. εισομηρ. Br. III. 247. nr. 451. An. III. 2. p. 128. V. 1. μέγα ἔργον. Vid. ad p. 310. nr. 650. v. 1. — V. 3. γέροντα αὔξοιτε ἀεὶ νέον. P. γέροντ' αὔξοιτ' ἐς ἀεὶ νέον. Br. c. Reiskio, quod sine dubio verum. V. 4. ἡμετέρων. Br. c. Jens. et Reisk. Restitui ὑμετέρων ex Cod. Pal. — Nr. 523. εισ μοῦσαν. Br. II. 255. nr. 7. inter epigrammata Dionysii, cui inscribitur in Plan. p. 8. St. An. II. 2. p. 253.

Nr. 524. εἰς διονυσο ὕμνος ἀδέσποτον: μέλπωμεν βασιλῆα φιλεύϊον εἰραφιώτην. (Novissimum hoc epitheton explicat Nonn. IX. p. 250. 13.) Br. II. 517. An. II. 3. p. 408. V. 6. εὐάπελον. P. εὐάμπελον. Pl. Br. ἐγεσίκωμον. in marg. ἐγερσίκωμον. P. ἐγερσίκωμον. Pl. Br. V. 8. ἠτεροπῆα. P. V. 9. θυρσοφόρον, θρήϊκα. P. Pl. Eudocia p. 123. θρήϊκα, θυρσοφόρον. Br. quem non ausus sum imitari. In θρήϊκα media producitur. Vid. Dorvill. in Vann. cr. p. 386. Tum in θιασώτην ῑ natum esse videtur, ut p. 530. nr. 146. in διακοσίους. Idem fit in πόλιας ap. Homer. θ. 560. in Αἰθιόπιον ap. Dion. Perieg. v. 38. in διανεκῶς in versu Corinnae ap. Hephaest. p. 9. l. 7. — V. 13. μαινόλιον. Maxim. π. κατ. v. 83. ἢ καὶ μαιονίῃσιν ἐφ' Ὑάσιν ἰνδάλληται. Scr. μαινολίῃσιν. quod lenius quam μαινομένῃσι Dorvillii ad Char. p. 745. μεθυδώτην. P. et omnes editt. Plan. praeter Steph. ubi μεθυδότην. Simile est illi nr. 525. v. 25. ὡρεσιδώτης. v. 2. βιοδώτης. et βιοδῶτις. Hymn. Orphic. XXVIII. 2. ὀλβιοδώτης. Ib. in Prooem. v. 35. μεθυδώτας legitur etiam ap. Anacr. XXVII. 4. ubi quaedam

editt. *μεθυδότης* exhibent; sine diversitate lectionis Orph. Hym. XXVII. 1. — V. 14. *νεβρόδεα*. P. *νεβρώδεα*. Pl. Br. V. 15. *ξενοδότην*. in marg. *ξενιδότην*. P. *ξενοδώτην*. Pl. et Draco de Metr. p. 70. 16. *ξενιδότην* non deterius, judice Brunkio. V. 16. *ὀρέσκιον*. P. *ὀρέσκοον* malit Lobeck. ad Ajac. p. 244. — V. 18. *ῥηκτώδεα*. P. *ῥικτώδεα*. Pl. Br. *ῥπνοχορῆα*. in marg. *ῥηνοφορῆα*. P. *ῥηνοχορῆα*. Pl. *ῥινοτορῆα*. corr. Scaliger in not. mst. — V. 19. *σεμελιγενέτην*. P. *σεμεληγενέτην*. Pl. Br. V. 20. *τυρηνολέτην*. P. *τυῤῥηνολ*. Pl. Br. — V. 22. *φηρομανῆ*. in marg. *φωρομανῆ*. P. *φηρομανῆ*. Pl. Br. V. 23. *χαλίφρονα*. P. *χαλίφρονα*. Pl. Br. V. 24. *ψυχοπλανῆ*. P. Pl. Eudoc. *ψυχοπλάνην*. Br. quod me invito in textu remansit. — V. 25. *ὠρινομιστήν*, *ὡρεσίτροφον*, *ὡρεσσίλοιπον*. P. *ὥριον*, *ὠμηστήν*, *ὀρεσίτροφον*, *ὠρεσίλοιπον*. Pl. Eud. Sic etiam p. 543. nr. 271. v. 2. *ὠμιστὴν* scriptum in Cod. pro *ὠμηστήν*. — *ὠρεσίτροφον* plures editt. Plan. Scripsi *ὠρείτροφον* c. J. Scaligero. Idem in novissima voce tentavit *ὠρεσίδουπον*, quod Br. dedit. Hoc mihi verius videtur quam *ὠρεσιφοίτην*. In fine ultimus versus ter repetitur in Pal. aut mystico quodam usu, aut librario ludente.

P. *Nr.* 525. *εἰς ἀπόλλωνα ἀδέσποτον*. In marg. *ὕμνος εἰς ἀπόλλωνα κατα στοιχεῖον αποτ αβ μέχρι τοῦ ω. ἡρωϊκ/ τὸ μέτρον*. Br. II. 518. An. II. 3. p. 411. V. 1. obscurum, utrum *ὑμνέομεν* sit in Pal., an *ὑμνέωμεν*. Hoc in ultimo versu diserte exhibetur. *ὑμνείω*. Pl. — *ἁβροχαίτην*. P. V. 12. *λυροθηγέα*. P. *λυρογηθέα*. Pl. Br. — V. 13. *μυστιπόλον*. P. Br. *μυστοπόλον*. Pl. V. 14. *νεβροχαρῆ*. P. Pl. *νευροχαρῆ*. Br. Hinnuli nihil ad Apollinem. Sed *νευροχαρὴς* dicitur, ut v. 3. *βελεσσιχαρής*. In *νευ* et *νεβ* permutandis error est librarii, ut in *αὔρα* et *ἄβρα* (v. Dorvill. ad Char. p. 45.) *καλαῦροψ* et *καλάβροψ*. vid. Lennep. ad Coluth. v. 107. p. 54. Br. ad Apoll. Rh. IV. 974. [Add. Jo. Mich. Heusinger. not. ad Aesop. XXXIX. 1. p. 114. ed. Lips. *G. H. S.*] — *νηφαλιῆα*. P. *νηφαλεόντε*. Pl. V. 15. excitatur ap. Dracon. de Metr. p. 70, 18. — V. 21. *ὑψοεντα*. P. unde Br. in Lectt. *ὑψήεντα*, aut *ὑψιμέδοντα* legendum existimat. *ὑετόεντα*. Pl. *ὑετόωντα* Codd. Plan. ap. Br. Hae lectiones a lectione membr. Pal. parum discrepant, cum litterae *ψ* et *τ* tam inter se similes sint in Codd., ut interdum vix discerni queant. — V. 23. *χρημαγόρην*. P. *χρησμ*. Pl. Br. *χρυσόχροον*. P. *χρυσόχροα*. Pl. Br. V. 25. *ὠκύπορον*. P. *ὠκύπορον*. Pl. Br. Syllabarum sic temere insertarum exempla dedi ad p. 396. nr. 245. v. 1. —

ὠρεσιδώτην. P. Pl. Br. ὠρεσικοίτην. Scaliger in not. mst. — V. 6. om. in Plan. et Br.

Nr. 526. ἀλφειου μειτυ) εις ς τυ ῥωμαίων. Br. II. 129. nr. 7. An. II. 1. p. 347. V. 4. δ' ὅμως. P. in marg. οὐρανίη δ' οἶμος. Sic Pl. Br. — Nr. 527. ἐκ τ ηροδο. Br. III. 248. nr. 457. An. III. 2. p. 153. Oraculum Hipparcho per somnium datum ap. Herodot. V. 56. p. 398. — V. 2. ἀδίκων. P. Pl. ἀδικῶν. ap. Herod. Br. — ἀποτίσῃ. P. ἀποτίσει. Pl. Br. — Nr. 528. παλλαδᾶ. Edidit Reisk. inter Jensiana p. 144. nr. 723. nos in Paralip. I. nr. 67. p. 661. P. V. 2. παλλαδᾶ τοῦ μετεώρου (vid. ad p. 440. nr. 481.) εἰς τὸν οἶκον μαρίνης. V. 3. φόλλην. P. φόλλιν. dedi c. Reisk.

Nr. 529. εις κλινάριον πορν αποδαφνης. Br. III. 164. nr. 71. An. III. 1. p. 326. λέκτρου . . . ἐτύχθη. P. λέχος . . ἐτύχθην. Pl. Br. qui tamen ἐτύχθη non improbat. Etiam λέκτρον fortasse defendas. Apollon. Rh. I. 748. Τηλεβόαι μάρναντο καὶ υἷες Ἠλεκτρύωνος. praeeunte Hesiod. in Scut. Herc. v. 3. quamquam in nomine proprio talis correptio excusabilior. Color ut ap. Nonn. Dion. XLII. p. 1100. 29. de Daphne: Φοίβου λέκτρα φυγοῦσα, κόμην ἐστέψατο Φοίβου. — Nr. 530. εἰς αρ ἀνάξιον. Br. III. 168. nr. 88. An. III. 1. p. 337. V. 2. ὡς ὅτι. Vid. ad p. 321. nr. 718. v. 4. — ὅτι μέχρι σοῦ. P. ὅτι καὶ μ. Pl. Br. Minore mutatione scripsi: ὡς ὅτι μέχρις σοῦ. In his particulis, μέχρις, ἄχρις, οὕτως similibusque librarii saepenumero litteram finalem omittunt, praesertim sequente consonante. Adjecto καὶ non opus esse, docet locus Plutarch. T. II. p. 799. C. de Atheniensibus: φοβερός ἐστιν ἄχρι τῶν ἀρχόντων, εἶτα φιλάνθρωπος ἄχρι τῶν πολεμίων. Quod si quis tamen Planudeam lectionem ob sensum minus ambiguum praetulerit, equidem non refragabor.

Nr. 531. εἰς ἑσαίρους διατο ταχος. Post Reiskium p. 144. nr. 724. dedi in Paralip. I. nr. 68. p. 662. — Nr. 532. εις κολοκυν. Reisk. l. c. nr. 725. Paralip. I. nr. 69. p. 662. V. 1. κολόκυντε. P. κολόκυνθε. Reisk. Versu sequ. κολοκυντων. Vid. Plan. nr. 257. T. II. p. 697. Utroque modo scribitur. Vid. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 319. — οὐ σικύων γένος ἐφάνη διερὸν γένος. P. prius γένος om. Reisk.

Nr. 533. εἰς τον απο κον (κοντοῦ scr.) κατερχομεν/ θηριομάχ. Reisk. p. 144. nr. 726. Paralip. I. nr. 70. p. 663. V. 1. δ' ἐς. P. εἰς.

Reisk. V. 2. *ἀνεγρομένοιο δ' ὕπερθεν*. P. *ὑπαίθεν*. Reisk. quod *subtus* significare censet. Scripsi: *ἀνεγρομένου δ' ὑπένερθεν*. Haec permutata in Coluth. 119. et alibi. Vid. ad p. 270. nr. 421. v. 7. — V. 4. *οὐδὲ λάβεν, ὁ θὴρ τὸν ἄνδρα* sc. Nominativus ex praecedente casu obliquo assumendus. Vid. ad p. 392. nr. 223. v. 3. — *μετίαχον*. P. *μέγ' ἴαχον*. Reisk. *Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον*. *Ἰλ. β.* 333. 394. 506. *οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες*. *Ἰλ. ξ.* 421. *βῆ ῥα μέγα ἰάχων*. *Ἰλ. ῥ.* 213. — *Nr.* 534. *ἄδηλον εις αρτεμιν*. Br. III. 148. nr. 24. An. III. 1. p. 282.

Nr. 535. *εἰς διόνυσον*. Alteri versui in Cod. adscriptum: *εἰς οδοιπορ*[3]. utrumque inepte. Recte hi versus junguntur in Plan. p. 116. St. Br. III. 241. nr. 427. An. II. 2. p. 115. V. 2. *ξείνους*. P. *ξείνοις*. Pl. Br. *ναέτας*. P. *ναέταις*. Pl. Br. Huic versui adscriptum *ὡραῖον* in P. — *Nr.* 536. *εἰς ἀλφειὸν ποταμόν*. Br. II. 344. nr. 2. tamquam *Nestoris*, cui hic versus inscribitur in Plan. p. 106. St. An. II. 3. pag. 5. Similiter Nonn. Dion. XIII. pag. 370. 15. *καὶ ἀκροτάτου διὰ πόντου Ἕλκει δοῦλον ἔρωτος ὑπέρτερον ἄβροχον ὕδωρ, Θερμὸν ἔχων ψυχροῖο δι' ὕδατος ἀπτόμενον πῦρ*. — *Nr.* 537. *εἰς ἡνιόχ*[3] (i. e. *ἡνιόχους*.) *νέστορος νικαίως*. Br. II. 344. nr. 4. An. II. 3. p. 6. V. 1. *θρυλήσαντες*. P. *θρυλλήσαντες*. Pl. Br. Vid. de hac orthographia Ernest. ad Homer. T. II. p. 465. s. Heyn. ad *Ἰλ.* T. VIII. p. 440. Schaefer. ad Dion. Hal. p. 122. — *ἐπεπαυσατ'*. P. *ἀπεπαύσατ'*. Pl. Br. V. 3. *καὶ δέ τις*. P. *ἦν δέ τις*. Pl. Facile *ἦν* in *καὶ* corrumpitur. *κἂν δέ τις*. Br.

Nr. 538. *ἔχει τὰ κδ̄ γράμματα*. — *Nr.* 539. *ὅμοιον*. Habet Plan. p. 25. St. cum lemmate: *στίχοι ἔχοντες τὰ εἰκοσιτέσσαρα στοιχεῖα*. V. 2. *φθογγάζεται*. P. *φθογγάζετο*. Pl. — *Nr.* 540. *εἰς ηρακλει τον τρειοιον*. Br. III. 259. nr. 516. An. III. 2. p. 152. V. 1. *εἴλεε*. P. et Hesych. Miles. p. 21. *εἴλυε*. Pl. Br. *εἰλέω* nihil ab *εἰλύω* discrepat. Strato p. 600. nr. 208. *βιβλίδιον, ἤ ῥά σ' ἀναγνοὺς . . . κατὰ μηρῶν εἰλήσει δροσερῶν*. Vid. Valken. ad Theocr. Adon. p. 247. C. In *εἰλύω* media producitur ap. Sophocl. Philoct. 698. ut etiam in *εἰλυὸς* apud Nicand. Ther. 143. Apoll. Rhod. I. 1144. Contra corripitur *ῠ* in *εἰλυόεις* Nic. Ther. 568. in *εἰλύεται* ap. Eund. Alex. v. 17. et ap. Arat. Phaen. 432. — V. 2. *μάλα το*. P. *τοι*. Pl. Br. *ἀτραπητός*. P. et quaedam editt. Plan. *ἀτραπιτὸς* reliquae et Br. — V. 4. *εἰσαγάγῃ*. P. — *ἠέλιον*. P.

Nr. 541. ἀντιπάτρου εἰς ποτηρ/. Br. II. 112. nr. 15. An. II. 1. p. 297. V. 1. διογενης. P. θειογένης. Pl. Br. Refert haec Br. ad Theogenem Apolloniatem mathematicum, de quo Sueton. in Vit. Aug. c. 94. Vid. Salm. ad Scr. Histor. Aug. T. II. p. 735. V. 3. σφαίρῃι. P. σφαίρης. Pl. Br. — ἡμῶν. P. Pl. ἡμίων. Br. V. 4. τὰ βορέῃι. P. τὰν. Pl. Br. P. V. 5. μὴ κὲτ'. P. ἄρητον. Ib. ἄρκτον. Pl. — δισσὰ γάρ. P. δοιὰ δ' ἐν. Pl. δισσὰ δ' ἐν. Br. Restitui γάρ, quod orationem non minus bene vincit, quam δέ; quamquam hoc ob sequentem imperativum lenius est. Sed ἄθρει idem hoc loco valet, quod ἀθρήσεις.

Nr. 542. κριναγόρου. Br. III. in Lection. p. 164. (ed. Lips. T. II. p. 140. nr. 47.) An. II. 1. p. 418. Vid. Porson. in Advers. p. 274. V. 1. θάρσει sic accipi posse videtur. Confide fabulae, vel quatuor personis scriptae, i. e. noli dubitare, ejusmodi quoque fabulam a pantomimis repraesentari posse. Sed licet etiam conjungere: γράψον μῦθον τέτταρσι προσώποις διαπλασθέντα, καὶ ἔτι πλέοσιν. — τέτταρσι. P. τέταρσι. Jens. τετόρεσσι corr. Porson. — μύθων. P. μῦθον. Reisk. in Anth. p. 145. nr. 727. — γράψα ἐνί. P. γράψον ἔτι. Reisk. Syllabae ον et α passim permutantur. Vid. Bast. Comment. Palaeogr. p. 771. Sed verior videtur correctio Porsonis γράψαι, quod cum θάρσει cohaeret. Idem corrigit: μῦθον καὶ τοῦτον. Sed τούτων non mutaverim. — V. 3. φιλωνίδι. P. Φιλωνίδη scripsi c. Schneidero; nec aliter Porson. Poëtam Crinagoras alloquitur, auctorem fabulae. Φιλωνίδου οὔτε Βαθύλλου Reisk. qui etiam v. 4. τοῦ μὲν ... τοῦ δὲ corrigit. V. 3. βάθυλλον. Sic Cod. Pal. Βαθύλλον. Br. V. 4. χορόν. P. χορῶν. Schneiderus et Porson. χεροῖν. Reisk. χερῶν dedi; de *loquacibus* pantomimorum *manibus* agitur. χορῶν et χερῶν confusa vidimus p. 429. nr. 418.

Nr. 543. Φιλίππου. Br. II. 229. nr. 62. An. II. 2. p. 191. Comparandus inprimis Heliodor. L. X. 29. 30. p. 389-393. Boettiger. de pugna cum tauris in Enchiridio Gothan. an. 1804. p. 52. V. 3. δενδροτυπεῖς πώλους ζεῦξει. P. Br. quod mire vertit summus Grotius: *sed rapido saltu, velut alta evellitur arbor, Sic jacere in frontem fortia vincla parat.* quasi legisset, δενδροτυπὲς πολλῷ ... Verum existimo, quod Schneiderus conjecit, κεντροτυπεῖς πώλους, et mox Reiskii correctionem ζεῦξε, quam proximum ἐξεκύλισε postulat. Equi dicuntur tauris ζευχθῆναι, dum ita adiguntur, ut juxta tauros per arenam decurrant, donec equiti desiliendi opportunitas offeratur. V. 4.

πλέγμα. Accedo nunc ad Is. Vossii sententiam, πλέγμα de *manuum vinculo* explicantis. Heliodor. l. c. p. 392. de Thessalo: ἐπιῤῥίπτει δὲ ἑαυτὸν τῷ αὐχένι τοῦ ταύρου. Oppian. Hal. II. 316. αὐτὰρ ὁ χεῖρας πλέγδην οὐκ ἀνίησιν ἀπ' αὐχένος. De arctiore complexu πλέγματα dixit Paul. Silent. p. 135. nr. 186. v. 4. — V. 6. τόσην ἐξεκύλησε. P. τόσσην ἐξεκύλισσε. Salm. ἐξεκύλισε. Br. in Lectt. ad Theocr. XXI. 70. Vid. supra ad p. 154. nr. 72.

Nr. 544. ἀδδαιου εις λιθον βηρυλλ. Br. II. 242. nr. 6. An. II. 2. p. 255. V. 3. πλείοντα. *labia* per mare *navigantia* aut *natantia* mihi nunquam non offensioni fuerunt. Non poenitet, quod olim conjeci: χείλη νοτερὴν λειοῦντα θάλασσαν. Leonid. p. 313. nr. 668. οὐδ' εἴ μοι γελόωσα καταστορέσειε Γαλήνη κύματα. Aelian. H. An. I. 41. ὅταν μὲν ᾖ ὑπεύδια καὶ λεία ἡ θάλαττα. *) Ib. X. 13. εὐημερίας τε οὔσης καὶ τῆς θαλάττης λείας. De Glauco Philostr. II. 15. p. 833. φεῦ τοῦ βραχίονος, ὡς γεγύμνασται πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐμπίπτων ἀεὶ τοῖς κύμασι, καὶ λεαίνων αὐτὰ ἐς τὴν νῆξιν. — νεύσει. P. νεύσῃ. Br. — *Nr.* 545. κριναγόρου. Br. II. 144. nr. 15. An. II. 1. p. 391. V. 1. 2. laudat Schol. Aristoph. Eqq. 753. V. 2. κάλους. P. κάλως. Pl. Br. Codicis lectio restituenda, quam tuetur Homer. Od. ε. 260. ubi Eustath. p. 222. 12. ὅρα ὅτι ὁ κάλος οὐκ ἐκτείνει τὴν λήγουσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς, εἰ καὶ ὕστερον ἀττικῶς μεγεθύνεται. Eadem forma seriores quoque passim utuntur. Vid. Achill. T. III. 3. p. 111. Ib. c. 4. p. 112. λαμβάνεται τοῦ κάλω. Cod. Monac. κάλον. Ib. V. 9. p. 202. πέμπει μοι κάλον. alii κάλων. — V. 3. δ' ἃ ἐκάλησεν. P. V. 4. οὐς. P. Br. τοὺς ἐπεθ. Pl. — V. 5. τοῖσ οἱ καὶ νεαρόν. P. τοῦ σοὶ καὶ νεαρῶν. Plan. νεαρόν. Br. — εἴη ἀρέσθαι. in marg. εἰνάρεσθαι. P.

Nr. 546. ἀντιφίλ. Br. III. in Lectt. p. 172. (ed. Lips. II. p. 166.) An. II. 2. p. 68. Cf. Huschk. An. cr. p. 120. s. V. 1. αὐτήν. P. αὐτῆς tamquam Cod. lectionem exhibet Br. quae est Salmasii correctio. V. 2. τέμματα. P. τέμματι. Reisk. V. 5. καὶ κρ ὑπτοντα ιδ ἴδοιμι. in marg. ἴδοιμι διήκονον ἤδη τράπεζαν. et in infima pagina: καὶ κε ῥίπτοντα εἴδοιμι διήκονον ἤδη τράπεζαν. Probabat Huschkius apographorum

*) Ibid. in fin. ἐν γαλήνῃ δὲ ἐπὶ τῆς ψάμμου μόνης ἁλιεύουσι. Scr. ἁλιεύουσι.

quorundam lectionem: καί κε ῥυπῶντ' εἴδοιμι ... quae mihi quoque vera videtur, modo ἐείδοιμι corrigas. Saepe α et ες permutantur. — Mox scripsi ἡδὲ τράπεζα cum Jensio et Huschkio. — V. 6. ἔστωμαι πρώτη. P. Versui adscriptum ζτ. — ἔστω μοι Reisk. et Huschk. — πρώτη in στρωτὴ videtur mutandum, quod etiam Meineckio in mentem venit in Cur. crit. ad Comicor. Fr. p. 19. not. 1. De similitudine litterarum στ et π dixit Bastius in Comment. Palaeogr. p. 931. et nos ad p. 316. nr. 692. v. 4. — V. 7. εἰ καί. P. εἴχε. Reisk.

Nr. 547. τὰ εἰκοσιτέσσαρα στοι. μονοστιχον. Edidi in Paralip. nr. 73. p. 664. — P. Nr. 548. βιάνορος. Br. II. 158. nr. 15. An. II. 2. p. 15. V. 1. ὁ δειλός. P. ὁ δείλαιος. Pl. μελίσσας. P. Br. μελίσσαις plures editt. Plan. Frustra hunc versum olim tentavi. Elegans est lectio et sensus perspicuus: vos non ut apes (i. e. beneficas, ut mellis decebat artifices) expertus est, sed viperis infestiores. Sed αἱ δ' depravatum. Suspicabar καὶ δ' ἔχεων (melius foret, καὶ γὰρ ἔχεων); sed, ni fallor, legendum: ἀλλ' ἔχεων ἦτε χερειότεραι. Refertur ἀλλὰ ad negationem in verbo ἀγνοίησε latentem. — V. 5. ἐναιμάξατε. P. ἐνεμάξατε. Br. c. tribus codd. Plan. Vulgo ἐσεμάξατε. — Nr. 549. ἀντιφιλ. Br. II. 180. nr. 39. An. II. 2. p. 64. V. 2. ἠελίου. P. et omnes editt. Plan. usque ad Steph. qui ἀελίου dedit. In Plan. bis legitur hoc epigr. p. 55. St. *Antiphilo*, p. 89. *Antipatro* inscriptum. V. 3. ἀγρικόλαε τετρύμμεθα. P. ἀγρικόλα τετύμμεθα et τετρίμμεθα. editt. Plan. ἀγρικόλαο τετρίμεθα. Br.

Nr. 550. ἀντιπατρ. Br. II. 118. nr. 36. An. II. 1. p. 517. V. 1. κείνην. P. et editt. vett. Plan. usque ad Asc. ubi κλείνειν. κλεινὴν Steph. Br. V. 2. πτηνοὶ δῆλε. P. In marg. πτηνοὶ τῆνε. Sic Pl. Br. — Βορηϊάδαι. P. et sic Scaliger in not. mst. Vulgo βορηϊάδα. In Cod. Pal. adscriptum ὡραῖον, et in fine ζτ. — V. 5. ζωης. P. ζώεις. Pl. Br.

Nr. 551. ἀντιφιλ. Edidit Br. in Lectt. p. 173. (ed. Lips. T. II. p. 167.) An. II. 2. p. 70. „Agit auctor de urbe quadam mari adjacente, quam hostes, recedente aestu, vi adorti erant, posteaquam ardeae conchulas quaerentes ipsis indicassent, undam nunc esse vadosam et transitum sinus meabilem.“ Verba sunt Huschkii in Anal. crit. p. 181. qui inprimis consulendus. V. 1. κολχάδων. quaedam apogrr. κιχλάδων. Apogr. Vossian. κοχλιδίων. Populi cujusdam nomen

latere, dubitare noli. V. 2. 3. nec oratio bene vincta, nec articulus locum habere videtur ante προδότης. Fortasse igitur scribendum: τεῦ δὲ χάριν προδότης ὄρνις ἀεὶ λέγεται, Φοῖβος ἐρεῖ. *qua de causa autem illa avis semper vocetur proditor, Phoebus indicabit.* V. 3. τ' ἐναγειτονοτ'. P. Corruptius etiam Apogrr. Dedi ex certa correctione Ruhnkenii: τεναγῖτιν ὅτ' εἰς ἅλα. Apollon. Rhod. IV. 1264. ἐπεὶ τεναγώδεα λεύσσω, Τῆλε περισκοπέων, ἅλα πάντοθεν. — V. 4. ψαμμείτην. P. ψαμμίτην. Ruhnk. Praeterea etiam ἐθημολόγει depravatum. Num scribendum δόρπον ἐθοινολόγει? ut σιτολογεῖν et similia. — V. 6. πεζοβατεῖ aut πεζοβατεῖ. P. Verbo πεζοβατεῖν augenda Lexica. πεζοπορεῖν dixerunt alii, et πεζεῦσαι. Sic Xerxis exercitus dicitur πεζεῦσαι διὰ θαλάσσης ap. Liban. T. IV. p. 242. Cf. Additam. ad Athen. p. 354. Dio Chrys. Or. III. p. 41. 15. (T. I. p. 110.) εἰ βούλοιτο μὲν ποιῆσαι πεζεύεσθαι θάλασσαν. Philostrat. Imagg. I. 7. p. 774. πεζεύοντι τὴν θάλασσαν τῷ Ποσειδῶνι ἐντετύχηκας, οἶμαι, παρ' Ὁμήρῳ. Ibid. I. 29. p. 806. κῆτος ἐν Αἰθιοπίᾳ, πεζεῦον ἐπὶ τὰς ἀγέλας καὶ τοὺς ἐν τῇ γῇ ἀνθρώπους. — V. 8. ἐκ δηΐων. P. ἐκδηῶν. Jens. — κόλχους καὶ βρειων. P. κόχλους καὶ βρίον. Ap. Voss. quam lectionem, ab Huschkio probatam, recepi. Sic ap. Oppian. Cyn. II. 568. κόχλων τε γένεθλα. Cod. Vat. κόλχων. Haec quoque forma in usu fuisse videtur Schaefero ad Apoll. Rhod. T. II. p. 249. Quae in hoc epigr. obscura sunt, ea fortasse historia, ad quam refertur, aliquando inventa illustrabit.

Nr. 552. ἀντιπάτρου. Br. II. 111. nr. 12. An. II. 2. p. 295. V. 3. φωνῶ. P. φωνέω. Br. — *Nr.* 553. Nec auctoris nomen adscriptum in membr. nec aliud lemma; *Antipatro* tamen recte tribuisse videtur Br. Factum est enim interdum in membr. Pal. ut, quum ejusdem auctoris epigrammata se excipiant, nomen ejus nonnisi semel adscriberetur. — V. 2. In marg. ὡραῖον. — V. 4. δουρομανής. Vid. ad p. 441. nr. 485. v. 5. — δέχνυται. P. δείκνυται. Br. cum Holstenio ad Steph. Byz. p. 225. Membr. lectionem sine haesitatione restitui. Nicopolis Apollini Actiaco tamquam ἀνάθημα dicatum. Vide Fabric. ad Dion. Cass. T. I. p. 632. 5.

Nr. 554. ἀργενταρίου. Br. II. 529. (ed. Lips. II. p. 245.) An. II. 2. p. 286.. — V. 1. καλῶς. P. καλοὺς. Br. c. Reiskio. V. 2. τοῦτ'. Reisk. mutavit in πᾶσ'. Certe κεῖνο et τοῦτο in una enuntiatione jungi non potest. Suspicabar olim: οἶδα· πάλαι κατὰ σοῦ τοῦτ' ἐβόησε

πόλις. Nunc una littera mutata sensum restitui, scribens καλῶν pro καλῶς. Hoc cum v. 6to eximie conspirat; κεῖνο autem partem obscoenam significat. Vid. Animadverss. T. II. 3. p. 95. T. III. 1. p. 319. V. 3. bis legitur in P. vocabulo αἶσχος primum omisso. Hinc Reiskius versum in Ap. Lips. mutilum sic implevit: τόσσον ῥέξαι κακόν. — V. 6. ησοι. P. ἢ σοί scripsi.

Nr. 555. κριναγόρου. Br. II. 146. nr. 23. An. II. 1. p. 399. V. 1. εἰ καί με. P. εἰ χοΐ με π. ἐροῦσι. Reisk. εἰ χοΐ με π. ἔχουσι. Br. c. Toupio. Interrupta oratio, enuntiatione conditionali interposita, pro: νῆσον τὴν μετρῆσαι μὲν βαιήν, ἑπτὰ μόνον σταδίους ἐν τῇ περιφερείᾳ ἔχουσαν. — περὶ γράψαντες. P. V. 2. σταδίους. P. σταδίους. Br. — ἐπ' αὔλακα πῖαρ ἀρότρου. P. ἐν αὔλακι π. ἀρούρης. Br. c. Toupio. Scripsi ἐπ' αὔλακι. Passim enim ἐπὶ reperitur cum dativo loci. Theocr. Eid. I. 150. Ὡρᾶν πεπλύσθαι μιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς. Oppian. Hal. V. 369. αἰεὶ κυμαίνουσαν ἐπὶ φρεσὶ λύσσαν ἔχοντες. Nonn. Dion. IV. p. 116. 5. οἷον ἔχεις ἐπὶ δώμασι καλὸν ἀλήτην. Argum. Medea Eurip. φάρμακα πόλλ' ἕψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν. — Recte repositum πῖαρ ἀρούρης, ut est ap. Lycophr. v. 1060. Sic etiam ap. Hesych. T. I. p. 545. ἄροτρα legitur pro ἄρουρα, ubi vid. Intrpp. — V. 4. ὄψει. Eadem forma Philodemus videtur usus esse p. 513. nr. 44. v. 5. — V. 5. ὑπ' ἰχθύσι. P. ἐπ' ἰχθύσι. Br. cum Toupio. — καὶ ὑπὸ μαίρῃ. P. μαίρην. Br. c. Reiskio. Etiam dativus locum habere videtur, ut in ὑπὸ νυκτί, ὑφ' ἡλίῳ et similibus. — Si quem offendat καὶ productum ante vocalem, is legat: ἐπ' ἰχθύσιν, ἠδ' ὑπὸ μ. — V. 6. τ' ἤπιον. P. δ' ἤπιον. Br. — ἀτρεμίη. P. V. 8. τοῖ ἐπεωρίσθην. P. τῷ ἔπι ὠρίσθην. Br. c. Reiskio. Membranarum lectionem intactam reliqui, donec certius quid reperiatur. Sensus esse debuit: nomen accepi, quo risui facta sum obnoxia.

Nr. 556. ζῶνα. Br. III. 331. (In ed. Lips. II. p. 69. nr. VIa.) An. II. 1. p. 206. V. 1. νηρηΐδες. P. In marg. δινηΐδες. Orta depravatio ex praecedentibus syllabis διαι. — νύμφαι ἐποχθ. πιδακίτιδες. Br. V. 2. χθιζόν. P. χθιζός. Br. Distinctione mutata χθιζὸν junxi cum εἴδετε. — κόμην. P. In marg. κόνιν, quod cum Br. praetuli. V. 4. ἠρέμα. P. — μάλα παρηΐδα. P. In marg. ὡραῖον. — μᾶλα παρηϊάδων. Br. quod mihi elegantius videbatur, quam alius V. D. conjectura: καλὰ παρηΐδια. κύκλα παρειῶν dixit Musae. 68. παρειῆς Christodor. Ecphr. v. 14. κύκλα προσώπων Coluth. 73. — V. 5.

ἐγώ. P. ἐγών. Br. — οὐκάρα. P. οὐκ ἄρα. Br. — V. 6. μοῦνον ἐγνώθην. P. Metri defectum resarcivit Br. ἐπεγνώθην. Eleganter Schaeferus in not. mst. ἐγεννάθην. — κραδίην. P. κραδίαν. Br. — *Nr.* 557. ἀντιπάτρ/. Br. II. 16. nr. 39. An. II. 1. p. 44. V. 2. τὸν κτ. P. σόν. Pl. Br. V. 5. ὑσπλήγων. P. Br. ὑσπλήγγων. Pl. Vid. ad p. 191. nr. 259. — *Nr.* 559. ἐρυκίου. Br. II. 297. nr. 7. An. II. 2. p. 358. V. 1. παννυχοσ. P. πάννυχον. Br. Pleonasmum in verbis ὅλαν πάννυχον illustravit Passov. ad Theogn. v. 441. p. 94. ed. Bekkeri, comparans inter alia epigr. ἀδ. 543. (Palat. p. 386. nr. 188.) φθέγμα Πανελλήνων πᾶσα κέκευθε σελίς. — V. 3. χιμαρόσφακτος. P. χιμαροσφακτῆρος probabiliter correxit Br. quamvis hoc compositum alibi non occurrat. Nec σφακτὴρ reperiri videtur, sed, quod a σφακτὴρ derivatum est, σφάκτρια ap. Suidam T. III. p. 415. — V. 4. τηλόθι. P. τηλόθι. Br. V. 6. τραγίνοι. P. τραγίνας. Br. Nec hoc vocabulum alibi obvium. Τραγικὸς pro *hircino* usurpatum illustravit Schaefer. ad Longum p. 413. Meletem. p. 128. Adde Plutarch. V. Pyrrh. c. 11. ubi τραγικοῖς κέρασι. Sed ibi Coray T. III. p. 12. ex Cod. SanGerm. στρατηγικοῖς edidit.

P. *Nr.* 559. κριναγορ: διατὸν πλοῦν τὸν ἐπ' ἰταλίας. Br. II. 146. nr. 24. An. II. 1. p. 400. V. 3. δηφέω. P. διφέω. Br. Alibi est διφάω. — V. 5. λάβε φίλος. Br. In Cod. ductus sunt obscuriores, sed λάβου fuisse videtur, quod et versus requirit, et sensus. De verbo συλλαμβάνεσθαι vid. Boissonad. ad Philostr. Heroic. p. 385.

Nr. 560. τ αυτου. Edidit Chardon de la Roch. Magas. encycl. an. V. 4. p. 317. Mélanges T. II. p. 315. Nos in Paralip. I. nr. 74. p. 664. V. 1. πασῶν ἐνοσίχθονος. P. Aut fluminis nomen latere existimabat cl. editor in ῥιγηλή, aut legendum: ῥιγηλῆς παῖς ὦν Ἐνοσίχθονος, *fili timende Neptuni.* Sejunxi voces, ἔνοσι χθονὸς scribens. Ne etiam πασῶν mutarem in πάντως, prohibuit Schaeferus, quem vid. ad L. Bos p. 189. Idem addebat in not. mst. „Sic etiam ἀριδείκετος ἀνδρῶν ap. Homerum, ubi nollem Heynius subaudisset κατά. T. VI. p. 163. Nulla enim in talibus ellipsis est." Vid. supra ad p. 114. nr. 181. In Fab. Aesop. nr. 25. p. 13. ed. Fur. ἄρκτος ἐκαυχᾶτο, ὅτι φιλάνθρωπός ἐστι πάντων τῶν ζώων. Ib. nr. 186. ὅτι πάντων τετραπόδων ταχέως ἀποκύει. V. 2. ἔρρει. P. αἵρει. Chard. Cf. ad p. 405. nr. 293. v. 5. — V. 3. οἰκεια. P. οὔπω. Malim οὔ τι.

V. 4. εἰδελελιζομενης. P. οἶδ' scripsi cum Chard. Duo haec verba innumeris in locis permutantur, editoribus interdum non advertentibus, interdum vulgatam male defendentibus. Vid. ad p. 192. nr. 263. p. 242. nr. 233. Ap. Alciphronem L. I. 33. p. 138. εἰ γὰρ οἶδεν ἑαυτὴν χρῶμα σανδαράχης ἔχουσαν, οὐκ ἂν ἡμᾶς εἰς ἀμορφίαν ἐβλασφήμει. Berglerus monuit, posse etiam εἶδεν legi; quam notam Wagnerus simpliciter repetivit. Nihil certius, quam εἶδεν scribendum esse. Ap. Coluthum v. 190. ἱμείρων δ' ὑπ' ἔρωτι καὶ ἣν οὐκ οἶδε διώκων Δύσπαρις. scr. εἶδε c. Cod. Paris. quam lectionem neglexit Harlesius, restituit Bekkerus. Liban. T. IV. p. 114. 19. ὡς γὰρ ... ὁ Πάρις ἀδίκοις ὄμμασιν οἶδεν Ἑλένην. Scr. ὡς γὰρ ... εἶδεν Ἑλένην. Ib. p. 689. 15. πάντα δὴ τὸν χρόνον τοῦτον οὐδὲ ἓν εἶδεν ἐν ἐκείνῳ. Morell. οἶδεν. Scr. εἶδον. Ib. p. 1133. 2. ὁ δὲ ἐπὶ τὴν μόνην ἐν τοῖς τοιούτοις καταφυγὴν οἶδε τοὺς βωμούς. Scr. εἶδε. *ille unum illud, quod in talibus patet, perfugium, aras respexit.*

Nr. 561. φιλίππου. εἰς αμπελον σκωπτικον. Br. II. 230. nr. 68. An. II. 2. p. 195. V. 2. βοῤῥαίου. P. Br. ἢ βορέου. Pl. Βοῤῥείου malebat Br. Sed vid. ad p. 186. nr. 245. V. 3. νιφόβλητος. P. νιφοβλῆτες. Pl. Br. κρυμωδεας. P. κρυμώδεες. Pl. Br. V. 6. ὀμφακοραγας. P. ὀμφακορᾶγας. Pl. Br. Vid. ad p. 392. nr. 226. v. 3. — ἐγείνατο. P. ἐγείναο. Pl. Br. De his terminationibus permutatis vid. ad p. 54[b]. nr. 34. — ἐπὶ πάντους. P. Superscriptum ἀπεπάντους, et in marg. τοὺς ἀπεπάντους, ut est in Pl. Br. — V. 8. θερίσεις. P. θερίσῃς. Pl. Br. — *Nr.* 562. κριναγόρου εἰς τὸν καισαρος ψιττακόν. Br. II. 147. nr. 27. An. II. 1. p. 403. In Plan. p. 84. St. *Philippo* tribuitur. V. 6. δαίμονι. P. Pl. In marg. membr. Καίσαρι. sive ut varians lectio, sive ut glossa. Malim sane etiam nunc: δέσποτα χαῖρ' ἐνέπειν. V. 7. αἴσαι δέ. P. ἐς δέ σε. Pl. vulgo. Rectius ed. Flor. ἐς δὲ σέ. Br. ἀλλά σε. Saltem ἀλλά σέ. Recepi lectionem Planudeam, quae nec a Cod. Pal. lectione multum abhorret. ἀνακρίκεσθαι εἴς τινα dictum fere ut apud Plutarch. T. II. p. 525. C. Δημάδης εἰς τὴν γαστέρα ἐδημαγώγει. Aelian. H. An. V. 36. εἰς τὸ ἀγεννὲς σκωπτόμενος, καὶ εἰς ἀργίαν εὐθυνόμενος. Liban. T. IV. p. 706. 8. πολλοὶ ἐθαυμάσθησαν εἰς ἀρετάς. In his omnibus praepositio designat objectum, quod vocant, ad quod actio dirigitur. — V. 8. ἀκέλευτος. P. ἀκέλευστος. Pl. Br. — *Nr.* 563. λεωνίδα εἰς δημόκριτον φυτοκόμον.

Br. I. 232. nr. 45. An. I. 2. p. 103. In Plan. p. 25. St. *Philippo* inscriptum. V. 3. λευκοπρωος. P. λευκοόπωρος. Pl. Br. — ἐφώδιος. P. ἐφώριος. Pl. Br. V. 5. ὀχυρήν. P. Br. ἐχυρήν. Pl. quae crebro permutata. Vid. Coray ad Plutarch. Vit. T. IV. p. 331. Wasse ad Thucyd. I. 35. Eadem cum ἰσχυρῷ permutantur. Cf. Eund. ad Thucyd. VIII. 10. — V. 6. ἀκρήτον. P. Pl. ἀχράντου Br. tacite recepit. Vera videtur correctio. Sic Grotius: *Si vis Arboris intactae carpere primus opes.* ἄχραντον, ἀμόλυντον . . . ἀχέραντον, οὗ μηδέπω χεὶρ ἥψατο. Etym. M. p. 165. ed. Lips. — ἀκρεμόνος. P. Vid. ad p. 423. nr. 384. v. 12. — V. 5. iterum scriptus in infima pagina.

P. *Nr.* 564. νικίου. Br. I. 249. nr. 7. An. I. 2. p. 155. V. 1. αἰόλον. P. Pl. αἰόλε. Br. quam correctionem hiatus damnat. ἔαρ αἰόλον est *ver varium*, *floribus pictum.* Callimach. ap. Etym. M. in βεῦδος. p. 177. ed. Lips. καλά τε καὶ αἰόλα βεύδε' ἔχουσαι. σημαίνει δὲ τὰ ποικίλα ἢ πορφυρᾶ ἱμάτια. Vid. Spanh. ad Callim. p. 235. — ἱμεροθαλές. P. ἡμεροθαλές. Pl. Br. ἡμεροθαλλὶς legitur p. 421. nr. 374. ubi vide. εὐθαλής dorice pro εὐθηλής, media producta, est p. 409. nr. 313. — V. 2. ἐσφορίουσ. P. In marg. ῥωραίοις. ἐφ' ὡραίοις. Pl. Br. V. 3. ἡδύπνοον. Rectius fortasse ἀδύπνοον scripseris. — τιθεύσω. P. τίθεσσο. Pl. Br. — *Nr.* 565. καλλιμάχου. Br. I. 469. nr. 36. An. I. 1. p. 292. V. 1. ἐπικισσοῦ. P. ἐπὶ κισσόν. Pl. Br. — *Nr.* 566. τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 465. nr. 17. An. I. 2. p. 272. V. 2. μακρότατον. P. et plurimae editt. Pl. Br. μικρότατον. ed. Asc. Steph. — V. 3. ᾧ δέ. P. Br. ὡς δέ. editt. vett. usque ad Steph. V. 6. δὲ ὦναξ. P. δ' ὦναξ. Pl. Br.

Nr. 567. ἀντιπάτρου. Br. II. 117. nr. 32. An. II. 1. p. 312. V. 1. ἀντιόδημις. P. ἀντιοδημίς. Pl. Br. De hac mima disputatur in Memoires de l'Acad. des Inscr. T. III. p. 245. V. 2. κροκύδων. P. κροκίδων. Pl. Br. qui illud tamen magis probat. Eadem est lectionis diversitas ap. Lucian. T. VIII. p. 328. 10. Vid. inprimis Schaefer. ad Greg. Cor. p. 541. V. 4. ἀλκυών. Quum in hac voce media constanter corripiatur, corrigendum cum Bothio in not. mst. Αἴσιδος ἀλκυονίς. Vid. Philipp. p. 399. nr. 262. ἐπὶ στήλαις μὲν ἀηδών, Μεμφομένη δὲ βυθοῖς ἀλκυονὶς βλέπεται. Apollon. Rhod. I. 1085. πωτᾶτ' ἀλκυονὶς λιγυρῇ ὀπὶ θεσπίζουσα Λῆξιν ὀρινομένων ἀνέμων. — *Nr.* 568. διοσκορίδου. Br. I. 498. nr. 22. An. I. 2. p. 388. V. 5. ἐπ' αὔλιον. P. Br. ἐπαύλιον. omnes editt. vett. Pl. usque ad Steph. — V. 6. πᾶν ἐγέν. P. et editt. vett. Plan. πάντ'. Steph. Br. — γεωγος. P. γεωργοῖς. Plan. Br.

Nr. 569. ἐμπεδοκλε̃. Dedi in Paralip. I. nr. 75. p. 665. Diversas lectiones recensuit Sturzius in Comment. de Empedocle p. 466. s. V. 1. 2. Plan. p. 117. ex Diog. Laërt. VIII. 77. Cf. Clem. Alex. VI. p. 627. D. V. 3—7. Plan. l. c. cum lemmate, εἰς τὸν αὐτόν. ed. Flor. Diog. Laërt. VIII. 62. ubi et quinque alii versus adduntur, qui omnes positi erant in initio τῶν καθαρμῶν. V. 4. ἀνακραπόληος. P. ἄκρην πόλιος. Diog. πόλιος etiam editt. vett. Plan. usque ad Steph. qui πόλευς exhibet. Restitui πόλιος, in qua voce ῑ interdum obmutescit. Vid. supra ad p. 446. nr. 524. v. 9. Brunk. in Lectt. p. 216. — V. 7. περίστρεπτος. P. περίστεπτος. Diogen. Vid. supra ad p. 197. nr. 293. v. 6. et ad p. 401. nr. 270. — θαλείοις. P. Pl. θαλείαις. ed. Flor. θαλείης. Diog. στέφεσίν τε τεθαλώς. corr. Scalig. in not. mst. Sequuntur in edit. Steph. quinque versus, ex Diog. Laërt. l. c., qui in antiquioribus editt. desiderantur.

Nr. 570. φιλοδήμου. Br. III. in Lectt. p. 144. (In ed. Lips. T. II. p. 79.) An. II. 1. p. 244. Addend. T. III. 2. p. 472. s. Cf. inprimis Prolegomena ad Philodem. de Musica in Volum. Herculan. T. I. p. 5. 6. Huschk. Anal. crit. p. 149. Chard. de la Roch. Mélanges. T. I. p. 210. V. 1. ξανθοκηρόπλαστε. P. ξάνθ', ὦ κηρόπλαστα. editor Philodemi, assentiente Chardono; parum commode. Ξανθώ scripsi cum Huschkio, ob Ξανθάριον v. 6to. ut in alio Philodemi epigr. p. 595. nr. 173. Δημώ et Δημάριον. — μυρόχροε. P. μυρόῤῥοε. Italus. De μυρόπνοε cogitabat Br. — μουσοπρόσωπε. Non satis probans hanc lectionem editor Italus, *cerebroso* tamen *poëtae* eam condonandam existimat. σιμοπρόσωπε, ut aptius de ape, tentabat Ruhnk. assentiente Eldikio in Bibl. Crit. P. XII. p. 88. μυρόῤῥοε, μυοιοπρόσωπε Bastius in Epist. crit. p. 76. not. 29. ed. sec. caeterum de sensu totius epigrammatis ambigens. — V. 3. ψιλον μοι. P. ψάλλον .. μύρον suspicabatur Schneiderus, quod dici posse dubitabat Huschkius. ψίλου corr. editor Italus, qui ψιλοῦν μύρον interpretatur, *attenuare unguentum*. De σπεῖσον cogitabat Br. In Ap. Gothano margini appictum *H*, quod indicare videtur, ψῆλον esse legendum, quod in textu posui, a ψάλλω. Tum μύρον idem fuerit, quod paulo post τὸ γλυκὺ μέλος; nam de suavibus rebus et jucundis usurpari solet. Vid. Animadverss. T. II. 2. p. 285. Sed valde suspicor, Philodemum scripsisse: ψῆλόν μοι χερσὶν δροσιναῖς μύρῳ. *psalle mihi manibus unguentum stillantibus.* Pro δροσιναῖς (sic Ruhnk. In Cod. haec vox accentu caret)

δροσίμαις malebat Italus, non improbante Huschkio. — V. 4. *δὲ ποτι.* P. *δεσπότι* Schneiderus, *δήποτε* Huschk. *δέ ποτε* Italus, metro vacillante. — V. 7. 8. separatim exhibuit Br. in Lectt. p. 144. ex Salm. Exercitt. Plin. p. 850. A. — *οὐ καὶ εἰς.* P. *οὐκ ἀΐεις* scripsi cum Salmasio. In edit. nostra autem vitiose excusum *οὐκ ἀΐες.* — *ωνθρωφοτοκονλυφος.* P. *ἄνθρωπε τόκων γλύφος* Salm. Una littera leviter immutata Chardonus: *ὤνθρωφ', ὁ τοκογλύφος.* Sic passim nominativus cum vocativo jungitur. *τοκογλύφος* et *τοκογλυφεῖν* fere in contumeliam videtur dictum. Plutarch. T. II. p. 18. E. *μοχθηροὶ μέν εἰσι λόγοι καὶ ψευδεῖς ... τοκογλύφῳ πρεσβύτῃ πρέποντες.* Vid. Bergler. ad Alciphr. I. 26. p. 102. *τοκογλύφον* et *ὀβολοστάτην* jungit Jo. Lydus de Mensib. c. 3. p. 3. — V. 8. *δεῖ σε βίον ἀεί.* P. *δεῖ σ' ἄβιον ναίειν.* Salm. quod utroque pollice probat Italus editor, aliam quorundam conjecturam, *δεῖ σε βιοῦν αἰεί*, majoribus premi difficultatibus censens.

Nr. 571. *εἰς τοὺς ἐννέα λυρικούς.* Br. III. 260. nr. 520. An. III. 2. p. 156. V. 2. *ἡδὺ μελι φθόγγον.* P. junctim Pl. Br. — V. 3. *ἄλκαρ.* P. *ἀλκμάν.* Pl. Br. V. 5. *ἀνακρέοντι.* P. *ἀνακρείοντι.* Pl. Br. V. 6. *κυκνω.* P. *κύκνῳ* omnes editt. vett. *κύκνος* ed. Steph. De *σαπφοῖ* cogitabat Scaliger in not. mst. *κιθάρᾳ* Br. c. Reiskio. In Codd. nonnullis Plan. ap. Br. *αἰολίδῃ* legitur pro *αἰολίδι.* Hinc suspiceris scribendum esse: *Ἀλκαῖος κώμῳ Λέσβιος Αἰολίδῃ.* ubi de festis et solemnibus inter Aeolenses Lesbi celebratis cogitandum. V. 7. *ἀνδρα* (*ων* above). P. *ἀνδρῶν.* Pl. Br. *ἐνάτα.* P. *ἐνάτη.* Pl. Br. — *Nr.* 572. *λουκιλλίου.* Br. II. 194. nr. 23. inter epigrammata *Leonidae Alexandrini.* In Plan. p. 34. St. est *ἄδηλον.* In Cod. Bibl. Laur. T. I. p. 99. etiam *Lucillio* inscribitur. An. II. 2. p. 98. V. 5. *καί με.* P. *κἀμέ.* Pl. Br.

Nr. 573. *ἀμμιανοῦ.* Br. II. 389. nr. 25. An. II. 3. p. 147. In Plan. p. 15. St. inscribitur *Lucillio.* V. 1. *ὤνθρωπε ἴζοιο.* P. *ὤνθρωφ' ἴζοιο.* Pl. Br. — V. 2. *ὀνείδειον.* Maxim. *π. καταρχ.* v. 108. *μύθῳ ὀνειδίῳ κε τε πληγῇσιν ἰάπτοι.* Scr. *ὀνειδείῳ καί τοι.* Cf. Dorvill. ad Char. p. 765. In Eudoc. Martyr. S. Cypr. v. 180. *ὀνειδείοις βάλε μύθοις.* Cod. *ὀνειδίοις.* — V. 3. *ἐστυγνωμένω.* P. *ἐστυγνωμένῳ.* Pl. Br. — V. 4. *συγκλαίων .. γελῶν.* Liban. in Epist. DLXI. p. 271. *Ῥουφῖνος ὁ πολλὰ δὴ παρὰ τοῦ δαιμονίου πεπληγμένος, οὗτος νῦν ἐκκρέμαται τῶν ἀγγείων* (scr. *ἀγγέλων*, ne cum Wolfio de

proverbiali locutione cogites, nec τῶν ὤτων corrigas cum Wetstenio ad Lucian. T. VII. p. 373.) καὶ τὸν αὐτὸν ἴδοις ἂν νῦν μὲν γελῶντα, νῦν δὲ κλαίοντα, πρὸς τὸν ἀεὶ φοιτῶντα λόγον τρεπόμενον. Ap. Eund. T. IV. p. 219. 1. ἱκανὸς παραμυθήσασθαι, παραγαγεῖν τῷ λυπουμένῳ μὲν, συνησθῆναι. mutila verba in hunc fere modum resarcienda videntur: περιαλγεῖν τῷ λυπουμένῳ, τῷ ἡδομένῳ συνησθῆναι. V. 4. συγγελόωντι. P. Pl. σὺν γελόωντι. Br. quod verum. P. V. 5. κλαυθμοῦ. P. Br. κλαυθμοῖο. Pl. οὐδὲ γέλ. P. οὔτε. Pl. Br. V. 6. κλαιωμιλίη et γελοωμιλίη. P. Jota subscripsit Br. καὶ κλαίω μιλίῃ καὶ γελόω μιλίῃ. Vulg. Notanda duplex participii κεχρημένος constructio; primum cum genitivo (ut in Eurip. Cycl. v. 88. τεύχη φέροντας κενά, βορᾶς κεχρημένα. Ion. 1199. κεὶς αὐτὸ χείλη πώματος κεχρημέναι καθῆκαν.): *quum nihil opus habeas nec fletu, nec risu;* tum cum dativo: *et risu et fletu in alterius gratiam usus.*

Nr. 574. nomine auctoris caret in membr. Fortasse *Ammiani* est. *Lucillio* inscribitur, ut praecedens, in Plan. p. 54. St. Inter ἀδέσποτα retulit Br. III. 290. nr. 653. An. III. 2. p. 231. V. 1. ὁ τρισδυσηνος ἄναξ. P. τριδύστηνος. Vulg. τρισδύστηνος. Br. Ἄγαναξ. Pl. Br. ἀγάνωρ. Jos. Scaliger in not. mst. V. 2. κοὐ βίοτον. P. κἀβίοτον. Pl. Br. ἀβίωτον requirebatur. In Cod. lectione, οὐ βίοτον βίοτον, nihil est, quod desideres. Similia vid. ap. Valkenar. ad Phoen. p. 599. Koen. ad Gregor. Cor. p. 98. ed. Lips. — *Nr.* 575. φιλίππου εις ὅμηρον. Br. II. 218. nr. 24. An. II. 2. p. 166. V. 1. οὐρανόν. P. οὐρανός. Pl. Br. V. 3. γλυκὺν ἅμα. P. γλυκὺ νᾶμα. Pl. Br. — ἀροτήσιμον. P. Pl. ἀρυτήσιμον. Br. c. Dorvillio, frustra renitente Boschio T. IV. p. 337. et p. 496. V. 5. βαθὺ κλέος. P. et vett. editt. Plan. βαθυκλεές. ed. Steph. Br.

Nr. 576. νικαρ. Br. II. 352. nr. 11. An. II. 3. p. 30. V. 2. τοὐμὸν ἁρπάξασα δῶρον. P. ἁρπάξασα δ' ἐμὸν δῶρον. Pl. Br. quod Planudis commentum esse, dubitare noli. Τοὐμὸν primo loco collocandum erat. Scripsi itaque minima mutatione: τοὐμὸν δ' ἁρπαλέῳ δῶρον ἔχεις παλάμῃ. Ne de mobilitate illius adjectivi dubites, Oppian. Hal. II. 388. καράβῳ ἁρπαλέη τε καὶ εὐάντητος ἐδωδή. Ib. III. 234. παρίσχει φορβὴν ἁρπαλέην. — V. 4. οὐ σε. Pl. Br. Accentus omisit h. l. Pal. Sed οὐ σὲ scribendum ob antithesin. — ἐδογμάτισεν. P. sine littera paragogica Pl. Br. — *Nr.* 577. πτολεμαίου εισεαυ. Br. II. 66. nr. 2. An. II. 1. p. 196. V. 1. θνητὸς ἐγώ. P. θνατὸς

ἐγώ. Pl. Br. ἔφυν pro ἐγώ. Cod. Laur. ap. Bandin. T. I. p. 489. V. 3. ποσὶ γαίης. P. Pl. Br. γαίης ποσίν. Cod. Laur. l. c. et Synes. ad Paeon. p. 311. D. ed. Pet. quod alteri merito praefert Hermann. ad Orph. p. 750. V. 4. θεοτροφίης. P. Br. θεοτροφέος. Cod. Laur. διοτροφέος. Plan. Mira in hoc tetrasticho commistio dialectorum.

Nr. 578. λέοντ φιλοσόφου εις κωνικα ἀπολλωνίου. Br. III. 130. nr. 8. An. III. 1. p. 252. V. 2. περισκελής. Vid. de hac voce Lobeck. ad Soph. Aj. p. 317. V. 4. εἰ δ' αἶ. P. ἄν. Br. εἰ κυβιστήσει καὶ μεταλλεύσειεν. Ne quis corrigendum existimet, κυβιστήσειέ τις ἐς ἐμοὺς μ., sic diversos modos junxit Musaeus v. 203. σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω, Εἰ περὶ π α φ λ ά ζ ο ι τ ο, καὶ ἄπλοον ἔσσεται ὕδωρ. Liban. T. III. p. 273. πρῶτον μὲν γὰρ τῶν ἀτοποτάτων ἂν ἦν, εἰ βασιλεῖς μὲν τοῖς αὐτῶν σώμασιν οὐκ ἀ π ο κ ν ο ῦ σ ι τὴν ἀσφάλειαν ἡμῖν κατακτώμενοι, ἡμεῖς δὲ μηδ' ὧν ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας ἐργαζόμεθα λόγων τὸ μέρος ἐκείνοις ἀ ν α θ ε ί η μ ε ν, ἀλλ' οὕτω πόῤῥω π ε ι σ ό μ ε θ α τοῦ προσήκοντος, ὥστ' οὐδὲ πολλοστὸν συνθήσομεν λόγον. . . Cf. ad p. 156. nr. 183. V. 7. εισκριθήσεται. P. εἰς ῥηθήσεται. Br.

Nr. 579. τ αὐτ εἰς κηρύκιον. Br. III. 130. nr. 9. An. III. 1. p. 253. V. 2. θριδακίης. P. θρινακίης. Br. — *Nr.* 580. εις μῆνι τί αὐτῶν ἕκαστος ἔλαχεν: ἤγουν ὁ μ α ὑπάτων: ὁ β επισπόρον: ὁ γ επιπόλεμον. ὁ δ ἐπι τὸ ἔαρ: καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοι. Br. III. 130. nr. 7. inter Leonis Philosophi poëmatia; nescio qua auctoritate. In Plan. enim p. 124. St. auctoris nomen non magis adscriptum, quam in membr. P. An. III. 1. p. 251. V. 1. ὑπάτων πρῶτος· ὁ δὲ δ. P. Pl. ὁ πρῶτος· ὁ δευτ. Br. fortasse recte. Si tamen δὲ in altero hemistichio bene habet, metro vacillanti medearis verbis transpositis: πρῶτος μὴν ὑπάτων· ὁ δὲ δεύτερος. Nisi fortasse brevis syllaba in caesura ob interpunctionem ferri debet. V. 3. ῥοδοδάκτυλον. P. et editt. quaedam vett. ῥοδοδάκτυλος. Ald. 1. 3. et Cod. Lasc. Hanc insolentiorem genitivi formam Br. tueri conatur in Lectt. p. 160. Sed si voci εἴαρος epitheton addere volebat poëta, cur non ῥοδοδακτύλου scripsit, vitata ejusdem terminationis repetitione? V. 6. ἐριοταφύλῳ et βακχῳ. P. ἀριστασφύλῳ. Vulg. Vera lectio non fugit Huetium. Eandem lectionis varietatem notavimus ad p. 176. nr. 195. v. 2.

Nr. 581. εις μονημέριον. ἤγουν κυνηγέσιον ἐν ὧι ἀγωνίζοντ

ἄνδρ' πρὸς θῆρας. Br. III. 131. nr. 10. inter Leonis poëmatia, cui inscribitur in Plan. p. 1. An. III. 1. p. 253. V. 2. κασιγνήτη. P. κασιγνήτῃ. Pl. Br. V. 4. μὴ δέ. P. μηδέ. ed. St. Br. — *Nr.* 582. εἰς ἴβηρας ϛ ἀρμενίους ὅτε ὑπετάγησαν τοῖ τῶν ῥωμαίων βασιλεῖ. Edidi et illustravi in Paralip. I. nr. 76. p. 666. — *Nr.* 583. εἰς θουκυδίδου βιβλίον. In marg. εἰς θουκυδίδην: τὸν γράψαντα τὸν πελοποννησιακον πολεμ. Br. III. 265. nr. 539. An. III. 2. p. 169. V. 1. εἰ δέ γε πάμπαν Νῆϊς ἔφυς μουσέων. P. Pl. εἰ δὲ πέφυκας Νῆϊς μουσάων. Br. cum Cod. Mediceo ap. Bandin. T. II. pag. 622. Codicis lectionem restitui, (quam tuetur imitatio supra p. 387. nr. 191. εἰ δὲ νῆϊς ἔφυς Μουσέων. His praeivit Poëta, quem Callimachum esse censet Hemsterh. ad Fragm. Call. CXI. νήϊδες οἷ Μούσης οὐκ ἐγένοντο, φίλοι.) quamvis πάμπαν mihi hodie non magis quam olim placeat. Per se bene dici πάμπαν νῆϊς nunquam dubitavi (sic ap. Orphe. Arg. 958. πάμπαν ἐπιστάμενος; ubi φάρμακα non videtur necessarium); sed exempla a Boschio prolata T. IV. p. 301. non efficiunt, ut *hoc loco* πάμπαν commode videatur positum. Qui enim Musarum *prorsus expertes* sunt, iis non a Thucydide tantum, sed a multis aliis, qui longissimo intervallo ab historicorum principe distant, abstinendum est. Sensus tale quid videtur requirere: εἰ δέ γε σεμνῶν (aut εἰ δ' ἀγελάστων) Νῆϊς ἔφυς Μουσέων. — V. 2. ἃ μὴ νοέῃς. *quae non intelligas.* νοέεις. Pl. Br.

Nr. 584. εἰς τὸ ἄγαλμα εὐνόμου τοῦ κιθαρῳδ ἑστῶτος etc. Br. III. 185. nr. 175. An. III. 1. p. 388. V. 1. ποτενικῶ. P. ποτ' ἐνίκων. Pl. Br. V. 6. σπάρτην ὁ λωκρός. P. σπάρτιν ὁ λοκρός. Pl. Πάρθιν. Br. De diversitate circa nomina in hac historia dixi in Animadverss. T. III. 1. p. 159. Σπάρτιν servavi ob auctoritatem membr. V. 3. μεσσοῦσα. P. μεσεύσᾳ. Plan. Br. V. 4. ἀπεκρέμασεν. P. Plan. —μασε. Br. — ἔμενεν. P. Pl. ἔμενε. Br. Suspicabar ἔμολεν. Sed nunc ἔνεμεν legendum existimo, ἡ χορδὴ scil. Cf. ad p. 122. nr. 227. v. 6. — V. 7. ἀπ' αὐτομάτου. P. αὐτομάτω. Pl. Br. ἐπ' αὐτομάτῳ. ed. pr. Flor. — ἐπιστάς. P. Pl. Br. Scripsi ἐπιπτὰς ex verissima emendatione Schaeferi. Ap. Antigon. Car. c. 1. in eadem historia; ᾄδοντος αὐτοῦ, μεταξὺ τέττιξ ἐπὶ τὴν λύραν ἐπιπτὰς ᾖδεν. Sic Cod. Vulgo ἐπιστάς. Conon c. 5. τέττιξ ἐπιπτὰς τῇ κιθάρᾳ, τὸ λεῖπον ἐπεπλήρωσε τῆς ᾠδῆς. Vid. Bast. Epist. cr. p. 80. ed. sec. V. 8. τὠτρεκές. P. Pl. librarii oculis ad v. 6tum aberrantibus. τοὔλλειπὲς

dedi cum Br. Clem. Alex. in Cohort. p. 2, 18. *καὶ τοῦ τέττιγος τῷ ᾄσματι ἁρμοσάμενος ὁ ᾠδὸς τὴν λείπουσαν ἀνεπλήρωσε χορδήν.* Julian. Epist. XLI. p. 421. *κιθαρῳδῷ τὸν ὄρθιον ᾄδοντι, πρὸς τὸ ἐλλεῖπον τῆς χορδῆς ὑπὸ τῷ τέττιγι τὸ ἴσον ὁ Πύθιος ἀντεφθέγξατο.* Theoph. Simoc. in *ἀπορ. φυσ.* Prooem. *εἰ δέ τι καὶ τῶν ᾠδικῶν ἔξω γενοίμην ῥυθμῶν, ὑπηχεῖτε φιλοτίμως μοι τὰ λειπόμενα· ὥσπερ ὁ παρὰ τῷ Λοκρῷ τῷ Εὐνόμῳ τῆς μελῳδίας τέττιξ συνέριθος.* — V. 9. *ἐξετίνασσον.* P. Pl. Br. Scripsi sensu flagitante: *ἓξ ἐτίνασσον. sex chordas pulsabam;* septima ubi opus esset, cicada utebar. Numerale *ἓξ* saepe in compositione editores fefellisse, recte monuit Br. ad Mede. 1181. — *ὅτ' ἐβδ. δέ μ' ἐλοίμαν.* P. *ὅθ' ἐβ. δὲ μελοίμαν.* Pl. Br. ¶. V. 10. *τὰν τούτων.* P. *τὰν τούτῳ.* ed. Flor. Aldd. tres. Asc. *κὰν τούτῳ.* Steph. *τὰν τούτω.* Br. *τούτου* scripsi, ut v. 7. *αὐτομάτου.* V. 11. *μεσσαμβρινός.* P. *μεσαμβρινός.* Pl. Br. *μεσήμβριος* malebat Passov. in not. mst. ut etiam in ep. ex Plan. nr. 227. v. 5. in Append. nr. 100. v. 1. De hoc adjectivorum genere dixit Ruhnk. Ep. cr. p. 165. qui recte observat, in *θαμινός, ὀπωρινός, ὀρθρινός,* penultimam modo contrahi, modo porrigi; quod de reliquis concedens Graefius ad Meleagr. ep. 75. v. 1. in *ὀρθρινὸς* mediam corripi non vult. In *μεσημβρινὸς* eadem est quantitatis ambiguitas; nec pauca sunt loca, ubi media contrahatur sine suspicione depravatae lectionis. Orph. Argon. 1130. *ἄσσον ἐπισκιάουσα μεσημβρινὸν ἠέρα Φλέγρη.* Apollon. Rhod. IV. 1505. *μεσημβρινὸν ἦμαρ ἀλύσκων.* Nicander. Ther. 401. *μεσημβρινὸν αἴξαντος.* Theocr. Eid. I. 16. *οὐ θέμις, ὦ ποιμάν, τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις.* Meleager in Pal. p. 235. nr. 196. *μεσημβρινὸν ὕπνον ἀγρεύσω.* Manetho II. 47. *ὃς δὲ μεσημβρινὸς ὑψοῦ.* V. 13. *ὅτε φθέγγ.* P. *ὄκα.* Pl. Br. fortasse recte, quum *τόκα* sequatur. Sed v. 9. etiam *ὅτε* legitur. V. 15. *συμφωνῶν.* P. *συμφώνων.* Pl. *συμφώνῳ.* Br. quod verum. — *ἐγώ.* P. Pl. *ἔχω.* Br. cum pluribus. V. 15. *ἐξεθ'.* P. *ἕζεθ'.* Pl. Br.

Nr. 585. *εἰς μεσσώριον ἔχον ἀφροδιτ. καὶ ἔρωτα.* Br. III. 231. nr. 378. An. III. 2. p. 88. V. 3. *παρίχνεσιν.* P. *παρ' ἴχν.* Pl. Br. V. 4. *μηρῶ.* P. *μηρῷ.* Pl. Br. *ἀφροδίτας.* P. *ἀφροδίτης.* Pl. Br. — *Nr.* 586. *κωμητᾶ χαρτουλαρίου ἀμοιβαῖον.* Br. III. 15. nr. 3. An. III. 1. p. 25. V. 1. *φυτῶν στίχες.* Nonn. Dion. XIV. 386. 8. *ἀγριάδας στίχας ὕλης.* V. 4. *ἶρις.* P. *Ἥρης.* Pl. Br. V. 5. *παμφιλε.* P. *πάν φίλε.* Pl. Br. — *Nr.* 587. *εὐτολμίου ἰλλουστρίου εἰς θερμοχυτ.* Br. III.

8. nr. 2. An. III. 1. p. 14. In Plan. p. 379. St. est ἄδηλον. — *Nr.* 588. ἀλκαίου. Br. I. 488. nr. 9. An. I. 2. p. 351. V. 1. ὀρηῖς. P. ὀρῆς. Pl. ὀρῆς. Br. Jota addendum videtur. — τὸν χαλ. P. τὸ χ. Pl. Br. λῆμα. P. λῆμμα editt. vett. λῆμα. Steph. λᾶμα. Br. Vid. ad p. 149. nr. 50. v. 2. — V. 3. παρ' αἱμ. P. Pl. γάρ. Br. quae necessaria emendatio. — παλεύσας. P. παλαίσας. P. Br. Obiter corrige Proclum de Pulcrit. p. 82. ed. Creuz. φευκτίον τὰς συντρόφους ἡμῖν αἰσθήσεις, τὰς τὴν διάνοιαν ἀπαλευούσας. Cod. Darmstad. ἀπατώσας ex glossa. Werfero ἀπαλαιώσας in mentem venit. Scribendum: τὰς — παλευούσας. quod vocabulum illustravi in Addit. ad Athen. p. 123. s. Add. Coray ad Plutarch. V. Syll. c. 28. T. III. p. 385. ubi inter alia vir doctissimus: ὅτι δὲ τὸ Παλεύειν συγγενές ἐστιν ὄνομα τῇ Πάλῃ καὶ τῷ Παλαίειν, δηλοῖ μὲν καὶ Φώτιος λέγων „Παλεῦσαι, ὑπαγαγέσθαι, ἀπὸ τῆς Πάλης ἢ τοῦ Παλαίειν" δηλοῖ δὲ καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια, Παλεύω λέγουσα τὸ Παλαίω. quae inprimis ad nostrum locum faciunt. V. 5. ἐκόνισσεν. ἐκόνισε scribendum, si recte judicat Bekker. in Ephemer. Jen. an. 1809. nr. 247. p. 152. — V. 7. μοῦνος. P. Pl. μῶνος. Br. quae inutilis correctio.

Nr. 589. εἰς ἄγαλμα ἥρας θηλαζούσ τὸν ἡρακλέα. Br. III. 202. nr. 254. An. III. 2. p. 19. — P. *Nr.* 590. εἰς ἄγαλμα ἡφαιστ ς ἀθηνᾶς καὶ ἐρεχθε). Br. III. 199. nr. 243. An. III. 2. p. 14. — *Nr.* 591. εἰς ἄγαλμα ἀφροδιτ καὶ ἄρεο. Br. III. 200. nr. 244. An. III. 2. p. 14. V. 1. εἰς. P. ἐς. Pl. Br. V. 3. μολῶν. P. μολών. Pl. Br. αἴγη. P. αἴγλη. Pl. Br. V. 4. σκοπίων. P. σκοπέων. Pl. Br. — V. 5. κήρη. P. κηροῦ. Pl. Br. Philipp. ep. 42. ἔῤῥε καὶ ἐν κηρῷ παιδοκτόνε. — *Nr.* 592. εἰς ἀσπίδα περιεχουτ γέννανυ τ ορς. Br. III. 231. nr. 379. An. III. 2. p. 88. — *Nr.* 593. εἰς ἀγαλμ μηδείειας. Br. III. 215. nr. 303. An. III. 2. p. 51. V. 2. μαρμάρω. P. — *Nr.* 594. εἰς τ αυτ. Br. III. 12. nr. 7. An. III. 1. p. 21. *Joanni Barbucallae* tribuit Plan. p. 380. St. ubi praecedit illius in Socratem distichon. Idem in illo quoque Codice, unde Anth. Palatina derivata est, praecessisse, ex lemmate nostro huic disticho adscripto probabile fit. — *Nr.* 595. εἰς εἰκο ἀπελλ3. Br. III. 218. nr. 314. An. III. 2. p. 62. ἄριστος in marg. legitur cum signo referente ad eum locum, quo nos hanc vocem posuimus cum Br. Sed non dubito, legendum esse: αὐτὸς ἑαυτὸν ἄριστος

ἐν εἰκόνι γράψεν ἀπελλῆς. — Sequitur in Pal. distichon in Solonem, quod dedimus p. 220. nr. 86.

Nr. 596. εἰς εἰκ/ χείλωνος. Br. III. 257. nr. 507. An. III. 2. p. 149. V. 1. δοριστέφανος. P. δορυστέφανος. Diog. Laert. I. 73. Br. Utrumque bene habet. χείλωνα φύτ. P. χείλων' ἔφυτ. Br. c. Diog. V. 2. σοφία. P. σοφίῃ. Br. c. Diog. — *Nr.* 597. κομητᾶ σχολ ἐναζαρβῶ. (ἐν ἀναζαρβῷ. Plan.) V. 6. ζώγρησεν. P. ζώγρησε. Pl. Br. V. 8. ὅλως. P. ὅλος. Pl. Br. καὶ producitur ante ὅλος, quod in hoc versificatore ferendum existimat Gerhard. Lectt. Apollon. p. 166.

Nr. 598. θεοκρι εἰς ἀνδριαν πεισανδρ. Br. I. 381. nr. 19. An. I. 2. p. 206. V. 1. τὸν τωῖ. P. τοῦ. Br. c. editt. vulg. Scripsi τῶ. — ζηνός. P. ζανός. Vulg. Br. — ὑμῖν. P. ὕμιν. Br. ὕμμιν scripsi cum editt. Theocr. V. 2. λεοντομ. P. λειοντομ. Br. c. editt. V. 3. ἔτ' ἄνωθεν. P. ἐπάνωθε. Br. c. editt. Theocr. Eid. VII. 4. εἴ τί περ ἐσθλὸν Χαῶν τῶν ἐπάνωθεν. ὠκαμίρου. P. ὤκ Καμείρου. Br. cum editt. — V. 5. χόσσους. P. χώσσους. Br. c. editt. V. 7. ἔστασεν ἐνθ. P. ἔστασ' ἐνθ. Br. ποήσας. P. ποιήσας. Vulg. Illud, quod Atticorum esse dicit Hermann. in Praef. ad Hecub. p. XXV., Doriensibus alii tribuunt. Vid. Intrpp. Greg. Cor. p. 75. ed. Lips. μησίν. P. μασίν. Br. c. editt. Additur in Pal. versus: ὅτι δεξιος ης επεα ποιῆσαι. qui huc traductus est ex epigr. quod dedimus p. 312. nr. 664. — *Nr.* 599. τ αυτ εἰς ἀνακρεον ἀνδριάντα. Br. I. 380. nr. 15. An. I. 2. p. 202. V. 4. ἐντὶ π. ωδοποιοῦ. P. εἴ τι π. ῳδοποιῶν. Br. c. editt. V. 5. χὤτι καὶ τοῖς. P. καὶ vulgo recte abest. ἤδετο. P. ἄδετο. Br. c. editt.

Nr. 600. τ αυτ εἰς ἐπιχαρ ἀνδράν. Br. I. 380. nr. 16. An. I. 2. p. 203. V. 5. οἱ συρακούσσαις. P. τὸν συρακόσσαις. Vulg. τοὶ Συρακόσσαις. Br. c. Scalig. — πελωρὶ σταῖ πόλει. P. πελωριστᾷ. Vulg. πελωρεῖς τᾷ πόλει. Br. c. Scal. ut intelligantur Pelorenses, qui Syracusis vitae sedem fixerint. De his autem nihil aliunde constat. πεδωριστᾷ scripsi cum Tyrwhitto, *de urbe magnifica* accipiens verba. πεδαωριστής. ἵππος φρυαγματίας, καὶ μετεωριστής. Hesych. Vid. Valken. ad Phoeniss. v. 1034. V. 6. ὅσσ'. P. οἷ'. vulgo. ὡς scripsi cum Salmasio. — V. 7. σωρὸν εἶχε ῥημάτων. P. σωρὸν γὰρ εἶχε χρημάτων. Vulgo, unde γὰρ restitui. Σωρὸς ῥημάτων de *eloquentiae copia*, qua Epicharmus instructus fuit, accipiendum. Cf. ad p. 415. nr. 349. — μεμναμένους. P. μεμναμένοις. Vulg. μεμναμένοι. Br. c.

Scalig. V. 8. ἐπίχειρα. Errorem nostrum circa hanc vocem humaniter castigavit Schaefer. ad L. Bos p. 304. Ap. Liban. T. IV. p. 815. 23. ταῦτά σοι τῆς καλῆς τ' ἐπίχειρα τυραννίδος. Scr. τἀπίχειρα. V. 9. πολλὰ γάρ. P. et vulg. πολλὰ καί. Br. e. Toupio, non adstipulante Valkenario. Et cur non haec quoque causam praecedentium contineant? — ζωάν. P. Br. c. plurimis. ζοάν. editt. vett. ζόαν unice probat Schaeferus in not. ad Theocr. p. 229. Vid. Porson. ad Eurip. Hec. v. 1098. In edit. nostra in var. lect. corrige: *Fort.* ζόαν. pro ζοάν. — τοῖς πᾶσιν. P. παισίν. Vulg. Vid. ad p. 208. nr. 5. v. 6. Mihi ad Epicharmi laudem gravius, et ad genus poësios, quod illustravit, accommodatius esse videtur, si ea scripsisse dicitur, quae non pueris tantum, sed omnino omnibus prodessent.

Nr. 601. εἰς ἄγαλμ̄ ἀφροδι^τ. Br. III. 175. nr. 127. An. III. 1. p. 362. V. 1. αεξιμένης. P. ἀλεξιμένης. Br. ἀφροδίτα. P. ἀφροδίτᾳ. Valken. ad Hippol. p. 166. ἀφροδίτας. Br. V. 2. εἵσατο. P. ναυτηλίης. Id. φύλακα Codicis servavit Br. et Valk. quae ratio post ἀφροδίτᾳ est durissima. Non enim simulacrum illud, quod Aëximenes Veneri dedicat, sed Venus ipsa navigationem tueri dicenda est. Quare φύλακι scripsi. Praeterea autem corrige: τῇ πάσης ναυτιλίης φύλακι. Non minus bene haec haberent sic scripta: τὸ ξόανον ... Ἀφροδίτας ... τῆς π. ν. φύλακος. — V. 3. χαίρω πότνια. P. χαίρεο. Br. parum feliciter. Scripsi: χαῖρ', ὦ πότνια.

Nr. 602. εὐΐνου ἀθηναι. Br. I. 165. nr. 12. An. I. 1. p. 323. V. 1. ἁ ποτέ. P. V. 3. θαλάμων. P. θαλάμῳ. Br. solemni confusione litterarum ν̄ et ῑ. V. 4. ἄφαρ. P. τύπους. Orph. ap. Clem. Alex. p. 17. ὡς εἰποῦσα πέπλους ἀνεσύρετο, δεῖξε δὲ πάντα Σώματος οὐδὲ πρέποντα τύπον. — ἐξελόχευσα. *edidi.* fere ut Orph. Argon. v. 43. ἱερὸν λόγον ἐξελόχευσα. Ib. 253. ἀπὸ στηθέων ὄπα λείριον ἐξελόχευσα. ubi V. D. ἐξανέχευσα proposuit. V. 5. ἀφροδίτης, quod in P. non compareret, c. Br. restitui. P. V. 7. τειρεσίην pro τειρεσίαν. ut Odyss. λ. 32. 139. — χαλκος. P. χαλκίς. Br. quod verisimile. Chalcis, urbs Euboeae, opponitur Thebis; exemplum mutati sexus in puella Chalcidica, historiae de Tiresia, cui idem acciderat Thebis. Haec historia videtur in Dialogo inter Lucianeos XXVIII. T. II. p. 229. qui Luciani esse non videtur. Ibi p. 230. l. 7. 8. restituenda personarum distinctio, quam Cod. Paris. habet.

Nr. 603. ἀντιπατρ. Br. in Lectt. p. 155. (Ed. Lips. T. II. p. 114.)

An. II. 1. p. 342. V. 1. διονύσοιο. P. διωνύσοιο. Br. θεράπνιδες. P. θεραπνίδες. Br. Addenda haec forma Lexicis. Ap. Hesych. θεραπαινίδες. ἔριθοι. Isaac. Voss. ob litterarum ordinem corrigit, θεραπνίδες. Ibid. θεραπὶς reperitur. — αιδε σαω τεω. P. σαώτεω corr. Br. Διονύσου μάντευμα σαώτου. Pausan. II. 31. p. 184. II. 37. p. 198. — V. 2. ἐντίνουσι. P. ἐντύνουσι scripsi c. Schneidero. Vid. Bekker. ad Coluth. v. 5. ubi nunc ex doctissimi editoris emendatione legitur: ἐς χορὸν Ἰδαίῃσιν ἐπεντύνεσθε χορείαις. — θεᾶς. P. θεαὶ. Br. Dedi θοᾶς; praeterea χοροστασίας scribendum videtur. Similiter infra p. 639. nr. 133. θεοὶ ποταμοὶ legitur in Cod. pro θοοί. — V. 3. ἀεργάζουσα. P. ἀερτάζουσα. Br. V. 5. εὔπτερον. P. V. 6. ἁ δε πεμπτα. P. Delevi particulam metro adversantem. V. 7. δὲ ὄνομα ἐκπλαγέως λύσσαι. P. τε νόημα ἐκπλαγέες λύσσᾳ Br. correxit verissime. Sic fere Sophocl. Trach. 630. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῇ κέαρ. Eurip. Troad. 183. ψυχὰν ἐκπληχθεῖσ' ἦλθον φρίκᾳ.

Nr. 604. νοσσιδος. Br. I. 195. nr. 9. An. I. 1. p. 418. In Plan. p. 301. St. ἄδηλον. — V. 1. θαῦμ' ἀρετᾶς. P. Pl. Θυμαρέτας. Br. c. Scaligero, pronior tamen in Τιμαρέτας. V. 2. τὸ δ' ὡρ. P. Pl. τὸ θ' ὡρ. Br. V. 3. ἐσιδοῖσα. P. Br. ἐσιδοῦσα. Pl. V. 4. ποθ' ορῆν. P. — Nr. 605. ς τ ς αυτ. Br. I. 196. nr. 10. An. I. 1. p. 419. V. 2. ἴσα est in apogr. fortasse tamen ἰσᾶ in P. habetur. — Nr. 606. εἰς τοπ. 3 εἰς λουτρ. Br. III. 220. nr. 323. An. III. 2. p. 65. V. 1. κυθείρην. P. κυθήρην. Pl. Br. Forma κυθείρη habetur iterum p. 480. nr. 762. In Planudeis nr. 173. T. II. p. 678. nr. 210. T. II. p. 689. Oppian. Cyn. I. 39. 238. utroque loco Cod. Venet. κυθείρης. — Nr. 607. εἰς λουτρ. Br. III. 220. nr. 324. An. III. 2. p. 65. V. 1. Hiatus interpunctione excusatur. — Nr. 608. εἰς αὐτό. Br. l. c. nr. 325. An. l. c. p. 66. V. 1. ἢ τοῖον. P. Pl. ἢ τόδε τήν. Br. V. 1. τοῖον τεῦξεν. P. ἔτευξεν. Pl. Br. quod verius videtur.

Nr. 609. εἰς αὐτό. Br. III. 220. nr. 327. 328. An. III. 2. p. 66. Junctim exhibentur duo haec disticha in P. separatim in Plan. et ap. Br. Hoc verius. Idem in utroque acumen. V. 1. ἐκείνας. P. Pl. ἐκεῖνο. Br. V. 2. μούνας εἴσω. P. μούνας. editt. vett. Pl. μοῦνον. Asc. St. μούνας. Br. De correptione syllabae ας vid. ad p. 89. nr. 13. ubi adde Clark. ad Homer. Ἰλ. B. 43. Gaisford ad Poët. gr. minor. T. I. p. 44. — ἴσω. Pl. Br. — Nr. 610. εἰς αὐτό. Br. III. 221. nr. 330. An. III. 2. pag. 66. V. 1. ὀδωδήν. P. ὀπωπήν. Plan. —

Nr. 611. *εἰς αὐτό.* Br. III. 221. nr. 331. An. III. 2. p. 66. V. 1. *λουτροῦ.* P. *λουτρῷ.* Pl. Br. — ℙ. *Nr.* 612. *εις αὐτό.* Br. l. c. nr. 332. An. l. c. p. 67. V. 1. *ὡς δένδρον.* Vide, an haec sint integra. Certum quoddam arborum fruticumve genus commemorandum erat, brevibus foliis suavique odore. Fortasse scribendum: *Ῥοῦς δένδρον.* cf. Plin. H. N. XXIV. 11. s. 54. Friedemann. de Med. Pentam. Syll. p. 319. *ὡς μὲν ἴον βραχύφ.* — *ὀδωδήν.* P. Br. *ὀπωπήν.* Pl. ut nr. 610. V. 2. *τάδε.* Ne brevis syllaba in caesura relinqueretur, Passovius in not. mst. *ταδὶ* corrigendum censebat. Malim: *τάδε σμικρά.* qua adjectivi forma praeter alios utitur Agathias p. 481. nr. 767. Et sic est in Planud. p. 352. St.

Nr. 613. *εἰς λουτρ μαρι.* (Mariae, Stilichonis filiae, Honorii Augusti conjugis.) Br. l. c. nr. 334. An. III. 2. p. 67. — *Nr.* 614. *εἰς λουτρ μικρ παρακεῖμ τ ζευξιππ λεοντι σχολ τ μηνω.* i. e. *τοῦ μινωταύρου.* Vid. in Catal. Poët. p. 911. — Br. III. 106. nr. 15. An. III. 1. p. 199. V. 2. Obscurus versus propter rei, ad quam alludit, ignorantiam. — *Nr.* 615. *εἰς λουτρὸν ἐν σμύρνῃ.* Edidit Huschk. in An. cr. p. 275. Paralip. I. nr. 77. p. 666. s. V. 3. *ῥύπω.* P. V. 5. *φρηνοο φηος πᾶσι.* P. *παῖς* latere suspicabatur Huschk. quod et mihi in mentem venerat, quum in corruptis syllabis, quae praecedunt, nomen proprium latere existimarem. Nunc me recte correxisse arbitror: *φρὴν σοφὴ ὡς πᾶσιν Θ. ὡς ἐτεὸν δὴ κἂν τούτῳ.* Littera σ depravata in ο, ut p. 473. nr. 687. v. 2. Nomen hominis corruptum. *Prudentia Theodor.... hoc effecit, quae, ut in omnibus, ita in hoc quoque opere conspicua, integrum ejus animum probavit.* *πᾶσι* est pro *ἐν πᾶσι,* praepositione ex altero membro orationis assumenda. V. 6. *δεικνύμενος* fortasse in *δεικνυμένου* mutandum. V. 9. Scr. *φιλόπατριν,* littera minuscula. V. 10. *αὐτὸν* incommodum est post *φιλόπατριν.* Malis *αἰὲν,* vel ejusmodi quid.

Nr. 616. *εἰς ἕτ ῥουτρ.* Br. III. 223. nr. 343. An. III. 2. p. 69. — *Nr.* 617. *εἰς βαλανεῖον ψυχρόν.* Br. III. 167. nr. 84. An. III. 1. p. 335. V. 3. *αἰόλος.* P. Pl. Vid. ad p. 441. nr. 484. v. 3. V. 4. *μετοικίσας.* P. *μετοικήσας.* Pl. Br. V. 8. *μεσωρί.* P. *μεσορί.* Pl. Br. — *Nr.* 618. *εἰς ἕτ λουτρ ἐν βυζαντίῳ.* Br. III. 221. nr. 335. An. III. 2. p. 67. ℙ. *Nr.* 619. *εις ετ λουτρ εχ ἀφροδι λουομ ἐν βυζαν ἀγαθι σχολ.* Br. III. 49. nr. 47. An. III. 1. p. 82. V. 2. *τὴν πρὶν ἀλεξάνδρου.*

P. et plures editt. Plan. τὴν πρὶν ἐπ' ἀλεξάνδρῳ. ed. pr. Flor. — ὑπαρπαμένη. P. ὑφαρπαμένη. Pl. Br. Illud fortasse defendas. Vid. supra ad pag. 444. nr. 508. Reisk. ad Constant. Porphyr. pag. 138. Lobeck. ad Soph. Ajac. p. 345. — V. 5. βοώση. P. βοώσῃ. Pl. λεγούσῃ. Br. nescio quare. V. 6. παφίη. P. — *Nr.* 620. παυλ σιλεντι. εἰς λουτρ δίδυμον ἐνῶ λοῦον ς γυναῖξ ς ἄνδρ. Br. III. 91. nr. 63. An. III. 1. p. 169. V. 2. ἦρξε. P. εἶρξε. Pl. Br.

Nr. 621. εἰςετ λουτρ ἀδεσποτ. Br. III. 222. nr. 337. An. III. 2. p. 68. V. 2. τευξόμενοι. P. τευξόμεναι. Pl. Br. — V. 4. ἕδνα πορεῖν. Obiter corrige Maxim. π. καταρχ. v. 69. οὕνεκεν ἤμασι τοῖςδε πόρων περικαλλέα ἕδνα Κουριδίην οἴκοισιν ἑοῖς εἰςῆται ἄνασσαν. Scr. πορὼν περικαλλέ' ἕεδνα et εἰςήγαγ' ἄνασσαν. *quia illis diebus, splendidis datis muneribus, dominam domum duxit.* V. 6. ἥξει. P. ἕξει. Pl. Br. — *Nr.* 622. εἰς αυτ. Br. III. 222. nr. 338. An. III. 2. p. 68. V. 4. λήψη. P. λήψῃ. Pl. Br. — *Nr.* 623. εἰς ἕτερον εὔμορφον κύπρου (sic) ποιητοῦ. κυροῦ Plan. p. 353. St. Br. II. 455. nr. 4. V. 1. χρυσοβελέμνω. P. — *Nr.* 624. λεοντι σχολ. εἰς ἔτ λουτρ παρακείμ τ δημοσῖ ἐνβυζαν. Br. III. 106. nr. 16. An. III. 1. p. 200. V. 2. εἵνεκεν. P. Br. οὕνεκα. Pl. V. 3. ἐκεῖνο. P. κεῖνο. Pl. Br.

Nr. 625. εἰςετ λουτρ ενλυκῖμα κη υ. Recte Br. ἐν Λυκίᾳ. Lineola enim transversa vocali imposita aut ν significat, aut α. In Plan. legitur λυκίῳ, quod Brod. mutat in λυκείῳ. Br. III. 119. nr. 30. An. III. 1. p. 230. V. 1. τίς. P. πυλωρός. P. πυλαωρός. Pl. Br. V. 3. τίς. P. ἐνὶ χεύμ. Ib. Br. ἐπὶ χεύμασι. Pl. V. 4. ἴδοι. P. ἴδῃ. Pl. Br. Vid. ad p. 97. nr. 58. Infra p. 472. nr. 685. μὴ κίνει Καμαρίναν . . . μή ποτε κινήσας τὴν μείονα μείζονα θείης. quamvis h. l. formam conjunctivi homerici θείῃς restituere licet. Achill. Tat. VI. 7. p. 254. ὥςτε ὑπεκστήσομαι καὶ μάλα ἄκων, ὡς μὴ ὀχληρὸς εἴην. Ib. VI. 9. p. 256. ἀλλ' οὐκ ἄπει πρὸς τὸν ἐρώμενον, ἵνα αὐτὸν ἴδοις (fort. ἴδῃς) στεῤῥοτέροις δεσμοῖς δεδεμένον. — V. 6. τίς γὰρ ἀντιφέροιτο. Vid. ad p. 139. nr. 502. v. 1.

Nr. 626. εἰςέτ λουτρὸν ὀνομαζομέρωτα μαριαν σχολ. Br. II. 512. nr. 4. An. II. 3. p. 401. — *Nr.* 627. εἰς αυ τ αυ. Br. l. c. nr. 5. An. l. c. p. 402. V. 1. παῖδ'. P. τᾶςδ'. Pl. τετυμμένος. P. πεπεδημένος. Pl. τετρυμένος. Br. quod recipere non dubitavi. Anyte in Plan.

p. 228. ὑπὸ τὰν πέτραν τετρυμένα γυῖ' ἀνάπαυσον. V. 3. αἶθε δὲ .. τοῦτο. P. αἶθε .. τούτῳ. Pl. Br. Junge: τούτῳ ὁμοῦ. *simul cum hac face.* αἶθε σβέσσαμεν. ut mox nr. 629. αἶθε σέ, Πίνδαρε, μᾶλλον ἐμοῖς ἐκάθηρα λοετροῖς. Vid. Abresch. in Lectt. Aristaen. p. 35. — V. 6. λωτροχεῦσιν. P. λουτροχοεῦσιν. Pl. Br.

Nr. 628. εἰς τὸ δημόσιον λουτρ̀ τὸ καλούμ ἵππον ἐναλεξαν ἰω γραμματιȝ. Edidit Huschk. in An. cr. p. 276. Paralip. I. nr. 78. p. 667. V. 1. χρονίῃ et χρυσείῳ .. χαλινῷ. P. χαλινὸν intellige parietes auro coruscos, aediumque, quibus balneum illud circumdabatur, splendorem, quo illud, per longum tempus neglectum (χρονίῃ μάστιγι δαμέντα), denuo exsurgere videbatur. — *Nr.* 629. εἰσὲτ λουτρὸν ἔχον πίνδαρον τ αὐτ. An verum sit lemma, auctor ejus viderit. Iterum hoc distichon legitur p. 472. cum lemmate: ἰω ποιητοῦ τοῦ βαρβουκᾶ εἰς λουτρὸν ἔχον πίνδαρον. Br. III. 12. p. 5. An. III. 1. p. 20. — *Nr.* 630. εις θερματὰ βασιλικα λεοντι σχο. Br. III. 107. nr. 17. An. III. 1. p. 200. V. 5. ποτιδεύεται. P. Pl. ποτιδεύεαι. Br. quod sequentia requirunt. Sic mox nr. 657. δέρκεται scriptum pro δέρκεαι. Vid. ad p. 174. nr. 191. v. 7.

Nr. 631. εἰς τα θερμὰ τα αγαμεμνόνια ἐν σμύρνῃ ἀγαθίου σχο. Br. III. 50. nr. 48. An. III. 1. p. 83. Cf. Boissonade ad Philostr. Her. p. 462. V. 1. μολοῦντες. P. μολόντες. Pl. Br. Vid. ad p. 67. in Christ. Ecphr. v. 128. Illa forma legitur etiam in Orac. Sibyll. p. 82. εἰν ἀΐδαο μολοῦντες. — V. 2. ποδαλειρείης. P. et editt. vett. ποδαλειρίης. ed. St. ₰. V. 5. ὀρηφηφόρος. P. ὀροφηφόρος. Pl. Br. Hesych. ὀροφηφόρος. ζῶον πᾶν ὀστρακόδερμον. — *Nr.* 632. εισετ θερμ ἀδηλα. Br. III. 251. nr. 472. An. III. 2. p. 139. — V. 2. φλοξίν. P. Pl. φλοξί. Br. V. 3. ἔνερθεν. P. Pl. ἔνερθε. Br.

Nr. 633. εἰς λουτρὸν δαμοχάριδ γραμματικοῦ. Br. III. 70. nr. 3. An. III. 1. p. 119. V. 1. ἤρη. P. τοῦτο τὸ λοετρόν. P. τὸ λουτρόν. Pl. τοῦτο λοετρόν. Br. Bene habet lectio Planudea. Forma λοετρὸν obvia nr. 609. 611. 612. p. 483. nr. 785. — V. 2. τὸν χρ. P. τὸ χροα. Pl. Br. — V. 4. ἀργυφέοις. P. ἀργυρέοις. Pl. Br. Ap. Oppian. Cyn. III. 307. optimi Codd. habent, χροιῇ δ' ἀργυφέῃ. pro vulg. ἀργυρέῃ. et iterum v. 529. ἀργυφέοις τύποις. Cf. Br. ad Apollon. Rhod. III. 835. IV. 474. — *Nr.* 634. ἀλλ. Br. III. 222. nr. 339.

An. III. 2. p. 68. V. 1. φεραιγία. P. φερεαιγία. Pl. Br. quod formatum ut φερέοικος ap. Hesiod. Ἔ. καὶ Ἡ. 572. Athen. II. p. 63. A.

Nr. 635. ἀλλ/. Edidit Huschk. An. cr. p. 276. Paralip. I. p. 668. nr. 79. — *Nr.* 636. ἀλλ/. Br. III. 222. nr. 336. An. III. 2. p. 67. V. 1. τοῦτ' ἰδών. P. τοῦτο ἰδών. Pl. Br. Non dubitavi scribere: τοῦτ' ἐσιδών. quamvis epicos poëtas hiatum in verbo ἰδεῖν admisisse non ignorem. Vid. Hermann. ad Homer. Hymn. in Apoll. 255. p. 27. De εἰσορᾶν vid. ad p. 179. nr. 210. — εἶπεν. Si vera est lectio, poëta hoc dicit: Homerum, illo balneo viso, revera verba νηπενθές, ἄχολόν τε etc. in ejus laudem dixisse. Schaeferus malit: εἶπ' ἄν. V. 2. ἐπίληθον. P. Br. ἐπίληθες. Pl. Eadem est lectionis diversitas in Od. δ. 221. — *Nr.* 637. ἀλλ/. Br. III. 220. nr. 326. An. III. 2. p. 66. V. 2. ἀλεξάνδρω. P. — *Nr.* 638. ἀλλ/. Br. l. c. nr. 329. An. l. c. V. 1. ὀρχούμεναι. P. ὀρχουμενοῦ. Pl. Br. — *Nr.* 639. ἀλλ/. Br. III. 222. nr. 340. An. III. 2. p. 69. V. 2. ἀλλήλων. P. ἀλλήλοις. Pl. Br. — *Nr.* 640. ἀλλ/. Br. l. c. nr. 341. An. l. c. V. 1. πέμπτη. P. V. 2. πήματα. P. Br. ἥματα. Pl. Faecem plebis per πήματα significavit auctor. Idem foret λύματα.

Nr. 641. εἰς γέφυρ τ σαγγαρίου. ἀγαθι σχ). Br. III. 53. nr. 56. An. III. 1. p. 88. Vid. de hoc ponte Paul. Sil. in Descr. S. Sophiae v. 513. sqq. V. 1. δήμων. P. μήδων. Pl. Br. vera correctio. Sic quoque in loco Libanii de Themistocle T. IV. p. 952. 1. καὶ ὁ μὲν ἐκολάκευε τὸν βάρβαρον, καὶ ἐνεχείρισεν ἑαυτὸν τῷ δήμῳ, καὶ δεσπότην ἐποιήσατο τὸν δεομενῇ. scribendum: ἐνεχείρισεν ἑαυτὸν τῷ Μήδῳ. — V. 3. κρατερῆσι. P. et plures editt. Pl. κρατεροῖσι. ed. pr. Flor. Ald. 1. 3. — ἀφῖοι. P. Br. ἀφίοι. editt. vett. ante St. — V. 4. οὕτως ἐδουλ. P. αὐτός. Pl. Br. ex Planudis procul dubio correctione. Scripsi: οὕτω ἐδουλώθης. Cf. ad p. 376. nr. 127. v. 3. — *Nr.* 642. εἰς σωτήρι ἐν σμύρνῃ ἐν προαστείω ἀγαθι σχο). Br. III. 51. nr. 53. An. III. 1. p. 85. — V. 2. ὀλεσεχέριν. P. V. 3. φαυιανοί τε. P. Br. φασσιανοί. Pl. Duplicata littera sibilante in hac voce non magis opus est, quam in Φᾶσις. V. 4. βρωματόμιξαπάτη. P. Br. βρώματος ἐξαπάτη. P. V. 5. γίνεται. P. γίγνεται. Plan. V. 7. γινώσκει. P. γιγνώσκει. Pl.

Nr. 643. τ αν εις αὐτό. Br. III. 52. nr. 54. An. III. 1. p. 86. V. 4. ἐκθλίψεται. P. ἐκθλίψαι. Pl. Br. V. 6. πολύ. P. πουλύ. Pl. Br.

V. 9. ἐνθάδ' ἀσχ. P. V. 10. τείνει. P. τίνει. Pl. Br. τείνας et τίνας permutata p. 595. nr. 171. — *Nr.* 644. τ αυ εἰς αὐτό. Br. III. 52. nr. 55. An. III. 1. p. 87. V. 5. ἀρτίπος. P. Pl. ἄρτιπος. Br. — V. 9. οἱ πλουτοῦντες ποικινοῖσι συνόντες. P. οἳ πλουτοῦσι καὶ οἱ κείνοισι συνόντες. Pl. quae est importuna Planudis correctio. οἱ πλουτοῦντες, ἴδ' οἱ κείνοισι συνόντες. Br. quod nec ipsum satisfacit. In lectione membr. nihil aliud latet, quam πυκινοῖσι. Sic p. 554. nr. 351. Cod. ποικινόφρονι pro πυκινόφρονι. Jam si ἀεὶ inserueris ante πυκινοῖσι, versum habebis integrum. V. 10. εἰς πλέον. P. οἷς. Pl. Br. quod verum videtur: *miseri, qui mensis, larga dapium copia onustis, assidentes, copiosas epulas integrae valetudini praeferunt.* ἀρτεμίη ut ap. Maxim. π. κατ. 184. ἤτοι ἂν ὠκείῃσιν ὑπ' ἀρτεμίῃσιν ἔχοιτο. ubi pusillus error, ὠκοίῃσιν ridiculam versionem peperit. Ib. v. 234. ἀρτεμίην ὀπάσειε φίλην καὶ εὐήρεα γυῖα. fortasse: κεὐήρεα.

Nr. 645. μκηδ/ ὑπα. Br. III. 120. nr. 32. An. III. 1. p. 252. V. 1. τμώλω. P. ἀνθεμόεντι. P. ἠνεμόεντι. Pl. Br. Utrumque habet, quo se tueatur. Eurip. Bacch. 462. τὸν ἀνθεμώδη Τμῶλον. Tmolus *croco florentissimus et vitibus consitus* dicitur ap. Plin. H. N. V. 29. Cf. Virgil. Georg. I. 56. Alteri lectioni quodammodo patrocinatur Homer. 'Ιλ. XX. 385. Τμώλῳ ὕπο νιφόεντι. Nonn. Dion. XXVII. p. 712. 12. Τμῶλον ἐς ἠνεμόεντα. — V. 2. σαρδιεηλιδῶν. P. σαρδαλίη Λυδ. Pl. Σάρδιες ἡ Λυδ. Br. c. Salm. V. 3. μάρτυς . . Διός. Facit huc Schol. ad 'Ιλ. ω. 615. quod Heynius edidit T. VIII. p. 725. 'Ρέα φοβηθεῖσα τὰς ἀπειλὰς Κρόνου σὺν ταῖς θυγατράσιν ᾤκησε Σίπυλον χωρίως. Jo. Lydus autem de Mensib. p. 96. post alia de Jovis incunabulis: ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐν τῷ δυτικῷ τῆς Σαρδιανῶν πόλεως μέρει (sic scr. pro μένει) ἐπ' ἀκρωρείας τοῦ Τμώλου τόπος ἐστὶν (male hoc ejecit editor), ὃς πάλαι μὲν γὰρ γοναὶ Διὸς ὑετίου, νῦν δέ . . . . Δεύσιον προσαγορεύεται. quae loca latuerunt virum eruditissimum, qui nuper Alcmanis fragmenta collegit et illustravit p. 87. — V. 4. νέα. P. νῦα. Pl. Br. V. 6. εὐρυτέρω τλ. P. εὐρυτέρω φωτί. Pl. Br. Manifestum est in Cod. syllabam φω a praecedente ρω absorptam esse. V. 9. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br.

Nr. 646. εἰσηρακλει τ ποντ ἄδεσ. Br. III. 228. nr. 368. An. III. 2. p. 81. — *Nr.* 647. εις ῥωμ ἄδεσ. Br. III. 208. nr. 279. An. III. 2.

p. 34. *Pompejo* inscribitur in Plan. p. 357. cum lemmate: εἰς ἄγαλμα νίκης ἄπτερον ἐν ῥώμῃ, ἧς τὰ πτερὰ κεραυνῷ κατεφλέχθη. Victoriam interdum boni ominis causa sine alis repraesentatam esse, satis constat. Pausan. I. 22. 4. III. 15. 5. Athenienses Νίκην ἄπτερον finxisse dicit, sperantes, τὴν Νίκην αὐτόθι μένειν οὐκ ὄντων πτερῶν. Cf. Ib. V. 26. 5. Cuperi Apoth. Homer. p. 170. — V. 1. τὸ σόν. P. τεόν. Pl. Br. — *Nr.* 648. μακηδονίου ἱπα εἰς οἶκον ἐν κιθέρα. Br. III. 226. nr. 557. inter ἀδέσποτα, ut Plan. p. 357. St. An. III. 2. pag. 75.

Nr. 649. τ αυ εις αυ. Br. III. 119. nr. 31. An. III. 1. p. 251. V. 1. θεμείλου. P. θεμέθλου. Pl. Br. θέμεθλα. θεμέλια. Hesych. frustra tentatus a Toupio T. IV. p. 229. Infra p. 652. nr. 115. v. 1. Cod. ὑπὸ τμηθέντι θεμειλίῳ. Huschkius An. cr. p. 294. correxit θεμείλῳ. Paul. Sil. in Descr. S. Soph. p. 507. v. 52. ἤδη μὲν σθεναροῖσιν ἐπεμβεβαῶτα θεμείλοις. Ib. v. 55. βάθρα θεμείλων. v. 142. ἀλλ' ἀδόνητον (sic Cod.) ἐϋκρήπιδι θεμείλῳ. In Eudociae Mart. S. Cypr. in Band. Cat. Bibl. Laur. T. I. p. 228. v. 34. πόλου καθαροῖο θέμεθλα Παντὸς ἐμῇ κακίῃ γε διάνδιχα θῆκατα ῥήξας. scribe: παντὸς ἐμῇ κ. γε δ. θῆκα ταράξας. A θέμειλον compositum εὐρυθέμειλον in Paul. Sil. Ecphr. 205. p. 515. idem quod εὐρυθέμεθλον ap. Gregor. Naz. Opp. T. II. p. 167. C. Carm. v. 1. quorum neutrum in Lexicis comparet.

Nr. 650. λεοντι εἰς οἶκον κείμενον μέσον τοῦ ζευξιππ ς τ ἱππικοῦ. Br. III. 105. nr. 11. An. III. 1. p. 198. V. 6. θαλάμου. P. Br. θανάτου. Pl. — *Nr.* 651. παύλου σιλεντι/ εἰς οἶκον ὑψηλὸν ἐν βυζαντίῳ. Br. III. 91. nr. 64. An. III. 1. p. 170. V. 2. ἱματίῳ. P. ἠματίῳ. Pl. Br. V. 3. ὅταν περικίδναται. Vid. ad p. 94. nr. 41. Paulum hoc soloecismo usum esse dubito. Vide an scribendum sit: εἰς ἐμὲ γὰρ κροκόπεπλος ὅτ' ἄνθεϊ κίδναται Ἠὼς Τερπομένη. *splendore meo gavisa et ornamentis.* De Herode Attico Philostr. Vit. Soph. II. 8. p. 556. ὁ δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῆς οἰκίας ἐπ' αὐτῇ ἐπήλλαξε, μελαίνων τὰ τῶν οἴκων ἄνθη παραπετάσμασι. Simplex κίδναται de Aurora usurpat Homer. Ἰλ. θ. 1. Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν. — *Nr.* 652. ιουλιαν ἀπὸ ἐπαρ αἰγυ εἰς οἶκον ἐπίπεδον. Br. II. 501. nr. 55. An. II. 3. p. 385. — *Nr.* 653. ἀγαθίου σχολ εἰς οἶκον κείμενον ἐν ἄνει ἐν βυζαν. Br. III. 50. nr. 50.

An. III. 1. p. 84. V. 6. πιστότατον θάλαμος. P. πιστότατος θάλαμος. Pl. Br. Hic malebat πιστότατον θάλαμον. Vertit Grotius: *aequoream summo speculam sed vertice vidi: Virtuti fidus scilicet iste locus.* Acumen in nulla harum lectionum perspicuum. Corrigendum suspicor: καὶ τάχα τῆς Ἀρετῆς αἰπύτατον θάλαμος. sane hic thalamus non solum ut virtutis sedes ardua est, sed pro summo illius vertice habendus videtur. — Sic finis hujus epigrammatis bene respondet initio.

Nr. 654. ἴουλι α ν αρ αἴγυπ εἰς ἀφύλακτ τ οικ .τοιθαστικῶς. Br. II. 501. nr. 56. An. II. 3. p. 385. — *Nr.* 655. εἰς τὸν τρίκλινον τ μαιναυρας. Scr. μαγναύρας. Br. III. 139. nr. 32. An. III. 1. p. 269. V. 3. κωνσταντίνω. P. κωνσταντίῳ. Br. In nomine Κωνσταντῖνος penultima saepe a serioribus corripitur. Vid. p. 668. nr. 16. In Planud. nr. 384. T. II. p. 741. nr. 385. p. 742. — *Nr.* 656. εἰς τὸν οἶκον τὸν ἐπιλεγόμεν χαλκ εν παλα ὃ ἐκ τί ανασr βασῖ ἐν κωνσταν π. In editione nostra χαλκὸν muta in χαλκῇ, ut est in Plan. Br. III. 135. nr. 15. An. III. 1, p. 260. V. 6. πολυκμήτοιο. P. quod conjectura assecutus est Huetius. πολυμήτοιο. Pl. Br. V. 8. ἀχράντω. P. V. 14. ῥουφίνιον. P. ῥουφίνιον. Pl. Br. V. 16. ἀείσεις. P. ἀείσῃς. Pl. Br. Illud restitui auctore Schaefero. De μὴ vetante cum indicativo futuri juncto vid. Locell. ad Xenoph. Eph. p. 204. P. V. 18. μεγάλην μοῦνος δ' ὑπ. Particula adversativa facile careas. Meliore ordine haec sic legerentur: μοῦνος μεγάλην ὑπερέδραμον αἴγλην. V. 20. μετέλεσσεν. P. μ' ἐτέλεσσεν. Pl. Br. Hoc reponendum. Vid. ad p. 559. nr. 11. v. 4.

Nr. 657. μαριανοῦ σχ εἰςτο παλάτιον σοφιανῶν. Br. III. 50. nr. 49. An. III. 1. p. 83. *Agathiae* tribuit *Zonaras* T. II. p. 70. fortasse quia illud in Agathiae Anthologia legerat. V. 2. πορμός. P. V. 5. μεγαλόκρατες. P. μεγαλοκρατές. Pl. Br. V. 6. δέχεται. P. Zonar. δέρχεαι. Pl. Br. Vid. ad p. 465. nr. 630. v. 5. — ἀείην. P. ἀσίην. Pl. Br. — *Nr.* 658. παύλου σιλεν ἐντω μεγα πραιτώρῖ καλλωπισθέν. Br. III. 91. nr. 65. An. III. 1. p. 170. V. 1. post καθίζας pone comma. V. 3. διώκεις. διώκει videtur scribendum, ut haec omnia referantur ad Justinum. V. 4. ἐκ βιοτῆς μερόπων. Br. malebat verbis transpositis: ἐκ μερόπων βιοτῆς. At Paulus studiose quaesisse videtur τὸ ὁμοιοτέλευτον. Cf. H. de Bosch T. IV. p. 268. s.

Nr. 659. θεαιτη σχ^{τ ο)} εἰς αὐτό. Br. II. 516. nr. 5. An. II. 3. p. 407. V. 4. ἀλλήλους esse videtur in P. — *Nr.* 660. εις βασιλι^{τ}κ̂ τῶν παιδευτηρίων ἐν βυζαν^{τ}. Br. III. 139. nr. 28. An. III. 1. p. 268. V. 3. ηῗ. P. ἤ. Br. — *Nr.* 661. ἰουλιανοῦ ἀπὸ υπα^{χ}ρ αἰγυπτῐ εἰς βῆμα τοῦ σοφιστοῦ κρατεροῦ. Br. II. 501. nr. 37. An. II. 3. p. 383. V. 4. ἐτμήγην. P. ἐτμήθην. Pl. Br. Callimach. fr. CCC. ἐτμήγη δὲ κύφελλα. Apollon. Rh. IV. 1052. ὅτε μοῦνοι ἀποτμηγέντες ἔασι. — ¶. *Nr.* 662. ἀγαθίου σχ^{ο)} ἐν σμύρνῃ. Br. III. 51. nr. 52. An. III. 1. p. 85. V. 4. ἐπεγδούπει. *alvus sordes egerebat cum crepitu.* Ductum verbum ex Homer. Ἰλ. λ. 45. ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη. ubi vid. Eustath. p. 761. 32. et ad Od. p. 489. 14. — *Nr.* 663. παύλου σιλεν^{τ} εἰς κῆπον παράλιον. Br. III. 90. nr. 61. An. III. 1. p. 168. V. 1. ἕδραν ἄπλωτα. P. Pl. ἕδραν πλωτά. Br. Recepi praeclaram Hermanni emendationem ad Orph. p. 730. Nonnus Dion. II. p. 54. 1. ἤδη γὰρ σταθεροῖο τινάσσεται ἕδρανα κόσμου. — *Nr.* 664. τ̆ αυτ̆ εἰς αυ^{τ}. Br. III. 90. nr. 62. An. III. 1. p. 169. V. 1. ἔπλετο. P. Pl. ἔπλετ' ὁ (sic) χ. Br. V. 2. νηρεῖς ἀδρυάδες. P. νηρίδες, ἀδρυάδες. Pl. νηρεΐδες, δρυάδες. Br. c. Huetio, probante Valken. ad Ammon. p. 163. Codicis vestigiis inhaerens scripsi: νηρεῖς, ἀδρυάδες, praeeunte Graefio in not. mst. Diversorum numerorum conjunctio nihil difficultatis habet.

Nr. 665. ἀγαθίου σχ^{ο)} εἰς αὐτό. Br. III. 49. nr. 46. An. III. 1. p. 81. V. 2. ἐρημοσύνης. P. ἐρημοσύνας. Pl. Br. — *Nr.* 666. In membr. Pal. neque nomen auctoris, neque aliud lemma additum. Br. III. 224. nr. 346. An. III. 2. p. 71. — *Nr.* 667. ἀραβῐ σχ^{ο)} εἰς προαστει\. Br. III. 110. nr. 7. An. III. 1. p. 206. V. 1. διονύσω. P. V. 3. δέ μοι. P. Pl. δ' ἐμοί. Br. V. 5. τίς. P. — *Nr.* 668. μαριαν̆ σχ^{ο)} εἰς προάστιον ὀνομαζόμ^{ε} ἔρωτα ἐν αμασεία. Br. II. 511. nr. 2. An. II. 3. p. 399. ¶. V. 3. ἐρσείης. P. ἐρσήεις. Pl. Br. — V. 4. πολύν. P. πουλύν. Pl. Br. V. 5. τρίστοιχος. i. e. τρισσός. Ap. Nicandr. Ther. 442. τρίστιχοι ἑκάτερθε περιστιχόωσιν ὀδόντες. Scr. τρίστοιχοι. *) Homer. Ὀδ. μ. 91. ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες.

*) Sic nunc Schneiderus v. cl. edidit.

Philostr. Jun. Imag. XII. p. 883. καρχάροις καὶ τριστοίχοις ὀδόντας ἐκφαίνουσα. In Orac. ap. Io. Lydum de Mens. c. 4. p. 34. τριστίχου φύσεως συνθήματα τρὶς ἀφαιροῦσα. quem versum sine nota praetermisit editor, scr. τριστοίχου φύσεως συνθήματα τρισσὰ φέρουσα. τρίστοιχος φύσις est Ib. c. 9. p. 46. et τρικάρηνον ἀντὶ τοῦ τρίστοιχον. ut τρίστοιχοι κεφαλαὶ in Hermesian. Eleg. v. 12. Ap. Lycophr. v. 414. βρωθεὶς πολυστοίχοισι καμπίων γνάθοις. plurimi Codd. πολυστίχοισι· Alium illius Oraculi versum emendare conati sumus ad p. 142. nr. 10. — ἄλσος. P. ἄλλος. Pl. Br. Vid. ad p. 244. nr. 244. — V. 6. ναϊάδος. νηϊάδος. Pl. Br. — V. 7. δενδρήεντι. P. δενδρήεντα. Pl. Br. — γέρων. P. Pl. ῥέων corrigit Scaliger in not. mst. — V. 8. ἀβροκόμον. P. ἀβροκόμων. Pl. Br. V. 10. θειλοπέδων. P. Br. θηλοπέδων. Pl. Vid. ad p. 149. nr. 45.

Nr. 669. τ αυτ εις α/. Br. II. 512. nr. 3. An. II. 3. p. 400. V. 3. χλωρόν. P. χῶρον. Pl. Br. Bene habet χλωρὸν ὕδωρ. Poëta ap. Plutarch. T. II. p. 767. F. ὕδατι χλωρῷ κατακλυζόμενον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον. quae Euripidi vindicat Strabo L. VIII. 21. T. III. p. 267. Id. in Phoen. 669. νάματ' ἔνυδρα καὶ ῥέεθρα χλοερά. — V. 6. κρινάμενον. P. κιρνάμενον. Pl. Br. V. 7. ἔρεψεν. P. Pl. ἐρέψας. Br. tacite emendavit. Et recte quidem. Asyndeton enim in vulgata non ferendum. — V. 11. καὶ interrogationi vim addit. Vid. ad p. 255. nr. 334. v. 1. — *Nr.* 670. αδεσπο εν σμύρνη εις μόλον τη θαλα ἐπικείμ ἐνῶ ς ἱδρει. i. e. ἱδρεῖον. Br. III. 229. nr. 370. A. III. 2. p. 82. V. 4. ἀρχομένους. P. ἀρομένους. Pl. Br. — V. 5. In Βενέτιος penultima producitur, nescio quo jure.

Nr. 671. εις φαρ εν α/ πόλει. Br. III. 229. nr. 371. An. III. 2. p. 83. V. 2. μυσαλεύς. P. μυλασεύς. Pl. Br. Vid. L. Holsten. ad Steph. Byz. p. 214. P. *Nr.* 672. εις αυ π. Br. III. 228. nr. 369. An. III. 2. p. 81. V. 1. εἰ .. ὁδεύσῃς. P. ὁδεύσεις. Pl. Br. Vid. ad p. 122. nr. 227. v. 7. — V. 4. τερπωλήν. De sinu Astaceno, ad quem Nicomedia erat sita, Themist. Or. XXIV. p. 307. A. οὔτ' εἰ πολλῷ στενότερος ὑμῖν ὁ κόλπος ἦν ἅμα καὶ καθαρώτερος. Angustias nihil ad loci commendationem facere, recte monuit Petavius. Legendum videtur: οὔτ' εἰ πολλῷ τερπνότερος ὑμῖν ὁ κόλπος ἦν.

Nr. 673. εις αυτ πόλιν εἰς τόπον τινά. Hic versus nondum videtur editus; etiam a nobis, nescio quomodo, praetermissus in Para-

lipomenis. Obscura sunt verba; in quibus aut ὤπασαν legendum, aut Ἱππολύτῃ. Intelligitur fortasse Hippolyte illa, quae cum Amazonibus in Atticam venit, cui Aesculapius (insigni ap. Smyrnaeos cultu celebratus. Vid. Anim. T. III. 2. p. 83.) nescio quod munus (ἔργον) tribuisse dicitur, praeter aliud, quo eandem prius mactaverat. Intelligere licet curam ab Aesculapio Amazonis filio praestitam. — Nr. 674. ἀδέσποτον εντ φάρω ἀλεξανδρείας. Br. III. 229. nr. 373. An. III. 2. p. 84. V. 2. ποσειδάωνος ἀπενθέα. Suspicabar olim: Ποσειδάωνος κατὰ βένθεα. Ἰλ. σ. 38. πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν. Sed πυρσὸς ἀπενθὴς dictus esse potest ab effectu, quod nautas a naufragio tutos praestat. V. 5. κείνω. P. μετ᾽ ἄγρια κύματα. maris et undarum discrimine superato. — V. 6. κλυτῷ ἐννοσιγαίῳ. P. — Nr. 675. εἰς αυ εν σμυρνη. Br. III. 229. nr. 372. An. III. 2. p. 83. V. 1. ἀφεγγέα. P. ἀμεμφέα. Pl. Ap. Themist. Or. XIII. p. 175. A, καὶ οὐδὲ αἱ νύκτες αὐτῷ σκοτειναὶ καὶ ἀφεγγεῖς τοῖς ἀνθρώποις. fortasse scribendum: καὶ ἀφεγγεῖς ὡς τοῖς ἄλλοις.

Nr. 676. ἀδέσπο εἰς πηγ ἐν τ ολυμπ ὄρει. Br. III. 190. nr. 195. An. III. 1. p. 403. V. 2. κρέσσονες. P. κρείσσονες. Vulg. — Nr. 677. ἀγα υχ ἐν βυζαν. Br. III. 51. nr. 51. An. III. 1. p. 84. Male in Plan. p. 361. St. εἰς οἶκον ἀγαθίου σχολ. ἐν βυζαντίῳ. — V. 3. ἀπέειπεν. P. Br. ἀπέλειπεν. Pl. — Nr. 678. ἀδέσποτον ἐν κώμῃ τῆς σμύρνης. Edidit Huschk. An. cr. p. 276. Paralip. I. nr. 80. p. 668. V. 3. βάσσης. Fortasse loci nomen a Nympha, in illis regionibus coli solita, ductum. Ibi quum aqua coepisset deficere, Agaclides eam revocavit, locumque et aqua instruxit et balneis. — πολυκαγκέος. πολυξήρου. πολυκαγκέα. ἄγαν ξηραντικόν. μεγάλως κατάξηρον. Hesych. Cf. Homer. Ἰλ. λ. 641.

¶. Nr. 679. ἀδεσπο εν ασσω. Br. III. 228. nr. 366. An. III. 2. p. 81. V. 1. πᾶσα. nulla non Asiae urbs est, quam Axiochus non beneficiis affecerit; inprimis autem urbs Assus ei gratias debet. V. 6. πλημμύρωι. P. — Nr. 680. ἀδεσπο εἰς παραθαλασσι κηπ ἐνῶ ἦν ς λουτρ ἐν ἀντιο. Br. III. 223. nr. 344. An. III. 2. p. 70. V. 1. χάριτας λεύσσεις. P. λεύσσεις χάριτας. Pl. Br. — Sequitur in Cod. ἰω ποιη τοῦ βαρβουκᾶ εἰς λουτρ ἔχον πινδαρ. quod dedi p. 465. nr. 629. —

Nr. 681. λεοντι οχ του μινωταυρ εις κογχ εχουσ αφροδιτ. Edidit Huschk. in An. cr. p. 273. Paralip. I. nr. 81. p. 668. — Nr. 682. εις τ τετραπλευρ κιον εν ιπποδρ. Br. III. 132. nr. 2. An. III. 1. p. 254. V. 3. πρόκλον. P. πρόκλῳ. Pl. Br. V. 4. τριακονταδύο. Notanda correptio secundae syllabae. Sic iterum p. 546. nr. 298. v. 5. ξέστας γὰρ τριάκοντα μόνας. Vid. ad p. 630. nr. 101. v. 2. Eudocia in Mart. S. Cypr. L. II. 179. in Band. Catal. T. I. p. 236. ἀλλ' ἔτι καὶ τόδ' ἐρῶ· ὅτε δὴ τριακονταετῆρος.

Nr. 683. εἰς ἀλφειὸν καὶ ἀρέθουσαν. Br. III. 234, nr. 392. An. III. 2. p. 93. V. 1. ἀλφειός. P. ἀλφεός. Pl. Br. Illud fortasse tuearis. Vid. ad p. 443. nr. 505. v. 7. — V. 2. ποταμόν. P. ποτόν. Plan. Br. Auctor fortasse scripsit, καὶ ΓΑΜΟΝ εὗρεν Ἔρως. — Nr. 684. εἰς ἐν παφω (Τάφῳ corr. Br.) τη νήσω κρήνην. Br. III. 227. nr. 364. An. III. 2. p. 80. V. 2. τόδ' ὠνόμασαν. Cf. Schaefer. ad L. Bos p. 552. Achill. Tat. VII. 15. p. 308. καὶ μάλα, ἔφη, καλεῖσθαι γὰρ τοῦτο ἔλεγεν αὐτήν. V. 4. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. — Nr. 685. παροιμιῶδες εἰς καμαριναν τ ἐν σικε) λιμν. Br. III. 148. nr. 23. An. III. 1. p. 282. V. 1, καμαρῖναν. P. καμαρίναν. Pl. Br. Sic ubique. V. 2. θείης. De optativo post imperativum vid. ad p. 465. nr. 625. Hoc tamen loco θείης licet corrigas; ut Od. κ. 340.

P. Nr. 686. εις πυλ τ ἀνατολικ τ θεσσαλονικ. Br. III. 227. nr. 361. An. III. 2. p. 78. V. 1. ὀλετῆρα ὑπερφ. In poëmatiis illius aetatis hiatus suspectus esse non debet. — Nr. 687. εις αυτή. Br. III. 227. nr. 362. An. III. 2. p. 79. In Plan. p. 294. St. cum lemmate: εἰς τὴν ἀνατολικὴν πύλην θεσσαλονίκης. quod non melius lemmate membr. Pal. V. 2. ἀνεσείρασεν. P. ἀνεσείρασε. Pl. Br. V. 3. Fortasse post Ἀλέξανδρον articulus excidit; quamquam in nominibus propriis seriores poëtas negligentissimos fuisse constat. — Nr. 688. εις πυλ τ αργ. Br. III. 230. nr. 375. An. III. 2. p. 85. V. 3. κλέης κλεάδος. P. κλεάδης. Pl. κλεάδας legendum esse docuit Br. ex Marm. Oxon. p. 111. ubi Cleadas occurrit sacrorum Lenaeorum antistes. Maritus Κλεάδας, uxor Κλέη. — αγνης. P. ἀγανῆς. Pl. ἁγνῆς. Br. Cf. ad p. 377. nr. 132. v. 4. In dubia lectione praeferre debui id, in quo Planudea cum Pal. conspirat. V. 4. ἀργιοφάντης. P. ἀργεοφάντης. Plan.

ὀργιοφάντης. Br. quod recipere non dubitavi. *λεῤῥνέων*. P. *λεῤῥαίων*. Plan. Br.

Nr. 689. *εις εὐγενίου πόρταν ἐν βυζαντιω*. Br. III. 132. nr. 1. An. III. 1. p. 254. V. 4. *ἤ πόλεως προπάροιθε κροτεῖν πολέμους*. P. *ἤ προπάροιθε κροτεῖν τῆς πόλεως πολέμους*. Pl. Br. Hunc versum Planudes fortasse emendatiorem ex ipso marmore habuit. Sed fieri potest etiam, ut eum ex conjectura sic emendaverit. Tum sane malim: *ἤ προπάροιθε πόλεως συγκροτέειν πολέμους*. Verbi compositi usus in hac re perquam obvius. Simplici utitur Themist. Or. XXXII. p. 362. B. *οὐ δέδοικε κροτῆσαι τὴν δίκην*. Fortasse etiam Or. II. p. 31. A. *καὶ οὐ κροτῶ τὴν μηχανήν*. pro *οὐκ ἐρωτῶ*. Vid. Animadverss. T. III. 3. p. 685. Ap. Lucian. in Tox. §. 13. T. VI. p. 72. *γυνὴ πανταχόθεν συγκεκροτημένη* est mulier ex omnibus dolis artibusque conflata. Caeterum in epigrammate nostro suspicatus sum olim (Animadverss. T. XIII. p. 106.) *ἤ πόλεως προπάρος συγκροτέειν πολ.* idque verum censet Friedem. de Med. Pentam. Syll. p. 326.

Nr. 690. *εἰς πόρτ τ επιλεγομ ξυλόκερκον εν βυζαν*. Br. III. 133. nr. 5. An. III. 1. p. 256. V. 1. *ὕπαρχος*. P. Pl. *ἔπαρχος*. Br. Sic iterum nr. 691. et p. 486. nr. 804. Vid. Br. ad Aesch. Pers. 325. p. 322. — *Nr.* 691. *ἐν πόρταν του ῥησίου ἐν βυζαντίω*. Pro *ῥησίου* in Plan. est *ῥηγίου*. Cf. DuCang. CP. chr. p. 53. et 59. Br. III. 133. nr. 6. An. III. 1. p. 257. V. 2. *ὕπαρχος*. P. Pl. *ἔπαρχος*. Br. *ἐθείματο*. P. *ἐδείματο*. Pl. Br. — *Nr.* 692. *ἄλλ/*. Edidi in Paralip. I. nr. 82. p. 669. Cf. Chardon. Mélanges T. I. p. 136. s. V. 2. *γεραρῶς*. P. *γεραρᾶς* fuisse videtur, aut *γεραρῆς*. — *Nr.* 693. *ἄλλ/*. Edidit Huschk. An. cr. p. 279. Paralip. I. nr. 83. p. 669. V. 4. *οὔτέ τι*. P. *οὔτ' ἔτι* dedi cum cl. editore. Sed fuisse videtur, *οὔτε τι δημ.* ut epici solent.

P. *Nr.* 694. *εἰς καμάρ*. Edidit Idem l. c. p. 271. Paralip. I. nr. 84. p. 669. — *Nr.* 695. *εἴςλι ἀκοίτονον*. Ap. Plan. p. 349. St. *ἀκοίτωνον*. *In lapidem Aquitanum* inscripsit Grotius. Br. III. 219. nr. 319. An. III. 2. p. 64. — *Nr.* 696. *εἰς αψιδα εν βασιλιξ ἐν βυζαν*. Br. III. 132. nr. 3. An. III. 1. p. 255. V. 1. *πόλιν*. P. Pl. *πύλην*. Br. c. DuCang. quod mihi ab auctoris mente alienum videtur. *ἐγείρας* idem est, quod *αὐξήσας*, *κοσμήσας*. — *ἀψῖσι*. P. et plurimae editt. vett. *ἀψίσι* aliae.

Nr. 697. εἰς ἑτερ μερος τ αυτ αψιδ. — Br. III. 133. nr. 4. An. III. 1. p. 256. V. 1. εὔκιονα. Br. Restitue εὐκίονα, ut est in P. Pl. V. 2. θαύματι. P. et plurimae editt. vett. θαύμασι Br. c. Steph. Non est cur Cod. lectio relinquatur. — V. 4. τεῦξεν. P. Pl. τεῦξε. Br. ὀρηῖ. P. ὀρᾷ. Pl. Br. — Nr. 698. εις. Br. III. 228. nr. 367. An. III. 2. pag. 81. V. 1. ἐούραῖς. P. V. 2. τῷ ποταμῷ. P. — Nr. 699. εἰς πηγ ὀνομαζόμ ολυμπιάδα. Br. III. 228. nr. 365. An. III. 2. p. 80. V. 1. πῖεν. P. V. 2. παγᾶς. P. πηγῆς. Pl. Br. V. 3. σῆμα δὲ τοῦτο. P. μητέρος ἐσθλῆς. Pl. Br. — Nr. 700. σιμωνίδ. Br. I. 142. nr. 82. An. I. 1. p. 255. V. 1. γράψεν ἀρίγνωτος. P. γράψε πολύγνωτος. Paus. X. 27. p. 866. Cf. Suid. in Πολύγνωτος. T. III. p. 143. Harpocrat. in Πολύγν. p. 294. quem corrigit Valken. ad Theocr. Adon. p. 374. A. Dio Chrys. Or. LV. T. II. p. 282. 6. In re tam manifesta a membr. recedere non dubitavi. V. 2. ἠλίου. P. ἰλίου. Paus.

Nr. 701. εἰς ναὸν τοῦ διὸς κτισθέν παρατ κεκροπιδ. Br. III. 225. nr. 355. An. III. 2. p. 74. — Nr. 702. εἰς αὐτό. Br. l. c. nr. 356. An. l. c. p. 75. V. 1. τόνδε θέσαν. P. τόνδ' ἔθεσαν. Pl. Br. — νισόμενος. P. νεισσόμενος. Pl. νισσόμ. Br. γᾶν. P. γῆν. Pl. Br. ἔχει. P. ἔχῃ. Pl. Br. Quum membr. lectio manifesto falsa esset, altera autem Planudis esse videretur emendatio, non dubitavi scribere ἔχοι, quod grammaticorum praeceptis magis est consentaneum. — Nr. 703. ἐν ηροδο. Est ibi L. IV. 91. ubi vid. Interpp. Aliud exemplum inscriptionis prosaicae in Anthologiam receptae est p. 629. nr. 95. Vtramque ita dedi, ut in membr. Pal. reperiuntur. — Lin. 4. ἀνὴρ ἄριστός τε καὶ κάλλιστος. Vulgo.

Nr. 704. ἄδηλον. Br. III. 230. nr. 374. An. III. 2. p. 84. V. 1. πέτρην. P. Pl. πέτραν. Br. — V. 3. κε οἷ πορρεν. P. καὶ οἷα πόρεν. Pl. Br. — P. Nr. 705. ἄδηλον. Edidit L. Holsten. ad Stephan. Byz. p. 320. Huschk. in An. crit. p. 320. Paralip. I. nr. 85. p. 670. V. 2. εὐσίβιος. P. εὐσεβίης dedit Spanhem. de Vsu et Praest. Num. T. II. pag. 27. Mutatione minime opus. — θεῷ. P. — Nr. 706. ἀντιπατρ. Edidi in Exercit. cr. T. II. p. 81. Chardon de la R. Mag. enc. an. V. Tom. IV. p. 332. Mélanges. Tom. II. p. 292. sqq.

Huschk. An. cr. p. 236. Paralip. I. nr. 86. p. 670. V. 1. φ λάσσε. P. V. 3. *μέμνεο.* P. quam lectionem tuetur Chardon, vertens: *tecta sum, memineris quaeso, cortice virginali.* Sic scripsisse Antipatrum, verbis tam parum eleganter vinctis, mihi persuadere non possum. Scripsi *μίμνει*, quam correctionem insigniter probabat Huschkius. — ἐπιφλοῖς. P. ἔτι φλόος correxi. — V. 4. *αιηρων τις.* P. *αἰγείρων, τίς* ... scripsi ex praeclara emendatione Schneideri. *πολύκλαυτοι αἴγειροι* sunt ap. Orph. Argon. 953. — V. 5. *περιδρύφης.* Vid. ad p. 471. nr. 172. v. 1. — *παρατραπίην.* P. Correxi *παρ' ἀτραπιτόν.* plorabis, licet me ad viam esse positam (ubi generosiores arbores non solent plantari) praetexere possis. Codicis lectionem in hac quoque voce tueri conatur Chardon l. c. Recte fortasse. Sic certe *παρόδιος* dicitur; ut *τοῖχος παρόδιος, paries ad viam exstructus.* Hyperides ap. Pollue. VII. 121. — Sic haec lecta nihil offensionis habent.

Nr. 707. *τυλλίου γεμίνου.* Br. II. 280. nr. 7. An. II. 2. p. 313. — *Nr.* 708. *φιλίππου.* Br. II. 232. nr. 74. An. II. 2. p. 200. V. 1. *τόλμη.* P. et ed. pr. Fl. *τόλμα.* Vulg. V. 2. *ἔλυσε χρόνος.* Non tempore, quod omnia solvit, sed tempestatum undarumque furore ille pons solutus est. Quare malim: *τοὺς δὲ τόσους καμάτους πάντας ἔλυσε νότος.* Cf. Herodot. VII. 34. p. 526. 87. — V. 3. *δικαιαρχία.* P. et edit. Flor. *Δικαιάρχεια.* Vulgo. V. 5. *βαθυστήριγμα.* P. *βαθυστήριγγα.* Br. ex Planudis correctione. Vox alibi non obvia. Vera est Cod. lectio, modo, accentu restituto, conjuncta dividas: *λᾶα, βαθὺ στήριγμα.* — V. 7. *ἦν δ' ἀλλ' αἰεὶ πλ.* P. *ἦν δ' αἰεὶ πλώειν.* Pl. In marg. Wech. *ἦν δὲ διαπλώειν.* Recte emendavit Salm. *ἦν δ' ἄλ' αἰεὶ πλώειν.* Fortasse tamen, quod olim suspicatus sum, δ' post ἦν tollendum. *ἀλλά* pro *ἅλα* scriptum ap. Gregor. Naz. Carm. XIII. 111. Opp. T. II. p. 87. C. — *ἐπὶ ναύταις.* P. Pl. *ὑπὸ ναύταις.* Br.

Nr. 709. *τοῦ αὐτοῦ.* Edidit Huschk. in An. cr. p. 205. Chardon. Mag. enc. an. V. T. VI. p. 176. Mélanges T. II. p. 293. Paralip. I. nr. 87. p. 671. Est in statuam fluminis, cum ipsa aqua certantem mollitie. V. 2. *τεχνήεις.* P. *τεχνίτης.* Husch. Verba *ἔν τε ῥείθροις* dicta sunt per periphrasin, pro, *ὡς ἔτι ῥέοντα. λουσάμενον. λουόμενον* corrigit Chardon. V. 4. *εἰς ἅ.* P. *ὑγροφάτων.* P. *ὑγρὸς ἐών* suspicabar olim, non improbante Huschkio. *ὑγροφαγῶν* tentabat Chard. *aquam destillans* interpretatus. „Ludere videtur Philippus in ambigua verbi *ὑγρὸς* significatione, quod non modo de humidis, sed de iis etiam

rebus dicitur, quae flexibiles sunt, et ad sensum molles." Verba sunt Huschkii. Rufin. p. 97. nr. 60. πηγαὶ ... ὕδατος ὑγροτέρῳ χρωτὶ σαλευόμεναι. Nicetas Chon. de Statu. ap. Bandur. Antiqq. CP. L. VI. p. 317. καὶ δροσώδης ὁρωμένη κἂν τῷ χαλκῷ καὶ ὑγραινομένη πρὸς ἔρωτα. De illa statuarum ὑγρότητι dixi in Exercitatt. crit. T. II. p. 28. s. Nostro autem loco ὑγροβατῶν legendum suspicor, quod ab ὑγροβάτης derivatum, ambiguitatem continuat, *undigradum* significans, et *molliter incedentem*. — V. 5. ποταμῷ. P. συνεπήρικεν, a verbo συνεπερίζειν, quod lexicis addendum. — ἀτίσῦπεισας. P. quod Huschkius emendavit.

Nr. 710. εἰς τας ἐν μεμφη πυραμίδ. Br. III. 219. nr. 318. An. III. 2. p. 63. V. 1. ὀλύμπου. P. ὀλύμπῳ etiam editt. nonnullae vett. Pl. — ὑψωθέντα. P. Br. ὕψι τεθέντα. Pl. V. 2. χρῆσις. P. ῥῆσις. Plan. Br. Cod. lectionem defendi posse non puto, quamvis doctiorem usum vocabuli χρῆσις non ignorem. V. 3. ἔστι νῦν. P. ἔτι νῦν. Pl. Br. νειλοΐδες. P. νειλωΐδες. Pl. Br. — P. V. 4. κυροῦσιν. P. κυροῦσι. Pl. κύρουσι. Br. Vid. Valkenar. ad Hippol. p. 244. — In superiore margine paginae diverso a reliquis charactere scriptum epigr. nr. 711. ζηνοβίου γραμματικοῦ. Br. II. 402. An. II. 3. p. 186. In Cod. v. 4tus praecedentis epigrammatis post hoc distichon sequitur.

Nr. 712. μητροδώρο γραμματικοῦ ἐν βυζ. Br. II. 476. nr. 2. An. II. 3. p. 334. In Cod. sequitur titulus: εἰς ἔργα. εἰς τὸν Μύρωνος βοῦν. — *Nr.* 713. Br. III. 195. nr. 219. An. II. 1. p. 415. V. 1. ἐπὶ στήλης. P. Br. στήλην. Vulg. — *Nr.* 714. Br. l. c. nr. 220. An. l. c. p. 416. V. 1. Versus male concinnatus. V. 2. ἔστασας. P. ἵδρασας. Br. ex uno Cod. reg. Plan. ἵδρυσας. Pl. Cf. ad pag. 225. nr. 109. Quum utrumque bene habeat, Cod. lectionem mutare nolui, in qua haud scio an ἔστακας lateat, quod ap. seriores transitive usurpatur, media correpta. Vid. Matth. Gr. gr. §. 205. 3. p. 268. — *Nr.* 715. ἀνακρέοντ. Br. III. 196. nr. 227. inter τὰ ἀδέσποτα. Ap. Plan. p. 302. St. recte *Anacreonti* inscriptum. An. III. 1. p. 417. — *Nr.* 716. τοῦ αὐτοῦ. Br. l. c. nr. 228. ut ἀδέσποτον. Hoc quoque distichon in Plan. *Anacreontis* nomen prae se fert. An. l. c. — *Nr.* 717. εὐήνου. Br. I. 165. nr. 10. An. I. 1. p. 323. — *Nr.* 718. τοῦ αὐτοῦ. Br. l. c. nr. 11. An. l. c. V. 2. ἀνεπλασάμην. P. et plurimae editt. Pl. ἀπεπλασάμην. Br. ex Ald. 1. Ep. ἀδ. in Plan. nr. 265. τίς τὸν ... τρισάλαστον Μῶμον ἀμωμήτοις χερσὶν ἀνεπλάσατο; Ib. nr. 127. τίς

τὸν Θρῄϊκα τόνδε .. Λυκοῦργον .. ἀνεπλάσατο; Ib. nr. 142. ὦ τίς ὁ τεχνίτης τόδ' ἀνέπλασεν; — *Nr.* 719. λεωνι. Br. I. 231. nr. 42. An. I. 2. p. 102. V. 2. βάσει λιθίνωι. P. λιθίνᾳ. Pl. Br. Illud praetuli, monente Schaefero in not. mst. qui conferebat Diogen. Laërt. II. 33. τῶν τὰς λιθίνους εἰκόνας κατασκευαζομένων. Sylburg. ad Dion. Halic. Antiqq. Rom. II. 23. p. 283. ed. Reisk.

Nr. 720. ἀντιπατρ σιδονίου. Br. II. 21. nr. 57. An. II. 1. p. 55. — *Nr.* 721. τοῦ αυτ. Br. l. c. nr. 58. An. l. c. V. 1. προσέρχεαι pro trisyllabo habendum; sed fortasse in verbis τίπτε δὲ μυκᾷ; mendum haeret, et legendum: προσέρχεαι· ἤλιθα μυκᾷ; — *Nr.* 722. τ αυτ. Br. III. 195. nr. 221. ut ἀδέσποτον. In Plan. (p. 303.) vett. editt. lemma omittunt, ut fit interdum, pluribus epigrammatis ejusdem auctoris continuatis. An. III. 1. p. 416. V. 1. μηδ' ἄπαν. σφίσδης. P. Pl. Br. Ex praeceptis grammaticorum σφίξῃς scribendum. Ab illis tamen in usu aoristorum haud raro discessit Homerus, de quo monuit Bekkerus in Ephem. Jen. an. 1809. nr. 248. Nec recentiores ab usu imperativi praesentis prorsus abhorruisse videntur. Vid. ad p. 571. nr. 16. v. 1. Orac. Sibyll. II. p. 221. μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς, μήτ' οὖν (scr. αὖ) ἀδικοῦντά γ' ἐάσῃς. Fortasse etiam p. 214. ubi vulgatur: μὴ δὲ θέλεις πλουτεῖν. Ib. p. 251. μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἀλλ' ἀγορεύων. — ἀπεκδέχεται. P. ὑπεκδ. Pl. Br. Cod. lectio videtur restituenda. — *Nr.* 723. τ αυτ. Hoc quoque epigr. ἀδέσποτον ap. Br. III. 195. nr. 222. An. III. 1. p. 416. V. 1. ἁ μόλιβος. P. Pl. ὁ μόλιβος Br. in Lectt. salvo metro legi posse existimabat. Notandus potius rarior feminini usus. V. 2. θρίον. P. θρίον. Pl. Br. qui in Lectt. θρύον commendat. θρύον et μαλάχην jungit Lucill. p. 506. nr. 122. Vid. Schol. ad Nicandr. Ther. v. 200. qui ex Orphei Argon. 919. excitat verba, ἢ θρύον ἠὲ κύπειρον. Sic etiam hodie legitur ap. Theocr. Eid. XIII. 43. περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκῃ. ubi vulgg. editt. θρία.

Nr. 724. τ αυτ. Br. II. 21. nr. 55. An. II. 1. p. 55. — *Nr.* 725. ἀδηλ̄ο. Br. III. 195. nr. 223. An. III. 1. p. 416. V. 1. ἐζήτει. P. ἐρεύνα. Pl. Br. fortasse ex conjectura Planudis, qui non minus probabiliter scripsisset, ἐδίζει. Poëtam enim primam in ἐζήτει corripuisse (vid. ad p. 478. nr. 742. v. 4.), in hac quidem hexametri parte parum est verisimile. — *Nr.* 726. sine nomine et lemmate. Br. III. 195.

nr. 224. An. III. 1. pag. 417. V. 2. ἔτεκεν. P. Plan. ἔτεκε. Br. — Nr. 727. εις αὐτό. Br. III. 196. nr. 225. An. l. c. p. 417. — P. Nr. 728. ἀντιπατρ. Br. II. 21. nr. 54. An. II. 1. p. 55. V. 1. βραδύνη. P. — Nr. 729. εἰς αὐτό. *Antipatro Sidonio* cum Plan. p. 304. St. tribuit Br. l. c. nr. 56. V. 1. τίς. P. — ζύγα. Sic Br. Sed scr. ζυγά. — Nr. 730. δημητρίου βιθυνοῦ. Br. II. 65. nr. 1. An. II. 1. p. 194. V. 2. ἀγέλαν. P. ἀγέλην. Pl. Br. — Nr. 731. ἀλλ/. In Plan. p. 304. St. hoc quoque distichon *Demetrio* inscribitur. Et sic Br. l. c. nr. 2. An. l. c. — V. 2. βάλλουσι. P. Pl. Br. βάλλουσιν scripsi.

Nr. 732. μαρκ ἀργενταρίου. Br. II. 272. nr. 25. An. II. 2. p. 293. V. 2. εἶπον. P. et Aldd. tres. Asc. εἰπόν. St. Br. — Nr. 733. ἄδηλον. Br. III. 195. nr. 218. An. III. 1. p. 415. V. 1. τάνδε μ. P. τάνδ' ὁ μ. Pl. Br. Articulo carere possumus. — Nr. 734. διοκριδ/. Sic P. διόκριδος. Pl. quod ex διοσκορίδου depravatum. Huic tribuit Br. I. 497. nr. 18. An. I. 2. p. 386. V. 1. ἐπὶ μόσχον. P. ἐπὶ πόρτιν. Pl. Br. Nusquam alibi in tot epigrammatis *vacca* Myronis appellatur μόσχος. — ἐπείγεαι. P. et plurimae editt. vett. ἐγείρεαι. ed. Flor. V. 2. ἠπάτησε. P. ἐξαπάτησε. Pl. Br. — Nr. 735. ἄλλ/. In Plan. lemma: εἰς τὸ αὐτό. Nomen auctoris nusquam comparet. Br. tamen hoc quoque distichon *Dioscoridi* tribuit. I. 497. nr. 19. An. I. 2. p. 386. V. 1. ἀλασθείς. P. ἀλαθείς. Pl. Br. — Nr. 736. nihil in membr. adscriptum. Br. III. 196. nr. 226. An. III. 1. p. 417. V. 1. φεῦ μύρων πλάσας. P. φεῦ ὁ μύρ. πλάσας. Pl. Audacter Br. οὐχὶ Μύρων σὺ πλάσας τόνδ' ἔψθασας. Pronomine σὺ interposito, quod ob praecedens εν facile omitti potuit, hunc versum sanavi; πλάσας mutavi in πλάσσας.

Nr. 737. εἰς τοαυτό. Br. II. 496. nr. 14. An. II. 3. p. 377. Hoc distichon, quod ἄδηλον est in Plan., Br. *Juliano Aeg.* tribuit. V. 1. χαλκείην. χαλκείαν videtur scribendum. τέχνα. P. τέχνη. Pl. Br. V. 2. τὰν ψυχάν. P. τὴν ψυχήν. Pl. Br. — Nr. 738. ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων. Br. II. 497. nr. 21. An. II. 3. p. 378. — Nr. 739. τ αυτ. Br. l. c. nr. 23. An. l. c. V. 1. καὶ σέ. P. Pl. καί σε. Br. V. 2. χαλκοχύτοις. P. χαλκοτύποις. Pl. Br. quod oscitantiae librarii tribuendum. V. 3. Vulgo distinguitur: οὐ νέμεσις δὲ μύωπι. τί γὰρ τόσον, εἴ γε.. Sed manifestum est, verba sic jungi debere: μύωπι δὲ οὐ τόσον νέμεσις,

interposita formula interrogandi, τί γάρ. — αὐτός. P. αὐτοῖς. Pl. Br. V. 4. ἠπερόπευε. P. ἠπερόπευσε. Pl. Br. Facile σ in syllaba ευ, quae in Codd. parum discrepat ab εσ, excidere potuit.

Nr. 740. γεμίνου. Br. II. 280. nr. 6. An. II. 2. p. 313. V. 1. ἢ πεπέδ. P. Pl. ἡ βάσις, ἡ κατέχουσα τὸ βοίδιον; ἢ πεπέδηται. Br. At nihil vulgata lectione sincerius: basis, cui bucula alligata est, eam retinet, quominus et ipsa ad gregem properet. V. 2. ἦν δ' ἀφεθῇ. P. ἢν ἀφεθῇ. Pl. — P. *Nr.* 741. ἄδηλον. In Plan. *Gemino* inscriptum. Br. III. 196. nr. 229. An. III. 1. p. 418. V. 2. φέρων. P. Pl. φέρε. Br. quae inutilis correctio. — ψευδομένα δάμαλι. P. ψευδομένη δαμάλει. Plan. Br. Membr. lectioni inhaereo. — V. 4. ἔμπνουν. P. ἔμπνοον. Pl. Br. — *Nr.* 742. nomen auctoris non adscriptum in membr. *Philippo* tribuitur in Plan. p. 306. St. quam sequitur Br. II. 225. nr. 19. An. II. 2. p. 182. V. 2. αὐλακέργατα. P. αὐλακεργάταν. Br. — γάτην. Pl. V. 4. τέχνα. P. τέχνᾳ. Pl. Br. Illud argutius: ars vitam et animatam tribuit speciem. ἐξωπόνησεν. P. Br. ἐξεπόνησεν. Pl. τέχνᾳ μιν ἐκπόνησεν corr. Jos. Scalig. in not. mst. De sinceritate lectionis membr. non dubitaturus esset Dorvillius, qui ad Charit. p. 769. optimos poëtas hoc sibi permisisse affirmavit, ut vocales ante ξ corriperent; nec dubitavit Schaefer. ad Dion. Hal. p. 289. Ap. Opp. Cyn. III. 169. εἰσόκε κνυζηθμοῖσιν ἀναιδέα τονθορύζωσι. Codd. lectionem revocavit Schneiderus in ed. 2da, quum in priore τονθορύσωσι dedisset; et II. 541. φθογγὴν ἐκ στομάτων μεροπηΐδα τονθορύζοντες. Vulgo τονθρύζοντες. Sed hoc omnino videtur verius, sicut loco priore τονθρύζωσι. Vid. Phrynich. Ecl. Attic. p. 66. et inprimis Interpp. Thom. Mag. pag. 856. s. — V. 5. θέλειν. Malim δοκεῖν. Animata species, quam ars buculae tribuerat, non efficiebat, ut mugire *vellet*, sed ut *videretur* mugire. Philostr. Jun. Imag. X. p. 880. de tauro picto: ὁ μὲν γὰρ μεμυκέναι δοκῶν καὶ σπαίρειν σπαράττεται.

Nr. 743. εἰς βόας χαλκ θεοδωρι. Edidit L. Holsten. ad Steph. Byz. p. 151. Huschk. in Anal. cr. p. 203. Paralip. I. nr. 88. p. 672. V. 1. προθύροις. P. Holst. προθύροισι. Huschk. V. 3. φράδμονος. V. Jun. Catal. pag. 164. — V. 4. σκύλων. P. σκῦλον. Huschk. — *Nr.* 744. εις τραγον χαλκοῦν λεωνι. Edidi in Paralip. I. nr. 744. p. 673. V. 1. ωγιπομοι. P. Scripsi αἰγινόμοι i. e. οἱ αἰγινόμοι. — πολύαιγος formatum ut πολύαρνος. Vid. Eustath. ad Il. p. 204. 32.

πολύτριχος, (Philonid. ap. Polluc. II. 24.) *ἄτριχος*. Callim. H. in Dian. 77. — V. 2. *βαθυοχίνων*. Cf. Theocr. Eid. V. 128. ibique Schol. *ἄξενε*. P. *ὦ ξένε* — scripsi. Depravatum *παρολκίδαν* metrum arguit. Loci, ubi capellae pascuntur, nomen desiderari apparet. — V. 3. *ἑρμᾶ*. P. *εὐγλαγιτόν*. P. *εὔγλαγι τὸν χ*. exhibuit Schneider. in Lex. Gr. v. *εὐγλαγής*. V. 4. *εὐπωγονωδ'*. P. Scripsi, *εὐπώγων' ὧδ'*. — *Nr.* 745. *εις αυ αυυτ*. Br. I. 199. nr. 10. An. I. 1. p. 428. V. 2. *κατὰ λασίαν*. Vid. ad p. 190. nr. 255. v. 3. — V. 3. *ὅτι οἱ θάμ'*. Br. pro *οὐ* Cod. V. 4. *εἰς*. P. *ἐς*. Br.

Nr. 746. *εἰς δακτύλιον πολέμων βασιλε*. Br. II. 184. nr. 3. An. II. 2. p. 76. V. 3. *ἀπέρειψε*. Verbum *ἀπορέπειν*, *abrepere*, graeco sermoni ignotum. Schneiderus tentabat, *τάχα μέν κεν ἀφεῖρπε*. Equidem suspicabar: *ἢ τάχα κἂν ἀπέρευσε*. i. e. *ἀπέῤῥευσε*, ut *ἀπέριψε*, *ἔριξε*, *ἔρηξε* et similia apud poëtas. *ἀποῤῥεῖν*, *dilabi*, *paulatim abscedere*, *abire*. Soph. Electr. 994. *δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχὴς καθ' ἡμέραν, Ἡμῖν δ' ἀποῤῥεῖ*. Epictet. Enchir. c. 4. *πρόβαλε σεαυτῷ τὰ γινόμενα ἐν βαλανείῳ· τοὺς ἀποῤῥέοντας, τοὺς ἐγκρουομένους, τοὺς λοιδοροῦντας*. ubi vid. Heyn. p. 19. s. Themist. Or. XXI. p. 245. D. *ἰλιγγίασέ ποτε ὁ πολὺς ὅμιλος, καὶ ἀπεῤῥύησαν τοῦ χοροῦ*. Plutarch. T. II. p. 769. D. *ὅπως εὐμενὴς συνοικουρῇ τῷ γάμῳ ... καὶ μὴ πρὸς ἑτέραν ἀποῤῥυεὶς ὁ ἀνήρ*. — V. 3. *κέκλειται*. P. Br. *κέκλεισται*. Pl. Ap. Herodot. II. 121. p. 160. 59. *τοῦ οἰκήματος κεκλειμένου*. plures *κεκλεισμένου*, et *κατακεκλεισμένου*. Ib. VII. 129. p. 561. 56. *συγκεκλῃμένην*. quidam Codd. *συγκεκληϊσμένην*.

Nr. 747. *πλατν ἐπι ε βοῶν ἄλλως*. Br. I. 172. nr. 17. An. I. 1. p. 351. Cf. Heliodor. V. 14. T. II. p. 35. ed. Bip. V. 3. *καὶ τάχα*. P. Pl. *ναί*. Br. frustra. *ἀπέφυγε*. P. *ἀπέφευγε*. Pl. Br. *Nr.* 748. *εἰς διόνυσον γεγλυμμ ἐναμεθύσωι πλατν νεωτ*. Iterum legitur p. 568. Br. I. 175. nr. 2. An. I. 1. p. 360. V. 1. *ἀμέθυσος*. P. *ἀμέθυστος*. Pl. Br. Scripturam *ἀμέθυσος* damnat Stephan. Thes. L. Gr. T. II. p. 1607. 2. — V. 2. *ἢ νείφειν πείσει μ'*. P. 1. *ἢ πεισάτω νήφειν*. P. 2. *ἢ πιθέτω νήφειν*. Pl. Schol. ad Euripid. Orest. 593. Hoc rotundius, et facile cum corrupta lectione *πεισάτω* conciliari potest. — *Nr.* 749. *εισέρωτα ἐν κανκίω γεγλυμμ οἰνομάου*. Br. II. 402. An. II. 3. p. 187.

Nr. 750. *εἰς βόας ἐν δακτυλίῳ ἀρχίου*. Br. II. 97. nr. 19. An. II. 1. p. 261. V. 1. *τὴν ἴασπιν*. P. *τὸν*. Pl. Br. V. 2. *χλόη κομίειν*. P. —

Nr. 751. εἰς ἀπολλων ἐν δακτυλίῳ πλάτν νεωτέρου. Br. I. 175. nr. 5. An. I. 1. p. 361. V. 1. οἰάκινθος. P. ὑάκινθος. Pl. Br. — *Nr.* 752. ἀσκληπιάδου, τινὲς δὲ ἀντιπάτρ θεσσαλονικεῖ. Soli *Asclepiadi* inscripsit Plan. p. 350. St. Br. I. 218. nr. 33. An. I. 2. p. 55. V. 1. μέθῃ. P. et vett. editt. omnes. μέθυ. St. — V. 3. κλεοπάτρης. P. ed. Flor. κλειοπάτρης. reliquae editt. Plan. quod mihi verius esse videtur, quam κλεωπάτρης Br. — *Nr.* 753. εἰς κρύσταλλον ἔνδον ὕδωρ ἔχ κλαυδιαν. Br. II. 447. nr. 4. An. II. 3. p. 292. — *Nr.* 754. εἰς αὐτο ταυτ. Br. l. c. nr. 5. An. l. c. Sequitur in membr. ep. *Antipatri*, quod dedi p. 186. nr. 241.

Nr. 755. εἰς σκυλλα χαλκ. Br. III. 207. nr. 275. An. III. 2. p. 32. V. 1. ἐμάνυε. P. ἐμήνυε. Pl. Br. — V. 2. τέχνας. P. τέχνης. Pl. Br. — V. 3. τηλόθι. P. τηλόθε. Pl. Br. Theocr. Eid. XXIV. 114. τὸν οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσσων Θαρσαλέως τις ἔμεινε. — V. 4. ἀμειψαμέναν. P. —μένην. Pl. Br. — V. 5. τόσσον. Junge: τόσον κότον ἐπισείει, τόσον δὲ ἀντία φαίνει. ἐπισείειν φόβον et simil. illustravit Wyttenb. Ep. crit. p. 244. ed. Lips. V. 6. ἀπό. fortasse ἀπαὶ πελάγευς. ut quando naves ex undis sublatas concutit. — P. *Nr.* 756. εἰς αἰμιλι. lemma mutilum. Scr. εἰς σειληνούς. αἰμιλιανοῦ. *Aemiliano* inscribitur in Plan. p. 302. St. Br. II. 275. nr. 2. An. II. 2. p. 300. V. 1. οἶδε βρυάζειν. P. Br. ἅδε βρυάζει. Pl. V. 2. πάλιν. P. πάλι. Pl. Br. κωμάσσομαι. P. Br. κωμάσεται. Pl. V. 3. πεδιτας. P. πεδητής. Pl. πεδητάς. Br. V. 4. σίληνοις. P. κομῶν. Ib. κώμων. Pl. Br. ἔσται. P. ἐστι. Pl. Br.

Nr. 757. εἰς. . . Iterum mutilum lemma. *Simonidi* inscribitur in Plan. p. 302. St. Br. I. 142. nr. 85. An. I. 1. p. 256. V. 1. οὐκ ἔνι μῶμος. Dionys. Perieg. 341. οὐκ ἂν ἐκεῖνο Ἴδρις μωμήσαιτο σοφῆς ὑποεργὸς Ἀθήνης. — *Nr.* 758. εἰς θυρ τ αυτ. i. e. *Simonidis*, cujus nomen ad praecedens epigr. exciderat. Br. I. 142. nr. 84. An. I. 1. p. 256. — *Nr.* 759. εἰσάρμα λίθινον ἀδέσποτον. In Plan. p. 351. St. *Platoni* inscribitur. Br. III. 219. nr. 321. An. III. 2. p. 65. ζυγον. P. Pl. ζυγός. Br. — *Nr.* 760. ἀλλ/. Br. l. c. nr. 322. An. l. c. Dedimus lectiones codicis. In Anal. legitur nescio unde: εἰς λίθος, ἅρμ', ἐλατήρ, πῶλοι, ζυγοί, ἡνία, νίκη. — *Nr.* 761. εἰς βότρυν ἐκ χρωμάτων. Br. III. 219. nr. 317. An. III. 2. p. 63. V. 2. τῇ θέα. P.

λ
Nr. 762. εἰσιδίσκον ἀσκληπιάδου ῥωμαῖον ἀβλαβίου ἰλουστρίου. In Plan. p. 379. St. *Asclepiadae* inscriptum ex lemmate male accepto. Br. II. 451. An. II. 3. p. 296. — V. 1. χρόνον. P. χρόνῳ. Pl. Br. Fortasse restituenda lectio Codicis. Homer. Od. δ. 599. οὐ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις. ubi paulo ante v. 594. μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε. Herodot. I. 175. p. 83. 97. οὗτοι τῶν περὶ Καρίην ἀνδρῶν μοῦνοι ἀντέσχον χρόνον Ἁρπάγῳ. — Κυθείρη. P. et editt. vett. Pl. Κυθήρη. St. Br. Vid. ad p. 461. nr. 606. — V. 3. ἀγχίση
κ
δ' ἔπορεν. P. ἀγχίσῃ δ' ἔπορε. Pl. Br. — *Nr.* 763. εἰς ἄρχοντι πέλεκυν
ε
ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπαρχ αἰγυπτι. Br. II. 502. nr. 38. An. II. 3. p. 384. Cf. DuCang. ad Comnen. Alex. not. p. 227. sq. et 599. — *Nr.* 764.
α
εἰς κονωπεῶν παυλ σιλεντι/. Br. III. 91. nr. 66. An. III. 1. p. 170. V. 2. ἀγρεύω .. ἡμετέροις. Sic saepe serior praesertim aetas. Paul. Sil. p. 137. nr. 293. βαιὸς ἀλὸς πόρος οἶδε μερίζειν σὸν χρόα παρθενικῆς τηλόθεν ὑμετέρης. Nonn. Dion. V. p. 160. 7. οὐ θάνες, οὐκ ἐλάφοιο δέμας λάχες, οὐδὲ μετώπῳ Ὑμετέρῳ προβλῆτες ἐπηώρηντο κεραῖαι. Ib. VI. p. 196. 2. πρὸς Παφίης λίτομαί σε καὶ ὑμετέρου Πολυφήμου. Eudoc. in Mart. S. Cypr. v. 247. πῶς δ' ἂν θεὸν εὐλογέοιμι Ἡμετέροις στομάτεσσιν. Et jam Theocr. Eid. VIII. 75. ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἁμετέραν ὁδὸν εἷρπον.

τ
Nr. 765. τ αυ εἰς αὐτό. Br. l. c. nr. 67. An. l. c. pag. 171.
ο)
¶. *Nr.* 766. εἰς τὸ αὐτὸ ἀγαθι σχ. In Plan. p. 377. St. est ἄδηλον. V. 5. οὐδέ με. P. Pl. οὐδ' ἐμέ. Br. V. 8. ἦ ῥα τίς. P. Pl. Br. Inclinavi pronomen, Schaefero auctore: *num quis me justior?* Si Agathias dicere voluisset: *quis me justior est?* scripsisset: τίς ἄρα ...

τ
Nr. 767. εἰς ταβλᾶ τ αυ. Etiam hoc ἄδηλον in Plan. p. 377. St. Inter *Pauli Silentiarii* epigrr. exhibuit Br. III. 92. nr. 68. An. III.
τ
1. p. 171. — *Nr.* 768. εις αὐτο τ αυτ. Br. l. c. nr. 69. An. l. c.
τ
V. 2. βολίσιν. P. Pl. βολίσι. Br. — V. 6. λύπῃ. P. — *Nr.* 769. εις
τ
αυ τ αυτ. Ut praecedentia, ita hoc quoque *Paulo* tribuit Br. l. c. nr. 70. An. l. c. p. 172. V. 1. πρηΰνόοις. P. πρηΰνόμοις. Pl. Br.

τ θ
Nr. 770. παυ σιλεν εἰς ποτήριον οἰκει θυγατρὸς παρν. Edidit Huschkius in Anal. cr. p. 272. qui de sinceritate nominis ἀνικήτεια

dubitat. Paralip. I. nr. 90. p. 674. — *Nr.* 771. *εἰς φιαλ ἔχουσαν κινουμέν ἰχθύας ἰουλιαν ἀπο ὑπαρ.* Br. II. 501. nr. 33. An. II. 3. p. 383. Pisces in phiala repraesentatos fuisse puta ita, ut tamquam in mari natare et moveri viderentur. Pro *οὕτω* malis in Cod. exhiberi *κόλπῳ*. Homer. *Ἰλ. ζ.* 136. *Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς δύσεθ' ἁλὸς κατὰ κῦμα· Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ Δειδιότα.* Nonn. Dion. XX. p. 552. 6. *τὸν δὲ Θέτις βυθίῃ φιλίῳ πήχυνεν ἀγοστῷ.* Hoc autem quum longius absit, legendum videtur: *"Οντως Βάκχ. ἔδεκτο Θέτις.* quod cum sequentibus optime conspirat. Apud Lucian. in Somn. §. 25. T. VI. p. 328. *ὡς τό γε ἐξελαύνειν ἀποβλεπόμενον ... ἔοικεν οὕτως Κολοσσιαίῳ παραδείγματι.* recte Guyetus, *ὄντως*, quod editores neglexerunt. Contra in Gregor. Naz. Epist. LXXXI. p. 839. D. *οὐ γὰρ ὄντως ὁ λόγος πείθει τοὺς πολλοὺς, ὡς ἡ πρᾶξις, ἡ σιωπῶσα παραίνεσις.* scr. *οὐ γὰρ οὕτως.* Vide de harum vocularum confusione doctissimum Friedemann. de media syllaba pentametri gr. p. 341. not. et p. 372. —

¶. *Nr.* 772. *εἰς φιάλην ἐνῇ συνάγοντ3 τὰ περιττα φων διακόν.* Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 272. Paralip. I. nr. 91. p. 974. Est in Anthol. Grot. T. III. p. 438. — *Nr.* 773. *εἰς ἔρωτα παλλαδᾶ.* Br. II. 426. nr. 95. An. II. 3. p. 245. In Plan. p. 379. est *ἀδέσποτον*. V. 1. *χαλκότυπος.* P. *χαλκοτύπος.* Pl. Br. *ἐπόρσε.* P. Br. *ἐποίησε.* Pl. V. 2. *ὅτι δὴ καὶ αὐτὸ φλεγέθει.* P. *ὅττι καὶ αὐτὸ φλέγει.* Pl. Br. ex Planudis, ut videtur, correctione. At *φλεγέθει* vitiosum non videtur, et *ὅτι δὴ* prodit versum hexametrum. Quare vide, an corrigendum sit: *τήγανον, οὐκ ἀλόγως, ὅτι δὴ φλεγέθει κατὰ ταὐτό. quod eundem in modum urit.*

Nr. 774. *εἰς βάκχην. γλαύκου ἀθηναίου.* Br. II. 347. nr. 3. An. II. 3. p. 15. V. 1. *παριναι.* P. *παρίω.* Pl. Br. V. 3. *ἐμήσατο μήσατο.* P. Pl. *ὦ Σκόπα, σᾶς χειρὸς θεοποιὸς ἐμήσατο τέχνα.* Br. metro reclamante; nam in *Σκόπα* posterior producitur. Scribendum suspicabar: *ὦ Σκόπα, ἁ θεοποιὸς ὅσον σέο μήσατο τέχνα θαῦμα, χιμαιροφόνον Θυιάδα μαινομέναν.* Sed alii fortasse melius quid et argutius invenient. — *Nr.* 775. *εἰς αυ τ αυτ.* Br. II. 347. nr. 4. An. II. 3. p. 15. V. 1. *σάτυρον ἔθετο.* P. *θέτο.* Pl. Br. V. 2. *θρώσκει.* P. *μαινόμενος.* Versus laborat ob brevem in caesura syllabam. — *Nr.* 776. *εἰς κρυσταλλ γεγλυμμ διοδώρου.* Vulgo *γεγλυμμένην. γεγλυμμένον* est in ed. Flor. pr. Br. II. 185. nr. 3. An. II. 2. pag. 78. V. 1.

ἐν δέ με. P. Pl. ἐν δ' ἐμέ. Br. V. 2. κρυστάλλῳ. P. V. 3. ἔπορεν. P. Pl. ἔπορε. Br.

Nr. 777. εἰς ἵππον χαλκοῦν φιλίππου. Br. II. 225. nr. 50. An. II. 2. p. 183. Cf. Nicet. Chon. de statuis igne consumtis in CP. incendio ap. Fabric. Bibl. Gr. T. VI. p. 415. ὁ δὲ ἵππος ἀνίστη τὸ οὖς, ὡς πρὸς σάλπιγγα, ὑψηλὸς τὸν αὐχένα, τὰς ὄψεις δριμύς, καὶ τὸν ἐκ τοῦ θυμοῦ δρόμον φαίνων ταῖς ὀφθαλμοῖς, οἱ δὲ πόδες ἀνεφέροντο ἀέριοι, τὸ πολεμικὸν ἐπιδεικνύντες σάλευμα. V. 1. χαλκοδαιδάλῳ. P. V. 5. ἡνιοστρόφους. P. ἡνιοστρόφος. Pl. Br. V. 6. ἐναρμόσῃ γενυσι κἀπικεντρίσῃ. P. ἐναρμόσει et κἀπικεντρίσει. Br. c. Plan. ubi vitiose, κἀπικεντρήσει. Codicis lectionem restitui, quam plurima Anthologiae loca tuentur. Vid. ad p. 475. nr. 706. v. 7.

Nr. 778. φιλιππ. Br. in Lectt. p. 186. (In ed. Lips. II. p. 219. nr. 85.) An. II. 2. p. 210. V. 1. ὅσῃ. P. ὅσην. Br. — ἔξωκε περιχθών. P. ἔζωκε περίχθων. Br. quod pro περιχθόνιος poni posse existimabat vir doctissimus. Apud Homerum erant, qui hanc vocem pro ipsa *terra circumjacente* positam fuisse existimarent Ἰλ. XIX. 362. γέλασσε δὲ πᾶσα περίχθων. ubi vid. Heyn. T. VII. p. 685. Scripsi περιοχὼν ὠκεανός, ut ἀήρ, αἰθὴρ περιέχων. Vid. Wesseling. ad Diodor. Sic. T. I. p. 11. — V. 3. καρπος. P. Καρπῷ corr. Br. mulieris texendi peritae nomen esse arbitratus. — V. 4. ἀπομαξαμένη. Quaedam apogrr. ἀπυμαξαμένη. Vera lectio non latuit Br. V. 5. δ' ακεινου. P. ἐκ κείνης, et mox ἄνακτι corr. Br. Καίσαρι δ' ἀρείῳ aut κλεινῷ tentabat Corn. de Pauw in not. mst. Suspicatus sum olim: ἐξ ἀλόχου quod ad sensum non absurdum; sed nimium recedit a membr. vestigiis. Propius foret: Καίσαρι δ' ἔκ γε νυοῦ χάρις ἤλθομεν. *nurus donum.* Vid. Casaub. Lectt. Theocr. c. XXII. Nurus Caesaris, quaecunque illa fuerit, ἀνάσσης nomine ornari potuit.

Nr. 779. εἰς βασ τ ωρολογι τ εις αψιδ τ κειμ εις βασιλ. Br. III. 138. nr. 27. An. III. 1. p. 267. — *Nr.* 780. εἰς ὡρολόγιον ἀδέσποτον. Br. III. 199. nr. 241. An. III. 2. p. 11. V. 1. ὡρανὸν ἀ χωροῖσα. P. ὠρανὸν ἁ χωρεῦσα. Pl. Br. V. 2. αελίω. P. — *Nr.* 781. εἰς καγκελ οικι. Br. III. 230. nr. 376. An. III. 2. p. 86. V. 1. κλείσῃ. P. κλείσῃς. Pl. Br. οἴξῃς με. κλείσεις με. P. οἴξῃς κλείσεις με. Pl. κλείσεις. Br. qui in Lectt. corrigit cum Salmasio: οἴξῃς σύ με κλείσεις. Lenius videbatur, ἐμὲ κλείσεις. — *Nr.* 782. εισωρολογι) παν σιλεν

Br. III. 89. nr. 56. An. III. 1. p. 166. V. 2. δωδεκάδι. P. δωδεκάδι. Br.

Nr. 783. εἰς ἑρμαφροδιτ. Br. III. 202. nr. 252. An. III. 2. p. 18. V. 1. γυναιξὶ δὲ Κύπρις. Venus ipsa apud veteres Theologos ἀῤῥενόθηλυς, τὴν τοῦ ἄῤῥενος καὶ τοῦ θήλεος ἔχουσα φύσιν. docente Jo. Lydo de Mensib. P. II. c. 8. ubi post paucos versus scribe: ὁ ἐξ ἀριθμὸς ψυχογονικός ἐστι .. καὶ τὰ ἐναντία δὲ κατακεραννὺς (κατακεράννυσι editum) εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν ἄγει. — *Nr.* 784. εἰς λουρ μικρ. Br. III. 221. nr. 333. An. III. 2. p. 67. — *Nr.* 785. εἰς καμάραν τοῦ φόρου πρ τ διc. Cf. DuCang. CP. chr. p. 75. Edidit Huschk. An. cr. p. 269. Paralip. I. nr. 92. p. 674. Excipit hoc distichon in Cod. titulus: εἰς ἑτέραν καμάραν. lacuna relicta. Excidit epigramma. Nam id, quod sequitur *Nr.* 786. non est in fornicem, sed in aram. Servatum illud in Or. de Haloneso, quae inter Demosthenicas legitur, T. I. p. 87. ed. Reisk. Χεῤῥονήσου οἱ ὅροι εἰσὶν οὐκ Ἀγορά, ἀλλὰ βωμὸς τοῦ Διὸς τοῦ Ὁρίου, ὅς ἐστι μεταξὺ Πτελεοῦ καὶ Λευκῆς ἀκτῆς, οὗ ἡ διωρυχὴ ἔμελλε Χεῤῥονήσου ἔσεσθαι, ὥς γε τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ Ὁρίου δηλοῖ. Ἔστι δὲ τουτί· Τόνδε κ. τ. λ. Ex Apogr. suo edidit Huschk. An. cr. p. 269. Paralip. I. nr. 93. p. 675. V. 3. ἀμμορίης pro ὁμορίης ex hoc loco in Lexic. retulit Schneiderus.

P. *Nr.* 787. εἰς τὸν ἐπιξενουμέν σώφρ πατριξ. — Accentus nomini impositus docet, librarium voluisse Σώφρονος. Sed verius est ap. Planud. p. 357. St. Σωφρονίου πατριάρχου. V. 2. ἀπ' ὁδοιπ. P. ἀφ' ὁδοιπ. Pl. Br. Vid. ad p. 462. nr. 619. v. 2. στῆσον ξεῖνε πόδα. P. versu truncato. στῆσον, ξένε, τὸν σὸν πόδα. Pl. quae pessima monachi correctio. In uno Codicum regg. Br. invenit: ξένε σὸν πόδα δεῦρο. Ultima voce admissa legendum existimabam: ἐνθάδε νῦν προσιών, ξεῖνε, στῆσον πόδα δεῦρο. ubi δεῦρο cum στῆσον cohaeret. Vid. Gerhard. Lectt. Apollon. p. 230. — V. 4. ἔχων. P. Pl. ἔχεις. Br. Illud restitui. Participium cohaeret cum στῆσον δεῦρο, vim futuri habens: οἶκον ἕτοιμον ἔξων, εἰ ἐνθάδε ναίειν ἐθέλεις. Vid. Huschk. An. cr. p. 104. nos supra ad p. 199. nr. 302. — V. 5. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. — ἀνακρινέοις. P. Br. ἀνακρινέεις. Pl. πολιῆτα. P. πολιήτης. Pl. Br. Cod. lectio bene habet. Post peregrinos, cives epigramma alloquitur.

Nr. 788. ἀδεσποτ. Br. III. 242. nr. 428. An. III. 2. p. 115. In Plan. p. 113. St. sex priores versus leguntur; reliqui accesserunt ex Pal. V. 2. ἐννεσίῃσιν. P. ἐννεσίαις. Pl. ἐννεσίῃς. Br. — εὐγενέτειρα. P. Pl. In hoc epitheto non offendit Grotius, qui vertit *inclyta*. εὐμενέτειρα dedit Br. probabiliter. Formas εὐμενέτης et ὑπερμενέτης offert poësis homerica; unde etiam εὐμενετὴρ in usu fuisse suspicari licet. — V. 3. ὁππότε. P. et plurimae editt. Pl. ᾧ ποτε ed. Flor. Ald. 1. Asc. Br. V. 4. παρέχοις. P. παρέχεις. Pl. παρέχῃς. Br. hoc verum. — V. 5. τούτῳ. P. V. 7. σαώτερος. P. σαώτεραι. Br. cum Salm. Lenius videbatur σαώτερον. Euripid. Cycl. 578. ἀναπαύσομαι Κάλλιστα νὴ τὰς Χάριτας. V. 5. ἀμύμονες. P. ἀκύμονες. Br. quae elegans correctio. ἄκυμον βίοτον dixit Eurip. Herc. Fur. 687. ἄφοβον καὶ ἄκυμον διεξαγαγεῖν, βίον sc. Plutarch. T. II. p. 1090. B. Ib. T. II. p. 465. A. πρὸς ἀλυπίαν ψυχῆς καὶ βίον ἀκύμονα. ἀκύμων βίος καὶ γαληνὸς jungitur ap. Eund. p. 8. A. Non minus bene haberet πόλιες ἀπήμονες. — V. 10. λειμῶνες. P. λείμακες. Br. λειμάδες. Salm. corrigunt. Utrumque bene; sed prius lenius. — In Cod. est lacuna unius versus, qui periit.

Nr. 789. ἀδέσποτ. Edidit Huschke Anal. cr. pag. 280. nos in Paralip. I. nr. 94. p. 675. Rhetoris cujusdam imagini adscriptum. —

Nr. 790. ἀντιπάτρ. Br. II. 16. nr. 36. An. II. 1. p. 42. In Plan. p. 357. est ἄδηλον. V. 1. τίς ποκ'. P. Br. τίς ποτ'. Pl. V. 6. ἐν ταύται. P. ἐνταυθοῖ. Pl. Br. — *Nr.* 791. ἀπολλωνίδ. Br. in Lectt. p. 159. (ed. Lips. T. II. p. 126.) An. II. 1. p. 375. V. 1. περιστρεφεα. P. περιστεφέας (Sic. In var. lectt. nostris vitiose excusum περιστρεφέας.) σηκοῦ . . . κρηπῖδας. corr. Herm. ad Orph. p. 767. Vera videtur correctio. Vid. ad p. 374. nr. 114. v. 3. — V. 2. κρηπίδας. P. V. 3. χαίρει δ'. P. τ' corr. Herm. χαίρει ἴδ' ἀ. malim. V. 4. ἀφρὸν ὑπ. ν. κυάνεον γελάσας. P. Scripsi κεδάσας. Rectius fortasse scripsissem cum Hermanno, quod ipse olim proposui: ἁβρὸν ὑπὲρ νώτου κυανέου γελάσας. quod in Animadversionibus adstruxi. Certe κυανέου legendum. — V. 8. νηοῦ θ' ὃν ἐγείνατο σεῖο. P. ἐδείματο. Br. Totum distichon sic refinxit Hermannus: εἵνεκά τ' εὐσεβίης, νηοῦ θ' ὃν ἐδείματο, σοῖο Πόστουμος αὐχήσειν μείζονά φησι Πάφου. Πόστουμος scriptum ut ποπούλος, *populus*, κωνσούλας, *consules*, et similia, in quibus media corripitur. Aliud tamen ejusmodi orthographiae in versibus exemplum

non novi. Caeterum hoc distichon sic restituendum suspicabar: *εἵνεκα δ' εὐσεβίης νηοῦ, τὸν ἐδείματο, σεῖο, Πόστουμος αὐχήσει μᾶζον ἐρᾶν σε Πάφου. Posthumus aliquando gloriabitur, te illud, quod exstruxit, templum tuum ob conditoris pietatem magis etiam amare quam Paphum.*

P. *Nr.* 792. ἀντιπάτρ. Br. II. in Addend. p. 528. (Ed. Lips. II. p. 21.) An. II. 1. p. 54. V. 1. νίκεω. P. νικίεω. Br. recte. Cf. Plutarch. Tom. II. p. 1095. E. ἀεὶ ζώει ὅς. P. ἀειζώοιο νεκυία. Br. Scribe potius, ἀείζωος δὲ Νεκυία. *opus nunquam periturum.* P. 209. nr. 14. ἀείζωον Πιερίδων στέφανον. Hoc quum in Cod. ἀείζωιος scriptum esset, facile inde ἀειζωειος fieri potuit. V. 3. ἀϊδωνῆος. P. αἰδωνῆος. Br.

Nr. 793. ἰου ἀπὸ ὑπαρχ. αἰγυπτ εις μυρων βοῦν. Br. II. 497. nr. 15. An. II. 3. p. 377. — *Nr.* 794. τ αυτ εἰς αυτό. Br. l. c. nr. 16. An. l. c. V. 1. πηῖ. P. ποῖ. Plan. Br. Bene habet lectio membr. Vid. Hermann. ad Eurip. Herc. Fur. p. 78. V. 2. ὄπασσεν. P. Br. ἔδωκεν. Pl. — *Nr.* 795. τ αυ εις αυ. Br. l. c. nr. 17. An. l. c. — *Nr.* 796. τ αυ εἰς αυ. V. 1. πλάστα. ultima correpta. Vid. Herm. ad Orph. p. 769. — *Nr.* 797. τ αυ εἰς αυ. Br. l. c. nr. 19. An. l. c. p. 378. V. 1. εἰθ' ὁρόων. P. εἰσορόων. Pl. Br. V. 2. γειοπόνοις. P. γειοπόνος. Plan. Br. ἀγρονόμος τ' ὀδύνην. P. κορύνην. Plan. Br. — *Nr.* 798. τ αυ εις αυ. Br. II. 497. nr. 20. An. II. 3. p. 378. Sensus est: Quicquid moliaris, Myron, ut operi tuo etiam animam tribuas et spiritum, frustra agis; artis fines te ulterius progredi non patiuntur; naturae legibus ars obtemperat, unde genita est; non enim ars naturam invenit et procreavit, sed contra. — Br. hos versus sensum habere negans, corrigit: τλῆθι, φύσις, τέχνη σε βιάζεται. ἄπνοον ἔργον. Species, quam haec correctio in primis verbis habet, reliquis perpensis evanescit.

Nr. 799. ἐν τ πορφυρῷ κίονι (τὸ ὂν Pal. addit; quae verba desunt in Plan. p. 373. St.) εις φιλαδέλφιον. Br. III. 133. nr. 7. An. III. 1. p. 257. V. 1. μονοίλιος. P. μονοήλιος. Pl. Br. Vid. Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 856. βοῶσιν. P. βοῶσι. Pl. Br. V. 3. δὲ χαρίσσατο. P. δ' ἐχαρίσσατο. Pl. Br. V. 5. 6. cohaerent cum praecedentibus in Pal.

In Plan. inde sejunguntur tamquam peculiare epigramma. Br. eos cum sequ. epigr. copulavit, Huetii auctoritatem secutus. — V. 5. κυρων. P. κυρῶν. Pl. κούρων. Br. c. Huetio. V. 6. τῆς ἀρετῆς. P. Br. ταῖς ἀρεταῖς. Pl. Vertit Grotius: *Spem pueris urbique decus, laudemque poëtis, Armaque virtuti divitiasque bonis.* Haec omnia referenda ad *Musei* instaurationem, quae omnes bonos totamque civitatem spe et laetitia impleverat. — *Nr.* 800. εν αὐτῷ. Br. l. c. nr. 8. An. l. c. V. 1. μουσίλιος. P. μουσήλιος. Pl. Br. — *Nr.* 801. εν αὐτῷ. Br. l. c. nr. 9. An. l. c. V. 2. ἱδρυσεν. P. ἥδρασεν. Br. ob metrum; fortasse praeter necessitatem. Vid. ad p. 154. nr. 70. v. 6. p. 223. nr. 109. v. 4.

Nr. 802. εἰς εἰκόνα μαρκιαν βασιλέως. Edidit Huschk. An. cr. p. 280. Paralip. I. nr. 95. p. 676. Cf. Bandur. Antiqq. CPol. nr. 255. Codin. nr. 41. Heyn. Commentatt. Soc. reg. T. XI. p. 49. — V. 4. ὅςτις. P. ὅτις. Huschk. Apud Homerum quoque Od. α. 47. ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι. erant qui ὅςτις legerent. Infra p. 602. nr. 217. ὦ μακαριστὸς ἐκεῖνος, ὅτις ποτέ. Cod. ὅςτις. Gregor. Naz. Opp. T. II. p. 104. Carm. XLV. 46. μίμνοι δ' ἔκτοθι κεῖνος, ὅ ς τ ι ς πρὸ γάμοιο τίθησιν. etiam accinente Cod. Palat.

P. *Nr.* 803. εἰς εἰκ/ σοφίας αὐγούστ ἐν εισόδῳ τοῦ ζευξίππου. Br. III. 138. nr. 25. An. III. 1. p. 266. — *Nr.* 804. εἰς στήλην ἰουστινου βασιξ. Br. l. c. nr. 24. An. l. c. V. 1. καταχρεως. P. κατὰ χρέος. Pl. Br. V. 2. ὕπαρχος. P. Pl. ἔπαρχος. Br. Vid. p. 474. nr. 690. — *Nr.* 805. εἰς στηλ ἀρεως κεχωσμ ἐν θρακη. κατακεχωσμένην correxit Br. — Br. III. 224. nr. 349. An. III. 2. p. 71. V. 1. θοῦρος οὗτος. P. θούριος οὗτος. Pl. οὗτος ὁ θοῦρος. Br. sic in membr. esse existimans. Vera videtur lectio Planudea. Orph. Arg. v. 860. ἔθνος ἀμαιμακέτων Κόλχων καὶ θούριον Ἄρην. — ἐπιχονὶ κέκληται. P. ἐπὶ χθονὶ κέκλιται. Pl. Br.

Nr. 806. εἰς ὡρολο. Br. III. 140. nr. 33. An. III. 1. p. 269. V. 3. τελέσσας. P. τελέσσαι. Plan. Br. V. 5. ἀειδίνητον ἀνάγκην. Supra p. 444. nr. 505. v. 14. ἀστρῴην ἐδίδαξα παλινδίνητον ἀνάγκην. — *Nr.* 807. ἄλλο. Br. III. 140. nr. 34. An. III. 1. p. 271. V. 4. ὡρονόμων σοφίη. P. ὡρονόμῳ σοφίῃ. Pl. — *Nr.* 808. εις μαξιμῖν οἰκίαν κύρου ἀπὸ υ. Br. II. 455. nr. 6. An. II. 3. p. 301. V. 1.

μαξιμῖνος. P. μαξιμίνος. Pl. Br. penultimâ correptâ, ut in Κωνσταντῖνος, Ῥουφίνιος et similibus. V. ad p. 388. nr. 199. v. 1. p. 317. nr. 700. v. 4. — ἔνδοθι. P. ἐνδόθι. Br. — V. 3. δέ μοι. P. Pl. δ' ἐμοί. Br. — ἀγλαΐῃ .. ἀπειρεσίῃ. P. ἀγλαΐῃ .. ἀπειρεσίῃ. Pl. Br. V. 5. Βιθυνηΐδος. Secunda syllaba contra probatum usum correpta, ut supra apud Gregorium p. 338. nr. 93. φεῦ κόνιν ἐκ Βιθυνῶν δεξάμεθ' αὖ σε πέδου. Rectius scripsisset noster Βιθυνίδος. Ap. Apollon. Rh. II. 177. ἀντιπέρην γαίῃ Βιθυνίδι πείσματ' ἀνῆψαν. Codd. nonnulli Βιθυνηΐδι, ubi Br. nostri loci non memor fuit. In Pauli Sil. Descr. S. Sophiae v. 513. editum: τὸν πρὶν ἀνικήτοισιν ἀγηνορέοντα ῥεέθροις Μύγδονα Σαγγάριόν τις ἰδὼν Βιθυνίτιδι γαίῃ, Νῶτα λιθοτμήτοιο διαζωσθέντα γεφύρας. Cod. Palat. rectius habet βιθυνίδι. In Orac. Sibyll. p. 568. Βιθύνιοι κλαύσουσιν ἑὴν χθόνα fortasse legendum Βιθυνοί. V. 6. ὕπερθεν ἐρθενέεσσι (ὑπεν ἐρθεν ἐρθενέεσσι). P. ὑπένερθεν ἐριοθενέεσσι. Pl. Br. — ἡμετέρης. P. ἡμετέροις. Pl. Br. θεμίθλοις. P. θεμίθλοις. Pl. Br. — V. 7. δίᾳ. P.

¶. *Nr.* 809. εἰς ἄγαλμα πινδάρου τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 455. nr. 7. An. II. 3. p. 302. V. 1. κῦρος ἔχει. P. ἐγείρει. Pl. Br. — *Nr.* 810. εἰς ἰουστῖνον καὶ τ αὐτοῦ γυναῖκα. Edidit Huschke An. cr. p. 281. Paralip. I. 96. nr. 676. V. 1. σοφίη σχεδόν. P. Σοφίης scripsi. — *Nr.* 811. εἰς... mutilum lemma, ab ipso, ut videtur, lemmatis auctore non absolutum. Br. III. 137. nr. 22. An. III. 1. p. 265. — *Nr.* 812. εἰς ἰουστῖν). Edidit Huschk. An. cr. pag. 281. Paralip. I. nr. 97. p. 677. V. 2. καθαραῖς ἐνί. P. — *Nr.* 813. εἰς σοφίαν τ αυ γυναῖκα. Br. II. 455. nr. 5. An. II. 3. p. 301. Cur Br. hoc distichon ad Cyrum poëtam retulerit, ignoro equidem. V. 2. τὴν σοφίην. P. ἡ σοφίη. Br. Videtur hoc epigramma, quod vulgo in Planudea desideratur, in nonnullis ejus Codd. extare. Certe Br. se in uno Codd. regg. τὴν σοφίην reperisse narrat in Lectt. p. 227.

Nr. 814. εἰς λουτρ. Edidit Huschk. An. cr. p. 277. Paralip. I. nr. 98. p. 677. Epigramma ob depravatas lectiones obscurum. V. 1. μετανάστιοι. idem quod μετανάστριαι, qua forma Agathias utitur p. 237. nr. 204. v. 1. Nonn. in Dionys. I. p. 14. 18. ταῦρε παρεπλάγχθης μετανάστιος. Ibid. II. p. 70. 24. ἄλλην δ' ἐξ ὑδάτων μετανάστιον ἀτμίδα γαίης. Suspicari licet, illud balneum, nemoribus fortasse circumdatum, vivis olim undis abundasse, illos autem fontes

subito defecisse. Hinc *Νύμφαι μετανάστιοι.* — V. 2. ἥξειν. P. φεύξειν corrigebat V. D. ap. Huschkium, et ὑμετέροις. Mihi εἴξειν in mentem venit. — V. 4. ἀπέλειπον. ἀπέειπον suspicabar: *etiamsi Nymphae omnem aquam denegarent.* Totius distichi sensus: τοσαύτης τοῦ λοετροῦ χάριτος οὔσης, οὐδὲν ὁ φθόνος ὀνήσει τὰς Νύμφας, εἰ καὶ τὰ ἑαυτῶν ὕδατα διακωλύσουσιν ὥστε μὴ ἐπιῤῥεῦσαι.

Nr. 815. εις αυτό. i. e. εἰς λοετρόν. Edidit Huschk. An. cr. p. 277. Paralip. I. nr. 99. p. 678. V. 2. ἀποῤῥίπτει. P. ἀποῤῥύπτει legendum esse non dubito. In Luciani Somn. s. Gallo §. 9. T. VI. p. 303. πρὸς τάχος ἐμαυτὸν ἀποῤῥίψας ἀπέρχομαι. verissime Solanus ἀποῤῥύψας, assentientibus Codd. Paris. Corruptum ῥίψῃς in Oracul. Sibyll. L. II. p. 212. μὴ ῥίψῃς πενίην ἀδίκως. Scr. θλίψῃς. ut p. 221. μὴ θλῖβε πένητα. — V. 3. μισαηλ. P. Μιχαὴλ scripsi cum cl. editore. V. 4. Meliores forent numeri, qui nunc pessimi sunt, verbis hoc ordine positis: ὃς κρατερῆς αὐλῆς βασιληΐδος ἡγεμονεύει.

Nr. 816. εἰς μινσώριον τῶν Εὐβούλου. Ap. Huschk. An. cr. p. 278. Paralip. I. nr. 100. p. 678. V. 1. τηλέμαχοι. P. Τηλεμάχοιο scripsi cum cl. editore. — πινελοπείης. P. — *Nr.* 817. εἰς ενδυ εαυ. Fortasse ἐν αὐτῷ, i. e. in Eubuli Xenodochio, quod in lemmate praecedentis epigrammatis commemoratur. Cf. DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 163. Edidi in Paralip. I. nr. 101. p. 679. V. 2. παθῶν τυθέντας. Fortasse corrigendum: πάθη τυθέντων τῶν ὑπὲρ... passiones eorum, qui pro Christo immolati sunt, i. e. Sanctorum Martyrum. — V. 4. φρικτοῦ τόπου. *arae*, ob mysteria ibi celebrata sanctum horrorem excitantis. Vid. supra p. 435. ad L. VIII. nr. 139. — *Nr.* 818. εἰς διοκ αλλ εν αυ. Paralip. I. nr. 102. p. 679. V. 2. ἐσίδεῖν. Scripsi εἰσιδεῖν. Proxima quoque sincera esse non videntur. V. 4. ἐνῶ. P. — P. *Nr.* 819. εἰς ποτηρι εν αυ. Paralip. I. nr. 103. p. 680.

Nr. 820. εἰς εισοδ τ ηρίας. τῆς ἱερείας. Planud. p. 293. St. τοῦ Ἡραίου. Br. V. 2. ἐπικρεμάσας. Cf. p. 474. nr. 698. — *Nr.* 821. εις αυ. Br. III. 224. nr. 348. An. III. 2. p. 71. V. 1. ἀρετὴν in contextu omissum supplet margo P. — *Nr.* 822. εἰς μινσώρι εχ ιβ ζώδια καὶ ἕτερα. Br. III. 230. nr. 377. An. III. 2. p. 87. V. 3. ἀλῖται. P. ἀλῆται. Pl. Br.

Quae sequuntur epigrammata in codice usque ad finem hujus tituli,

ab alia manu, rudiore illa et difficiliore, sunt addita. — *Nr.* 823. πλάτ εις πᾶν. Br. I. 171. nr. 14. An. I. 1. p. 349. V. 1. βληχή. P. Br. βληχά. Pl. V. 3. ἐπί. P. ἐπεί. Pl. Br. — V. 4. ὑγρόν. γυρὸν tentabat Ruhnken. Epist. crit. p. 63. κυρτὸν Heinrich. in Obss. crit. p. 97. Nulla esse videtur corrigendi necessitas. — *Nr.* 824. εὔρεκι. Br. II. 296. nr. 5. An. II. 2. p. 356. ὀρειῶτα. P. Br. ὀρειβάτεω. Pl. Illa forma ex hoc solo loco in Lexica relata. — νισόμενοι. P. νεισσόμενοι. Pl. νισσόμενοι. Br. V. 4. ἵξευται. P. ἰξευτᾷ. Pl. Br. Membr. lectionem restitui. V. 5. ἐπιβοσάτω. P. — ποτ' ἄγραν. P. Pl. Br. Probabiliter Schneiderus, ποδάγραν. Cf. p. 198. nr. 296. v. 1. V. 6. post κοσμεῖν comma ponendum.

Nr. 825. εἰς ὀλκ ὕδα ἡρ ς διχ ἠχ φερόμ ἐν ὦ ἄγαλμα παν ἵστατο. Scr. δίχα ἦχον. In Plan. p. 335. ἀψοφητὶ ῥέοντος. Br. III. 203. nr. 258. An. III. 2. p. 20. — *Nr.* 826. εἰς σάτ/ κρὴν ἐφεστῶ ς ἔρω καθεύδοντα. Br. I. 172. nr. 15. inter epigrammata *Platonis*, cui in Planudea tribuitur p. 339. An. I. 1. p. 350. V. 2. μούνῃ. P. Pl. κωφῷ. Br. nimis pro arbitrio. V. 3. νύμφαις ὁμέψιος. P. νύμφαισιν. Pl. Br. ὁμέστιος. Pl. quod nec ipsum male habet. Empedocl. ap. Clem. Alex. p. 722. 29. ἀθανάτοις ἄλλοισιν ὁμέστιοι. Quint. Sm. L. XIV. 186. ἐπεὶ μακάρεσσι θεοῖσιν Ἥδη ὁμέστιός εἰμι. Altera tamen lectio vel ob membran. auctoritatem praeferenda. Cf. ad p. 155. nr. 288. — *Nr.* 827. ἀμμ εἰς αυ. Br. II. 448. nr. 2. An. II. 3. p. 293. In Plan. p. 339. St. *Platoni* tribuitur.

* * *

X.

ἀρχὴ τῶν προτρεπτικῶν.

Οὐδὲ οὗτος ξένος οἶδ' ὅτι τῶν ῥηθησομένων ἐπιγραμμάτων ὁ τρόπος· τοῦτο καὶ τῶν παλαιῶν ἐπισημαινομένων πολλάκις· προτρεπτικὰ δὲ τοῦ πρακτέου τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὄντα, οὐ τέρψιν μόνην, ἀλλὰ καὶ ὄφελος οὐ μικρὸν ἔχει, καιρόν τε καὶ τόπον καὶ πρᾶξιν ὑφηγούμενα.

Nr. 1. *λεωνίδου.* Br. I. 235. nr. 57. An. I. 2. p. 114. V. 3. *σεσίγηκε δέ.* P. V. 5. *ἐκλίσαιο.* P. Br. *ἑλκύσαιο.* Pl. V. 7. *ὁ λιμενίτας.* ut mox nr. 5. v. 8. *ὁ λιμενορμίτης.* Vid. ad p. 379. nr. 147. v. 3. Non necessaria correctio Jos. Scaligeri in not. mst. *ὁ 'λλιμενίτας.* — V. 8. *ὤνθρωφ' ὡς πλώοις.* P. Br. *ἄνθρωφ' ὃς πλώεις*, et *πλώοις* editt. Plan. Vera lectio non latuit Scaligerum. — *Nr.* 2. *ἀντιπάτρου σιδωνίου.* Br. II. 16. nr. 37. An. II. 1. p. 43. V. 6. *φωλάδος.* P. *φωλάδας.* Pl. Br. V. 8. *ἐνορμήτας.* P. *ἐνορμίταις.* Pl. *ἐνορμίτας.* Br. c. Jos. Scalig. in not. mst. Infra nr. 14. v. 9. *ἐνορμίταο παραὶ βωμοῖσι Πριήπου.*

Nr. 3. *ἄδηλον.* Br. III. 245. nr. 443. An. III. 2. p. 123. V. 2. *νίσεαι.* P. *νείσεαι.* Pl. Br. Scripsi *νίσσεαι.* Sic paulo ante p. 488. nr. 824. v. 2. membr. *νισόμενοι* exhibent pro *νισσόμενοι.* et iterum p. 474. nr. 702. Sed restituenda Cod. lectio, *νίσεαι.* Vid. Br. ad Apoll. Rhod. I. 53. Solet autem futurum cum optativo conjungi. Vid. ad p. 156. nr. 83. — *Nr.* 4. *μαρκ ἀργεντ.* Br. II. 271. nr. 24. An. II. 2. pag. 293. V. 1. *νηῶν.* P. Pl. Br. *νήσων* corr. Pierson Verisim. p. 116. improbante Brunkio, qui epitheton *εὐόρμων* navibus quoque convenire existimabat, quod exemplis probandum erat. Locorum et portuum epitheton esse solet. Infra nr. 10. *τὸν εὐόρμων τῇ ἔφορον λιμένων.* Homer. *'Ιλ.* φ. 23. *πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου.* Apoll. Rh. IV. 900. *αἰεὶ δ' εὐόρμου δεδοκημέναι ἐκ περιωπῆς.* Sophocl. Phil. v. 220. *γῆν τήνδε . . οὔτ' εὔορμον, οὔτ' οἰκουμένην.* Cf. H. de Bosch T. IV. p. 317. Voces *νηῶν* et *νήσων* facile inter se permutari possunt. Vid. ad p. 325. nr. 745. v. 1. Nec ap. Orpheum Arg. 1352. pro *τοί τ' ὦκα λύοντ' ἐκ πείσματα νηός*, Hermannus dubitavit *νήσου* edere. — V. 7. *τῶ.* P.

P. *Nr.* 5. *θυΐλου.* In Plan. p. 76. St. *σατύρου θυΐλλου.* Br. II. 277. nr. 5. An. II. 2. p. 305. V. 1. *ἀνα οἶδμα.* P. *ἀν' οἶδμα.* Pl. Br. V. 5. *ἐπ' ὁλκάδα.* P. Sic p. 58. nr. 92. *ἐπ' ὁλκάδος.* ubi vid. not. *ἐφ' ὁλκάδα.* Pl. Br. Hiatum sustuleris legens: *μηρύεσθ', ἐπὶ θ' ὁλκάδα φορτίζεσθε.* V. 6. *ὕφεσθε.* P. Br. Verior esse videtur lectio Plan. *ἵφεσθε* a Br. in Lectt. probata. Certe *ὑφίεσθαι τὰ λαίφη* est *vela submittere et contrahere*, quod fieri solet vento nimium increbrescente. Vid. Kuster. ad Aristoph. Ran. 1251. *ἐφεῖτο* et *ὑφεῖτο* confusa etiam in Plutarch. Vit. Lycurg. c. 6. T. I. p. 77. ed. Cor. — V. 7. *ταῦτ' ὔμμιν.* P. *ταῦθ' ὑμῖν.* Pl. Br. V. 8. *ὡλιμενορμίτης.* P.

ὁ λιμενορμίτης. Pl. Br. Vid. ad nr. 1. v. 7. — ναυτιλίην. P. Br. ναυτιλίῃ. Pl.

Nr. 6. σατύρου. Sic etiam in Plan. p. 76. ubi Σατύρου Θυΐλλου praecedit. Br. II. 277. nr. 6. An. II. 2. p. 306. V. 1. ποντοτόκον. P. πλοητόκον. Pl. Br. V. 2. πιτνεῖ. P. Br. πνείει. Pl. — V. 3. γαληναίη. P. Pl. γαληναίῃ malit Passov. in not. mst. comparans Br. ad Apoll. Rhod. IV. 1171. Ruhnken. ad Homer. Hymn. in Cer. 13. ubi tamen, ni fallor, ὀδμῇ et ὀπὶ γελᾷν nonnihil diversa sunt. — V. 5. 6. λύετε ναῦται. P. Pl. λύετε, νηῶν πιτ. corr. Br. convenienter ad εὐπτερύγων, sed verborum structura nimis ambigua. Suspicabar: πίτνατε δὲ σπείρων λ. στολίδας. quod a vulgata non tantum abest, quantum primo adspectu videtur. Pro velis σπεῖρα sunt ap. Homer. Od. ε. 318. ζ. 269. An dicamus, librarios, ut saepe alibi, terminationes vicinorum vocabulorum inter se permutasse, quum poëta scripsisset: πίτνατε δὲ πτέρυγας λεπταλέων στολίδων? Vela πτέρυγας et πτερὰ νηὸς dici, notum. Cf. Ruhnk. Ep. cr. p. 110. s. — *Nr.* 7. ἀρχίου. Br. II. 96. nr. 16. An. II. 1. p. 257. V. 1. κυμοπλῆγος. P. κυματοπλῆγος. Pl. Br. V. 5. ἄκνισον. P. ἄκνισσον. Pl. Vide Br. in Lectt. pag. 146. Heyn. ad Homer. Ἰλ. Tom. IV. pag. 36. — V. 6. ἐμῶν. P. ἐμόν. Plan. Br. V. 7. οὐδ' ἐκ. P. Br. ἐν δ' ἑκατόμβῃ. Pl.

Nr. 8. τ αυ. Br. II. 96, nr. 17. An. II. 1. p. 258. V. 1. ἐπ' αἰγιαλῖτιδα. P. Pl. ἐπαιγιαλῖτιδα. Br. Vulgata defendi posse videtur, quum ἐπὶ sic passim reperiatur cum accusativo post verbum quietis. Vid. ad p. 247. nr. 277. v. 2. ubi addendus Hesiod. Theog. 94. ἐκ γὰρ Μουσάων ... Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί. ubi Guyetus frustra corrigit, ἐπὶ χθονί. Ib. Ἔ. καὶ Ἡ. v. 11. οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν Εἰσὶ δύω. — V. 2. αἰθυίας . . ἀντιβίας. P. Pl. αἰθυίαις οὔποτε ἀντίβιος. Br. ἀντιβίην corr. Jos. Scaliger in not. mst. Ut αἰνοβίας p. 241. nr. 226. v. 1. sic etiam ἀντιβίας dici potuisse videtur. Hiatum sustulit Hermann. ad Orph. p. 769. corrigens: οὔποτ' ἐναντίβιος. — V. 3. ἄπους. P. ἄπους. Pl. Br. οἱονεκεν. P. οἷον κεν. Pl. Br. — V. 4. ξίοσεια. P. omissa lineola transversa, qua υ indicari solet.

P. *Nr.* 9. Nec nomen poëtae, nec lemma adscriptum. *Archiae* esse videtur. Edidit Huschk. An. crit. p. 228. Paralip. I. nr. 104. p. 680. V. 2. ἀκάταν. P. ἄκατον corr. cl. editor. Post hunc versum

distichon unum aut alterum excidit. V. 3. *δίκτυα τ' ἀπλ.* P. — *βῶκα.* Vid. nr. 14. — V. 5. *γλαυκον.* P. Vide an sincera sit lectio. Vulgo Priapus *minio* pictus. — *Nr.* 10. *ἀρχι νεωτ.* Edidit Huschke An. cr. p. 226. Paralip. I. 105. p. 681. V. 1. *τόνδ' ἱερῆς ἐπὶ διοσάδος.* P. *τόνδε πέτρης ἐπὶ λισσάδος* corrigit cl. editor. Cf. Aeschyl. Suppl. 807. Euripid. Androm. 534. Hercul. Fur. 1148. Theocr. Eid. XXII. 37. Fortasse lenius: *τὸν δειρῆς ἐπὶ λισσάδος.* Suid. *δειρά, καὶ δειράδες, οἱ τραχώδεις τόποι τῶν ὀρῶν.* Pindar. Ol. III. 49. *Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν καὶ πολυγνάμπτων μυχῶν.* Hesych. *δέρα* (idem quod *δειρά.* Vid. Eustath. ad *Ἰλ.* p. 73. 37.) *ὑπερβολὴ ὄρους, οἱ δὲ τὰ σιμὰ τῶν ὀρέων.* Dosiadae Ara I. v. 11. *λισσαῖσιν ἀμφὶ δειράσιν.* — *αἰγιαλίτης.* P. *αἰγιαλίτην,* Huschk. — V. 6. *εὐπλοΐης* non intelligo. Fortasse scribendum: *οὕνεκα ταύτης εὐνοίης* aut *εὐποιίης, ob illam piscatorum pietatem,* qui me in hoc promontorio collocaverunt.

Nr. 11. *σατύρου.* Br. III. 184. nr. 173. tamquam *ἀδέσποτον.* Vid. in Lectt. p. 267. *Satyri* nomen addidit Grotius in Mantissa IV. T. III. p. 423. An. III. 1. p. 385. V. 2. *λαγοκτενέεις.* P. *λαγοκτονέεις* correxi cum Schaefero in not. mst. Cf. Schneider. Lex. Gr. V. — V. 4. *ἄνθεσιν ἀκλινῶν πὰν ἄγει.* P. *σύνθεσιν ἀκλινέων Πὰν ἀνάγει.* Br. cum Salmasio. In his repetitum *Πὰν* copulae defectum supplet. Caeterum repone *ἀκλινέων,* in qua voce ῐ corripitur. — *Nr.* 12. *ἀδέσποτον.* Edidit Huschk. An. cr. p. 232. Ipse exhibui Animadverss. III. 2. p. 21. in Paralip. I. nr. 106. p. 682. Cf. epigr. in Append. ex Plan. nr. 227. T. II. p. 694. — V. 3. *μη φυρδαν οσσον.* P. *ὅσσοι* emendavit cl. editor. *μὴ φύρδαν.* non omnes sine discrimine. Philostratus in Append. ex Plan. nr. 110. T. II. p. 657. *φύρδαν νεῦνται ἀπ' ἠϊόνος.* Alciphr. L. I. 23. p. 92. *φύρδαν φερόμενοι κατεκτύπουν οἱ ἄνεμοι.* Oppian. Hal. I. 485. *ὠὰ μετ' ἀλλήλοισιν ἀρηρότα νηδύος εἴσω, φύρδην συμπεφυῶτα.* Suid. I. p. 602. in *Διονυσίων σκωμμάτων· ὁ τρισβδέλυρος καὶ κυκῶν, καὶ φύρδην καὶ μίγδην ἅπαντα ποιῶν.* — *βαρηγουν.* P. *βαρεῖ γόνυ.* Huschk. V. 4. *δίψα.* P. V. 5. *σύσκιος.* P. Emendavi *ἴυσκιος,* assentiente Huschkio. — *αἱ δ' ὑπό.* P. *ἃ δ' ὑπὸ* correxi cum cl. editore.

Nr. 13. *σατύρου.* Br. II. 276. nr. 3. An. II. 2. p. 304. V. 2. *πηδύει.* P. *πιδύει.* Pl. Br. *πυκινοῦ.* P. *πυκινόν.* Pl. Br. — *Nr.* 14. *ἀγα σχολ.* Br. III. 53. nr. 57. An. III. 1. p. 89. V. 1. *ευδεα.* P. *εὔδια.* Pl. Br. V. 2. *φρίκα.* P. *φρικί.* Pl. Br. V. 8. *σικελικήν.*

P. Br. σικελίην quaedam editt. Plan. — ποντοπορεῖς. P. ποντοπορῆς Pl. Br. — *Nr.* 15. παυλ σιλεν. Br. III. 89. nr. 57. An. III. 1. p. 167. V. 2. ἴλλος. P. in marg. ει. εἴαρος. Pl. Br. V. 4. ἀπ' ἠϊόνων. P. et editt. Pl. usque ad Steph. qui ἐπ' habet. — *Nr.* 16. θεαιτήτ σχολ. Br. II. 514. nr. 2. An. II. 3. p. 404. V. 2. κυλίκων. P. καλύκων. Pl. Br. V. 5. γεῖσα. P. Br. γεῖσσα. Pl. Vid. Albert. ad Hesych. T. I. p. 808. not. 28. Ap. Aratum v. 971. vulgo legitur: ἐρχόμενοι κατὰ γεῖσσα. vett. editt. rectius γεῖσα. Sic etiam Porson in Euripide. In Theodori Prodromi Am. Rhod. et Dos. L. III. p. 110. scr. Οἱ τὸν πόθον γεισσοῦντες (γειωρῦντες vulg.) ἐν μέσαις μέθαις, Σαθροῖς θεμέθλοις, εὐδιαστροφωτέροις Καὶ τῶν ἐν ἄμμῳ παιδικῶν ἀθυρμάτων. — V. 10. οὐκ ἐπί. Ne copula desideretur, scribam, οὔτ' ἐπί. V. 11. παντομέδοντι. P. ποντομέδ. Pl. Br. V. 13. παραί. P. et Codd. Pl. ap. Br. παρὰ vulg. V. 14. ἄτρεμος. P. ἄτρομος. Pl. Br.

Nr. 17. ἀντιφιλ. Edidit Huschk. An. cr. p. 222. Paralip. I. 107. p. 683. V. 1. ἀρχελεως. P. Conditorem urbis, coloniae ducem, in portu collocatum, intelligebat cl. Huschkius, assentiente Heynio, qui de Apolline cogitabat. Mihi Pan aut Priapus λιμενίτης invocari videtur. Cod. lectionem ἀρχελεως muto in 'Αρχέλεω, genitivo cum ὀθόνῃ conjuncto. Dioscorid. supra p. 231. nr. 167. 'Αρχέλεώ με δάμαρτα. ubi vid. de nominis forma. Tum v. 2. οἰχομένην ὀθόνην mutaverim in οἰχομένῃ γ' ὀθόνῃ. *Archelai velis propitium mitte ventum.* κατὰ σταθερῆς, θαλάσσης sc. Dionys. Halic. Antiqq. Rom. I. 71. p. 179. διαλειπούσης τῆς λίμνης .. ὅταν ὑπονοστήσῃ τὸ νᾶμα καὶ σταθερὸς ὁ βυθὸς γένηται. Gregor. Nazianz. Carm. XII. 32. T. II. p. 83. D. ἐν σταθερῷ πεῖσμα βάλον λιμένι. Sensus itaque: O Pan (qui, ut λιμενίτης et ἀκρολοφίτης, in promontorio collocatus, portum et quae portui proxima sunt, tueris), dum navis in tranquillo navigat (ἐν σταθερῇ τοῦ λιμένος θαλάσσῃ), velis Archelai (navis domini aut gubernatoris) lenem mitte ventum, ut portum bonis relinquat auspiciis, et in altum (ἐπὶ Τρίτωνα. Vid. Huschk. l. c.) perveniat: tum vero navigationem porro dirige usque ad Pytheum (Apollinis templum. Πυθεῖον· τὸ μαντεῖον. Suid.) unde, ut a loco Apollini sacro, secundo vento usus reliquum iter perficiam. — V. 3. ἠϊόνος. P. V. 5. ἀοιδήν. P. ἀοιδοὶ scripsi, adstipulante Huschkio. V. 6. εἰαεῖ. P. Scripsi εἰαεῖ, in qua voce media producitur. Cf. inprimis Friedemann. de Med. Syll. Pentam. p. 364.

P. *Nr.* 18. *ἀργεντ/.* Edidit Huschk. An. cr. p. 247. Paralip. I. nr. 108. p. 684. V. 1. *γωβρυ.* depravatum vocabulum. — *φιλελάστρια.* P. *φιλεράστρια* emendavi cum Huschkio. Philodemus supra p. 88. nr. 4. *ὦ φιλεράστρι' ἄκοιτις.* De litteris ρ et λ inter se permutatis vid. ad p. 179. nr. 211. v. 7. Hinc ap. Aelian. H. An. VI. 5. *νεαροῖς οὖσιν αὐτῶν τοῖς ἕλκεσιν.* recte me emendasse puto, *ἔρνεσιν.* quae vocabula etiam permutata ap. Nicandr. Ther. 687. Infra p. 551. nr. 332. *πλωρεὺς* est in Cod. pro *πρωρεύς.* V. 3. *ἐσέρωτας.* P. — *Nr.* 19. *ἀπολλωνίδου.* Br. II. 133. nr. 8. An. II. 1. pag. 357. V. 1. *παρειδων.* P. *παρηΐδων.* Pl. *παρηϊάδων.* Br. Una littera leviter immutata scripsi, *παρειάων.* Ap. Tzetzam in Posthom. 369. scr. *παρήϊα εἶχε γελῶντα.* pro *παρηΐδα.* Et sic fere nunc Bekkerus dedit. *πρῶτον.* P. Br. *πρᾶτον.* Pl. V. 2. *ἠΐθέους ἕλικας.* Aelian. H. An. XVI. 30. *εὔτριχας δεινῶς τὰς αἶγας, ὡς εἰπεῖν βοστρύχους, ὥς τινας ἕλικας κόμης, ἐξηρτῆσθαι αὐτῶν.* fortasse scripsit: *ὡς εἰπεῖν βοστρυχώδεις τινὰς ἕλικας κόμης ἐξ. αὐτ.* — V. 4. *λεύκιον.* P. et quaedam editt. Plan. *Λεύκιος* ed. Nic. Sab. Asc. St. Br.

Nr. 20. *ἀδαίου.* Edidit Huschk. An. crit. pag. 260. Paralip. I. nr. 109. p. 685. V. 2. *βάζε ἅ.* P. V. 2. *ὅρκων.* Durum, *ὅρκων δράσσεσθαι χερσὶν,* nec contextui aptum. Nam jusjurandum quoque simplex ille et expeditus puerorum sectator nugis accensere debebat. Suspicari possis, *ἔργων,* quod de re venerea usurpatur, ut statim v. 4to. Achill. Tat. I. p. 28. *σὺ δὲ μηδὲν εἴπῃς πρὸς παρθένον ἀφροδίσιον· τὸ δὲ ἔργον ζήτει.* et mox: *ἐὰν δὲ αἰτήσῃς τὸ ἔργον.* Fortasse tamen verius, quod nec aliis displicuit: *ὄρχεων δράσσεο χερσὶν ὅλαις.* Vid. Animadverss. T. II. 3. p. 105. — V. 4. *ἐπιτουργον.* P.

Nr. 21. *φιλοδήμου.* Br. II. 89. nr. 24. An. II. 1. p. 235. V. 1. *γαληναίῃ.* P. Br. *γαλαναίῃ.* Pl. *δικαίων.* P. *δικαίοις.* Pl. — V. 3. *κροκαίων.* P. *κροκέων.* Pl. Br. *ῥοδέων* corr. Jos. Scalig. in not. mst. Antip. Sidon. p. 319. nr. 711. *ἤδη μὲν κροκόεις . . πίτνατο νυμφᾳ Κλειναρέτᾳ χρυσέων παστὸς ἔσω θαλάμων.* — V. 4. *νειφόμενον.* P. V. 5. *κωφά.* P. Pl. *κοῦφα.* Br. corr. in Lectt. Haec verba permutata etiam p. 572. nr. 25. In Philostr. Vit. Apollon. II. 13. p. 64. de varia elephantorum indole: *τοὺς μὲν ἐκ τῶν ἑλῶν ἁλισκομένους, ἀνοήτους ἡγοῦνται καὶ κούφους Ἰνδοί.* Fortasse *κωφοὺς, hebetes.* Etiam ap. Apollon. Rh. IV. 1238. *κούφη δέ σφιν ἐπιβλύει ὕδατος ἄχνη.*

facile praetulerim lectionem Codd. quorumdam κωφή. κῦμα κωφὸν καὶ ἄβρομον. Ib. IV. 153. — οὐδενί. P. Br. οὐδέν. Pl. V. 8. ναΐκακούς. P. ῥωμαΐκούς. Pl. Br. ex arbitraria conjectura Planudis. In apogr. Gruteriano habetur, ναΐ κακούς, teste H. de Bosch. T. IV. p. 270. Scripsi, una littera deleta, ναΐακούς. *fac, ut salvus ad Naïdem redeam.* Naidem Philodemo amatam fuisse, constat ex ejus epigr. p. 102. nr. 107. Illius amplexus, quibus per Gallicam illam peregrinationem aegre caruerat, per λιμένας ναΐακοὺς facete significat. Usum vocum λιμὴν et ὅρμος ap. poëtas eroticos illustravi in Animadverss. T. I. 1. p. 64. T. III. 1. p. 210. Hac lectione admissa omnia bene cohaerent, et finis respondet initio. — V. 8. δεσπότῃ. P. δεσπότι. Pl. Br.

Nr. 22. βιανορ. Edidit Huschk. An. cr. p. 233. Paralip. I. nr. 110. p. 686. V. 2. διεξοφίων. P. φεῦγε δ' ἐπ' ἐξ ὀφ. corr. Huschk. Verbis recte distinctis nihil praeterea mutandum existimavi. In loco conclamato Orphei Argonaut. 1291. αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε πόρμον παράμειψε θέουσα Ἀργώ, κῦμα δὲ πόντου καὶ κόλπον ἵκανε. fortasse scribendum: θέουσα Ἀργὼ κῦμα διὲκ πόντου, καὶ κ. ἵκ. Bene jungitur θέουσα κῦμα, ut Λιβυκοῦ μέσσα θέων πελάγευς p. 247. nr. 273. et statim nr. 23. μέσσα θέει πελάγη. Sic saepe etiam πλεῖν θάλασσαν, quod alibi illustravimus. — V. 3. δουνακοδηφατον. P. δουνακόφοιτα τὸν correxi c. Huschkio. — *Nr.* 23. αὐτομέδον. Br. II. 210. nr. 11. An. II. 2. p. 136. V. 6. ἔμπροσθεν. P. ἔμπορος. Pl. Br. sensu homerico. Vid. Clark. ad Homer. Od. β. 319.

P. *Nr.* 24. κριναγορ. Edidit Huschk. An. cr. p. 218. Paral. I. nr. 111. p. 686. V. 3. Θρήϊκι. media producta. Vid. Dorvill. Vann. crit. p. 386. — V. 4. πρηεῖ ἀσπασιω. P. Scripsi πρηεῖς Ἀσπασίῳ cum cl. editore. Nomen *Aspasii* naufragi occurrit p. 285. nr. 495. πρηεῖς αἰγιαλοί. p. 118. nr. 209. — *Nr.* 25. ἀντιπάτρ. Br. II. 113. nr. 18. An. II. 1. p. 299. — *Nr.* 26. λουκι/. Br. II. 314. nr. 28. An. II. 2. p. 429. Ad sensum cf. inprimis Isocrat. ad Demonic. T. I. p. 21. ed. Beatt. ἀπήλαυε μὲν τῶν παρόντων ἀγαθῶν, ὡς θνητός, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων, ὡς ἀθάνατος. et Inscript. ex Pocock. Sylloge Sect. VII. nr. 38. quam dedi in Append. nr. 121. T. II. p. 798. V. 4. δαπάνῃ. P, — *Nr.* 27. τ αν. Br. II. 315. nr. 33.

An. II. 2. p. 452. V. 1. ποιήσας. Pl. et Ap. Coth. Dorvillius in membr. Palat. πεήσας esse ait. V. 2. θεόν. P. θεούς. Pl. Br.

Nr. 28. τ αυ. Br. II. 314. nr. 29. An. II. 2. p. 430. V. 1. ευ πράττουσιν πᾶς ὁ β. P. εὖ πράσσουσι πᾶς. Pl. versu elumbi. ἅπας Br. cum Dorvillio in Vann. crit. pag. 328. nec aliter Scaliger in not. mst. — Nr. 29. τ αυ. Br. II. 314. nr. 31. An. II. 2. p. 431. — Nr. 30. ἀδηλō. Br. III. 238. nr. 409. An. III. 2. p. 104. Iterum legitur in Cod. p. 568. sine lemmate. In Plan. p. 39. St. *Luciano* tribuitur. Ad sensum cf. Apollon. Rhod. III. 143. μηδέ τις ἔστω Ἀμβολίη· δὴ γάρ κεν ἀφαυροτέρη χάρις εἴη.

Nr. 31. λουκι/. Br. II. 342. nr. 118. tamquam *Lucillii*. In Plan. p. 17. ed. St. *Luciano* inscriptum. V. 2. ἀλλ' om. P. suppeditat Pl. Br. Vid. ad p. 387. nr. 190. v. 1. — Nr. 32. παλλαδᾶ. Br. III. 148. nr. 26. ut ἀδέσποτον. Recte. Laudatur enim hic versus a scriptoribus Palladâ longe vetustioribus. An. III. 1. p. 283. Expressit eum Lycophr. v. 489. ὡς πολλὰ χείλευς καὶ δεπαστραίων ποτῶν Μέσῳ κυλίνδει μοῖρα παμμήστωρ βροτῶν. — κύλικος. κοτύλης habet Athen. L. XI. p. 478. E. — Nr. 33. ἀδηλō. Sic etiam in Plan. p. 35. St. Br. II. 437. nr. 142. inter epigrr. *Palladae*. An. II. 3. p. 265. V. 1. ἀεί. P. αἰεί. Pl. Br. δὲ ante δεινὸν om. P. supplet Pl. Br. Ante ἀεὶ inserui μέν, quod per compendium scriptum facile excidere potuit. — Nr. 34. παλλαδα. Br. II. 433. nr. 126. An. II. 2. p. 258. — Nr. 35. λουκι/. Br. II. 316. nr. 38. An. II. 2. p. 435. V. 1. εὖ πράττων. P. Br. μὴ πταίων. Pl. — V. 2. καί σευ. P. σου. Pl. — V. 3. ἢν παίσῃς. P. ἂν πταίσῃς. Pl. οὐδεὶς ἐστι. P. οὐδεὶς ἔτι. Pl. Br. V. 4. τύχης ῥοπαῖς. P. τύχης τε ῥοπαῖς. Pl. quod friget. τύχης ῥιπαῖς. Br. c. Dorvillio, qui se hoc in duobus Codd. invenisse testatur. Etiam membran. lectionem facile accommodaveris versui scribens: ἐχθρά, ῥοπαῖσι Τύχης συμμεταβαλλόμενα. Sed ῥιπαῖς videtur verius, praesertim ob usum pluralis numeri.

P. Nr. 36. τ αυ. Br. II. 315. nr. 34. An. II. 2. p. 432. V. 2. καθορᾶν. P. καθαράν. Pl. Br. ὥσπερ ὁ τὰν καθαρὰν ψευδόμενος φιλίαν. p. 506. nr. 121. V. 4. πλείονα βλάπτομεν. P. πλείονα βλαπτόμεθα. Pl. Br. — Nr. 37. τ αυ. Br. II. 316. nr. 39. An. II. 2. p. 436. V. 2. ἐφελκομένῃ. P. quod a Salmasio probatum recepit Br. ἐφελκομένην. Pl. Active usurpari ἐφέλκεσθαι constat. Pollux I. 124.

αἰχμαλώτους λαβεῖν, ἐφέλκεσθαι. Infra p. 592. nr. 152. πνεῦμα δ' ἐμὸν κάλλει ἐφελκόμενος. Leontius in Planud. nr. 288. κάλλεϊ καὶ τέχνῃ πάντας ἐφελκομένη. — Nr. 38. διονυσ. Est ap. Planud. p. 20. St. quod Br. fugit. — Nr. 39. ἀδηλ. Br. III. 241. nr. 425. An. III. 2. p. 114.

Nr. 40. ἀδηλ. ut etiam in Plan. p. 116. St. et ap. Br. III. 241. nr. 424. An. III. 2. p. 114. Legitur inter gnomas Theognidis v. 1147. ubi μεθεὶς φίλον. — Nr. 41. λουκιαν. Br. II. 315. nr. 36. 37. primum distichon, ut peculiare epigr., a sequentibus separavit, sententiam secutus Rittershusii ad Porph. Vit. Pythag. p. 43. qui haec nihil inter se commune habere existimabat. At v. 1. 2. sententiam in universum enuntiant, quae in sequentibus pertractatur. An. II. 2. p. 433. V. 2. αὐτήν. P. et editt. vett. Plan. αὐτῇ. Steph. λύπης verissime emendavit Br. quamvis dissentiente Boschio T. IV. p. 531. Ap. Achill. Tat. II. 35. p. 97. βουλόμενος αὐτοὺς τῆς λύπης ἀπαγαγεῖν. Cod. Monac. nr. 96. τῆς αὐτῆς. — τῶν κτεάνων. P. Pl. τῶν ἀγαθῶν. Br. nimis pro arbitrio. τἄλλα, τὰ τῆς τέχνης sc. κτέανα μὲν ἔχει τινά, ἀλλ' ὀλίγα ταῦτα καὶ πολλῷ πλείονα λύπην τίκτοντα. V. 3. τὸν δὲ P. et ed. St. Plurimae editt. τόνδε, cum quibus facit Br. qui hoc versu novum epigramma incipit. V. 6. αἰεί. P. ut in Lectt. Ald. 1. corrigitur. Tamen ἀεὶ per plurimas editt. propagatum. V. 7. πολυτρήτοις ἐν (ἐνὶ Pl. Br.) σίμβλοις. Nonn. Dion. XIII. p. 366. 11. μέλιτος γλυκεροῖο πολυτρήτων ἀπὸ σίμβλων. — V. 8. δρεπομένων. Pl. Br. Sic in Oppian. Cyn. II. 38. vulgo: δρεπομένοις αὐτοῖσι μελιχρῆς ἄνθος ὀπώρης. Br. cum Guyeto δρεψαμένοις corrigit, δρεπτομένοις verius esse postea intelligens. Etiam infra in Planud. nr. 251. T. II. p. 696. edit. pr. δρεπόμεναι habet pro δρεπτόμεναι.

Nr. 42. τ αυ. Br. II. 315. nr. 55. An. II. 2. p. 433. — Nr. 43. ἀδηλ. Br. III. 199. nr. 242. An. II. 2. p. 12. — Nr. 44. sine auctoris nomine. Quum sequenti epigrammati adscriptum sit, τοῦ αὐτοῦ, sponte intelligitur, hoc quoque epigr. non esse ἀδέσποτον, sed auctoris nomen librarii oscitantia omissum esse. *Palladae* tribuitur in Plan. p. 63. St. cujus ingenium sapit. Br. II. 413. nr. 31. An. II. 3. p. 217. V. 1. ἔγραψεν. ἔκραξεν malit Graefius in not. mst. V. 2. λάβοι. P. λάβῃ. Pl. Br. V. 3. ῥήματα αὐτάρ. Hiatui *Palladas* minime infestus, qui etiam v. 4. in δόμεναι ultimam ante vocalem producere ausus est.

Respexit hunc lusum Eustathius ad Ἰλ. τ. p. 1240. 18. τὸ δὲ δόμεναι πέπαικταί τοι τινὶ παλαιῷ ἀτιμουμένῳ διὰ πενίαν ἐν τῷ εἰπεῖν· οὐκ ἐθέλω δόμινε, οὐ γὰρ ἔχω δόμεναι. — *Nr.* 45. ⏑ τ τ αν. Br. II. 432. nr. 122. An. II. 3. p. 257. V. 1. μνήμης quaedam editt. Plan. τι ποιῶν. P. V. 3. ἐν ἔφυσεν. P. ἐνέφυσεν. Pl. Br. V. 4. φυτὸν οὐράνιον. Themist. Or. XIII. p. 170. A. ὁ Θεὸς δὲ δυνάμει διὰ τοῦτο πάντων ὑπερτερεῖ, (ὅτι videtur inserendum) καὶ ἀρετῇ· καὶ ὅστις ἐκείνῳ παραπλήσιος ἐν τῇ γῇ, οὗτος φυτὸν οὐκ ἔγγειον, ἀλλ' οὐράνιον. Idem Or. I. p. 3. B. de rege: θείας δὲ ὄντως δή τινος καὶ ἀτύφου μοίρας φύσει μετέχον, ζῶον οὐράνιον. Synesius de Provid. p. 100. D. θεῖον οὖν οὕτως καὶ ἓν ὅλον τὸ ζῶον ὄντως τοῦτο γίνεται· καὶ τοῦτό ἐστιν ἐπὶ γῆς φυτὸν οὐράνιον. V. 6. κοσμῳ. P. κοσμῶν. Pl. Br. P. V. 7. τὸν om. P. supplet Pl. Br. Similiter Callimachus p. 290. nr. 524. οὗτος ἐμὸς λόγος ὕμμιν ἀληθινός, εἰ δὲ τὸν ἡδὺν βούλει κ. τ. λ. — *Nr.* 46. δ παλλα. Br. II. 423. nr. 77. An. II. 3. p. 239. V. 3. ἑτέρους. ἑτάρους malebat Br. quod equidem vulgatae non praeferrem. Etiam ap. Liban. T. IV. p. 339. 22. εἰ δὲ ἕτερος ἑτέραν τριηραρχίαν ἀφείς, αὐτὸς ἠξίου δαπανᾶσθαι. Reiskius corrigit: ἑταῖρος ἑταῖρον τριηραρχίας ἀφείς. Suffecerit scripsisse: εἰ δὲ ἕτερος ἕτερον τριηραρχίας ἀφείς. V. 4. εὑρόμενος. P. εὑράμενος. Pl. Br. Vid. p. 182. nr. 224. p. 224. nr. 119. p. 303. nr. 607. p. 334. nr. 52.

Nr. 47. ⏑ τ τ αν. Br. II. 410. nr. 16. An. II. 3. p. 208. V. 1. ἔοικεν. P. ἔοικε. Pl. Br. — *Nr.* 48. ⏑ τ τ αν. Br. II. 436. nr. 137. An. II. 3. p. 263. V. 2. τωῖ δέτ' ὅμοιον. P. τῷδ' ἔθ' ὅμ. Pl. τῷ δὲ θ' ὅμ. Br. Scripsi quod lenissimum est: τῶδε δ' ὅμοιον. V. 4. ὅταν Ἰσοκράτους. P. μηδ' ἂν Ἰσοκράτεος. Pl. Br. In nomine *Isocratis* prima syllaba est ambigua. Producitur in Christodori Ecphr. v. 256. et in epigr. Append. nr. 347. T. II. p. 867. et nr. 216. T. II. p. 825. V. 5. ἐν ἑταίρῳ. i. e. ἐν ἑταίρου δίκῃ. In Pal. οὐδὲν esse videtur. Ingeniose lusit Casaubonus in not. mst. οὐδὲν ἑταίρας σεμνότερον δικάσαι τῆς ῥυπαρᾶς δύναται.

Nr. 49. ⏑ τ τ αν. Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 261. Nos in Paralip. I. nr. 112. p. 687. V. 1. καὶ ἐρίφωι. P. praeclare editor καὶ σέρφῳ. Schol. ad Aristoph. Vesp. 351. Κρατῖνος μύρμηκά φησι τὸν σέρφον. οἱ δὲ ζωΰφιον κωνωπῶδες, ἀφ' οὗ ἡ παροιμία· ἔστι κἂν μύρμηκι καὶ σέρφῳ χολή. Cf. Suid. in σέρφος. Diogen. Proverb. I. 12.

Plutarchum T. II. p. 982. D. eodem vitio laborantem liberavit P. Leopardus in Emend. L. V. 21. Qui Plutarchum exscripsit Aelian. H. An. IX. 3. veram lectionem dedit; in edit. Wyttenbachiana T. IV. P. II. p. 983. *σίριφον* excusum. — V. 3. *δέ με*. P. *δ' ἐμὲ* scripsi ob antithesin. V. 5. *τοῖς ἔργοις*. P. *τοὺς ἔργοις* emendavi, probante cl. editore. — *ὁλοσχοίνῳ*. Respexit noster locum Aeschinis Or. π. παραπρ. p. 206. *καὶ περὶ τῶν δικαίων τῶν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου τοιαῦτα ἐρεῖν ἔφη, ὥστε ἀποῤῥάψειν τὸ Φιλίππου στόμα ὁλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ.* ubi Palladas *ἀποφράξειν* videtur legisse. Schol. in Oratt. gr. T. III. p. 7.3. *ὁλοσχοίνῳ . . τοῦτό τινες λέγουσιν εἶδος εἶναί τινος φυτοῦ ἱμαντώδους, ὡς περὶ τῶν λύγων λέγει ὁ ποιητής.* Vid. Bast. in Comment. Palae. p. 743.

Nr. 50. ̆τ ̆τ αν. Br. II. 430. nr. 113. An. II. 3. p. 253. Ethicam fabulae de Circe interpretationem erudite persecutus est Creuzer in Prolegg. ad Plotin. de Pulcrit. p. LXX. sqq. V. 3. *αὐτῇ*. P. V. 8. *ὀδυσσεύς*. P. *ὀδυσεύς*. Pl. Br. — *τὴν νεότητα*. P. Pl. *τὴν φιλότητα*. Br. c. Opsopoeo. Suspicabar: *τὴν κενότητα*. *levem futilemque libidinem.* *Κενὸς* interdum id quod *μάταιος*, quam vocem de libidinosis usurpatam illustravit Valkenar. ad Herodot. p. 188. 49. Huc facit *κενοφωνία, ματαιολογία*. Hesych. quam vocem per *μυσαρὰ καὶ μάταια δόγματα* interpretatur Theodoret. in Suic. Thes. T. II. p. 87. — V. 9. *ἔμφρονα λογισμόν*. P. et vett. editt. omnes usque ad Steph. qui *δώρημα* dedit. Hoc amplexus est Br. Aliud quid latere, dubitare noli. *φρονέοντα* suspicabatur Scaliger in not. mst. Ipse de *στερέωμα* cogitabam, respectu habito ad *στερεὸν λογισμόν*. Propius accesserit etiam: *φύσεως δ' ἰδίας ἄμβωνα λογισμόν*. *ἄμβωνα, ἀσπίδα, σάκος*, i. e. *praesidium*. Aeschyl. Suppl. 193. *κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός, ἄῤῥηκτον σάκος*. Nec hoc a Palladae ingenio abhorreret.

Nr. 51. ̆τ ̆τ αν. Br. II. 433. nr. 124. An. II. 3. p. 258. P. V. 3. *ἀλλά τίς*. P. V. 5. *πέφυκεν*. P. *πέφυκε*. Pl. Br. — *Nr.* 52. ̆τ ̆τ αν. Br. II. 431. nr. 118. An. II. 3. p. 256. V. 2. *ὡς ἀνήρ*. Ne in *ἀνὴρ* prior in thesi producatur, scribendum suspicor: *ὡς ἄρ' ἀνήρ*. Non minus bene haberet: *οἷον ἀνήρ*. — *Nr.* 53. ̆τ ̆τ αν. Br. II. 414. nr. 35. An. II. 3. p. 218. V. 1. *ἀνδροφόνους*. P. Pl. *πατροφόνους* Br. ex conjectura minime absurda. Parricidae tamen inter *τοὺς ἀνδροφόνους* comprehendi posse videntur. — *Nr.* 54. ̆τ ̆τ αν. Br. I. [illegible]4. nr. 132.

An. II. 3. p. 260. V. 1. ἡ φύσις. P. Pl. ἡ φθίσις. Br. c. Salm. Nec aliter Grotius: *non tantum vitae finem facit arida tabes.* V. 3. *τοῦτ' ὁ τυρ.* P. *τοῖδ' ὁ τυρ.* Pl. Br. V. 4. *τῷ πόντῳ.* P.

Nr. 55. τ̆ ατ. Br. II. 409. nr. 13. An. II. 3. p. 206. V. 1. *κομπάζεις.* P. *κομπάζῃς.* Pl. Br. *προστάγμασι.* P. Br. *προστάγματι.* Pl. V. 3. *ἀπὸ πέτρης.* In Oppian. Cyneg. II. 562. *εἴτ' οὖν ἐκ πέτρης ὀλοὸν τόδε φῦλον ἐπῆλθεν, Εἴτ' αὐτόχθονές εἰσιν.* Cod. Paris. *ἐκ προτέρης . . . ἔθηλεν.* ubi *ἔθηλεν* vulgatae fortasse praeferendum. [Ibid. v. 566. scribe: *ἢ δὴ* (*ἤδη* vulgo) *καὶ διεροῖσιν ἐν ὑγροπόροιο θαλάσσης βένθεσι.*] — *φησίν.* P. et plurimae editt. vett. *φασί.* Ald. 1. Steph. Br. A membr. non recedo. Usum verbi *φησὶν* in locutionibus paroemiacis attigit Schaefer. ad Dion. Hal. p. 29. Cf. Schoettgen. ad L. Bos p. 92. — V. 4. *εἰ πάντες.* P. Pl. *ἢ* Br. quem sequor. Grotius: *Sunt cuncti, quidni tu quoque sub domina.* V. 5. *φής.* P. *τύπτομαι.* De muliere rixosa Maxim. π. κατ. v. 106. sic corrigendus: *οὐδέ κεν εὐπειθῆ μιν ἔχοι πόσις, οὐδ' ἐπέεσσιν, Οὐδ' ἔργοις· αἰεὶ δὲ* (vulg. *ἀλλ' αἰεὶ κε*) *πανήμερον ὀρσοπολεῖοι . . . καί τοι* (*κε τε* vulg.) *πληγῇσιν ἰάπτοι.* Paulo aliter haec correxit Dorvill. ad Char. p. 765.

Nr. 56. τ̆ ατ. Br. II. 407. nr. 5. An. II. 3. p. 201. P. V. 7. *ὁπλιζομένας.* P. Pl. *ὀπυιομένας* certatim corrigunt. Grotius: *Sunt et deformes, quibus insatiata libido est.* Cf. Pierson. ad Moer. p. 278. Ap. Dion. Chrys. Or. XIII. p. 429. non *ὀπυίειν ἐν τῷ φανερῷ*, sed *πτύειν* legendum esse docui in Addit. Anim. ad Athen. p. 96. — V. 9. *εἰσυνάγει.* P. V. 15—18. ob corruptelas, quibus scatent, a Planude omissi. Edidit illos, nullo emendandi conatu facto, Br. in Lectt. p. 220. nos in edit. Lips. T. III. p. 115. — *ἦδε κρινε τ' ἀλλ' ἀφρ. οἶστρον εἰρήνης οὐδέ τι γῆρας ἀεί.* Scribendum suspicor: *τάδε κρίνετε· ἀλλ' Ἀφροδίτης Οἴστρων εἰρήνην οὐδὲ τὸ γῆρας ἄγει.* De hiatu in *κρίνετε* nihil est, quod timeas, praesertim ante colon. Vid. supra ad nr. 41. Graefius tamen in not. mst. *τάδε κρινέτω* corrigebat, in reliquis mecum faciens. — V. 17. *αἰεί τε πεποίθαμεν.* P. Scripsi *ἀεί τι.* Graefius praeterea, *πεποίθομεν*, propter *λοιπόν.* — *μεθορκον.* P. Sensus esse debet: at si qua juraverit, deos etiam circumspiciamus oportet, qui perjuria puniant. Pro *καινεφεον* Cod. Pal. suspicabar *καινοτρόπους*, novos deos, sanctiores illos et castiores, quam veteres fuerunt. Haud absimilis locus Euphorionis ap. Stobae. Flor. XXVIII. p. 196. *. . . . καινοὺς πορίζου πρός με πρὸς θεῶν θεούς, ἵνα τοὺς*

παλαιοῖς μὴ 'πιορκῇς πολλάκις. Graefius in not. mst. corrigebat μεθ' ὅρκων et κἂν ἐρέβους, ut ἐν ᾅδου. quia, priusquam dii perjurium puniant, facile moriaris. — Haec mihi nondum satis videntur expedita, quamvis ea ad cod. vestigia propius accedere facile appareat.

Nr. 57. τ αν. Br. II. 427. nr. 97. An. II. 3. p. 246. V. 2. σωφροσύνα. P. σωφροσύνη. Pl. Br. — *Nr.* 58. τ αν. Br. II. 428. nr. 103. An. II. 3. p. 248. — *Nr.* 59. τ αν. Br. II. 410. nr. 17. An. II. 3. p. 208. V. 3. ἀπερχόμενον. P. ἀποιχόμενον. Pl. Br. At statim in proximo epigr. v. 1. legitur: ἀπερχόμενος μετὰ σαυτοῦ Τὸν πλοῦτον οἴσεις; sine diversitate lectionis. Et nr. 65. εἰς ἕνα τὸν κατὰ γῆς ὅρμον ἀπερχόμεθα. Eurip. Alc. v. 391. ὦ τέκν', ὅτε χρὴ ζῆν μ', ἀπέρχομαι κάτω. Bion. I. 51. φεύγεις μακρὸν Ἄδωνι καὶ ἔρχεαι εἰς Ἀχέροντα. ubi non necessaria Piersoni emendatio καὶ οἴχεαι, quamvis a pluribus probata. — *Nr.* 60. τ αν. Br. II. 429. nr. 111. An. II. 3. p. 253. — *Nr.* 61. τ αν. Br. II. 430. nr. 112. An. II. 3. p. 253. V. 2. σωφροσύνας. P. σωφροσύνης. Pl. — *Nr.* 62. τ αν. Br. II. 431. nr. 119. An. II. 3. p. 256.

Nr. 63. τ αν. Br. II. 430. nr. 114. An. II. 3. p. 254. *Nr.* 64. ἀγαθίου σχολ εἰς αρχον μεταδιαδοχ φυσῶντ Δ3 ἀναπρατεσθαι. obscurum lemma et fortasse mutilum. Br. III. 56. nr. 65. An. III. 1. p. 94. V. 1. ἦ ῥά γε. Agathias p. 134. nr. 280. ἦ ῥά γε καὶ σύ, Φίλιννα, φέρεις πόθον; — τηλίκον. P. Br. πηλίκον. Pl. V. 3. πτόλιος. P. Br. πόλιος. Pl. ᾤχετο. P. ᾤχεο. Pl. Br. Vid. ad p. 280. nr. 466. v. 3. — V. 6. κεῖσ' ἔτι. P. κεῖσέτι. Br. κεῖς σέ τι. Pl. fortasse vere. εἰς σέ. *propter te, ad te quod attinet.* — *Nr.* 65. παλλαδᾶ. Br. II. 428. nr. 104. An. II. 3. p. 248. V. 2. οἰκτρότερα. P. Pl. οἰκτότερα Br. ex duobus Planud. codd. Etiam ap. Herodot. VII. 46. pag. 552. 68. πεπόνθαμεν οἰκτρότερα. nonnulli οἰκτότερα. — V. 4. πελάγους. P. Br. πελάγεος. Pl. V. 5. εὐπλοΐην. P. Pl. εὐπλοίῃ. Br. ἐπ' εὐπλοΐην idem esse videtur, quod εὐπλοίῃ χρησάμενοι. Dativi tamen usus frequentior in talibus, quam accusativi.

Nr. 66. ἀγαθ σχολ. Br. III. 56. nr. 66. An. III. 1. p. 94. V. 1. τίς. P. V. 2. γινώσκει. P. γιγνώσκει. Pl. Br. πέλε τό. P. Br. πέλετο.

Pl. V. 6. *αἰτίζων*. P. Pl. *αἰτίσας*. Jos. Scaliger in not. mst. *αἰτίσσας*. Br. Librarii oculus ad ultimum versum aberrasse videtur. Quamquam enim praesens participii pro aoristo usurpatum vidimus p. 359. nr. 11. p. 360. nr. 13. ubi vid. not., nimis tamen h. l. molestum, *αἰτίζων οὐκ ἐθέλεις παρέχειν*. — V. 6. *εἰ δ' ἀπιθήσῃς*. P. *ἀπιθήσεις*. Pl. Br. Vid. ad pag. 122. nr. 227. v. 7. — *Nr.* 67. *μακηδονίου ὑπάτου ἐν ὀνείρῳ*. quae verba quid significent, ignoro equidem. Br. III. 121. nr. 35. An. III. 1. p. 236. — *Nr.* 68. *ἀγαθίου*. Br. III. 33. nr. 1. An. III. 1. p. 45. V. 5. *ἡ γὰρ ἐκείνων οὐδὲν ἀτιμάζει*. P. Br. *οὐ γὰρ ἐκείνων φύσις ἀτιμ*. Pl. In *φύσις* prior corripitur. Quidam Plan. Codd. hanc vocem omittunt, pro *οὐ γάρ*, *ἡ γὰρ* exhibentes.

P. *Nr.* 69. *τ αν*. Br. III. 63. nr. 81. An. III. 1. p. 111. V. 3. *μοῦνον*. P. *μοῦνος*. Pl. Br. A membr. non recedo, ubi *ἅπαξ μοῦνον* jungendum, *semel tantum*. — *παραγίνεται*. P. *παραγίγνεται*. Pl. — *Nr.* 70. *μακηδονίου ὑπάτου*. Br. III. 122. nr. 39. An. III. 1. p. 238. V. 4. *δολιχος*. P. *δολιχαῖς*. Pl. Br. — V. 8. *παρφασίην*. *admonitionem*. Vid. Heyn. ad *Ἰλ. λ.* 792. T. VI. p. 261. Ap. Gregor. Nazianz. de Reb. suis v. 505. T. II. p. 40. B. *οὔτε παρφασίῃσιν ἰαίνομαι, οὔτε λόγοισι κλέπτομαι*. Scr. *παραιφασίῃσιν*. — *Nr.* 71. *τ αν*. Br. III. 122. nr. 40. An. III. 1. p. 238. et Addenda T. III. 3. p. 102. V. 1. *γελῶ*. P. *γελόω*. Pl. Br. V. 2. *Ἀγαθῶν* scripsi initiali majore, quum Bonorum illorum grex significetur, qui Pandorae pyxidem effugisse narratur. V. 3. *ἐπ' Οὐλύμποιο*. P. Pl. *ἀπ' Οὐλύμποιο*. Br. qua mutatione nihil opus. Bona illa, quae Dii Pandorae servanda dederant, per omnem terram vagata, ad Olympum redierant. Sic Babrius, (quem comparavit Heinrichius in Prolusione Kiloniae edita an. 1806. qua hoc epigr. erudite illustravit) in Fab. Aesop. a Schneidero ex Cod. August. editis nr. 13. p. 122. *Ζεὺς ἐν πίθῳ τὰ χρηστὰ πάντα συλλέξας, Ἔθηκεν αὐτὸν πωμάσας παρ' ἀνθρώπῳ. Ὁ δ' ἀκρατὴς ἄνθρωπος εἰδέναι σπεύδων, Τί ποτ' ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ πῶμα κινήσας, Διῆκ' ἀπελθεῖν αὐτὰ πρὸς θεῶν οἴκους, Κἀκεῖ πέτεσθαι, τῆς δὲ γῆς ἄνω φεύγειν*. — V. 5. *μετὰ πῶμα*. *operculo detracto*. Supra p. 61. nr. 115. *παρθένος υἱέα τίκτε· μεθ' υἱέα παρθένος ἦεν*. *filio edito*. Vid. Boissonad. ad Philostr. Her. p. 429. Schaefer. ad Fab. Aesop. p. 145. Vocem *πῶμα* restitue Libanio T. IV. p. 838. 22. ubi *σῶμα* vulgo habetur. Illud est in Cod. Monac. nr. 96. — *κάτω χρήσασα*. P.

Nr. 72. παλλαδᾶ. Br. II. 427. nr. 100. An. II. 3. p. 246. V. 1. παίγνιον. Synes. de Provid. pag. 120. D. καί μοι δοκεῖ πάγκαλον εἰρῆσθαι, θεοῦ παίγνιον ἄνθρωπον εἶναι, παίζοντος ἀεὶ τοῖς πράγμασι καὶ πεττεύοντος. Zeno imperator, τοῖς συνοῦσι στενάξας, θεοῦ παίγνιον ἄρα, εἶπεν, ὁ ἄνθρωπος. ap. Suid. in Ζήνων. T. II. p. 9. — *Nr.* 73. τ αν. Br. II. 428. nr. 101. An. II. 3. p. 247. — *Nr.* 74. παυλ σιλεντιαρίου. Br. III. 93. nr. 71. An. III. 1. p. 173. V. 3. πολεμίζεται. P. Pl. In uno Cod. regio ap. Br. πελεμίζεται. nec aliter Scaliger in not. mst. Macedonius p. 124. nr. 235. κραδίης δὲ βυθὸς πελεμίζεται οἴστρῳ. Homeri et Hesiodi loca indicat Stephan. Ind. in Thes. Gr. L. p. 1623. D. Ap. Hesych. T. II. p. 905. scribebatur πολεμίζειν et πολεμίχθη, ubi litterarum ordo πελεμίζειν et πελεμίχθη postulabat. Vid. Böckh. Not. crit. ad Pindar. p. 547. s. — V. 4. καὶ τῇ καὶ τῇ. P. καὶ om. Pl. Br. — θαμιναῖς. P. θαμινῶς. Pl. Br.

Nr. 75. παλλαδᾶ. Br. II. 432. nr. 123. An. II. 3. p. 258. P. V. 5. παλάμη ὀλίγην. P. ὀλίγην παλάμῃ. Pl. Br. Ejusmodi transpositiones in Cod. Palat. frequentissimae. V. 6. κατάγει. P. Pl. κατάγοι corrigendum censebat Br. Vulgata bene habet. V. 7. ἀγηνορίῃ τρεφόμεθα. P. ἀγηνορίῃ τρεφόμεσθα. Pl. Vid. nr. 81. v. 3. — *Nr.* 76. παύλου σιλεν. Br. III. 100. nr. 75. An. III. 1. p. 189. V. 6. καὶ βίοτον θανάτου. P. βιότου θάνατον. Codd. Plan. ap. Br. Vulgo θάνατον βιότου. V. 7. γινώσκων. P. γιγνώσκων. Pl. Br. V. 8. εἰς μίαν ὀρόων. P. εἰσορόων. Pl. Br. — *Nr.* 77. παλλαδᾶ. Br. II. 435. nr. 127. An. II. 3. p. 140. V. 2. κλήρῳ et τῷ. V. 3. τούτῳ et τῷ. P.

Nr. 78. τ αὐτοῦ. Br. II. 437. nr. 144. An. II. 3. p. 265. V. 1. μίμνων. P. μίμνεις. Pl. Br. plena distinctione post κάμνε posita. Hac deleta, Cod. lectionem restitui. V. 3. σκώληκα βαλεῖν. P. Pl. σκώληξι βορὴν tacite correxit Br. λαβεῖν corr. Graefius in not. mst. Equidem de βοτεῖν cogitabam. Hesych. βοτεῖν, βόσκειν. Nicand. Ther. 394. ἀπ' εἰκαίης δὲ βοτεῖται γαίης. ubi Schneiderus excitat fr. ejusdem poëtae ex Georg. ap. Athen. XV. p. 683. τὴν δὲ δρόσοισιν ἐϊσκομένην βοτέονται Κώδειαν. Sed vide an σκώληκα βάλλειν sit pro ἐκβάλλειν, ἀναζεῖν, ut loquitur Plutarch. Vit. Artax. c. 16. T. V. p. 294. ed. Cor. — *Nr.* 79. τ αὐτοῦ. Br. II. 434. nr. 128. An. II. 3. p. 259. V. 2. προτέρου βίου. P. προτέροιο βίου. Br. βιότου scripsi

cum Pl. Sic βίος et βίοτος inter se permutata p. 435. nr. 445. Etiam ap. Aeschyl. Pers. 705. ὁ μάσσων βίοτος ex bonis Codd. restitutum pro βίος. — ἐόντες. P. ἔχοντες. Pl. Br.

Nr. 80. τ αὐτοῦ. Br. II. 431. nr. 120. An. II. 3. p. 256. P. V. 3. σφαιρηδὸν ἀείρει. Opp. Cyn. III. 387. αἶψα μάλα σφαιρηδὸν ἀνέδραμεν αἰθομένη θρίξ. — *Nr.* 81. τ αυτ. Br. II. 434. nr. 129. An. II. 3. p. 259. V. 3. καθεζόμεθα. P. καθεζόμεσθα. Pl. Br. ut nr. 75. v. 6. — V. 6. τῷ βίῳ. P. — *Nr.* 82. τ αὐτοῦ. Br. II. 421. nr. 69. An. II. 3. p. 236. V. 1. ἄρα μὴ θ. τὸ δοκεῖν. P. μή που θ. τῷ δοκεῖν. Pl. μήπω. Br. Suspicabar, membr. inhaerens vestigiis: ἁρμοῖ θανόντες i. e. νεωστί. Vid. Hesych. in ἁρμοῖ. ibique interpp. Non longius abesset: ἀκμὴν θανόντες, eo sensu, quo est ap. Theocr. Eid. IV. 60. — V. 4. εἰ ζῶμεν. P. Pl. ἐζῶμεν. Br. malo omnino. Scr. οὐ ζῶμεν. Saepe εἰ et οὐ confusa. Vid. ad p. 243. nr. 238. v. 3. Ap. Liban. T. IV. p. 249. 24. εἰ γὰρ τὰ βασιλέως πρὸς Θεμιστοκλέα μιμήσαιτο, γῆν διδοὺς πολλὴν περὶ τὴν Βόλβην· οὐ γὰρ πᾶσαν τὴν Μυγδονίαν· εἰ γὰρ Ἀνθεμοῦντα ὅλον. Scr. εἰ γὰρ πᾶσαν. *) Ib. p. 304. 11. τῶν οὐ μέν τι γένηται χρηστὸν ἀπόντων, εἰ δέ τι συμβῇ κακὸν πάλιν παρόντων. scr. c. Cod. Bavar. εἰ μέν τι γένοιτο, et εἰ δέ τι συμβαίη κακόν.

Nr. 83. τ αυτ. Edidi in Paralip. I. nr. 113. p. 688. V. 1. περίστασις, θλίψις, ἀνάγκη. Hesych. Vid. Gatacker ad Marc. Anton. IX. 13. p. 271. V. 2. pro κολάκων ἀνάγκη fortasse legendum ἀγέλη. Reliqua non expedio. — *Nr.* 84. τ αὐτ. Br. II. 428. nr. 102. An. II. 3. p. 248. V. 4. φερόμενον. P. συρόμενον. Pl. Br. Lucian. Catapl. §. 13. T. III. p. 191. ed. Bip. σύρετ' αὐτὸν εἴσω τοῦ ποδός, οὐ γὰρ ἂν ἐμβαίη ἑκών. — *Nr.* 85. τ αυτ. Br. II. 434. nr. 130. An. II. 3. p. 259. *Nr.* 86. τ αυ. Edidit Huschk. Anal. cr. p. 263. Paralip. I.

*) In eadem pag. l. 9. scr. οὐ γὰρ ἀθροίσει τοὺς προδόντας pro ἀθρήσει; *nonne Philippus convocabit proditores?* Ib. l. 18. διασπάσασθε pro διασπάσασθαι. et l. 23. οὐ φοβερόν μοι τὸ κώνειον πρὸ (hoc vulgo abest) τῆς παρ' ἐκείνου (ἐκείνης vulg.) φιλοτησίας.

nr. 114. pag. 688. — *Nr.* 87. τ̆ αυ. Iterum legitur infra pag. 669. Br. II. 431. nr. 117. An. II. 3. p. 255. V. 2. *πόρνην*. P. 2. — *Nr.* 88. τ̆ αυ. Br. II. 434. nr. 131. An. II. 3. p. 260. V. 2. *δῆμος*. P. Pl. *δεσμὸς* scripsi c. Br. et Brodaeo, idque in Animadv. adstruxi. — *Nr.* 89. τ̆ αυ. Br. II. 436. nr. 138. An. II. 3. p. 263. ¶. V. 3. *ἀντιπαθῆς*. P. *ἀντιπαθὴς*. Pl. et omnes codd. *ἄν τι παθῇς*. Br. cum Dorvill. ad Charit. p. 217.

Nr. 90. τ̆ αὐτῦ. Br. II. 422. nr. 70. An. II. 3. p. 236. V. 6. *τεθαμμένας*. P. Pl. *τεθαμμένων* tacite correxit Br. *Spes sepultas* Palladas appellat eas, quae in sepulto et defuncto ponuntur. Christianos ridet hoc epigrammate, ut alibi passim. Cf. Reiskium in Notit. Poët. p. 255. — *Nr.* 91. τῦ αυτ. Br. l. c. nr. 71. An. l. c. p. 237. V. 3. τῷ θῶ. P. — *Nr.* 92. τ̆ αυ εἰς αρχον. Edidi in Animadverss. T. II. 3. p. 251. Paralip. I. nr. 115. p. 689. V. 1. *σοφιστεύεις λόγοις*, in bonum sensum videtur accipiendum de homine eloquente et diserto. Vid. Ernest. Lex. Techn. p. 311. — V. 4. *οὐ γάρ σε μέλπων τῆς δίκης ὕπνους ἔχει*. Scribendum videtur: *ὃ γάρ σὲ μέλπων τῆς δίκης ὕμνους χέει. qui te canit, justitiam canit.* Ap. Liban. T. IV. p. 1106. 4. *καὶ δέχεται μὲν τοὺς γάμους τὸ Πήλιον, καὶ θεῶν ὕπνον*. Scr. *ὕμνον*. Similiter *εὔμνους* et *εὔπνους* confusa ap. Hesych. in *εὔριπος*. Vid. Toup. ad Hesych. T. III. p. 225. De verbis *ἔχειν* et *χέειν* inter se permutatis dixi in Addit. ad Athen. p. 330.

Nr. 93. *τὸ ἐπίγραμμα*, quod praecedentes versus exspectari jubent. Hoc si voluit Palladas, in praecedente epigr. amara ironia dominatur. Br. II. 429. nr. 107. An. II. 3. p. 251. V. 1. *θλιβομένοις*. P. *θλιβομένης*. Pl. Br. *θλιβομένους* corr. Salm. Non esse, cur a membr. recederetur, monuit Schaeferus in not. mst. — *Nr.* 94. τ̆ αυ εις κριό. Br. II. 435. nr. 136. An. II. 3. p. 262. — *Nr.* 95. τ̆ αυτ. Br. III. 332. In edit. Lips. T. III. p. 135. nr. 101ᵃ. An. II. 3. p. 247. Legitur iterum in Cod. p. 669. — *Nr.* 96. τ̆ αυ εἰς ἑαυ. Br. II. 432. nr. 121. An. II. 3. p. 257. In Plan. p. 113. St. *ἄδηλον*. V. 2. *μεταβολὰς τὰς τοῦ βίυ*. P. Br. *τοῦ βίου μεταστροφάς*. Pl. ¶. V. 8. *οἴῳ τρόπῳ*. P. Pl. Br. *ποίῳ τρόπῳ* correxit Scaliger in not. mst. quod reponendum. V. 9. *φαινομένης ἐν τῷ βίῳ*. P. *τῷ βίῳ φανερουμένης*. Pl.

Nr. 97. τ αυ εἰς ἑαυ. Br. II. 416. nr. 45. An. II. 3. p. 224. Cum hoc disticho in membr. Pal. cohaeret *Nr.* 98. quod distichon recte a superiore distinxit Plan. pag. 107. St. Br. II. 423. nr. 76. An. II. 3. p. 239. — *Nr.* 99. τ αὐτοῦ. Br. II. 431. nr. 116. An. II. 3. p. 255. V. 1. ἐξέστησας τήν. P. ἐξέστησα τεήν. Pl. Br. In marg. Wechel. ἴσως γραπτέον· ἐξήτησα. ἐξήτασσα voluisse videtur: *trutina exploravi.* Lucian. Tom. IV. p. 170. ἀργυραμοιβικῶς τῶν λεγομένων ἕκαστα ἐξετάζοντας. Vid. Kuster. ad Aristoph. Thesm. v. 443.

Nr. 100. ἀντιφαν. Br. II. 204. nr. 2. An. II. 2. p. 118. In Plan. p. 178. St. est ἄδηλον. V. 2. μένει. P. μένῃ. Pl. Br. V. 3. post ἡμῖν comma ponendum. V. 5. γήρως βαρύ. P. βάρος. Pl. Br. Scripsi βαρύς. — οὐδὲ δὲ καμνῶν. P. V. 6. στύσεις. P. Br. στήσεις. Pl. ὀρχιπέδῃ, ut γυιοπέδῃ ap. Oppian. Hal. II. 85. — *Nr.* 101. βιάνορος. Edidit Huschk. An. cr. p. 233. Paralip. I. nr. 116. p. 689. V. 2. ὑπουθατιανμόσχει. P. ὑπουθάτιον Huschk. in notis. — V. 5. ἴσχεις ἀρ. P. Scripsi, ἴσχε' ἄροτρον. Quum autem rarissima sit elisio in ejusmodi verborum formis, rectius, ni fallor, scribetur: ἴσχον, ἄρ. — V. 6. διπλά. De hac forma vid. Schaefer. ad Apoll. Rhod. T. II. pag. XV.

Nr. 102. βάσσου. Br. II. 161. nr. 6. An. II. 2. p. 24. V. 1. ἄγει. P. Br. ἄγοι. Pl. quod restitui, monente Schaefero in Meletem. p. 91. γαλήνης. P. Br. γαλήνην. Pl. — V. 2. ἀργᾶς. P. ἀργῆς. Br. ἀργήν. Pl. τὴν παλινηνεμίην. P. πολυνηνεμίην. Pl. Br. τοὔμπαλι νηνεμίην scribendum proposui in Animadversionibus; τἄμπαλι probabat Schaeferus l. c. Idem tamen postea in cod. lectione acquievit. Πάλιν in compositis vim ἐπιτατικὴν habet, ut in παλίσκιος, παλίκραιπνος et similibus. V. 3. ἄριστοι. plurimae editt. Plan. ἄρισται. P. Asc. Steph. Br. Distinctionem emendavit V. D. quem modo laudavi, qui etiam ὅπῃ δέ τε corrigendum existimabat. V. 4. καὶ πάλαι. P. καὶ μάλα. Pl. Br. Sed vide an non potius scribendum sit, καὶ πάλι. — V. 6. πρηεῖς. Aelian. H. An. VI. 56. πνεῦμα πρᾶον καὶ ἥσυχον. Hinc scribe Ib. II. 2. τίκτεσθαι μὲν πυρί, ἀέρι δὲ ἀπόλλυσθαι πρᾴῳ. pro πρᾴως.

Nr. 103. φιλοδήμ. Br. II. 91. nr. 29. An. II. 1. p. 259. In Plan. p. 122. St. est ἄδηλον. V. 1. θυμέλην. quo sensu accipiendum sit, non apparet. Priorem luxuriam, delicias sibi antea usitatas signi-

ficare voluisse videtur poëta. Huc fortasse retuleris, quod θυμίλη explicatur per τράπεζαν. Vid. Alberti ad Hesych. Tom. I. p. 1743. not. 2. Aut etiam glossam in Bekkeri Anecdotis Tom. I. p. 42. Φερεκράτης τὰ θυλήματα, ἅπερ ἐστὶν ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ μεμαγμένα, οὕτω καλεῖ θυμίλην. Jos. Scaliger Θυμίλην scribens in not. mst. de meretrice videtur cogitasse. V. 2. κολοκορδόκολα. *intestina, omasa* cum Jano Lascari interpretatur Steph. in Thes. Gr. L. Indic. p. 1259. — V. 3. ἐγγίνεται. P. Br. ἐγγίγνεται. Pl. ἐν γίγνεται scripsi cum Stephano et Scaligero. Fortasse praeterea legendum, νῦν οἴκον δραχμῆς.

505. *Nr.* 104. κρατητ φιλοσόφου εἰς εντελειαν. Br. I. 186. nr. 4. Legitur etiam in primis codicis foliis. Cf. Iuliani Or. VI. p. 199. V. 2. ἔγγονε. P. Julian. ἔκγονε. Pl. Br. Vid. Dorvill. ad Char. pag. 209. V. 3. τιμόωσιν. P. 1. 2. τιμῶσιν. Pl. Br. — *Nr.* 105. σιμωνίδου. Br. I. 145. nr. 90. An. I. 1. p. 263. In Plan. p. 52. St. est ἄδηλον. V. 1. τίς. P. αὐτῷ et θανάτῳ. Ib. — *Nr.* 106. παροιμία ἐπὶ τῶν ψευδῆ δόξαν ἐχον. Br. III. 148. nr. 25. An. III. 1. p. 283. πολλοί τοι. P. Pl. Zenob. V. 77. Diogen. VII. 86. πολλοὶ μέν. Plato in Phaedon. p. 69. C. Cf. Heindorf. T. IV. p. 61. — *Nr.* 107. εὐριπίδου. *Luciano* hi versus inscripti in Plan. p. 114. St. V. 1. οὐδείς. P. Pl. metro reclamante. οὔτις scripsi c. Scaligero. Metrum restitueris etiam verbis transpositis: θεοῦ μὲν οὐδεὶς ἐκτὸς εὐτυχεῖ βροτῶν. Sed haec structura minus videtur commoda. V. 2. 3. 4. sunt ap. Stobae. in Flor. Tit. CV. p. 435. ed. Gr. 591. 8. Gesn. Cf. Gatacker. Advers. posthum. p. 534. — V. 4. πρὸς θεούς. P. Pl. εἰς. Stobae. Sophocl. Antig. 724. οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς θεούς. Demosth. in Neaer. T. II. p. 1349. τὴν περιφανῶς εἰς τοὺς θεοὺς ἀσεβοῦσαν.

Nr. 108. ἄδηλον. Br. III. 250. nr. 466. An. III. 2. p. 137. Cf. Epigr. christ. p. 54b. nr. 30. In Platon. Alcib. Sec. p. 143. A. τὰ δὲ δεινὰ καὶ εὐχομένοις ἀπαλέξειν. infinitivum, ut in ejusmodi formulis solemniorem, imperativo praefert Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 424. assentiente Buttmanno ad Platon. Dial. IV. p. 188. nr. 2. — *Nr.* 109. ἄδηλον. Br. III. 246. nr. 446. An. III. 2. p. 125. V. 1. ἔργῳ. P. V. 2. obscurus versus. Wyttenbach. in Bibl. crit. III. 4. p. 9. corrigit: καὶ πᾶσα πρᾶξις, ἢ λόγον ἔργον ἔχει. *omnis actio, cujus effectus in verbis subsistit.* At sic brevis syllaba in caesura remanet.

Nr. 110. *αἰσχύλου.* Servati versus ap. Aristoph. in Ran. 1478. V. 2. *μὴ πόλει.* P. *μὴ 'ν πόλει.* ap. Aristoph. et Plutarch. Vit. Alcib. c. 16. ubi primus horum versuum non commemoratur. — V. 3. *ὑπηρετεῖ.* P. *ὑπηρετεῖν.* Arist. Plut. — *Nr.* 111. sine lemmate. Br. III. 242. nr. 430. An. III. 2. p. 117. — *Nr.* 112. *ἀδέσποτον.* Br. III. 245. nr. 444. An. III. 2. p. 124. — *Nr.* 113. *ἀδέσποτον.* In Plan. p. 16. St. *Theognidi* inscriptum, inter cujus gnomas legitur v. 1110. V. 1. *οὐκ ἔραμαι.* Theogn. *οὐδ' εὔχ.* Ib. quod verius. *οὐκ εὔχ.* P. Pl. *οὔτ' ἔραμαι πλ. οὔτ' εὔχ.* editum in Poetis Minoribus Gaisfordii T. I. p. 273. V. 2. *ζῆν ἐκ.* P. et quaedam editt. Plan. *ζῆν ἀπό.* Theogn. et vulgo in Plan.

Nr. 114. *εἰς πενίᾶ.* Br. III. 239. nr. 414. An. III. 2. p. 108. V. 1. *ἡ κρίσις.* P. *εἰ κρ.* Pl. Br. Membranarum lectioni inhaerens scripsi, *ἡ κρίσις.* *certe judicium est apud inferos.* — *Nr.* 115. *ἀδέσποτον.* Br. III. 248. nr. 459. An. III. 2. p. 134. *μένεις.* P. *μενεῖς.* Pl. Br. Futurum praecedenti imperativo melius respondet. — *Nr.* 116. sine lemmate. Br. III. 237. nr. 405. An. III. 2. p. 103. — *Nr.* 117. *φωκυλίδ̆.* Br. I. 77. nr. 1. An. I. 1. p. 195. In Plan. p. 117. St. *ἄδηλον.* V. 3. *ποθεύω.* P. *θωπεύω.* Pl. Br. *οὓς δ' ἄρ' ἀτιμάσω.* sic P. *οὓς δ' ἄρα τιμῶ.* Pl.

Nr. 118. *ἄδηλον.* Br. III. 166. nr. 80. An. III. 1. p. 332. In Plan. p. 179. *ἄδηλον, οἱ δὲ Παλλαδᾶ.* Cf. p. 256. nr. 359. unde nostrum epigr. expressum. ¶. V. 5. *ἀλλ' ἄγε μοι.* P. Br. *ἀλλὰ σύ μοι.* Steph. *ἀλλά μοι.* omnes editt. Plan. ante St. *ἔντυε.* P. Br. et plurimae editt. Plan. *ἔντυνε.* ed. Asc. St. Eundem errorem sustulit Br. ap. Theognid. v. 198. Cf. Schaefer. ad Mosch. II. 160. p. 237. — *Nr.* 119. *ἄδηλον.* Br. III. 248. nr. 460. An. III. 2. p. 134.

Nr. 120. *ἄδηλον.* Edidit Huschk. An. cr. p. 247. Paralip. I. 117. p. 690. Versus sunt Nonni Dion. XLII. p. 1086. 21. In versibus ex Melampodia ap. Apollodor. III. 6. p. 286. de voluptate in usu venereo, *οἴην μὲν μοίρην δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνήρ· τὰς δὲ δέκ' ἐμπίμπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα,* Heynium miror, *ἐννέα δ' ἐμπίμπλ.* corrigentem, quod de decem partibus, una detracta, novem relinquuntur. Nihil vulgata verius. In nostro disticho erat, qui *πέος ἀνέρος* corrigeret, non felicius eo, qui ap. Lucian. in Lucio §. 10. T. VI.

p. 142. τὸ λοιπὸν mutabat in τὸ αἰδοῖον. — *Nr.* 121. ῥάρον. ῥιανοῦ corrigendum censebat Salmasius. *Palladae* tribuitur in Plan. p. 63. St. nec aliter Br. II. 414. nr. 33. An. II. 3. p. 218. V. 3. ἐκτρεπόμεθα. P. ἐκτρεπόμεσθα. Pl. Br. ut supra nr. 75. v. 7. Ap. Liban. T. IV. p. 1119. 9. εἶτα ἀλλήλους πολεμοῦντες ἐντρέπονται. scr. ἐκτρέπονται. V. 5. κρίνω κεῖνον. P. κεῖνον κρίνω. Pl. Br.

Nr. 122. λουκιλλίου. Br. II. 342. nr. 119. An. II. 2. p. 510. In Plan. p. 114. St. *Luciano* inscriptum. V. 3. τύφον. P. τῦφον. Pl. Br. καταπαύει. P. καταπαύσει. Pl. Br. Saepe sic σ excidit post αυ et ευ. V. 4. παρίχει. P. παρέχῃ. Pl. Br. — *Nr.* 123. αἰσώπου. Br. I. 76. An. I. 1. pag. 194. ἄδηλον est in Plan. pag. 18. St. et ap. Stobae. Tit. XCVI. pag. 531. Gesn. V. 1. φύγοι. omnes. φύγῃ. Schaefer. Meletem. p. 97. Vid. ad p. 126. nr. 246. p. 139. nr. 302. — *Nr.* 124. γλύκωνος. Br. II. 278. An. II. 2. p. 308. In Plan. p. 18. St. ubi sine auctoris nomine prostat, in duo epigrammata divisum est. Etiam ap. Stobaeum primum distichon legitur p. 413. reliqua duo p. 331. V. 2. γινόμενα. P. γιγνόμενα. Pl. V. 5. ἐν αὐτῇ. P. Br. ἐς αὐτήν. Vulg. — In Cod. sequitur novi libri inscriptio: ἀρχὴ σκοπτικῶν. tum a recentiore manu duo disticha junctim exhibentur, quae h. l. subjecimus.

¶. *Nr.* 125. sine lemmate. Br. III. 241. nr. 426. An. III. 2. p. 114. V. 1. μέγ' ἐσθ'. P. μέν. Pl. Br. Apud Aelian. H. An. II. 6. καὶ τοῦτο δὴ τὸ ᾀδόμενον μ ὲ ν καὶ μάλα ὑπέρσεμνον ἀντέρως ἐτιμᾶτο ἐν τοῖς προειρημένοις. scribendum videtur: καὶ τοῦτο δὴ τὸ ᾀδόμενον, ὁ μ έ γ α ς καὶ μάλα ὑ π έ ρ σ ε μ ν ο ς (sic Cod. Monac.). Tum scribe ex eodem Codice: 'Ο τοίνυν δελφίν. ubi vulgo articulus desideratur. Ap. Dion. Chrysost. Or. VII. p. 238. 4. ὅταν μέν ποτε ἕλωμεν θηρίον, μοῖραν δώσομεν. legendum videtur: μέγα ποτὲ ἕ. θηρίον. In Oppian. Cyn. I. 82. θορεῖν μ έ γ' ὑπείροχον ἵππον. cl. editor ex uno Cod. Parisino μέν edidit. Sed Oppiano Homericum μέγ' ἄριστος, μέγα φέρτατος obversatum videtur. — *Nr.* 126. cum praecedente cohaeret in Pal. Edidit Br. in Lectt. p. 279. Ed. Lips. T. IV. p. 208. not. V. 2. κακὸν τῶνδ' ὁ πονηρότερος. P. Scribendum censebat Br. κακῶν ἐστὶν ἀπειρότερος. *qui sibi ipse sufficit, qui alterius famulatu non indiget, malorum magis est expers.* Aliud quid olim lectum fuisse non dubito; quod, quale sit, sagacioribus indagandum relinquo.

XI.

ἀρ σκοπτικῶν. (Sic Cod. fere semper. Etiam ap. Liban. T. IV. p. 835. 33. Cod. Monac. nr. 96. ἔσκοπτε. Ap. Hesych. λεσχηρεῖ. κόπτει. scr. σκόπτει i. e. σκώπτει. Cf. Toup. Em. in Hesych. T. III. p. 498.) *Τὸ συμποτικὸν εἶδος ἐκ σκωμμάτων σύγκειται ς συμβουλῆς τῶν παλαιῶ ἀεὶ παρὰ τὸν πότον ἀλλήλους ἀποσχεδιαζόντων· ἵν' οὖν μὴ δὲ τούτων ἀμοιρῆς ς ἐξ αὐτῶν ὑπέταξα τὰ ἐμπεσόν.* — *Nr.* 1. *νικάρχου.* Br. II. 354. nr. 22. An. II. 3. p. 36. V. 1. *χοάς.* P. *χόας.* Pl. Br. — *Nr.* 2. *καλλικτῆρος.* Edidi in Paralip. I. nr. 118. p. 690. V. 1. *οἱ ἄριστοι.* P. Articulum delevi. V. 2. *ἔχουσι λίθους.* ambiguitas studiose quaesita. Significantur *λιθιῶντες, morbo calculi laborantes.* Vid. Athen. L. XIII. p. 578. E.

Nr. 3. *ἀδέσποτ.* Br. III. 246. nr. 448. An. III. 2. p. 126. Addend. in T. III. 3. p. 152. V. 1. *πάσας.* P. et sic Scaliger in not. mst. *πάσσας.* Pl. Br. *Tunc litus foliis spargens.* Grotius. V. 6. *Ἀσίην.* P. *Ἀσίαν.* Pl. Br. — *Nr.* 4. *παρμενίων.* Br. in Lectt. p. 177. Edit. Lips. II. 187. nr. 15. An. II. 2. p. 116. Addend. T. III. 3. p. 14. V. 1. *αὐτῳ τις.* P. *αὐτῷ τις.* Acron ad Horat. Od. VI. 29. *αὐτῷ τῇ.* Br. quo totius epigr. sensus obscuratur. Agitur enim de marito, conjugis lenone, admodum commodae, *πιθανῆς* (nisi *Πιθάνην* fuit, nomine ad mulieris indolem ficto), qui non sibi, sed vicino illam duxisse videbatur; qua facilitate auream sibi vitam comparaverat. Vid. Interpp. Juven. Sat. I. 55. — V. 4. *ἀλλοτριοδαπάνῃ.* P. *ἀλλοτρίᾳ δαπάνῃ* scripsi cum Br.

Nr. 5. *καλλικτῆρ μαντισίου.* Br. II. 294. nr. 3. An. II. 2. p. 350. V. 2. *ἀμαλθαίας.* P. *ἀμαλθείας.* Pl. Br. De Diono Philostrat. Vit. Soph. I. 7. p. 487. *Ἀμαλθείας γὰρ κέρας ἦν, τὸ τοῦ λόγου ξυγκείμενος μὲν τῶν ἄριστα εἰρημένων τοῖς ἀρίστοις.* male vertitur: *quod ad dicendi attinet facultatem.* Distingue: *κέρας ἦν, τὸ τοῦ λόγου, ξυγ.* *ut est in proverbio.* Haud aliter erravit in eadem formula cl. *Majus* in Or. Themistii ex Cod. Ambrosiano nuper edita p. 40. l. 5. *οὐκ ἀνίπτοις χερσὶ τὸ τοῦ λόγου.* vertens: *neque imparatus ab eloquentia.* — *ἁ γυνά.* P. *ἡ γυνή.* Br. — *Nr.* 6. Edidi in Paralip. I. nr. 119. p. 691. V. 1. *πτωχοῦ ἐστι.* Verbis transpositis hiatum sustuleris

ἐστι γάμος πτωχοῦ. — κεανία μάχα. P. Suspicabar olim, σκύλιος μάχα. Nunc praetuli leniorem correctionem: κυνία μάχα. *pugna canina*, de iis, qui impudenter rixantur. Sic etiam ap. Coluth. 34. Codd. nonnulli κεανέη habent pro κυνέη.

Nr. 7. νικάνδρ. Br. II. 2. nr. 1. An. II. 1. p. 5. *Nicarcho* tribuit Plan. p. 172. St. fortasse verius. Vid. ad p. 531. nr. 161. V. 2. κινεῖν. P. Br. αἰνεῖν. Plan. V. 3. ἡ ῥύσις. P. quam lectionem Salmasius se aliquando adstructurum promisit. Verum est φύσις. Pl. Br. De permutatione litterarum ρ et φ dixi supra ad p. 145. nr. 13. v. 8. — ἀλλότριος χροός. P. Pl. ἀλλοτριόχρως. Br. c. Toup. ad Suid. p. 268. Ep. crit. p. 16. Schneiderus in Lexico gr. V. φιλόκνισος, hanc quoque vocem cum proximis jungendam existimat, φιλοκνισσοαλλοτριόχρως.

P. *Nr.* 8. ἀδέσποτ. Br. III. 165. nr. 78. An. III. 1. p. 329. Cum varietate quadam ex Marmore dedit Murator. Thes. p. 1521. quem Br. sequitur. Solebant autem seriores vetusta epigrammata in cippis repetere, mutationibus interdum factis, non semper magno cum judicio. V. 1. λιθίναις στήλαισι χαρίζου. P. στήλη χαρίσῃ, λίθος ἐστί. Br. V. 2. φλέξῃς. Certatim corrigunt, βρέξῃς, cui correctioni verba τέφρην μεθύσκων magnam conciliant speciem. Per se enim vulgata ferri possit: *noli solemnem rogi ignem accendere;* ita ut articulus non frustra sit additus. V. 3. εἴ τι θέλεις. P. quod parum, aut nihil discrepat a lectione Marm. *EITICEXEIC.* ubi *C* in *Θ*, *X* in *Λ* mutandum, non autem c. Br. scribendum: εἴ τί γ' ἔχεις. — τέφρην. P. Pl. τέφραν. Br. — *Nr.* 9. λεωνίδ. Br. II. 197. nr. 52. An. II. 2. p. 103. V. 2. ἄρτα. *suspensa* interpretabatur Salm. ἄρτι. Pl. Br. quod alienum. Suspicabar: χαίρων λαρὰ τεμάχη. *grata et palato jucunda.* ut λαρὸν δεῖπνον ap. Homer. Ἰλ. τ. 316. Inde derivatum λαρινὸν de suilla carne nonnulli usurpaverunt. Vid. Athen. L. IX. p. 376. B. ubi Casaubonus: „Graecis λαρὸν et λαρινὸν dicitur τὸ ἡδύ, quod placet et gratum est." V. 3. μέγαν στ. P. μετὰ στ. Pl. Br. — Sequitur in Cod. epigr. Simonidis, quod supra exhibuimus p. 110. nr. 161. tamquam Hedyli.

Nr. 10. λουκιλλι. Br. II. 323. nr. 29. An. II. 2. p. 459. In Plan. p. 479. est *Luciani.* — *Nr.* 11. τ αυτ. Br. II. 322. nr. 23. An. II. 2. p. 454. V. 2. ἄλλον οὐδὲν ὅλως χορὸν ἐστιν. P. ἀλλ' οὐδὲν

ὕλως ὧν χορός ἐστιν. Br. cum Salm. quam παραδιόρθωσιν miror a Boschio fuisse receptam T. III. p. 430. quum Grotius recte verterit: *aut cujus mos sit habere chorum.* Dio Chrys. Or. IV. p. 147. οὐδὲ γάρ . . τοιοῦτον περὶ αὐτὸν ὄχλον εἶχεν, ὥσπερ οἱ σοφισταὶ καὶ αὐληταί, καὶ αἱ διδάσκαλοι τῶν χορῶν. — V. 3. ἴκεις. P. ἥκεις. Br. V. 6. αὐτοῦ σοι. P. αὐτοί σοι. Br. quo vitium non tollitur. Scribe mutatione lenissima: ἡμεῖς δ' αὖ τούτοις πρὸς πόδας ἐρχόμεθα. i. e. τοῖς δούλοις. Similes passim errores sustulimus in Append. ad Porson. Adversar. p. 283. et p. 286.

Nr. 12. ἀλκαι εἰς φίλιππον. Br. I. 490. nr. 15. An. I. 2. p. 358. V. 1. οἶνος. De Alexandro Gregor. Nazianz. Carm. XIV. Opp. T. II. p. 89. καὶ σὲ Δρακοντιάδη, μένος ἄσχετε, ὤλεσεν οἶνος. — οὐχὶ σε. P. οὔχί σε. Pl. Br. σὲ scripsi, ob antithesin et sequens μοῦνον. V. 3. οἰνοχάρων. Sic parasitus πατελλοχάρων ap. Alciphr. III. 54. τραπεζοχάρων. Ib. III. 46. λεβητοχάρων Οὐλπιανός. Athen. L. VIII. p. 347. D. Appulej. de Sicinio Aemiliano in Apolog. p. 497. *Igitur agnomenta ei duo indita, Charon, ut jam dixi, ob oris et animi duritatem: sed alterum libentius audit, ob deorum contemtum, Mezontius.* Theodos. in Expugn. Cret. c. III. v. 133. de Cretae praefecto: ὡς δὲ τραπέντας εἶδεν ὁ πρῶτος Χάρων Κρήτης, Ἀμηρᾶς. — Sequitur in Cod. epigr. τοῦ αὐτοῦ, quod dedi p. 445. nr. 519.

₽. *Nr.* 13. ἀμμιανοῦ. In Plan. p. 52. St. est ἀββιανοῦ. Br. II. 389. nr. 26. An. II. 3. p. 147. — *Nr.* 14. τ̆ αὐτοῦ. Iterum ἀββιανοῦ in Plan. p. 172. St. Br. II. 388. nr. 19. An. II. 3. p. 142. V. 1. ἐπὶ ξενίαν. usitatius ἐπὶ ξενίᾳ. Vid. Schaefer. ad L. Bos. p. 494. Illud habet etiam Achill. Tat. V. p. 190. ἐπὶ ξενίαν ἡμᾶς εἰς τὴν Φάρον καλεῖ. ubi Cod. Monac. ἐπὶ ξενίας. voluit ξενίᾳ. V. 2. ἐπεκλίθην. P. ἐπεκλίνθην. Pl. Br. V. 3. οὐδεὶς ὕφηνεν. P. et omnes editt. vett. usque ad St. qui μὲν inseruit, assentiente Br. At ὕφηνεν prima producta reperitur in ep. Nossidis p. 192. nr. 265. ubi vide not. Facit huc Homericum αἰόλον ὄφιν, ubi in priore producta non parum trepidaverunt interpretes. Τήνου δ' ὀφιοέσσης Antimachi (Fragm. LXX. ap. Schellenberg. quem vide p. 104.) comparavit Wolf. Praef. ad Edit. Iliad. an. 1804. p. LXXI. versum Hipponactis alii ap. Schol. Lycophr. v. 234. Cf. Spitzner. de versu gr. heroico p. 78. s. et Herm. Elem. Doctr. metric. p. 57. ed. altera. — *Nr.* 15. τ̆ αὐτοῦ. In Plan. p. 42. St. ἀββιανοῦ. Br. II. 389. nr. 24. An. II. 3. p. 145. V. 4. ἤδη σοι.

P. Pl. ἤδη καί. Br. nescio quare. Vulgatam restitui, iunctis verbis, ἤδη Ὠριγένης λέγομαι. — *Nr.* 16. nomen non adscriptum in Cod. Pal. Ἀββιανοῦ inscribitur in Plan. p. 129. Br. II. 389. nr. 23. An. II. 3. p. 145. V. 2. ἔγχεσι μωρότερος. P.

Nr. 17. νικάρχου. In Plan. p. 179. St. est ἄδηλον. Scholiastes in Wechelian. *Luciano* tribuendum esse suspicabatur. Br. II. 354. nr. 21. An. II. 3. p. 54. — V. 1. καὶ παῖς ἅμα. Fortasse scribendum: Ἦν Στέφανος πτωχὸς κηπεύς θ' ἅμα. *pauper et olitor.* κηπεὺς est in epigr. Leonidae Tar. p. 411. nr. 332. et ap. Polluc. VII. 110. qua emendatione admissa, sponte apparet, cur poëta Stephano, qui opulentior factus, nomen produxerat, ridiculum nomen Διονυσιοπηγανοδώρου affinxerit, quidve rei illi cum ἀγορανόμοις fuerit. V. 2. ἱπποκρατιππιάδης. P. Br. ἱπποκρατιππιδίας. Pl.

Nr. 18. τοῦ αὐτ. Br. II. 350. nr. 6. An. II. 3. p. 25. V. 1. οὐκ ἐν γ. P. Br. τῇ μέν. Pl. V. 2. ἀπαυτομάτου. P. ἀπὸ ταὐτομ. Pl. Br. ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου. Herodot. II. 66. — V. 5. οὕτως βουβ. P. οὕτω. Pl. Br. Illud recipere non dubitavi. Vid. ad p. 169. nr. 161. — V. 6. τεύξεται. P. τέξεται. Pl. Br. — *Nr.* 19. στράτωνος. Br. II. 331. nr. 96. An. II. 3. p. 127. Varia in hoc epigr. tentavit G. Wakefield ad Lucret. T. II. p. 149. — V. 1. καὶ πίνε νῦν καὶ ἔρα. P. καὶ πίνε καὶ τέρπου. Pl. πίε in Lectt. corrigit Br. — V. 2. πιόμεθα. priore producta. Vid. Athen. L. X. p. 446. D. E. et Herm. de Emend. Rat. Gr. gr. p. 276. sq. — V. 2. ἀεί. P. αἰεί. Pl. Br. παισὶ συνεσόμεθα. P. τέρψιος ἑξόμεθα. Pl. συνεσσόμεθα. Br. P. V. 5. νῦν ἐμοί. P. νῦν ἐν ἐμοί. Pl. Br. νῦν μέν. corr. Salmasius. νυνί μοι. corr. Both. in not. mst. V. 6. κατακλασάτω. P. κατακλυσάτω. Pl. Br.

Nr. 20. ἀντιπάτρου θεσσαλ. Br. II. 120. nr. 45. An. II. 1. p. 325. V. 1. φεύγετ' ὅσοι. P. φεύγεθ'. Pl. Br. καμασῆνας. P. καμισῆνας et καμασῖνας. Pl. Empedoclis vox καμασήνη. Athen. L. VIII. p. 334. B. Plutarch. T. II. p. 685. F. V. 3. λελυγισμένον. P. λελιγισμένον. Pl. Br. Suid. T. I. p. 13. in ἁβρός. ὑπὸ μαλακίας τοῦ σώματος κατεαγὼς καὶ λελυγισμένος. Hoc ad cantus vocisque flexiones translatum. Philostr. Vit. Apoll. IV. 39. p. 180. καὶ ᾠδὰς ἔκαμπτεν ὁπόσας Νέρων ἐλύγιζέ τε καὶ κακῶς ἔστρεφε. — V. 5. ἦμαρ. De natalibus utriusque poëtae eodem apud veteres die celebratis interpretatur cl. Boissonade Vit. Procl. p. 114. s. praeeunte Viscontio Iconograph. Tom. I. pag. 62. s. — V. 6. κρατήρ. P. κρητήρ. Pl. Br. —

ὑδροπότας. Demosthen. Or. Phil. II. T. I. p. 73. λέγοντας ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων εἰκότως δύσκολος καὶ δύστροπός εἰμί τις ἄνθρωπος. quae respexit Philostrat. in Vit. Soph. I. p. 507.

Nr. 21. στράτων. Br. II. 377. nr. 81. An. II. 3. p. 118. Iterum legitur cum insigni varietate p. 605. nr. 242. V. 1. πρώιην. P. σαῦραν. P. Br. σαύραν scripsi, ut αὔραν. Vid. Canon. prosod. ap. Hermann. p. 426. — *Nr.* 22. τ αὐτοῦ. Br. II. 381. nr. 97. An. II. 3. p. 127. — *Nr.* 23. ἀντιπάτρ. Br. II. 6. nr. 1. An. II. 1. p. 15. In Plan. p. 179. St. est ἄδηλον. V. 3. μία πᾶσι. P. Br. πάντεσσι. Br. τάχειον. P. τάχιον. Pl. Br. ταχίων corrigit Both. in not. mst. Fortasse ταχεῖα latet in lectione membr. V. 4. μήνω. P. μίνω. Pl. Br. V. 5. πίνομεν. P. πίνωμεν. Pl. Br. καὶ δὴ γάρ. P. καὶ γὰρ δή. Pl. Br. Hoc ordine Callimach. in L. P. 49. καὶ γὰρ δὴ χρυσῷ. et infra p. 593. nr. 159. καὶ γὰρ δὴ τὰ σά, κοῦρε. — *Nr.* 24. τ αυτ. Br. II. 109. nr. 1. An. II. 1. p. 287. V. 2. ἠσιόδω. P.

Nr. 25. ἀπολλωνίδ. Br. II. 132. nr. 1. An. II. 1. p. 352. V. 1. ὑπνώιης. P. ὑπνώεις. Pl. Br. ὦ ἑταῖρε. P. Pl. ὦ 'ταῖρε. Br. c. Casaub. in not. mst. V. 5. ὄθ' οὐ. Br. ὅτ' οὐ. P. Pl. πολὺς χρόνος. Pl. Br. πολὺς πολύς. P. Vid. Schaefer ad L. Bos p. 543. — V. 5. πιόμεσθ'. prima correpta, ut ap. Theognid. v. 1085. εἰ πίομαι, πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνω. Cf. ad nr. 19. — ἀλλ' ἄγ'. P. Br. ἀλλά γ'. Pl. — *Nr.* 26. ἀργενταρι. Br. II. 270. nr. 17. An. II. 2. p. 288. V. 2. με ἐκ. P. μ' ἐκ. Pl. Br. V. 3. ὅτ' εἵνεκεν. P. ὅθ' οὕνεκεν. Pl. Br. εἵνεκεν praetuli. p. 565. nr. 411. v. 4. p. 573. nr. 27. v. 4. Oppian. Hal. I. 502. — ἔγωγε. P. ἐγώ σε. Pl. Br. Erexi pronomen ob antithesin. — V. 4. τἄμπαλι. P. τοῦμπαλι. Br. c. Pl. Illud verum. Vid. Animadverss. T. III. 2. p. 372. et 376.

P. *Nr.* 27. μακηδονι. Br. III. 120. nr. 33. An. III. 1. p. 233. V. 1. μυρίπνοι. Vid. ad p. 90. nr. 16. v. 3. — συρίντου. P. συῤῥίντου. Br. — V. 3. αἶσται θ' αἱ τρ. P. ἔστε γὰρ αἱ. Br. c. Salm. temere spreta emendatione Lucae Holstenii ad Steph. Byz. p. 308. Ἄσται θ' αἱ τρ. Plin. H. N. L. XXXV. 12. 46. de fictilibus: *Samia* (vasa) *etiamnum in esculentis laudantur. Retinet hanc nobilitatem et Arretium in Italia: et calicum tantum Surrentum, Asta, Pollentia, in Hispania Saguntum, in Asia Pergamum.* — ἀφῆς. P.

ἀφ' ὧν. Br. Hoc loco si vera est membr. lectio, corrigendum: Ἄστη θ' ἡ τριπόθητος, ἀφ' ἧς. . Et certe apud Geographos *Asta*, *ae* tantum reperitur, non *Astae*, *arum*. — *Nr.* 28. ἀργενταρι. Br. II. 270. nr. 19. An. II. 2. p. 288. In Plan. p. 180. St. ἄδηλον. V. 3. ζωρός. P. ζωρόν. Pl. Br. V. 4. ἀγκὰς ἔχων ἄλοχον. P. Pl. Br. In nonnullis Plan. Codd. ἀγκὰς ἔχων ἄκοιτιν. quod in ἀγκὰς ἄκοιτιν ἔχων mutatum vulgatae praeferebat Br.

Nr. 29. αὐτομεδοντ. Br. III. 331. Edit. Lips. T. II. p. 191. An. II. 2. p. 130. V. 3. λαχάνου σισαρωτέρη. P. λαχάνου χαλαρωτέρη, ἡ. Br. aliud quid lectum fuisse apparet. Quod olim suspicatus sum, λαχάνου σιβρωτέρη, sola Hesychii auctoritate nititur. Fortasse scribendum: αὔτη γὰρ λαχάνου σιπαλωτέρη. haec enim languidior tenera beta, ut de eadem parte Catull. LXVII. 2. Poeta ap. Etymol. M. p. 647. ed. Lips. ἀλλὰ σὺ μὲν σίπαλός τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἴφηλος. Usitatius σιφλός, quod ex σίπαλος contractum: κυρίως ὁ ἐσινωμένος τοὺς ὀφθαλμούς· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλου μέρους σώματος. Etymol. l. c. p. 648. Cf. Heyn. ad Ἰλ. ξ. 142. Tom. VI. p. 548. Ruhnken. in Epist. cr. p. 166. Ipsi nonnulla huc pertinentia dedimus in Additam. ad Athen. p. 52. — V. 4. ζῶσα. P. σαῦρα scripsit Br. perperam. Vid. ad nr. 21. Ad rem obscoenam significandam, pronomen abunde sufficit. Junge: ἡ πρὶν ζῶσα (*dum viveret*; nunc enim jam mortua est) ἀκαμπὴς οὖσα. — V. 5. ἐπί σοι. Br. ἀνάρμενος παρ. P.

Nr. 30. φιλοδήμου. Br. II. 86. nr. 12. An. II. 1. p. 221. V. 3. οἴμοι καὶ τοῦτο καταβραχύ. P. φθίνει μοι καὶ τ. Br. cum Reiskio. Verbo non est opus; quin ejus omissio peculiarem quandam elegantiam habet. Ad metrum implendum scribe: οἴμοι, καὶ τοῦτ' αὐτό. Frequens hujus pronominis omissio post τοῦτο. Ap. Lucian. Quom. Hist. Scr. §. 8. T. IV. p. 168. καὶ δι' αὐτὸ ἐπισημοτέραν. et ap. Liban. T. IV. p. 562. 16. καὶ δι' αὐτὸ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἤρεσκε. fortasse scribendum, δι' αὐτὸ τοῦτο. aut, διὰ τοῦτο. — Mox κατάβραχυ scribendum sit, an κατὰ βραχύ, dubitatur. Vid. Kiesling. ad Jamblich. Protrept. p. 10. Idem est ὑπόβραχυ, quo Lexica carent, ap. Aelian. H. An. IV. 34. ἡσυχῇ δὲ ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖ, βλέπων ἀντίος, καὶ ὑπόβραχυ. ubi novissima verba cohaerent cum ἡσυχῇ. — V. 4. ἡμιθανὲς θνήσκει. mihi quidem videtur ineptum. Suspicabar, ἡμιφανές. quum vix dimidia apparuerit, subito concidit. Brunkii ἡμιτελὲς longius recedit.

τερμόριον. P. τερμόνιον. Br. τερμέριον. corr. Corn. de Pauw in not. mst. Suid. τερμέρια κακά, τὰ μεγάλα. Ad Plutarch. V. Thes. c. 11. Parisinus editor p. 358. τερμέρειον κακόν. ἢ τερμέριον, ὡς φέρεται παρὰ τῷ Ἰουλιανῷ. Ἔστι δὲ παροιμιῶδες, τοῖς μεγίστοις, ὡς ἔοικε, κακοῖς ἐπιλεγόμενον. In proverbialibus autem locutionibus saepenumero, non sine venustate quadam, pars tantum locutionis exprimitur. Τερμέρια κακά corrigebat Petavius ap. Themist. Or. XXI. p. 261. B. ubi vulgo: τριῶν ἢ τεττάρων πόλεων (βώλων ἕνεκα Cod. Monac.) μερμέρια κακὰ ἐργαζόμενον. At μερμέριον κακὸν est etiam in Luciani Lexiphan. §. 11. T. V. p. 190. et κακῷ μερμέρῳ in Tragoedia de Rheso vers. 590. Etiam in Philodemi loco, unde progressi sumus, Graefius in Epist. crit. p. 126. tentavit: τοῦτο τὸ μερμέριον, aut τοῦτο, τό περ, vel τοῦθ' ὅ τι περ μόριον. *membrum hoc, quantulum et qualecunque.* — V. 5. post τί ποθ' distinxit Br. Rectius ὕστερον conjunges cum ποιήσεις.

Nr. 31. ἀντιπατρ. Br. II. 7. nr. 8. An. II. 1. p. 20. V. 2. ὤρνμον. P. ὀρνύμενον. Plan. ὤρίον. Br. c. Salm. Dionys. Perieg. v. 83. ὠρύεται Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης. — στιφέλῳ σκοπέλῳ. P. V. 3. ἀστράπτῃ. P. Br. ἀστράπτει. editt. Plan. ante Steph. — *Nr.* 32. ὀνέστου. Br. II. 289. nr. 2. An. II. 2. p. 331. Cf. Hermann. ad Aristotel. Poët. p. 104. V. 2. ἔν σοι. Br. V. 4. ἀστόν. Antithesis expectabatur; quare νῆστιν suspicabar; minus recte. Orell. in Append. ad Isocr. Or. περὶ ἀντιδ. p. 405. αὖον correxit, quod Latinorum *sicco* respondet. Hoc probandum, si emendatione eget locus.

P. *Nr.* 33. φιλίππ. Br. II. 224. nr. 45. An. II. 2. p. 180. V. 1. ἑρπηστήν. P. Pl. Br. ἑρπυστήν. Casaub. ad Pers. Prolog. adsentiente H. de Bosch. T. IV. p. 456. Utraque lectio bene habet. Vid. ad p. 407. nr. 302. — V. 3. δέ σε. Pl. Br. Pronomen erexi cum P. — τίς γὰρ ὀλεῖται. P. ἕλοιτο. Pl. Br. Fortasse scribendum, ἕλοιτ' ἄν, quod grammaticorum praeceptis magis consentaneum, et a membr. lectione propius abest. — *Nr.* 34. φιλοδήμου. Br. II. 89. nr. 22. An. II. 1. p. 252. V. 1. λευκοίνους. P. λευκοΐους, στεφάνους sc. suspicabatur Schneiderus. Mihi Philodemus scripsisse videtur: Λευκόϊ' αὖ πάλι δή. Depravatum αὖ in οὖς, ut ap. Maxim. Tyr. Dissert. VII. 6. p. 114. in οὖν, ubi vid. Davis. αὖ πάλιν hoc ordine Sophocl. in Trachin. v. 1090. Vid. Schaefer. Meletem. p. 39. Heindorf. ad Platon. Dial. Sel. T. II. p. 47. Inter praestantissimos et pretiosissimos

ἀφ' ὧν. Br. Hoc loco si vera est membr. lectio, corrigendum: "Αστη θ' ἡ τριπόθητος, ἀφ' ἧς. . Et certe apud Geographos *Asta*, *ae* tantum reperitur, non *Astae*, *arum*. — *Nr*. 28. ἀργενταρι. Br. II. 270. nr. 19. An. II. 2. p. 288. In Plan. p. 180. St. ἄδηλον. V. 3. ζωρός. P. ζωρόν. Pl. Br. V. 4. ἀγκὰς ἔχων ἄλοχον. P. Pl. Br. In nonnullis Plan. Codd. ἀγκὰς ἔχων ἄκοιτιν. quod in ἀγκὰς ἄκοιτιν ἔχων mutatum vulgatae praeferebat Br.

Nr. 29. αὐτομεδοντ. Br. III. 331. Edit. Lips. T. II. p. 191. An. II. 2. p. 130. V. 3. λαχάνου σισαρωτέρη. P. λαχάνου χαλαρωτέρη, ἡ. Br. aliud quid lectum fuisse apparet. Quod olim suspicatus sum, λαχάνου σιβρωτέρη, sola Hesychii auctoritate nititur. Fortasse scribendum: αὕτη γὰρ λαχάνου σιπαλωτέρη. *haec enim languidior tenera beta*, ut de eadem parte Catull. LXVII. 2. Poeta ap. Etymol. M. p. 647. ed. Lips. ἀλλὰ σὺ μὲν σίπαλός τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔφηλος. Usitatius σιφλός, quod ex σίπαλος contractum: κυρίως ὁ ἐσινωμένος τοὺς ὀφθαλμούς· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλου μέρους σώματος. Etymol. l. c. p. 648. Cf. Heyn. ad Ἰλ. ξ. 142. Tom. VI. p. 548. Ruhnken. in Epist. cr. p. 166. Ipsi nonnulla huc pertinentia dedimus in Additam. ad Athen. p. 52. — V. 4. ζῶσα. P. σαῦρα scripsit Br. perperam. Vid. ad nr. 21. Ad rem obscoenam significandam, pronomen abunde sufficit. Junge: ἡ πρὶν ζῶσα (*dum viveret*; nunc enim jam mortua est) ἀκαμπὴς οὖσα. — V. 5. ἐπί σοι. Br. ἀνάρμενος παρ. P.

Nr. 30. φιλοδήμου. Br. II. 86. nr. 12. An. II. 1. p. 221. V. 3. οἴμοι καὶ τοῦτο καταβραχύ. P. φθίνει μοι καὶ τ. Br. cum Reiskio. Verbo non est opus; quin ejus omissio peculiarem quandam elegantiam habet. Ad metrum implendum scribe: οἴμοι, καὶ τοῦτ' αὐτό. Frequens hujus pronominis omissio post τοῦτο. Ap. Lucian. Quom. Hist. Scr. §. 8. T. IV. p. 168. καὶ δι' αὐτὸ ἐπισημοτέραν. et ap. Liban. T. IV. p. 562. 16. καὶ δι' αὐτὸ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἤρεσκε. fortasse scribendum, δι' αὐτὸ τοῦτο. aut, διὰ τοῦτο. — Mox κατάβραχυ scribendum sit, an κατὰ βραχύ, dubitatur. Vid. Kiesling. ad Jamblich. Protrept. p. 10. Idem est ὑπόβραχυ, quo Lexica carent, ap. Aelian. H. An. IV. 34. ἡσυχῇ δὲ ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖ, βλέπων ἀντίος, καὶ ὑπόβραχυ. ubi novissima verba cohaerent cum ἡσυχῇ. — V. 4. ἡμιθανὲς θνήσκει. mihi quidem videtur ineptum. Suspicabar, ἡμιφανές. quum vix dimidia apparuerit, subito concidit. Brunkii ἡμιτελὲς longius recedit.

τερμόριον. P. τερμόνιον. Br. τερμέριον. corr. Corn. de Pauw in not. mst. Suid. τερμέρια κακά, τὰ μεγάλα. Ad Plutarch. V. Thes. c. 11. Parisinus editor p. 358. τερμέρειον κακόν. ἢ τερμέριον, ὡς φέρεται παρὰ τῷ Ἰουλιανῷ. Ἔστι δὲ παροιμιῶδες, τοῖς μεγίστοις, ὡς ἔοικε, κακοῖς ἐπιλεγόμενον. In proverbialibus autem locutionibus saepenumero, non sine venustate quadam, pars tantum locutionis exprimitur. Τερμέρια κακὰ corrigebat Petavius ap. Themist. Or. XXI. p. 261. B. ubi vulgo: τριῶν ἢ τεττάρων πόλεων (βώλων ἕνεκα Cod. Monac.) μερμέρια κακὰ ἐργαζόμενον. At μερμέριον κακὸν est etiam in Luciani Lexiphan. §. 11. T. V. p. 190. et κακῷ μερμέρῳ in Tragoedia de Rheso vers. 590. Etiam in Philodemi loco, unde progressi sumus, Graefius in Epist. crit. p. 126. tentavit: τοῦτο τὸ μερμέριον, aut τοῦτο, τό περ, vel τοὔθ' ὅ τι περ μόριον. *membrum hoc, quantulum et qualecunque.* — V. 5. post τί ποθ' distinxit Br. Rectius ὕστερον conjunges cum ποιήσεις.

Nr. 31. ἀντιπατρ. Br. II. 7. nr. 8. An. II. 1. p. 20. V. 2. ὤρνμον. P. ὀρνύμενον. Plan. ὥρίον. Br. c. Salm. Dionys. Perieg. v. 83. ὠρύεται Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης. — στεφέλω σκοπέλω. P. V. 3. ἀστράπτῃ. P. Br. ἀστράπτει. editt. Plan. ante Steph. — *Nr.* 32. ὀνέστον. Br. II. 289. nr. 2. An. II. 2. p. 331. Cf. Hermann. ad Aristotel. Poët. p. 104. V. 2. ἔν σοι. Br. V. 4. ἀστόν. Antithesis expectabatur; quare νῆστιν suspicabar; minus recte. Orell. in Append. ad Isocr. Or. περὶ ἀντιδ. p. 405. αὖον correxit, quod Latinorum *sicco* respondet. Hoc probandum, si emendatione eget locus.

P. *Nr.* 33. φιλίππ. Br. II. 224. nr. 45. An. II. 2. p. 180. V. 1. ἑρπηστήν. P. Pl. Br. ἑρπυστήν. Casaub. ad Pers. Prolog. adsentiente H. de Bosch. T. IV. p. 456. Utraque lectio bene habet. Vid. ad p. 407. nr. 302. — V. 3. δέ σε. Pl. Br. Pronomen erexi cum P. — τίς γὰρ ὀλεῖται. P. ἕλοιτο. Pl. Br. Fortasse scribendum, ἕλοιτ' ἄν, quod grammaticorum praeceptis magis consentaneum, et a membr. lectione propius abest. — *Nr.* 34. φιλοδήμου. Br. II. 89. nr. 22. An. II. 1. p. 252. V. 1. λευκοίνους. P. λευκοΐους, στεφάνους sc. suspicabatur Schneiderus. Mihi Philodemus scripsisse videtur: *Λευκόϊ' αὖ πάλι δή.* Depravatum αὖ in οὖς, ut ap. Maxim. Tyr. Dissert. VII. 6. p. 114. in οὖν, ubi vid. Davis. αὖ πάλιν hoc ordine Sophocl. in Trachin. v. 1090. Vid. Schaefer. Meletem. p. 39. Heindorf. ad Platon. Dial. Sel. T. II. p. 47. Inter praestantissimos et pretiosissimos

florum coronariorum numeratur τὸ λευκόϊον. Vid. Theocr. Eid. VII. 62. Athen. L. XV. p. 680. E. — πάλι δεῖ. P. Br. πάλι δὴ scripsi c. Apogr. Vossiano, ut iterum v. 2. ubi etiam Br. πάλι δὴ edidit. Vid. ad p. 97. nr. 59. p. 243. nr. 241. v. 11. — ἔχειν. P. ἰδεῖν. Br. cum Salm. in Plin. p. 745. E. 747. F. Repetitio ejusdem verbi nihil offensionis habet. V. 3. ἔχει. P. ἴχειν. Br. V. 5. πλαγιαύλων γεύσατε. suspecta verba. Num legendum, πλαγίαυλον κρούσατε? Κροῦμα et κρούειν de tibicinibus usurpata illustravi in Animadverss. T. I. 2. p. 353. V. 7. βάκχω. P.

Nr. 35. τ αι τ. Br. II. 29. nr. 23. An. II. 1. p. 234. V. 1. ὡιόν. P. Vid. ad p. 563. nr. 398. — στέφανος. P. στεφάνους. Br. V. 5. σάμβαλα. Vid. ad p. 193. nr. 267. v. 6. — V. 6. καὶ δεκάτης. P. τῆς δεκάτης. Br. c. Reiskio. Articulo facile caremus. Sic p. 513. nr. 44. αὔριον εἰς λιτήν σε καλιάδα . . ἐξ ἐνάτης ἕλκει μουσοφιλὴς ἕταρος. — *Nr.* 36. φιλίππου. Br. II. 212. nr. 3. An. II. 2. p. 140. V. 2. οἰνωπαῖς. P. οἰνωπός. Br. fortasse recte. Quae autem olim ad tuendam lectionem Cod. scripsi, eorum nunc partem deletam velim. οἰνωπὸν γένυν illustrat Valcken. ad Eurip. Phoen. v. 1167. Cf. Porson. ad Mede. v. 1363. Schaefer. ad Soph. T. II. p. 316. Si vera est Cod. lectio, ἀμφὶ causam significat. Apoll. Rh. IV. 1066. ἦτορ . . εἰλεῖται πεπαρμένον ἀμφ' ὀδύνῃσιν. Vid. Br. ad L. II. 96. p. 61. Hesiod. Ἔ. καὶ Ἡ. 205. γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι. Pindar. Pyth. I. 22. κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί τε Λατοΐδα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν. V. 5. φίλον ἕλκων. P. φίλος ἐλθών. Br. c. Toupio. Cave quid mutes. Cf. Philodemus p. 513. nr. 44. in loco paulo ante laudato ad nr. 35. Strato p. 596. nr. 175. κἀκεῖ Τειρεσίην ἢ Τάνταλον ἐς πότον ἕλκε. Philostr. Imagg. I. 4. p. 769. ἀσπάζεται τὸν θάνατον καλῷ καὶ ἡδεῖ τῷ ὄμματι, καὶ οἷον ὕπνον ἕλκοντι. In his *invitandi* sensu gaudet hoc verbum; ap. nostrum pro *allicere* et *tentare* usurpatum. Lysias in Or. de Eratosth. Caede in Oratt. Gr. T. V. p. 14. ἵνα σύ γε, ἔφη, πειρᾷς τὴν παιδίσκην· καὶ πρότερον δὲ μεθύων εἷλκες αὐτήν.

Nr. 37. ἀντιπάτρ. Edidit Huschk. Anal. cr. p. 236. Paralip. I. nr. 120. p. 691. V. 5. θέρμη κροκναι οντε. P. θερμὴ κρόκας, οὔτε. correxit cl. editor, probante Schaefero ad Gregor. Cor. p. 541. not. Cf. Hesiod. Ἔ. καὶ Ἡμ. 534. — V. 6. ἀποσκλήσῃ. Vid. de hac voce T. H. ad Lucian. T. I. p. 442. ed. Bip. — *Nr.* 38. πολεμ

βασιλε. Br. II. 184. nr. 1. An. II. 2. p. 75. In Plan. p. 180. St. est ἀδίοποτον. ¶. V. 6. γινόμεθ'. P. γιγνόμεθ'. Pl. — *Nr.* 39. μακηδονίον θεσσαλονίκε. Br. III. 115. nr. 17. An. III. 1. p. 221. — *Nr.* 40. ἀντιοτίου. Br. in Lectt. p. 195. Edit. Lips. T. II. p. 259. An. II. 2. p. 320. V. 1. εὐμενέος. P. Εὐμένεος scripsi. Vid. ad p. 76. ad Titul. Epigr. Cyzicenorum. — V. 3. ἐξώσατο. P. ἐζώσατο. Br. c. Dorvill. ad Char. p. 57. — V. 5. ωνασ ὑμῖν καδμε. P. ὦνα σύ μιν, Καδμεῖε. Br. c. Dorv. V. 6. ἡβήτας. Hesych. ἡβήτης, ἀκμάζων, νεανίας. Ap. Callim. L. P. 109. παῖδα τὸν ἀβατάν, ubi ὀξυτονεῖται, ut etiam alibi. — ἄγει. P. ἄγοι. Br. cum Dorv. Scripsi ἄγῃ, quod grammaticorum praeceptis magis consentaneum.

Nr. 41. φιλοδήμ. Br. II. 86. nr. 14. An. II. 1. p. 223. In Plan. p. 180. St. ἄδηλον est et mutilum. V. 1. τριηκόντεσσιν. ut p. 615. nr. 3. τριηκόντων μήλων. p. 635. nr. 123. τριηκόντων ταλάντων. Ap. Hesiodum Ἔ. κ. Ἡ. 694. μήτε τριήκοντα ἐτέων. vulgo; meliores τριηκόντων. Vide Gaisford. ad Poëtas gr. minor. T. I. p. 52. et Fischer. ad Veller. T. II. p. 154. V. 2. βρότον. P. βιότον. Pl. Br. V. 3. om. in Plan. V. 4. συνετῆς. Supra nr. 25. ἡ συνετὴ κροτάφων ἅπτεται ἡμετέρων. Dionys. Hal. de Comp. Verb. p. 4. ed. R. ἀκμαζούσης γὰρ ἤδη συνέσεως ἐστι, καὶ πολιαῖς κατηρτυμένης ἡλικίας ἡ τούτων γνῶσις. ubi vid. Fr. Göllerum. — ξανθίπη. P. ξανθίππης. Pl. ξανθίππῃ. Br. Ex membr. lectione subnata suspicio, poëtam scripsisse: Ξανθοῖ, τῆς συνετῆς ... ubi articulus vi non caret. *Xantho* Philodemo amatam fuisse constat ex p. 88. nr. 4. p. 454. nr. 570. Idem tamen *Xanthippen* celebrat p. 106. nr. 131. Quare nihil mutandum. — V. 6. τύφετ' ἐν κρ. P. τύφετ' ἐνὶ κρ. Pl. Br. Hoc recepi, ut critica auctoritate nixum. Sed Philodemum scripsisse arbitror: καὶ πῦρ ἀπλήστῳ τύφεται ἐν κραδίῃ. ut p. 105. nr. 124. καὶ πῦρ τύφεται ἐγκρύφιον. — κραδίῃ. P. Pl. κραδίᾳ. Br. V. 7. 8. absunt a Plan. αὐτήν. P. αὐταί. Br. quam correctionem hiatus falsam esse arguit. Aliquid tamen in his versibus ad scripturae sensusque integritatem desiderari, facile apparet.

Nr. 42. κριναγόρ. Br. II. 148. nr. 30. An. II. 1. p. 404. V. 1. εἰ καί σοι ἑδραῖος. Dura productio enclitici pronominis; quam facile vitasset poëta, si scripsisset: εἰ καὶ ἀεί σοι ἑδραῖος ἔην βίος. V. 3. ὄφρ' ἂν ἐκείναις. P. ἐν ἐκείναις. Plan. ὄφρ' ἂν ἐκείνας. Br. ὄφρα κ' ἐπαινῆς Δήμητρος, corr. Scaliger ad Tibull. p. 168. unde Boschius

T. IV. p. 264. fecit, ὄφρ' ἂν ἐπαινῇς Δ. Variis his emendandi conatibus meum quoque addere liceat: ὄφρ' ἂν ἐκείνῃ. i. e. ἐκεῖ. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 520. Boisson. ad Philostr. Her. p. 355. Ap. Liban. T. IV. p. 319. 22. ad vestigia Cod. Monac. nr. 96. scribendum: ἄπιθι μέν, ἀλλ' ὡς ἐμός, ἀλλ' ὡς εἰς κἀκείνῃ (εἰς κακίνην Cod.) Μακεδόνων. — V. 4. δημήτριος. P. δήμητρος. Pl. Br. μεγάλας. P. Pl. μεγάλων. Br. qui quum ἐκείνας scripsisset, duo epitheta cumulari nolebat. — V. 5. τῶν ἀπό. P. ἄπο. Pl. Br. κῆν. P. κήν. Br. κἄν. Pl.

Nr. 43. ζωνᾶ. Br. II. 80. nr. 1. An. II. 1. p. 201. In Plan. p. 180. St. ἄδηλον est. V. 2. γενόμην. P. Pl. γενόμαν. Br. qui tamen in γαίης et πεπονημένον nihil novavit. — ὑφ' ᾧ. P. ὑφ' ᾇ. Pl. Br. — *Nr.* 44. φιλοδήμου. Duos priores versus cum parte 3tii edidit Br. in Lectt. p. 145. ex Salmas. Not. in Scr. Hist. Aug. T. II. p. 633. integrum primus dedit Editor Philodemi de Music. in Praef. pag. 10. Vid. in Paralip. I. nr. 121. p. 692. s. V. 2. ἑταρις. P. ἕταρος. Br. c. Salm. V. 3. εἰ δ' ἀπολείψῃς. Vid. ad p. 122. nr. 227. De enuntiationum conjunctione per εἰ . . . ἀλλά cf. ad p. 387. nr. 190. — V. 5. ὄψει . . . ἐπακούσῃ. Sic Lucian. T. V. p 125. ὅθεν καὶ ὄψει ἀκριβῶς, καὶ ἀκούσῃ ἅπαντα. ὄψει utitur Crinag. p. 451. nr. 555. v. 4. — V. 6. πολύ. P. V. 6. στρέψῃς ὄμματα. Ob haec verba nescio quid paederastici in hoc epigr. suspicabatur editor Neapolitanus; sine causa idonea. Obiter corrige anapaestos Cratini ap. Schol. Aristoph. Vesp. 1021. μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας· πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπεις τὸν. qui sic videntur restituendi: μισεῖς γὰρ τάς γε γυναῖκας· Πρὸς παιδικὰ δ' αὖτε τρέπεις τὸν νοῦν. . . .

¶. *Nr.* 45. ὀνέστου. Br. II. 290. nr. 5. An. II. 2. p. 335. V. 1. ὃς δέ κ' ἀνάγκῃ. P. Pl. ὃς δ' ἐπ' ἀνάγκῃ. Br. nescio quare. V. 5. πουλὺ μεθεὶς. P. πουλυμεθεῖς. Pl. Br. τὰ δ'. P. τὸ δ'. Pl. Br. In Plan. vulgo post μέτρον distinguitur; rectius post ποθῆναι Br. Ultimum hoc distichon pro peculiari epigr. habebat Scaliger in not. mst. — *Nr.* 46. ἀντιμεδον κυζικηνοῦ. P. αὐτομέδοντος κυζικηνοῦ. Planud. Br. II. 208. nr. 4. An. II. 2. p. 131. V. 1. ὅτε πίνομεν. P. Br. ὅτ' ἐπίνομεν. Pl. — *Nr.* 47. ἀνακρέοντ. In Anacreont. editt. nr. 15. Plan. p. 174. St. V. 1. μέλει γύγεω. P. γύγαο. Pl. τὰ Γύγεω. vulgo ap. Anacr. V. 4. οὐκ ἀρνέω. P. οὐκ αἰνέω. Vulg. οὐδὲ φθονῶ. Pl. De litteris ρ et ι confusis vid. p. 201. nr. 313. v. 4. p. 261. nr. 374. v. 5. — *Nr.* 48. sine lemmate. Est in Plan. l. c. In editt. Anacr.

Od. XVII. V. 3. quo Pal. caret, addidi ex Pl. et editt. ubi praeterea hic versus legitur: τί γάρ μάχαισι κάμοί; quo carere possumus, dum alterum sensus et particula adversativa addi jubebat. V. 6. κατ' αὐτοῦ. P. Pl. κατ' αὐτό. vulgo. Rarior structura praepositionis in hac significatione. Anacr. Od. VI. 10. κατά πηκτίδων ἀθύρων. Ib. Od. X. 16. σὺ κατὰ φλογὸς τακήσῃ. V. 7. μὴ ἀμάξας. P. μηδ' ἀμάξας. Pl. μήθ' ἀμάξας et ἄμαξαν vulgo. In Cod. Palat. Od. Anacr. μήτ' ἄμαξαν. Hesiod. Ἔ. καὶ Ἡ. 637. ed. Br. εἴ κ' ἐφ' ἄμαξαν. Cod. Gothan. ἐπ' ἄμαξαν. Vid. Gaisford in Poet. Minor. T. I. p. 52. V. 10—12. Sic hi versus etiam in Plan. exhibentur. In editt. Anacr. longe aliter.

Nr. 49. εὐινου. i. e. εὐήνου. Br. I. 166. nr. 15. An. I. 1. p. 327. In Plan. p. 180. St. ἄδηλον. De justa vini mensura insignis est locus Panyasidis ap. Athen. L. II. p. 36. D. E. ubi v. 13. s. Codd. sic habent: μή σ' ὕβρις ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἀέρσῃ Ἐσθλοῖς ἐν ξενίοισι κακὴν ἐπιθήσειε τελευτήν. Minus recte h. l. tractavit cl. editor. Scr. Ἐσθλοῖσιν ξενίοισι κακὴν ἐπιθεῖσα τελευτήν. V. 3. χαίρει κ. δὲ τρισὶν Ν. τ. P. χαίρει κ. τρισὶ νυμφαις τέτρατος αὐτός. P. Br. In lectione Cod. parum commoda est sedes particulae adversativae. Hanc in suum locum restitues verbis in hunc modum collocatis: χαίρει δὲ τρισὶ κιρνάμενος Νύμφαισι τέταρτος. V. 5. ἀπίστρα μέν. P. ἀπέστραπται μέν. Pl. Br. V. 6. βαπτίζει. P. Br. βαπτίζεται δ'. Pl. ubi Scaliger βάπτισται corr. in not. mst. Sic sensu translato Heliodor. L. IV. 17. p. 255. ἐπειδὴ μέσαι νύκτες ὕπνῳ τὴν πόλιν ἐβάπτιζον. Ib. L. II. pag. 90. ὁ δὲ Κνήμων ὅλον ὄντα πρὸς τῷ πάθει μαθών, καὶ τῇ συμφορᾷ βεβαπτισμένον. Liban. T. IV. p. 142. 21. μήκεσιν ἀπείροις λόγων βέβλημαι (fort. ἐμβέβλημαι), ἀδολεσχίαις βεβάπτισμαι. Cf. Matthae. ad Jo. Chrysost. Homil. IV. T. I. p. 61. Obiter corrigam distichon Alcibiadis, si vera est fabula, quod ex Schol. Platon. inedito exhibuit Creuzerus ad calcem Plotini de Pulcrit. p. 465.

Βάπτεις μ' ἐν (βάπτε μ' ἐν Cod.) θυμέλῃσιν· ἐγὼ δέ σε κύμασι πόντου
βαπτίζων ὀλέσω νάμασι πικροτάτοις.

V. 6. τῷ θανάτου. P. τῷ. Br. τοῦ. Plan. — *Nr.* 50. αὐτομέδοντ. Br. II. 209. nr. 10. An. II. 2. p. 136. — *Nr.* 51. ἄδηλον. Br. III. 158. nr. 38. An. III. 1. p. 309.

P. *Nr.* 52. ἄδηλον. Br. III. 157. nr. 32. An. III. 1. p. 30.. V. 1. παιδείω θρασυδουλε. P. παρθενικῷ θρασύδουλε. Pl. Θρασύβουλε.

T. IV. p. 264. fecit, *ὄφρ' ἂν ἐπαινῇς Δ.* Variis his emendandi conatibus meum quoque addere liceat: *ὄφρ' ἂν ἐκείνῃ.* i. e. *ἐκεῖ.* Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 520. Boisson. ad Philostr. Her. p. 355. Ap. Liban. T. IV. p. 319. 22. ad vestigia Cod. Monac. nr. 96. scribendum: *ἄπιθι μέν, ἀλλ' ὡς ἐμός, ἀλλ' ὡς εἰς κἀκείνῃ (εἰς κακίνῃν* Cod.) *Μακεδόνων.* — V. 4. *δημήτριος.* P. *δήμητρος.* Pl. Br. *μεγάλας.* P. Pl. *μεγάλων.* Br. qui quum *ἐκείνας* scripsisset, duo epitheta cumulari nolebat. — V. 5. *τῶν ἀπό.* P. *ἄπο.* Pl. Br. *κῆν.* P. *κήν.* Br. *κάν.* Pl.

Nr. 43. *ζωνᾶ.* Br. II. 80. nr. 1. An. II. 1. p. 201. In Plan. p. 180. St. *ἄδηλον* est. V. 2. *γενόμην.* P. Pl. *γενόμαν.* Br. qui tamen in *γαίης* et *πεπονημένον* nihil novavit. — *ὑφ' ᾧ.* P. *ὑφ' ᾇ.* Pl. Br. — *Nr.* 44. *φιλοδήμου.* Duos priores versus cum parte 3tii edidit Br. in Lectt. p. 145. ex Salmas. Not. in Scr. Hist. Aug. T. II. p. 633. integrum primus dedit Editor Philodemi de Music. in Praef. pag. 10. Vid. in Paralip. I. nr. 121. p. 692. s. V. 2. *ἑταρις.* P. *ἕταρος.* Br. c. Salm. V. 3. *εἰ δ' ἀπολείψῃς.* Vid. ad p. 122. nr. 227. De enuntiationum conjunctione per *εἰ ... ἀλλά* cf. ad p. 387. nr. 190. — V. 5. *ὄψει ... ἐπακούσῃ.* Sic Lucian. T. V. p 125. *ὅθεν καὶ ὄψει ἀκριβῶς, καὶ ἀκούσῃ ἅπαντα. ὄψει* utitur Crinag. p. 451. nr. 555. v. 4. — V. 6. *πολύ.* P. V. 6. *στρέψῃς ὄμματα.* Ob haec verba nescio quid paederastici in hoc epigr. suspicabatur editor Neapolitanus; sine causa idonea. Obiter corrige anapaestos Cratini ap. Schol. Aristoph. Vesp. 1021. *μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας· πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπεις νῦν.* qui sic videntur restituendi: *μισεῖς γὰρ τάς γε γυναῖκας· Πρὸς παιδικὰ δ' αὖτε τρέπεις τὸν νοῦν. ...*

. *Nr.* 45. *ὀνέστου.* Br. II. 290. nr. 5. An. II. 2. p. 335. V. 1. *ὃς δὲ κ' ἀνάγκῃ.* P. Pl. *ὃς δ' ἐπ' ἀνάγκῃ.* Br. nescio quare. V. 5. *πουλὺ μεθεὶς.* P. *πουλυμεθεῖς.* Pl. Br. *τὰ δ'.* P. *τὸ δ'.* Pl. Br. In Plan. vulgo post *μέτρον* distinguitur; rectius post *ποθῆναι* Br. Ultimum hoc distichon pro peculiari epigr. habebat Scaliger in not. mst. — *Nr.* 46. *ἀντιμεδον κυζικηνοῦ.* P. *αὐτομέδοντος κυζικηνοῦ.* Planud. Br. II. 208. nr. 4. An. II. 2. p. 131. V. 1. *ὅτε πίνομεν.* P. Br. *ὅτ' ἐπίνομεν.* Pl. — *Nr.* 47. *ἀνακρέοντ.* In Anacreont. editt. nr. 15. Plan. p. 174. St. V. 1. *μέλει γύγεω.* P. *γύγαο.* Pl. *τὰ Γύγεω.* vulgo ap. Anacr. V. 4. *οὐκ ἀρνέω.* P. *οὐκ αἰνέω.* Vulg. *οὐδὲ φθονῶ.* Pl. De litteris *ρ* et *ι* confusis vid. p. 201. nr. 313. v. 4. p. 261. nr. 374. v. 5. — *Nr.* 48. sine lemmate. Est in Plan. l. c. In editt. Anacr.

Od. XVII. V. 3. quo Pal. caret, addidi ex Pl. et editt. ubi praeterea hic versus legitur: *τί γὰρ μάχαισι κἀμοί;* quo carere possumus, dum alterum sensus et particula adversativa addi jubebat. V. 6. *κατ' αὐτοῦ.* P. Pl. *κατ' αὐτό.* vulgo. Rarior structura praepositionis in hac significatione. Anacr. Od. VI. 10. *κατὰ πηκτίδων ἀθύρων.* Ib. Od. X. 16. *σὺ κατὰ φλογὸς τακήσῃ.* V. 7. *μὴ ἁμάξας.* P. *μηδ' ἁμάξας.* Pl. *μήθ' ἁμάξας* et *ἅμαξαν* vulgo. In Cod. Palat. Od. Anacr. *μήτ' ἅμαξαν.* Hesiod. *Ἔ. καὶ Ἡ.* 637. ed. Br. *εἴ κ' ἐφ' ἅμαξαν.* Cod. Gothan. *ἐπ' ἅμαξαν.* Vid. Gaisford in Poet. Minor. T. I. p. 52. V. 10—12. Sic hi versus etiam in Plan. exhibentur. In editt. Anacr. longe aliter.

Nr. 49. *εὐινου.* i. e. *εὐήνου.* Br. I. 166. nr. 15. An. I. 1. p. 327. In Plan. p. 180. St. *ἄδηλον.* De justa vini mensura insignis est locus Panyasidis ap. Athen. L. II. p. 36. D. E. ubi v. 13. s. Codd. sic habent: *μή σ' ὕβρις ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἀέρσῃ Ἐσθλοῖς ἐν ξενίοισι κακὴν ἐπιθήσειε τελευτήν.* Minus recte h. l. tractavit cl. editor. Scr. *Ἐσθλοῖσιν ξενίοισι κακὴν ἐπιθεῖσα τελευτήν.* V. 3. *χαίρει κ. δὲ τρισὶν Ν. τ.* P. *χαίρει κ. τρισὶ νυμφαις τέτρατος αὐτός.* P. Br. In lectione Cod. parum commoda est sedes particulae adversativae. Hanc in suum locum restitues verbis in hunc modum collocatis: *χαίρει δὲ τρισὶ κιρνάμενος Νύμφαισι τέταρτος.* V. 5. *ἀπέστρα μέν.* P. *ἀπέστραπται μέν.* Pl. Br. V. 6. *βαπτίζει.* P. Br. *βαπτίζεται δ'.* Pl. ubi Scaliger *βάπτισται* corr. in not. mst. Sic sensu translato Heliodor. L. IV. 17. p. 255. *ἐπειδὴ μέσαι νύκτες ὕπνῳ τὴν πόλιν ἐβάπτιζον.* Ib. L. II. pag. 90. *ὁ δὲ Κνήμων ὅλον ὄντα πρὸς τῷ πάθει μαθών, καὶ τῇ συμφορᾷ βεβαπτισμένον.* Liban. T. IV. p. 142. 21. *μήκεσιν ἀπείροις λόγων βέβλημαι* (fort. *ἐμβέβλημαι*), *ἀδολεσχίαις βεβάπτισμαι.* Cf. Matthae. ad Jo. Chrysost. Homil. IV. T. I. p. 61. Obiter corrigam distichon Alcibiadis, si vera est fabula, quod ex Schol. Platon. inedito exhibuit Creuzerus ad calcem Plotini de Pulcrit. p. 465.

Βάπτεις μ' ἐν (*βάπτε μ' ἐν* Cod.) *θυμέλῃσιν· ἐγὼ δέ σε κύμασι πόντου*
βαπτίζων ὀλέσω νάμασι πικροτάτοις.

V. 6. *τῶ θανάτου.* P. *τῷ.* Br. *τοῦ.* Plan. — *Nr.* 50. *αὐτομέδοντ.* Br. II. 209. nr. 10. An. II. 2. p. 136. — *Nr.* 51. *ἄδηλον.* Br. III. 158. nr. 38. An. III. 1. p. 309.

P. *Nr.* 52. *ἄδηλον.* Br. III. 157. nr. 32. An. III. 1. p. 305. V. 1. *παιδείω θρασυδουλε.* P. *παρθενικῷ θρασύδουλε.* Pl. *Θρασύβουλε.*

Br. c. Dorvill. ad Char. p. 555. Alterum nomen graecum esse non videtur. — *Nr.* 53. *ἄδηλον.* Br. III. 159. nr. 39. An. III. 1. p. 309. V. 1. *τὸ ῥόδον.* Locis in Animadversionibus laudatis adde epigr. Gregor. Nazianz. nr. 98. *ἀλλ' ἔπτατο ἐκ βιότοιο, Ὡς ῥόδον ἐξ ἀνθῶν* (Cod. *ἀκανθῶν*), *ὡς δρόσος ἐκ πετάλων.* — *Nr.* 54. *παλλαδα.* Br. II. 407. nr. 4. An. II. 3. p. 200. V. 1. *λέγουσαι ... ὁρᾶν.* Iis, quae in Animadversionibus dixi, adde Schaefer. ad L. Bos p. 596. V. 3. *εἰ λευκὰς φέρω τρίχας.* P. *φορέω.* Pl. Br. qui tamen malebat, *εἴ τε φέρω λευκὰς τρίχας.* Lenius etiam foret: *εἰ λευκὰς φέρβω τρίχας* i. e. *τρέφω, ἔχω.* ut Oppian. Hal. III. 643. *Κεστρέα ... ἀκούω Φέρβειν πρηΰτατόν τε δικαιότατόν τε νόημα.* fere ut Pindar. Pyth. V. 146. *κρέσσονα μὲν ἁλικίας νόον φέρβεται.* *Τρέφειν τρίχας* etiam apud prosaicos occurrit. V. 5. *μύροις καί.* P. *μύροισι καί.* Pl. Br.

Nr. 55. *τ αὐτοῦ.* Br. II. 412. nr. 24. An. II. 3. p. 212. Hoc distichon cum praecedente epigr. videtur jungendum. Pro peculiari enim epigrammate vix potest haberi. V. 2. exhibui lectionem P. In Lectt. Ald. 1. legitur: *αἶψα δ' ἀναθερμαίνων ψυχομένην κραδίην.* quod Ald. 2. 3. repetunt. Reliquae: *μιγνυμένας καθαραῖς εὐΐάλοις φιάλοις.* — *Nr.* 56. *ἄδηλον.* Br. III. 166. nr. 81. An. III. 1. p. 332. V. 2. *γινώσκει.* P. *γιγνώσκει.* Pl. V. 5. *ῥοπὴν μόνον.* P. Pl. *ῥοπή.* Br. recte. *σόν.* P. *σοῦ.* Br. c. Salm. *τις.* Pl. — *Nr.* 57. *ἀγαθίου σχολ.* Br. III. 43. nr. 26. An. III. 1. p. 70. Cf. quae de Isidoro quodam narrat Suid. in *Ἀπίκιος.* T. I. p. 266. s. V. 7. *γέρων.* P. *γέρον.* Pl. Br.

Nr. 58. *μακηδονίου ὑπα.* Br. III. 116. nr. 18. An. III. 1. p. 221. P. V. 5. *λάλος χορός.* P. *φίλων χορός.* Pl. Br. V. 6. *κάμνον* pendet ab *ἵνα,* ut *συνέπινε.* Severioribus poëta vini, quod ipse potaret, culturam committit. Grotius vertit: *Qui volet, in crassa sudet ephemeride.* legens itaque *ἐφημερίσιν,* quod mihi argutius videtur esse quam verius. — *Nr.* 59. *τ αυτ.* Br. III. 116. nr. 19. An. III. 1. p. 223. V. 3. *σπεύδοντες.* P. *σπένδοντες.* Pl. Br. Sic ap. Liban. Tom. IV. p. 811. 2. *ὑμεῖς δὲ εὐθυμεῖτε καὶ σπεύδετε τὴν ἐκείνου καθαίρεσιν.* scr. *καὶ σπένδετε.* Ibid. post paucos versus: *διὰ ταύτην οὖν, φησί, νόμον εὖ ἔχοντα λύσομεν δὲ καὶ μάλα δικαίως.* scr. *διὰ ταύτην οὖν, φησί, νομον εὖ ἔχοντα λύσομεν; λύσομεν δὲ καὶ μ. δ.* — V. 4. *ἄλλοισιν.* P. Pl. *ἄλλοισι.* Br. V. 5. *καὶ* ante *ἐχέτλη* om. P. supplet

Pl. Br. V. 8. ἀσταφίς. Sic Bacchus gloriatur ap. Nonn. Dion. XII. 338. 29. εἶδαρ ἐγὼ μερόπεσσι, καὶ οὐ πόμα μοῦνον ὀπάσσω.

Nr. 60. παύλου σιλεντι/. Br. III. 83. nr. 40. An. III. 1. p. 153. V. 1. 2. σπείσαμεν et ὤσαμεν. P. σπείσομεν et οἴσομεν. Pl. Br. ut mox v. 6. λείψομεν. Futurum vi adhortandi gaudet. Homer. Od. δ. 212. ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν ... δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα. Ap. Achillem Tat. IV. p. 167. νῦν μὲν ὕπνον αὐτῇ παρασκευάσομεν ... ἔπειτα δὲ καὶ τὴν λοιπὴν θεραπείαν αὐτῇ προσοίσομεν. frustra Bodenius cogitabat de παρασκευάσωμεν. V. 2. ἀνδροφόνων. P. ἀνδροφόνον. Pl. Br. Non satis causae esse videbatur, cur a membr. recederem. V. 4. περσεφόνης. P. φερσεφόνης. Pl. Br. V. 5. αἱμαλέα. P. αἱμαλέων. Pl. Br. V. 7. γὰρ επόδων. P. δ' αὖ νεπόδων. Pl. In membr. error ortus e permutatione litterarum γ et ν, de qua vid. ad p. 205. nr. 318. v. 6. V. 9. ἀεὶ καὶ μέθο. P. καὶ om. Pl. Br. ἐστιν. P. ἔστω. Pl. Br. Ap. Liban. Tom. IV. pag. 342. 13. οὔκουν οὐδεὶς Ἀθηναίων μετ' Ἐρετριέων ἐδέθη· τοῦτ' ἔστιν ἡ χάρις, ἄδετον αὐτὸν ἀποθανεῖν. sensum restitues scribens: τοῦτον ἔστω ἡ χάρις. *hujus beneficii retributio esto, ut Miltiadem vinculis solutum mori sinatis.* V. 10. ἐθέλει. P. ἐθέλοι. Pl. Br. — Nr. 61. μακηδονίου ὑπάτου. Br. III. 116. nr. 20. An. III. 1. p. 223. V. 3. οὐδεδιδάχθη. P. οὐδ' ἐδ. Pl. Br. — Nr. 62. παλλαδᾶ. Br. II. 413. nr. 29. An. II. 3. p. 216. V. 5. παφίη. P. τέρπεο καὶ σκίρτα. Pl. V. 6. τύχη. P.

Nr. 63. μακηδονίου ὑπάτ. Br. III. 116. nr. 21. An. III. 1. p. 224. P. V. 4. ἀντι πίθου. P. ἄγχι πίθος. Pl. Br. Strenuis potatoribus convenit ληνὸς ἀντὶ πίθου. Nec tamen vulgata commendatione caret. Nonnus Dion. XX. p. 538. 16. Πίθος παρὰ γείτονι ληνῷ Ἵσταται εὔϊα δῶρα δεδεγμένος. Et paulo post: Εἰμὶ Πίθος προτέροιο συνώνυμος· ἄγχι δὲ ληνοῦ Δέχνυμαι ἡμερίδων γλυκερὸν ῥόον. V. 6. καναστρέοις. P. καναστραίοις. Pl. Br. μαρναμένην ἐθέλης. P. μαρναμένην optimus Plan. codex ap. Br. Vulgo μαρναμένειν ἐθέλω. Pl. μαρνάμεναι. Br. cum Scaligero in not. mst. Dedi, quod etiam Hermanno in mentem venit ad Orph. p. 771. μάρναμαι, ἢν ἐθέλῃς. — V. 8. ἀταρβήτου Βρομίου. Vid. Mitscherl. ad Horat. III. Od. 21. 16. T. II. p. 215. Huc retulerim fr. Panyasidis ap. Athen. II. p. 37. A. οἶνος ... ἀλεξίκακον, πάσῃ συνοπηδὸν ἀνίῃ. ubi paulo melius Stobae. Tit. XVIII. p. 101. ed. Gr. πάσης συν. ἀοιδῆς, quod fortasse tuearis, adhibito alio ejusdem poëtae versu: ᾧ (οἴνῳ) πᾶσαι μὲν ἐφαρμόζουσιν

ἀοιδαί, πάντες ὀρχησμοί. ita tamen, ut legatur, *πάσῃ σὺν ὁπηδὸν ἀοιδῇ.* Sed utramque lectionem conciliare licet, scribendo: *πάσῃ σὺν. ἀδείῃ.* quod vinum aerumnis et timore, quo animus cruciatur, exsolvit, securitatemque tribuit. Diphil. ap. Athen. L. II. p. 35. D. Bacchum laudat: *ὃς τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖ μόνος.. Τόν τ' ἀσθενῆ τολμᾶν τι, τὸν δειλὸν θρασεῖν.*

Nr. 64. *ἀγαθίου σχολ.* Br. III. 42. nr. 24. An. III. 1. p. 67. V. 4. *νήχετ' ὑπέρ.* P. *νήχεθ'.* Pl. Br. V. 5. *ἀρυσσάμενοι.* P. Pl. *ἀφυσσάμενοι.* Br. *ἀφυξάμενοι* requirebatur. Sed vulgata mutationeprorsus non eget. — *ἤνομεν.* P. Br. quaedam editt. Pl. *ἤνομεν.* Euripid. Androm. 1132. *ἀλλ' οὐδὲν ἦνεν.* Herodot. I. 189. *ἤνετο μὲν τὸ ἔργον.* ubi vid. Wesseling. p. 89. 35. Plurimae editt. *ἠνύετο.* V. 8. *κατηγλάϊσεν.* P. Pl. *κατηγλάϊσε.* Br. V. 10. *βάκχω* et *παφίῃ.* P. V. 12. *τοῖς δ'.* P. *τῆς δ'.* Pl. Br. *ἐλπωρή.* P. *ἐλπωρῇ.* Pl. Br. — In fine paginae novi tituli initium: *πολλὴ κατὰ τὸν βίον τῶν σκωπτικῶν ἐπι. . .* In nova pagina sic habetur:

P. *Πολλὴ κατὰ τὸν βίον τῶν σκωπτικῶν ἐπιγραμμάτων ἡ χρῆσις. φιλεῖ γάρ πως ἄνος ἢ αὐτὸς εἴς τινας παίζειν, ἢ ἑτέρου πρὸς τοὺς πλησίον ἀποσκώπτοντας ἀκούειν ὅπερ οἶμαι διὰ τῶν ἑξῆς τοῖς παλαιοῖς γινόμενον ἐπιδείξωμεν.* Quae sequuntur epigrammata, mere sunt scoptica, quum in praecedentibus pauca tantum hujus generis cum *συμποτικοῖς* mixta essent.

Nr. 65. *παρμενίων.* Br. II. 201. nr. 4. An. II. 2. p. 112. V. 2. *κοίτη δ' εἰ τὸ δυνηροτέρα.* P. *ἔστ' ὀδυνηροτέρα.* Br. c. Reisk. — V. 2. *εὔχετο* bis P. Brunkius primum *εὔχετο*, tum *ηὔχετο* dedit. Illud magis probant Grammatici. Vid. Herod. ab Hermann. editum §. XXXVIII. p. 314. V. 4. *φιλλίς.* P. *φίλλις.* Br. *φυλλίς.* Reisk. — *Nr.* 66. *εἰς γραῖαν ἀντιφίλου βυζ.* Edidi in Animadverss. II. 2. p. 412. Huschk. Anal. cr. p. 225. Paralip. I. nr. 122. p. 693. V. 2. *ἐπ' ἀνθρακιῇ.* *ἐπὶ* de causa efficiente rarius obvium. Sic tamen Agath. pag. 135. nr. 289. *καὶ θέλγεται οὔτ' ἐπὶ χρυσῷ, Οὔτε ζωροτέρῳ μείζονι κισσυβίῳ.* Apollon. Rhod. IV. 1659. *καὶ τοὶ μὲν ὑπὲκ βελέων ἐρύσαντο Νῆ' ἐπ' ἐρετμοῖσιν.* — *ἀνθρακίῃ.* minus recte excusum pro *ἀνθρακιῇ.* De carbone accipe, ut p. 594. nr. 166. *τέφρην θέσθε με κἀνθρακιήν.* V. 3. *βάψεις.* P. *βάψῃς* scribendum erat. V. 5. *ταῦτα γελοῖα.* vix sincera lectio. Non magni tamen facio, quod suspicatus sum: *οὐδὲν ταῦτ' ἀγαλεῖ σε. nihil te haec ornabunt.* Orellus in Append. ad

Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 406. corrigit: οὐδὲν ταῦτα· γελῷο, καὶ ἦν ... ubi particula ἄν aegre caremus. Apud Manethon. V. 21. μύθοις οὐρανίοισι φέρων παρέθηκα γελοῖα, fortasse scribendum, παρέθηκ' ἀγελαῖα. *vilia et communia* bene opponuntur *divinis et coelestibus*; et bene jam respondent proxima, χρύσεα χαλκείοισιν. — καὶ ἤνί τι πλεῖον ῥέξ. P. ἢν ἔτι πλείονα ῥέξῃς correxi cum Huschkio. Caeterum hic versus ab alia manu additus, charactere neglecto, satis antiquo tamen.

P. *Nr.* 67. εἰς γραῖαν μυρίνου. Br. II. 108. nr. 4. An. II. 1. p. 283. V. 1. ὓ τετριηκόσι'. P. ὓ τετρακόσι'. Pl. Br. Scripsi τετρηκόσι'. V. 2. λαῖ κορῶν ἑκάβη. P. πεντακόρων' Ἑκάβη. Plan. Λαῖ κορωνεκάβη. Br. V. 3. μάμη. P. μάμμη. Pl. Br. V. 4. βάπτε τάς. P. βάπτε δὲ τάς. Pl. Br. λέγε πᾶσι. P. Pl. Br. πασὶ malebat Heraldus in Anim. ad Martial. X. 67. p. 206. — *Nr.* 68. εἰς γαῖαν λουκίλλου. Br. II. 323. nr. 31. An. II. 2. p. 461. V. 1. λέγουσι. P. λέγουσιν. Pl. Br. V. 2. μελανωτάτας. P. μελαινοτάτας. Pl. Br. — *Nr.* 69. εἰς γραίαν τ αὐτοῦ. Br. II. 323. nr. 32. An. II. 2. p. 461.

Nr. 70. εἰς .... λεωνίδα ἰσόψηφον. Br. II. 191. nr. 7. An. II. 2. p. 89. V. 3. τὸν γάρ. P. καὶ γάρ. Pl. Br. Membr. lectionem ex τοιγάρ depravatam esse apparet. ποτέ. P. τότε. Pl. Br. Illud restitui. Saepe ποτὲ refertur ad νῦν. Vid. Perizon. ad Aelian. V. H. I. 18. — εἰς ἄκ. P. ἐς ἄκ. Pl. Br. — *Nr.* 71. εἰς γραίαν νικαρ. Br. II. 352. nr. 12. An. II. 2. p. 30. In Plan. p. 136. St. ἄδηλον est. V. 1. νεικονόη. P. νικονόη. Pl. Br. V. 2. ἴδεν. P. εἶδεν. Pl. Br. — *Nr.* 72. εἰς γραίαν βάσσου σμυρναίου. Br. II. 160. nr. 2. An. II. 2. p. 19. In Plan. p. 134. St. *Nicarcho* inscribitur. V. 1. κυτώταρις. P. κοτυτταρις. Pl. κοτύτταρις. Br. ex Theocriti, ut videtur, Eid. VI. 40. V. 2. γραία. P. V. 3. ἐλάφος. P. ἐλάφου. Plan. Br. V. 5. ζώει αἰ κλεπουσα. P. καὶ λεύσσουσα. Pl. Br. In lectione membr. duae confluxerunt lectiones, λεύσσουσα et βλέπουσα.

Nr. 73. εἰς γραίαν νικάρ. Br. II. 349. nr. 4. An. II. 3. p. 22. V. 1. τί γὰρ οἶσθα ὅτῇ νέα. P. σὺ γὰρ οἶδας ὅτ' ἦν νέα. Br. τὸ πάροιθεν ὅτ' ἦν νέα. correxit V. D. in marg. Ap. Lennep. οὐ γὰρ οἶσθα, et τί γὰρ οἶσθα Corn. de Pauw in not. mst. Scripsi mutatione lenissima: τί γάρ; οἶσθ' ὅτ' ἔην νέα. Saepe sic τί γάρ; orationi interjicitur. Vid. ad p. 91. nr. 25. et mox p. 521. nr. 85. et nr. 91.

Heindorf. ad Platon. Dialog. T. IV. p. 328. Etymol. Magn. p. 687. ed. Lips. *τί γάρ; τί οὖν; κατάφασιν δηλοῖ· ἀντὶ τοῦ, πῶς γὰρ οὔ; διατί γὰρ οὔ;* — V. 3. *εὑρήσει τεχνίτην.* P. *εὑρήσεις* omnia, quae vidi apographa; etiam *τεχνῖτιν* est in pluribus. Frequentem errorem in terminationibus *ης* et *ις* attigimus ad pag. 404. nr. 293. pag. 420. nr. 373. V. 4. *εὐεπίτακτον.* P. verissime. *εἰς ἐπίτακτον.* Br. V. 5. *ἣν θελήσοι.* P. In marg. Ap. Voss. *ἥν γε θελήσει.* Rectius Br. *ἣν ἐθελήσῃ.* Putabam olim legendum esse: *ἣν ἐθέλῃ τις*, nec fortasse inepte, quum syllabae *ιω* et *οι* facile inter se permutentur. Sed accentus in Cod. sedes efficit, ut scribendum existimem, *ἣν ἐθελήσῃς.* V. 6. *ἐκ τούτου.* P. *κἀκ τούτου.* Br. Copula abesse non potest. V. 8. *ἣν μη διδῷ.* P. *ἣν μηδέν*, verbo deleto, Br. nec aliter C. de Pauw in not. mst. Recte me scripsisse existimo, *ἣν μὴ δῷ.*

¶. *Nr.* 74. *εἰς γραῖ κωφ τ αυ.* Br. III. 160. nr. 3. inter epigrr. *Bassi*, nescio quo errore. In Planud. enim p. 135. St. *Nicarcho* inscriptum. An. II. 20. nr. 20. V. 1. *ὀνησίμε.* P. *ὀνήσιμε.* Pl. Br. V. 3. *εἴπωμεν.* P. Pl. *εἴπω μέν.* malebat Br. Mutatione non opus. Saepe enim transitus fit a plurali ad singularem, et contra. — V. 6. *ἔφερεν.* P. Pl. *ἔφερε.* Br. V. 7. *ἀνοπον.* P. *ἣν ὀπόν.* Pl. Br. *πόκον* corrigit Scaliger in not. mst. quod proximo *δοκὸν* melius convenit. Tum legendum erit, *ἂν πόκον.* V. 8. *πινῶν εὐθύς.* P. *πεινῶν εὐθύ.* Pl. Br. V. 9. *ἂν δὲ τόξον.* P. *ἂν δέ γε τ.* Pl. Br. V. 10. *ὅσλως.* P. *ὅλως.* Pl. Br. *λέγω, οὔποτ'.* Hiatum mora in legendo excusabilem reddit. Eidem Friedemann. de Med. Syll. Pent. p. 307. mederi conatur sic: *ὄξος ἐπαισθάνεται δ' οὔποθ' ὅλως, ἃ λέγω.* Veteres tamen longiora vocabula in fine pentametri collocare solent. — *Nr.* 75. *εἰς πέκτας λουκίλλου.* Br. II. 320. nr. 17. An. II. 2. p. 449. V. 1. *τοιοῦτος.* P. Pro hac voce omissa in ed. pr. Flor. et Ald. 1. *βέλτιστος* suppletur in Ald. 2. 3. Asc. St. *τοιοῦτος* restituit Br. Sic etiam *Σεβαστὲ* rediit in locum vulgatae *τὸ πρόσθεν.* V. 2. *ὀφρῦν.* P. *ὀφρύν.* Pl. Br. Ne brevis esset syllaba in caesura, pentametri Graef. Ep. cr. in Bucol. gr. p. 46. *ὀφρῦς* corrigit. Quod necessarium non videbitur Spitznerum consulentibus de Versu Graec. Heroico pag. 67. sq. V. 4. *μηδετό λαβεῖν.* P. *τὸ* abest a Pl. Br. — *πατρικῶν.* Euripid. Ion. 1304. *ἡμῖν δέ γ' ἀλλὰ πατρικῆς οὐκ ἦν μέρος.* Cf. Schaefer. ad L. Bos p. 365. — V. 6. Aelian. H. An. VIII. 10. de elephantis locutus, ut de pugilibus: *τὰ πρόσωπα δὲ ἐκθλιβομένων τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τῆς ῥινὸς συνθλω-*

μένης, καὶ ῥηγνυμένου τοῦ μετώπου, τὸ ἐναργὲς τοῦ εἴδους ἀπόλλυσι, καὶ ἀγνῶτες γίνονται πολλάκις τοῖς ἐγγυτάτω προσήκουσιν.

Nr. 76. εἰς αυ τ αυ. Br. II. 319. nr. 12. An. II. 2. p. 447. V. 3. τὸ πρόσωπον ἐναργές. i. e. σαφὲς καὶ πρὸς ὀφθαλμῶν. Etym. M. p. 306. ed. Lips. Ap. Lucian. in Rhetor. Praec. §. 6. T. VII. p. 225. οἷον οἱ πολλοὶ γράφουσιν ἐν αὐτῷ, scribendum suspicor, γράφουσιν ἐναργῶς. Plutarch. T. II. p. 335. A. ἔγραψε τὸν κεραυνοφόρον ... ἐναργῶς καὶ κεκραμένως. — *Nr.* 77. εἰς στρατοφων τῦ αὐτοῦ. Br. II. 319. nr. 12. An. II. 2. p. 447. V. 1. ὀδυσσέως. P. ὀδυσσέος. Pl. Br. V. 2. ἄργος. P. Ἀργός. Pl. Br. In nomine proprio accentus retrahendus erat. — V. 5. ἣν ἐθέλῃς τὸ πρ. P. δὲ πρ. Pl. Br. Scr. potius: ἣν δ' ἐθέλῃς τὸ πρ. — ἐς ἔσοπτρον ἑαυτοῦ. P. Br. ἐς ἔσοπτρα σεαυτοῦ. Pl. non advertens veterum usum, pronomen ἑαυτοῦ etiam de secunda persona usurpantium.

Nr. 78. εἰς ἀπολλοφαν τῦ αυ. Br. II. 320. nr. 18. An. II. 2. p. 450. V. 2. σιτοκόπων βυβλαρίων. P. et editt. vett. usque ad Asc. qui σητοκόπων habet. βιβλαρίων tuetur Pl. βυβλαρίων. Br. Chartae a tineis arrosae intelliguntur, utrum scriptae, nec ne, hoc loco nihil interest. — P. *Nr.* 79. εἰς κλεόμβρο τῦ αὐτοῦ. Br. II. 319. nr. 10. An. II. 2. p. 444. V. 3. καὶ τὰ παρ' αὐτῷ. P. *domestica illa mala;* ne cum Br. corrigas, τὰ παρ' αὐτῆς. Vulgo καὶ παρ' ἑαυτῷ. Aeschyl. Prom. 186. παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. V. 4. φρίσσων. P. Pl. quod correctione non indiget, modo distinctionem tollas post Ὀλύμπια. φρίσσει Br. hiatu versum onerans. V. 5. δέρκεται. P. δίρεται. Pl. Br.

Nr. 80. εἰς ἆπιν τ αυτοῦ. Br. II. 320. nr. 14. In Plan. p. 128. *Luciano* inscriptum. V. 2. Ἄπιν. P. Ἆπιν scripsi. Cf. Schaefer. ad Theocr. p. 216. Ἄππιον malebat Graef. Ep. cr. in Bucol. p. 46. Similiter tamen peccavit Pallad. p. 383. nr. 168. Μῆνιν οὐλομένην. ἐτραυμάτισεν. P. Pl. ἐτραυμάτισε. Br. — *Nr.* 81. εἰς ἀνδρόλεων τοῦ αυ. Br. II. 319. nr. 13. An. II. 2. p. 447. Etiam hoc *Luciano* tribuitur in Plan. p. 128. V. 1. ὅσαν. P. Br. ὅσην. Pl. et sic in seqq. quoque versibus Plan. ionicas formas exhibet, ubi P. doricas habet. V. 3. πίσῃ. P. Br. πίσσῃ. Plan. ut iterum p. 542. nr. 258. v. 1. τῷ πίσης μεδέοντι. Plan. πίσσης. V. 5. καρύσσετο. P. Br. ἐκορύσσετο. Pl. V. 6. με σταδ. P. Br. μ' ἐκ σταδ. Pl. In talibus ἐκ passim omittitur.

Heindorf. ad Platon. Dialog. T. IV. p. 328. Etymol. Magn. p. 687. ed. Lips. τί γάρ; τί οὖν; κατάφασιν δηλοῖ· ἀντὶ τοῦ, πῶς γὰρ οὔ; διατί γὰρ οὔ; — V. 3. εὑρήσει τεχνίτην. P. εὑρήσεις omnia, quae vidi apographa; etiam τεχνῖτιν est in pluribus. Frequentem errorem in terminationibus ης et ις attigimus ad pag. 404. nr. 293. pag. 420. nr. 373. V. 4. εὐεπίτακτον. P. verissime. εἰς ἐπίτακτον. Br. V. 5. ἣν θελήσοι. P. In marg. Ap. Voss. ἥν γε θελήσει. Rectius Br. ἣν ἐθελήσῃ. Putabam olim legendum esse: ἣν ἐθέλῃ τις, nec fortasse inepte, quum syllabae ῃ et οι facile inter se permutentur. Sed accentus in Cod. sedes efficit, ut scribendum existimem, ἣν ἐθελήσῃς. V. 6. ἐκ τούτου. P. κἀκ τούτου. Br. Copula abesse non potest. V. 8. ἣν μὴ διδῷ. P. ἣν μηδὲν, verbo deleto, Br. nec aliter C. de Pauw in not. mst. Recte me scripsisse existimo, ἣν μὴ δῷ.

P. Nr. 74. εἰς γραῖ κωφ τ αυ. Br. III. 160. nr. 3. inter epigrr. *Bassi*, nescio quo errore. In Planud. enim p. 135. St. *Nicarcho* inscriptum. An. II. 20. nr. 20. V. 1. ὀνησίμε. P. ὀνήσιμε. Pl. Br. V. 3. εἴπωμεν. P. Pl. εἴπω μέν. malebat Br. Mutatione non opus. Saepe enim transitus fit a plurali ad singularem, et contra. — V. 6. ἔφερεν. P. Pl. ἔφερε. Br. V. 7. ἀνοπον. P. ἣν ὑπόν. Pl. Br. πόκον corrigit Scaliger in not. mst. quod proximo δοκὸν melius convenit. Tum legendum erit, ἂν πόκον. V. 8. πινῶν εὐθύς. P. πεινῶν εὐθύ. Pl. Br. V. 9. ἂν δὲ τόξον. P. ἂν δέ γε τ. Pl. Br. V. 10. ὅσλως. P. ὅλως. Pl. Br. λέγω, οὔποτ'. Hiatum mora in legendo excusabilem reddit. Eidem Friedemann. de Med. Syll. Pent. p. 307. mederi conatur sic: ὄξος ἐπαισθάνεται δ' οὔποθ', ὅλως, ἃ λέγω. Veteres tamen longiora vocabula in fine pentametri collocare solent. — *Nr.* 75. εἰς πύκτας λουκίλλου. Br. II. 320. nr. 17. An. II. 2. p. 449. V. 1. τοιοῦτος. P. Pro hac voce omissa in ed. pr. Flor. et Ald. 1. βέλτιστος suppletur in Ald. 2. 3. Asc. St. τοιοῦτος restituit Br. Sic etiam Σεβαστὲ rediit in locum vulgatae τὸ πρόσθεν. V. 2. ὀφρῦν. P. ὀφρύν. Pl. Br. Ne brevis esset syllaba in caesura, pentametri Graef. Ep. cr. in Bucol. gr. p. 46. ὀφρῦς corrigit. Quod necessarium non videbitur Spitznerum consulentibus de Versu Graec. Heroico pag. 67. sq. V. 4. μηδετὸ λαβεῖν. P. τὸ abest a Pl. Br. — πατρικῶν. Euripid. Ion. 1304. ἡμῖν δέ γ' ἀλλὰ πατρικῆς οὐκ ἦν μέρος. Cf. Schaefer. ad L. Bos p. 363. — V. 6. Aelian. H. An. VIII. 10. de elephantis locutus, ut de pugilibus: τὰ πρόσωπα δὲ ἐκθλιβομένων τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τῆς ῥινὸς συνθλω-

μένης, καὶ ῥηγνυμένου τοῦ μετώπου, τὸ ἐναργὲς τοῦ εἴδους ἀπώλλυσι, καὶ ἀγνῶτες γίνονται πολλάκις τοῖς ἐγγυτάτω προσήκουσιν.

Nr. 76. *εἰς αυ τ αυ.* Br. II. 319. nr. 12. An. II. 2. p. 447. V. 3. *τὸ πρόσωπον ἐναργές.* i. e. *σαφὲς καὶ πρὸς ὀφθαλμῶν.* Etym. M. p. 306. ed. Lips. Ap. Lucian. in Rhetor. Praec. §. 6. T. VII. p. 225. *οἷον οἱ πολλοὶ γράφουσιν ἐν αὐτῷ*, scribendum suspicor, *γράφουσιν ἐναργῶς.* Plutarch. T. II. p. 336. A. *ἔγραψε τὸν κεραυνοφόρον . . . ἐναργῶς καὶ κεκραμένως.* — *Nr.* 77. *εἰς στρατοφων τῦ αὐτοῦ.* Br. II. 319. nr. 12. An. II. 2. p. 447. V. 1. *ὀδυσσέως.* P. *ὀδυσσέος.* Pl. Br. V. 2. *ἄργος.* P. *Ἀργός.* Pl. Br. In nomine proprio accentus retrahendus erat. — V. 5. *ἢν ἐθέλῃς τὸ πρ.* P. *δὲ πρ.* Pl. Br. Scr. potius: *ἢν δ' ἐθέλῃς τὸ πρ.* — *ἐς ἔσοπτρον ἑαυτοῦ.* P. Br. *ἐς ἔσοπτρα σεαυτοῦ.* Pl. non advertens veterum usum, pronomen *ἑαυτοῦ* etiam de secunda persona usurpantium.

Nr. 78. *εἰς ἀπολλοφαν τῦ αυ.* Br. II. 320. nr. 18. An. II. 2. p. 450. V. 2. *σιτοκόπων βυβλαρίων.* P. et editt. vett. usque ad Asc. qui *σητοκόπων* habet. *βιβλαρίων* tuetur Pl. *βυβλαρίων.* Br. Chartae a tineis arrosae intelliguntur, utrum scriptae, nec ne, hoc loco nihil interest. — P. *Nr.* 79. *εἰς κλεόμβρο τῦ αὐτοῦ.* Br. II. 319. nr. 10. An. II. 2. p. 444. V. 3. *καὶ τὰ παρ' αὐτῷ.* P. *domestica illa mala;* ne cum Br. corrigas, *τὰ παρ' αὐτῆς.* Vulgo *καὶ παρ' ἑαυτῷ.* Aeschyl. Prom. 186. *παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς.* V. 4. *φρίσσων.* P. Pl. quod correctione non indiget, modo distinctionem tollas post *'Ολύμπια. φρίσσει* Br. hiatu versum onerans. V. 5. *δέρκεται.* P. *δέρεται.* Pl. Br.

Nr. 80. *εἰς ἄπιν τ αυτοῦ.* Br. II. 320. nr. 14. In Plan. p. 128. *Luciano* inscriptum. V. 2. *"Απιν.* P. *'Απιν* scripsi. Cf. Schaefer. ad Theocr. p. 216. *"Αππιον* malebat Graef. Ep. cr. in Bucol. p. 46. Similiter tamen peccavit Pallad. p. 383. nr. 168. *Μῆνιν οὐλομένην. ἐτραυμάτισεν.* P. Pl. *ἐτραυμάτισε.* Br. — *Nr.* 81. *εἰς ἀνδρόλεων τοῦ αυ.* Br. II. 319. nr. 13. An. II. 2. p. 447. Etiam hoc *Luciano* tribuitur in Plan. p. 128. V. 1. *ὅσαν.* P. Br. *ὅσην.* Pl. et sic in seqq. quoque versibus Plan. ionicas formas exhibet, ubi P. doricas habet. V. 3. *πίση.* P. Br. *πίσσῃ.* Plan. ut iterum p. 542. nr. 258. v. 1. *τῷ πίσης μεδέοντι.* Plan. *πίσσης.* V. 5. *καρύσσετο.* P. Br. *ἐκορύσσετο.* Pl. V. 6. *με σταδ.* P. Br. *μ' ἐκ σταδ.* Pl. In talibus *ἐκ* passim omittitur.

P. 480. nr. 762. *ἀλλὰ Κυθείρη Ἀνδρὸς ἑοῦ θαλάμων εἵλετο λαθριδίως.* pag. 615. nr. 3. *Πιερίδες μοι μῆλα διήρπασαν . . . αἰνύμεναι κόλποιο.*

Nr. 82. *εἰς δρομέας νικάρχου.* Br. II. 352. nr. 13. An. II. 3. p. 31. V. 1. *ἀρκαδία.* P. V. 3. *εἷς φίλος, ὁ παρακελευόμενος.* Vid. Wyttenb. ad Platon. Phaed. p. 126. Boisson. ad Marin. V. Procl. p. 95. V. 5. *παραγίνεται.* P. *παραγίγνεται.* Pl. — *Nr.* 83. *λουκίλλου.* Br. II. 320. nr. 15. An. II. 2. p. 448. V. 1. *τὸν σταδίην.* omnes. *τὸν σταδιῆ* scripsi c. Scaligero in not. mst. quam correctionem probat Schneider. in Lex. Gr. V. *σταδίας.* Noster p. 531. nr. 163. *καὶ σταδιεὺς Μενεκλῆς.* Themist. Or. XV. p. 196. A. *ἐοικέναι δολιχοδρόμῳ μᾶλλον ἢ σταδιεῖ.*

Nr. 84 *του αυτ.* Br. II. 319. nr. 11. An. II. 2. p. 446. V. 1. *τὶς.* P. V. 2. *ὅλως.* P. Pl. *ὅμως.* Br. non inepte. Aelian. H. An. X. 50. *καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τὴν παροῦσάν μοι χρείαν σεμνὰ ὄντα ὅλως οὐχ ὁρᾷ πω.* scripsit, ni fallor: *καὶ ταῦτα μὲν . . . . σεμνὰ ὄντα ὅμως οὐχ ὁρᾷ πού. at haec, licet per se speciosa, ad praesentem tamen rem fortasse non faciunt.* Contra ap. Liban. T. IV. p. 897. 21. *ὅμως δ' ἐπ' ἐκείνων ἀκόλαστος μὲν ἡ γνώμη.* scr. *ὅλως. et omnino in illo crimine animus impudicus est, nulla autem feritas.* — V. 3. *δίσκῳ μὲν γάρ.* P. *μὲν γάρ* etiam Plan. *μέν τοι.* Br. Vulgata bene habet. Luctae certamen ille susceperat; etiam in stadio nonnihil progressus fuerat; disci autem et saltus ne mentio quidem poterat fieri: *nam* illi *ὅλως οὐκ ἤγγισε κ. τ. λ.* Saepe particulae *μὲν γάρ* junguntur. Od. *α.* 173. 392. Theogn. 285. Infra p. 601. nr. 211. p. 569. nr. 3. V. 5. *ἠκόντιζον.* P. *ἠκόντιζεν.* Pl. Br. Sensus postulare videtur, ut scribatur, *ἠκόντιζ' ἄν.* V. 6. *πέντε τριαζ.* P. junctim Pl. Br.

Nr. 85. *τοῦ αυτ.* Br. II. 320. nr. 16. An. II. 2. p. 449. V. 2. *πάντοθεν.* P. *πάντοθε.* Pl. Br. V. 3. *κεῖσθαι τινά.* P. V. 4. *λιθίνων.* Liban. T. IV. p. 717. 7. *καὶ νῦν ἕστηκεν ἴσα τοῖς λίθοις ἄφωνος.* Marg. ed. Morell. *τοῖς λιθίνοις.* fortasse rectius. Xenoph. de Rep. Laced. c. 3, 5. p. 29. *ἐκείνων γοῦν ἧττον ἂν φωνὴν ἀκούσαις ἢ τῶν λιθίνων.* P. V. 5. *καὶ τί γάρ.* Scaliger in not. mst. *καὶ τὸ γὰρ εἰς ὥρας ἠνοίγετο.* Vera est vulgata lectio. Vid. ad nr. 91. v. 3. — *Nr.* 86. *ἄδηλον.* Br. III. 171. nr. 106. An. III. 1. p. 344. V. 2. *εἶδεν.* P. *οἶδεν.* Pl. Br. Vid. ad p. 452. nr. 560. v. 4. V. 3. *ὕσπληγος.* P. *ὕσπληγγος.* Pl. Br. Illa forma non minus proba. Vid.

ad pag. 191. nr. 259. pag. 451. nr. 557. Ad sensum conf. Lucian. Timon. §. 20.

Nr. 87. *εἰς μακρ λουκίλλου.* Br. II. 351. nr. 71. An. II. 2. p. 484. V. 1. *πεντόργυιος.* Pl. Br. *πεντόργυος.* P. V. 2. *οἶκοσι.* P. *οἶκος.* Pl. Br. — *Nr.* 88. *εις μικλεπτ τ αὐτοῦ.* Br. II. 328. nr. 53. An. II. 2. p. 474. V. 1. *ἥρπασεν.* P. sed *ν* atramento inductum. V. 2. *φησιδῶζευπερ.* P. Plan. *ἰδοὺ Ζεῦ.* Br. Similiter Scaliger in not. mst. *ἴδ' ὦ Ζεῦ.* Recte me emendasse existimo: *ἡ δέ, τί, φησί, πάθω, Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλεις; quid, ait, faciam, si me habere cupis? τί πάθω;* p. 103. nr. 111. *καὶ τί πάθω;* Vide Kuster. ad Aristoph. Plut. 603. Brunk. ad Lysistr. 884. Matthi. in Misc. philol. II. p. 3. sq. In *πάθω* prior syllaba excidit, ut p. 603. nr. 225. in *μητέρος* pro *δημήτερος* p. 609. nr. 8. *τοραςφ.* pro *τὸ γέρας σφ.* et alibi. — *Nr.* 89. *τοῦ αυ.* Br. II. 171. nr. 108. tamquam *ἀδέσποτον.* In antiquioribus editionibus nihil adscriptum est, aliis nimirum Lucillii epigrammatis praecedentibus. Postea *ἄδηλον* praefixum est. An. III. 1. p. 345.

Nr. 90. *τ αὐτοῦ.* Br. II. 328. nr. 54. An. II. 2. p. 475. V. 2. *πυρῆνα.* P. Br. *πυῤῥῆνα.* Pl. — *αὐτόν.* P. *αὑτόν.* Pl. Br. *ἀπηγχόνισεν.* P. Litteram paragogicam omisit Br. — *Nr.* 91. *τ αὐτοῦ.* Br. II. 328. nr. 55. An. II. 2. p. 479. V. 2. *αὑτὸν ἀπηγχόνισεν.* P. ut in praecedente. — *καὶ τί γάρ;* Cf. nr. 85. Post *βαρὺς* interrogandi signum posuit Br. minus recte. Sensus est: Quidnam tum factum? non id quod quis existimet; non enim pondere suo degravavit calamum etc. — *Nr.* 92. *τ αυ.* Br. II. 328. nr. 56. An. II. 2. p. 476. V. 3. *καταβὰς οἷος ὅτ' ἔζη.* P. *οἷοσπερ ἔτ' ἔζη.* Plan. quo versus impletur, non restituitur. Optime Br. *ὅλος* inseruit, quod ante *οἷος* facile excidere potuit. Both. in not. mst. corrigit, *οἷός περ ὅτ' ἔζη.* Idem v. 4. *ὑπὸ γῆς.* — *καὶ πέρας. τέρας* tentabat Brodaeus. Illud bene habet. Pro *tandem* est infra p. 537. nr. 212. *καὶ πέρας ἐξ δραχμῶν Ἐρασίστρατος ... υἱὸν Ἄνουβιν ἔχω.* Alciphr. II. 2. p. 212. *καὶ πέρας ἀναστᾶσα ὅπη ποτὲ γῆν πρὸ γῆς φεύξομαι.* V. 4. *λεπτότατος.* P. Br. *λεπτότερος.* Pl.

Nr. 93. *τοῦ αυ.* Br. II. 328. nr. 57. An. II. 2. p. 477. V. 1. *ἐπικούρων ἀτόμων.* P. *ἐπικουρείων ἀτόμων.* Pl. *ἄτομον.* Br. c. Scaligero in not. mst. fortasse recte. Vide tamen, an genitivus explicari

possit subaudito *μίαν*, aut *τινά*. Cf. Valkenar. ad Herodot. p. 414. et VV. DD. ad L. Bos p. 137. et p. 687. V. 2. *εἰς τὸ μέσον, τῆς ἀτόμου* sc. — *Nr.* 94. *τοῦ αὐ.* Br. II. 329. nr. 59. An. II. 2. p. 477. V. 1. *σαλπίζων ἔπνευσεν.* P. Br. *εἰς σάλπιγγ' ἐνέπνευσεν.* Pl. V. 2. *ἀπῆλθεν.* P. *ὀρθός.* P. Br. *εὐθύς.* Pl. — *Nr.* 95. *τ αὐ.* Br. II. 387. nr. 16. tamquam *Ammiani*, cui inscribitur in Plan. p. 157. St. V. 1. *μάρκωνα.* P. *μάκρωνα.* Pl. Br. Manifestus lusus in *μικρὸς Μάκρων.* V. 2. *εἵλκυσεν μῦς.* P. Pro *μικροῦ* Salmasius malebat *μικρός*, non improbabiliter. V. 3. *ψιλῶς.* P. *ψιλός.* Pl. Br.

522. *Nr.* 96. *νικαρ.* Br. II. 357. nr. 56. An. II. 3. p. 45. In Plan. p. 159. est *ἄδηλον.* V. 1. *στυμφαλίδες οὐχ οὕτως ὡς ἐμέ.* P. litteris superscriptis, quibus verus ordo restituitur. *οὕτω.* Pl. Br. V. 4. *ἑτοίμως.* P. *ἐτύμως.* Pl. Br. Vid. ad p. 109. nr. 49. v. 3. — *Nr.* 97. *ἀμμιανοῦ.* Br. II. 387. nr. 18. An. II. 3. p. 142. — *Nr.* 98. *τοῦ αὐ.* Br. II. 386. nr. 7. An. II. 3. p. 138. In Plan. p. 157. *ἄδηλον.* V. 1. *εἶτα.* P. — *Nr.* 99. *λουκίλλου.* Br. II. 329. nr. 60. An. II. 2. p. 478. V. 2. *ἀπῆλθεν ἔχων.* P. *ἑλὼν* corrigit Hermann. ad Viger. p. 758. nr. 228. non assentiente Schaefero ad Sophocl. T. I. p. 256. Sic certe Gregor. Nazianz. nr. 208. T. I. p. 595. *ὃν μοῦνον κτεάνων ἔνθεν ἀπῆλθεν ἔχων.*

Nr. 100. *τοῦ αὐ.* Br. II. 329. nr. 61. An. II. 2. p. 478. V. 1. *πίλεν.* P. *πέλε.* Pl. *ὥστε κολυμβᾶν.* P. *ὥστ' ἐκολύμβα.* Pl. Br. quod sequentia postulant. V. 2. *μόλιβδον.* P. *μόλιβον.* Pl. Br. — *Nr.* 101. *τοῦ αὐ.* Br. II. 330. nr. 67. An. II. 2. p. 480. V. 1. *ῥηπίζων.* P. *ῥιπίζων.* Pl. Br. Sic ap. Alciphron. L. III. 2. p. 276. *καὶ κατὰ σεαυτὴν ῥίπιζε.* Cod. Vindob. *ῥήπιζε.* qui locus leui medicina, qualem Bastius adhibuit, non potest restitui; mutilus enim. V. 2. *ἐξέβαλεν.* P. Pl. Litteram paragogicam omisit Br. — *Nr.* 102. *ἀμμιαν οἱ δὲ νικαρχ.* Br. II. 387. nr. 17. ut *Ammiani.* An. II. 3. p. 142. V. 2. *ἐτρύπησεν.* P. *ἐτρύπησε.* Pl. Br. — *Nr.* 103. *λουκιλλ.* Br. II. 329. nr. 62. An. II. 2. p. 478. V. 2. *τοῦτο.* refertur ad *τὰς ἀτόμους.* Sic p. 531. nr. 170. v. 3. *τοῦτ' αὐτῷ χαρίσασθε.* i. e. *τὰς πέντε μνᾶς.* Cf. ad p. 133. nr. 276. v. 7. V. 3. *δὲ τοτ'.* P. *δὲ τότ'.* Pl. Br. V. 4. *πολύ τι.* P. *πουλύ τι.* Pl. Br.

Nr. 101. τ αὐτ. Br. II. 329. nr. 63. An. II. 2. pag. 478. — Nr. 105. τ αὐτ. Br. II. 330. nr. 64. An. II. 2. pag. 479. V. 1. ἐζήτουν. omnes, usque ad Stephan. p. 158. ubi ἐξήτουν. — ἐκάθευδεν. P. Pl. ἐκάθευδε. Br. V. 2. ὀξυιαφω. P. ὀξυβάφῳ. Pl. Br. — Nr. 106. τ αὐτ. Br. II. 330. nr. 65. An. II. 2. p. 479. P. V. 3. ἐρίζητο. P. ἐῤῥοίζοιτο. ed. pr. Flor. Ald. 1. Asc. ἐῤῥοίζητο. vulgo. V. 5. ἤματα. P. — Nr. 107. In membr. hoc epigr. cohaeret cum praecedente, a quo recte sejungitur in Plan. p. 158. St. Br. II. 330. nr. 68. An. II. 2. p. 481. V. 1. φύλλω πεφρημένος. P. πεφορημένῳ. Pl. Br. V. 3. παλικάμπῃ. P. Pl. ἢ πιτυκάμπτῃ. Br. c. Steph. sic pro πιτυοκάμπτης dici posse existimans. Quem imitari non sum ausus. Adjectivi forma παλικαμπὴς est ap. Schol. Apoll. Rh. IV. 1315. p. 324. Inter varia Scironis nomina etiam hoc fuisse potuit. V. 4. ἁπλώσας. Artemidor. Onirocr. I. 76. p. 105. ὀρχοῦνται καὶ ἁπλοῦσι τὰ σώματα. Aelian. H. An. VIII. 10. τὰς πτέρυγας ἁπλώσασαι. Ap. Alciphr. L. III. 3. p. 278. ἐγὼ δὲ τὴν σαγήνην ἁπλώσας ἠπόρουν ὅ τι πράξαιμι. frustra fortasse vexatur vulgata lectio in loco, ut mihi quidem videtur, mutilo. V. 4. κανάβιον. P. καννάβινον et κανάβινον editt. Pl. quod restituendum videtur. De κάναβος ejusque usu dixi in Animadversionibus.

Nr. 108. ἄδηλ. Edidi in Paralip. I. nr. 123. p. 695. V. 2. κλίνῃ. V. 3. ποῦ τὸ χεῖλος. Scr. ποῖ. Cf. nr. 133. v. 5. — Nr. 109. in membr. cum praecedente cohaeret. V. 2. ἀλλ' ἔῤῥιπται χαμαί. Fortasse ἔῤῥιπται δὲ χαμαί. — Nr. 110. νικαρ. Br. II. 353. nr. 16. An. II. 3. p. 32. V. 6. ἀπεκρέμασε. P. Br. ἀπεκρέμασεν. Pl. — Nr. 111. Sine lemmate. Sed quum praecedat epigr. *Nicarchi*, et sequenti tetrasticho adscriptum sit τοῦ αὐτοῦ, vix dubitari potest, hoc quoque distichon cum sequentibus eidem poëtae tribuendum esse. In Plan. p. 158. St. *Lucillii* nomen praefixum. Br. III. 172. nr. 109. ut ἀδέσποτον. An. III. 1. pag. 346. V. 2. ἀπηγχόνισεν. P. Plan. ἀπηγχόνισε. Br.

Nr. 112. εἰς ιατρ τ αὐτ. Br. II. 324. nr. 38. tamquam *Lucillii*, cui cum seqq. tribuitur in Plan. p. 147. St. An. II. 2. p. 465. V. 2. εἰπὲ τάλας. P. τάλαν. Pl. Br. metro claudicante. Nominativus pro vocativo bene habet. οὕτω εὔοκοπος. P. οὕτως εὔκοπος. Pl. Br. εὔσκοπος restitui; idem quod εὔστοχος. Apollon. Rh. IV. 1716. Αἰγλήτην μὲν

εὐσκόπου εἵνεκεν αἴγλης Φοῖβον κεκλόμενοι. Christodor. Ecphr. 368. πᾶσιν μὲν εὔσκοπος εἴδετο μάντις. Philostr. Vit. Soph. p. 556. εὐσκόπως εἶχε τῶν ἀποκρίσεων. V. 3. ὀλυμπικόν. P. Pl. Br. Ὀλυμπιχὸν corr. Scaliger in not. mst. Ὀλυμπικὸς μάντις recurrit in ep. *Nicarchi* nr. 162. De utraque nominis forma dixit Wyttenbach. ad Plutarch. de S. N. V. p. 19. Bast. et Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 292. Hic Ὀλύμπικος scribendum existimat. — ἀλλα διαυτοῦ. P. ἀλλὰ δι᾽ αὐτῆ. Plan. δι᾽ αὐτῆς. Br. pro arbitrio. Acute Scaliger, ἀλλὰ διαυγοῦς. Rectius tamen, ni fallor, scripseris: ἀλλὰ διαυγῆ .. βλέφαρα. *oculos pellucidos* (non, ut Olympici, obscuratos) ex gemma pellucida factos. Quint. Smyrn. L. XII. 144. in descriptione fabricae equi duratei: οὔατα δ᾽, ὀφθαλμούς τε διειδέας, ἄλλα τε πάντα. Furti insimulari medicum existimabat Lessingius. Longe aliam viam ingressus Graefius Epist. cr. in Bucol. gr. pag. 11. corrigit: οὐ μόνον ἐκτύφλωσεν Ὀλυμπικόν, ἀλλ᾽ ἀδιάντου Εἰκόνος ... quod ob similitudinem cum vestigiis membr. blanditur; sed exempla desidero verbi διαίνειν pro ἀλείφειν, et ἀδίαντος pro ἀνηλιφής usurpati. V. 4. ἐξέβαλεν. P. Pl. ἐξέβαλε. Br.

Nr. 113. τοῦ αὐ. Br. II. 324. nr. 36. ut *Lucillii* ex Plan. p. 147. An. II. 2. p. 463. — *Nr.* 114. τοῦ αὐ. Br. II. 325. nr. 41. item ut *Lucillii*. An. II. 2. p. 467. V. 1. ἑρμογένην. P. ἑρμογένη. Pl. Br. Cf. p. 534. nr. 190. V. 3. ὁ Κρόνος. P. Pl. Recte de sidere infesto Grotius: *Ridens ille, mihi Saturnus tarda minatur.* ὁ χρόνος. Br. Vulgata tamen in hoc disticho non videtur integra; praesertim verba σὺ νόει, si sensum habent, certe frigent. Saltem distinctione post λέγει deleta, junge, σὺ νόει τί ὁ Κρόνος λέγει. Suspicabatur Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 405. τί μὲν ὁ Κρόνος ἐννεάμηνος, φησί, λέγεις σύ, ποιεῖ· τἀμὰ δὲ ... *tu quidem narras, quae Saturnus post decem menses facturus sit.* Nondum me poenitet conjecisse: τί μέγ᾽, εἰ Κρόνος ἐννέα μηνῶν, φησί, λέγει σύνοδον; *quid tam magnum, si Saturnus mihi novem mensium portendit terminum?* σύνοδος μηνῶν dictum per periphrasin, ut in Append. T. II. p. 802. nr. 136. δισσὴν πληρώσας πεντάδα τῶν συνόδων. In his saltem probabile: τί μέγ᾽, εἰ. .. Lucian. T. VIII. p. 291. οὗτος δέ, τί μέγα, εἰ ἐμπεσὼν τεθνήξεται συναρμοσθεὶς ὑπὸ τοῦ πυρός. Plutarch. Vit. Lycurg. c. 20. καὶ τί μέγα, ἔφη, Ἠλεῖοι ποιοῦνται, δι᾽ ἐτῶν πέντε ἁμέρᾳ μιᾷ χρώμενοι τᾷ δικαιοσύνᾳ; Liban. T. IV. p. 499. 17. καὶ

γὰρ εἰ μὲν ἐμέλλετε στρατηγοῦ στερήσεσθαι μόνον, τάχ' ἂν ἦν οὐ μέγα. Sed ap. Eund. T. IV. p. 178. 28. *τί τοῦτο τῇ πόλει, κεῖσθαί με νοσοῦντα.* Reiskius sine causa idonea tentat, *τί μέγα τοῦτο.* P. V. 6. *ἀπεσκάιρισεν.* P. Pl. sine *ν* Br.

Nr. 115. *τον αν.* Br. II. 325. nr. 39. An. II. 2. p. 466. tamquam *Lucillii* cum Pl. V. 1. *ἔχῃς.* P. *ἔχεις* editt. ante St. V. 2. *ἴασιν.* P. *Ἴσιν.* Pl. Br. *ἀλφικράτη.* P. *ἀμφικράτη.* Pl. *ἀρποκράτην.* Br. pluribus praeeuntibus. V. 3. *θεός.* P. Br. *θεόν.* Pl. — *Nr.* 116. *τ αυτ.* Br. II. 325. nr. 40. An. II. 2. p. 466. ut *Lucillii.* — *Nr.* 117. *στράτων.* Br. II. 389. nr. 99. An. II. 3. p. 128. V. 1. *χρύσην. ἔχρισεν.* P. *ἔχρισεν.* Br. *ἐνέχρισεν.* Pl. ut mox nr. 122. *πέντ' ἐνέχρισε πάλιν.* nr. 126. *ἂν δὲ δὶς ἐγχρίσῃ με.* V. 2. *μακρόν.* P. Pl. *μακρῶν,* quod in nonnullis codd. legi observavit Opsopoeus, recepit Br. V. 5. *διπλεθρῶ.* P. *διπλέθρον.* Pl. Br. V. 10. *οὐκέτι μήποτ' ἴδῃ.* sic omnes. Br. suspicatur, *οὐκέτ' ἂν οὔποτ' ἴδοι.* Vulgatam sic accipe: *φοβητέον, μὴ οὐκέτι ἴδῃ ποτ' οὐδ' ἐλέφαντα.* — Cum hoc epigrammate in membr. cohaeret

Nr. 118. quod infra p. 552. *Callicteri* inscribitur; in Planud. p. 148. St. *Nicarcho.* Ut Nicarchi exhibuit Br. II. 355. nr. 27. An. II. 3. p. 40. V. 1. *οὔ μ' ἔκλυσε Φείδων, οὐδ' ἥψατο* malebat Br. — *Nr.* 119. *τ αυτ.* Infra p. 552. *Callicteris;* in Plan. *Nicarchi.* Br. II. 355. nr. 26. An. II. 3. p. 39. V. 1. *ὁ ἰατρός.* P. 1. *ἰητρός.* P. 2. Pl. Br. V. 2. *γινώσκει.* P. 1. *γιγνώσκει.* P. 2. Pl. V. 4. *τὸν φακον.* P. 1. Br. *τὸν τάφον.* P. 2. Pl. — *Nr.* 120. *τ αυτ.* Br. II. 356. nr. 28. An. II. 3. p. 40. V. 2. *τετραπέδους.* omnes. *τετραπόδους* Scaliger in not. mst. Alio sensu *τῆς τετραπόδου λείας* dixit Polyb. I. 29. p. 76. Nihil tamen prohibet, quominus idem vocabulum de mensura usurpatum fuerit. Commemoratur etiam *ἑξάποδος* ap. Steph. Th. L. Gr. T. III. p. 514. F. G. Inter *ἑκατόμποδον* et *ἑκατόμπεδον* fluctuant libri ap. Homer. *Ἰλ. ψ.* 164. ubi vid. Heyn. T. VIII. p. 391. qui *ἑκατόμπεδον* praetulit cum Wolfio. V. 4. *τέθνηκεν, γέγονεν.* P. Pl. *τέθνηκε, γέγονε.* Br.

Nr. 121. *τ αυτ.* Br. II. 356. nr. 29. An. II. 3. p. 40. — *Nr.* 122. *τ αυτ.* Br. II. 356. nr. 30. An. II. 3. p. 40. V. 1. *πέντε ἰητρός.* P. *πέντ' ἰητρ.* Pl. Br. *ἰατρὸς* primam in thesi producit etiam alibi, ut

ap. Theocr. Eid. XI. 5. In hiatu non haeserunt Plan. et Br. infra nr. 188. ubi omnes ἂν δὲ ἰατρεύῃ. V. 2. πάλιν, ut *rursus*, orationi continuandae inservit. ἅμα suspicabatur Casaub. in not. mst. P. V. 4. γέγονεν. P. Pl. γέγονε. Br. — *Nr.* 123. ἠδύλου. Br. I. 484. nr. 5. (9.) An. I. 2. p. 339. In Plan. ed. Flor. pr. et Ald. 1. ἄδηλον, quod fortasse ex ἡδύλου natum. V. 2. εἰςῆλθεν. P. Pl. εἰςῆλθε. Br. V. 3. ἀκόνιτος. P. ἀκόνιτον. Pl. Br. Illud restitui; ubi venenum est, ait, quod tam pestiferam naturam habeat? Dicitur τὸ ἀκόνιτον et ἡ ἀκόνιτος. Etymol. M. p. 46. ed. Lips. ἀκόνιτον, βοτάνη δηλητηριώδης. . . Εὐφορίων δὲ θηλυκῶς λέγει τὴν βοτάνην. — V. 4. μίτραις. P. μήτραις. Plan. editt. vett. usque ad Ascens. — *Nr.* 124. νικαρ. Br. II. 356. nr. 31. An. II. 3. p. 41. V. 2. ἐστέρησεν. P. et ed. Flor. Aldd. tres. ἐστέρισεν. Asc. St. ἐστέρισε. Br. Hinc et ex epigr. ἀδεσπ. p. 551. nr. 335. v. 4. στερίζω venit in Lexica. Scripsi ἐστέρεσεν cum Schaefero ad Apoll. Rh. T. II. p. 68. — V. 5. κηρύκιον γάρ. Quum in κήρυκος media syllaba producatur, Bothius in not. mst. corrigit: κηρύκειον ἔχων. Fuisse tamen inter veteres grammaticos, qui ῠ in hac voce interdum corripi posse existimarent, apparet ex Etym. M. p. 511. 45. (464. ed. Lips.) Eustath. ad Ἰλ. ρ. p. 1145. 50. Hos igitur Nicarchus secutus esse videtur. Antimachi locum, ubi in κήρυκας media vulgo corripitur, emendare conati sumus in Addit. ad Athen. p. 257. ἔχω. P. ἔχων. Pl. Br.

Nr. 125. ἀδέσποτ. Br. III. 169. nr. 96. An. III. 1. p. 340. V. 3. ἀπενταφόων. P. ἀπ' ἐνταφίων. Pl. Br. V. 4. εισεπιδεσμεύειν. P. Pl. εἰς ἐπιδ. Br. V. 5. εἰς ἐνταφιάζειν. P. Br. εἰσενταφ. Pl. Recte praepositio in utroque versu a verbo sejungitur. Notanda articuli ellipsis ante infinitivum, modo praecedente praepositione, modo sine ea. Sic p. 548. nr. 16. τὸν δ' εὐθὺς στεφανοῦν ἀθλοθέτης ἐκάλει. p. 551. nr. 332. οὐ πλεῖν, ἀλλ' ἀντλεῖν ἡμᾶς Εὔανδρος ὁ πρωρεὺς Εἰς τὴν εἰκόσορον φαίνεται ἐμβιβάσας. p. 572. nr. 22. καὶ πρὸς ἀναγνῶναι φωνὴν μέλι. p. 596. nr. 175. τὸν μὲν ἐπ' οὐδὲν ἰδεῖν, τὸν δ' ἐπὶ μοῦνον ἰδεῖν. Liban. T. IV. p. 1061. 9. ἄνδρες δὲ ἄρτι πόλεως ἦσαν (scr. ἐξῄεσαν), οἷς βίος πρὸς θήραν· ἐπαγόμενοι θῆρας (scr. κύνας) ἅμα καὶ στάλικας, οἷς ἐστι (fort. καὶ ἵππους ἐς τὸ) θηρᾶν· καὶ διώκειν μὲν ἵππους, ἰχνεύειν δὲ κύνας.

Nr. 126. ἄδηλο. Br. III. 169. nr. 95. An. III. 1. p. 340. V. 2. καινόν. P. Br. κενεόν. Pl. Ap. Achill. Tat. L. VII. 11. p. 502. οὐ

παύσεσθε φληνάφων, καινῶν καὶ τηλικούτων ἔργων τιθέμενοι παιδιάν. scr. cum Bodenio φληνάφων κενῶν. quod in edit. Bip. neglectum. — τῶν γναφικῶν. P. Pl. γραφικῶν Br. cum pluribus. Vera videtur correctio. Quum tamen multa sint in talibus, quae ignoremus, et fieri possit, ut etiam fullones spongiis usi sint, a membr. recedere non sum ausus. — *Nr.* 127. εἰς ποιητάς. πολλιανοῦ. Br. II. 439. nr. 2. An. II. 3. p. 269. V. 3. τοίνυν raro initio orationis collocatur, nec sine corruptelae suspicione. Vide igitur, an τοιγάρ scribendum sit. Ap. Plutarch. Vit. Rom. c. 17. scr. ex codd. τοῦτο τ ο ί ν υ ν καὶ πρὸς τὴν Ταρπηΐαν τότε παθών.

Nr. 128. τ αὐτ. Br. II. 439. nr. 3. An. II. 3. p. 269. V. 4. χοιρείας. P. χηρείας et χειρείας editt. Pl. χοιρείης. Br. „Florus, ob acceptam in agone musico coronam celebrato convivio, Polliano, qui invitatus non adfuerat, frustum suillae carnis miserat." ¶. V. 5. τοὶ γάρ (τοι) θάρσει. P. τοιγάρ θάρσει. Pl. Br. πάλιν. P. πάλι. Pl. Br. γίνου. P. γίγνου. Pl. — *Nr.* 129. κεραλίου. Br. II. 345. nr. 1. An. II. 3. pag. 7. In Plan. pag. 165. St. λουκιανοῦ. — *Nr.* 130. πωλλιαν. Br. II. 439. nr. 1. An. II. 3. p. 267. V. 1. ἐπεῖτα. P. V. 4. πάλιν. P. πάλι. Plan. Br. V. 6. χελιδόνεα. P. et editt. usque ad Steph. qui χελιδόνια dedit. Sic Br. Theocr. Eid. XIII. 140. κυάνεόν τε χελιδόνιον.

Nr. 131. λουκιλλ. Br. II. 332. nr. 76. An. II. 2. p. 487. V. 1. πάντ' ἐγενήθη. omnes usque ad Br. qui ἐπεκλύσθη tacite correxit. Durior in vulgata oratio, nec nisi per anacoluthiam explicanda. Junctae sunt enim duae locutiones, altera per passivum elata: οὔτε ἐπὶ Δευκαλίωνος τοσοῦτοι ἀπώλοντο. altera per activum: οὔτε Φαέθων καταπρήσας τοὺς ἐπὶ γῆς τοσούτους ἀπέκτεινεν. De forma ἐγενήθη, bis in hoc epigr. obvia, dixit Heyn. ad Apollod. T. I. p. 7. — V. 5. κατὰ τεσσ. P. κακά. Pl. Br. Ap. Liban. T. III. p. 40. 11. τί γὰρ ἂν τοῦ διαφθείρεσθαι τοὺς νέους ... δεινότερον καταγένοιτο. scribendum videtur, δεινότερον κακὸν γένοιτο. — *Nr.* 132. τ αὐτ. Br. II. 333. nr. 80. An. II. 2. p. 490. In Plan. p. 164. St. ἄδηλον. V. 2. ἤρεσε. P. et ed. St. antea in omnibus editt. erat ἤρεσκε. — εἴπῃ. P. εἴπῃ. Br. εἴποι. vulg. — V. 4. ἄγαν, posteriore producta. Vid. Br. ad Soph. Oedip. T. 439. ad Aristoph. Nub. 199. 1120. V. 5. οὕτως. P. Br. οὕτω. Pl. quod suavius ad aures accidit. ἔχων. P. ἔχον. Pl. Br.

Nr. 133. τ αὐτ. Br. II. 333. nr. 77. An. II. 2. p. 488. V. 1. εὐτυχίδας. P. εὐτυχίδης. Pl. Br. V. 3. αὐτῷ. P. αὐτῷ. Pl. Br. V. 5. ποῦ. P. Pl. ποῖ scripsi c. Schaefero Melet. p. 98. Contra ap. Achill. Tat. III. 17. p. 137. scr. εἰ διάκονος θεοῦ τις (sic codd.) εἶ, δέομαί σου, ποῦ (ποῖ vulg.) γῆς εἰμι. At Ib. L. VIII. 2. pag. 312. ποῦ φεύγωμεν τοὺς βιαίους; scr. ποῖ. ἀπέλθει. P. ἀπέλθῃ. Pl. ἀπέλθοι corr. Br. quod minime probandum. V. 6. γῆν κατέχειν miror dici eum, qui *apud inferos* versatur. Longe alio sensu Xenoph. Cyrop. II. 1. 1. προσευξάμενοι θεοῖς καὶ ἥρωσι, τοῖς Περσίδα γῆν κατέχουσι et alii in similibus. Quare vide, an scribendum sit: ἐπεὶ χάδην Εὐτυχίδης κατέχει.

P. *Nr.* 134. τ αν. Br. II. 332. nr. 74. An. II. 2. p. 486. V. 2. ταῦτα. P. Pl. στάντε tacite correxit Br. Cogitari possit de ἄντα πρὸς ἀλλήλως, respectu habito ad Homericum, ἄντα μάχεσθαι. Ἰλ. τ. 163. ἄντα τιτύσκεσθαι. Ὀδ. ω. 181. — *Nr.* 135. τ αν. Br. II. 333. nr. 78. An. II. 2. p. 489. V. 1. μὴ κέτι. P. V. 2. παρὰ σοί. P. et Schol. Wechel. Br. παρὰ σοῦ. Vulg. V. 3. πάλιν in P. omissum supplet Pl. Br. V. 4. σταζόμενον. P. σφαζόμενον. Pl. Br. Sic supra p. 415. nr. 349. ἀκεστορίης, in Cod. scriptum ἀκεσφορίης. V. 5. πάσχων. P. πάσχω. Pl. Br. V. 6. οἱ καταδείξαντες. P. Pl. Br. οἱ καταλείξαντες corr. Scaliger ad Sueton. T. I. p. 658. ed. Burm. idque ad legem quandam Caligulae refert. Doctior conjectura quam verior. Vulgatam tuetur Lobeckius ad Soph. Ajac. p. 401. poëtam judicans iis imprecari, qui scribendi artem in lucem protulerint, papyri et calamorum inventoribus. In hunc sensum etiam Huetius accipiebat haec verba. Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 406. corrig. σοὶ καταδείξαντες. *qui te legere et scribere docuerunt.* Sed in hac sententia articulum abesse posse dubito.

Nr. 136. τ αὐτοῦ. Br. II. 333. nr. 79. An. II. 2. p. 490. V. 3. προσελθών. P. προελθών. Pl. Br. Illud restitui, *me petens.* — V. 6. ἡμερίων. H. de Bosch, vulgatae patrocinio suscepto, ἡμερίους *mortales* significare multis exemplis docuit, de quo nemo dubitabat; sed quomodo haec significatio cum totius enuntiationis sensu conciliari posset, non docuit. Grotius vertit: *Jam si quid miserere, canent tua signa receptum: Obtinuit bellis otia flens Priamus.* Suspicabar ἠρεμίας, quod de induciis accipiebam, quas Priamus precibus apud Achillem

obtinuit. Sed quum sic tautologia quaedam insit in verbis εἰς ἀνοχὰς et ἠρεμίας, aliud quid latere facile crediderim. — ἔτυχεν. P. Pl. ἔτυχε. Br. — Nr. 137. τ αὐτ. Br. II. 332. nr. 73. An. II. 2. p. 485. In Plan. p. 165. est ἄδηλον. V. 6. ἔνθεν μακρὰν ἄρας. P. Pl. μακρὰν ἔνθεν ἄρας. Br. In ἄρας prior syllaba non magis potest corripi, quam posterior in μακράν. Quare scripsi: ἔνθεν μάκρ', ἄρας... Est etiam in μακρὰ spatii significatio, ut in μακρὰ βιβάς, μακρὰ ἀΰσας. Vid. Kuhn. ad Aelian. V. Hist. I. 23. Malim tamen in Cod. reperiri: εἰ δ' ἐστι τὸ κῦμα Μακρὰν, ἀλλ' ἄρας εἰς τὸ φρέαρ με βάλε. Friedemannus de Med. Syll. Pent. p. 326. ἔνθε μακρὰν ἄρας corrigendum censet, comparans adverbia ἔνερθε, ὄπισθε, et similia, quorum exempla congessit Bast. ad Gregor. Cor. p. 166. s.

Nr. 138. εἰς γραμματικοὺς. λουκίλλου. Br. II. 327. nr. 48. An. II. 2. p. 472. V. 2. σολοικίζων. P. σολοικίζον. Pl. Br. qui σολοικισμὸν δέχεται suspicatur. De magicis defixionibus usurpatum verbum δέω illustravi in Animadverss. Mox nr. 148. κἀγὼ τοῦτον ἰδὼν τὸ στόμα μου δέδεται. Addo Harpocr. in καταδεδέσθαι. Vales. ad Euseb. de Laudib. Const. p. 532. C. (T. I. p. 255. C. ed. Parisin. 1678.) Valken. ad Herodot. IV. p. 312. 65. Astium ad Platon. de Rep. p. 406. σολοικίζον dictum per prolepsin, quam vocant.

Nr. 139. τ αὐτοῦ. Br. II. 317. nr. 4. An. II. 2. p. 438. In Plan. p. 138. ἄδηλον. V. 1. γραμματικὸν ζηνωνὶς ἔχει πώγωνα μένανδρον. P. γραμματικὸς Ζήνων ὃς ἔχει π. μ. Pl. Melius Br. γραμματικὸς Ζήνωνος ἔχει πώγωνα Μένανδρος. At nec hoc cum sequentibus satis vinctum, et *barba Zenonis* ad Stoicorum sapientiam significandam non valde apta. Nec quod ipse in margine conjeci satis firmum. V. 2. φὴς συνεστ. P. φησὶ συν. Plan. φῂς οὐ συν. Br. V. 3. αὔτη μελέτη. P. αὐτῇ μελέτῃ. Pl. αὐτῷ μελετῶν. Br. cum Salm. αὐτὸς μελετῶν. Scaliger in not. mst. οὕτως. P. Pl. οὗτος. Br. cum Huetio. Membr. Palatin. lectionibus denuo perpensis, totum hoc epigr. non in Grammaticum paediconem, quod vulgo existimant, compositum esse existimo, sed in mulierem Grammatici moecham. Sic enim, una duabusve litteris leviter immutatis, legendum videtur:

Γραμματικὸν Ζηνωνὶς ἔχει πώγωνα Μένανδρον·
τὸν δ' υἱὸν τούτῳ φησὶ συνεστακέναι·
τὰς νύκτας δ' αὐτῇ μελετῶν οὐ παύεται οὗτος,
πτώσεις, συνδέσμους, σχήματα, συζυγίας.

Sic haec satis faceta. Mulieris nomen *Ζηνωνίς* (V. Suid. in ἁρμάτιος. T. I. p. 352. et T. II. p. 9.) fictum fortasse ad significandam mulierem philosophiae et eruditionis studiosam. Illa Menandrum alebat quendam, quod ad barbam, Grammaticum, eique se filium in disciplinam tradidisse narrabat. Sed ille Zenonidem exercebat per noctem, casus, copulas, conjugationes et schemata illi tradens.

Nr. 140. τ αὐτοῦ. Br. II. 323. nr. 28. An. II. 2. p. 257. V. 1. ταύταις ταις ... ἀοιδομάχαις. P. τούτοις τοῖς ἀοιδομάχοις. Pl. Br. V. 2. τοῖς. P. Br. ταῖς. Pl. V. 3. πεῖν. P. πίν. Pl. Br. Illud ob cod. auctoritatem praetuli Ex plebejo sermone Lucillium hoc adoptasse suspicatur Buttmannus in Mus. Stud. Antiqq. I. 1. p. 247. sq. P. V. 4. πρτάμω. P. — *Nr.* 141. εἰς ῥητορ λουκίλλου. Br. II. 334. nr. 84. An. II. 2. p. 493. V. 3. δέ μοι. P. δ' ἐμοί. Br. V. 8. Sensus est: non convenit inter orationem Meneclis et rem, de qua dicere instituit. — *Nr.* 142. τ αὐτ. Br. II. 335. nr. 87. An. II. 2. p. 496. Ap. Plan. p. 170. St. *Ammiano* tribuitur. V. 3. ταύτῃ. P. ταυτί. Pl. Br. V. 4. σκεψάμενος. P. Pl. σκηψάμενος. Br. nescio quare. *Σκέπτεσθαι* usurpatur de oratore, qui dicenda dispicit et meditatur; unde ἐσκεμμένος ῥήτωρ, *probe meditatus*, ap. Polluc. IV. 20. Demosth. Or. in Mid. T. I. p. 576. 15. τάχα τοίνυν ἴσως καὶ ταῦτ' ἐρεῖ, ὡς ἐσκεμμένα καὶ παρεσκευασμένα πάντα λέγω νῦν ἐγώ. ἐγὼ δέ γ' ἐσκέφθαι μέν, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, φημί, καὶ οὐκ ἂν ἀρνηθείην, καὶ μεμελετηκέναι. Vid. Ernest. Techn. Rhet. p. 308. Verus orator res et orationem, Criton voculas tantum et vocularum formas circumspiciebat.

Nr. 143. τοῦ αυ. Br. II. 335. nr. 85. An. II. 2. p. 494. V. 3. ἐθέλεις. margini adscriptum ηισ i. e. ἐθέλῃς. P. V. 4. μελέται. P. μελέτω. Pl. μελέτα. Br. c. Brodaeo. V. 5. γάρ σοῦ. P. γάρ σου. Pl. Br. Illud antithesis rectius esse ostendit. V. 6. σολοικίζει. quaedam editt. Plan. — *Nr.* 144. κεφαλίου. Br. II. 345. nr. 2. An. II. 3. pag. 8. V. 1. παράσημα. Vid. de hac voce ad Themist. Or. XXI. p. 255. D. in Append. ad Dion. Halic. de Comp. Verb. a Fr. Göllero edit. p. 271. s. Insolentius de infantibus male natis Gregor. Naz. Carm. II. T. II. p. 54. A. ἠλιτόμηνα, καὶ ἔκφρονα, καὶ παράσημα, λώβην ἀνδρομέης γενεῆς. V. 2. ἐστίν. P. Pl. ἐστί. Br. V. 3. κάρκιρε. P. κάρκαιρε. Pl. Br. Vid. Homer. Ἰλ. υ. 157. et Heyn. T. VIII. p. 40.

Non sine causa Cerealius exempla verborum *inanem strepitum* significantium cumulat. V. 5. τοῖσ πράγμασι. P. et editt. vett. τοῖς γράμμασι. ed. Asc. St. Br. Hoc sine dubio verius. De illorum vocabulorum confusione vid. Bastium ad Gregor. Cor. pag. 185. not. *** Schaefer. ib. p. 284. — V. 6. ὥς γε. P. ὥςτε. Pl. Br.

Nr. 145. ἄδηλον. Br. III. 171. nr. 104. An. III. 1. p. 344. V. 2. ῥήτωρ ἦν εἰκών. P. Pl. Br. Si sincera est lectio, ἦν pro ἐστὶ positum, qui usus non apud Atticos tantum obtinet (vid. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 328. T. IV. p. 54.), sed apud alios quoque, ut Theocrit. Eid. V. 79. ἦ στωμύλος ἦσθα, *Κομάτα.* ubi vid. Schaefer. p. 220. Theognis v. 519. πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίγνεται ἥδε, *Πλουτεῖν*· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος. Herodot. IV. 64. δέρμα δὲ ἀνθρώπου ἦν ἄρα σχεδὸν δερμάτων πάντων λαμπρότατον λευκότητι. Ap. Aelian. autem H. A. XI. 11. οὐκ ἦν δὲ ἄρα, οὔ. certe voculae οὐκ ἦν non sunt depravata; nec ap. Liban. T. IV. p. 898. 12. τοῦτο δὲ ἦν ἀποστερῆσαι ταφῆς. lectio vulgata sollicitari debet. In nostro epigr. Scaliger in not. mst. corrigit: ῥήτορος ἥδ' εἰκών. Ipse malim: ῥήτωρ ἥ γ' εἰκών. *imago quidem orator est;* meditari enim videtur; orator autem nonnisi imago imaginis. Saltem transponenda vocabula: εἰκὼν ἦν ῥήτωρ.

Nr. 146. ἀμμιαν̆. Br. II. 385. nr. 2. An. II. 3. p. 135. In Plan. p. 170. St. Ἀββιανοῦ, ut supra p. 509. nr. 13. 14. 15. 16. V. 2. πεντάκι διακοσίους. P. ed. pr. Flor. Ald. pr. Asc. πέντε διακοσίους. Ald. 2. 3. Membr. lectionem cum Br. restitui. In διακοσίους duae priores syllabae in unam coalescunt. Vid. Br. in not. ad h. l. et supra ad p. 446. nr. 524. v. 9. Adde Hermann. Elem. Doctrinae Metr. p. 54. s. et p. 86. ed. sec. — V. 3. μέν, φησίν. P. Junge νῦν μέν· φησὶν autem orationi interjectum. ¶. *Nr.* 147. τ̆ αυ. Br. II. 385. nr. 3. An. II. 3. p. 136. — *Nr.* 148. λουκίλλιυ. Br. II. 335. nr. 86. An. II. 2. p. 495. V. 1. πρώιην. P. V. 2. ἐβαρβάρισεν. P. sine littera paragogica Pl. Br. V. 4. κἀγώ ... ἰδὼν .. τὸ στόμα μου δέδεται. Vid. not. ad p. 318. nr. 707. v. 8.

Nr. 149. ἄδηλον. Br. III. 171. nr. 105. An. III. 1. p. 344. In Plan. p. 170. St. *Ammiano* inscribitur. V. 1. μέδον. P. Br. μέδων. Pl. — *Nr.* 150. ἀμμιαν̆. Br. II. 385. nr. 1. An. II. 3. p. 135. V. 1. κατ' ἐνύπνιον. Dicendum fuerat ἐνύπνιον ἰδὼν aut ἐξ ὀνείρου

ὄψεως. Illud enim *somniantem* Athenagoram dedicasse pileum significat. Vid. Phrynich. Eclog. p. 186. V. 3. οἴσομεν Ἑρμῇ. *Mercurio dedicabimus*, cujus favore Athenagorae ars, sicut ἑρμαῖον aliquod, forte per somnium obtigit. — *Nr.* 151. ἀδέσπο. Br. III. 170. nr. 101. An. III. 1. p. 343. V. 1. ῥήτορος εἰκών. P. Pl. εἰκόνος εἰκών. Br. e Casaubono ex nr. 145. De rhetore Rufo Ausonius epigr. 51. *Diceret sed ipse vellem, rhetor hoc mi: non potest. Cur? ipse rhetor est imago imaginis.* V. 2. λαλέει· οὐδέν. Hiatum interpunctio excusabilem reddit. — *Nr.* 152. ἀμμιαν. Br. II. 385. nr. 4. An. II. 3. p. 136.

Nr. 153. εἰς φιλοσόφους. λουκίλλου. B. II. 323. nr. 30. An. II. 2. p. 460. V. 1. κάνυποδ. καὶ ῥιγοῦν. Parasitus in philosophos invectus ap. Liban. Tom. IV. p. 223. 13. οἷς ἔργον οὐδέν, ἢ τὸ τιμωρεῖσθαι σφᾶς αὐτούς, ὡς ἀδικοῦντας, καὶ πιέζειν ἀγρυπνίᾳ, καὶ λιμῷ καὶ πόνοις· τοὺς ὠχριῶντάς γε (fortass. ὠχριῶντας λέγω), τοὺς ἀνυποδήτους, τοὺς γυμνοὺς ἐξ ἡμισείας. V. 4. καὶ σὲ λέγουσι Κύνα. et ego fustem gero, et tu Canis audis; ut recte igitur fuste in te usurus sim. — *Nr.* 154. τ αυτ. Br. II. 326. nr. 47. An. II. 2. p. 471. V. 3. ἐκ τριόδου. ἐν τριόδῳ malebat Casaub. in not. mst.

Nr. 155. τ αυτ. Br. II. 318. nr. 6. An. II. 2. p. 441. In Plan. p. 187. *Ammiano* inscribitur. V. 2. ῥιγομάχος. P. ῥιγομάχας. Pl. Br. utraque forma proba. Vid. ad p. 403. nr. 285. V. 4. κακοστομάχων. nunc non magis quam olim intelligo. Fortasse scribendum, ἔργα κακοστομάτων, in quo vocabulo arguta est ambiguitas, quum et de fellatore, et de eo, qui oris foetore laborat, accipi possit. — *Nr.* 156. ἀμμιανοῦ. Br. II. 388. nr. 21. An. II. 3. p. 143. V. 1. οἴει. ut ὄψει. nr. 191. v. 6. Vid. ad p. 90. nr. 16. v. 1. p. 290. nr. 524. v. 6. P. V. 3. κείρων. P. κεῖρον. Pl. Br. De philosopho Alciphr. L. III. 55. p. 404. οὗτος ὁ πρεσβύτης, ὁ κουρειῶν τὸ γένειον. Scr. ὁ κορειῶν. V. 4. γέγονεν. P. Pl. γέγονε. Br.

Nr. 157. τ αυτοῦ. Br. II. 383. nr. 22. An. II. 3. p. 144. V. 1. ποῖ δὴ καὶ πόθεν. Vid. de hac formula, perperam olim in duas discerpta, Ruhnk. ad Xenoph. Memor. p. 231. (p. 306. ed. Schneid.) Schaefer. ad Dion. Hal. p. 99. — *Nr.* 158. ἀντιπάτρ. Br. II. 22. nr. 61. An. II. 1. p. 57. V. 2. βριθὺ σιπωπείου. P. βριθοσιπωπίτου. Pl. βριθὺ σιπωπίτου. Br. Forma σιπώπειος non occurrit, sed σιπωπεύς, et σιπωπίτης. V. 2. διογένους. P. διογένευς. Pl. Br. V. 3.

ῥυπόεντι. P. Br. ῥυπόωντι. Pl. Ap. Homer. Od. ν. 435. χιτῶνα ῥυπόωντα. quidam ῥυπόεντα. — πεπαλαγμένον. P. et sic Lectt. Ald. 1. cui St. obtemperavit. Reliquae fluctuant inter πεπλασμένον, πεπλαγμένον, πεπλαμένον. Iis, quae in Animadverss. attulimus, adde Orph. Argon. 568. αἵματι καὶ κονίῃ πεπαλαγμένον. Ib. 1241. τοίῳ σφι λύθρῳ πεπαλαγμένοι ἐστέ. Apollon. Rhod. III. 1046. σάκος πεπαλαγμένον ἔστω Καὶ ξίφος. V. 4. διπλάδιον. P. Ald. 2. ex Lectt. Ald. pr. Vulgo διπλάσιον. Illam formam ex hoc uno loco novi. V. 5. ἦ γάρ. P. Aldinae tres. Br. ἦν γάρ. Asc. St. V. 6. οὖν. P. ὄυν. Pl. Br. V. 8. ὅπλατ' ἃ μή. P. ὅπλα τὰ μή. Pl. Br.

Nr. 159. εἰς μάντεις λουκίλλου. Br. II. 326. nr. 45. An. II. 2. p. 470. — *Nr.* 160. τ αὐτ. Br. II. 325. nr. 42. An. II. 2. p. 468. V. 4. ποεῖ. P. ποιεῖ. Pl. Br. Vid. p. 422. nr. 380. v. 4. p. 458. nr. 598. v. 7. — *Nr.* 161. τ αὐτ. Br. II. 325. nr. 43. An. II. 2. p. 469. V. 3. ἐὰν ἤδη. P. Pl. ἐάν γ' ἤδη. corr. Hermann. ad Orph. p. 767. — *Nr.* 162. νικαρ. Br. II. 352. nr. 14. An. II. 3. p. 31. V. 1. εἰ πλεύσει. P. Br. πλεύσοι, τὶς 'Ολ. Pl. V. 6. βάλῃ. P. λάβῃ. Pl. Br. quod amplexus sum.

P. *Nr.* 163. λουκίλλου. Br. II. 326. nr. 44. An. II. 2. p. 469. Cf. Ausonii ep. 93. V. 4. τοῖς ἱεροῖς. De commentariis sacris accipiebam olim; sed linguae usus victimas jubet intelligi. V. 5. μή τις σε. Sic omnes. Pronomen acuendum esse apparet. V. 6. καταστέψῃ. P. καταστρέψῃ. Pl. Br. Vid. ad p. 401. nr. 270. — *Nr.* 164. τ αὐτ. Br. II. 326. nr. 46. An. II. 2. p. 470. V. 4. εἰς πέμπτην. P. ἡ πέμπτῃ. Pl. Br. Cod. lectio exquisitior. V. 5. πετόσειριν. P. πετόσιριν. Pl. Br. V. 6. θνήσκει. bis. P. — *Nr.* 165. εἰς μικρολόγους τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 338. nr. 98. An. II. 2. p. 501. V. 1. γλίχωνι. P. γλήχωνι. Pl. Br. cf. Salmas. de Cruce ad calcem Dissertat. Th. Bartholini de latere Christi. Lugd. Batav. 1646. 12.

Nr. 166. ἄδηλον. Br. III. 246. nr. 449. An. III. 2. p. 126. V. 1. δέ σε φημι. vulgo. V. 3. et 4. γίνεται. P. γίγνεται. Pl. — *Nr.* 167. πωλλιαν. Br. II. 440. nr. 4. An. II. 3. p. 270. V. 1: ἔχεις; μάθε. Br. Vulgarem distinctionem restitui. Ap. Achill. Tat. I. 10. p. 28. in simili verborum compositione distinguendum videtur: ὅσα δέ ἐστι κοινά, καὶ μὴ τῆς εὐκαίρου τύχης δεόμενα, ταῦτα ἀκούσας μάθε. —

Nr. 168. ἀντιφάν. Br. II. 205. nr. 4. An. II. 2. p. 122. V. 2. ἐπερχόμενος. P. Br. ἐπερχόμενον. Plan. V. 4. γνοὺς ποτ' ἐρωμένιον. P. Br. γνοὺς τι μελισμάτιον. Pl. V. 6. ὀβολόν. P. ὀβολῶν. Pl.

Nr. 169. νικαρ. Br. II. 353. nr. 18. An. II. 3. p. 33. *Nicandro* inscribitur ap. Stobae. Tit. X. p. 126. et in nonnullis editt. vett. Plan. Cf. p. 507. nr. 7. V. 1. δίναρχος. P. Br. δείναρχος. Pl. ὀφείλων. P. ὁ φείδων. Pl. Br. emendatione non minus leni, quam necessaria. V. 4. ἴσος. P. ἴσως. Pl. Br. ὅς κ' ἀπο. P. Br. ὅς γ'. Pl. Stob. i. e. εἴ γέ τις ἀποθνήσκων. In talibus ubi ἂν aut κεν additur pronomini, conjunctivus sequi solet; ut in Platon. Hipp. Maj. §. 6. πολλοῖς συνδοκεῖ, ὅτι τὸν σοφὸν αὐτὸν αὑτῷ μάλιστα δεῖ σοφὸν εἶναι. τούτου δὲ ὅρος ἐστὶν ἄρα, ὃς ἂν πλεῖστον ἀργύριον ἐργάσηται. qui locus nostro est simillimus. Ap. Oppian. Hal. I. 277. οὐδ' ἀλεγεινότερον καὶ κύντερον, ὅς κεν ἀνάγκῃ Φυξίπολιν πάτρης τελέσῃ βίον ἀλγινόεντα. Br. τελέσει ex Cod. Parisino dederat, quod cl. editor nunc rectius repudiavit. — ἀποθνήισκων. P. ut nr. 164. vers. 6. — V. 6. ἔθανεν. P. Plan. ἔθανε. Br.

P. *Nr.* 170. τ αὐτοῦ. Br. II. 354. nr. 19. An. II. 3. p. 33. In ed. Flor. pr. Ald. pr. *Nicandro* inscribitur; in Stobae. T. X. p. 127. *Platoni* et *Antipatro*. V. 1. θνήισκει. P. V. 3. τοῦτ' αὐτῷ. P. ταῦτ' αὐτῷ. Pl. Stob. et Cod. Nicandri Götting. ταύτην οἱ χαρ. Br. tacite emendavit. Bene habet τοῦτο. Vid. ad p. 522. nr. 103. — V. 4. τεκνίων. P. Pl. Br. τέκνων. Cod. Nicandri. — *Nr.* 171. λουκίλλου. Br. II. 338. nr. 99. An. II. 2. p. 502. V. 2. ἔγραψε. P. ἔγραφε. Pl. Br. V. 3. ψηφ. ἀνέκειτο. P. omisso δ', quam particulam supplet Pl. Br. V. 4. μισθοῦ. P. Pl. μισθόν. Br. c. Scaligero in not. mst. quem imitari non sum ausus. Fit interdum, ut genitivus ab adjectivis pendens periphrasin faciat; ut ap. Platon. Protag. p. 329. A. οἱ ῥήτορες ... δολιχὸν κατατείνουσι τοῦ λόγου. i. e. δολιχὸν λόγον. Vid. Astius ad Platon. de Rep. I. 2. p. 328. — V. 6. λυσιτελῆ. P. λυσιτελεῖ. Pl. Br. V. 7. δὲ οὐδέν. P. δέ γ' οὐδέν. Pl. δ' ὅ γ' οὐδέν. Br. Fortasse scribendum: κεῖτο δ' ἄρ' οὐδὲν ἔχων. quamquam seriores poëtae non tam sollicite abstinuerunt ab hiatibus. Cf. nr. 188. v. 2. — Ultimus epigrammatis versus desideratur in P. et in omnibus Plan. Codd. Prima Ald. 2. lacunam explevit, hoc versu addito: χρήματα κληρονόμοι ἥρπασαν ἀσπασίου. Voluit ἀσπάσιοι, aut ἀσπασίως, ut

Brodaeus et Br. Hunc versum, ut recentioris commatis, relegavi in marginem. — *Nr.* 172. τ αὐτ. Br. II. 338. nr. 100. An. II. 2. p. 502. V. 1. τὸ τέκνον. Pl. Br. Articulum omisi cum P.

Nr. 173. φιλίππου. Br. II. 221. nr. 35. An. II. 2. p. 174. — *Nr.* 174. εἰς κλέπτας λουκίλλου. cujus nomen etiam in Plan. p. 152. St. praefixum. *Philippo* perperam tribuitur ap. Br. II. 222. nr. 36. An. II. 2. p. 174. Probabile est, Dionem, de quo in hoc epigr. agitur, non furem ex vulgo, sed magistratum aliquem fuisse. Tum certe argutior in versu ultimo sensus. V. 3. ὀλοσφύρητον. P. Br. ὀλοσφύριστον. Pl. De syllabis ις et η saepe in Codd. inter se permutatis, vid. supra ad pag. 406. nr. 301. v. 1. Hesych. ὀλόσφυροι, ὀλοσφύρατοι. Phrynichus in Eclog. p. 86. ὀλοσφύρατον damnans, σφυρήλατον dicendum esse existimat. V. 5. αὐτοὶ τοίνυν. P. Sic etiam Cod. Aldi in Lectt. Ald. pr. et Ald. 2. Reliquae c. Br. αὐτοὶ νῦν. ἄριστα. P. ἄριστοι. Pl. Br. V. 6. οὐκέτι σοι. Vulg. Postremum hoc distichon expressum ex epigr. Antipatri in Plan. pag. 178. Tom. II. pag. 679.

Nr. 175. τ αὐτ. Br. II. 222. nr. 38. tamquam *Philippi*. An. II. 2. p. 174. In v. 2. frustra olim haesi. Ille non poterat jurare deum, qui, furto ablatus, non amplius aderat. — *Nr.* 176. τ αὐτ. Br. II. 223. nr. 41. ut Philippi. An. II. 2. p. 175. V. 1. τῶν θεῶν. P. τὸν θεόν. Pl. Br. V. 2. τῶν ἀρχ. P. τὸν ἀρχ. Pl. Br. V. 4. νυκτικλέπτας. P. νυκτοκλέπτης. Pl. νυκτοκλέπτας. Br. Utraque forma proba.

Nr. 177. τ αὐτ. Br. II. 222. nr. 39. An. II. 2. p. 175. V. 1. μανίτορα. P. Br. μηνίτορα. Pl. P. V. 3. τεχνην τέχνη. P. τέχνῃ τέχνην. Pl. τέχνᾳ τέχναν. Br. V. 5. δ' post τῶν omissum in P. supplet Pl. Br. Theophyl. Epist. 67. οὐκ εἰδὼς ἀχαλίνωτον γλῶτταν μείζονα τοῦ πλημμελήματος εἰσπραττομένην τὴν κόλασιν. — *Nr.* 178. τ αὐτοῦ. Br. II. 222. nr. 40. An. II. 2. p. 175. V. 2. κλέπτης. P. Pl. κλέπτας. Br. — *Nr.* 179. sine lemmate in P. In Plan. p. 89. St. τοῦ αὐτοῦ. i. e. *Lucillii*. *Philippo* tribuit Br. II. 222. nr. 37. An. II. 2. p. 174. — *Nr.* 180. ἀμμιαν. Edidit Huschk. An. cr. p. 251. Paralip. I. nr. 125. p. 695. V. 1. εἰδοῦς. P. εἰδοῖς, *Idibus*, corrigit cl. editor, quod fere sonat εἰ δῷς, in qua similitudine soni totum hujus distichi acumen vertitur. V. 2. δῶς et δῷς. P.

Nr. 181. τ αυ. Br. III. 159. nr. 42. ut ἀδέσποτον. An. III. 1. p. 314. Etiam in Plan. p. 153. St. est ἄδηλον. Scriptum est hoc distichum, ut superius quoque, in Polemonem Sophistam, qui Antonii etiam nomen gerebat. Vid. Tristan. T. I. p. 553. V. 2. τρία γρ. Ex Ἀντώνιος factus es ὤνιος. — *Nr.* 182. διονυσίου. Br. II. 529. Edit. Lips. II. p. 233. nr. 11. An. II. 2. p. 255. In Plan. p. 153. St. est ἄδηλον. — *Nr.* 183. λουκίλλου. Br. II. 327. nr. 51. An. II. 2. p. 474. V. 5. ἄλλω et ἐῶ. P. — *Nr.* 184. τ αὐτοῦ. Br. II. 327. nr. 50. An. II. 2. p. 473. V. 2. μῆλα τρία. Totidem mala Hercules ex hortis Hesperidum surripuerat, secundum Comicos ap. Athen. L. III. 8. p. 84. B. V. 3. καὶ τί γάρ; Casaub. in not. mst. εἶτα δ' ἄρ'. cui cave credas. Vid. p. 520. nr. 85. v. 5. p. 521. nr. 91. v. 2.

Nr. 185. εἰς κιθαρωιδοὺς λουκίλλου ἀλλα μ (μὴν) καὶ τραγω καὶ κωμω . Edidit Huschk. An. cr. p. 259. Paralip. I. nr. 126. p. 696. V. 1. ἀπέλυε. P. ἀπόλυε. corr. cl. editor. Mihi ἐπέκλυσσε in mentem venerat, aut κατέκλυσσε, quod in notis conatus sum adstruere. Hoc verbum ad Nauplii historiam non male conveniret. ἀπάμυνε, quod margini allevi, pro ἀπήμυνε accipiebam, *puniebat*, ut alter Nauplius. Sic p. 89. nr. 7. τὴν δολίην ἀπάμυνον, *puni*. V. 2. αιοȝ P. quod ᾄσαι esse videtur. ᾄσει corrigebat Huschk. V. 2. ἡ κιθαρ. P. Fortasse, ᾖ κιθαρ. quamvis de lectione mutili versus difficile sit statuere. — *Nr.* 186. νικαρ. Br. II. 356. nr. 52. An. II. 3. p. 42. In vett. Plan. editt. *Leonidae* inscribitur; in reliquis *Lucillio*. V. 2. θνήσκει καὶ αὐτός. P. θνήσκει καὐτός. Pl. Br. — *Nr.* 187. λεωνι. Br. II. 191. nr. 6. An. II. 2. p. 89.

P. *Nr.* 188. ἀμμιαν. Br. II. 389. nr. 27. An. II. 3. p. 148. V. 1. αἴδων. P. ᾠδῶν. P. Pl. ὠτῶν. Br. cum Brodaeo et Opsopoeo. Hanc lectionem Grotius expressit. Sed commode dicitur Ἀπόλλων τῶν ᾠδῶν de *parente carminum* et *destructore* eorum. Primus, quod novimus, hac paronomasia usus est Archilochus ap. Macrob. in Saturn. I. 17. Ἄναξ Ἄπολλον, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους Πήμαινε, καὶ σφᾶς ὄλλυ', ὥσπερ ὀλλύεις. Vid. Liebel. Reliqq. Archil. p. 65. s. et Abresch. ad Aeschyl. T. I. p. 370. Eustath. ad Ἰλ. α. p. 11, 23. ὡς καὶ ὁ Ἀπόλλων δοκεῖ τισιν ἐκ τοῦ ἀπόλλειν διὰ τὸ φοβερώτερον ὀνομάζεσθαι. V. 2. δὲ ἰατρεύῃ. omnes. Cf. p. 525. nr. 122. Fortasse

scribendum: ἂν δ' ἰατρεύῃ. In hoc verbo enim prima syllaba produci posse videtur, ut in ἰατρός. Et sic sine haesitatione scribendum esse pronuntiat Friedemann. de Med. Syll. Pent. p. 308.

Nr. 189. λουκίλλου. Br. II. 334. nr. 81. An. II. 2. p. 491. V. 3. τριόδοντα. P. quod restitui. Ποσ. δὲ τρίαιναν. Pl. Br. τριόδοντα de Neptuni tridente Pindar. Ol. IX. 44. Isthm. VIII. 73. — *Nr.* 190. εἰς κουρίας λουκίλλου. Br. II. 336. nr. 91. An. II. 2. p. 498. V. 1. ἑρμογένην. P. Br. ἑρμογένη. Pl. Cf. p. 523. nr. 114. — *Nr.* 191. τ αὐτ. Br. II. 336. nr. 92. An. II. 2. p. 499. Vide an ultimum distichon cum praecedentibus bene cohaereat. V. 2. τέμεις. P. τάμῃς. Pl. τεμεῖς. Br. V. 4. τῶν γονάτων. Fortasse haec lectio non sincera. — *Nr.* 192. εἰς φθονερ λουκίλλου. Br. II. 339. nr. 107. An. II. 2. pag. 505.

Nr. 193. ἀδέσποτ. Br. III. 242. nr. 429. An. III. 2. p. 117. Ductum hoc distichon ex Isocrat. Euag. T. II. p. 274. ed. Auger. τούτων δ' αἴτιος ὁ φθόνος, ᾧ τοῦτο μόνον πρόςεστιν ἀγαθόν, ὅτι μέγιστον κακὸν τοῖς ἔχουσίν ἐστιν. V. 1. κάκιστος. P. Br. κάκιστον. Pl. ἐν ἑαυτῷ. P. ἐν αὐτῷ. Pl. Br. ἐν αὐτῷ. Stobae. Tit. XXXVIII. p. 221. ed. Gesn. — *Nr.* 194. εἰς θηρατ λουκίλλου. Br. II. 317. nr. 1. An. II. 2. p. 437. V. 2. ἀμαδρυάσιν. P. sine littera paragogica Pl. Br. V. 3. Versus in fine mutilus. ταῖς πρὶν post λόγχαις inseruit primum Ald. 2. quam aliae editt. postea secutae sunt. At σιοφόντιοι tertiam et quartam sedem in hexametro occupasse, vix est quod dubites. Et nimis friget Aldinae additamentum, ταῖς πρίν. Lacunam explet Friedemann. de Med. Syll. Pentam. p. 309. Μάρκος ὁ ἀργὸς scribens. Cf. infra nr. 276. εἰς φυλακὴν βληθεὶς ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργός. et nr. 277. ἐν ὕπνοις τροχάσας ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργός. Ingeniosa suspicio, quam veram dicerem, si causa appareret, cur *venatoris* in nostro epigrammate desidia notaretur. V. 4. αὐτός. P. et plurimae editt. Plan. αὐτούς. Steph. Br. probabiliter. ἐκρέμασε. P. Br. ἐκρέμασεν. Pl.

Nr. 195. διοσκορι. Br. I. 197. nr. 20. An. I. 2. p. 386. Iterum est in Cod. p. 557. V. 2. τιμενίδας. P. 1. Pl. τημενίδας. P. 2. Br. V. 3. τιμηθείς. P. 1. Pl. Br. τεμήεις. P. 2. V. 4. εἰς ψόφος. P. 1. εἰς φόβος. P. 2. εἷς ψόφος. Pl. Br. V. 5. ἴτε πρήξεις. P. 1. Pl.

ὁ πολὺς πόνος. P. 2. Br. V. 6. φθέγξετ'. P. 1. Br. φθέγγετ'. P. 2. φθέγξατ'. Pl. Futuro patrocinatur Schaefer. ad Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 204. ubi comparatur etiam epigr. Arcesilai in Append. nr. 10. T. II. p. 757. ἔσσεται εἰσαῦτις πολλὸν ἀοιδοτέρη. — *Nr.* 196. εἰς αἰσχρούς. λουκίλλου. Br. II. 324. nr. 35. An. II. 2. p. 462. V. 2. αὐτήν. omissum a P. suppeditat Pl. Br. Sensus est simpliciter: qualem speciem si Hecate se habere vidisset, (aqua inspecta aut speculo), guttur sibi prae tantae deformitatis odio fregisset. ¶. V. 5. εἰ δὲ λέγεις μισεῖ. P. ὃς δὲ λέγει μισεῖν. Pl. Br. quod recepi, quum cod. lectio sensum non habeat. At nec sic poëtae manum restitutam esse existimo. In λέγεις adverbium videtur latere, v. c. ὃς δ' ἀλόγως μισεῖ, i. e. μάτην, ἄλλως, vel simile quid. — τοιοῦτον. P. τοιοῦτο. Pl. Br. Ap. Aelian. H. An. I. 34. τοιοῦτό τι καὶ τῷ Αἰνείᾳ νέφος περιβαλών. rectius Cod. Monac. τοιοῦτόν τι. — *Nr.* 197. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 318. nr. 8. An. II. 2. p. 443. V. 1. ἱερώνιμος. P. ἱερώνυμος. Pl. Br. V. 2. γέγονεν. P. Pl. γέγονε. Br. — *Nr.* 198. Θεοδώρου. Br. III. 6. nr. 1. An. III. 1. p. 11. V. 1. τάς. P. τῆς. Pl. Br. τάν. P. τήν. Pl. Br. — *Nr.* 199. λεωνίδου. Br. II. 190. nr. 3. An. II. 2. p. 88. V. 1. ἰχθῦν. Br. Veteres poëtae terminationem ύς, ύν, pro ambigua habuisse videntur. Plurima certe loca sunt, in quibus κλιτύς, νηδύς, ὀφρύς, ἰχθὺς et similia posteriorem producunt; multo rariora, in quibus eandem corripiunt. ἰχθὺν pro spondeo usurpavit Oppian. Hal. II. 200. IV. 219. pro trochaeo Theocr. Eid. XXI. 49. Sed vide inprimis Spitzner. Diss. de Brev. Syllab. Product. p. 32. sqq. et de versu graeco heroico p. 67. s. Aliter de his syllabis statuit Graefius in Epist. cr. ad Bucol. gr. p. 46.

Nr. 200. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 190. nr. 4. An. II. 2. p. 88. V. 2. αὐτόν. P. Br. αὐτόν. Vulg. ὑπερχαλάσαι. P. Pl. Br. ὑπεκχαλάσαι. corrigit Scaliger in not. mst. quod verum videtur. De ὑπὲρ et ὑπὲκ confusis vid. ad p. 381. nr. 156. v. 4. — V. 4. ἔφυγεν. P. Pl. ἔφυγε. Br. — *Nr.* 201. ἀμμωνίδου. Sic etiam in Plan. p. 141. St. 'Αμμωνίου. Br. II. 448. nr. 1. An. II. 3. p. 293. — *Nr.* 202. ἄδηλον. Br. III. 168. nr. 86. An. III. 1. p. 336. V. 3. ὠνῆσαι. P. αἰνῆσαι. Pl. Br. V. 4. τίνα δή. P. δεῖ. Pl. Br. Hic de κινεῖν in βινεῖν mutando frustra cogitabat. — *Nr.* 203. In marg. ηρα. In Plan. p. 140. ἄδηλον. Br. III. 168. nr. 90. An. III. 1. p. 338. V. 1. τί. P. V. 2. σάλπιγδ'

ἀν. P. σάλπιγξ δ' ἀν. Pl. Br. V. 4. ἄγκιστρον ναύταις. P. Pl. Quum de usu nautico jam dictum sit v. 3. nec hamus nautarum sit instrumentum, sed piscatorum, Br. legit, ἄγκιστρον γριπεῖ, quod hiatus falsum esse arguit. ἄγκιστρον δ' ἁλιεῦσ', ὀψ. H. van Eldik. ap. Bosch. T. IV. p. 500. Aliud quid latere non dubito. — ὀψοφάγῳ malebat Br. procul dubio ob γριπεῖ. — V. 5. κενδυλα. P. Pl. σχένδυλα. Br. Hesych. σχενδυλόληπτοι, ἐσχενδυλῆσθαι ἔλεγον τοὺς ἐν τοῖς ταύροις (σταυροῖς corrigunt)· ἀπὸ τοῦ χαλκευτικοῦ ὀργάνου, ὃ σχενδύλη λέγεται. σχένδυλα, ultima brevi, alibi non reperi. V. 8. ἐργασίης. P. ἐργασίας. Pl. Br.

Nr. 204. εἰς αἰγύπτιον ῥήτορα παλλαδᾶ. Br. II. 415. nr. 39. An. II. 3. p. 221. In Plan. p. 142. ἄδηλον. V. 1. ἐτεθήπεα. Sic πεποίθεα ap. Homer. Od. Θ. 181. πεποιήκεα et τετύφεα excitat Eustath ad Ἰλ. α. p. 38. 10. V. 2. λιτραίοις. P. Br. τριτταίοις. Pl. ἰόντα. P. ἰέντα. Pl. Br. φόνον. Luditur in similibus vocabulis φόνον et φθόγγον. Scaligero in not. mst. φαβὸς in mentem venerat.

P. *Nr.* 205. εἰς ἀπλήστους λουκίλλου. Br. II. 321. nr. 22. An. II. 2. p. 453. V. 3. μέγα δεῖπνον. Sic avarus ille ap. Liban. T. IV. p. 833. 34. in loco depravato, qui sic corrigendus videtur: πολλάκις δ' ἄν, ὦ βουλή, καὶ τῶν κρεῶν μοῖραν οὐκ ὀλίγην λαβών, καὶ ἄρτων πλειόνων, ἔδωκα τῷ παιδί, καὶ εἶπον μὲν φαγεῖν, ἔνευσα δὲ τηρεῖν, κᾆτα ἐτρύφων (κατατρυφῶν vulg.) πολλῶν ἑξῆς ἡμερῶν, μέγα (μηδὲν vulg.) ζημιούμενος, καὶ μὴ δοκῶν (καί μοι δοκῶ vulg.)· νῦν μὲν γὰρ ᾐσθόμην ἐκ τῶν τοιούτων, ὦ βουλευταί, δείπνων, διεφθάρθαι τὸν νοῦν. — *Nr.* 206. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 322. nr. 25. An. II. 2. p. 455. V. 1. πέμψαι. P. πέψαι. Pl. Br. V. 6. οὕτως τηρ. P. Br. οὕτω. Pl. λαθόντι. P. λαθών τι. Pl. Br.

Nr. 207. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 322. nr. 24. An. II. 2. p. 455. — *Nr.* 208. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 321. nr. 21. An. II. 2. p. 452. — *Nr.* 209. εἰς παροριστάς. ἀμμιανοῦ. Br. II. 387. nr. 14. An. II. 3. p. 141. V. 3. κείσῃ δ' ὁμοίως. P. lacuna relicta. In marg. γρ. Ἴρῳ ὁμοῖος. Pl. Ἴρῳ ὅμοιος. Br. ἔχων βολοῦ. P. ὀβολοῦ. Pl. ὀβόλον. Br. minus recte. — *Nr.* 210. εἰς δειλούς. λουκίλλου. Br. II. 341. nr. 114. An. II. 2. p. 508. — *Nr.* 211. τοῦ αὐτοῦ. Br. l. c. nr. 115. An. l. c. p. 509. V. 5. καὶ μὴ τέτρωται. P. Pl. κεἰ μὴ τέτρ. Br. probante olim Hermanno ad Viger. p. 777. nr. 270. ed. pr. In altera editione

p. 810. haec tamquam ex persona praesentis dici monuit, assensus Schaefero in Meletem. p. 116. qui κατεμάνθανε interpretatur, ἀκριβῶς ἐξήταζε. Vid. Abresch. ad Cattier. Gazophyl. p. 80. — V. 6. ὅτε. P. τότε. Pl. Br. Illud restitui: vix tandem se vivere intellexit, postquam parieti redemtionis pretium promisit.

P. Nr. 212. εἰς ζωγρ/ λουκι). Edidi in Actis Philolog. Monac. T. I. p. 301. ubi cf. p. 406. in Paralip. I. nr. 127. p. 697. V. 1. lacuna est in Cod. Sensus esse debuit versus omissi: Filii imaginem a te fieri postulaveram. V. 3. με καλεῖν. P. Fortasse scribendum: ὥστε με κάμνειν i. e. ἀπορεῖν. V. 5. πέρας. Vid. ad p. 521. nr. 92. V. 6. τῶν ισιων. Scripsi: ἐκ τῶν ἰσικίων. ex insiciis, quae ille vendebat. Hoc autem vocabulo Lucianus usus esse videtur ob similitudinem quandam cum nomine Isidis, quae Anubin adoptaverat. De ἰσικίοις vid. Athen. L. IX. p. 376. D. Salmas. ad Scriptt. Hist. Aug. T. I. p. 830. — Nr. 213. λεωνίδου. Br. II. 191. nr. 5. An. II. 2. pag. 89. V. 1. ἔθηκεν. P. ἔθηκε. Pl. Br. — Nr. 214. λουκίλλου. Br. II. 337. nr. 93. An. II. 2. p. 500. In Plan. p. 146. Leonidae inscribitur. V. 2. τινός. P. Br. τίνος. Pl. quod monente Schaefero restitui.

Nr. 215. τ αυτ. Br. II. 337. nr. 94. An. II. 2. p. 500. V. 2. οὐδ' ἀπὸ τῶν. P. ἐπί. Pl. Br. ἀπὸ verum videtur: ne ex liberis quidem, quos procreavit, similitudinis exprimendae laudem habet. — Nr. 216. εἰς ἀσελγ. λουκίλλου. Br. II. 318. nr. 5. An. II. 2. p. 439. V. 3. γένος τι. P. γένος· τί. Pl. Br. Interrogandi pronomen, sic nude in versus exitu positum, ferri non potest. Quare scripsi: ἀνεύρομεν ἄλλο γένος τι. i. e. ἄλλο τι γένος, ὄντα. sc. ad alias partes transiisse, castra mutasse videbatur Cratippus. De meretricibus pathicis Asclepiad. p. 118. nr. 207. εἰς ἑτερ' αὐτομολοῦσιν ἃ μὴ καλά. Hinc explicandus Lucian. in Rhetor. Praecept. §. 23. T. VII. p. 242. καὶ τὰ δεῖνα μὴ αἰδεσθῇς, κἂν πρὸς ἀνδρῶν ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ ἐρᾶσθαι δοκοίης. V. 5. vulgo post Κράτιππε signum interrogandi ponitur. Hoc delevi. Poëta sibi respondet: Certe futurum speravi: non enim subito factus es cinaedus, sed jam tum fuisti, quum te paederastam solebas dicere.

Nr. 217. τ αυτ. Br. II. 318. nr. 7. An. II. 2. p. 443. In Plan. p. 130. St. ἄδηλον est. — Nr. 218. κράτητος. Br. II. 3. An. II. 1. p. 7. V. 1. πᾶσιν. P. πᾶσι. Br. V. 3. κατάγλωσσ' ἐπάει τὰ ποήματα. [P.

καταγλωττ' ἐποίει τὰ ποιήματα. Br. Certe si ποιεῖν et ποήματα atticae dialecto sunt propria, quod nonnulli existimant, etiam κατάγλωττα scribendum est. Sed vid. Koen. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 75. s. τὸ κατάγλωσσον τῆς λέξεως καὶ ξένον est ap. Dion. Halic. de Thucyd. c. 53. T. VI. p. 944. — φίλιτρα. P. φίλητρα. Br. cum Toupio. Furta amantium esse videntur. — Nr. 219. ἀντιπάτρ. Br. II. 110. nr. 7. An. II. 1. p. 292. — Nr. 220. ἄδηλον. Br. III. 165. nr. 75. An. II. 1. p. 327.

P. Nr. 221. ἀμμιαν. Br. II. 386. nr. 6. An. II. 3. p. 138. — Nr. 222. ἀδέσποτ. Br. III. 165. nr. 76. An. III. 1. p. 327. V. 1. χίλων καὶ λίχων. P. etiam v. 2. λίχει καὶ χίλων. P. Χείλων, λείχων et λείχει. Pl. Br. λείχει γάρ. Pl. καί. Br. — Nr. 223. μελεάγρ. Edidi in Animadverss. Tom. III. 1. p. 327. Huschk. An. cr. p. 245. Paralip. I. nr. 128. p. 698. V. 1. βεινει. et βεινειν. P. — Nr. 224. ἀντιπάτρ. Br. II. 7. nr. 4. An. II. 1. p. 18. V. 1. ἑστηκός. P. Pl. ἐστυκός. Br. Vulgata lectio cur repudianda sit, non video. Vir arrigens ἐστυκέναι dicitur, ut in Aristoph. Av. 558. Cf. Suid. in ἐστυκώς. De parte virili autem ἱστάναι et στῆναι usurpatur. Infra pag. 604. nr. 232. ὀρθὸν νῦν ἕστηκας ἀνώνυμον, οὐδὲ μαραίνῃ· ἐντέτασαι δ' ὡς ἂν μήποτε πανσόμενον.

Nr. 225. στράτων. Br. II. 380. nr. 95. An. II. 3. p. 126. Cf. Ausonii epigr. nr. 119. V. 3. τὸ ἐν μέσωι. P. τὸν ἐν μέσσῳ. Pl. Br. — Nr. 226. εἰς πονηρ ἀμμιάνου. Br. II. 387. nr. 13. An. II. 3. p. 140. — Nr. 227. τ αυτ. Br. II. 386. nr. 10. An. II. 3. p. 139. V. 3. ἐκοντί. P. ἑκὼν τι. Pl. ἑκοντί. Br. ἀφίεις. P. ἀφίης. Pl. Br. — Nr. 228. τ αὐτοῦ. Br. II. 386. nr. 11. An. II. 3. p. 140. — Nr. 229. τ αὐτοῦ. Br. l. c. nr. 12. An. l. c. V. 2. πρὸ ἐτῶν. Ne hiatus offendat, vid. Hermann. ad Orph. p. 737.

Nr. 230. τ αυτ. Br. II. 386. nr. 8. An. l. c. pag. 139. V. 1. μασταύρων. P. Pl. λασταύρων. Br. cum Brodaeo, qui tamen bene monuit, Marcum fortasse *'Mastaurensem* fuisse. — Nr. 231. τ αὐτοῦ. Br. II. 386. nr. 9. An. II. 3. p. 139. V. 1. παρὰ γράμμα. una littera detracta. Vid. Hermann. ad Viger. pag. 862. ed. alt. ἄρκος enim

dicebatur pro ἄρκτος. In Proverb. ap. Suid. T. I. p. 331. ἄρκου παρούσης τὰ ἴχνη ζητεῖς. et p. 331. ἡ ἄρκος φιλεῖν ἄνθρωπον ἐκτόπως ηὔχει. Cf. Eustath. ad Od. ε. p. 223. 35. Schaefer. ad Fabul. Aesop. nr. XI. p. 147. s. Hinc ἄρκιος, *septentrionalis*, et ἀπαρκίας ἄνεμος. Eustath. ad Ἰλ. σ. p. 1212. Cf. Bekkeri Anecdota T. I. p. 445. 14. — *Nr.* 232. καλλίον ἀργείον. In Plan. pag. 167. καλλίον. Br. II. 3, An. II. 1. p. 9. V. 1. χρυσίον. P. Br. θηρίον. Pl. δεῦρο νῦν, ὦ χρυσίον, blandientis est ap. Aristoph. Lysistr. 929. quem locum perperam admoverunt glossae Hesychii: χρυσίον, τὸ αἰδοῖον τῶν παίδων.

Nr. 233. εἰς νομικ. λουκίλλ. Br. II. 339. nr. 105. An. II. 2. p. 503. V. 1. φαιδρός. P. φαῖδρος. Pl. Br. V. 3. ὅσω et ἔμελλεν. P. ἔμελλε. Pl. Br. V. 4. ἔγραψεν. P. εἰκονικὴν ἀποχήν, apocham esse dixeris, in qua creditoris manus ita sit expressa, ut nihil discriminis appareat. Qualem apocham qui habeat, pecuniam debitam se solvisse contendere poterit. Similiter dicitur ἀντίγραφον εἰκονικόν, quod sic interpretatur Coray ad Plutarch. Vit. Tom. III. p. 364. εἰκονικὸν ἀντίγραφον φαίη τις ἂν τὸ τοῖς Γάλλοις καλούμενον διὰ ταυτοσήμου λέξεως copie figurée, τουτέστιν ἐν ᾧ ἡ τοῦ πρωτοτύπου μίμησις τοιαύτη ἐστὶν ὥστε καὶ τὰ διαγεγραμμένα, εἴ τί που ἐν ἐκείνῳ, διὰ τὸ μὴ ὀρθῶς γεγράφθαι, διαγέγραπται, εἰκονίζειν. Caeterum in hac voce, ab εἰκὼν derivata, et in ambiguitate lectionis ὁμοιότερον γράφειν, omne hujus epigrammatis acumen vertitur.

Nr. 234. τ αὐτ. Br. II. 339. nr. 106. An. II. 2. p. 504. V. 2. οὐχ ὁλοκλ. P. εἰχ'. Pl. Br. V. 2. οὐκ ἄν. P. Pl. Br. ἂν alienum ab hoc loco. Scripsi ἄρ', probante Schaefero. Sic etiam ap. Liban. T. IV. p. 22. 9. ἂν οὖν ἀποχρήσονται πρός τι τῶν δυσχερῶν τῇ παρ' ἐμοὶ διατριβῇ. scr. ἄρ' οὖν. — *Nr.* 235. δημοδόκ. Br. II. 56. nr. 1. An. II. 1. p. 176. V. 2. πρ. δὲ χιος. P. Χίος. Pl. πρόκλος χῖος. Br. cui conjecturae nonnihil favet epigr. Phocylidis in An. T. II. p. 522. καὶ Προκλέης Λέριος. minus autem proximi distichi exitus: καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ. Vulgo gentile ὁ χῖος producitur. Corripitur tamen etiam in epigr. Posidippi p. 114. nr. 183. ὀκτὼ γιγνομένοις ἐν χίον οὐχ ἱκανόν. ubi vid. not. In utroque loco Brunkianas correctiones probat Friedemann. de Syll. Med. Pent. p. 354. s. Obiter corrige Aelianum H. An. VIII. 11. καὶ βουκολεῖν μὲν αὐτὸν ἐν τῇ Ὄσσῃ φησίν, ὡς ἘΛΕΙΣΕ τῇ Ἴδῃ τὸν Ἀγχίσην. Fortasse scribendum: ὡς

'Ο ΧΙΟΣ ἐν τῇ Ἴδῃ. i. e. Homerus. — *Nr.* 236. τ αν. Edidi in Animadverss. II. 1. pag. 176. Paralipom. I. 129. p. 698. V. 2. δὲ κινύρης. P. Scripsi καί; de quarum particularum similitudine in Codd. dixit Schaefer. ad Dion. Halic. p. 158. et 294.

Nr. 237. τ αυτ. Br. II. 56. nr. 2. An. II. 1. p. 176. V. 2. γευσαμένη αἵμ. Hiatum in hac sede non ferens Friedemann. de Media Syll. Pent. p. 291. s. verba transponenda censet: αἵματος ἰοβόλου κάτθανε γευσαμένη. — *Nr.* 238. τ αν. Br. II. 56. nr. 3. An. I. c. V. 1. ζώνης. Vid. Petav. ad Themist. Or. XXIII. p. 292. D. p. 526. Wolf. ad Liban. Epist. DCXVI. not. 6. p. 296. et CMXIV. not. 4. p. 426. In loco Anonymi ap. Suid. Ζώνη. οἱ ὑπὸ ζώνην opponuntur τοῖς ἰδιώταις. V. 4. γίνονται. P. γίγνονται. Pl. — *Nr.* 239. εἰς βαρυοδμ λουκίλλου. Br. II. 336. nr. 88. An. II. 2. p. 496. In Plan. p. 145. St. λουκιανοῦ inscribitur. V. 2. οὐκ ἀγ. P. Pl. οὔτ' ἀγ. Br. praeter necessitatem. V. 3. σύμπασα καί. P. Br. σύμπασ', οὐχ. Pl. καὶ praecedente negatione negat, ut *et* saepe post *neque*. Vid. Wyttenbach. Curae sec. in Bibl. cr. Part. XII. p. 4. s. — τὰ περισσά. i. e. περισσώματα. quod notandum. — V. 4. ποὺς. P. Pl. Br. ut nr. 128. v. 1. et alibi. Vid. Etym. M. p. 622. ed. Lips.

Nr. 240. τ αυτ. Br. II. 336. nr. 89. An. II. 3. p. 498. Vulgo in Plan. ἄδηλον. In ed. Flor. pr. lemmate caret. V. 1. δι' αὐτῆς. P. Pl. ubi διὰ causam efficientem significat. καὶ αὐτῆς Br. c. Casaubono, quod ob articulum interpositum displicet. — *Nr.* 241. νικαρ. Br. II. 355. nr. 24. An. II. 3. p. 36. In Plan. p. 143. ἄδηλον. V. 2. καλὸν ἦν. ἂν subaudiendum, ut passim; aut ἦν pro ἐστὶν est positum. Vid. ad nr. 145. Plutarch. Quaest. Gr. p. 297. ἀλλ' ἀλιτήριος μὲν καλεῖται, ὃν ἀλεύεσθαι καὶ φυλάξασθαι διὰ μοχθηρίαν καλῶς εἶχε. Sensus itaque: laudi fuerit physicis, ut res difficultatis plenissima. χαλεπὸν corrigit H. van Eldik ap. Bosch. T. IV. p. 501. V. 3. σε ἴδει. P. Pl. Br. Num hic quoque hiatus negligentiae tribuendus, an scribendum, ἢ γράψαι σέ γ' ἴδει? Hermannus ad Orph. p. 770. σ' ἴδεεν corrigebat. — ποῖος ὁ πρ. P. ποῖον. Aldinae tres. Br. necessaria emendatio. V. 4. mutilus versus in P. Verba κἄμμιγα περδομένου, quae Aldin. sec. adjecit, in nullo Codice reperiuntur. — Cum hoc epigrammate, cujus finis desideratur, Planudes conjunxit proximum distichon *Nr.* 242.

eumque sequitur Br. In membr. Pal. inde sejungitur, addito lemmate, τοῦ αὐτοῦ. Hunc secutus sum, praesertim ob diversitatem nominis in utroque. V. 1. πότερον χαμαὶ διόδωρος. P. πότερον ἔχανεν Θεόδωρος. Pl. πότερον χαίνεις Θεόδωρε. Br. Scripsi χαίνει. V. 2. ἤβδησεν ἔχει γὰρ πνεῦμα. P. ἢ βδέσ'· ἔχει γὰρ ἔχει πν. Pl. ἢ βδεῖς· πνεῖς γὰρ ἴσον πν. Br. ex conjectura. Grotius vertit: *discere non valeo, quid venerit inde vel inde: Vipera namque infra sibilat atque supra.* Unde Huschk. Anal. cr. p. 67. legendum existimat: ἢ βδέσ'· ἔχις γὰρ ἔχει πν. κ. καὶ ἄνω. quam ingeniosam conjecturam stabilire conatur Bosch. T. IV. p. 421. Facit huc Nonn. Dion. V. p. 148. 11. οἷα γὰρ αὐτὴ Δίστομος ἀμφίσβαινα μέσῳ μηρύεται ὁλκῷ, Ἰὸν ἀποπτύουσα δι' ἀμφοτέροιο καρήνου. Recepi ἔχις, quod post ἔχει facile omitti poterat. Aliter Eldikius p. 501. ἢ βδέσεν· ἓν γὰρ ἔχει. ἓν interdum pro τὸ αὐτὸ dici monens.

Nr. 243. εἰς βαλανεῖον ψυχρὸν νικάρχου. εἰς βραδεῖς potius inscribendum fuisse existimabat Scaliger in not. mst. Br. II. 353. nr. 15. An. II. 5. p. 32. P. V. 4. ἄλλον. P. ἄλλων. Pl. Br. V. 6. πυρίαν καθελεῖν. Haec verba vereor ut recte explicaverim. De sicca sudatione in vaporariis agitur, in quibus ad excitandum calorem silices calefacti, fortasse etiam ferri massae candentes cumulabantur. Quibus quum tepidarium satis calefactum esset, ἡ πυρία remota est. Hoc dicitur τὴν πυρίαν καθελεῖν. Strabo L. III. p. 232. ἐνίους δὲ τῶν προσοικούντων τῷ Δουρίῳ ποταμῷ Λακωνικῶς διάγειν φασίν, ἀλειπτηρίοις χρωμένους δίς, καὶ πυρίαις ἐκ λίθων διαπύρων. ubi vid. Casaubon. Cf. Foes. Oecon. Hippocr. p. 330. Vitruv. L. V. 10. fin. — *Nr.* 244. εἰς μιλι ψυχρόν. nomine auctoris non addito. *Nicarcho* id probabiliter tribuit Planud. et Br. II. 257. nr. 34. An. II. 3. p. 43. Etiam de *Lucillio* auctore cogites, cujus alia quoque sunt in Heliodorum epigrammata. Vid. p. 527. nr. 134. 137. 138. p. 541. nr. 256. V. 3. μὴ κάμνε, μὴ φύσα. P. et omnes editt. vett. μὴ φύσα, μὴ κάμνε· μάτην .. Steph. μὴ κάμνε, μὴ φύσα· τί μάτην.. Br. c. Scaligero, qui etiam suspicabatur, μὴ κάμε. At hoc soloecum existimatur. Secutus sum Stephanum, qui hunc versum lenissima vocum transpositione sanavit.

Nr. 245. εἰς πλοῖα σαθρὰ καὶ βαρέα. λουκίλλου. Br. II. 340. nr. 113. An. II. 2. p. 507. V. 1. διόφαντες. P. διόφαντε. Pl. Br. V. 5. πλεύσει τάχα καί τις. P. Br. τάχα πλεύσει καί. Pl. rhythmo

versus depravato. V. 6. οὐ γάρ ἐν ἐστιν. P. οὐ γάρ ἔνεστιν. Br. οὐδὲ γάρ ἐστιν. Pl. — *Nr.* 246. τ αυτ. Br. I. c. nr. 111. An. II. 2. p. 505. V. 1. ἔτεμες. P. ἔταμες. Pl. Br. V. 5. ἔσομαι. P. Br. ἔσεται. Pl. Ipsa navis loquitur; nec obstat v. 2do σκάφος ἐστί, quibus verbis non tota navis, sed carina tantum significatur.

Nr. 247. τ αυτ. Br. II. 340. nr. 112. An. II. 2. p. 506. V. 1. εἰ πελ. P. Scripsi ἐς ob crebram permutationem litterarum ι et ς. εἰς. Pl. Br. V. 3. ἀδρείας. P. ἀδρίας. Pl. Br. τυῤῥηνικόν. P. Br. et plurimae editt. vett. Plan. Τυῤῥηνικός. ed. Asc. St. αἴγων, P. Pl. αἰγῶν. Br. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 378. Ἰστρικός. P. Pl. ἰστρικόν. Br. De hac lectione disputavit Letronne Récherches géographiques sur le Livre de Mensura Orbis par Dicuil p. 205. nr. 1. qui sinum Istricum, partem maris Adriatici, male post Adriam poni monuit; praesertim quum Lucillius quatuor partes majores maris mediterranei commemorare voluisse videretur. Praeterea vocem Ἰστρικὸν hoc uno in loco reperiri. Hinc Ἰσσικὸν legendum suspicatur, ut intelligatur mare Issicum, qui sinus est maris Syriaci. Eundem errorem observavit idem ap. Aethicum in Geogr. Gronov. p. 732. *ab oriente mare Syrium, quod Histricum sinum vocant.* — V. 5. ἄρχεται. P. et Lectt. Ald. pr. unde id in Ald. sec. receptum est. Reliquae ἔρχεται. Vide pag. 433. nr. 435.

Nr. 248. βιάνορ. Br. II. 156. nr. 9. An. II. 2. p. 10. et Addend. T. III. 2. p. 2. V. 5. πιστήν. omnes. Sed πίστιν corrigit Graefius in Epist. cr. in Bucol. gr. p. 116. hac interpretatione addita: „Pix incensa ostendit, id quod fidem facere debebat in aquis, minus fidum esse in terra. i. e. incendio intelligebatur, picis inductionem contra aquas tutum esse praesidium, sed ambiguum in terra. Ita sensus oritur multo subtilior, quam vulgatae inest." — *Nr.* 249. εἰς ἀγρ λουκιλλίου. Br. II. 331. nr. 70. An. II. 2. p. 483. P. V. 2. αὐτόν. P. αὑτόν. Pl. Br. ἀπηγχόνισεν. P. Pl. sine littera paragogica Br.

Nr. 250. εἰς παχὺν ἀδέσποτον. Br. III. 170. nr. 100. An. III. 1. p. 343. V. 1. εὖ ἔγραψεν. Fortasse legendum: εὖ μὲν ἔγραψεν. Notandus articulus ante ζ correptus. Sed corrigendum videtur cum Bothio: ἔγραψ' ὁ ζωγράφος. V. 2. εἰ causam reddit, ut p. 429. nr. 418. v. 7. p. 548. nr. 316. v. 4. p. 564. nr. 403. v. 3. — *Nr.* 251. εἰς δυσκωφ νικαρ. Br. II. 357. nr. 33. An. II. 3. p. 42. V. 1. μᾶλλον

κωφότερος. De hac abundantia vid. ad p. 93. nr. 35. V. 2. *τούτων δύο.* P. *τούτων τῶν δύο.* Pl. probabiliter. *τούτων δὺς δύο κωφ.* Br. c. Salm. ut sit *δυςκωφότερος*, cujusmodi tmesios vereor ut alibi exemplum extet. — *Nr.* 252. *εἰς βαρυοδμ τ αυτοῦ.* Br. II. 355. nr. 25. An. II. 3. p. 38. V. 1. *εἰ μισεῖς σύ, φιλεῖς με.* Sic vulgo distinguitur. Rotundius mihi videbatur, pronomen secundae personae jungi cum *φιλεῖς.* Sed malim sane: *καὶ εἰ μισεῖς, φιλέεις με.* V. 2. *δέ με.* P. Pl. *δ' ἐμέ.* Br. *μισεῖς.* quaedam editt. vett. *μισῇς.*

Nr. 253. *εἰς αφυεῖς ορχηστ λουκίλλου.* Br. II. 334. nr. 83. An. II. 2. p. 492. V. 6. *ἧς.* Br. *ἧς.* P. et Pl. — *Nr.* 254. *τ αυτ.* Br. l. c. nr. 82. An. l. c. p. 491. V. 1. *ἔπεσι.* P. *ἔπεσες.* Pl. Br. V. 5. Indignatur poëta, quod mimus, quem perstringit, se, cum Canacen saltaret, non percusserit gladio scenamque ab inepto actore liberaverit. In hac solum parte eum ab historiae veritate recessisse, cui in ceteris ita inhaeserit, ut in Niobe saltanda saxum esse videretur, in Capaneo autem subito (nec justo tempore) concideret. Aliter accepit hunc locum doctissimus Lobeck. ad Soph. Aj. p. 350. cujus interpretationem dedi in Addend. T. III. 3. p. 45. s. — *Nr.* 255. *παλλαδᾶ.* Br. II. 419. nr. 57. An. II. 3. p. 231. Cf. Auson. Epigr. LXXXV. Iterum legitur in membr. pag. 568. ubi *Πέτρος* habetur pro *Μέμφις.* — *Nr.* 256. *εἰς γραῖαν λουκίλλου.* Br. II. 336. nr. 90. An. II. 2. p. 498. V. 4. *ἑψομένη.* P.

P. *Nr.* 257. *εἰς ιατρ τ αυτ.* Br. II. 324. nr. 37. An. II. 2. p. 464. V. 1. *ἑρμογένη.* Supra p. 523. nr. 114. p. 534. nr. 190. *ἑρμογένην.* — *Nr.* 258. *εἰς αὖλον πυκτ. λουκίλλου.* Br. II. 317. nr. 2. An. II. 2. p. 437. V. 1. *τῷ πίσσης.* Pl. Cf. p. 520. nr. 81. v. 3. — *Nr.* 259. *εἰς τινα ἔχοντα ἵππον ἀργον. λουκιλλίου.* — *Nr.* 260. *ἄδηλον.* Br. III. 169. nr. 93. An. III. 1. p. 339. V. 1. *βουλεύειν.* P. Pl. Br. Hic tamen ad Aristoph. Eccl. v. 443. T. II. p. 27. cum Salmasio corrigit: *τοῦτο τὸ ουλευειν.* Recte. Is, qui hoc epigrammate perstringitur, *τὸ βουλεύειν* habuisse negatur, quippe qui nihil didicerit nisi *δουλεύειν.* In simili sono utriusque vocabuli ludit Lysias p. 498. ed. Tayl. *καί τοι δικαίως γ' ἂν ὅστις φανερῶς, ὥσπερ οὗτος, προὔδωκε τὴν ἐλευθερίαν, οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν ... ἐκκλησιάζεται.* V. 2. *ἐπιγινώσκω.* P. *ἐπιγιγνώσκω.* Pl.

Nr. 261. *ἄδηλον.* Br. III. 159. nr. 41. An. III. 1. p. 312. — *Nr.* 262. *ἄδηλον.* Edidi et illustravi in Paralip. I. 130. p. 699. V. 2. *τεμνομέναν.* P. — *Nr.* 263. *παλλαδᾶ.* Br. II. 418. nr. 54. An. II. 3. p. 230. — *Nr.* 264. *εἰς φιλαργ λουκιλλίου.* Br. II. 339. nr. 103. An. II. 2. p. 503. V. 2. *αὐτόν.* P. *αὐτόν.* Pl. Br. — *Nr.* 265. *εἰς λεπτ τ αυ.* Br. II. 331. nr. 69. An. II. 2. p. 482. V. 2. *μυίας.* P. et multae editt. vett. quod vitium sustulit Asc. St. Br. V. 3. *οἱ τις καταλέξῃ.* P. *οἱ τις ἐγκαταλέξῃ.* Pl. Br. V. 5. *ἄλλο τι παῖζε.* P. quod Salmasius probabat. Paroemiacae locutionis speciem habet. Quod in vulgaribus editt. legitur, *ἀτρέμας ἧσο*, abest ab ed. Flor. pr. et Ald. pr. nec in ullo Planudeae cod. reperitur. Br. recepit emendationem in marg. Cod. Iani Lascaris notatam, *ἄτρομος ἴσθι.* — *Nr.* 266. *εἰς αἰσχρὸν λουκίλλον.* Br. II. 324. nr. 33. An. II. 2. p. 461. V. 1. *ἔσωπτρον.* P. *δημοσθένης.* P. *δημοσθενίς.* Pl. Br. — *Nr.* 267. *ἄδηλον.* Br. II. 169. nr. 91. An. III. 1. p. 339.

P. *Nr.* 268. sine lemmate. *Ammiano* tribuit Plan. p. 141. St. Br. II. 387. nr. 15. An. II. 3. p. 141. V. 3. *πτάρῃ.* P. *πταρῇ.* Pl. Br. V. 4. *τὰς ἀκοάς.* P. *τῆς ἀκοῆς.* Pl. Br. — *Nr.* 269. *εἰς ναὸν τοῦ ἡρακλέ γενόμεν τ ἁγίου λουκίου.* Edidi in Paralip. I. nr. 131. p. 699. V. 2. *λουκις.* P. Scripsi *λούκιος.* Non solum de templo, sed etiam de statua Herculis videtur agi. — *Nr.* 270. *εἰς εἰκόνα ἀναστασίου βασιλέως ἐν τ ευρίπ.* Scripsi *εὐρίπῳ*, ut est in Plan. p. 185. — *Nr.* 271. Sejunctum a praecedente, sed sine lemmate. In Plan. *εἰς τὸ αὐτό.* Br. utrumque dedit in *ἀδήλοις* III. 136. nr. 16. 17. An. III. 1. p. 262. V. 2. *ὠμιστήν.* P. *ὠμηστήν.* Pl. Br. Cf. ad p. 447. nr. 524. vers. 25.

Nr. 272. *εἰς κιναιδ.* Br. III. 150. nr. 31. An. III. 1. p. 284. Similiter de cinaedis Amphilochius in Epist. Iamb. 93. p. 120. *ἄνδρες, γυναῖκες, ἄῤῥενες, θηλυδρίαι, Οὐκ ἄνδρες, οὐ γυναῖκες .... Ὁ μὲν γάρ εἰσιν, οὐ μένουσι τῷ τρόπῳ· Ὁ δ' αὖ κακῶς θέλουσιν, οὐκ εἰσὶν φύσει.* — V. 1. *ἀνέρας ἠρνήσαντο.* Similiter *τὴν φύσιν ἀρνεῖσθαι* dixit Liban. T. IV. p. 117. 20. qui locus sic debet restitui maximam partem ex Cod. Monac. nr. 96. *πῶς γὰρ ἂν παῖς ὑπάρχων παριδεῖν ὅλως ἐπεχείρουν τὴν ἐπ' ἐμοὶ τὰς ὠδῖνας ἀνασχομένην, εἰ μὴ τοῖς ἔργοις τὴν φύσιν ἠρνήσατο, καὶ ἀντὶ τῆς μητρὸς ἑταίρας τὴν προσηγορίαν ἠλλάξατο· ἐπεὶ δὲ δὴ τὰς ἡμετέρας συμφορὰς οὐδὲ

σιωπᾷν ἀφῆκεν ἡ τύχη, τί οὖν τὴν αἰτίαν σιωπῶν, γυμνὴν καθ' ἡμῶν προφέρεις τὴν πρᾶξιν.

Nr. 273. *εἰς χωλό.* Palladae tribuit Planud. p. 189. St. Br. II. 425. nr. 88. An. II. 3. p. 242. V. 2. *εἰκόνας τῶν ἐντὸς ἡ φύσει ἔξω φέρει.* P. *εἰκόνα τ. ἐ. σὴ φύσις ἐκτὸς ἔχει.* Pl. Br. quae arbitraria Planudis videtur correctio. Brevis syllaba in caesura pentametri in ejusmodi epigrammatis, quae serioris sunt aetatis, minime certum est depravationis indicium. Quare omne vitium haerere videtur in ἄγει. Scribendum suspicor: *εἰκόνα τῶν ἐντὸς ἡ φύσις ἔξω ἄγει.* ut p. 566. nr. 412. *τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς τὸ διάστροφον ἔξω ἄγουσα Ἐν τοῖς γι-νομένοις ἡ φύσις εἰργάσατο.* — *Nr.* 274. *λουκιαν.* Br. II. 313. nr. 25. An. II. 2. p. 426. V. 2. *κατέβαινεν.* P. *κατέβαινε.* Br. *κατέβαινε.* Pl. V. 3. *καί σε.* fortasse non solum garriebat, sed te etiam docere voluit. — *Nr.* 275. *ἀπολλωνιου γραμματικ.* Legitur etiam in marg. p. 214. ad nr. 43. Br. II. 358. An. II. 3. p. 47. In Plan. p. 95. est *ἄδηλον.* V. 2. *Καλλιμάχε.* P. Pl. Eustath. ad Odyss. *α.* p. 65. 21. Recte Bentlejus corrigebat *Καλλίμαχος*, probante Schaefero et Gerhardo in Lectt. Apollon. p. 5. — *Nr.* 276. *λουκίλλου.* Br. II. 579. nr. 108. An. II. 2. p. 505. — *Nr.* 277. *τ αυτ..* Br. II. 340. nr. 109. An. II. 2. p. 505. V. 2. *πάλιν.* P.

P. *Nr.* 278. [*εἰς*] *γραμματικ κερασφορ λουκιλλίου.* Br. II. 518. nr. 9. An. II. 2. p. 444. V. 2. *πολλῆς.* P. *πολλούς.* Plan. Br. — *Nr.* 279. *τ αὐτ.* Br. II. 527. nr. 49. An. II. 2. p. 473. V. 1. *δύναται ποτὲ εἶναι.* P. *δύναται νόον ἄρτιος εἶναι.* Br. tacite correxit. Recepi quod Plan. offerebat, *δύναταί ποτε ἄρτιος εἶναι*, quamquam suspectum ob hiatum. Non male haberet *μέτριος*, *aequus et humanus.* V. 2. *εὐθὺς* si sincerum est, eo referri debet, quod *ὀργὴ* et *μῆνις* se statim ab initio in Iliade legentibus offerunt. Grammaticorum autem professio primis Iliadis verbis significari solet.

Nr. 280. *εἰς γεννάδιον χειρουργ παλλαδᾶ.* Br. II. 418. nr. 51. An. II. 3. p. 229. V. 2. *παλάμαις.* P. *παλάμας.* Pl. Br. V. 3. *φονίας ὁσίως.* Brevis syllaba in caesura facile evitari poterat, verbis transpositis: *ὃς μὲν γὰρ φονίας στυγίων ὁσίως κατατέμνει.* — *Nr.* 281. *εἰς μαγνον ἰατροσοφιστ τ αὐτοῦ.* Lucillio tribuitur in Plan. p. 60. St. Br. II. 343. nr. 124. An. II. 2. p. 512. Vid. Catalog. Poëtar. in

Lucillius. p. 912. V. 1. *μάγνος.* P. *μάγνον.* Pl. Br. Illud restitui. V. 2. *ἦλθε καί.* P. *ἤλυθε καί.* Pl. Br. — *Nr.* 282. In membr. hoc distichon cohaeret cum praecedente; rectius inde sejunctum est in Plan. p. 60. St. cum lemmate: *τοῦ αὐτοῦ* (i. e. Lucillii) *εἰς τοὺς ἀεὶ νοσοῦντας.* Br. II. 343. nr. 123. An. II. 2. p. 512. V. 2. *προςδοκίην.* P. *προςδοκίῃ.* Pl. Br. Sequuntur in Cod. Pal. epigrammata *Palladae* quinque, quae dedimus p. 314. nr. 683. p. 315. nr. 684. Ibid. nr. 686. Ibid. nr. 688. et nr. 687.

P. *Nr.* 283. *εἰς δαμόνικον ὕπαρχ τοῦ αυτ.* Br. II. 417. nr. 48. An. II. 3. p. 228. V. 3. *ἐπὶ σοῦ.* P. *ἐπὶ σοί.* Pl. Br. Cod. lectionem tuetur Schaefer. ad Julian. Or. p. XVII. V. 5. *ἀπεχάλκισε.* De sinceritate hujus lectionis dubitabat Huetius, quod secunda persona praecessit. Frustra. Vid. ad p. 165. nr. 128. v. 4. — V. 6. *καὶ κλέπτων.* P. *καὶ κλαίων.* Pl. Br. A Cod. lectione recedere non sum ausus. *καὶ* pro *καὶ τοῦτο* accipi potest. Vid. Schaefer. ad Longum p. 351. ad Gregor. Cor. pag. 985. sq. — *Nr.* 284. *εις αυτ τ̆τ αυτ.* Br. II. 418. nr. 49. An. II. 3. p. 228. — *Nr.* 285. *εις αυτ τ̆τ αυτ.* Br. l. c. nr. 50. An. l. c. p. 229. V. 2. *ἔκλαιεν.* P. *ἔκλαιε.* Pl. Br.

Nr. 286. *τ̆τ αυτ.* Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 263. Paralip. I. nr. 132. p. 699. V. 5. 6. non bene cohaerent cum praecedentibus, nec per se sensum habent expeditum. In exitu saltem metri causa legendum: *δοῦλος ὁ τὰ σκέλη κλάσας.* aut verbis transpositis: *καλὸς δ' ἂν εἴη τὰ σκέλη δοῦλος κλάσας.* — *Nr.* 287. *τ̆τ αυτ.* Br. II. 408. nr. 8. An. II. 3. p. 203. V. 1. *γυναῖκα τὴν ἄμορφον δυστυχῶν.* Sic fere Achill. Tat. I. 7. p. 21. *πονηρὸν μὲν γὰρ γυνή, κἂν εὔμορφος ᾖ· ἐὰν δὲ καὶ ἀμορφίαν δυστυχῇ, τὸ κακὸν διπλοῦν.* Id. II. 15. p. 69. *βοῦς γὰρ Αἰγύπτιος, οὐ τὸ μέγεθος μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν χροιὰν εὐτυχεῖ.* Heliodor. VII. 8. *ὁ παρὰ τοσοῦτον τὸν τῶν τέκνων θάνατον ἐν ὀφθαλμοῖς τοῖς γεννήσασι δυστυχῆσαι κινδυνεύσας.* Aristaen. I. Ep. XI. p. 29. *εὐδαίμων ἡ τὸν νέον εὐτυχοῦσα ἐπίσης ἐραστὴν ὁμοῦ καὶ ἐρώμενον.* ubi cf. Abresch. in Lectt. p. 122. V. 2. *λύχνον.* P. *λύχνους.* Pl. Br. — *Nr.* 288. *εἰς τραγῳδ ̆ γ αὐτῶ.* Ap. Plan. p. 154. St. relatum est in caput, *εἰς κουρέας.* Br. II. 418. nr. 52. An. II. 3. p. 229. In Plan. est *ἄδηλον.* V. 2. *νικῶσιν.* P. Pl. *νικῶσι.* Br. *τὸ ξυρόν.* P. *τόν.* Pl. Br. quod me invito in textu remansit. Cf. Pollux X.

177. — *Nr.* 289. εἰς τραπεζι τ αυτ. Br. II. 425. nr. 86. An. II. 3. p. 241. V. 3. εὐρώπης. P. ἐν ῥοπῇς. Pl. Br. V. 4. ἐν δακτύλοισι. Alciphr. I. Ep. XXVI. p. 108. μέγα τι κακόν εἰσιν οἱ περὶ τὰς ψήφους καὶ τῶν δακτύλων τὰς κάμψεις εἰλινδούμενοι· μή μοι γένοιτο, ἀγροίκων ἔφοροι δαίμονες, μὴ λύκον ἔτι, μὴ (scr. μηδὲ) δανειστὴν ἰδεῖν.

P. *Nr.* 290. εις αυ τ αυ. Br. II. 425. nr. 87. An. II. 3. p. 242. V. 1. ψήφον. P. περί. P. Pl. Br. Scripsi πέρι, jungens: ἔχων τις τὰ δάκτυλα χειρῶν περὶ τὴν δακτυλικὴν ψῆφον. V. 3. ἐρήμῃ. P. ἑταίρῃ. Pl. Br. Sensus in lectione Cod. Pal. argutior. — *Nr.* 291. εἰς νικαν τ αυ. Br. II. 420. nr. 60. An. II. 3. p. 232. In Plan. p. 165. est ἄδηλον. — *Nr.* 292. εἰς τιν φιλοσοφ γενόμ παλλα. Supra scriptum: ὕπαρ πόλεως ἐπιβαλεντινιαν καὶ βάλεντος. In Plan. p. 188. παλλαδᾶ εἰς Θεμίστιον τὸν φιλόσοφον γενόμενον ὕπαρχον κωνσταντίνου πόλεως ἐπὶ Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐάλεντος. In editione Aldina Themistii idem extat tetrastichon cum lemmate: Θεμιστίου στίχοι εἰς ἑαυτόν, ὅτι ὕπαρχον αὐτὸν ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανός. Cf. Harduin. ad Themist. p. 488. et Angelum Majum, Virum doctissimum, ad Orationem Themistii in Vituperatores quosdam, nuper ex Codice Ambros. editam Mediolani 1816. p. 74. quam totam in Palladam scriptam esse existimat cl. editor. V. 1. οὐρανίης. P. Pl. αἰθερίης. Br. ex Codd. Themistii. V. 3. exhibui lectionem Pal. Plan. ἦσθα κάτω κρείσσων, ἀναβὰς δ' ἐγένου. Br. c. codd. Them. Argutior procul dubio haec lectio; sed mihi a membr. Pal. recedere non licebat.

Nr. 293. τ αυτ. Br. II. 337. nr. 96. tamquam *Lucillii*, cui inscriptum in Plan. p. 151. St. An. II. 2. p. 501. V. 1. οὐράν. P. οὐρήν. Pl. Br. — *Nr.* 294. λουκιλλίου. Br. II. 338. nr. 101. An. II. 2. p. 502. Iterum legitur p. 568. ut *Lucillii*. In Plan. p. 184. St. *Palladae* inscriptum. — *Nr.* 295. εἰς οἶνον φαῦλον ἀποσταλέντα αὐτοῦ τ αυτ. Br. II. 342. nr. 117. An. II. 2. p. 510. In Plan. p. 144. hoc quoque *Palladae*. V. 2. ἐν μεγάροισι. ut Od. δ. 734. et 765. V. 2. κισσὸν ἀφελών. γ' inserendum censet Hermann. ad Orph. p. 767. — *Nr.* 296. εἰς κλεανθ τιμων. Est in Planud. pag. 133. St. ex Diogen. Laërt. VII. 170. V. 1. ductus ex Ἰλ. γ. 196. V. 2. μωλύτης hoc

uno loco videtur occurrere. Quid significet, intelligi potest ex Hesych. *μώλυκα, τὸν ἀπαίδευτον, Ζακύνθιοι. Μωλυρόν, νωθρόν, βαρύ. Μῶλος ὁ ἀμαθής. Μωλύτερον, ἀμβλύτερον.* Epist. Socraticae XXX. p. 39. ed. Orell. ubi nunc legitur: *εἰ καί πως ἀναγνῷ* (lege *ἀναγνοὺς* cum Ruhnkenio) *ὁ Ποντικὸς ἀμβλύτερον καὶ φαυλότερον ποιεῖ φαίνεσθαι τὸν λόγον.* In Cod. Allatii autem *μωλύτερον*, probante Schaefero et Ruhnkenio in Hist. Orat. Gr. p. LXXXV. Descendunt haec omnia a verbo *μωλύω*, unde *μωλύον κρέας, τὸ διαχεόμενον καὶ μὴ συνεστός.* Bekker. in Anecdot. Tom. I. pag. 52. Cf. Schol. ad Nicandr. Ther. 32. *ὄλμος* ob ingenii duritiem et laborem indefessum.

δ

Nr. 297. *εἰς γυναῖκα μεθυστρί.* (notanda forma *μεθυστρίς. μεθύστρια* ex Theopompo Comico excitavit Pollux VI. 25.) Br. III. 170. nr. 97. An. III. 1. p. 341. V. 2. *γάλα μοι τὸ πρίν.* P. *μοι* om. Plan. V. 4. *παύεο δίψαν σεῖο.* P. *καὶ σβέννυ τὴν σέο δίψαν.* Vulgo et ap. Br. Restitui lectionem Cod. *σεῖο* mutans in *ἑοῖο.* De *ἑός*, secundae personae vicem gerente, vid. ad p. 193. nr. 267. Cum his versibus in membr. cohaeret *Nr.* 298. Separatim illa habentur ap. Plan. p. 160. St. Br. III. 170. nr. 98. An. III. 1. p. 342. V. 1. *μητέρα.* P. *μητέρι.* Pl. Br. V. 3. *ἰδοῦσα.* P. V. 4. *ἐκ βρόχθου ὀλίγου τί σοι δώσω.* P. *ἐκ δὴ βρόχθου ἐμεῖο τί σοι δῶ τέκνον.* Pl. Br. Restitui lectionem Cod. *ὀλίγοιο* corrigens et *δῶ.* Obiter corrige in Aesop. Fab. nr. 36. ed. Fur. *ἄφετέ με καὶ ἐπιδίδωμι* (*ἐπιδιδῶ* editum) *ὑμῖν χρυσίου χίλια τάλαντα.* — *βρόχθος ὀλίγος.* Etym. M. pag. 196. ed. Lips. *βρόχθος, τὸ ὀλίγον πόμα καὶ ἡ φάρυγξ δι' ἧς καταπίνομεν.* V. 5. *μόνας.* P. *μόνους.* Pl. *μόνον.* Br. Quum totus hic versus depravatus sit, non ausus sum a membr. lectionibus recedere. *λαγύνη τόδε.* P. *λάγυνος τόδε.* Pl. *λάγυνος ὅδε.* Br. metro vacillante. Fortasse scribendum verbis transpositis: *ξέστας γὰρ λάγυνος τριάκοντα μόνους ὅδε χωρεῖ.* In *λάγυνος* media, in *τριάκοντα* antepenultima contra bonorum poëtarum usum corripitur. Sic etiam v. 3. *ἐν λαγύνῳ πίνουσα.* De *τριάκοντα* vid. ad p. 472. nr. 682. — V. 6. 7. Br. post v. 1mum posuit pro arbitrio. *χαλεποῦ.* P. *χαλεπόν.* Pl. Br. V. 7. *ἡδύτατα.* P. *ἡδυτάτης.* Pl. Br. Haec superlativi forma ex duobus Codd. Parisin. restituenda videtur Luciano T. IV. p. 253. 16. *ἀμπέλους ἀφ' ὧν ἡδύτατος οἶνος γεννᾶται.* Vulgo, *ἥδιστος οἶνος γίγνεται.* V. 8. 9. addidi ex Pal. membr. Paralip. I. nr. 153. p. 700. V. 9. *τι* post *με* adjeci ad numeros implendos. Sed praeterea videtur scribendum: *εἰ φιλέεις οὐ τὸν υἷα.*

P. *Nr.* 299. παλλαδᾶ εἰς ὑβριστ. Br. II. 423. nr. 78. An. II. 3. p. 239. — *Nr.* 300. τ αυ. Br. l. c. nr. 79. An. l. c. V. 1. τιθῆ. P. τίθῃ. Pl. Br. — *Nr.* 301. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 80. An. l. c. p. 240. V. 2. Ad ἐπόθουν subaudi ἄν, ut mox nr. 302. ad ἔπασχεν. Vid. ad p. 53. nr. 16. — *Nr.* 302. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 81. An. l. c. V. 2. καὶ αὐτός. P. καὐτός. Pl. Br. — *Nr.* 303. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 82. An. l. c. — *Nr.* 304. Br. II. 425. nr. 90. An. II. 3. p. 243. V. 1. Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 225. πάντες μὲν δειλοὶ καὶ ἀλαζόνες, εἰσὶ καί, εἴ τι Ἐν τοῖς . . his additis: „in hoc poëta non sum adeo sollicitus de numeris; magis de verbis, quia, ut vulgo positum est, εἰσὶ admodum languet.“ Non persuadet vir acutissimus. Si quid mutandum sit, scripserim: πάντες μὲν δειλοὶ καὶ ἀλαζόνες, οἶδα, καὶ εἴ τι Ἐν τ. sed vulgatam et lectionem et distinctionem genuinam existimo. — V. 3. οὐδὲν φαίνει. P. οὐκ ἀναφαίνει. P.

Nr. 305. τ αὐτ. Br. II. 419. nr. 58. An. II. 3. p. 231. In Plan. p. 166. distichon adhaeret, quod dabimus p. 555. nr. 355. V. 1. μορίης. P. Pl. notabilis syncope pro μωρίης, cujus aliud exemplum non novi. V. 3. ὁ πλατωνικός. P. Pl. σὺ πλ. Br. Illud unice probabat Schaeferus in not. mst. ut gravius et σκωπτικώτερον lectione Brunkiana. Ironicum articuli usum illustravit Matthiae Gr. gr. p. 383. s. — V. 4. ζητεῖ. P. ζητῇ. Pl. Br. — *Nr.* 306. εἰς πορν τ αυτ. Br. II. 408. nr. 7. An. II. 3. p. 203. In Plan. p. 131. St. est ἄδηλον. V. 1. εἰς ἀντ. P. ἐς ἀντ. Pl. Br. V. 2. συρίαν. P. συρίην. Pl. Br. — *Nr.* 307. τ αυ. Br. II. 425. nr. 89. An. II. 3. p. 243.

Nr. 308. λουκιλλίου. Br. II. 328. nr. 58. An. II. 2. p. 477. V. 2. τὸν πόδα τῇ βελόνῃ. P. prorsus inepte. τῷ ποδὶ τὴν βελόνην. Br. c. Salm. Cf. Ammiani epigr. p. 522. nr. 102. ἐτρύπησε. P. Br. — *Nr.* 309. τ αυ. Br. II. 338. nr. 102. V. 1. θρασύμαχε. P. et plurimae editt. veteres. Θαρσύμαχε. Br. c. Flor. et Ald. pr. P. V. 3. δανείσας. P. δανίσας. Pl. Br. Vid. ad p. 90. nr. 14. v. 3. V. 4. πλέον. P. πλεῖον. Pl. Br. V. 5. εἰμολογίσαιο. P. τὸ πινεῖν. P. πίνειν. Pl. πεινῆν. Br. c. Jos. Scaligero in not. mst. Similiter infra nr. 341. v. 3. πίνης pro πείνης, et ap. Plutarch Vit. Lycurg. c. 17. πληγαὶ καὶ πεινῆν. vett. editt. πείνειν.

Nr. 310. τ αὐτ. Br. II. 324. nr. 34. An. II. 2. p. 461. In Plan. p. 141. St. est *Palladae.* V. 2. ἂν superscriptum in P. — *Nr.* 311. τ αὐτ. Br. II. 340. nr. 110. An. II. 2. p. 505. V. 1. οὕτω. P. οὕτως. Pl. Br. V. 3. ἐγείρεται δ' ἐνιαυτῷ. P. ἐγείρεται ἐν δ' ἐνιαυτῷ. vett. editt. ἐν δέ οἱ αὐτῷ Steph. et Br. c. Brodaeo. *Intus* vituperat deos, vocem attollere prae pigritia nolens. Facile permutantur syllabae νι et οι. Vid. Herm. ad Orph. Argon. v. 781. 941. — *Nr.* 312. εἰς ποιητ τ αὐτ. Br. II. 332. nr. 75. An. II. 2. p. 487. V. 2. ᾤκοδόμηκε. P. Br. ᾠκοδόμησε. Pl. V. 4. δώδεκ' ἔτη. P. δωδεκέτη. Pl. Br. V. 6. λέγω. P. Br. λέγει. Pl.

Nr. 313. τ αὐτ. Br. II. 322. nr. 26. An. II. 2. p. 455. In Pl. p. 186. St. ἄδηλον. In Cod. Pal. et in vett. editt. Pl. hoc epigr. cohaeret cum sequ. Sed rectius distinguuntur. V. 2. πιναλέους. P. πειναλέους. Pl. Br. V. 4. χορτασίη. Ad hiatum vitandum Herm. ad Orph. p. 771. verbis transpositis corrigit: ὀστρακίνη ποῦ μοι χορτασίη πινάκων; Sed vide an fuerit: ποῦ μοι χορτασίην ὀστρακίνων πινάκων; fere ut nr. 347. ποῖ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν; Phaeder in Fabul. III. 18. 9. *quo mi, inquit, mutam speciem, si vincor sono?* Ut in nostro loco nominativus a librariis praelatus est accusativo, sic etiam ap. Horat. I. Epist. V. 12. *quo mihi fortunam, si non conceditur uti?* vett. editt. *fortuna* exhibent. Ovid. II. Amor. II. 19. *quo mihi fortunam, quae nunquam fallere curet?* quem locum cum similibus comparat Bentlejus ad Horat. l. c. χορτασίην nobiscum probat Friedemann. de Med. Syll. Pentam. p. 308. — *Nr.* 314. cum praecedente cohaeret in P. Separatim post alios dedit Br. II. 322. nr. 27. An. II. 2. p. 457. V. 1. καλέσω. P. V. 3. πίνης. P. πείνης. Pl. Br. V. 4. πιναλέους. P. πειναλέους. Pl. Br.

Nr. 315. εἰς κλέπτ τοῦ αὐτ. Br. II. 327. nr. 52. An. II. 2. p. 474. — *Nr.* 316. εἰς ἀθλητ. Auctoris nomen non adscriptum. *Lucillio* tribuitur ap. Plan. p. 128. St. Br. II. 321. nr. 20. An. II. 2. p. 452. V. 1. *Μίλων.* Notanda prioris correptio, quae alibi longa esse solet. Cf. Theocr. Eid. IV. 6. 11. VIII. 46. IX. 7. et al. V. 3. ἐπισκον. P. ἐπ' ἰσχίον. Pl. Br. V. 5. μέσσοισιν ἀντέκραγεν. P. ἀνέκραγεν. Pl. Br. Hoc in textu servavi, licet vehementer blandiretur Schaeferi correctio: ἐν μέσσοις ἀντέκραγεν. verbo relato ad praecedens

ἀνεβόησαν. p. 385. nr. 177. ὁ δ' ἀντεγέγωνεν ἔνερθεν. Ap. Libanium T. IV. p. 796. 23. ἡ μὲν ἠρέμα ὑπεδάκρυε καὶ μετεστρέφετο τὴν μητέρα πειρωμένη λαθεῖν· ἡ δὲ μέγα καὶ δεινὸν ἀντεβόησεν. scr. ἀνεβόησεν. V. 6. ἔγκειμαι. P. ἐν κεῖμαι. Pl. Br. Sic saepe peccatum. Ap. Liban. T. IV. p. 839. 8. ὡς ἐν τοσούτοις κακοῖς ἀγαθὸν ἔχων μισῶ τὴν τροφήν. scr. ὡς ἓν ἐν τοσ. Ibid. p. 1085. 34. ἐν δὲ ἀμφοτέροις βάθρον ἔχει. scr. ἓν δὲ ἀμφοτέρους. — βλέπω. P. Sequitur in Cod. epigr. *Palladae*, quod dedi p. 442. nr. 501. et aliud Ejusd. p. 441. nr. 487.

¶. *Nr.* 317. τ ἀυτ. (*Palladae* scil.) Br. II. 417. nr. 47. An. II. 3. p. 227. V. 1. τίς. P. ut saepe. ἔδωκεν. P. Pl. ἔδωκε. Br. V. 3. βραδυτῆτος. P. Pl. βραδύτητος. Br. Dedi quod Codd. offerebant, licet non ignorarem, apud seriores hanc vocem plerumque παροξυτονεῖσθαι. — *Nr.* 318. φιλοδήμου. Br. II. 90. nr. 26. An. II. 1. p. 237. In Plan. p. 132. St. est ἄδηλον. V. 6. μαλακῶς ἐστι. P. μαλακός τ' ἐστι. Pl. Br. — *Nr.* 319. ἀυτομέδου. Br. II. 208. nr. 6. An. II. 2. p. 132. In Plan. pag. 146. St. est ἄδηλον. De Atheniensium in civitate tribuenda levitate vid. Isocrat. in Symmach. c. 17. p. 168. ibique Coray. T. II. p. 128. V. 2. αὐτὸς τρ. P. αὐτὸς ὁ τρ. Pl. Br. V. 3. ἡρακλείδη ὑφηγήτορι. P. ἡρακλείδῃ ὑφηγητῆρι. Pl. Br.

Nr. 320. ἀργεντορίου. Br. II. 267. nr. 6. An. II. 2. p. 280. V. 1. obscurum, sitne in Cod. καί, an ἦν, de quarum syllabarum similitudine diximus ad p. 54b. nr. 32. — *Nr.* 321. φιλίππου. Br. II. 223. nr. 43. An. II. 2. p. 177. V. 1. γραμματικοῖ. P. γραμματικοί. Pl. Br. quod sine haesitatione praetuli. — σῆτες ἀπάντων. P. Pl. qui *omnia*, ut tineae, arroditis. Probabiliter tamen Scaliger in not. mst. σῆτες ἀκανθῶν, ex epigr. Antiphanis p. 550. nr. 322. ἀτηχεῖς σῆτες ἀκανθοβάται. Ipse Philippus p. 553. nr. 347. οἵ τ' ἀπ' Ἀριστάρχου σῆτες ἀκανθολόγοι. Vid. Casaub. ad Athen. L. III. p. 97. D. T. II. p. 154. ed. Schweigh. V. 3. ὂν ὥς. P. V. 6. εἰκόνας. P. εἰ κύνας. Pl. Br.

¶. *Nr.* 322. ἀντιφ/. Br. II. 205. nr. 5. An. II. 2. p. 122. V. 1. ῥιζώνυχα. P. ῥιζώρυχα. Pl. Br. V. 3. ἐπ' Ἠρίννῃ. Erinna ob exiguum, sed doctum poëma, a quibusdam cum summis poëtis (τοῖς μεγάλοις) componebatur. Cf. p. 387. nr. 190. Grammatici igitur, qui haud raro summa ingenia calumniabantur, Erinnam supra modum laudabant, ob nullam aliam, ut videtur, causam, quam quod largam illis doctrinae

proferendae et ostentandae occasionem praebebat. Hoc monendum duxi, quod eruditissimum virum in Ἠρίννῃ haesisse, idque nomen pro depravato habuisse noveram. V. 4. πρόκυνες. Vid. Schweigh. ad Athenae. Tom. III. p. 532. V. 5. ποιητῶν .... βαι ποσί. P. lacuna relicta. ποιητῶν λῶβαι, παισί. Pl. Br. — *Nr. 323. εἰς κόλακ παλλαδᾶ. Br. II. 413. nr. 52. An. II. 3. p. 217. V. 1. διωρίζει. P. Br. κόλακάς τε διϊστᾷ. Pl. V. 3. ζῷον. P. Obiter corrige Dion. Chrys. Or. III. p. 106. de adulatione: καὶ μὴν οὐδὲ ἔνδοξον, οὐδὲ καλὸν εἶναι δοκεῖ τὸ κολακεύειν, ὥστις (in Venet. ἵνα) τιμῆς ἕνεκεν ἢ δι' ἀρετὴν τοῦτο ἐπιτηδεύει. Scr. οὔτε τις τιμῆς. Paulo post scribe: καὶ τό γε πάντων δεινότατον. pro ἢ τό γε.

Nr. 324. αὐτομέδον. Br. II. 209. nr. 8. An. II. 2. p. 134. V. 2. καὶ σύ τι. P. Br. καὶ σύ γε. Pl. V. 5. ὀκνίσον. P. ἀκνίσσον. Pl. Br. Vid. p. 490. nr. 7. v. 5. V. 7. ἐν διός. P. Pl. τῇ διός. Br. Emendatione non opus, quum praepositio haud raro sic abundet. Prooem. Agath. vers. 27. ἐν τοῖς ἐκείνων πέμμασι φρυάττομαι. Alciphr. I. Ep. XXXIII. p. 138. ἀμυνοῦμαι αὐτὰς οὐκ ἐν σκώμμασιν, οὐδ' ἐν βλασφημίαις, ἀλλ' ἐν οἷς μάλιστα ἀνιάσονται. — εἷς γάρ ὑμέων. *unus vestrum*, i. e. θνητός. — Nr. 325. τ αυ. Br. II. 209. nr. 7. An. II. 2. pag. 135. V. 4. καλέσῃσι. P. ultima littera atramento inducta.

Nr. 326. τ αυ. Br. II. 207. nr. 2. An. II. 2. p. 127. V. 2. ἀλάσσει. P. ἀλλάσσει. Br. V. 4. εἶναι καί. P. γίνεο καί. Br. ex conjectura, quum in apogr. suo invenisset, ἐν ναὶ ναί. V. 5. ὅτε. P. ὅτι. Br. Sic ap. Liban. T. IV. p. 542. 19. ὅτε τοὺς ἀμύνοντας οὐκ εἶχεν ὁ δῆμος, ὅτε τῶν διωκόντων πλείους ἦσαν οἱ φεύγοντες. scr. ὅτι τῶν. Contra Ibid. p. 808. 14. ἦν ὅτι νόμοις ὑπέκυπτε, κατὰ νόμους ἠγάγετο. Scr. ἦν ὅτε νόμοις. *quum adhuc legibus obtemperaret.* Iterum p. 859. 12. πῶς ἂν ὁ τοιοῦτος ἢ πολεμήσειεν, ὅτε ἄμεινον, ἢ ποιήσειεν τὴν εἰρήνην ὅτι, βέλτιον ἔχει. scr. ὅτε β. ἔχει. — Nr. 327. ἀντιπάτρου θεσσαλονικέ. Br. II. 110. nr. 4. An. II. 1. p. 290. *Sidonii* esse probabiliter suspicatur Br. ob versum 4tum. — V. 4. γοῖ, γοῖ. Vid. Addenda nostra T. III. 2. p. 476.

Nr. 328. νικαρχ. Br. II. 350. nr. 5. An. II. 3. p. 24. Describitur τριπορνεία, quam vocat Athen. L. XIII. p. 587. B. Conf. Homer. Ἰλ. ο. 190. V. 5. εὐρόεντα. P. εὐρώεντα. Br. Homer. Od. χ. 512.

εἰς ἀΐδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα. Ἰλ. ν. 64. οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ. V. 6. ὕστατον. P. ὕστατος. Br. Fortasse recte. Interim ὕστατον junxi cum praecedentibus. V. 7. ἐρμηναῖοι ἠνεμόεντες δινεῦνται. P. ἐρημίαι ἠερόεσσαι Τύπτονται. Br. audaci conjectura, sed ad sensum valde commendabili. Certe ἠνεμόεντες verum videri nequit, quum sequatur, πνοιῇ ἀνέμων. Suspicabar equidem, ἐρημαῖοι ἠερόεντες, subaudito τόποι, quod substantivum subauditur etiam ad ἐρήμῳ et ἐρήμοις. De prosodia non est quod timeas. Vid. ad Prooem. Philipp. v. 12. p. 85. Certius tamen quid ab aliis allatum iri spero. V. 9. ζῆνα δεοθες κλεύβουλον. P. Ζηνὶ δ' ἴσος Κλεόβουλος. Br. Quanto lenior correctio in marg. Apogr. Voss. Ζῆνα δὲ θὲς Κλεόβουλον. quod reposui. — εἰσαναβαίνειν. P. V. 10. ἔλαχεν. P. ἔλαχε. Br. V. 11. ψιάθων. P. ψίαθον. Br.

Nr. 329. τ αὐτ. Ut ἀδέσποτον dedit Br. III. 334. Edit. Lips. IV. p. 132. An. III. 1. p. 327. V. 1. μὴ δέ. P. V. 2. χοιράς. P. χοῖρος. Br. Vid. Steph. Thes. Gr. L. Tom. IV. p. 546. E. F. V. 3. Non optime alterum distichon cohaeret cum praecedente, nec integra videntur verba, καὶ σὺ ζῇς ἡμῖν. Junctim συζῇς. Br. ζῆν quidem sensu emphatico licet accipias, pro *suaviter vivere, genio indulgere*; sed utrumque pronomen friget. V. 4. κουκαν. P. κοὐκ ὤν Br. cum Salmasio.

Nr. 330. τ αὐτ. Br. II. 357. nr. 35. An. II. 3. p. 44. In Plan. p. 161. *Lucillio* inscriptum. V. 1. χθές. P. ἐχθές. Pl. Br. V. 3. πεποίηκα. P. Br. Optimam lectionem corrupit Stephanus, πεπόρηκα recipiens ex conjectura Brodaei. Iis, quae attuli in Animadverss. adde Sturzium de Dial. Maced. p. 189. s. et Schaefer. ad L. Bos p. 413. qui locutionem ποιεῖν χρόνον ad citeriorem Graecitatem relegant. Usus est ea praeter alios Atticistas Liban. T. IV. p. 835. 18. ὅσον ποιῶ χρόνον ἐν ἀγρῷ, ποιῶ δ' ἀμέλει συχνόν. V. 4. κίρκον. P. κέρκον. Pl. Br. V. 5 ... 8. in Plan. omissos primus edidit Br. ἤψαι. P. ψαύεις. Br. Mutato accentu scripsi, ἧψαι, *astra attigisti*, tam alta domus parte occupata. — ζεῦ et γανυμίδην. P. Ζεὺς et Γανυμήδην. Br. V. 6. φαίνετ' ἔχων. P. οἶμαι. Br. de brevi syllaba in caesura securus. Codicis lectionem probat Hermann. ad Orph. p. 765. Notandum autem φαίνεται orationi interpositum, ut φησὶν et φασίν, ἔλπομαι, οἶμαι et similia. V. 7. εἰς ἀΐδην ποτ' ἀφίξεται. P. τίς ἀφίξεται. Br.

Leniore mutatione scripsi: εἰς ἀΐδην πότ' ἀφίξεαι; *hinc quando in Orcum pervenies?* De crebra permutatione terminationum εαι et εται vid. p. 558. nr. 305. p. 597. nr. 69. et ad p. 174. nr. 191. v. 7. — ἀφνήισει. P. ἀφνὴς εἶ. Br. V. 8. πω ἔσηι. P. πῶς ἔσῃ. Br.

Nr. 331. τ αυ. Br. II. 358. nr. 37. An. II. 3. p. 45. In Plan. p. 166. St. *Antipatro Thessalonicensi* inscribitur. — *Nr.* 332. τ αυ. Edidit Chard. de la Roch. in Mag. encycl. an. V. Tom. V. p. 25. Huschk. An. cr. p. 256. Ipse in Anim. T. II. 2. p. 506. Paralip. I. nr. 134. p. 700. V. 1. ὁ πλωρεύς. P. ὁ πρωρεὺς emendatum ab editoribus; Chardonus tamen malebat ὁ πορθμεύς. V. 5. ναῦ πρῶτον ναῦσωπται υδρωπικη ἀλλά γε. P. versu in ultima voce deficiente. Quod scripsi: νῦν πρ. ναῦς ὦπται ὑδρ., ἀλλά γε δείδω. editorum assensum tulit. ₱. Sequuntur in membr. Callicteris epigrammata duo, quae dedimus p. 524. nr. 118. 119. — *Nr.* 333. πειον. infra τ αυτ. In Plan. p. 150. Καλικτῆρου. Br. II. 294. nr. 2. An. II. 2. p. 550. V. 1. φαρμάκοισι. P. φαρμακίησι. Pl. Br. Dedi quod proximum erat, φαρμακίοισι. V. 2. φαρμακιων sine accentu P. φαρμακιῶν. Pl. Br.

Nr. 334. ἀδέσποτ. Br. III. 167. nr. 85. An. III. 1. p. 336. V. 1. δαμαγόραν. Planudes hoc epigr. retulit in caput *de improbis;* sed medicum fuisse Damagoram suspicor. Liban. T. IV. p. 914. 29. πόλις μᾶλλον ἰατρικὴν δέδοικεν ἢ πυρετόν· ἰατρὸν ἢ λοιμόν. Sic hic locus restituendus. V. 3. καθεῖλκεν. P. καθείλκετ'. Pl. Br. — *Nr.* 335. ἀδέσποτ. Br. III. 168. nr. 89. An. III. 1. p. 337. V. 2. κοπίσηι. P. κοπίσιν. P. κοπίσι. Br. V. 3. μαρναμένη. P. Pl. Malim μαρναμένα. Cf. ad p. 107. nr. 133. v. 3. V. 4. ἑστίεριοι. Sic omnes. ἑστίεριοιν scripsi cum Schaefero ad Apollon. Rhod. Tom. II. p. 68. Vid. ad p. 525. nr. 124.

Nr. 336. ἀδέσποτ. Edidit Chardon. Mag. encycl. an. IV. T. I. p. 93. et interpretatur de Imperatore Carino. Huschk. Anal. cr. p. 268. Paralip. I. nr. 135. p. 701. V. 2. ἤματι. P. ambiguum tamen annon κύματι. Hesiod. *Ἔ.* καὶ *Ἡ.* v. 524. ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει. V. 3. εἰ δέ. P. εἶδε scripsi cum editoribus. — Ἀδράστεια. Vide de ea memorabile Scholion ad Platon. p. 63. ed. Siebenk. ubi versus anonymi sic corrigendus: *Εἴδη* δ' εὐειδὴς καὶ ὁμόσπορος Ἀδρήστεια. — Post φορτίον lacuna est in P. ὃς δὲ addidit Chard

qui etiam ἐφορώσῃ corrigit. Quod verum videtur. Membranarum lectionem interim sic accipias licet: οὗτος δὲ ἐφορώσης αὐτῆς ὅμως ᾤχετο, καὶ (*idque*. Vid. ad p. 545. nr. 283. v. 6.) ἐγγελάσας τοῖς δαίμοσιν.

Nr. 337. ἀδέσποτον. Br. III. 169. nr. 94. An. III. 1. p. 340. Cf. p. 542. nr. 260. V. 1. τὸ βῖτα. P. Apud Br. plena distinctio ponitur in fine versus. Sed verba sic jungenda: εἰπέ, πόσης τιμῆς ἐπρίω τοῦτο τὸ βῆτα; — *Nr.* 338. ἀδέσποτον. Br. III. 165. nr. 74. An. III. 1. p. 326. V. 2. ἐνοπήν. P. ed. Flor. pr. Br. ἐν ὀπῇ. multae editt. vett. — *Nr.* 339. ἀδέσποτον. Edidit Huschk. Anal. crit. pag. 246. Paralip. I. nr. 136. p. 702.

Nr. 340. παλλαδᾶ. Br. II. 401. nr. 15. An. II. 3. p. 208. V. 4. στέρξαι. P. editt. vett. plures. στέξαι. Ald. 2. St. Br. Strato p. 596. nr. 179. ψυχή ... πεπότηται ἠέρι, καὶ στέξαι τἀγαθὸν οὐ δύναται. Ap. Soph. Trachin. 993. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν στέξαιμι, κακὸν τόδε λεύσσων. vulgo στέρξαιμι legitur. Vid. Valkenar. ad Euripid. Hippol. p. 257. A. δύμαμαι. P. δύναμαι. Pl. — *Nr.* 341. τ' αὖ. Br. II. 424. nr. 85. An. II. 3. pag. 240. V. 1. αἰνίζειν. Activa haec forma in Lexicis desideratur; αἰνίζομαι ap. Homerum occurrit, et alios. V. 2. κακῶς. P. et plurimae editt. vett. καλῶς. Ald. 2. Asc. St. contra poëtae mentem.

Nr. 342. ἀδέσποτον. Br. III. 169. nr. 92. An. III. 1. p. 339. V. 1. προτετέθηκας. P. προτέθηκας. ed. Flor. pr. Ald. pr. προτέθεικας. Ald. 2. et reliquae editt. V. 2. μή μοι τὴν κήλην. P. Aristoph. Nub. 83. μή μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον. Liban. T. IV. p. 106. 19. μή μοι τὸν Κάλχαντα. Vid. Schaefer. ad L. Bos. p. 656. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 494. — αὐτὸν ἰδεῖν δύναμαι. P. ἰδεῖν ἐθέλω. Pl. σ' ἐθέλω. Br. Pronomine non est opus. ἐθέλω Planudis commentum esse videtur. 553. *Nr.* 343. εἰς σίλβαν μέθυσον. *Palladae* tribuitur in Plan. p. 160. St. Br. II. 419. nr. 56. An. II. 3. p. 231. V. 1. οἶνόν τε. P. V. 2. φίλον. P. φίλους. Pl. Br. V. 3. ὁ μὲν ... ἄλλος δέ. Sic p. 202. nr. 329. ἄλλος μὲν κρύσταλλον, ὁ δ' ἄργυρον, οἱ δὲ τοπάζους Πέμπουσιν. Vid. Erfurd. ad Soph. Antig. p. 22. ed. sec. Hoc loco ἄλλος est pro ὁ ἕτερος. de quo usu dixit Reisk. ad Theocr. Eid. VI. 6. Schaefer. ad Theocr. p. 214. — ἐς θαλάμους. P. ἐν θαλάμοις. Pl. Br. Vid. ad p. 87. ep. Agath. v. 10. p. 472. nr. 681.

εἰς ἐμὲ Κύπρις λούεται. Aelian. H. An. III. 82. ἔοικεν εἰς σοβαρὰς οἰκίας ἄθυρμα εἶναι. Cf. Acta Phil. Monac. T. I. p. 65. T. II. p. 47.

Nr. 344. εἰς μητροδοτ βένετον ἔχοντα πράσιν τραπεζ. Palladae esse videtur. Edidi in Paralip. I. nr. 137. p. 702. — Nr. 345. εἰς μητροφ/. Paralip. I. nr. 138. V. 1. κύκνωψι. Ab ὄψις esse debet κύκνοψι. V. 3. καράκαλλον. Num idem, quod καρακάλλιον? Vid. DuCange in Gloss. Gr. p. 590. et in Gloss. Latin. v. Caracalia. An latet κάρα? Alii videant. — Nr. 346. αὐτομέδον. Br. II. 208. nr. 5. An. II. 2. p. 131. In Plan. p. 144. St. Apollinario tribuitur. V. 2. λήσῃ. P. λήσεις. Pl. Br. Codicis lectionem, σιγματισμῷ in hoc versu medentem, probat Schaefer. ad Dionys. Halic. p. 430. χρώμενος ἀλλοτρίοις. P. Br. ψευδόμεν' ἀλλοτρ. Pl. V. 4. ποῦ σε φέρωσι. Rectius, ni fallor, legetur: ποῖ σε φέρωσι πόδες; Sic etiam Bothe corrigit in not. mst. V. 5. τὸ σὺν αὔριον. P. Br. ἀργύριον omnes editt. vett. praeter St. V. 7. πέλαζε. P. πελάζοι malebat Br. πέλασσεν. Pl. quam lectionem confirmat locus Homeri, unde haec ducta sunt, Od. ι. 39. Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν.

Nr. 347. φιλίππ. Br. II. 223. nr. 44. An. II. 2. p. 179. In Plan. p. 158. St. ἄδηλον. V. 3. ποῖ γάρ ἐμοὶ ζητεῖν. Cf. supra ad nr. 313. Idem significat, τί γάρ ἐμοί; p. 578. nr. 68. Vid. L. Bos p. 598. s. V. 5. γινώσκοιμ'. P. V. 6. περικαλλιμάχους. P. Br. παρακαλλιμάχους. Pl. — Nr. 348. ἀντιφάν. Br. III. 331. Edit. Lips. II. p. 187. nr. 1*. An. II. 2. p. 118. In Plan. p. 19. est ἀδέσποτον. Comparanda inprimis Aesopi Fabul. XXXII. pag. 18. ed. Schn. XXIX. ed. Fur. V. 2. παντολέτωρ. P. παντολέτορ. Pl. Br. Codicis lectionem restitui. — Nr. 349. παλλαδᾶ. Br. II. 426. nr. 91. An. II. 3. p. 243. P. V. 5. οὐ καταριθμεῖς. P. Plan. οὐκ ἀπαριθμεῖς. Br. sine causa idonea.

Nr. 350. ἀγαθίου σχολ εἰς δικολογ ἀδικοῦντα. Br. III. 62. nr. 76. An. III. 1. p. 107. V. 1. ζυγόν. P. ed. Flor. pr. Ald. pr. ζυγὸς reliquae et Br. Vera est Cod. lectio, etiam secundum observationem Valkenarii ad Ammon. p. 65. cum quo cf. Passov. ad Longum p. LXXVI. V. 3. ποικινόφρονι. P. πυκινόφρονι. Pl. Br. ut p. 197. nr. 291. p. 465. nr. 644. V. 5. ἐλπίζειν ἔξεστι. P. Br. δ' interponit Pl. Caeterum haec verba contextum turbant, nec, quo sensu accipienda sint, satis apparet. Scribendum suspicor: ἔμπαιζ' οἷς ἔξεστι. Illude aliis, quibus

licet; sed Justitiam ludibria tua immutare non poterunt. V. 6. ἠλεμάτου παίγνιον. P. κλεμματικῆς παίγνια. Pl. ἠλεμάτου παίγνια. Br. — *Nr.* 351. παλλαδᾶ. Br. II. 421. nr. 85. An. II. 3. p. 241. V. 6. πτισάναν. P. πτισάνην. Pl. πτισανᾶν. Br. *ptisanae venditorem* sic, ut videtur, appellari posse existimans. Sed vera videtur correctio Scaligeri, τὸν πτιστὴν πίκτην. quae etiam alliteratione commendatur. ὁ πτιστής, ὁ πτίσσων τὰς κριθάς, alibi non videtur occurrere; sed analogiae respondet. V. 7. ἠὲ καὶ αὐτοῖς. P. ἠδὲ καὶ αὐτοῖ. Pl. Br.

Nr. 352. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 57. nr. 68. An. III. 1. p. 95. In Plan. p. 68. St. ἀδέσποτον. V. 2. εἴρετο. P. Br. ἤρετο. Pl. V. 3. πλήκτροισι δονήσας. P. δονήσω. Pl. πλήκτροις ἐδόνησας. Br. De δονήσαις etiam cogitare licet. Interim accentu mutato scripsi δονήσαις. V. 5. ὑποτρίζουσα. P. Br. ὑποτρύζουσα. Pl. fortasse rectius. Eustath. ad Ἰλ. β. 173. 40. τὸ δὲ τετριγῶτας μίμησις ἐστὶ φωνῆς τῶν νεοττῶν, ἥτις ἀπαλωτέρα τοῦ τρύζειν ἐστίν, ἀφ' οὗ γίνεται ἡ τρυγών ... ἔστι δὲ τὸ τρίζειν λεπτὸν ἠχεῖν κατὰ τὰς νυκτερίδας ... τὸ μέντοι τρύζειν, ἀφ' οὗ ἡ τρυγών, τραχυφωνότερόν ἐστιν. Id. ad Ἰλ. ψ. p. 1399. 47. ἰστέον δὲ ὅτι λέγεται καὶ χιὼν τετριγέναι, ὅτε πλατεῖ ποδὶ καταπατεῖται. Cf. ad Od. ω. p. 820. 31. Hesych. τρίζουσα, φωνοῦσα λεπτόν τι. τρύζει, γογγύζει, ψιθυρίζει. Chorda pulsata τρύζει in epigr. Pauli Sil. p. 150. nr. 54. v. 5. ἐπιτρύζειν dicitur cicada ap. eund. p. 150. nr. 54. v. 7. τρύζουσα χελιδὼν ap. Nonn. Dion. II. p. 84. 22. XII. p. 330. 26. ὑποτρύζειν de gallo et gallina Aelian. H. A. VII. 7. De lamentantis sono Quint. Smyrn. X. 326. τρύζειν πὰρ λεχέεσσι, πεπαρμένον ἄλγεϊ λυγρῷ. Notus Homeri locus Od. ω. 5. de animabus procorum: ταὶ δὲ τρίζουσαι ἕποντο· Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο Τρίζουσαι ποτέονται. Ap. Philostr. Imagg. I. 4. p. 768. καὶ ἡ ψυχὴ ἤδη ἄπεισι, καὶ τετρυγυίας αὐτῆς ἀκούσῃ. Cod. Guelph. τετρηγυίας. Scr. τετριγυίας. uti etiam in Vit. Apollon. II. 4. p. 52. καὶ τὸ φάσμα φυγῇ ᾤχετο τετριγὸς (sic Codd. ap. Olear.) ὥσπερ τὰ εἴδωλα. Heliodor. VI. 15. T. II. p. 125. ὁ νεκρὸς βαρύ τι καὶ δυσηχὲς ὑποτρύζων. vulgo legitur. Sed ὑποτρίζων correxit Coray. Eadem est confusio ap. Herodot. III. 110. p. 252. 92. ubi vid. Valkenarium. — V. 7. ὥστεμε. P. ὥστε με. Pl. ὥστ' ἐμέ. Br. ἄπνοια. P. ἄπνοα. Pl. Br. V. 9. οἱ δέ. P. ὃς δέ. Pl. Br. πλήκτροισιν. P. P. V. 18. ὄμματι. P. ὄμματι. Pl. Br.

Nr. 353. παλλαδᾶ. Br. II. 415. nr. 40. An. II. 3. p. 221. In

Plan. p. 142. St. ἄδηλον. V. 4. Scr. Λήθης. V. 6. ἔτικτεν. P. Pl. ἔτεκε. Br. — *Nr.* 354. ἀγαθοὶ σχολ. Br. III. 58. nr. 70. An. III. 1. p. 97. In Plan. p. 188. *Palladae* inscriptum. V. 2. σκινδαλαμοφράστην. P. ed. Flor. pr. Ald. pr. σκιδαλμοφραστήν. Br. ex vulgatis editt. Pl. Formam σκινδάλαμος tuetur Hesychius. Cf. L. Bos in Obss. cr. p. 186. Accentum posui in penultima, ubi Cod. eum habet et Steph. Thes. Gr. L. T. III. p. 199. D. E. V. 3. ἀνείρετο. P. Br. ἀνήρετο. Pl. ut nr. 352. v. 2. V. 8. ἔργον. *opus, librum.* Cf. Schaefer. ad Dion. Hal. de Comp. Verb. p. 404. V. 11. εἶτα γενείου ἄκρα καταψήχων. P. Pl. καὶ τὰ γενείου ἄκρα. Br. in textu cum gravi versus detrimento; in Lectt. ἠδὲ γεν. τἄκρα corrigit. τἄκρα non magis necessarium h. l. quam nr. 365. v. 9. nec repetitum εἶτα mutatione indiget. De ἔπειτα sic post πρῶτον μὲν iterato, exempla vide ap. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 144. καταψύχων. quaedam editt. vett. ut in Callimach. Fr. LXXXVI. γέρων ἀλαζὼν ἄδικα βιβλία ψήχει. vulgo ψύχει. Vitiose ap. Clement. Alex. in Paedag. L. III. 2. p. 254. 11. de mulieribus: φαρμάκοις τισὶ καταπλαττόμεναι, ψύχουσι μὲν τὸν χρῶτα (*refrigerant colorem* vertunt), ὀρύττουσι δὲ τὴν σάρκα. Scr. ψήχουσι. *radunt cutem.* Themist. Or. XV. p. 190. B. πῶλον ἥμερον . . . καταψύχειν ἐπιχειρῶν. scr. καταψήχειν. V. 13. ἐστὶ ψυχῆς φύσις. P. ἐστὶ ψυχὴ φύσ. Pl. Br. Restitui lectionem Cod. ἔστι corrigens. φύσις periphrasi inservit. Vid. Markl. ad Maxim. Tyr. T. II. p. 243. Abresch. ad Aeschyl. T. II. p. 174.

Nr. 355. παλλαδᾶ. Br. II. 419. nr. 59. An. II. 2. p. 232. Hoc distichon in Plan. p. 166. St. cohaeret cum epigrammate, quod legitur p. 547. nr. 305. — *Nr.* 356. ἀδέσποτ. Br. III. 244. nr. 439. An. III. 2. p. 121. Ex Stobaeo Tit. III. p. 37, 39. Br. addidit lemma: εἰς νέον φρόνιμον. Cf. Homer. Ἰλ. γ. 108. V. 1. εἴς σέ. P. Pl. εἴς σε. Br. — *Nr.* 357. παλλαδᾶ. Br. II. 419. nr. 55. An. II. 3. p. 230. In Plan. p. 156. est *Agathiae.* V. 2. τίς . . φάγῃ. P. φάγοι. Pl. Br. Conjunctivum in oratione indirecta etiam post tempus praeteritum locum habere, ubi de re incerta agitur, exempla docent a Werfero collecta in Act. Philol. Monac. T. I. p. 233. s.

Nr. 358. εἰς ῥουφινιανον. Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 264. Paralip. I. nr. 139. p. 703. V. 2. συνεξέτεινε τοῖς κακοῖς. re sceleribus aucta nomen porrexit. Vid. Animadverss. Tom. II. 3. pag. 34. V. 5. ὧν ἦν ποτε. P. ὡς ἦν ποτε. Huschkius. — Cum his versibus

Nr. 359. cohaeret, appicta tamen nota ⁒, qua novi epigrammatis initium indicatur. Edidit Huschke l. c. p. 266. Paralip. I. nr. 140. p. 703. V. 1—8. per amaram ironiam hominis praeparatur accusatio, quam ultimi duo versus continent. V. 4. *διπλήν*. P. V. 9. *πρίσκιπα*. Quid sit, ignoro. Novimus *πρίσκειν*, *inflare*, *tumefacere*; unde suspiceris, per *πρίσκιπα* hominem tumidum significari; sed vereor, ut hoc contextui respondeat. V. 10. *οἴμην*. P. *οἰμὴν* fuisse suspicor. *χόλον*. P. *χ' ὅλον* corr. cl. editor. Fortasse: *χρυσοκόλλητον κόλον*, ut homo spurcissimus intelligatur, sed tam dives, ut ex auro videretur esse conflatus. Est autem *ὁ κόλος* id quod *πρωκτός*, *πυγή*, unde *πλυνόκολοι* in convicium dicebatur. Vid. DuCang. Glossar. p. 685. Luditur in vocabulis similiter sonantibus *χρυσοκόλλητον κόλον*.

Nr. 360. *εἰς στρατηγ*. Edidit Huschk. An. cr. p. 267. Paralip. I. nr. 141. p. 704. V. 1. *Ἑρμανούβης*. Rectius *Ἑρμάνουβις*. In *ἐγένου* metrum vacillat. Num *ἐγένετο* fuit? V. 5. 6. Hi versus cum praecedentibus non cohaerent. — Nr. 361. *αὐτομέδοντ*. Br. II. 209. nr. 9. An. II. 2. p. 135. V. 1. *κοιμέουσιν*. P. *κομέουσι*. Br. V. 3. *ῥοαί*. P. Br. Vid. ad p. 94. nr. 58. v. 4. *ὀφθαλμῶν*. P. *ὀφθαλμῷ*. Br. ex Homer. *Ἰλ. ι.* 499. P. V. 6. In membr. haec tantum leguntur: *νεὴν ἱρὰ βοσκόμεναι*. lacuna in versus initio relicta. *ἡμίονοι κενεὴν ἠέρα βοσκ*. Br. cum Toupio, magis tamen in Lectt. probans correctionem Dorvillii in Sicul. p. 271. *ἢ ἐλάφου*, *κενεὴν ἠέρα*. Lucill. p. 562. nr. 389. *εἰ μὲν ζῇς ἐλάφου ταναὸν χρόνον ἠὲ κορώνης*. Cf. Hesiod. ap. Plutarch. T. II. p. 415. C. — Sequitur in Cod. epigr. Dioscoridis, quod legitur p. 534. nr. 195.

Nr. 362. *καλλιμα*. Br. I. 464. nr. 10. An. I. 2. p. 261. V. 1. *ταλαμανεις*. P. *τἄλλα μανείς*. Br. c. Ernestio. V. 2. *λευκαρετανμανουκ*. P. Vox vexatissima. Plurimi hoc epigr. *παιδικὸν* esse existimantes, aliquid quaesiverunt, quod ejusmodi argumento conveniret. *λευκοπρωκτομανῶν*. Heusinger in Act. Eruditor. an. 1768. p. 566. *αὐτὰρ ἑταιρομανῶν*. Eldikius: *λευκαρέταν μῶναν*. Br. qui in Lectt. etiam corrigit, *λευκοχρόαν πυγᾶν*. — Zedelius: *λευκαδερωτομανῶν*. Ipse olim in primis syllabis nomen latere suspicabar. Sic Lennepius quoque in Exercitatt. Amstelod. Specimine I. c. 3. p. 18. Orestem beatum censeri existimans, quod cetera insaniens, non ita tamen insaniverit, ut Pyladi formosam dominam conspiciendam daret, corrigendum suspicatur:

Νικαρέτης μούναν οὐκ ἐμάνη μανίαν. amorem puellae Nicaretae, quo poëta se correptum fateatur adeo, ut ad hunc suum furorem nihil habenda sit illa Orestis insania. Lucem autem huic Callimachi loco Vir doctissimus affulgere existimat ex Propert. L. II. El. XXV. init. Haec mihi non valde arridere fateor; sed ut olim, ita nunc quoque existimo, de iis agi, qui nimium suspicaces, dum amicorum animos novis semper periculis explorare conantur, iis privantur denique. In depravata lectione autem fortasse latet adjectivum ad comicorum licentiam compositum, *λεικαρεταινομανῶν*, ab *αἰνομανής*, eos significans, qui virtutem omnibus numeris absolutam, nullisque ne minimis quidem naevis dehonestatam in amicis inesse volunt. — V. 4. *ἄλλαι χ' ἕν*. P. *ἀλλὰ καὶ ἕν*. Br. In apogr. Voss. *ἀλλ' αἰσχρόν*. Sincerum est *ἓν μόνον δρᾶμα*. Cf. Schaefer. Meletem. p. 19. *ἄλλαι* mutavi in *ἄλλαν*. nec denuo amicum exploravit novo experimento, uno illo contentus dramate, quo Pylades sponte fidem erga amicum probavit. V. 5. *τάχα καί*. Rectius fortasse *κεν* scribes: *fortasse amisisset amicum*. Sic haec omnia in hoc epigr. ita cohaerent, ut ad sensus integritatem nihil desideres; in v. 2do autem emendando alii fortasse certius quid aliquando invenient.

Nr. 363. *διοσκορίδ/.* Edidit Chard. de la Roch. Mag. encycl. an. V. Tom. V. p. 24. Huschk. An. cr. p. 237. Paralip. I. nr. 142. p. 706. V. 4. *πάνδημοί τ'*. P. *πανδήμου* scripsi. *τέγος πάνδημον* est *vile lupanar*, quod omnibus patet. Valken. ad Ammon. p. 177. s. — V. 5. Lacunam Cod. post *ποῦ δὲ* sic explebat Chardonus: *ποῦ δὲ κασαύρια, ποῦ δὲ συφόρβια* ex Aristoph. Eqq. v. 1282. *ἐν κασαυρίοισι λείχων τὴν κατάπτυστον δρόσον.* Schol. *ἀντὶ τοῦ ἐν πορνείοισιν.* Hesychius: *κασαυρείοις, οἴκοις ἐφ' ὧν αἱ ἑταῖραι ἐκαθέζοντο· ὅθεν καὶ τὴν πόρνην κασαυράδα ἔλεγον.* Ib. *κασαύριον, πορνεῖον.* Ceterum color in his, ut ap. Callim. H. in Del. v. 240. — *Nr.* 364. *βιάνορος.* Br. II. 155. nr. 6. An. II. 2. p. 9. *ἀδέσποτον* est in Plan. p. 107. St. V. 1. *λειτός.* P. *λιτός.* Pl. Br. *ὁρᾶτε.* P. Br. *ὁρᾶται.* Pl. *ἐρᾶται* corr. Scalig. in not. mst. Br. junxit, *ὁ καὶ λάτρις οὗτος.* Mihi vulgaris distinctio multo videtur elegantior. V. 2. *ἐστιτινος.* P. *ἐστι τίνος.* Pl. Br. Scripsi cum Scaligero, *ἐστί τινος*, delcto interrogandi signo, quod Br. posuit post *κύριος*, Plan. post *ἀλλοτρίης.*

Nr. 365. *ἀγαθίου σχολ.* Br. III. 59. nr. 71. An. III. 1. p. 98. In Plan. p. 133. *ἄδηλον.* V. 2. *οἶκον.* P. V. 3. *ᾔτεε δ' ἐξερέειν.*

εἴπερ. P. ἐξερεείνων εἰ θέρος. Pl. Br. qui in Lectt. corrigit: αἰτῶν δ' ἐξερέειν' εἴπερ θέρ. male omnino. Sincera est membr. lectio, modo scribas accentu mutato, ᾔτεε δ' ἐξερέειν. *rogavit eum, ut investigaret.* (Vid. Stephan. Thes. Gr. T. V. p. 891. A. Eustath. ad Od. δ. p. 171. τὸ δὲ ἐξερέησιν ἀντὶ τοῦ ἐρωτᾷ . . . ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἐξερευνᾷ· πρωτότυπον γὰρ τὸ ἐρέειν τοῦ ἐρευνᾷν.) Sive simpliciter: *rogavit eum, ut sibi diceret.* ἐξερέειν, λέγειν. Od. γ. 616. V. 5. ψηφίδας. P. et vett. editt. ψηφῖδας. Asc. St. Br. V. 7. εἴπερ ἐπομβρηθῇ. P. Pl. εἴκεν ἐπομβρηθῇ. Br. in Lectt. qua correctione non indigemus. Vid. ad p. 122. nr. 227. V. 8. ἀντοσύνην. P. ἀνθοσύνην. Pl. Br. V. 9. μὴ δέ. P. V. 10. ἄκρον. P. τἄκρον malebat Br. Cf. nr. 354. v. 11. P. V. 11. μηδὲ κεμάδες. P. μηδὲ νεβροί. Pl. Br. ex Planudis conjectura, ni fallor. Si κεμάδες scripsit Agathias, corrigere licet: μὴ κεμάδες δὲ κειροῦσι τὰ λήϊα. In tota hac narratione futura cum conjunctivis miscentur. V. 12. ὄψεται, τὰ λήϊα sc. Sed ὄψεαι scribendum videtur cum Scaligero. V. 13. εὖ δ' ἀποκόψεις. Languent haec. Quare distinctione mutata legerim: ἐσθλόν σοι τὸ θέρος μαντεύομαι· εἰ δ' ἀποκόψεις Τοὺς στάχυας, μούνας δείδιθι τ. ἀ. Hoc verisimile videbitur comparantibus p. 559. nr. 376. v. 11. 12. p. 530. nr. 162. v. 6.

Nr. 366. μακεδονί v. Br. III. 121. nr. 34. An. III. 1. p. 255. V. 2. ἀποθνήισκειν. P. ἀποθρώσκειν. Br. Sed Cod. lectio fortasse sic accipi debet: prae gaudio mori cupiebat, ut hujus somnii felicitatem integram servaret et illibatam. Quum autem experrectus eandem, quam antea, circa se videret pauperiem, somno se iterum commisit, sperans, ut videtur, eandem ipsi fortunam denuo per somnium eventuram esse. V. 4. ἀντικάθευδε. P. Pl. ἀντεκάθευδε. Br. In hoc verbo augmentum etiam ab Atticis recte omitti satis constat. — *Nr.* 367. ἰουλί ἀντικένσορος. Br. III. 9. nr. 1. An. III. 1. p. 15. V. 1. παρομοίιον. P. πανομοίιον. Pl. Br. Eadem est varietas p. 440. nr. 482. v. 18. Planudea lectio poëtae consilio accommodatior. V. 2. μετέθεικε. P. μετέθηκε. Pl. Br. — *Nr.* 386. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 2. An. l. c. — *Nr.* 369. εἰς κονδ τ αυ. Br. l. c. nr. 5. An. l. c. κονδός, μικρός. DuCang. Glossar. Gr. p. 702.

Nr. 370. μακεδονί v. Br. III. 115. nr. 15. An. III. 1. p. 219. V. 1. ἐγὼ δέ σε πάλιν ἐλέγξω. P. et editt. omnes usque ad Stephanum, qui dedit: ἐγω δὲ πάλιν 'σεν ἐλ. rhythmum corrumpens, dum metro

mederi conabatur. Hac quidem ex parte rectius legeris: *ἐγὼ δέ σευ αὐτίκ' ἐλ.* Propius ad ductus Codd. Scaliger in not. mst. *ἐγὼ δέ σ' ἔπηλυν ἐλ.* quae correctio vereor, ne tautologiam inferat. V. 3. post *Πίνδαρος* vocabulum excidit in Pal. Et sic est in vett. editt. *αὐτὸς* inseruerunt nonnullae; *αἶσχος* Br. ex Schol. ed. Wechel. Malim, *εἶδος ἐλέγχων. quapropter (τοῦτο) Pindarus aquam, quae coloris sinceritatem explorat, appellavit optimam.*

Nr. 371. *παλλαδᾶ.* Br. II. 412. nr. 27. An. II. 2. p. 214. V. 2. *βρωτίν μοι.* P. et codd. Plan. *βρωτὴν* vulgo. V. 3. *οὐ τρωγομένην.* P. et sic in libris nonnullis Plan. reperiri monuit Br. qui se ab hac lectione non alienum fatetur. Praetuli sine haesitatione vulgatam, *οὐ τρώγομεν, ἣν παρ.* quae et ob sensum, et ob rhythmum praestantior. V. 5. *εἰς ἀργαλέην.* P. *ἐς ἀργαλέην.* Pl. Br. Recte emendasse videtur Jos. Scaliger, *ἐς ἀργυρέην ἐπίδειξιν*, quam correctionem probat etiam Br. in Lectt. V. 6. *θαυμάζῃ.* P. *θαυμάσῃ* et *θαυμάσσῃ* editt. Plan. Secutus sum Br. *θαυμάζον* corrigentem. — *Nr.* 372. *ἀγαθὶ σχολ.* Br. III. 61. nr. 75. An. III. 1. p. 106. In Plan. p. 158. *Lucillio* tribuitur. V. 1. *ἀδερκεῖ.* P. Br. *ἀειδεῖ.* Pl. V. 4. *ἀφαυρότερον.* P. *ἐλαφρότερον.* Pl. Br. Lectionem Cod. praetuli. Hesych. *ἀφαυρότερος, ἀσθενέστερος.* Infra p. 708. nr. 43. *γηραλέος δὲ νέους δεῖξεν ἀφαυροτέρους.* — *Nr.* 373. *παλλαδᾶ εἰς ποιητ κυβερνῆτ.* Br. II. 418. nr. 53. An. II. 3. p. 230. V. 2. *ἡ σὴ K.* Quanto rectius scripsisset: *σὴ δ' αὖ Καλλιόπη.*

Nr. 374. *μακεδονίου ὑπ.* Br. III. 115. nr. 16. An. III. 1. p. 219. V. 1. *τῷ* suo loco in membr. omissum, margini adscriptum. — *τεῖνε.* P. Pl. *τέγγε.* V. D. ap. H. de Bosch T. IV. p. 407. Cave audias. Antiphil. p. 517. nr. 66. *κὴν τείνῃς ῥακόεντα πολυτμήτοιο παρειῆς χρῶτα.* Lucian. p. 565. nr. 408. *οὐδὲ παρειάων ἐκτανύσεις ῥυτίδας.* Clemens Alex. Paedag. L. III. p. 254. 10. *ἅμα τῇ ἡμέρᾳ .... ἀποτεινόμεναι καὶ φυράμασί τισι καταπλαττόμεναι.* V. 3. *ὀδόντων ὄρχατον.* ut *κιόνων ὄρχατος* ap. Achill. Tat. V. 1. p. 187. Ap. Oppian. Cyn. III. 370. *αὐτὰρ ὀδόντων Πολλὸν ἐπικροτέει λευκόχροον ἄσθματι θερμῷ.* Schneiderus v. cl. ex Brunkii conjectura dedit, *ὀδόντων ἕρκος.* ad sensum verissimo. Sed lenius erit: *ὀδόντων ὄρχον ἐπικροτέει.* Ibidem in proximo versu, *καὶ χόλος ἀμφὶ γάμοισι πολὺ πλέον ἠέπερ αἰδώς.* vulgata mihi perquam videtur inepta. Scribe: *πολὺ πλέον ἠέπερ ἦδος. ira magis quam voluptate concitatus ad coitum ruit.* —

V. 5. ἀπὸ γαίης. P. Pl. ἀπὸ πηγῆς. Br. c. Scalig., cujus correctionis veritatem epitheton ἀενάου demonstrat. Contra ap. Eustath. in Amor. Ism. IV. p. 144. ed. Lips. τέλος κρατῆρες πυρὸς ἐγεγράφατο καὶ φλὸξ ὡς ἀπὸ πηγῆς, μέχρις ἐς αὐτὸν οὐρανόν. scr. cum Cod. Monac. nr. 96. μετὰ δὲ ταῦτα κρατῆρες ... καὶ φλὸξ ὡς ἀπὸ γῆς. quod sequentia confirmant et locus similis L. III. p. 80. de Amore, ὁ δ' ὅλους κρατῆρας πυρὸς ὡς ἀπὸ γῆς ἐπανάπτει μοι. *)

Nr. 375. τ̆ αὐτ̆. Br. III. 121. nr. 37. An. III. 1. p. 237. V. 1. αὐτὸς ἀκοῦσαι. εὐθὺς malebat Reiskius. Si quid mutandum, legerim potius: καὶ ἤθελον ἀντεσακοῦσαι .. Ille, qui loquitur, sepulcrum praeteriens, forte de conjugis morte tacite apud animum suum vota fecerat. Ad haec cum sternutasset, se jam voto damnatum iri speraverat. V. 3. δ' ἐμοί. Br. V. 4. λύτρον. P. λυγρόν. Plan. Br. —

Nr. 376. ἀγαθ̆ι σχολ. Br. III. 56. nr. 67. An. III. 1. p. 95. In Plan. p. 171. *Ammiano* inscriptum. V. 2. εἴρετο. P. Br. ἤρετο. Pl. Vid. supra nr. 352. v. 2. V. 9. ἢ initio versus excidit in Pal. supplet Pl. Br. Sed corrigendum, ἠὲ σοί, ἢ τῷ. quod monuit Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 159. V. 10. κείνων. P. κείνους. Pl. Br. V. 11. ἀποίσεις. P. ἀποίσῃ. Pl. Br. Illud damnare non sum ausus. Vid. ad p. 511. nr. 111. v. 2. epigr. Parrhasii in Append. epigr. nr. 59. p. 779. V. 12. λέγεις. P. λέγοις. Pl. Br. — *Nr.* 377. παλλαδ̆ᾶ. Br. II. 411. nr. 20. An. II. 3. p. 209. In Plan. p. 156. est *Agathiae*. V. 2. γιγνόμενοι. P. Pl. γινόμενοι. Br. — *Nr.* 378. τ̆ αὐτ̆. Br. II. 409. nr. 14. An. II. 3. p. 207. V. 2. ἀδίκου. P. μαχίμου. Pl. Br. In Lectt. idem magis probat lectionem membr. V. 4. καὶ om. P. suppeditat Pl. Malim sane: τὴν οὖν γραμματικὴν νῦν μόλις ἐξέφυγον. V. 6. χάρτης γάρ. Rectius, γὰρ χάρτης. Sed Palladas illud fortasse praetulit ut σοφώτερον.

---

*) Ibi paucis versibus ante p. 78. legitur vulgo corruptissime: ὁ μὲν δὴ (οὖν Cod. Monac.) Ζεὺς ἐξ οὐρανοῦ μεγάλου (μεγάλα Cod.) βροντᾷ (adde cum Cod. καὶ καταβροντᾷ), ὁ δ' ὡς ἀπὸ γῆς ὅλης ἐπολέμει (ὅλας κλέπόλεις Cod.) κινεῖ καὶ κατασείει μου τὴν ἀκρόπολιν. Corrige: ὁ δ' ὡς ἀπὸ γῆς ὅλας ἑλεπόλεις κινεῖ. fero ut L. IX. p. 424. ἑλεπόλει σῇ τὴν πατρίδα (πᾶσαν adde ex Cod.) σὺν αὐτοῖς τοκεῦσιν ἀφῄρημαι.

P. Nr. 379. ἀγαθίου σχολ εἰς πολυφάγ. Br. III. 61. nr. 74. An. III. 1. p. 105. V. 2. σῆς. P. σοῖς. Pl. Br. Sed hoc hemistichion vereor, ut sincere sit scriptum. Certe oratio non bene vincta. V. 3. ἔχει. P. ἔχεις. Pl. Br. V. 5. μέλαθρα δεδέξεται. P. με δέξεται. Pl. Br. V. 6. βήσομαι ὑμ. γ. φυλαξόμενος. P. βήσομ' ὑφ' ὑμ. γαστρὶ λαφυξόμενος. Pl. Br. A membranis non recedo. φυλαξόμενος positum pro φυλαχθησόμενος. Vid. Abresch. ad Aeschyl. T. I. p. 91. Pierson. ad Moer. p. 13. et 367. Loquitur de se ut de victima, quae arae destinata nutritur. Recte praeterea βήσομαι γαστρί, pro εἰς γαστέρα. V. 7. ἄνυσσεν. P. Pl. ἄνυσσε. Br. V. 8. λαερτιάδης. P. λαρτιάδης. Pl. Br. χήμασιν. P. χάσμασιν. Pl. Br. V. 9. ει σὲ περήσω. P. εἴ σε περήσω. Pl. εἴς σε (saltem εἰς σὲ) περήσας tacite correxit Br. Cod. lectionem, a Plan. confirmatam, restitui. εἰ σὲ περήσω, si te evasero; ut haec explicat Stephan. in Thes. Gr. T. III. p. 238. A.

Nr. 380. μακεδονιου υ πρ τὸν εἰπόντ εἰ μὴ πότνια δίκη χρυσὸν ἀπεστρέφετο. Br. III. 121. nr. 38. An. III. 1. p. 238. Respicitur epigr. Arabii in Append. ex Planud. nr. 314. T. II. p. 721. V. 2. αὐτόν. P. σὺ τόν. Pl. Br. — Nr. 381. παλλαδᾶ. Br. II. 407. nr. 6. An. II. 3. p. 203. V. 1. δύο ὥρας. P. Br. δύω. ap. Steph. quo admisso hiatus tollitur. — Nr. 382. ἀγαθί σχολ. Br. III. 57. nr. 6. An. III. 1. p. 96. V. 1. πρεσοο. P. V. 2. λαυκανίην. P. λευκανίην. Pl. Br. Illud ob cod. auctoritatem restitui. Vid. Br. in Append. Not. ad Apoll. Rh. II. 192. p. 220. Id. ad IV. 18. Heyn. ad Homer. Ἰλ. T. VIII. p. 307. V. 5. καλλίγνωστος. P. καλλίγνωτος. Pl. Br. Cf. p. 88. nr. 6. p. 287. nr. 501. — πλατυλέσχης. Timon ap. Diog. Laërt. IV. 67. p. 267. οὐδ' ἀκαδημαϊκῶν πλατυρημοσύνης ἀναλίστου. quem locum comparavit Toup. Em. in Suid. T. II. p. 189. ed. Oxon. V. 6. παιωνιάδος. P. Br. παιώνιδος. Plan. V. 9. ἐκ τοῦ πρ. P. ἔκ τε πρ. Pl. Br. P. V. 14. σεμνοπροσωπήσας. Cf. Aristoph. Nub. 363. Artemidor. Onir. Prooem. p. 3. οἱ σεμνοπροσωποῦντες καὶ τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακότες. Synesius Epist. CLIII. p. 291. B. ἥ τε γὰρ ὀφρύς, βαβαὶ τῆς ἀνατάσεως! εἰς ὅσον ἦρται· καὶ ἡ χεὶρ ὑπερείδει τὸ γένειον· τά τε ἄλλα σεμνοπροσωποῦσιν ὑπὲρ τὰς Ξενοκράτους εἰκόνας. — σοβαρευόμενος. P. Br. σοβαρευσάμενος. Pl. V. 16. λήξῃ. P. λήξει. Pl. Br. Bene habet membr. lectio, ubi conjunctivus aoristi vim futuri praeteriti habere videtur. Vid. ad p. 222. nr. 227. V. 17. τεθνήξει.

P. Br. τεθνήξῃ. Pl. Ut in superioribus ὄψει et βούλει, sic forma τεθνήξει quoque, qua utitur Aristoph. Nub. 1440. (1427.), servari posse videbatur. V. 22. κάλλιπες. P. κάλλιπε. Pl. Br.

Nr. 383. παλλαδᾶ. Br. II. 413. nr. 30. An. II. 3. p. 216. In Plan. p. 139. St. ἄδηλον. V. 3. ἔσχε. P. ἔσχεν. Pl. Br. V. 4. ἐξ ἀλαβαρχείης. interpretatus eram, *ex figuli taberna*, secutus Schol. Wechel. Rectius Sturz. de Dial. Alex. p. 68. qui tamen, quod illam interpretationem unice a me probatam esse ait, fallitur. Quid *Alabarcha* sit, docet Valesius ad Euseb. Hist. Eccles. II. 5. p. 24. A. B. γέγονεν. P. Pl. γέγονε. Br. V. 5. λοιπόν. λιμὸν tentabat Casaubonus, quae correctio ut non mala, ita non necessaria est. κανθήλια. P. Pl. κανθήλιε. Br. c. Grotio. γραμματικοῖς. P. Br. γραμματικῶς. Plan. V. 6. οὐδὲ τέλος κριθῇ. P. οὐδὲ τέλος κριθή. Pl. τελέως corr. Casaub. in not. mst. Sic Br. quoque, οὐ τελέως κριθή. quod verum esse arbitror. Obiter corrige Babrium Fab. VIII. 1—3. Ὄνον τις ἔτρεφε καὶ κυνίδιον ὡραῖον (κύνα πάνυ ὡραῖον vulgo)· Ὁ μὲν ἦν ἐν (καὶ ὃς ἐν vulg.) αὐλῇ παρὰ φάτναισι δεσμώτης Κἄτρωγε κριθάς. — *Nr.* 384. τ αὐτ. Br. II. 424. nr. 84. An. II. 3. p. 240. V. 1. τοσοίδε γε. P. Br. τόσοι δέ τε. Pl. Scripsi quod sensus postulabat, τοσοίδε δέ. — πάλιν. P. πάλι. Pl. Br. V. 2. πληθούς. P. πληθύς. Pl.

Nr. 385. τ αὐτ. Br. II. 414. nr. 34. An. II. 3. p. 218. In Plan. p. 218. ἄδηλον. — *Nr.* 386. τ αὐτ. Br. II. 415. nr. 38. An. II. 3. p. 220. V. 5. δίκῃ. P. νίκῃ. Pl. Br. — *Nr.* 387. Br. II. 413. nr. 28. An. II. 2. p. 215. V. 2. ἀριστῶμεν. priore contra vulgarem usum correpta, ut ap. Homer. Ἰλ. ω. 124. ἐσσυμένως ἐπένοντο, καὶ ἐντύνοντο ἄριστον. ubi sunt qui ἐντύνοντ' ἄριστον corrigant. Vid. Clark. et Heyn. T. VIII. p. 616. qui nostri loci non meminerant. Cf. Od. π. v. 2. — *Nr.* 388. λουκιλλίου. Br. II. 342. nr. 121. An. II. 2. p. 511. In Plan. p. 20. ἄδηλον. V. 2. τῶν ἀγαθῶν ἀγαθά. P. τἀγαθὰ τῶν ἀγαθῶν. Pl. Br. V. 5. ἕξεις. Anonym. Bibl. Bodl. στέρξεις, quam correctionem immerito a me probatam esse docuit Boschius T. IV. p. 232. ἕξεις τέκνα, liberos, si non genuinos, at ex alienis uxoribus genitos; aut, quod Boschius existimat, adulatores, qui genuinos liberos desiderari non patiantur. V. 6. πτωχὸς δ' οὐδὲ τέκνα. P. τὰ τέκνα. Pl. δ' om. Br.

¶. *Nr.* 389. τ αὐτ. Br. II. 337. nr. 97. An. II. 2. p. 501. V. 5. μὴ οὐ μὲν ... ὀλέσσῃς. P. Pl. καὶ σὺ γὰρ ... ὀλέσσεις, χρήσονται.

Br. tacite correxit. χρήσονται. P. χρήσωνται. Pl. Hoc recepi, in reliquis a vulgata lectione non recedens. ἀπόνως. P. Br. ἀνέδην. Pl.

Nr. 390. τ αὐτ. Br. II. 343. nr. 122. An. II. 2. p. 512. V. 1. ἔργω. P. μή μ' ἀδικήσῃς. P. Br. μή μ' ἀδίκει σύ. Pl. — *Nr.* 391. τ αὐτ εἰς φειδωλ. Br. II. 339. nr. 104. An. II. 2. p. 503. V. 3. ἡδὺ γελάσας. Vid. ad p. 590. nr. 137. et p. 632. nr. 116. 7. Quod ap. Lucian. T. IV. p. 43. Cod. Paris. habet: οὐχ ἡδέα γελάσαντας ἂν εἰπεῖν. pro οὐχὶ δὲ ἀναγελάσαντας. id pro librarii errore habendum, quum ἡδέα γελᾶν veteres dixisse non videantur. — *Nr.* 392. τ αυ. Br. II. 350. nr. 66. An. II. 2. p. 480. V. 2. ἄδραστος. P. Br. ἄδρηστος. Pl. V. 3. βελλεροφ. De Bellerophonte Liban. T. IV. p. 1095. 24. ἠγωνίζετο δὲ πρὸς ταύτην ἀνὴρ παραλογώτερος ἐχούμενος· ἵππου πρὸς τὰς ἀπὸ γῆς ἐξ ἀέρος ἐμάχετο. Scr. ἀνὴρ παραλογωτέρως ὀχούμενος ἵππον (cf. nr. 399. v. 7. nisi malis ἐφ' ἵππου) πρὸς τὰ ἀπὸ γῆς. — *Nr.* 393. τ αὐτ. Br. II. 341. nr. 116. An. II. 2. p. 510. V. 1. οὐκέστιν. P. οὐκ ἔστι. Pl. Br.

Nr. 394. sine lemmate. In Plan. p. 164. St. *Lucillii* nomine inscriptum. Br. II. 331. nr. 72. An. II. 2. p. 484. V. 3. ἀναγινώσκῃ. P. Br. ἀναγιγνώσκῃ. Pl. πέμπει. P. πέμπῃ. Pl. Br. V. 4. αὐτόν. P. αὐτόν. Pl. Br. ἰδίαν. P. ἰδίην μανίην. Pl. Br. Cod. lectionem servavi, qua molesta ejusdem syllabae repetitio vitatur. — *Nr.* 395. νικαρ. Br. II. 354. nr. 20. An. II. 3. p. 34. V. 1. et 3. ἀποκτέννει. P. Br. ἀποκτείνει. Pl. κτέννεις aeolicis formis annumerat Gregor. Cor. p. 588. 597. In Versione LXX Interpp. ἀποκτέννειν passim obvium. Vid. Maittaire de Dial. p. 154. A. B. V. 3. καὶ σώζει. P. εἰ σώζει. Pl. Br. πάλιν. P. πάλι. Br. Pl.

P. *Nr.* 396. λουκιλ. Br. II. 412. nr. 22. An. II. 3. p. 211. inter epigrammata Palladae, cui id ex conjectura tribuit Br. Inter Lucianea legitur in Opp. Luciani T. X. p. 57. ed. Bip. V. 1. ἐμοὶ, quod in Pal. desideratur, addidit Br. c. Salm. in apogr. Ruhnk. — *Nr.* 397. τ αὐτ. Br. II. 353. nr. 17. tamquam *Nicarchi;* nescio quare. In Plan. enim p. 186. St. est ἄδηλον. An. II. 3. p. 33. V. 1. ψηφίζων. P. Br. ψηφίζει. Pl. — *Nr.* 398. νικίου. fortasse Νικάρχου. Br. I. 249. nr. 9. An. I. 2. p. 157. V. 1. τίς. P. V. 2. ωἰόν. P. Vid. ad p. 512. nr. 35. Hanc orthographiam commemorans Etymol. M. p. 746.

ed. Lips. excitat versum Sapphus, *φασὶ δή ποτε Λήδαν ὐακίνθινον πεπυκαδμένον εὑρῆν ὤϊον.* qui est etiam ap. Athen. L. II. p. 57. D. Eustathium quoque *ᾠὸν* scripsisse, idque in vulgus fuisse receptum, apparet ex ejus verbis ad Od. *λ.* p. 437. 45. — *γέγονεν.* P. Pl. *γέγονε.* Br. V. 3. *ἐβόησε.* P. Pl. *ἐπόησε.* Br. ex conjectura. Idem Grotium voluisse probabile est, qui vertit: *Sic opera tinctoris agit miser otia tonsor.* — *Nr.* 399. *ἀπολιναρι.* Br. II. 283. nr. 1. An. II. 2. p. 317. V. 5. *ἔπαθεν.* P. *ἔπαθε.* Br. cum pluribus editt. Pl. V. 8. *γέγονεν.* P. Pl. *γέγονε.* Br.

Nr. 400. *λουκιαν.* Br. II. 310. nr. 12. An. II. 2. p. 419. V. 1. *φροίζοι.* P. Br. *φροίζωι.* editt. vett. ante St. Hiatum excusat distinctio et caesura rhythmi bucolici. — *ἔλαθι μοῦσα.* P. Pl. quod h. l. sensum non habet. Verissime Br. *ἔλαθι λιμοῦ φάρμακον εὗρ.* Vulgata quomodo orta sit, facile apparet. V. 2. *εὑρομένα.* P. *εὑρομένη.* Pl. Br. V. 5. *καὶ γάρ σου.* P. *σοῦ.* Pl. Br. Minus recte, quum pronomen non pendeat a *καί.* — *μεσταί.* Locus Arateus obversabatur etiam Libanio Tom. IV. p. 296. *μεστὸν γὰρ τὸ μητρῷον τῶν ἐμῶν ψηφισμάτων καὶ νόμων· μεστοὶ δὲ οἱ λιμένες τῶν τριηράρχων καὶ νεῶν.* Cod. Monac. nr. 96. *τριηραρχῶν.* V. 6. *λέκτρια.* P. et editt. vett. omnes ante St. qui *δίκτρια* dedit ex emendatione Opsopoei. Manifesta imitatio Archilochi ap. Athen. L. XIII. p. 594. D. *εὐήθης ξείνων δίκτρια Πασιφίλη.*

Nr. 401. *τ αντ.* Br. II. 312. nr. 24. An. II. 2. p. 426. In Plan. pag. 150. tribuitur *Agathiae.* V. 1. *τὸν νέον.* P. *τὸν ἐόν.* Pl. Br. Eadem est varietas p. 376. nr. 125. v. 6. — V. 6. *πρός με.* Cf. Praefat. ad T. I. p. XXXII. not. 31. V. 9. *προΐαψεν.* eo sensu, ni fallor, quo nonnulli id accipiebant ap. Homerum, *ante tempus.* Medici enim *φθάνουσι τὴν Μοῖραν τῇ τέχνῃ,* ut ille ap. Liban. T. IV. p. 661. 5. — *Nr.* 402. *τ αντ.* Br. II. 309. nr. 7. An. II. 2. p. 414. In Plan. p. 156. St. duo priora tantum leguntur disticha, *Agathiae* inscripta. V. 5. *ἢ πρὶν ἐκείνων.* P. Salmasius alleverat apogr. suo: *ἢ παρ' ἐκείνῳ* sive *ἐκείνοις.* Ex interpolato apogr., ni fallor, Br. *ἢ πρὶν, ἐκείνης Εὐ χορτ.* Lectionem membr. restitui. Ad *πεινάσαιμι* subaudi *μᾶλλον.* *Fame potius vexer (etiam majore quam olim), priusquam apud te coenem.* V. 6. *ἢ χορ.* P. *εἰ χ.* Br. *παρὰ σοί.* P. *παρά σοι.* Br.

Nr. 403. τ ἀυτ εἰς ποδαγρ. Br. II. 313. nr. 27. An. II. 2. p. 427. In Plan. p. 189. St. ἄδηλον. V. 2. ἢ. P. ῆ. Br. V. 3. εἰ causam reddit. Vid. ad p. 540. nr. 250. v. 2. V. 4. „In ὁπλοφορεῖν, eo praesertim sensu, quo exponunt interpretes (de baculo podagrici gressum fulciente), Luciani ingenium non agnosco. Aliud quid olim scriptum fuisse suspicor." Br. Recte. Baculi enim gestatio spectat ad necessitatem, reliqua, quae h. l. commemorantur, ad mollitiem. Quare me recte emendasse existimo: πιλοφορεῖν τ' οἴδας. Pedes πίλοις involvere, mollium est. Vid. Graev. ad Hesiod. Ἔ. καὶ Ἡ. v. 541. Valken. ad Herodot. III. p. 199. 95. Inprimis huc facit Muson. ap. Stobae. T. I. p. 17. 51. διὰ τοῦτο οὐδαμῶς καλὸν οὔτε ἐσθήσεσι πολλαῖς κατασκέπειν τὸ σῶμα, οὔτε ταινίαις κατειλεῖν, οὔτε χεῖράς τε καὶ πόδας περιδέσει πίλων ἢ ὑφασμάτων τινῶν μαλακύνειν, τούς γε μὴ νοσοῦντας. — τ' ante οἴδας om. P. et editt. Pl. ante Steph. μοῖρά σοι. P. μύρα σοί. Pl. μύρα σοι. Br. V. 7. τοὔνεκα νῦν. P. καί. Pl. νυν. Br. quem secutus sum. ἀχάλκεον. P. Br. χάλκεον. Pl. In ἀχάλκεον Salmasius existimabat respici ad ἀχαλκεῖν, *pecunia carere*. Certius est Lucianum παρῳδεῖν Homer. Od. η. 82. de Ulysse ad opulentam Alcinoi domum stante: πολλὰ δέ οἱ κῆρ Ὥρμαιν' ἱσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι. V. 8. ἀντιπλούτου. P. εἰς πλοῦτον. Pl. εὐπλούτου. Br. cum Dorvillio. Deleta syllaba τι, ex proximo π orta, scripsi: τέρπῃ δ' αὖ πλούτου πρὸς π. ἑ. ubi πλούτου pro πλουτούντων accipi debet.

Nr. 404. τ αυτ. Br. II. 311. nr. 19. An. II. 2. p. 423. In Plan. p. 142. ἀδέσποτον. V. 1. πορθμίον. P. πορθμεῖον. Pl. Br. V. 2. ἀπίναι. Phrynich. in Eclog. p. 6. ἐπίναι, κατίναι, προσίναι, ἐξίναι, πάντα ἀδόκιμα. Hae igitur formae, quamvis ἀδόκιμοι, in usu tamen fuerunt. Perperam hoc distichon immutavit Plan. ὁ κηλήτης ἐμβαίνει, Μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν. ubi Scaliger in not. mst. ἐξιέναι. V. 3. ἐπάνωθε. P. ἐπάνωθι. Pl. Br. πάντα om. in P. supplet Pl. Br. V. 4. σινδόνα (sic) ἐπαρ. P. σινδόν' ἐπ. Pl. Br. — *Nr.* 405. τ αυτ. Br. II. 312. nr. 20. An. II. 2. p. 424. In Plan. p. 142. tres priores tantum versus sine auctoris nomine exhibentur. V. 5. ἐν τρισὶν ὥραις γὰρ θεριναῖς μόλις. Molesta verborum collocatio, quam emendavit Wetstenius scribens: ἐν τρισὶ γὰρ θεριναῖς ὥραις. V. 6. τούτου. P. τούτῳ. Br. cum Salmas. — *Nr.* 406. νικαρ. Br. II. 335. nr. 23.

An. II. 3. p. 36. In Plan. p. 142. St. est ἄδηλον. V. 1. νίκωνος. P. Br. ξηττῆρος. Pl.

P. *Nr.* 407. τ αὐτ. Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 259. Ipse dederam in An. T. II. 2. p. 480. Paralip. I. nr. 43. p. 707. V. 4. κρονίδαο. P. κρονίδου cl. editor. Mihi membr. lectio ex κρονίδεω videbatur orta. V. 5. πίπτε δὲ χειρῶν. Hians metrum implevit Huschk. scribens: πίπτε δ' ὅγε χ. Sed malim, ne brevis syllaba in caesura remaneat, πίπτεν δ' ἐκ χειρῶν. ut in Paralipomenis exhibui. — θίγεν. P. — *Nr.* 408. λουκιαν. Br. II. 309. nr. 6. An. II. 2. p. 412. In Plan. p. 135. *Lucillio* inscriptum. V. 1. τὸ δὲ γῆρας. P. et editt. vett. ante Steph. qui exhibuit, γῆρας δὲ σόν. Codicis lectionem restituit Br. posteriorem in γῆρας syllabam ob asperiorem sonum produci posse existimans. (Vid. supra ad p. 328. nr. 13. v. 4.) Quod hodie nemo tam facile crediderit. Scribendum videtur: τὸ δὲ γήραος οὔποτε βάψεις. nota periphrasi modo cum singulari articuli, modo cum plurali. Rarius in hac periphrasi alter articulus ante genitivum omittitur. Anacr. Odar. XI. 11. ὅσῳ πέλας τὰ μοίρης. Soph. Electr. v. 82. μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου πειρώμεθ' ἔρδειν. Hoc dicendi genus restitue Achilli Tatio VII. 7. p. 289. καὶ τὰ τῆς Μελίττης σπουδῇ πρὸς τὴν ἀπολογίαν παρεσκεύαστο. pro καὶ τῆς Μελ. Ap. Aelian. H. An. Prooem. καὶ εἰδέναι . . ὅπως ἐσπουδάσθη οὐ μεῖον τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀλόγων ζώων. Cod. Medic. et Monac. καὶ τῶν ἄλλων ζώων. Recte Gronovius: τὰ τῶν ἄλλων. Sed scribendum praeterea: οὐ μεῖον τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ τῶν ἄλλων ζώων. Fragmenta *Plutarchi* T. V. P. II. p. 706. C. *ed. Wyttenb.* ὅσοι τοίνυν τῆς ψυχῆς οὐκ ἄφθαρτον, οὐδὲ ἀθάνατον μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπαθῆ πειρῶνται διαφυλάττειν. Scr. τὸ τῆς ψυχῆς. V. 2. ῥυτίδας ἐκτανύσεις. P. Pl. Ex hoc loco fuerunt, qui in ῥυτὶς priorem produci posse existimarent; in qua haeresi etiam Heynius fuit ad Homer. Ἰλ. T. V. p. 641. Sed recte Br. cum Schol. Wechel. scripsit, ἐκτανύσεις ῥυτίδας. Gregorium Naz. nihil moror, qui hac productione usus est in Carm. LXIII. 66. Opp. T. II. p. 148. C. εὖτε πίθηκον Ῥυτίσιν ἐν πυκιναῖς ὧσε τὸ λειπόμενον. Ibid. v. 325. p. 152. C. Ῥυτίς σοι πλέον ἐστίν, ἐπίστασο. V. 3. ψημιθίω. P. ψιμυθίῳ. Pl. Br. Cf. de illa forma Hemsterh. ad Aristoph. Plut. v. 1065. p. 395. V. 4. ἢ οὐχί. P. κοὐχί. Pl. Br. Notanda vis adversativa particulae καί. Sic nr. 411. τοῦτο πυρὰν μᾶλλον κλήζειν δεῖ, κοὺ βαλανεῖον. p. 570. nr. 13. σιγῶ, καὶ θεραπεύσατέ με. In Planu-

deis nr. 136. T. II. p. 667. *αἷμα δὲ τέκνων Ἔπρεπε Μηδείῃ, καὶ περὶ Τιμομάχου.* Aeschyl. Agam. v. 38. *ὡς ἑκὼν ἐγὼ Μαθοῦσιν αὐδῶ, κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.* Soph. Trach. v. 161. *ἀλλ' ὥς τι δράσων εἶρπε, κοὐ θανούμενος.* Cf. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 218.

Nr. 409. *γειτουλικι.* (ου) Br. II. 168. nr. 9. An. II. 2. p. 36. In Plan. p. 136. St. *γειτονλίον.* V. 1. *σιληνίς.* P. et vett. editt. *σειληνίς.* Steph. Br. Nomen mulieris historiae accommodatum. *ἐξεφόρησε.* P. Pl. *ἐξεφόρησε.* Br. c. Huetio et Scaligero in not. mst. V. 2. *οἴης.* P. *οἶος.* Pl. Br. V. 5. *ἀφειδεὲς ἄγγος ἔχουσα.* P. Br. *ἀφειδὲς ἐς.* Pl. unde Br. in Lectt. corrigit: *ἀφειδὲς ἐς ἄγγος ἑλοῦσα.* Nihil horum probabile. Scripsi, quod sensui accommodatum: *ἀειφλεγὲς ἄλγος ἔχουσα.* ardente morbo i. e. siti perpetua et nunquam non urente cruciata. In *ἀφειδεὲς* litterae sunt transpositae, fere ut p. 127. nr. 250. v. 3. — V. 7. *ἦλθεν ἐπὶ ψάμαθον.* P. Br. *ἦλθ' ἐπὶ συμμορίην.* Pl. Eldikius ap. Boschium T. IV. p. 500. tentabat: *ἦλθεν ἐπ' εἰς ἄκατον.* aut, *ἦλθ' ἐπιβᾶσ' ἄκατον.* Alius: *ἤλυθεν εἰς ἄκατον.* At *νεκύων ψάμαθος* mihi dictum videtur ut *νεκύων ἀκταὶ* supra p. 550. nr. 328. ubi umbrae vagantur. *ψάμαθος* autem pro *littore* est ap. Sophocl. Aj. 1053. Vid. Lennep. ad Coluth. v. 4. p. 10.

Nr. 410. *λουκι/.* (α) Br. II. 310. nr. 9. An. II. 2. p. 415. Plan. p. 189. *ἄδηλον.* V. 1. *πωγωνοφόρου.* P. Pl. *πωγωνοτρόφου.* Br. cum Salm. Plutarch. T. II. p. 230. B. *πυθομένου τινὸς, διὰ τί κομῶσι καὶ πωγωνοτροφοῦσι.* Ib. p. 352. C. *οὔτε γὰρ φιλοσόφους πωγωνοτροφίαι καὶ τριβωνοφορίαι ποιοῦσιν.* Diodor. Sic. XX. 63. Tom. II. p. 453. 15. *κομᾶν καὶ πωγωνοτροφεῖν.* Verum nec Cod. lectio analogiae adversatur. — *βακτροπροσαίτου.* Etym. Magn. p. 168. ed. Lips. *βακτροπροσαίτης, ὁ πτωχὸς, ὁ μετὰ τοῦ βάκτρου προσαιτῶν.* V. 2. *εἴδωμεν.* P. *εἴδομεν.* Pl. Br. V. 3. *ἀπίσχετο.* P. Pl. *ἀπείχετο.* Br. c. Salm. V. 5. *βόλβαν.* P. Br. *βόλβον.* Pl. V. 6. *στρυφνήν.* P. Pl. *στριφνὴν* malebat Br. quod vulgatae non praefero equidem. Muson. ap. Stob. T. XVII. p. 160. 52. *οἱ ἐκείνων στόμαχοι ἐν τῷ ἐσθίειν συνεχὲς στομοῦσθαι θέλουσιν ἢ ὑπὸ ἀκράτου, ἢ ὑπὸ ὄξους, ἢ ὑπὸ βρώματός τινος στρυφνοῦ.* Jam vulvam cum aceto fuisse appositam constat. Vid. Athen. L. III. p. 101. B. Contra ap. Oppian. Cyn. I. 411. non legerim cum viro doctissimo: *στρυφνή τ' ἐκτάδιός τε πέλοι δολιχόσκιος οὐρή.* pro *στριφνή*, nec *στιφρὴ* cum Belinio. Vid. Piers. ad Moer. p. 342. Ruhnk. ad Timae. p. 238. Ap. Themist. Or. XX. p. 237. C.

οὐ γὰρ αἱ ἄμπελοι μὲν αὐτῷ καὶ ὁ κῆπος ἥμεροί τε καὶ ἔγκαρποι ἦσαν, τυφλὴ δὲ ἡ διάνοια καὶ ἀγρία. Petavius corrigit στριφνή. Lenius fuerit στυφλὴ ἡ διάνοια. — στριφνὴν πινυτόν. P. ed. Flor. pr. Ald. pr. οὐ πινυτόν. reliquae editt. τὸν πινυτόν. Br. Scripsi ἢ πινυτόν, in quod incidit etiam Hermann. ad Orph. p. 768. qui praeterea, ne brevis syllaba remaneret in caesura, corrigendum existimabat: ἢ πινυτὸν δή οἱ ἔκλεπτε νόον. At ab illa licentia Lucianus non abstinuit. Cf. p. 567. nr. 431. v. 2. nr. 435. v. 2. p. 575. nr. 120. v. 2. Cf. Friedemann. de media syllaba pentametri p. 311. V. 8. βόλβον. Pl.

Nr. 411. εἰς βαλανεῖον ἐκ πυρ. Br. III. 167. nr. 83. An. III. 1. p. 334. V. 1. μᾶλλον κλήιζειν. P. κλήξειν μᾶλλον. Br. c. Salmasio ad Scriptt. H. Aug. T. I. p. 474. V. 2. ἦν. P. ἦν. Pl. Br. V. 3. μὴ δείης. P. τὸν γείτονα ἐριννο. P. τὸν γεῖτον' Ἐριννύς. Salm. Audacter Br. τὸν ὕφηνεν Ἐριννύς. Fortasse eodem sensu, sed mutatione leniore: τόν γ' εἶρεν Ἐριννύς. Aristoph. Acharn. 1005. ταχέως τοὺς στεφάνους ἀνείρετε. Hesych. εἶραι, συνάψαι, συῤῥάψαι. V. 4. αἰσονίδου. P. αἰσονίδεω. Br. — P. *Nr.* 412. ἀντιο εἰς τὸν διεστραμμενον. Br. II. 305. nr. 2. An. II. 2. p. 404. V. 1. laudatur ap. Dracon. de Metr. p. 104. 2. — χαράξαι. *pingere.* Gregor. Naz. Carm. de Virgin. v. 189. T. II. p. 46. A. ὡς δ' ἄπνοα πινάκεσσιν ἀνὴρ εἴδωλα χαράσσων. In marg. ἴσ. ἄπνοα δ' ὡς πιν. Scribe potius: ὡς δ' ἄπνο' ἐν πινάκεσσιν. Id. Carm. X. 1. p. 79. D. ζωγράφος ... ὡς ἐν πινάκεσσι χαράσσει Μορφὰς ἀτρεκέας. — V. 2. ἀμφότερον. P. ἀμφότερα. Pl. Br. V. 3. ἄκουσα. P. ἄγουσα. Pl. Br. V. 6. γραψαι. P. γράψῃ. Pl. γράψοι. Br. Membranarum lectionem restitui. — ἐα ἰδεῖν. P.

Nr. 413. ἀμμιαν. Br. II. 338. nr. 20. An. II. 3. p. 143. V. 1. τεθνηκῶς. δεῖπνον. P. V. 3. σερὶς τῆλις. P. ἦν inseruit Pl. Br. τῆλις vulgo. σέρις, non σερὶς, scribi solet. V. 4. ἡδύοσμον. durissima correptio, cui similia profert Hephaest. Enchir. p. 5. Oppian. Cyn. IV. 248. κλαυθμυρισμῶν. Cf. Toup. Praef. ad Em. in Suid. P. II. Opp. T. I. p. 227. s. Seidler. de Verss. dochm. p. 25. s. — *Nr.* 414. ἡδύλ εἰς ποδαγρ. Br. I. 484. nr. 6. (10.) An. I. 2. p. 339. In Plan. p. 190. ἄδηλον. — *Nr.* 415. ἀντιπατρ ἢ νικαρ. Br. II. 110. nr. 8. An. II. 1. p. 292. In Plan. p. 143. ἀδέσποτον. *Nicarchi* sapit in-

genium. V. 1. *μετέθηκεν*. P. Pl. *μετέθηκε*. Br. V. 3. *κατογείων*. P. *καταγείων*. Pl. Br. V. 4. *γέγονεν*. P. Pl. *γέγονε*. Br.

Nr. 416. *εις πλοῦτ*. Br. III. 239. nr. 415. An. III. 2. p. 108. V. 2. *πορνοφίλας*. P. Pl. *πορνοφίλος*. Br. in textu; in Lectionibus alterum praefert. — *Nr.* 417. *ἐπὶ γυναικὶ πρεσβυτέρα νέω ἐνοχλήσαντι* (*ἐνοχλησάσῃ* potius). Br. III. 162. nr. 60. An. III. 1. p. 321. V. 2. *ἔκκαιρον*. editt. nonnullae *ἔκκαρον*. V. 4. *ἰδών*. P. *ἰδεῖν*. Pl. Br. — *Nr.* 418. *τραϊαν βασιλ*. Br. II. 265. An. II. 2. p. 276. V. 1. *ῥῖνα*. P. *ῥίνα*. Pl. Br. Notabilis syncope, quum *ῥινα* priorem producere soleat. Vid. ad p. 114. nr. 183. *χάσκον*. P. *χάσκων*. Pl. Br. fortasse rectius. Vid. Steph. Thes. Gr. T. IV. p. 334. C. D. — *Nr.* 419. *φίλωνος*. Br. II. 401. An. II. 3. p. 185.

P. *Nr.* 420. sine lemmate. In Plan. p. 21. St. cohaeret cum praecedentibus. In nonnullis Codd. *Luciani* nomen adscriptum, cui tribuitur etiam ap. Br. II. 309. nr. 8. An. II. 2. p. 415. — *Nr.* 421. *ἀπολιναρι*. Br. II. 283. nr. 2. An. II. 2. p. 318. V. 1. *με* in versus exitu omittit P. addit Pl. Br. *οὐδὲν ἀδικεῖς με*. qua correctione brevis syllaba remanet in caesura. Quare me recte emendasse arbitror: *οὐδὲν μ' ἀδικεῖς σύ*. — *Nr.* 422. *αντιο εἰς ἀπαιδευτ ἐπειδειξάμεν*. Br. II. 305. nr. 1. An. II. 2. p. 1. V. 1. *ἀπήγχετο, ἂν* sc. Vid. supra ad nr. 302. — *Nr.* 423. *ελλαδίου*. Br. II. 458. An. II. 3. p. 267. In Plan. p. 90. est *ἄδηλον*.

Nr. 424. *πίσωνος*. Br. II. 108. An. II. 1. p. 286. In Planud. p. 168. inscriptum *Antiocho*. V. 1. *ἄνθεα ἧς*. Correctio, in marg. a me proposita, *τῆς ἀπὸ κόλπ*. non necessaria. Vid. ad p. 565. nr. 400. v. 1. — V. 2. *ἀνθρώπους*. P. *ἀνθρώπων*. Pl. *ἀνθρώποις*. Br. — *Nr.* 425. *εἰς πλαγκιαν γραιαν γα*. Br. III. 168. nr. 87. An. III. 1. p. 337. V. 1. *σε θέλω*/ P. *σὲ θέλω*. Pl. *σ' ἐθέλω*. Br. *πλαγκιανέ*. P. *πλακιανέ*. Pl. Br. — *Nr.* 426. *εἰσοπιανὸν ἡγεμόνα πότην*. Br. III. 170. nr. 99. An. III. 1. p. 343. In lemmate Plan. p. 160. St. et Br. *ἀπιανόν*. V. 1. *ἂν ἀφ. τίς*. P. *ἢν ἀφέλῃ τις*. Pl. Br. V. 2. *κτήσῃ ἀκριβῶς ὄνομα*. P. *ἁπλῶς*. Pl. Br. — *Nr.* 427. *λουκι*. Br. II. 310. nr. 13. An. II. 2. p. 420. — *Nr.* 428. *εἰς ἰνδόν*. Nomen auctoris non adscriptum. Sed quum proximo epigrammati additum sit lemma, *τοῦ αὐτοῦ*, et in Plan. p. 128. *Luciano* diserte tribuatur, hujus poetae

esse non dubito. V. 1. εἰς μάτην. P. — *Nr.* 429. τ αὐτ. Br. II. 311. nr. 16. An. II. 2. p. 422. In Plan. p. 129. est ἄδηλον. V. 1. ἐν πᾶσιν. εἰ π. vett. editt. nonnullae. V. 2. ἤθελε μόνος. P. ἔδοξε μόνος. Pl. Br. In nomine Ἀκίνδυνος penultima correpta, ut in Κωνσταντινος et similibus. Vid. ad p. 317. nr. 700.

Nr. 430. τ αὐτ. Br. II. 312. nr. 23. An. II. 2. p. 425. In Plan. p. 188. est *Palladae;* in Ald. pr. et Asc. ἄδηλον. V. 1. δοκεῖς. P. Br. δοκεῖ. Pl. Cod. lectionem restitue: *si existimas.* V. 2. αἰπόλος. P. εὔστολος. Pl. εὔστοχος. Br. c. Valken. ad Ammon. p. 68. In summa similitudine litterarum π et στ, αι et ευ, voces εὔστολος et αἰπόλος facile inter se permutari potuerunt. Non tamen poenitet, αἱμύλος conjecisse. Timon in Sill. fr. XVIII. καί τις Ἀρίστωνος γένυης ἄπο αἱμύλυ ἕλκων. Cf. Ernest. Techn. Rhet. p. 8. — *Nr.* 431. τ αὐτ. Br. II. 310. nr. 10. An. II. 2. p. 418. V. 2. τοῖς ποσί σου τρῶγε. P. Pl. τοῖς σου τρῶγε ποσί. Br. Saltem ποσὶν scribendum erat. τρῶξον Scaliger in not. mst. At sic perit ludicra alliteratio in verbis τρῶγε et τρίχε, quae non sine causa idonea tam prope sibi invicem collocata sunt. Lucianum autem a brevibus syllabis in caesura pentametri non abstinuisse, docui ad nr. 410. v. 6. Adde nr. 435.

Nr. 432. τ αὐτ. Br. II. 311. nr. 17. An. II. 2. p. 422. In Plan. p. 129. ἄδηλον. — *Nr.* 433. τ αὐτ. Br. II. 309. nr. 4. An. II. 2. p. 411. Plan. p. 146. ἄδηλον. V. 2. πειθόμενος. P. Br. πειθομένην. Pl. quod sic explicari debet: συλῆσαι φωνήν, ὥστε πείθεσθαι αὐτὴν τῷ χρώματι. — *Nr.* 434. τ αὐτ. Br. II. 311. nr. 18. An. II. 2. p. 422. In Plan. p. 129. ἄδηλον. V. 1. μαδαράν. Ap. Liban. T. IV. p. 1056. 14. καὶ ὁ Νέστωρ ἐγέγραπτο μετὰ τῶν βασιλέων καθήμενος, οὐ μᾶλλον κομῶν τε τὴν κεφαλήν. Aliquid excidisse existimat Reiskius. Non absurde legeris: οὐ μαδαρός, κομῶν δὲ τὴν κεφαλήν. quod robustae sc. viridisque senectutis documentum. — *Nr.* 435. τ αὐτ. Br. II. 312. nr. 21. An. II. 2. p. 424. In Plan. p. 171. Ἀμμιανοῦ. V. 1. βῦτος. P. Pl. *Βῖτος.* Br. cum Cod. Dorvillii.

P. *Nr.* 436. τ αὐτ. Br. II. 312. nr. 22. An. II. 2. p. 424. V. 1. θᾶττον ἦν. P. ἔην. Pl. Br. Hoc recepi, ut criticâ auctoritate non destitutum. Sed ille fortasse scripsit: θᾶττον ἂν ἦν. — *Nr.* 437. εἰς

διοτιμ ποιητ ἀρατ ποιητοῦ. Legitur ap. Stephan. Byz. in *Γάργαρα.* Ap. Eustath. ad *Ἰλ. ξ.* p. 978. 41. Br. I. 253. nr. 2. An. I. 2. p. 170. V. 2. *παισί.* P. *παισὶν* scripsi. — *Nr.* 438. 439. 440. 441. Quatuor hos senarios edidit Huschk. An. crit. p. 290. Nos in Paralip. I. p. 707. nr. 144—147. Philisci senarium jam ediderat Salmas. Exerc. Plin. p. 425. C. In *Πειραιεὺς* mediam recte corripi, exempla docent allata in Additam. ad Athen. p. 113. Cf. Gaisford. ad Hephaest. Enchir. pag. 216.

Sequuntur in Cod. epigrammata quaedam, ab alia diversi characteris manu scripta, quae etiam alia in aliis Cod. partibus supplementa addidit. Sunt autem haec: *ἀδέσποτον.* quod legitur pag. 376. nr. 128. Palladae p. 541. nr. 255. *ἀδέσποτον.* p. 494. nr. 30. Lucillii p. 546. nr. 294. Platonis p. 365. nr. 52. Platon. jun. p. 479. nr. 748.

Nr. 442. sine lemmate. Br. III. 216. nr. 508. An. III. 2. p. 55. V. 1. *τρίς με τυρ.* P. Plan. Allat. in Vit. Homeri p. 28. *δίς με τυρ.* Br. c. Barnesio, cujus rationes in Animadverss. examinavimus. Pisistratus bis patria pulsus, ter tyrannidem exercuit. *ἐξεδίωξεν.* P. Pl. Alii *ἐξεκύλισε* et *ἐξετίναξε.* V. 2. *ἐρεχθῆος.* P. *ἐρεχθειδῶν.* Pl. *καὶ τρὶς ἐπηγάγετο.* P. Pl. *τρὶς δ' ἐπανηγάγετο.* Tzetza in Exegesi Homeri p. 8. ed. Herm. (ubi etiam *ἐξεδίωξε* et *Ἐρεχθῆος.*) alii *ἐπεσπείσατο.* — *δὶς δ' ἐπανηγάγετο.* Br. quae poëtae correctio, non erroris a librario commissi. Vid. Ed. Simson. in Chron. an. Mundi 3454. — V. 3. *ἐν βουλῇ.* P. Pl. *ἐν βουλαῖς.* alii. V. 5. *κεῖνος.* P. Br. Alii *ἐκεῖνος.* V. 6. *ἀπῳκίσαμεν.* P. Pl. quod cur Br. in *ἐπῳκίσαμεν* mutaverit, non apparet. Cf. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 539.

* * *

XII.

P. Στράτωνος τοῦ Σαρδιανοῦ.

Καὶ τίς ἂν εἴην εἰ πάντ σοι τ εἰρημένων τ γνῶσιν ἐκθέμεν τῶν στράτων τ σαρδιαν παιδικ μοῦσαν ἐπεκρυψάμην ἣν αἰε παίζων πρ

τοὺς πλησίον ἐπεδείκνυτο τέρψιν οἰκείαν τὴν ἀπαγγελίαν τ ἐπιγραμματ οὐτ νοῦν ποιούμεν. ἔχου τοίνυν τ ἑξ· ἐν χορείαις γὰρ ἦγε σώφρων κα τ τραγικ οὐ διαφθαρήσεται. Nr. 1. Br. II. 359. nr. 1. An. II. 3. p. 48. V. 1. καθὼς εἴρηκεν. P. ἔκρινεν. Br. apographo suo nimis fidens, εἴρηκεν pro inutili correctione habebat. Pallad. p. 496. nr. 50. τὴν Κίρκην οὔ φημι, καθὼς εἴρηκεν Ὅμηρος. V. 2. ὑμῖν . . οὐκ ἐνοχλῶ. Fragm. Lex. Gramm. ab Hermanno editum ad calcem libri de Emend. gr. Gr. p. 342. §. 154. τὸ ἐνοχλῶ καὶ διενοχλῶ αἰτιατικῇ συντάσσεται παρ' Ἀριστείδῃ· οἱ ποιηταὶ ἀεὶ καὶ περὶ παντὸς τὰς Μούσας ἐνοχλοῦσι. Interdum Codd. fluctuant inter utrumque casum. Ap. Liban. T. IV. p. 101. 5. τοιοῦτον ἔμελλε δέος αὐτοὺς ἐνοχλεῖν. plures Codd. αὐτοῖς. Ib. pag. 128. 25. οὐ τὸ δικαστήριον ἐνοχλεῖν προσῆκον ἡγούμην. Cod. Monac. δικαστηρίοις. Ib. p. 318. 10. πάλιν ἡμῖν ἐνοχλήσων. sine lectionis diversitate, ut etiam p. 292. 18. καιρὸς ἦν παύσασθαι πολὺν χρόνον ὑμᾶς ἠνοχληκόσιν. Ap. Plutarch. Vit. Agesil. c. 35. ἀναγκαζόμενος ἐνοχλεῖν τοῖς κατὰ πόλιν φίλοις. male M. Solanus τοὺς φίλους corrigit. Vid. Coray T. IV. p. 356. Xenoph. Ephes. IV. 6. p. 84. ὅπως τε οἱ κύνες αὐτῇ μηδὲν ἐνοχλήσωσι. ubi vid. Abresch. p. 256. Casus ambiguus ap. Bion. Fr. XVI. 7. οὐδ' ἵνα νυκτὸς ὁδοιπορέοντ' ἐνοχλήσω.

Nr. 2. στρατων. Br. II. 359. nr. 2. An. II. 3. pag. 51. V. 1. δέλτοισιν ἐμαῖς. P. δέλτοις ἐν ἐμαῖς. Br. ex interpolato apogr. V. 2. μὴ δέ. P. V. 3. μηδ' Ἰτ. Ib. — Nr. 3. τ αυ. Br. l. c. nr. 3. An. l. c. p. 51. V. 3. ἀκμὴν λάλον. P. ἀλάλον. Br. cum Salm. quod *mutum* potius significat, quam *infantem*. Oracul. ap. Clem. Alex. p. 44. 11. εἰδώλοις ἀλάλοισι, λιθοξέστοισιν ὁμοῖοι. Plutarch. T. II. pag. 438. B. ἀλάλου καὶ κακοῦ πνεύματος οὖσα πλήρης. Recte ap. nostrum ἀταλοῦ correxisse videtur Pierson. V. 3. κωκοτὴν φῦσαν. P. κοκκωτὴν φυσᾶν. Br. Nec hoc vocabulum occurrit alibi, neque illud. Sed quum articulus necessario requiratur, saltem scribendum: κωκῶ, τὴν φυσᾶν. . . V. 5. λέγε, quod in Pal. deest, a Salmasio adjectum fuisse videtur, quum in plurimis reperiatur apographis. — σαῖραν. Scr. σαύραν. Vid. ad p. 510. nr. 21. v. 1. — V. 6. ἄχρησε. P. ἃ χρή σε. Br. — Nr. 4. τ αυτ. Br. l. c. pag. 360. nr. 4. An. l. c. pag. 55. Vers. 1. δωδεκέτους. P. δωδεκέτευς. Br. De accentu ambigitur.

V. 4. ἀρχόμενος. P. Br. quaedam apogr. ἁπτόμενος. V. 6. ζητεῖν οὐκ ἐμὸν ἀλλὰ Διός. Parodia versus, quem servavit Plutarch. Tom. II. pag. 54. D. βροντᾶν δ' οὐκ ἐμὸν ἀλλὰ Διός. quod observavit Gaisfordius in Addend. ad Hephaest. Enchir. pag. 93. ubi τίκτεσθαι· βροντᾶν δ' οὐκ ἐμὸν ἀλλὰ Διός. V. 8. τὸν δ' ἀπαμειβόμενος. Erat, qui tentaret: τοὺς ἀπαμειβομένους. Frustra. Verba homerica absolute sunt posita, ut in talibus fieri solet. — *Nr.* 5. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 5. An. l. c. p. 53.

P. *Nr.* 6. τ αὐτ. Hoc distichon in nonnullis apographis cum sequentibus jungitur, quibus deceptus Br. l. c. nr. 6. conjunxit, quae necessario dirimenda sunt. Si quis tamen ad epigrammatis integritatem aliquid deesse existimaverit, non refragabor equidem. V. 1. ἔχουσιν. P. ἔχουσι. Br.

Nr. 7. τ αὐτοῦ. Br. II. 360. nr. 6. An. II. 3. p. 55. V. 1. σφιγκτήρ. σπινθὴρ tentabat Br. cujus correctionis falsitatem docuit Chard. de la Roch. Mag. encycl. an. V. 4. p. 335. V. 3. ὁ πορνικός. verba lasciva et juvantia. παιδικός. Br. cum Salm. οὐδ' ἀκαι... P. ultimis syllabis omissis. οὐδ' ἀκέραιον. Br. cum Salm. Sic nr. 99. ἀκέραιον σύντροφον αἰσχύνῃ βλέμμα. Paulo propius abesse existimabam, quod in textu posui: οὐδ' ἀκάκητον βλέμμα. sensu nihil diverso. Philostr. ad Delicias Epist. XXXIX. p. 930. ὁ μὲν γὰρ καλλωπισμός, ἑταιρικόν. Καὶ πάνυ δεῖ δυσχεραίνειν τὴν φαρμασσομένην εὐμορφίαν, ὡς πανουργίας ἐγγύς· τὸ δὲ ἀκέραιον, καὶ ἄκακον, καὶ ἀνεπιβούλευτον μόνον ἴδιον τῶν αὐτὸ δεξαμένων τὸ κάλλος. ἀκάκῳ βλέμματι est ap. Eund. II. Imagg. 2. pag. 812. Cf. Ruhnk. ad Timae. pag. 16. Forma ἀκάκητος est ap. Suid. Tom. I. pag. 76. Hesiodeum ἀκάκητα (Theogon. v. 614.) ἀγαθὸν καὶ πρᾶον interpretatur Etym. M. p. 41. ed. Lips. Idem autem ἀκάκητος et ἀκακήτης secundum eundem p. 40. — V. 4. κακειοτέρα. P. χερειοτέρα. Br. ut est etiam in Schedis Tryll. κακιοτέρα dedi cum Schaefero Meletem. p. 102. Ejusdem generis est γλυκιότερον in Append. nr. 153. T. II. p. 807. ubi vulgo γλυκειότερον. Hujusmodi comparativorum formas a comparativis derivatas, ut ἀμεινότερος, καλλιότερος, κρεισσότερος, excitat Phrynich. in Eclog. p. 54. ubi vid. Hoeschel. Fischer. ad Veller. T. II. p. 90. s. V. 5. ὄπισθεν. P. ὄπιθεν. Br. Sic iterum peccatum p. 606. nr. 251. v. 3. et ap. Arat. v. 344. ὄπιθεν φέρεται. Cod. Vratisl. ὄπισθεν.

Nr. 8. τ αὐτ. Br. II. 359. nr. 7. An. II. 3. p. 57. V. 1. παῖδα ἔπαιθ. P. Br. Hiatus non ferendus. Fortasse scribendum: παῖδά ποτ' ἄνθυλ. Neutrum horum compositorum in Lexicis comparet. κόρυμβον. P. Br. κορύμβους apogr. nonnulla; quod membr. lectioni facile praetulerim. V. 5. καλύκων δ' ἐρυθαίνετο.] P. δ' om. Br. fortasse ob sedem minus commodam. Sed vid. ad p. 223. nr. 112. — ἐρυθαίνετο. imperfectum inter aoristos; quamquam facile corrigas ἐρυθήνατο. Ap. Aratum Diosem. v. 103. οἷά τε πολλὰ ἐρυθραίνεται. praeferendum ἐρυθαίνεται ex optimis codd. ut etiam ap. Oppian. Hal. V. 271. V. 7. καὶ οἴκαδ'. In hac sede καὶ haud raro produci, docuit Hermann. ad Orph. p. 728. Facile tamen hiatum tollas scribens: πάλι δ' οἴκαδ' ἀπελθών. — Nr. 9. τ αὐτ. Br. II. 360. nr. 8. An. II. 3. p. 58. — Nr. 10. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 9. An. l. c. p. 59. V. 1. εἰ καί σοι. οὐδ' εἰ καὶ τρ. corrigit Br. generalem esse sententiam existimans. Alias enim poëtam non dixisse τούτου. At in hoc pronomine vitium esse videtur. Scr. ἀλλὰ τὸ κάλλος Τοῦτό γε, κἄν.

Nr. 11. τ αὐτ. Br. II. 360. nr. 10. An. II. 3. p. 59. V. 2. πῶς εἴπω. cum interrogandi signo Br. Hoc delevi. Vid. Br. ad Aristoph. Plut. v. 742. T. I. p. 265. Hermann. ad Arist. Nub. v. 878. V. 4. ῥίψατ' ἐπεί. P. βάλλετ' ἐπεί. Br. ex interpolato apographo. — Nr. 12. φλακκ. Br. II. 262. nr. 1. An. II. 2. p. 268. V. 1. στεῤῥός. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 705. 14. ὁ δεῖνα βίαιος, ἄλλος ὠμός, ἄλλος στεῤῥός (ἑτέρως vulg.), ἐγὼ φιλάνθρωπος. — Nr. 13. στράτων. Br. II. 361. nr. 11. An. II. 3. p. 61. V. 2. φυσικῆς. φύσεως φάρμακον ἀντίδοτον corr. Graef. in Epist. cr. in Bucol. gr. p. 22. V. 4. καὶ θεραπεύσατέ με. Quod olim conjeci, εἰ θεραπεύσετέ με. versum hiatu onerat. Sed vide an fuerit: κἀγὼ ἔφην, σιγῶντ' εἰ θεραπεύσετέ με. ubi ex praecedentibus assumendum: ἡσυχίην ἕξω. Graefius l. c. corrigit. σιγῶ, καὶ θεραπεύσατ' ἐμέ. quae correctio vereor, ut probari possit.

P. Nr. 14. διοσκορίδ. Br. I. 493. nr. 2. An. I. 2. p. 366. V. 2. κύπριν. P. κύπρι. Br. V. 4. μένει esse videtur in P. μενεῖ Br. rectius. πρόθυρα. ubi amantes excubias agunt. Theocr. Eid. VII. 22. μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἄρατε. Ap. Aelian. H. An. I. 14. αἱ μὲν γὰρ ὠδίνων ἤδη πειρώμεναι, ἠρεμοῦσί τε καὶ ἔνδον μένουσιν· ὁ δὲ ἄῤῥην, οἷα δή τοι γαμέτης, πρὸ θυρῶν τὰς ἐπιβουλὰς φυλάττει

τὰς ἔξωθεν. scr. cum Cod. Monac. *περιθυρῶν.* ut Ib. c. 11. *περιποτῶνται τοῖς σμήνεσι καὶ οἱονεὶ περιθυροῦσιν.* — *Nr.* 15. *στράτωνος.* Br. II. 362. nr. 14. An. II. 3. p. 63. V. 1. *γραφικοῦ.* P. *γραφικοῦ.* Br. *σανὶς δέδαχ' ἐν β.* Quum *σανίς* priorem constanter corripiat, Br. dedit: *σανὶς ἐκδέδαχ' ἐν β.* quod parum placet. Vocibus transpositis scribendum videtur: *εἰ Γραφικοῦ πυγὴν δέδακεν σανίς.* aut: *σανίδες δάκον.*

Nr. 16. *τ αὐτ.* Br. II. 362. nr. 15. An. II. 3. p. 63. V. 1. *μὴ κρύπτης.* P. *μὴ κρύψῃς.* Br. c. Apogr. Lennep. cf. p. 476. nr. 722. ubi *μὴ συρίσδῃς.* [Add. p. 578. nr. 66. v. 6. p. 626. nr. 70. v. 1. it. Append. T. II. p. 762. nr. 25. v. 7-9. *G. H. S.*] Ab hac structura seriores saltem non abstinuisse, recte Schaeferus statuit. Sed ap. Liban. T. IV. p. 215. 12. *μὴ διαβάλλῃ τέ μου τὸν βίον.* procul dubio corrigendum, *μὴ διαβάλλετε,* aut *μὴ διαβάλητε.* Ib. p. 363. 18. *μὴ τοίνυν νομίζητε.* Cod. Monac. *νομίζετε.* Ib. p. 456. 5. *καὶ νῦν μή μοι στρέφῃς ἄνω καὶ κάτω τοῦ νομου τὰς συλλαβάς.* scr. *στρέψῃς.* — V. 4. *χαρίτων.* P. *χάριτα.* Br. cum plurimis apographis. — *Nr.* 17. *ἄδηλον.* Br. III. 151. nr. 3. An. III. 1. p. 286. V. 1. *θήλεις.* Br. *ἀλλά με.* P. *ἀλλ' ἐμέ.* Br. V. 2. *ἄρσενος.* P. *ἄρσενες.* Br. ut in Sched. Tryll. Meleager p. 581. nr. 86. *ἄρσενα δ' αὐτὸς ἔρως ἵμερον ἡνιοχεῖ.* p. 584. nr. 99. *ἄρσενα ποιμαίνειν θεσμόν.* V. 2. *ὑπ' ἀνθρακιῇ.* P. *ἐπ' ἀνθρ.* Br. c. Cod. Lips. V. 3. *πλειότερον.* Cf. Etymol. M. p. 612. ed. Lips. Schneider. Cur. Poster. ad Nicandri Ther. 119. p. 219. — V. 4. *τόσσω χ' ὁ.* P. *τόσσον χώ.* Br. c. Apogr. Lennepiano.

Nr. 18. *ἀλφειοῦ μιτυληναιου.* Br. II. 128. nr. 1. An. II. 1. p. 343. V. 4. *ξεινόφιλον.* P. *Ζηνόφιλον.* Br. *Xenophili* nomen est ap. Simonidem in Append. Epigr. nr. 79. T. II. p. 785. — *Nr.* 19. *ἄδηλον.* Br. III. 155. nr. 2. An. III. 1. p. 299. V. 1. *φίλον.* P. Br. *φίλην.* Pl. — *Nr.* 19ª. *μελεαγ.* Cf. p. 120. nr. 215. ubi est in puellam. V. 2. *οἰκέτιν.* P. *ἱκέτιν.* P. loco pr. Cf. ad p. 78. nr. 10. v. 2. V. 5. *εἰ καὶ ἐμέ.* P. Rectius, puto, loco superiore, *εἰ καί με κτείναις.* — *φωνεῦντ' ἐπὶ τύμβοις* hoc loco. *φωνὴν προϊέντα* loco priore. — *Nr.* 20. *ἰλίου λεωνι.* Br. II. 190. nr. 1. An. II. 2. p. 87. V. 1. *πάλιν τ. εἰλαπίναισι.* P. *πάλι τ. εἰλαπίναισιν.* Br. V. 4. *ἡ.* P. *ἢ.* Br. Praetuli *ἤ,* ut habet Burmann. ad Propert. p. 251. Sic tertia causa affertur.

P. *Nr.* 21. *στράτων.* Br. II. 362. nr. 16. An. II. 3. p. 63. V. 1.

ἄχρι τινος. P. V. 2. *ὄμμασι.* P. Br. *νεύμασι.* apogrr. nonnulla. V. 4. *ζευγνύντες.* P. Br. *ζεύξαντες.* apogrr. quaedam. V. 6. *λόγοις.* P. et sic legendum esse vidit Br. in Lectt. quum in textu dedisset *λόγους.* — *Nr.* 22. *σκυθίου.* (*Σκυθίνου* Br.) Br. II. 104. nr. 1. An. II. 1. p. 275. V. 1. *ἦλθέν μοι.* P. *ἦλθεν ἐμοί.* Br. V. 2. *ἤλισσος.* P. Br. qui *Ἰλισσὸς* malit ad Apollon. Rhod. I. 215. p. 14. V. 4. *πάσας καί.* P. *πάσας τάς.* Br. V. 5. *πρὸς ἀναγνῶναι.* Cf. ad p. 525. nr. 125. V. 7. *φασὶν .. ὁρᾶν.* jubent me illum spectare tantum. — *Nr.* 23. *μελεάγρ.* Br. I. 12. nr. 36. An. I. 1. p. 55. V. 1. *ἠγρεύθην πρόσθεν.* P. *καὶ* inseruit Br. cum Salm. Rectius Schneiderus, *ὁ πρόσθεν*, quod praceunte Graefio recepi.

Nr. 24. *λαυρέα.* Br. II. 102. nr. 1. An. II. 1. p. 273. V. 2. *οἷος ἔην ὑπ᾽ ἐμοῦ.* Br. c. Salmasio. Elegantius, ut mihi quidem videtur, Schneiderus: *οἷος ἔην, Δήλου κοίρανε.* At *οἷος* non in prima versus sede lectum fuisse, apparet ex Cod. nec ad *κοίρανε* loci commemoratio requiritur. P. 578. nr. 64. ad Jovem: *μηδέ ... μάρψαις ἀντὶ καλοῦ, κοίρανε, Δαρδανίδου.* Suspicabar itaque: *ἀνέλθοι Οἴκαδ᾽, ὁποῖος ἔην* (aut *ὁποῖος ἄρ᾽ ἦν*), *κοίρανε, πεμπόμενος.* Caeterum Br. in modis verborum haerebat, *ἀνῆλθεν* scribendum esse existimans, et v. 3. *ῥέζειν.* v. 6. *ἦλθεν ἔχων.* In quo fallitur. Poëta narrat, quid ipse, dimittens puerum, Apollini voverit. Verba, *οὐκ ἀπόφημι* parenthetice sunt accipienda. Deinde v. 4. pro *τεαῖς*, quod est in Cod., *τεοῖς* emendavi cum Schneidero, et *ἐν εὐχωλαῖς* pro *ὧν εὐχ.* Jam omnia sunt perspicua, oratione pendente ab *ὡμολόγησα.* — V. 5. *τότε πλέον.* P. *τότε ἢ πλέον.* Br. quod hiatus damnat. Hermann. ad Orph. p. 763. corrigit: *εἰ δέ κε τῶν ὄντων τότε τι πλέον ἢ καὶ ἔλασσον ἔλθῃ.* Quum *εἴ κε* apud epigrammatarios rarissime occurrat, et nunquam, si recte memini, in epigr. serioris aevi, minore mutatione scribendum duxi: *εἰ δέ τι τῶν ὄντων τότε οἱ πλέον.* Junge: *τῶν οἱ ὄντων τότε.* V. 6. *λέλυται.* Ex oratione obliqua in rectam transitur. Vid. Matthiae Miscell. Phil. II. p. 37. Heindorf. ad Platon. T. IV. pag. 510. sq. — V. 8. *πρόσσε.* P. *πράσσε.* Br. felici emendatione. Scripsi *πρᾶσσε*, monente Schaefero, ut *πρᾶξις, πρᾶγμα.*

Nr. 25. *στατυλλίου φλάκκου.* Br. II. 262. nr. 2. An. II. 2. p. 268. V. 1. *σῶόν μοι.* P. *σῶον ἐμοί.* Br. *ἀπόλλω.* P. i. e. *Ἀπόλλωνα.* *Ἄπολλον.* Br. At poëta v. 3^tio^ demum orationem convertit ad deum. V. 3. *οὐ μά σε.* Fortasse rectius: *οὐ μὰ σέ.* V. 4. *ἦλθε δέ μοι.* P.

ἦλθεν ἐμοί. Br. recte. V. 6. κωφήν. P. κούφην. Br. ex Ap. Guy. Non ausus sum a Cod. lectione recedere, in qua etiam fortior esse videtur contemtus significatio. *Κωφὰ* de rebus nullius pretii et unde nihil effici queat, illustrat Coray ad Heliodor. T. II. p. 152.

Nr. 26. τ αὐτ. Br. II. 362. nr. 12. tamquam *Stratonis*. An. II. 3. p. 61. P. V. 2. lacuna in Cod. cum ἐκλίπει. V. 3. αὐτῷ. P. αὐτῷ. Br. οὐκ ἔτ' ἀφῆσαι. P. οὐκ ἔτ' ἀφῖκται. Br. c. Salmasio, quod vehementer friget. Scripsi, paucis litteris mutatis, οὐκ ἀπαφήσεις. *non me decipies*; ut nr. 25. μή με σοφίζου. V. 5. ἴσωσ κιασαι. P. σκιάσαι. Br. — *Nr.* 27. τ αὐτ. Br. II. 362. nr. 12. iterum ut *Stratonis*. An. II. 3. p. 62. V. 3. ονδεμοχαι. P. ὃν δέχομαι. Br. cum Salmas. V. 4. οὐ τοιοῦτον. P. οὐ τοῦτον. Br. c. Salm. — *Nr.* 28. νουμηνι ταρσέως. Br. II. 346. An. II. 3. p. 12. In Plan. p. 484. ἄδηλον. V. 1. ἔστιν μοι μέλλει. P. ἐστι· τί μοι μέλει. Pl. Br. Sic τὶ post ἐστὶν excidisse vidimus p. 91. nr. 25. v. 5. — V. 2. ἀναγιγνώσκω. P. Pl. ἀναγινώσκω. Br. τὸν κάλαμον. P. τὸν καλόν. Pl. Br. Vid. ad p. 396. nr. 345. v. 1. — *Nr.* 29. ἀλκαίου. Br. I. 486. nr. 1. An. I. 2. p. 345.

Nr. 30. τ αὐτ. Br. I. 486. nr. 2. An. I. 3. p. 345. V. 1. νίκανδρε. Vid. ad p. 594. nr. 160. V. 3. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν. P. Br. ἀλλά τι καὶ νῦν scribendum suspicor, quod etiam sequentibus magis accommodatum. V. 4. ἀμεταβλήτου. P. ἀμετακλήτου corr. Br. cum Buherio, qua correctione nihil lenius, si reputas similitudinem litterarum β et κ. Ap. Heliodor. II. 10. p. 103. εἰ δὲ ἔχει σέ τις ἀμετάκλητος ὀργή. duo Codd. Monac. ἀμετάβλητος. quod suspicatus est etiam Coray Tom. II. p. 64. In nostro tamen epigrammate codicis lectionem tuearis quodammodo, ἡλικίαν accipiens non de flore aetatis, qui semel amissus revocari nequit; sed de adultiore aetate, pueris formosis et paediconibus odiosa. — *Nr.* 31. φαινίον. scr. φανίου. Br. II. 52. nr. 1. An. II. 1. p. 158. V. 3. ὑπὸ τρίχα. P. Br. ὑπόθριξ corr. Salm. Frustra. V. 5. ὅτε σπινθ. P. δὴ ad metrum fulciendum interposuit Br. c. Dorvill. Sed verior videtur Schaeferi correctio: ἀλλ' ὅτε σοι σπινθῆρος.

Nr. 32. θυμοκλέους. Br. II. 259. An. II. 2. p. 261. V. 1. μέμνη που. P. quod restitui. μου Br. c. Dorvill. ad Char. p. 602. qui an consulto sic scripserit, dubitare licet. ἱερός. P. ἱερόν. Br. cum Dorv.

V. 3. ὥρη οὐδ' ὁ τάχ. P. ὥρην οὐδὲ τ. Br. c. Dorvill. Articulum restitui. — παρθύσει. metro reluctante, quum in θύω prior necessario producatur. De παρφθάσει cogitabant Pierson. et Dorvill. V. 4. νυνίδε. P. νῦν ἴδε. Br. c. Piers. ἄνθεα σεῦ. P. ἄνθεά σευ. Br. — *Nr.* 33. μελεάγρου. Br. I. 9. nr. 22. An. I. 1. p. 41. V. 1. ὅτ' ἦν. Schaefer. ad L. Bos p. 543. jungit: ἦν ποτε ὅτε Ἡράκλειτος καλὸς ἦν. multa ex largissima penu similia excitans. Verborum tamen structura in nostro loco peculiaris efficit, ut etiamnum priori meae interpretationi inhaeream. Puer exoletus, barba pilisque hirsutus, paediconi *ne esse quidem* videtur. Similiter infra nr. 39. ἐσβέσθη Νίκανδρος de puero, qui florere desierat. Facit huc vox miserorum in tragoediis, οὐκ εἰμ' ἔτι, quia, vitae jucunditatibus amissis, sibi jam vivere desiisse videbantur. Unum addam Bellerophontis Euripidei, μεγαλοψύχως se ad mortem parantis ap. Aelian. H. An. V. 34. ἦσθ' εἰς θεοὺς μὲν εὐσεβής, ὅτ' ἦσθ', ἀεί. quod nostro loco ad amussim respondet, si distinguas: ἦν καλὸς Ἡράκλειτος, ὅτ' ἦν, ποτέ.

Nr. 34. αὐτομέδου. Br. II. 207. nr. 1. An. II. 2. p. 127. P. V. 3. εἰς αὐτοῦ. P. Br. εἰς αὐτῷ corr. Corn. de Pauw in not. inst. ut Theocr. Eid. XIV. 37. ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος. Sed genitivum tuetur Philodem. p. 91. nr. 25. ὁσσάκι Κυδίλλης ὑποκόλπιος. V. 3. ὑπὲρ ὦμον. P. Br. Dubitabam, an ὦμον corrigerem, an ὤμων cum Toupio in Addend. ad Theocr. p. 398. Nonn. Dion. VIII. p. 238. 20. Εὐρώπη, ἣν ὑπὲρ ὤμων Ζεὺς κερόεις ἀνάειρε. Ap. Philostr. Iun. Imag. XIV. p. 885. ὑπὲρ κύκνον αὐτὸν ὀχούμενον περιπολεῖν. scr. κύκνου. V. 4. τὸ φαγεῖν. P. Br. ἔφερέν τι φαγεῖν corr. Schaefer. ad Theocr. p. 217. quod verum videtur.

Nr. 35. διοκλέους. Br. II. 182. nr. 1. An. II. 2. p. 72. V. 2. κάλλει. P. κάλλεϊ. Br. V. 4. ἄρχῃ. P. ἄρξῃ. Br. vera correctio. Notandus orationis de tertia persona ad secundam transitus. — *Nr.* 36. ἀσκληπιάδ ἀδραμυττιν. Br. I. 211. nr. 1. An. I. 2. p. 21. V. 2. χρόος esse videtur in P. χνόος apogr. V. 3. ἥδειον. P. ἥδιον. Br. ut etiam nr. 153. vers. 4. et in Epistolis graecis Cornelii Frontonis p. 384. lin. ult. — καὶ τίς. P. καί τιν. Br. V. 4. αὐχμηρᾶς. P. — *Nr.* 37. διοσκορι. Br. I. 495. nr. 1. An. I. 2. p. 366. V. 1. ἀμφιπονίτεω. P. ἀμφιπολίτεω. Br. cum plurimis apogrr. V. 3. ἐρεθίξαι. P. ἐρεθίσαι. Br. in textu; in Lectionibus ἐρεθίσσαι corrigit. Codicis

lectionem non muto. Ut a παίζω formatur παίσω et παίξω, a σερίζω, σερίσω et σερίξω, ab ἁρπάζω, ἁρπάσω et ἁρπάξω, ab ἀθερίζω, ἀθερίξω et ἀθερίσω, sic ab ἐρεθίζω quoque ἐρεθίξειν et ἐρεθίξαι formari potest. — *Nr.* 38. ῥιανοῦ. Br. I. 480. nr. 2. An. I. 2. p. 321. V. 1. ὧραί σοι. P. ὧραί τοι. Br. V. 2. δ' post κνώσσειν om. Br. — *Nr.* 39. ἄδηλον. Br. III. 155. nr. 19. An. III. 1. p. 297. *Alcaei Messenii* esse suspicatur Reiskius, quod ob nomen Nicandri pueri verisimile. Cf. nr. 50.

Nr. 40. ἄδηλον. Br. III. 155. nr. 20. An. III. 1. p. 298. V. 3. γυμνὴν ἀντιφ. P. δ' interposuit Br. cum Salmas. Sic est in marg. Apogr. R. — *Nr.* 41. μελεάγρ. Br. I. 15. nr. 49. An. I. 1. p. 65. V. 1. οὐδὲ πτρ. P. Br. Articulum restitui cum Reiskio et Graefio. V. 4. αἰγοβάταις. Panis epitheton αἰγιβάτης, et hirci ap. Philipp. p. 159. nr. 99. v. 3. θύσας αἰγιβάτην πολιὸν τράγον. praeeunte Pindaro ap. Strabon. L. XVII. p. 801. (Tom. VI. p. 540.) αἰγιβάται ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται. ubi vulgo αἰγίβοτοι. Vid. Fragm. Pindari in ed. Heyn. T. III. 1. p. 122. In nostro quoque epigrammate Passovius, quem illa loca non latebant, malebat tamen ποιμέσιν αἰγοβόταις, i. e. αἰπόλοις. Alienum esse ab h. l. abusum illum caprarum; et in verbis δασυτρ. πίεσμα λασταύρων satis jam expressam esse oppositionem, quae requiratur. Illud igitur poëtam γυναικομανῆ caprariis relinquere, non iis tantum, qui capras ineant, sed omnino omnibus. Amorem puerilem caprariis vulgo objici. Haec quamvis acute disputata non tamen efficiunt, ut a cod. lectione recedendum esse existimem. Non tam puerilis amor caprariis objicitur, sed turpis libido, quae, modo se effundat, non curat, quam deforme illud sit, in quo se restinguit. Hoc itaque Meleager dicit: pueri exoleti pilisque foedati amorem jam dignum caprariis, qui tantum abest, ut pilos oderint, ut ne a capris quidem villosis ineundis abstineant.

P. *Nr.* 42. διοσκορι. Br. I. 493. nr. 3. An. I. 2. p. 367. V. 1. πλήρη χερί. P. πλήρει. Br. c. Toupio. V. 2. ὧν σοι. P. ὅ τι σοι. Br. c. Salm. in apogr. Ruhnk. ὅσα σοί. Toupius. Scripsi mutatione lenissima: ἄν σοι . . ὀνειροπολῇ. ὀνειροπολεῖ. P. Br. — V. 3. ἀλιθίῃ. P. ἀλιεύῃς. Br. c. apogr. Lips. quae correctio multum praestat commento Salmasii et Toupii, ἀλλ δύσῃ. In Apogr. R. ἀλιδύσῃ. — V. 5. ἐκ λιμένος πολλὴν δρόσον. P. ἐκ λίμνης πολλὴν δρόσον corr. Br. Vitium latere videtur in verbis, ἐκ λιμένος. Sensus requirit πολλὰ

καμών, μογήσας, vel tale quid. Acutiores videant. — *Nr.* 43. καλλιμα. Br. I. 461. nr. 1. An. I. 2. p. 252. V. 2. τὶς. P. Br. De hoc usu pronominis τὶς pro ὅστις, ἥτις, dixi ad p. 112. nr. 170. τινὰ δ' ἁ Κύπρις οὐκ ἐφίλασεν. Schol. ad Soph. Oed. Col. v. 3. τὶς οὐ πευματικῶς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἄρθρου· ὅτι δὲ τῷ τὶς ἀντὶ τοῦ ἄρθρου χρῶνται, Καλλίμαχός φησιν οὕτως· ὑπεὶρ ἅλα κεῖνος ἐνάσθη, Ἀλκάθοον τὶς ἄπυστος. Vid. Fragm. Callimach. nr. CCLXXII. p. 536. Quare non dubitandum videtur de integritate scripturae in poëta praesertim, qui rariora aucupari solet, quamquam facile corrigas: οὐδὲ κελεύθῳ χαίρων, ἢ πολλοὺς ... *quippe qui nec via gaudeam, quae multos huc illuc euntes habet.* Passovius, non dubitans de usu illo pronominis, sed τὶς scribendum existimans, ubi illud relativi fungitur vice, de hoc loco ita ad me scripsit: „Apodosis a pronomine τὶς in„cipiens, certum quoddam indicatura videtur viarum genus, poëtae „invisum; sed quae sequuntur praeter exspectationem omnibus viis „sunt communia. Lenissima igitur mutatione lego et distinguo: „ἐχθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικόν, οὐδὲ κελεύθῳ χαίρω· τοὺς πολλοὺς „ὧδε καὶ ὧδε φέρει. *Κέλευθος* per se translatam admittit significa„tionem, de qua Tu copiose egisti, sicuti ὁδός. Vid. Steph. Thes. „T. II. p. 1160. E. et *compita* ap. Horat. Sat. II. 6. 50. nec in seqq. „quidquam additum videmus verbis ἀπὸ κρήνης, similiter per se satis „perspicuis. Videbis praeterea, hac emendatione admissa, primum „distichon secundo ad syllabas fere respondere, eoque artem prorsus „Callimacheam exhibere." Haec vir eruditissimus docte et ingeniose. At difficultas, quae in vulgata esse videtur, evanescet, ni fallor, si reputaveris, Callimachum expressisse sententiam Pythagorae, φεύγειν τὰς λεωφόρους. Neque sane omnibus viis commune est, quod poëta dicit: κελεύθῳ, ἥτις πολλοὺς ὧδε καὶ ὧδε φέρει, sed iis tantum, quae quovis tempore euntium redeuntium frequentia calcantur. Hinc intelligitur, poëtam (Theaeteto similem; cf. p. 453. nr. 565. et Animadverss. T. I. 2. p. 293.) sectari καθαρὰν ὁδόν, *semitam puram nullisque antea calcatam.* Nostrum locum respexit Propert. III. El. I. 14. *non datur ad Musas currere lata via.* i. e. κέλευθος πολλοὺς φέρουσα. Quare de se carminibusque suis gloriatur v. 17. *opus hoc de monte Sororum Detulit intacta pagina nostra via.* Idem, ne de imitatione Callimachi dubites, v. 3. *primus ego ingredior* p u r o *de* f o n t e *sacerdos.* — V. 5. σικχάνω. P. σικχαίνω. Br. V. 5. λυσανίῃ. P. Br. *Λυσανία* corr. Anna Fabri a nomine *Λυσανίας.* — οὐ δὲ. P. Br. οὐ γε

corr. Valkenar. ad Callim. Eleg. p. 19. Vid. Porson. ad Eurip. Orest. 614. Boekh. in Not. crit. ad Pindar. p. 428. V. 6. τοῦτο. P. quaedam apogrr. τόδε. unde Bentl. et Br. ὧδε.

Nr. 44. γλαυκ. Br. II. 347. nr. 1. An. II. 3. p. 13. V. 3. κέρματα παίγν. P. κέρμα τά. Br. — *Nr.* 45. ποσιδίππου. Br. II. 46. nr. 1. An. II. 1. p. 133. V. 1. ἅμα βάλλοις. P. πολλοῖς. Br. e. Salm. — *Nr.* 46. ἀσκληπια. Br. I. 212. nr. 8. An. I. 2. p. 27. — *Nr.* 47. μελεάγρ. Br. I. 22. nr. 73. An. I. 1. p. 89. V. 1. ὀρθρινά. P. Br. ὄρθρια. Graef. Vid. ad p. 113. nr. 177. v. 2. — V. 2. τοῦμόν. bis scriptum in P. — *Nr.* 48. τ αὐτ. Br. I. 11. nr. 28. An. I. 1. p. 49. V. 4. Graefius, distinctione post φλέξεις posita, ἤδη conjunxit cum sequentibus. Et certe γάρ interdum post secundum vocabulum collocatur. In hoc autem loco vulgata mihi distinctio praeplacet: οὐ φλέξεις ἤδη. res jam eo pervenit, ut me urere nequeas, quum totus in cinerem mutatus sim. — *Nr.* 49. τ αὐτ. Br. I. 4. nr. 6. An. I. 1. p. 22. V. 1. ζωγροπότει. P. ζωροπότει. Br.

P. *Nr.* 50. ἀσκληπιάδ. Br. I. 212. nr. 9. An. I. 2. p. 27. Mutilum est in Plan. p. 485. V. 2. οὔ σε Br. et iterum v. 3. ἐπί σοι. V. 7. πίνομεν οὐ γὰρ ἔρως. P. πίνωμεν γαλερῶς. Br. ex Salmasii, ni fallor, emendatione. Et sic dedit Majus in Obss. sacris p. 119. Vera videtur correctio verborum γάρ ἔρως. Hesych. γαλερόν, γαληνόν, ἱλαρόν. Caeterum recte me correxisse puto: πίνομεν οὖν γαλερῶς. Indicativus pro conjunctivo, ut antea μένομεν pro μένωμεν. Sic Lucillius p. 527. nr. 134. ἀρχόμεθ', Ἡλιόδωρε, ποιήματα· παίζομεν οὕτω. Rufin. p. 99. nr. 45. ὥστε τί ποιοῦμεν; φεύγομεν, ἢ μένομεν; Euripid. Iphig. Aul. v. 16. στείχομεν εἴσω. Theocr. Eid. XXV. 60. ἀλλ' ἴομεν μάλα πρός μιν. Vid. ad epigrr. ex Plan. nr. 174. T. II. p. 678. Particulae οὐ et οὖν crebro confusae. Apud Liban. T. IV. p. 243. 27. νόμος ἐστί ... ὃν οὔπω λέλυκε Φίλιππος· ἕως οὐ κρατῇ, τοῦδε τῆς βοηθείας ἀπολαύουσι. scr. ἕως οὖν κρατῇ. Ibid. p. 627. 22. τί δ' οὐ μέλλω, ἔφην. scr. τί δ' οὖν. Etiam p. 679. 20. διὰ τοῦθ' ὅπερ οὐκ ἐξῆν ὕστερον, δωρεὰν διδόναι ... non delenda est negatio cum Reiskio, sed scribendum: ὅπερ οὖν ἐξῆν ὕστερον.

Nr. 51. καλλιμα. Br. I. 461. nr. 2. An. I. 2. p. 253. V. 1. 2. excitantur ap. Schol. Theocr. II. 117. V. 1. διόκλεες. P. Διοκλέος.

Br. ex Schol. Sic Meleager p. 107. nr. 136. ἔγχει καὶ πάλιν εἰπέ, πάλιν, πάλιν, Ἡλιοδώρας. — ἀχελῷιος. P. V. 3. 4. leguntur ap. Plan. p. 485. St. — *Nr.* 52. μελεαγρ. Br. I. 5. nr. 7. An. I. 1. p. 23. V. 2. ἥμισυ. P. Br. ἄμισυ. Graef. V. 3. τρισμάκαρες junctim P. τρὶς μάκαρες. Br. Antiphan. ap. Athen. L. III. p. 108. F. ὁ τρισμακαρίτης. Aristoph. Nub. 166. τρισμακάριος. In Od. ε. 306. τρισμάκαρες Δαναοί, καὶ τετράκις. alii τρὶς μάκαρες. ut etiam Od. ζ. 154. Ad utrumque locum vid. Clark. — τρεῖς. P. V. 4. παιδοφόρων esse videtur in P. παιδοφορῶν. Br. V. 6. εἰδῇ. P. γλυκύπαιδα. P. γλυκύπαιδα. Br. γλυκυπάρθενοι Ὧραι Meleager p. 360. nr. 16.

Nr. 53. τ αὐτ. Br. I. 23. nr. 80. An. I. 1. p. 94. V. 1. πελαγείτιδες. P. πελαγίτιδες. Br. — V. 2. βορέην. P. βορέαν. Br. V. 4. εἰς. P. ἐς. Br. V. 5. τοῦτ' ἔπος ἀγγείλατε. P. ἀγγείλασθε. Br. τοῦτ' ἀγγείλατ' ἔπος. Graef. quod recepissem, nisi lenior succurrisset correctio: τοῦτ' ἔπος ἀγγεῖλαι. Infinitivi usus pro imperativo in verbis dicendi inprimis est frequens. P. 316. nr. 694. ἢν παρίῃς ἥρωα ... εἰπεῖν, οἷον ἐπ' ἔργον ἄγεις πόδας. p. 321. nr. 718. ὦ ξεῖν', εἰ τύ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν ... Εἰπεῖν, ὡς Μοίσαισι φίλα.. Apollon. Rh. IV. 764. ἀτὰρ καὶ ἐς Αἴολον ἐλθεῖν ... καὶ δέ τῷ εἰπέμεναι τὸν ἐμὸν νόον. Vid. ad p. 289. nr. 521. v. 3. — καλῇ τοῖσο ὡς με. P. καλῇ νεέ, σός με κομίζει. Br. Haec pro Meleagri verbis habenda sunt, quae a navibus ita vult reddi, ut ipse loqui videatur. Sic nr. 66. Ἔρωτες .. ἐν φανερῷ φωνεῦσιν· ἐμὴ χάρις. non Amorum, sed poëtae. Graefius dedit: καλῇ νεέ, σός ἐ κομίζει. improbante Viro docto in Ephem. Jen. an. 1812. p. 444. V. 6. παιζοπόρον. P. πεζοπόρον. Br. V. 7. εἴποιτ' εὖ τέλοι. P. εὖ ἐς τέλος. Br. εὖ στέλλοισθ'. Graef. Censor editionis Graefianae l. c. εἰ γὰρ τοῦτ' εἴποιτ' ἔπος, εὖ τέλοι. Mihi in mentem venit: εἴποιτ', ἀεὶ εὖ πέλοι· αὐτίκα καὶ Ζεὺς. *semper vobis bene sit; et nunc statim auram propitiam vobis spirabit Jupiter.* In epigr. Homerico nr. X. p. 191. ed. Herm. Ὑμέας, ὦ ξεῖνοι, ἄνεμος λάβεν ἀντίος ἐλθών· Ἀλλ' ἔτι νῦν δέξασθε, καὶ ὁ πλόος ἔσσεται ὕμμιν. fortasse scr. καὶ εὖ πλ.

Nr. 54. τ αὐτ. Br. I. 5. nr. 8. An. I. 1. p. 23. V. 3. στέργοιτε ἐόν. P. νέον. Br. V. 4. εἴρηται. P. Br. εἴρηται corr. Graef. cum Wyttenbachio, quod recipere non dubitavi. — *Nr.* 55. ἀδηλ οἱ δὲ ἀρτέμωνος. *Artemoni* tribuit Br. II. 79. nr. 1. An. II. 1. p. 198.

V. 3. ἐχέδημος. P. Cf. epigr. Artemonis p. 587. nr. 124. ἔχε Δῆμος. Br. Buherii sententiam secutus, qui Δῆμον puerum celebrari existimabat. V. 6. ὑπαιγάγετο. P. ὑπηγάγετο. Br. — Nr. 56. μελεάγρου. Br. I. 6. nr. 11. An. I. 1. p. 27. V. 1. ζωγλύφος. P. ζωογλύφος. Br. Vox Lexicis addenda. V. 4. αὐτόματ' εἰκονίσας. P. αὐτὸν ἀπεικονίσας. Br. praeeunte Salmasio. V. 5. βραβεύει. P. βραβεύῃ. Br. ἔθνατοῖς. P. V. 6. γῆς et σκηπτρ. P. γᾶς. Br. σκαπτρεφ. Graef. δ' ἅμα. P. θ' ἅμα. Br. V. 7. ὀλβίοτα. Br. V. 8. νέον. P. νέων. Br.

Nr. 57. τ αὐτ. Br. I. 6. nr. 12. An. I. 1. p. 28. V. 1. 2. Codicis lectionem restitui. ἁβρὸν ἄγαλμα. Br. cum Salmasio. V. 2. ἀψύχου. Br. Recte Cod. ἄγαλμα ἄψυχον. V. 3. πέτρον ἐν εἰδοφόρων. P. ἐνειδοφορῶν. Br. in Lectt. quum in textu dedisset, πέτρῳ ἐνὶ τρυφερῷ. V. 4. ἔρωσ. P. ἔρωτ'. Br. c. Salm. De permutatione litterarum σ et τ dixi ad p. 265. nr. 394. V. 5. κρέσσω. P. κρέσσων. Br. quod mihi omnino videtur verius. Lineola, qua ν indicari solet, facile deleri aut negligi potuit. V. 6. μεταρυθμίσας. P. μεταῤῥυθμίσας. Br. V. 8. ἐμὴν ψυχὴν ναὸς Ἔρωτος ἔχει. P. ἐμῆς ψυχῆς ναὸν Ἔ. ἔχῃ. Br. plura citra necessitatem mutans. ἐντὸς absolute positum. — Nr. 58. ῥιανοῦ. Br. I. 480. nr. 3. An. I. 2. p. 322. V. 2. δονήσας. P. αἰνήσας. Br. c. Salm. in Lectt. autem βινήσας. Neutrum valde probabile. Sensui accommodatum fuerit: νεύσας εἰς παίδων οὐδὲ τὸν ὑστάτιον. *in quemcunque demum ibi puerum inclinaveris, formosus ille erit.* Poëta ap. Plutarch. T. II. p. 34. et p. 766. F. πρὸς θῆλυ νεύει μᾶλλον, ἢ 'πὶ τἄῤῥενα. — Nr. 59. μελεάγρου. Br. I. 12. nr. 35. An. I. 1. p. 54.

Nr. 60. τ αὐτ. Br. I. 12. nr. 33. An. I. 1. p. 55. V. 1. εσ ἴδω. P. V. 2. τονδε δέ. P. τὸν δέ γε. Br. τἄμπαλιν. P. τοὔμπαλιν. Br. Utrumque codd. exhibent in Aeschyl. Pers. 221. Vid. Animadverss. T. III. 2. p. 371. sq. — Nr. 61. 62. ἄδηλον. In membr. haec disticha cohaerent. Divisit ea, Dorvillii secutus sententiam, Br. III. 155. nr. 22. An. III. 1. p. 299. V. 1. αθρει μοι διαπαντός. P. διὰ πάντα. Br. cum Dorv. hiatum inferens, in hac sede non facile ferendum. ἀρίβαζε. P. ἀρίβαζος. Br. c. Dorv. Non poenitet conjecisse: ἀνθρακιὴ διὰ παντός, ἡ Κνίδος ἐστὶ scil. quod ex seqq. subaudiendum: *tota regio nil nisi carbonum strues.* Asclepiad. p. 594. nr. 166. ad Amores: καὶ πάντως τέφρην θήσετέ με κἀνθρακιήν. V. 2. φέρεται. P.

θέρεται. Br. ex Salm., ut videtur, correctione. Hoc etiam probabat Dorvillius prae sua ipsius conjectura *φλέγεται*. Antipater Sidon. in Planud. nr. 167. T. II. p. 676. *ἵνα μὴ διασσῷ πάντα θέροιτο περί*. Apollon. Rhod. IV. 1312. *περὶ δ' ὀξύταται θέρον αὐγαὶ Ἠελίου Λιβύην*.

Nr. 63. *μελεάγρου*. Br. I. 6. nr. 13. An. I. 1. p. 30. P. V. 3. *στέρνοις θ' ὁ δ' ἐφώνει*. P. *τόδε φωνεῖ*. Br. *Διόδωρος· ἐνὶ στέρνοις δ' ὅδε φωνεῖ*. Graef. quod mihi non videtur vulgatae praeferendum. — *Nr.* 64. *ἀλκαίου*. Br. I. 486. nr. 3. An. I. 2. p. 346. V. 1. *Ζεύς*. P. *Ζεῦ*. Br. Mutatio non necessaria. Vid. ad p. 174. nr. 191. v. 2. — V. 2. *αἰπεινῇ . . κρονία*. P. *αἰπεινῷ . . κρονίῳ*. Br. c. Salm. In Lectt. autem magis probat lectionem Cod. *Κρονία, πέτρα* sc. Pindar. Ol. VI. 109. *πέτραν ἠλίβατον Κρονίου*. — V. 3. *οἰνοχόων*. P. *οἰνοχόον*. Br. *ἀετός*. P. *αἰετός*. Br. V. 5. *εἰ δ' ἔτι*. P. *εἰ δέ τι*. Br.

Nr. 65. *μελεάγρου*. Br. I. 13. nr. 40. An. I. 1. p. 59. V. 1. *ὁ καί*. P. *ὁ δὴ* malebat Br. Frustra. Vid. ad p. 82. in Meleagri Prooem. v. 2. Nec apud Orpheum Argon. v. 692. *τοῦ δὲ καὶ εἰσαΐοντος ἐπαχνώθη φίλον ἦτορ*. damnaverim *καὶ* cum viris doctissimis. V. 2. *ἵν' ἔχῃ*. P. *ἔχοι*. Br. quod non necessarium, praesertim in re durante. V. 3. *κἠμοὶ τὸν κ. ἐστι σπλάγχν*. P. *ὑπὸ* interposuit Br. cum aliis. Theocr. Eid. VII. 99. *παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχων πόθον*. Hoc tamen ad versum persanandum sufficere non videtur. *κἠμοί τοι καλὸν ἐστιν ὑπὸ* . . . tentabat Wyttenbachius. *πῇ μοι τὸν καλὸν ἐστιν ὑπὸ σπ.* Graefius cum Hermanno. Vide tamen an, una voce interposita, res profligari possit: *κἠμοὶ τὸν καλόν ἐστι θέμις σπλάγχνοισι Μυΐσκον κρύπτειν*. Facile *θέμις* excidere potuit post *ἐστίν*. Contra in versu Empedoclis ap. Plutarch. T. II. p. 820. F. *ἐστὶν* excidisse videtur post *θέμις*. *Ἧι θέμις [ἐστὶ] καλοῦσιν· ὅμως ἐπίφημι καὶ αὐτός*. V. 4. *μὴ καὶ λάθῃ*. P. *μή με λ.* Br. c. apogr. Voss.

Nr. 66. *ἄδηλον*. Br. III. 152. nr. 7. An. II. 1. p. 288. Meleagri esse videtur, cujus plura extant in Dorotheum epigrammata. V. 3. *εἰδέτι*. P. *εἰ δ' ἔτι*. Br. ut nr. 64. v. 5. Argutius mihi videbatur: *εἰ δέ τι*. V. 5. *φοντεῦσιν*. P. *φωνεῦσιν*. Br. *ἀποχώρει*. P. *ἀποχωρεῖ*. Br. *At ille nihilo minus ad superos abit.* V. 6. *μηκέτι* et *μάταια*. P. *μίμνε· τί; πρὸς τὸ καλὸν καὶ οὐ μάταιε φέρῃ;* Br. c. Salmasio; sensu nec commodo, nec perspicuo. Suspicatus sum: *μηκέτι πρὸς τὸ καλόν, θυμέ, μάταια φέροι. noli amplius frustra sectari formosos!* quum

sic contra ipsorum Amorum sententiam puerum dilectum amiseris. *Θυμὸν* alloquitur Meleager p. 586. nr. 117. *πῇ, θυμέ, τρέπῃ;* p. 591. nr. 141. *ὦ μέγα τολμᾶν, Θυμέ, μαθών.* Plato pag. 222. nr. 100. *θυμέ, τί μηνύεις κενὸν ὀστέον;* Callim. H. in Del. v. 1. *τὴν ἱερὴν, ὦ θυμέ, τίνα χρόνον ἢ πότ' ἀείσεις Δῆλον.* Archiloch. ap. Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 106. 8. ed. Reisk. *θυμέ, θύμ', ἀμηχάνοισι κήδεσι κυκώμενε.* Aristot. Polit. VII. 7. p. 28. ed. Schn. *διὸ καὶ Ἀρχίλοχος προσηκόντως τοῖς φίλοις ἐγκαλῶν, διαλέγεται πρὸς τὸν θυμόν.* Pindar. Ol. II. 160. Nem. III. 45. In Fragm. p. 22. *χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν Ἐρώτων δρέπεσθαι, Θυμέ, ξὺν ἡλικίᾳ.*

Nr. 67. *ἄδηλον.* Br. III. 152. nr. 6. An. III. 1. p. 287. V. 1. *ἄρ' ἄγ' ἄν.* P. *ἆρά γ' ἄν.* Br. Malim: *ἦ ῥά γ' ἀναρθεὶς . .* interrogationis signo deleto. Sic p. 591. nr. 144. *ἦ ῥά γε καὶ σὲ Μυΐσκος ὁ δύσμαχος ὄμμασιν αἴθει.* Vid. ad p. 273. nr. 429. v. 1. V. 2. *πάτερ δεύτερος.* P. *ἀθανάτοις* Br. interposuit c. Toupio. V. 4. *ἔχει.* P. *ἔχῃ.* Br. sine interrogatione, quam restitui. Vid. Schaefer. Meletem. p. 116. ad L. Bos p. 595. — *Nr.* 68. *μελεάγρου.* Br. I. 7. nr. 14. An. I. 1. p. 30. V. 1. *ὅς γάρ.* P. *ὁ γάρ.* Br. c. Salm. V. 2. *τῷ θῷ νέκταρ.* P. *νέκταρ τῷ θεῷ.* Br. c. Salm. V. 3. *τίς δέ μοι.* P. *τί δ' ἐμοί.* Br. Scripsi, *τί δέ μοι.* Vid. ad p. 553. nr. 347. — *τῶν ἑταιρ.* P. *τὸν* Br. c. Salm. V. 5. *αἱροῦμαι δή.* P. *αἱροῦμαι τόδε μόνον.* Br. *αἱροῦμαι δ', ἣν μοῦνον . . λάβῃ.* Vir Doct. in Ephem. Jen. an. 1812. p. 438. quod recepi. Sed malim praeterea, *ἀρκοῦμαι.* V. 6. *νίπτρα ποδῶν.* Cf. Pollux VII. 40. *λάβηι.* P. *λάβοι.* Br. V. 7. *μναμόσυνον.* P. Br. *μνημ.* Graef. *στοργῆς.* P. Graef. *στοργᾶς.* Br. P. V. 9. *εἰ δ' ἐθελήσοι.* P. *δὲ θελήσοι.* Br. *εἰ δ' ἐθελήσει.* Graef. quod fortasse nimis calide recepi. Plura exempla optativi sic positi, futuro sequente, dedimus ad p. 120. nr. 215. v. 5. Quamquam in formulis, *εἰ ἐθέλεις, ἐθελήσεις* indicativus dominatur. Vid. Heindorf. T. III. p. 166. —

Nr. 69. *ἄδηλ.* Br. III. 151. nr. 5. An. III. 1. p. 287. V. 1. *γανυμήδει.* P. V. 3. *ἀποίσεται.* P. *ἀποίσεαι.* Br. c. Salm. Cf. ad p. 551. nr. 330. v. 7. V. 4. *καὶ βιοῦν.* P. *καὶ τὸ βιοῦν.* Br. c. Salm. qui sic interpretatur in marg. Ap. G. et R. „*ut sub Saturno* scil. *ὡς τὸ βιοῦν ἐπὶ Κρόνου ἀπῆλθεν.*"

Nr. 70. *μελεάγρου.* Br. I. 13. nr. 41. An. I. 1. p. 60. V. 1. *εἰ ἐμὲ μνῆσκε.* P. *εἴ σε.* Br. V. 4. *βάλοι.* P. *βαλῶ.* Br. V. 5. *παράπτῃι.* P. *παραπτῇ.* Br. V. 6. *ψευστὴς* Br. qui in aliis locis *ψεύστης*

rectius exhibuit. — *Nr.* 71. *καλλιμά*. Br. I. 462. nr. 3. An. I. 2. p. 254. V. 2. *οὐκ ἔγνω*. P. *οὔ σ' ἔγνων*. Br. et Valken. ad Callim. Eleg. Fr. p. 23. An pronomen interponendum sit, ambigo. V. 3. *ὀστέα σοι καὶ μοῦνον ἔτι τρίχες*. Corrigit Valken. l. c. *ὀστέα σοι καὶ ῥινὸς ἔτ', οὐ τρίχες*. quod parum elegans, quamquam tale quid, ut *ῥινός*, a Cod. offerri velis. Apoll. Rh. II. 200. *πίνῳ δέ οἱ αὐσταλέος χρὼς Ἐσκλήκει, ῥινοὶ δὲ σὺν ὀστέα μῦνον ἔεργον*. Quint. Smyrn. IX. 371. *περὶ δ' ὀστέα μοῦνον Ῥινὸς ἔην*. Fortasse tamen nihil mutandum. Similis ille Aeschini ap. Theocr. Eid. XIV. 3. in eadem Charybdi laboranti: *ταῦτ' ἄρα λεπτός, Χὠ μύσταξ πολὺς οὗτος, αὐσταλέοι δὲ κίκιννοι*. In illo autem squalore macilenti hominis fere nihil praeter ossa et capilli apparebant. V. 4. *οὑμός*. P. ut nr. 156. v. 2. *ὡμὸς* Br. c. Anna Fabri; correctione inutili. V. 5. *εὐξίθεός με συν*. P. *σε συν*. Br. cum omnibus, quas vidi, editionibus et apographis. *καὶ σὺ γὰρ ἐλθῶ*. P. *παρελθών*. Br. c. Piersono. At *καὶ γὰρ* genuinum est. *ἐλθὼν* autem interdum sic ponitur, ut celerem actionum consecutionem significet.

Nr. 72. *μελεάγρου*. Br. I. 7. nr. 15. An. I. 1. p. 32. V. 4. *ἀνθρακιήν*. P. *ἀνθρακίην*. Br. Sic idem in ep. Asclepiad. XIII. 4. In Apollonidae autem epigr. VII. 1. *ἀνθρακιῆς*. Eadem est in prosodia hujus vocabuli discrepantia editionum Hymn. Homer. in Merc. v. 140. 238. Nihil autem discrepare videntur Ἰλ. ι. 213. *ἀνθρακιὴν στορέσας*. ubi Eustath. p. 647. 55. comparat *μυρμηκιά, πυρκαϊά, ἀχυρμιά*. V. 6. *δακρυχέων*. P. *δακρυχέω*. Br. — *Nr.* 73. *καλλιμα*. Br. I. 462. nr. 4. An. I. 2. p. 255. V. 1. *οὐκ οἶδ'*. Notanda elisio, cujus in hexametrorum exitu non multa exempla extant. Vid. Homer. Ἰλ. θ. 206. ξ. 265. De ejusmodi elisionibus in senariorum fine vid. Erfurdt. ad Soph. Antig. p. 117. ed. min. V. 2. *ἔρις*. P. *ἔρος*. Br. c. Salm. Vid. Gisb. Koen. ad Greg. Cor. p. 608. ed. Lips. V. 4. *μὴ ὑπεχίσθε*. P. *μὴ ὑπόδεχθε*. Br. c. Bentlejo. V. 5. *ουκισυνιφησον*. P. *οὐκ εἰς κηφισσόν· ἐκεῖσε γάρ*. Br. syllaba forte omissa. Scaliger enim in Epist. ad Divers. p. 321. de hoc loco sic scribit: „Illud *ἥμισυ μὲν* „*ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον* totum expressit Porcius Licinus: *Aufugit mi* „*animus: credo, ut solet, ad Theotimum*. Tantum pueri nomen „mutavit, qui in Graeco est *Κηφισσός*. *οὐκ εἰς εἰς Κηφισσόν*; ita enim „legimus.“ quae nec Valkenar. recte exhibuit in Callim. Eleg. Fr. p. 235. ubi nomen puerile *Κηφισσὸς* alibi reperiri negans, corrigit:

οὐκ εἰς Εὐξίθεον; κᾀκεῖσε γὰρ ἡ λιθ. Τείνει, καὶ .. *nam et illuc solet tendere pessima.* Οὐκ εἰς ἐς τὸν ἔφηβον; Bentlejus. οὐ συνίεις τὸν ἔφηβον. Doederlein. in Specim. novae edit. Trag. Soph. p. 72. At litterarum vestigia proxime accedit, quod posui in margine: οἷ κἰς νῦν, δίφρον. Eodem verbo Callimachus utitur pag. 585. nr. 102. Cratinus ap. Clem. Alex. Strom. I. p. 329. 18. οἷον σοφιστῶν σμῆνος ἀναδιφήσατε. ubi vulgo: ἀναδειφήσατε. Tum verba ἐκεῖσε γὰρ referenda sunt ad ea, quae praecedunt v. 3tio: ἤ ῥά τιν' ἐς παίδων πάλιν ᾤχετο. — V. 6. ὅτι που στρέφεται. P. ὅτ' ἐπιστρέφεται. Br. cum Valkenario.

Nr. 74. μελεαγρ. Br. I. 7. nr. 16. An. I. 1. p. 32. V. 1. ἤν τι πάθω. Liceat obiter tentare locum Apollodori L. III. 3. 1. de Polyïdo: δείσας μὴ ἂν αὐτὸς τελευτήσῃ, εἰ τοῦτο συμπάθοι. τούτῳ corrigunt Heynius et Clavierius. Sed scribendum, ni fallor: δείσας μὴ καὶ αὐτὸς τελευτήσῃ, εἴ τι τὸ σῶμα πάθοι. *timebat, ne Minos ipsum interficeret, si filii Glauci cadaver laederetur.* — τὸ γὰρ πλέον. P. Br. τί γὰρ πλέον; Graef. *quid enim sperem amplius?* Sic quaedam apogrr. et G. Wakefield. Fortasse tamen vulgatam tucaris, ea ratione explicatam, qua usus sum in Animadversionibus. — V. 2. σποδιῇ. P. σποδίῃ. Br. Rectius idem in Asclepiad. epigr. IX. 5. et Antip. Sidon. ep. LXI. 6.

Nr. 75. ἀσκληπια. Br. I. 211. nr. 2. An. I. 2. p. 22. V. 2. σὺ παῖς. P. σύ, παῖ. Br. c. Salm. in Ap. G. et R. Quae non videtur necessaria emendatio. — *Nr.* 76. μελεάγρου. Br. I. 7. nr. 17. An. I. 1. p. 34. V. 1. μὴ δέ. P., ut etiam in seqq. V. 2. πυριβλήτους. P. idque Br. in Lectt. praetulit lectioni in textu exhibitae, περιβλήτους. περιπλήθεις corr. Lobeck. ad Sophocl. Ajac. p. 252. s. Alii περιφλέκτους, et, metri lege reclamante, πυριβάπτους. Schaeferus denique ad Apoll. Rh. T. II. p. 124. περικλειτάς. Habes quod eligas. Vide tamen, an vulgata defendi possit, active sumta; ut ap. Manethon. IV. 420. Ἠέλιός τ' ἀκάμας ὁπόταν Κύπριν Ἄρεϊ κοινῶς Ἀκτινηβολίῃσι περιβλήτοισι καταθρῇ. Etiam ap. Nonn. Dion. VII. 208. ποθόβλητος φαρέτρη active significat; et in epigr. Platon. p. 558. nr. 3. λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης. Caeterum permutationem syllabarum πυρι et περι attigimus ad p. 90. nr. 16. Ap. Oppian. Cyn. II. 166. πυριγλωχῖνες ἀκωκαί. cl. editor ex cod. reg. περιγλωχῖνες. nescio quam bene. Certe ap. Nonn. Dion. II. p. 70, 7. ἠερόθεν πέμποντο

περιγλώχινες ὀϊστοί. Ib. I. p. 26, 7. Ζεὺς νόθος ὥπλισε χεῖρα περιγλώχινι κεραυνῷ. In Orac. Sibyll. pag. 37. περιλαμπίσιν ἄστροις. Codd. περιλαμπίσιν. perperam. In illa voce, unde progressi sumus, eadem varietas in Jo. Gazaei Cosm. v. 336. ἠέρος ὕψος ἔχουσα περι-βλήτοισι προσώποις. Cod. Palat. πεμιβλήτοισι. — V. 3. ἐπομνυμαι. P. ἐπόμνυμαι. Br.

Nr. 77. ἀσκληπιάδ ἢ ποσιδίππ. Br. I. 211. nr. 3. An. I. 2. p. 22. V. 1. σεῦ. P. σεν, Br. V. 2. ἀργυρέων. Aptius fuerit ἀργυφέων, de quorum vocabulorum permutatione vide supra ad p. 464. nr. 633. v. 4. — V. 3. φιλ' ἄγλαον. P. φιλάγλαον. Br. V. 4. τέτοκε. P. τέτοκεν. Br. — *Nr.* 78. μελεάγρ. Br. I. 5. nr. 9. An. I. 1. p. 24. V. 1. χλαμύδ'. P. χλανίδ'. Br. corrigit in Lectionibus, quam falsam esse correctionem, in Animadverss. docuimus. In Luciani Amorr. §. 44. T. V. p. 294. ubi nunc legitur: καὶ χιτωνίσκον καὶ χλανίδα ταῖς ἐπωμίαις περόναις συῤῥάψας. olim edebatur: καὶ ἱερὰν χλαμύδα, quam lectionem unus Codd. Parisinorum confirmat. Perperam ibi Gesnerus vulgatam impugnat, quod *chlamys* militaris sit vestis, non puerilis; quaeritque, cur ἱερά? Ob puerilis aetatis sanctimoniam, procul dubio. ἔρως εἶχεν. P. εἶχεν ἔρως. Br. V. 2. ἐφ ὄρει. P. V. 3. ναὶ τόν. P. ναὶ μὰ τόν. Br. cum aliis. V. 4. ἦν ἄρ' ἔρως. P. ἦν ἂν ἔρως scripsi cum Schaefero in Meletem. pag. 50. — τάμπαλιν. P. τοὔμπαλιν. Br. Vid. ad nr. 60. Athen. VI. p. 268. A. ἐγὼ γὰρ αὐτὰ τἄμπαλιν. — *Nr.* 79. ἄδηλον. Br. III. 154. nr. 17. An. III. 1. p. 296. V. 3. δίς με. P. δὶς δέ. Br.

Nr. 80. μελεάγρ. Br. I. 17. nr. 55. An. I. 1. p. 71. V. 2. αἴθις. P. αἴτις. Br. Cf. p. 586. nr. 114. p. 585. nr. 107. V. 3. πρὸς σὲ Διός. P. πρός σε Διός. Br. Idem ad Apoll. Rh. IV. 985. p. 128. hoc distichon excitans, πρὸς σὲ Διὸς edidit. Fortasse rectius. Vid. ad p. 292. nr. 540. — V. 4. ὑπολαμπόμενον. P. ὑποθαλπόμενον. Br. c. Piersono. ut p. 582. nr. 92. ὡς τέφρῃ πῦρ ὑποθαλπόμενον. Cod. lectio explicari potest de igne, qui sub cinere latens interdum se emicando prodit. Vid. Graef. ad Meleagr. p. 89. V. 5. εἴσσε. P. εἴ σε. Br. — *Nr.* 81. τοῦ αὐτ. Br. I. 8. nr. 18. An. I. 1. p. 55. V. 1. ψυχαπάται. P. ψυχοπόται. Br. c. Salm. in Ap. G. et R. ψυχαπάτην corr. V. D. in Ephem. Jen. an. 1812. p. 439. quod verum videtur. ψυχαπάτης ὄνειρος est pag. 111. nr. 166. pag. 607. nr. 256. παίδων

ψυχαπάτην στέφανον. Clemens Alex. p. 183. 20. *μεθύουσιν ὄλισθος Οἶνος ψυχαπάτης.* — *τὰν φιλ.* P. *τήν.* Br. V. 3. *νίψ ψυχρὸν τάχος.* P. Br. Acute Schneiderus: *νιφάδος ψυχρὸν τέκος.* quam correctionem tamen, ut audacissimam, repudiat Graefius. Ipse *τάχος* mutavit in *πάγος*, reliquis sic junctis: *χεῖτε ὕδωρ περὶ τῇ ἐμῇ κραδίῃ, νίψαι αὐτήν.* Quae ratio mihi videtur duriuscula. Lenius V. D. in Ephem. Jen. l. c. *ψυχρὸν ὕδωρ νίψαι ψυχὴν τάχος.* quamquam hoc quoque, ni fallor, orationis vim et vigorem imminuit. Repetitum *ψυχρὸν* festinationis significationem habet; ut *ὕδωρ, ὕδωρ,* quod in talibus frequens. Vid. Addit. ad Athen. p. 127. ibique Ind. in *Ὕδωρ.* Nec *τάχος* inutile. Meleager p. 583. nr. 92. *αὐτομολεῖτε τάχος.* p. 586. nr. 117. *ἅπτε τάχος.* Superest *νίψαι*, quod Br. in *αἶψα* mutavit c. Buherio, parum eleganter. Dedi *νιφάδος*, quod in Cod. *νιφα* scriptum, facile in *νίψαι* depravari potuit. Leonid. Tar. in Planud. nr. 230. *νᾶμα, βορειαίης ψυχρότερον νιφάδος. χιόνεαι νιφάδες* Apollonid. in Palat. p. 396. nr. 244. — V. 4. *χεῖται.* P. *χεῖτε.* Br. V. 5. *εἰ γάρ.* P. *καὶ γάρ.* Br. in textu; in Lectt. *ἢ γάρ.* recte. V. 6. Male Br. distinxit post *ψαῦσαι.*

Nr. 82. *τ αὐτ.* Br. I. 23. nr. 79. An. I. 1. p. 93. Hoc epigr. non est puerile; nam *Φανίον* puellae nomen est. P. V. 3. *ἀκρώνυχα δισσά.* P. Br. *δισσὸν* corrigit V. D. in Ephem. Jen. l. c. p. 444. Cf. p. 588. nr. 126. Vera videtur emendatio. Suid. *ἀκρώνυξ, καὶ ἀκρωνυχία, τὸ ἄκρον τοῦ ὄνυχος καὶ τοῦ ὄρους.* Vid. Schaefer. ad Apoll. Rh. Tom. II. p. 232. *ἀκρώνυχι δισσῷ* Graefius, ob causas non satis graves. Recte enim digiti, velut arcus, incurvari dicuntur. Aristoph. Av. 1180. *χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος.* V. 4. *τῷ δε λαθών.* Pl. *εἰς μὲ λαθών.* P. *εἴς με.* Br. Vid. ad p. 97. nr. 58. v. 1. — V. 5. *ἐκ δὲ φλογός ... ἐπέδραμεν.* P. Br. Scripsi, *ἐκ δὲ φλόγες π. μοι ἐπέδραμον,* probante Hermanno. Orph. Argon. 330. *ὑπὸ δ' ἔδραμε θεσπεσίη φλόξ.* Liban. T. IV. p. 775. 10. *ὃν γὰρ ἐνέβαλεν σπινθῆρα ἡ φήμη, τοῦτον ἡ θέα πολλὴν ἐποίησε φλόγα.* — *ὦ βαρὺ φέγγος.* P. Br. Probabiliter Graefius in not. mst. *ὦ βαρυφεγγὲς λάμψαν ἐμοὶ μέγα πῦρ.*

Nr. 83. *τ αὐτ.* Br. I. 23. nr. 78. An. I. 1. p. 92. V. 2. *αἰθομέναν.* P. *αἰθομένην.* Br. *κραδία.* P. V. 3. *μυροφεγγές.* P. *μυροφεγγές.* Br. cum Apogr. G. et R. Cod. lectionem restituit Graefius: *fax quae unguentis alitur.* V. 6. *πῦρ ψυχῆς* mihi hodie non magis

placet, quam olim. — *Nr.* 84. τ αὐτ. Br. I. 8. nr. 19. An. I. 1. p. 36. V. 2. *ἐρειδόμενον*. P. Br. *ἐρεισάμενον*. Graef. Nec illud damnandum. Vid. ad p. 360. nr. 13. v. 5. V. 4. *ἀπεστέπτει*. P. *ἀπαστράπτει*. Br. cum Salm. in Ap. G. et R. Recte quidem de puella Musae. v. 56. *μαρμαρυγὴν ἀπαστράπτουσα προσώπου*. Sed Amor dici nequit *κάλλος ἀπαστράπτειν* pueri. Graefius in not. mst. suspicatur, *ἀποστέλλει*, aut *ἀποσκήπτει*, *tamquam fulmen oculis objicit*. *ἀποστείχει* V. D. in Ephem. Jen. l. c. — V. 5. *τύπωσεν*. P. *τυπωθέν*. Br. ex apogrr. V. 6. *εἶδος ἀφαρπάζων*. Soph. Trach. 549. ὁρῶ γὰρ ἥβην, τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω, Τὴν δὲ φθίνουσαν· ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ Ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν ὑπεκτρέπει πόδα. — *ἡδὺ φίλωι*. P. *ἡδυφιλῶ*. Br. Cf. p. 93. nr. 32. *ἡδὺ φιλῶ* magis probabat V. D. in Ephemer. Jen. p. 440. V. 7. *ἆρα*. P. Br. *ἦ ῥα* corr., interrogandi nota deleta, Wakefieldius; quod non displicet.

Nr. 85. τ αὐτ. Br. I. 8. nr. 20. An. I. 1. p. 39. V. 1. *πελάγους*. P. *πελάγευς*. Br. qui vulgarem formam in praecedente epigr. reliquit. V. 5. *διαστίχοντ'*. P. *διαστείχοντ'*. Br. V. 6. *αὐτόματος*. P. Br. Scripsi *αὐτομάτοις* ex Huschkii emendatione in An. cr. p. 71. Apoll. Rhod. L. III. v. 651. *ἐκ δὲ πάλιν κίεν ἔνδοθεν, ἂψ δ' ἀλέεινεν Εἴσω· τηΰσιοι δὲ πόδες φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα*. Ib. v. 1152. *αὐτομάτοισι δὲ πόδεσσι θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης*. Tibull. II. 6. 13. *Juravi quoties, rediturum ad limina nunquam! Cum bene juravi, pes tamen ipse redit.* V. 8. *φίλωι ξεῖνοι*. P. *ἀλλά, φίλοι, ξείνῳ*. Br. Verius procul dubio: *ἀλλὰ φίλῳ, ξεῖνοι, βαιὸν ἐπ.* V. 9. *ἀρκεσάτω ξεῖνοι*. P. *ἀρκέσατε, ξεῖνοι*. Br. Scripsi: *ἀρκέσατ', ὦ ξεῖνοι*. Interjectionis perperam omissae exempla vid. ap. Boekh. not. cr. in Pindar. p. 535. Apud Alciphron. II. 1. p. 196. *καὶ ἀπιστῶ ἐμαυτῇ καὶ λέγω· Λάμια. σὺ μετὰ τοῦδε καθεύδεις*. ad ordiendam orationem aptius fuerit: ὦ *Λάμια*. Ap. Liban. T. IV. p. 783. 25. *ἀλλ' ἴσως, παρόντες νῦν, ὅτε δουλείας ὁ φόβος ὑμῖν ἐκποδών*. scr. *ἀλλ' ἴσως, ὦ παρόντες, νῦν*.. ut p. 724. 1. marg. Morell. *ὦ παρόντες*. Ib. l. 22. p. 727. 6. p. 797. 6. Ibid. p. 799. 22. *ἔδει μέν, ὦ τρῶες, τὴν οὕτω* .... fuisse videtur: *ὦ παρόντες*. Nulla certe causa apparet, cur illa oratio ad Trojanos habita fuisse videri debeat.

Nr. 86. τ αὐτ. Br. I. 3. nr. 3. An. II. 1. p. 17. V. 3. *παῖδα τῇ ματέρα*. P. *παῖδ' ἢ μ.* Br. c. nonnullis apogrr. — *Nr.* 87. *ἄδηλον*.

Br. III. 152. nr. 8. An. III. 1. p. 289. V. 1. *ἐμοῦ.* P. *ἐμοί.* Br. V. 2. *δινεύει σε.* P. *δινεύεις.* Br. c. Salm. in Ap. G. R. *κύματος.* P. *καύματος.* Br. Vid. ad p. 197. nr. 291. v. 3. ¶. V. 4. *ἰσμῆνον.* P. *Ἰσμηνόν.* Br. Sic hoc nomen scribitur in praestantissimis Codd. Apollodori III. 5. 6. non *Ἴσμηνος*, ut in textu dedit Heynius; rectius idem III. 12. 6. p. 337. — V. 5. *οὐ μούνοις δ' ἐπὶ τοῖσι.* P. *οὐδὲ μόνοις ἐπὶ τοῖσι.* Br. V. 6. *δάκρυσι πολυμανῆ.* P. *κάλλεϊ πουλυμανῆ.* Br. Lenissima mutatione scripsi: *ἄρκυσι . . ἐφελκόμεθα.* Dioscorid. pag. 96. nr. 56. *καὶ γλῆναι λασίαισιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀστράπτουσαι, Σπλάγχνων ἡμετέρων δίκτυα καὶ παγίδες.* Philostr. Epist. L. p. 938. *φέρουσι πανταχοῦ τοῖς τῶν ὀμμάτων δικτύοις.* Heliodor. II. 25. p. 140. de muliere formosa: *ἄφυκτόν τινα καὶ ἀπρόσμαχον ἑταιρίας σαγήνην ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπεσύρετο.*

Nr. 88. *ἄδηλ.* Br. III. 153. nr. 10. An. III. 1. p. 291. V. 3. *ημενεπασανδρου.* P. *ἢ μὲν ἐπ' ἀσάνδρου.* Br. *ηδὲ πάλιν.* P. *ἢ δὲ π.* Br. V. 5. *τμήξατέ μου τοῦθ'.* P. *τμήξατ' ἐμοί.* Br. rectius quam Dorvill. qui dedit, *τμήξατέ μοι. ἐμοὶ τοῦθ' ἡδύ. sic placet.* Herodot. VII. 101. *ὦ Δημάρητε, νῦν μοί σε ἡδύ τι ἐστὶ ἐπείρεσθαι.* ubi vid. Valkenar. p. 550. 75. — *πλάστιγγα.* Theophyl. Sim. Epist. XLV. *καὶ τί δράσαιμι ἂν ὁ τρισάθλιος; οὐκ ἰσόῤῥοπον ἔχουσιν οἱ ἔρωτες πλάστιγγα· ἄνισα τοῖς ἀνθρώποις ξυγοστατοῦσι τὰ δάκρυα.* — *Nr.* 89. *ἄδηλον.* Br. III. 159. nr. 43. An. III. 1. p. 313. V. 3. *ἦν δ' ἀπονεύσῃ.* P. Pl. *ἢ* corr. Br. quem sequor.

Nr. 90. *ἄδηλον.* Br. III. 153. nr. 11. An. III. 1. p. 292. V. 1. *εἰς.* P. V. 2. *δέ με.* P. *δ' ἐμέ.* Br. V. 3. *ἤλγηκα* bis scriptum in P. V. 5. *ἐπίσταδος.* P. *ἐπὶ παστάδος.* Br. c. Salm. V. 6. *ἐντυποθειν.* P. *ἓν τὸ ποθ.* Br. — *Nr.* 91. *πολυστρατ.* Br. II. 1. nr. 1. An. II. 1. p. 3. V. 8. *ἕλητε.* P. *ἕλοιντο.* Br. c. Salm. in Apogr. G. et R. ubi etiam *ἕλοισθε* conjicitur. *τὼ δύο γὰρ ψυχὴ οὐκ ἂν ἕλοιτο μία.* Toup. in Em. in Hesych. T. III. p. 308. ed. Oxon. quod et ob hiatum repudiari debet, et ob sensum. Non enim de duobus illis amoribus agitur, qui poëtae animum occupaverint, sed de oculis. Quare scripsi: *οὐκ ἂν ἕλοιτε. quamvis enim duo sitis, non tamen fiet, ut unam animam superetis. ἑλεῖν* pro *debellare, expugnare* illustravit Perizon. ad Aelian. V. H. III. 23. Wernsdorf. ad Himer. p. 265.

Nr. 92. *μελεάγρ.* Br. I. 4. nr. 4. An. I. 1. p. 18. V. 1. *αἰὲν ἰξῷ.* P. *ἐν* interposuit Br. ¶. V. 4. *ὡς τέφρῃ πῦρ ὑπὸ θαλπ.* P.

τέφρῃ πῦρ ὑποθάλπ. Schneiderus et Graefius, quod ob majorem concinnitatem recepi. V. 5. *ὅ τι καὶ βούλεσθε*. P. *ὅ τι κεν βούληεθε*. Br. in Lectt. Membranarum lectionem servavi cum Graefio. Vid. ad nr. 65. v. 1. V. 6. *πρὸς δ' ἱκέτην*. P. *εἱρκτὴν* Br. c. Buherio. Cogitabam de *πέδην*. At nec hoc caeteris convenit. Scribe: *πρὸς δ' ἀκτῖν' αὐτομολεῖτε τάχος*. *radii et splendor pulcritudinis ubi lucent, eo convertimini*. Jam bene habent proxima: *ὑπτᾶσθ' ἐν κάλλει*. Meleager pag. 586. nr. 110. *χαῖρε Πόθων ἀκτῖνα φέρων θνατοῖσι, Μυΐσκε*. Id. p. 588. nr. 127. *διπλαῖ δ' ἀκτῖνές με κατέφλεγον· αἱ μὲν Ἔρωτος, Παιδὸς ἀπ' ὀφθαλμῶν, αἱ δὲ παρ' ἠελίου*. P. 599. nr. 196. *ὀφθαλμοὺς σπινθῆρας ἔχεις . . . μᾶλλον δ' ἀκτῖνας, δέσποτα, πυρσοβόλους*. Nonn. Dion. XXXV. p. 874. 22. *καὶ βλεφάρων ἀκτῖνες ἐμοὶ γεγάασιν ὀϊστοί*. Ib. VIII. p. 244. 9. *οὐ βλεφάρων ἀκτῖνα σελασφόρον, οὐδὲ προσώπου μαρμαρυγὰς ἐνόησα*. Musaeus v. 90. *σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρσὸς ἐρώτων*. Philostrat. Epist. LXXII. p. 949. ad mulierem: *ἣν (γαλήνην) εἰ μὴ θολώσεις, ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἀμέρᾳ βλεπόμενον δόξεις. εἰ δὲ ἐκ Πινδάρου ταῦτα, κἀκεῖνό που κατὰ Πίνδαρον, τὸ τὴν ἀκτῖνα, τὴν ἀπὸ σοῦ πηδῶσαν, εἶναι τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν μέτρα*. Quae respiciunt locum nobilissimum Pindari de Theoxeno ap. Athen. XIII. p. 564. D. E. p. 601. C. D. *τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας ὄσσων μαρμαριζοίσας δρακείς, ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται*. — V. 7. *ὀπτασεν*. P. *ὑπτᾶσθ' ἐν*. Br. cum Scalig. *ὑποκαόμενοι*. P. *ὑποκαιόμενοι*. Br. Meleager ab Atticis formis abstinuisse non videtur.

Nr. 93. *ῥιανοῦ*. Br. I. 480. nr. 4. An. I. 2. p. 322. V. 2. *ῥίψασ' ἔξω*. P. *ῥίψῃς ὡς ἔξω*. Br. c. Reiskio. V. 5. *χρύσειον*. P. *χρύσεον*. Br. V. 6. *οὐρανίης*. P. *οὐρανίῃ*. Br. V. 7. *λεπτήνετω*. P. *λεπτίνεω*. Br. V. 8. *μένεις*. P. *μενεῖς*. Br. Quod vide an sit necessarium. Cf. ad p. 122. nr. 228. p. 257. nr. 206. v. 4. V. 10. *καὶ νεάτους*. P. *κεὶς νεάτους*. Br. c. Reiskio. Praepositione carere posse videmur. Dionysius ap. Stephan. Byz. p. 258. *ὅσσον ἀνὴρ ἀνύσει . . . Ἠῶθεν κνέφαος ἄκρον ἐπειγομένοις ποσὶν οἶσιν*. i. e. *ἐξ ἠοῦς εἰς νύκτα*. Et sic passim reperitur *ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*. — *μολεῖτε*. Vid. ad Christodori Ecphr. v. 128. p. 67. *μόλοιτε* corrigit Schaefer. ad Sophocl. Tom. II. p. 329. Sic optativus legitur inter duos imperativos in Eurip. Med. v. 314. Pors. et passim alibi. Vid. ad pag. 264. nr. 391. v. 1. — V. 10. *ἀμφιέσεσθε*. P. *ἀμφιέσασθε*. Br.

Nr. 94. *μελεαγρ.* Br. I. 14. nr. 46. An. I. 1. p. 64. V. 1. *τερπνὸς μέν.* P. Br. Acute monuit Graefius, dicendum fuisse, ob quamnam rem Diodorus poëtae jucundus fuerit visus, corrigitque: *Στέρνοις μὲν Διόδωρος.* quam elegantem conjecturam maxime stabilias licet ep. *ἀδήλῳ* p. 584. nr. 96. *καὶ στέρνοις ἀμφιτέθαλε χάρις.* Durum tamen, dativos in hoc disticho, qui in vulgari lectione cum *τερπνὸς* cohaerent, Graefiana emendatione admissa pendere ab *ἡδὺς* in *ἡδυεπής.* Quare vide an non potius scribendum sit: *τερπνὸς ἀκμὴν Διόδωρος.* quo admisso et sensus erit integer, et structura verborum expeditissima. Rhian. nr. 93. *τῇ μὲν γὰρ Θεόδωρος ἄγει ποτὶ πίονα σαρκὸς ἀκμήν.* Phronto p. 607. nr. 233. *τὴν ἀκμὴν Θησαυρὸν ἔχων .. νομίζεις.* Diodorum itaque in ipso juventutis flore positum fuisse existima; cui aetati convenit mox epitheton ei tributum *ἁπαλόχροος.* In *ἀκμὴ* prior corripitur non solum ap. Tragicos; vid. Br. ad Sophocl. Aj. 921.; sed etiam ap. epigrammatographos. P. 601. nr. 211. v. 1. p. 606. nr. 251. v. 2. *ἣν δ' ἀκμάσῃ* est p. 600. nr. 205. *εἰ παρακμάζει.* p. 606. nr. 248. — V. 3. *ὧδε.* P. *ᾧ δέ.* Br. *φιλοκλεῖς.* P. Br. Scripsi *Φιλόκλεις.* V. 5. *νόος.* P. *νοῦς.* Br. V. 6. *λίχνος ἐὼνβλέψ.* P. *ἐνιβλέψῃς,* quod cum Graefio recepi.

Nr. 95. *τ αὐτ.* Br. I. 4. p. 5. An. I. 1. p. 21. V. 1. Scr. *Φιλόκλεες.* V. 3. *ἀντίος ἤδῃ.* P. *εἴδῃ.* Br. in textu; *εἴδοι* in Lectt. quorum neutrum ferri potest. V. D. in Ephemer. Jen. l. c. p. 438. *ἤδοι* legendum suspicatur, a rariore *ἥδω* i. e. *τέρπω.* *ἀντίος ἴλλοι* Graefius in not. mst. cui conjecturae hoc unum obstat, quod verbi simplicis *ἴλλειν,* hac significatione usurpati, exempla non extant. Scribendum dicerem, *ἀντίος ἵζοι Δωρόθεος.* ut in carmine Sapphus ap. Longin. c. 10. *ὅστις ἐναντίος τοι Ἰσδει.* quod respicit Lucian. Amor. §. 46. Tom. V. pag. 309. *ἀπαντικρὺ τοῦ φίλου καθέζεσθαι, καὶ πλησίον ἡδὺ λαλοῦντος ἀκούειν.* et Ib. §. 53. pag. 317. *οὐ γὰρ ἀπόχρη τὸ θεωρεῖν ἐρώμενον, οὐδ' ἀντικρὺ καθημένου καὶ λαλοῦντος ἀκούειν.* Sed hoc fortasse nimium abest a codicis ductibus. V. 5. *τόδ' ευστοχον.* P. *τόδε γ' εὔστοχον.* Br. qui etiam *δ'* omisit post *Οὐδιάδης.* Veram lectionem distinctione mutata restitui in Addend. Tom. III. 2. pag. 371. V. 8. *Εὔδημον τιτθόν.* P. *Εὔδημον τυτθόν.* Br. *τυτθὸν* de pueri vasculo accipit Graefius. Codicis lectionem proscribere non sum ausus. Pollux L. II. 163. *οἱ δὲ μαστοὶ καὶ τιτθοὶ καλοῦνται, καὶ τιτθία· μάλιστα δὲ ἐπὶ γυναικῶν.* Theomnestus

ap. Lucian. T. V. p. 318. suos puerorum amores describens: ὑγρῶς ἡ δεξιὰ κατὰ κόλπον δῦσα, μαστοὺς βραχὺ τὴν φύσιν ὑπεροιδῶντας πιέζει. — V. 10. λωπάδα. P. λοπάδα. Br.

P. *Nr.* 96. ἄδηλον. Br. III. 158. nr. 36. An. III. 1. p. 308. V. 1. βοᾶτε. P. βοᾶται. Br. V. 8. ἀγαλλόμενος. P. ἀγαλλόμενον. Br. Quod pedes deformes non poterunt efficere, id crepida efficiet elegans. —

Nr. 97. ἀντιπάτρῳ. Br. II. 6. nr. 3. An. II. 1. p. 17. V. 1. εἴσον. P. ἶσον. Br. V. 2. μέσφ' ἀπὸ κρητῶν. P. μέσφ' ἐπὶ τὸν Κρ. Br. cum Salmas. V. 3. ποδαλείριον. P. Br. Ποδαλείριος malit Toupius, quo admisso oratio hiat. εἰς videtur subaudiendum. Vid. ad nr. 93. v. 10. In *Podalirii* nomine ludit Lucian. in Alex. §. 59. T. V. p. 117. ἀπέθανεν ὡς Ποδαλειρίου υἱός, διασαπεὶς τὸν πόδα μέχρι τοῦ βουβῶνος. V. 5. τῶ τάτ'. P. V. 6. σἰακίδαο. P. αἰακίδα. Br. αἰακίδεω scripsi; ut supra p. 565. nr. 407. κρονίδεω pro κρονίδαο.

Nr. 98. ποσειδίππ. Br. II. 48. nr. 9. An. II. 1. p. 141. V. 3. βύβλοις. P. βίβλοις. Br. Greg. Naz. de Reb. Suis v. 410. Opp. T. II. p. 39. A. de matre sua: ἀλλ' ἥ γ' ἐλπωρῇσιν ἀμείνοσι μοῖραν ἔνειμε Σοὶ τεκέων· βίβλοισι δ' ἐμὰς χέρας (Fort. φρένας) ἤγνισε θείαις. — πεπονημένη. Maxim. Tyr. Diss. XIII. 5. p. 240. ἡ μὲν οὖν ἀγαθὴ ψυχὴ καὶ διαπεπονημένη καὶ ἠσκημένη ἀμελεῖ, καὶ ὡς τάχιστα ἐφίεται γυμνωθῆναι. — ἀλλαθερίζει. P. ἀλλ' ἀθερίζει scribendum erat. Olim suspicatus sum: ἆθλ' ἀθερίζει. *labores ipsi impositos contemnit.* ἆθλα pro ἄθλοις, ut in ep. Antiphili p. 387. nr. 192. v. 4. et ap. Pindar. Ol. I. 5. ἄεθλα γαρύεν. Schol. ἆθλον καὶ βραβεῖον τὸ αὐτό· ... ἐνταῦθα δὲ ἆθλα λέγει τοὺς ἀγῶνας. — *Nr.* 99. ἄδηλον. Br. III. 152. nr. 9. An. III. 1. p. 290. V. 1. ομηδ'. P. οὐδεμαθόν περ. P. οὐδὲ μαθὼν περ. Br. Non satis haec placent. Vide an corrigi debeat: ἠγρεύθην ὑπ' ἔρωτος, ὁ μηδ' ὄναρ· οὐ δ' ἐμαθόν πω Ἄρσενα.. Ad verba, ὁ μηδ' ὄναρ subaudi, ἀγρευθείς. V. 2. θερμόν. P. θεσμόν. Br. et Corn. de Pauw in not. mst. i. e. θεσμὸν ἔρωτος ἀρσενικοῦ. θεσμὸς ἐρώτων est ap. Coluth. 93. 154. Musae. 145. V. 4. κατηνδράκισεν. P. Litteram paragogicam omisit Br.

Nr. 100. ἄδηλον. Br. III. 159. nr. 44. An. III. 1. p. 313. V. 1. εἰσοίων. P. εἰς οἶον. Br. οἴων restitui c. Dorvill. Vann. crit. p. 155. — λιμεναξενον. P. λιμένα ξένον. Br. Non minus bene haberet: λιμέν' ἄξενον. V. 3. ἠμ' ἐθ. P. ἤ με θέλεις. Br. — *Nr.* 101. μελεάγρ.

Br. I. 12. nr. 37. An. I. 1. p. 56. P. V. 5. τῶ δ' ὅσον ἐμπνεύσας. P. τῷδ', ὅσον ἀμπνεύσας. Br. c. Salm. in Ap. G. et R. — τί θαμβεῖς. P. τί θάμβος. Br. ut in Ap. G. R. Illud restitui: cur tuam de me victoriam tantopere admiraris? — V. 6. ἀπ' ὀλύμπου. P. ἀπ' οὐλύμπου. Br. — *Nr.* 102. καλλιμα. Br. I. 463. nr. 11. An. I. 2. p. 263. V. 1. ὠγρευτής. P. V. 3. στείβῃ καὶ νιφετῷ. P. στίβῃ. P. στίβῃ. Br. c. Anna Fabri. Od. ε. 467. μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση Ἐξ ὀλιγηπελίης δαμάσῃ. Ἰλ. ρ. 24. μή με δαμάσσῃ Στίβη ὑπηοίη. Cum Horatianis h. l. comparans Mitscherlich. T. I. p. 16. miratur, verba πάντα λαγωὸν et πάσης δορκαλίδος a nemine interpretum in mendae suspicionem fuisse vocata. Ipse legendum suspicatur, πτῶκα λαγωὸν et λασίης δορκαλίδος. At vulgata in h. l. non magis debet in suspicionem vocari, quam Homericum οἰωνοῖσι τε πᾶσι Ἰλ. α. 5. quod frustra sollicitavit Zenodotus. In talibus πᾶς hyperbolen habet minime injucundam; et hoc praesertim loco indefessum venatoris studium bene repraesentat. Frequens haec hyperbole in πάντες ἄνθρωποι, ap. Herodot. VII. 56. et alios, quos ibi laudat Valkenar. p. 536. nr. 35. cujus interpretationem, παντοῖοι aut παντοδαποί, merito improbat Hermann. ad Viger. p. 723. — V. 4. τῇ. P. τῇ. Br. ἔλαβεν. P. ἔλαβε. Br. — Sequitur in Cod. ultimum epigrammatis Callimachei distichon cum lemmate ἄδηλον. Ibi pro χοὐμὸς legitur οὑμός, et προφέρεται pro παρπέταται.

Nr. 103. ἄδηλον. Br. III. 158. nr. 37. An. III. 1. p. 309. V. 1. κἢν μ' ἀδικεῖ. P. ἤν μ' ἀδικῇ. Br. c. Plan. — *Nr.* 104. ἄδηλον. Br. III. 153. nr. 12. An. III. 1. p. 293. V. 1. μόνον. P. Br. μόνῳ. Pl. — *Nr.* 105. ἀσκληπιάδ. Br. I. 212. nr. 5. An. I. 2. p. 24. V. 2. ὑφοῦ. P. φησίν. Br. τρυφεροῦ. in marg. Ap. G. R. Verbum dicendi abesse non potest; sed aliud quid lectum fuisse puto quam φησί. V. 3. αὐτοῦ. P. αὐτόν. Br. V. 4. διοσεvι συμφέρομαι. P. τῷδ' ἐνὶ προσφέρομαι. Br. Dedi, quod jam olim adstruxi in Animadversionibus, εἷς ἑνὶ συμφέρομαι. Cf. ad p. 204. nr. 357. Graefius ad Meleagr. p. 150. distinctione mutata legendum existimat: οὐ πολλοῖς, εὐκρὰς δ', εἷς ἑνὶ προσφέρομαι. Codicis lectio non satis video cur Brunkiano προσφέρομαι cedere debeat, quum συμφέρεσθαι quoque *accedendi* et *consentiendi* significatione usurpetur; (Themist. Or. XI. pag. 150. A. ὥστε ἀλλήλοις ἔτι καὶ νῦν διαφέρονται, Ῥωμαίοις δὲ συμφέρονται καὶ συμπνέουσι.) nisi accipere malis pro *contentum esse*:

unus uno contentus sum. ut ap. Plutarch. T. II. p. 461. B. διὸ μεῖζον οὐδὲν εὐκολίας καὶ ἀφελείας ἐφόδιον εἰς πραότητα πρὸς οἰκέτας καὶ γυναῖκα καὶ φίλους τῷ δυναμένῳ συμφέρεσθαι τοῖς παροῦσι, καὶ μὴ δεομένῳ πολλῶν καὶ περιττῶν.

Nr. 106. μελεάγρ. Br. I. 13. nr. 39. An. I. 1. p. 58. V. 1. ἔν μοι. P. ἐν ἐμοί. Br. V. 4. ψυχή. P. ψυχῆς. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Rectius ψυχῇ, quod Graefius comparat cum Eurip. Hec. v. 255. ἣν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι. Lucian. Cron. §. 17. T. IX. p. 20. οἱ δὲ διάκονοι πρὸς χάριν μηδενὶ μηδέν. — *Nr.* 107. ἄδηλον. Br. III. 153. nr. 13. An. III. 1. p. 293. V. 1. ἔχοιτε. P. ἕλοιτο. Br. c. Salm. in Ap. G. R. ἑλοίμην τὰ ὑμέτερα. Lucian. Hermotim. §. 30. Sic ἑλὼν et ἔχων permutata p. 191. nr. 259. v. 5. p. 301. nr. 600. v. 1. — V. 2. ταμὰ κεισωρας. P. τἀμά, καὶ εἰς ὥρας. Br. c. Salm. αὖθις. P. αὖτις. Br. V. 4. φυόμενον. P. φυρόμενον. Br. c. Salm. — *Nr.* 108. διονυσι. Br. II. 264. nr. 4. An. II. 2. p. 250. V. 1. ἄκρατε. P. Ἄκρατε. Br. V. 2. χ ίω καὶ χείου. P. χίῳ καὶ χίου. Br. V. 3. ἀμφὶ σέ. P. ἀμφί σε. Br. κρίναις. P. κνίνης. Br. in textu. In Lectt. κρίναις commendat. βαιή. P. βαίη. Br. V. 4. τυφόμενος. P. τερπόμενος. Br. c. Salmasio. In Lectt. φυόμενος c. Toupio. Cf. Schneider. Peric. crit. p. 23. et ad Aelian. H. An. II. 4. p. 42. — *Nr.* 109. μελεαγρ. Br. I. 22. nr. 76. An. I. 1. p. 89. V. 3. γλυκὺ πικρόν. P. γλυκύπικρον. Br.

P. *Nr.* 110. τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 13. nr. 38. An. I. 1. p. 57. V. 1. ἤστραψε. Vide an integrum sit epigramma. Certe nominativi omissio durior. V. 3. ἀκτίνα. P. ἀκτῖνα. Br. — *Nr.* 111. ἄδηλον. Br. III. 154. nr. 15. An. III. 1. p. 295. *Nr.* 112. ἄδηλον. Br. l. c. nr. 16. An. l. c. V. 1. ἔρωτα λέγει. P. ἔρωτ' ἀλεῖ. Br. Cf. ejus Notas in Aristoph. Nub. v. 1299. Scripsi, ἔρωτ' ἄγει. quod depravatum est syllaba interposita, ut ὅλοις et ὀλίγοις ap. Themist. Or. XXIII. p. 298. B. et similia, quae vid. ad p. 565. nr. 408. v. 1. Nec facile erit, qui obscoeno ἀλεῖ nostram lectionem non praeferat, quae multo melius cum δήσας conspirat. Homer. Ἰλ. β. 231. ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν. Meleager p. 587. nr. 119. καί με πάλιν δήσας τὸν σὸν ἄγεις ἱκέτην. Mosch. Eid. I. 24. ἢν τύγ' ἕλῃς τῆνον δήσας ἄγε. ubi frustra Wakefieldius praefert δαμάσας a nonnullis Stobaei Codd. oblatum. Lucian. Tom. VI. p. 2. ἀπάξει γάρ σε ἀναδησαμένη ἔνθα ἂν

ἐθέλῃ. Euripid. Bacch. 412. γελῶν δὲ καὶ δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο. — V. 2. πορφυρέη .. ἀρπεδόνη. P.

Nr. 113. μελεάγρ. Br. I. 22. nr. 75. An. I. 1. p. 89. Non magis puerile est hoc epigr. quam nr. 82. et nr. 83. quod bene intellexit Planud. p. 472. St. V. 1. ἔρως δέσμιος ἤλω. De puella pulchritudine conspicua Liban. Tom. IV. pag. 1071. 2. καὶ Μοῦσα μᾶλλον ἦν τῶν Μουσῶν, καὶ δέσμιον εἶχε τὸν Ἔρωτα. V. 2. ἀγρευθεὶς τοῖς σοῖς. P. τοῖς σοῖς ἀγρευθείς. Br. c. Plan. Cf. Graef. p. 102. — *Nr.* 114. τ αὐτ. Br. I. 22. nr. 74. An. I. 1. p. 89. — *Nr.* 115. ἄδηλον. Br. III. 156. nr. 25. An. III. 1. p. 301. V. 1. δέ μοι. P. δ' ἐμοί. Br. V. 4. ἔχων. P. ἔχω. Br. c. Reiskio. Lectionem Codicis restitui, verbis ad mentem Schaeferi distinctis.

Nr. 116. ἄδηλον. Br. III. 155. nr. 24. An. III. 1. p. 300. V. 1. ὅλως μέγα. P. ὅλος μέγα. Br. V. 3. Verba ἔστι δ' ἀωρὶ καὶ σκότος Br. pro famuli verbis habebat. Quod minime necessarium. Sibi ipse poëta comissabundus haec objicit. — *Nr.* 117. μελεάγρ. Br. I. 17. nr. 56. An. I. 1. p. 72. V. 2. τὸν ἔχεις. P. τίν' ἔχεις. Br. V. 3. ποῖ θυμὲ τρέπῃ. P. πῇ. Br. quod me invito in textu remansit. ποῖ τις τρέψεται. Aristoph. Thesm. v. 603. Vid. Herm. ad Eurip. Herc. fur. p. 78. — τί δ'; ἔρωτι λογισμός; Br. Distinctionem post τί δ' sustuli. V. 4. τάχος σπουδῇ. P. τάχος, ποῦ δ' ἦ. Br. c. Reiskio. — *Nr.* 118. καλλιμα. Br. I. 462. nr. 5. An. I. 2. p. 256. V. 1. ἀρχεῖν. P. ἀρχῖν'. Br. c. Bentlejo. V. 2. ὧραι. P. ἔχε. plura apogr. et Br. ὥρα tuetur Bentlejus. V. 3. με ἀνάγκασεν. P. ἔμ' ἀνάγκασαν. Br. Scripsi, μ' ἠνάγκασεν. quod mihi lenius videbatur, quam μ' ἐπανάγκασεν, quamvis hoc quoque per se bene haberet. Singularem verbi numerum non mutavi. Lycurg. Or. c. Leocr. p. 192. οἱ παῖδες καὶ τὸ γένος ἅπαν . . . ἀτυχήμασι περιπίπτει. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 271, et 487. — ων ὁ μὲν αὐτῶν. Hanc lectionem exemplis nonnullis a me firmatam, multo pluribus ex Nonno illustravit Goettling. in Animadverss. crit. in Callim. Epigr. p. 19. s. V. 4. ὃ δ'. P. V. 5. ἐβόησα. P. ἐκόησα. Br. c. Piersono. V. 6. τὴν ἱαρήν. P. unde τὴν δειρὴν fecit Bentl. Apud Plutarch. T. II. p. 455. B. ubi hoc distichon laudatur, vulgo τὴν φίλην legitur; unus ex Codd. Wyttenbachii τὴν φλιὴν exhibet, ut Toupius ex conjectura restituerat. Hoc poëtae consilio aptissimum; nec multum interest inter syllabas λιην et αρην. Sic

mox nr. 124. *φαιην* et *φλιην* confusa. Infelicem tamen illam emendationem appellat Göttlingius p. 25. qui probat Reiskianam conjecturam, *τὴν φιαρήν*.

P. *Nr.* 119. *μελεάγρ*. Br. I. 17. nr. 57. An. I. 1. p. 73. V. 1. *ναὶ μὰ σέ*. P. *ναὶ μὰ σε*. Br. — *ἄγεο*. P. *ἄγεο*. Br. in Lectt. *ἀγέο* scripsi, monente Schaefero, quem vid. ad Apoll. Rh. T. II. p. 176. et p. 663 b. V. 2. *ἀνιοχεῖ*. P. *ἀνιόχει*. Br. Mihi generalis sententia, imperativis postposita, non displicet. V. 4. *καὶ μέ*. P. V. 5. *καὶ πιστός*. P. Br. Scripsi *κἄπιστος*, quod postea reperi in Ap. G. et R. Ap. Plutarch. V. Timol. c. 30. T. II. p. 112. ed. Cor. *τῶν δὲ περὶ Μάμερκον, τὸν Κατάνης τύραννον . . . φοβουμένων αὐτόν, ὡς ἄπιστον καὶ ἄσπονδον πρὸς τοὺς τυράννους*. haud scio an legendum sit, *ὡς ἀαπείστον καὶ ἄσπονδον*. *ut inexorabilem et implacabilem*. Haec vocabula crebro inter se permutari monuit Wesseling. in Epist. cr. ad Reimarum, ad calcem Dion. Cassii T. II. p. 1500. Cf. Pierson. Verisim. p. 253. At in Vit. Num. c. 12. bene habet vulgata: *κατηγοροῦντες ὡς ἔκσπονδον καὶ ἄπιστον καὶ ἀκατάγγελτον ἐξενηνοχότος πρὸς αὐτοὺς πόλεμον*. ubi Reisk. *ἄσπειστον* dedit.

Nr. 120. *ποσειδίππου*. Br. II. 46. nr. 2. An. II. 1. p. 134. V. 1. *εὐόπλῳ*. P. *εὔοπλον*. Br. c. Salm. in Ap. G. et R. Scripsi, *εὐοπλῶ*. *bene armis instructus sum*. Heliodor. L. VIII. 15. p. 342. ed. Cor. *Αἰθιοπικῷ περιπίπτει λόχῳ καὶ πλήθει νεολαίας εὐοπλούσης*. — *προσσέ*. P. *πρός σε*. Br. et sic iterum v. 4to. — *Nr.* 121. *ῥιανοῦ*. Br. I. 480. nr. 5. An. I. 2. p. 323. V. 1. *ἠρανυπο*. P. *ἦ ῥά νύ σοι*. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Lenius erat: *ἦ ῥά νύ τοι*. V. 2. *ἠντησαντει*. P. *ἠντήσανθ' αἱ*. Br. V. 3. *ῥοδόεσσιν*. P. *ῥοδέησιν*. Br. c. Salm. Ob crebram permutationem syllabarum *αι* et *ε* praetuli *ῥοδέαισιν*. — *χέρεσσιν*. P. *χέρεσσι*. Br. V. 4. *χάρις*. P. *χάριν*. Br. V. 6. *αὐηρήν*. P. *αὐηλήν*. Br. Illud ob cod. auctoritatem praetuli. Neutram formam alinnde enotatam reperio. — *ἀθερίκαν*. P. *ἀνθερίκαν*. Br. quod non magis occurrit, quam alterum. Scr. *ἀνθέρικα*.

Nr. 122. *μελεάγρ*. Br. I. 9. nr. 22. An. I. 1. p. 42. V. 5. *ὡς γὰρ 'Ολύμπου*. P. *ὡς ἀπ' 'Ολύμπου*. Br. Sed *γὰρ* abesse vix potest. V. 6. *νέον* friget. Hinc Graefius: *ὡς γὰρ 'Ολύμπου Ζεὺς νέον*. *novi Olympi Jupiter*. quod mihi non magis arridet. — *Nr.* 123. *ἄδηλον*. Br. III. 156. nr. 26. An. III. 1. p. 300. V. 1. *πηγῇ*. P. quod falsum esse apparet ex v. 3tio. *πηγῆς*. Br. c. plurimis apographis. — *Nr.* 124.

ἄδηλ' οἱ δὲ ἀρτεμῦνοι. Br. II. 79. nr. 2. An. II. 1. p. 199. V. 1. λάθρηι. P. λάθρη. Br. παραφαιήν. P. παρὰ φλιήν. Br. c. Salm. in Ap. G. R. V. 2. ἀκρηβήν. P. ἀκρήβην. Br. Sic etiam p. 154. nr. 71. v. 6. Cod. ἀκρηβαῖς. ubi Plan. ἀκρήβαις, ut πρωθήβης et λαθήβης. V. 3. φαρέτρη. P. V. 4. αἴταιων καὶ δουσείχετ' ἀλ. P. δειμαίνω, et ἐνύπνιον ἦλθε, φαρέτρην αἰτῶν, καὶ δοιοὺς εἶλετ' ἀλ. Br. c. Salm. In Lectt. idem corrigit: αἴρων καὶ δοιοὺς ἦγετ' ἀλ. Neutra harum correctionum vera, nec verisimilis. Id quod ipse in textu posui, aliquam saltem a lenitate mutationis commendationem habet. Primum Codicis lectio δειμαίνων optime cohaeret cum praecedentibus; tum causa affertur timoris: καὶ γάρ μοι ἐνύπνιος ἦλθε φαρέτρῃ, 'Ανταίρων, καὶ δοὺς ᾤχετ' ἀλεκτρυόνας. *nam per somnium* puer *ad me accedere visus est cum pharetra ad certamen me provocans, et gallis gallinaceis datis abiit.* Prior pars somnii interpretatione non eget; galli autem gallinacei per quietem visi, στάσεων καὶ φιλονεικῶν εἰσι σημαντικοί, secundum Artemidor. Onir. L. III. 5. p. 261. ed. Reiff. De praepositione ante φαρέτρῃ subaudienda vid. Dorvill. ad Charit. p. 698. Interpp. ad L. Bos p. 716. s. — ἀνταίρων, μάχην sc. Meleag. p. 592. nr. 147. τίς τόσος ἀντᾶραι καὶ πρὸς Ἔρωτα μάχην. Etiam sine accusativo. Vid. ad L. Bos p. 530. Fortasse tamen malis: ἦλθε φαρέτρην 'Ανταίρων. *pharetram tollens.* — V. 5. ἀλλ' ὅτε. P. ἀναμελ. P. ἄρα. Br. Scripsi ἦ ῥα, quum interrogationi nullus sit locus.

P. *Nr.* 125. μελεαγρ. Br. I. 9. nr. 24. An. I. 1. p. 43. V. 1. 2. γελῶντος ὀκτωκαιδεκέτους παιδὸς ἔτ' ἐν χλαμύδι. P. γελῶντα ὀκτωκαιδεκέτη παῖδα μετ' ἀγκαλίσιν. Br. c. Salm. cujus tam importunae mutationis causa non satis apparet. ἐνύπνιον παιδός, est *species pueri per somnium oblata.* V. 4. ἐτρεπόμαν. P. ἐτρεφόμαν. Br. c. Salmasio et Scaligero. Scripsi ἐδρεπόμαν c. Graefio, hoc sensu: vana spe fruebar i. e. nil nisi spem, non veram solidamque voluptatem capiebam. 'Ελπὶς est *voluptatis imago.* Sic p. 591. nr. 145. ἴσχετε μόχθων. Δύσφρονες, ἀπρήκτοις ἐλπίσι μαινόμεθα. — V. 5. μνήμης. P. μνήμην. Br. πόθος μνήμης desiderium esse potest ex memoria illius somnii orta. Tum pro μευ legerim, μ' ἔτι, aut, quod lenius, μ' ἔτ', cum Schaefero ad Apoll. Rh. T. II. p. 124. Lucian. in Somn. §. 5. T. VI. p. 297. ἔτι γὰρ σὺ ἀναπεμπάζῃ τὸν ὄνειρον, ὅστις ποτὲ ὁ φανείς σοι ἦν, καὶ τινα ἰνδάλματα μάταια διαφυλάττεις, κενήν, καὶ ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος, ἀμενηνήν τινα εὐδαιμονίαν τῇ μνήμῃ μεταδιώκων.

Post vers. 6tum spatium in Cod. relictum, librario fortasse ultimum distichon pro peculiari epigrammate habente.

Nr. 126. τ αὐτ. Br. I. 10, nr. 25. An. I. 1. p. 45. V. 1. ἤρηται. P. ἤρκται. Br. cum omnibus, quae vidi, apogrr. ἀλύων. P. Br. ἀμύσσων dedit Graef. At Cod. lectio mihi quidem ad malitiosi pueri ingenium significandum optime habere videtur. Est autem ἀλύειν, γεγηθέναι, χαίρειν, γαυριᾶν. Plutarch. T. II. p. 22. E. ubi vid. Krebs. p. 139. s. Schol. ad Sophocl. Elect. 139. qui laudat Od. σ. 332. ἢ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην. Scholion ad Aeschyl. S. c. Th. 393. a Brunkio laudatum p. 351. ἀλύων, κομπάζων καὶ χαίρων. Cf. Coray ad Plutarch. V. Artax. c. 14. T. V. p. 444. — V. 2. ἀκρονυχῆ. P. ἀκρονυχί. Br. Graef. Sermonis analogiam ἀκρωνυχὶ postulare judicat V. D. in Ephem. Jen. l. c. p. 441. qui ipse ἀκρώνυξ corrigit. Cf. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 233. In idem inciderat Passovius in Actis phil. Societ. Lips. T. I. p. 104. in Libello autem de Lexicis gr. p. 84. s. ἀκρονυχεὶ legendum arbitratur, excitans Etymol. M. p. 157. ed. Lips. αὐτονυχεί, ἐπίῤῥημα· σημαίνει δὲ τὸ ἐν αὐτῇ τῇ νυκτί· ἄλλοι, αὐτοῖς ὄνυξιν. Eadem syncope utitur Philippus p. 160. nr. 103. ἀκρονύχῳ κανόνι. Et epigr. in Planud. nr. 258. T. II. p. 704. Πᾶνα τὸν αἰγόνυχα. qui αἰγώνυξ est ap. Leonid. in Palat. p. 147. nr. 35. De forma adverbiorum in εἰ et ὶ et de quantitate hujus terminationis vid. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 402. s. — V. 3. πάλι. P. ταχύ. Br. c. Ap. G. R. V. 3. γράμμα. P. κρᾶμα. Br. c. Ap. G. R. τραῦμα Graefius dedit cum Corn. de Pauw in not. mst. quam correctionem unice probat Schaefer. in Addend. ad Gregor. Cor. p. 883. Cod. lectionem per ξύσμα interpretari videtur Toup. Em. in Suid. T. II. p. 459. not. ed. Oxon. V. 4. καιόμενος. P. πιόμενος. Br. cum Apogr. G. R. Meleager p. 589. nr. 133. ἄξια πάσχεις Ὧν ἔδρας ὀπτῷ καιόμενος μέλιτι.

Nr. 127. τ αὐτ. Br. I. 10. nr. 26. An. I. 1. p. 46. V. 1. εἰνόδιον στείχοντα. P. εἰνόδιος στείχων τό. Br. c. nonnullis apogrr. μεσεμβινόν. P. μεσημβρινὸς probabiliter corrigit Graefius. V. 2. ἀρτικομαν καρπῶν. P. ἀρτικόμαν καρπόν. Br. ἄρτι κόμαν καρπῶν cum Koehlero dedit Graef. quem vid. p. 70. De κόμῃ καρπῶν exempla vid. ap. Matthae. ad Jo. Chrysost. Homil. IV. p. 6. not. 14. V. 3. διπλαί. P. — *Nr.* 128. τ αὐτ. Br. I. 10. nr. 27. An. I. 1. p. 47. V. 3. μὴ δέ. P. — στερχθέντα λύρῃ φ. π. δάφνι. P. στερχθέντα

λύρη .., Δάφνη. Br. In Addendis Tom. III. 2. p. 375. correxi, τὸν στεφθέντα, λύρη, ... δάφνη παρθενίῃ. quod Graefius in textu posuit. In idem nuper incidit Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 399. V. 4. παρθενίη. P. V. 5. σοὶ δὲ tuetur Graef. p. 73. σοὶ δέ, *tibi*, *lyrae*, oppositum τοῖς οὔρεσιν, *in sylvis*, i. e. Pani diisque sylvestribus. — *Nr.* 129. αρα. Br. I. 253. nr. 1. An. I. 2. p. 168. V. 2. ταῦτα. P. ταὐτό. Br. V. 4. ὀλίγοι. P. ὀλίγοις. Br. λειπόμεθα. P. Fortasse, πειθόμεθα. *sed de illo paucis litteris fidem habemus.* Quamquam totius epigrammatis sensus non satis expeditus. V. 5. τῶιδ' οὐ γάρ. P. Br. Particulae causali locus esse non videtur. Scripserim: τῷδε δ' ἄρ' οὐ πέτραι ἐπιμάρτυρες. at huic non saxa testantur, sed Prieneus, quo nullus alius elegantior pulcritudinis arbiter.

¶. *Nr.* 130. ἀδηλ. Br. III. 154. nr. 14. An. III. 1. p. 294. *Meleagro* tribuendum censet Corn. de Pauw in not. mst. V. 1. εἶπα καὶ πάλιν. P. εἶπά τε καί. Br. Alii δέ, δή, γέ, inserunt. Scripsi, quod proximum erat: εἶπα καὶ αὖ πάλιν εἶπα. ut p. 385. nr. 180. μεταντλεῦσ' αὖ πάλιν, ubi Cod. μεταντλοῦσα πάλιν. ubi vid. not. Apud Hermian in Irris. Phil. Gentil. §. 7. p. 219. καὶ πάλιν αὐτῷ τοῦτο μεθαρμόζομαι. fortasse scribendum: καὶ πάλιν αὖ τούτῳ μεθ. Ibidem in linea praecedente, ubi de aëre agitur, legendum videtur: εἰ δὲ κατεπυκνώθη, εἰς γῆν (vulg. καὶ πυκνωθῇ, φῇ) ἐξαλλάσσεται. — V. 5. ναιμασε. P. Vid. ad nr. 119. v. 1. V. 6. ἀτρεκές. P. τὠτρεκές. Br. — *Nr.* 131. ποσειδιππ. Br. II. 46. nr. 3. An. II. 1. p. 135. V. 2. καὶ καλόν. P. Br. τὸ interposui. Poëtae illius aevi priorem in καλός, ubi in thesi est, corripere solent. Cf. p. 570. nr. 9. nr. 12. p. 571. nr. 20. p. 572. nr. 21. p. 573. nr. 28. nr. 29. nr. 33. p. 574. nr. 41. p. 575. nr. 45. p. 576. nr. 51. nr. 53. nr. 55. p. 577. nr. 62. p. 578. nr. 64. 65. 66. 68. et sic plurimis aliis in locis. Eandem legem Theocritus quoque sequitur, et Theognis. V. 3. ἢ τόν. P. Br. Scr. ἃ τόν. ut v. 2. σοφίας.

Nr. 132. μελεαγρ. Br. I. 18. nr. 58. An. I. 1. p. 74. V. 2. προσηπτημένη. P. προσεπταμένη. Br. V. 4. δέδεκεν. P. δέδεκε. Br. V. 5. ἔρανεν λειπόπνουν. P. ἔῤῥαινε λιπόπν. Br. cum plurimis apogrr. ἔῤῥανε Graef. quem vid. p. 90. Alcaeus Mess. p. 216. nr. 55. γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν Ἔῤῥαναν. Vid. Heyn. ad Ἰλ. XXI. Tom. VIII. pag. 181. — V. 7—14. pro peculiari epigrammate habendos esse

suspicatur Huschk. in Anal. cr. p. 43. in qua conjectura viro doctissimo assentiri nequeo. V. 9. *ἄτεκνον*. P. *ἄτεγκτον*. Br. c. Ruhnk. Et sic habent apogrr. G. et R. Cf. ad p. 109. nr. 151. v. 5. V. 10. *ἐπὶ σοί*. P. *ἐπί σοι*. Br. *τρέφεται*. P. *τρέφετο*. Br. c. Salm. in ap. G. R. quae necessaria correctio. V. 11. *οὐκ ᾔδεις*. Interrogandi signum addendum esse monui in Addend. T. III. 2. p. 379. Hoc postulant verba, *αὐτὴ τοῦθ' εἵλου*. V. 14. *ἴδρασας*. P. Br. *ἴδρας* Graef. et Porson. in Advers. p. 273. s. ed. Lips. Meleager p. 591. nr. 144. *ὡς μόλις οἵ ἴδρας πρόσθε παθὼν ἔμαθες*. Ap. Achill. Tat. V. 25. p. 236. *οὕτως σε ἀμύναιτο ὁ Ἔρως εἰς τὰς σάς*. vitium primus notavit Astius. Scribendum videtur, *ὡς ἴδρασας*. — *Nr.* 133. *τ αὐτ.* Br. I. 5. nr. 10. An. I. 1. p. 25. V. 1. *διψῶν ὡς ἐφίλησα*. In fr. Archilochi ap. Athen. L. X. p. 433. E. metro reclamante legitur: *Μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν, Ὡς ἐρέω*. fortasse scribendum: *αἰνῶς ἐρῶ*. *vehementer cupio*.

Nr. 134. *καλλιμα.* Br. I. 464. nr. 12. An. I. 2. p. 264. V. 2. *εἶδες*. P. Br. *ἐκτός*. Salm. in Apogr. G. R. Ipse de *αὖθις* cogitabam. Sed nihil mutandum videtur. *εἶδες, ὡς ἀνιηρὸν πνεῦμα ἀνηγάγετο*. quae verba utrum interrogative accipias, nec ne, non multum interest. V. 3. *ἦγχ' ἔπινε*. P. *ἤνιδ' ἔπινε*. Br. cum Dorvillio. P. V. 4. Ap. Athen. ubi hoc distichon excitatur L. XV. p. 669. D. habetur vitiose: *τῶν δένδρων ἀπὸ στεφάνων π. ἐγένοντο χ.* in qua lectione *στεφάνων* videtur sincerum. *στομάτων*. P. *κροτάφων*. Br. cum Dorvill. Lectio *ἐγένοντο*, Athenaei auctoritate firmata, non permutanda cum *ἐχέοντο*. Vid. de verbo *γίνεσθαι* in motus significatione Stephan. Thes. L. Gr. T. I. p. 826. C. D. V. 5. *ὤπτημαι μεγαλητί*. P. *ὤπτηται μέγα δή τι*. Br. c. Bentlejo in Lectt. probat, quum in textu dedisset *μεγαλωστί*. Illud mihi ob pusillum discrimen litterarum λ et δ videbatur verissimum. At *μεγαλωστί* magis probat Vir doctissimus in Indice ad Gregor. Cor. V. *μεγαλωστί*. Parum interest. Illud tamen non temere praetulisse mihi videor. Strato p. 596. nr. 180. *καῦμά μ' ἔχει μέγα δή τι*. Callimach. H. in Del. 60. *ἀπερχομένη μέγα δή τι καὶ οὐ φατόν*. Ib. 189. *αἰνίσσεις μέγα δή τι τὸν εἰν ἔτι γαστέρι μάντιν*. H. in L. Pallad. 122. *ἢ μέγα τῶν ἄλλων δή τι περισσότερον*. Apollon. Rhod. I. 953. *Δίων αὖ μέγα δή τι θεσάμμορος*. Ib. III. 673. *μή μέγα δή τι φέρῃ κακόν*. Ib. 891. *ἦ μέγα δή τι παρήλιτον*. Ib. IV. 1255. *βέλτερον ἦν μέγα δή τι μετοιχόμενος ὀλέσθαι*. Moschus. II. 142. *οἴμοι*

ἐγὼ μέγα δή τι δυςάμμορος. Oppian. Hal. IV. 194. μέγα δή τι περιτρομέοντι ἐοικώς.

Nr. 135. ἀσκληπια. Br. I. 213. nr. 10. An. I. 2. p. 29. V. 2. ἤτησαν ἐν πολλαῖς νικαούρην πρόποσις. P. ἤνυσαν αἱ πολλαὶ Νικαγόρην προπόσεις. partim ex conjectura Salmasii. μήνυσαν malebat Wyttenbachius. ἤτασαν exhibet Alberti ad Hesych. T. I. p. 1163. 13. Hanc quoque enuntiationem ad οἶνος referens, scripsi: ἤτασεν ἐν πολλῇ νικαγόρην προπόσει. Non minus bene scripsissem: ἤτασεν ἡ πολλὴ ... πρόποσις. Caeterum usitatius verbum compositum. Ut h. l. ἤτασα in ἤτησα depravatum, sic ap. Liban. T. IV. p. 456. 26. τούτων οὐδένα, ὅτε ἐτυραννεῖσθε, τῶν νόμων ἐζήτησα. marg. Morell. ἐξήτησα. Scr. ἐξήτασα. Proxima ibi sic videntur corrigenda esse: ἐβόα Κριτίας, οἴμοι (vulg. μὴ) πάτερ· ἔστησέ μοι τὴν χεῖρα τοὔνομα, τὸ καὶ πρὸς τὸν οὐ πατέρα μέγα δυνάμενον. — V. 3. ἐνύσταξε κητι. P. ἐνύστασε καί τι. Br. c. Salm. V. 4. σφιχθείς. P. σφιγχθείς. Br. — Nr. 136. ἄδηλον. Br. III. 157. nr. 33. An. III. 1. p. 306. Interpolatum exhibetur in Plan. p. 485. St. V. 1. μή μ' ἀνιᾶτε. P. τί μ' ἀν. Plan. V. 2. τρυφερῇ παιδός. P. τρυφερῆς παρθένου. Pl. quod variis conjecturis locum dedit.

Nr. 137. μελεαγρ. Br. I. 21. nr. 71. An. I. 1. p. 88. V. 2. κράζεις. P. Br. κλάζεις. Graef. Censor editionis Graefianae in Ephem. Jen. l. c. p. 444. κράζεις κελάδῳ πλευροτυπεῖ. quae elegans correctio. V. 3. γαῦρος ἐπὶ κοίτας. super cubile tuum. Theocr. Eid. XVIII. 57. νεύμεθα κἄμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεί κα πρᾶτος ἀοιδὸς Ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ, ἀνασχὼν εὔτριχα δειράν. — V. 3. ὅτι μοι. ὅτε probabiliter Hermann. — V. 4. καὶ τὸ φιλεῖν. P. Br. Vere et acute Huschk. An. crit. pag. 74. παιδοφιλεῖν. Noster iterum pag. 594. nr. 164. ἡδὺ δὲ παιδοφιλεῖν. Vid. Bekker. ad Theognid. v. 1318. — εἰς τὸ φιλεῖν corrigebat H. van Eldik. ap. Bosch. T. IV. p. 495. V. 4. ἀδὺ γελᾷς. Vid. ad p. 562. nr. 391. V. 5. θρέπτειρα χάρις. P. Br. θρέπτρων χάρις ἦν suspicabar. Sed vere Huschk. l. c. θρεπτήρι. Idem in mentem venit Orellio ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 400. V. 6. ἔχατα γηρύσει. P. ἔσχατα γαρύεις. Br. γηρύσει tuetur Graefius, hoc sensu: postrema vice hic clangor perstrepet. Oratio duriuscula. Vix dubito, Meleagrum dedisse: ἔσχατα γηρύσεις ταῦτα τὰ πικρὰ μέλη.

Nr. 138. μνασάλκ. Br. I. 190. nr. 1. An. I. 1. p. 396. V. 1. ἄμπελε μήποτε. P. ἄμπελ' ἐπείτοι. Br. cum Salmas. Cod. lectionem

tuetur Schaefer. ad L. Bos p. 438. Cf. supra ad p. 119. nr. 212. v. 5. — *βαλέσθαι.* Archestrat. ap. Athen. L. VII. p. 321. C. *ἡνίκα δ' ἂν δύνοντος ἐν οὐρανῷ Ὠρίωνος, Μήτηρ οἰνοφόρου βότρυος χαίτην ἀποβάλλῃ.* — V. 4. *εοτοτε.* P. *ἔσθ' ὅτε.* Br. c. Salm. in Ap. G. R. qui praeterea etiam *χαριζόμεθα* corrigebat. — *Nr.* 139. *καλλιμα.* Br. I. 462. nr. 6. An. I. 2. p. 258. V. 2. *διόνυσον.* P. *διώνυσον.* Br. V. 5. *τω καί.* P. *τῷ καί.* Br. V. 6. *οσειγαρνης.* P. *ὅσ' εἴ γ' ἀρνῇς* Anna Fabri ex conjectura Salmasii, quae specie quadam commendatur, sed inani illa. Felicius multo Bentlejus: *οὗτος ὁ σιγέρπης.* i. e. *ὁ λαθροδάκτης.* — *βάλλοι.* P. *βάλῃ.* Br. cum Heinsio. *βάλοι* alii. — *Nr.* 140. *ἄδηλον.* Br. II. 211. nr. 2. inter epigrammata *Philippi*, cui id tribuit Pierson. in Verisim. p. 83. ob nomen Archestrati. Cf. p. 512. nr. 36. — An. II. 2. p. 139. V. 4. *πᾶς δ' ἐν ἐμοί.* P. *παῖς δ' εἰς ἔμ' ὡς.* Br. c. Piersono. Frustra Cod. lectionem tueri conatur V. D. in Actis Eruditor. an. 1753. p. 277. Nec tamen illa correctio probari potest. Scripsi paucis litteris mutatis: *κεῦθυς ἔκειμαν Ἐν πυρὶ πᾶς, ὁ δέ μ' ὡς Ζεὺς ἐκεραυνοβόλει.* P. 587. nr. 122. *ὡς γὰρ Ὀλύμπου Ζεύς, νίον οἶδεν ὁ παῖς μακρὰ κεραυνοβολεῖν.* — V. 5. *ἱλασσόμεσθ'.* P. *ἱλασόμεσθ'.* Br. V. 6. *κρέσσων.* P. *κρείσσων.* Br.

P. *Nr.* 141. *μελεάγρ.* Br. I. 12. nr. 34. An. I. 1. p. 53. V. 1. *ἃ μὴ θεος.* P. *ἃ μὴ θέμις.* Br. c. Salmasio; quam lectionem olim nescio quomodo in membr. esse scripsi. Si verum est illud, subaudi, *ἐφθέγξατο ἄν*, sive *φθέγξαιτο ἄν.* Similiter p. 592. nr. 151. *εἰ δὲ πόθοισιν οὐκ ἐδάμης, πάντως ἢ θεός, ἢ λίθος εἶ.* V. 2. *ονμεμαθών.* P. *θυμέ.* Br. c. marg. Ap. Voss. et in Act. Erudit. an. 1753. p. 278. Vid. ad p. 578. nr. 66. v. 5. Sequentia interrogative accepit Graefius, ut etiam v. 3. *σοὶ καλὸς οὐκ ἐφάνη Θήρων.* Mihi utraque enuntiatio gravis admirationis significationem habere videtur, ex recentiorum linguarum usu exclamationis signo notandam. V. 3. *ἀλλ' αὐτὸς ὑπέστης.* P. Br. *αὐτὸς* si sincerum est, *solum* significat. Olim suspicabar, *ἀντίος ἔστης.* *αὐτὸν ὑπέστης* V. D. in Ephem. Jen. l. c. p. 412. *αὖτις* Orell. Append. ad Or. Isocr. π. ἀντιδ. p. 400. — *ὑποστὰς* Graef. participium conjungens cum *πτήξεις.* *πτήξας.* Br. In neutro horum verborum a membr. recedere ausim, quum sermo abruptior concitati animi motum non dedeceat. Si quid mutandum, pronior sum in Graefii lectionem. V. 5. *τοίγαρ.* P. Br. *τὸ πρόσθε.* P. *τὴν πρ.* Br. c. Salm. de Niobe cogitans. Scripsi, *τὸν πρόσθε λάλον*, i. e. *ἐμέ.*

Nr. 142. *ὡς ῥιανοῦ.* ut p. 193. nr. 269. *ὡς σαπφοῦς.* Ib. nr. 273. *ὡς νοσσίδος.* Br. I. 481. nr. 6. An. I. 2. p. 324. V. 3. *ἀπεκώκυεν.* P. *ἐπεκώκυεν.* Br. Illud restitui. Dicitur *ἀποκωκύειν*, ut *ἀποκλαίειν*, *ἀποδύρεσθαι*, *ἀποθρηνεῖν*, *ἀποιμώζειν.* Vid. Wesseling. ad Herodot. p. 200. 56. — V. 4. *ὁ φίλερως.* P. *ὦ φίλ' Ἔρως.* Br. cum plurimis apogrr. — *Nr.* 143. *ἄδηλον.* Br. III. 156. nr. 27. An. III. 1. p. 302. Nihil mutavi in obscuro hoc epigr. nisi v. 3. *ἀλλάμ'* in *ἀλλά μ'.* V. 1. *Ἑρμῆς τοξευθεὶς ἐξέσπασε πικρὸν ὀϊστόν.* Salm. *οὐκ ἔσπασε πικρ. ἔφηβον.* Br. V. 2. *ξεῖνε λέλ.* P. Br. *οὐχὶ λέλ.* Salm. Haec alii corrigent et illustrabunt.

Nr. 144. *μελεάγρ.* Br. I. 14. nr. 42. An. I. 1. p. 61. V. 1. *ἀχρεῖα.* P. *ἄγρια.* Br. cum Salmas. In Philostr. Imagg. I. 18. p. 841. *ἄγριον δὲ ὁρᾷ καὶ ὑποκαθειμένον ἔτι.* recte mihi emendasse videor, *ἀχρεῖον δὲ ὁρᾷ.* in Exercitt. crit. Tom. II. pag. 105. Ap. Themist. Or. XXVI. p. 325. A. *ἀλλ' ὅτι ἀνωφελῆ καὶ ἄγη πρὸς ἀρετήν*, fortasse scribendum, *καὶ ἀχρεῖα.* ut p. 308. C. *πρὸς τὰς μάχας ἀχρεῖος.* Similiter p. 329. B. *ἐπωφελῆ καὶ χρειώδη* junctim. — V. 3. *καὶ σέ.* P. *καί σε.* Br. qui hunc versum interrogative accepit.

Nr. 145. *ἄδηλον.* Br. III. 157. nr. 34. An. III. 1. p. 306. Tamquam *Meleagri* edidit Warton. ad Theocr. T. II. p. 201. V. 1. *ἴαχε.* P. *ἴσχετε.* Br. c. Salmasio in Ap. G. R. V. 5. *οἷς τὸ κεν.* P. Br. *ὧν τὸ κεναυχὲς* videtur legendum. V. 6. *ἡδύ τε ἀκαμάτοις.* P. *ἡδὺ καὶ ἀθανάτοις.* Br. c. plurimis apogrr. Scripsi, quod lenissimum: *ἡδύ τε κἀθανάτοις.* V. 7. *εἰς κενὸν ἦμαρ μόχθοις.* P. *εἰς κενὸν ἡμῶν μόχθος.* Br. c. Salm. V. 8. *ἐκκέχυται αἰγιαλοῖς.* P. *πάντων ἐκκέχυται φιλότης.* Theognis v. 110. ubi etiam praecedentia ad nostrum locum faciunt. Ibi v. 108. pro *ἀντιλάβοις* legendum esse *ἄν τι λάβοις*, non omnino persuadet Vir doctissimus ad Longum p. 341. — *Nr.* 146. *ῥιανοῦ.* Br. I. 481. nr. 7. An. I. 2. p. 324. V. 1. *νεβρόν.* Color fortasse ductus ex Theogn. v. 927. V. 3. *ἀμογητοι.* P. *ἀμογητί.* Br. Lectio Cod. depravata ex *ἀμογητεί.* Vid. Lobeck. ad Ajac. p. 402. Callimach. H. in Dian. 25. *ἀλλ' ἀμογητὶ φίλων ἀπεθήκατο κόλπων.*

P. *Nr.* 147. *μελεάγρ.* Br. I. 28. nr. 100. An. I. 1. p. 112. Initio mutilum videbatur Brunkio c. Salm. in Ap. G. R. Poëta Heliodoram exspectat; quae quum diutius moretur, eam de via raptam esse suspicatur. Tandem venit. Hoc argumentum. Sed integrum esse epigr. cum Graefio vix crediderim. V. 1. *ἅρπασται.* P. *ἁρπάσεται.* Br. in

Lectt. ἀμπαῦσαι. Salm. in Ap. G. R. ἐναιχμάσσαι. P. ἐναιχμάσαι. Br. Idem in Lectt. corr. ἐπαιχμάσαι. τίς τόσσον ἀναιχμάσαι (ἂν αἰχμάσαι) ἄγριος εἴη. Salmas. id quod Graefius adoptavit, τόσσον mutato in τόσσος. De αἰχμάσαι vid. Wakef. ad Soph. Trachin. v. 355. p. 228. ed. Erf. Ap. Maxim. π. κατ. v. 544. εἰ δ' ἄρα καὶ δεσμοῖσιν ἀεικέσιν αἰχμάζοιτο. Scr. ὀχμάζοιτο. Satyr. Thyill. Ep. IV. τίς ἐν δεσμοῖσι θοὸν πῦρ Ὤχμασε. — εἶναι. P. εἴη. Br. Graef. Haec crebro permutantur. Ap. Philostrat. Vit. Sophist. II. 10. p. 586. ἐπέῤῥωσε τὸν νεανίαν, εἰπὼν ἐπὶ πᾶσι, κολοσσοῦ μεγάλου σπαράγματα εἴη. scr. εἶναι. Contra ap. Lucian. in Hermot. §. 61. T. IV. p. 81. οὐ μικρὸν εἶναι κακόν. scribendum videtur, ἂν εἴη. V. 2. τόσος. P. τόσον. Br. V. 3. καί τοι. P. Graef. καὶ . . . τίς κτύπος. Br. quod genus aposiopesios vereor, ne a veterum consuetudine abhorreat.

Nr. 148. καλλιμα. Br. I. 462. nr. 7. An. I. 2. p. 259. V. 1. ὅτι μου. P. μοι. Br. c. aliis. V. 3. ἀλγέω τήν. P. κεφαλὴν subaudiendum existimabat Bentlejus; sed vide virum egregium ad L. Bos p. 218. ed. Lips. θήν. Br. Mihi ἀλγέω τοι videtur scribendum; nisi paulo majore mutatione malis: ἀλγέω νὴ Δία πάντοτ' ἔπος τόδε πικρὸν ἀκούων. πάντοτ' et πάντοσ' permutata p. 91. nr. 25. v. 6. — V. 4. φίλε τόν. P. τῶν. Br. c. aliis. παρὰ σου. Br. — *Nr.* 149. τ αὐτ. Br. I. 464. nr. 13. An. I. 2. p. 266. V. 1. ληφθήσει περὶ φεῦγε. P. ληφθήσῃ περί. Br. c. Apogr. Voss. cui correctioni sequentia non accinunt. περίφοιτε. Bentl. Recepi περίφευγε, quod est in Apogr. G. R. Verbum compositum aut pro simplici accipiendum, aut conatum significat: *fac, ut evadas.* V. 2. λώιον. P. Post δεκάτῃ Br. commate distinguit. Schaeferus in not. mst. distinguendum censebat: καὶ Λώον τῇ — τίνι; τῇ δεκάτῃ Ἦλθεν. . . Quod mihi verum videtur. V. 3. ἐρμᾶς. P. ἐρμῆς. Br.

Nr. 150. τ αὐτ. Br. I. 464. nr. 14. An. I. 2. p. 267. V. 2. τώρραμενων αιγαν ου καθημασ ὁ κύκλωψ. P. Ex plurimis conjecturis, quibus corruptissima verba corrigere conati sunt viri doctissimi, maxime arridet emendatio, quam Valkenarius exhibuit ad Callim. Fr. Eleg. p. 82. s. Eldikio debitam: τώραμένῳ, μανίαν (μανιᾶν) οὐκ ἀμαθὴς ὁ Κύκλωψ. Paulo propius tamen ad membr. vestigia scripsi: τῷ 'ρωμένῳ γ' ἀνιᾶν, ὄκκα φίλασ' ὁ Κύκλωψ. *Polyphemus, quo tempore ipse amabat, remedium aerumnarum invenit amantibus.* Vide tamen, an potius scribendum sit τώραμένῳ, ut ap. Theocr. Eid. XXIX. 32.

τώραμένῳ συνερᾷν. Particula γέ, participio subjecta, vi non caret. V. 4. ἢ πάνες πάντων. P. ἢ πανακές. Bentlej. ex Clement. Alex. Strom. V. pag. 687. 15. ubi: ἡ πανακὴς πάντων φαρμάκων σοφία, Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι γράφει. V. 5. τοῦ δοκέω. P. τοῦτο δοκέω. Br. cum Salmas. in Ap. G. R. τῷ (δοκέω) χὰ λιμός. iccirco. Valken. Sed quum haec cum praecedentibus non bene cohaereant, aliquid excidisse existimat. At nihil excidisse apparet, modo τοῦτο legas: *Illud commodum, quod poësis praestat, fames quoque habet.* V. 7. χάκαστάς. P. τάδ' ἕκαστά γ'. Br. c. Salm. Etiam hic versus vario modo tentatus. Id quod dedi, et sensui satisfacit, nec a membr. vestigiis abhorret: ἔσθ' ἁμῖν τάδ' ἀκέσματ' ἀφειδέα. Eodem sensu Ruhnkenius κἀκεστὺς corrigit; quod ob lenitatem mutationis verum dicerem, si vocis ἀκεστὺς aliud extaret exemplum, aut si ἀφειδέα ἔρωτα tam commode jungeretur, quam ἀκέσματα ἀφειδέα. In hoc enim contextu apparet, Callimachum debuisse dicere, *largam* sibi esse ejusmodi remediorum copiam, et facultatis poëticae et famis. — πρὸς τόν. P. ποττόν. Br. V. 8. τουτιπαικειρευ τα. P. τουτὶ ναὶ κείρει σύ. Br. partim ex apographis. Sed atticum τουτὶ alienum. Scripsi itaque mutatione minima: τοῦτ' ἐπικείρει σευ τὰ πτερά. Utitur hoc composito Homer. 'Ιλ. π. 120. — V. 9. τί δεδοίκαμες. P. Etymol. M. p. 152. ed. Lips. ἀττάραγος ... Καλλίμαχος· οὐδὲ τὸν ἀττάραγόν τι δέδοικεν. V. 10. οἴκω. P. οἴκοι. Br. c. Bentl.

Nr. 151. ἄδηλον. Br. III. 156. nr. 29. An. III. 1. p. 303. *Meleagri* esse probabiliter suspicatur Corn. de Pauw. V. 3. ἐσίδών. P. — *Nr.* 152. In membr. cohaeret cum praecedente. Sejunxit Br. III. 156. nr. 30. An. III. 1. p. 304. *Heraclitum* puerum passim celebrant Meleagri epigrammata. V. 1. ἐμοί. P. ἐμός. Br. οὔ τι. P. οὐχί. Br. Illud revocavi. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 111. Herodotea dedit Werfer. in Act. Philol. Monac. T. I. p. 262. s. — *Nr.* 153. ἀσκληπιάδ. Br. I. 213. nr. 11. An. I. 2. p. 30. Epigramma puerile non est. V. 1. τάλαινα. P. τάλαιναν. Br. Lineola, qua ν indicari solet, fortasse describentis effugit aciem. V. 3. μελίχρως. P. μελιχρός. Br. ἀεί. P. αἰεί. Br. V. 4. ἡδείων. P. ἡδίων. Br. Cf. supra nr. 36. v. 3. Theophyl. Epist. LXXXIV. ἐρωτικὸν δάκρυον προσηνές· ἡδονῇ γὰρ τὰ τῆς ἀνίας κεκέρασται, καὶ τέρπουσι λυποῦντες οἱ ἔρωτες.

Nr. 154. μελεάγρ. Br. I. 14. nr. 43. An. I. 1. p. 62. V. 2. χαρίεσσιν. P. χαρίεις ἦν'. Br. cum Wartono. τίν' ἔχω μὴ οὐχὶ φιλεῖν

προφασιν. Graef. P. V. 3. εἰ δ' ἀνιηρός. P. et Br. in Lectt. In textu ἦν dedit. Sensus: si amarus est puer, amaritudo quoque illa dulcedinem habet. — *Nr.* 155. ἄδηλον. Br. III. 158. nr. 35. An. III. 1. p. 307. V. 2. Distinctione mutata hunc quoque versum duobus interlocutoribus tribuii Prior minaci voce interrogat: δεύτερον οὖν φήσεις; alter, nihil turbatus, respondet: δεύτερον. Tum mandata iterat: εἶπεν, ἴθι. reliqua ex sua persona addens. V. 3. ἐκείνου. P. Br. ἐκεῖνον recepi ex apogr. Lips. Verba μένουσί σε cum praecedentibus junxi, et rhythmo suadente, et sensu: μὴ μέλλε· μένουσί σε. Tum prior ille, herus, ut videtur: πρῶτον ἐκεῖνον εὑρήσω, ἥξω. hoc enim ordine haec verba leguntur in membr. non ἥξω χεὑρήσω, ut ap. Br.

Nr. 156. ἄδηλον. Br. III. 157. nr. 31. An. III. 1. p. 304. Fortasse *Meleagri*, inter cujus delicias etiam Diodorus. V. 2. οὐμός. P. ut supra nr. 71. v. 4. — V. 4. εὔδεις αβρὰ γελων δ' ομμ. P. εὔδιος. Br. qui haec cum seqq. jungens, δ' omisit. Distinctionem mutavi. εὔδιον. Salm. Ad Amorem Oppian. Hal. IV. 29. εὐμενέοις, πρηῢς δὲ καὶ εὔδιος ἄμμιν ἱκάνοις. Ap. Philostr. Imagg. I. 11. p. 780. Ζεφύρῳ δὲ χρήσονται πρὸς τὴν ᾠδὴν, ἐλαφρῷ καὶ ἐνοδίῳ. scr. εὐδίῳ. in quod etiam incidit Heyn. in Opusc. Academ. Tom. V. p. 44. V. 6. κυματα. P. Br. quod post κύματα ferri nequit. χείματι emendavi in Anim. Tom. I. 2. p. 142. Sic Huschk. quoque in Anal. cr. p. 164.

V. 7. πάλιν. P. πάλι. Br. — *Nr.* 157. μελεαγρ. Br. I. 11. nr. 29. An. I. 1. p. 50. V. 3. χειμαίνει. P. κυμαίνει. Br. cum Salmas. in Ap. G. R. Eadem est varietas p. 594. nr. 167. βαρύς. P. βαρύ. Br. c. Salm. Sic iterum nr. 167. Utroque loco cum Br. βαρὺ exhibuit Graefius. Codicis lectionem probabat Schaeferus in not. mst.

Nr. 158. τ αὐτ. Br. I. 9. nr. 21. An. I. 1. p. 40. V. 1. πόρεσοί. P. πόρε. Br. V. 3. ἐπὶ ξείνοις. P. ἐπὶ ξείνης. Br. c. Schedis Tryll. P. 312. nr. 661. εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα. P. 613. nr. 27. Φῶκος ἐπὶ ξείνης μὲν ἀπέφθιτο. ubi tamen cum Cod. legendum ἐπὶ ξείνῃ. Euripid. Androm. 136. γνῶθι δ' οὖσ' ἐπὶ ξένης. — V. 6. σύμβολα σωφροσύνης. Br. σύμβολ' ὁμοφροσύνης. Graef. Sed vir doctus in Ephem. Jen. an. 1812. nr. 118. σωφροσύνης tueri conatur, vitium in ξυνῆς esse arbitratus. Et ipse Graefius in not. mst. conjecit: συνετῆς σύμβολα σωφροσύνης. Schaeferus autem in not. mst. ξυνῆς σύμβολα συμφροσύνης. V. 7. ἄναξ ἵλαθι. P. Br. Quum in ἵλαθι media constanter corripiatur, ἵληθι scripsi cum Graefio. V. 8. ἐν σοί,

μοι. P. ἐν σοὶ καί. Br. ἐν σοὶ ἐμοί. Graef. Poeta ap. Stobae. in Eclog. T. I. p. 28. Ζεὺς ὁ καὶ ζωῆς καὶ θανάτου πείρατα νέμων. —

Nr. 159. τ αὐτοῦ. Br. I. 14. nr. 44. An. I. 1. p. 62. V. 1. ἐν σοί. Sic Gregor. Nazianz. de Reb. Suis v. 117. Opp. T. II. p. 33. B. πρυμνήσια σοῖσιν ἀνῆψαν Ἀχράντοις θεομοῖσιν. V. 5. ἦν. P. ἦν. Br.

Nr. 160. ἄδηλον. Br. III. 154. nr. 18. An. III. 1. p. 296. ¶. V. 3. νίκανδρε. In Nicandrum est epigr. Alcaei Messenii p. 573. nr. 70. cujus fortasse etiam hoc est. — βοάς. P. βολάς. Br. cum Piersono. V. 5. καὶ σύ. P. Br. καὶ σέ. marg. Ap. G. R. Male. Durum et inexorabilem fuisse puerum intelligitur ex epigr. initio. Jam Adrasteam poëta rogat et Nemesin, ut superbiam ejus poenis persequantur.

Nr. 161. ἀσκληπιάδ. Br. I. 213. nr. 12. An. I. 2. p. 31. V. 1. ἐπισταιτοσως. P. ἐπίσταται, ὡς. Br. c. Salm. V. 2. ἔσται. P. ἔσθαι. Br. c. Salm. V. 3. ἠδ' ὑπὲρ ὤμων σὺν πετ. P. ἧς ὑπὲρ ὤμων ἐν π. Br. cum Salmas. Nemo facile hunc locum sic persanatum censebit. Suspicabar: εἰ παρὰ κώμῳ Σὺν πετάσῳ. Dorion chlamyde induta et cum petaso, sicut ephebus (vid. Anim. T. I. 1. p. 24.) comissationem agebat cum adolescentibus, puero tum quam puellae similior. Durior tamen sic verborum structura.

Nr. 162. τ αὐτοῦ. Br. I. 212. nr. 6. An. I. 2. p. 24. V. 1. τοξοφόρων ουδάριος. P. τοξοφόρων οὐράγιος. Br. c. Salm. in Ap. G. R. At ὁ τῆς οὐρᾶς ἡγεμὼν non οὐράγιος vocatur, sed οὐραγός. Accentu mutato scripsi cum Reiskio, τοξοφορῶν, οὐδ' ἄριος. quod probat Schneiderus in Lex. gr. T. II. p. 180. Terminationem ειος ob metri commoditatem interdum in ιος transire, constat. V. Boeckh. Not. crit. ad Pindar. p. 551. Ob eandem causam etiam ἄριος dici potuit pro ἄρειος, ut ποθινὸς pro ποθεινός. p. 266. nr. 402. δανίσας pro δανείσας, et alia similiter, de quibus dixi ad p. 90. nr. 14. v. 3. Prima autem in illa voce producitur, ut in Ἄρης haud raro. Sic huic lectioni patrocinari licet. Vehementer tamen suspicor, Asclepiadem scripsisse: οὔπω τοξοφορῶν, οὐδ' ὥριος, ἀλλὰ νεογνὸς . . . V. 2. ὑποτρέφεται. P. ὑποστρέφεται. Apogr. G. R. In marg. γρ. ὑποτρέφεται. Br. ἐπιστρέφεται. quod membr. lectioni longe posthabendum. V. 3. χρυσείην. P. χρύσεον. Br. φιλοκράτεος. P. Φιλοκράτεως. Br. V. 4. ψυχή. P. ψυχῆς. Br. c. Salm. Scripsi ψυχῇ; praeterea etiam καὶ Ἀντιγ. malim. Idem sibi quoque in mentem venisse, mihi scripsit

Graefius. Amor pusillus, dum apud Psychen magistram legere discit, ei non id, quod est in pugillaribus, sed pulchrorum puerorum balbutit nomina et illecebras.

Nr. 163. τ αὐτ. Br. I. 212. nr. 7. An. I. 2. p. 25. V. 1. ἔρωτι καλῷ μίξη καλόν. P. ἔρως τι καλῷ μίξαι καλόν. Salm. quod multum praestat correctioni in marg. Ap. G. R. ἔρως καλὴν μίξιν καλήν. etiam Brunkianae, ἔρως τι καλόν, μίξιν καλῷ. Wyttenbachius suspicabatur: ἔρως τι καλῷ μίξει καλόν. Salmasianam lectionem, ut lenissimam, in textu posui. V. 2. ὁ μητ' ἀνθεῖ μήτε γένοιτ' ἐν ἴσῳ. P. Hoc quomodo de smaragdi cum auro conjunctione dici queat, quam omnes laudant ut elegantissimam (Vid. Lucret. IV. 1119. Anthol. Lat. III. 272. Solini Polyh. c. 20. p. 30. ibique Salm. p. 170. A. B. p. 158. D.), hodie non magis intelligo, quam olim. Suspicabar itaque legendum esse: ὃ μήτ' ἄνθει, μήτε γένει τ' ἐν ἴσῳ. Aurum et smaragdus, quamquam eximie fulgent, non tamen sunt ejusdem coloris, nec generis. Particula τε intendit, ut post γάρ in Od. α. 152. Arat. Diosem. 47. et post εἴπερ. Od. α. 188. 204. V. 3. ἐβένῳ λευκῷ. P. ἔβενον λευκῷ. Br. V. 4. πειθοῦς et φιλίης majoribus initialibus scripsi.

Nr. 164. μελεάγρ. Br. I. 11. nr. 30. An. I. 1. p. 50. V. 4. θνατὸν ὄντως. τό. P. εὔκρατον ὄντως. τᾶς. Ap. G. R. In marg. εὐκράτου. Sic Warton. ὄντως εὔκρατον. Br. ὄντως τὸ θνητὸν Κύπρ. Graef. ubi τὸ θνητὸν οἰνόμελι mihi non valde arridere fateor. Suspicabar: ἀθανάτων ὄντως Κύπριδος οἰνόμελι. *venereum revera mulsum, quali Dii utuntur.* De duplici genitivo, sic ab uno substantivo pendente, vid. ad p. 181. nr. 220. Hermann. ad Viger. p. 899. ed. sec. Fateor tamen me huic conjecturae parum confidere. Desidero epitheton ad Ἄλεξις, quod respondeat epitheto alteri puerorum tributo; tv. c. Ἄλεξις Ἁβρὸς ἐών, ὄντως Κύπριδος οἰνόμελι. — *Nr.* 165. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 31. An. I. c. p. 51. Mutilum videbatur Brunkio. V. 1. ἀντίατο δε. P. ἀντία τοῦδε. Br. V. 4. πλέξειν ἐκ λευκοῦ. P. ἐκ λευκοῦ πλέξαι. Br. qui in marg. Cod. reperiri ait: ἢ γὰρ ἔρωτας Ἐκ λευκοῦ πλέξαι. in quo fallitur, apographorum lectiones cum cod. lectionibus confundens. Illud est ex emendatione Salmasii. ἐκ λευκοῦ πλέξαν, φασί με καὶ μ. Graef. Lenissimum, ni fallor, erit: πλέξαι μ' ἐκ λευκοῦ φασί τε καὶ μέλανος.

Nr. 166. ἀσκληπιάδ. Br. I. 213. nr. 13. An. I. 2. p. 32. V. 1.

λοιπὸν ψυχῆς. Liban. T. IV. p. 167. 14. ἐμοὶ δὲ μικρὸν ἔτι μετῆν ψυχῆς. Ibid. p. 209. 9. καὶ γὰρ τὸ πλέον τῆς ψυχῆς ἀπελήλυθε. — ἔρωτος. P. ἔρωτες. Br. c. Salm. V. 2. θεόν. P. θεῶν. Br. V. 3. ἢ μὴ καὶ τόξοις βάλλετε. P. εἰ καὶ μή, τόξοις μὴ β. Br. cum Salm. εἰ μή, ναὶ τόξοις μὴ β. Pierson. Mihi scribendum videtur: ἢ καὶ μὴ τόξοις ἔτι βάλλετέ μ', ἀλλά. V. 4. ναί. P. καί. Br. ἀνθρακιήν. P. ἀνθρακίην. Br. Vid. ad p. 579. nr. 72. v. 4. — V. 6. ἐξ ὑμέων τούτων εἴτετι. P. εἰ μεῖζον τούτων ἔστ' ἔτι. Br. c. Koenio. Ad sensum optime. In marg. Ap. G. R. corrigitur: ἐξ ὑμέων καὶ τοῦτ' εἰσέτι β. Ipse duabus tribusve litteris immutatis scripsi: ὀξύτερον τούτων εἴ γέ τι, βούλομ' ἔχειν.

Nr. 167. μελεάγρ. Br. I. 14. nr. 45. An. I. 1. p. 63. P. V. 3. χειμαίνει δὲ βαρύς. P. κυμαίνει δὲ βαρύ. Br. Vid. ad nr. 157. — *Nr.* 168. ποσειδίππ. Br. II. 48. nr. 10. An. II. 1. p. 142. V. 1. φερεκάστου. P. φέρ' ἐραστῶν. Br. c. Salm. in Ap. G. R. φιλακρήτου suspicabar olim, quod, quamvis Mimnermi ingenio accommodatum, paulo longius tamen a Cod. ductibus abest. Nunc φιλεράστου reposui, quod etiam magis convenit poëtae, qui *nil sine amore jocisque jucundum* esse censebat. V. Horat. I. Epist. VI. 65. Philet. p. 179. nr. 210. ἡ φιλέραστος Νικιάς. Meleager p. 108. nr. 144. ἡ φιλέραστος Ζηνοφίλα. V. 3. ἐμόν. P. ἐμοῦ. Br. ἕκτον ἑκάστου. P. ἑαυτοῦ. Br. Sincera est Cod. lectio. Junge: ἑκάστου ὅστις ἐρῶν ἔτυχε. V. 4. εἴπας. si sincerum est, explica, *id diserte dicens, indicans.* Sed hoc friget. Malim etiam nunc, τὸν δ' ἕκτον ἑκάστου εἴπαις. quod respondet imperativo εἰπόν v. 5to. V. 8. 9. Sensum esse puto in versibus male depravatis: unum poculum tibi, o Venus, bibam; reliqua autem jam sine numero. In hunc sensum corrigendum existimo: τἄλλα δ', Ἔρωτες, Ὡς νήφοντ' ἀριθμεῖν, οὐχὶ λίην ἄχαρι; aut, quod malim, sine interrogatione: ναίχι λίην ἄχαρι. Brunkio emendandi conatus in hoc disticho male cessit.

Nr. 169. διοσκορίδ. Br. I. 493. nr. 4. An. I. 2. p. 368. V. 1. Θεόδωρε. P. Διόδωρε. Br. et omnia, quae vidi apogrr. ὅσον. P. ὅσον. Br. qui in Lectt. corrigit: ἀλλ' ὅσον εἰπεῖν. *dicis causa.* At lectionem Cod. tuetur Plato p. 222. nr. 100. ὅσον μόνον εἴφ' ὅτι καλὸς Ὦπται. V. 2. ἐξέφυγον. P. οὐκ ἔφυγον. Br. c. Salm. in textu; in Lectt. enim tuetur lectionem Codicis. Haec mihi quoque videtur verissima, licet Vir doctissimus ad Vigerium p. 726. ed. sec. aliter sentiat. Verba

versus 2^di^ gloriantis sunt poëtae, qui se Theodori jugum excussisse putabat. At illis vocibus vix editis, novis se flammis sensit correptum, quibus adhuc laborans, jam novum sibi servitium imminere suspicatur.

Nr. 170. τ αυτ. Br. I. 494. nr. 5. An. I. 2. p. 369. V. 1. σπονδῆι καὶ λιβάνωτε καὶ ο κρητῆρι. P. σπονδῇ καὶ λιβανωτὲ καὶ οἱ κρ. Br. V. 2. τέρματ'. P. Br. In marg. Ap. G. R. ἔρματα i. e. ὑπερείσματα. Male. φιλίης τέρματα dictum, ut πείρατα. Vid. ad p. 593. nr. 158. v. 8. — *Nr.* 171. τ αυτ. Br. I. 494. nr. 6. An. I. 2. p. 370. V. 3. ὀλίγον τίνας. P. ὀλίγων τείνας. Br. ὀλίγον servari posse videtur. — *Nr.* 172. εὐήνου. Br. I. 165. nr. 6. An. I. 1. p. 322. In Plan. p. 486. St. ἄδηλον. V. 1. δυολυτρῶ. P. ἐκ δυ' ὀλέθρων. Br. in textu. In Lectt. ἐκ δύο λυγρῶν. ἐκ δύο λοιπόν. Plan. — *Nr.* 173. φιλοδήμου. Br. II. 83. nr. 1. An. II. 1. p. 211. V. 2. Δημοῖ, ἠ. notandus hiatus, cui medendi ratio non apparet. V. 3. οὐ μὰ σέ. P. οὐ μά σε. Br. V. 4. ἦν εἰπεῖν. P. ἥν. Br. i. e. ὁποτέραν. V. 5. δημάριον. P. δημαρίον. Br. c. Petito. — *Nr.* 174. φρόντον. Br. II. 346. nr. 1. An. II. 3. p. 10. V. 1. κῦρε. P. κῦρε. Br. Versus rhythmus non satis elegans. Vix tamen existimaverim distinguendum esse: μέχρι τίνος πολεμεῖς μ', ὦ φίλτατε; Κῦρε, τί ποιεῖς; V. 3. ποιήσουσιν. Brevem syllabam in caesura non ferens Hermannus ad Orph. p. 768. corrigit: καὶ δέ σε ποιήσουσ' αἱ τρ. Passovius autem in not. mst. καὶ ποιήσουσίν σ' αἱ τρίχες. Vide tamen ad p. 565. nr. 410. vers. 6.

Nr. 175. στρατν. Br. II. 363. nr. 17. An. II. 3. p. 64. V. 1. ἑταίρους. P. ἑταίροις. Br. Illud restitui. V. 8. ἐπ' οὐδὲν ἰδεῖν. Vid. not. ad p. 525. nr. 125. — *Nr.* 176. τ αυτ. Br. l. c. nr. 18. An. l. c. p. 65. — *Nr.* 177. τ αυτ. Br. l. c. nr. 19. An. l. c. p. 66. V. 5. εἰ δέ με. P. εἰ δ' ἐμέ. Br. — *Nr.* 178. τ αυτ. Br. II. 364. nr. 20. An. II. 3. p. 67. V. 3. ὅτε νυκτὶ λαχνοῦται. Ex commemoratione solis occidui nata lectio, quam non vereor, ne quis tueri conetur loco Philostrati Imagg. II. 30. p. 808. de juvene Pelope, qui adstabat sinistro humero nudato: ὡς μὴ κρύπτοιτο αὐτοῦ ἡ αὐγή· νὺξ τε γὰρ (fortasse τἄλλα) ἐπέχει, καὶ λαμπρύνεται τῷ ὤμῳ τὸ μειράκιον, ὅσα ἡ νὺξ τῷ ἑσπέρῳ. Ap. Stratonem Br. tentabat, ὅτε νυκτὶ σκοτοῦται,

metro reclamante, aut μῆλα λαχνοῦται c. Salmasio. Hoc probabilius, sed nimis abhorret a vestigiis membranarum. Nondum poenitet conjecisse: τοὔνεκ' ἐγὼ φλέγομαι καὶ νῦν, ὅτε οἱ πτίλα χνοῦς τε. Dionys. Halic. T. VI. p. 1114. οὐ γάρ δή τοι πλάσται μὲν καὶ γραφεῖς ἐν ὕλῃ φθαρτῇ χαίροντες πονεῖν (Vulg. χείροντες πόνους), ὥστε καὶ φλέβια, καὶ π τ ί λ α, καὶ χ ν ο ῦ ς εἰς ἄκρον ἐξεργάζεσθαι. Sunt autem τὰ πτίλα, *plumae*, πτερὰ ἁπαλά. Hesych. Sophocl. ap. Clem. Alex. pag. 716. 8. οὐ χρυσόμορφος, οὐκ ἐπημφιεσμένος Πτίλον κύκνειον. Aelian. H. An. III. 24. νεόττια τῶν πτίλων γυμνά. Ib. XII. 4. ἀναφύουσι πτίλα νεαρὰ καὶ ὡραῖα οἱ ἱέρακες. Etiam de *pennis* usurpatur. Themist. Or. XXIV. p. 306. B. καθάπερ τῷ κολοιῷ περιτίθησιν ὁ μῦθος τὰ πτίλα . . . ἀλλότριον αὐτοῦ περιεργαζόμενος κόσμον. De *alis* quoque. Lycophr. v. 25. λευκὰ πτίλα. Philostrat. in poëmatio edito a Boisson. ad Vit. Marin. p. 70. μὴ τάνυε τὰ πτίλα. Eugenian. ap. Bandin. in Cat. Msc. gr. T. I. p. 24. Ἠοῦς . . . διαδραμούσης Πηγάσου κραιπνοῖς πτίλοις. Jam, ut πτερὸν de barba dicitur ap. Lucian. T. III. p. 256. de cinaedo: περιτετιλμένον τοῦ πώγωνος τὰ πτερά. sic etiam πτίλον. Ad *pueros laeves* pertinere videtur glossa Hesychii: ἀπτίλους, λείους. Vulgo: ἀπτείλας, λείας. Horat. IV. Od. X. 2. *insperata tuae quum veniet p l u m a superbiae.* ubi summus Bentlejus: „*Pluma*, ajunt Scholiastae, est *prima barba*, *barba incipiens*; quos sequuntur Lambinus, Cruquius, Torrentius. At nemo „quisquam poetarum translatione hac usus est, ut *barbam* vocaret „*plumam*.“ Recte ibi Mitscherlichius Graecorum πτίλα comparavit.

Nr. 179. τ αὐτ. Br. II. 364. nr. 21. An. II. 3. p. 69. V. 1. Scr. Ὤμοσά σοι. V. 3. δυσάπιστος. P. δύσπιστος. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Cod. lectionem unice probat Schaefer. ad Dion. Hal. de Comp. Verb. pag. 89. *anima contumacissima et minime morigera.* V. 4. στέξετ' ἄγ. P. στέξαι τάγ. Br. V. 5. κεῖνος δέ. P. κεῖνός γε. Br. c. Salm. — *Nr.* 180. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 22. An. l. c. p. 70. V. 3. ἐμόν. P. et plurima apogrr. ἐμοῦ. Br.

P. *Nr.* 181. τ αὐτ. Br. II. 364. nr. 23. An. II. 3. p. 71. — *Nr.* 182. τ αὐτοῦ. Br. l. c. nr. 24. An. l. c. p. 72. V. 4. μὲν ὁ' ἀλλ'. P. μὲν ἀλλ'. Br. Julian. Aegypt. p. 481. nr. 771. ὀψὲ μέν, ἀλλ' εὗρεν πίστιν. P. 257. nr. 349. ὀψὲ μέν, ἀλλ' ἔθανον. Vid. Wyttenbach. Bibl. crit. III. 2. p. 40. — *Nr.* 183. τ αὐτοῦ. Br. l. c. nr. 25.

An. l. c. V. 1. εἴ με λάβροισι χείλεσι μὴ φιλέοις. P. Quaedam apogrr. χείλεσιν ἢ φιλέοις. unde fluxit lectio Br. χείλεσιν, οὐ φιλέεις. quam etiam in Apogr. G. R. reperi. Bene habet membr. lectio, modo φιλέεις corrigas. V. 4. τὸ κηρόχυτον. P. τι κηρόχ. Br. Articulus bene habet: *cerea illa, quam nosti, imago.*

Nr. 184. Sine lemmate. Br. II. 365. nr. 26. An. II. 3. p. 74. V. 3. φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα. Ex Homer. Ἰλ. φ. 262. quem locum respexit Liban. T. IV. p. 1078. 5. πηγὴ κατὰ μέσον ἀνέβλυζε, ῥεῦμα φέρουσα τοῦ κινοῦντος ὀξύτερον. ubi Schol. in marg. Morell. male subaudit πνεύματος. — *Nr.* 185. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 27. An. l. c. p. 74. V. 2. παῖδας. P. προσαφειέμεθα. P. προσαφικόμεθα. Br. cum Salm. — *Nr.* 186. τ αὐτ. Br. II. 365. nr. 28. An. II. 3. p. 75. V. 1. ὀφρύα. In marg. Ap. G. R. ὀσφύα pro ὀσφύν. Forma ὀφρύα occurrit ap. Oppian. Cyn. IV. 405. Quint. Smyrn. IV. 361. Vid. ad p. 393. nr. 227. V. 2. μὴ δέ. P. V. 4. πυριχήν. P. πυρίχην. Br. Vulgo πυῤῥίχη. Notabilis syncope, similis formae χερόνησος ap. Apoll. Rhod. I. 925. V. 5. post ἔσχατον distinguens Br. verba ἀλλὰ μέγιστον cum sequentibus junxit. Quod ob καὶ τότε fieri posse non videtur. Vide an fuerit: καλὸν οὐ φατόν, ἀλλὰ μέγιστον. V. 6. τί σπάνις. P. non τίς σπάνις, ut Br. existimabat.

Nr. 187. τ αὐτ. Br. II. 366. nr. 29. An. II. 3. p. 76. V. 2. μὴ δέ. P. V. 4. ὀγκοτάτην. Marg. Cod. Lips. ὀξυτάτην. perperam. Illam superlativi formam Schneiderus excitavit in Lex. Gr. comparans ὀγκοτέρα ap. Aristotel. Problem. 38, 3. — V. 5. ἀμφοτέρους, φθόγγους sc. Agitur de τάσει pueri ἰσχνοτάτῃ, et de τάσει ipsius magistri, quae ὀγκοτάτη. Sic evanescunt difficultates, quibus olim hoc epigr. premi existimabam. — *Nr.* 188. τ αὐτ. Br. II. 366. nr. 30. An. II. 3. p. 78. V. 2. φίλει με λαβών. Verba sic collocata malim: καὶ σὺ λαβών με φίλει.

P. *Nr.* 189. Br. II. 366. nr. 31. An. II. 3. p. 78. — *Nr.* 190. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 32. An. l. c. p. 79. V. 1. ὁ γράψας σε. P. σε om. Br. — *Nr.* 191. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 33. An. l. c. V. 1. οὐδ' ὄναρ. P. οὐκ ὄναρ. Br. Ne *minimum* quidem *barbae vestigium* fuisse significatur. V. 2. πῶς ἀνέβη. P. Br. τὸ δαιμόνιον est *fortuna*, h. l. *calamitas*. cum qua significatione ἀνέβη non bene conspirat. Suspicabar:

πῶς σ' ἄρ' ἔβη τοῦτο τὸ δαιμόνιον; Eurip. Hipp. v. 1371. καὶ νῦν ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει. Sed lenius Schaeferus in not. mst. πῶς συνέβη τοῦτο τὸ δ. Saepe sic συν in αν abiit. Vid. Append. ad Soph. Antig. p. 156. ed. Erfurd. min.

Nr. 192. τ αὐτ. Br. II. 367. nr. 34. An. II. 3. p. 80. V. 4. σαρκὶ λιπαινομένη. P. ἄρτι λιπαινομένη, aut λιπαινομένων corr. Corn. de Pauw in not. mst. probabiliter. Cf. Theocr. Eid. II. 79. 80. — V. 5. ἀκαλλόπιστος. P. γοητής. P. γοητίς. Br. c. Salm. Quum γοητης non a verbo descendat, sed a substantivo γόη, rectius scribitur γοήτης, et γοῆτις. Caeterum hanc formam alibi non reperi. — *Nr.* 193. τ αὐτοῦ. Br. l. c. nr. 35. An. l. c. p. 82. V. 1. οὐδὲ σμυρναῖαι νεμέσεις ὅτι σοί τι λέγουσιν 'Α. νοεῖς. P. οὐ σοι σμ. νεμ. οὐ σοί γε λέγουσιν 'Αρ. νόει. Br. c. Salm. In Lectt. autem Cod. lectionem restituendam existimat, hoc sensu: οὐδὲ νοεῖς 'Α. ὅτι σμυρναῖαι νεμέσεις σοί τι λέγουσιν; quod a Stratonis facilitate et elegantia longe abhorret. Scripsi: ὅ τι σῖγα λέγουσιν. Sic ap. Lucian. Hermotim. §. 80. T. IV. p. 107. τι οἱ γε. Graevius correxit, τί σιγᾷς; cui correctioni Gesnerus frustra obloquitur. Ibi tamen praeterea, orationis nectendae causa, legendum videtur: τί σιγᾷς, ὦ 'Ερμότιμε; εἰ θέλεις, διηγήσομαι. . . De σῖγα λέγειν, quin bene dictum sit, dubitare noli. Jo. Chrysost. T. III. p. 383. E. σιγῶν ἐντεῦθεν ἀφίησι φωνήν, ἅπασι παραινῶν, μὴ ποιῆτε τοιαῦτα, ἵνα μὴ πάθητε τοιαῦτα. quae cum similibus laudat Valken. ad N. T. p. 527. Meleager p. 587. nr. 122. σιγῶν ὄμμασι τερπνὰ λαλεῖ. Id. p. 577. nr. 63. σιγῶν 'Ηράκλειτος ἐν ὄμμασι τοῦτ' ἔπος αὐδᾷ.

Nr. 194. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 367. nr. 36. An. II. 3. p. 83. V. 2. ἥρπαζεν. P. Br. in textu. In Lectt. ἥρπαζε corrigit idem. At saepenumero in his epigrammatis debilis positio littera paragogica roboratur. V. 4. διηκονίας. P. διακονίας. Br. quem cf. ad Aristoph. Plut. 1170. T. I. p. 289. V. 5. ναὶ μὰ σέ. P. ναὶ μά σε. Br. — ἂν ἐσαθρ. P. ἦν. Br. — *Nr.* 195. τ αὐτ. Br. II. 367. nr. 37. An. II. 3. p. 85. V. 5. εὐγενέτας. P. εὐγενέας. Br. ἀλκᾶς οἱ. σπάνις εὐγενέταις. Euripid. Androm. v. 772. et alibi.

P. *Nr.* 196. τ αὐτ. Br. II. 368. nr. 38. An. II. 3. p. 85. — *Nr.* 197. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 39. An. l. c. p. 86. V. 3. πρῶτός που

ἐπ' ἀνδήροισιν. P. Br. κήποισιν ἐπ' εὐύδροισιν. Salmas. corrigebat temere. Cf. Schneider. Peric. cr. p. 75. ὁραθεὶς. P. ὁρασθεὶς. Br. qui in Lectt. ὁραθεὶς corrigit. — *Nr.* 198. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 40. An. l. c. V. 1. προστάσσω. P. προτάσσω. Br. Salm. — *Nr.* 199. Br. l. c. nr. 41. An. l. c. p. 87. V. 3. χὼς λύχνος. P. χῶ. Br. V. 4. πολλάκις. P. πολλάκι. Br. V. 6. τὸν ὑδροχόον. Ganymedem. Vid. T. Hemsterh. ad Lucian. T. II. p. 258.

Nr. 200. τ αὐτ. Br. II. 369. nr. 42. An. II. 3. p. 87. V. 2. ἐκ χειρὸς. P. ἐκ χερὸς. Br. — *Nr.* 201. sine auctoris nomine. Br. l. c. nr. 43. An. l. c. p. 88. — *Nr.* 202. Nec huic epigrammati nomen adscriptum. Br. l. c. nr. 44. An. l. c. p. 89. V. 1. ἄγαγέν δέ με. P. ἄγαγέν με. Br. V. 3. ῥίμφα δ' ἀπό. Fortasse, majore distinctione in fine v. 2[di] deleta, scribendum: ῥίμφ' ἴδ' ἀπὸ Σμ. verbis cum ἄγαγε conjunctis. V. 5. ἔδραμεν ἄν μου. P. ἔδραμον· ἤ μου. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Codicis lectionem restitui, distinctione mutata: *si Zetes et Calais mecum currendo certassent, post me remansissent.* Alexis ap. Athen. L. VI. p. 244. E. ἐμοὶ παρασιτεῖν κρεῖττον ἦν τῷ Πηγάσῳ, Ἢ τοῖς Βορεάδαις, ἢ εἴ τι θᾶττον ἔτι τρέχει. Cf. Additam. An. in Athen. p. 150. Theogn. 535. ὠκύτερος δ' εἴησθα πόδας ταχιῶν Ἁρπυιῶν, Καὶ παίδων Βορέω, τῶν ἄφαρ εἰσὶ πόδες. Tyrtaeus Eleg. III. 4. εἰ . . . νικῴη θέων Θρηΐκιον Βορέην. — V. 4. ὕστερον εἰ ζητεῖς P. ὕστερος ἢ Ζήτης. Br. qua lectione hujus distichi elegantia prorsu corrumpitur.

¶. *Nr.* 203. τ αὐτ. Br. II. 369. nr. 45. An. II. 3. p. 90. V. 1. exhibui lectionem Cod. in quam Br. c. Salmas. grassatus exhibuit: οὐκ ἐθέλων φιλέεις με, φιλῶ σ' ἐγώ. V. 2. ἀπάγω. P. ἐπάγω. Br. c. Salm *Appropinquandi, accedendi* sensu, quo usitatius ἐπάγεσθαι. Activum in locutione ἐπάγειν τοῖς πολεμίοις et similibus passim occurrit ap. Polybium, Herodianum et alios. — *Nr.* 204. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 46. An. l. c. p. 90. V. 1. χαλκείων. P. χαλκείων. Br. V. 3. σῦκα μύκαισιν. P. σῦκα μύκησιν. Br. — *Nr.* 205. τ αὐτοῦ. Br. II. 370. nr. 47. An. II. 3. p. 92. V. 1. ἁπαλὸς ὅλως. P. sed litteris appositis error emendatus. V. 3. ἀφυλάκτοις. P. ἀφύλακτοι. Br. c. Salm. in Apogr. G. R. ubi praeterea in marg. corrigitur: νῦν δ' ἀφύλακτος ὄμφαξ, ἣν δ'. — *Nr.* 206. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 48. An. l. c. Mutilum ab initio esse censet Br. At si prima verba haberemus emendata, nihil

fortasse deesse videretur. V. 1. ἦν τούτῳ φωνῆισ. P. ἦν τοῦτο φρονέῃς. marg. apogr. Lips. ἦν που τι φρονέῃ. marg. Apogr. G. R. Lusus est, ut in Luciani Asino, verbis de palaestra puerili ad Veneris palaestram translatis. Prima verba fortasse sic corrigas: ἦν τοῦτ', ὦ φίλ', ὀκνῇς. — V. 5. ὄχλει. P. ὄχλει. Br. in textu ex conj. Salm. quam in Lectt. damnans, ὀχλοῦ corrigit, i. e. κινοῦ, ceve.

Nr. 207. ⌣τ αὐ⌣τ. Br. II. 370. nr. 49. An. II. 3. p. 94. V. 1. σαῦραν. P. Br. σαύραν scripsi. Vid. ad p. 569. nr. 3. v. 5. — V. 5. ἀναδυομένην. Respicitur ad Venerem Ἀναδυομένην· quare majore initiali scripsi. V. 3. ταύτης. P. ταύτην. Br. τότ' ἐν. P. ποτ' ἐν. Br. Cod. lectionem revocavi: *tunc in illo dearum certamine*. V. 4. ταύτῃ προκατέκρινε. P. ταύτης οὐ προέκρινε. Br. ex emendatione Salm. In προκατέκρινε cave quid mutes; prima enim propter vocabuli longitudinem producitur; fortasse etiam ταύτῃ Codicis tuearis analogiâ aliorum quorundam compositorum cum praepos. πρό, quae dativum adsciscunt; malim tamen ταύτης cum Salmasio: *tres illas deas huic posthabuisset*. Interrogandi signum in editione nostra permutandum cum puncto. Ut autem in προκρίνειν praepositio interdum abundare videtur, (οὐχ ἁπλῶς δέ, ἀλλ' ἐπὶ συγκρίσεως ἢ ὑπερθέσεως, ut prudenter monuit cl. Coray ad Isocr. T. II. p. 31.), sic etiam in προκατακρίνειν.

Nr. 208. ⌣τ αὐ⌣τ. Br. II. 370. nr. 50. An. II. 3. p. 94. V. 2. ἀναθλίβει. P. ἀναθλίψει. Br. ob sequentia futura. Sed vid. ad p. 122. nr. 228. ad pag. 237. nr. 205. v. 4. — *Nr.* 209. ⌣τ αὐ⌣τ. Br. l. c. p. 371. nr. 51. An. II. 3. p. 96. V. 2. μὴ δείσησ. P. μὴ δείσῃς. plurima apogrr. μηδ' εἴπῃς. Br. verissime. ¶. V. 3. πορνικὰ φιλήματα. P. προὔνεικα λαλήματα. Br. cum Salm. quae correctio in plura apographa transiit. In marg. Apogr. Lips. πορνικὰ κεῖνα tentatur, quod lectioni Salmasii non praeferendum. Vid. Interpp. Hesychii in προύνικοι. T. II. p. 1060. Salmas. ad Scriptt. Hist. Aug. T. I. p. 146. — πρὸ ἔργων. P. πρὸς ἔργῳ. marg. Ap. Lips. De hiatu nihil timendum. Vid. ad p. 310. nr. 650. V. 4. φίλημα. Aut hoc vocabulum, aut versu praecedente φιλήματα depravatum. θίγημα scribendum, aut θιγήματα. Hoc malim. κνίσμα et φίλημα jungit Aelian. H. An. I. 2. pag. 7. Xenoph. Ephes. III. 2. p. 54. καὶ τὰ πρῶτά γε τοῦ ἔρωτος ὁδοιπορεῖ φιλήματα, καὶ ψαύσματα, καὶ πολλὰ παρ' ἐμοῦ δάκρυα.

Nr. 210. τ αὐτ. Br. II. 370. nr. 52. An. II. 3. p. 97. Cf. Ausonii epigr. nr. CXIX. V. 3. εἷς μέσος γὰρ ὑπουργεῖ. P. ὃς μὲν ὑπουργεῖ. Br. Scripsi: ὃς γάρ. i. e. οὗτος. ut nr. 211. v. 5. Facile pronomen excidere potuit post μέσος. Hoc igitur ob correctionis lenitatem et ob rhythmum bucolicum praetuli conjecturae Schaeferi Meletem. p. 76. καὶ μὴν οὐ ψεῦδος· δυοῖν εἷς μέσσος γὰρ ὑπουργεῖ. — *Nr.* 211. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 53. An. l. c. p. 97. V. 2. αἰδέισαι. P. ἂν δείσαις. Br. c. Salm. in Ap. G. R. V. 6. μὴ δέ. P. V. 8. Scribe κοὐκ, ut est in Cod. quod me fugisse piget. Vid. ad pag. 565. nr. 408. v. 4. — *Nr.* 212. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 54. An. l. c. p. 99. V. 2. εἶπον. P. Br. in textu; in Lectt. εἰπόν. — μὴ δ' ὀδύναι. P. μή σ' ὀδυνῶ. Br. in textu; in Lectt. μηδ' ὀδυνῶ. *dic aperte, ne doleas, quid vis?* Sic Salmas. in Ap. G. R. V. 3. τὴν χεῖρά μοι. P. χέρα. Br. V. 5. φιλίης. P. φιλίαι. Br.

Nr. 213. τ αὐτ. Br. II. 572. nr. 55. An. II. 3. pag. 100. V. 1. τὴν ὀσφύα. Vid. ad p. 597. nr. 186. — *Nr.* 214. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 56. An. l. c. p. 101. — *Nr.* 215. sine auctoris nomine. Br. l. c. nr. 57. An. l. c. p. 101. V. 2. κύρις. nihil videtur diversum a Κῦρις, nr. 206. et 213. In marg. Ap. G. R. Κῦρι corrigitur. Sed in hoc nomine posterior syllaba corripitur. — *Nr.* 216. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 58. An. l. c. p. 101. V. 1. κεύτονος. P. καὶ εὔτονος. Br. c. plurimis Apogrr. V. 2. ὅλον. P. ὅλως. Br. c. aliis. Brevis syllaba si non ferenda est in caesura, scribe: ἡνίκα δ' ἐχθὲς ἔην. Sic etiam Passovius in not. mst. Friedemann. de Med. Pent. Syll. pag. 310. μηδὲν ὅλως corrigit.

Nr. 217. τ αὐτ. Br. II. 572. nr. 59. An. II. 3. p. 102. V. 1. ἐπὶ στρατιῆς. P. στρατιήν. Br. c. marg. Ap. G. R. Vid. ad p. 185. nr. 237. v. 5. — V. 2. οὕτως. P. οὗτος. Br. ὁρῶ. P. ὅρα. Br. c. Salm. Junxi, οὗτος, ὅρα. ut ap. Aristoph. Plut. v. 439. οὗτος, τί δρᾷς; Pherecrates Comicus ap. Harpocr. V. Κολωνίτας. Οὗτος, πόθεν ἥκεις σύ; Κολωνόν; Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 460. — P. V. 5. μακάριστος. P. ὀστισποτε. Ib. ὅτις ποτέ. Br. qui haec verba junxit cum ἐρχόμενος. Cum praecedentibus potius nectenda. Sic p. 606. nr. 249. ἦρ' ἐπὶ σοὺς μελίπαιδας, ὅποι ποτέ, δράπετι, σίμβλους. De ὅστις et ὅτις vid. supra p. 485. nr. 802. — V. 6. τοίω . . πατρόκλω. P.

Nr. 218. τ αὐτοῦ. Br. II. 373. nr. 60. An. II. 3. p. 103. V. 2. *ταῦτα σύ.* P. *τοῦτο σύ.* Br. Saepe *ταῦτα* ad unam rem refertur. Vid. ad p. 208. nr. 5. v. 4. — *Nr.* 219. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 61. An. l. c. V. 1. verba, *καὶ μισθοὺς αἰτεῖτε, διδάσκαλοι,* admirantis sunt. Fortasse tamen interrogandi signum addendum cum Schaefero. V. 2. *τί γὰρ τὸ βλέπειν παιδία; μικρὸν ἴσως;* Br. Vitiosam distinctionem mutavi. V. 4. *χρυσῶν.* quaedam apogrr. *χρυσίων.* P. 92. nr. 31. *οὐ χρυσός, χρυσοῦς δ' ἦλθε φέρων ἑκατόν.* Cf. p. 605. nr. 239. Pollux IX. 59. p. 1024. *εἰ μὲν χρυσοῦς εἴποις, προσυπακούεται ὁ στατήρ.* V. 6. *τί θέλει.* Vid. ad p. 575. nr. 43. v. 2.

Nr. 220. τ αὐτ. Br. II. 373. nr. 62. An. II. 3. p. 104. — *Nr.* 221. Br. l. c. nr. 63. An. l. c. V. 3. *στῖχε.* P. *μή* (με) *δεθείῃς.* P. *μηδὲ μεθείης.* Br. cum Salm. — V. 5. *φείδεο.* Nonn. Dion. XIII. p. 364. 4. *σοφὸν ὄρνιν ἐπέγραφε .... φειδομένοις ὀνύχεσσιν ἐλαφρίζοντα γυναῖκα.* — *Nr.* 222. sine auctoris nomine. Br. II. 374. nr. 64. An. l. c. V. 3. *τῇ χειρί.* P. *τῇ χερί.* Br. *κώκους* an *κόκκους* ambiguum in P. V. 5. *ὅς δέ.* P. non *ὡς δέ,* quod existimabat Br. Vid. supra ad nr. 210. v. 3. *ποσίν.* P. *ποσσίν.* Br. V. 6. *ἐμπλέξας.* P. *ἀμπλέξας.* Br. Orph. Argon. 1095. *πήχεας ἀμπλέξαντες.* — *χειρί.* P. *χερί.* Br. V. 7. *ἀπάλαιστος.* P. non *ἀπάλαιστρος,* ut Br. putat. Vid. ad p. 119. nr. 214. — V. 8. *φησί.* P. *φημί.* Br. frustra. Iis, quae in Animadverss. monui de pleonasmo verborum *φησί, εἶπε,* et similium, adde Lobeck. ad Soph. Aj. p. 335. et Heindorf. ad Platon. IV. p. 96.

P. *Nr.* 223. τ αὐτ. Br. II. 374. nr. 65. An. II. 3. p. 106. — *Nr.* 224. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 66. An. l. c. p. 107. V. 1. *ἀπὸ πρώτης.* Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 42. V. 3. *ἐν σοί.* P. *ἔν σοι.* Br. V. 4. *κύρια.* P. *καίρια.* Br. — V. 5. *ἀφύλακτα.* Suspicabar: *εἰ δ' ἀσύναπτα μίμνετον ἀλλήλων. sejuncta a se invicem;* quod verbo *ἁρμοσθέντα* respondet. Sed vulgata fortasse non sollicitanda. Amor et Pulchritudo, alati ambo, conjuncti et compositi sese invicem observant atque custodiunt. Quae custodia nisi adsit, celeriter aufugiunt. — *ἀλλήλων.* Br. conjunxit cum *ᾤχετο;* manifestum est, genitivum ab *ἀφύλακτα* pendere. — *Nr.* 225. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 67. An. l. c. p. 108. V. 3. *καρπυδόχου μητέρος.* P. *δημήτερος.* Br. cum apographis.

Nr. 226. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 68. An. l. c. p. 109. V. 1. μυδαλόεντα. P. μυδαλίοντα. Br. Novimus μυδαλέος, μυδαλέον, non autem μυδαλέων. Μυδαλόεις dicitur et μυδαλέος, ut ὑαλόεις et ὑαλέος. μυδόεις occurrit ap. Nicandr. Ther. 362. V. 2. ἄγρυπον. P. V. 3. ἦ με κατουν. P. ἤ με πόθος. Br. Verum esse, ἤ με κατ' οὖν ἐδάμασσε, docuit Vir praestantissimus ad Longum p. 417. Cf. Koen. ad Greg. Cor. pag. 447. ed. Lips. Epicharm. ap. Athen. L. VII. pag. 277. F. γλυκὺν ἐπ' ὢν ἐπίομες οἶνον. Plato. Phaedo. p. 71. D. ἐξ οὖν τοῦ ζῶντος τί τὸ γιγνόμενον; — V. 4. ἐσιδιην ἔφεσον. P. εἰς ἰδίην ἔφυγεν. Br. Nihil mutavi, nisi ἐς in εἰς, et distinctionem in fine versus positam delevi. V. 5. Θεόδωρος. P. Διόδωρος. Br. ut p. 595. nr. 169. Theodorum puerum Strato iterum commemorat p. 605. nr. 247. — V. 6. κοίτας. P. κοῖτας. Br. De accusativo primae declinationis interdum correpto, nec solum ap. Dorienses, dixi ad p. 89. nr. 13. v. 6. Evitare hoc poterat Strato scribens: κοίτας μουνολεχεῖς οὐκέτ' ἀνεξόμεθα.

Nr. 227. τ αὐτ. Br. II. 375. nr. 69. An. II. 5. p. 110. — *Nr.* 228. nomine auctoris non adscripto. Br. l. c. nr. 70. An. l. c. p. 111. V. 2. φέρε. P. φέρει. Br. V. 3. παρήλικα καί. P. καὶ om. Br. — *Nr.* 229. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 71. An. l. c. nr. 112. V. 2. ὑστερόνουν. P. ὑστερόπουν. Br. c. Salm. Orpheus Argon. v. 1167. ἐπεί νύ οἱ αἰὲν Ἐριννὺς ... ὑστερόπους ἕπεται. Alio sensu Aristoph. Lysistr. 326. μῶν ὑστερόπους βοηθῶ; — V. 5. ἐλήλυθε. P. ἐπήλυθε. Br. c. Toupio, sine causa idonea.

?. *Nr.* 230. καλλιμα. Br. I. 463. nr. 8. An. I. 2. p. 260. V. 1. ἐμ' ὀχθεῖ. P. ἔμ' ἔχθει. Br. c. Bentl. Sic est etiam in Apogr. Voss. V. 3. ναίχι. P. Br. ναιχὶ editur in Soph. Oed. Tyr. 676. idque ad analogiam adverbii οὐχὶ et aliorum. Veteres tamen Grammatici in ναίχι conspirant. Vid. Etymol. M. in νόσφι p. 550. ed. Lips. Stephan. in Append. ad Scr. de Dial. Attic. p. 227. s. Ap. Suidam T. II. p. 602. etiam ναῖχι editum. V. 4. καὶ ἁ ποθ' ἠράσθης. P. καὶ σύ ποτ' ἠράσθης. Br. c. editt. Theocr. Eid. VIII. 59. ὦ πάτερ, ὦ Ζεῦ, οὐ μόνος ἠράσθην, καὶ σὺ γυναικοφίλας. — *Nr.* 231. στράτων. Br. II. 376. nr. 72. An. II. 3. p. 113. V. 3. εὔφρονα. P. ἄφρονα. Br. Causam mutationis satis gravem non videbam. V. 4. πατρὸς θανάτου.

P. ἀθανάτου. Br. — *Nr.* 232. σκυθίν. Br. II. 104. nr. 2. An. II. 1. p. 276. V. 2. ἐντέτασ' αἰδὼς ἄν. P. ἐντέτασαι δ' ὡς ἄν. Br. c. apogrr. V. 3. ὅτε νεμεσ. P. Br. μοι interposuit. — *Nr.* 233. φρόντων. Br. II. 346. nr. 2. An. II. 3. p. 11. Vocabula in hoc epigrammate litteris sejunctioribus excusa, tituli sunt fabularum Menandri.

Nr. 234. στράτων. Br. II. 376. nr. 73. An. II. 3. p. 114. In Plan. p. 472. *Meleagro* inscribitur. V. 1. γίγνωσκ' ὅτι. P. γίγνωσχ'. Br. c. Plan. — V. 2. ἐῤῥίφη. P. ἐρίφη. Pl. Br. V. 4. ὁμῆ φθ. P. ὁμοῦ. Pl. Br. Scripsi ὁμῇ. Vid. Albert. ad Hesych. in ὁμᾶ. Bentl. ad Callim. Fr. 293. — ἐξεμάρανε. P. Br. ἐξεμάραν' ὁ χρ. Pl. Vid. ad p. 589. nr. 132. v. 5. — *Nr.* 235. τ αὐτ. Br. II. 376. nr. 74. An. II. 3. p. 114, — *Nr.* 236. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 75. An. l. c. p. 115. V. 3. φάτνῃ ῥόδα. P. Br. in Lectt. corrigit, φάτνῃ ἔπι. Parum probabiliter; quamvis merito quis miretur rosas in praesepi servatas, cane custode apposito. Quanto aptius Lucian. in Timon. §. 14. καθάπερ τὴν ἐν τῇ φάτνῃ κύνα, μήτε αὐτὴν ἐσθίουσαν τῶν κριθῶν, μήτε τῷ ἵππῳ πεινῶντι ἐπιτρέπουσαν. Cf. eund. Adv. Indoct. §. 30. — *Nr.* 237. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 76. An. l. c. p. 115. V. 5. οὐδέ με. P. οὐδ' ἐμέ. Br.

Nr. 238. sine auctoris nomine. Br. II. 377. nr. 77. An. II. 3. p. 116. V. 3. δὲ οἱ αὐτοί. P. δ' ἄρ' οἱ αὐτοί, malim ad hiatum tollendum. V. 6. ἵσταται ὁ πρ. P. ἀντίον Br. tacite in textu posuit, sensu reclamante. Junge: ὁ ἄλλοτε προδιδοὺς (ille qui se priorem ineundum praebuit) ἵσταται ἄλλοτε πάλιν ὄπισθε, idem mox init alterum. V. 7. ἐστι. P. Br.

Nr. 239. τ αὐτ. Br. II. 377. nr. 78. An. II. 3. p. 117. V. 1. δώσω καὶ εἴκοσι δ' ἀντία ἕξεις. P. et sic Plan. nisi quod ibi αὐτίκα legitur. δέκα δέξο καὶ εἴκοσιν· ἀντία δ' ἕξεις. Br. V. 2. χρυσοῦς. P. χρυσός. Br. c. Plan. ubi sic distinguitur: ἀρκεῖ σοι χρυσός; Brunkius interrogandi notam sustulit, de brevi securus. Fortasse scribendum, mutatione minima: πέντ' αἰτεῖς, δέκα δώσω· ἐείκοσι δ' αὐτίκ' ἀφέξεις. Ἀρκεῖ σοι χρυσοῦς; ἤρκεσε καὶ Δανάῃ. *Quinque drachmas postulas? Decem tibi dabo; quin viginti statim accipies. Num aureo statere contenta es? Etiam Danaë χρυσῷ contenta fuit.* Χρυσοῦς (vid. ad

nr. 219. v. 4.) viginti drachmas valebat. Meineckius in Cur. crit. ad Comic. Fragm. p. 19. not. 1. legit et distinguit: α. πέντ' αἰτεῖς; β. δέκα δὸς καὶ εἴκοσιν· ἀντία δ' ἕξεις. α. ἀρκεῖ σοι χρυσοῦς· ἤρκεσε καὶ Δανάῃ. „Decem drachmas postulas. Imo decem et viginti mihi praebe, et „anteriora tibi dabo. Jam ille, cui hoc pretium nimium videbatur, „respondet: ἀρκεῖ σοι χρυσοῦς. sufficit tibi aureus, quippe quo ipsa „Danaë contenta fuit." Haec mihi non satis videntur perspicua. Caeterum ad sensum cf. Theophyl. Simocatt. Epist. LXXXI. in cujus initio legendum: εἰ μέν τι (vulg. τοι) τοῖς ἀνθρώποις χρυσοῦ τιμιώτερον.

Nr. 240. Auctoris nomen non adscriptum. Br. II. 377. nr. 79. An. I. c. p. 117. V. 1. πολιαὶ αἱ ἐπὶ κρ. P. πολιαὶ ἐπὶ τοῖς. Br. c. Salm. ubi friget articulus. Scripsi cum Hermann. ad Orph. p. 771. πολιαὶ μὲν ἐπί. V. 3. δέ με. P. δ' ἐμέ. Br. — *Nr.* 241. τοῦ αὐτ. Br. l. c. nr. 80. An. l. c. p. 118. V. 1. πεπόηκας. P. πεποίηκας. Br. Fortasse scribendum: ἄγκιστρον προίηκας· ἔχεις ἐμὲ δ' ἰχθύα, τέκνον. V. 2. autem ὕποι. — *Nr.* 242. τοῦ αὐτ. Br. l. c. nr. 81. An. l. c. p. 118. Dedi supra p. 510. nr. 21. ex diversa recensione. V. 1. σαῦραν. P. Br. — ἀνιμ' ἔδειξας. P. Ἄλκιμ' ἔδ. Br. c. Salm. in Ap. G. R. — *Nr.* 243. τοῦ αὐτ. Br. l. c. nr. 82. An. l. c. p. 119. V. 1. ἀπόλωλε. P. ἀπολώλεκε. Br. Ultima syllaba omissa ob sequens καί. V. 2. πόει. P. ποίει. Br. Obscuro lusui in ποδάγραν et κρεάγραν fortasse lux affulget ex Eustath. ad Ἰλ. p. 645. 43. τὴν δὲ κρεάγραν καὶ ἅρπαγα καὶ λύκον ὁ Παυσανίας καλεῖσθαί φησι. λύκοι appellantur etiam paedicones. Vid. p. 537. nr. 216. v. 5. p. 606. nr. 250. v. 2. Animadverss. II. 3. p. 123.

Nr. 244. τοῦ αὐτ. Br. II. 377. nr. 83. An. II. 3. p. 119. V. 2. ξανθὸν εὐθύς. P. Br. Ne brevis syllaba relinqueretur in caesura, addidi δ' cum Hermanno ad Orph. p. 768. ὅλος. P. ὅλως. Br. quae mutatio non videtur necessaria esse. — *Nr.* 245. τοῦ αὐτ. Br. l. c. nr. 84. An. l. c. p. 119. — *Nr.* 246. τοῦ αὐτ. Br. l. c. nr. 85. An. l. c. p. 120. V. 1. φιλεῖ οὐκ. P. Br. Hiatum sustuli, κοὐκ οἶδα scribens; qua correctione etiam melius vincitur oratio. V. 3. ἀποστίχει. P. ἀποστείχει. Br. Sic nr. 221. v. 3.

Nr. 247. τ αὐτ. Br. II. 378. nr. 86. An. II. 3. p. 120. V. 1. ἐπὶ τροίῃ. P. τροίην. Br. P. V. 5. τέλει μοι. P. τελεῖς μοι. Br. cum Salm. in Ap. G. R. V. 6. νῦν δ' ἄγε πεινῶμεν καὶ διὰ μηριόνην. P. ἄγ' ἐπαινῶμεν καὶ διαμηριόνην. Br. c. Reiskio; quod mihi non magis verum videtur, quam Toupii commentum: νῦν δ' ἄγε πίνωμεν καὶ διαμηρίσομεν. quamquam πίνων et πεινῶν inter se permutantur ap. Aristoph. Lysistr. 279. Plut. 297. Cf. supra ad p. 548. nr. 309. v. 5. Requiritur aliquid, quod respondeat verbis, ἄλλα δ' ἑταιρόσυνος. Suspicabar: νῦν δ' ἄγ' ἑταιρῶμεν. quod verbum de usu venereo usurpatur; nec solum de mulieribus. Etym. M. p. 349. ed. Lips. ἑταιρήσας, πορνήσας· ἑταιρηκώς, ὁ πεπορνευμένος, ἢ πεπορνευκώς. Athen. L. VI. p. 260. E. οἱ δ' ἀλλήλοις ἐτόλμων ἐπανίστασθαι, πώγωνας ἔχουσι; καὶ περιήγοντο μὲν δύο καὶ τρεῖς ἑταιρουμένους· αὐτοὶ δὲ τὰς αὐτὰς ἐκείνοις χρήσεις ἑτέροις παρεῖχον. Liban. Tom. III. p. 361. 6. ἐκ τίνος γὰρ δὴ δικαίου φῂς πάντας ὀρχηστὰς ἑταιρηκέναι; Themist. Or. XXVIII. p. 342. A. καὶ διὰ τοῦτο οὐ μόνους τοὺς εἰς τὸ διδασκαλεῖον φοιτῶντας προσήγοντο καὶ ἐχειροῦντο. ἀλλὰ καὶ τὸν σκυτοτόμον ἐξανίστων ἀπὸ τῶν σκυτῶν ... καὶ τὸν ἑταιροῦντα ἀπὸ τοῦ οἰκήματος. Vid. Solonis legem ap. Aeschin. c. Timarch. p. 34. et 44. Suid. T. I. p. 547. Δημοχάρης ... περὶ οὗ Τίμαιός φησιν, ἑταιρηκέναι μὲν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος. Id. in ἡταίρηκεν et ἑταιρηκώς. T. II. p. 82. — *Nr.* 248. τ αὐτ. Br. II. 378. nr. 87. An. II. 3. p. 121. V. 2. μὴ δ'. P. V. 4. εἰ δ' ἀρέσει, τὴν σήμερον sc. — *Nr.* 249. τ αὐτ. Br. II. 379. nr. 88. An. l. c. V. 5. σίμβλοις. P. σίμβλους. Br. c. Salm.

Nr. 250. τ αὐτ. Br. II. 379. nr. 89. An. II. 3. p. 123. V. 1. ἐπίκωμος. P. ἐπὶ κῶμον. Br. Alciphr. I. Epist. XXXVII. p. 164. καὶ μέχρι μὲν τῶν Ἀδωνίων καὶ ἐπίκωμός ποτε πρὸς ἡμᾶς, καὶ κοιμησόμενος ἐφοίτα. Athen. L. V. p. 180. A. ὅρα γὰρ τὸν ἐπίκωμον Ἀλκιβιάδην ὡς ἀσχημονεῖ. ubi etiam ἐπὶ κῶμον fuit editum. Vid. Schweigh. Tom. III. p. 80. — μεταδόρπιον. P. μεταδόρπιος. Br. in Lectt. — *Nr.* 251. τ αὐτ. Br. l. c. nr. 90. An. l. c. p. 123. V. 2. εἰς γάρ. P. ἧς γάρ. Br. c. Schneidero. V. 3. ὄπισθεν. P. ὄπιθεν. Br. Sic p. 374. nr. 115. p. 569. nr. 7. Faceto hic versus huc translatus ex Od. λ. 66. V. 4. ἔστω. P. Superscriptum ἴ, tam tenui ductu, ut vix appareat. ἴστω tamen non videtur sollicitandum esse. — *Nr.* 252.

τ αὐτ. Br. I. c. nr. 91. An. I. c. p. 124. V. 1. ταῖ λαμπ. P. Br. Scr. τῇ. V. 4. πωλήσω γε. P. Br. *versari* est πωλεῖσθαι. Toup. ad Suid. T. I. p. 349. ed. Oxon. lectores remittit ad Salmas. de Jure Attic. c. 13. p. 352. qui liber nunc non ad manus est. Mihi Salmasii conjectura φωλήσω arridet.

Nr. 253. τ αὐτ. Br. II. 379. nr. 92. An. II. 3. p. 125. In Analectis defectus signum appositum. V. 1. παύσῃς. P. παύσῃ. Br. cum Salm. In illa sensus obscuritate non ausus sum quidquam mutare. Fortasse inter duo haec disticha unum excidit. — *Nr.* 254. Br. II. 380. nr. 93. An. II. 3. p. 125. V. 1. καταστίλβειν. P. καταστίλβων. Br. P. V. 3. οὐ δύναμ' εἰπεῖν. P. Scripsi, οὐ δύνατ' εἶναι, cum Klotzio, hoc uno in loco feliciter conjectante. V. 4. οὐ δύναται. P. οὐ πέλεται. Br. c. Salm. quod per se concidit, vera lectione v. 5^{tio} restituta. V. 5. πολλοῦ. P. πολλῷ. Br. V. 6. μόνως. P. μόνον. Br. Illud restitui, quod sine causa mutatum est. V. 6. πόσους. P. τόσους. Br. qui verba sic distincta dedit: ἔσχε μόνον, θεὸς ὤν· πηλίκος, ὃς δὲ τόσους. Interpunctionem emendavi ad mentem Schaeferi in not. mst.

Nr. 255. τ αὐτ. Br. II. 380. nr. 94. An. II. 3. p. 126. V. 1. οὐδ' αὐτῇ. P. Br. Fortasse, οὐκ αὐτῇ. V. 2. ῥήμασιν. P. ῥήματος. Br. cum Salm. recte. V. 4. μή τι π. δύνασαι. affirmative extulit Br. quum sit interrogatio: *num habes, quod huic argumento opponas?* Plato in Lys. p. 208. E. μῶν μή τι ἠδίκηκας τὸν πατέρα; — *Nr.* 256. μελεάγρα. Br. I. 3. nr. 2. An. I. 1. p. 15. V. 1. χερί. P. χειρί. Br. V. 2. ψυχαπάτην. P. Graef. ψυχαπάτης. Br. V. 3. κατέπλεξε. P. κατέπλεξεν. Br. V. 5. ἐπέπλεκεν ὡς ἀπ' ἀκάνθης εἰς ῥόδον. P. ἐνέπλεκεν, ὅς ῥ' ἀπ' ἀκάνθης Ἦν ῥόδον. Br. Vir Doct. in Ephem. Jen. 1812. p. 180. corrigit: ὅς δ' ἀπ' ἀκ. Εἰς ῥόδον. εἰς enim, ut ὡς, inservire comparationi. Cf. Schaefer. ad Theocr. Eid. XIV. 28. qui usus vereor, ut huic loco satis conveniat. Mihi Meleagri ingenio accommodatum videtur, quod in marg. conjeci: ὡς ἀπ' ἀκάνθης, ὡς ῥόδον. ut eadem res bis dicatur, primum per periphrasin, tum diserte. — V. 8. οὐλιάδην. P. Οὐδιάδην. Br. Cf. p. 583. nr. 95. v. 6. — V. 10. ἱμερτοὺς ἀρετῆς. Haec sincera non videntur. Graefius suspicatur in not. mst. Ἱμερίου δ' ἐρατοὺς κλ. aut, ἱμερτοὺς Ἐρατοῦς κλῶνας. ut hic versus, tamquam ἐπιφώνημα additus, de omnibus omnium puerorum floribus accipiatur. Neutra harum conjecturarum mihi ex omni parte

satisfacit. Pueri nomen in *ἀρετῆς* videtur latere. V. 11. *μυρόπνουν*. P. *πυρίπνουν*. Br. cum plurimis apographis.

Nr. 257. *τ αὐτ.* Br. I. 38. nr. 129. An. I. 1. p. 145. V. 2. *ὀρκοῦρος*. P. *ἑρκοῦρος*. Br. Codicis lectionem tuetur Albert. ad Hesych. *ὄρκοι, δεσμοί, σφραγῖδες.* unde *ὀρκάνη, εἱρκτή, φραγμός.* Eurip. Bacch. 611. — *σελίσιν*. P. *σελίσι*. Br. V. 3. *εἰς ἕνα μόχθον*. P. Graef. *εἰς ἕν' ἄμοργμον*. Br. cum Salm. V. 4. *ὑμνοθέταν*. P. Br. Per se bene dicitur *μόχθος ὑμνοθέτης*, sed in hac verborum conjunctione non dubitavi scribere, *πάντων ὑμνοθετᾶν*. Cf. ad p. 82. in Meleagri Prooem. v. 2. Jungo: *Μελέαγρον βύβλῳ τᾶδε ἐνελιξάμενον τὸν ἐκ πάντων ὑμνοθετᾶν ἠθροισμένον εἰς ἕνα (junctim) μόχθον ἐκτελέσαι.* V. 7. *δρακοντείοισιν ανωτοις*. P. *δρακοντείοισιν ἀώτοις*. Br. Emendavi, una littera mutata, *δρακοντείοις ἴσα νώτοις*, quod Graefius in textu posuit. — *Nr.* 258. *στράτων*. Br. II. 381. nr. 98. An. II. 3. p. 128. V. 3. *φιλόπαισι*. *puerorum amatoribus*. Sed propter *ἄλλοισι* malim sane, *ἄλλοισιν ἀεί, φίλε, παισὶ χαράσσω*. V. 4. *τίς μοι*. P. *τις ἐμοί*. Br. c. Salm. — *ἀνέδωκε*. P. *ἐνέδωκε*. Br. c. Salmasio.

XIII.

Διαφόρων μέτρων.

P. *Nr.* 1. *φιλίππου πεντάμετρον μόνον*. Br. II. 212. nr. 4. An. II. 2. p. 142. Ex solis pentametris concinnatum poëma habemus in Heliodori Aethiop. III. 2. p. 173. In Inscriptione, quam dedimus in Append. nr. 140. Tom. II. p. 804. post duos pentametros hexameter sequitur. V. 3. *ἐφαμέριοι*. P. *ἐφημέριοι*. Br. V. 4. *πᾶσι*. P. Ob spondeum in altero hemistichio Br. c. marg. Ap. Lips. dedit: *πᾶσιν ἐνὶ μύθοις ἐργασίας τε καλαῖς*. V. 5. *πᾶσι*. P. *πᾶσι σὴν φανεροῖς δύναμιν*. Br. quam temeritatem nemo facile probabit. Versus ex decem longis syllabis constat. Cui si praecedens fuit similis, scribendum: *ἐν πᾶσιν μύθοις ἔργοις τ' ἐν καλοῖς*. — *Nr.* 2. *φαιδίμου τρίμετρον*. Br. I. 261. nr. 2. An. I. 2. p. 187. V. 2. *ἡλίκος*. P. V. 3. *κηφεισιεῦς*. P. *κηφισιεῦ*. Br. Vid. ad p. 376. nr. 129. v. 3. *ὦ χάρις*. P. *ᾧ χαρεῖς*. Br. c. Reisk. et Bentl. ad Callim. fr. p. 567.

Nr. 3. *Θεοκρίτου χωλὸν τρίμετρον.* Br. I. 382. nr. 20. An. I. 2. p. 207. V. 2. *μήποτ' ἔρχευ τῷ τύμβῳ.* P. *μὴ ποτέρχευ.* Br. c. editt. Theocriti. V. 3. *χρηστῷ.* P. *χρηστῷ.* editt. nonnullae. — *Nr.* 4. *ἀνακρέοντος τετράμετρον.* Br. I. 116. nr. 69. An. I. 1. p. 197. V. 2. *δουλείην.* P. *δουληΐην.* Br. c. Salm. in Ap. G. R. — *Nr.* 5. *φαλαικον τρίμετρον μείουρον ἢ κόλουρον κατά τινας.* Br. I. 421. nr. 1. An. I. 2. p. 246. V. 1. *νικῶ. νικᾷ* Salm. ad Solin. p. 28. D. Diogen. Laert. VI. 33. p. 331. *πρὸς τὸν εἰπόντα· Πύθια νικῶ ἄνδρας· ἐγὼ μὲν οὖν, εἶπεν, ἄνδρας, σὺ δ' ἀνδράποδα.* Cf. Ib. VI. 43. p. 337. Supra p. 453. nr. 566. In Append. Epigr. nr. 85. T. II. p. 787. — V. 5. *κλεινὸς ἡ οσπερ ἄμμιν.* P. *κλεινὸς ὥσπερ ὕμμιν.* Br. Fortasse tamen scribendum: *ὥσπερ ἄμμε. inclytus ut nos.* i. e. victoriis e certaminibus reportatis clarus. V. 6. *Ἰσθμόν.* P. *Ἰσθμοῖ.* Br. c. Salm. Codicis lectionem tuetur Hermann. ad Orph. p. 721. *ἢ τὺδ'.* P. Br. Scripsi, *ἢ τὺ δ'. ubi autem tu?* Notandum verbum *ἔμπῃ*, derivandum, ni fallor, ab *ἔμπημι* (a *πάω, πάομαι*) pro *ἐνέπῃ. ubi autem ille victoriam nactus est?* Tum in exitu versus *ἔμπης* scribendum. Alibi non occurrit. V. 7. *ἥραν.* P. *ἥρα.* Br. Quod non necessarium. Vid. Br. ad Apollon. Rhod. II. 496. p. 76. et p. 222. ad Aristoph. Ran. vers. 1068.

Nr. 6. Nomen auctoris non adscriptum in membr. *Phalaeco* tribuit Br. I. 421. nr. 2. An. I. 2. p. 246. V. 1. post *θρίαμβον* distinxit Br. Rectius verba sic junges: *ἀμπυκασθὲν εἰς θρίαμβον κισσῷ.* P. V. 4. *ἔστασα.* P. *ἔστασ'.* Br. Sic hoc verbum a multis grammaticorum scribitur, spiritu leni, quando transitive significat. Vid. Etym. M. p. 316. 21. ed. Lips. et Schol. Venet. ad *Ἰλ. μ.* 56. Rectius tamen *ἕστασα* scribi, monuit Buttm. Gr. gr. §. 95. p. 272. ed. 5tae. Thiersch. Gr. gr. p. 188. — V. 5. *καθέπερθε.* P. *κατέπραξε.* Br. c. Salm. in Ap. G. R. Minus, ni fallor, jejunum quod in marg. suspicatus sum: *ὅσσα γὰρ ποθ' ἔπαιξε λαμπρ. ἀνήρ.* Sed lenius erit procul dubio: *ὅσσα γὰρ κάμ' ὁ νέρθε λ. ἀνήρ. vir clarus, qui nunc est apud inferos.* V. 7. *καὶ τί τοῖς.* P. *κήπὶ τοῖς.* Br. c. Salm. Dedi *κἄτι*, quod in Codd. *καῖτι* scribitur.

Nr. 7. *καλλιμα κωμικὸν τετράμετρ.* Br. I. 465. nr. 18. An. I. 2. p. 273. Anna Fabri tres tetrametros in sex Anacreonticos divisit, sequente Br. I. 465. nr. 18. An. I. 2. p. 273. V. 1. *μενίτας.* P. *μενοίτας.* Br. *Quum Lyctius Menalcas Suspenderet Dianae Arcum,*

locutus haec est. Grotius. V. 2. *τῆΐ κέρασοί.* P. *τῇ κερασοὶ* Salm. ad Simm. Ov. p. 166. *τῇ κεραστῇ* Idem in marg. Ap. G. idque Anna F. amplexa est. Vere Br. *τῇ, κέρας τοι.* — *Nr.* 8. *θεοδωρίδα τετράμετρον ἀρχιλόχειῦ.* Edidit Huschk. Anal. cr. p. 204. Paralip. I. nr. 148. p. 708. V. 1. *τόρασφυρήλατον.* P. Syllaba fugitiva revocata scripsi, *τὸ γέρας.* Subaudi *ἀνέθηκε.* — *ὃς τάχει.* P. *ὡς τάχει.* V. 2. *ἀνεῖλε τὸν χάλκειον.* P. Scripsi, quod metrum postulabat, *ἀνείλετο χάλκεον λέβ.* Praeterea corrigendum videtur, *παῖς ὠριστομάχειος.* — *Nr.* 9. *καλλιμα*[χ] *πεντάμετρον βακχικόν.* quod in *τροχαϊκὸν* mutandum censet Bentl. ad Fr. Callim. nr. CXV. p. 485. ed. Ern. Dedi in Paralip. I. nr. 149. p. 709. Suprascriptum in Cod. *ἔστι δὲ οὐ τέλειον τὸ ἐπίγραμμα.* V. 1. laudat Hephaest. Enchir. p. 19. ubi *διανήξας.* Moschus Eid. II. 84. *οὐδὲ μὲν οἷος Ὦλκα διατμήσσει.* Dionys. Perieg. v. 1043. *ἅλα τμήγουσιν ἐρετμοῖς.* V. 2. *λεσβίην.* P. *λεσβίης.* Bentl. *ἄωτονεκταρ*[ν]. P. *οἴνανθες.* Bentl. Unde Hotchkis ad Hephaest. p. 35. ed. Gaisf. *οἰνανθὲς τ' ἄγων* corrigendum suspicatur. Vera est lectio cod. *οἰνάνθης ἄγων.* quam etiam versio latina expressit: *multa quoque ferens nectar florem vitis Lesbiae.*

Nr. 10. *τοῦ αὐτ. τετράμετρον ἑκκαίδεκα συλλαβῶν. οὐδὲ τοῦτο τέλειον.* Bentlej. in Callim. Fragm. nr. CXIV. p. 485. Paralip. I. nr. 150. T. II. p. 709. V. 1. *ἀνισατομον.* P. *ἁ ναῦς ἁ τὸ μόνον.* Bentl. quod multum praefero alteri ejusdem conjecturae, *ἀμίτομον.* — *ἐμειν.* P. *ἐμίν.* Bentl. *ζωᾶς.* P. *ζοᾶς.* Bentl. V. 2. *ἁρπάξας.* P. Bentl. Scripsi *ἅρπαξας.* — *ποτιτεζηνος.* P. *ποτί τε Ζανός,* correxi, i. e. *πρὸς Ζηνός σε ἱκνοῦμαι.* Theocr. p. 204. nr. 357. *ὅς μιν ἐπ' ἆμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται.* i. e. *λίσσεται.* — *λιμένοσκόπω.* P. *λιμενοσκόπος Φοῖβος* est ap. Antip. Thess. p. 494. nr. 25.

Nr. 11. *σιμωνι*[δ] *πεντάμετρον ὑποχρηματικ.* Br. I. 141. nr. 77. An. I. 1. p. 253. V. 1. *ἀνέθηκεν.* P. *ἀνέθηκε.* Br. V. 3. *δειναῖ τε χειρὶ πολλ' ἔρξας ἔργα καὶ βίαια.* P. *χειρὶ δεινὰ πόλλ' ἔρεξε καὶ βίᾳ.* Br. Scripsi, una littera mutata: *δεινᾷ τε χειρὶ πολλὰ ῥέξας ἔργα καὶ βίαια.* quae verba jambicum efficiunt octonarium. — *Nr.* 12. *ἡγησίπου ἐπὶ ἑξαμέτρου τρίμετρον ἐπαδόμενον.* V. 3. *ἐκύλισαν.* P. *ἐκύλισσαν.* Br. Cf. p. 154. nr. 72. p. 377. nr. 132. V. 5. *ῥάσθη.* P. *ῥαίσθη.* Br. c. Salm. in Ap. G. R. — *διάπαντα.* P. *διὰ πάντα* scripsi cum Schaefero ad Apoll. Rh. Tom. II. p. 274. V. 6. *εἰς ἔριφον.* P. *εἰς*

Nr. 3. *θεοκρίτου χωλὸν τρίμετρον.* Br. I. 382. nr. 20. An. I. 2. p. 207. V. 2. *μήποτ' ἔρχευ τῷ τύμβῳ.* P. *μὴ ποτέρχευ.* Br. c. editt. Theocriti. V. 3. *χρηστῷ.* P. *χρηστῷ.* editt. nonnullae. — *Nr.* 4. *ἀνακρέοντος τετράμετρον.* Br. I. 116. nr. 69. An. I. 1. p. 197. V. 2. *δουλείην.* P. *δουληΐην.* Br. c. Salm. in Ap. G. R. — *Nr.* 5. *φαλαικον τρίμετρον μείουρον ἢ κόλουρον κατά τινας.* Br. I. 421. nr. 1. An. I. 2. p. 246. V. 1. *νικῶ. νικᾷ* Salm. ad Solin. p. 28. D. Diogen. Laert. VI. 33. p. 331. *πρὸς τὸν εἰπόντα· Πύθια νικῶ ἄνδρας· ἐγὼ μὲν οὖν, εἶπεν, ἄνδρας, σὺ δ' ἀνδράποδα.* Cf. Ib. VI. 43. p. 337. Supra p. 453. nr. 566. In Append. Epigr. nr. 85. T. II. p. 787. — V. 5. *κλεινὸς ἢ οσπερ ἄμμιν.* P. *κλεινὸς ὥσπερ ὔμμιν.* Br. Fortasse tamen scribendum: *ὥςπερ ἄμμε. inclytus ut nos,* i. e. victoriis e certaminibus reportatis clarus. V. 6. *Ἰσθμόν.* P. *Ἰσθμοῖ.* Br. c. Salm. Codicis lectionem tuetur Hermann. ad Orph. p. 721. *ἢ τύδ'.* P. Br. Scripsi, *ἢ τὺ δ'. ubi autem tu?* Notandum verbum *ἔμπῃ*, derivandum, ni fallor, ab *ἔμπημι* (a *πάω, πάομαι*) pro *ἐνέπῃ. ubi autem ille victoriam nactus est?* Tum in exitu versus *ἔμπῃς* scribendum. Alibi non occurrit. V. 7. *ἦραν.* P. *ἦρα.* Br. Quod non necessarium. Vid. Br. ad Apollon. Rhod. II. 496. p. 76. et p. 222. ad Aristoph. Ran. vers. 1068.

Nr. 6. Nomen auctoris non adscriptum in membr. *Phalaeco* tribuit Br. I. 421. nr. 2. An. I. 2. p. 246. V. 1. post *θρίαμβον* distinxit Br. Rectius verba sic junges: *ἀμπυκασθὲν εἰς θρίαμβον κισσῷ.* V. 4. *ἔστασα.* P. *ἔστασ'.* Br. Sic hoc verbum a multis grammaticorum scribitur, spiritu leni, quando transitive significat. Vid. Etym. M. p. 316. 21. ed. Lips. et Schol. Venet. ad *Ἰλ. μ.* 56. Rectius tamen *ἔστασα* scribi, monuit Buttm. Gr. gr. §. 95. p. 272. ed. 5tae. Thiersch. Gr. gr. p. 188. — V. 5. *καθέπερθε.* P. *κατέπραξε.* Br. c. Salm. in Ap. G. R. Minus, ni fallor, jejunum quod in marg. suspicatus sum: *ὅσσα γάρ ποθ' ἔπαιξε λαμπρ. ἀνήρ.* Sed lenius erit procul dubio: *ὅσσα γὰρ κάμ' ὁ νέρθε λ. ἀνήρ. vir clarus, qui nunc est apud inferos.* V. 7. *καὶ τί τοῖς.* P. *κἠπὶ τοῖς.* Br. c. Salm. Dedi *κἄτι*, quod in Codd. *καῖτι* scribitur.

Nr. 7. *καλλιμα κωμικὸν τετράμετρ.* Br. I. 465. nr. 18. An. I. 2. p. 273. Anna Fabri tres tetrametros in sex Anacreonticos divisit, sequente Br. I. 465. nr. 18. An. I. 2. p. 273. V. 1. *μενίτας.* P. *μενοίτας.* Br. *Quum Lyctius Menalcas Suspenderet Dianae Arcum,*

locutus haec est. Grotius. V. 2. *τηῖ κέραστοί.* P. *τῇ κεραστοὶ* Salm. ad Simm. Ov. p. 166. *τῇ κεραστῇ* Idem in marg. Ap. G. idque Anna F. amplexa est. Vere Br. *τῇ, κέρας τοι.* — *Nr.* 8. *Θεοδωρίδα τετράμετρον ἀρχιλόχειο.* Edidit Huschk. Anal. cr. p. 204. Paralip. I. nr. 148. p. 708. V. 1. *τὸρασφυρῆλατον.* P. Syllaba fugitiva revocata scripsi, *τὸ γέρας.* Subaudi *ἀνέθηκε.* — *ὃς τάχει.* P. *ὡς τάχει.* V. 2. *ἀνεῖλε τὸν χάλκειον.* P. Scripsi, quod metrum postulabat, *ἀνείλετο χάλκεον λέβ.* Praeterea corrigendum videtur, *παῖς ὠ̓ριστομάχειός.* — *Nr.* 9. *καλλιμα* (χ) *πεντάμετρον βακχικόν.* quod in *τροχαϊκὸν* mutandum censet Bentl. ad Fr. Callim. nr. CXV. p. 485. ed. Ern. Dedi in Paralip. I. nr. 149. p. 709. Suprascriptum in Cod. *ἔστι δὲ οὐ τέλειον τὸ ἐπίγραμμα.* V. 1. laudat Hephaest. Enchir. p. 19. ubi *διανήξας.* Moschus Eid. II. 84. *οὐδὲ μὲν οἷος Ὦλκα διατμήσσει.* Dionys. Perieg. v. 1043. *ἅλα τμήγουσιν ἐρετμοῖς.* V. 2. *λεσβίην.* P. *λεσβίης.* Bentl. *ἀωτονεκταρ* (ν). P. *οἴνανθες.* Bentl. Unde Hotchkis ad Hephaest. p. 35. ed. Gaisf. *οἰνανθὲς τ' ἄγων* corrigendum suspicatur. Vera est lectio cod. *οἰνάνθης ἄγων.* quam etiam versio latina expressit: *multa quoque ferens nectar florem vitis Lesbiae.*

Nr. 10. *τοῦ αὐτ. τετράμετρον ἑκκαίδεκα συλλαβῶν. οὐδὲ τοῦτο τέλειον.* Bentlej. in Callim. Fragm. nr. CXIV. p. 485. Paralip. I. nr. 150. T. II. p. 709. V. 1. *ἀνισατομον.* P. *ἁ ναῦς ἁ τὸ μόνον.* Bentl. quod multum praefero alteri ejusdem conjecturae, *ἀμίτομον.* — *ἐμειν.* P. *ἐμίν.* Bentl. *ζωᾶς.* P. *ζοᾶς.* Bentl. V. 2. *ἁρπάξας.* P. Bentl. Scripsi *ἁρπαξας.* — *ποτιτεζηνος.* P. *ποτί τε Ζανός*, correxi, i. e. *πρὸς Ζηνός σε ἱκνοῦμαι.* Theocr. p. 204. nr. 337. *ὅς μιν ἐπ' ἆμαρ ἀεὶ θνέεσσιν ἱκνεῖται.* i. e. *λίσσεται.* — *λιμένοσκόπω.* P. *λιμενοσκόπος Φοῖβος* est ap. Antip. Thess. p. 494. nr. 25.

Nr. 11. *σιμωνι* (δ) *πεντάμετρον ὑποχρηματιξ.* Br. I. 141. nr. 77. An. I. 1. p. 253. V. 1. *ἀνέθηκεν.* P. *ἀνέθηκε.* Br. V. 3. *δειναῖ τε χειρὶ πολλ' ἔρξας ἔργα καὶ βίαια.* P. *χειρὶ δεινὰ πόλλ' ἔρεξε καὶ βία.* Br. Scripsi, una littera mutata: *δεινᾷ τε χειρὶ πολλὰ ῥέξας ἔργα καὶ βίαια.* quae verba jambicum efficiunt octonarium. — *Nr.* 12. *ἡγησίππου ἐπὶ ἑξαμέτρου τρίμετρον ἐπαδόμενον.* V. 3. *ἐκύλισαν.* P. *ἐκύλισσαν.* Br. Cf. p. 154. nr. 72. p. 377. nr. 132. V. 5. *ῥάσθη.* P. *ῥαίσθη.* Br. c. Salm. in Ap. G. R. — *διάπαντα.* P. *διὰ πάντα* scripsi cum Schaefero ad Apoll. Rh. Tom. II. p. 274. V. 6. *εἰς ἔριφον.* P. *εἰν*

Σέριφον Br. c. aliis. *αἴδοιον*. P. *αἰδοίων*. Br. V. 7. *πρὸς ξείνων*. P. *προξείνων*. corr. Br. in Lectt. cum Schneidero. Proxenetae Abderitarum, qui Seriphi erant, hominis cadaver agnitum sepeliebant, sicuti Timarchi naufragi corpus agnitum ejusque cineres ad cognatos missi esse dicuntur in epigr. Theodorid. p. 324. nr. 738. Archi. p. 247. nr. 33.

P. *Nr.* 13. *ἀδέσποτ ἐπιεξαμέτρῳ πεντάμετρον εἶτα τρίμετρον*. Br. III. 174. nr. 119. An. III. 1. p. 355. V. 1. *πυρῆσ*. P. *πυρῆ*. Br. c. Salm. V. 3. *κυδωνίαιτας*. P. abundante *ι*, ut passim. *εἰργάσατο*. P. Br. Scr. *εἰργάσσατο*. — *Nr.* 14. *σιμωνίδου ἐπι ἑξαμέτρῳ πεντάμετρ καὶ δύο τρίμετροι, εἶτα ἑξάμετρον*. Br. I. 139. nr. 71. An. I. 1. pag. 248. V. 1. *δάνδις σταδιαδρόμος*. P. *Δάνδης σταδιοδρ*. Br. Cf. Scaliger. ad Eusebii Chron. p. 428. Diodor. Sic. XI. 53. p. 443. V. 2. *ἱππόβοτον*. P. Quum in nonnullis apogrr. *ἱππόκοτον* legeretur, Br. *ἱππόκροτον* dedit. — V. 4. *ἐν Ἰσθμοῖ*. ut *ἐνὶ Πυθοῖ* ap. Apoll. Rh. I. 536. Vid. Schaefer. T. II. p. 369. ad Gregor. Cor. p. 369. — *πενταχαίδεκ' ἐκ νεμαία*. P. *πεντεκαίδεκ' ἐν νεμέᾳ*. Br. *πεντεκαίδεκα νεμέᾳ* scripsi cum Schaefero l. c. Eidem v. 3tio *Ὀλυμπίᾳ* debetur, pro *Ὀλύμπια*.

Nr. 15. *ἀδέσποτ ἐπὶ δύο ς μέτροις* (scr. *ς μέτροις* i. e. *ἑξαμέτροις*.) *πεντάμετρον*. Br. III. 174. nr. 120. An. III. 1. p. 256. Cf. Pausan. L. VI. 3. p. 459. V. 2. *νεμαιαι*. P. *νεμέᾳ*. Br. *δὶς Ὀλ*. P. *τρὶς*. Br. c. Wesseling. ad Diodor. Sic. T. II. p. 14. Certe a Pausania tres Diconis commemorantur victoriae Olympicae, prima a puero, tres deinde adultiore aetate reportatae. V. 3. *συρακουσίων*. P. *συρακοσίων*. Br. — *Nr.* 16. *ἀδέσποτ ἐπὶ τρισὶν ἑξαμέτροις πεντάμετρ*. Br. I. 138. nr. 66. An. I. 1. p. 243. Inter Simonidis epigrr. exhibuit Br. quem errorem in Lectt. agnovit. Cf. Pausan. L. III. 80. p. 360. VI. 1. p. 453. ed. Fac. V. 3. *τῆνδ' ἔστησα*. P. *ἔστησα*. Br. c. Valken. ad Adoniaz. p. 199. C. *μόναν δέ με*. P. *δ' ἐμέ*. Br. quod mihi h. l. videtur verius. — *Nr.* 17. *ἐπι ἑξαμέτρῳ δίμετρον*. Br. I. 142. nr. 85. inter Simonidea, sine causa idonea. An. I. 1. p. 156. Cf. p. 480. nr. 757. Notandus hiatus in *ποκα ὕδωρ*, cujus tollendi nulla apparet ratio. — *Nr.* 18. *παρμένοντος ἐπὶ ἑξαμετρῳ ἐνδεκασυλλαβ*). Br. III. 174. nr. 121. inter *ἀδέσποτα*, Reiskii secutus sententiam, qui *Παρμένοντος* non auctoris, sed dedicantis nomen esse existimat. An. III. 1.

p. 356. V. 1. χάλκεα ἔργα. Vid. ad p. 310. nr. 650. V. 2. κεντροῤῥαγῆ. P. κεντροπαγῆ. Br. c. Salm. remittens ad Macedon. ep. 13. p. 126. nr. 247. ubi κεντροπαγὲς ἄγκιστρον editum. Sed rectius Cod. κεντρομανές. Sic hoc quoque loco non dubitavi scribere κεντρομανῆ, quod puero convenit, qui calcaribus in cursus certamine non parce usus fuerat. — βαλοῦσα. P. λαβοῦσα. Br. c. Salm. V. 3. ψιλλῃ. P. ψύλλῃ. Br. c. Salm. ψιλῇ scripsi cum Reiskio et Corn. de Pauw in not. mst. ψιλὸς de equo *non instrato*, Xenoph. de Re Equ. c. VII. 5. ἐπειδάν γε μὴν καθίζηται, ἐάν τε ἐπὶ ψιλοῦ, ἐάν τε ἐπὶ τοῦ ἐφιππίου. V. 4. χρυσῆς. P. χρυσέης. Br. qui in Lectt. ἀγλαῆς tentat et ἱερῆς. Prior lectio optime habet. Vid. ad p. 197. nr. 292. V. 5. καὶ ὑλαΐδαι. P. Br. Non poenitet conjecisse: Ἀμυκλαῖται βασιλῆες i. e. Dioscuri, quod in Animadversionibus adstruxi. πλωτήρων σωτῆρσιν Ἀμυκλαίοισι θεοῖσι de iisdem est in Append. Epigr. nr. 219. T. II. p. 826. Geminorum sidus οἱ Ἀμυκλαῖοι ἡΐθεοι vocantur ap. Maxim. π. κατ. 337. et Θεραπναῖοι δίδυμοι v. 96. 475. Cf. Wesseling. Probabil. p. 204. Formam Ἀμυκλαΐτης agnoscit Steph. Byz. in Ἀμύκλαι. Eustath. ad Ἰλ. p. 223. 26. Hiatus in dativo παιδὶ offensionem non habet.

P. *Nr.* 19. σιμωνιδ ἐπιεξαμέτρ ἐννεασυλλαβ. Br. I. 140. nr. 75. An. I. 1. p. 248. V. 1. ἐννίκαι. P. ἐνίκα. Br. V. 4. ἑξήκοντα ἀμφιφορεῖς. P. sic, non ἀμφορεῖς, ut Br. existimat, qui ἑξῆς, ἀμφιφορεῖς dedit cum Salmasio. Sed hic postea in Inscript. Regillae p. 87. correxit, ἑξήκοντ' ἀφορεῖς. Ἑξήκοντα librario deberi, ἑξῆς pro compendio habenti, nullus equidem dubito. In Panathenaeis victoribus singulae olei amphorae dabantur. Distinctionem mutavi. Verba πέντε ἀμφιφορεῖς ἑξῆς ἐπὶ (τοσούτοις) ἀέθλοις appositionis vim habent post στεφάνους. V. 5. ἐν ζαθίαι. P. ἐν ζαθέῳ. Br. Codicis lectionem restitui. ἡ Ἰσθμὸς est ap. Pindar. Ol. VII. 149. VIII. 64. Nem. V. 69. et alibi. — οὐδ' ἐγένοντο ἀκτίνων τομίδων ποταθμοί. P. Haec verba misere depravata leni mutatione correxi: Ἰσθμῷ δ' ἐν ζαθέᾳ τρὶς ἐπισχερὼ ἄλλ' ἐγένοντο Ἀκτῇ Ποντομέδοντος ἆθλα. *in Isthmo, in Neptuni littore, ter continuo alia ipsi contigerunt praemia.* ἄλλ' ob similitudinem litterarum ου et α facile in οὐδ' abire potuit. V. 7. νεμέᾳ. Aut hoc loco, aut v. 7. hoc nomen depravatum est. Τεγέᾳ scripsit Br. V. 11. φλιοῦντι στ. P. Ad versum implendum καὶ interposuit Br. parum probabiliter. Multo elegantius, φλιουντείῳ in Ap. G. et ap. Reiskium.

Nr. 20. σιμωνιδ ἐπιεξαμέτρω ἐναλλαξ τότε κωμικ τετράμετρ δύο συλλαβαῖς λεῖπ ς τὸ αρλοχει σκάζον τρίμετρον. Br. I. 139. nr. 69. An. I. 1. p. 246. V. 1. ὦπις au ὦλπις obscurum in P. Ὄλπις est ap. Theocr. Eid. III. 26. — *Nr.* 21. θεοδωρίδα ἐπι τῶ ἀρτίωι τριμέτρωι δίμετρ ἀπὸ τοῦ ὑπορχηματικ ἐμέτρ. Br. II. 43. nr. 8. An. II. 1. p. 124. V. 2. τῶ λεγηοποιῶ. P. τῶ Ἀλγειοποιῶ. Br. V. 3. τὰς σιμωνίδα πλάθας. P. τᾶς πλάτας. Br. c. nonnullis apogrr. Verior videtur correctio Piersoni σπάθας. Vid. Koen. ad Gregor. Cor. p. 259. s. ed. Lips. V. 5. καίνα τε καὶ γὰν καὶ πιλακυθίστρια. P. κενά τε κάργα κάπιλακυθίστρια. Pierson. κενά τε γάρ τοι κάπιλ. Br. c. Toupio. Equidem syllabas καιγαν mutavi in κλαγγάν, quae lenissima mutatio, sensuique accommodatissima. κλαγγή de tympanorum tubarumque strepitu usurpari solet. V. 6. διθυραμβόχανα. P. διθυραμβόχωνα. Br. c. Toupio. Faciunt huc, quae de vano dithyramborum sono dixit Valken. ad Callimach. Eleg. Fragm. p. 286. Cf. Addenda nostra T. III. 2. p. 462. V. 7. εἰ δέ κε ζόεν. P. ζόῃ. Br. c. Pierson. εἰ δέ γ' ἔζοεν, Τύμπανόν κ' ἐφύσῃ correxit Schaefer. Meletem. p. 50. qui se non repugnaturum esse ait, si quis malit, εἰ δέ κ' ἔζοεν, particula κε in utroque orationis membro repetita. P. 628. nr. 81. Ζεὺς γάρ κ' ἔθηκε νῆσον, εἴ κ' ἐβούλετο. — V. 8. γε ἐφύσῃ. P.

Nr. 22. φαιδίμου ἐπι γ μετρ ἀρτιωεπωιδ τετράμετρ ἡρωϊκ κα τ παρεσχατ σκάζον. Br. I. 261. nr. 1. An. I. 2. p. 184. V. 1. γίγαντος. P. et Br. in Lectt. quum in textu γιγάντων dedisset ex praepostera emendatione Salmasii. V. 2. ἑκαεργε ἀνάσσων. P. ἑκάεργ' Ἄπολλον. Br. ex conj. Salm. in Ap. G. R. Fortasse ἄνακτορ scribendum. Hesych. ἀνάκτωρ, θεός, βασιλεύς. P. V. 3. οὔ οἱ φαρέτρη λύεται. P. οὐ σοί. Br. Ipse suspicatus sum: οὐδ' ἡ φαρ. Sic tamen indicativus inter imperativos parum est commodus. Praeterea verbi λύεται h. l. ambigua est significatio. V. 4. τὸν δε δ' ἐπ' ἠϊθέοις οἶστρον στρέφειν ἔρωτος. haec omnia uno versu P. τὸν δ' ἐπ' ἠϊθέοισιν οἶστρον. Br. vacillante versu. τόνδε δ' ἐπ' restitui. Ad versum implendum, ἐπ' ἠϊθέοισιν scripsi. Sed nondum poenitet olim correxisse: τόνδε δ' ἐπ' ἠϊθέοις οἰστόν. — στρέφειν. P. στρέφεις. Br. c. Salm. Infinitivus imperativi locum obtinet. τόφρ' ἀλ. πάτρης. P. ὄφρ' ἀλ. πάτρῃ. Br. c. Salm. in Ap. G. R. τόφρα servavi. Vid. Br. ad Apoll.

Rh. IV. 1487. In *πάτρῃι*, ut saepe alibi, jota adscriptum depravatum est in *ς*. V. 7. *πυρὸς γὰρ ἀλκή*. P. *ἔρως γὰρ ἀλκή*. Br. *πυρὸς γὰρ ἀλκῇ* existimabam scribendum, nominativo ex praecedente *Ἔρωτος* assumto. Sed *καὶ* obstat. Quare vide, an Codicis lectio sic accipi possit: Flammae vis, quam Amor accendit, et ipse Amor, deorum potentissimus. Aut legendum: *πυρὸς γὰρ ἀλκῇ κάρθ' ὑπέρτατος θεῶν*. adverbio *κάρτα* cum *ἀέξει* juncto. Vid. Addit. ad Athen. p. 66. Sive vocibus non transpositis, *κάρτα θεῶν ὑπέρτατος*· ubi *θεῶν* monosyllabum. V. 8. *αἰὲν ὅδε*. P. *οἶδεν ἀεὶ .. ἀέξειν*. Br. Lectionem Cod. servavi *ἀέξειν* in *ἀέξει* mutans. V. 9. *δοῖ*. P. *δός*. Br. cum Salmas. *σχοινέων*. P. *Σχοινιέων*. Br. c. Salmasio.

Nr. 23. *ἀσκληπιάδ ἐπιτετραμέτρ τοῦ γεγονότι ἀπὸ ἀρτι γ μέτρου τ πρόσθεσιν βάσεως τελευταίας μείουρ τρίμετρ*. Br. I. 219. nr. 37. An. I. 2. p. 55. V. 1. *εἴ τι κακὸν εισ ἄκουσον*. P. *εἴ τι χαρτὸν εἰς ἄκουσον*. Br. c. Salmasio. Scripsi, una littera interposita: *εἴ τι καὶ κονεῖς, ἄκουσον*. *licet festines, paulum tamen ausculta.* Cf. p. 255. nr. 337. v. 1. 2. *κονεῖν* pro *ἐγκονεῖν*. Etymol. M. in *ἀκόνη* p. 46. ed. Lips. *κονῶ, τὸ ἐνεργῶ*. Hesych. *κόνει, σπεῦδε, τρέχε*. *Κονεῖν, ἐπείγεσθαι, αἰσθάνεσθαι, ἐνεργεῖν*. ubi *αἰσθάνεσθαι* pertinet ad *κοεῖν*. Maxim. *π. κατ.* v. 603. *εἰ δὲ σεληναίῃ ξυνὴν τρίβον ἐγκονέῃσιν Ἄστροις*. ut correxit Dorvill. ad Char. p. 756. — V. 6. *ἄσσαν*. P. *ἄσων*. Br. *ἀπώλευ*. P. *ἀπώλου*. Br.

Nr. 24. *καλλιμα ἐπιτῇ τ προαγον τετραμέτρ ἐσχάτῃ διποδία ἐνδεκασύλλαβ*. Br. I. 465. nr. 19. An. I. 2. p. 274. Versus sic dispescui, ut habentur in Codice. Br. Anacreonticos esse existimabat. V. 1. *τῇ ἀφροδίτῃ*. P. *τῇ 'φροδίτῃ*. Br. c. Ernestio. V. 2. *σειμόνῃ*. P. *Σιμώνῃ*. Br. c. Ruhnkenio. *εἰκὸν αὐτῇ*. P. *μορφὴν ἐν εἰκόν' αὐτῆς*. Br. ut Anacreonticus fieret. *αὐτῆς*. Salm. V. 4. *ἔθηκεν τ*. P. *ἔθηκε*. Br. V. 5. *ἠμᾶσ τοὺς*. P. *ἢ μαστούς*. Br. *ἐφίλησε*. P. *ἐφίλασσε*. Br. c. Anna Fabri; in Lectt. autem magis probat lectionem Codicis. Cf. Mitscherlich. ad Horat. I. Od. XXV. 7. p. 241. — *τόν τε πᾶνα*. fortasse, *τήν τε πάλλαν* i. e. *σφαῖραν*. quae inter reliqua puellae munera commode recenseatur. Hesych. *πάλλα, σφαῖρα ἐκ ποικίλων νημάτων πεποιημένη*. ubi vid. Interpp. Caeterum versum minorem intercidisse suspicor. V. 5. *αὐτοὺς ὀρῇ*. P. *καὶ τοὺς ἔναντι αὐτῆς ὀρῆς*. Br. Scripsi mutatione sane quam minima: *καὶ τούσδ' ἄντ' ἐμορῆς*. *coram*

videa. Oppian. Cyneg. III. 200. *σφέτερον γόνον ἄντα δοκεύει. ἄντα ἰδὼν* saepe legitur in Homericis, et *ἄντην εἰσιδέειν* 'Ιλ. τ. 15. ut h. l. *ἄντα εἰσορᾶν.* — *τάλαινα θάρσους.* P. *ὀρῆς μάκαιρα ταρσοῦς.* Br. Litteram τ natam esse ex ς dubitari nequit; hinc orta inepta lectio *τάλαινα. θύρσους* scripsi cum Bentlejo.

Nr. 25. *τοῦ αὐτοῦ ἐπιδιπλασιασθείσῃ τῇ διποδία ἐπῳδὸς δίμετρ πλεονάζ μιᾳ συλλαβῇ τ ς μέτρον.* Br. I. 466. nr. 2. An. I. 2. p. 274. V. 1. *τῇ* ante *τοῦτον* omittit P. suppeditat Hephaestio in Enchir. p. 57. (p. 102. ed. Gaisf.). *οὐκεπιλασγῶν.* P. *οὐκ πελ.* Br. — *Nr.* 26. *σιμωνίδ ἐπιτ τῶι δμέτρ μείουρ γμετρ.* Br. I. 143. nr. 91. An. I. 1. p. 259. V. 4. *τέρμ' ἔχων.* P. *ἕρμ'.* Br. c. Salm. in Ap. G. R. Vid. Eustath. ad Odyss. ψ. p. 806. 34. Supra p. 327. nr. 7. *Βασίλει ... ἕρμα πολυσχίστου νῦν πλέον ἀτρεκίης.* Lycophr. 1190. *σὺ δ' ὦ ξύναιμε ... μελάθρων ἕρμα καὶ πάτρας ὅλης.*

P. *Nr.* 27. *φαλαικ ἐπι δμέτρ γμετρ ἀρτι εἶθ' ἐξαμετρ εναλλάξ.* Br. I. 422. nr. 5. An. I. 2. p. 250. Br. totum hoc epigr. emendavit ad mentem Salmasii. V. 1. *ἐπὶ ξείνηι.* P. *ἐπὶ ξείνης.* Br. Vid. ad p. 593. nr. 158. v. 3. Sed quamvis hoc maxime sit usitatum, restituendum tamen *ἐπὶ ξείνῃ.* Sic p. 321. nr. 722. *ξεῖνον ἐπὶ ξείνῃ Κεκροπίᾳ φθίμενον.* Vid. ad p. 451. nr. 555. V. 2. *νευσοὺχ ὑπεξήνικεν.* P. *ναῦς οὐχ ὑπεξήνεικεν.* Br. *οὐδ' ἐδέξατο.* P. *ἐστέξατο.* Br. vereor, ut recte. Suspicabar, *οὐδ' ἠλέξατο. neque propulsare, arcere potuit.* V. 3. *πολὺ βαθύν.* P. *πόρον.* Br. quod ob similitudinem litterarum λ et ρ admodum probabile. Aeschyl. Suppl. 843. *ἀνὰ πολύῤῥυτον ἁλμήεντα πόρον.* V. 4. *ἐσχατάτην.* P. *ἐσχάτην.* Br. V. 5. *ἐν πατέρων.* P. *ἐκ πατέρων.* Br. *ἐν πατέρων* pro *ἐν πατρίδι.* Ap. Liban. T. IV. p. 217. 27. *οἴκοθεν οὐκ ἔχων, ἢ πατέρων οὐκ ἔχων, θησαυρῷ τις περιπέπτωκε.* fortasse: *οἴκοθεν οὐκ ἔχων ἐκ πατέρων οὐδέν.* Theocr. Eid. XVI. 33. *ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίαν ἀκτήμονα κλαίων.* Id. XXIV. 106. *Εὔρυτος, ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.* — *Προμήθεις.* P. *Προμηθὶς.* Br. V. 6. *λυγρῇ ὀρν.* P. *γ'* Br. interposuit cum Salmasio. — *ἰκέλῃ.* P. *εἰκέλῃ.* Br. V. 8. *πρόορον.* P. *πρόωρον.* Br.

Nr. 28. *καλλιμα ἐπιτω αυτ δμετρ ια συλλ/. Βακχυλίδ ἢ σιμωνίδ τω αὐτ δμέτρω τετραμετρ ὅμοὶ τω εἰ μοι γένοιτο παρθέν*

καλὴ τε ς τερεινα μιαῖ δὲ μον συλλ/ πλεοναξ ἐπι τ δποδ οὐκ ἔχει ἴαμβον ἀλλ᾽ ἀνάπαιστον. Ex duplici hoc lemmate factum, ut hoc epigr. a nonnullis Callimacho tribueretur. At Callimachi epigr. intercidisse videtur. Simonidi nostrum vindicat Stephan. Byzant. V. Ἀκαμάντιον, observante Hemsterhusio ad Aristoph. Plut, p. 334. et in Addend. ad Lucian. T. I. p. 82. Inter Simonidea exhibet Br. I. 141. nr. 76. An. I. 1. p. 250. sic ut legitur in Callimacheis p. 318. ed. Ernest. Habeo penes me dissertatiunculam Wunderlichii, viri, dum viveret, mihi amicissimi, sed his ipsis diebus et suis et litteris immatura morte erepti. In hac dissertatiuncula, multiplici eruditione referta, vir doctissimus nonnulla aliter explicat atque ipse feceram. De lectione nihil monuit. V. 1. δι φυλῆς. P. δὴ φυλῆς. Br. c. aliis. V. 2. ἀνώλουξαν. P. non ἀνώλυξαν, ut Dorvill. ait ad Charit. p. 278. ἀνωλόλυξαν. Br. V. 3. αἱ διονυσιάδες. Pindar. Ol. XIII. 25. ταὶ Διονύσου πόθεν ἐξέφανεν σὺν βοηλάτᾳ Χάριτες διθυράμβῳ. V. 5. βακχείων. P. βακχίων. Br. V. 6. ἔθηκαν. P. θήκαντο. Br. c. Bentlejo propter metrum. V. 7. ἐτίθην εἰ τό. P. ἐτιθηνεῖτο. Br. V. 9. κύκλων. P. κύκλον. Br. V. 10. στρούθονος. P. στρούθωνος. Br. φορηθείς. P. φορηθείς. Br. V. 11. ἐπ᾽ ἀνθρώπους. P. ἀνθρώποις. Br. Bene habet membr. lectio. Homer. Od. α. 298. οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης Πάντας ἐπ᾽ ἀνθρώπους. Theogn. v. 83. τοὺς δ᾽ οὐχ εὑρήσεις διζήμενος, οὐδ᾽ ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους. — ὀνομακ᾽ αὐτόν. P. ὄνομα κλυτόν. Br. V. 12. Exhibui hunc versum, ut in membr. legitur. θῆκαν θεᾶν ἰοστεφάνων ἕκατι μοισᾶν. Br. qua verborum transpositione non multum juvamur. Versus exitus fuisse videtur: θῆκαν ἰοστεφάνων ἕκατι. Penthemimeris jambica autem, quae versum incipere debuit, sic videtur concipienda: Μοισᾶν θεάων, aut θεαινᾶν.

Nr. 29. νικαινὲτ ἐπιεξαμέτρ .γμετρον. Br. I. 417. nr. 4. An. I. 2. p. 231. In Plan. p. 83. inscribitur, Νικηράτου. In Cod. Mediceo est ἀδέσποτον. Sine auctoris nomine legitur ap. Athen. II. 39. C. Demetrio Halicarnassensi tribuit Zenob. Proverb. VII. 22. p. 159. Asclepiadi aut Theaeteto Suid. T. III. p. 526. V. 3. τοῦτ᾽ ἔλεγ. P. ταῦτ᾽ ἔλ. Pl. Br. καὶ ἔπινεν. P. καὶ ἔπνεεν. Pl. Br. Cum Planudea conspirat Athenaeus. V. 4. ὠδώδει. P. ὠδωδώς. Br. c. Athen. et ed. pr. Plan. Plurimae editt. ὄδωδε. P. V. 5. τοὶ γάρ ὑπὸ στεφάνοις μέγας ἔβρυεν. P. Pl. τοιγάρτοι στεφάνων δόμος ἔβρυεν. Br. c. Athen. ubi Codd. τοιγαροῦν. μέγας mutavi in μέγ᾽ ἀεὶ, cui ille memoriae

lapsu δόμος substituit. Domus poëtae coronis, quas ex certaminibus musicis reportaverat, ornata et referta, mihi quidem nihil habere videtur, quod quis jure vituperet. Aliter tamen statuebat doctissimus Huschk. Anal. cr. p. 27. — κισσῷ. P. Pl. κιττῷ. Br. c. Athen. V. 6. ὥσπερ καί. P. Pl. οἷα καί. Br. c. Athen. κεκροκωμένον. P. Pl. Athen. κεκρικωμένον. Casaub. non bene. — *Nr.* 30. σιμωνίδ ἑμετρ (i. e. ἐξάμετρ) καὶ οὔτ τροχαϊκ πεντάμετρ κατα μεθεσιν τ λέξεως. Br. I. 147. nr. 109. An. I. 1. p. 269. — *Nr.* 31. τιμοκρέοντος ῥοδι ὁμοίως. Br. I. 148. nr. 2. An. I. 1. p. 274.

XIV.

Προβλήματα ἀριθμητικά, αἰνίγματα, χρησμοί.

P. Titulum de nostro adjecimus. In Indice Codici praefixo titulus: ἀριθμητικὰ καὶ γρῖφα (i. e. γρῖφοι) συμμικτά. Hoc loco praemissum prooemium: γυμνασίας χάριν καὶ ταῦτα τοῖς φιλοπόνοις προτίθημι, ἵνα γνῷς τί μὲν παλαιῶν παῖδες, τί δὲ νέων. *Nr.* 1. Σωκράτους. Br. II. 477. nr. 1. An. II. 3. p. 335. V. 4. τοιγάρ ἐγὼν εἴποιμι. Homericum. Od. α. 180. 214. et passim alibi. V. 5. τέτρατοι δ' αὖτε. P. δ' omisit Br. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. Margini adscripta solutio: ∠ (i. e. pars dimidia) ιδ. Δ Ζ. Ζ Δ. λοι Γ. ·//· κη. Hujusmodi solutiones reliquis quoque problematibus adscriptae una cum analysi. Quae quum ad intelligentiam nihil faciant, satisque constet, quam laboriosa via atque difficili veteres hujusmodi problemata solverint, eas in sequentibus omittemus.

Nr. 2. εἰς ἄγαλμα παλλάδος. Br. II. 488. nr. 41. An. II. 3. p. 365. V. 1. παλλὰς ἐγὼ χρυσῆ. P. ἐγὼ τελέθω. Pl. V. 3. Χαρίστος. P. Pl. Rectius fortasse Χαρίσιος dedissem. V. 4. ἔδωκε. P. ἔθηκε. Pl. — *Nr.* 3. Br. II. 477. nr. 7. An. II. 3. p. 336. V. 5. λάβεν. P. λάβε. Br. V. 6. αὐτάρ. P. ἀτάρ. Br. V. 9. τριηκόντων. P. τριήκοντα. Br. in textu cum Meziriaco. In Lectt. membranarum scripturam recte tuetur. Cf. infra nr. 123. v. 13. Philodem. p. 513. nr. 41. ἑπτὰ τριηκόντεσσιν ἐπέρχονται λυκάβαντες. Callimach. Fragm. LXVII. τριηκόντων ἐτέων. V. 12. κουφοτέροισιν. P. κουφοτέρῃσιν. Br.

P. *Nr.* 4. εἰς τ̂ αὐγείαν κόπρον. Br. II. 488. nr. 42. An. II. 3. p. 365. V. 1. Ἀλκείδαο. P. Pl. ἀλκίδαο. Br. In Lectt. Ἀλκεῖδαο corrigit. V. 5. παριρον. P. παρ' οὖρον. Pl. Br. Infra nr. 93. v. 4. ὅσα Κέκροπος οὖρος Ἐντὸς ἔχει. nr. 96. v. 4. πενθήσει βασιλῆ φθίμενον Λακεδαίμονος οὖρον. Cf. Pausan. VI. 20. pag. 504. V. 7. ἀρκαδίῃ τρι. P. Pl. ἀρκαδίῃφι. Br. sic in membr. exstare existimans. V. 8. λεύσεις. P. λεύσσεις. Pl. Br. — *Nr.* 5. Br. III. 322. nr. 17. An. III. 2. p. 353. Aenigma est de *fumo*. V. 2. νεφέων. P. νεφελῶν. Br. V. 3. ἀντομένῃσιν. P. ἀντομέναισιν. Br.

Nr. 6. ἄλλο. Br. II. 479. nr. 9. An. II. 3. p. 342. V. 1. πόσος. P. πόσον. Br. V. 2. τόσσα. P. τόσα. Br. In marg. nota κη̄. — *Nr.* 7. Br. II. 489. nr. 43. An. II. 3. p. 366. V. 2. καὶ θέναρ. P. σὺν δὲ θέναρ. Pl. Br. καὶ τὸ θέναρ. Cod. Gudian. quod ut lenissimum recepi. V. 4. πισύροισι. P. πισύρεσσι. Pl. Br. — V. 5. ἐν δ' ἅμα. P. Pl. εἰ δ' ἅμα. Br. qua lectione hiatus relinquitur, quamvis ille in hac sede non valde importunus. Scripsi, quod sensum juvat: σὺν δ' ἅμα πάντα. σὺν ἅμα aut συνάμα est p. 209. nr. 9. et nr. 14. Theocrit. Eid. XXV. 126. Particula adversativa interposita Meleager in Prooemio v. 27. σὺν δ' ἅμα καὶ γλυκὺ μῆλον. V. 6. πόσον. P. Pl. πόσαις. Br. Malim πόσῳ, χρόνῳ sc. Sequuntur in membr. λύσεις longae et difficiles.

P. *Nr.* 8. Br. III. 334. Edit. Lips. IV. 214. nr. 454b. An. III. 2. p. 130. — *Nr.* 9. Br. III. 324. nr. 24. An. III. 2. p. 357. Agitur de Andromache, Hectoris et Neoptolemi conjuge. Inconstantia in quantitate vocis ἑκυρὸς pessimum versificatorem prodit. — *Nr.* 10. Br. III. 324. nr. 25. An. III. 2. p. 358. De aere Dodonae, adhortatione addita. Vid. Olearius ad Philostr. Imagg. II, 34. p. 859. not. 17. ubi initium capitis sic refingendum videtur: ἡ μὲν χρυσῆ πέλεια, ἡ ἐπὶ (ἔτ' ἐπὶ vulg.) τῆς δρυός, ἐν λογίοις ἐστὶ (ἡ vulg.) σοφή, καὶ χρησμοὺς (χρησμοὶ οὓς vulg.) ἐκ Διὸς ἀναφθέγγεται. V. 2. προτρέπει. P. προτρέπειν. Br. In membr. lectione subjectum orationis desideratur. Fortasse legendum: πνεῦμ' ἄρτια δὲ τὸν χαλκὸν ἠχεῖν προτρέπει. — V. 3. ἀντικτυποῦντος. P. Br. ἀντιτυποῦντος. in Vit. Fratr. Guijon. nr. 4. Notabilis spondeus in quarta sede. Sed vide an fuerit: τοῦ προιοῦ. i. e. τοῦ πρόσθεν κτυποῦντος. V. 4. τῷ τετάρτῳ τοῦ τρίτου. P. τοῦ τετάρτου τῷ τρίτῳ. Br. V. 8. σοὶ δ' ἐντυχοῦσα. P. σοὶ δ' ἐντυχοῦσα. Br. Sensu postulante suspicabar scribendum:

φρεσὶ δ' ἐντυχ. Sed lenius est: νοῖ δ' ἐντυχοῦσα. Sic lego, non νοΐ, ut in edit. nostra expressum. Vid. Boissonad. in Mar. Vit. Procl. p. 93. — V. 9. nihil in membr. lectione mutavi. ὅτε χρὴ et ὅταν δέῃ. Br. ὅταν cum indicativo et optativo occurrit apud recentiores. Vid. ad p. 94. nr. 41. In Tzetzae autem Posthomer. v. 30. αὐτὰρ ἐπὴν (ἐπεὶ Codd. Vatic. et Par.) πολλοῖς ἐνὶ ἤμασι θυμὸν ἔτερψε. sensus requirere videtur, ut scribatur, ὅτ' οὐ πολλοῖς. accinente Joanne Malala pag. 159. μεθ' ἡμέρας ὀλίγας ὁπλισαμένη σὺν τῷ πλήθει. Quum in nostro versu etiam repetitio ejusdem vocabuli admodum molesta sit, suspicor legendum esse: σιγῶσ' ὅτ' ἀκμή, σιγᾶν scil. ἀκμὴ pro καιρὸς positum. — *Nr.* 11. Br. II. 479. nr. 7. An. II. 3. pag. 341.

Nr. 12. Br. II. 479. nr. 8. An. II. 3. p. 341. V. 1. ἀνέθηκεν. P. ἀνέθηκε. Br. V. 2. ἑτέρην. P. ἑτέραν. Br. ἑτέρας. P. ἑτέρας. Br. — *Nr.* 13. Br. II. 489. nr. 44. An. II. 3. p. 367. V. 2. λάβῃς. P. λάβῃ. vett. editt. nonnullae. V. 3. τὸ τέταρτον δὲ τοῦδ'. P. τὸ τέτρατον δὲ ταῦθ'. Br. prius ex Pl. alterum ex P. V. 4. ἐξ ἂν τὰ πάντ' ἀνευρών. P. ἐξ πάντ'. Pl. Br. εὑρήσεις. P. Pl. εἰρήσεις. Br. εἰρήσῃ requireretur. — *Nr.* 14. Br. III. 321. nr. 12. An. III. 2. p. 349. de tibicine binas tibias inflante. V. 1. ἐρέττουσιν. P. Sine littera paragogica Br. V. 2. ἐλάσει. P. ἐλάει. Br. c. Salm. — κυβερνήτης. Achill. Tat. VIII. 6. p. 323. de tibia, ἐκεῖ μὲν οἱ δάκτυλοι κυβερνῶσι τὰ αὐλήματα.

Nr. 15. Br. III. 334. Edit. Lips. Tom. IV. p. 214. nr. 454[c]. An. III. 2. p. 130. V. 2. χορίος. P. V. 4. τέλος ἐστιν ὅς οἶδεν μακρὰν ἐν ἀρχῇ. P. ἔστ' ὅς μακρὰν οἶδεν. Br. qui, quod postrema verba transposuit, bene fecit; sed ἔστ' ὅς .. saltem in ἔσθ' ὅς .. mutandum. Ille fortasse scripsit: πυῤῥιχίου τέλος ἐστίν· ὃ μακράν. ubi ὃ pro ὅς usurpatur more homerico. V. 5. τοιόσδε. P. τόνδε. Br. — *Nr.* 16. Br. III. 324. nr. 26. An. III. 2. p. 359. Ῥόδος videtur significari.

⁋. *Nr.* 17. Br. III. 236. nr. 402. An. III. 2. p. 101. V. 1. θήρη πολέμου μελέτη. Liban. T. IV. p. 86. 19. νῦν μὲν στρατιώτης ἐμάνθανες κατὰ θηρίων τὰς μελέτας ποιούμενος. ubi Reiskius εἶναι inserit post στρατιώτης, citra necessitatem. — *Nr.* 18. Br. III. 283. nr. 621. An. III. 2. p. 211. V. 1. Διομήδης ἀνὴρ est Achilles, Deïdamiae conjux, quam erant, qui Deomediam appellarent. Vid. Eustath. ad

Ἰλ. p. 453. 52. *αἴας* non proprium est nomen, sed ab *αἶα*. Comma post hanc vocem delendum. Cf. Epigr. ex Planud. nr. 29. T. II. p. 633. *μαρνάμενος*. P. *μαρνάμενον*. Br. — *Nr.* 19. Br. III. 324. nr. 27. An. III. 2. p. 359. Serra significatur, quae lignum *ὑπτία* transcurrit. Pedes serrae sunt manubria, quibus regitur.

Nr. 20. Br. III. 318. nr. 4. An. III. 2. p. 344. *Πύῤῥος*, Achillis filius, significatur. — *Nr.* 21. Edidit Huschk. An. cr. p. 301. ex apographo minus integro. Sed vera lectio virum ingeniosissimum non fugit. — *Nr.* 22. Br. III. 325. nr. 28. An. III. 2. p. 360. V. 1. *καὶ λέξεις*. P. *δὲ λέξεις*. Br. V. 2. *αδε πάλιν*. P. *οὐδὲ πάλιν*. Br. Fortasse legendum: *εἰ δέ με λέξεις, Ὧδε πάλιν* . . . *Silentium* videtur intelligendum. De hiatu in verbis *οὔνομα, εἰ* . . . in illa sede, post interpunctionem nihil timendum. — *Nr.* 23. Br. III. 325. nr. 29. An. III. 2. p. 360. V. 1. *νιρέος*. P. Br. *Νηρέος* scripsi cum Buttmanno, qui piscem in catino argillaceo cum jusculo appositum existimat. De illorum nominum permutatione vid. ad p. 169. nr. 164.

Nr. 24. Edidi in Paralip. I. nr. 151. p. 709. V. 1. *μεον διόνυσον*. P. Fortassse scribendum: *ἦ ῥα νέον Διόνυσον ὁρᾷς ἐμέ*. V. 2. *διχθαδίης*. P. *διχθάδιη* scribendum esse comparatio cum Baccho docet. V. 2. *ἐμὸς ἡγεμ*. Corrigendum videtur, *πατὴρ ἐμοὶ ἡγεμον*. V. 3. *θηβοφόρον*. *θηροφόρον* scribe; quod sequentia postulant. V. 6. *χθόνα μακ*. P. *καὶ* interposui. Caeterum sensum hujus aenigmatis sagacioribus investigandum relinquo. — *Nr.* 25. Edidit Huschk. in An. crit. p. 303. nos in Paralipom. I. nr. 152. p. 710. De Niobe acute interpretatur Buttmannus. V. 3. *λούομαι δ' ἀ*. P. Scr. cum Buttmanno: *λοῦμαι δ' ἀενάοισι*. *ἀεννάοισι*. P. — *Nr.* 26. Br. III. 318. nr. 2. An. III. 2. p. 343. *Linum* intelligitur. Ambiguitas est studiose quaesita in verbis *πρώτη δαιτυμόνων*. Verba sic jungi debent: *πρώτη ἐρχομένη ἐς χορὸν δαιτυμόνων*. — *Nr.* 27. Br. III. 325. nr. 30. An. III. 2. p. 361. Thetis, quae Peleum fugiens leonis speciem sumserat, nunc est socrus Medeae, *τῆς παιδοφόνου*, quae in beatorum insulis nupsit Achilli, et quia e longinquis regionibus venit, *ἑκάβη* vocatur.

Nr. 28. Br. III. 325. nr. 32. An. III. 2. p. 363. V. 2. *ἄγειν ἀγῶνας*. P. *ἀγῶνας ἄγειν*. Br. ₱. V. 5. *ἄλλος*. Fortasse *ἄλλους* scribendum. De navibus cogitare licet, quae multis remigum manibus moventur. Sed totum hoc aenigma adhuc expectat Oedipum. —

Nr. 29. Edidi in Animadverss. T. III. 2. p. 345. In Paralipom. I. nr. 154. p. 711. Cf. infra nr. 55. V. 2. *μίγνυσθαι αὐτῶν.* Fortasse, *καὐτῶν. idque ipsis maritis rogantibus.*

Nr. 30. Br. III. 325. nr. 31. An. III. 2. p. 362. Sonus nervorum in cithara significari videtur. V. 1. *δέ με.* P. *δ' ἐμέ.* Br. — *Nr.* 31. Br. III. 325. nr. 33. An. III. 2. p. 363. V. 2. *καὶ πάτρην πατρὸς ἄκοιτιν.* Buttmannus corrigit: *τοῦ πάτρη πατρὸς ἄκοιτις. et vides eum, cujus patria patris fuit conjux* i. e. Homerum Smyrna natum. Eadem autem Smyrna et Myrrha. — *Nr.* 32. Br. III. 326. nr. 34. An. III. 2. p. 363. De Nesso accipiendum. Cf. Sophocl. Trachin. v. 1159. ss. — *Nr.* 33. Edidit Huschk. An. cr. p. 303. Paralipom. I. nr. 155. p. 711. Item de Nesso. V. 1. *τόν με κτείναντα.* P. *κατακτείναντα* scripsi cum Huschkio. *οὐδέ.* P. *οὐ δὲ* dedi.

Nr. 34. Est Oraculum Byzantinis datum, auctore Achille Tatio L. II. 14. p. 65. Cf. Huschk. An. cr. p. 292. Paralip. I. nr. 156. p. 711. V. 1. *νῆσός τις πόλις ἐστί.* P. Cf. Interpp. ad Eurip. Phoen. v. 211. Vulgo *πόλις* desideratur. *φυτώνυμον αἷμα.* Vid. Dorvill. ad Charit. p. 575. V. 3. non est ap. Achill. Tatium. V. 4. *ἔχει χαίρων.* P. *ἔχων χαίρει.* Vulg. V. 5. *Θυηπολίην σε φέρειν κέλομαι Ἡρακλεῖ.* Vulgo apud Achill. et in Cod. Monac. nr. 96. nunc *κέλομ' Ἡρακλῆϊ* legitur ex correctione Salmasii. — *Nr.* 35. Edidit Chard. de la Roch. Magas. encycl. IV. 1. p. 95. Huschk. Anal. crit. p. 306. Paralip. I. nr. 157. p. 712. V. 1. *ὃ καί.* sic P. *ὁ καί.* Huschk. In Paralipom. suspicatus sum, *μέλος εἰμὶ μικρόν.* Quamvis enim *μικρὸς* apud meliores antiquioresque poëtas priorem constanter producat, recentiores tamen eandem corripere non dubitaverunt; ut Greg. Naz. Carm. II. v. 278. et alibi. Non minus recte scribas: *ἀνθρώποι μέλος εἰμ' ὀλίγον.* Si verum est *ὃ καί*, delendum est *με*, quod in membr. non lectum, a cl. editore additum est. Quid autem ad versum implendum in hujus pronominis locum substitui possit, non facile apparet. V. 2. *αἰρουμένου.* P. *αἰρομένου* editores. Intelligitur *ὄνυξ.*

Nr. 36. Br. III. 326. nr. 35. An. III. 2. p. 363. V. 1. *ἄμφω.* P. *ἄμφι.* Br. Saltem *ἀμφὶ* scribendum. Sensus obscurus. V. 2. *θνήσκω.* P. i. e. *ἔθανον.* Vid. ad p. 237. nr. 207. v. 3. *ζώοντι τύμβῳ, ventre* procul dubio. Vid. Animadverss. Tom. III. 2. p. 355. — *Nr.* 37. Br. III. 326. nr. 37. An. III. 2. p. 364. Est *olea.* V. 2. *ἃ κατά.*

brevis syllaba vi arsios producta. V. 3. πηλείδῃ φάος ἔσκε. P. Πηλείδης φάος ἔχε. Br. A membr. non recedo: Pelidae, i. e. τῷ πηλίνῳ λύχνῳ, lux inde contigit. — *Nr.* 38. Edidit Huschk. An. cr. p. 307. Paralip. I. nr. 158. p. 712. Accipiendum de Polynice et Eteocle. — *Nr.* 39. Br. III. 326. nr. 36. An. III. 2. p. 364. V. 1. ὡς. P. ὥς. Br. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 468.

Nr. 40. Epidi in Paralip. I. nr. 159. p. 713. V. 2. αυγοτηο. P. ἀπὸ τῆς librarium voluisse, dubitare noli. Seriores ἀπὸ pro ὑπὸ usurpasse, multi docuerunt. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 548. Lennep. ad Phalar. p. 346. — P. *Nr.* 41. Edidit Huschk. An. crit. p. 307. Nos in Paralipom. I. nr. 160. p. 713. De die et nocte agitur. — *Nr.* 42. Br. III. 326. nr. 38. An. III. 2. p. 364. V. 1. παρθένος. P. παρθένου. Br. De sensu hujus aenigmatis non constat. — *Nr.* 43. Edidit Huschk. Anal. crit. p. 304. Paralip. I. nr. 161. p. 713. ubi illustratum dedi. V. 3. ηρεμεν. P. πειρᾷ suspicabatur Huschk. ἐρέφει Buttm. Ipse de κομέει cogitabam. Nunc τηρεῖ με verum esse videtur. *Hebe me custodit;* quod de pilis accipiendum, qui partes pudendas ambiunt. Luditur autem in verbis similibus τηρεῖ et τείρει. — *Nr.* 44. Edidit Huschk. Anal. cr. p. 306. Paralipom. I. nr. 162. p. 714. Est ὁ ὕπνος, qui idem est ὄνειρος. V. 1. ἐπήλυθε. P. ἐπήλυθα scripsi cum Huschkio. V. 3. οὔ μιν. P. οὐ μέν. dedi cum eodem.

Nr. 45. Br. III. 323. nr. 22. An. III. 2. p. 357. De cera pugillaribus inducta accipe. V. 2. ὑπερεκτανύσῃς. P. ὕπερ ἐκταν. Br. fortasse rectius. — *Nr.* 46. Huschk. Anal. cr. p. 306. Paralipom. I. nr. 163. p. 715. V. 1. ἀρνυμένου. P. αἰρομένου malit editor; αἰνυμένου minore mutatione Schaeferus in not. mst. Intelligi videntur voces σκάνδαλον et σάνδαλον. — *Nr.* 47. Edidit Chard. de la Roch. Magas. encycl. an. IV. T. I. p. 95 et 223. Paralip. I. nr. 164. p. 715. Significatur *laterna.* — *Nr.* 48. Br. II. 478. nr. 3. An. II. 3. p. 338. V. 1. ἑκάστῃ. P. ἑκάστῳ. Br. Eodem modo erratum p. 630. nr. 101. v. 1. — V. 4. ἑκάστῃ π. ἔσχον. P. ἑκάστῃ πλ. ἔχον. Br. V. 5. πόσον δῶκαν ὅπως. P. ὅππως. Br. Hermann. ad Orph. p. 768. corrigit: εἰπὲ δέ, πόσσον ἔδωκαν, ὅπως δ' ἴσα. Nihil equidem mutavi, nisi quod καὶ inserui, quod post syllabam καν facile excidere potuit. Praeterea δ' videtur delendum. Vid. ad pag. 614. nr. 1. vers. 5. — *Nr.* 49. Br. II. 478. nr. 4. An. II. 3. p. 339. V. 1. τεῖξόν μοι. P. τεῖξον ἐμοί. Br. V. 2. τ' ἅμα. P. θ' ἅμα. Br. V. 5. χρυσοῦς δ' ἅμ'

ἠδέ. P. δ' ἅμα ἠδέ. Br. Lenissimo modo versum implebis hiatumque tolles, scribens: χρυσὸς δ' ἄρ' ἅμ' ἠδὲ σίδηρος. ¶. V. 6. κεράσαι. P. κεράσσαι. Br.

Nr. 50. ἄλλο. Br. II. 478. nr. 5. An. II. 3. p. 339. — Nr. 51. ἄλλο. Br. II. 479. nr. 6. An. II. 3. p. 340. V. 3. μέσον τρίτον. P. quae est vera lectio. πρῶτον τρίτον. Br. In Cod. numerorum adscriptae notae: με λζ. κβ. i. e. 45. 37½. 22½. — Nr. 52. εἰς οἶνον. Br. III. 322. nr. 18. An. III. 2. p. 353. Vinum Centauros perdidit, et Cyclopem, tribus poculis haustis, oculo (κόρῃ) privavit, unde pater ejus Neptunus gravi tristitia affectus est. Μοῦσα τρίτη est Θάλεια, qua epulae significantur et convivia. V. 2. διφυεῖς. Sophocl. Trachin. 1097. διφυῆ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατόν. Μιξάνθρωποι a Platone appellati videntur Centauri in Protag. p. 327. D. ὥσπερ οἱ ἐν τῷ χορῷ μιξάνθρωποι. ubi vulgatum μισάνθρωποι ferri non posse, docuit Heinrichius in Commentatione Kiloniae edita 1813. μιξάνθρωπος est ap. Themist. Or. XXIII. p. 284. A. καὶ οὐδὲν ἀνύτουσιν οἱ μιξάνθρωποι ἢ μιξόθηροι ἀλιζόμενοι καὶ παίοντες δρυσὶ καὶ ἐλάταις. quod illum ex fonte Platonico hausisse probabile est. ὁ μιξόθηρ ἄνθρωπος legitur in Planudeis nr. 126. T. II. p. 663. V. 3. τρισὶν πλ. P. τρισὶ πλ. Br. c. Steph. V. 5. νῦν δὲ νέμουσα τρίτη πυρινaίον νύμφαισι μιγέντα. P. Anthol. Plan. p. 535. St. νῦν δὲ νέμων πυρινόν με τρισὶ Νύμφαισι μιγῆναι. Br. in textu; in Lectionibus autem ex correctione V. D. in Auctario ad Phaedri Fab. ed. Conr. Rittersh. 1598. reponendum censet: νῦν δ' ἐμὲ (Scr. δέ με) Μοῦσα τρίτη πυρίναις Νύμφαισι μιγέντα. Nec aliter Jos. Scaliger ap. Huetium. Nihil verius. V. 6. δέρκεο. P. Steph. δέρκεται Br. in Lectionibus.

Nr. 53. εἰς λύχνον. Br. III. 319. nr. 6. An. III. 2. p. 346. V. 1. ὑπ' ἀγκ. P. ἐν ἀγκ. Br. V. 2. ἐμίγη. P. ἐκλίθη. Br. Eodem jure versu praecedente corrigas, κλιθεῖσα. Theocrit. Eid. III. 44. ἁ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐκλίνθη. Malim autem: ὑπ' ἀγκοίνῃσι δαμεῖσα. — εἰς εὐνήν. pro ἐν εὐνῇ. Vid. ad p. 87. epigr. Agath. v. 10. P. 553. nr. 343. — Nr. 54. εἰς οἰκέαν. Br. III. 319. nr. 7. An. III. 2. p. 346. — Nr. 55. εἰς κλεστῆρα. Br. III. 319. nr. 5. An. III. 2. p. 344. V. 4. ἀχνυμένων. P. ἀρνυμένων malit Br. quo vitium non tollitur. Scribe ἀντομένων i. e. ἱκετευόντων, ut paulo ante λισσομένων ποσίων. Apoll. Rhod. L. III. 391. δὸς χάριν ἀντομένοισιν. Sophocl. Oedip. Colon. 246. ἃ πατρὸς ὕπερ τοὐμοῦ ἄντομαι. V. 5.

δέ με. P. δ' ἐμέ. Br. V. 7. ἀμπλουτῇ. P. ἂν Πλουτῇ. Br. P. V. 9. δέ με. P. δ' ἐμέ. Br.

Nr. 56. εἰς ἔσοπτρον. Br. III. 323. nr. 19. An. III. 2. p. 356. V. 1. καὶ ἐγὼ σέ. P. καὶ ἐγώ σε. Br. τί με βλέφ. Haec sensum non habent. Scribe: σὺ μὲν βλεφάροισι δέδορκας. Conjunctioni μὲν respondet ἀλλά. ut Od. δ. 240—242. ϑ. 169. 174. — *Nr.* 57. εἰς φοινίκων βάλανον. Br. III. 323. nr. 20. An. III. 2. p. 356. V. 4. μοῦνα. μοῦνον metri causa suspicatur Friedem. de Med. Syll. Pent. p. 322. ipse tamen, an quid mutandum sit, incertus. — *Nr.* 58. εἰς κινάραν. Br. III. 318. nr. 5. An. III. 2. p. 344. V. 3. οἷς. P. ὥς. Br. qui errorem corrigit in Lectionibus. — *Nr.* 59. εἰς τὴν Ἀργώ. Br. III. 322. nr. 16. An. III. 2. p. 352. V. 2. μηληστῶν. P. ληστήρων. Br. Leniore mutatione scripsi, φηλητῶν. Vid. ad p. 140. nr. 309. Etiam ap. Theodor. Prodrom. in Amor. Rhod. et Dos. L. I. p. 18. καὶ τὸν πυλητὴν εὐθὺς ἐκπεφευγότα Λαβεῖν ἐφώρμων καὶ κτανεῖν. aut φιλητὴν scribendum, aut, quod etiam propius abest, τὸν συλητήν, ut est p. 37. — V. 3. δὶς τέθνηκεν. Hoc de Jasone dictum ne mireris, cf. Animadverss. ad h. l. et T. I. 2. p. 221.

Nr. 60. δέλτος. Br. III. 323. nr. 21. An. III. 2. p. 357. V. 1. μὲν τέτεκεν ἐκαινούργει. P. μέν με τέκεν ἐκαινούργει. Anth. Steph. p. 536. μέν μ' ἔτεκεν, ἀνεκαινούργει. Br. Vix dubito, corrigendum esse: ὕλη μὲν τέτοκέν ποτ', ἐκαινούργει. V. 2. ἐκδοχίον. P. ἐκδόχιον. Br. — *Nr.* 61. ἄλλο. Edidit Chardon de la Roch. Magas. encycl. an. IV. T. I. p. 95. de πίσσῃ interpretatus Ib. T. II. p. 223. Exhibui in Paralipom. I. nr. 165. p. 715. V. 3. τήξησι. P. τήξῃ editor, metro claudicante. Scripsi τήξησι. — βαθείης. Fuerunt igitur, qui ἡ κέραμος dicerent; nisi malis cum Chardono βαθείας ἅρματος ὠτειλάς. Verborum tamen collocatio lectioni membr. favet. — *Nr.* 62. εἰς σφαῖραν. Br. III. 324. nr. 23. An. III. 2. p. 357. V. 1. δέ μου. P. δ' ἐμοῦ. Br. V. 2. ἡ τρύπη. P. δὲ interposuit Br. cum Stephano, ut asyndeton tolleret, valde illud molestum. At in τρύπη priorem produci, recte monuit v. cl. Fr. Henr. Bothe in not. mst. Vide an fuerit: ἡ δὲ ῥαφὴ φαίνεται οὐδαμόθεν. — V. 4. βάλλειν. P. βαλεῖν. Pl. Br.

Nr. 63. μεσομήδους. Br. II. 293. nr. 3. An. II. 2. p. 348. P. V. 4. μέσα. P. μέσσα. Br. V. 5. τὸ δ' ὄπισθεν. P. τὰ δ' ὄπ. Br. V. 10. ἔχειν. P. εἶχεν. Br. κεκραμένα. P. κεκραμέναν. Br. V. 11.

ἀτέλεστα τὰ τέλεια μεμιγμένα. P. μεμιγμέναν. Br. omisso articulo. — *Nr.* 64. τὸ αἴνιγμα τῆς σφιγγός. Br. III. 321. nr. 15. An. III. 2. p. 351. V. 1. οὐ μία. P. οὖ. Br. ex Athenaeo. οὐ μία μορφή. Vulg. ap. Tzetz. ad Lycophr. Sed Codd. Mülleri omnes οἶ. Tom. I. p. 282. V. 2. βοήν. P. quod ineptum. φύσιν. Vulgo. φυήν. Codd. Sophoclis, probantibus Valkenario et Brunkio. Ex hac lectione βοὴν exortum. V. 3. γίνηται. P. κινεῖται. Br. γίνονται. Athen. γίνηται. Codd. Mülleri ap. Tzetz. — ἀνά τ'. P. Tzetz. et in Cod. Epitom. Athen. ubi vulg. καὶ ἀν' αἰθ. — V. 4. ἐπειγόμενον. P. Tzetz. ἐρειδόμενον. Athen. Br. V. 5. ἔνθα τάχος. P. cum plurimis. μένος. Br. quod Codd. nonnulli alteri lectioni adjiciunt. Sic est ap. Euripid. in Arg. Phoeniss. probante Valkenario. Ne quid desideraretur, adscripsi in margine solutionem aenigmatis, ut legitur in editionibus Sophoclis ad Oedip. Tyrannum.

Nr. 65. χρησμ^{o} δο$^{\vartheta}$ ὁμήρωι. Dedi in Paralip. I. nr. 166. p. 715. Legitur in Vitis Homeri ap. Pseudo-Plutarch. Vid. Homeri Opp. T. V. p. 145. ed. Ern. In Procli Eclog. in Bibl. Literar. et Art. Fasc. I. p. 9. ap. Stephan. Byz. in Ἴος. Pausan. X. 2. p. 233. — *Nr.* 66. ἕτερος πρ^{o} τὸν αὐτόν. Paralip. I. nr. 167. p. 716. Cf. Vit. Homeri ap. Ern. p. 145. Euseb. Praeparat. Evang. V. p. 227. 229. V. 2. μητρὶς δέ τοι, οὐ πατρίς. Euseb. ubi v. 3tius desideratur. V. 8. λάχες, τὴν μέν. P. ἣν μέν. Plut. V. 9. τὴν δ' ἀϑ. P. ἣν δ' ἀϑ. Plut. Utrumque bene habet. Meleager p. 585. nr. 94. ᾧ δέ, Φιλόκλεις, ἔμβλεπε, τῷ δὲ λάλει. Macedon. pag. 511. nr. 27. οἷς μὲν ἀνάγκης σκεῦος, τοῖς δὲ τρυφῆς χρῆσι περισσοτέρη. Oppian. Hal. I. 586. τοῖς μὲν ϑέρος, οἷσι δὲ χεῖμα, τοῖς δ' ἔαρ. V. 11. Versus mutilus in membr. ἔτι πολλὸν ἀγήρως ap. Plutarchum.

Nr. 67. χρησμὸς δοϑεὶς λαΐνωι τωῖ ϑηβαίωι. In marg. πρι. Paralip. I. nr. 168. p. 717. V. 3. χείρεσι λείψειν. P. χείρεσσι λιπεῖν. In Schol. Eurip. Phoen. Servavi λείψειν, χερσὶν scribens. Caeterum in vulgata aoristus λιπεῖν post πεπρωμένον ἐστὶ minime displicet. Cf. Homer. Ἰλ. σ. 329. Pindar. Ol. VIII. 44. Isthm. VIII. 69. Apud Xenoph. Anab. II. 3. 20. ὑπέσχετό μοι βουλεύσασϑαι. frustra Stephan. βουλεύσεσϑαι corrigit. Vid. supra ad p. 433. nr. 437. v. 15. V. 3. ἔνευσα. P. ἔνευσε. Vulg. additis duobus versibus: Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιϑήσας, Οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν· ὁ δ' ηὔξατό σοι τάδε πάντα. — *Nr.* 68. χρησμὸς δοϑεὶς Κορίνϑωι.

Paralip. I. nr. 169. p. 717. Est in Euseb. Praep. Evang. VI. p. 255. ubi in fine: *ἀλλ' ἴθι, μηκέτι μέλλε.* Cf. Stephan. Byz. in *Κάρυστος.* Schol. ad Lycophr. 580.

ᚠ. *Nr.* 69. *χρησμὸς δοθεὶς λικουργωι τῶι φιλοσόφωι.* In marg. *δ ηρο.* Ex Herodot. L. I. 65. Alios, qui idem oraculum laudaverunt, vid. ap. Davis. ad Maxim. Tyr. Or. XXIX. 2. p. 72. ed. Reisk. V. 1. *λυκόοργε.* Herod. Pal. *λυκόεργε.* Alii. V. 3. *διζῶ ἤ.* P. *δίζω ἤ.* Herod. *δίζω εἰ.* Themist. p. 193. C. *ἠέ.* Id. p. 225. D. *δίζω* videtur verius; sed *ἤ . . . ἤ* bene habet. Homer. *Ἰλ. π.* 713. *δῖζε γάρ, ἠὲ μάχοιτο . . ἢ λαοὺς εἰς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.* — *ἠέπερ ἄνδρα.* P. *ἠὲ καὶ ἄνδρα.* alii.

Nr. 70. *χρησμ ο δος ἐκ τ θ σεραπι τῶι διαπλη υ θ ατυχημάτων χρωμένωι καὶ αἰτιωμενω τὸν θ̄ν̄ δ.* Paralip. I. nr. 171. p. 719. Pessimos hos trimetros me alibi legisse, non memini. V. 1. *μὴ μέμφῃ.* Debuit scribi *μὴ μέμψῃ*, aut *μέμφου.* Num *μέμφεο* fuit? — *Nr.* 71. *χρησμ ο ς τ πυθίας.* Br. III. 199. nr. 240. An. III. 2. p. 10. V. 1. *ἁγνὸς εἰς.* P. *ἁγνῶς εἰς.* Br. c. Dorvill. Suspicabar: *ἁγνὸς ἄγ' εἰς.* — *καθαρός.* P. Intolerabilem tautologiam sustuli, *καθαροῦ* scribens cum Br. V. 3. *κεῖται. ἀρκεῖ* legendum videtur ob antithesin. V. 4. *νίψηι.* P. *νίψαι.* Br. Sophocl. Oed. Tyr. 1227. *οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον, οὔτε Φᾶσιν ἂν Νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα Κεύθει.* Aeschyl. Choëph. v. 69. *πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ Βαίνοντες τὸν χειρομυσῆ φόνον καθαίροντες λούσειαν μάτην.* — *Nr.* 72. *χρησμ ο ἐρωτησαν τ ρουφίνωι πως λάβοι ὅρκον παρα του ἰδι ναυκλήρου.* Edidit Huschk. Anal. crit. p. 295. nos in Paralip. I. nr. 172. p. 719. V. 1. *δόμον.* P. *δρόμον* corr. Huschk. V. 4. *παρακτάς.* P.

Nr. 73. *οἱ Μεγαρεῖς.* [sic scribe.] *ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα φρονήσαντες ἐπυνθανον τ τοῦ θ̄ῦ ἐνποια μοίρα αὐτοὺς ἔχει· ὁ δὲ ἀνεῖκεν.* Scr. *ἀνεῖλεν.* Extat hoc oraculum in Schol. Theocr. Eid. XIV. 48. ap. Suid. in *ὑμεῖς.* T. III. p. 529. ubi vid. Kuster. Schott. ad Proverb. p. 478. V. 1. omiss. ap. Suid. V. 2. *λακεδαιμόνιαί τε.* P. *δὲ* Schol. Theocr. *ἵππον θεσσαλικήν, λακεδαιμονίην τε γυναῖκα.* Suid. V. 4. *καὶ τῶν.* P. *καὶ τῶνδ'.* Schol. Th. *οἳ τὸ μεσηγύ.* P. V. 5. *ναίουσιν καί.* P. V. 6. *κέντρα πολέμοιο.* P. *πτολέμοιο.* Suid. Schol. Th. ᚠ. V. 7. *μεγαρῆες.* P. *Μεγαρεῖς.* Schol. Th. *αἰγιέες.* Suid. *Μεγαρῆς* videtur scribendum,

Cf. Br. ad Soph. Oedip. Tyr. 16. — οὐδὲ τρ. P. οὔτε reliqui. Sic etiam in proximis. V. 8. οὔδε δυωδεκαταῖοι. P. οὐδὲ δυωδέκατοι. Suid. Sch. Theocr. Numeralia in αιος interdum ordinalium vice fungi, docuit Porson. ad Eurip. Hec. v. 32. Herm. ad Viger. p. 720. s. Sed h. l. membr. lectio adversatur metro.

ὸ ς

Nr. 74. χρησμ τ πυθίας. Br. III. 199. nr. 239. An. III. 2. p. 9. V. 4. ἐκνίψει σῶμα διμαινόμενον. P. μιαινόμενον. Pl. ἐκνίψεις σῶμα διαινόμενος. Br. c. Huberto van Eldik in Suspic. p. 29. νᾶμα μιαινομένην Pierson. Servavi lectionem membr. διαινόμενον tantum corrigens: *nunquam corpus irrigatum animam puram reddet.* Hoc ab oraculorum sermone non abhorret. Eldikianam tamen lectionem a Cod. confirmari velis. Verbum ἐκνίπτειν in hac re proprium. Orpheus Argon. 1238. μέσφ' ὅταν ἐκνίψησθε μύσος θείοισι καθαρμοῖς. Euripid. Iph. Taur. 1190. ὡς φόνῳ φόνον μυσαρὸν ἐκνίψω. Plutarch. T. II. p. 499. C. ἂν μὴ . . . καθαρὸς ἐκβῇ τῆς σαρκός, ἐκνιψάμενος τὸ θνητόν. Vid. Creuzer ad Plotin. de Pulcritud. p. 264. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 850. 35. σφάττειν δὲ οὐδένα δίδωσιν ἀντὶ (vulg. οὐδὲ) μύσους, οὗ οὐδεὶς ἂν ἐκνίψειεν (vulg. ἐκνίψειν) ἐμπιπλῶν τὴν πόλιν.

ο θ

Nr. 75. χρησμ δο ἐν ἰλίου πόλει ὅτε ἐσαλεύθησαν οἱ κίονες τ ἱεροῦ διὸς τοῦ ὄντος ἐκεῖσε, οἱ νῦν ἐν βηρύτῳ. Edidi in Paralip. I. nr. 173. p. 720. Argumentum obscurum; nec scio, an illa historia alibi extet. V. 1. κασιγνήτοισί τε πίθεσθαι. P. Scripsi, κασιγνήτοις πεπιθέσθαι. ut λελαβέσθαι, λελαθέσθαι ap. Homerum, ubi etiam πεπιθήσω occurrit Ἰλ. χ. 223. — V. 4. καὶ πείσεαι. P. Fortasse, εἰ πείσεαι. responde, maris aequore ter commoto, an mihi obsecuturus sis. —

ο

Nr. 76. χρησμ πυθίας. Ex Herodoto L. I. 66. pag. 32. Respexit hoc oraculum Dio Chr. Or. XVII. p. 469. ed. R. Pausan. VIII. 1. p. 349. ed. Fac. V. 5. παιδίον. Vid. supra ad p. 76. v. 410. —

ο

Nr. 77. χρησμ ἐν τοῖς θησέως βίοις ἀναφερόμενος. Cum eodem lemmate hoc oraculum invenit Jac. Gronovius in Cod. Herodoti ad L. I. 65. idque exhibuit in Observatt. p. 65. ed. Wessel. Ap. Plutarchum illud frustra quaesiveris. V. 4. οὐ κάλλη. P. οὐκ ἄλλη. Gron. —

ο θ ο θ

Nr. 78. χρησμ πυ. Herodot. I. 67. p. 32. — *Nr.* 79. χρησμ πυ. Ap. Herodot. I. 85. p. 43. V. 2. βούλου. P. βούλευ. Vulgo. V. 3. τὸ δέ σο πολύ. P. τὸ δέ σοι. Vulgo.

Nr. 80. *χρησμο πυϑ.* Ex Herodot. L. I. 91. Hoc oraculum cum paucis aliis prosa oratione conceptis in Anthologiam receptum est. Vid. nr. 95. Similia de vi fatorum vid. ap. Gatack. ad Antonin. L. VII. p. 223. Valkenar. ad Herodot. IX. p. 698. 54. — ¶. *Nr.* 81. *χρησμο πυϑ.* Ex Herodoto L. I. 174. p. 83. Cf. Euseb. Praep. Evang. V. 26. p. 220. V. 2. De duplici *κε* vid. supra ad p. 611. nr. 21. 7. — *Nr.* 82. *χρησμο πυϑ.* Ex Herodot. L. III. 57. pag. 225. — *Nr.* 83. *χρησμο πυϑ.* Herodot. L. IV. 155. p. 349. In marg. Cod. Pal. *Βάττος ὁ καιμαριστοτέλης.* Cf. Tzetz. in Chiliad. VI. nr. 48. v. 349. Schol. ad Callimach. H. in Apoll. 76. — V. 2. *οἰκηστῆρα.* P.

Nr. 84. *χρησμο πυϑ.* Herodot. L. IV. 157. p. 350. Plutarch. T. II. p. 408. V. 1. *αἴ τυ.* P. Herod. *αἰ τὺ* correxi, monente Schaefero. Nec *σὺ*, nec *τὺ* inclinari potest. — *Nr.* 85. *χρησμο πυϑ.* Ex Herodot. L. IV. 159. p. 352. — *Nr.* 86. *χρησμο πυϑ.* Ex Herodot. L. V. 92. p. 419. Cf. Euseb. Praepar. Evang. V. 29. V. 1. *οὔ τισε.* P. *οὔ τίς σε.* Herod. — *Nr.* 87. *χρησμός.* Ex Herodot. V. 92. p. 420. ubi haec adduntur: *ταῦτά νυν εὖ φράζεσθε, Κορίνθιοι, οἳ περὶ καλὴν Πειρήνην οἰκεῖτε καὶ ὀφρυόεντα Κόρινθον.* — *Nr.* 88. *χρησμο.* Ex Herodot. L. V. 92. p. 421. V. 2. *κλειτοῖο.* P. *κλεινοῖο.* Vulg. Vid. Wesseling. — *Nr.* 89. *χρησμο.* Herodot. L. VI. 19. p. 446. V. 2. *πολλοῖσι.* P. *γενήσει.* Ib. *γενήσῃ.* plurimi Codd. Herodoti.

Nr. 90. *χρησμός.* Ex Herodot. L. VI. 77. p. 473. V. 5. *ἀέλικτος.* P. c. plurimis Codd. Herodoti. Alii *τριέλικτος.* — *Nr.* 91. *χρησμός.* Ex Herodot. VI. 86. p. 478. Respexit Pausan. II. 18. p. 242. ed. Fac. Cf. Eustath. ad *Ἰλ. γ.* 414. Br. III. 147. nr. 22. An. III. 1. p. 281. V. 2. *ληΐσσασθαι.* P. Alii *ληΐσασθαι.* V. 3. laudat Dio Chrys. Or. LXIV. p. 400. ed. Reisk. — ¶. *Nr.* 92. *χρησμός.* Ex Herodoto L. VII. 140. p. 567. Cf. Euseb. Praep. Ev. V. 24. Clem. Alex. Strom. V. p. 728. V. 1. *φεύγετ' ἔσχατα.* P. ubi *ετ* ortum ex proximo *εσ.* *φεῦγ' ἔσχατα.* Vulg. V. 9. *ἑστήκασι.* P. V. 12. *ἀλλ' ἴσον.* P. *ἴτον.* Herod. Cf. ad p. 283. nr. 480. v. 5. — *κακοῖσι δ' ἐπικίδναται·* P. *ἐπικίδνατε.* Herodot. — *Nr.* 93. *χρησμο.* Ex Herodoto VII. 141. p. 568. Cf. Euseb. l. c. — V. 10. *ἔσῃς.* P. V. 12. *ἤ που* et *ἤ*

ο ϑ
συν. P. — *Nr.* 94. *χρησμ πυ.* Ex Herodot. VII. 148. p. 572. V. 3. *κάρα* P. *κάρη*. Vulg. In *κάρα* posterior syllaba recte producitur. Vid. Additam. Anim. ad Athen. p. 67.

ο
Nr. 95. *χρησμ.* Ex Herodot. L. VII. 169. p. 584. ubi vid. Valkenar. Etiam hoc Oraculum prosa oratione conscriptum, ut nr. 80. V. 1. *ἐπιμέσφεσθε*. P. *ἐπιμέμφεσθε*. Herodot. *Μενελάου*. P. *Μενέλεω*. Herodot. V. 4. *ἐκείνοισι*. P. *κείνοισι*. Herod. — P. *Nr.* 69. *χρησμός.* Ex Herodot. VII. 220. p. 608. Eusebi. Praep. Evang. V. 25. V. 2. *ἄστυ ερικυδές*. P. et Vulgo. *ἄστ' ἐρικυδές*. corr. Wesseling. quod nihil est. Scripsi, *ἄστυ 'ρικυδές*. ut in edit. Schaeferi exhibetur. V. 3. *ἡρακλέους*. P. *ἡρακλέος*. Vulgo. V. 5. *τῶν ταύρων*. P. *τῶν* et
ο ϑ
τόν. Codd. Herodoti. *τὸν* verum est. — *Nr.* 97. *χρησμ πυ.* Ex Herodot. L. VIII. 20. p. 628. V. 1. *βαρβαρόφωνον*. P. et omnes Herodoti Codd. *βαρβαρόφωνος* cum Reiskio probabiliter correxit Schaeferus.
ο
V. 2. Scr. *πολυμηκάδας*. — *Nr.* 98. *βάκιδος χρησμ περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων νίκης.* Herodot. L. VIII. 77. p. 655. V. 2. Scr. *Κυνόσουραν*. V. 4. *σβέσει*. P. *σβέσσει*. Vulg. *Κόρον* scribendum, initiali majore. V. 5. *μαιμώωντα*. P. *μαιμώοντα*. Vulgo rectius. Sed illud simile formae *γελοίωντες*, quam nonnulli legebant ap. Homer. Od. *υ*. 390. *πιθέσθαι*. P. *πυθέσθαι*. Vulg. — *Nr.* 99. *χρησμός.* Ex Herodot. L. IX. 43. p. 713.

ϑ
Nr. 100. *χρησμὸς δο μενελαω καλεξανδρω.* Alibi non vidi. — Dedi in Paralip. I. nr. 174. p. 721. — *Nr.* 101. *κλεοβουλ αἴνιγμα.* Br. I. 76. nr. 2. An. I. 1. p. 194. ex Diogen. Laert. I. 91. p. 56. Stobae. Eclog. Phys. p. 240. ed. Heer. V. 1. *δυωκαίδεκα*. P. *παῖδες δὲ δυώδεκα*. Diog. Stob. Br. *τῶν δὲ ϑ' ἑκάστῃ*. P. *τῶν δὲ ἑκάστῳ*. Stob. Br. *χ' ἑκάστῳ*. Diogen. *ἑκάστῃ* et *ἑκάστῳ* confusa vidimus nr. 48. v. 1. V. 2. *παῖδες τριήκοντα διάνδιχα*. P. *παῖδες ἔασι τριήκοντ' ἄνδιχα*. Diog. qua lectione metrum quidem salvum praestatur, sed rhythmus pessumdatur. *παῖδες τριάκοντα*. Suid. in *Κλεοβουλίνη*. T. II. p. 323. *παῖδες δὶς τριάκοντα διάνδιχα*. corr. Marq. Gudius ap. Menag. p. 55. quod probabile. In *τριάκοντα* enim antepenultimam interdum corripi, docuimus ad p. 472. nr. 681. *κοῦραι ἑξήκοντα* eodem sensu Stobae. V. 3. *αἱ μέν* et *αἱ δ'*. P. recte, si Gudius praecedentem versum vere emendavit. *ἡ μέν* ... *ἡ δέ*. Diogenes.

Nr. 102. ἐκ τῆς πυ τωῖ βασιλεῖ ἀδρι/. Dedi in Paralip. I. nr. 175. p. 721. Alibi non reperi. V. 1. ἄγνωστον cum proximis non cohaeret. Fortasse scribendum: ἀγνώστου μ' ἐρέεις γενεῆς. *de ignota origine et patria.* Genitivi pendent ab ἐρέεις, ut Homer. Od. λ. 174. εἰπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον. Vid. Schaefer. ad L. Bos. p. 734. In ἀμβροσίου Σειρῆνος, quibus verbis Homerus significatur, notanda generis enallage pro ἀμβροσίας. V. 3. Suid. T. II. p. 683. Ὅμηρος ὁ ποιητής... Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος. Caeterum corrige interpunctionem: Τηλέμαχος δὲ πατήρ, καὶ Νεστορίη Πολυκάστη Μήτηρ, ἥ μιν ἔτικτε. P. V. 4. ἄλλον. P. ἄλλων scripsi. — *Nr.* 103. ἄδηλον εἰς σταφι. Edidit Chard. de la Roch. Magas. encycl. an. IV. T. II. p. 224. nos in Paralip. I. nr. 176. p. 722. V. 1. τάχα, ἂν subaudiendum, ut in his conditionalibus enuntiationibus passim. Vid. ad p. 53. nr. 16. V. 2. ἐξετέλεσε. P. Alterum σ addidit editor. V. 3. ῥίσαιναν με ὑγρόν. P. ῥυσσαινομένην. Chard. Vid. ad p. 94. nr. 38.

Nr. 104. ἄλλο. Edidit Huschk. Anal. cr. p. 305. qui hoc distichon in anaglyphum gemmamve sculptam compositum existimat. Paralipom. I. nr. 177. p. 722. — *Nr.* 105. ἄλλο. Edidit Chard. Mag. encycl. an. IV. Tom. II. p. 225. Paralip. I. nr. 178. p. 722. V. 1. χαμαίζηλον. P. χαμαιζήλων. Chard. γένος. P. μέλος scribendum esse apparet. Vocabulum est ποῦς, unde fit οὖς, ὗς, ς. V. 3. ἔσομαι. P. ἔσσομαι. Chard. — *Nr.* 106. ἄλλο. Dedi in Paralipom. I. nr. 179. pag. 723. V. 3. εὑρήσεις με. P. Scripsi ἐμέ, metri causa. V. 4. ἐπίῤῥημα. Versus constabit, si legeris, βραχύ τι ῥῆμα τόπου. Sed praeterea sensus videtur postulare, ut corrigas: ἣν δὲ τὸ λοῖσθον Αἴρῃς. *ultimam litteram si sustuleris, invenies vocabulum exiguum, locum significans.* Vox aenigmatis est ποῦς, οὖς, ὗς, ποῦ.

Nr. 107. ἄλλο. Edidit Salm. de Homon. Hyl. Iatr. p. 192. qui v. 1. memoriae lapsu dedit: οὐκέτ' Ἔρως φορέει φαρέτρην καὶ τόξα καὶ ἰούς. quod monuit Chard. Magas. encycl. an. IV. T. I. p. 94. Dedi in Paralip. I. nr. 180. p. 723. κόνις Αἰθιόπων est *pulvis auri.* In κόνιν posterior syllaba producitur, ut in Aeschyl. Suppl. 183. — *Nr.* 108. ἄλλο. Edidit Chard. de la Roch. Mag. encycl. an. IV. T. II. p. 224. explicatione non addita. Nos in Paralip. I. nr. 181. p. 728. — *Nr.* 109. ἄλλο. Edidit Huschke An. cr. p. 307. Paralip. I. nr. 182.

p. 724. Polyphemi oculum significari intellexit Buttmannus. V. 1. κόρη. Cf. supra nr. 52. v. 3. — V. 3. ἐν ζώοντι τύμβῳ. Vid. ad nr. 36. v. 3. V. 5. βρόμιος καί. P. τε interposui, suadente Hermanno ad Orph. p. 729.

Nr. 110. ἄλλο. Huschk. Anal. cr. p. 308. qui de *Somno* interpretatur. Paral. I. nr. 183. p. 725. V. 1. ὁρῶ. Nominativus assumendus ex οὐδείς. Vid. Heindorf. ad Horat. Serm. I. 1. 3. p. 3. — V. 2. Hiatum auctor vitasset, si scripsisset: τρέχει δ' ὁ μὴ τρέχων. V. 3. πάντα δ' ἀληθῆ λέγω. τἀληθῆ λέγων corrigit Friedem. de Med. Syll. Pent. p. 325. — *Nr.* 111. ἄλλο. Paralipom. I. nr. 184. p. 725. De Amore videtur accipiendum. Caeterum verbis transpositis ἐξ ἀγόνων ἄγονος corrigendum censet Friedemann. l. c. p. 325. — *Nr.* 112. χρησμὸς δοθεὶς καρύστωι τωῖ λυδῶῖ. Κροίσῳ correxit. Est ex Herodot. I. 55. p. 25. Dio Chrys. Or. XIII. p. 220. T. I. p. 421. ed. R. Idem ad hoc oraculum respicit Or. LXIV. p. 337. τίς ἄν ποτε ἤλπισεν Ἰνδῶν ἄρξειν ὀρέα. ubi ἤλπισε Μήδων scribendum. V. 2. παρέρμονι. P. παρ' Ἕρμον. Herod. V. 3. μὴ δὲ αἰδ. P. μηδ' αἰδεῖσθαι. Her.

P. *Nr.* 113. χρησμὸς ἐπαρχιλόχωι λεχθεις πυθιης ὑποομφῆς. notabile lemma rhythmo hexametrico conceptum. V. 1. τελεσίκλεις. Telesicles pater Archilochi, secundum oraculum, quo Calondas jubebatur μειλίξασθαι τὴν τοῦ Τελεσικλείου παιδὸς ψυχήν. ap. Suid. T. I. p. 346. Eodem nomine poëtae appellabatur filius. Vid. Steph. Byz. in Θάσσος. Commemoratur hoc oraculum ap. Eusebium Praep. Evang. V. 33. p. 227. — *Nr.* 114. χρησμὸς δοθεὶς τη μρι αλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος ὀλυμπιάδι ἐν κυζίκωι ἐρωτησάσηι πῶς ἂν της χώρας περσῶν κρατήσειεν ὁ ταύτης υἱός. Edidi in Paralip. I. nr. 185. p. 725. Alibi non vidi. V. 1. νὲ κιν. P. V. 3. ἦν τίς . . . δείξει. P. V. 4. Περσ. μέγα κράτος. P. Ruenti metro succurri, τὸ addens. V. 7. ἀφηγήτορα. P. ἀφηγητῆρα dedi, ab ἡγητήρ. Compositum in Lexicis non comparet. ὑφηγητὴρ est ap. Automedont. p. 549. nr. 319. — V. 8. ἀπαρνίδος. Ἀβαρνὶς vulgo vocatur. Cf. Stephan. Byzant. in Ἄβαρνος.

Nr. 115. κωνσταντῖνος ἐλθὼν ἐν τηῖ τροίαι πλησίον ἠβουλήθη κτίσαι πόλιν βασιλικήν. καὶ λαβὼν τὸν χρησμον ἀνεχώρησεν καὶ κτίζει κωνσταντινοπολ. Edidit Huschk. An. cr. p. 294. Paralip. I. nr. 186. p. 726. V. 1. τροίη σε. P. Τροίης σε dedi c. Schaefero. — θεμειλίῳ. P. θεμείλῳ corr. Huschk. Vid. ad p. 466. nr. 649. — τμηθέντι i. e.

πορθηθέντι. V. 4. βόσκονται τὸν αὐτόν. P. diphthongo correpta, ut passim apud recentiores, in Oraculis Sibyllinis saepissime. βόσκουσιν est in Oraculo ap. Codin. Origg. CPol. ubi idem versus occurrit, et ap. Steph. Byzant. in Βυζάντιον. In alio ap. Codin. p. 5. βόσκονται ἐς αὐτόν.

Nr. 116. μητροδώρου ἐπιγράμματα ἀριθμητικά. Br. II. 479. nr. 10. An. II. 3. p. 343. V. 2. τάδε. P. τὰ δέ. Br. V. 3. ἢ γάρ. P. ἢ δέ. Br. Scripsi ἢ γάρ. V. 4. ἔχουσαν. P. ἔχουσι. Br. V. 5. φιλοπαίγμονες. Notanda epitheti sedes inter duo substantiva. V. 7. ἤνορα καὶ δ' ἐγέλα γλαύκῃ. P. ἦνιδε καὶ δὲ γελᾷ. Br. in quo γελᾷ probandum, reliqua non item. Scripsi, paucis litteris leviter immutatis: ἡ δ', ὅρα, ἡδὺ γελᾷ. Nihil in Codd. similius syllabis καιδε et ηδυ. Cf. praesertim R. Porson. in Variis Lectt. ex Cod. Harlejano Homeri p. 87. sq. ed. Schaefer. De formula ἡδὺ γελᾶν dixi supra ad p. 562. nr. 391. v. 3. ad p. 590. nr. 137. — V. 8. δέ μοι. P. δ' ἐμοί. Br. καρύων. P. κάρυον. Br. Sequitur in Cod. problematis solutio.

P. *Nr.* 117. ἄλλο. Br. II. 480. nr. 11. An. II. 3. p. 343. V. 3. ἀγαυή. P. Br. Sic hoc nomen fere ubique scribitur ὀξυτόνως, contra vulgarem de nominibus propriis regulam. Ἀγαύη tamen uno in loco legitur in Apollodor. II. 1. 5. p. 122. ed. Heyn. sec. et in Planud. nr. 289. Tom. II. p. 713. Etiam in Nonni Dionysiacis L. V. p. 172. 194. et alibi Ἀγαύη scribitur. Eustath. ad Ἰλ. σ. p. 1177. 11. nomen Ἀγαυή derivat ἀπὸ τοῦ ἄγαν αὔειν. V. 4. οἴχετ'. P. ᾤχετ'. Br. V. 6. Κύπριν. Brevem syllabam tolli posse censebat Friedem. de Med. Syll. Pentam. p. 317. scribendo: οὐ μὰ Κύπριν φιλίην. Sequitur in membr. solutio. — *Nr.* 118. ἄλλο. Br. II. 480. nr. 12. An. II. 3. p. 344. — *Nr.* 119. ἄλλο. Br. II. 480. nr. 13. An. II. 3. p. 345. V. 7. ἀστυνόμηι. P. ἀστυνόμῃ. Br. De forma εἵλατο vid. ad p. 365. nr. 56. Utrique epigrammati solutio in Cod. subjecta.

P. *Nr.* 120. ἄλλο. Br. II. 481. nr. 14. An. II. 3. p. 346. V. 2. δέ τις. P. νῦν δὲ τίς. Br. interrogative; quod minime probandum. V. 5. ὠρίθυια. P. ὠρείθυια. Br. V. 6. εὐρυνομείη. P. εὐρυνόμη. Br. μοίρην. P. μοῖραν. Br. Sequitur solutio. — *Nr.* 121. ἄλλο. Br. II. 481. nr. 15. An. l. c. nr. 346. V. 5. ἑπτάλ. ἄστυ. Schol. in marg. τὴν Ῥώμην λέγει. V. 2. βαίτιος. Schol. βαῖτις ποταμός. V. 4. εὐετίης. P. εὐεστίης. Br. Nomen illi regioni ab armentorum copia impositum. Εὐετία idem quod εὐετοὶ et εὐετηρία. V. 6. δεκάδος. P.

δεκάτης scribendum esse docuit Kriesius v. cl. in Animadversionibus nostris. V. 9. *ἀρχομένους*. P. *ἀρχομένης*. Br. V. 11. post *ἐλαίνων* colon ponendum. Vers. 12. *ταρπαίη*. P. *ταρπείη*. Br. Sequitur solutio.

¶. *Nr.* 122. Br. II. 481. nr. 16. An. II. 3. p. 348. V. 4. *δεκάδος*. P. *δεκάδας*. Br. Sequitur solutio. — *Nr.* 123. *ἄλλο*. Br. II. 482. nr. 17. An. II. 3. p. 348. V. 2. *υἱέες οἰχομένου παιδες*. P. *παιδός*. Br. Elegantiorem verborum collocationem praetuli: *υἱέος οἰχομένου παῖδες*. V. 4. *ἔκτος*. P. *ἕκκατος*. Br. V. 5. *ἀνεψιοὶ δυοκαιδ.* P. *ἀνεψιαδοῖ*. Br. ubi postrema syllaba a proximo *δυ* absorpta est. V. 6. *εὔβολος*. P. *Εὐβουλος*. Br. V. 9. *ὧδε λαμβ*. P. *ὧδι*. Br. quod ab ionismo horum epigrammatum abhorrere monuit Hermann. ad Orph. pag. 769. Scripsi, *ὧδε δέ*. — V. 10. *δοιός*. P. *Δάος*. Br. V. 13. *τριηκόντων*. P. *τριήκοντα*. Br. in textu. In Lectt. autem membran. lectionem restituendam esse monuit. Vid. ad p. 513. nr. 41. p. 615. nr. 3. V. 15. *καὶ ἄλφιτα*. Ne *καὶ* ante vocalem produceretur, Hermann. ad Orpheum p. 729. *ἐς* inserendum esse existimabat. Fit tamen interdum, apud recentiores inprimis, ut *καὶ* etiam in tertia sede producatur. Vid. Spitzner. de Product. brev. Syllab. p. 36. et de versu Graecor. heroico p. 107. s. Quod si nolis, *κεὶς ἄλφιτα* scribere licet. Sequitur in Cod. solutio.

¶. *Nr.* 124. *ἄλλο*. Edidit Huschk. An. cr. p. 299. Paralipom. I. nr. 187. p. 727. V. 1. *ἀμφιθέοντος*. sic P. In apogrr. nonnullis *ἀμφιθέοντες*. V. 2. *ζωοφόρου*. i. e. *ζωδιακοῦ*. Vid. not. ad Append. Epigr. nr. 92. v. 7. T. II. p. 788. V. 4. *ὀγδοατ' ἠδέ*. P. *ὀγδοάτῃ δέ*. cl. editor ex apogr. suo. Scripsi *ὀγδοάτην*, sensu sic postulante. V. 8. *ἐπαλλιστα*. P. *σὺ δὲ τοῖσιν ἐπ' ἄλγεσιν*. corrigit cl. Huschke. Ipse suspicabar: *ἐφ' ἁλμυρὰ δάκρυα χεύσας*. Hesych. *ἁλμυρὰ δάκρυα, χαλεπά, πικρά*. Theocr. Eid. XXIII. 34. *ἁνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἁλμυρὰ κλαίοις*. V. 9. *ἔτεσσι*. ut *τέκεσσι* ap. Homer. Od. κ. 61. *ἔτεσσι* ap. Apollon. Rh. III. 185. 610. In Cod. sequitur problematis solutio. — *Nr.* 125. *ἄλλο*. Br. II. 482. nr. 18. An. II. 3. p. 350. V. 3. *παρθενικῇσιν*. P. sine littera paragogica Br. V. 4. *τρὶς δέ μοι*. P. *τρεῖς δ' ἐμοί*. Br. Sequitur solutio.

Nr. 126. *ἄλλο*. Br. II. 483. nr. 19. An. II. 3. p. 350. Vid. Fabricii Bibl. gr. Tom. V. p. 641. ed. Harl. V. 3. *ἕκτη*. P. *ἕκτην*. Br. *ὄπασε*. P. *ὤπασε*. Br. Vers. 4. *δωδεκάτη*. P. *δωδεκάτην*. Br.

P. V. 5. ἐπ' ἑβδ. P. ἐφ' ἑβδ. Br. V. 6. ἐπένευσεν. P. ἐπέλευσεν corrigit Br. Codicis tamen lectionem tuearis, θεός subaudiens ex versu 3tio. — V. 8. dedi, ut in Cod. legitur, depravatum. μέτρον τῷ κρυερὸς μοῖρ' ἄφελεν βιότου. Br. quod nemini probabile videbitur. Suspicabar equidem ejusmodi quid lectum fuisse: (Φεῦ, Μοίρης κρυερᾶς) μέτρον ἑλὸν βιότου. nec tamen despero, leniorem etiam correctionem aliquando inventum iri. Ἑλὼν fortasse servari poterit. Sic fere Liban. T. IV. p. 590. 1. καὶ τὸ θυγάτριον ἤδη κινδυνεύουσαν εἶδον. Plato in Protag. p. 315. D. νέον ἔτι μειράκιον .... τὴν ἰδέαν πάνυ καλόν. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 485. — V. 10. ἐπέρησα. P. ἐπέρησε. Br. Sequitur in Cod. solutio. — *Nr.* 127. ἄλλο. Br. II. 483. nr. 20. An. II. 3. p. 351. V. 1. ὅσον. P. ὅσον. Br. Illud non habet, quod reprehendas. V. 4. τρὶς καί. P. τρεῖς καί. Br. ut nr. 125. v. 4. — *Nr.* 128. ἄλλο. Br. II. 483. nr. 21. An. II. 3. p. 351. Utrique problemati addita solutio.

P. *Nr.* 129. ἄλλο. Br. II. 483. nr. 22. An. II. 3. p. 352. V. 1. εἶπε, τὶς subaudiendum. Vid. ad pag. 245. nr. 261. v. 2. Adjecta solutio. — *Nr.* 130. Br. II. 484. nr. 23. An. II. 3. p. 353. V. 2. δύο δ'. P. δυοὶ δ'. Br. V. 2. ἤμασιν. P. V. 3. κλήσουσιν. P. πλήσουσιν. Br. Sequitur problematis solutio. — *Nr.* 131. ἄλλο. Br. l. c. nr. 24. An. l. c. p. 354. V. 5. ῥοὸν ἑσμὸν ἀνοίγοις. P. εἰς μίαν οἴγοις. Br. Minore mutatione scripsi: ῥόον εἰς ἓν ἀνώγοις. sed hanc conjecturam in textu ponere non debebam. Auctor enim problematis scripsit procul dubio: εἰ δ' ἄμφω σὺν ἐμοὶ προχέειν ῥόου ἑσμὸν ἀνοίγοις. *omnem aquae copiam.* Euripid. Bacch. vers. 710. ἄκροισι δακτύλοισι διαμῶσαι χθόνα Γάλακτος ἑσμοὺς εἶχον. quam lectionem vide quomodo tueatur Porson. in Advers. p. 235. ed. Lips.

Nr. 132. ἄλλο. Br. II. 484. nr. 25. An. II. 3. p. 355. V. 1. κύκλωψ ἐγώ. P. Κύκλωψ ὦ Πολ. Br. ubi quid interjectio valeat, non intelligo. Scripsi, Κύκλωψ τοι, quod facile in ετω depravari potuit. P. V. 4. ἢ δ'. P. V. 6. ἤμασιν. P. V. 7. ἠμάτιος et ἤματος. P. — *Nr.* 133. ἄλλο. Br. l. c. nr. 26. An. l. c. V. 1. θεοί. P. θοοί. Br. Eorundem vocabulorum permutationem notavimus ad p. 406. nr. 603. v. 2. V. 2. δύο. P. δύω. Br. V. 4. ἠμάτιος et v. 6. 7. ἤμασιν. V. 5. ἀπερεύεται. P. ἀπερεύγεται. Br. V. 7. ἀχλεύσ.. P. ἤμασιν ἠν. P. ἤμασι. νῦν. Br. V. 8. καὶ εἰν. P. καὶ ἐν. Br. metro ruente. μίν. P. μιν. Br. — *Nr.* 134. ἄλλο. Br. II. p. 485. nr. 27. An. II. 3. p. 356.

V. 2. *ἀναγκαίῃ*. P. *ἀναγκαίων* volebat Br. Scripsi *ἀναγκαίῃ* cum Schaefero in not. mst. V. 6. *δόρπον ἐφοπλίζεις μνᾶν ἐρύσασα μόνον*. P. *ἐφοπλίζει μνᾶν ἐρ. κανών*. Br. c. Salmasio, qui *κανὼν* interpretabatur per *μίτος*. Mutatione non opus. Codicis lectio nonnisi unam lanae minam per totum diem confectam esse, indicat. *ἐρύειν* h. l. non est *trahere*, sed *pendere*, quod Salmasium, nescio quomodo, fefellit. Homer. Ἰλ. χ. 351. *χρυσῷ ἐρύσασθαι. σταθμήσασθαι. ζυγοστατῆσαι*. Schol. Vid. Heyn. T. VIII. p. 314.

₱. *Nr.* 135. Br. II. 485. nr. 28. An. II. 3. p. 356. V. 7. *ὀλίγη ... ὥρη*. P. — *Nr.* 136. *ἄλλο*. Br. l. c. nr. 29. An. l. c. p. 357. V. 2. *ἦμαρ*. P. *ἀννέφελλον*. P. *ἀννέφελον*. Br. V. 7. *πόσαις*. P. *πόσσαις* Br.

₱. *Nr.* 137. *ἄλλο*. Br. II. 486. nr. 30. An. II. 3. p. 358. V. 2. *πεσών*. P. *πεσόν*. Br. De brevi syllaba in caesura pentametri vid. ad p. 565. nr. 410. v. 6. Eam vitasset auctor, si scripsisset: *οὓς πεσὸν ὤλεσσεν δῶμα τόδ' Ἀντιόχου*. V. 3. *δαιτυμόνας οἷσιν θεός*. P. *οἷσίν τε θεός*. Br. de brevi syllaba in *δαιτυμόνας* securus. Fortasse scribendum: *δαιτυμόνας, τοῖσίν γε θεός. . .* V. 4. *ἔπορε χῶρον*. P. *ἔπορεν*. Br. V. 7. *αὐτός τ' Ἀντ*. P. *αὐτὸς δ' Ἀντ*. Br. Nihil mutavi; nam Antiochus quoque Spartanus fuisse videtur. Post *δαιτυμόνων* plenior distinctio est ap. Br. quam monente Schaefero mutavi.

Nr. 138. *ἄλλο*. Br. II. 486. nr. 31. An. II. 3. p. 358. V. 2. *καρύων κλεῖτ' ἔπορεν τὸ τρίτον*. P. *δῶκε Κλιτοῖ τὸ τρίτον*. Br. (In ed. nostra huic lectioni per errorem adscripta sigla P. pro Br.) quae nimia sine dubio mutatio. Nihil hic depravatum praeter nomen puellae. V. 3. *ἀριστοδίκῃ*. P. V. 4. *Θεανοῖ*. Notanda correptio mediae syllabae, quae alibi constanter producitur. Vide supra ad p. 317. nr. 700. — V. 6. *νικαρέτῃ*. P. — *Nr.* 139. *ἄλλο*. Br. l. c. nr. 32. An. II. 3. p. 359. V. 2. *πόλιν*. P. *πόλον*. Br. cum Salmasio. *κύκλα*. P. *κῆλα*. Br. Restitui lectionem membran. Maxim. π. καταρχ. v. 6. *κύκλα σελήνης*. Ib. v. 30. *πολλῶν ἠελίων περιμήκεα κύκλα*. Aesopi epigr. p. 506. nr. 123. *σεληναίης κύκλα καὶ ἠελίου*. Vid. Schaefer. Meletem. p. 35. Hermann. ad Orph. Arg. p. 51. — *Nr.* 140. *ἄλλο*. Br. II. 487. nr. 33. An. II. 3. p. 359. V. 1. *ἦ ῥα*. Notanda harum particularum repetitio. V. 2. *μαραίνεται*. In marg. *αν ἐκλείπει ἡ* ☾. Ad Arat. Diosem. v. 130. *ἠελίοιο μαραινομένῃσιν ὁμοῖαι .. ἀκτῖνες .. οἷον ἀμαλδύνονται*. Schol. *ὥσπερ ἀμαυροῦνται, ὅτε ὑπὸ τῆς σελή-*

νης ἐκλείπει· σφόδρα γὰρ ὥσπερ μαρανθεῖσαι καὶ ἀποσβεσθεῖσαι ὁρῶνται.

P. Nr. 141. ἄλλο. Br. II. 487. nr. 34. An. II. 3. p. 360. V. 2. ἠνίκ' ἐμή. P. ἐμοί. Br. cujus mutationis necessitatem non video. — Nr. 142. ἄλλο. Br. l. c. nr. 35. An. l. c. V. 1. ἠριγένεια. P. — Nr. 143. ἄλλο. Br. l. c. nr. 36. An. II. 3. p. 361. V. 5. μητέρη. P. μητέρι. Br. — Nr. 144. ἄλλο. Br. II. 487. nr. 37. An. II. 3. p. 362.

P. Nr. 145. ἄλλο. Br. II. 488. nr. 38. An. II. 3. p. 363. V. 1. σοι. P. σοῦ. Br. sensu requirente. V. 2. πενθαπλοῦς. P. πεντάπλους. Br. — Nr. 146. ἄλλο. Br. II. 488. nr. 39. An. II. 3. p. 363. V. 1. διπλοῦς σοι. P. σοῦ. Br. — Nr. 147. Ὅμηρος ἡσιόδωι ἐρωτήσαντι πόσων τὸ των Ἑλλήνων πλῆθος τὸ κατατης ἴλίου στρατεῦσαν. Br. II. 488. nr. 40. An. l. c. V. 1. ἔσαν. P. ἔσσαν. Br. In marg. Scholion: μυριαδ. ᾱφοε̄. ἤγουν χίλια μύριαι πεντακισχίλιαι ἑπτακόσιαι πεντηκ.

Nr. 148. χρησμ δοθεὶς ἰουλιανῷ τῷ αποστάτηι ὅτε τ γενεθλι ημεραν επιτελῶν ἑαυτοῦ διῆγεν περικτησιφῶντα ἀγῶνας ἱππικοὺς θεόμενος. Servavit hoc oraculum etiam Suid. Tom. II. p. 125. — V. 6. ἐδάμασσε καὶ ἔθνεα. P. πόλεις τε καὶ ἔθνεα πολλά. Suid. — V. 7. ὅς ῥα καί. P. ἀλλὰ καί. Suid. ἀλμανικόν. P. ἀλαμανικὸν corrigebat Schaefer. in not. mst. Et sic est ap. Suidam. — Nr. 149. χρησμὸς δοθεὶς τιμοκράτη ἀθηναῖ ερωτησαν π επιληψία. Adjicitur Scholion, quod adscribam, solutis compendiorum tricis: τοῦτον τὸν χρησμὸν διεσάφισε Θεόγνωστος ὁ Δημοκρήτειος ϛη (i. e. XCVIII.) Ἴτος ἐλαύνων οὕτως· τῶν ἐν τοῖς ποιμνίοις αἰγῶν φυσικ φησιν ἔγκνος γίνεται ἡ κεφαλὴ κατὰ τὴν τοῦ ἐγκεφάλου βάσιν πολλῶν σκωλήκων· ἐπερχομένωι δὲ πταρμωῖ τῷ ζώωι, ἐπαλλάττονται (scr. ἀπαλλάττονται) πολλοὶ ἐκ τῶν ῥωθῶν τῆς αἰγὸς σκώληκες. χρὴ οὖν ὑποστορέσαντα ἱμάτιον διὰ τὸ μὴ ἅψασθαι τῆς γῆς τοὺς σκώληκας, λαβεῖν αὐγ καὶ ἐνδήσαντα εἰς δέρμα μέλανος προβάτου ἐξάψαι απαλ αδο δειρ (Fort. ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς) καὶ ἐστὶ (⸓ in membran.) ἀντιπαθὴς τῆς νόσου.

Nr. 150. χρησμὸς δοθεὶς τωῖ αἰγεῖ ερωτησαντι π παιδοποιΐας. Est ap. Plutarch. in Vit. Thes. c. 3. Apollodor. III. 15. 6. Schol. Eurip. Med. v. 679. Tzetz. ad Lycophr. v. 494. T. II. p. 648. ed.

Müll. In Cod. Pal. adjectum est Scholion: *ἀσκοῦ τῆς γαστρὸς ποδαιὼν καὶ τὸ μόριον παρ' ὅσον ὡς ποδαιὼν τοῦ ἀσκοῦ προέχει. λέγει οὖν ὁ χρησμὸς τῷ αἰγεῖ μὴ συνελθεῖν ἑτέρᾳ πρὶν ἐπιβῆναι τῆς πατρίδος.* Cf. Muret. in Var. Lectt. L. III. 14. V. 1. *ποδαιόνα.* P. *ποδεῶνα* nonnulli. *ποδεῶν', ὦ φίλτατ'* exhibet Muretus. *πόδα μέγα φέρτατε.* alii. V. 2. *μὴ λῦσαι.* P. Schol. Eurip. *μὴ λύσῃς.* alii. *πρὶν γοῦνον.* P. Schol. Eurip. Alii *πρὶν δῆμον* et *ἄκρον.* *Τὸν γουνὸν τὸν Σουνιακὸν* dixit Herodot. IV. p. 326. ubi Wessel. nostri oraculi non fuit immemor. Valkenar. autem *saxosum* illum *angulum* sic appellatum fuisse negans, corrigit: *τὸν γῶνον τὸν Σουνιακόν.* Hesych. *γῶνον. γουνόν.* quam glossam mendi suspicione carere negat Steph. Caeterum constans veterum usus jubet scribi, *γουνὸν Ἀθηναίων.* Notum Homericum *ἐν γουνῷ ἀλωῆς.* unde profecit Quint. Sm. VIII. 278. Cf. Eustath. ad Od. α. pag. 46. 16. Hesiod. Theog. 54. *γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα.* Ib. 329. *γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης.*

XV.

Σύμμικτά τινα.

1. Sequitur in Cod. Pal. *Ἰωάννου γραμμα γάζης ἔκφρασις τ κοσμικοῦ πίνακος τοῦόντος ἐν τωῖ χειμερίωι λουτρωῖ.* In margine: *ἰωάννου γραμμα γάζης ἔκφρασις τῆς εἰκόνος τῆς κοσμογραφίας τῆς ἐν τωῖ χειμερίωι λουτρωῖ τωῖ δημοσίωι ἐν γαζ.* Ex Scaligeri apographo hoc poëma edidit Jan. Rutgersius in Varr. Lectt. p. 98—119. Repetitam ejus editionem expectamus a Graefio. Nos illud omittendum duximus, quum non magis ad Anthologiam faciat, quam Pauli Silentiarii Ecphrasis S. Sophiae. — Caeterum in marg. legitur etiam epigramma in illam Joannis ecphrasin, quod dedimus Nr. 1. cum lemmate: *ἐπίγραμμα εἰς τὸ ποίημα ἤγουν ἔκφρ.* Tum haec: *ταύτης τῆς γραφῆς μέμνηται καὶ προκόπιος ὁ γαζαῖος. ∽ καὶ ὅτι ἡ πόλις αυ φιλόμουσος ἦν καὶ περὶ τοὺς λόγους εἰς ἄκρον ἐληλακυῖα: ἐλλογιμοι ταυ τῆς πολ ἰωάννης προκόπιος: τιμο ὁ γράψας περὶ ζώων ἰνδικῶν: καὶ οἱ τῶν ἀνακρεον ποιητξ διάφοροι. ὅτι ὁ γραμμα οὑτωσὶ ἐν τηῖ ἐκφράσι τῶν*

δώδεκα ὡρῶν τὰς ἓξ μόνας εἰπεῖν, ἀπὸ δὲ τῆς ἑβδόμης μετέστρεψε τὸν λόγον ἐπὶ τὸ ῥόδον καὶ τὴν γῆν. νομίζω δὲ ὅτι τὸ βιβλίον ἔχει σφάλμα καὶ διὰ τοῦτο. In fine poëmatis pag. 665. leguntur haec: ἰωάννου γραμματικοῦ γάζης ἔκφρασις τῆς εἰκόνος τῆς κοσμογραφίας τῆς ἐν τωῖ χειμερίωι λουτρωῖ τωῖ δημοσίωι ἐν γάζει. ✕. ἢ ἐν ἀντιοχείαι. ∽.

Nr. 1. εἰς τὸ ποιημάτιον ἰωάννου γραμματικοῦ. Edidit Reisk. in Anthol. p. 99. nr. 625. inter Sepulcralia. Vid. eundem p. 625. Nos in Paralip. I. nr. 188. p. 728. V. 3. ἀληθείης τε. P. δὲ Reisk. γε fuisse suspicor. — Nr. 2. ἐπιγραμμ εἰς τὴν πολ τ μέρων τῆς λυκίας. Reisk. Anthol. p. 100. nr. 626. Paralip. I. nr. 189. p. 729. V. 3. θεσμοῖς τε. P. δέ. Reisk. ἀρτεμεῶνος. P. ἀρτεμίωνος. Reisk. V. 4. παλίνορσον ἐόν. P. παλίνορσος ἐόν. Reisk. At παλίνορσον adverbii vim habet: urbs iterum, moenibus prolatis, pristinam suam mensuram nacta est. — Nr. 3. εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου νικάνδρου. Ap. Reisk. nr. 627. p. 100. In Paralip. I. nr. 190. p. 729.

P. Nr. 4. ἐπιτύμβιον ἐν νικαίαι πλησίον τῆς λίμνης ἐν τωῖ ὀβελίσκωι. In Leich. Carm. Sepulcr. p. 4. Anth. Reisk. nr. 628. p. 100. Paralip. I. nr. 191. p. 730. V. 2. πυραμμίδα. P. V. 3. ἱεροφάνταν. P. ἱεροφάντα. Leich. τὸν ἱεροφάντην τῆς ἀληθείας Mosen appellat Clem. Alex. in Cohort. p. 21. 15. — V. 4. κρύπτει. P. βρίθει. Reisk. θαπτόμενον. P. κρυπτόμενον. Leich. Reisk. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 258. — V. 6. τὸ δὲ ὤι. P. τόδ', ὧν. Reisk. τόδ' ᾧ dedi cum Leichio. — αΐδας. P. αΐδης. Reisk. Leich. — Nr. 5. ἄλλο. Ap. Leich. p. 6. Reisk. p. 101. nr. 629. Paralip. I. nr. 192. p. 730. V. 5. πάτραν ἐριποῦσαν. Nicaeam terrae motu afflictam. Vid. Gregor. Naz. epigr. nr. 94. T. II. p. 564. V. 7. δηρήσαντο. P. δηρίσαντο. Leich. Reisk.

Nr. 6. ἄλλο. Ap. Leich. p. 6. Reisk. Anth. p. 101. nr. 630. Paralip. I. nr. 193. p. 731. V. 7. ἤγνιος. P. ἤγγιος. Leich. ἥγιος. Reisk. Inutilis correctio. Mortalia corpora flammis a faecibus terrenis purgantur, ἁγνίζονται. Vid. ad p. 215. nr. 49. Eurip. Herc. Fur. 1146. ὑπ' ἀμφὶ βωμὸν χεῖρας ἡγνίζου πυρί. Supplic. 1243. ἵν' αὐτῶν σώμαθ' ἡγνίσθη πυρί. Apoll. Rhod. L. II. 928. καὶ ἥγνισαν ἔντομα μήλων. Schol. ἔκαυσαν. Cf. Toup. Emendatt. in Hesych. T. III. pag. 235. — Nr. 7. ἄλλο. Leich. pag. 8. Reisk. nr. 631. pag. 102. Paralipom. I. nr. 194. p. 732. V. 1. ὀργιοφάντας. p. 475. nr. 658.

V. 4. *Αὐσονίοιο Διός.* Imperatoris Augusti, Gratiani fortasse. V. 5. *θνάσκω.* P. *θνᾶσκον.* Reisk. *τεθνάς.* Leich. Uterque male. Cf. ad p. 237. nr. 207.

Nr. 8. *ἄλλο.* Leich. p. 10. Reisk. p. 102. nr. 632. Paralip. I. nr. 195. p. 733. V. 1. *εἰ γάμος.* P. *εἰς.* van Eldik. Reisk. — *θανόντων. θανόντες* scribendum videtur. Praeterea molesta sunt verba interposita *μνήμονες ἀλλήλων*, negatione praecedente. V. 3. *σακέρδων.* P. *σακέρδως.* Reisk. Initio versus membr. *καὶ σεῦ μὲν τελεταί.* Quum ad *κηρύξει* accusativus requireretur, scripsi sine haesitatione: *καὶ σὲ μὲν αἱ τελεταί.* P. V. 4. *ἠελίους.* P. *ἀελίους.* Reisk. *βιότου.* P. *βίοτον.* Reisk. V. 5. *ἐμὲ Σευ.* Versus vitio medearis verbis transpositis: *αὐτὰρ ἀνὴρ ἐμὲ Σευοτήραν.* Sensui tamen ille ordo, quem membr. praestant, magis congruit. In mulieris nomine diphthongus *ευ* pronuntianda ut consonans. — *Nr.* 9. *κύρου ποιητοῦ ἐγκώμιον εἰς θεοδόσιον τὸν βασιλέα.* Br. II. 454. nr. 2. An. II. 5. p. 300. V. 1. *ἀριδίκετα.* P. *ἀριδείκετα.* Br. V. 2. *λοχαίου καί.* P. *καὶ* om. Br. V. 4. *ἀγαμεμνονίην.* Br. *ἀγαμεμνόνεος* ap. Homerum passim. *Ἰλ. κ.* 326. *τῇ ἀγαμεμνονέην.* *Ἰλ. ψ.* 295. *Αἴθην τὴν ἀγαμεμνονέην.* V. 5. *ὀδυσσῆϊ.* P. *ὀδυσῆϊ.* Br. *πᾶν σε εἴσκω.* P. *πάντα σ' εἴσκω.* Br. *Ἰλ. ε.* 181. *Τυδεΐδῃ μιν πάντα εἴσκω.* V. 8. *ἀθρήσεις.* P. *ἀθρῆσαι.* Br. e. Reisk. Bene habet Cod. lectio. Vid. ad p. 384. nr. 169. *Ἰλ. α.* 29. *τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν.*

Nr. 10. In membr. hi tres versus cohaerent cum praecedente poëmatio. Edidit eos Reisk. Anth. p. 103. nr. 634. Nos in Paralip. I. nr. 196. p. 734. V. 1. *πόθεν εὕρομεν.* P. *εὕρωμαι.* Reisk. De indicativo in interrogationibus vid. ad p. 99. nr. 75. V. 2. *πόσης ... αι θυέλλης.* P. *πόσαις θυέλλαις.* Reisk. V. 3. *ναῦς.* P. *νηῦς.* Reisk.

ω δ

Nr. 11. *ἐν τω καστρ της λινδου ἐν τῶ ἀκρου.* Postrema haec vox quid velit, non magis scio, quam Reiskius, qui hoc epigr. edidit p. 103. nr. 635. Paralip. I. nr. 197. p. 734. Obscurum epigramma ob argumentum ignotum et vitiatam scripturam. V. 1. *ἀτρυτώνη.* Templum Minervae apud Lindios commemorat Herodot. II. 182. p. 192. Strabo L. XIV. p. 967. C. Eustath. ad *Ἰλ.* p. 238. 36. Fortasse hic versus sic legendus: *Ἔστι μὲν ἀρχαίης Λίνδου κλέος Ἀτρυτώνη.* V. 3. *λεξαμένης ... ἄκροις.* P. In margin. ap. Lips. *δεξαμένη σ' ὄχθ.* unde Reisk. *ληξαμένη 'ν ὄχθ. οὐρ. ἕδρας.* Leniore mutatione scripsi: *δεξαμένης ... ἄκρας.* Inter *ἄκροις* et *ἄκρας* per-

parum interest. V. 3. *μέζων*. P. *μείζων*. Reisk. *ἐπήρατος ἔπλεο φήμης*. P. *ἐπήρατον ἔπλετο φήμη*. Reisk. quod recepi, *ἐπηράτου* tamen corrigens. V. 4. *πλησαμένη*. P. *πλησαμένης* dedi c. Reiskio: *postquam eam implevit. γλαυκαὶ χάριτες, munus olivarum.* Vid. Animadverss. Tom. II. 2. p. 222. V. 5. *ἔμεν οἶκος*. P. *σε μενοικῆς*. Reisk. Fortasse *θαλερῆς* scribendum, ne brevis syllaba sit in caesura. Junge: *ὁ χῶρος βοᾷ εἶναι οἶκος Ἀθηνᾶς*. — V. 6. *σκοπέλους*. P. *κοτίνους*. Reisk. At scopulus ille, cui Minervae templum impositum, oleis consitus fuisse videtur. V. 7. *νηρεύς*. P. *Νηρεύς*. Reisk. V. 8. *κτεάνων*. P. *χαρίτων*. Reisk. Quid poëta secutus sit, dum Nereum Minervae oleam, tamquam partem suorum ipsius bonorum tribuisse ait, ignoro equidem. V. 9. *καὶ Κελεοῖο*. P. *γὰρ* Reisk. Junge, *κρέσσον ἀεξῆσαι*, idque ad *ἄνθεμα* refer. Sic munus illud in Lindi scopulis meliores etiam, quam Attica, oleas genuisse dicitur. V. 10. *πιερὴν ἐλαίην*. P. Scripsi *πιαρὴν ἐλάην*. Vid. ad pag. 83. Prooem. Philippi v. 12.

Nr. 12. *λεον φιλοσόφ. εἰς ἑαυτόν. του ἐπονομαζομ ελληνος*. Edidit Reisk. p. 104. nr. 636. Paralipom. I. nr. 198. p. 736. V. 1. *ποεῖς*. P. *ποιεῖς*. Reisk. *ἀπραγμοσύνη*. P. V. 3. *πολυχηδ*. P. *πολυκηδέος*. Reisk. V. 6. *κηρκ*. P. *Κίρκης*. Reisk. V. 8. *λιπόπατριν*. transitive dictum. Saepe hac voce Nonnus utitur, sed de iis, qui parentes patriamque relinquunt. P. V. 11. *δοξῶν ἀλκτήριον. ἀλκτήρια νούσων*. Nicander Alexiph. 350. *ἀλκτήρια λιμοῦ*. Suid. Tom. I. p. 118. — *Nr.* 13. *τ μακαρι κωνσταν τοῦ σικελοῦ εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ*. Edidit Reisk. nr. 637. p. 105. Paralip. I. nr. 199. p. 737. V. 1. *μούσης*. P. *μουσᾶν*. Reisk. V. 2. Versui in fine mutilo in membr. adhaeret *πόῤῥω*, quod ad v. 3tium transtuli. V. 4. *κλεομός*. Reisk. *κλειομος*. P. *φορέαν*. P. *φορέων*. Reisk. Scripsi *φορέειν*. ut p. 183. nr. 226. *ἥ τ' ὀλιγώλαξ σπείρεσθαι*. Haud raro *α* et *ει* permutantur. Vid. p. 172. nr. 179. v. 3. p. 381. nr. 158. v. 4. p. 387. nr. 190. v. 1. — *Nr.* 14. *τοῦ μακαρίου θεοφάνους ἀντίγραφον προς ταν*. Ap. Reisk. p. 106. nr. 638. Paralipom. I. nr. 200. p. 738. V. 5. Post *καλλιόπης* Cod. inserit *τ'*, Reisk. *δ'*. Inutilem copulam delevi. V. 6. *δωρήϊον*. P. *διάρκιον*. Reisk. *δορήϊον* positum pro *δούρειον*.

Nr. 15. *τ ταπεινοῦ κωνσταντίν τ ῥοδίου εἰς τὸν σταυρὸν ὃν*

ἀνέθετε αὐτῇ λίν. Ap. Reisk. p. 106. nr. 639. Paralip. I. nr. 201. p. 738. Hunc Constantinum, Joannis et Eudociae filium, Reiskius pro Anthologiae nostrae conditore habebat; qua conjectura nihil incertius. Pessimi versificatoris foetum libenter omisissem, sed „quia „mihi religioni duco filum rumpere, agedum effundamus cum labro „ipso sordes." quae Reiskii verba sunt, de similibus indignantis p. 168. V. 5. In *ᾧ 'Αλέξανδρος* fortasse Synaloephe statuenda; sed quid facias verbis *ἠδ' υἱός*? Num fuit: *ἀδελφὸς ἰδ' υἱὸς Κωνσταντῖνος*? At rarior forma *ἀδελφεός* vix tribuenda librario. V. 6. om. Reiskius, et abesse videtur ab Apogr. Lips. Eandem sententiam bis expressit auctor duobus versibus, et utrumque posuit, utrum praeferret incertus. In *'Ρώμης* priorem corripuit. Vid. ad p. 80. nr. 16. v. 4.

Nr. 16. *τ αὐτ εἰς τοαὔτον σταυρ ἴαμβι3 προστη θεοτόκ/.* Ap. Reisk. p. 640. nr. 107. Paral. I. 202. p. 739. V. 4. *κωνσταντῖνος.* Rectius *Κωνσταντῖνος.* Penultima corripitur passim. Vid. ad p. 467. nr. 655. — *Nr.* 17. *τ αὐτ εἰσ εἰκὸν τῆς θεοτόκ/.* Ap. Reisk. p. 108. nr. 641. Paral. I. nr. 203. p. 740. V. 2. *ἀντὶ χρωμάτων.* P. *ἢ τῶν.* Reisk. Illud verum. Theogn. v. 767. *μή ποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείη 'Αντ' ἐρατῆς σοφίης.* Liban. T. IV. p. 640. 5. *ἄμεινον γὰρ ἐκείνην ἀντὶ τοῦ πατρὸς λέγειν.* V. 6. *παρ' ἡμῶν.* P. *ἡμῖν.* Reisk.

P. Sequitur in Cod. epigr. in Hypatiam, quod dedi supra p. 426. nr. 401. Aliud in S. Mariam Virginem, quod legitur p. 63. nr. 121. Palladae denique, quod est p. 385. nr. 183. — *Nr.* 18. *εἰς τὴν τάβλαν.* Ap. Reisk. nr. 645. p. 107. Paralip. I. nr. 204. p. 740. V. 4. *σταδίῳ.* P. *πεδίῳ* malit Reiskius. Sed *στάδιον* etiam de loco certaminis usurpatur. Vid. Stephan. Thes. Gr. T. I. p. 1803. D. Hoc sensu erant, qui ap. Homer. *'Ιλ. η.* 240. legerent: *οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῳ δηΐῳ μέλπεσθαι Ἄρηϊ.* — *Nr.* 19. *εἰστινα ἰατρ ασκληπιάδην.* Edidit Majus in Catal. Uffenbach. p. 582. Reisk. nr. 646. p. 108. Paralip. I. nr. 205. p. 741. V. 2. *μετὰ δὲ τὴν φθ.* P. *μετὰ τὴν φθορὰν δέ.* scripsi cum Reiskio. V. 3. *ἐκάλεσεν.* P. V. 8. *νυμφῶν δὲ σεμνός.* P. *νυμφῶν δ' ὁ σεμνός.* Reisk. — Sequitur epigr. Palladae, quod dedi p. 502. nr. 87. — *Nr.* 20. *ἄλλο ὁμοίως.* Hoc quoque ut Palladae edidit Reisk. p. 108. nr. 647. V. 3. exhibui, ut est in P. Mutilum ex apogr. suo protulit Reisk. — Sequitur in membr. Palladae *γνώμη,* quam dedimus p. 503. nr. 95.

τ η

P. *Nr.* 21. σύριγξ θεοκρι: συρακοσίου δωριέως. Ad hoc poëmation Scholia leguntur in Cod. quibus difficiles hae nugae bene explicantur. ✕ ἡ μετάληψις τῆς σύριγγος οὕτως ἔχει. — οὐδενὸς εὐνάτειρα. ἡ πηνελόπη. οὔτις γὰρ ὁ ὀδυσσεύς. μακροπτολέμοιο δὲ μ͞ηρ. ἡ αὐτὴ μήτηρ γὰρ τηλεμάχου. τὸ δὲ τῆλε (Cod. τηλαι) μακρὰν ἔστιν. μάχη δὲ ὁ πτόλεμος. ✕ ἡ μετάληψις τῆς σύριγγος οὕτως ἔχει. τὸ ἐπιγραμμάτιον εἰς πᾶνα. ἐπιγράφεται δὲ σύριγξ διά τε τὸ σχῆμα τῆς γραφῆς, καὶ ὅτι ὁ θεόκριτος σύριγγα ἀνατίθησι (Fort. ἀνατιθεὶς) τῷ Πανὶ ταύτην ἔγγραψε. ἡ δὲ ἔννοιά ἐστι τῶν δύο πρώτων στίχων αὕτη· ἡ πηνελόπη ἐγέννησε πᾶνα τὸν αἰπόλον. εἶπε δὲ τὴν πηνελόπην οὐδενὸς εὐνάτειραν, ἐπεὶ γυνὴ ἦν ὀδυσσέως, ὃς οὖτιν ἑαυτὸν ἐκάλεσε· μακροπτολέμου δὲ μ͞ρα τοῦ [τηλε] τηλεμάχου. τὸ γὰρ τῆλε τὸ μακρὰν ἐστι. πόλεμος δὲ ἡ μάχη. (V. 2.) μαῖαν δὲ ἀντὶ πέτρου φησὶ τὴν αἶγα· ἀντίπετρος μὲν γὰρ ὁ ζεὺς, ἐπειδὴ ἀντ' αὐτοῦ πέτρος ἐδόθη τῷ κρόνῳ· ἐτράφη δὲ ὑπὸ αἰγὸς τῆς ἀμαλθίας. ἰθυντῆρα οὖν τῆς τροφοῦ τοῦ διός, τοῦτ' ἐστὶ τῆς αἰγὸς εἶπεν τὸν αἰπόλον. ⁘ (V. 3.) οὐχὶ κεραστάν. κέρας ἐστὶν ἡ θρίξ· ἐπεὶ οὖν ὑπὸ τῆς πηνελόπης γεγενῆσθαι αἰπόλον ἔφη. ἔστι δὲ αἰπόλος καὶ ὁ κομάτας, οὗ μέμνηται ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν τοῖς βουκολικοῖς, ὅτι

ει

κατακλησθέντα αὐτὸν εἰς λάρνακα ἔθρεψαν μέλισσαι· διὰ τοῦτο εἶπε τὸ οὐχὶ τὸν κομάταν λέγω. ⁘ ταυροπάτορα δὲ εἶπε τὴν μέλισσαν, ἐπειδὴ σηπομένων τῶν ταύρων μελίσσας φασὶ γίνεσθαι. (V. 4.) ἀλλ' οὐ πιλιπές. ἀλλ' ἐκεῖνον τὸν αἰπόλον, ὃς τῆς πίτυος ἠράσθη. πιλιπὲς δὲ τέρμα σάκους εἶπε τὴν πίτυν· ἐπειδὴ ἡ ἐξωτάτη περιφέρεια τῆς ἀσπίδος ἴτυς καλεῖται· ἐλλείπει οὖν αὐτῇ τὸ π͞ι πρὸς τὸ εἶναι πίτυν. (V. 5.) οὐνομ' ὕλον δίζωον. δίζωον οὖν αὐτὸν εἶπεν ἐπειδὴ δύο ζώων εἶδος ἔχει, ἀνθρώπου καὶ τράγου. [ὅσ τὰς] ὃς τὰς μέροπος πόθον. ὃς τῆς ἠχοῦς ἠράσθη. εἶπε δὲ αὐτὴν μέροπος ἀπὸ τοῦ μὴ ὅλην ἀντιφθέγγεσθαι τὴν φωνήν, ἀλλὰ μέρος τὸ τελευταῖον. (V. 6.) γηρυγόνην δέ, ἐπειδὴ ἐκ τῆς γήρυος τοῦτ' ἐστὶ τῆς φωνῆς

δ

τὴν γένεσιν λαμβάνει· διὸ καὶ ἀνεμω, τοῦτ' ἐστὶ πνευματική. ✕ (V. 7.) ὃς μοῖσα λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάν͂. ὃς μουσικῶς ἔπηξε τὴν σύριγγα. εἶπε δὲ αὐτὴν ἕλκος (V. 8.) ἐπεὶ εἶδός τι ἐστιν ἕλκους οὕτω καλούμενον. ⁘ σύριγγα δὲ πόθον (L. πόθου ἄγαλμα), ἐπεὶ σύριγγός τινος ἠράσθη ὁ πάν, καὶ εἰς μνήμην τοῦ ἔρωτος, ἐπειδὴ πρὸ ὥρας

μετήλλαξε τὸν βίον, τὸ μουσικὸν ὄργανον ἐποίησε, καὶ οὕτω ἐκάλεσε. (V. 9.) ὃς σβέσεν ἀνορέαν. ὃς τὴν ὑπερηφανίαν ἔπαυσε τὴν περσικὴν καὶ τῆς ἀπωλείας τὴν εὐρώπην ἐῤῥύσατο. φασὶ γὰρ ὅτι ἐναργῶς ὁ Πὰν τοῖς Ἕλλησι συνεμάχησε κατὰ τῶν βαρβάρων· ἀνορίαν δὲ τὴν περσικὴν αὔχησιν: ∽ ἰσανδέα παπποφόνου. ἀντὶ τοῦ ὁμώνυμον τοῦ περσέως, ὃς τὸν πάππον αὐτοῦ τὸν ἀκρίσιον (ἀκρήσιον Cod.) ἀπέκτεινε. τὴν δὲ εὐρώπην τυρίαν (V. 10.) εἶπεν, ἐπειδὴ ἡ εὐρώπη ὑπὸ διὸς ἁρπασθεῖσα ἐκείνη (F. ἐκεῖθεν) ἦν. (V. 11.) ᾧ τόδε, ἀντὶ τοῦ τῷ πανὶ τὴν σύριγγα, τῶν ἀγροίκων ἐπέραστον κτῆμα. Θεόκριτος ἀνέθηκεν ὁ σιμμίχου (σιμήχου Cod.) παῖς. τυφλοφόροις δὲ εἶπε τοὺς ἀγροίκους, ἐπειδὴ πήρας φοροῦσι· πήρα δὲ καὶ τυφλὴ συνώνυμα. πᾶμα δὲ κτῆμα. ὅμηρος πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ. θεόκριτος δὲ πάριν ἑαυτὸν εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ Πάρις τὰς θεὰς κρίνων ὑπό τινων θεόκριτος ὠνομάσθη. — (V. 13.) ψυχὰν ἀεὶ βροτοβάμων. τῇ σύριγγι ὦ πὰν τὴν ψυχὴν χαίροις. βροτοβάμονα δὲ εἴρηκε τὸν πᾶνα, ὡς πετροβάτην, ἀπὸ τῶν λαῶν καὶ τοῦ κατὰ δευκαλίωνα μύθου. ὅτι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν σπανιζόντων ἀνθρώπων, λίθους λαμβάνων ὁ δευκαλίων ἀνθρώπους ἐποίει· ὅθεν αὐτοὺς καὶ λαοὺς κεκλῆσθαι (κεκλεῖσθαι Cod.) λόγος. (V. 14.) στήτας οἰστροσαίττας. τοῦτ' ἐστὶν, ὁ οἶστρον ἐμβαλὼν τῇ λυδῇ γυναικί. φασὶ γὰρ ὅτι ἡ ὀμφάλη ἡ Λυδὴ οἶστρον εἶχεν ἐπὶ τὸν πᾶνα πολύν. ὅτι δὲ τήτη ἡ γυνή, σαίττη δὲ τῇ λυδῇ. (V. 15.) κλοποπάτωρ. τοῦτ' ἐστί, κλεψίγαμε κλεπτοτόκου πατρὸς τοῦ ἑρμοῦ. κλοποπάτωρ. ἡ πηνελόπη τὸν πᾶνα ἐγέννησε κατὰ μὲν τινας ἀπὸ ἑρμοῦ, κατὰ δὲ ἄλλους ἐκ τῶν μνηστήρων. ∽ Οὐδενὸς εὐνάτειρα. ἡ πηνελόπη. οὗτις γὰρ ὁ ὀδυσσεύς. ζτ. ⁘ ὅπου τὸ σημεῖον ζτ. ⁘ καὶ τὸ σχόλιον.

P. Ἡ θεοκρίτου σύριγξ τὴν ἐπιγραφὴν ἀπὸ τοῦ σχήματος ἔχει. συνέστηκε δὲ ἀπὸ δακτυλικοῦ μέτρου, καὶ εἰσὶν οἱ μὲν δύο πρῶτοι στίχοι ἑξάμετροι, οἱ δὲ ἑξῆς δύο, πεντάμετροι. εἶτα ἀπὸ πέντε ποδῶν μέχρι ἑνός. ἐπεὶ οὖν καθ' ἕκαστον ἀφαιρουμένου ποδὸς συμβέβηκε τὸν δεύτερον μικρότερον τοῦ πρώτου, καὶ λήγειν κατ' ὀλίγον εἰς βραχύ· τοῦτο δὲ κέκληται σύριγξ· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι καὶ περὶ σύριγγος διαλέγεται καὶ τοῦ πρώτου εὑρόντος αὐτήν. λέγει οὖν εὑρετὴν γεγονέναι πᾶνα καὶ περὶ αὐτοῦ πρῶτον λέγει τὴν ὅλην ὑφήγησιν. ∽ τὸ δε (V. 16.) λαρνακόγυιε χαίροις. τὸ μὲν οὖν χαίροις πρὸς τὸ ἄψυχον ἀποδοτέον. λαρνακόγυιον δὲ τὸν πᾶνα ἐπεὶ χηλόπους ἐστί. λάρναξ δὲ ἡ χηλὸς, καὶ ἡ κίβωτος, ταὐτὸν δ' ἐστί. διὰ δὲ τὸ ἑξῆς δηλοῖ.

(V. 17.) ἁδὺ μελίσδεις, ἡδὺ προσᾴδεις τῇ ἠχοῖ· εἶπε δὲ αὐτὴν ἔλλοπα (V. 18.) ὡς καὶ μέροπα, ἀπὸ τοῦ ἐλλείπειν τῇ φωνῇ. (V. 19.) καλλιόπαν δὲ ἀπὸ τοῦ καλ ✕ πατροφέρεσθαι. (Scr. καλὴν ὄπα προφέρεσθαι.) (V. 20.) νήλευστον δὲ τὴν ἀόρατον· τὸ γὰρ νη στερητικόν, τὸ δὲ λεύσειν ἐστὶ τὸ ὁρᾶν. Τὸ δὲ ποιημάτιον συνίστηκεν ἐκ μέτρων ὅλων μὲν δακτυλικῶν, ποσότητι δὲ διαφερόντων· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον δίστιχον, ἑξάμετρον ἀκατάληκτον· τὸ δεύτερον δὲ, ἑξάμετρον καταληκτικόν· τὸ τρίτον, πεντάμετρον ἀκατάληκτον· τὸ τέταρτον, πεντάμετρον καταληκτικόν· τὸ πέμπτον, τετράμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ἕκτον, τετράμετρον καταληκτικόν· τὸ ἕβδομον, τρίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ὄγδοον, τρίμετρον καταληκτικόν· τὸ ἔννατον, δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ δέκατον, δίμετρον καταληκτικόν, τὰς καταλήξεις ἔχον (ἔχων Cod.) χωρίαμβον καὶ μόλοσσον, δίμετρόν ἐστι καταληκτικόν. — Ὁ γοῦν Θεόκριτος τὸ γένος συρηκόσιος ἤκμασεν ἐπὶ πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου. ✕ V. 2. τέκεν. P. τέκες. Vulg. V. 4. πίλιπές. P. V. 5. ὅς τάς. P. ὃ τᾶς metri causa corrigebat Salmasius. In Homeri quoque Codd. passim ὅστις reperitur pro ὅτις. Vid. ad p. 485. nr. 802. — οὔνομ' ὅλον. Aut hoc poëmation, aut similes nugas respexit Sext. Empir. adv. Grammat. L. I. c. 13. §. 314. p. 286. οἷόν ἐστι τὸ ἐβαρβάριζεν, ἀντὶ τοῦ ἐσύριζε κείμενον. βάρβαροι γὰρ οἱ Σύροι. τοῦ δὲ ὅλου ἀντὶ τοῦ Πανός· (vulg. παντός.) ὅλον γὰρ καὶ πᾶν συνώνυμον. τοῦ δὲ ἕλκους, ἀντὶ τῆς σύριγγος· εἶδος γὰρ ἕλκους ἡ σύριγξ· ὥστε τὸ ὅλον γίνεσθαι τοιοῦτον. ἐσύριζεν ὁ Πάν, σύριγγας ἔχων ἐν τῇ χειρί. ubi doctissimos interpretes hic lusus, qui mihi quidem Theocriti ingenio minime videtur dignus, fefellit. V. 6. ἀνεμώκεος. P. Schol. ἀνεμώδεος videtur legisse. γηρυγόνος. P. γηρυγόνας (ω) Scholiasten legisse apparet. — V. 8. πυρισμαραγου. P. V. 10. Mutilum versum implebat Salmasius legens: Τρίαν τ' ἐῤῥύσατο. nec aliter Scholiastes videtur legisse. V. 12. πημα (α). P. V. 12. σιμαχίδας (υ). P. V. 13. ψυχὰν ἀεί. Vitium lectionis metrum arguit; ψυχὰν enim posteriorem corripere nequit. Sed poëta scripsisse videtur, ψυχὰν ὦ βροτοβάμων. Certe Scholiastes hunc versum sic interpretatur: τῇ σύριγγι, ὦ Πάν, χαίροις (ει). V. 16. χαίροις. P. Ut metrum constet, Salmasius corrigit χάροις. At hanc verbi formam quis praestiterit?

Nr. 22. *Simmiae* hoc poëmation tribuit Hephaest. Enchirid. p. 31. ubi Scholiastes: Σύγγραμμα ὁ Πέλεκυς· ἐπεὶ κατὰ μίμησιν τελείως

συντίθειται· μακρὰν γὰρ ἑκατέρωθεν τέθεικεν· ἔστι δὲ καὶ Σφαῖρα καὶ Θρόνος σύγγραμμα καλούμενον. Illustrare illud conati sunt Auberius ad calcem Theocriti p. 243. Brodae. in Miscell. L. VII. 24. Salmas. in Inscr. Herod. pag. 199. sqq. Br. in Analecta retulit I. 205. An. I. 2. p. 18. ubi partem Scholiorum dedimus. Eadem nunc integra, sicut in Cod. leguntur, exhibebimus. ✗ *Τὸ ἑξῆς· ἀνδροθέα τῇ ἀθηνᾷ δῶρον ὁ φωκεὺς ὤπασεν ἐπειὸς πέλεκυν, τῆμος δαρδανίδαν ἐστυφέλιξεν ἐκ θεμέθλων ἄνακτας.* ✗ ✗ *δεῖ τὸν ἀναγινώσκοντα καὶ ἐξηγούμενον μετὰ τὸ πρῶτον κῶλον* (*κόλον* Cod.) *τὸ τελευταῖον λέγειν· εἶτα τὸ δεύτερον ἀπ' ἀρχῆς, καὶ μετ' αὐτὸ τὸ δεύτερον ἀπὸ τέλους, καὶ οὕτως καθεξῆς ἕως τοῦ μέσου, ὥστε τὸ μέσον τέλος εἶναι.*

Τὸν πέλεκυν τοῦτον ἐπειὸς ἀνατίθησι τῇ ἀθηνᾷ, ᾧ κατεσκεύασε τὸν δουριον ἵππον. τὸ μετρὸν δὲ χοριαμβικὸν ἀρξάμενον ἀπὸ καταληκτικοῦ ἑξαμέτρου, καταλῆγον δὲ εἰς μονόμετρον ἰαμβικόν. τὸ αὐτὸ δὲ μέτρον τῷ πτερυγίῳ. ἀλλὰ διαφέρει καθ' ὃ μὲν πέλεκυς ἔχει τὸ πρῶτον κῶλον πρὸς τὸ τελευταῖον. ✗ [*τὸ αὐτὸ μέτρον τῷ πτερυγίῳ, ἀλλὰ διαφέρει καθὸ ὁ μὲν πέλεκυς ἔχει τὸ πρῶτον κῶλον πρὸς τῷ τελευταίῳ*] *συναπτόμενον κατὰ διάνοιαν· τὸ δὲ πτερύγιον κατὰ τὸ ἑξῆς τῶν στίχων· τοῦ πελέκεως ἡ ἀνάγνωσις δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ μέτρου τοῦ βραχυκαταλήκτου τις ἄρχεσθαι, εἶτ' αὐτῷ ἀνταποδιδοὺς τὸ ἴσον, καὶ ἀκολούθως τοῖς μεταυτ τὰ ἴσα ἐπιφέρων διασώσασθαι τὸν νοῦν· ἀπὸ μὲν τοῦ δωδεκάτου ἀναβαίνων ἀπὸ θατέρου εἰς ἕνδεκα καταχωρ. ἔχει δὲ λόγον κἂν ἀντιθετικῶς ἀναγινώσκεται μὲν τὸ πρῶτον μέγιστον, ἀνταποδιδομένου τοῦ ἐσχάτου, καὶ πάλιν ἀνὰ λόγον, τῷ δευτέρῳ τοῦ δὲ τέλους δευτέρου, ἕως ἐπὶ τὰ μέσα ἀφίκῃ.* ✗ *ἐξήγησις τοῦ πελέκεως:* ∽ *ἄλλως. οὕτως γέγραπται μὲν εἰς τὸν ἐπειοῦ* (*ἐπεῖον* Cod.) *πέλεκυν. λέγει δὲ ὅτι δῶρον τῇ ἀθηνᾷ ὁ φωκεὺς ἐπειὸς τῆς τέχνης καὶ ἐπινοίας χάριν ἀποτίνων* (*ἀποτείνων* Cod.) *ἀνέθηκεν, ᾧ ποτε τῶν ποιητῶν πύργων κατήριπεν τὸ τεῖχος, ἡνίκα τῇ ἱπποποιήτῳ κηρὶ καὶ πυριπνόῳ τὴν πόλιν ἔκαυσεν· διὰ γὰρ τοῦ ἵππου εἷλον ἴλιον ἕλληνες, καὶ τοὺς βαθυπλούτους ἄνακτας ἐκ βάθρων ἔσεισεν ἐπειός, ὃς οὐκ ἦν προμάχοις ἐναρίθμιος, ἀλλ' ἀπὸ κρηνῶν καθαρὸν πόμα ἔφερε τοῖς ἀχαιοῖς, νῦν δὲ ἐχώρησεν εἰς τὴν ὁμήρου ποίησιν διὰ τὴν ἀθηνᾶς χάριν. μακάριος οὖν ὃν σὺ ἀπὸ ψυχῆς εἶδες, ἵλεως εἶδες· τῷ* (*τὸ* Cod.) *γὰρ τοιούτῳ καὶ εὐδαιμονία ἀεὶ παρακολουθεῖ· ἀνδρόθεα δὲ ἡ ἔπανδρος θεά· οἶμαι δὲ ὅτι*

διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος τὴν παρθένον καὶ ἀνδρείαν ἐσήμανεν. ✕

V. 1. κρατι[ερ]στας. P. κρατερᾶς est ap. Hephaestion. l. c. — τίν[ω]. P. τίων. volebat Salm. In τίνων priorem corripuit Aeschyl. Prom. 112. Solon. Fragm. V. 31. αὖτις ἀναίτια ἔργα τίνουσιν. V. 2. τῆμος. P. τε̃[ν]μος. Br. cum caeteris. κερι. P. κηρὶ Br. nec aliter Scholiastes. πυρίνωι. P. πυρίπνῳ. Vulgo c. Schol. ἠθαλωσεν[α]. P. V. 6. ὀδόλβος. P. τὸν ὄλβος. Vulg. V. 8. ἀμφιδερ[ει]χθης. P. V. 10. κρηναν[κα]ΐθαράν. P. καθαρὸν νᾶμα. Vulgo. Hesych. ἰθαραῖς, καθαραῖς, κούφαις, λευκαῖς. — νᾶμα. P. δύσκλης. Ib. δυσκλεής. Vulg. V. 13. δαρδανίδαν. P. V. 12. ὤπασεν ἐπ. P. τῷ ποτε. Ib. ᾧ ποκα. editi. Doricam formam recipere non dubitavi. κατέριψεν. P. κατέρειπεν. Vulg. In lectione membr. syncope est, in hoc verbo admodum frequens. Vid. supra p. 360. nr. 15. p. 378. nr. 141. Moschus Eid. III. 32. κατέρειψε Br. quod et ipsum bene habet.

Nr. 23. εἰς τὴν βίβλον μάρκου. δακτυλικὰ τετράμετρα βραχυκατάληκτα. Br. III. 272. nr. 578. An. II. 2. p. 188. V. 2. ἀναπτύσων. P. ἀναπτύσσων. Br. V. 7. τε ἀνίην. P. Br. Hiatum sustuli.

P. *Nr.* 24. πτέρυγες ἔρωτος. Br. I. 205. An. I. 2. p. 7. Laudat hoc poëmation Hephaest. Enchir. p. 31. In membr. Palatinis bis legitur in eadem pagina, adjectis Scholiis his: αὐτός ἐστιν ὁ Ἔρως ὑπὲρ ἑαυτοῦ λέγων, ὅτι πάντα αὐτῷ εἴκει καὶ τὰ ἐπὶ γῆς καὶ τὰ ἐν οὐρανῷ καὶ θαλάττῃ· τὸ δὲ σχῆμα τοῦ πτερυγίου οὐκ ἔχει ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸ ἔσχατον τὴν ἀνάγνωσιν ὡς ἐπὶ τοῦ πελέκεως καὶ τοῦ ᾠοῦ· τὸ δὲ μέτρον τοῦ πτερυγίου καὶ τοῦ πελέκεως χοριαμβικὸν, κατὰ στίχον ἀφαιρουμένης συζυγίας. ὑμνεῖ δὲ οὐ τὸν πάνδημον ἔρωτα τὸν ἀφροδίτης, ἀλλὰ τὸν οὐράνιον, τὸν γενεσιουργόν, οὗ καὶ πλάτων μέμνηται ἐν τοῖς σωκρατικοῖς διαλόγοις, ὅτε πρὸς θρασύμαχον περὶ θείου τε καὶ ἀνθρωπίου διελεγέσθην ἔρωτος. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. ✕ τούτων ἡ ἀνάγνωσις ὡς γέγραπται δύναται νοεῖσθαι, ἕνεκά γε τοῦ νοῦ, ἀλλὰ διὰ τὰ μέτρα ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἔρχῃ, ἵνα τὰ ἀλλήλοις ἀντίστροφα ᾖ μετ' ἀλλήλων. ταύτῃ γὰρ κελεύει τὸ πρῶτον ἀναγνῶντας, εἶτα τὸ πανύστατον προφέρεσθαι καὶ ἀνὰ λόγον ἄνωθεν τὸ δεύτερον· καὶ οὗτος ὁ τρόπος ἕως ἂν ἐπὶ τὸ βραχύτατον ἀφίκῃ. ὁ δὲ λόγος· λέγει δὲ ὁ ἔρως. ὁ δὲ νοῦς ἅπας οὕτως ἔχει· ὁρᾷς με τὸν γῆς τε ἄνακτα καὶ τὸν οὐρανὸν ἄλλῃ ἑδράσαντα. μηδὲν

φροντίσῃς εἰ τηλικόσδε (τηλόκοδε Cod.) ὧν τελείου ἔργα ποιῶ, ἢ εἰ τελειότατός εἰμι. τότε γὰρ ἐγενόμην ὅτε ἡ ἀνάγκη ἦρχεν, καὶ πάντα ὑπεῖκε (ὑπηκεν Cod.) ταῖς τῆς γῆς γνώμαις, ὅσα ἕρπει δι' ἀέρος καὶ αἴθρας· οὐκ εἰμὶ δὲ ὁ ἀφροδίτης υἱός, καλοῦμαι δὲ ἔρως, καὶ οὐδὲν δὲ (Fort. οὐδὲν βίᾳ) ἔπραξα, τὰ πάντα δέ μοι πείθονται. ἐπεῖξαν δέ μοι οἱ γῆς τε καὶ θαλάσσης μυχοί, καὶ ὁ οὐρανός, ὧν ἐγὼ τὸ ἀρχαῖον ἀφειλόμην σκῆπτρον, καὶ ἐδίκαζον θεοῖς. — ἔχει δὲ νοῦν τῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἔρχῃ, ὡς προείρηται. ἀκμονίδαν δὲ τὸν οὐρανόν· ἡσίοδος, γαῖα μὲν ἄκμονα ἔτικτεν, ἀπὸ δ' ἄκμονος οὐρανός. X V. 1. λεῦσέ με. P. λεῦσσε. Br. λεύσσετε. Hephaest. Enchir. p. 31. βαθύστερον. P. (ου) Post ἀκμονίδαν insere τ' cum Br. ex Hephaest. ubi vid. Th. Gaisford p. 54. ἱδράσαντα. P. ἱδρύσαντα. Heph. V. 2. μὴ δέ. P. βεβριθότα λαγναῖ. P. fere ut in edit. Calliergi. βέβριθα λάχνᾳ. Br. c. Salmasio, et sensu flagitante et metro. Dionys. Perieg. v. 1033. μῆλα ἄδην βεβριθότα μαλλοῖς. Apollon. Rhod. IV. 177. βεβρίθει λήνεσσιν ἐπηρεφές. V. 3. τᾶμος. P. loco pr. (α) τῆμος. loco sec. ἔκριν' ἄν. P. Judicandi munus ab h. l. alienum videtur; quamvis nec h. l. nec v. 10mo Valkenarius haesit ad Herodot. L. VIII. p. 672. 95. ἔκραιν' recepit Br. ex correctione Salmasii; sed lenius videbatur, ἔκρην' ἀνάγκα. Sic ap. Homer. Od. ε. 170. νοῆσαί τε κρῖναί τε. rectius Eustathius p. 214. 50. κρῆναι. V. 4. δεκτάσει καί. P. et edit. Calliergi. δὲ γᾶς εἶκε. Salm. ex Schol. eruit. Saepe sic peccatum in terminatione κε. vid. ad p. 172. nr. 181. φραδίαι. P. φρένεσσι. Vulg. φρδαῖσα. ed. Call. φραδαῖσι. Salm. V. 5. πάντα ὅσα. P. loco pr. πάνθ' ὅσα. Ib. loco sec. Hiatum sustulit Br. cum Salmas. V. 8. παῖς. P. in marg. υἱός. V. 9. δ' αέριος. P. τ' αέριος. Br. cum Salm. A membr. non recedo. καλεῦμαι. P. (ο) V. 10. οὔτι γὰρ ἔκρινα βίας πραΰνω δὲ πειθοῖ. P. et ed. Call. Schol. editus: οὐδὲν ἔπραξα βίᾳ, ἀλλὰ πάντα πραΰνω πειθοῖ. Similiter Schol. Palatinus: καὶ οὐδὲν δὲ (Scr. βίᾳ) ἔπραξα, τὰ πάντα δέ μοι πείθονται. Hinc Salmasius correxit: οὔτι γὰρ ἔκρηνα βίᾳ, πᾶν δ' ἐπράϋνα πειθοῖ. quod melius cum metro convenit, quam altera ejusdem conjectura: οὔτι γὰρ ἔκρηνα βίαφι, πραΰνω δὲ πειθοῖ. In πράϋνα littera ᾱ ob sequentem vocalem correpta videtur, ut αι in multis verbis. Vid. ad p. 29.. nr. 549. nec raro etiam οι, ῳ, ει, υι, η. Vid. Boekh. ad Pindar. p. 492. Quod si quis fieri posse neget, is mecum corrigat: οὔτι γὰρ

ἔκρηνα βίᾳ, πᾶν δ' ἐπέρηνα πειθοῖ. — V. 11. in Cod. bis legitur:

εἶχε δέ μοι γαῖα θαλάσσας τε μυχὸς οὐρανός τε. et iterum:

τ
εἶχει δέ μοι γᾶς τε μυχαῖ χάλκεος οὐρανός τε.

χάλκεος deest in edit. Call. quo epitheto revocato, Salmasius hunc versum integritati restituit. Ἰλ. ρ. 424. ὀρυμαγδὸς χάλκεον οὐρανὸν ἷκε. Ad sensum hujus loci facit Oppian. Cyneg. II. 419. de Amore: σῷ δὲ μένει καὶ τῇδε (Sic Cod. Ven. pro τῆλε) πεπᾶς, ὅσον οὔποτ' ἐλάσσει (Vulg. οὔποτε λεύσσει) Ἠέλιος Φαέθων, σῷ δ' αὖ περὶ καὶ χάος εἴκει. Sic haec legenda existimo. Vulgo καὶ φάος, quod merito ineptum judicat Schneiderus. χάος h. l. sunt *tenebrae*, Orci praecipue. Epigr. ἀδέσπ. inter Planud. nr. 91. θωὔκτῆρα χάους κύνα. Apoll. Rhod. L. IV. 1697. οὐρανόθεν δὲ μέλαν χάος .. ὠρώρει. — V. 12. τῶν δ' ἐγών. P. τῶν ἐγώ. Br. c. Salm. τῶν δ' servari posse videtur. — ἔκραινον. P. ἔκρινον. Br. c. Salm. Ἰλ. π. 387. οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας. Hesiod. Theogon. v. 85. διακρίνοντα θέμιστας.

P. *Nr.* 25. Br. I. 412. An. I. 2. p. 211. *Dosiadae* hanc Aram tribuit Salmasius, propterea quod in Cod. alteri Arae subscripta sunt verba: δωσιάδα βωμὸς δωριέως ὃν ἔστασε μούσαις ἐν γαῖ. quae, quum secunda Ara nihil ad Musas pertineat, ad priorem Aram referenda existimat. Lucian. in Lexiph. §. 25. T. V. p. 203. nonnisi unam *Dosiadae* Aram videtur agnoscere. Primas singulorum versuum litteras si jungas, haec habebis: Ὀλύμπιε, πολλοῖς ἔτεσι θύσειας. Vide LaCroz. in Fabr. Bibl. Gr. T. III. p. 811. ed. Harl. Thesaur. Epist. LaCroz. T. III. p. 256. s. Scholia in Cod. habentur haec: ὁ νοῦς ὅλου τοῦ ποιήματος. ὀλὸς ὁ σκοτεινός, φησὶ δὲ τὸ αἷμα. ὀλὸς τὸ τῆς σηπίας, ὃν καὶ θόλον καλοῦσι. μελιβρὸς δὲ ὁ τὰ μέλη βιβρώσκων. σκοτοῦσι δὲ αἱ σηπίαι (σιπίαι Cod.) τὴν πέριξ θάλασσαν διὰ τοῦ μέλανος, ἵνα λάθωσι τοὺς θηρευτάς. ψιλοῦται δὲ καὶ ὀξύνεται ὀλός. τὸ γὰρ περιεκτικὸν τῶν θρεμμάτων δασύνεται καὶ βαρύνεται. ✕ ὀλὸς ὁ σκοτεινός. φησὶ δὲ τὸ αἷμα. κόχλην δὲ τὴν πορφύραν, ἤγουν τὸν κόχλον. μαυλιες δ' αἱ μάχαιραι. πέτρας ναξίας θοούμεναι. νάξος θράκης νῆσος φέρουσα ἀκόνας. παμμάτων. τῶν θρεμμάτων. ἰξὸς δὲ ἐστιν εὐῶδες φυτὸν τῶν δένδρων τῶν ἀῤῥαβικῶν. οὐχ ὁ ἰξὸς ἐστι φυτόν, ὦ λῷστε, ἀλλὰ τὸ μὲν φυτὸν ἄλλως πως ὀνομάζεται, ὁ δὲ ἰξὸς ὁ λιβανωτός, ὃ θυμιῶσι πρὸς τοὺς βωμοὺς ἑλλήνων παῖδες καὶ δαίμονες. καὶ ἄλλος δὲ ἰξὸς λέγεται τὸ καταῤῥέον ἀπὸ τῶν δένδρων τῶν

ἀῤῥαβικῶν· μεταφορικῶς δὲ τὸν λιβανωτὸν λέγει. ✕. ἀλύβης παγέντα βώλοις. ἀργύρῳ φησίν. ὅμηρος, τηλόθεν ἐξ ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη. ⁖ παμμάτων, τῶν θρεμμάτων. ὁ δὲ νοῦς· οὐ γάρ ὁρᾷς με οὔτε χρυσοῦν, οὔτε ἀργυροῦν· τάγχουρος γὰρ ὁ χρυσός· ἡ λέξις περοική. οὔτ' ἐξ ἀλύβης παγέντα βώλοις. τοῦτ' ἐστί, ἐξ ἀργύρου. ὁ γὰρ ὅμηρος τὴν ἀλύβην γενέθλην τοῦ ἀργύρου ὠνόμασεν. οὐδ' ὢν κυνθογενής. κύνθος δὲ ὄρος δήλου, ὅπου κεράτινος βωμός· λέγεται δὲ ἐκ δεξιῶν κεράτων πεπλέχθαι τὸν βωμόν· ἐκ δὲ τῶν ἀριστερῶν οὐδαμῶς. σὺν οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοις. ταῖς Χάρισιν. εἰμὰς (Scr. εἰνάς. Vid. Nicand. Alexiph. 218.) δὲ γηγενής, αἱ μοῦσαι. θυγατέρες γὰρ αὗται τῆς γῆς. τάων δ' ἀείζωον. τούτων μουσῶν φησὶ καὶ τῶν χαρίτων. ἔνευσεν ὁ ζεὺς ἄφθαρτον εἶναι. ✕. σὺ δ' ὦ πιὼν κρήνηθεν. σὺ δὲ ὁ ἐκ τῆς κρήνης τοῦ ἑλικῶνος ἐκπιών, τοῦτ' ἐστί, τῶν μουσικῶν πομάτων, θύοις τοῖς θεοῖς σπονδὴν μέλιτος γλυκερωτέρην. ἰονϊέντων τεράων. ἀντὶ οὐκ ἔχω δράκοντας ἰοβόλους. ἰὸν ἀντὶ ἰοβόλον. τὸ δὲ πορφυρέου κριοῦ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ. ✕. Ὁ νοῦς ὅλου τοῦ ποιήματος· ὀλὸς τὸ τῆς σηπίας (σιπίας Cod.) μέλαν, ὃν καὶ θόλον καλοῦσι πορφυρεῖται σκοτοῦσαι τὴν πέριξ αὐτῶν θάλασσαν. ψιλοῦται δὲ καὶ ὀξύνεται. τὸ γὰρ περιεκτικὸν δασύνεται καὶ βαρύνεται. ὁ λόγος δὲ ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. ὅτι οὐ τέρπομαι τῷ τῶν ἱερείων αἵματι, ὁποῖα ἡ κάχλη, ὃ ἐστιν ἱερεῖον (Fort. ἔριον.), τοῖς δευσοποιοῖς φαρμάκοις ξανθίζεται· μεταφορικῶς δὲ τὸ τῶν ἱερείων αἷμα σιπίας ὀλὸν εἶπε διὰ τὴν ὁμοιότητα. οὐ στροβίλων λιγνύϊ. ὁ νοῦς, οὐ λιβανωτοῦ καπνῷ μελαίνομαι. νῦσαι δὲ πολλαί εἰσι, νῦν δὲ τὴν ἀραβικὴν λέγει. ἰσόῤῥοπος πέλοιτό μοι οὐδὲν ἐκεῖνος ἴσος ἐμοὶ γένοιτο, ὃν τῷ ἀπόλλωνι ἡ ἄρτεμις ἐκ κεράτων ἐποίησεν. σοί, τριπάτωρ. σοί, ὦ ἀθηνᾶ· φησὶ δὲ ἀθηνᾶν ἐκ τριῶν φῦναι πατέρων· ἔνθεν τριτογένειαν καλεῖσθαι. φὼρ ἀνέθηκε κριοῦ. τὸ ἀπίθανον τοῦ μύθου λύοντες οὐ κριὸν φασὶ τὸ ζῶόν, πλοῖον δὲ κριὸν ἔμβολον ἔχοντα (sic). ἀπὸ δὲ βωμοῦ ἀρξάμενος εἰς βωμὸν κατέληξεν (κατέλιξεν). * * * V. 1. ὀλός. Salm. In Cod. spiritus ambiguus, sed ex Schol. apparet ὀλὸς scribendum esse. Suid. ὀλός. θολός. Vid. Stephan. Thes. Gr. T. II. p. 1287. G. Foesii Oecon. Hippocr. p. 273. V. 2. κάχλην. P. κάλχην habet Salm. κάλχη Br. qui hanc vocem cum ὀλὸς jungit. Hoc verum videtur; nec facile probaverim duram Scholiastae interpretationem: ὁποῖα ἡ κάχλη (L. κάλχη) τοῖς δευσοποιοῖς φαρμάκοις τέγγεται. Verba sic jungenda:

οὔ με τέγγει ὀλὺς λιβρὸς ἱερῶν, ὡς κάλχη, λιβάδεσσι φοινίαις. V. 4. *ναύλιες.* P. *μαύλιες.* Salm. Br. ut est in Schol. Sic etiam postulat ἡ *ἀκροστιχίς.* Suid. *μαύλιας, τὰς μαχαίρας ἐκάλουν.* V. 5. *παμματων* (ου) *φειδοντο* (ται). P. *παμάτων φίδοντο.* Br. c. Salm. *στροβίλων λιγνύϊ.* P. *στροβίλῳ λιγνύϊ.* Br. c. Salm. *στρόβιλον, σκολιόν, καμπύλον. στρόβιλος, συστροφὴ ἀελλώδης.* Hesych. V. 7. *μήτε ταγχούρου.* Persicam vocem esse ait Scholiastes pro *χρυσός.* At metrum laborat. Hinc *μήτε τ' αὔρου* (*auri*) Br. c. Salm. quod vocabulum qua auctoritate firmetur, ignoro equidem. Suspicatus sum *μήτε Δουρίου*, in quo nomine, ut in similibus, ῑ mutum esse potest. Vid. ad p. 446. nr. 524. v. 9. pag. 528. nr. 146. Inter auriferos fluvios recensetur Durius ap. Silium Ital. L. I. 234. *Heic certant, Pactole, tibi Duriusque Tagusque.* V. 10. *λαβὸν τά.* P. *λαβών.* Br. c. Salm. quod ad Apollinem spectat. V. 22. *ἄδην. ἄδδην* videtur scribendum ob metrum anapaesticum. V. 23. *εἰς ἐμήν.* P. *ἐς ἐμήν.* Br. c. Salm.

₱. *Nr.* 26. *δοσιάδα βωμός.* De hac inscriptione vid. ad nr. 25. Br. I. 413. An. I. 2. p. 218. Huic poëmatio, quod *Theocrito* a nonnullis tribuebatur, ceteris non minus obscuro, in Cod. Pal. Scholia non sunt addita. Sed Holoboli rhetoris commentarium, quo Vossius usus est ad Melam p. 214., ex Cod. edidit Valken. Diatr. ad Euripid. p. 130. sqq. unde nos eum repetivimus in Animadversionibus nostris. V. 1. *εἰμᾰρσενός.* P. *εἰμάρσενος.* Br. c. Vossio. Sic Medea vocatur, quod *virili veste induta* in Mediam confugerat. Cf. Eustath. ad Dionys. Perieges. 1017. Facit huc inprimis Tzetzae Exeg. in Iliad. p. 68. ed. Herm. *τὸ δὲ στήτη ἡ γυνή, εὕρηται παρὰ Θεοκρίτῳ ἐν τῷ βωμῷ· εἰμάρσενός με στήτας Πόσις μέροψ.* In Schol. Holoboli: *τῆς ἄρσενος* (Fort. *τῆς ἀρσενοστόλου.*) *καὶ τῆς ἀνδρῴας. ἐπιβουλεύσασα γὰρ Μήδεια Θησεῖ καὶ φωραθεῖσα ἔφυγεν εἰς τὸ μέρος τῆς Ἀσίας, ὃ νῦν Μηδία ἐξ αὐτῆς καλεῖται, ἀνδρῴαν περιβαλοῦσα στολήν.* V. 4. *βοῦτα.* P. *βούτα.* Salm. Br. Schol. *ὁ θάνατος τοῦ βούτα, καὶ τοῦ βουκόλου.* V. 5. *χρύσας αἶτας.* P. *δ'* interposuit Br. cum Valkenario. *Χρύσης Ἀθηνᾶς βωμὸν* commemorat Argumentum metricum Soph. Philoct. v. 1. V. 6. *οὖνον.* P. *οὖρον.* Br. cum Schol. *ἐῤῥαισε καὶ ἔφθειρεν ἡ Μήδεια τὸν οὖρον ... τὸν Τάλων.* Cf. Apoll. Rhod. IV. 1638. V. 7. *ὂν ἀπάτωρ.* P. *ὂν ὠ'πάτωρ* metri causa Salmas. Br. V. 8. *ματροῤῥιπνος.* P. *μητρόῤῥιπτος.* alii. V. 11. *τριεσπερίοιο καύστας.* P. *τριέσπερος* Hercules ap. Lycophron. v. 33. Gregor. Naz.

Or. III. pag. 81. C. καὶ τὸν βουθοίναν παρήσομεν αὐτοῖς καὶ τὸν τριέσπερον. Ib. IV. p. 108. B. καὶ ταῖς πεντήκοντα Θεστίου θυγατράσιν ἐναθλεύων Ἡρακλῆς ἐν μιᾷ νυκτὶ ὁ Τριέσπερος. — καίτης est in Schol. Utraque forma bene habet. V. 12. θωΰξεν ἀνΐυξας. P. In Schol. ἄϊξε καὶ ὥρμησεν, ἀνεύξας (sic est in Cod.) καὶ κράξας. Vulgo αἶξεν ἀναΰξας. unde Vossius, ἄϊξεν αἶν' ἰΰξας. et sic fere Salmasius. Non erat, cur cod. Pal. lectionem θωΰξεν repudiarem. Illa servata scripsi: θωΰξεν αἶν' ἀΐξας. V. 14. σύγγαστρος. P. σύργαστρος plures correxerunt. V. 15. τὸν δ' ἀεὶ λινεῦντ'. P. τὸνδ' ἐλινεῦντ' vulgo. ἐλλινεῦντ' Br. ex Cod. reg. Hoc ob cod. auctoritatem secutus sum. ἐλινύοντα καὶ βραδύνοντα. Schol. At ἐλιννεῖν an idem quod ἐλιννύειν? Et si idem est, quid metro fiet? Certe enim hoc verbum, ἐλινύειν scribas, an ἐλιννύειν, antepenultimam constanter producit. Num igitur scribendum: τὸν δ' εἰλύοντ' ἐν ἀμφ., subaudito ἑαυτόν? ut Soph. Philoct. v. 697. ἕρπει γὰρ ἄλλοτ' ἄλλαν Τότ' ἂν εἰλυόμενος, παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας. V. 15. ἀνδρόβροτος. P. ἀνδροβρῶτος. Cod. Voss. et Schol. ad h. l. ὁ υἱὸς τοῦ Τυδέως, τοῦ ἀνδροβρῶτος. — ἰνόραισταν. P. ἰλεοραίστας. Cod. Voss. et Schol. — Sequuntur in Cod. Pal. praeter inscriptionem, de qua diximus ad nr. 25., duo epigrammata Marini, quae dedimus supra p. 388. nr. 200. et nr. 199. Tum versus singularis:

(Τοῖς) τεχνικοῖς κανόνεσσιν ἐφ' ἑσπόμενος τάδ' ἔγραψα.

P. *Nr.* 27. Βησαντίνου ῥοδίου ὠιὸν χελιδόνος. In fine autem: ῥόδον βησαντίνου ῥοδίου ὠιὸν ἢ δοσιάδα ἢ σιμμίου· ἀμφότεροι ῥόδιοι. Simmiae Rhodio tribuit Hephaest. Enchir. p. 65 et 68. Scholia in membr. Pal. habentur haec: παραινεῖ ὁ ποιητὴς τὸν ἀκροάτην λαβεῖν τῆς (τις) δωρίδος ἀηδόνος τὸ ὠιὸν μετὰ πολλῆς προθυμίας· ἡδεῖα γάρ ἐστιν ἡ φωνὴ τῆς δωρίδος ἀηδόνος· τοῦτο δὲ ὠιὸν ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν θεῶν ἑρμῆς, ἤγουν ὁ λόγος παρέσχε· κελεύει δὲ ἀπὸ μονοβάμονος μέτρου ἐπὶ μέγα αὔξειν. ∽ (V. 7.) θεῶς δ' ὕπερθεν ὠκὺ λέχριον. ἐπειδὴ τὸ μέτρον πλάγιον καὶ οὐκ ὀρθόν, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν αὐξόμενον. (V. 10.) πουκώτατον δέ. ἀντὶ τοῦ πυκνώτατον. (V. 15.) τὸ δὲ ῥώοντο ἀντὶ τοῦ ἐβάδιζον. ∽ (V. 16.) ὅτι τῶν μουσῶν αἱ φωναὶ ποικίλαι καὶ διαφορὰς πολλὰς ἔχουσι. ∽. ἀπὸ τοῦ πρώτου ἥξεις ἐπὶ τὸ τελευταῖον κατιὼν καὶ πάλιν ἐπανιὼν ἀναλόγως. φησὶ δὲ ὁ νοῦς· τοῦτο τὸ ὠιὸν ὁ ποιητής φησιν ἐξ ἀηδόνος γενέσθαι καὶ τῆς ἑαυτοῦ φροντίδος· παρακαλεῖ οὖν δέξασθαι μεθ' ἡδονῆς τὸ ὠιόν· δέξασθαι δέ φησι πᾶσι τοῦτο παραινεῖ ἐφ' ἑρμοῦ τάχει χρησαμένοι,

καὶ τὰ μέτρα καὶ τοὺς ῥυθμοὺς ἀνομοίους ὄντας ἀποδείξαντος ὁμοίους. ἀλληγορεῖ δὲ παρεικάζων τὴν τῶν ποδῶν ὁρμὴν τοῦ θεοῦ νεβροῖς, αἳ σκιρτῶσι τῆς μητρὸς τοῦ γάλακτος ἐπιθυμοῦσαι, οὕτω φησὶ σκιρτήσαντα (σκηρτήσαντα Cod.) τὸν ἑρμῆν εὐρύθμοις σκιρτήμασι (σκηρτήμασι Cod.) μέτρα ἀναφθεγξάμενον παραδοῦναι τῆς δωρίας ἀηδόνος. τοῦτο δέ φησιν, ὅτι ῥόδιος αὐτός· ἡ δὲ ῥόδος μία τῶν νήσων τῶν δωριέων. μονοβάμονος δὲ μέτρον, ὅτι ἀπὸ ἐλαχίστου εἰς δεκάμετρον προῆλθεν· τὸ δὲ λέχριος φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδων, ὅτι πλάγιον καὶ ἀσαφὲς τὸ ποίημα. ἀμφίπαλτον δὲ αὐδὴν τὴν φωνὴν τὴν περὶ ἑαυτὴν παλλομένην καὶ ἠχοῦσαν· τὰ λοιπὰ ζτ. εκατης (L. ἑκάστης) λέξεως τὸ σημαινόμενον. δωρικὰ γάρ. ✕

V. 3. τῇ τόδ' ὠόν. P. τοῦτ'. Br. c. Salm. ob metri jambici legem. In ὠὸν autem prior corripitur, ut ω in ἥρωες. Append. Epigramm. nr. 376. T. II. p. 875. ῥυθμοῖς ἡρωϊκοῖσιν. Manetho. I. 13. Homer. Od. ζ. 303. — τῇ accusativo sequente illustravimus ad p. 390. nr. 210. V. 4. δεῖ γὰρ ἁγνά. P. δὴ γὰρ ἁγνᾶς. Br. c. Salm. De δεῖ et δὴ confusis vid. ad p. 97. nr. 59. et p. 243. nr. 241. ἁγνά, quod est etiam in editionibus, non temere spernendum, quamvis ἁγνᾶς a Cod. oblatum facile praetulerim. V. 5. ἔκιξε. P. ἔδιξε. a verbo δίκω. Br. c. Salm. qui tamen in Lectionibus ἔκιξε revocandum censet, laudato Aristoph. Acharn. 869. καὶ τἄνθεα τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί. Hesych. ἀπέκειξαν· ἀποπεσεῖν φυσῶντες ἐποίησαν. Idem: κίξατο, εὗρεν, ἔλαβεν, ἤνεγκεν. V. 6. μενοβάμονος. P. μονοβάμονος. Schol. V. 7. λέχριον φέρω νεῦμα πολλω πίφαυσκε. P. ποδῶν πίασκε. Vulg. νεῦμα ποδῶν habet Schol. Salmasius duplicem emendationem proposuit: θοῶς δ' ὑπὲρ λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδων πίφαυσκε. alteram: θοῶς δ' ὕπερθ' ὠκὺ λέχριον νεῦμα ποδῶν σποράδων πίφαυσκε. Hanc recepi, praesertim quod a Cod. vestigiis proxime abest. φέρων eo loco, quo vulgo legitur et in Cod., metrum corrumpit; σποράδων Scholiastes in suo exemplari habuit. Sensus in utraque lectione obscurior. V. 8. κῶλα ἀλλάσσων. P. κῶλ' ἀλλ. Br. c. Salm. V. 9. παλαικραιπνοῖς. P. παλιγκραίπνοις. Br. παλικραίπνοις rescribe cum Schaefero in not. mst. πάλιν in hac voce aliisque nonnullis compositis vim ἐπιτατικὴν habet. Vid. ad p. 504. nr. 102. — ἴεμένα ποσσιλόφων καταριθμιασ ιχν (ο) τιθένας. P. ἱέμεναι ποσὶ λόφων κατ' ἀρθμίας ἴχνος τιθήνας. Br. c. Salmas. ἄρθμιος πατὴρ Apollon. Rhod. L. III. 1101. — V. 10. τισομόθυμος (ω) et πουκότατον. P. ποικιλωτάτων

Br. c. Salm. Forma aeolica, in qua ου corripitur. Vid. Herm. de Em. Gr. Gr. p. 7. — V. 11. *ἴσσοντ' ἀνάγκαις.* P. *ἴσσονται ἄγκοι.* Salm. Br. Hanc lectionem ut certam recepi; in reliquis a membr. recedere non sum ausus. Br. dedit cum Salmasio: *καὶ τόδ' ὠκυβόας μεθέρπων, ἄφαρ ὅς γε τὸ λάσιον νιφοβόλων ἀν' ὀρέων ἴσσονται ἄγκοι.* Leniorem viam inventum iri non dubito, qua haec ad mensuram versus antithetici corrigantur. V. 12. *ταῖς δή.* P. *ταῖσι δή.* Br. c. Salm. *κλυταῖσ ἴσα θεοῖς.* P. et in fine *μεθίει μέτρα μολπαῖς.* ubi *κλυτᾶς* … *μολπᾶς* legendum esse, bene vidit Salmasius. Vitiosa lectio inde orta, quod librarius *ταῖς* cum sequentibus jungendum esse existimabat, quum ad *νεβροῖς* pertineat: *ταύταις ἴσα ποσὶ δονέων.* Pro *θεοῖς* Salmas. *θέουσι* legebat, quod friget. Scripsi *θοοῖς.* Vid. ad p. 460. nr. 603. *τὰ πολύπλοκα μετίει.* Br. c. Salm. In Cod. nullum articuli vestigium. V. 13. *πτερόκοιτον.* P. *πετρόκοιτον.* Br. c. Salm. *ἐκλειπων.* P. *ἐκλιπών.* Salm. Br. *βαλιάς.* P. *βαλίας.* Salm. Br. V. 14. *οἴων τεcανβότων ἀνορέων.* P. *πολυβότων.* Vulgo. Nec aliud quid in depravata membr. lectione latere existimandum est. — *ἐβατανὺσ φύρων.* P. *ἔβαν τανυσφύρων.* Vulg. Tum ante *ἄντρα* Br. cum Salmasio inseruit *ἀν'*, quod etiam in Cod. omissum. — V. 15. *ἀμερότω.* P. *ἀμβρότῳ.* Vulg. *ῥόωντ'.* P. Vulg. In Schol. *ῥώοντ'*, quod restituit Salm. Br. Cf. Homer. *Ἰλ. λ.* 50. *π.* 166. V. 16. *ἴχηη θενωταν.* P. *ἴχνει θένων τάν.* Vulg. *παναίολον.* P. *πιερίδων.* Ib. V. 17. *δεκάδ' ἰχνίων κοσμι νίμοντο ρυθμωι.* P. *δέκα δ' ἰχνίων κόσμον νέμοντα ῥυθμόν.* Vulg. Salmasius suspicabatur, *κόσμον νέμοντι ῥυθμῷ*, et *κομούμενόν τε ῥυθμῷ.* Posterius adoptavit Br. V. 18. *πετροισματρος.* P. *πέτροισι.* Vulg. *πτεροῖσι.* Salm. Br. V. 19. *κάμφιματρος.* P. *κάμ' ἀμφὶ ματρί.* Salm. Br. V. 20. In Cod. post *ἀηδόνος* adscriptum *πανδιωνίδας.* post *δωρίας* : *νασιῶτ.* post *ἄτριον* : *ῥόδον.*

* * *

Sequuntur in Cod. p. 676—691. *ἀνακρέοντος τηΐου συμποσιακὰ ἡμιάμβια καὶ ἀνακρεόντια καὶ τρίμετρα.* quae hinc summa cum fide exscribenda curavit Jos. Spalletti, in duplici Anacreontis editione, quarum prior prodiit Romae anno 1781. altera 1783. Hinc lectionis varietas in recentiores Teji poëtae editiones cum Brunkii, tum aliorum

. translata est. — Sequitur p. 692. ⁙ τοῦ θεολόγου. i. e. Gregorii Nazianzeni, cujus epigrammata supra dedimus capite VIII. p. 539-604. Initium facit hoc loco epigr. εἰς τὸν αὐτὸν καισάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν. quod supra extat Pal. p. 337. nr. 84. Tum:

γνῶμαι γρηγορίου δίστιχος εὐεπίη,
ἐσθλὸν ἄθυρμα νέοις καὶ χάρις ἐξοδίη.

In marg. προεγράφησαν ἅπαντα εἰς τὰ λοιπὰ ἐπιγράμματα εἰς τὸ τέλος τῶν ἐπιτυμβίων. Sequuntur γνῶμαι Gregorii, quae extant in ejus Operibus T. II. p. 146. nr. LXII. cum hac varietate: V. 1. βιοίοιο. P. βιότοιο. Vulg. τέμνοις. P. τάμοις. ed. V. 3. παρεστῶτος. P. παρεσταότος. ed. V. 7. ἐτύχθης. in marg. ὅτις ῆεο ς ὡς ἐτύχθης. P. ὅστις ἐτύχθης. ed. V. 8. τύχοις. P. τύχης. ed. V. 10. ἄλυπον. P. ἄλυτον. ed. V. 14. καὶ post ἔχοις vulgo omissum suppeditat P. V. 16. κακῶν καλὸν ἐς. P. καλῶν κακόν. ed. V. 21. δὴ om. P. V. 27. αἰὲν ἀρ. νήμ. ἴσον. P. ἶσον ἀρ. νήμ. αἰέν. ed. V. 30. βιοτῆς. P. βιοτή. ed. V. 31. praefixa nota ⁙ novi poëmatis initium indicare videtur. δεῦρ' ἴτε. P. δεῦτε δέ. ed. V. 32. σπευδετετριάδος. P. σπεύσετ' ἐπί. ed. V. 38. ἱστάμενοι. P. ἱστάμεναι. ed. V. 40. ἐκπλυτέοι. P. ἔκπλυτ' ἔοι. ed. V. 41. τὴν ἀκ. P. τιν' ἀκ. ed. V. 43. νωμάσθω. P. νωμᾶσθαι. ed. V. 47. ἀφάνδανε δ' οἶσιν ἄριστ. P. ἀφάνδανε οἶσιν ἄριστον. ed. V. 50. ἶσον κακίης ὄν. P. ἶσον καὶ κακίης σόν. ed. V. 54. ὡς πατέρ'. P. πατέρα. ed. V. 55. τάφοις. P. τάφοισιν. ed. V. 57. περὶ φείδεο. P. V. 59. ἀπὸ λίψας. P. ἀπολείψας. ed. V. 61. θεοτρεφές. P. θεοπρεπές. ed. His additum in Cod. distichon:

Ὁ γρήγορος νοῦς, ἡ θεόφθογγος λύρα
ᾄδει τὰ τερπνὰ τῆς ἀληθείας μέλη.

ubi scr. ὁ γρηγορῶς νοῦς. quae verba ad *Gregorii* nomen alludunt.

P. *Nr.* 28. ἀναστασίου τ τραυλου εισπὴν στρωσιν. Edidi in Paralip. I. nr. 207. p. 742. sed, nescio quomodo, omissis versibus quinque ultimis, qui desiderantur etiam p. 707. ubi hoc poëmation iterum legitur. V. 2. ἔχων om. P. loco sec. — *Nr.* 29. ἰγνατίου εἰς ἑαυτόν. Paralip. I. nr. 208. p. 742. V. 4. ψυχὴ . . κολαζόμενος. Legere licet, ψυχῆς κολαζομένης. sed lenius fuerit: κατακεύθομαι ἐνθάδε τύμβον, Οἴμοι, ψυχὴν μου μακρὰ κολαζόμενος.

Nr. 30. τοῦ αὐτοῦ εἰς παυ) μο. Paralip. I. nr. 209. p. 743. V. 1. νέρθε κεύθει. P. Non dubitavi scribere, νέρθε κέκευθε. Vid. Stephan. Thes. Gr. Tom. II. p. 1600. C. D. V. 2. ἠελίου. P. V. 3. τοῦ γ' ἀπαστρ. Ignatius fortasse non dubitavit brevem syllabam etiam in thesi producere, ut v. 2. in Παύλοιο. Fieri tamen possit, ut scripserit: τοῦδέ γ' ἀπαστρ. In fine versus comma ponendum. V. 5. ἰδὲ τρισίν. Fortasse ἐπὶ τρισίν. — Nr. 31. τοῦ αυ εις σαμηλ διακ/ τ μεγα εκκλησι. Paralip. I. nr. 210. p. 743. V. 1. κεύθεται γαίης. Nisi Ignatius diphthongum αι ante consonam corripi posse existimavit, scribendum est: κεύθεται αἴης. V. 3. εἰς ἔδραμε. P. — Nr. 32. αρεθα διακ/ επι τῇ ἰδιααδελφῇ. tum: γεγονότος δε ς αρεπισκόπου καισαρείας καππαδοκίας. Paralip. I. nr. 211. p. 744. V. 3. ἀλλὰ γὰρ post εἰ καὶ alibi reperiri non videtur. Hinc suspicor legendum esse: ἀλλὰ διηρκεσε. — λύσση, et ante δαίμων omissus articulus in P. V. 7. παραγκάς. P. Fortasse παρ' ἀγκάσι, ut ἐν ἀγκάσι. Mox κε post τῷ versus implendi causa a malo versificatore insertum. V. 8. δάμασσε. P. V. 10. ἔσχε. P. ἔσχεν scripsi. V. 11. ὕφηνον. prima producta. Vid. ad p. 192. nr. 265. v. 3.

P. Nr. 33. τοῦ αυ εις αυ. Paralip. I. nr. 212. p. 745. V. 2. τροπου θήνιον. P. πειθήνιον scripsi. Vid. Steph. Thes. Gr. T. II. p. 135. A. — V. 8. ἀφῶν. P. V. 9. παρησίαν. P. V. 13. εἰ δ' οὐν. P. Fortasse legendum, εὖ δ' οὖν λαλήσει; aut, quod olim proposui, εἰ δ' οὔ, λαλήσει . . Sic ἀδέσπ. in Planud. nr. 100. κῆν μὲν ἐφεύρῃς, Ἡρακλέης, εἰ δ' οὔ, Λυσιμάχοιο πίναξ. Julian. Aeg. ibid. nr. 130. εἰ δ' ἄρα καὶ ψυχὴν οὐκ ἔλλαχε. Theodor. Prodrom. de Amor. Rhod. et Dos. L. II. p. 74. εἰ δ' οὐ θελήσει. Ib. p. 85. εἰ γὰρ οὐ ταύτην λάβω. — Nr. 34. τ αυ εις Φεβρωνίαν μο. Paralipom. I. nr. 213. p. 746. V. 2. συμπαθείης. P. V. 3. ἠέ. Scribendum videtur ἦκε πένησιν; nisi ille potius ἦε dixit pro ἦεν i. e. ἦν. Eudocia in Martyr. S. Cypr. in Bandin. Catal. Tom. I. p. 252. v. 280. Ἀστέριος δέ τις ἦε διάκτορος. V. 7. ἐπιπροίμεν. Malim ἐπὶ προίμεν. ut sit ἐπὶ θάλαμον. V. 10. σῆμα ὕπνου. P.

Nr. 35. θεοφάνους ἐρω. Planud. L. VII. ep. 117. conjunxit hoc distichon cum *Dionysii Sophistae* epigrammate, quod dedimus p. 100.

nr. 84. Br. illud a Planude compositum existimat. Suo illud auctori restituit Huschk. Anal. cr. p. 167. V. 1. *ἀργεννάον*, pro *ἀργεννόν*. *ἀργεννοῖς κρίνεσιν* Chaerem. ap. Athen. p. 608. F. *ἀργεννοῖο κρίνοιο* supra p. 423. nr. 384. 11. Formam *ἀργεννάος* Theophanes versus explendi causa invenisse videtur. V. 2. *χροτιῆς κορίσῃς*. P. Fortasse: *σῇ χροιῇ κομίσῃς*, aut *χαρίσῃ*. ut p. 100. nr. 84. *ὄφρα με χερσὶν ἀρσαμένη χαρίσῃ στήθεσι χιονέοις*.

Nr. 36. *κομήτα*. Br. III. 16. nr. 5. An. III. 1. p. 26. V. 1. *ἀμφοτέραις*. P. *ἀμφοτέρας*. Br. Agitur de duobus Homeri operibus. *ἀθροίσας*. P. quod bene haberet, si de Pisistrato ageretur; nunc recte Br. *ἀθρήσας*. — *Nr.* 37. *τ αυ*. Br. l. c. nr. 4. An. l. c. p. 25. In marg. Cod. *κομη τ ταῦτα δυσκόμιστα πάντ' ἔπη*. V. 1. *κομητᾶς*. Ultimam in hoc nomine correptam non ferens cl. Passovius in not. mst. corrigit: *σεῖο βίβλους, μεγάθυμ', ἄρθην δύ' Ὅμηρε, Κομητᾶς*. At Gregor. Nazianzenus, non optimus quidem versificator, sed Cometâ non deterior, terminationem *ᾱς* in nominibus propriis corripere non dubitavit in Murator. Anecdot. p. 200. *Ἔστιν Ἰούδας ὄνειδος*. et in poëmatio, quod in his notis exhibui, ad p. 45. *Ἑλλάδι Παύλοιο Λουκᾶς ἔγραψε τόδε*. V. 3. *γε βροτοῖσι*. P. et Allat. de Patr. Homeri pag. 106. *ἀριπρεπέος μερόπεσσι*. Br. fortasse, ut otiosum illud *γε* tolleret.

P. *Nr.* 38. *τοῦ αυ τ*. Br. III. 16. nr. 6. An. III. 1. p. 26. V. 7. *ῥίψας*. P. *ῥήξας*. Br. *ῥίψας* videtur scribendum. *ῥέπτων καὶ σμήχων τὰ ἁμαρτήματα*. Suid. T. I. p. 402. V. 5. Hunc versum, quo aliae editiones carent, frustra olim damnabam, *ἀχρηστίαν* in Cod. legi existimans. Sed ibi *εὐχρηστίαν* recte habetur. Post *γράψας* inserui *δ'*. — *Nr.* 39. *ἴγνα τ εἰς τ αυ τ*. Hi versus a grammatico opusculo cuidam Ignatii subscripti fuisse videntur. Talia in Codd. passim reperiuntur. V. 1. *σοφίης*. P. Sequitur in Cod. distichon, quod in textu praetermisi:

τὰ τοῦ Πλάτωνος ἐξερευνήσας βάθη.
τὰ τῶν λογισμῶν ἐξεριζώσας πάθη.

Scr. *ἐξερευνήσας*. Attexitur inde series epigrammatum *Gregorii Nazianzeni* cum lemmate: *τοῦ θεολόγου εἰς ἑαυτόν· ἐκ τῶν ἐπιτυμβίων αὐτοῦ ἐπιγραμμάτων*. Omnia supra exhibuimus, notata varietate lectionis, si qua in hac parte codicis reperiebatur. Excipiunt se hoc

ordine: Ἑλλὰς ἐμή. p. 336. nr. 80. Ἐκ με βρέφους. p. 337. nr. 81. πατρὸς ἐγώ. p. 337. nr. 83. ἀσπάσιοι χθόνα. p. 336. nr. 76. σῶμα δίχα ψυχῆς. p. 326. nr. 2. εἷς θεὸς ὑψιμέδων. p. 327. nr. 5. ἐνθάδε βασιλίοι. Ib. nr. 6. τυτθὸς ἔτι. Ib. nr. 7. ὦ μῦθοι. Ib. nr. 8. καισαρίων. Ib. nr. 9. βένθεος ἄπαντ'. Ib. nr. 10. χαίροις. Ib. nr. 11. ¶ γρηγόριος βασίλειε. Ib. nr. 11. παρθένον αἰγλήεσσαν. p. 348. nr. 163. ἐμμέλιον τέθνηκε. p. 347. nr. 161. θάμβος ἔχει. p. 348. nr. 162. καὶ σὺ θεοσσέβιον. Ib. nr. 164. γρηγόριον μήτρω. Ib. nr. 165. ¶ ἰχθυβόλον. p. 347. nr. 156. ναυκράτιος. Ib. nr. 157. ναυκράτιος πλεκτοῖο. Ib. nr. 158. οὔρεά σοι. p. 340. nr. 105. ἡνίκα μαρτινιανός. p. 340. nr. 106. οἱ χριστόν. Ib. nr. 107. μουσοπόλον. p. 341. nr. 108. ¶ μὴ πόλεμον. Ib. nr. 109. ὦ θέμι τῆς. Ib. nr. 110. ὄλβιος εὐγήρως. Ib. nr. 111. χάζεο. Ib. nr. 112. καππαδόκων. Ib. nr. 113. ὄμνυμι. Ib. nr. 114. ῥώμη καὶ βασιλῆες. Ib. nr. 115. μαρτινιανοῦ σῆμα. p. 342. nr. 116. ¶ οὔποτ' ἐγὼ φθιμένοισι. Ib. nr. 117. εἰς δόμον. p. 342. nr. 118. ὤφελες ὦ λιβία. Ib. nr. 119. αἲ αἲ καὶ λιβίαν. Ib. nr. 120. ἦν δυάς. Ib. nr. 121. ῥήτωρ. p. 343. nr. 122. ¶ ἄρτι γενειάσκων. p. 343. nr. 122. εἰκοσέτης. Ib. nr. 123. χρυσείης γενεῆς. Ib. nr. 124. ἀστράψεν. Ib. nr. 125. τίς τίνος. Ib. nr. 126. ἔργοις ἀμώμητον. Ib. nr. 127. ἤλυθε κάμφιλόχοιο. p. 344. nr. 131. ἄσμενος. Ib. nr. 132. ¶ ὦ μάκαρ. Ib. nr. 133. ἀμφίλοχος τέθνηκεν. Ib. nr. 134. τυτθὸν μέν. p. 345. nr. 135. τὸν ῥήτρην. Ib. nr. 136. ῥητῆρες. Ib. nr. 137. ἠρίον ἀμφιλόχοιο. Ib. nr. 138. οἴχεαι ὦ. Ib. nr. 139. δέρκεο καί. Ib. nr. 140. ¶ ὕστατος ἐς. p. 345. nr. 141. πῆ με λιπών. Ib. nr. 142. ἀστεροπή. p. 346. nr. 143. ὦ πηγαί. Ib. nr. 144. ἤρπασαν. Ib. nr. 145. ὦ ζώλων. Ib. nr. 146. βάσσε. Ib. nr. 147. ¶ ὡς ἀβραάμ. Ib. nr. 148. εὐσεβέων. Ib. nr. 150. αἰεί σοι νόος. nr. 151. τὸν νεαρόν. p. 347. nr. 152. μικρὸν μὲν πνείεσκες. Ib. nr. 153. καὶ σὺ γεωργίοιο. Ib. nr. 154. χώρης τῆσδ'. Ib. nr. 155. σχέτλιός ἐστιν. p. 337. nr. 85.

¶. Nr. 40. κομητα. Supra scriptum: ἄκοσμα ταῦτα τοῦ κομητᾶ πάντ' ἔπη. In marg. κομητὰ θερσίτης μὲν ἦσθα, πῶς δέ γε ἀχιλλέως πρόσωπον εἰσέδυς, τάλαν. ἄπαγε ταῦτα τῆς ἀμούσου καρδίας. In marg. inferiore:

καὶ βάλλε γ' ἐς κόρακας ἢ κύφων ὕπερ
τὰ κοπρίας γέμοντα σαθρίαν ἔπη.

Historiam ex evangeliis ductam exhibui in Paralip. I. nr. 213. p. 747. V. 1. Scr. πάϊς, ut est in Cod. V. 4. ἠελίοιο. V. 5. τόφρα ἔκευθε.

Distingue: φάος ἠελίοιο Οὔποτε, τόφρα κέκευθε. cf. nr. 30. vers. 1. τεθρήμερον. Schaeferus in not. mst. comparat τέθριππος. V. 6. ἀλλὰ νέον. P. Scribendum videtur: ἀλλ' ἀκέων μὲν ἔκειτο. nr. 28. v. 10. ἀλλ' ἀκέων τετάνυστο. V. 16. ἦμαρ. P. V. 17. καί. Lego κἂν c. Schaefero in not. mst. V. 20. φίλοισιν. P. V. 21. περὶ δ' ἦον. P. πέρι δ' ἦθος videtur scribendum. V. 22. ἐφίλησεν. P. θεοὺς υἷας. Ib. θεοῦ correxi. V. 28. βιθανίην. Scr. Βηθανίην. V. 29. τάχιστα ὄφρα. Fortasse rectius, τάχιστ' ὄφρα. V. 31. προσέειπεν συην. P. Scripsi προσέειπον. P. V. 34. εἵποντο. P. V. 35. ἀδινάων. P. V. 41. γουνούμεθα. P. V. 42. λάζαρον ὃν φιλέεσκες. Haec arcte jungenda, quasi esset, ὃν λάζαρον (i. e. λάζαρος ὄν) φιλέεσκες ἐν ἔγκασιν. Minus recte haec accepi et distinxi in Paralipomenis. Tum Schaeferus in not. mst. corrigebat: ἦλθεν ἐς ᾄδου. V. 44. ἐπεί. P. Scripsi ἐπειή, in qua voce media solet corripi. V. 48. θεὸν αὐτόν. Cogitabam de λίθον, (in Paralip. perperam excusum λίθος); sed verius procul dubio: δεῖξαν θεῷ αὐτόν. V. 54. in ἔμπνους ὀδωδώς est vitium. V. 57. υἱός. P. quod male in edit. nostra repetitum. Scr. υἷος. In proxima voce obscurum, sitne ἔῆος, an ἐῆος.

Sequitur in membr. epigramma Anastasii, quod dedi p. 694. nr. 29. Quinque postremi versus h. l. desunt. Folium, quod superest, impletum undecim epigrammatis ab eadem manu, quae prima Codicis folia excerptis ex Planudea implevit. Sequuntur P ἐπιγρ ἐν τ ἱπποδρο μ/ κωνσταντινουπολ ∴. εἰς τ εἰκ/ κωντ ἡνιοχ. — Nr. 41. Br. III. 26. nr. 38. An. III. 1. p. 39. — Nr. 42. ἄλλο. Br. l. c. nr. 59. An. l. c. V. 1. ἐξ ὅτε. P. — Nr. 43. ἄλλο. Br. III. 27. nr. 41. An. l. c. V. 5. 6. Hoc distichon in membr. Pal. omissum accessit ex Planud. V. 6. ἵδρυσαν. Vulgo. quod Br. silentio praetermisit, quum aliis in locis hoc verbum mediâ correptâ non tulerit. Scripsi ἥδρασαν; sed vereor, ne paulo calidius. Exempla illius syncopes vid. ad p. 223. nr. 109. — Nr. 44. εἰς πορφ ρ̀ τ ἡνιοχ. Br. III. 20. nr. 15. An. III. 1. pag. 32. V. 3. ἱδρύοιτο. P. ἱδρύσαντο. Plan. V. 4. πρέσβυν. P. πρέσβυ. Pl. — Nr. 45. εἰς ἰουλι τ ἡνιοχ. Br. III. 31. nr. 59. An. III. 1. pag. 44.

P. Nr. 46. εἰς πορφ. Br. III. 19. nr. 10. An. III. 1. p. 31. V. 1. ἀεθλοφόρων ἐπὶ δίφρων. P. Br. ἀεθλοφόροις ἐπὶ νίκαις. Plan. V. 3. κατὰ δῆμον. P. Pl. κατὰ δήμους. Br. quae mutatio necessaria

non videtur. — *Nr.* 47. Br. III. 20. nr. 12. An. III. 1. p. 32. V. 5. *νῦν μὲν ἐὼν πρῶτος, τοτέ.* P. *καὶ νῦν μὲν πρῶτος, τοτέ.* Plan. *καὶ δ' ὁτὲ μὲν πρῶτος, ποτὲ δ'.* Br. qui in Lectt. vulgatam servari posse monuit. Codicis lectionem restituentem fugit me, nescio quomodo, ibi non *ὕστατος* legi, ut in Plan., sed *ἔσχατος*. Hoc an alterum legatur, per se nihil omnino interest; sed ob Cod. auctoritatem restituendum est *ἔσχατος*. — *Nr.* 48. *εἰς οὐρανὶ τὸν ἡνίο.* Br. III. 31. nr. 57. An. III. 1. p. 43. V. 6. *τοὺς δέ.* P. Pl. — *Nr.* 49. *εἰς αυ.* Br. III. 30. nr. 54. An. III. 1. p. 42. P. *Nr.* 50. Br. III. 22. nr. 21. An. III. 1. p. 34. — *Nr.* 51. *ἀρχι εἰς χαλκὸ ουν.* Br. II. 95. nr. 12. An. II. 1. p. 256. ubi hoc epigr. in membr. extare perperam negavi. V. 1. *ἄνυσε.* P. *ἤνυσε.* Pl. V. 5. 4. *χαίτας.* Hoc distichon obversatum esse dixeris Philostrato in Imagg. L. I. 28. p. 803. *ὁρῶ δὲ αὐτὸν καὶ τὴν χαίτην φρίττοντα, καὶ πῦρ ἐμβλέποντα, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ παταγοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς.* Ibi proxima verba nonnihil depravata: *δεινὰ γὰρ τὰ* (articulum addit Cod. Guelph.) *τοιαῦτα θηρία, ὅτι ἐκ πλείστου κατακούειν τοῦ ὁμάδου.* *ὅτι* fortasse commutandum cum *ὥστε.* Vid. Schaefer. in Indic. ad L. Bos p. 924. — V. 5. *δεδεμ.* P. *δεδευμένα.* Pl. *δεδευμένον.* Br.

XVI.

Epigrammata Anthologiae Planudeae, quae in Cod. Pal. desiderantur.

Ex Libro primo.

Nr. 1. *Δαμαγήτου.* I. 1. pag. 2. ed. Steph. Br. II. 38. nr. 5. An. II. 1. p. 107. V. 1. *Μεσσάνα* Peloponnesi sic scribitur etiam in ep. Nicandri p. 274. nr. 435. contra ac sentiebat Burmann. ad Dorvill. Sicul. T. II. p. 300. V. 3. *ἔγωγε μέν.* Pl. Br. *ego quidem certe.* Requiritur, *ego vero.* Quare Schaefero auctore scripsi, *ἐγώ γε μέν.* Apoll. Rhod. IV. 1465. *ποσσὶ δὲ κούφοις Εὔφημος πίσυνος, Λυγκεὺς γε μὲν ὀξέα τηλοῦ Ὄσσε βαλεῖν.* Aratus 399. *τοὺς πάντας καλέουσιν ὕδωρ, ὀλίγοι γε μὲν ἄλλοι Νειόθι Τοξευτῆρος ἑλίσσονται.* — *Nr.* 2. *Σιμωνίδου.* Ib. pag. 2. Br. I. 139. nr. 67. An. I. 1. p. 244. V. 2. *μορφᾶς.* Br. Idem tamen *ἡνίοχον* intactum reliquit. — *Nr.* 3. *τοῦ αὐτοῦ.* Ib. p. 2. Br. I. 140. nr. 73. An. I. 1. p. 248. V. 1. *ἴσθμια καὶ πυθοῖ.* Johnson in Dilectu Epigr. p. 1. corrigit: *Ἰσθμοῖ καὶ Πυθοῖ.* Aelian. V. Hist. IV. 15. *τῇ ἑξῆς Ὀλυμπιάδι, καὶ Νεμέᾳ δὲ καὶ Πυθοῖ καὶ Ἰσθμοῖ.* Simon. in Cod. Pal. p. 610. nr. 14. *ἐν δὲ Πυθῶνι τρία, Δύω δ' ἐν Ἰσθμοῖ.* et sic saepe. Vid. Schaefer. ad Gregor. p. 369. Non tamen propterea mutanda lectio. Nam saepe poëtae terminationes vicinorum vocabulorum studiose variant. Sic in Pal. p. 610. nr. 15. *δὶς Ὀλύμπια, πεντάκι Πυθοῖ, τρὶς δ' Ἰσθμῷ.* — *Φίλωνος.* omnes, praeter edit. Nic. Sabiens. ubi *Φίλιππος.*

P. *Nr.* 4. Plan. I. 5. p. 8. Br. III. 144. nr. 11. An. III. 1. p. 276. — *Nr.* 5. *Ἀλκαίου.* Ib. nr. 28. p. 10. Br. I. 490. nr. 16. An. I. 2. p. 359. — *Nr.* 6. *ἄδηλον.* Ib. p. 10. Br. III. 182. nr. 163. An. III. 1. p. 379. V. 2. *θρασίως.* Ald. 1. Junt. V. 4. *ὀδρειάδος.* Vulg. *Ὀδρυσίδος* vere correxit Br. Vid. Stephan. Byz. in *Ὀδρύσαι.* Pro *γᾶς* quaedam editt. veteres *τᾶς*, aliae *γάρ.* — V. 6. *ἀγχιβέβακε.* Vulgo.

P. *Nr.* 7. *Ἀλκαίου.* Plan. I. tit. 11. p. 14. Br. I. 487. nr. 5. An. I. 2. p. 347. V. 2. *ἔπνευ* omnes editt. *ἔνυσπε* Br. tacite recepit,

fortasse quod idem verbum repetitur v. 5tio. quae repetitio me quidem non offendit, nec alios videtur offendisse. V. 5. *διονύσοιο.* plures editt. quum vetustissimae *Διωνύσοιο* habeant. V. 8. *φόρμιγγα.* omnes, metro laborante. Quod ut fulciret, Passovius corrigebat *φόρμιγγος*, nec aliter Friedemann. de Med. Pentam. Syll. p. 298. At hoc vocabulum omnino alienum videbatur Graefio, qui in not. mst. *φορβειᾶ* tentabat. Eandem correctionem nunc commendavit idem in Epistol. crit. in Bucol. gr. p. 46. Leuis correctio reique, de qua agitur, inprimis accommodata. Cf. Schol. ad Aristoph. Vesp. 581. Hesych. in *φορβειά.* et qui totam hanc rem erudite illustravit, Boettiger. in Museo Attic. T. I. p. 356. sqq.

Nr. 8. *τοῦ αὐτοῦ.* Plan. I. tit. 11. p. 14. Br. I. 488. nr. 12. An. I. 2. p. 352. V. 2. *διὰ τρητῶν.* Ald. pr. in Lectt. Hinc Ald. 2. 3. Nic. Sab. *δι᾽ ἐντρήτων.* Flor. pr. Recte Br. *δι᾽ εὐτρήτων.* Julianus in Pal. p. 418. nr. 365. *ἀήτης νέρθεν ἐϋτρήτων καλάμων ὑπὸ ῥίζαν ὁδεύει.* Archias p. 238. nr. 214. *πολυτρήτου μέλος καλάμοιο.* ubi vid. notas. Non tamen placet *φθέγγεσθαι κροῦμα διὰ δονάκων.* quamquam per se cithara bene dicitur *φθέγγεσθαι*, ut *ἀπύειν* ap. Homer. Od. ρ. 271. *ἐν δέ τε φόρμιγξ ἠπύει.* Suspicatus sum olim, *κρούματι εὐτρήτων*, qui hiatus certe minus molestus est, quam *κρούματα εὐτρ.* quod Boschius malebat. Vid. Herm. ad Orph. p. 730. Nunc tamen malim, *κρούμασιν εὐτρήτων θελγόμενος δονάκων.* *κροῦμα* de tibia usurpatum illustravi in Animadversionibus. De syringe Achill. Tat. L. VIII. 6. p. 323. *μεταπηδᾷ δὲ ἄλλοτε ἐπ᾽ ἄλλον, ὅπου ποτ᾽ ἂν εἴη τοῦ κρούματος ἡ ἁρμονία καλή.* Inepta lectio. Cod. Monac. *ὅποι*, articulo ante *ἁρμονία* omisso. Hinc legendum videtur: *ὅποι ποτ᾽ ἂν ᾖ τοῦ κρούματος ἁρμονία καλῇ.* — V. 4. *ἀπανθήσει.* ed. Flor. Ald. pr. et aliae. *ἐπανθήσει* Aldus invenit in Cod. unde haec lectio recepta in Ald. 2. 3. Nic. Sab.

P. *Nr.* 9. *ἄδηλον.* I. tit. 12. p. 16. Br. III. 171. nr. 107. An. III. 1. p. 345. V. 2. *πωλοῦσι.* Vulgo. Br. Addidi litteram paragogicam. — P. *Nr.* 10. *Θεόγνιδος.* I. tit. 16. p. 21. *βιοαντίνου* inscribitur in editt. Ald. Junt. Nic. Sabiens. Inter Theognidis gnomas legitur v. 559. (527. ed. Bekkeri.) V. 2. *ἀπονεισομένης.* Vulg. *ἀπονεισσομένης.* Br. ex Stobae. *ἀπανισταμένης.* editt. vett. et Codd. Theognidis. P. *Nr.* 11. *Ἑρμοκρέοντος.* I. tit. 20. p. 26. Br. II. 252. nr. 2. An. II. 2. p. 245. Legitur etiam in primis Cod. Palat. foliis. Inscriptum *Τιμοκρέοντι.*

in ed. Flor. Ald. pr. Junt. V. 3. εἴσατο. Vulg. P. Vid. ad Palat. p. 218. nr. 74. p. 237. nr. 208. — *Nr.* 12. ἄδηλον. I. tit. 20. p. 27. Br. III. 203. nr. 259. An. III. 2. p. 20. V. 1. ἔρχεο. Plan. ἔρχευ. in primis pag. Pal. unde etiam Br. Variata terminatio ἔρχεο ... ἵζευ jucundius ad aures accidit. ἃ τό. Vulg. ᾗ τό. Br. ex Palat. V. 2. κεκλιμένα. Vulg. κεκλιμένῃ. P. Br. In μελίσδων tamen Br. nihil mutavit.

Nr. 13. Πλάτωνος. I. tit. 20. p. 27. Br. I. 171. nr. 13. An. I. 1. p. 348. V. 2. πυκνοῖς. Pl. πυκινοῖς. Br. Proximum κῶμον depravatum. κῶνον corrigebat Scaliger in not. mst. et Br. de sensu tamen ambigens. De *pinu* arbore accipi posse videtur, ut ap. Paulum Sil. in Ecphrasi v. 458. p. 520. ἢ κώνοισιν ὀριτρεφέεσσιν ὁμοῖα Δένδρεά τις καλέσειε. Haec correctio caeteris facilitate praestat. V. 3. καγχλάζουσιν. Vulg. καγχλάζειν est ἀθρόως γελᾶν. Hesych. Novimus ἀνήριθμον γέλασμα κυμάτων ap. Aeschyl. Prom. 90. sed καγχασμὸν κυμάτων nemo facile dixit, nec καγχάζοντα aut καγχλάζοντα νάματα. Vera Br. correctio καχλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι. Orph. Argon. 1251. κύματι καχλάζοντι. Lycophr. v. 80. Ζηνὸς καχλάζων νασμός. Theocr. Eid. VI. 12. τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει Ἄσυχα καχλάζοντα. Vid. Valken. ad Eurip. Hipp. v. 1211. p. 293. s. V. 4. θελγομένῳ. Vulg. Vere Br. θελγομένων. — *Nr.* 14. Ζηνοδότου. I. tit. 27. p. 38. Br. II. 61. nr. 1. An. II. 1. p. 187.

P. *Nr.* 15. ἄδηλον. I. tit. 47. p. 69. Br. III. 238. nr. 412. An. III. 2. p. 106. V. 2. εὐάσταις. Fortasse rectius εὐασταῖς. Sic Steph. Thes. Gr. T. I. p. 1298. G. τὸν εὐάστην Διόνυσον Br. iterum in ep. Procli V. An. II. 446. — αἰγοπόδης. Sic ap. Homer. Hymn. XIX. 2. αἰγοπόδην δικέρωτα. et v. 37. ubi Hermann. αἰγιπόδην dedit. V. 3. κῶλον. Flor. pr. Vitiosum κῶμον legitur in Ald. 3. Asc. Steph. — *Nr.* 15*. ἄδηλον. I. tit. 47. p. 69. Br. III. 238. nr. 413. An. III. 2. p. 106. V. 2. πήγματα. P. πλέγματα Boschius invenit in marg. exempli Ruhnkeniani. Probabilis emendatio. Dionys. Perieg. v. 948. πλεκτοὺς ἀντεσείσατο θύρσους. Nonn. Dionys. L. IX. pag. 256. 13. αὕτη δ' ἔπλεκε θύρσον ὁμόζυγον οἴνοπι κισσῷ. V. 3. ποδίκριτον. plurimae editt. vett. ποδίκροτον. Asc. St. Br. V. 5. αἰσχρήμων. ed. Flor. Aldinae tres. Nic. Sabiens. αἰσχήμων. Asc. St. ἀχρήμων corr. Scaliger in not. mst. Lenius Porson ad Eurip. Phoeniss. v. 1622. ἀσχήμων ἔνδεια, quod felici errore exhibet editio Boschiana. —

Nr. 16. ἄδηλον. I. tit. 48. p. 69. Br. III. 246. nr. 447. An. III. 2. pag. 126. s.

P. *Nr.* 17. ἀδέσποτον. I. tit. 68. p. 97. Br. III. 196. nr. 250. An. III. 1. p. 418. V. 3. βεβριθότα. omnes. βεβριθόσι. Br. ex conjectura; quod altero facilius. Vulgatam tamen non temere damnaverim. — P. *Nr.* 18. ἄδηλον. I. tit. 84. p. 116. Br. III. 243. nr. 437. An. III. 2. p. 121. V. 1. δακτυλικαμψωδύνῳ. Vulg. δακτυλικαμψιδάη tentavit Scaliger in not. mst. δακτυλοκαμψώδυνον Br. ex Stobaeo; quod aliorum correctionibus praeferendum. Cf. Bergler ad Alciphron. p. 108.

Ex Libro secundo.

Nr. 19. ἄδηλον. II. tit. 5. p. 130. Br. III. 164. nr. 72. An. III. 1. p. 326. V. 2. πᾶσιν. Brevem syllabam in caesura non ferens Passovius, πάντεσσ' corrigit in not. mst. Friedemann. de med. syll. Pentam. p. 318. nihil moliri malit. — *Nr.* 20. ἀμμιανοῦ. II. tit. 46. p. 170. Br. II. 385. nr. 5. An. II. 3. p. 137. V. 2. δαίμονα. Iis, quae in Animadversionibus congessi, addo Cyrill. Or. de exitu animae p. 405. θεωρεῖν τοὺς φοβεροὺς καὶ ἀγρίους καὶ ἀπηνεῖς καὶ ἀπιθάσσους δαίμονας, ὡς αἰθίοπας ζοφώδεις παρισταμένους. quem locum laudat Suicer. Thes. eccles. v. αἰθίοψ. T. I. p. 112.

Ex Libro tertio.

Nr. 21. ἄδηλον. III. tit. 1. p. 195. Br. III. 297. nr. 685. An. III. 2. p. 258. — *Nr.* 22. εἰς τὸ αὐτό. Plan. l. c. Br. l. c. nr. 686. An. l. c. In veteribus editionibus hoc distichon cohaeret cum epigrammate, quod in Cod. Palat. legitur p. 315. nr. 690. — *Nr.* 23. σιμωνίδου. III. tit. 2. p. 195. Br. I. 140. nr. 74. An. I. 1. p. 248. V. 2. κάσμυλος. Pl. Br. *Κασμύλος* scripsi, vulgarem canonem secutus. — *Nr.* 24. τοῦ αὐτοῦ. Ib. p. 195. Br. I. 141. nr. 78. An. I. 1. p. 254. V. 2. ἑπτὰ νικ. Ald. pr. Asc. ἐς γόνατ'. Vulgo. εἰς. Br.

Nr. 25. φιλίππου. Ib. p. 196. Br. II. 221. nr. 35. An. II. 2. p. 172. Legitur in primis paginis Cod. Pal. V. 4. ψάμμος. Vulgo. ψάμμονος. Pal. Hinc ψάμμον corrigebat Schaefer. in not. mst. Est hoc profecto rei accommodatius, ut Damostratus nunquam arenam tergo impressisse dicatur, quam ut arena tergum dejecti signasse et

lacesisse negetur. Quamquam hoc quoque in eundem sensum accipi possit. Sed suavius etiam ad aures accidit *ψάμμον πεσόντος*, quam *ψάμμος*. V. 8. *κονίσομαι*. Sic omnes editt. *κονίσσομαι* ex nonnullis Codd. praetulit Br. Etiam vulgata bene habet. — *Nr.* 26. *σιμωνίδου*. III. tit. 5. p. 205. Br. I. 135. nr. 52. An. I. 1. p. 233. — *Nr.* 27. *ἀδέσποτον*. III. 7. p. 217. Br. I. 185. ut Choerili. An. I. 1. p. 375. V. 1. *ἄλεξε*. Ald. 1. 3. *ἄεξε*. Leott. Ald. pr. Ald. 2. Asc. St. V. 2. *οὔτι*. Flor. Ald. 1. Asc. *οὔτις*. reliquae. V. 3. *Νίνου*. De prosodia hujus nominis vid. Meineck. Cur. crit. in Comicor. Fragm. p. 54. V. 4. 5. Conf. Anthol. Pal. p. 254. nr. 325.

P. *Nr.* 28. *ἄδηλον*. III. titul. 8. p. 220. Br. III. 194. nr. 212. An. III. 1. p. 413. — P. *Nr.* 29. *ἀδέσποτον*. III. titul. 14. p. 239. Br. III. 282. nr. 620. An. III. 2. p. 211. V. 4. *διομήδης*. Scaliger in not. mst. *μενεδήϊος*. Vulgata integerrima. Vid. Aenigma in Cod. Pal. p. 620. nr. 18. ex quo apparet, nec *Αἴας* cum eodem in *αἴης* mutandum esse. V. 5. *μάχης*. Vulgo. *μάχην*. Br. c. Scaligero. V. 6. *τάφος ὅτε ἀμφικ*. Duplex versus vitium facile sustuleris corrigens: *ὃν καὶ τῇδε θανόντα τάφος νέκυν ἀμφικαλύπτει*. ut ap. Homerum *νέκυες καταθνειῶτες, καταφθίμενοι* passim. Auctor tamen aenigmatis fortasse non dubitavit in metrum peccare. Quod autem Hermannus existimat ad Orpheum p. 769. hunc versum adjectum esse a sciolo, qui hoc aenigma speciem inscriptionis sepulcralis habere voluerit, in eo vir doctissimus me sibi non habet assentientem. — *Nr.* 30. *γεμίνου*. III. tit. 14. nr. 21. p. 239. Br. II. 279. nr. 3. An. II. 2. p. 310. V. 1. *πολυκλείτου*. omnes. *πολυγνώτου*. Br. c. Grotio. Polygnotus Thasius fuit, non Polycletus. *Θασίῃ* legitur in Plan. IV. tit. 8. p. 311. ubi hoc epigr. iterum habetur. — *Nr.* 31. *σπευσίππου*. III. tit. 32. nr. 6. p. 283b. Br. I. 176. An. I. 1. p. 361. V. 2. *ἰσοθέων μακάρων*. Fortasse *ἰσόθεον*. Vid. ad Palat. p. 216. nr. 61. v. 2.

Ex Libro quarto.

Nr. 32. *λεοντίου σχολαστικοῦ*. IV. tit. 1. p. 291. Br. III. 103. nr. 2. An. III. 1. p. 194. V. 3. *γαβριήλε*. Variis in hoc nomine formis utuntur, *γαβριήλ*, *γαβριηλᾶς* (vid. Suid.), *γαβρίηλος* et *γαβριήλιος*. — *Nr.* 33. *τοῦ αὐτοῦ*. Ibid. p. 291. Br. III. 103. nr. 3. An. III. 1. p. 194. — *Nr.* 34. *θεοδωρήτου γραμματικοῦ*. IV. tit. 1. p. 291. Br. II. 450. An. II. 3. p. 295.

Nr. 35. ἀδέσποτον. Ib. p. 291. Br. III. 224. nr. 347. An. III. 2. p. 71. V. 1. πολίων εὐεργεσιάων. Vid. Schaefer. Ind. in Apollon. Rhod. v. πολύς. T. II. p. 673. V. 2. παλμᾶν. Br. ex Schol. Wechel. παλμάτων. vulgo. — τόσσον. Vulgo. στῆσαν. Br. quod vulgatae multis nominibus praestat. Ad τόσσον subaudiendum foret, ὥστε τόδε ἄγαλμα αὐτῷ ἱστάναι. quod durum et inficetum. — *Nr.* 36. Ibid. l. c. Br. III. 48. nr. 43. An. III. 1. p. 80. V. 4. ἡρακλάμων. Vulgo. ἡράκλαμον. ed. Flor. pr. — *Nr.* 37. λεοντίου σχολαστικοῦ. IV. 1. p. 292. Br. III. 103. nr. 4. An. III. 1. p. 194. V. 4. κόλχου πορφυρέης. Vulg. κόχλον. ed. Flor. et codd. Br. κόλχου quoque in usu fuisse, monet Schaefer. ad Apollon. Rhod. T. II. p. 249. — πορφυρέου. Br. ex cod. Lascaris. Bene habet κόχλου πορφυρέης. Naumach. v. 62. εἵματα δ' εἰναλίῃς ἐρυθαίνεται αἵματι κόχλου. Philostrat. Heroic. p. 744. ἐπὶ τῇ κόχλῳ, παρ' ἧς ἄνθρωποι σοφίζονται τὴν πορφύραν. Plura vid. ap. Schaefer. ad Soph. T. II. p. 330. Mire hoc distichon interpretatus est Grotius: *geminata dehinc provincia, Colchi: Et post Colchorum nubila rursum Oriens.*

Nr. 38. ἰωάννου τοῦ βαρβουκ. Plan. IV. tit. 1. p. 292. Br. III. 12. nr. 4. An. III. 1. p. 20. V. 1. παρ' εὐρώτᾳ ἀνέρες. Plutarch. Vit. Pelopid. c. 17. ἐκείνη δὲ ἡ μάχη πρώτη καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐδίδαξεν, ὡς οὐχ ὁ Εὐρώτας ... ἄνδρας ἐκφέρει μαχητὰς καὶ πολεμικούς, ἀλλὰ παρ' οἷς ἂν αἰσχύνεσθαι τὰ αἰσχρά, καὶ τολμᾶν ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἐθέλοντες ἐγγίνωνται νέοι. — *Nr.* 39. ἀραβίου σχολαστικοῦ. Ibid. p. 292. Br. III. 109. nr. 1. An. III. 1. p. 203. V. 3. ζώοντα. tres Aldinae. ζείοντα. Asc. Steph. Br. — *Nr.* 40. κριναγόρου. Ib. p. 292. Br. II. 144. nr. 17. An. II. 1. p. 393. V. 4. μυρίω. Aldd. tres. Asc. μυρίον. St. Br. — V. 5. ἐπὶ μεῖζον' i. e. μείζονα. *ad majora, altiora.* Sic vulgo. μεῖζον. Br.

Nr. 41. ἀγαθίου σχολ. Plan. IV. tit. 1. pag. 293. Br. III. 47. nr. 40. An. III. 1. p. 78. Lemma: ἐν τοῖς πλακίδου. Vulg. πλακιδίας. Br. Vid. DuCang. CP. christ. II. p. 142. — *Nr.* 42. ἄλλο. Ibid. p. 293. Br. III. 226. nr. 358. An. III. 2. p. 75. V. 1. θεοδόσιον. Vulg. Θεοδώσιον. Br. quod fortasse non debebat servari. Poëta enim more recentiorum Graecorum litteram sibilantem pronuntiando duplicasse videtur. Hoc initio vocabulorum etiam veteres nonnunquam fecisse, monuit Br. ad Apollon. Rhod. L. I. 267. Cf. Hermann. ad Orph. p. 714. — V. 3. αὖθις. omnes. αὖτις. Br. — *Nr.* 43. ἄλλο. Ib. p. 293.

Br. III. 226. nr. 359. An. III. 2. p. 75. — *Nr.* 44. *ἄδηλον.* Ib. p. 293. Br. I. c. nr. 560. An. III. 2. p. 76. s. V. 1. *βασίλεια.* Vulg. *βασιλεῦ, τὸ τεόν.* Br. pro arbitrio. At scriptum videtur hoc epigr. in Theodoram, Justiniani conjugem, quae fortitudine sua factionum seditionem oppresserat. Hinc apparet, quae sint *πήματα ὁμόγνια*, et *χάρμη ἱππολύτη.* Totam rem in Animadversionibus disertius exposui. V. 4. *ἀνάψας, ἱππολύτης ἐκίδασσας.* Br. in textu. In Lectionibus praeterea corrigit: *ἱππολύτης τ' ἐκίδ.* Vulgatam, quae sincera est et integra, restitui.

Nr. 45. *ἄλλο.* Plan. IV. tit. 1. p. 293. Br. III. 139. nr. 29. An. III. 1. p. 268. — *Nr.* 46. Ibid. p. 294. Br. III. 139. nr. 30. An. III. 1. p. 268. Legitur etiam in primis paginis Cod. Palat. — *Nr.* 47. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ib. p. 294. Br. I. c. nr. 31. An. I. c. — *Nr.* 48. *ἄδηλον.* Ib. p. 294. Br. III. 136. nr. 18. An. III. 1. p. 263. — *Nr.* 49. *ἀπολλωνίδου.* Ib. p. 294. Br. II. 132. nr. 2. An. II. 1. p. 353. V. 3. *ἔσσ' ἄρα.* ed. Flor. pr. Aldinae tres. Asc. *ἔστ' ἄρα.* St. Br. V. 4. *λάμπεαι.* ed. Flor. *λάμπεται.* Aldd. tres. Asc. St. Br. Tertia verbi persona melius conspirat cum lectione *καὶ Ῥόδος.* Sed malim sane: *μακαρτάτη ἔσσ' ἄρα νήσων, Ὦ Ῥόδος, ᾗ τοίῳ λάμπεαι ἠελίῳ.*

Nr. 50. *τοῦ αὐτοῦ.* Pl. IV. tit. 1. p. 294. Br. III. 291. nr. 3. An. III. 1. p. 263. V. 2. *Ἀλκίδεω.* Vulg. *Ἀλκεΐδεω* Br. corrigit. In Palat. p. 617. nr. 4. vulgo etiam *Ἀλκίδαο.* Pal. Cod. *Ἀλκείδαο.* Ap. Apollodor. L. II. 4. 12. *Ἀλκίδης* ab Heynio in *Ἀλκείδης* mutatum, uno Codice accinente. — P. *Nr.* 51. *μακεδονίου ὑπάτου.* Plan. IV. tit. 2. p. 295. Br. III. 119. nr. 29. An. III. 1. p. 230. V. 4. *ἔοι.* plures editt. vett. *ἔοι.* St. Br. Non bene sibi respondent modi v. 1. *λεύσσῃς.* et v. 4. *ἔοι.* Fortasse *λεύσσοις* corrigendum. Subaudiendum enim ante *ἵνα* verbum *ἀνέθηκαν.* — *Nr.* 52. *φιλίππου.* Ibid. p. 295. Br. II. 224. nr. 46. An. II. 2. p. 180. Legitur etiam, sed lacunosum, in primo Pal. Cod. folio. V. 1. *λεύσων.* Pal. V. 4. *μηρῶν.* Id.

Nr. 53. *ἄδηλον.* Pl. IV. tit. 2. p. 295. Br. III. 217. nr. 312. An. III. 2. p. 58. V. 1. *τὸ στάδιον.* Brevis syllaba in caesura facile evitari poterat, verbis in hunc modum transpositis: *Τὸ στάδιον Λάδας εἴθ' ἥλατο.* ut in Palat. p. 521. nr. 86. *τὸ στάδιον Περικλῆς εἴτ'*

Nr. 35. *ἀδέσποτον.* Ib. p. 291. Br. III. 224. nr. 347. An. III. 2. p. 71. V. 1. *πολίων εὐεργεσιάων.* Vid. Schaefer. Ind. in Apollon. Rhod. v. *πολύς.* T. II. p. 673. V. 2. *παλμᾶν.* Br. ex Schol. Wechel. *παλμάτων.* vulgo. — *τόσσον.* Vulgo. *στῆσαν.* Br. quod vulgatae multis nominibus praestat. Ad *τόσσον* subaudiendum foret, *ὥστε τόδε ἄγαλμα αὐτῷ ἱστάναι.* quod durum et inficetum. — *Nr.* 36. Ibid. l. c. Br. III. 48. nr. 43. An. III. 1. p. 80. V. 4. *ἡρακλάμων.* Vulgo. *ἡράκλαμον.* ed. Flor. pr. — *Nr.* 37. *λεοντίου σχολαστικοῦ.* IV. 1. p. 292. Br. III. 203. nr. 4. An. III. 1. p. 194. V. 4. *κόλχου πορφυρέης.* Vulg. *κόχλον.* ed. Flor. et codd. Br. *κόλχου* quoque in usu fuisse, monet Schaefer. ad Apollon. Rhod. T. II. p. 249. — *πορφυρέου.* Br. ex cod. Lascaris. Bene habet *κόχλον πορφυρέης.* Naumach. v. 62. *εἵματα δ' εἰναλίης ἐρυθαίνεται αἵματι κόχλου.* Philostrat. Heroic. p. 744. *ἐπὶ τῇ κόχλῳ, παρ' ἧς ἄνθρωποι σοφίζονται τὴν πορφύραν.* Plura vid. ap. Schaefer. ad Soph. T. II. p. 330. Mire hoc distichon interpretatus est Grotius: *geminata dehinc provincia, Colchi: Et post Colchorum nubila rursum Oriens.*

Nr. 38. *ἰωάννου τοῦ βαρβουκ.* Plan. IV. tit. 1. p. 292. Br. III. 12. nr. 4. An. III. 1. p. 20. V. 1. *παρ' εὐρώτᾳ ἀνέρες.* Plutarch. Vit. Pelopid. c. 17. *ἐκείνη δὲ ἡ μάχη πρώτη καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐδίδαξεν, ὡς οὐχ ὁ Εὐρώτας ... ἄνδρας ἐκφέρει μαχητὰς καὶ πολεμικούς, ἀλλὰ παρ' οἷς ἂν αἰσχύνεσθαι τὰ αἰσχρά, καὶ τολμᾷν ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἐθέλοντες ἐγγίνωνται νέοι.* — *Nr.* 39. *ἀραβίου σχολαστικοῦ.* Ibid. p. 292. Br. III. 109. nr. 1. An. III. 1. p. 203. V. 3. *ζώοντα.* tres Aldinae. *ζείοντα.* Asc. Steph. Br. — *Nr.* 40. *κριναγόρου.* Ib. p. 292. Br. II. 144. nr. 17. An. II. 1. p. 393. V. 4. *μυρίω.* Aldd. tres. Asc. *μυρίον.* St. Br. — V. 5. *ἐπὶ μεῖζον'* i. e. *μείζονα. ad majora, altiora.* Sic vulgo. *μεῖζον.* Br.

Nr. 41. *ἀγαθίου σχολ.* Plan. IV. tit. 1. pag. 293. Br. III. 47. nr. 40. An. III. 1. p. 78. Lemma: *ἐν τοῖς πλακίδου.* Vulg. *πλακιδίας.* Br. Vid. DuCang. CP. christ. II. p. 142. — *Nr.* 42. *ἄλλο.* Ibid. p. 293. Br. III. 226. nr. 358. An. III. 2. p. 75. V. 1. *θεοδόσιον.* Vulg. *θεοδώσιον.* Br. quod fortasse non debebat servari. Poëta enim more recentiorum Graecorum litteram sibilantem pronuntiando duplicasse videtur. Hoc initio vocabulorum etiam veteres nonnunquam fecisse, monuit Br. ad Apollon. Rhod. L. I. 267. Cf. Hermann. ad Orph. p. 714. — V. 3. *αὖθις.* omnes. *αὖτις.* Br. — *Nr.* 43. *ἄλλο.* Ib. p. 293.

Br. III. 226. nr. 559. An. III. 2. p. 75. — *Nr.* 44. ἄδηλον. Ib. p. 293. Br. l. c. nr. 560. An. III. 2. p. 76. s. V. 1. βασίλεια. Vulg. βασιλεῦ, τὸ τεόν. Br. pro arbitrio. At scriptum videtur hoc epigr. in Theodoram, Justiniani conjugem, quae fortitudine sua factionum seditionem oppresserat. Hinc apparet, quae sint πήματα ὁμόγνια, et χάρμη ἱππολύτη. Totam rem in Animadversionibus disertius exposui. V. 4. ἀνάψας, ἱππολύτης ἐκέδασσας. Br. in textu. In Lectionibus praeterea corrigit: ἱππολύτης τ' ἐκέδ. Vulgatam, quae sincera est et integra, restitui.

Nr. 45. ἄλλο. Plan. IV. tit. 1. p. 293. Br. III. 139. nr. 29. An. III. 1. p. 268. — *Nr.* 46. Ibid. p. 294. Br. III. 139. nr. 30. An. III. 1. p. 268. Legitur etiam in primis paginis Cod. Palat. — *Nr.* 47. εἰς τὸν αὐτόν. Ib. p. 294. Br. l. c. nr. 31. An. l. c. — *Nr.* 48. ἄδηλον. Ib. p. 294. Br. III. 136. nr. 18. An. III. 1. p. 263. — *Nr.* 49. ἀπολλωνίδου. Ib. p. 294. Br. II. 132. nr. 2. An. II. 1. p. 353. V. 3. ἔσσ' ἄρα. ed. Flor. pr. Aldinae tres. Asc. ἔστ' ἄρα. St. Br. V. 4. λάμπεαι. ed. Flor. λάμπεται. Aldd. tres. Asc. St. Br. Tertia verbi persona melius conspirat cum lectione καὶ Ῥόδος. Sed malim sane: μακαρτάτη ἔσσ' ἄρα νήσων, Ὦ Ῥόδος, ἣ τοίῳ λάμπεαι ἠελίῳ.

Nr. 50. τοῦ αὐτοῦ. Pl. IV. tit. 1. p. 294. Br. III. 294. nr. 3. An. III. 1. p. 263. V. 2. Ἀλκίδεω. Vulg. Ἀλκεΐδεω Br. corrigit. In Palat. p. 617. nr. 4. vulgo etiam Ἀλκίδαο. Pal. Cod. Ἀλκείδαο. Ap. Apollodor. L. II. 4. 12. Ἀλκίδης ab Heynio in Ἀλκείδης mutatum, uno Codice accinente. — P. *Nr.* 51. μακεδονίου ὑπάτου. Plan. IV. tit. 2. p. 295. Br. III. 119. nr. 29. An. III. 1. p. 230. V. 4. ἔοι. plures editt. vett. ἴοι. St. Br. Non bene sibi respondent modi v. 1. λεύσσῃς. et v. 4. ἴοι. Fortasse λεύσσοις corrigendum. Subaudiendum enim ante ἵνα verbum ἀνέθηκαν. — *Nr.* 52. φιλίππου. Ibid. p. 295. Br. II. 224. nr. 46. An. II. 2. p. 180. Legitur etiam, sed lacunosum, in primo Pal. Cod. folio. V. 1. λεύσων. Pal. V. 4. μηρᾶν. Id.

Nr. 53. ἄδηλον. Pl. IV. tit. 2. p. 295. Br. III. 217. nr. 312. An. III. 2. p. 58. V. 1. τὸ στάδιον. Brevis syllaba in caesura facile evitari poterat, verbis in hunc modum transpositis: Τὸ στάδιον Λάδας εἴθ' ἥλατο. ut in Palat. p. 521. nr. 86. τὸ στάδιον Περικλῆς εἴτ'

ἔδραμεν, εἴτ' ἐκάθητο. *) Hiatum in ἥλατο εἴτε .. interpunctionis mora excusabilem reddit. V. 2. τὸ τάχος. Versus iterum laborat. Sed huic quoque vitio facile medearis scribens: δαιμόνιον τὸ τάχος, κοὐδὲ φράσαι δυνατόν. — *Nr.* 54. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 295. Br. III. 218. nr. 313*. An. III. 2. p. 59. V. 2. θυμόν. Vulgo. θῦμον. Br. accinente Grotio. πνεύματι θεὶς ὄνυχα. Vulg. *premeres cum pede flabra tuo*, vertit Grotius; cui interpretationi vereor, ut epitheton ἀκροτάτῳ conveniat. ἐπ' ἀκροτάτῳ πνεῦμά τε θεὶς ὄνυχι. corr. Scaliger in not. mst. Suspicor fuisse, νεῦμα τιθεὶς ὄνυχι. *pendens in extremis pedum digitis.* Simm. Ov. v. 7. θοῶς δ' ὑπὲρ λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν. De permutatione verborum νεῦμα et πνεῦμα vid. Boisson. ad Marini Vit. Procl. p. 72. Apud Tzetz. in Posthomer. v. 241. καὶ τότε χειρὸς π ύ γ μ α τ ι λαὸν ἐκέκλετο Μέμνων. Nodellus in notis mst. tentabat νεύματι. Verius Niclasius in correctionibus mecum communicatis, χειρὸς πτύγματι. *linteo quod manu tenebat;* ut qui ludis praeerant, aurigis *mappa* signum solebant dare. Hanc correctionem Bekkeri codd. confirmarunt. — V. 3. ἐγάλκειτος Μέρων. Vulg. ἐχάλκευσέν σε Μύρων. Br. c. Huetio et Scaligero. Male etiam vulgo distinguitur post σώματι. V. 4. πισαίου προσδοκίῃ. Vulg. Πισαίου προσδοκίην. Br. sensu postulante. In Πισαῖος et Πίσα librarii σ saepenumero duplicarunt. V. 8. ὦ τέχνη. Vulg. ὤ. Br.

Nr. 55. τρωΐλου γραμματικοῦ. Plan. IV. tit. 2. p. 296. Br. II. 450. An. II. 3. p. 295. — *Nr.* 56. ἀδήλου. Ib. p. 296. Br. III. 32. nr. 62. An. III. 1. p. 45. — P. *Nr.* 57. παύλου σιλεντ. Ib. tit. 3. p. 296. Br. III. 89. nr. 58. An. III. 1. p. 167. V. 1. ἀλλ' ἡ τέχνη. Molestus est exitus spondaïcus et a Pauli elegantia alienus. Quare Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 147. legendum suspicatur, ἀλλά με τέχνη, aut ἀλλ' ὁ τεχνίτης. Prius magis placet; perpetuam enim oppositionem inter φύσις et τέχνη obliterari aut obscurari nolim. — *Nr.* 58. εἰς τὸ αὐτό. Ibid. p. 296. Br. III. 208. nr. 278. An. III. 2. p. 34. — *Nr.* 59. ἀγαθίου σχολαστικοῦ. Ibid. p. 296. Br. III. 48. nr. 42. An. III. 1. p. 79. V. 1. ἐπισταμένην. ἐπισταμέναις probabiliter corrigit Heynius. Tom. II. 1. p. 69. *illic indocto primum se*

*) Sic etiam Friedemannus corrigit de Med. Syll. Pentam. p. 319. Idem ex comparatione cum similibus pentametrum in hunc modum refingit: οὔτι φράσαι δυνατόν· δαιμόνιον τὸ τάχος.

exercuit arcu, Hei mihi, quam doctas nunc habet ille manus. Tibull. II. 1. 69.

Nr. 60. σιμωνίδου. Ibid. p. 296. Br. I. 142. nr. 81. An. I. 1. p. 255. Legitur in primis Cod. Pal. paginis. ¶. *Nr.* 61. κριναγόρου. Ib. tit. 4. p. 297. Br. II. 145. nr. 18. An. II. 1. p. 393. V. 1. καὶ τὰ Νέρ. Vulg. ἀλλὰ Νέρωνος. Br. inutili correctione, quae versum hiatu onerat. V. 4. εἶχε. Vulgo. εἶδε. Br. c. Scaligero in not. mst. Eandem lectionem Grotius expressit. Apud Achill. Tat. L. VIII. p. 555. καὶ ταύτην ἀποσκευάσαντες ἔρριψαν ὁμοίως· ὥστε μηκέτι τοὺς διώκοντας εἶχον. scribendum: ὅτε (sic Cod. Monac.) μηκέτι τ. δ. εἶδον. — *Nr.* 62. εἰς στήλην Ἰουστινιανοῦ etc. Ibid. p. 297. Br. III. 136. nr. 19. An. III. 1. p. 264. Lectionem lemmatis ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ Br. mutavit in Αὐγουστιῶνι, ad mentem Bandurii in Antiqq. CPol. T. II. p. 841. quod nemo statuam Justiniani in hippodromo commemoraverit. V. 4. καὶ σε. Br. καὶ σέ. Plan. V. 5. ὕψος. Vulg. ὕψου. Br. Scripsi ὑψόσ' Ἰουστ. cum Scaligero in not. mst. *tua virtus semper in altum tendat.*

Nr. 63. εἰς τὸ αὐτό. Plan. IV. tit. 4. p. 297. Br. III. 137. nr. 20. An. III. 1. p. 265. — *Nr.* 64. εἰς στήλην τοῦ αὐτοῦ. (Ἰουστίνου potius.) Ib. p. 297. Br. l. c. nr. 23. An. l. c. V. 1. ὕπαρχος. Vulg. ἔπαρχος. Br. — *Nr.* 65. Ibid. p. 298. Br. III. 134. nr. 11. An. III. 1. pag. 259. — *Nr.* 66. καλλιάδης στρατηγὸς etc. Ibid. pag. 298. Br. III. 194. nr. 215. An. III. 1. p. 415. — *Nr.* 67. εἰς τὸ αὐτό. Ibid. p. 298. Br. l. c. nr. 216. An. l. c. — *Nr.* 68. ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ ποσειδίππου. Ibid. p. 298. Br. I. 218. nr. 32. An. I. 2. p. 53. V. 2. ποτίραν. Vulg. ποτέρᾳ vere correxit Br. In edit. nostra jota subscribendum. — *Nr.* 69. ἄδηλον. Ib. p. 299. Br. III. 154. nr. 12. An. III. 1. p. 259.

Nr. 70. ἄδηλον. Plan. IV. tit. 4. p. 299. Br. III. 154. nr. 13. An. l. c. — *Nr.* 71. Ibid. p. 299. Br. I. 135. nr. 14. An. III. 1. p. 260. V. 1. χρυσέην στ. ἀναστασίην. Vulg. Quum haec Anastasia ignoretur, Br. corrigit: χρύσεον στ. Ἀναστάσιον. Bandurius autem in Antiqq. CPol. T. II. p. 843. nr. 397. χρυσέην (στήλην scil.) στῆσεν Ἀναστασίου. Sic quemquam veterum locutum esse, vehementer dubito. — *Nr.* 72. εἰς εἰκόνα ἰουστινιανοῦ βασιλέως. Plan. ib. p. 299. Br. III. 138. nr. 26. An. III. 1. p. 266. V. 5. τὸν δ' ὑπέρ. Vulg. τῷ δ' ὑπέρ. Br. Sed vitium potius est in τοῦτον, quod cum τούτων

videtur permutandum: *urbs illorum*, Persarum, puta, et Avarum, *domina*. V. 6. *μίτρης*. Vulg. *εἰν ὑπάτου μίτρῃ* tentabat Br. *ἐξ ὑπάτου ῥήτρης*. Scalig. in not. mst. V. 7. *ἄμμορε*. Vulg. *ἄφθορε* corr. Scaliger. *ἔμμορε*. Br. quod recepi; sed typothetae errore *ἔμπορε* excusum. Quum *ἄμμορος calamitosum* significet, nihil impedit, quominus *ἔμμορος* pro *beato* dicatur, licet aliud hujus significationis exemplum non noverim. V. 8. *θεῖον Ἰουστίνου* Br. quod me servasse piget. *θεῖον Ἰουστινιανοῦ*, quod vulgo legitur, historiae multo magis convenire, in Animadversionibus docui. Et nomen *Ἰουστινιανοῦ*, quantumvis pervicax, aliqua tamen ratione cum metro conciliari potest. Penultimam certe veteres saepenumero corripuisse, satis constat. Vid. ad Palat. p. 59. nr. 91. 97. 98. ut etiam in nomine *Ἰουλιανοῦ*. Tum auctor, ob versus legem, duas syllabas *ια* in unam contraxit. Vide ad p. 446. nr. 524.

Nr. 73. *ἄδηλον*. Plan. IV. tit. 4. p. 299. Br. III. 134. nr. 10. An. III. 1. p. 259. V. 1. *τὸν τρισέπαρχον*. ed. Steph. *ὃν τρισέπ.* Aldinae tres. V. 4. *κατέσπασεν*. Aldinae. *κατέπαυσεν*. ed. Steph. Sic etiam Scaliger in not. mst. — *Nr.* 74. *ἄδηλον εἰς ἄρχοντα*. Ibid. p. 299. Br. III. 250. nr. 467. An. III. 2. p. 138. V. 3. *ἰθύνεται*. Primam in hac voce syllabam vix alibi corripi monuit doctissimus Seidlerus de Verss. dochm. p. 251. — *Nr.* 75. *ἀντιπάτρου*. Ib. p. 300. Br. II. 111. nr. 9. An. II. 1. p. 293. V. 2. *εὐκταίῃ . . . εὐτοκίῃ*. Nominativum malit Graefius in not. mst. unde elegans nascitur appositio. *εὐτοκίῃ* pro ipsis liberis dixit Leonid. in Palat. p. 415. nr. 349. *ὡς πατέρα τρισσῆς εἴσιδεν εὐτοκίης*. In vulgata lectione verba non satis bene cum praecedentibus coire monui in Animadversionibus. — *Nr.* 76. *συνεσίου φιλοσόφου*. Ibid. p. 300. Br. II. 449. nr. 3. An. II. 3. p. 294.

P. *Nr.* 77. *παύλου σιλεντιαρίου*. Plan. IV. titul. 5. pag. 300. Br. III. p. 90. nr. 59. An. III. 1. p. 167. — *Nr.* 78. *εἰς τὴν αὐτήν*. Ib. p. 300. Br. III. 225. nr. 352. An. III. 2. p. 73. Hoc quoque epigr. *Paulo* videtur tribuendum. V. 3. *κεύθεις*. ed. Flor. Br. *κεύθοις* ex vett. nonnullis editt. Steph. V. 5. 6. Hoc distichon pro peculiari epigrammate habendum censebat Scaliger in not. mst. Quod mihi secus videtur. V. 6. *ἀπ'*. Plan. *ἄπ'*. Br. Illud restituendum. — *Nr.* 79. *συνεσίου φιλοσόφου*. Ib. p. 300. Br. II. 449. nr. 2. An. II. 3. p. 294. — *Nr.* 80. *ἀγαθίου σχολαστικοῦ*. Ibid. p. 300. Br. III. 47.

nr. 41. An. III. 1. p. 79. V. 6. τήκεταί οἱ κραδίη. Quum diphthongus ante οἵ corripi nequeat, Hermann. ad Orph. p. 785. corrigit: τήκετό οἱ κραδίη. At Thomas ille, quum Agathias hoc epigramma scriberet, nondum amore erga Callirhoën liberatus fuisse videtur. Quare vide, an scribendum sit: ἶσα γὰρ αὐτῷ (vel αὐτοῦ, *Thomae*) Κηρῷ τηκομένῳ τήκεται ἡ κραδίη.

P. *Nr.* 81. φιλίππου. Plan. IV. tit. 6. p. 301. Br. II. 225. nr. 48. An. II. 2. p. 182. In ed. Steph. auctoris nomen omissum; sed in Aldinis et in ed. Nicol. Sab. lemma: εἰς ἄγαλμα φιλίπου. unde Brodaeus Φιλίππου fecit. — *Nr.* 82. σιμωνίδου. Ibid. p. 302. Br. I. 143. nr. 89. An. I. 1. p. 257. ubi de auctore disputavimus. Tamquam Simonidis excitatur ap. Dracon. de Metr. p. 99. 19. V. 2. Λάχης. Vulgo. Χάρης Strabo XIV. p. 964. B. (Tom. V. p. 595. ubi vid. Tzschucke.) Eustath. ad Dionys. Perieg. vers. 505. Draco l. c. — *Nr.* 83. ἀδέσποτον. Ibid. p. 302. Br. III. 213. nr. 295. An. III. 2. p. 46. V. 1. αἶσαν. Vulg. V. 3. Plura de Ajace ap. Liban. T. IV. p. 1091. quae huc faciunt, sed insigniter depravata. Inter alia perperam legitur: πρόσωπον λύσσης ἅπαν ὑπῆρξεν ὑπόμνημα, ὀφθαλμοὶ δὲ μᾶλλον τοῦ μὴ φρονεῖν καθεκάστην ἔλεγχος. Scribendum videtur: τοῦ μὴ φρ. καθεστηκότως. et paulo post: παρειαὶ δὲ διδοῦσαι καὶ συνωγκωμέναι τῷ κάτωθεν πνεύματι. Scribe: παρειαὶ δὲ οἰδοῦσαι. V. 4. τοὺς λύπης. Ex ingenio Br. corrigit: τοῖς λύπης πᾶσιν ἔμιξε πόνοις. Vulgata est doctior, et in hunc fere modum accipienda: τὰ κεραστὰ τῆς γραφῆς δάκρυα πᾶσαν πόνων καὶ λύπης ποικιλίαν δείκνυσι. — *Nr.* 84. ἄδηλον. Ib. p. 302. Br. I. 142. nr. 83. inter epigrammata Simonidis. An. I. 1. p. 256. — *Nr.* 85. ἀδέσποτον. Ibid. p. 302. Br. III. 218. nr. 316. An. III. 2. p. 62. Lemma addidit Br. εἰς ἀγνώριστον κεφαλήν. V. 2. τῷ πόρς. Vulg. τῷ Br. sic sensum planum esse affirmans. Magis probaveris correctionem ab Huetio e cod. Scaligerano enotatam: οὐδὲ γὰρ αὐτὰ Μαννοαι δύναται τὼ πόδε, τὰν κεφαλάν.

P. *Nr.* 86. ἄδηλον. Pl. IV. tit. 7. p. 306. Br. III. 197. nr. 232. An. III. 1. p. 419. V. 1. Scr. τούμπρασιῇ. V. 2. τοῖος ὁ κύων ὃν ὁρᾷς. ed. pr. Flor. Aldinae tres. Asc. τοῖος ἐὼν ὃν ὁρᾷς. Steph. τοῖος ἐγ᾽ εἰμὶ κύων. Br. ex conjectura, quam falsam esse, dubitare noli, licet κύων per se non displiceat. Non inepte me correxisse arbitror: τοῖος, ὁποῖον ὁρᾷς. quod sensui non minus, quam metro satisfacit.

Sic Amycus ap. Theocr. Eid. XXII. 59. τοιόσδ' οἷον ὁρᾷς. V. 3. οὐ ῥίνῃ. Vulg. οὐ ῥυκάνῃ. Br. perperam. Squatinam intelligendam esse, ligno poliendo adhibitam, docui in Animadversionibus. V. 5. ἀγρεῖος. i. e. ἀγροῖκος. quae lectio cum praecedentibus conjuncta sensum efficit satis bonum. Vulgo cum sequentibus jungitur. ἀγρεῖος Br. c. Schol. ed. Wechel. Cratinus ap. Hephaest. Enchir. pag. 48. χαῖρ' ὦ μέγ' ἀχρειόγελως. quem locum respexisse videtur Suid. T. I. p. 505. Cf. Schol. ad Homer. Ἰλ. β. 269. Eustath. ad Iliad. p. 164. 49. Ap. Sophocl. Trachin. 556. ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ θηρὸς ἀγρίου ex conjectura Wakefieldii edidit Erfurdt; malim sane, ἀγρείου θηρός. deformis. — γέλασον. μετὰ δ' εὐκλείοις . . . vulgo. ἀγρεῖος γέλασον. φυτὰ δ' εὔκηλος πεφ. Br. c. Schol. Wechel. in qua lectione εὔκηλος videbatur probandum; μετὰ certa emendatione in duas voces divisi. — σαρδάνιον. ed. Flor. pr. σαρδόνιον. Aldinae tres. Asc. St.

P. Nr. 87. Ἰουλιανοῦ. Plan. IV. tit. 8. p. 307. Br. II. 498. nr. 23. An. II. 3. p. 379. Comparandus Liban. T. IV. p. 1116. ubi inter alia p. 1118. 26. perperam legitur: ὥσπερ οὐκ ἀνεχομένου τοῦ ταῦτα δημιουργήσαντος τὸν Προμηθέα λιπεῖν ἐπὶ γῆς, ἣν διὰ τοῦ πυρὸς εὖ πεποίηκεν. Scr. λυπεῖν. Sic iterum in eodem capite p. 1117. 30. scribendum: ᾧ θεοὺς λυπεῖν ἐβουλεύετο. vulgo λιπεῖν. Ibidem paulo ante: γένειον δὲ πρὸς τούτοις ἠμελημένον καθεῖται, καὶ τὴν κόμην ἐδήλωσε. Scr. ἐζήλωσε. barba comam aemulatur. — Nr. 88. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 307. Br. II. 498. nr. 24. An. II. 3. p. 379. — Nr. 89. γάλλου. Ibid. p. 307. Br. II. 106. nr. 2. An. II. 1. p. 279.

Nr. 90. ἄδηλον. Planud. IV. tit. 8. p. 307. Br. III. 209. nr. 281. An. III. 2. p. 55. V. 1. θλῖβε. omnes editt. θλίβε. Br. Veteres editiones fluctuant inter δρακοντίους et δρακοντείους. — ὄβριμε χεῖρας. Vulg. σπεῖρας. Br. c. Munkero, metro reclamante. Scripsi mutatione minima, δειράς, quod jam optime conspirat cum sequentibus. Idem Hermanno et Seidlero in mentem venisse, nunc video ex Graefii Epist. crit. in Bucol. gr. p. 106. In marg. Wechel. γρ. θῆρας. id quod expressit Grotius. — V. 3. ἐξέτι νηπιάχοιο. Apollon. Rh. IV. 790. ἀλλά σε γὰρ δὴ Ἐξέτι νηπυτίης αὐτὴ τρέφον. Oppian. Cyn. I. 446. ἵπποισι κρατεροῖσι δ' ὁμήθεες ἀγρευτῆρσιν Ἐξέτι νηπιάχων ἔστων. Ib. Halieut. V. 463. ἀλλ' αὐτοῦ μίμναζε παρέστιος ἐξέτι τυτθοῦ. Cf. Hermann. ad Homer. H. in Mercur. v. 508. p. 80. — V. 2. ἀγχιβαθεῖς. Vulg. ἄγχι βαθεῖς. Br. verissime. — Nr. 91. εἰς τοὺς

δώδεκα ἄθλους τοῦ ἡρακλέους. Ibid. pag. 308. Br. l. c. nr. 282. An. III. 2. p. 37. V. 2. *ὄλυμπον ἔχεις.* ed. Flor. pr. *ἥβης.* reliquae.

Nr. 92. *ἄδηλον.* Plan. IV. tit. 8. p. 308. Br. II. 475. An. II. 3. p. 333. *Quinto Smyrnaeo* hos versus tribuit Tzetza Chiliad. II. 36. (490.) fortasse quod Quintus Herculis labores breviter et ex ordine recensuit in Posthomeric. L. VI. 198. sqq. Sic etiam in Cod. Monac. nr. 237. *Κοίντου σμυρναίου περὶ τῶν ιβ̄ ἡρακλέους ἄθλων.* V. 2. *ὤλεσεν.* Vulg. *ἔκτανεν.* Br. ex Cod. Laur. V. 5. *στυμφαλίδας.* quaedam editt. vett. *στυμφηλίδας.* Ald. 1. 2. Asc. V. 11. *ἑνδέκατον κύνα κέρβερον ἤγαγεν.* Br. ex Tzetzae l. c. V. 12. 13. Hos versus Br. iterum ex Tzetza sic exhibuit: *δώδεκατον δ' ἤνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεα μῆλα, Θεστίεω θυγατρῶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἆθλος.* — *Nr.* 93. *Φιλίππου.* Ib. p. 308. Br. II. 225. nr. 51. An. II. 2. p. 184. V. 5. *αὐγείαν ἐδάην.* Vulg. *Αὐγείας ἐδάμη.* Br. tacite in textu posuit, quem me secutum esse poenitet. *Notus et Augias* recte vertit Grotius. Virgil. Aen. I. 201. *vos et Cyclopia saxa Experti.* Similis est usus verbi *ἰδεῖν.*

Nr. 94. *ἄρχίου.* Plan. IV. tit. 8. p. 308. Br. II. 99. nr. 27. An. II. 1. p. 266. V. 5. *ἀκούεις.* plures editt. vett. *ἀκούοι.* Asc. St. Br. In Herculis post leonem interemtum descriptione apud Libanium T. IV. p. 1067. 7. male legitur: *παρεῖται δὲ ἡ λαιὰ καὶ τείνει πρὸς γῆν· ἀνέχει δὲ αὐτὸν ὑπὸ μάλης.* Cod. Bavar. et marg. ed. Morell. *αὐτήν.* unde legendum: *ἀνέχει δὲ λεοντῆν ὑπὸ μάλης.* — *Nr.* 95. *δαμαγήτου εἰς τὸ αὐτό.* Ibid. p. 309. Br. III. 331. Edit. Lips. II. 39. nr. 3*. An. II. 1. p. 107. V. 2. *μείζων.* editt. vett. *μεῖζον.* Asc. Steph. Audacter Br. totum versum immutavit sic: *μείζων δὲ θηρῶν ὃς μέν, ὃ δ' ἡμιθέων.* qui non minus est vitiosus. Superlativum lectum fuisse non dubito. — Inepte mox v. 4. *ὑπὲρ ζωᾶς καὶ βιοτᾶς.* Utroque loco, quid Damagetas scripserit, meliorum Codicum ope destituti ignoramus. V. 6. *τελέθοι.* Vulg. *τελέθῃ.* Br. Vid. ad Palat. p. 97. nr. 58. p. 463. nr. 625. — *νεμέᾳ.* Aldinae tres. *νεμέα.* Asc. St. Br.

Nr. 96. *ἄδηλον.* Plan. IV. tit. 8. p. 309. Br. III. 210. nr. 285. An. III. 2. p. 38. V. 2. *θαυμάσω.* editt. vett. *θαυμάσσω.* St. Br. Bene haberet etiam: *τί .. θαυμάζω.* V. 5. *φυσιόωσσα.* plurimae editt. vett. V. 8. *τέχνῃ χρυσέῃ.* Vulg. Verbis transpositis Br. *χρυσέῃ ἀλλὰ τέχνῃ.* qua mutatione non egemus. Vid. ad Palat. p. 197. nr. 292. —

Nr. 97. *εἰς τὸν αὐτὸν καὶ τὸν Ἀνταῖον.* Ibid. p. 309. Br. III. 210. nr. 284. An. III. 2. p. 39. V. 2. *ἐκ μορφᾶς.* Vulgo. *ἐν μορφᾷ* Br. quod sine dubio verum. V. 8. *φρίττω.* omnes. *φρίσσω.* Br. fortasse rectius. — *Nr.* 98. *εἰς τὸν αὐτὸν μεθύοντα.* Ibid. p. 309. Br. III. 210. nr. 285. An. III. 2. p. 39. V. 2. *ὤλεσεν.* ed. Flor. pr. — *Nr.* 99. *εἰς τὸ αὐτό.* Ibid. p. 310. Br. l. c. nr. 286. An. l. c. V. 4. *ἀπαλῷ, deo imbelli.*

Nr. 100. *εἰς ἕτερον ἀγῶνα τοῦ αὐτοῦ.* Ineptum lemma. Ibid. p. 310. Br. III. 217. nr. 311. An. III. 2. p. 58. V. 4. *εἰ δ' οὖ.* Vulg. *εἰ δ' οὐ.* Br. minus recte. Caeterum de *εἰ δ' οὖ*, pro *εἰ δὲ μή*, vid. ad Palat. p. 695. nr. 33. v. 13. — *Nr.* 101. *εἰς ἕτερον ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ.* Ib. p. 310. Br. III. 211. nr. 287. An. III. 2. p. 40. V. 1. *πρὶν.* Vulg. *ποθ' ὑπ.* Br. nescio quare. Nam certe *πρὶν* non semper producitur. — *Nr.* 102. Ibid. p. 310. Br. l. c. nr. 288. An. l. c. V. 3. *ὄλυμπον.* quaedam editt. vett. — *Nr.* 103. *γεμίνου.* Ib. p. 310. Br. II. 280. nr. 4. An. II. 2. p. 311. V. 5. *μίμημα.* Vulgo. *σοι λῆμα.* Br. ex conjectura Huberti van Eldik. Propius ad vulgatam Ruhnkenius: *ποῦ σοβαρὸν βρίμημα.* Hesych. *βρίμημα, ἐπίπληξις.* De vultu torvo et minaci accipe. Aelian. H. An. XI. 32. *εἴδωλον ἔλεγεν ὁρᾶν, βριμούμενόν τε καὶ ἀπειλοῦν.* Corinna ap. Hephaest. Enchir. p. 60. *δούρατος ὥστ' ἐφ' ἵππω κατὰ μὲν βριμούμενοι.* — *τίς ἔπλασεν.* Vulgo cum signo interrogandi in fine versus. Recte Br. *τί σ' ἔπλασεν* ... *Λύσιππος.* V. 4. *χαλκῷ δ'.* Vulg. *τ'.* Br. — *Nr.* 104. *Φιλίππου.* Ibid. p. 310. Br. II. 226. nr. 52. An. II. 2. p. 181. V. 1. *ἐβοίλετο* Ald. 2. 3. Asc. St. *ἤθελε.* Flor. Ald. 1. V. 3. *εὐροίζητος.* Vid. de hac voce Wakefield. ad Sophocl. Trach. v. 569.

Nr. 105. *εἰς ἀνδριάντα Θησέως.* Plan. IV. tit. 8. p. 311. Br. III. 212. nr. 292. An. III. 2. p. 43. s. V. 1. *ὁ μὲν ἀλκάν.* Vulg. *ὧν ὁ μὲν αὐτῶν* conjeceram in Exercitationibus crit. T. II. p. 121. *ὧν ὁ κεραλκῆ* corrigit Lobeck. ad Soph. Ajac. p. 284. cujus vestigia premens Meineck. in Cur. crit. p. 19. *μεγαλκῆ* corrigit; quod ob lenitatem mutationis verisimillimum. V. 3. *ἔμαρψε.* Vulg. Br. *ἔμαρψεν.* ed. Flor. V. 6. *ὤκλασεν.* Cum Philostrateis haec comparavi in Exercitt. crit. l. c. In *ἐκφράσει* Libanii T. IV. p. 1081. cervam a leone superatam describentis, editur: *οἵ τε ὀδόντες τῇ δειρῇ περιπείρονται, καὶ κόμη τῆς κεφαλῆς ἐπανίσταται, καὶ πρὸς ὅλην ἁλοῦσαν διαιρεῖται τὴν ἔλαφον, στόματα δαπανῶν καὶ συνέχων τοῖς ὄνυξι.* Scribendum videtur:

καὶ πρὸς ὀκλάζουσαν διαιρ. τὴν ἔλαφον, στόματι δαπανῶν. V. 7. ὑΐσασθαι. Vulg. ὀΐσασθαι. Br.

Nr. 106. εἰς ἀνδριάντα καπανέως. Plan. IV. tit. 8. p. 311. Br. III. 212. nr. 293. An. III. 2. p. 44. V. 2. ἅμμασιν. Vulg. *cum de reste gradus necteret aërios.* Grotius. ἄμβασιν. Br. c. Valkenario et Scaligero, qui praeterea etiam κλίμακι legit. Sed hoc fortasse non omnino necessarium. De Capaneo Statius Theb. X. 834. *torvo metitur culmina visu, I n n u m e r o s q u e g r a d u s, gemina latus arbore clusus, A ë r i u m sibi portat i t e r.* V. 3. αἴδετο γάρ ῥα. ex Homer. Od. ζ. 329. αἴδετο γάρ ῥα πατροκασίγνητον. ne de ᾔδετο cogites. — *Nr.* 107. Ἰουλιανοῦ εἰς ἴκαρον. Ibid. p. 311. Br. II. 498. nr. 25. An. II. 3. p. 380. V. 1. δέ σε κηρῷ. Vulg. χαλκῷ. Br. tacite in textu posuit. Certe vulgatà lectio cum χαλκοτύπος consistere posse non videtur. Dubitare tamen licet, an vitium sit in κηρῷ, quum auctor lusisse videatur in his verbis: κηρὸς σε διώλεσε τὸ πρίν, νῦν δὲ ὁ αὐτὸς κηρὸς εἰς μορφὴν ἀνήγαγέ σε. Qui statuas aere fundunt, hodie quidem formas cera implere solent. Vid. Goeth. ad Vitam Benv. Cellini T. II. p. 280. s. Quod si constaret, veteres idem fecisse, nihil fortasse in vulgata lectione mutandum esset. V. 3. ἀλλ' ἄγε. Vulg. Quod cum enuntiatione vetante, μὴ πάλλε, non bene jungitur. ἀλλά γε. Br. Hoc ipsum sensus requirit: *At saltem alis ne ad coelum tendas.* — *Nr.* 108. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 311. Br. II. 499. nr. 26. An. II. 3. p. 380. — *Nr.* 109. ἀγαθίου. Ibid. p. 312. Br. III. 48. nr. 44. An. III. 1. p. 80. V. 4. παρεγγυάᾳ. vett. editt. παρεγγυάα. Steph. Br. In his formis jota non recte omittitur.

Nr. 110. φιλοστράτου. Plan. IV. tit. 8. p. 312. Br. II. 400. An. II. 3. p. 183. V. 3. ἐκέρασε. plures editt. vett. ἐκέρασσε. St. Br. V. 4. Rectius hunc versum, ni fallor, distinctione sublata, cum sequentibus junges. — V. 6. Verba, ἐμψύχῳ σαρκὶ συνελκόμενος, vix sensum habent idoneum. Saltem ἐμψύχῳ σαρκὶ cum τήκεται jungendum. — *Nr.* 111. γλαύκου. Ib. p. 312. Br. II. 348. nr. 5. An. II. 3. p. 16. V. 1. καὶ τόν. Male olim suspicatus sum, αὐτόν. Articulus abesse nequit. καὶ initio enuntiationis affirmandi vim habere videtur; nisi fuit, ναὶ τὸν ἀπὸ Τρηχῖνος ἰδὼν .. ἥρω. — *Nr.* 112. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 312. Br. III. 213. nr. 294. An. III. 2. p. 45. V. 1. πλάστης ἐμός. *ille, qui me finxit.* ἐμοί. Br. praeter necessitatem. — *Nr.* 113. Ἰουλιανοῦ. Ibid. p. 312. Br. II. 499. nr. 27. An. II. 3.

p. 380. s. V. 4. *ἀναλίην*. Flor. Ald. 1. 3. *αὐσταλίην*. Ald. 2. Asc. St. Br. ut supra nr. 72. *κείρας ἐκ κεφαλῆς βόστρυχον αὐσταλέης*. Apollon. Rh. L. II. 200. *πίνῳ τέ οἱ αὐσταλέος χρὼς Ἐσκλήκει*. — *Nr.* 114. *κοσμᾶ μηχανικοῦ. μοναχοῦ*. Br. Plan. Ib. p. 313. Br. III. 127. An. III. 1. p. 245.

Nr. 115. *εἰς χείρωνα τὸν ἱπποκένταυρον*. Plan. IV. 8. p. 313. ubi hi tres versus vulgo separatim leguntur, lemmatibus adscriptis, *ἄδηλον εἰς τὸν αὐτόν*, et *εἰς τὸν αὐτόν*. In edit. Flor. pr. junctim exhibentur. Sic Br. III. 208. nr. 276. An. III. 2. p. 33. et in primis quoque Cod. Palat. paginis. — *Nr.* 116. *εὐόδου εἰς τὸν αὐτόν*. Ibid. p. 313. Br. II. 288. nr. 1. An. II. 2. p. 329. — *Nr.* 117. *κορνηλίου εἰς κυνάγειρον*. (vid. Wesseling. ad Herodot. L. VI. p. 491. 86.) Plan. p. 313. Br. II. 208. nr. 2. An. II. 2. p. 110. V. 1. *τὸν σέ*. Vulg. vitiose. *καθώς*. Br. ex conjectura. Vere mihi correxisse videor: *οὔ σε, μάκαρ Κυνέγειρ', ἐτύμως Κυνέγειρον ἔγραψε*. Vid. not. ad Palat. p. 321. nr. 663. ubi Leonidam simili vitio liberare conati sumus. V. 2. *βριαραῖς ἄνθετο*. Fortasse *σ'* inserendum; nisi fuit, *ἄνθετό σ' ἐν παλάμαις*. *validis manibus instructum*. Vid. Schaefer. ad Longum p. 404. V. 4. *τῶν χειρῶν*. Vulgo. Vere Br. *τὸν χειρῶν οὕνεκεν ἀθάνατον*.

Nr. 118. *παύλου σιλεντιαρίου*. Plan. IV. tit. 8. p. 313. Br. III. 90. nr. 60. An. III. 1. p. 168. V. 2. *ἀπορνυμένης*. Vulg. *μαρναμένας*. corr. Scaliger in not. mst. V. 4. *σαῖς παλάμαις*. Br. Lectionem vulgarem *σᾶς παλάμας* jam olim a me probatam, nunc restitui, auctore etiam Schaefero ad Gregor. Cor. p. 394. qui hoc appositionis genus egregie illustravit ad Juliani Or. p. XX. ad Dionys. Halic. de Comp. Verb. p. 327. s. Frequentat illud inprimis Plutarchus, ap. quem in Vit. Syllae c. 22. *πολλοὶ τὴν τυραννίδα φεύγοντες, ὥσπερ εἰς λιμένα τοῦ Σύλλα τὸ στρατόπεδον κατεφέροντο*. erat, qui tentaret: *εἰς τὸ τοῦ Σ. στρατόπεδον, ὥσπερ εἰς λιμένα*. quae est paraphrasis, non emendatio. Etiam in Vit. Aem. Pauli c. 3. verba: *ἀλλ' ὥσπερ ἱερεὺς ἄλλων ὀργίων δεινῶν, τῶν περὶ τὰς στρατείας ἐθῶν ἐξηγούμενος ἕκαστα*. editoribus offensioni fuerunt. Plura ex illo scriptore dedimus in Socrate nr. XV. §. 79. p. 432. ed. sec. — V. 5. *ἀμφιδανεῦσαι* illustrat Lobeck. ad Soph. Aj. p. 384. — *Nr.* 119. *ποσειδίππου*. Ibid. p. 314. Br. II. 49. nr. 14. An. II. 1. p. 147. V. 1. 2. De productione terminationum in *πλάστα* et *τεχνῖτα* (rectius h. l. *τεχνίτα* scribes) vid. Hermann. ad Orph. p. 769.

Nr. 120. ἀρχελάου, οἱ δὲ ἀσκληπιάδου. Alterum nomen non legitur in ed. Flor. pr. Plan. IV. tit. 8. p. 314. Br. II. 58. nr. 1. An. II. 1. p. 179. Est in primis Cod. Palat. paginis, sed lacunosum. V. 2. τίν' ὁδί. In Palat. hae litterae extritae. Hermannus Atticum ὁδὶ h. l. non ferens, corrigit, τίνα δή. ad Orph. p. 769. quam correctionem, nescio quomodo, commemorare neglexi in margine. — V. 4. τίθεμαι, Ζεῦ. σὺ δ' Ὀλ. Sic vulgo distinguitur. Meliorem distinctionem suadebat Schaefer. in not. mst. Vid. Porson. ad Eurip. Or. 614. In descriptione statuae Alexandri ap. Libanium Tom. IV. p. 1120. 11. sic videtur scribendum: τὸ τάχος τῶν ἔργων ἡ τοῦ φέροντος ἐπιδείκνυται ῥύμη (ῥώμη vulg.). ἔπειτα αὐτὸς κράνος μὲν οὐδὲν ἔχει (vulg. ἦγε) ἐπάνω τῆς κεφαλῆς ..... δοκεῖ δέ μοι πάντα τοῖς ὄμμασι σημῆναι (vulg. ὄμμασιν εἶναι), ἃ προϊὼν κατεστρέψατο. — *Nr.* 121. ἄδηλον. Ib. p. 314. Br. III. 214. nr. 309. An. III. 2. p. 57. V. 1. τεκμαίρεο· ὧδε .. Hiatus excusationem habet ab interpunctione. Nec male tamen scripseris: αὐτὸν Ἀλέξανδρον τεκμαίρεαι. ut nr. 122. τοῦτον Ἀλέξανδρον ..., δέρκεαι. — τἀκείνου. Aldinae tres et Asc. — *Nr.* 122. ἄδηλον. Ib. p. 314. Br. III. 217. nr. 310. An. III. 2. p. 57. V. 4. ἐδίδασκε. Plan. ἐδίδαξε. Br.

Nr. 123. ἄδηλον. Plan. IV. tit. 8. p. 314. Br. III. 211. nr. 289. An. III. 2. p. 41. V. 1. μὰ τὸν βουθ. omnes editt. Ne brevis syllaba versum incipiat, Hermann. ad Orph. p. 768. corrigit: οὐ τὸν βουθ. i. e. οὐ μὰ τόν. Vid. not. ad Palat. p. 117. nr. 198. — ἀγρόται. Vulg. ἀγρῶται. Br. Palat. p. 147. nr. 37. ἀγρῶται βουκόλοι. V. 3. κλοπίην ὁδόν. Gregor. Naz. Carm. II. 660. in Opp. T. II. p. 54. A. κλοπίης παντοιοχέος εὐνῆς. ubi vulgo κλοπέης. In Lexicis nostris κλόπιος ut duarum tantum terminationum affertur. V. 6. χαίρω τῷδ'. Vulg. χώρῳ. Br. cum Brodaeo et Scaligero. Hanc lectionem expressit etiam Grotius. — *Nr.* 124. ἄδηλον. Ib. p. 314. Br. III. 212. nr. 290. An. III. 2. p. 41.

Nr. 125. ἄδηλον. Plan. IV. tit. 8. p. 315. Br. III. 250. nr. 469. An. III. 2. p. 138. V. 1. λαερτιάδη. plures editt. vett. λάρτιάδη. Asc. St. — χεῦμα. omnes editt. κῦμα tacite correxit Br. Sic in Palat. quoque p. 265. nr. 395. ubi vid. not. V. 2. ἠφάνισεν. Vulg. ἠφάνισε. Br. V. 3. εἶν ἐπέεσσιν ὁμηρείοις γάρ. Particula causalis non suo loco posita efficit, ut corrigendum existimem: εἶν ἔπεσιν γὰρ Ὁμηρείοισιν ἐκείνου. quamquam non ignoro, γὰρ a recentioribus praesertim nonnun-

quam post plura vocabula poni. V. 4. σέλισιν. Vulgo. σέλιαι. Br. — *Nr.* 126. ἄδηλον. Ibid. p. 315. Br. III. 213. nr. 296. An. III. 2. p. 47. V. 2. πάθους. Monstrosum illum Pasiphaës amorem πάθος παραλογώτατον appellat Liban. T. IV. p. 1104. ubi inter alia legendum: ὁ δὲ ξυλίνην μηχανὴν περιέβαλεν ... καὶ τὴν ἄνθρωπον ἔνδον κατακλείσας ἐργάζεται μῖξιν (hoc vulgo abest), ἣν ὁ πρότερος οὐκ ἠπίστατο χρόνος, καὶ τῆς ὁμιλίας παῖς (ὁμολογίας ταῖς vulg.) προελήλυθεν, ἐφ' ἑνὸς σώματος ἄμφω χαρακτηρίζων τοὺς φύσαντας. V. 3. μιξόθηρ ἄνθρωπος. Vid. ad Palat. p. 622. nr. 52. v. 2. V. 5. ὅλως. omnes. ὅλος. Schedae Krohn.

Nr. 127. ἄδηλον εἰς λυκοῦργον. (εἰς ὀρίστην. edit. pr.) Plan. IV. tit. 8. p. 315. Br. III. 213. nr. 297. An. III. 2. p. 47. Historia est ap. Apollodor. L. III. 5. 1. ubi Lycurgus Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλῆμα κόπτειν, πελέκει πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας ἑαυτὸν ἐσωφρόνησε. Heynius αὐτὸν dedit, ad puerum id referens, eumque aequitur doctissimus Clavierius, quod ἀκρωτηριάζειν significet, *omnia corporis extrema mutilare*, id quod Lycurgus in se ipso efficere non potuerit. At ἀκρωτηριάζειν simpliciter esse *mutilare*, i. e. unam alteramve corporis partem amputare, dubitari non potest. Diodor. Sic. L. XVII. 69. T. II. p. 213. 45. οἱ πλεῖστοι μὲν γεγηρακότες, ἠκρωτηριασμένοι δὲ πάντες, οἱ μὲν χεῖρας, οἱ δὲ πόδας, οἱ δὲ ὦτα καὶ ῥῖνας. Vid. Lennep. ad Phalar. p. 72. Obiter adde Lexicis compositum συνακρωτηριάζειν ex Diodoro Siculo T. II. p. 602. 35. V. 1. μονοκρήπιδα. Vulg. Br. Quum reliqua composita ex κρηπὶς in ultima acuantur, non dubitavi μονοκρηπῖδα scribere. Sed vide an recte fecerim. Ap. Pindarum certe Pyth. IV. 133. μονοκρήπιδα tuetur Heynius; nec aliter scribitur ap. Lycophr. 1310. nec ap. Suid. denique T. II. p. 575. V. 4. ἀντέτακε. Br. ἀντέταξεν. Vulg. Ex hoc loco Spitznerus in Diss. de Product. brev. syll. p. 34. probabiliter corrigit ap. Apollon. Rhod. II. 119. αἶψα μάλ' ἀντεταγὼν πέλεκυν. — *Nr.* 128. ἄδηλον. Ibid. p. 315. Br. III. 216. nr. 306. An. III. 2. p. 52. V. 3. ἀδελφόν. plurimae editt. vett. ἀδελφεόν. Steph. Br.

P. *Nr.* 129. Plan. IV. tit. 9. p. 315. Br. III. 214. nr. 298. An. III. 2. p. 48. — *Nr.* 130. ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου. Ibid. p. 316. Br. II. 499. nr. 28. An. II. 3. p. 581. V. 2. ἐπιμυρομένης. ed. pr. ἔτι μυρ. reliquae. V. 3. ἔλαχε. pleraeque editt. vett. ἔλλαχε. Steph.

Br. — *Nr.* 131. ἀντιπάτρου. Ibid. pag. 316. Br. II. 17. nr. 42. An. II. 1. p. 46. V. 1. δὶς ἑπτά. Vulgo, metro labante. δὶς ἑπτάκι Scaliger in not. mst. Passovius V. cl. geminationem adverbii numeralis non ferens, nec in ulla lingua ferri posse existimans, scripsit in not. mst. „Facillime restituitur locus, si repetimus ultimam voca„buli ἑπτὰ syllabam. Articulus tantum abest, ut abundet, ut potius „majorem loco addat concinnitatem: respondet enim ad verbum arti„culo, substantivo *Ταντάλις* juncto.“ Si jungis δὶς ἑπτάκι τεκοῦσα (vocibus τέκνα τεκοῦσα pro uno verbo παιδοτοκεῖν positis), non satis video, cur δὶς ἑπτάκι non aeque bene dicatur, ac *bis ter ulnarum toga* ap. Horat. in Epod. V. 8. et alia similia, ut *ter*, *quater decies*; in numerando passim. — V. 3. κούραις. Vulgo. κόραις. Br. c. Scalig. V. 4. διισσοὶ γὰρ διισσάς. Vulg. δισσοὶ δὲ δισσάς. Br. fortasse ne γὰρ repetatur. Quum sic versus graviter laboret, Hermann. ad Orph. p. 767. corrigit: καὶ δισσοὶ δισσάς. Vulgatam mutare non sum ausus. V. 6. λείπεται. Vulg. λείπετο. Br. V. 9. καὶ δέ σε. Plan. Br. Pronomen acui. Caeterum ne καὶ σὲ δὲ scribendum existimes, vid. not. ad Palat. p. 212. nr. 29. v. 5.

Nr. 132. θεοδωρίδου. Plan. IV. tit. 9. p. 316. Br. II. 42. nr. 7. An. II. 1. p. 124. V. 3. ἔρωσι. Vulg. ἔστρωσε. Br. cum Scaligero. quam lectionem expressit Grotius. Vid. not. ad Palat. p. 316. nr. 692. v. 5. — V. 7. ἁ ἀχάλινος. Vulg. ἃς ἀχάλ. vere correxit Br. — *Nr.* 133. ἀντιπάτρου. Ibid. p. 316. Br. II. 18. nr. 43. An. II. 1. p. 46. V. 1. χεῖρα νένευκας. Vulg. Br. χεῖρ' ἀνένευκας dedi ex ingeniosa correctione Huschkii Anal. cr. p. 93. — V. 10. κἀΐδι. Niobe in saxum mutata ad inferos non descenderat. Nisi itaque κἀΐδι h. l. idem significare dicas, quod μετὰ τὸν πότμον, nihil probabilius, quam poëtam scripsisse κάδεϊ τειρομένα, aut, quod Huschkius malit, κήδεϊ. Illa tamen forma, praeter Hipparchum ap. Stobae. p. 572. 48., usus est Callimach. in Lav. Pall. v. 140. Obversabatur Antipatro Homeri locus de Niobe Ἰλ. ω. 617. ἔνθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.

Nr. 134. μελεάγρου. Plan. IV. tit. 9. p. 317. Br. I. 33. nr. 117. An. I. 1. p. 127. V. 5. ἀτὰρ τί τόδ' ἄλλο τι λεύσσω; Vulg. *Quid adhuc miserabile cerno?* Grotius, qui legisse videtur, ἀλλ' ἔτι. Recte distinctionem emendavit Br. V. 7. ματρὸς περὶ γοῦν. Vulg. ἐπὶ γοῦν. Br. metro adversante. Vid. Graef. Epist. crit. in Bucol. Gr. p. 46.

V. 12. Vulgo *σαρκοπαγὴς λίθος* jungitur; rectius *σαρκοπαγὴς μάτηρ.* Hoc tamen compositum cum *πέπηγε* non valde placet. — *Nr.* 135. *ἄδηλον.* Ibid. p. 317. Br. III. 214. nr. 299. An. III. 2. p. 48. V. 3. *ᾗ δ᾽ ἀναν.* ed. Flor. pr. et tres Aldd. *ᾗ δ᾽ ἀν.* Asc. St. Br. — *Nr.* 136. *ἀντιφίλου.* Ibid. p. 317. Br. II. 174. nr. 20. An. II. 2. p. 52. Cf. Ausonii epigr. CXXIX.

Nr. 137. *φιλίππου.* Plan. IV. tit. 8. p. 317. Br. II. 223. nr. 42. An. II. 2. p. 175. s. V. 4. vulgo scribitur et distinguitur: *δεύτερον, ἢ Γλαύκη; τίς πάλι σοι πρόφασις;* Bene haberet, si poëta dixisset: *ἢ τίς πάλι πρόφασις;* Nunc deleta distinctione verba continuavi: *ἢ Γλαύκη τις πάλι σοι πρόφασις;* V. 6. verba *εἰς ἃ θέλεις* videntur depravata. Certam eorum correctionem non reperio. Conjecturae in margine positae: *ζήλων λυσσώδης καὶ γραφίς..* speciem concilies ex nr. 83. *ὁ γράψας εἶδέ σε μαινόμενον, Καὶ συνελυσσήθη χεὶρ ἀνέρι.* — *Nr.* 138. *ἀδέσποτον.* Ib. p. 318. Br. III. 214. nr. 300. An. III. 2. p. 49. V. 3. *θυμὸς μέγας.* Vulg. *θυμὸν μέγαν.* Br. quod minime necessarium, si hoc distichon per se positum esse existimes. — V. 5. *ἄμικτά τε εἰς ἓν ἀγείρας.* Vulg. *ἄγειρεν,* Br. ut structura verborum constaret. Hiatus tamen in *τε εἰς* efficit, ut vitium in his potius voculis, quam in *ἀγείρας* haerere existimem. Scripsi itaque: *ἀμικτόταθ᾽ εἰς ἓν ἀγείρας.* quae mutatio utrique incommodo medetur. Non minus tamen recte scripsissem: *ἄμικτά περ εἰς ἓν ἀγείρας.* — *Nr.* 139. *ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου.* Ibid. p. 318. Br. II. 499. nr. 29. An. II. 3. p. 381.

Nr. 140. *ἄδηλον.* Plan. p. 318. Br. III. 214. nr. 301. An. III. 2. p. 49. V. 2. *ἴτην.* ed. Flor. pr. — *Nr.* 141. *φιλίππου.* Ib. p. 318. Br. II. 226. nr. 53. An. II. 2. p. 185. V. 1. *τὴν ἀλάστορα.* Lexic. in Bekkeri Anecd. I. p. 382. 27. *ἀλάστωρ θηλυκῶς Νικόχαρις, τὴν ἀλάστορα ἔφη Σφίγγα. χελιδών.* Vulg. *χελιδόν.* Br. quod non necessarium. Vide supra ad Palat. p. 174. nr. 191. V. 3. *ἐπαστράπτει.* Vulg. Br. *ἀπαστράπτει* legendum c. Schaefero in not. mst. Musaeus v. 56. *μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου.* V. 4. *ἄπο.* Vulg. *ἀποσταλάει.* Br. V. 5. *πανόλη.* editt. vett. — *Nr.* 142. *ἄδηλον.* Ibid. p. 318. Br. III. 215. nr. 302. An. III. 2. p. 50. V. 2. *ἐς χόλον.* Inepte *ira* Medeam ad iram concitasse dicitur. *ἐς φόνον* scribendum videtur. Cf. Exercitatt. crit. T. II. p. 60. nisi quis verba sic velit accipere: *θυμὸς ἐκ κραδίης ἠτρέπισε τὰ σὰ ὄμματα, κοιλήνας αὐτά,*

εἰς χόλον. furor animo conceptus in vultum et oculos transiit, qui eum jam produnt. — V. 4. *τεκέων εἵνεκα.* non *propter liberos*, sed *in liberos* furebat illa; causa furoris zelotypia. Quare corrigendum existimo: *λεχέων εἵνεκα μαινομένη.* Euripid. Med. v. 998. *ἃ φονεύσεις τὰ τέκνα νυμφιδίων εἵνεκεν λεχέων.* V. 5. *τόδε γ' ἔπλασεν.* Vulg. *τόδ' ἀνέπλασεν.* Br. V. 6. *εὐτυχίη.* ed. Flor. pr. — *Nr.* 143. *ἀντιπάτρου μακεδόνος.* Ib. p. 319. Br. II. 117. nr. 31. An. II. 1. p. 312. Vide an integrum sit epigramma. — *Nr.* 144. *ἀραβίου σχολαστικοῦ.* Ibid. p. 319. Br. III. 109. nr. 3. An. III. 1. p. 204.

Nr. 145. *ἄδηλον.* Plan. IV. tit. 9. p. 319. Br. III. 215. nr. 304. An. III. 2. p. 51. — *Nr.* 146. *ἄλλο.* Ib. p. 319. Br. l. c. nr. 305. An. l. c. — *Nr.* 147. *ἀντιφίλου.* Ib. p. 319. Br. II. 172. nr. 13. An. II. 2. p. 47. V. 4. *εὐτεχνίῃ.* Vulg. *εὐτεχνία.* Br. V. 5. *πόδας ἠθάδι νάρκᾳ.* Vulg. *πόδα σηπάδι νάρκᾳ.* Br. sic in Cod. Palat. legi existimans. At ille Cod. hoc epigrammate caret. Vix apte dici *σηπὰς νάρκα* Schneiderus monuit, nec vox *σηπὰς* alibi occurrit. Mihi in mentem venerat, *χαλᾷ ποδὸς ἴθματα νάρκᾳ νωθροῦ.* ubi *ποδὸς ἴθματα* dictum per periphrasin, ut *ποδὸς ἴχνος* in Eurip. Phoen. 105. Troad 3. Ut *ἴχνος* (vid. Porson ad Eurip. Hecub. 1050.), sic *ἴθματα* pro ipsis pedibus usurpatum esse videtur ap. Callimach. H. in Cerer. 59. *ἴθματα μὲν χέρσῳ, κεφαλὰ δέ οἱ ἅψατ' ὀλύμπω.* Gregor. Nazianz. Opp. T. II. p. 88. D. *ἔνθεν ἀέρθην Ἴθμασιν ἐν τρομεροῖς.* — *Nr.* 148. *ἀραβίου σχολαστικοῦ.* Ibid. p. 319. Br. III. 110. nr. 4. An. III. 1. p. 205. V. 3. *γναμπτῇσι χαράχθη.* Vulg. *γναμπτῆς ἐχαράχθη.* Br. fortasse rectius. — *Nr.* 149. *τοῦ αὐτοῦ.* Ib. p. 320. Br. l. c. nr. 5. An. l. c.

Nr. 150. *πωλλιανοῦ.* Sic Ald. 3. caeterae *πωμιανοῦ* et *πομιανοῦ.* Plan. IV. tit. 9. p. 320. Br. II. 440. nr. 5. An. II. 3. p. 271. V. 4. *σώφρονι πέπλῳ.* i. e. *σωφροσύνῃ.* quod nimis ineptum post *πέπλοιο φαγέντος.* Brunkius suspicabatur *χερὶ*, in quod etiam Toupius incidit in Emend. in Suid. et Hesych. T. II. p. 588. ed. Oxon. Mihi *σώφρονι πόνῳ* probabilius esse videbatur. — *Nr.* 151. *ἀδέσποτον.* Ib. p. 320. Br. III. 216. nr. 317. An. III. 2. p. 52. V. 3. *τοίη καί.* Vulg. *τοίη γάρ.* Br. V. 7. *ἰαρβάων.* Vulg. *ἰαρβαίων.* Br. V. 9. *ἁγνὸν* restitui ex Plan. *αἰνόν.* Br. Queritur Dido de Musarum malitia, quod castissimum poëtarum excitaverint, qui impudicitiae probro eam adspergeret. V. 10. Vulgatam lectionem exhibui, quam Br. sic immutatam

dedit: σωφροσύνης κατ' ἐμῆς τοιάδε ψευσάμενον. metro invito. Levi correctione Graefius in Epist. crit. in Bucol. Gr. p. 74. οἷα καθ' ἡμ. ψεύσατο παρθενίης. i. e. ὅτι τοιαῦτα. Sic Aeschyl. Pers. 723. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν. Prometh. 916. ἔσται ταπεινὸς οἷον ἐξαρτύεται γάμον. Theocr. Eid. II. 9. καὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ. Plura si quis cupiat, adeat is Wyttenbach. in Select. Hist. p. 347. et inprimis Schaeferum ad L. Bos p. 252. sqq. Add. Heindorf. ad Platon. p. 262.

P. *Nr.* 152. γαυράδα. Plan. IV. tit. 10. p. 320. Br. II. 410. An. II. 3. p. 272. Legitur in primis Cod. Pal. paginis. V. 2. μοι. Pal. — *Nr.* 153. σατύρου. Ib. p. 321. Br. II. 276. nr. 2. An. II. 2. p. 303. Varia in hoc disticho tentat Lennep. Anim. ad Coluth. II. c. 1. p. 77. s. V. 1. ἄγλωσσον. Vulg. ἄγλωσσος. Br. c. Salmasio et aliis. — *Nr.* 154. λουκιανοῦ, οἱ δὲ ἀρχίου. Ib. p. 321. Br. II. 95. nr. 14. An. II. 1. p. 256. V. 2. ἀδομένην. cd. Flor. pr. Asc. Br. ᾀδομένην. plures editt. vett. — *Nr.* 155. Εὐόδου. Ibid. p. 321. Br. II. 288. nr. 2. An. II. 2. p. 329. — *Nr.* 156. εἰς τὸ αὐτό. Ibid. p. 321. Br. III. 207. nr. 274. An. III. 2. p. 32. V. 3. βάκχευ φίλε. Vulg. Βάκχε φίλε. Br. Saltem scribendum erat, Βάκχ' ὦ φίλε. Scripsi Βακχεῦ. Erat ap. Naxios signum Dei, τὸ τοῦ Βακχέως Διονύσου καλούμενον, secundum Athenae. L. III. p. 78. C. Pro ipso Baccho etiam ap. Euripid. Bacch. 151. ὁ Βακχεὺς δ' ἔχων πυρσώδη φλόγα ... ἀΐσσει.

P. *Nr.* 157. ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων. Plan. IV. tit. 12. p. 322. Br. II. 500. nr. 30. An. II. 3. p. 381. — *Nr.* 158. διοτίμου. Ibid. p. 322. Br. I. 250. nr. 4. An. I. 2. p. 161. V. 1. Ἄρτεμις εἰμ'. restitui ex Plan. Ἄρτεμις εἶμ'. Br. qui etiam in proximis dedit, εἰδ' Ἄρτεμιν. pro εἰ δ' Ἄρτ. ubi si mecum legeris, αὐτὸς ὁ χαλκός, nihil in his verbis erit, quod magnopere vituperes: τεκμαίρου τὸ θράσος τῆς παρθένου, εἰ ὁ χαλκὸς μηνύει θυγατρα Ζηνός. audaciam virginis considera, an non Jovis filiam repraesentet signum aëneum. Grotius prius distichon sejunxit ab altero, vertens: *Dianam cernis qualem decet: hanc Jove patre, Non alio genitam, sat docet ipse faber. Aspice virgo ferox quam sit.* unde suspicari licet, eum legisse: εὖ δ' Ἄρτεμιν αὐτὸς ὁ χαλκεὺς Μανύει. — *Nr.* 159. ἀδήλου. Ibid. p. 325. Br. III. 200. nr. 215. An. III. 2. p. 14. Legitur in primis Palat. Cod. paginis. V. 4. ἐς Κνίδον. plurimae editt. vett. εἰς Κν. Steph. Br.

Nr. 160. *πλάτωνος.* Plan. IV. tit. 12. p. 323. Br. I. 170. nr. 9. An. I. 1. p. 345. s. V. 6. *ἔξεσεν οἵαν Ἄρης.* Cod. Pal. quod quamvis vitiosum recepi. *ἔξεσ' οἵαν Ἄρης.* ed. Fl. pr. Aldd. tres. Asc. Sched. Krohn. quod illo non multo melius. Prior quidem in *οἵαν* corripi posse, docuimus ad Palat. p. 139. nr. 301. sed in *Ἄρης* prior in thesi produci non solet. Melior Stephani correctio: *ἔξεσ' Ἄρης οἵαν* ... quam Br. sequitur. Ipse legerim ad vestigia membranarum: *ἔξεσεν, οἵά γ' Ἄρης ἤθελε τὴν Παφίην.* i. e. *ὡς.* — *Nr.* 161. *τοῦ αὐτοῦ.* Ibid. p. 323. Br. I. 171. nr. 10. An. I. 1. p. 347. — *Nr.* 162. *ἄδηλον.* Ibid. p. 323. Br. III. 200. nr. 246. An. III. 2. p. 15. — *Nr.* 163. *λουκιανοῦ.* Ibid. p. 323. Br. II. 308. nr. 3. An. II. 2. p. 411.

Nr. 164. *τοῦ αὐτοῦ.* Ibid. p. 323. Br. II. 308. nr. 2. An. II. 2. p. 411. V. 1. ductus videtur ex epigr. ap. Herodotum L. V. 60. p. 400. quod est in Palatin. p. 142. nr. 7. — *Nr.* 165. *Εὐήνου.* Ibid. p. 323. Br. I. 165. nr. 8. An. I. 1. p. 323. — *Nr.* 166. *τοῦ αὐτοῦ.* Ibid. p. 324. Br. I. 165. nr. 9. An. I. 1. p. 323. V. 3. *ἔθηκεν.* Vulg. *ἔθηκε.* Br. — *Nr.* 167. *ἀντιπάτρου σιδωνίου.* Ibid. p. 324. Br. II. 14. nr. 31. An. II. 1. p. 39. V. 2. *καὶ θεὸς εὖσα.* Corrigendum videtur: *καὶ λίθος εὖσα λίθον.* quod cum sequentibus optime conspirat. — *Nr.* 168. *εἰς τὸ αὐτό.* Ib. p. 324. Br. III. 200. nr. 247. An. III. 2. p. 15. — *Nr.* 169. *εἰς τὸ αὐτό.* Ibid. p. 324. Br. l. c. nr. 248. An. l. c. V. 2. *τὸν Πάρι.* ed. Flor. Ald. 1. Asc. *τὸν Φρύγα.* Cod. Aldi in Lectt. unde haec lectio in sequentes editt. propagata est. V. 4. *παρετρόχασε.* Br.

Nr. 170. *Ἑρμοδώρου.* Plan. IV. tit. 12. p. 324. Br. I. 262. An. I. 2. p. 189. — *Nr.* 171. *λεωνίδου.* Ibid. p. 324. Br. II. 195. nr. 24. An. II. 2. p. 98. — *Nr.* 172. *ἀλεξάνδρου αἰτωλοῦ.* Ib p. 325. Br. I. 418. nr. 2. An. I. 2. p. 235. V. 1. *αὐτάν.* Vulg. Br. *αὐτά που.* Cod. Aldi in Lectt. indeque Ald. 2. Hoc restituendum. Sic etiam Grotius: *Ipsa, puto, Venerem finxit doctissima Pallas.* In textu Boschiano tamen *αὐτὰν* servatum. — *Nr.* 173. *ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.* Ibid. p. 325. Br. II. 500. nr. 31. An. II. 3. p. 382. V. 5. *κυθείρης.* ed. Flor. pr. Aldd. tres. Asc. *κυθήρης.* Steph. Br. Vid. ad pag. 461. nr. 606. — *Nr.* 174. *ἀδέσποτον.* Ibid. pag. 325. Br. III. 201. nr. 249. An. III. 2. p. 15. V. 2. *θέλεις .. ἐρχόμεθα.* pro *ἐρχώμεθα.* Sic Palat. p. 508. nr. 11. *ἡμεῖς δ' αὖ τούτοις πρὸς πόδας ἐρχόμεθα.* Vid. not. ad Pal. p. 576. nr. 30. Schaefer. ad

L. Bos p. 765. Hermann. in Wolf. Mus. Stud. Antiq. I. 1. p. 182. — V. 3. *ἀπαλὸν γελάσασα*, parum diversum ab *ἡδὺ γελᾶν*. *suaviter irridens*. Vid. ad Palat. p. 590. nr. 137. — *τί μοι σάκος ἀντίον αἴρειν*; Similia, etiam ex Anthologia, collegit Schaefer. ad L. Bos p. 598. s.

Nr. 175. *ἀντιπάτρου*. Pl. IV. tit. 12. p. 325. Br. II. 15. nr. 33. An. II. 1. p. 40. V. 1. *καὶ λίθος*. Non satis apparet, quam vim *καὶ* h. l. habeat. Scr. *ἢ λίθος*. — *θωρήξατο*, *ἢ* . . . Saepe in hac versus sede hiatum animadvertimus, excusabilem illum ob distinctionem. Vid. ad Palat. p. 241. nr. 230. V. 2. *καὶ ὤμοσεν*. *καὶ ἐπώμοσεν*. Hermann. ad Orpheum p. 728. Vid. Spitzner. in Diss. de Product. Syll. brev. p. 36. — *Nr.* 176. *τοῦ αὐτοῦ*. Ibid. p. 325. Br. II. 15. nr. 34. An. II. 1. p. 41. s. V. 1. post *Σπάρτας* distinxit Br. quam distinctionem si admiseris, corrigendum praeterea: *Καὶ Κύπρις Σπάρτας· οὐκ ἄστεσι δ' οἷά τ' ἐν ἄλλοις*. . . Grotius haec omnia jungens vertit: *non Lacedaemoniis alius quo more per urbes Conspicitur molli tegmine culta Venus*. V. 4. *ἀκρεμόνων*. Aliud quid obversabatur Grotio vertenti: *pro r u t i l a vallum dextera tractat a c u*. In vulgata me haerere, olim dixi. Nemo est, qui non de aureo malo cogitet, quod Venus manu gestare solet; sed malum *ἀκρέμονα* dici insolens. Coluthus tamen v. 145. ausus est dicere: *εἴ με διακρίνων προφερέστερον ἔρνος ὀπάσσῃς*. ubi *ἔρνος malum* illud *fatale* significat. Idem, ne dubites, v. 128. *φαιδροτέρῃ τόδε μῆλον*, *ἐπήρατον ἔρνος*, *ὀπάσσαις*. Jam quum *ἀκρέμων* et *ἔρνος* pro synonymis habenda sint, vulgatam in epigrammate nostro tueri licet.

Nr. 177. *φιλίππου*. Plan. IV. titul. 12. p. 325. Br. II. 226. nr. 54. An. II. 2. p. 185. V. 1. *φιλομειδής*. vett. editt. fere omnes. *φιλομμειδής*. St. Br. Eadem diversitas in Codd. Homeris jam olim obtinebat, teste Eustathio ad *'Ιλ.* p. 334. 12. Vid. Heyn. ad *'Ιλ.* T. IV. p. 542. V. 3. *παιάν*. *Paean* cur Veneri praecipue gratus dicatur, non apparet. Suspicabar itaque *παστός*, cujus fit mentio in nuptiarum apparatu ap. Antipatr. T. I. p. 523. nr. 711. *ἤδη μὲν κροκόεις Πιτανάτιδι πίτνατο νύμφᾳ Κλειναρέτᾳ χρυσέων παστὸς ἔσω θαλάμων*. ap. Meleagr. T. I. p. 358. nr. 182. *φέγγος ἐδᾳδούχουν παρὰ παστῷ πεύκαι*. Agath. T. I. p. 479. nr. 568. *ἁ Μοῖραι . . . οὐδ' ἐπὶ παστοὺς Ἠγάγετ', οὐδ' ἐρατῆς ἔργα τεκνοσπορίης*. — V. 6. vulgo post *εὐχέας* signum interrogandi ponitur, ultima autem verba, *Κύπρις ὅσον δύναται*, pro exclamatione habentur. Sed longe verior distinctio, quam suasit

Schaeferus ad L. Bos pag. 356. Graefius ad Meleagr. pag. 88. ὅσον aetiologiae inservit, ut οἷος, de quo diximus ad nr. 151. Utrumque junctum in Palat. p. 474. nr. 704. ἀλλ' ἀρετάων Ἀσκληπιοδότου τὸ κλέος ἀθάνατον, Ὅσσα καὶ οἷα πόρεν γέρα πατρίδι. i. e. ὅτι τόσα καὶ τοῖα. Apoll. Rhod. IV. 396. ἀλλά τιν' ἀμβολίην διζήμεθα δηϊοτῆτος, Ὅσσον δυςμενέων ἀνδρῶν νέφος ἀμφιδέδηεν. — Nr. 178. ἀντιπάτρου σιδωνίου. Ibid. p. 326. Br. II. 15. nr. 32. An. II. 1. p. 40. V. 1. θαλάσσης. ed. pr. Flor. θαλάττας. Steph. θαλάσσας. Br. V. 6. οὐκ ἔτι σοι. Vulgo. σοὶ scripsi. Vid. ep. Lucillii in Pal. p. 532. nr. 174. v. 5. qui versus hinc sumtus. — Nr. 179. ἀρχίου. Ibid. p. 326. Br. II. 95. nr. 13. An. II. 2. p. 256.

Nr. 180. δημοκρίτου. Plan. IV. tit. 12. p. 326. Br. II. 260. An. II. 2. p. 266. — Nr. 181. ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων. Ibid. p. 326. Br. II. 500. nr. 32. An. II. 3. p. 382. V. 2. ἀπελλαίην. Vulg. ἀπελλείην. Br. Ἀπελλείου γραφίδος Antipater supra nr. 178. — Nr. 182. λεωνίδου ταραντίνου. Ibid. p. 326. Br. I. 231. nr. 41. An. I. 2. p. 99. Legitur in primis Cod. Pal. paginis. V. 2. μοιρμύρουσαν. Palat. μορμύρουσαν. Vulg. Vid. Ruhnk. Epist. crit. pag. 67. Quum ἀφρὸς dicatur μορμύρειν, poëta Venerem, spuma maris tectam, ἀφρῷ μορμύρουσαν dicere potuit. *Adhuc strepentem spumeo salo Cyprin,* vertit Grotius. Variae de hoc loco prostant conjecturae, quarum nulla vulgatae praeferenda videtur. V. 3. εἰδώς. Vulg. quod ferri nequit; ἰδὼν Br. ex Cod. Palat. Hanc lectionem facile stabilias comparatis supra nr. 162. 163. 179. Pro meo tamen sensu vel sic participio ἰδὼν aliquid addendum erat, unde intelligeretur, non rem vere factam, sed verisimilem et a poëta pro vera habitam narrari. Jam si compares vulgatam εἰδώς, facile mecum scribendum esse existimabis: ἴδ' ὡς Ἀπελλῆς ... ἐξεμάξατο. Sic nr. 214. ἴδ' ὡς βριαροῖσιν ἐπ' ὤμοις Ὅπλα φέρουσιν. nr. 215. ἴδ' ὡς ὅπλοισιν Ἔρωτες κοσμεῦντ'. nr. 307. ἴδ' ὡς ὁ πρέσβυς ... ὑπεσκέλισται. nr. 127. ἴδ' ὡς ἀντέτακεν χάλυβα. nr. 150. ἴδ' ὡς τὸ μὲν εἰς χόλον αἴρει Ὄμμα. In Palat. p. 206. nr. 353. ἴδ' ὡς ἀγανὸν τὸ πρόσωπον. p. 482. nr. 777. ἴδ' ὡς ὁ πῶλος κορωνικῶν ἕστηκε. Ib. p. 413. nr. 339. ἴδ' ὡς ὃν ἔτευχεν. ubi vulgo, ἴδ' ὅσσον. Etiam infra p. 701. nr. 250. male legitur: Ὁ πτανὸς τὸν πτανὸν ἰ δ ὼ ν ἄγνυσι κεραυνόν. pro ἴδ' ὡς. Contra ap. Theodor. Prodr. de Amor. Rhod. et Dos. L. I. p. 10. νηλὴς γὰρ ἴσως τὴν κόρην ὁ ληστάναξ Ἔρωτος εὐθὺς ὑποδέξεται φλόγα. scribendum: ἰδὼν τὴν κόρην. In descriptione statuae Veneris ap. Philostr. Imagg. II. 1.

p. 810. *καὶ τὸ μὲν σχῆμα τῆς Ἀφροδίτης, αἰδοῦς γυμνὴ καὶ εὐσχήμων.* olim correxi: *ἴδ' ὡς σεμνή.* nunc verius puto, ut certe est lenius: *αἰδοῦς γέμον καὶ εὔσχημον.* — V. 8. *Ἀθῆνα.* Pal.

Nr. 183. Pl. IV. tit. 12. p. 327. Br. III. 201. nr. 250. An. III. 2. p. 16. V. 1. *τί σοι ξυνόν.* Vulgo. Br. Pronomen acui; sic etiam Schaeferus, qui haec verba excitat ad L. Bos p. 227. V. 2. Vulgo distinguitur: *καὶ πόλεμοι, παρὰ σοὶ δ' εὕαδον εἰλ.* Secutus sum Brunkium. Sed vehementer friget praepositio. Quanto elegantior foret oratio sic: *τῇ γὰρ ἄκοντες Καὶ πόλεμοι, σοὶ δ' αὖτ' εὕαδον εἰλαπίναι.* Hujusmodi quid olim scriptum fuisse, non dubito; quod quum depravatum esset, aut mutilum, Planudes locum sic, ut nunc vulgo habetur, constituit. V. 4. *ἴκελος.* editt. vett. *εἴκελος.* Steph. V. 6. *ἡῷος.* Vulg. *ἡῴου.* Br. quod concinnitas loci omnino postulat. — *Nr.* 184. *ἀντιπάτρου σιδωνίου.* Falsum esse gentile, Pisonis mentio docet. Ibid. p. 327. Br. II. 112. nr. 16. An. II. 1. p. 298. V. 3. *ἄμφω.* pro *ἀμφοῖν.* Vid. ad Palatin. p. 369. nr. 10.

Nr. 185. *ἄδηλον.* Plan. IV. tit. 12. p. 327. Br. III. 201. nr. 251. An. III. 2. p. 17. V. 2. *κὴκ Ζηνὸς· θύρσῳ.* Vulgo. *κὴκ Διός· ὡς θύρσῳ...* Br. c. Scaligero. Nihil mutandum esse, docuit Porson. ad Euripid. Orest. vers. 891. pag. 151. ed. Lips. Articuli in priore membro omissionem plurimis exemplis illustravit Schaefer. ad L. Bos p. 329. Cf. Musgrav. ad Iphig. in Taur. 1361. Hermann. ad Viger. p. 699. nr. 4. — V. 4. *νεβρός.* Vulg. *νεβρίς.* Br. *πλατάγη.* Vulg. *πλαταγή.* Br. Recte quod ad prosodiam. Vid. Eichstaedt. Praef. ad Diodor. Sic. p. XXVI. sed quod nominativum pro dativo posuit, minus recte fecit. Scribe et distingue: *εἴκελα δ' ὅπλα, Νεβρὶς λεοντῇ, κύμβαλα δὲ πλαταγῇ.* quod monui in Addend. T. II. P. III. p. 122. — *Nr.* 186. *ξενοκράτους.* Ibid. p. 327. Br. II. 59. An. II. 1. p. 184. — *Nr.* 187. *εἰς τὸ αὐτό.* Ibid. p. 328. Br. III. 251. nr. 470. An. III. 2. p. 158. V. 2. *ἀείρας.* prima producta, ut ap. Oppian. Cyn. IV. 211. 255. 272. V. 5. *ἔῤῥευσεν.* Vulg. *ἔῤῥευσε.* Br. — *Nr.* 188. *νικίου.* Ibid. p. 328. Br. I. 249. nr. 5. An. I. 2. p. 155. V. 3. *ἀμάρατοι.* omnes. *ἀμάρακον* corr. Schneider. in not. mst. — *Nr.* 189. *τοῦ αὐτοῦ.* Ibid. p. 328. Br. l. c. nr. 6. An. l. c. V. 2. *κλιτύν.* posteriore correpta, ut in Nicandri Alex. v. 34. *νυσσαίην ἀνὰ κλιτὺν ὑπέδραμον.* et ap. Lycophr. passim. Vid. Br. ad Eurip. Hippol. v. 228. p. 353. s. Schaefer. Meletem. p. 73. V. 3. *χεῖρα, ἐμήν* scil. Vid. Huschk. An. cr. p. 145. s.

Nr. 190. λεωνίδου. Ibid. p. 328. Br. I. 227. nr. 27. An. I. 2. p. 87. V. 3. μοι αἴτ' Vulg. Br. Suspicabar olim: μολεῖτ' ἀν' ὄρη. Sed suspecta forma μολέω, apud antiquiores saltem. Vid. not. ad Palat. p. 67. in Christodori Ecphr. 129. Quare nunc malim: ἀλλὰ μόλοιτ' ἀν' ὄρη. ut Julian. Aeg. in Palat. p. 145. nr. 26. ἰχθύες, ἀλλὰ νέμοισθε γεγηθότες. Nec aliter legisse videtur Grotius: *Ite per hos montes, et vos satiate, capellae, Nec rabidos ulla parte timete lupos.* Ne de optativi conjunctione cum imperativo dubites, vid. ad Palat. p. 585. nr. 93. V. 4. τοῦ γ' ἁρπακτῆρος ... λύκου. Plan. τῶν ἁρπακτήρων ... λύκων. Br. Quod in editione nostra exhibetur, τοῦ δ' ἁρπ. id tum demum locum habebit, si μόλοιτε verum erit. Sin vulgata sincera est, τοῦ γε restituendum. Tum verba αἴ τ' ἀν' ὄρη κεκορεσμέναι vim compellandi habent, ut ἡ τὰ ῥόδα, ῥοδόεσσαν ἔχεις φύσιν in Palat. p. 99. nr. 81.

Nr. 191. νικαινέτου. Plan. IV. tit. 12. p. 328. Br. I. 416. nr. 2. An. I. 2. p. 229. s. V. 1. αὐτόθεν. Opus αὐτοσχέδιον videtur indicari. Vide Intrpp. Arriani in Epict. Diss. II. p. 5. Malis tamen fortasse aliquid, quod opponatur verbis καὶ ἐν ποσίν. Ejusmodi quid obversabatur Grotio vertenti: *Caetera de testa membra lutoque pedes.* V. 4. ὦ ξένε, ὀστρ. Vulg. ὦ ξεῖν', ὀστρ. Br. — *Nr.* 192. ἀδέσποτον. Ibid. p. 328. Br. III. 197. nr. 233. An. III. 2. p. 5. Est in primis Palatini Cod. paginis. — *Nr.* 193. φιλίππου. Ibid. p. 328. Br. II. 227. nr. 55. An. II. 2. p. 186. — *Nr.* 194. εἰς ἄγαλμα ἔρωτος. Ibid. p. 329. Br. III. 251. nr. 471. An. III. 2. p. 139. V. 2. ἁρμόζον. plures editt. vett. ἁρμόζων. Ald. 3. Steph. Br. Cf. epigr. Pallad. in Palat. p. 482. nr. 773. Fortasse hoc quoque distichon Palladae tribuendum.

Nr. 195. σατύρου. Plan. IV. tit. 12. p. 329. Br. II. 276. nr. 4. An. II. 2. p. 305. V. 6. in fine signum interrogandi posui, auctore Schaefero ad L. Bos p. 438. Amor vinctus mortalesque vinciens in mentem mihi revocat locum Artemidori Onir. V. 39. p. 412. ubi quis Venerem narratur per somnium vidisse, πεπεδημένην. ἡ γὰρ Ἀφροδίτη γάμου καὶ παιδοποιΐας ἦν σύμβολον ... αἵ τε παιδοποιΐαι τὸ ἀδιάλυτον τοῦ γάμου ἐσήμαινεν. Dedit Reiffius: ἥ τε παιδοποιΐα. Sed ex tota narratione apparet, legendum esse: αἵ τε πέδαι .... ἐσήμαινον. — *Nr.* 196. ἀλκαίου. Ibid. p. 329. Br. I. 489. nr. 11. An. I. 2. p. 354. V. 1. τίς σε. Acui pronomen, quod, appositione

subjecta, fortiore cum sono pronuntiandum. Sic etiam v. 5. ὅς οἱ. — *Nr.* 197. ἀντιπάτρου. Ibid. p. 329. Br. II. 17. nr. 41. An. II. 1. p. 46. — *Nr.* 198. μαικίου. Ibidem p. 329. Br. II. 238. nr. 9. An. II. 2. p. 221. V. 2. ψυχοτακῆ δάκρυα. Vulgo. δάκρυα ψυχοτακῆ Schol. ed. Wechel. quod Br. alteri praeferendum censebat. Vid. ad Palatin. p. 108. nr. 145. V. 6. πέντε λιτάς. ed. pr. Flor. πέμπε reliquae. — *Nr.* 199. κριναγόρου. Ibid. p. 330. Br. II. 140. nr. 1. An. II. 1. p. 377. V. 1. συσφίγγων. συσφίγκτοιν χεροῖν corrigit Graefius Epist. crit. in Bucol. gr. p. 47. V. 5. καρδίῃ. Vulgo. καρδίαις. Br. ex conjectura, ut videtur. Vulgatam bene habere apparet ex nr. 201. v. 1. 2. ποῦ σοι τόξον ... οἵ τ' ἀπὸ σεῖο Πηγνύμενοι μεσάτην ἐς κραδίην δόνακες;

Nr. 200. μόσχου. Plan. IV. tit. 12. p. 330. Br. I. 411. An. I. 2. p. 209. V. 1. βοηλάτην. ed. Flor. pr. βοηλάτιν. reliquae. V. 4. ἔσπειρεν. Plan. ἔσπειρε. Br. V. 5. πλῆσον. edit. pr. Flor. Lectt. Ald. 1. 2. πρῆσον. Ald. 1. Asc. Steph. βρέξον. Br. ex emendatione Valckenarii, quae mihi quoque vera videbatur olim. Aliter censuit vir eximius in Meletemasi p. 36. — *Nr.* 201. μαριανοῦ σχολαστικοῦ. Ibid. p. 330. Br. II. 511. nr. 1. An. II. 3. p. 398.

Nr. 202. ἄδηλον. Plan. IV. tit. 12. p. 331. Br. III. 202. nr. 253. An. III. 2. p. 19. V. 1. λιβάνοιο. Vulg. Scripsi Λιβάνοιο initiali majore. Ad Veneris in Libano cultum respicit Liban. T. IV. p. 1041. 10. ubi meretrix ad frugem reversa, ἀλλὰ καθαίρω, ait, τὴν γνώμην· φεύγω τὴν Ἀφροδίτην· νόμον (vulg. νόμῳ) ἐν τῷ Λιβάνῳ θήσω τοῦτον, ἵνα προγράμματος (vulg. τοῦ γράμματος) ἔχῃ τὴν δύναμιν· ἐξόν σοι, γύναι, καὶ σωφρονεῖν καὶ φεύγειν τὴν Ἀφρογένειαν, μὴ σου τῆς ἀσελγείας προβάλῃς (vulg. ἀσεβείας προβάλῃ) τὴν Ἀφροδίτην. Sic haec scribenda et distinguenda videntur. In fine illius ἠθοποιΐας lego: ταῦτα γράφω καὶ γράψω, καὶ τούτοις χρήσομαι· τάχ' ἂν (vulg. τάχα) τῶν ἑταιρῶν (vulg. ἑτέρων) ἀνέλω τὸ πικρὸν ἐργαστήριον.

Nr. 203. ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπ. αἰγυπτίου. Plan. IV. tit. 12. p. 331. Br. II. 496. nr. 12. An. II. 3. p. 376. V. 2. ληΐδιαις. ῥηΐδιαις legendum suspicabatur Heynius; qua correctione hic locus non indiget. — V. 5. αὖτις. ed. pr. Flor. αὖθις reliquae. — *Nr.* 204. σιμωνίδου. Ibid. p. 331. Br. I. 143. nr. 90. An. I. 1. p. 258. V. 3. φρίνη. ed. pr. Flor. φρύνῃ. reliquae. — *Nr.* 205. τυλλίου γεμίνου.

Plan. p. 331. Br. II. 279. nr. 1. An. II. 2. p. 309. V. 3. δῆσε. ed. pr. Flor. δεῖσε. reliquae. γάρ οἱ φρήν. Ne γὰρ corriperetur ante οἱ, Hermann. ad Orpheum p. 785. correxit: δεῖσε δέ οἱ φρήν. Vide tamen not. ad Palatin. p. 150. nr. 53. — *Nr.* 202. λεωνίδου. Ibid. p. 331. Br. I. 230. nr. 40. An. I. 2. p. 98. V. 3. ὃν περὶ Φρύνῃ. Hunc locum explicatum dedit Huschk. Anal. crit. p. 69. cujus interpretationem repetivi in Addend. T. III. 1. p. 427. s. — *Nr.* 207. παλλαδᾶ εἰς ἔρωτα γυμνόν. Ibid. p. 332. Br. II. 426. nr. 94. An. II. 6. p. 245. — *Nr.* 208. γαβριηλίου ὑπάρχου. Ibid. p. 332. Br. III. 7. An. III. 1. p. 12. — *Nr.* 209. ἄδηλον. Ibid. p. 332. Br. III. 160. nr. 45. An. III. 1. p. 314.

Nr. 210. πλάτωνος. Planud. IV. tit. 12. p. 332. Br. I. 174. nr. 29. An. I. 1. p. 356. Legitur etiam in primis paginis Cod. Palat. sine lemmate. Unde autem Br. habeat, ibi adscripta esse verba ὑπὸ ὑδιτῶν, ignoro equidem. Vulgo lemmati addita haec: εὑρέθη δὲ ὑπὸ ὑδάτων. V. 2. κυθήρης. Vulg. Br. Κυθείρης. quaedam editt. vett. Vid. ad Palat. p. 461. nr. 606. V. 7. κηροχύτοις ἐντὸς λαγαροῖς ἐπί. Vulgo et in Pal. λαροῖς Br. quod mihi verum videtur. De syllabis, temere saepe a librariis insertis, dixi in not. ad Palatin. pag. 260. nr. 366. v. 1. Quum autem κηροχύτοις λαροῖς ferri non posset, scripsi, κηροχυτοῦσ' i. e. κηροχυτοῦσαι. *apes intus in ore favos struentes* (Cf. Theocr. Eid. I. 146.) *in dulcibus pueri labiis errabant.* Sic correxit etiam Orellius in Append. ad Isocr. Orat. π. ἀντιδ. p. 400. qui tamen λαγαροῖς tuetur, id pro ἁπαλοῖς positum esse existimans.

Nr. 211. στατυλλίου φλάκκου. Plan. IV. tit. 12. p. 332. Br. II. 163. nr. 8. An. II. 2. p. 272. — *Nr.* 212. ἀλφείου, εἰς τὸ αὐτό. Ibid. p. 332. s. Br. II. 128. nr. 3. An. II. 1. p. 345. Hoc epigr. in editione pr. omissum, primum legitur in Lectt. Ald. pr. unde caeteri illud in ordinem receperunt. V. 1. χειρός. omittit Ald. καὶ suppletur in Ald. 3. χερὸς in Asc. St. Br. — *Nr.* 213. μελεάγρου, οἱ δὲ στράτωνος. Ibid. p. 333. Br. I. 234. nr. 53. An. I. 2. p. 111. inter epigrammata *Leonidae Tarentini*, quia in primis Vat. Cod. foliis Λεωνι δ inscriptum. V. 1. εἰ καὶ σοί. Pal. καί σοι rectius Plan. Br. V. 2. ἀλόδες. Pal. ἀκίδες. Plan. V. 3. τί γὰρ πλέον. Vulg. τί δὲ πλέον; Br. c. Pal. Et hoc contextui magis accommodatum videtur. V. 4. ἔφυγε. Pal. Br. ἔφυγεν. Plan.

Nr. 214. σεκουνδου. Plan. IV. tit. 12. p. 333. Br. III. 5. nr. 1.

An. III. 1. p. 9. V. 2. *ἀγαλλόμενα*. Vulg. *ἀγαλλόμενος*. Br. recte. *νήπια* adverbialiter positum. Anyte in Palat. p. 201. nr. 512. *ὄφρ' αὐτοὺς φορέῃς ἤπια (aut νήπια) τερπομένους.* — *Nr.* 215. *φιλίππου*. Ibid. p. 333. Br. II. 227. nr. 57. An. II. 2. p. 187. V. 6. *λαμπάδ' Ἀρτ.* Vulg. Hiatum sustulit Br. *λαμπάδας* scribens. — *Nr.* 216. *παρμενίωνος*. Ibid. p. 333. Br. II. 202. nr. 5. An. II. 2. p. 112. — *Nr.* 217. *ἄδηλον*. Ibid. p. 334. Br. III. 225. nr. 354. An. III. 2. p. 74. V. 1. *ὅπασα*. Aldd. tres. — *Nr.* 218. *ἰωάννου ποιητοῦ τοῦ βαρβουκάλλου*. Ib. p. 334. Br. III. 11. nr. 1. An. III. 1. p. 19. — *Nr.* 219. *τοῦ αὐτοῦ*. Ibid. p. 334. Br. l. c. nr. 2. An. l. c.

Nr. 220. *ἀντιπάτρου*. Plan. IV. titul. 12. pag. 334. Br. II. 15. nr. 35. An. II. 1. pag. 41. V. 1. *τῇδ'*. ed. pr. Flor. *τᾷδ'*. reliquae. V. 4. *καναχά*. editt. vett. *καναχᾷ*. Steph. Br. V. 5. *πέλει*. Vulg. *πέλεν*. Br. — *Nr.* 221. *θεαιτήτου*. Ibid. p. 334. Br. II. 515. nr. 4. An. II. 3. p. 406. V. 1. *χιονέην*. *ᾐονίην* corrigendum censet Scalig. in not. mst. Non haesit in vulgata Grotius, qui vertit: *me niveum viva lapidem de rupe cecidit.* — *Nr.* 222. *παρμενίωνος*. Ib. p. 334. Br. II. 202. nr. 6. An. II. 2. p. 113. — *Nr.* 223. *ἄδηλον*. Ibid. p. 335. Br. III. 202. nr. 255. An. III. 2. p. 19. — *Nr.* 224. *εἰς τὸ αὐτό*. Ibid. pag. 335. Br. l. c. nr. 256. An. l. c. pag. 20. — *Nr.* 225. *ἀραβίου σχολαστικοῦ*. Ibid. p. 335. Br. III. 110. nr. 6. An. III. 1. p. 205.

Nr. 226. *ἀλκαίου*. Ibid. p. 335. Br. I. 489. nr. 12. An. I. 2. p. 355. V. 2. *ποιμενίῳ*. Hac forma utitur Satyr. supra nr. 153. *ποιμενίαν ἀν' ὀργάδα*. Coluth. v. 107. *ποιμενίη δ' ὑπόκειτο βοῶν ἐλάτειρα καλαύροψ*. V. 5. *ἀμφὶ σοί*. Vulgo. *ἀμφὶ δέ σοι*. Br. Pronomen post praepositionem acuendum. Comparandum hoc epigr. cum Hymn. Homer. in Pan. XVIII. 12-18. quod fecit Matthi. Animadverss. ad H. Homer. p. 437. — *Nr.* 227. *ἄδηλον*. Ibid. p. 335. Br. III. 203. nr. 260. An. III. 2. p. 20. V. 2. *γυῖα καμάτου*. ed. Flor. pr. Ald. pr. *γυῖα μόθου*. Ald. 2. 3. Asc. St. quod quum de belli laboribus usurpari soleat, *πόνου* dedit Br. *κόπου* fuisse existimo, unde syllaba temere inserta, (vid. not. ad Palat. p. 73. Christ. Ecphr. 310.) facile *καμάτου* fieri potuit. Epigr. *ἀδ.* in Palat. p. 421. nr. 374. *δίψαν ἀλυλκῶν Ἄμπαυσον παρ' ἐμοὶ καὶ κόπον ἡσυχίῃ*. V. 5. *ποιμήν*. Vulg. *ποιμάν*. Br. Idem tamen v. 3. *τινασσομένη* non mutavit. De *μεσαμβρινὸς* vid. ad Palat. p. 456. nr. 584. v. 11. V. 6. *ὑπό*. Vulg. *ὕπο*. Br. V. 8. *πίθου*. Br. *πιθοῦ* correxit Schaeferus.

Nr. 228. ἀνύτης. Plan. IV. tit. 12. p. 336. Br. I. 198. nr. 7. An. I. 1. p. 426. V. 1. ὑπὸ τὰν πέτραν. Ob sequentia suspicabar πτελέαν; quae correctio non improbabilis videbitur alia hujus argumenti epigrammata comparantibus. Theocr. Eid. I. 21. δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν ἑσδώμεθα. Id. Eid. XXVII. 12. δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας. Aristaen. I. Epist. X. p. 25. μόνος δὲ φηγοῖς ἢ πτελέαις ὑποκαθήμενος. V. 2. ἀδύ τοι. Vulg. ἀδύ τι. Br. — *Nr.* 229. εἰς τὸ αὐτό. Ib. p. 336. Br. III. 204. nr. 262. An. III. 2. p. 22.

Nr. 230. λεωνίδου, εἰς ἕτερον πᾶνα. Ibid. p. 336. Br. I. 230. nr. 39. An. I. 2. p. 98. V. 1. Junge ἐπ' οἰονόμοιο ὧδε, et ἰλύος χαραδραίης, cum Schaefero ad L. Bos p. 505. V. 3. δαμαλήβοτον. omnes editt. vett. δαμαλίβοτον. Steph. V. 5. κελαρίζον. Vulg. Sic olim in Oppian. Cyn. II. 145. et nunc etiam ap. Suid. T. II. p. 292. Sed vera lectio est in Cod. Lugdunensi. — *Nr.* 231. ἀνύτης. Ibid. p. 336. Br. I. 198. nr. 8. An. I. 1. p. 427. V. 3. ὄφρα . . νέμοιντο pro νέμωνται. Vid. ad Palat. p. 97. nr. 58. — V. 4. ἠϋκόμων. Vulg. In qua lectione nihil est, quod offendere possit. Quod Br. recepit ex duobus Codd. ἠϋτόκων, id eo sensu, quo Br. accepit, occurrere non videtur. — δρεπόμεναι. ed. pr. Flor. Vid. ad Palat. p. 495. nr. 41. v. 8.

Nr. 232. σιμωνίδου. Plan. IV. tit. 12. p. 336. Br. I. 131. nr. 28. An. I. 1. p. 219. — *Nr.* 233. θεαιτήτου εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 337. Br. II. 515. nr. 3. An. II. 3. p. 405. V. 4. αἰχματάν. ed. pr. Flor. Ald. pr. αἰχματᾶν. reliquae. ἐς δάϊν, ut πάϊν, quas formas illustravit Schaefer. ad Greg. Cor. p. 583. V. 8. μαραθωνομάχοις. Vulg. μαραθωνομάχαις. Br. Eandem formam idem exhibuit in Aristoph. Acharn. v. 181. ex Suida, quum Codd. μαραθωνομάχοι habeant. Vid. not. p. 66. Nihil tamen idem mutavit in Nubib. 986. ἄνδρας μαραθωνομάχους. ubi vid. Ernest. A textu Brunkiano in neutro horum locorum recessit Invernizzius, quid in suis Codd. legeretur, non indicans. — *Nr.* 234. φιλοδήμου. Ibid. p. 337. Br. II. 90. nr. 28. An. II. 1. p. 238. V. 4. ἔλαχεν. Pl. ἔλαχε. Br. — *Nr.* 235. ἀπολλωνίου σμυρναίου. Ibid. p. 337. Br. II. 134. nr. 10. An. II. 1. p. 358. V. 2. ποῦ δ' Ἰταλοῦ . . . sincerum non videtur. Fortasse scribendum: τοῦ δ' Ἰταλοῦ . . . interrogandi particula ex praecedente enuntiatione subaudita. V. 4. τοιούτοις. editt. vett. τούτοις. Asc. St. de quorum pronominum permutatione dixi in Addit. ad Athen. p. 238.

Nr. 236. λεωνίδου, οἱ δὲ περίτου εἰς ἄγαλμα πριήπου. Plan. IV.

tit. 12. p. 337. Br. I. 229. nr. 56. An. I. 2. p. 95. — *Nr.* 237. τύμνεω. Ibid. p. 337. Br. I. 505. nr. 3. An. I. 2. p. 411. — V. 2. φώρ. Vulgo. φῶρ'. Br. c. Scaligero in not. mst. V. 3. ἕνεκεν omissum in Flor. Ald. 1. Restitutum in Ald. 2. et sequentibus editt. — V. 3. κολοκυντῶν. plurimae editt. vett. κολοκυνθῶν. Steph. Vid. ad Palat. p. 448. nr. 531. — *Nr.* 238. λουκιανοῦ εἰς ἕτερον πρίηπον. Ibid. p. 338. Br. II. 311. nr. 14. An. II. 2. p. 420. V. 1. τέθηκε. plurimae editt. vett. τέθεικε. Steph. Br. V. 4. ἔχοι. Vulgo. Br. Haec si vera esset lectio, οὐδὲν mutandum esset in μηδέν. At quid opus est, Priapum illum, dicis tantum causa in loco deserto ac sterili collocatum, optare, ne fures quidquam ibi, quod auferre possint, inveniant. Quare ἔχει reposui ex ed. Flor. etiam a Schaefero probatum.

Nr. 239. ἀπολλωνίδου εἰς ἕτερον. Plan. IV. titul. 12. p. 338. Br. II. 134. nr. 9. An. II. 1. p. 358. V. 3. χαρίτων δέ μοι ἀγχόθι καλήν. De genitivo pluralis a positivo pendente dixi ad Palat. p. 114. nr. 181. p. 452. nr. 560. At sensus minime commodus. Cur enim una tantum Gratiarum in vicinia fuerit, quasi a sororibus aberrans? Et quam jejunum epitheton, *Χαρίτων καλήν!* Non poenitet conjecisse: *Χαρίτων δέ μοι ἄγχι καλιὴν Ἀθρήσας. Gratiarum sacellum.* Hesych. καλιαί. νοσσιαὶ ἐκ ξύλων· καὶ ξύλινά τινα περιέχοντα ἀγάλματα εἰδώλων. Crinagor. in Palat. p. 190. nr. 253. Πανός τ' ἠχήεσσα πιτυστέπτοιο καλιή. Dionys. Halic. Antiqq. Rom. L. III. 70. p. 588. ἔπειτ' ἐλθὼν ἐπὶ τὴν καλιάδα τὴν τῶν ἐν τῷ χωρίῳ καθιδρυμένων ἡρώων. et p. 589. αὐτὸν φέρων ἐπὶ τὴν καλιὰν (καλιάδα Cod. Vatic.) τῶν ἡρώων. Cf. Ibid. I. 57. p. 144. 4. et Casaubon. ad L. IV. 11. p. 671. s. ed. Reisk.

Nr. 240. Φιλίππου εἰς ἕτερον. Plan. IV. tit. 12. p. 338. Br. II. 227. nr. 56. An. II. 2. p. 186. V. 2. interrogandi notam post ὀλίγα; delevi. Aposiopesis est in talibus haud infrequens. In proximis vereor, ne lectio laboret et distinctio. Vulgo: ὀργίλος ὡς ὁ Πρίηπος ἐρεῖς, ἔτι καὶ κενὸς ἥξεις. Grotius: *Dura, Priape, nimis loqueris, sed inanis abibis.* At ἐρεῖς est *dices*, et ἥξεις non significat *abibis*, sed *venies*. Brunkianam distinctionem interim secutus, ultima verba depravata suspicor. Quid desiderem, indicat correctio margini adscripta: ἐρῶ σέ τι, κοὐ κέν' ὀρέξῃ. i. e. κενῶς. *dicam tibi aliquid,* quod si feceris, *non frustra* id quod petis, *cupies.* Aut: κοὐ κενὰ λέξεις. His verbis viator ad spem erectus preces iterat: ναὶ λίτομαι,

δός μοι. Tum Priapus: dabo, *καὶ γὰρ ἐγὼ δέομαι, nam ego quoque re quadam indigeo.* Vulgo vers. 4ᵗᵘˢ viatori totus tribuitur; quod manifesto falsum. Verior ratio Brunkii, quem secutus sum. Quae si cui displicuerit, is cum Grotio hunc versum totum ad Lampsacenum referat deum. Obscurius hic et quasi pudibundus quid velit significat; in qua pudoris et verecundiae simulatione haud exiguus lepor est. Huic simulationi etiam abruptus dei sermo non male convenit.

Nr. 241. *ἀργενταρίου.* Plan. IV. tit. 12. p. 338. Br. II. 271. nr. 22. An. II. 2. p. 291. — *Nr.* 242. *ἐρυκίου εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 338. Br. II. 296. nr. 6. An. II. 2. p. 357. V. 4. *θυμὸν ἅπαντα πάροις.* *θόροις* corrigit Scaliger in not. mst. sive *θοροῖς* potius. Hoc cum *θυμὸν* non bene conspirat. Mire vertit summus Grotius: *atque aliquod quaerit turgida vena cavum.* Suspicabar: *καὶ σπαργᾷς ῥυθμὸν* (aut *θεσμὸν*) *ἅπαντα παρεῖν.* pro *παρὰ τὸ πρέπον.* Non multum tamen huic correctioni confido. Fortasse in ultimis vocibus latet: *ἄγαν ἄπορος.* V. 8. post *ἠόνα* comma delendum. — *Nr.* 243. *ἀντιστίου.* Ibid. p. 339. Br. II. 284. nr. 2. An. II. 2. p. 321. V. 3. *παρ' ἕκαστον.* Vulg. *πρός.* Br. De harum praepositionum permutatione vid. Bast. Comment. palaeogr. p. 837. s.

Nr. 244. *ἀγαθίου σχολαστικοῦ.* Plan. IV. tit. 12. Br. III. 49. nr. 45. An. III. 1. p. 80. V. 2. *ἄγεις καλάμῳ.* pro *ἐπάγεις* insolenter dictum. Vera videtur emendatio Schaeferi in not. mst. *τί παρακλίνας οἴας ἔχεις καλάμῳ;* quem usum verbi *ἔχειν* cum participio illustravit Valkenar. ad Herodot. pag. 242. et 244. — *Nr.* 245. *λεοντίου σχολαστικοῦ.* Ibid. p. 340. Br. III. 106. nr. 13. An. III. 1. p. 199. V. 3. *βαρυτλήτων.* ed. pr. Flor. *βαρυτλήμων.* reliquae. — *Nr.* 246. *εἰς ἕτερον σάτυρον.* Ibid. p. 340. Br. III. 208. nr. 277. An. III. 2. p. 33. — *Nr.* 247. *νείλου σχολαστικοῦ.* Ibid. p. 340. Br. III. 14. An. III. 1. p. 23. — *Nr.* 248. *πλάτωνος.* Ibid. p. 340. Br. I. 172. nr. 16. — *Nr.* 249. *εἰς τὸ αὐτό.* Ibid. p. 340. Br. III. 205. nr. 265. An. III. 2. pag. 24. V. 2. *ἑζόμενος.* Vulg. *ἑσδόμενος.* Br. V. 4. *ἠϊόνος.* Vulg. *αἰόνος.* Br. rectius. Idem tentat, sed frustra: *πορφύρεον ἁπαλᾶς κῦμα παρ' αἰόνος.*

Nr. 250. *εἰς ἔρωτα.* Plan. IV. tit. 12. p. 341. Br. III. 205. nr. 266. An. III. 2. p. 24. V. 1. *ἰδών.* Sensum turbat hoc vocabulum. Suspicabar olim, *ἰδοῦ.* Sed verum vidit Lobeckius ad Soph. Ajac. p. 284. *ἴδ' ὡς ἄγυιαι κεραυνόν.* Vide quae congessimus ad nr. 250. —

Nr. 251. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 341. Br. l. c. nr. 267. An. l. c. p. 25. V. 3. τά κ' ἔρεξεν. vulgo. τά γ' ἔρεξεν. Br. recte emendavit. — *Nr.* 252. εἰς ἔρωτα. Ibid. p. 341. Br. l. c. nr. 268. An. l. c. — *Nr.* 253. εἰς ἄρτεμιν. Ibid. p. 341. Br. III. 206. nr. 269. An. III. 2. p. 26. V. 1. παρ' αἰχενίῃ. quaedam editt. vett. V. 3. θυηλῆς. In Orac. Sibyll. L. II. p. 224. οὐ θυσίην, ἔλεον δὲ θέλει θεὸς ἀντὶ θυσίης. scribendum videtur, ἀντὶ θυηλῆς. V. 4. ἄκρην ἰγνύην. Vulgo, unde Scaliger in not. mst. corrigit: ἄκροιν ἰγνύοιν. Lenior correctio Brunkii: πρὸς ἄκρην ἰγνύην. Strato in Palat. p. 596. nr. 176. ὁ πρὶν ἀπ' ἰγνύης λῶπος ἀνελκόμενος. — φοίνιξ. editt. vett. φοῖνιξ. Steph. Br. — *Nr.* 254. Plan. p. 342. Br. III. 197. nr. 234. An. III. 2. p. 5. V. 3. αὐτῆς. Vulg. αὐτοῖς. Br. c. Scaligero et Huetio. ἔγνων. Vulg. ἔγνω. Br. ex Codd. V. 4. κρήνην. Vulg. κρήνης. Br. utrum ex cod. nec ne, ignoro equidem. Idem λέγω ex conjectura mutavit in λέγει, quod fortasse non necessarium. Grotius vertit: *Gratia nec magna est, quae redditur: indico Caprae Fontem, qui septem dissidet hinc stadiis.*

Nr. 255. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. IV. 12. p. 342. Br. III. 198. nr. 235. An. III. 2. p. 7. V. 3. τηνίδε. Vulg. τηνεὶ δέ. Br. Hoc adverbium, quod vulgo doricae dialecto assignari solet, occurrit etiam in Oraculo ap. Plutarch. Vit. Demosth. c. 19. T. V. p. 216. ed. Coray. in quo nullum praeterea dorismi vestigium. — V. 4. μηδ' ἀποθρ. Plan. μήτ'. Br. — *Nr.* 256. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 342. Br. l. c. nr. 236. An. l. c. p. 8. — *Nr.* 257. εἰς διόνυσον. Ibid. p. 342. Br. III. 206. nr. 270. An. III. 2. p. 27. V. 1. χαλκῷ. Vulg. χαλκοῖς. Br. distinctione mutata. Quod verum et elegans. In vulgatis τὸ δεύτερον cohaeret cum εὗρε, quod ob ἑτέρην ferri non potest. — *Nr.* 258. Ibid. p. 343. Br. III. 204. nr. 263. An. III. 2. p. 23. V. 2. ἔστησεν. Vulg. ἔστησε. Br. V. 3. ἐκ δέ γε πέτρας σπήλυγγος. Vulgo. κοίλας Br. audacter in textu posuit. Minore mutatione scribes: ἐκ δὲ πετραίας σπήλυγγος. In Palat. p. 378. nr. 142. Πᾶνα ἀζόμεθ', ὃς πέτρινον τόνδε κέκευθε δόμον. Erycius Ib. p. 451. nr. 558. λέκος ... πετραίαν αὖλιν ἀνερχομένων. Apollon. Rhod. II. 705. πετραίῃς ὑπὸ δειράσι Παρνησσοῖο. Eurip. Iphig. Aul. 1082. πετραίων ἀπ' ἄντρων ἐλθοῦσαν. De Panibus Nonn. Dion. L. XIV. p. 388. 33. καὶ σκοπέλων ναστῆρες ἀπ' αὐτοφύτοιο μελάθρου Οὔνομα Πανὸς ἔχοντες. Scr. αὐτορόφοιο. Oppian. Hal. I. 22. ἄντρα τε πέτρης αὐτορόφου. Cf. Cyneg. II. 588. ὑπ' ἄντρῳ καὶ αὐτορόφῳ στέγῃ. Aelian. Hist.

An. XVI. 17. — *Nr.* 259. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 343. Br. III. 205. nr. 264. An. III. 2. p. 24. V. 1. ἄκρης. editt. vett. ἄκρην. Asc. Steph. Br.

Nr. 260. Plan. IV. tit. 12. p. 343. cum falso lemmate: εἰς τὸν αὐτόν. Br. III. 197. nr. 231. An. III. 1. p. 419. — *Nr.* 261. λεωνίδου, εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 343. Br. I. 227. nr. 26. An. I. 2. p. 86. V. 3. εἴσατο. vulgo. Vid. ad Palat. p. 218. nr. 74. 1. V. 4. τὴν φλέβα δεξάμενος. τὴν φλέβ' ὀδαξάμενος. Scaliger not. mst. turpitudinem praeter necessitatem adaugens. — *Nr.* 262. ἀδέσποτον. Ibid. p. 343. Br. III. 218. nr. 315. An. III. 2. p. 62. V. 3. Vulgo distinguitur: λύγδινα πάντα καὶ ἄκρα, σοφαὶ χέρες. ubi postrema verba misere pendent. Suspicabar: καὶ ἄκρα σοφῆς χερός. Sed praeter distinctionem nihil mutandum esse, Schaeferus me monuit in not. mst. his additis: „χεῖρες sunt *opera*. v. Wesseling. Probab. p. 97. s. ἄκρα sic „positivo junctum rarius occurrit. Dionys. Hal. T. I. p. 232. ed. R. „Ῥωμαῖοι δὲ φωνὴν μὲν οὔτ' ἄκραν βάρβαρον, οὐδ' (Lege οὔτ') „ἀπηρτισμένως Ἑλλάδα φθέγγονται. Reiskius ἄκρως corrigit. Ego „malim ἄκρα." i. e. *valde, admodum.* Vid. Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 14.

Nr. 263. εἰς νέμεσιν. Plan. IV. tit. 12. p. 344. Br. III. 203. nr. 257. An. III. 2. p. 20. V. 1. καί με. rectius κἀμέ. *me quoque.* V. 2. στήσωνται. Vulg. στήσοιντο malebat Br. metro reclamante. Posui, quod cod. regius offerebat, στήσονται. Saepe sic indicativus futuri comitatur conjunctionem ὄφρα ap. Homerum, praesenti, futuro et imperativis praecedentibus. In poëmatio serioris temporis etiam post tempus praeteritum ferri posse videtur, sicuti conjunctivus in eadem constructione. Vid. ad Pal. p. 93. nr. 33. Ib. p. 106. nr. 127. Nihil igitur interest hoc loco, utrum στήσωνται legas, an στήσονται. Hoc recepi, quod, ut doctius, mutationi magis obnoxium fuisse videbatur. — *Nr.* 264. ἄδηλον. Ibid. p. 344. Br. III. 206. nr. 271. An. III. 2. p. 27. V. 1. ταχυμήτορι. Plan. Br. σταχυμήτορι scripsi cum Viro Docto in Bibl. universali germ. probante Schneidero L. Gr. V. Etiam ap. Manethon. Apot. IV. 454. lectionem Cod. ἢ ἐς ταχυηφόρον ἀγνὴν Παρθενικήν. recte emendavit Gronovius, σταχυηφόρον.

Nr. 265. εἰς τὸν μῶμον. Plan. IV. tit. 12. p. 344. Br. III. 206. nr. 272 An. III. 2. p. 27. V. 1. 2. Primum hoc distichon in Planudea

post v. 6tum repetitur tamquam novi epigrammatis initium. Illo omisso, reliqua eodem ordine, quo in Plan. leguntur, exhibui. Brunkius verss. 9. 10. posuit post v. 4tum. Cave audias. V. 1. παναπενθέα Vulg. πανυπενθέα. Br. quod analogia caret; nam βαρυπενθὴς diversum est. Vera videtur correctio Huetii ταλαπενθέα. — V. 4. ἀμπαύει conatum indicat: humi jacens aegritudinis, qua cruciatur, lenimen quaerit. V. 5. μανύει, αὐτὸν sc. Qui sit et qualis, apparet ex duplice dentium ordine etc. — V. 7. κατεσκληκὸς κεῖνον βάρος. Vulg. κεῖνος Br. in textu; in Lectt. corr. κρατὸς βάρος. Recte me fecisse arbitror, quod scripsi: τὸ κατεσκληκὸς σκήνους βάρος. Antiphil. in Palatin. p. 427. nr. 404. νᾶμα μέλισσα Πηγάζει σκήνευς δαψιλὲς ἐξ ὀλίγου. Nicand. Ther. 742. σκήνεσι πευθομένοισι λυκοσπάδες ἐξεγένοντο. Aelian. H. An. V. 5. ἀχρεῖον τὸ λοιπὸν τοῦ ζώου σκῆνος. Ib. XII. 17. σκήνους διακεχυμένου καὶ οὐχ ἡρμοσμένου. Vid. Davis. ad Maxim. Tyr. Diss. VIII. 3. pag. 133. ed. R. Interpp. ad Hesych. Tom. II. pag. 1208.

Nr. 266. ἄδηλον. Plan. IV. tit. 12. p. 344. Br. III. 207. nr. 273. An. III. 2. p. 31. Hoc epigr., quo edit. pr. Flor. caret, primus edidit Ald. in Lectt., unde illud in alias editt. propagatum est. V. 7. Versus vitiosus. Vett. editt. ἀνδρόσσιν exhibent; ἀνδρόσιν Br. Littera sibilans interdum pronuntiando duplicatur. Vid. Br. ad Apoll. Rh. I. 267. ἄνυσσεν et ἄνυσσε editt. vett. ἄνυσε. Asc. St. In ἔμψυχον ultima male producitur. Nec τίς . . τέχνα sincerum esse potest, quum sequatur λιπών. His vitiis vide an mederi liceat verbis sic scriptis: ὥστε τίς ἔμψυχον τέχνᾳ ἄνυσεν ἀνδρόσιν σε. In τέχνᾳ prior corripitur, ut in τέκνον saepissime. Geminus in Palat. p. 477. nr. 740. μυκᾶται γὰρ ὁ χαλκός, ἐδ' οἷς ἔμπνουν ὁ τεχνίτης Θήκατο. V. 8. δῆκτᾳ. Plan. δῆκτα. Br. frustra caesuram brevi syllaba onerans. Cf. Friedemann. de Med. Pent. Syll. p. 318. — P. *Nr.* 267. συνεσίου σχολαστικοῦ. Ibid. tit. 13. p. 345. Br. III. 11. An. III. 1. p. 18. — *Nr.* 268. ἄδηλον. Ibid. p. 345. Br. III. 265. nr. 541. — *Nr.* 269. εἰς τὸν αὐτόν. Ib. p. 345. Br. III. 265. nr. 540.

Nr. 270. μάγνου ἰατροῦ. Plan. IV. tit. 13. p. 345. Br. II. 304. An. II. 2. p. 403. — V. 2. δείκνυτο. quaedam editt. vett. δέχνυτο. ed. Flor. pr. Ald. 1. 3. — *Nr.* 271. ἀδέσποτον. Ibid. p. 346. Br. III. 274. nr. 583. An. III. 2. p. 190. V. 2. ἵστορ. Plan. ἵστορ'. Br. recte; ad utrumque enim refertur. V. 3. μὴ δέ. plurimae editt. vett. Pro

μετάμειψον Br. corrigit *μεταμείψατ'*, quod omnino videtur praeferendum. *Grotius: Alter in alterius nomen migrate vel artem.* — *Nr.* 272. *λεοντίου σχολαστικοῦ.* Ibid. p. 346. Br. III. 106. nr. 14, An. III. 1. p. 199. V. 4. *κέρδεσσιν.* Aldd. tres. *κέρδεσιν.* Asc. St. *ὑπεστόρεσε.* Br. — *Nr.* 273. *κριναγόρου.* Ibid. p. 346. Br. II. 144. nr. 16. An. II. 1. p. 392. V. 2. *πανάχη.* plurimae editt. vett. *πανάκη.* Asc. St. Br. V. 5. *καὶ ὁπόσα.* Non ferendum *καὶ* in hac sede ante vocalem productum. Hinc suspicabar: *ἠδ' ὁπόσα.* Sed rectius scribes procul dubio: *καὶ ᾧ ὁπόσα.* — *Nr.* 274. *εἰς ὀρειβάσιον ἰατρόν.* Ibid. p. 346. Br. III. 275. nr. 585. An. III. 2. p. 191. s.

P. *Nr.* 275. *ποσειδίππου.* Plan. IV. tit. 14. p. 346. Br. II. 49. nr. 13. An. II. 1. p. 145. s. Est in primis foliis Cod. Palat. V. 8. vulgo verba *τῇ δία* cum sequentibus conjunguntur, ubi *τἀξόπιθεν πρός τι . .* legitur. Optime Cod. Pal. *τἀξόπιθεν δ' ἐς τί . .* quod Br. recepit auctore Dorvillio ad Char. p. 663. V. 11. 12. Vulgo totum hoc distichon tribuitur *τῷ Καιρῷ*, sic lectum: *τοῖον ὁ τεχνίτης με διέπλασεν εἵνεκεν ὑμέων.* Cod. Palat. *τοὔνεχ' ὁ τεχνίτης με διέπλ.* quod, pronomine mutato in *σέ*, Dorvillius commendavit, Br. recepit. *τοὔνεκα* interrogative positum, pro *τοῦ* aut *τίνος ἕνεκα.* Vid. Steph. Thes. Gr. T. I. p. 1204. G.

P. *Nr.* 276. *βιάνορος.* Plan. IV. tit. 16. p. 348. Br. II. 154. nr. 1. An. II. 2. p. 5. V. 3. *ὁ 'π' 'Αρίονι.* elisiones durissimae, quae an ferri queant, aliquando docebit vir acutissimus Lobeckius. — *Nr.* 277. *παύλου σιλεντιαρίου.* Ibid. p. 349. Br. III. 88. nr. 54. An. III. 1. p. 164. Legitur in primis foliis Cod. Palatini sine lectionis varietate. Ibidem habetur *Nr.* 278. Planud. p. 349. Br. I. c. nr. 55. An. l. c. V. 3. *οἷσιν ἄγναμπτον.* Plan. *οἷς ἄγναπτον.* Pal. *οἷς ἄγναμπτον.* Br. Vid. ad Palat. p. 120. nr. 217. v. 6. V. 4. *ἄλλος Ἄδωνις.* Hoc de Maria Pharia epigr. Creuzerus vir cl. ad Plotin. de Pulcritud. p. 227. excitavit ad fragmentum poematii in Mariam Aegyptiam, quod totum penes me est. Ibi v. 6. qui mutilus est: *'Αδώνιδος ἦρα γὰρ 'Αϊδωνέως.* sic videtur corrigendus: *'Αδώνιδος ἦρα γὰρ 'Αϊδωνέος νόος.* — P. *Nr.* 279. *ἄδηλον.* Ibid. tit. 18. p. 351. Br. III. 192. nr. 204. An. III. 1. p. 410. V. 4. *ἐνθέμενος.* Vulg. Br. *ἀνθέμενος* corrigebat Schaefer. in not. mst. quod verum videtur. Vid. Pierson. ad Moer. Attic. p. 69. s. Boissonad. ad Philostr. Heroic. p. 542. qui etiam de utriusque verbi permutatione monuit ad Marini Vit. Procli p. 82.

P. *Nr.* 280. ἄδηλον. Plan. IV. tit. 18. p. 356. Br. III. 225. nr. 342. An. III. 2. p. 69. — *Nr.* 281. Ibid. p. 356. Br. III. 225. nr. 345. An. III. 2. p. 70. V. 4. καὶ γὰρ Ἀλέξανδρος. ed. pr. Flor. Ald. 1. In Lectt. Ald. ἀλεξάνορος. quod in plurimas editiones transiit. At hoc foret a nominativo Ἀλεξάνωρ. Br. scriptum fuisse suspicatur: Νικαίων ἱερεὺς Καὶ γὰρ Ἀλέξανδρος, σοφίης ἐρικυδέος ἀστήρ. ubi particulae καὶ γὰρ alieno loco sunt positae. — P. *Nr.* 282. παλλαδᾶ. Ibid. tit. 20. p. 357. Br. II. 426. nr. 93. An. II. 3. p. 244. V. 1. νίκας. Vulg. Br. νῖκαι scripsi. V. 2. φιλοχρήστῳ. Vulgo; quam lectionem tuetur Br. contra codd. Plan. qui φιλοχρίστῳ exhibent. Per se hanc lectionem admodum probabilem esse, in Animadversionibus docui; nec Christi commemoratio ab hoc argumento, sive potius ab usu poëtarum Byzantinorum abhorret, qui vetusti cultus reliquias haud raro cum christiana religione commiscent. — V. 3. ἔγραψεν. ed. pr. Flor. ἔγραψαν. reliquae.

P. *Nr.* 283. λεοντίου σχολαστικοῦ. Planud. IV. tit. 24. p. 362. Br. III. 104. nr. 5. An. III. 1. p. 195. Legitur in primis foliis Cod. Palat. V. 1. Καράμαλλε. Vulgo, quod interpretes vehementer vexavit. Ῥοδόκλεια Palat. quam lectionem et Grotius expressit, et Dorvillius commendavit in Vann. crit. p. 204. V. 3. ὄμματά σοι. Plan. ὄμμα δέ σοι. Pal. ὄμματα ποδήνεμα displicebant Cornelio de Pauw, qui βήματά σοι, et Toupio, qui ὄμματά σοι λάλα, ταρσά ... corrigebat in Emendatt. in Hesych. T. IV. p. 5. Neuter meminerat loci Aeschylei in VII. c. Theb. 605. σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει, Ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται. cujus metaphorae audacia apud nostrum interposito ταρσά mollitur. — V. 4. μουσῶν. Plan. Pal. μουσέων. Br. κρείσσονα. Vulg. κρέσσονα. Br. cum Palat. — *Nr.* 284. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 362. Br. III. 104. nr. 6. An. III. 1. p. 196. — *Nr.* 285. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 362. Br. l. c. nr. 9. An. l. c. p. 197. Legitur in primis foliis Cod. Pal. cum lemmate: εἰς εἰκόνα κιθαριστρίας διάχρυσον.

Nr. 286. τοῦ αὐτοῦ. Plan. IV. tit. 24. p. 363. Br. III. 104. nr. 7. An. III. 1. p. 196. V. 4. εἰς. ed. Flor. Ald. 1. Asc. — *Nr.* 287. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 363. Br. III. 104. nr. 8 An. III. 1. p. 196. — *Nr.* 288. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 363. Br. III. 105. nr. 10. An. III. 1. p. 197. s. In primis Pal. Cod. foliis cum lemmate: εἰς εἰκόνα Λιβανίας. V. 1. Λιβάνου. Vid. supra ad nr. 202. V. 2. ὑπὲκ. Plan. ὑπ' ἐκ.

Palat. ὑπαὶ corrigebat Frid. Heur. Bothe in not. mst. De harum praepositionum permutatione dixi supra. V. 3. κοῦφος. Plan. In Palat. Cod. κοῦφος, an κοῦρος legatur, ambiguum. Br. κοῦρος praetulit; mihi κοῦφος ad epigrammatis argumentum videtur accommodatius. — *Nr.* 289. ἄδηλον. Ibid. p. 365. Br. III. 225. nr. 353. An. III. 2. p. 73. s. V. 1. ληνοῖς. Si sincera est lectio, lacus debet intelligi, in quo uvae torquentur. In Palat. p. 254. nr. 329. Μυρτάδα, τὴν ἱεραῖς με Διωνύσου παρὰ ληνοῖς Ἄφθονον ἀκρήτου σπασσαμένην κύλικα. Malim tamen Ληναῖς i. e. Bacchis. Repraesentaverat Xenophon Smyrnaeus in fabula de Pentheo Bacchum, mulierum thiasos ad festum ducentem; tum Cadmum senem inter Bacchi comites saltantem, nuntium de Cithaerone, Agauen filii caede gloriantem; totum denique argumentum Baccharum Euripidis, in qua fabula Ληναὶ recte commemorantur, non item ληνοί. Anth. Palat. pag. 397. nr. 248. Διόνυσος ... κωμάζων Ληναῖς σὺν ποτὲ καὶ Σατύροις. Eodem vitio laborat Philostrat. Imagg. I. 23. p. 797. τοῦ Διονύσου οἷον ἀναφήναντος αὐτὴν ταῖς ληνοῖς. Sic etiam Cod. Guelph. Scr. Ληναῖς. Ib. I. 25. pag. 800. Σατύρους δὲ ἀναμὶξ καὶ Ληνὰς ἄγει. Vulgo ληναίους.

Nr. 290. ἀντιπάτρου. Plan. IV. tit. 24. p. 363. Br. II. 116. nr. 27. An. II. 1. p. 308. V. 1. αὐτὸν βακχευτήν. Jo. Lydus de Mensib. p. 82. varios Bacchos recensens: οἱ δέ γε Ῥωμαῖοι, ait, τὸν Διόνυσον Βακχευτὴν τοῦ Κιθαιρῶνός φασιν, οἱονεὶ βακχευτὴν (hoc depravatum) καὶ ἀνατρέχοντα ἀνὰ τὸν οὐρανὸν ἐκ τῆς τῶν ἑπτὰ συμφωνίας ἀστέρων κιθάρωνα ὠνόμασαν. Postrema haec sic videntur restituenda; ἀνὰ τὸν οὐρανόν· τὸν δὲ οὐρανὸν ἐκ τῆς τῶν ἑπτὰ κ. τ. λ. — V. 3. Vulgo distinguitur post Πυλάδης. Brunkius δέος mutavit in θεός, et post illam vocem pleno distinxit. Neutrum bene. Vulgata verissima de daemone ἀκρήτῳ, per se summopere timendo, in scena autem spectatoribus *jucundum terrorem*, τερπνὸν δέος, incutiente. Reputa τὰς φοβερὰς χάριτας Aristophanis, de quibus dixi in Animadverss. Tom. II. 1. pag. 306. Verba οἷα (i. e. ὅτι τοῖα. Vide supra ad nr. 151. v. 10.) χορεύων arcte cohaerent cum praecedentibus.

P. *Nr.* 291. ἀνύτης. Plan. IV. tit. 25. p. 364. Br. I. 197. nr. 3. An. I. 1. pag. 423. V. 1. τῷδε. Flor. pr. Ald. 1. 2. τόδε reliquae. Legitur iterum in Planud. p. 441. St. ubi v. 3tio αἵ μιν ὑπὸ ζαθέοιο

θέρευς. P. *Nr.* 292. *ἄδηλον.* Plan. IV. tit. 26. p. 365. Br. III. 255. nr. 491. An. III. 2. p. 145. — *Nr.* 293. Ibid. p. 365. Br. III. 254. nr. 489. An. III. 2. p. 144. — *Nr.* 294. Ibid. p. 365. Br. III. 254. nr. 490. An. III. 2. p. 144. V. 3. *ἐστιν ἄγνωστον.* Mollius haec ad aures accident sic lecta: *ἤ τὸ μὲν ἐστ' ἄγνωστον.* — *Nr.* 295. *εἰς τὸν αὐτόν.* Plan. p. 365. Br. III. 253. nr. 487. An. III. 2. p. 143. V. 2. *τραφερῆς.* Vulg. *τρυφερῆς.* Br. c. Spanhemio. Sic etiam Grotius legit: *non Colophon, molli sidus in Ionia.* Hanc correctionem in Animadversionibus adstruxi. V. 8. *φέρῃ.* Vulg. *φέροι.* Br. cum duobus Plan. codicibus.

Nr. 296. *ἀντιπάτρου.* Plan. IV. titul. 26. p. 365. Br. II. 18. nr. 45. An. II. 1. p. 47. V. 4. *λαπιθῶν.* Vulg. *λαπιθέων.* Br. c. edit. Flor. pr. Ald. 1. — V. 5. *δέ με.* Plan. *δ' ἐμέ.* Br. V. 6. *πεννετάς.* ed. Flor. Aldd. tres. Asc. *πινυτάς.* Steph. Br. *ἄνδιχα.* Vulgo, sensu aut nullo, aut inepto. *ἀμφαδά.* Br. c. Schol. ed. Wechel. V. 8. *θνητάς.* ed. Flor. — *Nr.* 297. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 366. Br. III. 253. nr. 486. An. III. 2. p. 142. — *Nr.* 298. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 366. Br. II. 18. nr. 44. tamquam *Antipatri Sidonii*, cui hoc distichon a nonnullis tribui, Allatius monuit de Patria Homer. p. 116. An. II. 1. p. 47. — *Nr.* 299. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 366. Br. III. 254. nr. 488. An. III. 2. p. 144. V. 1. *τί δαί.* Vulgo. quod ab ionica dialecto alienum. Vid. Br. ad Apoll. Rhod. I. 267. V. 3. vulgo ante *τεή* inciditur. Schaefero auctore comma delevi: *an vero Salamis patria est tua?* V. 5. *τίνος ἦ ῥα.* Vulgo. *ἄρα.* Br. Scripsi *ἦρα* ex certissima Passovii emendatione in not. mst. mecum communicata. In idem incidit Meineckius in Cur. crit. ad Fragm. Comic. p. 19. not. De *ἦρα* i. e. *χάριν* dixi in Animadverss. T. I. 2. p. 224. Cf. Schaefer. ad Soph. Ajac. v. 177.

Nr. 300. *εἰς τὸν αὐτόν.* Plan. IV. tit. 26. p. 366. Br. III. 255. nr. 492. An. III. 2. p. 145. — *Nr.* 301. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 366. Br. l. c. nr. 493. An. l. c. — *Nr.* 302. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 366. Br. l. c. nr. 494. An. l. c. — *Nr.* 303. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 366. Br. l. c. nr. 495. An. l. c. V. 2. *θάλαττα.* Vulg. *θάλαττα.* ed. pr. Flor. Br. — *Nr.* 304. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 367. Br. III. 256. nr. 496. An. l. c. — *Nr.* 305. *ἀντιπάτρου.* Ibid. p. 367. Br. II. 19. nr. 48. An. II. 1. p. 49. V. 1. laudat Eustath. ad Od. δ. p. 171. 25. V. 3. *ἁπαλός.* vulg. *ἁπαλοῖς.* Br. praeeunte Grotio: *nec frustra in teneris examen dulce labellis sedit.*

Nr. 306. λεωνίδου ταραντίνου. Plan. IV. tit. 26. p. 367. Br. I. 229. nr. 37. An. I. 2. p. 95. V. 2. στρεπτόν. Vulg. Br. στεπτὸν plures probabiliter emendaverunt. De horum vocabulorum permutatione diximus ad Palat. p. 197. nr. 293. V. 3. ἐπ' ὄμμασιν. ὑπ' ὄμμ. malint Schneiderus et G. Wakefield. V. 7. μεγιστάν. Vulg. μεγιστᾶν. ed. Flor. pr. Μεγιστέα. Br. Vid. ad Palat. p. 211. nr. 25. et 27. — *Nr.* 307. λεωνίδου. Ibid. p. 367. Br. l. c. nr. 38. An. I. 2. p. 97. Legitur in primis foliis Cod. Pal. V. 3. ἐς ἄχρι. Plan. Pal. ἰσάχρι. Br. ut ἐςαυτίκα ap. Arat. Diosem. 38. V. 6. βάθυλον. plurimae editt. vett. βάθυλλον. Pal. Steph. Cf. Bast Epist. crit. p. 243. not. 99. ed. sec.

Nr. 308. Εὐγενοῦς. Plan. IV. titul. 26. p. 368. Br. II. 455. An. II. 3. p. 298. V. 1. ἱμερίοι. ed. pr. Flor. V. 2. λυαῖον et λυαῖος. editt. vett. Λυαῖ Br. c. Scaligero in not. mst. Sic etiam unus Codd. regiorum ap. Br. V. 3. μελιδόνι. ed. pr. Flor. Ald. 1. V. 7. ἀθροΐζεται. Sic poëta ap. Hephaest. Enchir. p. 19. Ἐρξίη, πῇ δῆτ' ἄνολβος ἀθροΐζεται στρατός. Archilochus ap. Eund. p. 70. εὖ τοι πρὸς ἄεθλα δῆμος ἠθροΐζετο. Similis est διάλυσις in ἐϊκάζοι ap. Eundem p. 23. In nostro epigr. αὖ θροΐζεται corrigendum suspicabatur Scalig. in not. mst. Verbi θροΐζεσθαι nullum alibi, quod sciam, vestigium. — *Nr.* 309. ἀδέσποτον. Ibid. p. 368. Br. III. 262. nr. 525. An. III. 2. p. 163.

Nr. 310. δημοχάριδος. Plan. IV. tit. 26. p. 368. Br. III. 70. nr. 4. An. III. 1. p. 120. V. 5. κολῶσα. Quum κολᾷν nihil aliud sit, quam κολάζειν, quod ab h. l. alienum, Br. correxit λιπῶσα; ad sensum bene. *Quod caro non turget, planis sed partibus aequa est.* Grotius. Propius a vulgatae lectionis vestigiis abfuerit, καὶ οὐ περίεργα χαλῶσα σάρξ. i. e. χαύνη. Verbi χαλᾷν significationem neutram illustrat Stephan. Thes. Gr. T. IV. p. 366. G. II. V. 7. νοτεροῖο. Vulg. νοεροῖο Br. correxit verissime. νοερὸν ad Musam, ἱλαρὸν ad Venerem referendum. — *Nr.* 311. ἄδηλον. Ibid. p. 369. Br. III. 273. nr. 581. An. III. 2. p. 189. — *Nr.* 312. ἄδηλον. Ibid. p. 369. Br. III. 279. nr. 603. An. III. 2. p. 201. V. 2. ἴδιος. ed. Flor. γνήσιος. Ald. tres. Asc. St. Br.

P. *Nr.* 313. ἀδέσποτον. Plan. IV. tit. 30. p. 375. Br. III. 221. nr. 350. An. III. 2. p. 72. — *Nr.* 314. ἀραβίου σχολαστικοῦ. Ibid. p. 376. Br. III. 109. nr. 2. An. III. 1. p. 204. Cf. Palat. p. 560.

nr. 380. — *Nr.* 315. *θωμᾶ σχολαστικοῦ.* Ibid. p. 376. Br. III. 125. An. III. 1. p. 243. — *Nr.* 316. *μιχαηλίου γραμματικοῦ.* Ibid. p. 376. Br. III. 124. An. III. 1. p. 242. V. 6. *ἔστησεν.* Vulgo. *ἔστησε.* Br. — *Nr.* 317. *παλλαδᾶ.* Ibid. p. 376. Br. II. 420. nr. 61. An. II. 3. pag. 232. — *Nr.* 318. *εἰς εἰκόνα ῥήτορος ἀφροῦς.* Ibid. pag. 376. Br. III. 171. nr. 102. An. III. 1. p. 343. *σιγᾷς, οὐ λαλέεις* ferri nequit. *σιγᾷς, οὐ λαλέει, ὁ τύπος* sc. quod ob hiatum admitti non potest. Hanc ob causam malim: *σιγᾷ, κοὐ λαλέεις.* quamquam ne sic quidem satis elegans, nec diserta enuntiatio. — *Nr.* 319. *εἰς τὸ αὐτό.* Ibid. p. 376. Br. III. 171. nr. 103. An. III. 1. p. 344.

Nr. 320. Plan. IV. tit. 26. p. 376. Br. III. 273. nr. 580. An. III. 2. p. 189. V. 2. *τὸν πρίν.* Tolle turpe typothetarum peccatum. Scr. *τὸ πρίν.* — V. 3. *φασὶν ἅμα πᾶσαι.* Br. c. Cod. Flor. ap. Bandin.; quod verbis transpositis correxeris: *φασὶν πᾶσαι ἅμα.* Sed fortasse redeundum ad vulgatam: *φασὶν γὰρ πᾶσαι.* — *Nr.* 321. *ἄδηλον.* Ibid. p. 376. Br. III. 278. nr. 600. An. III. 2. p. 199. — *Nr.* 322. *ἄδηλον.* Ibid. p. 377. Br. l. c. nr. 601. An. l. c. p. 200.

P. *Nr.* 323. *μεσομήδου.* Plan. IV. tit. 31. p. 378. Br. II. 292. nr. 2. An. II. 2. p. 348. Vulgo hoc poëmation in septem versus distributum. Secuti sumus Salmasium et Brunkium. V. 7. *ἐκπυρουμέναισι.* Vulg. *ἐκπυρούμενος.* Br. c. Salm. V. 8. *βροτοῖς.* Fortasse *βροτοῖσιν* scribendum. V. 12. *ἀκμᾶς χειλέων.* Malim *χηλέων*, quod de forcipe aptius. — *Nr.* 324. *ἄδηλον.* Ibid. p. 379. Br. III. 241. nr. 423. An. III. 2. p. 114.

P. *Nr.* 325. *ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων.* Plan. IV. tit. 32. p. 380. Br. II. 501. nr. 34. An. II. 3. p. 382. V. 1. *αὐτόν.* ed. pr. Flor. *οὐ τόν.* reliquae editt. V. 3. *ἐν σιγῇ πινυτόφρονι.* dictum fere ut ap. Soph. Oedip. Tyr. 568. *τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ.* et *οἱ ἐν ποιήσει γενόμενοι* ap. Herodot. II. 82. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 10. et 491. Parum tamen abest, quin cum Passovio corrigam: *ἀλλὰ τὸν ἐν σιγῇ πινυτόφρονα.* — V. 4. *ἔνθεν. hinc, ob hanc causam*, non suo loco videtur positum. Non poenitet conjecisse: *ἔνδον ἀποκρύπτει.* — *Nr.* 326. *εἰς τὸ αὐτό.* Ibid. pag. 380. Br. III. 259. nr. 514. An. III. 2. p. 152. Legitur in primis foliis Palat. ubi *Πυθαγόραν* et *Πυθαγόρας.* — *Nr.* 327. *ἰωάννου ποιητοῦ τοῦ βαρβουκάλλου.* Ibid. pag. 380. Br. III. 12. nr. 6. An. III. 1. p. 20. — *Nr.* 328. *εἰς εἰκόνα πλάτωνος.* Ibid. p. 380. Br. III. 266.

nr. 546. An. III. 2. p. 173. — *Nr.* 329. εἰς εἰκόνα ἀριστοτέλους. Ibid. p. 380. Br. III. 267. nr. 550. An. III. 2. p. 175.

Nr. 330. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. IV. tit. 32. p. 380. Br. III. 267. nr. 551. An. III. 2. p. 175. — *Nr.* 331. ἀγαθίου σχολαστικοῦ. Ibid. p. 380. Br. III. 46. nr. 36. An. III. 1. p. 76. V. 1. πολυκλείεντα. ed. pr. Flor. πολυκλήεντα. reliquae. στήσαντο γερωνεῦ. Br. ex Cod. Bibl. Medic. — *Nr.* 332. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 381. Br. l. c. nr. 35, An. l. c. pag. 75. V. 1. γέρων. editt. nonnullae vett. γέρον. aliae. V. 2. vulgo post Σαμίου inciditur. Orationem continuavi cum Brunkio. Lysippus laudatur non quod Aesopi statuam fecit, sed quod Aesopo principem inter septem sapientes locum tribuit. V. 6. Verba παίζων ἐν σπουδῇ cohaerent. In Plan. post παίζων inciditur. Vid. Gatacker. ad Marc. Anton. p. 4. A. Wyttenbach. in Epist. crit. p. 236. ed. Lips.

Nr. 333. ἀντιφίλου βυζαντίου. Plan. IV. tit. 32. p. 381. Br. II. 173. nr. 14. An. II. 2. p. 48. V. 1. πιληθεῖσα. φυραθεῖσαι corrigit Br. At farina, aquae ope *densata* et in mazam redacta, πιληθῆναι dici posse videtur. Apollon. Rhod. L. IV. 676. τοίους καὶ προτέρης ἐξ ἰλύος ἐβλάστησε Χθὼν αὐτὴ ... οὔπω διψαλέῳ μάλ' ὑπ' ἠέρι πιληθεῖσα. Paul. Sil. Descr. Therm. v. 15. ὕδωρ ἐκεῖθεν ἔνθεν 'Αντιτρέχον πιλεῖσθαι, Πιλούμενον δὲ θέρμην Οὐ τὴν τυχοῦσαν πάσχειν. — *Nr.* 334. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 381. Br. l. c. nr. 15. An. l. c. V. 1. γηράσει. Cod. Ald. in Lectt. γηράσκει. Vulg. et apud Suidam T. III. p. 603. ubi totum epigr. legitur. χαλκὸς omnes; χρυσὸς Cod. Lugd. Suidae, et ὑπὸ χρόνον. V. 3. μοῦνος γάρ. Plan. μοῦνος ἐπεί. Diog. Laërt. qui hoc epigr. laudat L. VI. 78. p. 351. et Suid. βιοτᾶς. Diog. V. 4. θνητοῖς οἷς ζωῆς οἶμ/ ἐλαφροτάτη. Cod. Lugd. Suidae. ἐλαφροτάταν. Diog.

Ex Libro quinto.

Epigrammata, quae sequuntur, in statuas aurigarum, leguntur in Planud. p. 398—409. Decem ex illis, quae in hac parte Anthologiae Planudeae habentur, supra dedi ex membr. Palatinis p. 617. usque ad p. 620. — *Nr.* 335. εἰς πορφύριον. Plan. V. p. 398. Br. III. p. 17. nr. 1. An. III. 1. p. 28. V. 5. ἔπρεπέ μιν. Vulgo; quod non ferendum, sequente τοῦτον. Brunkius hoc pronomen pro depravato habens,

corrigit: ἔπρεπέ μιν ... Οὕτως τοῖς ἄλλοις. Recepi correctionem Stephani, ἔπρεπε μήν. — *Nr.* 336. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 398. Br. l. c. nr. 2. An. l. c.

Nr. 337. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 398. Br. III. p. 18. nr. 3. An. III. 1. p. 29. — *Nr.* 338. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 398. Br. l. c. nr. 4. An. l. c. V. 1. ἠϊθέων. vett. editt. omnes praeter Steph. qui ἠϊθέῳ dedit ex emendatione Brodaei. V. 4. εὔρετο. Vulg. εὔρατο. Br. nescio unde. Habetur haec forma in Appendice epigr. nr. 271. Vid. Dawes. Miscell. crit. p. 255. s. Wolf. ad Demosth. Or. Leptin. p. 216. In Oppian. Cyn. II. 7. 9 et 27. olim εὔρατο legebatur in omnibus editionibus, etiam in priore Schneideriana, nunc εὔρετο ex codd. nonnullis praetulit Vir doctissimus. — *Nr.* 339. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 399. Br. l. c. nr. 5. An. l. c. p. 30. V. 4. ἔλαβεν. Vulg. ἔλαβε. Br.

Nr. 340. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. p. 399. Br. III. p. 18. nr. 6. An. III. 1. p. 30. V. 6. ὃς βεν. τέρψει. Vulg. Optime haec emendavit Br. ὡς Βεν. τέρψαις. In var. lectt. editionis nostrae male excusum: ὃς. Br. τέρψει. pro ὃς Βε. τέρψει. — *Nr.* 341. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 399. Br. l. c. An. l. c. V. 3. ἐμόν. Vulg. ἐμός, quod Br. dedit, antithesis postulat. V. 4. νῖκος. Vulg. νεῖκος. Br. ex marg. edit. Wechel. V. 6. χειμοτέρους. ed. Flor. pr. — *Nr.* 342. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 399. Br. l. c. p. 19. nr. 8. — *Nr.* 343. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 399. Br. l. c. nr. 9. An. l. c. p. 31. V. 2. νικητής. Vulg. νικητήν. Cod. Plan. ap. Br. ex correctione.

Nr. 344. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 400. Br. III. p. 19. nr. 11. An. III. 1. p. 31. V. 1. γενειάδος ἄκρα χαράσσων. Vid. ad Christod. Ecphr. v. 212. et 279. Noun. Dion. X. p. 278. 30. οὐδέ οἱ ἁβρὸς Ἴουλος ἐρευθομένοιο γενείου, Ἄχνοα χιονέης ἐχαράσσετο κύκλα παρειῆς, Ἥβης χρύσεον ἄνθος. — *Nr.* 345. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 400. Br. III. p. 20. nr. 13. An. III. 1. p. 32. — *Nr.* 346. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 400. Br. l. c. nr. 14. An. l. c. — *Nr.* 347. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 400. Br. l. c. nr. 16. An. l. c. p. 33. V. 1. τὴν τρ. ed. Flor. σὴν reliquae. — *Nr.* 348. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 400. Br. l. c. nr. 19. An. l. c. p. 34. — *Nr.* 349. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 401. Br. l. c. nr. 20.

Nr. 350. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. pag. 401. Br. III. pag. 21. nr. 22. An. III. 1. p. 34. V. 1. ἐν omittit ed. Flor. suppletur in

reliquis. *κατέστρεφε.* ed. Flor. *κατέστεφε.* reliquae. Vid. ad nr. 306. v. 2. et ad Palat. p. 401. nr. 270. V. 3. *εὖτ' ἂν ἄναξ.* Vulg. *εὖτε ἄναξ.* Br. hiatu molesto. Scripsi, *εὖτ' ἄρ' ἄναξ.* quarum particularum frequens in codd. permutatio. Vid. ad Palat. pag. 215. nr. 48. — *Nr.* 351. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 401. Br. l. c. nr. 23. An. III. 1. p. 35. — *Nr.* 352. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 402. Br. l. c. nr. 24. An. l. c. p. 35. — *Nr.* 353. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 402. Br. l. c. nr. 25. An. l. c. V. 6. *ἀολλίσας.* omnes, metro vacillante. Scr. *ἀολλίσσας.* ut ap. Homer. *Ἰλ. ζ.* v. 720. Vid. Heyn. Tom. V. p. 250. Eundem in modum peccatum ap. Apollon. Rh. I. 863. ubi Br. *ἀολλήσας* dedit, improbante Schaefero ad Eund. T. II. p. 68.

Nr. 354. *εἰς τὸν αὐτόν.* Plan. V. p. 402. Br. III. p. 23. nr. 26. An. III. 1. p. 35. s. V. 1. *τριπόθατε.* Bion Eid. I. 58. *θνάσκεις, ὦ τριπόθατε· πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπτη.* ubi miror Valkenario et Brunkio placuisse, *πόσις δέ μοι.* Vulgatum *πόθος* non sine elegantia refertur ad praecedens *τριπόθατε.* — *Nr.* 355. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 402. Br. l. c. nr. 27. An. l. c. p. 36. — *Nr.* 356. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 402. Br. l. c. nr. 28. An. l. c. — *Nr.* 357. *λεοντίου σχολαστικοῦ.* Ibid. p. 403. Br. III. 105. nr. 12. An. III. 1. p. 198. V. 3. *ὡς τάχα.* Vide an dubitationis significatio poëtae menti sit consentanea. Fortasse scribendum: *ὡς καλὰ Νίκη ὄμματα* . . . *Nr.* 358. *εἰς καλλιόπην.* Ibid. p. 403. Br. III. p. 24. nr. 29. An. III. 1. p. 36. V. 6. *ὡς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀθάνατον.* Sic poëtam scripsisse non puto. Sensus foret idem, et oratio elegantior, si dedisset: *ὡς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀδάματον.* i. e. *ἀδάμαστον. temporis injuriis non obnoxium.* De illa forma post Casaubon. Lectt. Theocr. c. 16. dixit Ruhnken. Epist. cr. I. p. 26. — *Nr.* 359. *εἰς τὸν αὐτόν.* Plan. p. 403. Br. l. c. nr. 30. An. l. c. p. 37.

Nr. 360. *εἰς τὸν αὐτόν.* Pl. V. p. 403. Br. III. p. 25. nr. 31. — *Nr.* 361. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ib. p. 403. Br. l. c. p. 25. nr. 32. An. l. c. p. 37. *ἐγερσιθέητρε.* plurimae editt. vett. *ἐγερσιθέατρε.* Asc. St. Br. V. 4. *δίστομος.* ed. Steph. *δύστομος.* editt. vett. *δύσστομος.* Br. de equo duri oris. Alio sensu *δυσστομεῖν* dictum ap. Sophocl. Oedip. Col. 1041. ubi vulgo *διστομεῖν;* Musgravius cum Cantero *δυστομεῖν* dedit; Brunkius *δυσστομεῖν.* V. 5. *ᾗ* ex edit. Flor. revocavit Br. *ἣ* vulgo. — *Nr.* 362. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 404. Br. l. c. nr. 33. An. l. c. p. 38. — *Nr.* 363. *εἰς Φαυστῖνον.* Ibid. p. 404. Br. l. c.

nr. 34. An. l. c. V. 2. *χρόνος εὐτυχίης.* Si sincera est lectio, accipi debet de fortuna, hominibus alio tempore magis quam alio favens. Suspicabar olim, *χρόνος ἡλικίης*, quod de provectiore aetate accipiebam, qua aetate aurigae statuis ornari solebant. Nunc vero legendum existimo: *οὐ ῥόος εὐτυχίης.* quod dictum, ut *ῥεύματα τύχης.* Vid. Animadverss. T. II. 3. p. 228. et 238. V. 4. *ὧν νίκῃ.* ed. Flor. *ᾧ νίκῃ.* reliquae.

Nr. 364. *εἰς τὸν αὐτόν.* Plan. V. p. 404. Br. III. p. 25. nr. 35. An. III. 1. p. 38. V. 3. *τεὸς νόος.* ed. pr. Flor. Ald. 3. *πόνος.* Ald. 1. casu fortasse; nam haec editio editionem principem in aliis presse sequitur; hinc tamen *πόνος* propagatum est in Ald. 2. Asc. St. Br. Priorem lectionem firmat nr. 363. — *Nr.* 365. *εἰς κωνσταντῖνον.* Ibid. p. 404. Br. III. p. 26. nr. 40. An. III. 1. p. 39. — *Nr.* 366. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 405. Br. l. c. p. 27. nr. 42. An. l. c. p. 40. V. 3. *ἐπεσφρήγιξε.* Vulg. *ἐπεσφρήγισσε.* Br. V. 4. male olim post *πότμον* incidendum existimavi. *ἄναξ* est imperator, qui una cum populo honorem statuae Constantino decreverat. Cf. nr. 360. vers. 3. nr. 348. v. 3. — *Nr.* 367. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 405. Br. l. c. nr. 43. V. 6. *ἔχοι.* ed. pr. Flor. Asc. et duo Codd. ap. Br. *ἔχει.* Aldd. tres. *ἔχῃ.* Steph. — *Nr.* 368. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 405. Br. l. c. p. 27. nr. 44. An. III. 1. p. 40. — *Nr.* 369. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 405. Br. l. c. p. 28. nr. 45. An. l. c.

Nr. 370. *εἰς τὸν αὐτόν.* Plan. V. p. 405. Br. III. p. 28. nr. 46. An. III. 1. p. 40. Vide, an hoc epigr. initio sit integrum. V. 2. *τρισσοῖς εἰν ἑνὶ χώρῳ ἔχειν.* Vulg. *τρισσοὺς τούσδ' ἕνα χῶρον ἔχειν.* Br. audaci mutatione, lectore non monito. Scripsi, una littera mutata: *ἔπρεπε γὰρ τρισσοῖς εἰν ἑνὶ χῶρον ἔχειν. tribus enim conveniebat locum habere*, i. e. stare, *junctim. εἰν ἑνί, τόπῳ* scil. ut *εἰς ἕνα.* Paul. Silent. in Palat. p. 156. nr. 293. v. 12. *τίς ἀνὴρ εἰν ἑνὶ θηπήσει Παλλάδι καὶ Παφίῃ.* ubi vid. not. — *Nr.* 371. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 406. Br. l. c. nr. 47. An. l. c. p. 41. V. 6. *στεψάμενοι. qui et ipsi olim coronas adepti fuerant.* vid. Schaefer. Meletem. p. 8. — *Nr.* 372. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 406. Br. l. c. nr. 48. An. l. c. p. 41. V. 4. *οὐδ' ὅσον.* ed. pr. Flor. Ald. 1. *οὐδ' ἴσον.* Ald. 2. 3. Asc. St. Br. *ὀλίγον εὕρεο.* Ne brevis syllaba in caesura esset, Passovius in not. mst. corrigebat: *οὐδ' ὀλίγον γ' εὕρεο.* Cf. Friedem. de Pros. med. syll. Pentam. p. 317.

Nr. 373. *εἰς τὸν αὐτόν.* Plan. V. p. 406. Br. III. p. 24. nr. 49. An. III. 1. p. 41. V. 4. *ἀμφιβάλῃ.* Vulg. *ἀμφιβάλοι.* Br. tacite correxit. Et sic procul dubio legendum, si haec verba cum seqq. *ἀλλὰ μένοι* arcte cohaerent. Vulgo autem post *ἀμφιβάλῃ* plene distinguitur; quo fit, ut sequentia voti vim habeant. Quae si vera est distinctio, *ἀμφιβάλῃ* servari poterit, actione ad praesens et futurum tempus relata. V. 8. *ὀλβίσσῃ.* Vulg. *ὀλβίσσει.* Br. restituit ex edit. pr. Flor. *ἦν μιν.* Aldd. tres. *ἤ μιν.* vulgo. — *Nr.* 374. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 406. Br. l. c. p. 29. nr. 50. An. l. c. p. 41. V. 1. *ἀέθλια* in Cod. invenit Aldus, unde propagata est haec lectio in Ald. 2. 3. Tum vero editores redierunt ad deteriorem lectionem *ἄεθλα*, quam Br. denique iterum expulit. V. 6. *δὲ δόσαν.* Vulg. *δ' ἔδοσαν.* Br.

Nr. 375. *εἰς τὸν αὐτόν.* Plan. V. p. 406. Br. III. p. 29. nr. 51. An. III. 1. p. 42. V. 3. *ἡνιοχῆε* vitiose St. et Wechel. — *Nr.* 376. *εἰς οὐράνιον.* Ib. p. 407. Br. l. c. p. 30. nr. 55. An. l. c. p. 43. — *Nr.* 377. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 407. Br. l. c. nr. 56. An. l. c. — *Nr.* 378. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 407. Br. l. c. nr. 58. An. l. c. p. 43. V. 5. *χρυσῷ μιν.* Vulg. *χρυσέῳ.* Br. vere. V. 6. *κτεάνῳ.* ed. pr. Flor. Ald. 1. Asc. St. *κτεάνων* revocavit Br. ex Lectt. Aldin. pr. unde haec lectio etiam in Ald. 2. 3. propagata est. — *Nr.* 379. *εἰς ἀναστάσιον θωμᾶ πατρικίου καὶ λογοθέτου τοῦ δρόμου.* V. 5. Pessimus in hoc versu rhythmus depravationis suspicionem movet. Vulgatae longe praeferenda lectio in marg. Wechel. notata, modo eam recte distinxeris: *ὃς τόσσους στεφάνους ἀνεδήσατο, πρὶν ὅσα ἄλλοι. πρὶν* recte producitur. Vid. ad Palat. p. 384. nr. 169. Praeterea hiatum facile sustuleris legens: *πρὶν ὅσα γ' ἄλλοι . .* Sed sic alius tamen restat v. 4to, *ἤματα ἱππασίης.* Num hic quoque tolli debet sic: *ἦματ' ἐν ἱππασίῃ?*

Nr. 380. *εἰς πορφύριον.* Plan. V. p. 408. Br. III. p. 21. nr. 17. An. III. 1. p. 33. His jambicis in Cod. Planud. ap. Br. adscriptum est Scholion: *τούτων αἱ εἰκόνες ἦσαν γεγραμμέναι ἐν τῇ στέγῃ τοῦ βασιλικοῦ προκυπτίου* (in camera throni imperatorii) *ἦσαν δ' οὗτοι ἀρχαῖοι ἡνίοχοι.* V. 3. in *Βενέτων* prima producitur, ut iterum nr. 381. v. 2. De brevi syllaba ante litteram *ν* interdum producta cf. Herm. ad Orpheum pag. 711. V. 5. *δράμοι.* Vulg. *δράμῃ.* Br. — *Nr.* 381. *εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 408. Br. III. p. 21. nr. 18. An. III. 1. p. 34. V. 1. *ἴουλον ἀνθῶν.* Sic epigr. ineditum, quod ad calcem

harum notarum dabimus: τοὺς νέον ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἴουλον. Eustath. Ismen. p. 136. ed. Lips. ὁ μετ' αὐτὸν νεανίσκον νῦν πρώτως ἤνθει τὸν ἴουλον. Vid. Schaefer. Append. ad Aristoph. Plut. p. 530. — *Nr.* 382. εἰς φαυστῖνον. Ibid. p. 408. Br. III. 26. nr. 36. An. III. 1. p. 38. V. 5. φθάνει. Vulg. φθανεῖ. Br. quae mutatio fortasse non necessaria. Priorem φθάνει corripit etiam nr. 384. v. 3.

Nr. 383. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 409. Br. III. 26. nr. 37. An. III. 1. p. 39. V. 5. ἡττώμενος. Plan. ἡττημένος. Br. tacite, sensu postulante, emendavit, fortasse ex Codice. Admodum frequens horum temporum permutatio. — *Nr.* 384. εἰς κωνσταντῖνον ἡνίοχον λευκῶν. Ibid. p. 409. Br. III. p. 29. nr. 52. An. III. 1. p. 42. V. 1. κωνσταντῖνος. penultima correpta, ut nr. 385. v. 1. Palat. p. 668. nr. 16. v. 4. Vid. Ibid. ad p. 467. nr. 655. v. 3. V. 2. ἂν μὴ καθεῖρκτο. De indicativo post ἐάν, ἄν, ὅταν et similia dixi ad Palat. p. 94. nr. 41. Cf. Friedemann. de Med. Syll. Pent. p. 297. sq. Sed h. l. fortasse scribendum, εἰ μὴ καθεῖρκτο. V. 2. δρόμου. ed. pr. Flor. δόμου. reliquae. Cf. nr. 382.

Nr. 385. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 409. Br. III. 30. nr. 53. An. III. 1. p. 42. V. 1. κωνσταντῖνος ἦν. Vulgo. Unus Codd. ap. Br. γ' interposuit. V. 3. ἥρπασε δράκων. Vulg. Absurdam hanc lectionem Brunkius cum Brodaeo mutavit in Χάρων. — *Nr.* 386. εἰς Ἰουλιανόν. Ibidem p. 409. Br. III. p. 32. nr. 60. An. III. 1. p. 44. — *Nr.* 387. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 409. Br. l. c. nr. 61. An. l. c. p. 45. V. 5. καὶ τὸ στέφος. καινὸν στέφος corrigendum existimat Br. Tale quid si voluisset auctor, scripsisset procul dubio: καὶ λαβεῖν πάλιν στέφος. Nunc vero legendum puto: καὶ λαβεῖν κλυτὸν στέφος.

Ex Libro septimo.

Nr. 388. Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου. Plan. VII. p. 484. Br. II. 493. nr. 1. An. II. 3. p. 371. In Cod. Palat. legitur inter Anacreontica, quae nos praetermisimus. V. 5. ἔπιον. Vulgo et in Cod. Pal. ἔπινον. Br. metri causa.

XVII.

Appendix Epigrammatum

quae apud

scriptores veteres passim et in marmoribus

servata sunt.

Haec epigrammata, ex plurimis libris collecta, ita disponenda existimavi, ut primo loco ea ponerem, quae certis auctoribus tribuuntur, ordine elementari in auctorum nominibus servato; tum ea, quae ἀδέσποτα sunt, item ordine elementari secundum initia epigrammatum. Sic omnia, etiam sine indicis ope, facillime reperiri posse existimabam. *Nr.* 1. *Agathiae* aut *Palladae.* Edidit Boissonad. ex Cod. Philostrati ad Ejusd. Heroic. p. 638. ubi *Agathiae* inscriptum est; Bastius idem epigr. in alio Cod. invenit, *Palladae* nomen gerens. Hujus esse, vix dubito. Cf. Palat. p. 383. nr. 168. Dedi in Paralipom. II. nr. 34. p. 785. V. 3. πανδῆμαρ. Cod. Paris. πᾶν δ' ἦμαρ. Cod. Venet. In his δὲ vim explicandi habet; quare v. 2do junxi οὐλομένην 'γαμετήν. Aliter cl. editor. V. 6. τοῦθ' ἕνεκεν. sic Boiss. ex Cod. ut videtur. Correxi, τοῦδ' ἕνεκεν.

Nr. 2. *Athenaei.* Ex Diogen. Laërt. L. X. 12. p. 609. relatum in Appendic. Planud. p. 525. ed. St. Br. II. 257. nr. 2. An. II. 2. p. 257. V. 1. τί χείρονα. Vulgo, interrogandi signo in fine vers. 2di posito; rectius Br. τὰ χείρονα. — *Nr.* 3. *Aeschyli.* Br. II. p. 523. Edit. Lips. T. I. p. 81. nr. 2. An. I. 1. p. 76. Prius distichon excitat Plutarch. T. II. p. 604. E. Alterum Athenae. L. XIV. p. 627. D. cujus auctoritate hoc epigr. ipsi Aeschylo tribuitur. Respexit illud Pausan. L. I. 14. p. 35. — *Nr.* 4. *Anacreontis.* Ex Athen. L. XI. p. 463. A. Append. Plan. p. 513. St. Br. I. 119. nr. 84. An. I. 1. p. 202. V. 1. οὐ φίλεος. Cod. Venet. Athen. οὐ φιλέω, ὅς. Cod. Epit. οὐ φίλος, ὅς. editt. recte. κρατῆρι. vulg. κρητῆρι. Schweigh. ex Codd.

Nr. 5. *Antipatri Sidonii.* Br. II. 28. nr. 81. An. II. 1. p. 75. ex Diogene Laërt. VII. 29. unde relatum in Append. Plan. p. 525.

V. 1. *κιττίῳ.* Vulg. V. 3. *ἀέθλια.* ap. Diogen. *ἀέθλεε*, a verbo *ἀεθλέω*, unde *ἀεθλείω.* Br. c. Toupio, in cujus tamen edit. altera Oxon. 1790. T. I. p. 242. *ἀέθλεα* excusum. V. 4. *ἀτραπὸν μοῦνος.* Vulgo. *ἀτραπιτόν.* Br. c. Stephano et Huetio; *μούνας* cum Meibomio. — *Nr.* 6. *Anytes.* Br. I. 201. nr. 23. An. I. 1. p. 435. ex Polluc. Onom. V. p. 502. V. 1. *ὤλεο δήποτε καὶ σὺ πολ.* Br. *καὶ πολυ.* Vulgo. In edit. Iuntina *καὶ ἀπολυριζον.* ubi $\bar{a}$ ex $\overline{ov}$ ortum videri possit. Sed in Cod. *μαῖα πολ.* legitur; unde Schneiderus verissime, *μαῖρα*, probante Brunkio in Lectionibus. Hesych. *μαῖρα, κύων, τὸ ἄστρον.* Caeterum *πολύριζον* malebat Br. quem cf. ad Apoll. Rhod. I. 49. IV. 1497. Veteres tamen in talibus litteram $\bar{\rho}$ bis scripsisse, dubitari nequit. Cf. Heyn. ad *'Ιλ.* Tom. V. p. 561. — V. 2. *λόκρι.* Vulg. *Λοκρί.* Br. *ὠκυτάτων.* Vulg. *ὠκυτάτη.* Br. cum Kuhnio.

Nr. 7. *Aristoclis.* Br. II. p. 108. An. II. 1. p. 285. ex Aeliani Hist. An. L. XI. 4. V. 2. vocabulum excidit ante *μέγα; τοῦτο* supplevit Gesnerus, probante Hemsterhusio; *θαῦμα* Gronovius, quod Br. recepit. V. 3. *κρίνετ' ἐν. κραίνετ' ἐν.* malebat Br. de quorum verborum permutatione diximus ad Palat. p. 672. nr. 24. v. 3. Equidem in vulgata acquiesco.

Nr. 8. *Aristotelis.* Br. I. 178. nr. 2. An. I. 1. pag. 366. ex Diogen. Laërt. L. V. p. 272. In Hermiam, Atarnae tyrannum, a Mentore quodam, regis Persarum jussu occisum. V. 4. *ἀνδρὸς .. δολίου.* Vulgo. In nonnullis Codd. *ἀνδρῶν δολίων* reperitur. — *Nr.* 9. *Ejusdem* Peplus, quem ex Codd. edidit Canterus. Basileae. 1566. 4. Antverpiae. 1571. 8. Stephan. in Append. Plan. p. 497. Br. I. 178. An. I. 1. p. 367. Addidi nonnulla, quae in prioribus Pepli editionibus desiderabantur. V. 1. *κηφισσοῦ.* Vulgo. *κηφισοῦ* videtur rectius. Iis quae attuli ad Palat. p. 576. nr. 129. (T. III. p. 481.) adde Heyn. ad Pindar. Ol. XIV. 1. p. 176. Sic Wolfius quoque edidit in Homer. *'Ιλ. β.* 522. 523. Hinc *κηφισία* ap. Strabon. L. IX. §. 20. ubi vid. Tzschuk. T. III. p. 369. De similium quorundam nominum orthographia nuper dixit Ern. Frid. Poppo in Observatt. crit. ad Thucyd. p. 28. Notabilis est forma *'Ιλισὸς* ap. Cornelium Frontonem T. II. p. 398. (p. 40. §. 21. ed. Berolin.) quae occurrit etiam in loco Clidemi in Bekkeri Anecdotis T. I. p. 326, 31. Cf. Wolfii Analecta litteraria. Fasc. I. p. 248. — V. 5. *τῶν λοκρῶν.* Br. c. edit. pr.

Secutus sum Stephanum τὸν Λοκρῶν exhibentem. V. 7. laudat Tzetza in Schol. ad Homeric. v. 38. Post v. 10. vulgo sequitur epigr. tetrastichon, quod sub Asclepiadis nomine exhibuimus in Palat. p. 228. nr. 148. Pepli partem non fuisse, diversitas stili ostendit. V. 13. διομήδη. Br. c. ed. pr. Διομήδην. Steph. In Cod. Const. Lascaris ap. Iriarten legitur: τὸν πάντων κράτιστον ἐπιχθονίων Διομήδην. et v. 2. ὁμωνυμένη. Rectius quod ad metrum Tzetza in Schol. ad Homerica v. 113. τὸν πάντεσσι κράτιστον. V. 25. τῶν πυλίων. ed. pr. τὸν πυλίων. Steph. Br. Cf. v. 5. — V. 26. ἡμιθέων. Vulg. ἡμερίων est ap. Eustath. ad Ἰλ. β. p. 224. 21. Brunkio probante, qui Nestorem inter ἡμιθέους jure referri negat. V. 29. Ἀγκαίου υἱός. Friedemannus de Med. Pent. Syll. p. 293. malit: Ἀγκαίου παῖς, Ἀγαπήνωρ. non ignarus tamen, mediam in Ἀγκαίου corripi posse, ut in γηραιὸς et similibus. V. 30. ταφίων. Παφίων corrigit Vindingius in Hellade (Gronov. Thes. Antiqu. Gr. T. XI. p. 63. E.). Agapenorem post Trojam eversam Paphum in Cypro insula condidisse, narrat Pausan. L. VIII. 5. 2. Cf. Schol. ad Lycophr. v. 484. p. 641. V. 31. παῖς. ed. pr. Br. πάϊς. Steph. V. 34. ἀΐδαο ἔβαν. In productioribus his genitivi syllabis veteres non semper a concursu vocalium abstinuisse, constat. Nulla tamen apparet causa, cur poëta h. l. non scripserit, δῶμ' ἀΐδεω κατέβαν. aut, δῶμ' ἀΐδαο βάτην. V. 35. φυλέως. ed. pr. φυλέος. St. Br. V. 37. viri nomen proprium aegre desiderari existimans Slothowerus in Tirocin. crit. p. 36. corrigit: Λαρτιάδην πολύμητιν. V. 39. ὃν διά. ed. pr. et Steph. ὃν δία. Br. contra Grammaticorum praecepta, qui διά, sicut ἀμφὶ et ἀντί, anastrophen pati negant. V. 41. ἀνδραίμενος. ed. pr. Ἀνδραίμονος. Br. ἐναίμονος. Steph. Cf. Ἰλ. β. 638. — V. 43. Legitur hoc distichon in Cod. Palat. p. 253. nr. 322. ubi vid. not. V. 44. ὁμάλου. ed. pr. ὁ μόλου. Steph. Br. V. 54. Προποντίς. Notanda mediae syllabae correptio. Similia quaedam vid. ad Palat. p. 339. nr. 97. Varia tentat, sibi ipse tamen non satisfaciens, Friedemannus de Med. Syll. Pentam. p. 292. In Append. p. 360. in προβλὴς acquiescit, *promontorium*. Cf. Musgr. ad Soph. Philoct. v. 1433. Idem v. 52. ordine verborum mutato hiatum tollit: ἥδ' Ἐφύρα κώμη, γαῖα πατρίς, κατέχει. Reliquos autem in hoc Peplo hiatus vers. 7. 25. 77. 90. omnes habere, quo se tueantur, monet. V. 59. Difficultatem, qua laborant verba Ἄκτορος υἱόν, praecidit Slothowerus l. c. p. 35. ὄζον Ἄρηος corrigens ex Ἰλ. β. 211. — V. 63. Εὔμηλος. Vulg. ἔύμηλος. Br. quae vitiosa diaeresis. — V. 67.

ὀρχομενῷ. *'Ορμενίῳ* legendum esse apparet ex *'Ιλ. β.* 734. Sic Slothowerus emendavit. V. 73. Eustath. ad *'Ιλ. α.* p. 13. 50. de derivatione vocabuli *ἥρως· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀέρος, ὡς δηλοῦται καὶ ἔν τισι τῶν παρὰ Πορφυρίῳ ἐπιγραμμάτων, ἐν ᾧ κεῖται τό· σῆμα μὲν ἐν πόντῳ κεῖται, πνεῦμα δ' ἀὴρ ὅδ' ἔχει.* Hinc Br. olim lectum fuisse suspicatur: *σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόου T. υἱοῦ Κεῖται ἀνοίκτιστον· πνεῦμα δ' ἀὴρ ἐπέχει.* quod incertissimum. V. 82. *ἔθανεν.* ed. pr. St. *ἔθανε.* Br. V. 86. *κτέριοε.* ed. pr. Br. *κτέρισεν.* Steph. V. 87. *ὑπόχθων.* ed. pr. Br. *ὑποχθών.* Steph. V. 89. *οἰάγρου.* ed. pr. Steph. *'Οἰάγρου.* Br. V. 95. 96. Hoc distichon, quo Peplus vulgo caret, dedimus ex Tzetz. Schol. in Antehom. v. 247. p. 37. — V. 97. 98. ex Ejusdem Schol. in Homerica v. 69. p. 64. — V. 99. 100. Ibid. v. 190. p. 73. Pro *πᾶσιν ἀπ.* malim, *πᾶσι δ' ἀπ.* — V. 101. 102. ex Ejusd. Schol. ad Homer. v. 190. p. 73. — V. 103. 104. ex Eodem ad Homerica v. 220. p. 75. unde proximum quoque distichon desumtum est. V. 107. 108. ex Ejusd. Schol. in Posthomer. v. 345. p. 128. ubi legitur: *Τιθωνοῦ τέκος ἐνθάδε.* unde feci, *τε καὶ 'Ηοῦς.* V. 108. In Apogr. quo usus sum, legebatur *περὶ ποταμοῦ προχοαῖσιν.* Scripsi *πὰρ π. προχοαῖς.* Quum tamen ille fluvius ap. Tzetzam *Βήλαιος* appelletur, non minus probabiliter scripseris hexametrico tono:

ἐν Συρίῃ Βηλαίου περὶ ποταμοῦ προχοαῖσιν.

Nr. 10. *Arcesilai.* Ex Diogen. Laërt. L. IV. p. 246. relatum in Append. ed. Steph. p. 527. Br. II. 62. nr. 1. An. II. 1. p. 188. V. 3. *θνατῶν.* Vulg. *θνατῷ.* Cod. reg. ap. Br. V. 4. *ἀοιδοτέρῃ.* Vid. ad Palatin. p. 534. nr. 195. v. 6. — *Nr.* 11. *Ejusdem.* Diogen. Laërt. l. c. Br. II. 62. nr. 2. An. II. 1. p. 188. Hoc epigramma facile adducar, ut ipsius Diogenis esse credam, cujus stilum mihi agnoscere videor. Etiam diversorum metrorum commistio eidem est propria. V. 2. *ὦ Μῆν. κὠ Μην.* malit Ign. Rossius in Commentatt. Laërtianis p. 67. — *καδανάδη.* *Καδανὰ δὴ* corrigendum suspicabatur Stoschius in Antiqq. Thyatir. p. 48. cf. eundem p. 266. Viri doctissimi interpretationem exhibui in Addendis T. III. Γ. II. p. 467. s. quam, ut videtur, ignorans Ign. Rossius etiam in *Καδανὰ δὴ* incidit. — V. 4. *ὡς δεινὸς ἀνδρῶν, ἔφη* sc. Anaxoragas significatur. Orellius in Append. ad Or. Isocr. *π. ἀντιδ.* p. 402. metrum in vulgata violari existimans, corrigendum suspicatur: *ὡς αἶνος δεινῶν.* quo trimetri jambici ratio evertitur. *αἶνος* tamen in his latere, suspicatus est etiam Porson in Adversar. p. 121. ed. Lips. *ὡς αἶνος ἀνδρῶν* pro-

babiliter corrigens. Si quis vulgatam δεινὸς ἀνδρῶν tueri velit, is comparaverit δαιμονίῃ παίδων, quod est ap. Moschum Eid. IV. 62. ἡ φονίῃ δακέτων in Palatin. p. 358. nr. 2. et plurima alia hujus generis, quae vid. ap. Porson. in Suppl. ad Praefat. in Euripid. Hec. p. LIV. sq. ad Phoen. v. 1730. Schaefer. ad L. Bos p. 188. sq. V. 5. In *Εὔδαμος* media male corripitur. Quod, si Diogenis epigramma est, ejus negligentiae tribui debet; sin alius poëtae, facile correxeris: σῆμα δέ τοι τόδ' ἔρεξ' Εὔδαμος ἀριφραδές. numeris non admodum bonis, melioribus tamen quam in vulgata. Menodorum Eudami servum (πενέστην) fuisse existimat Rossius.

Nr. 12. *Archelai.* Ex Antigon. Caryst. c. 23. p. 35. Br. III. p. 330. In ed. Lips. II. 58. An. II. 1. p. 180. — *Nr.* 13. *Ejusdem.* Ex Antig. Car. l. c. ubi vulgo: σφήκασι δὲ ζώων οἷα τ. φ. unde σφήκεσσι fecerunt. σφῆκας ἰδὲ ζώων. Meursius. σφῆκες· ἴδε ζώων. Br. Hunc locum attingens Bastius in Epist. crit. p. 82. s. conjecturam profert, nescio cujus, minime probabilem: σφῆκας ἴδε ζωοὺς οἷα τίθησι φύσις. *vespas en vivas ut natura faciat.* Duabus litteris leviter immutatis veram lectionem restitui: σφῆκας· ἴδ' ἐξ οἵων οἷα τίθησι φύσις. *Ex equi cadavere hanc sobolem, vespas, enatam scribite* (dicite): *vide autem, qualia ex qualibus natura designet.* Sic veteres loquuntur. Themist. p. 206. D. ἐξ οἵων εἰς οἷα τῇ βασιλέως προμηθείᾳ μετεληλύθαμεν. Liban. T. IV. p. 337. 9. γιγνώσκοντες ἐξ οἵων οἷοι γεγόναμεν. Ibid. p. 415. 16. οἷα ἀνθ' οἵων κομίζεται. Ibid. p. 731. 10. εἰδὼς οἵων ἐφ' οἵοις ἔργοις ἐπιγραμμάτων τεύξεται. Ibid. p. 795. 22. ἀνθ' οἵων οἷα ἡμῖν γεγένηται. Sophocl. Trachin. 996. οἵαν ἀνθ' οἵων θυμάτων χάριν ἤνυσας. Ib. 1046. οἵαις οἷος ὢν ἐλαύνεται. Cf. Wyttenbach. Bibl. cr. III. 2. p. 21.

Nr. 14. *Ejusdem.* Ex Antigon. Caryst. c. 96. p. 146. Br. III. p. 330. Edit. Lips. T. II. p. 58. An. II. 1. p. 179. s. V. 1. σφαργίζεται. edit. pr. σφραγίζεται est in Cod. ut Meursius correxit. Vid. Bast. Epist. crit. p. 88. ed. sec. σφαραγίζεται suspicabatur Niclasius. V. 2. notanda primae syllabae in μυελοῦ correptio. Huic tamen vitio medearis verbis transpositis: ἀνδρὸς γὰρ κοίλης μυελοῦ ἐκ ῥάχεως. V. 4. distinctione post τέραος posita, τεθνεότος junxi cum ἕλκων. Praeterea pro ὃς λάβῃ legendum suspicor, ὡς λαβεῖν, aut saltem, ὡς λάβῃ. ut sensus sit: cadavere resoluto putredine, ut per mirificam mutationem (ἐκ τούτου τέραος) novum spiritum ducat. Tum ἕλκων

referendum ad ὄφις, verbis sic junctis: *ἕλκων ζωὴν φύσιν ἐκ τεθνεῶτος* i. e. *νέκυος*.

Nr. 15. *Archimeli.* Ex Athen. L. V. p. 209. C. relatum in Append. Anth. Plan. p. 519. St. Br. II. 64. nr. 1. An. II. 1. p. 100. V. 1. *πελώριον*. Cod. Epitom. *εἴσατο*. Vulg. *εἵσατο*. Cod. Epit. Vid. ad Palat. p. 218. nr. 74. V. 5. *ἢ κορυφαῖς*. sic codd. *ἦ*. Br. Quum *ἰσοπλατὲς* cohaereat cum *κύτος*, distinctionem in fine vers. 4^{ti} sustuli. V. 6. *ἐνδέχεται*. Vulgo ap. Athen. Br. *ἐνδέδεται* novissimus editor restituit ex Codd. Sic fere Leonid. Tar. in Palat. p. 362. nr. 25. *ἀστέρες ... οἷσιν ἐναργὴς εἱλόμενος κύκλοις οὐρανὸς ἐνδέδεται*. V. 10. *νεφέων*. *ὑφέων* tentabat Jos. Scaliger, improbante Casaubono. Vulgata, in qua nec Br. acquiescebat, mihi bene habere videtur: antennae in malis sidera, ipsum navis corpus (*τὸ κύτος*) nubes attingit. Pro *μεγάλων* suspicabar *μελάνων*, Schweighäusero probante. Caeterum vid. de hoc loco Schneider. ad Vitruv. L. X. 2. p. 251. V. 14. *ἐκύλισσε*. Vulg. Br. Vid. ad Palat. p. 104. nr. 72. V. 15. *φημὶ* scripsi cum Epitome. *φασὶ* codd. et editt. etiam Br. *φατί*. Schweigh. Ipsam navem loqui apparet. V. 16. *καρπῶν δωροφόρον*. Codd. *καρπὸν δωροφορῶν*. Br. c. Casaubono. Mutatione non opus, modo subaudias verbum *donandi*, *mittendi*; quae verba in talibus passim omittuntur.

Nr. 16. *Asclepiodoti.* Memnonis colosso una cum auctoris nomine insculptum edidit Pocock. in Itiner. Aegypt. I. p. 149. Corrigitur a Dorvill. ad Charit. p. 530. a Toupio ad Suid. P. III. p. 430. sq. Hujus lectiones adoptavit Br. II. 490. An. II. 3. p. 567. s. Quaedam recte emendaverat Leichius in Carm. Sepulcr. p. 87. sq. Vitiosas Pocockianae editionis lectiones in iis locis, quas triumvirorum illorum sagacitas recte restituit, commemorare supervacaneum fuerit. V. 5. *ΥΠΟ .. ΦΡΥCIONΑΠΟΤΑSSΑ* . . . Pocock. *ὑπ' ὀφρύσιν οὐ ἀποτάμνει*. Dorvill. *ἔνθ' ἀποτάμνει*. Toup. Utrique conjecturae praestat correctio Buttmanni, *ὧν ἀποτάμνει*. Verae Thebae positae erant in parte orientali Nili, ita ut, quae in parte occidentali sita essent, fortasse ne partem quidem urbis constituere putarentur. — *Nr.* 17. *Astydamantis.* Ex Suida T. III. p. 291. Br. T. III. p. 329. Ed. Lips. I. p. 93. An. I. 1. p. 311. Cf. Schott. ad Zenob. Centur. V. 100. p. 151. V. 2. 3. distinctionem emendavi ad mentem Schaeferi in not. mst. Vulgo vers. 3^{tio} *ὡς* scribitur, majore distinctione post *φέρειν* posita. De locutione *πρῶτα φέρειν* vid. supra p. 431. et mox

ad nr. 59. Color ut in fragm. Cyri in Palat. p. 377. nr. 136. αἴθε πατήρ μ' ἐδίδαξε .,. ὥς κεν ὑπὸ πτελέῃσι καθήμενος, ἢ ὑπὸ πέτραις, Συρίσδων καλάμοισιν ἐμὰς τέρπεσκον ἀνίας. V. 4. παρέχουσ'. προσέχουσ'. Apostol. in Paroem. XVII. 29. pag. 212. unde Bentlej. in Emend. ad Menandr. p. 135. corrigit: νῦν δὲ χρόνῳ προίχουσ', ᾧ φθόνος οὐχ ἕπεται. quod verum videtur.

Nr. 18. *Daphitae Grammatici.* Ex Strabon. L. XIV. p. 958. A. Br. III. 330. Edit. Lips. II. p. 39. An. II. 1. p. 105. — *Nr.* 19. *Diophanti.* Edidit Meziriac. in Dioph. Arithm. p. 345. (259. ed. Tolos.) Br. II. 307. An. II. 2. p. 409. V. 2. ἐπιτεταγμένος. Cod. unde Salmasius: τοῖς προπόλοισι πιεῖν χρῆστ' ἀποταξάμενος. quod Br. in textu posuit. Emendatio parum probabilis. Pro ἐπιτεταγμένος scripsi ἐπιστάμενος; in prioribus autem verbis lenius quid requiro et certius eo, quod in marg. legendum conjeci. V. 7. τοὺς ὀκταδράχμους ποίησον. Cod. πόσοι ἦσαν optime correxit Salm. — *Nr.* 20. *Doriei.* Ex Athen. L. X. p. 412. F. relatum in Append. Stephan. p. 519. Br. II. 63. An. II. 1. p. 190. δάμαλιν. Br. c. vulgg. metro labante. δαμάλην. Cod. Venet. Cf. Theocrit. Eid. IV. 12. XXVII. 7. et Schol. ad Eid. I. 75. Koen. ad Gregor. Cor. p. 257. ed. Lips. V. 5. καὶ θάμβος μέν, ἣν sc. ne ἤνεος ex seqq. huc trahas. V. 8. habet Eustath. ad Od. pag. 206. 38. Male olim haesi in particula σύν, quae recte inter praepositionem et verbum ponitur. Vid. ad Palatin. p. 603. nr. 225.

Nr. 21. *Empedoclis.* Ex Diogen. Laërt. L. VIII. p. 533. Append. Plan. p. 539. St. Cf. Suid. in Ἄκρων. T. I. p. 96. Eustath. ad Odyss. p. 362. Br. I. 163. nr. 1. An. I. 1. p. 317. V. 1. ἰητρὸν Ἄκρων Ἀκραγαντῖνος. Diog. Ἄκρων' Ἀκραγαντῖνον. Suid. — *Nr.* 22. *Eueni.* Ap. Stobae. in Floril. XX. p. 171. Gesn. p. 103. Grot. Br. I. 164. nr. 1. An. I. 1. p. 320. V. 2. χειρότερον. Vulg. χερειότερον. Br. ex em. Grotii. — *Nr.* 23. *Ejusdem.* Ex Athen. L. IX. p. 367. E. Cf. L. X. p. 429. F. V. 1-4. habentur etiam in Stobae. Flor. LXXX. p. 472. Gesn. 345. Gr. Br. I. 164. nr. 3. An. I. 1. p. 320. V. 2. τοῦτ' ἐθέλει. in Codd. et vett. editt. Athen. non improbante Schweighäusero in Anim. T. V. p. 12. τοῦτ' ἐν ἔθει Casaub. ex Stobaeo. V. 3. ὡς ὁ παλ. Stob. εἰς. Athen. V. 4. ἐστίν, ἐμοί. Vulg. ἔστω. Cod. Venet. Athen. Euripid. Suppl. 466. σοὶ μὲν δοκείτω ταῦτ', ἐμοὶ τἀναντία. — *Nr.* 24. *Ejusdem.* Ex Stobae. Flor. XLIX. p. 354. Gesn. 197. Gr. Br. I. 164. nr. 2. An. I. 1. p. 320.

Nr. 25. *Eratosthenis.* Ex Eutocio in Archimed. Sphaer. et Cylindr. pag. 22. ed. Basil. 1544. ad calcem epistolae Eratosthenis ad Ptolemaeum, quam repetivit Fellus in Arateis p. 35. Problema in hoc epigr. propositum explicuit Th. Reimerus de Cubi Dupl. p. 146. sqq. Eratosthenis Cyrenaei epigramma votivum, excursio critica P. Ferronii in Atti dell'Accademia di Scienze, Lettere ed Arti. Tom. I. P. I. p. 105-156. Livorno. 1810. 4. Br. I. 478. An. I. 2. p. 315. V. 1. *διπλάσιον.* Vulgo. in qua voce antepenultima vulgo corripitur. *διπλήσιον.* Cod. Flor. Hanc formam exemplis adstruxit Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 527. V. 2. *φράζεαι, τὴν στερεήν.* Vulg. Scripsi, *φράζεαι, ἢ στερ.* Quam correctionem confirmant verba Eratosthenis in epistola: *τούτου δὲ εὑρισκομένου δυνησόμεθα καθόλου τὸ δοθὲν στερεὸν παραλληλογράμμοις περιεχόμενον εἰς κύβον καθιστάναι, ἢ ἐξ ἑτέρου εἰς ἕτερον σχηματίζειν.* V. 4. *σειρὸν* et *συρὸν* legitur. *σιρὸν* Br. c. Fello. Vid. Valken. Diatr. p. 217. sq. V. 8. *μεναιχμίους.* ap. Proclum in Euclid. p. 31. ubi hic versus excitatur. Certe nomen illius mathematici semper *Μέναιχμος* scribitur ap. Proclum. V. 9. *μηδὲ .. δίζηαι.* Vid. ad Pal. p. 571. nr. 16. V. 11. *τοῖσδε δὲ ἐν.* ed. Basil. Oxon. Br. *τοῖσδε οὐ ἐν.* Fell. unde Hermann. ad Orph. p. 769. *τοῖσδε σύ γ' ἐν.* quod recepi. V. 13. *συν ηων.* editt. vett. *συνήδων.* Fell. *συνῳδῶν.* Br. ex Codd. Vid. Valkenar. Diatr. p. 285. B. C. V. 17. post *τελέοιτο* majorem distinctionem posui cum Reimero. *λεύσων.* vulg. frequenti errore.

Nr. 26. *Euclidis.* Edidit Aldus in Append. ad Anth. Plan. unde in sequentes Anthologiae editiones propagatum est. Br. I. 168. An. I. 1. p. 332. V. 1. *φορέουσαι οἶνον.* Vulgo. Hiatum librariis deberi nihil dubitans, *σῖτον* emendavi. V. 5. *ἕν μοι δοίης.* Rhythmum juvabis, duorum vocabulorum sedibus inter se permutatis: *εἰ μέτρον ἕν δοίης μοι.* V. 6. *εἰ δὲ ἓν ἀντιλάβοις.* Hic hiatus fortasse non magis debet offendere, quam in *οὐδὲ ἕν.* Vid. p. 377. — *Nr.* 27. *Euripidis.* Ex Athen. L. II. p. 61. B. Append. Plan. p. 574. St. Br. II. 57. Edit. Lips. I. 96. An. I. 1. p. 319.

Nr. 28. *Hedyli.* Athen. L. XI. p. 473. A. Br. II. 526. Ed. Lips. I. p. 233. nr. 2. An. I. 2. p. 328. V. 1. *ἐκ νυκτῶν.* De hoc plurali diximus in not. ad Palatin. p. 275. nr. 444. V. 2. *εἰς ἠόα.* ex Cod. Venet. et editt. vett. restituit Schweigh. quum Br. *ἠῶ* exhibuisset. Eandem formam reddidimus Leonidae supra in Palat. p. 282.

nr. 472. v. 13. ἠοῦν ἐξ ἠοῦς ὅσσον σθένος. Sic Νικοῦν legendum in Palat. p. 119. nr. 209. Cf. Praefat. ad T. II. p. VI. Schaefer. Meletem. p. 93. et ad Gregor. Cor. p. 427. s. Adde locum in Hortis Adonidis, quem nuper tractavit Creuzerus in Praef. ad Plotin. de Pulcritud. p. LXXXII. V. 3. που τυχόν. ibat aliquo, quo fortuna eum duceret, Venerem vulgivagam, ut videtur, secutus. V. 6. ὥστε φίλε. Ne brevis syllaba caesuram oneret, legerim: ὥστε φίλει, καὶ γράφε. φίλος corrigit Friedemann. de Syll. Med. Pent. p. 299. Praecedentia verba, ὡς δ' ἐπιλάμπει ἡ χάρις, admirationis significationem habent. — *Nr.* 29. *Ejusdem.* Ex Athen. L. VIII. p. 344. F. 345. A. Br. II. p. 526. Ed. Lips. I. p. 234. nr. 3. An. I. 2. p. 328. V. 3. ἀπόκλειεν. Vulg. ἀπόκλειε. Codd.

Nr. 30. *Ejusdem.* Athen. L. X. p. 497. D. E. Br. I. 483. s. An. T. I. 2. p. 335. V. 2. εἰδείης. Codd. et editt. vett. εἰδυίης corr. J. Scaliger. εἰδυΐης. Br. qui in Lectt. probat conjecturam Valkenarii Ἱππείης. Hesych. Ἱππία. Ἀρσινόη, ἡ τοῦ Φιλαδέλφου γυνή. Emendatio doctior quam probabilior. Scripsi duabus litteris mutatis: αἰδοίης . . . Ἀρσινόης. *venerandae.* Obiter corrige in Oracul. Sibyll. p. 121. αἰδῶ δὴν προλιπόντες, ἀναιδείην ποθέοντες. pro vulgari: αἰδοίην. In Poëmate Eudociae de S. Cypriano ap. Bandin. in Catal. Medic. T. I. p. 228. v. 53. τήνδε λαβὼν βοτάνην κύκλῳ θαλάμου κατάδευσον Κούρης αἰδέσιδος. legendum videtur: κούρης αἰδεσίμου. — δεῦτ' ἴδετ' Ἀρ. ex emendatione Scaligeri, pro vulg. δ' εὖ τι δέ τ' Ἀρ. V. 4. ἡττομένου. Vulg. οἰγομένου. Scaliger. cui correctioni favet Cod. Venet. ubi ἠγομένου. V. 5. καὶ πολ. Cod. et editt. Sensu postulante scripsi, οὐ πολέμου. quod Schweigh. in textu posuit, ut v. 6. κώδωνος, quam correctionem nostram Codd. nonnulli confirmaverunt. Vulgo κώθωνος. Crinagor. in Palat. p. 206. nr. 350. οὔποτε κώδων Χάλκεος ἤχησεν πλειοτέρῳ στόματι. Cf. Schol. ad Soph. Ajac. v. 17. — V. 7. ὁκοῖος. Codd. ὁκοῖον dedit Schweigh. Mihi ὁποῖον cum Salmasio et Br. videbatur verius. V. 8. ἐξ ὑδάτων. ἀδύτων c. Scaligero dedit Schweigh. Probabilis correctio. V. 9. ἀλλὰ Κτησ. Vitium inesse huic disticho, jam olim monui; quod cur existimarem, intelligere se negabat cl. Athenaei editor. Equidem asyndeton, quod est in τίετε et δεῦτε, in tam eleganti poëmatio ne nunc quidem ferendum esse censeo, quare, una littera mutata, sine haesitatione scripsi, ἀλλ' εἰ Κτησιβίου . . qua correctione verborum structura restituitur.

Nr. 31. *Ejusdem.* Ex Athen. L. XI. p. 486. B. unde relatum in Append. Planud. p. 521. St. Br. I. 483. nr. 3. An. I. 2. p. 334. V. 3. *ἥστο δέ οἱ. ἧς τόδε σοί.* Br. c. Piersono. *ζωρὸν μετροῖσι θυωθέν.* Vulg. *ζωρες μιτρῃσι θυωθέν.* Cod. Venet. unde Schweighäuserus fecit: *ζωραῖς μίτρῃσι θυωθέν. consecratum purissimisque taeniis involutum.* quod jam ipsi auctori suo displicere minime dubito. Proxime ad vestigia Codicis emendavi: *ζωροῖς μέτροισι θυωθέν … Λέσβιον. meraces mensurae* autem ipsum est merum, Lesbio illi poculo infusum, unde odore imbutum est illud. *θυωθέν* id quod *τεθυωμένον,* ut *τεθυωμένον ἄλσος* in Lav. Pallad. 63. *ἄμβροτα εἵματα τεθυωμένα.* Homer. Hymn. in Apoll. 185. Cf. *Ἰλ. ξ.* 172. Optimi Codicis lectionem ignorans Porson. in Advers. p. 113. ed. Lips. vulgatam sic emendavit: *ζωρὸν μετροῦν θυόεντα.* — V. 5. *ὡς καὶ πάντων.* Codd. et editt. *ὡς καὶ πάντως.* Br. c. Piersono, improbante Schweighäusero, qui *πάντων* parum commode referebat ad *πόθων.* Scripsi emendatione lenissima: *ὡς καὶ πάλι τῶν ἀπ' ἐκείνης …* qua admissa tollitur etiam dubitatio de lectione *ἀπ' ἐκείνης,* in qua *ἀπὸ* circumscriptionem facit. *ὑπ' ἐκείνης.* Schweigh. V. 6. *οὖλα φέρωσι πόθων.* Cod. Venet. *σκῦλα φ. πόθων.* Vulgo. *πότων.* Br. cum Piersono, fortasse rectius; quamvis vulgatam quoque tueri licet. *οὖλον, τὸ κλῖμα.* Canon. Prosod. ap. Herm. nr. 41. p. 429. *οὖλον* (Scr. *οὖλον*). *ἐπίχυρον.* Hesych.

Nr. 32. *Ejusdem.* Ex Athen. L. VIII. p. 345. A. B. Br. II. 527. Ed. Lips. I. p. 234. An. I. 2. p. 329. V. 1. *ὀψοφαγεῖ Κλειώ.* Codd. et editt. Athen. *ὀψοφάγει, Κλειοῖ.* Br. *ὀψοφαγεῖς Κλειώ.* Toup. Causam satis gravem non videbam, cur a lectione Codd. recederem. V. 4. *τὸ δ' ὁρᾶν μὴ μόνον οὐ λέγομεν.* Vulg. In Codd. *μὴ* desideratur. Illud non potest significare, ut Heraldus interpretatur ad Arnob. pag. 19., *videre te autem ne pronuntiare quidem audemus.* Nec Toupiana lectio: *τὸ δ' ὁρᾶν μὴ μόνον οὐ μένομεν.* ferri potest. Scribendum suspicatus sum olim: *τὸ δ' ὁρᾶν, ναὶ μὰ τόν, οὐ σθένομεν.* non improbante Schweighäusero. Postea in mentem venit: *τὸ δ' ὁρᾶν ὡς μόρον ὀκνέομεν.* quod et propius abest a vestigiis vulgatae, et sensum efficit proximis verbis eximie congruentem. *ὁρᾶν ὀκνέομεν.* ut ap. Sophocl. Aj. v. 81. *μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ὁρᾶν.* Vocabula *μόνον* et *μόρον* permutata vidimus supra in Palat. p. 323. nr. 735. v. 5. V. 5. *λιθούμεθ' ἅπαντα πάλαι που.* Cod. Venet. *λιθούμεθα πάντες.* Cod. Epitom. *λιθούμεθα ὡς τὰ πάλαι που.* Br. c. Casaubono, quod

me non mutasse poenitet. Saltem hiatus tollendi causa δ' inserendum ante ὡς. λιθούμεθα πάντα πάλαι που. Schweigh. cum Toupio, in qua lectione που displicet.

Nr. 33. *Ejusdem.* Ex Athen. L. XI. p. 472. F. Br. II. 526. An. II. 2. p. 327. s. V. 1. πάροινον. cod. epitom. παρ' οἶνον. vulg. ut supra nr. 28. Vid. Valkenar. ad Herodot. p. 188. 49. ad Callim. Eleg. p. 15. et 262. V. 2. εὕροιμεν. Scribendum videtur, εὕροιμ' ἄν. quod cum grammaticorum praeceptis et cum proximis verbis melius conspirat. V. 4. μεσουζην. Cod. Venet. et editt. vett. μισοῦ ζῆν. emendavit Casaubonus. ἐς κενόν. Vid. Wessel. ad Diod. Sic. T. II. p. 324. 75. Hanc dictionem recte mihi restituisse videor in Fr. Aristophanis: ἦλθε δ' ἐς κενὸν Ἄπανθ' ὅμως. in Additam. An. in Athenae. p. 284.

Nr. 34. *Ejusdem.* Ex Athenaeo L. IV. p. 176. C. Br. I. 484. nr. 7. An. I. 2. p. 339. s. Corruptissimo huic epigrammati Cod. Venetus nihil praesidii affert, ubi v. 1. τοῦτο deest. ὑπηριονον ὅ. Idem Cod. V. 2. μιμωμένην. Idem. μίμῳ κῆν. editt. vett. μίμων Br. c. Toupio, quod Schweigh. admisit. V. 3. εἶχε καὶ σκίρπαλον υἱόν. Vulgo, nec membranae, ut videtur, discrepant. Emendationem nostram, τυφλὸς ὑπαὶ γήρως ᾤχωκε, Σκιρπάλου υἱός. admisit Athenaei editor, ita tamen, ut οἴχωκε praeferret, quod minus a vulgatae ductibus abhorret. Ap. Sophocl. Aj. 893. οἴχωκ' ὄλωλα. Suid. ᾤχωκ' ὄλωλα. Vid. Lobeck. pag. 371. In Aeschyli Pers. v. 13. πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς οἴχωκεν. vett. editt. ᾤχωκε. V. 4. νήπιόν τ' ἐκάλει. Vulgo. νήπιόν τε καλεῖ. Cod. Venet. Tum σκίρπαλον εὐπαλάμου. Hinc Casaubonus: νηπίαχόν τ' ἐκάλει Σκίρπαλος Εὐπάλαμον. quam correctionem Schweigh. in textu posuit. νήπιον οὐκ αὐλεῖν Σκίρπαλον. Br. quod Casauboniana correctione deterius. At nec hanc ex omni parte veram esse, apparet ex vitioso nexu sententiarum. Quare scripsi, syllaba, quae excidit, repetita: νήπιον ὄν γ' ἐκάλει Σκίρπαλος Εὐπάλαμον. Scirpalus filio Theoni, boni ominis causa, praeter verum nomen, etiam Εὐπαλάμου nomen tribuerat, quod ille postea eximie implevit. V. 5. ἀείδειν αὐτοῦ. Vulgo. ἀείδων. Schweigh. c. Casaubono: *quum ejus natales caneret.* Verbum rei, de qua agitur, non satis convenit. Scripsi: κυδαίνων αὐτοῦ τὰ γενέθλια. quod erunt fortasse, qui audacius factum censeant. — τοῦτο γὰρ εἶχε. Vulg. εἶχεν. Cod. Venet. εἶπε πᾶσαν. Schweigh. εἶπε τοὔνομα Casaubonus; quo additamento opus non esse, docui in Animadversionibus ad h. l. et

T. III. 2. p. 80. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 352. Sed εἶχε fortasse in εἷλε mutandum: *illud enim elegit, praeoptavit nomen.* quamquam hac significatione usitatius est εἵλετο. V. 6. πᾶν μαρπᾶν ἥδυμα σημανέων. editt. et Cod. Venet. qui etiam ἥδυσμα habet. τοὔνομα, τὰν μολπᾶν ἥδυμα σημανέων. Casaub. [illegible]το πανημερίων ἡδὺ μάσημα τίων. Toup. et cum eo Br. Quod olim [illegible] jeci: τὰν παλαμᾶν (aut παλαμᾶν) ἀρετὰν .. σημανέων. mihi nunc quoque videtur verum, primum ob sensum, quum sic nomen Εὐπάλαμος diserte explicetur, tum ob litterarum similitudinem. Nam in αρπαν latere ἀρετάν, vix est quod dubites; et in litteris quoque πανμ ejus lectionis, quam nos probamus, vestigia sunt non obscura. παλαμᾶν ἀρετὰν dictum ut ap. Pindar. Pyth. X. 34. ὑμνητὸς οὗτος ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς, Ὃς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσας. Anacr. in Palat. p. 165. nr. 135. μνᾶμα ποδῶν ἀρετᾶς. — αἴσιμα, quod in textu dedi, debeo cl. Schweighäusero, qui in Animadverss. p. 657. corrigendum suspicatur: πᾶσαν τὰν ἀρετὰν αἴσιμα σημανέων. V. 7. γλεύκους emendabat Casaub. accinentibus Toupio et Brunkio. Restitui lectionem Cod. et editt. vett. Γλαύκης. Vid. Schol. Theocr. Eid. IV. 31. Plutarch. T. II. p. 397. A. V. 8. νὴ τὸν ἐν. Vulg. καὶ τὸν ἐν. Stephan. quem sequor equidem. ἢ τὸν praetulit Schweigh. ἐν ἀκρης τοις. Cod. Venet. ἀκρήτοις. Vulg. ἀκρήβοις. Br. c. Toupio. — Quaedam *Hedyli* Fragmenta, etiam ex Epigrammatis, collegi et emendavi in Catal. Poetar. T. III. 3. pag. 900.

Nr. 35. ***Herodici.*** Ex Athen. L. V. p. 222. A. Append. Plan. p. 524. St. Br. II. p. 65. An. II. 1. p. 194. s. V. 3. γωνιοβόμβυκες. Plato in Gorg. p. 585. D. de homine vitam publicam philosophiae causa fugiente: καταδεδυκότι τὸν λοιπὸν βίον βιῶναι μετὰ μειρακίων ἐν γωνίᾳ τριῶν ἢ τεττάρων ψιθυρίζοντα. quem locum plures expresserunt, quos vid. ap. Wyttenbach. in Bibl. cr. P. XII. p. 7. s. Adde Themist. pag. 265. B. ἐν γωνίᾳ μόνῃ πρὸς τὰ μειράκια ψιθυρίζειν. p. 284. B. ἐν γωνίαις καταδεδύκασιν ἢ χηραμοῖς. p. 300. A. ἐνδιαιτᾶσθαι ταῖς γωνίαις. Andronic. ap. Nicephor. Gr. p. 5. C. ὁπότε καὶ γωνίᾳ μάλα προσήκοντες οἱ ἄνθρωποι. Liban. T. III. p. 13. 6. καὶ γὰρ οὐ τῷ γε (scr. τῇ γε) ἔσται ἀναχωρεῖν σοι, ὅτι ἄρα καταδὺς οὗτος εἰς γωνίαν (sic Reisk. pro ἀγωνίαν) καὶ θύρας ἐπιθεὶς, καὶ καταλαβὼν ὅρκοις τοὺς συνόντας, ἦ μὴν (ἢ μὴ vulg. correxit Reiskius) κρύψειν τὴν ἀκρόασιν. V. 4. καὶ σφῶϊν. vulgo et in editt. καὶ τὸ σφῷν. Br. c. Piersono. V. 5. δυσπέμφελοι. Hoc sensu Maxim. περὶ

καταρχ. 363. *πρηΰνει θυμὸν δυςπέμφελον*. Hesiod. Theogon. v. 440. *οἳ γλαυκὴν δυςπέμφελον ἐργάζονται*. Cf. Eund. ap. Athen. p. 364.

Nr. 36. *Theaeteti.* Ex Diog. Laërt. p. 242. Append. Planud. p. 525. St. Br. II. 251. nr. 2. An. II. 2. p. 242. V. 1. *ὁ δ'.* ad eundem refertur, qui praecessit; cujus usus, a grammaticorum canone abhorrentis, exempla quaedam sunt apud Homerum; plurima apud Herodotum. Vid. ad Palatin. p. 88. nr. 4. Hinc tamen nemo facile tueatur locum Aeliani V. H. III. 16. 5. 6. *συνεβούλευσεν ὁ Πίνδαρος Ἐφεσίοις, ἐκδήσαντας ἐκ τῶν πυλῶν καὶ τῶν τειχῶν θώμιγγας ... ἀσυλίαν διὰ τούτων ἐπινοῶν τῇ Ἐφέσῳ. Ὁ δὲ συνεβούλευε προςελθόντας δεῖσθαι τοῦ Λυδοῦ.* ubi legendum suspicor: *Ὧδε δὲ συνεβούλευε.* V. 3. *ὑποδέξῃ.* Vulg. *ὑπεδέξω.* Br. c. Casaubono. Dedi, quod propius abest a vulgatae ductibus, *ὑπόδεξαι.* V. 4. *καὶ ζώει κεῖθι ἐν εὐθυμίῃ.* Vulgo. Hermann. ad Orph. p. 770. ut et hiatum tolleret, et vitium metricum in *εὐθυμίῃ*, scripsit: *καὶ κεῖθι ζώει ἐν εὐρυθμίῃ. καὶ κεῖθι*, ut Paul. Silentiar. in Palatin. p. 122. nr. 226. Vid. not. ad ep. Agath. in Pal. p. 87. Pro *εὐθυμίῃ* Br. *εὐτυχίῃ* malebat. Utraque correctione lenior fortasse: *καὶ κεῖθι ζώει ἐν εὐθαλίῃ.*

Nr. 37. *Ejusdem.* Ex Diogen. Laërt. L. VIII. 48. pag. 525. Append. Planud. p. 525. St. Br. III. p. 131. Ed. Lips. T. II. p. 229. An. II. 2. p. 244. V. 2. *εἰ κατέχεις. si mente et memoria tenes, si nosti.* Theophr. Char. c. 27. *καὶ τῶν Ὁμήρου ἐπῶν ἓν μόνον κατέχειν.* Vid. Casaubon. ad Athen. pag. 19. (Anim. ad L. I. 9. pag. 69. ed. Schweigh.) Hinc Plutarch. T. X. p. 35. ed. R. *ἐν καθέξει τοῦτο γίνεται καὶ μνήμῃ.* Frustra olim de sinceritate lectionis dubitabam. — *Nr.* 38. *Theocriti Chii.* Ap. Eusebium in Praeparat. Evang. XV. 2. p. 793. A. V. 1. 2. est ap. Diogen. Laërt. V. p. 274. Append. Planud. p. 523. St. Br. I. 184. An. I. 1. p. 374. s. V. 1. *Ἑρμείου εὐνούχου ἠδ' Εὐβούλου ἅμα δούλου.* Diogen. ubi v. 2. *σῆμα.* Dedi lectionem Eusebii cum Brunkio. In *Ἑρμείου* media corripitur, ut in *Ἀλφειός.* Palat. p. 472. nr. 683. et in *ἐπειὴ* saepissime. Recte monuit Rossius in Comment. Laert. p. 85. Hermiam et eunuchum et servum Eubuli fuisse. — *Nr.* 39. *Theonis Alexandrini.* Hoc poëmation, quod in Append. Plan. p. 494. St. legitur, Br. non dubitavit *Theoni* tribuere ei, qui commentarios scripsit in Ptolemaei Magnam Constructionem. Br. III. p. 4. Edit. Lips. III. p. 225. An. II. 3.

p. 197. s. V. 7: γήϊον. Vulg. γήϊνον. Br. ex Cod. ut videtur. V. 12. πόνοισι κάθηρας. Vulgo; quod etiam ex Cod. a Br. emendatum videtur.

Nr. 40. *Ejusdem aut Hermae.* Ἑρμοῦ inscriptum in Stobaei Eclog. Phys. p. 135. ed. Gr. T. I. Tit. VI. p. 174. ed. Heer. Auctoris nomine caret in Append. Plan. p. 494. Quum in Palat. p. 412. nr. 491. versus 7^{mus} Theonis nomine inscriptus sit, totum hoc poemation Theoni tribuendum censebat Br. apud quem legitur T. III. p. 4. nr. 11. Edit. Lips. T. III. p. 225. An. II. 3. p. 196. V. 3. καὶ τ. ἀεὶ κανονίζεται αἰών. ed. Ald. St. Br. μετὰ τοῖσιν ἀεὶ δ' ἐπινήσεται. Stob. *queis longum pariter convolvitur aevum.* Grot. Tum saltem scribendum: μετὰ τοῖσι δ' ἀεὶ περινίσσεται αἰών. V. 4. ὑπτερος. editt. Plan. post Ald. εὔοπτερος Stob. Canteri. εὔοπορος Cod. Heerenii. Sic etiam Grotius. V. 6. ἐλάουσι γένος. vulgo in App. Plan. ἔλασαν tentabat Huet. Veram lectionem ἔλαχον Br. restituit e Stobaeo. Cf. Theocr. Eid. IV. 40. Alciphr. L. III. Ep. XLIX. ὦ δαῖμον, ὅς με κεκλήρωσαι καὶ εἴληχας. V. 10. Ζεὺς δὴ γένεσις. Vulg. Ζεὺς ἡ γένεσις. Stob. δὲ γέν. Br. Scribendum erat, Ζεὺς δ' ἡ γένεσις quod in textu posui.

Nr. 41. *Jubae.* Ex Athen. L. VIII. p. 343. F. Hoc epigramma a Brunkio, fortasse ob vitia, quibus scatet, praetermissum, emendare conatus sum in Paralip. nr. 33. (Anim. T. III. 3. p. 782.) Tentavit nonnulla Fiorillo ad Herod. Attic. p. 129. s. V. 1. κιναρήφαγον ἦχος. Vulg. ap. Athen. κιναρηφάγου feliciter emendavit Villebrun. quod recepit novissimus Athenaei editor. *Cinaram* vocem corrumpere constat ex Columella de R. R. X. 235. Idem ἦχος mutavit in ἦθος. V. 2. χεύσσων. Vulgo. λεύσσων debetur Casaubono. Ὑψιπύλης. vulgo. Ὑψιπύλην dedi cum Schneidero in not. mst. Tum in versus exitu ὅρα ausus sum mutare in ἔλα. *noli me Hypsipylen tamquam improbam mulierem expellere.* V. 3. ἦν μέν. Vulg. ἥμην. Cod. obtulit. τίνων δέ. Vulgo. δὴ Cod. τίν' ὧδε emendavit Schneiderus in not. mst. et Porson. Advers. p. 104. (p. 91. ed. Lips.) V. 4. χρυσοβόλοις. Vulg. Lenissima correctione hunc quoque locum restituit Schneiderus, χρυσολόβοις legens, iterum in hac correctione cum Porsono conspirans. V. 5. τήγανα ξηρά. Vulg. ξηρὰ τάγηνα. Cod. Venet. V. 6. χώρησαν. Vulg. χήρωσαν Casaubonus, firmante Cod. Veneto. V. 6. χαριζόμενοι. si genuinum est, referri debet ad substantivum remotius

κέραμοι. Sic Plutarch. T. II. p. 129. B. *ἄλογοι γὰρ ἴσχουσιν ἀθυμίαι καὶ φόβοι, πολλάκις ... τὰς ἐλπίδας ἄφνω κατασβεννύουσαι.* Heliodor. L. I. 22. p. 37. ed. Cor. *λαίλαπες συμμιγεῖς καὶ πρηστῆρες τὴν θάλατταν καταιγίζουσαι.* Herodot. II. 22. *ἰκτῖνοι δὲ καὶ χελιδόνες δι' ἔτεος ἐόντες οὐκ ἀπολείπουσι.* His omnibus praeivit Homer. Od. *β.* 283. *οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν, Ὃς δή σφι σχεδόν ἐστιν.* Apud nostrum tamen fere malim *χαριζόμενα.*

Nr. 42. *Juliani Imperatoris.* Ex Cod. Bibl. reg. edidit Salmas. in Plinian. p. 726. D. E. Br. T. III. p. 332. Edit. Lips. T. III. p. 111. nr. 3. An. II. 3. p. 190. V. 1. verba *τῶν ἀνακτόρων μέσον* *mediam frontem inter tempora* significare videntur. — *Nr.* 43. *Juliani Aegyptii.* Legitur in primis Palat. Cod. foliis. Br. II. 496. nr. 13. An. II. 3. pag. 377. — *Nr.* 44. *Hipponis.* Apud Clement. Alex. Cohort. p. 48. 32. Br. III. 330. Ed. Lips. T. I. p. 102. An. I. 1. p. 336. V. 2. *ἐποίησεν.* Clem. *ἐποίησε.* Br.

Nr. 45. *Callimachi.* Ap. Athen. L. VII. p. 318. B. C. Append. Plan. p. 514. St. Br. I. 468. nr. 31. An. I. 2. p. 282. Cf. Conr. Gesner. de Aquatil. p. 624. Quaedam in hoc epigrammate infelici successu tentavit V. D. in Actis Erudit. an. 1748. p. 407. V. 1. *παλαίτερος. παλαίτερον οὔνομα* Callimach. in fragm. CLXIII. *παλαίτερα φάρεα* Nonn. Dion. II. p. 58. 28. *παλαίτερον* corrigebat Bentl. probante, ut videtur, Schaefero Meletem. p. 44. Mihi in mentem venerat: *Κόγχος ἐγώ, Ζεφυρῖτι, πάλαι τέρυς.* i. e. *λεπτός.* Vid. Hesych. in *τέρυ.* Goettlingius in Animadverss. crit. in Callim. epigrr. Jenae. 1811. p. 5. tentabat: *σάλου πάρος.* ut antithesis fieret disertior. *νῦν μοι.* Cod. Venet. *με.* vulg. V. 3. *ναυτίλον. ναυτίλου* malebat Toupius in Emend. in Hes. T. III. p. 295. — V. 5. *λιπαρὴ θεός,* vera lectio. *γαλήνη* sive *γαληναίη* et maris est tranquillitas et dea. Frustra Brunkius, Lennepio praeeunte: *εἰ δὲ γαληναίη λιπαρή, θέον αὐτὸς ἐρέσσων Ποσσὶν ἀεί,* *ὡς καὶ τοὔνομα συμφέρεται.* — *οὖλος* tuetur Goettling, commode afferens locum Etym. M. p. 472. (428. ed. Lips.) *Ἴουλος τὸ πολύπουν ζῶον ... ἢ ἀπὸ τοῦ ἰέναι οὖλον καὶ πυκνόν, ἢ ἀπὸ τοῦ οὔλως καὶ πυκνῶς εἰλεῖσθαι.* V. 6. *ποσσὶν ἵν ὥσπερ καὶ τ.* vulgo. *ποσσὶν ἵν' ὥστ' ἔργῳ τοὔν.* Cod. Venet. unde Hermann. ad Orph. pag. 771. *ποσσί νιν, ὥστ' ἔργῳ ..* quod reposui, aut certe reponere volui; sed in editione nostra perperam legitur *ὡς ἔργῳ.* Pronomen *νὶν* referendum ad *πελάγεσσιν,* vel, quod malim, ad

γαληναίην. Sic Goettlingius, qui comparat Nonn. Dion. L. XI. v. p. 298. *δονέων δὲ πόδας καὶ χεῖρας ἐρέσσων Ἀφνειῆς ἀτίνακτα κατέγραφε νῶτα γαλήνης.* Ut hoc loco *ἵν'* in *νιν* mutatum est, sic in Parodia Matronis ap. Athen. L. IV. p. 135. B. *οὐδ' ἔφθην τρώσας ἵν' ἴασιν Φοῖβος Ἀπόλλων.* verissime Scaliger correxit, *νιν, ἄσαι δὲ Φ. Ἀ.* Etiam in Fr. Alexandri Aetoli ap. Athen. L. VII. p. 296. E. *Ἥλιος ἵπποις θυμήρεα δόρπον ὀπάζει .... ἵνα δρόμον ἐκτελέσωσιν Ἄτρυτοι, καὶ μή τιν' ἕλοι* (Scr. *ἕλῃ*) *μεσσηγὺς ἀνίη.* Valkenarius Adoniaz. p. 212. C. recte emendasse videtur, *καὶ μή νιν.* — V. 7. *Ἐς τ' ἔπεσον.* Scripsi *Ἐκ τ' ἔπισον.* quod Hemsterhusium quoque voluisse intellexi ex Schedis Lenzii. Dicendi usum illustravit Goettling. *Ἰουλίδας.* Vulg. *Ἰουλίδος* plures emendaverunt. Pro *γένωμαι* miror Brunkium non scripsisse *γενοίμην.* Sed vid. ad Palat. p. 93. nr. 33. — V. 8. *σοὶ τὸ περισκ.* Vulg. *σοί τι περ.* Br. c. Ernesto. *Ἀρσινόης.* Athen. *Ἀρσινόη.* Etymol. M. p. 664. (602. s. ed. Lips.) ubi hic versus legitur in *περισκέπτῳ.* Excidit ibi *τι* ante *π.* *Ἀρσινόῃ.* Schweigh. V. 9. *θαλάμας.* De piscium cubili interpretatur Fiorillo l. c. p. 124. comparans Od. *ε.* 432. Adde Oppian. Hal. I. 139. 261. 445. De ipso halcyonis nido accipiebat Göttlingius. V. 10. *τίκτει τ' αἰνοτέρης ὤεον ἀλκυόνης.* Vulg. *τίκτηται νοτερῆς ὤεον ἀλκυόνος.* Br. c. Bentl. quod adoptavi, servata tamen lectione *Ἀλκυόνης.*

Nr. 46. *Ejusdem.* Ex Strabon. L. XIV. p. 638. Eustath. ad *Ἰλ. β.* p. 250. Sext. Empir. adv. Gramm. I. 2. p. 225. Br. I. 469. nr. 34. An. I. 2. p. 286. De poëmate in Oechaliae expugnationem agitur. V. 1. *κρεωφύλου πόνος.* Sext. probante Bentlejo. *Τοῦ Σαμίου πόνος.* Strab. et ex eo Eustath. fortasse ne in ipso epigrammatis initio metrum violaretur. In ultimo tamen versu omnes consentiunt in *γράμμα Κρεωφύλῳ.* — *θεῖον ἀοιδόν.* Sext. *Ὅμηρον.* reliqui. — Partem vers. 3^{tii} laudat Etym. M. in *γράμμα.* p. 210. (218. ed. Lips.) Cf. Valkenar. ad Ammon. p. 57. s. — *Nr.* 47. *Cratetis Thebani.* Ex Juliani Imp. Or. VI. p. 199. D. VII. p. 213. B. C. Br. I. 187. nr. 6. An. I. 1. p. 382. V. 3. *χόρτον ἀεὶ σύν.* Julian. l. pr. *ἐμῇ συνεχῆ.* loco sec. In versus exitu: *ἤ τέ μοι αἰεὶ Χωρὶς δουλ.* l. loco pr. *καὶ δότε χωρὶς Δουλοσύνης ἢ δὴ λιτόν.*

Nr. 48. *Leonidae Tarentini.* Ex Stob. Flor. Tit. CXIX. p. 600. Gesn. p. 493. Grot. Br. I. 236. nr. 63. An. I. 2. p. 118. V. 3. *οὐδενὸς πλέως πλάνης.* Vulg. Scripsi, praetermissis conjecturis, quibus

ipso hunc locum olim vexavi, *οὐδ' ἀνάπλεως*, ex lenissima correctione Boissonadii ad Marini Vit. Procl. p. 82. V. 4. *ἰθεῖα δὴ μάλιστα*. Vulg. Particulam adversativam requiri recte existimans Wakefieldius, emendabat: *ἰθεῖα δ' αὖ μ.* Minore mutatione scripsi: *ἰθεῖα δ' ᾗ μάλιστα*, i. e. *ὡς μάλιστα*. Sic *ᾗ ῥᾷστα* Xenophon Memor. II. 1. 9. *ᾗ τάχιστα*. Id. Anab. VI. 5. 13. *ᾗ ἄριστον*. Id. Cyrop. VII. 5. 82. *ἁπλῆν οἶμον εἰς ἅϊδου φέρειν* dixerat Aeschyl. in Telepho. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 221. — *Nr.* 49. *Luciani*. In Operibus Luciani T. III. p. 674. (T. X. p. 36. ed. Bip.) Br. II. 309. nr. 5. An. II. 2. p. 411. V. 1. *ἔγραψε*. Vulg. *ἔγραψα*. Br. c. Dorvill. ut in Palat. pag. 433. nr. 434. *ἄλλος ὁ Χῖος, ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα*. V. 3. *διάκριτον*. corr. Guyet. et Menag. improbante Dorvillio et Toupio in Em. in Hesych. T. III. p. 477. Hesych. *διακριδόν· ἐν διακρίσει ἄριστον*.

Nr. 50. *Marcelli*. Ex marmore a pluribus edito, a nemine autem accuratius quam a Viscontio (in Iscrizioni greche Triopee. Romae. 1794. fol.) Br. II. 300. sub nomine *Herodis Attici*. An. II. 2. p. 366. *Marcello*, cui proxima Inscriptio diserte tribuitur in ipso marmore, hanc quoque vindicavi, secutus judicium editoris doctissimi, quem vid. p. 73. sq. V. 2. ...*ΛΑΙC*. Marm. unde vulg. *ἐλάσεις*. Probabilius Viscont. *ὁράᾳς*. De *ὁράεις* cogitabat Casaubonus, probante Valkenario ad Callim. Eleg. p. 183. Archiloch. in Eclog. Stobaei T. I. pag. 122. *σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὁρᾷς λεωργὰ κἀθέμιστα*. V. 3. *ἑκατοντοπύλοιο*. Marmor. ut *πεντηκοντόγυιον*. Homer. *Ἰλ.* IX. 575. Vulgo *ἑκατονταπύλοιο*. V. 4. *πειονα* et *τειμησατε*. Marm. qua orthographia nihil in marmoribus frequentius. *μειχρὸν* et *γείνεται* legitur in Marmore ap. Pocock. Inscr. an. Cap. I. ubi scribendum videtur: *Δίδου προθύμως ὃ παρέχεις, ἢ μὴ δίδου· παρὰ γὰρ τὸ μικρὸν γίνεται πλήρης χάρις*. V. 6. *εν αθανατοις αλεγησθον*. Marm. *ἐν ἀθανάτοισι λέγησθον*. Salm. quem Br. sequi maluit, quam suum ipsius acumen, quo veram lectionem bene investigaverat. Pindar. Ol. II. 142. *Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τούτοις ἀλέγονται. ἀριθμοῦνται, συγκαταλέγονται ἐν τοῖς εὐσεβέσι*. Schol. — V. 7. *ως οτε*. Marm. *ὡς δ' ὅτε*. corr. Visc. V. 15. *επι οι*. Marm. *ἐπεί οἱ* Visc. ex correctione, quam metrum respuit. Vid. Hermann. ad Orph. pag. 782. V. 18. *ατρειες*. Marm. *ἀτρῆες*. Br. c. Salm. quod servandum putavi. Sensus esse debet, *non contemnendas* esse poenas Parcarum, sed *valde timendas*. Comparant Euphorion. ap. Hermog. p. 135. *καὶ ἀτρέα δῆμον Ἀθηνῶν*.

V. 19. *αναθηη.* Marm. ἀναθείη. Salm. Br. Visc. V. 23. ηεναίεσα. Marm. unde ἠὲν fecit Visc. quam formam particulae disjunctivae exemplis vellem probasset vir doctissimus. Salmasius ἢ ἐν ἄλσεα pro ἢ ἄλσεα dictum existimabat; ut δεῦτ' ἐν χορόν, in Dithyrambo Pindar. ap. Dionys. Halic. T. V. p. 152. 4. p. 155. 12. ed. R. Vid. Koen. ad Gregor. Cor. p. 355. ed. Lips. Boekh. Not. crit. ad Pind. Pyth. II. 1. p. 442. Quum tamen haec praepositionum enallage aeolicae et doricae dialecto propria fuisse videatur, suspicatus sum, Marcellum scripsisse, ἢ ἀν' ἄλσεα δένδρεων. (sic lege c. Marmore pro δένδρων.) V. 25. *PHΞEIE.* Hanc lectionem qui tuentur, δμωῇ μαχέλλᾳ corrigunt. Lenior mihi videtur emendatio Casauboni, πήξειε, praesertim quum lapidarius graecae litterae *Π* latinam P substituere potuerit; ut infra nr. 51. v. 33. in *KHPYX* latinum X graeco *Ξ* substituit. De hac litterarum utriusque linguae in Marmoribus aut permutatione, aut similitudine, vid. Mazoch. ad Tabul. Heracl. p. 121. V. 28. εκγεινοι. Marm. ἔκγονος. Visc. ἔγγονος. Alii. V. 29. *εστωρ.* Marm. ἵστωρ. Br. praeeunte Salmasio. Adoptavit etiam Visc. V. 30. *τε εριχθονιοι.* Marm. quam lectionem egregie explicavit Visc. Cf. Heyn. ad Apollodor. p. 822. sq. Hiatum non ferens Hermann. ad Orph. p. 738. corrigit: καὶ γὰρ Ἀθηναίῃ οἱ Ἐριχθ. Mihi verisimilius videbatur: καὶ γὰρ Ἀθηναίῃ περ Ἐρ. quod ob sequens ερ facile a lapidario depravari potuit. Habet autem περ h. l. vim confirmandi, ut in multis Homeri locis. At vide an necessaria sit mutatio. Gerhardius certe in Lectt. Apollon. p. 179. hiatum h. l. excusabilem arbitratur. V. 31. *ενκατεθηκε.* Marm. V. 32. *επιπεισεται αυτοις.* Marm. αὐτῶν. Vulg. unde ἐπιπεύσεται αὐτῶν Salm. et Br. Color in his fere, ut in Orphei Argon. 350. "Ος δέ κε συνθεσίης δηλήσεται, οὐκ ἀλεγίζων, "Ορκων ὑπερβασίῃ, τούτου δ' ἐπιμάρτυρες ἔστων Ἰθύντειρα Δίκη καὶ Ἐριννύες αἰνοδότειραι. quae sic distincta mihi quidem mutatione egere non videntur. Certe τούτου δὲ sincera; particulâ δὲ peculiari cum vi in apodosi positâ. V. 37. *νειον.* Marm. νηὸν dedi ex emendatione Eichstaedtii. *Templum Cereris* diruisse Triopas dicitur ap. Hygin. Fab. Astron. XIV. Diodor. Sicul. V. 61. p. 379. ἐνταῦθα δὲ τὸ τέμενος τῆς Δήμητρος ἐκκόψαντα, τῇ μὲν ὕλῃ καταχρήσασθαι πρὸς βασιλείων κατασκευήν. ЄI scriptum pro *H*, ut supra v. 18. Notanda brevis syllaba ante νηὸν producta. Sic ap. Dionys. Perieg. 1090. ἐπὶ νότον. Quint. Smyrn. III. 218. ἀπὸ νέκυος. et alibi. V. 38. *AΛCACΘAI.* Marm. quod variis conjecturis locum dedit. ἀλέασθαι. Salm.

Br. Visc. V. 39. μητοι επ. Marm. μή τις. Visc. Mutatio non necessaria. επιτροπειος. Marm. ἔπι τριόπειος. omnes editt. Ἐρινύς. Marm. Visc. qui hanc scripturam tuetur. Vid. not. ad Palat. p. 234. nr. 188. v. 5.

Nr. 51. *Ejusdem.* Br. II. 302. An. II. 2. p. 383. V. 1. θυβριαδες. Marm. θυμβριάδες. Vulg. Illud tuetur Visc. qui in Schol. ad Dionys. Perieg. 352. θύβρις legi monet in Codd. *Thybris* ap. Latinos quoque reperitur saepissime. V. 2. ἄμφι. Visc. quod olim non recte probavi. θυοσκοα. Marm. et editt. θυοσκόοι malebat Salm. probante Hermanno ad Orph. p. 738. et Spitznero de Versu gr. heroico p. 153. Μαινάδες θυοσκόοι sunt ap. Euripid. Bacch. 224. V. 5. ουρανιωνα. Marm. ultima littera detrita. V. 9. ενβασιλευει. Marm. V. 13. ἀμύμονος. Visc. c. Marm. ἀμύμονας. vulgo. V. 14. ἀνηρείψαντο. Hoc verbum restitue Maximo π. καταρχ. 418. de Orithya: ὁππότε μιν χορὸν ἁγνὸν ἐπ' Ἰλισσοῖο (Ἰλλίσσοιο vulg.) ῥοῇσιν Ἱσταμένην Βορέης ἀνερείψατο (ἀνεράψατο vulg.), τῆλε δὲ γαίης Ἀτθίδος ἐν νεφέεσσι μεταχθόνιον (μεταχρόνιον vulg.) φορέεσκεν. Quae ducta ex Apoll. Rh. I. 214. s. Cf. Dionys. Perieg. 424. V. 16. ἀπύστω arcte cohaeret cum sequentibus, *ignorantes, qualem ipsis matrem fati crudelitas eripuerit.* V. 17. Scr. ἔμαρψε, ut est in Marm. V. 20. μῆτιν ἐοικυῖς Visc. c. Marm. ὅμοιος. Br. c. Salm. ex vitioso apogr. V. 25. ἦμος ὅτ'. De harum particularum conjunctione cf. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 367. De τῆμος ὅτε dixi supra p. 420. — V. 27. Hunc versum, qui mutilus est in Marmore, *CEΛ .... CKΤΚΛΟ ...* sic, ut dedimus, feliciter explevit Salmas. σεληναίης κύκλος αἴγλης. Pro ultima voce αὐγῆς malebat Visc. Utrumque habet, quo se commendet. Vid. Schaefer. Meletem. p. 33. V. 28. *ΠΟ ... ΕΝΕΡΡΑΨΑΝΤΟ.* Marm. ποτ' ἐνεῤῥάψαντο. Visc. παρενεῤῥάψαντο. Vulg. V. 29. Prius hemistichium deletum in Marmore praeter syllabam *CON ...* Tum *ΗΥΕΝΕΕΣΣΙ ΓΕΡΑΑ.* unde Br. c. Salm. σύμβολον Αὐσονίοισιν εὐγενέεσσι γεραιόν. Visconti autem: υἱάσιν Αὐσονίων εὐηγενέεσσι γερᾶα. in qua lectione postremum vocabulum auctoritate caret. Etiam initio versus aliud quid lectum fuisse, probabile ex ὀνόσσηται, qui conjunctivus non habet, unde pendeat. Suspicabar: ὃς δέ κεν Αὐσονίοις εὐηγενέεσσι γεραστὸς Οὔ μιν ὀνόσσηται. *Hic autem circulus* (haec lunula calceo assuta), *Romanorum nobilium decus et ornamentum, non contemserit illum, quamvis Atticum.* Forma γεραστὸς est ap. Etym. M. p. 206. ed. Lips. V. 30. *ΟΤΜΙΝΟ ..*

OCCHTAI. Marm. *οὔ μιν ὀνόσσηται.* Visc. *ὥς μιν ἐκύσμησεν.* Vulg. V. 31. *TEPAC.* Marm. *γέρας* omnes editt. praeter Spon. V. 35. *πρωτόθρονες ἕδραι.* Haec verba inter alia metaplasmi exempla excitat G. Koen. ad Gregor. Cor. p. 443. ed. Lips. ubi Schaeferus exquisita addidit. V. 36. 37. distinctionem mutavi ad mentem Viscontii. Vulgo enim majore distinctione post *φωνὴν* positâ sensus vehementer turbabatur. Praeterea pro *οὔτ' ἔτι,* quod in omnibus editt. legitur, dedi *οὔτε τι* ad mentem Schaeferi in not. mst. Saepissime apud epicos *οὔτε . . οὔτε τι,* aut *οὔτε τι . . οὔτε* se excipiunt. V. 40. *Ἐριχθονίδαο.* Visc. c. Marm. *Ἐριχθονίδεω· ᾧ δὴ φίλον.* Br. *CTΔIΦIΛON.* Marm. *OTΔIΦIΛON.* Spon. et alii. *Σὺ δ', εἰ φίλον.* Visc. qui, commate post *φίλον* posito, sequentes infinitivos pro imperativis accepit. V. 41. *θῦσαι· θυέων ἀτάρ.* Interpunctione mutata *θυέων* cum *θῦσαι* jungendum censet Gerhard. Lectt. Apollon. pag. 133. Vers. 42. *EI ΔE TOI ETCEBEECCI.* Marmor. *εἰ δέ τι εὐα.* Visc. *εἴδεται.* Br. cum Salm. Scripsi, interpunctione totius loci mutata, *ἔρδ', ἐπεὶ εὐσεβές ἐστι καὶ ἡρώων ἀλεγίζειν.* Sic omnia optime cohaerent, nec est, in quo lector haereat: *tu autem, si sacra facere libet* (*nam si quis nolit, nulla ad hoc officium necessitate adigitur*) *facito: nam heroum quoque curam gerere pium est.* Mutationes autem, quas admisi, sunt lenissimae, nec ulla est, cujus non plurima in marmoribus exempla occurrant. Aliter tamen doctissimus Orellus, qui in Append. ad Isocr. Or. *π. ἀντιδ.* p. 405. corrigendum existimat: *εἶκέ τοι εὐσεβέεσσι. εἶκε* pro *ἔοικε* est ap. Homer. *Ἰλ. σ.* 520. ubi vid. Heyn. T. VII. p. 538. Haec correctio lenitate mutationis nostram antecellit; sed ea admissa, oratio, pro meo quidem sensu, minus bene vincta est. V. 43. *μεγγαρ.* Marm. V. 44. Iterum *οὔτε τι* scripsi cum Schaefero pro *οὔτ' ἔτι.* V. 46. *μέν οἱ. σῆμα δέ οἱ* corr. Hermann. ad Orph. p. 782. Corruptam esse lectionem dubitare licet in tanta locorum copia, ubi *μὲν* ante *οἱ* corripitur. Vid. not. ad Palatin. p. 150. nr. 53. V. 49. *ἵνα οἱ πάρος.* ex Marmore elicuit Visc. Idem dederat Sponius. *ναοῦ πάρος.* Br. c. Salm. V. 50. *χορὸν ἡμερίδων.* Achill. Tat. I. 15. p. 37. *κατάστεγος ὑπὸ χορῷ κιόνων.* Id. VIII. 6. p. 522. *καὶ κατὰ λόγον οὕτως ὁ λοιπὸς τῶν καλάμων χορός.* Eustath. de Amor. Ism. L. III. p. 96. *χορὸς ὀδόντων λευκός.* Apud Coluthum v. 122. *καὶ χορὸν εὐκελάδων δονάκων ἐπὶ φηγὸν ἐρείσας,* ut pro *φυτῶν ἐάσας* legit Bekkerus. — *ἐλαιήεντες ἄρουραι.* ut *ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον* ap. Homer. *Ἰλ. β.* 561. Vid. Stephan. Byz. in *Ἐπίδαυρος.*

Nicand. Alexiph. v. 390. πετρήεντος ὑπὸ ῥόχθοισι θαλάσσης. Orph. Argon. v. 261. ὑλήεντι κολώνῃ. V. 55. παλαιηισιν. Marm. παλαιῇσι. Br. V. 59. αυτηιτ. Marm. Saepe sic *I* a lapidariis perperam insertum. αὐτή τ'. Spon. Visc. αὐτή γ'. Br. c. Salm.

Nr. 52. *Michaelis Pselli.* Ex DuCang. Additam. ad CP. Christ. ad calcem Zonarae p. 151. Br. III. 127. An. III. 1. p. 246. V. 4. εἰ παρέλθῃς. ap. DuCang. ἢν παρέλθῃς. Br. in textu; in Lectionibus εἰ παρέλθοις. Neutrum necessarium. Vid. ad Palatin. p. 122. nr. 227. v. 7. — *Nr.* 53. *Mnasalcae.* Ex Athen. L. V. p. 163. A. Eustath. ad Ἰλ. β. p. 261. Br. I. 193. nr. 14. An. I. 1. p. 407. Habetur etiam in Append. Plan. p. 524. St. — *Nr.* 54. *Nicaeneti.* Ap. Athen. L. XV. p. 673. B. Append. Plan. p. 523. Br. I. 416. nr. 3. An. I. 2. p. 230. V. 1. ἀλλ' ἐπ' ἀρούρης. Vulg. ἀλλὰ παρ' ἥρης. Cod. Venet. unde παρ' Ἥρης, ἱερῷ sc., dedit Schweigh. A membran. lectioni non recedo. παρ' Ἥρῃ δαίνυσθαι est in templo vel luco Junonis epulari; ut Callimach. Fr. LXXXII. κοὐχ ὧδ' Ἀρίων τὠπίσαντι πὰρ Διῒ Ἔθυσεν Ἀρκὰς ἵππος. Ibid. Fr. CIII. τοίδε παρ' Αἰγείωνι θεῷ τελέοντες ἀγῶνα. V. 3. ὑπὸ πλευροῖσι. Cod. Venetus. πλευρῇσι. Vulg. V. 4. προμόλου. Vulg. προμάλου. Cod. Ven. V. 7. εὐκλεᾶ Schweigh. ex Cod. Ven. quod cum metro conciliari non potest. Bene habet εὔκλεια, quod in omnibus est editt. Palat. p. 251. nr. 301. εὐκλείας αἶα κέκευθε. p. 254. nr. 331. χορὸν εὔκλεια παίδων. p. 362. nr. 26. Τελλεσίλλαν ἀγακλέα. Pindar. Ol. VI. 128. ποτιστάζει χάρις εὐκλέα μορφάν. Pyth. VIII. 81. πανδόκον ναὸν εὐκλέα. Musaeus v. 85. σὺ δ' ὡς ἴδες εὐκλέα κούρην. Homer. Ἰλ. β. 114. καί με κελεύει δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι. Ἰλ. ι. 22. Eustath. ad Ἰλ. p. 141. 41. συγκέκοπται δὲ τὸ δυσκλέα ἐκ τοῦ δυσκλεέα.

Nr. 55. *Nicomedis.* Hoc epigr. cum sequente primus edidit Falconer. Inscr. Athl. Rom. 1668. tum multi alii. Br. II. 384. nr. 9. 10. 11. An. II. 3. p. 131. Titulus in marmore: τῷ σωτῆρι Ἀσκληπιῷ σῶστρα καὶ χαριστήρια Νικομήδης ὁ ἰατρός. — *Nr.* 56. *Ejusdem* cum titulo: τῷ βασιλεῖ Ἀσκληπιῷ σῶστρα καὶ χαριστήρια Νικομήδης Σμυρναῖος ἰατρός. V. 2. ἀκειρεκόμηι esse videtur in Marmore. ἀκερσεκόμῃ. Br. c. Salvinio. V. 7. ὀλίγῃ. Marm. — *Nr.* 57. ἄλλο. Hoc epitaphium in Nicomeden medicum edidit Gorius in Thes. T. III. p. 127. Br. II. 384. An. II. 3. p. 133. quod quamvis Nicomedis non sit, praecedentibus tamen cum Br. subjungere non dubitavi.

Nr. 58. *Pantelei.* Ex Stobaei Flor. T. VII. p. 91. Gesn. p. 50. Grot. Legitur in ultima pag. Anthol. Stephan. Br. II. 404. An. II. 3. p. 193. V. 3. ἔπεμπες. Vulg. et ap. Br. qui in Lectt. ἔπεμψας corrigit. ἔπεμπας. ed. Grot. Nihil mutavi. Imperfectum apud poëtas pro aoristo interdum poni, monuit Hermann. de Emend. rat. gr. Gr. p. 243. Huschk. Comm. de Orph. p. 19. s. V. 6. omissus ap. Steph. ubi v. 7. δένδρεον ὡς habetur. ὑπὸ ῥίζαις. ἐπὶ corrigebat Schaefer. in not. mst. V. 8. ἔρχεται. Stob. νείσεται. Steph. V. 9. κυβερνῆτα. Rectius scribes κυβερνῆτα, quum ultima producatur. Vid. Herm. ad Orph. p. 769. νέκυος προφυγ. Stob. νέκυος δὲ φύγωμεν. Steph.

Nr. 59. *Parrhasii.* Ex Athen. L. XII. p. 543. C. Br. II. 60. nr. 1. An. II. 1. p. 184. V. 1. ἀρετήν τε. Vulgo; etiam ap. Athen. L. XV. p. 684. B. Sensus requirebat particulam adversativam. Facit huc Themist. Or. XIX. p. 226. D. ubi oraculum Delphicum: ἐπεὶ οὐδὲ Κροῖσον, ait, Λυδὸν ἐν μεγάλῳ ἐποιησάμην . . . ἀλλὰ τρυφῆς ἦν καὶ οὐκ ἀρετῆς ὁ πόδαβρος ἐπωνυμία. — τόδ' et τάδ' ap. Athen. ἔγραψεν. Cod. Venet. ἔγραψε. Br. V. 2. ὃς ἀνέφυσε. Cod. Venet. Metri fulciendi causa γ' interposuerunt. Scripsi: ὃς νιν ἔφυσε. probante Schweighäusero. V. 4. πρῶτα φέροντα. Vid. ad pag. 541. nr. 111. v. 2. p. 559. nr. 376. v. 11. Supra in epigr. Astydamantis nr. 17. — *Nr.* 60. *Ejusdem.* Athen. L. XII. p. 543. F. Br. II. 60. nr. 3. An. II. 1. p. 186. Cf. Plin. Hist. Nat. XXXV. 36. 5. — *Nr.* 61. *Ejusdem.* Ex Athen. L. XII. p. 543. E. Br. l. c. nr. 2. An. l. c. Cf. Aristidis Oratt. p. 386. V. 1. ζωγράφου τι ἐπίγραμμα ἐξεδίδασκε τουτονὶ κἄπιστα κλύουσι λέγω τάδε. Aristid. ἐν τούτοις καὶ ἄπιστα κλύουσι λέγω. Cod. Venet. Athenaei; unde Schweigh. corrigendum esse vidit: εἰ καὶ ἄπιστα κλύουσι λέγω τάδε. quod mihi verius videtur Brunkiano: οὐχὶ κλύουσιν ἄπιστα λέγω. Fiorill. Obs. in Athen. p. 93. tentabat: κἀγὼ ἄπιστα κλύουσι λ. τ. In nostra lectione est ἀνανταπόδοτον, quod non caret vi, si subaudias, ὅμως λέξω.

Nr. 62. *Pindari.* Br. II. 523. Edit. Lips. I. p. 81. An. I. 1. p. 277. Ex Aristotelis Libro de Rep. Orchomeniorum excitatur in Proverb. Cod. Vat. Cent. IV. 3. p. 315. Suid. in τὸ Ἡσιόδειον γῆρας. T. III. p. 483. ubi τάφων habetur in Cod. Lugdun. Tzetz. ad Hesiod. p. 3. In his omnibus v. 1. legitur μέτρον ἔχων, quod Br. in μέτρα χέων mutavit cum Graevio. Vulgatam tuetur vers. Tabul. Isiac. μάθε τάξιν Ὁμήρου, Ὄφρα δαεὶς πάσης μέτρον ἔχῃς σοφίης. Solon Fr. V.

51. ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων πάρα δῶρα διδάχθη, Ἱμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος. Pro ἀνθρώποις suspicabar olim legendum ἀμβροσίης, quod ut non ineptum, ita non necessarium. — *Nr.* 63. *Platonis.* Br. I. 171. nr. 11. An. I. 1. p. 347. ex Thomae Mag. Vit. Arist. p. XIV. In Vit. Platonis Olympiodori ad calcem Diogen. Laërt. legitur: τάπερ οὔ τι πεσεῖται Ζηλοῦσαι. In Vita Platonis, quae ex Cod. Vindob. edita est in Bibl. Litter. et Art. V. p. 11. totum hoc distichon sic exhibetur: *Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν, ὅπερ ἤθελον εὑρεῖν, Διζόμεναι, ψυχὴν εὗρον Ἀριστοφάνους.* ubi Heerenius tentabat: ὅπερ ἤθελον ἄρδειν.

Nr. 64. *Posidippi.* Br. II. 51. nr. 20. An. II. 1. p. 155. ex Athen. L. XIII. p. 596. C. V. 1. Δωρίκα. Vulg. Δωρίχα. Cod. Venet. ut est ap. Strabon. L. XVII. p. 808. B. T. VI. p. 566. — ὀστέα μέν σ' ἁπαλὰ κοσμήσατο. Vulg. κοιμήσατο. Cod. Venet. σὰ πάλαι κοσμήσατο δεσμός. Br. c. Casaub. et Toupio. *Δ.* ὀστέα μὲν σὰ πάλαι κοιμήσατο, δεσμὸν *X.* Schweigh. Sed forma τὸ δεσμὸν certa auctoritate caret. Vid. Passov. de Lexic. Gr. p. 71. s. In ultimis vocibus olim ἐβήσατο latere suspicabar, quod Graefius amplexus corrigebat in not. mst. *Δ.* ὀστέα μὲν σὺ πάλαι, καὶ ἐβήσατο δεσμὰ *X.* Mihi nunc lenissimum videtur, nec poëta indignum: *Δωρίχα, ὀστέα μὲν σὰ πάλαι κόνις, οἵ τ' ἀπόδεσμοι Χαίτης.* In his certe κόνις et ob sensum, et ob litterarum similitudinem, ob rhythmum denique bucolicum commendabile. ἀπόδεσμος de *fascia* est ap. Lucian. Dial. Meretr. XII. p. 251. T. VIII. ed. Bip. ἡ δὲ φιλήσασα μεταξὺ τῶν μαστῶν ὑπὸ τῷ ἀποδέσμῳ παρεβύσατο. Aristoph. in Thesmoph. alter. ap. Polluc. VII. 66. τὴν πτέρυγα παραλύσασαν τοῦ χιτωνίου, καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνῆν τιτθίδια. στηθόδεσμον interpretatur Pollux. „ἀπόδεσμος. fascia quaedam circa caput mulierum." Stephan. Thes. L. Gr. T. I. p. 965. H. De fascia crinali ἀνάδεσμος usurpavit Meleager in Planud. nr. 134. λῦε κόμας ἀνάδεσμον. Cf. Eurip. Med. v. 974. V. 2. Scr. ἔκπνοος cum Codd. Athen. Lexicis addendum hoc compositum. V. 3. ᾗ ποτε. Vulg. ἥ ποτε. Br. c. Toupio. Nihil novandum. V. 4. σύγχρους. σύνθροος suspicabatur Graefius. Vulgatam accipio pro συγχρωτίζουσα. V. 5. σαπφώ, αἱ δὲ μένουσι. Vulg. Σαπφοῦς αἱ δὲ μ. Casaub. Σαπφῷαι δὲ μέν. Br. c. Toupio, non improbante, ut videtur, Valkenario ad Callim. Eleg. p. 3. ubi Σαπφῷαι excusum. Haec orthographia et mihi olim videbatur vera, et Schweighäusero; aliter statuit vir doctissimus ad Apoll. Rhod. T. II. p. 335. Graefius in not. mst. tentabat: Σαπφοῖ,

ἀεὶ δὲ μέν, verissime judicans, hac correctione elegantem existere antithesin inter *Δωρίχα* et *Σαπφοῖ*, et v. 7mo emendandi necessitatem praecidi. Inprimis autem hoc placet, quod sic verba, *οὔνομα σεῦ μακαριστόν*, ad poëtriam referuntur, non, ut in vulgata, ad Doricham. Hanc igitur viri doctissimi sententiam amplexùs, scripsi, una littera inserta: *Σαπφώ, σαὶ δὲ μένουσι* . . post *σελίδες* autem distinctionem sustuli. Nominativus locum vocativi tenet, ut alibi saepissime. Vid. ad Palat. p. 174. nr. 191. p. 578. nr. 64. Caeterum incidit in eandem lectionem Toupius Em. in Suid. et Hesych. T. II. p. 584. not. priorem tamen correctionem suam praeferens. — V. 8. *ἔστ' ἂν εἴη N. ν. ἔφαλος γεγάνη*. Vulg. et in Codd. *ἔστ' ἂν ἐπὶ Νείλου ναῦς ἐφ. γεγόνῃ*. Br. c. Casaubono et Toupio, metro vacillante; quamvis syllabae brevis productionem ante *ν̄* defendas exemplis, quae congessimus ad nr. 30. v. 37. Sed recte mihi emendasse videor: *ἔστ' ἂν ἵκῃ Νείλου ναῦς ἔφαλος τενάγη*. Ut hoc loco *γεγάνη* ortum ex *τενάγῃ*, sic in Palat. p. 320. nr. 714. *στεγανώδεος* scribitur, pro *τεναγώδεος*. *Νείλου τενάγη* autem littus Aegypti designant, *ἀλίμενον ὂν καὶ ταπεινόν, ἔχον δὲ καὶ χοιράδας καὶ βράχη τινά*, secundum Strabon. L. XVII. p. 792. T. VI. p. 495.

Nr. 65. *Ejusdem.* Br. II. 49. nr. 15. An. II. 1. p. 147. ex Athen. L. X. p. 412. E. Integrum esse epigr. dubitabat Heynius. V. 1. *καί περ συνθεσίης*. Vulg. *καὶ περὶ συνθ.* Br. c. Casaub. *ἐκ περισυνθεσίης* corrigit Coray ad Plutarch. Vit. T. II. p. 361. quod compositum alibi non occurrit. V. 3. *εἵνεκεν*. codd. et editt. *οὕνεκεν* sensu postulante Br. c. Casaubono. — *Nr.* 66. *Ejusdem.* Br. II. 528. Edit. Lips. II. p. 50. nr. 15^{a}. An. II. 1. p. 148. ex Tzetzae Chil. VII. 662. p. 135. unde emendatum in Is. Vossii Opp. T. IV. de Histor. Gr. p. 187. V. 2. *κεφαλῇ*. Tz. V. 3. *λευκᾷ*. Idem. *λευκὰ* vim adverbii habet, ut ap. Hesiod. Scut. v. 149. *ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων*. V. 4. post *ἐγλύφετο* Br. plene distinxit, et iterum post *ὁρᾶται*, nulla post *ὅμοιον* distinctione posita. Verbis sic, ut fecimus, distinctis sensus expeditior. V. 7. *εἰ καί*. Tzetz. *ἢ καί*. Br. c. Vossio.

Nr. 67. *Ejusdem.* Br. II. 51. nr. 21. An. II. 1. p. 158. Ex Athen. L. VII. p. 318. D. Append. Plan. p. 520. St. V. 1. *ἐν ποταμῷ*. Vulgo. Non dubito, Posidippum scripsisse *ἐν πόντῳ*. Templum Arsinoës ad maris littus jacebat. Vid. Strabon. L. XVII. p. 1152. B. Sic *πόντον* in *πότμον* depravatum in Palat. p. 417. nr. 362. v. 15.

Ap. Philostr. Jun. Imagg. XI. p. 881. edebatur ante Olearium: *ἤδη ἐκπαίουσα τῷ ποτῷ ναῦς ὑπὸ πολλῷ τῷ ῥοθίῳ τῆς εἰρεσίας.* Illo *ἐκπταίουσα τῷ ποταμῷ* dedit. Scribendum potius: *εἰσπαίουσα τῷ πόντῳ.* i. e. *εἰς τὸν πόντον.* De verbis *ἐκπαίειν*, *εἰσπαίειν* et *ἐπεισπαίειν* vid. Intrpp. ad Gregor. Cor. p. 403. s. Ap. Achill. Tat. IV. 18. p. 184. *τὸν τρόπον τοῦ πότου.* Ed. princ. et Cod. Monac. *τοῦ ποταμοῦ.* V. 3. *Ζεφυρηΐδος ἀκτῆς.* *Ζεφυρίτιδος ἄκρης* corr. Valken. ad Callim. Eleg. Fragm. p. 165. Steph. Byz. in *Ζεφύριον.* *ἔστι καὶ ἄκρα τῆς Αἰγύπτου, ἀφ' ἧς ἡ Ἀφροδίτη καὶ Ἀρσινόη Ζεφυρῖτις.* Catull. Eleg. ad Ortal. v. 57. *Ipsa suum Zephyritis eo famulum legarat, Grata Canopiis in loca littoribus.*

Nr. 68. *Ejusdem.* Br. II. 50. nr. 17. An. II. 1. p. 151. ex Athen. L. X. p. 414. D. E. V. 1. *βορόν.* recte sic Cod. Epitomes. *βόρον* editt. et Br. Hesych. *βορός, πολυφάγος, ἄπληστος.* Cf. Foes. Oecon. Hipp. p. 78. V. 2. *παννυχικήν.* Vulg. *παννυχίην.* Br. *πανδοχικήν.* Salm. probabiliter. Sic in Plan. p. 213. nr. 31. v. 2. *πανδοχίης.* in marg. *γρ. παννυχίδος.* Sed quid est *κορώνη πανδοχική*? Scribendum suspicabar: *οἷα κορώνην, Πανδοχικὴν ἄτην, ῥωγὰς ἔχει κάπετος.* Horat. I. Epist. XV. 31. *Maenius ... pernicies et tempestas barathrumque macelli, Quicquid quaesierat ventri donabat avaro.* — *αὐτὴ ῥωγάς.* editt. vett. *αὕτη.* Casaub. V. 3. *ἐν τρύχει.* Cod. Venet. *εὐτρύχει.* editt. vett. *ἀλλά σν.* Schweigh. V. 4. *καὶ χρεία εἰς τήνην.* Vulg. *καὶ χρεία ἐστήλην.* Cod. Venet. *καὶ χρῖε στήλην.* Br. cum Salm. V. 5. *εἰπόντες οἱ.* Vulg. *εἴ ποτέ σοι.* Br. cum Salm. V. 7. *ὁ τρίχι διαφθείρας.* Vulg. *ὀτριχίδι φθείρας.* Cod. Venet. *ἄθριξ, εὔφθειρος.* Salm. *ὠχρός, διφθερίας.* Br. c. Toupio. Recepi *διφθερίας*, quod a cod. lectione proxime abest. Varro de R. R. II. c. 11. p. 270. *cujus usum apud antiquos quoque Graecos fuisse apparet, quod in tragoediis senes ab hac pelle διφθερίαι, et in comoediis, qui in opere rustico morantur.* Lucian. Tim. §. 8. T. I. p. 79. ed. Bip. *δικελλίτης καὶ διφθερίας.* V. 8. *ληναϊκήν.* Vulg. *ληναϊκῶν.* Br. cum Casaubono. *ὑπὸ καλλιόπην.* Vulg. *ὑπὸ τὰν κάπετον.* Casaub. *ὑπόγαιον ὀπήν.* Salm. *ὑπὸ κοῖλον ὀπήν.* Br. cum Toupio; in qua lectione generis offendit discrepantia. Quod in marg. posui, *ὑπὸ κοιλάδ' ὀπήν*, nunc displicet. Apud Phocylidem enim *π. νουθ.* v. 161. *ἢ δρυὸς ὠγυγίης κατὰ κοιλάδος*, novissimum vocabulum non pro *κοίλης* videtur positum, sed verba sic jungi debent: *κατὰ κοιλάδος* (in cavo) *δρυός.* Melius foret, *ὑπὸ κοιλάδα γῆς.* Sed doctius aliquid et argutius latere non dubito.

Nr. 69. *Procli.* Edidit Dorvill. ad Char. p. 385. in Sicul. p. 5.. Br. II. 446. nr. 5. An. III. 3. p. 74. V. 1. εὐαστήν. Dorvill. εὐάστην. Br. Vid. ad Epigrr. ex Plan. nr. 15. v. 2. V. 6. χλαμίδα. Cod. Dorv. χλαμύδα praetulit Dorv. Br. De permutatione hujus vocabuli cum χλανίδα dixi in Animadverss. T. I. 1. p. 21. et 24. — *Nr.* 70. *Ptolemaei.* Servatum in Vita Arati et saepius editum. Br. II. 6.. nr. 1. An. II. 1. p. 195. Cf. Catalog. Poetar. T. III. 3. p. 9.. V. 1. κατ' αἴθρην. i. e. αἰθέρα. Vid. not. ad Palat. p. 402. nr. 2.. V. 3. ἀπυσκόπιοι δ' ἀφ'. Fell. in Vita Arati, et Scalig. in Manil. Cf. Villois. Epist. Vinar. pag. 79. Vulgo: σκοποῦ δ' ἀπὸ πάντη ἄμαρτον. In nostra lectione, quam cum Brunkio probavimus, interpunctio hiatum tolerabilem reddit. V. 4. τὸ λεπτολόγου σκ. Ἄρατος. Fell. et alii. ἀλλά γε λεπτόλογος σκ. Ἄρατος. Ursin. in Coll. Virgilii p. 15. ed. Valk. In nostra lectione τὸ λεπτόλογον substantive accipiendum, pro λεπτολογία. — *Nr.* 71. *Pytheae.* Br. II. 244. An. II. 2. p. 241. ex Athenaeo L. XI. p. 465. D. V. 1. in Πυθέα penultima obmutescit. V. 4. πασσάμενος. Vulg. — *Nr.* 72. *Rhiani.* Br. II. 5.. Ed. Lips. I. 482. nr. 11. An. I. 2. p. 327. ex Athen. L. XI. p. 499. D. V. 1. κωπίτιδος. Vulg. κωνίτιδος. Br. c. Toupio, qui comparat οἶνον κωνίαν, τὸν πισσίτην. Galen. in Lex. Hippocr. Cf. Foesius in Oecon. Hippocr. p. 224. V. 2. ἄρχιν'. Vulgo. Ἀρχῖν'. Br. Ἄρχινος est in ep. Callimachi in Palat. p. 206. nr. 351. V. 3. λεπτοτέρης .. κρέας. Vulgo. λεπτότερον .. κέρας. Br. c. Toupio. Inepte. Vulgatam de hoedi macilenti carne explicat Schweighäuserus. Etiam *tenellam carnem* explices licet. Recte autem ἡ ἔριφος, ut ἡ χίμαρος.

Nr. 73. *Simonidis.* Br. I. 132. nr. 36. An. I. 1. p. 223. ex Athen. L. XIII. p. 573. D. E. Plutarch. T. II. p. 871. B. Cf. Schol. Pindari Ol. XIII. 32. p. 146. V. 1. ἑλλήνων. vulg. ap. Athen. V. 4. autem ἑλλάνων. Doricum Plutarchus in utroque versu exhibet. εὐθυμάχων πολιητᾶν. Athen. ἰθυμάχων πολιητᾶν. Plut. ἀγχιμάχων πολιτάων. Schol. Pind. εὐθυμάχων Pindarus ipse tuetur in Palat. p. 275. nr. 442. Pindar. Ol. VII. 27. V. 2. ἔσταθεν εὔχεσθαι K. δαιμονίᾳ. Athen. Recepi cum Br. lectionem Plutarchi. ἔστασαν εὐχόμεναι K. δαιμονίᾳ. Schol. Pind. δαιμονιαι et δαιμονιᾳ in Codd., ubi jota non suscribi, sed adscribi solet, nihil discrepant. Deae hoc epitheton recte tribui non videtur, puellis rectissime. V. 3. ἐμήσατο. Athen. ἐμήδετο. Plut. ἐβούλετο. Schol. Pind. V. 4. πέρσαις. Athen.

Μήδοις. reliqui. *προδόμεν.* Ath. Plut. *δόμεναι.* Schol. Pind. — *Nr.* 74. *Ejusdem.* Br. I. 135. nr. 53. An. I. 1. p. 233. ex Thucyd. VI. 59. *Simonidi* tribuitur ap. Aristot. Rhet. I. 9. 31. — *Nr.* 75. *Ejusdem.* Br. I. 141. nr. 80. An. I. 1. p. 255. Ex Diog. Laërt. IV. 45. p. 253. V. 1. *διηκόσιαι γάρ.* Vulg. *δ' ἄρ'.* Br. quod verum videtur. V. 2. *ἐπίσημ' Ἄρατος.* Vulg. Arato nihil cum Pariis, nec metrum hoc nomen patitur. *ἄκατος.* Br. Alii aliter. Nobis vera videtur emendatio Heynii: *τῶν ἐπίσημα τράγος.* In numis Pariis *capri* typus occurrit ap. Pelerin. Recueil. T. III. Pl. CVI. nr. 4. 5. 6. nec satis certa videtur sententia Sestini in Lettere T. I. p. 96. sqq. hos numos, cum coteris, in quibus *ΠΑΡΙ* legitur, ad Parium in Mysia referentis. Cf. tamen Ekhel. Doctrin. Num. T. II. p. 459.

Nr. 76. *Ejusdem.* Br. I. 132. nr. 38. An. I. 1. p. 224. ex Plutarch. Tom. II. p. 869. C. V. 3. *ὑπὸ χεῖρα ῥύσατο βαρβαρικόν.* Vulg. ap. Plut. *βαρβαρικὴν* ex bonis codd. dedit Wyttenbach. nihil aliud in hoc loco novandum esse arbitratus. Br. dedit: *ἀπὸ χειρῶν ῥύσατο βαρβαρικῶν.* Mihi non displicet, quod nonnulli codd. offerunt: *ἔκτην δ' ἀπὸ χειρὸς ῥ. βαρβαρικῆς.* — *Nr.* 77. *Ejusdem.* Br. I. 142. nr. 87. An. I. 1. p. 257. Servatum in primis Palatinarum membranarum foliis, quod me, quum Animadversiones scriberem, latebat. — *Nr.* 78. *Ejusdem.* Br. I. 131. nr. 27. An. I. 1. p. 218. ex Hephaest. Enchir. p. 40. — *Nr.* 79. *Ejusdem.* Br. I. 137. nr. 58. An. I. 1. p. 237. s. ex Schol. ad Hermog. p. 410. V. 1. *ἦρχε μὲν Ἀδ.* Schol. Herm. Br. *ἦρχεν Ἀδείμαντος μέν.* Ursinus rectius. Simonides in Palat. p. 257. nr. 347. *οὗτος Ἀδειμάντου κείνου τάφος.* V. 2. *ἀντιοχὶς φυλή.* Schol. *φυλὴ Ἀντιοχίς.* Ursin. V. 5. 6. laudat Plutarch. T. II. p. 785. A. Cf. Valer. Maxim. VIII. 7. 13. V. 6. *ὀγδωκονταέτῃ.* Plut.

Nr. 80. *Ejusdem.* Br. I. 138. nr. 65. An. I. 1. p. 242. s. Ex Polluc. V. 48. p. 501. Append. Plan. p. 512. St. V. 1. *ἧς αὖ καὶ φθιμένας λευκοστεατῳ ἐνὶ τ.* Vulg. ap. Polluc. *ἡ σεῦ* plures; reliqua Salm. optime emendavit. V. 2. *ἄγρωσσα λ.* Vulgo. *ἀγρῶσα.* alii. *ἀγρῶστα.* Br. Secutus sum Schneiderum recte emendantem: *ἀγρῶστι Λυκάς.* Cf. Lobeck. ad Soph. Ajac. p. 274. V. 3. *τὰν δ' ἀρ.* Fortasse rectius legetur: *σὰν δ' ἀρετάν.* — *Nr.* 81. *Ejusdem.* Br. I. 146. nr. 106. An. I. 1. p. 267. ex Athen. L. X. p. 456. C. V. 1. *πατὴρ τ' ἐρίφου.* et v. 2. *ἠρίσαντο.* Vulg. Utrumque emendatum ex Codd.

Veras lectiones jam exhibuit Steph. in App. Plan. p. 512. — *Nr.* 82. *Ejusdem.* Br. I. 137. nr. 56. An. I. 1. p. 235. s. ex Aristidis Orat. Tom. III. p. 645. ed. Cant. p. 379. ed. Iebb. V. 1. *μνήμην.* Vulg. *μνήμη.* Br. c. Steph. in Append. p. 513. Lectionem Aristidis restitui. Homer. Ἰλ. ζ. 101. οὔ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν. Ib. ι. 390. ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι.

Nr. 83. *Ejusdem.* Br. I. 146. nr. 104. An. I. 1. p. 265. ex Stobae. Flor. XCVI. p. 528. Append. Plan. p. 511. V. 5. στέρνοις ἐγκατέθεντο. Cf. Valken. ad Callim. Eleg. Fr. p. 245. V. 7. ἔχῃ ex Stobaeo restituit Br. in Lectt. quum ἔχει dedisset in textu cum Stephano. Tyrtae. El. I. 27. νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν, Ὄφρ' ἐρατῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ. ut praeclare correxerunt Valcken. Diatr. p. 293. B. et Hermann. ad Viger. p. 934. V. 11. νηπίοις ταύτῃ. olim ap. Stobae. νήπιοι οἷς ταύτῃ. Steph. et alii. οὐδὲ ἴσασιν. in vett. editt. τ' jam Steph. inseruit. — *Nr.* 84. *Ejusdem.* Dedi in Paralipom. II. nr. 43. p. 798. ex Stobae. Ecl. Phys. I. 9. p. 230. — *Nr.* 85. *Ejusdem.* Br. I. 140. nr. 72. An. I. 1. p. 248. ex Pausan. VI. 9. p. 474. V. 2. νίκη. Vulg. νικοῖ cum Amasaeo et Sylburg. probat Br. Vid. ad Palat. p. 608. nr. 6.

Nr. 86. *Ejusdem.* Br. I. 139. nr. 70. An. I. 1. p. 247. ex Hephaest. de Metris p. 64. 66. Iunioris est Simonidis. V. 1. Ἴσθμια Πύθια correxit Br. quia Elei ab Isthmicis ludis prohibiti fuisse dicuntur. Binas Aristodemum nostrum ex Pythicis victorias reportasse, narrat Pausan. VI. 3. 2. T. II. p. 135. ed. Fac. Hinc etiam Θράσιδος emendatum pro θρασύς. Cf. Dorvill. Vann. crit. p. 204. — *Nr.* 87. *Ejusdem.* Br. I. 146. nr. 105. An. I. 1. p. 266. ex Athen. L. III. 125. C. D. V. 1. τήν ῥά ποτ'. Vulg. τῇ ῥά ποτ'. Br. c. Casaubon. Vulgatam tuetur Schweighäuser. Homer. Ἰλ. ε. 315. πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν. i. e. ἐπέτασεν καλύψασα. Ἰλ. ρ. 513. πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψεν. Ἰλ. φ. 321. τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω. Vulgo plene distinguitur post φρένας et ἐπιεσσαμένη. Monente Schaefero orationem continuavi usque ad μέρος, verbis sic junctis: ἐγχείτω τις ἐμοὶ μέρος καὶ τῆς, ἥν Βορέης ἐκάλυψεν κ. τ. λ. V. 2. ὠκὺς ob Cod. auctoritatem servavi cum Schweigh. ὀξὺς Br. c. Valkenario, quam correctionem olim exemplis adstruximus. V. 3. ἐκάμφθη. Vulg. ἐκρύφθη. Br. Verius ἐθάφθη Porson. ad Euripid. Phoen. v. 986. V. 5. ἕν τις. Vulg. ἕν τις. Br.

ἐμοὶ καὶ τῆς. Codd. quos sequitur Schweigh. ἐμοί γ' αὐτῆς. Vulgo. — *Nr.* 88. *Ejusdem.* Br. I. 146. nr. 107. An. I. 1. p. 268. ex Athen. X. p. 456. E. F. Append. Plan. p. 513. St.

Nr. 89. *Ejusdem.* Br. I. 133. nr. 39. An. I. 1. p. 224. ex Plutarch. T. II. p. 870. E. Simonidi vindicat Dio Chrys. Or. XXXVII. p. 459. V. 1. ὦ ξένε, εὐ. Plut. Dio. ὦ ξεῖν', εὐ. Br. Sic Simonid. in Palat. p. 244. nr. 249. ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν. Nossis ibid. p. 321. nr. 718. ὦ ξεῖν', εἰ τύ γε πλεῖς. V. 2. νῦν δὲ ἀνάματος. Plut. νῦν δὲ μετ' Αἴαντος. Dio. νῦν δ' ἄμμ' Αἴαντος. Br. c. Valken. Vide an fuerit: νῦν δὲ κατ' Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμίς. i. e. κατέχει. V. 3. ἐνθάδε φοιν. νῆας. Plut. ῥεῖα δὲ φοιν. ναῦς. Dio. ubi Reiskius νῆας in textu posuit. V. 4. ἑλλάδα ῥυόμεθα. Plut. ἑλλάδ' ἱδρυσάμεθα. Dio. Scripsi ῥυσάμεθα, qua correctione utraque lectio conciliatur. Noster in Palat. p. 244. nr. 250. Ἑλλάδα πᾶσαν Ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι.

Nr. 90. *Sophoclis.* Br. I. 163. An. I. 1. p. 318. Ex Athen. L. XIII. p. 604. F. — *Nr.* 91. *Cornelii Syllae.* Br. in Lectt. p. 267. Edit. Lips. T. II. p. 66. An. II. 1. p. 198. Appian. de Bello Civ. I. c. 97. T. II. p. 138. ed. Schw. V. 2. ὡς εἶδον. Vulg. Recte Br. pronomen interposuit. V. 3. μαρναμένων. editt. vett. μαρναμένην ex Cod. Aug. cum Musgravio praetulit Schweigh. — *Nr.* 92. *Synesii.* Ex Synesii Operibus p. 311. ed. Petav. Br. II. 449. nr. 1. An. II. 3. p. 293. V. 1. ἃ μέγα. Vulg. ὦ μέγα. Br. οὐ μέγα contextu postulante emendavit Schaefer. ad L. Bos p. 239. V. 3. ἐπετάσσατο. Vulg. ἐπετάξατο. *ordinavit, ordine descripsit.* Br. A vulgata recedere non sum ausus. Sensus est, sphaeram oculis esse propositam et explicatam, ita ut omnes ejus partes facile conspicerentur. Veteres quidem medio verbi πετάω aut πετάννυμι uti non solent; Synesium autem a veterum consuetudine recessisse non mirarer. V. 4. ὁμαλαῖσι τέμε. Fortasse, ὁμαλαῖς ἔτεμε. nisi poëta ὁμοιοτέλευτον vitare voluit. V. 7. δέξο. *accipe, disce.* Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 239. qui etiam lectionem ζωοφόρον tuetur, comparans ep. in Palat. p. 636. nr. 124. Adde Gregor. Naz. Opp. T. II. p. 131. nr. 55. v. 19. σοὶ δὲ ζωοφόρος τε κύκλος καὶ μέτρα χορείης Ὥραις μέτρα φέρει. Ibid. p. 168. A. Μοίρας, ζωοφόρους τε κύκλους καὶ μέτρα πορείης. Joann. Lydus de Mensib. c. 6. p. 7. παραλαμβανομένων, ὥς φασιν οἱ ἀπὸ τῶν μαθημάτων (*mathematici;* ne cum editore aliquid excidisse putes.) ἀπὸ

τοῦ (τῶν Cod. Barb.) ὀρθογωνίου τριγώνου. αἱ γὰρ τοῖδε πλευραὶ... συμπληροῦσι τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα τοῦ ζωοφόρου κύκλου.

Nr. 93. *Phalaeci.* Br. II. p. 525. Edit. Lips. I. p. 211. nr. 6. An. I. 2. p. 251. ex Athenaeo L. X. p. 440. D. E. V. 1. χρυσωτόν. κροσσωτόν. Toupius, probante Br. in Lectt. quam correctionem in Animadversionibus illustravimus. Vulgatam fortasse de veste crocei coloris, cui aurum intextum, accipias. Rhetor. ad Herenn. IV. 47. *citharoedus palla inaurata indutus, cum chlamyde purpurea.* Ovid. Amor. I. El. VIII. 59. *pallam auream* Apollini tribuit. V. 2. τόνδε Διωνύσῳ. Codd. τῷδε. Vulg. V. 4. οὔτις οἱ ἀνθρώπων. Quum τις ante οἱ corripi non possit, Hermannus corrigit ad Orpheum p. 785. οὔτις οἱ θνητῶν. — οὐδ' ἅμα πω. Vulg. οὐδαμά πω. Toup. quam formam Schweighäuserus reperiri negans, οὐδαμᾶ scribi debuisse contendit. Nollem factum. Vid. Theocr. Eid. X. 8. 9. 10. Sophocl. Antig. v. 824. Simonid. in Palat. p. 250. nr. 296. οὐδαμά πω κάλλιον. Similiter μηδαμά. ap. Leonid. Tar. in Palat. p. 511. nr. 660. μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις. Cf. inprimis Br. ad Aeschyl. Pers. 429. p. 524.

Nr. 94. *Philiadae.* Br. III. 329. Ed. Lips. I. p. 80. An. I. 1. p. 273. ex Stephano Byz. in Θέσπεια. et Eustath. ad 'Ιλ. β. p. 201. 40. V. 1. ἄνδρες θ' οἵ ποτ'. Vulgo. τοί ποτ'. Br. — *Nr.* 95. *Philippi.* Br. I. p. 492. An. I. 2. p. 565. Ex Plutarch. Vit. Flamin. c. 9. T. II. p. 541. ed. Cor. Comparandum epigr. Alcaei Messenii in Palat. p. 244. nr. 247. Hoc distichon quum ab antiquioribus Planud. editionibus abesset, receptum est in Wechelianam p. 291. ubi Schol. exhibet lectionem discrepantem: τῷδ' ἐπὶ βουνῷ Σταυρὸς ἐπ' 'Αλκαίῳ ἵσταται αὐτόματος.

Nr. 96. *Philisci.* Br. I. 184. Edit. Lips. I. p. 101. An. I. 1. p. 333. Cf. Addenda Tom. III. 2. p. 409. s. Ex Plutarch. Tom. II. p. 836. C. V. 1. ὦ Καλλίπης θύγατερ πολ. φροντίδι δείξεις Εἴ τι φρονεῖς. Vulg. εἰ δ' ἄγε Καλλιόπης θ. π. Φρόντι correxit Wyttenbachius, verbo δείξεις relato ad proximum pentametrum, qui vulgo mutilus est. Veritatem lectionis Φρόντι arguunt proxima, εἴ τι φρονεῖς. i. e. si nomine, quod geris, digna es. Initio versus lenior mihi videbatur correctio: νῦν ὦ Κ. V. 3. τὸν .. μεθαρμοσθέντα. Vulgo: τῷ .. μεθαρμοσθέντι. Salm. probante Wyttenbachio. V. 5. λυσιδαΐμνον. Vulg. Λυσίᾳ ὕμνον. Salm. quod omnes amplexi sunt, praeter illustrem Plutarchi sospitatorem, qui in hoc epigrammate non de Lysia

oratore sed de Lyside philosopho agi existimans, scripsit, τεκεῖν τινα Λύσιδι ὕμνον. quod ob hiatum, in hac certe sede apud epigrammmatarios non usitatum, vix admiserim. Adde quod auctor libelli de Oratoribus Λυσίᾳ certe legit, quum ob haec verba totum hoc epigr. in Vita Lysiae excitaverit. V. 6. δόντα καταφθίμενον. Vulg. δύντι. Markland. ζῶντι κατὰ φθιμένων καὶ σοφῷ, ἀθάνατον. Wyttenb. cujus vestigia premens scripsi: δύντα κατὰ φθιμένων, καὶ στέφος ἀθάνατον. *hymnum, qui ad inferos descendat, immortali illum ornamento condecorans.* nisi malis minore etiam mutatione: δόντα καταφθιμένῳ καὶ στέφος ἀθάνατον. καταφθίμενος pro φθίμενος est supra nr. 3. v. 2. *hymnum, qui defuncto coronam porrigat*, quod praecones facere solent. Sic etiam v. 7. ὅς referendum ad ὕμνον. τό τ' emendat Wyttenbachius, quum vulgo ποτ' legatur. Idem δεῖξαι tuetur. δείξει Br.

Nr. 97. *Choerili.* Leguntur hi versus ap. Strabon. L. XIV. p. 672. T. V. p. 693. Cf. Athen. L. VIII. p. 336. A. Br. I. p. 185. An. I. 1. p. 375. V. 4 et 5. exhibuimus in Palat. p. 254. nr. 325. Plura de hoc epigrammate vid. ap. Olivet Rémarques sur les Tusculanes de Cicer. Tom. III. p. 372. sqq. V. 3. *Νίνου* priore correpta. Vid. Meinek. in Cur. crit. in Fr. Comic. p. 53. s. V. 6. Strabonis lectionem dedimus. Apud Athen. l. c. sic habetur: ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις· οὐδέ ποτ' αὐτῆς Λήσομαι, ἐκτήσθω δ' ὁ θέλων τὸν ἄπειρον χρυσόν. In Schol. ad Aristoph. Av. 1022. παραίνεσις· οὐδέποτ' ἐσθλή Κεκτήσθω δ' ὁ θέλων σοφίης τὸν ἀπείρονα πλοῦτον. Et sic Eudocia p. 372.

Ἀδέσποτα.

Nr. 98. Ex Marmore edito in Capycii Opp. Tom. I. p. 165. Bibliothec. Litterar. et Art. T. II. p. 4. Exhibui in Paralip. II. nr. 1. p. 753. s. V. 3. ἀεικέλιος editum ex Marmore; quod V. D. in Bibl. Art. l. c. τετρασυλλάβως pronuntiari posse existimabat. Recepi αἰκέλιος, quae est emendatio Seidleri in Libro de Verss. dochm. p. 404. — *Nr.* 99. Ap. Clement. Alex. Strom. V. 1. p. 652. 19. Br. Lectt. p. 311. Edit. Lips. IV. p. 166. An. III. 2. p. 9.

Nr. 100. Ex Sotione in Mirabil. p. 125. ed. Sylb. et ap. Vitruv. L. VIII. 3. Schneider. T. III. p. 123. Br. III. 190. nr. 198. An. III. 1. p. 404. sqq. Varias lectiones ex Cod. Franequerano Vitruvii exhibuit Frisemannus Magaz. für Philologen. II. 123. V. 1. τὸ μεσαμ-

τοῦ (*τῶν* Cod. Barb.) *ὀρθογωνίου τριγώνου. αἱ γὰρ τοῖδε πλευραὶ....* *συμπληροῦσι τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα τοῦ ζωοφόρου κύκλου.*

Nr. 93. *Phalaeci.* Br. II. p. 525. Edit. Lips. I. p. 211. nr. 6. An. I. 2. p. 251. ex Athenaeo L. X. p. 440. D. E. V. 1. *χρυσωτόν. κροσσωτόν.* Toupius, probante Br. in Lectt. quam correctionem in Animadversionibus illustravimus. Vulgatam fortasse de veste crocei coloris, cui aurum intextum, accipias. Rhetor. ad Herenn. IV. 47. *citharoedus palla inaurata indutus, cum chlamyde purpurea.* Ovid. Amor. I. El. VIII. 59. *pallam auream* Apollini tribuit. V. 2. *τόνδε Διωνύσῳ.* Codd. *τῷδε.* Vulg. V. 4. *οὔτις οἱ ἀνθρώπων.* Quum *τὶς* ante *οἱ* corripi non possit, Hermannus corrigit ad Orpheum p. 785. *οὔτις οἱ θνητῶν. — οὐδ' ἅμα πω.* Vulg. *οὐδαμά πω.* Toup. quam formam Schweighäuserus reperiri negans, *οὐδαμᾶ* scribi debuisse contendit. Nollem factum. Vid. Theocr. Eid. X. 8. 9. 10. Sophocl. Antig. v. 824. Simonid. in Palat. p. 250. nr. 296. *οὐδαμά πω κάλλιον.* Similiter *μηδαμά.* ap. Leonid. Tar. in Palat. p. 511. nr. 660. *μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.* Cf. inprimis Br. ad Aeschyl. Pers. 429. p. 324.

Nr. 94. *Philiadae.* Br. III. 329. Ed. Lips. I. p. 80. An. I. 1. p. 273. ex Stephano Byz. in *Θέσπεια.* et Eustath. ad *'Ιλ. β.* p. 201. 40. V. 1. *ἄνδρες θ' οἵ ποτ'.* Vulgo. *τοί ποτ'.* Br. — *Nr.* 95. *Philippi.* Br. I. p. 492. An. I. 2. p. 365. Ex Plutarch. Vit. Flamin. c. 9. T. II. p. 341. ed. Cor. Comparandum epigr. Alcaei Messenii in Palat. p. 244. nr. 247. Hoc distichon quum ab antiquioribus Planud. editionibus abesset, receptum est in Wechelianam p. 291. ubi Schol. exhibet lectionem discrepantem: *τῷδ' ἐπὶ βουνῷ Σταυρὸς ἐπ' Ἀλκαίῳ ἵσταται αὐτόματος.*

Nr. 96. *Philisci.* Br. I. 184. Edit. Lips. I. p. 101. An. I. 1. p. 333. Cf. Addenda Tom. III. 2. p. 409. s. Ex Plutarch. Tom. II. p. 836. C. V. 1. *ὦ Καλλίπης θύγατερ πολ. φροντίδι δείξεις Εἴ τι φρονεῖς.* Vulg. *εἰ δ' ἄγε Καλλιόπης θ. π. Φρόντι* correxit Wyttenbachius, verbo *δείξεις* relato ad proximum pentametrum, qui vulgo mutilus est. Veritatem lectionis *Φρόντι* arguunt proxima, *εἴ τι φρονεῖς.* i. e. si nomine, quod geris, digna es. Initio versus lenior mihi videbatur correctio: *νῦν ὦ Κ.* V. 3. *τὸν .. μεθαρμοσθέντα.* Vulgo: *τῷ .. μεθαρμοσθέντι.* Salm. probante Wyttenbachio. V. 5. *λυσιδαΐμνον.* Vulg. *Λυσίᾳ ὕμνον.* Salm. quod omnes amplexi sunt, praeter illustrem Plutarchi sospitatorem, qui in hoc epigrammate non de Lysia

oratore sed de Lyside philosopho agi existimans, scripsit, *τευχεῖν τινα Λύσιδι ὕμνον.* quod ob hiatum, in hac certe sede apud epigrammmatarios non usitatum, vix admiserim. Adde quod auctor libelli de Oratoribus *Λυσίᾳ* certe legit, quum ob haec verba totum hoc epigr. in Vita Lysiae excitaverit. V. 6. *δόντα καταφθίμενον.* Vulg. *δύντι.* Markland. *ζῶντι κατὰ φθιμένων καὶ σοφῷ, ἀθάνατον.* Wyttenb. cujus vestigia premens scripsi: *δύντα κατὰ φθιμένων, καὶ στέφος ἀθάνατον.* *hymnum, qui ad inferos descendat, immortali illum ornamento condecorans.* nisi malis minore etiam mutatione: *δόντα καταφθιμένῳ καὶ στέφος ἀθάνατον.* *καταφθίμενος* pro *φθίμενος* est supra nr. 3. v. 2. *hymnum, qui defuncto coronam porrigat*, quod praecones facere solent. Sic etiam v. 7. *ὅς* referendum ad *ὕμνον.* *τό τ'* emendat Wyttenbachius, quum vulgo *ποτ'* legatur. Idem *δεῖξαι* tuetur. *δείξει.* Br.

Nr. 97. *Choerili.* Leguntur hi versus ap. Strabon. L. XIV. p. 672. T. V. p. 693. Cf. Athen. L. VIII. p. 336. A. Br. I. p. 185. An. I. 1. p. 375. V. 4 et 5. exhibuimus in Palat. p. 254. nr. 325. Plura de hoc epigrammate vid. ap. Olivet Rémarques sur les Tusculanes de Cicer. Tom. III. p. 372. sqq. V. 3. *Νῖνον* priore correpta. Vid. Meinek. in Cur. crit. in Fr. Comic. p. 53. s. V. 6. Strabonis lectionem dedimus. Apud Athen. l. c. sic habetur: *ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις· οὐδέ ποτ' αὐτῆς λήσομαι, ἐκτήσθω δ' ὁ θέλων τὸν ἄπειρον χρυσόν.* In Schol. ad Aristoph. Av. 1022. *παραίνεσις· οὐδέποτ' ἐσθλή Κεκτήσθω δ' ὁ θέλων σοφίης τὸν ἀπείρονα πλοῦτον.* Et sic Eudocia p. 372.

Ἀδέσποτα.

Nr. 98. Ex Marmore edito in Capycii Opp. Tom. I. p. 165. Bibliothec. Litterar. et Art. T. II. p. 4. Exhibui in Paralip. II. nr. 1. p. 753. s. V. 3. *ἀεικέλιος* editum ex Marmore; quod V. D. in Bibl. Art. l. c. *τετρασυλλάβως* pronuntiari posse existimabat. Recepi *αἰκέλιος*, quae est emendatio Seidleri in Libro de Verss. dochm. p. 404. — *Nr.* 99. Ap. Clement. Alex. Strom. V. 1. p. 652. 19. Br. Lectt. p. 311. Edit. Lips. IV. p. 166. An. III. 2. p. 9.

Nr. 100. Ex Sotione in Mirabil. p. 125. ed. Sylb. et ap. Vitruv. L. VIII. 3. Schneider. T. III. p. 123. Br. III. 190. nr. 198. An. III. 1. p. 404. sqq. Varias lectiones ex Cod. Franequerano Vitruvii exhibuit Frisemannus Magaz. für Philologen. II. 123. V. 1. *τὸ μεσαμ-*

βρινόν. Vid. ad Palat. pag. 457. nr. 584. v. 11. — V. 5. *νάμασι μήτ' ἐπὶ λουτρά*. Cod. Guelph. *χροΐ*. Br. e. Sotione. *χρόα* ap. Vitruv. quod Schneiderus servavit. V. 6. *τερπνῆς*. Vulg. *θερμῆς*. Br. ex conjectura, quam Vitruvii sospitator repetivit. V. 8. *λουσάμενος*. Vulg. *ανσαμενος*. Cod. Franequ. unde Heringa in Obss. crit. p. 144. corrigit *λυσάμενος*, vel *παυσάμενος*. Vulgatam tuetur Schneiderus, quod verbo *λουσάμενος* alludatur ad nomen loci *Λουσοί*. At sic genitivus *λύσσης* cum *καθαρμὸν* junctus habet, quod displiceat. Recepi correctionem Schaeferi ad Longum pag. 412. *ῥυσάμενος*. Jn proximis Schneiderus corrigendum existimat, *στῆσεν Ηρ. ἀρτεμέας*. Novissimam vocem in *ἀργαλέης* mutabat Br. At vulgata per prolepsin explicari potest. Vid. ad Palat. p. 176. nr. 203. v. 8. — V. 9. *ἔκοψεν*. Vulg. *ἔβαψεν* dedi cum Schaefero. Saepe litterae *κ* et *β* inter se permutantur. Ovid. Metam. L. XV. 325. *Amythaone natus Proetidas attonitas postquam per carmen et herbas Eripuit* (*ἐῤῥύσατο*) *furiis, purgamina mentis in illas Misit* (al. *mersit*, *ἔβαψεν*) *aquas*. Eudox. ap. Stephan. Byz. in *Ἀζανία*. ἔστι κρήνη τῆς Ἀζανίας, ἣ τοὺς γευσαμένους τοῦ ὕδατος ποιεῖ μηδὲ τὴν ὀσμὴν τοῦ οἴνου ἀνέχεσθαι, εἰς ἥν λέγουσι Μελάμποδα, ὅτε τὰς Προιτίδας ἐκάθαιρεν, ἐμβαλεῖν τὰ ἀποκαθάρματα. — *εὖτ' ἂν ἀπ'*. Vulg. Haec quoque ad Schaeferi mentem emendavi.

Nr. 101. Ex Pausan. L. X. 12. p. 827. Br. III. 252. nr. 479. An. III. 2. p. 140. V. 6. *ἑκάτῳ*. Paus. *Ἑκάτῳ*. Br. Post *μοῖραν ἔχουσα* dativus locum habere posse videbatur, quum dictum sit, ut *κοινωνίαν ἔχουσα τῷ Ἑκάτῳ*. Plato de Rep. V. p. 464. A. *ἡ τῶν γυναικῶν τε καὶ παίδων κοινωνία τοῖς φύλαξιν*. et paulo post: *τοῦ μεγίστου ἄρα ἀγαθοῦ τῇ πόλει αἰτία ἡμῖν πέφανται ἡ κοινωνία τοῖς ἐπικούροις τῶν τε παίδων καὶ τῶν γυναικῶν*. ubi vid. Astium p. 519. — *Nr.* 102. Ap. Zonar. Tom. II. p. 79. Br. in Lectt. p. 304. In edit. Lips. Tom. IV. p. 263. nr. 684 b. An. III. 2. p. 256. V. 3. *καὶ ἡ δείξασα*. Vehementer frigent voculae *καὶ ἡ*. Fortasse legendum: *καλῇ δείξασα λοχείῃ*. V. 9. *ναὶ ναί*. Iterata haec asseveratio in hoc verborum contextu locum non habet. Non poenitet conjecisse: *εἰ καὶ τὸν γενέτην . . .* Patris occidendi enim causa quaedam afferri poterat; cur parvulos interimerent, nulla. In exitu versus, *τὰ νεογνὰ ἔκτειναν*, hiatum sustuleris, corrigens: *τὰ νεόγν' ἀπέκτειναν*.

Nr. 103. Ex Sponii Miscellan. p. 350. Br. III. 308. nr. 725.

An. III. 2. pag. 308. V. 1. *Ηρακλειδης*. Spon. *Ηρακλειδην*. Don. *ομβρυς*. Spon. *ομβριμος*. alii. Vere Br. *ὄν βαρύς*. Saepe in marmoribus ante labiales *ν* in *μ* mutatur. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 523. et 733. V. 3. *γυμναδας*. Spon. *γυμνάδος*. Br. Sic infra nr. 171. *Διαλόγοιο σαόφρονος ὀστέα κεῖθει γυμνάς*. et nr. 127. *τὸν θάλλοντα νέοις ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις*. Lycophr. 866. *ἥξει δὲ ταύρους γυμνάδας κακοξένους Πάλης κονίστρας*. V. 6. *Ζμερτομαραι*. Spon. et alii. *Σμερτομάρᾳ*. Br. — *Nr.* 104. Urnae cinerariae inscriptum, unde edidit Winkelm. in Histor. Art. p. 244. et Gaëtano Marino Iscriz. Alban. p. 186. Br. III. 315. nr. 748. An. III. 2. p. 355. V. 1. *αθανατων* in urna esse videtur, culpâ marmorarii. *ἀθάνατος*. Br. V. 5. *οὐχ ἦν*. et *ουδετισουπω*. Marm. *οὕτως*. Br. V. 6. *ὑφ' ἡλίῳ*. Br.

Nr. 105. Ex Aeliani Hist. An. L. XII. 45. Br. III. 328. Ed. Lips. I. p. 48. nr. 2. An. I. 1. p. 181. V. 1. *κύκλονος*. Vulg. *Κυκλέος* Br. cum Salm. ad Solin. p. 98. A. Cf. Suid. T. I. p. 321. *πομπῆσιν* malebat Gesnerus. *ὄχημα*. delphinus ipse, cui Arion in illo anathemate insidebat. — *Nr.* 106. Ex Pausan. L. I. c. 31. Br. I. p. 226. nr. 22. inter epigrammata Leonidae Tarentini. An. I. 2. p. 83. V. 2. notanda caesura post articulum, cujus etiam alia quaedam exempla vid. ad Palat. p. 412. nr. 335. Similiter pronomina etiam et praepositiones ad verbum alterius hemistichii pertinentes in hac sede ponuntur. — *Nr.* 107. Ap. Athen. L. X. p. 452. C. Suid. in *αἶνος*. T. I. p. 653. Br. in Lectt. p. 308. In edit. Lips. T. IV. p. 294. nr. 39. An. III. 2. p. 365. V. 1. Laudatur in Lex. Seguer. in Bekkeri Anecdot. I. pag. 356.

Nr. 108. Ex Strabone L. X. p. 463. T. IV. p. 141. Br. III. 193. nr. 210. An. III. 1. p. 412. s. V. 4. *Ὄξυλος*. In hoc nomine tonus contra vulgarem regulam ponitur. Vid. Bast. Epist. cr. p. 244. ed. sec. — *Nr.* 109. Ex Photii Bibl. nr. 186. Br. III. p. 271. nr. 571. An. III. 2. p. 183. Cf. Salmas. ad Solin. p. 597. Heyn. ad Apollodor. T. IV. p. 937. (in Comment. de Apollodor. Bibl. p. XLI. T. I. ed. sec.) V. 1. *αἰῶνος σπείρημα ἀφυσσ*. Vulg. Br. *σπειρήματ' ἀφ*. Salm. In exitu versus, ubi brevis syllaba est in arsi, lectio fortasse non sincera. V. 3. *Ὁμηρείην* omnes. *ὁμήρειον* Br. qui errorem in Lectionibus correxit. V. 5. *εἰς ἐμὲ δ' ἀθρῶν*. Vulgo; ubi *δὲ* positum pro *ἀλλά*. Sequentibus tamen melius convenit, *εἴς με γὰρ ἀθρῶν*. quod Salmasius exhibuit. Sic mox nr. 148. v. 8. *τέρμα γὰρ εἴς με*

βίου Μοῖρ' ἐπέκρανε τόδε. Vid. ad Palat. p. 97. nr. 58. et ad p. 265. nr. 593. Possis etiam scribere: *εἰς γάρ ἔμ' ἀθρῶν.*

Nr. 110. Hoc epigr. ex Marmore edidit Visconti in peculiari libello, cui titulus: Lettera su due monimenti, ne' quali è memoria d'Antonia Augusta. Repetivi in Paralip. II. nr. 3. p. 755. *'Ιουνίωρος* editor pro auctoris nomine habet, quod inscriptioni praefixum, ut *Marcelli* nomen inscriptioni Triopeae, et *Asclepiodoti* in colosso Memnonis. V. 5. *ειμερον.* Marm. pro *'Ιμερον.* — *Nr.* 111. Ex Pocockii Inscriptt. antiqu. p. 55. nr. 60. Chandler Inscr. p. 56. Br. III. 274. nr. 584. An. III. 2. p. 191. V. 6. *ὃς νοῦ ἀπὸ μυρίον ὄμμα ἐκτείνας.* Lucian. Tom. VI. p. 143. *ἐς μηδεμίαν γυναῖκα τὰ ὄμματα ταῦτα ἐρωτικῶς ποτε ἐκτείναντα.* Iis, quae de *ψυχῆς ὄμμασιν* olim attulimus, adde nunc Astium ad Platon. de Rep. p. 573. V. 12. *λίθου θῆκαν,* i. e. *ἐκ λίθου.* Vid. Fischer. ad Velleri Gramm. T. III. 1. p. 374. s. Schaefer. ad Longum p. 331. 455. ad L. Bos. pag. 693.

Nr. 112. Ex Eustathio ad *'Ιλ. ψ.* p. 1320. 18. Br. III. 247. nr. 454. An. III. 2. p. 130. Cf. Od. *θ.* 103. et 120. usque ad 132. De ludis ad Archemori tumulum Apollodor. L. III. 6. 4. *καὶ ἵππῳ μὲν ἐνίκησεν Ἄδραστος, σταδίῳ δὲ 'Ετέοκλος, πυγμῇ Τυδεύς, ἅρματι καὶ δίσκῳ 'Αμφιάραος.* ubi *ἅλματι* dedit Clavierius ex correctione Valkenarii, quod *currus certamen* jam verbis *ἵππῳ ἐνίκησεν* continеatur. Non persuadet vir doctissimus. *Ἵππος* de equo singulari (*κέλητι*) videtur accipiendum, quo quamvis heroës apud Homerum nec in proeliis, nec in certaminibus usi sunt, nihil tamen impedit, quo minus cyclicus poëta, quem Apollodorus sequitur, Adrastum singulari equo decurrentem finxerit. Plura certaminum genera commemorat Xenophan. Colophon. ap. Athen. L. X. p. 414. B. *οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσιν ἔτ' εἴη, Οὔτ' εἰ πενταθλεῖν, οὔτε παλαισμοσύνην.* ubi novissimus editor *ἐνείη* legendum suspicatur, aut *ἐπείη*. Xenophanes, ni fallor, scripsit: *εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη.*

Nr. 113. Hermae insculptum epigr. unde Winkelmannus edidit in den Nachrichten über die herculanischen Entdeckungen II. p. 94. In Operibus Tom. II. p. 219. Zenobetti ad Meleagri Eidyll. p. 20. Br. III. 183. nr. 167. An. III. 1. p. 380. V. 2. *βίβλους.* Br. *βύβλους.* Marm. Vid. ad Palat. p. 382. nr. 161. p. 384. nr. 174. p. 584. nr. 98. *ταῖς πλατάνοις.* Marm. *τοῖς.* Br. — *Nr.* 114. Ex Pausan. L. IX. 11.

p. 731. Br. III. 179. nr. 146. An. III. 1. p. 371. V. 2. *θάλαμόν γ' ἐλλέξατο.* Vulg. *ἐκλέξατο.* Br. cum Steph. in Append. Plan. p. 508. Hermann. ad Orph. p. 786. duos hos versus in hunc modum corrigendos censebat: *θάλαμόν οἱ ἐλέξατο τοῦτον, ὃν αὐτῷ Ἀγχάσιός τ' ἐποίησε.* Cf. Wolf. in Prolegg. ad Homer. pag. LVI. not. 20. — *Nr.* 115. Ex Murator. Inscriptt. T. II. p. 672. retuli in Paralip. II. nr. 2. p. 754. V. 1. *εξησε.* Murator. Syllaba, quae excidit, restituta, scripsi *ἐξήνυσε.* V. 3. *μεθεπων.* Murat. *μέθεπον* dedi: *artem musicam tractavi.* Coluth. v. 88. de Junone: *φασὶ κοιρανίην μεθέπειν καὶ σκῆπτρα φυλάσσειν.* V. 4. *ἀκμῆτες.* *indefesso studio et gnaviter id agentes.* Pro *ῥέξειν* fortasse legendum: *ἀκμῆτές ῥ' ἕξειν. id quod in arte summum est habituri videntur.* Zeuxis ap. Aristid. T. II. p. 386. *εἰ δέ τις ἀνδρῶν Ἡμετέρης τέχνης πείρατά φησιν ἔχειν.*

Nr. 116. Br. III. 184. nr. 171. An. III. 1. p. 384. ex Athen. L. XIV. p. 629. A. V. 4. *τᾷ Σικυῶνι.* Vulg. Hanc lectionem tuetur Schweigh. vertens: *urbi Sicyoni honorificum.* Friget articulus. *ἐν Σικυῶνι.* Br. c. Casaub. Sed vera videtur correctio Porsoni ad Eurip. Med. vers. 44. Adversar. pag. 123. s. ed. Lips. *ἦ ῥα θεοῖσι Τοῖς Σικυῶνι.* — *ἀνέκειτο.* Br. *ἀπέκειτο.* Vulgo. *ἀποκεῖσθαι* de rebus pretiosis usurpatur alicubi asservatis, plerumque ad futurum usum, quamquam non semper. Vid. Schweigh. ad Epict. Dissert. Tom. II. p. 906. — *Nr.* 117. Br. III. 320. nr. 8. An. III. 2. p. 346. ex Athenaeo. L. X. p. 452. C. Ejusmodi argumenti aenigma vid. in Palat. p. 623. nr. 54. V. 1. profert Aristotel. Rhetor. II. 2. p. 12. de Poët. c. XXII. 5. Eundem tanquam ab Aesopo una cum explicatione propositum exhibet Plutarch. T. II. p. 154. B. C.

Nr. 118. Br. III. 234. nr. 395. An. III. 2. p. 94. Ex Athen. L. VIII. p. 337. F. V. 1. *οὐκ ἐνέφυσαν.* Vulg. Haec si vera est lectio, auctori hujus distichi idem dicendum est accidisse, quod tibicinibus. Hinc Casaubonus *νόον εἰσενέφυσαν* correxit; Schweighäuserus *οὖν ἐνέφυσαν;* in qua correctione, quantumvis leni, *οὖν* vi caret. Mihi in mentem venit: *αὐλητῆρι θεοὶ νόον εἰ καὶ ἔφυσαν, ἀλλ' ἅμα.* ubi particulae *εἰ καί, ἀλλά* . . . se recte excipiunt (vid. not. ad Palat. p. 387. nr. 190.), et dubitatio injicitur, satis, ut mihi quidem videtur, faceta: fac, deos tibicinibus tribuisse mentem, quod omnino negari non potest, quamvis probabile non sit. Verbo simplici *φύειν* cum dativo sic utitur Aeschyl. ap. Plutarch. Tom. II. p. 17. B. *θεὸς αἰτίαν φύει*

βροτοῖς. Euripid. Bacch. 650. *ὃς τὴν πολύβοτρυν ἄμπελον φύει βροτοῖς*. V. 2. *χὠ νόος*. i. e. *σὺν τῷ πνεύματι καὶ ὁ νόος*.

Nr. 119. Ex Murator. Thes. T. II. p. 669. s. retuli in Paralip. II. nr. 5. p. 757. Cf. Anim. T. III. 2. p. 307. s. V. 1. *ἀνέρες οἵ πάρος*. Scribendum videtur: *οἵπερ ἐς Αὐσονίων . .* In versus exitu male syllaba brevis ante ξ corripitur. V. 4. *ποτεδιεξεβροτον*. Murat. V. 6. *αμνημεσιν*. Murator. *ἀμνμόνεσιν* emendavi. V. 8. *ΣΙΝΑΛΕΩ*. Murat. Scripsi duabus litteris leviter immutatis: *τέμφῳ ΣΙΓΑΛΕΩΙ*. *sedes silentum* dixit Ovid. Metam. XV. 772. *umbrasque silentum*. Ibid. 797. — V. 19. *δαμαστειχων*. Mur. pro *δ' ἀναστείχων*. ubi iterum est correptio ante duplicem consonantem. Corrigas tamen licet: *ἐκ ῥεέθλων δ' ἀναστείχων*. At hoc vitio sublato, versus tamen non efficietur elegans. V. 11. *δαμασκληπιαδης*. Murat. Syllabam *αμ* ex praecedente versu temere repetitam delevi. Quaedam in hac Inscriptione minus recte administraverunt duumviri doctissimi Salvinius et Buonarotti Osserv. sopra alcuni framm. di vetro p. 157.

Nr. 120. Edidit Sallengre in Praefat. Thes. nov. T. I. p. 3. et alii. Br. III. 303. nr. 705. An. III. 2. p. 279. V. 2. *αιχμηρη*. V. 3. *ααμυουχα*. Marmor. Utrumque emendavit editor. V. 4. *περί σου*. Br. — *Nr.* 121. Post Pocock. Inscriptt. antiqu. Sect. VII. nr. 38. edidit van Goens in Misc. Obss. Vltraj. 1764. Villois. Magaz. encyclop. an. VII. Tom. II. p. 456. Repetivi in Paralip. II. nr. 6. p. 759. Scriptum in cranium hominis, aut sceletum. V. 1. recte distinxit Villoison. V. 3. *ὡσισαιωνας*. Poc. Syllabam *IC* delendam censet Vill. Scripsi, *ὡς ἐς αἰῶνας*. ubi *αι* ante vocalem corripitur. Vid. ad Palatin. p. 38. nr. 12. p. 293. nr. 549. V. 4. *INA γηρασαντα*. Poc. Scripsi quod metrum postulabat et sensus, *MH γηράσαντά σε*. V. 5. *θλειβόμενον*. Poc.

Nr. 122. Ex marmore ap. Gruter. p. 676. et alios. Br. III. p. 305. nr. 712. An. III. 2. p. 292. V. 1. *ΕΚΘΡΟΙΣ*. in marmore esse videtur; in quibus litteris quum recte intellexisset Hagenbuchius in Epist. epigrr. p. 396. *ἐχθρῶς* latere, alias tamen praeterea conjecturas protulit minus bonas. Ducta *ἔννοια* ex epigr. Crinagorae in Palat. p. 308. nr. 643. v. 3. 4. — *Nr.* 123. Ex Dione Chrys. Or. XXXVII. p. 107. ed. R. qui hoc distichon Orpheo tribui monet. Br. III. 333. Edit. Lips. Tom. IV. p. 144. nr. 132 b. An. III. 1. p. 365. V. 2. *νεμίοις στεψάμενον*. Eleganter Schaeferus ad L. Bos p. 722. corrigit:

Νέμεα στεψάμενος. Simonid. ap. Hephaest. p. 64. *Ἴσθμια, δὶς Νέμεα, δὶς Ὀλύμπια ἐστεφανώθην.* — *Nr.* 124. Ex Harpocrat. Lexic. p. 303. Suid. T. III. p. 206. Dedi in Paralip. II. nr. 4. p. 757. Archontes quum Piraeeum moenibus circumdare coepissent, hoc distichon addiderunt Mercurio ad portulam. Vid. Siebelis in Fragm. Philochori p. 49.

Nr. 125. Ex Pocockii Inscr. antiqq. p. 30. exhibui in Paralip. II, nr. 7. p. 760. Cf. Anim. T. III. 2. p. 267. V. 1. *ἄρτι γενειάζοντα.* ut in Palat. p. 570. nr. 12. *ἄρτι γενειάζων ὁ καλός.* *ἀρτιγενειάζων* junctim Dorvill. ad Char. p. 30. — *μοσβασκανοσιρησασι.* Poc. V. 2. *οιαωηαιδορατρες . . . ικονειcαδην.* Poc. in quibus syllabis nihil aliud latere, quam id quod in textu posui, nemo dubitabit, qui monstra Sylloges Pocockianae noverit. V. 3. *θρηνιομηποπαυιο.* Poc. et *λεξονυδυρμον.* V. 4. *κηκοπετων* et *οικιοναποστι . . . . εται,* Poc. *οἶκτον ἀποστρέφεται* egregie emendavit Buttmannus, qui in reliquis corrigendis mecum conspirat. — *Nr.* 126. Ex Hagenbuchii Epistol. epigr. p. 390. 393. 434. Br. III. 305. nr. 712. An. III. 2. p. 291. V. 2. *ουκοιδετε* et *αιτιον.* Marm. Utrumque emendavit Hagenbuchius.

Nr. 127. Ex Tollii Epist. Itiner. p. 5. et 20. exhibuit Leichius in Sepulcr. p. 12 et 32. Paralip. II. nr. 8. p. 761. V. 1. *γυμνάδος.* Vid. ad nr. 103. v. 3. V. 2. *ἄβας.* Quum dorica haec forma sequentibus minime respondeat, *ἥβης* in Marmore esse suspicor. Non raro describentes litteras *Α* et *Η* inter se permutaverunt. Vid. nr. 177, v. 2. V. 5. *πινυται.* Toll. *πυκινῷ* emendavit nescio quis apud eundem, *πυκινὸν ἄλγος* pro *μεγάλῳ* dicitur. Homer. Ἰλ. π. 599. *πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιούς,* Hesych. *πυκινήν . . ἰσχυράν, συνεχῆ.* V. 7. *αιξας.* Marm. *αἰάξας.* Reisk. cum H. van Eldik in Susp. p. 33. — *στοναχησεlιην.* Toll. *ἰδίην* dedi cum Reiskio. Sed fortasse non recedendum a lectione Tolliana, *στονάχησε λίην.*

Nr. 128. Ex Chandleri Sylloge Inscr. p. 58. Tom. II. nr. 48. Br. III. 280. nr. 610. An. III. 2. p. 204. V. 1. *ἀρχὸν ἐμέ.* Brevem in arsi productam in poeta recentioris commatis facile ferimus; ut etiam vers. 5. hiatum *κατὰ ἄστυ.* V. 8. *στησεν.* Chandl. *στήσειν,* Br. — *Nr.* 129. Philostrat. in Heroic. c. 19. p. 748. Br. III. 212, nr. 291, An. III. 2. p. 42. V. 2. *ἀπ'.* vulg. *ἄπ'.* Br. et Boisson. Junge *ἀποκρέμαστος κατὰ πεύκης,* quod monui in Animadverss. sed perperam ibi excusum *κατακρέμαστος.* V. 3. *ἔγκειμαι.* Vulg. *ἄγκειμαι.* Br. quod Codd. nonnulli ap. Boissonadium confirmarunt. *ἀμετροβίοις. ἀμετροβίων*

ἐλεφάντων. Manetho L. I. 53. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 114. *ἀμετροβόαις*. Boisson. ex uno alterove codice.

Nr. 130. Ex Montefalc. Diar. Ital. p. 154. Br. III. 309. nr. 726. An. III. 2. p. 312. V. 1. *λιαν κλυτον*. Montef. unde Buherius *ἄγαν κλυτοῦ; ἀγακλυτοῦ*. Br. In Marmore *ΑΙΑΝ* et *ΑΓΑΝ* duabus tantum lineolis discrepant, quae in his ipsis litteris innumeris in locis aut omissae, aut extritae sunt. V. 3. *ευγενιαν σοφιαισι*. Montef. *εὐγενίᾳ σοφίῃ τε* Br. verissime, nisi quod *σοφίᾳ* scribendum erat. V. 4. *βωμὸς* illustravimus in Animadverss. T. III. 2. p. 261. Infra nr. 331. *τάφον τὸν ὄντα πλησίον, βωμὸν θ' ἅμα*. In Inscr. Pocock. p. 13. Sect. VII. 1. *Ὁ βωμὸς καὶ ἡ ὀστοθήκη Νεικηφόρου τοῦ Ἱεροκλέους*. *ὀστοθήκη* iterum occurrit Ibid. nr. 8. ubi scribendum: *μνείας ἕνεκεν ἔθαψαν εἰς τὴν ἰδίαν ὀστοθήκην*. Recte nos *μνείας*. ut Ib. p. 13. nr. 11. *μνείας χάριν*. p. 19. nr. 16. *μνεία* (scr. *μνείας*) *χάριν*. p. 29. nr. 4. scribe: *Ἀπόλλωνι τῷ πατρὶ μνείας χάριν. Χαῖρε. Βωμὸν* in sepulcris iterum commemorat Inscriptio ap. Eund. p. 40. nr. 10. quae sic corrigenda: *Κλαυδία ..... κατεσκεύασε τὸν βωμὸν Μοσχιλιανῷ τῷ τέκνῳ μνήμης ἕνεκεν· ἐὰν δέ τις μεταθῇ αὐτὸ ὑποκείσεται τῷ φίσκῳ*.

Nr. 131. Chandler. Inscr. pag. 31. nr. 80. Dedi in Paralip. II. p. 762. nr. 9. V. 3. *αγλαΐησι*. Fortasse scribendum: *νάμασιν ἀγλαΐῃ τε κεκασμένον*. De thermis Hieropolitanis vid. Strabon. L. XIII. p. 629. s. T. V. p. 484. — *Nr.* 132. Ex Synesii Epist. CXXVII. p. 262. A. Suid. in *Φρῦνος*. T. III. p. 638. Br. III. 334. Edit. Lips. IV. p. 201. nr. 394[b]. An. III. 2. p. 94. V. 2. *λυσσητῆρα*. Suid. l. c. Cf. Eund. in *Λυσσάνιε*. T. II. p. 475. et in *Λακιδίας*. T. II. p. 410. ubi vid. Kusterum. — *Nr.* 133. Ex Philostr. in Vit. Soph. p. 566. Br. III. p. 272. nr. 577. An. III. 2. p. 188. Cf. Addend. T. III. 3. p. 136. De loco, ubi Herodes sepultus esse existimatur, vid. Coray. ad Plutarch. Vit. Cim. T. III. p. 389. s. ubi in loco Marcellini in Vit. Thucydidis *Herodis* nomen *Herodoto* substituitur admodum probabiliter. Reliqua, quae ibi depravata sunt, sic equidem restituenda suspicor: *ἔνθα δείκνυται Ἡρώδου καὶ Θουκυδίδου τάφος. Εὑρίσκονται* (vulg. *εὑρίσκεται*) *δηλονότι τοῦ Μιλτιάδου γένους ὄντες* (*ὄντως* vulg.). Uterque enim, Thucydides et Herodes, genus referebant ad Miltiadem.

Nr. 134. Edidit Fabric. Bibl. Gr. T. VIII. p. 136. Cf. T. IX. p. 97. ed. Harl. Emendatius ex Cod. exhibuit Br. III. 277. nr. 596.

An. III. 2. p. 197. Cf. Addend. T. III. 3. p. 137. V. 1. ἔξοχα ἔργα. Vid. ad Palat. p. 310. nr. 650. V. 6. ἥττησας vulgo. ἡττήσας correxi cum Passovio, qua correctione simul asyndeton tollitur et metrum juvatur. De forma activa hujus verbi monuit Schaefer. in Append. ad Aristoph. Plut. p. 525. — *Nr.* 135. Ex Suid. T. II. p. 406. Br. III. 189. nr. 193. An. III. 1. p. 401. V. 1. κόλοσσος. Br. — *Nr.* 136. Edidit Gronov. in Thes. Praef. ad T. XII. Br. III. 292. nr. 662. An. III. 2. p. 237. V. 5. οἷός ποτ' ἔφυσεν. Sic Br. in textu; sed quum φῦσαι neutraliter non dicatur, legendum censet idem: οἷός περ ἔφυ ποτ' Ἴακχος. quae nimia est mutatio. Propius ad vulgatae ductus legerim: οἷός ποτε, φασίν, Ἴακχος. V. 6. ἀλκείδης. Ἀλκείδης corrigit Br. in Lectionibus, non video quare.

Nr. 137. Ex Gruteri Thes. p. 1039. 10. dedi in Paralip. II. nr. 10. p. 762. V. 1. φιλημερη. Suspicabar: φιλίη μερίς. De homine Damaget. in Palat. p. 258. nr. 355. ἦν δ' οὑνὴρ Μουσῶν ἱκανὴ μερίς. saepius de partibus et factionibus politicis. Vid. Stephan. Thes. Gr. T. II. p. 85:. F. Hoc epigramma ex antiquioribus consutum in fine fortasse mutilum est. — *Nr.* 138. Ex Plutarch. Vit. Arati c. 14. Br. III. 280. nr. 609. An. III. 2. p. 203. V. 1. βουλάς. Vulg. V. 2. πλάθεται. Vulg. πλάζεται. Br. Illud restitui. πλάθειν pro πελάζειν obvium apud Tragicos; etiam ap. Antipatr. in Palat. p. 410. nr. 523. v. 6. Ut autem πελάζειν et πελάζεσθαι dicitur eadem vi, ita πλασθῆναι et πλάθειν. Vid. Schaefer. Melet. p. 74. V. 6. δαίμονι σῷ. editt. vett. δαίμον' ἴσον. Br. c. Stephano. Rectius, ni fallor, Reiskius: δᾶμον ἴσον, popularem civitatem, aequalibus legibus fultam et firmatam. — *Nr.* 139. Ex Olympiodori Comment. in Platon. Gorg. ubi integrum extat; primum distichon plures laudarunt. Cf. Menag. ad Diogen. Laërt. p. 198. Buhl. ad Aristot. Vit. p. 53. ed. Bip. Br. III. 266. nr. 547. et in Lectt. p. 284. An. III. 2. p. 175.

Nr. 140. Edidit Villois. Magas. encyclop. an. V. T. II. Millin Voyage dans le Midi de la France Tom. III. p. 150. Repetivi in Paralip. II. nr. 11. p. 763. V. 2. δειξας μειχρον. Marm. Praepositionem a quadratario omissam restituit Villois. V. 6. ευ bis in Marm. V. 7. χηρίαν δυστήνου. Si auctor epigrammatis sic scripsit, vocem χηρίαν, quae et ipsa est insolens, δισυλλάβως usurpavit. Bene haec haberent, sic scripta: χηρείαν, στυγεῇ παιδὸς ἅμ' ὀρφανίῃ. — *Nr.* 141. Ex Athen. in Excerpt. L. IX. p. 782. 22. (in Animadverss. Casauboni.)

T. IV. p. 215. ed. Schweigh. Dedi in Paralip. II. nr. 12. p. 764. V. 1. *γράμμα πηρασίοιο.* Vulg. *γράμματα Παῤῥασίοιο* legendum esse docui in Exercitatt. Crit. T. II. p. 23. s. Similiter correxit Merrick. ad Tryphiodor. p. XL. not. m. Disputavit de hoc epigr. vir graecae artis peritissimus Quatremère de Quincy Jupiter Olymp. Part. II. §. 8. p. 120.

Nr. 142. Ex Pausan. L. V. 24. p. 439. Br. III. 177. nr. 137. An. III. 1. p. 367. V. 1. *δέξο ἄναξ.* Homer. *'Οδ. λ.* 561. *δεῦρο ἄναξ.* et sic passim alibi vocem *ἄναξ* vocalis praecedit. — *Nr.* 143. Ex Inscr. Gudianis p. 55. Br. III. 183. nr. 166. An. III. 1. p. 380. Cf. Cuperi Harpocr. p. 152. V. 1. *συννάοισι.* Vid. Intrpp. ad Hesych. T. II. p. 1309. 14. V. 2. *καθιδρύσατο.* antepenultima correpta. Vid. ad Palatin. p. 223. nr. 109. — *Nr.* 144. Ex Pocock. Inscr. p. 51. nr. 14. Dedi in Paralip. II. nr. 13. p. 765. V. 2. *ΕΛΛΑΔΙΝΕ-ΚΟΝΙΟΥ.* Poc. Suspicabar olim: *'Ελλάδιον ΟΛΙΓΟΥ.* quod ab *ΟΝΙΟΥ* proxime abest. Sed longe probabilius, in *ΕΚΟΝΙΟΥ* latere *ΣΚΟΛΙΟΥ*, praesertim ob syllabam praecedentem. Nomen *Helladii* frequens; *σκολιὸς βίος* est vita iniqua, doli et aerumnarum plena. Sic fere nr. 195. *ἀποπρολιποῦσα μερίμνας πευκεδανοῖο βίου.*

Nr. 145. Ex Marmor. Oxon. pag. 111. Br. III. 281. nr. 612. An. III. 2. p. 205. — *Nr.* 146. Ex Polluc. L. VIII. 131. dedi in Paralip. II. nr. 14. p. 766. Cf. Schneider. ad Aristotel. Polit. L. II. 9. pag. 157. — *Nr.* 147. Ex Fabrett. Inscr. pag. 288. Br. III. 304. nr. 708. An. III. 2. p. 284. V. 4. *δεξιὰ δ' ἀντετάφη.* Vid. Dorvill. ad Charit. p. 210. V. 6. *εκγονω.* Marm. *ἐγγόνῳ.* Br. quod necessarium non videtur. V. 7. Marmoris lectio *ἐνεώσατο* sincera videbatur Dorvillio, *renovandi* et *instaurandi* significatione. *ἐπεχώσατο* Br. cum Eldikio in Suspic. p. 17. — *Nr.* 148. Ex Gruteri Thes. p. 1036. Br. III. 311. nr. 734. An. III. 2. p. 320. V. 3. *αμπαλα γαρ.* Grut. *λαμπάδα γάρ.* Br. c. Maffeo in Arte Crit. Lapid. p. 115. nec aliter in Marmore legit Åkerbladius, qui hoc epigr. descripsit in insula Chio prope vicum Teplagi Bachi. V. 5. *εφηβει θαλλων.* Grut. *ἐφηβείας.* Br. c. Dorvill. in Vann. crit. p. 174. *ἐφεβείαις.* Åkerbl. Suid. *ἐφήβεια, νεότης, ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας.* Antip. Sidon. in Palat. p. 280. nr. 467. v. 7. V. 8. *εἴς με.* Vid. supra ad nr. 109. et ad Palat. p. 265. nr. 393. *ἐπέκρανε, ἐπέκλωσε* malebat Br. sine causa idonea. Jejuna tamen epigrammatis clausula, aut inepta potius. Consolatur puer pa-

rentes eosque a luctu cessare jubet, causa addita, quod Parca ipsi hunc vitae finem effecerit. At hoc ipsum parentes plorant, quod Parca tam teneris annis imposuerit finem. Quare vide, an ille scripserit: *τέρμα γὰρ ΕΥΣΕΒΙΑΙ Μοῖρ' ἐπέκρανε τόδε. Hunc finem Parca pietati meae dedit et assignavit;* nam pii citius terrenarum rerum aerumnis eripiuntur. — *Nr.* 149. Ex Gruteri Inscr. p. 1099. nr. 3. Br. III. 281. nr. 611. An. III. 2. p. 204. V. 2. verba ὁ μυριέτης . . . χρόνος orationem institutam eleganter interrumpunt. Vid. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 294.

Nr. 150. Ex Murator. Thes. p. 1066. dedi in Paralip. II. nr. 15. p. 766. V. 2. μνημοσυνην. Murat. — *Nr.* 151. Ex Gruteri Inscr. p. 1098. nr. 6. Br. in Lectt. p. 286. In edit. Lips. T. IV. p. 246. nr. 612 b. An. III. 2. p. 205. V. 2. ἤν. in caesura positum, ut ap. Theognid. v. 778. (800) ἀλλ' ὡς λώϊον, οὐ μὴ πλεόνεσσι μέλει. Similiter Ammian. in Palat. p. 536. nr. 209. εἰς τὴν οὐκέτι σὴν γῆν ἀναλυόμενος. De articulo, sic passim in caesura hexametri posito, vid. not. ad Palatin. p. 412. nr. 338. — *Nr.* 152. Urnae cinerariae inscriptum. Gruter. Thes. p. 665. Br. III. 512. nr. 739. An. III. 2. p. 326. V. 2. ειτενδεκατον. omnes. εἶθ' ἑνδέκατον. Br. Haud semel quidem factum, ut in marmoribus adspiratio negligeretur; sed hoc loco vereor, ne sinceram lectionem cum Brunkio obliteraverim. Scribendum enim: εἶτεν δέκατον πάλιν ἦμαρ. De εἶτεν pro εἶτα usurpato vid. ad Palat. p. 387. nr. 194. v. 3.

Nr. 153. Ex Gruteri Thes. p. 700. Br. III. 309. nr. 727. An. III. 2. p. 313. V. 4. επταετης. Smet. et Grut. ἑπταέτις. Br. Similiter nr. 209. v. 8. in marmore esse videtur εικοσιπενταετης pro εἰκοσιπενταέτις. — γλυκειοτερον vulg. γλυκιότερον correxi cum Schaefero Meletem. p. 102. — *Nr.* 154. Insculptum Hermae cum capite Homeri. Gruteri Thes. p. 419. Br. III. 256. nr. 499. An. III. 2. p. 146. Eidem Hermae insculptum aliud nr. 279. V. 4. οὐ μά σε. Br. V. 6. φασι. Vulg. φασιν dedi, monente etiam Passovio. — *Nr.* 155. Ex gemma Gruteri in Thes. p. 843. nr. 6. Dedi in Paralip. II. nr. 16. p. 766. V. 1. διοση. Grut. διοσῇ. Rigalt. Cf. Valken. Annot. ad N. T. p. 329. V. 2. τοσσον μισηθεις. Grut. μισηθῇς corr. Villoison in Magas. encycl. an. VII. T. II. p. 872. quod quamvis soloecum (Vid. Porson. ad Eurip. Hecub. v. 430. Herm. ad Viger. p. 731. sq.), non tamen fortasse repudiari debet. Metro satisfacit, quod in margine

proposui: τὼς μισηθείης. i. e. οὕτως. At hoc an recte copuletur cum ὅσσον, dubitari potest.

Nr. 156. Ex Stephan. Byzant. in Ἀγρίαι. p. 28. ed. Berk. dedi in Paralip. II. p. 767. nr. 17. ubi vide, quomodo Jac. Gronovius corruptissimum hoc tetrastichon corrigere instituerit. V. 1. δ' ἐν ἀδελφῶν. Scribe: ἕν' ἀδελφῶν. *unum ex tribus fratribus.* V. 2. ἐμόν. Recte Gronovius ἐμοῦ videtur correxisse. V. 3. 4. Gronovii correctionem in marg. posui, in qua οὕνεκ' ἐὼν videtur verum. Reliqua incerta sunt. — *Nr.* 157. Ex Suida T. III. p. 655. Br. III. 194. nr. 214. An. III. 1. p. 414. — *Nr.* 158. Ex Gruteri Thes. p. 391. Br. III. 275. nr. 589. An. III. 2. p. 193. Cf. Hagenbuch. in Epist. epigrr. p. 53. et 79. V. 2. Κλαυδιανόν. Est qui Κλαυδιανῷ corrigat. Sic certe oratio rotundior. — *Nr.* 159. Ex Plutarch. Vit. Demosth. c. 30. T. V. p. 227. ed. Cor. In Opp. Moral. T. II. p. 847. Br. III. 268. nr. 569. An. III. 2. p. 177. V. 1. ἴσην ῥώμην γνώμῃ. Plut. ἴσην γνώμῃ ῥώμην. Zosim. Ascal. in Vit. Demosth. in Oratt. Gr. T. IV. p. 151.

Nr. 160. Ex Gruteri Thes. p. 701. nr. 10. dedi in Paralipom. II. p. 768. nr. 18. V. 1. ατινιανωικακε. Vulg. De Atiniano nescio quo agi existimabant Interpretes. Sed in mulierem haec scripta esse, quae sola de tota familia superstes fuit, ex seqq. apparet. Scripsi Ἀτίνιαν, ὦ κακὲ δαῖμον. qua correctione etiam rhythmus insigniter juvatur, in cujus gratiam auctor ultimam syllabam corripuit, ut v. 5. in Πομπήϊαν. In utroque nomine accentum retraxi, ut correptio illa indicaretur. V. 2. οὐχ ὁσίως. molestum asyndeton, quod tolles scribens, οὐδ' ὁσίως. — κατεδον. Grut. κατέθου correxit Gudius: *non ut, fas erat, pietatis persolvisti mercedem.* Sic haec accipias licet; sed haud scio, an rectius κατατίθεσθαι h. l. accipiatur pro *componere.* Tum sequentes accusativi ab hoc verbo pendent, ποινὴν autem absolute positum, ut ἄποινα et δωρεὰν saepissime. Sic infra nr. 214. οἳ τὴν θεοτείχεα Τροίην ἤρειψαν, ποινὴν ἠϋκόμου Ἑλένης. — V. 5. αρσογενη. Vulg. Ἀρσογενῆ dedi cum Scaligero. Πούδεντας, a nominativo *Pudens*, syllaba ου correpta, ut in Πόστουμος ap. Apollonid. Palat. p. 484. nr. 791. v. 6.

Nr. 161. Ex Pocock. Inscr. antiqu. p. 44. nr. 2. dedi in Paralipom. II. nr. 19. p. 769. V. 1. θαυμα . . μΓΙΟΝ. Poc. Scripsi: θαῦμ', Ἀμμώνιον. Cf. epigr. ἀδ. in Palat. p. 471. nr. 674. V. 2.

πολλονι. Poc. Regionis oppidivi nomen videtur excidisse. V. 3. τιρομενοι σιν. Poc. In versus exitu verba procul dubio transponenda: ὕδασιν εὗρε πόρον. V. 5. καιταμιν. Poc. καὶ τάδε μὲν scripsi metro postulante, ut in exitu versus κελαρύζειν pro κελαρύνειν. V. 8. υμνιν. Poc. Proximum erat ὑμνεῖν; sed huic verbo appositum θαρσαλέως non bene convenit; quare μίμνειν dedi. Ut in hoc verbo *I* depravatum in *T*, sic statim in πορευομενοις. V. 9. χαιριτων. Poc. V. 10. οςθεμινημηριοις. Poc. Recte me emendasse puto: ὅς γέ μιν ἡμερίοις. Caeterum hoc distichon mihi non satis perspicuum esse fateor. — *Nr.* 162. Ex Strabon. L. II. p. 126. B. T. I. p. 198. ed. Siebenk. Br. III. p. 234. nr. 393. An. III. 2. p. 93.

Nr. 163. Edidit Taylor ad Demosth. T. II. p. 358. unde id repetivit Br. in Notis ad Theogn. v. 751. p. 296. Paralip. II. nr. 20. p. 770. V. 7. Ἀλκαθέου Tayl. De Alcathoo vid. Pausan. L. I. c. 43. T. I. p. 165. ed. Fac. — *Nr.* 164. Exhibuit Salmas. ad Scriptt. Hist. Aug. T. I. p. 805. Br. III. 189. nr. 191. An. III. 1. p. 400. V. 1. τε φανηφορος. Salm. et alii. στεφανηφόρος emendavit Reines. in Inscriptt. p. 83. qui etiam de Crescente disputavit. V. 2. Vox ἔνσοφος in Lexicis nostris non reperitur. — *Nr.* 165. Ex Plutarcho in Vit. Cimon. c. 7. T. III. p. 187. ed. Cor. Aeschin. Or. c. Ctesiph. p. 572. ed. R. Br. III. p. 181. nr. 157. An. III. 1. p. 376. V. 3. ἐς πεδίον. Plut. ἀμπεδίον. Aesch. V. 3. πύκα χαλκοχιτώνων. Aeschin. vulgo. Sed in Cod. Bern. θωρηκτάων legitur, ut ap. Plutarch. Et sic habetur ap. Homer. Ἰλ. μ. 317. ο. 739. V. 4. ἔξοχον ἄνδρα. Aesch. V. 5. ἀεικές. Aesch. Plut. ἀηθες legendum suspicabatur Marklandus. V. 6. κοσμητάς. Aesch. quod non spernendum.

Nr. 166. Edidit Sirmond. Notis in Sidon. Apollinar. pag. 30. Br. III. 285. nr. 631. An. III. 2. p. 217. — *Nr.* 167. Ex Lycurgi Or. in Leocr. p. 215. ed. Reisk. Aristid. T. II. p. 380. ed. Oxon. Paralipom. II. nr. 21. p. 771. V. 2. Hic versus ap. Lycurgum sic legitur: χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν. Cf. Wesseling. ad Herodot. p. 492. 6. — *Nr.* 168. Ex Diodor. Sic. L. XI. 33. T. I. p. 430. ubi vid. Wesseling. Br. III. 179. nr. 144. An. III. 1. p. 370. — *Nr.* 169. Ex Pausan. L. I. 37. p. 89. Br. III. 187. nr. 183. An. III. 1. p. 393.

Nr. 170. Edidit Spon. in Miscell. erud. Antiqu. p. 376. Cf. Hagenbuch. epist. epigr. p. 150. Dedi in Paralip. II. nr. 22. p. 771.

Mali versificatoris foetus. V. 1. *κεῖμαι.* posteriore syllaba correpta, de qua licentia multi multa. Vid. Ernest. in Excurs. ad Callimach. T. I. p. 260. Hoc recentiores tantum ausos esse, hodie nemo dubitat. V. 2. *'Αῤῥίου.* pronuntiandum *διουλλάβως.* Vid. ad nr. 243. v. 1. V. 3. *κεν* ab imperito versificatore metri implendi causa videtur insertum. In *Πουβλιανῇ* idem penultimam corripuit, ut alii passim in *'Ιουλιανός*, *Λουκιανὸς* et aliis similibus. Vid. ad Palatin. p. 317. nr. 700. — V. 4. *σκαιαδαι* et *ευγενης.* Spon. — *ἔπελον.* fortasse, *ἐπέλοντ'.* V. 5. *χηρεια τε.* Spon. *χηρειαις.* Fabrett. *χηρείᾳ* emendavit Hagenbuch. *χηρείῃ* expectabatur post *εὐγενίῃ;* sed auctor dialectos imperite miscuit. V. 6. *πενθεπακομενη.* Spon. *πενθαιτακομενα.* Fabrett. V. 7. *δανεταην.* Spon. *δανετλην.* Fabr. Quum duplex *δὲ* ferri non posset, scripsi *μάλ' ἔτλην.* Ductus in marmore *ΛΑΛΑ* facile pro *ΛΑΝ* haberi potuerunt. V. 8. *θελπομένη.* Spon. *θελγομενη.* Fabr.

Nr. 171. Ex Sponii Miscell. pag. 320. Br. III. 308. nr. 722. An. III. 2. p. 307. V. 4. *γευμνάς.* Vid. ad nr. 103. — *Nr.* 172. Ex Muratori Thes. p. 1732. Br. in Lectt. p. 304. In edit. Lips. IV. p. 279. nr. 729[b]. An. III. 2. p. 316. V. 2. *ποιει.* Murat. *ποίησε.* Br. — *Nr.* 173. Ex Pausania L. VI. 3. p. 459. qui hos versus Lysandri statuae insculptos fuisse tradit. Br. III. 187. nr. 181. An. III. 1. p. 393. V. 2. *ἕστηκε δ' ἀναθ.* Vulgo. *ἕστηκ' ἀνθέντων.* Br. cum Scaligero. V. 3. *πάτρα.* Vulg. *πάτρᾳ.* Codd. — *Nr.* 174. Ex Gruteri Thes. p. 634. Br. III. 276. nr. 593. An. III. 2. p. 196. V. 3. *καὶ υἱέος. καὶ* in hac sede ante vocalem productum versificatoris negligentiae tribuit Hermann. ad Orph. p. 729. V. 4. *ωσεπειεαδε.* Grut. *ὡς ἐπέτελλε.* Br. mutatione minima. — *Nr.* 175. Ex Athen. L. X. p. 455. D. Br. III. 317. Aenigm. 1. An. III. 2. p. 342. Cf. Eustath. ad Odyss. p. 256. 12. — *Nr.* 176. Ex Eusebii Praepar. Evang. L. XI. 6. p. 520. Br. III. 209. nr. 280. An. III. 2. p. 34. s.

Nr. 177. Ex Pocock. Inscriptt. Antiqq. p. 61. nr. 22. retuli in Paralip. II. nr. 23. p. 773. v. 2. Depravatam lectionem, ut ap. Pocockium habetur, in margine posui. Nomen viri *Κάρπος* incertum est; de *ἀενάου* dubitari non potest. De litteris *Α* et *Η* inter se permutatis dixi ad nr. 127. v. 2. — *Nr.* 178. Ex Gruteri Thes. pag. 1039. Br. III. 198. nr. 237. An. III. 2. p. 7. V. 2. *ἄνακτι.* Grut. *ἄνακτα.* Br. *φηλητέων.* Vid. not. ad Palat. p. 140. nr. 309. — *Nr.* 179.

Ex Gruteri Inscriptt. p. 1096. nr. 8. Br. in Lectt. p. 287. In Edit. Lips. T. IV. p. 246. nr. 612 c. An. III. 2. p. 206. V. 6. πυρρον. Marm. πύῤῥον. Br. qui βουλῆς et δήμου malit. Certe *Pyrrhi* nomen alienum est. Flaminius Cornelius, qui hanc inscriptionem ex Marmore repetivit in Creta Sacra T. I. P. II. p. 140. habet: βουλῆς κάπυρος στῆσεν ἐφημοσύνῃ. in quibus quid lateat, aliis investigandum relinquo.

Nr. 180. Ex Athenaeo L. X. p. 449. F. Br. III. 320. Aenigm. nr. 10. An. III. 2. p. 347. V. 3. ἀξύνετ' ἀξυνέτοισιν. Vulg. ἀξύνετα ξυνετοῖσι. Br. c. Casaub. Sic etiam Cod. Epitom. Euripid. Iphig. Taur. 1092. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοάν. — *Nr.* 181. Ex Athen. L. X. p. 450. F. Br. III. 321. nr. 13. An. III. 2. p. 349. V. 5. ἔξεστι. Vulg. Br. — *Nr.* 182. Ex Plutarch. Tom. II. p. 14. Br. III. 183. nr. 168. An. III. 1. p. 381. V. 2. εὔϊστον πόθον. i. e. ἐπιθυμίαν μαθήσεως. quod in Animadversionibus illustrare conatus sum. εὔλιστον tentavit Toup. Em. in Hesych. T. IV. p. 325. et εὔοιστον. T. II. p. 440. not. edit. Oxon. In vulgata haerebat etiam Schneiderus, qui Plutarchi libellum de Puer. Educ. edidit Argentorati. 1775. ubi Eurydicen esse suspicatur uxorem illam Polliani, cujus eruditionem Plutarchus laudat in Praecept. Conjug. T. II. p. 145.

Nr. 183. Ex Pausan. L. VI. 10. p. 476. Br. III. 178. nr. 141. An. III. 1. p. 369. — *Nr.* 184. Ap. Gruter. p. 655. Br. III. 301. nr. 699. An. III. 2. p. 274. — *Nr.* 185. Ex Gruteri Thes. p. 1027. Br. III. 269. nr. 561. An. III. 2. p. 179. Termino insculptum hoc epigr. cum duobus aliis, quae vid. nr. 286. et 377. — *Nr.* 186. Ex Pausan. L. V. 27. p. 450. Br. III. 178. nr. 139. An. III. 1. p. 368. V. 2. βιασάμενοι. Vulg. βιασσάμενοι. Br. Aut hoc, aut βιησάμενοι reponendum. Aliter se res habet in dorico epigr. nr. 226. — *Nr.* 187. Ex Pausan. L. VI. 19. p. 499. Br. III. p. 178. nr. 142. An. III. 1. p. 369. — *Nr.* 188. Ex Plutarch. Vit. Flam. c. 12. T. II. p. 346. ed. Cor. — *Nr.* 189. Ex Maffei Mus. Veron. p. 375. Br. in Lectt. p. 303. Edit. Lips. T. IV. p. 267. nr. 695 b. An. III. 2. p. 269.

Nr. 190. Ex Muratori Thes. p. 620. dedi in Paralipom. II. nr. 24. pag. 773. προσερεστατος. Murat. *C* mutavi in *Φ* — *Nr.* 191. Ex Aeschin. Or. in Ctesiph. p. 572. ed. R. Plutarch. Vit. Cimon. c. 7. T. III. p. 186. ed. Cor. Br. III. 180. nr. 155. An. III. 1. p. 375. V. 2. μεγάλης ἀρετῆς. Aesch. μεγάλων ἀγαθῶν. Plut. In fine versus

colon ponendum. V. 3. καὶ ἔπεσε. ἐθελήσει. Aesch. Plut. ἵν' ἔπεσε. ἐθελήσῃ. Br. c. Marklando, ut hoc distichon arctius cohaereret cum praecedente. Idem color in ep. Mnasalcae in Palat. p. 243. nr. 242. ἄρνυνται δ' ἀρετᾶς αἶνον μέγαν· ἀλλά τις ἀστῶν Τούσδ' ἐσιδὼν θνάσκειν τλάτω ὑπὲρ πατρίδος. V. 2. ἀμφὶ περὶ ξυνοῖς et δῆριν ἔχειν. Plut. ἀμφὶ ξυνοῖσι πρ. μόχθον. Aesch. Quidam Codd. χαίρων ἀμφὶ ξυνοῖς. Fortasse scribendum: ἀμφὶ π ά τ ρ η ς ξυνοῖς πράγμασι. Quod si nolis, Aeschinis lectionem restitue.

Nr. 192. Ex Pausan. L. IV. 1, 4. dedi in Paralip. II. nr. 25. p. 773. s. V. 1. 2. lacunas eleganter explet correctio Lennepii: μεγάλης τε κέλευθα Δήμητρος. V. 4. Quum Pausanias dicat, hoc epigrammate doceri, Cauconem ad Messanam venisse, eique magnarum dearum orgia attulisse, idque verbis hujus epigrammatis, ut nunc quidem leguntur, minime efficiatur, Lennepius in Animadverss. ad Coluth. p. 151. corrigit: Φλυάδεω κλεινοῖο γόνον Καύκωνα διδάξαι. Mihi in mentem venerat: Καύκωνος ἀπ' ἴδμης. Hesych. ἴδμην. φρόνησιν. Id. ἴσμη. φρόνησις, πρόφασις, σύνεσις. Doctius vocabulum a librariis facile depravari potuit. V. 5. παιδιόνιος φώς. Πανδίονος υἱὸς corrigit Lennepius, quod necessarium non videtur. Caeterum Lennepii correctiones Facium v. cl. latuerunt.

Nr. 193. Ex Sotiono de Flum. ad calcem Aristot. p. 125. ed. Sylb. Vitruv. L. VIII. 3. Br. III. 191. nr. 199. An. III. 1. p. 407. V. 1. ἡδεῖα ψυχροῦ πόματος λιβάς. ex Cod. Franequ. Schneiderus, quem vid. ad Vitruv. T. III. p. 124. Cf. Wesseling. Obss. p. 231. ἀνίησι perspicue est in Cod. Franequ. ἀναβάλλει. Wessel. V. 2. τῆνδε. Cod. Fran. Salmasius in Exercitatt. Plin. p. 1030. habet: Ἡδέα τοι ψυχροῦ πόματος λιβάς, ἣν ἀναβάλλει Πηγή· ἀλλά ν. π. ὁ τῆνδε πιών. — *Nr.* 194. Ex Stephan. Byz. in Φασηλίς. p. 692. Br. III. p. 268. nr. 556. An. III. 2. p. 176. V. 3. ἐν δὲ χθὼν ἱεραῖς τρεῖς καὶ δέκα ἁμίλλαις. Vulg. αὐτὰρ ἐπὶ χθονὸς ὧν ἱεραῖς. Br. c. Ruhnkenio ad Timae. p. 17. Rectius procul dubio Tyrwhitt. ad Aristot. Poët. p. 193. ἐν δὲ χορῶν τραγικῶν ἱεραῖς τρισὶ καὶ δ. ἁ. V. 4. ἀκηράτους. Vulg. ἀκηρασίους corrigunt, et ἀκηροτάτους. ἀγηράντους cum Ruhnkenio dedit Br. Vid. ad Palatin. p. 208. nr. 6.

Nr. 195. Ex Gruteri Thes. p. 919. nr. 5. retuli in Paralip. II. nr. 26. p. 775. V. 4. ὡς ἀνίη καθαρή. Suspicatus sum, ἀνίης καθαρῇ. Sed vel sic oratio paulo durior. Num mutata distinctione legendum

ἀποπρολιποῦσα μερίμνας, Πευκεδανοῖο βίου ὡς ἀνίῃ καθαρή. conjunctivo pro optativo posito: *ut pura et integra a vitae sordibus ad coelum adscenderet.* — *Nr.* 196. Edidit Sirmond. ad Ennod. VIII. Ep. 42. Br. III. 314. nr. 746. An. III. 2. p. 334. V. 1. γλυκερώτερε. Vulg. γλυκερώτερος. Br. Malis praeterea ἐμοί. — *Nr.* 197. Ex Murator. Thes. p. 1376. et 2075. Br. in Lectt. p. 303. In edit. Lips. IV. p. 275. nr. 721 c. An. III. 2. p. 305. V. 2. καταφρων et καταφρονι. Murat. κατὰ χθόνα. Br. ex correctione Dorvill. ad Charit. p. 100. — V. 3. εσαθρησασα. Murat. ἐσάθρησας ἰοῦσα. Br. c. Dorv. V. 4. φιλοιοσταθιοισιν. Mur. σταθμοῖσιν. Br. c. Dorvillio, qui multa attulit de more veterum defunctos intra aedium limina sepeliendi. V. 5. ορσιην. Murat. Br. ὀρῴην scripsi. — *Nr.* 198. Ex Smetii Inscr. fol. XXIII b. Br. III. 188. nr. 186. An. III. 1. p. 396. V. 2. καὶ Προδ. Smet. et Mur. κὰκ Προδ. Br. Et sic nunc reperio scriptum, aut potius κακ in schedis a cl. Buttmanno mecum communicatis. — *Nr.* 199. Ex Athen. L. X. p. 442. F. Br. III. p. 234. nr. 394. An. III. 2. pag. 93. V. 2. τοίη δή. Athen. τοιήδε. Br. metro reclamante.

Nr. 200. Ex Chishull. Itiner. pag. 168. Br. III. 299. nr. 692. An. III. 2. p. 262. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 523. Toup. in Addend. ad Theocr. p. 399. V. 6. οὐθίν. omnes. οὐδέν. Br. V. 7. ὀφρανεσαψω. Marmor. ὄφρ' ἂν ἐφαψῶ. Dorvill. *dum ad te perveniam, dum tecum conjungar.* At sic sequens versus nullo cum praecedentibus vinculo cohaeret. ὄφρ' ἂν ἐς αἰῶ. Br. c. Toupio, meliore verborum conjunctione. Hoc auctor videtur voluisse: Laetus cum patre (Sostrato, ni fallor) degas, ut ille magna et perpetua laude filii etiam apud inferos fruatur. — *Nr.* 201. Ex Montefalc. Itiner. Ital. p. 423. Br. III. p. 309. nr. 728. An. III. 2. p. 314. Cf. Ruhnken. in Koen. Not. ad Gregor. Cor. p. 287. (p. 609. ed. Lips.) V. 2. αλκηαμφιλοχωγγαια. Marm. ἀλκίμη. Br. cum Ruhnk. *N* ante *Γ* in *Γ* mutatum, quae permutatio etiam alibi reperitur. V. 4. νασοιγαδεταροιεκτεριοαν. Marm. νάσῳ τᾷδ' ἕταροι κτέρισαν. Br. c. Valkenario ad Herodot. p. 648. 42. *Insula* est Corcyra, ubi hoc epitaphium repertum. V. 6. σιννα φυλοπιδοσεξ. Marm. σῶμα δὲ φυλόπιδος ἐξέρ. Br. c. Ruhnk. quae falsa correctio. Σίννας est nomen defuncti; quo servato et metrum salvum est, et δὲ suum locum occupat.

Nr. 202. Ex Pausan. L. X. pag. 849. Br. III. 177. nr. 153.

An. III. 1. p. 365. V. 1. Ad *ποθέουσα* subaudi *κεῖμαι*, vel *εἰμί*. nisi auctor scripsit: *ἧμαι δὴ ποθέουσα. . .* Sic Hegesipp. in Palat. p. 164. nr. 124. *ἀσπὶς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἧμαι Ναῷ.* Mnasalc. Ib. p. 165. nr. 128. *ἧσο κατ' ἠγάθεον τόδ' ἀνάκτορον, ἀσπὶ φαεννά.* Quae si vera correctio, junge: *ἧμαι . . . ἄγαλμα Διί.* — *Nr.* 203. Ex Pausan. L. IX. p. 741. Br. III. p. 187. nr. 184. An. III. 1. p. 394. V. 3. *ὅπλοισι.* Br. Sylburgius epigrammatis auctorem scripsisse existimat: *Θήβης δ' ὅπλοισι Μεγάλη πόλις ἐστεφάνωται.* probante Brunkio, qui tamen *Θηβῶν* malebat sine causa idonea. Caeterum Pausanias neutrum horum, sed *Θῆβαι* scripsisse videtur, memoriae lapsu, ut Br. probabiliter suspicatur.

Nr. 204. Ex Murator. Thes. pag. 809. Br. III. 500. nr. 694. An. III. 2. pag. 265. V. 2. *εξηρητμοισπτερυξινηγαιμενος.* Murat. *ἐξηγαλμένων.* Br. c. Dorvill. ad Char. p. 105. *ἠγλαϊσμένων* scripsi, in quod incidit etiam doctissimus Marini editor p. 141. V. 6. *ἐνθήσῃς* et v. 8. *δώσῃς* recentiorem aetatem produnt. Vid. Schaefer. ad Theocr. p. 226. — *Nr.* 205. Ex Aeschin. Orat. c. Ctesiph. p. 572. ed. R. Plutarch. Vit. Cimon. c. 7. T. III. p. 186. ed. Cor. Br. III. 180. nr. 155. An. III. 1. p. 375. V. 1. *ἦν ἄρα.* pro *ἦσαν.* Vid. Matthiae Gr. gr. §. 211. not. 4. p. 280. *ἦ ἄρα* malebat Valken. ad Herodot. p. 376. 21. V. 3. *λιμὸν αἴθωνα.* Callimach. in Cerer. 67. *ἄγριον ἔμβαλε λιμόν, Αἴθωνα, κρατερόν.* Hermippus ap. Plutarch. Vit. Pericl. c. 33. p. 314. ed. Cor. *δηχθεὶς αἴθωνι Κλέωνι.* Ibi v. 3tio scribe ex Codd. ut numeri anapaestici postulant: *περὶ τοῦ πολέμου δεινοὺς παρέχῃ.* — *κρατερόν.* Aeschin. *κρυερόν.* Plut.

Nr. 206. Ex Diogen. Laert. L. I. 41. p. 25. Br. III. 258. nr. 508. An. III. 2. p. 149. Erant, qui illud dictum Sodamo tribuerent: *ὡς τὸ ἐν Τεγέᾳ ἐπίγραμμα δηλοῖ·*

Ταῦτ' ἔλεγεν Σώδαμος Ἐπηράτου, ὅς μ' ἀνέθηκεν·
μηδὲν ἄγαν· καιρῷ πάντα πρόσεστι καλά.

Schol. ad Euripid. Hippol. v. 264. — *Nr.* 207. Ex Gorii Inscriptt. T. I. p. 119. Murator. Thes. p. 1205. retuli in Paralip. II. nr. 27. p. 775. V. 2. *πενταετηζομενη.* Murat. Leni mutatione scripsi: *πενταέτις μόνον ἦν.* V. 5. *οιεμεγηνατι . . ημητερ.* Gor. Mur. Tum *βένους* uterque. Corrigendum videtur: *ἡ δέ με γειναμένη μήτηρ πένθησ', Ἀρίτωνος . .* V. 6. *βοωμένου* male excusum in editione

nostra. Scr. *βωομένου*, ut est in marmore. Forma verbi vitiosa, sed metri causa inventa.

Nr. 208. Ex Pocock. Inscr. p. 45. Chandler. p. 4. in Paralip. II. nr. 28. p. 776. V. 1. *προςφιλές, αἰεί* sc. V. 2. *ασπασιοι οι Δοτοις*. Chandl. unde scripsi: *ἀσπασίοισι λόγοις*. Auctor vulgarem verborum structuram immutavit: *τῷ παριόντι ἀσπασίους λόγους νέμω*. V. 4. *δὲ* omissum ap. Poc. Chand. V. 5. Post *Θάλλος* videtur *ἔθηκ'* fuisse. De reliquis ob ultimae lineae defectum statui non potest; sed *εἰδὼς* sincerum non videtur. — *Nr.* 209. Ex Chandleri Inscriptt. II. 61. p. 67. Accuratius exhibitum ab E. Q. Visconti in libello cui titulus: Lettre du Chevalier Anton Canova et deux Memoires lus à l'Institut royal de France sur les Ouvrages de Sculpture dans la Collection de Mylord Comte d'Elgin. Londres. 1816. 8. Br. III. p. 307. nr. 721. An. III. 2. p. 300. s. V. 1. *ΞΑΝΘΑΙΣ*. Lapidario tribuendum videtur hoc epitheton, quo versus vitiatur; nam, quod Viscontius vult, ut in *κυδιόωσα* syllabae *διοω* in unam contrahantur, id vix fieri potest. Hexametrum habebis perfectissimum, si poëtam scripsisse statuas: *Ἥ ποτε κυδιόωσα καλαῖς ἐπὶ κρατὸς ἐθείραις*. In Marmore est *ΕΘΙΡΑΙΣ*. ut v. 4. *ΑΙΡΙΟΕΣΣΑΝ*. et v. 5. *ΧΙΛΕΣΙ*. V. 6. *τ'* post *ἀρετὴν* non est in Marmore. V. 7. *ΚΙΛΙΚΙΑ ΧΑΡ* .... Marmor. unde *χάρμα* fecit cl. Viscontius, in nomine *Κιλικία* duas priores syllabas a poëta productas esse statuens. Sed nomen mulieris *Κιλίκεια* fuisse videtur; ultimam autem vocem sic licet expleas: *Χαρίλλου*, vel similiter. V. 8. *εικοσιπενταετης* est in marmore, ut nr. 153. — V. 3. 9 Sic, ut dedimus, haec verba leguntur apud Chandlerum. Brunkius corrigendum censebat: *Ἕρμος Ἀριστομάχοιο πατρὸς καὶ μητέρος ἐσθλῆς*. Nunc in Marmore esse docemur: *Ἑρμερως δ' Ἀριστομαχοιο πατρος και μητ* ..... Viscontius explevit: *καὶ μητρὸς Ἐρίννης*. V. 9. *φιλης* ap. Viscont. Quum versus nomina propria non caperet, auctor prosam miscuit cum versibus; cujus licentiae etiam alia in Marmoribus exempla extant.

Nr. 210. Ex Gruteri Thes. p. 607. Br. III. p. 310. nr. 732. An. III. 2. p. 317. Cf. Burmanni Anth. Latin. T. II. p. 197. V. 3. *χελιδονίς*. plures. Vid. Huschk. Anal. crit. p. 6. V. 4. *βαιῆς ἄπο. ἐκ τυννῶν* comparat Schaefer. Meletem. p. 70. Simile est *ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων* ap. Automed. in Palat. p. 106. nr. 129. — *Nr.* 211. Ex Aristide T. II. p. 386. dedi in Paralip. II. nr. 29. p. 777. V. 3. 4.

Hujus distichi verba contraxit rhetor: δείξας νικάτω· δοκῶ δέ, φησίν, ἡμᾶς οὐχὶ τὰ δεύτερ' ἔχειν. — *Nr.* 212. Ex Stephan. Byz. in Θούριοι. Schol. Aristoph. ad Nub. 331. Br. III. 263. nr. 533. An. III. 2. p. 166. V. 3. τῷ γάρ. Vulgo. τῶν ἄρ' emendavit Br. quod praetuli conjecturae Huetii: τὸν γὰρ ἄπλητον. — *Nr.* 213. Ex Athen. L. XI. p. 232. C. dedi in Paralip. II. nr. 30. p. 778. V. 3. Cf. Stanlei. ad Aeschyl. Pers. v. 466.

Nr. 214. Ex Homeri et Hesiodi Certamine p. 16. Br. III. p. 256. nr. 497. An. III. 2. p. 146. V. 2. ἐκόσμησε. Br. V. 4. ποινῆς. nonnullae editt. ποινήν. Br. c. melioribus. V. 5. ἔστησε. Br. — *Nr.* 215. Ex Murator. Thes. p. 958. Br. III. nr. 754. p. 316. An. III. 2. p. 339. V. 2. ηατεχεισ. Murat. κατέχεις. Br. c. Wesselingio. V. 5. πραπίδας. brevis syllaba in caesura. V. 7. νυμφην δη .... οιεγω. Murat. ἥν σοι ἐγώ, correxit Leichius in Nov. Miscell. Lips. T. I. p. 475. In fine versus *ΟΙΩΙ* Murat. οἴῳ 'τλήμονα. Br. oratione intricatiore. οἴ, οἴ. Leich. Verba sic jungenda: ἣν νύμφην σοι ἔτρεφον, (ταύτην) 'Αΐδης ἥρπασε νυμφεύσων. V. 9. αμαραμουνοσ. Murat. ἀλλ' ἄρα μοῦνοι. Wesseling. ἀλλ' ἄρα μούνῳ. Br. μούνω, numero duali Boissonad. ad Marini Vit. Procl. p. 82. quod procul dubio verum. Sed in edit. nostra v. 10. vitiose expressum παρθενικήν pro παρθενίην, quo errore sensus hujus distichi prorsus turbatur: *vos soli pudicitiam servastis.* Icarium poëta puellamque ipsi desponsatam alloquitur. σώσατε ωσ. Murat. quod tuetur vir doctissimus, quem modo laudavimus, ὡς ἄϊδον pro πρὸς ἄϊδον accipiens. σώσαθ' ἕως. Br. Hiatum sustuleris legens: σώσατε κῆς aut κεὶς ἄϊδον. — *Nr.* 216. Ex Plutarch. T. II. p. 839. Phot. Bibl. Cod. CCLX. Br. III. 267. nr. 555. An. III. 2. p. 175. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 314.

Nr. 217. Ex Murator. Thes. p. 658. Br. III. p. 314. nr. 751. An. III. 2. p. 331. V. 1. χειρσιν. Mur. V. 3. lacunam sic explevit Br. κείνοισιν ὅσων κινεῖτο. plura corrigens, quam necesse erat. Scr. κείνοις περ ὅσων κινεῖτο προσώποις. — κειν̓ειτο. Mur. V. 6. κειτε δε γηρα βεβαρηνοσ. Gor. et Mur. κεῖται δὴ γήρᾳ βεβαρημένος. Br. V. 7. εὐχοροιο. Marm. ἠϋχόροιο. Br. — *Nr.* 218. Ex Gruteri Thes. p. 599. 3. dedi in Paralip. II. nr. 31. p. 778. V. 1. *ΙΙΜΙΗC.* Marm. *ΙΤΑΛΙΗC.* Casaub. qua correctione nihil nec lenius nec verius. — Minus bene cessit eidem emendandi conatus in proximis: αρχονταολοτιτοαινεστησαντο. ubi ille: ἄρχοντα ἀγάκλυτον ἐστήσαντο. quod et longius

abest a litterarum vestigiis, et ob hiatum molestum. In *CΛOTITOΛIN* nihil aliud latet, quam quod reposuimus: *ΦIΛOΠTOΛIN.*

Nr. 219. Ex Sponii Miscell. p. 374. nr. 127. et peculiari editione in duobus foliis facta a Fauris de S. Vincent, in cujus museo illud marmor servatur, retuli in Paralip. II. nr. 32. p. 779. Cf. Chardon de la Rochette Mélanges T. I. p. 121. sq. V. 1. Sponius omisit. Lacunas sic explere conatus est Chardon: *Μὴ ταχίνοισι παρέρχευ ἴχνεσι τύμβον, ὁδῖτα.* comparans epigr. in Palat. p. 255. nr. 337. In qua lectione et hiatus offendit, nec rhythmus bonus est. Commode scripseris: *στῆθι παρερχόμενος τόνδ' ἴχνεσι τύμβον, ὁδῖτα.* V. 2. *κοιρυσ.* Marm. *κοῦρος* correxi in Animadverss. Tom. III. 2. p. 113. Post *κοῦρος* dele comma. V. 4. *σ ... οι .. ιν.* Marm. *θεοῖσιν* correxi l. c. V. 5. ductus in Marmore obscuri *και .. ο .. εων, κατ .. εων, καταπλέων,* et in versus exitu *ιφθην.* Priori harum lectionum accommodatum id, quod in textu posui: *πλωτὴρ καὐτὸς ἐών.* idque sensus videbatur postulare. Chardonus corrigebat: *πλωτὴρ καὶ πολλῶν πόντου γ' ἐνὶ κύμασιν ἥσθην.* Villoisonus: *πλωτὴρ καὶ τὸ πλέον πόντου γ' ἐνὶ κύμασιν ἔστην.* aut *πλωτὴρ κάρτα ἐών.* jejune admodum; altera correctio etiam ob hiatum damnanda. Ultimas in versu syllabas *KTMΛCINIΦΘHN* mutavi in *KTMΛCI NΛCΘHN. in undis habitabam,* ut saepius de nautis et piscatoribus. Verbum est ap. Homer. *'Ιλ.* ξ. 119. *πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη.* Apollon. Rhod. III. 1180. *Ἀρητιάδι κρήνῃ ἐπίουρον ἐόντα, ἔνθα καὶ ἐννάσθη.* V. 6. *τρ ... ε .. νλαχων .. οδε σημα .. πανμαι.* Marm. *τρεφεων δε λαχων.* Spon. Dedi correctionem Chardoni. V. 9. *εν δε τεθνε ... ειν ομηγυρει ..* Marm. *ἐν δὴ τεθνειῶσιν ὁμηγύριές γε πέλουσιν.* Chard. Viscontius malebat, *ἐν δ' αὖ τεθν.* V. 12. *εισειλα* in Marmore esse videtur. *εἷς εἶμι.* Chard. In eundem modum hos versus emendaveram in Animadverss. T. II. 2. p. 307.

Nr. 220. Ex Pausan. L. V. 20. p. 428. Br. III. 189. nr. 192. An. III. 1. p. 400. V. 1. *στῦλος ... ἐνοῦσα.* Vulg. *στυλίς ... ἐοῦσα* corrigit Dorvill. ad Charit. p. 74. Vitium fortasse non est in *στῦλος,* sed in epigrammatis initio. Legendum enim videtur: *καὶ γὰρ ἐγὼ κίων εἴμ', ὦ ξένε.* quod *κειων* in Cod. scriptum, facile in *κείνων* depravari potuit. Verba sic junge: *καὶ ἐγὼ εἰμι λείψανον οἴκων ἢ κίων, ἣ πρίν ποτε ἐνοῦσα στῦλος ἐν Οἰνομάου δόμοις.* pro *δόμων.* V. 4. *δέξατο.* Vulg. *δαίσατο.* Br. cum Sylburgio. — *Nr.* 221. Ex

Gruteri Thes. p. 328. Br. III. 307. nr. 720. An. III. 2. p. 298. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 150. V. 2. μινυνθάδιον. nonnulli. μινυνθαδίην. Br. V. 3. ὅς . . πείσας. Marm. ὡς . . πείσασ'. Br. c. Dorvill. Illud revocavi. Eutyches chorostata summa cantus pollens suavitate, ita ut vel animas avolaturas revocaret, suam tamen miser animam revocare non potuit. V. 4. αὐτοῦ. Br. αὑτοῦ scripsi sensu postulante. μέλεος. Marm. μελέεσσ'. Br. c. Dorvill. praeterea idem malebat τὴν αὐτῶν scribi. Nihil horum necessarium. In μέλεος ultima in caesura producta, ut in tot aliis sequioris aevi locis. Cf. Friedem. de Med. Syll. Pent. p. 320.

Nr. 222. Ex Agath. Histor. L. II. p. 54. Br. III. 188. nr. 168. An. III. 1. p. 397. V. 5. συγγενές οἱ τοῦτο. Haec lectio ob plures causas ferri non potest; nec magis conjectura Vulcanii: συγγενέες τοῦθ' οἱ βρέτας. Saltem scribendum erat: ἀνθ' ὧν συγγενέες τόδε οἱ βρέτας. Sed Hermannus ad Orph. p. 786. monuit, fieri non potuisse, ut privati homines (Chaeremonis cognati) statuam illi ponendam decernerent, sibi arrogantes, quod civitatis esset. Quare corrigendum censet: ἀνθ' ὧν σύγγνω (συνέγνω) οἱ τοῦτο βρέτας. — *Nr.* 223. Ex Gruteri Thes. p. 163. Br. III. 285. nr. 632. An. III. 2. p. 218. Cf. Burmann. ad Anth. Latin. T. I. p. 244. V. 2. ἐνδίδοσι. memorabilis systole pro ἐνδίδωσι. Facile hoc evitasset auctor, si scripsisset: ὡς θέμις ἐστί, διδοῖ. qua forma Hesiod. utitur Ἔ. καὶ Ἡ. 281. et alii. V. 3. τῷ γάρ. Vulgo. τῷ γ' ἄρ. Br. c. Casaub. Scripsi, quod sensus postulat: τῷ γ' ἂν καὶ ζωήν. *et vitam ei concessissem.* V. 4. επιρητοιο. Marm. V. 5. καισωματοσ εσχατ. Marm. καὶ σώματος ἔσχατ'. Br. cum Casaub. V. 6. γέφυραν. Notanda mediae in hac voce correptio contra poëtarum usum. εἴσατο. Br. στήσατο. Fleetwood. — *Nr.* 224. Ex Reinesii Syntagm. p. 610. Br. III. 276. nr. 592. An. III. 2. p. 195.

Nr. 225. Maffei in Museo Veronensi p. 317. Br. III. 302. nr. 703. An. III. 2. p. 277. V. 1. εμον ι . . . ερο . . . ρον οι παρ. Maff. Lacunam sic explevit editor: στυγερὸν μόρον. Brunkius autem: γοερὸν μόρον. V. 2. εμησ . . . ρον. Marm. μικρὸν scripsi cum editore; ὀλίγον dedit Br. V. 6. ησα . . οινοχαρησ προσθεμενων. Marm. quod Maffeus infeliciter tentavit. Dedi lectionem Br. qui valde probabiliter scripsit, πρόσθεν ἐμῶν θαλάμων. Certe μένων alienum. — *Nr.* 226. Ex Pausan. L. V. 23. p. 438. Br. III. 177. nr. 136. An. III. 1. p. 367. V. 2. βιασσάμενοι. Vulg. βιασάμενοι. Br. et Codd. Facii. Cf. supra

nr. 186. v. 2. V. 3. καὶ μετρεῖτ'. Vulgo. καὶ μέτρα ποιεῖτην. Br. c. Kuhnio. Idem Τελεστὰς correxit pro τελετάς.

Nr. 227. Ex Pausan. L. VI. 10. p. 476. Br. III. 187. nr. 140. An. III. 1. p. 368. V. 1. Κλεοσθένης. amphibrachys pro dactylo, ut nr. 241. v. 4. Κλεομβρότου. ubi tamen Codd. metro succurrentes Κλευμβρότου exhibent. — *Nr.* 228. Ex Sponii Miscell. pag. 376. Br. II. 491. nr. 2. An. II. 3. p. 370. V. 2. κλεοφορωι esse videtur in Marmore. Κλειοφόρῳ. Br. c. Gorio. τριετειον αφειλετο μοιρα κρατερη. Marm. τριέτη ὃν ἀφ. μ. κραταιὴ corr. Fabr. et Dorvill. ad Charit. p. 262. Probabilis correctio. Sed in prima voce rectius scribes: Κλειοφόρῳ τριετεῖ ὃν ἀφ. Sic etiam emendavit Porson. in Advers. p. 275. ed. Lips. — *Nr.* 229. Ex Maffei Museo Veron. p. 61. Br. III. 305. nr. 710. An. III. 2. p. 286. V. 2. ηρπασα φνωγ. Marm. Verissime Br. ἥρπασ' ἄφνως. Saepe Σ in marmoribus sic scribitur, ut, infima lineola forte extrita, Γ esse videatur. Vid. ad nr. 236.

Nr. 230. Ex Museo Veronensi pag. 63. Br. III. 174. nr. 122. An. III. 1. p. 359. V. 2. 'Αοθμονεύς. Marm. 'Αθμονεὺς corr. Scaliger. Vid. Interpp. Harpocr. V. 'Αθμονεύς. Poenitet me hoc non statim in textu posuisse. — *Nr.* 231. Ex Pausan. L. VIII. 5. pag. 607. Br. III. 186. nr. 180. An. III. 1. p. 392. — *Nr.* 232. Ex Gruteri Thes. p. 802. Br. III. 310. nr. 730. An. III. 2. p. 316. V. 1. κειτε. Marm. ut nr. 217. vers. 6. — *Nr.* 233. Ex Sponii Miscell. p. 357. Br. III. 310. nr. 729. An. III. 2. p. 314. s. V. 2. κουρηο. Spon. κουρῇ. Fabr. Br. οσσα ετεων. Marm. Hoc loco, ut in plurimis aliis, lapidarii elisionem neglexerunt. V. 3. 4. exhibui sic, ut in Marmore leguntur, verba numeris destituta, ut passim in epitaphiis, quorum auctores interdum, ut hodie quoque, specie quadam numerorum contenti erant. Frustra Br. haec in versus digerere conatus est: αὐτὸς ὁ γεννήσας καὶ κηδεύσας ἐπέγραψεν Ἄχθος ἔχων κραδίῃ. V. 4. κραδίης in marmore esse videtur.

Nr. 234. Edidit Villois. in Prolegg. ad Homer. p. LV. Viscont. in Museo Pio-Clement. T. IV. p. 43. Repetivi et illustrare studui in Paralip. II. 35. p. 785. V. 5. πανσινόσους. vox Lexicis addenda. Simile est πανσίλυπος in Fragm. Sophocl. ex Naupl. in Schol. Pind. Isthm. VI. 10. Ζεῦ πανσίλυπε καὶ Διὸς σωτηρίου Σπονδὴ τρίτου κρατῆρος. quem locum respexit Schol. ad Platon. p. 36. ed. Siebenk. ubi editor verba, ἐκιρνῶντο γὰρ ἐν αὐταῖς κρατῆρες τρεῖς. perperam

pro Sophoclis versu habuit. — *Nr.* 235. Ex Gruteri Thes. p. 1130. Br. III. p. 316. nr. 753. An. III. 2. p. 339. V. 2. *πικρονεπαγεσιμη.* Grut. *πικρὸν ἔπ' Ἀγεσίλας.* Br. cum Ruhnken. Ep. crit. p. 133. Majore molimine Bentlej. in Not. ad Callim. H. in Lav. Pallad. v. 130. *μή σοι μηνίω πικρὸν ἐπ' Ἀγεσίλᾳ Περσεφόνᾳ τε κόρᾳ.* V. 3. *αμα.* Grut. et alii. *ἀλλὰ* Br. c. Bentl. ut statim nr. 236. v. 2. In corrupto loco Philostrati Imagg. II. 23. p. 847. *μάχεσθε, ὦ γενναῖοι, τὸν Ἡρακλέα, καὶ προβᾶτε· ἀλλ' οὐ τοῦ λοιποῦ γε παιδὸς ἀπόσχοιτο, δυοῖν ἤδη κειμένοιν.* sensum restitues scribens: *ἀνέχεσθε, ὦ γενναῖοι, τὸν Ἡρ., καὶ προβᾶτε ἅμα, εἰ τοῦ λοιποῦ γε π. ἀ. sustinete Herculem, et omnes simul in eum irruite, si reliquo saltem puero parcat.*

Nr. 236. Ex Muratori Thes. pag. 1321. Br. III. 299. nr. 693. An. III. 2. p. 264. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 39. V. 2. *αμαεταθεια.* Murat. V. 3. *εοτιεν.* Ibid. V. 4. *κύων* abundat, auctorisne an quadratarii culpa, ignoro. V. 6. *τεφρασεγοναμεν.* Murat. ubi iterum *Γ* et *Σ* confusa. Vid. ad nr. 229. *τέφρα τε γεγόναμεν.* Br. c. Dorvill. V. 7. *ειρηκαιοιορθωσ υπαγεο δοιγιορεμη και τεθνακωΓ αδελεοχοσ σοιφανω.* Murat. quae sic, ut in textu posui, emendavit Dorvillius. Hiatus fortasse tollendus inserto *νῦν, ὕπαγε νῦν, ὁδοιπόρε.* V. 8. post *τεθνηκὼς* Dorvill. *γ'* inseruit, quod minime necessarium. *Γ* enim, quod Muratorii textus offert, nihil aliud est, quam ⊏ i. e. *Σ*.

Nr. 237. Ex Montefalc. Diar. Ital. p. 273. Br. III. 309. nr. 725. An. III. 2. p. 311. V. 3. *αινοτοκων .... εων.* Marm. *γονέων.* Br. c. Hagenbuchio et Gronovio. V. 4. *ὀκτὼ μόνοις.* Marmoris est lectio. *ὀκτὼ μοῦνα ἔτη.* Hagenb. *ὀκτὼ μοῦνον ἔτη.* Br. satis pro arbitrio. Versificatoris est peccatum, non quadratarii. Similia congessi in Commentat. de Memnoniis in Actis Societ. reg. Monac. an. 1809. p. 48. — *Nr.* 238. Ex Fabretti Inscriptt. p. 425. Br. III. 313. nr. 741. An. III. 2. pag. 327. V. 4. *ΔΙΩ.* Marm. Scripsi *ΔΤΩ.* in qua voce duae syllabae in unam contractae, ut in *duellica* ap. Lucretium VI. 660. Similiter in *διακοσίους* duae priores syllabae in unam coalescunt in Palat. p. 528. nr. 146. Hac licentia admissa Marmoris lectio servari poterat integra. Audacter Br. *ἑπτὰ μόνοις λυκάβασι δύω καὶ μῆνας ἔζησα.* Lenius Gerhardius in Lectt. Apollon. p. 58. *λυκάβαντας ἐγὼ καὶ μῆνας.* — *Nr.* 239. Ex Gruter. Thes. pag. 28. Br. III. 189. nr. 190. An. III. 1. p. 598.

Nr. 240. Ex Gruter. Th. p. 1146. Br. in Lectt. p. 303. In edit.

Lips. IV. p. 275. nr. 721[d]. An. III. 2. p. 306. V. 1. περικαλλεα. Gruter. περικαλλέϊ. Br. sine necessitate. V. 2. Inter σωφροσύνης et ἕνεκεν fortasse θ' excidit. — *Nr.* 241. Ex Athen. L. XII. p. 536. B. Br. III. 179. nr. 145. An. III. 1. p. 370. V. 4. κλεομβρότου. Scr. *Κλευμβρότου* cum Cod. Veneto. *'Ηρακλέως.* Vulgo ap. Athen. et Br. *'Ηρακλέος* scripsi cum Schaefero in Addend. in Epist. Bastii p. 18. ed. sec. — *Nr.* 242. Ex Diodor. Sic. T. I. p. 415. Br. III. p. 178. nr. 143. An. III. 1. p. 369. V. 3. Vulgo distinguitur post *Φοίβῳ.* Commate deleto cautum est, ne omnis devictorum Persarum gloria a diis ad homines transferretur, quod timens Valkenar. ad Herodot. L. VIII. p. 637. 6. correxit: ἀπωσαμένοις et ῥυσαμένοις.

Nr. 243. Ex Pausan. L. V. 22. p. 435. Br. III. 177. nr. 135. An. III. 1. p. 366. V. 1. *'Απολλωνίας.* Vulg. *'Απολλονίας.* Br. Illud revocere non dubitavi. Duae ultimae syllabae in unam coalescunt, ut in *Τελευτίας* Palatin. p. 272. nr. 426. in *'Αῤῥίου* supra nr. 170. v. 2. in *πόλιας* ap. Homer. Od. θ. 560. V. 2. verborum transpositionem, a Passovio metri causa factam, ᾤκισεν *'Ιονίῳ Φοῖβος*, veram puto. In eandem incidit Friedemann. de Med. Syll. Pentam. p. 310. — *Nr.* 244. Ex Gruteri Thes. p. 769[b]. Br. in Lectt. p. 302. In edit. Lips. IV. p. 275. nr. 721[b]. An. III. 2. p. 302. V. 1. priora verba obscuritate laborant. V. 3. σωμαγε πανσε. plurimi. σωμανεπανσατο. Murat. σῶμ' ἀνέπαυσε. Br. V. 5. θνητην. Grut. et alii. θνητῇ. Murat. Br. V. 6. α .. ι .:. μνηστος. Marm. V. 7. κυδνη. Marm. κυδρῇ. Br. κεδνῇ. Ruhnk. Epist. crit. p. 83. κεδνῇ. Grotius. Brunkiana lectio a vestigiis marmoris proxime abest. παράκοιτι. Scr. παρακοίτι. Caeterum Br. malit: σοὶ δὲ τάφον σοφίης ἕνεκεν, κυδρῇ παράκοιτι. sine causa idonea. V. 8. τευξεφρασασσυνομενοσ. plurimi. συνόμευνος. Murat. Nomen hominis in *'Επαφρᾶς* aut *'Εφρᾶς* mutandum suspicantur. V. 9. αγεντιευψυχει. Marm. ἀλλ' ἄγ' εὐψύχει. Br. metro claudicante. *"Αγνετι* εὐψύχει. Scaliger, mulierem illam *Hagnetin Chresten* appellatam fuisse existimans. ἁγνή εὐψ. Grot. Possis etiam legere, sine metri detrimento: αἰνετὴ εὐψύχει. Formulam illustravit Reines. p. 731 et 826. In Inscr. Pocock. nr. 3. lege: Θάρσει σύμβιε *Στρατωνιανέ*, οὐδεὶς ἀθάνατος. Sic etiam in epigr. quod dabimus ad calcem harum notarum: εὐψύχει *Βασίλλα*, οὐδεὶς ἀθάνατος.

Nr. 245. Ex Thucyd. L. VI. 54. Br. III. 279. nr. 607. An. III. 2. pag. 201. — *Nr.* 246. Ex Chandleri Inscriptt. pag. 78. nr. 125.

Br. III. 315. nr. 750. An. III. 2. p. 336. V. 1. *ηματοδενψιφανεοδη* .. *σιαι .. οιο δεδορκασ.* Marm. Mutilum versum Br. c. Chandlero explevit sic: *μνῆμα τόδ' ὑψιφανὲς Δηοῦς ταμίοιο δέδορκας. ταμίοιο* a *τάμιος* non improbare videtur Schaefer. in Append. ad Bastii Epist. p. 34. not. improbat Hermann. in Not. ad Bucolic. in Soph. Schaeferi T. I. p. XIV. Vide an fuerit: *Δηοῦς ζακόροιο.*

Nr. 247. Ex Fabretti Inscriptt. p. 723. dedi in Paralip. II. nr. 36. p. 788. Cf. Hagenbuch. ad Blaurer. p. 46. sqq. V. 2. *ἔτι ζωός.* De correptione ante *ζ* vid. ad Palatin. p. 113. nr. 177. v. 10. V. 3. *ΕΓΩ.* Fabr. *ἔξω, ἔφη, στήλαις παρ', ὅδ.* Hagenb. inepte. Scripsi: *οἵΑ ἔφυ. qualis illa fuerit.* Saepe littera *Α* a Marmorum descriptoribus pro *Ω* habita. *υπεγρα .. α.* Fabr. *ὑπέγραψα.* Hagenb. V. 4. *αυτη.* Fabr. *αὔτη.* Hagenb. *αὐτῇ* scribendum existimavi. *τύπος* est *forma.* Palat. p. 427. nr. 405. *δείδια σόν τε φυῆς ἐρατὸν τύπον.* Ibid. p. 608. nr. 2. *ἔθηκε μορφῆς ξυνὸν ἥλικος τύπον.* V. 5. *στέρνοισι μένουσαν.* fortasse corrigendum: *στέρνοισιν ἐνοῦσαν.* Vid. ad nr. 225. vers. 6. V. 13. *ηεοσηαεια.* Fabr. *ἣ ζώσης ἐς.* Hagenb. Comparatur Marciana cum Penthesilea Amazone, cujus post mortem pulcritudine captus est Achilles. V. 15. *μαρκιαντην.* Fabr. Scripsi *Μαρκιανήν.* in quo nomine penultima corripitur, ut supra nr. 234. v. 1. in *Μαρκιανοῦ.* v. 12. in *'Αδριανόν.* nr. 279. v. 2. in *Αἰλιανοῦ.* Vid. Not. ad Palat. p. 444. nr. 510. — *Nr.* 248. Ex Gruteri Thes. p. 1196. nr. 9. Br. in Lectt. p. 303. Ed. Lips. T. IV. p. 271. nr. 710[b]. An. III. 2. p. 288. V. 3. *γευσάμενον.* Gruter. *γευσαμένην.* Br. c. Reinesio. — *Nr.* 249. Ex Pausan. L. VI. p. 416. Br. III. 283. nr. 626. An. III. 2. p. 213. V. 1. *μοῦνος πάλῃ.* Vulg. *μουνοπάλης.* Br. cum Camerario. V. 3. Ineptus horum verborum rhythmus. Melius haberet versus in hunc modum scriptus: *Χίλων, ὢν Πατρεύς· αὐτάρ νιν λαὸς 'Αχαιῶν ...*

Nr. 250. Ex declamatione Alcidamantis in Oratt. Gr. T. VIII. p. 75. ed. Reisk. Br. III. 253. nr. 484. An. III. 2. p. 142. V. 3. *'Ηρακλῆν.* Vid. de hac forma Schaefer. ad Apollon. Rhod. T. II. pag. 103. — *Nr.* 251. Ex Muratori Thes. pag. 1041. Br. III. 305. nr. 714. An. III. 2. p. 293. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 251. V. 3. *ταδεπιγαια.* Murator. *τάνδ' ὑπὸ γαῖαν.* Br. *τῆδ' ἐπὶ γαίᾳ.* Dorvill. Rectius fortasse, *τῇδ' ἐνὶ γαίᾳ.* V. 4. *επτα και εικοσετους* junctim scripsi, auctore Schaefero. Sic in Antigon. Caryst. c. 98. Cod. Palat. offert *ἑπτακαιδεκάπηχυ.* Vid. Bast. Epist. crit. p. 89. ed. sec. Dion.

Halic. Antiqu. Rom. IV. 7. p. 651. 4. *ἑπταχαιεικοσαέτης*. Ib. L. X. 36. p. 2087. — *Nr.* 252. Ex Fabretti Inscriptt. p. 704. Br. III. 315. nr. 752. An. III. 2. p. 337. V. 4. *συνοδειτης*. Marm. V. 6. *οδοιποριεσδατονησασ*. Fabr. *ὁδοιπορίῃς τ' ἀτονήσας*. Br. *ὁδοιπορίαις* scripsi ob perpetuam permutationem litterarum *ε* et *αι*.

Nr. 253. Ex Stephano Byz. in *Δῖον*. Br. III. 191. nr. 201. An. III. 1. p. 408. V. 1. *ἠνίδε πίης*. Steph. *ἦν δέ γε πίης*. Eustath. ad *'Ιλ. β.* p. 212. 32. Quum in *πίης* prior corripi soleat, Br. *πίνης* corrigit. — *Nr.* 254. Ex Pausan. L. V. 10. p. 398. Br. III. 193. nr. 707. An. III. 1. p. 412. V. 1. *εὔεργος*. nomen proprium esse statuebat Sylburgius, *Εὔεργος*, Euergus Naxius, Byzae filius. Probabilis conjectura. — *Nr.* 255. Ex Pausan. L. V. 10. p. 398. Br. III. 177. nr. 134. An. III. 1. p. 366. V. 4. *τῷ πολέμῳ*. Vulg. *τῶ πολέμω*. Br. cum Camerario, distinctione emendata. — *Nr.* 256. Ex Gruteri Thes. p. 85. Br. III. 188. nr. 189. An. III. 1. p. 397. V. 1. *νηὸν μέν*. Alteram vocem uncinis inclusi, quum minime sit probabile, *νηὸν* pro monosyllabo fuisse usurpatum. — V. 3. *ἠδὲ Κυρίλλα*. Br. *ἡ δὲ Κυρίλλου* revocavi, quod est in Marmore. Particula *δὲ* sequitur interdum conjunctionem *τέ*. Vid. Hermann. ad Viger. p. 796. Bökh. ad Platon. Min. p. 86. V. 5. *καὶ δύο*. praeter Dioscorum et Cyrilli conjugem duo alii, ejusdem, ut videtur, familiae, illam statuam posuerant. Illi *ζάκοροι*, hi *νεώκοροι*.

Nr. 257. Mali versificatoris foetum ex Sponii Miscell. p. 370. et Reinesii Syntagmate p. 694. dedi in Paralip. II. nr. 37. p. 790. V. 2. *δενβαιωι*. Marm. *δὲ βαιῷ* scripsi, priore in *βαιῷ* correpta. Fortasse tamen, majore distinctione in fine praecedentis versus posita, syllaba *δεν* prorsus delenda. V. 3. *λαινεα στελλη*. Spon. In his nihil aliud latet, nisi *λᾴνᾳ στήλῃ*. Metri causa imperitus versificator formam *λάϊνος* in *λᾶνος* contraxit. Vers. 6. *καιεις*. Spon. et Reines. pro *κεῖς*. V. 7. *ημελλονεσσεσθαι*. Spon. *ἤμελλεν ἔσεσθαι*. Reines. Nec *ἤμελλον* male haberet. Vide ad Palat. p. 117. nr. 199. v. 4. — V. 8. *περί μου*. ut *ὑπέρ μευ* ap. Theocrit. Eid. XI. 68. Cf. not. ad Pal. p. 265. nr. 393. Precibus parentis annuere non poterant superi, quia Parcae jam omnia de me (aliter, puta,) statuerant. Quod olim conjeci *κεκρίκεισαν ἔναντα*, eo sensu, quem contextus postulat, a veteribus non videtur fuisse usurpatum. V. 9. Versus *ἄμετρος*. Fortasse scribendum: *καί μ' ἔτρεφεν γενέτης, οὐ τροφὸν εἰλάμενος. pater ipse me*

aluit, paedagogo non usus. Pentameter, ut in praecedentibus quoque, heroicis interpositus. V. 10. *δευξανομην*. Spon. *δηηεξανομην*. Rein. Uterque *καὶ* addidit post *εὐεργής*, manifesto errore quadratarii. Sic iterum v. 11. *γὰρ* post *Μοιρῶν* legitur ap. Spon. Rein. V. 12. *πηξαν*. Sp. *πησαν*. Rein. *τῆξαν* scribendum videtur. In fine versus *νεφροὺς* videtur addendum. Nam sedem morbi diserte indicatam fuisse, et epitheton *διδύμους* docet, et sequentia. V. 13. post *μοῦνος* in Marm. *ουαινην* habetur. Quod quid sit, non exputo. V. 14. *θέλγει*. Rein. *σώσει*. Spon. Obscurae fuisse videntur in marmore litterae. *θέλξει* scriptum fuisse existimo. V. 15. *και τοτε δημετερα*. Rein. *και τους δη*. Sp. Illud verius. Aut initio aliquid excidit, aut corrigendum: *καὶ τότε δή μ' ἑτέρα νοῦσος [πάλιν] εἷλε κακίστη. καὶ τότε δή*, ut Odyss. *β*. 108. *ε*. 96. et in Orphei Argonauticis saepissime. V. 17. *ΓΑΡΑΛΟΥ*. Spon. Rein. Una littera inserta scripsi *ΓΑΡ ΑΛΙΟΥ*. V. 21. *ουτως μου γενεσις*. Sp. Rein. *μου* delevi. V. 22. *ΓΑϹΤΡΟϹ ΛΟΙΡΑ*. Rein. *ΜΟΙΡΑ*. Sp. V. 25. *ξένε*, ineptum quadratarii additamentum. V. 26. Inter *τηκεδονας* et *τοισι* lacuna relicta ap. Sponium. *τηκεδονα στυγερην τοισ με γ*. Rein. in qua lectione pentametrum habes fere integrum:

τηκεδόνα στυγερὴν τοῖσί με γειναμένοις.

Hoc verum. Post verba *καὶ κατέλειπον* aut lacuna est, aut imperitus auctor quum versum heroïcum perficere non posset, pentametrum subjunxit. Etiam ultimus versus est hypermeter, auctoris, ut videtur, culpa.

Nr. 258. Ex Pausan. L. X. 2. 3. retuli in Paralip. II. nr. 38. p. 794. V. 1. *ἐν ἄθλοις Ἕλλησι δ' ἀείδων*. Sic, ut edidi, emendavit Ignarra in Palaestr. Neap. p. 58. not. 11. Nec sic tamen versus minor vitii expers, quum in *μέλεα* prima perperam producatur. — *Nr.* 259. Ex Reinesii Syntagm. p. 856. Br. III. 304. nr. 709. An. III. 2. p. 285. Cf. Dorvill. ad Char. p. 258. Versum senarium jambicum, ob nominis *Φιλησίη* difficultatem heroico versui subjectum, Reinesius frustra in pentametri formam redigere conatus est.

Nr. 260. Ex Pocockii Inscriptt. p. 107. Br. III. p. 295. nr. 677. An. III. 2. p. 248. Cf. Toup. Epist. crit. p. 40. ed. Lips. V. 2. *ΟΙΚΙΡΩΝ ΔΑΚΡΥΘΕΝΤΑ*. Poc. V. 3. *ΕϹ . . . ΧΜΗΡΟΥϹ*. Poc. *κεῖμαι ἐς εὐνάς*. Vid. supra ad Palat. p. 87. (not. crit. p. 49. ad Epigr. Agathiae v. 10.) et p. 533. nr. 543. V. 4. *ΕΙΚΟϹΓΕϹϹΑΡ*. Poc.

V. 5. *ΑΠ ... ΔΗCΝΟΤC .. C .* et *ΜΟΤΝΟΕCΤΙΔΕ.* Poc. *μουνογόνην δέ.* Toup. *μουνογενῆ.* Br. Propius etiam accesseris legens: *μουνοέτη δέ. parvulam unius anni puellam.* — *Nr.* 261. Ex Reinesii Synt. pag. 854. retuli in Paralip. II. nr. 39. pag. 794. V. 2. *ΛΑΤΕΙΝΟΝ.* Rein. Gor. *ἀλγεινὸν* scripsi; auctorem tamen *ἀλγεινῶν .. νόσων* dedisse, non dubito. V. 4. *δὲ κραδίης.* quia cor vitae sedes. Sed in Marmore legi suspicor: *ΔΕΚ ΡΑ ΔΙΗC* i. e. *δ' ἐκ ῥ' αἴης.* vocali elidenda, ut saepe fit in Inscriptionibus, a quadratario expressa. — *ΔΙΑΜΕCΑΙΘΕΡΟΝΕΙΚΕΛΟC.* Rein. Non male me emendasse puto: *δράμ' ἐς αἰθέρ' ἐπείκελος αὔρῃ.* nisi quis malit, quod et ipse nunc magis probo: *ἐς αἰθέρα, εἴκελος αὔρῃ.* In hoc enim rhythmi genere hiatus nihil offensionis habet, praesertim ante *εἴκελος.* V. 11. *ΚΑΙΟΤΡΑΝΟΝ.* Rein. Lege: *κατ' οὐρανόν.* V. 15. *πατρηοι μειδιόωντες.* Suspicabar legendum: *πατρὸς θεῶν μειδιόωντος.* ubi *θεῶν* est monosyllabum. Fortasse tamen lectio latet magis recondita. V. 16. Initio versus *χρυσείαις* videtur excidisse. Cf. Euripid. Ion. v. 435. Aristoph. Nub. v. 273.

Nr. 262. Ex Sponii Miscell. pag. 149. Br. III. 299. nr. 691. An. III. 2. p. 261. Cf. Dorvill. ad Char. p. 503. V. 1. *μνημην* esse videtur in marmore; unde Fleetwoodius non inepte: *Ξανθίππης 'Ακύλα* (rectius fortasse *'Ακύλας*) *μνήμην βιότου παρέδωκε.* V. 2. *βωμῷ.* Vid. ad nr. 130. — *σεμνωταυτην.* Wheler. Ejusmodi errorum exempla dedi in Obss. Miscell. Porsoni Adversariis subjectis p. 313. — V. 4. *εσχεν.* nonnulli. *ἔσχεν.* Br. Illud praetuli. V. 5. *εἰκοσίους.* plurimi. *εἰκοσίοις.* Br. V. 6. *εθανεν.* Marm. *ἔθανε.* Br. — *Nr.* 263. Ex Athen. L. IX. p. 401. E. dedi in Paralip. II. nr. 40. dag. 795.

Nr. 264. Ex Stobae. Floril. Tit. CXIX. p. 603. Gesn. 495. Grot. Br. in Lectt. p. 274. In ed. Lips. T. IV. p. 183. nr. 307b. An. III. 2. p. 55. Cf. Wesseling. ad Herodot. I. 31. p. 14. V. 2. *μητέρα ἥν.* Fortasse *μητέρ' ἑήν.* Apollon. Rh. L. III. 609. *τόφρα δὲ μητέρ' ἑὴν ... παρηγορέεσκεν ἔπεσσιν.* Quamquam in homerica poësi *ὃς* possessivum sine offensione legitur brevi vocali praeeunte. V. 7. *αὐτοῦ.* Vulg. *αὐτῷ* Grot. ex Codd. — *Nr.* 265. Ex Athenae. L. X. p. 450. A. B. Br. III. 320. in Aenigm. nr. 11. An. III. 2. p. 348. V. 1. *ὡς.* vulgo et in Cod. Venet. *ὅς* Br. cum Grotio, assentiente Schweighäusero. Facit huc Plutarch. T. II. p. 1100. *ὅτι ὑπὸ χαρᾶς*

ἤρθη, κατὰ τὸν Σοφοκλέα, γραίας ἀκάνθης πάππος ὡς φυσώμενοι. Cf. Hesych. in Πάππος. et quae collegit Arnald. in Lectt. Gr. p. 33.

Nr. 266. Ex Demosth. Or. pro Cor. Tom. I. p. 322. ed. Reisk. Br. III. 284. nr. 627. An. III. 2. p. 214. V. 3. δείματος. Sic vulgo; nec discrepant Codd. δείγματος correxit Marklandus, de quorum vocabulorum permutatione dixi ad Palat. p. 300. nr. 592. v. 5. Nimis tamen illa lectio friget. Melius λήματος Br. cum Valkenario ad Ammon. pag. 142. quod tamen non omnem difficultatem tollit, quum genitivorum ratio, per ἕνεκα explicatorum, durissima sit. Scholiast. ap. Bekker. p. 328. ἀρετῆς, ἕνεκα δηλαδή. Δείματος· φόβον οὐ εἶχον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. ἀρετῇ καὶ λήματι correxit Wunderlich ad Demosth. Or. pro Cor. pag. 181. Wolfio praeeunte; μαρνάμενοι δ', ἀρετῆς καὶ λήματος οὐκ ἐσάωσαν Ψ. Schaeferus distinxit ad L. Bos p. 666. genitivis ab ἀντὶ subaudiendo pendentibus. [Aliam viam tentavi in not. ad Or. Demosth. p. 474. ed. Harl. alt. *G. H. S.*] Passovius denique in not. mst. μνησάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος. A vulgata δείματος non recessit Grotius, qui vertit: *vicerunt virtute metum*; in quo quid secutus sit, non satis apparet; fortasse: μαρνάμενοι δ' ἀρετῇ δίχα δείματος. *procul a timore.* V. 6. ἔχωσιν. Vulg. ἔχοιεν. Br. sine causa idonea. V. 10. Vulgo distinguitur post βιοτῇ, quod ut commodius est ob sedem particulae adversativae, ita non satis respondet sensui, qui antithesin postulat. ἐν βιοτῇ i. e. ἐν ἀνθρώποις. Respexit hunc locum Themist. Or. XXII. p. 276. B. C. οὐ γὰρ πείθομαι ἐγὼ τοῖς ἐκ τῆς ποικίλης φυῆναί ποτε ἐν ἀνθρώποις οἵους τινὰς ἐκεῖνοι πλάττουσι σοφούς τε καὶ σπουδαίους, οὐκέτι ἀνθρώπους. ἀλλὰ τάχα δὴ τὸ ἐπίγραμμα ἀληθέστερον, ὃ Ἀθήνησιν ἐπιγέγραπται ἐν τῷ τάφῳ τῷ δημοσίῳ· καὶ γὰρ τοῖς θεοῖς μόνοις τὸ πάντα κατορθοῦν ἀπονέμει. — ἔπορεν. Vulg. ἔπορον. Br. c. Markl. et Cod. August.

Nr. 267. Ex Pausan. L. VII. 17. p. 565. Br. III. 187. nr. 182. An. III. 1. p. 393. V. 1. ὁ δ' vulg. οὐδ' Br. — *Nr.* 268. Ex Muratori Thes. p. 1687. dedi in Paralipom. II. nr. 42. pag. 797. V. 1. ὑποναιτεδ ... μονες. Murat. V. 3. κιαιωι. Mur. βιαίως correxi cum Kulenkampio. V. 5. αρτιμο+εν. Mur. Scripsi, quod res postulabat: ἄρτι μὲν ἐν πρ. V. 6. *ΚΑΙ ΓΟΝΕΩΝΟΤΔ.* Mur. καὶ γενειῶντ' οὐδ' .. emendavi, quod lenius quam ἀρτιγενειάζοντ' Dorvillii ad Charit. p. 30. Diphthongus in media voce corripitur, ut in ἐπειή, in Θάλεια. Palat. pag. 443. nr. 505. v. 7. et in nonnullis aliis. V. 7.

γοερος. Marmor. γοερῶς videtur scribendum cum Dorvillio. V. 8. ολιτομαιαετι. Mur. — *Nr.* 269. Ex Gruteri Thes. p. 1035. nr. 12. Br. III. 311. nr. 736. An. III. 2. p. 323. V. 1. φέρειν. Gruter. φέρων scripsi cum Br. in Lectt.

Nr. 270. Ex Lucae Itinerar. Asiat. nr. 65. Br. III. 236. nr. 401. An. III. 2. p. 100. Cf. Heringae Obss. p. 147. V. 5. πρόσθενα πειρειηισι νοσκο. Luc. ἀπειροσύνῃσι aut ἀπειρείῃσι νόοιο. Hering. V. 10. nomen Πίθου Brunkio suspectum. — *Nr.* 271. In Vitis Oppiani. Br. III. 274. nr. 582. An. III. 2. p. 190. V. 1. Ὀππιανός. penultima correpta. Cf. ad nr. 234. v. 1 et 12. nr. 247. v. 15. — εἶλον. ἔσχον alii. — ἀοίδιμον. ἀοιδῶν et ἀοιδέων alii. V. 2. ἐξήρπασε. ἐξήρπαξε plurimi. κρυερός τ' ἀ. alii κρυερὸς δ' ἀΐδης. V. 3. 4. valde discrepant lectiones codicum et editt. ζῶ μίμνειν φθόνος αἰνὸς Ἤθελεν, οὐκ ἄν μοι τις ἴσον γέρας ἔλαχε. Cod. Palat. ap. Rittersh. χρόνον μίμνειν φθόνος αἰνὸς Εἴασεν Οὐκ ἄν μοί τις ἴσον κλέος ἔλαχεν ἐν χθονὶ φωτῶν. Cod. alter Pal. et Murat. εἴασεν est etiam in Cod. Med. in Bandin. Catal. T. II. p. 587. media correpta, ut Pal. p. 79. nr. 14. ap. Tzetz. Homeric. v. 167 et 304. Scripsi εἶασ' monente Schaefero.

Nr. 272. Primum et postremum distichon legitur in Schol. ad Thucyd. L. I. 6. medio disticho auctum in marmore, quod editum legitur Magas. encycl. an. VI. T. III. p. 536. Dedi in Paralip. II. nr. 41. p. 796. Marmor illud suspicor esse spurium. V. 1. μεγαρηις. Marm. μεγαρεῖ. Schol. vitiose pro μεγαρεῖς. V. 3. 4. ἀπελύσατο. *effecit, ut patriae restituerentur, pecunia data aliove modo.* Schaeferi est interpretatio. — *Nr.* 273. Chishull. Antiqq. Tom. II. p. 12. Br. III. 301. nr. 700. An. III. 2. p. 275. — *Nr.* 274. Ex Pausan. L. VI. 20. p. 504. Br. III. 193. nr. 208. An. III. 1. p. 412. — *Nr.* 275. Ex Marm. Oxon. p. 109. Br. III. 314. nr. 747. An. III. 2. pag. 335. — *Nr.* 276. Ex Murat. Thes. pag. 671 et 1776. retuli in Paralip. II. nr. 46. p. 800. V. 1. παλινκλινανδα. Mur. Scripsi, una littera mutata, παλιγκλίναντα, neutrali significatione. Bilancem intelligo, sursum deorsum vergentem. Τύχης σφαλεροῖσι ταλάντοις est ap. Agath. in Prooem. v. 125. Jupiter, qui est instar Τύχης, ap. Theognid. v. 157. Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιῤῥέπει ἄλλοτε ἄλλως.

Nr. 277. Ex Athen. L. X. p. 449. D. E. Br. III. 320. inter Aenigmata nr. 9. An. III. 2. p. 347. V. 3. ἐν θεοῦ. Athen. ἐν θεοῖς. ap. Eustath. ad Ἰλ. ω. p. 1463. 12. Idem v. 5. ἅπασιν ὢν ἀεί. —

Nr. 278. Ex Gruteri Thes. p. 703. Br. III. 312. nr. 737. An. III. 2. p. 324. — V. 5. λυκεισουκ αυμαουνουσοσενοχδει. Grut. Cf. Scaliger. in Corrigend. p. CCCXII. V. 6. ουπειτησουδειψος. Marm. Verba οὐ δίψος omissa ap. Gruterum. Dedi lectionem Brunckianam, in qua duplex σὲ molestum est. Scribendum procul dubio: οὐ πεινῇς, οὐ δίψος ἔχεις. — *Nr.* 279. Ex Gruter. Thes. p. 419. Br. III. 256. nr. 498. An. III. 2. p. 146. Cf. supra nr. 214. V. 2. *Αἰλιανοῦ*. penultima correpta. Vid. ad nr. 247. v. 15. et ad nr. 271. v. 1. ad Palatin. p. 317. nr. 700. p. 441. nr. 510.

Nr. 280. Ex Murat. Thes. p. 1777. dedi in Paralip. II. nr. 44. p. 798. V. 1. ημηνο . . κειμι. Murat. V. 2. ειδετισαλλοσρεει. Mur. Scripsi, quod res postulabat, εἰ δ' ἄλλως τις ἐρεῖ. Verba quadratarii culpa transposita. — *Nr.* 281. Ex Pocock. Inscript. p. 30. nr. 18. et Murator. p. 75. nr. 1. dedi in Paralipom. II. nr. 45. p. 799. V. 1. αφθιτανουοι. Poc. αφθιτε ανου . . Mur. Ἄνουβι latere, nullus dubito, quem nonnullos pro Κρόνῳ habuisse docet Plutarch. T. II. p. 368. F. — V. 3. αμμν. Poc. αμων. Mur. Ἄμμων dedi. Non minus bene scripsissem Ἀμοῦν. Cf. Wesseling. ad Herodot. p. 124. 52. — προτεημεταιοε. Poc. προτεπνηταισε. Mur. Suspicabar προφέρων μητίεσσι Σάραπις, ut muta esset littera ι in μητίεσσι. Vid. ad Palat. pag. 446. nr. 524. v. 9. Sed nimis haec abhorrent a ductibus in Marmore, ut videtur, exhibitis. Propius accesserit: κοίρανος ἀθανάτων, πρῶτος ΠΙΝΤΤΗΤΙ Σάραπις. — V. 5. σύτε. Poc. σιτε. Mur. V. 9. διαναυμσσι. Poc. διαναν. Mur.

Nr. 282. Ex Gruteri Thes. pag. 1068. Br. III. 183. nr. 169. An. III. 1. p. 382. V. 1. ταλλειοισιν. Br. c. Reiskio. Ταλλαίοισιν dedi c. Schedis Dorvill. ad Char. p. 491. Ταλαιός, ὁ Ζεὺς ἐν Κρήτῃ. Hesych. V. 3. ἥν σοι γεραίρει. i. e. ἥν σοι προσφέρει, γεραίρων σε, τιμῆς ἕνεκα. — ὧν σοι. Reisk. V. 4. ψυχικὰ de cruentis sacris cum Dorvillio interpretatur etiam Schneiderus in Lex. Gr. V. ψυχικός. V. 5. ζώσης ἀλόχου. Marm. ζώσης κ' ἀλόχου. Br. c. Dorvill. Quod an ferri queat, vide. Certe non apparet, cur auctor non scripserit: καὶ πρὶν μὲν ζώσης ἀλόχου καὶ φῶς ἐσορώσης. ut ap. Homer. Ἰλ. α. 88. οὔτις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο. Nomen mulieris latere suspicabatur Reiskius: καὶ πρὶν μὲν Ζώης ἀλόχου φάος εἰσορωώσης. V. 7. ἐπετήσιον. ἐφετήσιον. Ap. Lips. Quae ad h. l. olim de adspiratione neglecta monui in Animadversionibus, aliena sunt. Est ἔτος,

ἐπίτειος, ἐπετήσιος. V. 10. ἔπορε. — *Nr.* 283. Ex Chishull. Antiqq. Asiat. p. 59. Br. III. 192. nr. 203. An. III. 1. p. 408. V. 1. οὔριον Ζῆνα. Ζεὺς οὔριος in Ponto commemoratur ap. Arrian. in Peripl. Ponti p. 12 et 25. et Marcian. Heracleot. p. 68. ed. Oxon. V. 7. εὐάντητον. *deum preces facile audientem* explicat Schaeferus ad Apoll. Rhod. Tom. II. p. 169. *propitium* verteram equidem. ἄγρη εὐάντητος pro *praeda exoptata* est ap. Oppian. Cyneg. v. 488. et Hal. II. 149. ἔξοχα δ' αὐτῷ Ἀνθρώπων κρέα τερπνὰ καὶ εὐάντητος ἐδωδή.

Nr. 284. Ex Diogen. Laërt. L. VIII. 49. Br. III. p. 279. nr. 605. An. III. 2. p. 201. Cf. supra nr. 37. — *Nr.* 285. Ex Plutarchi Vit. Marcell. c. 30. T. II. p. 235. ed. Cor. Br. III. 279. nr. 607. An. III. 2. p. 202. V. 4. ἀσυνάρτητος οὗτος ὁ στίχος πρὸς τοὺς προτέρους. verba sunt cl. Coray. Vitium esse videtur in καί, fortasse etiam in ἐγκατέχευε. Nec tamen rem expedivisse videtur Reiskius corrigens: πάμπολυν ἀντιπάλων εἰς κατέχευε φόνον. — *Nr.* 286. Edidit Falkenburg. ad Nonni Dionys. p. 878. et plurimi post eum. Br. III. 269. nr. 565. An. III. 2. p. 179. Terminus, cui hoc epigramma inscriptum, cum capite Menandri, e regione erat positus alii termino, in quo Homeri caput erat. Cf. Visconti Iconographie T. I. p. 87. not. 2.

Nr. 287. Ex Muratori Thesaur. p. 1502. Br. III. 305. nr. 711. An. III. 2. p. 288. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 260. qui v. 1. χθόνα a Muratorio omissum supplevit. V. 3. ἀρχόμενον. Vulg. ἀρχομένου. Br. c. Toupio. V. 4. ἐκτελεσηι esse videtur in Marmore. ἐκτελέσαι. Br. Simillimae in marmoribus litterae *Α* et *Η*. V. 5. φιλτατο. Mur. φίλτατε. Br. cum Hagenbuchio. Οδυρμοιc. Mur. ὀδυρμοὺς. Br. V. 6. εφηευχροοιc. Mur. ἐπ' ἠϋχρόοισι. Br. c. Dorvill. Restitui ἐφ' ἡδυχρόοισι πρ. quod in Marmore esse testatur Viscont. in Lettera su due Monimenti p. 25. not. 55. — ηρπαενω στερπληc ναδεσ. Murat. in qua lectione quid lateret, bene perspexit Hagenbuchius legens: ἥρπασαν, ὡς τερπνήν, παῖδες. quod ipsum in Marmore legi docet Viscont. l. c. — ὥσπερ Ὕλαν. Br. c. Toupio in Epist. ad Syrac. p. 329.

Nr. 288. Ex Athen. L. IV. p. 162. A. Br. III. 172. nr. 110. An. III. 1. pag. 346. V. 3. ἱματανω. vulgo. εἱματανωπερίβαλλοι scripsi, monente Schaefero, qui proximum vocabulum cum similibus comparavit ad L. Bos. p. 63. — *Nr.* 289. Ex Gruter. Thes. p. 681. dedi in Paralip. II. nr. 47. p. 801. V. 1. τεθνειῶτα τεή. In litteris *Α ΤΕΗ* vide an lateat, *ἈΓΑΘΗ*. Sic nr. 306. v. 5. ἀλλὰ σύ, Γαῖα,

πέλοις ἀγαθῇ κούρῃ τ' Ἀκυλίνῳ. V. 4. *οἱ.* *οἷς* videtur scribendum: *quibus* immatura morte *tristem vestitum dedi* i. e. quos luctus de morte mea lugubri vestitu amicivit. V. 5. Verba fortasse in hunc modum distinguenda et corrigenda sunt: *τίς καὶ πόθεν, οὔνομα τοὐμὸν Ἔκλεκτος, τῷ ἐγὼ κεκλήσκομαι.* V. 8. Verba *ἄμετρα*, qualia passim inscriptionibus adhaerent.

Nr. 290. Ex Muratori Thes. p. 261. dedi in Paralipom. II. nr. 48. p. 803. V. 1. *ΠΗΝΟΣ.* Mur. *ΠΑΙΔΟΣ* dedi, quod ab illa lectione proxime abest. Nec male tamen Fleetwoodius *ΣΚΗΝΟΣ* correxit, quod voci *ψυχὴ* v. 3. bene opponitur. — *ΕΠΕΙ.* Mur. *Ὁ ΤΟΙ* videtur scribendum. Homer. *Ἰλ. ψ.* 9. *Πάτροκλον κλαίωμεν, ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.* Cf. Od. *ω.* 189. 295. V. 8. *ἀναρίθμιος.* Murat. quod graecum non est. Scripsi *ἐναρίθμιος*, ubi subaudiendum *τοῖς ἀνθρώποις.* quamvis hoc satis durum. Sic haec malim exhiberi: *εἶτ' ἐγενήθην Εἰς ὀλίγων ἐτέων ἀριθμούς· ὁ γὰρ ἄστατος αἰὼν . . .* V. 7. *ἀνάδραστον* idem esse videtur h. l. quod *ἀναπόδραστον*, *quod evitari nequit.* V. 9. *ταῦτα ἐπέγραψε.* Mur. — *Nr.* 291. Ex Philostrat. Vit. Soph. I. 5. p. 486. dedi in Paralip. II. nr. 49. p. 803. Cf. Theognis v. 215.

Nr. 292. Ex Gruteri Thes. p. 438. Br. III. 182. nr. 161. An. III. 1. p. 377. Cf. Burmann. ad Anthol. Lat. p. 195. V. 1. *ταλαρηια.* Grut. *μάλ' ἀρήϊα.* Reines. *τά σ' ἀρήϊα.* Br. cum Wesseling. ad Herodot. p. 501. 6. Hoc restituendum; conjecturas enim, quas margini allevi, nunc minime praefero. Recte *σὰ* eliditur. Supra in Palat. p. 89. nr. 9. *μὰ τὰ σ' ὄμματα.* Homer. Od. *α.* 356. *τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε.* Aeschyl. Prom. 340. *τὰ μέν σ' ἐπαινῶ.* Soph. Oed. Tyr. v. 329. *μὴ τὰ σ' ἐκφανῶ κακά.* Ib. vers. 405. *καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη . . καὶ τὰ σ', Οἰδίπου, δοκεῖ.* Id. Electr. 1495. *τὰ γοῦν σ'· ἐγώ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.* — *Nr.* 293. Ex Plutarch. Vit. Themist. c. 8. Tom. I. pag. 212. ed. Cor. Br. III. 187. nr. 161. An. III. 1. pag. 377. — *Nr.* 294. Ex Polyb. L. IV. 33. pag. 82. Pausan. IV. 22. pag. 335. Br. III. 186. nr. 179. An. III. 1. p. 392. V. 2. *Μεσσήνης.* Paus. Br. *Μεσσήνη.* Polyb. V. 4. *σάου.* Paus. Br. *σάω.* Codd. Polyb. Utitur hac forma Callimach. H. in Cerer. v. 135. Lavacr. Pallad. v. 142.

Nr. 295. Ex Stephan. Byz. in *Μίλητος.* Eustath. ad *Ἰλ.* p. 237. 3. ad Dionys. Perieg. v. 823. Br. III. 264. nr. 538. An. III. 2. p. 168. V. 1. *πάτρα Μίλητος τίκτει τὸν Μουσ.* Vulg. Br. Vitium in metro, quod non magis animadverteram ac Br. et alii, notavit Meineck. Cur

crit. in Comic. Fragm. p. 20. not. 1. qui τίκε corrigendum existimat. At τίκτει bene habet, ut nr. 307. γεννᾷ μὲν Γλαῦκός με πατήρ, τίκτει δέ με μήτηρ Χρυσογόνη. Vid. ad Palat. p. 237. nr. 207. Metrum restitui deleto articulo τόν, qui vulgo legitur inter τίκτει et Μούσαισι, omittitur ap. Eustath. et Draconem, ubi hic versus habetur de Metr. p. 67. In Fragm. Pherecratis ap. Plutarch. T. II. p. 1141. F. Ποῖος οὑτοσὶ Τιμόθεος; Μιλήσιός τις Πυῤῥίας. errorem non sustulit, sed auxit Brunckius, scribens: Τιμόθεός ἐστι; Μιλήσιος. Scribendum potius: Τιμόθεος ἦν; Tractavi hoc fragm. in Animadverss. in Anth. T. II. 2. p. 451. idemque eleganter illustravit Heinrich in Epimenide p. 189. Ibi v. 7. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις οὕτως ἦν ὅμοις ὅμως. nunc legendum suspicor: ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις, οὗτος ὡς ἄνομος, ὅμως. V. 16. tollendus hiatus: ἐν πέντε χορδαῖς δώδεκ' ἁρμονίας ἔχων. — V. 2. δεξιὸν ἡνίοχον. Translatam significationem vocis ἡνίοχος plures illustraverunt. In versibus ap. Jo. Lydum de Mensibus p. 15. de nominibus Solis: ὡρῶν καὶ καιρῶν ταμίης, ἀνέμων τε καὶ ὄμβρων, Ἠοῦς καὶ νυκτὸς πολυαστέρος ἡνία νεύων. scribe: νυκτὸς πολυαστέρου ἡνιοχεύων. cum quo verbo genitivum junxit Anacreon ap. Athen. L. XIII. p. 564. D. τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἡνιοχεύεις.

Nr. 296. Ex Passionei Inscriptt. Cl. XIV. 17. dedi in Paralip. II. nr. 50. p. 804. V. 1. in βροτοὶ diphthongus ante consonam correpta, ut iterum v. 3. in πλῆσαι. de qua recentiorum negligentia supra dixi. In posteriore tamen vocabulo πλῆσα correxit Ruhnken. in Bibl. crit. T. II. p. 86. V. 4. οὓς τοκέας ἐκάλουν. Rectius scripsisset ille: οὓς ἐκάλουν τοκέας. — *Nr.* 297. Ex Suida T. III. p. 586. Schol. Aristoph. Ach. vers. 213. Eustath. ad Homer. p. 1591. 56. (ad Od. θ. p. 302. 4.) Br. III. 192. nr. 205. An. III. 1. p. 411. V. 1. Φαΰλος. Eustath. De Phayllo dixit Coray ad Plutarch. Vit. Tom. IV. p. 430. Ejus nomen pro Φαάλλου ap. Maxim. π. κατ. v. 428. restituit Schaefer. Meletem. p. 127. not. — *Nr.* 298. Ex Montefalc. Diar. Ital. p. 427. Br. III. p. 231. nr. 380. An. III. 2. p. 88. V. 1. βασιλιαν. Montef. V. 3^{tius} ante 2^{dam} legitur in Wheleri Itiner. p. 52. nec hoc male. — *Nr.* 299. Ex Richardi Chandleri Inscr. antiqq. p. 80. Br. in Lectt. p. 287. Edit. Lips. T. IV. p. 193. nr. 359^{b}. An. III. 2. p. 76. V. 1. ΠΟΛΙΝΗΕΞΗΕΕ. Ch. qui πόλιν ἐξεσάωσε corrigit; ἐξήγειρε Br. ἠέξησε scribendum esse docui in Animadverss. Nec aliter Porson in Adversar. p. 35. ed. Lips. qui laudat Nicandr. Alex. 102. ῥεῖα Μεκηναίῃσιν ἐνηέξησεν ἀρούραις. Coluth. 245. ἄνθος ἀνηέξησε.

Nr. 300. Ex Maffei Mus. Veron. p. 65. Br. III. 302. nr. 702. An. III. 2. p. 277. — *Nr.* 301. Ex Aristid. Or. Sacr. IV. Tom. I. p. 331. dedi in Paralip. II. nr. 51. p. 804. — *Nr.* 302. Ex Athen. L. XIII. p. 609. D. Br. III. 194. nr. 213. An. III. 1. p. 414. — *Nr.* 303. Ex Chandleri Inscriptt. antiqq. p. 69. nr. 78. Repetivit Viscontius in libello de Marmoribus Comitis ab Elgin p. 174. (versionis anglicae.) Br. III. 315. nr. 749. An. III. 2. p. 336. V. 5. *ΠΕΙΡΑΙΠΑΙΣ.* Ch. *πειραιεύς.* Br. sic etiam Viscont. — *Nr.* 304. Ex Bandin. Catal. Mss. gr. Bibl. Laur. T. III. p. 18. Br. III. 245. nr. 445. An. III. 2. p. 125. V. 6. *καθαίρει τῆς ἀκοῆς τοὺς πόρους.* ap. Bandin. ubi *δυσηκόοις* latere acute suspicatus Br. verbis transpositis dedit: *τοὺς πόρους δυσηκόοις.* Lenius fuerit: *ὤτων καθαίρει τοῖς δυσηκόοις πόρους.* V. 9. *ἔχει* positum pro *παρέχει,* de quo usu vide Schaefer. ad Greg. Cor. p. 4. not. 10. et p. 985. not. — V. 10. *λαμπρύνει* media perperam correpta.

Nr. 305. Ex Sponii Miscell. pag. 347. Br. III. 307. nr. 719. An. III. 2. p. 298. — *Nr.* 306. Ex Muratori Thes. p. 1693. Br. III. 300. nr. 695. An. III. 2. p. 266. V. 6. *καὶ δέ. καί τε* malebat Dorvill. ad Char. p. 250. V. 11. *εικοσ ετι.* Murat. — *Nr.* 307. Ex notis Lucae Holstenii ad Stephan. Byzant. p. 309. post quem multi alii hoc epigr. ediderunt. Br. III. 303. nr. 706. An. III. 2. p. 280. Cf. Dorvill. in Nov. Miscell. Obss. Tom. I. P. 3. p. 146 et 149. V. 1. versus uno pede brevior. *εἰ μὲν πυνθάνεαι* suspicatur Dorvillius. Rectius: *εἰ τάχα πυνθάνεαι.* V. 3. *γεννᾷ .. τίκτει.* De his praesentibus vide ad nr. 295. — *δ' ἐμέ.* Br. V. 6. *ναυτιλίῃ νηΐ τ'.* omnes praeter Maffeum in Museo Veron. p. 65. qui *λυγρῇ* interpositum habet, utrum ex conjectura, an quod sic in marmore invenerit, non constat. Hoc igitur recepi, uncinis tamen inclusum. *ναυτιλίῃ κρυερῇ.* Br. cum Dorvillio. — *Nr.* 308. Ex Athen. L. I. p. 19. C. Br. III. 193. nr. 211. An. III. 1. p. 413. V. 3. *σφετέρης.* Vulg. Male Br. *κρατὸς ἐπὶ σφετέροιο καί οἱ.* — *σφετέρου καί οἱ.* ex Cod. Venet. restitit Schweighäuserus. Cf. Hermann. ad Orph. p. 786. — *Nr.* 309. Ex Plutarch. V. Caton. c. 1. T. II. T. II. p. 271. ed. Cor.

Nr. 310. Ex Sponii Miscell. p. 369. et aliis Br. III. 306. nr. 715. An. III. 2. p. 293. V. 6. *δάκρυ ἀποιχ.* Vulgo. Ne elegans epigramma hiatu deformaretur, scripsi, *δάκρυ' ἀποιχομένῃ.* — *Nr.* 311. Ex Suida in *βοῦς ἕβδομος.* T. I. p. 448. Br. III. 333. In edit. Lips. T. IV.

p. 164. nr. 229b. An. III. 1. p. 418. V. 3. πῶς δ' οὐχί. Br. Particula δ' non est ap. Suidam. — *Nr.* 312. Ex Agath. Histor. p. 43. ed. Vulc. Constant. Porphyr. de Them. L. II. nr. 79. Br. III. 236. nr. 400. An. III. 2. p. 100. V. 1. κασουδίνου. vulgo. *Κασωλίνου*. Br. historicorum consentientium auctoritatem secutus. Sic Grotius quoque: *Unda Casilini Tyrrheni ad littoris oram.* V. 5. ὄλβιον ἄν. Agath. ὄλβ ιον ναί. Const. ὄλβιον οὖν corrigendum censebat Schaeferus in not. mst. quod verum puto; nisi fortasse fuit, ὀλβιστον τόδε ῥεῦμα.

Nr. 313. Ex Muratori Thes. pag. 1397. Br. III. 308. nr. 724. An. III. 2. p. 309. Cf. Hagenbuch. Epist. ad Blaurer. p. 36. sqq. V. 3. πολλοιο. Mur. V. 5. εφυγεν. Mur. ἔφυγε. Br. V. 11. σεμνηδε. Mur. σέμν' ἠδέ. Br. c. Hagenbuchio. Dura elisio. Fortasse: μήτηρ σ ε μ ν ή , ἠδὲ φίλανδρος. priore in σεμνή correpta, quod fieri posse dubitari nequit. Vid. Erfurdt ad Sophocl. Aj. p. 619. not. Gaisford ad Hephaest. pag. 218. — V. 12. διεπλειοε. Mur. — *Nr.* 314. Ex Plutarch. Vit. Lycurg. c. 20. Tom. I. p. 94. ed. Cor. Idem in Apothegm. Lacon. Opp. T. II. p. 217. F. Br. III. 284. nr. 629. An. III. 2. p. 216. V. 2. πύλαις. Plut. loco altero. — *Nr.* 315. Ex Maffei Museo Veron. p. 61. dedi in Paralipom. II. nr. 52. p. 805. V. 1. επωμεν. Maff. ἐγὼ μὲν scripsi. V. 2. αειπον επεσχατιην. Maff. Ausus sum ἐπισκοπίην scribere, quae vox descendit ab ἐπισκόπος, ut ἱεροσκοπία ab ἱεροσκόπος, οἰωνοσκοπία ab οἰωνοσκόπος. Est illud compositum ap. Pollue. VI. 205. p. 681. — V. 3. ρηνειησ. Maff. νηλειῆς dedi. V. 5. Versus uno pede longior, quod fortasse difficultati annorum numerum metro includendi tribui debet; fortasse etiam quadratarius erravit. Quid enim auctorem prohibebat, quominus scriberet: πατρὸς μὲν Δημοσθένεος, δέκα κ' εἴκοσί μ' οὖσαν Ἴστε μ' ἐτέων, τριτάτην δ' ἤματος ὀλλ. aut: πατρὸς μὲν Δημ. δέκα κ' εἴκοσι ποιῶν, Ἴστε δέ με .. i. e. ἐτῶν? Vide supra p. 412. Quod olim in notis conjeci: παῖδα Δυκοσθενίος .. (male excusum Δημ.) longius abest, et habet brevem syllabam in caesura. V. 6. εστε. Maff. ἴστε corrigere non dubitavi. τριταιην. Maff. τριτάτην scripsi ex metri lege. Vide tamen an sic hic versus persanatus sit. V. 8. ἀκωλύτῳ qua de causa olim dixerim in metrum peccare, nunc exputare nequeo. Penultima enim recte producitur. — μοροιμοί. Maff.

Nr. 316. Ex Murator. Thes. pag. 1349. Br. III. 306. nr. 716. An. III. 2. p. 294. V. 1. τοιο γλυκερη. Mur. τόδε γλυκερῆς Τελεσίλλας.

Br. nimis pro arbitrio. Scripsi: τοι ὦ Τελεσίλλα c. Kulenkampio in not. mst. Concursus vocalium in fine quarti pedis facile fertur. V. 2. ἀλοχωι λαχεν η οι πληρηο. Mur. ἄλοχον τὴν ἔλλαχε πάντοτε πλήρης. Br. Minima mutatione scripsi: ἀλόχῳ, λάχεν ἦν, ὅτι πλήρης Πίστιος. V. 3. μενοιτο. Mur. πέλοιτο. Br. μένοι τε scripsi. Euxenidas conjugi, quam nactus erat, monimentum posuit, tum quod insigni pollebat virtute, tum ut laus ejus etiam ad posteros propagaretur. V. 4. τεοι. Mur. ἐσσομένοισιν ἐόν. Br. qua mutatione post v. 1. sic, ut fecimus, emendatum, non est opus. — *Nr.* 317. Ex Maffei Mus. Veronensi p. 63. Br. III. 302. nr. 701. An. III. 2. p. 275. V. 3. πείρεται. Maff. τείρεται. Br. V. 4. ἀμφί σοι. Br. — *Nr.* 318. Ex Ignarri de Palaestra Neapol. p. 167. dedi in Paralipom. II. nr. 54. p. 807. Cf. Ruhnk. in Bibl. crit. II. 1. p. 83. — *Nr.* 319. Ex Aeliani Hist. Anim. L. XI. 40. Br. III. 333. In edit. Lips. T. IV. p. 141. nr. 116ᵃ. An. III. 1. p. 354. V. 1. ἐπινοίαις. ἐπιπνοίας malit Boissonad Vir doctissimus ad Marin. Vit. Procli pag. 115. Dixi de hac voce in Exercitt. cr. T. II. p. 12.

Nr. 320. Ex Spaan. Dissert. de Antiph. in Reiskii Oratt. gr. T. VII. p. 802. dedi in Paralip. II. nr. 53. p. 806. V. 1. ανδρα επει. Marm. V. 3. κλεισεται. Marm. quod correxit Ruhnkenius. — *Nr.* 321. Ex Vita Aristotelis ap. Menag. ad Diogen. Laërt. p. 201. Br. III. 267. nr. 552. — *Nr.* 322. Ex Gruteri Inscrr. pag. 1073. Br. in Lectt. p. 287. In edit. Lips. T. IV. p. 149. nr. 162ᵇ. An. III. 1. p. 378. V. 1. ἀνέθηκεν. Marm. ἀνέθηκα. Br. In Marmoris lectione non haesit Valkenar. in Annot. ad N. T. p. 330. Non raro a tertia persona transitur ad primam. V. 2. στηλλην. Gruter. V. 4. ειαθεισ εκ σεθεν. Gruter. ἰαθεὶς Br. c. Valken. V. 5. Quae in hoc disticho ad integritatem desiderantur, sic supplevit Grotius T. III. p. 395. ed. Bosch. ὅν γε διάξω, Ἕξω σοι ψυχὴν αἰὲν ὀφειλέτιδα. *et quotcunque mihi restabit vita per annos, Nunquam non animae debitor hujus ero.*

Nr. 323. Ex Tayloro ad Demosth. Or. de Falsa Leg. p. 360. In Append. crit. ad Demosth. T. I. p. 461. ed. Reisk. Br. III. 189. nr. 194. An. III. 1. p. 402. Vitiose editum in Pocockii Inscr. p. 47. Cf. Toup. Ep. crit. p. 67. (Em. in Suid. T. II. p. 486. ed. Oxon.) V. 2. *ΟΡΦΙΤΕ*. Poc. Tayl. ὀρφίτε. Br. c. Toupio, qui postea etiam de ὀρφανὲ cogitabat. V. 5. *ΔΟΡΥΚΝΑΜΑ*. Poc. Tayl. Δορύναμα. Br. c. Toupio. Locum ad Bosporum Δόρυ appellatum commemorat

Procopius de Aedific. Justin. c. 3. p. 32. V. 8. *ΥΠΟΛΛΥΚΑΒΑΝ* esse videtur in Marmore. ὑπὸ λυκάβαν Br. littera λ pronuntiando duplicata. Vid. ad Palat. p. 379. nr. 147. — *Nr.* 324. Ex Aeliani Hist. Anim. L. X. 40. et emendatius in Stobaei Eclog. Phys. p. 167. Grot. T. II. p. 1017. ed. Heer. Br. III. 182. nr. 162. An. III. 1. p. 378. V. 2. σχῆμα τό. Ael. χρῆμά τι. Stob. V. 3. ἀχράντου. Vulg. ἀχράντῳ. Br. λουθησιάδος. Vulgo ap. Aelian. λουσηθιάδος. Cod. Monac. nr. 87. V. 4. βάσταζε. Vulg. ap. Aelian. βάσταξε in Cod. ut ap. Stobae. Litteram paragogicam addidi.

Nr. 325. Ex Pausan. L. VIII. 42. p. 687. Br. III. 174. nr. 118. An. III. 1. p. 355. — *Nr.* 326. Ex Pocock. Inscriptt. antiqq. p. 29. nr. 11. dedi in Paralipom. II. nr. 57. p. 808. V. 1. *ΣΤΕΣΟΝ* et *ΛΑΚΡΥΩΝ*. Poc. σπεῖσον .. δακρύων ὀλίγον emendavi. Palat. p. 294. nr. 555. δάκρυά σοι γαμέτας σπεῖσε. Ibid. p. 282. nr. 476. δάκρυά σοι .. σπένδω, μνᾶμα πόθων. — *ΧΑΜ.* Poc. Olim κἄμ' scripsi; sed sensus pronomen inclinari jubet. *ΕΛΕΗΣΟ.* Poc. V. 2. *ΗΠΙΛΧΟΝΕΟΥΡΗΝΕΝΥΘΟΝ.* Pocock. In syllabis ενυθον olim ἔνδοθι latere existimabam; nunc rectius scripsi, ἐν χθονί. Eurip. Hecub. 896. ὡς τώδ' ἀδελφὼ πλησίον .. κρυφθῆτον χθονί. Helena 525. οἴχεται δι' Ἔρεβος, χθονὶ κρυφθείς. V. 3. *ΤΕΠΡΑΤΟΥ ΕΣΤΙ ΔΕ ΜΟΙ ΖΩΗΣΕΤΟΗΙΛΛΝΕΘΡΕΤΣΕΝ.* Poc.

Nr. 327. Ex J. C. Capacii Histor. Neapol. I. 7. et Reinesii Inscr. p. 824. Br. III. 315. nr. 743. An. III. 2. p. 329. Cf. Valken. Diatr. in Eurip. p. 236. V. 1. τάνδ' ex Marmore restitui. τᾶδ' Br. sine necessitate. Vid. Schaefer. Meletem. p. 78. — *ΕΠΙΣΤΑΜΑΙ* in Marmore esse videtur, i. e. ἐπὶ στάλλᾳ, ut nr. 322. v. 2. στάλᾳ emendavit Reinesius. V. 6. συμφωνιαν et μειξαμενα Marm. σύμφωνον ἐρατοῖς μισγέμεναι Br. in textu; in Lectt. μιξαμένα corrigit; συμφώνως Valken. συμφωνεῖν .. δειξαμένα Hermann. ad Orph. p. 769. quod recepi. V. 7. *ΘΑΝΑΤΟΙΟ .. ΑΥΓΑΣ.* Marm. βιότου .. αὐγᾶς. Br. in textu; in Lectionibus idem probat correctionem Valkenarii, θνατοῖς. V. 8. καλον et ευφροσυναν Marm. οὐρίῳ .. εὐφροσύνᾳ dedit Br. κάλων τείνας οὔριον εὐφροσύνᾳ. Valk. qui poëtae breviloquentiam sic explicat: „κάλων τείνας, οὐρίῳ δρόμῳ, ἐφεὶς ἑαυτὸν εὐφροσύνᾳ. „ut fune contento cursuque usus intelligatur secundo, qui totum se dat „honestae voluptati." V. 11. αἰέν. Vulg. αἰεὶ scripsi c. Hermanno.

Nr. 328. Ex Gruteri Thes. pag. 317. Br. III. 184. nr. 170.

An. III. 1. p. 384. V. 2. *ευποριδης*. Grut. *Εὐπυρίδης*. Br. e. Salmas. ad Scr. Hist. Aug. T. I. p. 176. Cf. Stephan. Byzant. in *Εὐπυρίδαι*. V. 3. Versus obscurior, in quo nec Salmasii sufficit interpretatio, nec correctio Casauboni *ἐκ βρεφέων* et *ἐφ' ἥβης* scribentis. Grotius T. III. p. 399. vertit: *Seu juvenes docuit, sive in certamina venit, Ante alios semper serta decusque gerit.* — *Nr.* 329. Ex Hagenbuchii Epist. epigr. p. 257. Br. III. 310. nr. 753. An. III. 2. p. 320.

Nr. 330. Ex Plutarchi Vit. Timol. c. 31. Tom. II. p. 113. ed. Cor. Br. III. 279. nr. 606. An. III. 2. p. 201. s. V. 2. *εὐτελίοι*. Br. — *Nr.* 331. Ex P. Lucae Itiner. Asiat. nr. 28. Br. III. 301. nr. 698. An. III. 2. p. 272. Cf. Heringae Obss. crit. p. 146. V. 1. *βωμόν*. Vid. supra ad nr. 130. V. 4. *ΑΓΕΝΩΙ* ap. Luc. *ΑΓΝΩΙ* Pocock. Inscr. p. 33. 1. quod in *ἀγόνῳ* cum Heringa mutavit Br. *ἁγνῷ* restitui. Sic de Flaviano quodam ap. Pocock. l. c. p. 33. nr. 4. *τὸν ἁγνότατον καὶ δικαιότατον*. — *Nr.* 332. Ex Smetio p. 131. et aliis. Br. in Lectt. p. 301. In edit. Lips. T. IV. p. 284. nr. 752 b. An. III. 2. p. 338. V. 1. *ΠΑΙΣΤΑΕΙΟΣ*. Smet. *ΠΑΣΤΑCΙΟC*. Reines. *πλεῖστ' αἰνετὸς* Br. *παῖς Γάϊος*, aut *παῖς Τήϊος* alii. Mihi ad Marmoris vestigia nihil propius videtur accedere, quam *ΠΑΣΙΝ ΦΙΛΟΣ*. V. 2. lacunam explevit Br. *τραγικῆς* inserens. In Lectionibus idem legendum suspicatur: *ποικίλον ἀσκήσας εἶδος ὑποκρίσεως*. Non minus probabiliter scripseris: *ἀσκήσας πάσης εἶδος ὑποκρίσεως*.

Nr. 333. Ex R. Chandleri Sylloge Inscr. p. 11. Br. in Lectt. p. 288. In edit. Lips. T. IV. p. 197. nr. 375 b. An. III. 2. p. 86. — *Nr.* 334. Ex Athen. L. II. p. 48. B. Eustath. ad Homer. Od. p. 32, 30. Plutarch. Vit. Alex. c. 32. *ἐπιπόρπαμα* commemorat, *τῇ μὲν ἐργασίᾳ σοβαρώτερον, ἢ κατὰ τὸν ἄλλον ὁπλισμόν. Ἦν γὰρ ἔργον Ἑλικῶνος τοῦ παλαιοῦ.* ubi cl. Coray T. IV. p. 428. hoc distichon excitare non neglexit.

Nr. 335. Ex Gorii Inscr. T. I. p. 373. et Murat. Thes. p. 178. 3. retuli in Paralip. II. nr. 59. p. 809. V. 1... *ΔΕ* Marmor. Syllabam extritam restitui. V. 2. . . *ΣΤΟΦΟΡΟΣ*. Marm. *κιστοφόρος* legit Muratori, *παστοφόρος* Salvinius. V. 3. *πληρώσασα*. Marm. quadratarii errore. Scripsi, quod metrum postulabat, *πλήσασα*; deinde sensu flagitante, *χρόνον*, pro *ΧΡΟΝΩΙ*, ut in marmore esse dicitur.

Nr. 336. Ex Pocock. Inscr. p. 26. et Chandleri Sylloge p. 5. nr. 13. retuli in Paralip. II. nr. 60. p. 810 Cf. Nova Acta Eruditor.

an. 1753. p. 595. V. 1. τὸ suppletum a Ch. αγακλυτηι Pocock. Ch. ἀγακλειτὴν correxi cum Buttmanno in not. mst. V. 2. *ΤΕΙΧΕΣΙΝ-ΑΡΗΑΙΡΟΥΣΙΝ.* Poc. Ch. μαρμαίρουσαν legendum esse Chandlerus vidit. *ΕΥΣΕΦΝΟΙΣΕΝΙ.* Poc. Ch. ἐϋστεφάνοις ἐνί. V. D. in Act. Erudit. V. 3. *ΠΤΟΛΙΕΘΡΟΝΕΞΖ.* Poc. ἄεξον V. D. in Act. Er. πτολίεθρα νέμουσιν. Buttm. V. 4. *ΕΥΤΟΟΝΕΥΑΓΥΑΝΘΡΙΔΟΜΟΝ.* Poc. Ch. εὔστοον, εὐρυάγυιαν. Ch. V. D. in Act. Er. Buttm. εὔστοον alibi occurrere non videtur, ut nec alia nonnulla in hac inscriptione. εὔσοον, *beatam*, *salubrem*, quod olim legendum existimabam, proximis non aeque accommodatum. — Mox εὔδρομον debetur sagacitati Buttmanni, pro quo in Paralipomenis nostris perperam excusum ἐρίδρομον. — *ΕΥΔΟΕΥΤΕΙΡΑΝ.* Poc. Ch. *ΕΥΔΟΕΥΤΕΙΡΑΝ.* Act. Erudit. V. 5. την in Marmore aut extritum, aut omissum, restituit Buttm. In περιμάχητον prima syllaba ob plures breves insequentes producitur. ἀμφιμάχητον malebat Buttm. V. 6. *ΔΙΕΙΗΑΙΕΝ.* Marm. διέσπασεν V. D. in Act. Erudit. Quam prope absit haec correctio a lectione ex Marmore prodita, in Animadversionibus docui. Verbum διασπᾶν sensui unice convenit. V. 7. Post ἄγρια Chandlerus θυμὸν excidisse existimabat. Rectius scripseris: πάρδαλις ἀγριόθυμος. V. 8. *ΤΡΗΙΔΕ.* Marmor. *ΓΡΗΪ ΔΕ* corrigendum esse, omnes viderunt. πανικελον. Marmor. πάντ' ἴκελον corr. Ch. πάντ' εἴκελον scripsi. *ΙΧΝΟΠΑΡΟΩ.* Chandl. *ΔΙΟΗΠΑΡΟΩ.* Poc. ἰσχνοπαρείῳ correxit Chandl. cui correctioni insigniter favet v. 14. — V. 9. *ΑΗΑΛΑΥΝΑΣΑ.* Chandl. Poc. Lenissima mutatione Buttm. ἀμαλδύνασα. V. 10. ἀλλὰ Ῥώμης. Metro labanti subvenies scribens: ἀλλ' ἄρα Ῥώμης. Certe syllaba ρα ante ρω facile omitti potuit. V. 11. παῖς Δουκοφύτων ἐρικυδῶν. Inscriptionis auctorem aliter scripsisse nullus dubito. Versum restitues scribens: παῖς ὢν Δουκοφύτων εὐρυκλειτῶν βασιλήων. aut: ὃς παῖς Δ. ἐρικυδῶν ἦν β. — βασιλέων. Ch. Poc. V. 12. ηογευοσαν. Poc. Ch. μογέουσαν. V. D. in Act. Er. *ΕΥΔΕΕΡΩΝ.* Poc. Chandl. ἐπαείρων. V. D. in Act. Er. Verius Buttm. ἐλεαίρων. V. 13. *ΗΔΑΜΗΤΑ.* Poc. Ch. ἠδ' ἀκμῆτα. V. D. in Act. Erudit. *ΤΕΤΞΑΤΟ.* Poc. Ch. τετεύξατο correxit Chandlerus, probante Buttmanno, a verbo τετεύχω. Vid. Ἰλ. XIII. 346. V. 14. *ΠΥΚΝΑ ΤΕ....* Poc. Ch. πυκνώσας τε παρῆα Buttm. quod sequenti τονώσας optime respondet. Si autem revera est πυκνα τε κνα in marmore, non πυκνωσα.., poëtam scripsisse dixeris: πυκνά τε θεὶς τὰ παρῆα. V. 15. *ΓΡΔΟΣ.* Poc. Ch. γρηὸς plures correxerunt. Passim litterae

Λ et *H* a describentibus inter se permutatae. Sic statim nr. 337. *ΔΗΙΜΟΝΕΣ* pro *ΔΑΙΜΟΝΕΣ* exhibetur ap. Muratorium. V. 16. *ΑΧΘΟΝΟΣ*. Poc. Ch. *ἄνα χθονὸς* bene Ch. *rex coeli et terrae*. V. 18. *ΧΑΡΙΤΕΣΣΙΑΩ ... ΚΟΠΑΡΕΙΤΟΙΣ*. Pocock. Chandl. *λευκοπαρείοις*. V. D. in Act. Er. Aliud quid olim lectum fuisse suspicatur Buttmannus.

Nr. 337. Ex Muratori Thes. p. 1450. Br. III. p. 300. nr. 696. An. III. 2. p. 269. V. 2. *αθανατον*. Marm. *ΓΡΙΠΤΝ*. Ib. *γρηῦν* correxit Hagenb. in Epist. epigr. p. 441. V. 3. *ΟΥΤΑΡΑΜΑΧΡΟΣ*. Mur. *ΟΥΤΑΡΑΜΑΤΡΩΣ*. Don. p. 558. Verum est, *οὐ γὰρ ἀμαυρῶς*. Diotimus in Palat. p. 193. nr. 267. *οὐ γὰρ ἀφαυρῶς Ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαντα Δίκης*. V. 4. *ΔΗΙΜΟΝΕΣ*. Mur. Don. *δαίμονες* corr. Hagenb. — *Nr.* 338. Ex Murat. Thes. p. 969. Br. in Lectt. p. 304. In ed. Lips. Tom. IV. p. 273. nr. 716[b]. An. III. 2. p. 295. V. 3. *ΜΝΗΜΗΝ ΑΤΙΝΣΩΝ*. Murat. *μνήμης ἀλεγίζων*. Br. Leniore mutatione scripsi, *μνήμην ἁγιάζων*. *memoriam ejus sanctam habens, colens, veneratus*. V. 4. *παννστατην ... το μαρτυ ....* Murator. *παννστατίην στήσατο μαρτυρίην*. Br.

Nr. 340. Ex Pocockii Inscrr. p. 61. nr. 10. dedi in Paralip. II. nr. 58. p. 809. V. 1. *ΚΑΛΟΥΝΤΕΣ*. Poc. Scripsi, *λαλοῦντες*, i. e. *ὑμνοῦντες*. — *Nr.* 341. Ex Is. Vossii Notis ad Pompon. Mel. p. 129. Br. III. 317. nr. 755. An. III. 2. p. 341. V. 1. *ΑΛΠΤΩΣ ΤΟΔΕ ΣΗΝΑ*. ex marmore exhibetur. *ἄν πως τόδε σῆμα*. Br. c. Heringa in Obss. crit. p. 143. V. 2. *ΕΙΛΤΝΟΣΕΣΤΙΤΛΟΟΣ*. Voss. *εἰ κενὸς ἐστι τάφος* corrigendum esse, omnes viderunt. V. 4. *ΟΣΜΟΥΚΑΚΙΗ ΛΗΤΟΝΑΣ ΕΧΑΡΑΞΕΝΟΙΟΝ*. Voss. quem vera lectio non fugit. Ap. Gorium I. p. 453. proxime a vero exhibetur: *ΚΑΙΣΙΗΛΗ ΤΟΝ*. — *Nr.* 342. Ex Athenae. L. XIII. pag. 589. B. Br. III. 284. nr. 628. An. III. 2. p. 215.

Nr. 343. Ex Athen. L. X. p. 451. F. Br. III. 321. inter Aenigmata nr. 14. An. III. 2. p. 350. V. 4. numeri non sunt valde elegantes. Sed quod olim tentavi, *ἀκμαῖοι μικρά*, id in metrum peccat, quum *μικρὸς* ap. veteres bonosque poëtas priorem constanter producat. Vid. ad Palat. p. 621. nr. 35. — *Nr.* 344. Ex Pocockii Inscrr. p. 42. retuli in Paralip. II. p. 815. nr. 61. V. 1. *ΩΗΝΕΤΟΔΑΜ* ... Poc. *ὤρσεν ὁ δᾶμος*. Buttm. Mihi lenius videbatur, *ΩΠΑΣΕΝ Ο ΔΑΜΟΣ*. Saepe enim quadratarii elisionem neglexerunt. Infra pag. 384. v. 5.

χάριν δέ μοι ὤπασε τήνδε, Εὐδόξου ζωᾶς μνῆμα καὶ ἐσσομένοις. V. 2. *ΠΡΑΤΟΣ . . . ΕΝΕΤΙ ΙΘΑΚΑΙ.* Poc. πρᾶτος ἔγεντ' Ἰθάκᾳ tentabat Buttm. Possis etiam, πρᾶτος ἔην Ἰθάκᾳ. V. 3. *ΤΙΜΕΑΙ ΔΕ ΠΑΙΔΙ.* Poc. Verba transposita, fortasse errore ejus, qui Marmor descripsit. Dedi, quod sensus suadebat et litterarum vestigia: παιδὶ δὲ τιμάν.

Nr. 345. Edidit Murat. Thes. p. 1744. nr. 5. Emendatius Ign. Raponi in Dissertatione peculiari Velitris edita 1784. 4. unde retuli in Paralip. II. nr. 62. p. 816. — *Nr.* 346. Ex Gruteri Thes. p. 399. Br. III. p. 236. nr. 403. An. III. 2. p. 102. Cf. Hagenbuch. Epist. ad Blaurer. p. 85. — *Nr.* 347. Ex Plutarch. Vit. Isocr. T. II. p. 838. Photii Bibl. cod. nr. 260. Br. III. 267. nr. 554. An. III. 2. p. 175. — *Nr.* 348. Ex Muratori Thes. p. 1437. Br. III. p. 314. nr. 745. An. III. 2. p. 333. Cf. Villois. Magas. encycl. VII. T. 2. p. 502. V. 1. αθηναιος. Mur. Ἀθηνίων. Br. Illud restitui, accentu, ut in nomine proprio, retracto. Penultima autem corripitur, ut in δειλαιός, γηραιός, Ἀλκμαίων, Πειραιεύς, et aliis non paucis. Vid. ad Palat. p. 85. nr. 12. p. 293. nr. 549. V. 3. *ΘΝΗΙΣΚΕΙ.* Murat. *ΘΝΗΣΚΕΣ.* alii. Recte Br. θνήσκεις exhibuit. Vid. ad Palat. p. 237. nr. 207. v. 5. V. 5. γενναῖά σου καὶ χαῖρε. Haec pro genuinis habebat Villoisonus; dubito an recte. γενναῖος εἶ, ναί, χαῖρε. Br. Sensui, qui requiritur, accommodatum foret, γενναῖα φάσκεις, θροεῖς, vel ejusmodi quid. V. 6. ἔτι a Murator. omissum suppeditat Piacentin. de Sigl. veter. Graecor. p. 105. Totum hunc versum audacter immutavit Br. sic: σοὶ γὰρ χαρᾶς μέτεστιν· ἀλλ' ἡμῖν ἅλις. In Marmoris lectione sensus: Et tu quoque χαῖρε: nam tu inter vivos adhuc gaudii es particeps; et nobis affatim est gaudii. Quibus verbis defunctus se ad beatorum sedes transisse significat.

Nr. 349. Ex Sponii Miscell. p. 46. Br. III. 306. nr. 718. An. III. 2. p. 296. Cf. aliud in eandem puellam supra nr. 338. V. 1. κακος κακος Marmor, teste Viscontio in Iscr. Triop. p. 80. Veram lectionem dedit Gruterus p. 270. κακῶς κακός. quam restitui. Σειρῆν' ἄκακον κακός. Br. e. Ruhnkenio ad Timae. p. 16. V. 6. ου καλου σου σοφιης. Grut. οὐκ εἴδους, οὐ σοφίης. Br. οὐ κάλλους, οὐ σοφίης emendavit Viscontius. V. 7. ερρετει μερμεραι. Gruter. ἔῤῥετε μέρμηραι. Br. e. Fabrett. Ut hoc loco μέρμηραι θυμαλγέες, sic ap. Gregor. Naz. T. II. p. 31. D. μηδὲ βαρεῖα Μέρμηραι δονέοιεν ἐμὸν νόον.

Nr. 350. Ex Luciani Dipsad. T. VIII. p. 144. ed. Bip. dedi in Paralip. II. nr. 63. p. 817. Scriptum in hominem, qui dipsadis morsu perierat. V. 2. *κοιμίσαι*. Vulgo. — *Nr.* 351. Ex Chandleri Inscriptt. p. 67. Br. III. 315. nr. 751. An. III. 2. p. 337. V. 3. *σνμφορος . . . συνέφηβος* Ch. legebat in marmore; sed nominativos, quos sensus postulat, restituit. Eum sequutus est Br. — *Nr.* 352. Ex Plutarchi Vit. Flam. c. 12. Tom. II. p. 346. ed. Cor. Br. III. 182. nr. 165. An. III. 1. p. 379. V. 3. *ὃν πόρεν*. Haec vulgo junguntur cum *ταγός*, quo facto verbum *ἔθηκε* subjecto caret. Quare Brunckius v. 1. corrigendum suspicatur, *ἐπὶ πλοκάμοισι γεγηθοις*. Oratio constaret, si legeretur, *ὅς πόρεν*, ut Titus coronam, quam suis sumptibus faciendam curaverat, deo posuisse dicatur eam ob causam, ut ejus comam ornaret. Interim recepi distinctionem a Reiskio propositam, a Corayo probatam. — *Nr.* 353. Ex Montefalc. Diar. Ital. pag. 425. Br. III. p. 188. nr. 187. An. III. 1. p. 396. — *Nr.* 354. Ex Gruteri Inscriptt. p. 1098. Br. in Lectt. p. 302. In edit. Lips. Tom. IV. p. 262. nr. 681b. An. III. 2. p. 254.

Nr. 355. Ex P. Lucae Itiner. I. p. 152. Pocock. Inscript. p. 24. et aliis Br. III. 311. nr. 735. An. III. 2. p. 322. V. 3. *μυχιωιο*. Poc. *νυχίοιο*. Hessel. *μυχίοιο*. Br. *ἄϊδος ἀπροϊδὴς ἀμφέκαλυψε μυχός*. Pal. p. 238. nr. 213. v. 6. Derivatum *μύχιος* damnatur a Viro eruditissimo in Lex gr. T. II. p. 100. Sed sine suspicione legitur ap. Apollon. Rhod. II. 742. *φύλλων τε πνοιῇσι τινασσομένων μυχίῃσιν*. Lucian. T. IX. p. 258. *ὑπέβηττε μύχιον*. Id. Dial. Mort. VI. 4. T. II. p. 145. *ὑποστένων καὶ μύχιόν τι . . . ὑποκρώζων*. V. 4. *ευσεβεωνσσιην*. Poc. *ευσεβειανθυσιην*. Luc. unde copulam adscivit Br. c. Toupio in Cur. noviss. p. 245. Em. in Suid. T. III. p. 124. ed. Oxon. V. 5. *τρηχηαν*. Vulg. *τρηχεῖαν*. Br. V. 7. *σὺ δ' ἀείσας* tuetur Br. *vale dicens* interpretatus. De *εἰάσας* cogitabat Toupius. Wakefield in Sylv. crit. Tom. III. p. 67. *σὺ δ' ἄρ' εἴπας*. ut nr. 384. v. 18. *εἴπασιν χαίρειν Σωκρατίαν κατὰ γῆς*.

Nr. 356. Ex Montefalc. Diar. Ital. p. 164. Br. III. 312. nr. 738. An. III. 2. p. 325. Cf. Hagenbuch. Epist. epigr. p. 562. s. V. 1. *σοφίης*. Montefalc. *σοφίῃ*. Br. *εὐτεχνίης ἀροτῆρα*. ut ap. Nonn. Dion. L. III. p. 102. 3. *ἐμῆς ἀροτῆρα γενέθλης*. V. 2. *ΠΟΜΟΙΣΙ*. Montef. *ΠΡΟΜΟΙΣΙ*. Mur. *πολλοῖσι*. Br. c. Hagenbuchio. V. 5. *ενασστηλαισι*. Marm. *ἐνὶ στήλαισι*. Br. c. Hagenb. — *Nr.* 357. Ex DuCang. CP.

christ. II. p. 105. Br. III. p. 140. nr. 35. An. III. 1. p. 272. V. 3. ὁ 'Ρωμανοῦ παῖς. Th. Smith in Brevi Not. CP. p. 98. Br. οὐ 'Ρωμανὸς παῖς. Alii. — *Nr.* 358. Ex Pausan. L. VIII. p. 706. Br. II. 150. nr. 11. inter epigrammata *Alphei*, cujus nomen a Salmasio editioni Wechelianae Planud. Append. p. 9. adscriptum esse narrat Br. An. II. 1. pag. 350. *Alcaeo Messenio* tribuendum esse suspicabatur Schneiderus. V. 4. ἐνὶ πολέμῳ. Scr. πτολέμῳ. — *Nr.* 359. Ex Athen. L. X. p. 454. F. Br. III. 264. nr. 537. An. III. 2. p. 168.

Nr. 360. Ex Bandini Catal. Codd. Bibl. Laur. Tom. III. p. 129. Br. III. 277. nr. 595. An. III. 2. p. 197. V. 1. *Αἴγινα* media correpta. Sic hoc nomen efferri existimabatur in Pindari Isthm. VII. 36. et 122. ob quam causam Dawesius in Miscell. crit. p. 55. Pindaro illam oden abjudicat. Sed vid. Boekh. in not. crit. p. 573. Certius est, in Palat. p. 348. nr. 163. mediam in *Μακρῖνα* corripi. In Oracul. Sibyll. L. VIII. p. 713. Ἔκτοτε δ' αὖ Λατίνων ἕκτη γενεῶν βασιλήων. De *Βιθυνὸς* diximus supra ad Palat. p. 338. nr. 93. v. 4. p. 446. nr. 808. v. 5. — *Nr.* 361. Ex Athen. L. X. p. 436. D. retuli in Paralip. II. nr. 64. p. 817. V. 2. ὄρθωσαν. vulgo. ὤρθωσαν scripsi. Vid. ad Palat. p. 359. nr. 11. V. 3. ἔσβη ὅδ' ὠνήρ. vulg. ἔφθη οδ' ὠνήρ. Cod. Venet. ἔφθιτο δ' ὠνήρ, correxit Schweighäuserus, quod recipere non dubitavi. V. 4. ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν. Ultimis utriusque vocabuli syllabis transpositis Schneiderus in Lex. Gr. V. χανδόν. corrigendum suspicatur: ἐκ ζωρῆς χανδοποτῶν κύλικος. a χανδοπότης, quod est in Palat. pag. 516. nr. 59. Callimach. ap. Athen. L. XI. p. 477. C. καὶ γὰρ ὁ Θρηΐκιην μὲν ἀπήνατο χανδὸν ἄμυστιν Ζωροποτεῖν. Sed vulgatam tuetur Eustath. ad 'Ιλ. ι. p. 644. 51. εἴρηκε δέ τις καὶ ῥῆμα ἐκ τοῦ ζωρόν, τὸ ζωροποτεῖν, ἐπιγράψας οὕτω· Τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἠρίον 'Αρκαδίωνος, Ὃς θάνεν ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν κύλικος. ἔνθ' ὅρα τὸ χανδῆς, οὗ ἡ ἀρσενικὴ αἰτιατικὴ ποιεῖ τὸ χανδὸν ἐπίῤῥημα.

Nr. 362. Ex Aeschin. Or. c. Ctesiph. p. 580. ed. Reisk. Br. III. 181. nr. 158. An. III. 1. pag. 376. — *Nr.* 363. Ex Athen. L. V. p. 215. Br. III. 284. nr. 630. An. III. 2. p. 217. — *Nr.* 364. Ex Strabone L. IX. p. 650. C. (T. III. p. 545.) Br. III. 283. nr. 625. An. III. 2. p. 212. V. 2. κεύθει 'Οποντία. vulgo, versu manco. κεύθει νόμων 'Οπόεις. Codd. nonnulli. κεύθει ὁμοῦ 'Οπόεις. Stephan.

in Append. Planud. p. 509. et sic Gronovius in Var. Geogr. et alii. *κεύθει ὅλων 'Οπόεις* corrigit Heringa in Obss. crit. pag. 143. Hoc, quod a Codd. vestigiis proxime abest, novissimo tamen editori Strabonis languere videbatur.

Nr. 365. Ex Edm. Chishull Antiq. Asiat. P. II. pag. 7. Br. III. 184. nr. 172. An. III. 1. p. 385. — *Nr.* 366. Editum in libro, cui titulus: Atti dell' Accademia italiana di scienze, lettere ed arti. Livorno. 1810. T. I. p. 135. unde id retuli in Paralip. II. 65. p. 818. V. 2. *ἕνεκα* editum; scripsi *ἕνεκεν* metri causa. — *Nr.* 367. Ex Muratori Thes. p. 1736. Br. III. p. 301. nr. 697. An. III. 2. p. 270. V. 1. *παροδεῖτα ... ρικλειτῆς*. Marm. *περικλειτῆς*. Br. cum Leichio. V. 2. *ΟΣΙΩΛΛΕΣΙΛΕΙΝΟΣ*. Murat. *ὁσίως* et *δεινὸς* Br. c. Leichio. V. 3. *ΤΑΡΧΤΣΕΑ ΒΙΑΝΙΟΣ*. Murat. *τάρχυσε Λιβάνιος*. Br. cum Leich. Lenius Hagenbuch. in Diatr. p. 33. *τάρχυσ' 'Αβιάνιος*. Saepe quadratarii syllabas elidendas expresserunt. Vid. ad nr. 344. De sequentibus cf. eundem Hagenbuchium et Dorvill. ad Charit. p. 446.

Nr. 368. Ex Chandleri Inscriptt. pag. 18. nr. 52. qui litteras in capite et fine linearum extritas ex conjectura supplevit. Paralip. II. nr. 66. p. 819. V. 5. *προσψύχετε*. Si genuinum est, comparari debet cum *περιψύχειν τινά*, quo utitur Alciphr. L. I. ep. 39. III. ep. 59. ut sit toto pectore totoque animo se applicare cenotaphio. Suspicabar olim: *κενεῷ προστήκατε τύμβῳ*, pro *προστετήκατε*. Sophocl. Trachin. 841. *δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προστετακὼς [φάσματι.] προσκεκολλημένος τῷ ἰῷ τῆς ὕδρας*. Schol. *οὐκ ἐθέλει ἀπαλλάττεσθαι ῥαδίως, ἅτε αὐτοῖς πάλαι προστετηκυῖα*. Lucian. Catapl. §. 14. *ὅταν ἴδωμεν ἄνδρα τῷ πορισμῷ προστετηκότα, καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἐπιστείνοντα*. Plutarch. T. II. p. 524. D. *εἰδώλων θεράπαινα ... βοτάναις προστετηκυῖα*. Heliodor. L. III. 16. p. 203. Vide Perizon. ad Aelian. V. H. L. III. 31. Wyttenbach. Epist. crit. p. 240. ed. Lips. — *Nr.* 369. Ex Fabretti Inscr. p. 144. Br. in Lectt. p. 303. In edit. Lips. T. IV. nr. 710[c]. An. III. 2. p. 288. V. 2. *ΗΣΗΓΙΙΙΓΙΕΙΩΝ*. Mur. *ἧς ἐπιγείων* correxit Maffei in Arte crit. p. 102.

Nr. 370. Ex Pausania L. V. 25. p. 444. Br. III. 178. nr. 138. An. III. 1. p. 368. V. 1. *Διΐ τ' 'Αχαιοί*. i. e. *τοὶ 'Αχαιοί*. Minus recte ap. Facium, *Διΐ τ' 'Αχαιοί*. — *Nr.* 371. Ex Pausan. L. VI. 17. p. 494. retuli in Paralip. II. nr. 67. p. 819. — *Nr.* 372. Ex Pollue. L. IV. 92. p. 401. Br. in Lectt. p. 274. In edit. Lips. Tom. IV.

p. 185. nr. 313 b. An. III. 2. p. 61. V. 3. τρεῖς. vulgo. τρὶς Br. c. Fabr. ἐκήρυξε. Br. Ὀλυμπίας. vulgo. Ὀλυμπιάσ' αὐτός. Br. cum Jungermanno, quod non praeferendum erat correctioni Casauboni, Ὀλυμπίᾳ. Hoc loco, ut in plurimis aliis, iota adscriptum in ε transiit.

Nr. 373. Ex Sotione de Fluminibus et Vitruvio L. VIII. 3. Tom. III. p. 124. ed. Schneideri. Br. III. 191. nr. 200. An. III. 1. p. 408. V. 1. ὕδατα ταῦτα βλέπεις φοβερά, ξένε. vulgo. ὕδατα κρανάεντα βλ. cod. Franequer. probante P. Wesselingio in Obss. II. 20. p. 230. qui κρανάεντα pro κρηναῖα dictum existimat. At nec alibi obvium κρανάεις, nec alia sunt dorismi in hoc epigr. vestigia. Scripsi itaque, ὕδατα κηραίνοντα. Hesych. κηραίνει, φθείρει. κηραίνοντα, βλάπτοντα. κηραίνειν, βλάπτειν. Sensus in hac lectione idem, qui in vulgata, oratio autem, ni fallor, rei, de qua agitur, etiam accommodatior: noxiam vides aquam, quae lavantibus quidem nihil damni affert, potantibus autem dentes excutit. — τῶν δ' ἀπό. vulg. τῶν ἄπο. Br. et Schneiderus ex Cod. Guelph. — *Nr.* 374. Ex Pausan. L. VI. 8. p. 471. Br. III. 186. nr. 178. An. III. 1. p. 392.

Nr. 375. Ex Gruteri Thes. p. 1118. nr. 8. Br. III. 312. nr. 740. An. III. 2. p. 326. Cf. Leichium in Cur. Sec. p. 42. V. 2. τέκε. Br. — *Nr.* 376. Chandler in Syll. Inscr. p. 13. Br. in Lectt. p. 288. In edit. Lips. Tom. IV. p. 179. nr. 291 b. An. III. 2. p. 42. V. 1. *ΕΞΑΛΑΜΙΝΟΣ*. Ch. Ἐκ Σαλαμῖνος. Br. V. 2. *ΑΤΣΤΟΝΟΕΝ*. Ch. Ἀριστονόου. Br. non improbabiliter. V. 3. *ΤΕΑΓΝΑΣ*. Ch. ἁγνὰς Br. particula τὲ deleta. Quum litteras *Τ* et *Σ* (Ϲ scribitur in marmoribus) facile in Inscriptionibus inter se permutari nossem, *ΣΕΜΝΑΣ* scripsi. Aptum epitheton mulieribus festa Cereris obeuntibus, quae ipsa σεμνὴ appellari solet, ut etiam mysteria σεμνὰ in Homer. Hymn. in Cerer. v. 483. Ut h. l. σεμνὰς ποτνίας junctim, sic ap. Sophocl. Oedip. Colon. v. 1049. οὗ πότνιαι σεμναὶ τιθηνοῦνται τέλη. Vid. Doederlein in Actt. philol. Monacens. T. I. p. 55. s. Creuzer in Symbolik und Mythol. T. IV. p. 352. s. V. 4. reposui lectionem a Chandlero exhibitam. Novum versum procudit Brunkii audacia: ἥρω δ' ἐν τρισσαῖς ὄψεσι τόνδε σέβειν. In ἥρωα media corripitur, ut ap. Homer. Od. ζ. 303. ἥρωος ἀλλ' ὁπόταν. ap. Pindar. Pyth. I. 53. III. 7. IV. 58. Vid. supra ad Palat. p. 675. nr. 27. v. 3. V. 5. χωραν in marmore esse videtur. χῶρον Br. cum Chandlero. V. 6. ἕνεκα ἱδρυσεν.

Marm. ubi littera elidenda iterum perperam expressa. Scr. *τῶν δ' ἕνεχ' ἵδρυσεν.*

Nr. 377. Ex Falkenburgii Notis ad Nonni Dion. p. 878. et aliis. Br. III. 269. nr. 562. An. III. 2. p. 179. Termino insculptum epigramma cum alio, quod dedimus p. 816. nr. 185. V. 3. *ἐξεδίδαξα.* plures. *ἐξεδίδαξεν.* Br. — *Nr.* 378. Ex Ammonii Vita Aristotelis p. 43. ed. Bip. Br. III. 267. nr. 549. An. III. 2. p. 174. — *Nr.* 379. Ex Bandini Catal. Bibl. Laur. Br. III. 151. nr. 2. An. III. 1. p. 286. Veterisne esset hoc distichon, an recentioris poëtae, dubitabat Br.

Nr. 380. Ex Sirmondi Not. ad Sidon. Apollinar. IX. epist. 16. p. 103. dedi in Paralipom. II. nr. 68. p. 820. V. 2. *'Αβασκαντὶς* si genuinum nomen, auctor distichi illud male collocavit. Nam salvo metro sic poterat scribi:

Φιλήτῳ τόδ' 'Αβυσκαντὶς γαμετὴ συνομεύνῳ
σῆμα κατοιχομένῳ, μνημοσύνης ἕνεκεν.

— *Nr.* 381. Ex Gruteri Thesauro pag. 683. et aliis. Br. III. 313. nr. 742. V. 2. *αργολιδος.* Gruter. eamque lectionem expressit Grotius T. III. p. 407. *Αἰολίδος.* Br. Myrina est in Aeolide. — *Nr.* 382. Ex Certam. Homeri et Hesiodi p. XXVIII. ed. Barn. B. III. 180. nr. 152. An. III. 1. pag. 374. V. 2. *σῆς ἐπιφραδμοσύνης.* alii. — *Nr.* 383. Ex Maffei Museo Veron. p. 64. aliisque. Br. III. 302. nr. 704. An. III. 2. p. 278. V. 3. *ΤΕΛΙΙΟΝ.* Maff. *τέλειον.* Br. c. Salvinio. V. 4. *ΟΣ .... ΗΡΣΙΝ ΛΕΙΠΩΝ.* Gor. *ΘΡΕΠΤΗΡΣΙΝ ΛΕΙΠΩΝ.* Maff. *ὃς γενετῆρσι λιπών* corr. Salvinius, quod in constructionem, *ὃς γενετῆρσι λίπεν* Brunckius, quod in metrum peccat. Scripsi, *τοῖς θρεπτῆρσι λιπών.* V. 5. *δεύτερα*, quod in marmore non legitur, addiderunt Maffei et Salvin. V. 7. *ΔΕΙΛΑΙΟΙΤΡΟΦΕΩΝ ΚΕΙΝΑΙ ΧΕΡΕΣ.* Marm. *δειλαιοι τροφεων.* Maff. *δειλαίων τροφέων.* Salvin. Audacter Br. edidit: *δειλαίων τροφέων δειλαὶ χέρες.* Una littera mutata scripsi: *δειλαῖαι τροφέων κεῖναι χέρες.* Quod si quis *κεῖναι χέρες* ferendum esse negaverit, is per me legat: *δειλαίων τροφέων κεδναὶ χέρες.*

Nr. 384. Ex Maffei Museo Veron. p. 375. Br. III. 303. nr. 707. An. III. 2. p. 281. V. 1. *αὔδα* apogr. Lipsiense, unde hoc epigr. edidit Reiskius in Anth. p. 110. nr. 650. *αντον* reliqui. V. 5. *δ' ἐμοί.* Br. V. 7. Exhibui hunc versum sic, ut legitur apud Maffeum et Br. Sed priora verba depravata sunt. Sensus erit integer, verbis sic

scriptis: χἠμέτερον, νεαροῖο βρέφους τ' ἀφύλακτος ἐριννύς... quae verba sic debent jungi: ἐριννὺς νόσου αἱμοῤῥύτου καὶ ἡμέτερον βίον ἔλυσε καὶ τὸν τοῦ βρέφους. Violentior tamen mutatio. V. 16. ἔχουσα χερός. Maff. et Murat. ἑλοῦσα. Br. c. Reiskio. V. 17. δῴη. δοίη repone cum Maffeo. V. 18. ενπασιν. Maff. Murat. εἴπασιν. Br. cum Apogr. Lips. Vide ad nr. 335. v. 7.

Nr. 385. Ex DuCang. Glossario in συψέλιον. Br. III. 279. nr. 602. — *Nr.* 386. Ex Strabon. L. X. p. 463. Tom. IV. p. 140. V. 2. τρεφθέντα. Vulgo, etiam in novissima Strabonis editione. Verum est θρεφθέντα. Quae in Animadversionibus de hac lectione scripsi, delenda sunt. — *Nr.* 387. Ex Maffei Museo Veron. p. 318. Br. III. 310. nr. 731. An. III. 2. p. 316. — *Nr.* 388. Ex Sponii Miscell. p. 143. nr. 11. retuli in Paralip. II. nr. 69. p. 820. V. 3. ειδετη. Spon. εἰς ἔτη scripsi. — *Nr.* 389. Ex Pausan. L. VI. 13. p. 484. Br. III. 175. nr. 126. An. III. 1. p. 361. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 60. — *Nr.* 390. Ex Eustathio ad Ἰλ. Σ. p. 1222. 45. Br. III. 252. nr. 480. An. III. 2. p. 140.

Epigrammata, quae sequuntur, cum plurimis aliis, quae vitiis referta exhibuit Pocock in Itinerario I. tab. XXXVIII. et in Inscriptt. p. 81—94. vocali Memnonis statuae a peregrinantibus inscripta. Ea corrigere conatus est Jablonski in Syntagm. de Memnone Sect. III. Leichius in Append. ad Carm. Sepulcr. Pottius in Velthemii Opusculis Tom. II. Fusius de iis disputavi in Dissertat. de Memnoniis inserta Memoriis (*Denkschriften*) Academiae Monacensis an. 1809. 1810. p. 38. sqq.

Nr. 391. In Pocock. Inscr. p. 81. nr. 21. V. 2. *ΕΜΟΥ ΕΙΚΟΝΑ.* Inscr. *Ε ϽΟΥ* in Itin. Scripsi ἑῴου c. Pottio. Philostr. Vit. Apoll. VI. 4. p. 233. θύσαντες οὖν Ἡλίῳ τε Αἰθίοπι καὶ Ἠῴῳ Μέμνονι.. τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ αἴθειν καὶ θάλπειν, τὸν δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς ἐπονομάζοντες. V. 3. *ΔΟΔΥΜΟΣ.* Inscr. *ΔΟΔΥΜΟΣ.* Itiner. δ' ὀδυρμός. emendavit Pottius. V. 4. *ΤΟΟΣΔΗΝ.* Itin. *ΓΟΩΣΑΝ* sine ην Inscr. Sensu postulante dedi, τὰ πάθη γοῶσα, ἦν.. Hiatum Inscriptionis auctor nec in versu 2do vitavit. Notanda in hoc versu correptio mediae syllabae in nomine Καμβύσης. V. 5. *ΑΝΑΡΘΑ Δ ΝΤΝΙCΑΙ ΑΣΑΦΗ.* Itin. *ΑΝΑΡΟΡΑ ΝΤΝΙ ΚΑΙ.* Inscr. Scripsi ἄναρθρα δὴ

νῦν κἀσαφῆ. cum Pottio et Buttmanno. In vocibus *καὶ ἀσαφῆ* crasis, ut saepe in talibus, a quadratario neglecta. V. 6. *ΛΕΙΤΑΝΟΝ*. Itin. *ΛΕΙΝΑΝΟΣ*. Inscr. *λείψανον* scripsi emendatione certissima. Aliorum et in hoc versu et in praecedentibus correctiones, quae plurimae sunt, prudens praeterii, ea posuisse contentus, quae verisimilitudine commendantur.

Nr. 392. In Inscriptt. p. 84. nr. 25. Plurima in hac inscriptione optime restituit Dorvillius ad Charit. p. 531. V. 1. *ΠΤΛΙΟΣ ΒΑΛΒΙΝΙ*. Inscr. *ΠΤΛΙΟΤ*. Itin. V. 2. *ΦΩΝΑΙ ΤΑΙ ΘΕΙΑΙ ΜΕΜΝΟΝΟΣ Η ΦΑΜΕΝΟΤ*. Inscr. In Itiner. autem: *ΦΩΝΑ ΤΑΣ ΘΕΙΑΙΣ ΜΕΜΝΟΣ Η ΦΑΜΕΝΩΘ*. De nomine *Phamenoph*, quod Dorvillius restituit, vid. Pausan. I. c. 42. p. 161. Jablonski Synt. II. c. 1. p. 32. V. 3. *ΗΛΘΟΝ ΤΜΟΙ*. Itin. *ΗΛΘΟΝ CΤΝ*. Insc. *ἦλθον ὁμοῦ* emendavit Dorvillius. Sabinam, Hadriani Imperatoris conjugem, plures in colosso inscriptiones commemorant, quas inter se comparatas emendare conatus sum in Dissert. de Memnoniis p. 55. sqq. V. 4. *ΛΛΙΟΣ ΗΧΧΕ ΔΡΟΜΟΣ*. Itin. *ΛΑΙΟΣ .... ΔΡΟΜΟΣ*. Inscr. *ἅλιος ἔσχε δρόμον*. corr. Dorvill. Mihi *ἦρχε δρόμου* ad vestigia litterarum propius videbatur accedere. V. 5. *κοιράνου Ἀδριανοῦ* in Inscrr. exhibuit Poc. *κοιρανω αδριανω* in Itiner. Utramque lectionem quodammodo conjunxit Dorvillius, qui doricam genitivi formam admisit. V. 6. *ΛΛΕΧΕΣΚΕ Δ ΑΘΤΡΕΙ ΚΟΣΙ ΚΑΙ ΠΕΣΤΡΑ*. Itin. *ΕΣΚΕ*. Inscr. *Ἄματα δ' ἔσχεν Ἀθυρ*. Saltem *ἄματ' ἔχεσκεν* scribendum. Sed quum praecedat *ΤΩ Δ*, emendandum putavi: *φῶτα δ' ἔχεσκεν*. quod, ut *lux* apud Latinos, de *diebus* dictum. V. 7. *ΔΛΛΑΛ ΠΗΝΟΣ ΛΟΤΡ*. Itin. In Inscriptt. prima voce omissa, *ΜΗΝΟΣ ΑΘΤΡ* legitur. *ἄματι μηνὸς Νοέμβριος*. Dorvill. quod non ob unam causam repudiari debet. Hunc versum auctor addidisse videtur, ut diem indicaret, quo inscriptio illa statuae insculpta est, die scilicet post illum, quo Publius Balbinus Memnonis vocem audiverat.

Nr. 393. Pocock in Inscr. p. 83. nr. 5. Disputavi de hoc epigr. in Dissertatione supra commemorata p. 61. V. 1. *ΑΤΤΟΙΣ ΚΑΙΓΕΡΑΡΩ ΜΕΜΝΟΝΗΑ ΠΙΟΩΝΟΙΟ*. Itiner. *αυτος και γεραιρω Μεμνονα Τιθωνοιο*. Inscr. ex emendatione Leichii p. 80. ni fallor. Scripsi *γεραρῶ 'γώ*. *Ego etiam Memnonem colam*. V. 2. *ΟΠΒΑΛΣ ΣΜΝΜΙΤΑΝΟΣ ΠΟΛΙΟΣ*. Itin. In Inscriptionum opere, prioribus vocabulis omissis, nihil exhibetur praeter versus exitum, *ΤΑΝΟΣ*

ΠΟΛΙΟΣ. In his latere ΔΙΟΣ ΠΟΛΙΟΣ dubitari [illegible]. [illegible] Thebae Aegyptiacae Jovis urbs appellentur, praeterea [illegible] ΔΙΟΣΠΟΛΙ-ΑΣ emendatione certissima. Reliqua minus sunt [illegible] ἄντα πόλιος, *sedentem e regione urbis*, ita ut urbem [illegible] Ho-mer. Ἰλ. β. 626. νήσων αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς, Ἤλιδος ἄντα. V. [illegible] ΙΔΜΕΝΩ ΘΕΑΕΙΛΕ. Inscr. ΗΔΜΕΝΩ. Itin. In nostra lectione ΛΕΙΔΕ satis certum; nec ἡδυμελῶς longe abest. ΑΙΓΥΠΤΙΕ ΤΟΣ-ΣΕΝΕΠΟΙΟΤΝ. Inscr. ΤΩΣΕΝΕΠΟΙΣΙΝ. Itin. in quibus latet: Αἰγύπτιοι ὡς ἐνίπουσιν. V. 4. ΠΑΜΩΝ ΔΡΙΕΣ. Itin. ΠΑΝΤΩΝ ΙΔΡΤΕΣ. Inscr. iterum, ut videtur, cum Leichio. Scripsi, ut metrum constaret, παμπαλαίων ἴδριες. In παμπαλαίων penultima corripitur; nisi malis παμπολίων.

Nr. 394. Pocock. Inscrr. p. 82. nr. 3. Restituere eam conatus sum in Diss. p. 44. sqq. V. 1. ΛΑΙΩ ΑΤΣΑΙ in Itin. ΑΤΣΑΙ. Inscr. V. 2. ΑΙΠΩ ΜΕΜΝΩΝΗΝ ΘΗΒΑΙΧΩ ΠΤΛΙΟΩ. Itin. In Inscriptt. autem nihil nisi ΜΕΜΝΟΝΙΗΝ ΘΗΒΑΝ. Si in illa lectione litteram Λ initio versus extritam fuisse cogites, nihil propius videbitur, quam ΛΜΠΟΛΙΝ. Deinde scripsi Ἀμμωνίην, quo nomine Thebas appellatas fuisse constat. In hac voce imperitus auctor ω corripuit, ut supra in Palat. p. 80. nr. 16. ὃς δ' ἀπὸ Βοιωτίης. Ib. p. 81. nr. 19. καὶ Ῥωμύλον λεγέων. aut ῑ obmutescit, ut nr. 243. Μνᾶμαι Ἀπολλωνίας ἀνακείμεθα. Vid. Hagenbuch. Epist. ad Blaurer. p. 53. V. 3. ΠΑΜΒΑΣΙΛΗΑ ΠΡΙΝ ΑΤΣΑΣ. Inscr. Itin. Recte me ᾄσας scripsisse apparet ex v. 1mo. Quod Pocockio Τ esse videbatur, id Ι erat. V. 4. ΑΣΝΩ ΧΑΙΡΗΝ ΕΙΠΕΡΘΙΩΣ ΑΤΝΟΤΟΟΝ. Itin. In Inscr. haec tantum verba leguntur: ΑΦΝΩ ΧΑΙΡΗΝ ΕΝΠΕΡ. In prima voce iterum Ν positum pro ΑΙ, ut supra nr. 392. v. 2. ΝΟΣ pro ΔΙΟΣ. Hinc ΑΕΛΙΩΙ scripsi. Reliqua minus certa, non tamen, si sensum reputas, improbabilia: *Colossus Memnonius, qui olim Soli tantum solebat canere, conspecto Imperatore Hadriano* Salve *dixit, vocem claram et disertam.* Pro ultima voce nec εὔξυνετον male haberet. V. 5. ΤΙΡΑΝΔΟΤΤΕΛΛΩΝ ΛΟΤΚΙΣΙΛΙ ΔΙΑ?ΘΕΡΟΣ ΙΠΠΟΙΣ. Itin. ΠΡΙΝ ΔΟΤΤΕΛΛΩΝ ΛΕΤΚΟΙΣΙ ΔΙΑΙΘΕΡΟΣ ΙΠΠΟΙΣ. Inscr. Ultima vocabula ex emendatione Leichii. Primam vocem in ΤΙΤΑΝ mutavi, *Sol.* ut supra p. 788. nr. 92. τῆς ἔπι Τιτὰν Νύκτα ταλαντεύει καὶ φάος ἐρχόμενος. et alibi. V. 6. Ι . . . ΙΣΚΙΑΙ ΩΡΑΩΝ ΔΕΠΕΡΟΝ ΗΧΕΛΛΕΤΡΟΝ. Itin. In Inscr. primis syllabis omissis, ΩΡΑΩΝ ΔΕ ΠΕΡΩΝΗ ΧΑΛΕΠΟΝ. In nostra cor-

rectione omnia, ni fallor, satis sunt certa, praeter primam vocem. Ne tamen de ἔτειλε dubites pro ἀνετείλατο posito, sic Sophocl. Electr. 699. ἡλίου τέλλοντος. De ἔσπερος cf. Abresch. ad Aeschyl. Tom. I. p. 29. V. 7. *ΩΣΧΑΜ ΒΟΛΟΤΥΠΕΗ ΤΟΙΗ ΜΕΜΝΩΝ ΠΑΝΗΑΤΔΑΗ.* Itin. *ΩΣ ΤΑΜ ΒΟΛΟΚΥΤΠΕΗ ΤΟΝ ΜΕΜΝΟΝΑ.. ΑΤΔΗΝ.* Inscr. In iis, quae ex conjectura reposui, ἔσχασε βολοτυπὴς θείην Μέμνων πάλιν αὐδήν, de quinque posterioribus vocabulis, quin recte sint emendata, nemo facile dubitabit; primum vero incertius. In βολοτυπής, quod alibi non occurrit, prima syllaba ob plures breves continuatas producitur. Philostr. Imagg. I. 7. p. 773. καὶ προσβάλλει τῷ ἀγάλματι ἡ ἀκτὶς τοῦ Ἡλίου· δοκεῖ γὰρ ὁ Ἥλιος οἱονεὶ πλῆκτρον κατὰ τὸ στόμα ἐμπίπτων τῷ Μέμνονι, ἐκκαλεῖσθαι φωνὴν ἐκεῖθεν. V. 8. *ΟΔΥΤΟΝΟΝ ΜΙΡΩ ... ΥΥΡΙΤΟΝ ΔΔΟΝΙΗ.* Itin. In Inscr. primis vocibus iterum omissis, legitur *ΕΣΤΡΙΤΟΝ ΔΔΟΝΙΗ.* Scripsi ὀξύτονον .. ἁρμονίην. Hadrianus canoram Memnonis vocem ter videtur audivisse; primum, quum accedens ad eum salutatus est; tum sole oriente; tertio denique, occidente sole. Hunc tam insignem Memnonis favorem *laeto animo* (χαίρων) accepit Imperator. V. 9. *ΚΟΙΡΑΝΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΣ ... ΑΙΣ ΔΑΙΣ ΤΟΣΑΚΑΥΤΟΣ.* Itin. In Inscr. media vocabula omissa. Ut sensus constaret et metrum, μάλ᾽ ἐσάῳ scripsi, μάλα ad χαίρων referens. Legitur praeterea in Itinerario:

ΜΕΜΝΟΝΑ ΚΑΝΣ ... ΑΙΚΑΑ .... ΠΟΤ ΠΟΤΟΙΣ
ΤΡΟΠΠΑΤΑΣΑΜΑΙΝ ... ΤΑΤΟΣ ΕΤΙΔΕ ΚΑΟΣΣΕΣ ΑΚΟΥΕ
ΔΗΛΟΝ ΠΑΙΣΙ ΔΕ ΤΕ ΤΩΣΙΕΦΙΛΙΣΙ ΘΕΟΙ.

ubi primus pentameter certam correctionem admittere non videtur. Ultimum autem distichon sic fere restituendum suspicor:

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΑΜΑΙΝΟΝΤΑ Γ' 'ΟΣ' 'ΕΙΣΙΔΕ, ΧὨΣΣ' 'ΕΣΑΚΟΥΣΕ,
ΔΗΛΟΝ ΠΑΣΙ ΛΕΓΕΙ, 'ΩΣ ΠΕΦΙΛΗΤΟ ΘΕΩι.

Litterae inscriptionis indicantes, quae viderit, quaeque audiverit, omnibus diserte significant, quo amore a Deo illo exceptus fuerit.

Coronidis loco adjiciam epigrammata quaedam, quae mihi post editam Anthologiam in manus venerunt. Et primum quidem quatuor Inscriptiones a viro illustri Frid. Augusto Wolfio mecum perquam humaniter communicatas, cum in finem, ut illas in Analectis litterariis

ederem. Ibi nunc exscripta extant Fasc. I. p. 96. sq. Et tres quidem priores ex schedis Michaëlis Fourmontii, quae in regia bibliotheca Parisina asservantur, olim ab Immanuele Bekkero descriptae; illa autem cui initium, ἡ γενεῇ δόξῃ τε, a Rev. Georgio Renouardo Sami reperta et anno 1815 cum amicis communicata, nuper autem in Museo Cantabrigiensi typis exscripta Vol. I. p. 350.

395.

Ἐνθάδε Σωσιπάτρα κεῖμαι ἐνὶ σήματι τῷδε,
Μοίρης ἀμβροσίης ἐκτελέσασα μίτον.

396.

Τίς Μοιρῶν μίτον ἄμμιν ἐκλώσατο ΠΑΙΛΕΟΛΩΡΟΝ
Ἐλπίδος ἐκ μητρὸς καὶ πατρὸς Ἀρχιτέλευς;
τοὺς νέον ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἴουλον
ἥρπασεν ἡ προπετὴς Μοῖρα διωξαμένη,
Θεοφάνη Νίρόν τε· νέους δ' ἐμαρήνατο δαίμων
ἄμφω πρωθήβας, ἔρνεσιν εἰδομένους.

V. 1. scribendum ΠΑΙΛΕΣ ΛΩΡΟΝ. et ὕμμιν, fortasse etiam ἐκλάσσατο. *Quis vobis, pueri, fila Parcarum ante tempus rupit?* ut p. 867. nr. 349. Τίς μου τὴν Σειρῆνα κακῶς κακὸς ἥρπασε δαίμων. Himerius Or. XXIII. §. 7. p. 776. τίς ἀπέκειρε δαίμων τῆς ἐμῆς ἑστίας τὰ χρυσοῦν βόστρυχον. Sic sententia expeditior, quam in ἐκλώσατο, qua lectione servata jungi debent verba τίς Μοιρῶν.. quasi ex tribus sororibus alia aliâ sit invidiosior. — V. 3. ἀνθήσαντας ἴουλον. Sic T. II. p. 741. nr. 381. ἴουλον ἀνθῶν πρῶτον οὗτος. Vid. Schaefer. Append. ad Aristoph. Plut. p. 530. — V. 5. νέους δ' ἐμαρήνατο. μαραίνεσθαι vi transitiva a bonorum scriptorum usu abhorret; praeterea autem νέους friget post ea, quae praecesserunt, praesertim alia juvenilis aetatis significatione subjecta, ἄμφω πρωθήβας. Addo quod ἔρνεσιν epitheto caret. Quare vide an corrigendum sit:

νέοις δ' ἐμαρήνατο δαίμων
ἄμφω πρωθήβας ἔρνεσιν εἰδομένους.

397.

Μητρὸς καὶ θυγατρός παιδός τ' ἔτι τύμβος ὅδ' εἰμί,
οἳ λάχον ὠκίστην ἀτραπὸν εἰς Ἀΐδην.
ὧν ὁ μὲν ἐν κούροισιν Ἀλεξάνωρ ἐκαλεῖτο,
ἡ δ' Ὑγίεια, γάμου πρόσθεν ἀποφθιμένη.

ἄῤῥενι δ' ἠϊθέῳ παιδείην ὤπασε Μοῦσα,
ἣν Ἀΐδης φθονερὸς νόσφισεν αὐξομένου.
καὶ μήτηρ μὲν ἔχει παῖδας δύο, τρισσὰ δὲ πένθη
νῦν κλαίει γαμέτης ἄμμιγα καὶ γενέτης.

V. 5. ἄῤῥενι. Suspicabar ἄῤῥενα παιδείην, *eruditionem virilem*, seu γενναίαν. Illud si genuinum est, explicari debet, παιδὶ καὶ αὐτῷ πρὸ τοῦ γάμου θανόντι. V. 6. ἣν ἀ. νόσφισεν (*abstulit*) αὐξομένου αὐτοῦ. Aeschylus VII c. Theb. v. 963. ἀπώλεσε δῆτα, καὶ τὸ τοῦδ' ἐνόσφισε. Fortasse tamen corrigendum: ἧς Ἀΐδης φθονερὸς νόσφισεν αὐξόμενον. Euripid. Suppl. 539. εἰ τοὺς θανόντας νοσφιεῖς ὧν δεῖ λαχεῖν.

In iisdem Schedis duo habentur epigrammatum fragmenta, alterum ex Hermionensi marmore descriptum:

. . . στέφανος Μούσαις Ἑλικωνίοι καὶ Διονύσῳ
καδμείῳ, τρίτατον κῦδος ἐμοῖς γενεταῖς·
καὶ βασιλεῖς δώροισιν ἐτίμησαν τὸν ἀοιδὸν,
υἱὸν Ἀριστάρχου θεοῖς φίλον Ἑρμιονῇ.

Alterum ex Pario, cujus plurima lectu difficiliora erant:

Χαῖρε θεὰ τοῖσδεσσι, καὶ ἱλήκοις Παρίοισιν,
δισσὰς ἐν παλάμαις ἀραμένη δαΐδας,
καὶ τοῖς μὴν φιλέουσι Πάρον γλυκερὸν φέρε φέγγος,
τοῖς δ' ἐθέλουσ' ἀδικεῖν πυρσὸν ἄναπτε κακῶν.

V. 3. Scr. τοῖς μέν. Preces in hoc epigr. factas puta ad Cererem, quam apud Parios insigni religione cultam fuisse constat ex historia de Miltiade ap. Herodot. L. VI. 134. p. 500.

398.

Ἡ γενεῇ δόξῃ τε καὶ ἐν Μούσῃσι Τύριννα
ἔξοχος, ἡ πάσης ἄκρα φέρουσ' ἀρετῆς,
ἐννεάδας τρισσὰς ἐτέων ζήσασα, τοκεῦσιν
δυστήνοις ἔλιπον δάκρυα καὶ στοναχάς.
πᾶς γὰρ ἐμοῦ φθιμένης χῆρος δόμος· οὔτε γὰρ αὐτὴ
λείπομαι, οὔτ' ἔλιπον βλαστὸν ἀποιχομένη.
ἀντὶ δὲ πατρῴου καὶ ὑψορόφοιο μελάθρου
λεπτὴ τοὐμὸν ἔχει σῶμα λαχοῦσα πέτρη·
εἰ δ' ἦν εὐσεβέων ὅσιος λόγος, οὔποτ' ἂν οἶκος
οὑμὸς ἐμοῦ φθιμένης ταῖσδ' ἐνέκυρσε τύχαις.

V. 1. Passovius v. cl. qui hoc epigramma in meam gratiam ex schedis Wolfianis descripsit, haerebat in nomine *Τέριννα*, idque cum *Γέριννα* permutandum censebat. Cogitasse videtur vir doctissimus de *Gyrinno* Lesbia, quam Sapphus fragmentum commemorat ap. Hephaest. p. 37. ubi vid. Gaisfordium p. 64. et Dorvill. in Vanno crit. p. 528. Toup. ad Longin. p. 391. qui ex Choerobosco *τᾶς ἀπαλᾶς Πυριννῶς* protulit. Hoc nomen Valckenar. ad Callim. Eleg. p. 150. reddendum censebat Maximo Tyrio Diss. XXIV. 9. p. 478. ubi vulgo: *τοῦτο τῇ Λεσβίᾳ Γέριννα.* Rectius scribi *Γυριννὼ* apparet ex Etym. M. p. 222. ed. Lips. V. 7. *πατρῴου καὶ ὑψ.* Corrigendum videtur: *πατρῴου τε καὶ ὑψορόφοιο μελάθρου.* V. 8. *λειτῇ.* Scr. *λιτῇ.* Cf. supra in Palat. p. 182. nr. 226. v. 2. Ib. p. 282. nr. 472. v. 10. Ib. p. 285. nr. 478. v. 4. Sic etiam in graecis Frontonis epistolis T. II. p. 384. *λειτόν τε ἅμα καὶ ὄλισθον*, ubi tamen haud scio an *λεῖον* legendum sit.

Ad haec accedant etiam alia quaedam epigrammata, quae me aut latuerunt olim, aut serius in manus meas pervenerunt.

399.

Πλουτάρχου τόδε σῆμα σαόφρονος, ὃς πολυμόχθου
κύδεος ἱμείρων ἤλυθεν Αὐσονίην.
ἔνθα πόνοισι πόνους ἀνεμέτρεε, τηλόθι πάτρης,
μουνογενής περ ἐὼν καὶ πατέρεσσι φίλος.
ἀλλ' ἐὸν οὐκ ἐτέλεσσε πόθον, μάλα περ μενεαίνων·
πρόσθε γὰρ ἀστόργου Μοῖρα κίχεν θανάτου.

Hoc epigramma ex Marmoribus Ill. Comitis ab Elgin descriptum edidit v. cl. E. Q. Visconti in libello, cui titulus: Mémoires sur les ouvrages de sculpture de Mylord Elgin p. 152. versionis anglicae.

400.

Μνῆμα Φίλη μήτηρ με Δϊτρέφει ἐνθάδ' ἔθηκεν,
καὶ Περικλεῖ φθιμένοιν, μητρὶ χῇ αἰνόμορος·
Ἄγνης τ' ἐνθάδε οἱ θυγάτηρ καὶ ἀδελφὸς ἔχουσιν
Μοῖραν Δημοφόων τὴν μετὰ πᾶσι βροτοῖς.

V. 1. *Φίλη* esse videtur nomen proprium mulieris. Cf. Palat. p. 163. nr. 118. Ib. p. 207. nr. 357. V. 2. *μητρὶ χῇ.* Legendum, ni fallor, *μητρί θ' ἡ αἰνόμορος.* Phila duos filios et matrem, tum etiam filiam et fratrem eodem loco sepeliverat. Hoc quoque Epigramma ex iisdem marmoribus editum p. 137. (143. vers. angl.).

401.

Κεκροπία μὲν ἐμοὶ σαόφρων πέλει, ὦ ξένε, μήτηρ,
ξυνὸν τῆς πατρίας οὔνομ' ἐνεγκαμένη·
ἐκ δὲ πατρὸς γενόμην μεγακύδεος ἐν Κεκρόπεσσι
Θεοφίλου, προγόνοις καὶ γένει εὐπατρίδου·
πὰρ τούτων καὶ πρὶν μὲν ἀνήρπασεν ἄγριος αἶσα
τερπνὸν παρθενικὴν ἄνθος Ἀθηναΐδα.
ἀμφὶ δέ μοι καὶ δῆμος ἅπας ἐδάκρυσεν Ἀθήνης,
εἵνεκεν ἡλικίας τ' ἠδὲ σαοφροσύνης,
καὶ κάλλευς μελέων ἀνδρήϊον, ὥστε μάλιστα
Παιδείᾳ πινυτῇ καὶ Σοφίῃ μελόμην.
δάκρυα δ' οὐ ψύχει γενέτης ἐμὸς οἰκτρὸς, ὀλέσσας,
εὐφροσύνην βιότου, καὶ χέρα γηροκόμον.
μέτρον μοι ζωῆς ἔτη εἴκοσιν, οὔνομα Φαῖδρος.
χήρας Λευκαίας λέκτρ' ἀλόχου λιπόμην.
κόρην δ' ἣν τεκόμην γεραροὶ κομίζουσι τοκῆες,
βαιὴν ἀντὶ τόσης δύσμοροι ἀγλαΐης.

Est in eodem libro, in ea parte operis cui titulus: Catalogue raisonné des Inscriptions grecques de la Collection de Mylord Comte d'Elgin. nr. 54. — V. 4. *ΘΕΟΦΙΛΟΥ.* Marm. V. 9. *ὥστε.* Num *ὅττι* legendum? V. 16. dubium videri potest, utrum *βαιὴν* jungendum sit cum *κόρην*, *parvam puellam*, an, distinctione sic, ut feci, posita, *ἀγλαΐην* subaudiendum. Hoc alterum mihi videtur exquisitius.

402.

Τὴν πολλοῖς δήμοισι πάρος, πολλαῖς δὲ πόλεσσι
δόξαν φωνάεσσαν ἐνὶ σκηναῖσι λαβοῦσαν
παντοίης ἀρετῆς ἐν μείμοις, εἶτα χοροῖσι,
πολλάκις ἐν θυμέλαις, ἀλλ' οὐχ οὕτω δὲ θανούσῃ,
τῇ δεκάτῃ Μούσῃ, τὸ λαλεῖν σοφὸς Ἡρακλείδης
μειμάδι Βασίλλῃ στήλην θέτο βιολόγος φώς·
ἣ δὴ καὶ νέκυς οὖσα ἴσην βίου ἔλλαχε τιμήν,
μουσικὸν ἐς δάπεδον σῶμ' ἀναπαυσαμένη.
ταῦτα
οἱ σύσκηνοί σου λέγουσιν·
εὐψύχει Βασίλλα· οὐδεὶς ἀθάνατος.

Hoc epigramma apud Aquilejam repertum edidit Coray v. cl. ad Plutarchi Vit. T. IV. p. 351. qui v. 1 et 2. corrigit: *Τῇ 'ν . . . δόξαν . .*

λαβοῦσῃ. Praeterea malim, πολλαῖς τε πόλεσσιν. et v. 3. ἔν τε χοροῖσι. V. 4. Ducta haec ex epigrammate in Philistionem mimographum et mimum in Palat. p. 229. nr. 155. Ἐνταῦθα κεῖμαι, λείψανον παντὸς βίου· Πολλάκις ἀποθανών, ὧδε δ' οὐδεπώποτε. unde apparet, cl. editorem frustra in hoc versu haesisse. Pro οὕτω δὲ haud scio an οὕτω γε scribendum sit. V. 6. βιολόγος. Dixi de hac voce et de cognatis in Wolfii Analectis Fasc. I. p. 106. Primam auctor produxit aut negligentia (ut in Βασίλλῃ) aut ob plures breves continuas. Caeterum monimentum Basillae in ipso, ut videtur, theatri ambitu positum ab Heraclide mimo, caeteris actoribus acclamantibus. Vox σύσκηνος, *scenae socius*, Lexicis addenda. Est etiam ap. Plutarch. Tom. II. p. 27. F. Pro εὐψύχει cl. editor εὐτύχει corrigit. At vid. Reinesium in Inscr. p. 731 et 826. Formulam οὐδεὶς ἀθάνατος in epitaphiis passim obviam illustravimus in Analect. Fasc. I. p. 107.

Non possum omittere fragmentum epigrammatis Athenis prope Ceramicum inventi, quod nunc in Museo Britannico asservatur inter Marmora Ill. Comitis ab Elgin. Edidit illud accurate descriptum cl. Thierschius Monachii an. 1816. m. Januar. uno folio, unde illud, sic ut editor laceras illas reliquias restituere conatus est, repetivit cl. Eichstaedt in Indice Lectionum an. 1816. Tum etiam idem cum parva lectionis diversitate exhibuit et illustravit Vir eruditissimus Q. E. Visconti in peculiari libello gallice scripto, cujus nonnisi anglicam versionem habeo, cui titulus: Memoir on a greek epigram which served for an epitaph on the Tomb of the Athenian Warriors killed at Potidaea, read to the class of history and ancient litterature of the royal institute of France in the month of September. 1815. Historia, ad quam refertur, est ap. Thucyd. I. 58—63. II. 70. Diodor. Sicul. XII. 37. Jam primum apponam epigramma, ut a Thierschio est exhibitum:

ΑΘΑΝΑΙ
ΣΕΜΑΙΝ(ι\
ΚΑΙΠΡΟΛΟι ◡ι◡\
ΝΙΚΕΝ ΕΤΠΟΛΕΜΟ/\\ ˈ
ΑΙΘΕΡΜΕΜΦΣΥΧΑΣ ΤΠΕΔΕΧΣΑΤΟ ΣΟ
ΤΟΝΔΕ ΠΟΤΕΙΔΑΙΑΣ ΔΑΜΦΙ ΠΥΛΑΣ ΕΛ
ΕΧΘΡΟΝ ΔΟΙΜΕΝΕΧΟΣΙ ΤΑΦΟΜΕΡΟΣ Η
ΤΕΙΧΟΣ ΠΙΣΤΟΤΑΤΕΝ ΗΕΛΠΙΔΕΘΕΝΤ(
ΑΝΔΡΑΣΜΕΜΠΟΛΙΣΗΕΔΕ ΠΟΘΕΙΚΑΙΔΙ

ΠΡΟΣΘΕ ΠΟΤΕΙΔΑΙΑΣ ΗΟΙΘΑΝΟΝ ΕΜΠΡ
ΠΑΙΔΕΣ ΑΘΗΝΑΙΟΝ ΦΣΥΧΑΣΔΑ\-ιΡΡΟ
Ε ΛΧ ΣΑΝΤΑΡΕΤΕΝ ΚΑΙΠΑΤ VKL

Ex his vestigiis vir praestantissimus totum epigramma in hunc modum restituendum esse censebat:

'Αθάνατον κλέος οἵδε φίλην περὶ πατρίδα θέντες
σήμαινον σφετέρην δυσμενέεσσι βίην·
καὶ προγόνων τὸν θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φέροντες,
νίκην εὖ πολέμῳ μαρνάμενοι κάθελον.
αἰθὴρ μὲν ψυχὰς ὑπεδέξατο, σώματα δὲ χθὼν
τῶνδε Ποτειδαίας γ' ἀμφὶ πύλας ἔλαχεν.
ἐχθρῶν δ' οἱ μὲν ἔχουσι τάφου μέρος, οἱ δὲ φυγόντες
τεῖχος πιστοτάτην ἐλπίδ' ἔθεντο βίου.
ἄνδρας μὲν πόλις ἥδε ποθεῖ καὶ δῆμος 'Ερεχθέως
πρόσθε Ποτειδαίας οἳ θάνον ἐν προμάχοις,
παῖδες 'Αθηναίων· ψυχὰς δ' ἀντίῤῥοπα θέντες
ἐπράξαντ' ἀρετήν, καὶ πατρίδ' εὐκλέϊσαν.

Titulum praeterea, cujus pauca supersunt vestigia, hunc fuisse suspicatur Viscontius: *Εἰς τοὺς ἐν τῇ μάχῃ τῇ περὶ Ποτείδαιαν σὺν Καλλίᾳ στρατηγῷ πεπτωκότας.* In primis versibus supplementum non tentavit; sed reliquias verborum fere eundem in modum interpretatur ac Thierschius fecerat. V. 1. scilicet *ἀθάνατος.* V. 2. *σημαίνει.* V. 3. *καὶ προγόνων* aut *προγόνους.* V. 4. fuisse suspicatur, *νίκην εὐπόλεμον.* quo epitheto Homerus usus est in Hymn. in Mart. v. 4. eamque suspicionem merito praefert alii conjecturae, quae ei in mentem venerat: *νίκην εὖ πολεμοῦντες.* V. 5. et 6. sic legit:

αἰθὴρ μὲν ψυχὰς ὑπεδέξατο, σώματα δ' ὕπνον
τόνδε Ποτειδαίας ἀμφὶ πύλας ἔλαχον.

In hoc disticho non dubito, quin Thierschii correctio praeferenda sit ob perpetuam antithesin verborum *αἰθὴρ* et *χθών.* Euripid. Suppl. 531. *ἐάσατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρούς· ὅθεν δ' ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο, ἐνταῦθ' ἀπῆλθε, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα, τὸ σῶμα δ' ἐς γῆν.* Palat. p. 313. nr. 672. *χθὼν μὲν ἔχει δέμας ἐσθλόν, ἔχει κλυτὸν οὐρανὸς ἦτορ 'Ανδρέω.* Append. T. II. p. 833. nr. 244. *ἐνθάδε νῦν κατὰ γῆς σῶμ' ἀνέπαυσε πόνων, Τὴν συνετὸν ψυχὴν μακάρων ἐς ἀέρα δοῦσα.* Ib. p. 856. nr. 313. *τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν ἐς ἀέρα, σῶμα δὲ πρὸς γῆν.* Nihil autem impedit, quominus statuas, Athenienses

cives in illo proelio una cum duce Callia caesos, prope Potidaeam sepultos esse. Athenas quidem eorum cineres relatos esse, nemo veterum tradidit. V. 7. 8. sic plane restituit doctissimus V. ut Th. *ἐχθρῶν δ' οἱ μὲν ἔχουσι τάφου μέρος, οἱ δὲ φυγόντες Τεῖχος πιστοτάτην ἐλπίδ' ἔθεντο βίου*. Thucyd. I. 62. *τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον Ποτιδαιατῶν καὶ Πελοποννησίων ἡσσᾶτο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐς τὸ τεῖχος κατέφυγεν*. V. 9—12. Viscontius sic scribit:

ἄνδρας μὲν πόλις ἥδε ποθεῖ καὶ δάκρυσι τιμᾷ,
πρόσθε Ποτιδαίας οἳ θάνον ἐν προμάχοις.
παῖδες Ἀθηναίων, ψυχὰς δ' ἀπομάξατ' ἀρείους,
αἳ πράξαντ' ἀρετήν, καὶ πατρίδ' εὐκλέϊσαν.

[*Πράττεσθαι ἀρετὴν* phrasis sane insolens. Scribendum mihi videri *ἠλλάξαντ' ἀρετήν*, dixi Thierschio, cum ante paucos menses Lipsiae me inviseret hospes jucundissimus. *ἀλλάττεσθαι ἀρετήν*, *virtutis bellicae laudem tanquam redimere*, i. e. nancisci. De idiomate Graecae linguae, quo *virtus*, *vitium*, pro *laude virtutis*, *crimine vitii* ponitur, nonnulla notavi ad Sophocl. T. I. p. 244. Hic plura addo. Euripides Orest. 773. Pors. *φεύγω τὸ δειλὸν τῇδε*. Zeunius ad Viger. p. 10. recte vertit: *hac ratione effugiam ignaviae crimen*. Med. 298. *χωρὶς γὰρ ἄλλης ἧς ἔχουσιν ἀργίας* —. quae vehementer miror in vitii suspicionem incidisse, nam sunt sanissima et *ἑλληνικώτατα*. (Conf. Aristophan. Ran. 1164. et in primis Demosth. T. I. p. 367, 7. Planeque sic ut Euripides loquitur Plato II, 2. p. 405, 5. Bekk.) Iphig. Taur. 659. Matth. *καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκην κεκτήσομαι*. Helen. 885. *πριαμένη — τὸ κάλλος*. 932. *πάλιν μ' ἀνάξουσ' ἐς τὸ σῶφρον*. 1097. *κάλλος ἐκτήσω*. Ion. 602. *μωρίαν — λήψομαι*. Herodot. VIII. c. 10. *πάγχυ σφι μανίην ἐπενείκαντες*. Plutarchus Parall. T. I. p. 296. in. Cor. *πολλὴν ἀσέλγειαν αὐτοῦ κατεσκέδασαν*. *G. H. S.*]

Ex Planudea inserendum est Tom. II. pag. 705. ante nr. 265. hoc distichon:

Ταῖς νύμφαις τόδ' ἄγαλμα· μέλει δ' αὐταῖσιν ὁ χῶρος·
ναὶ μέλοι, ὡς κρήναις ἄφθιτα ῥεῖθρα ῥέοι.

Plan. IV. 12. p. 344. Br. III. p. 191. nr. 202. An. III. 1. p. 408.

INDEX EPIGRAMMATUM.

ἁ βάκχα. II. 261
ἁ βάσις. II. 590
ἁ βοῦς. II. 250
ἁ δάμαλις. II. 249. 250
ἁ δείλ' ἀντίκλεις. 447
ἁ δείλαιε. Vid. ὦ δείλαιε
ἁ καλόν. II. 143
ἁ κόνις. 447
ἁ κύπρις θήλεια. II. 476. —μούσαισι. II. 17. —οὐ πάνδημος. 297. —πρώαν. II. 138. —τὰν κύπριν. II. 675. —τὸν ἔρωτα τὸν υἱέα. II. 157. —τὸν ἔρωτα κατηφιόωντα. II. 548
ἁ κύπρον ἅτε. II. 491
ἁ λίθος. II. 255
ἁ μάκαρ. 319
ἁ μανίτις. 320
ἁ μάτηρ. 301
ἁ μέγα βαττιάδαο. 319. —σοὶ Διόνυσε. II. 239
ἁ μόλιβος. II. 249
ἁ ναῦς. II. 536
ἁ πάρος ἄδμητος. 527. —αἱματόεν. 235. —ἀντίφθογγον. 361
ἁ πάτρα. II. 596
ἁ πέλοπος. 385
ἁ ποτε. II. 214
ἁ πύματον. II. 529
ἁ στάλα βαρύθουσα. 453. —σύνθημα. 435. —φέρ' ἴδω. 434
ἁ σῦριγξ. II. 112
ἁ σφραγίς. II. 255
ἁ τε φωνά. II. 213
ἁ τέχνα τόν. II. 648
ἁ φίλερως. 127
ἁ φόρμιγξ. 225
ἁ χλοερά. II. 74
ἀβάλε μηδ' ἐγένοντο. 484. —χειμερίου. II. 73
ἀβδήρων. 373
ἀβραὰμ υἱόν. 20
ἀβροδίαιτος ἀνήρ. II. 779
ἁβρός. II. 191
ἀβρότονον. 295
ἁβροὺς καί. II. 467
ἀβροχίτων. II. 191
ἄβροχον ἀπλανέος. 207. —ἐν πελάγεσσι. II. 190
ἄγαγε καί. II. 626
ἄγγειλον. 135
ἀγγελίην. II. 75
ἄγγελε φερσεφόνης. II. 791
ἀγγελίης. II. 77
ἄγγελος. 554
ἄγις. II. 356
ἄγκιστρον. II. 524
ἄγκυραν. 215
ἁγνὸν χρή. II. 791
ἁγνὸς ἐς. II. 566
ἄγνωστον. II. 575
ἄγονος. II. 577
ἀγραύλῳ. 242
ἀγρεύσας. II. 496
ἀγριὸς ἐστι. 490. —οὗτος. II. 770
ἀγρὸν Μηνοφάνης. II. 390
ἀγρονόμῳ. 234
ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου. II. 27
ἀγρότα σύν. II. 791
ἀγροτέρων. II. 697
ἀγροφύλαξ. II. 699
ἄγχι μὲν ἐλπίς. II. 219
ἀγχιάλου. 88
ἀγχίσην. II. 728. —κυθέρεια. II. 733
ἀγχίτοκον. 446
ἄγχουροι. II. 80
ἀδάμ. 18
ἄδ' ἐγὼ ἁ περίβ. 399. —ἐγὼ ἁ τλάμων. 346. II. 151. 777
ἄδ' ἐγὼ ἁ Φοίβοιο. II. 792
ἄδ' ἐγὼ ἁ τριτάλαινα. II. 792

ἄδ' ἴσθ' ἄδε. 393
ἄδ' Ἡρακλείδην. II. 793. —ῥηξήνορα. II. 753
ἄδε ποθ'. II. 51
ἄδε πολυκλείτοιο. II. 671
ἄδε τοι ἀρχίου. 403
ἄδης μέν. 476
ἄδιον οὐδέν. 131
ἀδρήστεια. II. 143
ἀδριανοῖο. II. 78
ἀδὺ μέλος. 122. —τὸ βινεῖν. 92
ἀέναον. II. 130
ἀερόπης. 290
ἄζομαι. 598
ἀθάνατοι λούονται. II. 225
ἀθανάτοις μερόπων. II. 793
ἀθανάτοισι θεοῖς. II. 66
ἀθάνατον κλέος. Not. 972
ἀθάνατον πάτρα. II. 813
ἀθάνατός σοι. II. 578
ἀθανάτου βιότοιο. 23. πατρός. 12
ἀθανάτων πομπαῖσι II. 793
ἄθρει μοι. II. 467
ἄθρησον. 297
αἴ αἴ Ἀριστοκρ. 454. —καὶ λιβίαν. 571. —καὶ τέφρη. 598. —μοι τί πάλιν. II. 516. —νοῦσε. 464. —παρθενίας. 456. —πυθαγόρης. 340. —ὥστε κακόν. 589. —τοῦτο κάκιστον. 393
αἱ βίβλοι. II. 65
αἱ δ' ἄγετε. II. 76
αἱ λυκομήδης. 280
αἱ μίτραι. 282
αἱ νόμιμοι. 530
αἱ νύμφαι. II. 115
αἱ πάντων. II. 729
αἱ πολιαί. II. 441
αἱ πτελέαι. 259
αἱ σάμιαι. 144
αἱ τὺ ἐμεῦ. II. 570
αἱ τρεῖς. II. 224
αἱ τρισσαί ποτε. II. 53. —σατύρη. 197. —τοι ταῦτα. 190. —χάριτες. 140
αἱ τρίχες. II. 441
αἱ χάριτες λούσαντο. II. 216. —μήλων. II. 558. —μούσαισιν. 573. —τέμενος. II. 780
αἱ χίμαροι. II. 73
αἰάζει πήρη. II. 367
αἰάζω διότιμον. II. 444. —πολύανθον. 532
αἶαν ὅλην. II. 119. —τιμομάχου. II. 648
αἴαντος παρά. II. 60
αἴας ἐν τροίῃ. 347
αἶγα. II. 75
αἰγείρου. II. 352
αἰγιαλῖτα. 195
αἰγιαλοῦ. II. 9
αἰγιβάτῃ. 195
αἰγιβότου. II. 74
αἰγυπτίη. 19
αἰγύπτου. 261
αἶδ' ὑπέρ. II. 783
αἶδε ποτ' ἀοίδα. II. 794
αἴδεω. 324
αἴδη ἀλλιτάνευτε. 454
αἴδη ὃς ταύτης. 411
αἰδομένη. II. 733
ἄϊδος ὦ. 326
αἰδὼς καί. 464
αἰεὶ θηλυτέρῃσιν. II. 75. —λαρτιάδῃ. II. 663. —ληΐσταί. 506. —μὲν Κυθέρεια. II. 677. —μοι δύνει. 145. —σοι νόος. 579. —τοι λιπαρῷ. 317. —χρυσίον. II. 385
αἰετὲ τίπτε. 324
αἰετὸς ἐν. II. 570
αἰετὸς ὁ. 102
αἰετοῦ. 260
αἰήτην. II. 755
αἴθε πατήρ. II. 46
αἴθε σε πίνδαρε. II. 222
αἰθερίην. II. 593
αἰθιόπων. II. 670
αἰθομέναις. 291
αἰθυίας. 367
αἴλινον ὠκυμόρῳ. 299
αἴλιος ὁ θρασύχειρ. 375. —αὐσονίης. 375
αἵματος εὐγενέος. 582
αἰνητὸν πάντεσσιν. II. 750
αἴνει καὶ σὺ γάρ. 527
αἰνίζειν μὲν ἄριστον. II. 414
αἰνόμορον. 401
αἶνός τις ἔστιν. II. 794
αἰόλε καὶ βοιωτέ. 64
αἰόλον ἱμεροθαλές. II. 200
αἰολικὸν παρὰ τύμβον. 310
αἰπολικαὶ σύριγγες. II. 498
αἶρε τὰ δίκτυα. 111
αἰσχυλίδα θεόδωρε. II. 519
αἰσχύλον εὐφορίωνος. II. 748
αἰσχύλον ἥδε λέγει. 318
αἰτωλός ποτε. II. 794
αἰὼν καὶ κληΐδες. 591
αἰὼν πάντα φέρει. II. 20

αἰῶνος σπείρημα. II. 794
αἰωρῇ θήρειον. 517
ἄκλαυστοι καὶ ἄθαπτοι. 379
ἀκλινέας γραφίδεσσιν. 207
ἀκμαίη πρός. 371
ἀκμαῖος ῥοθίῃ. II. 279
ἀκμᾶς ἑστακυῖαν. 379
ἀκμῇ δωδεκέτευς. II. 450
ἄκρητον μανίην. II. 485
ἀκρίδα δημοκρίτου. 361
ἀκρίδι καὶ τέττιγι. 411. ἀκρίδι τᾷ κατ'. 360
ἀκρὶς ἐμῶν ἀπάτημα. 362
ἄκρον ἰατρόν. II. 761
ἀκταίην παρὰ θῖνα. II. 76
ἀκταίης νησῖδος. 215
ἀκταῖς τὴν ὅμορον. II. 795
ἀκτῇ ἐπί. II. 133
ἀκτίτα καλαμευτά. 287
ἀκτίτᾳ φοίβῳ. Vid. ἀρίτα.
ἄλικες αἴτε. 234
ἀλκαίου τάφος. II. 184
ἀλκῇ καὶ μύθοισι. II. 795
ἄλκηστις νέη. 516
ἀλκιβίη πλοκάμων. 229
ἀλκίδας ὁ θρασύς. 62
ἀλκιμέδη ξύνευνον. 57
ἀλκιμένης ὁ πενιχρός. 198
ἄλκιμοι ἀλκήεντα. II. 728
ἄλκιμος ἀγρεῖφναν. 284
ἀλκίμων σ' ἀριστοκλείδη. II. 534
ἀλκυόσιν ληναῖε. 391
ἀλλ' εἰ μὴ Σπεύσιππον. 335
ἀλλ' εἰ τὸ δούρας. III. 574,
ἀλλ' ὅταν ἀρτέμιδος. II. 574
ἀλλ' ὅταν ἐν σίφνῳ. II. 569
ἀλλ' ὅτ' ἂν ἡ θήλεια. II. 571
ἀλλ' ὅταν ἡμίονος. II. 577
ἀλλὰ σύ μοι προφέρεις. II. 381
ἄλλη μὲν κλεινή. 548
ἀλλήλοις παρέχουσιν. II. 524
ἄλλην δρῦν βαλάνιζε. II. 440
ἄλλοι μὲν βασιλῆες. III. 8
ἀλλοίην ὀρόω. II. 126
ἄλλοις μὲν γεράων. II. 732
ἄλλοις μὲν νόννης. 555
ἄλλοις παυσαμένοισιν. II. 729
ἄλλον ἀριστοτέλην. II. 419. —ὑπὲρ νίκας. II. 645
ἄλλος ἀπὸ σταλίκων. 292. —μὲν κρύσταλλον. 293. —ὁ μηνοφίλᾳ. 112. —ὁ Χῖος. II. 155. —τύμβον. 600
ἅλμα ποδῶν. II. 796
ἄλσος δ' ὡς. II. 689
ἄλσος μὲν μούσαις. II. 796
ἄλφα λιτάς. II. 156
ἀλφειοῦ στόμα. II. 383
ἀλφεὸς ἄῤῥεν. II. 240
ἀμβαίνων Ἑλικῶνα. II. 78
ἀμητὸς πολύς. II. 424
ἀμνὸν ἔπαυσε. 18
ἀμπαύσει καί. 355
ἄμπελε μήποτε. II. 493
ἄμπελε τί πρήξωμεν. II. 170
ἀμπελίς. 444
ἄμπελος ὡς. 529
ἀμφαρέτρις. 275
ἀμφίλοχος. 575
ἀμφιτρύων μ' ἀνέθηκε. 187. —ὅτ' ἔμελλε. II. 796
ἀμφίων. 60. —μούσαις. II. 797
ἀμφότερ' ὠρχεύμην. II. 797
ἀμφοτέραις παρ'. II. 704
ἀμφοτέρας πολύμυθε. II. 614
ἀμφότεροι θήβηθε. II. 682
ἀμφοτέροις εἰς. II. 759
ἀμφοτέρους ἀδικεῖς. II. 46
ἄμφω μὲν ἡμεῖς. II. 551
ἂν μὲν ἀπόντα. II. 441
ἂν μ' ἐσίδῃς. II. 561
ἂν μετ' ἀλεξάνδρειαν. II. 404
ἂν μὴ γελῶμεν. II. 306
ἂν μνήμην. II. 293
ἂν πάνυ κομπάζῃς. II. 296
ἂν περιλειφθῇ. II. 43
ἂν τοῦ γραμματικοῦ. II. 361
ἀναλφάβητος. II. 859
ἄνδρ' εἶδον. II. 797
ἄνδρ' ἐμόν. II. 550
ἄνδρα σοφόν. 494
ἀνδράσιν Ἑρμῆς. II. 264
ἄνδρε δύω φιλοτ. 345
ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης. II. 161
ἄνδρες τοί ποτ'. II. 789
ἀνδρὶ μὲν αὐλητῆρι. II. 797
ἀνδρὶ μὲν Ἱππαίμων. 394
ἀνδροβόρων ὁμότεχνε. 365
ἀνδροθέᾳ δῶρον. II. 604
ἀνδρόθεν ἐκκέχυθ' ἵππος. II. 659
ἄνδροκλος ὤπολλον. 211.
ἀνδρομάχης ἔτι. II. 34
ἀνδρὸς ἀριστεύσαντος. II. 784
ἀνδροφόνος παλάμη. 600
ἀνδροφόνῳ σαθρόν. II. 132
ἀνεῖλεν ἀσπίς. 338
ἀνέρα θήρ. II. 75. —λυσσητῆρι. 165. —μὴ πέτρῃ. 311. —τις λιπόγυιον. II. 9. —τὸν πολύμητιν. II. 752

ἀνέρας ἠρνήσαντο. II. 396
ἀνέρες οἷοι. II. 339. —οἵ πάρος. II. 797
ἀνεστράφησαν. II. 61
ἄνθεα πολλά. II. 798. —σοὶ δρέψας. 72. —τὸν ναυηγόν. 390
ἄνθεμά σοι. 236
ἄνθεσιν οὐ. II. 511
ἄνθετ' ἀναξαγόρης. II. 698
ἄνθετό σοι. 214.
ἄνθηκεν τόδ' ἄγαλμα. II. 538
ἀνθοδίαιτε. 129
ἄνθρακα καί. II. 381
ἀνθρακίων. II. 407
ἄνθρωπ' οὐ κρ. 462
ἄνθρωπε ζωῆς. 469
ἄνθρωποι δειλῆς. II. 333. —μοχθεῖτε. II. 747
ἀνθρώποις ὀλίγος. II. 309
ἄνθρωπος τοῦτ' ἐστι. II. 798
ἀνθρώπου μέλος. II. 556
ἀνθρώπους μέν. II. 289
ἀνίκ' ἀπό. 374
ἀντὶ βοός. 205. —μ' ἔρωτος. II. 688. —τάφου? 327. —τοι εὐλεχέος. 504. —φόνου. 483
ἀντία τηλεμάχοιο. II. 273
ἀντιγένης. II. 34
ἀντιγόνη σικελή. 102
ἀντιγόνην ἔστεργε. II. 408
ἀντικράτης ᾔδει. II. 407
ἀντίον ἠελίου. II. 441
ἀντιπάτραν γυμνήν. II. 378
ἀντίπατρός μ' ἐφίλησε. II. 473. —πείσωνι. II. 33
ἀντιπάτρου ῥητῆρος. 413
ἀντίσπαστον. II. 407
ἀντόλιαι δύσιες. II. 642
ἀντολίης δύσιος. II. 737
ἀντομέναις ποτέ. II. 580
ἄντυγος. II. 400
ἄπαιρέ μου. II. 252
ἅπαν μὲν ἔργον. II. 601
ἅπασ' ἀχαιΐς. 320
ἀπεστράφης. II. 170
ἄπισχ' ἄπισχε. 587
ἀπλανέων. II. 589
ἀπλήρωτ' ἀΐδα. II. 799
ἆρα μὴ θανόντες. II. 305
ἀραξοχεῖρα. 216
ἀργαλέως φέρεται. II. 177
ἀργείης Ἑλένης. II. 671
ἀργεῖος δάνδης. II. 537. —σθένελος. II. 750. —φιλοκλῆς. II. 490
ἄργος ὁμηρικέ. II. 37
ἀργυρέη κρήνη. II. 144. —λιμῷ. II. 405
ἀργύρεον νυχίων. 84. —σοὶ τόνδε. 259
ἀργύρεος πόλος. II. 274
ἀργῶ τὸ σκάφος. II. 799
ἄρεα καί. II. 210
ἄρεος ἔντεα. II. 677
ἄρες, ἄρες. II. 376
ἀρθείς. II. 351
ἀρίτα φοίβῳ. 260
ἀρκάδας οὐχ. II. 349
ἀρκαδίην. II. 568
ἀρκαδικά. II. 673
ἀρκαδικόν. II. 365
ἀρκεῖ μοι γαίης. 506. —χλαίνης. II. 18
ἀρκεῖ τέττιγας. II. 32
ἀρκεσίλαε. 336
ἄρκιον ἤδη. II. 512
ἀρμενίων τάδε. II. 207
ἄρμενος ἦν. 317
ἁρμονίης. II. 72
ἀρνεῖται. 107. —τὸν ἔρωτα. II. 465
ἀρξάμενοι πρῶτοι. II. 799
ἀρπαλίων. 216
ἁρπάσομαι. II. 690
ἅρπασται. II. 496
ἄρρηκτοι. II. 80
ἀρρήτων. II. 292
ἄρσενας. 170
ἄρτεμι δᾶλον. 275. —ποῦ σοι. II. 712. —σοὶ τὰ πέδιλα. 275. —σοι ταύταν. 280. —τὶν τόδ' ἄγαλμα. 299. —τόξα. 277
ἀρτέμιδος τόδ'. II. 784
ἄρτεμις ἡ γόργοιο. 235. —ἱδρώουσα. II. 190
ἄρτι γενειάζων. II. 452
ἄρτι γενειάζοντα. II. 799
ἄρτι θαλασσαίης. II. 680. —καλός. II. 452. —λοχευομένην. 309. —με γενόμενον. II. 799. —με πηγνυμένην. II. 16. —μὲν ἐν θαλάμοις. 359. —νεηγενέων. 367. —σὲ τὸν θάλλοντα. II. 800
ἀρτιπαγῆ. II. 15
ἀρτιφανές. 11
ἀρτιχανῆ. 191
ἀρχαῖα τὠπόλλωνος. II. 155
ἀρχαίας ὦ θινός. 460
ἀρχαίη σύνδειπνε. II. 77

ἀρχεάνασσαν. 369
ἀρχέλεω με. 353
ἀρχίλεως λιμενῖτα. II. 286
ἄρχετ' ἄρης. II. 135
ἀρχέτυπον. II. 672
ἀρχὴ γραμματικῆς. II. 58
ἀρχιερεύς. 23
ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι. 509
ἀρχιλόχου τάδε. II. 62. —τόδε σῆμα. 511
ἀρχόμεθ' Ἡλιόδωρε. II. 360
ἀρχὸν ἐμέ. II. 800. —ὁρᾷς. II. 800
ἄρχοντες. II. 754
ἀρχὸς Ἰωάννης. 513. —ὕδ' ἐκ Τεγέης. II. 751. —τ' ἀμφιμ. II. 752
ἄσβεστον κλέος. 379
ἄσβολος οὐδέ. II. 801
ἀσίδος ἀρχιερῆος. II. 801. —εὐρείης. II. 801
ἀσκαλάφου. II. 750
ἀσκανίη. 291
ἀσκληπιάδης. II. 602
ἀσκὸν τῶν. II. 173
ἄσκοπον. 14
ἀσκοῦ τόν. II. 591
ἄσκρη μέν. 322
ἂς οἱ πλάνοι. 3
ἄσμενος. 575
ἀσπάσιοι. 558
ἀσπίδ' Ἀχιλλῆος. II. 40
ἀσπίδα μέν. 215. —ταυρείην. 212. —φρῦνον. II. 801
ἀσπὶς ἀλεξάνδρου. 273. —ἀπὸ βροτέων. 227. —τόξα. II. 176
ἄσπορα. 212
ἀστακίδην. 465
ἀστεμφῆ. 282
ἀστέρας. 510
ἀστεροπή. 578
ἀστὴρ πρίν. 511
ἀστοῖς καί. II. 154
ἀστὸς ἐμοὶ καί. II. 228
ἄστρα καὶ ἡ. 138. —μὲν ἠμαύρωσε. II. 13
ἀσφαλέως. II. 424
ἀσωπίς. II. 76
ἀτθὶ κόρα. II. 42
ἀτθίδος εὐγλώττου. II. 63
ἀτθὶς ἐγώ. 412
ἀτρεκέως μάλα. II. 45. —πάντων. II. 164
ἀτρέμα τόν. 427
ἀτρέμας ὦ ξένε. 431
ἄτρομος. 511
ἀττικὸς εἰς. 491
ἀττικοῦ. II. 801
αὖα τοι. II. 79
αὐγάζω. II. 74
αὐγείην. II. 549
αὐδήσει. 382
αὔην με. II. 78
αὔλακας. 208
αὔλακι καί. 260
αὔλια καί. 295
αὖλιν. II. 201
αὐλοὶ τοῦ. II. 117
αὐλὸν καμιν. 216
αὐλούς. 213
αὔραις ἴσα. II. 189
αὔριον ἀθρήσω. 153. —εἰς λιτήν. II. 332
αὐσονίη με. 359
αὐσονίῳ Πείσωνι. II. 681
αὐσονίων δέσποιναν. II. 269. —σοφίης. II. 802
αὔσονος. 412
αὐτὰ ἐπὶ Κρήθ. 532. —Τιμόκλει. 446. —τοι τρέσσαντι. 468
αὐταὶ ποιμαίνοντα. II. 24. —σοι στομάτεσσι. II. 63
αὐταῖς σὺν κίχλαισιν. II. 118
αὐτὰν ἐκ πόντοιο. II. 679. —τον τὰν κύπριν. II. 677
αὐτὰρ ἐγώ. II. 135
αὐτή μοι. 170. —πρόσθεν. 105. —σοι κυθέρεια. 214. —σοι πλάστειρα. II. 720. —τεκοῖσα. 34
αὐτὴν γραμματικήν. II. 247. —ἐργοπόνοισι. 10. —θειοδότην. 179. μητρυιήν. II. 210
αὐτὸ τὸ πῦρ. II. 10
αὐτοθελὴς ἥδιστος. II. 333. —καρπούς. II. 28
αὐτόθεν. II. 685
αὐτοὶ τήν. 139
αὐτόμαται δειλαί. 355
αὐτομάτως. II. 700
αὐτομέδοντ' Ἀχιλῆϊ. II. 755
αὐτομέλιννα. 301
αὐτὸν ἀλέξανδρον. II. 661. —βακχευτήν. II. 714. —Ἰωάννην. II. 247. —ὁρῶν. II. 713. —ὁρῶ. II. 365. —πορφύριον. II. 729. —πυθαγόρην. II. 724
αὐτονόμα. 281
αὐτὸς ἄναξ. 486. II. 145. —ἐκεῖ τόν. II. 211. —ἐγώ. II. 802.

—ἐρεῖ. II. 248. —ἰωάννης. 518. —καὶ γεραρῷ. II. 879. —νηόν. 543. —ὁ βοῦς. II. 162. —σοὶ φοίβοιο. II. 708
αὐτοῦ ἐφ'. II. 697. —Ζηνός. II. 244. —μοι στέφανοι. 124. —σοὶ παρ' ἅλωνι. 366
αὐτῷ καί. 373. —σοὶ πρός. 239. —τις γήμας. II. 320
αὔχησον. II. 596
ἄφλοιος. II. 789
ἀφρογενοῦς. II. 676
ἀχήεις τέττιξ. 362
ἀχράς. II. 7
ἄχρις ἂν ᾖς. II. 431
ἄχρι τεῦ. II. 79
ἄχρι τίνος. II. 508
ἀχρυλίς. 240
ἀχώ. II. 672
ἀώου. 412

βαιὰ φαγών. 406
βαιὸν ἀποπλανίην. II. 81. —ἐπιστήσας. II. 802
βαιὸς ἰδεῖν. II. 282
βάκτρον. 325
βακχυλίς. 281
βάκχου. II. 334
βάκχῳ καὶ μούσῃσι. 413. —καὶ νύμφαις. II. 209
βάλλεθ' ὑπέρ. 454
βάλλετε νῦν. II. 626
βάπτων. II. 442
βάσκανος. II. 647
βασσαρίς. 210
βάσσε. 578
βάττ' ἐπί. II. 570
βαττιάδεω. 429
βεβλήσθω. II. 485
βέλτερόν ἐστι. II. 308. —ἡγεμόνος. II. 397
βένθε' ἅπαντ'. 542
βήσας εἰ. II. 441
βιβιανοῦ. II. 242
βίβλοι ἀριστοφάνευς. II. 63
βίβλος θέωνος. II. 67. —μηχανική. II. 67. —πατρικίοιο. 32
βιθυνίς. 252
βιττὼ καὶ φαινίς. II. 803
βλέψον. II. 461
βλύζει. 22
βοίδιον εἰμί. II. 247. —ἠύληπτρίς. 128. —οὐ χοάνοις. II. 248
βόρχος. 495
βόσπορον. 297
βόστρυχον. 164
βότρυες. 261
βοτρυΐων. 238
βουκόλε πῇ. II. 267. —πρός. II. 80. —τὰν ἀγέλαν. II. 248. 373.
βουκολικαί. II. 69
βουκόλον. II. 250
βουκόλος ἔπλεο. II. 82
βουλαὶ μέν. II. 803
βούλει μαθεῖν.
βουλεύεις. II. 413
βουλόμενος. II. 353
βοῦν ἰδίαν. II. 249
βούπαις. II. 81
βουποίητε. II. 526
βοῦς ἐστιν ἡμῖν.
βουστρόφον. 217
βουχανδής. 234
βρέγμα. II. 156
βριθύ. 244
βρίθω. II. 136
βρώματα. II. 174
βύβλων. II. 81
βωλοτόμοι. II. 156
βωμόν. II. 803
βωμούς. 232

γαῖα καί. 479. —λάβ'. —μὲν ἐν. 324. —Ταραντίνων. 415. —φίλη τόν. 398. —φίλη μή. 604
γαῖαν μέν. —τὴν φερέκαρπον. II. 262
γαίης ἐκ Γαλ. II. 442. —ἐν νώτοισιν. II. 768. —μὲν πάσης. II. 567
γάϊος ἐκπνεύσας. II. 348
γάλλον. II. 377
γάλλος. 262
γαστέρα μέν. II. 337. —μισήσειε. II. 296
γειαρότης. II. 13
γείτονα. 105
γείτονες. II. 636
γεννηθέν. II. 371
γέσσιον ὡς. 515
γέσσιος οὐ. 513
γῆ μὲν ἀχαιΐς. II. 753. —μευ καί. 413
γῆ μὲν ἔαρ. II. 24
γηγενέα. 59
γηγενέων. II. 591
γήθησαν. II. 83
γῆμε Κριτωνιανός. II. 181

γηραιὰ δὴ καί. 197. —καὶ πενίῃ. 403
γηραλέον με. II. 336. —νεφέλας. 222
γηραλέος φιλίην.
γῆρας ἐπάν. II. 21. —ἐμόν. 563
γηράσκει καί. II. 726
γῆς ἐπέβην. II. 208
γιγνώσκειν. II. 412
γιγνώσκω. 112
γλαῦκ' ἐπικυδείδη. II. 571
γλαυκία ἐστί. II. 804
γλαῦκος ὁ. II. 82
γλαύκῳ. 237
γλαύκων καί. 217
γλευκοπόταις. 199
γλῆνιν. 516
γλύκων τό. 516
γνήσιός εἰμι. II. 313
γνῶθι. II. 625
γνωμονικῶν. II. 588
γνώσομαι. 507
γνωτὰ καί. 301
γνωτῶν. 188
γομφιόδουπα. 261
γραῖα καλή. II. 342. —φίλη. 112
γράμμα περισσόν. II. 442. —τόδ' Ἀρήτοιο. II. 13
γράμματα. II. 66. —Παῤῥασίοιο. II. 804
γραμματικοί. II. 408
γραμματικὸν Ζήνωνος. II. 361
γραμματικός ποτ' ὄνῳ. II. 434
γραμματικοῦ. II. 175
γραμματικῶν. II. 408
γραμματόκῳ. 205
γράμματος. II. 558
γραπτὴν ἐν. II. 381
γράψε θεοῦ. 23. —πολύγνωτος. II. 244
γράψας Δευκαλίωνα. II. 382
γρηγόριος. 544. —γρηγορίου. 560. 564. 566. —γρηγόριε. 562. —γρηγόριον. 548. 584
γρηῦν ἔγημε. II. 341
γριπεύς τις. II. 159
γρυνέα τόν. 391
γυμνὴν εἶδε. II. 676. —ἣν ἐσίδῃς. 139
γυμνικὸν αὖ. 331
γυμνὸν ἰδοῦσα. II. 23
γυμνὸς ἔρως. II. 688
γυρὸν κυανέης. 206
γῶβρυ Διώνυσος. II. 286

δαιδαλέοισι. vid. σάρκες δ' αἰθαλέαισι.

δαίμονα πολλά. II. 442. —τίς δ' εὖ. 465
δαίμονες οἵ μ' ἔχουσιν. 600
δαίμονες οὐκ. 104
δαίμονι τῇ. 192
δαίμοσιν. 587
δάκρυ παρά. II. 588
δάκρυα καί. 145. —μέν. 355. —μοι. 172. —σοι. 452
δακρύει. II. 371
δακρύεις. 182
δακρύετε. 556
δακρυχέων. II. 505
δακτυλικήν. II. 399
δαμαγόραν. II. 412
δάματερ πολύκαρπε. II. 749
δᾶμις. 459
δαμοκρίτῳ. 363
δαμομένης. 297
δαμόχαρι. II. 637
δαμόχαρις. 485
δαμώ. 451
δάφνην καί. II. 592
δάφνης εὐπετάλοιο. II. 224
δαφνιακῶν. 212
δάφνις ὁ λευκ. 241. —ὁ συρικτάς. 210
δαφνοκόμοις. II. 180
δειελινῷ. 169
δειλαία. 529
δειλαίη τί σε. 113
δειλαῖοι τί. 415
δείματο μαξιμῖνος. II. 270. —με ξυνοῖο. II. 220
δειματόεις. II. 83
δεινός. 133
δένδρεον. II. 245
δένδρον ἐγώ. II. 252
δέξαι μ' Ἡρ. 241. —φοῖβε. II. 409
δεξιτερὴν αΐδαο. 407. —ὀλίγον. II. 527
δέξο ἄναξ. II. 805. δέξ' ἀταλάν. 501
δέρκεο καὶ τύμβον. 577. —μιριόμοχθε. II. 650. —πῶς διψῶν. II. 401. —τὸν τροίας. II. 52
δερκόμενος. II. 701
δέρμα καί. 224
δεσποίνη. II. 805
δεῦρ' ἴδε καί. II. 668. —ἴδε παιδολέτειραν. II. 668. —ἴθι βαιόν. II. 255. —ἴτε Θυβριάδες. II. 774

δεύτερον εἰς ἔτος. II. 805
δέχνυσο. 17
δηθύνει. 170
δηϊπύλου. II. 753
δηΐφοβος. 37
δήμητρι. II. 541
δημόκριτος. II. 784
δῆμος. II. 784
δημόφιλος. II. 453
δημοῖ λευκοπάρειε. 128. — με κτείνει. II. 504
δημῶναξ. II. 411
δηοῖ λικμαίη. 218
δηοῦς καί. II. 805
δήποτε. 596
δηρίφατον. 527
διεξιών. II. 718
δίζημαι. 436
δικλίδας. 162
δικραίρῳ. 195
δίκτυά σοι μολίβῳ. 197. — σοι τάδε. 244
δικτύννης. II. 704
δίκτυον ἀκρομόλιβδον. 194. — ἐκθρώσκοντα. II. 129
δίνδυμα. 278
διόγενες ἄγε. 339
διογένευς τόδε. 325
δίου ὀρειβασίοιο. II. 67
δίρφυος. II. 632
δισσὰ τριηκοσ. 378. — φάη. 414
δισσὰν ἐκ. II. 27
δισσοί με. II. 476
δισσὸς ἔρως. II. 477
δισσῶν. 166
διφίλου ἀνθεμίων. II. 805
διψῶν. II. 492
δμωϊον. II. 144
δοίως. II. 805
δορκάδος. II. 5
δόρκιον. II. 501
δύς μοι δέκα. II. 590. — μοι δύο. II. 590. — καὶ λάβε. II. 517. — μοι τοὐκ. II. 332. — πιέειν. II. 336
δουλκίτιον. 480
δοῦλος ἐπίκτητος. 512
δούνακας. 186
δοῦρας. 218
δράγματα. 196
δράμασιν. II. 182
δρᾶσέ τι που. II. 615
δραχμῆς. 113
δρεψαμένη. II. 580
δύσδαιμον. 301
δυσκώφῳ. II. 391
δυσμοίρων. II. 83
δύσμορε νικᾶνορ. 389
δύσμορος. 414
δυστήνου. II. 664
δωδεκέτην. 444
δῶκε θεῷ. 553
δώματα. 415
δωρίδα τήν. 99
δωρίδος. 330
δωρίχα. II. 780
δῶρον Ἰουστίνοιο. II. 262. — τερμησσοῖο. II. 245

ἕβδομον. II. 806
ἔβλεψε. 31
ἕβρου Θρηϊκίου. II. 21. — καὶ δήλοιο. 502. — χειμερίοις. 471
ἐγγύθι τῆς νίκης. II. 730. — τῆς σκύλλης. II. 395. — τῆς σφετέρης. II. 737
ἐγκέφαλον. II. 562
ἔγνων οὐ. 136
ἔγνως νῦν. II. 163
ἔγρεο. II. 739
ἔγρεσθ' ἠριγένεια. II. 589
ἔγχει καὶ πάλιν. 121. II. 464. — λυσιδίκης. 113. — τᾶς πειθοῦς. 122
ἐγὼ φιλαινίς. 405
ἔδει γενέσθαι. 33
ἕδνα γάμων. II. 670
ἕδρην. II. 47
ἔζευξ' Ἑλλήσποντον. II. 246
ἐζημίωσας. II. 169
ἐζήτουν. II. 406
ἑζόμενος. II. 259
ἔθνεα. 298
ἔθραυσε καμβύσης. II. 879
ἐθραύσθης. II. 84
εἰ βινεῖ. II. 384
εἰ βίον. II. 301. — βούλει. II. 365. — γένος. 511. — γραφικοῦ. II. 453. — δυοῖν. 108. — Ζεὺς ἐκ. II. 510. — κεῖνος. II. 468
εἰ ζωγραφεῖν. II. 601. — θεός ἐστιν. II. 717. — θεὸς ἡ φήμη. II. 307. — καθύπερθε. II. 472. — καὶ ἀμειδήτων. 323. — καὶ ἄπιστα. II. 779
εἰ καὶ βαιός. 306. — δακρυόεις. 319. — ἐπὶ ξείνης. 477. — ἐρημαίη. II. 14. — μικρός. — μοι λύχνον. II. 611. — νῦν πολιή. 118

γήραϊ δὴ καί. 197. —καὶ πενίῃ. 403
γηραλέον με. II. 336. —νεφέλας. 222
γηραλέος φιλίην.
γῆρας ἐπάν. II. 21. —ἐμόν. 563
γηράσκει καί. II. 726
γῆς ἐπέβην. II. 208
γιγνώσκειν. II. 412
γιγνώσκω. 112
γλαῦκ' ἐπικυδείδη. II. 571
γλαυκία ἐστί. II. 804
γλαῦκος ὁ. II. 82
γλαύκῳ. 237
γλαύκων καί. 217
γλευκοπόταις. 199
γλῆνιν. 516
γλύκων τό. 516
γνήσιός εἰμι. II. 313
γνῶθι. II. 625
γνωμονικῶν. II. 588
γνώσομαι. 507
γνωτὰ καί. 301
γνωτῶν. 188
γομφιόδουπα. 261
γραῖα καλή. II. 342. —φίλη. 112
γράμμα περισσόν. II. 442. —τόδ' Ἀρήτοιο. II. 13
γράμματα. II. 66. —Παῤῥασίοιο. II. 804
γραμματικοί. II. 408
γραμματικὸν Ζήνωνος. II. 561
γραμματικός ποτ' ὄνῳ. II. 434
γραμματικοῦ. II. 175
γραμματικῶν. II. 408
γραμματόκῳ. 205
γράμματος. II. 558
γραπτὴν ἐν. II. 381
γράψε θεοῦ. 23. —πολύγνωτος. II. 244
γράψας Δευκαλίωνα. II. 582
γρηγόριος. 544. —γρηγορίου. 560. 564. 566. —γρηγόριε. 562. —γρηγόριον. 548. 584
γρηῢν ἔγημε. II. 341
γριπεύς τις. II. 159
γρυνέα τόν. 591
γυμνὴν εἶδε. II. 676. —ἣν ἐσίδῃς. 139
γυμνικὸν αὖ. 331
γυμνὸν ἰδοῦσα. II. 23
γυμνὸς ἔρως. II. 688
γυρὸν κυανέης. 206
γῶβρυ Διώνυσος. II. 286

δαιδαλέοισι. vid. σάρκες δ' αἰθαλέαισι.
δαίμονα πολλά. II. 442. —τίς δ' εὖ. 465
δαίμονες οἵ μ' ἔχουσιν. 600
δαίμονες οὐκ. 104
δαίμονι τῇ. 192
δαίμοσιν. 587
δάκρυ παρά. II. 588
δάκρυα καί. 145. —μέν. 355. —μοι. 172. —σοι. 452
δακρύει. II. 571
δακρύεις. 182
δακρύετε. 556
δακρυχέων. II. 505
δακτυλικήν. II. 399
δαμαγόραν. II. 412
δάματερ πολύκαρπε. II. 749
δᾶμις. 459
δαμοκρίτῳ. 363
δαμομένης. 297
δαμόχαρι. II. 637
δαμόχαρις. 485
δαμώ. 451
δάφνην καί. II. 592
δάφνης εὐπετάλοιο. II. 224
δαφνιακῶν. 212
δάφνις ὁ λευκ. 241. —ὁ συρικτάς. 210
δαφνοκόμοις. II. 180
δειελινῷ. 169
δειλαία. 529
δειλαίη τί σε. 113
δειλαῖοι τί. 415
δείματο μαξιμῖνος. II. 270. —με ξυνοῖο. II. 220
δειματόεις. II. 83
δεινός. 133
δένδρεον. II. 245
δένδρον ἐγώ. II. 252
δέξαι μ' Ἡρ. 241. —φοῖβε. II. 409
δεξιτερὴν αΐδαο. 407. —ὀλίγον. II. 527
δέξο ἄναξ. II. 805. δέξ' ἀταλᾶν. 501
δέρκεο καὶ τύμβον. 577. —μυριόμοχθε. II. 650. —πῶς διψῶν. II. 401. —τὸν τροίας. II. 52
δερκόμενος. II. 701
δέρμα καί. 224
δεσποίνη. II. 805
δεῦρ' ἴδε καί. II. 668. —ἴδε παιδολέτειραν. II. 668. —ἴθι βαιόν. II. 255. —ἴτε θυβριάδες. II. 774

δεύτερον εἰς ἔτος. II. 805
δέχνυσο. 17
δηθύνει. 170
δηϊπύλου. II. 753
δηΐφοβος. 37
δήμητρι. II. 541
δημόκριτος. II. 784
δῆμος. II. 784
δημόφιλος. II. 453
δημὼ λευκοπάρειε. 128. —με κτείνει. II. 504
δημῶναξ. II. 411
δηοῖ λικμαίη. 218
δηοῦς καί. II. 806
δήποτε. 596
δηρίφατον. 527
διεξιών. II. 718
δίζημαι. 436
δικλίδας. 162
δικραίρῳ. 195
δίκτυά σοι μολίβῳ. 197. —σοι τάδε. 244
δικτύννης. II. 704
δίκτυον ἀκρομόλιβδον. 194. —ἐκθρώσκοντα. II. 129
δίνδυμα. 278
διόγενες ἄγε. 339
διογένευς τόδε. 325
δίου ὀρειβασίοιο. II. 67
δίφρος. II. 632
δισσὰ τρίηκοσ. 378. —φάη. 414
δισσὰν ἐκ. II. 27
δισσοί με. II. 476
δισσὸς ἔρως. II. 477
δισσῶν. 166
διφίλου ἀνθεμίων. II. 805
διψῶν. II. 492
δμωΐον. II. 144
δοίως. II. 805
δορκάδος. II. 5
δόρκιον. II. 501
δύς μοι δέκα. II. 590. —μοι δύο. II. 590. —καὶ λάβε. II. 517. —μοι τοὺκ. II. 332. —πιέειν. II. 336
δουλκίτιον. 480
δοῦλος ἐπίκτητος. 512
δούνακας. 186
δοῦρας. 218
δράγματα. 196
δράμασιν. II. 182
δρᾶσέ τί που. II. 615
δραχμῆς. 113
δρεψαμένη. II. 580
δύσδαιμον. 301
δυσκώφῳ. II. 391
δυσμοίρων. II. 83
δύσμορε νικᾶνορ. 389
δύσμορος. 414
δυστήνου. II. 664
δωδεκέτην. 444
δῶκε θεῷ. 553
δώματα. 415
δωρίδα τήν. 99
δωρίδος. 330
δωρίχα. II. 780
δῶρον Ἰουστίνοιο. II. 262. —τερμησσοῖο. II. 245

ἕβδομον. II. 806
ἔβλεψε. 31
ἕβρου Θρηϊκίου. II. 21. —καὶ δήλοιο. 502. —χειμερίοις. 471
ἐγγύθι τῆς νίκης. II. 730. —τῆς σκύλλης. II. 395. —τῆς σφετέρης. II. 737
ἐγκέφαλον. II. 562
ἔγνων οὐ. 136
ἔγνως νῦν. II. 163
ἔγρεο. II. 739
ἔγρεσθ' ἠριγένεια. II. 589
ἔγχει καὶ πάλιν. 121. II. 464. —λυσιδίκης. 113. —τᾶς πειθοῦς. 122
ἐγὼ φιλαινίς. 405
ἔδει γενέσθαι. 33
ἔδνα γάμων. II. 670
ἕδρην. II. 47
ἔζευξ' Ἑλλήσποντον. II. 246
ἐζημίωσας. II. 169
ἐζήτουν. II. 406
ἑζόμενος. II. 259
ἔθνεα. 298
ἔθραυσε καμβύσης. II. 879
ἐθραύσθης. II. 84
εἰ βινεῖ. II. 384
εἰ βίον. II. 301. —βούλει. II. 365. —γένος. 511. —γραφικοῦ. II. 453. —δυσίν. 108. —Ζεὺς ἐκ. II. 510. —κεῖνος. II. 468
εἰ ζωγραφεῖν. II. 601. —θεός ἐστιν. II. 717. —θεὸς ἡ φήμη. II. 307. —καθύπερθε. II. 472. —καὶ ἀμειδήτων. 323. —καὶ ἄπιστα. II. 779
εἰ καὶ βαιός. 306. —δακρυόεις. 319. —ἐπὶ ξείνης. 477. —ἐρημαίη. II. 14. —μικρός. —μοι λύχνον. II. 611. —νῦν πολιῇ. 318

γήραϊ δὴ καί. 197. —καὶ πενίῃ. 403
γηραλέον με. II. 336. —νεφέλας. 222
γηραλέος φιλίην.
γῆρας ἐπάν. II. 21. —ἐμόν. 563
γηράσκει καί. II. 726
γῆς ἐπέβην. II. 208
γιγνώσκειν. II. 412
γιγνώσκω. 112
γλαῦκ' ἐπικυδείδῃ. II. 571
γλαυκία ἐστί. II. 804
γλαῦκος ὁ. II. 82
γλαύκῳ. 237
γλαύκων καί. 217
γλευκοπόταις. 199
γλῆνιν. 516
γλύκων τό. 516
γνήσιός εἰμι. II. 313
γνῶθι. II. 625
γνωμονικῶν. II. 588
γνώσομαι. 507
γνωτὰ καί. 301
γνωτῶν. 188
γομφιόδουπα. 261
γραῖα καλή. II. 342. —φίλη. 112
γράμμα περισσόν. II. 442. —τόδ' Ἀρήτοιο. II. 13
γράμματα. II. 66. —Παῤῥασίοιο. II. 804
γραμματικοί. II. 408
γραμματικὸν Ζήνωνος. II. 361
γραμματικός ποτ' ὄνῳ. II. 434
γραμματικοῦ. II. 175
γραμματικῶν. II. 408
γραμματόκῳ. 205
γράμματος. II. 558
γραπτὴν ἐν. II. 381
γράψε θεοῦ. 23. —πολύγνωτος. II. 244
γράψας Δευκαλίωνα. II. 582
γρηγόριος. 544. —γρηγορίου. 560. 564. 566. —γρηγόριε. 562. —γρηγόριον. 548. 584
γρηῦν ἔγημε. II. 341
γριπεύς τις. II. 159
γρυνέα τόν. 591
γυμνὴν εἶδε. II. 676. —ἣν ἐσίδῃς. 139
γυμνικὸν αὖ. 331
γυμνὸν ἰδοῦσα. II. 23
γυμνὸς ἔρως. II. 688
γυρὸν κυανέης. 206
γῶβρυ Διώνυσος. II. 286

δαιδαλέοισι. vid. σάρκες δ' αἰθαλέαισι.
δαίμονα πολλά. II. 442. —τίς δ' εὖ. 465
δαίμονες οἵ μ' ἔχουσιν. 600
δαίμονες οὐκ. 104
δαίμονι τῇ. 192
δαίμοσιν. 587
δάκρυ παρά. II. 588
δάκρυα καί. 145. —μέν. 355. —μοι. 172. —σοι. 452
δακρύει. II. 371
δακρύεις. 182
δακρύετε. 556
δακρυχέων. II. 305
δακτυλικήν. II. 399
δαμαγόραν. II. 412
δάματερ πολύκαρπε. II. 749
δᾶμις. 459
δαμοκρίτῳ. 363
δαμομένης. 297
δαμόχαρι. II. 637
δαμόχαρις. 485
δαμώ. 451
δάφνην καί. II. 392
δάφνης εὐπετάλοιο. II. 224
δαφνιακῶν. 212
δάφνις ὁ λευκ. 241. —ὁ συρικτάς. 210
δαφνοκόμοις. II. 180
δειελινῷ. 169
δειλαία. 529
δειλαίη τί σε. 113
δειλαῖοι τί. 415
δείματο μαξιμῖνος. II. 270. —με ξυνοῖο. II. 220
δειματόεις. II. 83
δεινός. 133
δένδρεον. II. 245
δένδρον ἐγώ. II. 252
δέξαι μ' Ἡρ. 241. —φοῖβε. II. 409
δεξιτερὴν αΐδαο. 407. —ὀλίγον. II. 527
δέξο ἄναξ. II. 805. δέξ' ἀταλάν. 301
δέρκεο καὶ τύμβον. 577. —μυριόμοχθε. II. 650. —πῶς ἀφρῶν. II. 401. —τὸν τροίας. II. 52
δερκόμενος. II. 701
δέρμα καί. 224
δεσποίνη. II. 805
δεῦρ' ἴδε καί. II. 668. —ἴδε παιδολέτειραν. II. 668. —ἴθι βαιόν. II. 255. —ἴτε Θυβριάδες. II. 774

δεύτερον εἰς ἔτος. II. 805
δέχνυσο. 17
δηθύνει. 170
δηϊπύλου. II. 753
δηΐφοβος. 37
δήμητρι. II. 541
δημόκριτος. II. 784
δῆμος. II. 784
δημόφιλος. II. 453
δημώ λευκοπάρειε. 128. —με κτείνει. II. 504
δημῶναξ. II. 411
δηοῖ λικμαίη. 218
δηοῦς καί. II. 808
δήποτε. 596
δηρίφατον. 527
διεξιών. II. 718
δίζημαι. 436
δικλίδας. 162
δικραίρῳ. 195
δίκτυά σοι μολίβῳ. 197. —σοι τάδε. 244
δικτύννης. II. 704
δίκτυον ἀκρομόλιβδον. 194. —ἐκθρώσκοντα. II. 129
δίνδυμα. 278
διόγενες ἄγε. 339
διογένευς τόδε. 325
δίου ὀρειβασίοιο. II. 67
δίρφυος. II. 632
δισσὰ τρηχος. 378. —φάη. 414
δισσᾶν ἐκ. II. 27
δισσοί με. II. 476
δισσὸς ἔρως. II. 477
δισσῶν. 166
διφίλου ἀνθεμίων. II. 805
διψῶν. II. 492
δμωϊον. II. 144
δοίως. II. 805
δορκάδος. II. 5
δόρκιον. II. 501
δύς μοι δέκα. II. 590. —μοι δύο. II. 590. —καὶ λάβε. II. 517. —μοι τοὐκ. II. 332. —πιέειν. II. 336
δουλκίτιον. 480
δοῦλος ἐπίκτητος. 512
δούνακας. 186
δοῦρας. 218
δράγματα. 196
δράμασιν. II. 182
δρᾶσέ τί που. II. 613
δραχμῆς. 113
δρεψαμένη. II. 580
δύσδαιμον. 301
δυσκώφῳ. II. 391
δυσμοίρων. II. 83
δύσμορε νικᾶνορ. 389
δύσμορος. 414
δυστήνου. II. 664
δωδεκέτην. 444
δῶκε θεῷ. 553
δώματα. 415
δωρίδα τήν. 99
δωρίδος. 330
δωρίχα. II. 780
δῶρον Ἰουστίνοιο. II. 262. —τερμησσοῖο. II. 245

ἕβδομον. II. 806
ἔβλεψε. 31
ἕβρου Θρηϊκίου. II. 21. —καὶ δήλοιο. 502. —χειμερίοις. 471
ἐγγύθι τῆς νίκης. II. 730. —τῆς σκύλλης. II. 395. —τῆς σφετέρης. II. 737
ἐγκέφαλον. II. 562
ἔγνων οὐ. 136
ἔγνως νῦν. II. 163
ἔγρεο. II. 739
ἔγρεσθ' ἠριγένεια. II. 589
ἔγχει καὶ πάλιν. 121. II. 464. —λυσιδίκης. 113. —τᾶς πειθοῦς. 122
ἐγὼ φιλαινίς. 405
ἔδει γενέσθαι. 33
ἕδνα γάμων. II. 670
ἕδρην. II. 47
ἔζευξ' Ἑλλήσποντον. II. 246
ἐζημίωσας. II. 169
ἐζήτουν. II. 406
ἐζόμενος. II. 259
ἔθνεα. 298
ἔθραυσε καμβύσης. II. 879
ἐθραύσθης. II. 84
εἰ βινεῖ. II. 384
εἰ βίον. II. 301. —βούλει. II. 365. —γένος. 511. —γραφικοῦ. II. 453. —δυσίν. 108. —Ζεὺς ἐκ. II. 510. —κεῖνος. II. 468
εἰ ζωγραφεῖν. II. 601. —θεός ἐστιν. II. 717. —θεὸς ἢ φήμη. II. 307. —καθύπερθε. II. 472. —καὶ ἀμειδήτων. 323. —καὶ ἄπιστα. II. 779
εἰ καὶ βαιός. 306. —δακρυόεις. 319. —ἐπὶ ξείνης. 477. —ἐρημαίη. II. 14. —μικρός. —μοι λύχνον. II. 611. —νῦν πολιή. 318

εἰ καὶ σὲ Ξενοφῶν. 334. —σευ πολύφωνος. II. 7. —σοι ἑδραῖος. II. 332. —σοι πτέρυγες. II. 690. —σοι τριχόφοιτος. II. 452
εἰ καὶ τηλοτέρω. 180. —τὸ σῆμα. 416. —ὑπὸ χθονί. 415
εἰ κάλλει. II. 523. —κύβον. II. 762. —κύκνῳ. II. 153.
εἰ λίην φιλόχρυσον. 601
εἰ λύπης. II. 604
εἴ με νέην. II. 575. —νέκυν. 409. —πλάτων. II. 122. —τὸ πυγίζειν. II. 525. —φιλεῖς, μισεῖς. II. 391. —φιλεῖς ἔργῳ. II. 432
εἴ με φιλοῦντα. II. 808
εἰ μὲν ἀνήρ. II. 17. —ἀπό. II. 52. —γηράσκει. II. 523. —ἑκών. II. 486. —ἐμὲ στέρξεις. II. 483. —ἐμοί. 175. —ἐπ' ἀμφοτ. 110. —ἐπ' ἀττελάβους. II. 394. —ἔφυς. II. 516. —ζῇς. II. 431. —θνητός. II. 807
εἰ μέν τις σοφός. II. 600. —τούς. II. 323
εἰ μή μου. II. 249. —νῦν. II. 512. —τόξον. II. 472. —χαίρω. II. 358. —χαλκός. II. 256
εἰ μικρός τις. 363
εἰ μισεῖν. II. 504
εἴ μοι σωζόμενος. II. 437. —τις μέμψ. 110. —χαρτός. II. 456
εἰ μοναχοί. II. 430
εἰ πένομαι. II. 403. —πόδας εἶχε. II. 373. —ποθέειν. II. 163. —πόλιν. II. 227. —ποτε μέν. 149. —ποτε τερψινόοιο. II. 179
εἰ πτερά σοι. II. 472. —πυρός. II. 552. —σ' ἄπληστε. 599
εἴ σε κατεστεφάνωσε
εἴ σε πόθοι. II. 479. —φιλῶν. II. 509. —σοι χρυσόν. 592
εἰ ταῖς ἀληθείαισιν. II. 161
εἰ ταχὺς εἰς τό. II. 443
εἴ τι παραλλάσσει. 341
εἴ τιν' ἔχεις. II. 401. —τινα δένδρον. 565
εἴ τινα μὴ τέρπει. II. 145. —που παίδων. II. 498. —πώποτ'. II. 633
εἴ τις ἀνήρ. II. 41. —ἀπάγξασθαι. II. 140. —ἄπαξ. II. 45. —ἀρ. ἀνθρώπων. II. 810. —γηράσας. II. 21. —ὅρους. 543. —τάνταλος. 567
εἰ τὸ καλῶς. 380. —μέλειν. II. 290. —μὲν ἐκδεδάνεικας. II. 372. —τρέφειν. II. 443. —φέρον. II. 302
εἴ τοι ἀθηναίης. II. 136
εἰ τοίην χάριν. 106
εἰ τοῖος Διόνυσος. II. 84. —Θήβης. II. 656
εἰ τοιόσδε λέων. II. 639. —τόσον. 598
εἰ τοὺς ἐν πελάγει. 86
εἰ τοὺς ἀνδροφόνους. II. 296
εἰ τραφερῆς. II. 236. —φθόνος. II. 732. —φιλέεις. 146. —φίλον. 584. —φρικτόν. 38. —χλαμύδ'. II. 473. —χρυσοῦ. 601
εἰαρινῷ. II. 499
εἴαρος. 298
εἶδεν ἀκεστορίη. 477
εἶδον ἐγὼ ποθέοντας. 161. —ἐγώ ποτε. II. 552. —τινα. II. 451. —τὸν πτῶχα. 209
εἰδότα κῆπ' Ἄτλαντα. 497
εἴδους οὐ κρίνει. II. 373
εἴη ποντοπόρῳ. 383. —σοι βίος. 558. —σοι κατὰ γῆς. II. 384
εἴης ἐν μακάρεσσιν. 314
εἴθ' ἄνεμος. 107
εἴθ' ἐγὼ ἐν. II. 759
εἴθε κρίνον. II. 612. —ῥόδον. 107
εἴθε με παντοίοισιν. II. 144
εἰκόνα Κωνσταντῖνε. II. 756. —Λογγίνῳ. II. 721. —μὲν Παρίην. II. 466. —Μηνοδότου. II. 382. —πέντε βοῶν. II. 255. —σοι βασιλεῦ. II. 394. —σου Πολύκλεις. II. 806. —τήνδ' ἀνέθηκε. II. 806. —τήνδ' ἐσάθρει. II. 807. —τῆς κήλης. —τῆς σοφίης. II. 180
εἰκόνες ἀνθρώποισι. II. 722
εἰκόνι χαλκείῃ. II. 730
εἰκοσέτης πᾶσαν. 572
εἰκοσέτους. II. 344.
εἴκοσι γεννήσας. II. 382. —Καλλικράτεια. 372. —με ζήσαντα. II. 807
εἰκοσιέξ. II. 807
εἴκοσιν Ἑρμοκράτεια. 535
εἰκὼν ἡ Σέξτου. II. 364. —Καλλίστου. II. 23. —τίς σ' ἀνέθηκε λόγοι. II. 721. —τίς σ' ἀνέθηκέ τινος. II. 641
εἰμάρσενός με στήτας. II. 607
εἰμὶ δίκων. II. 537. —δόμος. 9.

—μέθη. II. 255. —μέλας. II. 558. —μὲν Ἑλλαδίη. II. 712. —μὲν ἐν ποταμοῖς. II. 246. —μὲν εὐθώρηκος. II. 139. —εὐκεράοιο. II. 276. —μὲν οὐ φιλόοινος. 163. —νεοπτόλεμος. II. 808
εἰμὶ πατρός. II. 549. —πόλον. II. 557. —χαμαίζηλον. II. 576. —χάραξ. II. 808
εἰν ἐνὶ Βιργιλίοιο. II. 809. —ἐνὶ κινδύνοις. II. 18
εἶναι μὲν κυνικόν. II. 366. —νομίζω. II. 308
εἰν ἁλὶ λαβύρινθε. 258
εἰναλίων κλείτωρ. 189
εἵνεκα φοιτὸς ἐγώ. II. 558
εἰνοδίη σοι τόνδε. 248
εἰνοδίην καρύην. II. 6
εἰνόδιον στείχοντα. II. 489
εἰνοσίφυλλον. II. 683
εἶξον ἐμοί. II. 233
εἶπ' ἄγε μοι. II. 256
εἶπα καὶ αὖ πάλιν. II. 490
εἶπας ἥλιε. 450
εἰπὲ γύναι. 352. —Δικαιάρχεια. 416. —κυβερνητῆρι. II. 585. —κύον. 325. —λέων. 434
εἰπὲ Λυκαινίδι. 137. —μοι εἰρομένῳ. II. 396. —μοι, ὦ κολόκυνθε. II. 189. —νομεῦ τινος. II. 209. —πόθεν σύ. II. 416. —πόκ' εὐρώτας. II. 111. —ποσειδάωνι. II. 569. —ποτὶ φθίαν. 472. —τί σοὶ ξυνόν. II. 681. —τίνι πλέξεις. 151. —τίς Ἡράκλειτε. 329
εἶπεν ἐληλυθέναι. II. 369
εἴπερ ἴσην ῥώμην. II. 809
εἴποι τις παρά. 439
εἰπὸν ἀνειρομένῳ. 449. —ἐγὼ καί. 114. —ἐμοὶ χαρίεσσα. (vid. εἰ μὲν ἐμοί.) —τίς τίνος. II. 631
εἰργομένη. 172
εἰρήνη πάντεσσιν. II. 630
εἷρπε δράκων. II. 43. —τὸ μέν. II. 44
εἰς ἀγαθήν. II. 520. —ἀγοράν. 137. —ἀΐδην. II. 280. —ἄϊδος. II. 354. —αἰῶνας. II. 717
εἷς ἄνεμος. II. 551
εἰς βαθύν. II. 86
εἷς γάμος. II. 597
εἰς δανάην. 93. —δηΐων. 438
εἷς δόμος. 570
εἷς δύ' ἀδελφειούς. 399
εἷς θεὸς ὑψιμέδων. 540
εἰς θρήνους. II. 809
εἰς ἱερόν. II. 406
εἷς λίθος, ἅρμ'. II. 257
εἷς λίθος ἀστράπτει. Vid. ἡ λίθος.
εἷς δίφρος. II. 257
εἷς ὁ πατήρ. II. 575
εἷς ὅδε νικάνδρου. 451
εἰς οἴων με. II. 481
εἰς πέλαγος. II. 389
εἷς πόκος. 19
εἰς πόσιν. 475
εἷς πρὸς ἕνα. 293
εἰς Ῥόδον. II. 368
εἰς σὲ καί. II. 420
εἰς τί μάτην. II. 443
εἰς τὸ κενόν. II. 698
εἰς ὑμᾶς κροκόδειλον. II. 758
εἰς φυλακήν. II. 396
εἷς χορός, ἓν μέλος. 16
εἰσέτι μὲν ζώοντι. II. 736
εἰσὶ καὶ ἐν. II. 357. —κασίγνηται. II. 557
εἴσιδεν ἀντίοχος. II. 406
εἰσόκε θούριος. II. 269
εἰσορόων με. II. 268. —τόδε θαῦμ'. II. 809
εἴτε σε κουριδίης. II. 220. —σε κυανέησιν. 91
εἴτε σύ γ' ὀρνεόφοιτον. II. 283
εἶχε κορωνοβόλον. 473. —φίλων. II. 412
εἶχεν Ἀριστείδης. II. 50
εἶχον ἀπὸ σμικρῶν. 446
ἐκ γενεῆς περίβωτον. II. 810
ἐκ γῆς ἀνελθών. 30. —λωτοφάγων. II. 398
ἐκ δεκάπεντ'. II. 811
ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα. II. 449
ἐκ δολιχοῦ τὸ γέρας. II. 535
ἐκ ζωῆς με. II. 664
ἐκ θοίνης. II. 42
ἐκ κυνὸς εἷλε. II. 11
ἔκ με γεωμορίης. 468
ἔκ με βρέφους. 561
ἔκ με θεός. 557
ἔκ με πικρῆς. 543
ἐκ νέκυος. II. 758
ἐκ νεμέης. II. 652
ἐκ νηοῦ μεγάλοιο. 558
ἐκ πενίης. 246
ἐκ ποίου ναοῦ. II. 528

ἐκ ποίων ἔταμες. II. 389. — ὁ πατήρ. II. 391
ἔκ ποτε τῆσδε. 255. II. 811
ἔκ ποτέ τις. II. 275
ἐκ πυρὸς Ἰλιακοῦ. II. 55. — ὁ ῥαιστήρ. 225. — ὦ Διόνυσε. II. 703
ἐκ τόκου. 249
ἐκ τῶν ἑσπερίδων. II. 374
ἐκ φιλαδελφείης. II. 634
ἐκ φονίων. II. 172
ἐκβάλλει. 96
ἔκθορες. II. 643
ἔκλαγεν. II. 203
ἐκλάσθην ἀνέμοισι. II. 37. — ἐπὶ γῆς. II. 15
ἐκλήθην ἐχθές. II. 411. — παρά. II. 60
ἔκλυον αὐδήσαντος. II. 879
ἐκμαίνει χείλη. 100
ἔκτανες εἶτα. 409
ἔκτισας αὐτάρκειαν. 339
ἔκτον ἐπ'. II. 811
ἔκτορ ἀρήϊον. II. 138
Ἕκτορ ὁμηρείοισιν. 344
ἕκτορα τὸν πριάμου. II. 582
ἕκτορα μέν τις. II. 713
ἕκτορι μὲν τροίη. 344
Ἕκτορι τόνδε. II. 755
ἕκτωρ αἴαντι. 347
ἔκφρονα τὴν βάκχην. II. 641
ἔλαμψεν ἀκτίς. 28
ἔλθετε πρός. II. 64
ἐλθοῖσαι ποτί. II. 115
ἐλθὼν εἰς αἴδην. II. 49. — ἐξ Ἀμυδῶνος. II. 755
ἕλκε τάλαν. 495
ἕλκος ἔχω τόν. 150. — ἔχων ὁ ξεῖνος. II. 492
ἑλλάδα νικήσασαν. 190
ἑλλάδος ἐνναετῆρες. II. 176. — εὐρυχόρου στέφανον. 322. — εὐρυχόρου σωτῆρες. II. 812
ἑλλανὶς τριμάκαιρα. 493
ἑλλάνων ἀρχαγός. 248
ἑλλὰς ἐμὴ νεότης. 560. — μὲν Θήβας. II. 633
ἑλλήνων ἀπέλυε. II. 374. — προμαχοῦντες. II. 812
ἐλπίδα καὶ νέμεσιν. II. 49
ἐλπίδες ἀνθρώπων. 431
ἐλπίδος οὐδὲ τύχης. II. 58
ἐλπὶς ἀεὶ βιότου. II. 7. — καὶ σὺ τύχη. II. 20. 45
ἔμβολα χαλκογένεια. 263
ἐμμέλιον τέθνηκε. 582
ἐμοῦ θανόντος. 520
ἐμπεδόκλεις. 547
ἔμπνει πάν. II. 694
ἔμπνους ὁ χαλκοῦς. II. 776
ἐμπορίης λήξαντα. 328
ἐμπρήσω σε. II. 527
ἐν βοῒ τᾶδ' ἐμάχοντο. II. 251
ἐν γῇ κρατήσας. II. 740
ἐν Θήβαις. II. 86
ἐν καλάμῳ. II. 348
ἓν καλὸν οἶδα. II. 483
ἐν κνάθῳ. II. 254
ἐν μέμφει. 534
ἐν μὲν τῇ. II. 228
ἐν μικρῷ. II. 217
ἐν νῷ ἔχων. 22
ἐν πᾶσιν μεθύουσιν. II. 443
ἐν παφίῃ. 144
ἐν πολυθαήτῳ. II. 813
ἐν πόντῳ. 457
ἔν ποτε παμφαίνοντι. II. 117
ἐν πυρὶ κοιμηθεῖσα. II. 576
ἐν σοὶ τἀμά. II. 500
ἔν τε φίλοισι. II. 814
ἐν τῇ τραπέζῃ. II. 273
ἔν τόδε παμμήτειρα. 129
ἐν φανερῷ. II. 814
ἔνδοθι γαστρός. 17
ἐνδυτά. 263
ἔνθα ποτ' εὐχομένη. 557. εὐχομένη. 552. — εὐχομένης. 552. 558
ἐνθάδ' ἄναξ. II. 812
ἐνθάδ' ἀποῤῥήξας. 396. — ἐγὼ ληστῆρος. 532. — ἐγὼ σοφοκλῆς. 495. — ἐριδμαίνουσι. II. 233
ἐνθάδε Βασιλίοιο. 541. — Γοργίας. 543. — θεῖος. 307. — διάλογος. II. 813. — κεῖμαι. II. 812. — λουσαμένη. II. 224. — λουσαμένων. II. 218. — μὲν χλοάουσα. 175. — μιστύλλουσι. II. 263. — νόννα. 556. — παιδεύουσι. II. 59. — περγαμίδην. II. 755
ἐνθάδε πιερίδων. 306. — πλεῖστον. 333. — πυθώνακτα. 392. — σῶμα. 515. — σωσιπάτρα. Not. 967. — τὴν ἱερήν. 306. 410
ἐνθάδε τῆς τρυφερᾶς. 371. — τὸν κάλλιστον. II. 753. — τύμβος ἔχει. 539. — τῶν Λοκρῶν. II. 750
ἐνθ' ἑκατονταέτης. 542

ἔνθεν ἀλέξανδρος. II. 244
ἐννέα τάς. II. 180
ἐννεακαιδεκάμηνος. II. 813
ἔντεα βρέττιοι. 229
ἐντὸς ἐμῆς. 127
ἐντύνοι τῆμόσδε. II. 135
ἐξ ἁλὸς ἡμίβρωτον. 386. —ἰχθυόεν. II. 554
ἐξ ἀταλᾶν. vid. δέξ' ἀταλᾶν.
ἐξ ἀτόμων. II. 350
ἐξ αὐτοῦ διός. II. 695. —ἐθνῶν. 20
ἐξ ἐμέθεν. II. 135
ἐξ ἓν πέντε. II. 550
ἐξ ἐπὶ πεντήκοντα. 253
ἐξ ἠοῦς. II. 763
ἐξ μνῶν. II. 551
ἐξ οὖ γ' εὐρώπαν. 392
ἐξ οὗ κωνσταντῖνος. Vid. ἐξότε.
ἐξ πόδες. II. 551
ἐξ ὧραι. II. 292
ἐξαίρων. II. 350
ἐξεφλέγην. II. 506
ἐξέφυγον. II. 503
ἑξήκοντα. 87
ἑξηκονταύτης. 396
ἐξότε Κωνσταντῖνος. II. 618. 736
ἐξότε μοι πίνοντι. 174. —τηλεφίλου. 178
ἔξω παιδεύεις. II. 397
ἐπεὶ δικάζεις. II. 307
ἔπρεπέ σοι Θεόδωρε. II. 243
ἔπτ' ἔσσαν. II. 590
ἑπτὰ βίοιο πέλει. 587
ἑπτὰ βοῶν. II. 254. —ἐριδμαίνουσι. II. 716. —με δὶς λυκάβ. 479. —με καὶ δέκα. II. 596. —με φωνήεντα. II. 814. —πόλεις μάρναντο. II. 716. —πολυπλανέες. II. 768. —σολοικισμούς. II. 364. —σοφῶν ἐρέω. II. 127. —σοφῶν Κλεόβ. 330. —τριηκόντεσσιν. II. 331
ἑπτάκι τοὺς δέκα. 20
ἑπτάλοφον. II. 581
ἑπταπύλων. II. 755
ἔπταρον. II. 426
ἔργον ἀλιτρόν. 588. —ὁρᾷς. 26
ἔρδοι τήν ἔμαθεν. II. 183
ἑρμαίοις ἡμῖν. II. 319
ἑρμᾶς τῇδ'. II. 109
ἑρμείη βαίτων. 194. —ξυλίνῳ. II. 682. —σήραγγος. 192
ἑρμεῖον εὐνούχου. II. 767
ἑρμῇ κωρυκίων. II. 52
ἑρμῇ τετρακέφ.
ἑρμῆν τὸν κλέπτην. II. 815. —ναϊάδων. II. 814
ἑρμῆς τοξευθείς. II. 495. —ὠκύς. II. 682
ἑρμιονεύς. 442
ἑρμιόνη. 127
ἑρμογένη. II. 392
ἑρμογένην. II. 353
ἑρμοκράτης. II. 377
ἑρμολύκου. II. 418
ἔρνος ἀμώμητον. 573
ἔρπαυσα. II. 563
ἔρπων εἰς. 370.
ἔρρετε. II. 166
ἐρρέτω. II. 536
ἔρδοις. 495
ἔρχεται πολύς. II. 535
ἔρχεο καί. II. 628
ἔρωτα παύει. II. 177. —πικρόν. II. 68
ἐς βαθύν. II. 86
ἐς γάμον. II. 182. —δανάην. 93. —μέσσον. II. 552. —πέλαγος. II. 389
ἐς πᾶσιν. 475. —σκυθίην. 333. —τί πίτυν. II. 15
ἔσβεσε. II. 443
ἐσβέσθη Νίκανδρος. II. 460. —φλογεροῖο. 155
ἐσβέσθης γηραιέ. 311
ἔσθιε, πῖνε. II. 294
ἐσθλὰ λέγειν. II. 290
ἐσθλὸς ἀνήρ. II. 168. —ἀριστοκράτης. 503
ἑσπερίην μοῖρεις. II. 505
ἑσπερίης πάσης. II. 815
ἑσπερίοις. 262
ἑσπέριον. 528
ἑσπέριός με. II. 171
ἑσπερίου. 236
ἔσπευδον. II. 474
ἐσσὶ μέν. II. 599
ἔσταθι τῇδε. 227
ἑστηκὸς τό. II. 381
ἔστην ἐν. II. 85
ἔστης ἐν. 471
ἔστησεν Περίανδρος. II. 709
ἔστι δίπουν. II. 564. —δράκων. II. 325. —λαλῶν. II. 815. —τι ναὶ τόν. II. 493. —τις ἀρκαδίης. II. 569. —τι δένδρον. II. 769. —φύσις. II. 815
ἔστιν Ἴος. II. 564
ἔστω μητρόπολις. II. 349

ἐκ ποίων ἔταμες. II. 389. — ὁ πατήρ. II. 391
ἔκ ποτε τῆσδε. 255. II. 811
ἔκ ποτέ τις. II. 275
ἐκ πυρὸς Ἰλιακοῦ. II. 55. — ὁ ῥαιστήρ. 225. — ὦ Διώνυσε. II. 703
ἐκ τόκου. 249
ἐκ τῶν ἑσπερίδων. II. 374
ἐκ φιλαδελφείης. II. 634
ἐκ φονίων. II. 172
ἐκβάλλει. 96
ἔκθορες. II. 643
ἔκλαγεν. II. 203
ἐκλάσθην ἀνέμοισι. II. 37. — ἐπὶ γῆς. II. 15
ἐκλήθην ἐχθές. II. 411. — παρά. II. 60
ἔκλυον αὐδήσαντος. II. 879
ἐκμαίνει χείλη. 100
ἔκτανες εἶτα. 409
ἔκτισας αὐτάρκειαν. 339
ἔκτον ἐπ'. II. 811
ἕκτορ ἀρήϊον. II. 138
ἕκτορ ὁμηρείοισιν. 344
ἕκτορα τὸν πριάμου. II. 582
ἕκτορα μέν τις. II. 713
ἕκτορι μὲν τροίη. 344
ἕκτορι τόνδε. II. 755
ἕκτωρ αἴαντι. 347
ἔκφρονα τὴν βάκχην. II. 641
ἔλαμψεν ἀκτίς. 28
ἔλθετε πρός. II. 64
ἐλθοῖσαι ποτί. II. 115
ἐλθὼν εἰς αΐδην. II. 49. — ἐξ Ἀμυδῶνος. II. 755
ἕλκε τάλαν. 495
ἕλκος ἔχω τόν. 150. — ἔχων ... νος. II. 492
ἑλλάδα νικήσασαν. 190
ἑλλάδος ἐνναετῆρες. II ... ρυχόρου στέφανον ... ρυχόρου σωτῆρες
ἐλλανίς ...
ἐλ ...
... ν
... χο-
— καὶ οὐ
ἐμμέλιον τέθνηκε. 582
ἐμοῦ θανόντος. 520
ἐμπεδόκλεις. 547
ἔμπνει πάν. II. 694
ἔμπνους ὁ χαλκοῦς. II. 776
ἐμπορίης λήξαντα. 328
ἐμπρήσω σε. II. 527
ἐν βοΐ τᾷδ' ἐμάχοντο. II. 251
ἐν γῇ κρατήσας. II. 740
ἐν θήβαις. II. 86
ἐν καλάμῳ. II. 348
ἓν καλὸν οἶδα. II. 483
ἐν κνάθῳ. II. 254
ἐν μέμφει. 534
ἐν μὲν τῇ. II. 228
ἐν μικρῷ. II. 217
ἐν νῷ ἔχων. 22
ἐν πᾶσιν μεθύουσιν. II. 443
ἐν παφίῃ. 144
ἐν πολυθαήτῳ. II. 813
ἐν πόντῳ. 457
ἔν ποτε παμφαίνοντι. II. 117
ἐν πυρὶ κοιμηθεῖσα. II. 576
ἐν σοὶ τἀμά. II. 500
ἕν τε φίλοισι. II. 814
ἐν τῇ τραπέζῃ. II. 273
ἓν τόδε παμμήτειρα. 129
ἐν φανερᾷ. II. 814
ἔνδοθι γαστρός. 17
ἐνδυτά. 263
ἔνθα ποτ' εὐχομένη. 557. εὐχομένη. 552. — εὐχομένης. 552. 558
ἐνθάδ' ἄναξ. II. 812
ἐνθάδ' ἀποῤῥήξας. 396. — ἐγὼ σοφοληστῆρος. 532. — ἐριδμαίνουσι. II. κλῆς. 495. 233
ἐνθάδε Βασιλίσκο. 541. — Γοργίας ... 543. — θεῖος. 307. — ... II. 813. — κεῖμαι ... — λουσαμένη. II. 22... μένων. II. 218. — ... 175. — μιστύλ... — νόννα. 55... II. 50. — ...
ἐνθάδε ... 333 ... μ ...
ἐνθ ...

ἔνθεν ἀλέξανδρος. II. 244
ἐννέα τάς. II. 180
ἐννεακαιδεκάμηνος. II. 813
ἔντεα βρέττιοι. 229
ἐντὸς ἐμῆς. 127
ἐντὺνοι τῆμόσδε. II. 135
ἐξ ἁλὸς ἡμίβρωτον. 386. —ἰχθυόεν. II. 554
ἐξ ἀταλᾶν. vid. δέξ' ἀταλᾶν.
ἐξ ἀτόμων. II. 350
ἐξ αὐτοῦ διός. II. 695. —ἐθνῶν. 20
ἐξ ἐμέθεν. II. 135
ἐξ ἓν πέντε. II. 550
ἐξ ἐπὶ πεντήκοντα. 253
ἐξ ἠοῦς. II. 763
ἐξ μυῶν. II. 551
ἐξ οὔ γ' εὐρώπαν. 392
ἐξ οὗ κωνσταντῖνος. Vid. ἐξότε.
ἐξ πόδες. II. 551
ἐξ ὧραι. II. 292
ἐξαίρων. II. 350
ἐξεφλέγην. II. 506
ἐξέφυγον. II. 503
ἑξήκοντα. 87
ἑξηκονταέτης. 396
ἐξότε Κωνσταντῖνος. II. 618. 736
ἐξότε μοι πίνοντι. 174. —τηλεφίλου. 178
ἔξω παιδεύεις. II. 397
ἐπεὶ δικάζεις. II. 307
ἔπρεπέ σοι Θεόδωρε. II. 243
ἔπτ' ἔσσαν. II. 590
ἑπτὰ βίοιο πέλει. 587
ἑπτὰ βοῶν. II. 254. —ἐριδμαίνουσι. II. 716. —με δὶς λυκάβ. 479. —με καὶ δέκα. II. 596. —με φωνήεντα. II. 814. —πόλεις μάρναντο. II. 716. —πολυπλανέες. II. 768. —σολοικισμούς. II. 364. —σοφῶν ἐρέω. II. 127. —σοφῶν Κλεόβ. 330. —τριηκόντεσιν. II. 331
...κι τοὺς δέκα. 20
...λοφον. II. 581
...ύλων. II. 755
...ν. II. 426
...λιτρόν. 588. —ὁρᾷς. 26
...ὴν ἔμαθεν. II. 183
...ς ἡμῖν. II. 319
...εῦδ'. II. 109
...βαίτων. 194. —ξυλίνῳ. II. ... —σύραγγος. 192
...εὐνοῦχοι. II. 767
...κίων. II. 52
ἑρμῆ τετρακίῳ.
ἑρμῆν τὸν κλέπτην. II. 815. —ναϊάδων. II. 814
ἑρμῆς τοξευθείς. II. 495. —ὠκύς. II. 682
ἑρμιονεύς. 442
ἑρμιόνη. 127
ἑρμογένη. II. 392
ἑρμογένην. II. 353
ἑρμοκράτης. II. 377
ἑρμολύκου. II. 418
ἔρνος ἀμώμητον. 573
ἕρπουσα. II. 563
ἕρπων εἰς. 370.
ἔρρετε. II. 166
ἐρρέτω. II. 536
ἔρροις. 495
ἔρχεται πολύς. II. 535
ἔρχεο καί. II. 628
ἔρωτα παύει. II. 177. —πικρόν. II. 68
ἐς βαθύν. II. 86
ἐς γάμον. II. 182. —δανάην. 93. —μέσον. II. 552. —πέλαγος. II. 389
ἐς πᾶσιν. 475. —σκυθίην. 333. —τί πίτυν. II. 15
ἔσβεσε. II. 443
ἐσβέσθη Νίκανδρος. II. 460. —φλογεροῖο. 155
ἐσβέσθης γηραιέ. 311
ἔσθιε, πῖνε. II. 294
ἐσθλὰ λέγειν. II. 290
ἐσθλὸς ἀνήρ. II. 168. —ἀριστοκράτης. 503
ἑσπερίην μοῖρις. II. 505
ἑσπερίης πάσης. II. 815
ἑσπερίοις. 262
ἑσπέριον. 528
ἑσπέριός με. II. 171
ἑσπερίον. 236
ἔσπευδον. II. 474
ἐσσὶ μέν. II. 599
ἔσταθι τῇδε. 227
ἑστηκὸς τό. II. 384
ἔστην ἐν. II. 85
ἔστης ἐν. 471
ἔστησεν Περίανδρος. II. 709
ἔστι δίπουν. II. 564. —δράκων. II. 325. —λαλῶν. II. 815. —τι καὶ τόν. II. 493. —τις ἀρκαδίης. II. 569. —τι δένδρον. II. 769. —φύσις. II. 815
ἔστιν Ἴος. II. 564
ἔστω μητρόπολις. II. 349

401.

Κεκροπία μὲν ἐμοὶ σαόφρων πέλει, ὦ ξένε, μήτηρ,
ξυνὸν τῆς πατρίας οὔνομ' ἐνεγκαμένη·
ἐκ δὲ πατρὸς γενόμην μεγακύδεος ἐν Κεκρόπεσσι
Θεοφίλου, προγόνοις καὶ γένει εὐπατρίδου·
πὰρ τούτων καὶ πρὶν μὲν ἀνήρπασεν ἄγριος αἶσα
τερπνὸν παρθενικὴν ἄνθος Ἀθηναΐδα.
ἀμφὶ δέ μοι καὶ δῆμος ἅπας ἐδάκρυσεν Ἀθήνης,
εἵνεκεν ἡλικίας τ' ἠδὲ σαοφροσύνης,
καὶ κάλλευς μελέων ἀνδρηΐου, ὥστε μάλιστα
Παιδείᾳ πινυτῇ καὶ Σοφίῃ μελόμην.
δάκρυα δ' οὐ ψύχει γενέτης ἐμὸς οἰκτρὸς, ὀλέσσας,
εὐφροσύνην βιότου, καὶ χέρα γηροκόμον.
μέτρον μοι ζωῆς ἔτη εἴκοσιν, οὔνομα Φαῖδρος.
χήρας Λευκαίας λέκτρ' ἀλόχου λιπόμην.
κόρην δ' ἣν τεκόμην γεραροὶ κομίουσι τοκῆες,
βαιὴν ἀντὶ τόσης δύσμοροι ἀγλαΐης.

Est in eodem libro, in ea parte operis cui titulus: Catal
des Inscriptions grecques de la Collection de Mylord
nr. 54. — V. 4. *ΘΕΟΦΙΛΟΥ.* Marm. V. 9. *ὥστε.*
dum? V. 16. dubium videri potest, utrum *βαιὴν*
κόρην, *parvam puellam*, an, distinctione sic,
subaudiendum. Hoc alterum mihi videtur

Τὴν πολλοῖς δήμοισι
δόξαν φωνάεσσαν
παντοίης ἀρετῆς
πολλάκις ἐν Θ
τῇ δεκάτῃ
μειμάδι Β
ἣ δὴ καὶ
μοι

am
umo
t Th.
πιστο-
τόπεδον
, καὶ ἐς

ς,
ῖσαν.
dum mihi videri
os menses Lipsiae
στήν, *virtutis belli-*
De idiomate Graecae
, *crimine vitii* ponitur,
Hic plura addo. Euripi-
Zeunius ad Viger. p. 10.
vide crimen. Med. 298. χωρὶς
vehementer miror in vitii suspi-
ma et ἑλληνικώτατα. (Conf. Ari-
emosth. T. I. p. 367, 7. Planeque
2. p. 405, 5. Bekk.) Iphig. Taur.
καὶ κάκην κεκτήσομαι. Helen. 885.
άλιν μ' ἀνάξουσ' ἐς τὸ σῶφρον. 1097.
ρίαν — Herodot. VIII. c. 10.
ντες. Parall. T. I. p. 296. in.
οῦ κατ *H. S.*]

rendum pag. 705. ante nr. 265.

αις τόδ' ἄγα ταῖσιν ὁ χῶρος·
μέλοι, ὡς κ ῖθρα ῥέοι.
p. 344. Br. II An. III. 1. p. 408.

INDEX EPIGRAMMATUM.

ἁ βάκχα. II. 261
ἁ βάσις. II. 590
ἁ βοῦς. II. 250
ἁ δάμαλις. II. 249. 250
ἆ δειλ' ἀντίκλεις. 447
ἆ δείλαιε. Vid. ὦ δείλαιε
ἆ καλόν. II. 143
ἁ κόνις. 447
ἁ κύπρις θήλεια. II. 476. —μούσαισι. II. 17. —οὐ πάνδημος. 297. —πρώαν. II. 138. —τὰν κύπριν. II. 675. —τὸν ἔρωτα τὸν υἱέα. II. 157. —τὸν ἔρωτα κατηφιόωντα. II. 548
ἁ κύπρον ἅτε. II. 491
ἁ λίθος. II. 255
ἆ μάκαρ. 319
ἁ μακέτις. 320
ἁ μάτηρ. 301
ἆ μέγα βαττιάδαο. 319. —σοὶ Διώνυσε. II. 239
ἁ μόλιβος. II. 249
ἁ ναῦς. II. 536
ἁ πάρος ἄδμητος. 527. —αἱματόεν. 235. —ἀντίφθογγον. 361
ἁ πάτρα. II. 596
ἁ πέλοπος. 385
ἆ ποτε. II. 214
ἁ πύματον. II. 529
ἁ στάλα βαρύθουσα. 453. —σύνθημα. 435. —φέρ' ἴδω. 434
ἁ σύριγξ. II. 112
ἁ σφραγίς. II. 255
ἆ τε φωνά. II. 213
ἁ τέχνα τόν. II. 648
ἁ φίλερως. 127
ἁ φόρμιγξ. 225
ἁ χλοερα. II. 74
ἀβάλε μηδ' ἐγένοντο. 484. —χειμερίου. II. 75
ἀβδήρων. 373
ἀβραὰμ υἱόν. 20
ἁβροδίαιτος ἀνήρ. II. 779
ἁβρός. II. 191
ἀβρότονον. 295
ἁβροὺς ναί. II. 467
ἁβροχίτων. II. 191
ἄβροχον ἀπλανέος. 207. —ἐν πελάγεσσι. II. 190
ἄγαγε καί. II. 626
ἄγγειλον. 135
ἀγγελίην. II. 75
ἄγγελε φερσεφόνης. II. 791
ἀγγελίης. II. 77
ἄγγελος. 554
ἆγις. II. 356
ἄγκιστρον. II. 524
ἄγκυραν. 215
ἁγνὸν χρή. II. 791
ἁγνὸς ἐς. II. 566
ἄγνωστον. II. 575
ἄγονος. II. 577
ἀγραύλῳ. 242
ἀγρεύσας. II. 496
ἄγριός ἐστι. 490. —οὗτος. II. 770
ἀγρὸν Μηνοφάνης. II. 390
ἀγρονόμῳ. 234
ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου. II. 27
ἀγρότα σύν. II. 791
ἀγροτέρων. II. 697
ἀγροφύλαξ. II. 699
ἀγχι μὲν ἐλπίς. II. 219
ἀγχιάλου. 88
ἀγχίσην. II. 728. —κυθέρεια. II. 733
ἀγχίτοκον. 446
ἄγχουροι. II. 80
ἀδάμ. 18
ἅδ' ἐγὼ ἁ περίβ. 399. —ἐγὼ ἁ τλάμων. 346. II. 151. 777
ἅδ' ἐγὼ ἁ Φοίβοιο. II. 792
ἅδ' ἐγὼ ἁ τριτάλαινα. II. 792

ἅδ' ἐσθ' ἅδε. 393
ἅδ' Ἡρακλείδην. II. 793. —ῥη-ξήνορα. II. 753
ἅδε ποθ'. II. 51
ἅδε πολυκλείτοιο. II. 671
ἅδε τοι ἀρχίον. 403
ἅδης μέν. 476
ἅδιον οὐδέν. 131
ἀδρήστεια. II. 143
ἀδριανοῖο. II. 78
ἀδὺ μέλος. 122. —τὸ βινεῖν. 92
ἀέναον. II. 130
ἀερόπης. 290
ἅζομαι. 598
ἀθάνατοι λούονται. II. 225
ἀθανάτοις μερόπων. II. 793
ἀθανάτοισι θεοῖς. II. 66
ἀθάνατον κλέος. Not. 972
ἀθάνατον πάτρα. II. 813
ἀθάνατός σοι. II. 578
ἀθανάτου βιότοιο. 23. πατρός. 12
ἀθανάτων πομπαῖοι. II. 793
ἄθρει μοι. II. 467
ἄθρησον. 297
αἲ αἲ Ἀριστοκρ. 454. —καὶ λι-βίαν. 571. —καὶ τέφρη. 598. —μοι τί πάλιν. II. 516. —νοῦσε. 464. —παρθενίας. 456. —πυ-θαγόρης. 340. —ὥστε κακόν. 589. —τοῦτο κάκιστον. 393
αἱ βίβλοι. II. 65
αἱ δ' ἄγετε. II. 76
αἱ λυκομήδης. 280
αἱ μίτραι. 282
αἱ νόμιμοι. 530
αἱ νύμφαι. II. 115
αἱ πάντων. II. 729
αἱ πολιαί. II. 441
αἱ πτελέαι. 239
αἱ σάμιαι. 144
αἱ τὸ ἐμεῦ. II. 570
αἱ τρεῖς. II. 224
αἱ τρισσαί ποτε. II. 53. —σα-τύρη. 197. —τοι ταῦτα. 190. —χάριτες. 140
αἱ τρίχες. II. 441
αἱ χάριτες λούσαντο. II. 216. —μήλων. II. 558. —μούσαισιν. 573. —τέμενος. II. 780
αἱ χίμαροι. II. 73
αἰάζει πήρη. II. 367
αἰάζω διότιμον. II. 444. —πο-λύανθον. 532
αἶαν ὅλην. II. 119. —τιμομάχου. II. 648
αἴαντος παρά. II. 60
αἴας ἐν τροίῃ. 347
αἶγα. II. 75
αἰγείρου. II. 352
αἰγιαλῖτα. 195
αἰγιαλοῦ. II. 9
αἰγιβάτη. 195
αἰγιβότου. II. 74
αἰγυπτίη. 19
αἰγύπτου. 261
αἰδ' ὑπέρ. II. 783
αἴδε ποτ' ἀοίδα. II. 794
αἴδεω. 324
αἴδη ἀλλιτάνευτε. 454
αἴδη ὅς ταύτης. 411
αἰδομένη. II. 733
αἴδος ὦ. 326
αἰδὼς καί. 464
αἰεὶ θηλυτέρῃσιν. II. 75. —λαρ-τιάδη. II. 663. —ληΐσταί. 506. —μὲν Κυθέρεια. II. 677. —μοι δύνει. 145. —σοι νόος. 579. —τοι λιπαρῷ. 317. —χρυσίον. II. 385
αἰετὲ τίπτε. 324
αἰετὸς ἐν. II. 570
αἰετὸς ὁ. 102
αἰετοῦ. 260
αἰήτην. II. 755
αἴθε πατήρ. II. 46
αἴθε σε πίνδαρε. II. 222
αἰθερίην. II. 593
αἰθιόπων. II. 670
αἰθομέναις. 291
αἰθυίας. 367
αἴλινον ὠκυμόρῳ. 299
αἴλιος ὁ θρασυχειρ. 375. —αὐσο-νίης. 375
αἵματος εὐγενέος. 582
αἰνητὸν πάντεσσιν. II. 750
αἴνει καὶ σὺ γάρ. 527
αἰνίζειν μὲν ἄριστον. II. 414
αἰνόμορον. 401
αἶνός τις ἐστιν. II. 794
αἰόλε καὶ βοιωτέ. 64
αἰόλον ἱμεροθαλές. II. 200
αἰολικὸν παρὰ τύμβον. 310
αἰπολικαὶ σύριγγες. II. 498
αἶρε τὰ δίκτυα. 111
αἰσχυλίδα θεόδωρε. II. 519
αἰσχύλον εὐφορίωνος. II. 748
αἰσχύλον ἤδε λέγει. 318
αἰτωλός ποτε. II. 794
αἰὼν καὶ κληΐδες. 591
αἰὼν πάντα φέρει. II. 20

αἰῶνος σπείρημα. II. 794
αἰωρῇ θήρειον. 517
ἄκλαυστοι καὶ ἄθαπτοι. 379
ἀκλινέας γραφίδεσσιν. 207
ἀκμαίη πρός. 371
ἀκμαῖος ῥοθίῃ. II. 279
ἀκμᾶς ἑστακυῖαν. 379
ἀκμῇ δωδεκέτευε. II. 450
ἄκρητον μανίην. II. 485
ἀκρίδα δημοκρίτου. 361
ἀκρίδι καὶ τέττιγι. 411. ἀκρίδι τᾷ κατ'. 360
ἀκρὶς ἐμῶν ἀπάτημα. 362
ἄκρον ἰατρόν. II. 761
ἀκταίην παρὰ θῖνα. II. 76
ἀκταίης νησῖδος. 215
ἀκταῖς τὴν ὅμορον. II. 795
ἀκτῇ ἐπί. II. 133
ἀκτίτα καλαμευτά. 287
ἀκτίτᾳ φοίβῳ. Vid. ἀρίτα.
ἄλικες αἴτε. 234
ἀλκαίου τάφος. II. 184
ἀλκῇ καὶ μύθοισι. II. 795
ἄλκηστις νέη. 516
ἀλκιβίη πλοκάμων. 229
ἀλκίδας ὁ θρασύς. 62
ἀλκιμέδη ξύνευνον. 57
ἀλκιμένης ὁ πενιχρός. 198
ἄλκιμοι ἀλκήεντα. II. 728
ἄλκιμος ἀγρεῖφναν. 284
ἀλκίμων σ' ἀριστοκλείδη. II. 534
ἀλκυόσιν ληναῖς. 391
ἀλλ' εἰ μὴ Σπεύσιππον. 335
ἀλλ' εἰ τὸ δούρας. III. 574,
ἀλλ' ὅταν ἀρτέμιδος. II. 574
ἀλλ' ὅταν ἐν σίφνῳ. II. 569
ἀλλ' ὅτ' ἂν ἡ θήλεια. II. 571
ἀλλ' ὅταν ἡμίονος. II. 577
ἀλλὰ σύ μοι προφέρεις. II. 381
ἄλλη μὲν κλεινή. 548
ἀλλήλοις παρέχουσιν. II. 524
ἄλλην δρῦν βαλάνιζε. II. 440
ἄλλοι μὲν βασιλῆες. III. 8
ἀλλοίην ὀρόω. II. 126
ἄλλοις μὲν γεράων. II. 732
ἄλλοις μὲν νόννης. 555
ἄλλοις παυσαμένοισιν. II. 729
ἄλλον ἀριστοτέλην. II. 419. —ὑπὲρ νίκας. II. 645
ἄλλος ἀπὸ σταλίκων. 292. —μὲν κρύσταλλον. 293. —ὁ μηνοφίλᾳ. 112. —ὁ Χῖος. II. 155. —τύμβον. 600
ἄλμα ποδῶν. II. 796
ἄλσος δ' ὡς. II. 689
ἄλσος μὲν μούσαις. II. 796
ἄλφα λιτάς. II. 156
ἀλφειοῦ στόμα. II. 383
ἀλφεὸς ἄῤῥεν. II. 240
ἀμβαίνων Ἑλικῶνα. II. 78
ἀμητὸς πολύς. II. 424
ἀμνὸν ἔπαυσε. 18
ἀμπαύσει καί. 355
ἄμπελε μήποτε. II. 493
ἄμπελε τί πρήξωμεν. II. 170
ἀμπελίς. 444
ἄμπελος ὡς. 529
ἀμφαρέτρις. 275
ἀμφίλοχος. 575
ἀμφιτρύων μ' ἀνέθηκε. 187. —ὅτ' ἔμελλε. II. 796
ἀμφίων. 60. —μούσαις. II. 797
ἀμφότερ' ὠρχεύμην. II. 797
ἀμφοτέραις παρ'. II. 704
ἀμφοτέρας πολύμυθε. II. 614
ἀμφότεροι θήβηθε. II. 682
ἀμφοτέροις εἰς. II. 739
ἀμφοτέρους ἀδικεῖς. II. 46
ἄμφω μὲν ἡμεῖς. II. 551
ἂν μὲν ἀπόντα. II. 441
ἂν μ' ἐσίδῃς. II. 561
ἂν μετ' ἀλεξάνδρειαν. II. 404
ἂν μὴ γελῶμεν. II. 306
ἂν μνήμην. II. 293
ἂν πάνυ κομπάζῃς. II. 296
ἂν περιλειφθῇ. II. 43
ἂν τοῦ γραμματικοῦ. II. 361
ἀναλφάβητος. II. 859
ἄνδρ' εἶδον. II. 797
ἄνδρ' ἐμόν. II. 550
ἄνδρα σοφόν. 494
ἀνδράσιν Ἑρμῆς. II. 264
ἄνδρε δύω φιλότ. 345
ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης. II. 161
ἄνδρες τοί ποτ'. II. 789
ἀνδρὶ μὲν αὐλητῆρι. II. 797
ἀνδρὶ μὲν Ἱππαίμων. 394
ἀνδροβόρων ὁμότεχνε. 365
ἀνδροθέα δῶρον. II. 604
ἀνδρόθεν ἐκκέχυθ' ἵππος. II. 659
ἄνδροκλος ὤπολλον. 211.
ἀνδρομάχης ἔτι. II. 34
ἀνδρὸς ἀριστεύσαντος. II. 784
ἀνδροφόνος παλάμη. 600
ἀνδροφόνῳ σαθρόν. II. 132
ἀνεῖλεν ἀσπίς. 338
ἀνέρα θήρ. II. 75. —λυσσητῆρι. 165. —μὴ πέτρῃ. 311. —τις λιπόγυιον. II. 9. —τὸν πολύμητιν. II. 752

ἀνέρας ἠρνήσαντο. II. 396
ἀνέρες οἷσι. II. 339. — οἳ πάρος. II. 797
ἀνεστράφησαν. II. 61
ἄνθεα πολλά. II. 798. — σοὶ δρέψας. 72. — τὸν ναυηγόν. 390
ἄνθεμά σοι. 236
ἄνθεσιν οὐ. II. 511
ἄνθετ' ἀναξαγόρης. II. 698
ἄνθετό σοι. 214.
ἄνθηκεν τόδ' ἄγαλμα. II. 538
ἀνθοδίαιτε. 129
ἄνθρακα καί. II. 381
ἀνθρακίων. II. 407
ἄνθρωπ' οὐ κρ. 462
ἄνθρωπε ζωῆς. 469
ἄνθρωποι δείλης. II. 333. — μοχθεῖτε. II. 747
ἀνθρώποις ὀλίγος. II. 309
ἄνθρωπος τοῦτ' ἐστι. II. 798
ἀνθρώπου μέλος. II. 556
ἀνθρώπους μέν. II. 289
ἀνίκ' ἀπό. 374
ἀντὶ βοός. 205. — μ' ἔρωτος. II. 688. — τάφου? 327. — τοι εὐλεχέος. 504. — φόνου. 483
ἀντία τηλεμάχοιο. II. 273
ἀντιγένης. II. 34
ἀντιγόνη σικελή. 102
ἀντιγόνην ἔστεργε. II. 408
ἀντικράτης ᾔδει. II. 407
ἀντίον ἠελίου. II. 441
ἀντιπάτραν γυμνήν. II. 378
ἀντίπατρός μ' ἐφίλησε. II. 473. — πείσωνι. II. 33
ἀντιπάτρου ῥητῆρος. 413
ἀντίσπαστον. II. 407
ἀντόλιαι δύσιες. II. 642
ἀντολίης δύσιος. II. 737
ἀντομέναις ποτέ. II. 580
ἄντυγος. II. 400
ἄπαιρέ μου. II. 252
ἅπαν μὲν ἔργον. II. 601
ἅπασ' ἀχαιΐς. 320
ἀπεστράφης. II. 170
ἄπισχ' ἄπισχε. 387
ἀπλανέων. II. 589
ἀπλήρωτ' ἀΐδα. II. 799
ἆρα μὴ θανόντες. II. 305
ἀραξοχεῖρα. 216
ἀργαλέως φέρεται. II. 177
ἀργείης Ἑλένης. II. 671
ἀργεῖος δάνδης. II. 537. — σθένελος. II. 750. — φιλοκλῆς. II. 490
ἄργος ὁμηρικέ. II. 37
ἀργυρέη κρήνη. II. 144. — λιμῷ. II. 405
ἀργύρεον νυχίων. 84. — σοὶ τόνδε. 259
ἀργύρεος πόλος. II. 274
ἀργὼ τὸ σκάφος. II. 799
ἄρεα καί. II. 210
ἄρεος ἔντεα. II. 677
ἆρες, ἄρες. II. 376
ἀρθείς. II. 351
ἀρίτα φοίβῳ. 260
ἀρκάδας οὐχ. II. 349
ἀρκαδίην. II. 568
ἀρκαδικά. II. 673
ἀρκαδικόν. II. 365
ἀρκεῖ μοι γαίης. 506. — χλαίνης. II. 18
ἀρκεῖ τέττιγας. II. 32
ἀρκεσίλαε. 336
ἄρκιον ἤδη. II. 512
ἀρμενίων τάδε. II. 207
ἅρμενος ἦν. 317
ἁρμονίης. II. 72
ἀρνεῖται. 107. — τὸν ἔρωτα. II. 465
ἀρξάμενοι πρῶτοι. II. 799
ἁρπαλίων. 216
ἁρπάσομαι. II. 690
ἅρπασται. II. 496
ἄῤῥηκτοι. II. 80
ἀῤῥήτων. II. 292
ἄρσενας. 170
ἄρτεμι δᾶλον. 275. — ποῦ σοι. II. 712. — σοὶ τὰ πέδιλα. 275. — σοι ταύταν. 280. — τὶν τόδ' ἄγαλμα. 299. — τόξα. 277
ἀρτέμιδας τόδ'. II. 784
ἄρτεμις ἡ γόργοιο. 235. — ἱδρώουσα. II. 190
ἄρτι γενειάζων. II. 452
ἄρτι γενειάζοντα. II. 799
ἄρτι θαλασσαίης. II. 680. — καλός. II. 452. — λοχευομένην. 309. — με γενόμενον. II. 799. — με πηγνυμένην. II. 16. — μὲν ἐν θαλάμοις. 359. — νεηγενέων. 367. — σὲ τὸν θάλλοντα. II. 800
ἀρτιπαγῆ. II. 15
ἀρτιφανές. 11
ἀρτιχανῆ. 191
ἀρχαῖα τὠπόλλωνος. II. 155
ἀρχαίας ὦ θινός. 460
ἀρχαίη σύνδειπνε. II. 77

ἀρχεάνασσαν. 369
ἀρχέλεώ με. 353
ἀρχέλεως λιμενῖτα. II. 286
ἄρχετ' ἄρης. II. 135
ἀρχέτυπον. II. 672
ἀρχὴ γραμματικῆς. II. 58
ἀρχιερεύς. 23
ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι. 509
ἀρχιλόχου τάδε. II. 62. —τόδε σῆμα. 511
ἀρχόμεθ' Ἡλιόδωρε. II. 360
ἀρχὸν ἐμέ. II. 800. —ὁρᾶς. II. 800
ἄρχοντες. II. 754
ἀρχὸς Ἰωάννης. 513. —ὅδ' ἐκ Τεγέης. II. 751. —τ' ἀμφιμ. II. 752
ἄσβεστον κλέος. 379
ἄσβολος οὐδέ. II. 801
ἀσίδος ἀρχιερῆος. II. 801. —εὐρείης. II. 801
ἀσκαλάφου. II. 750
ἀσκανίη. 291
ἀσκληπιάδης. II. 602
ἀσκὸν τῶν. II. 173
ἄσκοπον. 14
ἀσκοῦ τόν. II. 591
ἄσκρη μέν. 322
ἃς οἱ πλάνοι. 3
ἄσμενος. 575
ἀσπάσιοι. 558
ἀσπίδ' Ἀχιλλῆος. II. 40
ἀσπίδα μέν. 215. —ταυρείην. 212. —φρῦνον. II. 801
ἀσπὶς ἀλεξάνδρου. 273. —ἀπὸ βροτέων. 227. —τόξα. II. 175
ἄσπορα. 212
ἀστακίδην. 465
ἀστεμφῆ. 282
ἀστέρας. 510
ἀστεροπή. 578
ἀστὴρ πρίν. 511
ἀστοῖς καί. II. 154
ἀστὸς ἐμοὶ καί. II. 228
ἄστρα καὶ ἠ. 138. —μὲν ἠμαύρωσε. II. 13
ἀσφαλέως. II. 424
ἀσωπίς. II. 76
ἀτθὶ κόρα. II. 42
ἀτθίδος εὐγλώττου. II. 63
ἀτθὶς ἐγώ. 412
ἀτρεκέως μάλα. II. 45. —πάντων. II. 164
ἀτρέμα τόν. 427
ἀτρέμας ὦ ξένε. 431
ἄτρομος. 511
ἀττικὸς εἰς. 491
ἀττικοῦ. II. 801
αὖά τοι. II. 79
αὐγάζω. II. 74
αὐγείην. II. 549
αὐδήσει. 382
αὔην με. II. 78
αὔλακας. 208
αὔλακι καί. 260
αὔλια καί. 295
αὖλιν. II. 201
αὐλοὶ τοῦ. II. 117
αὐλὸν καμεν. 216
αὐλούς. 213
αὔραις ἴσα. II. 189
αὔριον ἀθρήσω. 153. —εἰς λιτήν. II. 352
αὐσονίη με. 359
αὐσονίῳ Πείσωνι. II. 681
αὐσονίων δέσποιναν. II. 269. —σοφίης. II. 802
αὔσονος. 412
αὐτὰ ἐπὶ Κρήθ. 532. —Τιμόκλει. 446. —τοι τρέσσαντι. 468
αὐταὶ ποιμαίνοντα. II. 24. —σοὶ στομάτεσσι. II. 63
αὐταῖς σὺν κίχλαισιν. II. 118
αὐτὰν ἐκ πόντοιο. II. 679. —που τὰν κύπριν. II. 677
αὐτὰρ ἐγώ. II. 135
αὐτή μοι. 170. —πρόσθεν. 105. —σοι κυθέρεια. 214. —σοι πλάστειρα. II. 720. —τεκοῖσα. 34
αὐτὴν γραμματικήν. II. 247. —ἱεροπόνοισι. 10. —θειοδότην. 179. μητρυιήν. II. 210
αὐτὸ τὸ πῦρ. II. 10
αὐτοθελὴς ἥδιστος. II. 333. —καρπούς. II. 28
αὐτόθεν. II. 683
αὐτοὶ τήν. 139
αὐτόμαται δειλαί. 355
αὐτομάτως. II. 700
αὐτομέδοντ' Ἀχιλῆϊ. II. 755
αὐτομέλιννα. 301
αὐτὸν ἀλέξανδρον. II. 661. —βαρχεντήν. II. 714. —Ἰωάννην. II. 247. —ὁρῶν. II. 713. —ὁρῶν. II. 365. —πορφύριον. II. 729. —πυθαγόρην. II. 724
αὐτονόμα. 281
αὐτὸς ἄναξ. 486. II. 143. —ἰατρόν. II. 211. —ἐγώ. II. 802.

—ἐρεῖ. II. 248. —ἰωάννης. 518. —καὶ γεραρῶ. II. 879. —νηόν. 543. —ὁ βοῦς. II. 162. —σοὶ φοίβοιο. II. 708
αὐτοῦ ἐφ'. II. 697. —Ζηνός. II. 244. —μοι στέφανοι. 124. —σοὶ παρ' ἅλωνι. 366
αὐτῷ καί. 373. —σοὶ πρός. 239. —τις γήμας. II. 320
αὔχησον. II. 596
ἄφλοιος. II. 789
ἀφρογενοῦς. II. 676
ἀχήεις τέττιξ. 362
ἀχράς. II. 7
ἄχρις ἂν ἧς. II. 431
ἄχρι τεῦ. II. 79
ἄχρι τίνος. II. 508
ἀχρυλίς. 240
ἀχώ. II. 672
ἀῶον. 412

βαιὰ φαγών. 406
βαιὸν ἀποπλανίην. II. 81. —ἐπιστήσας. II. 802
βαιὸς ἰδεῖν. II. 282
βάκτρον. 325
βακχυλίς. 281
βάκχου. II. 334
βάκχῳ καὶ μούσῃσι. 413. —καὶ νύμφαις. II. 209
βάλλεθ' ὑπέρ. 454
βάλλετε νῦν. II. 626
βάπτων. II. 442
βάσκανος. II. 647
βασσαρίς. 210
βάσσε. 578
βάττ' ἐπί. II. 570
βαττιάδεω. 429
βεβλήσθω. II. 485
βέλτερόν ἐστι. II. 308. —ἡγεμόνος. II. 397
βένθε' ἅπαντ'. 542
βήσας εἰ. II. 441
βιβιανοῦ. II. 242
βίβλοι ἀριστοφάνευς. II. 63
βίβλος θέωνος. II. 67. —μηχανική. II. 67. —πατρικίοιο. 32
βιθυνίς. 252
βιττὼ καὶ φαινίς. II. 803
βλέψον. II. 461
βλύζει. 22
βοίδιον εἰμί. II. 247. —ηὐλητρίς. 128. —οὐ χοάνοις. II. 248
βόρχος. 495
βόσπορον. 297
βόστρυχον. 164
βότρυες. 261
βοτρυΐων. 238
βουκόλε πῇ. II. 267. —πρός. II. 80. —τὰν ἀγέλαν. II. 248. 373.
βουκολικαί. II. 69
βουκόλον. II. 250
βουκόλος ἔπλεο. II. 82
βουλαὶ μέν. II. 803
βούλει μαθεῖν.
βουλεύεις. II. 413
βουλόμενος. II. 353
βοῦν ἰδίαν. II. 249
βούπαις. II. 81
βουποίητε. II. 526
βοῦς ἐστιν ἡμῖν.
βουστρόφον. 217
βουχανδής. 234
βρέγμα. II. 156
βριθύ. 244
βρίθω. II. 136
βρώματα. II. 174
βύβλων. II. 81
βωλοτόμοι. II. 156
βωμόν. II. 803
βωμούς. 232

γαῖα καί. 479. —λάβ'. —μὲν ἐν. 324. —Ταραντίνων. 415. —φίλη τόν. 398. —φίλη μή. 604
γαῖαν μέν. —τὴν φερέκαρπον. II. 262
γαίης ἐκ Γαλ. II. 442. —ἐν νώτοισιν. II. 768. —μὲν πάσης. II. 567
γάϊος ἐκπνεύσας. II. 348
γάλλον. II. 377
γάλλος. 262
γαστέρα μέν. II. 337. —μισήσειν. II. 296
γειαρότης. II. 13
γείτονα. 105
γείτονες. II. 636
γεννηθέν. II. 371
γέσσιον ὡς. 515
γέσσιος οὐ. 513
γῆ μὲν ἀχαιΐς. II. 753. —μεν καί. 413
γῇ μὲν ἔαρ. II. 24
γηγενέα. 59
γηγενέων. II. 591
γήθησαν. II. 83
γῆμε Κριτωνιανός. II. 181

rectione omnia, ni fallor, satis sunt certa, praeter primam vocem. Ne tamen de *ἔτειλε* dubites pro *ἀνετείλατο* posito, sic Sophocl. Electr. 699. *ἡλίου τέλλοντος*. De *ἕσπερος* cf. Abresch. ad Aeschyl. Tom. I. p. 29. V. 7. *ΩΣΧΑΜ ΒΟΛΟΤΥΠΕΗ ΤΟΙΗ ΜΕΜΝΩΝ ΠΑΝΗΛΤΑΛΗ*. Itin. *ΩΣ ΤΑΜ ΒΟΛΟΚΤΥΠΕΗ ΤΟΝ ΜΕΜΝΟΝΛ.. ΑΥΔΗΝ*. Inscr. In iis, quae ex conjectura reposui, *ἴσχασε βολοτυπὴς θείην Μέμνων πάλιν αὐδήν*, de quinque posterioribus vocabulis, quin recte sint emendata, nemo facile dubitabit; primum vero incertius. In *βολοτυπὴς*, quod alibi non occurrit, prima syllaba ob plures breves continuatas producitur. Philostr. Imagg. I. 7. p. 773. *καὶ προσβάλλει τῷ ἀγάλματι ἡ ἀκτὶς τοῦ Ἡλίου· δοκεῖ γὰρ ὁ Ἥλιος οἱονεὶ πλῆκτρον κατὰ τὸ στόμα ἐμπίπτων τῷ Μέμνονι, ἐκκαλεῖσθαι φωνὴν ἐκεῖθεν*. V. 8. *ΟΔΥΤΟΝΟΝ ΜΙΡΩ ... ΤΥΡΙΤΟΝ ΑΔΟΝΙΗ*. Itin. In Inscr. primis vocibus iterum omissis, legitur *ΕΣΤΡΙΤΟΝ ΑΔΟΝΙΗ*. Scripsi *ὀξύτονον .. ἁρμονίην*. Hadrianus canoram Memnonis vocem ter videtur audivisse; primum, quum accedens ad eum salutatus est; tum sole oriente; tertio denique, occidente sole. Hunc tam insignem Memnonis favorem *laeto animo* (*χαίρων*) accepit Imperator. V. 9. *ΚΟΙΡΑΝΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΣ ... ΑΙΣ ΔΑΙΣ ΤΟΣΑΚΑΥΤΟΣ*. Itin. In Inscr. media vocabula omissa. Ut sensus constaret et metrum, *μάλ' ἑάδη* scripsi, *μάλα* ad *χαίρων* referens. Legitur praeterea in Itinerario:

ΜΕΜΝΟΝΑ ΚΑΝΣ ... ΑΙΚΑΛ .... ΠΟΥ ΠΟΤΟΙΣ
ΤΡΟΠΠΑΤΑΣΑΜΑΙΝ ... ΤΑΤΟΣ ΕΤΙΔΕ ΚΛΟΣΣΕΣ ΑΚΟΥΕ
ΔΙΛΛΟΝ ΠΑΙΣΙ ΔΕ ΤΕ ΤΩΣΙΕΦΙΛΙΣΙ ΘΕΟΙ.

ubi primus pentameter certam correctionem admittere non videtur. Ultimum autem distichon sic fere restituendum suspicor:

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΑΜΑΙΝΟΝΤΑ Γ' 'ΟΣ' 'ΕΙΣΙΔΕ, ΧΏΣΣ' 'ΕΣΑΚΟΥΣΕ,
ΔΗΛΟΝ ΠΑΣΙ ΛΕΓΕΙ, 'ΩΣ ΠΕΦΙΛΗΤΟ ΘΕΩι.

Litterae inscriptionis indicantes, quae viderit, quaeque audiverit, omnibus diserte significant, quo amore a Deo illo exceptus fuerit.

Coronidis loco adjiciam epigrammata quaedam, quae mihi post editam Anthologiam in manus venerunt. Et primum quidem quatuor Inscriptiones a viro illustri Frid. Augusto Wolfio mecum perquam humaniter communicatas, eum in finem, ut illas in Analectis litterariis

ederem. Ibi nunc exscripta extant Fasc. I. p. 96. sq. Et tres quidem priores ex schedis Michaëlis Fourmontii, quae in regia bibliotheca Parisina asservantur, olim ab Immanuele Bekkero descriptae; illa autem cui initium, ἡ γενεῇ δόξῃ τε, a Rev. Georgio Renouardo Sami reperta et anno 1813 cum amicis communicata, nuper autem in Museo Cantabrigiensi typis exscripta Vol. I. p. 350.

395.

Ἐνθάδε Σωσιπάτρα κεῖμαι ἐνὶ σήματι τῷδε,
Μοίρης ἀμβροσίης ἐκτελέσασα μίτον.

396.

Τίς Μοιρῶν μίτον ἄμμιν ἐκλώσατο ΠΑΙΑΕΟΑΩΡΟΝ
Ἐλπίδος ἐκ μητρὸς καὶ πατρὸς Ἀρχιτέλευς;
τοὺς νέον ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἴουλον
ἥρπασεν ἡ προπετὴς Μοῖρα διωξαμένη,
Θειοφάνη Νίρόν τε· νέους δ' ἐμαρήνατο δαίμων
ἄμφω πρωθήβας, ἔρνεσιν εἰδομένους.

V. 1. scribendum ΠΑΙΔΕΣ ΑΩΡΟΝ. et ὕμμιν, fortasse etiam ἐκλάσσατο. *Quis vobis, pueri, fila Parcarum ante tempus rupit?* ut p. 867. nr. 349. Τίς μου τὴν Σειρῆνα κακῶς κακὸς ἥρπασε δαίμων. Himorius Or. XXIII. §. 7. p. 776. τίς ἀπέκειρε δαίμων τῆς ἐμῆς ἑστίας τὸ χρυσοῦν βόστρυχον. Sic sententia expeditior, quam in ἐκλώσατο, qua lectione servata jungi debent verba τίς Μοιρῶν.. quasi ex tribus sororibus alia aliâ sit invidiosior. — V. 3. ἀνθήσαντας ἴουλον. Sic T. II. p. 741. nr. 381. ἴουλον ἀνθῶν πρῶτον οὗτος. Vid. Schaefer. Append. ad Aristoph. Plut. p. 530. — V. 5. νέους δ' ἐμαρήνατο. *praemaraίνεσθαι* vi transitiva a bonorum scriptorum usu abhorret; praeterea autem νέους friget post ea, quae praecesserunt, praesertim alia juvenilis aetatis significatione subjecta, ἄμφω πρωθήβας. Adde quod ἔρνεσιν epitheto caret. Quare vide an corrigendum sit:

νέοις δ' ἐμαρήνατο δαίμων
ἄμφω πρωθήβας ἔρνεσιν εἰδομένους.

397.

Μητρὸς καὶ θυγατρός παιδός τ' ἔτι τύμβος ὅδ' εἰμί,
οἳ λάχον ὠκίστην ἀτραπὸν εἰς Ἀΐδην.
ὧν ὁ μὲν ἐν κούροισιν Ἀλεξάνωρ ἐκαλεῖτο,
ἡ δ' Ὑγίεια, γάμου πρόσθεν ἀποφθιμένη.

ἄῤῥενι δ' ἠϊθέῳ παιδείην ὤπασε Μοῦσα,
ἣν Ἀΐδης φθονερὸς νόσφισεν αὐξομένου.
καὶ μήτηρ μὲν ἔχει παῖδας δύο, τρισσὰ δὲ πένθη
νῦν κλαίει γαμέτης ἄμμιγα καὶ γενέτης.

V. 5. ἄῤῥενι. Suspicabar ἄῤῥενα παιδείην, *eruditionem virilem*, seu γενναίαν. Illud si genuinum est, explicari debet, παιδὶ καὶ αὐτῷ πρὸ τοῦ γάμου θανόντι. V. 6. ἣν ἀ. νόσφισεν (*abstulit*) αὐξομένου αὐτοῦ. Aeschylus VII c. Theb. v. 963. ἀπώλεσε δῆτα, καὶ τὸ τοῦδ' ἐνόσφισε. Fortasse tamen corrigendum: ἧς Ἀΐδης φθονερὸς νόσφισεν αὐξόμενον. Euripid. Suppl. 539. εἰ τοὺς θανόντας νοσφιεῖς ὧν δεῖ λαχεῖν.

In iisdem Schedis duo habentur epigrammatum fragmenta, alterum ex Hermionensi marmore descriptum:

. . . στέφανος Μούσαις Ἑλικωνίσι καὶ Διονύσῳ
καδμείῳ, τρίτατον κῦδος ἐμοῖς γενεταῖς·
καὶ βασιλεῖς δώροισιν ἐτίμησαν τὸν ἀοιδόν,
υἱὸν Ἀριστάρχου θεοῖς φίλον Ἑρμιονῇ.

Alterum ex Pario, cujus plurima lectu difficiliora erant:

Χαῖρε θεὰ τοῖσδεσσι, καὶ ἱλήκοις Παρίοισιν,
δισσὰς ἐν παλάμαις ἀραμένη δαΐδας,
καὶ τοῖς μὴν φιλέουσι Πάρον γλυκερὸν φέρε φέγγος,
τοῖς δ' ἐθέλουσ' ἀδικεῖν πυρσὸν ἄναπτε κακῶν.

V. 3. Scr. τοῖς μέν. Preces in hoc epigr. factas puta ad Cererem, quam apud Parios insigni religione cultam fuisse constat ex historia de Miltiade ap. Herodot. L. VI. 134. p. 500.

398.

Ἡ γενεῇ δόξῃ τε καὶ ἐν Μούσῃσι Τύριννα
ἔξοχος, ἡ πάσης ἄκρα φέρουσ' ἀρετῆς,
ἐννεάδας τρισσὰς ἐτέων ζήσασα, τοκεῦσιν
δυστήνοις ἔλιπον δάκρυα καὶ στοναχάς.
πᾶς γὰρ ἐμοῦ φθιμένης χῆρος δόμος· οὔτε γὰρ αὐτὴ
λείπομαι, οὔτ' ἔλιπον βλαστὸν ἀποιχομένη.
ἀντὶ δὲ πατρῴου καὶ ὑψορόφοιο μελάθρου
λειτὴ τοὐμὸν ἔχει σῶμα λαχοῦσα πέτρη·
εἰ δ' ἦν εὐσεβέων ὅσιος λόγος, οὔποτ' ἂν οἶκος
οὑμὸς ἐμοῦ φθιμένης ταῖσδ' ἐνέκυρσε τύχαις.

V. 1. Passovius v. cl. qui hoc epigramma in meam gratiam ex schedis Wolfianis descripsit, haerebat in nomine Τέριννα, idque cum Γέριννα permutandum censebat. Cogitasse videtur vir doctissimus de *Gyrinno* Lesbia, quam Sapphus fragmentum commemorat ap. Hephaest. p. 37. ubi vid. Gaisfordium p. 64. et Dorvill. in Vanno crit. p. 528. Toup. ad Longin. p. 391. qui ex Choerobosco τᾶς ἀπαλᾶς Πυριννῶς protulit. Hoc nomen Valckenar. ad Callim. Eleg. p. 150. reddendum censebat Maximo Tyrio Diss. XXIV. 9. p. 478. ubi vulgo: τοῦτο τῇ Λεσβίᾳ Γέριννα. Rectius scribi Γυριννὼ apparet ex Etym. M. p. 222. ed. Lips. V. 7. πατρῷον καὶ ὑψ. Corrigendum videtur: πατρῷον τε καὶ ὑψορόφοιο μελάθρου. V. 8. λειτῇ. Scr. λιτῇ. Cf. supra in Palat. p. 182. nr. 226. v. 2. Ib. p. 282. nr. 472. v. 10. Ib. p. 285. nr. 478. v. 4. Sic etiam in graecis Frontonis epistolis T. II. p. 384. λειτόν τε ἅμα καὶ ὄλισθον, ubi tamen haud scio an λεῖον legendum sit.

Ad haec accedant etiam alia quaedam epigrammata, quae me aut latuerunt olim, aut serius in manus meas pervenerunt.

399.

Πλουτάρχου τόδε σῆμα σαόφρονος, ὃς πολυμόχθου
κύδεος ἱμείρων ἤλυθεν Αὐσονίην.
ἔνθα πόνοισι πόνους ἀνεμέτρεε, τηλόθι πάτρης,
μουνογενὴς περ ἐὼν καὶ πατέρεσσι φίλος.
ἀλλ' ἐὸν οὐκ ἐτέλεσσε πόθον, μάλα περ μενεαίνων·
πρόσθε γὰρ ἀστόργου Μοῖρα κίχεν θανάτου.

Hoc epigramma ex Marmoribus Ill. Comitis ab Elgin descriptum edidit v. cl. E. Q. Visconti in libello, cui titulus: Mémoires sur les ouvrages de sculpture de Mylord Elgin p. 152. versionis anglicae.

400.

Μνῆμα Φίλη μήτηρ με Διίτρέφει ἐνθάδ' ἔθηκεν,
καὶ Περικλεῖ φθιμένοιν, μητρὶ χῇ αἰνόμορος·
Ἄγνης τ' ἐνθάδε οἱ θυγάτηρ καὶ ἀδελφὸς ἔχουσιν
Μοῖραν Δημοφόων τὴν μετὰ πᾶσι βροτοῖς.

V. 1. Φίλη esse videtur nomen proprium mulieris. Cf. Palat. p. 163. nr. 118. Ib. p. 207. nr. 357. V. 2. μητρὶ χῇ. Legendum, ni fallor, μητρί θ' ἡ αἰνόμορος. Phila duos filios et matrem, tum etiam filiam et fratrem eodem loco sepeliverat. Hoc quoque Epigramma ex iisdem marmoribus editum p. 137. (143. vers. angl.).

401.

Κεκροπία μὲν ἐμοὶ σαόφρων πέλει, ὦ ξένε, μήτηρ,
ξυνὸν τῆς πατρίας οὔνομ' ἐνεγκαμένη·
ἐκ δὲ πατρὸς γενόμην μεγακύδεος ἐν Κεκρόπεσσι
Θεοφίλου, προγόνοις καὶ γένει εὐπατρίδου·
πὰρ τούτων καὶ πρὶν μὲν ἀνήρπασεν ἄγριος αἶσα
τερπνὸν παρθενικὴν ἄνθος Ἀθηναΐδα.
ἀμφὶ δέ μοι καὶ δῆμος ἅπας ἐδάκρυσεν Ἀθήνης,
εἵνεκεν ἡλικίας τ' ἠδὲ σαοφροσύνης,
καὶ κάλλευς μελέων ἀνδρηΐου, ὥστε μάλιστα
Παιδείᾳ πινυτῇ καὶ Σοφίῃ μελόμην.
δάκρυα δ' οὐ ψύχει γενέτης ἐμὸς οἰκτρὸς, ὀλέσσας,
εὐφροσύνην βιότου, καὶ χέρα γηροκόμον.
μέτρον μοι ζωῆς ἔτη εἴκοσιν, οὔνομα Φαῖδρος.
χήρας Λευκαίας λέκτρ' ἀλόχου λιπόμην.
κόρην δ' ἣν τεκόμην γεραροὶ κομίουσι τοκῆες,
βαιὴν ἀντὶ τόσης δύσμοροι ἀγλαΐης.

Est in eodem libro, in ea parte operis cui titulus: Catalogue raisonné des Inscriptions grecques de la Collection de Mylord Comte d'Elgin. nr. 54. — V. 4. *ΘΕΟΦΙΛΟΥ*. Marm. V. 9. *ὥστε*. Num *ὅττι* legendum? V. 16. dubium videri potest, utrum *βαιὴν* jungendum sit cum *κόρην*, *parvam puellam*, an, distinctione sic, ut feci, posita, *ἀγλαΐην* subaudiendum. Hoc alterum mihi videtur exquisitius.

402.

Τὴν πολλοῖς δήμοισι πάρος, πολλαῖς δὲ πόλεσσι
δόξαν φωνάεσσαν ἐνὶ σκηναῖσι λαβοῦσαν
παντοίης ἀρετῆς ἐν μείμοις, εἶτα χοροῖσι,
πολλάκις ἐν θυμέλαις, ἀλλ' οὐχ οὕτω δὲ θανούσῃ,
τῇ δεκάτῃ Μούσῃ, τὸ λαλεῖν σοφὸς Ἡρακλείδης
μειμάδι Βασίλλῃ στήλην θέτο βιολόγος φώς·
ἣ δὴ καὶ νέκυς οὖσα ἴσην βίου ἔλλαχε τιμήν,
μουσικὸν ἐς δάπεδον σῶμ' ἀναπαυσαμένη.
ταῦτα
οἱ σύσκηνοί σου λέγουσιν·
εὐψύχει Βασίλλα· οὐδεὶς ἀθάνατος.

Hoc epigramma apud Aquilejam repertum edidit Coray v. cl. ad Plutarchi Vit. T. IV. p. 351. qui v. 1 et 2. corrigit: *Τῇ 'ν . . . δόξαν* . .

λαβούσῃ. Praeterea malim, πολλαῖς τε πόλεσσιν. et v. 3. ἔν τε χοροῖσι. V. 4. Ducta haec ex epigrammate in Philistionem mimographum et mimum in Palat. p. 229. nr. 155. Ἐνταῦθα κεῖμαι, λείψανον παντὸς βίου· Πολλάκις ἀποθανών, ὧδε δ' οὐδεπώποτε. unde apparet, cl. editorem frustra in hoc versu haesisse. Pro οὕτω δὲ haud scio an οὕτω γε scribendum sit. V. 6. βιολόγος. Dixi de hac voce et de cognatis in Wolfii Analectis Fasc. I. p. 106. Primam auctor produxit aut negligentia (ut in Βασίλλῃ) aut ob plures breves continuas. Caeterum monimentum Basillae in ipso, ut videtur, theatri ambitu positum ab Heraclide mimo, caeteris actoribus acclamantibus. Vox σύσκηνος, *scenae socius*, Lexicis addenda. Est etiam ap. Plutarch. Tom. II. p. 27. F. Pro εὐψύχει cl. editor εὐτύχει corrigit. At vid. Reinesium in Inscr. p. 731 et 826. Formulam οὐδεὶς ἀθάνατος in epitaphiis passim obviam illustravimus in Analect. Fasc. I. p. 107.

Non possum omittere fragmentum epigrammatis Athenis prope Ceramicum inventi, quod nunc in Museo Britannico asservatur inter Marmora Ill. Comitis ab Elgin. Edidit illud accurate descriptum cl. Thierschius Monachii an. 1816. m. Januar. uno folio, unde illud, sic ut editor laceras illas reliquias restituere conatus est, repetivit cl. Eichstaedt in Indice Lectionum an. 1816. Tum etiam idem cum parva lectionis diversitate exhibuit et illustravit Vir eruditissimus Q. E. Visconti in peculiari libello gallice scripto, cujus nonnisi anglicam versionem habeo, cui titulus: Memoir on a greek epigram which served for an epitaph on the Tomb of the Athenian Warriors killed at Potidaea, read to the class of history and ancient litterature of the royal institute of France in the month of September. 1815. Historia, ad quam refertur, est ap. Thucyd. I. 58 — 63. II. 70. Diodor. Sicul. XII. 37. Jam primum apponam epigramma, ut a Thierschio est exhibitum:

ΑΘΑΝΑΙ
ΣΕΜΑΙΝ(ι
ΚΑΙΠΡΟΔΟι
ΝΙΚΕΝ ΕΥΠΟΛΕΜΟ/
ΑΙΘΕΡΜΕΜΦΣΥΧΑΣ ΥΠΕΔΕΧΣΑΤΟ ΣΟ
ΤΟΝΔΕ ΠΟΤΕΙΔΑΙΑΣ ΑΑΜΦΙ ΠΥΛΑΣ ΕΛ
ΕΧΘΡΟΝ ΔΟΙΜΕΝΕΧΟΣΙ ΤΑΦΟΜΕΡΟΣ Η
ΤΕΙΧΟΣ ΠΙΣΤΟΤΑΤΕΝ ΗΕΛΠΙΔΕΘΕΝΤ(
ΑΝΔΡΑΣΜΕΜΠΟΛΙΣΗΕΔΕ ΠΟΘΕΙΚΑΙΔΙ

ΠΡΟΣΘΕ ΠΟΤΕΙΔΑΙΑΣ ΗΟΙΘΑΝΟΝ ΕΜΠΡ
ΠΑΙΔΕΣ ΑΘΗΝΑΙΟΝ ΦΣΥΧΑΣΔΑ\-ιΡΡΟ
Ε ΛΝΣΑΝΤΑΡΕΤΕΝ ΚΑΙΠΑΤ ΥΚL

Ex his vestigiis vir praestantissimus totum epigramma in hunc modum restituendum esse censebat:

Ἀθάνατον κλέος οἵδε φίλην περὶ πατρίδα θέντες
σήμαινον σφετέρην δυσμενέεσσι βίην·
καὶ προγόνων τὸν θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φέροντες,
νίκην εὖ πολέμῳ μαρνάμενοι κάθελον.
αἰθὴρ μὲν ψυχὰς ὑπεδέξατο, σώματα δὲ χθὼν
τῶνδε Ποτειδαίας γ' ἀμφὶ πύλας ἔλαχεν.
ἐχθρῶν δ' οἱ μὲν ἔχουσι τάφου μέρος, οἱ δὲ φυγόντες
τεῖχος πιστοτάτην ἐλπίδ' ἔθεντο βίου.
ἄνδρας μὲν πόλις ἥδε ποθεῖ καὶ δῆμος Ἐρεχθέως
πρόσθε Ποτειδαίας οἳ θάνον ἐν προμάχοις,
παῖδες Ἀθηναίων· ψυχὰς δ' ἀντίῤῥοπα θέντες
ἐπράξαντ' ἀρετήν, καὶ πατρίδ' εὐκλέϊσαν.

Titulum praeterea, cujus pauca supersunt vestigia, hunc fuisse suspicatur Viscontius: *Εἰς τοὺς ἐν τῇ μάχῃ τῇ περὶ Ποτείδαιαν σὺν Καλλίᾳ στρατηγῷ πεπτωκότας.* In primis versibus supplementum non tentavit; sed reliquias verborum fere eundem in modum interpretatur ac Thierschius fecerat. V. 1. scilicet *ἀθάνατος.* V. 2. *σημαίνει.* V. 3. *καὶ προγόνων* aut *προγόνους.* V. 4. fuisse suspicatur, *νίκην εὐπόλεμον.* quo epitheto Homerus usus est in Hymn. in Mart. v. 4. eamque suspicionem merito praefert alii conjecturae, quae ei in mentem venerat: *νίκην εὖ πολεμοῦντες.* V. 5. et 6. sic legit:

αἰθὴρ μὲν ψυχὰς ὑπεδέξατο, σώματα δ' ὕπνον
τόνδε Ποτειδαίας ἀμφὶ πύλας ἔλαχον.

In hoc disticho non dubito, quin Thierschii correctio praeferenda sit ob perpetuam antithesin verborum *αἰθὴρ* et *χθών.* Euripid. Suppl. 531. *ἐάσατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρούς· ὅθεν δ' ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο, ἐνταῦθ' ἀπῆλθε, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα, τὸ σῶμα δ' ἐς γῆν.* Palat. p. 313. nr. 672. *χθὼν μὲν ἔχει δέμας ἐσθλόν, ἔχει κλυτὸν οὐρανὸς ἦτορ Ἀνδρέω.* Append. T. II. p. 833. nr. 244. *ἐνθάδε νῦν κατὰ γῆς σῶμ' ἀνέπαυσε πόνων, Τὴν συνετὸν ψυχὴν μακάρων ἐς ἀέρα δοῦσα.* Ib. p. 856. nr. 313. *τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν ἐς ἀέρα, σῶμα δὲ πρὸς γῆν.* Nihil autem impedit, quominus statuas, Athenienses

cives in illo proelio una cum duce Callia caesos, prope Potidaeam sepultos esse. Athenas quidem eorum cineres relatos esse, nemo veterum tradidit. V. 7. 8. sic plane restituit doctissimus V. ut Th. *ἰχθρῶν δ' οἱ μὲν ἔχουσι τάφου μέρος, οἱ δὲ φυγόντες Τεῖχος πιστοτάτην ἐλπίδ' ἔθεντο βίου.* Thucyd. I. 62. *τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον Ποτιδαιατῶν καὶ Πελοποννησίων ἡσσᾶτο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐς τὸ τεῖχος κατέφυγεν.* V. 9—12. Viscontius sic scribit:

ἄνδρας μὲν πόλις ἥδε ποθεῖ καὶ δάκρυσι τιμᾷ,
πρόσθε Ποτιδαίας οἳ θάνον ἐν προμάχοις.
παῖδες Ἀθηναίων, ψυχὰς δ' ἀπομάξατ' ἀρείους,
αἳ πράξαντ' ἀρετήν, καὶ πατρίδ' εὐκλέϊσαν.

[*Πράττεσθαι ἀρετήν* phrasis sane insolens. Scribendum mihi videri *ἠλλάξαντ' ἀρετήν*, dixi Thierschio, cum ante paucos menses Lipsiae me inviseret hospes jucundissimus. *ἀλλάττεσθαι ἀρετήν*, *virtutis bellicae laudem tanquam redimere*, i. e. nancisci. De idiomate Graecae linguae, quo *virtus*, *vitium*, pro *laude virtutis*, *crimine vitii* ponitur, nonnulla notavi ad Sophocl. T. I. p. 244. Hic plura addo. Euripides Orest. 773. Pors. *φεύγω τὸ δειλὸν τῇδε.* Zeunius ad Viger. p. 10. recte vertit: *hac ratione effugiam ignaviae crimen.* Med. 298. *χωρὶς γὰρ ἄλλης ἧς ἔχουσιν ἀργίας* —. quae vehementer miror in vitii suspicionem incidisse, nam sunt sanissima et *ἑλληνικώτατα*. (Conf. Aristophan. Ran. 1164. et in primis Demosth. T. I. p. 367, 7. Planeque sic ut Euripides loquitur Plato II, 2. p. 405, 5. Bekk.) Iphig. Taur. 659. Matth. *καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκην κεκτήσομαι.* Helen. 885. *πριαμένη — τὸ κάλλος.* 932. *πάλιν μ' ἀνάξουσ' ἐς τὸ σῶφρον.* 1097. *κάλλος ἐκτήσω.* Ion. 602. *μωρίαν — λήψομαι.* Herodot. VIII. c. 10. *πάγχυ σφι μανίην ἐπενείκαντες.* Plutarchus Parall. T. I. p. 296. in. Cor. *πολλὴν ἀσέλγειαν αὐτοῦ κατεσκέδασαν.* *G. H. S.*]

Ex Planudea inserendum est Tom. II. pag. 705. ante nr. 265. hoc distichon:

Ταῖς νύμφαις τοῦθ' ἄγαλμα· μέλει δ' αὐταῖσιν ὁ χῶρος·
ναὶ μέλοι, ὡς κρήναις ἄφθιτα ῥεῖθρα ῥέοι.

Plan. IV. 12. p. 344. Br. III. p. 191. nr. 202. An. III. 1. p. 408.

INDEX EPIGRAMMATUM.

ἁ βάκχα. II. 261
ἁ βάσις. II. 590
ἁ βοῦς. II. 250
ἁ δάμαλις. II. 249. 250
ἆ δεῖλ' ἀντίκλεις. 447
ἆ δείλαιε. Vid. ὦ δείλαιε
ἆ καλόν. II. 143
ἁ κόνις. 447
ἁ κύπρις θήλεια. II. 476. —μούσαισι. II. 17. —οὐ πάνδημος. 297. —πρώαν. II. 138. —τὰν κύπριν. II. 675. —τὸν ἔρωτα τὸν υἱέα. II. 157. —τὸν ἔρωτα κατηφιόωντα. II. 548
ἁ κύπρον ἅτε. II. 491
ἁ λίθος. II. 255
ἆ μάκαρ. 319
ἁ μαχέτις. 320
ἁ μάτηρ. 301
ἆ μέγα βαττιάδαο. 319. —σοὶ Διόνυσε. II. 239
ἁ μόλιβος. II. 249
ἁ ναῦς. II. 536
ἁ πάρος ἄδμητος. 527. —αἱματόεν. 235. —ἀντίφθογγον. 361
ἁ πάτρα. II. 596
ἁ πέλοπος. 385
ἅ ποτε. II. 214
ἁ πύματον. II. 529
ἁ στάλα βαρύθουσα. 453. —σύνθημα. 435. —φέρ' ἴδω. 434
ἁ σύριγξ. II. 112
ἁ σφραγίς. II. 255
ἅ τε φωνά. II. 213
ἁ τέχνα τόν. II. 648
ἁ φίλερως. 127
ἁ φόρμιγξ. 225
ἁ χλοερά. II. 74
ἀβάλε μηδ' ἐγένοντο. 484. —χειμερίου. II. 73
ἀβδήρων. 373
ἀβραὰμ υἱόν. 20
ἀβροδίαιτος ἀνήρ. II. 779
ἁβρός. II. 191
ἀβρότονον. 295
ἁβροὺς ναί. II. 467
ἁβροχίτων. II. 191
ἄβροχον ἀπλανέος. 207. —ἐν πελάγεσσι. II. 190
ἄγαγε καί. II. 626
ἀγγεῖλον. 135
ἀγγελίην. II. 75
ἄγγελε φερσεφόνης. II. 791
ἀγγελίης. II. 77
ἄγγελος. 554
ἄγις. II. 356
ἄγκιστρον. II. 524
ἄγκυραν. 215
ἁγνὸν χρή. II. 791
ἁγνός τε. II. 566
ἄγνωστον. II. 575
ἄγονος. II. 577
ἀγραύλῳ. 242
ἀγρεύσας. II. 496
ἄγριός ἐστι. 490. —οὗτος. II. 770
ἀγρὸν Μηνοφάνης. II. 390
ἀγρονόμῳ. 234
ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου. II. 27
ἀγρότα σύν. II. 791
ἀγροτέρων. II. 697
ἀγροφύλαξ. II. 699
ἄγχι μὲν ἐλπίς. II. 219
ἀγχιάλου. 88
ἀγχίσην. II. 728. —κυθέρεια. II. 733
ἀγχίτοκον. 446
ἄγχουροι. II. 80
ἀδάμ. 18
ἅδ' ἐγὼ ἁ περίβ. 399. —ἐγὼ ἁ τλάμων. 346. II. 151. 777
ἅδ' ἐγὼ ἁ Φοίβοιο. II. 792
ἅδ' ἐγὼ ἁ τριτάλαινα. II. 792

ἅδ' ἰσθ' ἅδε. 393
ἅδ' Ἡρακλείδην. II. 793. —ῥηξήνορα. II. 733
ἅδε ποθ'. II. 51
ἅδε πολυκλείτοιο. II. 671
ἅδε τοι ἀρχίου. 403
ἅδης μέν. 476
ἅδιον οὐδέν. 131
ἀδρήστεια. II. 143
ἀδριανοῖο. II. 78
ἀδὺ μέλος. 122. —τὸ βινεῖν. 92
ἀέναον. II. 130
ἀερόπης. 290
ἅζομαι. 598
ἀθάνατοι λούονται. II. 225
ἀθανάτοις μερόπων. II. 793
ἀθανάτοισι θεοῖς. II. 66
ἀθάνατον κλέος. Not. 972
ἀθάνατον πάτρα. II. 813
ἀθάνατός σοι. II. 578
ἀθανάτου βιότοιο. 23. πατρός. 12
ἀθανάτων πομπαῖσι. II. 793
ἄθρει μοι. II. 467
ἄθρησον. 297
αἴ αἴ Ἀριστοκρ. 454. —καὶ λιβίαν. 571. —καὶ τέφρη. 598. —μοι τί πάλιν. II. 516. —νοῦσε. 464. —παρθενίας. 456. —πυθαγόρης. 340. —ὥστε κακόν. 589. —τοῦτο κάκιστον. 393
αἱ βίβλοι. II. 65
αἱ δ' ἄγετε. II. 76
αἱ λυκομήδης. 280
αἱ μίτραι. 282
αἱ νόμιμοι. 530
αἱ νύμφαι. II. 115
αἱ πάντων. II. 729
αἱ πολιαί. II. 441
αἱ πτελέαι. 239
αἱ σάμιαι. 144
αἱ τὺ ἐμεῦ. II. 570
αἱ τρεῖς. II. 224
αἱ τρισσαί ποτε. II. 53. —σατύρη. 197. —τοι ταῦτα. 190. —χάριτες. 140
αἱ τρίχες. II. 441
αἱ χάριτες λούσαντο. II. 216. —μήλων. II. 558. —μούσαισιν. 573. —τέμενος. II. 780
αἱ χίμαροι. II. 73
αἰάζει πήρη. II. 367
αἰάζω διότιμον. II. 444. —πολύανθον. 532
αἶαν ὅλην. II. 119. —τιμομάχου. II. 648
αἴαντος παρά. II. 60
αἴας ἐν τροίῃ. 347
αἶγα. II. 75
αἰγείρου. II. 352
αἰγιαλῖτα. 195
αἰγιαλοῦ. II. 9
αἰγιβάτῃ. 195
αἰγιβότου. II. 74
αἰγυπτίη. 19
αἰγύπτου. 261
αἰδ' ὑπέρ. II. 783
αἶδε ποτ' ἀοίδα. II. 794
αἴδεω. 324
αἴδη ἀλλιτάνευτε. 454
αἴδη ὃς ταύτης. 411
αἰδομένη. II. 733
ἄϊδος ὦ. 326
αἰδὼς καί. 464
αἰεὶ θηλυτέρῃσιν. II. 75. —λαρτιάδη. II. 663. —ληΐσται. 506. —μὲν Κυθέρεια. II. 677. —μοι δύνει. 145. —σοι νόος. 579. —τοι λιπαρῷ. 317. —χρυσίον. II. 385
αἰετὲ τίπτε. 324
αἰετὸς ἐν. II. 570
αἰετὸς ὁ. 102
αἰετοῦ. 260
αἰήτην. II. 755
αἴθε πατήρ. II. 46
αἴθε σε πίνδαρε. II. 222
αἰθερίην. II. 593
αἰθιόπων. II. 670
αἰθομέναις. 291
αἰθυίας. 367
αἴλινον ὠκυμόρῳ. 299
αἴλιος ὁ θρασύχειρ. 375. —αὐσονίης. 375
αἵματος εὐγενέος. 582
αἰνητὸν πάντεσσιν. II. 750
αἴνιε καὶ σὺ γάρ. 527
αἰνίζειν μὲν ἄριστον. II. 414
αἰνόμορον. 401
αἶνός τις ἐστιν. II. 794
αἰόλε καὶ βοιωτέ. 64
αἰόλον ἱμεροθαλές. II. 200
αἰολικὸν παρὰ τύμβον. 310
αἰπολικαὶ σύριγγες. II. 498
αἶρε τὰ δίκτυα. 111
αἰσχυλίδα θεόδωρε. II. 519
αἰσχύλον εὐφορίωνος. II. 748
αἰσχύλον ἥδε λέγει. 318
αἰτωλός ποτε. II. 794
αἰὼν καὶ κληΐδες. 591
αἰὼν πάντα φέρει. II. 20

αἰῶνος σπείρημα. II. 794
αἰωρῆ θήρειον. 517
ἄκλαυστοι καὶ ἄθαπτοι. 379
ἀκλινέας γραφίδεσσιν. 207
ἀκμαίη πρός. 371
ἀκμαῖος ῥοθίῃ. II. 279
ἀκμᾶς ἑσταχυῖαν. 379
ἀκμῇ δωδεκέτευς. II. 450
ἄκρητον μανίην. II. 485
ἀκρίδα δημοκρίτου. 561
ἀκρίδι καὶ τέττιγι. 411. ἀκρίδι τᾷ κατ'. 360
ἀκρὶς ἐμῶν ἀπάτημα. 362
ἄκρον ἰατρόν. II. 761
ἀκταίην παρὰ θῖνα. II. 76
ἀκταίης νησῖδος. 215
ἀκταῖς τὴν ὅμορον. II. 795
ἀκτῇ ἐπί. II. 133
ἀκτίτα καλαμευτά. 287
ἀκτίτᾳ φοίβῳ. Vid. ἀρίτα.
ἄλικες αἴτε. 234
ἀλκαίου τάφος. II. 184
ἀλκῇ καὶ μύθοισι. II. 795
ἄλκηστις νέη. 516
ἀλκιβίη πλοκάμων. 229
ἀλκίδας ὁ θρασύς. 62
ἀλκιμέδη ξύνευνον. 57
ἀλκιμένης ὁ πενιχρός. 198
ἄλκιμοι ἀλκήεντα. II. 728
ἄλκιμος ἀγρεῖφναν. 284
ἀλκίμων σ' ἀριστοκλείδη. II. 534
ἀλκυόσιν ληναῖε. 391
ἀλλ' εἰ μὴ Σπεύσιππον. 335
ἀλλ' εἰ τὸ δούρας. III. 574.
ἀλλ' ὅταν ἀρτέμιδος. II. 574
ἀλλ' ὅταν ἐν σίφνῳ. II. 569
ἀλλ' ὅτ' ἂν ἡ θήλεια. II. 571
ἀλλ' ὅταν ἡμίονος. II. 577
ἀλλὰ σύ μοι προφέρεις. II. 381
ἄλλη μὲν κλεινή. 548
ἀλλήλοις παρέχουσιν. II. 524
ἄλλην δρῦν βαλάνιζε. II. 440
ἄλλοι μὲν βασιλῆες. III. 8
ἀλλοίην ὁρόω. II. 126
ἄλλοις μὲν γεράων. II. 732
ἄλλοις μὲν νόννης. 555
ἄλλοις παυσαμένοισιν. II. 729
ἄλλον ἀριστοτέλην. II. 419. —ὑπὲρ νίκας. II. 645
ἄλλος ἀπὸ σταλίκων. 292. —μὲν κρύσταλλον. 293. —ὁ μηνοφίλᾳ. 112. —ὁ Χῖος. II. 155. —τύμβον. 600
ἅλμα ποδῶν. II. 796
ἄλσος δ' ὡς. II. 689
ἄλσος μὲν μούσαις. II. 796
ἄλφα λιτάς. II. 136
ἀλφειοῦ στόμα. II. 383
ἀλφειὸς ἄῤῥεν. II. 240
ἀμβαίνων Ἑλικῶνα. II. 78
ἀμητὸς πολύς. II. 424
ἀμνὸν ἔπαυσε. 18
ἀμπαύσει καί. 355
ἄμπελε μήποτε. II. 493
ἄμπελε τί πρήξωμεν. II. 170
ἀμπελίς. 444
ἄμπελος ὡς. 529
ἀμφαρέτρις. 275
ἀμφίλοχος. 575
ἀμφιτρύων μ' ἀνέθηκε. 187. —ὅτ' ἔμελλε. II. 796
ἀμφίων. 60. —μούσαις. II. 797
ἀμφότερ' ὀρχεύμην. II. 797
ἀμφοτέραις παρ'. II. 704
ἀμφοτέρας πολύμυθε. II. 614
ἀμφότεροι θήβηθε. II. 682
ἀμφοτέροις εἰς. II. 739
ἀμφοτέρους ἀδικεῖς. II. 46
ἄμφω μὲν ἡμεῖς. II. 551
ἂν μὲν ἀπόντα. II. 441
ἄν μ' ἐσίδῃς. II. 561
ἂν μετ' ἀλεξάνδρειαν. II. 404
ἂν μὴ γελῶμεν. II. 306
ἂν μνήμην. II. 293
ἂν πάνυ κομπάζῃς. II. 296
ἂν περιλειφθῇ. II. 43
ἂν τοῦ γραμματικοῦ. II. 361
ἀναλφάβητος. II. 859
ἀνδρ' εἶδον. II. 797
ἄνδρ' ἐμόν. II. 550
ἄνδρα σοφόν. 494
ἀνδράσιν Ἑρμῆς. II. 264
ἄνδρε δύω φιλότ. 345
ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης. II. 161
ἄνδρες τοί ποτ'. II. 789
ἀνδρὶ μὲν αὐλητῆρι. II. 797
ἀνδρὶ μὲν Ἱππαίμων. 394
ἀνδροβόρων ὁμότεχνε. 365
ἀνδροθέᾳ δῶρον. II. 604
ἀνδρόθεν ἐκκέχυθ' ἵππος. II. 659
ἄνδροκλος ὤπολλον. 211.
ἀνδρομάχης ἔτι. II. 34
ἀνδρὸς ἀριστεύσαντος. II. 784
ἀνδροφόνος παλάμη. 600
ἀνδροφόνῳ σαθρόν. II. 132
ἀνεῖλεν ἀσπίς. 338
ἀνέρα θήρ. II. 75. —λυσσητῆρι. 165. —μὴ πέτρῃ. 311. —τις λιπόγυιον. II. 9. —τὸν πολύμητιν. II. 752

ἀνέρας ἠρνήσαντο. II. 396
ἀνέρες οἷσι. II. 339. —οἳ πάρος. II. 797
ἀνεστράφησαν. II. 61
ἄνθεα πολλά. II. 798. —σοὶ θρέψας. 72. —τὸν ναυηγόν. 390
ἄνθεμά σοι. 236
ἄνθεσιν οὐ. II. 511
ἄνθετ' ἀναξαγόρης. II. 698
ἄνθετό σοι. 214.
ἄνθηκεν τόδ' ἄγαλμα. II. 538
ἀνθοδίαιτε. 129
ἄνθρακα καί. II. 381
ἀνθρακίων. II. 407
ἄνθρωπ' οὐ κρ. 462
ἄνθρωπε ζωῆς. 469
ἄνθρωποι δειλῆς. II. 333. —μοχθεῖτε. II. 747
ἀνθρώποις ὀλίγος. II. 309
ἄνθρωπος τοῦτ' ἐστι. II. 798
ἀνθρώπου μέλος. II. 556
ἀνθρώπους μέν. II. 289
ἀνίκ' ἀπό. 374
ἀντὶ βοός. 205. —μ' ἔρωτος. II. 688. —τάφου? 327. —τοι εὐλεχέος. 504. —φόνου. 483
ἀντία τηλεμάχοιο. II. 273
ἀντιγένης. II. 34
ἀντιγόνη σικελή. 102
ἀντιγόνην ἔστεργε. II. 408
ἀντικράτης ᾔδει. II. 407
ἀντίον ἠελίου. II. 441
ἀντιπάτραν γημενήν. II. 378
ἀντίπατρός μ' ἐφίλησε. II. 473. —πείσωνι. II. 33
ἀντιπάτρου ῥητῆρος. 413
ἀντίσπαστον. II. 407
ἀντόλιαι δύσιες. II. 642
ἀντολίης δύσιος. II. 737
ἀντομέναις ποτέ. II. 580
ἄντυγος. II. 400
ἄπαιρέ μου. II. 252
ἅπαν μὲν ἔργον. II. 601
ἅπασ' ἀχαιΐς. 320
ἀπεστράφης. II. 170
ἄπισχ' ἄπισχε. 387
ἀπλανέων. II. 589
ἀπλήρωτ' ἀΐδα. II. 799
ἆρα μὴ θανόντες. II. 305
ἀραξοχεῖρα. 216
ἀργαλέως φέρεται. II. 177
ἀργείης Ἑλένης. II. 671
ἀργεῖος δάνδης. II. 537. —σθένελος. II. 750. —φιλοκλῆς. II. 490
ἄργος ὁμηρικέ. II. 37
ἀργυρέη κρήνη. II. 144. —λιμῷ. II. 405
ἀργύρεον νυχίων. 84. —σοὶ τόνδε. 259
ἀργύρεος πόλος. II. 274
ἀργῶ τὸ σκάφος. II. 799
ἄρεα καί. II. 210
ἄρεος ἔντεα. II. 677
ἄρες, ἄρες. II. 376
ἀρθείς. II. 551
ἀρίτᾳ φοίβῳ. 260
ἀρκάδας οὐχ. II. 349
ἀρκαδίην. II. 568
ἀρκαδικά. II. 673
ἀρκαδικόν. II. 365
ἀρκεῖ μοι γαίης. 506. —χλαίνης. II. 18
ἀρκεῖ τέττιγας. II. 32
ἀρκεσίλαε. 336
ἄρκιον ἤδη. II. 512
ἀρμενίων τάδε. II. 207
ἄρμενος ἦν. 317
ἁρμονίης. II. 72
ἀρνεῖται. 107. —τὸν ἔρωτα. II. 465
ἀρξάμενοι πρῶτοι. II. 799
ἁρπαλίων. 216
ἁρπάσομαι. II. 690
ἅρπασται. II. 496
ἄῤῥηκτοι. II. 80
ἀῤῥήτων. II. 292
ἄρσενας. 170
ἄρτεμι δᾶλον. 275. —ποῦ σοι. II. 712. —σοὶ τὰ πέδιλα. 275. —σοι ταύταν. 280. —τὶν τόδ' ἄγαλμα. 299. —τόξα. 277
ἀρτέμιδος τόδ'. II. 784
ἄρτεμις ἡ γόργοιο. 235. —ἱδρώουσα. II. 190
ἄρτι γενειάζων. II. 452
ἄρτι γενειάζοντα. II. 799
ἄρτι θαλασσαίης. II. 680. —καλός. II. 452. —λοχευομένην. 309. —με γενόμενον. II. 799. —με πηγνυμένην. II. 16. —μὲν ἐν θαλάμοις. 359. —νεηγενέων. 367. —σὲ τὸν θάλλοντα. II. 800
ἀρτιπαγῆ. II. 15
ἀρτιφανές. 11
ἀρτιχανῆ. 191
ἀρχαῖα τὠπόλλωνος. II. 155
ἀρχαίας ὦ θινός. 460
ἀρχαίη σύνδειπνε. II. 77

ἀρχεάνασσαν. 369
ἀρχέλεω μὲ. 353
ἀρχίλεως λιμενῖτα. II. 286
ἄρχετ' ἄρης. II. 135
ἀρχέτυπον. II. 672
ἀρχὴ γραμματικῆς. II. 58
ἀρχιερεύς. 23
ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι. 509
ἀρχιλόχου τάδε. II. 62. —τόδε σῆμα. 511
ἀρχόμεθ' Ἡλιόδωρε. II. 360
ἀρχὸν ἐμέ. II. 800. —ὁρᾷς. II. 800
ἄρχοντες. II. 754
ἀρχὸς Ἰωάννης. 513. —ὕδ' ἐκ Τεγέης. II. 751. —τ' ἀμφιμ. II. 752
ἄσβεστον κλέος. 379
ἄσβολος οὐδέ. II. 801
ἀσίδος ἀρχιερῆος. II. 801. —εὐρείης. II. 801
ἀσκαλάφου. II. 750
ἀσκανίη. 291
ἀσκληπιάδης. II. 602
ἀσκὸν τῶν. II. 173
ἄσκοπον. 14
ἀσκοῦ τόν. II. 591
ἄσκρη μέν. 322
ἂς οἱ πλάνοι. 3
ἄσμενος. 575
ἀσπάσιοι. 558
ἀσπίδ' Ἀχιλλῆος. II. 40
ἀσπίδα μέν. 215. —ταυρείην. 212. —φρῦνον. II. 801
ἀσπὶς ἀλεξάνδρου. 273. —ἀπὸ βροτέων. 227. —τόξα. II. 176
ἄσπορα. 212
ἀστακίδην. 465
ἀστεμφῆ. 282
ἀστέρας. 510
ἀστεροπή. 578
ἀστὴρ πρίν. 511
ἀστοῖς καί. II. 154
ἀστὸς ἐμοὶ καί. II. 228
ἄστρα καὶ ἠ. 138. —μὲν ἠμαύρωσε. II. 13
ἀσφαλέως. II. 424
ἀσωπίς. II. 76
ἀτθὶ κόρα. II. 42
ἀτθίδος εὐγλώττου. II. 63
ἀτθὶς ἐγώ. 412
ἀτρεκέως μάλα. II. 45. —πάντων. II. 164
ἀτρέμα τόν. 427
ἀτρέμας ὦ ξένε. 431
ἄτρομος. 511
ἀττικὸς εἰς. 491
ἀττικοῦ. II. 801
αὖα τοι. II. 79
αὐγάζω. II. 74
αὐγείην. II. 549
αὐδήσει. 382
αὔην με. II. 78
αὔλακας. 208
αὔλακι καί. 260
αὔλια καί. 295
αὖλιν. II. 201
αὐλοὶ τοῦ. II. 117
αὐλὸν καμιν. 216
αὐλούς. 213
αὔραις ἴσα. II. 189
αὔριον ἀθρήσω. 153. —εἰς λιτήν. II. 332
αὐσονίη με. 359
αὐσονίῳ Πείσωνι. II. 681
αὐσονίων δέσποιναν. II. 269. —σοφίης. II. 802
αὔσονος. 412
αὐτὰ ἐπὶ Κρήθ. 532. —Τιμόκλει. 446. —τοι τρέσσαντι. 468
αὐταὶ ποιμαίνοντα. II. 24. —σοι στομάτεσσι. II. 63
αὐταῖς σὺν κίχλαισιν. II. 118
αὐτὰν ἐκ πόντοιο. II. 679. —που τὰν κύπριν. II. 677
αὐτὰρ ἐγώ. II. 135
αὐτή μοι. 170. —πρόσθεν. 105. —σοι κυθέρεια. 214. —σοι πλάστειρα. II. 720. —τεκοῦσα. 54
αὐτὴν γραμματικήν. II. 247. —ἐργοπόνοισι. 10. —θειοδότην. 479. μητρυιήν. II. 210
αὐτὸ τὸ πῦρ. II. 10
αὐτοθελὴς ἥδιστος. II. 333. —καρπούς. II. 28
αὐτόθεν. II. 683
αὐτοὶ τήν. 139
αὐτόμαται δειλαί. 355
αὐτομάτως. II. 700
αὐτομέδοντ' Ἀχιλῆϊ. II. 755
αὐτομέλιννα. 301
αὐτὸν ἀλέξανδρον. II. 661. —βακχευτήν. II. 714. —Ἰωάννην. II. 247. —ὁρᾶν. II. 713. —ὁρῶ. II. 365. —πορφύριον. II. 729. —πυθαγόρην. II. 724
αὐτονόμα. 281
αὐτὸς ἄναξ. 486. II. 143. —ἑαυτόν. II. 211. —ἐγώ. II. 802.

—ἐρεῖ. II. 248. —ἰωάννης. 518. —καὶ γεραρῶ. II. 879. —νηόν. 543. —ὁ βοῦς. II. 162. —σοὶ φοίβοιο. II. 708
αὐτοῦ ἐφ'. II. 697. —Ζηνός. II. 244. —μοι στέφανοι. 124. —σοὶ παρ' ἅλωνι. 366
αὐτῷ καί. 375. —σοὶ πρός. 239. —τις γήμας. II. 320
αὔχησον. II. 596
ἄφλοιος. II. 789
ἀφρογενοῦς. II. 676
ἀχήεις τέττιξ. 362
ἀχράς. II. 7
ἄχρις ἂν ἧς. II. 431
ἄχρι τεῦ. II. 79
ἄχρι τίνος. II. 508
ἀχυλίς. 240
ἀχώ. II. 672
ἀῶον. 412

βαιὰ φαγών. 406
βαιὸν ἀποπλανίην. II. 81. —ἐπιστήσας. II. 802
βαιὸς ἰδεῖν. II. 282
βάκτρον. 325
βακχυλίς. 281
βάκχου. II. 334
βάκχῳ καὶ μούσῃσι. 413. —καὶ νύμφαις. II. 209
βάλλεθ' ὑπέρ. 454
βάλλετε νῦν. II. 626
βάπτων. II. 442
βάσκανος. II. 647
βασσαρίς. 210
βάσσε. 578
βάττ' ἐπί. II. 570
βαττιάδεω. 429
βεβλήσθω. II. 485
βέλτερόν ἐστι. II. 508. —ἡγεμόνος. II. 397
βένθε' ἅπαντ'. 542
βήσας εἰ. II. 441
βιβιανοῦ. II. 242
βίβλοι ἀριστοφάνευς. II. 63
βίβλος θέωνος. II. 67. —μηχανική. II. 67. —πατρικίοιο. 32
βιθυνίς. 252
βιττὼ καὶ φαινίς. II. 803
βλέψον. II. 461
βλύζει. 22
βοΐδιον εἰμί. II. 247. —ηὐλητρίς. 128. —οὐ χοάνοις. II. 248
βόρχος. 495
βόσπορον. 297
βόστρυχον. 164
βότρυες. 261
βοτρυΐων. 238
βουκόλε πῇ. II. 267. —πρός. II. 80. —τὰν ἀγέλαν. II. 248. 373.
βουκολικαί. II. 69
βουκόλον. II. 250
βουκόλος ἔπλεο. II. 82
βουλαὶ μέν. II. 803
βούλει μαθεῖν.
βουλεύεις. II. 413
βουλόμενος. II. 353
βοῦν ἰδίαν. II. 249
βούπαις. II. 81
βουποίητε. II. 526
βοῦς ἐστιν ἡμῖν.
βουστρόφον. 217
βουχανδής. 234
βρέγμα. II. 156
βριθύ. 244
βρίθω. II. 136
βρώματα. II. 174
βύβλων. II. 81
βωλοτόμοι. II. 156
βωμόν. II. 803
βωμούς. 232

γαῖα καί. 479. —λάβ'. —μὲν ἐν. 324. —Ταραντίνων. 415. —φίλη τόν. 398. —φίλη μή. 604
γαῖαν μέν. —τὴν φερέκαρπον. II. 262
γαίης ἐκ Γαλ. II. 442. —ἐν νώτοισιν. II. 768. —μὲν πάσης. II. 567
γαῖος ἐκπνεύσας. II. 348
γάλλον. II. 377
γάλλος. 262
γαστέρα μέν. II. 337. —μισήσειν. II. 296
γειαρότης. II. 13
γείτονα. 105
γείτονες. II. 636
γεννηθέν. II. 371
γέσσιον ὡς. 515
γέσσιος οὐ. 513
γῆ μὲν ἀχαιΐς. II. 753. —μεν καί. 413
γῇ μὲν ἔαρ. II. 24
γηγενέα. 59
γηγενέων. II. 591
γήθησαν. II. 83
γῆμε Κριτωνιανός. II. 181

γήραϊ δὴ καί. 197. —καὶ πενίη. 403
γηραλέον με. II. 336. —νεφέλας. 222
γηραλέος φιλίην.
γῆρας ἐπάν. II. 21. —ἐμόν. 563
γηράσκει καί. II. 726
γῆς ἐπίβην. II. 208
γιγνώσκειν. II. 412
γιγνώσκω. 112
γλαῦκ' ἐπικυδείδη. II. 571
γλαυκία ἐστί. II. 804
γλαῦκος ὁ. II. 82
γλαύκῳ. 237
γλαύκων καί. 217
γλευκοπόταις. 199
γλῆνιν. 516
γλύκων τό. 516
γνήσιος εἰμι. II. 313
γνῶθι. II. 625
γνωμονικῶν. II. 588
γνώσομαι. 507
γνωτὰ καί. 301
γνωτῶν. 188
γομφιόδουπα. 261
γραῖα καλή. II. 342. —φίλη. 112
γράμμα περισσόν. II. 442. —τόδ' Ἀρήτοιο. II. 13
γράμματα. II. 66. —Παῤῥασίοιο. II. 804
γραμματικοί. II. 408
γραμματικὸν Ζήνωνος. II. 361
γραμματικός ποτ' ὄνῳ. II. 434
γραμματικοῦ. II. 175
γραμματικῶν. II. 408
γραμματόκῳ. 205
γράμματος. II. 558
γραπτὴν ἐν. II. 381
γράψε θεοῦ. 23. —πολύγνωτος. II. 244
γράψας Δευκαλίωνα. II. 382
γρηγόριος. 544. —γρηγορίου. 560. 564. 566. —γρηγόριε. 562. —γρηγόριον. 548. 584
γρηῦν ἔγημε. II. 341
γριπεὺς τις. II. 159
γρυνέα τόν. 391
γυμνὴν εἶδε. II. 676. —ἣν ἐσίδης. 139
γυμνικὸν αὖ. 331
γυμνὸν ἰδοῦσα. II. 23
γυμνὸς ἔρως. II. 688
γυρὸν κυανέης. 206
γῶβρυ Διώνυσος. II. 286

δαιδαλέοισι. vid. σάρκες δ' αἰθαλέαισι.
δαίμονα πολλά. II. 442. —τίς δ' εὖ. 465
δαίμονες οἵ μ' ἔχουσιν. 600
δαίμονες οὐκ. 104
δαίμονι τῇ. 192
δαίμοσιν. 587
δάκρυ παρά. II. 588
δάκρυα καί. 145. —μέν. 335. —μοι. 172. —σοι. 452
δακρύει. II. 571
δακρύεις. 182
δακρύετε. 556
δακρυχέων. II. 505
δακτυλικήν. II. 399
δαμαγόραν. II. 412
δάματερ πολύκαρπε. II. 749
δᾶμις. 459
δαμοκρίτῳ. 363
δαμομένης. 297
δαμόχαρι. II. 637
δαμόχαρις. 485
δαμώ. 451
δάφνην καί. II. 592
δάφνης εὐπετάλοιο. II. 224
δαφνιακῶν. 212
δάφνις ὁ λευκ. 241. —ὁ συρικτάς. 210
δαφνοκόμοις. II. 180
δειελινῷ. 169
δειλαία. 529
δειλαίη τί σε. 113
δειλαῖοι τί. 415
δείματο μαξιμίνος. II. 270. —με ξυνοῖο. II. 220
δειματόεις. II. 83
δεινός. 133
δένδρεον. II. 245
δένδρον ἐγώ. II. 252
δέξαι μ' Ἡρ. 241. —φοῖβε. II. 409
δεξιτερὴν αἴδαο. 407. —ὀλίγον. II. 527
δέξο ἄναξ. II. 805. δέξ' ἀταλᾶν. 301
δέρκεο καὶ τύμβον. 577. —μυριόμοχθε. II. 650. —πῶς διψῶν. II. 401. —τὸν τροίας. II. 52
δερκόμενος. II. 701
δέρμα καί. 224
δεσποίνη. II. 805
δεῦρ' ἴδε καί. II. 668. —ἴδε παιδολέτειραν. II. 668. —ἴθι βαιόν. II. 235. —ἴτε Θυβριάδες. II. 774

δεύτερον εἰς ἔτος. II. 805
δέχνυσο. 17
δηθύνει. 170
δηϊπύλου. II. 753
δηΐφοβος. 37
δημητρι. II. 541
δημόκριτος. II. 784
δῆμος. II. 784
δημόφιλος. II. 453
δημοῦ λευκοπάρειε. 128. —με κτείνει. II. 504
δημῶναξ. II. 411
δηοῖ λικμαίη. 218
δηοῦς καί. II. 805
δήποτε. 596
δηρίφατον. 527
διεξιών. II. 718
δίζημαι. 436
δικλίδας. 162
δικραίρῳ. 195
δίκτυά σοι μολίβῳ. 197. —σοι τάδε. 244
δικτύννης. II. 704
δίκτυον ἀκρομόλιβδον. 194. —ἐκθρώσκοντα. II. 129
δίνδυμα. 278
διόγενες ἄγε. 339
διογένευς τόδε. 325
δῖον ὀρειβασίοιο. II. 67
δίφριος. II. 632
δισσὰ τριηκοσ. 378. —φάη. 414
δισσᾶν ἐκ. II. 27
δισσοί με. II. 476
δισσὸς ἔρως. II. 477
δισσῶν. 166
διφίλου ἀνθεμίων. II. 805
διψῶν. II. 492
δμωΐον. II. 144
δοίως. II. 805
δορκάδος. II. 5
δόρκιον. II. 501
δός μοι δέκα. II. 590. —μοι δύο. II. 590. —καὶ λάβε. II. 517. —μοι τοὐκ. II. 552. —πιέειν. II. 336
δουλκίτιον. 480
δοῦλος ἐπίκτητος. 512
δούνακας. 186
δοῦρας. 218
δράγματα. 196
δράμασιν. II. 182
δρᾶσέ τι που. II. 615
δραχμῆς. 113
δρεφαμένη. II. 580
δύσδαιμον. 501
δυσκώφῳ. II. 391
δυσμοίρων. II. 83
δύσμορε νικᾶνορ. 389
δύσμορος. 414
δυστήνου. II. 664
δωδεκέτην. 444
δῶκε θεῷ. 553
δώματα. 415
δωρίδα τήν. 99
δωρίδος. 330
δωρίχα. II. 780
δῶρον Ἰουστίνοιο. II. 262. —τερμησσοῖο. II. 245

ἕβδομον. II. 806
ἔβλεψε. 31
ἕβρου θρηΐκίου. II. 21. —καὶ δήλοιο. 502. —χειμερίοις. 471
ἐγγύθι τῆς νίκης. II. 730. —τῆς σκύλλης. II. 395. —τῆς σφετέρης. II. 737
ἐγκέφαλον. II. 562
ἔγνων οὐ. 136
ἔγνως νῦν. II. 163
ἔγρεο. II. 739
ἔγρεσθ' ἠριγένεια. II. 589
ἔγχει καὶ πάλιν. 121. II. 464. —λυσιδίκης. 113. —τᾶς πειθοῦς. 122
ἐγὼ φιλαινίς. 405
ἔδει γενέσθαι. 33
ἕδνα γάμων. II. 670
ἕδρην. II. 47
ἔζευξ' Ἑλλήσποντον. II. 246
ἐζημίωσας. II. 169
ἐζήτουν. II. 406
ἑζόμενος. II. 259
ἔθνεα. 298
ἔθραυσε καμβύσης. II. 879
ἐθραύσθης. II. 84
εἰ βινεῖ. II. 384
εἰ βίον. II. 301. —βούλει. II. 365. —γένος. 511. —γραφικοῦ. II. 453. —δυσίν. 108. —Ζεὺς ἐκ. II. 510. —κεῖνος. II. 468
εἰ ζωγραφεῖν. II. 601. —θεός ἐστιν. II. 717. —θεὸς ἡ φήμη. II. 307. —καθύπερθε. II. 472. —καὶ ἀμειδήτων. 323. —καὶ ἄπιστα. II. 779
εἰ καὶ βαιός. 306. —δακρυόεις. 319. —ἐπὶ ξείνης. 477. —ἐρημαίη. II. 14. —μικρός. —μοι λίγιον. II. 611. —νῦν πολύς. 118

εἰ καί σε Ξενοφῶν. 334. — σευ πολύφωνος. II. 7. — σοι ἑδραῖος. II. 332. — σοι πτέρυγες. II. 690. — σοι τριχόφοιτος. II. 452
εἰ καὶ τηλοτέρω. 180. — τὸ σῆμα. 416. — ὑπὸ χθονί. 415
εἰ κάλλει. II. 523. — κύβον. II. 762. — κύκνῳ. II. 153.
εἰ λίην φιλόχρυσον. 601
εἰ λύπης. II. 604
εἴ με νέην. II. 575. — νέων. 409. — πλάτων. II. 122. — τὸ πυγίζειν. II. 525. — φιλεῖς, μισεῖς. II. 391. — φιλεῖς ἔργῳ. II. 432
εἴ με φιλοῦντα. II. 808
εἰ μὲν ἀνήρ. II. 17. — ἀπό. II. 52. — γηράσκει. II. 523. — ἑκών. II. 486. — ἐμὲ στέρξεις. II. 483. — ἐμοί. 175. — ἐπ' ἀμφοτ. 110. — ἐπ' ἀττελάβους. II. 394. — ἔφυς. II. 516. — ζῇς. II. 431. — θνητός. II. 807
εἰ μέν τις σοφός. II. 600. — τούς. II. 323
εἰ μή μου. II. 249. — νῦν. II. 512. — τόξον. II. 472. — χαίρω. II. 338. — χαλκός. II. 256
εἰ μικρός τις. 363
εἰ μισεῖν. II. 504
εἴ μοι σωζόμενος. II. 457. — τις μέμψ. 110. — χαρτός. II. 456
εἰ μοναχοί. II. 430
εἰ πένομαι. II. 403. — πόδας εἶχε. II. 373. — ποθέειν. II. 163. — πόλιν. II. 227. — ποτε μέν. 149. — ποτε τερψινόοιο. II. 179
εἰ πτερά σοι. II. 472. — πυρός. II. 552. — σ' ἄπληστε. 599
εἴ σε κατεστεφάνωσε
εἴ σε πόθοι. II. 479. — φιλῶν. II. 509. — σοι χρυσόν. 592
εἰ ταῖς ἀληθείαισιν. II. 161
εἰ ταχὺς εἰς τό. II. 443
εἴ τι παραλλάσσει. 341
εἴ τιν' ἔχεις. II. 401. — τινα δένδρον. 565
εἴ τινα μὴ τέρπει. II. 145. — που παίδων. II. 498. — πώποτ'. II. 633
εἴ τις ἀνήρ. II. 41. — ἀπάγξασθαι. II. 140. — ἅπαξ. II. 45. — ἄρ' ἀνθρώπων. II. 810. — γηράσας. II. 21. — ὄρους. 543. — τάνταλος. 567
εἰ τὸ καλῶς. 380. — μέλλειν. II. 290. — μὲν ἐκδεδάνεικας. II. 372. — τρέφειν. II. 443. — φέρον. II. 302
εἴ τοι ἀθηναίης. II. 136
εἰ τοίην χάριν. 106
εἰ τοῖος Διόνυσος. II. 84. — Θήβης. II. 656
εἰ τοιόσδε λέων. II. 639. — τόσον 598
εἰ τοὺς ἐν πελάγει. 86
εἰ τοὺς ἀνδροφόνους. II. 296
εἰ τραφερῆς. II. 236. — φθόνος. II. 732. — φιλέεις. 146. — φίλον. 584. — φρικτόν. 33. — χλαμύδ'. II. 473. — χρυσοῦ. 601
εἰαρινῷ. II. 499
εἴαρος. 298
εἶδεν ἀκεστορίη. 477
εἶδον ἐγὼ ποθέοντας. 161. — ἐγώ ποτε. II. 552. — τινα. II. 451. — τὸν πτῶκα. 209
εἰδότα κήπ' Ἄτλαντα. 497
εἰδοὺς οὐ κρίνει. II. 373
εἴη ποντοπόρῳ. 383. — σοι βίος. 558. — σοι κατὰ γῆς. II. 384
εἴης ἐν μακάρεσσιν. 314
εἴθ' ἄνεμος. 107
εἴθ' ἐγὼ ἐν. II. 759
εἴθε κρίνον. II. 612. — ῥόδον. 107
εἴθε με παντοίοισιν. II. 144
εἰκόνα Κωνσταντῖνε. II. 736. — Λογγίνῳ. II. 721. — μὲν Παρίην. II. 466. — Μηνοδότου. II. 382. — πέντε βοῶν. II. 255. — σοι βασιλεῦ. II. 394. — σου Πολύκλεις. II. 806. — τήνδ' ἀνέθηκε. II. 806. — τήνδ' ἐσάθρει. II. 807. — τῆς κήλης. — τῆς σοφίης. II. 180
εἰκόνες ἀνθρώποισι. II. 722
εἰκόνι χαλκείῃ. II. 730
εἰκοσέτης πᾶσαν. 572
εἰκοσέτους. II. 344.
εἴκοσι γεννήσας. II. 382. — Καλλικράτεια. 372. — με ζήσαντα. II. 807
εἰκοσιέξ. II. 807
εἴκοσιν Ἑρμοκράτεια. 533
εἰκὼν ἡ Σέξτου. II. 364. — Καλλίστου. II. 23. — τίς σ' ἀνέθηκε λόγοι. II. 721. — τίς σ' ἀνέθηκε τινος. II. 641
εἰμάρσενός με στήτας. II. 607
εἰμὶ δίκων. II. 537. — δόμος. 9

—μέθη. II. 255. —μέλας. II. 558. —μὲν Ἑλλαδίη. II. 712. —μὲν ἐν ποταμοῖς. II. 246. —μὲν εὐθώρηκος. II. 139. —εὐκεράοιο. II. 276. —μὲν οὐ φιλόοινος. 163. —νεοπτόλεμος. II. 808
εἰμὶ πατρός. II. 549. —πόλον. II. 557. —χαμαίζηλον. II. 576. —χάραξ. II. 808
εἰν ἐνὶ Βιργιλίοιο. II. 809. —ἐνὶ κινδύνοις. II. 18
εἶναι μὲν κυνικόν. II. 366. —νομίζω. II. 308
εἰν ἁλὶ λαβύρινθε. 258
εἰναλίων κλείτωρ. 189
εἵνεκα φοιτὸς ἐγώ. II. 558
εἰνοδίη σοι τόνδε. 248
εἰνοδίην καρύην. II. 6
εἰνόδιον στείχοντα. II. 489
εἰνοσίφυλλον. II. 683
εἶξον ἐμοί. II. 233
εἶπ' ἄγε μοι. II. 256
εἶπα καὶ αὖ πάλιν. II. 490
εἴπας ἥλιε. 450
εἰπὲ γύναι. 352. —Δικαιάρχεια. 416. —κυβερνητῆρι. II. 585. —κύον. 325. —λέων. 434
εἰπὲ Λυκαινίδι. 137. —μοι εἰρομένῳ. II. 396. —μοι, ὦ κολόκυνθε. II. 189. —νομεῦ τινος. II. 209. —πόθεν σύ. II. 416. —πόκ' εὑρώτας. II. 111. —ποσειδάωνι. II. 569. —ποτὶ φθίαν. 472. —τί σοὶ ξυνόν. II. 681. —τίνι πλέξεις. 151. —τίς Ἡράκλειτε. 329
εἶπεν ἐληλυθέναι. II. 369
εἴπερ ἴσην ῥώμην. II. 809
εἴποι τις παρά. 439
εἰπὸν ἀνειρομένῳ. 449. —ἐγὼ καί. 114. —ἐμοὶ χαρίεσσα. (vid. εἰ μὲν ἐμοί.) —τίς τίνος. II. 631
εἰργομένη. 172
εἰρήνη πάντεσσιν. II. 630
εἷρπε δράκων. II. 43. —τὸ μέν. II. 44
εἰς ἀγαθήν. II. 520. —ἀγοράν. 137. —ἀΐδην. II. 280. —ἄϊδος. II. 354. —αἰῶνας. II. 717
εἷς ἄνεμος. II. 551
εἰς βαθύν. II. 86
εἷς γάμος. II. 597
εἰς δανάην. 93. —δηΐων. 438
εἷς δόμος. 570
εἰς δύ' ἀδελφειούς. 399
εἷς θεὸς ὑψιμέδων. 540
εἰς θρήνους. II. 809
εἰς ἱερόν. II. 406
εἷς λίθος, ἄρμ'. II. 257
εἷς λίθος ἀστράπτει. Vid. ἡ λίθος.
εἷς δίφρος. II. 257
εἷς ὁ πατήρ. II. 575
εἰς ὅδε νικάνδρου. 451
εἰς οἴων με. II. 481
εἰς πέλαγος. II. 389
εἷς πόνος. 19
εἰς πόσιν. 475
εἷς πρὸς ἕνα. 293
εἰς Ῥόδον. II. 368
εἰς σὲ καί. II. 420
εἰς τί μάτην. II. 443
εἰς τὸ κενόν. II. 698
εἰς ὑμᾶς κροκόδειλον. II. 758
εἰς φυλακήν. II. 396
εἷς χορός, ἓν μέλος. 16
εἰσέτι μὲν ζώοντι. II. 736
εἰσὶ καὶ ἐν. II. 357. —κασίγνηται. II. 557
εἴσιδεν ἀντίοχος. II. 406
εἰσόκε θούριος. II. 269
εἰσορόων με. II. 268. —τόδε θαῦμ'. II. 809
εἴτε σε κουριδίης. II. 220. —σε κυανέησιν. 91
εἴτε σύ γ' ὀρνεόφοιτον. II. 283
εἶχε κορωνοβόλον. 473. —φίλων. II. 412
εἶχεν Ἀριστείδης. II. 50
εἶχον ἀπὸ σμικρῶν. 446
ἐκ γενεῆς περίβωτον. II. 810
ἐκ γῆς ἀνελθών. 30. —λωτοφάγων. II. 398
ἐκ δεκάπεντ'. II. 811
ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα. II. 449
ἐκ δολιχοῦ τὸ γέρας. II. 535
ἐκ ζωῆς με. II. 664
ἐκ θοίνης. II. 42
ἐκ κυνὸς εἷλε. II. 11
ἔκ με γεωμορίης. 468
ἔκ με βρέφους. 561
ἔκ με θεός. 557
ἔκ με πικρῆς. 543
ἐκ νέκυος. II. 758
ἐκ νεμέης. II. 652
ἐκ νηοῦ μεγάλοιο. 558
ἐκ πενίης. 246
ἐκ ποίου ναοῦ. II. 528

ἐκ ποίων ἔταμες. II. 389. — ὁ πατήρ. II. 391
ἔκ ποτε τῆσδε. 255. II. 811
ἔκ ποτέ τις. II. 275
ἐκ πυρὸς Ἰλιακοῦ. II. 55. — ὁ ῥαιστήρ. 225. — ὦ Διώνυσε. II. 703
ἐκ τόκου. 249
ἐκ τῶν ἑσπερίδων. II. 374
ἐκ φιλαδελφείης. II. 634
ἐκ φονίων. II. 172
ἐκβάλλει. 96
ἔκθορες. II. 643
ἔκλαγεν. II. 203
ἐκλάσθην ἀνέμοισι. II. 37. — ἐπὶ γῆς. II. 15
ἐκλήθην ἐχθές. II. 411. — παρά. II. 60
ἔκλυον αὐδήσαντος. II. 879
ἐκμαίνει χείλη. 100
ἔκτανες εἶτα. 409
ἔκτισας αὐτάρκειαν. 339
ἕκτον ἐπ'. II. 811
ἕκτορ ἀρήϊον. II. 138
ἕκτορ ὁμηρείοισιν. 344
ἕκτορα τὸν πριάμου. II. 582
ἕκτορα μέν τις. II. 713
ἕκτορι μὲν τροίη. 344
ἕκτορι τόνδε. II. 755
ἕκτωρ αἴαντι. 347
ἔκφρονα τὴν βάκχην. II. 641
ἔλαμψεν ἀκτίς. 28
ἔλθετε πρός. II. 64
ἐλθοῖσαι ποτί. II. 115
ἐλθὼν εἰς ἀΐδην. II. 49. — ἐξ Ἀμυδῶνος. II. 755
ἕλκε τάλαν. 495
ἕλκος ἔχω τόν. 150. — ἔχων ὁ ξεῖνος. II. 492
ἑλλάδα νικήσασαν. 190
ἑλλάδος ἐνναετῆρες. II. 176. — εὐρυχόρου στέφανον. 322. — εὐρυχόρου σωτῆρες. II. 812
ἑλλανὶς τριμάκαιρα. 493
ἑλλάνων ἀρχαγός. 248
ἑλλὰς ἐμὴ νεότης. 560. — μὲν Θήβας. II. 633
ἑλλήνων ἀπέλυε. II. 374. — προμαχοῦντες. II. 812
ἐλπίδα καὶ νέμεσιν. II. 49
ἐλπίδες ἀνθρώπων. 431
ἐλπίδος οὐδὲ τύχης. II. 58
ἐλπὶς ἀεὶ βιότου. II. 7. — καὶ σὺ τύχη. II. 20. 45
ἔμβολα χαλκογένεια. 263
ἐμμέλιον τέθνηκε. 582
ἐμοῦ θανόντος. 520
ἐμπεδόκλεις. 547
ἔμπνει πάν. II. 694
ἔμπνους ὁ χαλκοῦς. II. 776
ἐμπορίης λήξαντα. 528
ἐμπρήσω σε. II. 527
ἐν βοῒ τῷδ' ἐμάχοντο. II. 251
ἐν γῇ κρατήσας. II. 740
ἐν Θήβαις. II. 86
ἐν καλάμῳ. II. 348
ἓν καλὸν οἶδα. II. 483
ἐν κυάθῳ. II. 254
ἐν μέμφει. 534
ἐν μὲν τῇ. II. 228
ἐν μικρῷ. II. 217
ἐν νῷ ἔχων. 22
ἐν πᾶσιν μεθύουσιν. II. 443
ἐν παφίῃ. 144
ἐν πολυθαήτῳ. II. 813
ἐν πόντῳ. 457
ἔν ποτε παμφαίνοντι. II. 117
ἐν πυρὶ κοιμηθεῖσα. II. 576
ἐν σοὶ τἀμά. II. 500
ἔν τε φίλοισι. II. 814
ἐν τῇ τραπέζῃ. II. 273
ἕν τόδε παμμήτειρα. 129
ἐν φανερῷ. II. 814
ἔνδοθι γαστρός. 17
ἐνδυτά. 263
ἔνθα ποτ' εὐχομένη. 557. εὐχομένη. 552. — εὐχομένης. 552. 558
ἐνθάδ' ἄναξ. II. 812
ἐνθάδ' ἀποῤῥήξας. 596. — ἐγὼ ληστῆρος. 532. — ἐγὼ σοφοκλῆς. 495. — ἐριδμαίνουσι. II. 233
ἐνθάδε Βασιλίοιο. 541. — Γοργίου. 543. — θεῖος. 307. — διάλογος. II. 813. — κεῖμαι. II. 812. — λουσαμένη. II. 224. — λουσαμένων. II. 218. — μὲν χλοάουσα. 175. — μιστύλλουσι. II. 265. — νόννα. 556. — παιδεύουσι. II. 59. — περγαμίδην. II. 755
ἐνθάδε πιερίδων. 306. — πλεῖστον. 333. — πυθώνακτα. 392. — σῶμα. 515. — σωσιπάτρα. Not. 967. — τὴν ἱερήν. 306. 410
ἐνθάδε τῆς τρυφερᾶς. 371. — τὸν κάλλιστον. II. 753. — τύμβος ἔχει. 539. — τῶν Λοκρῶν. II. 750
ἔνθ' ἑκατονταέτης. 542

ἔνθεν ἀλέξανδρος. II. 244
ἐννέα τάς. II. 180
ἐννεακαιδεκάμηνος. II. 813
ἔντεα βρέττιαι. 229
ἐντὸς ἐμῆς. 127
ἐντύνοι τῆμόσδε. II. 135
ἐξ ἁλὸς ἡμίβρωτον. 386. —ἰχθυόεν. II. 554
ἐξ ἀταλᾶν. vid. δὲξ' ἀταλᾶν.
ἐξ ἀτόμων. II. 350
ἐξ αὐτοῦ διός. II. 695. —ἐθνῶν. 20
ἐξ ἐμέθεν. II. 135
ἐξ ἓν πέντε. II. 550
ἐξ ἐπὶ πεντήκοντα. 253
ἐξ ἠοῦς. II. 763
ἐξ μυῶν. II. 551
ἐξ οὔ γ' εὐρώπαν. 392
ἐξ οὗ κωνσταντῖνος. Vid. ἐξότε.
ἐξ πόδες. II. 551
ἐξ ὧραι. II. 292
ἐξαίρων. II. 350
ἐξεφλέγην. II. 506
ἐξέφυγον. II. 505
ἑξήκοντα. 87
ἑξηκονταύτης. 396
ἐξότε Κωνσταντῖνος. II. 618. 736
ἐξότε μοι πίνοντι. 174. —τηλεφίλου. 178
ἔξω παιδεύεις. II. 597
ἐπεὶ δικάζεις. II. 307
ἔπρεπέ σοι Θεόδωρε. II. 243
ἔπτ' ἔσσαν. II. 590
ἑπτὰ βίοιο πέλει. 587
ἑπτὰ βοῶν. II. 254. —ἐριδμαίνουσι. II. 716. —με δὶς λυκάβ. 479. —με καὶ δέκα. II. 596. —με φωνήεντα. II. 814. —πόλεις μάρναντο. II. 716. —πολυπλανέες. II. 768. —σολοικισμούς. II. 364. —σοφῶν ἐρέω. II. 127. —σοφῶν Κλεόβ. 330. —τριηκόντεσσιν. II. 331
ἑπτάκι τοὺς δέκα. 20
ἑπτάλοφον. II. 581
ἑπταπύλων. II. 755
ἔπταρον. II. 426
ἔργον ἀλιτρόν. 588. —ὁρᾷς. 26
ἔρδοι τήν ἔμαθεν. II. 183
ἑρμαίοις ἡμῖν. II. 319
ἑρμᾶς τῇδ'. II. 109
ἑρμείη βαίτων. 194. —ξυλίνῳ. II. 682. —σήραγγος. 192
ἑρμεῖον εὐνοῦχοι. II. 767
ἑρμῇ κωρυκίων. II. 52
ἑρμῇ τετρακέφ.
ἑρμῆν τὸν κλέπτην. II. 815. —ναϊάδων. II. 814
ἑρμῆς τοξευθείς. II. 495. —ὠκύς. II. 682
ἑρμιονεύς. 442
ἑρμιόνη. 127
ἑρμογένη. II. 392
ἑρμογένην. II. 353
ἑρμοκράτης. II. 377
ἑρμολύκου. II. 418
ἔρνος ἀμώμητον. 573
ἕρπουσα. II. 563
ἕρπων εἰς. 370.
ἔρρετε. II. 166
ἐρρέτω. II. 536
ἔρροις. 495
ἔρχεται πολύς. II. 535
ἔρχεο καί. II. 628
ἔρωτα παύει. II. 177. —πικρόν. II. 68
ἐς βαθύν. II. 86
ἐς γάμον. II. 182. —δανάην. 93. —μέσον. II. 552. —πέλαγος. II. 389
ἐς πᾶσιν. 475. —σκυθίην. 333. —τί πίτυν. II. 15
ἔσβεσε. II. 443
ἐσβέσθη Νίκανδρος. II. 460. —φλογεροῖο. 155
ἐσβέσθης γηραιέ. 311
ἔσθιε, πῖνε. II. 294
ἐσθλὰ λέγειν. II. 290
ἐσθλὸς ἀνήρ. II. 168. —ἀριστοκράτης. 503
ἑσπερίην μοῖρις. II. 505
ἑσπερίης πάσης. II. 815
ἑσπερίοις. 262
ἑσπέριον. 528
ἑσπέριός με. II. 171
ἑσπερίου. 236
ἔσπευδον. II. 474
ἐσσὶ μέν. II. 599
ἔσταθι τῇδε. 227
ἑστηκὸς τό. II. 381
ἔστην ἐν. II. 85
ἔστης ἐν. 471
ἔστησεν Περίανδρος. II. 709
ἔστι δίπουν. II. 564. —δράκων. II. 325. —λαλῶν. II. 815. —τι ναὶ τόν. II. 493. —τις ἀρκαδίης. II. 569. —τι δένδρον. II. 769. —φύσις. II. 815
ἔστιν Ἴος. II. 564
ἔστω μητρόπολις. II. 349

ἐσχατιαί. 496
ἔτλης καὶ σύ. 62
εὖ εἰδώς. II. 632. 790. —πράττων. II. 290
εὐάγρει. II. 116
εὐβλεφάροιο. II. 582
εὐβοίης. 381
εὐβοϊκοῦ. II. 26
εὔβουλον. 449
εὐγάθης. 288
εὖγε λέγων. II. 295. —μάκαρ. II. 226. —ποιῶν. II. 725. —τύχη. II. 599
εὐδαίμων ὅτι. II. 422. —πρῶτον. II. 335
εὕδεις ἀγρύπνους. II. 689. —ἐν φθιμένοισιν. 315. —Ζηνοφίλα. 132. —φυλλοστρῶτι. II. 116
εὔδημος 202
εὔδια μέν. II. 284
εὐδοκίη μέν. 5
εὐήθη τρύτωνος. 529
εὐθηλῆ πλάτανον. II. 84
εὐθυμάχων. 441
εὔθυμος ὤν. II. 771
εὐθύσανον. 249
εὐκαίρως. 102. —ποτέ. II. 519
εὐκαμπές. 186
εὐκλέας. 394
εὐκλείδη. II. 522
εὔκολος. II. 26
εὐκράτεω. 430
εὐμαθίην. 289
εὐμάραθον. II. 110
εὐμεγέθης. 94
εὐμένεος. II. 331
εὐμενέως. II. 182
εὐμόλπου. 493
εὔνομον. II. 208
εὔνους μέν. II. 268
εὐνοῦχος. II. 523
εὐοπλῶ. II. 487
εὐπάλαμος. II. 480
εὐπέταλον. II. 85
εὐπυλίδας. 438
εὗρε φύσις. II. 717
εὗρεν ἔρως. II. 501
εὔρου με. 385. —χειμέριαι. 460
εὐρυδίκη. II. 816
εὐρύσορον. 467
εὐρὼν κομητᾶς. II. 614
εὐρώπης ἀοίης. II. 169. —τὸ φίλημα. 87
εὑρώταν ὡς. II. 246
εὐσεβίη τό. II. 228
εὐσέβιον βασίλισσα. 579
εὐσθενέος. 508
εὐστάθει. 489
εὔστοχα. II. 275
εὖτ' ἂν ὑπέρ. II. 566
εὖτέ τις. II. 300
εὐτελίδας. II. 816
εὐτέρπη δονάκεσσιν. II. 179
εὐτυχές. II. 515
εὐφαμεῖτε. II. 434
εὔφημον. 289
εὔφημος γλῶσσῃ. II. 14
εὐφορίων. 426
εὔφορτοι. II. 464
εὐφρανθείς. II. 816
εὐφράτην. 351
εὐφροί. 128. εὔφρων οὐ πεδίον. 263
εὐχαί τε στοναχαί τε. 550
εὔχεο τιμώνακτι. 231. —τοι δώροισι. 253
εὐχέσθω. 353
εὐχὴ Ἐλισσαίου. 21
εὐχῆς καὶ βιότου. 556
εὐχομένη βοόωσα. 549
εὐχωλαῖς καί. 549
εὐώδης κυπάρισσος. II. 757
ἔφθανεν. 416
ἐφθέγξω. II. 494
ἐφθὸς ὁ. II. 764
ἐχθαίρω τὸ ποίημα. II. 462. —τὸν ἔρωτα. 86
ἐχθὲς ἀπάγγεσθαι. II. 370. —δειπνήσας. II. 409. —ἐπὶ ξενίαν. II. 325. —ἔχων. II. 452. —λουόμενος. II. 514. —μοι συνέπινε. II. 351
ἐχθίστη μούσαις. II. 86
ἐχθρὲ περικτιόνεσσι. II. 573
ἐχθρός. II. 658
ἐχρῆν μέν. II. 816
ἔχω τὸν ἑξῆς. II. 560

ζεῦ βασιλεῦ. II. 312. —μάκαρ. II. 589. —πάτερ. 467. —προτέρῳ. II. 470
ζεῦγος. II. 525
ζεύξιδος. II. 261
ζεύς, ἄρης. II. 175. —κύκνος. II. 20. —πίσης. II. 468
ζηνὶ θεῶν. II. 817. —καὶ ἀπόλλωνι. II. 646. —μ' ἄγαλμ'. II. 817. —τόδ' αἰνεάδης. 294. —τόδ' ὀμφάλιον. 213
ζηνογένους. II. 378

ζηνὸς ἐπομβρήσαντος. II. 189. —ἰὼ κραιπναῖσι. II. 817. —καὶ λητοῦς. 264
ζηνοφίλα. 140
ζήνωνα πτολίαρχος. II. 644
ζήσας ὡς δεῖ. II. 817
ζῆσον λογισμῷ. II. 313
ζητῶν. 514
ζωγράφε τὰν μορφάν. II. 211. —τὰς μορφάς. II. 444
ζώειν εἰναλίη. II. 759
ζωὴν συλήσας. 409
ζωΐλος ἡνιόχων. II. 817
ζῶμά τοι. 275
ζωογόνων. 25
ζωοτύπος. II. 595
ζωροπότει. II. 463
ζωροπόται. II. 764
ζωσίμη. 475

ἡ βάκχη. II. 261. —βάσις. II. 252. —βραδύπους. II. 291. —βρόμιων. 418
ἡ γενεῇ δόξῃ τε. Not. p. 968
ἡ γλυκερόν. 488. —γραῦς εὔβουλη. II. 90. —γραῦς ἡ βάκχη. (vid. βακχυλίς.) —γραῦς ἡ τρικόρων. 174. —γραῦς ἡ φθονερή. 176
ἡ γραφίς. II. 724
ἡ γρῆϋς ἡ χερνῆτις. 149. —γρῆϋς νικώ. 359
ἡ διαπινομένη. II. 765
ἡ θεὸς ἦλθ᾽. II. 647
ἡ καθαρή. II. 88
ἡ καὶ ἔτ᾽ ἐκ. II. 201
ἡ καλὸν αἰ. II. 284
ἡ καλὸν ἄλσος. II. 234
ἡ καρύη. II. 580
ἡ κλίνη. II. 384
ἡ κνήμη. II. 458
ἡ κομψή. 182
ἡ κόρυς. 264
ἡ κρίσις ἐστί. II. 313
ἡ κροτάλοις. 371
ἡ λαμυρή. 128
ἡ λίθος. III. 123
ἡ μάλα δὴ περί. II. 820
ἡ μάλα δὴ ποθέουσα. II. 821
ἡ μέγ᾽ ἀθηναίοισι. II. 785
ἡ μεγάλη. II. 293
ἡ μὲν σοφή. 28
ἡ μὴ ζηλοτύπει. II. 505
ἡ μήδων. Vid. τὴν μήδων.
ἡ μία καί. 417
ἡ ναῦς. II. 147
ἡ νέμεσις πῆχυν. II. 693
ἡ νέμεσις προλέγει. II. 693
ἡ νύ κε πυθαγόρης. 339. —ἡ ξενολατι. 531
ἡ παῖς ᾤχετ᾽. 508
ἡ παλίουρος. II. 147
ἡ πάρος ἀγλαΐῃσι. 168
ἡ πάρος ἀντιπάλων. II. 18. ——ἐν δρυμοῖσι. II. 6. ——εὐπετάλοισιν. II. 89. ——εὐύδροισι. II. 88
ἡ πᾶσι μακάρεσσι. II. 822
ἡ παφίη. II. 674
ἡ πήρη. II. 726
ἡ πιθανή. 99
ἡ πολιή. II. 342
ἡ πόλις. II. 722
ἡ πολύ. II. 823
ἡ πολύθριξ. 276
ἡ πολύχρυσος. II. 36
ἡ ποτε κυδιόωσα. II. 823
ἡ πού σε χθονίας. 446
ἡ πρὶν Ἀθηναίης. 279
ἡ πρὶν ἐγώ. II. 36
ἡ πτωχῶν. II. 330
ἡ πυρὶ πάντα. II. 87.
ἡ ῥ᾽ ὀλίγον. 330
ἡ ῥ᾽ ὑπὸ σοί. 466
ἡ ῥά γέ που τό. II. 299
ἡ ῥά γε καὶ σύ. 171
ἡ ῥά νύ τοι Κλεόνικε. II. 487
ἡ ῥά σε δινήσουσιν. 593
ἡ ῥαδινή. 171
ἡ ῥίς. II. 379
ἡ σάτυρος. II. 700
ἡ σεῦ καὶ φθιμένας. II. 785
ἡ σοβαρόν. 185
ἡ σοφίη. II. 788
ἡ τὰ πέδιλα. 251
ἡ τὰ ῥόδα. 106
ἡ τάχα τις. II. 530
ἡ τε σάμου. 264
ἡ τερεβινθώδης. II. 146
ἡ τέχνη. II. 210
ἡ τὸ δέρας. II. 248
ἡ τὸ καλόν. 370
ἡ τὸ πάλαι. II. 89
ἡ τὸ πρίν. 278
ἡ τὸ φιλεῖν. 103
ἡ τοῖον κυθέρειαν. II. 216
ἡ τὸν θύρσον. 230
ἡ τριὰς ἦν. 550
ἡ τρισί. 98
ἡ τροιζήν. II. 467
ἡ τρυφερή. 139

ἡ φύσις ἐξεῦρεν. II. 142. ——ὠδίνασα. 477
ἡ χαλκόν. II. 267
ἡ χαλεπή. 115
ἡ χθαμαλήν. 497
ἥβᾳ μὲν σέ. 527
ἤγειρεν ἡμῖν. 31
ἡγεμόνεσσι. II. 817
ἥγνισα δ' Ἑρμείαο. II. 818
ἠγόρασας πλοκάμους. II. 405. —χαλκοῦν. II. 388
ἠγρεύθην ὁ προσθ. II. 456. —ὑπ' ἔρωτος. II. 481
ἠγρύπνησε. 141
ἦδ' ἐγὼ ἡ. 419. ἥδε τράπεζα. 558
ἥδε χθών. II. 818
ἡδέα πάντα. II. 160
ἡδεῖα ψυχροῖο. II. 818
ἤδειμεν. II. 373
ἤδη γάρ ποτ'. II. 202
ἤδη ἐπὶ στρατιῆς. II. 517. —καὶ νεκύεσσιν. 600
ἤδη καὶ ῥόδον. II. 146
ἤδη καλλιπέτηλον. II. 285
ἤδη λευκοΐον. 123
ἤδη μὲν γλυκύς. II. 470
ἤδη μὲν ζεφύροιο. II. 281
ἤδη μὲν ζεφύροισι. II. 284
ἤδη μὲν κροκόεις. 523
ἤδη μεν τέτριπται. 453
ἤδη μοι πολιαί. II. 524
ἤδη πηλοδομεῦσι. II. 280
ἤδη που πάτρης. 498
ἤδη τῇδε μένω. 227
ἤδη τοι φθινόπωρον. II. 330
ἤδη φίλτατε. 295
ἥδιστον φιλέουσι. 426
ἡδὺ θέρους. 131
ἡδὺ μὲν ἀκρήτῳ. II. 502
ἡδὺ παρειάων. II. 286
ἡδύ τί μοι διά. II. 488
ἡδὺ τὸ βινεῖν. Vid. ἀδύ.
ἡδὺ φίλοι. 159
ἡδυεπής. 346
ἡδυμελεῖς μοῦσαι. 123
ἡδὺς ὁ παῖς. II. 498
ἠὲ τεήν. II. 707
ἤειδον μέν. II. 163
ἠέλιον νίκησε. II. 142. —πυρόεντα. 334
ἠέλιος μήνη. II. 583
ἠέρα λεπταλέον. II. 303
ἠέριαι νεφέλαι. II. 150
ἠερίη γεράνεια. 458
ἠετίων. II. 570
ἤθελε δριμύς. II. 377. —κωνσταντῖνον. II. 738. —Μελπομένην. II. 692. —μὲν βασιλεύς. II. 160
ἤθελες ἀνθρώποισι. 338. —ὦ ζήνων. 342
ἤθελον ἂν πλουτεῖν. II. 320. —οὐ χρυσόν. II. 337. —ὦ κιθαρῳδέ. 110
ἠϊθέοις οὐκ. 179
ἠΐθεον μεγάλοιο. 579. —καλόκαιρον. II. 819
ἥκεις ὦ Λυκόοργε. II. 565
ἤκμασε. II. 342
ἦλθε θεαίτητος. II. 200. —καὶ ἐς Μιλ. 296
ἦλθέν μοι. II. 455
ἦλθες ἐμῆς. II. 819. —ἐμοί. 153
ἡλικίη. II. 819
ἡλικίην παῖς. II. 819
ἡλικίης φίλος. II. 512
ἥλιος ἀνθρώποις. II. 402. —ἦν οὐ. II. 788
ἦλις καὶ μεθύει. II. 820
ἤλλακτ' ἐξαπίνης. II. 146
ἠλλάχθη. 357
ἤλυθε κἀμφιλόχοιο. 574
ἤλυθεν εἰς ἀΐδην. 597
ἤλυθες οὐκ ἄβρατος. II. 820
ἠμαθίην. 376
ἠμάξευσα. II. 204
ἤμασιν. II. 242
ἡμεῖς μὲν πατέοντες. II. 339
ἠμερὶ πανθ. 313
ἡμερίδας. 150
ἡμετέραις βουλαῖς. II. 821
ἦμην ἀχρεῖον. II. 55. —καὶ προπάροιθε. II. 147. —στολάρχης. II. 821
ἡμίονοι σίγγηροι. II. 421
ἡμίονος καί. II. 763
ἥμισυ μευ ζώειν. II. 88. —μευ πίσσης. II. 783. ——τέθνηκε. II. 46. —μευ ψυχῆς. II. 471
ἡμιτελῆ. 496
ἦν ἄρα δημ. 323. —ἄρα καὶ καλλ. 10. —ἄρα καὶ κἀνθωσι. II. 430. —ἄρα κἀκεῖνοι. II. 821. —ἄρα μιλήτῳ. 498. —ἄρα πυθαγόρης.
ἦν βραδύς. II. 380
ἦν δίζῃ. 465
ἦν δυάς. 571
ἦν ἐσίδῃς. II. 444

ἣν ἐσίδω. II. 467. — — τινὰ λευκόν. II. 525
ἣν καθαρῇ.
ἣν καλός. II. 459
ἣν κλείσῃς. II. 263
ἣν λακεδαιμόνιος. II. 822
ἣν λαχάνων. II. 704
ἣν μ' ἐσίδῃ. II. 250
ἣν μὲν ἀλιτραίνῃς. II. 258
ἣν νέος ἀλλά. II. 46
ἣν ὁ φίλος. II. 293
ἣν ὁπότε. II. 119
ἣν ὅτε ἦν. 588. — ὅτε μοῦνον. II. 822
ἣν ὅτε παῖδας. II. 462. — — σὺν Λαπίθῃσι. II. 560. — — Χριστὸς ἴανεν. 25
ἣν παρίῃς. 517
ἣν πάρος. 27
ἣν στέφανος. II. 523
ἣν τάχα. II. 694
ἣν τι πάθω. II. 472
ἣν τιν' ἔχῃς. II. 353
ἣν τινα καί. II. 521. — — καλόν. II. 287
ἣν τὸ πάρος. II. 216
ἣν τούτῳ φωνῆς. II. 514
ἣν χρόνος. II. 707
ἥνδανεν ἀνθρώποις. II. 767
ἠνία δή τοι. 290
ἠνίδε καὶ χέρσου. II. 310
ἡνίκα βασιλίοιο. 540. — μαρτινιανός. 567
ἡνίκα μὲν καλός. II. 330. — πυθαγόρης. — τὸν περιβ. 594
ἠνορέης κλυτά. II. 166. — ὀλετῆρα. II. 240
ἠοῖ ἐπ' εὐκταίῃ. 265
ἠόνιον τόδε. 417
ἠοῦς ἄγγελε. II. 484
ἥπαφε καί. II. 252
ἠπείρῳ. 417
ἤπιος ἦν ξείνοισιν. Vid. ἄρμενος.
ἦρα τιμήεσσα. 273
ἥρακλες ποῦ σοι. II. 655
ἥρακλες ἐμπεδότιμε. 517
ἡράκλεες τρηχῖνα. 186
ἡράκλεια πατρίς. II. 823
ἡράκλειτος. 342
ἠράσθην δημοῦς. 115. — ἐφίλουν. 98. — τίς δ' οὐχί. 114
ἠράσθης πλουτῶν. 114
ἠρέμ' ὑπέρ. 312
ἥρη ἐλειθυιῶν. 265. — καὶ παφίη. II. 223. — τοῦτ' ἄρα. II. 655
ἠρίθμει πολύν. II. 87
ἠρίθμουν ποτέ. II. 90
ἠρίον ἀμφιλόχοιο. 576
ἠρίον εἰμί. 460. — οἷον. 440. — οὐκ ἐπί. 470
ἤρειπεν. II. 89
ἤρισαν. 64
ἤρκται. II. 489
ἠρνήσαντο. 497
ἡρόδοτον λύξεω. II. 824
ἡρόδοτος μούσας. II. 54
ἥρπασας. 578
ἥρπασέ τις. 491
ἦρχεν ἀδείμαντος. II. 785
ἥρωος πριάμου. 344
ἥρως ἠετίωνος. II. 116. — πρωτεσίλας. 418
ἡρῶσσαι λιβύων. 259
ἡρώων ὀλίγαι. II. 56. — κάρυκ'. 307. — τὸν ἀοιδόν. 505
ἡσίοδος μούσαις. 322
ἡσιόδου ποτὲ βίβλον. II. 54. — τόδ' ἄεισμα. II. 180
ἧσο κατ' ἠγάθεον. 228
ἤστραψε γλυκύ. II. 484
ἠτρια μοι. II. 120
ἥφαιστός μ' ἐτέλεσσε. II. 257
ἡφαίστῳ ποτέ. II. 560
ἠχήεις τέττιξ. Vid. ἀχήεις.
ἠχήεσσα θάλασσα. 505
ἠχὼ μιμολόγον. II. 673. — πετρήεσσαν. II. 673
ἠῷοι μελάνιππον. 464
ἠὼς ἐξ ἠοῦς. II. 522

θάεο τὸν βρομίον. II. 253
θάησαί μ' ἐτεόν. II. 824
θάλλοι. 312
θάμβος ἔχει. 583
θάμνον ποτ'. II. 90
θαρσαλέοι. II. 42
θαρσαλέως. II. 500
θάρσει καί. II. 191
θαρσύμαχε. II. 404
θάρσυνοι. II. 158
θᾶσαι τόν. II. 213
θᾶττον ἔην. II. 444. — ποιήσει. II. 384
θαῦμα τέχνης. II. 636
θαυμάζειν. II. 444
θαύμασε. II. 639
θάψεν. 396
θειογένης. II. 191
θεῖον Ἰουστῖνον. II. 272
θειονόης. 419

θεῖος ἀριστοφάνευς. 318
θεῖος ἰουστῖνος. 3. —ὅμηρος. II. 824
θεοῦ μὲν ἐκτός. II. 311
θερμὰ τάδ'. II. 222
θερμαίνει. 116
θεσμοὶ μέν. 481
θεσμὸν ἔρως. 177
θέσπιαι. 298
θέσπιδος εὕρεμα. 428
θεσπιέες. II. 688
θέσπις ὅδε. 427
θεσσαλαὶ αἱ. II. 253
θεσσαλὲ πρωτεσίλαε. 345
θεσσαλίης. II. 192
θεσσαλικέ. II. 470
θεσσαλόν. II. 393
θεσσαλὸς ἱπποκράτης. 343. —οὗτος. II. 753
θέσφατα. II. 67
θευδόσιος. II. 242
θεύδοτε. 467
θῆλυς ἐν ὀρχηθμοῖς. II. 712. —ἔρως. 115
θηλυφανές. II. 398
θηρευτήν. II. 148
θηρευτὴς δολιχόν. 188
θήρη μέν. II. 552
θῆριν τόν. 391
θηρίον εἰ παρά. II. 385
θῆρις ὁ δαιδαλόχειρ. 250
θηρῶν μὲν κράτιστος. 405
θησαυρὸς μέγας. II. 291
θλῖβε. II. 650
θνήσκων. II. 371
θνητὰ τά. II. 290
θνητῶν μέν. 294
θρήϊκα χρυσολύρην. 494. II. 756
θρήϊκας αἰνείτω. II. 39
θύει σοι. 291
θυμαρέτας. II. 215
θύρσις. 520
θωμᾶν. II. 637

ἴβυκε. 534
ἰγνάτιος. II. 610. —τάδε τεῦξε. II. 615
ἴδ' ὡς ὁ πρέσβυς. II. 719. ——ὁ πῶλος. II. 262
ἱερέη. 528
ἱερὸν ἑρμείῃ. II. 702
ἱερὸς ἐν λαγόνεσσιν. II. 611
ἵζευ ἅπας. II. 108. —ὑπ' αἰγείροισιν. II. 109. —ὑπὸ σκιεράν. II. 628
ἰητὴρ μέγας. II. 708. —μερόπων. II. 707. —τις ἐμοί. II. 435
ἰητρὸς καπίτων. II. 554. —κρατέας. II. 557. —τὴν γραῦν. II. 355
ἰητροὺς εὗρον. II. 452
ἴκαρε κηρούς. II. 657. —χαλκός. II. 657
ἰκαρίην. II. 91. ἰκαρίοιο τάφος. II. 824
ἰκάρου ὦ. 519
ἵλαθι γραμματική. II. 434. —μοι φίλε. 107. —μορφωθείς. 15
ἰλήκοις πολιοῦχε. II. 52
ἰλιὰς ὦ μέγα. II. 185
ἰλιγγίασε. 521
ἴλιος. 168
ἱμερόεις. II. 124
ἵμερον. II. 91
ἱμερτὴ μαρίη. 178. —φιδάλεια. II. 644
ἰναχίης ἕστηκεν. 233. —οὐκ. 354
ἰνδὴν βήρυλλον. II. 192
ἰνοῦς ὦ. 300
ἴξαλος. II. 35
ἰξὸν ἔχεις. 110
ἰξῷ δεξιόνικος. II. 495. —καὶ καλάμοισι. 349
ἰός, τόξα. II. 175
ἰουνπής. II. 91
ἰουλιανὸς μετά. 535. —οὗτος. II. 742
ἴουλον ἀνθῶν. II. 741
ἰουστινιανόν. 25
ἰουστῖνον. II. 269
ἱππεύων. II. 351
ἵπποι γὰρ σφηκῶν. III. 579
ἱπποκράτης. II. 21
ἱππολύτη καὶ τοῦτ'. II. 237
ἱππόλυτος τῆς γρηός. II. 657
ἱππομένην. 152
ἵππον Ἀθήνιον. 122. —ἐῤῥεῖτην. II. 222. —ὑποσχόμενος. II. 400
ἵππος ἔην. II. 660. —ἐρεύγεται. Vid. ἀνδρόθεν.
ἵππωνος. II. 770
ἱρὰ θεῶν. II. 567
ἴσθμια δίς. II. 787
ἴσθμια καί. II. 626
ἰσθμὸν δὲ μή. II. 569
ἰσιάς. 116
ἴσιδι. II. 705
ἰσοκράτους. II. 825
ἴσον κυδαλίμοις. II. 620

ἰσσοῦ ἐπί. 387
ἱστορίας δείξας. II. 825
ἱστορίην. II. 65
ἴστω νυκτός. 519
ἴσχετε τὴν βάκχην. II. 641. —χεῖρα. II. 148
ἴσως με λεύσσων. II. 640
Ἰταλίης ἄρχοντα. II. 825
Ἰτορίοιο. vid. Ἰκαρίοιο.
Ἴϋγξ. 143
ἰφθίμῳ. 519
ἰφίων ἔγραψεν. II. 538. —τόδ' ἔγραψε. II. 256
ἰχθυβόλον πολυωπές. 193. —ποτ' ἔλυσε. 581
ἰχθὺν ὁ γρυπός. II. 378
ἰχθυοθηρητῆρα. 520
ἰχθῦς ἀγκίστρῳ. II. 20
ἰχθύσι καί. 419
ἴχνεσι. II. 826
ἰὼ παρέρπων. II. 540
ἰῶν ὠκυμόρων. II. 750

κἀγὼ κύπριδος. II. 702
καὶ γὰρ ἐγώ. II. 826. —γενέταν. 345. —Διῒ καί. 469. —καπυρόν. 429. —κλαῖε. II. 685. —κολοφών. II. 92
καὶ κραναᾶς. II. 22. —κύπρις. II. 678. —λαλέοντος. 23. —λίθος ὡς. II. 678. —λόγον. II. 121. —μακεδών. II. 195
καί με λίθον. II. 705. —μισθούς. II. 518. —μύρμηκι. II. 294
καὶ νέκυν. 389. —νέκυς. 398. —νυκτός. 116. —πάλιν. 252. —πενίῃ. 98
καὶ περὶ συνθεσίης. II. 781. —πέτρος. II. 273. —πίνε νῦν. II. 324
καί ποτε δινήεις. II. 93. —ποτε θυμώδης. 458. —ποτε μιν. 340. —πυρὶ καί. 130. —πῶς εἰ μή. 337. —ῥ' αὐτή. 498. —σε Κλεηνορίδη. 382. —σε πρωταγ. 342. 343
καὶ σὲ λακύδη. 336. —στάλικας. 253
καὶ σὺ γεωργίοιο. 580. —σὺ θεοσσέβιον. 583
καὶ σὺ μεθ'. II. 225. —σύ ποτ'. 340. —σὺ τύχη. II. 61. 62
καὶ σὺ τάλαν. 591. —τί γε σῆμα. II. 600. —τίς ἔφυ. 325
καὶ τίς ὅς. 420. —τὸ φρονεῖν. II. 305. —τόδε δημοδόκε. II. 386. —τόδε σῆς. II. 66. —τόδε σῶν. 5
καὶ τὸν ἀπό. II. 658. —τὸν ἀρουραῖον. II. 94. —τότε δή. II. 571
καὶ τρώγεις. II. 380
καὶ φαέθων. II. 634
καὶ χαλκῇ. II. 250. —χρυσόν. II. 153
καιρὸν γνῶθι. II. 512
καισαρέων μέγ' ἄεισμα. 541
καισαρίον φθιμένοιο. 564
καλὰ ποσειδάων. II. 40. —τὰ παρθενίης. II. 159
κάλλει μέν. II. 634
καλλιγάμοις. II. 258
καλλιγένευς. Vid. εἰδότα.
καλλιγένης. II. 423
καλλίμαχον πωλῶ. II. 59
καλλίμαχος τὸ κάθαρμα. II. 396
καλλιμάχου τὸ τορευτόν. II. 193
κάλλιμον ἐκ πατρίης. 564
κάλλιμος ἠϊθέων. 574
καλλιόπα κλυτόμοχθε. II. 735
καλλιόπη βασίλεια. II. 721. —μὲν ἐγώ. II. 691. —πολύμυθε. II. 185. —σοφίην. II. 178
καλλιόπης θύγατερ. Vid. νῦν ὦ. —ὀρφῆα. 308
καλλίστρατός σοι. II. 533
καλλιχόρου. II. 595
κάλλος ἄνευ. 103. —ἔχεις. 103. ἔχον. 9
κάλλος μὲν κυθέρεια. 190
καλὸν μέν. II. 300
καλῷ σὺν τέττιγι. 235
κἀμὲ σοφῇ. II. 560. —τὸν ἐν σμικροῖς. II. 115
καμπτομένους. 193
κανδαύλου. 479
κἂν με κατακρύπτῃς. 409. —μέχρις. II. 380
κἂν στῇς. 603
καππαδόκαι φαῦλοι. II. 387
καππαδόκην. II. 387
καππαδοκῶν. 569
κάπρον μέν. II. 95
κᾶρες καὶ λύκιοι. II. 756
καρικός. 15
καρκίνον. II. 136
καρπαθίην. 266
κάρτερος. 350
καρφαλέοις. II. 93
κάτθανε μέν. 487

κάτθανεν ἡλιόδωρος. Vid. ἔφθανεν.
κάτθανες ὦ. 482
κάτθανον ἀλλά. 405
καῦμά μ' ἔχει. II. 506
καύματος. II. 94
καυσίη. 295
καὐτὴ δή. Vid. καί ῥ' αὐτή.
καὐτὸς ἔρως. II. 485
κεῖμαι λάξ. II. 463
κειράμενος. 255
κεῖσαι δή. 225
κεῖται ἐνί. 347
κεῖτο μέν. II. 428. —δ' ὁμοῦ. II. 175
κεκμηώς. 192
κεκροπί. 120
κεκροπία μὲν ἐμοί. Not. p. 970
κεκροπίδαι δεῖ. II. 244
κεκρύφαλοι. 165
κεμμάδος. II. 5
κέντρα. 266
κέρβερε. 326
κερδαλέους. II. 229
κερκίδα τὰν ὀρθρινά. 236. —τὴν φιλάοιδον. 200. —τὴν φιλοεργόν. 200
κερκίδας ὀρθρολάλοισι. 266
κερκίδος οὐ χρήζεις. II. 394
κηγὼ σωσιθέου. 521
κηιά με προσῆλθε. II. 543
κήλην κηλητου. II. 414
κῆν γῇ κῆν. 461
κῆν με φάγῃς. II. 27. —μυχόν. II. 149. —πρύμνη. II. 193. —ῥίψῃς. 116. —τείνῃς. II. 340
κῆπος ἔην. II. 270
κήρυξ. II. 826
κηρύσσω. 135
κηφεύς. II. 671
κίμων ἔγραψε. II. 257
κίονα. II. 239
κισσοκόμαν. 203
κισσῷ μέν. II. 190
κιχλίζεις. 157
κλαγγῆς. 181
κλαῖε. II. 685
κλασθεῖσας πάτρας. II. 827
κλασθείσης. II. 92
κλαύδιος αὐρεόλῳ. II. 827. —ἰητήρ. II. 827
κλαύσατε. II. 828
κλειδοῦχοι. 421
κλεῖε θεός. II. 188
κλεινὴν οὐκ. II. 195
κλεινοῖς. 332
κλεινὸς ἰωάννης. 486
κλειοῦς. 302
κλειτόριοι. II. 828
κλεοσθένης. II. 828
κλεῦας τιμοκλ. 526
κλέψωμεν ἄχρι. II. 425
κλέψωμεν. 148
κληῗδες. 532
κλίμακος. 498
κλίνας αὐχένα. II. 687
κλῦθι ἀλεξάνδρεια. 566
κλῦθι καὶ οὐκ. II. 564
κλῶνες ἀπηόριοι. II. 26
κνημῖδας. 214
κνωσσίον. 399. —Ἰδομενῆος. II. 752
κόγχος. II. 770
κοινῇ. II. 47
κοινὸν ἐγώ. 348
κοίρανοι ὑμετέρην. II. 274
κοίρανος εὐρώπας. II. 626
κολχάδοιν. II. 195
κολχίδα τήν. II. 669
κονδίτου. II. 178
κοντὸν ἀνήρ. II. 190
κόνων δίπηχυς. II. 332
κορινθίῳ πίστευε. II. 444
κόσκινον. II. 344
κόσμον ἰουστῖνος. II. 231
κόσμος ὅλος. 540
κοῦρα. 290
κουρεύς. II. 399
κούρη τις. 181
κούρης. II. 756
κοῦρον ἀποπλανίην. II. 191
κόψας. 218
κράμβην. II. 329
κράμβης. II. 684
κράνας. II. 114
κρανίον. II. 54
κρατὴρ νοητός. II. 273
κρεσφύντου. 59
κρεωφύλου. II. 771
κρηθίδα. 445
κρημνοβάταν. II. 48
κρῆναι καί. 574
κρηναῖαι. II. 194
κρὴς γενεάν. III. 279. not.
κρῆσσα. II. 92
κρίνατ' ἔρωτες. II. 469
κρίνω ἐγώ. II. 136
κριὸν ἔχω. II. 555
κτανθείς. II. 555
κτεῖνα. II. 556

κτείνετε. 595
κτῆσιν ἐήν. 566
κυανέη. 380
κῦδος. II. 645
κύζικον. 465
κυκλοτερῆ. 205
κύκλωψ. II. 586
κυλλήνην. 420
κύλλος. II. 323
κῦμα τό. 158
κύματα. 369
κυνθιάδες. 226
κύπρι γαληναίη. II. 287. —τί μοι. II. 477. —φιλομμειδής. II. 679
κύπριδι κεῖσο. 267. —κουροτρόφῳ. 291
κύπριδος ἅδ' εἰκών. II. 644. —οὗτος. II. 48
κύπρις ἐμοί. II. 499. —ἔρως. II. 224. —ὅτε. II. 680. —σὺν χαρίτεσσι. II. 220
κύριλλος. II. 828
κῦρος κύριος. II. 457
κύρῳ ἀκεστορίης. 24
κωλιάδες. II. 181
κωμάζω. II. 93
κωμάσομαι. II. 485
κώμαυλος. 239
κωμικόν. II. 179
κωνσταντινιάδης. II. 66
κωνσταντῖνος. II. 601. 742
κωτίλας. II. 608
κωφόν. II. 722

λᾶας ὁ μέν. 559
λαβροπόδη. II. 95
λαβροσύνα. 287
λάδας. II. 640
λάθρῃ κοιμηθεῖσα. 279. —παπταίνοντα. II. 488
λαθρίη. 285
λάθριον. II. 329
λάθριος ἡράκλ. II. 196
λάζεο. 245
λάϊε λαβδακίδη. II. 565
λαίλαπα. 390
λαίλαψ καί. 421
λαίλιος. II. 96
λαΐνεος. II. 829
λαῒς ἀμαλδυνθεῖσα. 190
λαμπάδα θείς. II. 686. —χηροχίτωνα. 267. —μὲν προίηκεν. II. 576. —νικήσας. II. 829. —τὴν κούροις. 219.
λάμψας. 30
λαοδάμας. 187
λαοδίκης. II. 829
λάρνακα πατρῴων. II. 96
λάρνακι χρυσείῃ. 20
λατύπος. 475
λέβητας. II. 550
λείψανα λουκίλλης. II. 829
λείψανον ἀμφίκλ. 258
λέκτρα μάτην. 204. —σοὶ ἀντί. 490
λέκτρον ἑνός. II. 189
λέμβιον. 96
λεπτὸν ὑφηναμένα. II. 130
λεπτὸς ἀνήρ. 338
λέσβιον. II. 64
λευκάδος αἰπύν. 268. —ἀντί με II. 196
λευκανθής. II. 502
λευκοίνους. II. 329
λευκοῦ. II. 741
λεῦσσέ με τόν. II. 605
λεύσσεις ἀτρείδεω. II. 751
ληθαίης. II. 96
λήθη καί. 601
λήξατε. 593
λῆξον. 150
λῆς ποτὶ τᾶν. II. 154
λητοΐδη. II. 465
λητόϊος. 474
λητοῦς. II. 35
ληφθήσῃ. II. 497
λίην ἔντριχος. II. 563
λιμὸν ὀϊζυρήν. II. 52
λιμοῦ καί. II. 540
λίσσομαί ἦν γε. 596
λίσσομ' ἔρως. 146. II. 454
λιτὸς ἐγώ. 268. —τοι δόμος. II. 48
λίτραν ἐτῶν. II. 309
λοίσθια. 503
λοκρίδος. 322
λοῦσθαι. II. 392
λουκιανός. II. 772
λουσάμενοι. 86
λούσασθαι. II. 388
λυδὲ γένος. II. 569
λυδῇ καί. II. 24
λύδιον οὖδας. 374
λυδὸς ἐγώ. 357
λύχνιον. 295
λυσιδίκη. 142
λυσιμέλους. II. 440
λύσιππε. II. 661
λυσίππης. II. 120
λῦσον ἀπ' εὐόρμων. II. 280

λύχνε. 85
λῶπος. II. 95
λωτόν. II. 219

M. Σεμπρώνιος. II. 836
μὰ τὸν βουθοίναν. II. 662
μάγνης. II. 498
μάγνος ὅτ' εἰς. II. 897
μαζούς. 168
μαινάς. 226
μαίνεται. II. 664
μαίνῃ. II. 669
μακρὰ φιλεῖ. 157
μακροτέρῳ. II. 376
μακύνου. II. 183
μαλθακά. 157
μᾶλλον. 88
μάνης οὗτος. 470
μαντιάδας. 442
μάντιες. II. 28
μάργε καί. 65
μαρκέλλης. II. 829
μαρκέλλου. 549
μαρτινιανοῦ. 570
μάρτυρας ἐν πελάγει. II. 598
μάρτυρες αἷμα. 586. —εἴπατε. 584
μάρτυρος ἀκακίοιο. 29
μαρτύρομ' ἀθλοφόροι. 585
μαρωνίς. 444
μασταύρων. II. 385
μαστεύω. 433
μᾶτερ ὀδυσσῆος. 60
ματέρες αἱ. II. 467
μάτηρ μαρκιανοῦ. II. 830
ματρὸς ἔτ' ἐν. II. 463
μαυσωλοῦ. 589
μαχλὰς ἐγώ. II. 647. —εὐκροτάλοισιν. II. 47
μεγαρεῖς δὲ φεῦγε. II. 445
μεῖζον ἀειράμενος. II. 591
μέλλον ἄρα. 228
μέλλων εὐρυμέδων. 337
μέλπωμεν. II. 185
μελχισεδέκ. 21
μέμνη μου. II. 458
μέμνονα πυνθανόμαν. II. 880
μέμνων Τιθωνοῦ. II. 757
μεμφομένη. II. 31
μεον διόνυσον. II. 553
μεσσαλινοῖο γόνος. II. 243
μεσσάτιος. II. 136
μεσσηγύς. 27
μέχρι τίνος πολεμεῖς. II. 505. ——πολύκαρπε. II. 415. ——προδίκη. 111. ——σε γελῶντα. II. 518. ——φλογόεσσαν. 148
μὴ δείξῃς. 602. —εἴπῃς. II. 29. —ζήτει. II. 449. —θάμβει. 434. —θάπτε. II. 177. —κδύσῃς. II. 461. —κίνει. II. 240
μὴ κλαίων. II. 149. —κρύπτῃς. II. 453. —λέγε. II. 553. —μ' εἴπῃς. II. 499. —με δόκει. 137. —με θοῶς. 403
μή με κάλει. II. 424. —με κόνι. 421. —με λεοντῆος. II. 769. —με τάφῳ. 344. —με τὸν αἰάντειον. II. 69. —με τὸν ἐκ. II. 687
μὴ μέμφῃ. II. 566. —μέμψῃ μ' ἀπεπ. II. 28. —μέμψῃ παριών. 381
μὴ μέτρει. 375
μή μου ἐνυβρίσσῃς. II. 830. —μου παρέλθῃς. II. 831. —μύρα. II. 321. —νεμέσα. II. 217. 264. —ξέν' ὁδῖτα.
μὴ πάλι μοι. II. 321. —πόδα γυμνόν. II. 287. —πόθεν εἰμί. 397. —πόλεμον. 568. —ποτε γαστροβαρῆ. 99
μηποτε δουλεύσασα. II. 294. —κοιλήνῃς. II. 159. —λυπήσῃ. 494. —λύχνε. 164. —τὸν παρεόντα. II. 292
μή πω θανόντες. Vid. ἄρα μή.
μή σοι ταῦτα. 452. —σπεύσῃς. II. 508
μὴ σύ γ' ἐπ' ἀλλοτρ. II. 204. —σύ γ' ἐπ' οἰονόμοιο. II. 695
μὴ σύ γε θνητός. 400. —σύ γε μηδ'. 117
μὴ ταχύς. II. 191. —τρέσσῃς. II. 662. —φθείρειν. 531. —χαίρειν. 398. —ψεύδεσθ'. 585
μηδ' ὅτ' ἐπ' ἀγκύρῃς. II. 29
μηδὲ καταχθονίοις. 401. —λαλῶν. II. 364
μηδείῃς. II. 670
μηδεὶς ζητήσῃ. 514. —μοι ταύτην. II. 435
μηδὲν ἄγαν σοφός. 179. ——τῶν ἑπτά. 514
μηδὲν ἀπαγγείλειας. 485
μηδέ ποτε ζήσας. II. 299
μήδοις. II. 693
μηδοφόνους. II. 660
μηκέτι δειμαίνοντες. II. 257. —κληρονόμους. II. 177. —νῦν

μινύριζε. II. 31. — μηκέτι. II. 360. — πηκτόν. 587
μηκέτι ταυροβόροιο. II. 652. — τις πτήξειε. 166
μῆλον ἐγώ· βάλλει. 106. — ἐγὼ στρούθειον. 268
μηλὼ καὶ σατύρη. 143
μὴν ὑπάτων. II. 206
μηνᾶς. II. 264
μήνη χρυσ. 88
μῆνιν ἄειδε. II. 747
μῆνιν οὐλομένην. II. 57
μῆνις ἀχιλλῆος. II. 57
μηνόφιλον. II. 831
μήποτε γαστρ. 99. — λύχνε. 164. — λυπήσῃ. 494
μήπω γευσάμενος. II. 831. — θανόντες. Vid. ἆρα μή.
μήτ' ἰσχνήν. 94
μήτε βαθυκτεάνοιο. II. 302. — λίην. II. 515. — μακρῇ. 509. — με χείματι. II. 310
μῆτερ ἐμὴ γαίη. 201. — ἐμὴ δύσμητερ. II. 123. 402. — μητρυιῆς. II. 402. — τεύχεα. II. 164
μητέρ' ἐμὴν τίκτω. II. 557
μητέρα κύπριν. II. 221. — τις πατέρ'. II. 385. — τρηχείοισιν. 61
μητέρες εὐάθλων. II. 735
μητέρι τῇ πάντων. II. 831
μήτηρ υἱα. II. 160
μῆτιν ἐπικτήτοιο. II. 70
μητρὶ περιστερία. II. 266
μητρόδοτος. II. 415
μητρὸς καί. Not. p. 967
μητρόφανες. II. 415
μητρυιάν. 58
μητρυιῆς. II. 25
μητρυιαί. II. 25
μηχανική. II. 270
μικκὴ καί. 116
μικκὸς ὁ πελλ. 233
μικρὰ μὲν ἔργα. II. 217
μικρή τις. II. 201
μικρὸν μέν. 580
μικρὸς ἔρως. II. 483
μικροῦ κατέσχον. II. 257
μίξον μειλιχίῃ. II. 646
μιξονόμου. II. 785
μίλωνος τόδ' ἄγαλμα. II. 631
μίσιδι. II. 832
μισόπτωχε. II. 436
μισῶ δεσπότα. II. 359. — δυσπερίληπτα. II. 512. — τὴν ἀφελῆ. 96. — τὸν ἄνδρα. II. 308
μνᾶμ' ἀρετᾶς. II. 832
μνᾶμα μέν. 320
μνᾶμά τ' ἀλεξάνδρου. II. 832. — τόδε φθιμ. 366
μνάματ' ἀπολλωνίας. II. 832
μναμοσύναν. II. 25
μνασάλκεος. II. 639
μνῆμ' ἀρετῆς. II. 751. — ἀρετῆς, μοίρης. II. 833
μνῆμα μέγητι. II. 752. — σὸν ὦ Θεόδ. 487. — τόδ' ἀτρείδεω. II. 751. — τόδ' ἧς. II. 833. — τόδ' ὑψιφανές. II. 833. — τόδε κλεινοῖο. 512. — φίλη μήτηρ. Not. p. 969
μνήματι τῷδε. 536
μνήμη καὶ λήθη. II. 300
μνήμην δ' οὔτινα. II. 786. — τῆς ἰδίας. II. 834
μνήμονος. 443. — οἱ Κᾶρες. II. 635
μνημοσύνης καὶ Ζηνός. II. 771
μνήσομαι. II. 541
μοίρῃ καί. II. 835
μορφάς. II. 241
μορφὴν ἐνθάδε. 21. — τήνδ' ὁρᾷς. II. 269
μόσχε τί μοι. II. 249
μούναν σύν. 468
μούνη σοί. 551
μουνοπάλης. II. 835
μοῦνος ἐναιρομένοισιν. 346
μούνῳ μοι θέμις. II. 561. — μοι φίλον. II. 554
μοῦσά μοι ἀλκμήνης. II. 543. — φίλα. 69
μουσάων δεκάτη. II. 712. — ἑλικωνιάδων. II. 203. — πρόπολον. II. 835
μουσεῖον. II. 268
μούσης. II. 328
μουσοπόλον. 569
μόψου τήνδ'. II. 243
μόχθος. II. 164
μύγδων. 484
μῦθος τάρταρος. 602
μυλεργάτας. 422
μῦν ἀσκληπιάδης. II. 433
μυρί' ἀποφθιμένοιο. II. 835
μυρία με τρίψασαν. II. 16. — τοι πτολέμαιε. 377
μυριάσιν ποτέ. 379
μυριόπουν. 258
μυρίος ἦν. 450

μύρμηκος. II. 432
μυρτάδα. 400
μῶμε. 28

ναὶ θέμιν. II. 458
ναὶ λίτομαι. 480. —μὰ τὸν ἐν. 487. —μὰ τὸν εὐπλόκαμον. 140. —μὴν ἐμπεδοκλῆα. 341
ναὶ ναὶ βάλλετ'. II. 462
ναὶ τὰν κύπριν. 154. —τὰν νηξαμέναν. 127
ναὶ τάχα. 154
ναὶ τὸν ἔρωτα. 123
νᾶμα τὸ δειινόν. II. 836
ναννοῦς. II. 503
νάξιος εὔεργος. II. 836. —οὐκ ἐπί. 384
ναὸς μὲν φιάλαν. II. 836
νᾶσος ἐμά. 430
ναυηγόν με. 383
ναυηγὸς γλαύκοιο. 474
ναυηγοῦ τάφος εἰμί. 383. 388
ναυκράτιος. 581
ναῦν ἱεροκλείδης. 499
ναυτίλε μὴ πεύθου. 407. —μὴ στήσῃς. II. 152
ναυτίλοι ἐγγύς. 383. —ὦ πλώοντες. 459
νεβρείων. II. 718
νεῖκος. II. 722
νεῖλος ἑορτάζει. II. 121. —πεῤῥοίς. II. 636
νείλου μέν. 26
νεκροδόκον. 499
νεκρῶν. 590
νέοις. 85
νέστορα. II. 751
νεύμασι. 25
νῆα μὲν ὤλεσε. II. 30. —ποσειδάωνι. 208. —σοὶ ὦ. 209
νηδύϊ βριθομένην. II. 12
νηδὺν ἀναίσχυντον. II. 57
νηϊάδες. 525
νηλεὲς ὦ δαῖμον. 401
νηλειής. 476
νηὸν μὲν σιγαλόεντα. II. 837
νηὸς ἁλιστρέπτου. II. 30
νηὸς ἐγώ. 26
νηὸς ἐπειγομένης. II. 29
νήπι' ἔρως. 100
νήπιε πῶς. II. 416
νήπιον. 507. νήπιός εἰμι. II. 837
νηρέος ὄντα. II. 553
νῆσοι ἐρημαῖαι. II. 149
νῆσον τὴν εἰ. II. 196
νῆσόν τις. II. 556
νῆσος ὅλη. II. 552. —τις πόλις. II. 555
νήσου ἀπ' εὐβοίης. II. 750
νηῶν ὠκυπόρων. II. 32
νῖκαι. II. 711
νικαρέτη. II. 588
νικαρέτης. 126
νικήσας. 289. —τόδ' ἄγαλμ'. II. 838
νικήταν δορίτολμον. II. 638
νικήτης ἄδωνι II. 375. —ὀλίγος. II. 288
νικίεω. II. 267
νικόλεων. 24
νικόπολιν. 404
νικῶ. II. 534
νῖφε. 102
νίψον ἀνομήματα. III. 5
νόννα φίλης. 558
νόνν' ἀπανισταμένη. 557
νόνναν ἐπουρανίοισιν. 550
νόννη φιλτατίου. 555
νόννης ἀζόμενος. 556
νόννης ἠρίον. 556
νόνν' ἱερή. 551
νόννος ἐγώ. II. 67
νοῦς καί. II. 725
νύκτα μέσην. II. 346
νυκτερινὴ δίκερως. 117
νυκτερινήν. II. 527
νυκτικόραξ. II. 375
νυκτὶ μιῇ. II. 557
νυκτὸς ἀπερχομένης. II. 504
νύμφαι ἀμαδρυάδες. 245. —ἐποχθίδιαι. II. 197. —ἐφυδριάδες. II. 113. 114. —κρηναῖαι. II. 839. —ναϊάδες. II. 272. —νηϊάδες. II. 114. —πευθομένῳ. II. 118
νύμφας βαυκίδος. 523
νυμφιδίου. II. 839
νυμφίε. 21
νυμφίον. 451
νῦν αἰτεῖς. II. 460
νῦν ἔαρ. II. 517. —ἔγνων. II. 219. —καταμηνύσκω. 162. —μοι χαῖρε. 91. —πλέον. 327
νῦν ὁ στρατηγός. II. 421. —ὅ τε μηδέν. 335
νῦν ὀρθή. II. 517. —ὦ Καλλιόπης. II. 790
νὺξ ἱερή. 85. —μακρή. 138. —μὲν ἐμόν. II. 839. —σὲ γὰρ οὐκ. 129

νωθρός. II. 212

ξανθὴ μέν. II. 554
ξανθίππην. II. 840
ξανθώ, κηρόπλαστε. II. 202
ξεῖν' ὑπὸ τάν. II. 695
ξεῖνε συρακόσιος. 508. —τάφον. 314
ξεῖνε τί μάν. II. 356. —τί νῦν. II. 272. —φιλητᾶς. II. 840
ξεῖνοι λαΐνίας. II. 670. —παρθένος. II. 97. —τὴν περίβωτον. II. 23
ξεῖνον ὁπηνίκα. II. 97
ξεῖνος ἀταρνείτης. 332
ξεύξιδος. II. 261
ξίφη τά. 219

ὁ βραχύς. II. 347
ὁ γλυκὺς ἐν π. II. 708. —Ἠρίννης. 309
ὁ γριπεύς. 395
ὁ γρυπός. II. 436
ὁ Ζεὺς αἰθιόπων. II. 455. —ἀντὶ πυρός. II. 56. —πρὸς τόν. II. 38. —τὴν δανάην. 93
ὁ θρασύς. 179
ὁ κρής. 245
ὁ κρόκος. 141
ὁ λύκτιος. II. 535
ὁ μικκός. 509
ὁ μουσοποιός. II. 534
ὁ νεκρός. 30
ὁ παῖς. II. 663
ὁ πειραιεύς. II. 445
ὁ πλόος. II. 279
ὁ πρὶν ἀεί. II. 629. — —ἀελλοπόδων. II. 11. —ἀλώμενος. II. 265. —ἀμαλθάκτοισιν. 153. —ἐγώ. 355. II. 287. 328
ὁ πρὶν ἐγὼ ῥοδίοισιν. II. 99
ὁ πρὶν ἐπ' ἀλφ. II. 11. — —ἰουστῖνος. 3
ὁ πτανὸς τόν. II. 701
ὁ σκήπων. 282
ὁ σταδιεύς. II. 197
ὁ σταφυλοκλοπίδας. II. 120
ὁ στέφανος. 123
ὁ τὴν γυναῖκα. II. 399
ὁ τὸν πολυστένακτον. 349
ὁ τοῦ διός. II. 395
ὁ τραγικόν. 318
ὁ τραγόπους. II. 705
ὁ τράγος. II. 198
ὁ τρυφερός. II. 484
ὁ τύμβος. 396
ὁ φθόνος αὐτός. II. 312. —ἐστί. II. 376. —οἰκτιρμοῦ. II. 295
ὁ χριστός. 13
ὄβριμον. 427
ὄγχνη. Vid. ὄχνη.
ὄδιτα μή. II. 703
ὀθρυάδην. 533
οἱ βένετοι. II. 737
οἱ δύο. 515
οἱ κόρις. II. 39
οἱ μὲν ἐμέ, 464
οἱ μὲν σεῦ. II. 715
οἱ παῖδες. II. 478
οἱ πρὸς ῥωμαίους. 396
οἱ συναγωνισταί. II. 345
οἱ στύγιον χῶρον. II. 842
οἱ τοῖχοι. II. 389
οἱ τρεῖς. II. 646
οἱ τρισσοί. 188
οἱ τύμβοι. 597
οἱ χριστόν. 569
αἰγέ με καί. II. 585
οἴγεται ἄρτι. II. 135
οἰγνυμεν. II. 122
οἶδ' αἴδαν. 380
οἶδ' ἀσκληπιάδαι. II. 754
οἶδ' ἀπὸ λευκανῶν. 229
οἶδ' ἐγώ. II. 841. —ὅτι θνατός. II. 205
οἶδ' ὅτι μοι. 132. II. 496
οἶδα φιλοκτήτην. II. 659. —φιλεῖν. II. 482
οἵδε βίτων. II. 840. —λοετροχόοι. II. 587
οἵδε παρ' εὐρυμέδοντι. 381. —πάτραν. 376. —πάτρας. II. 841
οἵδε πολύξεινος. II. 752. —ποτ' αἰγαίοιο. 381. —τριηκόσιοι. 437
οἰδίποδες. II. 35
οἰδιπόδης. 292
οἰδίποδος. 422
οἴει τόν. II. 366
οἰκογενής. 365
οἶκον ἄναξ. II. 644
οἶκος ἀναστασίοιο. II. 230. —καὶ πάτρη.
οἰκτείρω. II. 169
οἰκτίρμων. 24
οἶκτον ὁμοῦ. II. 211
οἰκτρὰ δή. 358
οἰκτρότατον. 448
οἶμαι μέν. 73
οἰνία οἰβώτας. II. 842
οἰνοπόται. II. 475

οἰνοπότας. 211
οἶνος ἔρωτος. II. 492. —καὶ κένταυρον. II. 322. —καὶ προπόσεις. 141. —καὶ τὰ λοετρά. II. 312. —τοι χαρίεντι. II. 543
οἴνου τὴν ἑτέρην. II. 555
οἰνοχόῳ. II. 260
οἷον ἀδελφειός. II. 584. —ἐμαιώσαντο. II. 778. —ἐπὶ τροίην. II. 526. —ἔτλης. II. 238. —καὶ κρονίδης. II. 655. —ὀρῇς. II. 209
οἷος δ᾽ ἐννύχιον. II. 779. —ἔης. II. 640
οἵους ἀνθ᾽ οἵων. II. 98
οἶσω ναὶ μὰ σέ. II. 486
οἵτινες Ἀλείοιο. 466
οἴχεαι. 576
οἴῳ Θειοδάμας. II. 654
ὀκταδράχμους. II. 760
ὀκτωκαιδεκάτου. II. 842
ὀκτὼ μευ πήχεις. 388. —τοι θυρεούς. 228
ὄλβια τέκνα. 302
ὄλβιε καί. II. 564. —πυθαγόρη. II. 547
ὄλβιον ἀνθρώποισιν. II. 265
ὄλβιος εὐγήρως. 569. —ὁ γράψας. II. 509. —οὗτος. II. 568. 570. —ὦ μενέλας. II. 751. —ᾧ τινι.
ὁλκάδα. II. 37
ὁλκὰς ἀμετρήτου. II. 16. —ὕδωρ. II. 141
ὀλὸς οὔ με. II. 606
ὄμμα πολυπτοίητον. 175
ὄμματ᾽ ἔχεις. 109
ὄμματα δινεύεις. 159. —μὲν κούρης. II. 646. —μὲν χρύσεια. 97. —σεῦ βαρύθουσι. 163. —φυλλίς. 165
ὄμνυμεν ἀθανάτοιο. 569
ὄμφαξ. 181
ὃν πόλεμος. II. 121
ὄντως δή. II. 216. —σῆς. II. 843
ὀξεῖαι. 398
ὀξέσι. 200
ὀξυβόαι. 125
ὁπλίζευ. 110
ὀππιανός. II. 720. —κλέος εἷλον. II. 843
ὁππόθεν ὁ στήσας. II. 706
ὁππόθι. II. 231
ὁπποίας. II. 715
ὁππότε παμμεδέοντος. II. 615
ὁρᾷς πρόσωπον. 517. —τὸ κάλλος. II. 243
ὄργανα. II. 58
ὀργή. II. 55
ὀρθὸν νῦν. II. 522
ὄρθρε τί μοι. 131. —τί νῦν. 132
ὄρθριος. II. 141
ὀρθροβόας. II. 493
ὄρθρος. 84
ὀρθῶσαι. II. 355
ὅρκον. 98
ὄρνεον ἠσθίομεν. II. 427. —ὦ χάρισιν. 363
ὄρνι διός. 350. —τί μοι. II. 99
ὄρνιθες. II. 93
ὀῤῥίππῳ μεγαρῇς. II. 843
ὀρφέα. 308
ὀρφέος. 480
ὀρφεὺς θῆρας. II. 183. —μὲν κιθάρᾳ. 350
ὀρώμενος. 50
ὃς βασιλεῖς. II. 631. —δέ κεν ἐς. II. 570. —κακός. 597
ὅς κεν ἐπικτήτοιο. II. 70. —τὴν ἱππάφεσιν. II. 844
ὅσσαις. II. 220
ὁσσάκι. 90
ὅσσαν ἐπ᾽ οὐλ. II. 247
ὀσσάτιον. 588
ὀστέα μὲν καὶ κωφόν. 310. —μὲν καὶ σάρκας. II. 844. —σου παλάμηδες. II. 602
ὅστις ἐμόν. 466. 590. ἴσω. II. 320. —καὶ τίνος. II. 844. —με τριόδοισι. 482
ὅσ᾽ ἐξ ἀήτου. II. 100
ὅταν βλέπω. II. 142. —θέλῃ. II. 181. —λογισμοῖς. II. 308. —στυγῇ τις. II. 307
ὀτραλέως. II. 230
οὐ βαλανεῖον. II. 711
οὐ βριαρόν. II. 258. —βροτός. II. 670. —γαίῃ. 592. —γάμον. 358. —γλήχωνι. II. 369. —δαψιλῶς. II. 306
οὐ δέχεται. II. 363. —δέναμαι. II. 427. 454. δύναμαι γνῶναι. II. 388
οὐ δύναται. II. 395. —δύναται παλλάς. II. 572
οὐ θέμις ἐν τροίης. II. 578. —θέμις ἐν φθιμ. II. 167. —θνητός. II. 845
οὐ κατ᾽ ἐπωνυμίην. 24
οὐ κόνις. 388

οὐ κύνες. II. 129. —λαλέει. II. 424. —λόγον. II. 298
οὔ μ' ἔτρωσεν. II. 474
οὐ μὰ τόδε. 406. —μὰ τόν. 338
οὐ μέγας. II. 234. —μέλλω. 118
οὐ μήλη. II. 357. —μοι θῆλυς. II. 453. —μοι μέλει. II. 333
οὔ μοι παιδομανής. 144. —μοι πληϊάδων. II. 328. —μοι μέλει τὰ γύγεω. II. 553
οὐ μόνον αὐτή. II. 387. —μόνον ἐν. II. 731. —μόνον ἐς. 334. —μόνον εὐάροτον. II. 119. —μόνον ὑσμίν. II. 17. —μόνον ὑψηλοῖς. 226
οὐ μόνος ἐμψύχων. 340
οὐ μόσχων. 549. —νόσος. 553
οὐ νούσῳ. 457
οὐ πλεῖν. II. 412. —ποιεῖ. II. 296. —ποταμός. II. 781. —πλόκαμον. 140. —προϊδών. 470. —προσέχω. II. 383
οὔ σε κυνῶν. 521. —σε μάκαρ. II. 660. —σοι σμυρναῖαι. Vid. οὐδέ.
οὔ σοι ταῦτ'. II. 491. —σὸν μνῆμα. 320. —σοφίης. 29
οὐ στέργω. II. 39. —τέρπουσι. II. 510. —τις ἀλλοιητῆρας. II. 427
οὔ τις ἐπ' ἀνθούσῃ. II. 712
οὐ τὸ ζῆν. II. 303. —τὸ λέγειν. II. 363
οὐ τὸν ἀναπτύσσοντα. II. 724
οὐ τόσον. II. 119
οὐ τρηχίς. Vid. οὐχ ὁ τρ. —τύπος. 22
οὐ φαύλως. II. 848
οὐ φίλος. II. 748
οὐ χεῖμα. 391. —χρυσοῦ. 601. —χρὴ λέοντος. II. 312
οὐ ψευδής. 64
οὐδ' αὐτή σ' ἡ λέξις. II. 538. —οὐδ' εἴ με. 307. —εἴ μοι. 510
οὐδ' ἐπικύψαι. II. 352. —ἦν ὠκεανός. II. 101
οὐδὲ θάνεν. 551. —θανών. 470. 516
οὐδὲ κατακνώσσων. II. 688
οὐδὲ λέων. 373. —νέκυς. 386. —σμυρναῖαι. II. 510. —τύχης. II. 844
οὐδεὶς βλέπων. II. 577
οὐδεὶς γραμματικῶν. II. 397. —καὶ καθαρός. II. 140. —τὴν ἰδίην. II. 321
οὐδὲν ἁμαρτήσας. 402. —ἀφῆκεν. II. 379. —γοργόνιον. 566. —γυναικός. II. 399. —ἐν ἀνθρώποισι. II. 291. 786
οὐδὲν ἔσωθεν. II. 576. —σωφροσύνης. II. 297
οὐδενὸς ἐνθάδε. II. 405. —εὐνάτειρα. II. 603
οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον. II. 436. —ἠελίου. II. 520.
οὐδετέρης. 389
οὐκ ἄγαμ' οὐκ. 565
οὐκ ἀδαής. II. 648
οὐκ ἀδικῶ. 138. —ἀλόγως. II. 178. —αἶψις. II. 203
οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι. II. 64
οὐκ ἀπεδήμησας. 513. —ἀποθνήσκειν. 95
οὐκ ἄρα σοι. II. 184. —ἄρα τοῦτο. 337
οὐκ ἔθανες. II. 845. —ἐθέλουσα. II. 189. —ἐθέλοντα. II. 513
οὐκ ἐθέλω πλουτεῖν. II. 312. —ἐθέλω φιλόθηρε. II. 777. ——Χαρίδαμον. II. 469
οὐκ ἐθέλων. II. 777
οὐκ ἔθος. II. 845
οὐκ εἴμ'. II. 462
οὐκ ἔλεγον. 89. —ἐμά. II. 111. —ἐμέ. II. 403. —ἐν γαστρί. II. 324
οὐκ ἔπλασεν. II. 248. —ἐρέω. Vid. καὶ σύ ποτ'.
οὐκ ἔσθ' ὁ τύμβος. 561. —ἔσθ' οὗτος. 108
οὐκ ἔστι γήμας. II. 313. —ἔστι θυγατρός. II. 432. —ἔστι μείζων. II. 786
οὐκ ἔτλας. 439
οὐκ ἐχθές. II. 509. —ᾔδειν. II. 322. —ἤμην. II. 846. —ἴδε. II. 179. —οἶδ' εἰ. 423. —οἶδ' εἴτε. II. 38
οὐκ ὄϊς. 544
οὐκέθ' ὁμοῦ. 469
οὐκέτ' ἀλεξανδρεῦσι. II. 422. —ἀν' ὕλῆεν. 364. —ἀνὰ φρυγίην. II. 627. —ἐρῶ. II. 477
οὐκέτι δὴ πλωτοῖσιν. 368. —δὴ πτερύγεσσιν. 361. —δή σε λίγεια. 360. —δὴ τανύφυλλον. 364. —δὴ χλωροῖσιν. 364
οὐκέτι δῶρ' ἀνάγουσιν. 16

οὐκέτι θαυμάζεις. 10. —θελγομένας. 308
οὐκέτι μ' ὡς. 364. —μοι. II. 461. —παιδομανής. 89
οὐκέτι παφλάζοντα. 368. —που. 365. —πραίτου. 63
οὐκέτι πυργωθείς. II. 98. —συρίγγων. 355
οὐκέτι τιμάριον. 142. —τιμόκλεια. 533
οὐλόμεναι. II. 100
οὑμὸς ἔρως. II. 482
οὔνομ' ἔχεις. II. 712
οὔνομα κηρύσσω. 385. —μὲν καλή. 488. —μευ σαπφώ. 310. —μητρός. II. 561. —μοι τί δέ. 395. —τῇ πηγῇ. 22
οὔποτ' ἐγώ. 570. —ἐμέ. 482. —σεῖο. 546
οὔπω ἐπισταμένην. II. 642. —ναῦς. II. 16. —σοι. 117. II. 733
οὔπω σου τό. 101. —τοι πλόκ. 454. —τοξοφορῶν. II. 501
οὐρανίῃ. II. 180
οὐρανίης. 23
οὐράνιον μίμημα. II. 121. —τὸ μνᾶμα. II. 596
οὐράνιος νίκαιαν. II. 740
οὐρανίων. 24. —πάντων. II. 816
οὐρανὸς ἄστρα. II. 204. —ἡ φάτνη. 16
οὔρεα καί. 603. —μεν. 376. —πυρηναῖα. II. 98. —σοι. 567
οὔρεος ἐξ. II. 10
οὔρεσι μὲν γενόμην. II. 562. —ταλλαίοισιν. II. 846. —ἐν δολιχοῖς. II. 44
οὔριον ἐκ. II. 847
οὔριος ἐμπνεύσας. II. 464
οὔτ' ἀπὸ μεσσάνας. II. 625
οὔτ' ἔκλυσεν. II. 355
οὔτ' ἐπὶ δευκαλίωνος. II. 359
οὔτε με παρθ. 89. —ῥόδον. 167. —σε πόντος. 485. —σε πραξιτ. II. 675. —τάχιον. II. 346. —φύσις. 488. —χίμαιρα. II. 587
οὔτι μάταν. II. 480. —μὲν ἐς. 544
οὐτιδανοί. II. 171
οὔτις ἀλοιητῆρας. II. 427. —ἐπ' ἀνθούσῃ. II. 712
οὗτος ἀδειμάντου. 406. —ἀκεστορίης. II. 707. —ἀνακρείοντα. 313. —ἀριστοτέλης. II. 725. —ἐγρεσιθίατρε. II. 735. —ἐμός. 599. II. 162. —ἔπερσεν. 595
οὗτος ἰουλιανός. II. 241. —ἰουστῖνος. II. 271. —ἰωάννην. 518
οὗτος ὁ καλλαίσχρου. 422. —ὁ κεκροπίδῃσι. II. 99. —ὁ κοσμήσας. II. 645. —ὁ λειάνδροιο. 510
οὗτος ὁ μηδέν. II. 422. —ὁ νῦν. II. 343. 654. —ὁ πανδαμάτωρ. II. 654
οὗτος ὁ πρίν. II. 619. —ὁ τευθρανίας. II. 657. —ὁ τῆς ἀρετῆς. II. 366
οὗτος ὁ τὸν δαλόν. II. 689. —ὁ τοῦ κείοιο. 529
οὗτος ὀδυσσῆος. II. 752. —πυκτεύσων. II. 847
οὗτός τοι διόφαντος. II. 584. —τοι ῥώμης. II. 848. —φειδώλα. 230
οὕτω βάκχον. II. 260
οὕτω γῆρας. 9. —δὴ πύλιον. 440. —κουφότατος. II. 550
οὕτω πᾶς. 356. —σοι πέμψαι. II. 379. —τοι μελίη. 202
οὕτως ἔστ' ἀργός. II. 405. —ὑπνώσαις. 89
οὐχ ἅλις. 602. —ὁ ἔρως. II. 289. —ὁ τρηχύς. 504. —ὅδε δειλαῖος. 423
οὐχ ὁσίης. 544. —ὁσίοις. 481. —ὁσίως. II. 848
οὐχ ὅτι με φθίμενον. 356. —ὅτι τόν. II. 383. —οὕτω βλάπτει. II. 314
οὐχ οὕτω κακόεργον. II. 360
οὐχὶ βαθυστόλμων. 429. —θεμιστοκλέους. 375
οὐχὶ μύρων. Vid. φεῦ σὺ μύρων.
οὐχὶ παρ' εὐρώτᾳ. II. 636. —πέδον. II. 715. —τὸ πῦρ. II. 518
ὀφθαλμοί. 150
ὀφθαλμοὺς σκύλλης. II. 553. —σπινθῆρας. II. 511
ὀφρυανασπασίδαι. II. 849
ὀχθηρόν. II. 703
ὄχνη χειμός. II. 6
ὀψέ ποθ' ἡ. II. 385
ὄψιν ἔχεις. II. 424
ὀψοφαγεῖ. II. 765

πάγκαλον. II. 129
πάγκαρπον. II. 528
παῖ γέρον. 11.

παίγνια. II. 259
παίγνιον. II. 304
παῖδα θεᾶς. II. 753. — με πενταέτηρον. 395. — με τεθνειῶτα. II. 849. — μὲν ἠλιτόμηνον. II. 521. — πατήρ. 294
παιδείῳ. II. 335
παῖδες ἀθηναίων. 381. — χριστιανῶν. 585
παιδὶ φιλοστ. 231
παιδνός. 274
παιδός. II. 40. — μὲν γενετῆρες. II. 849
παίδων ἀλλαχθέντι. 501. — μηδείης. 408. — ὃν μὲν ἔκαιεν. II. 101
παιήων. II. 71
παῖς ἀσκληπιάδεω. 277. — τὶς ὅλως. II. 514
παισὶν ἐπί. II. 139
παλλάδι. 240
παλλάδος εἰμί. II. 44. 556
παλλὰς ἐγὼ χρυσῆ. II. 548. — ἐςαθρήσασα. 103. — καὶ κρονίδαο. II. 675. — τὰν κυθέρειαν. II. 678
πάλλετ' ἐμοί. 582
παμμεδέοντα. 14
παμμῆτορ. 446
παμφάγος. II. 30
πᾶν ἄλογον. II. 525. — τὸ βροτῶν. II. 225. — τὸ περιττόν. II. 629
πανά με τόν. II. 275. — με τάδ' ἱερῆς. II. 283
πανδώρης. II. 301
πάνθ' ἡγησιάναξ. II. 782
πανὶ βίτων. 235. — κασιγνήτων. 244. — τάδ' αὔθαιμοι. 189. — φιλοσπήλυγγι. II. 376
πάννυχα. II. 520
πανσθενές. 13
πανσόφου. II. 850
πάντα γέλως. II. 315. — δι' ἀλλήλων. II. 759. — καθ' ἱστορίην. II. 391
πάντα καλῶς. 92. — κασιγνήτοισιν. 563. — λιπών. 591. — μὲν αἰακίδαο. II. 598. — μὲν οἶδα. II. 419. — πρηπίζω. II. 697. — σέθεν. 172. — τις ἀρήσαιτο. 472
πάντα τύχης. II. 730. — χάρων. 511
παντάρβην. II. 175
πάντ' ἔθανεν. 597
πάντες ἅπαξ. II. 431. — μὲν δειλοί. II. 403. — μὲν κίλικες. II. 386. — μὲν σάτυροι. II. 701. — μιλτιάδη. II. 850. — ὅσοι. II. 368. — τῷ θανάτῳ. II. 306
πάντ' ἔχετε. 601
παντοδαπῶν. II. 850
παντοίην. II. 123
παντὸς ὅσου. II. 584. — σοι μύθοιο. 545
πάντων ἀρχιερεύς. 23. — μουσοπόλων. II. 425
πάντως ὁ χρόνος. II. 851
παρθένε τριτογένεια. II. 205
παρθενίην. 24
παρθενικά. 96
παρθενικὴν νεαοιδόν. 309
παρθενικὴν ἑλένην. 492
παρθενικῆς τάφος. 358. 359
παρθενικῷ. Vid. παιδείῳ.
παρθένον αἰγλήεσσαν. 583. — ἀλκίππην. 118. — ἀντιβίαν. 456. — ἐν πελάγει. II. 554
παρθένος ἀργυρόπεζος. 101. — εἰμὶ γυνή. II. 557. — εὐπατέρεια. II. 428. — υἱέα. 51
παρθένου υἱόν. 19
παρμενίς. 158
πάρμις. 460
πᾶς λόγος ἐστί. II. 313. — ὃς ἂν ᾖ. II. 366. — τις ἀπαίδευτος. II. 309
πᾶσα γυνὴ χόλος. II. 428. — γυνὴ φιλέει. II. 314. — θάλασσα. 500. — μὲν ἄξι. II. 238. — τοι οἰχομένῳ. 428. — φύσις. II. 638.
πᾶσαν ἐγώ. 154. — ἐμῆς. II. 164. — ὅμηρος. II. 56. — ὅσαν. II. 345. — ὅση σοφίη. 563
πᾶσι θανεῖν. II. 339
πατέριον. 405
πάτρα μίλητος. II. 851
πάτρη ἐν ὀρχομενῷ. II. 754
πατρίδα κυδαίνων. II. 539. πατρίδος ἐκ σμύρνης. II. 851
πατρὶς μέν. II. 756. — μεν Κορκύρα. II. 787
πατρόκλου. II. 753
πατρὸς ἀπ' ἀθανάτοιο. 17. — ἐγώ. 561. — ἐπουρανίου. 12
παύετε παιδοφίλαι. II. 495
παῦλος ἐπεί. 23

παύλῳ. II. 393
παυροεπής. 524
παῦσαι νηός. 387
παυσάμενον. II. 739
παυσανίαν. 462
παύσασθαι. II. 136
πειθοῖ. 203
πέμματα. 292
πέμπε κάλει. II. 327
πέμπτον. II. 582
πέμπω σοι μύρον. 108. — σοι ῥοδόκλεια. 105
πέμψατε ἐκ νηοῦ. 557
πένθιμον. II. 40
πέντ' αἰτεῖς. II. 524. — ἐπὶ πεντήκοντα. II. 851. — ἰητρός. II. 556. — ὀβολῶν. II. 375
πέντε καὶ εἴκοσι. II. 738
πέντε δίδωσιν. 118. — διωνύσοιο. II. 215. — θανών. II. 327. — κόρας. 454. — μετ' ἄλλων. II. 345
πεντηκονταέτις. 252
πέργαμος. II. 757
πέρσαι λάτριν. II. 578
πέτρα τρισμακάριστε. 34
πέτρης ἐκ διссῆς. II. 113. — ἐκ παρίης. II. 704
πέτρον ὁρᾷς. II. 635
πέτρος ἐγώ. 453. — ἔτ' ἐν. 474
πέτρου ὁρᾷς. 483
πῇ με λιπών. 577. — ξίφος. II. 43
πηκτόν. II. 250
πηλείδην. II. 165
πηλιάδες. II. 166
πηνελόπη. 291
πήρην καθέψητον. 284. — σὴν ὀπίσω. II. 575
πηρὸς ἄπαις. II. 19. — ὁ μὲν γυίοις. II. 8
πίγρης ὀρνίθων. 243
πιερικὰν σάλπιγγα. 317
πικρή μοι ζωή. II. 557
πικρὴν ἀλλήλοις. 548
πῖν' ἀσκληπιάδη. II. 463
πίνδαρε μουσάων. II. 62
πίνδαρον ἱμερόεντα. II. 271
πῖνε καὶ εὐφραίνου. II. 336. — νυν ἐν. 334
πίνωμεν καὶ γάρ. II. 765
πίομαι ὦ. II. 184
πίστιν ἔχων. II. 851
πίστις ἐνώχ. 553
πιστότατος μερόπων. II. 221
πιτθεΐδαι. II. 852
πλάστα μύρων. II. 267
πλάστης χαλκόν. II. 732
πλαστὸν ἔχεις. II. 430
πλέγμασι. II. 258
πλείστην δή. II. 852
πλέξω. 124
πλῆκτρον. II. 710
πληρώσας. 512
πλινθουργοί. II. 587
πλοῖς μοι ἐπ'. II. 198. — σφαλερός. II. 298
πλούσιός εἰμι. 603
πλουτάρχου τόδε. Not. p. 969
πλουτεῖν φασί. II. 370
πλουτεῖς καί. II. 298
πλοῦτον μέν. II. 400
πλοῦτος ἀριστείδῃ. II. 50. — ὁ τῆς ψυχῆς. II. 292
πλούτου καὶ σοφίης. 494
πλούτων δέξο. 323
πλώεις. 484
πλωτῆρες. 384
πνοιὴν μέν. 21
ποῖ φοῖβος. II. 42
ποιεῖς πάντα. 93
ποίην τις βιότοιο. II. 122. — τις πρός. 180
ποιήσας δαπάνην. II. 394
ποιητὴς ἐλθών. II. 358. — ἄθλων. II. 852. — πανάριστος. II. 433
ποικιλομήχαν' ἔρως. II. 852
ποιμένες. 506
ποιμενίαν ἄγλωσσος. II. 673
ποιμενίην σύριγγα. 545
ποιμὴν ὦ. 499
πολλὰ καμών. II. 168. — λαλεῖς. II. 402. — μεθ' ἡλικίας. II. 853. — μὲν ἄλλα. II. 873. — μεταξύ. II. 290. — πιών. 316. 406. — σοι ἐκ. πολλὰ τὸ δαιμόνιον. II. 314. — τράπεζα. 552. — φαγών.
πολλάκι δὴ φυλῆς. II. 542. — μὲν τόδ'. 316. — ναυηγοῖο. 595. — τῷδ' ὀλοφυδνά. 455
πολλάκις ἀνθρώπων. II. 761. — ἔκ με νόσων. 550. — ἐξέστησα. II. 309. — εὐξαμένῳ. II. 7. — ἡράκλειτον. 341. — ἠρασάμην. 97. — οἶνον. II. 433
πολλὰς μυριάδας. II. 433
πολλοί τοι ναρθηκοφόροι. II. 311. — πολλά. II. 398
πολλοῖς ἀντιλέγειν. II. 761
πολλὸν ἀπ' Ἰταλίης. 525

πολλοῦ δεῖ. II. 363
πολλῶν τό. II. 853
πόντος. II. 233
πορδή. II. 433
πόρτιν τήνδε. II. 267
πορφυρέαν τοι. II. 102
πορφυρέην μάστιγα. 142
πορφύρεοι. II. 760
πορφύριον κάλχαντος. II. 727. —λήξαντα. II. 618. —σταδίοισι. II. 731
πορφύριος λίβυς. II. 619
πορφυρίς. 240
πορφυρίῳ. II. 731
πότνι᾽ Ἀθηνάων. II. 772
πότνια κουροσόος. 276
ποῦ νῦν πραξιτέλης. 87. —σοι κεῖνα. II. 629
ποῦ σοι μῆλα. II. 579. —σοι τόξον. II. 686. —τελέθει. II. 150. τὸ περίβλεπτον. II. 50
πουλὺ λεωνίδεω. II. 101
πούλυπον. II. 33
πούλυπος εἰναλίη. II. 8
πρᾶγμα μέν. II. 316
πραξαγόρας. 230
πραξιτέλης ὃν ἔπασχε. II. 687. —ἔπλασεν. 291. —ὁ πάλαι. II. 466
πραξιτέλους. II. 853
πραταλίδα παιδεῖον. 443. —τὸ μνᾶμα. 442
πρέσβυν ἀνακρείοντα. II. 718
πρεσβύτα παῖδα. 17
πρεσβυτέρους. II. 734
πρηξιδίκη. 230
πρηῢς ἐλευθερίην. 490
πρηΰτερον. 329
πρίηπ᾽ αἰγιαλῖτα. 247
πρὶν μὲν ἀλικλύστου. II. 113. —μὲν ἐπί. 367. —μὲν καλλιτέλης. 230. —σ᾽ ἐναλείψασθαι. II. 353. —σε νέον. II. 735
πριομένα. II. 27
πρόκλος ἐγώ. 404. —ἐγὼ παύλου. II. 638
πρόκριτος. 162
προοιμιάζει. 31
πρός γε θεοῦ. 591. —παίδων. II. 150. —σὲ Διός. 471. —σοφία. II. 762. —τὸν μάντιν. II. 368. 369. —τὸν παιδοτρίβην. II. 459
προσδοκίη. II. 298
πρόσθε μέν. 223. —μὲν ἀντιπρόσωπα. II. 527. —μὲν ἀγραύλοιο. 223. —μὲν ἰδαίοισιν. II. 676. —μοι ἀρχεάδης. II. 498. —τάδ᾽ ἦεν. 593
πρόφρων. 230
πρώην τήν. II. 325. 525
πρωθήβην. II. 854
πρωΐος. 525
πρωκτός. II. 451
πρῶτα μὲν ἐν νεμέῃ. II. 651. —μὲν εὐξαμένη. 559. —μοι γαδάρων. 430
πρωταγόρην. 342
πρώταρχος. II. 458
πρώτας. 277
πρωτομάχου. 104
πρῶτος θώθ. II. 134. —καισάριος. 559
πταίῃς μοι. 126
πτανὲ τί σοι. 431
πτανὸς ἔρως. II. 484
πτανῷ πτανόν. II. 702
πτηνὸς ἔρως. II. 513
πτίσσετε νικοκρέων. 343
πτωθέντα κοσμεῖ. 30
πτωχοῦ ἐστι. II. 320
πυγὰς αὐτός. 93
πυγὴν σωσάρχοιο. II. 460
πυγμῇ. II. 488
πυθαγόρην. II. 767
πυθέα μνῆμα. II. 783. —υἱός. II. 855
πύθια δίς. Vid. Ἴσθμια.
πυθιάς. 146
πύκτης. II. 345
πυνθάνεται. II. 854
πύργος ἐγώ. II. 237. —οὐδ᾽ εἰναλίης. II. 23
πυρὸς καί. 64
πυῤῥὸν πανδακέτην. II. 855
πύῤῥος ἐγώ. II. 658. —ὁ μουνερέτης. 500
πυρσοῦ. 272
πώγων. II. 410
πωλείσθω. 133
πώλιττα. 402
πῶλον ὁμοῦ. II. 643. —τὸν πεδίων. II. 102
πωπιλίης. II. 855
πῶς ἀναγιγνώσκειν. II. 508
πῶς βοῦς. II. 855. —γενόμην. II. 313. —ἐλύθη. 546. —τις ἄνευ. II. 315. —φιλέεις. II. 401

ῥαιβοσκελῆ. 247

ῥεῖθρα. II. 856
ῥηγίνου. II. 782
ῥήγιον ἰταλίης. 524
ῥητῆρες θεόδωρον. II. 638. —φθέγγοισθε. 576
ῥήτορα μαῦρον. II. 379. 630. —πρός. II. 426
ῥητορικῆς. II. 721
ῥήτορος ἅδ' εἰκών. II. 365
ῥήτωρ ἐξαπίνης. II. 364. —ἐν ῥητῆρσιν. 572
ῥιγηλὴ ναύταις. 501. —πασῶν. II. 198
ῥίζης. 553
ῥιπίδα. 281
ῥιπίζων. II. 350
ῥίπτε. II. 304
ῥίψωμεν. 160
ῥοιήν. 219
ῥουφινιανός. II. 420
ῥουφῖνος τῇ μῇ. 85
ῥουφίνου. II. 856
ῥύγχος ἔχουσα. II. 377. —ἔχων. II. 344
ῥύεο σήν. 20
ῥυσαμένα. 231
ῥῶ καὶ λάμβδα. II. 409
ῥώμη καὶ βασιλῆες. 570. —παμβασίλεια. II. 227

σαῖς ἴκελον. II. 457
σάλπιγγες. 16
σαλπίζων. II. 349
σᾶμα τόδε. 356. —τοι. 227
σάν τε χάριν. 231
σάνδαλα καὶ μίτρην. 249. —μὲν τὰ ποδῶν. 250. —ταῦτα. 251
σαπφώ τοι. 310
σάρδιες αἱ τὸ πάλαι. II. 150. —ἀρχαῖαι. 522
σάρδις πεσσινόεντος. 256
σάρκες δ' αἰθαλέαισι. 320
σαῤῥὼ σοφή. 547. —φίλη. 554
σβεννύντας. II. 857
σεῖο βίβλους. II. 614. —μὲν εἰκών. II. 692. —μύρων. II. 251. —νόον. II. 170
σεῖο πολυκλήεντα. II. 725
σεισμῶν. 564
σῆμα δυωδεκάμοιρον. 501. —θεόγνιδος. 462. —καταφθιμένοιο. 463. —μὲν ἐν. II. 857. —ῥόδης. 482. —παρ' αἰάντειον. 346. —τόδ' αἴαντος. 347. —τὸ μὲν γουνῆος. II. 754
σῆμα τόδ' ἀρχιλόχου. 327. —τόδ' εὐδαίμων. II. 858. —τόδε γλυκερῆς.
σῆμα τόδε σπίνθηρι. 356. —τοι ὦ γλυκερή. II. 857. —φιλείνῳ. II. 858
σήματα καί. 594
σὴν τροχαλήν. II. 730
σῆς ἀρετῆς. II. 167. —ἕνεκεν. II. 858. —τόδε. II. 734
σιγᾶς χρυσόμαλλε. 478
σιγάτω λάσιον. II. 274
σιγήσας. II. 17
σιγῶ φθεγγομένη. II. 180
σιγῶν ἡράκλειτος. II. 468. —παρέρχου. II. 602
σιλβανός. II. 414
σιμύλος. II. 375
σκαιός. 187
σκάπτειραν. 191
σκέπτεο χαλκεοφ. II. 180
σκηνὴ πᾶς. II. 502
σκήπωνα. 283
σκίπων με. II. 103
σκόπει. II. 741
σκύλλος. II. 102
σκυλοχαρεῖς. II. 690
σμερδίη ὦ. 316
σμήνεος. 264
σμικρός. II. 859
σμῖλαν. 285
σμίνθος. II. 145
σοὶ γέρας. 224. —καὶ ἀεθλεύοντι. II. 620. —καὶ νῦν. 357. —μάκαρ αἰγίκναμε. 238. —μάκαρ ἐκ σέο. 26
σοί με θρηϊκίης. II. 152. —με λάτρον. 90. —με πόθων. II. 500
σοὶ μὲν καμπύλα. 187. —μορφῆς. II. 675. —παιῆον. II. 859
σοὶ πατρί. II. 12. —πλάκα. II. 860. —σορόν. 490. —τὰ λιποστεφ. 209. —τάδε πάν. 189. 243. —τόδ' ἀλέξ. II. 860. —τόδε διόγενες. 492. —τόδε κωνσταντῖνε. II. 738. —τόδε πενταίχμοισι. 204
σοὶ τόδε τὸ κρήδεμνον. 169. —τὸν πιληθέντα. 278. —χάριν. II. 167
σὸν γῆρας. II. 734. —μὲν κάλλος. II. 710. —ποτε νικήσας. II. 860
σός με πόθοις. II. 161. —πόθοις. 211

σπάρτας μὲν βασιλῆες. II. 537. —καὶ σαλαμῖνος. II. 41
σπείσατε. II. 126
σπείσομεν. II. 338
σπεῖσον ἐμοί. II. 861
σπερμοφόρον. 220
σπεύδων. 173
σπήλυγγες. 269
σπονδή. II. 504
σταῦι πέλας. II. 665
στάθμην. 220
στᾶλαι καί. 523
στὰς ξένε. II. 861
σταοίχορον. 528
σταυροφανῶς. 19
στεῖχε πρός. II. 519
στέλλει. II. 103
στέρνα περί. 119
στέφανος μούσαις. Not. p. 968
στέφος. II. 743
στῆθι πέλας. 590
στῆλαι καὶ γραφίδες. 79. —καὶ πλακόεντες. 594. —καὶ τύμβοι. 593
στήλη σοι θανάτου. 557
στήλην ἔθηκαν. II. 778. —εὐνομίης. II. 631. —μητρυιῆς. II. 25
στῆσεν ἀχείριστος. II. 861
στήσομ' ἐγώ. II. 470
στράψε μέγ' ἀνθρώποισιν. 573. —μέν. 545
στρεπτόν. 237
στρογγύλη. 121
στροίβου παῖ. 231
στρυμόνι. 521
στυγνήν. II. 430
στυγνὸς δή τι. II. 505. —ἐπ' ἀρκτούρῳ. 457
στῶμεν ἀλιῤῥάντοιο. II. 115
συλήσαντες. II. 691
σύμφωνον. II. 627
σύνθρονε. 12
σύντομος. 442
συῤῥέντου. II. 527
σύρτιος. II. 589
σφαιριστάν. 146
σφάλλομαι. II. 326
σφιγκτὴρ οὐκ ἔστιν. II. 451
σφωράκιε ζώοντι. 4
σφωράκιος. 4
σχέτλιος. 561
σχῆμα. II. 206
σώζεό σοι. 156
σῶζε θεά. 247
σῶμα δίχα. 539. —μὲν ἀλλοδαπή. 463. —μὲν ἐν κόλποις. II. 634. —ἐν πόντῳ. II. 754. —μὲν ἦρε. 331. —μὲν οὐκ ἀρετήν. II. 611. —πάθος. II. 506. φέρων. II. 425
σώματα πολλά. II. 314
σῶόν μοι. II. 456
σῶσος καί. 254
σώφρονα. II. 862
σωφροσύνη καί. II. 44
σωφροσύνη προφέρων. 324
σώφρων οὐ πεδίον. Vid. εὔφρων.

τὰ δῶρα τῇ II. 540
τὰ δῶρα λαμπρά. II. 170
τὰ ῥόδα. 296. —τοῦ Πλάτωνος. III. 833
τᾶ πιτάνᾳ. 373
τᾶδ' ὑπὸ τάς. II. 221. —ὑπὸ τὰν ἄρκευθον. II. 283
τᾷδε κατὰ χλοεροῖο. II. 694
ταῖς νύμφαις. 193. —νύμφαις τόδ' ἄγ. Not. p. 973. —προύσης. II. 238
τάκεο δυστάνων. II. 706
ταλθύβιον. II. 754
τᾶν αἰγῶν. II. 683
τὰν ἀναδυομέναν. II. 372. 679
τὰν βοῦν τάνδε. II. 251. —γνῶμαν. 528. —δάμαλιν. II. 249
τὰν ἐκφυγοῦσαν. II. 680. —ἔλαφον κλεοὶ. 222. —ἔλαφον λάδωνα. 223
τὰν ἥβαν. II. 139. —θέτιν. II. 173. —κνιδίαν. II. 677. —μὲν ἀεί. 433
τὰν μερόπων. 305. —ὄϊν. 270. —ὀλοάν. II. 667. —παιδός. II. 777
τὰν πάρος. 487. —πιτάναν. 375. —πρίν. 200
τὰν στάλαν. 473. —ὕελον. II. 723
τᾶν χαρίτων. II. 216
τάνδε διός. 57. —παρά. 273. κατ' εὔδενδρον. 361
ταντάλ παῖ. II. 666
ταντάλις ἅδε. II. 664
τάνταλος οὐδέν. II. 151
ταξίλοχος. II. 750
τάρβος ὁμοῦ. 556
τὰς βοῦς. II. 255. —μὲν ὑπέρ. II. 655. —πολιάς. II. 341
τὰς τρίχας. II. 341. —τρεῖς. II. 239
τάσδ' ὀστρειογραφεῖς. II. 862

τάςδε θεογλώσσους. II. 14
ταῦρε μάτην. II. 251
ταῦροι πρηΰτίνοντες. II. 103
ταῦρον βαθύν. 270
ταύρῳ φρικαλέον. II. 104
ταῦτ' ἀπό. 254
ταῦτ' ἔχω. 399
ταῦτα λόγοις. II. 268
ταῦτά με νῦν. II. 507. —σαγηναίοιο. 246. —σοι ἐκ τ' ὀρέων. 242. —σοι ὦ βασιλεῦ. II. 642
ταύτην εὐσεβίῳ. II. 641
ταυτολόγων. II. 69
τάφον τὸν ὄντα. II. 862
τεάρου ποταμοῦ. II. 244
τέθνηκ' εὐτυχίδης. II. 359
τέκνον ἀναιδείης. II. 403. —ἐμῆς. 518. —ἐμόν. 543. II. 166
τίκτονά με σκοπίαζε. II. 266
τέκτονος ἄρμενα. 250
τέλληνος. 526
τελλίᾳ. 299
τέμνετε. 603
τέρμα βίου. II. 862
τέρπε δανειζόμενος. II. 630
τέρπεο καί. II. 863. —μοι κρατερῶν. II. 71
τέρπης εὐφόρμιγγα. II. 174
τερπνὸν ὅλως. II. 519
τερπνὸς μέν. II. 479
τέσσαρα γράμματ'. II. 576
τέσσαρες αἱ χάριτες. 109. 124. —αἰωροῦσι. II. 22. —εἰσιν ἀγῶνες. II. 122. —εἰσιν ἔρωτες. II. 209. —οἱ πίνοντες. 136
τετμενάνης. 410
τετράκις. II. 438
τετραπόροις. II. 243
τέτραχα. II. 727
τέτρατον ἦμαρ. 18
τετρηχυῖα. 388
τέτρωμαι. 591
τεῦξ' ἑλικῶν. II. 863
τεῦξέ με πολλά. II. 238. —μὲν ἀγρεκέως. 22
τεῦξόν μοι. II. 559
τέχνας εἵνεκα. II. 256
τέχνη τιμομάχου. II. 667
τέχνης πυρσῶν. II. 649
τῇ βαιῇ. II. 105. —κυανοβλεφάρῳ. 101
τῇ παφίῃ. 204. —τῶν λόγων. II. 72
τῇδε ἀλεξάνδρεια. II. 863
τῇδε βίαντα. 333. —ποτ' ἀκτερέϊστον. 478
τῇδε σάων. 443. —τὸν ἐκ μελίτης. 367
τήϊον ἀμφοτέρων. II. 720
τήκει καὶ πέτρην. II. 245
τηλεβόλου ῥυτῆρα. II. 756
τηλόθεν ουχ. 21
τηλοτάτω. 423
τηλοῦ μέν. II. 757
τὴν ἀκμήν. II. 522. —ἀλίην. 286. —ἀμμωνιακήν. 515
τὴν ἀπὸ τῆς ἀσίης. 119. —γίνεσιν. II. 372. —γοεραῖς. 353
τὴν γραῦν. II. 378. —διός. II. 864. —δύσκωφον. II. 343
τὴν ἐπ' ἐμεῦ. 397. —ἐπὶ πυρκαϊῆς. 473. —εὐριπίδεω. 321
τὴν ἱλαράν. 409. —ἰσχνήν. 111. —καὶ ἅμα. 369
τὴν καταφλεξίπολιν. 83. —κεφαλὴν βάπτεις. II. 437
τὴν κεφαλὴν βάπτων. II. 434. —κεφαλὴν σείεις. II. 413
τὴν κιθάρην. 213. —κίρκην. II. 295. —κυανῶπιν. II. 865
τὴν λαπάραν. II. 174. —μαλακήν. 269. —μήδων. 331. —μίαν. II. 410
τὴν μικρήν με λέγουσι. II. 38. —μικρὴν παίζουσαν. II. 347
τὴν νιόβην. 151. —ξηρήν. II. 410. —ὀλίγην. 506
τὴν παφίην. II. 675. —πεπρωμένην. II. 569
τὴν πόλιν. II. 177. —πολλοῖς δήμοισι. Not. p. 971
τὴν ποτε βακχεύουσαν. 167. —πρὶν ἐνσφριγ. 168
τὴν πρότερον. II. 310. —πτρί. 100. —ῥά ποτ'. II. 787
τὴν σαυτοῦ φρένα. II. 20. —σεμνῶς. II. 865. —σὴν εὔνοιαν. II. 865. —σκαπάνην. 599
τὴν σορόν. 400. —τίτθην. 444. —τρίβον. II. 865
τὴν τριτάτην. 293. —ὑπόνοιαν. 341. —φιλοπουλυγέλωτα. 156. —φρυγίην. 445. —φωνήν. II. 413. —ψυχήν. 106
τήναν τὰν λαύραν. II. 155
τήνδ' ἐπὶ θερμώδοντι. II. 574. —ὑπὸ δύσβωλον. 424
τήνδε λεωνίδεω. 292. —πόλιν. II. 863. —πύλην. II. 241
τῆνος ὅδε. II. 748
τηνώτῳ τόδε σᾶμα. II. 866

τῆς ἀγαθῆς. 10. — ἀγοράνακτος. 289. — ἀρετῆς ἱδρῶτα. II. 229. — ἀοίης. II. 413
τῆς μαρίης. II. 217. — μητρός. 95. — νυκτός. II. 396
τῆς οἷος. II. 153. — πέζης. 279. — πολιῆς. 408
τῆς σαμίης. 443. — σοφίης πάσης. 333. — σοφίης τόδ. II. 272. — φύσεως. II. 866. — χρυσῆς. II. 647
τῆς ὥρας. II. 335
τῆσδέ ποθ' ἡ. II. 865. — πατήρ. 551
τί κλαίεις. II. 494. — ξεῖνον. 134
τί πλέον εἰς. 382. — πρῶτον. II. 653. — στενάχεις κεφαλήν. II. 224. — στενάχεις φιλέω. 165
τί στοχασώμεθα. 432. — στυγνή. 119. — ὠφέλησας. II. 400
τίκτε τύχη. II. 866
τιμάδος ἅδε. 456
τιμαρέτα. 277
τιμὴ μάρτυσιν. 586
τιμῆς ἄρχοντος. II. 867
τιμόθεος. II. 867
τιμόμαχον τὸν μακρόν. II. 347
τιμόμαχος. II. 668
τιμονόη. 466
τίμων οὐ γάρ. 597
τίν με λεοντάγχωνε. 300
τίπτε γύναι. II. 665. — δέο. II. 574. — κατ' οἰόβατον. II. 696
τίπτε μάτην. 510. II. 303
τίπτέ με θρυλλήσαντες. II. 190. — με τήν. II. 131. — με τὸν φιλέρημον. II. 130. — με τῶν καρύων. II. 579
τίπτε μετοκλάζεις. II. 70. — μόθων. II. 111. — μ' ἀνοχλίζεις. 599. 600
τίπτε μύρων. II. 248. — παναμέριος. II. 22. — πέδον. 160
τίπτε ῥαχήλ. 17. — τάφον. 602. — τὸν ὀγκ. II. 104
τίπτε τριτογένεια. II. 674
τίς ἅδε. II. 642. — βυθόν. II. 236
τίς γλύψας. II. 629. — γυμνήν. 95. — δ' οὗτος. II. 401
τίς δαίμων. 475. — δέ κ' ἐμεῖο. II. 136. — δισσάς. II. 685. — δύναται. II. 526
τίς εἰκόνα. II. 536. — ἦν σ' ὁ. II. 867. — θάνεν. 552
τίς θεὸν εἶπεν. II. 53. — θέτο. II. 112. — λίθον. II. 674
τίς λίθος. 400. — με διωνύσῳ. 270. — με τὸν ἐξ. 602
τίς μοι ζηνοφίλαν. 125. — μοιρῶν. Not. 967. — μου τήν. II. 867. — ξένος. 386
τίς ποθ' ὁ τόν. II. 714. — ποθ' Ὁμηρείης. II. 717. — πόθεν εἰς. II. 128
τίς πόθεν ὁ πλάστης. II. 709. — ποκ' ἀπ' Οὐλύμποιο. II. 266
τίς ποτ' ἀκηδέστως. II. 131. — ποτ' ἄρ' ἦ. 452
τίς περὶ πῦρ. II. 161. — ῥόδον. 123. — τίς σ' ἀνέηκεν. 592. — σε δικαιοσύνη. II. 55
τίς σε κατεστεφάνωσε. II. 509. — σε πάγος. II. 199. — σε τὸν οὐ. II. 722
τίς σε τὸν οὐχ ὁσίως. II. 685. — σου κολχίς. II. 667
τίς σου μεντορίδη. II. 440
τίς τὰ νεοσκύλευτα. 437
τίς τάδε μοι. 236. — τελέθεις. II. 730
τίς τίνος ἀμφιλόχου. 573. — τίνος οὖσα. 351. — τίνος οὐκ ἐρέει. 590. — τόδε μουνόγληνος. 535
τίς τόδε σέλμα. II. 758. — τὸν ἄχνουν. 271. — τὸν ἐμόν. 595
τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσι. II. 705. — τὸν θρήϊκα. II. 663
τίς τόσον ἔργον. II. 236. — χάρις. II. 507
τλῆθι λέων. II. 188. — μύρων. II. 268
τλῆμον ἔρως. II. 476
τληπόλεμος. II. 110
τμώλῳ. II. 227
τὸ βρέφος. II. 105
τὸ μὲν ἄργος. II. 445
τὸ ξίφος. 155
τὸ ξόανον. II. 214
τὸ ῥόδον. II. 336
τὸ ῥόπαλον. 196
τὸ σεμνόν. II. 612
τὸ σκάφος οὐ. II. 390
τὸ σκύφος. 151
τὸ στάδιον. II. 347
τὸ στόμα ταῖς. 152. — χὠ πρωκτός. II. 388
τὸ τετράπλευρον. II. 870
τὸ τρίτον ἀργυροποιέ. II. 559. — χρέος. 232. — χῶμα. 387

τοῖα παθόντ' οἶμαι. II. 868
τοῖος ἔην. II. 760
τοῖς ἄργει. 526. —μὲν πρηΰνόοις. II. 260
τοῖς σοῖς θεράπουσιν. 8
τοῖσι μὲν εὖ πράττουσι. II. 289
τοῖχος ἐνί. 589
τόλμα καὶ εἰς. 468. —νεῶν. II. 15
τόλμαν ἀλεξάνδρου. II. 661
τὸν ἄργυρον τορεύσας. II. 334
τὸν ἀργυροῦν. 252. —βαθύν. 57. 444. —βαθύνουν. II. 751
τὸν βίον ἡράκλειτε. II. 49. —βίον ἦσθα. 339
τὸν βραχύν. II. 282. —βρομίου. II. 275. —γαίης. II. 105
τὸν δασύν. II. 375. —διὸς ἀλκμήνης. II. 868. —διὸς ἐν τριόδ. II. 158
τὸν ἐκ σινώπης. II. 632. —ἐν ῥόδῳ. II. 648. —θάνατον. II. 501
τὸν θεόν. II. 372. —θρασύν. II. 740. —θῶ καί. 214
τὸν καλὸν οὐχ. II. 469. —ὦ χάριτες. II. 485. —ὡς ἔλαβες. II. 604
τὸν καλὸν ὡς ἰδόμαν. II. 494
τὸν κιτέα. 339
τὸν κρατερὸν ῥέζαντα. II. 644. —κρατερὸν πανοπῆα. 482
τὸν κύνα διογένη. 324. —κύνα τὸν πάσης. 241. —κύνα τὰν πήρ. 241
τὸν λεπτὸν φυσῶντα. II. 550. —λεπτὸν θακεῦντα. II. 437
τὸν λύκον. II. 19. —με κατακτείναντα. II. 556
τὸν με λίθον. II. 710. —με πόθοις. II. 481
τὸν μέγαν ἀκροκόρινθον. 592. —μέγαν ἐζήτουν. II. 541. —ἐν βουλαῖς. II. 637. —ἐν πολέμοισι. II. 638
τὸν μικρὸν κλεόδημον. 594. —μικρὸν μάκρωνα. II. 549
τὸν μουσῶν. II. 481. —νεαρόν. 580. —νομίην. 272
τὸν νοῦν. II. 726. —νυμφῶν. 199. —παραβάντα. 438
τὸν πάρος. 224. —πάσης. II. 869. —πατρικόν. II. 127
τὸν παχύν. II. 390. —πίνακα. II. 215. —πινυτόν. II. 869
τὸν πόδα. II. 404. —ποταμόν. II. 218. —πτανόν. II. 372
τὸν πτερόεντα. II. 684. —ῥήτρην. 577
τὸν σάτυρον διόδωρος. II. 701. —σάτυρον διόνυσος. II. 700
τὸν σὲ χοροῖς. 312. —σιγῶντα. 84. —σιφνόν. II. 152
τὸν σοβαρόν. 147. —σοφίῃ. II. 869. —σοφόν. II. 417
τὸν σταδιῆ. II. 346. —ταχύπουν. 366. —τὸ καλόν. II. 522
τὸν τοῖς μελιχροῖς. II. 719. —τοῦ δειπναρίου. II. 321
τὸν τοῦ Ζανός. II. 212. —τραγόπουν. 290. II. 696
τὸν τριετῆ. 354. —τροχόεντα. 206. —τύμβοιο. 588
τὸν τύμβων. 589. —τῶν κλεπτόντων. II. 373. —τῶ ζανός. II. 212
τὸν φαυστινιάδην. II. 737. —φιλόπαιδα. II. 382
τὸν φιλοπωριστήν. II. 200. —χαλκοῦν. 262. —χαρίεντ'. 311
τόνδ' ἀρετῇ. II. 868. —ἐπὶ κηφισῷ. II. 749. —ὄχθον. II. 556
τόνδε δορυστέφανος. II. 212. —θαλῆν. 530. —θεῷ. 4
τόνδε καθιδρύσαντο. II. 264. —λίθον. 562
τόνδε πολυκτέανον. Vid. πλοῦτος. —ποθ' ἕλλανες. 201
τόνδε ποτ' οὐχ ὁσίως. II. 749. —πυρῇ ἀνέθηκε. II. 537
τόνδε σοι αὐτοκράτωρ. II. 788. —σὺ μέν. 65
τόνδε τοι ἀμβροσίοισιν. II. 868. —τύχης. II. 242
τόξα τάδε. 185
τοξοβόλον. II. 61
τόξον μέν. II. 539
τοξότα. II. 207
τόξων ἡρακλέους. II. 754
τόσσ' ἔχω. 399
τόσσα χριστός. III. 7
τοῦ γρυποῦ. II. 437
τοῦ λιθίνου. II. 353. —πολυκώθωνος. II. 871
τοῦ πωγωνοφόρου. II. 438. —σαμίου. Vid. κρεωφύλου.
τοῦδ' ἀρετά. II. 870
τοῦδέ με κυματοπλῆγος. II. 281
τοῦθ' ὅτι μοι. II. 502
τοὐμπρασιῇ. II. 648

τοὔνομα θῆτα. II. 870. —μοι παῦλος. II. 871
τοὺς θυρεούς. 229. —ζῶντας. 592. —καταλείψαντας. II. 398. —κυκλίας. II. 358
τοὺς λευκούς. II. 450. —πόδας. II. 586. —σοβαρούς. II. 508
τοὺς χιλίους. II. 550
τοῖσδ' ἀρετῆς. II. 871
τούσδε θανόντας. II. 871. —ποτέ. II. 872. —ποτ' ἐκ σπάρτας. 384
τοῦτ' ἐγώ. II. 535. —ἐσιδών. II. 224. —ὑστεῦν. 424
τοῦτο βίος. 104. —γέρας. 26. —δέρας. 21
τοῦτο θεμιστοκλεῖ. 328. —Θέων. II. 7·6. —καί. II. 781
τοῦτο κλείτωνος. 259
τοῦτο παρ' αἰγιαλοῖσιν. II. 643. —πυράν. II. 439. —σακέρδωτος. II. 597
τοῦτο σάων. 270. —σαοφροσύνας. 476. —σοι ἄρτεμι. 274
τοῦτό σοι ἠϊθέῳ. II. 728. —σοι ὑλειῶτα. 221
τοῦτο τὸ βουλεύειν. II. 393. —τοι ἀρτεμιδ. 448
τοῦτό τοι ἡμετέρης. 406. —χιμαιροβάτα. 196
τούτοις τοῖς. II. 362
τοῦτον ἀλέξανδρον. II. 662. —ἰουλιανόν. II. 619
τοῦτον ἰουστινιανός. II. 274. —ἰωάννη. 4. —ὃν εἰσοράᾳς. II. 872
τοῦτον πορφύριον. II. 619
τραυλά. II. 25
τρεῖς ἀρίθμει. II. 515. —γραμμάς. II. 872. —ἄφατοι. 223. —εἰσὶν χάριτες. II. 182. —ἐτέων. 349. 476
τρεῖς λεπτοί. II. 352
τρηχείην. 397
τρηχὺν δ' ὑπερβάς. II. 194
τρηχὺς ὄνυξ. 127
τρῖγλαν. 221
τρίζυγες αἱ μοῦσαι. II. 692. —οὐρεσίοικε. 242
τρὶς δέκα με. II. 39. —με τυραννήσαντα. II. 445
τρισθανέες. 585
τρισσὰ τάδε. 242
τρισσαὶ μέν. II. 10
τρισσόθεν. II. 229
τρισσούς. II. 696
τριτογενές. 187
τρωάδι. 247
τύμβε τίς. 512
τύμβοι καί. 594
τυμβολέται. 586
τύμβον ἀλεξάνδροιο. 376. —ἐμοί. 401. —ὁρᾷς. II. 872
τύμβος ἀνακρείοντος. 315. —ἀταρχύτων. II. 151. —ἀχιλλῆος. 545
τύμβος ἐγὼ κεύθω. II. 583. —ἐγὼ κλέος. 601. —ἐγὼ σκοπιῇ. 599. —ἐγὼ τύμβων. 600. —ἔην. 598
τύμβος μὲν κρύπτει. II. 872
τύμβος ὅδ' ἔστ'. 317. —ὅδε κρύπτει. II. 873
τυρσηνῆς. 300
τυτθὴ μάργαρος. 544
τυτθὸν ἔτι ζώεσκες. 561. —ἔτι πνείεσκε. 541. —μὲν πτολίεθρ. 575
τυφλός. II. 8
τύχη. II. 61
τῷ βόε. 198
τῷ γριπεῖ. 461. —διΐ. II. 873. —θαλλῷ. 145. —κωμῳδογράφῳ. 522. —με κανωπίτᾳ. 232. —μήλῳ. 106
τῷ ναοῖς. II. 142. —ξοάνῳ. II. 639
τῷ πατρὶ θυμωθείς. II. 348. —πατρί μου. II. 367. —πίσης. II. 392
τῷ πτισάνην. II. 417. —στρατονικείῳ. II. 349. —τοίχῳ. II. 517
τῷ χρυσῷ. 155. —ψιμύθῳ. II. 425
τῶν αὐτοῦ. 394. —ἐπικουρείων. II. 3.8
τῶν καρίων. 135. —παίδων. II. 450. —πισύρων. II. 584. —χαρίτων. II. 216
τῶνδ' ἱερογλώσσων. II. 873
τῶνδε δι' ἀνθρώπων. 463. —ποτέ. 441
τὼς τρητώς. 212

ὗ τετρακόσι' ἐστι. II. 341
ὑβλαίῳ. II. 873
ὑβρίζεις. II. 402
ὑβριστής. 604
ὕδασι καί. II. 234
ὕδατα κηραίνοντα. II. 874

ὕδατά σοι. II. 120
ὕδατος ἀκρήτου. II. 105
ὑετὸς ἦν. 130
υἷας πεντήκοντα. II. 562
υἱὲ μίλητος. II. 714
υἱέος ὠκυμόρου. 491
υἱὲ πατήρ. 410
υἱὸν ἔχεις. II. 404. — ὑπερθύμου. II. 752. — διφέττα. II. 874
υἱὸς ἐγώ. II. 874. — καί. II. 420. — μέν γε. II. 860. — οὐδ' ἀδμήτοιο. II. 754
υἱὸς ὅδε στροφίου. II. 756. — πατρικίου. II. 393
ὕλη μέν. II. 562
ὑληκόπῳ. 221
ὑλοβάτας. II. 696
ὑλοτόμοι. II. 106
ὑλοφόρου. II. 116
ὑμετέροις. 602
ὑμετέρων. II. 732
ὑμῖν τοῦτο. 296. — δ' ὦ σπάρτης. II. 573
ὑμνέωμεν παιᾶνα. II. 187
ὑμνίδα. 502
ὑπατία. Vid. ὅταν βλέπω σε. II. 142
ὑπατίου. 486
ὕπνῳ καὶ καμάτῳ. II. 756
ὑπνώδης. II. 875
ὑπνώεις. II. 326
ὕστατα δή. 503
ὑστάτιον φώκαια. 531
ὕστατον ἐθρήνησε. 502
ὕστατος ἐς βίον. 577
ὑψηλῶν. 222
ὑψηλοὺς. 440
ὑψίκομον παρά. II. 628
ὑψιμέδων. 13
ὕψουται. 109

φαιδρὸν ἑταῖρον. II. 875. — ἰουστινιανός. II. 271
φαῖδρος πραγματικός. II. 386
φαῖνε θύαν. 61
φαιστίδος. II. 875
φαμί ποτ'. 125
φάρμακα. II. 71
φαρμακίοισι. II. 412
φάρσος σοι. 285
φάσεις τάν. II. 676
φασὶ παροιμιακῶς. II. 133
φαῦλος ἀνήρ. II. 41
φαυστῖνος. II. 741
φείδη. 107
φείδιππον. II. 753
φειδωλός. II. 423
φεῦ σὺ Μέρων. II. 251
φεῦ φεῦ ἀμετρήτων. 489. — καὶ τὸ λάλημα. 164
φεῦ φεῦ τήν. 492
φεῦ τῶν βροτείων. II. 311
φεῦγε θαλάσσια. 504. — λάκων. II. 141
φεύγεθ' ὅσοι. II. 325. — ὑπ' ἐκ. 286
φεύγειν δή. 100
φεύγετ' ἀριστάρχειοι. II. 766
φεύγετε τοξοφόρον. II. 875. — τοὺς πλουτοῦντας. II. 298
φεύγων. II. 382
φῆ ποτε. 463
φημὶ γέλων'. 253. — δίκη. 592. — πολυστιχίην. II. 118. — τὸν οὐκ. II. 787
φησὶν ὅ με στήσας. 253
φθίσθαι. 376
φιλήτης. 182. Φιλήτῳ τόδε σῆμα. II. 876
φλαβιανῷ. II. 876
φλῶρος. II. 876
φοῖβε ἄναξ. II. 876. — κεφαλλήνων. II. 288
φοῖβον ἀνηναμένη. II. 106
φοῖβος ἔφυσε. 337
φόρβαν. 62
φράζε γύναι. 351. — τίνος. II. 877
φράζεο βαρβαρόφωνον. II. 573. — μοι Κλεόφ. 175
φρὴν ἱερή. II. 283
φριξοκόμα. II. 714
φρουρός. II. 683
φρύνη τόν. 272
φύρμος με. II. 723
φυρόμαχον. II. 782
φωκίδι παρ'. 377
φῶκος ἐπί. II. 541
φῶρες. II. 107
φωσφόρε μὴ τόν. 149. — σοὶ πολίδευκες. 331
φωσφόρος. 274

χάζεο χάζεο τῆλε. 569
χαῖρ' ἰθάκη. II. 163
χαῖρε δίς. II. 780. — θεὰ δέσποινα. II. 311. — θεὰ παφίη. II. 533
χαῖρε θεὰ τοῖσδεσσι. Not. p. 968
χαῖρε κόρη. 111. — κόρη χαρίεσσα. 17
χαῖρε μελαμπέπλοις. 319

χαῖρέ μοι ἁβρέ. 302. —μοι ὦ ναυηγέ. 483
χαῖρε νεοκλείδα. 327. —ποτ' οὐκ. II. 459. —πρόκνη. II. 162
χαῖρε σίων. 18. —σὺ καὶ σύ. 97. —σὺ μισοπόνηρε. II. 523
χαίρει τις. II. 311
χαίρετ' ἀριστείδου. II. 877. —ἀριστῆες. 380
χαίρετε καὶ μέμνησθε. 336
χαίροιθ' οἱ. II. 415
χαίροις ὦ. 542
χαίρουσαν. 277
χαίρω. II. 110
χαῖταί σου. 590
χαίτην καί. II. 654
χάλκεα. II. 538
χαλκείην. II. 251
χάλκειων. II. 684
χάλκεον. 272
χάλκεος ἀλλ' ἄθρησον. II. 621. —εἰμὶ τρίπους. 201. —εἰμὶ λέων. II. 549. —ἧς ἐπί. II. 252. —οὐκ ἔστης. II. 617
χαλκῇ παρθένος. 348. —προσκόψας. 335
χαλκὸν ἀποιμώζοντα. II. 653. —ἀροτρητήν. 198. —ἔχων. II. 370
χαλκὸν μὲν καλέεσκεν. II. 649
χαλκοτύπος. II. 261
χανδοπόται. II. 337
χεῖλος ἀνικήτεια. II. 260
χείλων καί. II. 583
χείματος ἠνεμόεντος. II. 125. —οἰνωθέντα. 441
χειμερίην διά. 257. —καίουσαν. II. 107. —νιφετοῖο. 254
χειμέριον μέν. II. 503
χειμερίου νιφετοῖο. 424
χειμερίοις νιφάδεσσι. II. 33
χείρ με πολυκλείτου. II. 633. —οἶδε γεννᾷν. II. 742. —τάδε. 565
χειρεδίον. 481
χειρουργῶν. II. 356
χείρωνος. II. 565
χερσὶ κατακτείνας. 410
χεῦμα μέν. 182
χθιζά μοι. 171
χθιζὸν ἐμοί. II. 338
χθὼν μὲν ἔχει. 511. —μυχάτων. II. 223. —σ' ἔτεκε. 485
χιονέη κρύσταλλος. II. 255
χιονέην με. II. 692. —τρίχα. II. 181
χῖος ἔφυς. II. 716
χοῖρε μέν. II. 374
χοιρίδιον. II. 362
χοίριλος. II. 583
χρήμασι. II. 711
χρήματα. II. 440
χρησαμένῳ. II. 316
χριστέ, θεοῦ σοφίη. 12. 13. —μάκαρ. 14. 31. —σύ μοι. 14. —τεήν. 14
χριστιανοί. II. 188
χριστὸν παμβασιλῆα. 5
χριστὸς ἐμοῖς. 13
χριστὸς ἔφη. 18. —ἐών. 19. —ἐπί. II. 610
χρυσὲ πάτερ. II. 140
χρύσεα χαλκείων. II. 513
χρυσείης γενεῆς. 572
χρύσεον ἀντ' ἀρετῆς. II. 618
χρύσεος ἀψαύστοιο. 147. —ην γενεή. 92
χρυσῆς εἰρύσσασα. 151
χρυσὸν ἀνήρ. II. 19
χρυσὸς μέν. 598
χρυσωτόν. II. 789
χύτρον τοι. 288
χωλὸν ἔχεις. II. 396
χώρης οἰκιστῆρα. II. 878. —τῆσδ' ἱερῆς. 580
χῶρος ἐγὼ δαναοῖς. II. 223. —ἐγὼ θεσμοῖσι. II. 232. —ἐγὼ τὸ πρίν. II. 233
χῶρός τις μερόπων. II. 217

ψαλμός. 120
ψαῦε. 177
ψευδέα. II. 507
ψευδὲς ἔσοπτρον. II. 394
ψῆγμ' ἄπυρον. II. 107
ψηφίζεις. II. 370
ψήχει. 372
ψιττακός. II. 199
ψύλλος. 425
ψυλλώ. 491
ψυχαπάται. II. 474
ψυχὴ δυσδάκρυτε. II. 473. —μὲν πτερόεσσα. 549. —μοι προλ. 90
ψυχὴν αὐτός. 18. —μὲν γράψαι. II. 439
ψυχῆς ἐν φιλίῃσιν. 19
ψυχρὰν σευ. 425
ψυχρὸν ὕδωρ. II. 878

ὦ 'γαθὲ καί. II. 367
ὦ γαστήρ. II. 627

ὦ γύναι. II. 586. —δείλαιε. II. 153
ὦ δύστην' ὄλβοιο. 502
ὦ ἑλικών. II. 326
ὦ θέμι τῆς. 568
ὦ θηρῶν. II. 416. —ἴτε. II. 49. —καλοῦ. 555. —κενεοῦ. II. 778
ὦ λακεδαιμόνιοι. 438. —λῖνε. II. 878
ὦ λῷστε. II. 684. —μάκαρ ἀμβροσίῃσι. 319. —ὦ ξυνόν. 575
ὦ μέγα. Vide ἁ μέγα. 319
ὦ μέλεοι. II. 571. —μοι ἐγών. II. 41. 628. —μύες. 286. —μῦθοι. 541
ὦ νήπιοι. II. 573. —νύξ. 130. —ξεῖν' ἄγγειλον. 379
ὦ ξεῖν' εἴ τύ γε. 526. —ξεῖν' εὔϋδρον. II. 788
ὦ ξεῖνε φεῦγε. 425
ὦ ξένε τί κλαίεις. 474
ὦ ξέν' ὁδῖτα. 531. —ξένε τόνδε. 315
ὦ ξυρόν. 205. —ξώλων. 578. —πάθος. 18. —παλάμη. 158
ὦ πάν. II. 630. —πάντων. 27. —παρ' ἐμόν. 459. —πηγαί. 578
ὦ πλόκαμον. Vid. οὐ. —ποδός. 120. —πόλι. II. 51
ὦ πόσον. II. 211. —προδόται. II. 478
ὦ πυρός. 11. —σοβαρή. 107. 159
ὦ στοϊκῶν. II. 176. —στοναχῶν. 555. —τάνδε. II. 109
ὦ τῆς ἁπάσης. II. 420. —τῆς βραχείας. II. 305. —τῆς μεγίστης. II. 307
ὦ τῆς ταχίστης. II. 399. —τλῆμον. II. 413. —τὸν ἀγήραντον. II. 763
ὦ φθέγμα. 478. —φίλοι. II. 134. 202
ὦ φίλος εἰ σοφός. II. 207. —χάριτες. II. 487. —χρόνε. 578. —χρυσοῦ. 596
ὢ γίνομοι. II. 253
ὠγρευτής. II. 482
ὧδ' ἐπάφου. II. 878
ὧδ' ὑπὲρ ἀμβρακίας. 374
ὧδε λίνον. 494. —μέγας. 535. III. 413. —μύρων. II. 250
ὧδε ταλαιπαθέων. 14
ὠκεανοῦ θυγάτηρ. II. 240
ὠκεῖαι χάριτες. II. 289
ὠκείαις ἐλάφοισιν. II. 108
ὠκιδρόμας. II. 878
ὠκύμορον. II. 325
ὤλεο δὴ πατέρων. 459. —δὴ πρὸ γάμοιο. 455
ὤλεο δή ποτε. II. 748
ὤλεσα τόν. II. 651
ὤλεσεν αἰγαίου. 505
ὤ μοι ἐγών. II. 41
ὠμοβοείον. II. 360
ὡμολόγησ' ἥξειν. 125
ὤμοσ' ἐγώ. 120
ὤμοσα μιμνάζειν. 160. —μυριάκις. II. 414. —σοι κρονίδη. II. 506. —τοὺς φθιμένους. 603
ὤμοσαν αἱ χάριτες. II. 223
ὤμοσε καλλίγνωτος. 85
ὧν ἥδε βίβλος. II. 205
ὦνερ τῶν βαλάνων. II. 109
ὤνησα θᾶττον. III. 573
ὤνθρωποι βωθεῖτε. II. 475
ὤνθρωπ' ἡράκλειτος. 529
ὥπλισμαι. 109
ὧραί σοι. II. 460
ὡραίας. II. 698
ὠρανὸν ἁ χωρεῦσα. II. 263
ὠργεῖος. II. 691
ὤρῃ ἀναψύχω. II. 229
ὤρῃ ἐρᾶν. II. 291
ὤριμος οἶδα. II. 699
ὥριοι εἰς. 562
ὥριον ἀνθήσαντας. 248
ὥριος εἶλε. 488
ὠρονόμων. II. 549
ὡς ἀβραάμ. 579. —ἀγαθάν. II. 497. —ἀγαθή. II. 521. —ἀγαθόν. II. 232. 586
ὡς βαρὺ τοῦτο. II. 699. —βραδύπους. 603
ὡς δένδρον. II. 217. —εἶδον. 156. —θρασύ. 14
ὡς κῆπον. II. 439. —οὐδέν. II. 140. —πάρος. II. 60
ὡς πρέπει. II. 674. —σοφός. II. 724. —τεθνηξόμενος. II. 289
ὡς τὴν φαεινήν. 29
ὤφελε μηδ'. 384
ὤφελες ὦ Λιβία. 571. —ὅπλα. II. 620
ᾤχευ ἔτ' ἀσκίπων. 530
ᾠχόμεθ' ὦ μίλητε. 456

INDEX POETARUM.

(Numerus romanus indicat caput Anthologiae; arabicus numerum epigrammatum; *Pl.* epigrammata ex Anthol. Planudea; *App.* Appendicem Epigrammatum Tom. II. pag. 747—880.)

Ablabius. IX. 762

Accratus. VII. 138

Addaeus. VI. 228. 258. VII. 51. 238. 240. 305. 694. IX. 300. 303. 544. X. 20

Aemilianus. VII. 623. IX. 218. 756

Aeschines. VI. 330. App. 3

Aeschylus. VII. 255. X. 110

Aesopus. X. 123

Agathias. I. 34—36. IV. 3. V. 216. 218. 220. 222. 257. 261. 263. 267. 269. 273. 276. 278. 280. 282. 285. 287. 289. 292. 294. 296. 297. 299. 302. VI. 32. 41. 59. 72. 74. 76. 79. 80. 167. 172. VII. 204. 205. 220. 551. 552. 567—569. 572. 574. 578. 589. 592. 593. 596. 602. 612. 614. IX. 152—155. 204. 442. 482. 619. 631. 641—644. 652. 662. 665. 677. 766—769. X. 64. 66. 68. 69. XI. 350. 352. 354. 365. 372. 376. 379. 382. Plan. 36. 41. 59. 80. 109. 244. 331. 332. App. 1

Agis. VI. 152

Alcaeus. VI. 218. VII. 55. IX. 588. XI. 12. XII. 29. 30. 64. Pl. 5. 7. 8. 196. 226

Alcaeus Messenius. V. 10. VII. 1. 5. 247. 412. 495. IX. 518. 519

Alcaeus Mitylenaeus. VI. 187. VII. 429. 536

Alexander. VI. 182. VII. 709. Plan. 172

Alpheus. VII. 237. IX. 90. 95. 97. 100. 101. 104. 110. 526. XII. 18. Plan. 212

Ammianus. IX. 573. XI. 97. 98. 102. 146. 147. 150. 152. 156. 157. 180. 181. 188. 209. 221. 226—231. 413. Plan. 20

Ammonius. IX. 827. XI. 13—16. 201

Anacreon. VI. 134—146. VII. 160. 226. 263. IX. 715. 716. XI. 47. 48. XIII. 4. App. 4

Anastasius. XV. 28

Andronicus. VII. 181

Antagoras. IX. 147

Antigonus. IX. 406

Antimachus. IX. 321

Antiochus. XI. 412. 422

Antipater. V. 109. VI. 10. 109. 111. 115. 118. 174. 208. 209. 219. 223. 241. 249. 256. 276. 287. 291. 335. VII. 15. 65. 75. 136. 209. 210. 218. 232. 252. 287. 288. 316. 367. 369. 390. 398. 402. 427. 464. 498. 629. 637. 639. 640. 692. 705. 711. 713. 743. IX. 3. 25. 59. 72. 76. 93. 96. 143. 149—151. 238. 241. 266. 302. 305. 309. 323. 407. 408. 417. 418. 420. 541. 550. 552. (553) 557. 567. 603. 728. 790. 792. X. 25. XI. 23. 24. 31. 37. 158. 219. 224. 415. XII. 97. Plan. 75. 131. 133. 175. 176. 184. 197. 220. 290. 296. 305

Antipater Sidonius. VI. 14. 15. 46. 47. 93. 159. 160. 206. VII. 2. 6. 8. 14. 23. 26. 27. 29. 30. 34. 81. 146. 161. 164. 165. 172. 241. 246. 303. 353. 423—426. 625. 745. 748. IX. 66. 231. 720—725. X. 2. Plan. 167. 178. App. 5

Antipater Thessalonicensis. V. 3. 30. 31. VI. 198. VII. 18. 39. 168. 185. 216. 236. 286. 289. 409. 413. 493. 530. 531. 666. IX. 10. 26. 77. 82. 92. 112. 186. 215. 268. 269. 282. 421. 428. 517. 752. XI. 20. 327. 143

Antiphanes. VI. 88. IX. 84. 245. 256. 258. 409. X. 100. XI. 168. 322. 348

Antiphilus. V. 307. 308. VI. 95. 97. 199. 250. 252. 257. VII. 141. 175. 176. 375. 379. 399. 622. 630. 634. 635. 641. IX. 14. 29. 34. 35. 46. 71. 73. 86. 156. 178. 192. 222. 242. 263. 277. 294. 298. 306. 310. 404. 413. 415. 546. 549. 551. X. 17. XI. 66. Plan. 136. 147. 333. 334

Antistius. VI. 237. VII. 366. XI. 40. Plan. 243

Antonius Argivus. IX. 102

Anthonius Thallus. VII. 188

Anyte. VI. 123. 153. 312. VII. 190. 202. 208. 215. 486. 492. 538. 646. 649. 724. IX. 144. 313. 314. 745. Plan. 228. 231. 291. App. 6

Apollinarius. XI. 399. 421

Apollonidas. VI. 105. 238. 239. VII. 180. 233. 378. 389. 631. 642. 693. 702. 742. IX. 228. 243. 244. 257. 264. 265. 271. 280. 281. 287. 296. 408. 422. 791. X. 19. XI. 25. Plan. 49. 50. 235. 239

Apollonius. IX. 275

Arabius. IX. 667. 762. Plan. 39. 144. 148. 149. 225. 314

Aratus. XI. 437. XII. 129

Arcesilaus. App. 10. 11

Archelaus. Plan. 120. App. 12—14

Archias. V, 58. 59. 98. VI. 16. 39. 179—181. 195. 207. VII. 68. 140. 147. 165. 191. 213. 214. 278. 696. IX. 19. 27. 64. 91. 111. 339. 343. 750. X. 7. 8. 10. Plan. 94. 154. 179

Archilochus. VI. 133. VII. 441

Archimelus. VII. 50. App. 15

Arethas. XV. 32—34

Marc. Argentarius. V. 16. 32. 63. 89. 102. 104. 105. 110. 113. 116. 118. 127. 128. VI. 20. 246. 248. 333. VII. 364. 374. 384. 395. 403. IX. 87. 161. 221. 229. 246. 270. 286. 554. 732. X. 4. 18. XI. 26. 28. 320. Plan. 241

Aristo. VI. 303. 306. VII. 457

Aristocles. App. 7

Aristodicus. VII. 189. 473

Aristoteles. App. 8. 9

Artemidorus. IX. 205

Artemo. XII. 55. 124

Asclepiades. V. 7. 64. 85. 145. 150. 153. 158. 161. 162. 164. 167. 169. 181. 185. 189. 194. 202. 203. 207. 209. 210. 308. VII. 11. 145. 217. 284. 500. IX. 63. 64. 752. XII. 36. 46. 50. 77. 105. 135. 153. 161—163. 166. XIII. 23. Plan. 68. 120

Asclepiodotus. App. 16

Asinius Quadratus. VII. 312

Astydamas. App. 17

Athenaeus. App. 2

Automedon. V. 129. VII. 534. X. 23. XI. 29. 46. 50. 319. 324—326. 346. 361. XII. 34

Bacchylides. VI. 53. 313. XIII. 28

Ioann. Barbucallus. VI. 55. IX. 425—427. 629. Plan. 38. 218. 219. 327

Lollius Bassus. V. 125. VII. 243. 372. 386. 391. IX. 30. 55. 236. 279. 289. X. 101. XI. 72

Besantinus. IX. 118

Bianor. VII. 49. 387. 388. 396. 644. 671. IX. 223. 227. 259. 272. 273. 278. 295. 308. 423. 548. X. 22. 101. XI. 248. 364. Plan. 276

Boëthus. IX. 248

Callias. XI. 232

Callicter s. Cillactor. V. 29. X. 2. XI. 5. 6. 118. 333

Callimachus. V. 6. 23. 146. VI. 121. 146—150. 301. 310. 311. 346. 347. 351. VII. 80. 170. 271. 272. 277. 317—319. 415. 447. 451. 453. 454. 458—460. 471. 517—525. 725. 728. IX. 336. 507. 565. 566. XI. 362. XII. 43. 51. 71. 73. 102. 118. 134. 139. 148—150. 230. XIII. 7. 9. 10. 24. 25. App. 45. 46

Capito. V. 67

Carphylides. VII. 260. IX. 52
Cerealis. XI. 129. 144
Chaeremon. VII. 469. 720. 721
Choerilus. App. 97
Christodorus. II. 1. VII. 697. 698
Cillactor. V. Callicter.
Claudianus. I. 19. 20. 86. IX. 139. 140. 753. 754
Cleobulus. VII. 153
Cometas. V. 265. IX. 586. 597. XV. 36—38. 40
Constantinus Rhodius. XV. 15—17
Constantinus Siculus. XV. 13
Cornelius. Vid. Longinus.
Cosmas Monachus. Plan. 114
Crates Thebanus. VII. 326. IX. 497. X. 104. App. 47
Crates Grammaticus. XI. 218
Crinagoras. V. 108. 119. VI. 100. 161. 227. 229. 232. 242. 244. 245. 253. 261. 345. 350. VII. 371. 376. 380. 401. 628. 633. 636. 638. 643. 645. 741. 744. IX. 81. 224. 234. 235. 239. 276. 283. 284. 291. 419. 429. 430. 439. 513. 516. 542. 545. 555. 559. 560. 562. XI. 42. Plan. 40. 61. 199. 273
Cyllenius. IX. 4. 33
Cyrillus. IX. 369
Cyrus. VII. 557. IX. 136. 623. 808. 809. XV. 9

Damagetas. VI. 277. VII. 9. 231. 355. 432. 438. 497. 540. 541. 735. Plan. 1. 95
Damascius. VII. 553
Damocharis. VI. 63. VII. 206. IX. 633
Damostratus. IX. 328
Daphitas. App. 18
Demetrius. IX. 730
Demiurgus. VII. 52
Democharis. Plan. 310
Democritus. Plan. 180
Demodocus. XI. 235—238
Diocles Carystius. VII. 393
Julius Diocles. VI. 186. IX. 109. XII. 35
Diodorus V. 122. VI. 243. 348. VII. 38. 40. 74. 370. 624. 627. 632. 700. 701. IX. 60. 405. 568. 776
Diodorus Zonas. VI. 22. 98. 106. VII. 365. 404. IX. 226. 312. 556. XI. 43
Diodorus Sardianus. IX. 219
Diodorus Tarsensis. VII. 235
Diogenes Episcopus. VII. 613
Diogenes Laertius. VII. 57. 85. 87. 88. 91. 92. 95—98. 101. 102. 104—116. 118. 121—127. 129. 130. 133. 620. 706
Dionysius. V. 81. VI. 3. VII. 78. 462. 533. 716. X. 38. XI. 182. XII. 108
Diophanes. V. 309
Diophantus. App. 19
Dioscorides. V. 52—56. 138. 193. 226. VI. 220. 290. VII. 31. 37. 76. 162. 166. 178. 229. 351. 407. 410. 411. 430. 456. 484. 485. 707. 708. IX. 340. 734. XI. 195. 363. XII. 14. 37. 42. 169—171
Diotimus. V. 106. VI. 267. 358. VII. 173. 227. 261. 420. 475. 733. IX. 391. Plan. 158
Diphilus. XI. 439
Dorieus. App. 20
Dosiadas. XV. 25. 26
Duris. IX. 424

Empedocles. IX. 569. App. 21
Epigonus. IX. 261
Eratosthenes Cyren. IX. 444
Eratosthenes Scholast. V. 242. 277. 77. 78. App. 25
Erinne. VI. 352. VII. 710. 712
Erycius. VI. 96. 234. 255. VII. 36. 174. 230. 368. 377. 397. IX. 233. 237. 558. 824. Plan. 242
Etruscus. VII. 381
Euclides. App. 26
Evenus. IX. 62. 75. 122. 251. 602. 717. 718. XI. 49. XII. 172. Plan. 165. 166. App. 22—24
Eugenes. Plan. 308
Eunomianus. IX. 193
Euodus. Plan. 116. 155
Euphorion. VI. 279. VII. 651
Eupithius. IX. 206
Euripides. X. 107. App. 27
Eutolmius. VI. 86. VII. 608. 611. IX. 587

Flaccus. XII. 12
Statilius Flaccus. V. 5. VI. 196. VII. 290. 542. 650. IX. 44. 98. 117. XII. 25—27. Plan. 211
Tullius Flaccus. IX. 37
Fronto. XII. 174. 233

Gabriel. Plan. 208
Cn. Lentulus Gaetulicus. V. 17. VI. 154. 190. 331. VII. 71. 244. 245. 275. 354. XI. 409
Aelius Gallus. V. 49. Plan. 89
Gauradas. Plan. 152
Tullius Geminus. VI. 260. VII. 73. IX. 288. 414. 707. 740. Plan. 30. 103. 205
Germanicus. IX. 17. 18. 387
Glaucus. VII. 285. IX. 341. 774. 775. XII. 44. Plan. 111
Glyco. X. 122
Gregorius Nazianzenus. VIII. 1. 2. 3—254

Hadrianus. VI. 332. VII. 674. IX. 137. 387. 402
Hecataeus Thasius. VII. 167
Hedylus. V. 161. 199. VI. 292. XI. 123. 414. App. 28—34
Hegemon. VII. 436
Hegesippus. VI. 124. 178. 266. VII. 276. 320. 446. 545. XIII. 12
Heliodorus. IX. 485. 490
Helladius. XI. 423
Heracletus. VII. 465
Heraclides. VII. 281. 392
Hermes. Append. 40
Hermocreon. IX. 327. Plan. 11
Hermodorus. Plan. 170
Herodicus. App. 35
Hippo. App. 44
Homerus. VII. 153

Ignatius. I. 109. XV. 29—31. 39
Ion. VII. 43
Ioannes. VII. 555. IX. 628
Ioannes. vid. Barbucallus.
Irenaeus. V. 249. 251. 253
Isidorus Aegeates. VII. 156. 280. 293. 532. IX. 94
Isidorus Scholasticus. VI. 58. IX. 11
Iuba. App. 41
Iulianus Imperat. IX. 365. 368. App. 42
Iulianus Aegypt. V. 298. VI. 12. 18. 19. 20. 25. 26. 28. 29. 67. 68. VII. 32. 33. 58. 59. 69. 70. 561. 562. 565. 576. 577. 580—582. 584. 585—587. 590. 591. 594. 595. 597—601. 603. 605. IX. 398. 445—447. 652. 654. 661. 738. 739. 763. 771. 795—798. Plan. 87. 88. 107. 108. 113. 130. 139. 157. 173. 181. 203. 325. 388. App. 43
Iulianus Antecessor. IX. 481. XI. 367—369
Iulius. Vid. Diocles.

Tullius Laurea. VII. 17. 294. XII. 24
Laco. VI. 203
Leo Philosophus. IX. 200—203. 214. 361. 578. 579. XV. 12
Leonidas. V. 188. 206. VI. 4. 13. 35. 110. 120. 129. 131. 200. 221. 226. 262. 263. 281. 286. 288. 289. 293. 296. 298. 300. 302. 305. 309. 334. 355. VII. 13. 19. 35. 67. 163. 173. 190. 264. 266. 273. 283. 316. 408. 455. 463. 466. 472. 478. 480. 503. 504. 506. 662. 663. (664) 665. 668. 675. 731. 740. IX. 12. 318. 563. 719. 744. X. 1. XI. 9. 187. 199. 200. 213. Plan. 171. 190. 206. 230. 236. 261. 307
Leonidas Tarentinus. VI. 44. 154. 188. 202. 204. 205. 211. VII. 198. 295. 422. 440. 448. 452. 648. 652. 654—658. 660. 661. 719. 736. IX. 24. 25. 78—80. 99. 106. 107. 179. 316. 320. 322. 326. 329. 335. 337. XI. 70. Plan. 182. 306. App. 48
Leonidas Alexandrinus. VI. 321. 322—329. VII. 547—550. IX. 42. 344—356. XII. 20
Lentulus. Vid. Gaetulicus.
Leontius. V. 295. VII. 149. 571. 573. 575. 579. IX. 614. 624. 630. 650. 681. Plan. 32. 33. 37. 245. 272. 283—288
Libanius. VII. 747
Lollius. Vid. Bassus.
Cornelius Longinus. VI. 191. Plan. 117
Lucianus. VI. 17. 164. VII. 308. IX. 120. 367. X. 26—31. 35—37. 41. 42. XI. 212. 274. 396. 397. 400—405. 408. 410. 427—436. Plan. 154. 163. 164. 238. App. 49
Lucillius. V. 68. VI. 166. IX. 55. 572. X. 122. XI. 10. 11. 68. 69. 75—81. 83—85. 87—95. 99—101. 103—107. 131—143. 148. 153. 154. 155. 159—161. 163—165.

171—179. 183—185. 189—192. 194. 196. 197. 205—208. 210. 211. 214—217. 233. 234. 239. 240. 245—247. 249. 253. 254. 256—259. 264—266. 276—279. 294. 295. 308—315. 388—393

Macedonius. V. 223—225. 227. 229. 231. 233. 235. 238. 240. 243. 245. 247. 271. VI. 30. 40. 56. 69. 70. 73. 83. 175. 176. VII. 566. IX. 275. 625. 645. 648. 649. X. 67. 70. 71. XI. 27. 39. 58. 59. 61. 63. 366. 370. 374. 375. 380. Plan. 51
Qu. Maecius (Maccius). V. 114. 117. 130. 133. VI. 33. 89. 233. IX. 249. 403. 411. Plan. 198
Magnus. Plan. 270
Marcellus. App. 50. 51
Marcus. Vid. Argentarius.
Marcus Junior. IX. 38
Marianus. IX. 626. 627. 657. 668. 669. Plan. 201
Marinus. IX. 196. 197
Meleager. IV. 1. V. 8. 57. 95. 136. 137. 139—141. 143. 144. 147—149. 151. 152. 154—157. 160. 163. 165. 166. 171—180. 182. 184. 187. 190—192. 195. 196—198. 204. 208. 212. 214. 215. VI. 162. 163. VII. 13. 79. 182. 195. 196. 207. 352. 417—419. 421. 428. 461. 468. 470. 476. 535. IX. 16. 331. 363. XII. 19*. 23. 33. 41. 47. 48. 49. 52—54. 56. 57. 59. 60. 63. 65. 68. 70. 72. 74. 76. 78. 80—86. 92. 94. 95. 101. 106. 109. 110. 113. 114. 117. 119. 122. 125—128. 132. 133. 137. 141. 144. 147. 154. 157—159. 164. 167. 256. 257. Plan. 134. 213
Menander Comicus. VII. 72. XI. 438
Menander Protictor. I. 101
Menecrates. IX. 54. 55. 390
Metrodorus. IX. 360. 712. XIV. 116—146
Mesomedes XIV. 63. Plan. 323
Michael. I. 122. Plan. 316. App. 52. (vid. Psellus.)
Mimnermus. IX. 50
Mnasalcas. VI. 9. 110. 125. 128. 264. 268. VII. 54. 171. 192. 194. 212. 242. 488. 491. IX. 70. 324. 333. XII. 138. App. 52
Moero. VI. 119
Moschus. IX. 440. Plan. 200
Mucius Scaevola. IX. 217
Munatius. IX. 103
Musicius. IX. 59
Myrinus. VI. 108. 254. VII. 703. XI. 67
Myro. (Vid. Moero.) VI. 189

Nestor. IX. 129. 364. 537
Nicaenetus. VI. 225. VII. 502. XIII. 29. Plan. 191. App. 54
Nicander. VII. 435. 526. XI. 7
Nicarchus. V. 38—40. VI. 31. 285. VII. 159. 166. IX. 330. 576. X. 1. XI. 17. 18. 71. 73. 74. 82. 96. 102. 110—116. 118—122. 124. 162. 169. 170. 186. 241—243. 251. 252. 328—332. 395. 406. 407. 415
Nicias. VI. 122. 127. 270. VII. 200. IX. 315. 564. XI. 398. Plan. 188. 189
Nicodemus. VI. 314—320. IX. 53
Nicomachus. VII. 299
Nicomedes. App. 55. 56
Nilus. I. 33. Plan. 247
Nossis. V. 170. VI. 132. 265. 273. 275. 353. 354. VII. 414. 718. IX. 332. 604. 605
Numenius. XII. 28

Oenomaus. IX. 749
Onestes. V. 20. VII. 66. 274. IX. 216. 225. 230. 250. 292. XI. 32. 45

Palladas. V. 71. 257. VI. 60. 61. 85. VII. 607. 610. 681—688. IX. 5. 6. 119. 134. 165—176. 180—183. 377—379. 393—395. 397. 399—401. 441. 484. 486. 487. 489. 502. 503. 508. 528. 773. X. 34. 44—63. 65. 72. 73. 75. 77—99. X. 54. 55. 62. XI. 204. 255. 263. 280. 281. 283—293. 299—304. 306. 307. 317. 323. 340. 341. 349. 351. 353. 355. 357. 371. 373. 377. 378. 381. 383—387. XV. 20. Plan. 207. 282. 317. App. 1
Pamphilus. VII. 201. IX. 57

Pancrates. VI. 117. 356. VII. 653
Panteleus. App. 58
Parmenio. V. 33. 34. VII. 183. 184. 239. IX. 27. 43. 69. 113. 114. 304. 342. XI. 4. 65. Plan. 216. 222
Parmeno. XIII. 18
Parrhasius. App. 59—61
Paulus Silentiarius. V. 217. 219. 221. 226. 228. 230. 232. 234. 239. 241. 244. 246. 248. 250. 252. 254—256. 258—260. 262. 264. 266. 268. 270. 272. 274. 275. 279. 281. 283. 286. 288. 290. 291. 293. 300. 301. VI. 54. 57. 64—66. 71. 75. 81. 82. 84. 168. VII. 4. 307. 560. 563. 588. 604. 606. 609. IX. 396. 443. 620. 651. 658. 663. 664. 764. 765. 770. 782. X. 15. 60. 74. 76. Plan. 57. 77. 118. 277. 278
Peritus. Plan. 236
Perses. VI. 112. 272. 274. VII. 445. 487. 501. 539. 730. IX. 334
Phaedimus. VI. 271. VII. 739. XII. 2. 22
Phalaecus. VI. 165. 193. VII. 650. XIII. 5. 27. App. 93
Phaënnus. VII. 197. 437
Phanias. VI. 294. 295. 297. 299. 304. 307. VII. 537. XII. 31
Philemon. V. 4. IX. 450
Philetas. VI. 210. 481
Philiadas. App. 94
Philippus Rex. App. 95
Philippus Thessalonic. IV. 2. VI. 5. 36. 38. 62. 90. 92. 94. 99. 101—104. 114. 203. 236. 240. 247. 251. 259. VII. 186. 187. 234. 237. 362. 382. 383. 385. 394. 405. 554. 692. IX. 11. 22. 56. 83. 85. 88. 89. 232. 240. 247. 253—255. 262. 264. 267. 285. 290. 293. 299. 307. 311. 416. 438. 543. 561. 575. 708. 709. 742. 777. 778. XI. 34—36. 173. 321. 347. XIII. 1. Plan. 25. 52. 81. 93. 104. 137. 141. 193. 215. 240
Philiscus. XI. 441. App. 96
Philo. XI. 419
Philodemus. V. 13. 24. 25. 46. 107. 112. 115. 120. 121. 123. 124. 126. 131. 152. 306. 308. VI. 246. 349. VII. 222. IX. 412. 570. X. 21. 103. XI. 30. 41. 44. 318. XII. 137. Plan. 234
Philostratus. Plan. 110
Philoxenus. IX. 319
Phocas Diaconus. IX. 772
Phocylides. X. 117
Photius. IX. 203
Pindarus. App. 62
Pinytus. VII. 16
Pisander. VII. 304
Piso. XI. 424
Pittacus. XI. 440
Plato. V. 78—80. VI. 1. 43. VII. 35. 99. 100. 256. 259. 265. 268. 269. 669. 670. IX. 3. 13. 45. 51. 506. 747. 823. Pl. 13. 160. 161. 210. 248. App. 63
Plato Comicus. IX. 359
Plato Junior. IX. 748
Polemo. V. 68. IX. 746. XI. 38
Pollianus. XI. 127. 128. 130. 167. Plan. 150
Julius Polyaenus. IX. 1. 7—9
Polystratus. VII. 297. XII. 91
Pompejus. VII. 219. IX. 28
Posidippus. V. 134. 183. 186. 194. 202. 209. 211. 213. VII. 170. IX. 359. XII. 45. 77. 98. 120. 131. 168. Plan. 68. 118. 275. App. 64—68
Proclus. App. 69
Ptolemaeus. VII. 314. IX. 577. App. 70
Pythagoras. VII. 746
Pytheas. App. 71

Quintus. VI. 230. (V. Maecius.)

Rharus. X. 121
Rhianus. VI. 34. 173. 278. VII. 315. XII. 38. 58. 93. 121. 142. 146. App. 72
Rufinus V. 9. 12. 14. 15. 18. 19. 21. 22. 27. 28. 35—37. 41—44. 47. 48. 60—62. 66. 69—77. 87. 88. 92—94. 97. 103. 284

Sabinus. VI. 158. IX. 410
Samius. VI. 116
Sappho. VI. 269. VII. 489
Satyrius Thyïllus. VI. 11. 170. VII. 233. 505. X. 5
Satyrus. IX. 6. 11. 13. Plan. 153. 195
Scythinus. XII. 22. 232

Secundus. IX. 36. 260. 391. Plan. 214
Serapio. VII. 400
Simmias. VI. 113. VII. 21. 22. 24. 25. 193. 203. 647
Simonides. V. 159. VI. 2. 50. 52. 197. 212—217. VI. 20. 60. 77. 177. 248—251. 253. 254. 258. 270. 296. 300—302. 344. 345. 347. 348. 431. 434. 442. 443. 496. 507—516. 647. 677. 700. 757. 758. X. 105. XIII. 14. 19. 20. 26. 28. 30. Plan. 2. 3. 23. 24. 26. 60. 82. 204. 232. App. 73—89
Socrates. XIV. 1
Solon.
Sophocles. App. 90
Sophron Patricius. IX. 787
Sophronius. I. 90. 123. VII. 679. 680
Speusippus. Plan. 31
Stephanus Grammaticus. IV. 585
Strato. XI. 19. 21. 22. 117. 225. XII. 1—11. 13. 15. 16. 21. 175—229. 231. 234—255. 258. Plan. 213
Sylla. App. 91
Synesius. Pl. 76. 79. 267. App. 92

Thallus. VI. 91. 235. VII. 373. IX. 220
Theaetetus. VI. 27. 357. VII. 44. 499. 727. IX. 659. X. 16. Plan. 221. 233. App. 36. 37
Theo. IX. 491. App. 39. 40
Theocritus Chius. App. 38
Theocritus Syracus. VI. 336—340. VII. 262. 658. 659. IX. 338. 432—437. 598—600. XIII. 3. XV. 21
Theodoretus. Plan. 34
Theodoridas. VI. 155—157. 222. 224. VII. 282. 406. 439. 479. 527—529. 722. 732. 739. 743. XIII. 8. 21. Plan. 132
Theodorus. VI. 282. VII. 556. XI. 198
Theognis. Plan. 10
Theon. IX. 41
Theophanes. XV. 14. 35
Theosebia. VII. 559
Thomas Patricius. Plan. 379
Thomas Scholast. Plan. 315
Thucydides. VII. 45
Thyillus. Vid. Satyrius.
Thymocles. XII. 32
Tiberius. IX. 2. 370
Timocreon. XIII. 31
Timon. XI. 296
Trajanus. XI. 418
Troilus. Plan. 55
Tryphon. IX. 488
Tullius. Vid. Laurea.
———. Vid. Flaccus.
Tymnes. VI. 151. VII. 199. 211. 433. 477. 729. Plan. 237

Xenocrates. Plan. 186
Xenocritus. VII. 291
Xenophanes. VII. 120

Zelotus. IX. 30
Zenobius. IX. 711
Zenodotus VII. 315. Plan. 14
Zenodotus Stoicus.
Zonas. Vid. Diodorus.
Zosimus. VI. 15. 183. 184. 185. IX. 40

INDEX SCRIPTORUM,

qui in Notis illustrantur et corriguntur.

Achilles Tatius. 63. 90. 161. 251. 275. 277. 352. s. 669. 680. s. 682. 687. 726. 762. 838 845
Aelianus. 11. 31. 36. 40. 57. 62. 80. 119. 149. s. 165. 175. 195. 241. 261. 275. 292. 321. 326. 327. 433. 453. 459. 460. 514. 523. 526. 547. 566. s. 569. 590. 641. 653. 656. 674. 685. 692. 696. 726. 734. 897
Aeschylus. 46. 108. 176. 334. 581
Aesopi fabulae. 361. 705
Alcibiades in Schol. Platon. 667
Alciphron. 57. 59. 109. 220. 367. 490. 583. 595. 676. 677. 686. 704. 750
Anonymus de Arte Mnemonica. 595
Antimachus. 207. 455. 514. 515. (ἐπιστέψας τὸ δέπαστρον nunc emendavit etiam Spohnius in docta commentatione de extrema Odysseae parte p. 208.)
Apollinaris Metaphrasis Psalmorum. 43. 222
Apollodorus. 33. 34. 37. 171. 364. 558. 572. 655. 747. 854. 918
Apollonius Rhodius. 10. 71. 105. 108. 165. 211. 281. 305. 373. 407. 570. s. 641
Aratus. 73. 150. 172. 281. 284. 734
Archestratus. 542
Archilochus. 762
Arrianus. 402. 582
Artemidorus. 143. 175. 465. 563. 863

Babrii Fabulae. 32. 149. 264. s. 722
Basilii Sermo ap. Bandin. 55
Bion. 200. 881

Callimachus. 166. 172. 525
Clemens Alexandrinus. 532. 715
Coluthus. 394
Comicus ap. Plutarchum. 51
Cratinus ap. Schol. Aristoph. 666

Demosthenes Bithynus. 548
Dio Chrysostomus. 143. 236. 384. 459. 489. 656. 709. 808
Dionysius Halicarnassensis. 297. 773

Empedocles. 285. 744
Ennius. 141
ἔπεα χρυσᾶ. ap. Bandin. 528
Epigramma Homericum. 742
Epistolae Socraticae. 705
Eudociae Martyrium S. Cypriani. 217. 478. s. 491. 583. 598. 612. 893
Eustathii Amor. Ism. 720

Gabrias. 148. 556
Georgius Pisidas. 479. s.
Gregorius Nazianzenus. 57. 89. 129. 146. 163. 166. not. 168. 211. 233. 245. 459. 480. 541. 628. 649. 728. 754

Hermias. 275. 421. 761
Hermippus ap. Athenaeum. 577
Herodes ap. Stobaeum. 169
Hesiodus. 11
Hesychius. 144. 344. 773

Inscriptio in Mimam. 250. not. Aliae Inscriptiones. 52. 300. (ubi transponenda verba, λήματι μαρνάμενοι.) 462. 922
Ioannes Lydus. 321. 321. 395. 486. 503. 528. 611. 615. 875. 913. 949
Ioannes Oeconomus. 89

Lesbonax. 22. 43. 335
Lexicon in Anecdotis Bekkeri. 200
Libanius. 13. 14. 23. 28. 29. 33. 38. 40. 42. 46. 47. 54. 55. 58. 61. 62. 66. 67. 68. 73. 76. 78. 81. 83. 84. 88. 90. 95. 101. 105. 108. 109. 110. 116. 122. 125. 151. 164. 198. 201. 206. 211. 215. 217. 233. 235. 239. 241. 250. 254. 257. 258. 260. 268. 273. 276. 277. 281. 292. 305. 313. 325. 327. s. 354. 355. 356. 370. 382. 398. 399. 401. 471. 479. 489. 490. 492. 495. 508. 526. 538. 540. 543. 544. 550. 558. 560. 562. 563. 565. 595. 598. 599. 605. 610. 645. 649. 651. 656. 662. 666. 667. 668. 669. 674. 680. 681. 685. 686. 693. 696. 701. 708. 709. 711. 723. 724. 730. 732. 734. 735. 741. 750. 763. 792. 804. 847. 848. 849. 850. 853. 854. 864. 896
Lucianus. 23. 26. 41. 51. 54. 58. 59. 62. 63. 66. 67. 73. 76. 86. 89. 103. 105. 109. 122. 159. s. 193. s. 217. s. 229. 238. 296. 315. 318. 364. 463. 479. 501. 528. 552. 565. 628. 630. 662. 675. 705. 723. 748. 766. 775

Manetho. 13. 114. 480. 671
Marcellini Vita Thucydidis. 922
Marcellus Sidet. 131. 233
Maximus. 37. 74. 154. 183. 254. 352. 383. 549. 553. 585. 598. 608. 611. 647. 766. 903
Moschus. 67. 200. 228. 576

Naumachius. 268
Nicephori Callistii Serm. ap. Bandin. 21
Nonnus. 317. 870

Oppianus. 26. 51. 76. 100. 105. 110. 203. 205. 217. 228. 467. 520. 540. 543. 546. 578. 624. 647. 656. 719. 727. 747. 825
Oraculum ap. Ioann. Lydum. 125. 615. ap. Plutarchum. 178. ap. Stephan. Byz. 280
Oracula Sibyllina. 26. 36. 211. 216. 241. 244. 318. 377. 453. 491. 622. 635. 893
Orpheus. 61. 76. 88. 172. s. 267. 460. 642. 744. 902

Panyasis ap. Athenaeum. 667. 669. s.
Paraphrasis Psalterii ap. Bandin. 12
Pauli Silent. Ecphrasis. 159
Pherecrates ap. Plutarchum. 949
Philostratus. 46. 226. 285. 327. 503. 508. 555. 557. 641. 657. 714. 738. 765. 766. 768. 772. 795. 836. 861. s. 875. 909. 958
Pindarus. 494
Pisidae Oratio. 9
Plato. 800
Plutarchus. 45. 70. 91. 128. 202. 217. 358. 681. 726. 758. 852
Poëma de Resurrect. Christi. 21
Poëta in Schol. Platon. 711
Proclus de Pulcritudine. 603
Procopius. 542

Quintus Smyrnaeus. 195. (rectius h. l. Spitznerus de Versu gr. her. p. 224. emendavit, φρεσὶν ἥδεται.) 200. 246. 327. 347

Scholiastes Apollonii Rhodii. 37. 128
—— Aristophanis. 122
—— Homeri. 525
—— Pindari. 41
—— Platonis. 937
—— Theocriti. 309. (ubi ἔπαλλον rectius scribes quam ἔπηλαν.)
Sextus Empiricus. 821
Simylus ap. Plutarchum. 37
Sophocles. 848

Stobaeus. 582
Suidas. 46. 577.

Themistius. 33. 165. s. 188. 194. 224. 227. 236. s. 284. 313. 361. 388. 451. 465. 471. 486. 492. 497. 531. 615. 616. 618. 645. 657. 665. 715. 727. s. 765
Theodorus Prodromus. 321. 373. 460. 610. 801. 861
Theodosii Expeditio Cret. 11. 32. 61. 509. s. 515
Theognis. 557
Theophylactus. 58. s. 507. 552. 782
Tzetza. 273. 337. 523. 533. 641. 844. 796

Xenophon. 202. 249. 272
Xenophanes ap. Athenaeum. 918

INDEX IN NOTAS CRITICAS.

(*A.* significat *Addenda*, Praefationi subiecta, *P. Paulssenii Supplementa* ad calcem Operis.)

ᾱ productum in vocativis *πλάστα, τεχνῖτα.* 852

ᾱ feminini adjectivorum correptum. 56

ᾱ et ει conf. 817

ᾱ et εκ conf. 25. s.

ᾱ et ευ conf. 44. 160. 324. 476. s.

ᾱ et ου conf. 151

Ἀγαθίας. de quantitate syllabarum in hoc nomine. 141. *ἀγαθήϊος.* Ibid.

ἀγάλλεσθαι cum accusativo. 307

ἄγαν cum superlativo. 102. (*Theophyl. Simoc.* Epist. 33. *τὸ λίαν ἐμπειρότατον ἄγαμαι.*) posteriorem producit. 681

ἀγανὸς et *ἀγνὸς* conf. 481. 617

Ἀγαύη et *ἀγαυή.* 829

ἄγε cum verbo pluralis numeri. 37

ἀγείρειν et *ἀείρειν.* conf. 26. (Ap. *Quint. Sm.* II. 580. *σῶμ᾽ ἀναγειρόμενοι μογεροὶ φορέουσιν ἑταῖροι.* vere *ἀναειρόμενοι* correxit *Chr. Ernest. Glasewald*, disciplinae Spitznerianae alumnus. Cf. XIII. 529. In *Orphei* Argon. 116. *ἀλλ᾽ ὅτε δή μ᾽ ἐνόησαν ἀταρπιτὸν ἐξανύοντα, Ἀσπασίως ἤγερθεν.* vulgatam tueri conatur doctissimus *Huschke* in Commentat. de Orph. p. 17. Malim tamen scribi: *ἀσπασίως ἤερθεν* i. e. *μετεωρίσθησαν.*)

ἀγελαίη et *ἀγέλη.* 199

ἀγέλη et *ἀνάγκη* conf. 651

ἀγή. 396

ἀγήραντος, ἀγήρατος, ἀκήρατος conf. 216

ἄγκειμαι et *ἔγκειμαι* conf. 921

ἀγλαΐζειν, ornare. 209. *ἀγλαΐζεσθαι* et *ἀλεγίζεσθαι* conf. 55

ἀγνίζειν. 815

ἀγνὸς et *ἀγανὸς* conf. 481. 617

ἀγνῶς, ἁπλῶς, ἄλλως conf. 339

ἄγραυλος. 332

ἄγρην et *ἄρην* conf. 516

ἀγρεῖος. 253. et *ἀχρεῖος* conf. 848

ἀγρευτής. 185

ἀγριέλαιος paganismi symbolum. 417. s.

ἄγριος. ἄγρια et *ἀχρεῖα* conf. 765. (Cf. Valcken. ad Theocrit. Eid. XXV. 72.)

ἀγριοσύνη et *ἀχρημοσύνη.* 134

ἄγχι et *ἀντὶ* conf. 669

ἀγχίτοκος. 337

ἄγχον et *ἀγχοῦ.* 557

ἄγω δήσας. 756. *ἄγειν* et *ἁγιστεῖν, dedicare.* 138. *ἄξω* et *ἔξω* conf. 38

Ἀδάμ. nomen mysticum. 21

ἀδάματος pro *ἀδάμαστος.* 881

ἀδάπταις. vox nihili. 345

ἆδε pro *ὧδε.* 327

ᾅδης, sepulcrum 15. *ᾅδης νεκρός.* 21. mortuos evomit. Ib. (*Cyrill.* Catena in Ioh. cap. 1. pag. 47. *καταπιὼν γὰρ ὁ θάνατος τὸν ὑπὲρ πάντων ἀμνόν, πάντας ἐξήμεσεν ἐν αὐτῷ τε καὶ σὺν αὐτῷ.*)

ἀδινὸν κοιμᾶσθαι. *A.* LIV.

Ἄδωνις, inter blanditias. 75
ἀέθλια et *ἄεθλα* conf. 883
ἀείδω et *ἀθρείω* conf. 275
ἀείλαλος. 89
ἀείρειν et *ἀγείρειν* conf. 26
ἀειφλεγὲς et *ἀφειδεὲς* conf. 727
ἀείρω, prima producta. 862
ἀζαλέος, *durus*. 107
ἀηδών, *ὁ*. 127. *ἀηδών*. 8
ἀθληταί, *ἀθλητῆρες*, martyres. 9. (*Suicer*. Thes. Eccl. T. II. p. 311.)
ἆθλον pro *ἆθλος*. 754
ἀθροΐζεσθαι. 877
ἀθρείω et *ἀείδω* conf. 225
αι ante vocalem in media voce correptum. 263. 361. 957
αι terminatio ante consonantem ap. recentiores correpta. 35. 928
αι elisum in *φίλαι*. 416
αι et *ας* conf. 24
αι et *ε* conf. 96
αἴ, *αἲ* et *αἰεί*. 226. et *αἰὲν* conf. 284
Αἴας priore correpta. 550
αἰγεῖδαι et *ἀτρεῖδαι* conf. 398
αἰγιβάτης et *αἰγοβάτης* de hirco, caprariis, Pane. 739
Αἴγινα. media correpta. 959
αἰγινομεὺς πάν. 182
αἰγιπόδης, Panis epitheton. 533
αἰγόνυξ et *αἰγώνυξ*. 131
αἰγοπόδης. 839
ἀίδης. Vid. *ἅδης*. *ὡς ἀΐδα* timere aliquid. 175. *ἀΐδεω* ap. Homerum semper trisyllabum, apud alios passim quadrisyllabum. 374. 378. 568
αἰδοίης et *εἰδείης* conf. 893
αἰεὶ et *αἴ*, *αἲ*. 226. et *αἰὲν* conf. 284
αἰζηοὶ pro *ἄνθρωποι*. 343. (Callimach. Hymn. in Iov. 70. *εἵλεο δ' αἰζηῶν ὅ, τι φέρτατον*. Schol. *νῦν καθόλου λέγει τῶν ἀνθρώπων*.)
αἰθαλέος et *αἰθαλόεις*. 228
αἰθὴρ et *αἴθρη*. 517. 910. *αἰθέριος* et *αἴθριος* conf. 472
αἴθρη et *αἰθήρ*. 517. 910
αἴθριος et *αἰθέριος* conf. 472
αἴθω. *αἴθειν*, *φλέγειν τινά*. 120. *αἰθόμενος* et *ἀχθόμενος* conf. 124. et *ληθόμενος*. 307
αἴθων. 932. et *ἄθλων* conf. 317
αἰκε cum indicativo. 213
αἷμα et *ἄμμα* conf. 348. et *λῆμα*. 329
αἱμάξας et *ἀλλ' ἕξεις* conf. 520
αἰμύλος et *αἰπόλος* conf. 730
αἰνόλινος et *δεινόλινος*. 357
αἰνὸς et *δεινὸς* conf. 888
αἴνυμαι et *ἀπαίνυμαι*. 532. cum *ἄρνυμαι* conf. 799
Αἰόλος et *Αἴολος*. 576. 607
αἰόλος, *varius*. 596
αἰπόλος et *αἰμύλος* conf. 730
αἰπύτατον et *πιστότατον* conf. 613
αιρ et *ερ* conf. 523
αἱρέω. *ἑλεῖν*. *expugnare*. 751. *ἑλοῦσα* et *ἔχουσα* conf. 105. *εἶλε* et *εἶχε*. 371. *ἑλὼν* et *ἔχων* conf. 187. *εἵλατο* et *εἵλετο*. 465. 809. *αἱροῦμαι* et *ἀρκοῦμαι* conf. 745
αις et *εσσι* conf. 433
αἶσα et *αὐτίκα* conf. *A*. XLV.
αἴσιμος ὕπνος. 518. *αἴσιμον ἔργον*. A. XXVIII. (In poemate Theodori *Prodr*. edito in Notit. Codd. Bibl. Par. T. VII. p. 255. v. 16. *πολλὰ μὲν ἄρ' ἐτέλεσσεν αἰνέσιμα ἔργα βασιλεύς*. scr. *ἄρ' ἐτέλ. ἐναίσιμα ἔργα*.)
Αἰσχίνης media producta. 24
αἰσχροπρεπής. 501
αἰχμάζειν et *ὀχμάζειν* conf. 766
αἶψα et *λιτὰ* conf. 166
αἰὼν et *ἑλικὼν* conf. 494
ἀκάκητος et *ἄκακος*. 733
ἀκάματος, *η*, *ον*. 191. prima producta. 317
ἀκανθῶν et *ἁπάντων* conf. 708
ἀκεσσίνοσος. 583
ἀκήδεστος et *ἀκήδευτος*. *A*. LXII.
ἀκηρότατος pro *ἀκηρατώτατος*. *A*. LXXXVI.
ἄκικυς. 586
Ἀκίνδυνος, penultima correpta. 730
ἀκμή, *ἀκμάζειν*, prima correpta. 753. *ἀκμὴ* et *μὲν* conf. 755
ἄκνισος et *ἄκνισσος*. 638
ἀκόνιτος, *ἡ*, et *τὸ ἀκόνιτον*. 680
ἀκούω. praesens pro perfecto. 311. *εἴ τιν' ἀκούεις*. 432. *ἀκούσω* pro *ἀκούσομαι*. 552. 580. (Orac. Sib. L. VIII. p. 695. *πᾶς ὁ βλέπων μυκηθμὸν ἀκούσει*. Ib. p. 721.)
ἄκρα, *ἄκρως*, *εἰς ἄκρον*. 205. s. 871

ἀκρέμων et ἔρνος de malo. 860.
ἀκρέμων et ἀκρεμών. 451. 465. 511. 596
ἄκρητος et ἄχραντος conf. 596
ἄκριτος et ἄτιος. 178
ἀκρονυχεί pro ἀκρωνυχεί. 760. (Fuse de illa forma disputavit *Graefius* in *Observationibus criticis in Meleagrum et universam Anthologiam graecam.* p. 41. sqq. cujus primae plagulae in manibus mihi sunt, a cl. editore mecum communicatae.)
ἄκρον et οἰκτρὸν conf. *A.* LXIX.
ἀκρώνυξ. 749
ἀκτή. 61
ἀκτῖνα et ἱκέτην conf. 752
ἀκτίτης Apollo. *A.* XLIV.
ἄκυμος et ἀκύμων βίος. 631
ἀκύμων et ἀμύμων conf. 631
ἀλαβαρχείη. 722
ἀλαλκεῖν. 217. 546
ἄλαλος. 732
ἀλάστωρ, θηλυκῶς. 856
ἀλέγεσθαι, *numerari.* 901
ἀλεγίζεσθαι non dicitur. 55. cum ἀγλαΐζεσθαι aut μεγαλίζεσθαι conf. Ib.
Ἀλέξανδρος, prima producta. 574
ἄλη et ἄλη conf. 143
ἁλικαρνησοῦς et ἁλικαρνησσός. 32. ἁλικαρνησεύς. 236
ἁλίπλους ῥηγμίν. 48
ἀλίσκω. ἀλοὺς et ἄλλους conf. 28
Ἀλκίδης et Ἀλκείδης. 843
Ἀλκμάν, Ἀλκμάων, Ἀλκμαίων. 33. *A.* XXX. (Vid. *Welcker.* in Fragm. Alcm. p. 1. s.) cum μᾶλλον conf. Ib.
ἀλκτήριον. 817
ἀλκυονίς. 596
ἀλλὰ ponitur post plura vocabula. 535. post εἰ et εἰ καί. 261. 293. 546. auditur post εἰ καί. 231. post εἰ δέ. 86. ἀλλὰ γάρ. 352. ἀλλὰ et ἄλα conf. 620. ἀλλὰ et ἀλλ' εἰ conf. 893
ἀλλάττεσθαι ἀρετήν. 973
ἄλλιστος et ἄπληστος, Orcus. 381
ἄλλομαι transitive. 225
ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ. 277. ἄλλος μὲν.. ὁ δέ. 712. ὁ μὲν ... ἄλλος δέ. 207. ἄλλο subauditur. 340. ἄλλη et ἀχλὺς conf. 407. ἄλλους et ἀλοὺς conf. 28. et δούλας. 439
ἄλλως et ἁπλῶς conf. 122
ἁλμυρὰ δάκρυα. 810
ἅλος et ἀλός. 149
ἅλς. ἅλα et ἀλλὰ conf. 620
ἀλύειν. 760. *A.* LXXXIII.
ἀλωευτής. 145
ἀλωὴ et ἁλωή. 473
ἀλώμενος. 555
ἀμαλήξ, typus inimicorum religionis christianae. 16. media ambigua. Ib.
ἀμάξη et ἁμάξη. 244. 667
ἄμβατος et ἔμβατος conf. 446
ἀμέθυσος et ἀμέθυστος. 625
ἄμεινον et ἄμωμον conf. 43
ἀμέργω et ἀμέρδω. 585. ἀμέργομαι et ἐρεύγομαι conf. *A.* XXXII.
ἀμέρδειν, *tollere.* 385
ἀμετάβλητος et ἀμετάκλητος conf. 737. (Ap. *Heliodor.* L. I. 16. p. 103. εἰ δὲ ἔχει σέ τις ἀμετάκλητος ὀργή. duo Codd. Monac. ἀμετάβλητος. quod ipsum suspicatus est *Coray* p. 64.)
ἀμέτρητος, *innumerabilis.* 10
ἀμετρόβιος. 921
ἄμη. 200
ἄμμα et αἷμα conf. 348
Ἄμμων et Ἀμοῦν. 946
ἀμογητὶ et ἀμογητεί. 765
ἄμορος. 358
ἀμπνείειν, *spirare, vivere.* 370
ἄμυδις et ἄμυδις. 423
ἀμυκλαῖται βασιλῆες, *Dioscuri.* 789
ἀμύμων et ἀκύμων conf. 631
ἀμύριστος. *A.* LV.
ἀμύσσειν, δρύπτειν παρειάς. 347
ἀμφασία, ἀμηχανία. 111
ἀμφήκης μῦθος. 426. s.
ἀμφὶ c. dat. causam efficientem indicat. 664
ἀμφιάζειν et ἀμφιέννυμι. 160
ἀμφίβληστρον. 167
ἀμφίκωλος et ἀμφίχωλος. *A.* XLIII.
ἂν et κὲν juncta. 446
ἂν subaudiendum. 12. 46. 136. 288. 706
$\overline{\alpha\nu}$ et $\overline{\alpha\iota}$ conf. 229. et ἄνεμος. 28
$\overline{\alpha\nu}$ et $\overline{\alpha\nu\tau}$ conf. 707. s.
ἂν et ἄρ' conf. 500. 696. 881
$\overline{\alpha\nu}$ et $\overline{\sigma\nu\nu}$ conf. 775
$\overline{\alpha\nu}$ terminatio correpta in Ἀτινίαν, Πομπηΐαν. 926

ἀναβοᾶν et ἀντιβοᾶν conf. 708
ἀνάγκη et ἀγέλη conf. 651. παλινδίνητος 580
ἀνάθραυτος. 948
ἀνάθημα, ornamentum. 104
ἄναξ, praecedente vocali. 924
ἀναπείθειν cum duplici accusativo. 567
ἀναπέμπειν et ἀποπέμπειν. 30. s.
ἀναπλάττεσθαι. 621. s.
ἀνάπτειν, accendere pro illustrare 255
ἀναπτύσσειν. 534
ἀνάργυροι. A. XXVIII.
ἄναρχος Θεός. 21. (cf. Suicer. Thes. Eccles. T. I. p. 300.)
ἀναστηλόω. 8
ἀνατρέφω. ἀνέτραφον, crevi. 85
ἄνδεμα et ἀνάδημα. 323
ἀνδροβατεῖν. A. XXXVI.
ἄνεμος et ἄν conf. 28
ἀνεμώλιος. 576
ἀνερέω. ἀνείρετο et ἀνήρετο. 238
ἄνθεμα pro ἀνάθεμα. 24
ἀνθέμενος et ἐνθέμενος conf. 873
ἀνθεῖν ἴουλον. 883. s. 967
ἄνθος, sperma. 542
ἀνθοσύνη et καλλοσύνη conf. A. XXXIII.
ἀνθρακιή. carbo. 670. 743. et ἀνθρακίη. 416
ἀνίσχεν et ἀνέσχεν conf. 435
ἀνόμματος. 22
ᾱνος terminatio in nominibus propriis interdum pro pyrrhichio habita. 396. 382
ἄντα ἐσορᾶν, ἰδεῖν. 791. s. ἄντα ἐσιδεῖν. A. LXXXIII.
ἀντεισακούειν. 720
ἀντὶ post comparativum. 818. et ἄγχι conf. 669
ἀντιαχεῖν. 566
ἀντίβιος, ία, ιον. 638
ἀντιβολεῖν. 526
ἄντομαι pro λίσσομαι. 800
ἄντυξ μηρῶν. 26. ἄντυγες οὐρανοῦ. 414
ἄνω et ἀνέω. 670
ἄνωθε. 98
ἄξια et ἀστικά conf. 492
ἀξίως et δεξιῶς conf. 518
ᾱο et ᾱνο conf. 14. 595
ἀολλίζειν. 881
ἄορος. 515
ἀπάλαιστος et ἀπάλαιστρος. 101. s. 779
ἁπαλὸν γελᾶν. 862
ἀπάντων et ἀπανθῶν conf. 708
ἀπάρχομαι et ἀπέρχομαι. 565
ἀπαχθίζειν et ἀπαχθιάζειν. 229
ἀπειρολεχής Diana. 125
ἀπελαύνω. ἀπήλασα et ἀπήλαυσα. 40
ἀπέρχομαι et ἀπάρχομαι. 565
ἀπέχειν. 157
ἀπίναι pro ἀπιέναι. 725
Ἆπις. 673
ἄπιστος et ἄσπειστος conf. 758
ἄπληστος et ἄτλητος conf. 111. et ἄλλιστος Orcus. 581
ἁπλόω, extendere. 677
ἁπλῶς et ἀγνῶς conf. 339. A. LVIII.
ἀπὸ periphrasi inservit. 42. ἀπ' ὀμμάτων, ἀπ' ὄψεως. 77. ἀπὸ τῆς pro ἀπὸ τούτου. 504. 526. κεῖσθαι ἀπό τινος. 182. ἀπὸ et ἁλὸς conf. 199
ἀποβρώσκω et ἀποβρόσκω. 332
ἀπόδεσμος, fascia. 907
ἀποδημία, mors. 36. (Cf. Gataker ad M. Antonin. p. 319. D.)
ἀποδύρομαι, ἀπολοφύρομαι, ἀποδακρύω. 95
ἀποικίζειν. 731
ἄποινα et πᾶν conf. 521
ἀποκλᾶν, defringere, decerpere. 347
ἀποκωκύειν et similia composita. 765
ἀποκτέννειν et ἀποκτείνειν. 723
ἀπολήϊος et ἀπουλήϊος. 31
Ἀπόλλων, destructor. 690
ἀπόμνυμι. ἀπωμοσάμην et ἀπώσα μάτην. 115
ἀποξέειν τὸ γῆρας etiam de inanimatis. 11
ἀποπέμπειν et ἀναπέμπειν. 30. s.
ἀποπλάσσειν. 499
ἀπόπτυστος. A. LX.
ἀποῤῥίζειν. 566
ἀποῤῥεῖν, dilabi, paulatim abscedere. 625
ἀποῤῥίπτω et ἀποῤῥέπτω conf. 635
ἀποφαιδρύνεσθαι. 559
ἀποφέρειν et ἀποφέρεσθαι γέρας, ἆθλον et sim. 720.
ἀποχή. 696

ἄποψις. *A.* LXXI.
ἀπτῆνες νεοσσοί. 478
ἄπυρος χρυσός. 527
ἀπώθω. 115
ἄρ' et ἄν conf. 696. 881
ἄρα cum οὔτε junctum. 49. et ἦ ῥα conf. 327. 361. 557. 745. 750. et καὶ γάρ conf. 504
ἀραιὰ χείρ. *A.* LIV.
ἀργεννάος et ἀργεννός. 833
ἀργύρεος et ἀργαλέος conf. 719
ἀργύφεος et ἀργύρεος conf. 609
ἀρετή, *laus virtutis.* 973. et ἀρχὴ conf. 551
ἀρετῇ et ἐρατῇ conf. 354
ἄρης, ἄρεος, ἄρεως, ἄρηως. 531. 549. ἄρην et ἄγρην conf. 516
ἀρι et ἐρι conf. 168
ἀρίγνωτος et πολύγνωτος conf. 619
αριον terminatio diminutivorum nominum in ω̄. 97
ἄριος pro ἄρειος. 769. cum ὤριος conf. Ib.
ἀριστᾶν, prima correpta. 722
ἄρκος et ἄρκτος, ἄρκτιος et ἄρκιος. 696
ἀρκοῦμαι et αἱροῦμαι conf. 745. ἀρκεῖσθαί τινι. 172
ἄρκυοι et δάκρυοι conf. 751
ἄρμενον et ἄρμενον. 302
ἀρνεῖσθαι ἀνέρας de cinaedis. 701
ἄρνυμαι et αἴνυμαι conf. 799
ἀροτήρ, signif. transl. 958
ἄροτος et ἄροτρον conf. 132. 179. (Cf. *Brunck.* ad *Theogn.* 1150. *Aelian.* H. An. XVII. 16. περὶ τὸν ἄροτον τρίτον. Cod. Monac. ἀρότρου. In *Hesiod.* Ἔ. κ. Ἡ. 614. ἀρότου μεμνημένος. multi codd. ἀρότρου.)
ἄροτρον et ἄρουρα conf. 593
ἄρουρα et ἄροτρον conf. 593
ἀρόω. ἀρώσει et ἀρόσει. 254
ἀρπαλέος, έα. 599
ἀρσάμενος. 70
ἀρτεμής. 170
ἄρτιος, *prudens.* 203
ἀρτίπος. 117. s. *A.* XXXVII.
ἀρυτήσιμος et ἀροτήσιμος conf. 599
ἀρχαῖος, ἀκταῖος, αἰγαῖος conf. 351
Ἀρχίλαος, nomen heroico rhythmo repugnans. 252
ἀρχήν, *omnino.* *A.* LXXX.
ἀρχικυβερνήτης. 567
ἄρχομαι et ἔρχομαι conf. 699
ᾱς terminatio accus. plur. 1. decl. correpta. 53. 196. 606. 780
ᾱς terminatio nominum propriorum correpta. 7. 404. 424. 833. *A.* XCI.
ἀσήμαντος pro ἄῤῥητος. 12
ἆσθμα. 507
Ἀσκλήπιος et Ἀσκληπιός. 207
ἄσπειστος et ἄπιστος conf. 758
ἄσσω. ἤϊσσε et ἤεισε conf. 241
Ἄστη nomen urbis. 661. s.
Ἀστήρ. 389
ἀστικὰ et ἄξια conf. 492
ἀστὸς et ξένος junctim. 558. cum αὖος conf. 663
ἀστραγάλη. 205. *A.* XLVIII.
ἀσχήμων. 839
ἄτεγκτος. 83. et ἄτεκνος conf. 762
Ἀτθίς. 126. Cf. Maxim. Tyr. Diss. XXIV. p. 478. ed. Reisk. Ἄτθι, σοὶ δ' ἐμέθεν μὲν ἀπήχθετο φροντίσδην. et ἠράμαν μὲν ἐγὼ σέθεν, Ἄτθι, πάλαι πόκα. Sappho ap. Hephaest. p. 42. 43. ed. Gaisf.
Ἀτθὶς et εὐθὺς conf. 461
ἀτιτάλλειν. 296
ἄτλητος et ἄπληστος. 111
ἀτομώδης. 539
ἀτραπὸς et τρόπος conf. 568
ἀτρεῖδαι et αἰγεῖδαι conf. 398
ἄτρεπτος et ἄτρεστος conf. 90. et ἄτριπτος. 317
ἄττα et αὐτά conf. 40
ἀτύλωτος. *A.* XLVIII.
ἀτυχής. 492
αὖ πάλιν et πάλιν αὖ. 491. 663. 761
αὐγὰ et λύγα conf. 189
Αὔγη et αὔτη conf. *A.* XXXIII.
αὐερύσαι et αὖ ἐρύσαι. 110
αὖθι pro αὖθις. 537
αὖθις et αὖτις. 284
αὐλοθετεῖν. 152
αὐλῳδία. 95
αὖος et ἀστὸς conf. 663
αὖτε et αὖ. 76. (Hermippus ap. Athenae. I. p. 27. E. ἐκ δ' αὖ Ἰταλίας χόνδρον. Scrib. αὖτ' Ἰταλ.)
αὐτίκα et αἶψα conf. *A.* XLV.

αὖτις παλίνορσος. 108
αὐτογένεθλος, Christus. 12. (Versus ap. Iustin. Martyr. Coh. ad Graec. p. 18. 2. αὐτογένητον ἄνακτα σεβαζόμενοι θεὸν αὐτόν.)
αὐτοκυβερνήτης. 567
αὐτόματος, η, ον. 253. αὐτόματοι πόδες. 790
αὐτόμολος. 56
αὐτόροφος. 870
αὐτός, peculiaris usus hujus pronominis. 537. pro ὁ αὐτός. 285. 358. pro οὗτος. 68. 186. αὐτῶν per pleonasmum post pronomen relativum illatum. 757. per appositionem junctum cum pronomine personali. A. XLVI. αὐτὰ et ἄττα conf. 4 . αὐτοῦ et εἶτα. 104. αὐτῇ et λύπη. 644
αὐτοτέλεστος, Deus. 12
ἀφανής. 560
ἀφειδεῖς et ἀειφλεγὲς conf. 727
ἀφειδεῖν, negligere. 116
ἀφελής. 503
ἀφηγητήρ. 808
ἄφθονος et ἄφθορος conf. 503
ἀφιλοστάχυος. 132
ἄφνως et ἄφνω. 508
ἀφόρητος. 532
ἀφρηστής et ἀφριστής. 267
ἀφροφυής et ἀβροφυής. 556
ἀφυπνόω, ἀφυπνίζω. 584
ἀχανής. 560
ἄχεα Ἀχέρων novit. A. LVII. s.
ἀχθόμενος et αἰθόμενος conf. 124
ἀχλὺς et ἄλλη conf. 407
ἄχνυμι, ἀχνυνθείς. 210. ἄχνυμαι et ἄντομαι conf. 800
ἄχραντος ἄλοχος. 323. cum ἄκρητος conf. 596
ἀχρεῖος et ἄγριος. 818. ἀχρεῖα et ἄγρια conf. 765. (In Fragm. Plutarchi Opp. Tom. X. p. 736. C. ed. Wyttenb. ὅτι τὰ νεογενῆ παιδία ἀμειδῆ ἐστι καὶ ἄγριον βλέπει μέχρι τριῶν σχεδὸν ἑβδομάδων. legendum, ἀχρεῖον βλέπει.)
ἀχρημοσύνη et ἀγριοσύνη. 134
ἄχρι, μέχρι, ἕως cum conjunctivo sine ἄν. 402. s. ἄχρι καί. 378. 381
ἄχρι et ἄκρος conf. 53
ἀψῖσι, non ἀψίσι. 8

Abraham typus. 16. s.
Accusativi terminatio τα pro τε. 502. accusativus pronominis ex alio casu praecedente assumendus. 294
Actio pro agente. 124
Adjectiva in αῖος et ήεις. 185. in νος pro ης. 28. in ας juncta cum substantivis masculini et neutrius generis. 222. adjectivi terminatio masculina cum substantivo feminini generis. 904. s. Adjectiva composita mobilia. 51. 141. s. 216
Adspiratio neglecta in compositis κακήμερος, κακομιλία, κροκίφαντος etc. 581
Adverbia temporis participiis subjecta. 364
Aegira et Bura urbes dirutae. 519
Aegyptus terra caliginis. 18
Amantius eunuchus. 8. τὰ Ἀμαντίου, tractus in urbe CPoli. Ib.
Amphibrachys pro dactylo. 937
Antigenides tibicen. 99
Aoristi infinitivus post verba promittendi et similia. 802. (Heliodor. I. 16. p. 45. ὑπεσχόμην γὰρ αὐτῷ συγκαθευδήσειν. recte Cod. Monac. nr. 96. συγκαθευδῆσαι.)
Archibius, interpres epigrammatum Callimachi. 336. s.
Archilochi αἰσχρορρημοσύνη. 301
Articulus in caesura pentametri. 535. ante infinitivum omissus. 680. hiatum facit. A. XXI.
Assyrii verae religionis hostes. 12. s. (Gregor. Naz. Or. III. Opp. T. I. p. 49. D. in Iulianum invectus: τὸν δράκοντα, τὸν ἀποστάτην, τὸν Ἀσσύριον, τὸν κοινὸν ἁπάντων ἐχθρόν.)
Augmentum a recentioribus non omissum, nisi ob metri quandam necessitatem. 454. ejus defectus saepe tribuendus librariis. 344. s. 454
Avium nomina equis tributa. 455

βαβάζειν. 379
βαθύπελμος et βαθύπεπλος conf. 319
βαθύστολμος. 319

βαιῆς ἄπο. 933
ῥαίνειν et φαίνειν conf. 80
βάκελος pro βάκηλος. 399
Βακχεὺς pro Βάκχος. 858
βαλβίς. 48
βάλλω. βεβλημένος et μεμελημένος. 84. pro ἐκβάλλω. 650
βαπτίζειν sign. translata. 667
βάραθρον et βάθρον conf. 473. (cf. Dorvill. ad Hephaest. p. 106. ed. Gaisf.)
βάρβιτος, ὁ, et τὸ βάρβιτον. 221
βαρυπένθητος. 411
βαρύπενθος, vix nihili. 510
βασσή, vox obscura. 616
βέλος et μέλι. 526
βενέτιος, penultima producta. 615
βένετοι, prima producta. 883
Βεργίλιος et Οὐεργίλιος. 54
βηθλεέμ. 419
βησσαῖος. 185
βιατάς. 348
βίβλος et βύβλος conf. 490. 918
βιθυνός, βιθυνῆς, βιθυνίς, de quantitate priorum syllabarum. 429. 634
βιόλογος. 971
βίος et βίοτος conf. 651
βίοτος οὐ βίοτος. 599
βίοτος et βίος conf. 651. βιότου et βιοτῆς. 469
βλακεύω et κολακεύω conf. 46
βλητος. composita in βλητος active interdum significant. 747
βοᾶν de lugentibus. 272. 344
βούθρεπτον. 9. βοθρέπτῳ et βουθρώτῳ videntur conf. P. 2
βοόκτιτος et βιόκτιτος conf. 30
βοῤῥά. 39
βοῤῥαῖος. 183. 595
βοῤῥᾶς. 183
βοσκόμενος et βουλόμενος conf. 117
βοσκός. 397
βόστρυχος, plur. βόστρυχα. 103
βοτεῖν et βόσκειν. 650
βοτῶν et βροτῶν conf. 177. (In *Oppiani* Cyneg. III. 465. ὅσσα βροτοῖσιν ὄπασσας. βοτοῖσι corr. Schneiderus. Ap. *Aeschyl.* Suppl. 694. vett. edd. πρόνομα δὲ βρότα. pro βοτά.)
βοτρύϊος. 161
βουλεύειν et δουλεύειν conf. 700
βουλόμενος et βοσκόμενος conf. 117
βουνίτης. 148
βοῦς. βοοῖν pro βουσίν. 374
βραδύτης et βραδυτής. 708
βρεγμὸς et βρεχμός. 101
βρέξης et φλέξης conf. 658
βριαρῶν et βροτέων conf. 152
βρίθεσθαι cum genitivo et dativo. 96. 232. 553
βρίμημα, βριμοῦσθαι. 850
βρόμος. 174
βροτῶν et βοτῶν conf. 177
βρόχῳ δειρὰν ἅψαι. 548
βρύχειν et βρύκειν. 510
βρύχιος, *strepitosus*. 437
βρώσκω. ἔβρωξα et ἔβροξα. 451
βύθια, τά. 164
βυθῖτις. 521
βυσσομέτρης. *A.* XLIII.
βῶλος, ὁ et ἡ. 254
βωμὸς in tumulis. 922
Boreae filii, celeritate praestantes. 776
Breviloquentia in comparationibus. 63. 494. in verbis *mutandi*, μεταβάλλειν, μεθαρμόζειν, ἀμείβεσθαι, ἀλλάττεσθαι. 256
Brevis syllaba in caesura. 481. in medio pentametro. 142. 191. 301. 418. 424. 476. 478. 702. 727. s. 730. 812. *A.* XLIX. in thesi. 488. vocalis producta ante λ̄. 186. 484. 524. ante μ̄. 433. ante ν̄. 902. ante ρ̄. 70. ante ς̄. 494. correpta ante ζ. 249. ante σκ. 170

γ̄ ortum ex ductu calligraphico. 26. 305. temere insertum. 119. (vid. Ernest. ad Callim. H. in Diam. 133.)
γγ et γκ conf. 46. 280. 519
γ et σ conf. 127. 290. 427
γαβριήλ, γαβριηλᾶς, γαβριήλος, γαβριήλιος. 841
γαῖα et μαῖα. 516. γαίης et πηγῆς conf. 720
γαλεραὶ ὀφρύες. 65. γαλερῶς. 741
γαλοφία. *A.* LXXIV.
γάμος et ποταμὸς conf. 617

γάνος, quivis latex. 225. (*Oppian.* Hal. IV. 16. δάκρυ δέ σοι προβαλεῖν λαρὸν γάνος.)
γανοῦσθαι. *A.* LXXXIV.
γὰρ correptum ante οἱ. 135. 189. 865
γὰρ et δὲ conf. 504. et τάχ'. 350
γαῦρος et ταῦρος conf. 56
γὲ μέν. 837
γεινόμενος. 240
γεῖσα rectius quam γεῖσσα. 640
Γέλα, urbs, Γέλας, fluvius. *A.* L.
γελᾶν et πελᾶν conf. 293
γελγῖθες et γελγίδες. 180
γέλων et γέλωτα. 460. (Vid. *Brunck.* ad *Apollon. Rhod.* IV. 1723. *Theodor. Prodrom.* Amor. Rh. L. IX. p. 381. τὸν κοινὸν γέλων. Ib. L. II. p. 61. τὴν χαρὰν καὶ τὸν γέλων. *Thespis* ap. *Plutarch.* T. II. p. 36. C. μῶρον γέλων.)
Γελῷος, gentile. 473
γέμειν cum accusativo. 59
γενεά, *natales.* 294
γενετήρ, πατήρ, sensu translato. 48
γένυς et ἴτυς conf. 151. et κλέος. *A.* LXVII.
γεράνδρυον, penultima ancipite. 185
γεραρὸς et γεραός. 201
γεραστός. 903
γέφυρα, media correpta. 936
γῆρας λιπαρόν. 418. γ. ξύειν et ἀποξύειν. 11. c. χεῖρας conf. 115
γίνομαι. ἐγενήθη. 681. cum motus significatione. 762
γλαγερὸς et γλυκερός. 158
γλαγοφόρος et γλακτοφόρος. 131
Γλαύκη. 896
γλαυκός. epitheton deorum marinorum. 212
γναθμῶν et γονάτων conf. *A.* LXXVIII.
γναπτὸς et γναμπτός. 29. (*Hesiod.* Ἔ. καὶ Ἡ. 203. γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι. Cod. Galeanus ap. Gaisford. γναπτοῖς. *Oppian.* Hal. III. 133. γναμπτοῖο σιδήρου. plures Codd. γναπτοῖο. Sic iterum Ib. 540.)
γνάφος, tormenti genus. 246
γοήτης, γοῆτις. 775
γουνός. 814
γράμμα et τραῦμα conf. 760
γράμμασι et πράγμασι conf. 685
γρηῢς et γρηῦς. 169. 257. 309. 335. 365. 527
γύαλα. 171
Γύγης, priore ancipite. 400. *A.* LXIII. Γύγεω bisyllabum. 150. *A.* XLI.
γύη et γυίη. 517
γυιητόμος. 517
γυιὸς et γυρὸς conf. 169
γυιόω. ἐγυιώθην et ἐγνώθην. *A.* LXXII.
γυμνάς. 917
Γύννιχος et Τύννιχος. 472
γυργητόμος. 517
Γύριννα et Γυριννώ. 969
γυρὸς et γυιὸς conf. 169. *A.* XLIII.
γωνία. ἐν γωνίᾳ ψιθυρίζειν. 896
γωρός. 814
Gaza, urbs diruta. 519
Gedeonis vellus, typus Christi. 16
Genitivus εων substantivorum quorundam declin. 2dae. 501. post βάλλειν, τοξεύειν, ὀϊστεύειν. 104. genitivus periphrasticus post articulum τὸ et τά. 726. ab adjectivis pendens in periphrasi. 688. genitivus pluralis post positivum adjectivorum. 594. 889. (Vid. *Blomfield* ad *Callimach.* H. in Dian. 255. p. 111.) pendens a verbo composito cum praepositione κατά. 513. a verbo dicendi. 807. genitivi duo ab uno substantivo pendentes. 176. 770
Glaphyrus tibicen. 513. 583

δ et τ conf. 62
δαίμονες atri. 840
δαιμονίζειν, *pro deo habere.* *A.* LXXXIV.
δαῖν. 867
δάκετος et δακετός. 451
δάκρυοι et ἄρκυοι conf. 751
δάκρυ, δάκρυα, prima correpta. 82
δάμαλιν et δαμάλην conf. 891
δανίσας pro δανείσας. 706
δὰξ et ὀδὰξ ἑλεῖν. 235. *A.* LI.
δάπτειν, de flammis. 445
δασύθριξ, δασυχαίτης. 150
δαύω. δεδαυμένος. 205
δε et δαι conf. *A.* XXXV.
δὲ post plura vocabula. 127. 154.

243. in interrogatione. 355. interrogationem continuat. 390. pro ἀλλά. 402. in enuntiatione parenthetica. 132. in apodosi praesertim post εἰ et ἦν. 522. post negationem. 285. perperam a librariis insertum. 10. 178. 312. 339. 435. δέ, δεῖ, δή conf. 66. s. δὲ et γάρ. 504. et καὶ conf. 697
δεῖ, δή, δέ conf. 66. s. et δ' εἰ conf. 276. et δοκεῖ. 276
δεῖγμα et δεῖμα conf. 369
δείκελον. 580
δείλαιος τάφος. 314
δειλὸς sequente infinitivo. 180
δεῖμα et δεῖγμα. 369. et λῆμα conf. 944
δεῖνα an pro δεῖνα et δεῖνι. 78
δεινὸς et αἰνὸς conf. 888
δειρά. 639. δειρὰς et χεῖρας conf. 848
δειραχθὴς et δειραγχής. 163
δέκτρια. 724
δέννοι, δεννάζειν. 39
δεξιῶς et ἀξίως conf. 318
δέος τερπνόν. 875
δέπα et λίτα conf. 208
δεσμὸς et δῆμος conf. 652. et θεσμός. 415
δεύτατος, δευτάτιος. 74
δέχομαι, οὐ δέχομαι, repudio. 187
δεω et δαο terminationes conf. 754
δέω et λέω conf. 500. δεθεῖσα et δοθεῖσα. 519. δέω, defigo. 683. δήσας ἄγω. 756
δὴ et δὴ τότε initio enuntiationis. 117. 381. cum δεῖ conf. 664. cum δή, δέ, δεῖ. 66. s. δὴ saepe post δὲ restituendum. 70. 582. δή τι. 762
δήϊος, ad bellum pertinens. 154. prima correpta. 152. (Cf. Graef. in Obss. crit. in Meleagr. et univ. Anth. gr. p. 55.)
δημήτρα. 131
δῆμος et δεσμός conf. 652. δήμων et μήδων conf. 610
δήνεα, δίνεα, λίνεα conf. 10. A. XXVIII.
δηιώ. 8. 524. 266. δηοῖ et διῒ conf. 197. δηὼ et δήν. 549
δηώσασθαι et διώσασθαι. 33
δια monosyllabum in διακόσιος. 685
διαυγῆ βλέφαρα. 678
δίδωμι. δοίης et ἐψής. 143. 452. s. διδοῦσαι et οἰδοῦσαι. 29
Δία, διὰ et δὶς conf. 321. διῒ et δηοῖ conf. 197
διάνδιχα. διὰ δ' ἄνδιχα. 7. (Theocrit. Eid. XX. 256. διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα. et fortasse ap. Quint. Sm. III. 94. Vid. Gerhard. Lect. Apoll. p. 215.)
διερός. 206
διεεῖν et δινεύειν, vi activa et neutra. 515. c. δύνειν conf. 101
διπλήσιος. 892
διπλός, ή, όν, 653
δισκέω et δισκεύω. 512
δίστομος et δύστομος. 881
διφᾶν. 747
διφήτωρ. 447
διφθερίαι senes. 909
διφυεῖς, Centauri. 800
δίψα et δίψος. 287
διψᾶν φόνου. 29. διψῶ et νίψας conf. A. LXXXIII.
διώσασθαι et δηώσασθαι conf. 33
δνοφερὸν πένθος. 405
δόγμα et δῶμα conf. 18
δοίης et θείης conf. 188
δοιὸς pro διπλόος. 150
δοκεῖν et δεῖν. 276. et θέλειν conf. 624
δοκεύειν, existimare. 27. et χορεύειν conf. 267
δοκός, ὁ et ἡ. 327
δοραὶ pro singulari. 84. ἄνθρωπος περιβεβλημένος δοραῖς, καὶ τοῦτον ἔπαιον ῥάβδοις λεπταῖς. Io. Lydus de Mensibus Part. II. 10. p. 48
Δόρυ, locus ad Bosporum. 952. s.
δουλεύειν et βουλεύειν. 700
δοῦλοι γαστρός. 439
δουνακοδίφης. A. LXXV.
δουπεῖν κώπῃ. 562
δράκων et χάρων conf. 884
δράττω. δεδραγμένος σοφίης, ἐλπίδος. 427. δράσας, priore correpta. 443
δράω. ἕδρασας et ἕδρας conf. 762
δρεπάνη. 549
δρέπομαι et δρέπτομαι conf. 644. 867. et τρέπομαι. 759
δρίος et δρυὸς conf. 259. 263. (Hesiodus Ἔ. κ. Ἡ. 528. ἀνὰ δρία βησσήεντα. vulgo δρύα.)
δρόσινος et δρόσιμος. 597. s.

δροσερός. 119
δύνει et *δινεῖ* conf. 101
δύο pro genitivo et dativo. 453
δύομαι, prima producta. 354
δύπτειν. 514
δυσαλγής et *δυσαλθής.* 27
δυσάπιστος. 773
δύσμηνις et *δυσμήνιτος.* 247
δυσπέμφελος. 896. s. (Cf. Schol. Vict. ad *Homer.* *Ἰλ.* XVII. 748. ap. *Heyn.* T. VII. p. 790.)
δύσποτμος, media correpta. 74. *A.* XXXIV.
δυστυχεῖν et *εὐτυχεῖν τι.* 703
δυστυχής, *stolidus.* 492
δυσύποιστος et *δύσοιστος.* 86
δύω monosyllabum. 938
δωδεκέτη et *—την.* 534
δῶμα et *δόγμα* conf. 18. et *σῶμα.* 121
δῶρα Musarum. 218. s.
— *δώτης*, composita. 585
Daniel Stylites. 19
Dativus pluralis in *σσι*, *δάκρυσσι*, *γένυσσι* et al. 93. cum verbis motus. 39. dativus duplex. 142
Diaeresis in *ἀθροΐζεσθαι*, *εἰκάζω.* 877. *σκεύη.* 108. (quod cum *σκυτάλη* videtur permutandum. Vid. Addenda XXXVII.)
Dicendi verba ex aliis assumenda. 117
Diphthongus ante consonantem correpta. 35. 928. 949
Dorismus in nominibus propriis. 226. dorice loquitur mulier dorica in epigrammate ionico. 382
Dualis pro plurali. 344. cum plurali junctus. 540
Durius disyllabum. 827

ε et *αι* conf. 96
εα terminatio in versus exitu. *A.* L.
εαι et *εται* conf. 609. 711. 745
ἐάω. *εἴασεν* media correpta. 945. *A.* XXXI.
ἐγ— et *ἐν* conf. 654
ἔγγονος et *ἔκγονος.* 654
ἐγείρειν πλημμύραν. 522
ἐγκατατιθέναι. 497
ἔγκειμαι et *ἄγκειμαι* conf. 921
ἐγκλιδόν. 110
ἐγκροτεῖν. 99
ἐγχρίειν. 679
ἔγχυτον, *ἔκχυτον* et *ἐπίχυτον.* 551. s.
ἔδρανον. 614
ἔεις pro *εἷς.* 299
ἔθνεα et *ἤθεα.* 38. 573
ει et *α* conf. 817
ει pro *ι.* 901. et *οι* conf. 546
ει terminatio attica 2. personae praes. et futuri. 54. 722
ει ionice mutatum in *ε.* 66. in *ι* ob metri commoditatem. 53. s. 315. in media voce correptum. 897. 944
εἰ causam reddit. 118. 559. 699. *εἰ ἐθέλεις*, *ἐθελήσεις.* 745. sequente conjunctivo. 104. s. 615. 649. 666. cum optativo sequente futuro. 102. *εἰ* et *ἦν* juncta. 77. *εἰ .. ἀλλά.* 493. *εἰ δὲ* et *εἰ δὲ καί... ἀλλά.* 86. *εἰ* pro *εἰ καὶ* 261. *εἰ δ' οὐ.* 832. 850. *εἰ δ' οὖν*, negandi vi. *A.* XCI. *εἰ* et *ἐς* confusa. 699. et *εὖ.* 718. et *εὖτε* 458. et *ἤ.* 749. et *ἦν.* 490. et *οὐ.* 651. *εἰ δὲ* et *οὐ δὲ* conf. 275. 537
εἶδε et *οἶδε* conf. 595. 674. et *εἶχε.* 845
εἰδείης et *αἰδοίης* conf. 893. *εἰδὼς* et *ἴδ' ὡς* conf. 861. *εἰδὼς* praecedente vocali. 390
εἰδήμων. 580
εἴθε cum indicat. aoristi. 609. cum infinitivo. 519. 555
εἰκασία et *οἰκεσία.* 87. *A.* XXXIV.
εἴ κε. 790. cum indicativo. 213
εἴκω. *εἴξατε* et *ἴξατε* conf. 440. *εἶκε* et *ἧκε* conf. 583
εἰλέω et *εἰλύω.* 588
Εἰλήθυια et *Εἰλείθυια.* 156
εἰλύω media ambigua. 588.
εἰμὶ subauditur. 301. et *ἦ.* 60. et *ἦν.* 25. *ἦε* et *ἦεν.* 448. 852. *A.* LXVI. *ὅτε ἦν*, *dum florebat.* 738. *ἦν ὅτε ἦν.* 436. *A.* LXVI. pro *ἐστί.* 685. subauditur. 69. *ἦν* et *ἐχρῆν.* 564. et *ἦ ῥ'* conf. 54. *ἐσσεῖται.* 376. *ἔστω* et *οὕτω* conf. 160. s. *ἦν* et *νῦν.* 269. *ἐὼν* et *ἔχων.* 17. *εἴη* et *εἶναι.* 766

-ειν terminatio adjectivor. neutr. generis pro -εν. 270
ειν ἐνί, *junctim.* 119. 882
εἵνεκεν et οὕνεκεν. 661
εἶπε et εἰπὲ conf. 93. εἶπον et εἰπόν. 79
εἶραι στέφανον. 728
εἰρεσίη et εἰρήνη conf. 538
εἴρετο et ἤρετο conf. 714. s.
εἰρήνη πάντεσσι. *A.* XCI.
εἰρύω. εἴρυσσα. 105
εἰς ἐνί. 755
εἴς με pro ἐμέ. 66. 312. 917. 924. εἴς τινα λέγειν, ἱκετεύειν, ἐρεῖν. 129. εἰς ἕν, μίαν, *junctim.* 322. εἰς τὸ βάραθρον. 250. κεῖμαι εἴς τι. 942. εἰς pro ἐν. 49. 712. s. 800. εἰς subauditur. 752
εἴσατο et εἵσατο. 890
εἰσιδεῖν, εἰσορᾶν, εἰσαθρεῖν pro simplicibus. 172
εἰσόκε cum indicativo. 10
εἶτα et αὖ τοῦ conf. 104
εἴτε semel positum. 305
εἶτεν pro εἶτα. 495. 925
ἐκ νυκτῶν. 892. ἐξ ἀφανοῦς et ἐξ ἀχανοῦς. 560. ἐκ subauditur. 338. 673. s. et ἐν conf. 176. et δή. 582
ἐκατονταπέμπελος. *A.* XL.
ἐκδημία et ἀποδημία, *exitus e vita.* 56
ἐκεῖνος et κεῖνος ap. Doricos. 387. ἐκείνῃ, *ibi.* 666
ἐκθεῖν. *A.* LXIX.
ἐκθρώσκειν, ἐξέρχεσθαι cum accusativo. 545
ἐκλοχεύειν. 480
ἐκλύω. ἐκλελυμένος, *viribus exhaustus.* *A.* LXXXII.
ἐκνίπτειν. 804
ἔκπνους. 907
ἐκσιγᾶν. 256
ἐκσοβέω et ἐκφοβέω conf. 161
ἐκυρός, media ambigua. 795
ἐλαίη et ἐλάη. 45
ἐλᾶν pro ἐλαύνειν. 304
ἐλατήριον. 15. (cf. Aesch. Choëph. 960.)
ἐλαύνειν εἰς, ἐπί. 212
ἐλέειν et λέγειν conf. 305
ἑλέπολις. 720
ἐλευθερίας τάφος. 342
Ἑλικὼν et αἰὼν conf. 494. Ἑλικῶνος οἶκος, *bibliotheca.* 483
Ἑλικών, artifex. 954
ἑλινύειν et ἑλιννύειν. 107
ἕλκεα et ἔργα conf. 641
ἕλκειν, *allicere, invitare.* 664. et ἥκειν conf. 528
ἐλλέβορος et ἑλλέβορος. 58
ἐλλιπὲς et ἐλλειπές. *P.* 43. (Vid. *Wyttenb.* ad *Plutarch.* T. XI. p. 421.)
Ἔλπις. 51
ἐμβαίνειν c. accusativo. 463
ἐμβάς, *cothurnus.* 230
ἔμβατος et ἄμβατος conf. 446
ἐμβρίθειν. 338
ἔμμορος, *beatus.* 846
ἔμπα. 355
ἔμπη. 786
ἔμφραγμα et ἔμφρονα conf. *A.* LXXVI.
ἐν abundat. 709. ante ἰσθμοῖ, πυθοῖ. 788. subauditur. 168. ἐν pro εἰς. 902. ἐν σιγῇ, ἐν τῇ ποιήσει, ἐν τῇ τέχνῃ εἶναι. 878. ἐν et ἐκ. 176. et ἓν conf. 708
ἐναργῶς γράφειν. 673
ἐναυχένιος βρόχος. 348
ἔνδιος, media ancipite. 467
ἔνδον et ἔνθεν conf. 878
ἔνθε pro ἔνθεν. 683
ἔνθεν et ἔνδον conf. 878
ἐνθέμενες et ἀνθέμενος conf. 873
ἐνίροισιν et ἱεροῖσιν. 41
ἐνὶ in caesura versus bucolici. 284. praecedente vocali. *A.* XCIV.
ἐννέπειν, sequente infinitivo. 72
ἐνόπλιον et ἐνύπνιον conf. 278
ἐνορμίτης. 637
ἐνοχλεῖν c. dativo et accus. 732
ἐντύνω et ἐντείνω. 655
ἐνύπνιον et ἐνόπλιον conf. 278
ἓξ et ἐξ— conf. 602
ἐξάγνυμι. 176
ἐξάγω et ἐξαρῶ. 47
ἐξετάζειν et ζητεῖν conf. 763
ἐξέτι c. genit. 848. (Callimach. H. in Apoll. v. 47. ἐξέτι κείνου, Ἐξότ' ἐπ' Ἀμφρυσσῷ ζευγήτιδας ἔτρεφεν ἵππους. ubi vid. Ernest. Id. Hymn. in Del. 275.)
ἐξότε. 120
ἔξω et ἄξων conf. 38
-εο et -ετο conf. 338. 363
ἑοῖ et οἱ. 25
-εος et -εως. 466

ἐὸς pro pers. sec. 190. 428. 705. et νίος conf. 480. 724
ἐπάγειν, *accedere.* 776
ἐπακταῖος et ἐπάκτιος. 351
ἔπαρχος et ὕπαρχος. 618. 635
ἐπαίρομαι c. accus. 534
ἐπενδοιπέω. 614
ἐπεὶ et ἐπὶ conf. 473
ἐπειή, media correpta. 244
ἐπεκβαίνειν c. accusat. 312
ἐπέκεινα πάντων. 19. s. (*Synes.* Hymn. III. 162. p. 322. A. αἰωνόβιε, ἐπέκεινα θεῶν, ἐπέκεινα νόων.)
ἐπέχειν, *continere.* 283. 237. *assensum sustinere.* 366. ἐπέχειν περί τινος. Ib.
ἐπήκοος et ὑπήκοος. 461
ἐπὶ c. genitivo post verba motus. 181. s. ἐπὶ ξείνης. 363. 792. et ἐπὶ ξείνῃ. 768. ἐπ' ἀγκύρας. 469. c. dativo conjunctionem significat. 563. post verba motus. 468. c. dativo loci. 593. de causa efficiente. 670. c. accusativo post verba quietis. 283. 638. ἐπὶ ξενίαν et ξενίᾳ καλεῖν. 659. ἐπ' ἀνθρώποις et ἀνθρώποις. 793. ἐπὶ πλέον, πολλά, μυρία, δηρόν, δήν. 172. 275. 306. 405
ἐπὶ et ἐπεὶ conf. 473
ἐπιβρίθειν, de ventis. 358
ἐπιγνάπτειν et ἐπιγνάμπτειν. 102
ἐπιδοῖσα et ἐπιθεῖσα conf. 97
ἐπικαίριος et ἐπικήριος. 342
ἐπικάρδιος. 342
ἐπικρεμάννυμι. ἄεθλος, πότμος ἐπικρέμαται. 181
ἐπίκτητος, *simulatus.* 93. s. *A.* XXXV.
ἐπίκωμος. 783. (ἐπίκωμοί τινες καὶ μεθύοντες. *Dio Chrys.* Or. XXXIII. T. II. p. 6, 10. *Tryphiodor.* 561. αἵματος ἀκρήτοιο μέθης [num ἀκρήτου μεθύοντ'?] ἐπίκωμος Ἐνυώ.)
ἐπιλινευτής, ἐπιλινεύω. 143
ἐπιμάσσω. ἐπεμάσσατο et ἐπεμάξατο. 407
ἐπιπλεῖν c. accus. 575
ἐπιπλώων et ἐπιπλείων. 575
ἐπινοίας et ἐπιπνοίας conf. 952
ἐπιπορπίς. 192
ἐπιπτὰς et ἐπιστὰς conf. 601
ἐπίῤῥοθος. 229
ἐπισκοπίη. 951
ἔπισος. *A.* LXVIII.
ἐπιστάμενος et ἐπιτεταγμένος conf. 891
ἐπιστέλλειν et ὑπιστέλλειν conf. 27
ἐπιτάσσω. ἐπιτεταγμένος et ἐπιστάμενος conf. 891
ἐπιτρέφεσθαι c. genitivo. 557
ἐπιτρέχειν, de flamma. 749
ἐποχηιόεις. 314
ἐποκλάζειν. 47
ἐπόπτομαι. 94
ἔπος εἰπεῖν, λέγειν. 409
ἐποσσόμενος et ἐπεσσύμενος conf. 357
ἑπτάζωνος ὀχεύς, οὐρανός. 13
ἑπτακαιεικοσαέτης. 910. s.
ερ et αιρ conf. 525
ἐραστής. de viro et muliere. 85. ἐραστῶν et ἐρώτων conf. 125
ἐρατὴ et ἀρετὴ conf. 354
ἔργον, de libro. 715. ἔργον γίνεσθαί τινος. 277. vocali praecedente. 10. 383. 777. *A.* XXIII.
ἐρείδειν. 54
ἐρέτης pro ἐρετμός. 124
ἐρεύγεσθαι χρυσόν. 50. ἐρευγομένην et ἀμεργομένην conf. *A.* XXXII.
ἐρέω. ἐρεῖ et ἔφη conf. 255
ερι et αρι conf. 168
ἐρίζειν τινί τι. *A.* LX.
ἐριηχής. 415
ἐρινεοὶ ἠνεμόεντες. *A.* LXXX.
ἐρινὸς et ἐριννὸς. 258. 307. 415. 573. 903
ἔρις et ἔρος conf. 746
ἔριφος, ἡ. 910. cum σέρφος conf. 645
ἐρκυναῖος et ὀρκυναῖος. 559
ἕρμα. 792
ἑρμαφρόδιτος, *pathicus.* 530
ἔρνος et ἀκρέμων, *malum.* 860
ἔρνεα et ἕλκεα conf. 641
ἑρπηστὴς et ἑρπυστής. 470
Ἑρπύλλος, ὁ καὶ ἡ. 44. s.
ἑρπυστὴς et ἑρπηστής, ἑρπηστὴρ et ἑρπυστήρ. 525. 665
ἐρυθαίνεσθαι et ἐρυθραίνεσθαι. 734
ἐρύειν, *pendere.* 812
ἔρχομαι et ἄρχομαι conf. 699. pro οἴχομαι. 647. ἐρχόμεθα pro ἐρ-

χώμεθα. 859. ἔρχεσθαι πρὸς πόδας, de ministris. *A.* LXXXI.
ἔρως. ἔρων pro ἔρωτα. 459. s. *A.* LXVII. ἐρώτων et ἐραστῶν conf. 123
ἐς (vid. εἰς) κενόν, *frustra.* 895. ις et ευ conf. 566. et ει. 699
ἐσιδεῖν, ἐσορᾷν pro verbo simplici. 610
ἐσμὸς ῥόον. 811
ἕσπερον et νεώτερον conf. 258
εσσι et αις conf. 453. et ησι. 520
ἐτάζω. ἐτάσῃς et αἰτήσῃς. 219
εται et εσθαι conf. 526
ἑταιρεῖν, de viris. 783
ἑταῖρος et ἕτερος conf. 560. et ὄαρος. 500
ἕτερος et ἑταῖρος conf. 560. et στερρός. 734
ἑτερόφρων λύσσα. 12
ἑτέρωσε et ἑτέρας. 29
ἔτι et ὅτι. 58
ἐτμήγη. 614
ἕτοιμος et ἔτυμος conf. 83. 676.
ἔτος in hiatu. *A.* XXIII. composita ex ἔτος. *A.* LIII. s.
ἔτυμα. 387
ευ et α conf. 160. 324. 478. s.
εὖ et εἰ conf. 718
εὖ δὲ et οἱ δὲ conf. 177
εὐαγρεῖν. 148
εὐάγρης aut potius εὐαγρής. 148. *A.* XLI.
εὐαίων. 255
εὐάντητος. 947
εὐαστής. 839
εὔγναπτος et εὔγναμπτος. 102
Εὔδαμος, media correpta. 889
εὕδειν et ὄσδειν conf. 76
εὔδιος. 768
εὔειρος. 385
εὐετία. 809
εὐθαλής, media correpta. 508. eadem producta. 528
εὐθαλίῃ et εὐθυμίῃ conf. 897
εὐθύ, de tempore. *A.* LXXVI. s.
εὐθύμαχος. 910
εὐθὺς et Ἀτθὶς conf. 461
εὔιστος. 929
εὐκαμπής, media correpta. 124
εὐκλέα et εὐκλέας. 290. 906
εὐκλεΐζειν. 191
εὐκρέκτους et εὐκρέτους conf. 162. (Sic ap. Gregor. Naz. Carm. VI. 23. T. II. p. 74. A. εὐκρέκῳ κιθάρῃ. pro εὐκρέκτῳ. Apollon. Rh. IV. 1191. ὑπαὶ φόρμιγγος εὐκρέκτου.)
εὐκταίης et ἐκ γαίης conf. 503
εὔλοχος, Lucina. 156
Εὐμένης et εὐμενής. 34
εὐοπλεῖν. 758
εὔορμος. 637
εὑρίσκες. εὕρετο et εὕρατο. 244. 523. 880. εὑρόμενος et εὑράμενος. 178. 571. 424. 645
εὐρυθέμειλον et εὐρυθέμεθλον. 612. (Adde Lexicis καλλιθέμειλον ex *Pauli Sil.* Ambono v. 76.)
ευς pro εος, genitiv. 35. 154
εὐσεβεῖν et ἀσεβεῖν εἴς τι. 654
εὔσκιος et αἴσκιος conf. 639
εὔσκοπος pro εὔστοχος. 677
εὔσταχυς. 115. s.
εὖτε et ὅτε cum conjunctivo. 106. s.
εὖτε et εἰ conf. 458
εὔτεκνος, *foecundus.* 345
εὐτελὴς δαλός. 352
εὔτρητος. 838
εὐτυχεῖν et δυστυχεῖν 71. 703
εὐφήμει. *A.* XXXIV.
Εὔφρων. 341
εὐχόμενος et οἰχόμενος conf. 425
εὖχος et οἶκος conf. 165
εὐψύχει, in tumulis. 930
ἐφεδρήσσω. 251. *A.* LIII.
ἐφέλκεσθαι. 643. s.
ἐφέννυμι. ἐφεσσάμενος γῆν. 404
ἐφεσπόμενος et ἐσσόμενος conf. 381
ἐφετμή, media correpta. 13
ἐφίημι et ὑφίημι conf. 637
ἐφορμεῖν et ἐφορμᾶν conf. 62
ἐφορμίζεσθαι et ἐφορμίζειν. 379
ἔχω. ἀπῆλθεν ἔχων. 676. ᾤχετ' ἔχων. 534. *A.* LVIII. εἴχοσαν. 100. ἔχειν et ἑλεῖν conf. 756. εἶχε et εἷλε. 371. ἔχων et ἑλών. 187. ἔχουσα et ἑλοῦσα. 103. εἶχε et εἶδε. 845. ἔχων et ἐών. 17. ἔχειν et χέειν. 652. pro παρέχειν. 950
ἕω. εἵσατο et εἴσατο. 890. ἕσσατο et εἵσατο conf. 189
εων genitivus plur. substantivorum quorundam 2dae declin. 501

ἑῷος ἀστήρ, pulcherrima stella. 389. A. LXI.
ἕως, ἄχρι, μέχρι c. conjunctivo sine ἄν. 402. s.
Elidendae litterae et syllabae a quadratariis in marmoribus exhiberi solent. 960
Elisio vocalis ante οἱ non ferenda. 200. in versus exitu. 746
Enallage generis. 811
Epitheta substantivis per prolepsin addita. 318
Equi avium nominibus appellati. 455

ζ praecedente brevi. 624. A. LIII.
ζαής ἄνεμος. 521
ζάω. ζῶν τύμβος. 798. ζῶντες et ζώοντες. 163
ζεῦγος et σκεῦος, et σκύτος. 41
Ζεύξιππος CPoli. 23
Ζεύς, Ptolemaeus. 320. s. Ζεῦν. 300. (v. Selecta e Scholis Valckenarii p. 507.)
Ζεφυρῖτις. 909
ζῆν καὶ ὁρᾶν. 946
ζητεῖν et ζηλοῦν conf. 188
ζητεῖς et Ζήτης conf. 776
Ζήτης et ζητεῖς conf. 776
ζυγός et ζυγόν. 713
ζωή. ζωῆς et ῥώμη conf. A. XCII.
ζώνη 697
ζωογλύφος. 743
ζωοφόρος, zodiacus. 810. 913
ζωροποτεῖν. 959
ζωρός. ζωρότερον κεράσαι. 147. s.

η ante η productum. 377
η et ει. 749. et ις. 153. 525. et κ. 460. et καὶ conf. 14
η correptum in δηΐος, ηϊών, νηΐ. 379
ἢ ante ἐπί. A. LV.
ἤ cum superlativo. 901
ἤ post comparativum cum genitivo. 81. in hiatu. A. XXIII.
ἢ γὰρ et ἦ γάρ. 6
ἦ γὰρ et ἢ γάρ. 90. s.
ἦ ῥα. 327. 405. et ἄρα conf. 361. 527. 745. 750. et ἢ ῥα. 876. et παρά. 558. ἦ ῥ' et ἦν conf. 54. ἢ ῥα repetitum. 812
ἡβήτης et ἡβητής. 665
ἠδὲ et οὐδὲ conf. 507. et ἠέ. 488
ἡδὺ γελᾶν. 723. 809. ἥδιον et ἥδιον. 738. 767. ἡδὺ et καὶ δέ. 809. ἡδύτατος. 705. ἡδέα (pro ἡδεῖαν. cf. Theocr. XX. 8. Mosch. III. 38.) et ἤθεα. 74
ἡδύοσμος, antepenultima correpta. 728. (trisyllabum esse judicat cl. Hermann in Elem. Doctr. metr. p. 53.)
ἡδυχαρής. 41
ἠὲ et ἠδὲ conf. 488
ἤθεα et ἡδέα conf. 74. et ἔθνεα. 53. 573. ἦθος in hiatu. A. XXIV.
ἠθμὸς et ἰσθμὸς conf. 575
ἠΐθεος. 263. et ἡμίθεος conf. 72. 465
ἠϊὼν et ἠών. 100
ἠόνιος et ἰόνιος conf. 184. et ἠόνιος. 304. 308
ἦκα μαραίνεσθαι. 116
ἥκω. ἥκειν et ἕλκειν conf. 528. ἥκε et εἶκε. 145. 585. ἥξοι et ὦ ξεῦ. 120
Ἠλίας, de quantitate ultimarum syllabarum. 424
ἧμαι, de donariis. 932
ἡμίας et ἡμύσας conf. 350
ἥμεραι et ἥμεθα conf. 74
ἡμερίων et ἡμιθέων conf. 887
ἡμεροθαλές, ἡμεροθαλλές. 896
ἡμέτερος et ὑμέτερος pro ἐμός et σός. 627
ἡμιγέρων et ὠμογέρων. 113
ἡμίθεος et ἠΐθεος conf. 72. ἡμιθέων et ἡμερίων conf. 887
ἦμος ὅτε. 903
ἡμύω. ἤμυσα, media ancipite. 238. 429. 512. ἤμυσας et ἡμίας conf. 350
ἦν et εἰ conf. 490
ἡνιοχεύειν c. genitivo. 949
ἠπανία. 108
ἤπιος et νήπιος conf. 206
ἦρα φέρειν. 440. ἦρα et ἄρα conf. 876. A. XCIV.
ἠρινὸν κάλλος. 67
ἡρωΐδες et ἡρωῖναι, de mulieribus defunctis. 341
ἥρως, vir insignis, praesertim de defunctis. 341
ης et ις conf. 57
ησιν et εσσιν conf. 249. 520
ἠττᾶν. 913
ἠὼν et ἠϊών. 100. (In Bionis

Fragm. XV. 2. οἷον ὁ Κύκλωψ "Ἄεισεν Πολύφαμος ἐπ' ἠϊόνι Γαλατείᾳ. legendum cum *Gerhardio* Lectt. Apoll. p. 117. ἐπ' ᾀόνι τᾷ Γαλατείᾳ. ut ap. *Moschum* Eid. III. 57. παρ' ᾀόσι. Ib. 128. ἐν Αἰτναίαισιν ἔπαιξεν ᾀόσι.)
ἡῷος, de personis. 256

θαλάμη. 900
θάλαμος et πάταγος conf. 401
θάλεια, media correpta. 580
Θαλῆς, Θάλητα et Θαλῆν. 236
θάλλης et θαλῆς. 545. s.
θαλλοφόροι, in pompis. 100
θάλος, absolute. 88
θαλυκρός. 103
θάνατοι, pro singulari. 413. 501
θανάτου et θατέρου. 38
θάπτειν περί. 445
θαῤῥεῖν τι. 517
θατέρου et θανάτου conf. 38
θε terminatio pro θεν. *A.* XCII.
θεᾶς et θοᾶς conf. 606
Θεανὼ et Θεανῶ. 117. media correpta. 812. (Sic etiam Tzetz. Homer. v. 437.)
θειλόπεδον et θηλόπεδον. 133. 161. 615
θέλω. πᾶν ὃ θέλεις. 45. (θέλω pro ἐθέλω passim obvium in Anthologia. Vid. *Gerhard.* in Lectt. Apollon. p. 92.) θέλειν et δοκεῖν conf. 624
θέμειλον, θεμείλιον. 612. 808. (Ap. *Callimach.* H. in Dian. 248. pro vulgato θέμεθλον Cod. Venet. θέμειλον.)
θέμις ἐστί. 744
θεὸς et λίθος conf. 859. θεοὶ et θοοί. 811. θεῶν et θυσιῶν. 41. θεοῖς et θοοῖς. 830
θεραπνὶς pro θεραπαινίς. 606
θερμαίνειν τὸ χεῖμα. 177
θερμὸς et θεσμὸς conf. 754
θέρομαι et φέρομαι conf. 743. s.
θεσμὸς et θυμὸς conf. 389. et δεσμός. 415. et θερμός. 754
θέω. θέειν πέλαγος, θάλασσαν. 282. 642
θη et εκ conf. 582
θηλῆς τέκνον, θρέμμα. 422. et θῆλυς conf. 563
θημών. copiae. *A.* XXXIX.
θηλόπεδον et θειλόπεδον. 161
Θῆρις. 284
θιγεῖν, mordere. 86
θίγημα et φίλημα conf. 777
θνήσκω, pro aoristo. 265. 816. θνήσκειν. 8. 957
θοᾶς et θεᾶς. 606. θοοῖς et θεοῖς conf. 830
θούριος et θοῦρος. 633
Θράσις et θρασὺς conf. 912
θρεπτὴρ et θρέπτειρα. 763
θρῆιξ et θρῆξ. 290. θρήϊκα, media producta. 585
θρίζω, ἀποθρίζω, παραθρίζω. 148. ἔθρισας et ἵδρυσας conf. *A.* XLI.
θρόνος grammaticorum et sophistarum. 490
θρυλέω pro θρυλλέω. 588
θρύον et θρίον conf. 622
θρωίσκειν. 8
θύβρις, θυβριάς. 905
θυμέλη. 654
θυμός. 399. θυμὸν poëtae alloquuntur. 745. 764. θυμὸς et θεσμὸς conf. 389
θυοσκόος. 903
θύραι ἔτους. 549
Θυρέα et Θυρεαὶ aut Θυρέαι. 277. 404. (Vid. *Coray* ad *Isocr.* T. II. p. 101.)
θύρσος. plur. θύρσα. 24. 159
θυσίη φρικαλέη, missa. 435. θυσιῶν et θεῶν conf. 41
θύω. θύειν et ἰθύειν conf. 152. θύειν ζήλῳ. *A.* XCII.
θῶμιξ et θώμιγξ. 537. (prior scriptura falsa. *A.* LXX.)
Hiatus in recentioribus frequentes. 9. in articulo. 140. in τὰ ἄ. 63. in δὲ ἕν, οὐδὲ ἕν. 892. ante ἔργον. 383. ob interpunctionem excusabilis. 270. 273. 281. 387. 467. 844. 853. 860. post dactylum in quarto pede. 510. 520. *A.* XXIV. s. in tertio. *A.* XXXVI. s.
Hiatus ex concursu longarum syllabarum et diphthongorum orti. *A.* XIX. sqq. longarum syllabarum ante ἐνί. *A.* XCIV. in caesura pentametri. *A.* XXXVII. LXII.

ῑ saepe longis vocalibus adscriptum, ut σωΐζειν, θνήισκειν, θρώισκειν, δηιοί, ωιόν. 8. 266. 524

ῑ interdum obmutescit ante vocalem. 325. 432. 585. 697. 939. (Sic Ἀφροδισιὰς est quadrisyllabum in epigrammate, quod dedimus in Addendis p. CII.)

ῑ in contractis κόνι, λάτρι, πόσι correptum. 417

ῑ dativi hiatum facit. 100. eliditur. 64

ῑ et ῡ conf. 54. 59. 274

ῑ et ρ conf. 306. 666

ῑ et ς conf. 73

ἰακή. 76

ἰαπύγιος et ἰάπυξ. 177. A. LV.

ἰαχή et ἰαχεῖν de cantu. 566

ἰγνύη. 870

ἰδεῖν, experiri. 188. s. respicere. 213. ἴδ' ὡς. 536. ἰδὼν et ἴδ' ὡς conf. 869. A. XCII. ἴδ' ὡς et εἰδὼς conf. 861

ἴδιος et ἰδικός. 74

ἴδρις et ἴθρις conf. 175

ἱδρύνω et ἱδρύω. 509

ἵδρυσις, media correpta. 185

ἱδρύω et ἱδρύνω. 509. ἵδρυμα media ancipite. 242. 653. 835. ἱδρύσας et ἐθρίσας conf. A. XLI. ἵδρυσα cum ἥδρασα conf. 139. 835. ἱδρυσάμεθα et ῥυσάμεθα conf. 913

ἱερός. ἱερὰ πόλις. 551

ἱεροφάντης. 815

Ἰεφθάε. 424

ἵζεσθαι et ἵξεσθαι. 15

ἵζειν, καθῆσθαι, ἐναντίον. 753

ἵημι, ἰέναι αὐδὴν et similia. 263

ἰθεῖος. 190

ἴθμα ποδός. 857

ἴθρις et ἴδρις conf. 175

ἰθυβάτης. 137

ἰθύνω, prima correpta. 846

ἰθύτονος et ἰθυτενής. 165

ἴκελος, praecedente vocali brevi. 453

ἱκέτης et ἱκέτις conf. 37. et οἰκέτης. 38. ἱκέτην et ἀκτῖνα conf. 752

ἱκέτις et ἱκέτης conf. 37. et οἰκέτις. 38. 102. 735

ἱκνοῦμαι, λίσσομαι. 787

ἵκω, ἵξατε et εἴξατε conf. 440

ἵλαθι et ἵληθι conf. 768

Ἰλισσός et Ἰλισός. 886. (Eadem est lectionis diversitas ap. Apollodor. p. 367. ed. sec.)

ἱμερτοῖς et μύρτου conf. A. LXXXVI.

— ῑνα — ῑνος, penultima ambigua. 602. correpta in nonnullis nominibus. 959

ἰοδόκη φαρέτρη, et ἰοδόκος. 31

ἰόνιος et ἠιόνιος conf. 184

ῑος terminatio genitivi pro ῑδος in nonnullis nominibus propriis. 552

ἰός. ἰῷ δεδονημένος. A. XXXIV.

ῑς et η conf. 153. 525. ῑς ex ιες et ιας contractum perperam interdum corripitur. 474

Ἰσθμός, ἡ. 789. Ἰσθμοῖ. 837. ἰσθμὸς et ἠθμὸς conf. 675

Ἰσιάς. 96

ἰσίκια. 694

Ἰσμηνός. 751

Ἰσοκράτης, prima ambigua. 645

Ἰσσικὸν et Ἰστρικὸν conf. 669

ἵστημι. εἱστήκει et ἔτι καὶ conf. 21. et ἑστήκει. 25. 32. 518. A. XXIX. s. ἑστηκέναι de parte virili. 695. ἕσταθι et ἵσταθι conf. 190. ἔστασα et ἕστασα. 780.

ἱστὸς ἀραχνῶν. 543

Ἰταλός, Ἰταλίς, prima ancipite. 505. A. LXIX.

ἴτην, dualis pro plurali. 345. s.

ῑτης et ῑτις conf. 166. s. 521

ἴτυς et γένυς conf. 154

ἰχθυβόλοι, mergi. 128

ἰχθυοληϊστήρ. 288

ἴχνιον et ἴχνος conf. 328. κατ' ἴχνια, μετ' ἴχνια. 514

ἴχνος et ἴχνιον, ἴχνη et ἴχνια conf. 328. 514

ἰὼ et ὦ conf. 86. 329

Imperativus et Optativus juncti. 185. 311. 554. et infinitivus. 578

Imperfectum inter aoristos. 118. 329. 734. pro aoristo. 483. 906

Indicativus praesentis post interrogandi particulam in oratione

obliqua, etiam de re praeterita. 59. pro conjunctivo in interrogatione dubia. 69. 816. pro conjunctivo in prima pers. plur. 741. indic. futuri post πρὶν ἢ et similia. 489. post ἐὰν, ὅταν, ἄν. 881. junctus cum Optativo 88. 518
Infinitivus post οἰκτείρειν, ἐλεαίρειν. 281. post verba eundi. 335. A. LVIII. inf. aoristi post verba optandi, promittendi, cupiendi. 566. 802. pro imperativo. 742. junctus cum imperativo. 578. pendens a verbo enuntiationis interpositae. 437
Inscriptiones prosaïcae Anthologiae. 619
Invocationes Deorum orationis animandae causa interpositae. 85. 107
Jupiter in Tmolo nutritus. 611
Jusjurandum per saxum. 109
Iynx. A. XXXV.

κ et η conf. 460
καγχλάζειν et καχλάζειν conf. 839
κᾶδος et κῆδος. 855
καθέτη et κάθετος 379
καθῆσθαι, de otiosis. 77. de situ. 561
καὶ productum ante vocalem. 579. s. 604. 810. καὶ in interrogatione. 101. 296. 479. pro καὶ ταῦτα. 321. 703. vi adversativa. 726. καὶ οὐ, non autem. 308. praecedente negatione negat. 697. καὶ γὰρ δὴ et καὶ δὴ γάρ. 661. καὶ δέ. 217. καὶ εἰ. 91. καὶ τί γάρ. 690. καὶ τότε δή. 912. καὶ non suo loco positum. 333. καὶ post μέν. 89. καὶ et ς conf. 459. καὶ γάρ et ἄρα conf. 697. καὶ et ἡ conf. 14. καὶ δέ et ἤδε. 809. καὶ et κατὰ conf. 165. 193. καὶ et ναὶ conf. 96. και ex syllabis finalibus ortum. 164
καινὸς et κοινὸς conf. 268. et καιρός. 211. καινῶν et κρίνων. 101
καιρός, καινός, ἱκανὸς conf. 211. καιρὸν ἔχειν, valere, posse. 515
καίω. ἔκαυσαν et ἔκλυσαν. 507
κακοκρισίη. 274
κακοπάρθενος. 339
κακὸν ὄζειν. 76. κακιότερος. 733
κακόστομος et κακοστόμματος. A. LXXVIII.
κακόσχολος. 73. (Theodor. Prodrom. de Am. Rh. et Dos. L. I. p. 50. ὁ πεσσὸς τῆς κακοσχόλου τύχης Ἄλλως κυλισθείς.) A. XXXIV.
κακότεχνος et κατάτεχνος. 79
καλλάϊνος. 325. s.
καλιή. 868
Καλλίγνωτος. 51. (cf. T. I. p. 460. nr. 504.)
Καλλιοπίη et Καλλιοπείη. 48
κάλλος. κάλλεα, pro singulari. 415
καλλοσύνη et ἀνθοσύνη conf. A. XXXIII.
κάλος et κάλως. 590
καλός. de quantitate prioris syllabae apud elegiacos. 761. καλὸν εἶχε. 697. καλὴ et καλιὴ conf. 868. καλὰ et τάχα. 881
κάλπις, urna judicialis. 309
κάμαξ, ὁ, ἡ. 155. A. XLII.
καμασήνη. 660
κάματος et κόπος conf. 866
Καμβύσης, media correpta. 963
κάμνω. κεκμηὼς et κεκμηκώς. 137
κἂν c. indicativo. 103. 389
Καππαδόκης et Καππάδοξ. 415
Κάρεσσι, prima correpta. 441
καράβιον, σανδάλιον. 62
καράκαλλον. 713
καρίων et καρύων conf. 91
κάρπασα et κάρβασα. 557
κασάνδρη et κασσάνδρη. 28
κασαύριον. 717
κατὰ cum genitivo, in. 667. κατὰ βραχὺ et κατάβραχυ. 662. κατ' ἐνύπνιον. 685. s. κατ' ἴχνος et ἴχνιον. 514. κατὰ et καὶ conf. 165. 193
κατάγλωττος. 695
καταδρύπτειν παρειάς. 62
καταδύειν τὸν ἥλιον. 236
καταπίνειν. 62
καταστέφω et καταστρέφω conf. 687. 881
κατατεχνότατος et κακοτεχνότατος. 79. (κατάτεχνον est ap. Plutarch. T. II. p. 79. B. ad quem locum Wyttenb. T. XI. p. 579. sibi hoc vocabulum, quamvis probum, alibi lectum esse negat.)

καταψύχειν et καταψήχειν. 715
κατερβλακευμένως. 46
κατερύω, —είρυσεν. 455
κατέχειν, mente tenere. 897. γῆν. 682
καχλάζειν et καγχλάζειν conf. 839
κε bis positum. 212. s. κὲν et ἂν junctim. 446
κεῖθι pro ἐκεῖσε. 49
κεῖσθαι, de urbibus dirutis. 561
κεὶν pro καὶ ἐν. 255. et κὴν. 331. 516
κεῖνος et ἐκεῖνος apud Dorienses. 387. κεῖνο de parte obscoena. 593. κεῖνος et σκῆνος conf. 872. κείνων et Κείων conf. 339. s. et κίων. 935
κεὶς pro καὶ εἰς. 200. 499
Κείων κύλιξ. 340
κὲν et μὲν conf. 281
κενότης et νεότης conf. 646
κεντρομανής. 789
κεύθω, κέκευθα. 289. 483
κεφαλὴ et σκευὴ conf. A. XXXVII.
κήδεσθαι et φείδεσθαι conf. 116
κηδευτὴς et κηδεστής. 401
κῆδος et κᾶδος. 855. κήδεα et κύδεα conf. 541
κὴν et κεὶν. 331. 516
κηπεύς. 660
κηπολόγοι Ἐπικούρου. 205
κὴρ de re perniciosa. 511. κηρῶν et χηρῶν conf. 515. et χειρῶν. 487. κῆρας ἀλύξαι. 40
κηραίνειν. 961
κηρύκιον, antepenultima correpta. 680. in κήρυκι media. A. CI.
κηφῆνες. 399. (cf. Wyttenbach. ad Plutarch. T. XI. p. 356.)
κηφισιεύς. 785
κηφισὸς et κηφισσός. 481. 886
κιβώριον et κιβούριον. 8. Cf. P. 1
κινεῖν ἴυγγα, μηχανήν. 43. et κνᾶν. 179. (Aristot. Problem. Sect. 35. p. 834. ἢ διὰ τί πτερῷ τὰς ῥῖνας κινήσαντες πτάρνυνται; V. D. in Notitia Mss. Bibl. Par. T. VII. p. 169. suspicatur κνίσαντες aut κνήσαντες. quae correctio non necessaria.)
Κίνυρος et Κινύρας. 316
κισσός, de facultate poëtica. 584
κιχάνειν c. genit. 189
κίχω. ἔκιξα. 829
κίων et κείνων conf. 935
κλαγγή. latratus. 188. 563
κλάγγω. 259. 563
κλαγγὸν et κλαγκτόν. 149
κλαδαρός. 551
κλάδοισι et κλαδίοισι conf. 468. s.
κλαίω. κεκλαυμένος et κεκλαυσμένος. 285
Κλεάδας. 617
κλεεννός. 554
κλέος et σκέλος conf. 245. et γένος. A. LXVII.
κλίνω. κεκλιμένος, sepultus. 346
κλίτος. 396
κλιτύν, posteriore correpta. 862
κλοιὸς et κολοιὸς conf. 148
κλόπιος et κλόπιμος. 509. κλοπίη. 853
κλύζω. ἔκλυσαν et ἔκαυσαν. 508
κλυτίος et κλύτιος. 30
κλυτὸν et καὶ τὸ conf. 884
κλωβὸς et κλῳὸς conf. 149
κλωθῶες Ἅρπυιαι. A. XCV.
κμ et κτ praecedente brevi. 94
κνᾶν et κινεῖν. 179
κνώσσω et κνώσω. 107
κοιλάς, adjective. A. XCI.
κοίλη ἅλς. 388
κοιμίζειν. 101
κοινὸς et καινὸς conf. 268
κολοιὸς et κλοιὸς conf. 148
κολόκυντος et κολόκυνθος. 587
κόλος et χόλος. 716
κόλπος et πολιὸς conf. 60. κόλποι γῆς. 231
κόλχος et κόχλος. 592. 842
κομεῖν, κοσμεῖν, κομίζειν conf. 543
κονεῖν, ἐγκονεῖν, festinare. 791 κόνειον. A. LI.
κονίη et ξενίη conf. A. LXI.
κόπος et κάματος conf. 866. et πόνος. 546. et τόκος. 129
κορέεσκεν et χρονέεσκεν conf. 69
κορυθαίολος et κορυθαιόλος. 27
κοσμεῖν, κομεῖν, κομίζειν conf. 543
κόσμῳ et ἐπὶ κόσμῳ. 23. s.
κοτεῖν et κροτεῖν conf. 99
κούριμος. 297
κοῦρος et κῶρος. 192
κουρόφιλος, Mercurius. 194
κοῦφος et κωφός. 641. 737
κόχλος et κόλχος. 592. 842. ἡ κόχλος. 842. (Paul. Silent. in Ambone v. 118. πορφύρουσι Λακωνίδος αἵματι κόχλου.)

κράζω, κέκραγε, media correpta. 71
κραίνειν et *κρίνειν* conf. 886. *κρῆναι* et *κρῖναι.* 824
κρατεῖν, superare, c. accus. 410
κρηναίη, κρήνη. 230
κρηναιεύς. 384
κρίνειν et *κραίνειν* conf. 886. *κρίνων* et *καινῶν.* 101
κροκάλη ἠϊόνος. 288
κροκὺς et *κροκίς.* 596
κρονία rupes. 744
Κρόνος, stella infesta. 678
κροτεῖν et *συγκροτεῖν.* 618
κρούσμα et *κροῦμα.* 129. (Sic etiam in vocibus *προσκρούματα* et *προσκρούσματα* saepissime fluctuant Codices. Vid. Wyttenb. ad Plutarch. T. XII. p. 865.) *κροῦμα* de tibicinibus. 858
κρούειν αὐλόν. 664
κρυερός. 287
κρυπτέω, vox nihili. 111
Κρωβύλος. 158
κυάνεον ὄμμα. 382. *κυάνεος* et *κύνεος* conf. 658
κυάνων et *κυάμων.* 45
Κυθείρη. 606. 627. 859
κυκᾶν. 267. s.
κύκλα σελήνης, ἡλίου. 812
κυκλιὰς τυρός. 201
κύκνος, priore correpta. 505
κύλιξ. κύλικα et *κύλικας* subauditur. 547
κυλίω. ἐκύλισε, non *ἐκύλισσε.* 139. 481. 590. 787. (cf. *Ernest.* ad Callimach. Hymn. in Del. v. 34. *Blomfield* Ib. p. 113.)
κῦμα, de gravidis. 169. signif. transl. 197. *κῦμα* et *καῦμα* conf. 751. et *χεῦμα.* 768
κυναγεσίη et *κυνηγεσίη.* 164
κύνεος et *κυάνεος* conf. 658
κυνογαμία. 319
Κύπρις, priore correpta. 56. *Κύπριος* pro *Κύπριδος. A.* LI.
κύρβιες. 48
Κυρῖνος, media correpta. 496
κυροῦ idem quod *κυρίου.* 5. (Cf. *Villoison Notices des Manuscr. de la Bibl. Nat.* T. VII. p. 422. sqq.)
κυταῖος et *νυκταῖος* conf. 47
κύτος. 203
κύων ἐν φάτνῃ. A. LXXXV.
κώθων et *κώδων.* 893
κῶλα βάτου. 292
κωμάζειν pro *ἔρχεσθαι.* 554
κῶμον et *κῶνον* conf. 839
Κωνσταντινος, penultima correpta. 613. 884
κωφὸς et *κοῦφος* conf. 641. 737
Cappadocismus Gregorii. 429
Carmina comparata cum puellis. 494
Cerae usus in statuaria. 851
Cinara vocem corrumpit. 898
Comparativi a comparativis derivata. 755. pro superlativis. 247
Composita a *σοος agitandi* et *incitandi* vi. 185. s.
Conjunctivus post conjunctiones temporales. 480. praesentis post *μή.* 735. post tempora praeterita. 58. 715. et optativus junctim. 292. *A.* LVI.
Constructio mutata post participium. 398
Correptiones longarum vocalium apud seriores. 416. 429. 443. correptae syllabae *ανθ, εντ, οντ.* 429

λ et *ρ* conf. 173. 641
λαγοκτονέω et *λαγοκτενέω.* 639
λάγυνος, media correpta. 705. *A.* LXXIX.
λαγχάνειν c. genitivo. 503. 898
λαγο et *λαγω* in compositis. 161
λακέρυζος. 530
λᾶμα pro *λῆμα* in usu fuisse non videtur. 603
λάρναξ, ὁ. 324
λάρος. 262
λαρός. 658
λατωΐς. 192
λαυκανίη et *λευκανίη.* 721
λέγειν et *ἐλέειν.* 305
λείβομαι et *λείπομαι* conf. *A.* XXXIII.
λείμακες et *λειμῶνες* conf. 631
λεία ὁδός. 229. *θάλαττα.* 590. *λεῖος* et *τελεῖος* conf. 284
λειοῦν, λεαίνειν, placare undas. 590
λείπομαι et *λείβομαι* conf. *A.* XXXIII.
λειτὸς pro *λιτός.* 178. 343. 717. 969. (*λειτὸς* unice probat contra

vulgarem usum *Blomfield* ad *Callimach.* H. in Apoll. 10. p. 87. Idem et εἱμάτιον cum *Elmsleio* scribendum arbitratur, et quaedam alia per ει potius quam ι.)
λειτουργεῖν et λιθουργεῖν. 508
λέκτρον, priore correpta. 587
λεπτόλογος. 910
λεπτός. λεπτὰ et λοιπὰ conf. 398
λεπτοστολίδωμα. *P.* 8
λευκανίη et λαικανίη. 721
λευκαρεταιρομανής. 717
λευκός, λαμπρός. 559. s. λευκὰ adverbialiter. 908
λεύσσειν, ἰδεῖν, experiri. 549
λεχέων et τεκέων conf. 857
λήγειν c. accusativo. 561
ληθόμενος et αἰθόμενος conf. 507
ληΐς, χρήματα. 330. (*Hesiod.* Theog. 444. ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληΐδ' ἀέξειν. Vid. *Valck.* Sel. Schol. in Libros N. T. p. 184.)
λῆμα in usu fuit, non λᾶμα. 134. 519. c. αἷμα conf. 329
ληναί, *Bacchae.* 875
ληνός, imago ecclesiae. 425. ληνοὶ et ληναὶ conf. 875
Λητωΐς. 169
λίαν, priore producta. 81
λίθινος, ὁ, ἡ. 622
λίθος, ἡ, idem quod ὁ λίθος. 137. c. θεὸς conf. 859
λιθουργεῖν pro λιθοῦν. 39. c. λειτουργεῖν conf. 508. (*Philostr.* Imagg. I. 11. pag. 781. τὰς δὲ Ἡλιάδας γεωργήσει αὐτίκα, αὔραις γὰρ καὶ χυμοῖς, οἷς ἀναδίδωσι, λειτουργήσει. Cod. Guelph. λιθουργήσει.)
λιμενῖτις Ἄρτεμις. 147
λιμὴν et ὅρμος in re venerea. 642
λιμός, ἡ. 19. 471. *A.* XXIX. (cf. *Sext. Empir.* adv. Mathem. I. §. 148. ibique Fabric. p. 248. Non omnino vera observatio *Valckenarii* in Scholis in Evang. Lucae c. 4, 25. p. 100. „In dialecto dorica et in *sermone* Graecorum *plebeio* non ὁ, sed ἡ λιμὸς dicebatur." Rectius idem p. 421. „ἡ λιμὸς in *veteri* lingua dicebatur, genere feminino, quomodo vox etiam trita in lingua communi.")
λίνα μοίρης. 310. et μοιρῶν. *A.* LVII.
λίνεα pro δήνεα conf. 10
λιπαρὸν γῆρας. 418
λιπεῖν et λιπεῖν conf. 848
λιτὸς et λειτός. 178. 343. 717. 969. λιτὰ et αἷμα. 166. et κλιτὸς conf. 166
λὶψ ἄνεμος. 267
λόγος et ὀλίγος conf. 554
λόγων et μόγων conf. 417. τὸ τοῦ λόγου. 657
λοιγός adjective. 305. et λυγρὸς conf. Ib.
λοιπὰ et λεπτὰ conf. 398
λοξὸν ὁρᾶν. 609
Λούκιλλος et Λουκίλλιος. *A.* LXXIX.
λουτρὸν et λοετρόν. 609
λούω. λουόμενος αἵματι. 331. λουόμενος et ῥυόμενος conf. 916
λοχῆσαι νύκτα. 108
λύγα et αὐγά. 189
λυγίζειν et λυγισμός. 130. (Vid. Bast. Epist. p. 46. not. ed. sec.) 660
Λυγκεὺς et Λυγγεύς. 91. (*Theodor. Prodrom.* Orat. edita in Notit. Mssc. Paris. T. VI. p. 564. καὶ Λυγγεὺς μὲν ὧδε ὁ ἀβλεπτῶν.)
λύγξ, λυγγὸς et λυγκός. 91. (Ap. *Plutarch.* T. II. p. 16. D. vulgo legitur: ὦ μηχάνημα λυγγὸς αἰολώτερον. ubi nunc est ἐρυγγὸς, ex *Stephani* emendatione, Codice confirmata.)
λυγρὸς et λοιγὸς conf. 305
Λυδή et Λύδη. 465
λύκοι, paedicones. 782
λύομαι et ῥύομαι conf. 40
λυπεῖν et λιπεῖν conf. 848
λυρόεις. 223
λύπη et αὐτὴ conf. 644
λύσσα, de impietate haereticorum. 10. ἑτερόφρων. 12
λυτὴρ ὀδύνης Bacchus. *A.* LVII.
λύω et δέω conf. 500. λυθῆναι et λαθῆναι. *A.* XXXVI.
λωβάω. 37
λωΐτερος. 75
λώπη. 85
Lampon et Lampus. 30

Latinae litterae in inscriptionibus graecis. 901
Licentia poëtarum in metiendis nominibus graecis. 396
Logariastae monasterium. 8

μ praecedentem vocalem producit. 279. (Hinc tuearis ap. *Callimach.* Fr. CXXXI. lectionem *Suidae*: πολλάκι σεῖο, μαῖα, φιλοξείνοιο καλιῆς μνησόμεθα. Certe σεῖ, ὦ μαῖα, quod probavit *Ernesti*, ferri posse non videtur.)
μ et ρ conf. 342
μὰ post οὐ subaudiendum. 97
μαδαρός. 730
μαῖα et γαῖα. 516. et μαῖρα conf. 886
μαιόω. ἐμαιώσαντο et ἐμιμήσαντο conf. 10
μάκαρα ἔτη. 561
μακρὰ et μακρὰν conf. 683. *A.* LXXVIII.
Μάκρινα media correpta. 438
μᾶλλον abundans ap. comparativum. 700. subaudiendum. 81. pro μάλα usurpatur ap. Aratum. 150. μᾶλλον et Ἀλκμαίων conf. 33
———μανης in compositis. 110
Μαξίμινος, penultima correpta. 634
μαραθωνομάχος. 867
μάρπτειν c. genitivo. 168. s.
μάστιγες, media correpta. 431
Μαυσωλὸς et Μαύσωλος. 464
μέγα ἰάχειν. 588. μέγα δή τι. 762
μέγα et μὲν conf. 656. et μίν. 570. et μετά. 12
μεγάλαι παλάμαι. 420. *A.* LXV. μεγάλων et μελάνων conf. 890
μεγαλκής. 850
μεθιέναι c. dativo. 517
Μείδων. 504
μείλια. 544
μείλιχος. 183
μειότερος. 318
μελάμπεπλος. 227
Μελάντας. 143
μέλας. μελάνων et μεγάλων conf. 890
μελίδαμα et μελίταμα. 157
μελήτειος et μενίππειος. 321
μέλι et βέλος. 526
μέλισσα de poetis. 580
μέλλει et μέλει conf. 489
μέλω. μεληθέν. 97
μὲν subaudiendum. 72. correptum ante οἱ. 904. μὲν et καὶ sibi respondent. 87. μὲν γάρ. 674. μὲν et κὲν conf. 281. et μέγα. 656. et μίν. 372. et ἀκμήν. 755
μενίππειος et μελήτειος. 321
Μένιχος. *A.* LIX.
μένω et νέμω conf. 601. μένεται et νέμεται. 532
μερίς. 923
μερμέριος. 663
μέρμηραι. 957
μεσημβρινός, penultima correpta. 602. (vid. *Blomfield* ad *Callim.* Lav. Pall. v. 72. p. 138. qui loca, ubi μεσημβρινὸς penultimam producit, pro depravatis habet.)
Μεσσάνα Peloponnesi. 837
μετὰ et μέγα conf. 12
μετοκλάζειν. 498
μετρεῖν, *numerare*. 47
μέτρον ἔχειν. 906
μετανάστιος. 654
μετεωρίζεσθαι, *gloriari*. *A.* LXXII.
μέτωπα, pro singulari. 307
μὴ vetans cum conjunctivo praesentis. 735. cum indicativo praesentis. 466. post μήτε. 292. μή μοι, sequente accusativo. 712. μὴ pro οὐ. 244. *A.* LII.
μηδαμὰ et οὐδαμὰ, ultima correpta. 914
μήδεσθαι, *excogitare*. 195. 218. et νήθεσθαι conf. 218
μήδων et δήμων conf. 610
μηνύει, media producta. 89
μητροπήθης παρθένος. 23. μητροπαρθένος. Ib. (cf. *Suicer.* Thes. Eccl. T. II. p. 369.)
μιῆναι et μιγῆναι conf. 542. μιαναι, penultima correpta. *A.* XXX.
μίγα et μὶν conf. 373
μιγῆναι et μιῆναι conf. 542
μικρὸς, priorem apud recentiores corripit. 178. 798. (Ap. *Theocrit.* Eid. VIII. 74. *Brunckius* perperam admisit conjecturam *Heinsii* a *Toupio* probatam, οὐδὲ λόγων ἐκρίθην ἄπο τὸν μικρὸν αὐτᾶ.)
Μικύλος. 357

Μίλητος, prima producta. 948. s.
Μίλων, priore correpta. 707
μιλτοφυρής et μιλτοφυής. 147
μιμολόγος. 362
μὶν et μέγα conf. 373. et μέγα. 570
μιξάνθρωποι et μισάνθρωποι conf. 800. *A*. LXXXVIII.
μνοῦς. 77
μόγων et λόγων conf. 417
μοῖραν ἔχειν. 916
Μοιρὼ poëtria. 42. 166
μολέω, ap. recentiores usurpatum. 27. 609
μόλιβος, ἡ. 622. μόλιβος et μόλυβος. 137
Μολουριὰς et Μελουριάς. 349
μόλυβδος, μόλιβδος, μόλιβος et μόλυβος. 137
μόνιος et νόμιος. 854
μονόκρηπις. 854. *A*. XCII.
μόνος, *eximius*. 23. et μόρος conf. 409. 433. 894. ante ἀλλὰ et δὲ subaudiendum. *A*. LXIX.
μορίη et μωρίη. 706
μόρος, *cadaver*. 315. c. μόνος conf. 409. 433. 894
μορφῶσαι et τυπῶσαι. 133
μόχθος et μῦθος conf. 40
μυδαλόεις et μυδαλέος. 780
μυελός, prima correpta. 889. *A*. XCIV.
μυεῖσθαι, *doceri*. 488
μύζειν et μυζεῖν. 260
μῦθος et μόχθος conf. 40. priore correpta, ut etiam in μύθημα, ap. seqnioris aevi versificatores. *A*. LXIV.
μυκήτωρ. 525
μύλωθρος et μυλωθρός. 246
μύρον de rebus jucundis. 597
μυροφεγγής. 749
Μυρὼ et Μοιρώ. 42. 166
μῦς et ὗς. 547
μύχιος. 958
μωλύτης. 705
Melchisedec typus Christi. 17. (vid. loca collecta a *Suicero* Thes. Eccl. T. II. p. 340.)
Minerva tibiarum inventrix. 152. apud Lindios culta. 816
Moses orans Christi typus. 16
Musae cum apibus comparantur. 224
ν paragogicum ante duplicem consonantem. 248
ν et ι conf. 54. 59. et ρ. 45. 114. 211. 452. 503
ναὶ et καὶ conf. 61. 96. ναὶ μὴν καί. 44
ναϊακός. 642
ναίχι, non ναιχί. 780. (Vid. *Wolf*. Anal. Liter. I. p. 435.)
ναίω. ἐνάσθην. 955
ναοῖτις. 215
ναρός. 45
νέβρος et νεῦρος conf. 586
Νειλεὺς et Νηλεύς. 38
νείομαι. 344
νείφειν pro νίφειν. 67
νεκυοστόλος. 378
νέμεται et μένεται conf. 532
νεοθαλὴς et νεοθηλής. 44
νεοθηγής. νεοθῆγι. 256. 546
νέος et ἐὸς conf. 428. 480. 724
νεότης et κενότης conf. 646
νεῦμαι pro νέομαι. 24. νεύμενος et νεύματος conf. 473
νεῦρος et νέβρος conf. 586
νεύειν εἴς et πρός τι. 743
νευρολάλος. 655. s.
νηδύς, posteriorem producit. *A*. XLV.
νήθω. ἐπινήσας, κατανήσας. 471
νηῒς et νῆϊς. 494. μουσέων. 601
Νηλεὺς et Νειλεύς. 38
νηοπόλος. 12
νήπιος et ἤπιος conf. 206
νηρεὺς et νιρεύς. 160. 576. 797
νηρηΐδες et νηρῇδες. 212
νήριστος et νήριτος. 375
νησαεὺς et νυσαεύς. 350
νηῦς et νηΰς. 336. νηῶν et νήσων conf. 637
νησαῖος, νεσσαῖος, νεσταῖος. 507. νισαῖος. Ib.
νῆσος et νηὸς conf. 413. νήσων et νηῶν conf. 637
νηχομένη et χηραμένη conf. 66
νικῶ pro ἐνίκησα. 786
Νικοῦν a Νικώ. Praef. T. II. p. 6. T. III. p. 893
νὶν etiam ap. Dorienses obvium. 588. cum ἴν' et τιν' conf. 900
Νῖνος, priore ambigua. 841. 915
Νιρεὺς et Νηρεὺς conf. 160. 797
Νισαῖοι ἵπποι. 507

νίσομαι. 364. 478
νιφάδος et νίφαι conf. 749
νόες, angeli. 20
νομέας pro νομεύς. 418
νόμιμος, venerabilis. 408
νόμιος et μόνιος conf. 188
νυκταίη pro κνταίη. 47
νύμφα, posteriore correpta. A. LXIII.
νυμφοστολεῖν. 497
νῦν et ἦν conf. 269
νύξ. νύκτα, noctu. 108. s. ἐκ νυκτῶν. 332. (Heliodor. L. II. 20. p. 125. ἕως τὸ νυκτὸς ἐπελθὸν κνέφας. Cod. Monac. nr. 96. νυκτῶν. Contra ap. Liban. T. IV. p. 167. 13. μέχρι πόῤῥω που τῶν νυκτῶν. Cod. Monac. 113. τῆς νυκτός.)
νυσαεὺς et νησαεύς. 350
νωμεὺς pro νομεύς. 418. s.
Nesis insula prope Campaniam. 142
Neutrum pronominis ad aliud genus relatum. 115. neutra pluralia cum verbis pluralis numeri. 97
Nomina propria in hiatu. A. XXII.
Nominum propriorum prosodia interdum ambigua. 24. in nominibus propriis dialecti ratio saepe negligitur. 74. 131. 138. 353. nomina muliebria in άς. 337. in μηδη. 195. in ανος, penultima correpta. 582
Nominativus in appositione post alium casum. 64. cum vocativo junctus. 167. 286. pro vocativo. 908. ex praecedente accusativo assumendus. 501
Numerus in appositionibus interdum discrepans. 72

ξαίνω. ξανθὲν et ξανθὸν conf. 128
ξανθοκόμος. A. LXXXV.
ξανθὸν et ξανθὲν conf. 128
ξεῖνος et ξυνὸς conf. 268
ξενίη et κονίη conf. A. LXI.
ξένος c. genit. 47. ξένος καὶ ἀστός. 558
ξύνευνος et ξυνόμευνος. 35
ξυνήων. 28
ξυνὸς et ξεῖνος conf. 268
ξυρὸν, τὸ, et ὁ ξυρός. 705

ο saepe pro ω. 454. pro ου. 374
ὀ productum ante λ. 637. ὃ καί. quare etiam. 333
ὁ μὲν .. ἄλλος δέ. 712. ὁ μὲν .. ὁ δέ, de eadem persona. 50. 520
ὄαροι et ἕταροι. 500
ὀγκητής, non ὀγκηστής. 525. (ὀγκηστοῦ ὄνου ex depravato Anthologiae loco *Carol. Vitreuille* transtulit in epigr. graecum, quo *Emericum Cruceum* ornavit ad calcem Antidiatribes p. 90. ed. Hand.)
ὀγκότερος. ὀγκότατος. 774
ὄγχνη et ὄχνη. 452
ὅδε et ὁ δέ, τόδε et τὸ δὲ conf. 257. ὅδε cum prima pers. verbi. 517. οἱ δὲ et εὖ δὲ conf. 177
ὀδοντισμός. 36
ὄζειν μύρου et μύρον. 76. κακόν. Ibid.

οι et α conf. 260. et υ. 197
οἱ et ἑοῖ. 25
οἶδε praecedenti vocali. 480. οἶδα et οὐδέ. 46. οἶδεν et εἶδεν conf. 274. 595
οἰδοῦσαι et διδοῦσαι. 29
οἰζυρὸς et ὀϊζυρός. 285. 297. 535
οἰκέτης et οἰκέτις conf. cum ἱκέτης et ἱκέτις. 38
οἰκέτις et ἱκέτις. 102. 735
οἶκος et εὖχος conf. 165
οἰκτίρετε pro οἰκτείρετε. 281
οἰκτότερος et οἰκτρότερος. 648
οἰκτρὸν et ἄκρον conf. A. LXIX.
οἰνὰς κῶμος. 222
οἰνοπέδη. 314. s.
οἶνον et σῖτον conf. 892
οἰνωπός. 664

οιο et οια conf. 369. et οισι. 425. 534
οἷος pro ὅτι τοιοῦτος. 355. 858. οἷος priore correpta. 120. οἷα ἐξ οἵων. 889. οἷός τε et ἐστὶ conf. 361. οἷα posteriore correpta. A. LXV.

οις et οιο conf. 250. 517
οἰστὸς et ὀϊστός. 285
οἰσύϊνος. 185. s.
οἴχομαι. ᾤχετ᾽ ἔχουσα. 354. A. LVIII. οἰχόμενος et εὐχόμενος conf. 425. οἴχωκε et ᾤχωκε. 895

ὀκνέομεν et οὐ λέγομεν conf. 894. ὀκνέω μή. 581
ὀκριόεις et ὀκρυόεις. 137. 232. *A.* L. (Gregor. Naz. Carm. XI. 28. T. II. p. 80. B. ὅσσα λίθος ὀκρυόεις ἀδάμας. lege ὀκριόεις. Ib. Carm. XII 180. p. 84. C. ἶσα δ' ἔχοι Μάργαρος ὀκρυόεντι λίθῳ. scr. ὀκριόεντι.)
ὄλβος, ὄχλος, ὄῤῥος conf. 511
ὀλετήρ. 130. s.
ὀλιγήριος, ab ὀλιγήρης. 384
ὀλίγος et λόγος conf. 554
ὀλισθεῖν. 480
ὁλκὰς et ὁλκάς. 19. 637
ὄλμος et ὅλμος. 245
ὀλοόφρων, *prudens*. 347
ὀλόπτειν. 276
ὀλός. 826
ὅλος. τοῖς ὅλοις. 496. ὅλος et ὅλως. 463. οὐδ' ὅλως. Ib.
ὀλοοφύρητος. 689
ὁλόσχοινος. 646
ὁλόχαλκος. *A.* LXIX.
Ὀλυμπικός, Ὀλύμπικος, Ὀλυμπιχός. 678
ὅλως et ὅμως conf. 674
ὁμέστιος et ὁμέψιος conf. 636
ὁμέψιος et ὁμέστιος conf. 636
ὁμῇ et ὁμοῦ. 31. 575. 781
ὁμήθης. 171
ὅμηλιξ et ὁμῆλιξ. 13
ὄμμα et ὄνομα conf. 474
ὀμματόπλουτος. 22
ὁμότοιχος et ὁμόστοιχος conf. 91
ὁμώλακες. 315
ὁμωνύμιος. 146
ὅμως subaudiendum. 308. ὅμως et ὅλως conf. 674
ὁμῶς et ὁμοῦ. 428
ὄνειαρ pro ὄνειρος. 227. et ὄνειραρ conf. *A.* XLVIII.
ὀνείδειος. 598
ὄνειραρ. *A.* XLVIII.
ὄνομα ἔχειν. *infamem esse*. 379. s. ὄνομα subauditur. 895. cum ὄμμα confusum. 474
ὀνοτός. *A.* LVII.
ὄντως et οὕτως. 628
ὄνυξ, composita. 760
ὄνυχες et στόνυχες. 205
Ὀξεῖαι, insulae. 379
Ὄξυλος. 917
ὀξύτορος. 42
ὄπιθεν et ὄπισθεν. 733. 783
ὁπλοφορεῖν et πελοφορεῖν conf. 725
ὄπου cum conjunctivo. 106. caussam reddit, 583
Ὀππιανός, penultima correpta. 915
ὄπτομαι. ὀφθῆναι et στεφθῆναι conf. 211
ὀπυίειν et πτύειν conf. 647. ὀπυίομαι et ὀπλίζομαι conf. 647
ὄργια et ὄρκια conf. 80
ὀρθρινός, media ambigua. 89. et ὄρθριος. 260. 741
ὅρκιον. 64. ὅρκια et ὄργια conf. 80
ὄρκος. ὅρκων et ὀρχέων conf. 641
ὀρκοῦρος. 785
ὀρκυναῖος et ἑρκυναῖος. 559
ὅρμος et λιμὴν, in re venerea. 642
ὄρνις, *gallus*. 526
ὄροφος, composita ex hac voce. 123
ὄρπηξ. 262. ὄρπακα, media correpta. Ib.
ὀρφνίτης. 196
ὄρχατος et ὄρχος ὀδόντων. 719
ὀρχέων et ὅρκων conf. 641
ὀρχησμὸς et ὀρχηθμός. 130. 175. (In fragm. *Panyasis* ap. *Athen.* L. II. 37. B. πάντες δ' ὀρχησμοί. frustra *Brunckius* corrigit ὀρχηθμοί. Vid. Selecta ex Scholis Valckenarii p. 219.)
ὃς et ὡς conf. 289
ὅσος pro ὅτι τόσος. 861
ὄσπρια. *A.* XL.
ὀσσάτιος, de spatio et numero. 441
ὀστέα καὶ ῥινός. 746
ὀστέων et ὅσον conf. 284
ὀστίον. 563
ὅστις et ὅτις. 778
ὅταν et ὁππόταν, cum indicativo apud recentiores. 61. 88. 571. 796. (Vid. Friedem. de M. S. P. p. 361. s)
ὅτε cum conjunctivo. 100. (Ap. Oppian. Cyn. I. 217. restituendum videtur, quod edit. habent et plurimi Codd., ὁππότ' ἐέλδωνται et τεύχωσι. τεύχουσι certe in nullo Cod. legitur, ἐέλδονται in uno tantum.) ὅτε et ὁπότε in hiatu. *A.* XXII.
ὅτι et ἔτι. 58. et ὅτε. 709
ὅτις pro ὅστις. 633
οὖλος et πέπλος conf. *A.* XCIII.

ὅτου et ὅτῳ, etiam ap. Dorienses obvium. 140. ὅτῳ et οὕτω conf. 13

ου correptum in Πόστουμος, Πουδέντας. 926

ου et οι cum στ conf. 107

ου in caesura pentametri ante vocalem. 391

οὐ post εἰ. 832. 850. pro οὐ μά. 97. οὔ τι. 767

οὐ et εἰ conf. 651. et οὖν. 741. et ποῦ. 9

οὐδαμά et μηδαμά, ultima correpta. 914. (Anacreon ap. Hephaest. p. 69. ed. Gaisf. οὐ γὰρ ἂν ἄλλη Λύσις ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδαμὰ τῶνδε. ubi vulgo οὐδ' ἅμα legebatur. Cf. Toup. Em. in Suid. T. III. p. 113. ed. Oxon.)

οὐδὲ ἕν, etiam ap. elegiacos obvium. 377

οὐδὲ et εἰ δὲ conf. 275. et οἶδα. 46. et ἠδέ. 507

οὐδεὶς ἀθάνατος, formula. 971

οὐδενίζειν. 80

οὐλοκόμος. A. LXXXV.

ουν, terminatio accusativi nominum in ω. 100

οὖν inter praepositionem et verbum. 780. 891. ουν et οὐ conf. 741

οὕνεκεν et εἵνεκεν. 661

οὔπω et οὕτω conf. 254

οὐράνιον νέφος. 472

οὐρανός, coelum et palatum. 73

οὐρεσίφοιτα κρίνα. 82

οὔριος Ζεύς. 947

οὖρος. 795. A. LXXI.

οὔτε . . . οὐ. 112. οὔτε τι et οὔτ' ἔτι conf. 618

οὗτος in compellando. 778. ταῦτα ad unam rem relatum. 216. 391. 534. 779. τοῦτο post αὐτὸ omissum. 662

οὕτω et ἔστω conf. 160. s. οὕτω et ὅτῳ. 13. et οὔπω. 254

οὕτως ante consonantem. 159. 503. 628

οφ in ὄφις productum. 659

ὄφρα, cum indicativo futuri. 871

ὀφρύς. ὀφρύα pro ὀφρύν. 774. ὀφρύες, hilaritatis sedes. 65

ὄχλος, ὄλβος, ὄρθος conf. 511

ὀχμάζειν et αἰχμάζειν conf. 766

ὄχνη et ὄγχνη. 452

ὀχυρὸς et ἐχυρὸς conf. 596

ὀψὲ μὲν ἀλλά. 773

ὄψει pro ὄψῃ. 593. 666

Obscuritas studiose quaesita. 341

Optativus in interrogatione, etiam sine ἄν. 121. 541. (Vid. Schaefer. ad Poetas Gnomm. p. 195.) post pronomen relativum. 107. junctus cum indicativo. 88. 141. 548. 600. post imperativum. 66. 554. et futurum. 608. junctus cum conjunctivo. 292. A. LVI. cum imperativo. 185. 311. 754. 863

Oratio obliqua in orationem rectam deflectens. 735

Orco nubere. 318

παιὰν et παστὸς conf. 860

παίδειαν et πέδειαν. 33

παιδία et πέδιλα. 33

παιδικός, puerilis amoris sectator. 504

παιδοφιλεῖν. 763

παῖς, πάϊν. 37. παισὶ et πᾶσι conf. 209. 216. 336. 605

πάλαι et πῆλαι conf. 309. composita ex πάλαι, τετράπαλαι, πεντάπαλαι. A. XCV.

παλαιός, media correpta. 518

παλαίω et παλεύω conf. 603

παλάσσω. πεπαλαγμένος. 687

παλεύω et παλαίω conf. 603. (Philo Jud. de Somn. I. pag. 598. C. τερατοσκόποι δεινοὶ παλεῦσαι. vulgo, παλαῖσαι.)

πάλιν in compositis intendit. 653. 829. πάλιν αὖ. 491. πάλι et παν conf. 694

παλινκάμπης et πιτυοκάμπτης. 677

παλινδίνητος ἀνάγκη. 580

παλινηνεμίη. 653

παλίνορσος αὖτις. 108. (Versum male concinnatum ap. Oppian. Cyn. I. 249. ἐλπόμενος καλέειν γένος ἵπποισιν παλίνορσον. sic facile correxeris: ἐλπόμενος γένος αὖ καλέειν ἵπποις παλίνορσον. Mox ibidem v. 270. ὡς φάτις προτέρη κλέος ἵπποισιν μέγ' ἀείδει. Cod. reg. προτέ-

ρησι. unde fortasse corrigendum: ὧδε φ. προτέροις ἵπποισι κλέος μ. ἀ.)
πάλιν σοος. 15. (Scr. πάλιν σόος.)
πάλλα. 791
παλλὰς et πόλλα conf. 571
πάλλω. πῆλαι et πάλαι conf. 509
πάμβαξ et παμβακίς. 186
πάμπαν. 601
π̅α̅ν̅ et π̅α̅ρ̅ conf. 575
πὰν et πάλι conf. 894
παναγρεύς, παναγρέτις. 140
παναπευθής. 872
πανδαισίαι λόγων. 46. (vid. *Wyttenbach.* ad *Plutarch.* T. XI. p. 331. s.)
Πάνδαρος et Πάρις conf. 572
πανδοχικὸς et παννυχικὸς conf. 909
πανεύτονος. 324
πανόμματος. 22
παντερπής. 584
πανόμοιος et παρόμοιος conf. 718
παντοπαθὴς puella. 51
πάπυρος, media ancipite. 184
παρά c. dativo praesentiam loci significat. παρ' Ἥρῃ, in templo Junonis. 905. παρ' οἶνον. 895. παρ' οἴνῳ. *A.* LXXXIV. π̅α̅ρ̅ et π̅α̅ν̅ conf. 575. παρὰ et ῥᾶ. 558
παράσημος. 684
παράσοφος, παρασόφισμα. 399
παρατράπιος. 620
παρδάλιες et πορδάλιες. 367
παρειὰς ἀμύσσειν, δρύπτειν. 347
παρέχειν et προέχειν. 891
παρθενομήτωρ. 28. (*Athanas.* T. II. p. 34. παρθενομήτωρ ὡς θεοτόκος ἡ ἁγία Μαρία.)
παρθένος, ὁ. 15. (*Suid.* T. I. p. 5. Ἄβελ. οὗτος παρθένος καὶ δίκαιος ὑπῆρχε. Id. T. II. p. 528. Μελχισεδὲκ.... ἐτελεύτησε δίκαιος καὶ παρθένος.)
Πάρις et Πάνδαρος conf. 572
παρόδιος et παρατράπιος. 620
παροδίτης et παροδῖτις conf. 327
παροδῖτις. 545
παρομοίϊος et πανομοίϊος. 718
πάρος et πατρὸς conf. 537. πάρος post articulum solet collocari. *A.* C.
παρφασίη, *admonitio.* 649
πάντες, in hyperbole. 755. πάσης, priore correpta. 429. 431. πᾶν et ἄποινα conf. 521. πᾶσι et παισί. 209. s. 216. 336. 605. 671
παστὸς et παιὰν conf. 860
πάσχω. τί πάθω; *quid faciam?* 675
πάταγος et θάλαμος conf. 401
πατεῖν ἅλα, πόντον. 358
πατήρ. ἐκ πατέρων. 792. πατρὸς et πάρος conf. 537. πατρὶ et περὶ conf. 556
πάτος et βάτος. 307
πάτρα, posteriore correpta. *A.* LXVI.
πάτρια, τά, *origines.* 495
πατρολέτωρ. *A.* LXXX.
Παφίη Κυθέρεια. 100
πέδιλα et παιδία. 33
πεζεῦσαι διὰ θαλάσσης. 592
πεζοβατεῖν. 592
πεῖν. 684
πεινῆν et πίνειν. 706. πεινῶν et πίνων conf. 785
πειραιεύς, media correpta. 731
πέκος μήλοιο. *A.* LXXI.
πελᾶν et γελᾶν conf. 203
πελεμίζειν et πολεμίζειν conf. 650
πελλαῖος. 356
πέμπελος et composita. *A.* XL.
πέπλος et πρέμνος. 293
πέπλος et πόνος conf. 857. πέπλον et πλέον. 28
πέρας, *tandem.* 675
περί μου. 941. περὶ et πατρὶ conf. 556
περίβλητος et πυρίβλητος conf. 747
περιθαλπὲς et πυριθαλπὲς conf. 411
περιθυρεῖν. 735
περικλειτός. 564
περιλαμπὴς et πυριλαμπής. 54
περίστεπτος et περίστρεπτος conf. 597
περιστεφὴς et περιστρεφὴς conf. 631
περιφανὲς et περιφερὲς conf. 28
περίχθων. 629
περίψυκτος. *A.* LXXXIV.
πέταλον, composita ex. 527
πετάννυμι, πεπταμένοι αἰγιαλοί. 588. ποταμοί. 561
πετεινός, πετηνός, πετεηνός, πε-

τεεινός. 126. 535. (vid. Gaisford. ad Poet. Min. Tom. I. p. 22.)
πέτρα et πτελέα conf. 867
πετραία σπήλυγξ. 870
πέτρος, ἡ. 327
πῇ et ποῖ conf. 632
πηγῆς et γαίης conf. 720
πῆμα κυλίνδεται. 283
πηρόω. πεπηρωθείς. 147
Πίγρις et Πίγρης. 125
πικρὸς et πιστὸς conf. 286
πιλεῖν, densare. 879
πιλοφορεῖν et ὁπλοφορεῖν. 725
πίνω. πίνης et ποιῆς conf. 533. πίνων et πεινῶν. 783. πίνειν et πεινῆν. 706. πινης et πεινῆς. 946. πίνειν μέλη. 96. (Cf. Graef. Obss. crit. in Meleagr. et univers. Anth. gr. p. 71.)
πίση et πίσση. 673. 700
Πίσσα, Πισσαῖος pro Πίσα et Πισαῖος. 844. (vid. Creuzer Meletem. Disc. Ant. Fasc. I. p. 19.)
πιστὸς et πικρὸς conf. 286. πιστότατον et αἰπύτατον. 613
πλάνος. 397
πλὰξ et πλάκες πόντου. 521. θεόγραφοι. 28. A. XXIX.
πλαταγή. 862
πλέγμα manuum. 590
πλειότερος. 735
πλεκτός. 537
πλέκειν pro τεύχειν. 446. θύρσους. 839
πλευρά, conjux. 418
πλήθω, c. genit. et dativ. 106
πλημύρειν et πλημμύρειν. 26
πλόκος et πλόκαμος conf. 31
πλωτός. 263. A. XLIX.
πνεῦμα et τραῦμα conf. 96. et νεῦμα. 844
πνίγεσθαι, de submersis. A. LXXVII.
Ποδαλείριος. 754
ποδήνεμα ὄμματα. 874
ποδίστρα. 545
ποεῖν. 604
πόθι pro ποῖ. 363. s.
ποθινὸς pro ποθεινός. 315
πόθος et πόνος conf. 113. πόθον et πόθεν. 81
ποῖ et πῇ conf. 632. et ποῦ. 677. 682. 713
ποῖαι, anni. 412
ποιέω. ποιεῖν χρόνον. 710. ποιῆς et πίνης conf. 533
ποικινὸς et πυκινός. 611. 713. (Achill. Tat. IV. 12. p. 171. πεπυκνωμέναι. Cod. Monac. πεποικνωμέναι.)
ποιμένιος. 866
ποῖος. ποία, posteriore correpta. A. LXV.
Πόλαι, nomen urbis. 290
πολεμαδόκος, Minerva. 152
πολεμίζειν et πελεμίζειν conf. 650
πολιτευταί. 303
Πολίτης. 154.
πολύαιγος. 624. s.
Πολύγνωτος et Ἀρίγνωτος conf. 619
Πολυΐδης et Πολυείδης. 30
πολύκλαυτος et πολύκλαυστος. 477. A. LIII. ναυτιλίη. 283
πολυκλήϊς et πολυκληΐς. 359. (Vid. inprimis Spohn Comm. de extrema Odysseae parte p. 193. sqq.)
πολύπλαγκτος et πολύπλεκτος. 171
πολυπλανής, vi transit. 482
πολύς, magnus, amplus. 190. A. XLVI. πολλὴ ἐλπίς. 334. πολὺς pro πολλάκις. 98. 266. πολλῷ cum comparativo. 474. πολέων. 842. τί τοι πλέον et τί τὸ πλέον. 254. πλειότερος. 735. πολὺς et πόρος conf. 792. πολλὰ et παλλὰς conf. 571. πλέον et πέπλον. 28
πολύστεπτος et πολύστρεπτος. 32
πολύτρητος. 267. (Orac. Sibyll. L. VIII. p. 699. αὐλὸς πολύτρητος. ex quo versu φρενόβλαβος Lexicis addendum.)
πολύωψ. 137. s.
πολυωπὶς et πολυωπός. 129
πόνος et πέπλος conf. 857. et πόθος. 113. et σποδός. 338. et κόπος. 546
πόντος, πορμός, ποταμὸς conf. 542. πόντῳ et ποταμῷ. 908. s.
πορδάλιες et παρδάλιες. 367
πορείη, οἶμος ἐπέων. 49
πόρος et πολὺς conf. 792
πορφυρεῖν, penultima correpta. 543
Πορφύριος, lusus in hoc nomine. A. LXIX.
Ποσείδιππος et Ποσίδιππος. 44
Πόστουμος, media correpta. 631

ποτ' pro *ποτί*, *πρός*. 323. post articulum collocari solet. *A.* C. cum *πότε* conf. 388
ποταμὸς et *γάμος* conf. 617. et *πόντος*. 908. s.
ποτὶ ad *νῦν* relatum. 671. cum *τότε* conf. 559
πότμος, priore correpta. 572
πότνη πατρὶς pro *πολλή*. *A.* LXI.
πότνιαι σεμναί. 961
ποῦ μοι, sequente accusativo. 207. et *οὖ* conf. 9. et *ποῖ*. 677. 682, 713
πούς et *ποῖς*. 697
πράγμασι et *γράμμασι* conf. 685
πρέμνον et *πέπλος* conf. 293. *πρέμνον ἐλαίης*. *A.* LVI.
πρὶν sequente futuro. 816. productum. 883
πρίσκιτα. 716
πρίων, priorem in Anthol. habet ambiguam. Vid. *Graef.* Obss. crit. in Meleagr. et univ. Anthol. p. 61
πρὸ cum adjectivis compositum intendit. 257
Προδίκη et *Προδόκη*. 52
προέχειν et *παρέχειν* conf. 891
πρόκαλος. 257
προκατακρίνειν. 777
προοδηγός. 198
προπατόρων et *προτέρων* conf. 327. s.
προποντίς, media correpta. 887
προς ortum ex terminatione *ηρος*. 36
πρός γε et *γε πρός*. 46. *πρός με* pro *ἐμέ*. 46. 61. 253. 724. (*Sophocl.* Aj. v. 283. *ὁ δ' εἶπε πρός με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα*. In Epist. Socratis et Socratic. p. 5. lin. penult. *ἤδη γὰρ πρός με*, novissimus editor frustra correxit *πρὸς ἐμέ*.) *πρὸς σὲ Διὸς* et similia. 359. s. 748. *πρὸς τί;* 83. 497. *πρὸς χάριν τινί*. 766. *πρὸς* et *τίνος* conf. 325
προεστηκέναι. 960
προσψύχειν, *περιψύχειν*. 960
προσώπατα. 594
προτέρων et *προπατόρων* conf. 327. s.
προὔχων, *προὔχουσα*. 548
πρῶνες. 513
πρῶτος. *τὰ πρῶτα φέρειν* et *φέρεσθαι*. 431. 890. 906. *πρῶτον* et *ἔστρωσεν* conf. 593. *πρώτη* et *στρωτή*. 591
πτέλέα et *πέτρα* conf. 867
πτερὸν et *πτίλα*, de barba. 773. *πτίλα καὶ χροῖς*. Ib.
πτερύγων στολίδες, de velis. *A.* LXXV.
πτιστής. 714
πτύειν et *ὀπυίειν* conf. 647
πυγὴ et *πυγμὴ* conf. 758
πυκινὸς et *ποικιλός*. 611. 713
πυκτή, *πηκτὴ θύρα*. 50
πυκτίον et *πτυκτίον*. 18
πύλη θεία, de beata Virgine. 20
πυματηγόρος. 444
πύργος, *domus solitaria*. 315. 383
πυργόω et *φυράω* conf. 414
πυρητόκος, *πυριτόκος*, *πυριοπόρος*. 143
πυρὶ et *περὶ* conf. 54
πυρίαν καθελεῖν. 698
πυρίβλητος, *ignitus*. 747. c. *περίβλητος* conf. 747. s.
πυριγλωχῖνες et *περιγλωχῖνες*. 747
πυρίχη pro *πυῤῥίχη*. 774
πυρκαϊή, *πῦρ καὶ ἦν* et *πῦρ κατά*. 471
πωγωνοτροφεῖν et *πωγωνοφορεῖν*. 727
πῶμα et *σῶμα* conf. 640
Participium post *φημί*, *ἀγγέλλω*. 235. praesentis pro futuro. 266. 268. pro tempore praeterito. 454. participium relatum ad substantivum remotius. 899. terminationis masculinae cum substantivo feminini generis. 577. s.
Pentametri inter versus heroicos. 7
Persona verbi tertia post primam aut secundam. 95. 154. 703
Pleonasmus in compositis ex *παν*. 594. *A.* LXXII. in *φησί*, *εἶπε*. 779. pronominis post relativum. 253
Pluralis et singularis juncti. 488. et dualis. 540. pro singulari. 55. 263. 280. pluralis pronominum pro singulari. 50
Polemo Sophista etiam Antonius vocabatur. 690
Praepositiones in quarta sede versus bucolici. 74. diversis casi-

bus junctae. 194. 286. cum pronomine enclitico, praecipue πρός με. 255. 312. in decompositis omissae a librariis. 198
Praesens θνήσκω, τεκνόω, ἀκούω, τελευτάω pro aoristo. 237. 251. 265.311.320. pro futuro. 102. 630. cum futuro junctum. 105. 264. 777. (Vid. Ernest. ad Callimach. H. in Apoll. 14.) praesens participii pro aoristo. 750
Primae vocabulorum syllabae interdum a librariis omissae. 335. 343. 406. s. 675
Productio brevis vocalis ante λ. 186. 484. 524. ante μ. 223. 433. ante ν. 902. ante ρ. 70. ante ς. 494. ob pausam. 302
Prolepsis in epithetis effectum significantibus. 170
Pronomen inter articulum et substantivum. 232. A. L. possessivum pro personali. 481. pronomen encliticum post praepositionem. 255. pronomen encliticum in hiatu non sine vitii suspicione. A. LXXVII. pronomen secundae personae post δέ. 223. relativum et possessivum in caesura pentametri. 925. pron. pluralis et singularis numeri junctim. A. LVII. LXXIV.
Prosodia in nominibus propriis saepe ambigua. 24
Poëta dicitur esse id, quod fingit. 44
Ptolemaeus Philadelphus natus in insula Co. 320. s.

ρ simplex pro duplici. 78. 498. 774. 823. pronuntiando duplicatur. 246. a librariis perperam insertum. 150. ρ et ι conf. 306. 666. et λ. 173. 641. et μ. 342. et ν. 114. 211. 452. 503. et φ. 128. 318. 658
ῥαδινῇ ἠϊόνι. 268
ῥαίνειν et βαίνειν conf. 80. ῥαίνειν vi transitiva. Ib. ῥαίνομαι et ῥαίομαι conf. 349. ἔῤῥανα. 761
ῥάκος de corpore. 308
ῥάξ et ῥώξ. 127. 502
ῥικνώδης et ῥικνώθη conf. 115
ῥινὸς et ὀστέα. 746
ῥιπαὶ et ῥοπαὶ conf. 643
ῥιπίς, posteriore ambigua. 204, (cf. Spohn. de extrema Odyss. parte p. 175.)
ῥίπτω et ῥύπτω conf. 635
ῥίς, ῥῖνα, priore correpta. 729
ῥόδα ἐν φάτνῃ. A. LXXXV.
ῥόος et χρόνος conf. 882. ῥοῦς et ὡς conf. 607
ῥοπαῖς et ῥιπαῖς conf. 643
ῥύομαι c. genitivo. 39. et λύομαι conf. 40. ῥυσάμεθα et ἱδρυσάμεθα conf. 913. ῥυσάμενος et λουσάμενος. 916
ῥύπτω et ῥίπτω conf. 635
ῥυσὸς et ῥυσσός. 60. 137. ῥυσώδης. 69. (Philostr. Imagg. I. 31. p. 809. τὰ δὲ ῥυσὰ καὶ ἔξωρα, τὰ δὲ ὑποσέσηρα. Leg. ὑποσεσηρότα.)
ῥυτίς. 726
ῥύτωρ, custos. 539
ῥώξ et ῥάξ. 127. 502
Res, quae dedicatur, in anathematicis saepe subauditur. 150. 156
Rhenus partum genuinum discernit a spurio. 479. s.
Rhythmus saepe verborum transpositione restituendus. 228

σ pronuntiando duplicatur. 842
σ ortum ex ς i. e. καί. 378. 459. conf. cum γ. 127. 290. 427. cum ι. 73. cum τ. 69. 86. 313. a librariis omissum in μέχρις, ἄχρις, οὕτως. 587. omissum post εν. 624
σ' pro σά. 948
σάλπιξ an pro σάλπιγξ. 24
σάμβαλα et σύμβολα conf. 190. (Ap. Hephaest. p. 42. τὰ δὲ σάμβαλα πεντεβόεια. Vulgo, σύμβολα. Vid. ibi Gaisford.)
σανδάλιον, navigii genus. 62
σάον et σαόω. 158. 948
σαρδόνιον et σαρδάνιον. 99
σαῦρα. 732
σὲ post δέ. 465
σείεσθαι, de motu incitatiore. 115

σειληνὸς et σιληνός. 34
σίλινον, media correpta. 374
σεμνοπροσωπεῖν. 721
σεμνός, priore correpta. 951. σεμναὶ πότνιαι. 951
σέργας et ἴριγος conf. 645
σζ sigla per σιζευκτέος explicanda. *P.* 11
σῆμα et σῶμα conf. 308
σητάς. 857
σητεδόνη, vox nihili. 504
σήσαμα. 92
σῆτες ἀκανθῶν. 708
σθένειν et στένειν conf. 310
σιβύνης, ὁ. 322
σῖγα λέγειν. 775
σιγαλέος τύμβος. 920
σιγῇ ἐφ' ἡμείων. 103
σίγυνα. 367
σιγῶν λαλεῖ. 775
σιληνὸς et σειληνός. 34
Σίμαλος. *A.* LVIII.
σιμὸς et Σῖμος. 205
Σιμύλος. 60. 131. (In versu Anacreontis ap. Hephaest. p. 101. Σίμαλον εἶδον ἐν χορῷ πηκτίδ' ἔχοντα καλήν. Pauw Σιμύλον latere existimabat.) *Simulus. A.* XXXVIII.
Σιμωνίδῃ. 24. 173
σιπαλός. 662
σιτομέτρης. *A.* XLIII.
σῖτον et οἶνον conf. 892
σίφων. 510
σκαιὸς et σκληρὸς conf. 180
σκέλος et κλέος conf. 245
σκέπτεσθαι, *meditari.* 684
σκεῦος et ζεῦγος conf. 41
σκευή, an σκεύη. 108. (σκυτάλη videtur scribendum. *A.* XXXVII.) 108. c. σκηνή conf. 108
σκῆνος et κεῖνος conf. 872
σκήπων et σκίπων. 198. 232. 272. 319. 335
σκιὰ νόμου. 21. 422. (*Macarius* Homil. L. p. 565. εἰ εἰς τὴν σκιὰν τοσοῦτον ἐξεχύθη τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, πόσῳ μᾶλλον εἰς τὴν καινὴν διαθήκην; Cf. Eundem Homil. XXXII. pag. 431. XLVII. p. 546. τύπος καὶ σκιὰ jungitur ap. *Cyrill.* Catena in Johann. c. 1. p. 47.)
σκινδάλαμος. 715
σκινδαλαμοφράστης. 715
σκίπων et σκήπων. 198. 232. 272. 319. 335
σκληρὸς et σκαιὸς conf. 180. et σκολιός. 525
σκνῖπες et σκνίπες. 6
σκολιός, *dolosus.* 87. conf. cum σκληρός. 525
σκόλοπες. 229. σκόλοπες καὶ ἄκανθαι. *A.* L.
σκόπελος et σκόλοπος conf. 229. *A.* L. σκοπέλου ἐρημότερος. 474
σκόπτειν, σκοπτικός, pro σκώπτειν, σκωπτικός. 657. (Aelian. Hist. An. XV. 28. in Cod. Monac.)
σκῦλον. 8. conf. c. σῦλον. 894
σκυλακεύματα et σκυλεύματα. 37
σκύλος et σκύτος. 160
Σκύλλος et Σκύλλις. 523
σκυτάλη et σκευή conf. *A.* XXXVII.
σκύτος. 41. 131
σκῶπες, numi genus. 356
Σμερδίης et Σμέρδις. 223
σμιλευτός. 318
σμύχεσθαι. 287. *A.* LXXXIII.
Σόφιλος et Δόφιλλος. 219. s.
σπανίη. 201
σπείραμα. 171
σπένδειν et σπεύδειν conf. 668. σπένδειν δάκρυα. 955
σπιθαμή. 195
σπινθὴρ, et Σπίνθηρ. 204
σποδὸς et πόνος conf. 358
σ̅τ̅ in ο̅υ̅ et ο̅ι̅ depravatum. 107
σταδιεύς. 674
στάδιον, locus ubi certatur. 818
στάζεσθαι et σφάζεσθαι conf. 682
σταθερή, *terra.* 313. de mari tranquillo. 640
σταλάειν δάκρυα. 107
σταχυμήτωρ. 871
στέγω. στέξαι et στέρξαι conf. 712
στενότερος et τερπνότερος conf. 615
στένειν et σθένειν conf. 310
σ̅τ̅ε̅π̅τος et σ̅τ̅ρ̅ε̅π̅τος conf. 198. 877
στέργω. στέρξαι et στέξαι conf. 712
στερέω. ἐστέρεσε. 680. 711
στεῤῥὸς et ἕτερος conf. 734
στεφανόω, *ornare. A.* XLIII.
στέφω. στεφθῆναι et ὀφθῆναι conf. 211. στέφειν et στρέφειν conf. 572
στίβη. 755

στλεγγὶς, στλεγγιδοποιός. 194
στόματα pro singulari. 265. 470. 471
στοναχίζω et στοναχέω conf. 415
στόνυχες et ὄνυχες. 205
στόρθυγξ. 128. 149. s.
στρεπτος et στεπτος. 198. 877
στρέφειν et στέφειν conf. 572. στρέψας et στέψας. 515
στριφνὸς et στρυφνός. 727
Στροῖβος. 156
Στρυμονίης, ventus. 351
στρυφνὸς et στριφνός. 727
στρώννυμι. Ἔστρωσεν et πρῶτον conf. 593. et ἔτρωσε. 855
στρωτὴ et πρώτη conf. 591
στυγνός. 280
στυλόω. 382
συ et α conf. 81
σὺ δὲ post vocativum. 310. 741
συγκροτεῖν et κροτεῖν. 618
συλητής. 801
σῦλον et σκῦλον conf. 894
σύμμε et σύν με. 65
συμπαίστωρ et συμπαίκτωρ. 158. 159
συμφέρεσθαι. 755. συνοισόμενος et συνεσσόμενος conf. 209
συμφροσύνη et σωφροσύνη. 768
συν et αν conf. 775
συνάμα, σὺν ἅμα, σὺν δ' ἅμα. 217. 795
συνααρών, sacerdotii socius. 427
συναχρωτηριάζειν. 853
συνάναρχος, de Λόγῳ. 13. (etiam de Spiritu Sancto. συνάναρχον τῷ πατρὶ πνεῦμα. Io. Chrysostom. T. V. p. 473.)
σύνειμι. συνεσσόμενος et συνοισόμενος conf. 209
συνεπερίζειν. 621
συνεργάτης et συνεργαστής. 594
συνέριθος. 471
συνετή, ή. 665
συνεύνα, vox nihili. 96
συνίστασθαι, adversari, pugnare. 71
συνομήθης et συνομῆλιξ. 171
συνομῆλιξ. 171
συντάσσομαι, valedico. A. LXVIII.
συντίθημι. συνθέσθαι βουλήν, ὄπα, κληδόνα. 238
σύντονος. 581
σφριστὴρ et σφριχτήρ. 99
σύσκιος et εὔσκιος conf. 639
σφάζεσθαι et στάζεσθαι conf. 682. ἐσφαγμένης et ἐσφαλμένης conf. 29
σφακτήρ, σφάκτρια. 594
σφάλλω. ἐσφαλμένης et ἐσφαγμένης conf. 29
σφί. 261
σφῦρα et σφαῖρα. A. XL.
σχαδόνες et σήσαμα junguntur. 92
σωίζειν. 8. 168
σῶμα et δῶμα. 121. et σῆμα conf. 308. et πῶμα. 649
σώρακος. 91
σωρὸς signif. transl. 539. 604
Σωσύλος. 556
σωφροσύνη et συμφροσύνη conf. 768
σώω. 106
Singularis et pluralis juncti. 488
Sosipater poëtis epigrammatariis eximendus. 64
Spiritus lenis pro aspero in ὁλκάς, ὁδοιπορία. 19. ἑλίσσειν. 24. ἅμμα. 33. εἵλετο. 59
Subjectum orationis ex praecedente casu obliquo assumendum. 362
Superlativus cum ἄγαν, λίαν, πάνυ. 102
Syllabae longae perperam correptae in μιαναι, διακριναι. 56. (Vid. Correptiones.) in nominibus propriis ob versus commoditatem correptae. 396. Vid. Brevis.
Syllabae a librariis perperam insertae. 31. 81. 508
τ et σ conf. 69. 313
τ et ψ conf. 586
ται et τε conf. 37. 215
τάλαντα Τύχης, Διός. 945
τάλας, posteriore correpta. 547
τἄμπαλι et τοὔμπαλι. 661. 743. 748
ταναός. 149
τανυήκης et τανυμήκης. 161
ταῦρος et γαῦρος conf. 56. ταύρου τύμπανα. A. XLV.
τάχα. 116. et γὰρ conf. 350. et καλά. 881
τάχος et τέλω conf. 64. 380. s.

τε, post plura vocabula. 591
τεγγόμενος et τικτόμενος conf. 559
τέγος πάνδημον, *lupanar*. 717
τεθρήμερος. 855
τεῖν. 124
τείνειν παρειάν. 719
τεκέων et λεχέων conf. 857
τεκνόω. τεκνοῖ pro ἐτέκνωσε. 237
τέκος et τόκος conf. 21
τελέθουσα et τελέουσα conf. 14
τέλειοι Dii. 183. τέλειος et λεῖος conf. 284
Τελεσικλῆς. 808
τελέουσα et τελέθουσα conf. 14
τέλλειν pro ἀνατέλλεσθαι. 966
τέλος et τάχος conf. 64. 380. s.
τέλσα et τέρμα. 159
τέμνειν, *insculpere*. 525
τέναγος. 905
τένδειν. 567
τένων et τένοντες, de regionibus. 47
τέρματα φίλης. 772
τερμέριος. 665
Τέρπης. 577
τερπνότερος et στενότερος. 615
τέρπομαι, sequente participio. 262
τέρυς. 899
τετανοὶ βότρυες. 512
τετράπεδος et τετράποδος. 679
τεύχειν, *parare*. 349
τεῦχος, *volumen*. 13
τέχνα et τεχνίτης, prima correpta. 872
τεχνίτης et τεχνῖτις. 672
τῇ c. accusativo. 498. τῇ ut barbarum damnatur. *A.* LXXXIII.
τῇδε, *ibi*. 87
τηλεσκόπος et τηλέσκοπος. 25. 184
τηλόθι. 626
τῆμος ὅτε. 420
τηνεί. 870
Τηνία Erinna. 400
τηρήνεμος. 146
Τίβιος, nomen servile. *A.*LXXXIX.
τίθημι. θείης et δοίης conf. 188
τικτόμενος et τεγγόμενος conf. 559
τὶν et τὴν conf. 212
τίνω, priore correpta. 823
τίπτε. 447
τὶς pro ὅστις, ἥτις. 88. 740. subauditur. 280. τις ἕκαστος. 290
τὶς cum optativo etiam sine ἄν. 109. 288. τίς πόθεν εἰς; 75. τί γάρ; orationi interpositum. 57. 671. τί μέγ' εἰ 678. τί πάθω; 675. τί τοι πλέον, et τί τὸ πλέον; 563. τί excidit post ἐστί. 737. τίνος et πρὸς conf. 525
τιτθός, de puerorum μαστῷ. 755
τιτρώσκω. τετρωμένος, βεβλαμμένος. 170. ἔτρωσε et ἔστρωσε conf. 855
Τιτιός et τοῖς conf. 39
Τμῶλος et Τέμωλος. *A.* XLIV.
τὸ δὲ et τοῦτο δὲ non semper sequitur post τὸ μὲν et τοῦτο μέν. 358
τόθι pro οὗ. 565
τοίνυν raro ponitur initio. 681
τοκογλύφος. 598
τόκος et τέκος conf. 21. et κόπος. 129
τονθρύζειν et τονθορύζειν. 624
τοξεύειν ἔπη, ὕμνους. 516
τοξοφορεῖν. 769
τορῶν et χορῶν conf. 42
τοσοῦτο pro τοῦτο. 87
τοσσάκις pro τρισσάκις. 380
τοσσάτιος de numero et modo. 141
τότε, *olim*. 559. conf. cum ποτέ. Ibid.
τοῦ μὴ, sequente infinitivo. 47
τοὔμπαλι et τἄμπαλι. 661
τοὔνεκα interrogativum. 873
τόφρα pro ὄφρα. 507. 790. s.
τράγειος et τραγικός, *hircinus*. 594
τράγος in numis Pariis. 911
τρανῶς, τρανότερον κηρύσσειν, μηνύειν τι. 524
τραῦμα et πνεῦμα conf. 96. et γράμμα. 760
τρέπω, τρέφω, στρέφω, τρίβω conf. 476. s. τρέπομαι et δρέπομαι. 759
τρέφω et στρέφω conf. 476. s. τρέφειν et τρυφῇ conf. 68
τρέω. ὦτα τετρημένα. 46
τρητὸς et τρισσός. 163
τριχαλέος et τριχθάδιος. 109
τριάκοντα, antepenultima correpta. 617. 705. 806. declinabile. 665. 794
τρίβω. τρίψαι et δρέψαι. 62
τριέσπερος Hercules. 827. s.
τριέτης et τριετής. 251. 253
τρίζειν et τρύζειν. 714. (V. *Hamaker* Lectt. Philostr. p. 26. s.)
τριναχίη et τριναχρίη. 226
τριόδους et τρίαινα. 691

τρίπος. 36. (cf. Il. χ. 164. Nonn. Dion. XIII. p. 358. 21. καὶ τρίπος αὐτοβόητος. Etym. M. in ἀελλόπος p. 18. ed. Lips. Sic τετράπος ap. Arat. Phaen. v. 214. ubi Cod. Vind. τετράπους.)
τρισέμφωτος. 11
τρίσμακαρ, τρισμακάριος, τρισμακαρίτης. 742
τρισσάκις et τοσσάκις conf. 380
τρισσὸς et τρητός. 163
τρίστοιχος. 614. s. (Oppian. Hal. V. 326. δεινοὺς χαυλιόδοντας... τριστοιχεὶ πεφυῶτας.)
τριχθάδιος et τρηχαλέος. 109
τρίχινος et τρύχινος conf. 57
τρόπος et ἀτραπὸς conf. 568
τρυγικὸς χορός. 317
τρύζειν et τρίζειν. 714
τρυφὴ et τρέφειν conf. 68
τρύχη περὶ ποσσί. 57
τρύχινος et τρίχινος conf. 57
τρῦχος et τρύχος. 149
τρύω. τετρυμμένος et τετριμμένος conf. 179. τετρυμένος. 297. et τετυμμένος conf. 608. s.
τυλόκοπτος φαγανίς. 204
τύλος, priore ancipite. 204
τύμπανον. an etiam ὁ τύμπανος? 176
Τέμωλος et Τμῶλος. A. XLIV.
Τύννιχος et Γύννιχος. 472
τύπος, de parte virili. 605. 940
τύπτω. τετηθείς. 483
Τέρινα et Γέρινα. 969
τυφλὰ κύματα. 514
τύφω. τύφεσθαι, de amoris aestu. 79. θρυμμεθα, θρυμμένος. Ibid. τεφόμενος et φρύμενος conf. 756
τωΐλιον et ταύλιον. 163
Theocritus Chius et Syracusanus. 560
Terminatio accusativi εα pro η in versus exitu. 121. ας acc. plur. primae decl. correpta. 53. 196. 606. 780. ας in nominibus propriis correptum. 7. 404. 833. ιος et ιδος genitivi. 352. ουν accusativus nominum in ω. 100
Terminationes αο et ατο. cf. 14. 595. δεω et δαο conf. 751. εαι et εται. 167. 609. 711. 745. εο et ετο. 558. 363. εται et εσθαι. 526. ειης et ειτις. 166. s. 521
Tmolus mons ἀνθεμόεις et ἠνεμόεις. 611
Venus armata. 531
Verbum singularis numeri cum ἡμέτερος et ὑμέτερος. 627. pluralis numeri cum substantivis plural. neutrius generis. 97. verba eundi cum εἰς composita interdum adsciscunt dativum. 138. s. verba lugendi cum dativo. 121
Versus in prosa oratione. 88
Victoria sine alis. 612
Virtus, vitium pro laude virtutis, crimine vitii. 973
Vocalis brevis ante ξ. 89. s. ante ζ. 624. vocales longae a Gregorio perperam correptae. 416
Vocativus et Nominativus juncti. 167. 286

υ et οι conf. 197
υα accusativus substantivorum in υς pro υν. 502
υι pro υῖ, in νέκυι, ὀΐζυῖ, πληθυῖ, νηδυῖ. 477
ὑγροβατεῖν. 621
ὑλανόμος et ὑλονόμος. 217
ὑλη. composita ex ὕλη et ὑλι. 148
ὑλιβάτης et ὑλοβάτης. 499
ὑλονόμος. 163
ὑμέτερος pro σός. 119. 627
ὑμνοθέτης, adjective. 42
ὕμνος et ὕπνος conf. 652
ὕνις et ὕννις. 147. 254. 284
ὑπαὶ et ὑπὲκ conf. 875
ὑπαρπάμενος et ὑφαρπάμενος. 608
ὕπαρχος et ἔπαρχος. 618. 633
ὑπὲκ et ὑπαὶ conf. 875
ὑπὲκ et ὑπὲρ conf. 486. 527
ὑπεκπροχέει et ὑποϊάχει conf. A. LXX.
ὑπένερθε et ὕπερθε conf. 322. 588
ὑπὲρ et ὑπὲκ conf. 486. 527. 692. ὑπὲρ ὤμου et ὤμων. 738. (Callimach. H. in Dian. v. 59. ῥαιστῆρας ἀειράμενοι ὑπὲρ ὤμων.)
ὑπερευτυχίη. 63
ὕπερθε et ὑπένερθε conf. 322. 588

ὑπήκοος et ἐπήκοος. 461
ὕπνος et ὕμνος conf. 652. ὕπνος priore correpta. 261
ὑπό, *sub*, cum genitivo. 27. cum dativo. 48. cum accusativo pro dativo. 24. post verba motus. 271. s. abundans ante dativum. 68
ὑπόβραχυ. 662
ὑποθάλπεσθαι et ὑπολάμπεσθαι conf. 748. 751
ὑπολάμπεσθαι et ὑποθάλπεσθαι conf. 748. 751
ὑποπροχέειν. 529
ὑποστέλλειν et ἐπιστέλλειν. 27
ὑπωρόφιος, ία. 153. 323. et ὑποῤῥόφιος. 123
ῡς terminatio ambiguae quantitatis. 692
ῦς et μῦς conf. 547
ῡσσι terminatio dativi. *A.* LXV.
ὕσπληγξ, ὕσπληγγος et ὕσπληγος. 187. 674. 594
ὑστερόποις et ὑστερόνους conf. 780
ὑφαίνω, prima producta. 189. 659. 832
ὑφίημι et ἐφίημι conf. 637
ὑψηλὸς et ψιλὸς conf. 285
ὑψίλοφος, *altus*. 84
ὑψόσε αἴρειν. 542. s.
Hysteron proteron in τίνος, ἢ τίς ὤν. 364

φ et ϙ conf. 128. 518. 658
φαιδρύνειν. 9
φαικάς. 186
φαίνεται et γίνεται conf. 75. φαίνεται orationi interpositum. 710
φάλης pro φαλλός. 565
φαντασία. *apparatus*. 57
φάος et χάος conf. 825
φαρμάκεια. 711
φαρος, *vestis*, priore ancipite. 281. s. (vid. *Gelhard.* Lectt. Apoll. p. 43. s.)
φάρυγξ, φάρυγγος et φάρυγος. 359
φαττῶν et φωτῶν conf. 467
Φαΰλλος. 949
φείδεσθαι et χήδεσθαι conf. 116. *curare*. Ib.
φειδὼ βίου. 548
φέρβειν et φέρειν conf. 668
φερεαυγὴς et φερέοικος. 610
φερνῆς et φρένας conf. 544
φέρω. πρῶτα φέρειν et φέρεσθαι. 431. 890. 906. χεῖρα, pro προσφέρειν. 445. sequente participio. 428. φέρειν et φέρβειν conf. 668. φέρομαι et θέρομαι conf. 745. s. φερόμενον et φυρόμενον. *A.* LXXVI.
φεύγειν et φλέγειν conf. 53. (Cf. Aristoph. Thesm. 1050.)
φηλητής et φηλήτης. 801
φθάνω. 884
φθέγγομαι παλάμαις. 580
φθέγμα et φλέγμα, φθέγγεσθαι et φλέγεσθαι conf. 233. φθέγματα et φλέγματα. 307
φθίνω. φθεῖσθαι, φθῖσθαι, φθίσθαι. 218. 275
φθίοις et φύοις conf. 647
φθόνος, de malo daemone. 430
Φίλα. 193
φιλάκρητος. 44
— φίλας, composita. 552
φιλέραστος. 771
φιλεράστρια. 641
Φίλη, n. pr. 969
φίλημα et θίγημα conf. 777
φιλήτης, φιλητής et φηλήτης. 122. (Cf. *Gaisford.* Poet. Graeci Min. T. I. p. 30. s.)
Φίλιννα. 564. s.
Φιλιτᾶς et Φιλητᾶς. 172. (Vid. Schneider. ad Schol. Nicandri Ther. I. p. 176.)
φιλομειδὴς et φιλομμειδής. 860
φιλοῤῥὰξ et φιλοῤῥώξ. 220
φίλος. φίλος et φίλιος. 35. φίλην et φλιὴν conf. 757
φλέγμα et φθέγμα, φλέγεσθαι et φθέγγεσθαι conf. 233. φλέγματα et φθέγματα. 307
φλέγειν τινά, *ardere aliquem*. 120. φλέγειν et φεύγειν. 53. et βρέχειν conf. 658
φλιὴν et φίλην conf. 757
φλόγεος et φλογερός. 569
φλοιόφιλος. 200
φοινὸς et φόνιος. 136. (φοινὰ δάκη *Nicander* Ther. 146. unde *Etymol. M.* p. 723. 33. ed. Lips. emendavit *Gaisford.* in Poet. Minor. T. I. p. 114.)
φορβειά et φόρμιγγα conf. 838
φρήν. φρένας et φερνῆς conf. 544
φρικαλέη θυσία. *missa*. 435. (Sancta coena φρικωδεστάτη τελετή

ap. *Jo. Chrysost.* T. VI. p. 16. Alia loca, ubi est φοβερὰ καὶ φρικώδης θυσία, vid. ap. *Suicer.* Thes. Eccl. Tom. I. p. 1422. Hinc etiam φρικτὸν ποτήριον, quod in S. Coena porrigitur, ap. *Theophyl.* in I. Corinth. XI. 25. et φρικτὴ aut φρικώδης τράπεζα ap. *Jo. Chrys.* Homil. XXI. Tom. V. p. 129. LXXII. Tom. V. p. 518. φρίττειν de *sacro horrore* illustravit *Wyttenbach.* ad *Plutarch.* Tom. XI. p. 250. Cf. *Astius* ad *Platon.* Phaedr. p. 319. s.)

φριμάσσεσθαι et φρυάσσεσθαι conf. 518

φρυάσσεσθαι et φριμάσσεσθαι. 518

φυλλοστρῶτις. 556

φυρέω et πυρόω conf. 414

φύρδαν. 659

φύρω. πεφυρμένος δάκρυσι. 52. φυρόμενον et φερόμενον. *A.* LXXVI.

φύειν, cum dativo. 919. φυόμενος et τρεφόμενος conf. 756

φύσις, periphrasin facit. 14. 715. φύσις et φθίσις conf. 647

φυτὸν οὐράνιον, homo. 645

φῶτες, pro ἄνθρωποι. 110. φωτῶν et φαττῶν conf. 467

Fratres pii. 40

Futurum in ίσω et ίξω. 739. futurum medii pro passivo. 721. cum praesenti junctum. 105. 264. 777. in adhortationibus. 669. futurum indicativi post conjunctivum adhortativum. 111. post εἰ cum optativo. 102

χαίρω. χηραμένη. 66. ἐχήρατο. 262

χάλαζα, signific. transl. 316

χαλᾶν, signif. neutra. 877

χαλεπὸς et χαροπὸς conf. 84

χαλέπτειν c. accusat. 113

χαλινός, quodvis retinaculum. 555

χαλκέλατος et χαλκήλατος. 102

—χανδής. 157

χανδοποτεῖν. 271

χανδὴ κύλιξ. 959

χάος et φάος conf. 825

χαράσσειν, pingere. 728. γενειάδα, de lanugine. 880

Χαρίλας et Χαρίδας conf. *A.* LIX.

χαροπός, ή, όν. 324. cum χαλεπὸς conf. 84

Χάρων et δράκων conf. 884. de hominibus. 659. in compositione. Ib. Χάρον. 504

χειλοποτεῖν et χανδοποτεῖν. 271

χεῖμα et κῦμα conf. 768

χεῖρες, opera artificum. 871. χεροὶ et χείρεσσι conf. 13. χεῖρας et γῆρας conf. 115. et δειράς. 848. χειρῶν et κηρῶν. 486. et χορῶν. 558. s. 589

χελιδονίς. 266

χελιδών. χελιδόν. *A.* LXVII.

χεῦμα, de mari. 515. 853

χέω. χέειν et ἔχειν conf. 652

χήν, χηνὸς et χενός. 361

χθών. χθόν. 285

Χῖος et Χίος. 93. 353. 696. *A.* LIX.

χλαμὺς ἱερά, a pueris gestata. 748. (vid. *Wyttenbach.* ad *Plutarch.* T. XI. p. 307.) χλαμὺς et χλανὶς conf. 748. 910

χλανὶς et χλαμὺς conf. 748. 910

χλωρὸν ὕδωρ. 615

χόλος et κόλος conf. 716

χορεύειν, vi transitiva. 225. c. δοκεύειν conf. 267

χορός, signif. transl. 904. χορῶν et χειρῶν conf. 558. s. 589. et ταρῶν. 42

χόω. χῶσαι αἵματι, τάφῳ. 368

χρεμέθω, χρεμετάω, χρεμετίζω. 523

χρή. ἐχρῆν et ἦν conf. 364

χρῆσθαι, c. genit. et dativo. 599

χρίσματα et χρώματα conf. 55

χρονίσκειν et κορέσκειν conf. 69

χρόνος et ῥόος conf. 882. χρόνον, diu. 627

χρύσεος, prima correpta. 197. s. 274

χρυσοῦς, χρυσοῖ, numi aurei. 58. 779

χρυσίον, vox blandientium. 696

χρυσωπός. *A.* XXXV.

χρυσωτός. 914

χρώματα et χρίσματα conf. 55. *A.* XXXIII.

ψ cum τ, φ, χ, π, conf. 166. 586

ψακὰς et ψεκὰς conf. 77. 260. 331
ψαλίς. 205
ψάμαθος νεκύων. 727
ψεκὰς et ψακὰς conf. 260. 331
ψήχειν et ψύχειν. 715
ψιλὸς ἵππος, pro γυμνός. 789. c. ὑψηλὸς conf. 285
ψίχας et ψυχὰς conf. 528
ψίω. 525
ψυχαπάτης. 748. s.
ψυχὰς et ἠχὰς conf. 22
ψύχειν et ψήχειν. 715. ψύχεσθαι, refrigerari. 176. (Hesych. ἀναψυχῆναι, ἀναπαύσασθαι.)

ω correptum ante consonantem. 40. 938. 965. in ᾠόν, ἥρωες, ἡρωϊκός. 829. 961
ὦ et ὥ. 79. omissum. 178. 750
ὦ et ἰὼ conf. 86. 329
ὧδέ πως. 46
ωι et ος conf. 289
ὠμαδὸν λαβεῖν. 378
ὠμογέρων et ἡμιγέρων. 115
ῶν, terminatio vocabulorum locum significantium, νεκρῶν, ἀνδρῶν. 372. (Adde βοῶν et ἱππῶν ex Bekkeri Anecdot. Tom. I. p. 29, 32. Vid. inprimis Bast ad Gregor. Cor. p. 224. s. not.)
ὢν pro οὖν etiam apud Dorienses obvium. 387
ὤνθρωπε. 340. 382
ὠιών. 8. 723. s.
ὥρη ἐρᾶν. A. LXXV.
ὥριος γάμου. 258. ὥριος et ἄριος conf. 769
ὡς cum positivo. 45. ὡς ὅτι. 403. ὡς et ἧς conf. 156. ὧδ'. 157. et ῥοῦς. 607

Indici Epigrammatum

insere haec:

ἀζομένη κούρην. A. XCV.
βαιὸν ἐμὲ νύμφαις. A. XCVI.
ἔπταξαν βασιλῆες. A. XCVIII.
ἑστὼς διστάζεις. A. XCIX.
ἡ μάλα πρωτομάχα. A. C.
κήρυκι ἀθανάτων. A. C.
κρύπτει τῷδε. A. C.
μνῆμ' ἰδέ. A. CI.
πατρὶς ἐμοὶ Ζήνωνι. A. CIII.
στήλη μαρμαρέη. A. CIII.
τιμόθεος ὁ πάτρας. A. CIV.

A 657907
UNIVERSITY OF MICHIGA
3 9015 06694 8384